

祸害仙界

刺嫩芽◎著

Mục lục

- [Chương 1: Sự Kiện Linh Dị](#)
- [Chương 2: Lấy Ra Viên Đan](#)
- [Chương 3: Linh Đan Trị Thương](#)
- [Chương 4: Hỏi Thăm, Thăm Dò](#)
- [Chương 5: Thần Thức Ấn Ký](#)
- [Chương 6: Xã Hội Cấu Thành](#)
- [Chương 7: Không Hiểu Khích Lệ](#)
- [Chương 8: Cũng Bị Thôi Miên](#)
- [Chương 9: Duy Nhất Ưu Thế](#)
- [Chương 10: Phải Thử Một Chút](#)
- [Chương 11: Sờn Hết Cả Gai Ốc](#)
- [Chương 12: Nửa Đêm Kinh Hôn](#)
- [Chương 13: Kinh Hải Đã Đến](#)
- [Chương 14: Xin Tiên Tử Giúp Đỡ](#)
- [Chương 15: Trong Thôn Điểm Đáng Ngờ](#)
- [Chương 16: Hắc Âm Cường Sát](#)
- [Chương 17: Trọng Thương Đợi Cứu](#)
- [Chương 18: Tâm Bình Khí Hòa](#)
- [Chương 19: Vật Giá Điều Tra](#)
- [Chương 20: Linh Căn Khảo Thí](#)
- [Chương 21: Ngoại Môn Ất Trang](#)
- [Chương 22: Khác Nhau Đãi Ngộ](#)
- [Chương 23: Thẹn Trong Lòng](#)
- [Chương 24: Ngũ Hành Chúng Thực](#)
- [Chương 25: Chọn Một Mà Thôi](#)
- [Chương 26: Cống Hiến Ban Thường](#)
- [Chương 27: Ngũ Hành Tụ Đàm](#)
- [Chương 28: Dẫn Khí Nhập Vào Cơ Thể](#)
- [Chương 29: Không Biết Điều](#)

Chương 30: Ngũ Hành Cân Bằng

Chương 31: Không Nên So Đo

Chương 32: Chỉ Tiếc Rèn Sắt Không Thành Thép

Chương 33: Lạc Phàm Đã Đến

Chương 34: Tấm Lòng Khí Độ

Chương 35: Không Biết, Không Sợ

Chương 36: Luyện Khí Một Tầng

Chương 37: Ngoại Môn Nhiệm Vụ

Chương 38: Chính Minh Thử Xem

Chương 39: Chặt Cây Ngân Tùng

Chương 40: Cười Quỷ Dị

Chương 41: Mở Ván Bài Rồi

Chương 42: Bày Mưu Nghĩ Kế

Chương 43: Chúng Ta Hợp Tác

Chương 44: Người Tốn Kém Rồi

Chương 45: Có Chút Chú Ý

Chương 46: Ai Trêu Chọc Ai

Chương 47: Hùng Hài Tử Hay Không

Chương 48: Ngoài Ý Muốn Kinh Hi

Chương 49: Thói Quen Nghề Nghiệp

Chương 50: Uy Hiếp

Chương 51: Không Bị Khích Tướng

Chương 52: Không Biết Lượng Sức

Chương 53: Nàng Thật Đúng Là Dám

Chương 54: Ván Quá Lớn

Chương 55: Dụng Tâm Kín Đáo

Chương 56: Dùng Dao Mổ Trâu Cắt Tiết Gà

Chương 57: Tại Thương Ngôn Thương

Chương 58: An Bài

Chương 59: Chủ Nhân Phong Thái

Chương 60: Chỉ Có Thể Sớm Trở Lại

Chương 61: Diễn Thật Tốt

[Chương 62: Đạt Thành Mục Đích](#)
[Chương 63: Nhắc Nhở](#)
[Chương 64: Đi Ngang Qua Sân Khấu Là Phải Đi](#)
[Chương 65: Chuẩn Bị Báo Cáo Tông Môn](#)
[Chương 66: Làm Người Thấy Đủ](#)
[Chương 67: Linh Thạch Tu Luyện](#)
[Chương 67: Linh Thạch Tu Luyện](#)
[Chương 69: Thâm Huyệt](#)
[Chương 70: Chiêu Thức Ấy Hào](#)
[Chương 71: Xem Như Cả Hai Cùng Có Lợi](#)
[Chương 72: Luyện Khí Tầng Hai](#)
[Chương 73: Thăm Dò](#)
[Chương 74: Rèn Gang](#)
[Chương 75: Độ Nhất Thiên](#)
[Chương 76: Câu Thông](#)
[Chương 77: Phòng Ngừa Chu Đáo](#)
[Chương 78: Luyện Tập Pháp Thuật](#)
[Chương 79: Thật Nhiều Linh Thạch](#)
[Chương 80: Phản Bội](#)
[Chương 81: Vô Kế Khả Thi](#)
[Chương 82: Luyện Khí Ba Tầng](#)
[Chương 83: Nhìn Có Chút Hả Hê](#)
[Chương 84: Mười Năm Chỉ Thời Hạn](#)
[Chương 85: Hạ Bút Thành Văn](#)
[Chương 86: Trong Bộ Có Bộ](#)
[Chương 87: Tâm Tưởng Sự Thành](#)
[Chương 88: Luyện Khí Trung Kỳ](#)
[Chương 89: Sở Cầu Ra Sao](#)
[Chương 90: Cái Đích Cho Mọi Người Chỉ Trích](#)
[Chương 91: Phi Hành Hình Thức](#)
[Chương 92: Minh Phùng Âm Đố](#)
[Chương 93: Kiếm Tông Tiệp Nhân](#)

[Chương 94: Đồng Tính Tương Xích](#)
[Chương 95: Biết Thời Biết Thế](#)
[Chương 96: Kiểm Ý Phù](#)
[Chương 97: Tranh Giành Tình Nhân](#)
[Chương 98: Đánh Bạc Hay Vẫn Là Không Đánh Bạc](#)
[Chương 99: Đánh Bạc Lại Đánh Bạc](#)
[Chương 100: Tự Tin Trọng Yếu](#)
[Chương 101: Nguyên Do Mâu Thuẫn](#)
[Chương 102: Khách Không Mời Mà Đến](#)
[Chương 103: Phóng Khoáng, Hặc Hặc](#)
[Chương 104: Trịnh Quốc Tây Thành](#)
[Chương 105: Tiền Tài Ngoài Ý Muốn](#)
[Chương 106: Tiến Vào Hoàng Thành](#)
[Chương 107: Chấn Không Bằng Sơ](#)
[Chương 108: Vấn Tâm Ván Bài](#)
[Chương 109: Huyền Tùy Tâm Sinh](#)
[Chương 110: Chúng Sinh Muôn Màu](#)
[Chương 111: Áo Trận Đóng Cửa](#)
[Chương 112: Thu Hoạch](#)
[Chương 113: Trịnh Hoàng Diệp Hạo Nhiên](#)
[Chương 114: Phụ Từ Từ Hiếu](#)
[Chương 115: Chuyện Xưa Nhắc Lại](#)
[Chương 116: Phong Phú Ban Thường](#)
[Chương 117: Thái Độ Vi Diệu](#)
[Chương 118: Linh Quả](#)
[Chương 119: Cùng Ta Rời Đi](#)
[Chương 120: Lại Tiến Một Tầng](#)
[Chương 121: Ta Dạy Cho Người Luyện Đan](#)
[Chương 122: Từ Lâm Say Rượu](#)
[Chương 123: Dụ Chi Nhập Khánh](#)
[Chương 124: Từ Lâm Ra Tay](#)
[Chương 125: Lấy Cái Công Bằng](#)

Chương 126: Ngang Ngược Chỉ Trích

Chương 127: Hùng Hồ Dọa Người

Chương 128: Chử Chử Tru Tâm

Chương 129: Ta Với Người Đi Tới

Chương 130: Tổng Giám Đốc Tư Duy

Chương 131: Còn Có Ý Tưởng

Chương 132: Quản Sự Lý Diệp Cần

Chương 133: Huyền Thiết Mẫu Dao

Chương 134: Sẽ Không Trả Giá

Chương 135: Từ Mẫu Dao Bất Thường

Chương 136: Đưa Tặng Tâm Đắc

Chương 137: Nhân Thú Phù Hợp

Chương 138: Kỳ Quái Phù Lục

Chương 139: Tổng Giám Đốc Phạm Nhi

Chương 140: Diệp Phi Ghen

Chương 141: Thực Bể Quan Không Được

Chương 142: Quái Cá Tiền Bối

Chương 143: Cho Người Trúc Cơ Đan

Chương 144: Trên Biển Có Cá

Chương 145: Thử Chế Phù

Chương 146: Lo Lắng Ta?

Chương 147: Đủ Thượng Trung Phẩm

Chương 148: Trở Lại Tông Môn

Chương 149: Người Nghĩ Nhiều

Chương 150: Cây Có Mọc Thành Rừng

Chương 151: Gió Tạm Không Thối

Chương 152: Nước Chảy Thành Sông

Chương 153: Không Bình Thường A

Chương 154: Ghép Cái Tội Danh

Chương 155: Không Lùi Chính Là Tiến

Chương 156: Nhịn Không Được

Chương 157: Đề Điểm

[Chương 158: Không Đáng Kiên Kì](#)
[Chương 159: Không Có Tâm Ma](#)
[Chương 160: Tu Luyện](#)
[Chương 161: Khát Máu Mẫu Dao](#)
[Chương 162: Tâm Thần Có Chút Không Tập Trung](#)
[Chương 163: Yêu Cầu](#)
[Chương 164: Ngoại Môn Trận Thi Đấu Nhỏ](#)
[Chương 165: Thực Không Thú Vị](#)
[Chương 166: Người Có Biện Pháp](#)
[Chương 167: Thời Gian Không Muộn](#)
[Chương 168: Thành Ý Hợp Tác](#)
[Chương 169: Tin Miệng Mà Đến](#)
[Chương 170: Khát Máu Hấp Dẫn](#)
[Chương 171: Tam Công Tử Vô Lại](#)
[Chương 172: Quá Bừa Hăn](#)
[Chương 173: Cái Nào Là Thực](#)
[Chương 174: Thi Đấu Lúc Trước](#)
[Chương 175: Tiểu Ngôn Xuất Quan](#)
[Chương 176: Đối Chọi Gay Gắt](#)
[Chương 177: Vốn Có Việc](#)
[Chương 178: Hợp Hãn Khẩu Vị](#)
[Chương 179: Kinh Nghiệm Cùng Trực Giác](#)
[Chương 180: Người Ta Đây](#)
[Chương 181: Tồn Tại Cảm Giác](#)
[Chương 182: Cầu Còn Không Được](#)
[Chương 183: Đàm Đạo Kinh Nghiệm](#)
[Chương 184: Truyền Công Giải Thích Nghi Hoặc](#)
[Chương 185: Tốt](#)
[Chương 186: Thi Đấu Quy Tắc](#)
[Chương 187: Tốt Nhất Chuẩn Bị](#)
[Chương 188: Đây Là Dung Túng](#)
[Chương 189: Mở Ván](#)

Chương 190: Thoát Ly Tông Môn

Chương 191: Bức Bách Cùng Treo Giải Thưởng

Chương 192: Cái Thứ Nhất Con Mồi

Chương 193: Rất Giảng Đạo Lý

Chương 194: Ra Tay

Chương 195: Quen Biết Là Duyên Phận

Chương 196: Người Thật Không Sợ

Chương 197: Có Cái Gì Không Thể Nói

Chương 198: Máu Tanh Giết Chóc

Chương 199: Không Tính Quá Ngu Xuẩn

Chương 200: Tả Nghi Gặp Nạn

Chương 201: Lòng Còn Sợ Hãi

Chương 202: Cùng Đường Mà Đi

Chương 203: Trọng Kiếm Chém Giết

Chương 204: Ai Đúng Ai Sai

Chương 205: Bọ Ngựa Bắt Ve

Chương 206: Lấy Nhiều Đánh Ít

Chương 207: Giết Người Cứu Người

Chương 208: Dựng Nền Uy Vọng

Chương 209: Sát Nhân Cuồng Ma

Chương 210: Bị Hoài Nghi

Chương 211: Hai Cái Phương Án

Chương 212: Người Thông Minh

Chương 213: Địa Vị Cùng Cố

Chương 214: Dư Luận Hưởng Phát Triển

Chương 215: Lời Đồn Mà Thôi

Chương 216: Chí Ở Nơi Nào

Chương 217: Hoàng Thất Bảo Khố

Chương 218: Ứng Đối Lời Đồn

Chương 219: Tường Ngược Mọi Người Đẩy

Chương 210: Hai Loại Tâm Tình

Chương 221: Mạng Là Của Ta

[Chương 222: Đều Có Thể Giết Được](#)
[Chương 223: Hoài Nghi Nhân Phẩm](#)
[Chương 224: Tông Chủ Vấn Trách](#)
[Chương 225: Sưu Hồn](#)
[Chương 226: Không Làm Kiếm Tông Sinh Ý](#)
[Chương 227: Danh Lợi Song Thu](#)
[Chương 228: Người Đi Quá Giới Hạn Rồi](#)
[Chương 229: Tiến Về Trước Được Vương Cốc](#)
[Chương 230: Sơn Cốc Của Ta](#)
[Chương 231: Người Đi Không Được](#)
[Chương 232: Tâm Lý Tuổi Tác](#)
[Chương 233: Làm Cho Đau Lòng Người](#)
[Chương 234: Ta Thích Nàng](#)
[Chương 235: Tại Lúc Kết Đan](#)
[Chương 236: Học Được Thấy Đủ](#)
[Chương 237: Không Lời Nào Để Nói](#)
[Chương 238: Phát Lời Thề](#)
[Chương 239: Không Muốn Hư Tình Giả Ý](#)
[Chương 240: Trở Thành Cường Giả](#)
[Chương 241: Giao Dịch](#)
[Chương 242: Kỳ Quái Linh Đan](#)
[Chương 243: Mạc Gia Huynh Muội](#)
[Chương 244: Bản Tính Thiện Lương](#)
[Chương 245: Lẫn Nhau Tín Nhiệm](#)
[Chương 246: Vàng Thật Không Sợ Lửa](#)
[Chương 247: Mười Năm Ước Hẹn](#)
[Chương 248: Không Bỏ Rơi Được Rồi](#)
[Chương 249: Nam Nữ Tỉ Lệ](#)
[Chương 250: Hối Dư Thừa](#)
[Chương 251: Hộ Vệ](#)
[Chương 252: Quần Áo Lựa Là](#)
[Chương 253: Dờ Khóc Dờ Cười](#)

[Chương 254: Làm Như Thế Nào Sư Thúc](#)
[Chương 255: Tự Chủ Hành Vi](#)
[Chương 256: Chú Ý Thân Phận](#)
[Chương 257: Địa Hỏa Bên Cạnh Nữ Tử](#)
[Chương 258: Nguồn Gốc Của Tội Lỗi](#)
[Chương 259: Đồng Hành Một Đường](#)
[Chương 260: Trúc Cơ Lúc Trước](#)
[Chương 261: Mộc Hệ Trúc Cơ](#)
[Chương 262: Song Hệ Trúc Cơ](#)
[Chương 263: Năm Hệ Trúc Cơ](#)
[Chương 264: Sơ Hiện Cường Thế](#)
[Chương 265: Giúp Đỡ Ta](#)
[Chương 266: Pháp Thuật Huấn Luyện](#)
[Chương 267: Luận Bàn](#)
[Chương 268: Cao Thấp Lập Phán](#)
[Chương 269: Lý Niệm Thẩm Thấu](#)
[Chương 270: Ta Thua Rồi](#)
[Chương 271: Lại Bại Một Cuộc](#)
[Chương 272: Điền Cuồng Luyện Tập](#)
[Chương 273: Cố Gắng Hết Sức](#)
[Chương 274: Nguyên Thành Bằng Hữu](#)
[Chương 275: Dạy Bảo](#)
[Chương 276: Không Chịu Nổi](#)
[Chương 277: Còn Thiếu Cái Gì](#)
[Chương 278: Rất Thật Cũng Là Npc](#)
[Chương 279: Ta Không Ngại](#)
[Chương 280: Từng Bước Ép Sát](#)
[Chương 281: Hồ Lạc Đồng Bằng](#)
[Chương 282: Thiên Ngoại Huyền Thiết](#)
[Chương 283: Pháp Thuật Đối Luyện](#)
[Chương 284: Tuyệt Hảo Phối Hợp](#)
[Chương 285: Phi Hành Công Cụ](#)

Chương 286: Tốc Độ

Chương 287: Cùng Cười Cục Gạch

Chương 288: Càng Muốn Đánh Một Đợt

Chương 289: Nhẹ Nhõm Chém Giết

Chương 290: Người Không Có Tài Lộ Riêng Khó Giàu

Chương 291: Pháp Khí Chiến Đấu

Chương 292: Tay Bất Dung Tình

Chương 293: Sau Lưng Là Ai

Chương 294: Diệp Phi Truyền Lời

Chương 295: Nhị Công Tử Liễu Phong

Chương 296: Lĩnh Nam Thành Chủ

Chương 297: Giản Sư Thúc Mời Đến

Chương 298: Bảo Vật Lôi Châu

Chương 299: Cường Ép Xin Lỗi

Chương 300: Hà Vũ Xuân Đã Chết

Chương 301: Chính Là Tai Họa

Chương 302: Hỏi Ý

Chương 303: Tao Ngộ Hung Thủ

Chương 304: Đại Hoàng Tử Loại Bỏ

Chương 305: Tỷ Cùng Đệ

Chương 306: Ôm Cây Đợi Thỏ

Chương 307: Hung Án Tái Khởi

Chương 308: Vì Mẫu Thân

Chương 309: Dạy Bảo

Chương 310: Thiệt Tình Đối Đãi

Chương 311: Lưỡng Nan

Chương 312: Tái Biệt Tông Môn

Chương 313: Ngoại Nhân Cái Nhìn

Chương 314: Đồng Hành

Chương 315: Người Hầu Là Nữ Tu

Chương 316: Tỷ Tỷ Ngăn Trở

Chương 317: Thân Thiết Với Quen Sơ

[Chương 318: Kiểm Tông Đồng Hành](#)
[Chương 319: Cao Ngọc Chết](#)
[Chương 320: Trái Tim Bằng Giá](#)
[Chương 321: Gieo Xuống Hoài Nghi](#)
[Chương 322: Làm Khẩu Trừ](#)
[Chương 323: Trùng Hợp Bóng Lưng](#)
[Chương 324: Được Ăn Cả Ngã Về Không](#)
[Chương 325: Tông Môn Nhân Sự Tình](#)
[Chương 326: Ai Lợi Dụng Ai](#)
[Chương 327: Túy Ông Chi Ý](#)
[Chương 328: Chân Tướng Vạch Trần](#)
[Chương 329: Cáo Già](#)
[Chương 330: Thật Biết Điều](#)
[Chương 331: Nguồn Cung Cấp Bổ Sung](#)
[Chương 332: Trước Phóng Phóng A](#)
[Chương 333: Là Ta Phụ Người](#)
[Chương 334: Ta Cũng Khó Hiểu](#)
[Chương 335: Người Coi Như](#)
[Chương 336: Phủ Thái Tử Yến Hội](#)
[Chương 337: Gặp Lại Cố Nhân](#)
[Chương 338: Không Quan Hệ Tông Môn](#)
[Chương 339: Chưa Thấy Qua Việc Đời](#)
[Chương 340: Xin Tiên Tử Thường Quang](#)
[Chương 341: Sinh Mệnh Hiến Tế](#)
[Chương 342: Sâu Cái Hoa Đực](#)
[Chương 343: Kiểm Lớn Một Số](#)
[Chương 344: Thực Mua Không](#)
[Chương 345: Nguyên Liệu Nấu Ăn Chưa Đủ](#)
[Chương 346: Nên Xuất Thủ](#)
[Chương 347: Không Cam Lòng A](#)
[Chương 348: Đưa Lễ](#)
[Chương 349: Cửu Khúc Động](#)

Chương 350: Không Phải Vì Chính Mình

Chương 351: Một Bên Tình Nguyên

Chương 352: Luyện Chế Ngọc Bội

Chương 353: Tạ Thái Tử Phi

Chương 354: Gặp Ba

Chương 355: Có Lý Chẳng Sợ

Chương 356: Không Cần Cho Ta

Chương 357: Công Khai Bí Mật

Chương 358: Vốn Liếng Tích Lũy

Chương 359: Đế Vương Chi Thuật

Chương 360: Tâm Trường Sự Thành

Chương 361: Nhảm Chán Liền Đánh Bạc

Chương 362: Thật Sự Là Cơ Duyên

Chương 363: Trận Pháp Suy Diễn

Chương 364: Dễ Dành Vui Vẻ

Chương 365: Hư Vinh Cùng Mộng Tưởng

Chương 366: Một Lớp Không Bình

Chương 367: Không Hề Chần Chờ

Chương 368: Quyết Định

Chương 369: Trong Khi Chờ Đợi

Chương 370: Lo Trước Khỏi Hoạ

Chương 371: Giết Chóc Bản Tính

Chương 372: Kèm Theo Tặng Công Pháp

Chương 373: Hai Phe Cánh

Chương 374: Tu Sĩ Cũng Bát Quái

Chương 375: Tất Cả Đều Là Đã Từng

Chương 376: Tan Thành Mây Khói

Chương 377: Không Muốn Ẩn Giấu

Chương 378: Hoàng Thất Bi Ai

Chương 379: Gần Sơn Thì Đò

Chương 380: Thúc Đẩy Sinh Trưởng Tà Niệm

Chương 381: Thăng Thần Bấm Báo

[Chương 382: Giống Đực Thạch Yêu](#)
[Chương 383: Bị Quấn Lên Rồi](#)
[Chương 384: Nó Không Đi](#)
[Chương 385: Thịt Đường Tăng?](#)
[Chương 386: Chính Thức Nguy Hiểm](#)
[Chương 387: Giản Nhược Trần Tâm Niệm](#)
[Chương 388: Mới Được Bảo Vật](#)
[Chương 389: Lăn Nửa Bảo Vật](#)
[Chương 390: Vui Mừng Cùng Ý Muốn](#)
[Chương 391: Thạch Yêu Cứu Hộ](#)
[Chương 392: Cũng Thực Cũng Huyền](#)
[Chương 393: Không Chỗ Nào Cầu](#)
[Chương 394: Diệp Chân Tiểu Đội](#)
[Chương 395: Còn Có Tà Tu](#)
[Chương 396: Cũng Muốn Biết](#)
[Chương 397: Người Hâm Mộ](#)
[Chương 398: Nếu Như Không Có Ai Biết](#)
[Chương 399: Tập Kích Lại Đến](#)
[Chương 400: Ở Trước Mặt Giết Người](#)
[Chương 401: Nhân Tâm Khó Lường](#)
[Chương 402: Cũng Không Phải Là Ảo Giác](#)
[Chương 403: Cám Ơn Người, Tỷ](#)
[Chương 404: Vì Sao Nói Cho Người Biết](#)
[Chương 405: Giao Dịch Đạt Thành](#)
[Chương 406: Là Người Hại Nàng](#)
[Chương 407: Người Cũng Có Trách Nhiệm](#)
[Chương 408: Gia Tỷ Đơn Thuần](#)
[Chương 409: Khuyên Bảo](#)
[Chương 410: Ta Muốn Làm Vợ](#)
[Chương 411: Không Đồng Ý](#)
[Chương 412: Thân Thiết Với Quen Sơ](#)
[Chương 413: Hùng Hồ Dọa Người](#)

[Chương 414: Là Ta Làm](#)
[Chương 415: Công Kích](#)
[Chương 416: Chân Tướng](#)
[Chương 417: Lấy Mạng Uy Hiếp](#)
[Chương 417: Lấy Mạng Uy Hiếp](#)
[Chương 418: Phạm An Tâm Chết](#)
[Chương 419: Bụi Bặm Rơi Xuống](#)
[Chương 420: Suy Bụng Ta Ra Bụng Người](#)
[Chương 421: Hàng Thất Tình Hình Gần Đây](#)
[Chương 422: Ta Muốn Lật Thiên](#)
[Chương 423: Tâm Lý Thăm Dò](#)
[Chương 424: Đàm Phán Chuyên Gia](#)
[Chương 425: Thiên Địa Quy Tắc](#)
[Chương 426: Thật Sự Tình Thâm?](#)
[Chương 427: Kết Đan Hộ Vệ](#)
[Chương 428: Giáp Mộc Tu Sĩ](#)
[Chương 429: Có Thể Tạo Áp Lực](#)
[Chương 430: Phá Sự](#)
[Chương 431: Trở Lại Giúp Đỡ Chút](#)
[Chương 432: Che Giấu Mê Mang](#)
[Chương 433: Kế Hoạch Huấn Luyện](#)
[Chương 434: Cơ Bản Giống Nhau](#)
[Chương 435: Thạch Yêu Uy Lực](#)
[Chương 437: Tà Tu Định Nghĩa](#)
[Chương 439: Thần Thức Ẩn Kỳ](#)
[Chương 440: Quan Hệ Phức Tạp](#)
[Chương 441: Không Công Bằng](#)
[Chương 442: Giao Tình](#)
[Chương 443: Đau Lòng](#)
[Chương 444: Hay Vẫn Là Giao Dịch](#)
[Chương 445: Đều Đã Nghĩ Đến](#)
[Chương 445: Đều Đã Nghĩ Đến](#)

Chương 446: Khuyên Giải

Chương 447: Nhớ Lại

Chương 448: Tìm Đạo Lữ

Chương 449: Uống Rượu

Chương 450: Cũng Đau Nhức Cũng Thoải Mái

Chương 451: Cái Loại Này Trạng Thái

Chương 452: Không Làm Đứng Sự Diệt

Chương 453: Trở Lại Yêu Thú Sâm Lâm

Chương 454: Dễ Như Trở Bàn Tay

Chương 455: Vạn Năm Thạch Hoa

Chương 456: Thu Hoạch Tương Đối Khá

Chương 457: Tiếng Nói Chung

Chương 458: Hấp Thu Tinh Hoa

Chương 459: Độc Giác Báo Tập Kích

Chương 460: Phối Hợp Ăn Ý

Chương 461: Vui Lòng Ca Ngợi

Chương 462: Dấu Vết Để Lại

Chương 463: Tao Ngộ Mai Phục

Chương 464: Đặc Sắc Lộ Ra

Chương 465: Thạch Yêu Bắt Xà

Chương 466: Mạc Bắc Hàn Tại

Chương 467: Chỗ Dựa

Chương 468: Chặn Giết

Chương 469: Ai Lợi Hại Nhất

Chương 470: Sinh Hoạt Còn Muốn Tiếp Tục

Chương 471: Muốn Bảo Hộ

Chương 472: Bởi Vì Lợi Ích

Chương 473: Các Tiểu Bằng Hữu

Chương 475: Sai Phục Linh Đan

Chương 476: Tái Ông Mất Ngựa

Chương 477: Thương Nghị

Chương 478: Thay Đổi Cách Chế Tạo Phù Lục

Chương 479: Sơ Bộ Thành Công

Chương 480: Một Bên Đi Chơi

Chương 481: Thú Triều Nguy Cơ

Chương 482: Nếu Như Không Có Người

Chương 483: Cho Phạm Gia A

Chương 484: Thú Triều

Chương 485: Thạch Yêu Đồ Xét Tin

Chương 486: Bị Lừa Gạt Hẳn

Chương 487: Kim Tự Tháp

Chương 488: Không Phải Thế Giới Của Chúng Ta

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Sự Kiện Linh Di

Giản Nhược Trần đứng tại cửa ra vào cao ốc Thế Kỷ , ánh mặt trời chói chang, nàng từ trong túi lấy ra kính râm mang lên, hai con người giấu phía sau kính râm , lập tức liền sắc bén, trước mặt rộng lớn con đường xe cộ tấp nập cũng đều bị màu nâu nhạt bịt kín, nàng hướng sau lưng khoát khoát tay, hai tên bảo vệ liền lui về phía sau, nàng xuôi theo đường đi đi vài bước, đứng trước vạch chắn .

Bên kia đường, một người tuổi còn trẻ nam nhân một thân áo trắng quần trắng đứng trong đám người đối diện, Giản Nhược Trần khóe miệng có chút hướng lên , một người cảnh sát cách ăn mặc làm dáng như vậy, giống như sợ người khác nhận không ra hẳn , thực sự quen chính cô ta cũng là một thân màu trắng quần trắng, nhưng mà liên tính toán nhớ rõ lại có cái gì, nàng là Giản gia Đại tiểu thư, chủ nhân cao ốc thế kỷ , hàng năm nộp thuế ngạch vượt qua tổng ngạch nộp thuế của tất cả mọi người , tên cảnh sát kia làm sao có thể cùng nàng so.

Nhưng trong lòng dù sao cũng là có chút bức bối, mặc cho ai bị một người như vậy nhìn thẳng, hay vẫn là hiển nhiên địa nhìn thẳng có hơn một tháng, nghĩ không bức bối đều khó có khả năng.

Ngay tại trước một buổi tối, nàng vẫn nhận được cảnh cáo, một số giao dịch cùng phương Bắc bị tiểu cảnh sát này dòm ngó rồi, nàng không lo lắng giao dịch, dù là thật sự moi ra chỗ sơ suất cũng ảnh hưởng không đến nàng, nhưng chính là căm tức.

Bên ngoài , Giản gia làm chính là tin tức điện tử sản nghiệp, trình độ đứng đầu một nước, vụng trộm kiếm lợi nhiều nhất nhưng lại là chế tạo virus máy vi tính , thứ này vốn chính là món lợi kếch sù, chính mình tuyên bố virus, chính mình ra lại bán phần mềm giải mã Virus , lại có ai biết nàng Giản Đại tiểu thư cũng vất vả mới ngẩng đầu lên được, hiện tại bị một tên , nghe nói là tinh anh giới cảnh sát nhìn chăm chăm vào, đều là trên internet, nên tại trên internet định chân chương, tại trong hiện thực như vậy chăm chăm vào nàng có làm được cái gì, chẳng lẽ còn trông cậy vào nàng, Giản Đại tiểu thư bị mỹ nam mê váng đầu não?

Cách rộng rãi sáu làn xe đường cái, Giản Nhược Trần con mắt tại kính râm phía sau không kiêng nể gì cả địa đánh giá nam tử đối diện , khóe miệng lại câu câu, như vậy cái dáng người, như vậy cái mặt mày, chính xác có gây mỹ nam kế lộ, muốn hay không cùng với hắn chơi đùa?

Đèn xanh sáng lên, Giản Nhược Trần nhìn nhóm người đối diện đi tới, lại không nghĩ cùng đối diện nam tử mặt đối mặt đụng với, chuyển cái thân muốn đổi lại phương hướng, bỗng nhiên, âm thanh chói tai phanh kèm âm thanh bén nhọn kêu sợ hãi vang lên, nàng cảnh giác địa quay đầu lại nhìn lại, trong tầm mắt, một chiếc xe tải đang từ dòng xe chảy xiết trong xông lại, phía trước xe tải là chiếc xe nô.

Thân thể phản ứng vĩnh viễn trước ý thức, tại đại não vừa mới tiếp thu đến trước mắt hết thảy , thân thể Giản Nhược Trần đã bắt đầu chuyển động, từ nhỏ huấn luyện qua Taekwondo thân thể, tại nguy hiểm trước mặt phản ứng là phi thường trực tiếp, nàng đi nhanh xông về đường cái, xông về đang tại mạnh mẽ đâm tới tới xe tải.

Khóe mắt quét nhìn thấy được đường cái đối diện thân ảnh kia cũng xông lại, bên tai nghe được bén nhọn tiếng kêu, da kệt tại nàng khi trước đánh lên chiếc xe nô, mắt thấy hài nhi xe cao cao bay lên, hài nhi trong xe ném đi ra một thân thể nho nhỏ .

Nàng nhảy dựng lên, duỗi ra hai tay, sau lưng truyền đến bảo vệ kêu sợ hãi, nàng bất chấp cái gì, trong ánh mắt chỉ có đứa bé kia, cái kia nhỏ nhỏ trẻ mới sinh còn không biết nguy hiểm hàng lâm, chính mở ra cái miệng nhỏ nhắn khanh khách cười.

Hai tay của nàng tiếp được hài tử, vừa vận thể nhưng không cách nào nắm giữ cân đối, như vậy té xuống đi, nàng Giản Đại tiểu thư nhất định sẽ bị thương, gây chuyện không tốt liền gãy xương, giữa không trung bản năng hướng thân ảnh màu trắng nhìn sang, quả nhiên tại không xa, khoe miệng giường nhẹ, tay về phía trước một tiễn đưa, liền nhìn thấy kinh ngạc ánh mắt nhìn sang, người nọ đã bản năng duỗi ra hai tay.

Chỉ biết có thể như vậy, cảnh sát nha, đều là quên mình vì người, huống hồ cũng không được tính là xả thân, có thể nàng còn không có nghĩ xong, chợt nghe đến bảo tiêu kinh hô: "Giản Đại tiểu thư!"

Hai tay của nàng đã phóng xuất ra rồi, rơi xuống đất thời điểm chỉ cần nhẹ nhàng khẽ chống, tối đa thêm cái nhào lộn, vì sao bảo vệ lại kêu lên sợ hãi như vậy.

Nàng nhìn thấy người nam nhân kia tiếp được trẻ mới sinh, có thể trong ánh mắt kinh ngạc lại không có nhìn thấy giảm bớt, thân thể còn không có rơi xuống đất, lại cảm giác được trùng trùng điệp điệp va chạm, đồng thời nhìn thấy nam nhân vai trái bỗng nhiên tràn ra huyết hoa.

Quần áo trắng, hồng huyết hoa, thật sự là bắt mắt, sau đó, đau nhức kịch liệt bỗng nhiên kéo tới, thân thể rốt cuộc duy trì không trụ nổi cân đối về phía trước ngã đi.

Mặc dù là như vậy nguy cấp toàn thân đau nhức kịch liệt , Giản Nhược Trần hay vẫn là hết sức duy trì dừng cân đối, rơi xuống đất trong nháy mắt liền hướng lật về phía trước lăn qua đi, sau lưng va chạm mãnh liệt như vậy, liền phanh lại âm thanh đều không có, nàng phải lập tức rời đi

xe phía trước, tránh cho lần thứ hai nghiền áp, thế nhưng mà rơi xuống đất trong nháy mắt trước mắt chính là một bông hoa, hai tay chống trên mặt đất dĩ nhiên là xộp, trong tầm mắt một mảnh màu xanh lá, nàng không kịp kinh ngạc một cái quay cuồng, trước mắt một màn để cho nàng liên đau đớn đều quên.

Nàng là tại cao ốc Thế Kỷ trên đường lớn bị đụng vào, trên người đau nhức kịch liệt có thể chứng minh điểm ấy, nhưng bây giờ nàng lại thân ở tại dã ngoại, cách đó không xa cao lớn cây cối mọc lên san sát như rừng, chung quanh cỏ dại gần như muốn đem nàng chôn vùi, mà ở nàng phía trước vài bước xa, là đồng dạng ngạc nhiên đứng thẳng Lạc phạm, hấn một tay vịn bả vai, một tay vươn về trước muốn nắm cử dừng cái gì, máu tươi theo bả vai chảy ra, hai người bốn mắt tương đối, đều kinh ngạc nói không ra lời.

Có thể bỗng nhiên, hai người đầu đồng thời hướng một cái phương hướng trông đi qua, hai cái tuyết trắng cái gì đó chính hướng bọn hấn bên này bay tới, liên tiếp sự tình lại để cho bọn hấn không rảnh làm ra phản ứng, chỉ là bản năng ngưng mắt nhìn chăm chú, cái kia hai cái tuyết trắng bay được tới gần, dĩ nhiên là hai cái trẻ mới sinh trần truồng, có thể thiên hạ có chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay trẻ mới sinh sao? Còn có thể bay? Đây là gặp phải sự kiện linh dị?

Hai cái trẻ mới sinh nhanh chóng bay vào, thậm chí có thể phân biệt rõ ràng là một nam một nữ, trẻ mới sinh ở giữa không trung dừng lại xuống, bỗng nhiên lóe lên, trực tiếp hướng hai người bay tới, tại hai người trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, đụng vào đến trán của bọn hấn nội.

Giản Nhược Trần hoàn toàn không rõ xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đón lấy đầu liền kịch liệt địa đau đớn, giống như có đồ vật gì đó xông vào trong đầu tại căn xé lấy nàng óc, lại giống như ở bên trong té đánh lăn bò địa tùy ý phá hư, và thân thể của nàng cũng rất giống không thể khống chế giống như bảo trì ngã xuống tại địa tư thế vẫn không nhúc nhích.

Là một trong hai cái tiểu nhân cắn xé trong đầu, Giản Nhược Trần lập tức sẽ hiểu, mặc dù còn không biết hai cái tiểu nhân tại sao phải chui vào trong đầu của nàng, nhưng nàng bản năng biết rõ, nhất định phải kháng cự đau đớn.

Trải qua thời gian dài chấp chương Giản gia to như vậy, để cho Giản Nhược Trần đã sớm rèn luyện được lâm nguy không sợ, không biết như thế nào kháng cự lại hoàn toàn không sợ, chỉ là dùng ý chí đi chống cự lại, tại trong óc của mình tưởng tượng thấy một nàng khác lật qua đập lấy xông vào tiểu nhân.

Nàng Giản Nhược Trần sống hai mươi tám năm, cái gì sóng to gió lớn chưa từng gặp qua? Từ mười sáu tuổi cha mẹ ngoài ý muốn bỏ mình sau đó, chính là nàng một mình một người đem Giản gia chống đỡ nổi đến, hoàn thủ nhận giết cha mẹ cừu nhân, một năm kia nàng mười tám tuổi.

Mười tám tuổi nàng có thể báo thù cho cha mẹ, không có có đạo lý hai mươi tám tuổi nàng còn e ngại cái này cái gì sự kiện linh dị!

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Lấy Ra Viên Đạn

Ý chí Giản Nhược Trần là tuyệt đối cứng cỏi, không nói nàng mười sáu tuổi liền tiếp quản Giản gia, tiếp quản cao ốc Thế Kỷ, sau đó báo thù giết cha giết mẹ, chỉ cần là nàng dùng thân gia to như vậy, vẫn có thể thành một Hacker danh khí đứng đầu thế giới, có thể chứng minh ý chí của nàng cứng cỏi, như vậy cứng cỏi ý chí để cho nàng không lùi bước. địa hướng trong đầu phán đoán địch nhân bỏ nhào qua, bắt lấy tiểu nhân trần truồng vốn không nên tồn tại kia, thoáng một phát thoáng một phát quyền đâm cước đá.

Đầu đau muốn nứt, trên người bị va chạm đau xót cũng càng thấy đau, nhưng Giản Nhược Trần giờ phút này có chút cảm tạ thân thể đau đớn, đau đớn có trợ giúp nàng thanh tỉnh, thân thể đau đớn có thể phân tán đau đớn trong đầu, chính dễ dàng để cho nàng thanh tỉnh địa, toàn tâm toàn ý căn xé.

Phân không rõ là ảo hay thật thực, Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy nàng thân thể của mình mỗi một bộ phận bị tiểu nhân căn xé rồi, quả thực là tê tâm liệt phế địa đau, cái gì bị xe va chạm a, cái gì vết thương do thương a tất cả đều so ra kém cái này đau nhức, cái này đau nhức giống như là đau tại não nhân ở bên trong, trong xương tủy, nàng nội khí dâng lên, lật qua đã bắt tiểu nhân, há mồm dùng sức tại trên đầu của nó căn một cái.

Một ngụm xuống dưới, giống như thì có khí lực giống như, cũng cảm giác được tiểu nhân sợ hãi, liền không quan tâm địa lần nữa há mồm căn xuống, một ngụm lại một ngụm, mang theo khoái ý ân cừu thống khoái đầm đìa, giống như về tới mười tám tuổi một năm kia, nàng tay nắm lấy

một thanh dao sáng như tuyết , không nề tình chút nào chém tới, xem lên trước mặt máu tươi, nhìn xem cừu nhân kêu đau ngược lại tại chính mình dưới chân.

Phân không rõ là cừu nhân kêu thảm thiết hay vẫn là trong đầu tiểu nhân kêu thảm thiết, Giản Nhược Trần thậm chí phân biệt không đi ra đây hết thấy đến tốt cùng là mộng cảnh hay là thật thực, nàng chỉ biết là nàng không thể lùi bước, phải tiếp tục nữa.

Tiểu nhân e ngại, muốn đào thoát, lại bị Giản Nhược Trần đuổi theo, một mực bắt lấy, nàng thậm chí đều quên kinh ngạc sao có thể nhìn thấy trong đầu xuất hiện chính mình cùng một cái khác không trọn vẹn không được đầy đủ tiểu nhân, chỉ là từng miếng từng miếng đem không trọn vẹn tiểu nhân mảnh vỡ tất cả đều nuốt vào.

Đầu giống như muốn nổ giống như, đại đoạn đại đoạn không thuộc về trí nhớ của nàng điên cuồng mà trong đầu xuất hiện, những lạ lẫm kia, hỗn loạn, căn bản tựa không khả năng tồn tại trong đầu mạnh mẽ đâm tới, như muốn nổ tung giống như, Giản Nhược Trần gắt gao trông coi trong đầu cái khác chính mình, nàng bản năng biết rõ, nếu là trong đầu bị tách ra rồi, nàng khả năng liền thật sự chết.

Không biết đã qua bao lâu, đầu rốt cục đình chỉ đau đớn, thống khổ toàn thân như thủy triều xông tới , thân thể của nàng bỗng nhiên có thể động, nhưng thời gian dài một tư thế vẫn không nhúc nhích, hay vẫn là quay cuồng sau đó một chân một tay chạm đất đề phòng tư thế, lại để cho chân của nàng cùng tay đều mềm nhũn xuống, trực tiếp liền quỳ gối trên mặt đất.

Ngẩng đầu nhìn lại, con mắt Lạc Phàm cũng trùng hợp chuyển dưới, trong ánh mắt của hắn toàn bộ khiếp sợ không cách nào che dấu , hai người lại một lần nữa bốn mắt nhìn nhau, ngồi xuống vừa đứng.

Kinh ngạc, Lạc Phàm không quên mất quan tâm một câu: "Người không có việc gì chứ."

Giản Nhược Trần chăm chăm vào Lạc Phàm, biến mất trong ánh mắt đề phòng, chậm rãi nói: "Người nghĩ tới ta có chuyện gì?"

Lạc Phàm cười khở, tuần lẳng khuôn mặt trong hơi có chút đau đớn về mặt, "Viên đạn vẫn còn rên vai, giống như khảm đến đầu khớp xương rồi, nếu người năng động, giúp ta lấy ra như thế nào?"

Giản Nhược Trần chậm rãi hoạt động hạ thân thể của mình, nàng còn không có từ trong đầu nhiều ra đến những ký ức ấy trong lúc khiếp sợ thoát khỏi đi ra, nhưng vẫn là trước tra nhìn xuống thương thể của mình, thoáng hoạt động xuống, trước ngực phía sau lưng liền như tê liệt đau nhức, nhưng cùng lúc trước trong đầu đau nhức so sánh với, có thể chịu được nhiều lắm rồi, ước chừng là xương sườn đứt rồi.

"Người thế nào? Không có gãy xương chứ." Lạc Phàm thoáng lo lắng hỏi.

Giản Nhược Trần mày nhăn lại, một trận gió thổi tới, trên người lạnh lẽo, nàng vô ý thức cúi đầu nhìn xem, mồ hôi đã thấm ướt váy, váy tất cả đều dán tại trên thân thể, nàng ngẩng đầu, nhìn thấy Lạc Phàm ánh mắt cũng đang từ trên người của nàng dời, một lần nữa rơi vào trên ánh mắt của nàng, lại nhìn Lạc Phàm mặc dù hay vẫn là đứng đấy, tóc cùng trên mặt toàn là nước, sắc mặt tái nhợt, giống như lung lay sắp đổ, chắc là cùng nàng đồng dạng thống khổ.

Vừa mới bị trong đầu trí nhớ ăn mòn, nàng cũng đại khái hiểu được cái này trí nhớ nội dung, mặc dù vẫn không thể tin được cũng không chịu tin tưởng, dưới mắt lại tựa hồ như chỉ có thể cùng Lạc Phàm hợp tác rồi.

"Xương sườn giống như gãy." Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, "Người tới, có dao chứ?"

Lạc Phàm chậm rãi đi tới, đi đến Giản Nhược Trần trước chậm rãi quỳ gối xuống, tay phải từ nơi bả vai mới cầm xuống đến nói: "Có đem dao găm Thụy Sĩ." Tay hướng sau thắt lưng bộ sờ soạng, tay mang theo máu tươi rất nhanh liền nhiều hơn một thanh dao găm Thụy Sĩ màu đen.

Sau đó, trong túi quần lấy ra một cái bật lửa, khác nhau để lại trên mặt đất, mới bắt đầu cởi áo.

Giản Nhược Trần chăm chăm vào Lạc Phàm bả vai nói: "Lạc đại cảnh quan đây là đặc tội cái nào trên đường đó a."

Lạc Phàm một bên trong miệng Tê tê, vừa nói: "Lời này nên ta hỏi người, Giản Đại tiểu thư đây là đặc tội cái nào trên đường, làm hại ta thay người đã trúng thương tử."

Giản Nhược Trần lông mi giương lên, sắp bị va chạm trước sau nghĩ nghĩ, lại muốn khi trước cùng phương Bắc giao dịch, nàng vụng trộm làm lấy phần mềm virus sinh ý, khi rảnh rồi người tiếp chút ít Hacker sinh ý, muốn nói đặc tội ai rồi, có thể liền có hơn, nhưng thật muốn mạng của nàng còn không đến mức chứ, ngoại trừ to như vậy gia sản —— nghĩ vậy nàng hừ một tiếng nói: "Bây giờ nói cũng không có ý nghĩa rồi, vẫn có thể trở về?"

Lạc Phàm đã bỏ đi áo ném trên mặt đất, bên trong còn có một kiện ngắn tay áo sơ mi, cũng bị máu nhuộm hồng cả, hay vẫn là cố sức cởi bỏ nút thắt cởi ra, nói: "Trước cắt bỏ mấy cái vải, một hồi bao lấy miệng vết thương."

Giản Nhược Trần sờ trên dao găm Thụy Sĩ, đem mũi dao mở ra, hai người dắt lấy áo sơ mi cắt vài cái, kéo ra mấy cái vải, như vậy động, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm sắc mặt liền đều lại tái nhợt chút ít.

Giản Nhược Trần cắn răng quỳ, tay trái đem cái bật lửa mở ra, tại trên lưỡi dao đốt đi một hồi, sau đó khép lại cái bật lửa ném trên mặt đất, tay

trái liền theo như đã đến Lạc Phàm trên bờ vai, tay phải giơ đao lên, ánh mắt tại trên người Lạc Phàm liếc nhìn, "Dáng người không tệ a."

"Đúng thế, không nói mỗi ngày tập thể hình, một tuần cũng muốn có một một ba năm, người lúc đó chẳng phải a, a!" Lạc Phàm ngăn ngui địa a một tiếng liền đóng chặt miệng, liền hô hấp đều đình trệ rồi, nhưng lại là Giản Nhược Trần thừa dịp hăn nói chuyện công phu đem đao tại trên vai của hăn một đâm, đi theo một lần, Lạc Phàm cố nén không có đem đến tiếp sau kêu thảm thiết kêu đi ra, một hồi đau nhức kịch liệt sau đó, Giản Nhược Trần đã ném ra đao, cầm lấy vải trắng tại trên bả vai hăn loạn xạ quần quanh.

"Trước. . . Trước không muốn quần, dùng lửa đốt. . . đốt." Lạc Phàm run rẩy mà nói, mấy chữ, thượng răng hạ răng liền va chạm cùng một chỗ nhiều lần.

"Nghĩ đốt chính mình đốt, đợi nhiễm trùng rồi nói chuyện." Giản Nhược Trần đem vải dùng sức địa ghì chặt, Lạc Phàm lại hừ vài tiếng.

Như vậy một bề bọn hời, Giản Nhược Trần hai cánh tay cũng đều là máu tươi, Lạc Phàm mất máu quá nhiều, người mắt thấy sắc mặt xám trắng, uể oải rơi xuống.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Linh Đan Trị Thương

Giản Nhược Trần vẫn nửa quỳ trên mặt đất, không phải nàng không muốn di động, mà là giúp đỡ Lạc Phàm lấy ra viên đạn, đã để cho nàng đau đến một đầu dữ dội, nàng cũng muốn như Lạc Phàm đồng dạng nằm trên mặt đất, thế nhưng mà cứng ngắc trên thân động cũng không dám động, chỉ có thể chậm rãi quỳ ngồi xuống, trong đầu ký ức quý dị lộn xộn nát búa bỗng xuất hiện, tính cả trước mặt đồng dạng hoàn cảnh quý dị, thế cho nên trước mặt Lạc Phàm thoát nhìn biểu lộ quý dị.

Lạc Phàm khuôn mặt tái nhợt, cực lực nhìn xuống mê man đi qua dục vọng, trong đầu không ngừng nhảy ra trí nhớ lại để cho hắn quả thực muốn nổi điên rồi, đầu đau muốn nứt, Giản Nhược Trần lại một mực thẳng vào nhìn qua hắn, sắc mặt trắng bệch, con mắt đen như mực, quả thực quý quái bình thường, hắn thầm nghĩ tìm chút ít lời nói mà nói, tốt chứng minh là hết thấy đều là chân thật.

Bọn hắn không hiểu đến nơi này sao một thế giới lạ lẫm ở bên trong, sau đó lại không hiểu bị hai trần trường tiểu nhân lớn nhỏ cỡ nắm tay xâm lấn, đón lấy lại không hiểu nhiều ra một đồng trí nhớ, thấy thế nào đều cảm thấy không chân thực.

"Giản. . . Đại tiểu thư, chúng ta đây là đi qua?" Thanh âm khàn giọng, cũng không bằng đi qua hai chữ nói ra rung động.

"Đúng không?" Giản Nhược Trần chần chờ lấy Đạo, "Tổng không phải nằm mơ chứ."

Lạc Phàm thở gấp thở ra một hơi, chỉ cảm thấy cuống họng khô khốc, "Liên tính toán năm mơ không may bị đánh một thương, cũng sẽ không mơ tới cái này cái gì. . . Đoạt xá?"

"Đoạt xá?" Giản Nhược Trần lập lại một câu, trong đầu tự động nhiều hơn chút ít trí nhớ, " hai cái tiểu nhân gọi là Nguyên Anh? Muốn đoạt xá chúng ta?" Giản Nhược Trần nói mấy câu nói đó, hô hấp trọng chút ít, tác động bị thương địa phương, liền hô hấp đều ngừng lại rồi xuống.

Hai người trợn mắt há hốc mồm mà đối mặt lấy, Nguyên Anh là cái gì, không thể tưởng tượng.

"Hư —— có người, không, có tu sĩ đã tới." Lạc Phàm chậm chậm nói lấy, ánh mắt nhìn qua chính phía trước, Giản Nhược Trần chậm rãi quay đầu, ngay tại rừng cây thượng cấp, chính bay tới một người mặc màu xanh trường bào thanh niên.

Bay? Giản Nhược Trần cảm thấy tư duy đã thành trống không, liền thân thể đau đớn đều cảm giác không thấy rồi, nhân sinh 28 năm tri thức tại thời khắc này bị triệt để phá vỡ rồi, nhện không được tìm kiếm cánh của người nọ , thẳng đến biết được bay người cách gần đó rồi, nhìn thấy hắn dưới chân là một thanh trường kiếm sáng long lanh , tư duy lại một lần nữa trở thành trống không.

"Phàm nhân?" Thanh niên kia mặt trắng môi hồng, nhân rất có thần, thanh âm rất là êm tai, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm trong lòng tất cả giật mình, cái này ngôn ngữ rõ ràng là lạ lẫm, bọn hắn lại toàn bộ nghe hiểu, có thể đi theo chính là tim đập nhanh cảm giác, thanh niên kia ánh mắt thối qua đến, giống như liền trực tiếp nhìn tới trong lòng của bọn hắn bình thường, hai người không khỏi đều giật nảy mình đánh nữa rùng mình một cái.

Tu sĩ, thần thức xem xét, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm trong đầu tự động xuất hiện mấy chữ này.

"Ta, ta nơi này bị thương, nàng xương sườn khả năng đứt rồi." Lạc Phàm mạnh đánh tinh thần, giãy dựa lấy ngời xuống.

Tu sĩ kia ánh mắt tại hai người trên người lại đi lòng vòng, tay tại bên hông một cái lớn cỡ bàn tay túi , trong tay là hơn ra một cái bình ngọc, vịn chạy đến ra một hạt đan dược, dùng móng tay mở ra nói: "Hai người phân ra ăn." Ngón tay bắn ra, nửa phần dược hạt liền đan đã đến Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần trên người.

Túi Trữ Vật, Linh Đan.

Giản Nhược Trần trong đầu tái xuất hiện mấy chữ này, không khỏi nhìn nhiều bên hông tu sĩ kia Túi Trữ Vật, Linh Đan rơi vào thân , ục ục lăn đến trên mặt đất.

Lạc Phàm vai thương, muốn so với Giản Nhược Trần hoạt động tự nhiên chút ít, trước một bước nhặt lên nửa hạt Linh Đan, vội vàng trong tìm thấy dược trí nhớ nói cho hắn biết, nếu là cái này tu sĩ tổn hại lòng của bọn hắn, khẳng định tựu cũng không như vậy cố sức cho bọn hắn đan dược, quả nhiên cái này dược có cỗ mùi thơm lạ lùng, nghe liền sáng khoái tinh thần, nuốt vào chỉ cảm thấy có loại dòng nước ấm từ phần bụng bay lên, hướng tứ chi bách hài lưu động đi qua, dòng nước ấm lưu động chỗ, trên vai đau đớn lập tức liền giảm bớt, đón lấy chuyển thành ngứa, vô ý thức trên mặt liền lộ ra kinh hỉ đi ra, nhìn thấy Giản Nhược Trần vẫn quỳ ngời dưới đất thẳng vào nhìn xem tu sĩ kia.

"Giản. . . Đại tiểu thư." Mới nói mấy chữ, liền nhìn thấy tu sĩ kia trên mặt rất nhỏ không vui chi sắc, nhớ tới Giản Nhược Trần tất nhiên là vì xương sườn bị thương chính mình động sợ không được, bề bọn ngay tại chỗ tìm tòi thân, nằm lên trên mặt đất khác nửa hạt Linh Đan, mới đứng tu

sĩ kia cười làm lành nói: "Nàng hành động bất tiện." Cũng đã đem cái này nửa hạt Linh Đan đổ lên Giản Nhược Trần trong miệng.

Giản Nhược Trần chính xác là hành động bất tiện, có thể chính yếu nhất hay vẫn là trong lòng cảnh giác, nhiều năm đích thói quen để cho nàng rất chú ý người xa lạ, Lạc Phàm cầm lấy Linh Đan tay vẫn tràn đầy máu tươi, mùi máu tanh cùng Linh Đan hương khí cùng một chỗ vọt tới trong miệng, trên tâm lý phản ứng chính là một ọe, nếu như nàng năng động, khẳng định phải một cước đem Lạc Phàm đá ngã lăn.

Lạc Phàm đem linh đan đưa đến trong miệng Giản Nhược Trần, mình cũng kinh ngạc xuống, không phải Giản Nhược Trần đối với hãn thái độ hung dữ, và là vừa vận vận mỗi một được khát ngủ thân thể bỗng nhiên liền tràn đầy lực lượng, hãn thử thăm dò giơ lên giơ lên trái cánh tay, sau đó lại thoáng động động bả vai, có chút nhú mảy sau lại động động, bỗng nhiên cánh tay bị nặng nề mà đánh một cái, hãn tại chỗ lão đảo dưới, không hiểu xem lấy Giản Nhược Trần, nhìn thấy nàng thái độ hung dữ địa nhìn mình lom lom, bờ môi đỏ au địa đều máu, lại càng hoảng sợ mới kịp phản ứng, vừa mới hãn đem Linh Đan đổ lên Giản Nhược Trần trong miệng, vậy mà quên buông tay.

Đột nhiên tỉnh ngộ, bỗng nhiên xoay người đứng lên khom người đến cùng: "Đa tạ tiên nhân cứu giúp." Ngẩng đầu thấy đến tu sĩ kia tìm tòi nghiên cứu xem của bọn hãn, mặt lộ vẻ không vui.

Giản Nhược Trần bị hương khí cùng huyết tinh hỗn hợp hương vị kích thích được thiếu một ít nôn ra, phản xạ có điều kiện địa đẩy Lạc Phàm đang sững sờ, động tác lớn như vậy vậy mà không có tác động xương sườn đứt gãy đau đớn, trong bụng một cỗ dòng nước ấm chảy về phía toàn thân, toàn thân đều mang theo ma ngứa thoải mái cảm giác, khẽ giật mình sau đó cảm giác đau đớn gần như biến mất, liền nhìn thấy tu sĩ kia nhìn mình, mặt lộ vẻ không vui chỉ sắc.

Đáng kể, thời gian dài thượng vị giả thói quen để cho nàng không có nóng lòng làm ra phản ứng, chỉ ở Lạc Phàm nói lời cảm tạ trong quá trình chậm rãi đứng lên, tính toán trong lòng tu sĩ kia không vui ý tứ, mã thượng sẽ hiểu, nhắc tay ôm quyền, dùng nhưng lại là cổ lễ, nghiêm mặt nói: "Đa tạ cứu giúp "

Tu sĩ trẻ tuổi lãnh đạm đem ánh mắt từ trên mặt Giản Nhược Trần dời, ngược lại đối với Lạc Phàm ôn hòa nói: "Không cần đa lễ, tiện tay mà thôi, các người là như thế nào đến nơi đây, lại thế nào một thân là thương?"

Lạc Phàm chậm rãi ngồi thẳng lên, trên mặt dĩ nhiên là vừa mừng vừa sợ nói: "Ta cùng Giản Đại tiểu thư vốn ở quê hương, nàng lọt vào va chạm, ta cũng bị không biết từ đâu tới đây đánh tới trên bờ vai, sau đó thấy hoa mắt, đã ở chỗ này, vừa mới Giản Đại tiểu thư mới từ bả vai ta móc ra, chính là cái này."

Lạc Phàm một từ ngữ hiện đại cũng không dám dùng, càng không dám nói ra bất luận cái gì có ý nghĩa, cũng may khẩu cung phương diện này hẳn là am hiểu, trong miệng nói xong, trong đầu liền không ngừng suy tư về, trên mặt chỉ đem kinh ngạc biểu lộ làm mười phần, ngóng nhìn Giản Đại tiểu thư có thể phối hợp thượng, sẽ không nói ra cái gì địa cầu đi qua như vậy kinh hãi thế tục từ ngữ, cũng tại tu sĩ kia dưới con mắt liền cái biểu lộ cũng không dám cho Giản Nhược Trần lẫn lộn, chỉ cúi đầu xuống giả bộ như tìm kiếm cái kia viên đạn đầu, không ngờ thấy cái kia viên đạn đầu cùng dao găm Thụy Sĩ còn có cái bật lửa đột nhiên từ mình từ trên mặt đất bay lên, lấp bắp kinh hãi, lui về phía sau một bước.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Hỏi Thăm, Thăm Dò

Tu sĩ kia cách không cầm viên đạn đầu cùng dao găm Thụy Sĩ còn có cái bật lửa lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần, Lạc Phàm kinh ngạc không giống ngụy trang, trái tim nhảy lên không vội không chậm, hai người vết thương trên người cùng thuyết pháp cũng đúng, biết không nói dối, liền cúi đầu trước xem kỹ lấy viên đạn đầu trong lòng bàn tay, tự nhủ: "Đánh bóng được cũng là tinh tế, không biết từ đâu tới đây sao?" Liền ngẩng đầu nhìn Lạc Phàm một cái, Lạc Phàm trong nội tâm cả kinh, mặt ngoài nhưng lại giống như choáng váng.

Tu sĩ kia lại nhìn dao găm Thụy Sĩ, xem kỹ, liền đem mấy cái đầu dao găm Thụy Sĩ đều lần lượt rút, cái đồ chơi này đừng nói tu sĩ rồi, dù là người Địa cầu cũng không phải tất cả mọi người gặp qua, ai lần đầu tiên nhìn thấy đều vuốt vuốt một phen, tu sĩ này cũng không ngoại lệ, khép lại dao găm Thụy Sĩ, nhưng lại là trong lúc bất tri bất giác đã vết máu xóa đi trên đao.

"Tiểu ca, những điều này đều là cái gì?" Tu sĩ kia vẻ mặt ôn hoà Đạo.

Lạc Phàm bình tĩnh nói: "Vật kia ta không biết, không biết như thế nào liền chui đến bả vai, là Giản đại tiểu thư giúp đỡ, từ bả vai talấy ra, liền dùng cây đao này, ách, cây đao này là người xứ khác tặng cho ta, nói là cho ta dùng để phòng thân, đồ chơi này cũng là hân đưa cho ta, gọi cái bật lửa, nhấn một cái có thể nhảy lên ra ngọn lửa, nếu bên trong nước không có, liền vô dụng thôi rồi."

Tu sĩ kia lộ ra nhiều hứng thú biểu lộ, nhất là dựa theo Lạc Phàm. Nhấn cái bật lửa nhìn thấy xanh thắm ngọn lửa, ánh mắt không khỏi đều

linh động, Lạc Phàm vẫn nhìn tu sĩ kia biểu lộ, không để tu sĩ mở miệng, đoạt trước một bước nói ra: "Chúng ta bản thân bị trọng thương, may mắn mà có tiên nhân , tiên đan cứu giúp, đồ chơi nhỏ này thắng tại kỳ lạ quý hiếm, nếu là tiên nhân không chê, kính xin tiên nhân nhận lấy."

Tu sĩ kia gặp Lạc Phàm rất là thức thời, nói được nịnh nọt, nghe được vui vẻ, liền mỉm cười, cũng không cần khách khí: "Như thế ta phải lấy rồi."

Giản Nhược Trần nắm chặt thời gian hấp thu trí nhớ trong đầu , một bên nghe Lạc Phàm trả lời nhập lưu, gặp tu sĩ kia nhận lấy Lạc Phàm, trong nội tâm cũng có chút yên tâm, chợt nghe tu sĩ kia hòa nhã nói: "Cùng tiểu ca quen biết cũng là duyên phận, nơi này cùng ngoại giới khoảng cách cũng xa, ta sẽ đưa tiểu ca đoạn đường."

"Thật sự rất cảm tạ rồi." Lạc Phàm trong lòng chính phạm buồn lấy, hăn đồng dạng là chuẩn bị lấy toàn bộ tinh thần nhất tâm nhị dụng, biết rõ nơi này là gọi là Yêu Thú sâm lâm, chính là tu sĩ phi hành cũng muốn cả buổi, bọn hăn dựa vào hai cái chân, chẳng phải là muốn đi hơn một tháng dĩ thượng, trong nội tâm mừng thầm, nhìn Giản Nhược Trần một cái, biết rõ Giản Nhược Trần là Đại tiểu thư , phong phạm thực sự ngóng trông nàng thức thời, cũng tranh thủ thời gian cảm tạ tiên nhân.

Giản Nhược Trần làm sao không muốn cảm tạ, có thể tu sĩ kia đừng nói con mắt, liền nghiêng mắt nhìn đều không nghiêng mắt nhìn nàng một cái, nàng chỉ có thể đứng ở một bên, xem Lạc Phàm ngồi xổm xuống nhặt lên áo sơ mi, cái này áo sơ mi vạt sau đã xé rách thành một mảnh dài hẹp quần trên bờ vai rồi, thấm ướt máu tươi, hăn mới nhớ tới, lại luống cuống tay chân địa muốn đem bả vai vải giặt xuống đến, Giản Nhược Trần buộc chặt cực kỳ, hăn một tay lại bất tiện, giặt vài cái mới lấy xuống, Giản Nhược Trần lạnh mắt thấy, giữ im lặng.

Vải rốt cục bị dờ xuống đến, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm nhìn xem da thịt trơn bóng , bên trên chỉ có dấu vết nhẹ nhàng , dấu vết rộng do

Giản Nhược Trần vừa mới dùng dao khoét ra đạn đào lên đều biến mất — rộng sâu thế nhưng mà Giản Nhược Trần một tay tạo thành, viên đạn khảm trên xương. Khi nàng ra tay không nề tình chút nào.

Chuyện nhất thời nửa khắc xảy ra lần lượt đánh vỡ nhận thức giáo dục hai mươi mấy năm qua , Giản Nhược Trần vô ý thức đụng lên vị trí vốn là miệng vết thương Lạc Phàm sờ lên, dùng sức đè lên, bốn mắt nhìn nhau, tất cả đều là không thể tưởng tượng nổi.

Huyết tinh vị đạo đường như lại để cho tu sĩ kia rất không thoải mái, hắn lại lấy ra một trang giấy đến trực tiếp nhét vào trên người Lạc Phàm , thân thể Lạc Phàm hiện lên một đạo thanh sắc vàng sáng, theo vàng sáng từ đầu đến chân rơi xuống, trên người vết máu đi theo biến mất, chỉ có áo trên vai trái rách hiển lộ rõ ràng rằng Lạc Phàm bị vết thương.

Giản Nhược Trần mắt sắc, nhìn thấy tờ giấy kia trang giấy ố vàng, bên trên là đỏ tươi ngoắc ngoắc quyến quyến, trong đầu đã tự động hiện ra một cái danh từ: Tảo trần phù.

Tu sĩ kia thuận miệng nói: "Đây là Tảo trần phù, chỉ có chúng ta tu sĩ mới có thể sử dụng." Nói xong tay tại trên Túi Trữ Vật lại là vỗ, trong tay liền thêm một con thuyền đồ chơi, hướng không trung ném đi, món đồ chơi thuyền bồng nhiên phóng đại, rõ ràng là một cái 4-5m trường chừng hai mét độ rộng thuyền nhỏ, thân thuyền toàn thân đều là màu xanh, cùng tu sĩ kia mặc trường bào nhan sắc đến là tương xứng.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm tựa như hai cái đồ nhà quê , bị tu sĩ này gần như một phút đồng hồ làm sợ ngây người, cái này một hồi trong đầu chỉ xuất hiện bảo thuyền hai chữ, tu sĩ kia nhìn xem hai người lần nữa kinh ngạc đến ngây người bộ dạng dường như rất hài lòng, đem bảo thuyền phóng thấp, ý bảo hai người ngồi vào đi.

Lạc Phàm đầy người vết máu dĩ nhiên tiêu tan, Giản Nhược Trần hai tay vẫn vết máu loang lổ, lập tức trên mặt đất bắt đem cỏ lung tung lau lau, coi như là dấu đi vết máu, một cúi đầu mới nhớ tới cái gì, nhìn xem tu sĩ kia dưới chân, chi kia trường kiếm nhưng lại không biết lúc nào không thấy —— nàng một thân áo trắng vẫn bị mồ hôi thấm ướt lấy dán tại trên thân thể, tu sĩ kia lại không có cũng cho nàng một trương Tảo trần phù ý tứ.

Lạc Phàm đủ tỉnh táo, nhiều một câu đều không nói, Giản Nhược Trần đại tập đoàn tổng giám đốc khí chất tại thân, mặt lạnh lấy càng là hơn nửa câu dư lời nói không có, đứng lên cùng Lạc Phàm vượt qua bảo thuyền, nhập thủ chỗ ôn nhuận như ngọc, biết rõ cái này bảo thuyền giá trị xa xỉ, chất liệu lại nói không nên lời.

Tu sĩ kia thân thể bất động, người liền bay tới đầu thuyền, từ trong túi trữ vật xuất ra một viên đá màu xanh, ngăn nắp, vừa vặn khảm nạm ở vị trí lõm nơi đầu thuyền thanh quang lóe lên, toàn bộ bảo thuyền bỗng nhiên liền bay lên.

Hai người khi trước đều là ngồi qua máy bay rồi, Giản Nhược Trần liền phi hành cơ cũng chơi đùa, nhưng đối với cứ như vậy bay lên giữa không trung hay vẫn là trong lòng run sợ, đồng thời bắt được mạn thuyền, mắt thấy rừng rậm đã rơi vào dưới chân, bản năng đã sợ hãi lại hưng phấn có giết mình, hiển nhiên, hưng phấn giết mình trình độ lớn hơn sợ hãi.

Bảo thuyền bay được không cao, tốc độ rất nhanh liền tăng lên, phong trước mặt thổi qua đến, còn chưa tới thở không ra hơi thời điểm, bốn phía liền bay lên một tầng màu xanh vàng sáng, chặn phong, dưới chân rừng rậm nhanh chóng hướng về sau lao đi.

Không có một hồi, tu sĩ kia mà bắt đầu hỏi thăm về đến, vốn là tính danh, sau đó là bọn họ gia hương ở nơi nào, đưa cho bọn họ những đồ chơi nhỏ kia là người nào, còn có là người nào đụng phải bọn hắn lại đã thương bọn hắn.

Lạc Phàm nói tên của bọn hăn, nâng lên quê quán thì không khỏi hao tâm tổn sức, cũng không thể nói trước một khắc vẫn ở địa cầu mỗ mỗ thành thị, lời này không chỉ có là không thể tưởng tượng, nói không chừng đưa tới phiền toái, lập tức mặt không đổi sắc, chỉ nói quê quán gọi là Thanh thành, cái này đến không hoàn toàn nói dối, hăn và Giản Nhược Trần chỗ thành thị có thể không phải là chữ Thanh dẫn đầu sao, bất quá là sau một chữ đổi lại thành tự, cũng phù hợp nơi này đặt tên phương thức.

Còn nói khởi gia tộc của hăn, nói Lạc gia một thế gia là địa phương không lớn lắm, cùng Giản gia, cũng chính là Giản Nhược Trần gia tộc có kẻ thù truyền kiếp —— đây cũng không phải là lời nói dối, Lạc Phàm vốn muốn trăm phương ngàn kế địa bắt Giản Nhược Trần, cái này kẻ thù truyền kiếp bất quá là thế hệ này mới bắt đầu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Thần Thức Ẩn Ký

Nói về nguyên nhân thù địch, Lạc Phàm hàm hồ, chỉ nói là do sinh ý , cũng thuận tiện liền giải thích xuất xứ những đồ chơi nhỏ kia , một thần bí người xứ khác tặng, đương nhiên cũng miêu tả bộ dạng người xứ đó , mũi cao mắt xanh, màu da tuyết trắng.

Nói về bị thương liên liền mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ: "Vốn cùng ta không quan hệ, ta hảo hảo mà dọc theo đường, chợt thấy Giản đại tiểu thư sau lưng một khối tảng đá lớn đầu quay lại đây, bả vai liền tê rần, con mắt khép lại một con trượng liền đứng tại vừa rồi nơi đó, nếu không phải gặp phải tiên nhân người cứu giúp, ta hôm nay phải chết ở chỗ này rồi."

Tu sĩ kia nghe Lạc Phàm kèm năm kẹp bảy nói xong cũng đại khái nghe rõ, đối với hai nhà kẻ thù truyền kiếp căn bản không để trong lòng, một đường đối với hai người nhìn mặt mà nói chuyện, xem Giản Nhược Trần hoàn toàn là ngạo khí bộ dạng đại tiểu thư, hẳn đối với phàm nhân đại tiểu thư là nửa phần hứng thú cũng không có, huống chi Giản Nhược Trần ra tay tàn nhẫn, vết rách trên bờ vai Lạc Phàm , chính hẳn là người tu sĩ nhìn xem cũng rợn người, hỏi nữa vài câu người xứ khác trong miệng Lạc Phàm , Lạc Phàm lật qua lật lại vài câu, cũng nói không nên lời quá nhiều.

Lạc Phàm hoàn toàn thích ứng bảo thuyền phi hành, tại tu sĩ kia nhất thời dừng lại , ngay tại bảo trên thuyền đứng lên, lại một lần nữa khom người thi lễ nói: "Mong tiên nhân cứu giúp, còn không có thỉnh giáo tiên nhân tục danh, không biết. . ." Lạc Phàm do dự, hẳn chính xác không biết tiên nhân tục danh thuận tiện bất tiện hỏi thăm.

"Ta là Quy Nhất môn Hạ Thần." Hạ Thần sáng khoái nói: "Tiện tay mà thôi không đáng nhắc đến, Lạc tiểu ca cũng không cần khách khí."

Hạ Thần đối với Lạc Phàm rất là khách khí, cũng không có chút nào tu sĩ ngạo mạn kiêu ngạo, nâng dậy Lạc Phàm sau nói: "Lạc tiểu ca cùng Giản tiểu thư đến cái chỗ này đến từ sau có thể thấy được đến cái gì chuyện kỳ quái?"

Giản Nhược Trần nghe vậy thăm nghĩ đến rồi, đây mới là chính đề, giương mắt liền nhìn thấy Lạc Phàm lộ ra mờ mịt biểu lộ nói: "Cái gì cái gì chuyện kỳ quái?"

Hạ Thần mỉm cười kiên nhẫn nói: "Có chưa từng gặp qua bình thường chưa từng gặp qua sự tình?" Nói lấy nháy mắt một cái không nháy mắt địa nhìn qua Lạc Phàm.

Lạc Phàm mờ mịt một hồi, sau đó nhìn Hạ Thần: "Chính là tiên nhân người. . . Bình thường chưa từng gặp qua." Nói câu này dường như cũng hiểu được không đúng, có chút thẹn thùng không biết làm sao bộ dạng.

Cái này thần thái, cái này biểu lộ, quả thực có thể tóm vua màn ảnh thường rồi, Giản Nhược Trần chính chăm chăm vào Lạc Phàm, liền gặp được Hạ Thần chuyển qua nhìn xem nàng ôn hòa nói: "Giản tiểu thư sao?"

Thanh âm ôn hòa, đáng nhìn sọi lại không phải ôn hòa, đối diện Giản Nhược Trần hai mắt, hình như là khiếp người tâm hồn bình thường, mang theo ma lực có thể nhìn thấu đến nội tâm , Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy thần trí một mê, giống như muốn mất phương hướng trong ánh mắt sâu không thấy đáy , há miệng không tự giác đáp: "Gặp qua."

Lạc Phàm trong nội tâm cả kinh, Giản Nhược Trần biểu lộ mê man rất giống là bị thôi miên bình thường, ánh mắt giật mình, rõ ràng đã là đã bị mất phương hướng thần trí, liền gặp được Giản Nhược Trần há miệng nói ra: "Tất cả đều là chưa từng gặp qua."

Giản Nhược Trần nói ra miệng, tâm trí đã mê hoặc, thế nhưng chính là bởi vì câu nói này, lại bỏ đi Hạ Thần đối với nàng hoài nghi, Hạ Thần vốn là khinh thường tại đem thủ đoạn dùng trên thân người phạm, đối với Giản Nhược Trần thuần túy là tùy ý thoáng nhìn, chỉ vì trong lòng đối với Giản Nhược Trần đã vào trước là không lắm ưa thích rồi, không đối đãi ôn hòa như Lạc Phàm .

Gặp Giản Nhược Trần ánh mắt mê man, hắt ánh mắt một cái đều không chịu nổi, vừa muốn quay đầu, chợt nhớ tới vết thương trên vai Lạc Phàm , lập tức lông mày cau lại, ánh mắt càng thêm lợi hại địa nhìn thẳng Giản Nhược Trần hai mắt.

Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy trong nội tâm phát lạnh, trước mắt chợt biến đổi, nàng kinh ngạc mở to hai mắt, liền đã gặp nàng chính đưa thân vào một căn phòng mang màu sắc cổ xưa, gian phòng kia bố trí kỳ quái, giống như cực kỳ hoa lệ rồi lại nhìn không rõ, chỉ ở chính phía trước bày đặt một cái ghế bành, nàng mở trừng hai mắt, liền nhìn thấy ghế bành thượng bỗng nhiên nhiều ra một người đến, đúng là Lạc Phàm.

Lạc Phàm hay vẫn là một thân áo trắng, chỉ là cái này áo trắng kiểu dáng kỳ quái, rõ ràng là cổ trang, ngồi ngay ngắn ở trên mặt ghế uy nghiêm xem lấy nàng, không biết vì cái gì, Giản Nhược Trần trong lòng bay lên tim đập nhanh cảm giác, nhìn xem Lạc Phàm, giống như nhìn thấy chính là. . . Nàng không cách nào hình dung tâm tình của nàng, đơn giản là trong lòng của nàng có một ý niệm trong đầu một mực khu sử nàng quỳ xuống lạy.

Quỳ lạy? Nàng Giản Nhược Trần ngoại trừ mất đi cha mẹ, chưa từng quỳ lạy qua bất luận kẻ nào, huống chi hắt Lạc Phàm, nhưng trong lòng, cái kia thúc nàng quỳ lạy ý niệm trong đầu càng thêm mãnh liệt, và bả vai cũng là trầm xuống, giống như có chỉ bàn tay lớn theo như xuống dưới.

"Đây là chủ nhân của ngươi, ngươi phải thần phục với hắn! Đây là chủ nhân của ngươi, ngươi phải thần phục với hắn!" Thanh âm uy nghiêm tiếng

vọng tại bên tai, Giản Nhược Trần quả thực không thể tin được lỗ tai của mình, không, không! Không phải!

Có thể thanh âm này trực tiếp liền xuất hiện trong óc của nàng, mang theo cường thế cùng trấn áp, trên bờ vai áp lực cũng đang gia tăng, giống như ngàn cân sức nặng rơi trên vai, hai chân của nàng tại như nhũn ra, trong đầu tất cả đều là quỳ lạy ý niệm trong đầu, Lạc Phàm chính là chủ nhân mấy chữ này giống như bẩm sinh giống như khắc vào trong lòng của nàng.

Bờ vai của nàng hạ thấp đến, hai chân cũng rất giống cũng nhịn không được nữa chính mình sức nặng cúi xuống đi, nàng xem thấy Lạc Phàm uy nghiêm địa nhìn qua nàng, nàng thành kính địa mở to miệng, nhưng lại tại hai đầu gối tiếp xúc đến trên mặt đất một khắc, từ đáy lòng bỗng nhiên bay lên kêu to một tiếng: Không! Giản Nhược Trần chợt nhảy dựng lên, thấy hoa mắt, nàng phát hiện nàng chính an an ổn ổn địa ngồi ở bảo trên thuyền, trong đầu một mảnh Hồn Độn, đối diện chính là Hạ Thần lợi hại ánh mắt.

"Giản. . . Giản tiểu thư, người làm sao vậy?" Lạc Phàm cẩn thận từng li từng tí thanh âm truyền đến, "Người sắc mặt thật không tốt."

Không cần Lạc Phàm nói, Giản Nhược Trần cũng biết sắc mặt của nàng khẳng định rất là khó coi, đơn giản là nàng hiện ở trái tim đang kịch liệt địa nhúc nhích, tim đập nhanh cảm giác còn không có biến mất, mồ hôi lạnh trải rộng toàn thân.

Hạ Thần chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt, trong lòng hơi kinh ngạc, một phàm nhân nữ tử vậy mà chống cự thần trí của hắc lạc ấn, hắc không phải không có thể cường ép đem lạc ấn khắc vào Giản Nhược Trần trong thức hải, chỉ là tại gặp phải mãnh liệt chống cự thời điểm, sẽ khiến thần thức sụp đổ, nhưng mà Giản Nhược Trần trong đầu đã lưu lại ấn ký rồi, hội thay đổi một cách vô tri vô giác ảnh hưởng ý nghĩ của nàng.

"Giản tiểu thư đại khái là nhớ lại cái gì?" Hạ Thần đón lấy Lạc Phàm, rất tự nhiên, "Không cần lo lắng, chỉ cần người nhớ rõ người là ai, Lạc Phàm là ai, là được rồi."

Lạc Phàm sợ run lên, nhìn xem Giản Nhược Trần nhẵn đầu lông mày, giống như như có điều suy nghĩ, đón lấy ánh mắt từ Hạ Thần chỗ dời hướng hẳn nhìn sang, mang theo hồ nghi, còn có tư không hiểu cảm giác, đón lấy ánh mắt rùng mình, Lạc Phàm tâm phanh nháy dừng, chỉ cảm thấy nếu không tốt, đoạt trước nói: "Giản đại tiểu thư. . ."

Hắn đưa lưng về phía Hạ Thần, cùng Hạ Thần đều là quay mắt về phía Giản Nhược Trần, chỉ bất quá hắn cùng Giản Nhược Trần tất cả đều là ngồi ở bảo trên thuyền, so Hạ Thần muốn thấp hơn vài phần, không dám ở Hạ Thần mí mắt dưới đáy có bất kỳ dị động, chỉ là dốc sức liều mạng địa trong nháy mắt, dùng xưng hô cũng là vốn là Giản Nhược Trần liền quen thuộc "Giản đại tiểu thư" .

Giản Nhược Trần chăm chăm vào Lạc Phàm, trong đầu một hồi hoảng hốt, trong nội tâm tự nhiên sinh ra một loại sợ hãi, nàng chậm rãi nháy một con mắt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Xã Hội Cấu Thành

Làm sao lại sợ hãi? Nàng Giản Nhược Trần làm sao sợ hãi qua bất luận kẻ nào?

Nàng là ai? Là Giản gia đại tiểu thư, chấp chương cao ốc Thế Kỷ mười hai năm, sát phạt quyết đoán, lúc này đây lật thuyền trong mương vốn là bị đụng, sau đó liền không hiểu chạy đến cái chỗ này, thiếu một ít bị đoạt xá, lại gặp phải như vậy cái đối với nàng ẩn hàm địch ý tu sĩ, thương ngược lại là tốt rồi bỗng nhiên lại xuất hiện sợ hãi Lạc Phàm tâm lý, đây là có chuyện gì?

Lạc Phàm, bất quá là một tên cảnh sát, hai người ở giữa địa vị khác nhau một trời một vực, nàng Giản Nhược Trần e ngại Lạc Phàm, quả thực là thiên đại vui đùa, có thể Giản Nhược Trần tâm lý của mình nàng là hoàn toàn rõ ràng, đối với Lạc Phàm sợ hãi giống như đã cắm rễ trong lòng.

Cùng Hạ Thần có quan hệ, chỉ có thể cùng Hạ Thần có quan hệ.

Nàng vẫn là bên cạnh nghe Hạ Thần cùng Lạc Phàm đối thoại bên cạnh hấp thu trong đầu trí nhớ, tăng thêm khi trước, đã không sai biệt lắm bảy tám phần được rồi, đối với tu sĩ thủ đoạn nhiều ít có chút hiểu rõ, nàng khi trước đúng là bị Hạ Thần hỏi thăm, có thể trong trí nhớ lại hình như không có câu trả lời của mình, đột nhiên liền tim đập như cổ, nghe được Lạc Phàm lo lắng, nàng một trăm phần trăm nhất định là Hạ Thần đối với nàng động tay chân.

Nàng vẫn ngồi không nhúc nhích , chỉ có trong nội tâm nàng mới biết được nàng phải dùng bao nhiêu ý chí mới có thể che dấu sợ hãi đối với Lạc Phàm , nắm chặt nắm đấm móng tay hăm sâu tại trong lòng bàn tay, tay dựa chường đau đớn mới kèm chế ý nghĩ muốn phủ phục trước người Lạc Phàm , dốc sức liều mạng đem ánh mắt dời đi từ trên người Lạc Phàm.

Tâm đột nhiên buông lỏng, mặc dù Lạc Phàm vẫn trước người, nhưng chỉ cần không nhìn, sợ hãi cảm giác liền nhạt rất nhiều, trong nội tâm tự nhiên sinh ra chính là đối với Hạ Thần phản nộ.

Nàng người biết chuyện hạ thấp dưới mái hiên đạo lý, nàng một người phạm tục, căn bản không có tư cách có thể cùng tu sĩ cứng đối cứng, giống với trước kia, nàng cũng là căn bản không đem một vài người để vào mắt bình thường, bất quá là phong thủy luân chuyển mà thôi.

Có thể thành đại sự người đều là co được dãn được thế hệ, chấp chương cao ốc Thế Kỷ cái này mười hai năm đến Giản Nhược Trần cái dạng gì sự tình chưa bao giờ gặp, thân thể phản ứng không phải giả vờ, trong lòng phản ứng lại không phải Hạ Thần có thể nhìn thấy, nàng cũng không thể nào làm được điều Hạ Thần hi vọng, trong nháy mắt trong đầu dồn dập tạt tạt, nàng không dám nhìn Lạc Phàm, cũng không dám xem Hạ Thần, nàng sợ nàng thấy Hạ Thần liền nhịn không được lửa giận trong lòng.

Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần mặt đối mặt, Giản Nhược Trần trên mặt biểu lộ biến hóa thấy là rõ ràng rành mạch, từ trả lời Hạ Thần câu hỏi mờ mịt đến nhìn thẳng hần thời điểm nghiêm nghị đến ánh mắt lùi bước, đây không phải Giản Nhược Trần hần hiểu rõ .

Cực nhanh từ đầu suy tư một lần, nhưng lại không biết ở đâu ra chỗ sơ suất, hần vất hết óc cũng nghĩ đến Hạ Thần căn cứ hần mấy câu cùng vai thương, còn có Giản Nhược Trần động tác lúc trước, đoán được hần đối với

Giản Nhược Trần mất hảo cảm, trong lúc cấp thiết nói: "Giản đại tiểu thư, tiên nhân tại hải thăm, người vẫn không trả lời."

Giản Nhược Trần ánh mắt rơi vào trên tay, nàng vịn bảo thuyền nàng hít sâu một hơi, theo Lạc Phàm nói: "Tiên nhân muốn hỏi, không dám không đáp, muốn nói chuyện kỳ quái, không có gì so cái này nửa ngày trải qua lại càng kỳ quái."

Lạc Phàm trước một câu hỏi thăm, Giản Nhược Trần theo trả lời, giống như là trả lời Lạc Phàm hỏi thăm giống như, rơi vào trong mắt Hạ Thần, là Giản Nhược Trần đối với Lạc Phàm có ý thức thần phục.

Mới mở miệng nói chuyện, Giản Nhược Trần liền trấn tĩnh lại, nàng tránh đi, không nhìn Lạc Phàm, đứng lên hướng Hạ Thần cúi người hành lễ, nói: "Nhận được tiên nhân cứu giúp, trong nội tâm vô cùng cảm kích, tiểu nữ tử chỉ là một người phạm tặc, không cho rằng báo."

Hạ Thần cười khẽ thanh âm, vẻ mặt ôn hoà nói: "Giản tiểu thư quá lo lắng."

Giản Nhược Trần chậm rãi cởi bỏ đồng hồ nữ trên cổ tay, đây là nàng khi tránh đi Lạc Phàm ánh mắt mới nghĩ đến, cái này bề ngoài chất lượng hơi tệ, đi qua cùng va chạm đều không có nửa điểm hư hao, nàng cởi xuống đồng hồ liền hai tay nâng lên nói: "Nó có thể tùy thân tính theo thời gian, tổng cộng có ba cái kim đồng hồ, trong đó ngắn nhất kim đồng hồ mỗi sáu canh giờ xoay tròn một tuần, là cha ta tặng lễ vật, kính xin tiên nhân nhận lấy, dùng bề ngoài ta đối với tiên nhân cảm kích."

Hạ Thần hơi kinh ngạc, có thể liền minh bạch Giản Nhược Trần tâm lý, nàng là cảm thấy được cái gì, ít nhất, nàng biết rõ trên người nàng đã phát sinh chút ít biến hóa, và biến hóa này là cùng hắn có quan hệ.

Thông minh, tâm trí cứng cỏi, Hạ Thần trong lòng đối với Giản Nhược Trần làm phán đoán, có chút hối hận đối với Giản Nhược Trần làm xuống

sự tình, nghĩ nghĩ, thò tay tiếp nhận đồng hồ.

Hắn tự nhiên là đã sớm chú ý tới Giản Nhược Trần thủ đoạn đồng hồ rồi, đồng dạng Lạc Phàm cũng có một cái, trong tay vuốt vuốt chỉ chốc lát, liền ném tới trong túi trữ vật, Giản Nhược Trần thấy hắn đem đồng hồ ném tới trong túi trữ vật, tâm nghĩ giải thích tại trong túi trữ vật, đồng hồ tự chắc không dùng rồi, có thể lập tức liền nghĩ đến các tu sĩ tự nhiên có bọn hắn tính theo thời gian phương pháp, đồng hồ có đi hay không cũng liền không quan trọng rồi.

Giản Nhược Trần chậm rãi ngồi xuống, ai cũng không nhìn, tự nhiên không có nhìn thấy Lạc Phàm trong ánh mắt hiện lên ngạc nhiên, nàng cúi thấp đầu, chỉ đem trong đầu trí nhớ tinh tế địa chải vuốt lấy, tạm thời không đi cân nhắc đối với Lạc Phàm một loại cảm giác khác, may mà Lạc Phàm cũng rất nhanh xoay qua chỗ khác, Giản Nhược Trần áp lực nhẹ hơn.

Thế mới biết nàng cùng Lạc Phàm là cỡ nào may mắn.

Bọn hắn đi qua thế giới này là một tu tiên thế giới, chỗ đại lục gọi là Huyền Vũ đại lục, bọn hắn hiện tại quốc gia gọi là Trịnh Quốc, cánh rừng rậm này một phần của Trịnh Quốc, gọi là Yêu Thú sâm lâm. Trịnh Quốc vốn chính là một cái tiểu quốc, là Tam cấp tu tiên văn minh quốc gia, như vậy tu tiên văn minh quốc gia tại Huyền Vũ đại lục không nói quá nhiều cũng không sai biệt lắm, bởi vì tài nguyên tu luyện căn cỗi, số lượng tu sĩ cùng tu vi cũng sẽ không rất cao.

Người của thế giới này , cấu thành phân thành phạm nhân cùng tu sĩ hai đại bộ phận, vương thất thống trị quốc gia, quyền lực tập trung ở vương thất cùng là vương thất hiệu lực Cao giai tu sĩ trong tay, tu luyện môn phái là vương thất cung cấp có thể cung cấp cơ quan quốc gia vận chuyển tu sĩ, chỉ có tại tu tiên môn phái bộc lộ tài năng, mới có thể tiến vào lĩnh vực quyền lực , từ điểm đó thượng xem, xã hội này với ở Địa cầu trước kia không khác nhiều lắm.

Quốc gia văn minh trình độ cao thấp, cũng quyết định bởi tại số lượng cao giai tu sĩ, Trịnh Quốc tại một số năm trước sau khi một vị Nguyên Anh kỳ tu sĩ vẫn lạc cuối cùng , liền từ nguyên lai Nhị cấp văn minh quốc gia giáng cấp đến Tam cấp văn minh quốc gia, có thể nghĩ nơi này xuất hiện Nguyên Anh kỳ tu sĩ nhiều cơ hội sao khó được, và Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm một đi qua dĩ nhiên cũng làm gặp ba cái, xác thực nói là một người Nguyên Anh Kỳ tu sĩ cùng hai Nguyên Anh đoạt mệnh trốn tránh , càng là khó được.

Hai tên đoạt mệnh chạy trốn lại đoán mệnh bị nuốt mất Nguyên Thần một cái tên là Lý Nhược Hàn, một cái tên là Trương Mộng Dao, đều là đệ nhị văn minh quốc gia tán tu.

Lý Nhược Hàn sinh ra chính là Nhị cấp văn minh quốc gia, lúc năm sáu tuổi , gặp một tu sĩ gần chết , đưa cho nàng tu luyện công pháp, nàng vì vậy tại dưới tình huống không có khảo thí linh căn mà bắt đầu tu luyện, đối với nàng mà nói, đây là một cái cơ duyên, cũng là một cái bi kịch.

Nàng lấy được là Thủy hệ công pháp, cũng tại về sau mới biết được nàng vốn là Hỏa Linh Căn, và khi đó nàng Thủy hệ công pháp đã tu luyện được tiểu thành, hoàn toàn phá hủy trên người nàng Hỏa hệ linh căn tinh thuần. Thế cho nên sau đó nàng mang theo một thân tu vi lại muốn dẫn thân vào môn phái thời điểm, tại Nhị cấp văn minh quốc gia ở bên trong, không có bất kỳ một đại môn phái chịu thu nàng tiến vào nội môn, khiến cho nàng cuối cùng chỉ có thể thành một tán tu không môn không phái .

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Không Hiểu Khích Lệ

Lý Nhược Hàn tại biết được chính mình tu luyện sai rồi công pháp về sau, đã từng đi tìm rất nhiều thay đổi phương pháp, một trong số đó chính là tu luyện cái thể giới này bình thường nhất lớn nhất nhiều người công pháp 《 Trường Xuân công 》 .

《 Trường Xuân công 》 phải một cái trụ cột nhập môn công pháp, không bị bất luận cái gì Linh căn hạn chế, nhưng Lý Nhược Hàn tại cẩn thận nghiên cứu 《 Trường Xuân công 》 về sau phát hiện, nàng vậy lúc sau đã Trúc Cơ rồi, lại quay đầu lại tu luyện 《 Trường Xuân công 》 đã không có ý nghĩa.

Nàng lại ném thử tu luyện hỏa hệ công pháp, cũng là một đường gấp gheh mà Kết Đan, nhưng mà về sau quá trình tu luyện lại dị thường gian khổ, cần không ngừng bổ sung đại lượng Thủy Hệ hỏa hệ Linh Đan, cam đoan trong cơ thể Thủy Hệ linh lực cùng hỏa hệ linh lực cân bằng.

Lý Nhược Hàn ngẫu nhiên đã nhận được một cái tin tức, nói tam cấp văn minh quốc gia Trịnh quốc cảnh nội Yêu Thú sâm lâm có một cây nhị phẩm linh thực Hoàn Hồn thảo sắp thành thực, bất quá vậy Hoàn Hồn thảo thành thực thời điểm, chung quanh khẳng định có tương ứng đẳng cấp cao Yêu thú chờ đợi.

Lúc này đây mạo hiểm tới lấy được Hoàn Hồn thảo, chính là cảm giác được trong cơ thể Thủy Hỏa hai loại linh lực ngày càng không hợp tít, sớm muộn gì có một ngày sẽ bộc phát, trong cơ thể kinh mạch tất nhiên không chịu nổi, nói không chừng muốn đi đời nhà ma, mà hoàn hồn đan

nhưng có thể ít nhất cứu nàng một mạng, đây mới tìm được Trương Mộng Diêu, ưng thuận hứa hẹn, cùng đi lấy Hoàn Hồn thảo.

Chẳng qua là đạt được tin tức không chỉ có là Trương Mộng Diêu cùng Lý Nhược Hàn hai người, còn có việc này Triệu quốc Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ Hạ Thần, ba người thêm một con yêu thú đánh cùng một chỗ, hai người tự nhiên không địch lại, chẳng những thân thể bị hủy, Nguyên Anh còn bị lý sáng sớm tỏa hồn thạch kích lên, Nguyên Thần hầu như phá bại, cho nên vừa nhìn thấy Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm hai người đều là phạm nhân, liền lập tức lựa chọn đoạt xá.

Cũng là bọn hắn không may, nếu mặt khác người bình thường, đây đoạt xá khẳng định liền biến thành, có thể hai người này một cái là gia tộc Chấp Chương Giả, tâm trí cứng cõi, một người khác là cảnh sát, càng là ý chí ương ngạnh, bọn họ Nguyên Thần nếu là không có tổn thương, vậy thật đúng là thì có thể đoạt xá thành công, Nguyên Thần bị hao tổn lại đụng với như vậy hai nhân vật, kết quả chẳng những đoạt xá không có có thành công, ngược lại bị cắn nuốt rồi Nguyên Thần, hợp với Nguyên Anh tinh hoa cùng một chỗ đều tiện nghi Giản, Lạc hai người.

Chỉ là bọn hắn chưa có tiếp xúc qua tu tiên thể giới, đối với cái thể giới này tu luyện hệ thống hoàn toàn không biết, không biết lúc này mới mặc vào càng liền gặp như thế hung hiểm cũng là kiện may mắn sự tình.

Giản Nhược Trần mới biết mình thôn phệ đồ vật gọi là Nguyên Thần, nhưng lại không biết trong thân thể đã có đủ rồi tu luyện trụ cột, Nguyên Anh tinh hoa đã giấu giếm trong thân thể, việc này trong trí nhớ cũng không có đoạt xá Nguyên Thần trái lại bị cắn nuốt tri thức, bởi vậy Giản Nhược Trần chỉ vì tránh được một kiếp mà âm thầm cao hứng.

Vốn Giản Nhược Trần phải ý định trước thử dựa theo Lý Nhược Hàn phương thức tu luyện tu luyện, hiểu được những thứ này cũng chỉ có thể trước kiểm chế ở, ngược lại tại trí nhớ của nàng tiếp tục tìm tìm.

Trí nhớ còn có hai quyển Thủy Hệ cùng hỏa hệ công pháp, còn khác có một chút tạp nham công pháp, Giản Nhược Trần hiểu được những thứ này, nào dám muốn tu luyện, ngược lại liền giải trong trí nhớ về Trương Mộng Diêu hết thảy.

Lý Nhược Hàn đối với Trương Mộng Diêu rất hiểu rõ lại biết không nhiều lắm, chỉ biết là là hãn phái khó được Thủy Mộc song Linh căn tu sĩ, đã từng là tam cấp văn minh quốc gia tu sĩ, tiến vào đến cấp hai văn minh quốc gia về sau, không có gia nhập bất kỳ môn phái nào.

Như vậy Linh căn gia nhập bất kỳ môn phái nào đều sẽ lập tức bị hấp thu tiến nội môn đấy, tuy rằng không đến mức lập tức trở thành vị nào Trưởng lão đệ tử thân truyền, nhưng đều muốn tại trong môn phái nổi tiếng cũng là dễ dàng, dù sao Thiên Linh Căn tu sĩ, cũng chính là chỉ một Linh căn tu sĩ phượng mao lân giác, ở đâu dễ dàng như vậy xuất hiện, nhưng Trương Mộng Diêu lại rất kỳ quái lựa chọn làm một cái tán tu.

Giản Nhược Trần không khỏi ngẩng đầu liếc mắt Lạc Phàm bóng lưng, cho dù là bóng lưng, cũng làm cho trong nội tâm sinh ra chút ít gợn sóng, nàng bất động thanh sắc mà thu hồi ánh mắt, trong lòng nhắc nhở chính mình, nàng hiện tại đã không phải là Giản gia đại tiểu thư rồi, cũng không phải Thế Kỷ cao ốc chủ nhân, chỉ là một cái cùng Lạc Phàm giống nhau đấy, bình thường được không thể lại người bình thường rồi, đã từng tất cả xuất thân ưu thế, về điện tử tin tức ngành sản xuất ưu thế, phần mềm lập trình, trong cái thế giới này đều không đáng một đồng, duy nhất có thể hộ thân đấy, cũng chỉ có luyện tập mười lăm năm chưa từng buông Taekwondo.

Trải qua thời gian dài rèn luyện ra tinh táo tại lúc này làm ra rất tốt tác dụng, quanh năm ở địa vị cao chống đỡ áp cùng năng lực phân tích, cũng làm cho Giản Nhược Trần rất nhanh liền đem chính mình gặp phải tình cảnh phân tích một lần.

Bảo thuyền tốc độ bay nhanh, thật không đến nửa ngày, liền bay ra Yêu Thú sâm lâm phạm vi, phía trước xuất hiện một cái không lớn sơn thôn.

Hạ Thần đã nhận được nhị phẩm linh thực Hoàn Hồn thảo, lại giết rồi hai cái Nguyên Anh sơ kỳ tán tu được hai túi trữ vật, còn chiếm được một cái tứ giai Yêu thú, thu hoạch tương đối khá, ngoài ý muốn còn từ hai cái phạm trần trên thân người đã nhận được mấy cái tinh xảo vật, tâm tình thật tốt, chỉ vào núi cao xa xa đối với Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần nói:

"Phía trước núi cao chính là Trịnh quốc lớn nhất tu tiên môn phái Thiên Đạo Tông", cách mỗi vài năm sẽ rộng rãi thu môn đồ, hai người các người nếu là có Linh căn liền vào môn phái này, nếu là không có Linh căn, ngay tại ngoại môn làm tạp dịch cũng có thể."

Nhìn xem Giản Nhược Trần tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe, không nói một lời thời điểm mọi người chi khí rất đậm, càng phát ra cảm giác mình làm cho ở dưới thần thức lạc ấn phải chính xác, vẫn là phải hòa nhã nói: "Người một phạm nhân nữ tử, không có tự bảo vệ mình khả năng, nhớ lấy về sau không thể lòng dạ độc ác."

Tại trong túi trữ vật tìm xuống, lấy ra mấy khối bạc ném tới Lạc Phàm trong tay, tay áo phát một cái, hai người chưa phát giác ra liền rơi trên mặt đất, chỉ thấy bảo thuyền bỗng nhiên tăng thêm tốc độ, bỗng nhiên liền biến mất ở phía chân trời.

Dường như trong mộng bình thường, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm kinh ngạc mà nhìn qua bảo thuyền biến mất một hồi lâu, mới thu hồi ánh mắt, chưa phát giác ra liếc nhau, chỉ liếc một cái, Giản Nhược Trần tâm liền điên cuồng nhảy dựng lên, sắc mặt lần nữa đại biến.

"Người làm sao vậy?" Lạc Phàm lại càng hoảng sợ, Giản Nhược Trần cái nhìn này cùng lúc trước tại trên bảo thuyền giống nhau, tại Hạ Thần câu

hỏi về sau lại nhìn hắn chính là như thế, giống như hết sức e ngại hắn bình thường.

Lạc Phàm hỏi thăm đối với Giản Nhược Trần, thật giống như thủ trưởng đối với cấp dưới hỏi thăm, thậm chí còn đã vượt qua việc này quan hệ, Giản Nhược Trần vô thức muốn há miệng trả lời, nàng đã há miệng rồi, cũng tại thốt ra thời điểm kịp thời không chế được chính mình.

Lúc này đây đối với Lạc Phàm kháng cự, so với trước một lần muốn nhẹ nhõm rất nhiều, Giản Nhược Trần bắt buộc chính mình nhìn chăm chăm vào Lạc Phàm, xem kỹ ánh mắt thiếu chút nữa đem Lạc Phàm nhìn sợ nổi da gà rồi, dù là với Lạc Phàm tốt đẹp chính là tâm lý tố chất cũng không chịu nổi, không khỏi lui về sau một bước.

Lạc Phàm lui về phía sau, đối với Giản Nhược Trần mà nói giống như là thắng lợi một cuộc chiến đấu, nội tâm đối với Lạc Phàm sợ hãi lại tiêu tán chút ít, nàng cũng cuối cùng xác nhận một điểm, bất luận Hạ Thần làm cái gì tay chân, chỉ cần nàng thủ vững ý chí, nhất định có thể thoát khỏi.

Không chút nào không chịu buông lỏng thần trí, lạnh lùng nói: "Ta ở đâu lòng dạ độc ác rồi hả?"

Nói chuyện Giản Nhược Trần, lại khôi phục những người này nổi giận bình thường, Lạc Phàm thở dài một cái, kiên quyết mà lắc lắc đầu nói: "Giản tiểu thư ở đâu lòng dạ độc ác rồi, phải tu sĩ kia nhìn lầm rồi."

Giản Nhược Trần cười lạnh thanh âm, cũng không cùng Lạc Phàm phân biệt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Cũng Bị Thôi Miên

Lạc Phàm ngoắc ngoắc khoe miệng, cùng Giản Nhược Trần kề vai sát cánh mà đi: "Giản đại tiểu thư, Giản đại tổng tài, người đây một mất tung, vậy một lớn sạp hàng gia nghiệp sẽ tiện nghi cho ai?"

"Không có ở đây không mưu kia chính." Giản Nhược Trần băng lạnh lùng thốt.

"Ai, ta chính là hiếu kỳ, lần trước cái kia Phượng Hoàng Thiêu Hương virus đến cùng phải hay không các người Thế Kỷ cao ốc biên soạn hay sao?" Lạc Phàm lại hỏi.

"Nếu muốn biết, có thể trở về rồi rồi hãy nói." Nếu không phải muốn tiếp tục khắc chế trong nội tâm cảm giác khác thường, Giản Nhược Trần cũng không muốn trả lời.

Giương mắt nhìn lên, việc này tiểu sơn thôn chỉ có chưa đủ trăm gia đình, vị trí địa lý tiếp cận Yêu Thú sâm lâm biên giới, sơn thôn thành lập ở chỗ này cũng không an toàn.

Yêu Thú sâm lâm danh như ý nghĩa, ngay cả có đại lượng Yêu thú tồn tại, ven rừng rậm, mặc dù không có đẳng cấp cao Yêu thú, cũng sẽ thỉnh thoảng có cấp thấp Yêu thú hoặc là dã thú đi ra tai họa thôn dân, có thể nhìn tiểu sơn thôn yên lặng tường hòa, cũng không vấn đề về an toàn lo lắng, Giản Nhược Trần ngẫm nghĩ một hồi, dựa theo Tổng giám đốc tư duy, nàng nhận thức vì cái này tiểu sơn thôn bên trong chỉ ít có một người tu sĩ thường trú.

Giống như nàng tại nguyên bốn thế giới xí nghiệp, không có khả năng chỉ có một tòa Thế Kỷ cao ốc, từng bớt đều có điểm công ty, điểm công ty phía dưới còn có công ty con, ít nhất điểm trong công ty sẽ có tổng công ty sau phái, công ty con bên trong có điểm người của công ty.

Chẳng phải là có thể có cơ hội khảo thí Linh căn?

Còn có mấy trăm mẽ, thì có thôn dân mấy người nghênh đón, chính giữa một người mặt mũi hiền lành, râu tóc bạc trắng, một đôi mắt sáng ngời có thần, tự xưng là thôn trưởng, hàn huyên vài câu, nghe nói hai người là từ Yêu Thú thâm lâm bên trong đi ra đấy, liền khách khí mà mời được trong thôn một tòa kiến trúc cao lớn bên trong, dâng rồi trà thơm.

Cũng không đợi nói bóng nói gió, Lạc Phàm liền đưa bọn chúng bị thương bị nghỉ cách cứu viện đơn giản mà nói một lần, nhưng không hề không đề cập tới tu sĩ tục danh, cũng không đề cập tới hắc và Giảm Nhược Trần ở giữa ân oán, thôn trưởng một mực nghe được rất là chăm chú, chưa từng nói xen vào, chẳng qua là tại Lạc Phàm sau khi chấm dứt kỹ càng hỏi thăm Hạ Thần tướng mạo, tế ra phi chu, sau đó xin hai người ngồi tạm, chính mình nên rời đi trước.

Giảm Nhược Trần suy đoán thôn này trong là có tu sĩ trấn giữ, lặng yên bưng lấy trà thơm, chợt nhớ tới, nàng từ xuyên qua được đến bây giờ, thời gian bên trên đã qua rồi không chỉ có nửa ngày rồi, còn được qua tổn thương, có thể nhưng vẫn không đói bụng không khát, vậy nửa viên linh đan cũng không phải là Tịch Cốc đan, cũng có hiệu quả như thế, thật sự là mới lạ.

Lạc Phàm nói hơn nửa ngày, mặc dù chưa phát giác ra khát nước, cũng bưng lấy trà thơm đã uống vài ngụm, hắc đối với trà phải không hiểu rõ đấy, gặp Giảm Nhược Trần đầu uống một ngụm liền phóng hạ, trong lòng biết trà này tại Giảm Nhược Trần trong mắt không coi là cái gì tốt trà, vì vậy cũng hãy theo đem uống nửa chén nhỏ trà buông.

Ngoài cửa lớn có tiếng bước chân truyền đến, đi vào là một vị nữ tử, cô gái này ước chừng có bốn mươi năm mươi tuổi, bộ dạng thủy mị vẫn còn tại, sau khi nhập môn ánh mắt rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt thời điểm, Giản Nhược Trần trong nội tâm chính là run lên, cô gái này ánh mắt cùng Hạ Thần như vậy tương tự, liếc giống như muốn chứng kiến trong lòng của nàng giống như, đến lúc này nàng cuối cùng lần nữa thân thân nếm thử thể nghiệm được, đây chính là cái gọi là tu sĩ chấn nhiếp, lơ đãng trong một ánh mắt có thể toát ra trở lại.

Cũng may nữ tử ánh mắt chỉ ở trên mặt nàng vòng xuống, liền trực tiếp đi lên trước ngời ở thượng thủ thứ nhất vị trí, thôn trưởng cùng ở bên cạnh giống như cùng cẩn thận, tự tay dâng trà, đứng hầu tại khác một bên, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần trong lòng biết người trẻ tuổi kia nhất định chính là trong thôn tu sĩ rồi, tất cả đều đứng lên.

Nữ tu lợi hại ánh mắt rơi vào Lạc Phàm trên mặt, Giản Nhược Trần trong nội tâm nhảy dựng, không khỏi đi theo trông đi qua, chứng kiến Lạc Phàm trong ánh mắt lóe lên rồi biến mất cảnh giác hóa thành mờ mịt quá trình, quá trình này rõ ràng như thế, Giản Nhược Trần chưa từng có bất kiến Lạc Phàm như thế mờ mịt bất lực thậm chí mang theo vẻ mặt sợ hãi.

"Nói nói các người gặp phải tu sĩ."

Nữ tu nhu hòa lại không cho cự tuyệt thanh âm lại để cho Giản Nhược Trần tâm run lên, trong nội tâm che giấu nhớ lại bị khơi gợi lên giống như, nàng cùng Lạc Phàm cũng còn đứng đấy, không có người xin bọn họ ngồi xuống, bọn họ lại cảm giác không thấy lúng túng, Giản Nhược Trần tâm đều bị sợ hãi chiếm cứ lấy, mà Lạc Phàm mê mang sợ hãi ánh mắt hiển nhiên đã bị mất phương hướng tự mình.

Có thể Lạc Phàm mới mở miệng, Giản Nhược Trần liền an định lại, Lạc Phàm thanh âm máy móc đơn điệu, thế nhưng là nội dung lại không hề sơ hở, cùng lúc trước nói được cũng giống như nhau. Nữ tu ánh mắt một

mực rơi vào Lạc Phàm trên ánh mắt, đợi Lạc Phàm máy móc thanh âm dừng lại, lạnh lùng hừ một tiếng, một tiếng này về sau, Lạc Phàm giống như đột nhiên thanh tỉnh giống như, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nữ tu đã đứng lên, một câu nói đều không có, trực tiếp liền đi ra ngoài, thôn trưởng bề bộn cùng đi ra ngoài đưa tiễn, lưu lại Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần hai mặt nhìn nhau.

Hai người đã sơ bộ hiểu được cái thế giới này quy tắc, lúc này lại đều bị rậm rạp mà đả kích, đây chính là tu sĩ cùng người phàm khác nhau.

Giản Nhược Trần người chức vị cao đã lâu, thói quen phải sao quanh trăng sáng nói một không hai, vừa tiến vào đến trong thế giới này vốn là bị đoạt xá, sau đó bị tu sĩ không hiểu chèn ép, tại thần thức trong động tay động chân —— hiện tại nàng cùng Lạc Phàm đối mặt, ngược lại là có thể thần nhiên, vừa ý ngọn nguồn vẫn có cùng lúc trước khác nhau cảm giác —— kế tiếp lại bị việc này nữ tu hoàn toàn không thấy, tại Giản Nhược Trần hai mươi tám năm sinh mệnh, đây là lần đầu tiên gặp được như thế đối đãi.

Mà Lạc Phàm, tựa hồ cũng đã tao ngộ nàng tao ngộ qua đấy, nhưng chỉ là bị bắt buộc mà trả lời câu hỏi, như là thăm vấn giống như, đối với hẳn việc này đã từng cảnh sát mà nói, càng khó qua a.

Hai người được an bài lấy đến một chỗ trống không trong sân, trong vòng một ngày đã tao ngộ như thế không thể tưởng tượng sự tình, lúc này cuối cùng đã có một chỗ cơ hội, Lạc Phàm nhanh chóng kiểm tra rồi một lần tất cả gian phòng, trở lại chính giữa nhà chính, nhìn thấy Giản Nhược Trần hay vẫn là đứng ở vào cửa liền đứng yên vị trí, cúi đầu như có điều suy nghĩ.

Không thể không nói, hai người trong nội tâm tất cả đều là tâm loạn như ma, cho dù tốt chống đỡ chèn ép năng lực, tại đây liên tiếp không thể

tưởng tượng trước mặt đều muốn tan vỡ, Lạc Phàm một lần nữa đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt, Giản Nhược Trần ngẩng đầu.

"Người vừa mới. . ." Giản Nhược Trần xem kỹ dưới Lạc Phàm sắc mặt nói: "Là bị. . . Thần thức. . ." Nàng còn không thói quen tu sĩ dùng từ, cũng nói không tốt những thứ này từ ngữ.

"Giản đại tiểu thư, người luôn lãnh tĩnh như vậy?" Lạc Phàm thò tay chà lau sau mồ hôi lạnh trên đầu, "Chân của ta đều mềm nhũn, người không biết cảm giác kia cỡ nào. . ." Có thể Lạc Phàm mà nói bỗng nhiên dừng lại, tay bảo trì lau mồ hôi bộ dạng ngừng trên đầu, "Người cũng là bị. . ."

Hai người tất cả đều là muốn nói lại thôi, lại tất cả đều đã hiểu đối phương ý tứ, Lạc Phàm trừng to mắt nhớ lại Giản Nhược Trần lúc trước bộ dạng, một hồi lâu mới thả tay xuống, "Đây hẳn | mẹ | đúng là tu sĩ? Đối với chúng ta phạm nhân cũng ra tay?"

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Lạc Phàm nói: "Đối với phạm nhân ra tay làm sao vậy, đừng nói cho ta người không có được Trương Mộng Diêu trí nhớ."

Lạc Phàm bị chẹn họng sau tựa như, thở dài nói: "Đại tiểu thư, ta và người hiện tại cũng là phạm nhân, người còn đứng ở tu sĩ bên kia nói chuyện?"

"Phải thực sự cầu thị." Giản Nhược Trần có chút nhú mày, nhìn Lạc Phàm một ngày này biểu hiện, cũng không giống phải kim sợi thô bề ngoài trong thối rửa đấy.

"Hảo hảo, thực sự cầu thị, ta đây thực sự cầu thị mà hỏi một câu đại tiểu thư, có phải người Cũng bị thôi miên, bị người kia?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Duy Nhất Ưu Thế

Thôi miên? Giản Nhược Trần tiếp tục nhú mào, nàng cũng không phải là hoàn toàn không biết thôi miên, thôi miên chắc là sẽ không có trí nhớ đấy, nàng tuy rằng cũng không có khi đó trí nhớ, nhưng nàng cảm giác được chính mình không đúng.

"Không phải thôi miên." Giản Nhược Trần lạnh lùng thốt.

"Không hoàn toàn đúng, ta trải qua chống lại thôi miên huấn luyện, dùng tu sĩ mà nói mà nói phải thần thức trấn áp, gây uy áp cho người tìm đập nhanh, trong sự sợ hãi không khỏi liền thổ lộ lời nói thật." Lạc Phàm nói qua, tìm cái ghế ngồi xuống.

"Người không phải mạng lưới cảnh chứ như thế nào còn có chống lại thôi miên huấn luyện?" Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Lạc Phàm con mắt nói.

"Đại tiểu thư, thân phận là sẽ biến hóa, thật giống như ta hiện tại, trên đỉnh đầu chính là sáng loáng hai cái chữ to: Phàm nhân. Ai, người nói chúng ta là không phải xuyên qua đến bao nhiêu cái trong trò chơi rồi, người nơi này cũng không phải, đều là NPC, liền hai người chúng ta mới phải?" Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần "Hừ" rồi một tiếng, "Các người mạng lưới cảnh cũng chơi trò chơi?"

"Kỳ rồi quái, chúng ta cũng là người tốt sao, tan việc cũng muốn có nghiệp dư thời gian a, hưởng hồ ta là mạng lưới cảnh, Internet sự tình, cái

đó không phải hiểu điểm, ngược lại là người giản đại tiểu thư Giản đại tổng tài cũng biết trò chơi mới phải kỳ quái." Lạc Phàm nói như vậy lấy, tâm tình cuối cùng khó có thể bình tĩnh trở lại, hắc trầm ngâm, dưới ngón tay ý thức mà gõ cái ghế lan can.

Hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ nhìn một hồi, trong nội tâm tình tiết phức tạp, tại cuối cùng có thể ly khai ngoại nhân ánh mắt trốn ở trong căn phòng an tĩnh về sau, lại càng là khó có thể bình tĩnh.

"Chúng ta trước hết nghĩ phỏng theo trắc Linh căn a, trước xác định có thể không thể trở thành tu sĩ rồi hãy nói những thứ khác." Một hồi lâu Lạc Phàm mới nói, "Ta đi tìm thôn trưởng hỏi một chút."

Nói như vậy lấy, Lạc Phàm cũng không có lập tức đứng lên, Giản Nhược Trần cũng chầm chậm mà ngồi xuống, trầm ngâm thấp giọng nói: "Thôn trưởng cũng hẳn là tu sĩ."

Lạc Phàm khoé mắt híp híp, nhớ lại cùng thôn trưởng tiếp xúc quá trình, hẳn không có từ thôn trưởng trên người tìm được cùng Hạ Thần cùng vị kia nữ tu giống nhau cảm giác, nhưng đối với Giản Nhược Trần phán đoán, hẳn đã tin tưởng, nhưng vẫn là hỏi: "Tại sao thấy?" Chưa phát giác ra thanh âm cũng thấp xuống.

Giản Nhược Trần thản nhiên nói: "Chúng ta là đồng loại."

Việc này đồng loại tự nhiên không phải chỉ đều là tu sĩ, vậy cũng chỉ có thể có một lời giải thích, đều là thượng vị giả.

Giản Nhược Trần chấp chương Thế Kỷ cao ốc mười hai năm, phải việc đáng làm thì phải làm Tổng giám đốc cấp bậc, thôn trưởng tự nhiên cũng là cái thôn này một tay che trời nhân vật, có thể dựa vào điểm này liền cho là hẳn cũng là tu sĩ, quá mức đơn giản.

"Người không phải hỏi ta Phượng Hoàng Thiêu Hương virus có phải hay không Thế Kỷ cao ốc biên soạn đấy sao, ta có thể nói cho người biết, vậy bất quá là nhiều năm lúc trước ta luyện tay một cái phần mềm nhỏ, ta là Thế Kỷ cao ốc máy vi tính an toàn chuyên gia, nếu như ta không chấp chương Thế Kỷ cao ốc, sẽ trở thành một người vĩnh viễn cũng đuổi theo tra không được Hacker, ta tại thôn trưởng trên người cảm nhận được kỹ thuật cùng địa vị kết hợp đến nhất thể tự tin, việc này tự tin, cái kia nữ tu trên người cũng không có." Giản Nhược Trần trên mặt chưa phát giác ra xuất hiện lạnh lùng, thật giống như nàng hay vẫn là Thế Kỷ cao ốc chủ nhân, nhưng rất nhanh, theo tiếng nói đình chỉ, biểu lộ cũng khôi phục lạnh nhạt.

"Ta nghĩ đến người chẳng qua là Tổng giám đốc, kế thừa gia nghiệp phú nhị đại, thủ hạ của người có vài vị che giấu tung tích máy vi tính an toàn chuyên gia, chúng ta thậm chí đều muốn đưa bọn chúng tranh thủ lại đây." Lạc Phàm chặc chặc miệng, tán thán nói.

"Hiện tại những thứ này đều là đi tới lúc rồi, cái thế giới này cũng không có Internet, máy vi tính." Giản Nhược Trần lạnh lùng cắt đứt Lạc Phàm đối với nàng tán thưởng, "Còn có, thôn trưởng đối với trang phục của chúng ta không có bất kỳ kinh ngạc, cũng chứng minh hãn áo quần lỗ lã thấy cũng nhiều, ta không cho rằng từng cái tiến vào đến Yêu Thú sâm lâm bên trong tu sĩ đều đến cái thôn này trong đặt chân, đại khái, chúng ta đối với thôn trưởng duy nhất ưu thế chính là có thể sẽ có Linh căn."

"Chúng ta nhất định sẽ có Linh căn." Lạc Phàm khẳng định nói.

"Vì cái gì?" Cùng Lạc Phàm hỏi thăm "Tại sao thấy" thời điểm biểu lộ hầu như giống nhau, trong lòng của nàng cũng đã tin tưởng bọn họ nhất định đều thân có Linh căn.

Giản Nhược Trần chú ý tới Lạc Phàm phải ngón trỏ cùng ngón giữa tại cái ghế trên lan can lại gõ vài cái, đây là Lạc Phàm suy nghĩ thời điểm theo

bản năng cử động, cũng chú ý tới môi của hắn giắc có chút hướng lên nhất câu, lộ ra đã tính trước cười lạnh.

"Nếu như là Thượng Đế đem chúng ta đưa vào đến cái thế giới này đây, tuyệt sẽ không là vì để cho chúng ta tự nghiệm thấy từ chính mình trong lĩnh vực người nổi bật biến thành cái gì cũng sai người quá trình đây, nếu như là vận mệnh an bài ngoài ý muốn, chúng ta cũng tuyệt đối là bên trên cái thế giới trong điên cuồng mang theo Linh căn, bằng không thì, vậy một cuộc trong tai nạn xe, chúng ta chung quanh còn có mười mấy người, xa hơn một chút chút ít chính là mấy chục trên trăm, vì sao đầu có hai người chúng ta bị đưa đến nơi đây?"

Giản Nhược Trần khẽ gật đầu, "Có một đạo lý của nó."

Cửa chính của sân truyền đến bị khấu vang lên thanh âm, Lạc Phàm đứng lên đi ra ngoài mở ra đại môn, lúc trở lại bưng lấy hai người quần áo nói: "Thôn mời chúng ta đi tới ăn cơm chiều."

Giản Nhược Trần tiếp nhận trong đó một bộ rõ ràng nữ trang, triển khai nhìn xem, kết cấu không phải rất phức tạp, Lạc Phàm thả tay xuống bên trong quần áo đi ra ngoài, rất nhanh lại bưng một chậu nước đi tới đặt ở trên mặt bàn nói: "Trong sân có vạc nước, đây đây."

Giản Nhược Trần gật gật đầu tỏ vẻ cảm tạ, cũng không có khách khí, đem hai tay thấm tại trong chậu gỗ.

Nàng vốn là bị xe đụng phải, rơi xuống cái thế giới này liền trên mặt đất đánh cho lăn, trên người liền lay dấn chút ít cây cỏ chất lỏng, sau đó bị đoạt xá cùng xương sườn đứt gãy đau vài người mồ hôi lạnh, lại hỗ trợ cho Lạc Phàm đào bả vai viên đạn dính một tay máu, quần áo cũng tung tóe rồi vài giọt, sớm đã cảm thấy toàn thân đều là máu tanh cùng đồ mồ hôi chua hương vị.

Trái lại một bên Lạc Phàm, bởi vì đã có quét bụi phù nguyên nhân, ngoại trừ áo ngoài bả vai có chút tổn hại bên ngoài, toàn thân nhẹ nhàng mà sung sướng đấy.

Rửa mặt xong, càng cảm thấy được trên người không thoải mái, Giản Nhược Trần chính mình bưng thung lũng một lần nữa đã đổi mới nước, trực tiếp đầu đến khác trong một cái phòng, triệt triệt để để mà lau thân thể, ngay cả tóc cũng lau lau rồi, mới phát giác được thoải mái chút ít.

Thung lũng phải thô lậu chậu gỗ, khăn mặt cũng thô ráp, mặc quần áo phục một cái sợi tổng hợp, như là vải bố, mặc lên người thoáng cứng ngắc, trói vào đai lưng cũng là vừa người, giày cũng là giày vải, Giản Nhược Trần thay cho quần áo của mình cùng nửa giày cao gót, đem đầu tóc cũng một lần nữa cắt tỉa.

Lại rời phòng, trước mắt chính là sáng ngời, Lạc Phàm vốn là dáng người cao ngất, mặt mày hình dáng tinh xảo hào phóng, đây một đối lại đoàn đả giả trang cổ trang, càng là thêm vào rồi lão luyện, hăn nhìn Giản Nhược Trần cũng là nhãn tình sáng lên, thối một tiếng ủng hộ huyết sáo sau đó nói: "Đây thật là giản đại tiểu thư rồi, đáng tiếc, quần áo chất lượng quá kém."

Làm làm một cái Tổng giám đốc, muốn thừa nhận khắp nơi các giới ánh mắt, truyền thông phỏng vấn, quay phim, Lạc Phàm ánh mắt đối với Giản Nhược Trần mà nói, nửa phần lực sát thương đều không có, nàng nghiêm mặt nói: "Ta đoán chừng thôn trưởng sẽ phải kỹ càng hỏi ý kiến hỏi chúng ta nguyên bản chỗ, chủ yếu là hỏi người, sẽ dính đến chi tiết."

"Như thế nào không phải hỏi người?" Lạc Phàm kỳ quái nói.

Giản Nhược Trần khoe miệng dặt dặt, lộ ra một cái vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười đáng tươi cười, "Không phải người một mực ở trả lời vấn đề sao?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Phải Thử Một Chút

Bữa tối phải chia ra hạn chế, chỗ ngồi phải cây đay biên chế thảm, trước người phải chiếc kỷ trà, tiến vào trong phòng muốn thoát khỏi giày ngồi chồm hồm, nhập gia tùy tục, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm không có biểu hiện quá mức kinh ngạc.

Chiếc kỷ trà bên trên phải một ăn mặn một chay một chén canh một bữa cơm, còn có một chén rượu, chén đĩa bát đều là ngọc hạn chế đầy, dùng cũng là chiếc đĩa hòa canh thìa, thôn trưởng khách khí mà làm xin đích thủ thế, trước bưng chén rượu lên.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cũng không biết nơi đây ăn cơm lễ tiết là cái gì, chính là chủ nhân làm như thế nào đi theo làm như thế nào rồi, rượu phải rượu trái cây, hầu như không có số độ, thịt tự nhiên phân biệt không được là cái gì thịt, đồ ăn cũng như thế, ai cũng không có hỏi, ba người tại trong trầm mặc đem thức ăn đơn giản ăn xong.

Hương vị có chút quái dị, cũng may không tính khó ăn, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đều muốn trước mặt đồ ăn ăn được sạch sẽ, Lạc Phàm phải lượng cơm ăn như thế, Giản Nhược Trần phải lễ phép.

Hắn hai người tự nhiên biết rõ thôn trưởng một mực ở quan sát bọn họ, Lạc Phàm không có ăn không nói thói quen, trước kia trừ phi là một người ăn cơm, bằng không thì đều là vừa ăn bên cạnh nói chuyện với nhau đấy, Giản Nhược Trần cũng là như thế, nhiều khi ăn cơm chính là xã giao, hoặc là họp.

Không chén đĩa triệt hạ, đổi lại trà, trà này phẩm chất liền so với lúc trước nhiều rồi, Giản Nhược Trần hay vẫn là lướt qua rồi mấy ngụm buông, Lạc Phàm không học được thưởng thức trà, chẳng qua là Giản Nhược Trần đầu chén hần đầu chén, Giản Nhược Trần buông hần xuống buông.

Thôn trưởng một mực ở quan sát hai người này, rất nhanh liền đoán được hai người thân phận, Giản Nhược Trần giơ tay nhắc chân mọi người chi khí rất đậm, hiển nhiên có tốt đẹp chính là giáo dục, từ lúc ăn cơm đợi dáng vẻ cùng đối với trà nhấm nháp có thể nhìn ra, Lạc Phàm cũng là công tử ca bộ dạng, chẳng qua là công tử này ca hành vi thói quen hần có chút nhìn không thấu.

Lễ nghi bên trên phải một chút cũng không kém, ăn cái gì thời điểm tốc độ cũng bảo trì cùng bọn họ nhất trí, nhưng là cố ý bảo trì một cái bình quân tốc độ, hần chú ý tới Lạc Phàm cửa vào đồ ăn luôn ba đến hai lần xuống liền nuốt xuống rồi, giống như bình thường ăn cơm thời gian rất là khẩn trương, ngay cả ăn cơm thời gian đều không đủ, đây Lạc Phàm đã từng là làm cái gì?

"Sơn thôn đơn sơ, không có gì quá đồ tốt chiêu đãi nhị vị." Thôn trưởng đặt chén trà xuống, khách khí câu.

"Thôn trưởng quá khách khí, ta hai người phải gặp rủi ro không sai, nhận được thôn trưởng không chê, cho chúng ta chỗ ở, còn có áo cơm, rất đúng cảm kích." Lạc Phàm nói, cũng thay thế Giản Nhược Trần trả lời.

Lạc Phàm không thói quen ngồi chồm hồm, ăn một bữa cơm chân thì có điểm quỳ đã tê rần, nhìn Giản Nhược Trần vẫn không nhúc nhích rất phải bội phục.

"Về sau nhị vị có thể có tính toán gì không?" Thôn trưởng vẫn là cùng vùng đất hiền lành nói.

Lạc Phàm thở dài nói: "Chúng ta muốn. . . Qua khảo nghiệm Linh căn."

Lạc Phàm không có tính toán quanh co vòng vèo, tất cả ý định đều tại Linh căn khảo thí về sau mới có thể áp dụng, có Linh căn cùng không Linh căn cách làm toàn bộ không đồng dạng như vậy.

"Nhị vị lúc trước không có khảo nghiệm qua Linh căn?" Thôn trưởng không thể tin được nói.

"Không dối gạt thôn trưởng, chúng ta lúc trước còn thật không có khảo nghiệm qua Linh căn." Lạc Phàm cười khổ nói.

Thôn trưởng hiển nhiên đối với Lạc Phàm mà nói không có chút nào chuẩn bị, sợ run lên mới nói: "Nhị vị lúc trước chỗ, cũng không khảo thí Linh căn hay sao?"

Lạc Phàm lắc lắc đầu nói: "Không có." Đang trả lời vấn đề lên, Lạc Phàm bắt đầu tích chữ như vàng, thừa hành không nói không sai ít nhất ít sai, lúc trước hẳn chính là cùng Hạ Thần nói hơn nhiều, mới cho Giản Nhược Trần dẫn theo phiến toái, đây cũng là vừa mới một chỗ thời điểm mới suy nghĩ cẩn thận đấy, cái thế giới này tu sĩ là không thể dùng thường nhân ý tưởng suy nghĩ đấy, trong đầu lấy được trí nhớ chính là như thế, nhưng chỉ phải tự mình tiếp xúc, mới khắc sâu cảm nhận được cái thế giới này tu sĩ đều là không đem phàm nhân cho rằng đấy.

Thôn trưởng nhìn Lạc Phàm, nhìn thần sắc hẳn ảm đạm, phải không có ý định nhiều lời lúc trước hẳn chỗ, sẽ thấy nhìn Giản Nhược Trần liếc, Giản Nhược Trần yên lặng, một bộ chỉ đem lấy lỗi tai không mang theo miệng bộ dạng, lên đường: "Cách mỗi ba năm, Thiên Đạo Tông" sẽ có tu sĩ trở lại khảo thí Linh căn, tiếp theo khảo thí còn muốn một năm về sau, nếu như nhị vị đều muốn khảo thí Linh căn, cũng có thể đến nội thành, hoặc là đến tông môn đi tới, Chỉ là. . ."

Nói qua thôn trưởng dừng lại, đánh tiếp số lượng sau hai người, hẳn là hiểu hai người ý tưởng đấy, chỉ điểm một con đường đi không là không thể, nhưng con đường này thông không thông, cũng phải nhìn như thế nào cái chỉ đạo phỏng theo, hai người này có đáng giá hay không được hẳn hỗ trợ.

Tâm niệm chuyển động, thần sắc liền chính thức đứng lên, "Từ nơi này đến nội thành, đi bộ cũng muốn có gần hai mươi ngày, chính là đã đến nội thành, khảo thí Linh căn phí tổn, cũng không biết nhị vị có thể nhận gánh chịu nổi, nếu là đến Thiên Đạo Tông", khảo thí ngược lại là miễn phí, đã có Linh căn, trực tiếp có thể tiến vào ra ngoài cửa, không có Linh căn, làm ba năm tạp dịch có thể triệt tiêu khảo thí phí tổn."

Lạc Phàm không khỏi nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần nhưng vẫn là mặt không biểu tình, một điểm ý tưởng cũng nhìn không ra, Lạc Phàm hạ thấp người nói: "Đây khảo thí phí tổn không biết là bao nhiêu? Đến Thiên Đạo Tông" lại sẽ đi bao lâu?"

Thiên Đạo Tông" thoát nhìn cũng không xa, liền tại núi cao xa xa lên, nhưng nhìn núi làm ngựa chết, khoảng cách này đã nói không tốt.

"Mỗi ba năm một lần khảo thí, mười tuổi phía dưới phải miễn phí, mười tuổi trở lên mỗi người muốn trăm lượng hoàng kim, đây cũng là vì để tránh cho một số người chưa từ bỏ ý định, mỗi lần yêu cầu khảo thí Linh căn đấy, về phần Thiên Đạo Tông", đã đến nội thành, đều phải tìm được Thiên Đạo Tông" cửa hàng, tự nhiên sẽ có chuyên gia an bài." Thôn trưởng giải thích nói.

Trăm lượng hoàng kim là bao nhiêu, Lạc Phàm trong nội tâm không có mấy, chỉ biết là Hạ Thần không có cho hẳn nhiều như vậy ngân lượng, muốn trong thành khảo thí, nghĩ cùng đừng nghĩ rồi, duy nhất có thể lựa chọn đúng là đến Thiên Đạo Tông" rồi, hưởng hồ vào ban ngày Hạ Thần lúc rời đi cũng nhắc tới rồi Thiên Đạo Tông".

Trầm ngâm xuống, Lạc Phàm nói: "Xin hỏi thôn trưởng, này thiên đạo tông tạp dịch thế nhưng là thập phần khó làm?"

Thôn trưởng trong ánh mắt lộ ra một chút khen ngợi, khẽ vuốt cằm nói: "Tiểu ca lời này hỏi rất hay, Tiểu ca cũng biết tu sĩ cùng người phàm khác nhau?"

Lạc Phàm lắc đầu, lại gật gật đầu, thôn trưởng nở nụ cười: "Vừa mới Khương tiên tử câu hỏi thời điểm, Lạc tiểu ca còn có cảm giác không ổn?"

Lạc Phàm đột nhiên gật đầu nói: "Tiên tử xem ta thời điểm, ta. . . Toàn thân đều đang phát run, giống như trong nội tâm suy nghĩ tất cả đều bị tiên tử thấy được, tiên tử câu hỏi, không dám không đáp." Nói qua sắc mặt liền có chút khó coi, còn giống như lòng còn sợ hãi.

Thôn trưởng cũng gật đầu nói: "Đây là tại tông môn bên ngoài, trong tông môn, tạp dịch hầu hạ đúng là tu sĩ." Thôn trưởng cũng không nói gì được quá trắng ra, nhưng mà Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần tất cả đều nghe rõ, hầu hạ Khương tiên tử như vậy tu sĩ, trong mỗi ngày chờ đợi lo lắng phải khẳng định, một cái làm không tốt sẽ có cái gì kết cục cũng không nên nói.

Hai người liếc nhau một cái, ai ánh mắt đều không có lùi bước, không có ngân lượng, đến Thiên Đạo Tông” vật lộn độ sức phải nhất định được rồi, hưởng chi, nếu mà có được Linh căn, gia nhập Thiên Đạo Tông” cũng là chọn lựa đầu tiên.

Hai cái đến từ một cái thế giới khác được qua giáo dục cao đẳng mọi người hiểu, nếu muốn trở thành một loại Linh Vực người nổi bật, tốt nhất là tiếp nhận hệ thống giáo dục cũng đào tạo sâu, đương nhiên, trong đó quá trình vẫn có đợi thương nghị đấy.

"Đa tạ thôn trưởng, chúng ta, muốn phải thử một chút." Mặc dù là thương nghị, nhưng Lạc Phàm ngữ khí nhưng là kiên quyết.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Sờn Hết Cả Gai Ốc

Thôn trưởng trên mặt xuất hiện kỳ quái đáng tươi cười, xem kỹ ánh mắt lại để cho Lạc Phàm việc này trải qua huấn luyện đều có chút muốn không chịu nổi thời điểm, mở miệng nói: "Tiểu ca phải không có ý định về nhà?"

Lạc Phàm trên mặt kỳ quái không thua gì thôn trưởng, ngay cả chân ngồi chồm hồm lâu rồi có chút chết lặng đều quên, thôn trưởng tìm kiếm ánh mắt phảng phất có lập tức lợi hại, trong nháy mắt thời gian liền biến mất.

"Từ ba tuổi lên, Linh căn có thể bị khảo thí đã đến, có thể nhị vị niên kỷ cũng không nhỏ rồi, nhưng không có khảo nghiệm qua Linh căn, chứng minh nhị vị quê quán không có tu sĩ, lão phu ta tuy rằng sinh hoạt tại đây thâm sơn cùng cốc ở bên trong, cũng coi như hơi có chút ít kiến thức, đây không phải là từng khảo nghiệm qua Linh căn chỗ, khẳng định không có ở đây chúng ta trên khối đại lục này." Thôn trưởng hay vẫn là xem kỹ lấy Lạc Phàm, chậm rãi nói ra, "Tiểu ca đều muốn khảo thí Linh căn, dĩ nhiên là phải muốn trở thành tu sĩ, trở thành tu sĩ tu luyện, liền khó hồi quê hương rồi."

Lạc Phàm không có che giấu chính mình giật mình, thôn trưởng phán đoán hầu như cùng thực tế hoàn toàn nhất trí, trừ bọn họ ra không phải là không muốn trở về mà là căn bản không biết có thể hay không trở về.

"Chúng ta trở về không được?" Những lời này nói xong, Lạc Phàm mới nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần ánh mắt mờ mịt,

giống như căn bản cũng không có nghe rõ, Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần mờ mịt hai mắt, lại như thế nào cũng nhìn không ra Giản Nhược Trần trong lòng là như thế nào muốn đấy.

"Tiểu ca quê quán sẽ có người tìm tìm các người?" Thôn trưởng trong ánh mắt lộ ra đồng tình, ôn hòa mà hỏi thăm.

Lạc Phàm vô thức lắc đầu, tìm đương nhiên là sẽ tìm đấy, có thể đi đâu trong tìm đây? Hắn và Giản Nhược Trần mất tích rất nhanh cũng sẽ bị cho rằng sự kiện linh dị áp xuống tới đấy, nếu như không muốn khiến cho phiền toái, trên internet cũng sẽ không có đôi câu vài lời xuất hiện —— hẳn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng điểm này.

"Hôm nay nhị vị liền túc ở chỗ này a, muốn lên đường cũng muốn ngày mai." Thôn trưởng khách khí mà đứng lên, Lạc Phàm biết rõ nên rời đi rồi, cũng ngồi thẳng lên, huyết dịch bỗng nhiên lưu thông, hai chân chập choạng mềm được đã mất đi tri giác, tay bề bộn chống đỡ trên mặt đất.

"Không có ý tứ, chân đã tê rần." Lạc Phàm chật vật nói, không có xem nhẹ thôn trưởng trong ánh mắt một điểm vui vẻ.

"Không sao." Thôn trưởng cười cười.

Giản Nhược Trần chân cũng chết lặng, trực tiếp chậm rãi lệch ra ngồi dưới đất, hai ba phút sau chết lặng trạng thái mới giảm bớt, hai người đứng lên, đối với thôn trưởng chấp tay thi lễ sau cáo từ.

Trở lại tiểu viện đóng cửa phòng, ngồi ở nhà chính trên mặt ghế, Lạc Phàm thở dài ra một hơi, xoa xoa chân: "Ăn một bữa cơm còn làm ngồi chồm hổm."

"Thăm dò a." Giản Nhược Trần không phải thập phần để trong lòng, "Linh căn sự tình người như thế nào cân nhắc?"

"Chúng ta trong tay ngân lượng khẳng định không đủ một trăm lượng đấy, chờ ở chỗ này kiếm đủ hai trăm lượng hoàng kim, không bằng trực tiếp đến Thiên Đạo Tông" thử thời vận. Bất quá ta cảm giác, cảm thấy thôn trưởng có chút kỳ quái, tu sĩ đối với phạm nhân không phải đều không thèm để ý sao, hẳn nếu như là tu sĩ, không cần phải chú ý chúng ta phạm nhân thân phận, nếu như không phải tu sĩ, chú ý trọng điểm hẳn là đem chúng ta ở tại chỗ này, nơi đây vẫn chưa tới trăm gia đình, lân cận núi rừng, phải cần tráng niên nam tử." Nói qua lại nhìn xem Giản Nhược Trần, "Người như vậy nữ tử cũng nên cần đấy."

"Cũng có thể là thói quen cho phép." Giản Nhược Trần nói câu về sau dừng lại xuống, lông mày có chút nhàu lên, "Đầu người nhắc tới khảo thí Linh căn thời điểm, nét mặt của hắn có chút không đúng."

Lạc Phàm nhớ ra rồi, "Phải không đúng, nhìn xem ánh mắt của ta giống như. . . Cùng tu sĩ cũng không nhiều giống nhau, ta còn tưởng rằng là ta đa tâm."

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Nếu như ta không có nhìn lầm, cái loại này ánh mắt. . . Giống như nhìn xem con mồi."

Lạc Phàm lông mi khởi mào, "Con mồi? Hai chúng ta tay trống trơn, hẳn có thể mưu toan chúng ta cái gì?"

Lạc Phàm lật ra sau con mắt, "Người là cảnh sát người hỏi ta?"

"Ta là cảnh sát mạng!"

"Một cái được qua thôi miên huấn luyện cảnh sát mạng?" Giản Nhược Trần cười lạnh sau đứng lên, "Ta nghỉ ngơi đi."

Cái tiểu viện này bố cục phải nông thôn thông thường ba gian phòng, chính giữa với tư cách nhà chính cùng phòng khách, đằng sau phải phòng bếp nhỏ, hai bên trái phải phải hai gian phòng ngủ, trong phòng ngủ chỉ có

một giường một bàn hai trương ghế, trên giường bị tấm đệm chổng lên chình tề mà để ở một bên, bàn một cái đằng trước đơn giản ngọn đèn, Giản Nhược Trần ngồi ở bên giường, dựa vào cột giường, con mắt rơi vào màn tử lên, lại đem Lý Nhược Hàn quá trình tu luyện cùng tâm đắc nhớ lại một lần, sau đó là 《 Trường Xuân công 》 , trong đầu thiên nhân tương giao, có muốn hay không trước tu luyện 《 Trường Xuân công 》 rồi hãy nói?

Từ Lý Nhược Hàn trong trí nhớ biết rõ, không phải có Linh căn tu luyện sẽ thuận buồm xuôi gió đấy, ngoại trừ đơn linh căn, song Linh căn đang tu luyện trong làm chơi ăn thật, còn muốn đang tu luyện trong ăn uống Linh Đan, hoặc là hấp thu Linh Thạch bên trong linh lực, còn có thật là tốt công pháp, tiền bối chỉ điểm.

Linh căn không biết, Linh Đan Linh Thạch tự nhiên không có, nhưng nàng hiện tại có một lớn nhất nhiều người bình thường nhất an toàn công pháp, còn có Lý Nhược Hàn tu luyện tâm đắc, đây người tu luyện tâm đắc thậm chí là so với công pháp còn muốn quý giá đấy.

Giản Nhược Trần suy tính không có bao lâu liền quyết định rồi, nếu như 《 Trường Xuân công 》 không bị Linh căn hạn chế, trước hết thử xem tốt rồi.

Lúc này đây cảnh ban đêm buông xuống, sơn thôn bên trong yên tĩnh, Giản Nhược Trần sờ soạng ngồi ở trên giường, trước đem 《 Trường Xuân công 》 công pháp trong thiên thứ nhất dẫn khí nhập vào cơ thể đọc mấy lần, thẳng đến vững tin hiểu, liền dựa theo công pháp yêu cầu lắng lắng yên minh tưởng thổ nạp đứng lên.

Minh tưởng chính là hết sức chuyên chú, tâm vô tạp niệm, thổ nạp chính là khống chế hô hấp tiết tấu, thổ nạp đối với Giản Nhược Trần không khó, có thể minh tưởng liền không dễ dàng.

Hết sức chuyên chú, tâm vô tạp niệm, nói qua dễ dàng, làm lên trở lại liền khó khăn, nghĩ muốn cái gì cũng không muốn quả thực không có khả năng —— sao có thể cái gì cũng không muốn đây, trong đầu cũng nên suy nghĩ chút gì, càng là cái gì cũng không muốn muốn, nhưng là nhao nhao tạp tạp mà lộn xộn, Giản Nhược Trần không chế được hô hấp tiết tấu, một hồi lâu cũng tĩnh không nổi tâm, dứt khoát liền đọc thầm lên 《 Trường Xuân công 》 khúc đạo đầu công pháp, thời gian dần trôi qua, trong đầu liền tất cả đều là 《 Trường Xuân công 》 công pháp, hô hấp cũng dần dần lâu dài đứng lên.

Khác trong một cái phòng, Lạc Phàm cũng ngồi xếp bằng trên giường, bày ra ngũ tâm triều thiên tư thế, cũng đang nhắm mắt mình muốn tu luyện, cùng Giản Nhược Trần ý tưởng giống nhau, khảo thí Linh căn phải tiến vào đến Thiên Đạo Tông” một cái cách, nhưng hẳn sẽ không lãng phí đây hơn hai mươi ngày thời gian đấy, nếu như 《 Trường Xuân công 》 không bị Linh căn hạn chế, vì sao không trước tu luyện thử xem đây.

Hai người đều tại riêng phần mình trong phòng yên tĩnh mà thổ nạp tu luyện, chưa phát giác ra trên ánh trăng trong sao.

Vô duyên vô cớ đấy, Giản Nhược Trần trước từ mình tưởng thổ nạp trong trạng thái tỉnh táo lại đấy, tỉnh táo lại lập tức, mượn ánh trăng nhìn thấy cũ kỹ phòng ốc cùng song cửa, còn tưởng rằng tại cảnh trong mơ, tiếp theo vào ban ngày hết thấy tất cả đều xông lên đầu, cũng bỗng dưng nhớ lại chính mình đang tiến hành cái gọi là tu luyện, sau đó trong nội tâm bỗng nhiên mát lạnh, sờn hết cả gai ốc, giống như gặp nguy hiểm đang muốn tới gần.

Nàng im ắng mà đứng lên đi đến bên cửa sổ, thân thể ẩn tại trong vách tường bên cạnh, chỉ từ bên cạnh xuyên thấu qua nửa mở cửa sổ nhìn xem sân nhỏ, ánh trăng đang đậm đặc, sân nhỏ mặt đất vải lên rồi một tầng sương trắng giống như ánh trăng, yên tĩnh trong lộ ra trong treo nhưng lạnh

lùng, nhưng trong lòng, cái loại này sờn hết cả gai ốc cảm giác mát lại càng ngày càng nặng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Nửa Đêm Kinh Hồn

Ánh trắng bóng lưng chỗ, Giản Nhược Trần lộ ra nửa cái khuôn mặt, nhìn xem yên tĩnh trong sân nhỏ, ánh mắt rơi vào sân nhỏ màu đen trên cửa chính, đại môn cực kỳ chặt chẽ mà giam giữ, cửa cái chốt vững vàng mà rơi tại cạnh trên, thế nhưng là cảm giác bất an hay vẫn là càng ngày càng mãnh liệt.

Bỗng nhiên, khóe mắt quét nhìn phát hiện sân nhỏ sương trắng giống như mặt đất, không biết khi nào nhiều hơn một cái bóng màu đen, bóng dáng bị ánh trắng kéo được không phải rất dài, có thể chứng kiến đầu cùng cánh tay thân thể, lại nhìn không tới đi đứng.

Giản Nhược Trần tâm đều muốn nhảy ra ngoài, không khỏi ngừng lại rồi hô hấp, chỉ nhìn trên mặt đất bóng dáng, ngay cả hai mắt không dám nháy một cái, bóng dáng không nhúc nhích một hồi, bỗng nhiên liền động đứng lên, hướng gian phòng tiếp cận, Giản Nhược Trần ngừng thở, chậm rãi hướng di động về phía sau thân thể, nửa cái khuôn mặt rất nhanh liền di động đến vách tường trong bóng ma.

Nàng nhìn không tới ngoài cửa sổ, biết rõ tại tu sĩ trước mặt căn bản chưa nói tới tự bảo vệ mình, giờ khắc này chợt tỉnh táo lại, nàng vô thanh vô tức mà chậm rãi ngồi xổm xuống, không để cho quần áo phát ra cái gì một điểm thanh âm, thẳng đến đem chính mình hoàn toàn biến mất tại vách tường cùng mặt đất bóng tối trong, sau đó ôm lấy hai đầu gối, đem mặt chôn ở trên đầu gối.

Trong tầm mắt ngay cả ánh sáng đều không tồn tại, thính giác lại càng phát ra bén nhạy, nửa đêm yên tĩnh trong giống như có gió đang tiếp cận cửa sổ, có thể rõ ràng không phải gió.

Giản Nhược Trần vẫn không nhúc nhích mà đem mặt chôn ở trên đầu gối, đem chính mình tận khả năng mà co lại thành một đoàn, rõ ràng cái gì cũng nhìn không tới, lại cảm giác đến một đạo ánh mắt xuyên thấu qua nửa mở cửa sổ rơi trong phòng, sau đó, rơi vào trên người của nàng.

Toàn thân tóc gáy đều muốn từng đám cây đứng lên, trong lồng ngực lạnh buốt mát đấy, ngoại trừ tim đập, hết trống không bình thường, chưa từng có qua cảm giác nguy hiểm tập kích chạy lên não —— không, còn có như vậy một lần, chẳng qua là vậy một lần nàng cũng không có cảm giác được nguy hiểm như vậy tiếp cận, gần trong gang tấc.

Thời gian dừng lại giống như, đầu có tâm tạng từng cái hữu lực mà nhúc nhích, giống như muốn nhảy ra lồng ngực bên ngoài, cường đại tự chủ tại thời khắc này vẫn đang phát huy tác dụng, dù là cảm giác được nguy hiểm liền ở bên cạnh, nàng vẫn đang vẫn không nhúc nhích.

Nàng biết rõ nàng cái dạng này người ở bên ngoài trong mắt là cỡ nào bất lực: Một cái không hiểu bị ném tới thế giới xa lạ bên trong mọi người tiểu thư, mạnh mẽ chống đỡ trước mặt người khác ăn nói có ý tứ bảo trì tôn nghiêm, nhưng một thân một mình ban đêm thời điểm, e ngại khủng hoảng lại để cho tất cả nguy trang đều biến mất, chỉ có thể sợ hãi núp ở góc tường.

Bò tới trên tường bóng dáng dần dần ly khai, chuyển dời đến một cái khác gian phòng, ánh trăng xuyên thấu qua nửa mở cửa sổ rơi xuống trong phòng, gian phòng trên giường, một người nam tử yên tĩnh mà không hề phòng bị mà nằm ngang, hô hấp đều đều phát trầm, hiển nhiên đã ngủ say, chăn màn che ở trên lưng một nửa, một tay khoác lên chăn màn bên ngoài.

Theo bóng dáng ly khai, cảm giác nguy hiểm đã đi xa, nghiêng tai lắng nghe, còn không có bất kỳ thanh âm gì, Giản Nhược Trần lặng yên ngẩng đầu, trốn ở góc tường bóng tối trong từ từ xem hướng cửa sổ, nửa mở ngoài cửa sổ lộ ra màu đen ngày cùng sáng long lanh ánh sao sáng, tiếp theo, một cái Âm Hắc bên mặt thối qua tầm mắt.

Sờn hết cả gai ốc cảm giác đột nhiên biến mất, giống như tới như vậy đột nhiên biến mất cũng đồng dạng đột nhiên, Giản Nhược Trần chậm rãi tại chỗ đứng lên, lại một lần nữa đem hé mở mặt dờ ra vách tường bóng tối, trong sân yên tĩnh vẫn như cũ, ánh trăng rơi mặt đất hay vẫn là giống như sương trắng, nếu như không là thật sự rõ ràng cảm nhận được nguy hiểm, lúc trước hết thấy hoảng nếu không có phát sinh, chưa từng xuất hiện.

"Xoẹt xoẹt~." Cánh cửa đẩy ra thanh âm tại yên tĩnh đêm ở bên trong rõ ràng, Giản Nhược Trần ánh mắt rơi vào trên cửa phòng, cửa phòng bên ngoài truyền đến Lạc Phàm nhẹ vô cùng thanh âm: "Giản tiểu thư."

Giản Nhược Trần im ắng mà đi lên trước, tại cửa ra vào nhẹ nhàng mà lên tiếng, tiếp theo mở cửa ra, Lạc Phàm đứng ở cửa ra vào đưa mắt nhìn Giản Nhược Trần liếc, lách mình lúc tiến vào đã đem trong phòng hết thấy đều dò xét một lần, chứng kiến trên giường chính tề bị tấm đệm thời điểm, sợ run lên.

Hắn đi vào cửa sổ, nhẹ nhàng đem chi lên cửa sổ khép lại, trong phòng đột nhiên tối xuống, Lạc Phàm thấp giọng nói: "Chứng kiến bên ngoài người?"

Hắn vốn không xác định Giản Nhược Trần phát hiện cái gì, nhưng giường chiếu không động, Giản Nhược Trần quần áo chính tề trấn tĩnh, hiển nhiên không có chìm vào giấc ngủ, mới vừa hỏi như thế.

"Chứng kiến bên mặt, nhoáng một cái liền biến mất, như là thôn trưởng." Giản Nhược Trần cũng thấp giọng đáp.

Trong bóng tối hai người hai mặt nhìn nhau, rậm rạp cảm giác mát lần nữa tập kích chạy lên não, Lạc Phàm thanh âm cũng lạnh xuống trở lại: "Hắn muốn làm cái gì? Người hôm nay. . ." Trong bóng tối, Lạc Phàm dừng ở Giản Nhược Trần, đóng lại khung cửa sổ ngăn cách rồi ánh trăng, hắn nhìn không tới Giản Nhược Trần biểu lộ, nhưng mà nghe được Giản Nhược Trần hô hấp dừng lại.

"Ta tại ném thử 《 Trường Xuân công 》 ." Giản Nhược Trần không có giấu giếm.

"Dẫn khí nhập vào cơ thể rồi hả?" Lạc Phàm hỏi tiếp.

"Không biết, chẳng qua là bỗng nhiên cảm giác được nguy hiểm, liền đã xong." Giản Nhược Trần nhăn cau mày, không có hỏi lại.

"Người thử lại lần nữa."

Giản Nhược Trần do dự xuống, đi trở về bên giường ngồi xếp bằng xuống, vốn tưởng rằng đã xảy ra chuyện lúc trước rất khó nhập yên tĩnh, có thể tại nói thầm 《 Trường Xuân công 》 khúc dạo đầu khẩu quyết một lần về sau, đơn giản liền bài trừ rồi tạp niệm, cảm giác được một hít một thở trong thân thể hoàn toàn buông lỏng, theo hô hấp, một chút cùng không khí không đồng dạng như vậy khí tức cũng theo tiến vào đến trong thân thể.

Dẫn khí nhập vào cơ thể rồi hả? Giản Nhược Trần nhanh chóng cùng trong trí nhớ Lý Nhược Hàn tu luyện tâm đắc đối lập dưới, vững tin nàng làm được dẫn khí nhập vào cơ thể, trong nội tâm lại nói không nên lời vừa mừng vừa lo, nàng không lo lắng trong nội tâm cảm giác, đã xong tu luyện, đối với Lạc Phàm nói: "Hắn là."

Lạc Phàm lại trong bóng tối im ắng gật đầu, khẽ cười một tiếng: "Chúc mừng, người tu luyện, không có bị thôn trưởng chứng kiến a." Trực giác trong, hẳn cho rằng thôn trưởng nếu thấy được tu luyện của bọn hắn, sẽ không dễ dàng ly khai đấy.

"Không có, người thì sao?" Giản Nhược Trần lúc này mới ngược lại hỏi một câu.

"Ta cũng làm được." Lạc Phàm hiển nhiên cho rằng Giản Nhược Trần vấn đề là tại dẫn khí nhập vào cơ thể lên, trả lời về sau liền trầm mặc xuống.

"Lúc ăn cơm tối, thôn trưởng liền nghe xong trạng huống của chúng ta, nửa đêm lại đến xem xét, nên không phải là bởi vì chúng ta dẫn khí nhập vào cơ thể rồi, nếu như ta không có đoán sai, hừng đông về sau, thôn trưởng nên sẽ khích lệ chúng ta mau rời khỏi." Cách một hồi, Lạc Phàm nói.

"Hắn muốn đối với chúng ta ra tay?" Giản Nhược Trần thoáng kinh ngạc, "Mưu toan cái gì?" Bọn họ người không vật gì tốt, vừa không có bối cảnh, ngay cả làm con tin đều không có dùng, vừa ý ngọn nguồn lại theo Lạc Phàm mà nói phát trầm, nếu như không phải có mưu đồ, thôn trưởng vì sao nửa đêm muốn tới chuyến này?

Lạc Phàm trầm ngâm sẽ nói: "Chính là không chỗ nào mưu toan mới kỳ quái." Ngừng sau lại nói: "Người trong trí nhớ, có quý tu chứ "

"Thôn phệ vừa rời thể hồn phách cường hóa bản thân thần hồn?" Giản Nhược Trần nói khẽ.

"Chúng ta là người xứ khác, không có người tìm kiếm, quan trọng nhất là ly khai thôn về sau biến mất, cũng sẽ không bị người biết rõ." Lạc Phàm thanh âm lộ ra lãnh ý.

"Còn có thể tránh đi vị kia nữ tu ánh mắt." Giản Nhược Trần đi theo thêm một câu, "Hãy trở lại tra xem chúng ta, chính là cuối cùng xác định chúng ta là không phải tu sĩ?"

Trong bóng tối hai người ánh mắt ngưng tụ đến cùng một chỗ, tâm tính thiện lương như bị lạnh như băng hàn ý lần nữa vây quanh.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Kinh Hải Đã Đến

Hai người bắt đầu ở trong trí nhớ xem xét về Quỷ tu tri thức, tiếp theo giúp nhau câu thông rồi, Trương Mộng Diêu trong trí nhớ về Quỷ tu rất hiểu rõ muốn thật nhiều.

Quỷ tu phải tu sĩ một loại, chỉ cần không phải xuất ra đặc biệt Pháp Khí, thi phát đặc biệt công pháp, cùng bình thường tu sĩ cũng không chỗ đặc biệt, cái gọi là Quỷ tu, đều có cái điểm giống nhau chính là mượn nhờ hồn phách luyện công, vì thu hoạch đầy đủ hồn phách, tự nhiên cũng cũng chỉ có giết người một đường rồi.

"Chúng ta không thể lập tức rời đi nơi đây." Lạc Phàm đầu đơn giản suy tư một lát lên đường.

"Nếu như ta là thôn trưởng mà nói, sẽ sáng tạo để cho chúng ta phải ly khai điều kiện nơi này." Giản Nhược Trần trầm ngâm nói, "Càng ít không ai biết chúng ta càng tốt, chúng ta càng sớm ly khai lại càng thuận tiện hãn động thủ."

Lạc Phàm gật gật đầu: "Ân, nếu như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể trái lại giết chết hãn."

"Giết một người tu sĩ?" Giản Nhược Trần hỏi ngược lại.

"Vì cái gì không thể?" Lạc Phàm vừa nói vừa tại trong trí nhớ tìm kiếm lấy, "Tu sĩ nhược điểm ở đan điền lên, chỉ cần phá đan điền, hoặc là một đao trát ở trái tim bên trên liền có thể."

Giản Nhược Trần cổ quái mà nhìn Lạc Phàm, hắc ám ánh ẩn giấu ánh mắt của nàng.

"Làm sao vậy?" Lạc Phàm hỏi lại.

"Không có gì, chính là không nghĩ tới." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

"Ta sẽ không ngồi chờ chết, cũng sẽ không đối trá mà ở chỗ này nói chuyện gì pháp luật, thân phận luôn tại biến hóa."

Giản Nhược Trần hiểu được Lạc Phàm ý tứ, hắc ở đây nói hắc hiện tại cũng không phải cảnh sát, sẽ không đem một cái đẳng trước thế giới pháp luật cường ép dùng trên thế giới này, như thế, rất tốt.

"Người không sẽ tâm tồn thương cảm, cho rằng ý nghĩ của ta phát rõ a." Lạc Phàm hay vẫn là xác định câu.

"Nhìn hắc đến của ta thời điểm, ta đang ôm đầu gối co lại ở chỗ này." Giản Nhược Trần chỉ chỉ lúc trước nàng rúc ở đây bên trong góc tường, nếu quả thật đúng rồi quan tâm bọn hắc nửa đêm tới thăm, tuyệt đối sẽ không đối với nàng loại này không giúp bộ dạng mặc kệ nó đấy.

Giản Nhược Trần không có đề cập trong nội tâm nàng sờn hết cả gai ốc cùng cái loại này nguy hiểm cận thân, sinh tử treo với một đường cảm giác, nhưng chỉ cần một hồi muốn, còn người lạc vào cảnh giới kỳ lạ bình thường.

Lạc Phàm nở nụ cười, "Nhìn không ra giản đại tiểu thư còn có diễn kịch thiên phú." Có thể chấp chương Thế Kỷ cao ốc mười hai năm, Lạc Phàm không cho rằng Giản Nhược Trần phải một cái nhát gan người sợ chết.

"Có kế hoạch chứ" Giản Nhược Trần hỏi.

"Tạm thời không có." Lạc Phàm thu hồi dáng tươi cười, đã trầm mặc sẽ nói, "Không còn sớm, nghỉ ngơi trước đi."

Nhìn xem Lạc Phàm vô thanh vô tức mà rời phòng, Giản Nhược Trần lông mày nhàu lên, thôn trưởng phải tu sĩ tại nàng trong dự liệu, nhưng mà cái Quý tu, đối với bọn họ mưu đồ làm loạn, ngay tại ngoài ý liệu rồi, vừa mới hần tiến vào đến cái nhà này còn phóng ra Quý tu uy áp, liền lại càng kỳ quái, hiển nhiên là vì cho bọn hần tạo áp lực, để cho bọn họ đối với cái chỗ này khủng bố cực kỳ đấy.

Vẫn còn có nửa cái ban đêm không đến, Giản Nhược Trần không có lại tiếp tục dẫn khí nhập vào cơ thể, mà là trở lại trên giường giật ra chăn màn nằm xuống, tuy rằng ngày hôm nay trải qua làm cho nàng nổi lòng phức tạp, nhưng Giản Nhược Trần vẫn là bắt buộc chính mình tạm thời quên những thứ này, nằm xuống không lâu rất nhanh liền ngủ mất rồi.

Lạc Phàm không có ngủ, hần tựa ở đầu giường, lại một lần nữa chải vuốt trong đầu trí nhớ, hiểu rõ được càng nhiều, sắc mặt lại càng phải phát trầm, tu sĩ đối với phạm nhân phải tính áp đảo tồn tại, phạm nhân muốn giết chết một người tu sĩ, quả thực là không thể nào đấy.

Tu sĩ là có nhược điểm, chính là ở đan điền cùng nơi trái tim trung tâm, có thể một kích toi mạng, nhưng này hai nơi nhược điểm cũng là tu sĩ trọng điểm phòng hộ bộ vị, đương nhiên, đầu cũng là trọng điểm.

Thiên tài hùng sáng, Giản Nhược Trần liền tỉnh, ngủ bất quá ba bốn giờ, lúc thức dậy lại tinh thần cực kỳ, bưng chậu gỗ đi ra ngoài đánh cho nước rửa thấu rồi, liền nghe đến gian phòng cách vách trong truyền đến động tĩnh, tiếp theo Lạc Phàm đi tới, nhìn thấy Giản Nhược Trần đang lau mặt bên trên bọt nước, liền quan sát sau nói: "Người đêm qua chịu kinh hãi, sắc mặt rất là không tốt, này sẽ nên nằm ở trên giường a."

Giản Nhược Trần ngẩn ra, nàng tự giác tinh thần rất, rửa mặt lúc trước cũng liếc mắt mắt trong chậu cái bóng, cũng không có phát hiện mình có gì không ổn, liền gặp được Lạc Phàm thần sắc giống như cười mà không phải cười đấy, lập tức sẽ hiểu, lau mặt động tác ngừng xuống, sau đó nhưng đem trên mặt hơi nước lau, cũng đem một đầu mái tóc sửa sang lại, mới nghiêng mắt nhìn lấy Lạc Phàm nói: "Bao tay của ta không có cùng theo một lúc tới đây, trang cho bên trên. . ."

Lạc Phàm cười nói: "Cùng người thông minh nói chuyện chính là dễ dàng, cũng không cần thay đôi nhỏ, phòng bếp còn có chút đáy nồi."

Giản Nhược Trần trầm tư một chút, bỗng nhiên đùa cợt nhìn Lạc Phàm liếc, quay người liền trở về phòng, Lạc Phàm đem Giản Nhược Trần đã dùng qua nước tràn rồi, đổi lại một chậu mới nước, tắm rồi đi vào, đã thấy đến Giản Nhược Trần nhìn ngón tay một điểm đen xám đang ngẩn người.

Gian phòng kia bốn phía đều không có tấm gương cũng không có thủy tinh, đối với một chậu nước đều muốn vẽ ra cái ai cũng nhìn không ra trang có thể không dễ dàng, Lạc Phàm đi qua xem kỹ rồi Giản Nhược Trần sắc mặt, thấy nàng da như nồn nà, ánh mắt cương nghị, cùng ngày hôm qua đại đa số thời gian lại là không giống với, đây mới là hắc trong ấn tượng Giản Nhược Trần, cảm thấy khâm phục.

"Đã xảy ra nhiều như vậy sự tình, người đêm qua còn có thể ngủ rất ngon." Lạc Phàm lắc đầu, "Có thể thấy được người Giản đại tổng tài tâm trí cứng cỏi."

Nói qua đuổi ra ngón trở tại Giản Nhược Trần đầu ngón tay đen xám dính xuống, lại tại trên bàn tay lau đều rồi nói: "Cũng không cần nhiều hóa, ngay cả có cái mắt quầng thâm, trên mặt hồng nhuận phơn phớt xóa đi rồi liền có thể."

Giản Nhược Trần liền ngẩng lên mặt, ánh mắt lại không còn lúc trước đùa cợt, mặt lạnh lấy đánh giá Lạc Phàm, Lạc Phàm chỉ làm không biết, đem Giản Nhược Trần tầm mắt cùng hai má đều lau nhàn nhạt đen xám, đã thấy Giản Nhược Trần bờ môi hay vẫn là hồng nhuận phơn phớt đấy, sợ run lên nói: "Người đây tinh thần kinh phong, bờ môi cũng hồng nhuận phơn phớt đấy, như thế nào cũng không giống ngã bệnh."

Người bệnh, vậy nếu từ trong tới ngoài lộ ra uế oải đấy, Giản Nhược Trần đôi má lau nhàn nhạt một tầng đen xám, cũng không có bôi đến đen xám làn da hay vẫn là trắng nõn lầy, xác thực không giống như là có bệnh.

Giản Nhược Trần nhìn một cái đầu ngón tay đen xám, ngấm lại, quay người ra cửa phòng, Lạc Phàm cùng đi tới, chỉ thấy Giản Nhược Trần trên mặt đất lau đem, hai tay chà xát chà xát, đưa tay vác cùng thủ đoạn giúp nhau lau, lại vỗ vỗ, lại bôi lại đập, đối với ánh sáng chỗ nhìn xem, làn da mơ hồ lộ ra ố vàng, tiếp theo lại dùng đồng dạng biện pháp tại trên mặt trên cổ lau, quả nhiên liền hoàng trong lộ ra thanh hắc, chẳng qua là bờ môi màu sắc hay vẫn là sáng rõ rồi.

"Bờ môi phải không có cách nào, chỉ có thể hôm nay không uống nước cũng không ăn cái gì." Giản Nhược Trần giống như lầm bầm lầu bầu giống như quay người trở về phòng.

Lạc Phàm theo trở về, đem Giản Nhược Trần chỉ mở thông khí khung cửa sổ khép lại, trong phòng tối xuống, Giản Nhược Trần ngồi trở lại đến trên giường, trực tiếp vén chăn lên nằm xuống, Lạc Phàm quay đầu lại lúc, Giản Nhược Trần liền ẩn tại trong bóng ma rồi, như vậy thoát nhìn đến thực sự như ngã bệnh.

"Chỉ mong bọn họ là thực không quan tâm phạm nhân sinh tử." Vốn là đối với tu sĩ cùng người phạm địa vị bất công, lúc này thời điểm liền mong mong mà hy vọng tu sĩ thật không đem phạm nhân sinh tử để vào mắt, bởi

vì bất luận là như thế nào trang điểm, chỉ cần tu sĩ đến xem, đó là trăm phần trăm lời đui đây.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Xin Tiên Tử Giúp Đỡ

Lạc Phàm lại liếc mắt nhìn phong bế cửa sổ, đi trở về đến Giản Nhược Trần bên giường nói: "Thôn trưởng nếu là muốn động tay, cũng phải là nửa đêm đến đây, thế tất sẽ ở bên ngoài gian phòng trên vải trận pháp cấm vật gì đấy, không từ chối tiếng vang truyền đi, chúng ta có một ban ngày có thể tìm cách."

"Ta nghĩ đến người tìm cách tốt rồi." Giản Nhược Trần ánh mắt mang theo đùa cợt nói.

Lạc Phàm là có cái sơ bộ kế hoạch, chẳng qua là không lớn hoàn thiện, tuy rằng Giản Nhược Trần biểu hiện được tâm lý tố chất rất là cường đại, hẳn lại tạm thời còn không muốn nói cho Giản Nhược Trần nghe, chẳng qua là nói: "Ta còn muốn muốn, người nghỉ ngơi trước lấy."

Giản Nhược Trần nghe được Lạc Phàm đề nghị nàng giả bộ bệnh thời điểm, liền đoán được Lạc Phàm phương pháp, chỉ có nàng bị bệnh, bọn họ mới có thể có lý do lưu lại, mà lưu lại thời gian càng lâu, thôn trưởng sẽ càng bất an, như vậy, biện pháp tốt nhất chính là thừa dịp nàng bị bệnh, im ắng kết quả nàng.

Nàng đương nhiên là nguy hiểm đấy, cho nên mới muốn bí quá hoá liều, nàng tính toán lấy thôn trưởng cận thân nàng sẽ có bao nhiêu lớn nắm chắc, cũng coi như kế lấy thôn trưởng sẽ dùng phương pháp gì muốn đấy, đưa nàng vào chỗ chết.

Trời sáng rõ một hồi lâu, Lạc Phàm mới đem viện cửa mở ra, lại một lát sau, có thôn dân đưa tới cái ăn, chính là đơn giản hạt kê vàng cháo cùng mấy cái màu vàng màn thầu, còn có một đĩa dưa muối, Lạc Phàm nhận lấy, lại từ trong lòng ngực móc ra bạc, tiếp theo lôi kéo thôn dân hỏi rất nhiều cái thôn này bên trong sự tình, kể cả thôn dân với như thế nào sinh, đi săn thu hoạch, thôn dân rất là thuần phác, hữu vấn tất đáp, lại không chịu thu Lạc Phàm bạc, chỉ nói thôn trưởng an bài bữa sáng.

Giản Nhược Trần là muốn giả bộ bệnh đấy, cũng chỉ uống rồi một chén cháo, Lạc Phàm cũng vội vàng ăn, đem còn dư lại màn thầu thu ở phía sau bên cạnh phòng bếp, đi tới còn chén đĩa, hơn một giờ sau mới vừa về, dẫn theo một tấm giản dị địa đồ, phải vẽ ở vải bố bên trên đấy, rất là giản dị, đầu phác hoạ rồi ven đường sẽ trải qua thôn cùng danh tự.

Cái thế giới này không có giấy? Giản Nhược Trần đề xuống ý nghĩ này.

Lạc Phàm lại là tại thôn dân nhà dừng lại một hồi, sau đó tìm được thôn trưởng nói Giản Nhược Trần giống như nhận lấy kinh hãi, thân thể không khỏe, phải ở chỗ này mượn nhờ vài ngày, lấy ra chút ít ngân lượng đi ra cho thôn trưởng mua sắm nhất định sinh hoạt đồ dùng, thôn trưởng miệng đầy đã đáp ứng, an bài một hộ nông hộ đưa tới một ngày ba bữa.

Giữa trưa lại cho món (ăn) thời điểm, Lạc Phàm cùng nông hộ nghe xong trong thôn tu sĩ chỗ ở, biết rõ ngoại trừ có Yêu thú chạy đến trong thôn, vị kia nữ tu hầu như không lộ diện.

Nữ tu một mình ở tại thôn rất phía Tây một tòa viện, khoảng cách gần nhất mặt khác một tòa viện cũng muốn tại trăm mét có hơn, sân nhỏ chung quanh loại đều là hoa, đem ngôi viện này vây quanh tại trong biển hoa, cơm trưa về sau, Lạc Phàm một thân một mình đi về hướng cái nhà này, tại cửa sân đứng vững, không có khẩu vang đại môn, mà là đang bên ngoài cung

kính mà cúi người chào hô: "Khương tiên tử ở trên, tại hạ có tình hình bên dưới cho bẩm."

Những lời này quả thực là chẳng ra cái gì cả, có thể Lạc Phàm thật sự không biết như thế nào về nho nhã nói nơi này, hẳn là phàm nhân không giả, có thể lại để cho hắn đối với đường người gọi mình "Tiểu nhân", hẳn là thực không mở được việc này miệng, tại hạ xưng hô thế này tốt xấu coi như là khiêm xưng rồi.

Khom người đứng sau nửa ngày, trong sân mới truyền tới một trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm: "Tiến đến."

Lạc Phàm vội vàng đứng lên, đẩy ra cửa sân, quay đầu lại chủ động đem viện cửa đóng lại.

Tiến sân nhỏ cũng cảm giác được sáng khoái tinh thần, dường như không khí đều đặc biệt tươi mát, sân nhỏ hai bên gieo không biết thực vật, rất là thưa thớt, chính giữa một cái lối đi nhỏ thông hướng đang phòng, Lạc Phàm không có trải qua cho phép không dám đi vào, đầu đứng ở trước cổng chính, không đợi hỏi thăm lên đường: "Tại hạ nơi này có một cái tay chuông, tính theo thời gian hết sức chính xác, không dám một mình lưu lại, kính xin tiên tử hãnh diện nhận lấy." Nói qua tháo xuống trên cổ tay đồng hồ, hai tay dâng.

Trong cửa phòng cũng không có động tĩnh, Lạc Phàm có chút khom người tiếp tục nói: "Tay này chuông tính theo thời gian, dài nhất kim đồng hồ chạy một vòng, chính giữa kim đồng hồ đi một ít cách, chính giữa chạy một vòng, ngắn nhất tiêu sái một lớn cách, một lớn cách đúng lúc là nửa canh giờ."

Tiếng nói mới rơi, cửa phòng vừa vang lên, Khương tiên tử từ trong đó đi tới, một đôi đôi mắt - đẹp rơi vào Lạc Phàm trên mặt, Lạc Phàm tâm run lên, đây ánh mắt giống như đang bùng y phục của hắn từ bên ngoài đến

bên trong một mực chứng kiến nội tạng, tay của hắn run lên, đồng hồ thiếu một ít rơi trên mặt đất.

"Tiên tử. . ." Lạc Phàm thanh âm run rẩy, đây cũng không phải cố ý đẩy, tại đây ánh mắt xuống, hắn chỉ cảm thấy từ trong ra ngoài sinh ra thần phục tâm tư, thậm chí phải lạy bái.

Cảm giác áp bách đột nhiên biến mất, trên tay không còn, Khương tiên tử không biết khi nào đã tiến lên vài bước đứng ở Lạc Phàm trước mặt, cầm qua trong tay hắn đồng hồ tinh tế tường tận xem xét, Lạc Phàm cảm thấy lần nữa hoảng sợ, kiên cố hơn định rồi tu luyện tâm tư, cẩn thận ngẩng đầu, nhìn thấy Khương tiên tử tuy rằng mặt không biểu tình, nhưng không có buông tay, trong nội tâm trấn định rất nhiều.

Khương tiên tử nhìn chừng một phút đồng hồ, mới ngẩng đầu nhìn Lạc Phàm, Lạc Phàm bề bộn cười nói: "Ta cùng đồng bạn chưa bao giờ khảo nghiệm qua Linh căn, đối với Tiên Nhân lại rất ngưỡng mộ, nghe thôn trưởng giới thiệu, liền muốn muốn tới Thiên Đạo Tông" khảo thí Linh căn, mặc dù không có Linh căn, cũng có thể quảng với Thiên Đạo Tông" môn hạ làm tạp dịch, chẳng qua là đường đi xa xôi, ta hai người rồi hướng nơi đây lạ lẫm, còn muốn xin tiên tử. . ."

Mới nói đến đây, chỉ thấy Khương tiên tử sắc mặt trầm xuống, Lạc Phàm vội vàng đem còn dư lại lời nói một hơi nói xong: "An bài mấy vị cường tráng thôn nhân hộ tống chúng ta."

Khương tiên tử nâng đồng hồ, nghe được Lạc Phàm nửa câu sau, sắc mặt mới thoáng hòa hoãn, nhưng vẫn là nói: "Hôm qua vì sao không lấy ra? Vì sao không trực tiếp tìm thôn trưởng an bài hộ tống."

Lạc Phàm cố ý do dự dưới, tiếp theo như hạ quyết tâm giống như nói: "Không dám lừa gạt tiên tử, Giản tiểu thư trong tay cũng có một khối tay chuông, đưa cho rồi lúc trước vị tiên trưởng kia, tại hạ nghĩ đến, tay này

chuông coi như là không phải hi hữu vật, cũng nên hiến vào cho tiên tử đấy, chẳng qua là tại thôn trưởng trước mặt. . ."

Lạc Phàm lời này đưa hẳn cẩn thận chặt chẽ tâm tư toàn bộ biểu lộ, càng như vậy, Khương tiên tử càng cảm thấy hưởng thụ, sắc mặt lại dễ nhìn một ít, ngôn từ không khỏi cũng phóng ôn hòa chút ít: "Nếu là có Linh căn, dĩ nhiên là có thể đi vào Thiên Đạo Tông" tu hành, nếu là không có Linh căn, cần phải làm ba năm tạp dịch, rất là vất vả, người cùng vậy Giản tiểu thư đều quyết định?"

Tại Khương tiên tử mà nói, lời này rất là khó được rồi, cũng là nhìn tại đây tay chuông cùng Lạc Phàm cũng là thức thời phân thưởng.

"Vâng." Lạc Phàm vội vàng gật đầu nói, "Coi như là không có Linh căn, có thể phụ thuộc Thiên Đạo Tông", cũng phải phúc phần của chúng ta."

Khương tiên tử liền gật gật đầu: "Như thế, ngày mai ta liền an bài thôn nhân đưa các người ly khai."

Lạc Phàm trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng: "Lớn như thế tốt, Giản tiểu thư đêm qua chịu kinh, có chút không được tốt, bây giờ còn không dám rời phòng, nếu, muốn là. . ." Cũng có chút lúng túng.

Khương tiên tử hừ một tiếng nói: "Chịu kinh? Như thế nào chấn kinh?"

Lạc Phàm cười làm lạnh nói: "Ước chừng là ác mộng ở, nói có vật âm hàn đều muốn nhập vào thân."

Khương tiên tử nhàu nhú mày, "Từ đâu vật âm hàn, vì sao không cảnh báo?"

Lạc Phàm vội hỏi: "Tại hạ cũng không cảm giác, ước chừng là Giải tiểu thư ác mộng ở, tại hạ muốn Giải tiểu thư là phàm nhân nữ tử, tay không vật gì tốt, tại hạ cũng tay không vật gì tốt, đoạn đường này đường đi xa xôi, mặc dù có hộ tống, chúng ta cũng muốn tự bảo vệ mình, có thể hay không xin tiên tử ban thưởng hai kiện phòng thân chi vật." Nói càng về sau, biểu lộ thành khẩn, trong giọng nói khẩn thiết, Khương tiên tử lại đôi mắt một đứng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Trong Thôn Điểm Đáng Ngờ

"Người dám mơ Tiên gia bảo vật?" Khương tiên tử thanh âm bỗng nhiên lạnh xuống trở lại.

"Không dám, chỉ cần bình thường Chủ tử phòng thân." Lạc Phàm vội hỏi.

Khương tiên tử nhìn chăm chăm vào Lạc Phàm, thanh âm tiếp tục lạnh xuống, tay tại bên hông trên túi trữ vật đựng một cái, "Rầm rầm" trên mặt đất liền rơi xuống năm sáu kiện binh khí: "Việc này tay chuông ta nhận, với tư cách trao đổi, người từ nơi này chọn hai kiện vũ khí lấy đi, sáng mai, ta sẽ an bài bảy tám cái thôn nhân đưa hai người các người ly khai."

Trên mặt đất vài món binh khí trong thật là có hai thanh dao găm, hàn lóng lánh, Lạc Phàm khom người nhặt lên nói lời cảm tạ, lại ngẩng đầu, Khương tiên tử đã lấy đi rồi dưới mặt đất khác binh khí, quay người trở về phòng, Lạc Phàm không dám ở lâu, đem Chủ tử tại cột vào trên lưng, cũng ly khai sân nhỏ.

Dùng một cái đồng hồ, đổi lấy Khương tu sĩ một cái hứa hẹn, hai kiện Chủ tử, tại Khương tu sĩ nơi đó là chiếm được tiện nghi, tại Lạc Phàm trong mắt làm sao cũng không phải như thế, đồng hồ cùng hắc, tạm thời chính là bên trên cái thế giới kỷ niệm, nhưng Chủ tử cùng Khương tu sĩ hứa hẹn, phải tính mạng du quan.

Giản Nhược Trần ngày hôm nay liền trốn trong phòng không lộ diện, cửa sổ cửa đều quan được nghiêm nghiêm, Lạc Phàm tiến vào sân nhỏ,

cũng đem cửa sân quan được cực kỳ chặt chẽ đấy, cùng Giản Nhược Trần trốn trong phòng mật đàm, trời sắp tối thời điểm thôn dân đưa bữa tối, hay vẫn là Lạc Phàm tiếp đấy, thôn trưởng cũng đi theo tối đây.

Lạc Phàm nhiệt tình mà nghênh đón thôn trưởng, nhưng mà kiên quyết mà ngăn trở thôn trưởng thăm viếng Giản Nhược Trần hảo ý, chỉ nói Giản Nhược Trần nhận lấy kinh hãi, ai cũng không thấy, thôn trưởng cũng không có kiên trì, hơi ngồi một chút rồi đi rồi.

Lần này động tác tự nhiên lừa không được thôn trưởng, bọn họ cũng không có muốn giấu giếm, đây là hai con đường, buộc thôn trưởng làm ra lựa chọn, hoặc là bọn họ cùng thôn dân cùng một chỗ ly khai, thôn trưởng nếu muốn nửa đường chặn giết, muốn ngay cả thôn dân cùng một chỗ giết chết —— việc này không lớn thôn nhỏ, vẫn có tu sĩ tiến vào chiếm giữ thôn, nếu là một chút sẽ chết mất bảy tám cái tráng niên, nhất định sẽ khiến cho Thiên Đạo Tông” chú ý, cũng sẽ dính dấp đến nữ tu đấy.

Hoặc là, thôn trưởng muốn mạo hiểm tại trong thôn động thủ, Giản Nhược Trần kinh hãi phải cơ hội của hắn, ít nhất hắn hiểu được đến một cái hồn phách khả năng.

Lạc Phàm không có mạo muội mở miệng hướng nữ tu cầu cứu, hắn không có mười phần nắm chắc chỉ ra và xác nhận thôn trưởng sẽ hướng bọn họ ra tay, đây cũng là cùng Giản Nhược Trần thương lượng, nhưng Lạc Phàm ám chỉ rồi, Giản Nhược Trần phải nửa đêm nhận lấy kinh hãi, nếu như khương nữ tu đầy đủ thông minh, mới có thể nghĩ đến cái này thôn không phải mặt ngoài như vậy thái bình đấy.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cũng không phải đem hy vọng ký thác vào trên thân người khác, cũng không phải sẽ đợi lát nữa dựa vào là, nếu như thôn trưởng không giống bọn họ cho rằng như vậy trở lại nửa đêm động thủ, liền đem trong thôn mấy vị tráng niên kéo dài tới cùng bọn hắn

cùng một chỗ nguy hiểm hoàn cảnh, đối lại Thánh Mẫu tâm, ước chừng sẽ cảm thấy không đành lòng, ý nghĩ của bọn hăn nhưng là khác nhau.

Nếu như thôn trưởng thật là Quý tu, như vậy, sớm muộn gì, hăn sẽ không bỏ qua đây một thôn thôn dân đấy, chỉ cần thực lực đạt tới đầy đủ trình độ, đừng nói cái thôn này thôn dân, phụ cận mấy cái thôn thôn dân tất cả đều muốn gặp nạn.

Dưới mắt, bọn họ có thể làm công tác chuẩn bị tất cả đều làm, còn dư lại cũng chỉ có đợi.

Vào đêm, Giản Nhược Trần trong phòng còn không có ngọn đèn, cửa sổ đầu mở chỉ chốc lát sẽ thấy cực kỳ chặt chẽ mà đóng lại, tính cả Lạc Phàm gian phòng cũng là như thế, đêm tối lại để cho việc này vào ban ngày cũng rất yên tĩnh thôn càng thêm yên tĩnh đứng lên, cũng là tại lúc này, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm mới giật mình, cái thôn này trong vậy mà không có nhà cầm.

Khó trách một cái ban ngày bọn họ đều cảm thấy trong thôn quá an tĩnh, hai người trong mắt nông thôn, làm sao sẽ không có mấy cái con chó, mấy cái gà vịt đây?

Ngày hôm nay bọn họ đều tại làm sinh tồn lo lắng hết lòng, dù là biến mất trong phòng Giản Nhược Trần, không hoàn toàn mà trong đầu nhớ lại khả năng dùng đến tu tiên tri thức, mà chỉ có tại đây mọi âm thanh đều yên tĩnh ban đêm, bọn họ mới bỗng nhiên nghĩ tới việc này yên tĩnh, đây quả thực không giống như là nông thôn, không giống bọn họ trong ấn tượng nông thôn.

Thôn chung quanh vẫn có đồng ruộng đấy, mảnh lớn mảnh lớn đất chẳng qua là, quá an tĩnh.

Trong bóng tối, hai người hai mặt nhìn nhau, cái thế giới này đối với Quý tu cái này dựa vào hấp thu sinh linh hồn phách tăng lên tu vi tà tu phải

ít có dễ dàng tha thứ đấy, cho nên trong trí nhớ về Quý tu tri thức thực sự là ít đến đáng thương, cũng chỉ có chính thức Quý tu mới có thể hoàn toàn rõ ràng đấy.

"Nàng. . . Sẽ không cũng biết thôn trưởng thân phận a?" Giản Nhược Trần thấp giọng hỏi.

Lạc Phàm trong nội tâm không khỏi sinh ra một cỗ khí lạnh, nhớ lại ban ngày nhìn thấy khương nữ tu một màn, phải nửa phần sơ hở cũng tìm không được, nhưng mà đây một cái trong thôn nửa cái gia cầm không thấy, thật sự không thể tính bình thường.

"Nếu như nàng biết rõ, trừ phi cùng thôn trưởng cùng một giuộc, nếu không, đối với nàng cũng là cơ hội, nếu như không biết. . ." Lạc Phàm trầm ngâm xuống, "Lẽ ra thôn trưởng không nên lưu lại như thế sơ hở đấy, trừ phi Quý tu có thể bị gia cầm phát hiện."

Lạc Phàm nói như vậy lấy, cũng hiểu được không hợp lý, chính mình trước lắc đầu lại nói: "Làm sao có thể đây?" Cũng mặc kệ có thể hay không có thể, cái thế giới này ngay cả tu sĩ đều đã có, có làm sao sẽ không có nhà cầm nuôi dưỡng đây?

"Chúng ta đến nơi này ăn bốn bữa cơm trong, không có trứng loại, có lẽ, là vì khoảng cách Yêu Thú sâm lâm gần, đi sẵn đủ để bổ sung loại thịt?" Giản Nhược Trần trong đầu sẽ tìm tìm một hồi, thật sự là Lý Nhược Hàn trong trí nhớ sẽ không có phạm nhân vật gì, ngay cả có, cũng là phường thị từng dây vòng trong lồng cấp thấp Yêu thú bên cạnh mua bán tiểu nhị.

Lạc Phàm suy nghĩ một hồi, bỗng nhiên trở tay từ hông sau rút ra Chủy thủ đưa cho Giản Nhược Trần nói: "Cây chủy thủ này người cũng cầm lấy."

Giản Nhược Trần lắng xuống, không có thò tay.

Lạc Phàm nói tiếp: "Hai ta ở chung một phòng, thôn trưởng sau khi đi vào mục tiêu khẳng định tại trên người ta, ta nếu là xuất ra Chủy thủ, hẳn khẳng định biết rõ ta và người đều có vũ khí đấy, ta đoán nàng sẽ không đem ta yêu cầu vũ khí sự tình nói ra, còn nữa, trên người ta đều không có vũ khí, thôn trưởng càng sẽ không nghĩ tới trên người của người cất giấu Chủy thủ đấy."

Giản Nhược Trần nhìn Lạc Phàm, cảm thấy không khỏi bội phục, với phạm nhân chi thân muốn muốn đối kháng tu sĩ, còn tay không tấc sắt, cái kia chính là rõ ràng mà đem chính mình làm làm mồi dụ rồi, bỗng nhiên trên mặt liền có chút nóng lên, phát nhiệt, buổi sáng thời điểm, nàng còn tưởng rằng Lạc Phàm là muốn đem nàng làm làm mồi dụ.

Thò tay đem Chủy thủ nhận lấy, cầm ở sau lưng (*hậu vệ) lên, thứ một con dao găm nhưng là đến cầm ở ống tay áo trong.

Chờ đợi luôn dày vò đấy, dù là chờ đợi có thể là tử vong tiến đến, thời gian cũng giống như bỗng nhiên chậm...mà bắt đầu, nhưng tới gần nửa đêm về sau, thời gian chợt nhanh giống như, bỗng nhiên, cùng trước một đêm giống nhau sờn hết cả gai ốc hàn ý xuất hiện ở Giản Nhược Trần đáy lòng, chuẩn bị tóc gáy đều muốn thẳng đứng lên, không cần làm giả, Giản Nhược Trần thân thể nhẹ nhàng run lên, đột nhiên mà nhìn về đóng cửa sổ, tâm phanh phanh nhảy lên.

Trong sân an tĩnh đến đáng sợ, ánh mắt bị ngăn cách, càng làm cho loại này yên tĩnh bịt kín rồi kinh khủng sắc thái, vốn bị ánh trăng ánh được tỏa sáng cửa sổ bỗng nhiên xuất hiện một cái bóng, phảng phất như là từ dưới cửa sổ bên cạnh trên tường một chút bò lên tựa như, Giản Nhược Trần Thượng hạ răng va chạm đứng lên, thân thể đã ở tốc tốc phát run.

Bóng dáng dừng lại tại song cửa lên, đầu một cái chớp mắt, cảm giác thật giống như vạn năm giống như, tiếp theo chậm rãi hướng một bên di động tới, vậy một bên phải cửa phòng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Hắc Âm Cường Sát

Gần trong gang tấc, Lạc Phàm cảm giác được Giản Nhược Trần run rẩy, trong nội tâm tự nhiên sinh ra đồng tình, nếu như không có trận này xuyên qua, Giản Nhược Trần hay vẫn là to như vậy Thế Kỷ cao ốc chủ nhân, hay vẫn là thiên chi kiều nữ, có thể bỗng nhiên liên luân lạc tới tình cảnh như thế, muốn đối mặt không biết Quý tu, còn muốn cầm trong tay lưỡi dao sắc bén động thủ giết người, nàng một nữ nhân làm sao sẽ không sợ hãi.

Không khỏi vươn tay ra, an ủi cổ vũ mà nắm Giản Nhược Trần cầm đao tay phải mu bàn tay, đây tiếp xúc, lập tức giật mình, hắc cảm giác được Giản Nhược Trần thân thể run rẩy, có thể tay phải của nàng, vậy mà vững vàng mà nắm Chủy thủ cần điều khiển, không có một tia rung rung.

Trong bóng tối, Giản Nhược Trần tay trái nhẹ nhàng chống lên tại Lạc Phàm trên mu bàn tay, đồng dạng là an ủi mà đè lên, Lạc Phàm trong nội tâm dâng lên cảm giác khác thường, hắc chợt phát hiện, hắc tuyệt không hiểu rõ Giản Nhược Trần, những cái kia hồ sơ bên trên vẫn tự đều là băng lạnh lòng chữ viết, chẳng qua là ghi chép Giản Nhược Trần lý lịch sơ lược, việc này sinh động ngồi ở bên cạnh hắc đấy, mới phải sinh động đấy.

Giản Nhược Trần buông lỏng tay ra, Lạc Phàm tay lại không có buông ra, tầm mắt của bọn hắc theo di động bóng dáng dời về phía cửa phòng, "Xoẹt zoẹt~" một tiếng vang nhỏ, rõ ràng là lên vượt qua cái chốt cửa phòng vậy mà bị đẩy ra, tiếp theo là làm cho lòng người kinh hãi yên tĩnh.

"Xoẹt zoẹt~", lại là một tiếng vang nhỏ, tại yên tĩnh trong đêm, đây âm thanh nhẹ vang lên bị phóng đại rồi gấp mấy lần giống như rơi vào trong lỗ tai, Lạc Phàm buông ra Giản Nhược Trần tay, chậm rãi đứng lên, tiến lên một bước, chặn Giản Nhược Trần trước người, cửa phòng lại một lần nữa bị đẩy ra, một thân ảnh tựa là u linh nhẹ nhàng tiến đến.

"Lạc tiểu ca, lá gan của người rất lớn a." Thôn trưởng thanh âm hay vẫn là trước sau như một ôn hòa, có thể u ám lãnh ý lại tràn ngập đến cả cái gian phòng.

Giản Nhược Trần tay chậm rãi bắt được Lạc Phàm quần áo, toàn bộ người co lại ở phía sau hẳn, thôn trưởng gây uy áp bị Lạc Phàm toàn bộ ngăn đón trước người, trên người lãnh ý lập tức liền yếu đi.

"Thôn trưởng, chúng ta ngày mai rời đi rồi, mong rằng thôn trưởng đại nhân hạ thủ lưu tình." Lạc Phàm thấp giọng nói.

"Ta là đều muốn hạ thủ lưu tình, có thể Lạc tiểu ca không cho ta cơ hội này, nếu như người hôm nay rất tốt mà tại người trong phòng của mình, tự nhiên sẽ nhìn thấy ngày mai quá mặt trời." Thôn trưởng ngữ khí hay vẫn là rất ôn hòa, "Có thể người tại sao phải tại căn phòng này trong đây? Còn muốn đi tìm Khương nữ tu?"

Trong phòng an tĩnh lại, chỉ có Giản Nhược Trần hàm răng nhẹ khấu trừ cùng một chỗ thanh âm, càng thêm biểu hiện Giản Nhược Trần bất lực sợ hãi.

"Chúng ta hôm nay nếu chết ở chỗ này, Khương tiên tử nhất định sẽ phát hiện, nàng đã đáp ứng ngày mai phái người hộ tống chúng ta." Tất cả uy áp đều rơi vào Lạc Phàm trên người, hẳn chỉ cảm thấy nội tạng đều tốt như bị đông lại như vậy, thanh âm cũng run rẩy.

"Không cần phiền toái như vậy rồi, ài, Lạc tiểu ca, người đâu, như phải không có có bản lĩnh gì, cũng đừng có quá thông minh, người là phạm

nhân, ta là tu sĩ, mạng người tang tay ta, coi như là vinh hạnh rồi." Thôn trưởng nói qua, chậm rãi cất bước tiến lên.

"Đứng lại. . . Người không cần tiến lên. . . Khương tiên tử sẽ không bỏ qua người." Lạc Phàm thanh âm ngăn không được mà run rẩy, toàn thân huyết dịch đều muốn đông cứng rồi giống như, hắc giang hai cánh tay đều muốn ngăn trở thôn trưởng, có thể giờ khắc này trong lòng của hắn bay lên là chân chính bất lực, dù là lúc trước hắn như vậy tự tin thân thủ của hắn, hắn trên thực tế cũng không có thật sự đem tính mạng của mình giao tại Giản Nhược Trần trong tay.

"Thật đúng là phàm nhân a, ta sao có thể không bố trí cấm chế đây? Yên tâm đi, trong phòng này bất luận phát ra cái dạng gì động tĩnh, cũng sẽ không rơi vào tay bên ngoài đấy, ha ha, Lạc tiểu ca, ta rất ít chứng kiến người to gan như vậy phàm nhân rồi, tại cửa ta chấn nhiếp sau còn có thể đứng lại." Thôn trưởng nói qua tiến lên nữa một bước, khoảng cách Lạc Phàm chỉ có hai bước xa.

Trong bóng tối, Lạc Phàm thấy không rõ thôn trưởng gương mặt, có thể thôn trưởng lại rõ ràng mà tại Lạc Phàm trên mặt đã tìm được sợ hãi, hắn quá quen thuộc sợ hãi như vậy rồi, thấy rất nhiều nhiều nữa....

"Không. . ." Lạc Phàm từ trong kẽ răng bài trừ đi ra cái thanh âm, rõ ràng thôn trưởng cái gì cũng không có làm, có thể tử vong bóng tối lại chưa từng có như thế tiếp cận, đó là từ trong mà bên ngoài cảm giác được bất lực, không cần động thủ, có thể cảm nhận được lực lượng cách xa.

"Không." Một tiếng này liền kiên quyết, "Không!" Hắn đột nhiên rống kêu lên, sau lưng cầm lấy vạt áo bàn tay bỗng nhiên về phía trước đấy, hắn thân thể nhoáng một cái, hướng thôn trưởng bổ nhào qua.

"Hừ." Thôn trưởng lạnh miệt mà hừ một tiếng, tay phải bỗng nhiên nâng lên, trực tiếp nhéo vào Lạc Phàm trên cổ, tay lạnh như băng chỉ không

có chút nào điểm độ ẩm, Lạc Phàm hô hấp lập tức tự đình chỉ rồi, có thể hẳn vậy mà không biết là bị giữ lại cổ họng, vẫn bị đây hàn ý đông cứng rồi, hẳn giãy giụa đều muốn tới gần thôn trưởng, dù là lại gần một chút, vừa vặn thể hoàn toàn mất đi khống chế, hẳn không biết hẳn đã bị giữ lại cổ họng tay cầm trượt...mà bắt đầu, hai chân của hẳn đã đi ra mặt đất, không giúp giãy giụa tại thôn trưởng trong ánh mắt phải như vậy đáng thương cùng buồn cười.

"A ——" bén nhọn mà thâm thanh âm tựa hồ ngay tại bên tai, đi theo liền xa vời, trong tầm mắt bỗng nhiên liền hắc ám, hẳn biết rõ, hẳn sẽ chết rồi.

Đây chính là phạm nhân cùng tu sĩ khác nhau, lực lượng cách xa đối lập, hẳn thậm chí cũng không kịp giãy giụa.

Giản Nhược Trần núp ở Lạc Phàm sau lưng, ẩn nấp Lạc Phàm sau lưng kiết nhanh mà nắm Chủy thủ, nàng bỏ mặc sợ hãi trong lòng tràn ngập, bỏ mặc hàm răng của nàng đang sợ hãi trong phát run, có thể chỉ cần có thể chứng kiến ánh mắt của nàng, liền sẽ thấy trong ánh mắt của nàng không có chút nào điểm sợ hãi.

Nàng chăm chú mà cầm lấy Lạc Phàm vạt áo, hơi cúi thấp đầu, ánh mắt trải qua Lạc Phàm đi đứng, nhìn xem thôn trưởng từng bước một tiếp cận, thẳng đến Lạc Phàm hô to một tiếng, nàng thuận thế đẩy, trốn ở Lạc Phàm sau lưng, thoạt nhìn càng giống là bị Lạc Phàm dẫn dắt rồi giống như, cùng nhau hướng thôn trưởng bổ nhào qua.

Lạc Phàm thân thể bỗng nhiên dừng lại, tiếp theo hai chân cách mặt đất, đã mất đi khống chế, ngay trong nháy mắt này, nàng khẽ đẩy lấy Lạc Phàm treo trên không trung thân thể, giống như thu thể bất ổn giống như, từ Lạc Phàm sau lưng té ngã đi tới, hướng thôn trưởng thân thể đụng tới.

Nàng thét chói tai vang lên, dưới chân lão đảo, một bước khoảng cách gần như vậy lại là này giống như xa xôi, lập tức thời gian là như vậy ngắn ngủi lại là như vậy dài đằng đặc.

Trong bóng tối thôn trường trên mặt lộ ra dáng tươi cười, từ rơi lả tả sợi tóc trong hăn thấy được Giản Nhược Trần Ám Hắc khuôn mặt, việc này khí chất không giống với thôn phụ nữ tử đối với hăn vẫn có lực hấp dẫn đây, đây là tiểu thư khuê các, được qua tốt đẹp chính là giáo dục, tâm niệm vừa động, khoe miệng lộ ra một vòng nghiền ngẫm dáng tươi cười, trông không trái vườn tay ra đi tới, bắt lấy Giản Nhược Trần bả vai, hướng trong ngực khu vực.

Giản Nhược Trần toàn thân lực lượng tất cả đều tập trung ở trên tay phải, nàng thậm chí đều không có cảm giác được rơi trên bờ vai ngón tay lực lượng, đầu theo thân thể về phía trước khuynh đảo, lạnh như băng Chủy thủ xoay ngược lại, hung hăng mà cắn tới, trong đầu tính toán vô số lần vị trí, không có chút nào điểm do dự.

"Phốc!" Huyết nhục bị phá mở thanh âm, giống như mười năm trước như vậy, hay vẫn là như vậy rõ ràng mà vang ở bên tai, chớp mũi lần nữa ngửi được đậm đặc huyết tinh mùi vị, "Rắc rắc!" Nàng đã nghe được cốt cách vỡ vụn thanh âm, bả vai kịch liệt đau nhức.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Trọng Thương Đội Cứu

Mười năm trước, nàng chính là như vậy cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, đem sắc bén lưỡi dao đâm vào đến cừu nhân trái tim, một khắc này huyết nhục bị phá mở thanh âm nàng vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, mười năm rồi, cái thanh âm này vô số lần tại nàng trong mộng cảnh vang lên, làm cho nàng vô số lần từ trong đêm đen bừng tỉnh, cho dù là vì cha mẹ huyết hải thâm cừu, dù là nàng vĩnh viễn cũng sẽ không hối hận từng đã làm hết thủy.

Theo bả vai cốt cách vỡ vụn thanh âm vang lên, cổ tay của nàng dùng sức một chuyển, vai phải kịch liệt đau nhức truyền vào đến trong óc, nàng vẫn còn thôn trưởng trong ngực, vỡ vụn bả vai vẫn còn thôn trưởng dưới ngón tay, kịch liệt đau nhức im ắng mà nhắc nhở lấy nàng, thanh tỉnh nàng thần trí, tay phải của nàng đã từ Chủy thủ bên trên rủ xuống, tay trái run rẩy, lại vô lực sờ đến sau lưng khác một con dao găm.

"Phù phù!" Sau lưng Lạc Phàm thân thể ngã rơi xuống mặt đất, một cái khác lạnh buốt ngón tay giữ lại cổ họng của nàng, nàng bị bắt buộc lấy đây cách rồi thôn trưởng thân thể, bắt buộc lấy ngẩng đầu lên.

Bốn mắt nhìn nhau, tại hắc ám trong đêm dường như va chạm ra tia lửa, kịch liệt đau nhức lại để cho Giản Nhược Trần thân thể hầu như đã mất đi tất cả khí lực, hô hấp cũng bị ngăn chặn rồi, nàng há hốc mồm, bờ môi khê nhúc nhích.

Thân thể đột nhiên bị đẩy ra ngã rơi xuống mặt đất, không khí một lần nữa chảy vào đến trong phổi, Giản Nhược Trần cánh tay trái chống đỡ quỳ

rạp trên đất lên, thấp giọng mà ho khan, nỗ lực ngẩng đầu, nhìn thấy thôn trưởng lui về sau một bước, tới lúc gấp rút gấp hướng trong miệng đưa vật gì.

"Người nhất định phải chết! Khục khục, đan điền của người hủy diệt rồi, coi như là bất tử, cũng là phế nhân một cái!" Giản Nhược Trần âm thanh lạnh như băng tiếng vọng trong phòng, nghiêng răng nghiêng lợi, "Chỉ cần trời vừa sáng, Khương tiên tử liền sẽ phát hiện, nhìn thấy không, cây chủ thủ này chính là tiên tử đưa cho chúng ta đây, chính là vì muốn giết mất người."

"Tiện nhân!" Thôn trưởng mắng một tiếng, tiến lên một bước, "Ta trước hết giết người!"

Giản Nhược Trần quỳ rạp trên đất lên, hướng di động về phía sau dưới, thôn trưởng đã cúi xuống rồi thân thể, một tay lần nữa đưa về phía cổ họng của nàng.

"Người cũng chết chắc rồi!" Giản Nhược Trần bỗng nhiên nâng người lên, tay trái thoáng cái nắm chặt lấy rồi thôn trưởng đuổi tới tay phải, hướng phía dưới một ném, sau lưng Lạc Phàm bỗng nhiên bạo khởi, một chút lóe sáng Chủ thủ thuận thế chống đỡ vào đến thôn trưởng trái tim.

Nhanh như chớp, ai có thể nghĩ đến bị trọng thương Giản Nhược Trần còn có thể đột nhiên ra tay, đem thôn trưởng thân thể hướng phía dưới lôi kéo? Ai có thể nghĩ đến rơi xuống mặt đất Lạc Phàm lúc này sẽ bạo khởi trong tay còn có một con dao găm? Thôn trưởng hai mắt lập tức trợn to, nếu như đan điền của hắn không có bị đâm trúng rồi Chủ thủ, nếu như thanh chủ thủ kia không có trong đan điền hung hăng mà trợn lẩn rồi một chút, nếu như hắn dù là còn có thể ngưng tụ một phần linh lực. . .

Thân thể của hắn nặng nề mà rơi xuống, nặng nề mà giảm xuống tại Chủ thủ lưỡi dao sắc bén lên, Chủ thủ thẳng chui vào chuôi, đứng vững

rồi hần té ngã thân thể.

Lạc Phàm nửa quỳ trên mặt đất, một tay gắt gao nắm Chủy thủ, dính hồ huyết dịch theo lưỡi dao sắc bén tuôn ra mà ra, hô hấp trong phải trầm trọng huyết tinh mùi vị, tay của hắn dùng sức nhéo một cái, trên tay thân thể co rúm dưới, máu tươi lần nữa tuôn ra mà ra, toàn bộ cánh tay đều tàn khốc đấy.

Thò tay đấy, Chủy thủ bên trên thân thể bị đả đảo ngã rơi xuống mặt đất, Chủy thủ cũng từ trong thân thể hút ra, thân thể còn không có hoàn toàn ngã rơi xuống mặt đất, lưỡi dao sắc bén lóe lên, vượt qua kéo qua thôn trường cái cổ.

Nửa cái cổ hầu như đều bị chặt đứt, thân thể nặng nề mà ngã nhào trên đất lên, trong phòng bỗng nhiên an tĩnh lại, chỉ có hai luồng trùng trùng điệp điệp thở dốc thanh âm.

Lạc Phàm thở dốc một hồi, cổ nóng rát mà đau nhức, có chút hoạt động xuống, thân thể cũng không có địa phương khác bị thương, gặp Giản Nhược Trần cũng phục trên mặt đất, lo lắng nói: "Giản tiểu thư, người không có việc gì chứ."

Giản Nhược Trần thở hào hển nói: "Bả vai nát." Ước chừng là nói chuyện liên lụy đến rồi, đi theo phải thấp kém hút không khí âm thanh.

Lạc Phàm cảm thấy một kích Linh, vội vàng đứng lên, trong bóng tối không dám đụng vào Giản Nhược Trần thân thể, tới trước bên cạnh bàn buồng Chủy thủ sờ soạng đá lửa, đốt lên ngọn đèn, ngọn đèn hôn ám xua tán đi gian phòng hắc ám, hắn quay đầu, không khỏi ngược hít một hơi hơi lạnh, Giản Nhược Trần quỳ rạp trên đất lên, toàn bộ cánh tay phải đều bị máu tươi nhuộm hồng cả.

Vội vàng tiến lên cẩn thận đỡ Giản Nhược Trần cánh tay trái, Giản Nhược Trần thân thể sức nặng hầu như đều dựa tại Lạc Phàm trên người, bị

nửa nửa ôm kéo lấy dựa vào đầu giường, tiếp theo Lạc Phàm quay người đến thôn trưởng thi thể bên cạnh, trước tiên ở bên hông sờ soạng một vòng, tiếp theo lại đang trong lòng ngực của hắn lấy ra một cái màu vàng túi gấm, thế nhưng là bất luận như thế nào lôi kéo, việc này túi gấm đều không thể mở ra.

"Người rất một hồi, ta đi ra ngoài hô." Lạc Phàm quay đầu lại chứng kiến Giả Nhược Trần sắc mặt xanh trắng, không dám trì hoãn, bỏ xuống túi gấm, mở ra cửa phòng liền chạy ra ngoài, thế nhưng là cửa phòng tuy rằng mở ra, cửa ra vào lại bị một tầng nhìn không thấy đồ vật vật che chắn ở, rõ ràng có thể chứng kiến bên ngoài sân nhỏ, ngay cả ánh trăng đều rõ ràng có thể thấy được, nơi tay chạm nhưng là kiên cố bình chương.

Đây chính là cấm chế, dù là thôn trưởng chết rồi, cấm chế cũng sẽ không biến mất, trừ phi duy trì cấm chế linh lực chưa đủ chính mình tiêu tán, hoặc là bị bạo lực đánh vỡ, Lạc Phàm quay đầu lại nâng lên một cái ghế hung hăng mà nện ở cấm chế lên, cấm chế bỗng nhiên lóe lên, nện ở cấm chế bên trên lực lượng bắn ngược đến trên người của hắn, hắn đập đập đập ngược lui lại mấy bước té ngã tại trên mặt bàn, rầm rầm đẩy ngã cái bàn lại té trên mặt đất.

Lạc Phàm lập tức liền nhảy lên, giơ cái ghế lại hướng tới cửa, nhưng lại tại hắn giơ cái ghế muốn nện xuống trở lại thời điểm, cửa ra vào chợt vô thanh vô tức mà nhiều ra một người, cách đánh thuê phòng cửa, Khương nữ tu liền đứng ở ngoài cửa phòng trên bậc thang.

Cánh tay của hắn đã giơ lên cái ghế, thu thế không kịp, hướng về nhìn không thấy cấm chế cũng là hướng về Khương nữ tu đập tới, Khương nữ tu có chút nhú mày, theo tay vung lên, Lạc Phàm lập tức cảm giác được thân thể lực đạo tất cả đều bị tháo bỏ xuống rồi giống như, cánh tay mềm nhũn, cái ghế "Ầm" rơi trên mặt đất.

"Tiên tử, cứu mạng!" Lạc Phàm há miệng hô.

Khương nữ tu lãnh đạm mà ngăm hắc liếc, giống như một chậu nước đá giội đã đến Lạc Phàm trên đầu, Lạc Phàm cảm như hấn, lập tức thu nhỏ miệng lại.

Khương nữ tu đi vào cửa phòng, trực tiếp tiến vào Giản Nhược Trần gian phòng, ánh mắt trước rơi vào thôn trưởng trên thi thể, lông mày lại một lần nữa cau lại, gương mặt chứng kiến nghiêng dựa vào đầu giường Giản Nhược Trần, nửa người máu tươi, sắc mặt xanh trắng.

"Phải hai người các người giết thôn trưởng?" Khương nữ tu thanh âm không có bất kỳ cảm tình, nghe không ra cái gì ý tưởng, Lạc Phàm tại Khương nữ tu sau lưng hướng Giản Nhược Trần nhìn lại, Giản Nhược Trần cũng đang gương mặt nhìn qua.

"Phải thôn trưởng nửa đêm tiến đến ý đồ bất chính." Giản Nhược Trần mạnh mẽ chống đỡ, kịch liệt đau nhức cùng không chút máu lại để cho trước mắt nàng từng đợt biến thành màu đen, Khương nữ tu thanh âm cũng chợt xa chợt gần, nói đây một câu về sau, liền không còn có rồi khí lực.

"Dạ dạ, " Lạc Phàm cũng vội vàng nói, "A, hắc, hắc nói hắc là tu sĩ, hai người chúng ta phạm nhân ở đâu có thể giết được hắc, nếu không phải tiên tử ban cho Tiên Khí, chúng ta. . . Chúng ta. . ."

Khương nữ tu đến phải ngoài ý muốn, Lạc Phàm da mặt dù dày, loại này trừng trừng mắt nói lời bịa đặt cũng ben không nổi nữa, nhìn xem Giản Nhược Trần sắc mặt càng thêm khó coi, nhin không được tiếp tục nói: "Cầu tiên tử cứu Giản tiểu thư một mạng, ân cứu mạng suốt đời khó quên."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Tâm Bình Khí Hòa

Khương nữ tu không quay đầu lại, mà là tiến lên một bước, tinh tế nhìn sau thôn trưởng trên thi thể miệng vết thương, sau đó nhặt lên Lạc Phàm vứt bỏ túi gấm, chuyên chú nhìn một hồi, tiếp theo quay đầu lại, lạnh lùng đối với Lạc Phàm nói: "Người biết thôn trưởng phải tu sĩ?"

Lạc Phàm do dự dưới, hẳn biết rõ Khương nữ tu câu hỏi ý tứ, là chỉ hẳn tìm được Khương nữ tu lúc trước, đây câu hỏi không thật là tốt trả lời, hẳn một người phạm tục, sao có thể phân biệt ra được thôn trưởng phải tu sĩ đây? Có thể Khương nữ tu ánh mắt băng lạnh lòng rơi vào trên mặt của hẳn, hẳn không thể không đáp.

"Nửa đêm hôm qua, Giản tiểu thư nhận lấy kinh hãi, bất đắc dĩ mới cầu cứu tiên tử, có thể đến cùng thôn trưởng có phải hay không tu sĩ, cũng là vừa vặn mới biết được đấy."

"Đan điền một đao kia là ai đâm trúng hay sao?" Khương nữ tu hỏi tiếp.

"Đan điền?" Lạc Phàm mờ mịt mà nhìn về phía thôn trưởng thi thể, giống như tại phân biệt ở đâu phải đan điền bình thường, sau đó bưng tình đại ngộ nói: "Trái tim cùng cổ là tại hạ đã hạ thủ, vậy bụng, chính là đan điền rồi hả? Là. . . Giản tiểu thư."

Khương nữ tu lại nhìn hướng Giản Nhược Trần, nàng cánh tay phải tới tay tất cả đều là máu tươi, lưng lay sắp đổ, đã là ngồi không vững, Lạc

Phàm bước lên phía trước đỡ lấy Giản Nhược Trần, nhìn xem Khương nữ tu trong ánh mắt tất cả đều là khẩn cầu.

Khương nữ tu tay tại bên hông một vòng, trong tay nhiều ra một cái bình ngọc, đổ ra một hạt Linh Đan xé ra, Lạc Phàm chứng kiến vậy bình ngọc con mắt đã sáng ngời, nhìn thấy nửa hạt Linh Đan, đã mừng rỡ như điên, cung kính tiếp nhận nửa hạt Linh Đan, chỉ nghe đến Linh Đan mùi thơm, liền sáng khoái tinh thần, vội vàng đưa vào đến Giản Nhược Trần trong miệng.

Linh Đan cửa vào, một cỗ ấm áp lập tức từ trong bụng hướng toàn thân tràn ngập, tràn ngập đến trên vai vết thương, kịch liệt đau nhức lập tức liền hơi nhỏ, cảm giác này từ xuyên qua đến bây giờ trước sau mới trải qua hai cái ban ngày, Giản Nhược Trần cũng đã là đã ăn rồi hai lần tu sĩ Linh Đan, thương thể kia phải tới cũng nhanh đi cũng nhanh, dù là không chút máu không ít, thực sự càng thấy sáng khoái tinh thần, vội vàng đứng lên đối với Khương nữ tu thi lễ, chân tâm thật ý nói lời cảm tạ.

Khương nữ tu trên mặt hay vẫn là băng lạnh lùng, ngữ khí lại ôn hòa chút ít nói: "Ta đối với thôn trưởng cũng sớm có ngờ vực vô căn cứ, chỉ là không có chứng cứ rõ ràng, hôm nay Giản tiểu thư cùng Lạc tiểu ca xem như đưa ta một cuộc cơ duyên, nói đến ta còn muốn cảm tạ nhị vị đây."

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đều ngẩn ngơ, Khương nữ tu đây lời nói được đột ngột, bọn họ là tuyệt đối thật không ngờ đấy, nhưng chỉ cần đầu óc đi dạo sẽ biết, Khương nữ tu lời ấy cũng thực cũng giả.

"Không dám." Giản Nhược Trần khách khí mà nói.

Khương nữ tu đối với Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm thái độ hay vẫn là hài lòng, cũng là vì để cho bọn họ an tâm, liền nhiều lời vài câu: "Hùng đông về sau, ta sẽ đích thân mang theo hai người các người đến Thiên Đạo Tông" đấy, vốn tu sĩ sự tình phải không cần cùng các người

phàm nhân nói, nhưng hai người rất nhanh muốn đến Thiên Đạo Tông” rồi, coi như là không có Linh căn chỉ làm cái tạp dịch, cũng muốn thường xuyên cùng tu sĩ tiếp xúc, cho nên có một số việc nên cũng biết tốt."

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm nghe nói Khương tiên tử muốn đích thân dẫn bọn hắn đến Thiên Đạo Tông”, đều là vui vẻ, Khương nữ tu ngữ khí lại thoáng nặng chút ít nói: "Chẳng qua là đã đến Thiên Đạo Tông”, liền không được phép các người như vậy phía dưới phạm thượng, mọi chuyện tính toán."

Dáng tươi cười tại Lạc Phàm trên mặt trì trệ, rõ ràng Khương nữ tu cũng không có tại đối với hắn gây thần thức uy áp, hắn lại không hiểu chợt dạ đứng lên, nghĩ lại, hắn thật sự là cũng không có làm thế nào phía dưới phạm thượng sự tình, thực không đáng chợt dạ, đêm nay bên trên tại Quỷ Môn Quan rồi đi một chuyến, lá gan lại càng nổi lên, lúc trước đối với Khương nữ tu cung kính thái độ, cũng bởi vì Khương nữ tu những lời này mà bớt chút.

Chẳng qua là người đang thấp dưới mái hiên, hắn biết không có thể trắng trợn mà phản bác, dứt khoát liền không nói một lời.

Giản Nhược Trần liếc một cái Lạc Phàm, đã biết rõ Lạc Phàm trong nội tâm nghĩ cái gì, chẳng qua là nàng càng có thể đứng tại Khương nữ tu địa vị suy nghĩ, kỳ thật nếu là đối nàng là Khương nữ tu, nói ra chỉ sợ càng không nể mặt.

Bao nhiêu năm không có nghe được có như vậy cùng nàng nói chuyện, đây chính là địa vị cùng thực lực chênh lệch.

Khương nữ tu thu thôn trưởng thi thể rồi đi rồi, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đây người máu tươi mà đứng ở tươi sống Huyết Hoàn Lưu trong phòng, có chút thần sắc hoảng hốt.

Hai người đều rửa sạch, Lạc Phàm còn có lúc trước xuyên qua trước khi đến quần áo trên người miễn cưỡng thay đổi, tuy nói phá, luôn bị quét bụi phù sạch sẽ qua đây, Giản Nhược Trần vậy người nhưng vẫn là lây dính vết máu, đã lưu lại rồi vết mờ hôi, chỉ có thể miễn cưỡng đối phó lấy mặc.

"Người nói, Khương nữ tu mà nói có vài phần có thể tin?" Lạc Phàm nghiêng dựa vào đầu giường, cổ họng của hắn còn có chút đau, thanh âm cũng có chút khàn khàn.

Giản Nhược Trần ngồi ở bên cạnh bàn, khiêu mi liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ hắc ám nói: "Nàng cái kia địa vị, không cần phải gạt chúng ta, nếu như không phải đối với thôn trưởng có hoài nghi, cũng sẽ không nửa đêm đến đây xem xét."

"Người bị lợi dụng rồi không tức giận?" Lạc Phàm híp mắt mắt hí con người nói.

Giản Nhược Trần mí mắt hướng lên trêu chọc trêu chọc, ngón tay tại trên mặt bàn gõ gõ: "Công bằng mà nói, là chúng ta trước lợi dụng Khương nữ tu đấy, cho nên, bị người ngược lại lợi dụng một chút, không có nguyên tắc tức giận, còn nữa, không có người nào có nghĩa vụ cho chúng ta chịu trách nhiệm." Một khi không có đem hy vọng ký thác vào trên người người khác, dĩ nhiên là sẽ không đem người khác cách làm để ở trong lòng.

Lạc Phàm tức cười, hắn thật không ngờ Giản Nhược Trần dĩ nhiên là nghĩ như vậy, coi như là thường nhân, biết mình bị lợi dụng rồi vẫn là sẽ tức giận, nàng thế nhưng là Giản đại tổng tài, Giản gia đại tiểu thư, trước sau như một cao cao tại thượng, có thể như thế tâm bình khí hòa, nghĩ lại, ước chừng đây chính là địa vị cao người mới có tầm lòng.

"Ta còn muốn cảm tạ Khương nữ tu, nếu như không có nàng Linh Đan, ta ít nhất phải tàn phế đấy, vô luận như thế nào, là ta thiếu Khương nữ tu nhân tình, tuy rằng Khương nữ tu khả năng không thêm để ý nhân tình

này." Giản Nhược Trần rũ xuống lông mi, ánh mắt rơi vào nàng trắng nõn trên tay phải, huyết nhục vỡ tan thanh âm giống như lần nữa tại bên tai xuất hiện, cùng mười năm trước thanh âm lần nữa chồng lên nhau.

Loại này thanh âm, cả đời đều sẽ không quên rồi a.

Hùng đông về sau, Khương nữ tu lại lần nữa tới đây, nhìn thấy Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm y phục trên người cũng nhăn nhó mày, tiếp theo từ trong túi trữ vật nhặt ra hai bộ y phục tới đây ném cho hai người, ném cho Lạc Phàm vẫn là vải bố quần áo, cho Giản Nhược Trần quần trang vải vóc liền tốt hơn nhiều.

Khương nữ tu tự mình mang theo hai người hồi Thiên Đạo Tông", liền không cần trong thôn tráng hán cùng đi, hai người cũng không biết Khương nữ tu như thế nào cùng trong thôn phân trần đây, thôn trưởng mất tích không có chút nào tại trong thôn cao hứng cái gì gợn sóng, thậm chí bọn họ ly khai cũng không có gặp tiểu sơn thôn có gì phản ứng, chẳng qua là ra đi về sau, bọn họ mới rút cuộc cảm nhận được đi đường khó khăn, đi bộ còn hơn, không phải là người nào cũng có thể làm đến đây.

Mặc dù là Lạc Phàm, cũng vì mặt trời mọc lập tức thi hành, mặt trời lặn phương hướng nghỉ chạy đi không chịu đựng nổi, lại càng không cần phải nói có mấy lần còn bỏ lỡ tá túc, chỉ có thể lộ thiên ở trên mặt đất, cũng may Giản Nhược Trần thân thể nội tình còn có thể, tuy nói chịu hai lần trọng thương, có thể hai lần đều ăn vào rồi Linh Đan, bắt đầu vài ngày chạy đi còn lực lượng có thừa, vài ngày sau liền dần dần thích ứng, chẳng qua là Khương nữ tu một mực chưa từng lại con mắt xem qua hai người.

Cuối cùng, tại lặn lộ đường xa rồi hơn mười ngày, cao cao Thiên Đạo Tông" chỗ núi lớn còn là xa xa hầu như không có tới gần cảm giác về sau, bọn họ tiến nhập lâm an thành.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Vật Giá Điều Tra

Vào thành cần đường dẫn, cũng chính là chứng minh thân phận, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm tự nhiên không có vật kia, không biết Khương nữ tu cầm lấy vật gì tại trông coi thành binh sĩ trước mắt lắc lắc, người binh lính kia liền cung kính mà thi lễ tránh ra, hai người cũng dĩ nhiên là cáo mượn oai hùm theo sát ở phía sau bên cạnh nhập thành.

Bái kiến hiện đại đại đô thị, đã ở phong cảnh tú lệ khu cổ thành du lãm qua Giản Nhược Trần, đối với lâm an thành mười mét tả hữu cao tường thành, bàn đá xanh con đường, gạch xanh kiến trúc đều có chút hơi hiếu kỳ, đã bị chỗ cửa thành không xa mấy cán đại kỳ cùng nhà cao cửa rộng bảng hiệu hấp dẫn ánh mắt: Gió vận tiêu đi, ngay cả hải tiêu đi, kỳ thăng tiêu đi.

Thế giới này là có tu sĩ đấy, một cái túi đựng đồ liền có thể giải quyết vấn đề, như thế nào còn muốn có áp tải hay sao? Giản Nhược Trần không khỏi nhiều nhìn mấy lần tiêu cục đại môn, liền gặp được Lạc Phàm cũng là như có điều suy nghĩ bộ dạng, bỗng nhiên trong nội tâm cười cười, phản xạ có điều kiện mà nghĩ đến: Đây tiêu cục cùng Lạc Phàm cũng là chuyên nghiệp nhọt gáy rồi hả?

Khương nữ tu đem hai người dẫn tới nhà trọ về sau rồi đi rồi, Giản Nhược Trần trước đã muốn nước ấm, lại cũng chỉ phải rửa mặt chân, lấy tay khăn sát chà xát người, tuy rằng tiểu nhị khách khí nói có thùng tắm có nước ấm, nhưng nghĩ đến thùng tắm không biết là có bao nhiêu người đã dùng qua rồi, Giản Nhược Trần sẽ không có dũng khí bong bóng cái tắm nước nóng.

Đơn giản thu thập xong chính mình, ra cửa phòng, liền gặp được Lạc Phàm đã cùng tiểu nhị trò chuyện lên, nhìn thấy Giản Nhược Trần đưa tay kêu gọi, lại cùng tiểu nhị nói vài câu, mới cười đối với đi tới Giản Nhược Trần nói: "Vừa cùng tiểu nhị nghe xong, chung quanh nơi này chính là náo nhiệt nhất phần hoa được rồi, đi trước ăn một chút gì?"

Lạc Phàm trước xuống đây, cùng tiểu nhị hỏi thăm vật giá cùng lâm an thành kết cấu, cùng Giản Nhược Trần một đường đi ra liền giới thiệu, lâm an thành phải một phàm nhân cư trú thị trấn, trong đó cư dân đều là phàm nhân, chỉ có lòng dạ bên trong có tu sĩ tọa trấn, còn có Thiên Đạo Tông" ở chỗ này mở Đạo tông thương hội bên trong nghe nói cũng có tu sĩ.

"Phàm nhân sinh hoạt giống như cùng chúng ta Cổ Đại không có quá lớn khác biệt, tuy nói ta cũng không hiểu rõ chúng ta Cổ Đại là cái dạng gì nữa đây đây." Tại một cái không lớn nhà hàng, ngồi ở tầng hai vị trí gần cửa sổ, Lạc Phàm nói ra.

Giản Nhược Trần nhìn trên bàn chén đĩa nói: "Nhỏ kiện đồ sứ, với đồ gốm cùng mộc chế phẩm làm chủ thời đại, trong sinh hoạt hai cực phân hoá nghiêm trọng, không, không chỉ là hai cực phân hoá, phải hai cái thế giới phân hoá, mỗi cái thế giới đều là đẳng cấp chế độ, ta đoán muốn, người đã có quyết định."

Mặc dù là cơm trưa thời gian, ăn cơm lại không nhiều, hai người hạ giọng, người bên ngoài cũng nghe được cũng chính là xì xào bàn tán rồi, tiểu nhị vừa vận mang thức ăn lên, hai người đình chỉ nói chuyện với nhau, đợi tiểu nhị sau khi rời khỏi, hai người một bên động đũa, Lạc Phàm một bên hồi đáp: "Bất luận cái gì thế giới đều là cơ sở kinh tế quyết định tầng trên thế giới, Giản tiểu thư điểm này so với ta thấu hiểu rất rõ."

Giản Nhược Trần nhẹ khẽ hừ một tiếng: "Ta nghĩ đến người nói cho đúng là năm dặm lần nữa mới phải cứng rắn đạo lý."

Lạc Phàm cười hắc hắc: "Đạo lý khá nhiều loại, còn có nhị đại mới phải cứng rắn đạo lý đấy, tông môn chỗ kia, đoán chừng cũng không phải cái gì dễ đối phó, ta thật vất vả cả đời đã trải qua hai đời giới, không hảo hảo thao tác thao tác, thực thực xin lỗi đây khó được cơ duyên."

"Đây thật sự là xin lỗi, của ta lý niệm cùng người thật đúng là không giống với, cơ sở kinh tế sao, chỉ có thể thành lập tại thực lực trên cơ sở, năm dặm không cứng rắn, trụ cột không tổn sức." Đối với cái này, Giản Nhược Trần nhận thức nếu so với Lạc Phàm rất được nhiều.

"Ta tưởng rằng hỗ trợ lẫn nhau đấy, bất luận một loại nào thành công, đều là đốt tiền mua bán, nhất là đây cái gọi là tu tiên, cái thế giới này dùng khổng lồ phạm nhân số đếm cung cấp nuôi dưỡng tương đối số lượng ít đến thương cảm tu sĩ, không cũng là bởi vì tài nguyên có hạn sao, bắt được tài nguyên, chính là bắt được thực lực, mới có thể có tự bảo vệ mình khả năng." Lạc Phàm nói.

"Đây là tương đối đấy, nhưng người sẽ không có muốn muốn thời gian của chúng ta? Kiếm tiền cùng tu luyện, bao nhiêu cái cũng phải cần thời gian đấy, còn có, " Giản Nhược Trần cười lạnh xuống, "Kiếm tiền đối với ta mà nói phải không khó, nhưng kiếm trở lại tiền có thể lưu tại trong tay mình mới là khó khăn nhất đấy, súng bắn chim đầu đàn, đạo lý này không cần ta dạy cho Lạc đại cảnh quan a."

Lạc Phàm khiêu mi nhìn Giản Nhược Trần, bỗng nhiên cười cười: "Nói lên súng bắn chim đầu đàn, ta đến là muốn lên một cái kiếm tiền sinh kế, bất quá như lời người nói, trước phải có thực lực."

Nói lên thực lực, hai người liền đều bắt đầu trầm mặc, từ xuyên qua bắt đầu, bọn họ liền khắc sâu cảm nhận được thực lực trọng yếu, mười mấy ngày nay, hai người chỉ ở lúc ban đầu một buổi tối sở đến một chút tu luyện cánh cửa, sẽ thấy cũng không dám có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ, vài

lần lưỡng lự tại thời khắc sinh tử, trong nội tâm đã sớm ồ lấy một cỗ nổi giận, có thể tại sự thật trước mặt, lại nửa điểm cũng không dám lộ ra ngoài.

Hơn mười ngày trước, hai người hay vẫn là đứng ở đối lập trận doanh lên, phải cảnh phỉ hai nhà, có thể đi theo liền dắt tay nhất trí đối ngoại, Giản Nhược Trần lâm nguy không sợ phản ứng nhạy bén tâm tư kín đáo lại để cho Lạc Phàm cảm thấy bội phục, Lạc Phàm tại sinh tử một đường bên trên ngăn tại Giản Nhược Trần trước mặt, cũng làm cho Giản Nhược Trần trí nhớ khắc sâu.

Nhưng, vô luận như thế nào, bày ở hai người trước mặt đều là thực lực hai chữ, ngày đó vì tại thôn trường trong tay đào thoát, bọn họ bất đắc dĩ lựa chọn tiến vào Thiên Đạo Tông”, cho tới bây giờ, còn muốn tưởng qua phàm nhân an ổn sinh hoạt, đã là không thể nào, huống chi, hãn nhị vị lúc trước cũng cũng không phải bình thường người bình thường.

Ăn cơm xong về sau, hai người ngay tại lâm an nội thành dạo qua một vòng, đầu tiên quen thuộc vật giá, Hạ Thần cho bọn hãn mấy khối vàng cộng lại có hơn hai mươi hai, một lượng vàng có thể đổi trăm lượng bạc, một lượng bạc chính là nghìn miếng đồng tiền, hai quả đồng tiền có thể mua một cái bánh bao chay hoặc là một chén cơm, trong nhà hàng một bàn thức ăn cũng chính là hai mươi miếng đồng tiền, món ăn mặn hơn ba mươi miếng.

Sinh hoạt nhu yếu phẩm giá cả cũng không cao, nhưng mà tiến vào trong thành duy nhất một nhà kinh doanh giấy và bút mực tiệm sách thời điểm, bọn họ đã bị nơi đây giá cả sợ ngây người.

Đây là bọn hãn tiến vào đến cái thế giới này sau lần thứ nhất nhìn thấy trang giấy, tuyết trắng giấy Tuyên Thành* với tấm luận giá, một tấm chính là trăm miếng đồng tiền, về phần sách vở, càng là với bạc là đo đơn vị, một quyển hơi mỏng tập, chính là mấy mươi lượng bạc.

Chính sách ngu dân, đặc quyền đẳng cấp.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm trong đầu đồng thời xuất hiện mấy chữ này, bất quá đang nhìn đến một quyển dường như da thú chế tác sách vở chỉ cần năm lượng bạc thời điểm, liền sờ không tới đầu óc, chẳng lẽ trang giấy so với da thú quý hơn?

Rất nhanh tiểu nhị liền giải đáp hai người nghi hoặc, đây lâm an nội thành, hoặc là nói toàn bộ Trịnh quốc, trang giấy đúng là so với da thú còn muốn trân quý.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm liếc nhau một cái, đều tại đối phương trong ánh mắt thấy được mấu chốt buôn bán, mà Giản Nhược Trần trong nội tâm, thật sự là có so với Lạc Phàm còn muốn khát vọng mãnh liệt, đã từng ăn ngon mặc đẹp giản đại tiểu thư, mười mấy ngày nay đã lưu lạc là dùng lá cây giải quyết đi WC sau vấn đề, thật sự là khổ không thể tả.

Không cần Lạc Phàm nói cái gì nữa, Giản Nhược Trần trong đầu đã tự động xuất hiện bột giấy tạo giấy công trình, thậm chí còn xuất hiện một chút {không là:không vì} Lạc Phàm suy nghĩ che giấu công trình, không có hản, chỉ cần là nữ tử cũng phải có một tháng một lần chuyện phiên toái nhanh đã tới rồi, ngay cả tắm rửa đều không thể giải quyết, cái phiên toái này sự tình nếu đã đến, Giản Nhược Trần cảm thấy nàng đều có thể điên rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Linh Căn Khảo Thí

Lạc Phàm mua vài cuốn sách, đều là về thiên văn địa lý Bách gia tạp học đấy, đương nhiên cũng đều là phàm nhân cần sách vở, hẳn một thân vải thô áo gai đấy, thoáng cái lấy ra một khối vàng thanh toán, lại để cho tiểu nhị con mắt đều tròn tròn.

Đây chính là sau lưng có nhân thụ Đại Thừa nguội lạnh, tài giấu diếm phú đối với Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần không có chút nào ý nghĩa, hai người bưng lấy sách đem nội thành tất cả cửa hàng tất cả đều vòng, Giản Nhược Trần tại bố phường trong dừng lại thời gian thực tế lâu, Lạc Phàm mới hậu tri hậu giác mà đem chứa vàng cái túi bỏ cho Giản Nhược Trần, về sau lại mua đồ thanh toán, liền tất cả đều là Giản Nhược Trần sự tình rồi.

Cuối cùng bọn họ lại vẫn đã đến tiêu cực, Lạc Phàm nhiều hứng thú mà nghe xong đi như thế nào tiêu, áp tải khả năng gặp phải nguy hiểm, mới biết được tiêu cực chẳng những "Hậu cần" hàng hóa, còn có người, thậm chí còn sẽ tiếp bảo hộ công tử thế gia đến Yêu Thú sâm lâm trong săn giết việc.

Giản Nhược Trần có chút đoán được Lạc Phàm quyết định, việc buôn bán lâu rồi, nàng cũng là thấy được mấu chốt buôn bán liền không khỏi sẽ trong đầu cấu tứ (lỗi suy nghĩ), chỉ có điều sẽ không thay đổi với hành động, hết thấy, đều phải chờ tới Linh căn khảo thí, bắt đầu tu tiên về sau.

Đêm đó tại trong khách sạn, tại đọc xong rồi một quyển về Trịnh quốc lịch sử sách nhỏ về sau, Giản Nhược Trần còn không có nhện xuống lần nữa

ngồi xếp bằng tu luyện 《 Trường Xuân công 》 , giống như không có giống nhau với không khí chính là thứ đồ vật tiến vào đến trong thân thể cũng bị thân thể hấp thu cảm giác đặc biệt thoải mái dễ chịu, một đêm không ngủ, ngược lại sáng khoái tinh thần, càng thêm tinh thần.

Liên tiếp ba ngày, vào ban ngày Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần ngay tại trong thành đi dạo, xem qua sách không cần, hiệu sách lại vẫn quy ra tiền thu hồi, hai người liền cũng ước chừng hiểu được cái thế giới này phàm nhân cấu thành, ném đi tu sĩ khái niệm, đem các loại danh từ thay thế một chút, cùng trước kia thế giới cũng không có cái gì khác nhau, đều là ăn, mặc, ở, đi lại, cật hát lạp tạt cộng thêm quyền thế.

Chỉ là không có tiếp xúc đến bất luận cái gì một điểm về tu sĩ tri thức, các phàm nhân đều muốn tu sĩ xưng hô làm Tiên Nhân, khác một mực không biết.

Ngày thứ tư trên đầu, cuối cùng có người đến xin Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần ly khai, lại không nhìn thấy Khương nữ tu, chỉ có một tự xưng là cho phép quản sự tu sĩ thoáng khách khí mà làm tự giới thiệu, hỏi thăm bọn họ là hay không muốn đi Thiên Đạo Tông”, tại đạt được khẳng định trả lời thuyết phục về sau, liền an bài xe ngựa.

Bọn họ cùng cho phép quản sự cùng một chỗ cười đúng rồi có cột buồm có rường dấy, phía sau hai cái không cột buồm không rường trên xe ngựa cũng đã ngồi mười cái thiếu niên, nữ có nam có, trên đường lại trải qua một thành trì, bọn họ trực tiếp xuyên thành mà qua, chẳng qua là tại lúc rời đi, nhiều hơn nữa rồi hai cái xe ngựa cùng mười cái thiếu niên.

Ở trên xe ngựa hoảng du hơn hai mươi ngày, cho phép quản sự vẫn luôn là nhắm mắt dưỡng thần, nhằm chán thời điểm, Giản Nhược Trần đành phải đem 《 Trường Xuân công 》 công pháp một lần một lần trong đầu đọc thuộc lòng, từng chữ từng chữ mà cân nhắc, có một ngày, một mực xa khoảng cách xa giống như không có đổi qua Thiên Đạo Tông” bỗng

nhiên ngay tại rồi trước mắt giống như, mà không khí cũng rất giống đặc biệt tươi mát đứng lên, một hít một thở đều bị say mê.

Hầu như một mực không nói gì cho phép quản sự cũng thật sâu hít một hơi, khó được đã mở miệng: "Chúng ta Thiên Đạo Tông" sơn môn, chỉ có tu sĩ mới đi được tiến đến trở ra đi tới, không có linh lực, núi vĩnh viễn đều khoảng cách người rất xa, vào được, cũng vĩnh viễn tìm không thấy sơn môn ở nơi nào."

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đều quay đầu lại nhìn lại, quả nhiên, sau lưng ở đâu còn có đường, chỉ có mệnh môn mây mù, mà bọn họ lúc trước rõ ràng là không nhìn thấy bất luận cái gì sương mù đấy.

Cho phép quản sự nói đây một câu, liền lại nhắm mắt không nói thêm nữa, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cố tình còn muốn tưởng hỏi vài câu, nhìn cho phép quản sự lại là không muốn ngôn ngữ bộ dạng, đành phải đè xuống trong nội tâm rất nhiều nghi vấn.

Cho phép quản sự phải không muốn cùng Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm ngôn ngữ. Bởi vì này thái độ thật sự là không tốt dẫn đo.

Chỉ cần ngôn ngữ rồi, tất nhiên sẽ do khách khí đến quen thuộc, hẳn hai người về sau nếu trắc ra Linh căn còn dễ nói, nếu trắc không xuất ra Linh căn đây? Cho nên, cũng liền tại tiến vào Thiên Đạo Tông" phạm vi mới nói rồi một câu như vậy.

Xe ngựa đi nữa một hồi, chuyển qua một chỗ ngoặt, trước mắt sáng tỏ thông suốt, mảng lớn mảng lớn ruộng đồng bỗng nhiên xuất hiện ở trong tầm mắt, mà Thiên Đạo Tông" núi cao giống như bỗng nhiên lần nữa đi xa bình thường.

"Nơi này là ngoại môn tạp dịch cư trú làm việc tay chân địa phương." Cho phép quản sự không biết lúc nào mở mắt, ngăm bên ngoài liếc, nói một câu như vậy lại nhắm mắt lại.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm nhìn nhau liếc, Giản Nhược Trần thấp giọng nói: "Đa tạ cho phép quản sự chỉ điểm." Hẳn hai người đều biết mình trên người khẳng định có Linh căn đấy, chẳng qua là không tốt lộ ra ngoài, cũng không tiện mở miệng hỏi thăm, chỉ hy vọng cho phép quản sự chịu nhiều nói vài lời, chẳng qua là cho phép quản sự sẽ không chịu trợn mắt nói chuyện.

Xe ngựa lại hoảng du hơn phân nửa ngày, trước mắt liền có hơn mảng lớn phòng ốc, phòng ốc từng dãy thành lập, có lớn có nhỏ, có còn có sân nhỏ, xe ngựa đứng ở một chỗ đại viện trước, cho phép quản sự một giọng nói "Đợi lấy" đã đi xuống xe, cùng chào đón ôm quyền hàn huyên, nói một hồi lời nói, mới mời đến hai người xuống xe, quảng đường còn lại chính là đi bộ.

Những thiếu niên kia cùng cho phép quản sự đều để lại, thay đổi mặt khác một người tuổi còn trẻ mang theo Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần, một phút đồng hồ về sau, chính là khúc chiết đường núi rồi, đi nữa không sai biệt lắm hơn mười dặm, đuổi tại ban đêm tiến đến lúc trước, đi tới một cái giữa sườn núi đại viện rơi lúc trước, trực tiếp dẫn tới một cái bên trong đại sảnh, trong đại sảnh ngồi một người trung niên tu sĩ, giữa lông mày phải không thêm che giấu tàn khốc, nhìn thấy mấy người tiến đến, mày nhíu lại nhăn, hiển nhiên là đợi lâu.

Cũng không đợi giới thiệu, trực tiếp bài xuất một cái bát giác trận bàn đặt lên bàn, đối với Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm nói: "Đem hai tay đặt ở trận bàn bên trên."

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm liếc nhìn nhau, Lạc Phàm tiến lên, trước chớp chớp tay, sau đó không nói một lời mà đem hai tay đặt ở trận bàn, cách một hồi, trận bàn bên trên bỗng nhiên bay lên màu đỏ vàng sáng, vàng sáng càng ngày càng cao càng ngày càng đậm, tu sĩ kia lộ ra giật mình thần sắc, kêu lên: "Chỉ một Họa Linh Căn, tinh thuần!"

Lạc Phàm nhìn xem trận bàn bay lên lên đỏ ửng, khiếp sợ đến gần ngơ, hẳn tự nhiên biết rõ chỉ một Hỏa Linh Căn là dạng gì Linh căn đấy, đây là vạn người trong một Thiên Linh Căn, tu luyện không chỉ có làm chơi ăn thật, quả thực chính là mở treo được rồi, trong nội tâm lại biết rõ, hẳn là muốn sắm vai một cái ngây thơ ngu ngốc, không được lộ ra một điểm khác thường trở lại.

"Chúc mừng đạo hữu rồi." Tu sĩ kia giật mình về sau thái độ lập tức liền thay đổi, khách khí mà xin Lạc Phàm đưa tay giơ lên mở, Lạc Phàm tay ly khai trận bàn về sau, trận bàn bay lên lên màu đỏ vàng sáng lập tức liền biến mất, tu sĩ kia tiếp theo ý bảo Giản Nhược Trần đem hai tay đặt ở trận bàn bên trên.

Giản Nhược Trần tiến lên vài bước, chứng kiến trận trên bàn có khắc phiên phức đường cong, chính giữa thực tế dày đặc, liền đem hai tay nhẹ nhàng mà đặt ở trận bàn chính giữa, nơi tay chạm ôn nhuận như ngọc, rất là bóng loáng, trong lòng của nàng không khỏi có chút khẩn trương, nàng sẽ là cái gì Linh căn?

Hai ba cái hô hấp về sau, trận bàn bên trên cuối cùng bay lên vàng sáng, nhưng là ngũ sắc vàng sáng đồng thời bay lên, nhất thời có chút quá mắt, tâm cũng đi theo ngội lạnh xuống, nàng là ngũ linh căn rồi hả?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ngoại Môn Ất Trang

Ngũ linh căn cùng tứ linh căn cũng bị kêu là ngũ Linh căn, cùng chỉ một Linh căn Thiên Linh Căn so sánh với, thậm chí có thể sử dụng lúc trước xem qua Internet chê cười, cái kia chê cười sâu sắc như vậy, thế cho nên Giản Nhược Trần chứng kiến ngũ sắc vàng sáng bay lên, trong đầu nháy mắt liền nhớ lại cái kia tiết mục ngắn:

Lão sư thường xuyên với 4G tốc độ giảng bài, học thần với WiFi tốc độ nghe, học bá với 3G tốc độ nhớ kỹ, học tởm với 2G tốc độ làm nhìn thấy, học cặn bã tại chỗ mất NET!

Lạc Phàm chỉ một Linh căn nhất định hẳn sẽ trở thành học thần, tốc độ tu luyện dường như thẳng ngay cả rồi wifi, mà nàng việc này ngũ linh căn, chính là học cặn bã, khó trách tại Lâm An thành vậy mấy ngày nàng mỗi đêm đều đang tu luyện, trong cơ thể nhưng vẫn đầu cảm được khí, đan điền không có nửa phần biến hóa.

"Năm hệ Linh căn, cân đối." Tu sĩ kia thanh âm lãnh đạm hơn nhiều, báo ra Giản Nhược Trần Linh căn về sau, Giản Nhược Trần đang ngẩng đầu lên, nhìn thấy đúng rồi tu sĩ kia nhìn qua Lạc Phàm ánh mắt cuồng nhiệt, liền dường như nhìn qua là một khối ngọc thô chưa mài dũa, một kiện trân bảo.

Giản Nhược Trần ánh mắt theo tu sĩ ánh mắt cùng nhau nhìn sang, Lạc Phàm cũng đang nhìn sang, ánh mắt có lập tức trốn tránh, Giản Nhược Trần lập tức sẽ hiểu, Lạc Phàm nhất định là sớm biết như vậy rồi chính hẳn Linh căn kỳ dị chỗ, trong trí nhớ của hắn lưu lại đấy, hẳn là một bộ nguyên vẹn

tu luyện hệ thống, dù là hắc cũng là mới xác định hắc là chỉ một Linh căn Thiên Linh Căn, cũng tất nhiên ở đẳng kia mấy ngày trong quá trình tu luyện cảm nhận được tu luyện mau lẹ.

Giản Nhược Trần mặt không biểu tình đem hai tay ly khai trận bàn, cũng mặt không biểu tình thu hồi ánh mắt, không thể phủ nhận, trong nội tâm nàng có một khắc đối với các bậc thiên kiều chi tử ghen ghét, nhưng cũng chỉ là ngăn ngại một khắc liền bình phục, nàng sẽ không đối với trở thành sự thật ảo não, đối với nàng mà nói, làm như thế nào vĩnh viễn trọng yếu với vô dụng uế oải.

Tu sĩ kia thu hồi Pháp Khí, sau đó vội vã đi ra đại sảnh, không bao lâu trở về, cũng không cố bên trên Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần nhìn nhau không nói gì, nói: "Lạc Phàm đúng không, mời đi theo ta." Đem Giản Nhược Trần đặt xuống trong đại sảnh dắt lấy Lạc Phàm rời đi rồi.

Không cần giải thích, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm trong nội tâm tất cả đều rõ ràng, đây một phần dừng, hắc hai người gặp lại thời điểm, thực lực liền đem phải khác nhau trời vực.

Giản Nhược Trần bị đặt xuống trong đại sảnh tốt một hồi, mới có một cái tổng quản bộ dáng tu sĩ tiến đến, nhìn Giản Nhược Trần lãnh đạm nói: "Ta là ngoại môn ất trang tổng quản Phùng Dương, về sau người chính là ất trang người, người biết chữ chứ "

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Nhận biết."

"Vậy là tốt rồi." Phùng Dương xoay người rời đi, Giản Nhược Trần nhìn hắc bóng lưng một hồi, mới cất bước đuổi kịp.

Ra đại sảnh, lại ly khai sân nhỏ hướng về phía sau đi đến, không bao lâu liền đi tiến một cái khe núi, khe núi bên trong từng dãy gian phòng chỉnh tề, Phùng Dương trước dẫn Giản Nhược Trần tiến vào một gian phòng lớn, bên trong nhà này chỉ có một lão giả ngồi ở bên cạnh bàn đọc

sách, Phùng Dương gấp đến lão giả, trên mặt đã chùng chất ra cười trở lại: "Dương sư huynh, vị này chính là mới tới ngoại môn tu sĩ, nhận lấy ngoại môn nhập môn vật phẩm."

Sau đó từ trong lòng ngực xuất ra một cái màu đen tấm bảng gỗ, bên trên khắc lấy "Giản Nhược Trần" ba chữ, đặt ở lão giả trước bàn.

Lão giả để sách trong tay xuống cuốn, cầm lấy màu đen tấm bảng gỗ đứng lên đi đến phòng trong, không bao lâu đi ra, trong tay phải một bộ quần áo hai quyển sách sách, phía trên là vừa mới vậy miếng màu đen tấm bảng gỗ, mới nhìn lấy Giản Nhược Trần nói: "Thân phận lệnh bài hảo hảo thu về, tất cả cần phải hiểu đều tại tập trong rồi, nếu có cần giải đáp có thể tới nữa, người có một lần nửa canh giờ miễn phí vấn đề cơ hội, về sau vấn đề đều cần điểm cống hiến."

Không đều Giản Nhược Trần trả lời, sẽ thấy ngời xuống cầm lấy quyển sách, Giản Nhược Trần tiến lên nâng...lên thứ đồ vật cùng Phùng Dương cùng một chỗ lui ra ngoài, Phùng Dương trực tiếp đem nàng dẫn tới cuối cùng sắp xếp một cái phòng nhỏ trước nói: "Mỗi ngày giờ Thìn sách đường giảng bài, nhà ăn tại lớn nhất trong phòng, đây là gian phòng của người, trong phòng có lệnh bài, lúc rời đi treo trên cửa." Nhưng sau đó xoay người rời đi rồi.

Giản Nhược Trần bưng lấy quần áo cùng sách nhìn Phùng Dương bóng lưng đi xa, như vậy cùng nhau đi tới vậy mà không nhìn thấy vài bóng người, mắt thấy cảnh ban đêm tới gần, quanh mình núi rừng quăng sau lờ mờ bóng tối, trong bụng bụng đói kêu vang, đúng là từ xuyên qua đến nay, lần thứ nhất sinh ra bi thương cảm giác.

Gian phòng không lớn, một giường một bàn một ghế dựa về sau, liền chỉ có một chậu rửa mặt phía trên đắp một cái khăn tay, Giản Nhược Trần đưa trong tay đồ vật đặt ở trên giường đẩy ra cửa sổ, tịch dương ánh chiều tà theo gió đêm rót vào đến trong phòng, nàng trong lòng thở dài một hơi,

cầm lấy quần áo, nguyên lai là giống như đúc hai kiện trường bào màu xám —— chỉ có trường bào, không có nội y.

Đem trường bào trực tiếp mặc trên người, nhìn lại một chút hai quyển tập, trong đó một quyển bên trên thành linh ba chữ to: Trường Xuân công, đúng là đã nhớ kỹ trong lòng đại chúng công pháp, Giản Nhược Trần giặt mình sau đó cười khở, không khỏi liền nghĩ đến Lạc Phàm, hẳn là Thiên Linh Căn, tự nhiên sẽ có tương ứng công pháp.

Lại bay vùn vụt một quyển khác, chính là ngoại môn cần biết rồi, Giản Nhược Trần trước buông sách vở, dựa theo Phùng Dương lời nói, cầm lấy trên bàn lệnh bài treo trên cửa, tìm một vòng mới nhìn đến nhà ăn, hỏi thăm về sau biết rõ một ngày ba bữa đều là miễn phí, liền đánh cho một phần đồ ăn.

Ăn không biết ngon, nhưng Giản Nhược Trần hay vẫn là đem đồ ăn ăn sạch sẽ rồi, trong lúc dò xét nhà ăn, cũng có người đánh cho đồ ăn mang đi, mọi người đối với nàng việc này khuôn mặt xa lạ chẳng qua là nhìn coi.

Ly khai nhà ăn sau lại đang toàn bộ khe núi đi lòng vòng, quen thuộc địa hình, cho mình lấy một chậu nước rửa thấu rồi, lúc này mới ngồi ở bên cạnh bàn, cầm lấy vậy vốn ngoại môn cần biết, sau nửa ngày về sau đọc xong, Giản Nhược Trần ném tập, thò tay xoa xoa nhãn lại lông mày.

Trầm mặc một hồi, Giản Nhược Trần lấy thêm lên vậy vốn 《 Trường Xuân công 》 tinh tế lật xem một lần, cùng trong trí nhớ một chữ không kém, liền quay người ngồi ở trên giường, tĩnh tâm nhắm mắt thổ nạp đứng lên.

Thiên Đạo Tông” trong phạm vi, linh lực so với bên ngoài muốn nở nang nhiều lắm, nhưng mặc dù là như vậy, theo thổ nạp tiến vào đến trong thân thể linh khí vẫn đang như tích thủy hòa nhập vào sông hải giống như, vô thanh vô tức mà biến mất trong thân thể, thẳng đến nửa đêm dần dần thu

công phỏng theo, lại còn là như vài ngày trước bình thường, ngoại trừ tinh thần vô cùng phấn chấn thân thể nhẹ nhàng bên ngoài, cảm giác không thấy cái gọi là khí cảm, càng cảm giác không thấy linh lực tại trong kinh mạch hướng đi.

Đây chính là Ngũ Hành Linh căn cùng Thiên Linh Căn khác nhau rồi.

Đồng dạng tu luyện, bởi vì công pháp cùng Linh căn nguyên nhân, chỉ một Linh căn tu sĩ chỉ biết hấp thu cùng mình Linh căn giống nhau linh khí, trừ đến trong cơ thể trình độ nhất định, sẽ có rồi rõ ràng khí cảm, sẽ theo ý niệm trong người lưu động, giải khai kinh mạch chìm vào đan điền, đây mới thực sự là tiến vào đến Luyện Khí giai đoạn.

Mà ngũ linh căn tu sĩ, nhất là năm loại Linh căn cân đối thể chất, muốn hấp thu gấp năm lần hơn linh khí, mà lại còn muốn cân đối hấp thu, thẳng đến trong cơ thể năm loại linh khí tất cả đều gần như bão hòa, có thể đây ở giữa thiên địa linh khí, lại ở đâu phải như vậy cân đối đấy, sẽ theo địa hình khác nhau biến hóa, nói thí dụ như tại bên hồ nước, Thủy Hệ linh khí muốn dồi dào với khác linh khí, mà ở nóng bức chỗ, tự nhiên là hỏa hệ linh khí đầy đủ.

Đây trong núi rừng, không thể nói trước chính là Mộc hệ cùng Thổ Hệ linh khí chiếm thượng phong, như thế, Giản Nhược Trần hấp thu linh khí như thế nào lại cân đối?

TAI HOA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Khác Nhau Đãi Ngộ

Giản Nhược Trần tu luyện nửa đêm, vẫn đang cùng hơn mười ngày trước tu luyện giống nhau không có kết quả, dứt khoát liền dừng lại tinh tế suy nghĩ, vốn mới vào cửa người phải không biết vì sao ngũ linh căn tốc độ tu luyện chậm rãi, nhưng Giản Nhược Trần trong đầu có khác một đoạn trí nhớ, đầu suy nghĩ một hồi sẽ hiểu đạo lý trong đó.

Ngũ Hành từ trước đến nay có tương sinh tương khắc mà nói, Ngũ Hành Linh căn cũng không ngoại lệ, Giản Nhược Trần năm hệ Linh căn cân đối, nếu là năm loại linh khí hấp thu cân đối, Ngũ Hành tương sinh, sinh sôi không ngừng, tuần hoàn không thôi, rất nhanh cũng có thể đi vào đến Luyện Khí chi đạo.

Nhưng trên đời này ở đâu có Ngũ Hành linh khí cân đối chỗ, Giản Nhược Trần hấp thu linh khí với Mộc hệ cùng Thổ Hệ làm chủ, phá vỡ linh lực cân đối, trong cơ thể linh lực lập tức liền có tương khắc xu thế, mà lại đây thân gỗ liền khắc đất, Thổ Linh lực lượng được khắc, trái lại muốn thúc giục hỏa linh lực bổ sung, như thế, Ngũ Hành linh lực liền phá vỡ tương sinh đích cân bằng chuyển thành tương khắc, năm hệ Linh căn tu luyện cần hấp thu linh khí vốn là nhiều, trong người như thế một tương khắc, lập tức liền giúp nhau áp chế.

Linh khí trong người này tiêu so sánh, hậu quả chính là phá vỡ Linh căn cân đối, thẳng đến một chủng nào đó linh khí trước tiên bão hòa, giải khai kinh mạch chìm vào đan điền, cũng tiến vào đến Luyện Khí giai đoạn, nhưng tai họa ngầm cũng chính là từ nay về sau khắc bắt đầu đấy, cân đối Ngũ Hành Linh căn bị đánh rách nát hậu quả, chính là trong cơ thể duy trì

cân bằng tương sinh tương khắc quan hệ chấm dứt, từ nay về sau hấp thu linh lực không ngừng trong người này tiêu so sánh cạnh tranh không tu, thế cho nên đến cuối cùng Linh căn giúp nhau khắc chế, tu vi khó hơn nữa tăng lên.

Linh căn phải trời sinh không có thể thay đổi, nhưng muốn nói ngũ linh căn chính là trời sinh phế vật, cũng không được đầy đủ đúng, đơn giản là trong cơ thể Linh căn càng nhiều, tu vi một khi tiến giai rồi, tại chế phù cùng luyện khí bên trên thì có được trời ưu ái ưu thế, có thể chế tác năm hệ Phù Lục, luyện chế năm hệ Pháp Khí, đương nhiên, hết thảy đều có cái điều kiện tiên quyết, có thể tiến giai.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này về sau Giản Nhược Trần trong nội tâm coi như bình thản, nếu như tiến vào đến cái thế giới này đã trở thành tu sĩ, nàng đương nhiên không hy vọng tầm thường mà qua cả đời, tiếp theo liền cân nhắc lên như thế nào mới có thể cân đối hấp thu năm hệ linh lực với tăng lên tu vi.

Lý Nhược Hàn kinh nghiệm phải ăn Linh Đan, hấp thu Linh Thạch bên trong linh lực, đây hai loại phải đơn giản nhất kinh nghiệm lời tuyên bố rồi, nhưng nói được dễ dàng làm lên trở lại cũng rất khó, đơn giản là Linh Đan thứ này, cần rất nhiều rất nhiều Linh Thạch mua sắm, mà Giản Nhược Trần xuyên qua đến nay, đầu tại nơi này trong trí nhớ nghe nói qua Linh Thạch, bá kiến Hạ Thần lấy ra qua một khối.

Linh Thạch, đã là tu sĩ ở giữa lưu thông tiền, cũng là tu luyện phụ trợ thủ đoạn một trong, Giản Nhược Trần một cái mới vừa tiến vào đến Thiên Đạo Tông” đệ tử ngoại môn, ngay cả Luyện Khí Kỳ đều còn không có hoàn toàn tiến vào, đi đâu trong đạt được Linh Thạch? Lại càng không cần phải nói linh đan.

Tâm mắt của nàng rơi vào bị ném vứt bỏ tại trên bàn ngoại môn cần biết lên, chỗ đó kỹ càng mà nhóm ra thu hoạch điểm cống hiến phương

thức, nhìn một hồi, tầm mắt của nàng từ ngoại môn cần biết bên trên dờ, chỗ đó đối lấy điểm cống hiến phương thức, cũng không thích hợp nàng.

Nhưng, muốn mau sớm tiến vào Luyện Khí Kỳ, nhất định phải đạt được đầy đủ điểm cống hiến, mới có thể đạt được Linh Đan Linh Thạch.

Trời mới tờ mờ sáng, Giản Nhược Trần đã tại ất trước trang sau lại dạo qua một vòng, tại nhà ăn ăn cơm, liền đi tới sách đường, sách đường bên ngoài còn có lớp bề ngoài, phân biệt có truyền công, gieo trồng, thu thập, lá bùa nhập môn, chiết xuất. . . , hơn mười loại chương trình học, hiển nhiên phối hợp đệ tử ngoại môn tu luyện thiết trí đây, ngoại trừ truyền công, khác cũng đều là kiểm lấy điểm cống hiến tất nhiên phải học được thủ đoạn, đương nhiên, cũng không cần toàn bộ đều nắm giữ, đầu phải hiểu trong đó vài loại là được.

Giản Nhược Trần trước lựa chọn truyền công, trong phòng thừa thớt ngời mười cái thiếu niên, nhìn thấy Giản Nhược Trần đều bay vùn vụt con mắt, không bao lâu tiến tới một người lớn tuổi tu sĩ, ngồi ở phía trước cầm lấy một quyển tập liên niệm...mà bắt đầu, niệm một đoạn nói tiếp giải một lần, đúng là 《 Trường Xuân công 》 , cũng không phải bắt đầu lại từ đầu, đã nói một nửa có thừa.

Chính giữa lại không ngừng có tiến đến ngồi xuống, đều yên lặng không âm thanh âm, học đường bên trong chỉ có đơn điệu công pháp giảng giải thanh âm, Giản Nhược Trần đã sớm đem 《 Trường Xuân công 》 công pháp ghi nhớ, nghe tu sĩ giảng giải, cùng trong trí nhớ lý giải cũng không khác nhau.

Một canh giờ về sau giảng giải chấm dứt, này lớn tuổi tu sĩ quay đầu rời đi, học đường bên trong các thiếu niên khoảng cách cũng đi được sạch sẽ, Giản Nhược Trần chưa quen cuộc sống nơi đây, muốn muốn tìm người

thỉnh giáo một ít đều làm không được, tại học đường cửa ra vào đứng một hồi, dạo chơi hương dưới núi đi đến.

Trường bào màu xám có nghĩa là tu sĩ thân phận, cho dù là còn không có tiến vào đến Luyện Khí Kỳ, Giản Nhược Trần bên ngoài cửa đã bị lạnh nhạt cũng không từng dưới chân núi tái hiện, bỏ ra nhỏ nhất một khối vàng, liền từ một cái tạp dịch trong miệng biết rõ nàng muốn biết đồ vật. Giữa trưa không đến, Giản Nhược Trần trong đầu đã có một số cái kiếm tiền điểm quan trọng, đáng tiếc, hiển kế dễ dàng, thật muốn đổi thành điểm cống hiến hoặc là Linh Thạch, lại không đơn giản như vậy.

Giản Nhược Trần không vội, giữa trưa chậm rãi mà ăn một bữa cơm trưa về sau, liền trở về gian phòng của mình, phải nhìn...nửa vậy vốn ngoại môn cần biết thời điểm, lông mi không tự giác du dương, nàng ở chỗ này suy tư về tu luyện cùng điểm cống hiến kiếm lấy, Lạc Phàm chỗ đó sợ là không có nửa phần khó xử a.

Đây là đương nhiên đấy, ngũ linh căn tu sĩ đãi ngộ sao có thể cùng Thiên Linh Căn so sánh với đây.

Một ngày trước cùng Giản Nhược Trần sau khi tách ra, hắn đã bị dẫn tới một tòa trong đại điện, tại năm vị tu sĩ vờn quanh trong lần nữa khảo nghiệm Linh căn. Biết được hắn biết chữ về sau, lập tức đã bị bỏ lại tới đây một quyển tập, tiếp theo trong đó thoát nhìn trẻ tuổi nhất tu sĩ mà bắt đầu mỗi chữ mỗi câu mà giảng giải, Lạc Phàm vẫn không rõ tình huống đã bị bách lập tức tiến nhập học tập trạng thái.

Việc này tập tên là 《 mây lửa công 》 , phải hỏa hệ công pháp, Lạc Phàm chỉ nghe rồi vài câu, lập tức liền nhìn ra cùng 《 Trường Xuân công 》 chỗ bất đồng, giảng giải rồi ước chừng có hai khắc chuông thời gian, sau đó lại để cho hắn nói nói mình lý giải nhận thức, hắn đã có tu luyện lý luận tri thức, cũng có một chút thực tế kinh nghiệm, lại nói tiếp tự nhiên không

khó, vì vậy đã bị ném vào đến đại điện bên cạnh trong tỉnh thất tu luyện, phân phó nói không đến dẫn khí nhập vào cơ thể, không được rời đi.

Đã là công pháp nguyên nhân, lại có Thiên Đạo Tông” chỗ linh khí dồi dào khả năng, ước chừng còn có trước chút thời gian tu luyện tác dụng, cả đêm thời gian, Lạc Phàm liền hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể, chính thức tiến nhập Luyện Khí Kỳ.

Vậy năm vị tu sĩ nhìn thấy Lạc Phàm chỉ dùng cả đêm thời gian liền hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể, nhìn nhau cười to, đi theo là tốt rồi sinh nỗ lực Lạc Phàm một phen, an bài dẫn hắc ly khai đại điện, xuyên qua cầu nhỏ nước chảy bảy lượn quanh tám gậy đấy, đi vào một tòa tinh mỹ trong sân.

Sau đó thì có nô bộc bưng tới đồ ăn, những thứ này món ăn điểm nhưng là Lạc Phàm chưa từng gặp qua đấy, cửa vào chỉ cảm thấy không chỉ có là mỹ vị ngon miệng, đồ ăn vào bụng còn có loại cảm giác ấm áp, buông bàn ăn về sau, ngoài cửa liền đi tới một người tuổi còn trẻ, còn không nói chuyện trước vẻ mặt tươi cười: "Ta là Lý Vân, Lạc sư đệ có thể xưng hô ta Lý sư huynh."

Lạc Phàm gấp vội vàng đứng lên thi lễ, miệng nói Lý sư huynh, Lý Vân gật đầu nói thẳng: "Sư đệ vừa mới ăn phải Linh món ăn, lúc này đây vận chuyển công pháp, đang dễ dàng luyện hóa Linh món ăn bên trong linh lực."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Thẹn Trong Lòng

Lạc Phàm trong nội tâm rất nhiều khó hiểu chỗ muốn còn muốn hỏi, chỉ thấy Lý Vân thò tay ý bảo, đành phải ngay tại chỗ ngồi xuống vận hành công pháp, quả nhiên trong bụng nhiệt khí chuyển hóa thành linh lực tiến vào kinh mạch, một chu thiên về sau chậm rãi chìm vào đan điền.

Mới dẫn khí nhập vào cơ thể không lâu, đây một bữa ăn chứa linh lực cũng dùng nửa cái canh giờ mới toàn bộ hấp thu, mở to mắt chỉ thấy Lý Vân kinh ngạc mà nhìn hẩn, trong ánh mắt tất cả đều là hâm mộ.

"Lạc sư đệ cảm giác như thế nào?" Lý Vân thu hồi trong ánh mắt hâm mộ hỏi.

"Linh lực giống như gia tăng lên một chút." Lạc Phàm thể hội sau nói.

Lý Vân gật đầu nói: "Chưởng môn sư thúc an bài ta tới cấp cho sư đệ vỡ lòng, sư đệ có cái gì không hiểu toàn bộ có thể hỏi ta."

Lạc Phàm giữa lông mày kinh ngạc thật sự là quá rõ ràng, Lý Vân cười nói: "Ta nói như thế nào cũng là Trúc Cơ sơ kỳ rồi, sư đệ nhưng mới dẫn khí nhập vào cơ thể, ta trở lại chỉ điểm sư đệ, thời gian ngắn vẫn là có thể đấy."

Lạc Phàm lắc lắc đầu nói: "Sư huynh đã hiểu lầm, ta hôm qua mới tiến vào Thiên Đạo Tông", việc này. . ." Đầu óc hẩn trong nếu là không có Trương Mộng Diêu trí nhớ, thật đúng là với vì cái này an bài là không có vấn đề gì đấy.

Lý Vân bất động thanh sắc, hay vẫn là mỉm cười nói: "Như thế nào, sư đệ có gì nghi vấn?"

Lạc Phàm ánh mắt thanh tĩnh, không nháy mắt nhìn qua Lý Vân: "Ta còn có một vị đồng bạn, ngày hôm qua giống như ở lại. . . Bên ngoài?" Hắn ở đây trong mắt người khác nói như thế nào cũng là lần đầu tiên tiếp xúc Thiên Đạo Tông", nên không thể nói ra nội môn ngoại môn những thứ này thuật ngữ.

"Ha ha, sư đệ phải nếu hỏi điều này a, sư đệ có thể biết mình là gì Linh căn? Người vị kia đồng bạn lại là gì Linh căn?" Lý Vân biểu lộ có chút không dễ cảm thấy nhẹ nhõm.

Lạc Phàm gật đầu nói: "Ta là chỉ một Linh căn Hỏa Linh Căn, ta đồng bạn phải ngũ linh căn."

"Thiên Địa có khí ngũ hành, tu sĩ trong cơ thể cũng có Ngũ Hành Linh căn, có thể hấp thu Ngũ Hành linh lực, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, cho nên Linh căn càng nhiều, hấp thu linh khí cũng càng là ban bác, càng dễ dàng hình thành ngũ hành tương khắc cục diện, nhưng mà chỉ một Linh căn sẽ không có phiền toái như vậy rồi, chỉ cần phối hợp phù hợp công pháp, hoàn toàn không cần lo lắng linh lực tương khắc, cho nên chỉ một Linh căn lại bị kêu là Thiên Linh Căn." Lý Vân tuy rằng ngũ khí bình thân, nhưng vẫn là toát ra một tia hâm mộ.

"Thiên Linh Căn tu sĩ ít càng thêm ít, vạn người trong một, tông môn quy củ, chỉ có Trúc Cơ sau mới có thể vào nội môn, nhưng sư đệ nếu là Thiên Linh Căn, Trúc Cơ chẳng những là sớm muộn đấy, còn có thể đầu sớm không muộn, cho nên lúc này mới trực tiếp tiến vào đến nội môn tu luyện, người vậy đồng bạn phải nắm hệ Linh căn, tự nhiên chỉ có thể dựa theo quy củ ở lại ngoại môn rồi."

Lạc Phàm vốn đã biết rõ những thứ này, nhưng vẫn là sợ run lên, chẳng qua là nhất thời không biết nói cái gì cho phải, trong đầu đầu hiện lên Giản Nhược Trần trước sau như một gợn sóng không sợ hãi bên ngoài, hai người cùng nhau xuyên qua, dĩ nhiên là bởi vì Linh căn quan hệ, như vậy chính là hai cái khác nhau đường ra rồi hả?

"Lý sư huynh, đây nội môn ngoại môn có thể có gì khác biệt?" Lạc Phàm hỏi.

"Khác nhau lớn đây, nội môn đệ tử có chính mình độc lập sân nhỏ, phân phối tith, còn có cố định tiền tiêu hàng tháng, trong khi tu luyện gặp được vấn đề, còn có truyền công đệ tử có thể giải thích nghi hoặc, những thứ này đệ tử ngoại môn đều là không có đấy, đã liên một hồi đơn giản Linh món ăn, đệ tử ngoại môn muốn chính mình kiếm lấy điểm cống hiến mới có thể đạt được, sư đệ hiện tại tuy rằng còn không phải nội môn đệ tử, nhưng mà hết thầy đãi ngộ đều đối chiếu nội môn, thậm chí Chương môn sư thúc còn an bài ta tới cấp cho sư đệ vỡ lòng, sư đệ đây đãi ngộ, tại chúng ta Thiên Đạo Tông" thế nhưng là điên cuồng đấy."

Lý Vân lúc ban đầu phải hâm mộ Lạc Phàm đấy, nhưng nói đến đây về sau, tâm tính cũng dần dần yên bình, Linh căn bao nhiêu toàn bộ dựa vào Thiên Ý, đây là trời cao cho cơ duyên, là cá nhân thiên mệnh, không cưỡng cầu được.

Đảm nhiệm ai biết mình Linh căn như vậy xuất sắc, tại tông môn đãi ngộ cao như thế, đều nên mừng rỡ như điên đấy, Lạc Phàm lại ở một sẽ, lông mày thậm chí có chút nhàu lên, sau đó thử thăm dò đối với Lý Vân nói: "Sư huynh, ta cùng với đồng bạn cùng một chỗ tới đây, nàng nói như thế nào cũng là có Linh căn đấy, có thể hay không cũng cùng ta cùng nhau ở chỗ này tu luyện?"

Tiếp theo giống như lo lắng Lý Vân cự tuyệt giống như lại bổ sung: "Viện này cũng đủ lớn, một mình ta ở cũng lãng phí."

Lúc này đến phiên Lý Vân sợ run lên, lông mày nhướng lên, lộ ra choáng váng há hốc mồm thần sắc, lập tức lại nghĩ đến cái gì đó cười nói: "Sư đệ mới tiến tông môn, không biết quy củ tông môn, nhưng là lúc sau hay vẫn là không cần nói như vậy, sư đệ đại khái còn không biết, nếu là người đám không có Linh căn, sẽ là thế nào một cái hậu quả a."

Lạc Phàm trong nội tâm không khỏi cách lảng sau nói: "Như thế nào?"

"Trước chút thời gian Khương Linh trở về, phải lập công lớn, sư đệ cũng biết Khương Linh a, chính là mang theo sư đệ cùng người vị kia đồng bạn cùng một chỗ đến Lâm An thành nữ tu."

Gặp Lạc Phàm gật đầu, Lý Vân nói tiếp: "Sư đệ cũng biết người nhị vị giết là người nào chứ phải một vị Quý tu, tu luyện tà công Quý tu. Tuy nói vị kia Quý tu trừng phạt đúng tội, mà dù sao cũng là tu sĩ, phạm nhân đánh chết tu sĩ còn không từng nghe nói, nhưng cao thấp có khác, coi như là vị kia Quý tu trừng phạt đúng tội, cũng không nên đã chết tại phạm nhân trong tay người. May mắn Khương Linh cho người nhị vị biện hộ cho, nói người nhị vị sáng sớm liền cùng nàng nói muốn tới Thiên Đạo Tông" khảo thí Linh căn, nếu như không có Linh căn, cam nguyện ở chỗ này làm tạp dịch, cũng may mắn như thế, bằng không thì Thiên Đạo Tông" chẳng phải là bỏ lỡ một cái có Thiên Linh Căn thiên tài."

Gặp Lạc Phàm trên mặt còn có ngây thơ chi sắc, Lý Vân thở dài nói: "Như thế, hai người các người đánh chết Quý tu, liền cũng có thể tính làm tu sĩ ở giữa tranh đấu, vì dân trừ hại, bằng không thì, ha ha, sư đệ mới nhập ta tu tiên chi môn, thật nhiều quy củ còn không hiểu, cũng phải từ từ quen thuộc, dưới mắt, hay vẫn là tu luyện làm chủ, sớm ngày tiến vào Luyện Khí một tầng làm chủ."

Lạc Phàm im lặng rồi một hồi, hiểu Lý Vân ý tứ, nhớ tới hãn và Giản Nhược Trần quả thực là tìm được đường sống trong chỗ chết bình thường mà giết thôn trưởng Quý tu, có thể nếu không phải người có Linh căn, có lẽ

bị mang đến nơi đây hỏi rõ về sau, liền lại cũng không thấy mặt trời rồi, chỉ cảm thấy lòng có ưu tư.

"Đúng rồi, sư đệ đánh chết Quỷ tu, cũng là công lao lớn một kiện, tông môn là muốn luận công ban thưởng đấy, Khương Linh liền bởi vậy bị tông môn triệu hồi, còn phần thưởng Pháp Khí Linh Đan, sư đệ cũng có ban thưởng đấy."

Lạc Phàm nghe vậy nhãn tình sáng lên, châm chước một phen nói: "Giết hết quỷ kia tu là ta cùng đồng bạn cùng một chỗ làm đấy, ta vậy đồng bạn còn bởi vậy bị trọng thương, bả vai đều bị bóp nát, may mắn mà có Khương tiên tử tặng cho Linh Đan, sư huynh, nếu là luận công ban thưởng, ta vậy đồng bạn cũng nên có ban thưởng a."

Lý Vân nhìn chăm chú nhìn coi Lạc Phàm, nhớ tới nghe nói đến Lạc Phàm đồng bạn làm một tuổi gần nữ tử, chưa phát giác ra hiểu rõ, nhưng là lời nói thâm thúy nói: "Sư đệ Thiên Linh Căn tư chất, tiền đồ không thể hạn lượng, tương lai đạo lữ tự nhiên cũng muốn phải tư chất gần chi nhân, ngũ linh căn tư chất, thật sự là không xứng với sư đệ đấy."

Lạc Phàm ngạc nhiên, trong đầu vòng tầm vài vòng, mới hiểu được đạo lữ hai chữ hàm nghĩa, nhớ tới Giải Nhược Trần thân thế địa vị, mình cùng nàng lúc trước đối địch quan hệ, còn có Giải Nhược Trần luôn bằng lạnh lùng ăn nói có ý tứ, thiếu một ít phun ra một cái lão máu trở lại.

"Không phải sư huynh nghĩ như vậy, lại nói tiếp giết hết Quỷ tu còn may mà rồi Giải tiểu thư, ta nếu chiếm cứ toàn bộ công lao, then trong lòng."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Ngũ Hành Chung Thực

Thẹn trong lòng ba chữ, Lạc Phàm nói được rất chân thành.

Ngày đó tại sơn thôn trong cầm Giản Nhược Trần thành quý tu mỗi nhữ, trực tiếp đem Giản Nhược Trần đổ lên nguy hiểm nhất hoàn cảnh bên trong, chưa hẳn không có lợi dụng ý tứ, hẳn tin tưởng với Giản Nhược Trần lịch duyệt, hoàn toàn có thể nhìn ra, nhưng Giản Nhược Trần cũng không nói gì, bình yên gánh chịu, phần này đảm đương lúc ấy nhường hẳn xấu hổ.

Mà phía sau, hai thanh dao găm đều tại Giản Nhược Trần trên người, tuy nói là tình thế bất đắc dĩ, nhưng ít ra Lạc Phàm bản thân mức độ nguy hiểm muốn hạ thấp rồi, về sau Giản Nhược Trần ra tay đánh chết cũng thực lại để cho hắn rung động, hắn vẫn luôn không cách nào tưởng tượng, một nữ nhân, sao có thể như thế hung ác xuống được tay.

Giết người việc này, không phải là bởi vì đối phương muốn giết chính mình có thể hạ thủ được đấy, càng cùng quyết tâm không quan hệ, hẳn có thể động thủ cùng thân phận của hắn cùng được qua huấn luyện có quan hệ, nhưng Giản Nhược Trần dù sao chỉ là một cái Tổng giám đốc, đại gia tộc đại tiểu thư, càng nghĩ, Lạc Phàm chỉ đem Giản Nhược Trần gây nên quy nạp đến đảm đương lên, có thể làm được Thế Kỷ cao ốc chủ nhân, tất cả đều là có đảm đương, bởi vậy, liền tự giác có xấu hổ.

Mà Linh căn khảo thí về sau đến bây giờ nghe xong Lý Vân mà nói, lòng áy náy liền nghiêm trọng hơn, hẳn bao nhiêu hay vẫn là lợi dụng Giản Nhược Trần, hiện tại hắn ngồi ở nội môn hưởng thụ lấy tốt nhất đãi ngộ, Giản Nhược Trần còn không biết như thế nào bên ngoài cửa được tha mãi,

không chỉ là địa vị biến hóa, riêng là tâm lý chênh lệch chính là khó có thể thừa nhận.

"Sư huynh, ta mới đến, đối với tông môn hết thảy tất cả đều không biết, tông môn đối với ta tốt ta vô cùng cảm kích, ta sẽ cố gắng tu luyện tăng lên tu vi, chẳng qua là Giảm thiểu thư chỗ đó, còn muốn phiền làm phiền sư huynh, nàng. . ." Nàng thế nào, Lạc Phàm không biết nên nói như thế nào rồi.

Lạc Phàm còn sẽ không dám nói giải Giảm Nhược Trần, có thể ngồi vững vàng này giống như vị trí mọi người phải không đơn giản, thời gian gần một tháng, hẳn ở đây Giảm Nhược Trần trên người thực sự nhìn không tới bao nhiêu Đại tổng tài bóng dáng, ngoại trừ ngẫu nhiên xuất hiện ánh mắt sắc bén, còn có đại đa số thời gian lạnh nhạt im lặng, cũng không phải thập phần cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài.

Nghĩ đến như vậy thân phận cũng không muốn chứng kiến người khác thương cảm, cho nên mời Giảm Nhược Trần cùng ở mà nói rút cuộc nói không nên lời rồi.

Lý Vân nhìn qua Lạc Phàm, trong ánh mắt kinh ngạc sau đúng rồi nhưng, tiếp theo quá độ đến không cho là đúng: "Sư đệ chuyện này, tông môn phải rất công chính bất quá đây, người yên tâm tu luyện chính là, không cần bởi vậy đã có khúc mắc."

Tiếp theo liền nói sang chuyện khác, nói lên nội môn đãi ngộ, Lạc Phàm mới biết được hẳn là có thể chính mình chọn lựa tới đó đây, Luyện Khí ba tầng phía dưới đệ tử ngoại môn hẳn cũng có thể chọn lựa, đương nhiên, đối phương cũng có thể cự tuyệt.

Tâm không khỏi khẽ động, hẳn hoàn toàn có thể mượn này đem Giảm Nhược Trần muốn đến nơi đây đây, có thể lập tức hẳn liền bỏ đi ý nghĩ này, lại để cho đã từng Đại tổng tài đưa cho hẳn làm tới đó? Dù là hẳn sẽ không

thật sự đem Giản Nhược Trần cho rằng tôi tớ, Giản Nhược Trần cũng sẽ không đồng ý a.

Mỗi tháng hắc còn có thể đạt được mười miếng hạ phẩm linh thạch, năm bình Dưỡng Khí Đan, đây đều là cố định nội môn đãi ngộ, làm là khó gặp Thiên Linh Căn tu sĩ, Lý Vân còn mật mờ mà nói cho hắc biết, mỗi lần tu vi tăng lên một ít tầng, đều cũng tìm được không tưởng được tu luyện tài nguyên.

Lạc Phàm cuối cùng hậu tri hậu giác mà kịp phản ứng, muốn nói phải nội môn bình thường đãi ngộ, ai cũng phải nên biết, có thể không tưởng được tu luyện tài nguyên, cũng không phải tùy tiện cái nào nội môn đệ tử nên hiểu rõ, huống chi dựa theo Lý Vân lời nói, tại Linh căn bên trên hắc nên tu luyện kỳ tài, nơi nào sẽ tùy tùy tiện tiện liền cho hắc an bài cái truyền công sư huynh, lại nhìn hướng Lý Vân, ánh mắt liền có chút biến hóa:

"Sư huynh thoát nhìn tuổi còn trẻ, cũng đã là Trúc Cơ tu sĩ, sư huynh Linh căn, cũng nên phải không tầm thường a."

Lý Vân cười nói: "Cùng sư đệ tự nhiên là không cách nào so sánh với, ta là mộc hỏa song Linh căn, bái tại luyện khí đường Phạm Đường chủ môn hạ, sư tôn tục danh bên trên Phạm Hạ Trường Lợi, về sau sư đệ đệ nhất kiện Pháp Khí, nói không tốt còn có thể phải sư tôn thủ bút."

Cùng ngày, Lý Vân liền đem Lạc Phàm mà nói còn nguyên mà báo cáo cho an núi Chương môn.

Giản Nhược Trần tự nhiên không biết Lạc Phàm ở bên trong trong cửa vì nàng nói chuyện, tại giải coi hắc bây giờ Linh căn cùng đối với tu luyện tri thức nắm giữ, vô luận như thế nào cố gắng đều là làm nhiều công ít thậm chí đối với tu vi tăng lên cũng không bao nhiêu chỗ tốt về sau, Giản Nhược Trần tâm tính ngược lại yên bình.

Nàng trước sau như một phải không đánh không chuẩn bị trận chiến đấy, nếu như quyết định muốn trở thành tu sĩ, nàng tự cũng không hai mắt một vòng ruộng lậu tu luyện, cũng nên đem có thể hiểu rõ toàn bộ cũng phân giải rồi, làm quy hoạch mới tốt.

Bởi vậy ngày hôm sau, Giản Nhược Trần liền thay đổi một gian phòng học, việc này trong phòng học dạy dỗ đúng rồi gieo trồng, đồng dạng, xếp lớp sinh thì không cách nào đạt được từ đầu hệ thống dạy học đấy, cũng may nàng không phải một điểm nội tình đều không có, đầu gì cũng là có thành tích cao chứng minh đấy, còn có xuyên qua được phải có được tri thức, xếp lớp cũng có thể nghe hiểu được.

Gian phòng này học sinh trong phòng học liền có hơn, cũng không đều là choai choai hài tử, người trưởng thành chiếm đa số, tất cả mọi người tập trung tinh thần, lúc này truyền công đệ tử đang giảng đến linh thực tưới tiêu: "Thường nhân chỉ biết là gieo trồng thực vật cần tưới tiêu, nhưng lại không biết thế gian Vạn Vật đều là tương sinh tương khắc, một chậu Linh thủy trực tiếp tưới tiêu đến hỏa hệ linh thực lên, không thua gì tại nung đỏ trên tảng đá gỏi thung lũng nước lạnh, độ ẩm phải hạ rồi, tảng đá cũng bởi vậy muốn nổ.

Cho nên hỏa hệ linh thực gieo trồng thời điểm, không được trực tiếp với Linh thủy tưới tiêu, cần với mộc linh lực ân cần săn sóc Linh thủy, thủy sinh mộc, mộc sanh hỏa, Linh thủy trong đã có dồi dào mộc linh lực, mới có thể tẩm bổ hỏa hệ linh thực, mà hỏa sinh thổ, hỏa hệ linh thực lại là rất nuôi dưỡng đất đấy, sẽ để cho thổ địa càng thêm phì nhiêu, như thế mới có thể sinh sôi không ngừng với tuần hoàn."

Giản Nhược Trần phải biết rõ bởi vì bốc hơi tác dụng không thể tại giữa trưa nóng bức đang lúc cho thực vật tưới nước đấy, lại không biết cử động lần này cũng cùng Ngũ Hành có quan hệ, tiếp theo nghe truyền công đệ tử giảng thuật, linh thực cũng có Ngũ Hành mà nói, còn có Ngũ Hành biến dị, bất luận loại nào linh thực đều có đối ứng gieo trồng phương thức,

đang nghe được cao hứng, chợt dừng lại, nhưng là thời gian vừa đến, truyền công đệ tử lập tức rời đi rồi.

Ngũ Hành học thuyết vốn chính là buồn tẻ vô vị đấy, tới nghe khóa đệ tử ngoại môn đa số là ôm học bằng cách nhớ tâm lý, chỉ cần biết rằng loại nào linh thực dùng loại phương thức nào gieo trồng tưới tiêu là được rồi, hết lần này tới lần khác đây truyền công đệ tử giảng thuật lý luận tri thức chiếm được trọng điểm, chỉ nghe buồn ngủ, vừa đến tan học lập tức giải tán lập tức, chỉ có Giản Nhược Trần như có điều suy nghĩ.

Học bá tại cái gì trong thế giới đều vĩnh viễn là học bá, không để ý còn có thể tiến hóa thành học thần, đầu bởi vì là đầu óc của bọn hắn đại khái là đặc thù kết cấu đấy, suy một ra ba đã trở thành thái độ bình thường, Giản Nhược Trần trong lỗ tai nghe được phải linh thực Ngũ Hành sinh khắc, trong đầu cũng đã chuyển hóa làm Linh căn tương sinh tương khắc rồi, chẳng qua là khổ nỗi tri thức chưa đủ, truyền công đệ tử học đường nói vậy một điểm căn bản không đủ năng hấp thu đấy.

Vì vậy kế tiếp vài ngày, Giản Nhược Trần đều ngồi ở đồng nhất lúc giữa trong phòng học, cái này không chỉ ... mà còn là cùng cùng một chỗ nghe giảng bài chú ý tới năng, ngay cả truyền công đệ tử đang đi học lúc trước cũng không khỏi sẽ thêm nhìn năng vài lần.

Một cái vẫn chưa hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể đệ tử ngoại môn không tu luyện, ngồi ở chỗ này nghe linh thực gieo trồng phải Thần Mã ý tứ?

TAI HOA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Chọn Một Mà Thôi

Giản Nhược Trần liên tiếp tại gieo trồng linh thực trong giảng đường nghe xong bốn ngày chương trình học, rất nhanh đã cảm thấy truyền công đệ tử giảng thuật nội dung không đủ, dễ hiểu đạo lý cũng phân giải rồi, lại suy một ra ba, cũng có thêm nữa không cách nào giải quyết vấn đề, mà ở nói ra một lần cái vấn đề về sau, nàng hiểu được truyền công đệ tử nội tình, cũng hiểu rõ nếu muốn ở ngoại môn trên lớp học giải quyết ngũ linh căn tăng lên tu vi tai họa ngầm, là tuyệt đối không thể nào.

Cũng may nàng vốn cũng không có đối với cái này ôm cái gì hy vọng, bất quá là hiểu rõ thêm chút ít trụ cột tri thức mà thôi.

Kế tiếp nàng thay đổi rồi một cái giảng đường, đây là giảng thuật như thế nào đem khoáng vật trong tạp chất đi tới trừ chiết xuất đấy, Giản Nhược Trần rất nhanh liền phát hiện nàng đến nhằm rồi địa phương, tại nơi này trong lớp học nghe giảng bài ít nhất đều có Luyện Khí tầng hai tu vi, trên lớp học không chỉ có truyền công đệ tử làm làm mẫu, còn mỗi người đều phát một khối quặng sắt luyện tập chiết xuất.

Với tư cách ngay cả dẫn khí nhập vào cơ thể đều không có làm được Giản Nhược Trần, nhìn qua đen nhánh quặng sắt chỉ có thể há hốc mồm ngồi, tiếp nhận tất cả mọi người như nhìn xem giống như kẻ ngu ánh mắt, cũng may, nàng tâm lý tố chất cường đại, chống đỡ áp lực mạnh mẽ, như vậy ánh mắt cũng không làm cho nàng đến cỡ nào tự tà hình quý.

Nhưng kế tiếp Giản Nhược Trần liền đứng ở chương trình học an bài trước mặt quả thật hảo hảo nghiên cứu một phen, cũng cuối cùng xác định,

làm không được dẫn khí nhập vào cơ thể, tất cả chương trình học đều là nghe cái lý luận tri thức rồi, mà tu luyện đây một đường, lại phải tốt lý luận liên hệ thực tế đấy, nhưng nàng vẫn còn là kẻ tiếp trong thời gian đem tất cả phòng học đều rời đi một lần.

Vốn tới một người ngoại môn mới nhập môn đệ tử hành vi phải sẽ không khiến cho nội môn bất luận kẻ nào chú ý đấy, nhưng bởi vì Lạc Phàm một câu "Thẹn trong lòng", cùng lúc trước đánh chết thôn trưởng cử động, Giản Nhược Trần bên ngoài cửa nhất cử nhất động còn liên thật sự bị phản hồi đến nội môn trong đi tới.

Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đánh chết thôn trưởng thời điểm, tuy rằng người có Linh căn, có thể chính mình cũng không biết, cũng chưa từng tu luyện, phải triệt đầu triệt để phạm nhân, phạm nhân vậy mà đánh chết tu sĩ, hay vẫn là tu luyện tà công Quỷ tu, quả thật làm cho giết mình cùng bội phục.

Có câu nói gọi là người không biết can đảm, bởi vì không biết tu sĩ cường đại mới dám với động thủ, nhưng chính thức chứng kiến thôn trưởng thi thể người cũng không cho rằng Giản Nhược Trần thật sự là một cái gì cũng đều không hiểu phạm nhân.

Phạm nhân, làm sao sẽ đem kích thứ nhất đâm trúng ở đan điền mà không phải trái tim đây? Tại sao sẽ ở đâm trong đan điền về sau còn muốn chuyển động Chủy thủ, triệt để phá hủy đan điền đây?

Nhưng Giản Nhược Trần quả thật ngay cả dẫn khí nhập vào cơ thể đều không có làm được, nghiêm khắc nói, nàng mặc dù là Thiên Đạo Tông” đệ tử ngoại môn, vẫn còn không tính là một cái chính thức tu sĩ.

Phàm là tiến vào ra ngoài cửa đệ tử, cái nào không biết muốn trước dẫn khí nhập vào cơ thể đây, 《 Trường Xuân công 》 mặc dù là lớn nhất nhiều người công pháp, cũng đúng là thích hợp nhất ngũ linh căn tu luyện

công pháp, mà lại dẫn khí nhập vào cơ thể về sau mới xem như chính thức nhập môn đã ở công pháp trang đầu đã nói lên rồi, Giản Nhược Trần không tu luyện, mỗi ngày lão đảo mà tại học đường từng cái giảng đường bên trong nghe giảng bài, vì cái gì?

Ai cũng sẽ không nghĩ tới nàng sẽ nhớ giải quyết ngũ linh căn tu luyện Linh căn tương khắc vấn đề, dù sao, ngũ linh căn tu sĩ tu vi tăng lên tới trình độ nhất định liền khó có thể tiến thêm được công nhận, còn nữa nói, một cái ngay cả dẫn khí nhập vào cơ thể đều không có hoàn thành "Tu sĩ", lại ở đâu ra tin tưởng có thể giải quyết vô số tiền nhân đều không có giải quyết nan đề đây?

Giản Nhược Trần cử động trước bày ở Chấp Pháp Đường Đường Đông Duệ Hải trước mặt, Đông Duệ Hải nhìn xem trên tờ giấy trắng rõ ràng chữ màu đen, một hồi lâu không có hiểu rõ Giản Nhược Trần cử động vì sao ý.

Dù là Giản Nhược Trần đã làm được dẫn khí nhập vào cơ thể rồi, cũng có thể dùng một câu thật cao theo đuổi xa để giải thích.

Tờ giấy này rất nhanh liền đưa đến Chấp Pháp Đường Đường chủ trước mặt, Chấp Pháp Đường Đường chủ nhìn một hồi lâu, khước miệng lộ ra một cái dáng tươi cười, cầm lấy việc này trang giấy, rất nhanh đã tìm được Công Đức đường.

Ngay tại Giản Nhược Trần nghe khắp nơi tất cả học đường, sơ bộ hiểu được tu sĩ nên nắm giữ cái dạng gì trụ cột tri thức, nhưng vẫn là hoàn toàn bất đắc dĩ thời điểm, nội môn người đến.

"Người chính là mới nhập môn đệ tử ngoại môn Giản Nhược Trần? Ta là Công Đức đường Đường chủ Cổ Hoàn Trình, lúc trước người cùng Lạc Phàm cộng đồng đánh chết Quý tu, phải công đức một kiện, dựa theo tông môn môn quy, làm có ban thưởng." Cổ Hoàn Trình vừa nói một vừa quan sát Giản Nhược Trần.

Đầu hơi có chút kinh ngạc, nhìn không ra là vì gặp được Đường chủ nguyên nhân hay là bởi vì đã nghe được ban thưởng, có thể Cổ Hoàn Trình lại cảm thấy nhất định là người sau.

"Bái kiến Cổ đường chủ." Giản Nhược Trần chấp tay thi lễ, trong nội tâm cũng xác thực kinh ngạc, bên ngoài cửa gần một tháng, nàng hoàn toàn hiểu được đệ tử ngoại môn tại Thiên Đạo Tông” bên trong địa vị, đừng nói là còn không có dẫn khí nhập vào cơ thể đệ tử ngoại môn, chính là Luyện Khí chín tầng lập tức muốn Trúc Cơ rồi, cũng kinh động không đến Công Đức đường Đường chủ tự mình tuyên bố ban thưởng.

Trong nội tâm nghi hoặc, trên mặt lại toàn bộ không biểu hiện, thi lễ sau liền im lặng mà đứng đấy, chờ Cổ Hoàn Trình giải thích nguyên do.

Cổ Hoàn Trình âm thầm gật đầu, trong lòng nói một tiếng đáng tiếc —— đáng tiếc ngũ linh căn tư chất, nhất định khó thành châu báu, nhưng vẫn là vẻ mặt ôn hoà nói: "Ban thưởng vốn nên tại người dẫn khí nhập vào cơ thể trở thành chính thức tu sĩ về sau mới phát ra, chẳng qua là một tháng này, người thật giống như cũng không có chăm chú tại công pháp phía trên, đây là vì sao?"

Giản Nhược Trần có chút sợ run lên, ngẫm lại mới hồi đáp: "Văn bối cho rằng muốn trước hiểu được cái gì là ngoại môn sau mới bắt đầu tu luyện, phải văn bối nghĩ lầm rồi."

Việc này trả lời, tốt lắm giải thích Giản Nhược Trần một tháng này hành vi, nàng không chỉ có là nghe xong tất cả giảng đường chương trình học, còn tới rồi tạp dịch làm việc tay chân chỗ, thật là đem ngoại môn biểu tượng hầu như cũng phân giải rồi.

"Người hiểu được sao?" Cổ Hoàn Trình từ chưa từng nghe qua loại này đáp án, nhất thời kỳ quái, trôi chảy hỏi.

"Chưa từng, còn có thật nhiều địa phương vẫn bối không được đi vào." Giản Nhược Trần lần này trả lời rất nhanh, trong giọng nói cũng không không tiếc nuối.

"Địa phương nào?" Cổ Hoành Trình không thể tưởng được Giản Nhược Trần còn muốn làm gì, cũng không nghĩ ra Giản Nhược Trần đến cùng muốn làm gì.

"Truyền công phòng, Biện Dược phường, Bảo Khí các." Giản Nhược Trần chỉ nói đây ba dạng liền dừng lại miệng, bởi vì nàng tại Cổ Hoành Trình trên mặt thấy được không thể tưởng tượng nổi.

"Người ngay cả dẫn khí nhập vào cơ thể đều không có làm được, liền nghĩ đến truyền công phòng, Biện Dược phường, Bảo Khí các?" Cổ Hoành Trình giật mình nói, đây quả thực không phải một câu thật cao theo đuổi xa có thể giải thích được rồi, rõ ràng là không biết trời cao đất rộng.

Giản Nhược Trần ngậm miệng không nói tiếng nào, trên mặt biểu lộ đủ để trả lời.

Cổ Hoành Trình trong đầu vòng một hồi lâu ý niệm trong đầu, thậm chí nghĩ tới Giản Nhược Trần có phải hay không khác tông môn phái tới, đều muốn đem Thiên Đạo Tông” công pháp trộm đi, có thể ý nghĩ này cũng chính là trong đầu đánh cho chuyển đã biết rõ là không thể nào.

Nếu như đầu Giản Nhược Trần một người đến Thiên Đạo Tông”, còn miễn cưỡng có thể như vậy suy đoán, nhưng nàng là cùng Lạc Phàm cùng một chỗ, không có cái kia tông môn có thể từ bỏ sử dụng Thiên Linh Căn tư chất tu sĩ làm chuyện như vậy, mà lại ngoại môn lại ở đâu có thể có cái gì có thể đập vào mắt thứ tốt đây.

Hắn trừng trừng mắt nhìn Giản Nhược Trần một hồi nói: "Lần này ban thưởng, có thể là tăng lên tu vi Linh Đan hoặc là một cái khác hạ phẩm Pháp Khí, chọn một mà thôi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Cổng Hiến Ban Thường

Lúc trước đánh chết thôn trưởng Quỷ tu có ban thường quả thật làm cho Giản Nhược Trần ngoài ý muốn, mà phần thưởng là linh đan hoặc hạ phẩm Pháp Khí cũng càng làm cho nàng ngoài ý muốn, nàng suy nghĩ một chút hỏi: "Có thể đến truyền công phòng nhìn xem chứ "

Truyền công phòng tiến vào là muốn dùng điểm cống hiến đấy, hoặc là từ Luyện Khí ba tầng lại đề thăng đến Luyện Khí tầng bốn, cũng chính là từ Luyện Khí sơ kỳ tiến vào đến Luyện Khí trung kỳ thời điểm, mới có thể tiến vào một lần chọn lựa thích hợp chính mình pháp thuật tu luyện, Giản Nhược Trần hiện tại liền đưa ra tiến vào đến truyền công phòng hơi sớm, Cổ Hoành Trình nhăn cau mày nói: "Người muốn đến truyền công phòng?"

Giản Nhược Trần chẳng qua là gật gật đầu, cũng không có làm nhiều giải thích.

Cổ Hoành Trình lông mày lại nhăn nhăn, nhớ tới Giản Nhược Trần từ nhập môn về sau liền hai tay trống trơn, một cái điểm cống hiến đều không có, mà lại còn không có dẫn khí nhập vào cơ thể, đại khái cũng không có ai nói cho nàng biết trước hết nhất muốn làm là cái gì, liền kiên nhẫn nói: "Người việc cấp bách là làm đến dẫn khí nhập vào cơ thể, ngũ linh căn tư chất muốn làm đến điểm này, ít nhất cũng phải nửa năm thời gian, còn muốn kiên trì không ngừng kiên trì bền bỉ, 《 Trường Xuân công 》 phải thích hợp nhất ngũ linh căn thể chất tu luyện."

Giản Nhược Trần vẫn gật đầu, bình tâm tĩnh khí nói: "Đa tạ Đường chủ chỉ điểm, chẳng qua là, vẫn bối xác thực ngay cả dẫn khí nhập vào cơ

thể đều không có làm được, Linh Đan cũng tốt, Pháp Khí thôi được, đối với văn bối tạm thời đều không chỗ hữu dụng, văn bối cả gan, có thể hay không đem phần thưởng đổi thành điểm cống hiến."

Cổ Hoành Trình lông mày không khỏi lại có chút nhàu lên, hắn nói được đã đủ đã hiểu, Giản Nhược Trần còn không có hết hy vọng, còn là muốn tiến truyền công phòng, bất quá là một cái nhận thức không rõ sự thật ngu xuẩn mà thôi, hay vẫn là tận chức tận trách mà nhắc nhở câu, ngữ khí cũng không cảm giác nhạt xuống: "Hạ phẩm Pháp Khí hoặc là tấn chức tu vi Linh Đan, chỉ có đối với tông môn có xông ra cống hiến mới có thể đạt được, không phải điểm cống hiến có thể đổi lấy đấy, bỏ lỡ cơ hội này, đơn dựa vào người bản thân bốn sự, hai thứ này bên nào đều lại làm khó, người xác định chỉ cần điểm cống hiến?"

"Đa tạ Đường chủ thành toàn." Giản Nhược Trần thành khẩn nói.

"Người đã chỉ cần điểm cống hiến, thay tông môn tiết kiệm rồi tu luyện tài nguyên, tông môn cũng không có thể bạc đãi người, liền cho người một nghìn điểm cống hiến tốt rồi, nhưng người cũng chỉ có thể tiến vào đến truyền công phòng dưới cùng tầng, đây là quy củ tông môn, bất luận kẻ nào đều muốn tuân thủ đấy." Nói đến tông môn quy củ thời điểm, Cổ Hoành Trình ngữ khí liền nghiêm nghị lại.

Giản Nhược Trần chấp tay nói nói cảm ơn: "Cẩn tuân Đường chủ phân phó."

Cổ Hoành Trình còn là lần đầu tiên chứng kiến loại này ném đi dưa hấu đầu nhạt hạt vừng, bỗng nhiên cũng nhớ tới Quỷ tu thi thể, một đêm kia tình hình không khỏi trong đầu đi lòng vòng, vì để cho Lạc Phàm an tâm tu luyện, bọn họ ai cũng không có kỹ càng hỏi đến đêm đó tình hình, nhưng cũng không có nghĩa là liền đem đánh chết Quỷ tu sự tình quên mất.

Bỗng nhiên lại hỏi: "Giản Nhược Trần, lúc ấy người vì sao phải đem Chủ thủ đâm vào đạo Quỷ tu đan điền?"

Giản Nhược Trần giật mình xuống, chậm rãi thả tay xuống, không nhanh không chậm nói: "Quý tu? Đường chủ nói là thôn trưởng a." Ngừng xuống, giống như tại nhớ lại đêm đó tình hình, sau đó mới chậm rãi nói: "Hiện tại nhớ tới, vẫn bối chưa đủ lớn dám tin tưởng, một đao kia thật sự như vậy đâm xuống rồi, về phần nói là đan điền, vẫn bối cũng chỉ có thể nói là trùng hợp a, lúc ấy, chỉ cảm thấy toàn thân rét run, tay chân lạnh buốt, ở đâu còn muốn đến như vậy rất nhiều."

Lần này trả lời vô cùng nhất trung quy trung củ rồi, với Cổ Hoàn Trình thân phận, vậy mà cũng tìm không ra cái gì tặc xấu, hắc hừ một tiếng, trong tay hơn nhiều một quả xanh biếc Ngọc Phù, tại trên trán chạm đến xuống, đưa cho Giản Nhược Trần nói: "Người tự giải quyết cho tốt a."

Một nghìn điểm điểm cống hiến, tại nội môn đệ tử mà nói cũng là không ít, đối với đệ tử ngoại môn mà nói, quả thực chính là cái giá trên trời, Giản Nhược Trần đối với đây điểm cống hiến mấy nhưng lại không nhiều ít cảm giác, một nghìn điểm mà thôi, dù là cùng nhân dân tệ đối phần trăm phải một so một trăm, cũng không quá đáng phải mười vạn.

Quay đầu, Giản Nhược Trần tự đi tới ngoại môn truyền công phòng trước, tuy rằng ngoại môn truyền công phòng chỉ có thích hợp Luyện Khí Kỳ đệ tử tu luyện công pháp, nhưng vẫn là có trận pháp cùng đệ tử ngoại môn chờ đợi.

Một tháng gần đây, Giản Nhược Trần đã là ngoại môn cùng loại hiếm thấy tồn tại, mới đi đến truyền công phòng trước, liền hấp dẫn thủ vệ đệ tử chú ý.

"Truyền công phòng trước, người không có phận sự không được dừng lại." Thủ vệ dựa theo quy củ đều là Luyện Khí hậu kỳ đệ tử ngoại môn, tại

toàn bộ ngoại môn đều là cao thủ tồn tại, đang khi nói chuyện lơ đãng hướng Giản Nhược Trần phóng ra uy áp, Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy một cổ có thể nói thực chất tính áp lực kéo tới, bước chân một hồi, hô hấp đều bị áp chế được đình trệ rồi.

Uy áp vừa chạm vào tức lui, là một cái cảnh cáo, Giản Nhược Trần hít sâu một hơi, hai tay ôm quyền nói: "Tại hạ Giản Nhược Trần, chuyên trở lại truyền công phòng, muốn phải tìm phù hợp công pháp."

Thủ vệ đệ tử con mắt thoáng cái liền tròn, nhìn xem Giản Nhược Trần trong tay Ngọc Phù, ngọc phù này đúng là ghi chép điểm cống hiến đấy, không có khả năng làm giả, nhìn xem Giản Nhược Trần đem Ngọc Phù đưa đến trước mắt, chỉ có thể chỉ điểm lấy Giản Nhược Trần đem Ngọc Phù khảm tại nơi cửa ra vào trên ngọc bài, bỗng nhiên thò tay ngăn lại nói: "Đợi lát nữa."

Giản Nhược Trần giơ tay đứng ở không trung, nghiêng đầu nghi vấn mà trông đi qua, thủ vệ đệ tử từ dung mạo nhìn lên không trẻ tuổi, cũng là trung niên nhân, nhìn hẩn nhìn Giản Nhược Trần trong tay Ngọc Phù, lại nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Người còn không có dẫn khí nhập vào cơ thể, tiến vào truyền công trong phòng cũng là lãng phí một cách vô ích điểm cống hiến, không bằng dùng điểm cống hiến đổi lấy rồi linh thực tu luyện, ít nhất cũng phải Luyện Khí một tầng rồi, lại đến chọn lựa phù hợp công pháp."

Đây là Giản Nhược Trần từ tiến vào đến Thiên Đạo Tông” ngoại môn sau lần thứ hai có chỉ điểm nàng, Giản Nhược Trần trên mặt không khỏi lộ ra mỉm cười, chân thành nói: "Đa tạ sư huynh chỉ điểm, chỉ là của ta ngũ linh căn tư chất, nếu là muốn dẫn khí nhập vào cơ thể, ít nhất cũng phải nửa năm thời gian, không đến truyền công phòng đến xem, cuối cùng tâm thần có chút không tập trung, tỉnh không nổi tâm trở lại tu luyện."

Nhắc nhở một câu đã là dư thừa, thủ vệ đệ tử cũng không nói gì nữa tránh ra, chứng kiến Giản Nhược Trần đem Ngọc Phù khảm nam đi lên, Ngọc Phù lòe ra xanh mơn mớn quang mang, biểu hiện trong đó có điểm cống hiến mấy, tận chức tận trách nói: "Một điểm điểm cống hiến có thể trong đó dừng lại một canh giờ, nếu như muốn sao chép công pháp, một cái công pháp hai mươi điểm điểm cống hiến."

Giản Nhược Trần gật đầu nói tạ, bước vào.

"Thiên Đạo Tông" tại Trịnh quốc rút cuộc là có bao nhiêu phân lượng môn phái, Giản Nhược Trần cũng không biết, nhưng chứng kiến truyền công phòng tầng dưới tầng dãy giá sách cùng ở phía trên sách vở, liền cũng biết, "Thiên Đạo Tông" đối với đệ tử ngoại môn cũng không phải là nàng nhìn thấy như vậy hà khắc.

Những sách này tịch đều là sao chép tại trang giấy, da thú bên trên đây, chính là vì thuận tiện không có tu luyện ra thần thức cấp thấp tu sĩ đọc, Giản Nhược Trần trước đem toàn bộ tầng dưới truyền công phòng đại khái xem một lần, gian phòng không lớn, rất thưa thớt mà bày đặt từng quyển sách vở, rất nhanh nàng liền đối với trong đó bố cục cùng sách vở có một tình hình chung.

Nàng cũng không có gì đầu mối, chẳng qua là từ đầu nhìn xem từng dãy sách vở bên trên danh tự, cùng Ngũ Hành phân loại nhất trí, khác nhau thuộc tính công pháp cùng pháp thuật phân biệt để đặt, 《 Trường Xuân công 》 cũng thành linh ở trong đó, còn có một chút tu luyện tâm đắc, 《 Chung Thực thuật 》, 《 đan dược vỡ lòng 》 . . . , sách vở cũng ở trong đó.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Ngũ Hành Tọa Đàm

Giản Nhược Trần trước nhặt lên một quyển tu luyện tâm đắc đại khái đọc qua rồi, đây là một cái tam linh căn tu sĩ tu luyện tâm đắc, từ dẫn khí nhập vào cơ thể đến tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ, đối chiếu Lý Mộng Dao lưu lại trí nhớ tự nhiên là không đủ kỹ càng, thắng tại tinh luyện, đối với Giản Nhược Trần lúc này trạng thái lại không có bao nhiêu tác dụng.

Kỳ thật Giản Nhược Trần trong nội tâm cũng hiểu rõ, cái thế giới này nên gọi là tu tiên thế giới, các tu sĩ đối với tu luyện nghiên cứu tuyệt đối không phải nàng việc này ngoại môn hán có thể so sánh đây, nếu như ngũ linh căn tư chất có thể rất nhanh tiến giai, sớm nên có tu sĩ có thể nghiên cứu hiểu đây.

Ánh mắt bỗng nhiên rơi vào nơi hẻo lánh bên trên một quyển sách lên, sách vở trang giấy rõ ràng cho thấy trải qua luyện chế da thú, phía trên là ố vàng sắc mặt vài cái chữ to: 《 Ngũ Hành tọa đàm 》 , sách vở thoạt nhìn thời đại đã lâu, cạnh góc chỗ nhưng vẫn là hình thành như mới, dường như không có bị người lật xem qua.

Giản Nhược Trần thò tay nhặt lên, vào tay có chút trầm trọng cảm giác, dường như còn có chứa thời đại tang thương cảm giác, mở ra trang đầu, đập vào mi mắt đúng rồi một nhóm mạnh mẽ hữu lực chữ to: Ngày có Ngũ Hành, Thủy Hỏa kim mộc đất, tiến hành cùng lúc dưỡng dục, đã thành Vạn Vật. . .

Tập cũng không dày, Giản Nhược Trần đứng tại nguyên chỗ lại trọn vẹn đọc hai canh giờ, đây một tháng trở lại đối với Ngũ Hành rất nhiều khó

hiếu chỗ cũng dần dần rõ ràng, trong nội tâm vậy mà loáng thoáng đã có một cái hình dáng, nhưng vẫn là không thập phần rõ ràng.

Buông sách vở, toàn thân hơi có chút cứng nhắc, Giản Nhược Trần có chút hoạt động sau tứ chi cái cổ, chậm rãi nhìn lại nguyên một đám công pháp danh tự, lại cũng không có lật xem bất kỳ một quyển sách nào, đã đi ra truyền công phòng.

Giản Nhược Trần từ trước đến nay cũng không có tính toán làm từng bước mà tu luyện, đối với nàng mà nói, chỉ có đang xác định sơn cùng thủy tận về sau, mới có thể bất đắc dĩ đi đến cái kia nhất định tiền đồ vô vọng con đường, nàng cũng không tin cái gọi là tiền nhân tổng kết, nàng tại một cái đẳng trước thế giới lịch duyệt đã chứng minh, không phải tất cả tiền nhân tổng kết đều là chính xác.

Chẳng qua là nàng lúc trước đối với Ngũ Hành cũng không nghiên cứu, nhưng học thức của nàng khoảng chừng hòng duy trì nàng nghiên cứu, hướng chi nàng còn có một có thể lập trình đại não.

Trở lại chỗ ở về sau, Giản Nhược Trần liền im lặng mà nhớ lại xem qua nội dung, trí nhớ của nàng rất tốt, tuy rằng không thể đem sách vở bên trên nguyên văn một chữ không lầm thuật lại xuống, nhưng như vậy nhớ lại càng có chủ ý phát tán tư duy, tại trong hồi ức suy nghĩ nguyên văn ý tưởng, gia tăng chính mình lý giải, còn có thể phát hiện nào địa phương nhớ được không đủ rõ ràng, lý giải bên trên sai biệt.

Thời gian dần trôi qua, Giản Nhược Trần trong đầu xuất hiện một cái hoàn toàn bất đồng với 《 Trường Xuân công 》 phương thức tu luyện.

《 Trường Xuân công 》 trong, tu luyện hấp thu linh khí phải không điểm Ngũ Hành đấy, hoàn toàn với tu sĩ trong cơ thể Linh căn thành chủ đạo, bao nhiêu cái Linh căn vượng, hoặc là ngoại giới loại nào linh khí

cường thịnh, hấp thu loại nào linh khí là hơn, đây một bộ phận Linh căn cũng sẽ trước một bước dẫn khí nhập vào cơ thể.

Nói là ngũ linh căn tu vi, nhưng kỳ thật cuối cùng cũng là chủ yếu tu tập trước một bước dẫn khí nhập vào cơ thể linh lực, mà lại mỗi một lần tiến giai, cũng đều là việc này Linh căn, nhưng trong cơ thể dù sao còn có khác bốn loại Linh căn, mỗi một lần tu luyện cũng đều không có giống nhau chủng loại linh khí nhập vào cơ thể, tương sinh tương khắc phía dưới, khác Linh căn khó có thể tiến giai, Ngũ Hành không đều, dĩ nhiên là không cách nào nữa tăng lên tu vi.

Nhưng nếu như tu tập chỉ một công pháp đây? Đồng thời tu luyện Ngũ Hành chỉ một công pháp, đạt tới năm loại linh lực trong người đồng thời cân đối, đồng thời dẫn khí nhập vào cơ thể, không có thể hoàn mỹ mà giải quyết vấn đề này rồi hả?

Đối với Giản Nhược Trần mà nói, đây không tính là phải sáng tạo cái mới, chỉ cần quen thuộc máy vi tính làm việc nguyên lý phần mềm trình tự sư đều hiểu được, máy vi tính tại trình tự vận hành thời điểm, không phải trước hoàn toàn mở ra một cái vận hành phần mềm, đợi vận hành sau khi chấm dứt mở lại mở cái khác vận hành phần mềm, mà là mấy cái phần mềm đồng thời đọc đến, dựa theo một hai ba bốn trình tự tuần hoàn lặp đi lặp lại, nói cách khác, máy vi tính trước tiên ở một giây bên trong, trước vận hành "Một" việc này trình tự, kế tiếp vận hành "Hai" "Ba" "Bốn", sau đó lại trở lại "Một" lên, đạt tới gần như đồng thời vận hành hiệu quả. (này bộ phận thuần túy phán đoán, chớ phun)

Bởi vậy suy ra, ngũ linh căn tu luyện có hay không cũng có thể như thế đây?

Chẳng qua là, có thể hay không làm được đồng thời tu hành năm cái công pháp?

Một đêm này Giản Nhược Trần chỉ ngủ rồi không bao lâu lúc giữa, sáng sớm lúc thức dậy, con mắt cảm thấy chát sừng, chắc hẳn vành mắt cũng đen, quả nhiên lại đến truyền công phòng thời điểm, thủ vệ đệ tử con mắt lại tròn tròn một lần.

Một ngày trước Giản Nhược Trần hay vẫn là tinh thần vô cùng phấn chấn đấy, thời gian một ngày làm sao lại như thế? Chưa từng có bài kiến cái đó người tu sĩ còn có thể ra mắt quầng thâm đấy, a, đúng rồi, Giản Nhược Trần còn không có dẫn khí nhập vào cơ thể, còn không phải tu sĩ.

Đây là được cái gì đã kích? Chứng kiến một phòng công pháp pháp thuật không cách nào tu luyện đã bị đã kích thích? Có thể nàng cũng muốn trước dẫn khí nhập vào cơ thể a, không dẫn khí nhập vào cơ thể, cái gì cái gì cũng làm không được a.

Có thể lại vẫn muốn lãng phí điểm cống hiến tiến vào truyền công phòng, đây chính là điểm cống hiến a.

Giản Nhược Trần tinh thần còn phấn khởi lấy, tiến vào đến truyền công phòng, đầu tiên hay vẫn là thẳng đến vậy vốn 《 Ngũ Hành tạp đàm 》 , lật đến đầu một ngày suy tư không thấu triệt chỗ, nhiều lần suy nghĩ, càng phát ra nhận thức là ý nghĩ của mình có đạo lý.

Chẳng qua là, coi như là nàng chỉ đọc qua 《 Trường Xuân công 》 , đầu tu luyện trước sau năm cái buổi tối, cũng biết luyện công cần chăm chú, đừng nói đồng thời tu luyện năm cái công pháp, chính là hai cái đều không thực tế đấy.

Trừ phi, có thể như máy vi tính làm việc như vậy, tại cuối cùng một khắc, gần hơn so với đồng thời thời gian làm được dẫn khí nhập vào cơ thể, bảo trì trong cơ thể Ngũ Hành cân bằng.

Trên lý luận việc này đồng thời là không thể nào đấy.

Vậy, có thể hay không vô hạn phóng đại việc này đồng thời thời gian, phải biết rằng máy vi tính làm việc thời điểm, cũng không có tuyệt đối trên ý nghĩa đồng thời, cho dù là một giây năm một phần mười thời gian, cũng không phải đồng thời.

Giản Nhược Trần đem sách vở thả lại đến trên giá sách, ánh mắt vô ý thức xẹt qua trong phòng sách vở, trong nội tâm ý tưởng càng thêm rõ ràng, nếu như làm không được đồng thời dẫn khí nhập vào cơ thể, như vậy, có thể làm được hay không phân biệt dẫn khí nhập vào cơ thể, năm loại linh lực tất cả đều trải qua một lần dẫn khí nhập vào cơ thể.

Tu vi tiến giai, chỉ đúng rồi trong cơ thể kinh mạch cùng đan điền nào đó biến hóa, mỗi tăng lên một tầng tu vi, có thể hấp thu linh lực tương ứng đề cao, tại 《 Trường Xuân công 》 lên, là không có như vậy phương pháp tu luyện đấy, ở đẳng kia vốn tu luyện tâm đắc bên trên cũng không có, từ trước đến nay dẫn khí nhập vào cơ thể đều chỉ có một lần, chỉ cần một loại linh lực tiến giai rồi, liền đại biểu cho tu vi tấn chức.

Không thử một chút đã nói không có khả năng, không phải Giản Nhược Trần cách làm, xấu nhất khả năng cũng chính là làm từng bước tu luyện hậu quả, Giản Nhược Trần rất nhanh liền quyết định xuống.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại trụ cột công pháp không khó tìm được, đây năm bản công pháp Giản Nhược Trần tự nhiên không dám ngông nghênh xuất ra truyền công phòng sao chép đi ra, lại tốn hai ngày thời gian tất cả đều lặng yên dưới lưng trở lại.

Tuy nói là quyết định, Giản Nhược Trần cũng không cho rằng phải không sơ hở tí nào, nòng ý nghĩ này tiền nhân không có khả năng không có nghĩ qua, nhưng nguyên nhân gì không có có thành công, chỉ có thử mới biết được.

Thiên Đạo Tông” ngoại môn đất mộ linh khí tràn đầy, Giản Nhược Trần lại căn cứ Ngũ Hành tương khắc, trước tu luyện khắc chế mộ linh lực kim hệ linh lực, nòng vốn chính là ngũ linh căn thuộc tính, năm loại linh khí toàn năng đủ hấp thu, lập tức bình tâm tĩnh khí bài trừ tạp niệm, đầu mặc niệm kim hệ công pháp khẩu quyết, chưa phát giác ra hãy tiến vào đến trạng thái tu luyện.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Dẫn Khí Nhập Vào Cơ Thể

Thời gian này ngoại môn giống như thiếu chút gì đó tựa như, tất cả đệ tử ngoại môn vậy mà đều có điểm không thích ứng.

Thói quen một tháng qua khắp nơi lắc lư cái vị kia vậy mà bế quan tu luyện, tin tức này không thua gì bình tĩnh hồ nước đầu nhập vào một khối tảng đá lớn, tại ngoại môn nhắc lên không lớn không nhỏ một đóa bọt nước.

Chẳng qua là tu sĩ ít có để ý tới người khác lòng dạ thanh thản, Giản Nhược Trần lúc trước một tháng cách làm cũng chỉ khá lớn nhà trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện, ngược lại là nàng nơi nào đến điểm cống hiến là một cái mê.

Theo Giản Nhược Trần bế quan, ngoại môn dần dần đem nàng quên mất, giống như chưa từng có nàng người này bình thường, ngược lại là từ trong trong môn dần dần truyền ra một cái khác thanh âm, tông môn xuất hiện một vị tu luyện kỳ tài.

Thường nhân tu luyện, ít nhất cũng muốn ba tháng mới dẫn khí nhập vào cơ thể, Linh căn ban bác đấy, nửa năm cũng là bình thường, nghe nói vị kia tu luyện kỳ lần đầu tu luyện, mới một buổi tối thời gian liền làm được, tiếp theo chỉ dùng một tháng, liền tiến giai đến Luyện Khí một tầng, sau đó lại dùng rồi gần hai tháng tiến giai đến Luyện Khí tầng hai, nửa năm thời gian, liền tiến giai đến Luyện Khí ba tầng.

Luyện Khí ba tầng, thường thường phải mấy năm thời gian mới có thể hoàn thành, nửa năm thời gian, chỉ có thể dùng kỳ tài để hình dung, mà trên thực tế, bế quan Lạc Phàm lúc này đây đang tại trùng kích đúng rồi Luyện Khí trung kỳ.

Mỗi một lần Tiểu Tiểu tăng lên một cái tu vi cấp độ, đối với kinh mạch đều là một loại trước phá hư sau chữa trị quá trình, ở trong quá trình này hẳn cũng cảm nhận được vì sao quá trình tu luyện bị kêu là nghịch thiên mà đi.

Nhân thể kinh mạch tại chưa lúc tu luyện phải khép kín đấy, dẫn khí nhập vào cơ thể, mới đưa kinh mạch khơi thông, từ xưa thì có quy tắc chung không đau lời nói, kinh mạch thông sướng rồi, khí tức ổn định, thân thể cơ năng đạt được đề cao, về sau quá trình tu luyện, chính là không ngừng thu nạp trong Thiên Địa linh lực bổ sung đến trong kinh mạch, đợi kinh mạch tràn đầy chướng bụng về sau, tiến thêm một bước mở rộng, với dung nạp càng nhiều nữa linh lực.

Linh khí vốn là trong Thiên Địa tồn tại, muốn mạnh mẽ hấp thu đến trong thân thể, cũng đã vi phạm với tự nhiên quy tắc, thân thể vốn là thừa nhận sinh mệnh đấy, kinh mạch lại muốn thừa nhận vượt qua thân thể thiết lập đồ vật, tự nhiên là phải trả giá thật lớn.

Mỗi một lần tu vi nho nhỏ tiến giai, kinh mạch đều trải qua toan trướng khổ sở, liên đường như bị cưỡng ép tạo ra bình thường, đan điền cũng là như thế, cũng may, khổ sở chẳng qua là tương đối mà nói, cũng không phải là không thể chịu được. Mà chỉ cần chống đỡ đi qua, chính là khổ tận cam lai, toàn thân thư thái.

Lúc này đây tiến giai Luyện Khí trung kỳ, cùng lúc trước giống nhau tiêu phí thời gian cũng không nhiều, ngắn ngủn ba ngày liền đã xong, Lạc Phàm nhắm mắt lại, nhận thức lấy thân thể nhẹ nhàng thoải mái dễ chịu,

nửa năm qua hết thảy trong đầu lưu chuyển, quả thực như mộng trong bình thường.

Thừa dịp được lực vẫn còn, hẳn tiếp tục vận hành công pháp, lại là nửa ngày thời gian, đem còn sót lại được lực tất cả đều hấp thu, mới mở to mắt.

Luyện Khí trung kỳ phải một cái nho nhỏ bay vọt, có nghĩa là trong thời gian ngắn hẳn không cần phải nữa tiếp tục bế quan, Lạc Phàm không khỏi nhớ tới Giản Nhược Trần, nửa năm thời gian, Giản Nhược Trần không biết như thế nào.

Giản Nhược Trần trọn vẹn bế quan năm tháng, mỗi tháng chỉ ở nhà ăn lộ ra mấy lần mặt, còn lại thời gian toàn bộ nhờ Tịch Cốc đan duy trì thân thể cần thiết, tại Lạc Phàm tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ thời điểm, nàng vừa mới hoàn thành kim hệ linh lực dẫn khí nhập vào cơ thể, dựa theo Tu Tiên giới lời nói, chính thức đã trở thành tu sĩ.

Năm tháng mới hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể, thật đúng là không phải bình thường trên ý nghĩa chậm, như là dựa theo kế hoạch của nàng năm loại Linh căn đều muốn hoàn thành một lần dẫn khí nhập vào cơ thể quá trình, chỉ cần phải đây lúc ban đầu một bước, liền muốn tiến hành hai năm nhiều thời giờ.

Giản Nhược Trần không có quá nhiều thời gian cảm khái, trong phòng thoáng mở rộng rồi thân thể, liền đi ra khỏi cửa phòng.

Xuyên qua mới bắt đầu hay vẫn là mùa hạ, năm tháng về sau nơi đây cũng là mùa đông rồi, một ngày trước vừa rơi xuống một cuộc tuyết, đập vào mắt ra tuyết trắng một mảnh, trong không khí thủy linh khí bỗng nhiên liền tăng nhiều rồi, một hồi gió lạnh thổi qua, đơn bạc trang phục hè cũng không giữ ấm, Giản Nhược Trần không khỏi rung mình một cái.

Trong cơ thể kim hệ linh lực tự nhiên tại trong kinh mạch lưu chuyển, xua tán đi một tia rét lạnh, kim sinh thủy, trong không khí thủy linh khí lại rất phải nồng đậm, đây một vận chuyển linh lực, chưa phát giác ra thì có Thủy Hệ linh khí hướng trong cơ thể vọt tới, Giản Nhược Trần vội vàng đình chỉ vận hành công pháp, hàn khí nháy mắt lại kéo tới.

Lũng lũng trên người trường bào màu xám, Giản Nhược Trần trong lòng thở dài một tiếng, hướng ra phía ngoài cửa vật lẫn lộn phòng đi đến, cũng may nàng điếm cống hiến sung túc, tại ánh mắt kinh ngạc trong thay đổi hai người áo bông bông vải giày, mấy tấm quét bụi phù, lại đổi mười miếng Tịch Cốc đan, ngoại môn bên trong nhưng không có than lửa như vậy sưởi ấm đồ vật, tại vật lẫn lộn phòng nàng liền đổi lại áo bông, khó khăn ấm áp rồi chút ít, những vật khác thu trong ngực, ôm một kiện khác áo bông, trực tiếp liền tiến vào nhà ăn, quả nhiên nhà ăn bên trong ấm áp rồi chút ít, bất chấp người khác nhìn chính mình ánh mắt khác thường, đã muốn một chậu canh nóng, một hơi uống hết, mới phát giác được ấm áp tới đây.

Người khác tu luyện, chỉ cần dẫn khí nhập vào cơ thể rồi, sẽ không sợ rét lạnh, chỉ có nàng, rõ ràng cũng dẫn khí nhập vào cơ thể rồi còn muốn áp chế, đã thành tu sĩ trong một người duy nhất còn xuyên áo bông chống lạnh đấy, đừng nếu nói đến ai khác nhìn nàng khó hiểu, chính nàng cũng chỉ dư cười khở.

"Giản sư muội." Giản Nhược Trần mới buông bát, liền gặp được một cái mười bảy mười tám tuổi nữ tu đi tới, đứng ở trước mặt nàng, trên người nàng đã ấm áp rồi, thần thái liền khôi phục tự nhiên, đứng lên chấp tay nói: "Sư tỷ là. . ."

"Ta là Hà Vũ Xuân, Luyện Khí ba tầng." Hà Vũ Xuân sáng khoái nói.

"Hà sư tỷ." Giản Nhược Trần một lần nữa xưng hô.

"Giản sư muội, người đã dẫn khí nhập vào cơ thể rồi, chỉ cần vận hành linh lực tựu cũng không lạnh." Hà Vũ Xuân đánh giá Giản Nhược Trần, gọn gàng dứt khoát nói.

Ngược lại là cái người nhiệt tâm, Giản Nhược Trần trong lòng nói qua, trên mặt liền treo lên mỉm cười trở lại: "Đa tạ sư tỷ chỉ điểm."

"Sư muội trước hết nhất luyện thành tại sao là kim hệ linh lực?" Hà Vũ Xuân nhìn xem Giản Nhược Trần, không hiểu nói.

Giản Nhược Trần ghen lời dưới, lời này nàng không biết trả lời như thế nào.

Cũng may Hà Vũ Xuân cũng chỉ là thuận miệng hỏi một chút, cũng không có trông chờ Giản Nhược Trần trả lời, giống như cũng chính là nhìn Giản Nhược Trần lạnh được đáng thương tới đây nói một câu như vậy tựa như, vậy vậy tay rời đi rồi tiệm cơm.

Giản Nhược Trần nhìn Hà Vũ Xuân bóng lưng cười cười, cũng đi theo ra nhà ăn.

Kim hệ linh lực dẫn khí nhập vào cơ thể hoàn thành, chẳng qua là kế hoạch bước đầu tiên, kế tiếp Giản Nhược Trần kế hoạch đứng rồi tu luyện Thủy Hệ linh lực, lúc này là mùa đông, mưa sung túc, thủy linh khí đúng là dồi dào thời điểm, lúc này đây tu luyện Thủy Hệ công pháp, làm chơi ăn thật, nhưng như thế nào ngăn chặn kim hệ linh lực, rồi lại phải một cái khó khăn.

Trước quay về trong phòng buồng dẫn tới áo bông, dùng quét bụi phù cho mình sạch sẽ rồi, Giản Nhược Trần lại một lần nữa đi vào truyền công phòng, hay vẫn là lần trước cái vị kia thủ vệ, năm tháng gặp lại, vậy mà cũng có cảm giác quen thuộc.

Giúp nhau mỉm cười gật gật đầu, Giản Nhược Trần chấp tay thi lễ, nói một tiếng sư huynh, lúc này mới đem Ngọc Phù thu xếp tại trên ngọc bài, đi vào truyền công phòng.

Truyền công trong phòng hay vẫn là không người, Giản Nhược Trần theo thường lệ chậm rì rì dạo qua một vòng, đứng ở một vài tu luyện tâm đắc trước, không mang theo có mục đích gì mà chậm rãi mở ra lấy, đã là tu luyện về sau buông lỏng, cũng là thử xem có thể từ trong đã bị cái gì dẫn dắt, đây ngăn ngại liền lại là một thiên tài ly khai.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Không Biết Điều

Giản Nhược Trần lại là tại truyền công trong phòng vượt qua hai ngày, hai ngày này bên trong mỗi lần chênh lệch nhà ăn lại đã thành một đạo xinh đẹp phong cảnh tuyến, thật sự là tu sĩ chưa có ăn mặc áo bông chống lạnh đây.

Giản Nhược Trần không phải như vậy để trong lòng người khác ánh mắt, đối với thành vì người khác trong miệng đề tài nói chuyện cũng không thêm đề ý, buông lỏng hai ngày liền lại ăn vào rồi Tịch Cốc đan trong phòng bế quan.

Lần này nàng mặc niệm đúng rồi Thủy Hệ công pháp, hoàn toàn dựa theo Thủy Hệ công pháp khâu quyết, không sử dụng trong cơ thể một chút kim hệ linh lực, thật giống như nàng còn không từng dẫn khí nhập vào cơ thể giống như.

Đối chiếu đã từng, càng phát ra mà buồn tẻ đứng lên, đã tự nghiệm thấy qua dẫn khí nhập vào cơ thể thoải mái dễ chịu cảm giác, lại hoàn toàn vứt bỏ cái loại cảm giác này, chỉ từ ngoại giới cực kỳ chậm chạp mà hấp thu lổm đà lổm đốm Thủy Hệ linh lực, nhất định phải chống lại ở trong nội tâm đối với tu vi tăng lên khát vọng cùng hấp dẫn.

Cũng may, những thứ này đối với Giản Nhược Trần mà nói cũng không khó khăn, nàng vô cùng nhất nhịn được buồn tẻ cô đơn lạnh lẽo đây, cảm thụ được ngoại giới nước mát hệ linh khí một chút tẩm bổ thân thể, so với từ buồn tẻ chữ cái con số trong tim sai lầm muốn nhẹ nhõm nhiều lắm, Giản Nhược Trần thậm chí rất nặng mê loại cảm giác này.

Làm Thủy Hệ linh lực cuối cùng tràn đầy rồi đã bị khơi thông kinh mạch, an an ổn ổn mà trầm tích trong đan điền thời điểm, đã là đông đi tới xuân tới, lúc này đây, nàng chỉ dùng bốn tháng, được nhờ sự giúp đỡ đây một đông Thiên Đạo Tông” chỗ mưa dầm dề, toàn bộ núi rừng đều tại tuyết trắng bao phủ ở bên trong, mà đông đi tới xuân tới, trên núi tuyết đọng hòa tan, không khí ướt át, Thủy Hệ linh khí vẫn đang dầm dề.

Giản Nhược Trần một lần nữa đổi lại trường bào tiến vào nhà ăn thời điểm, mọi người đã đổi với nàng có mắt không trông rồi, mỗi tháng luôn luôn vài ngày nàng sẽ tới nhà ăn ăn vài thứ, mỗi một lần tu vi của nàng cũng còn tại dẫn khí nhập vào cơ thể lên, ngũ linh căn nha, tu vi tăng lên chậm thật là bình thường, chẳng qua là lần này, nàng mới đã ăn xong trước mặt thức ăn đơn giản, Phùng Dương liền xuất hiện ở nhà ăn cửa ra vào, ánh mắt đảo qua, liền hướng nàng đi tới.

Giản Nhược Trần vị trí là nhà ăn bên trong rất sáng ngời đấy, nàng thói quen đứng đang lúc mọi người tập trung ở bên trong, cũng chưa từng có tránh né người bên ngoài thói quen, càng không có cho rằng nàng ngũ linh căn tư chất tại ngoại môn trong liền kém một bậc, chẳng qua là thói quen mà ngồi ở nàng ưa thích trên vị trí, vị trí này như thế bắt mắt, tầm mắt lại tốt, Phùng Dương hướng nàng đi tới, nàng lập tức liền thấy được.

Ngoại môn ất trang tổng quản, tìm nàng làm cái gì?

Giản Nhược Trần đứng lên, Phùng Dương vừa vịn đi đến trước mặt nàng, hơi hơi đánh giá, có chút nhíu mày: "Người là thế nào tu luyện, người không phải ngũ linh căn sao, như thế nào chỉ có kim thủy hai loại linh khí?"

Giản Nhược Trần chính mình tu vi thấp kém, tự nhiên nhìn không ra đường thân thể người bên trong linh lực, vấn đề này nàng đồng dạng không biết trả lời như thế nào, chỉ có thể lặng im, cũng may Phùng Dương tìm Giản Nhược Trần là có sự tình khác, nói tiếng "Đi theo ta", trước quay người ly khai.

Bị tổng quản tự mình triệu kiến, hay vẫn là hấp dẫn một số ánh mắt, Giản Nhược Trần đem bàn ăn trước đưa về đến cửa sổ, lúc này mới hướng phía cửa đi tới, Phùng Dương tại cửa ra vào hơi có chút không kiên nhẫn, dẫn Giản Nhược Trần đã đến ngoại môn ất trang tổng quản chỗ.

"Có một cái nội môn nhiệm vụ, nội môn Lạc Phàm sư huynh cần mấy cái hầu hạ sinh hoạt khởi cư tội tở, người bề quan thời điểm còn tự mình qua tới một lần, Lạc Phàm sư huynh người cũng biết, người ta cố ý chiêu cố người, cho người lưu lại một vị trí, dọn dẹp một chút, ta đây liền dẫn người đi tới."

Kỳ thật Lạc Phàm đến đây tìm Giản Nhược Trần, cũng không phải muốn nàng làm tội tở đấy, bất đắc dĩ hần tới không khéo, Giản Nhược Trần đang bề quan, hơn nữa hần cũng nghe nói Giản Nhược Trần tại ngoại môn trong khoảng thời gian này cách làm, người khác không biết, hần là lập tức liền đoán được Giản Nhược Trần muốn đi một cái người khác không có đi qua con đường tu luyện.

Vì vậy mới có quyết định này, không thật sự đều muốn Giản Nhược Trần làm tội tở đấy, chẳng qua là đập vào việc này danh nghĩa, cho Giản Nhược Trần cung cấp một cái tốt hơn tu luyện tràng làm cho, hơn nữa chỉ cần Giản Nhược Trần tiến vào nội môn ở bên cạnh hần, hần còn có thể cung cấp chút ít chỉ có nội môn đệ tử mới có thể học tới công pháp, là Giản Nhược Trần cung cấp tiện lợi điều kiện.

Chẳng qua là những lời này không tốt cùng hần nói, hần lại không thể một mực dừng lại tại ngoại môn, nghĩ đến Giản Nhược Trần cũng có thể hiểu ý của hần, bởi vậy mới đưa ủy thác Phùng Dương, đợi đến lúc Giản Nhược Trần xuất quan, như thế nói đến.

Giản Nhược Trần có chút tưởng tượng, liền hiểu Lạc Phàm ý tứ, lại lắc đầu nói: "Phùng tổng quản, chúng ta đệ tử ngoại môn, có thể tự do lựa chọn kiếm lấy điểm cống hiến nhiệm vụ a."

Phùng Dương ngẩn ra mới hiểu được Giản Nhược Trần ý tứ, không biết giống như mà nhìn nàng, cho nội môn đệ tử làm nô bộc, nhất là sinh hoạt khởi cư tởm nhiều nhẹ nhõm a, tu sĩ có cái gì sinh hoạt bắt đầu cuộc sống hàng ngày có thể hầu hạ? Bất quá là cái bưng trà rót nước chỉnh đốn gian phòng, đụng với chủ nhân bề quan tu luyện, quả thực chính là nghỉ bình thường, đừng nói có điểm cống hiến kiếm lấy, còn có thể nhờ đạt được chút ít đệ tử ngoại môn không thấy được Linh Đan, nội môn đệ tử ngón tay trong khe lộ ra ngoài tu luyện tài nguyên, có thể tăng lên bọn họ tốc độ tu luyện.

"Người choáng váng a, Lạc sư huynh đây là đề điểm người, chỉ bằng người lúc này mới dẫn khí nhập vào cơ thể tu vi, đi đâu trong tìm tốt như vậy nhiệm vụ, tranh thủ thời gian dọn dẹp một chút đi tới." Phùng Dương đề xuống đều muốn răn dạy ý tưởng, ai biết Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đến cùng là dạng gì quan hệ, đặc tội Giản Nhược Trần không có quan hệ, đặc tội Lạc Phàm liền phiền toái cực kỳ rồi.

"Không có ý tứ, lại để cho Phùng tổng quản làm khó, chỉ là của ta trong tay còn có chút điểm cống hiến, tại ngoại môn cũng thói quen." Giản Nhược Trần thản nhiên nói, "Nếu là không có sự tình khác, ta liền đi trở về."

Bái kiến không biết điều đấy, chưa thấy qua như vậy không biết điều đấy, Phùng Dương nhìn Giản Nhược Trần chắp chắp tay liền xoay người ly khai bóng lưng, nửa câu đều không muốn nhiều lời rồi, cho nội môn đệ tử làm lụng khởi cư nô bộc, nhất là Lạc Phàm vị này tu luyện kỳ tài, chỉ cần thả ra ý, đoạt đều đoạt không đến, Giản Nhược Trần vậy mà một cái cự tuyệt.

Hắn trừng trừng mắt nhìn Giản Nhược Trần bóng lưng biến mất, bỗng nhiên suy nghĩ cẩn thận tại sao, không khỏi hừ lạnh một tiếng: "Tiểu thư thân thể nha hoàn mạng, còn cho là mình phải mọi người tiểu thư đây."

Giản Nhược Trần thật không phải ghen ghét Lạc Phàm tốt số, cũng không phải là bởi vì ngũ linh căn tư chất tại rơi buồm trước mặt tự tà hình quý, nàng đầu là ưa thích ngoại môn yên tĩnh, có thể không bị quấy rầy tu luyện.

Đầu phải đáp ứng rồi Lạc Phàm hảo ý, nàng tự không khả năng có như vậy yên tĩnh thời gian dài thời gian bế quan tu luyện, dù là Lạc Phàm không ngại, còn có thân là nô bộc quy củ, nàng không có lập tức trở về gian phòng của mình, hay vẫn là thói quen mà đến truyền công trong phòng, truyền công phòng trước thủ vệ lại vẫn tại, hai người nhìn nhau, đều mỉm cười.

"Vừa muốn nhìn một ngày?" Liễu hoài sinh hỏi.

"Có làm phiền sư huynh rồi." Giản Nhược Trần cười trả lời.

Giản Nhược Trần cự tuyệt cho nội môn đệ tử làm lưng tôi tớ tin tức rất nhanh ngay tại ất trang truyền ra, thân là sự kiện nhân vật chính Giản Nhược Trần cũng không biết, ước chừng là biết rõ cũng sẽ không để ở trong lòng, nàng lần thứ ba bế quan.

Tu luyện loại chuyện này, phải trước lạ sau quen, đã trải qua hai lần dẫn khí nhập vào cơ thể, Giản Nhược Trần đối với khí cơ càng thêm nhạy cảm, lúc này đây nàng tu tập đúng rồi Mộc hệ công pháp, mà ngày xuân, đúng là cỏ cây vui sướng hưởng quang vinh đang lúc.

Mộc linh lực dẫn khí nhập vào cơ thể, Giản Nhược Trần chỉ dùng ba tháng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Ngũ Hành Cân Bằng

Nếu như nói kim thủy linh lực dẫn khí nhập vào cơ thể thành công, là cho Giản Nhược Trần một hy vọng, một linh lực dẫn khí nhập vào cơ thể đồng dạng thành công, liền để cho Giản Nhược Trần xác định tu luyện của nàng phương hướng cũng không sai lầm.

Nhưng nàng cũng không có người này xuất hiện lớn kinh hỉ lớn loại tâm tình, ngược lại rơi vào trầm tư, như thế dễ hiểu hành vi, vì sao tiền nhân chưa từng ném thử?

Bất luận cái gì thành công cũng sẽ không như thế dễ dàng đấy, Giản Nhược Trần đã tại truyền công phòng lưu luyện rồi thật lâu, trong đó không nhiều lắm một vài tu luyện tâm đắc đều đọc xong rồi, trong đó cũng không một chút có quan hệ giải thích.

Tiết đã là giữa hè tiến đến, đất một linh lực đều thập phần nồng đậm, Giản Nhược Trần liền một mạch, lại là dùng ba tháng hoàn thành Thổ Linh lực lượng dẫn khí nhập vào cơ thể.

Khoảng cách nàng tiến vào đến cái thế giới này đã có một năm rưỡi rồi, đây một năm rưỡi Giản Nhược Trần hầu như đều là đứng ở một cái gần như phong bế trong thế giới, thật giống như kiếp trước trầm mê ở trình tự trong thế giới một một đoạn thời gian, sinh hoạt đơn điệu cũng rất có ý nghĩa, mà quá trình tu luyện, thời gian lại là trôi qua nhanh chóng, dường như vừa mở mắt nhắm mắt lại, chính là mấy ngày vài đêm.

Một năm rưỡi, Giản Nhược Trần hoàn thành bốn loại linh lực dẫn khí nhập vào cơ thể, tu vi còn dừng lại tại dẫn khí nhập vào cơ thể lên, đã trở thành Thiên Đạo Tông” từ trước tới nay tu vi tăng lên chậm nhất phệ vật, mà Lạc Phàm, đã như một khắc chói mắt minh tinh, tu vi trực bức Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong, chỉ cần có phù hợp cơ hội, có thể vấn đỉnh Trúc Cơ.

Đây hết thấy Giản Nhược Trần hay vẫn là không thể nào biết được, nàng Ngọc Phù bên trong còn có không xài hết điểm cống hiến, hành động của nàng còn bảo trì gian phòng cùng nhà hàng hai điểm tạo thành một đường thẳng (*cơ bản), chẳng qua là ngẫu nhiên sẽ tới vật lẫn lộn trong phòng đối lấy mấy hạt Tịch Cốc đan.

Lạc Phàm vấn đỉnh Trúc Cơ lúc trước tâm tình, cùng Giản Nhược Trần lúc này đây là giống nhau, bọn họ đều muốn nghênh đón tiến vào đến cái thế giới này sau cái thứ nhất mới tinh sự kiện quan trọng, trong bóng đêm, Lạc Phàm đứng ở tinh bả phía trước cửa sổ, nhìn qua trong sân một cây cao lớn cây cối.

Ánh trăng trút xuống đến khuôn mặt của hắn lên, lại để cho hắn càng lộ vẻ phong thần tuấn lãng, hắn biết rõ hắn nhất định sẽ thành công Trúc Cơ đấy, khi hắn lần nữa đi ra chỗ này tinh bả thời điểm, sẽ là một cái danh chính ngôn thuận nội môn đệ tử, Chương môn đệ tử thân truyền, trong cái thế giới này đem đại triển kế hoạch lớn.

Tại một cái đẳng trước trong thế giới hắn từng có khát vọng, chưa từng thực hiện lý tưởng, thậm chí là không thể nào hoàn thành hết thấy, trong cái thế giới này tất cả đều có hi vọng trở thành sự thật, Trúc Cơ về sau, hắn đem thành là trong thế giới này một cái không ngờ Hồ Điệp, chỉ cần nhẹ nhàng vỗ cánh, có thể khiến cho cực lớn phong bạo.

Không thể tránh khỏi, hắn nghĩ tới Giản Nhược Trần, một năm rưỡi, hắn lấy được làm cho có quan hệ với Giản Nhược Trần tin tức, đều là bề

quan, bế quan, còn đang bế quan, mà hần mỗi một lần rời phòng, tu vi cũng còn phải dẫn khí nhập vào cơ thể.

Hần tuyệt không tin Giản Nhược Trần sẽ trở thành trong thế giới này một hạt hèn mọn bụi bặm đấy, quyết đấu thôn trường một đêm kia để lại cho hần ấn tượng sâu sắc như vậy, hần không tin Thế Kỷ cao ốc chủ nhân sẽ trở thành người tầm thường, thậm chí trong lòng còn có một ý muốn, chính là hần còn cần cố gắng, mới có thể không bị Giản Nhược Trần đuổi theo.

Mà tại ngoại môn một cái bình thường trong phòng, Giản Nhược Trần cũng đang đứng ở phía trước cửa sổ, gian phòng này cửa sổ đối diện đúng rồi dày đặc lấp kín tường, không có nửa phần phong cảnh, nhưng ánh trăng vẫn có thể ôn nhu rơi vào trên người của nàng, gió đêm vẫn đang có thể phật bên trên khuôn mặt của nàng, suy nghĩ của nàng đơn giản như trong phòng trang trí.

Nàng suy tính vẫn là Ngũ Hành Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, đơn giản tư duy trong thậm chí chưa từng nghĩ khuyết điểm bại, cũng chưa từng nghĩ đến quá khứ cùng tương lai, đối với nàng mà nói, trọng yếu vĩnh viễn là hiện tại.

Cơ hồ là cùng một cái thời khắc, ngoại môn cùng nội môn khung cửa sổ đồng thời bị đóng lại, đến từ chính cùng một cái thế giới hai người tất cả đều biến mất trong bóng đêm.

Giản Nhược Trần chuẩn bị phải sung túc đấy, việc này sung túc phải đối với nàng đệ tử ngoại môn thân phận, nàng chưa từng có một hạt Linh Đan, chỉ có đúng là Tịch Cốc đan, bất quá đây cũng đủ để.

Hỏa linh lực đúng hạn nhìn qua như vậy hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể, lúc này đây Giản Nhược Trần thậm chí không có hao tâm tổn trí tính toán thời gian, năm đạo bất đồng thuộc tính linh lực tất cả đều trầm

tích tại trong Đan Điền, chúng chưa từng có cùng nhau tại trong kinh mạch tuần hoàn qua, dường như chính là năm loại vĩnh viễn cũng không có khả năng dung hợp lẫn nhau vật chất.

Đây là chưa từng từng có ghi chép đấy, Ngũ Hành Linh căn như trong Thiên Địa Ngũ Hành linh khí, lẫn nhau vĩnh viễn tồn tại tương sinh tương khắc, cũng tại tương sinh tương khắc trong này tiêu so sánh, Giản Nhược Trần hoàn thành năm loại linh lực dẫn khí nhập vào cơ thể, trong đan điền Ngũ Hành linh lực lúc này đây đạt đến hoàn mỹ cân bằng.

Nhưng sự cân bằng này sẽ chỉ là tạm thời biểu hiện giả dối, hôm nay, chỉ cần nàng thúc giục bất luận một loại nào linh lực, sẽ đánh vỡ cân bằng, rồi sau đó quả là cái gì, nàng cũng không rõ ràng lắm.

Lúc này đây đúng là mùa đông, thủy linh khí dồi dào, băng tuyết bao trùm Thiên Đạo Tông” đất thạch, thực sự tẩm bổ lấy trong núi rừng cây cối, đúng là thủy linh khí rất dồi dào thời điểm, Giản Nhược Trần lại ngược lại một con đường riêng mà đi, đầu tiên vận hành đúng rồi được nhất khắc chế hỏa linh lực.

Hỏa hệ công pháp lại một lần nữa vận hành, lập tức phá vỡ trong thân thể Ngũ Hành linh lực cân bằng, trong đan điền hỏa linh lực đầu tiên chảy vào kinh mạch, giờ khắc này, trong thân thể truyền đến cảm giác thư thích, dường như toàn thân ba vạn sáu nghìn cọng lông lỗ đều bị tẩm bổ rồi, hàn ý trong chốc lát bị từ trong cơ thể xua tán.

Giản Nhược Trần bình tâm tĩnh khí mà cảm giác trong thân thể biến hóa, dựa theo Ngũ Hành học thuyết, tuy nói nàng vận hành đúng rồi hỏa hệ công pháp, nhưng là vì trong cơ thể có năm loại Linh căn, mà lại đã hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể, chính thức đã bắt đầu tu luyện, ngoại giới năm loại linh khí tất cả đều sẽ bị tác động hấp dẫn đến trong thân thể, trong thân thể Ngũ Hành linh lực cân bằng sẽ không có thể duy trì.

Có thể ngoài ý liệu sự tình đã xảy ra, ngoại giới Ngũ Hành linh khí xác thực nhận lấy tác động, mà bị tác động không chỉ là ngoại giới linh khí, còn có công pháp, tại Ngũ Hành linh khí tiến vào đến thân thể nháy mắt, năm loại Ngũ Hành công pháp vậy mà trong người đồng thời vận hành đứng lên, năm đạo linh lực từ đan điền chảy ra, tất cả đều xâm nhập đến kinh mạch ở trong.

Giản Nhược Trần kinh mạch mới vừa vận bị đả thông, năm đạo bất đồng thuộc tính linh lực vốn là không nhiều lắm, tất cả đều tại trong kinh mạch tuần hoàn vậy mà cũng không đủ với lại để cho kinh mạch chướng bụng, theo linh lực lưu chuyển, đem tiến vào đến trong thân thể năm loại linh khí tất cả đều hấp thụ, vậy mà ngoài ý muốn còn bảo trì cân bằng, mỗi một chủng linh lực đều tại lấy cực kỳ chậm rãi tốc độ tăng trưởng.

Một chu thiên về sau, linh lực chậm rãi trầm tích trong đan điền, hay vẫn là năm loại khác nhau linh lực, hay vẫn là không can thiệp chuyện của nhau.

Trong bóng tối Giản Nhược Trần mở mắt, nói không nên lời phải loại tâm tình nào, nàng xác thực làm được năm loại linh lực đồng thời tu luyện mà lại trong thân thể bảo đảm cân bằng.

Không thể nào tương đối, thậm chí tại ngoại môn truyền công trong phòng cũng tìm không thấy một chút tương tự chính là tu luyện tâm đắc, nhưng như vậy phương thức tu luyện phải Giản Nhược Trần vui với đấy, nàng có thể đồng thời tu luyện năm loại linh lực, mỗi một chủng linh lực cũng có thể cân đối tốc độ gia tăng, nói cách khác, nàng tại với gấp đôi tốc độ, hoàn thành gấp năm lần thời gian làm cho hoàn thành tu luyện.

Hóa ra, Ngũ Hành tương sinh tương khắc cân bằng cũng có thể như vậy dùng a, chẳng qua là, dễ dàng như vậy, tiền nhân vì sao đều không có đi tới nếm thử đây?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Không Nên So Đo

Thế gian mọi sự, từ trước đến nay tự cũng không bởi vì đơn giản liền nhất định sẽ có nể thử đấy, cơ duyên, ý nghĩ, nhất thời chăm chỉ cùng lười biếng, rất nhiều ngoại giới nhân tố cùng cá nhân nguyên nhân, sẽ dẫn đến rất nhiều sự tình đơn giản bị xem nhẹ, giống như Newton lực vạn vật hấp dẫn, thế giới này tất cả mọi người biết rõ không trung đồ vật sẽ rơi xuống dưới mặt đất, tất cả đều tưởng rằng là chuyện phải làm đấy, có thể chỉ có Newton suy nghĩ tại sao.

Đây Ngũ Hành linh lực phân biệt dẫn khí nhập vào cơ thể, nhìn như đơn giản cũng xác thực đơn giản, có thể tại chỉ một Linh căn hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể về sau, ai lại sẽ buông tha cho này Linh căn tiến giai, mà lần nữa tiêu phí đồng dạng nửa năm thời gian, tiếp tục buồn tẻ vô vị mà đưa tới mặt khác một loại linh khí, tiếp tục dẫn khí nhập vào cơ thể đây?

Mà nếu như tu vi đã thành, muốn cân nhắc như thế nào mau chóng lại đề thăng tu vi, một khi hoàn thành nào đó linh lực tiến giai, liền trong người tạo thành nguyên vẹn linh lực tương sinh tương khắc, khó hơn nữa cải biến.

Mà lại thế gian này sinh trưởng ở địa phương tu sĩ, sớm cũng có tư duy hình thái, tất cả mọi người nói ngũ linh căn tu vi có hạn, tự nhiên cũng sẽ đem cái tâm tư này cảm rỗi đi xuống, dù sao, tu sĩ thế giới còn có một từ chính là cơ duyên, Linh căn hơn ít cũng là cơ duyên.

Cũng chỉ có Giản Nhược Trần như vậy đến từ một cái thế giới khác người trưởng thành, mới có thể không câu nệ với hình thái, mà lại nâng bản thân vừa vui tốt nghiệp cứu, có sáng tạo cái mới tinh thần cùng thói quen, lại là lâu dài ở vào địa vị cao, căn bản sẽ không bị bảo sao hay vậy làm cho ảnh hưởng.

Còn nữa, cũng không bài trừ cơ duyên hai chữ, nàng năm hệ Linh căn phải cân đối đầy, cái này làm cho nàng tại đồng thời vận hành Ngũ Hành công pháp thời điểm cũng có thể duy trì trong cơ thể linh lực cân bằng.

Ngay tại Giản Nhược Trần cuối cùng hoàn thành năm hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, bắt đầu chính thức tu luyện đồng thời, nội môn cũng nghênh đón gần mấy vạn năm trở lại nhất đã bị chú ý một khắc, Lạc Phàm Trúc Cơ thành công, xuất hiện ở quan một khắc, chính thức bị Chương môn an núi cất vào môn hạ.

Vận mệnh chính là như vậy kỳ quái, cùng một thời gian đồng nhất địa điểm, bởi vì đồng nhất sự kiện tiến vào đến cái thế giới này hai người, đều tại cùng một lúc hoàn thành người một nhà sinh là một loại chuyển hướng, chỉ có điều tại hăn xem ra, hai người lẫn nhau ở giữa khoảng cách, sẽ xa không thể chạm.

Giản Nhược Trần xuất quan.

Thời gian dài bế quan, lại để cho Giản Nhược Trần sắc mặt càng thêm trắng nõn, mà linh lực đối với thân thể dĩ nhiên bắt đầu tẩm bổ, lại để cho trắng nõn khuôn mặt cũng không vì lâu dài không thấy ánh mặt trời mà khô cạn, ngược lại bịt kín rồi một tầng óng ánh, thời gian dài ăn uống giảm bớt, chỉ dựa vào Tịch Cốc đan cùng linh lực duy trì thân thể thấp nhất nhu cầu, cũng làm cho thân hình của nàng càng thêm gầy gò, ngoại môn trường bào màu xám vốn là rộng thùng thình, tráo tại trên thân thể càng lộ vẻ trống rỗng.

"Giản Nhược Trần, người tiến vào ra ngoài cửa đã hai năm rồi a." Phùng Dương khó khăn đợi đến lúc Giản Nhược Trần xuất quan, khách khí mà xin Giản Nhược Trần đến chính mình trong sân ngồi xuống nói.

"Vâng." Giản Nhược Trần gật đầu nói.

"Người mới nhập môn thời điểm, đưa cho người ngoại môn cần biết cũng nhìn rồi a." Phùng Dương cười híp mắt.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, ngẫm lại nói: "Phùng tổng quản, là vì hai năm qua ta không có tiếp nhận gì ngoại môn nhiệm vụ, cho người làm khó chứ "

Tông môn là có quy định, bất luận là đệ tử ngoại môn hay vẫn là nội môn đệ tử, mỗi tháng đều muốn hoàn thành nhất định số lượng tông môn nhiệm vụ, hàng năm đều muốn tham gia tông môn khảo hạch, chẳng qua là bất luận là hoàn thành tông môn nhiệm vụ hay vẫn là tham gia tông môn khảo hạch, đều muốn đang luyện nội giận một tầng về sau, Giản Nhược Trần bây giờ còn có thể không tham dự đây hai hạng.

Phùng Dương quả nhiên cười nói: "Người vẫn chưa tới Luyện Khí một tầng, đương nhiên có thể không tiếp bất luận cái gì ngoại môn nhiệm vụ, chẳng qua là, người sẽ không có chịu sau làm cái gì ý định?"

Giản Nhược Trần có chút nhượng mảy, rất tự nhiên nói: "Đương nhiên là muốn chăm chỉ tu luyện, tranh thủ sớm ngày tiến vào đến Luyện Khí một tầng đấy."

Phùng Dương ha ha cười, dáng tươi cười rất là ý vị thâm trường: "Người đã tu luyện hai năm rồi, hai năm vẫn còn dẫn khí nhập vào cơ thể giai đoạn, có thể tưởng tượng qua còn bao lâu nữa mới có thể tiến vào đến Luyện Khí một tầng?"

Giản Nhược Trần có chút nhú mày, nàng là mới khiến cho nhập vào cơ thể không lâu, dựa theo 《 Trường Xuân công 》 cùng tại truyền công phòng thấy tu luyện tâm đắc bên trên nói, ngũ linh căn tư chất, từ dẫn khí nhập vào cơ thể đến Luyện Khí một tầng, nhanh nhất cũng muốn hai năm, về sau mỗi tăng lên một tầng, nếu như không có Linh Đan phụ trợ, thời gian sẽ càng lâu.

"Một năm rưỡi lúc trước, người cũng đã dẫn khí nhập vào cơ thể rồi, hôm nay trong cơ thể người năm hệ linh lực ban tạp, không có tiến giai ý tứ, chắc hẳn tu luyện được cực kỳ vất vả, lại hiệu quả chậm chạp, người cũng đã đến truyền công phòng bao nhiêu lần, nên hiểu người tu vi chậm chạp tăng lên không ngừng nguyên nhân a, ngũ linh căn tư chất, cũng bị kêu là ngụy Linh căn, nếu như không có đại cơ duyên, cả đời Trúc Cơ đều là khó được, không Trúc Cơ, cũng chỉ có trăm tuổi thọ nguyên, người hôm nay cũng có ba mươi rồi a, nhân sinh còn có thể có mấy cái ba mươi đây?"

Phùng Dương mà nói rất là thành khẩn, lời nói này cùng hẳn nói là cho Giản Nhược Trần nghe, không bằng nói là nói cho chính hẳn, hẳn hôm nay đã qua trung niên, mới tu luyện đến Luyện Khí tầng bảy, tại ngoại môn xem như một cao thủ tồn tại, có thể nếu như không có ngoài ý muốn, cả đời này thành tựu cũng liền dừng ở này rồi.

"Chẳng qua là, nếu như tiến nhập tông môn, cũng không nên cố gắng tiến thủ, chỉ mình lực lượng lớn nhất cố gắng tu luyện chứ" Giản Nhược Trần trả lời một cái tiêu chuẩn đáp án.

"Ha ha, " Phùng Dương nở nụ cười, "Giản Nhược Trần, ta tốt xấu tại ngoại môn ất trang làm tổng quản có mười bốn năm, lời nói này, người cũng chỉ có thể lừa gạt lừa gạt mới nhập môn mấy tuổi hài tử."

Giản Nhược Trần không cười, nghiêm mặt nói: "Phùng tổng tâm nhìn hạn hẹp lượng, nhưng lời này đúng là phát ra từ phế phủ."

Phùng Dương dửng dưng cười ngửng kết tại trên mặt, kinh ngạc mà nhìn Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần nói tiếp: "Cũng nên toàn lực ứng phó, mới có thể không phụ lòng chính mình."

Phùng Dương biết không nên cùng một cái mới nhập môn không lâu so đo, có thể thật sự nhịn không được, như Giản Nhược Trần chỉ là một cái không hiểu thế sự tiểu hài tử thôi được rồi, có lẽ tuổi cùng tiến vào ngoại môn về sau cách làm, nàng rõ ràng là rất có lịch duyệt cũng là làm việc cực có chừng mực, huống chi nội môn còn không chỉ có một cái đối với nàng nhiều hơn chú ý.

"Toàn lực ứng phó, nói được dễ dàng, bao nhiêu cái tiến vào tông môn không có toàn lực ứng phó? Có thể người lấy cái gì toàn lực ứng phó? Tiến vào tông môn hai năm rồi, người ăn mấy ngừng linh thực, có từng được cái gì tu luyện tài nguyên rồi hả? Không có Linh Đan không có Linh Thạch, chỉ dựa vào bế quan tu luyện? Không nói đến người tối đa còn chỉ có nửa năm thời gian có thể tại ngoại môn ăn chùa ở không, về sau, tông môn dựa vào cái gì muốn không công nuôi người?"

Nhìn xem Phùng Dương lòng đầy căm phẫn, Giản Nhược Trần rất là kinh ngạc, không phải là một câu toàn lực ứng phó sao, gì về phần thất thổ như thế.

Một bắt đầu, Phùng Dương không biết hấn vì cái gì liền không nhịn được rồi, giống như dưới đáy lòng nhấn nhịn mấy mươi năm lời nói bỗng nhiên liền vọt ra: "Người bây giờ còn có thể nói ra nói như vậy, là bởi vì người chỉ có thấy được ngoại môn, không, người ngay cả bên ngoài không có cửa đâu nhìn toàn bộ, người ra ngoài cửa hai năm, ngoại trừ lúc ban đầu một tháng tại học đường vượt qua, còn lại thời gian tất cả đều tại một mình bế quan, người cái gì cũng không có thấy mới có thể như vậy nói, người khả năng đã sớm đã quên cùng người cùng một chỗ nhập môn Lạc sư huynh rồi a, a không, bây giờ là Lạc sư thúc rồi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Chỉ Tiếc Rèn Sắt Không Thành Thép

Trúc Cơ rồi hả? Giản Nhược Trần quả thật kinh ngạc xuống, cũng chỉ kinh ngạc như vậy một chút, liền tâm bình khí hòa mà nhìn qua Phùng Dương: "Ta nhớ được lần trước giống như có một cái cho Lạc sư thúc làm nô bộc nhiệm vụ, ta cũng bởi vì muốn bế quan, bỏ lỡ."

Phùng Dương nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, hẳn có chút đoán không ra Giản Nhược Trần ý tứ, nhưng nhìn ra Giản Nhược Trần không có nửa phần hối hận ý tứ, hừ một tiếng mà nói: "Lạc sư thúc Trúc Cơ về sau, cần nô bộc ít nhất cũng phải Luyện Khí trung kỳ tu vi, thậm chí trực tiếp chính là Luyện Khí hậu kỳ đấy, cơ duyên chính là cơ duyên, bỏ lỡ liền không cách nào quay đầu lại."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, đơn giản nói: "Vâng."

Phùng Dương thở dài: "Hôm nay ta hô người tới, vốn chính là muốn nói cho người, người còn có nửa năm thời gian, nửa năm sau, bất luận người tiến giai không có, mỗi tháng đều muốn hoàn thành nhất định được tông môn nhiệm vụ, người, tự giải quyết cho tốt a."

Nói qua phất phất tay, vốn ý định muốn thử dò xét sau Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cuối cùng có thể có bao nhiêu quan hệ, có thể nhìn Giản Nhược Trần một bức vô dục vô cầu bộ dạng, một câu cũng nói không nên lời rồi.

Giản Nhược Trần hay vẫn là đem Phùng Dương mà nói để ở trong lòng rồi, nàng còn chỉ có nửa năm thời gian có thể yên tĩnh mà tu luyện.

Nàng không có xoắn xuýt quy củ biến hóa, đang ở hạ vị, phải không có tư cách chất vấn đấy, nàng cũng không có thời gian chất vấn, hay là trước đi nhà ăn, chứng kiến không ít trẻ tuổi khuôn mặt mới, mới hiểu được, hẳn là lại một nhóm người có Linh căn tiến vào tông môn rồi.

Lúc này đây nàng hao tổn năm mươi điểm cống hiến điểm một phần linh thực, bởi vì năm hệ Linh căn đồng thời tu luyện duyên cớ, phần này linh thực muốn rất tạp, gắng đạt tới Ngũ Hành đều đều.

Năm mươi điểm cống hiến tại ngoại môn không phải cái số lượng nhỏ, Giản Nhược Trần đem linh thực trực tiếp mang về rồi chỗ ở. Linh thực hương vị tự nhiên muốn sống khá giả bình thường đồ ăn, mà lại ăn sau đó, trong bụng tự nhiên bay lên ấm ấm áp áp cảm giác, vận hành Ngũ Hành công pháp, linh thực bên trong linh khí cực nhanh bị hấp thu đến kinh mạch ở trong, ngay tiếp theo trong không khí linh khí, một chu thiên về sau, Giản Nhược Trần cảm giác được trầm tích đến đan điền linh lực so với bình thường tu luyện muốn thật nhiều.

Tuy rằng còn có nửa năm thời gian, nhưng là muốn sớm làm chuẩn bị, Giản Nhược Trần chuẩn bị một lần cuối cùng đến truyền công phòng, về sau, còn lại điểm cống hiến liền đều đổi lại linh thực.

Lúc này đây người giữ cửa thay đổi, bất quá Giản Nhược Trần tại ngoại môn bao nhiêu cũng coi như làm một ra nổi danh người, dù sao, dẫn khí nhập vào cơ thể giai đoạn liền nhiều lần chênh lệch truyền công phòng tu sĩ, cũng liền nàng như vậy một vị.

Nếu như nửa năm sau muốn làm nhiệm vụ, vậy muốn sớm làm chuẩn bị, chọn lựa Ngũ Hành pháp thuật tập về sau, liền lại một lần nữa không có chỗ mục đích tại truyền công phòng xem lấy, lúc này đây thư mục nhìn càng thêm là kỹ càng.

Lại xem một vòng, chỉ cảm thấy giống như sơ sót cái gì, rồi lại nghĩ không ra, do dự dưới, liền lại ôm năm cái tập lại dạo qua một vòng, cuối cùng, ánh mắt dừng lại tại một quyển tập bên trên: Tôi Thế thuật.

Giản Nhược Trần nhẹ thở một hơi, đúng vậy, nàng là xem qua việc này tên sách, chẳng qua là khi lúc nàng chú trọng đúng rồi Ngũ Hành phương diện sách, việc này tên sách đập vào mắt rồi, nhưng không có để ở trong lòng, trong tiềm thức lại không có quên quyển sách này.

Sách không dày, khúc dạo đầu liền điểm danh Tôi Thế cùng tu vi tăng lên cũng không xung đột, chẳng qua là Tôi Thế như nước chảy đá mòn, thấy hiệu quả chậm chạp, nhưng một khi tu thành, tức thì không sợ tu sĩ cận thân.

Không sợ cận thân Giản Nhược Trần người có nhận thức, ngày đó nàng cùng Lạc Phàm sở dĩ có thể đánh chết thôn trưởng, cũng là bởi vì cận thân đánh lén, hai năm thời gian, Giản Nhược Trần không thể không có nhớ lại ngày đó một màn, cũng hậu tri hậu giác đến, vậy Khương nữ tu ước chừng cũng biết thôn trưởng là quỷ sứ, chẳng qua là tu vi nguyên nhân, không dám lộ ra ngoài.

Tôi Thế thuật tuy nói thấy hiệu quả chậm, nhưng Giản Nhược Trần rất không thiếu khuyết đúng là kiên nhẫn, lập tức mỗi chữ mỗi câu cẩn thận đọc, lưu vào trí nhớ với tâm, bất quá hơn một canh giờ, liền đem tập bên trên nội dung nhớ kỹ trong lòng.

Không phải không nỡ bỏ điểm cống hiến, chẳng qua là không muốn biết rõ nàng tại truyền công trong phòng đều đọc cái gì.

Ngũ Hành pháp thuật đều sao chép rồi, thủ vệ tu sĩ nhìn Giản Nhược Trần ánh mắt tràn đầy thương cảm, ước chừng là cảm thấy Giản Nhược Trần tốt rồi thất tâm phong, ngay cả Luyện Khí một tầng đều không có đạt tới, học cái pháp thuật ý tứ ý tứ cũng là được rồi, lại vẫn muốn Ngũ Hành

pháp thuật đều muốn học, có nhiều như vậy linh lực duy trì pháp thuật chứ liên quan lãng phí khó được điểm cống hiến.

Ly khai truyền công phòng, không khéo liền gặp lại Phùng Dương, Phùng Dương nhìn Giản Nhược Trần nâng trong tay một vài tập, không nói lời gì tiến lên chộp liền túm lấy, lật xem rồi vài cái, đem tập ném tới Giản Nhược Trần trong ngực, khuôn mặt chỉ tiếc rên sắt không thành thép: "Người, người điểm cống hiến rất hiếm có hoa không hết rồi hả?" Xoay người rời đi.

Giản Nhược Trần bưng lấy tập ngạc nhiên mà nhìn qua Phùng Dương bóng lưng, chỉ thấy Phùng Dương đi vài bước bỗng nhiên lại quay đầu: "Thất thần làm gì, còn không đi theo."

Giản Nhược Trần hoàn toàn không hiểu nổi tình huống, vẻ mặt mộng vòng theo sát Phùng Dương đến hẩn trong sân.

"Thật không hiểu người sao chép nhiều như vậy pháp thuật làm cái gì? Còn Ngũ Hành đầy đủ hết." Phùng Dương đứng ở mà chính giữa, chỉ cảm thấy pháp phòng không yên, rất lâu rất lâu hẩn không có việc này cảm giác.

Buổi sáng, mới bị Giản Nhược Trần một phen toàn lực ứng phó câu dẫn ra trong nội tâm bất bình, mới qua cái cơm trưa thời gian, liền gặp được vị này thật sự bắt đầu "Toàn lực ứng phó" rồi, nhìn lên lấy Giản Nhược Trần trong ngực năm bản tập, hẩn liền nổi giận không đánh một chỗ, đây là bởi vì hẩn buổi sáng nói còn có nửa năm muốn hoàn thành ngoại môn nhiệm vụ? Coi như là muốn hoàn thành ngoại môn nhiệm vụ, cũng không phải muốn học một đống lớn pháp thuật a, nửa năm sau tối đa tối đa Luyện Khí một tầng, còn cho là mình sẽ thật lợi hại?

Nhìn xem Giản Nhược Trần vẻ mặt bình tĩnh, Phùng Dương chỉ có thể ở trong nội tâm thở dài nói tiếp: "Ta nghĩ đến người lịch duyệt đầy đủ, phải

biết tham thì thâm đạo lý, người thay đổi những thứ này. . . Ài, người ngồi, ta hỏi người, người rút cuộc là cái gì ý định."

Giản Nhược Trần ngồi xuống, nàng so với Phùng Dương còn muốn không hiểu thấu, suy nghĩ một chút hỏi: "Phùng tổng quản, những thứ này pháp thuật không có ý nghĩa chứ "

Phùng Dương nhìn Giản Nhược Trần, bỗng nhiên phát phát tay: "Không phải có ý nghĩa không có chuyện có ý nghĩa, người liền thực chỉ tính toán tại ngoại môn như vậy lần lượt?"

Giản Nhược Trần đã hiểu, nàng trầm ngâm sẽ, châm chước nói: "Còn có nửa năm thời gian, nửa năm này, ta sẽ không thời gian dài bề quan đây, cũng nên quen thuộc xuống."

Phùng Dương xem kỹ lấy Giản Nhược Trần, sau đó gật gật đầu, "Chỉ mong ta không có nhìn lầm người, nửa năm thời gian, người học nhiều như vậy pháp thuật cũng không có ý nghĩa, Ngũ Hành pháp thuật người trước lựa chọn một loại, ta cho người giảng giải giảng giải —— được rồi, trước hết Khổng Hòa Thuật a."

Cũng không nhìn tập, trước đem khẩu quyết công một lần, sau đó từng chữ từng chữ mà giải thích, lại nói như thế nào vận hành linh lực, tiếp theo đầu ngón tay run lên, một đám ngọn lửa phút chốc xuất hiện ở trên đầu ngón tay.

Phùng Dương đọc thuộc lòng khẩu quyết thời điểm, Giản Nhược Trần đã mở ra tập so sánh lấy, nhận thức chăm chú quả thực nghe, Khổng Hòa Thuật phải cơ bản nhất pháp thuật, trong nội tâm nàng có Lý Mộng Dao nguyên vẹn quá trình tu luyện, Phùng Dương giảng giải cùng trong trí nhớ hiểu rõ được không sai biệt lắm, đợi Phùng Dương dừng lại thời điểm, nàng cảm thấy nàng đã hiểu rõ với tâm.

"Người thử xem." Phùng Dương nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Lạc Phàm Đã Đến

Phùng Dương chính mình cũng không biết hắt rút ngọn gió nào, sẽ cho Giản Nhược Trần giảng giải pháp thuật, tuy nói tu hành chi đạo phải nhìn mọi người thiên tư cùng ngộ tính, nhưng có mang theo cùng không có người mang theo phải hoàn toàn bất đồng đấy, nội môn Lạc Phàm hai năm thời gian không đến liền Trúc Cơ, ngoại trừ Thiên Linh Căn tư chất, còn có chính là chuyên gia truyền công, bằng không thì, chỉ cần có một chút độ lệch liền dễ dàng ngộ nhập lạc lối, chậm trễ liền không chỉ là thời gian.

Ngoại môn cũng không phải là không có truyền công đệ tử, chẳng qua là dù sao không phải nhằm vào mỗi người đấy, cái gọi là sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại người, bằng không thì, Giản Nhược Trần cũng không trở thành nhập môn hai năm, hay vẫn là dẫn khí nhập vào cơ thể giai đoạn.

Phùng Dương lắc lắc trên đầu ngón tay ngọn lửa, linh lực phút chốc vừa thu lại, ngọn lửa dập tắt, nói: "Người thử xem."

Giản Nhược Trần suy tư xuống, trong cơ thể hỏa hệ linh lực từ trong đan điền chảy ra, chảy xuôi đến đầu ngón tay thời điểm, đầu ngón tay nóng lên, một ít đóa tinh tế ngọn lửa phút chốc nhảy lên đi ra.

Thực là một loại cảm giác kỳ diệu, ngón tay làm sao lại trống rỗng xuất hiện ngọn lửa nữa nha? Mặc dù chỉ là thật rất nhỏ một đóa, rất là yếu ớt, tại trên đầu ngón tay thật giống như ngọn nến thiêu đốt đi ra vậy một điểm ngọn lửa, nhưng ngọn lửa quả thật xuất hiện.

Hỏa hệ linh lực cực nhanh bị rút sạch, ngọn lửa phút chốc dập tắt, kinh mạch xuất hiện hư không cảm giác, Giản Nhược Trần trong nội tâm hơi kinh, không biết trong cơ thể Ngũ Hành mất nhất định sẽ xuất hiện phiền toái gì, vô thức vận hành xảy ra hoả hoạn hệ pháp thuật bổ sung hỏa hệ linh lực, Ngũ Hành pháp thuật bỗng nhiên đều bị kéo, trong đan điền khác bốn đạo linh lực chảy vào kinh mạch, Ngũ Hành linh khí hướng trong cơ thể vọt tới, Giản Nhược Trần lập tức kịp phản ứng, lập tức thu công phòng theo, cũng đã đã chậm, Phùng Dương trong ánh mắt tất cả đều là hồ nghi.

"Người còn có linh lực?"

Giản Nhược Trần đang không biết nên giải thích thế nào, Phùng Dương đã nói tiếp: "Người nắm hệ Linh căn, vận chuyển hỏa hệ khẩu quyết, tự nhiên trong cơ thể linh lực đều chuyển hóa làm hỏa linh lực —— người nhanh muốn lên cấp?"

Giống như chỉ có đây sao một lời giải thích, vừa mới Giản Nhược Trần cũng không có đem linh lực hoàn toàn hao hết, muốn nâng tu luyện cũng có hai năm rồi, cũng nên tiến giai đến Luyện Khí một tầng rồi.

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Ta. . . Không biết."

Phùng Dương nhìn Giản Nhược Trần, cuối cùng lại thở dài, "Người. . . Trở về đi."

Nhìn Giản Nhược Trần ly khai, Phùng Dương sợ run một hồi, cũng rời phòng, hướng vào phía trong cửa đi đến.

Giản Nhược Trần bước nhanh đi trở về đến gian phòng của mình, đóng cửa phòng liền ngồi xếp bằng trên giường, Ngưng Tâm nín thở, vận chuyển hỏa hệ pháp quyết, Ngũ Hành pháp quyết đều tự động vận hành đứng lên, trong đan điền khác bốn hệ linh lực chảy vào kinh mạch, ngoại giới Ngũ Hành linh khí cũng dừng mãnh vào đến trong thân thể, vậy mà tại

trong kinh mạch tự thành nhất thể, nhanh chóng tương sinh thành hỏa hệ linh lực, rất nhanh, tiêu hao hết hỏa linh lực mà bắt đầu đạt được bổ sung.

Một canh giờ về sau, hỏa linh lực bổ sung hoàn tất, Ngũ Hành linh lực lúc này mới bình thường vận hành, một chu thiên về sau, Giản Nhược Trần ngừng lại, trên mặt tất cả đều là sắc mặt vui mừng.

Tiêu hao linh lực sẽ với gấp năm lần tốc độ bổ sung trở về, lại là cái ngoài ý muốn kinh hỉ, nếu như, Ngũ Hành linh lực cũng có thể như bổ sung thời điểm như vậy hợp năm làm một, chẳng phải là có thể có gấp năm lần linh lực rồi hả?

Tuy nói dưới mắt làm không được, nhưng cũng không có nghĩa là về sau làm không được, Ngũ Hành nếu như có thể tương sinh, sớm muộn gì, năm hệ linh lực cũng có thể tuần hoàn tương sinh giúp nhau bổ sung đấy, chẳng qua là sớm muộn gì mà thôi.

Lại lật ra Ngũ Hành pháp thuật, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ đều suy nghĩ một cái, năm cái pháp thuật đều thi pháp rồi một lần, lúc này đây, trong cơ thể linh lực bị hoàn toàn tiêu hao không, tâm niệm vừa động, Ngũ Hành pháp quyết vận hành, Ngũ Hành linh lực đồng thời bổ sung, chẳng qua là lúc này đây, bổ sung tốc độ không phải nhanh như vậy rồi.

Lúc tu luyện, thời gian thật sự là trôi qua nhanh chóng, dường như chính là nhắm mắt lại vừa mở mắt, ban đêm đã trôi qua rồi, Giản Nhược Trần mở to mắt, linh lực dồi dào ở thể nội lại để cho thân thể hết sức nhẹ nhàng, nàng chợt bắt đầu mê luyện tu luyện cảm giác.

Bên ngoài truyền đến tiếng nói, đến cửa phòng dừng lại, Phùng Dương thanh âm vang lên: "Giản sư muội, Lạc sư thúc trở lại tới thăm người."

Giản Nhược Trần khloe miệng không khỏi câu dẫn ra mỉm cười, xuống đất mở cửa phòng, ánh mặt trời từ lớn thuê phòng cửa ra vào chiếu vào, tiếp theo bị bóng người ngăn trở.

"Lạc sư thúc, ta hãy đi về trước rồi." Phùng Dương chào hỏi về sau, lại hướng Giản Nhược Trần gật gật đầu, quay người ly khai, Giản Nhược Trần lui về phía sau một bước tránh ra cửa ra vào, trở lại đem cửa sổ mở ra, trong phòng sáng lên.

Lạc Phàm trở lại đóng cửa lại, đánh giá một chút gian phòng, gian phòng nhỏ đến thương cảm, một giường một bàn một ghế dựa về sau, chỉ có không lớn đất trống, cửa sổ mở ra, mới có ánh mặt trời chiếu tiến đến, nếu như đóng lại, trong phòng chính là lờ mờ rồi.

Lại nhìn hướng Giản Nhược Trần, một bộ trường bào màu xám, tóc tùy ý trói buộc lấy, hai năm không gặp, mặt mày tựa hồ không có biến hóa lớn, chẳng qua là sắc mặt đối chiếu lúc trước trắng nõn rồi rất nhiều, dường như kéo dài không thấy ánh mặt trời, cũng gầy gò rồi không ít, nhớ tới Phùng Dương theo như lời đấy, hai năm qua nàng hầu như tất cả đều là đang bế quan, lại nhìn nàng tu vi, thậm chí ngay cả Luyện Khí một tầng đều không có đạt tới, cảm thấy bỗng nhiên có chua xót.

Giản Nhược Trần cũng đánh giá Lạc Phàm, màu xanh nhạt nội môn quần áo và trang sức làm nổi bật xuống, Lạc Phàm càng thêm lộ ra phong thần tuấn lãng, hai mắt như sao, môi như điểm hồng, được phép đã Trúc Cơ loại bỏ thân thể tạp chất nguyên nhân, màu da thậm chí có chút ít óng ánh, Giản Nhược Trần không khỏi sờ sờ khuôn mặt của mình, Lạc Phàm đây làn da, sợ là so với nàng còn muốn trơn.

"Trong phòng nhỏ hẹp, kính xin Lạc sư thúc không cần ghét bỏ." Giản Nhược Trần khéo miệng có chút nhất câu, làm cái mời ngồi đích thủ thế.

Lạc Phàm hai gò má bỗng dựng đỏ lên, quy củ phải như vậy định, đừng nói là Giản Nhược Trần rồi, chính là Phùng Dương nhắc tới hân thời điểm, cũng muốn tôn xưng một tiếng sư thúc, đây Lạc sư thúc ba chữ hân vốn cũng nghe được thói quen, có thể bỗng nhiên từ Giản Nhược Trần

trong miệng nghe được, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp đều lộ ra không thoải mái.

Ánh mặt trời từ mở rộng ra cửa sổ chiếu vào, nơi đây nói mỗi một câu nói đều rơi vào tay bên ngoài đấy, Lạc Phàm thở dài, quay người đánh cho cái pháp quyết, tướng môn cửa sổ toàn bố bên trên cấm chế nói: "Người xưng hô như vậy, ta cũng không biết nên nói cái gì, ta cho cửa sổ hạ cấm chế, hiện tại chúng ta nói chuyện, liền không cần lo lắng bên ngoài có đã nghe được."

Hai người đều đứng đấy, gian phòng liền lộ ra chật chội rồi, Giản Nhược Trần lui một bước ngồi ở trên giường, Lạc Phàm ôm lấy cái ghế ngồi xuống, hai người cùng nhìn nhau lấy, hai năm trước, bọn họ cũng còn phải xuyên qua đến cái thế giới này người bình thường, Linh căn cho phép, hai năm sau hôm nay, tu vi của bọn hắn thực lực khác nhau trời vực.

"Quy củ tông môn, Lạc sư thúc Trúc Cơ rồi, tự nhiên muốn với sư thúc tương xứng." Giản Nhược Trần hoàn toàn là giải quyết việc chung ngữ khí.

"Giản đại tổng tài, Giản đại tiểu thư, đây cũng không có người ngoài, cửa sổ cũng đều hạ cấm chế rồi, người cũng đừng có sư thúc sư thúc đấy, ta nghe nổi da gà đều muốn đứng lên rồi." Lạc Phàm cười khổ, "Đối với tông môn nói chuyện đều muốn chú ý cẩn thận đấy, khó khăn đã đến người nơi đây, người hay vẫn là gọi tên ta tốt rồi."

Giản Nhược Trần nở nụ cười, gật đầu nói: "Còn không có chúc mừng người, nhanh như vậy liền Trúc Cơ rồi."

"Ta ở bên trong cửa, hưởng thụ phải nội môn đệ tử đãi ngộ, tự nhiên tu vi tiến giai nhanh." Lạc Phàm nói qua, từ trong lòng ngực lấy ra một cái túi đựng đồ trở lại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Tắm Lòng Khí Độ

Lạc Phàm nguyệt sắc trường bào bên hông, chẳng những buộc lên lấy in hoa đai lưng, còn đổi một cái lòng bài tay lớn nhỏ túi trữ vật, túi đựng đồ này từ trong ngực lấy ra, dĩ nhiên là phải không muốn bị người khác thấy được.

"Tông môn túi trữ vật cũng là muốn đăng ký đây, đây là ta từ bên ngoài trong phường thị mua, chỉ có một lập phương, tuy nhỏ một chút, bên trong còn có mấy bình Linh Đan, ta còn thả chút ít thu thập xong linh nhục, có thể nhìn người chỗ ở, đều muốn chính mình làm cho một ít thức ăn cũng biết không được a."

Lạc Phàm tiện tay ném đi, đem túi trữ vật ném tới Giản Nhược Trần trên tay.

"Người đừng ghét bỏ thứ đồ vật ít, ta Trúc Cơ lúc trước, tông môn xem trọng ta gặt gao, giống nhau pháp thuật không từ chối học, cái gì luyện đan luyện khí toàn bộ đều không cho tiếp xúc, tập trung tinh thần bế quan tu luyện, hai năm qua tựa như cái tù phạm tựa như."

Giản Nhược Trần nở nụ cười: "Tông môn khó được ra một người tu luyện thiên tài, tự nhiên muốn hảo hảo bồi dưỡng."

Trong miệng nói như vậy lấy, trong nội tâm lại không cho là đúng, coi hảnh đối với Lạc Phàm rất hiểu rõ, Lạc Phàm tuyệt đối sẽ không an an ổn ổn mà nghe theo tông môn an bài.

Hơn nữa, nàng cũng không cho rằng tu luyện pháp thuật sẽ phân tâm, ước chừng là bởi vì Lạc Phàm niên kỷ đã không nhẹ, tông môn nóng lòng lại để cho hắn tu vi tăng lên gia tăng thọ nguyên, cũng là tăng cường thân thể cường độ.

Trong tay cầm lấy túi trữ vật, tâm thần chìm vào đi vào, không lớn trong túi trữ vật giả bộ một nửa thứ đồ vật, tinh mục đích là từng khối không biết tên loại thịt, còn có mấy cái bình ngọc, mặt khác còn có mấy miếng Linh Thạch.

Giản Nhược Trần tâm niệm từ túi trữ vật ly khai, nhìn xem Lạc Phàm, trong nội tâm có chút cảm động: "Đa tạ rồi."

"Linh Đan phải bình thường nhất Dưỡng Khí Đan, ta hiện tại không dùng đến rồi, không biết người chăm chú Ngũ Hành cái loại này Linh căn, liên đều chuẩn bị, Linh Thạch cũng không có mấy khối."

Lạc Phàm trong lòng thở dài, nhìn Giản Nhược Trần bộ dạng, nàng cũng không có người là đãi ngộ có gì bất mãn, nhớ ngày đó, địa vị của nàng không thua gì hiện tại Thiên Đạo Tông" tông chủ, nhưng hôm nay, thật sự là khác nhau một trời một vực.

Trong nội tâm lại sinh ra bội phục, đại trượng phu làm co được dẫn được, Giản Nhược Trần phần này tấm lòng, liên không có người thường.

Thực tế tại hắn trước khi đến, là muốn qua Giản Nhược Trần sẽ là cái dạng gì nữa đây đấy, miễn cưỡng cười vui hoặc là che giấu ghen ghét, hoặc là ý chí tinh thần sa sút, cũng nghĩ qua Giản Nhược Trần sẽ tại ngoại môn lẫn vào được phong sinh thủy khởi, nhưng không có nghĩ tới nàng sẽ như thế lạnh nhạt, dường như vui vẻ chịu đựng.

"Ta trước một lần đã tới, người đang bế quan, ta không phải thật muốn cho người đến ta chỗ đó làm nô bộc đấy, chẳng qua là nội môn hoàn cảnh tu luyện tốt hơn nhiều."

Giản Nhược Trần cười gật gật đầu: "Nhận người tình." Cũng không nhiều làm giải thích.

"Ta cũng không cùng người khách sáo, hay là hỏi người, muốn ở đến nội môn đi tới không, ta bây giờ là Chương môn đệ tử thân truyền, cáo mượn oai hùm mà cho người ở đến ta chỗ đó, muốn cũng không có ai có thể nói cái gì, chẳng qua là thanh danh không thật là tốt, bất quá ta nhìn người cũng sẽ không để trong lòng những cái kia hư danh a." Lạc Phàm gọn gàng dứt khoát nói.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Nội môn hoàn cảnh tuy tốt, người là Chương môn đệ tử thân truyền, muốn nhận lưu một hai cái tu sĩ, người khác sẽ không dám nói cái gì đó đấy.

Chẳng qua là, người vị trí hiện tại, bao nhiêu người nhìn chăm chăm vào, không nói hành động không được có sai lầm, cẩn thận chặt chẽ, chung quy phải chú ý chút ít đấy, ta hiện tại ngay cả Luyện Khí một tầng đều không có đạt tới, làm người nô bộc cũng không hợp cách, người có thể thu lưu ta cũng chỉ có thị thiếp một con đường như vậy rồi."

Lạc Phàm chưa phát giác ra mặt ửng hồng lên, tông môn các loại quy củ cực kỳ phiền phức, hẳn muốn thu lưu ngoại môn Giản Nhược Trần, đương nhiên cũng có thể nói đem Giản Nhược Trần làm làm tạp dịch đấy, chẳng qua là muốn làm rồi tạp dịch, thì có muốn hoàn thành tạp dịch nhiệm vụ.

Hắn cũng lo lắng ảnh hưởng Giản Nhược Trần tu luyện, mà thị thiếp là tốt rồi nói hơn nhiều, hẳn cho rằng Giản Nhược Trần cùng hắn cùng là một cái đẳng trước thế giới, đối với thị thiếp lời nói sẽ không để ở trong lòng đấy, có thể Giản Nhược Trần thẳng nói ra, hẳn vẫn cảm thấy hổ thẹn.

"Ta vẫn còn muốn cảm tạ đề nghị của người, túi đựng đồ này ta nhận." Giản Nhược Trần cười du dương trong tay túi trữ vật.

Lạc Phàm cuối cùng thở dài lên tiếng: "Biết rõ người sẽ cự tuyệt, về sau, người có tính toán gì không."

"Nửa năm sau muốn xác nhận ngoại môn nhiệm vụ, tạm thời chính là tăng lên tu vi, tranh thủ sớm một chút tiến vào Luyện Khí một tầng, người đây túi trữ vật đồ vật thật sự là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, từ đến nơi này, ta mới ăn mấy món ăn linh thực." Giản Nhược Trần ngữ khí nhẹ nhõm nói.

"Ước chừng là trước người địa vị quá cao, cho nên trời cao muốn cho người nhận thức sau hèn mọn người sinh tồn tình huống, về sau nhận thức sẽ càng khó quên mất."

Lạc Phàm nhìn không được nói móc một câu, hăn đối với trước một cái thế giới sự tình tuy rằng đã không canh cánh trong lòng, nhưng mà muốn làm đến đều không có khúc mắc cũng không dễ dàng.

"Sao có thể nói là hèn mọn người đây, mỗi người đều có bản thân giá trị tồn tại, có Linh căn đã là trời cao ban ân rồi, hết sức là tốt rồi." Giản Nhược Trần tâm tính, cũng không có người là địa vị biến hóa mà thay đổi, nàng cũng một mực không có bởi vì Linh căn sai biệt xem nhẹ chính mình.

Lạc Phàm không thể tưởng tượng nổi mà nhìn Giản Nhược Trần, "Là vì thế gia xuất thân cùng dài chức vị cao nguyên nhân? Hay là bởi vì kiếp trước kiếp này người khám phá hồng trần? Hay là bởi vì người an với thiên mạng rồi hả? Ta như thế nào cảm thấy không biết người rồi?"

Giản Nhược Trần bật cười nói: "Người biết ta sao? Bắn vào tông quyền bên trên một nhóm đi không có có cảm tình chữ viết? Lạc cảnh quan, người thấy được tông quyền bên trên đồ vật, là ta muốn cho các người thấy, ta không muốn làm cho các người thấy, người cho rằng sẽ ghi ở phía trên?"

"Người. . . Các người Giản gia, có thể lớn hơn cơ quan quốc gia?" Lạc Phàm không thể tin được nói.

"Không phải lớn hơn cơ quan quốc gia, bất kỳ một cái nào người cùng gia tộc, đều không thể áp đảo cơ quan quốc gia bên trên đấy, chẳng qua là, ta thật muốn muốn giấu giếm mấy thứ gì đó, cũng nên làm được sạch sẽ đấy, Lạc cảnh quan, người sẽ không quên ta lúc trước phải làm cái gì a, Tổng giám đốc, thế gia tiểu thư chỉ là của ta trong đó hai cái chức nghiệp." Giản Nhược Trần cười nói.

"Dấu hiệu chữ tư duy kín đáo chứ" Lạc Phàm lắc đầu, "Người là ta đã thấy tỉnh táo nhất, không dùng vật thích không dùng mình đau buồn nói đúng là loại người như người."

"Không có người nói được nghiêm trọng như vậy, chẳng qua là có thể nhận rõ sự thật mà thôi —— Lạc cảnh quan, người tới tìm ta, không phải là vì cảm hoài kiếp trước a." Giản Nhược Trần không muốn nhiều lời chính mình, chuyển hướng rồi chủ đề.

"Thật sự có chút ít cảm hoài —— có cái gì cần ta trợ giúp không nên khách khí, bên trên cái thế giới hai ta chính là chung hoạn nạn, đến cái thế giới này lại cộng đồng đã trải qua sinh tử, cùng nhau chiến đấu hăng hái, ta chân tâm thật ý hy vọng có thể trợ giúp cho người."

Ta có cái dự cảm, về sau chúng ta còn có kề vai sát cánh chiến đấu cơ hội, thực lực người cũng không nên quá thấp." Lạc Phàm nửa thật nửa giả nói.

"Đây đã là đối với ta tốt nhất trợ giúp." Giản Nhược Trần lại du dương trong tay túi trữ vật, nàng tuy rằng không biết túi trữ vật giá trị bao nhiêu, vốn lấy nàng đối với Lạc Phàm rất hiểu rõ, đây là Lạc Phàm có thể làm được tốt nhất trình độ.

"Ngày hôm qua Phùng tổng quản còn chuyên môn cho ta giảng giải rồi pháp thuật, về sau ngoại môn nhiệm vụ, nhìn tại người trên mặt, Phùng tổng quản chung quy sẽ không làm khó của ta." Giản Nhược Trần nói tiếp.

Thiên Đạo Tông” cùng kiếp trước Thế Kỷ cao ốc kỳ thật giống nhau, chỉ cần có người địa phương, sẽ không bài trừ lục đục với nhau, Lạc Phàm đỡ đòn người tu luyện thiên tài tên tuổi, không biết muốn có bao nhiêu con mắt nhìn chăm chăm vào, có bao nhiêu người ngóng nhìn có thể bắt được lỗi của hắn chỗ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Không Biết, Không Sợ

"Ta hiện tại bắt đầu học tập luyện đan rồi, hỏa thuộc tính linh lực luyện chế hỏa hệ Linh Đan sẽ có tăng thêm, đoán chừng hỏa hệ phù lục cũng giống nhau, người xuất ngoại cửa nhiệm vụ lúc trước nói cho ta biết một tiếng." Lạc Phàm đứng lên nói.

Chợt thấy Giản Nhược Trần đặt ở đầu giường một vài tập, có chút sợ run lên, "Người thật muốn năm hệ linh lực toàn bộ tu?"

Giản Nhược Trần ngăm liếc pháp thuật tập, gật gật đầu: "Cũng nên ném thử ném thử đấy, bằng không thì cũng đáng tiếc năm hệ Linh căn."

Lạc Phàm tức cười mà nhìn nghiêm trang Giản Nhược Trần, nếu là tu sĩ khác nói như vậy, hẳn nhất định là xì mũi coi thường đấy, có thể Giản Nhược Trần nói như vậy, không khỏi hẳn liền tin tưởng, trước mắt việc này cùng tuổi của hắn tương tự, càng phát ra lại để cho hắn cân nhắc không thấu đứng lên.

Lạc Phàm Dưỡng Khí Đan, đối với Giản Nhược Trần mà nói chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, còn lại là năm thuộc tính tất cả đều có, nhưng Linh Đan cái đồ chơi này, cũng luôn muốn một hạt một hạt mà ăn. . . A?

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào năm bình Linh Đan, thật đúng là động tâm.

Đều nói cầu phú quý trong nguy hiểm, lúc này đây bày ở Giản Nhược Trần trước mặt đấy, thật đúng là loại nguy hiểm này sờ cầu, Lạc Phàm đưa

tới Dưỡng Khí Đan phải Luyện Khí Kỳ tu sĩ thường xuyên phục dụng với gia tăng linh lực hấp thu, tiến tới tăng lên tu vi, đây mấy bình Dưỡng Khí Đan Lạc Phàm cũng nói, thích hợp Luyện Khí sơ kỳ phục dụng, nói cách khác, Luyện Khí ba tầng cùng Luyện Khí một tầng cũng có thể phục dụng.

Có thể nghĩ, trong đó ẩn chứa linh lực không phải ít đấy, đối với Giản Nhược Trần loại này mới dẫn khí nhập vào cơ thể tu sĩ, một hạt Dưỡng Khí Đan liền đủ năng tiêu hóa hấp thu một hồi rồi, năm hạt, coi như là năng có thể đồng thời hấp thu năm loại linh lực, kinh mạch có thể dung nạp được không?

Dưới mắt năm đạo mảnh như lông trâu linh lực, đã chiếm cứ kinh mạch một nửa, bất quá là ăn một bữa linh thực, cộng thêm cả đêm tu luyện, chỉ cần các đạo linh lực lại mở rộng gấp đôi, kinh mạch muốn chướng bụng rồi.

Nhưng mà muốn dựa theo một đạo linh lực tràn ngập đầy kinh mạch lại đem kinh mạch mở rộng tiến giai tính, gấp đôi gia tăng căn bản cũng không khả năng tiến giai, năm đạo linh lực muốn tất cả đều tiến giai rồi, kinh mạch sẽ là cái dạng gì nữa đây, thật sự là không thể nào tưởng tượng.

Suy nghĩ chỉ có một lát, Giản Nhược Trần liền quyết định rồi, năng tu luyện phương pháp vốn là cùng những người khác khác nhau, muốn năng lại làm từng bước đấy, thực dùng tới cả đời thời gian đều tại Luyện Khí Kỳ phấn đấu, đây cũng là không dùng tu luyện rồi.

Năm hạt khác nhau thuộc tính Linh Đan trực tiếp để vào trong miệng, Giản Nhược Trần nhưng vẫn là bảo thủ rồi chút ít, đầu ngâm phục lấy, chuẩn bị từ từ mà mưu toan chi, nhưng không ngờ Linh Đan cửa vào liền hóa thành năm đạo **, theo yết hầu chảy đi xuống.

Dường như nghe được "Oanh" một tiếng, năm đạo tràn đầy linh khí lập tức tràn ngập đến trong bụng, lửa nóng, lạnh buốt, sinh sôi, trầm tích,

trơn bóng. . . Đủ loại khác nhau cảm giác thẳng tắp tại trong bụng mạnh mẽ đâm tới đứng lên.

Ngũ Hành công pháp đồng thời vận hành, năm loại khác nhau thuộc tính linh khí nháy mắt vậy giống như bị hấp dẫn giống như, thẳng hướng kinh mạch dừng mãnh lao tới, thật giống như nhỏ hẹp đường ống bỗng nhiên rót vào gấp mấy lần dòng chảy xiết bình thường, lập tức chật ních, đường ống không chịu nổi đảm nhiệm, nóng lòng khơi thông, có thể khơi thông tốc độ lại không kịp dòng chảy xiết tuôn ra vào tốc độ, kinh mạch lập tức trướng đau đến phảng phất muốn tránh vỡ ra.

Trong nội tâm biết là nóng lòng cầu đã thành, Giản Nhược Trần không có kinh hoảng, ăn Dưỡng Khí Đan lúc trước nàng đã nghĩ tới việc này hậu quả, không thèm nhìn kinh mạch toan trướng, chẳng qua là mau chóng đem linh lực đạo nhập đan điền.

Kinh mạch dù sao cũng là có cơ dẫn đẩy, chướng bụng linh lực không ngừng đè ép mở rộng lấy kinh mạch dung lượng, kinh mạch thật nhỏ không ngừng bị khuếch trương, kinh mạch mặt ngoài thậm chí xuất hiện rất nhỏ vết rách, thế nhưng là Dưỡng Khí Đan linh lực tre già măng mọc tràn vào, ân cần săn sóc làm dịu vết rách, kinh mạch một lần nữa bị tu bổ rồi, tiếp theo lại bị đến tiếp sau hấp thu linh lực một lần nữa khuếch trương, tái diễn khuếch trương tằm bổ quá trình.

Thời gian giống như đình chỉ, không có đình chỉ đúng rồi trong cơ thể linh lực hấp thu, một chu thiên sau đó, Dưỡng Khí Đan dược lực vẫn còn, Ngũ Hành pháp thuật không thể đình chỉ, cũng không nỡ bỏ đình chỉ, chỉ có thể lại tiếp tục hấp thu dược lực, tiếp tục lúc trước quá trình.

Trọn vẹn đã trải qua ba cái chu thiên, điên cuồng dừng mãnh vào kinh mạch linh lực mới dần dần yếu bớt xuống, năm đạo linh lực mở rộng rồi không chỉ có gấp ba, kinh mạch bị hỗn loạn được phòng lên đau nhức lại ân cần săn sóc thoải mái.

Đây một trước một sau hai cái cực đoan đối lập, thực chỉ có thể dùng dục tiên dục tử để hình dung, Giản Nhược Trần cũng không dám đình chỉ công pháp, dù là Dưỡng Khí Đan được lực tất cả đều bị hấp thu, vẫn đang từng lần một hành công ân cần săn sóc kinh mạch, thẳng đến kinh mạch chỉ có chướng bụng không có đau nhức về sau, mới chậm rãi thu công.

Lúc này đây phục dụng Dưỡng Khí Đan, cũng mới bắt quá một cái canh giờ, trong đó còn có một nửa thời gian cho kinh mạch làm ân cần săn sóc, nhưng Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy qua một ngày một đêm giống như.

Năm đạo linh lực nguyên bản mỗi đạo chỉ có tóc tia một phần mười kích thước lớn nhỏ, chiếm cứ kinh mạch một nửa, đây một cái canh giờ, liền gia tăng lên gấp ba nhiều, tương đương đem kinh mạch độ rộng cũng cứng rắn mà gia tăng lên gấp ba nhiều.

Có thể Giản Nhược Trần nhưng trong lòng không có kinh hỉ, chỉ có nghi hoặc, lẽ ra nàng dẫn khí nhập vào cơ thể tu vi, một hạt Dưỡng Khí Đan đủ để cho nàng tiến giai đến Luyện Khí một tầng đấy.

Nàng năm hệ Linh căn đồng thời tu luyện không giả, nhưng nàng phục dụng cũng là năm hạt khác nhau thuộc tính Linh Đan, được lực gia tăng Linh đủ sức để rồi, nàng nhưng chỉ là kinh mạch chướng bụng, không có tiến giai, mà nhìn kinh mạch chướng bụng trình độ, tựa hồ còn có một hạt Dưỡng Khí Đan, cũng không nhất định có thể tiến giai đấy.

Đây, lại là tại công pháp cùng tu luyện tâm đắc trong chưa từng đã từng gặp đấy, cũng không cách nào tại Lý Mộng Dao trong trí nhớ tìm được cùng loại kinh nghiệm, cũng may, ít nhất từ trước mắt nhìn, đối với bản thân không có gì chỗ xấu đấy.

Giản Nhược Trần cũng không dám lại ăn linh đan, đừng nói Linh Đan, ngay cả linh thực cũng không dám ăn, hơn nữa nàng phát hiện, lại một lần

nữa vận hành công pháp, còn tại hấp thu trong không khí linh khí, tuy nói kinh mạch đầu hơi hơi chướng bụng không có đau nhức, nhưng mỗi một lần công pháp vận hành, kinh mạch linh lực quả thật tại với có thể cảm thấy tốc độ gia tăng lấy.

Ngũ linh căn tư chất, tại sao tu luyện được như thế tốc độ?

Bất luận là 《 Trường Xuân công 》 hay vẫn là tu luyện tâm đắc bên trên nói tất cả, ngũ linh căn thuộc tính tu sĩ, đừng nói một cái đại chu thiên, chính là không gián đoạn tu luyện một ngày một đêm, cũng cảm giác không thấy linh lực gia tăng đấy.

Giản Nhược Trần ngược lại là cố tình cùng Lý Mộng Dao tu luyện đối đầu so với, thế nhưng là Lý Mộng Dao lúc ban đầu lúc tu luyện tuổi còn nhỏ, trí nhớ không phải thập phần rõ ràng, hơn nữa nàng tu luyện công pháp cũng không đúng, hoàn toàn không có phỏng theo giá trị.

Bổng nhiên tâm niệm vừa động, chẳng lẽ nàng như vậy Ngũ Hành đồng thời tu luyện, năm loại Linh căn tất cả đều tu hành, tốc độ tu luyện giống như đơn linh căn Thiên Linh Căn giống nhau?

Đây ý niệm trong đầu vừa xuất hiện, nghĩ như thế nào như thế nào cảm thấy phù hợp, còn có điểm đáng ngờ chính là, nàng tiến giai căn có linh lực dường như cũng so với bình thường muốn nhiều.

Bình thường là bao nhiêu nàng mặc dù nói không rõ, nhưng luôn một hạt Dưỡng Khí Đan không sai biệt lắm đấy, hoặc là, là vì nàng năm hệ Linh căn phân biệt dẫn khí nhập vào cơ thể, kinh mạch độ rộng cũng liền mở rộng rồi gấp năm lần?

Năm hệ Linh căn phân biệt dẫn khí nhập vào cơ thể, đúng là lập lại năm lần đả thông kinh mạch tác dụng, kinh mạch như vậy chẳng những bị mở rộng rồi, còn gia tăng tính bền dẻo, bằng không thì với vừa mới Giản Nhược Trần tu luyện sinh mãnh liệt sức mạnh nhìn, kinh mạch cũng không

phải là xuất hiện rất nhỏ vết rách mà là trực tiếp rách nát rồi, ở đâu còn kịp tu bổ.

Chỉ có thể nói, Giản Nhược Trần một là người không biết can đảm, hai ngay cả có lấy thiên đại cơ duyên.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Luyện Khí Một Tầng

Giản Nhược Trần lần đầu ăn Linh Đan tu luyện được cực kỳ thành công hiệu quả cũng cực kỳ vất vả, ngoại trừ năm hệ linh lực cộng đồng chiếm cứ kinh mạch bên ngoài, nguyên nhân chủ yếu chính là không hiểu được dụng thần nhận thức khống chế tốc độ tu luyện.

Mà ở về sau hai ngày, mỗi lần hành công đều sẽ cố gắng cảm thụ linh lực tại trong kinh mạch chảy xuôi cảm giác, có một lần chưa phát giác ra liền ảnh hưởng tới linh lực hấp thu, bỗng nhiên phúc như tâm đến, giật mình đến nàng lớn cũng không tất không phải muốn mạnh mẽ đem được lực duy nhất một lần hấp thu hoàn tất, hoàn toàn có thể khống chế được được lực từ từ hấp thu.

Chỉ cần, nàng có thể nhịn được năm loại khác nhau thuộc tính linh lực trong thân thể mạnh mẽ đâm tới.

Tự nghiệm thấy qua một lần linh lực rất nhanh gia tăng, như vậy chậm quá hành công liền trở nên không thể chịu đựng được rồi, Giản Nhược Trần lại luyện tập hai ngày, thẳng đến có năm chắc khống chế Dưỡng Khí Đan được lực rồi, lúc này mới lần thứ hai ăn vào Linh Đan.

Bạo ngược năm loại linh lực đồng thời trong người mạnh mẽ đâm tới đứng lên, Ngũ Hành công pháp cũng đúng hạn vận hành, Giản Nhược Trần chỉ khống chế được kinh mạch hấp thu linh lực tốc độ, lại để cho kinh mạch khống chế tại chướng bụng đau nhức lại sẽ không xuất hiện vết rách dưới tình huống.

Trong bụng năm loại linh lực xông tới tứ vị cũng không hơn gì, nhưng kinh mạch mỗi thời mỗi khắc đều tại hấp thu bạo ngược linh lực, mỗi một chu thiên đều lại để cho linh lực xông tới giảm bớt, mà thân thể bản thân, cũng tại hấp thu lấy Dưỡng Khí Đan được lực cùng linh lực.

Lần thứ hai phục dụng năm hạt Dưỡng Khí Đan, Giản Nhược Trần trọn vẹn dùng hai cái canh giờ mới hoàn toàn luyện hóa hấp thu, trong cơ thể linh lực cùng kinh mạch cũng không có như mong muốn gia tăng nhiều lắm, nhất là kinh mạch, đầu mở rộng rồi chưa đủ gấp đôi, nhưng tính bền dẻo tựa hồ là gia tăng lên.

Lại nhận thức Ngũ Hành linh lực, Giản Nhược Trần kinh hỉ phát hiện, Ngũ Hành linh lực cũng không phải gia tăng được thiếu đi, mà là đang kinh mạch co dãn áp súc sau đã nhận được cô đọng, linh lực vốn là như thể khí giống như tồn tại, đây năm đạo linh lực phải mật độ gia tăng lên.

Thật sự là kinh hỉ không ngừng kinh hỉ liên tục, hóa ra ngũ linh căn cũng không phải tu luyện phế vật, chỉ cần nhịn được cô đơn lạnh lẽo, chịu đựng qua lúc ban đầu buồn tẻ, sẽ đã hết cơn khổ, đến ngày sung sướng.

Giản Nhược Trần căn bản cũng không lo lắng khi nào có thể đi vào đến Luyện Khí một tầng, hiện tại nơi này tu luyện tình huống, phải tuyệt hảo đặt nền móng thời điểm, linh lực áp súc mật độ càng mạnh, kinh mạch mở rộng tính bền dẻo càng cao, về sau thành tựu sẽ càng lớn.

Không nói đến năng bản thân có thể kích phát năm loại thuộc tính pháp thuật, riêng là mỗi một chủng Linh căn tiến giai căn có linh lực muốn lớn hơn tu sĩ khác điểm ấy, liền nhất định năng phải có vượt qua với thường nhân tu luyện thành liền.

Kế tiếp Giản Nhược Trần lại dùng rồi năm ngày thời gian chậm rãi hấp thu ngoại giới linh lực, ân cần săn sóc kinh mạch, trong lúc mỗi ngày đến nhà ăn ăn một lần linh thực, mắt thấy điểm cống hiến rất nhanh giảm

bớt, kinh mạch linh lực tại đây giống như ổn định áp súc sau càng thêm ngừng luyện.

Dưỡng Khí Đan một lọ phải mười hạt, Giản Nhược Trần tại lần thứ sáu ăn vào thời điểm, kinh mạch bỗng nhiên chấn động, mãnh liệt mở rộng ra, cũng không phải cái loại này bị đè ép phải hơn nghiền nát cảm giác, mà là giống như tránh thoát trói buộc giống như, Ngũ Hành công pháp vận hành tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn, tự nhiên mà vậy mà vận hành tăng thứ nhất pháp quyết, linh lực tốc độ hấp thu cũng nhanh chóng tăng lên gấp đôi.

Không chỉ có là như thế, thân thể cũng rất giống nhẹ nhàng rồi một số, hơn nữa cũng cảm giác được ý thức đối với linh lực khống chế càng thêm thuận buồm xuôi gió rồi, đầu tiếp qua rồi một cái đại chu thiên, liền đem trong bụng còn sót lại Dưỡng Khí Đan được lực tất cả đều hấp thu, hơn nữa bắt đầu với gấp hai tốc độ hấp thu ngoại giới linh khí.

Không chỉ có như thế, đối với trong cơ thể linh lực cảm giác cùng khống chế cũng tăng lên một tầng nữa.

Giản Nhược Trần hậu tri hậu giác mà hiểu được, việc này đối với linh lực cảm giác cùng khống chế chính là thần thức a, tu vi tiến giai, thần thức cũng theo đã nhận được tăng lên.

Đến bây giờ, Giản Nhược Trần đã hoàn toàn xác định, tốc độ tu luyện của nàng tuy rằng nếu so với Thiên Linh Căn tu sĩ tốc độ chậm, nhưng đó là bởi vì, nàng cần hấp thu gấp năm lần linh lực, mà lại nàng phải cố ý thả chậm tốc độ, lại để cho kinh mạch có thể tốt hơn thích ứng mở rộng.

Còn có một chút, chính là tại kinh mạch không ngừng chưởng bụng lại không đủ để khuếch trương dưới tình huống, linh lực mật độ nhận lấy áp súc, chịu đựng lần lượt rèn luyện, như thế, cũng làm cho nàng tốc độ tu luyện phóng được chậm chạp.

Lại thi phát Khống Hỏa Thuật, trên đầu ngón tay ngọn lửa liền cường tráng lớn hơn rất nhiều, căn cứ ngọn lửa lớn nhỏ, duy trì thời gian cũng sẽ không đều, đoán chừng lấy khống chế tại nhỏ nhất trình độ, cũng có thể có gần một phút đồng hồ thời gian, trong phòng hẹp hòi, nhưng không cách nào phóng thích hỏa cầu, liên quan khác pháp thuật cũng không cách nào từng cái nếm thử.

Tiến giai Luyện Khí một tầng, liền có nghĩa là muốn bắt đầu tiếp nhận ngoại môn nhiệm vụ, Giản Nhược Trần hay là trước dùng thời gian một ngày củng cố tu vi, đây mới một lần nữa mở ra ngoại môn cần biết, xem xét hiện giai đoạn nàng có thể hoàn thành ngoại môn nhiệm vụ.

Tại nàng nghĩ đến, tiếp nhận ngoại môn nhiệm vụ tốt nhất có thể cùng nàng về sau phát triển liên lạc với cùng một chỗ, nói thí dụ như khoáng thạch tinh luyện —— năm hệ Linh căn tương lai có thể tại luyện khí bên trên phát triển đấy, nếu là muốn từ tự luyện chế Pháp Khí, bước đầu tiên chính là rèn luyện thần thức đối với linh lực hữu ích, thiết thực, ngoại trừ phóng thích pháp thuật, thủ đoạn hữu hiệu nhất chính là chiết xuất tài liệu luyện khí.

Còn nói thí dụ như phải luyện chế lá bùa, phù lục đều là chế tác tại phù giấy, phù lục cũng có Ngũ Hành phân chia, cần có lá bùa tự nhiên cũng là muốn phân chia Ngũ Hành đấy, tại Giản Nhược Trần cho rằng, năm hệ Linh căn tu sĩ trời sinh chính là thích hợp nhất chế tác phù lục đấy, nhất là nàng loại này năm hệ linh lực đều đều đấy.

Nhưng cần thận xem xét trong đó nội dung mới biết được, khoáng thạch tinh luyện cùng chế tác lá bùa đều cần Luyện Khí tầng hai phía trên tu vi, thích hợp Luyện Khí một tầng tiếp nhận nhiệm vụ, tốt nhất là Linh được gieo trồng, lại có là cho Luyện Khí trung kỳ, hậu kỳ đệ tử ngoại môn làm nô bộc, hoặc là tưới tiêu Linh Điền, tại nhà ăn xử lý Yêu thú thi thể như vậy việc.

Đương nhiên, đây đều là ngoại môn cố định nhiệm vụ, ngoại môn còn có thật nhiều tạm thời nhiệm vụ, Giản Nhược Trần nhìn một cái trong tay còn lại Dưỡng Khí Đan, những thứ này Dưỡng Khí Đan không đủ để làm cho nàng đem tu vi tăng lên tới Luyện Khí tầng hai, nàng cũng nhất định phải tiếp nhận ngoại môn nhiệm vụ.

Lúc này mới đi ra ngoài, thời gian nhưng là tiếp cận chạng vạng tối, Giản Nhược Trần đi trước nhà ăn, mới thổi phồng một phần linh thực ngồi xuống, liền chứng kiến Hà Vũ Xuân đi tới.

Giản Nhược Trần còn nhớ rõ Hà Vũ Xuân, dù sao toàn bộ ngoại môn cùng nàng bình thường nói chuyện với nhau qua liền như vậy mấy cái, Hà Vũ Xuân đi vào Giản Nhược Trần đối diện, đánh giá Giản Nhược Trần, lại đã gặp nàng trong mâm linh thực, mới buông chính mình linh thực ngồi xuống.

"Hà sư tỷ." Giản Nhược Trần hướng Hà Vũ Xuân gật gật đầu, Hà Vũ Xuân tuổi cũng liền chừng hai mươi, hai mươi tuổi, đúng là nữ hài tử đẹp nhất tốt rất thanh xuân thời điểm, cái tuổi này vừa thoát khỏi trẻ tuổi ngây thơ, lại vừa có thanh xuân hướng lên tinh thần phấn chấn phần vinh mạnh mẽ, tựa giống với mới sinh quá mặt trời giống như chói mắt lóe sáng.

"Chúc mừng tiến vào Luyện Khí Kỳ rồi." Hà Vũ Xuân dùng giải quyết việc chung ngữ khí nói ra, dù sao tại nàng việc này tu vi, Luyện Khí một tầng phải không có gì có thể chúc mừng đấy.

"Cảm ơn." Giản Nhược Trần nhưng là thành thực thực lòng mà nói tạ, cũng là vì hơn một năm trước câu kia quan tâm.

"Người coi như là ngũ linh căn, cũng không cần như vậy bổ sung năm hệ linh lực, trong cơ thể linh lực ban tặng, cũng nên cao có thấp có đấy." Hà Vũ Xuân nhịn không được nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Ngoại Môn Nhiệm Vụ

Giản Nhược Trần rất ưa thích Hà Vũ Xuân bụng dạ thẳng thắn tính tình, mới gặp mặt hai lần, nói lời đúng là là Giản Nhược Trần ý định đây, chẳng qua là hai người thật sự là chưa quen thuộc, hơn nữa coi như là quen thuộc, Giản Nhược Trần cũng không muốn cùng người thảo luận tu luyện của mình.

Cũng may Hà Vũ Xuân cùng trước đó lần thứ nhất giống nhau, cũng không có hy vọng Giản Nhược Trần trả lời nàng cái gì, cúi đầu ăn hai phần linh thực, gặp Giản Nhược Trần hay vẫn là kinh ngạc mà nhìn qua nàng, lên đường: "Vậy cũng không cần không ăn, dù sao bất luận là cái gì thuộc tính linh thực cũng đều có thể hấp thu, bao nhiêu mà thôi."

Giản Nhược Trần liền cười cười, cũng cầm lấy chiếc đĩa.

"Người Luyện Khí một tầng rồi, nên tiếp ngoại môn nhiệm vụ, đều muốn tiếp nhiệm vụ gì rồi hả?" Hà Vũ Xuân ăn hai phần sau hỏi.

"Hôm nay mới xuất quan, đang muốn cơm nước xong xuôi đi xem." Giản Nhược Trần nuốt xuống trong miệng đồ ăn nói.

"Dễ dàng nhất đúng rồi tưới tiêu Linh Điền, mệt mỏi phải mệt mỏi điểm, điểm cống hiến cũng không nhiều, nhưng sẽ không xuất hiện độ lệch, Linh được gieo trồng cũng rất tốt, chỉ cần thận trọng như vậy đủ rồi, đây hai nhiệm vụ vừa xuất hiện liền dễ dàng bị đã đoạt, nghe nói người ngay cả nội môn đệ tử nô bộc cũng không chịu làm, tự nhiên đệ tử ngoại môn nô

bộ phận này nhiệm vụ cũng sẽ không tiếp?" Hà Vũ Xuân một lần ăn, một vừa quan sát Giản Nhược Trần.

Trước đó lần thứ nhất cự tuyệt Lạc Phàm sự tình còn truyền mọi người đều biết rồi hả? Giản Nhược Trần cười cười nói: "Trước một lần ta đang muốn bế quan, cho nên mới bỏ lỡ."

Nàng đối với như vậy sự tình không phải rất để trong lòng đấy, bên trên cái thế giới nàng còn không có trưởng thành, liền thường xuyên bị cho rằng truyền thông chủ đề, đối với bị giam rớt, hiểu lầm thậm chí tùy tiện một chuyện nhỏ đều lấy ra nói chuyện say sưa sớm đã thành thói quen, chỉ cần không phải trên nguyên tắc sự tình, đều sẽ không để ở trong lòng.

"Ta đang muốn tiếp một cái nhiệm vụ, cần mấy người cùng một chỗ hoàn thành, người nguyện ý gia nhập vào không?" Hà Vũ Xuân bỗng nhiên nói lời lại để cho Giản Nhược Trần giật mình xuống, không khỏi ngừng lại trong tay ăn uống.

"Người nói cái gì?" Dựa theo tu sĩ quy củ, Hà Vũ Xuân nếu như tu vi cao hơn Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần muốn với sư tỷ trở lại xưng hô, chẳng qua là bỗng nhiên giật mình, Giản Nhược Trần đối với so với nàng tuổi còn nhỏ rồi mười mấy tuổi Hà Vũ Xuân, nhất thời quên mất.

"Sư tỷ thấy thế nào coi trọng ta rồi hả?" Giản Nhược Trần vội vàng bổ sung câu.

"Người từ nhập môn chính là bế quan thời gian nhiều, ra đến lúc ngắn," Hà Vũ Xuân không có chú ý tới Giản Nhược Trần xưng hô, "Ta đang cần một cái có tính nhẫn nại, tu vi cũng không cần rất cao."

Giản Nhược Trần suy nghĩ sau nói: "Ta cũng cần hiểu rõ hạ nhiệm vụ làm tiếp quyết định."

Hà Vũ Xuân trong ánh mắt xuất hiện một tia tán thưởng, "Tranh thủ thời gian ăn, ăn xong đến phòng ta đi tới."

Linh thực vào bụng, lại cũng không phải nhất thời nửa khắc sẽ tiêu hóa hầu như không còn đấy, coi như là không được công hấp thu linh lực, đây linh lực cũng là tiêu tán trong thân thể, tự nhiên tẩm bổ lực phủ ngũ tạng, không coi là lãng phí, Giản Nhược Trần nhanh hơn tốc độ, nhưng vẫn là muốn Hà Vũ Xuân đợi một hồi, mới cùng nhau ly khai nhà ăn.

Hà Vũ Xuân trụ sở phải một chỗ sân nhỏ, sân nhỏ không lớn, dù sao cũng là nhà đơn đấy, bất quá nàng cái nhà này ở đây không phải nàng một người, đã gặp nàng tiến đến, hai bên trong sương phòng toàn bộ thò ra cái đầu đi ra.

"Hà sư tỷ, người như thế nào đem nàng dẫn đã tới, ta cái nhà này không cần nô bộc a." Đông Sương phòng một thiếu niên nhìn Giản Nhược Trần liếc, không khách khí hỏi.

"Đều tới đây." Hà Vũ Xuân trực tiếp đẩy ra nhà giữa cửa phòng.

Tây Sương phòng bên trong ở nam tử tuổi tác hơi lớn, từ tướng mạo nhìn lên rất là trầm ổn, nhìn Giản Nhược Trần liếc không có lên tiếng, Giản Nhược Trần cũng liền gật gật đầu, đi theo Hà Vũ Xuân đi vào trước.

Nhà giữa nhà chính coi như là làm phòng khách rồi, không có chủ vị, chẳng qua là đối diện có tất cả mấy cái ghế, một bên cửa phòng mở ra, đi ra một vị phải lông mày xanh đôi mắt đẹp nữ hài, cùng thiếu niên tuổi tương tự, tò mò nhìn Giản Nhược Trần, lại đối với Hà Vũ Xuân nói: "Sư tỷ đã trở về a."

Hà Vũ Xuân tùy ý ngồi ở trong đó một vị trí lên, kêu gọi tất cả mọi người liền làm, cái ghế không đủ, cô bé kia trở về trong phòng chuyển ra trở lại một chút.

"Mấy vị này đều cùng ta quen biết, " Hà Vũ Xuân coi như là cho Giản Nhược Trần giới thiệu, nói tiếp: "Ta nhìn trúng một cái ngoại môn nhiệm vụ, đều muốn đem trọn cái nhiệm vụ đều bọc lại, chúng ta bốn người vốn cũng vậy là đủ rồi, chỉ là chúng ta còn thiếu khuyết một cái. . . Ân, nói trắng ra là chính là làm việc lật vật đấy, không cần bao nhiêu tu vi, phải có tính nhẫn nại, cũng không có độ nguy hiểm, đương nhiên, thu hoạch không thể cùng chúng ta bốn người chia đều, giao hoàn ngoại môn nhiệm vụ bao nhiêu cũng sẽ có còn thừa, chỗ tốt liền là có thể cùng chúng ta ăn giống nhau linh thực, việc này không cần chính mình tiêu phí điểm công hiến, một ngày một bữa, như thế nào?"

Bốn ánh mắt liền đều rơi vào Giản Nhược Trần trên người.

Giản Nhược Trần cùng với tầm mắt của bọn hắn đều lạc thật, mới nói: "Ta còn là muốn trước hết nghe nghe nhiệm vụ này."

Trầm ổn nam tử ánh mắt có chút ngoài ý muốn, hai người thiếu niên tuy nhiên cũng mất hứng hừ một tiếng, nam hài mở miệng trước nói: "Chúng ta đều là Luyện Khí tầng hai, ba tầng, chịu mang theo người cũng không tệ rồi, cũng chính là Hà sư tỷ tâm địa tốt, nhìn người mấy tuổi đều lớn như vậy, cũng không dễ dàng, bằng không thì, Hà sư tỷ mở miệng, muốn tìm cái Luyện Khí một tầng còn không đơn giản?"

Giản Nhược Trần cười cười, "Tự nhiên, chẳng qua là, không biết sự tình liền đơn giản đồng ý, phải không chịu trách nhiệm hành vi."

Nam tử kia lên đường: "Muốn nói với người rồi cũng không sao, người lên núi cửa thời điểm, nên chứng kiến Linh Điền rồi a, hàng năm mùa thu, bên trong linh điền Linh Mễ thành thực đến thu hoạch mùa trong, đều có chuột đồng xuất hiện, chà đạp linh thực, tháng sau, ngoại môn sẽ ra bắt chuột đồng nhiệm vụ, nhiệm vụ này vốn cũng không hạn chế nhân số xác nhận đấy, năm nay, mấy người chúng ta thương nghị dưới, đều muốn

đem trọn cái nhiệm vụ toàn bộ bao hết, chúng ta muốn tập trung tinh lực hoàn thành nhiệm vụ, sinh hoạt phương diện liên cần xử lý."

Giản Nhược Trần trên mặt bất động thanh sắc, trong nội tâm liền sẽ cực kỳ nhanh tính kế xuống, cảm thấy Hà Vũ Xuân vẫn rất có ý nghĩ đấy.

Chuột đồng phải rất ảnh hưởng hoa màu thu hoạch đấy, mà chuột đồng số lượng, chắc hẳn cũng không phải phô thiên cái địa như vậy nhiều, bắt chuột đồng nhiều người, được chia điểm cống hiến muốn thiếu đi, tiêu phí thời gian lại không nhất định ít, luôn muốn ngồi chồm hổm chờ Linh Điền đấy, cũng không bằng hùn vốn đem Linh Điền nhận thầu rồi, hạn chế bắt nhân số, mới có thể bảo chứng điểm cống hiến trình độ lớn nhất thu hoạch.

Bốn người bọn họ bề bộn nhiều việc bắt chuột đồng, phải cần một người làm tốt hậu cần làm việc, hậu cần làm việc tự nhiên không cần tu vi cao bao nhiêu, tốt nhất ngẫu nhiên còn có thể tiếp nhận bọn họ một chút, Hà Vũ Xuân nhìn trong chính mình, cũng là có ý định đấy.

Người với người giữa đường nói chưa quen thuộc rồi, chính là quen thuộc, cũng thường có lợi dụng lẫn nhau đấy, kiếp trước Giản Nhược Trần cũng rất thưởng thức một câu nói: Bằng hữu chính là lấy ra lợi dụng đấy.

Lời này, không phải nói bằng hữu sẽ bị lợi dụng, mà là một người nếu là một chút bị giá trị lợi dụng đều không có, ai còn chịu đem người cho rằng bằng hữu đấy? Mà một người nếu là ngay cả bằng hữu cũng không chịu bị lợi dụng một chút, vậy hẳn nhất định cũng phải không có bằng hữu rồi.

Người với người ở chung, nói trắng ra là chính là giúp nhau bị lợi dụng quá trình, chẳng qua là luôn luôn một nhóm người không chịu thừa nhận điểm này, không phải muốn nói gì bằng hữu mới chịu vô tư tương trợ, Giản Nhược Trần đối với lời này một mực xì mũi coi thường, nói chuyện tất nhiên là một bước không chịu nhượng bộ đấy, sợ mình chịu thiệt, chẳng

phải biết, càng là một điểm thiệt thòi cũng không chịu ăn, càng là ăn được
thiệt thòi nhiều.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Chính Mình Thử Xem

Cũng không quá đáng phải suy tư một lượng hơi thở thời gian, Giản Nhược Trần liền đáp ứng: "Tốt, cần ta làm cái gì, trực tiếp an bài xuống là được." Nếu như đã đáp ứng làm hậu cần phục vụ, Giản Nhược Trần dĩ nhiên là đem tâm tính phóng vũng vàng.

Hà Vũ Xuân thở dài một hơi, nàng là rất không kiên nhẫn những thứ này vụn vặt sự tình rồi, hết lần này tới lần khác cùng một chỗ bốn người, trong sinh hoạt những thứ này việc vặt cũng đều muốn nàng xử lý, cho nên tại nhà ăn liếc nhìn Giản Nhược Trần thời điểm, nàng liền đập vào cái chủ ý này, vừa vặn Giản Nhược Trần Luyện Khí một tầng rồi, bằng không thì nàng còn không biết muốn nói như thế nào động nàng.

"Người gian phòng kia cũng nhỏ, đem đến cái nhà này trong a, ta nghe xong xuống, còn có nửa tháng có thể xác nhận nhiệm vụ, người ở nơi này tu luyện, có vấn đề gì chúng ta cũng có thể giải đáp một chút." Hà Vũ Xuân lập tức lên đường.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, cũng đáp ứng.

Hà Vũ Xuân liền nói tiếp: "Trịnh Cường, người cùng Hứa Khôn cùng một chỗ ở Đông Sương, Tây sương cho Giản Nhược Trần."

Trịnh Cường cùng Từ Khôn đều đã đáp ứng, Hà Vũ Xuân lại chỉ vào cô bé kia nói: "Nàng gọi Mạnh Yên Nhiên, chúng ta bốn người này, đại quyết xác định bình thường đều là ta làm, ta tu vi kẹt tại Luyện Khí ba tầng đỉnh phong nửa năm rồi, nhiệm vụ lần này chấm dứt chuẩn bị đổi chút ít

Linh Đan trùng kích Luyện Khí trung kỳ, Trịnh Cường cũng là Luyện Khí ba tầng, Hứa Khôn cùng thân nhiên đều là Luyện Khí tầng hai đỉnh phong, người trong khi tu luyện gặp được vấn đề gì cũng có thể nói với chúng ta.

Còn người nữa mới tiến giai, tháng này cũng muốn nhận lấy ngoại môn nhiệm vụ, kết thúc không thành có thể cùng tháng sau cùng một chỗ giao, như vậy, một hồi người đi xem trước tìm nhiệm vụ dẫn tới, quay đầu lại mấy người chúng ta giúp người làm —— người là hôm nay liền dời qua, hay vẫn là sáng mai chuyển."

Hà Vũ Xuân một hơi nói xong, nhìn xem Giản Nhược Trần chờ nàng trả lời thuyết phục.

Giản Nhược Trần cười sau nói: "Đa tạ Hà sư tỷ cùng các vị sư huynh sư tỷ, ta sáng mai lại đưa đến."

Nhìn Giản Nhược Trần đã đi ra sân nhỏ, Hứa Khôn quay đầu đối với Hà Vũ Xuân nói: "Nàng đến tuyệt không khách khí, chúng quy muốn từ chối chối từ đấy, da mặt thực dày."

Hà Vũ Xuân trừng mắt liếc hẩn một cái nói: "Người ta nói muốn người hỗ trợ chứ chính là khách khí một câu người cũng tưởng thật, ta và người nói, người ta ngay cả nội môn đệ tử nô bộc đều đấy, ta đi tìm đến chịu cho chúng ta trợ thủ không dễ dàng, nếu nàng không làm, chân chạy làm việc lật vật liền toàn bộ về người, ai bảo người nhỏ tuổi nhất rồi."

Giản Nhược Trần ly khai sân nhỏ, đi trước tạp dịch chỗ, ất trang ngoại môn xác nhận nhiệm vụ đối lấy điểm cống hiến đều ở đây trong, hay vẫn là ngày đó thấy vị lão giả kia, trong tay bưng lấy đúng rồi vĩnh viễn cũng không có xem hết sách, Giản Nhược Trần cung kính mà thi lễ về sau, liền nhìn về phía treo trên tường Ngọc Bài, chỗ đó rậm rạp chằng chịt mà biểu hiện ra các loại nhiệm vụ.

Có trường kỳ xuất hiện nhiệm vụ, cũng có ngắn hạn xuất hiện, còn có phân chia tu vi, Giản Nhược Trần chỉ nhìn thích hợp Luyện Khí một tầng cùng không chọn tu vi nhiệm vụ, rất nhanh, chứng kiến một cái phù hợp nhiệm vụ, xử lý ngân tàng.

Ngân tàng, bởi vì toàn bộ thân cây cũng như bạc bình thường màu sắc mà được gọi là, bất quá nó độ cứng cần phải so với bạch ngân cứng rắn hơn nhiều, thậm chí bắt kịp rồi thiết khí, nhưng ngân tàng nhưng là khó được không thuộc tính tài liệu, phải luyện chế lá bùa tốt nhất tài liệu, cho nên, ngân tàng chặt cây, chẳng những muốn sử dụng chuyên môn công cụ, vẫn không thể sử dụng bất luận cái gì linh lực.

Công việc hạng này luôn luôn đều là do người thường đến hoàn thành, phàm là chịu tội tu sĩ làm tạp dịch vốn cũng không nhiều, tạp dịch làm việc lại các loại đa dạng, cho nên, đây chặt cây sơ bộ xử lý ngân tàng làm việc cũng ngẫu nhiên sẽ có tu sĩ kế tiếp, chẳng qua là, không có tu sĩ nguyện ý tiếp loại nhiệm vụ này đây, cũng liền chưa từng xuất hiện ở ngoại môn cần biết bên trên.

Giản Nhược Trần chứng kiến nhiệm vụ này thời điểm, ánh mắt lại phải sáng ngời, thoáng cái liền nghĩ đến Tội Thể thuật.

Cái gọi là Tội Thể, là dựa vào ngoại giới lực lượng rèn luyện thân thể, lại để cho thân thể từ ngoại đến nội dần dần đạt được cường hóa, từ cơ bắp đến nội tạng đến cốt cách đều được đến rèn luyện quá trình.

Sơ kỳ tu luyện, cùng bên trên cái thể giới tập thể hình rất giống nhau, chẳng qua là thân thể tổ chất muốn đỡ một ít, thể trạng cũng sẽ cường tráng chút ít, mà tại thân thể cường độ đạt tới trình độ nhất định về sau, liền tu luyện đến trung kỳ, có thể rèn luyện gân cốt da với đạt tới sắt thép cường độ.

Bất quá Tôi Thể là một cái quá trình khá dài, mà lại sơ kỳ đối với thân thể cường hóa còn không bằng linh lực ân cần săn sóc, hơn nữa cần kiên trì bền bỉ, không thể lười biếng, là một loại tốn thời gian dài, thấy hiệu quả chậm phương thức tu luyện, tại tu sĩ xem ra, có lúc này rèn luyện thân thể, không bằng siêng năng tu luyện, tăng lên tu vi, đến lúc đó có thể kích phát càng nhiều nữa hộ thân pháp bảo, giống nhau có thể đạt tới bảo vệ mình tác dụng.

Giản Nhược Trần cũng không nhưng, năng lý niệm trong còn có rèn luyện thân thể khái niệm, từ đã đến cái thế giới này về sau, nàng còn không có cơ hội khôi phục thân thể rèn luyện, việc này chặt cây ngân tùng nhiệm vụ, quả thực là cho nàng số lượng thể làm theo yêu cầu —— ngân tùng tính chất cứng rắn, cũng là rất nặng đấy, chặt cây về sau còn muốn vận đến phù hợp chỗ, vận chuyển quá trình cũng không có thể vận dụng linh lực, còn có đi tới trừ chạc cây, bóc lột vỏ cây, lại càng không cần phải nói vứt đi cạnh góc dư liệu còn có thể cầm đến chính mình luyện tập chế tác lá bùa.

Lại có thể hoàn thành ngoại môn nhiệm vụ, lại có thể thừa cơ luyện tập Tôi Thể thuật, ít nhất nhất cử lưỡng tiện.

Giản Nhược Trần tiếp nhiệm vụ này, lão giả kia lại không có bất kỳ khác thường tỏ vẻ, dường như là chuyện phải làm giống như, chỉ từ trong túi trữ vật xuất ra một chút ngăm đen búa cùng một trang giấy, bên trên viết chặt cây ngân tùng chú ý hạng mục công việc, Giản Nhược Trần thói quen mà nói cảm ơn, đem trang giấy thu nhập trong ngực, cầm lên búa, bả vai chính là trầm xuống, đây búa so với tưởng tượng muốn trầm rất nhiều.

Đêm nay, Giản Nhược Trần lại phục dụng một lần Dưỡng Khí Đan, quả nhiên tiến giai về sau, Dưỡng Khí Đan được hiệu liền lộ ra yếu đi thật nhiều, không thật sự yếu đi, mà là kinh mạch có thể dung nạp cùng cần linh lực càng nhiều.

Sáng sớm ngày hôm sau, Giản Nhược Trần làm lại lần nữa đến Hà Vũ Xuân tiểu viện, Trịnh Cường đã đem đến Đông Sương rồi, Tây sương chinh thể đều để lại cho nàng, Giản Nhược Trần chào hỏi, cũng nói chính mình xác nhận nhiệm vụ, nhìn xem Hà Vũ Xuân mở to hai mắt bộ dáng giật mình cười nói:

"Ngắn hạn không có gì phù hợp nhiệm vụ, việc này cảm giác còn thích hợp ta, trong khoảng thời gian này ta cũng không nhất định có thể thường xuyên trở về, nếu như đã chậm, ta còn phải hồi bên kia phòng nghỉ ngơi."

Nhiệm vụ tiếp, tự nhiên không thể lui về, có thể nhiệm vụ này, coi như là Hà Vũ Xuân cố tình hỗ trợ, cũng còn không bằng một cái thân thể cường tráng phàm nhân, Hà Vũ Xuân phản ứng tại Giản Nhược Trần trong dự liệu, nàng nói tiếp: "Nhiệm vụ này không cần tu vi, sư tỷ các sư huynh cũng không có công cụ, ta lời đầu tiên mình thử xem."

Lúc nói chuyện mặt khác mấy người cũng đều từ trong phòng đi ra, nghe được Giản Nhược Trần tiếp nhiệm vụ, đều cùng Hà Vũ Xuân một cái phản ứng, Giản Nhược Trần cũng không nhiều lời rời đi rồi, lưu lại bốn người hai mặt nhìn nhau, nói không ra lời.

Pháp thuật tập cùng búa tự nhiên đều đặt ở trong túi trữ vật, Giản Nhược Trần ra ngoại môn ất trang, rời đi một canh giờ, mới tới mặt khác một ngọn núi chân, cả tòa núi tất cả đều là rừng rậm, đại bộ phận phải ngân tùng.

Chân núi đất bằng chỗ có một loạt đơn sơ phòng ốc, còn có ba cái bị mấy cây cột chống đỡ nổi trở lại lớn mưa lớn rập, từng cái đều có trăm mét dài hơn, bốn năm mươi mét rộng bao nhiêu, xếp thành một hàng, trong đó chồng chất lấy còn chưa kinh xử lý ngân tùng, hơn mười người tại bận rộn, nhìn thấy Giản Nhược Trần hướng bên này đi tới, trước có nhìn sang, tiếp theo làm việc đều dừng lại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Chặt Cây Ngân Tùng

Giản Nhược Trần luôn luôn bên này đi, đã bị chú ý tới, Giản Nhược Trần cũng đánh giá lều sau làm việc tay chân, đây vừa nhìn, liền hiểu vì sao tất cả mọi người đình chỉ trên tay sống nâng người lên đến xem lấy nàng.

Thật sự là vũ trong rạp tất cả đều là cường tráng hán tử, tiết đúng là giữa hè, những thứ này các hán tử đều tinh ở trần, phía dưới cũng chỉ có một cái rộng thùng thình đến đầu gối quần, đột nhiên chứng kiến một cái đang mặc trường bào màu xám nữ tu đi tới, tự nhiên đều cực kỳ quái.

Tại một gian hơi lớn phòng ốc trước ngòi một người tu sĩ cũng đứng lên, hần đồng dạng trường bào màu xám, chứng kiến Giản Nhược Trần hướng hần đi tới cũng là mặt lộ vẻ giật mình, đợi cách rất gần, chứng kiến Giản Nhược Trần tu vi, giật mình biểu lộ một chút liền bị kỳ quái cùng không liệu thay thế.

"Vị sư huynh này, tại hạ Giản Nhược Trần, tiếp chặt cây ngân tùng nhiệm vụ." Giản Nhược Trần trước cho tu sĩ kia nhìn xác nhận nhiệm vụ Ngọc Phù, sau đó mới phải thân phận của mình tấm bảng gỗ, tu sĩ kia trừng tròng mắt lần lượt nhìn, lại nhìn xem Giản Nhược Trần, còn phải không thể tin được nói: "Người tiếp chặt cây ngân tùng nhiệm vụ?"

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Đúng vậy."

"Người. . ." Tu sĩ kia nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, cũng bất chấp thất lễ nói: "Người biết ngân tùng là cái gì không? Không có thể động dụng linh lực, toàn bộ cần nhờ lực cánh tay, chặt cây ngân tùng tất cả

đều là phạm nhân tạp dịch, người một cái nữ tu xem náo nhiệt gì, sẽ không có nói cho người biết nhiệm vụ này không phải nữ tu tiếp hay sao?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười sau: "Nhiệm vụ đều tiếp, đành phải hoàn thành."

Tu sĩ kia nhất thời giật mình mới nói rồi những thứ này, nghe Giản Nhược Trần như vậy trả lời, bỗng nhiên liền nở nụ cười, nhiệt tình nói: "Là ta thất lễ, ta là Chu Hòa, phải nơi đây quản sự, nơi đây cùng ngoại môn chỗ ở xa chút ít, ở chỗ này làm việc tay chân liên đều ở chỗ này, trời nóng nực thời điểm, cũng có người đi nằm ngủ tại bên ngoài, sư muội phải ở chỗ này hay vẫn là trở về? Nếu ở nơi này, còn có trống không gian phòng, chính là đơn giản chút ít, chỉ có cái giường, a, bình thường ba bữa cơm đều ở đây trong."

"Làm phiền Chu quản sự rồi, không cần phải xen vào ta ba bữa cơm, ta cũng không ở chỗ này, chặt cây ngân tùng còn có cái gì cần phải chú ý hay sao?" Giản Nhược Trần khách khí nói.

"Càng là chỗ cao ngân tùng, mỗi năm càng dài, chặt cây đứng lên cũng càng không dễ dàng, tương ứng lấy được điểm cống hiến cũng nhiều, chặt cây cùng đến tiếp sau xử lý điểm cống hiến đều không giống với, tông môn yêu cầu, chỉ có thể chặt cây mười năm trở lên thụ linh ngân tùng." Chu Hòa ân cần nói ra.

Giản Nhược Trần gật đầu nói rồi tạ, lại liếc mắt nhìn chung quanh nhìn qua nàng trợn mắt há hốc mồm các hán tử, quay người liền lên núi, sau lưng bỗng nhiên truyền đến âm ỉ tiếng nói chuyện, Giản Nhược Trần mắt瞥 tai nghe, rất nhanh đem thanh âm ném ra phía sau.

Lên núi đường đã bị giẫm đạp đi ra, đi một chút lâu, liền tiến vào trong núi rừng, nửa dưới sườn núi hầu như không có quá mức cao lớn ngân tùng, cũng không có ai, lại rời đi không sai biệt lắm nửa canh giờ, liền gặp

được lơ mờ bóng người, Giản Nhược Trần bước chân nhanh hơn, rất nhanh liền vượt qua những người này, đi đến cao hơn chỗ.

Đi đường núi thật là mệt mỏi đấy, thực tế như Giản Nhược Trần như vậy đã sơ với rèn luyện hơn hai năm rồi, cũng may nàng có linh lực bàng người, lúc này thời điểm sẽ không cậy mạnh rồi, cùng nhau đi tới đều vận chuyển linh lực, tùy thời giải trừ thân thể mệt nhọc.

Ngân tùng sinh trưởng cực nhanh, mười năm thụ linh thì có nửa người ôm hết thô, cao hơn hai mươi thước lớn, thẳng tắp thân cây đến đỉnh bộ phận mới có chi nhánh, hình thành một cái hoa cái, cây cùng cây ở giữa khoảng thời gian bình thường có hai ba mươi mét, chính giữa sinh trưởng đúng rồi không thích ánh mặt trời loại cây.

Giản Nhược Trần chọn lấy cái nhìn qua nhỏ nhất ngân tùng, đem trường bào vật áo nhấc lên quần ở bên hông, từ trong lòng ngực trong túi trữ vật xuất ra màu đen búa.

Giản Nhược Trần không có chém qua cây, đừng nói chặt, chính là nhìn chặt cũng mới ở trên núi quá trình bái kiến, vây quanh ngân tùng dạo qua một vòng, hoạt động một chút tay chân, đem tay áo lại kéo rồi một vòng, hai chân một trước một sau đứng thẳng, hai tay nắm ở búa, giơ lên cao cao, dùng sức một chém, búa hung hăng mà nện xuống, nhẹ nhàng mà khám tiến thân cây lên, ngay cả nửa centimet đều không có, phản tác dụng lực đạo chấn động Giản Nhược Trần hai tay đã tê rần xuống.

Rút ra búa, Giản Nhược Trần liền một mạch, nhưng ở năm sáu sau về sau, tiện tay chưởng như nhũn ra rồi, hai năm không có thể lực rèn luyện thân thể, không lúc trước cái kia tại tập thể hình quán ngăn ngờ chính là hai giờ, hoặc là đối luyện hai giờ Taekwondo còn có thể tinh thần vô cùng phấn chấn được rồi.

Tại chỗ đứng đấy nghỉ ngơi sẽ, vận chuyển công pháp, linh lực trong người tuần hoàn, rất nhanh, lực lượng đã nhận được bổ sung, Giản Nhược Trần lại cầm chặt búa.

Chu Hòa lên núi thời điểm, thấy chính là Giản Nhược Trần vùng búa, dùng sức bổ về phía ngân tùng bộ dạng, ánh mặt trời xuyên thấu qua đỉnh đầu lá cây mảnh vỡ giống như rơi vào trên mặt của nàng, trắng nõn lộ ra đỏ ửng khuôn mặt tràn đầy sức sống.

"Chu quản sự." Giản Nhược Trần buông búa, dùng vạt áo lau sau đố mồ hôi, cười lên tiếng chào.

"Giản sư muội, người thật đúng là tự mình động thủ a." Chu Hòa không tán thành mà lắc đầu, "Giản sư muội muốn lên giao ngoại môn nhiệm vụ, khiến cái này tạp dịch một ngày cho người báo một gốc cây ngân tùng là được rồi."

Giản Nhược Trần cười cười: "Đa tạ quản sự hảo ý, chỉ là của ta lần đầu nhận nhiệm vụ, chặt việc này cũng hiểu được thú vị, ta trước mình làm hai ngày."

Chu Hòa "Sách" rồi một tiếng, nhìn xem ngân tùng bên trên lỗ hổng nói: "Giản sư muội nếu ôm thú vị tâm tính, ta cũng liền không nhiều lắm bảo, bất quá nói thật, đây chặt cây ngân tùng, thực không phải chúng ta tu sĩ nên làm, không có thể động dụng linh lực sống, nên là phạm nhân làm đấy, Thiên Đạo Tông" cũng không có thể không công nuôi những người phạm tặc này không phải."

Người của hai thế giới, luôn có không đồng dạng như vậy tam quan đấy, Giản Nhược Trần chưa từng có nghĩ tới miễn cưỡng người khác tam quan cùng nàng tương hợp, nhưng nàng cũng không muốn nhân nhượng người khác, liền chuyển hướng lời nói nói: "Chặt cây ngân tùng, vẫn luôn là dùng loại này búa chứ "

Chu Hòa gật đầu nói: "Ngân tùng tại luyện chế lúc trước, không thể tiếp xúc linh lực, cũng liền loại này có thể ngăn cách linh lực Trầm Thủy thạch mới có thể đạt được nguyên vẹn ngân tùng."

Giản Nhược Trần biết rõ Chu Hòa không có hiểu ý của nàng, cứ tiếp tục nói: "Ngoại trừ búa, sẽ không có cái khác công cụ?"

Chu Hòa kỳ quái nói: "Chặt từ trước đến nay đều là búa đấy, lại không có phỏng theo vận dụng linh lực, đương nhiên không thể dùng Pháp Khí rồi —— người là chỉ cửa sao?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu.

"Trầm Thủy thạch ngăn cách linh lực, không cách nào luyện chế thành răng cửa hình dáng, cho nên ngân tùng chặt cây mới như vậy phí khí lực ." Chu Hòa nói.

Thì ra là thế, Giản Nhược Trần nhìn chỉ có chưa đủ nửa xích, sâu không quá chỉ một cái lỗ thủng, mình cũng lắc đầu, nếu như không có linh lực tùy thời ân cần săn sóc thân thể khôi phục thể lực, cả ngày nàng cũng chém không được một gốc cây ngân tùng.

"Sư muội cần gì, cứ nói với ta." Chu Hòa khách khí một câu, vẫn còn đứng đấy không hề động.

"Chu quản sự cũng phải thử một chút chặt?" Giản Nhược Trần tự tiểu phi tiểu nhìn Chu Hòa, Chu Hòa cười cười, vẫy vẫy tay xuống núi.

Mãi cho đến mặt trời xuống núi, trong núi rừng chỉ có mơ hồ mờ mờ, Giản Nhược Trần mới rút cuộc chém đứt rồi đây khóa ngân tùng, còn không có tẩy rửa ngọn cây chạc cây.

Ngồi xếp bằng xuống, hành công một chu thiên, thanh trừ mệt nhọc, Giản Nhược Trần thu hồi búa, lặng yên không một tiếng động mà đi xuống

núi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Cười Quỷ Dị

Giản Nhược Trần phải chạy xuống núi đấy, chẳng những chạy xuống núi, còn một đường chạy về ra ngoài cửa ất trang, đương nhiên, thân thể còn không có rèn luyện thành nòng còn không đến mức mang theo chết trăm màu đen búa chạy băng băng, tuy rằng, trong nội tâm nàng là có quyết định này đấy.

Hay vẫn là tu luyện tốt, chạy trốn thở hồng hộc thở không ra hơi thời điểm, chỉ cần linh lực lưu chuyển rất nhanh có thể giải trừ trên thân thể mệt nhọc, có thể đến ất trang cửa lớn thời điểm, Giản Nhược Trần đột nhiên cảm giác được chẳng phải lớn thích hợp, Tội Thể thuật ở bên trong, cũng không có dùng linh lực giải trừ thân thể mệt nhọc mà nói.

Giản Nhược Trần tiếp cái nhìn ngân tàng nhiệm vụ, lại để cho thanh danh của nàng tại toàn bộ ngoại môn đều phát hỏa một chút, không phải tạp dịch chỗ lão giả nói ra đấy, mà là từ ngân tàng chặt cây chỗ đó truyền đi đấy, cùng ngày Giản Nhược Trần lên núi không lâu, liền bắt kịp rồi tạp dịch thay thế, vì vậy, có một cái nữ tu cũng trên chân núi chém ngân tàng chuyện này liền nhanh chóng mà truyền ra.

Giản Nhược Trần từ trở lại ngoại môn ất trang bắt đầu, liền nghênh đón rồi tất cả đưa lên tới ánh mắt, vậy mà phần lớn là đáng thương ánh mắt, Giản Nhược Trần bưng lấy linh thực ăn một nửa, mới giật mình kịp phản ứng đây ánh mắt hàm nghĩa.

Hà Vũ Xuân chờ ở Giản Nhược Trần bên ngoài gian phòng, sắc mặt hắc trầm.

"Những thứ này vàng cầm lấy đi, trực tiếp mượn mấy cái phàm nhân cho người đem nhiệm vụ hoàn thành." Vừa vào cửa, Hà Vũ Xuân liền mang theo nỗi giận ném tới Giản Nhược Trần trong ngực một túi tiền.

Giản Nhược Trần nhéo túi tiền, có chút dờ khóc dờ cười, không phải là thân là tu sĩ chặt đi sao, về phần nha.

"Tông môn nhiệm vụ có thể như vậy hoàn thành?" Giản Nhược Trần hỏi trước.

"Chỉ cần hoàn thành, không phải cướp không phải đoạt —— coi như là cướp phải đã đoạt, đầu nếu không có bị tại chỗ bắt lấy, tông môn cũng sẽ không quản đấy." Hà Vũ Xuân tức giận nói.

"Hà sư tỷ, ta đều cái tuổi này rồi, làm việc có chừng mực đấy." Giản Nhược Trần tiến lên một bước, đem túi tiền thả lại đến Hà Vũ Xuân trên tay, "Ta chẳng qua là cảm thấy, thời gian dài bề quan, thân thể đều không linh hoạt rồi, đang dễ dàng hoạt động một chút."

Hà Vũ Xuân dùng một loại "Người có bệnh a" ánh mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần nói chuyện cử chỉ đều rất bình thường, sao được sự tình liên chưa từng có bình thường qua?

"Người biết tất cả mọi người nói như thế nào người sao? Nói người. . ." Hà Vũ Xuân không muốn lặp lại những lời kia, "Ta đều nói không ra miệng, người hảo ác quý coi như là tu sĩ, còn là một nữ tu, có chút tu sĩ giác ngộ được không?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười: "Nhiệm vụ phải tông môn tuyên bố đấy, nếu như ban bố, chính là thích hợp tu sĩ hoàn thành a, luôn có người ưa thích có không thích đấy, về phần người khác nói cái gì, ta không nhận nhiệm vụ này, nói được cũng sẽ không ít a, Hà sư tỷ, chúng ta tháng sau còn muốn hợp tác, người cũng không hy vọng nghe được người đồng đội

liền một cái như dạng nhiệm vụ đều không thể độc lập hoàn thành thuyết pháp a."

Hà Vũ Xuân đầu giỏi về quyết định biện pháp, bất thiện với khoa môi múa mép đầu khẩu với nhau., Giản Nhược Trần mà nói nghe cũng có đạo lý, nàng xem kỹ lấy Giản Nhược Trần, nàng một thân bụi bặm, đổ mồ hôi ngược lại là tiêu đi xuống, có thể nhìn quần áo đã biết rõ nàng ban ngày thì như thế nào vượt qua đây.

"Có thể ta cũng không muốn nghe đến của ta đồng đội chỉ có thể tiếp loại này vốn là phạm nhân tạp dịch muốn làm nhiệm vụ." Hà Vũ Xuân hay vẫn là mất hứng nói.

"Được rồi, ta thu hồi ta vừa nói sau một câu nói, chẳng qua là, người khác nói cái gì rất trọng yếu sao?" Giản Nhược Trần ôn hòa mà nói.

Hà Vũ Xuân không biết nên nói cái gì.

Người khác nói cái gì rất trọng yếu sao? Tựa hồ không có trọng yếu như vậy, Giản Nhược Trần liền thật sự tuyệt không để trong lòng?

Giản Nhược Trần hay vẫn là ôn hòa mà nhìn Hà Vũ Xuân, trong nội tâm nàng rất ưa thích tiểu cô nương này, nhiệt tâm thực sự không lạm hảo tâm, trợ giúp phương pháp của nàng, nếu không có nàng muốn Luyện Thể, thực tế là có thể tiếp nhận.

Hà Vũ Xuân nhăn nhó mày: "Sáng mai ta cùng Trịnh Cường cũng đi tới."

"Thực sự không cần, " Giản Nhược Trần ngăn cản, "Như vậy, nếu như ta cảm thấy được nhiệm vụ kết thúc không thành, sẽ thấy mười người giúp ta làm."

Hà Vũ Xuân đem túi tiền ném tới trên mặt bàn, không có nói cái gì nữa đã đi ra.

Giản Nhược Trần trong lòng nhận rồi Hà Vũ Xuân tình.

Ngày hôm sau thiên tài sáng, Giản Nhược Trần liền đi ra cửa, ly khai ất trang về sau, tự nhiên lại là đã bắt đầu chạy băng băng, chạy bộ phải Giản Nhược Trần đã từng giữ vững được thật lâu rèn luyện, đến nơi đây hai năm tuy rằng không lớn hoạt động, linh lực nhưng vẫn tại tầm bổ lấy thân thể, thể lực cũng không tính rất kém cỏi, sáng sớm chạy bộ, dù cho rất mệt nhọc rồi, nàng cũng vô ích vận dụng linh lực, ngày hôm qua một canh giờ đường đi, chạy bộ chỉ dùng một phần tư thời gian.

Vẫn còn là tới gần lều thời điểm, trước điều hòa hô hấp mới đi qua, Chu Hòa cũng tại lúc này đi ra khỏi cửa phòng.

"Ôi!!!, Giản sư muội, sớm như vậy." Chu Hòa trước chào hỏi.

"Chu quản sự sớm." Giản Nhược Trần cũng chào hỏi.

Cảm giác, cảm thấy Chu Hòa dáng tươi cười cùng ngày hôm qua không giống với, nhưng Giản Nhược Trần cũng không có suy nghĩ nhiều, bước chân không có ngừng, trực tiếp liền lên núi, mới vừa đi vào trong rừng, liền đem màu đen búa lấy ra chống đỡ trên vai, dưới chân trầm xuống, nhưng bước chân hay vẫn là rất ổn.

Giản Nhược Trần một khi chuyện quyết định, cũng không sẽ bỏ dở nửa chừng, thật giống như lúc trước, nàng có khả năng chịu được tính tình dùng hai năm thời gian phân biệt đem năm hệ Linh căn đều hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể bình thường, hưởng chi đối với rèn luyện thân thể quá trình nàng cũng không xa lạ gì.

Đã đến một ngày trước địa phương, Giản Nhược Trần trước đem linh lực vận chuyển một vòng, sau đó móc ra Lạc Phàm chuẩn bị thịt Yêu thú

khối, trực tiếp dùng búa cắt, trầm trọng búa vậy mà cũng có thể đem thịt thành hơi bạc thành từng mảnh, đúng là khó được, mặc ở trên nhánh cây, tùy ý giật chút ít nhánh cây cỏ dại, ngón tay nhoáng một cái, một điểm ngọn lửa phút chốc xuất hiện ở giữa, đốt lên nhánh cây —— sau đó, ngay tại Giản Nhược Trần còn không có kịp phản ứng thời điểm, nhánh cây tính cả ở phía trên thịt tất cả đều biến thành tro tàn.

Linh hỏa, cứ như vậy hủy Giản Nhược Trần một hồi bữa sáng.

Giản Nhược Trần trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trên mặt đất một ít mảnh tro tàn, trong đầu quả thực muốn vạn mã lao nhanh rồi, nàng đây là muốn chịu đói rồi hả?

Chưa từ bỏ ý định mà bắt nữa tới đây mấy cây nhánh cây, nổi lên một hồi lâu, tự cho là đem hỏa diễm độ ẩm thấp xuống, lúc này mới ngón tay giữa nhọn Linh hỏa lại để sát vào nhánh cây, vô thanh vô tức, nhánh cây ngay cả nửa phần ngọn lửa đều không có dấy lên, liền lại một lần nữa hóa thành tro tàn.

Giản Nhược Trần bị đây ngoài ý muốn nổi giận nở nụ cười, cười cười lại cảm thấy không đúng, chẳng lẽ tu sĩ đều muốn ăn một chút gì còn muốn cùng người phạm bình thường đánh lửa đấy sao? Nhất định là nàng dẫn đốt Linh hỏa phương thức không đúng.

Giản Nhược Trần lại dùng rồi nửa canh giờ ném thử khổng chế hỏa diễm độ ẩm, mãi cho đến cuối cùng đem hỏa hệ linh lực tiêu hao không còn.

Ngày hôm nay, Giản Nhược Trần chém ... nữa chặt đứt một gốc cây ngân tùng, hơn nữa thanh lý rồi một gốc cây ngân tùng chạc cây, đáng tiếc, coi hăn bây giờ thể lực, coi như là vận dụng linh lực, cũng không nên đem ngân tùng vượt qua xuống, về phần kéo xuống? Một, xác thực kéo bất động, hai, thật sự có tổn hại hình tượng.

Cũng may Giản Nhược Trần chống đỡ đôi năng lực cũng rất mạnh rồi, xuống núi về sau, còn có thể bình tâm tĩnh khí mà cùng Chu Hòa nói chuyện với nhau rồi vài câu, hiểu được sau như thế nào đem ngân tàng làm cho xuống núi, biết được luôn luôn là mấy cái phạm nhân tạp dịch cộng đồng vượt qua xuống núi đấy, Giản Nhược Trần lơ đãng mà nhăn nhúm mày.

"Ngày mai còn tới đây a?" Chu Hòa cười nói.

Giản Nhược Trần có chút kỳ quái, Chu Hòa tại sao phải hỏi như vậy? Còn có nụ cười này, có chút quỷ dị.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Mở Ván Bài Rồi

"A, đúng rồi, người còn không biết đấy, người tiếp nhiệm vụ này, ngoại môn mở ván bài rồi, tất cả mọi người đang đánh cuộc người là mình tự lực gánh sinh mà hoàn thành nhiệm vụ, hãy tìm giúp đỡ, hay vẫn là thuê phàm nhân." Chu Hòa cười ha hả đấy, nói lời lại để cho Giản Nhược Trần con mắt chưa phát giác ra trợn to.

"Tìm giúp đỡ việc này tỉ lệ đặt cược thấp nhất, người đều bị bức nhận nhiệm vụ này rồi, liền phải không có cách nào, cũng tìm không đến giúp đỡ, mọi người đa số đều áp người cuối cùng chịu không nổi, thuê phàm nhân."

"Ván bài? Ta?" Giản Nhược Trần một chút cũng cười không đứng dậy, nàng làm cái gì? Rất tốt mà tiếp cái ngoại môn nhiệm vụ, đều muốn bị mở ván bài?

"Cái gì tỉ lệ đặt cược? Nhà cái là ai?"

Giản Nhược Trần liền tiếp trả lời bốn cái dấu chấm hỏi (???).

"Ngoại môn rất lâu không có mở ván bài rồi, trước đó lần thứ nhất hay vẫn là ngoại môn trận thi đấu nhỏ, vốn tất cả mọi người chờ ngoại môn thi đấu đấy, người nhận nhiệm vụ này quá đặc biệt rồi, giống như là lần đầu tiên có nữ tu nhận nhiệm vụ này đấy, tỉ lệ đặt cược nha, tự nhiên là đánh bạc người tự lực gánh sinh hoàn thành nhiệm vụ tỉ lệ đặt cược cao nhất, tỉ lệ đặt cược cũng không giống nhau dạng, tháng này không phải còn có mười hai ngày sao, đánh bạc người mười hai ngày ở trong hoàn thành

nhệm vụ tỉ lệ đặt cược cao nhất, ban ngày ta xem xuống, phải một bồi thường mười hai."

Chu Hòa hay vẫn là cười ha hả đấy, giống như đang nói cực kỳ chuyện thú vị, dù là người trong cuộc liền đứng ở trước mặt mình: "Tối nay là cuối cùng đặt cược kỳ hạn rồi, sư muội, cho ta thấu cái ngọn nguồn, ta mua người cái gì tốt?"

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Chu Hòa con mắt một hồi, bỗng nhiên nở nụ cười: "Người còn không có nói cho ta biết nhà cái là ai."

Đây một mạch, thậm chí ngay cả quân sự hai chữ đều đã quên nói.

"Chu Tước đường đấy." Giản Nhược Trần không có cùng với Chu Hòa nói cho hết lời, xoay người rời đi.

"Ai, sư muội, cho cái lời nói, ta áp cái nào tốt? Người mình không thể tham đánh bạc, ta nếu là thắng, điểm người một nửa." Chu Hòa tại Giản Nhược Trần sau lưng hô.

Giản Nhược Trần đứng xuống, quay đầu, híp mắt cười cười: "Chu sư huynh tin tưởng ta?"

Chu Hòa bị Giản Nhược Trần hô sư huynh hai chữ kinh ngạc xuống, chỉ cảm thấy Giản Nhược Trần ánh mắt âm trầm đấy, trong chớp mắt Giản Nhược Trần đã khôi phục ngày thường lạnh nhạt.

"Sao có thể không tin sư muội đây." Chu Hòa bình tĩnh thần.

"Nếu là tin tưởng, đem người muốn ở dưới tiền đánh bạc cho ta, được chuyện, chúng ta phân chia 5:5 thành." Giản Nhược Trần hé miệng cười cười.

Chu Hòa giật mình, nhất thời không có kịp phản ứng Giản Nhược Trần nói rất đúng cái gì.

"Chu quản sự cũng có thể làm như ta nói giờn." Giản Nhược Trần xoay người rời đi, liền nghe đến Chu Hòa tại sau lưng kêu lên, "Ai, . . . ,. . . ,."

Giản Nhược Trần lần nữa đứng lại, chậm rãi quay người, tự tiểu phi tiểu nhìn qua Chu Hòa, Chu Hòa há hốc mồm, muốn muốn hảo hảo hỏi một chút Giản Nhược Trần, nhưng khi nhìn lấy nàng giống như cười mà không phải cười dáng tươi cười, bỗng nhiên liền hỏi không ra miệng.

Việc này. . . Giản Nhược Trần mới Luyện Khí một tầng đấy, không dám lừa gạt nàng a? Há miệng ra, nói được nhưng là: "Cho người, ta ý định đánh bạc năm khối hạ phẩm linh thạch đấy, toàn bộ cho người."

Nói qua thò tay tại bên hông túi trữ vật chạm đến xuống, trong tay bỗng nhiên hơn nhiều năm miếng sáng lóng lánh Tinh Thạch đi ra.

Giản Nhược Trần ngoắc một cái khóe miệng, từ trong lòng ngực cầm ra bản thân túi trữ vật, chỉ thấy Chu Hòa con mắt thoáng cái trợn tròn, "Người, người đều có túi trữ vật rồi, còn tiếp loại nhiệm vụ này."

Giản Nhược Trần vươn tay: "Đánh bạc hay vẫn là không đánh bạc."

"Đánh bạc, đánh bạc, ta còn có bảy khối Linh Thạch, cho người hết, Giản sư muội, đây chính là ta toàn bộ thân gia rồi." Chu Hòa kêu lên.

"Dễ nói." Giản Nhược Trần đã nắm Linh Thạch thu lại, "Chờ xem." Đi vài bước lại quay đầu lại nói: "Ta cho rằng Chu quản sự đã sớm biết ta có túi trữ vật đấy, chẳng lẽ ta hai tay trống trơn lên núi xuống núi Chu quản sự không có chú ý tới?"

Chu Hòa lại sợ run lên mới nói: "Phàm nhân công cụ đều phóng trên chân núi, luôn luôn đều là tay không bên trên xuống núi đấy."

Giản Nhược Trần không tức giận, nàng một điểm sinh khí ý tứ đều không có, đây là bên trên vội vàng cho nàng đưa Linh Thạch mua bán, tại sao phải tức giận, cách rồi Chu Hòa ánh mắt, nàng liền chạy, ngay cả đôi khát đều quên.

Tiến vào đến ất trang lúc trước, ngoại trừ trường bào bên ngoài nhẹ thất vọng, đã nhìn không tới có gì chặt vật bộ dạng rồi, hay là trước đi nhà ăn, cùng dĩ vãng giống nhau, tại một đồng đủ loại trong tầm mắt, chậm rãi mà đã ăn xong linh thực, đi ra ngoài, đi Phùng Dương chỗ ở.

"Giản đạo hữu a, Luyện Khí một tầng nữa a, chúc mừng." Phùng Dương vừa thấy được Giản Nhược Trần, chính là nổi giận không đánh một chỗ, hẳn dầu gì cũng là chiếu cố qua Giản Nhược Trần đấy, trả lại cho nàng nói qua pháp thuật, dẫn Lạc Phàm tìm nàng, có thể nàng là thế nào làm hay sao?

Tiến giai không nói bên trên hẳn nơi đây nói một tiếng, ngược lại lập tức tiếp chặt cây ngân tùng nhiệm vụ, còn bị mở ván bài, đưa hẳn ngoại môn ất trang mặt đều mất hết, rơi vào tay Lạc Phàm trong lỗ tai, vẫn không thể tưởng rằng hẳn bức bách đấy.

Hẳn hầu như có thể tiên đoán được hẳn tương lai tại ất trang được có bao nhiêu khó khăn, nội môn đệ tử, hay vẫn là Chương môn đệ tử thân truyền đều muốn cho hẳn cái tiểu hài xuyên, không muốn xuyên hẳn đều được mang ơn mà xuyên.

Chỉ nghe mấy chữ này, Giản Nhược Trần đã biết rõ Phùng Dương trong nội tâm được nổi giận tới trình độ nào, nàng mỉm cười, bày ra một phần thành khẩn thái độ nói: "Nhờ có tổng quản chiếu cố, tiến giai về sau đã nghĩ ngại lấy phải báo đáp tổng quản, mới có cơ hội."

Phùng Dương lông mi chọn lấy xuống, báo đáp? Hẳn không nghe lầm chứ.

"Vừa nghe nói Chu Tước đường mở ván bài, Phùng sư huynh còn không có đặt cược a." Giản Nhược Trần nói tiếp.

Phùng Dương nhìn Giản Nhược Trần, trên mặt thần sắc biến ảo xuống, Giản Nhược Trần nhìn tại trong mắt, cười cười: "Phùng sư huynh mình là bất tiện đặt cược đấy, ta cũng bất tiện, bất quá trùng hợp, ta quen bạn mới rồi một vị sư tỷ, vốn nàng muốn phải giúp ta hoàn thành nhiệm vụ."

Phùng Dương không phải không thuận tiện đặt cược, mà là hẳn đặt cược mục tiêu quá lớn, người là nàng ất trang đấy, hẳn muốn như thế nào đặt cược? Đánh bạc Giản Nhược Trần kết thúc không thành nhiệm vụ? Quả thực là cho ất trang mất mặt.

"Người đánh bạc chính người cái gì?" Phùng Dương nhin xuống, còn không có nhin xuống hiếu kỳ.

"Tự nhiên là lớn nhất tiền đánh cuộc." Giản Nhược Trần trong tươi cười mang theo ý vị thâm trường.

Giờ khắc này, khí chất của nàng biến đổi, trong ánh mắt tràn đầy cơ trí, không giống như là một cái Luyện Khí một tầng tu sĩ, ngược lại như là bày mưu nghĩ kế, đem hết thầy đều nắm trong lòng bàn tay.

Tại đây dạng ánh mắt xuống, Phùng Dương không khỏi thần thức xiết chặt, thiếu một ít muốn thần thức kích phát ra đi tới chống cự Giản Nhược Trần loại này bất động thanh sắc uy áp, cũng may chẳng qua là tâm niệm vừa động, không có thay đổi hành động, mà Giản Nhược Trần ánh mắt cũng vừa thu lại, lại khôi phục ngày thường cái loại này lạnh nhạt.

Giản Nhược Trần sau cùng một trạm phải Hà Vũ Xuân sân nhỏ, thuyết phục Hà Vũ Xuân thậm chí không cần dùng ngôn ngữ, chỉ cần đem lóe

sáng Linh Thạch phóng ở trước mặt nàng như vậy đủ rồi.

"Lớn nhất tỉ lệ đặt cược phải một bồi thường mười hai, đề một ngày trước hoàn thành nhiệm vụ liền tăng, cũng đừng để cho Chu Tước đường bồi thường được quá thắm rồi, liền mua đề trước ba ngày a." Giản Nhược Trần gió nhạt mây nói nhỏ.

"Đề trước ba ngày? Một bồi thường chín mười sáu? Người vững tin người có thể đề trước ba ngày hoàn thành?" Hà Vũ Xuân đầu nhìn sang Linh Thạch, liền nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt nói.

"Nghe nói tối nay là ngày cuối cùng đặt cược thời gian." Giản Nhược Trần làm cho đáp phi sở vấn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Bài Mưu Nghĩ Kế

Chu Tước đường không phải ngoại môn một cái gì chính nhi bát kinh cơ cấu, chỉ là một cái trang trí được tương đối hoa lệ sân nhỏ danh tự, cửa biển bên trên rồng bay phượng múa ba chữ to, cũng là mình đặt tên treo lên đấy.

Chỉ có điều một cái sân nho nhỏ liền tự xưng "Đường", tại Thiên Đạo Tông" coi như là người can đảm, nhưng đây tấm bảng từ phủ lên đi tới, Thiên Đạo Tông" sẽ không có xuất hiện bất kỳ bất mãn ngôn luận đi ra, vì vậy Chu Tước đường ba chữ cũng liền dần dần nổi danh đứng lên, không chỉ là ngoại môn, còn có nội môn.

Lúc này đây, nội viện một cây Phượng vĩ dưới cây, một người tuổi còn trẻ đang lệch qua ghế nằm lên, nhìn chăm chăm vào nở rộ Phượng hình vẽ trang trí, một hồi lâu, mới mắt lé cho bên cạnh đứng yên một có người nói: "Điều tra thêm, nàng ở đâu ra nhiều như vậy Linh Thạch."

Bên người hầu hạ vô thanh vô tức mà lui ra, Diệp Phi nhàm chán mà ngồi xuống, liền gặp được quản gia đi tới nói: "Nội môn Lạc Phàm cũng mua hai mươi Linh Thạch tiền đặt cược, một bồi thường chín mươi sáu."

Diệp Phi Dương nhướng mày cọng lông, "Bọn họ gần đây có liên hệ không có?"

"Lần gần đây nhất phải Giảm Nhược Trần trước khi bế quan, khi đó Giảm Nhược Trần hay vẫn là dẫn khí nhập vào cơ thể, Lạc Phàm vừa Trúc

Cơ, về sau một tháng không đến, Giản Nhược Trần liền tiến giai rồi." Quản gia đáp.

"Cùng nhau tiến tông môn, giúp đỡ một chút phải nên phải đấy, thực tế bọn họ còn có sinh tử tình cảm, chẳng qua là như vậy tín nhiệm. . ." Diệp Phi trầm ngâm xuống, bỗng nhiên nở nụ cười, nụ cười này, lại để cho khóe mắt của hắn có chút bên trên chọn, một đôi hoa đào mắt nhìn quanh chiếu sáng.

"Khá tốt cũng còn biết làm, không có đem hạng nặng thân gia đều để lên."

Quản gia chần chờ sau: "Hai ngày, Giản Nhược Trần cũng chỉ chém hai khóa ngân tùng, ngay cả vận đều không có vận xuống, đề trước ba ngày hoàn thành, cũng quá vô lễ rồi a."

"Ai nói hoàn thành nhiệm vụ chỉ cần chặt cây mười khóa ngân tùng cũng vận xuống hay sao? Chỉ cần nàng hoàn thành điểm số là đủ rồi." Diệp Phi nheo mắt lấy quản gia nói ra.

"Thiếu gia nói là, Giản Nhược Trần có thể gia tăng ngân tùng chặt cây khóa mấy, thay thế vận chuyển? Chẳng qua là nàng một người coi như là ngày đêm đều không nghỉ ngơi, không hạ sơn, cũng chính là gấp đôi phân lượng, vận chuyển một gốc cây ngân tùng điểm số muốn cùng chặt cây một gốc cây ngân tùng giống nhau, nếu là nàng dùng vàng thuê tạp dịch rồi, hoặc là tìm những người khác hỗ trợ, cũng là nàng thua." Quản gia khó hiểu nói.

"Nếu không hai ta đánh bạc một chút, ta cá là Giản Nhược Trần khẳng định đúng lúc là đề trước ba ngày hoàn thành nhiệm vụ." Diệp Phi nhiều hứng thú mà đối với quản gia nói.

"Thiếu gia nói đùa, Thiếu gia muốn đánh bạc sự tình còn chưa bao giờ thua quá." Quản gia nghiêm trang mà cự tuyệt.

"Ha ha, còn có mười ngày, ân, phải bảy ngày liền thấy rõ ràng rồi, không vội." Diệp Phi không thú vị mà chuyển cái người.

"Thiếu gia, đây một rút về sau, cũng nên cân nhắc tiến giai rồi." Quản gia nhịn không được nói.

"Đầu hỏa thuộc tính tiến giai. . ." Diệp Phi lắc đầu, "Khó được ta mộc hỏa đất tam linh căn, như thể tương sinh, chỉ có tiến giai một cái Linh căn, đáng tiếc."

Quản gia đã trầm mặc sẽ mới nói: "Có thể là thiếu gia, người đang luyện nội giãn hậu kỳ phá vỡ đã ba năm rồi."

Diệp Phi cười lạnh một tiếng: "Đây không phải rất tốt sao, ta không tiến giai, sẽ không có phiền toái."

Diệp Phi phải mộc hỏa đất tam linh căn, loại này Linh căn tại tam linh căn trong là rất khó được đấy, ít nhất phải so với hỏa nước song Linh căn loại này giúp nhau tương khắc muốn tốt rất nhiều, chẳng qua là, đầu đơn linh căn tiến giai, hẳn chính là không cam lòng.

Mộc sanh hỏa, hỏa sinh thổ, thật tốt Linh căn, thế nhưng là mộc lại khắc đất, vốn nên mạnh nhất Thổ Linh căn bản ngược lại đã thành yếu nhất.

Quản gia im ắng mà thở dài.

Giản Nhược Trần biết rõ đêm nay sẽ có mấy cái ngủ không ngon giấc, nàng cũng đồng dạng, ly khai Hà Vũ Xuân sân nhỏ, trực tiếp trở lại chính mình phòng nhỏ, căn phòng nhỏ đèn một mực đốt sáng đến sau nửa đêm, về sau, Giản Nhược Trần mới mặc quần áo ngủ hai canh giờ, trời còn chưa sáng, liền rời khỏi phòng.

Hấp thụ một ngày trước chịu đói giáo huấn, Giản Nhược Trần tới trước nhà ăn đóng gói rồi ba phần đồ ăn, đưa trong tay điểm cồng hiến hoa được sạch sẽ, ly khai ất trang không lâu, liền lại một lần nữa mở ra đi nhanh chạy.

Chu Hòa nhàm chán mà ngồi ở trước cửa, ánh mắt lại thỉnh thoảng nhìn liếc ngoài núi đường, hôm qua cái xúc động nhất thời đem tất cả Linh Thạch toàn bộ xuất ra đi tới đánh bạc, cả buổi mới hồi phục tinh thần lại, Giản Nhược Trần lấy cái gì đánh bạc cao nhất tiền đặt cược? Có thể hăn kỳ quái hơn chính là mình, làm sao lại đã tin tưởng Giản Nhược Trần.

Hăn trăm phần trăm đích xác xác định, Giản Nhược Trần không có cho hăn gây mê hoặc tính pháp thuật, có thể hăn chính là không hề đề phòng mà đã tin tưởng, suy tư nửa cái buổi tối, vô số lần nhớ lại lúc ấy Giản Nhược Trần nhất cử nhất động mỗi tiếng nói cử động, Chu Hòa không phải không thừa nhận, Giản Nhược Trần trên người có loại lại để cho người tín nhiệm khí chất, việc này khí chất cùng tu vi của nàng không quan hệ.

Cơ hồ là cùng ngày hôm qua giống nhau thời gian, Giản Nhược Trần quả nhiên đã đến, tạp dịch đều vẫn chưa rời giường, toàn bộ lều yên lặng, chỉ có ngồi Chu Hòa, cùng đi tới Giản Nhược Trần.

"Chào buổi sáng, Chu quản sự." Giản Nhược Trần cười nhạt chấp tay thi lễ.

"Người rơi xuống cái đó cuộc đánh cá?" Chu Hòa gọn gàng dứt khoát nói.

"Gấp ba cao nhất tỉ lệ đặt cược, một hồi có thể công bố ra a." Giản Nhược Trần nói.

"Gấp ba!" Chu Hòa thoáng cái nhảy dựng lên, "Đề trước ba ngày, người điên rồi?"

Giản Nhược Trần chọn sau lông mi, vẻ mặt ôn hoà nói: "Chu sư huynh, ta đây có ít đồ cho người xem nhìn."

Nói qua đưa tay ngả vào trong ngực, cầm đi ra thời điểm, trong tay hơn nhiều mấy trang giấy.

Chu Hòa còn khiếp sợ lấy, vô thức tiếp nhận giấy, trên giấy đa số là mưu toan, hẩn xoát xoát liếc nhìn, sau đó ngẩng đầu, ánh mắt so với lúc trước còn khiếp sợ hơn.

"Người. . . Người như thế nào nghĩ ra?" Chu Hòa kêu lên.

Giản Nhược Trần thở dài: "Ta không rõ, vì cái gì không cần túi trữ vật đem ngân tàng sắp xếp đi tới."

"Không có không thuộc tính tu sĩ, tất cả ngân tàng tại luyện chế lúc trước cũng không thể tiếp xúc linh lực, muốn muốn lấy được thuần túy nhất lá bùa, cũng chỉ có thể phạm nhân động thủ." Chu Hòa kêu lên.

Tại sao không nói còn muốn đơn linh căn tu sĩ mới có thể luyện chế? Giản Nhược Trần trong lòng bĩu môi, ngoài miệng lại nói: "Rất đơn giản, ta cũng cần thẳng được tiền đặt cược."

Chu Hòa lại cúi đầu nhìn xem bản vẽ, ngẩng đầu thời điểm nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt liền khó hiểu rồi, "Vật này người cho đến tông môn, có thể miễn người vài năm nhiệm vụ."

Giản Nhược Trần nhún nhún vai: "Có thể cho ta điểm cống hiến, hoặc là một quả tạ tạm thời không dùng đến Linh Đan, cái nào cũng không bằng Linh Thạch được rồi."

"Vì cái gì cho ta?" Chu Hòa hay là hỏi nói.

"Người cho ta mười hai miếng Linh Thạch, sau khi chuyển thành công một nửa điểm." Giản Nhược Trần cười rất là vui vẻ, "Giao cho người rồi, ta còn muốn nhiều chém gấp đôi ngân tàng, nếu là Chu sư huynh thuận tiện, giúp ta đổi hai quả Tịch Cốc đan."

Chu Hòa nhìn Giản Nhược Trần lên núi bóng lưng, vẫn còn có chút không thể tin được vận khí của mình, Giản Nhược Trần là hãn quý nhân?

Hắn lại cúi đầu nhìn xem trong tay bản vẽ, tại trong đầu tính toán xuống, đem bản đồ giấy thu được trong túi trữ vật, bắt một cái vừa đẩy cửa ra tạp dịch phân phó vài câu, vội vàng ly khai.

Giản Nhược Trần tuyệt không lo lắng Chu Hòa sẽ không dựa theo ý nghĩ của nàng làm, từ trước đến nay phú sức người trì, có thể tại ngoại môn làm quản sự ý nghĩ đều rõ ràng, mà cùng những thứ này kẻ quản lý giao tiếp cũng là Giản Nhược Trần am hiểu nhất đấy, nàng có thể đơn giản mà đã biết rõ bọn họ cần là cái gì.

Mỗi người đều có nhược điểm đấy, thân thể to lớn chính là quyền, tiền, tình, đối với các quản sự mà nói, chính là quyền cùng trước rồi, không có người sẽ cự tuyệt đưa tới cửa trở lại tiền.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Chúng Ta Hợp Tác

Chu Hòa một người ăn không vô công trình lớn như vậy.

Từ chân núi đến giữa sườn núi, ít nhất phải thành lập bảy tòa khổng chế dẫn dắt dây thừng độ cao chống đỡ tháp tòa, tháp chỗ ngồi còn có lắp đặt bên trên ròng rọc, dẫn dắt dây thừng còn muốn đầy đủ dài, nếu như thời gian đầy đủ, hẳn có thể tìm tị nạn trong thợ rèn để hoàn thành những thứ này, nhưng là muốn đến hẳn giao cho Giản Nhược Trần phải mười hai nhanh Linh Thạch, là hẳn biết, cái này công trình nhất định phải có ngoại môn tu sĩ tham dự.

Giản Nhược Trần có thể đem công lao này tiện tay liền đưa cho hẳn, hẳn có thể không tin Giản Nhược Trần một điểm kế hoạch đều không có, đêm qua nàng mới biết được Chu Tước đường cầm nàng thiết lập ván bài, nháy mắt thời gian liền nghĩ đến lợi dụng ván bài kiếm một số, nhất là nàng đối với chính mình lạt mềm buộc chặt, quả thực là đã tính trước.

Chu Hòa có thể không tin Giản Nhược Trần chỉ giúp rồi một mình hẳn —— hẳn không muốn thừa nhận cũng phải thừa nhận, Giản Nhược Trần làm giống như đã sớm từng bước một quy hoạch đi ra đây, tuy rằng, nàng căn bản không có lúc kia.

Vậy Giản Nhược Trần cũng liền thật là đáng sợ, được tư duy nhạy cảm tới trình độ nào đây? Nàng mới Luyện Khí một tầng, việc này ý nghĩ, nói không chừng về sau ngoại môn Đại tổng quản đều là của nàng.

Chu Hòa đã đến ngoại môn, tới trước Chu Tước đường bên ngoài dạo qua một vòng, chỗ đó vây quanh đang dần dần tản đi, nhìn hẩn lấy lớn nhất tỉ lệ đặt cược bên trên mua trị số một hồi, quay người hướng ra phía ngoài cửa ất trang đi đến.

Giản Nhược Trần quả nhiên không phải chỉ giúp rồi một mình hẩn, còn có ai có thể xuất ra nhiều như vậy Linh Thạch đây?

Chu Hòa cùng Phùng Dương giữa cũng không quá nhiều cùng xuất hiện, chẳng qua là lẫn nhau biết có người như vậy mà thôi, dù sao Chu Hòa thuộc hạ đều là phạm nhân tạp dịch, quanh năm suốt tháng nếu không ly khai lều, ngay cả người tu sĩ bóng dáng đều không thấy được, ách, bất quá bây giờ mỗi ngày có thể gặp được.

Giống như Giản Nhược Trần nói nghĩ như vậy, có thể làm quản sự đầu người nào đều linh hoạt, Chu Hòa một người ăn không vô việc này công trình, duyên cớ với thời gian, Giản Nhược Trần giống như là đoán chắc giống nhau, đoán chắc Chu Hòa sẽ tìm Phùng Dương.

Ngân từng tác phường phải Chu Hòa một mẫu ba phần đất ngoại trừ ngoại môn Đại tổng quản, người bên ngoài muốn nhúng tay, đều muốn trước suy nghĩ một chút, mà ngân từng tác phường, lúc trước cũng thực đang không có cái gì có thể nhúng tay, nhưng bây giờ không phải là rồi.

Phùng Dương nhìn xem Chu Hòa giao cho trong tay hẩn một trang giấy, vậy bên trên chỉ có một nguyên vẹn kết cấu, biểu hiện ra từ trên xuống dưới vận chuyển quá trình, chi tiết bản vẽ vẫn còn Chu Hòa trong tay, nhưng không cần chi tiết, chỉ cần như vậy vừa nhìn, hẩn liền đã hiểu Chu Hòa ý tứ.

"Chu đạo hữu muốn xây dựng việc này. . . Đường cáp treo?" Phùng Dương nhìn liếc bên trên danh tự, cảm thấy danh tự rất là chuẩn xác, "Như

thế, ngân từng vận chuyển hầu như liền không dừng đến nhân lực rồi, Chu đạo hữu thật sự là tốt tưởng tượng."

Chu Hòa cười nói: "Phùng tổng quản cũng nói cái đề nghị này tốt, vậy dĩ nhiên là phải tốt rồi, ta nghĩ muốn tại trong vòng năm ngày đem cái này đường cáp treo xây dựng thành công, còn muốn xin Phùng tổng quản hỗ trợ." Chu Hòa lảng tránh rồi tưởng tượng trả lời.

Phùng Dương ánh mắt từ trên giấy bên trên dịch chuyển khỏi, nhìn Chu Hòa, giống như tùy ý nói: "Những thứ này cái giá không cần quá tốt tài liệu, bình thường thiết khí là được rồi, cũng không cần cố ý luyện chế, bình thường thợ rèn đều có thể hoàn thành, nếu tại trong vòng năm ngày, thời gian chặt một chút."

Chu Hòa thở dài nói: "Đúng vậy a, báo cáo tông môn, thời gian sẽ dài hơn, dù sao cũng phải tiết kiệm tạp dịch nhân lực, tông môn cũng chưa thấy để ở trong lòng, kỳ thật việc này đường cáp treo phải không sao cả đấy, quan trọng là ... Đề cao ngân từng sản lượng, tiết kiệm xuống nhân lực hoàn toàn có thể cho sản lượng tăng lên gấp đôi đấy."

Phùng Dương phối hợp gật đầu: "Trầm Thủy thạch làm nhờ cậy xe, ta có thể giải quyết, những thứ này cái giá cùng dây thừng. . ."

Chu Hòa sáng khoái nói: "Cái giá cùng dây thừng còn có ròng rọc ta để hoàn thành, bất quá dẫn dắt dây thừng trận bàn, việc này muốn tìm nội môn Luyện Khí Sư rồi."

Phùng Dương ngẫm lại nói: "Cũng giao cho ta a, bất quá. . ." Hắn trầm ngâm thanh âm, "Về sau. . ."

"Đây tự nhiên là hai người chúng ta hợp tác rồi." Chu Hòa cắt đứt Phùng Dương mà nói.

Hai người nhìn nhau một hồi, Phùng Dương cuối cùng gật gật đầu.

Giản Nhược Trần nếu như đem bản đồ giấy cho hắn, nói cái gì cũng không có, chính là không muốn kể công rồi, nhưng Chu Hòa cũng cũng không có tính toán đem công lao toàn bộ làm của riêng, tông môn cuối cùng ban thưởng hắn khẳng định phải phân cho Giản Nhược Trần một bộ phận đấy, nhưng dưới mắt, không thích hợp đem Giản Nhược Trần đưa ra đi tới.

Chắc hẳn, Phùng Dương cũng có như thế ý tưởng, hai người ai cũng không có đề Giản Nhược Trần danh tự, lại cùng nhau nghiên cứu rồi bản vẽ, quyết định chi tiết, Chu Hòa ly khai ất trang lúc trước, cố ý đã đến nhà ăn, đóng gói rồi thập phần linh thực.

Ngoại môn lại một lần nữa náo nhiệt lên, nhà ăn bên trong nghị luận thanh âm tối đa, Chu Hòa nghe xong một hồi, đều là nói tỉ lệ đặt cược sự tình, đối với có đề ép hơn mười miếng Linh Thạch một bồi thường chín mười sáu nhao nhao cảm thán, đối với Giản Nhược Trần xưng hô đã sớm biến thành "Cái kia chém ngân tòng ngũ linh căn" .

Giản Nhược Trần việc này ngũ linh căn còn thật lợi hại a, mới Luyện Khí một tầng, liền đem ngoại môn trộn lẫn ra động tĩnh lớn như vậy, nếu Trúc Cơ rồi, còn không nhất định sẽ như thế nào đây.

Trúc Cơ? Nàng một cái ngũ linh căn có thể Trúc Cơ? Chu Hòa lắc đầu, đem đóng gói linh thực chứa vào trong túi trữ vật, mới quay người lại, liền thấy được một đôi đẹp mắt hoa đào mắt.

"Diệp thiếu gia." Chu Hòa cười bề bộn chấp tay thi lễ.

"Chu quản sự rảnh rồi như vậy a." Diệp Phi đứng ở Chu Hòa ly khai phải qua trên đường, chống đỡ Chu Hòa đường đi.

Chu Hòa khóe miệng co quắp rút, rút cuộc là ai rảnh rồi như vậy a, đứng ở nhà ăn trong ngăn trở người khác đường đi.

Nhưng vẫn là cười nói: "Đây không phải thềm đến sao, đã muốn mấy phần linh thực trở về."

"Bữa ăn này đường ở đâu có cái gì ngon miệng linh thực, khó được Chu quản sự nói tiếng thềm, ta mời người ăn một hồi nghiêm chỉnh linh thực." Diệp Phi cười híp mắt nói.

"Trong nơi này tốt, rồi hãy nói ta đi ra lâu rồi, lều bên kia đều là tạp dịch, còn không có người tu sĩ nhìn chăm chăm vào, ngày khác ta nhất định đến thăm bái phỏng Diệp thiếu gia." Chu Hòa vội vàng nói.

"Tại sao không có tu sĩ, người bên kia không phải còn có cái nữ tu sao, như thế nào, Chu quản sự xuống núi thời điểm, không có nhìn thẳng người nữ kia tu thay người xem quản một chút?" Diệp Phi không có hảo ý mà nói.

"Diệp thiếu gia nói giỡn, Giải đạo hữu phải đi hoàn thành nhiệm vụ, ta ở đâu có thể làm cho Giải đạo hữu thay ta trông giữ lều." Chu Hòa cười làm lành lấy.

"Cũng thế, lều trì hoãn không được, ai nha, Chu quản sự đây ly khai cũng có một hồi rồi a, vậy đúng là nên rời đi rồi." Diệp Phi tránh ra bên cạnh thân thể.

Chu Hòa cảm giác, cảm thấy Diệp Phi có điểm quái dị, có thể lại nói không nên lời quái dị ở nơi nào, người thiếu gia này đừng nói hăn, toàn bộ Thiên Đạo Tông” ngoại môn ai có thể chọc được đây?

Hăn thật có lỗi tựa như chấp chấp tay, thầm nghĩ lập tức rời đi, đi về phía trước hai bước, chỉ thấy Diệp Phi rất tự nhiên đi theo hăn kề vai sát cánh, cùng một chỗ đi ra ngoài.

"Ồ, Chu quản sự không trở về lều?" Diệp Phi kỳ quái nói.

Chu Hòa còn muốn tìm người làm một đồng khung sắt tử, luyện chế ròng rọc dây kềm dây thừng, ra ất trang đại môn chạy đúng rồi ngoại môn luyện khí đường phương hướng, nghe được Diệp Phi hỏi như vậy, mới giật mình Diệp Phi còn đi theo hã, không khỏi dừng bước.

"Diệp thiếu gia, ta khó được xuống núi một lần, cũng nên duy nhất một lần đem tất cả mọi chuyện đều xong xuôi, ta đi trước luyện khí đường."

Diệp Phi gật gật đầu, nhìn tư thế giống như cùng với Chu Hòa còn cùng đi tựa như, Chu Hòa kỳ quái nói: "Diệp thiếu gia cũng muốn đi luyện khí đường?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Người Tồn Kém Rồi

"Ta cũng tiếp chặt cây ngân tùng ngoại môn nhiệm vụ, dù sao cũng không có sự tình, cùng với người cùng một chỗ đi trước luyện khí đường a." Diệp Phi không sao cả mà nói.

Chu Hòa lấp bắp kinh hãi, trong đầu xoát xoát vòng mấy vòng, nhìn hẩn rồi ngoại môn tiền đặt cược, coi như là Giản Nhược Trần thắng, Chu Tước đường cũng là kiếm lớn một số đấy, Giản Nhược Trần một cái Tiểu Tiểu nữ tu, như thế nào nhằm trúng Diệp Phi tự mình xuất thủ?

Có thể hẩn Chu Hòa một cái ngoại môn nho nhỏ quản sự, nào dám quản Diệp Phi Thiếu gia nhân sự, nửa miệng mở rộng giật mình xuống, bị Diệp Phi ôm lấy khoe miệng giống như cười không cười mà nhìn hai mắt, ngoại trừ "Tốt" chữ, nhiều chữ cũng nói không nên lời.

Chu Hòa đến luyện khí đường là muốn đổi lấy thiết khí đấy.

Chế tác đường cáp treo cái giá tổng cộng bảy tòa, chỉ cần bình thường gang thêm chút luyện chế có thể, Chu Hòa chuẩn bị đổi lấy có sẵn cây sắt, sẽ tìm mấy cái lại Hòa Linh Căn tu sĩ cùng một chỗ ngay tại lều bên kia đã làm ra.

Thứ nhất phải tiết kiệm phí tổn, thứ hai đổi lấy cây sắt cũng không người nào biết hẩn muốn làm cái gì, ba chính là, không có lớn như vậy túi trữ vật giả dạng làm phẩm.

Bản vẽ cũng không có chính xác đến mỗi căn bản cây sắt chiều dài độ rộng, nhưng chỉ cần nhìn xem bản vẽ, ước chừng có thể tính ra nên muốn

cái gì dạng cây sắt, nhất là Chu Hòa loại này đối với ngân tàng sức nặng cùng vận chuyển tương đối hiểu rõ.

Gang luyện khí đường quyết định không thiếu, nhưng hợp yêu cầu gang đầu lại không nhiều, Chu Hòa còn muốn cầu hơi chút tinh luyện xuống, chính là đi tới trừ gang trong bộ phận tạp chất, khó khăn đúng rồi dài tác, luyện khí đường còn không có luyện chế qua dài như vậy xích sắt, hay vẫn là hơn mười cổ mảnh dây kẽm vận thành một cổ dây.

Xuất phát từ lễ phép, Diệp Phi chưa cùng lấy Chu Hòa, mình ở luyện khí đường dạo qua một vòng, vô cùng buồn chán, không bao lâu Chu Hòa đi ra, trên mặt rất nhẹ nhàng.

Chu Hòa trong nội tâm kỳ thật không thoải mái.

Hắn cần đơn giản rèn luyện gang số lượng quá lớn, một ngày thời gian ra không được, bất quá rèn luyện gang hắn còn cần gia công đến cùng một chỗ, cũng không phải một ngày sống, đã hẹn ở sáng mai tới đây lấy một nửa, hắn suy nghĩ sẽ tìm ai cùng một chỗ làm, gương mặt chứng kiến Diệp Phi, liền lại lo lắng lên Giản Nhược Trần trở lại.

Diệp Phi trong nội tâm bức bối, mặt ngoài một điểm cũng nhìn không ra, lão đạo bộ dạng cũng không giống người tu sĩ —— cái đó người tu sĩ ngày từng ngày mà không hề quan tu luyện, cả ngày ngoại môn trong lắc lư không làm việc đàn hoàng đây —— rõ ràng Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong rồi, còn hết lần này tới lần khác tiếp một cái chặt cây ngân tàng nhiệm vụ.

"Diệp thiếu gia, lều bên kia đều là phạm nhân tạp dịch, phạm nhân sao, một điểm quy củ cũng không có, làm việc thời điểm đều là trần trụi người đấy, không có dơ Diệp thiếu gia mắt." Chu Hòa thử thăm dò nói.

"Như thế nào? Một cái ngoại môn nữ tu đều có thể hoàn thành nhiệm vụ, Chu quản sự cho là ta kết thúc không thành?" Diệp Phi không có lưu tình mặt, gọn gàng dứt khoát nói.

Diệp Phi không cần phải cho ngoại môn bất luận cái gì tu sĩ lưu tình mặt, đừng nói ngoại môn rồi, chính là nội môn Trúc Cơ Kỳ tu sĩ nhìn thấy hẳn đều được khách khách khí khí đích.

Tu sĩ với thực lực luận cao thấp không giả, nhưng thực lực hai chữ, kể cả phạm vi có thể đã rộng rãi rồi.

Quả nhiên, Chu Hòa sắc mặt có chút thay đổi, Diệp Phi lời này rõ ràng chính là biết rõ hẳn cũng tham dự đến ván bài trong đi tới đấy, tuy rằng hẳn không có có chính mình đi tới tiền đặt cược, có thể đặt cược đúng rồi một cái kẹt tại Luyện Khí ba tầng nữ tu, còn trọn vẹn rơi xuống năm mươi hai miếng hạ phẩm linh thạch tiền đặt cược.

Một cái Luyện Khí ba tầng nữ tu, nơi nào đến được hơn năm mươi miếng Linh Thạch, đừng nói Diệp Phi rồi, chính là hẳn Chu Hòa, thêm chút nghe ngóng, đã biết rõ người nữ kia tu cùng Giải Nhược Trần đã từng nói qua mấy câu, còn có Lạc Phàm vậy mà cũng mua đồng dạng tiền đặt cược, kẻ dân cũng đoán được người nữ kia tu đặt cược Linh Thạch nơi nào đến được rồi.

Chu Hòa vội vàng nói: "Đâu có đâu có." Có thể nói bốn chữ này về sau, bình thường xảo ngôn lệnh sắc đấy, lúc này lại á khẩu không trả lời được, không biết rồi hãy nói chút ít cái gì tốt.

Diệp Phi nheo mắt rồi Chu Hòa liếc, hừ một tiếng nói: "Đề trước ba ngày, ta ngược phải muốn biết, nàng như thế nào đề trước ba ngày hoàn thành, cũng làm cho ta tâm phục khẩu phục."

Chu Hòa chẳng qua là ha ha cười, lời này, hẳn không có cách nào xuống tiếp.

Hai người cược trình đều rất nhanh, trở lại lều thời điểm còn chưa tới giữa trưa, Chu Hòa cho Diệp Phi rời đi bình thường quá trình, biết rõ Diệp Phi ý của Tuý Ông không phải ở rượu (có dụng ý khác), cũng không dám

ngăn trở Diệp Phi lên núi, cũng may Diệp Phi nhân phẩm phải tin được đấy, sẽ không âm thầm đối với Giản Nhược Trần gian lận.

Nhưng vẫn là cùng Diệp Phi lên núi, giới thiệu ở đâu chặt ít người chút ít, cũng liền đường như rất tùy ý mà nhắc tới Giản Nhược Trần chặt địa phương.

Hai người đến trên núi thời điểm, Giản Nhược Trần vừa làm cho thất bại rồi một gốc cây ngân tùng.

Giản Nhược Trần đã tìm được chút ít chặt cây ngân tùng bí quyết, đối với lực lượng khổng lồ cũng thuận buồm xuôi gió đứng lên, nàng trước kia mặc dù không có chém qua cây, thế nhưng là Taekwondo đai đen không phải luyện không đấy, toàn thân cơ bắp một khi điều động, là có thể đem lực lượng toàn tập trong đến trên hai tay.

Như thế, đây khóa ngân tùng thân cây bên trên sẽ không có một chút dư thừa vết búa, búa mỗi một lần rơi xuống, đều cơ hồ phải đều đều trát đến thân cây, Chu Hòa cùng Diệp Phi đang chứng kiến ngã xuống đất ngân tùng, phía trên bóng loáng thiết diện (mì) đối diện của bọn hắn.

"Giản sư muội, người. . ." Chu Hòa nhảy qua đi tới, nhìn chăm chăm vào ngân tùng thiết diện (mì) nhìn sẽ, nếu như không phải ngân tùng không thuộc tính đặc điểm, hẳn quả thực cho rằng đây mặt ngoài vết thương phải Pháp Khí tạo thành.

"Như thế nào đây?" Giản Nhược Trần khó được có tính trẻ con một mặt, nhìn Diệp Phi, bên trên sau dò xét xuống, dù sao hầu như tất cả đệ tử ngoại môn tu vi đều so với nàng cao, nhìn không ra tu vi cao hơn trở lại sẽ không dừng lại hai cấp độ rồi, cũng sẽ không ở ý tu vi rút cuộc là bao nhiêu.

"Lợi hại! Lợi hại!" Chu Hòa nhin không được duỗi ra ngón tay cái, trong nội tâm tính toán xuống, đây mặt ngoài vết thương nếu hẳn có thể

làm được hay không, chưa phát giác ra liền lắc đầu, thuần túy thân thể lực lượng, hắn cũng có nắm chắc búa đều chém vào cùng một vị trí lên, nhưng như vậy tiết kiệm khí lực cách làm, không phải hai ba ngày liền luyện ra được.

Gặp lại sau Giản Nhược Trần nhìn qua Diệp Phi, vội hỏi: "Giản sư muội, ta giới thiệu cho người a, vị này chính là Diệp Phi Diệp thiếu gia, Chu Tước đường chính là hắn khởi đầu đấy."

Giản Nhược Trần chọn lấy sau lông mi, chớp tay cười nói: "Thất kính, ván bài phải Diệp thiếu gia mở đó a, không có ý tứ, muốn cho người tổn kém rồi."

Nếu là Chu Tước đường Đường chủ, vậy lên tới đây trên núi ý tứ liền không cần nói cũng biết, chân nhân trước mặt không cần phải nói láo, Giản Nhược Trần cũng không có cho là mình mua sắm tiền đặt cược có gì nghiêm mật, chỉ cần hơi có chút đầu óc có thể đoán ra tiền đánh bạc nơi phát ra, huống chi Chu Tước đường người.

Diệp Phi nha nhưng dưới, từ nhìn thấy Giản Nhược Trần về sau hắn cũng có chút giật mình, Giản Nhược Trần đây mới mở miệng, giật mình liền trở nên có chút thường thức.

Nguyên bản hắn cho rằng Giản Nhược Trần nên một cái ngốc lớn khờ thô hình tượng, ít nhất cũng là nhìn qua như phạm nhân chắc chắn nữ tử như vậy cường tráng, bằng không thì sao có thể vững mạnh được rất tốt búa chém vào lên ngân tòng.

Có thể vừa lên trong núi, nhìn thấy Giản Nhược Trần đây gầy yếu ớt dường như yếu đuối bộ dạng, trước hết để cho hắn giật mình xuống, tiếp theo chứng kiến ngân tòng mặt ngoài vết thương, lại để cho hắn lại bội phục dưới, nghe nữa đến Giản Nhược Trần những lời này, đã biết rõ, trước mặt nữ tu tuyệt đối không phải bình thường.

Không phải có tuyệt đối tự tin, sẽ không dám như vậy đối mặt so với
nàng tu vi cao tu sĩ, như vậy trực tiếp thừa nhận là nàng mua vậy một bồi
thường chín mươi sáu tiền đặt cược đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Có Chút Chú Ý

"Nguyễn thua cuộc, ván bài sao, mở chính là vì đánh bạc, bất quá Giản đạo hữu hiện tại nói thẳng, hơi sớm a." Diệp Phi cười, dường như một chút cũng không có cho rằng Giản Nhược Trần sẽ thẳng.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, dường như không có nghe hiểu Diệp Phi lời nói bên ngoài ý tứ nói: "Cũng thế, còn có bảy ngày đây."

Lời này, rõ ràng chính là trực bạch nói cho Diệp Phi, nàng Giản Nhược Trần thẳng định rồi.

"Giản sư muội, Diệp thiếu gia cũng nhận được chặt cây ngân tùng nhiệm vụ, ta đây còn muốn cùng Diệp thiếu gia tuyên chỉ? ." Chu Hòa vội vàng xen vào nói.

Giản Nhược Trần lông mi du dương, một lần nữa mắt nhìn Diệp Phi, ánh mắt kia trong rõ ràng mang theo chút ít kinh ngạc, sau đó bỗng nhiên khóe miệng hướng lên ngoắc ngoắc, nụ cười này xem trọng Diệp Phi rất không thoải mái.

"Không vội, ta xem đây khóa ngân tùng miệng vết thương như thế trơ nhẵn, đều muốn cùng Giản đạo hữu thỉnh giáo một ít, không biết có thể thuận tiện?" Diệp Phi khóe mắt thoáng hướng lên khơi mào, hoa đào mắt cũng mang theo vui vẻ, giống như chân tâm thật ý thỉnh giáo một phen.

Chu Hòa sợ run lên, tu sĩ ở giữa giúp nhau thỉnh giáo, ở đâu phải như vậy tùy tùy tiện tiện liền mở miệng đấy, từ trước đến nay thỉnh giáo hai chữ này, hoặc là đối với sư tôn, gánh vác truyền công sư huynh, hoặc là chính là

khiêu khích đại danh từ, còn có, cũng không có đẳng cấp cao tu sĩ hướng cấp thấp tu sĩ thành giáo đấng.

Diệp Phi có thể nói như vậy, Giản Nhược Trần vô luận là trả lời thế nào, có đáp ứng hay không, nghiêm chỉnh mà nói đều là đắc tội với người đấng.

"Diệp thiếu gia nói đùa, bất quá là một phần lực nổi giận mà thôi, hay vẫn là Trầm Thủy thạch luyện chế búa sắc bén, ân, lại nói, người nhị vị nói như thế nào cũng là cường tráng nam tử a, xem ta nữ tử này vùng mạnh búa, sẽ không có cái gì chướng ngại tâm lý?"

Giản Nhược Trần bất động thanh sắc mà dời đi chủ đề, sau câu nói liền nửa phải vui đùa nửa phải chăm chú rồi.

"Người chú ý?" Chu Hòa còn chưa kịp tóm Diệp Phi ly khai, Diệp Phi đã mở miệng.

Chu Hòa mặt lộ vẻ khổ đối với, đưa lưng về phía Diệp Phi cho Giản Nhược Trần nháy mắt, nhưng này ánh mắt rút cuộc là ý gì, chính hắn cũng nói không tốt, tóm lại là muốn cho Giản Nhược Trần lui nhường một bước, không cần đắc tội Diệp Phi thì tốt hơn.

"Ân, nhưng thật ra là có chút chú ý đấng." Giản Nhược Trần chân thành nói, Diệp Phi cùng Chu Hòa đều ngoài ý muốn dưới, Giản Nhược Trần vậy mà sẽ nói như vậy.

"Nói như thế nào ta trở thành tu sĩ lúc trước cũng là đại gia khuê tú, hôm nay luân lạc tới cần nhờ khiến cho đem khí lực mới có thể đứng vững gót chân, tâm tính nhất thời nửa khắc chuyển biến không đến cũng bình thường.

Bất quá đường là mình chọn đấng, có một số việc không phải trốn tránh liền có thể giải quyết đấng, chủ yếu nhất phải, ta khó khăn tìm được bực này

mưu lợi phương pháp, cũng đúng lúc có nhị vị đến đây, không khoe khoang một chút, giống như có chút thực xin lỗi chính mình đây."

Nói qua xoay người cầm lên búa, quay đầu nhìn xem chung quanh, đã chọn một gốc cây ngân tùng liền đi qua.

Vây quanh ngân tùng dạo qua một vòng, Giản Nhược Trần bỗng nhiên đứng xuống, hai tay nắm ở búa, lưng eo hướng về phía sau mở rộng, hai tay giơ lên một khắc, cánh tay phải, phía bên phải kích thước lưng áo cùng đùi phải hình thành một đạo hoàn mỹ lưu tuyến.

Màu đen búa xẹt qua một đạo hắc ảnh, đều đều rơi xuống, "Két" một tiếng giòn vang, búa khảm tại thân cây lên, Giản Nhược Trần tay phải hơi dùng sức rút ra búa, nàng hai chân khẽ nhúc nhích, lần thứ hai giơ lên búa, cùng trước một lần giống như đúc, búa lại rơi vào, đúng lúc dính liền trước đó lần thứ nhất dấu vết.

Rõ ràng là giơ lên cao cao, nhưng mà tại hạ xuống xong, giữa không trung lại thay đổi phương hướng, búa người cũng từ nghiêng chuyển biến làm song song, hai lần rơi xuống dính liền chặt chẽ, lực đạo cũng hầu như nhất trí.

Mà Diệp Phi cùng Chu Hòa cũng xem trọng rõ ràng, Giản Nhược Trần mỗi một cái đều là đem toàn thân lực lượng điều động, đem chân, eo, phần bụng lực lượng đều tập trung vào trên hai tay.

Đây, ở đâu phải tiểu thư khuê các nên nắm giữ kỹ xảo, rõ ràng là quanh năm chìm đắm không sai thuật, mới có thể như thế thuần thục đấy.

Giản Nhược Trần liên tiếp huy động rồi bảy sau búa, vừa vặn đem ngân tùng thân cây nguyên vẹn mà chém ra rồi nửa cung mặt ngoài vết thương, mỗi một cái nàng đều là không tiếc khí lực rồi, đây bảy hạ hạ, trên mặt mang theo có chút đỏ ửng, khí tức cũng không phải rất ổn, nàng buông búa, có chút hoạt động sau hai tay cùng kích thước lưng áo.

Diệp Phi cùng Chu Hòa trừng trừng mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, khó có thể tưởng tượng, Giản Nhược Trần nhìn như thân thể gầy yếu bên trong vậy mà cất giấu như vậy lực lượng, hẳn hai người thấy rất rõ ràng, Giản Nhược Trần nửa phần linh lực cũng không có sử dụng, bằng vào tất cả đều là thân thể lực lượng.

"Giản. . . Sư muội." Chu Hòa không tin mà nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, hẳn bá kiến không biết bao nhiêu lần phạm nhân tạp dịch chặt cây ngân tùng rồi, mình cũng bởi vì nhàm chán cầm trên đao trận qua, ai có thể cũng không có Giản Nhược Trần vừa mới vài cái tử khiến cho xinh đẹp.

Phạm nhân tạp dịch trong không phải là không có giống như này lực lượng, thậm chí tạp dịch trong cường tráng người lực lượng nếu so với Giản Nhược Trần cao hơn rất nhiều, nhưng như thế trôi chảy mà đem toàn thân lực đạo một điểm không có lãng phí tập trung đến búa lên, hẳn thật đúng là lần đầu bá kiến.

Hắn trong đầu mô phỏng dưới, bỗng nhiên liền kích động đứng lên, cũng muốn nếm thử một chút, có thể vẫn là nhìn được.

"Người đây. . . Như thế nào nghĩ ra?" Chu Hòa sắp sửa nói lời tu bổ toàn bộ rồi.

"Quen tay hay việc, còn có chính là, mình mua tiền đặt cược, như thế nào cũng muốn chính mình thắng trở về." Giản Nhược Trần bằng rất nghiêm túc ngữ khí, nói qua tất cả đều là vui đùa mà nói.

Nếu như không phải Diệp Phi tại bên người, Chu Hòa nhất định phải đuổi ra ngón tay cái nói tiếng "Bội phục" rồi.

"Có thể thắng tiền đặt cược thì như thế nào, chỗ đó tiền đánh bạc chính người có thể có bao nhiêu, mà người ngũ linh căn tư chất, tu luyện

hai năm rưỡi mới tiến giai Luyện Khí một tầng, lực đạo này sử dụng lại kỹ xảo, cũng không quá đáng là phạm nhân chi lực."

Diệp Phi hừ một tiếng, không khách khí nói, cũng rơi xuống một cái lời bình, "Người thắng được nhiều hơn nữa Linh Thạch, cả đời này nhất định khó có thể Trúc Cơ."

Diệp Phi không phải là muốn cho Giản Nhược Trần khó chịu nổi, hẳn là tại bình luận Giản Nhược Trần, vừa ý ngọn nguồn không phải là không đang nói chính hắn, hắn không cũng giống như vậy sao, trong tay có rất nhiều Linh Thạch, cũng chỉ có thể kẹt tại Luyện Khí hậu kỳ bên trên chậm chạp không thể Trúc Cơ

Chu Hòa có chút lúng túng nhìn xem Giản Nhược Trần, đứng ở tu sĩ trên lập trường, Diệp Phi nói được hoàn toàn chính xác, có thể Giản Nhược Trần đang tại vì hắn thắng được Linh Thạch, hơn nữa còn vừa mới đưa cho hắn một cái thiên đại chỗ tốt, hắn lại chỉ có thể mắt thấy nàng bị Diệp Phi chế ngạo.

Không chỉ có bởi vì Diệp Phi nói rất có đạo lý, cũng bởi vì Diệp Phi tu vi, tại ngoại môn địa vị.

Giản Nhược Trần cười cười: "Đa tạ Diệp thiếu gia dạy bảo." Nụ cười kia gió nhạt mây nhẹ, giống như là trưởng lão nhìn hồ đồ hài đồng giống như dễ dàng tha thứ.

Giản Nhược Trần nhìn Diệp Phi, đúng là đưa hắn cho rằng cái hồ đồ phú nhị đại đối đãi.

Tu sĩ bị gọi Thiếu gia chính là cái ám chỉ, mà Diệp Phi loại này phương thức nói chuyện cùng thái độ, bên trên cái thế giới trong Giản Nhược Trần cũng thấy cũng nhiều, đại khái bất đồng duy nhất đấy, nói như vậy bên trên cái thế giới không người nào dám nói với nàng.

Diệp Phi phất tay áo rời đi, Chu Hòa áy náy đối với Giản Nhược Trần cười cười, quay người đuổi theo mau, Giản Nhược Trần đầu làm đây là chặt cây ngân tùng trong nhò sự việc xen giữa, tự nhiên lo lắng bên trên.

Chu Hòa lại trong lòng đối với hành vi của mình âm thầm kỳ quái, hắn vừa mới vậy mà không để ý đến Giản Nhược Trần tu vi, không có đem nàng cho rằng cái Luyện Khí một tầng tồn tại.

Kì quái, Luyện Khí một tầng tu sĩ nhìn thấy hắn và Diệp Phi cao như vậy giai tu sĩ, không phải nên nơm nớp lo sợ một mực cung kính chứ Giản Nhược Trần nói chuyện cử chỉ phải đối với bọn họ tôn kính, thế nhưng là tôn kính trong lại dẫn tia tự nhiên ngạo khí, giống như nàng cũng không so với bọn hắn thấp giống như.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Ai Trêu Chọc Ai

Hai người đã đi ra có hơn ba trăm mét, Diệp Phi đứng xuống, từ trong túi trữ vật xuất ra búa, neho mắt lấy Chu Hòa nói: "Như thế nào, người cũng tiếp nhiệm vụ này?"

Chu Hòa còn muốn lấy Giản Nhược Trần thái độ, nghe vậy giật mình sau mới hoàn hồn, bề bộn cáo từ ly khai, nhưng vẫn là tâm thần có chút không tập trung, vốn đều muốn trở lại Giản Nhược Trần chỗ đó dạo dò lần, đứng đứng, hay vẫn là xuống núi.

Xuống núi một nửa, mới nhớ tới cho Giản Nhược Trần mang linh thực, thở dài phản hồi, Giản Nhược Trần đã nghỉ ngơi sau đó, lại bắt đầu rồi một vòng.

Giản Nhược Trần không chế được lực lượng của thân thể, mỗi một lần đều là dốc hết khí lực toàn thân, bảo đảm thân thể mỗi một khối cơ bắp đều vận động, cũng sẽ không khiến cơ bắp qua làm bị hao tổn liền ngăn ngủ nghỉ ngơi.

Lúc nghỉ ngơi trước đơn thuần mà hoạt động chậm rãi cơ bắp, sau đó thoáng dùng linh lực ân cần săn sóc, làm như vậy xác thực tránh khỏi a-xít lac-tic trầm tích, cũng có thể tốc độ nhanh nhất khôi phục khí lực.

"Chu sư huynh, có chuyện gì sao?" Giản Nhược Trần nhìn thấy Chu Hòa đi lên, buông búa hỏi.

"Cho người dẫn theo linh thực." Chu Hòa đem linh thực một phần phần lấy ra, Giản Nhược Trần cũng không có nhún nhường thu lại.

"Ngày mai sẽ có thể dựng đường cáp treo rồi." Chu Hòa nhìn một cái Diệp Phi phương hướng, "Không có việc gì chớ."

Coi như là lưng đeo Diệp Phi, hắn cũng không dám tùy ý nói Diệp Phi sự tình.

"Ta một mực nhìn không thấu tu vi của các người, hỏi như vậy không mất lễ a." Giản Nhược Trần cũng liếc mắt nhìn bên kia.

"Ta là Luyện Khí tầng năm, tứ linh căn tư chất, cùng người vậy ngũ linh căn không có bao nhiêu khác nhau, ta ở chỗ này làm quản sự cũng có năm sáu năm, mỗi ngày đều đối với phạm nhân, cũng là ít đi không ít sự tình, đừng nói Trúc Cơ rồi, ngay cả Luyện Khí hậu kỳ ta cũng không muốn rồi, đã nghĩ ngại lấy tồn tại chút ít Linh Thạch, cũng đến tông môn bên ngoài làm quản sự."

Chu Hòa tự giễu cười cười, "Chúng ta tứ linh căn ngũ linh căn không ít tu sĩ đều là nghĩ như vậy phỏng theo, tông môn cũng biết, cho nên ngoại môn bồi dưỡng chúng ta tiếp xúc luyện khí chế phù, cũng không hy vọng chúng ta tất cả đều ly khai, cũng nên có cấp thấp tu sĩ làm vật lẫn lộn đấy, bất quá lúc này đây ta có chừng cơ hội tiến giai đến Luyện Khí hậu kỳ."

Nói đến đây Chu Hòa con mắt lóe sáng sáng, "Đường cáp treo bố trí lên rồi, tất cả tạp dịch đều có thể an bài đến chặt cây ngân tùng lên, lá bùa sản lượng khẳng định đề cao, tông môn ít nhất ban thường ta tiến giai đến Luyện Khí hậu kỳ Linh Đan, Giản sư muội, vốn phần thưởng này nên là của người."

Giản Nhược Trần nói: "Ta mới Luyện Khí một tầng, chính là ban thường ta Linh Đan, cũng liền Luyện Khí trung kỳ mà thôi, ngược lại là Chu sư huynh nếu tiến giai đến Luyện Khí hậu kỳ, có thể hừng hực Trúc Cơ rồi."

Chu Hòa lắc đầu, "Ta biết mình tư chất, Diệp thiếu gia chỗ đó. . ." Hắn chần chờ xuống, Diệp Phi thực phải làm những gì, hắn đừng nói dưới chân núi rồi, chính là ở bên cạnh cũng không ngăn cản được.

Giản Nhược Trần vẫy vẫy tay, "Không sao, ta chính là cái Luyện Khí một tầng nhỏ tu sĩ, không dám trêu chọc Diệp thiếu gia đấy."

Lời nói nên ngược lại nói, nhưng không thể ngược lại nói.

Giản Nhược Trần đã ám chỉ muốn giải Diệp Phi thân phận, Chu Hòa lại thông minh mà đem chủ đề chuyển hướng, đến cuối cùng mới đến cái muốn nói lại thôi, Giản Nhược Trần như thế nào không hiểu Chu Hòa ý tứ.

Vậy Diệp Phi tất nhiên có Chu Hòa đề cũng không dám đề thân phận, cho dù là sau lưng, kỳ thật không đề cập tới, cũng là một loại ám chỉ.

Diệp Phi lúc này đây đang cùng búa phân cao thấp.

Thói quen linh lực, bỗng nhiên chỉ dùng thân thể lực lượng, thật giống như rõ ràng có thể dùng một tay cầm lấy vật nặng, lại hết lần này tới lần khác chỉ làm cho dùng một cái ngón tay bình thường, các loại không thích ứng.

Nhìn Giản Nhược Trần vùng búa tiêu sái nhẹ nhõm, đến chính hắn nơi đây, đệ nhất búa liền thói quen mà vận chuyển linh lực, bị Trầm Thủy thạch làm búa đã cách trở, thiếu một ít phản tác dụng với bản thân bên trên.

Một hồi lâu mới học được đơn thuần sử dụng thân thể lực lượng, một búa tử xuống dưới, cùng Giản Nhược Trần tương đối liên lập kiến cao thấp rồi.

Diệp Phi từ ghi việc đến nay hơn mười năm, còn không có làm qua việc tổn sức, nảy sinh ác độc mà chém vài cái, hai tay liền run lên rồi.

Cái kia nữ tu phải làm sao làm được? Diệp Phi vận chuyển linh lực khôi phục thể lực, không khỏi hướng Giản Nhược Trần bên kia trông đi qua, nghĩ đến Giản Nhược Trần chém đứt bóng loáng mặt cắt, nhìn lại một chút trước mặt mình đây khóa ngân tùng bên trên lỗ hổng, quả thực vô cùng thâm hiểm.

Giản Nhược Trần chém ... nữa đoạn một gốc cây ngân tùng thời điểm, mặt trời còn không có xuống núi ý tứ, nàng hoạt động lấy thân thể, chỉ cảm thấy toàn thân đều là lực lượng, loại này khí lực trở lại trong thân thể cảm giác, thật giống như cùng đối thủ thích hợp chiến đấu một cuộc, mồ hôi đầm đìa lại nhẹ nhàng vui vẻ thống khoái.

Diệp Phi xuống núi thời điểm, cố ý đi tới Giản Nhược Trần chỗ đó đứng xuống, Giản Nhược Trần đã đi ra, trên mặt đất nằm lẫn mọi nơi để ý sạch sẽ ngân tùng, chặt đi xuống chắc cây cũng chính tề mà chông chất cùng một chỗ.

Giản Nhược Trần nói chuyện thái độ, phương thức không giống một người thấp giai tu sĩ, chặt cây ngân tùng bộ dạng đã liền tu sĩ cũng không giống, tại hắn cùng Chu cùng trước mặt, cũng một chút cũng không có cấp thấp tu sĩ nên có sợ hãi.

Kỳ quái phải, cách làm của nàng lại sẽ không lại để cho hắn cảm thấy không thoải mái, thậm chí bỏ qua tu vi của nàng.

Tuy rằng đã xác định Giản Nhược Trần có thể thắng được tiền đặt cược, lá vẫn là muốn xem đến hắn rút cuộc là tại sao thua mất đấy, tuy rằng, hắn cũng không ngại bỏ rơi mấy miếng Linh Thạch muốn Chu Hòa cho hắn đem nhiệm vụ hoàn thành, thậm chí hắn căn bản không phải bỏ rơi Linh Thạch, chỉ cần mở miệng.

Ngày hôm sau hắn đến trên núi thời điểm, Giản Nhược Trần đã chém tốt một hồi rồi, hai người chào hỏi, Diệp Phi lặng yên đứng một hồi, nói

trong nội tâm lời nói, nhìn Giản Nhược Trần giương búa, cũng là thị giác hưởng thụ.

Hắn chú ý tới Giản Nhược Trần tốc độ nhanh hơn, ngày hôm qua hay vẫn là bảy sau về sau nghỉ ngơi, hôm nay là chín xuống, hơn nữa, cùng ngày hôm qua so sánh với, thậm chí còn muốn nhẹ nhõm chút ít.

Hắn còn chú ý tới Giản Nhược Trần cũng không có người là quan sát của hắn bất an, dường như thường xuyên bị giam rớt tập mãi thành thói quen rồi.

Hay vẫn là làm không được Giản Nhược Trần như vậy xinh đẹp, rõ ràng tại đơn thuần thân thể trên lực lượng, hắn cũng nên vượt qua Giản Nhược Trần đấy, nói như thế nào hắn cũng là quan sát Giản Nhược Trần động tác, buổi trưa, Diệp Phi lại đến đến Giản Nhược Trần bên này.

"Cùng một chỗ ăn một chút gì?" Mỗi một lần nhìn thấy Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần đều tại giương búa, dường như không có nghỉ ngơi qua giống như, Diệp Phi cùng với Giản Nhược Trần dừng lại nói.

Giản Nhược Trần thoáng ngoài ý muốn, Diệp Phi đã lấy ra một cái chiếc kỷ trà cùng hai cái bồ đoàn, mang lên linh thực, phải chia ra hạn chế, phảng phất là sớm có chuẩn bị, hai cái khay bên trên đồ ăn giống như đúc, thịt đồ ăn đều có, còn có một miếng Linh quả cùng một ly Linh tửu.

Giản Nhược Trần có chút khó xử, hai người tu vi địa vị kinh ngạc cực lớn, đây mới không chịu nhận tiếp nhận đều bất tiện.

"Còn muốn thỉnh giáo lực lượng vận dụng, Giản đạo hữu có thể thuận tiện?" Diệp Phi làm xin đích thủ thế.

Như thế, Giản Nhược Trần lại càng không tốt từ chối rồi, lại vẫn là hơi nhú mày nói: "Diệp thiếu gia khách khí."

Diệp Phi cười nói: "Ta cũng không có ích cớ, một người ăn cái gì, một bữa hai món ăn còn có thể, còn muốn trên chân núi ngốc vài ngày, cũng cô đơn lạnh lẽo, rồi hãy nói, Giản đạo hữu sẽ không cho rằng Chu Tước đường sẽ để ý đây ít đồ a."

Đẩy nữa thoát khỏi, chính là đắc tội với người rồi, Giản Nhược Trần đành phải ngồi xuống, hai người tương ăn đều rất văn nhã, nhưng Giản Nhược Trần tốc độ cũng chậm rồi, ăn đệ nhất miệng linh nhục về sau, một hồi lâu vẫn không nhúc nhích, cả buổi không có tái cử động thứ hai miệng.

Diệp Phi chú ý tới, sợ run lên, sắc mặt khê biến.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Hùng Hải Tử Hay Không

Linh thực, tự nhiên là dựa theo Diệp Phi khẩu vị cùng tu vi của hắc chuẩn bị, kỳ thật linh thực khẩu vị như thế nào không phải rất trọng yếu, quan trọng là ... Nguyên liệu nấu ăn, cùng nguyên liệu nấu ăn bên trong ắn chứa linh khí.

Diệp Phi phải Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong, dùng ắn linh thực trong tự nhiên ngấm linh khí thích hợp tu vi của hắc đấy, tuy rằng, hắc hiện tại không cần dựa vào linh thực bổ sung linh lực.

Nhưng như vậy linh thực cũng không phải là Giảm Nhược Trần việc này Luyện Khí một tầng tu sĩ đủ khả năng hưởng thụ đến đấy, trong đó linh lực, đối với Giảm Nhược Trần lúc này đây mà nói, so với còn không có ắn xong Đường Khí Đan hàm lượng còn nhiều hơn.

Đầu một cái vào bụng, trong bụng liền sinh ra một cỗ nhiệt lưu, đi theo oanh địa nổ tung, phần bụng giống như cũng bị phồng lên linh lực căng ra giống như, Giảm Nhược Trần chỉ tới kịp cả kinh, Ngũ Hành công pháp liền vận hành đứng lên, dẫn dắt linh lực hòa nhập vào kinh mạch.

Đây một cái thịt cũng không biết là cái gì thuộc tính đấy, Ngũ Hành linh lực vậy mà tất cả đều đã nhận được bổ dưỡng, cũng là Giảm Nhược Trần Ngũ Hành Linh căn đồng thời tu luyện, như vậy khổng lồ linh lực mao muội vào bụng, hấp thu được cũng nhanh, ba năm hơi thở thời gian, trong bụng cũng không phải là rất phồng lên rồi.

Nàng tiếp tục điều tức xuống, chậm rãi đem linh lực đều hấp thu đến trong kinh mạch, trong lòng là vừa mừng vừa sợ, đây một cái linh nhục nhưỡng trong kinh mạch năm đạo linh lực đều phát triển hơi có chút, nếu là đây một bữa ăn xong, nói không chừng tu vi có thể đề cao một tầng.

Có thể nàng tại sao có thể ngồi ở chỗ này đem đây một bữa đều ăn hết đây, Diệp Phi tại sao phải dùng bức này linh thực xin nàng?

Thu nạp linh lực trở lại đan điền, nàng bình tĩnh ngẩng đầu, liền gặp được Diệp Phi có chút biến sắc mặt.

Diệp Phi phải vô tình ý đẩy, linh thực bức này việc nhỏ từ trước đến nay không cần hấn tự mình an bài, thậm chí đều không cần hấn mở miệng, trong túi trữ vật liền sớm chuẩn bị xong.

Nhưng hấn đang nhìn đến Giản Nhược Trần ăn một cái liền vẫn không nhúc nhích, đi theo vận hành công pháp, làm sao không biết, đây một cái linh thực thiếu một ít lại để cho Giản Nhược Trần bị thương.

Thích hợp Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ linh thực, đối luyện nổi giận một tầng mà nói, trong đó ẩn chứa linh lực quá mức khổng lồ, như thế nào cũng muốn ngồi xuống tu luyện một hồi lâu, có thể Giản Nhược Trần chỉ có đây ba năm hơi thở thời gian liền dẹp loạn rồi, lòng hấn sau cũng không khỏi kinh ngạc.

"Thật có lỗi, là ta cân nhắc không chu đáo, bữa ăn này ăn là ta bình thường ăn thói quen đấy." Diệp Phi nói xin lỗi là chân tâm thật ý đấy, hấn vốn chính là chân tâm thật ý mà xin Giản Nhược Trần dùng cơm đấy.

Có thể đang nói xin lỗi đồng thời, hấn cũng kỳ quái lấy, Giản Nhược Trần đối với linh lực hấp thu cũng quá nhanh đi.

Giản Nhược Trần nhìn Diệp Phi nhìn một hồi, trong đầu toát ra ba chữ: Hùng Hải Tử.

Xưng hô thế này coi như thỏa đáng a, Diệp Phi cũng chính là mười bảy mười tám tuổi bộ dạng, không cười thời điểm, lông mày xanh đôi mắt đẹp đấy, cười rộ lên, hoa đào mắt thật giống như tại phóng điện, cũng không biết hẳn thuộc về loại nào thuộc tính phú nhị đại còn là cái gì nhị đại, mời khách ăn một bữa cơm đều hình như là hại người bình thường.

"Còn là lần đầu tiên ăn vào linh lực như vậy dồi dào linh thực, chỉ có thể nhìn ăn không vô miệng tư vị không lớn thoải mái." Giản Nhược Trần cười cười, quyết định không cùng linh thực không qua được, cũng không cùng nào đó nhị đại không qua được.

Ngẫm lại lại cảm thấy buồn cười, chính mình nguyên vốn cũng là nhị đại đây, lúc trước chính mình có như vậy "Gấu" chứ

Giản Nhược Trần biểu hiện không thêm để ý, mà không phải là bị Diệp Phi tu vi bức bách bộ dạng, Diệp Phi liền thật sự ngượng ngùng.

"Việc này. . ." Diệp Phi cũng để đưa xuống, Giản Nhược Trần không có thể ăn, hẳn cũng không cách nào an tâm ăn.

"Bữa ăn này đưa ta đi." Nàng triển khai chiếc đĩa đồ vật, chắc hẳn Diệp Phi cũng không có khả năng thu hồi, lãng phí? Nàng có thể không nỡ bỏ.

"A, tốt." Diệp Phi có chút lúng túng, "Linh tửu phải Huyền Linh quả chế riêng cho đấy, tửu lực còn bằng một tầng, việc này Linh quả phải tuyệt lê, ngoài da phải một linh lực, phong bế bên trong thủy linh lực, ta là một hỏa đất tam linh căn, ngẫu nhiên mới ném một cái Thủy Hệ trái cây."

Huyền Linh quả thế nhưng là cấp hai Linh quả, cấp hai Linh quả ở đâu phải Luyện Khí kỳ tu sĩ có thể nhìn thấy đấy, còn có việc này tuyệt lê, cũng đồng dạng là cấp hai Linh quả, thứ này bình thường đều muốn luyện chế thành Linh Đan phục dụng đấy, Diệp Phi lại cầm để luyện chế thành rồi

Linh tửu cùng cho rằng hoa quả phục dụng, đã không phải là bình thường ý nghĩa phú nhị đại rồi.

Hơn nữa có thể bình thường dùng ăn như vậy Linh quả Linh tửu, Diệp Phi tu vi như thế nào cũng muốn Luyện Khí hậu kỳ, về phần cái đó cấp độ nàng nói không rõ, nhưng mà có thể lái được đứng lên Chu Tước đường, gia tộc bối cảnh cùng cá nhân thực lực đều không thể khinh thường.

Còn có lần thứ hai gặp mặt, liền thẳng thắn thành khẩn mình là tam linh căn, cũng nói hăn cũng không ngại thân phận của mình, mà lại thân phận của hăn tại ngoại môn không phải bí mật gì.

Bối cảnh như vậy, có tu luyện tài nguyên nhất định khả quan, nhưng còn tại ngoại môn, còn không có Trúc Cơ, ngay cả có dừng tình rồi.

Thói quen đấy, Giản Nhược Trần trong đầu làm đơn giản đánh giá, trên mặt lại một điểm không mang đi ra, gật đầu nói: "Đa tạ rồi." Xuất ra túi trữ vật, đem linh thực tính cả khay đều thu lại, lấy ra bản thân mua vậy phần buồng.

"Diệp thiếu gia, người phần này linh thực ta muốn làm làm Linh Đan trở lại phục dụng đấy."

Diệp Phi vốn là ăn nói khéo léo đấy, có thể cũng bởi vì mời khách mời được xảy ra vấn đề, dĩ nhiên là không biết nên như thế nào tiếp tục nữa.

Như Giản Nhược Trần biểu hiện được chính là một cái bình thường Luyện Khí một tầng bộ dạng, hăn tự nhiên cũng sẽ không để trong lòng Giản Nhược Trần thái độ, nhưng này giống như liên đường như cùng hăn địa vị ngang nhau trạng thái, căn bản cũng không có đem tu vi đẳng cấp để ở trong lòng, rõ ràng một cái linh thực ăn hết chênh lệch điểm xảy ra vấn đề, lại không nóng không vội, còn rất là thông cảm, tha thứ.

Giản Nhược Trần túi trữ vật Diệp Phi liếc mắt nhìn, cũng biết là phường thị xuất phẩm, hơi chút cân nhắc liền đoán được lịch rồi, Giản Nhược Trần linh thực, cũng nhận ra nhà ăn xuất phẩm, nhớ tới Chu Hòa mua sắm, đối với Giản Nhược Trần liền lại càng kỳ quái.

Nàng lấy cái gì thu phục Chu Hòa? Tại tu vi bên trên Chu Hòa phải Luyện Khí tầng năm, nàng là Luyện Khí một tầng, tại địa vị Chu Hòa phải ngoại môn quản sự, nàng chính là một cái bình thường tu sĩ.

Hai người trầm mặc mà đã ăn xong riêng phần mình số định mức, Diệp Phi thói quen mà xuất ra linh trà, khoát tay châm trà thời điểm, tay lại dừng một chút, bỗng nhiên cũng có chút cảm tức, linh trà mới vừa xuất hiện trên bàn, lại bị hẩn thu hồi.

Diệp Phi ngẩng đầu, gặp Giản Nhược Trần cười tủm tỉm đấy, giống như nhìn thấy gì chuyện thú vị tựa như, cau mày nói: "Ta ngày mai lại mời người."

Không là đơn thuần Hùng Hải Tử, phải sinh hoạt bị chiếu cố được thật tốt quá, không sẽ chiếu cố.

"Hôm nay đã rất cảm tạ." Giản Nhược Trần chỉ đứng rồi thu được trong túi trữ vật linh thực, "Chính nhi bát kinh mà dùng cơm, sẽ chiếm sử dụng hết thành nhiệm vụ thời gian."

Giản Nhược Trần đứng lên, "Hôm nay kế hoạch phải chặt cây ba khóa ngân tùng, còn muốn đem chặt cây đều xử lý, cùng ngày hôm qua so với, ta tốc độ đề cao, không phải lực lượng gia tăng lên, thân thể lực lượng gia tăng không được nhanh như vậy đấy.

Kỳ thật thực lực số lượng vận dụng hơn phân nửa là quen tay hay việc, lại để cho thân thể thói quen cơ bắp khống chế, còn có chính là khống chế, thoát nhìn mỗi một cái động tác đều là đem hết toàn lực, thực tế là đem

toàn lực đều đều phân bố rồi, tận khả năng không lãng phí, cho nên ngày hôm qua ta một hơi phải chém bảy lần, hôm nay là chín lần."

"Vì cái gì không phải dốc sức một kích?" Diệp Phi hỏi.

Giản Nhược Trần trầm ngâm xuống, ý hữu sở chỉ (*) nói: "Tại không cách nào khống chế dưới tình huống, tốt nhất không làm loại này ném thủ, dù sao chẳng qua là chặt, vì thế lại để cho thân thể bị thương, coi như là linh lực có thể chữa trị, cũng được không bù mất."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Ngoài Ý Muốn Kinh Hi

"Người tiếp chắt nhiệm vụ này, đơn thuần chính là vì điểm cống hiến?" Diệp Phi lời này thực tế có chút dính đến người che giấu rồi, bất quá hẳn cảm thấy Giản Nhược Trần không sẽ để ý đấy.

"Nhất cử lưỡng tiện a, nếu như tu vi không thể rất nhanh tăng lên, thân thể linh hoạt chút ít, đối với thân thể cũng là có chỗ tốt." Giản Nhược Trần quả nhiên không thể nào để trong lòng.

"Người làm chuyện gì đều có kế hoạch?" Diệp Phi đối với Giản Nhược Trần tò mò.

"Thói quen, " Giản Nhược Trần chia chia đầu của mình, cười nói, "Nó tương đối linh hoạt."

Diệp Phi cũng cười, hẳn còn là lần đầu tiên thấy có người không khiêm tốn mà nói mình thông minh đấy.

Diệp Phi lúc rời đi rất nhẹ nhàng, rất lâu không có như vậy buông lỏng nói chuyện với nhau rồi, không phải hẳn không buông lỏng, mà là cùng hẳn nói chuyện với nhau mọi người rất khẩn trương, hoặc là cẩn thận.

Buổi chiều, hẳn cuối cùng làm cho thất bại rồi một gốc cây ngân tùng, thời gian còn sớm, đoán chừng Giản Nhược Trần còn không có ly khai, quả nhiên, Giản Nhược Trần đang tại xử lý chạc cây, mỗi một búa xuống dưới, đều muốn chạc cây tận gốc chém đứt.

Nhìn thấy hấn tới đây, Giản Nhược Trần nâng người lên chào hỏi, rất tùy ý lại không mất lễ phép, dạng như vậy lại để cho Diệp Phi có một ảo giác, giống như nhìn thấy đúng rồi một cái cùng hấn tại tục giới ngang nhau thân phận.

"Diệp thiếu gia muốn xuống núi?" Giản Nhược Trần mỉm cười nói.

"Không vội, trở về cũng không có sự tình, người làm người đấy." Diệp Phi vẫy vẫy tay.

Giản Nhược Trần chém chạc cây phương thức cũng rất đặc biệt, bất luận thô mảnh đấy, tất cả đều là một búa, hơn nữa khống chế lực đạo tinh chuẩn đến làm cho giạt mình, cảm giác mỗi một búa cũng sẽ không lãng phí lực lượng của thân thể.

Cùng sáng sớm thấy động tác so với, tựa hồ là hai loại khác nhau dùng sức phương thức, vào ban ngày cường điệu đúng rồi toàn thân lực lượng cân đối điều tiết, hiện tại càng giống phải chỉ dựa vào hai tay lực lượng, nhưng ngân tung thô chút ít chạc cây làm sao có thể chỉ dùng hai tay lực lượng một búa tử liền chém đứt đây?

Không, cũng không hoàn toàn là một búa tử, quá thô đúng rồi hai cái, lần thứ nhất rất cạn, cái thứ hai phía trước một lần trên cơ sở quyết đoán.

Nhìn một hồi, liền nhìn ra môn đạo rồi, cần hai lần chém đứt, lần thứ nhất cùng lần thứ hai, Giản Nhược Trần phát lực bộ dạng toàn bộ khác nhau, lần thứ nhất càng giống là cho ngân tung một cái ở bên trong phá hư, giống như là nội thương.

Không cần linh lực, chỉ dựa vào thân thể bạo lực, cũng có thể đạt tới nội thương, đối với lực lượng khống chế, Giản Nhược Trần đây là đạt tới đỉnh cao rồi hả? Nàng tiến vào tông môn lúc trước, đến cùng là thân phận gì?

Giản Nhược Trần hoàn thành ngày đó nhiệm vụ, mặt trời còn không có xuống núi, đem trường bào vạt áo trước buông xuống, hai người cùng nhau xuống núi, Diệp Phi thói quen mà đề khởi linh lực, Giản Nhược Trần cũng đi theo tăng thêm tốc độ, rời đi một hồi, Diệp Phi kịp phản ứng, Giản Nhược Trần vô dụng thôi linh lực.

Thật sự là kì quái, chẳng lẽ nàng nhận nhiệm vụ này, chính là vì Luyện Thể?

Xuống núi tốc độ luôn rất nhanh đấy, còn không có đợi Diệp Phi suy nghĩ cẩn thận, bọn họ đã đến dưới núi rồi, xa xa mà liền chứng kiến lều bên ngoài mặt đất đồng một đồng đen sì đồ vật, tất cả lớn nhỏ đấy.

Chu Hòa đã bận rộn cả ngày rồi, hơn nữa buổi tối cũng không định nghỉ ngơi, cũng không định phóng Giản Nhược Trần hồi đi nghỉ ngơi, nhìn thấy Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi cùng một chỗ xuống núi, có chút kỳ quái.

"Chu quản sự làm cái gì vậy đây." Diệp Phi vây quanh mặt đất đứng thẳng khung sắt tử đạo qua một vòng.

"A, cái gì kia, muốn làm thứ gì." Chu Hòa không biết giải thích thế nào tốt, nhìn liếc Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần đến không cần hướng Diệp Phi như vậy vây quanh chuyển vài vòng đấy, nhìn xem hiểu được tiến độ, âm thầm tính toán xuống, cảm thấy tiến độ có chút chậm, cái đồ chơi này dù sao còn muốn lắp đặt đến trên núi, còn muốn điều chỉnh thử.

"Cần ta hỗ trợ chứ" Giản Nhược Trần trong miệng nhàn nhạt đấy, trong lòng vẫn là kích động đấy, nàng đã sớm muốn tiếp xúc luyện khí rồi.

"A, thật tốt quá, buổi tối người liền ở bên này không phải về đi." Chu Hòa cười, hẳn đúng là đều muốn Giản Nhược Trần ở tại chỗ này, nhưng

không phải muốn Giản Nhược Trần hỗ trợ.

Diệp Phi ngẩng đầu liếc mắt Chu Hòa cùng Giản Nhược Trần một cái nói: "Ta cũng không quay về rồi."

Chu Hòa dáng tươi cười thoáng cái liền ngưng trệ, "A, phải, nhưng nơi này ở quá đơn sơ rồi."

"Giản đạo hữu một cái nữ tu đều có thể ở, ta có cái gì không thể ở đây, bằng không gian phòng của người nhường cho ta tốt rồi." Diệp Phi đương nhiên mà nói.

Chu Hòa dáng tươi cười thoáng cái khỗ đứng lên: "Diệp thiếu gia, không nói gạt người, ta vậy phòng ở không được đây."

Diệp Phi kỳ quái mà nhìn Chu Hòa liếc, sắc mặt trầm xuống, thượng vị giả tư thái thoáng cái liền cho thấy, "Ở không được liền ở không được, chúng ta tu sĩ dã ngoại ngồi xuống cả đêm cũng không phải là không có đây, Chu quản sự nói như vậy, có phải hay không có cái gì ta bất tiện biết rõ đây?"

"Không đúng không đúng." Chu Hòa trong miệng phát khổ, không biết nói cái gì cho phải.

"Thứ này làm ầu đấy, còn có cái gì người phải sợ hãi biết rõ đây?" Diệp Phi hồ nghi nhìn một chút Chu Hòa, lại nhìn một cái Giản Nhược Trần.

"Diệp thiếu gia có thể giúp đỡ bề bộn, cầu còn không được." Chu Hòa vội hỏi, "Ta đây là muốn làm mấy cái cái giá, trong tay điểm cống hiến đều thay đổi tài liệu, phải từ tự luyện chế cài đặt."

Diệp Phi nhăn nhu mày, "Người muốn là cho tông môn làm đây, còn cần người chính mình hoa điểm cống hiến?"

"Vậy không là. . ." Chu Hòa nhìn Giản Nhược Trần liếc, "Nếu đã thành, tông môn tự nhiên sẽ không bạc đãi của ta."

Diệp Phi nhìn chăm chăm vào Chu Hòa nhìn một hồi, cười cười, "Yên tâm, nhìn người thứ này liền ngông nghênh mà bày tại bên ngoài đây, cũng không phải cái gì quý giá đồ vật, ta Diệp Phi còn không đến mức từ trong tay người đoạt cái gì công lao."

"Diệp thiếu gia nói đùa." Chu Hòa đã cái gì cũng không dám nhiều lời, cảm thấy chẳng qua là kinh ngạc, Giản Nhược Trần thấy thế nào đứng lên có thể như vậy bình thản ung dung đấy.

Từ trong túi trữ vật lại đổ ra một đồng thô luyện cây sắt, ngấm lại liền đem ròng rọc bản vẽ lấy ra cho Diệp Phi nói: "Diệp thiếu gia, chúng ta nơi đây người tu vi cao nhất, việc này ròng rọc cần tinh luyện đấy, người phí hao tâm tổn trí?"

Diệp Phi tiếp nhận bản vẽ nhìn sẽ, lại nhìn xem trên mặt đất khung sắt, lại quay đầu nhìn xem phía sau núi, Chu Hòa bất đắc dĩ nhìn Giản Nhược Trần liếc, gặp Giản Nhược Trần một bộ cùng mình không quan hệ bộ dạng, liền nghe đến Diệp Phi nói: "Tài liệu đây, cho ta, không phải là muốn muốn ta sẽ tự bỏ ra tài liệu a."

Chu Hòa vội vàng xuất ra một lớn khối gang, dứt khoát lại đem bản đồ giấy tất cả đều lấy ra —— hẳn cũng là người sáng khoái, nếu như muốn Diệp Phi hỗ trợ, cũng không che giấu được rồi, nếu bằng vào chuyện này cùng Diệp Phi thêm vào bên trên hệ, đó mới là ngoài ý muốn nhất kinh hỉ.

Hắn phụ trách phải cái giá bộ phận, cần Trầm Thủy thạch bộ phận phải Phùng Dương chịu trách nhiệm, bản vẽ cũng không toàn bộ, nhưng Diệp Phi chỉ nhìn một lần, sẽ hiểu, suy nghĩ một chút, nhìn Giản Nhược Trần liếc, cầm gang đi qua một bên.

Chu Hòa không dám quấy rầy Diệp Phi, nhìn Giản Nhược Trần mặt mũi tràn đầy cười khổ, Giản Nhược Trần cười cười nói: "Cần ta làm cái gì?"

Chu Hòa nói: "Dùng hỏa linh lực đem những thứ này cây sắt rèn luyện đến cùng một chỗ." Hắn biết rõ Diệp Phi đoán ra việc này khung sắt tử không phải xuất phát từ bút tích của hắn, dứt khoát cũng không giả vờ cùng Giản Nhược Trần giải thích cái gì.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, hỏi thăm rèn luyện trong chú ý sự tình, trước nhìn Chu Hòa làm làm mẫu cùng giảng giải, ước chừng nắm chắc, cầm cây sắt làm qua một bên.

Đem khung sắt tử luyện chế đến cùng một chỗ, cùng kiếp trước mỗi hàn không có quá lớn khác nhau, khác nhau đúng rồi dùng đúng rồi Linh hỏa nung khô, đem cây sắt tiếp lời hai đầu đun mềm nhũn, lại khảm đến cùng một chỗ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Thói Quen Nghề Nghiệp

Đây tháp cao, nếu là muốn đẳng cấp cao tu sĩ rèn luyện rồi, chính là làm liền một mạch đấy, chẳng qua là bất luận là Chu Hòa hay vẫn là Diệp Phi, đều không có bốn sự kia, đem cây sắt rèn luyện thành cùng một chỗ, cũng không cần bao nhiêu kỹ thuật, bất quá là hao phí linh lực cùng thời gian mà thôi.

Đem Giản Nhược Trần lưu lại, kỳ thật Chu Hòa cũng là là Giản Nhược Trần suy tính, dù sao lấy Giản Nhược Trần tu vi, thì không cách nào sớm tiếp xúc đến luyện khí đấy, thêm vào ra tay đều làm không được.

Tốt xấu có như vậy một cơ hội, rồi hãy nói cũng thật không sợ Giản Nhược Trần luyện hư mất cái gì —— qua loa tinh luyện gang, chính là hai đầu kết nối, một chút kỹ thuật hàm lượng đều không có.

Giản Nhược Trần lần thứ nhất bắt được tinh thiết, rất là hưng phấn, đây cây sắt vào tay so với bình thường thiết khí muốn trầm còn nhiều gấp đôi, lóe ngăm đen sáng bóng, nghe Chu Hòa giới thiệu, đây là thô luyện gang, chưa nói tới tinh thiết, chính thức tinh thiết, phải trăm cân gang mới rèn luyện ra một cân lớn nhỏ.

Kỳ quái tỉ lệ, tinh thiết một cân không phải luận sức nặng, nó lớn nhỏ cùng gang một cân nhất trí, sức nặng tuy nặng, lại cũng không phải trăm cân, nguyên vẹn lời nói nên "Một trăm cân gang rèn luyện thành một cân lớn nhỏ tinh thiết" .

Tinh thiết phía trên còn có Thiết Tinh, nghìn cân gang thành một cân Thiết Tinh, Thiết Tinh nghe nói chỉ có Nguyên Anh kỳ trở lên tu sĩ mới có thể rèn luyện, cũng chỉ có Nguyên Anh kỳ trở lên tu sĩ thần thức cùng linh lực mới có thể đem gang rèn luyện thành Thiết Tinh, sau đó luyện chế thành cao phẩm chất Pháp Khí.

Tế ra Linh hỏa, đem cây sắt một mặt đun nhiệt, biến mềm, lại đem hai cái đồng dạng mềm hoá cây sắt rèn luyện đến cùng một chỗ, hợp hai làm một, để vào đến trong nước hoặc là dùng thủy linh lực làm lạnh.

Không khó, chỉ cần linh lực đầy đủ.

Chu Hòa tính toán, Giản Nhược Trần linh lực đầy đủ đồng thời nung khô hai cây cây sắt rồi, còn lại rèn luyện đến cùng một chỗ, có thể nhân lực hoàn thành —— Giản Nhược Trần khí lực không là rất lớn sao, vậy chùy đầu nện hai cái liền nện cùng nhau, sau đó ném tới trong nước tôi vào nước lạnh.

Hắn thiết tình là cho Giản Nhược Trần một cái cơ hội đấy, bởi vậy, ném một đồng cây sắt đi tới, liền chính mình bề bộn chính mình đi, thực sự còn phân ra một bộ phận tinh lực nhìn Giản Nhược Trần, đây nhìn lên, liền giật mình.

Giản Nhược Trần như hắn dạy như vậy tế ra Linh hỏa, rất nhanh liền đem hai cây cây sắt nung đỏ đun mềm nhũn, nhưng lúc này Linh lực của nàng hiển nhiên không có hao hết, Linh hỏa hóa thành linh lực, đem hai cây cây sắt kìm đến cùng một chỗ.

Diệp Phi hiển nhiên đã ở chú ý đến Giản Nhược Trần, cùng Chu Hòa bình thường giật mình xuống, Giản Nhược Trần cũng không có hao hết linh lực bộ dạng, đem cây sắt đặt ở nước lạnh trong, nhìn xem nước lạnh phát ra "Xùy xùy" thanh âm, nhìn dạng như vậy còn có dư lực giống như.

Quả nhiên, không có cùng với cây sắt hoàn toàn làm lạnh, giống như không kiên nhẫn giống như, lấy thêm lên hai cây cây sắt, lặp lại lúc trước quá trình, Chu Hòa không khỏi nhìn một chút Diệp Phi, chỉ thấy Diệp Phi cũng đang nhìn về phía hắn, lẫn nhau trong đôi mắt tất cả đều là nghi hoặc cùng ăn ý, ai cũng không có lên tiếng, thậm chí không có có dư thừa động tác.

Giản Nhược Trần cảm thấy rất có ý tứ, trước một lần sau khi thành công, nàng tính toán sau linh lực, cảm thấy ít nhất còn có thể lặp lại hai lần, lại cảm thấy lúc trước Linh hỏa ngọn lửa quá tràn đầy rồi, không tất yếu cao như vậy độ ẩm, cũng không cần muốn lớn như vậy ngọn lửa.

Giản Nhược Trần bệnh nghề nghiệp chính là gặp được sự tình gì đều muốn ngẫm lại, trước kia bện dấu hiệu thời điểm, nàng tổng hội chính mình định nghĩa một số cái công thức, bây giờ nhìn đến cây sắt mềm hoá rồi, liền thói quen mà nghĩ muốn tính toán như thế nào gia tăng lớp ngoài cùng của ngọn lửa cùng thiết khí tiếp xúc, để tiết kiệm linh lực cùng thời gian.

Nàng từ trước đến nay liền tin tưởng ngòi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi(*) công đấy, rất nhanh liền phát hiện, nàng có thể khống chế hỏa diễm lớn nhỏ đến hoạt động đoạn lớp ngoài cùng của ngọn lửa diện tích, nhưng lớp ngoài cùng của ngọn lửa càng lớn, hao phí linh lực càng nhiều, không thích hợp.

Đợi đến lúc nàng đem nung khô đến cùng một chỗ cây sắt ném tới nước lạnh trong đi tới thời điểm, động tác dừng lại, mặt ngoài phải nhìn xem nước lạnh trong dần dần làm lạnh cây sắt, thực tế nàng mới nhớ tới nàng không để ý đến cái gì, bình thường Luyện Khí một tầng không có có nhiều như vậy linh lực đấy, từ Chu Hòa trả lại cho nàng phàm nhân nung khô thiết khí cái búa sẽ biết.

Nàng không có ngẩng đầu nhìn Diệp Phi cùng Chu Hòa, cũng biết mình cử động giấu giếm không được hẳn nhị vị, tính toán xuống, cảm thấy

không cần phải che giấu, mà bây giờ mới chịu che giấu, cũng có chút đã chậm.

Nếu như cho thấy, liên biểu hiện đến cùng, Giản Nhược Trần từ trong nước kiếm ra lần thứ nhất luyện chế đến cùng một chỗ hai cây cây sắt, lạnh nhạt cân nhắc lúc trước lớp ngoài cùng của ngọn lửa tâm ngọn lửa vẫn đều, lúc này đây hỏa diễm nhỏ hơn chút ít, linh lực tiêu hao đơn vị thời gian nhỏ hơn, nhưng tổng thể cần có thời gian dài quá, càng không thích hợp.

Còn dư lại hỏa hệ linh lực như thế nào cũng không đủ lại nung khô một lần, Giản Nhược Trần giương mắt da, quả nhiên thấy Diệp Phi cùng Chu Hòa khiếp sợ cùng hùng hổ dọa người ánh mắt, Giản Nhược Trần liếc một cái, nhắm mắt ngồi ngay ngắn, khôi phục linh lực.

Hỏa hệ công pháp vận hành, trong đầu suy nghĩ lại là thế nào đề cao hiệu suất, lớp ngoài cùng của ngọn lửa sở dĩ độ ẩm cao, chính là có thể khí thể thể cùng dưỡng khí tiếp xúc mặt lớn, thiêu đốt đầy đủ —— mới nghĩ tới đây, Giản Nhược Trần liền hiểu chính mình tư duy xuất hiện chỗ nhầm lẫn rồi, Linh hỏa phải không cần dưỡng khí duy trì đấy, tự nhiên, độ ẩm cao nhất không nên phải lớp ngoài cùng của ngọn lửa.

Còn muốn muốn Linh hỏa hỏa diễm, rõ ràng là trung tâm ngọn lửa bộ phận màu sắc sáng nhất đấy, cũng là bởi vì hỏa diễm bên trong linh lực là tập trung nhất.

Diệp Phi cùng Chu Hòa lại liếc nhìn nhau, lại một lần nữa tại đối phương trong ánh mắt chứng kiến cũng giống như mình nghi hoặc, Giản Nhược Trần ngũ linh căn không thể nào là giả dối, trên người biểu hiện tu vi đích đích xác xác phải Luyện Khí một tầng, vừa mới luyện khí tiêu hao linh lực cũng quả thật vượt xa Luyện Khí một tầng, nhìn xem hầu như cùng Luyện Khí tầng hai nhất trí, thậm chí còn muốn nhiều.

Diệp Phi sắc mặt trầm xuống, cảnh cáo tựa như nhìn Chu Hòa liếc, Chu Hòa còn vẫn chưa trở lại thần, hăn nghĩ đến đúng rồi Giản Nhược Trần chặt cây ngân tùng thủ pháp, đối với lực lượng vận dụng, chưa phát giác ra thần sắc, so với Diệp Phi còn muốn tự tin, còn có việc này nhìn xem đơn giản đường cáp treo.

Giản Nhược Trần tiến vào Thiên Đạo Tông” lúc trước nhất định có một không đồng dạng như vậy thân phận, Chu Hòa nhìn xem Diệp Phi, lại nhìn xem Giản Nhược Trần, cảm thấy bọn họ rất giống, tại có chút thời điểm.

Có thể lại không giống, tại đa số thời điểm.

Hai người mỗi người đều có mục đích riêng giống như, thủ hạ chính là động tác lại toàn bộ không có ngừng, Chu Hòa bên chân rất nhanh liền xuất hiện một tòa khung sắt tử, Diệp Phi trên tay cũng xuất hiện một ít khối tinh thiết, mà Giản Nhược Trần cũng đúng lúc mở mắt.

Một canh giờ, Chu Hòa vừa vận tiêu đã tiêu hao hết toàn bộ linh lực, Diệp Phi đầu tiêu hao một nửa, mà Giản Nhược Trần cũng bổ sung khôi phục linh lực.

Luyện Khí một tầng có linh lực phải không nhiều, có thể Giản Nhược Trần biểu hiện ra đi ra không ít, hơn nữa, coi như là đơn thuần Luyện Khí một tầng, tại không phục dùng Linh Đan dưới tình huống một canh giờ liền đều khôi phục?

Chẳng lẽ nàng linh lực không có hao hết?

Diệp Phi phải chưa bao giờ chịu đem linh lực tất cả đều đã tiêu hao hết, ngoại trừ tại tuyệt đối an toàn chỗ, nói thí dụ như Chu Tước đường tĩnh thất, hoặc là tuyệt đối nguy hiểm dưới tình huống, nói thí dụ như cùng tu sĩ khác hoặc Yêu thú chém giết, chẳng qua là Giản Nhược Trần một cái Tiểu

Tiểu Luyện Khí một tầng, cũng về phần muốn giữ lại một bộ phận linh lực chứ

Nếu như nàng lại giữ lại một bộ phận linh lực, nàng hay vẫn là Luyện Khí một tầng chứ hiện tại cũng không giống a.

Giản Nhược Trần mở to mắt, thấy lại là hai cặp tròng tới ánh mắt, nếu tâm lý tố chất kém, đoán chừng muốn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Uy Hiếp

"Làm sao vậy?" Giản Nhược Trần hỏi câu.

Việc này câu hỏi phối hợp với trên mặt nàng biểu lộ rất không có thành ý, hoàn toàn là biết rõ còn cố hỏi, hỏi qua về sau cũng thật không ngờ phải lấy được trả lời giống như, ánh mắt liền chuyển dời đến thiết trên kệ, ánh mắt biến thành cân nhắc.

Tiếp theo lại quay lại, dường như vừa mới là cho hấn nhị vị cái suy nghĩ thời gian.

"Người thật sự là Luyện Khí một tầng?" Diệp Phi hỏi.

Lúc này trời sắc mặt đã mờ mờ, mặt trời đã sớm xuống núi, ánh trăng vẫn còn không bay lên, cách đó không xa phàm nhân tạp dịch đều từ trên núi xuống, lều bên trong cũng nghỉ ngơi, đồ ăn mùi thơm xa xa bay tới, Diệp Phi khuôn mặt biến mất tại mờ mờ ở bên trong, duy có một đôi tròng mắt sáng ngời.

"Vì sao hỏi như vậy?" Hay vẫn là rất không có thành ý bộ dạng, hết lần này tới lần khác ngôn từ trong tìm không ra một điểm vấn đề.

"Luyện Khí một tầng linh lực chỉ đủ đem hai cây cây sắt một mặt nung đỏ đun mềm nhũn." Diệp Phi nói ra.

"A, " Giản Nhược Trần gật gật đầu, dường như đương nhiên giống như, "Công pháp bên trên cũng là nói như vậy, ta cũng cảm giác cùng trên sách nói không lớn giống nhau, nên là chuyện tốt a."

Diệp Phi chen hòng xuống, không biết muốn trả lời thế nào.

Điều này có thể là chuyện tốt hai chữ có thể hình dung đấy sao? Bình thường Luyện Khí một tầng ít nhất gấp ba linh lực, quả thực là thiên đại cơ duyên, hần xúc động mà nghĩ còn muốn hỏi đây phải làm sao làm được, có thể Giản Nhược Trần đã lấy thêm lên cùng cây sắt, khoa tay múa chân lấy chuẩn bị rèn luyện rồi.

Chu Hòa nửa miệng mở rộng nhìn xem Giản Nhược Trần, cảm giác được Diệp Phi ánh mắt bay tới, mồ hôi lạnh không khỏi liền chảy ra, hần chưa bao giờ như vậy hồi hận hôm nay lưu lại Giản Nhược Trần, có thể Giản Nhược Trần như thế nào không hiểu được ẩn giấu thực lực?

Chẳng lẽ là cố ý tiếp xúc Chu Tước đường hay sao? Từ nghe được Chu Tước đường rơi xuống tiền đặt cược bắt đầu đấy, hay vẫn là từ ngày hôm qua câu Diệp thiếu gia về sau? Luyện Khí một tầng thì có gấp ba linh lực, nếu như tiếp tục giữ vững, thực lực này. . .

Hần bỗng nhiên rung mình một cái, Diệp Phi chậm chạp không có tiến giai, nghe đồn nói hần cố ý áp chế, không dám bộc lộ tài năng, nếu như có thể đạt được loại này gấp ba linh lực pháp môn tu luyện, vì không tiết lộ tiếng gió, hần sẽ không chút do dự giết hần đi, mà bây giờ, Linh lực của hần vừa mới hao hết.

Đổ mồ hôi, từ thái dương chảy xuống, nơi đây, không tiếp tục tu sĩ khác.

"Đương nhiên là chuyện tốt." Diệp Phi thanh âm rất nhẹ, giống như mang theo vui sướng, Chu Hòa trong nội tâm lại như là có độc xà bò qua.

"Vậy là tốt rồi." Giản Nhược Trần tựa hồ không đếm xỉa tới mà nói, "Chu quản sự, ta cùng Diệp thiếu gia như vậy giúp người, có phải hay không nên mời chúng ta ăn bữa linh thực a."

Chu Hòa "A" rồi một tiếng, bình tĩnh thần nói: "Đó là nên phải đấy."

"Đợi một chút ta, ta hay là trước đem linh lực đã tiêu hao hết, như vậy ăn linh thực mới không thiệt thòi, Diệp thiếu gia, người thấy đúng không." Giản Nhược Trần cười nhìn Diệp Phi, dường như không nhìn thấy trong mắt của hắn đen tối không rõ.

"Chu quản sự linh thực, ta cũng còn không có nếm qua." Diệp Phi nhìn ra Giản Nhược Trần đối với Chu Hòa che chở chi ý, trong nội tâm cười lạnh xuống, nàng cho rằng nàng có thể trở về hộ được?

Giản Nhược Trần cũng không nói gì nữa, suy nghĩ xuống, cầm lấy cây sắt, đầu ngón tay bỗng nhiên xuất hiện một điểm nhỏ hỏa diễm, tại tiếp xúc đến cây sắt thời điểm, bỗng nhiên bò lên trên cây sắt, bắt đầu hỏa diễm không phải rất ổn, còn có ngọn lửa tràn ra tới, nhưng rất nhanh, ngọn lửa tựa như cái lồng sưởi tử giống như đem cây sắt vây quanh.

Không bao lâu hai cây cây sắt liền mềm hoá rồi, hỏa diễm hóa thành linh lực nhấn một cái, hai cái cây sắt liền tan đến rồi cùng một chỗ.

Diệp Phi cùng Chu Hòa nhìn không chuyển mắt mà nhìn, trong nội tâm tất cả đều âm thầm tính toán, như vậy khống hỏa, xác thực có thể tiết kiệm linh lực, Giản Nhược Trần đây là ở luyện tập Khống Hỏa Thuật?

Nhớ tới nàng chặt cây ngân tùng động tác, đối với lực lượng khống chế, còn có dây ngăn ngừa mấy lần khống hỏa, Giản Nhược Trần đúng là Luyện Khí một tầng đấy, lúc trước xác thực chưa có tiếp xúc qua luyện khí, nhưng ý nghĩ của nàng, cách làm, tùy thời tùy chỗ cân nhắc an bài, không phải đã trở thành thâm căn cố đế thói quen, là làm không đến đấy.

Trong nháy mắt, Chu Hòa tâm tính ổn định điểm, Giản Nhược Trần người như vậy, làm cái gì đều có mục đích là, sẽ không tùy tiện tiện tiện hi sinh hắn đấy.

Liên gặp được Giản Nhược Trần trên đầu ngón tay bỗng nhiên xuất hiện một đạo hàn khí, bổ nhào vào nung đỏ trên cây sắt, "Xoẹt xẹt" một tiếng, nung đỏ cây sắt tối sầm lại, Giản Nhược Trần giống như rất không hài lòng tựa như, lại là một đạo hàn khí quẩn đi vòng qua, cây sắt độ ẩm kịch liệt giảm xuống, Giản Nhược Trần hai tay gãi gãi cây sắt, thoả mãn gật đầu.

Sau đó ngẩng đầu cười nói: "Nhìn ta như vậy, phải chờ ăn cơm không."

Giản Nhược Trần bình thản ung dung, lại để cho Diệp Phi cũng bối phục, Giản Nhược Trần không phải đối với thể sự dốt đặc cán mai chi nhân, nhưng chính là bởi vì nàng thông hiểu những thứ này, làm lên trở lại mới càng làm cho khâm phục.

Chu Hòa dứt khoát ngay cả tròn trảng cũng không nói, mang lên bàn vuông, trên vài rượu và thức ăn liền không nói một lời, Diệp Phi nheo mắt lấy hai người, cũng không nói lời nào, Giản Nhược Trần nhìn đầy bàn linh thực, trước thở dài, sau đó hỏi: "Chu quản sự, ta thể nhưng là Luyện Khí một tầng, những thứ này đối với ta, có phải hay không mỗi dạng ném một cái đều rất nguy hiểm đấy."

Chu Hòa sợ run lên, ánh mắt xéo qua nhìn thấy Diệp Phi trên mặt có chút ít phát hách, nhìn trên bàn chén đĩa, vô thức hồi đáp: "Hình như là vậy, thích hợp người ta đây đều cho người rồi."

Giản Nhược Trần liền cười rộ lên: "Là của ta không phải, Chu quản sự đều cung cấp món ăn rồi, còn muốn Chu quản sự mời khách." Sau đó thoải mái mà từ trong túi trữ vật mang sang một cái khay, đem từ trước cửa nhà bát đĩa hoạt động rồi buông.

"Giản đạo hữu đều muốn ăn vào phù hợp linh thực, còn không dễ dàng?" Diệp Phi bỗng nhiên nói ra.

"Ân, ta cũng hiểu được sẽ không quá khó, có Diệp thiếu gia hỗ trợ, đường cáp treo còn có thể đề một ngày trước hoàn thành, Chu quản sự tại, tự nhiên ưu tiên đem ta chặt cây ngân tùng vận xuống, trong tay của ta cũng có Linh Thạch, điểm cống hiến liền đều đổi lại linh thực tốt rồi."

Giản Nhược Trần nhìn Diệp Phi cười, giống như Linh Thạch không phải muốn từ Diệp Phi trong tay thắng trở lại tựa như, "Tháng sau nhiệm vụ cũng đều sắp xếp xong xuôi, bất quá ta còn là ưa thích nơi đây, cùng với bên kia nhiệm vụ đã xong, Chu quản sự, người muốn còn ở nơi này, ta còn sẽ đến quấy rầy người đấy."

"Hoan nghênh hoan nghênh, Giản sư muội thứ nhất là đưa phần của ta đây công lao, cảm kích cũng còn không kịp, ta sáng mai còn muốn đi luyện khí đường, sư muội thích ăn cái gì, ta cho sư muội mua được." Chu Hòa trôi chảy nói.

Diệp Phi nhìn một cái Chu Hòa, lại nhìn xem Giản Nhược Trần, "Chu quản sự, sáng mai người trở về, thuận tiện đi ra ta Chu Tước đường đi tới một lần, cho ta quản gia chuyển lời, cho Giản đạo hữu mang chút ít hàng tươi hoa quả trở lại."

Cùng người thông minh nói chuyện chính là bớt lo, không cần cái gì đều rõ ràng đấy, Giản Nhược Trần chỉ cần lộ ra ngoài với Chu Hòa quan hệ, Diệp Phi liền đã nhìn ra, những lời này cũng là cho Giản Nhược Trần cùng Chu Hòa một cái thuốc an thần, hắn tạm thời sẽ không đối với Chu Hòa làm cái gì.

Nhưng đồng thời, cũng là muốn Chu Hòa cái thái độ, hắn là hay không chịu phụ thuộc Chu Tước đường.

"Vây, ta liền cảm ơn trước Diệp thiếu gia rồi." Giản Nhược Trần rất tự nhiên thay Chu Hòa đáp ứng.

Chu Hòa nhìn Giản Nhược Trần liếc, cái nhìn này có chút dài rồi, Giản Nhược Trần cười nói: "Lại để cho Chu quản sự thay ta chân chạy, là của ta không phải."

Lời này rõ ràng nói được gió nhạt mây nhẹ, Chu Hòa lại cảm thấy một cổ lãnh ý từ trong lòng bay lên, phụ thuộc Chu Tước đường là hãn nguyện ý đấy, nhưng mà còn chưa tới phiên Giản Nhược Trần thay hãn làm chủ, có thể Giản Nhược Trần bay bổng một câu nói, gió nhạt mây nhẹ mà cười lấy nhìn xem hãn, hãn lại cảm thấy so với vừa mới Diệp Phi mang cho uy hiếp của hãn còn mãnh liệt hơn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Không Bị Khích Tượng

Giản Nhược Trần trong miệng nói qua thật có lỗi mà nói, con mắt đón Chu Hòa ánh mắt, thần thái an cùng, nàng rõ ràng không có bất kỳ uy hiếp cử động, cũng không có bất kỳ uy hiếp ngôn từ, thậm chí tu vi của nàng tại Chu cùng trước mặt đều là như vậy không ngờ.

Nhưng, thần thái của nàng cùng ánh mắt cho thấy trở lại khí chất, nhưng thật giống như nàng mới phải cái kia Luyện Khí tầng năm đấy, Chu Hòa phải cái kia Luyện Khí một tầng đấy.

Diệp Phi không có lên tiếng, chẳng qua là lạnh lùng mà nhìn Chu Hòa, sắc mặt một chút trầm xuống.

Trên mặt bàn linh thực nhiệt khí dần dần tiêu tán, cách đó không xa truyền đến bọn tạp dịch cười vang, Chu Hòa cái trán chậm rãi chảy ra tầng mồ hôi mịn trở lại.

"Giản đạo hữu đưa ta đây một phần đại lễ, ta cảm kích còn không kịp, cho Giản đạo hữu dốc sức phải nên phải đấy." Dốc sức hai chữ, Chu Hòa nói được nghiêng rằng nghiêng lợi, xưng hô cũng cuối cùng thay đổi.

Hắn bị Diệp Phi uy hiếp hẳn nhận biết, ai bảo hắn tu vi chưa đủ thực lực không đủ, có thể trèo lên Diệp Phi đồi hẳn cao hứng còn không kịp đây, có thể Giản Nhược Trần tính là cái gì? Nàng cho rằng nàng cũng trèo lên Diệp Phi rồi hả?

Giản Nhược Trần thân thể có chút về phía trước nghiêng xuống, Chu Hòa lập tức cũng cảm giác được áp lực, hẳn gắt gao nhìn chăm chăm vào

Giản Nhược Trần con mắt, chứng kiến cặp mắt kia bên trong chính mình, tràn đầy phẫn nộ.

"Nếu như ta là người, hoặc là lập tức trở mặt động thủ, thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành, hoặc là liền nhịn xuống đi tới, người đang thấp dưới mái hiên không thể không cúi đầu, chỉ có thể chọn một, thiệt thòi người còn là một quản sự, vậy mà cũng thiếu kiên nhẫn."

Giản Nhược Trần chậm rãi rút về nghiêng về phía trước thân thể, nhìn Chu Hòa trên trán một giọt mồ hôi lăn xuống trở lại.

"Người thì sao?" Chu Hòa từ căn chốt trong kẽ răng bài trừ đi ra hai chữ.

"Trở mặt cùng chịu đựng giữa còn có cái từ, gọi là hợp tác, chỉ cần người có thể làm cho người ta lợi dụng đồ vật, thì có hợp tác vốn liếng." Giản Nhược Trần hời hợt nói.

Chu Hòa giật mình, nhịn không được nghiêng đầu nhìn về phía Diệp Phi, Diệp Phi con mắt giống như sâu không thấy đáy, lạnh lùng nhìn qua Giản Nhược Trần: "Ta có thể cho người lợi dụng cái gì?"

"Đại thụ phía dưới tốt hóng mát." Giản Nhược Trần nhẹ nhàng cười cười.

"Người biết ta là ai?" Diệp Phi con mắt uy hiếp tựa như híp xuống.

"Hiện tại còn không biết." Giản Nhược Trần ánh mắt mang theo nghiến ngấm, "Bất quá, ngay cả Chu quản sự cũng không dám đề cập Diệp thiếu gia, ít nhất tại ngoại môn coi như khóa đại thụ a, hơn nữa cây to này đầy đủ thông minh, còn có phát triển không gian."

"Người lại có cái gì có thể cho ta lợi dụng hay sao?" Diệp Phi nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần.

"Đại thụ phát triển cần không gian, cũng cần chất dinh dưỡng, còn cần đem thân cây bên trên quần quanh vô dụng dây leo vớt bỏ, có đôi khi, vì phát triển được càng cường đại hơn, còn muốn đem dư thừa chạc cây chém đứt, những thứ này, đại thụ chính mình sợ là làm không được." Giản Nhược Trần chậm rãi nói.

Ba người đều yên lặng một hồi, Diệp Phi trong lúc biểu lộ cái gì cũng nhìn không ra, Chu Hòa đã có chút ít choáng váng, chỉ có Giản Nhược Trần khéo miệng có chút câu dẫn ra.

Diệp Phi uống rồi một ly Linh tửu, trên bàn vật gì đó khác một cái không động, Chu Hòa nắm Linh tửu tay một mực run lấy, lại một cái cũng không có uống, Giản Nhược Trần thở dài, cũng đẩy ra linh thực, ngồi trở lại đến cây sắt bên cạnh nghiên cứu như thế nào hợp lý mà vận dụng Linh hỏa.

Cuối cùng Chu Hòa động thủ thu thập linh thực, lại ngồi yên một hồi lâu mới bắt đầu ngồi xuống khôi phục, ngược lại là Diệp Phi cùng Giản Nhược Trần tốt như cái gì cũng không có phát sinh tựa như, một mực ở tất cả làm tất cả đấy.

Nửa đêm thời điểm, Giản Nhược Trần đã ngồi xuống rồi hai lần khôi phục linh lực rồi, cuối cùng sờ nữa ra Dưỡng Khí Đan đưa đến trong miệng, Diệp Phi chỉ thấy nàng ăn vào Dưỡng Khí Đan, nhưng lại không biết nàng ăn năm khối.

Hừng đông thời điểm, Giản Nhược Trần bên chân cũng xuất hiện một cái khổng lồ cái giá cái bệ, tuy rằng chỉ có hơn mười căn bản cây sắt, Diệp Phi cũng luyện chế được nửa cân tinh thiết, Chu Hòa tại nửa đêm về sáng thời điểm tựa hồ nghĩ thông suốt, tinh thần rồi chút ít.

Một buổi tối, Giản Nhược Trần đối với luyện khí hứng thú chưa đủ lớn, đối với khổng hỏa thể nhưng là sinh ra nồng hậu dày đặc hứng thú,

một đạo hỏa diễm tại nàng trên đầu ngón tay quả thực cũng bị chơi hư mất, từ bình thường một đóa đến lồng sắt đến ống đến sẽ bỏ quái vật bình thường, Giản Nhược Trần chỉ có cảm thán tu vi thấp linh lực chưa đủ, không thể chơi thống khoái.

Giản Nhược Trần chào hỏi, liền tự hành lên núi, không bao lâu Diệp Phi liền đuổi theo, hai người một trước một sau, trước cái buổi tối cùng nay cái sáng sớm đều không có chạy bộ, đã cảm thấy thân thể trầm một chút, Giản Nhược Trần chưa phát giác ra liền nhanh hơn tốc độ.

Lên núi cuối cùng không phải đi đất bằng, nhưng là đem thân thể hoạt động mở, mãi cho đến rồi chỗ mục đích, lá vẫn là đi theo phía sau.

"Người không định nói thêm gì nữa?" Diệp Phi nhìn xem Giản Nhược Trần xuất ra búa, nhịn không được nói.

"Còn không biết người muốn cái gì." Giản Nhược Trần ăn ngay nói thật, "Cho nên, hiện tại cần nhất đứng rồi bình tĩnh."

Diệp Phi cảm thấy Giản Nhược Trần mỗi câu lời nói đều có thâm ý, thật giống như nàng người này, hẳn làm cho hiểu rõ nhìn như không ít, có thể tiếp xúc, mới phát hiện người này thâm tàng bất lộ.

"Người nói như vậy không sợ ta thẹn quá hoá giận?" Diệp Phi hừ một tiếng.

"Làm sao có thể? Ta muốn ngay cả điểm ấy nhìn bốn sự đều không có. . . Ha ha." Giản Nhược Trần cười cười, "Diệp thiếu gia không định tự mình hoàn thành nhiệm vụ?"

Diệp Phi mắt lạnh nhìn Giản Nhược Trần, "Ta chỉ muốn chém đủ mười khóa ngân tùng là được rồi, không cần chính mình vận xuống dưới."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Tự nhiên, hay vẫn là nhờ cậy phúc của ta."

"Người nghĩ như thế nào đến đường cấp treo hay sao?" Diệp Phi sớm cũng muốn hỏi rồi.

"Ta làm phạm nhân thời gian so với làm tu sĩ thời gian dài, cho nên, thói quen mà sẽ không bỏ qua nhỏ yếu lực lượng, giống như tu sĩ sẽ mượn nhờ pháp thuật, phạm nhân nếu có phù hợp công cụ. . ." Trong đầu chợt nhớ tới Lạc Phạm đối với tiêu cực chú ý, đáy lòng dần dần dâng lên một cái đặc biệt ý niệm khác trong đầu, chưa phát giác ra cười cười.

"Một người Trúc Cơ Kỳ tu sĩ có thể giết hết mấy nghìn mấy vạn phạm nhân, một cái Kết Đan Kỳ tu sĩ có thể đơn giản hủy diệt một tòa thành trì. Phạm nhân vĩnh viễn đầu là phạm nhân, dù là muốn kiến trúc đường cấp treo, cũng muốn dựa vào tu sĩ lực lượng." Diệp Phi khinh thường nói.

Giản Nhược Trần không muốn uốn nắn Diệp Phi quan điểm, thói quen của nàng này đây sự thật thuyết phục, tại sự thật không có bày ở tình huống trước mắt xuống, nàng cũng rất ít có thể bị thuyết phục, bởi vậy chẳng qua là từ chối cho ý kiến cười cười, tìm một gốc cây ngân tùng, lại hoạt động một chút thân thể.

Diệp Phi nhìn một hồi lâu, Giản Nhược Trần giống như không có có cảm giác đến tầm mắt của hắn giống như, không coi ai ra gì, hay vẫn là chín sau liền điều tức một hồi, rõ ràng có thừa lực lượng mười sau thậm chí nhiều hơn.

"Vì cái gì?" Nhìn chừng một phút đồng hồ, Diệp Phi đột nhiên hỏi rồi câu.

"Nhiệm vụ đủ để hoàn thành, cũng không cần toàn lực ứng phó." Giản Nhược Trần nhẹ nhõm nói.

"Sẽ không cần nhắc ngoài ý muốn?" Diệp Phi ép hỏi rồi câu.

"Ta luôn luôn không bị kích tướng." Giản Nhược Trần nghe xem rồi Diệp Phi liếc, gặp Diệp Phi ngậy người xuống, ngẫm lại, những lời này không có gì thêm vào ý tứ a, nhưng lại không biết nàng vừa mới cái nhìn kia, nhẹ nhõm bình tĩnh phía dưới sóng mắt, mang ra rồi khác phong tình.

Buổi trưa, Giản Nhược Trần gặp được Chu Tước đường quán gia, đương nhiên cũng là nhìn không ra tu vi trung niên nhân, nhìn hẩn lấy Diệp Phi ánh mắt rất là yêu thương, đương nhiên thái độ bên trên tuyệt đối bày chỉnh ngay ngắn chính mình quán gia vị trí, nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt sao, cũng có chút vi diệu rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Không Biết Lượng Sức

Mới mẻ Linh quả, không phải một viên, cũng không phải một loại, mà là bốn năm dạng bày ở một cái xinh đẹp mâm đựng trái cây bên trong, trên bàn đồ ăn cũng là tinh xảo đĩa nhỏ, nhờ cậy tại truyền công đường dừng lại qua mấy ngày phúc, còn có tại học đường "Cần cù", Linh quả Giản Nhược Trần đều biết.

Thật khó cho quản gia rồi, trong thời gian ngắn như vậy, tìm được vài loại có thể làm cho nàng cửa vào Linh quả, mặc dù đối với so với tu vi của nàng, đây Linh quả phẩm chất hay vẫn là cao điểm, bất quá, nàng ngay cả cho Diệp Phi chuẩn bị linh thực đều ăn một cái, đây Linh quả đương nhiên coi như là phù hợp đấy.

Quản gia rất có chức nghiệp quy củ, đem đồ ăn bố trí xong, liền thi lễ ly khai —— Giản Nhược Trần không có trông chờ quản gia sẽ phản ứng nàng, dù sao quản gia tu vi đặt ở nơi nào, nhưng mà quản gia lại vẫn cùng Giản Nhược Trần gặt đầu, mặc dù không đến mức làm cho nàng được sung ái mà lo sợ, thực sự nhìn ra Diệp Phi thân phận bất thường rồi.

Dù sao, sẽ không cân nhắc chính mình đẳng cấp cao tu sĩ thân phận, mà bày chính tự mình quản gia vị trí, đối với chủ nhân khách nhân nho nhã lễ độ, dù là cái kia khách nhân địa vị tu vi đều đồng dạng thấp kém quản gia rất ít.

Có thể có được như vậy quản gia, ngoại trừ có ngự chi thuật bên ngoài, địa vị cũng không thể so với bình thường.

Đây một bữa so sánh với một ngày trước hai món ăn, không chỉ có là đồ ăn chất lượng, chính là bầu không khí cũng tốt lên rất nhiều, lá vẫn là ăn không nói, như vậy ăn cơm thời gian liền rút ngắn rất nhiều, chẳng qua là ăn trái cây thời điểm, Giản Nhược Trần thoáng làm khó chút ít.

"Như thế nào?" Diệp Phi cuối cùng mở miệng.

"Đang suy nghĩ với cái dạng gì tư thái ăn tươi này cái Linh quả, sẽ có vẻ có phong độ." Giản Nhược Trần đánh giá mâm đựng trái cây bên trong Linh quả, thở dài.

"Cái gì?" Diệp Phi ngạc nhiên xuống, hiển nhiên không có hiểu Giản Nhược Trần ý tứ.

"Hoa quả phương pháp ăn tổng cộng là hai loại, một loại là cắt thành khối dùng quả xiên văn nhả mà ăn tươi, một loại khác phải chộp trong tay ăn nước liên tục, người phía trước chú trọng hình tượng, người sau chú trọng tư vị." Giản Nhược Trần thở dài.

"Người muốn dùng loại nào?" Diệp Phi đã trầm mặc sau nói.

"trước tự nhiên là loại thứ nhất, tuy rằng không đủ sang khoái, tốt xấu cũng có thể ăn vào, sau sao, " Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, lại thở dài, "Hay vẫn là loại thứ nhất."

Nhìn xem Diệp Phi ánh mắt kinh ngạc, giải thích câu: "Ta chán ghét trên tay tất cả đều là nước cảm giác."

"Người diễn xuất thật không như tu sĩ." Một hồi lâu, Diệp Phi mới nói.

"Cái gọi là trước." Giản Nhược Trần chỉ dùng bốn chữ làm tổng kết.

Giản Nhược Trần không biết chính thức tu sĩ nên là cái dạng gì nữa đây đây, nghĩ đến cái thế giới này tu sĩ cùng thế tục quyền lực cũng không

tách ra, tu sĩ kia kỳ thật cũng chính là có địa vị có quyền lợi trường thọ người mà thôi.

Bất quá nàng nhìn thấy đấy, tu vi cao nhất cũng chỉ có Hạ Thần, nghĩ đến cái kia cho nàng một hạ mã uy tu sĩ, Giản Nhược Trần trong lòng lắc đầu, chính thức tu sĩ? Như thế nào chính thức đây?

Cùng ngày trở lại ất trang thời điểm, màn đêm đã hàng lâm, Giản Nhược Trần đều muốn lặng yên không một tiếng động mà trở lại gian phòng của mình, nhưng vẫn là bị Phùng Dương ngăn cản.

"Phùng tổng quản." Giản Nhược Trần trong lòng thở dài, trên mặt mang theo vừa vụn mỉm cười.

Lúc đó, hai người về tới Phùng Dương trong sân, đứng ở rộng rãi trong phòng khách, ai cũng không có ngồi xuống.

"Người biết Diệp Phi thân phận chứ" Phùng Dương nhíu mày, trực tiếp hỏi.

Giản Nhược Trần tự nhiên lắc đầu: "Ngoại trừ Chu Tước đường Diệp thiếu gia, có thể nói hoàn toàn không biết gì cả."

"Vậy người liền dám đầu nhập vào!" Phùng Dương giảm thấp xuống thanh âm gầm thét.

Giản Nhược Trần cảm thấy rất kỳ quái, nàng đầu nhập vào người nào Phùng Dương tại sao phải tức giận, nàng cùng Phùng Dương, cũng không quá đáng chính là ất trang quản sự cùng đệ tử ngoại môn quan hệ, chớ không phải là Lạc Phàm đã tới hai lần, hắn liền tại trên người mình đánh lên rồi Lạc Phàm nhãn hiệu, thay Lạc Phàm nhìn mình rồi hả?

"Người bất quá là cái Luyện Khí một tầng nhỏ tu sĩ, hay vẫn là ngũ linh căn đấy, có Lạc sư thúc còn chưa đủ, còn không nên cho người thêm

chính mình tìm chỗ dựa? Người làm sao lại cho rằng Diệp Phi sẽ dễ dàng tha thứ người loại tu sĩ này? Cũng bởi vì đường cáp treo?" Phùng Dương tức giận đến bờ môi đều đang phát run.

Giản Nhược Trần không hiểu thấu mà nhìn Phùng Dương, như thế nào cũng nhìn không ra Phùng Dương hảo ý, thẳng đến nàng nếu sẽ không lên tiếng, Phùng Dương có thể nhảy lúc thức dậy, mới mở miệng: "Đệ nhất Phùng tổng quản nơi nào đến tin tức, ta tại đầu nhập vào Diệp thiếu gia."

Nàng dừng lại, nói tiếp: "Thứ hai, coi như là ta đầu nhập vào Diệp thiếu gia, Phùng tổng quản khí này cũng không hiểu thấu chút ít a."

"Ta đây là cho ta chứ" Phùng Dương nói đây một câu bỗng nhiên dừng lại.

Giản Nhược Trần ý vị thâm trường cười cười.

"Hắn, Diệp thiếu gia, tại thế tục thân phận, người liên tuyệt không biết rõ?" Phùng Dương trừng trừng mắt nói.

Giản Nhược Trần thẳng thắn thành khẩn mà lắc đầu.

"Họ Diệp kia, người chung quy nên nghe nói qua chứ." Phùng Dương lui mà cầu tiếp theo.

Giản Nhược Trần thần sắc có chút ngoài ý muốn, họ Diệp, không phải là cái kia họ Diệp a.

"Hiện tại biết rõ sợ hãi? Ha ha." Phùng Dương cười lạnh hai tiếng.

Giản Nhược Trần thở dài một hơi nói: "Phùng tổng quản, coi như là Diệp thiếu gia phải người của hoàng thất, tại Thiên Đạo Tông cũng chỉ là cái đệ tử ngoại môn, được rồi, coi như là ta đầu phục Diệp thiếu gia, có thể

ta đây tu vi, ngay cả mặt bàn đều không thể đi lên, không đến mức sẽ ảnh hưởng đến cái gì a."

"Đúng, đúng, người là ảnh hưởng không đến cái gì, Lạc sư thúc đây?" Phùng Dương cả giận nói.

Lạc Phàm? Cùng Lạc Phàm lại có quan hệ gì rồi hả? Không phải là bởi vì nàng cùng Lạc Phàm cùng nhau tiến vào Thiên Đạo Tông, Lạc Phàm đã tới tìm nàng hai lần, liền cho rằng nàng sẽ đem Lạc Phàm liên quan đến vào đi.

Giản Nhược Trần mang theo ánh mắt hồ nghi nhìn xem Phùng Dương, chậm rãi nói ra: "Ta không hiểu Phùng tổng quản ý tứ."

"Diệp thiếu gia phải không được sủng ái Lục hoàng tử, bằng không thì có thể ở Thiên Đạo Tông ngoại môn gần ngõ chính là bảy tám năm? Luyện Khí hậu kỳ ba năm rồi đều không thể Trúc Cơ? Hẳn đầu gì cũng là tam linh căn, cũng là hoàng tử, người cho rằng Diệp thiếu gia phải vừa ý người rồi chứ người là tự cấp Lạc sư thúc trâu chọc tai họa." Phùng Dương giảm thấp thanh âm nói.

Giản Nhược Trần mí mắt thả xuống xuống, lại giơ lên lúc thức dậy, nhìn xem Phùng Dương liền thoáng mang theo thương cảm rồi, hẳn đều muốn thông qua chính mình dắt bên trên Lạc Phàm tuyến, đáng tiếc, dùng sai rồi phương pháp.

Bất quá Diệp Phi thậm chí có như vậy thân thế, đến phải thi cho thật giỏi lo lắng.

"Phùng tổng quản nói tất cả, ta chính là cái Luyện Khí một tầng nhỏ tu sĩ, làm sao dám leo lên Lạc sư thúc làm chỗ dựa đây, bất quá là Lạc sư thúc nâng cao quý mắt liếc lấy ta một cái." Giản Nhược Trần chậm quá mà nói.

"Người. . ." Phùng Dương khí đạo, "Như thế nào như thế không biết điều, không biết lượng sức."

Giản Nhược Trần trào phúng mà ngoắc ngoắc khóe miệng, nàng kỳ thật không nhiều chú ý bị người lợi dụng, nhưng mà lợi dụng nàng, còn muốn trắng trợn mà trở lại nói cho nàng biết, thậm chí lẽ thẳng khí hùng mà can thiệp hành vi của nàng, còn muốn cho nàng an bên trên một đồng bừa bãi lộn xộn tội danh, nàng cũng rất chú ý rồi.

Không biết điều cùng không biết lượng sức, ha ha, thực nói không tốt phải hình dung ai được rồi.

Chẳng qua là, quả nhiên Diệp Phi không bị sủng đến trình độ này nữa a, ngay cả Thiên Đạo Tông một người Trúc Cơ Kỳ nội môn đệ tử đều so ra kém, ân, nàng ngược lại là quên mất, Lạc Phàm không phải bình thường nội môn đệ tử, hay vẫn là Chương môn đệ tử thân truyền, hay vẫn là Thiên Linh Căn tu luyện thiên tài.

Diệp Phi một hoàng tộc, Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong tu sĩ, vậy mà phóng thấp tư thái tới đón sờ nàng, ước chừng thật đúng là Lạc Phàm nguyên nhân.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Nàng Thật Đúng Là Dám

Khó trách Phùng Dương chỉ làm ra ngoài cửa ất trang tổng quản, chỉ muốn dệt hoa trên gấm, sẽ không hiểu đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi vĩnh viễn nếu so với dệt hoa trên gấm làm cho người ta cảm động, trí nhớ khắc sâu.

Liền không suy nghĩ, Thiên Đạo Tông dầu gì cũng là cái không nhỏ tông môn rồi, làm sao lại chịu thu lưu không bị sủng Lục hoàng tử, còn dễ dàng tha thứ chính hấn làm cho cái Chu Tước đường tại ngoại môn chơi, quả nhiên là tầm mắt cực hạn thân phận địa vị.

Giản Nhược Trần còn không đến mức đem thân phận của mình phóng thấp đến cùng Phùng Dương so đo tình trạng, mặc dù Phùng Dương nói chuyện không dễ nghe, nàng cũng không có để ở trong lòng, sau khi trở lại căn phòng của mình, trước đem Diệp Phi thân thể lại suy nghĩ một lần, cảm thấy Diệp Phi không đến mức là vì không bị sủng không dám tiến giai đấy.

Nàng hay vẫn là hiểu rõ địa vị cao tư tưởng đấy, cái gì cũng so ra kém nằm trong lòng bàn tay thực lực, mộc hỏa đất tam linh căn, ba năm không có tiến giai Trúc Cơ, chứng kiến chính mình linh lực dồi dào thời điểm ánh mắt, chẳng lẽ, cũng là một cái đều muốn nhiều Linh căn đều tiến giai?

Hoặc là, là muốn tại tương sinh tương khắc bên trên làm chút ít văn chương?

Việc này buổi tối, Giản Nhược Trần lấy ra Diệp Phi linh thực, hay vẫn là cái loại này không biết tên Yêu thú thịt, đây một cái Giản Nhược Trần

chuẩn bị được đầy đủ, chậm rãi nhấm nuốt, linh lực trước theo nước chảy vào đến yết hầu một bộ phận, hấp thu, lại phải khối thịt bản thân linh lực.

Vài ngày nhìn không tới rõ ràng tăng trưởng linh lực cuối cùng xuất hiện biến hóa, Giản Nhược Trần chưa từng có tốc độ như vậy mà nếm qua thứ đồ vật, linh lực không ngừng gia tăng, cuối cùng tại tiến giai về sau lần thứ nhất chướng bụng tại trong kinh mạch, kinh mạch mở hồ xuất hiện toan trưởng mang cho Giản Nhược Trần đúng rồi mừng rồi.

Tu tiên, thật sự phải có sung túc tài nguyên đấy, bằng không thì chỉ bằng ngồi xuống tu luyện, một năm cũng sẽ không có đêm nay bên trên hiệu quả.

Quả nhiên là đại thụ phía dưới tốt hóng mát.

Đường cáp treo vài toà tháp cao tại rất nhanh liền toàn bộ đứng lên rồi, phàm nhân bọn tạp dịch hưng phấn mà hoan hô, tháp cao do tu sĩ vận đến trên núi, cũng thực nhẹ nhõm, như vậy trầm, có mấy ngàn cân a, Diệp quản gia một tay mang theo liền trực tiếp bay qua đi tới, về phần kia ở dưới cự thạch nền, tại Giản Nhược Trần còn chưa tới thời điểm cũng đã để đặt tại vị trí thích hợp lên.

Một buổi sáng, cũng không lúc nghe được bọn tạp dịch tiếng hoan hô, dường như bị cuốn hút như vậy, Giản Nhược Trần khóe miệng cũng một mực có chút giơ lên, mãi cho đến Diệp Phi lại một lần nữa đứng ở trước mặt nàng.

"Người rất dễ trong lòng phàm nhân vui vẻ?" Diệp Phi đứng ở bên cạnh thật lâu rồi, nếu là hắc thành tâm không muốn làm cho Giản Nhược Trần chú ý tới, Giản Nhược Trần còn thật không có phát hiện.

Giản Nhược Trần trên thực tế đầu đứng thêm vài phút đồng hồ, nhưng mà nàng nụ cười trên mặt quá rõ ràng.

"Nhiều khi, trả giá so với cố gắng nhanh hơn vui cười." Giản Nhược Trần quay đầu lại nhìn xem Diệp Phi, "Vui một mình không bằng vui chung, chẳng lẽ người nhìn bọn họ vui vẻ như vậy, người không vui sao?"

"Không biết." Diệp Phi lắc đầu, vui vẻ chứ hẳn nhận thức không đi ra, hẳn giống như thật lâu không có vui vẻ cảm giác.

Giản Nhược Trần nhìn Diệp Phi, giống như tại trên người hẳn tìm tới chính mình đã từng bóng dáng, thật giống như mười sáu tuổi năm đó, tuy rằng đã qua cực kỳ lâu rồi, có thể vĩnh viễn cũng không quên được.

Rõ ràng chỉ có mười bảy mười tám tuổi bộ dạng, khả năng cũng lại lớn như vậy a, nhưng mà thần thái cùng cử động liền dường như người trưởng thành bình thường, cũng thế, mười bảy mười tám tuổi thời điểm, nàng cũng đã khởi động rồi Thế Kỷ cao ốc trọng trách, tuy rằng nàng cũng không muốn gánh vác cái kia trọng trách.

Có thể chỉ có trong nháy mắt mềm lòng, lập tức, Giản Nhược Trần liền đem mềm lòng ném ra sau đầu.

"Người vốn có thể chính mình độc chiếm phần này công lao." Diệp Phi bỗng nhiên nói.

"Đây chẳng qua là biểu tượng, cực nhỏ lợi nhỏ." Giản Nhược Trần lắc đầu, không có phủ nhận đường cáp treo phải đề nghị của nàng.

"Lâu dài?" Diệp Phi không khỏi bỏ thêm câu.

"Trả giá luôn có hồi báo đấy." Giản Nhược Trần bên cạnh nghiêng đầu, nhìn xem nằm ngang trên mặt đất ngân tùng, "Nói thí dụ như, mọi người chỉ cho là chặt cây ngân tùng chính là vì mấy cái điểm cống hiến, lại chưa từng nghĩ đến thân thể của mình cũng đã nhận được rèn luyện; chỉ muốn tăng lên tu vi mới có thể gia tăng thực lực, thật không ngờ khổng chế

linh lực cùng khổng chế thân thể lực lượng, đồng dạng đều là thực lực một loại."

"Người bất luận thấy cái gì sự tình, đều đào móc ra càng sâu tầng hàm nghĩa? Làm cái đó một việc, cũng phải có cùng tồn tại lợi ích?" Diệp Phi hỏi.

"Không là tuyệt đối đấy, nhưng đã có khả năng này, vì cái gì chẳng phải làm?" Giản Nhược Trần hỏi ngược lại câu.

"Vậy Linh lực của người đây, cũng là bởi vì đào móc càng sâu tầng hàm nghĩa tìm được cùng tồn tại lợi ích?" Diệp Phi cuối cùng hỏi lên.

"Có lẽ là như vậy, buồn tẻ quá trình khá dài, sau đó đã mang đến ngoài ý muốn kinh hỉ." Giản Nhược Trần gật gật đầu, không thêm để ý chút nào liền thừa nhận.

Hai người giữa xuất hiện lần nữa rồi ngăn ngủi trầm mặc.

Diệp Phi đối với Giản Nhược Trần thẳng thắn thành khẩn cũng không kinh ngạc, hấn trầm mặc, là muốn chờ đợi Giản Nhược Trần điều kiện, có thể Giản Nhược Trần vậy mà cũng theo đó đã trầm mặc.

Đã đến buổi chiều, đường cáp treo lắp đặt cơ bản liền hoàn tất, kể cả ròng rọc cũng mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng rồi, dây thép luyện chế còn cần chút thời gian, sau đó chính là Trầm Thủy thạch luyện chế kiêu mái hiên.

Trầm Thủy thạch không coi vào đâu đặc biệt tu luyện tài liệu, ngoại trừ làm thành chặt cây ngân tùng búa, chính là luyện chế thành có thể phong kín ở linh lực vật chứa, nhưng đường cáp treo cần số lượng không ít, hơn nữa Chu Tước đường tham dự, tông môn muốn phải làm bộ không biết cũng không thực tế rồi.

Lạc Phàm đứng ở đường cáp treo tháp cao ở dưới thời điểm, cảm thấy giật mình không thể so với luyện khí đường đường chủ phạm Trường Lợi nhỏ.

Giản Nhược Trần nàng thật đúng là dám a.

Lạc Phàm tại Trúc Cơ về sau, đã đem tông môn từ trên xuống dưới từng cái các đốt ngón tay tất cả đều nghe xong, thói quen nghề nghiệp mà thôi, tuy rằng quá sâu nội tình đánh nghe không được, nhưng nhìn đến đây, nghe được thứ đồ vật còn muốn muốn, là có thể liên lạc với cùng nhau.

Giản Nhược Trần ngoại môn nhiệm vụ, Chu Tước đường ván bài, vốn chỉ là một cái nho nhỏ giải trí, với tư cách tu sĩ trà dư tửu hậu tu luyện ngoài đề tài nói chuyện, đã xong sẽ bị quên lãng, nhưng bây giờ sinh sôi bị Giản Nhược Trần vô thanh vô tức mà biến thành đại sự.

Tất cả chỉ hướng đều là Chu Hòa lấy ra bản vẽ, Chu Hòa nghĩ tới là tông môn phân ưu, nhưng đây có thể lừa gạt được ai, cũng không thể gạt được đến từ đồng nhất chỗ Lạc Phàm, Giản Nhược Trần thủ bút, thật đúng là rất lớn.

"Diệp quản gia, người cũng ở nơi đây." Phạm Trường Lợi cười ha hả cùng Diệp quản gia chào hỏi, quay đầu hướng Lạc Phàm nói: "Đến, ta giới thiệu cho người xuống, vị này chính là Chu Tước đường quản gia Diệp Thủy Tuyền, Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, Diệp quản gia, vị này chính là chúng ta Chương môn đệ tử thân truyền Lạc Phàm."

"Bái kiến phạm Đường chủ." Diệp quản gia đối với phạm Trường Lợi chấp tay thi lễ, ánh mắt đi theo đặt ở Lạc Phàm trên người, "Vị này chính là Thiên Đạo Tông tu luyện thiên tài Lạc đạo hữu, thất kính thất kính." Vậy mà cũng là cùng Lạc Phàm thi cái ngang hàng thân phận lễ tiết.

"Không dám, bái kiến Diệp quản gia." Lạc Phàm cũng thi lễ nói.

"Diệp quản gia ở chỗ này, Diệp thiếu gia cũng không xa a." Phạm Trường Lợi khách khí một câu liền đi vào chính đề nói.

"Thiếu gia tiếp ngoại môn nhiệm vụ, đang trên chân núi chặt cây ngân tùng." Diệp quản gia nói.

"A?" Phạm Trường Lợi hiển nhiên thật không ngờ, không khỏi quay đầu lại nhìn nhìn trên núi.

"Thiếu gia nói, nhàn rồi cũng là nhàn rồi, không bằng tìm một ít chuyện làm một chút." Diệp quản gia bổ sung.

Phạm Trường Lợi ánh mắt từ trên núi chuyển dời đến gần ngay trước mắt tháp cao, sau đó lại trở về Diệp quản gia trên người, "Cho nên, thuận tiện đem đường cáp treo cũng giúp đỡ hoàn thành?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Ván Quá Lớn

Phạm Trường Lợi ánh mắt từ trên núi chuyển dời đến gần ngay trước mắt tháp cao, sau đó lại trở về Diệp quán gia trên người, "Cho nên, thuận tiện đem đường cáp treo cũng giúp đỡ hoàn thành?" Lời này hơi lộ ra hùng hổ dọa người.

Diệp quán gia ăn nói có ý tứ nói: "Thiếu gia cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử, nơi đây lý nên đấy."

Phạm Trường Lợi bị không mềm không cứng rắn mà chẹn họng xuống, lại không thể trở mặt, hừ một tiếng nói: "Tông môn tự nhiên cũng không thể khiến Diệp thiếu gia không công bị liên lụy."

Nói qua phất tay áo phải đi, chứng kiến ở một bên xin đợi Chu Hòa, chỉ giống đang nhìn cái giống như kẻ ngu, bất âm bất dương mà nói: "Chu Hòa, người đây chính là cho tông môn dựng lên một lớn công."

Chu Hòa trên mặt vui vẻ, vừa muốn nói gì, phạm Trường Lợi lại sớm quay đầu đi, đối với Lạc Phàm nói: "Lạc sư diệt, cùng người cùng một chỗ vào cửa Giải Nhược Trần liên trên chân núi."

Lạc Phàm há miệng đón nói: "Từ nhập môn mới nhìn thấy một lần, đang có chút nhớ nhung niệm."

Phạm Trường Lợi lúc này mới quay đầu lại nhìn xem Diệp Thủy Tuyền nói: "Diệp đạo hữu cùng nhau đi lên?"

Diệp Thủy Tuyền mỉm cười nói: "Tốt."

Ba người ném sắc mặt trắng bệch Chu Hòa, cùng một chỗ hướng trên núi đi đến, vừa đi, phạm Trường Lợi bên cạnh cho Lạc Phàm giới thiệu ngân tàng, cũng cùng Diệp Thủy Tuyền rảnh rỗi phiếm vài câu, giống như không nhìn thấy phạm nhân tạp dịch hưng phấn mà tại tháp cao bò lên trên bò xuống, còn có Chu Tước đường tu sĩ tại qua lại phi hành điều chỉnh thử.

Thần thức đảo qua, đã đã tìm được Giản Nhược Trần chặt địa phương, nhưng là càng đi qua, đối với Lạc Phàm nói: "Trước giới thiệu cho người Diệp thiếu gia đi tới, Diệp thiếu gia phải Hoàng tộc lục vương tử, tại chúng ta tông môn rèn luyện, đúng rồi, nghe nói người cũng mua tiền đặt cược, còn đánh bạc cao nhất tỉ lệ đặt cược gấp ba."

Lạc Phàm cũng thần thức hướng Giản Nhược Trần nhìn xuống, liền cười đáp: "Đúng vậy, một bồi thường chín mươi sáu." Tiếp theo nhìn trước Diệp Thủy Tuyền, "Bây giờ nhìn, Diệp quản gia, khoản này Linh Thạch ta muốn đã kiếm được."

Diệp Thủy Tuyền cũng mỉm cười nói: "Lạc đạo hữu ánh mắt nhất định là không lầm."

Diệp Phi chỗ cùng Giản Nhược Trần không xa, cách xa nhau ba trăm mét không đến, ba người một đường đến đây động tĩnh không nhỏ, Giản Nhược Trần cảm giác được thần thức nhìn quét, liền buông búa xem chừng xuống, xuyên thấu qua bóng cây, có thể thấy được phạm Trường Lợi đang cùng Lạc Phàm nói chuyện, ba người ai cũng không có hướng bên này xem ra.

Giản Nhược Trần đem búa buông, lui về phía sau vài bước tựa ở một gốc cây gọi không ra danh tự trên cây —— nàng rất chú ý mình tu sĩ thân phận, đơn giản không va chạm vào ngân tàng trên cây.

Vị kia trung niên tu sĩ nàng không biết, có thể Diệp quản gia cùng Lạc Phàm nàng đều biết đấy, cùng Lạc Phàm cùng một chỗ, còn lại để cho Diệp

quản gia cũng cung kính đẩy, cũng chỉ có nội môn tu sĩ.

Đường cáp treo làm ra động tĩnh giống như hơi bị lớn, Chu Tước đường đều tham dự, nội môn luyện khí đường không có khả năng không đến nhìn xem, với Diệp Phi thể tục thân phận, bình thường tu sĩ cũng có chút không tôn trọng hoàng gia thân phận, coi như là Diệp Phi không được sủng, trên mặt mũi cũng phải chú ý đấy.

Giản Nhược Trần nghiêng ngả mà nhìn một cái biểu lộ cái nhọn tháp cao, xem ra, nàng việc này dị giới tới Hồ Diệp kích động rồi cánh, thật có thể cho đây khối Đại Lục mang đến điểm biến hóa, đầu tiên ứng với tại Trịnh quốc hoàng gia cùng Thiên Đạo Tông bên trên.

Khóe miệng nàng có chút câu dẫn ra, cũng không rất dễ trong lòng, xoay người cầm lên búa, vài bước lại đi lên trước, búa ảnh tung bay, hay vẫn là trầm ổn chín xuống, nếu như Diệp Phi ở chỗ này, sẽ càng giết mình, đây chín ở dưới lực đạo, cùng lúc ban đầu so sánh với, muốn gia tăng gấp đôi.

Chín sau về sau, Giản Nhược Trần buông búa, chậm rãi điều tức xuống, trong nội tâm vui vẻ, 《 Tôi Thể thuật 》 bên trên nói Tôi Thể sơ kỳ, chẳng qua là cường thân kiện thể, muốn kiên trì bền bỉ, nhưng này mới gần nửa năm ngày, lực lượng thì có biến hóa nghiêng trời lệch đất, ở đâu phải nàng tưởng tượng cường thân kiện thể đơn giản như vậy.

Xem ra là nàng đánh giá thấp Tôi Thể thuật lực lượng, hoặc là hai cái thể giới đối với cường thân kiện thể khái niệm cũng không nhất trí, đáy lòng lại càng là hiếu kỳ, thực tu luyện tới gân cốt da cùng nội tạng thời điểm, chẳng lẽ làn da sẽ như là bàn thạch cứng rắn?

Như phải làn da của nàng như vậy cứng rắn. . . Nàng thay vào mà nghĩ muốn, chưa phát giác ra lắc đầu, hiện tại nàng cơ bắp lực đạo liền so sánh với cái thể giới rất cường thịnh thời điểm cường thịnh, cũng không có xuất

hiện cơ bắp phần mộ lên cường tráng bộ dạng, thân thể còn rất mềm mại, ước chừng, sẽ không xuất hiện loại tình huống đó.

Sau lưng xuất hiện bụi cỏ bị giẫm đạp thanh âm, Giản Nhược Trần quay đầu, Lạc Phàm dài y bỗng bênh từ trong rừng đi tới, cây xanh áo trắng, môi hồng con mắt hắc, đầu được phiêu phiêu dục tiên.

Giản Nhược Trần cười rộ lên, bỗng nhiên nghĩ đến Lạc Phàm bộ dạng như vậy nếu xuyên trở về, diễn lên đương thời lưu hành kịch truyền hình, nhất định sẽ lửa cháy trở lại đấy.

"Lạc sư thúc nhẹ nhàng mà đến, ngọc thụ lâm phong, tiêu sái không bị trói buộc, cỏ cây chịu sợ hãi thán phục, ong bướm chịu nhảy múa, chúng ta tục nhân chịu tán thưởng." Giản Nhược Trần dựa theo Thiên Đạo Tông lễ tiết, khom người chấp tay thi lễ.

"Muốn nói phải đôi mắt sáng thiện lành, phiên như kinh hồng, nên Giản đại tiểu thư a." Lạc Phàm cười nói, "Bọn họ đều xuống núi, người hay vẫn là gọi tên của ta a, không duyên cớ đều bị người gọi già rồi."

Giản Nhược Trần cũng cười rộ lên: "Lần trước người ra ngoài cửa, như thế nào không nhìn nhìn ta đây?"

"Đây không phải là chờ cho người mượn quang thẳng bên trên một số Linh Thạch sao." Lạc Phàm nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, "Thực thật không ngờ người Đại tiểu thư này còn có thể tiếp loại nhiệm vụ này."

"Việc này thích hợp ta." Giản Nhược Trần cười nói.

"Vàng ở nơi nào đều là tia chớp đấy, lời này thật không có sai, Giản đại tiểu thư ở nơi nào, ở đâu liền biết cách làm giàu." Lạc Phàm chân tâm thật ý nói.

Đổi lại tùy tiện một người nói đây chặt cây ngân tùng nhiệm vụ thích hợp hẳn, Lạc Phàm đều sẽ không tin tưởng đấy, nhưng hẳn vẫn tin tưởng Giản Nhược Trần không cần phải lừa gạt hẳn.

Giản Nhược Trần méo mó miệng, "Người cũng không có gì không phải a muốn chuyên môn lấy lòng của ta a."

"Ta như thế nào cảm thấy Giản đại tiểu thư nên làm hình trình đây làm được? Còn phải tổng tài các người tư duy cùng chúng ta cũng không sai biệt lắm?" Lạc Phàm nói.

"Đều muốn biết mình biết người sao." Giản Nhược Trần gật đầu nói, "Từ chuyên nghiệp góc độ nhìn lên, Tổng giám đốc cái nghề nghiệp này đối với tâm lý học yêu cầu cao hơn."

Lạc Phàm nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần nói: "Người sẽ không muốn làm Thiên Đạo Tông Tổng giám đốc a, vậy người cần phải gấp rút tăng lên tu vi."

Giản Nhược Trần giật mình, cười nói: "Người nhắc nhở ta."

Lạc Phàm hặc hặc cười cười, lần này hẳn không có đem lời này thật đúng.

"Vốn muốn cho người thêm mấy miếng Linh Thạch đấy, vậy mà sẽ nhờ hồng phúc của người nhiều kiếm vài nét bút, ta trước cái nghe nói ngoại môn tiền đặt cược cùng người có liên quan thời điểm, quả thực sau khi suy tính, kết quả công bố mua tỉ lệ đặt cược, thoáng cái liền đoán được là người rồi."

Lạc Phàm cười, "Người lại làm ra cái đường cáp treo đi ra, Thiên Đạo Tông Tổng giám đốc khoảng cách còn xa xôi, ngoại môn tổng quản vị trí này liền thực không xa —— ồ, bề ngoài giống như có người nói qua đấy, ta

và người chung quy có thể lẫn vào cái tổng quản đương đương, ngược lại là trước ứng với tại trên người của người rồi."

Giản Nhược Trần cũng muốn lên Hạ Thần mà nói, bọn họ lại phải không lại ở chỗ này đề cập tên của hắn đấy, lại ra vẻ nghiêm túc nói: "Cũng nên từ cơ sở làm lên đấy."

Lạc Phàm nghiền ngẫm mà nhìn Giản Nhược Trần, "Người thật là có quyết định này?"

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi, "Cho dù là rất hơi nhỏ quyền lực, cũng sẽ mang đến trình độ nhất định tiện lợi, huống chi là ta đây sao giỏi về lợi dụng quyền lực."

"Chẳng qua là, tại Thiên Đạo Tông bên trong, lựa chọn cùng Chu Tước đường liên thủ, việc này ván quá lớn a." Lạc Phàm híp híp mắt giác.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Dụng Tâm Kín Đáo

Giản Nhược Trần mỉm cười, "Bao nhiêu ván làm nhiều đại sự, nghe nói tu sĩ tuổi thọ đã lâu, người bây giờ thọ nguyên nên có hai trăm rồi a, chờ người Kết Đan đã gần năm trăm thọ nguyên, người nói, Thành Cát Tư Hãn nếu là có dài như vậy tuổi thọ, thế giới sẽ hình dáng ra sao đây?"

Lạc Phàm trong lòng suy nghĩ dưới, "Đừng nói, nếu từ tuổi thọ nhìn lên. . ."

Nói qua tốt như nhớ tới trở lại cái gì tựa như, tay tại bên hông phát một cái, trong tay liền lại nhiều ra mấy bình ngọc, "Dưỡng Khí Đan ăn nhiều, hiệu quả còn kém rồi, đây là Tụ Khí Đan, bình thường đều là từ Luyện Khí ba tầng trùng kích Luyện Khí tầng bốn thời điểm mới phục dụng đấy, về sau, đoán chừng cũng không cần ta cho người linh đan."

Giản Nhược Trần thò tay nhận lấy, "Cho người mượn cát ngôn."

Lạc Phàm xuống núi về sau, còn muốn lấy Giản Nhược Trần chém ngã những cái kia ngân tùng.

Thói quen nghề nghiệp, Lạc Phàm từ tới đây liền chú ý tới Giản Nhược Trần chém ngã ngân tùng, hẳn bên trên cái thế giới cùng cái thế giới này đều không có làm qua loại này việc tổn thể lực, tự nhiên cầm Giản Nhược Trần chặt cây ngân tùng đứt gãy cùng Diệp Phi đối lập xuống.

Tựa hồ mỗi một lần cùng Giản Nhược Trần gặp nhau, đều có thu hoạch ngoài ý muốn.

Tông môn đối với Chu Hòa ban thưởng rất nhanh liền ban truyền đến rồi, một hạt Trúc Cơ Đan.

Trúc Cơ Đan phải Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ tiến giai Trúc Cơ ắt không thể thiếu đan dược, Thiên Đạo Tông ngoại môn từng Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong tu sĩ cũng có thể đạt được một quả Trúc Cơ Đan, nhưng chỉ là một quả.

Mà dựa vào một quả Trúc Cơ Đan liền thành công Trúc Cơ ít càng thêm ít, lại muốn đạt được, cũng chỉ có thể dựa vào đối với tông môn làm ra xông ra cống hiến.

Đường cáp treo đứng sau khi thức dậy, tại ngoại môn đưa tới không lớn không nhỏ oanh động, ngoại môn đến đây đi thăm tu sĩ không ít, nhưng đều bị cự tuyệt đến khe núi bên ngoài, chỉ có thể xa xem, Chu Hòa mặc dù đối với Giản Nhược Trần trầm rồi gương mặt, nhưng vẫn là nói ra vài câu các tu sĩ đối với đường cáp treo cách nhìn, khinh thường người chiếm đa số.

Cái thế giới này phải tu sĩ thế giới, các tu sĩ không thêm để ý phạm nhân phát triển, các phạm nhân cũng với gia tộc xuất hiện Tu Tiên giả vờ vang, loại này tiết kiệm rồi phạm nhân nhân lực đồ vật cũng chỉ có bản thân khổ cực người mới có thể mang ơn.

Mà Thiên Đạo Tông tầng trên nhân vật ý kiến cũng đã biểu thị ra, một quả Trúc Cơ Đan mà thôi.

Chu Hòa tại hãn phụ trách trong phạm vi nhỏ thắng được phạm nhân tạp dịch tôn kính, tại Giản Nhược Trần đúng hạn hoàn thành nhiệm vụ về sau, âm trầm mấy ngày sắc mặt nhưng không có trong.

Vừa so sánh với chín mươi sáu, hãn lấy ra mười hai miếng hạ phẩm linh thạch tuy nói đầu thu hồi một nửa, cũng lật ra bốn mươi tám lần, hãn

với tư cách ngoại môn một cái quản sự, mỗi tháng cũng không quá đáng phải ba miếng hạ phẩm linh thạch tiền tiêu hàng tháng.

Chẳng qua là, nhiều linh thạch như vậy, hẳn cũng muốn có bản lĩnh lấy đến trong tay.

Thiên Đạo Tông ngoại môn nỗ.

Vừa so sánh với chín mươi sáu, đè xuống đây cuộc đánh cá tổng cộng là hai bút, Chu Tước đường hết lòng tuân thủ danh dự, tuyệt không tiết lộ đồ khách danh tự, nhưng mỗi một số tiền đánh bạc phải rõ ràng công bố đấy.

Một số phải hai mươi lăm miếng hạ phẩm linh thạch, một số phải ba mươi bảy miếng hạ phẩm linh thạch, có thể xuất ra lớn như vậy thủ bút Linh Thạch, ngoại trừ quản sự cấp bậc, cũng chỉ có nội môn tu sĩ.

Lạc Phàm đi vào Chu Tước Đường Môn trước thời điểm, liền chứng kiến Chu Tước đường bên ngoài lẻ tẻ mà đứng đầy mấy cái đệ tử ngoại môn, mà Chu Tước đường bên ngoài đứng thẳng một mặt cực đại Ngọc Bài, trên ngọc bài thành hình chính là hai bút vừa so sánh với chín mươi sáu tiền đặt cược.

Chu Tước đường tiền đặt cược, từ trước đến nay yếu nhân phù đều tại mới có thể nhận lấy đấy, chính là đặt cược ta chính là cộng thêm đặt cược Ngọc Phù.

Mở ván bài đấy, làm sao sẽ không biết ván bài diễn sinh hắc ám, đệ tử ngoại môn có mấy cái bài kiến Linh Thạch đấy, mỗi lần Chu Tước đường ván bài sau khi chấm dứt, ngoại môn đều sẽ xuất hiện ngắn hạn rối loạn, có năng lực thắng được ván bài đấy, còn muốn được có bản lĩnh nắm được tiền đặt cược.

Vừa thấy được đang mặc nguyệt sắc trường bào Lạc Phàm đi tới, tất cả ánh mắt "Xoát" mà liên tục tập tành tại trên người của hắn, Lạc Phàm mặt không thay đổi đối xử lạnh nhạt thoáng nhìn, liền nhìn ra rồi mục đích của những người này.

Cánh rừng lớn hơn, cái gì chim liền đều có, Thiên Đạo Tông lớn như vậy, xuất hiện một chút bại hoại cũng bình thường, chẳng qua là như vậy trắng trợn mà canh giữ ở Chu Tước đường bên ngoài, Chu Tước đường cũng không để ý tới, liền có ý tứ rồi.

Lạc Phàm đi vào Chu Tước đường, Diệp quản gia đã được đến tin tức, chạy ra đón chào: "Chúc mừng Lạc đạo hữu."

Hơn hai nghìn hạ phẩm linh thạch, cũng chính là hai quả nửa trung phẩm Linh Thạch, Diệp quản gia cũng không để mắt, muốn Lạc Phàm phải Chương môn đệ tử thân truyền, cũng sẽ không mí mắt như vậy đơn giản, chúc mừng đúng rồi phần này nhân lực.

"Phải vận khí." Lạc Phàm cười đem Ngọc Phù lấy ra.

Chu Tước đường không sẽ để ý mấy nghìn miếng hạ phẩm linh thạch đây, huống hồ, từ chính hợp ván bài nhìn lên, Chu Tước đường chưa chắc sẽ bồi thường.

Ba cái trang bị Linh Thạch túi gấm đặt ở khay bên trên lấy tới, Lạc Phàm cầm ở trong tay thần thức đảo qua liền đối mặt số lượng, thu được trong túi trữ vật sau tùy ý hỏi: "Bên ngoài có không ít đệ tử ngoại môn, giống như tại dòm ngó?"

Diệp quản gia cười nói: "Mỗi một lần ván bài, những người này đều tại."

Lạc Phàm kỳ quái nói: "Bọn họ, ta thấy thế nào lấy như dụng tâm kín đáo?" Kỳ thật nên dùng không có hảo ý để hình dung đấy.

Diệp quản gia mỉm cười, cũng không có nhận việc này câu hỏi.

Lạc Phàm cũng liền cười cười, cùng Diệp quản gia chấp tay cáo biệt.

"Chu Tước đường quy củ, phải ta ta chính là cùng Ngọc Phù, thiếu một thứ cũng không được." Hà Vũ Xuân trong sân, Giản Nhược Trần cùng Hà Vũ Xuân ngồi ở nhà giữa nhà chính bên trong, Hà Vũ Xuân bắt đoán không ra mà nhìn Giản Nhược Trần.

"Vốn cũng không nóng nảy lấy." Giản Nhược Trần không thêm để ý nói, "Đợi đến tháng sau nhiệm vụ sau khi hoàn thành lại đi a."

Với Hà Vũ Xuân danh nghĩa mua sắm tiền đặt cược, cũng chỉ có Hà Vũ Xuân cùng Giản Nhược Trần biết rõ, nhưng chỉ cần Hà Vũ Xuân lại đi Chu Tước đường, liền giấu giếm không được Chu Tước đường bên ngoài chờ đợi tu sĩ rồi, mà Hà Vũ Xuân đã tiếp bắt chuột đồng nhiệm vụ, đến lúc đó tại ngoại môn Linh Điền chỗ, tự nhiên không thể so với ất trang an toàn.

"Giản sư muội, người đem ngoại môn nghĩ đến rất đơn giản a, Lạc sư thúc hôm nay đã lấy cái kia phần tiền đặt cược, ngoại môn còn có ai sẽ mua gấp ba cao nhất tỉ lệ đặt cược? Coi như là người không có tự mình đã đến Chu Tước đường, nhưng chỉ cần Hậu Thiên cùng ta cùng một chỗ ra ngoài bên cạnh Linh Điền, còn có ai không thể tưởng được?" Hà Vũ Xuân nói.

Hà Vũ Xuân tuyệt không đắn, xác thực nói, có thể tại ngoại môn lần vào được mở mọi người không ngu ngốc, từ Giản Nhược Trần tiếp ngoại môn nhiệm vụ về sau, ngoại môn liền đã xảy ra không lớn không nhỏ mấy chuyện, liên hệ tới, chỉ cần thoáng có đầu óc liền sẽ biết, cái đó chuyện đều cùng Giản Nhược Trần có quan hệ.

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "Vây cũng được, đây là ta sơ sót." Cũng không tính là bỗng nhiên, chỉ là không có nghĩ đến, đường đường Thiên Đạo Tông còn có thể cho phép có như vậy âm u sự tình tồn tại.

Nhớ tới một lần cuối cùng nói chuyện, hóa ra Diệp Phi phải ở chỗ này chờ đây, nếu như một món đồ như vậy việc nhỏ đều xử lý không tốt, như thế nào xứng cùng Lục hoàng tử hợp tác? Giản Nhược Trần trong đầu đem người quen biết thậm chí nghĩ rồi một lần, cũng có chút khó xử, những người này, nàng đều không thể dựa thế.

Không có hân, thực lực chưa đủ.

Chỉ có Diệp Phi là có thể dựa thế đấy, nhưng mà, Diệp Phi cùng với đúng là nàng mở miệng, vì chưa đủ bốn nghìn hạ phẩm linh thạch, còn không đều là của mình, cầm tu luyện phương pháp trở lại trao đổi, nàng chịu thiệt, tổn hại, bất lợi cũng không thể dùng lớn để hình dung.

Khó trách Diệp Phi không hề không đề cập tới nàng tu luyện phương pháp.

Kỳ thật nàng cũng không thập phần để trong lòng đấy, chẳng qua là, coi như là muốn cùng Diệp Phi trói cùng một chỗ, như thế nào trói, cũng muốn hảo hảo tính toán tính toán đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Dừng Dao Mổ Trâu Cắt Tiết Gà

"Đợi lát nữa hai ngày a, ta suy nghĩ." Giản Nhược Trần tái mở miệng hay vẫn là không để ý như vậy.

Từ hoàn thành ngoại môn nhiệm vụ, Giản Nhược Trần sẽ ngụ ở rồi Hà Vũ Xuân trong sân, hiện nay cũng chỉ là thay đổi cái gian phòng, từ nhà giữa nhà chính trở lại thuộc về của nàng trong sương phòng.

Đóng cửa cửa phòng, Giản Nhược Trần trên mặt nhẹ nhõm ít đi một tí, rút giây động rừng, lời này thật không có sai, nhưng dưới mắt, nàng muốn suy tính không chỉ có là Chu Tước đường, còn có tu vi của nàng.

Từ tiến giai Luyện Khí một tầng đến bây giờ mười hai ngày, nàng vào ban ngày chặt cây ngân tùng thêm luyện tập Tội Thể thuật, buổi tối liền ăn Linh Đan hoặc là linh thực tu luyện, mỗi ngày rất ít giấc ngủ, tinh thần nhưng vẫn rất tốt, chưa từng có buồn ngủ thời điểm.

Ở thế giới trước, thì có tĩnh tọa dưỡng sinh thay thế giấc ngủ lời nói, nàng không có thử qua, dưới mắt tu luyện có thể thay thế giấc ngủ nhưng là đạt được xác nhận, mà lại bởi vì ăn Linh Đan cùng linh thực quan hệ, nàng cảm giác được tu vi tăng lên tốc độ rất nhanh.

Tội Khí Đan hiệu quả, cùng lần đầu ăn Dưỡng Khí Đan hiệu quả hầu như nhất trí, chẳng qua là nàng hiện nay cần linh lực không phải bình thường Luyện Khí một tầng có thể so sánh, từ đệ nhất thiên ăn Tội Khí Đan, nàng liền đang suy nghĩ có muốn hay không mau chóng tiến vào đến Luyện Khí tầng hai, tuy rằng, nàng cũng không có giảm bớt tốc độ tu luyện.

Lạc Phàm đưa cho nàng Tụ Khí Đan tuy nhiều, lại không đủ để làm cho nàng tiến giai đến Luyện Khí tầng hai, nhưng tăng thêm Diệp Phi ngày đó xin ăn linh thực, lại đủ để tiến giai đến Luyện Khí tầng hai còn muốn có có dư, chẳng qua là, nàng không có nhiều thời giờ như vậy.

Vô luận như thế nào, hay là trước muốn cho Hà Vũ Xuân mấy người trước hoàn thành ngoại môn nhiệm vụ, sau đó bế quan, mới có thể cho nàng nhiều ra một chút thời gian trở lại.

"Cái gì? Toàn bộ bao xuống trở lại? Phân bao đi ra ngoài?" Hà Vũ Xuân kinh ngạc nói.

Đây sáng sớm, Hà Vũ Xuân bữa sáng mới ăn xong trở về, đã bị Giản Nhược Trần gọi vào nhà chính bên trong, đương nhiên, trong sân ba người khác cũng đều theo tiến đến.

"Sáng sớm ta đi tra xét, toàn bộ ngoại môn Linh Điền tổng cộng là ba vạn hai nghìn mẫu, gieo trồng Linh Mễ gần đây thành thực phải một nửa, cũng chính là một vạn sáu nghìn mẫu, hay vẫn là dùng Hà sư tỷ danh nghĩa đều bao xuống trở lại." Giản Nhược Trần nhìn chung quanh sau mấy người, cuối cùng ánh mắt rơi vào Hà Vũ Xuân trên mặt.

"Người điên rồi! Đừng nói ngoại môn có thể hay không bao cho chúng ta, coi như là bao cho chúng ta, phân bao đi ra ngoài chúng ta có chỗ tốt gì?" Hứa Khôn nhảy dựng lên.

Giản Nhược Trần mắt lé rồi Hứa Khôn một cái nói, "Những năm qua ngoại môn tiếp thu bắt chuột đồng nhiệm vụ tu sĩ tịnh không đủ đủ, hàng năm đến lúc này thời điểm, đều có nội môn đệ tử cũng tiếp nhận nhiệm vụ này, nội môn đệ tử hoàn thành nhiệm vụ ban thưởng cùng chúng ta ngoại môn có thể không giống với, mỗi giết hết một cái trưởng thành chuột đồng, đệ tử ngoại môn có thể đạt được đúng rồi một cái ngoại môn điểm cống

hiển, nội môn đệ tử phải một cái nội môn cống hiến đơn, trong này sai biệt các người phải biết a."

Hứa Khôn trừng trừng mắt nói: "Người nào không biết nội môn điểm cống hiến nếu so với ngoại môn điểm cống hiến làm cho giá trị thêm nữa, nhưng cùng chúng ta có quan hệ gì, chúng ta bất luận giết hết bao nhiêu chuột đồng, lấy được vĩnh viễn đều là ngoại môn điểm cống hiến."

Giản Nhược Trần cũng gật đầu nói: "Việc này tự nhiên, đồng dạng thu hoạch, không đồng dạng điểm cống hiến, các người cho rằng tông môn phải biết làm thâm hụt tiền mua bán đấy sao?"

Nàng nói qua nhìn tất cả mọi người một cái nói: "Ta đi truyền công đường hiểu được xuống, trưởng thành chuột đồng cái đuôi trên ngọn bộ lông, phải chế tác cấp thấp phù bút tài liệu, ước chừng không đến năm mươi đầu trưởng thành chuột đồng cái đuôi, có thể gom góp đủ một chi hạ phẩm phù bút.

Một chi do chuột đồng cái đuôi chế tác hạ phẩm phù bút ước chừng giá trị ba đến sáu miếng Linh Thạch giữa, chế tác phù bút tài liệu chiếm ba thành, chuột đồng cái đuôi chiếm đây ba thành trong một nửa, nói cách khác, năm mươi đầu trưởng thành chuột đồng cái đuôi, giá trị tại nửa miếng Linh Thạch đến một quả Linh Thạch giữa, chúng ta tạm thời lấy cái thấp nhất giá trị, tính nửa miếng Linh Thạch.

Ăn Linh Mễ lớn lên chuột đồng, sẽ có tỷ lệ nhất định trong cơ thể sinh ra hạt gạo lớn nhỏ Thổ Hệ tinh thể, mỗi mười cái tinh thể ước chừng cùng một miếng hạ phẩm linh thạch giá trị bằng nhau, cái tỷ lệ này nghe nói là một trăm so với một.

Hiện tại chúng ta có thể kể coi một cái rồi, một nghìn đầu chuột đồng, tại tông môn có thể đạt được một nghìn điểm điểm cống hiến, cũng chính là một quả hạ phẩm linh thạch, nhưng mà một mình tính toán, có thể đạt được

hai mươi chi phù bút tài liệu, chính là mười miếng hạ phẩm linh thạch, còn có mười miếng tinh thể, cũng đáng một quả Linh Thạch, đây chính là mười một miếng, đối chiếu tông môn một nghìn điểm cống hiến, trong lúc này lợi nhuận. . ."

Giản Nhược Trần nhìn mấy người kinh ngạc gương mặt, trong nội tâm nói: Đây còn không kể cả chuột đồng hàm răng, sinh ra tinh thể chuột đồng thịt cũng miễn cưỡng có thể cho rằng linh thực, còn có trưởng thành chuột đồng da lông.

Giản Nhược Trần thanh âm dừng lại, trong phòng thoáng cái liền yên tĩnh cực kỳ, Hà Vũ Xuân bốn người chưa từng có nghe nói qua chuột đồng giá trị lớn như vậy, kích động được sủng ái đều đỏ lên rồi.

"Hà sư tỷ lúc trước bao xuống Linh Điền, tông môn cần hứa hẹn chỉ có cam đoan Linh Điền không bị chuột đồng tổn hại, cũng không có yêu cầu chúng ta nhất định phải cầm chuột đồng trao đổi điểm cống hiến đấy." Giản Nhược Trần đợi một hồi, mới ung dung nói.

"Có thể. . . Có thể từ trước đến nay chuột đồng đều muốn nộp lên tông môn đấy." Trịnh Cường thanh âm đều có chút khàn khàn, sau khi nói xong tổn sức mà nuốt một hợp nước miếng.

"Vậy trở lại một lần đặc lệ." Không giống với bốn người kích động, Giản Nhược Trần bay bổng nói.

Hà Vũ Xuân lông mày lại nhăn lại, "Nếu là không có coi trọng ta đám đây bao bên ngoài đây?" Nàng nói như vậy lấy, thực tế cũng đã động tâm.

"Đúng vậy, mỗi năm bắt chuột đồng cũng không ít, có thể cuối cùng cũng không đủ, còn có nội môn đệ tử tới, chúng ta bao bên ngoài có thể bao bên ngoài đệ tử ngoại môn, nội môn đệ tử cần phải cho phải nội môn điểm cống hiến, chúng ta ở đâu có." Hứa Khôn phản bác.

"Các người tin ta chứ" Giản Nhược Trần không có để ý Hứa Khôn, mà là đối với Hà Vũ Xuân nói, nàng đã thuyết phục qua Hà Vũ Xuân một lần rồi, lúc này đây nàng đầu vẽ lên một nửa bánh nướng.

Hà Vũ Xuân nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, ánh mắt hơi có mê hoặc, nàng vẫn cho là Giản Nhược Trần là một cái vô cùng đơn giản tu sĩ, có lẽ Chu Tước đường ván bài bắt đầu về sau, nàng đã cảm thấy Giản Nhược Trần không đơn giản.

"Nếu như người phải tin được lấy ta, liền đem toàn bộ ngoại môn một vạn sáu nghìn mẫu Linh Điền toàn bộ bao xuống, đây về sau, ta cam đoan người, cam đoan các người bốn người, có đầy đủ tiến giai Luyện Khí trung kỳ cần có tài nguyên." Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Hà Vũ Xuân con mắt, chậm rãi đẩy, từng chữ từng chữ nói.

Tiến giai Luyện Khí trung kỳ nói cần tài nguyên, đây chính là nói nhiều hay không nói ít không ít, liền nhìn cá nhân tư chất rồi, Giản Nhược Trần cũng dám nói như thế, vậy sẽ không chỉ là công phu sư tử ngoạm rồi.

Trịnh Cường cùng Hứa Khôn còn có một câu nói hết chỗ chê Mạnh Yên Nhiên đều tròn tròn mắt, đầu ngơ ngác nhìn Hà Vũ Xuân, Hà Vũ Xuân cũng giật mình, trước đó lần thứ nhất, tám ngày lúc trước, Giản Nhược Trần cũng là như vậy nhìn xem nàng, nói qua tới lời tương tự, trước đó lần thứ nhất nàng làm được.

Giản Nhược Trần đã tính trước mà nhìn Hà Vũ Xuân, nếu như Hà Vũ Xuân tin tưởng nàng, nàng không ngại mang cho nàng một cái cơ duyên, nếu như nàng không tin nàng, nàng vẫn đang sẽ bình an mang cho Hà Vũ Xuân Linh Thạch đấy, nhưng chỉ phải Hà Vũ Xuân từ lúc này đây tiền đặt cược trong nên lấy được.

"Nếu như chúng ta cuối cùng kết thúc không thành nhiệm vụ đây?" Hà Vũ Xuân vùng vẫy giãy chết giống như.

"Kết thúc không thành nhiệm vụ, tông môn sẽ không trơ mắt nhìn Linh Điền bị hủy hủy, dựa theo quy củ tông môn, chẳng qua là nộp lên trên nhất định Linh Thạch như vậy đủ rồi." Giản Nhược Trần bình tĩnh nói.

Mấy cái ánh mắt của người tất cả Hà Vũ Xuân trên người, Hà Vũ Xuân vùng vẫy sẽ, cắn răng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Tại Thương Ngôn Thương

Hà Vũ Xuân ly khai sân nhỏ về sau, Giản Nhược Trần cũng đã đi ra, một phút đồng hồ về sau, nàng đã ngồi ở Chu Tước đường bên trong phòng tiếp khách.

"Giản đạo hữu là tới nhận lấy tiền đặt cược hay sao? Nếu việc này, ta chỉ có thể nói xin lỗi, Chu Tước đường quy củ phải đặt cược chi nhân cùng Ngọc Phù đồng thời đến, mới có thể nhận lấy đánh cuộc tiền." Diệp Phi lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, giải quyết việc chung nói.

"Tự nhiên, ở đâu có thể bởi vì mấy nghìn hạ phẩm linh thạch muốn Chu Tước đường hư mất quy củ đây." Giản Nhược Trần cười nói, "Ta, là muốn cùng Chu Tước đường mượn tiền, ân, việc này thật xin lỗi, ta còn không biết Chu Tước đường trong tay điểm cống hiến có thể mượn tiền?"

"Mượn tiền?" Diệp Phi suy nghĩ xuống, con mắt híp híp, "Người muốn mượn điểm cống hiến? Bao nhiêu?"

"Tạm thời một nghìn vạn điểm cống hiến, một tháng sau, còn Chu Tước đường hạ phẩm linh thạch tám nghìn khối, trong một tháng này, khả năng còn nhiều hơn mượn chút ít điểm cống hiến, ta hứa hẹn bất luận là trong một tháng có một ngày cho mượn điểm cống hiến, đều cùng ngày đầu tiên trả lại ngày giống nhau." Giản Nhược Trần nói.

Diệp Phi vốn nhàn nhã mà tựa ở cái ghế trên lưng, theo Giản Nhược Trần mà nói, không khỏi có chút đứng thẳng lên phía sau lưng, mặc dù là

biết rõ Giản Nhược Trần đã đến sẽ mang lại cho hắn chút ít ngoài ý muốn, có thể cũng thật không ngờ là loại này ngoài ý muốn.

Trên mặt nụ cười nhẹ nhõm không khỏi thu lại, tái thẩm xem lấy Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần mỉm cười trước sau như một tùy ý.

"Một vạn điểm cống hiến có thể tại tông môn đổi mười miếng hạ phẩm linh thạch, Giản đạo hữu mới đổi cho ta tám khối, có phải hay không bớt chút." Diệp Phi ngón tay câu dẫn ra, tại chóp mũi nhẹ nhàng chạm đến sau nói.

Một nghìn vạn điểm cống hiến, tám nghìn hạ phẩm linh thạch, Giản Nhược Trần trong miệng giống như là tám mươi miếng hạ phẩm linh thạch giống như tùy ý, nàng nơi nào đến lực lượng, không đem tám nghìn hạ phẩm linh thạch để vào mắt?

Nếu là nội môn một loại vị Đường chủ đệ tử thân truyền nói như thế, Diệp Phi còn cảm thấy hữu tình có thể nguyên, có thể Chu Tước đường điều tra qua Giản Nhược Trần, nàng từ tiến vào tông môn, ngoại trừ lúc ban đầu một tháng tại học đường lắng lắng, lại có phải đến truyền công trong phòng ngọc qua mấy ngày, căn bản cũng không có cùng ai thân cận qua, lại làm sao biết Chu Tước đường trừ hàng rồi đại lượng ngoại môn điểm cống hiến đây?

Mấu chốt nhất đúng rồi, nàng lại thế nào dám đưa ra một vạn điểm cống hiến đổi tám mươi miếng hạ phẩm linh thạch trao đổi điều kiện đây?

"Ha ha, " Giản Nhược Trần cười cười, "Chu Tước đường mỗi một lần ván bài về sau đều có đại lượng điểm cống hiến thu hoạch, tông môn đối với đệ tử bình thường phải 1000:1 đổi, đối với Chu Tước đường, không hẳn như vậy a, tại thương lượng nói thương lượng, ta mở bảng giá, nên tính hợp lý rồi."

Thật sự là quá hợp lý rồi, Thiên Đạo Tông ngầm đồng ý Chu Tước đường tồn tại, tự nhiên cũng sẽ không đảm nhiệm Chu Tước đường không duyên có kiếm lấy đệ tử ngoại môn điểm cống hiến, chỉ cần là Chu Tước đường trong tay điểm cống hiến, đều muốn tại tông môn đổi Linh Thạch, chỉ có thể là một vạn điểm cống hiến đổi năm miếng, Giản Nhược Trần cho giá cả thật là rất cao.

Đương nhiên, Chu Tước đường phải không chênh lệch Giản Nhược Trần đây tám nghìn hạ phẩm linh thạch đấy, tám nghìn hạ phẩm linh thạch cũng chính là tám miếng trung phẩm Linh Thạch, nhưng một cái Luyện Khí một tầng tu sĩ, dám há miệng đưa ra tám nghìn hạ phẩm linh thạch sinh ý, đây mới là làm cho người ta giật mình đấy.

Diệp Phi đã trầm mặc xuống, mới bay bổng nói: "Người lấy cái gì lại để cho Chu Tước đường tin tưởng? Người nói tại thương lượng nói thương lượng, người đang ở đây Chu Tước đường tiền đặt cược ngay cả vốn lẫn lời cũng không đến bốn nghìn Linh Thạch, huống chi trong đó còn không hoàn toàn đều là của người."

"Vậy dùng tu luyện của ta phương pháp trở lại thế chấp như thế nào? Nếu như tại kỳ hạn bên trong ta đổi không hơn Chu Tước đường Linh Thạch, liền đem phương pháp tu luyện hai tay dâng, ta nghĩ, của ta đây cái phương pháp tu luyện sẽ không liền giá trị đây mấy miếng trung phẩm Linh Thạch a."

Giản Nhược Trần hay vẫn là không thêm để ý ngữ khí, dường như nàng thật không có đem tu luyện của nàng pháp quyết để vào mắt bình thường.

Đây là kể lần kia trên chân núi nói chuyện về sau, hai người lại một lần nữa nhắc tới trên việc tu luyện sự tình, chẳng qua là lúc này đây là do Giản Nhược Trần nói ra trước đấy.

Diệp Phi ánh mắt nháy mắt lợi hại đứng lên, giống như muốn từ trong ánh mắt của nàng chứng kiến nội tâm ý tưởng tựa như, nhưng chỉ một cái chớp mắt, liền khôi phục bình thường, "Tốt, ta tin tưởng Giản đạo hữu sẽ không để cho ta thất vọng đấy, dù sao, ngay cả chặt cây ngân tùng vậy cùng với nhiệm vụ không thể hoàn thành, Giản đạo hữu cũng hoàn thành."

Nhìn thấy Giản Nhược Trần dáng tươi cười không thay đổi, thân thể khẽ nhúc nhích phảng phất muốn đứng lên tựa như, Diệp Phi tay giơ lên xuống, "Chớ vội đi, người đã nhắc tới rồi phương pháp tu luyện, cũng nhắc tới rồi giá tiền, ta hiểu kỳ một câu, bao nhiêu Linh Thạch, có thể mua tu luyện của người phương pháp."

Giản Nhược Trần là muốn đứng lên ly khai đấy, tại Diệp Phi tay giơ lên lúc thức dậy, liền dừng lại, nghe vậy, lông mi dương sau nói: "Dùng thế tục mà nói mà nói, phương pháp tu luyện, thích hợp, thiên kim khó cầu, không thích hợp, không đáng một đồng, Diệp thiếu gia nếu muốn, ta đây có thể báo cho biết, về phần giá tiền, nhường Chu Tước đường phá một lần lệ, tại một tháng về sau, với tiền đặt cược Linh Thạch hướng chống đỡ là tốt rồi."

Diệp Phi thật sự là kinh ngạc, hấn nha nhưng nhìn qua Giản Nhược Trần, không cách nào che giấu kinh ngạc của của hắn, một hồi lâu, dường như tựa như nhớ tới cái gì, chậm rãi thu hồi giật mình biểu lộ, có thể lại lập tức lộ ra khó hiểu thần sắc trở lại.

"Ta nhớ được Giản đạo hữu đã từng nói, bất luận làm chuyện gì, đều có mặt khác một tầng cân nhắc." Diệp Phi chậm rãi nói ra, "Lời này dường như ngay tại ngày hôm qua."

"Tự nhiên, " Giản Nhược Trần gật gật đầu, thản nhiên nói, "Chỉ có điều, ta cùng với Diệp thiếu gia theo như nhu cầu, ít nhất mặt ngoài, người mục đích của ta tất cả đều đạt đến."

Thật sự là một cái mãnh liệt hấp dẫn, chỉ cần Diệp Phi gật đầu một cái, liền dễ như trở bàn tay, có thể Diệp Phi lại do dự, hắn đột nhiên cảm giác được, nếu như hắn chỉ đơn giản như vậy gật đầu, phải cũng tìm được một người tu luyện công pháp, tuy nhiên lại sẽ mất đi là trọng yếu hơn thứ đồ vật.

Là cái gì đây? Hắn nhìn qua lên trước mặt thẳng thắn thành khăn khuôn mặt, thuần túy không có bất kỳ che giấu nào hai con người, việc này chỉ có tiến nhập tu sĩ thế giới mới ba năm nữ tử, tại thế tục đã vượt qua gần ba mươi năm nữ nhân, nội tâm của nàng trong cuối cùng có bao nhiêu là hắn không cách nào đoán được ý tưởng.

Ngắn ngủn mười ngày, hắn tin tưởng hết thảy đều là tại Chu Tước đường khởi xướng ván bài về sau mới phát sinh đấy, không có người nghĩ đến Chu Tước biểu diễn tại nhà bởi vì làm một người thấp giai tu sĩ ngoại môn nhiệm vụ sau tiền đặt cược, chính là hắn, cũng chỉ là cho rằng cái vui đùa giống như.

Nhưng chính là cái này vui đùa giống như đột nhiên quyết định, lại để cho hắn nhận thức việc này nữ tu, mỗi một việc mỗi một câu nói, đều cho thấy nàng đại khí cùng trí tuệ, loại này đại khí trí tuệ, không phải mấy chục năm tại địa vị cao chìm đắm mới có thể hình thành, cho dù là hắn từ nhỏ liền tai nghe mắt thấy, cũng làm không được.

"Giản đạo hữu nói giỡn." Diệp Phi cười khẽ xuống.

Giản Nhược Trần trong ánh mắt thoáng hiện rồi cho phép thưởng thức, có thể chống lại ở loại này hấp dẫn đấy, mới phải có thể thành đại sự, nàng ưa thích cùng có thể thành đại sự người giao tiếp, chỉ có thành đại sự người mới có thể đưa ánh mắt phóng được lâu dài.

Giản Nhược Trần trở lại trong sân thời điểm, Hà Vũ Xuân đã về là tốt một hồi rồi, ngoại môn một vạn sáu nghìn mẫu Linh Điền nàng toàn bộ bao

đi qua, kế tiếp cả tháng, không có bất kỳ một cái nào tu sĩ có thể tiến vào đến Linh Điền bắt giết chuột đồng, nhưng đồng dạng, nàng muốn cam đoan đúng rồi Linh Điền không thể bị chuột đồng gặm ăn rồi.

Trong lòng của nàng trên thực tế là lo sợ đấy, đến bây giờ nàng hay vẫn là tính không rõ, nàng bao xuống rồi toàn bộ ngoại môn Linh Điền, là muốn cầm chuột đồng trao đổi điểm cống hiến đấy, bao bên ngoài cho đệ tử ngoại môn, vẫn phải đổi ra đồng dạng điểm cống hiến, thậm chí nhiều hơn, Giản Nhược Trần tin tưởng là thế nào trở lại đây này.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 58: An Bài

Giản Nhược Trần đối ngoại cửa thống khoái mà đem Linh Điền không ràng buộc bao cho Hà Vũ Xuân điểm ấy, so với Hà Vũ Xuân còn muốn khó hiểu.

Tại sao có thể có như vậy việc buôn bán đây này, Hà Vũ Xuân phải chịu trách nhiệm Linh Điền thu hoạch không giả, có thể Linh Điền sản xuất không chỉ có là Linh Mễ, còn có chuột đồng a.

Có thể ngoại môn vẫn thật là đem Linh Điền đều bao cho Hà Vũ Xuân, còn có Linh Điền bên trên sẽ xuất hiện chuột đồng, bởi vì ngoại môn đã đáp ứng nhận thầu người yêu cầu, một tháng này, sẽ không thu về một cái chuột đồng đấy.

Thực. . . Giản Nhược Trần không biết phải hình dung như thế nào, đây nếu ở thế giới trước, đều muốn nhận thầu Linh Điền sẽ đánh vỡ đầu a.

Chỉ có thể nói, Thiên Đạo Tông đối với đệ tử ngoại môn nghiền ép đã thành thói quen, cũng thế, đệ tử ngoại môn bị nghiền ép cũng thành thói quen, chưa từng có nghĩ đến qua eo cùng tông môn việc buôn bán đấy.

Giản Nhược Trần vừa hướng tông môn không lối buôn bán im lặng, một bên đem sắp xếp của mình nói cho rồi Hà Vũ Xuân bốn người, đây bốn người đã bị Giản Nhược Trần lúc trước lời nói kích thích, từ Giản Nhược Trần bắt đầu nói liền ngơ ngác, Giản Nhược Trần dừng lại rất lâu, bốn người này mới hoàn toàn kịp phản ứng.

"Đây. . . Tông môn một cái chuột đồng mới một cái điểm cống hiến, chúng ta là hai điểm cống hiến, so với tông môn cao gấp đôi, đây thích hợp sao?" Hay vẫn là Hứa Khôn nhin không được nói.

"Tông môn có hạn hạn chế chúng ta tự chủ chuyển nhượng điểm cống hiến chứ" Giản Nhược Trần kiên nhẫn nói.

"Không có." Việc này trả lời phải thành thành thật thật đấy.

"Vậy liên không có gì phù hợp không thích hợp đấy." Giản Nhược Trần bình yên trả lời.

"Có thể chính giữa chênh lệch gấp đôi điểm cống hiến, chúng ta lấy cái gì đền bù tổn thất? Chuột đồng không giao cho tông môn, chúng ta nơi nào đến điểm cống hiến?" Từ Giản Nhược Trần ly khai, Trịnh Cường liên suy nghĩ tìm vấn đề.

"Ta cùng với Chu Tước đường thương nghị rồi, Chu Tước đường cho ta mượn một vạn cái điểm cống hiến, ta chỉ cần trả lại cho tám miếng hạ phẩm linh thạch có thể, những thứ khác chúng ta đã tính toán qua, đây mua bán có lời không bồi thường đấy."

Giản Nhược Trần nhìn một cái mấy có người nói: "Các người sẽ không cho là chúng ta còn muốn cầm chuột đồng cho tông môn đổi điểm cống hiến a?"

Hà Vũ Xuân thở dài nói: "Đương nhiên sẽ không, chẳng qua là về sau, tông môn. . ."

Giản Nhược Trần cười rộ lên: "Tông môn sẽ không nhỏ mọn như vậy đấy, điểm ấy Linh Thạch, tông môn sao có thể để vào mắt, chỉ có điều như vậy cách làm chỉ có thể làm một lần, không có lần thứ hai mà thôi."

Tiếp theo ngữ khí thoáng nghiêm túc chút ít: "Tốt rồi, chúng ta nói một chút kế tiếp muốn làm đây, các người bốn người, vừa vận phân ngoại môn giáp ất bính Đinh Tứ trang, cái này đến tất cả trang nhà ăn tiền đến, đây là ta khởi thảo hợp đồng, các người một người trước sao mấy phần, đến lúc đó cũng có thể lại để cho ký hợp đồng tu sĩ chính mình sao chép."

Giản Nhược Trần nói qua từ trong lòng ngực xuất ra mấy túi trữ vật, một người ném cho một cái, "Đây là từ Chu Tước đường dự chi đây, cuối cùng cùng tính một lượt sổ sách, còn các người nữa đem thân phận thân phận tấm bảng gỗ cho ta, ta đem điểm cống hiến trước chuyển cho các người."

Nói qua cầm ra một quả màu trắng Ngọc Phù, phía trên màu đỏ "Chu Tước đường" ba chữ cực kỳ bắt mắt, đúng là Giản Nhược Trần từ Chu Tước đường chỗ đó mượn tới đây, bên trong có một nghìn vạn điểm ngoại môn điểm cống hiến.

Mấy người nhìn xem trong ngực túi trữ vật, nhìn lại Giản Nhược Trần quay tới mỗi người một trăm vạn điểm cống hiến, tay đều đang phát run, cuối cùng, ngay cả Mạnh Yên Nhiên đều thanh âm run rẩy mà nói: "Nhiều như vậy điểm cống hiến, ta không phải đang nằm mơ a."

"Thản nhiên, những thứ này điểm cống hiến cũng không phải là chính người đây, phải tiêu đội chúng ta đây, là muốn trao đổi chuột đồng đây." Hà Vũ Xuân nghiêm túc nói ra.

"Ta biết rõ, ta chỉ là không có bá kiến nhiều như vậy điểm cống hiến." Mạnh Yên Nhiên sắc mặt đỏ lên nói.

"Còn có một chút phải nhớ kỹ, bắt chuột đồng phải là nguyên vẹn đây, trên hợp đồng đã đều viết rõ, chuột đồng thân thể mặt ngoài không thể có tổn hại, vết thương chỉ có thể ở đầu cùng tứ chi bên trên." Giản Nhược Trần cường điệu nói.

Điểm này chính là vì muốn đạt được nguyên vẹn da lông còn có có khả năng xuất hiện tinh thể, đệ tử ngoại môn nộp lên cho tông môn chuột đồng không dám động thủ *** cho bọn hăn cũng khó mà nói rồi.

Mấy người lại thương nghị rồi chút ít chi tiết, rồi đi rồi sân nhỏ, Giản Nhược Trần lần này cần đi tới đúng là ngoại môn phạm nhân cư trú chỗ rồi, chẳng qua là mới ly khai ất trang không xa, đã bị mấy người ngăn chặn.

Đều là trường bào màu xám, trường bào một góc cũng đều là ất chữ, Giản Nhược Trần nhớ lại xuống, mấy người bên ngoài cũng chưa quen thuộc.

Giản Nhược Trần tại ất trang đại đa số thời gian đều đang bế quan, nhà ăn ước chừng là nàng rất thường đi tới địa phương, mấy người kia có lẽ không có ở nhà ăn gặp được.

Dựa theo ngoại môn quy củ, tu vi thấp cấp cho tu vi cao thi lễ, Giản Nhược Trần tự nhiên là trước ôm quyền thi lễ nói: "Mấy vị sư huynh hữu lễ."

"Người chính là cái kia ngũ linh căn đấy, ta hỏi người, người hôm nay đi tới Chu Tước đường đã làm gì?" Nói chuyện tu sĩ cao lớn khỏe mạnh, cùng dáng người không tương xứng đúng rồi trên mặt xảo trá thần sắc.

Tuy nói người không thể xem bề ngoài, nhưng bình thường xảo trá chỉ nhân càng thói quen dùng ý nghĩ mà không phải thân thể, cho nên Giản Nhược Trần đang nhìn đến đây tu sĩ tướng mạo thời điểm, trong nội tâm hơi có chút không thích ứng.

"Đi gặp Diệp thiếu gia." Giản Nhược Trần ngăn chặn trong nội tâm phản cảm, bình thản nói.

"Người? Đi gặp Diệp thiếu gia?" Cái khác tu sĩ khoe miệng co giật dưới, "Chỉ bằng người?"

Giản Nhược Trần cười cười, "Ta cùng với Diệp thiếu gia tại chặt cây ngân tùng thời điểm quen biết, các vị chẳng lẽ không biết Chu Tước đường Diệp thiếu gia cũng tiếp chặt cây ngân tùng nhiệm vụ?"

Ngoại môn không có người lại không biết nhiệm vụ này đây, tại Giản Nhược Trần về sau, Diệp Phi cũng tiếp đồng dạng nhiệm vụ, Giản Nhược Trần mặc dù không có nghe nói cái gì, nhưng mà nàng tin tưởng, không có người nào sẽ không biết đấy.

Quả nhiên, hai người này chần chờ xuống, liếc nhìn nhau, lúc trước người nọ trừng trừng mắt nói: "Người không phải mua cho mình rồi tiền đặt cược?"

Giản Nhược Trần kinh ngạc sau mới nói: "Chẳng lẽ nhị vị không biết, thân là tiền đặt cược ta đây, dựa theo quy củ là không thể áp rút đấy sao?"

"Người nghĩ rằng chúng ta ngốc hay sao? Người chẳng lẽ không có thể để cho người khác thay người mua?"

Đây mới là hai người này mục đích thực sự, bằng không thì, nàng từ Chu Tước đường sau khi rời khỏi, bọn họ nên trực tiếp ngăn đón tại bên ngoài.

Giản Nhược Trần tiếc nuối mà nói: "Coi như là ta tìm người thay ta mua, Chu Tước đường quy củ, cùng Ngọc Phù phải đồng thời xuất hiện, nhị vị, các người cảm thấy, Chu Tước biểu diễn tại nhà cho ta phá lệ chứ "

"Người nói người nhận ra Diệp thiếu gia, gạt chúng ta đây a, Diệp thiếu gia sẽ nhận ra người việc này Luyện Khí một tầng ngũ linh căn?" Một người khác châm chọc nói.

"Việc này không giả." Giản Nhược Trần khéo miệng câu dẫn ra, từ trong lòng ngực xuất ra một cái bạch ngọc Ngọc Phù, phía trên màu đỏ "Chu Tước đường" ba chữ cực kỳ bắt mắt, nàng lắc lắc Ngọc Phù, lại chậm

rãi mà thu trong ngực trong túi trữ vật, cười mỉm mà nhìn trước mặt hai người.

Nàng cũng không tin, dám có trắng trợn mà tại ngoại môn đặc tội Chu Tước đường.

Có thể dựa thế tự nhiên muốn dựa thế rồi, đây chính là Giản Nhược Trần đã muốn Chu Tước đường Ngọc Phù nguyên nhân.

Tại Thiên Đạo Tông bên trong phạm nhân tạp dịch, ngoại môn tu sĩ vốn là không có quyền đem ra sử dụng đấy, nhưng ngoại môn tu sĩ lại có một cái đặc quyền, liền là có thể thuê phạm nhân tạp dịch làm nô bộc, Giản Nhược Trần tìm quản lý phạm nhân tạp dịch quản sự, không bao lâu, phải có được đồng ý, từ hậu thiên bắt đầu, một tháng, có mười cái phạm nhân tạp dịch có thể cung cấp nàng đem ra sử dụng.

Nàng cần cho quản sự đấy, tại Giản Nhược Trần xem ra là chín trâu mất sợi lông điểm cống hiến, mà cho phạm nhân tạp dịch đấy, bất quá là chút ít tu sĩ trong mắt không đáng tiền vàng bạc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Chủ Nhân Phong Thái

Ngoại môn lại một lần nữa nổ, đối chiếu Chu Tước đường có thắng được vừa so sánh với chín mươi sáu tiền đặt cược, nổ còn muốn lợi hại hơn.

Vốn là ngoại môn bốn trang tạp dịch chỗ đều tuyên bố, tất cả Linh Điền đều nhận thầu đi ra ngoài, năm nay bắt chuột đồng nhiệm vụ tuyên bố hoàn tất, tận lực bồi tiếp bốn trang nhà ăn bên ngoài dán ra rồi bố cáo, tuyển nhận ngoại môn tu sĩ trông coi Linh Điền, rất chủ yếu nhất phải, bắt chuột đồng, mỗi đầu với hai ngoại môn điểm cống hiến giá cả thu về.

Chu Tước trong nội đường, Diệp quản gia đứng ở Diệp Phi bên người, cung kính mà lại dẫn tán thưởng thần sắc nói: "Vậy bốn người tu sĩ bắt đầu cũng đều là nơm nớp lo sợ đấy, nhất là nhỏ nhất cái nha đầu kia, ngoại trừ cần chết hợp đồng, nhất định phải ký tên đồng ý bên ngoài, một câu cũng nói không nên lời.

Một lúc lâu sau, Giản tiểu thư đi qua, ở bên cạnh đứng một hồi, nha đầu kia thật giống như đã có người tâm phúc tựa như, sau đó Giản tiểu thư phải trả lời rồi mấy vấn đề, đều là về điểm cống hiến đấy, Giản tiểu thư trả lời cũng dứt khoát, chỉ nói hợp đồng nhận lấy ngoại môn thừa nhận cùng bảo hộ, kết thúc không thành tự nhiên do ngoại môn chịu trách nhiệm.

Cũng phải trả lời rồi mấy vấn đề, đã có người đi lên ký giao kèo, người của chúng ta nhìn, trước hết nhất ký kết hợp đồng hai người phải Tam công tử."

Nói đến đây, Diệp Phi ngẩng đầu nhìn Diệp quản gia liếc, hai người trong ánh mắt đều lộ ra vui vẻ.

"Thiếu gia, vị này Giản tiểu thư rất không tầm thường, ta nghe xong, nàng tại xác nhận ngân tàng chặt cây nhiệm vụ thời điểm, cùng với Hà Vũ Xuân từng có tiếp xúc, về sau Hà Vũ Xuân bất quá là tiếp năm trăm mẫu Linh Điền nhận thầu, kế hoạch này nên không phải Giản tiểu thư đưa ra đây."

Diệp Phi gật gật đầu: "Đường cáp treo như vậy thủ bút, nàng đơn giản liền đã đưa ra ngoài, một quả Trúc Cơ Đan đều không để vào mắt, chắc hẳn kinh doanh chi đạo tại nàng trong mắt đều không coi vào đâu, gấp hai điểm cống hiến, nàng cũng thực có can đảm."

"Đúng vậy a Thiếu gia, ta đoán chừng lấy, Giản tiểu thư còn có thể tìm chúng ta Chu Tước đường việc buôn bán đây, đây sinh ý tiếp phải không tiếp?" Diệp quản gia dò hỏi.

"Tại thương lượng nói thương lượng, có lợi liền tiếp theo." Diệp Phi chậm rì rì mà nói.

"Thiếu gia, chúng ta ngược lại là không sao cả, chẳng qua là lúc này đây ngoại môn sẽ Tiểu Tiểu mà tổn thất một số, về sau Giản tiểu thư tại ngoại môn sẽ không rất dễ dàng." Diệp quản gia nhắc nhở.

"Ngoại môn tổn thất bất quá là cái ngũ linh căn tu sĩ, bất quá, ta ngược lại là cảm thấy, Giản Nhược Trần không sẽ xem xét không đến điểm ấy đây, nếu là ngay cả Chu Tước đường cùng Thiên Đạo Tông ở giữa cân bằng đều nắm chắc không đến, lại có thể vơ vét của cải, cũng sẽ chiêu họa."

Diệp quản gia gật gật đầu, chần chờ sau nói tiếp: "Ta cảm giác, cảm thấy Giản tiểu thư người này thân phận không đơn giản, ngẫu nhiên khí chất, cùng Thiếu gia người. . ."

Diệp Phi ngấm Diệp quản gia liếc, Diệp quản gia thu lại miệng.

Liễu Tùy Thanh phải Thiên Đạo Tông tổng quản, tại Thiên Đạo Tông cũng không bao nhiêu thực quyền, nhưng là Thiên Đạo Tông ai cũng không chịu đắc tội, đơn giản là việc này tổng quản, phải tổng quản toàn bộ tông môn quyền sở hữu tài sản, coi như là địa vị cao chi nhân rồi.

Vị trí này, chỉ có đại sự mới tự mình ra mặt, bình thường đây, tự nhiên có thuộc hạ người đi xử lý, chẳng qua là hiện tại, hắn đang chấp tay đứng thẳng, một cái sắc mặt lạnh lợi nhỏ tu sĩ đang mồm miệng rõ ràng mà hồi báo.

Bình thường tông môn nhỏ bút Linh Thạch giao dịch, Liễu Tùy Thanh nếu tất cả đều trông coi, cũng không cần tu luyện, có thể đi theo Liễu Tùy Thanh người bên cạnh, cũng luôn luôn biết đạo tông môn bên trong không là cái gì một chút việc nhỏ cũng không có tu hồi báo đấy.

Nói thí dụ như vừa tại ngoại môn khiến cho Liễu Tùy Thanh chú ý Giản Nhược Trần.

Nhỏ tu sĩ Thủy Mộ Ngôn lông mày xanh đôi mắt đẹp, tuổi cũng không lớn, chỉ có mười tám mười chín tuổi bộ dạng, chớ nhìn hắn tuổi còn nhỏ, nhưng là khó được thông minh, đi theo Liễu Tùy Thanh bên người cũng có mười năm đấy.

Tại Liễu Tùy Thanh bên người, hắn chỉ là nô bộc thân phận, bưng trà rót nước, trải giường chiếu xếp chăn, hầu hạ văn chương, nhưng toàn bộ Thiên Đạo Tông, có thể tiếp cận Liễu Tùy Thanh đấy, cũng không có đưa hắn cho rằng Liễu Tùy Thanh nô bộc.

Nếu nói là Liễu Tùy Thanh phải Thiên Đạo Tông tổng quản, Thủy Mộ Ngôn chính là Liễu Tùy Thanh quản gia, có thể làm rồi Liễu Tùy Thanh quản gia, tại Thiên Đạo Tông địa vị có thể nghĩ rồi.

Liễu Tuy Thanh lựa chọn lông mi, rất là cảm thấy hứng thú, "Gấp hai điểm cống hiến, cũng chỉ có Chu Tước đường có thể lấy ra, Chu Tước đường chưa hẳn để ý điểm ấy cực nhỏ lợi nhỏ, nói đúng là trong tay nàng còn có Chu Tước đường để mắt đồ vật rồi."

"Có thể nàng chẳng qua là Luyện Khí một tầng, có đồ vật gì đó có thể làm cho Diệp thiếu gia vừa ý đây?" Thủy Mộ Ngôn cũng suy tư về.

"Lúc trước ta xem trong người, người cũng là Luyện Khí một tầng." Liễu Tuy Thanh ngẫm Thủy Mộ Ngôn liếc.

"Phải phúc phần của ta." Thủy Mộ Ngôn khiêm cung mà nói.

Lúc trước hẳn vẫn chưa tới mười tuổi, tu luyện hai năm, mới tiến vào đến Luyện Khí một tầng, khi đó còn nhỏ, nhưng cũng biết không có chỗ dựa chỉ dựa vào mượn chính mình, thì không cách nào mau chóng tăng lên tu vi, cho nên liền tiến vào nội môn làm nội môn tu sĩ tạp dịch, dĩ nhiên cũng làm bởi vì mồm miệng lanh lợi bị Liễu Tuy Thanh nhìn trúng.

Mười năm, nếu không có đi theo Liễu Tuy Thanh bên người, lại thế nào vẹn vẹn mười năm liền tiến giai đến Luyện Khí hậu kỳ đây, đây là hẳn hầu như hao phí một nửa thời gian tại sự tình các loại lên, có Liễu Tuy Thanh thiệp thân việc vật, hẳn chẳng muốn làm tông môn một ít không như vậy chuyện trọng yếu.

Thủy Mộ Ngôn dừng lại, biết rõ Liễu Tuy Thanh không phải muốn nghe việc này, ngẫm lại lại nói: "Nghe nói Giản Nhược Trần đã ba mươi ra mặt, cái tuổi này, tại trong phàm nhân phải tuổi tác hơi dài được rồi, mắt của nàng giới tựa hồ cũng rất cao, chịu đem điểm cống hiến hoa tại truyền công trong nội đường, còn có cái kia cái gọi là đường cáp treo, Chu Tước đường tiền đặt cược, bình thường phàm nhân, có thể khó có như vậy quyết đoán."

Liễu Tùy Thanh cũng gật gật đầu, hần và Thủy Mộ Ngôn đều chường mắt nghìn tám trăm hạ phẩm linh thạch đấy, nhưng một cái Luyện Khí một tầng tu sĩ, ước chừng đều chưa từng gặp qua Linh Thạch là bộ dáng gì đấy, một cái ý niệm trong đầu liền giúp người khác buôn bán lời chín mười tám lần Linh Thạch, đây có thể ít thấy, không, phải hầu như không thấy.

Còn có đường cáp treo, hần cố ý đem ban thưởng trực tiếp cho Chu Hòa, cho rằng không biết đường cáp treo tư tưởng đến từ ở đâu, cũng là muốn muốn nhìn Giản Nhược Trần thái độ, có thể phản hồi về trở lại đấy, nhưng là Giản Nhược Trần thật sự toàn bộ không ngại.

Nàng đúng là đem phần này công lao trực tiếp đưa cho Chu Hòa rồi.

"Nói lên nàng còn là phạm nhân thời điểm, chính là phú quý người ta, trong nhà phải việc buôn bán đấy, có thể càng là người làm ăn nhà, càng xem trong Linh Thạch a, từ nàng kiểm lấy Linh Thạch thủ đoạn nhìn, xác thực như, nhưng đối với đời Linh Thạch khí độ. . ." Liễu Tùy Thanh trầm ngâm hội.

Liễu Tùy Thanh dùng đúng rồi khí độ cái từ này, Thủy Mộ Ngôn trong ánh mắt bỗng nhiên xẹt qua một tia linh quang, muốn nói lại thôi.

"Người muốn nói điều gì? Ở trước mặt ta còn muốn cất giấu một nửa?" Liễu Tùy Thanh ngẩng xem rồi Thủy Mộ Ngôn liếc, quay người đến bên cạnh bàn, Thủy Mộ Ngôn xông về phía trước một bước, đã đến một chén trà nóng, trà này nhưng là chứa tại đặc thù luyện chế trong ấm trà đấy, có thể bảo trì linh khí cùng độ ẩm, tự nhiên còn muốn chiêu cố vị.

"Nào dám lừa gạt chủ nhân, chẳng qua là cảm thấy việc này thuyết pháp có chút láo xược." Thủy Mộ Ngôn hai tay dâng linh trà, đời Liễu Tùy Thanh tiếp nhận đi tới mới nói tiếp: "Cảm giác Giản Nhược Trần phần này cách làm cùng khí độ, có vài phần chủ nhân phong thái."

Thủy Mộ Ngôn một mực miệng nói Liễu Tuyền Thanh là chủ nhân, hẳn biết rõ hẳn hết thấy đều là ai cho, ly khai Liễu Tuyền Thanh, hẳn kỳ thật liền chỉ là một cái Luyện Khí trung kỳ tu sĩ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Chỉ Có Thể Sớm Trở Lại

Liễu Tùy Thanh chậm rãi uống hai phần linh trà, ngồi ở bên cạnh bàn, có vài phần chính mình phong thái? Sợ là. . . Chính mình ngày đó là không có phần này phong thái đấy, ngay tại lúc này, nếu là đem khoản này Linh Thạch làm lớn ra mấy trăm lần, kèm theo cùng thân phận của mình, chính mình còn có Giản Nhược Trần khí độ?

Thủy Mộ Ngôn nhìn xem Liễu Tùy Thanh sắc mặt, nói tiếp: "Giản Nhược Trần đi Chu Tước đường, sau khi trở về không lâu lại cùng quản lý phàm nhân tạp dịch quản sự nói chuyện một hồi, đã muốn mười cái phàm nhân tạp dịch, đúng rồi, nửa đường bị Tam công tử tùy tùng cản được."

"A?" Liễu Tùy Thanh có phần cảm thấy hứng thú mà chọn lấy cái giọng lên âm cuối.

Tam công tử phải luyện khí đường đường chủ nhi tử, trong bọn họ cửa Đường chủ cùng tông chủ hậu đại đều bị kêu là công tử, xếp hạng lại lớn có nói đầu, ngoại trừ tu vi, vẫn còn so sánh thực lực —— chính mình cùng bậc cha chú đấy, cũng tỷ như Chương môn An Sơn Đại công tử, nếu là luận bản thân thực lực, được sắp xếp đến bốn năm tên, có thể bởi vì là Chương môn công tử, tất cả mọi người tôn xưng hãn âm thanh Đại công tử.

Tam công tử Phạm An Quý, cũng không biết từ đâu tới đây yêu thích, chuyên môn ưa thích khi dễ tu vi thấp kém tu sĩ, ở bên trong cửa không tốt làm được quá mức, sẽ đem đây vui vẻ tốt toàn bộ dùng tại ngoại môn lên, tại ngoại môn chiêu nhiều cái không học vấn không nghề nghiệp tu sĩ làm

tùy tùng, mỗi lần ngoại môn có cái gì ban thường phát hạ đi tới, liền an bài mấy cái tùy tùng ngay cả lừa gạt mang bị hoảng sợ cướp về.

Hắn căn bản cũng không chên lệch vậy mấy miếng Linh Thạch, nhưng chỉ có tốt làm như vậy, động ở bên miệng lời nói chính là nhu nhược tu sĩ, phải không xứng tiến vào Thiên Đạo Tông nội môn đấy, hắn làm được cũng không tính quá phận, chưa bao giờ đem người làm cho không có đường sống, Chưởng môn làm như không thấy, mấy cái đường chủ cũng không can thiệp, người khác càng không dám nói gì rồi.

"Theo hai người kia trở về nói, Giản Nhược Trần chính miệng thừa nhận cùng Diệp thiếu gia nói chuyện với nhau rồi, còn lấy ra một quả có khắc Chu Tước đường ba chữ Ngọc Phù, hai người kia vốn muốn động tay đấy, cuối cùng không biết bị Giản Nhược Trần khuyên như thế nào nói qua ký hợp đồng."

Thủy Mộ Ngôn nói qua cười rộ lên, "Hai người vốn là Tam công tử tùy tùng, quay đầu thật giống như đã thành Giản Nhược Trần, không biết Tam công tử biết được, biết cái gì ý tưởng."

Liễu Tùy Thanh cũng cười, "Tam công tử còn đang bế quan, sau khi xuất quan lại phải gà bay chó chạy một hồi —— Giản Nhược Trần rời đi Chu Tước đường phương pháp, nháy vọt qua ngoại môn quản sự, âm thầm còn đặc tội rồi Tam công tử, ta cảm thấy được, chúng ta tông môn muốn náo nhiệt một hồi rồi."

"Dù thế nào giày vò, cũng là ngoại môn, tư chất cùng tu vi tại đó bày biện đây." Thủy Mộ Ngôn có chút tiếc hận nói, "Nghe nói Lạc sư thúc từng có ý dẫn."

Liễu Tùy Thanh vẫy vẫy tay, "Lạc Phàm phải Thiên Linh Căn, tiền đồ không thể hạn lượng."

Giản Nhược Trần tự nhiên biết rõ nàng lần này cử động tại ngoại môn ảnh hưởng, lúc này, nàng ngồi một mình ở chính mình bên trong căn phòng nhỏ, có chút xuất thần.

Còn có một ngày thanh nhàn, kế tiếp, thu về chuột đồng muốn tập trung ở nàng nơi đây, lột da, phá bụng, cắt vĩ, lấy răng, lấy ra tinh thể, hủy đi ra có thể dùng ăn bộ phận, những thứ này việc vặt, vốn không phải nàng nên làm, chẳng qua là lúc ban đầu vài ngày, Hà Vũ Xuân bốn người đều muốn trấn thủ ngoại môn bốn trang, đành không ra tay trở lại.

Nếu tại trước kia, tự nhiên có trợ lý an bài những thứ này cụ thể sự vụ, hiện tại, Giản Nhược Trần lắc đầu, một chút như vậy việc nhỏ, phải muốn nàng một người từ trong quan tâm ra ngoài.

Xem ra, thật muốn cho mình xem xét một trợ lý rồi, chẳng qua là, tại Thiên Đạo Tông ngoại môn, đều muốn tìm một khéo léo tu sĩ, còn thật không dễ dàng.

Giản Nhược Trần lấy ra Tụ Khí Đan, tại ăn lúc trước lần nữa đem có khả năng xuất hiện ngoài ý muốn suy tư, căn cứ vào một cái đẳng trước thế giới kinh nghiệm, Giản Nhược Trần biết rõ sự tình không phải là muốn giống như thuận lợi như vậy đấy.

Nhưng vô luận sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, cũng sẽ không trì hoãn nàng buổi chiều tu luyện.

Gấp đôi điểm cống hiến, lại để cho ngoại môn Linh Điền rất nhanh liền phân bao đi ra ngoài, đối lập Hà Vũ Xuân bốn người hưng phấn, Giản Nhược Trần quả thực chính là quá bình tĩnh, tại Linh Điền chính thức phân bao đi ra ngoài đệ nhất thiên, nàng thậm chí đều không có cách mở cửa phòng.

Liên tiếp hai ngày hai đêm tu luyện, mượn nhờ Tụ Khí Đan cùng Diệp Phi vậy ngừng linh thực trong ăn thịt, Giản Nhược Trần trong kinh mạch

linh lực lại một lần nữa chưởng bụng đứng lên, lúc này tốc độ tu luyện muốn thích hợp mà chậm dần, thứ nhất là để cho kinh mạch thích ứng chưởng bụng linh lực, thứ hai chính là muốn đem linh lực đè ép được càng kiên cố.

Nói cách khác, mấy ngày nay tu luyện liền không cần ăn linh đan.

Thiên tài sáng, Giản Nhược Trần liền đã xong tu luyện, mới một mở cửa phòng, sững sốt ở, đưa lưng về phía cửa phòng đứng đấy một vị đang mặc nguyệt sắc nội môn quần áo và trang sức tu sĩ, chỉ từ bóng lưng, liền nhận ra phải Lạc Phàm.

Theo mở cửa, Lạc Phàm xoay người, trong sáng đáng tươi cười liền rơi vào Giản Nhược Trần trong mắt, "Đã biết rõ sớm như vậy mới có thể chặn đến người."

Giản Nhược Trần tiện tay đóng cửa lại nói: "Lạc sư thúc biết rõ ta muốn đi ra ngoài?"

Lạc Phàm lựa chọn lông mày, hiển nhiên là không thích "Lạc sư thúc" việc này xưng hô, khóe môi khẽ cong nói: "Ta đoán chừng lấy người muốn đi tới Linh Điền rồi, không ngại cho ta xem nhìn Giản đại tiểu thư thu hoạch a."

Giản Nhược Trần trên mặt hiện ra tự nhiên đáng tươi cười: "Như thế nào, Lạc sư thúc hay là đối với việc buôn bán của ta cảm thấy hứng thú?"

Nói chuyện, hai người đã kề vai sát cánh đi ra ngoài.

"Giản đại tiểu thư sinh ý, đều muốn không có hứng thú cũng không dễ dàng." Lạc Phàm nói, "Người không phải là muốn ở chỗ này cũng thành đứng cái công ty a."

Giản Nhược Trần mắt lé rồi Lạc Phàm liếc: "Người cảm thấy nơi đây tu sĩ cùng kiếp trước các tinh anh sẽ là giống nhau? Sẽ nghe theo ta đây cái Luyện Khí một tầng tu sĩ an bài?"

Lạc Phàm suy nghĩ một chút, lắc đầu, "Nơi này là dùng thực lực nói chuyện đấy, Luyện Khí một tầng, tu vi thật sự quá thấp, ngay cả mướn cái không sai biệt lắm bảo tiêu tư cách đều không có."

Giản Nhược Trần trong nội tâm khê động, Lạc Phàm sáng sớm cùng nàng đến Linh Điền chỗ đó, nên là hướng về phía "Bảo tiêu" hai chữ —— hẳn trước kia có thể là cảnh sát, nghe nói cảnh sát đối với phạm tội đều có loại nhạy cảm trực giác.

"Người cho rằng ta còn lúc trước đại tiểu thư?" Giản Nhược Trần cười lạnh một tiếng.

"Có thể lần làm ăn này làm xuống đến từ về sau, người tại ngoại môn có dư trình độ, ước chừng là không ai bằng rồi, người cũng phải biết, có địa phương thì có giang hồ, chắc chắn sẽ có mắt người hồng trong tay người Linh Thạch đấy, Chu Tước đường bên ngoài những người kia người cũng không phải là không có chứng kiến." Lạc Phàm nói.

"Ta cũng kỳ quái, tông môn sẽ cho phép những người kia xuất hiện?" Giản Nhược Trần nói.

"Những thứ kia Tam công tử, chính là chúng ta thường nói chó săn, chuyên môn tại ngoại môn điều võ dương oai đấy." Lạc Phàm cười khổ nói.

"Tam công tử? Một cái đường chủ Thiếu gia hay vẫn là đệ tử thân truyền?"

"Người xem ta đây cái đệ tử thân truyền như là công tử bộ dáng chứ" Lạc Phàm tự giễu nói: "Tự giống với lúc trước đấy. . ."

Lạc Phàm bỗng nhiên dừng lại, nhìn Giản Nhược Trần không trả hảo ý cười cười, "Ta ngược lại là đã quên, Giản đại tiểu thư cùng bọn họ giao tiếp kinh nghiệm so với ta phong phú hơn nhiều."

Giản Nhược Trần không có để ý Lạc Phàm trào phúng, trầm tư sau nói: "Ta cho rằng tu sĩ đều là nhất tâm hướng đạo đấy, chỉ có những cái kia tư chất chưa đủ, gia thế cũng không đủ đấy, bởi vì không cách nào cao hơn một tầng mới có thể đi chuyên doanh chi lộ."

Lúc này đối Lạc Phàm cười nhạo rồi, "Giản đại tiểu thư cũng có đơn thuần thời điểm a."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Diễn Thật Tốt

Giản Nhược Trần khó được rất chân thành gật đầu: "Ta tại truyền công phòng nhìn những tu luyện kia tâm đắc, ngoại trừ tu luyện cảm ngộ, chính là đối với tiến giai hướng tới, khát vọng đạt được càng lực lượng cường đại."

"Đạt được lực lượng cường đại về sau đây? dục vọng phải không chừng mực đấy, tu sĩ dục vọng so với phàm nhân dục vọng đáng sợ hơn." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần có chút nhú mày, Lạc Phàm đây là gặp được chuyện phiền phức rồi, chẳng qua là, nàng bây giờ căn bản bất lực.

Đến nơi trước tiên đứng rồi Ất trang bên ngoài Linh Điện, hừng đông mới nửa canh giờ, các phàm nhân cư trú chỗ đã náo nhiệt lên, khói bếp lượn lờ, tiếng chó sủa cùng đám người tiếng động lớn náo đã truyền đến.

Thiên Đạo Tông phàm nhân tạp dịch tuân theo đúng rồi xưa nhất làm việc và nghỉ ngơi an bài, mặt trời mọc mà làm mặt trời lặn mà hơi thở, nhưng mà chỉ có số ít may mắn người mới có thể tại mặt trời lặn thời điểm hoàn thành một ngày nhiệm vụ an giấc, càng nhiều nữa thời điểm, bọn họ còn muốn mượn trong bóng đêm ánh lửa tiếp tục hoàn thành ban ngày không có hoàn thành nhiệm vụ.

"Chứng kiến những thứ này tạp dịch, Giản đại tiểu thư lại là như thế nào cảm tưởng?"

Hai người trước người vội vàng chạy về trở lại một ít thiếu niên, Giản Nhược Trần nhận ra những thiếu niên này trở về phương hướng, bọn họ so với những người khác còn muốn vất vả, mỗi ngày hừng đông trước một canh giờ liền muốn rời giường, là ngoại môn bốn trang nhà ăn chọn khoảng chừng một ngày sử dụng nước suối về sau, mới có thể gấp trở về ăn điểm tâm.

"Lạc sư thúc đều muốn bằng vào sức một mình cải biến cái thế giới này?" Giản Nhược Trần ngược lại hỏi một câu.

"Không, " Lạc Phàm cực nhanh mà trả lời một câu, "Bất kỳ một cái nào thế giới đều cần phải có khác nhau đẳng cấp người đến hoàn thiện, ta chỉ là muốn đã đến Giản đại tiểu thư đường cấp treo, Giản đại tiểu thư có thể cho những cái kia tạp dịch giảm bớt làm việc tay chân, nguy hiểm, vì sao không cân nhắc sau bọn họ?"

"Dùng tới cái thế giới mà nói mà nói, Lạc sư thúc tại đạo đức bắt cóc, ta không có bất kỳ trách nhiệm cùng nghĩa vụ." Giản Nhược Trần bất động thanh sắc trả lời, "Hơn nữa, nếu như bất kỳ một cái nào thế giới đều cần phải có khác nhau đẳng cấp người đến hoàn thiện, ta càng không cần phải uốn nắn điểm này."

"Ha ha, kỳ thật thích hợp mà thúc đẩy một ít cũng không sao đâu." Lạc Phàm mà nói càng giống phải thăm dò, Giản Nhược Trần híp híp mắt giác, tìm xuống, liền thấy được bị vây lấy Mạnh Yên Nhiên, bên kia truyền đến thoáng kịch liệt thanh âm, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm vô thanh vô tức mà đi tới.

Giản Nhược Trần an bài, là muốn Hà Vũ Xuân bốn người một mực ở Linh Điền chung quanh dò xét, với điểm cống hiến đổi lấy chuột đồng, cũng muốn quang minh chính đại, chỉ cần hơi có có ý nghĩa đây, liền phải biết trong tay bọn họ điểm cống hiến là đến từ Chu Tước đường đây, càng

là trước mặt mọi người, lại càng phải ít có người dám đánh điểm cống hiến chú ý.

Mà lại làm đây một đám mua bán về sau, bọn họ điểm cống hiến đều muốn cùng tông môn trao đổi Linh Đan Pháp Khí đấy, kế tiếp chính là bế quan, cho nên không tồn tại tài không ngoài biểu lộ, chỉ cần bọn họ trước khi bế quan an toàn, chính là an toàn.

Hơn nữa, Giản Nhược Trần đã vì bọn họ lựa chọn tốt rồi bế quan chỗ, tuyệt đối an toàn.

Giản Nhược Trần cũng nghĩ đến sẽ có người dây dưa, nhưng tốt xấu phải tại ngoại môn một mẫu ba phần trên mặt đất, không nhất định có dám động thủ, hai người đã đứng đi tới thời điểm, trong đám người thiếu chút nữa xem không lấy Mạnh Yên Nhiên gây yếu thân ảnh, chỉ nghe được thanh âm của nàng, tại lộn xộn uy hiếp đe dọa âm thanh, tuy rằng không cao cũng rất kiên quyết.

"Không được, các người ký hợp đồng đấy, ta chỉ dẹp xong cả phẩm chất bên ngoài chuột đồng, như vậy không thu."

Giản Nhược Trần mỉm cười.

"Tham kiến nội môn sư thúc." Thanh âm huyền não bỗng nhiên tĩnh chỉ hạ lai, đám người vây xem cũng phần phật rồi mà tản ra, lộn xộn kinh ngạc hành lễ thanh âm liên tiếp, lộ ra ở giữa Mạnh Yên Nhiên đỏ lên gương mặt, dường như chứng kiến cứu tinh giống như nháy mắt sáng ngời hai con người.

"Giản. . . Sư muội, tham kiến sư thúc."

Lạc Trần dờ khóc dờ cười mà nhìn Giản Nhược Trần vị này nhỏ thế giới, rõ ràng tại một cái đẳng trước trong thế giới hay vẫn là học sinh tiểu học niên kỷ, nhưng có thể lão đạo mà quang minh chính đại mà tự xưng là

Giản đại tiểu thư sư tử, hết lần này tới lần khác, cái thế giới này tất cả mọi người tập mãi thành thói quen.

Hắn thật muốn như vậy phỏng vẫn một chút Giản đại tiểu thư, Giản đại tổng tài cảm tưởng.

"Vị này chính là Lạc Phàm sư thúc." Đang nhìn đến vậy xem nháy mắt, Giản Nhược Trần liền hiểu Lạc Phàm đến đây ý tứ, nàng chậm rì rì nhìn thoáng qua trước mặt mọi người, vậy hai cái rõ ràng cho thấy khiêu khích tu sĩ, nhìn xem Lạc Phàm ánh mắt có chút kỳ quái.

"Lạc sư thúc." Mạnh Yên Nhiên vội vàng một lần nữa hành lễ.

Lạc Phàm gật đầu: "Nhiều người như vậy vây quanh, làm sao vậy?"

"Là. . . Là bọn hắn, cầm lấy phẩm chất bên ngoài không hoàn chỉnh chuột đồng muốn tới đổi lấy điểm cống hiến, ta không đồng ý, liền dây dưa không ngớt, còn không cho người khác đổi lấy điểm cống hiến." Mạnh Yên Nhiên giống như đã tìm được chỗ dựa giống như, thò tay chỉ vào hai người kia lên án nói.

Giản Nhược Trần sớm thấy được rơi trên mặt đất chuột đồng, chuột đồng từ đầu đến phần bụng bị thông suốt mở lỗ hồng lớn, hiển nhiên là bị tìm kiếm qua tinh thể —— chuột đồng tinh thể vị trí cũng không xác định, ước chừng là ở trên phần bụng.

"Lạc sư thúc, bọn họ mình nói rõ dùng điểm cống hiến đổi lấy chuột đồng đấy, ta đây chuột đồng bắt thời điểm dùng đúng rồi phi đao, miệng vết thương hơi lớn mà thôi, không thiếu cánh tay không ít chân đấy, như thế nào phẩm chất bên ngoài liền không hoàn chỉnh rồi." Tu sĩ kia trong một người chấp tay thi lễ, ngữ khí đơn giản bất bình thấp giải thích nói.

"A? Ta nhìn người đám bọn chúng hợp đồng?" Lạc Phàm nói câu này về sau, giống như mới nhớ tới cái gì tựa như, nghiêng đầu đối với Giản

Nhược Trần nói: "Là ta thất lễ, đây là Giải đại tiểu thư tiểu đội sự tình, ta đây là bao biện làm thay rồi."

Vậy xem tất cả mọi người kinh ngạc xuống, có nội môn sư thúc ở đây, còn có đệ tử ngoại môn nói chuyện chỗ trống?

Giải Nhược Trần khoe miệng ngoắc ngoắc, phối hợp với nói: "Nếu như Lạc sư thúc ở chỗ này, tự nhiên mặc cho Lạc sư thúc toàn quyền xử lý."

Lạc Phàm liền quay đầu, mí mắt gấp hai người kia sau: "Hả?"

Hai người kia cuống quýt từ trong lòng ngực lấy ra một tờ giấy, còn không có hai tay nâng tới đây, Lạc Phàm thò tay hư không một trảo, tờ giấy kia bỗng nhiên liền bay lên, ngang bằng triển triển mà rơi vào Lạc Phàm trong tay.

Lạc Phàm giống như đối với những cái kia mở to lấy con mắt tập mãi thành thói quen rồi giống như, đọc nhanh như gió nhìn một chút giấy chữ viết, lại ngẩng đầu nhìn vậy người tu sĩ nói: "Phẩm chất bên ngoài nguyên vẹn đằng sau ghi chú —— không được tổn thương trừ đầu với bên ngoài tất cả bộ vị, người không nhìn thấy?"

Không đều trả lời, lại nhìn xuống mặt đất chuột đồng, "Người cũng là Luyện Khí tầng bốn tu sĩ rồi, ngay cả pháp thuật cũng sẽ không thi phát? Còn muốn dùng phạm nhân phi đao làm vũ khí? Người là ý định tại kế tiếp trận thi đấu nhỏ trong buồng tha cho pháp thuật chứ "

"Không, không, sư thúc, ta. . ." Tu sĩ kia có chút bối rối.

"Hoặc là người là tại cố ý phá hư chuột đồng phẩm chất bên ngoài, nếu là ta hôm nay cũng không đến, đối với việc này Luyện Khí tầng hai tiểu sư diệt người có thể ép mua ép bán rồi, ta muốn biết, nếu là tông môn

thu mua, người có thể hay không cầm như vậy chuột đồng cho tông môn, hả?"

Người cuối cùng ân chữ, Lạc Phàm âm cuối bên trên chọn, mang theo mơ hồ mà uy hiếp.

Tu sĩ kia sắc mặt cũng có chút mất tự nhiên, co rúm lại mà cúi đầu bả vai lại ngạnh lấy, Lạc Phàm lại một lần nữa nghiêng đầu nhìn xem Giản Nhược Trần: "Giản tiểu thư, người cảm thấy xử lý như thế nào thật tốt?"

Giản Nhược Trần trong lòng thở dài, trong lòng tự nhủ người nghịch đều diễn ra rồi còn hỏi ta xử lý như thế nào, trên mặt nhưng là lộ ra kính cẩn trở lại: "Đa tạ Lạc sư thúc bênh vực lẽ phải, chúng ta mấy người tiếp tông môn nhiệm vụ, thầm nghĩ muốn hảo hảo hoàn thành nhiệm vụ, chuyện như vậy nhưng là ngoài ý muốn, toàn bộ dựa vào sư thúc làm chủ rồi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Đạt Thành Mục Đích

Giản Nhược Trần trả lời tự nhiên tại Lạc Phàm trong dự liệu, hắc cười khẽ một tiếng, quay đầu hướng vậy hai người tu sĩ nói: "Nếu là tông môn gặp được chuyện như vậy sẽ xử lý như thế nào?"

Vậy hai người tu sĩ giúp nhau xem đã, tiếp theo chần chờ mà nhìn Lạc Phàm, trên mặt biểu lộ rất là cổ quái, giống như không biết nên trả lời như thế nào tựa như, Lạc Phàm ánh mắt cũng đã không để ý đến hai người, nhìn tại vậy xem trên thân mọi người.

"Nếu là hắc hai người hôm nay bắt buộc vị này tiểu sư diệt thu như vậy chuột đồng, có phải hay không các vị ngày mai cũng sẽ cầm như vậy lại để cho chuột đồng nộp lên trên đây? Vừa mới, ta nghe xong có một hồi rồi, giống như không có bệnh vực kẻ yếu thanh âm."

Vậy xem tất cả mọi người cúi đầu, tránh đi Lạc Phàm ánh mắt, Lạc Phàm hừ lạnh một tiếng, "Ta cũng không phải Chấp Pháp Đường đấy, chuyện như vậy, vẫn phải Chấp Pháp Đường trở lại xử lý được tương đối khá."

Tu sĩ kia cuối cùng mở miệng, cực kỳ miễn cưỡng nói: "Lạc sư thúc, là chúng ta hồ đồ, chúng ta cũng chưa từng dám bắt buộc Tiểu sư muội nhận lấy những thứ này chuột đồng, chính là, chính là nhất thời hồ đồ, cầu sư thúc tha thứ, chúng ta cũng không dám nữa."

Một vị khác cũng đi theo phụ họa nói: "Chúng ta đánh cho mười vài đầu chuột đồng, tại đây một cái thất thủ, cầu sư thúc giơ cao đánh khẽ."

Sau đó giống như kịp phản ứng tựa như, đối với Giản Nhược Trần nói: "Cầu Giản tiểu thư giờ cao đánh khẽ, chúng ta thật sự liên điều này thất thủ đây, chúng ta còn có chuột đồng, tất cả đều là phẩm chất bên ngoài nguyên vẹn đây."

Nói qua đem trên người một cái túi lấy xuống, hướng phía dưới vừa đến, trên mặt đất hơn mười đầu chuột đồng quả nhiên đều chỉ có đầu huyết nhục mơ hồ, thật sự phải chỉ có một con kia chuột đồng là bị đào lên bụng.

Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, Lạc Phàm đây nghịch rút cuộc là muốn như thế nào diễn hay sao?

Lạc Phàm lại cười, "Là như thế này a, xem ra hai người các người đối với chuột đồng phẩm chất bên ngoài như thế nào bảo trì nguyên vẹn phải rất quen thuộc rồi, đi như vậy, ta liền thay Giản tiểu thư làm chủ một lần, tháng này, người hai vị liền đổi lấy lớp đến bồi vị này tiểu sư diệt a, nếu như tiểu sư diệt thu một cái không hài lòng chuột đồng, coi như là đến hai người trên đầu, như thế nào?"

Hóa ra ở chỗ này chờ a, cho Mạnh Yên Nhiên phái hai cái Luyện Khí tầng bốn bảo tiêu, Giản Nhược Trần không đều hai người kia nói cái gì, đã đối với đây Mạnh Yên Nhiên nói: "Còn không mau cảm ơn Lạc sư thúc."

Mạnh Yên Nhiên còn không có quá hiểu được, chỉ biết là làm cho nàng khó xử phiền toái sự tình đơn giản liền giải quyết xong, bẽ bộn lại chấp tay thi lễ, Lạc Phàm nhận rồi đây lễ, đầu cười híp mắt nhìn xem hai người kia.

Hai người kia giống như giải thoát rồi giống như, cũng khom người cảm tạ.

Lạc Phàm sẽ thấy đối với Giản Nhược Trần nói: "Giản tiểu thư, như vậy vừa vặn rất tốt, nếu như cảm thấy có thể thực hiện, chúng ta lại đến khác mấy chỗ nhìn xem?"

Vậy xem tu sĩ ở đâu mở nhìn không ra Lạc Phàm đây là ở cho Giản Nhược Trần chỗ dựa, không có so với đây lại rõ ràng rồi.

"Như vậy. . . Thật là tốt, đa tạ Lạc sư thúc rồi, Mạnh sư tỷ, cũng muốn đa tạ hai vị sư huynh hỗ trợ." Giản Nhược Trần mặt không thay đổi mắt nhìn vậy hai người tu sĩ, giống như...nửa ngày ra như phống Mạnh Yên Nhiên gật gật đầu, quay người theo Lạc Phàm ly khai, sau lưng yên tĩnh một hồi lâu, đi theo giống như oanh địa nổ tung giống như, nói nhỏ, hút không khí âm thanh truyền đến.

"Thiên Linh Căn tu luyện thiên tài? Chương môn đệ tử thân truyền Lạc sư thúc?"

"Không thể nào đâu?"

"Như thế nào không có khả năng, nghe nói hắc sau khi vào cửa chính là hai người, một cái là Thiên Linh Căn Lạc sư thúc, một cái là phế Linh căn, đều không sai biệt lắm niên kỷ."

"Bằng không thì ai còn là Luyện Khí một tầng chỗ dựa. . ."

Tiếng động lớn náo bị rất nhanh bỏ đến sau lưng, Giản Nhược Trần neho mắt lấy Lạc Phàm, "Mỗi một trang đều có như vậy vừa ra?"

Lạc Phàm biết rõ giấu giếm không được Giản Nhược Trần, khẽ cười một tiếng, "Tự nhiên không cần, ở đâu có đệ nhất thiên cứ như vậy ngu xuẩn trước ra mặt, buổi chiều a, Ất trang sự tình có thể truyền ra ngoài, Giản tiểu thư, ta đây sao giúp người, người muốn như thế nào cảm ơn ta?"

"Người liên không lo lắng cùng Chu Tước đường dính dáng đến?"

"Thiên Đạo Tông đã cùng Chu Tước đường dính dáng đến rồi, đều muốn trích đi ra sợ là không dễ dàng đâu, nếu có ta và người hai người ra

tay, vị thiếu gia kia muốn, dù là là không thể nào đấy, cũng sẽ có bảy tám phần năm chắc a."

"Bảy tám phần?" Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, "VẬY hai vị người ra bao nhiêu Linh Thạch thu mua đấy, quay đầu lại ta cho người đưa đi."

"Như thế một tháng, Giản tiểu thư không nói phải ngoại môn giàu có nhất đệ tử, cũng không xê xích gì nhiều, về sau, nếu là còn có bức này sự tình, không ngại để cho ta tham dự một cỗ."

Thời gian một ngày, Lạc Phàm hãy theo lấy Giản Nhược Trần tại ngoại môn bốn trang bên ngoài Linh Điện chuyển cái một lớn vòng, bắt đầu hai người còn chưa vai, từ giáp trang sau khi rời khỏi, Lạc Phàm liền tế ra rồi phi kiếm, mang theo Giản Nhược Trần đạp tại trên phi kiếm —— ngoại môn cùng nội môn đều cấm chế phi hành, tại ngoại môn bên ngoài Linh Điện nơi đây nhưng không khỏi hạn chế đấy.

Dù là như thế, lại trở lại Ất trang thời điểm, trời cũng nhanh đen.

Hai người tại Linh Điện chỗ như vậy rêu rao, tự nhiên truyền đến nên rơi vào tay trong lỗ tai.

Lạc Phàm mới vừa về tới nội môn chỗ ở, trước hết nhất thấy không phải nhà mình nô bộc, mà là Đại công tử An Duy Căn, An Duy Căn đang đứng ở trong sân Linh cây hạnh xuống, ngửa đầu nhìn xem tán cây trong còn chưa ố vàng Linh hạnh, biết rất rõ ràng Lạc Phàm đi tới, lại đầu đều không có hồi.

"Đại công tử." Lạc Phàm đứng ở vài bước có hơn, hơi khẽ khom người nói.

"Sự đệ đã trở về." An Duy Căn một giọng nói mới xoay người.

An Duy Cẩn phải Chưởng môn An Sơn Đại công tử, cũng là Thiên Đạo Tông Đại công tử, hần tu vi tại mấy vị công tử trong vốn là thứ hai, làm người cũng không có mấy vị kia công tử tàn nhẫn, nhưng có một dạng nhưng là mấy vị khác công tử khó có thể so sánh với đây, chính là tầm mắt.

Tầm mắt vật này, có đôi khi thật đúng là bồi dưỡng, ít nhất tại Lạc Phàm xem ra, từ nhỏ hãy cùng tại An Sơn Chưởng môn bên cạnh, chẳng những có tối ưu dày tu luyện tài nguyên, còn tai nghe mắt thấy như thế nào quản lý tông môn, nếu là ngay cả tầm mắt đều lại bồi dưỡng không đi ra, chỉ có thể là không chịu được thăng ngu rồi.

Nhưng trên thực tế phải, Đại công tử đã mơ hồ đã có mọi người chi khí, thậm chí tông môn đã có tin đồn, tương lai Thiên Đạo Tông sẽ rơi vào tay Đại công tử trong tay, bất quá, việc này tin đồn là ở Lạc Phàm xuất hiện lúc trước, về sau, dường như thì có mặt khác một loại lời đồn xuất hiện.

Lạc Phàm rất chán ghét loại này lời đồn, tại ở phương diện khác, hần và Lạc Phàm giải thích hay vẫn là giống nhau đây, người nói một người tu sĩ, không cố gắng nghiên cứu tu đạo, tăng lên tu vi, mỗi ngày cân nhắc quyền thế cái gì có ý nghĩa gì?

Có thể tưởng tượng phải nghĩ như vậy, từ bên trên cái thế giới tới hần tự nhiên là phi thường hiểu quyền thế tầm quan trọng đây, thực tế tại bên người tu vi đều cùng người không sai biệt lắm dưới tình huống.

Hần mới tiến vào tông môn ba năm thời gian, tu vi cũng đã đạt tới Trúc Cơ sơ kỳ, cái tốc độ này, muốn nói không có đối với Đại công tử tạo thành uy hiếp, chính hần cũng không tin.

Hần đáp ứng một tiếng lại nói: "Không biết sư huynh tới đây, sáng sớm, ta đi nhìn ngoại môn Giảm tiểu thư rồi." Hần tin tưởng mình cử động đã sớm truyền đến Đại công tử trong lỗ tai, còn không bằng chính mình trước tiên là nói về rồi.

"Giản tiểu thư? A, Giản Nhược Trần, lúc trước hoàn thành ngoại môn chặt cây ngân tùng nhiệm vụ, lại cho ngoại môn làm đường cáp treo chính là cái kia nữ tu?" An Duy Cẩn cười nói, "Nghe nói lại làm cho cái Linh Điền nhận thầu, bao hết tất cả chuột đồng, Liễu đường chủ nên nhức đầu."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Nhắc Nhở

Lạc Phàm cười cười: "Như thế nào cũng là cùng nhau vào cửa đây, lúc trước còn từng liên thủ. . . Cho nên, lúc này mới đi ra ngoài chạy một vòng."

An Duy Cẩn gật gật đầu: "Đáng tiếc ngũ linh căn tư chất, mặc dù Trúc Cơ rồi, cũng khó có thể lại cao hơn một tầng, nghe nói Giản tiểu thư xuất thân thương nhân thế gia, nhiệm vụ lần này về sau, ta an bài nàng đến tông môn bên ngoài đi một chút, trở về trước làm ngoại môn nhỏ tổng quản."

Lạc Phàm có chút ngoài ý muốn, mới nghĩ đến hai người còn đứng ở trong sân, dùng tay làm dấu mời, hai người kề vai sát cánh đi vào trong phòng, thì có nô bộc bưng lên linh trà, Lạc Phàm thân là Chương môn đệ tử thân truyền, mặc dù chưa từng tại Thiên Đạo Tông có cái gì thực quyền, ăn dùng tới hải không thiếu.

An Duy Cẩn nâng chung trà lên, uống một ngụm ý tứ ý tứ, liền đặt chén trà xuống nói: "Sư đệ nhập môn ba năm rồi, tu luyện đã lâu, lại còn không có rời đi tông môn, chưa từng từng có rèn luyện, tại tu sĩ mà nói đúng là tối kỵ, đúng lúc, mỗi mười năm một lần tự vấn lương tâm ảo cảnh muốn mở ra, chúng ta Thiên Đạo Tông mỗi lần đều muốn phái ra năm vị đệ tử ngoại môn cùng năm vị nội môn đệ tử, ta trở lại chính là muốn cùng sư đệ thương nghị xuống, sư đệ có bằng lòng hay không đi ra ngoài rèn luyện?"

"Tự vấn lương tâm ảo cảnh?" Lạc Phàm hồ nghi nói, "Đó là cái gì?"

"Tự vấn lương tâm ảo cảnh là ở Hoàng Thành nghỉ mát trong sơn trang, lúc trước tu kiến đi ra, vốn là vì Hoàng tộc đệ tử khu trừ Tâm Ma, tiếp nhận Tâm Ma khảo nghiệm chỗ, về sau liền cũng vì tông môn khai mở rồi, chẳng qua là tự vấn lương tâm ảo trận mở ra một lần, chẳng những muốn dùng đến thượng phẩm Linh Thạch một số, còn cần mấy chục Kết Đan tu sĩ dốc sức hợp tác, cho nên cũng chỉ có mỗi mười năm mở ra một lần. Sư đệ hiện tại Trúc Cơ Kỳ phù hợp, một khi Kết Đan, ảo trận không chịu nổi Kết Đan Kỳ tu sĩ, sẽ bỏ lỡ."

Lạc Phàm tuy rằng vẫn không rõ trong đó chi tiết, thực sự từ nơi này dăm ba câu trúng phải biết, khu trừ tâm ma ảo trận cỡ nào đáng ngưỡng mộ.

Tu sĩ lý luận cho rằng, tu sĩ tại nghịch thiên tu hành trong quá trình, sẽ sinh ra cừu hận, tham niệm, ý nghĩ xằng bậy, chấp niệm, oán niệm cùng với tâm niệm, tu vi sẽ kẹt tại một cái trọng yếu quan khâu lên, mà thành là bình cảnh, chỉ có đột phá Tâm Ma mới có thể khiến người tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Nhưng ở Lạc Phàm lý giải, Tâm Ma phải các tu sĩ đối với tại tu hành trong quá trình nội tâm sinh ra tưởng tượng một loại thuyết pháp, tâm ma ra đời, đều là vì ý chí không đủ kiên định, dẫn phát nào đó bệnh tâm lý.

Không phải tất cả mọi người có cường đại ý chí, tại cực lớn áp lực tâm lý trước mặt, có người sẽ tan vỡ, ở kiếp trước gọi là bị bệnh tâm thần, có người sẽ khắc chế một ít, phản ứng lành nghề vì cái gì dị thường lên, nói thí dụ như hậm hực chứng rồi, hoặc là cái gì khác hệ thần kinh tật bệnh.

Mà ở chỗ này, hết thầy bị quan với Tâm Ma cái danh từ này.

Hắn tu hành đến nay, còn không có gặp được Tâm Ma, đối với Tâm Ma cái danh từ này khả năng kể cả hết thầy nhưng thật ra là không cho là đúng, nhưng cái thế giới này hết thầy tất cả đều cùng một cái đẳng trước

thế giới khác nhau, Lạc Phàm cũng không có tự đại đến cho là hẳn chỉ có thể học tập đến trong thế giới này nghịch thiên năng lực, lại có thể tự động che đậy đối với thân thể tổn thương.

An Duy Căn chỉ cấp rồi Lạc Phàm mấy hơi suy nghĩ thời gian, liền nói tiếp: "Đây tự vấn lương tâm ảo cảnh một người tu sĩ cả đời chỉ có thể đi vào một lần, càng ở bên trong dừng lại thời gian càng dài, sau khi đi ra tu vi tăng lên được cũng càng nhanh, dài nhất một vị cũng là chúng ta Thiên Đạo Tông một vị sư tổ, trong đó trọn vẹn dừng lại mười ngày, về sau ngay tại nghỉ mát sơn trang trong hoa viên bế quan tĩnh tọa một tháng, đợi sau khi tỉnh lại, thần thức tu vi liền tăng lên một cấp bậc."

An Duy Căn trên mặt xuất hiện một tia hướng về, "Đây là chúng ta Thiên Đạo Tông tu vi cao nhất sư tổ, tu vi đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong."

Lạc Phàm tưởng tượng dưới Nguyên Anh hậu kỳ thực lực, sau đó không thể không buông tha cho —— hẳn thật sự không cách nào cầm Nguyên Anh tu sĩ thân thể cùng trước một cái thế giới vũ khí nóng so sánh với, cho dù là đã hiểu rõ thực lực của hắn bây giờ, cũng hiểu được một bộ phận sủng ố lực sát thương hắn, cũng không cách nào cầm hắn hiện tại cùng vũ khí nóng đối lập.

"Sư đệ phải khó được tu luyện kỳ tài, chúng ta Thiên Đạo Tông còn muốn tại sư đệ trong tay phát dương quang đại, sư đệ cũng không nên phụ lòng Chương môn coi trọng." An Duy Căn đứng lên, hướng Lạc Phàm gật đầu, quay người ly khai.

Lạc Phàm đưa đến cửa sân bên ngoài, nhìn xem An Duy Căn thân ảnh biến mất rất lâu, mới xoay người lại, hẳn như thế nào không biết An Duy Căn đến nơi đây chính thức hàm nghĩa, phải không muốn làm cho hắn cùng với Giản Nhược Trần —— Chu Tước đường tiếp xúc qua nhiều, có thể hắn, căn bản cũng không có đều muốn Thiên Đạo Tông ý định.

Xác thực nói, ngoại trừ tăng lên tu vi, hẳn đối với tương lai còn không có bất kỳ ý định.

Nhưng coi như là hẳn quyết định, hẳn cũng không cho là mình có mấy cái công tử thao lược, quản lý được to như vậy Thiên Đạo Tông —— một cái ý niệm trong đầu bỗng nhiên vọt tới trong nội tâm, nếu Thiên Đạo Tông do Giản Nhược Trần tới quản lý, đó mới là phù hợp đấy.

Hắn trong lòng cười khổ, Giản Nhược Trần, đáng tiếc, nàng không phải Thiên Linh Căn tư chất.

Bị Lạc Phàm xem trọng Giản Nhược Trần cũng về tới Ất trang bên ngoài phàm nhân chỗ ở, ở chỗ này nàng thuê một cái sân, thuê mười cái phàm nhân tạp dịch ngay tại trong viện tử này, dựa theo Giản Nhược Trần yêu cầu, đem chuột đồng vốn là tận gốc cắt đứt phần đuôi, sau đó lột da, đi tới trừ nội tạng cùng đầu, tại lấy ra nội tạng trong quá trình, tìm kiếm có thể có tinh thể, cuối cùng chính là đem chuột đồng hàm răng nhổ xuống trở lại.

Lột bỏ trở lại chuột đồng da lông sẽ lập tức rửa sạch, phơi nắng, chuột đồng thịt lại không thể tại mặt trời sau lâu phóng, Giản Nhược Trần không thể không cùng đây mười vị tạp dịch cùng nhau trong sân, ước chừng cách mỗi một phút đồng hồ, Giản Nhược Trần muốn đem những thứ này loại thịt cùng chuột đồng cái đuôi thu được trong túi trữ vật, vì thế, nàng chuyên môn cũng vì chính mình chuẩn bị một cái túi đựng đồ, đem chính mình vật phẩm tư nhân cùng những thứ này tàn khốc đồ vật tách ra để đặt.

Việc này buổi tối làm việc chỉ có một canh giờ, trời tối xuống Giản Nhược Trần liền quyết đoán kết thúc rồi làm việc, phóng những người phàm tục này tạp dịch ly khai, mình cũng về tới Ất trang chỗ ở, tiếp tục tu luyện.

Cũng may, Giản Nhược Trần cũng không có sa vào đến như vậy phức tạp sự vụ bao lâu, ngày hôm sau, giờ Thìn, Mạnh Yên Nhiên liền khuôn

mặt nhỏ nhắn đỏ bừng mà đi tìm, giờ mẹo một canh giờ không đến, nàng liền thu nửa túi trữ vật chuột đồng.

"Giản sư muội, Đinh sư huynh nói, về sau liền mỗi ngày giờ mẹo mới thu về chuột đồng, thời gian khác ta có thể nghỉ ngơi, người xem, nhiều như vậy chuột đồng." Mạnh Yên Nhiên đem túi trữ vật đưa cho Giản Nhược Trần.

"Mạnh sư tỷ thật có thể làm." Giản như

Đinh sư huynh dĩ nhiên là bị Lạc Phàm thu mua hai người tu sĩ trong một cái, Giản Nhược Trần khen câu, quét mắt một vòng trong túi trữ vật chuột đồng, những thứ này chuột đồng tạm thời không đủ mười cái tạp dịch một ngày lượng công việc, nhưng mà rất nhanh, theo Linh Điền Linh Mễ thành thực ngày tiếp cận, chuột đồng số lượng sẽ càng nhiều lên, càng ngày càng nhiều chuột đồng còn có thể tại ban ngày xuất hiện.

Khi đó, cũng không phải là mười tên tạp dịch lượng công việc có thể hoàn thành.

"Mạnh sư tỷ nếu là không có sự tình khác, ngay ở chỗ này nhìn chăm chăm vào như thế nào?" Giản Nhược Trần nói.

"Tốt." Mạnh Yên Nhiên thậm chí đều không có hỏi thăm Giản Nhược Trần muốn đi đâu, vài ngày thời gian, nàng cũng đã thích ứng Giản Nhược Trần đối với sắp xếp của nàng —— ngay cả Hà sư tỷ đều muốn nghe Giản Nhược Trần đấy, nàng tự nhiên cũng là muốn nghe đấy.

Giản Nhược Trần còn có sự tình khác muốn làm.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Đi Ngang Qua Sân Khấu Là Phải Đi

Buổi trưa không đến, Giản Nhược Trần liền đứng ở ngoại môn tổng quản trước cửa, trong dự liệu, cửa nô bộc liên thông bẩm cũng không chịu.

"Cái gì tạp nham mọi người muốn gặp tổng quản, tổng quản cũng là người một cái Luyện Khí một tầng có thể nhìn thấy hay sao?" Thủ vệ nguyên lời nói, mang theo khinh miệt.

Giản Nhược Trần căn bản cũng không tức giận, ra ngoài cửa quản sự nơi đây, bất quá là làm theo phép, không thấy được cũng không sao cả, thi lễ chi sau đó xoay người liền rời đi.

Tiếp theo đứng, tự nhiên là ắt Trang tổng quản Phùng Dương rồi.

Nói đến Giản Nhược Trần còn thiếu Phùng Dương mấy trăm hạ phẩm linh thạch, phải tiền đặt cược Linh Thạch, những thứ này Linh Thạch cũng đều đặt ở Chu Tước trong nội đường, Giản Nhược Trần không vội, Phùng Dương có vội hay không cũng khó mà nói rồi.

Giản Nhược Trần ngược lại là rất dễ dàng liền gặp được rồi Phùng Dương, Phùng Dương giống như cũng chuyên môn đang chờ đợi Giản Nhược Trần tựa như.

"Giản tiểu thư không có nhìn thấy Trần tổng quản?" Phùng Dương mặt lạnh lấy, bất âm bất dương trước nói.

"Bất quá là đi cái đi ngang qua sân khấu." Giản Nhược Trần nhàn nhạt đấy, nàng xác thực chẳng qua là đi cái đi ngang qua sân khấu, ngoại môn

cùng nàng hợp tác, nàng tuy cao hứng, không hợp tác, bề ngoài giống như cũng không sao.

"Đi cái đi ngang qua sân khấu? Hai người điểm cống hiến thu lại chuột đồng, còn muốn ngoại môn dùng hai cái điểm cống hiến thu đây? Không, hai cái điểm cống hiến người chơi cái gì, người không phải ý định ngoại môn sẽ dùng ba cái điểm cống hiến trao đổi chuột đồng a." Phùng Dương hơi có chút nhìn có chút hả hê.

"Làm sao có thể?" Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Cho nên ta đã tìm người đem chuột đồng phân giải rồi, lông đuôi cùng tinh thể đều một mình thu, vốn đi cái đi ngang qua sân khấu, cho tông môn bao nhiêu tiết kiệm rồi nhân lực, cũng ít rồi phiền toái, ước chừng khép lại hai cái điểm cống hiến cũng là được rồi, không thấy được Trần tổng quản, cũng cũng chỉ phải đánh khác chủ ý."

Phùng Dương nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần nhìn một hồi, hẳn cảm không cho phép Giản Nhược Trần hiểu được bao nhiêu.

Đệ tử ngoại môn ít có lý khai tông môn đấy, cũng liên mấy người bọn hắn tổng quản thường mang lấy thủ hạ quân sự ngẫu nhiên lý khai tông môn, lẽ ra, Giản Nhược Trần không nên hiểu rõ chuột đồng lông đuôi cùng tinh thể tại phường thị giá cả.

Có thể hẳn chợt nhớ tới Giản Nhược Trần tuổi, nàng tiến vào Thiên Đạo Tông lúc trước cũng đã trưởng thành, cùng những cái kia mới mấy tuổi liền nhập tông môn tiểu hài tử khác nhau.

"Mà dù sao chúng ta hay vẫn là đệ tử ngoại môn, có sinh ý đầu tiên còn muốn nghĩ đến tông môn, không biết năm trăm đầu chuột đồng cái đuôi cùng năm miếng tinh thể, có thể tại Ất trang đổi được một nghìn điểm ngoại môn điểm cống hiến." Giản Nhược Trần chậm rì rì mà nói.

Phùng Dương thân thể thoáng cái ngồi thẳng, Giản Nhược Trần lại tiếp tục nói: "Đương nhiên, bắt được phường thị đổi được Linh Thạch, nếu so với tại tông môn rất hiếm có đến gấp năm lần Linh Thạch, cho nên, chúng ta chỉ tính toán giao cho tông môn bộ phận lông đuôi cùng tinh thể, ta nghĩ, ước chừng đi phân nửa, nếu như tông môn không thu, cũng chỉ tốt lại nghĩ biện pháp."

Phùng Dương muốn nói lời thu hồi đến trong bụng, hăn đánh giá Giản Nhược Trần, sắc mặt âm tình bất định.

Hăn là Ất trang tổng quản, tự nhiên biết đạo tông môn với điểm cống hiến trao đổi đệ tử ngoại môn hoàn thành nhiệm vụ, chính giữa sẽ có bao nhiêu sao ketch xù lợi nhuận, nhưng đây là tông môn quy định bất thành văn —— chuột đồng ra tại trong tông môn, tông môn sau phát nhiệm vụ, khó đạo tông môn sẽ không kiểm lấy vật gì rồi hả?

Nhưng dù sao cũng là bất thành văn đấy, cho nên đồng dạng nhiệm vụ, nội môn đệ tử điểm cống hiến muốn so với đệ tử ngoại môn nhiều giá trị hơn mấy lần, đơn giản là nội môn đệ tử chênh lệch phường thị cơ hội muốn nhiều rất nhiều.

Tự nhiên có nội môn đệ tử đem những thứ này chuột đồng bắt được phường thị bán ra đấy, nhưng đều là lẻ tẻ đấy, mà lại thật muốn bắt được phường thị, số lượng ít cũng không đáng bao nhiêu, nhưng Giản Nhược Trần nơi đây cũng không phải như thế, nàng đưa ra đúng rồi lông đuôi thêm tinh thể, nghiêm khắc mà dựa theo một trăm so với một phần trăm xuất ra tinh thể, mà trên thực tế, tông môn Linh Điền sản xuất chuột đồng {Nội Tinh} thể xuất hiện dần, không chỉ là một trăm so với một.

Đây chỉ là một cái trong đó nguyên nhân, còn có một chính là, Giản Nhược Trần nếu như nói như vậy, ngay cả có phương pháp đem những vật này bắt được phường thị đấy, nói thí dụ như Lạc Phàm chỗ đó, hoặc là Chu Tước đường.

Trong lòng của hắc bàn hắc, nhất thời không có mở miệng trả lời thuyết phục.

Phùng Dương cũng không có xin Giản Nhược Trần ngồi xuống, Giản Nhược Trần cũng liên bình yên đứng vững, dường như chưa từng chú ý tới mình đã bị vắng vẻ, mở miệng nói những thứ này về sau, liên yên tĩnh chờ đợi.

Phùng Dương trong lòng cân nhắc đã lâu, nếu là đổi lại ở trước mặt hắc, sợ là muốn lo sợ được rồi, hoặc là còn muốn nói cái gì đó, có thể tại Giản Nhược Trần trên mặt hắc cũng không tìm được mong muốn lo nghĩ, ngược lại là trong lòng của hắc sinh ra không nên có ý tưởng.

Một cái ván bài, Giản Nhược Trần liền mang cho hắc hơn một nghìn miếng hạ phẩm linh thạch lợi nhuận, có thể trong lòng của hắc cũng không cam lòng, không cam lòng phải Giản Nhược Trần rút đi rồi ba thành.

Có thể dưới mắt, Giản Nhược Trần tựa hồ là tại đưa tới thứ hai bút Linh Thạch, cho nên hắc do dự —— đây thứ hai bút Linh Thạch cùng đệ nhất bút không giống với, phỏng tay.

"Nếu như ta không đáp ứng người, người là tìm Lạc Phàm hãy tìm Chu Tước đường?" Lời này một hồi ra lời, Phùng Dương liền đã hồi hận.

Quả nhiên, Giản Nhược Trần một bức kinh ngạc khuôn mặt nhìn qua hắc, một hồi lâu mới nói: "Kỳ thật, ta hoàn toàn có thể thông qua Lạc sư thúc cùng Chu Tước đường tìm được Trần tổng quản đấy, chỉ là của ta cho rằng. . ."

Giản Nhược Trần không có tiếp tục nói hết, thậm chí kinh ngạc biểu lộ cũng thu hồi, một lần nữa trở lại mặt không biểu tình bên trên.

Phùng Dương trong nội tâm một cỗ hỏa khí dâng mà thẳng lên, có thể hắc cũng biết, ngay tại một ngày trước Lạc Phàm vừa cho Giản Nhược

Trần chống eo, hắt một cái ngoại môn Ất trang tổng quản, tại Giản Nhược Trần việc này Luyện Khí một tầng tu sĩ trước mặt, cũng chỉ có thể đè nặng hỏa khí.

Thời gian cực ngắn bên trong, hắt liền cân nhắc rồi lợi và hại, tại Giản Nhược Trần đến Ất trang không lâu, hắt liền chủ động búp lên rồi Lạc Phàm, tuy rằng, còn chưa từ Lạc Phàm chỗ đó được cái gì, nhưng hắt cũng xác thực không có vì Lạc Phàm làm mấy thứ gì đó.

Mà hiện tại xem ra, ngược lại là từ Giản Nhược Trần nơi đây cũng tìm được rất nhiều ngoài ý muốn.

"Trần tổng quản sẽ không giống ta tốt như vậy nói chuyện, hắt là Liễu Tùy Phong tổng quản, người không phải không biết nội môn tổng quản là ai a, người đây là từ ngoại môn trong tay cứng rắn cắt một số Linh Thạch." Phùng Dương đứng lên mới chịu đi, lại đứng vững.

"Vậy các người kiếm cái gì? Chính là nhiều ra trở lại mấy cái tinh thể? Không đúng, các người điểm cống hiến cũng không phải đến không a, vậy một nửa chuột đồng người chuẩn bị mua được phường thị? Giản Nhược Trần ta cho người biết, đó là không có khả năng, tông môn sẽ không cho phép đem người chuột đồng mua đi ra ngoài đấy."

Giản Nhược Trần cười cười, "Đa tạ Phùng tổng quản." Nhưng là đối với Phùng tổng quản ba cái vấn đề thêm cuối cùng kết luận, đều không rảnh mà để ý hội.

Tông môn sẽ không cho phép đem chuột đồng bán được bên ngoài? Tông môn chẳng qua là không muốn các tu sĩ chính mình đem chuột đồng bán đi đấy, nhưng cũng không phải là mệnh lệnh rõ ràng cấm, Phùng Dương chẳng qua là hù dọa nàng, nếu là mặt khác nhỏ tu sĩ có lẽ sẽ bị sợ hù dọa, Giản Nhược Trần cũng không nhưng.

Lũng đoạn, từ trước đến nay phải lợi ích lớn nhất cam đoan, nàng làm, chẳng qua là từ nhỏ nhất chỗ đánh vỡ lũng đoạn, nếu như tông môn dùng - cường thế, nàng đương nhiên sẽ buông tay, nhưng mà liên lụy tới rồi Chu Tước đường, tông môn có thể trắng trợn mà chèn ép chứ

Giản Nhược Trần đi theo Phùng Dương lần thứ hai đã đến Trần tổng quản sân nhỏ bên ngoài thời điểm, cuối cùng đi vào rồi trong nội viện.

Trần Phi Trần tổng quản, có một bộ cười tủm tỉm bên ngoài, coi như là hân không chỉ ý cười thời điểm, khóe miệng cũng là hướng lên ôm lấy, nhưng mà Giản Nhược Trần đối với ánh mắt của hân lại rất quen thuộc, ánh mắt này ở thế giới trước nàng thấy không ít, mang theo tính toán khôn khéo.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Chuẩn Bị Báo Cáo Tông Môn

Trần Phi vừa thấy được Phùng Dương, liền cười chào đón, "Phùng tổng quản, người đây là cho người Ất trang làm thuyết khách? Người Ất trang có thể là nhân tài xuất hiện lớp lớp, ta đây cái đã làm mấy mươi năm ngoại môn tổng quản, vậy mà đều bị xếp đặt một đạo."

Phùng Dương vốn đánh tốt nghĩ sẵn trong đầu, bị Trần Phi đây cười tủm tỉm vài câu, thoáng cái liền nghẹn trở lại trong bụng.

Đối với Phùng Dương biểu lộ, Trần Phi rất là thoả mãn, mới cười híp mắt nhìn về phía Giản Nhược Trần, "Giản đạo hữu, ngoại môn luôn luôn chính là một điểm điểm cống hiến đổi lấy chuột đồng đấy, Giản đạo hữu có quyết đoán, thoáng cái liền tăng lên tới hai điểm, nhưng đây quy củ tông môn, ta Trần Phi sẽ không dám thay đổi."

Giản Nhược Trần cũng một câu nói cũng không nói gì, đã bị Trần Phi phong đến sít sao đấy.

Cái gì đồng dạng một cái chuột đồng, một điểm nội môn điểm cống hiến giá trị cao hơn với ngoại môn điểm cống hiến gấp mấy lần lời này, tự nhiên cũng liền không cần phải nói, mà hồi lộ Phùng Dương mà nói càng là không cần bắt được Trần Phi trước mặt.

Hồi lộ, phải có không sai biệt lắm đối đẳng địa vị, lẫn nhau địa vị thực lực chênh lệch cách xa, đây hồi lộ chính là muốn muốn đưa cũng đưa không đi ra.

Giản Nhược Trần khẽ vuốt cằm nói: "Trần tổng quản dạy rất đúng, là ta cân nhắc không chu đáo."

Phát lẳng không chỉ có là Phùng Dương, Trần Phi cũng ngẩn ra, lẽ ra lúc này thời điểm coi như là chẳng phân biệt được phân biệt, cũng muốn ám chỉ phía sau nàng Chu Tước đường cùng Lạc Phàm, bởi như vậy một mê hoặc, hẳn cũng tốt thích hợp mà cho Chu Tước đường cùng Lạc Phàm một cái mặt mũi.

Ai bảo hai người này cũng không phải hẳn Trần Phi có thể đắc tội đấy, chính là Chu Tước đường, ngay cả lưu Liễu Tùy Thanh cũng không muốn khách khí xưng hô một tiếng Diệp thiếu gia.

Hơn nữa Giản Nhược Trần tại ngoại môn làm ra những sự tình này, nội môn cũng không rõ ràng mà biết rõ, ai cũng không biểu lộ thái độ, không nói cái gì đó, không phải là muốn xem nhìn Chu Tước đường phản ứng?

Hẳn bất quá là tính toán nội môn tâm tư —— có thể ngồi trên ngoại môn tổng quản vị trí, không nói muốn khéo léo, cũng phải hiểu được nhìn nhìn tình thế đấy.

Có thể Giản Nhược Trần liền trực tiếp nhận sai, lại để cho Trần Phi trùng trùng điệp điệp vung lên trở lại một quyền, lại đánh vào mềm nhũn trên bông, chỉ cảm thấy hết sức không có có ý tứ.

Hừ lạnh một tiếng: "Cân nhắc không chu đáo? Nói như vậy, Giản đạo hữu còn có thể đền bù?"

Nói là nói như vậy, Trần Phi cũng không cho rằng còn có cái gì có thể đền bù đấy, tông môn thu mua, tự nhiên là tông môn định ra giá cả, sẽ không vì rồi ai mà đơn giản thay đổi.

Giản Nhược Trần dường như suy nghĩ xuống, cũng có thể chẳng qua là do dự nên giảng không nên giảng, sau đó nói: "Đã ký kết sau hợp đồng, không thể sửa đổi, cũng may, ngoại môn trong nhiệm vụ, cũng không có yêu cầu nói bắt được chuột đồng nhất định phải giao cho tông môn."

"Người ý định đem lông đuôi cùng tinh thể bán được trong phường thị?" Trần Phi sắc mặt trầm xuống.

"Không phải không có suy nghĩ qua, chẳng qua là những vật này dù sao xuất từ tông môn, tông môn tuy rằng không hiếm có những vật nhỏ này, nhưng ta cũng không có thể cứ như vậy đem thứ đồ vật đưa đến tông môn bên ngoài, chỉ là muốn, tông môn cũng không hạn chế đệ tử lúc giữa tự chủ giao dịch, nhưng vẫn là cùng với tông môn báo cáo chuẩn bị một tiếng thì tốt hơn." Giản Nhược Trần thành khẩn nói.

Trần Phi cùng Phùng Dương đồng thời kinh ngạc xuống, bọn họ nghĩ tới Giản Nhược Trần sẽ tìm bọn hắn hỗ trợ, hoặc là Chu Tước đường cùng Lạc Phàm, lại như thế nào cũng thật không ngờ Giản Nhược Trần đánh chính là chủ ý phải tự chủ giao dịch.

Thiên Đạo Tông cùng bất kỳ một cái nào tông môn giống nhau, cũng không hạn chế các đệ tử tự chủ giao dịch, thậm chí còn có nhiều cổ vũ, vì thế, tại ngoại môn cùng nội môn mở ra không lớn một khối sân bãi, mỗi tháng gặp năm, đệ tử ngoại môn có thể lúc này giao dịch, nội môn đệ tử cũng có thể đến đây, mỗi tháng gặp mười, nội môn đệ tử lúc giữa giao dịch, đệ tử ngoại môn tự ít đi có thể với đi vào rồi.

Hai người lại nhìn Giản Nhược Trần ánh mắt, liền không giống nhau.

Chẳng qua là một lát, Trần Phi đã biết rõ, Giản Nhược Trần thật sự căn bản liền không có tính toán cùng tông môn giao dịch, nàng sáng sớm ý định chính là tự chủ giao dịch, nhanh chóng trong đầu suy tư xuống, vậy mà

phát hiện, hẳn chẳng những không cách nào cự tuyệt, Giản Nhược Trần thật là có khả năng theo như vậy giao dịch trong kiếm lớn một số.

"Không cần báo cáo chuẩn bị, tông môn luôn luôn không hạn chế đề tử lúc giữa tự chủ giao dịch." Trần Phi thanh âm lạnh xuống, đồng thời lạnh lùng ngăm Phùng Dương liếc.

Phùng Dương cơ hồ là ra một thân mồ hôi lạnh, hẳn cái này phải hoàn toàn bị Giản Nhược Trần dụ dỗ rồi, Giản Nhược Trần vốn không thấy được Trần Phi đấy, tự nhiên, cũng không chiếm được Trần Phi chính miệng đáp ứng, hiện tại, Giản Nhược Trần liền có thể giống trống khua chiêng tại ngoại môn bán ra chuột đồng lông đuôi cùng tinh thể, đừng nói một cái chuột đồng hai cái điểm cống hiến rồi, chính là mười cái điểm cống hiến cũng đổi được trở lại.

Phùng Dương ngay cả giải thích mà nói đều nói không nên lời, là hẳn cùng Trần Phi cự tuyệt Giản Nhược Trần đấy, Giản Nhược Trần cũng hoàn toàn không có vi phạm quy củ tông môn, có thể bỗng nhiên trong nội tâm lại có chút ý kiến đi ra, bề ngoài giống như các tu sĩ đối với chỉ một chuột đồng lông đuôi nhu cầu số lượng cũng không lớn.

Mang theo phức tạp tâm tư, Phùng Dương đi theo Giản Nhược Trần cùng một chỗ cáo lui.

"Giản đại tiểu thư, người đem tiền đặt cược Linh Thạch cho ta về sau, chúng ta liền kiêu về kiêu, đường đường về." Phùng Dương chịu đựng chịu đựng, cuối cùng nhịn không được.

Giản Nhược Trần cười cười, giống như không có nghe được Phùng Dương trong giọng nói tức giận: "Buổi tối ta sẽ đem Linh Thạch cho tổng quản đưa đi."

Phùng Dương nhịn lại chịu đựng, cuối cùng phất tay áo ly khai.

Giản Nhược Trần nhìn Phùng Dương bóng lưng, khoe miệng dạt dạt, tính toán thời gian, sau đó tại Ất trang ngoại trạm rồi hội.

Lúc này đúng là buổi chiều, trong một ngày độ ẩm cao nhất thời điểm, Giản Nhược Trần đầu tìm cái dưới cây đứng đấy, đem kế tiếp muốn làm ngấm nghỉ, không bao lâu, liền chứng kiến Hà Vũ Xuân bay chạy tới.

"Giản sư muội." Hà Vũ Xuân vội vàng chào hỏi, mọi nơi nhìn nhìn, rất là đề phòng.

"Không sao đấy, có Lạc sư thúc mặt mũi, trong tay người chuột đồng, còn chưa đủ để với làm cho người ta động thủ đấy, ít nhất mười thứ hạng đầu ngày không có vấn đề đấy, qua này mười ngày, ta cũng liền sắp xếp xong xuôi." Giản Nhược Trần an ủi.

Hà Vũ Xuân gật gật đầu, mấy lần sự tình về sau, Giản Nhược Trần tại Hà Vũ Xuân trước mặt nói chuyện liền có phân lượng rồi.

Giản Nhược Trần liền rất là nhàn nhã xoay người, thả chậm bước chân, giống như sợ người khác không biết giống nhau tiến vào Ất trang, hướng Chu Tước đường phương hướng đi đến.

Có ta chính là, lại có rơi xuống tiền đặt cược Ngọc Phù, Chu Tước đường thống thống khoái khoái mà thanh toán xong Linh Thạch, Diệp quản gia tự mình mời đến, Hà Vũ Xuân tổng cộng với danh nghĩa của nàng mua ba mươi bảy miếng hạ phẩm linh thạch tiền đặt cược, dựa theo chín mươi tám lần tỉ lệ đặt cược, chính là ba nghìn sáu trăm hai mươi sáu miếng hạ phẩm linh thạch.

Bình thường đổi, một nghìn miếng hạ phẩm linh thạch có thể đổi được một quả trung phẩm Linh Thạch, nhưng là không có sẽ dùng trung phẩm Linh Thạch như vậy trao đổi đấy, tuy rằng một quả trung phẩm Linh Thạch bên trong chất chứa linh khí cùng một nghìn miếng hạ phẩm linh thạch

tương đối, nhưng là một quả trung phẩm Linh Thạch tác dụng muốn vượt xa quá một nghìn miếng hạ phẩm linh thạch.

Cho nên, Diệp quản gia đưa cho Hà Vũ Xuân đúng rồi bốn cái chuyên môn làm ra vẻ Linh Thạch túi gấm, một cái trong đó, rõ ràng không có tràn đầy.

"Chúc mừng Hà đạo hữu rồi." Diệp quản gia mỉm cười nói, lúc đó, hai người bọn họ một mình tại trong một cái phòng, Chu Tước đường bất luận cái gì một phần tiền đặt cược đối, cũng sẽ không tại bên thứ ba trước mặt.

Hà Vũ Xuân cầm lấy túi gấm, trong lòng là ngũ vị trần tạp, tuy rằng phần này túi gấm trong nòng có thể lấy được Linh Thạch chẳng qua là một phần nhỏ, nhưng mà, những thứ này Linh Thạch phải nòng năm mơ cũng không nghĩ tới trôi qua.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Làm Người Thấy Đủ

Hà Vũ Xuân tại Thiên Đạo Tông ngoại môn mười lăm năm rồi, mới tích góp từng tí một đi ra hai quả hạ phẩm linh thạch, tạm gác lại trùng kích Luyện Khí trung kỳ chỉ dùng, mà đây hai quả Linh Thạch tại hơn mười ngày trong thời gian liền biến thành gần hai trăm miếng Linh Thạch, quả thực như mộng như ảo giống như.

Tuy rằng sớm vài ngày đã biết rõ sẽ có những thứ này Linh Thạch vào tay, cũng biết có khoản này Linh Thạch cùng lấy đến trong tay phải không đồng dạng như vậy.

"Hà đạo hữu đổi chuột đồng, có thể cùng Chu Tước đường trao đổi thành điểm cống hiến? Chu Tước đường có thể với hai cái chuột đồng năm cái ngoại môn điểm cống hiến giá cả thu mua." Diệp quản gia nhìn xem Hà Vũ Xuân sắc mặt, rất rõ ràng nội tâm của nàng ngũ vị trần tạp.

Hà Vũ Xuân từ Linh Thạch trùng kích trong tỉnh táo lại, tim đập tiết tấu nhanh hơn mấy nhịp, hai điểm điểm cống hiến thu rồi, quay đầu hai cái nửa bán đi, chính là hai thành nửa thu nhập, trên mặt không khỏi xuất hiện kinh hỉ.

Có Chu Tước đường ra mặt thu mua chuột đồng, an toàn bên trên thì càng có bảo đảm, không khỏi vui mừng nhường này, "Thật sự?"

"Đương nhiên." Diệp quản gia vẻ mặt ôn hòa, ôn hòa nói: "Chẳng qua là, ta muốn phải tất cả chuột đồng, nghe nói Hà đạo hữu đang tại mướn

người phân giải chuột đồng, đã phân giải coi như xong, về sau liền không cần phiên toái như vậy rồi."

Hà Vũ Xuân "A" rồi một tiếng, chợt nhớ tới Giản Nhược Trần, vội hỏi: "Ta không cách nào tự quyết làm chủ."

Diệp quản gia hay vẫn là cười nói: "Ta đây ngay ở chỗ này lặng chờ Hà đạo hữu tin tức rồi."

Hà Vũ Xuân chưa từng có cùng Chu Tước đường tu sĩ đã từng quen biết, lại càng không từng cùng Diệp quản gia đã từng nói qua, Diệp quản gia mới bởi vì Giản Nhược Trần quan hệ biết rõ nàng, nàng nhưng là đã sớm biết Chu Tước đường tiếng tăm lừng lẫy Diệp quản gia rồi, lập tức đáy lòng sợ hãi.

Cũng may còn nhớ rõ Giản Nhược Trần liền tại bên ngoài, chuyện như vậy nên do Giản Nhược Trần xử lý, bề bộn thu hồi Linh Thạch cáo từ.

Giản Nhược Trần cùng với trong đại sảnh, nhìn thấy Diệp quản gia liền chấp tay thi lễ, Diệp quản gia trở về bán lễ, Hà Vũ Xuân liền nhìn lặng rồi.

"Giản tiểu thư không tiến Nội Đường ngồi một chút?" Diệp quản gia mời nói.

"Diệp quản gia cũng biết, những thứ này Linh Thạch không chỉ có là hai người chúng ta đây, còn muốn từng cái đưa đi." Giản Nhược Trần giải thích nói.

"Giản tiểu thư thật sự là ngay thẳng." Diệp quản gia ý nghĩa lời nói không rõ nói, "Giản tiểu thư trong tay đã có Linh Thạch, về sau là muốn tiêu hết a."

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "Đúng vậy a, ta ngũ linh căn tư chất, cần Linh Thạch nhiều chỗ, những thứ này Linh Thạch, cũng nên ý tưởng lại sinh ra chút ít trở lại."

Tiếp theo có chút tiếc hận nói: "Chẳng qua là đáng tiếc, khó hơn nữa tìm được lớn như vậy lợi nhuận lúc sau, đương nhiên, làm người phải, nên biết khoảng chừng đấy."

Nếu là những người khác nói như vậy, thật giống như mang theo nói móc, Diệp quản gia đoán chừng không ngã mặt, cũng muốn giận tái mặt rồi, có thể Giản Nhược Trần những thứ này nói, lại tựa hồ như rất có đạo lý giống như.

Diệp quản gia cười nói: "Cuối năm muốn ngoại môn trận thi đấu nhỏ rồi, Chu Tước đường tự nhiên còn muốn mở ván bài, bất quá là không phải còn có chín mươi tám tỉ lệ đặt cược, cũng khó mà nói rồi. Trận thi đấu nhỏ tổng cộng năm luân phiên, nếu là Giản tiểu thư còn muốn đặt cược, thật sự muốn cân nhắc tỉ lệ đặt cược rồi."

Giản Nhược Trần hặc hặc cười cười, chấp tay cáo từ.

Trở lại Hà Vũ Xuân sân nhỏ, viện cửa đóng lại, Hà Vũ Xuân mới thở dài một hơi nói: "Thật không có vấn đề? Chúng ta từ Chu Tước đường ly khai, lập tức sẽ truyền ra đấy."

Giản Nhược Trần đi theo Hà Vũ Xuân đi vào đang phòng nhà chính sau mới nói: "Tạm thời vấn đề không lớn, Hà sư tỷ, nhiệm vụ này sau khi hoàn thành, người có tính toán gì không?"

"Ngoại trừ thân nhiên, ba người chúng ta đều muốn bế quan, cũng may trận thi đấu nhỏ bên trên có thể hưởng cái thứ tự." Hà Vũ Xuân có chút kinh ngạc, việc này an bài, Giản Nhược Trần nên biết.

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "Những thứ này phân giải chuột đồng, ta chuẩn bị liền tại ngoại môn gặp ngũ tạng tự chủ giao dịch đi ra ngoài, vừa cùng trần quản sự vời đến."

"Đúng rồi, vừa mới Diệp quản gia nói, muốn hai cái nửa điểm cống hiến đổi lấy chuột đồng, còn muốn ta về sau chuột đồng không cần phân giải rồi." Hà Vũ Xuân nói.

Giản Nhược Trần có chút ngoài ý muốn, nàng không phải không có suy nghĩ qua cùng Chu Tước đường hợp tác, chẳng qua là Diệp quản gia trước cùng Hà Vũ Xuân nói đến, là một cái ngoài ý muốn.

"Hà sư tỷ nếu tin được, liền để cho ta tới xử lý, nói như thế nào cũng muốn có gấp đôi lợi nhuận đấy." Giản Nhược Trần nói.

Hà Vũ Xuân gật gật đầu, "Tự nhiên tin được lấy sư muội rồi, giao Dịch sư muội định làm gì?"

"Đang muốn cùng sư tỷ thương lượng, từ ngày mai trở đi, tất cả trang bên ngoài thu chuột đồng, ngay tại chỗ liền phân giải rồi a, gặp năm phường thị mở thời điểm, sư tỷ cùng đi với ta bày cái quán."

Hà Vũ Xuân nhăn cau mày, "Tình thế còn dễ nói, nội môn ngoại môn nhu cầu cũng sẽ không ít, lông đuôi cũng khó mà nói rồi, chế phù sư vốn là ít, cũng không phải mỗi người đều có thể chế tác phù bút đấy, lông đuôi cần phải xử lý, còn muốn có thích hợp cán bút, chúng ta trong tay lông đuôi số lượng lớn, sư muội nếu không muốn trả lại cho Chu Tước đường, còn có thể bán cho phường thị."

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Chính là bởi vì số lượng lớn, mới không thể kinh tay của chúng ta xuất hiện ở trong phường thị, chuột đồng dù sao cũng là trong tông môn sản xuất đấy, nếu để cho rồi bên ngoài, không thể nào nói nổi, ta mấy ngày nay còn muốn muốn, trước tiên đem Linh Thạch cho Phùng quản sự đưa đi."

Cầm túi gấm lại nói: "Sư tỷ trước ở lại sẽ, chờ ta trở lại."

Giản Nhược Trần không nói, Hà Vũ Xuân cũng không dám cứ như vậy chính mình ly khai Ất trang, trong tay nàng còn có gần năm trăm miếng hạ phẩm linh thạch, như vậy ra Ất trang, nàng lo lắng lập tức sẽ bị Tam công tử nhân kiếp đi, hoặc là giả mạo Tam công tử.

Giản Nhược Trần nhàn nhã rời đi sân nhỏ, liền chứng kiến cuối ngõ hẻm có thân ảnh hiện lên, nàng liếc mắt nhìn, biết rõ tại Ất trang bên trong không người nào dám động thủ đấy, liền trực tiếp hướng Phùng Dương sân nhỏ đi đến.

Nàng một ngày vài chuyến mà ra vào Phùng Dương sân nhỏ, ai cũng biết ất Trang tổng quản đối với Giản Nhược Trần có phần coi trọng, mấy người thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó mà nhìn Giản Nhược Trần tiến vào sân nhỏ, như thế nào đoán không được Giản Nhược Trần là muốn làm cái gì.

Phùng Dương giao cho Giản Nhược Trần mười lăm miếng hạ phẩm linh thạch, Giản Nhược Trần nói muốn rút sạch ba thành, vậy còn có một nghìn linh hai mươi chín miếng Linh Thạch, tại Phùng Dương trong phòng khách, Giản Nhược Trần đem một cái căng phòng túi gấm cùng hai mươi chín miếng hạ phẩm linh thạch đặt lên bàn.

"Những thứ này mới vừa từ Chu Tước trong nội đường thu hồi đấy, tổng quản có thể thuận tiện giới thiệu mấy vị có thể chế tác phù bút sư huỳnh sư tỷ?" Giản Nhược Trần đợi Phùng Dương ánh mắt rơi vào Linh Thạch bên trên thời điểm nói.

Một nghìn miếng hạ phẩm linh thạch, đối với Phùng Dương mà nói, nói nhiều hay không, nói ít không ít, nhưng nếu nửa tháng, còn chỉ có mười lăm miếng Linh Thạch tiền vốn, liền thật sự là nhiều lắm, nhìn thấy Linh Thạch lập tức, hẳn rất là hối hận, lúc trước, có lẽ đưa trong tay tất cả Linh Thạch đều để lên đi tới.

Giản Nhược Trần mà nói lại để cho tầm mắt của hắn từ Linh Thạch bên trên ngăn ngủ ly khai, hắn xem kỹ lấy Giản Nhược Trần, càng phát ra cảm thấy nhìn không thấu nàng.

"Người muốn đem chuột đồng lông đuôi chính mình chế tác thành phù bút?" Phùng Dương chỉ cảm thấy Giản Nhược Trần tại ý nghĩ hảo huyền.

Phù bút đương nhiên có thể chính mình chế tác, thế nhưng là những cái kia có thể luyện chế phù bút đệ tử ngoại môn, đều là tông môn dùng Linh Thạch ném ra trở lại đấy, mỗi tháng đều có cố định tông môn nhiệm vụ, còn muốn tự mình tu luyện, nơi nào sẽ cho Giản Nhược Trần luyện chế phù bút.

"Ta là có quyết định này." Giản Nhược Trần thành thành thật thật nói.

"Không có khả năng, tất cả có thể chế tác phù bút đấy, đều có tông môn nhiệm vụ." Phùng Dương không chút do dự cự tuyệt,

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Linh Thạch Tu Luyện

"Không có khả năng, tất cả có thể chế tác phù bút đấy, đều có tông môn nhiệm vụ." Phùng Dương không chút do dự cự tuyệt, "Coi như là bọn họ có thể cho người luyện chế phù bút, ta cũng không có khả năng đem ngoại môn tất cả có thể chế tác phù bút đều tìm tới cho người, người nhiều như vậy chuột đồng lông đuôi, không có khả năng trong vòng một tháng liền tiêu hóa hết."

"Là như thế này a." Giản Nhược Trần thấp giọng nói, trong thanh âm rõ ràng nhất thất vọng.

Phùng Dương có chút mềm lòng, Giản Nhược Trần dù sao mới cho hắn buôn bán lời tuyệt bút Linh Thạch, hơn nữa, Giản Nhược Trần cũng không phải nhất định phải trong vòng một tháng liền đem chuột đồng lông đuôi toàn bộ tiêu hóa hết đấy.

"Ta có thể cho người tại phường thị tìm cửa hàng, gần nhất núi vàng nội thành phường thị, phải chung quanh trong ngàn dặm lớn nhất, người có thể cùng chỗ đó cửa hàng hợp tác, điều kiện là chế tác tốt phù bút nhất định phải cầm lại đến trong tông môn."

Giản Nhược Trần ngẫm lại, lắc đầu: "Ta đã đáp ứng lông đuôi cùng tinh thể sẽ không xuất ra Thiên Đạo Tông đấy, hay vẫn là lo lắng nữa xuống."

Phùng Dương hơi kinh ngạc, hắn cho rằng Giản Nhược Trần tại Trần Phi chỗ đó chỉ nói là nói mà thôi, ít nhất cũng phải đem một nửa lông đuôi

bắt được trong phường thị đấy, như vậy xem ra, Giản Nhược Trần thật đúng là quyết định.

Thu hồi trên bàn Linh Thạch, thanh âm cũng lạnh xuống trở lại nói: "Chính người chủ động đáp ứng Trần tổng quản rồi, cho nên, người tự giải quyết cho tốt a."

Phùng Dương cự tuyệt, cơ bản nằm trong dự liệu.

Phùng Dương người này, sẽ xem xét thời thế không giả, nhưng mà quá sẽ xem xét thời thế rồi.

Nói trắng ra là, liền là muốn mọi việc đều thuận lợi, nhưng, hãn vị trí này, đều muốn mọi việc đều thuận lợi, ai cũng nịnh nọt, ai cũng không đắc tội, còn muốn chính mình rơi được chỗ tốt, quá khó khăn, mà muốn thật sự làm được điểm này, cũng cũng không phải là một cái chính là ngoại môn Ất trang quản sự rồi.

Người như vậy, chỉ có tại ăn phải cái lỗ vốn về sau, mới có thể hiểu nên dựa vào hướng ai, chỉ bằng mượn ân huệ, bắt không được.

Giản Nhược Trần trong nội tâm không chỉ là một cái phương án, chỉ có điều cái phương án này phải rất bớt lo đấy, nhưng thực sự không phải là thích hợp nhất đấy, ly khai Phùng Dương chỗ ở, nàng lại đi đúng rồi tạp dịch chỗ, tại nhiệm vụ trên ngọc bài nhìn một hồi lâu.

Trở lại Hà Vũ Xuân chỗ ở thời điểm, trời còn chưa có tối, Giản Nhược Trần đem tính toán của mình cùng Hà Vũ Xuân nói —— cũng không thể nói là quyết định, Giản Nhược Trần nếu như nói, chẳng khác nào quyết định.

"Linh Thạch sao, chỉ cần muốn, chung quy có biện pháp kiếm được đấy, mấu chốt là chính mình kiếm hay vẫn là mọi người kiếm vẫn đề, chúng ta tại ngoại môn, chung quy không tốt làm được quá mức, bên ngoài

lông đuôi cùng tinh thể, phải tại trong tông môn bộ phận tiêu hóa, dư thừa, mới có thể vùi đầu vào bên ngoài đi tới." Cuối cùng, Giản Nhược Trần nói.

"Còn có biện pháp kiếm Linh Thạch?" Hà Vũ Xuân chỉ nghe rồi phía trước một câu, phía sau chỉ cảm thấy không trọng yếu.

"Đương nhiên, có Linh Thạch, mới có thể nhanh hơn tăng lên tu vi, giai đoạn trước quan tâm sự tình cũng nên hơn chút, về sau sẽ tốt hơn nhiều." Giản Nhược Trần đương nhiên nói.

"Cần ta làm cái gì, ta tiến giai đến Luyện Khí tầng bốn, không dùng đến nhiều linh thạch như vậy." Hà Vũ Xuân đầu suy tư một hơi không đến, liền quyết định rồi.

Mặt ngoài, nàng chỉ do dự rồi một hơi thời gian, nhưng thực tế, những ngày này nàng hầu như không có như thế nào tu luyện, đem lôi kéo Giản Nhược Trần tiến vào tiểu đội về sau chuyện đã xảy ra trước trước sau sau suy nghĩ kỹ mấy lần, không phải không thừa nhận, nàng từ ghi việc đến nay làm được rất chuyện chính xác, chính là ngày đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt nói với nàng, cùng ta cùng một chỗ làm nhiệm vụ.

Càng là tiếp xúc, càng là tại Giản Nhược Trần trên người đã gặp nàng không sở hữu đồ vật, nàng nói không nên lời đó là cái gì, chẳng qua là tại trước mặt nàng, nàng thường thường quên mất tu vi của mình.

Giản Nhược Trần cười cười, trấn an nói: "Còn không dùng đến Linh Thạch, Linh Thạch người liền an tâm mà dùng tại tiến giai lên, đợi đến lúc số 5, chúng ta cùng đi giao dịch."

Một đêm này, Giản Nhược Trần ngay tại Hà Vũ Xuân chỗ này trong sương phòng tiếp tục tu luyện, không phục Thực Linh đan, cũng không ăn uống linh thực, cả đêm tu luyện, linh lực tăng trưởng hầu như nhìn không ra, toan trưởng rồi một ngày một đêm kinh mạch dần dần giảm bớt.

Thói quen Linh được cùng linh thực mang đến linh lực tăng lên, như vậy hầu như nhìn không tới hiệu quả tu luyện, quả thực không cách nào nhìn được nhìn, trời còn chưa sáng, Hà Vũ Xuân rời đi rồi, Giản Nhược Trần mấy ngày nay, nhưng là nửa bước cũng không cách nào ly khai Ất trang rồi.

Hà Vũ Xuân trong túi trữ vật đầu có thân phận Ngọc Phù, túi trữ vật còn mang theo Chu Tước đường dấu hiệu, những cái kia Linh Thạch toàn bộ tạm thời gửi tại Giản Nhược Trần nơi đây.

Có thể sẽ có ăn cướp Hà Vũ Xuân, những vật khác cũng có thể bị cướp đi, mang theo Chu Tước đường tiêu chí túi trữ vật không người nào dám ra tay, thân phận Ngọc Phù, không người nào dám đoạt, về phần Ngọc Phù bộ nhớ điểm cống hiến, chỉ cần Hà Vũ Xuân không chủ động cho đi ra ngoài, cũng đoạt không đi.

Hà Vũ Xuân đã cùng Giản Nhược Trần liên lạc với cùng nhau, Giản Nhược Trần sau lưng, rõ ràng mà có Lạc Phàm cùng Chu Tước đường chỗ dựa, nhận thầu Linh Điền đã thành trong khoảng thời gian này ngoại môn ảnh hưởng phổ biến nhất hiện sự tình, Hà Vũ Xuân đều muốn bảo trụ điểm cống hiến, không khó khăn.

Hà Vũ Xuân sau khi rời khỏi, Giản Nhược Trần ngẫm nghĩ một hồi, cuối cùng nhìn không được lấy ra năm miếng năm hệ hạ phẩm linh thạch.

Bất luận là Linh Đan hay vẫn là linh thực, trong đó đều đựng đại lượng tạp chất, mà lại Linh Đan cùng linh thực bên trong linh khí hàm lượng cũng là cố định, sẽ không xuất hiện điểm giai đoạn hấp thu, mà Linh Thạch nhưng là bằng không thì.

Linh Thạch, không chỉ có là Tu Tiên giới tiền, hay vẫn là trân quý tu luyện tài liệu, mỗi một hệ Linh Thạch, trong đó ẩn chứa đều là cực kỳ tinh khiết linh khí, những thứ này linh khí không chứa có một chút điểm tạp

chất, mà lại còn ôn hòa, phải thích hợp nhất tu luyện hấp thu tăng lên linh lực đấy.

Năm miếng màu sắc khác nhau Linh Thạch, tản mát ra tinh thuần linh khí, Giản Nhược Trần không khỏi hít sâu một hơi, trong kinh mạch linh lực tự nhiên lưu chuyển, đem điểm này điểm bị hô hấp hút vào đến trong thân thể linh lực hấp thu, lập tức liền có sáng khoái tinh thần cảm giác, cùng ăn Linh Đan khác nhau rất lớn.

Liền không do dự nữa, vận chuyển công pháp, năm đạo tinh thuần linh lực từ trong lòng bàn tay tiến vào đến trong kinh mạch.

Chỉ có dùng qua Linh Thạch tu luyện, mới biết được như vậy tu luyện xa xỉ cùng thích hợp, tiến vào đến trong thân thể linh lực không phải như trận bão giống như, mà là chậm rãi được như Xuân Vũ, một tia thẩm thấu tiến vào, kinh mạch lại một lần nữa bị tràn đầy linh lực phồng lên, bủn rủn, nhưng có thể một mực bảo trì tại có thể chịu được trong phạm vi.

Phồng lên kinh mạch, trái lại lại áp súc bành trướng linh lực, mà linh lực tăng trưởng đã ở một cái thoải mái dễ chịu trình độ, mỗi có một chút điểm gia tăng, rất nhanh đã bị kinh mạch áp súc rồi, không cần chịu đựng kinh mạch xé rách khổ sở, như vậy quá trình tu luyện, quả thực lại để cho Giản Nhược Trần hạnh phúc cực kỳ.

Năm miếng Linh Thạch, tại Giản Nhược Trần dưới sự khống chế, trọn vẹn trải qua một cái ban ngày, mới bị hấp thụ sạch sẽ, kinh mạch cùng linh lực trải qua nhiều lần phồng lên cùng áp súc, đạt đến một cái quen thuộc bão hòa.

Đây là lại một lần áp súc linh lực về sau kết quả, Luyện Khí một tầng linh lực, đã hoàn thành lần thứ nhất áp súc.

Trong bụng nhưng có chút đói bụng, nhưng Giản Nhược Trần không muốn đến nhà ăn, dù là một chút như vậy điểm thời gian cũng không muốn

lãng phí, nàng xuất ra trong túi trữ vật linh thực, vậy một chén không biết tên linh nhục chỉ để lại một khối, nàng trực tiếp đều đưa vào đến trong miệng.

Một đêm về sau, kinh mạch linh lực lần nữa phòng lên được bủn rủn, Giản Nhược Trần lấy thêm ra năm miếng Linh Thạch, lúc này đây không có như mong muốn như vậy hấp thu xong, Hà Vũ Xuân sẽ trở lại rồi.

Hấp thu hơn phân nửa Linh khí Linh Thạch, chỉ có hơi yếu linh khí trôi qua, giống như chưa tạo hình mỹ ngọc giống như, chỉ còn lại có phong cách cổ xưa đẹp, Giản Nhược Trần thu hồi Linh Thạch, rời khỏi phòng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Linh Thạch Tu Luyện

"Không có khả năng, tất cả có thể chế tác phù bút đấy, đều có tông môn nhiệm vụ." Phùng Dương không chút do dự cự tuyệt, "Coi như là bọn họ có thể cho người luyện chế phù bút, ta cũng không có khả năng đem ngoại môn tất cả có thể chế tác phù bút đều tìm tới cho người, người nhiều như vậy chuột đồng lông đuôi, không có khả năng trong vòng một tháng liền tiêu hóa hết."

"Là như thế này a." Giản Nhược Trần thấp giọng nói, trong thanh âm rõ ràng nhất thất vọng.

Phùng Dương có chút mềm lòng, Giản Nhược Trần dù sao mới cho hắn buôn bán lời tuyệt bút Linh Thạch, hơn nữa, Giản Nhược Trần cũng không phải nhất định phải trong vòng một tháng liền đem chuột đồng lông đuôi toàn bộ tiêu hóa hết đấy.

"Ta có thể cho người tại phường thị tìm cửa hàng, gần nhất núi vàng nội thành phường thị, phải chung quanh trong ngàn dặm lớn nhất, người có thể cùng chỗ đó cửa hàng hợp tác, điều kiện là chế tác tốt phù bút nhất định phải cầm lại đến trong tông môn."

Giản Nhược Trần ngẫm lại, lắc đầu: "Ta đã đáp ứng lông đuôi cùng tinh thể sẽ không xuất ra Thiên Đạo Tông đấy, hay vẫn là lo lắng nữa xuống."

Phùng Dương hơi kinh ngạc, hắn cho rằng Giản Nhược Trần tại Trần Phi chỗ đó chỉ nói là nói mà thôi, ít nhất cũng phải đem một nửa lông đuôi

bắt được trong phường thị đấy, như vậy xem ra, Giản Nhược Trần thật đúng là quyết định.

Thu hồi trên bàn Linh Thạch, thanh âm cũng lạnh xuống trở lại nói: "Chính người chủ động đáp ứng Trần tổng quản rồi, cho nên, người tự giải quyết cho tốt a."

Phùng Dương cự tuyệt, cơ bản nằm trong dự liệu.

Phùng Dương người này, sẽ xem xét thời thế không giả, nhưng mà quá sẽ xem xét thời thế rồi.

Nói trắng ra là, liền là muốn mọi việc đều thuận lợi, nhưng, hãn vị trí này, đều muốn mọi việc đều thuận lợi, ai cũng nịnh nọt, ai cũng không đắc tội, còn muốn chính mình rơi được chỗ tốt, quá khó khăn, mà muốn thật sự làm được điểm này, cũng cũng không phải là một cái chính là ngoại môn Ất trang quản sự rồi.

Người như vậy, chỉ có tại ăn phải cái lỗ vốn về sau, mới có thể hiểu nên dựa vào hướng ai, chỉ bằng mượn ân huệ, bắt không được.

Giản Nhược Trần trong nội tâm không chỉ là một cái phương án, chỉ có điều cái phương án này phải rất bớt lo đấy, nhưng thực sự không phải là thích hợp nhất đấy, ly khai Phùng Dương chỗ ở, nàng lại đi đúng rồi tạp dịch chỗ, tại nhiệm vụ trên ngọc bài nhìn một hồi lâu.

Trở lại Hà Vũ Xuân chỗ ở thời điểm, trời còn chưa có tối, Giản Nhược Trần đem tính toán của mình cùng Hà Vũ Xuân nói —— cũng không thể nói là quyết định, Giản Nhược Trần nếu như nói, chẳng khác nào quyết định.

"Linh Thạch sao, chỉ cần muốn, chung quy có biện pháp kiếm được đấy, mấu chốt là chính mình kiếm hay vẫn là mọi người kiếm vẫn đề, chúng ta tại ngoại môn, chung quy không tốt làm được quá mức, bên ngoài

lông đuôi cùng tinh thể, phải tại trong tông môn bộ phận tiêu hóa, dư thừa, mới có thể vùi đầu vào bên ngoài đi tới." Cuối cùng, Giản Nhược Trần nói.

"Còn có biện pháp kiếm Linh Thạch?" Hà Vũ Xuân chỉ nghe rồi phía trước một câu, phía sau chỉ cảm thấy không trọng yếu.

"Đương nhiên, có Linh Thạch, mới có thể nhanh hơn tăng lên tu vi, giai đoạn trước quan tâm sự tình cũng nên hơn chút, về sau sẽ tốt hơn nhiều." Giản Nhược Trần đương nhiên nói.

"Cần ta làm cái gì, ta tiến giai đến Luyện Khí tầng bốn, không dùng đến nhiều linh thạch như vậy." Hà Vũ Xuân đầu suy tư một hơi không đến, liền quyết định rồi.

Mặt ngoài, nàng chỉ do dự rồi một hơi thời gian, nhưng thực tế, những ngày này nàng hầu như không có như thế nào tu luyện, đem lôi kéo Giản Nhược Trần tiến vào tiểu đội về sau chuyện đã xảy ra trước trước sau sau suy nghĩ kỹ mấy lần, không phải không thừa nhận, nàng từ ghi việc đến nay làm được rất chuyện chính xác, chính là ngày đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt nói với nàng, cùng ta cùng một chỗ làm nhiệm vụ.

Càng là tiếp xúc, càng là tại Giản Nhược Trần trên người đã gặp nàng không sở hữu đồ vật, nàng nói không nên lời đó là cái gì, chẳng qua là tại trước mặt nàng, nàng thường thường quên mất tu vi của mình.

Giản Nhược Trần cười cười, trấn an nói: "Còn không dùng đến Linh Thạch, Linh Thạch người liền an tâm mà dùng tại tiến giai lên, đợi đến lúc số 5, chúng ta cùng đi giao dịch."

Một đêm này, Giản Nhược Trần ngay tại Hà Vũ Xuân chỗ này trong sương phòng tiếp tục tu luyện, không phục Thực Linh đan, cũng không ăn uống linh thực, cả đêm tu luyện, linh lực tăng trưởng hầu như nhìn không ra, toan trưởng rồi một ngày một đêm kinh mạch dần dần giảm bớt.

Thói quen Linh được cùng linh thực mang đến linh lực tăng lên, như vậy hầu như nhìn không tới hiệu quả tu luyện, quả thực không cách nào nhìn được nhìn, trời còn chưa sáng, Hà Vũ Xuân rời đi rồi, Giản Nhược Trần mấy ngày nay, nhưng là nửa bước cũng không cách nào ly khai Ất trang rồi.

Hà Vũ Xuân trong túi trữ vật đầu có thân phận Ngọc Phù, túi trữ vật còn mang theo Chu Tước đường dấu hiệu, những cái kia Linh Thạch toàn bộ tạm thời gửi tại Giản Nhược Trần nơi đây.

Có thể sẽ có ăn cướp Hà Vũ Xuân, những vật khác cũng có thể bị cướp đi, mang theo Chu Tước đường tiêu chí túi trữ vật không người nào dám ra tay, thân phận Ngọc Phù, không người nào dám đoạt, về phần Ngọc Phù bộ nhớ điểm cống hiến, chỉ cần Hà Vũ Xuân không chủ động cho đi ra ngoài, cũng đoạt không đi.

Hà Vũ Xuân đã cùng Giản Nhược Trần liên lạc với cùng nhau, Giản Nhược Trần sau lưng, rõ ràng mà có Lạc Phàm cùng Chu Tước đường chỗ dựa, nhận thầu Linh Điền đã thành trong khoảng thời gian này ngoại môn ảnh hưởng phổ biến nhất hiện sự tình, Hà Vũ Xuân đều muốn bảo trụ điểm cống hiến, không khó khăn.

Hà Vũ Xuân sau khi rời khỏi, Giản Nhược Trần ngẫm nghĩ một hồi, cuối cùng nhìn không được lấy ra năm miếng năm hệ hạ phẩm linh thạch.

Bất luận là Linh Đan hay vẫn là linh thực, trong đó đều đựng đại lượng tạp chất, mà lại Linh Đan cùng linh thực bên trong linh khí hàm lượng cũng là cố định, sẽ không xuất hiện điểm giai đoạn hấp thu, mà Linh Thạch nhưng là bằng không thì.

Linh Thạch, không chỉ có là Tu Tiên giới tiền, hay vẫn là trân quý tu luyện tài liệu, mỗi một hệ Linh Thạch, trong đó ẩn chứa đều là cực kỳ tinh khiết linh khí, những thứ này linh khí không chứa có một chút điểm tạp

chất, mà lại còn ôn hòa, phải thích hợp nhất tu luyện hấp thu tăng lên linh lực đấy.

Năm miếng màu sắc khác nhau Linh Thạch, tản mát ra tinh thuần linh khí, Giản Nhược Trần không khỏi hít sâu một hơi, trong kinh mạch linh lực tự nhiên lưu chuyển, đem điểm này điểm bị hô hấp hút vào đến trong thân thể linh lực hấp thu, lập tức liền có sáng khoái tinh thần cảm giác, cùng ăn Linh Đan khác nhau rất lớn.

Liền không do dự nữa, vận chuyển công pháp, năm đạo tinh thuần linh lực từ trong lòng bàn tay tiến vào đến trong kinh mạch.

Chỉ có dùng qua Linh Thạch tu luyện, mới biết được như vậy tu luyện xa xỉ cùng thích hợp, tiến vào đến trong thân thể linh lực không phải như trận bão giống như, mà là chậm rãi được như Xuân Vũ, một tia thẩm thấu tiến vào, kinh mạch lại một lần nữa bị tràn đầy linh lực phồng lên, bủn rủn, nhưng có thể một mực bảo trì tại có thể chịu được trong phạm vi.

Phồng lên kinh mạch, trái lại lại áp súc bành trướng linh lực, mà linh lực tăng trưởng đã ở một cái thoải mái dễ chịu trình độ, mỗi có một chút điểm gia tăng, rất nhanh đã bị kinh mạch áp súc rồi, không cần chịu đựng kinh mạch xé rách khổ sở, như vậy quá trình tu luyện, quả thực lại để cho Giản Nhược Trần hạnh phúc cực kỳ.

Năm miếng Linh Thạch, tại Giản Nhược Trần dưới sự khống chế, trọn vẹn trải qua một cái ban ngày, mới bị hấp thụ sạch sẽ, kinh mạch cùng linh lực trải qua nhiều lần phồng lên cùng áp súc, đạt đến một cái quen thuộc bão hòa.

Đây là lại một lần áp súc linh lực về sau kết quả, Luyện Khí một tầng linh lực, đã hoàn thành lần thứ nhất áp súc.

Trong bụng nhưng có chút đói bụng, nhưng Giản Nhược Trần không muốn đến nhà ăn, dù là một chút như vậy điểm thời gian cũng không muốn

lãng phí, nàng xuất ra trong túi trữ vật linh thực, vậy một chén không biết tên linh nhục chỉ để lại một khối, nàng trực tiếp đều đưa vào đến trong miệng.

Một đêm về sau, kinh mạch linh lực lần nữa phòng lên được bủn rủn, Giản Nhược Trần lấy thêm ra năm miếng Linh Thạch, lúc này đây không có như mong muốn như vậy hấp thu xong, Hà Vũ Xuân sẽ trở lại rồi.

Hấp thu hơn phân nửa Linh khí Linh Thạch, chỉ có hơi yếu linh khí trôi qua, giống như chưa tạo hình mỹ ngọc giống như, chỉ còn lại có phong cách cổ xưa đẹp, Giản Nhược Trần thu hồi Linh Thạch, rời khỏi phòng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Thâm Huyệt

Chưa phát giác ra, Chu Hòa đối với Giản Nhược Trần dùng tới rồi Giản tiểu thư xưng hô, ra khỏi miệng về sau trong lòng cũng là sửng sò, hẳn đây là không muốn Giản Nhược Trần bị người khác coi thường?

Đúng vậy, hẳn lập tức liền trong lòng thừa nhận, hẳn đều đối với Giản Nhược Trần cúi đầu, tự nhiên cũng không muốn người khác tại Giản Nhược Trần trước mặt vênh váo tự đắc.

"Giản tiểu thư?" Vương Lập kinh ngạc xuống, ánh mắt chuyển qua quây hàng sau Giản Nhược Trần trên người —— toàn bộ ngoại môn, ước chừng là không ai không biết Giản Nhược Trần đấy, nhưng Giản tiểu thư ba chữ, lại rất là xa lạ.

"Giản Nhược Trần." Giản Nhược Trần tự giới thiệu mình, đây nếu ở thế giới trước, là muốn nắm tay đấy, đáng tiếc toàn bộ thế giới, ngay cả hòa hoãn lúng túng cử động đều không có.

"Sư huynh là đúng chế tác phù bút hiệu kỳ a." Giản Nhược Trần nói tiếp, "Đây viết rất không sai, ta cung cấp luyện chế hạ phẩm phù bút tài liệu, không yêu cầu thành phẩm dẫn."

Wang Lập lực chú ý lập tức đã bị đưa đến phù bút chế tác lên.

"Không có thành phẩm dẫn?" Hẳn hồ nghi mà lập lại câu.

"Đương nhiên, nhưng mà, chế ra phế liệu, ta cũng muốn thu hồi đấy." Giản Nhược Trần cười, từ trên người lại lấy ra một trang giấy, "Người xem

một chút, những thứ này là cụ thể yêu cầu."

Vương Lập vô thức vươn tay nhìn mấy lần, lại ngẩng đầu nhìn nhìn Giản Nhược Trần, lại cúi đầu nhìn một hồi.

Chu Hòa tâm ngứa dấy, hẳn biết rõ Giản Nhược Trần sẽ có đến tiếp sau yêu cầu, nhưng rút cuộc là yêu cầu gì hẳn tự nhiên không biết, hẳn cũng muốn nhìn xem, vừa vặn là tu sĩ, hẳn không thể nào làm được tiến đến Vương Lập bên người cùng một chỗ nhìn loại này cử động dấy.

"Nếu như ta chỉ nhận lấy nhóm đầu tiên tài liệu về sau, sẽ không làm đây?" Vương Lập cuối cùng từ trên trang giấy giương mắt lên, nghiêng cứu Giản Nhược Trần biểu lộ hỏi.

"Đây là tự nguyện." Giản Nhược Trần hồi đáp.

Vương Lập con mắt hí xuống.

Chu Hòa không khỏi có chút khẩn trương, lòng hẳn thật sự là ngứa dấy, Giản Nhược Trần đến cùng có bao nhiêu điều kiện, có thể làm cho Vương Lập như thế do dự.

Theo hẳn biết, ngoại môn phù bút chế tác sư căn bản cũng không có mấy cái, xác thực nói, chỉ có như vậy mấy cái Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ phải phù bút chế tạo sư, vẫn chỉ là sơ cấp cấp bậc.

Phù bút chế tác sư cánh cửa kỳ thật không cao, nhưng sẽ không cao, tông môn cũng sẽ không không công tiêu phí tài liệu bồi dưỡng, từ một cái hoàn toàn không hiểu được phù bút chế tác tu sĩ, đến một cái hợp cách phù bút chế tác sư, trong lúc chẳng những muốn hao phí đại lượng chế tác tài liệu, còn có thời gian, chủ yếu hơn đúng rồi, cũng không phải là sau công phu, liền nhất định có thể trở thành phù bút chế tác sư dấy.

Việc này lý luận dùng thích hợp với tất cả luyện chế chức nghiệp.

Chu Hòa đã từng cũng muốn đi luyện chế sư đường, dù sao, chỉ cần thừa lúc là luyện chế sư, bất kể là luyện đan hay vẫn là chế phù, hoặc là luyện chế phù bút lá bùa, chẳng khác nào đã có một cái kiếm lấy Linh Thạch cố định con đường, nhưng mà, nếu muốn trải qua tông môn bồi dưỡng, muốn cùng tông môn ký kết cho tới ít mười năm kế ước, mười năm này bên trong thời gian, hơn phân nửa đều muốn cho tông môn.

Một cái tư chất không tốt tu sĩ, một người Trúc Cơ vô vọng, không, khả năng hoặc không có khả năng ở giữa tu sĩ, cả đời này còn sẽ có mấy cái mười năm? Tồn thất một cái mười năm, thật sự còn có cơ hội Trúc Cơ?

Cho nên hăn lui bước, đây cũng là đại đa số tu sĩ lui bước, toàn bộ Trịnh quốc, toàn bộ Đại Lục các loại luyện chế sư đều khuyết thiếu nguyên nhân.

Vương Lập do dự không có bao lâu, rất nhanh liền nhận được phần thứ nhất tài liệu, trước mặt mọi người, Hà Vũ Xuân từ trong túi trữ vật lấy ra hai mươi phần chuột đồng lông đuôi, cùng hai mươi căn bản thiết cắt thành cán bút lớn nhỏ trúc tương phi, còn có một khối da thú.

"Vương sư huynh, xin ở chỗ này viết lên người nhận lấy tài liệu số lượng, mười lăm lúc trước, người có thể đến ta tại Ất trang chỗ ở, giao hồi tất cả luyện chế qua tài liệu." Hà Vũ Xuân nói.

Vương Lập rất nhanh dựa theo yêu cầu viết xuống, cầm tài liệu, đối với Chu Hòa gật gật đầu, vội vàng ly khai.

Chu Hòa cũng muốn hỏi, thế nhưng là lại không biết nên hỏi không nên hỏi thời điểm, Giản Nhược Trần mở miệng, "Chu sư huynh, ta nhớ ra rồi, người đang ở đây lẽ nào chỗ đó bình thường cũng có thời gian, có cần phải tới một phần vui đùa một chút?"

Giản Nhược Trần nói qua đem vậy Trương Tuyên giấy đưa qua, Chu Hòa do dự không đến một cái chớp mắt, liền nhận lấy rồi.

Đọc nhanh như gió mà trước nhìn cái đại khái, Chu Hòa liền kinh hãi rồi, đi theo lại kỹ càng nhìn một lần, sẽ thấy có tu sĩ tới đây hỏi thăm, Chu Hòa đem giấy Tuyên Thành* thả lại đi tới, trong đầu sẽ cực kỳ nhanh suy tư về, càng là suy tư, càng là hiểu, lại càng phải bội phục, quả thực là đầu rạp xuống đất mà bội phục, Giản Nhược Trần là thế nào nghĩ đến cái này điểm quan trọng đây, lại thế nào làm được lớn như vậy tức giận.

Giản Nhược Trần điều kiện rất đơn giản, mỗi một phần đều là chế tác hai mươi chi phù bút tài liệu, phần thứ nhất, nàng hoàn toàn không yêu cầu xác xuất thành công, nói cách khác, bất luận cái gì tu sĩ cũng có thể từ trong tay nàng lấy đi hai mươi phần tài liệu, sau đó giao cho nàng hai mươi phần phế liệu.

Nhưng thứ hai hai mươi chi phù bút tài liệu, Giản Nhược Trần yêu cầu một thành xác xuất thành công, nói đúng là, chỉ cần người còn muốn luyện chế phù bút, chính là tại thứ hai luyện chế trong quá trình ít nhất phải cam đoan thành công chế tác hai chi phù bút.

Yêu cầu này thật là không cao.

Bốn mươi chi phù bút chế tác tài liệu, coi như là với ngoại môn điểm cống hiến trở lại tính toán, cũng là bốn nghìn điểm cống hiến, giá trị bốn miếng hạ phẩm linh thạch đây, chỉ cần có hai chi thành phẩm là được rồi, yêu cầu thật sự không cao.

Nếu như đã làm ra bốn mươi chi phù bút, liền một cái thành phẩm cũng ra không được, liền chứng minh người không thích hợp chế tác phù bút rồi, liền không cách nào nữa từ Giản Nhược Trần nơi đây nhận lấy thứ ba phần tài liệu.

Mà thứ ba phần tài liệu, yêu cầu là một phần rưỡi thành phẩm dẫn, Độ Tứ phần phải hai thành, thứ năm phần phải hai thành nữa.

Giản Nhược Trần làm như vậy, tiền lời đây?

Phần thứ nhất tài liệu, lông đuôi hai nghìn ngoại môn điểm cống hiến, cán bút từ tông môn nhận lấy, mỗi chi năm trăm điểm cống hiến, dựa theo Linh Thạch tính toán, hai mươi chi cán bút chính là mười miếng hạ phẩm linh thạch, cộng lại chính là mười hai miếng hạ phẩm linh thạch, cứ như vậy không công mà văng ra rồi.

Phần thứ hai tài liệu, đồng dạng mười hai miếng nửa Linh Thạch, nhưng đã nhận được hai chi phù bút, với ban đầu học giả tay nghề, cũng có thể bán được sáu miếng Linh Thạch.

Thứ ba phần tài liệu, đồng dạng bán được chín miếng, Đệ Tứ phần mười hai miếng, thứ năm phần mười lăm miếng, nói cách khác, Giản Nhược Trần với bồi thường mất mười tám miếng hạ phẩm linh thạch đại giới, là tông môn bồi dưỡng một cái nhập môn cấp bậc phù bút luyện chế sư, đây còn không kể cả lãng phí hai phần tài liệu liền không cách nào tiếp tục nữa hao tổn.

Đây hay là bởi vì lông đuôi Giản Nhược Trần chỉ có giá vốn, đây nếu cũng với tông môn giá cả, cũng không phải là bồi thường mất mười tám miếng Linh Thạch đại giới.

Sau đó thì sao, Giản Nhược Trần nhất định sẽ có một phần khác yêu cầu.

Đã đạt tới hai thành bán thành phẩm dẫn tu sĩ, ai cũng sẽ không lời nói nhẹ nhàng buông tha, chỉ cần có thể đạt tới năm thành thành phẩm dẫn, coi như là một cái sơ cấp phù bút chế tác sư, phải biết rằng, đây là không cần cho tông môn bán mình mười năm phải có được kỹ năng.

Chỉ cần, chỉ cần ba người tu sĩ trong có một cái có thể ở Giản Nhược Trần nơi đây hoàn thành đến năm thành, Giản Nhược Trần ít nhất có thể đem lúc trước tiêu hao thành phẩm Linh Thạch toàn bộ thu hồi, mà ba cái trong sẽ không chỉ có một a.

Không không, nếu như là chính mình, đi ngang qua nhiều như vậy tài liệu tiêu hao về sau, có thể thành là sơ cấp phù bút chế tác sư, đối với Giản Nhược Trần khẳng định vô cùng cảm kích đấy, về sau, nhất định sẽ đối với Giản Nhược Trần tại chế tác phù bút trong quá trình hữu cầu tất ứng, bởi vì thành là sơ cấp phù bút chế tác phải, liền còn muốn trở thành trung cấp đấy, sau đó là cao cấp.

Đây, vẫn chỉ là bảo thủ nhất tính toán, thành phẩm bằng thấp phẩm chất cân nhắc, mà thành phẩm, sẽ không luôn thấp nhất đấy.

Chu Hòa si ngốc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Chiêu Thức Ấy Hảo

Đây một hồi thời gian, liền liên tiếp có tu sĩ tới đây, có Luyện Khí trung kỳ đấy, cũng có Luyện Khí sơ kỳ đấy, từng cái, Giản Nhược Trần đều rất kiên nhẫn, không đến một phút đồng hồ thời gian, liền phát ra ngoài rồi năm phần tài liệu, sau đó, dường như trong lúc đó, sạp hàng đã bị vây, chặt như nêm cối.

Chu Hòa lui về sau một bước, tận lực giảm bớt sự hiện hữu của mình cảm giác, kinh ngạc mà nhìn Giản Nhược Trần, nhìn xem sạp hàng trước tu sĩ đám.

Hắn đầu tính toán Giản Nhược Trần Linh Thạch tiền lời, đây là mặt ngoài đấy, còn có ở bên trong nhìn không tới tiền lời, làm làm một cái quản sự, dù là chẳng qua là ngoại môn nhỏ nhất một cái quản sự, hắn cũng biết, Giản Nhược Trần lần này cử động, tại trong tông môn ý nghĩa.

Một cái tông môn rất cần gì? Một là đẳng cấp cao tu sĩ, hai chính là nắm giữ các loại kỹ năng luyện chế sư.

Giản Nhược Trần tại trong tông môn giống trống khua chiêng mà nhận thầu rồi Linh Điền, bao gồm toàn bộ một năm tốc độ tất cả chuột đồng, muốn nói không bị tông môn chú ý là không thể nào đây, những thứ này chuột đồng tài liệu Giản Nhược Trần chính mình vốn là không cách nào tiêu hóa đấy, bắt được tông môn bên ngoài cũng không có thể khá, nhưng chính là triệt để đắc tội tông môn.

Đầu nhập vào Chu Tước đường? Chu Tước đường đã ở Thiên Đạo Tông bên trong, Chu Tước biểu diễn tại nhà bởi vì làm một cái Luyện Khí một tầng tu sĩ đặc tội tông môn? Dù là dùng gót chân suy nghĩ cũng là không thể nào đấy, lợi dụng về sau, nhất định sẽ một cước đá văng ra.

Nhưng Giản Nhược Trần tay này khiến cho phải quá đẹp, nàng với bên ngoài thâm huyệt tiền sự tình, chẳng những kiếm trở về Linh Thạch, trả lại cho tông môn nuôi dưỡng một nhóm lớn phù bút chế tạo sư, nếu như nàng thật muốn làm mấy thứ gì đó mà nói, cũng cho mình lôi kéo rồi một nhóm lớn giúp đỡ.

Hơn nữa tại cuối cùng, dựa theo đưa vào cùng sản xuất chính thể tính toán, Giản Nhược Trần căn bản không cần đưa vào toàn bộ chuột đồng lông đuôi, thậm chí một nửa cũng chưa tới.

Thực. . . Đáng sợ.

Chu Hòa trong đầu phản phản phục phục đều là hai chữ này, hắc hắc tới đường cáp treo, thoát nhìn không đáng một quả Linh Thạch, bất quá là tiết kiệm rồi phạm nhân lao động, mà phạm nhân lao động phải không đáng...nhất gì gì đó, nhưng Giản Nhược Trần do dự đều không do dự, liền đem công lao lại để cho cho mình.

Đường cáp treo, còn có thể nói là nàng vì thắng được tiền đặt cược làm cố gắng, vì chín mươi tám lần tỉ lệ đặt cược, nhưng còn bây giờ thì sao, sau lưng của nàng còn có Chu Tước đường, không có người so với hắc biết chắc đạo Giản Nhược Trần tại Diệp Phi trong nội tâm phân lượng.

"Được hay không được trực tiếp dẫn hai phần tài liệu?"

"A? Chỉ có thể một phần một phần hay sao?"

"Thấy đủ a, có thể cho không người một phần luyện tập cơ hội này rất khó được, nếu không phải chế tác sư liệu, cũng đừng nhiều chà đạp người

ta tài liệu."

"Đúng đúng, đây tài liệu cũng đều là điểm cống hiến đổi đầy, lãng phí không được."

"Ài, Giản tiểu thư, chuột đồng lông đuôi người là hai cái điểm cống hiến lấy được, đây trúc tương phi cán bút đây?"

Sau một câu nói vừa ra, người vây xem bỗng nhiên chính là yên tĩnh, đúng vậy a, lông đuôi thành phẩm thấp —— đương nhiên đây là với Giản Nhược Trần đạt được chuột đồng quá trình đến xem, có thể trúc tương phi cán bút tại ngoại môn, cũng muốn năm trăm điểm cống hiến một chi đấy.

"Cho nên, kính xin mọi người quý trọng trong tay tài liệu, ta hy vọng tất cả mọi người có thể sớm ngày nhập môn, để cho ta ít bồi thường chút ít Linh Thạch, tiếp theo cùng ta ký kết một phần khác khế ước, lại mau chóng thành là sơ cấp luyện chế sư, ta liền thu chi thăng bằng."

Giản Nhược Trần cười, ấm áp trong tươi cười ngậm lấy mơ hồ bất đắc dĩ, khiêm tốn rộng lượng, dường như đang dùng rộng lớn ý chí trở lại bao dung hết thảy.

"Kính xin dẫn tới tài liệu các vị các sư huynh sư tỷ nhiều hơn thay ta tuyên truyền xuống, đa tạ các vị rồi." Giản Nhược Trần nói qua chấp chấp tay.

"Giản tiểu thư người đây là cho chúng ta ý định, là chúng ta nên cảm ơn người đấy." Có nhân lập tức lên đường.

"Giản tiểu thư, người vì sao phải thường lấy Linh Thạch làm chuyện này a?"

"Đúng vậy, chuột đồng bán được bên ngoài phường thị, một cái cũng muốn. . ." Lời còn chưa dứt, giống như bị người bên cạnh dụ đi được, thanh

âm cũng chôn vùi rồi.

"Kỳ thật chỉ cần trong ba người có một vị thành là sơ cấp chế tạo sư, ta sẽ không bồi thường đấy, rồi hãy nói, có thể cùng tương lai phù bút chế tạo sư giao hảo, là bao nhiêu Linh Thạch cũng mua không được đấy." Giản Nhược Trần hay vẫn là cười nói.

"Hặc hặc, hặc hặc." Trong đám người truyền đến tiếng cười.

"Giản tiểu thư trọng nghĩa, chúng ta nếu là thật có thể trở thành phù bút chế tạo sư, nhất định sẽ không quên Giản tiểu thư ân nghĩa."

"Đúng! Đúng!"

Thủy Mộ Ngôn đang mặc ngoại môn trường bào màu xám, đứng cách Giản Nhược Trần quầy hàng cách đó không xa, giật mình mà nhìn việc này quầy hàng, các tu sĩ nghị luận thanh âm rơi vào tay trong lỗ tai của hắn, hắn như thế nào cũng thật không ngờ Giản Nhược Trần sẽ làm ra chuyện như vậy.

Chẳng những hắn thật không ngờ, Liễu Tùy Thanh tổng quản cũng thật không ngờ a.

Nhìn xem hai cái cái Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ kết bạn vô cùng cao hứng mà từ quầy hàng trước ly khai, Thủy Mộ Ngôn cùng tới, tại tu sĩ kia trước khi rời đi ngăn cản.

"Sư đệ, phía trước như thế nào náo nhiệt như vậy?" Thủy Mộ Ngôn vờ đến âm thanh.

Hai người tu sĩ đứng xuống, chứng kiến trước mắt tu sĩ tuy rằng lạ mặt, tu vi lại cao hơn chính mình, vội vàng thi lễ, trong đó một vị nói: "Giản sư muội tại vô điều kiện cấp cho luyện chế hạ phẩm phù bút tài liệu,

tất cả mọi người muốn phải thử một chút, có cơ hội này, vạn nhất có thể thành chế tạo sư đây."

Thủy Mộ Ngôn kinh ngạc nói: "Có chuyện tiện nghi như vậy tình?"

Một vị khác nói: "Cũng không phải là, dù sao cũng không phải chúng ta hai người nhìn khế ước, mọi người đều thấy được, chống chế không được, rồi hãy nói cũng không có muốn chúng ta ký kết cái gì, chính là đã viết chính mình dẫn tới bao nhiêu tài liệu."

Nói qua đem khế ước nội dung nói một lần.

Thủy Mộ Ngôn "A" rồi một tiếng, dường như tự nhủ: "Tốt như vậy, ta cũng nên thử xem."

Tu sĩ kia liền nở nụ cười, "Giản sư muội nói, tài liệu rất nhiều, mỗi ngày buổi trưa có thể đến nàng ngoại môn chỗ ở nhận lấy."

Thủy Mộ Ngôn chấp tay nói tạ, lại quay đầu lại nhìn, Giản Nhược Trần quầy hàng tiền nhân càng nhiều.

Hắn chậm rãi bước chân đi thong thả, chú ý tới nhỏ trong phường thị đại bộ phận tu sĩ đều bị hấp dẫn, còn có bày quầy bán hàng dứt khoát cũng ly khai quầy hàng đi tới tham gia náo nhiệt, tin tưởng không đến tối, toàn bộ ngoại môn sẽ toàn bộ biết rõ Giản Nhược Trần cách làm, việc này Giản Nhược Trần, thực là. . .

Thủy Mộ Ngôn nghĩ một lát, thật không ngờ hình dung như thế nào, liền cũng tiến đến quầy hàng phụ cận, đứng ở phía sau nghe nghị luận của mọi người cùng Giản Nhược Trần thanh âm, tại đám người trong khe hở thấy không rõ Giản Nhược Trần bộ dạng, chỉ có trầm ổn thanh âm, để lại cho hắn ấn tượng khắc sâu.

Ngoại môn lần thứ ba nổ, lần này nổ biên độ càng thêm mãnh liệt, thậm chí đã đến chỉ cần ngoại môn tu sĩ gặp nhau, đều hỏi một tiếng người có hay không nhận lấy phù bút chế tác tài liệu.

Dẫn tới đây, khiêm tốn cười cười, giống như so với người khác chiếm được tiên cơ, đã trở thành tương lai phù bút chế tạo sư giống như, không có dẫn tới đây, liền hối hận đứng lên, dường như cùng phù bút chế tạo sư lỡ mất dịp tốt, tiếp theo nghe được có thể đợi đến ngày mai buổi trưa cũng có thể nhận lấy một phần, liền mừng rỡ đứng lên.

Như vậy đối thoại cùng trao đổi không ngừng truyền bá tản mát ra đi tới, vẫn chưa tới buổi chiều, ngoại trừ bế quan đấy, hầu như quét sạch toàn bộ ngoại môn, mà nội môn, chuyện này cũng từ từ hợp tiến đến nhỏ phường thị đệ tử trong miệng, phạm vi nhỏ truyền bá ra ngoài.

Chu Tước đường tin tức, luôn Linh Thông đấy, nhất là về Giản Nhược Trần đấy, Giản Nhược Trần tại nhỏ phường thị giao dịch còn không có giới thiệu, tin tức trước hết một bước đạt tới Diệp quản gia chỗ đó, Diệp quản gia đã nghe được, cũng là sợ run một hồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Xem Như Cả Hai Cùng Có Lợi

Nửa khắc đồng hồ về sau, Diệp Phi phải có được sự tình kỹ càng trải qua, từ bắt đầu lười nhác mà nằm tại ghế nằm lên tới ngồi thẳng, lại đến đứng lên, trong đó giật mình không cần nói cũng biết.

Hai người đối mặt thật lâu, một hồi lâu, Diệp quản gia mới mặt sắc mặt ngưng trọng nói: "Thiếu gia, Giản tiểu thư không phải so với thường nhân, có thể xem xét thời thế, lại giỏi về vợ vét của cải, mấu chốt lại không tham tài, nếu có thể thu cho mình dùng, Thiếu gia, đại khái có thể tranh một chuyến."

Tranh một chuyến, ba chữ kia lập tức liền trát đã đến Diệp Phi trong nội tâm, hửn làm sao không muốn tranh giành, Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong ba năm không dám tiến giai, tư vị này, chỉ có người ở trong đó mới có thể biết được.

Chu Tước đường, ngoại môn Trần Phi, thậm chí nội môn sẽ làm ra phản ứng gì, Giản Nhược Trần tạm thời đều không có cân nhắc, ngoại môn trúc tương phi cán bút đã đều bị nàng đối đi ra, mặc dù là toàn bộ, số lượng cũng xa xa chưa đủ, thậm chí trong tay còn có dư sau rất nhiều chuột đồng lông đuôi.

Nội môn vẫn là có cán bút tài liệu, nhưng là muốn dùng nội môn điểm cống hiến trao đổi đấy, hoặc là trực tiếp dùng Linh Thạch mua sắm, Giản Nhược Trần trong tay tổng cộng mới một nghìn năm trăm dư miếng hạ phẩm linh thạch, ném đến rồi dùng Linh Thạch tu luyện chỗ tốt, thực toàn

bộ dùng đến mua sắm trong tài liệu, nàng là nửa phần cũng không muốn làm như vậy.

Nhưng Giản Nhược Trần cũng không nóng nảy, nàng đã làm được một bước này, nếu như tông môn không tiếp tục phản ứng, vậy Thiên Đạo Tông, cũng liền không đáng nàng trả giá khổ cực.

Hà Vũ Xuân còn muốn đã hướng Linh Điền đâu rồi ha, Chu Hòa còn đi theo Giản Nhược Trần bên người, có chút thất hồn lạc phách, dường như quên mất ly khai, mãi cho đến rồi Hà Vũ Xuân sân nhỏ cửa ra vào, Giản Nhược Trần đứng xuống.

"Chu quản sự, người đây là. . ."

Chu Hòa đứng vững, "Giản tiểu thư, ta trưa mai tới đây, được hay không được cho ta lưu một phần tài liệu?"

Giản Nhược Trần cười cười, "Đương nhiên, chẳng qua là người xác định đều muốn đi phù bút chế tạo sư đường?"

Chu Hòa giật mình.

Giản Nhược Trần cười nửa cười, "Chu quản sự suy nghĩ thật kỹ sau rồi hãy tới tìm ta a."

Giản Nhược Trần không có đợi chờ bao lâu, tiêu hao hơn phân nửa năm miếng hạ phẩm linh thạch còn không có toàn bộ hấp thu xong, cửa sân liền truyền đến bị khẩu vang lên thanh âm, Giản Nhược Trần mỉm cười xuống.

Đi vào là Phùng Dương, ngược là có chút vượt quá Giản Nhược Trần dự kiến, nàng dáng tươi cười không có đổi, nhưng không có xin Phùng Dương tiến vào nhà chính.

"Vô cùng thật có lỗi, nhà chính phải Hà sư tỷ chỗ ở." Giản Nhược Trần mang theo xin lỗi nói, không có xin Phùng Dương tiến vào Đông Sương ý tứ.

Đứng ở trong sân, Phùng Dương lông mày lại chưa phát giác ra nhàu nổi lên, nhớ tới Trần Phi nói rõ hần mà nói, quyết định không cùng Giản Nhược Trần so đo —— hần lấy cái gì so đo? Hần chính là một cái truyền lời đấy.

"Trúc tương phi cán bút người đã không có a." Phùng Dương gọn gàng dứt khoát tiến nhập chính đề.

Giản Nhược Trần dáng tươi cười có chút thu liễm chút ít, gật đầu nói: "Đúng, một ngày trước tại ngoại môn đối đấy, hôm nay đều phát ra ngoài rồi."

"Người ý định dù thế nào xử lý? Ngoại môn hiện tại cũng không có." Phùng Dương tiếp tục nói.

"Đã không có a." Giản Nhược Trần có chút thất vọng, "Thực nếu là không có rồi, đành phải đi ra ngoài đến phường thị thu mua rồi."

Phùng Dương nhìn Giản Nhược Trần, hừ một tiếng: "Người không phải muốn nói cho ta người không có có hậu thủ a."

Giản Nhược Trần bật cười nói: "Đến phường thị thu mua còn không tính chuẩn bị ở sau a, Phùng tổng quản cũng biết, trong tay của ta còn có một bút Linh Thạch, luôn có thể giảm bớt một ngày hay hai ngày a."

Phùng Dương ánh mắt đen tối không rõ, nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần một hồi, nhìn thấy trên mặt nàng hay vẫn là gió nhạt mây nhẹ, trong nội tâm hận đến phải nghiêng răng nghiêng lợi, như vậy biểu lộ chính là đã tính trước rồi, chính là đoán chừng hần không phải đến không đấy.

Cũng không phải cho hẵn Ất trang làm việc, hẵn còn lượn quanh cái gì vòng? Làm không xong nhường Trần Phi mình và Giản Nhược Trần giao tiếp tốt rồi.

"Tông môn đối với cách làm của người rất là thưởng thức, đối với chế tác phù bút trong sinh ra tổn thất cũng không có thể toàn bộ do người gánh nặng rồi, cho nên, người có thể tại ngoại môn với chuột đồng lông đuôi trao đổi trúc tương phi cán bút, mỗi một nghìn lông đuôi, có thể đổi được mười chi cán bút, đương nhiên, người cũng có thể cân nhắc dùng điểm cống hiến trao đổi."

Giản Nhược Trần lông mi giương lên, một nghìn lông đuôi có thể ra hai mươi chi ngòi bút, trao đổi cán bút chỉ có mười chi, thoát nhìn nàng là thường, bất quá, đây số sách muốn xem như thế nào tính.

Mười chi phù bút ngòi bút, giá thị trường phải năm miếng hạ phẩm linh thạch, chỉ có thể trao đổi năm chi giá cả giống nhau cán bút, dựa theo phường thị giá cả, nàng là bị tổn thất nặng đấy.

Nhưng, trong tay nàng chuột đồng, nguyên vẹn một cái cũng không quá đáng mới hai cái điểm cống hiến, toàn bộ chuột đồng thành phẩm toàn bộ tính tại lông đuôi lên, như vậy trao đổi, hai mươi chi phù bút thành phẩm mới sáu miếng hạ phẩm linh thạch, như vậy nhìn, nàng là đã chiếm đại tiện nghi rồi.

Giản Nhược Trần trong chớp mắt coi như là ra trong đó lợi nhuận.

Như là trước kia, bồi dưỡng được một cái nhập môn phù bút chế tạo sư, nàng phải thường đi vào mười tám miếng Linh Thạch, nhưng bây giờ khả năng lợi nhuận mười hai miếng, thậm chí nhiều hơn, tông môn đây là xem hiểu rồi cách làm của nàng, đây là lui một bước.

Về phần đến đây đúng rồi Phùng Dương mà không phải Trần Phi, tự nhiên là bởi vì tu vi của nàng, phân lượng không đủ, hoặc là đều muốn

cánh bày ra nàng, không cần vọng nghĩ quá nhiều gì gì đó, bất luận là loại nào, Giản Nhược Trần nhưng thật ra là không ngại đấy.

Tại thương lượng nói thương lượng, thương nhân chuẩn tắc chính là lợi ích thay đổi rất lớn, chỉ cần đạt tới mục đích, có nhiều thứ không cần chú ý.

Giản Nhược Trần trên mặt hợp thời mà xuất hiện giạt mình, sau đó mới nói: "Như thế, đa tạ tông môn."

Bình thường đàm phán, phải cần mấy cái qua lại đấy, nhưng đối mặt phải Phùng Dương, còn có so với mong muốn tốt quá nhiều lợi nhuận, Giản Nhược Trần chẳng muốn cãi nữa, Phùng Dương câu nói đầu tiên hoàn thành Trần Phi lời nhắc nhở nhiệm vụ, trong nội tâm lại chần mà vượt, hẳn ở đâu tính không xuất ra Giản Nhược Trần lợi nhuận, nội tâm ghen ghét đến độ muốn nổi điên.

Hẳn như thế nào cũng không có nghĩ tới cách làm như vậy đây? Sợ là tông môn không bao giờ nữa sẽ nhận thần Linh Điền cho ai rồi, mà tông môn, cũng sẽ không thiếu phù bút chế tạo sư.

"Vậy là tốt rồi, Giản tiểu thư có thể tùy thời đi tới ngoại môn tạp dịch chỗ." Phùng Dương nói câu này về sau, chỉ cảm thấy lại cũng không cách nào bình yên mà đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt, hẳn sợ hẳn sẽ nhin không được hưởng Giản Nhược Trần động thủ.

Tông môn sao có thể như vậy dung túng!

Phùng Dương sau khi rời đi trùng trùng điệp điệp đóng lại cửa sân cử động, không cách nào làm cho Giản Nhược Trần nụ cười trên mặt hạ thấp, tuy rằng, nàng cũng nhìn thấy tông môn sâu một tầng hàm nghĩa.

Hai phần ngòi bút đối được một phần cán bút, nàng có khả năng cung cấp chế tác phù bút tài liệu liền rút lại rồi, chỉ có nguyên bản một phần ba,

mà tông môn trong tay lại gia tăng lên gấp đôi, nàng sợ là bồi dưỡng được bộ phận nhập môn phù bút chế tạo sư về sau, liền đến tiếp sau vô lực rồi.

Những người này không cách nào cùng nàng ký kết bộ phận thứ hai hiệp nghị, lại không nỡ bỏ nhập môn tay nghề, lại khuyết thiếu Linh Thạch cùng điểm cống hiến, chỉ có thể quay đầu vùi đầu vào tông môn, tại tông môn chế phù phường bên trong tiếp tục chế tác phù bút.

Mà tông môn chẳng những gặt hái được một đám phù bút chế tạo sư, còn gặt hái được tuyệt hảo thanh danh, trên thực tế chẳng khác nào bồi dưỡng phù bút chế tạo sư mạo hiểm toàn bộ do Giản Nhược Trần gánh chịu, cuối cùng chế tạo sư môn, tất cả đều do tông môn thu hoạch.

Quá trình này ở bên trong, cũng không có thể nói Giản Nhược Trần cái gì cũng không chiếm được đấy, nàng dù sao đã nhận được Linh Thạch, so với mong muốn còn nhiều hơn rất nhiều rất nhiều, nhưng, tông môn cũng là không nói gì mà cho Giản Nhược Trần một cái cảnh cáo, Giản Nhược Trần làm hết thủy, tông môn đều nhìn ở trong mắt.

Nhưng Thiên Đạo Tông có thể làm được điểm ấy, Giản Nhược Trần đã hài lòng, làm người phải, nên biết khoảng chừng, sinh ý nha, phải từng điểm từng điểm làm lên trở lại đấy, chính thức người thắng, phải có thể làm được cả hai cùng có lợi đấy.

TAI HOA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Luyện Khí Tầng Hai

Giản Nhược Trần cũng không phải thật muốn thâm hụt tiền kiếm thét to mà bồi dưỡng phù bút chế tạo sư, cuối cùng, mục đích của nàng vẫn còn là kiếm lấy Linh Thạch bên trên.

Nàng không có bất kỳ bối cảnh, tu vi cũng thấp, có thể kiếm được Linh Thạch đã đầy đủ rồi, lại lôi kéo tu sĩ khác, đối với tạm thời nàng cũng không ích lợi, thậm chí còn sẽ mang đến tai họa, cho nên, nàng sáng khoái mà đã đáp ứng Phùng Dương.

Hiện tại đã không cần tính toán giá vốn, hết thảy tất cả cũng có thể chuyển hóa làm cực lớn lợi nhuận, Giản Nhược Trần cảm thấy mỹ mãn mà trở lại trong phòng, lấy ra Linh Thạch tiếp tục tu luyện.

Mặc dù có miễn phí tài liệu có thể chế tác phù bút, nhưng dù sao không phải tất cả tu sĩ đều muốn trở thành phù bút chế tạo sư, các tu sĩ lựa chọn rất nhiều, ai cũng hy vọng có thể tiến thêm một bước đến luyện đan, luyện khí hoặc là chế phù lên, trở thành Luyện Đan Sư, Luyện Khí Sư cùng chế phù sư mới phải mọi người mục tiêu.

Bởi vậy, Hà Vũ Xuân tiểu viện náo nhiệt ba năm ngày sau đó, liền dần dần quạnh quẽ xuống.

Giản Nhược Trần liền miễn cưỡng đứng lên, dứt khoát đem tài liệu cấp cho giao cho Hà Vũ Xuân an bài, dặn dò nàng bạn không qua nổi có thể mượn mấy người tu sĩ hỗ trợ, lại cùng nhà ăn liên hệ rồi, tìm ra tình thế chuột đồng nhà ăn cũng dùng điểm cống hiến thu rồi, tuy rằng mười con

như vậy chuột đồng thịt mới giá trị một cái ngoại môn điểm cống hiến, nhưng góp gió thành bão, đến cuối cùng, như thế nào cũng có hơn mười miếng Linh Thạch.

Mà những cái kia không chứa tinh thể chuột đồng thịt, liền với tư cách bình thường ăn thịt, Giản Nhược Trần đưa hết cho phàm nhân khu cư trú quản sự, còn dư lại chuột đồng da cùng hàm răng, tạm thời không rảnh để ý tới.

Mấy ngày nay thời gian, Giản Nhược Trần kinh mạch linh lực lại một lần nữa trải qua tăng trưởng cùng áp súc quá trình, đạt đến một cái đỉnh phong bão hòa, dựa theo kinh nghiệm, nàng nên tiến giai rồi.

Từ tu luyện tới chính thức hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể đến tiến giai Luyện Khí một tầng, trọn vẹn đã trải qua gần ba năm, nhưng vẫn chưa tới một tháng liền tiến giai đến Luyện Khí tầng hai, cái tốc độ này liền thật là đáng sợ, nhưng tu vi tăng lên cùng thực lực gia tăng hấp dẫn, lại để cho Giản Nhược Trần hầu như không do dự, lại bắt đầu tiến giai.

Hấp thu hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí tiến giai, đối ngoại cửa bất kỳ một cái nào tu sĩ mà nói đều là xa xỉ đấy, mà như Giản Nhược Trần như vậy, cần đồng thời hấp thu năm miếng năm hệ hạ phẩm linh thạch, càng là hoàn toàn không có, mắt thấy năm miếng Linh Thạch bên trong linh khí bị hấp thu hầu như không còn hóa thành hư vô, Giản Nhược Trần không chút do dự lấy thêm ra rồi năm miếng hấp thu.

Cũng thế, đừng nói năm miếng hạ phẩm linh thạch, chính là năm mươi miếng, năm trăm miếng, thậm chí năm nghìn miếng, Giản Nhược Trần cũng sẽ không cảm không đi ra đấy.

Linh lực chậm rãi tràn đầy, kinh mạch bị phòng lên đến hầu như cực hạn, nhưng linh lực vẫn đang với một cái có thể khống chế tốc độ tăng trưởng, chậm rãi ý đồ đột phá kinh mạch phòng lên cực hạn, kinh mạch

đang không ngừng tuần hoàn cùng gia tăng linh lực đè xuống, trái lại lại áp súc linh lực.

Tại áp súc cùng đè ép nhiều lần tranh đoạt ở bên trong, kinh mạch giống như không ngừng bị cọ rửa đường sông giống như, bỗng nhiên mở rộng mở, linh lực đã mất đi trôi buộc, tại bỗng nhiên rộng rãi trong kinh mạch phút chốc tăng thêm tốc độ, trong tay nắm miếng linh lực bên trong còn lại linh khí nhanh chóng dừng mảnh vào đến trong cơ thể.

Luyện Khí tầng hai.

Cảm thụ được linh lực dồi dào cùng vui vẻ, chỉ cảm thấy toàn thân lực lượng đều tại tăng cường, Giản Nhược Trần lấy thêm ra năm miếng Linh Thạch hấp thu, thẳng đến trong kinh mạch linh lực lưu chuyển tốc độ khôi phục bình thường, Luyện Khí tầng hai tu vi sơ bộ củng cố, mới dừng lại tu luyện.

Sảng khoái tinh thần.

Vừa mới bình tĩnh chút ít ngoại môn, lại một lần nữa đã có mơ hồ mãnh liệt sóng cả.

"Ai, người có nghe nói hay không, cái kia ngũ linh căn Giản đại tiểu thư tiến giai rồi." Tại ngày thứ năm nhỏ phường thị về sau, Giản Nhược Trần danh tự bị từ ngũ linh căn đổi thành rồi Giản tiểu thư, cũng không biết lúc nào, biến thành Giản đại tiểu thư.

Một chữ chi chênh lệch, ý nghĩa khác nhau.

"Cái gì? Tiến giai? Nàng không phải tháng trước mới tiến giai đến Luyện Khí một tầng đấy sao?" Đã nghe được không sao cả nói.

"Tin tức này người cũng không biết? Trả hết tháng đây, lão hoàng lịch, có ngày hôm qua chứng kiến Giản đại tiểu thư, đã Luyện Khí tầng hai rồi."

"Làm sao có thể? Đừng nói giỡn, chính là Thiên Linh Căn Lạc sư thúc, cũng dùng một tháng tăng lên một tầng đấy, Giản đại tiểu thư ngũ linh căn, đừng mơ hồ ta, không có khả năng!"

"Như thế nào không có khả năng, người ta thế nhưng là có hằng hà diểm cống hiến, phải thay đổi linh đan gì không đổi được, muốn bao nhiêu Linh Thạch không có, cầm Linh Thạch chôn cất lấy tu luyện, mỗi ngày hấp thu Linh Thạch, không tiếp theo rồi hả?" Nói chuyện rõ ràng mang theo ghen tỵ.

"Điên rồi a, đừng nói ban ngày thỉnh thoảng đã gặp nàng tại Linh Điền bên kia lắc lư, chính là bế quan, càng không ngừng hấp thu Linh Thạch bên trong linh khí, đó cũng là ngũ linh căn a, tu cái nào Linh căn bất phân khắc, không phải làm nhiều công ít, quả thực là sự tình gấp mười lần công nửa rồi, một tháng tiến giai, mắt mờ rồi a."

Một người khác rõ ràng bị thuyết phục rồi, chần chờ: "Nhưng không thể a, chuyện như vậy, ai sẽ thấy không rõ đã nói đó a?"

Như vậy đối thoại, chỉ cần là quen thuộc tu sĩ dụng phải, liền sẽ phát sinh, càng ngày càng nghiêm trọng, đến chạng vạng tối thời điểm, cùng với ngày đó cấp cho chế tác phù bút tài liệu giống như, không chỉ ... mà còn ngoại môn, nội môn cũng có tu sĩ nghe thấy rồi.

"Chủ nhân, hôm nay nghe được ngoại môn một sự kiện, cảm thấy rất mới lạ." Lạc Phàm mới từ luyện khí phòng trở về, cuộc sống của hắn nô bộc liền chào đón nói.

Lạc Phàm tổng cộng có hai cái nô bộc, phân biệt quản lý cuộc sống của hắn, nhỏ Dược Điền, còn có hai cái phàm nhân tạp dịch làm chút ít việc nặng, về phần hắn cư trú trong sân có cái gì việc nặng, Lạc Phàm cũng đều không có chú ý tới.

Nói chuyện đúng rồi Trần Thần, quản lý cuộc sống của hắc đẩu, ví dụ như chuẩn bị linh thực, qua lại truyền lời gì gì đó.

Lạc Phàm thuận miệng miệng hỏi: "Lại có cái gì mới lạ sự tình rồi hả?" Trước đó lần thứ nhất nghe được phải về Giản Nhược Trần đẩu, nghe nói Giản Nhược Trần tại nhỏ phường thị làm một chuyện, Lạc Phàm chỉ có thể dùng một câu hình dung: Quá Giản Nhược Trần rồi.

Chỉ có bên trên cái thế giới Thế Kỷ cao ốc Tổng giám đốc, mới có như vậy tấm lòng làm đại sự như vậy, cũng chỉ có đem tiền tài cho rằng con số, mới sẽ như thế không thêm để ý Linh Thạch.

"Giản Nhược Trần, Giản đại tiểu thư tiến giai rồi."

Lạc Phàm đi về phía trước bước chân một hồi, thoáng cái đứng vững.

"Hôm nay từ ngoại môn truyền đến đẩu, nói sáng sớm tại nhà ăn thấy được, Giản đại tiểu thư tu sĩ biến thành Luyện Khí tầng hai, bất quá về sau sẽ không có nhìn thấy Giản đại tiểu thư rồi, cho nên truyền đến truyền đi tới đẩu, tất cả mọi người bắt đầu bán tín bán nghi, ngũ linh căn làm sao có thể tiến giai nhanh như vậy? Có thể đó là Giản đại tiểu thư a, còn có cái gì phải Giản đại tiểu thư làm không được?"

Trần Thần một hơi nói ra.

Lạc Phàm trong sân đứng một hồi, lúc ban đầu phản ứng, hắc là không tin đẩu, có thể đã như Trần Thần nói như vậy, đó là Giản đại tiểu thư a, còn có cái gì phải Giản đại tiểu thư làm không được?

Đồng dạng xuyên qua, làm sao có thể chỉ có hắc là Thiên Linh Căn, phải tu luyện thiên tài, Giản Nhược Trần chính là phế Linh căn phải tu luyện phế vật đẩu? Vận mệnh sẽ không như vậy không công bằng đẩu, Giản Nhược Trần cũng là tu luyện thiên tài mới đúng.

Lạc Phàm suy nghĩ một chút, quay người mới muốn đi ra ngoài, liền xuyên thấu qua cửa sân chứng kiến An Duy Cẩn đang hướng bên này đi tới.

"An sư huynh." Lạc Phàm nghênh đón tới cửa, An Duy Cẩn cũng đi tới cửa.

Hai người trực tiếp tiến vào phòng khách, An Duy Cẩn phát tay tiễn lui Trần Thần, nói: "Giản Nhược Trần tiến giai Luyện Khí tầng hai, người biết được a."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Thăm Dò

"Vừa nghe nô bộc nói." Lạc Phàm nói, "Từ Luyện Khí một tầng đến Luyện Khí tầng hai chỉ có một tháng thời gian, nhanh một chút."

An Duy Căn nói: "Không phải nhanh một chút, là cùng sư đệ người ngày đó tiến giai tốc độ nhất trí rồi a."

Lạc Phàm gật gật đầu, tốc độ như vậy, cùng ngay lúc đó hẳn hầu như nhất trí.

"Việc này Giản Nhược Trần, tiến vào đến Thiên Đạo Tông lúc trước, phải làm cái gì?" An Duy Căn con mắt không nháy mắt nhìn xem Lạc Phàm nói.

Lạc Phàm tâm cách lảng một chút, hẳn biết rõ sớm muộn gì sẽ có người hỏi đến đây, lại chưa từng nghĩ đến là do An Duy Căn tới hỏi, hay là hỏi được hẳn.

"Giản gia một mực phải việc buôn bán đấy, sinh ý rất lớn, Giản Nhược Trần giống như từ mười mấy tuổi lên mà bắt đầu quản lý gia tộc sinh ý." Những chuyện này đều là thực sự cầu thị đấy, lúc trước, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần thương nghị rồi, ngoại trừ thời đại bối cảnh, quả thực nếu không có cái gì có thể giấu giếm đấy.

"Kinh thương, từ nơi này lần nhận thần Linh Điền liền đã nhìn ra, như vậy thủ bút, chính là Liễu tổng quản cũng không dám nói có thể nghĩ đến đấy, cũng chỉ có thể gia đệ tử, từ nhỏ tai nghe mắt thấy tham dự, mới có thể

làm được như vậy thành thạo —— sư đệ, Giản Nhược Trần gia tộc rất lớn?"

Lạc Phàm gật gật đầu, "Tại chúng ta chỗ đó, phải số một."

An Duy Cẩn đợi một hồi, không có cùng với ra bên dưới, liền cũng gật gật đầu, Lạc Phàm từ đến Thiên Đạo Tông trong liền một lòng tu luyện, nửa điểm ý khác đều không có, không biết Giản Nhược Trần kinh thương, cũng không kỳ quái.

Tựa như hần trước kia nói như vậy, hai nhà phải kẻ thù truyền kiếp, gia tộc của hần xuống dốc rồi, hần đối với Giản Nhược Trần chỉ có hời hợt hiểu rõ cũng rất bình thường.

Đồng thời đã đến hai người, một cái là tu luyện phế vật, một cái là tu luyện thiên tài, vốn lại bình thường bất quá, có thể Giản Nhược Trần bỗng nhiên từ phế vật biến là thiên tài, ai sẽ không kinh hãi?

"Về tiến giai, người thấy thế nào?" An Duy Cẩn lại hỏi.

Lạc Phàm chần chờ, "Giản Nhược Trần một mực không có ly khai tông môn, nếu là ở ngoại môn đối linh đan gì, cũng đều có dấu vết mà lần theo, ta trước một lần đưa nàng mấy bình Dưỡng Khí Đan, có lẽ trợ nàng đột phá đến Luyện Khí một tầng, về sau nàng chặt cây ngân tùng thời điểm, ta lại đưa nàng mấy bình Ngưng Khí Đan, nàng hiện trong tay cũng nên không thiếu Linh Thạch, chẳng qua là, coi như là với Ngưng Khí Đan cùng Linh Thạch phụ trợ, ngũ linh căn, còn có như vậy tiền lệ?"

An Duy Cẩn nói: "Nghe nói tại thượng cổ sự tình, ngũ linh căn cũng không phải tu luyện phế vật, ngược lại là thích hợp nhất tu luyện, về sau, tu luyện tài nguyên dần dần bị tiêu hao, ngũ linh căn dần dần từ tu luyện kỳ tài xuống dốc đến tu luyện phế vật, ngược lại là đơn linh căn lực lượng mới xuất hiện, tu vi tăng lên cực nhanh."

Lạc Phàm kinh ngạc nói: "Thời kỳ thượng cổ ngũ linh căn có thể trở thành tu luyện kỳ tài, như thế nào lại biến thành bây giờ phế vật? Cũng bởi vì tu luyện tài nguyên?"

Hai người trong đầu đồng thời toát ra Giản Nhược Trần gần đây bên trong tất cả hành động, nghiêm khắc nói, Giản Nhược Trần thật đúng là không thiếu hụt tu luyện tài nguyên.

"An sư huynh, người biết ngũ linh căn tại thời kỳ thượng cổ là thế nào tu luyện?" Lạc Phàm hỏi.

An Duy Căn nhăn nhó mày, "Cũng là ngẫu nhiên nghe nói như vậy hai câu, nói là thời kỳ thượng cổ tu luyện tài nguyên cực kỳ phong phú, ngũ linh căn tu sĩ tiến giai cần năm hệ Linh căn toàn bộ tu, tại tài nguyên cái gì cần có đều có dưới tình huống, có thể cùng đơn linh căn tốc độ tu luyện giống nhau, nhưng năm hệ toàn bộ tu, linh lực gấp năm lần với đơn linh căn tu sĩ, thực lực tự nhiên cường hãn."

Lạc Phàm ngẫm nghĩ sau nói: "Năm hệ linh lực toàn bộ tu, nói đúng là tại đồng bậc dưới điều kiện, có linh lực phải đơn linh căn gấp năm lần?"

An Duy Căn chần chờ xuống, "Ta là Thủy Hỏa song Linh căn, theo như bây giờ thuyết pháp tư chất cũng không tính quá kém, có thể ta cũng nghĩ không thông, sao có thể làm được song hệ toàn bộ tu, ta là Thủy Hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể về sau, chủ tu Thủy Hệ, lúc tu luyện, cho dù là hấp thu hỏa hệ Linh Thạch, cũng sẽ rất nhanh liền men theo Ngũ Hành tương sinh, chuyển thành Thủy Hệ, hỏa hệ tu vi tăng lên rất chậm."

Đây là An Duy Căn lần thứ nhất cùng Lạc Phàm nhắc tới tu luyện tâm đắc, Lạc Phàm phải đơn linh căn, không có phương diện này kinh nghiệm, chỉ có thể nghe, không nhúng vào nói.

An Duy Căn đã mở đầu, liền nói tiếp: "Ta cũng từng nghĩ tới muốn đem hỏa hệ Linh căn cùng Thủy Hệ Linh căn tăng lên thành một cái trình

độ, có thể ta đây song Linh căn vốn là tương khắc."

An Duy Căn lắc đầu, cười khở nói: "Kỳ thật, từng nhiều Linh căn tu sĩ đều nghĩ qua muốn nhiều hệ đồng tu, nếu thành công, đã sớm tái hiện Thượng Cổ huy hoàng rồi, dù sao nhiều Linh căn tu sĩ chiếm đa số."

Lạc Phàm ngẫm nghĩ xuống, có một số việc ngẫm hiểu lẫn nhau, nhưng lấy ra nói cũng không phải là rất thỏa đáng, chẳng qua là đã cho tới nơi này, bầu không khí phù hợp, liền nói: "Trước kia ta cũng không có nghĩ qua những thứ này, liền cho rằng nhiều Linh căn giữa tương sinh tương khắc quá nhiều, cho nên tu vi không dễ dàng tăng lên."

Nhưng muốn nói cùng tài nguyên có quan hệ, sư huynh, đừng người không thể nói, người Đại công tử thân phận, không có tài nguyên chưa đủ tình huống a."

"Ta đoán muốn còn có tu luyện công pháp, dù sao thời kỳ thượng cổ mới phải các tu sĩ tu luyện thời đại huy hoàng, truyền lưu đến bây giờ, đại đa số công pháp đều thất truyền." An Duy Căn nói.

"Cho đến tận này, ta chỉ mới hôm nay nghe nói qua đây thì một cái ngũ linh căn tốc độ tu luyện như vậy đấy, có lẽ, Giản Nhược Trần phải đã nhận được cái gì thiên tài địa bảo? Hoặc là thực là nhớ người nói, phải mượn Ngưng Khí Đan cùng Linh Thạch cường ép tăng lên tu vi?"

Thiên tài địa bảo? Giản Nhược Trần căn bản cũng không có rời đi Thiên Đạo Tông, ở đâu có thể được trở lại? Hiển nhiên, chỉ có dựa vào Ngưng Khí Đan hoặc là Linh Thạch, có thể bọn họ tất cả đều rõ ràng, Ngưng Khí Đan căn bản cũng không thích hợp Luyện Khí một tầng tu sĩ phục dụng.

Hai người hai mặt nhìn nhau.

Lạc Phàm vốn muốn đi tìm Giản Nhược Trần đấy, bởi vì An Duy Căn nói những thứ này, ngược lại chần chờ.

An Duy Căn không có đi tìm Giản Nhược Trần mà đến tìm hắc, tại trở thành tu sĩ trong ba năm này, hắc hiểu được là bởi vì sao, giống như hắc tu vi tăng lên, có truyền công sư huynh mà nói giải tu luyện tâm đắc, nhưng mà chỉ cần hắc không chủ động nhắc tới, không có người hỏi thăm hắc là thế nào tu luyện.

Đây là các tu sĩ tất cả đều tuân thủ quy tắc, so với trước một cái thế giới việc riêng tư thiết lập, còn muốn kiên trì.

Như vậy, hắc tìm được Giản Nhược Trần, muốn nói cái gì đó?

Vàng ở nơi nào đều là tia chớp đấy, Giản Nhược Trần thế nào lại là tu luyện phệ vật đây? Trong lòng của hắc mơ hồ sinh ra chờ đợi, rồi lại nhất thời có chút phân biệt không rõ, hắc kỳ vọng Giản Nhược Trần tu vi tăng lên cuối cùng là vì cái gì.

Nếu là mặt khác ngoại môn tu sĩ, khả năng ai cũng chú ý không đến tu vi tiến giai, chẳng qua là Giản Nhược Trần quá nổi danh, muốn không chú ý đến đều khó có khả năng, Giản Nhược Trần tại nhà ăn bên trong bữa sáng về sau, liền chú ý tới tu sĩ thái độ, rất nhanh liền trở về gian phòng.

Ngưng Khí Đan dược hiệu cũng chẳng phải mạnh, lần này không phải chống đỡ dược tính, mà là tiến giai đến Luyện Khí tầng hai, cần linh lực càng nhiều, tại tài nguyên đầy đủ dưới tình huống, Giản Nhược Trần tin tưởng lại có một tháng, nàng có thể tiến giai đến Luyện Khí ba tầng.

Tiến giai là một cái hấp dẫn, nàng còn không có suy nghĩ qua tương lai phát triển phương hướng, hiện tại xem ra, là nên suy tính lúc sau.

Đầu tiên, muốn cho mình đổi lại căn phòng lớn.

Giản Nhược Trần khoe miệng có chút co kéo.

Phải có độc lập sân nhỏ, tu luyện tinh thất, có thể thừa nhận được nhất định được pháp thuật —— việc này không khó, nàng có đầy đủ Linh Thạch.

Sau đó thì sao?

Giản Nhược Trần khoe miệng lại co kéo.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Rèn Gang

Giản Nhược Trần không có đổi căn phòng lớn.

Cùng ngày, nàng đến tạp dịch chỗ lại tiếp cái ngoại môn nhiệm vụ, luyện khí đường nhiệm vụ.

Luyện Khí tầng hai tu sĩ tại luyện khí đường có thể làm cái gì đấy? Rèn gang, tinh luyện sơ cấp tinh thiết.

Hàng năm, luyện khí đường đều muốn tiêu hao mấy ngàn cân tinh thiết, mà một cân tinh thiết, cần trăm cân gang rèn mà thành, mà đây trăm cân gang rèn, không có bất kỳ mưu lợi phương pháp, cũng phải cần dùng đại chùy một búa một búa mà gõ đè ép mà thành.

Gang trải qua rèn về sau, trở thành giàu có tạp chất sơ cấp tinh thiết, nếu muốn trở thành chính thức tinh thiết, còn muốn tu sĩ tiến thêm một bước rèn luyện, đem bên trong tạp chất luyện hóa, bình thường, Luyện Khí tầng hai phía trên tu sĩ tiếp đều là sau một loại nhiệm vụ.

Nhưng Giản Nhược Trần là muốn rèn luyện thân thể, đương nhiên tiếp đúng rồi loại thứ nhất rồi.

Giản Nhược Trần vừa tiến vào đến rèn lều, thiếu chút nữa đã bị đập vào mặt sóng nhiệt cùng diếc tai gõ âm thanh đuổi đi ra, tia lửa văng khắp nơi ở bên trong, phải trần trụi đấy, cơ bắp phần mộ lên hai tay giơ lên đại chùy.

"Ài, người không phải Giản đại tiểu thư nha." Chào đón có chút quen mặt, tại đây giống như nóng rực trong còn bảo trì quần áo chỉnh tề, trên mặt cũng không có gặp đồ mờ hôi.

"Ta là Tả Nghị, việc này lều quản sự, Giản đại tiểu thư không biết ta, đối với chúng ta ngoại môn đoán chừng không có không biết Giản đại tiểu thư đây." Tả Nghị cười nói, "Giản đại tiểu thư đây là. . ."

"Tả quản sự, " Giản Nhược Trần chấp chấp tay, "Ta tiếp rên gang nhiệm vụ."

"A, a?" Tả Nghị lấp bắp kinh hãi, con mắt tròn xuống, "Người, người tiếp cái gì nhiệm vụ?"

"Rên tinh thiết." Giản Nhược Trần đưa tới nhiệm vụ của mình Ngọc Phù.

Tả Nghị chần chờ mà tiếp nhận Ngọc Phù, nhìn xem Giản Nhược Trần, lại quay đầu lại nhìn xem lều bên trong mình trần đại hán, nhìn lại một chút Giản Nhược Trần, đầy cái ót khó hiểu, "Giản đại tiểu thư, người không có nói đùa sao."

Giản Nhược Trần cười cười: "Tả quản sự nói đùa."

Tả quản sự há hốc mồm, không biết nói cái gì cho phải.

Lều bên trong tiếng đánh giống như yếu đi chút ít, không ít làm việc đại hán đều hướng cửa ra vào xem ra, Tả quản sự quay đầu lại trừng đi tới, tiếng đánh liên lập tức một lần nữa đình tại nhức óc đứng lên.

Tả Nghị nhớ tới Giản Nhược Trần lúc trước chính là cái kia chặt cây ngân tùng ngoại môn nhiệm vụ, lại nghĩ tới nàng cấp cho chế tác phù bút tài liệu sự tình, mỗi một kiện đều không thể tưởng tượng, liền làm mời đích thủ thế, dẫn Giản Nhược Trần hướng lều gần nhất đi đến.

"Chúng ta nơi đây chẳng qua là thô luyện, phải luyện chế tinh thiết bộ phận thứ nhất, cần đều là Man lực, chính là đem một lớn khối gang đun nóng lên, nung đỏ rồi về sau, nhiều lần đánh, thẳng đến lại cũng không cách nào áp súc về sau, đưa đến kế tiếp lều, lại nung khô chính là cần dùng đến cao hơn ôn Địa Hỏa, thẳng đến trăm cân gang áp súc thành một cân lớn nhỏ."

Tả Nghị nhin không được lại nhìn Giản Nhược Trần liếc, "Giản đại tiểu thư, rèn sắt là một cái việc tốn sức."

Giản Nhược Trần hay vẫn là cười cười, "Nếu là ta xách bất động đại chùy, Tả quản sự, người có điểm nhỏ đại chùy a."

Tả Nghị im lặng, hẳn hoàn toàn không biết nên như thế nào nói nữa.

Tả Nghị tự mình đem Giản Nhược Trần dẫn tới rất sang bên trước lò lửa, đem nguyên bản ở chỗ này rèn sắt tiến đến địa phương khác, thậm chí chung quanh hai cái trước lò lửa mọi người đuổi đi, tại Giản Nhược Trần trước mặt, hẳn chỉ cảm thấy những cái kia chỉ mặc áo ngắn mình trần đại hán rất đúng chướng mắt.

"Ai, Tả quản sự, vị tiên tử này cũng là trở lại rèn sắt hay sao?" Đinh đình đang đang lều bên trong, truyền tới một thô kệch tiếng la.

Rèn sắt tạp âm nháy mắt tập thể dừng lại một cái chớp mắt, chỉ có không kịp dừng lại lẻ tẻ tiếng vang, gần trăm mười đại hán mồ hôi đầm đìa mà đều nhìn sang, kinh ngạc, trêu chọc đất tò mò, cái dạng gì ánh mắt đều có.

"Đi tới đi tới đi tới, đều cho ta động đứng lên, lại dừng lại, hôm nay mỗi người thêm mười cân gang." Tả Nghị trừng trừng mắt hét lớn.

Lập tức, đinh đình đang đang thanh âm một lần nữa vang lên, trong lúc còn có đại hán trêu chọc tiếng la: "Tả quản sự, là người lừa lấy tiên tử

đến cấp người hoàn thành nhiệm vụ? Cần thận tiên tử đem người đánh được té cắt té đái đấy."

Lều trong truyền đến cười vang, Tả Nghị cả giận nói: "Triệu thiết, người hôm nay thêm năm mươi cân gang, nếu đánh không đi ra, một miếng cơm người cũng đừng nghĩ ăn!"

"Tả quản sự, người nếu có thể bị đánh, đừng nói năm mươi cân gang rồi, chính là một trăm cân ta cũng nhận biết!" Hay vẫn là người nọ thanh âm, Giản Nhược Trần nhìn sang, trong ngọn lửa phải một cái sắc mặt ngăm đen hán tử, năm đen nhánh đại chùy hai tay cơ bắp từng khối từng khối cổ lầy, thật giống như trước cái thế giới tập thể hình vận động viên giống như.

"Tiên tử, đánh hăn, người đánh hăn, nhiệm vụ của người chúng ta cho người hoàn thành!" Bên cạnh một cái đồng dạng cường tráng hán tử cũng hô.

"Đúng, đúng, đánh hăn, chúng ta giúp đỡ tiên tử hoàn thành nhiệm vụ!"

Tiếng gào, tiếng cười to, rèn sắt thanh âm vang vọng một mảnh.

Tả Nghị lắc đầu, trên mặt lại không có tức giận biểu lộ, nhìn Giản Nhược Trần không thể làm gì nói: "Giản đại tiểu thư, bọn họ suốt ngày rèn sắt, không hiểu quy củ, chúng ta nơi đây chưa từng có qua nữ tu tới đây."

Giản Nhược Trần thu về ánh mắt, cười nói: "Là ta nhiệm vụ này tiếp được mạo muội, cho Tả quản sự thêm phiền toái."

Đang nói, đã chạy tới một đại hán, trên vai khiêng ba cái thiết chùy, hướng dưới mặt đất quăng ra, "Tả quản sự, người xem ta nhiều có nhãn lực cách nhìn, ta cho vị tiên tử này làm trợ thủ tốt rồi."

"Cút!" Tả Nghị làm bộ muốn đá, đại hán kia "Ai ôi!!!" Một tiếng bỏ chạy, chạy hai bước quay đầu lại nói: "Tả quản sự người muốn mình làm trợ thủ chứ a! Mọi người có mắt phúc rồi, Tả quản sự muốn đích thân rèn sắt rồi!"

Tả Nghị cũng không phải thật muốn đá —— hẳn một người tu sĩ, một cước này nếu đá đi tới, đại hán kia lập tức muốn mất mạng —— hẳn chỉ làm cái bộ dạng giơ lên nhắc chân, cường chế di dời này, nghe đoàn người lại bắt đầu đi theo ồn ào, dở khóc dở cười mà lắc đầu.

"Giản đại tiểu thư, người chớ để ý a, những người này suốt ngày mà lần lượt mệt mỏi, nếu cũng không có vui cười a, liền khổ chết rồi."

Giản Nhược Trần nhìn Tả Nghị cùng phàm nhân tạp dịch ở chung, nghe nữa rồi hẳn lời này, trong nội tâm đối với Tả Nghị cũng bay lên hảo cảm, nàng gặp còn nhiều mà tu sĩ đối với phàm nhân khinh bỉ, lần đầu nhìn thấy có tu sĩ có thể cùng phàm nhân ở chung như thế hòa hợp.

"Làm sao lại như vậy? Nơi đây để cho ta cảm thấy có nhân khí." Giản Nhược Trần nói.

"Ta cũng như vậy cảm thấy." Tả Nghị cười rộ lên, là chân chính vui vẻ mà cười, "Giản đại tiểu thư, ta liền làm cho người trợ thủ rồi."

Tả Nghị nói qua đem trường bào phía trước vung lên trở lại dịch tại trên đai lưng, đem tay áo cũng kéo lên, Giản Nhược Trần cũng đi theo vén tay áo lên, tiếp theo mang theo nhỏ nhất số cái búa ánh chừng.

Tả Nghị cầm lấy một căn bản thật dài cặp gắp than tử, trong hỏa lò nhặt lên một khối bất quy tắc đấy, bóng đá lớn nhỏ gang, đây gang đã bị cháy sạch đỏ bừng, giống như muốn bốc cháy lên giống như, bị đặt ở rèn trên đài, Tả Nghị dùng cặp gắp than tử cố định trụ.

Giản Nhược Trần buông cái búa, có chút hoạt động hạ thân thể, hai tay dùng sức mà kéo thân dưới, lại xoay người cầm lên thiết chùy.

Đinh đinh đang đang rèn âm thanh bỗng nhiên yếu đi chút ít, Giản Nhược Trần vùng rồi thiết chùy, hung hăng một đập.

"Đ...A...N...G...G!"

"Tốt!"

Tia lửa văng khắp nơi cùng trầm trồ khen ngợi âm thanh, Giản Nhược Trần hai tay vững vàng mà nắm thiết chùy.

"Đúng vậy, không có rời tay, còn có thể trở lại không?" Tả Nghị khen câu, cặp gắp than vững vàng mà kẹp lấy gang, trên tay khê động không hề động.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Đệ Nhất Thiên

Với Tả Nghị nhãn lực, tự nhiên có thể nhìn ra Giản Nhược Trần đây một búa phải thật sự đấy, tất cả đều là lực lượng của thân thể, như vậy chấn động phía dưới, Giản Nhược Trần hai tay hẳn là run lên rồi, nhưng vẫn là chăm chú mà cầm chặt thiết chùy, phần này lực đạo rất làm cho người ta giật mình.

Nhớ tới Giản Nhược Trần lúc trước chặt cây ngân tùng, hẳn giật mình đã hiểu Giản Nhược Trần dụng ý, ánh mắt không khỏi liền minh lãng.

"Lại đến! Lại đến!"

"Tiên tử uy vũ!"

"Có đem khí lực a!"

"Tả quân sự, người cũng tới một búa a!"

Lều bọn đại hán loạn kêu lên. Giản Nhược Trần hai tay bị thiết chùy phản chấn được có chút run lên, lập tức vận khởi linh lực, cơ bắp đã nhận được ân cần săn sóc, bủn rủn run lên cảm giác lập tức liền biến mất rồi, hai tay vừa dùng lực, lần nữa cầm lên rồi thiết chùy, liếc mắt nhìn đỏ lên gang, đây một búa hầu như không để cho gang xuất hiện biến hóa.

Không có để ý bọn đại hán gọi bậy, Giản Nhược Trần gật đầu nói:
"Còn có thể."

Dưới chân có chút sai bước, điều chỉnh sau tư thế, hít sâu một hơi, lần nữa vùng thiết chùy.

Rèn sắt chuyện này, cùng với chặt cây ngân tùng giống nhau đều là việc tốn sức, nhưng cũng không phải là một điểm kỹ xảo đều không có, Giản Nhược Trần mục đích là mượn rèn sắt trở lại rèn luyện thân thể, lại một lần nữa vùng thiết chùy, trong nội tâm nàng đã có mấy, lúc này đây dùng tới rồi toàn thân lực lượng —— chân, eo, phía sau lưng, vai, cánh tay, hoàn toàn không tiếc khí lực.

"Đ...A...N...G...G!" Lại là một búa rơi xuống, nàng thuận thế khẽ hấp nổi giận, linh lực đầu một chuyển, lại lần nữa giơ tay lên cánh tay.

Đầu ba cái, hai cánh tay của nàng cơ bắp sẽ bị chấn động rời rạc rời giống như, cũng may, mỗi một lần thiết chùy rơi xuống về sau, nàng cũng có thể ngăn ngủi mà dùng linh lực ân cần săn sóc sau cơ bắp, khôi phục hai tay lực lượng.

Thì cứ như vậy, nàng cũng chỉ là vùng mạnh rồi bẫy xuống, liền dừng lại, nhìn xem có chút đẹp hơi có chút điểm còn lửa đỏ gang, buông ra thiết chùy nói: "Ta muốn nghỉ một lát."

Tả Nghị buông cặp gập than ân cần mà nói: "Như thế nào đây?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "So với mong muốn muốn tốt, đây gang muốn nện bao nhiêu xuống, mới có thể hoàn thành bước đầu tiên?"

"Đây cũng không có nhân số qua, ta chỗ này tạp dịch, ước chừng ba đến năm ngày, có thể rèn luyện ra như vậy một khối gang, dựa theo người vừa rồi lực lượng, nếu như liên tục, cũng muốn bảy tám ngày a." Tả Nghị nói.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, đợi thân thể khôi phục bình thường, sẽ thấy vùng rồi thiết chùy.

Cùng lúc ban đầu trâu chọc trái lại, Giản Nhược Trần thật sự rèn luyện lên gang về sau, lều bên trong liền cũng không có xuất hiện rèn sắt bên ngoài thanh âm, ngoại trừ thỉnh thoảng chạy tới trên người ánh mắt, ngay cả Tả Nghị đều không nói thêm nữa.

Giản Nhược Trần mỗi nện bảy xuống, nhất định muốn nghỉ ngơi một hồi, bởi vì có linh lực ân cần săn sóc, có thể rất nhanh tiêu trừ thân thể mệt nhọc, cho nên vừa lên buổi trưa, nàng kiên trì được cũng không phí khí lực, nhanh đến buổi trưa, lều bên trong đình đình đang thanh âm đều dừng lại.

Tả Nghị đem gang vút nữa trở lại trong lò lửa, đối với Giản Nhược Trần nói: "Giữa trưa chúng ta có một cái canh giờ nghỉ ngơi."

Giản Nhược Trần liền gật đầu nói: "Tả quản sự có khả năng mở nơi đây chứ ta mời người đến nhà ăn ăn bữa cơm."

Tả Nghị liền cười nói: "Tốt, ta biết rõ Giản đại tiểu thư có dư, Giản đại tiểu thư nếu là mỗi ngày đều mời ta ăn linh thực, ta liền mỗi ngày đều cho Giản đại tiểu thư làm trợ thủ."

"Tiên tử, người muốn đoạt cơm của chúng ta bát a!" Rất xa, lại là cái kia Triệu thiết hô.

"Triệu thiết, người không cần lo lắng, tiên tử muốn cướp, cũng là Tả quản sự bát cơm." Có phụ họa nói.

"YAA.A.A.., Tả quản sự, người nguy hiểm a, về sau chỉ có thể cho tiên tử làm trợ thủ rồi."

"Về sau Tả quản sự rèn sắt, ta cho Tả quản sự làm trợ thủ."

Các phàm nhân một bên cười vang lấy, một bên nhìn xem bên này hướng đại môn lách vào đi tới.

Giản Nhược Trần cười khuôn đúc cười dạng mà liếc mắt nhìn, cũng không để ý, đối với Tả Nghị nói: "Bọn họ không sợ người a."

"Sợ cái gì? Không cần sợ ta, cho ta làm việc có thể, " Tả Nghị vô tình nói, "Bất quá bọn hăn nói cũng đúng thật sự đấy, Giản đại tiểu thư không phải trở lại vui đùa một chút hay sao?"

Giản Nhược Trần khoan khoái dưới cánh tay nói: "Đây có cái gì tốt đùa."

Hai người cuối cùng ra lều, đây người khô nóng lập tức liền biến mất rồi, liền phóng hạ vạt áo cùng tay áo, Giản Nhược Trần ra một thân đầm mồ hôi cũng không thoải mái, tiện tay lấy ra hút bụi phù ném tại trên người mình, Tả Nghị trên người đến phải nhẹ nhàng khoan khoái, khoát tay cự tuyệt Giản Nhược Trần quét bụi phù.

"Ta không đi nhà ăn, Giản đại tiểu thư nếu là nhìn ta đây trợ thủ làm được vất vả, xin mời ta một hồi phong phú đấy."

Tả Nghị đây cá nhân tu vi tuy rằng cao hơn Giản Nhược Trần nhiều cái cấp độ, lại một chút kiêu ngạo đều không có, hăn và những người phạm tục kia nói giỡn đã quen đấy, trong miệng nói qua muốn Giản Nhược Trần mời khách, lại đem Giản Nhược Trần dẫn tới hăn nhà ăn nhỏ bên trong, tự nhiên có tôi tớ đem chuẩn bị cho tốt linh thực bưng lên.

Những thứ này lại là dựa theo Giản Nhược Trần tu vi chuẩn bị, làm được còn rất là tinh tế, Giản Nhược Trần cũng chỉ tại Diệp Phi chỗ đó ném qua một lần cùng loại phong phú đồ ăn, lập tức cũng không khách khí.

Bên trên cái thế giới nàng sớm đã thành thói quen bị cung phụng nghênh đón, hành vi cử chỉ trong không khỏi liền yên tâm thoải mái mà hưởng thụ, rồi lại nhớ rõ Tả Nghị chỗ tốt, liền một bên tán gẫu, một bên liền thói quen mà suy nghĩ, đều muốn cho Tả Nghị bên này cũng mang tốt hơn chỗ, chẳng qua là nhất thời còn không thể tưởng được.

Tả Nghị đây nhưng là thiện nói, đầu nhặt chút ít tu sĩ lúc giữa chuyện thú vị, Giản Nhược Trần tại tu tiên trong thế giới chính là Tiểu Bạch một quả, tự nhiên là nghe được mùi ngon.

"Đúng rồi Giản đại tiểu thư nghe nói qua tự vấn lương tâm ảo cảnh a, tháng sau, tự vấn lương tâm ảo cảnh muốn mở ra." Tả Nghị nhắc tới tự vấn lương tâm ảo cảnh, cho đã mắt con người đều là hướng tới, "Ta nếu có thể Trúc Cơ về sau đi qua một lần, liền thỏa mãn."

Giản Nhược Trần theo Tả Nghị mà nói hỏi, "Tự vấn lương tâm ảo cảnh? Rất khó tiến vào chứ "

"Há lại chỉ có từng đó phải khó, tuy rằng mỗi mười năm liền mở ra một lần, thế nhưng là cho đến chúng ta tông môn liền mười cái danh ngạch, ài, ta khó, Giản đại tiểu thư không khó a, bất quá người cũng không nóng nảy, người mới Luyện Khí tầng hai, trong vòng mười năm, như thế nào cũng sẽ không liền Kết Đan rồi."

Tả Nghị cười ha hả, liền đem biết rõ đây về ảo cảnh sự tình nói, Giản Nhược Trần chăm chú nghe xong, trong nội tâm càng phát ra nhận Tả Nghị nhân tình.

Bữa cơm này rút cuộc là Tả Nghị xin đẩy, dùng hẳn mà nói nói, tại hẳn một mẫu ba phần trên mặt đất, tự nhiên muốn cố gắng hết sức chủ nhân chỉ thích hợp, sau khi ăn xong, Tả Nghị thuận miệng Giản Nhược Trần tự tiện, Giản Nhược Trần vô sự, liền lại quay lại đến lều.

Giữa trưa, lều bên trong một bóng người cũng không có, ngoại trừ không nóng chính là yên tĩnh, Giản Nhược Trần quay lại đến trên mình buổi trưa rèn sắt địa phương, cầm cặp gắp than tử nhặt ra cháy sạch hồng sáng sáng gang, liền cầm thiết chùy.

Không có trợ thủ cố định gang, cũng không thêm để ý, trải qua một buổi sáng, trên tay nàng đã có chính xác, thiết chùy rơi xuống lực đạo hung

ác mà lại ổn, gang tại thiết chùy sau không chút sút mẻ.

Không có Tả Nghị ở bên cạnh, nàng càng phóng được mở, đầu một hai cái thậm chí không cần linh lực ân cần săn sóc cơ bắp, hay vẫn là mỗi bảy sau liền tu chỉnh một lát, đợi cho lều buổi chiều bắt đầu bắt đầu làm việc thời điểm, nàng một người đã vung mạnh rồi ít nửa canh giờ thiết chùy rồi.

Buổi chiều Tả Nghị không có đến, lều ngược lại an tĩnh, chỉ có đình tai nhức óc rền sắt thanh âm, tất cả nói giỡn toàn bộ đình chỉ, một cái hơi chút gầy yếu chút ít thiếu niên đã chạy tới cho Giản Nhược Trần làm trợ thủ, dùng cặp gắp than tử cố định lấy gang, đợi độ ấm thấp xuống vút nữa đến hỏa lực đun nóng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Câu Thông

Gang đun nóng thời điểm, Giản Nhược Trần cũng liền nghỉ ngơi nhiều rồi một hồi, đối với chính mình ở cái địa phương này cùng một đám mình trần đại hán cùng một chỗ vùng mạnh chùy cũng có chút mới lạ, nếu là ba năm lúc trước có người nói nàng phải làm như vậy, nàng là nửa phần cũng không chịu tin tưởng.

Nếu thật là rèn luyện thân thể, bên trên cái thể giới trong nàng có tiên tiến nhất phòng tập thể thao, phân phối đúng rồi cực kỳ có kinh nghiệm tập thể hình huấn luyện viên, có thể ở chỗ này, lại muốn dựa vào rèn sắt trở lại rèn luyện thân thể.

Ngày hôm nay làm việc cực nhọc trên thực tế là khổ không thể tả đây, Giản Nhược Trần không có quá nhiều để trong lòng những cái kia đánh thiết hán tử ánh mắt, tại cảm thấy không kiên trì nổi thời điểm, quyết đoán buông xuống thiết chùy.

Dù là Giản Nhược Trần tại cuối cùng một đoạn thời gian gấp rút rồi đối với thân thể ân cần săn sóc, buông thiết chùy thời điểm, hai tay cũng nhịn không được phát run.

Hành vi của nàng ở đẳng kia chút ít đánh thiết hán tử trong mắt không giống phải quái dị, thân là tu sĩ, lại là tiên tử, không hảo hảo tu luyện, đã chạy tới vùng mạnh thiết chùy, quả thực không thể tưởng tượng nổi, chỉ cho là Giản Nhược Trần tại rèn sắt trong quá trình cũng dùng tới rồi tiên pháp, đang tại Giản Nhược Trần mặt không dám ngôn ngữ, tại Giản Nhược Trần sau khi rời khỏi liền đều nghị luận đứng lên.

Tả Nghị nhưng là tại một buổi sáng về sau sẽ hiểu Giản Nhược Trần dụng ý.

Tôi Thế đối với tu sĩ cũng không xa lạ gì, nhưng hầu như không có tu sĩ chịu tu tập đấy.

Chỉ cần linh lực tu vi lên rồi, từ có thể bài sơn đảo hải, cũng có thể khởi động phòng ngự vòng bảo hộ, còn muốn mạnh mẽ như vậy lực lượng cơ thể làm cái gì? Không nói đến còn muốn vất vả rèn luyện thân thể, vậy cùng với cường độ, không phải nói có nghị lực có thể hoàn thành.

Thật sự là mặc dù kiên trì, cũng khó có thể chứng kiến có thể cùng linh lực tu vi sánh vai địa phương, ngược lại là lãng phí tốt thời gian.

Cho nên, Tả Nghị tại cơm trưa về sau, đem Giản Nhược Trần cho tới trưa cử động từ đầu tới đuôi nhớ lại một lần, cũng không biết Giản Nhược Trần một cái nữ tu, tại sao liền nổi lên Tôi Thế tâm tư, tại về sau nghe xong Giản Nhược Trần buổi chiều cách làm về sau, càng là trợn mắt há hốc mồm.

Không có đợi đến lúc lều buổi chiều tan tằm thời gian, Giản Nhược Trần rời đi rồi lều, nhưng mới ra lều đại môn, liền có một cái thăm dò mà vang dội thanh âm từ phía sau truyền đến.

"Tiên tử!"

Giản Nhược Trần dừng bước, quay đầu lại chứng kiến một cái đứng phía sau đứng thẳng một người đầu tròn nhỏ hỏ, ánh sáng trên da đầu phải lều lửa nóng cùng làm việc tay chân giày vò đi ra to như hạt đậu mồ hôi, đang theo hai gò má nước chảy tựa như nằm xuống, một đôi đôi mắt đen láy nóng bỏng mà rơi vào Giản Nhược Trần trên người.

"Tiên tử!" Thanh âm của hắn nóng bỏng mà vang dội, mang theo hâm mộ, "Ngày mai để cho ta cho tiên tử làm trợ thủ."

Giản Nhược Trần sợ run lên, trong nháy mắt cũng cảm giác ra việc này đầu trục nhỏ hóa đối với tâm tư của nàng, gặp đây nhỏ hóa cũng chính là mười tám mười chín tuổi bộ dạng, ở thế giới trước, như vậy niên kỷ đúng là tốt nhất dẫn dắt thời điểm.

Mặc dù là phạm nhân, Giản Nhược Trần trong nội tâm trên thực tế cũng không cảm thấy phạm nhân có gì tệ hại, nàng đối với nhỏ hóa gật gật đầu: "Tốt, người tên là gì."

"Ta không có tên, tất cả mọi người bảo ta A Lực." Nhỏ hóa đạt được Giản Nhược Trần đáp ứng, nhếch môi nở nụ cười, lộ ra răng trắng như tuyết.

"A Lực, sáng mai, người cho ta làm trợ thủ." Giản Nhược Trần lại gật đầu, quay người ly khai.

Giản Nhược Trần rất nhanh đem A Lực quên mất, nàng hiện tại khát vọng đúng rồi tắm nước nóng, hảo hảo chậm rãi sau một nhọc cơ bắp, đáng tiếc, coi như là trở lại chỗ ở, cũng chỉ có quét bụi phù.

Trở lại chỗ ở ngồi xếp bằng tu luyện lúc trước, Giản Nhược Trần suy nghĩ sẽ Văn Tâm huyền trận, nàng là trăm phần trăm muốn tự nghiệm thấy ở dưới, chẳng qua là còn tìm không thấy tự nghiệm thấy phương pháp.

Bởi vì cơ bắp mệt nhọc, một đêm này tu luyện Giản Nhược Trần toàn bộ hấp thu Linh Thạch, Thiên Minh về sau liền sáng khoái tinh thần, tại nhà ăn ăn bữa sáng, làm lại lần nữa đến luyện khí đường, quả nhiên A Lực sớm sẽ chờ tại một ngày trước Giản Nhược Trần rèn sắt trước lò lửa, bếp lò thiêu đốt được cực vượng.

Một ngày trước vậy khối gang cháy sạch đỏ bừng, A Lực nhìn xem Giản Nhược Trần con mắt lóe sáng Tinh Tinh đấy, bên trong là không thêm che giấu sùng bái, lại để cho Giản Nhược Trần có chút dở khóc dở cười, nàng có thể chưa từng có nghĩ tới muốn cho mình tìm người hâm mộ.

Cũng may vung mạnh lên thiết chùy, Giản Nhược Trần liền đem A Lực ánh mắt không để ý đến.

Ban ngày rèn sắt, buổi tối tu luyện, ba ngày sau đó, dù là Giản Nhược Trần không thiếu nghị lực, cũng có chút ăn không tiêu.

Tôi Thế, không thể cũng nên dùng linh lực chải vuốt cơ bắp, tại đệ nhất thiên thích ứng về sau, Giản Nhược Trần cũng chỉ có tại lúc nghỉ ngơi, mới có thể vận chuyển linh lực, không thể tránh khỏi, thân thể liền không chịu nổi cao cường như vậy tốc độ làm việc tay chân.

Nếu là ở thế giới trước, như vậy rèn luyện về sau, chính là muốn nước ấm ngâm chậm rãi, sau đó mát xa, hoặc là được vật mát xa, nhưng mà ở chỗ này, hai điểm này đều không chuẩn bị, mà linh lực cũng quả thật có thể chậm rãi cơ bắp toan trưởng, nhưng đối với tiếp tục Tôi Thế mà nói, cũng không chỗ tốt.

Không phải nói linh lực lưu chuyển ảnh hưởng cơ bắp rèn luyện, mà là đang trên tâm lý sẽ đối với Tôi Thế rèn luyện sinh ra áp lực, dù sao, tiêu hao đồng dạng thời gian, tu vi gia tăng cực kỳ rõ ràng, mà Tôi Thế, ngoại trừ mang đến thân thể mệt mỏi cùng buồn tẻ vô vị cảm giác, thời gian ngắn nhìn không ra hiệu quả.

Đêm nay trở lại chỗ ở thời điểm, lại đang cửa ra vào thấy được đợi chờ Lạc Phàm, dựa theo tiến vào Thiên Đạo Tông về sau gặp mặt số lần, gần nhất Lạc Phàm đến xem như quá nhiều lần rồi.

"Người bây giờ không thiếu Linh Thạch, nên thay chỗ ở." Tiến vào căn phòng nhỏ về sau, Lạc Phàm nói.

"Trở về cũng là tu luyện, có một ngòi xuống địa phương là đủ rồi." Giản Nhược Trần có chút mệt mỏi mà ngòi xuống, việc này mệt mỏi không chỉ có là thân thể đấy, còn có tâm lý đấy.

"Người. . . Trước kia cũng như vậy tiết kiệm?" Lạc Phàm ngồi ở trong phòng duy nhất trên mặt ghế nói, rất khó tưởng tượng, đã từng như vậy địa vị cùng tài phú, sẽ có như thế tiết kiệm thời điểm.

"Địa vị cùng vật chất hưởng thụ bình thường đều là bình quân đấy, tại Thiên Đạo Tông, không phải có Linh Thạch có thể muốn làm gì thì làm đấy."

Lạc Phàm đồng ý gật đầu, "Người từ Luyện Khí một tầng tiến giai đến Luyện Khí tầng hai tốc độ, cùng ta lúc trước hầu như giống nhau, cho nên, người cũng không phải là bọn hăn trong miệng phế Linh căn a."

"Là như thế nào, không là như thế nào?" Giản Nhược Trần không quá để ý nói, trong nội tâm lại nghĩ đến, thực nên đổi lại chỗ ở, ít nhất cũng phải độc môn độc viện, có một phòng tắm, buổi tối lúc trở lại tắm một cái, lại từ phàm nhân chỗ đó chọn cái sẽ mát xa đấy, sẽ không, cũng có thể giao cho nàng.

"Nội môn, luôn luôn ngoại môn không có Linh Đan." Lạc Phàm ngón tay tại mặt bàn nhẹ gõ hai cái, "Người biết ta là Chương môn đệ tử thân truyền."

Đây lời nói được rất là mật mờ, nhưng Giản Nhược Trần nghe hiểu rồi, Lạc Phàm đây là tới làm thuyết khách đấy, thực sự không phải là cho Chương môn làm thuyết khách, nàng việc này ngũ linh căn tư chất, tuy nói ngắn hạn tu vi tiến giai rất nhanh, nhưng còn chưa đủ để với bị Chương môn ưu ái, cái kia chính là Đại công tử rồi.

"Ngoại môn tạm thời cũng rất tốt, về phần tu vi, tăng lên thật đúng là lại không mau được rồi." Giản Nhược Trần trực tiếp cự tuyệt.

Tu luyện phương pháp, nàng tự thành một bộ, mặc dù là có không hiểu, còn có truyền công đệ tử, còn có tiền nhân tu luyện tâm đắc; Linh

Thạch, nàng mình có thể kiếm được, vật này, chẳng những là hiện tại, tương lai cũng sẽ không thiếu;

Muốn nói địa vị, nàng thật muốn mà nói, bồi dưỡng Diệp thiếu gia trở thành Trịnh quốc hoàng thất Hoàng, bề ngoài giống như so với dốc sức Thiên Đạo Tông tông chủ muốn có lợi hơn nhiều, bởi vậy, không cần phải cho Đại công tử làm thiệp phục thấp.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Phòng Ngừa Chu Đáo

"Có thể người bây giờ, vốn là thể hiện rồi kinh thương ý nghĩ, lại bỗng nhiên giống như trở thành tu luyện thiên tài, hiện tại vừa muốn Tôi Thế, Giảm đại tiểu thư, người đã đem chính mình gác ở trên đồng lửa rồi." Lạc Phàm cau mày nói.

"Ta một cái Luyện Khí tầng hai nhỏ tu sĩ? Không đến mức a." Giảm Nhược Trần không cho là đúng nói.

"Hiện tại khả năng không đến mức, có thể người thực còn muốn hai ba năm lại tiến giai Luyện Khí ba tầng?" Lạc Phàm không khách khí nói, "Không phải nói bởi vì người dựa vào Linh Thạch tu luyện, bình thường ngũ linh căn tu sĩ, coi như là cả ngày lẫn đêm càng không ngừng hấp thu Linh Thạch, cũng muốn một năm nửa năm mới có thể tiến giai."

Giảm Nhược Trần biết rõ lời này đương nhiên không giả, nàng cũng đương nhiên sẽ không kéo lâu như vậy tu vi mới thăng một ít tầng, nhưng một cái Thiên Đạo Tông Đại công tử, nàng còn thật không có để vào mắt.

Trầm ngâm một hồi, nàng bỗng nhiên cười cười, nụ cười này rơi vào Lạc Phàm trong mắt, phảng phất như là tà mị tím khốc điên cuồng, một cái nhãn hiệu tiêu chuẩn chuẩn Tổng giám đốc sự suy thoái cười.

"Lạc sư thúc, người đối với này thiên đạo tông tông chủ vị, có thể có hứng thú?" Mà đây ngôn từ, càng thêm càn rỡ.

Lạc Phàm trợn mắt hốc mồm sẽ, mới nói: "Hả?"

Giản Nhược Trần khoe miệng câu dẫn ra được càng phát ra mị hoặc, "Không muốn làm cục trưởng, không phải tốt cảnh sát."

Lạc Phàm ngậy ra một lúc, neho mắt lấy Giản Nhược Trần: "Mục tiêu này, quá xa lớn hơn." Ngón tay không khỏi lại đang trên mặt bàn nhẹ khẫu trừ hai cái, "Giản đại tiểu thư, tu sĩ thế giới cùng phàm nhân là giống nhau, tư chất, bồi cảnh, quan hệ, tiền tài, thiếu một thứ cũng không được."

"Cái kia chính là có hứng thú, " Giản Nhược Trần lộ ra so với Lạc Phàm còn muốn hứng thú dạt dào, "Tiền tài, cũng chính là Linh Thạch, việc này sẽ không thiếu; tư chất, người đã có đủ rồi, bồi cảnh nha, đệ tử thân truyền của tông chủ, cũng vậy là đủ rồi; về phần quan hệ. . ."

Giản Nhược Trần đầu thoáng dừng lại xuống, liền nói tiếp: "Đây là một cái thời gian dài quá trình, người chung quy cũng muốn tiến giai đến Kết Đan hậu kỳ, ân, hay vẫn là Nguyên Anh kỳ tốt, thiếu Linh Thạch không?"

Nói qua Giản Nhược Trần từ trong lòng ngực xuất ra túi trữ vật, lại từ trong xuất ra hai cái túi gấm, mỉm cười nói: "Ta đây gọi quặng chi với lý, báo chi với đào; tích thủy chi ân, suối tuôn tương báo, những thứ này coi như là lợi tức, Lạc sư thúc lấy trước lấy dùng, quan hệ nha, chậm rãi kinh doanh."

Lạc Phàm bốn ý là tới cho Giản Nhược Trần đề tỉnh một câu, đây tình mới điểm một chút, Giản Nhược Trần mà bắt đầu phát tán tư duy, tiếp theo liền triển khai Linh Thạch thế công, mà hấn trước trước sau sau cho Giản Nhược Trần đấy, Linh Thạch tăng thêm túi trữ vật tăng thêm Linh Đan, cũng không đáng hai mươi hạ phẩm linh thạch, Giản Nhược Trần đây vừa ra tay, chính là gấp trăm lần.

Thật sự là tài đại khí thô, quả thực quá Giản đại tổng tài rồi, Lạc Phàm cầm lấy hai cái tràn đầy Linh Thạch túi gấm, như có điều suy nghĩ mà nhìn

Giản Nhược Trần.

"Như thế nào?" Giản Nhược Trần chọn sau lông mi.

"Người Linh Thạch quay vòng qua được trở lại?" Lạc Phàm tuy rằng không biết Giản Nhược Trần cụ thể thao tác, nhưng cũng biết còn có tài chính hấp lại loại này thuyết pháp, hơn nửa tháng thời gian, Giản Nhược Trần thu chi không có khả năng cân bằng.

"Khá tốt, người biết ta am hiểu việc này." Giản Nhược Trần không sao cả nói, "Người tới đây một chuyến, không phải là vì những thứ này không mặn không nhạt sự tình a."

Lạc Phàm ngón tay ngoắc một cái túi gấm, nhoáng một cái liền thu được trong túi trữ vật, có thể trên tay lại lẳng không hơn nhiều một kiện đen nhánh đồ vật, Giản Nhược Trần không đếm xỉa tới nhìn thoáng qua, con mắt lập tức liền đứng...mà bắt đầu.

Đây thật là chưa từng ăn thịt heo cũng đã gặp heo chạy, chỉ cần từ bên trên cái thế giới tới, không có không biết thứ này đấy.

"Người. . ." Giản Nhược Trần con mắt dựng lên một cái chớp mắt, khóe mắt liền có chút híp xuống, rất lâu lúc trước một màn bỗng nhiên liền xuất hiện ở trước mắt, từng tại Lâm An thành bên trong, Lạc Phàm tại tiêu cực trước vòng rất lâu, lại cùng tiêu sư hàn huyền rất lâu.

"Chơi đùa chưa?" Lạc Phàm ngón tay ôm lấy súng ngắn cò súng, một bên khóe miệng nhếch lên, hơi có vẻ đắc ý.

Giản Nhược Trần híp mắt nhìn xem Lạc Phàm trên ngón tay súng ngắn, lại nhìn một cái Lạc Phàm, chậm rãi gật gật đầu, "Tự nhiên."

Lạc Phàm ngón tay nhất câu, súng ngắn liền hướng Giản Nhược Trần bay tới, Giản Nhược Trần thò tay bắt lấy, trên tay ước lượng, gợn gàng mà

vài cái liền đem súng lục phân giải rồi, tiếp theo lại còn nguyên mà tổ hợp lại.

Lạc Phàm huýt sáo, tỏ vẻ tán thưởng, nói tiếp: "Giản đại tổng tài, còn có cái gì là người không biết?"

Giản Nhược Trần đem tổ hợp tốt súng ngăn lại mở ra, đem hộp đạn cùng đạn lồng ngực bộ phận nhìn kỹ một chút, tiếp theo như có điều suy nghĩ mà nhìn Lạc Phàm, "Xem ra, chí hướng của người không phải Thiên Đạo Tông."

"Còn thật không có cân nhắc nhiều như vậy, người biết ta đối với súng ống rất quen thuộc đấy, vật này bên trong nếu là khắc rồi trận pháp, viên đạn cũng nếu là có rồi trận pháp. . ." Lạc Phàm dáng tươi cười mang theo chút ít tà khí.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, đem súng lục ném trở lại Lạc Phàm trong tay, trầm tư xuống, "Vật này chỉ cần bị tháo dỡ rồi, có thể phỏng chế."

"Ta cũng cân nhắc đến chút này, không chỉ có là tháo dỡ, còn muốn phòng ngừa thần thức dòm ngó, ta luyện khí còn có thể, trận pháp thứ này, chỉ số thông minh phải cứng rắn tổn thương." Lạc Phàm lắc đầu.

Giản Nhược Trần bị chọc cười, "Người cảnh sát mạng, chỉ số thông minh hay vẫn là cứng rắn tổn thương?"

"Không phải cứng rắn tổn thương, sẽ chạy đến cái chỗ này?" Lạc Phàm nhíu mày nói, "Ta đã chịu qua một thương rồi, không muốn ở cái thế giới này cũng lần lượt một thương, vẫn bị chính mình phát minh đồ vật."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, rất là thông cảm, trong đầu tuôn ra nhiều cái tưởng tượng, thần sắc cũng tùy theo có chút cải biến.

"Tháng sau ta muốn đi ra ngoài đến Hoàng Thành đi tới, Vấn Tâm huyền trận muốn mở ra, " Lạc Phàm đứng lên, "Ta không muốn đánh Thiên Đạo Tông chủ ý, cái đồ chơi này tạm thời ta không muốn qua tay."

Lạc Phàm mỗi một lần đã đến, đều mang đến một phần kinh hỉ, nhưng lần này kinh hỉ, không khỏi Giản Nhược Trần không nghĩ sâu xa.

Lạc Phàm sẽ không vô duyên vô cớ liền đem bên trên cái thế giới vũ khí nóng đem đến cái thế giới này đây, cái kia chính là, trước mắt chứng kiến bình tĩnh, rất nhanh muốn bị đánh vỡ.

Nàng ở vào Thiên Đạo Tông tầng dưới chót, nhìn không tới đại cục, nhưng Lạc Phàm khác nhau, chỗ hấn ở lại để cho hấn có thể đạt được đầy đủ tin tức, mà Lạc Phàm đã từng được qua huấn luyện, chính là đem rất nhỏ tin tức tổng hợp lại tại sàng lọc tuyển chọn ra hữu dụng, từ trong đối với đã phát sinh đấy, hoặc là sắp sửa chuyện phát sinh vật tiến hành phán đoán.

Thêm nữa thời điểm, loại này phán đoán bị kêu là trực giác.

Giản Nhược Trần, am hiểu hơn đúng rồi quy hoạch, hơn nữa căn cứ mới tin tức tùy thời điều chỉnh kế hoạch, nàng vốn cũng không có rõ ràng mục đích, ước nguyện ban đầu, cũng chỉ đều muốn kiếm lấy tu luyện Linh Thạch, nhưng Lạc Phàm luyện chế súng ngắn làm cho nàng nghĩ được một tia nguy cơ.

Đã từng thân ở địa vị cao, làm cho nàng tinh tường ý thức được, nguy cơ sở dĩ trở thành nguy cơ, cũng là bởi vì không có chuẩn bị, phòng ngừa chu đáo mới phải Tuyên Cổ không thay đổi đạo lý.

Giản Nhược Trần cải biến sắp xếp của nàng.

Buổi sáng, nàng vẫn đang dựa vào rèn sắt rèn luyện thân thể, giữa trưa trở lại Hà Vũ Xuân tiểu viện, hiểu được sau các hạng tiến độ, Hà Vũ Xuân

mấy trong tay người điểm cống hiến cũng đã khô kiệt, nàng lại đến Chu Tước đường, cùng Diệp quân gia hàn huyên sẽ, lại cho mượn một số điểm cống hiến, buổi chiều trở lại luyện khí đường thời điểm, nàng thuê rồi một cái luyện khí phòng.

Pháp thuật, ngoại trừ Khống Hỏa Thuật, Giảm Nhược Trần một mực phải lý luận suông, hiện tại, nàng muốn bắt đầu thực chiến luyện tập.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Luyện Tập Pháp Thuật

Bất luận là luyện đan hay vẫn là luyện khí, chế phù, đều có chuyên môn tinh thất, những thứ này tinh thất tu kiến được cực kỳ chắc chắn, bốn vách tường còn bố có trận pháp, ít có người sẽ bởi vì luyện chế thất bại dẫn phát bạo tạc nổ tung hủy gian phòng, cho nên, Giản Nhược Trần cho thuê rồi như vậy tinh thất trở lại luyện tập pháp thuật.

Đây, đối với tu sĩ mà nói có chút xa xỉ, bất quá Giản Nhược Trần hành vi bất thường cũng có tiếng, cho nên Tả Nghị cái gì cũng không có hỏi, thống thống khoái khoái mà an bài một gian tinh thất, ngược lại là a lý bởi vì đã mất đi cho Giản Nhược Trần làm cả buổi trợ thủ cơ hội, rất là uế oải.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm hệ pháp thuật, rất trực quan đúng là hỏa hệ cùng Thủy Hệ pháp thuật, hỏa hệ có hỏa cầu, Hỏa Đạn, Hỏa Vũ, với độ ẩm, tốc độ, thể tích lớn nhỏ trở lại xác định công kích độ mạnh yếu.

Giản Nhược Trần rất chắc là sẽ không theo khuôn phép cũ đấy, tại thử tốc độ nhanh nhất Hỏa Đạn Thuật về sau, liền liên tiếp nổi giận mà kích phát Hỏa Đạn, đem hai tay cho rằng hai đưa di động, Hỏa Đạn chính là viên đạn, dù là Luyện Khí tầng hai linh lực trải qua hơn lần áp súc, thực tế thực lực vượt xa quá bình thường tu sĩ tầng hai, cũng nhin không được như thể tiêu xài, liên phát về sau, hỏa hệ linh lực cực nhanh liền đã tiêu hao hết.

Tinh thất một mặt vách tường cũng bị Linh hỏa công kích được gõ ghe đấy, bất quá thể công yếu nhược, tụt chậm chậm khôi phục lại.

Lập tức, Giản Nhược Trần liền chuyển thành tiêu hao Thủy Hệ linh lực.

Thủy Hệ có thể thi pháp pháp thuật liền nhiều lên, thủy đạn, thủy tiễn, thủy cầu, chẳng qua là bất luận cái đó vài loại, đều nhìn không ra có bao nhiêu uy lực, ngược lại đem tĩnh thất khiến cho toàn là nước đẩy, vớ giày đều ướt đầm.

Thủy Hệ pháp thuật, càng nhiều nữa thời điểm dùng đang cùng hỏa hệ pháp thuật đối kháng lên, ví dụ như với thủy cầu tiêu diệt hỏa cầu, Giản Nhược Trần luyện tập lúc trước lại nhất thời thật không ngờ nhiều như vậy, nhìn xem toàn là nước mặt đất, lặn rồi một hồi lâu.

Bỗng nhiên cũng nhớ tới Phong Hệ pháp thuật.

Trong ngũ hành không có gió hệ, nhưng mộc thuộc gió, không có sinh sôi chi ý, cho nên có thể thúc giục Vạn Vật sống lại, đương nhiên cũng có thể thúc giục không khí chính là lưu động hình thành gió.

Tại Mộc hệ trong pháp thuật, thông thường đúng rồi với mộc linh lực thôi phát linh thực sinh trưởng, công kích hình pháp thuật nhưng là đem Mộc hệ linh lực chuyển hóa làm Phong Hệ, thông thường đúng rồi Phong Nhận Thuật.

Giản Nhược Trần nhất thời nghĩ đến đây, cũng không phải khâu quyết nhớ kỹ trong lòng Phong Nhận Thuật, mà là ý đồ xoáy lên cuồng phong, đem trên mặt đất nước đều cuốn lại, làm cho cái Thủy Long gì gì đó.

Gió đúng là thi phát ra tới rồi, nhưng không có như vậy nghe chỉ huy, mặt đất nước bị gió cũng cuốn lại rồi, nhưng không có trở thành Thủy Long, mà là giống như bể bơi nước bị tràn ra trở lại giống như, phô thiên cái địa, pháp thuật sau khi dùng lại, Giản Nhược Trần lẻ loi trở lại ướt đầm mà đứng ở trong tĩnh thất, một hồi lâu mới hiểu được mình làm chuyện ngu xuẩn.

Cũng may, có thể dùng linh lực bốc hơi rồi trên người hơi nước, cũng có sạch sẽ phù lục có thể dùng, Giản Nhược Trần nhắm mắt lại đứng một hồi, thừa nhận chính mình không có tính toán, bỏ ra một phút đồng hồ thời gian đem mình và tỉnh thất thu thập, Phong Hệ linh lực lại còn thừa lại rất nhiều.

Lập tức liền thành thành thật thật mà liên hệ rồi Phong Nhận Thuật, lại nghĩ tới Thủy Hệ linh lực cũng có thể phát ra nước đao, nếu như có thể giảm xuống Thủy Hệ linh lực độ ẩm, cũng có thể thi phát ra băng đạn, băng tiễn, băng trùy, đây, cũng thuộc về Thủy Hệ pháp thuật, bình thường là biến dị Băng Linh căn bản tu sĩ mới có thể thi phát đấy, bình thường tu sĩ lại muốn trước luyện tập đúng rồi nước đóng thành băng.

Phong Hệ pháp thuật còn có thể dùng tại chạy đi lên, đợi đến lúc Trúc Cơ về sau, còn có thể phi hành, là chân chính phi hành, dưới mắt tại nơi này trong tỉnh thất, Giản Nhược Trần chỉ có thể luyện tập Phong Nhận Thuật, còn không có đợi thuần thực, Mộc hệ linh lực cũng đã tiêu hao hết.

Việc này tỉnh thất, bốn vách tường kể cả mặt đất đều rất là cứng rắn, không thích hợp luyện tập Thổ Hệ pháp thuật, bất quá Giản Nhược Trần nếu như ý định đem năm loại linh lực đều đã tiêu hao hết, đương nhiên cũng kể cả Thổ Hệ linh lực.

Thổ Hệ pháp thuật cũng không phải trong mật thất tu luyện, bình thường là tại có bùn đất địa phương, đột nhiên bay lên tường đất, hoặc là đất chùy, ở chỗ này, tựa hồ vô kế khả thi.

Vì vậy trước hết dùng kim hệ linh lực tại bản thân trước hóa thành cái tấm thuẫn, không ngừng hành hạ tấm thuẫn sâu sắc nhỏ độ dày, thẳng đến linh lực hao hết, tấm thuẫn biến mất.

Mỗi một chủng linh lực hao hết, trong cơ thể chung quy là có chút cảm giác không thoải mái, giống như tinh khí thần đều đi theo biến mất

giống như, thẳng đến cuối cùng chỉ còn lại có Thổ Hệ, Giản Nhược Trần bỗng nhiên nghĩ tới chủ ý, đem tất cả linh lực tất cả đều tể ra, ngay tại dốc sức một kích lúc trước, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, thử thăm dò trước Tiểu Tiểu mà công kích được đối diện trên vách tường.

Quả nhiên, vách tường không có hấp thu linh lực, linh lực bắn ngược trở về, cũng may đây linh lực công kích thì phát được nhu hòa, bắn ngược cũng là như gió xuân quét vào mặt, Giản Nhược Trần lại bị chính mình lúc ban đầu ý tưởng lại càng hoảng sợ, nàng nếu là thật toàn lực thì phát, liền hình như là cho mình một chương tự sát giống như, hầu như muốn dọa ra một thân mồ hôi lạnh đi ra.

Năm hệ linh lực duy thừa Thổ Hệ, còn muốn như vậy toàn lực kích phát, ngay cả cái phòng hộ liền đều không làm được rồi.

Thực chiến lúc trước vốn là muốn luyện tập đấy, trên cơ bản tất cả tu sĩ đều là tìm an toàn sân trống, hướng Giản Nhược Trần như vậy đấy, không phải là không có, phần lớn đều cũng có rồi nhất định được kinh nghiệm, không muốn làm cho hấn người hiểu lai lịch của mình, mới có thể đến nơi này luyện tập đấy, cũng chỉ có không theo như lẽ thường ra bài Giản Nhược Trần tài đại khí thô, không kém điểm cống hiến, mới như vậy không kiêng nể gì cả.

Năm hệ linh lực triệt để hao hết, dường như toàn thân cốt nhục đi theo đều biến mất giống như, chỉ có từng đợt cảm giác vô lực, Giản Nhược Trần tò mò hoạt động xuống, làm ra chặt vung mạnh chùy tư thế, thân thể lực lượng vẫn còn, nhưng chính là toàn thân cao thấp đều lộ ra khó.

Cái này chính là thân thể thích ứng linh lực tồn tại, bỗng nhiên đem linh lực tiêu hao không còn về sau phản ứng, mà thân thể cũng mới tiến hành Tôi Thể huấn luyện, vậy Tôi Thể thuật lại không giống linh lực tu vi như vậy rõ ràng, Giản Nhược Trần hoạt động một hồi, cuối cùng là không thích hợp.

Ngồi xếp bằng hấp thu linh khí, chỉ cảm thấy trong tĩnh thất linh khí mỏng manh không chịu nổi, biết mình đã thành thói quen Linh Thạch phụ trợ tu luyện, lại không thích ứng được như vậy tốc độ nhanh như rùa.

Liên xuất ra năm miếng hạ phẩm linh thạch bắt đầu hấp thu, theo kinh mạch linh lực dần dần tràn đầy, khí lực toàn thân cũng rất giống dần dần khôi phục, chẳng qua là năm miếng hạ phẩm linh thạch tất cả đều hấp thu hầu như không còn, linh lực cũng không có khôi phục lại bình thường trình độ, lại tiêu hao năm miếng Linh Thạch, mới miễn cưỡng đủ.

Như vậy một tính toán ra, linh lực hao hết sẽ không có lợi rồi.

Bình thường năm miếng năm hệ Linh Thạch, khoảng chừng hòng duy trì nàng bây giờ nửa cái buổi tối tu luyện, có thể đem năm hệ linh lực tất cả đều gia tăng một sợi tóc tia kích thước, có thể dùng đang khôi phục linh lực lên, lại muốn tiêu hao mười miếng.

Nàng lại quên mất chính nàng Luyện Khí tầng hai linh lực, đang luyện nổi giận một tầng thời điểm liền trải qua ba lượt áp súc, nàng làm cho bổ sung linh khí, đã đạt đến bình thường Luyện Khí ba tầng tiếp cận đỉnh phong tồn tại.

Hay vẫn là lại lấy ra năm miếng linh lực tiếp tục hấp thu, năm hệ linh lực theo Linh Thạch tiêu hao mà gia tăng, kinh mạch tại liên tiếp bốn cái buổi tối tu luyện về sau, cuối cùng đạt đến Luyện Khí tầng hai lần thứ nhất chương bụng.

Lạc Phàm cùng Đại công tử còn đánh giá thấp Giản Nhược Trần tốc độ tu luyện, nếu như Giản Nhược Trần không có trải qua kinh mạch đối với linh lực áp súc, mượn nhờ Linh Thạch, chỉ cần bốn năm ngày thời gian liền có thể tăng lên một ít tầng tu vi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Thật Nhiều Linh Thạch

Giản Nhược Trần bắt đầu chuyên tâm luyện tập pháp thuật, đã đã biết linh lực có thể thi pháp thuật cực hạn, trước chuyên môn luyện tập hóa hệ pháp thuật, cũng không đợi linh lực tiêu hao hầu như không còn, liền hấp thu Linh Thạch bổ sung linh lực.

Như vậy pháp thuật luyện tập, thực được cho xa xỉ, có thể Giản Nhược Trần hiện tại không...nhất thiếu đúng là Linh Thạch.

Vốn nàng cũng có thể tại tiêu hao một hệ linh lực về sau dựa vào ngồi xuống khôi phục linh lực, tự nhiên hấp thu năm hệ linh khí bổ sung một hệ linh lực, tốc độ cũng không chậm, có thể cùng hấp thu Linh Thạch so với cũng chậm rồi, nàng bây giờ là hận không thể đem một phần thời gian tách ra thành rủi phần thời gian lợi dụng, Linh Thạch tiêu hao, liền không đang suy nghĩ trong phạm vi.

Ở trên trời minh lúc trước, Giản Nhược Trần ngay tại trong tỉnh thất ở trên mặt đất mà ngủ rồi nửa canh giờ, với tầng sâu giấc ngủ giảm bớt tinh thần mệt nhọc.

Tiếp tục rèn sắt Tôi Thế, xác thực gia tăng lên Giản Nhược Trần toàn thân cơ bắp hàm lượng, nhưng cũng không hết sức rõ ràng, ăn linh thực cũng rất nhanh liền bị phân giải hấp thu, nếu như không có linh lực đối với cơ bắp khôi phục ân cần săn sóc, Giản Nhược Trần cảm thấy nàng rất khó kiên trì.

Nhưng bởi vì đã có linh lực ân cần săn sóc, rèn sắt cũng liền không cảm thấy quá khổ, hơn nữa nặng nề lao động chân tay, còn có thể phóng thích đại não, làm cho nàng có nửa ngày thời gian có thể cái gì cũng không muốn.

Giản Nhược Trần nhìn xem sinh hoạt quy luật —— nửa ngày rèn sắt, giữa trưa cùng Hà Vũ Xuân đơn giản trao đổi vài câu, nếu như vô sự, liền trực tiếp đến tĩnh thất tu luyện, cái gọi là có việc, cũng chính là ra ngoài cửa tạp dịch chỗ đổi chút ít tài liệu, hoặc là đem thành phẩm phù bút cùng tông môn đổi lấy điểm cống hiến hoặc là Linh Thạch, chiếm dùng không mất bao nhiêu thời gian.

Ngoại môn về Giản Nhược Trần lời đồn rất nhiều, kỳ thật đa số không coi là lời đồn, nói thí dụ như nàng hiện tại eo quần bạc triệu, nói thí dụ như nàng Linh Thạch rất hiếm có bị kích thích, đành phải dựa vào rèn sắt phóng thích dư thừa tinh lực, nói thí dụ như nàng lo lắng Linh Thạch hơn nhiều vì chính mình bị tai, không dám ở Ất trang chỗ ở nghỉ ngơi, ngày đêm trốn ở luyện khí phòng trong tĩnh thất.

Lại nói thí dụ như, nàng rèn sắt không phải là vì phóng thích dư thừa tinh lực, mà là muốn tu luyện Tôi Thể thuật, với bổ sung nàng ngũ linh căn tư chất chưa đủ, thậm chí còn chuyên môn có đệ tử ngoại môn chạy đến rèn sắt lều bên ngoài thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó, chứng kiến Giản Nhược Trần thuần thực tư thái, rèn sắt độ mạnh yếu, có chút khiếp sợ.

Chú ý Giản Nhược Trần không chỉ có ngoại môn, chẳng qua là nội môn làm được không cần như vậy rõ ràng, Giản Nhược Trần dù sao còn không có cho thấy tu luyện quá nhiều ưu thế, mà Tôi Thể, cũng không bị tông môn coi trọng.

Giản Nhược Trần tại Hà Vũ Xuân trong sân thời gian hơn nhiều điểm, một tháng tiếp cận đã xong, còn có khoản có thể coi là thanh.

Hà Vũ Xuân bốn người trong tay, mỗi một sổ điểm cống hiến chênh lệch đều có ghi chép, cùng đệ tử ngoại môn tài liệu cùng phù bút ra vào, cũng đều nhớ rõ rõ ràng, nhưng, những thứ này đều là một người ghi tạc một trang giấy bên trên đấy, rải rác rất, Giản Nhược Trần không thể không bỏ chút thời gian đem khoản tổng hợp lại.

Nhất là phù bút cùng tài liệu chênh lệch, nhất rườm rà, bởi vì có đệ tử ngoại môn đầu nhận lấy hai lần tài liệu, nộp lên phù bút số lượng phẩm chất không đồng nhất, có ba lượt, bốn lần, tạm thời còn không có có thể dẫn tới thứ năm phần tài liệu đấy, bởi vì Giản Nhược Trần không thập phần hà khắc thời gian, những thứ này đệ tử ngoại môn tại phù bút chế tác trong quá trình thì càng là tinh tế.

Chế ra phù bút, Giản Nhược Trần đầu tiên đưa cho tông môn, tại Giản Nhược Trần cho rằng, sinh ý nha, muốn có tiến giá cùng giá bán lời nói, tông môn từ trong tay nàng thu mua, tại tông môn mà nói phải tiến giá, trái lại bán cho tông môn đệ tử phải giá bán, giữa cũng nên có giá kém.

Tông môn tại điểm này bên trên lại là có chút khí độ, mỗi một cái phù bút đầu đề xuống một chút Linh Thạch, phẩm chất kém nhất cũng cho đủ ba miếng Linh Thạch giá tiền, như thế, tại trên trương mục, mỗi ngày, Giản Nhược Trần muốn nhiều tìm chút thời giờ rồi.

Mặc dù nhiều tìm chút thời giờ, cũng không quá đáng liền hai khắc chuông.

Linh Điền thu hoạch đối với tông môn mà nói phải một đại sự, không có người sẽ dám tại bắt chuột đồng bên trên gian lận đấy, nếu thật là cái đó khối Linh Điền thu hoạch bị hao tổn, tông môn sẽ không chút do dự ra tay, mỗi ngày, chịu trách nhiệm Linh Điền quản sự đều không định kỳ kiểm tra thí điểm Linh Điền, cho nên, một tháng này nhiệm vụ, vậy mà hoàn thành được khác bình thường thuận lợi.

Cuối cùng, nghênh đón cuối tháng, tháng này ngày cuối cùng, ngày hôm nay, Giản Nhược Trần sáng sớm liền chạy tới ngoại môn Linh Điền.

Linh Mễ mùa thu hoạch sắp tới.

Bên trên cái thế giới, Giản Nhược Trần chưa từng có tại ruộng đồng làm việc tay chân qua, nhưng nàng cũng cho rằng, hoa mầu thành thực không phải một ngày liền hoàn thành, mà ở trong đó Linh Điền, vậy mà có thể làm được chỉ định ngày thành thực, đối với nàng phải hết sức mới lạ đấy.

Linh Mễ thành thực một khắc này, cũng có nghĩa là nhiệm vụ chấm dứt, tất cả nhận thầu Linh Điền bắt chuột đồng đệ tử ngoại môn đám cũng có thể dỡ xuống trên người nhiệm vụ, toàn bộ ngoại môn phàm nhân tạp dịch sẽ toàn bộ vùi đầu vào Linh Mễ gặt gắp trong công việc, không chỉ có là phàm nhân tạp dịch, còn có tiếp đồng dạng nhiệm vụ đệ tử ngoại môn.

Linh Mễ thành thực, là ở quá mặt trời mọc một khắc này, mỗi một năm ngày hôm nay, không chỉ có là bộ phận Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn sẽ đến xem náo nhiệt, nội môn tổng quản Liễu Tùy Thanh cùng ngoại môn tổng quản Trần Phi đều đến đây, xem xét phần sau năm thu hoạch.

Mênh mông bát ngát Linh Điền, màu vàng cốc tuế tản ra mùa thu hoạch khí tức, theo mặt trời từ màu vàng quang huy phổ chiếu đại địa một khắc này, bị ánh mặt trời chiếu sáng đến cốc tuế bỗng nhiên lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ to ra, tiếng hoan hô không ngừng truyền đến, nồng đậm linh khí từ Linh Điền hướng bốn phía tràn ngập.

Phàm nhân bọn tạp dịch vung vẩy lấy liềm đao nhảy vào Linh Điền, Linh Mễ thành thực, cần tại tận khả năng trong thời gian ngắn thu hoạch đi ra, không ít đệ tử ngoại môn cũng đứng ở Linh Điền bên ngoài, lãng không thao túng Pháp Khí thu hoạch.

Phảng phất là nháy mắt, thành thực cốc tuệ tự thành mảnh đất bị thu hoạch được.

Ngày hôm nay buổi sáng, Hà Vũ Xuân bốn người một lần cuối cùng thu chuột đồng, sau đó tụ tập tại Hà Vũ Xuân trong sân, Giản Nhược Trần đã đem lúc trước tất cả khoản thẩm tra đối chiếu được rõ ràng.

Giai đoạn trước thu hoạch chuột đồng lông đuôi, một bộ phận gãy thay đổi trúc tương phi cán bút, cuối cùng thành phẩm lại cùng tông môn đổi thành rồi Linh Thạch; đựng tinh thể chuột đồng thịt cùng hàm răng cũng trao đổi điểm cống hiến; da lông, cũng chia mở được lưu giữ trong một cái túi đựng đồ bên trong; không hề động đúng là chuột đồng bên trong thật nhỏ tinh thể.

Từ Chu Tước đường mượn tiền một nghìn vạn điểm cống hiến, chỉ cần trả lại tám nghìn khối hạ phẩm linh thạch, trong lúc này cũng có cực lớn lợi nhuận, một số bút, Giản Nhược Trần kỹ càng mà ghi tại văn bản lên, cũng kỹ càng mà cùng mọi người giải thích.

"Một vạn sáu nghìn mẫu Linh Điền, hết hạn đến ngày hôm qua, tổng cộng gặt hái được hai nghìn hơn ba trăm vạn chuột đồng, hao tổn bốn nghìn hơn sáu trăm vạn điểm cống hiến, cần trả lại Chu Tước đường ba vạn sáu nghìn tám trăm miếng hạ phẩm linh thạch, chúng ta đã cấp cho rồi sáu thành rưỡi tài liệu, thu hoạch phù bút số lượng cùng tông môn trao đổi hơn ba vạn điểm Linh Thạch, nói cách khác, buổi trưa hôm nay, tối đa tăng thêm trưa mai thu hoạch, chúng ta thu nhập đủ để trả lại Chu Tước đường, về sau còn lại đấy, tất cả đều phải lợi nhuận của chúng ta."

"Oa!" Mọi người tuy rằng cũng biết được không sai biệt lắm, còn là nhỏ nhỏ mà nhảy nhót dưới.

"Chúng ta còn lại còn có thể có bao nhiêu?" Hứa Khôn cướp hỏi.

Giản Nhược Trần cười nói: "Ít nhất, còn có ngang nhau Linh Thạch, còn không kể cả chúng ta trong tay tinh thể."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Phản Bội

"Chúng ta có Linh Thạch, hôm nay thì có Linh Thạch!" Hứa Khôn kích động kêu lên, con mắt đều tốt như tại lóe sáng, một tháng này, hẳn mỗi ngày nhìn xem Ngọc Phù bên trong điểm cống hiến đến đi tới đi tới đấy, hận không thể những cái kia điểm cống hiến liền toàn bộ về chính mình.

"Phải ngày mai, bắt đầu từ ngày mai, mỗi ngày, chúng ta đều có Linh Thạch thu nhập." Giản Nhược Trần cười: "Chúng ta trong tay còn có tiếp cận ba mươi vạn miếng tinh thể, những thứ này tinh thể, hôm nay liền phân phối, Hà sư tỷ, người là của chúng ta đội trưởng, thu nhập là nên do người tới phân phối đấy."

Trong phòng sung sướng giống như đột nhiên ngưng trệ xuống, Hứa Khôn ba người cực nhanh mà liếc mắt nhìn Hà Vũ Xuân, Hà Vũ Xuân ánh mắt mất tự nhiên mà lập loè dưới. Giản Nhược Trần trong nội tâm kinh ngạc xuống, bỗng nhiên bay lên cảm giác xấu.

Hà Vũ Xuân nhìn xem Giản Nhược Trần, ánh mắt phức tạp, ngay tại nửa tháng lúc trước, Giản Nhược Trần hay vẫn là Luyện Khí một tầng, hơn nửa tháng lúc trước chính là Luyện Khí tầng hai, có lẽ mấy ngày nữa, chính là Luyện Khí tầng ba.

Mà nếu không có Giản Nhược Trần, bọn họ khả năng cũng liền tại vì hơn mười miếng hạ phẩm linh thạch giãy giụa, mà bây giờ, bọn họ lấy được Linh Thạch này đây nghìn là tính toán đơn vị đấy, đây lúc trước, phải chưa từng có nghĩ tới đấy.

Gặp Giản Nhược Trần, phải cơ duyên của bọn hăn, có thể Giản Nhược Trần gặp bọn họ, là cái gì?

"Không có Giản sư muội, chúng ta căn bản cũng không dùng giống như muốn những thứ này Linh Thạch, cho nên, ta nghĩ, tất cả Linh Thạch, còn có tinh thể, còn có thu hoạch điểm cống hiến, tất cả đều một phần thành hai, trong đó một phần về Giản sư muội tất cả, một phần khác, chúng ta bốn người bình quân. Các người cảm thấy như thế nào?"

Giản Nhược Trần tiếng nói mới rơi, mấy người liền đều một cái kinh phong gật đầu, Trịnh Cường lập tức nói: "Không có Giản sư muội, chúng ta xác thực là không thể nào đạt được những thứ này Linh Thạch đấy, ta tán thành Giản sư tỷ nói."

Hứa Khôn cũng nói: "Đúng đúng, nên phải đấy nên phải đấy."

Mạnh Yên Nhiên sắc mặt đỏ lên, cũng thấp giọng nói ra: "Đúng vậy."

Giản Nhược Trần nhìn xem bốn người, bọn họ đáp ứng được quá thống khoái, giống như đã sớm biết bình thường, nàng trầm mặc mà nguyên một đám nhìn sang, đợi bọn hăn đều dừng lại đều xem lấy nàng, mới nói: "Ta vốn cho rằng những thứ này Linh Thạch có thể phân sáu phần, ta lấy trong đó hai phần như vậy đủ rồi."

Bốn người mất tự nhiên mà giúp nhau nhìn xem, nụ cười trên mặt giống như có chút miễn cưỡng, lẫn nhau lại nhìn nhau, sắc mặt cũng có chút đỏ lên.

Không đúng.

Giản Nhược Trần chỉ có thể nhìn đi ra không đúng, trong đầu sẽ cực kỳ nhanh suy tư về, có thể vậy mà một điểm đầu mỗi đều không có, những ngày này, tại nàng lúc tu luyện, nhất định là đã xảy ra chút ít nàng không biết sự tình.

Gian phòng đã trầm mặc một hồi lâu, Hà Vũ Xuân căn cứ bờ môi nói: "Cho Giản sư tử một nửa, chúng ta cũng không có ý kiến, chẳng qua là còn có cái ý tưởng, tính làm xin Giản sư muội hỗ trợ."

Nói câu này về sau, Hà Vũ Xuân sắc mặt đỏ hơn, nhìn xem Giản Nhược Trần trầm mặc mà Vương lấy nàng, lại căn cứ bờ môi nói: "Chúng ta tại ngoại môn, đều là rất không có bản lĩnh đấy, bảo hộ không được trong tay Linh Thạch, hiện tại ngoại môn cũng biết, chúng ta trong tay điểm cống hiến phải Chu Tước đường đấy, cho nên không có người trở lại ăn cướp chúng ta."

Nhưng là hôm nay nhiệm vụ hoàn thành, chúng ta trong tay đấy, nhưng phạm là một điểm điểm cống hiến, đều phải tự chúng ta được rồi, hiện tại không chỉ có là ngoại môn, chính là nội môn, đã ở tin đồn chúng ta trong tay có hăng hà Linh Thạch, chúng ta. . . Chúng ta căn bản bảo hộ không được chính mình Linh Thạch."

Hà Vũ Xuân nói rất đúng tình hình thực tế, đừng nói Tam công tử người, chính là tùy ý một cái đệ tử ngoại môn, ai không đỏ mắt trong tay bọn họ Linh Thạch đây, Hà Vũ Xuân lo lắng không phải không có lý, nhưng, cũng không trở thành đã đến bậc này trình độ, Giản Nhược Trần lòng dạ biết rõ, không có phản bác.

"Cho nên, chúng ta muốn, thừa dịp nhiệm vụ còn không quen thuộc cuối cùng hoàn thành, hôm nay, chúng ta liền đem nên được Linh Thạch phân ra, sau đó chúng ta đi ra đàn tiền thuê nhà cái tỉnh thất bế quan." Hà Vũ Xuân có chút lảng tránh Giản Nhược Trần ánh mắt.

Giản Nhược Trần trầm mặc một hồi nói: "Hôm nay? Trước có Linh Thạch?"

Hà Vũ Xuân nghiêng đầu, không nhìn tới Giản Nhược Trần.

"Giản tiểu thư, " Trịnh Cường bỗng nhiên thay đổi xưng hô, "Chúng ta tiến vào Thiên Đạo Tông những năm gần đây này, nhiều nhất là khát vọng tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ, nhưng bây giờ, những thứ này Linh Thạch để cho chúng ta thấy được Trúc Cơ hy vọng, chúng ta thầm nghĩ muốn an an ổn ổn mà Trúc Cơ."

"Đúng vậy Giản sư tỷ, chúng ta đạt được Linh Thạch cùng điểm cống hiến, lập tức sẽ toàn bộ đổi thành tu luyện Linh Đan đấy, chúng ta sẽ một mực bế quan, mãi cho đến Luyện Khí chín tầng, về sau, ngoại môn khả năng liền quên mất chúng ta, nếu như Trúc Cơ rồi, còn dư lại Linh Thạch điểm cống hiến, chúng ta liền đổi lấy Trúc Cơ Đan Trúc Cơ." Hứa Khôn cũng nói.

Trong phòng lại một lần nữa an tĩnh lại, Giản Nhược Trần không có nhìn Trịnh Cường cùng Hứa Khôn, chẳng qua là nhìn xem Hà Vũ Xuân, một hồi lâu, Hà Vũ Xuân quay đầu, nhưng vẫn là lảng tránh đây Giản Nhược Trần ánh mắt nói: "Giản tiểu thư, chúng ta chỉ cần nên lấy được một nửa Linh Thạch cùng tinh thể, còn lại, kể cả hôm nay thu hoạch đi lên chuột đồng, tất cả chúng ta toàn bộ cũng không muốn."

Giản Nhược Trần chậm rãi thu hồi dáng tươi cười, trầm mặc một hồi, bình tĩnh nói: "Các người cũng đều biết, ta cùng với Chu Tước đường ký kết khế ước, phải ngày mai trả lại Linh Thạch."

"Không phải không còn đấy, chẳng qua là mượn vài ngày đấy." Hứa Khôn vội vàng mà nói, "Giản tiểu thư, người cùng Diệp thiếu gia như vậy quen thuộc, người chỉ cần nói một tiếng, Diệp thiếu gia chắc là sẽ không không đồng ý đấy."

Giản Nhược Trần không có nhìn Hứa Khôn, chẳng qua là nhìn qua Hà Vũ Xuân, Hà Vũ Xuân nhìn xem Giản Nhược Trần trước mắt mặt đất, có thể bỗng nhiên, nàng lại ngẩng đầu lên, "Giản tiểu thư, qua hôm nay, chỉ

cần người ngày mai trả Linh Thạch cho Chu Tước đường, toàn bộ tông môn sẽ toàn bộ biết rõ đấy, đến lúc đó, chúng ta. . ."

Nàng giống như khó có thể mở miệng, có thể lại không thể không nói bình thường, "Người cho chúng ta hy vọng, mời người, không cần lại cướp đoạt mất."

"Có thể ta đây?" Giản Nhược Trần chậm rãi nói, "Tu sĩ chú trọng nhất đúng là danh dự, ngay cả mười ngày thời gian các người cũng không chờ rồi hả? Thậm chí không cần mười ngày. Thiên Đạo Tông đáng sợ như thế? Tại trong tông môn có thể trực tiếp mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt?"

"Chúng ta không phải người, Giản tiểu thư." Trịnh Cường đứng lên, Hứa Khôn cũng đứng lên, Mạnh Yên Nhiên cũng đi theo đứng lên, hình như là lơ đãng, có lẽ tại lúc tiến vào thì có ý đấy, hoặc là căn bản là không cần cố ý, bốn người bọn họ bất luận cái gì vị trí, đều vừa vặn đem Giản Nhược Trần vây quanh.

"Chúng ta yêu cầu không quá phận, chúng ta chỉ cần một nửa, thậm chí còn không đến một nửa, tại nhiệm vụ này ở bên trong, chúng ta bốn người mỗi ngày đều canh giữ ở Linh Điện bên cạnh, chờ đợi lo lắng, đã sợ hãi có để cướp đoạt điểm cống hiến, lại lo lắng nhận thù Linh Điện tu sĩ sai lầm, còn muốn trông coi phạm nhân tạp dịch phân giải chuột đồng, từng kiện từng kiện thẩm tra đối chiếu.

Một tháng này, chúng ta đêm không thành ngủ, không được có một khắc thời gian buông lỏng, mà một tháng này, Giản tiểu thư người tăng lên một tầng tu vi, còn có thể tu tập Tôi Thể chi thuật, chúng ta yêu cầu, chỉ là chúng ta nên được đấy."

Giản Nhược Trần không có bất kỳ biểu lộ mà nhìn Trịnh Cường, chứng kiến tay của hắn đặt ở hắn trên túi trữ vật, sau đó, khóe mắt quét nhìn chứng kiến Hà Vũ Xuân cũng đứng lên.

Nàng, liền tại bọc của bọn hủn vậy ở bên trong, mà vốn, vậy cũng là chúng tinh vờn quanh.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Vô Kế Khả Thi

"Một vạn năm nghìn Linh Thạch, thêm mười lăm vạn hạt tinh thể, chúng ta chỉ cần những thứ này, đã đến trưa mai, người còn có tiếp cận hai vạn Linh Thạch trả lại cho Chu Tước đường, mười lăm vạn hạt tinh thể, cũng đáng một vạn năm hạ phẩm linh thạch, coi như là chênh lệch, cũng không kém là bao nhiêu rồi, Giản tiểu thư, chúng ta, không có làm khó người." Trịnh Cường ngữ khí cường ngạnh đứng lên.

Nếu như không phải là bọn hăn tay, vuốt ve tại nàng đưa cho bọn họ trên túi trữ vật, thật sự là ngôn từ khẩn thiết, bất đắc dĩ, hoặc là, bọn họ vốn cũng là bất đắc dĩ đấy.

Giản Nhược Trần vẫn không nhúc nhích mà ngồi ở trên mặt ghế, mặt không biểu tình, thế nhưng là trong nội tâm nhưng là nhắc lên sóng to gió lớn, nàng như thế nào cũng không tin Hà Vũ Xuân bọn họ đợi không được này mười ngày, thậm chí không cần mười ngày, nàng cùng bọn họ đồng dạng đều hiểu, nếu như bọn họ không bảo vệ được Linh Thạch, nàng dựa vào cái gì có thể bảo trụ Linh Thạch?

Bọn họ xác thực đều muốn lập tức bế quan, có thể bọn họ cũng đúng là bức bách nàng trả không được Linh Thạch, thậm chí tính được tương đối chuẩn xác, Linh Thạch tăng thêm điểm cống hiến, kém đến không phải rất nhiều, nhưng chỉ cần chênh lệch một khối, cũng là chênh lệch.

Trịnh Cường ba người đều đứng lên, tay của bọn hăn đều đặt ở trên túi trữ vật, đây là một cái uy hiếp đích thủ thế, Hà Vũ Xuân không có làm như vậy, chỉ là bởi vì, tại hai cái Luyện Khí ba tầng hai cái Luyện Khí tầng hai

tu sĩ vây công phía dưới, Giản Nhược Trần căn bản cũng không có phần thắng.

Thực muốn động thủ? Giản Nhược Trần hầu như lập tức liền hủy bỏ, nàng không động dậy lên tay.

Không đơn thuần là thực lực, từ vậy một phương diện, nàng đều không động dậy lên tay.

Bọn họ hợp tác còn chưa kết thúc, tại nơi này giữa trưa, còn sẽ có đệ tử ngoại môn trước để hoàn thành hợp đồng, còn có một bộ phận lớn chế tác phù bút tài liệu khi bọn hắn trong túi trữ vật, mà nàng, thật không có nghĩ đến sẽ xuất hiện hiện tại cục diện này.

Mười lăm vạn tinh thể đối, Giản Nhược Trần cùng Hà Vũ Xuân toàn bộ cũng biết, những thứ này chuột đồng tinh thể tại tông môn đối không xuất ra Linh Thạch, chúng nhiều nhất là đối lấy điểm cống hiến, vô luận như thế nào, Giản Nhược Trần vào ngày mai đều cầm không xuất ra trả lại cho Chu Tước đường Linh Thạch.

Linh quang lóe lên, một cái ý niệm trong đầu bỗng nhiên xuất hiện, Hà Vũ Xuân mục đích, chính là làm cho nàng trả không được Linh Thạch.

Hà Vũ Xuân không có bất kỳ đạo lý muốn làm như vậy, có thể nàng liền làm như vậy, chỉ có một nguyên nhân, Chu Tước đường.

Như vậy, hết thấy liền đều rõ ràng.

Giản Nhược Trần mí mắt có chút rũ xuống dưới, tiếp theo nâng lên, bình tĩnh nói: "Quyết định chứ" nàng muốn cuối cùng xác định một lần, tuy rằng, nàng đã không ôm hy vọng.

"Thật có lỗi, Giản tiểu thư, chúng ta chẳng qua là ngoại môn không có ý nghĩa đệ tử." Trịnh Cường trầm giọng nói.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, không nói một lời, một tay giật xuống trên lưng túi trữ vật, ném tới trên mặt bàn.

Trịnh Cường ngẩng đầu nhìn nhìn Hà Vũ Xuân, tiến lên cầm lấy túi trữ vật, từ trong xuất ra mười lăm cái trang bị Linh Thạch túi gấm, tiếp theo Hà Vũ Xuân cũng từ chính mình trong túi trữ vật xuất ra mấy cái cái miện túi nhỏ.

Tất cả mọi người, đều từ bên hông mình trong túi trữ vật xuất ra thuộc về mình vậy một điểm đồ vật, bọn họ, nguyên bản cũng không có đồ gì đây, sau đó, đưa bọn chúng túi trữ vật cùng Giản Nhược Trần phóng lại với nhau.

Bụi bẩn túi trữ vật chồng chất tại trên mặt bàn, Hà Vũ Xuân cuối cùng liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, giống như muốn nói gì, cuối cùng cũng không nói gì, bốn người trầm mặc rời đi cửa phòng, đã đi ra sân nhỏ.

Giản Nhược Trần xuất thần mà nhìn lấy bóng lưng của bọn hắn, mãi cho đến nhìn không thấy, mới chậm rãi thò tay, trước đem chính mình túi trữ vật chộp trong tay, sau đó lại nguyên một đám xem xét khác túi trữ vật, tinh thể, lông đuôi, trúc tương phi cán bút, chuột đồng da lông, còn có chưa kịp xử lý chuột đồng, Giản Nhược Trần tin tưởng, trong đó bất luận một loại nào vật phẩm số lượng cũng sẽ không thiếu khuyết đấy.

Nhưng những thứ này đều không đổi được Linh Thạch, ít nhất, vào ngày mai trước khi trời tối, nàng không cách nào gom đủ ba vạn sáu nghìn miếng hạ phẩm linh thạch.

Giữa trưa, trong tiểu viện nghênh đón một cái ngoại môn tu sĩ, chứng kiến lớn thuê phòng trong môn chỉ có Giản Nhược Trần thời điểm, hắn sợ run lên.

Hắn là để hoàn thành hợp đồng đấy, tuy rằng cái gọi là trên hiệp ước chỉ có tên của hắn, dẫn qua thêm vài phần tài liệu.

Hắn trả lại rồi báo hồng tài liệu cùng phù bút, lần thứ tư hai mươi phần trong tài liệu, hắn luyện chế thành rồi sáu chi phù bút, trong đó một chi phù bút phẩm chất đạt đến thượng thừa, hắn kích động không thôi, hắn đã có thể trở thành một phù bút chế tạo sư, mà với về sau, hắn còn có thể luyện tập chế tác lá bùa, thậm chí chế phù.

Hắn trả rồi phù bút, nhận lấy thứ năm phần tài liệu, không có suy nghĩ vì cái gì hôm nay chỉ có Giản Nhược Trần một người, chẳng qua là vui vẻ mà vội vã rời đi.

Không có bao lâu, lại một người tu sĩ đi tới, có thể kiên trì đến nhận lấy bốn phần tài liệu đấy, đều là rất có nắm chắc hoàn thành yêu cầu, thậm chí tại yêu cầu phía trên, bọn họ cần chỉ là một cái cơ hội, mà Giản Nhược Trần cho bọn hắn cung cấp cơ hội như vậy.

Buổi trưa một canh giờ rất nhanh đã trôi qua rồi, Giản Nhược Trần trong túi trữ vật đã số rồi hơn trăm chi phù bút, thiếu đi hơn mười phần tài liệu, những thứ này phù bút, đối với nàng cần có Linh Thạch, như muối bỏ biển.

Qua buổi trưa, Giản Nhược Trần đã đi ra sân nhỏ, cẩn thận đóng kỹ rồi cửa sân, trở lại chính mình phòng nhỏ.

Ngồi xếp bằng trong phòng, Giản Nhược Trần thò tay sờ lên lông mày, Hà Vũ Xuân ra ngoài ý định đào ngũ, mang cho nàng không phải bình thường phiền toái, thực cái gọi là kế hoạch không bằng biến hóa nhanh.

Có thể nàng cũng không thập phần oán trách Hà Vũ Xuân, bị Chu Tước đường tìm tới, đừng nói là Hà Vũ Xuân, chính là nàng, cũng muốn lui một bước, làm cho nàng khó hiểu đúng rồi, Chu Tước đường cuối cùng nghĩ muốn cái gì?

Nàng không muốn thừa nhận, có thể không thừa nhận cũng không được, Chu Tước đường muốn, có thể là nàng người này.

Thụ chi với cá, không bằng thụ chi với cá, tại kiếm lấy Linh Thạch phương diện, nàng Tiểu Tiểu mà lộ ra hai tay, liền biến thành "Cá", nàng tại lưới câu Chu Tước đường, Chu Tước đường làm sao không có ở đây lưới câu nàng, mà ở quyết đoán lên, hiển nhiên là nàng đánh giá thấp đối thủ.

Trên thực tế, nàng cũng không có đem Chu Tước đường làm làm đối thủ, trong tiềm thức, nàng làm Chu Tước đường phải hợp tác đồng bọn, tương lai bồi dưỡng đối tượng, nàng làm, là ở hướng đối phương biểu hiện ra năng lực của mình, chuẩn bị đối được một cái có thể bị cao liếc mắt nhìn địa vị.

Nhưng nàng sai rồi.

Cái thế giới này tại ở phương diện khác cùng bên trên cái thế giới giống nhau, nó thừa nhận thân thể tài hoa, cũng sẽ cho thân thể một cái đầy đủ cơ hội phát huy, nhưng nó càng thêm cường điệu đúng rồi không chế, cái thế giới này dù sao vẫn là tu sĩ thế giới, hoàng quyền thế giới, là có chủ tớ phân chia thế giới.

Nàng muốn phải tôn kính, có thể nó đều muốn cho nàng đấy, phải nô tính.

Ha ha, tại trong tỉnh thất, Giản Nhược Trần khó được cười lạnh hai tiếng.

Nàng không có cái thế giới này là bất luận cái cái gì tư tưởng, cũng không ngại ngại nàng lý giải cái thế giới này tư tưởng, hoàng quyền cũng không thể làm cho nàng trong lòng còn có kính sợ, Chu Tước đường, càng không thể làm cho nàng e ngại.

Nàng cũng không oán hận Chu Tước đường —— tài nghệ không bằng người, thì không thể trách Chu Tước đường rút củi dưới đáy nồi, nàng đến cái thế giới này lâu rồi, vậy mà quên mất nàng đã từng lòng dạ độc ác qua.

Trầm ngâm hồi lâu, lại vô kế khả thi, nếu như Hà Vũ Xuân sớm cho nàng chút thời gian, còn có được quay vòng, hiện tại tính toán đâu ra đấy chỉ có một ngày đêm, thời gian quá ngắn, ngắn đến nàng không cách nào bố cục, mà không luận nàng hiện tại tìm được ai, cũng chờ với đem chính mình đóng gói đưa lên.

Đưa cho Chu Tước đường cùng đưa cho những người khác cũng giống như nhau.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Luyện Khí Ba Tầng

Giản Nhược Trần thật sự không có bất kỳ biện pháp nào rồi, nàng hôm nay là thăm thiết thể hội bên trên cái thế giới những cái kia tại cửa ngân hàng đến bước đường cùng tâm tình.

Trời tiếp cận một màu đen thời điểm, nàng thu liễm tâm tình bắt đầu tu luyện, nhưng chung quy thì không cách nào nhập yên tĩnh, cùng ngày chính thức đêm đen trở lại thời điểm, nàng không thể không đứng lên.

Cho dù là vừa xong cái thế giới này, bị thôn trường Quỷ tu nhớ thương thời điểm, nàng cũng không có như thế bất an yên tĩnh qua, có thể dự liệu được hậu quả, liền không tính hậu quả, nhiều khi, chết cũng không phải đáng sợ đấy, đáng sợ nhất phải đao cùn tử cắt thịt.

Nàng đứng ở cửa sổ, cửa sổ đối với trước một loạt phòng ốc vách tường, lại hướng lên chính là một vòng bầu trời đen như mực, đầy sao lấp loè.

Nàng không khỏi hồi tưởng lại đến cái thế giới này về sau hết thảy, nàng đều làm cái gì?

Nàng vốn thâm nghĩ muốn an an ổn ổn mà tu luyện, nhưng, ước chừng là Tổng giám đốc làm lâu rồi, đây ngoại môn cũng đầy đủ an ổn, nàng liền quên mất đó là một tu tiên thế giới, cũng là hoàng quyền thế giới.

Phải nàng trước tìm tới Chu Tước đường, phải nàng trước lộ ra có thể bị người lợi dụng bốn sự —— chẳng qua là đây bốn sự biểu lộ được còn chưa đủ!

Giản Nhược Trần cuối cùng hạ quyết tâm, nàng quay người trở lại trước giường ngồi ngay ngắn, từ túi trữ vật xuất ra Tụ Khí Đan.

Tụ Khí Đan được lực bá đạo, từ khi Giản Nhược Trần mượn nhờ Linh Thạch tu luyện về sau, liền hầu như không có lại phục dụng qua Tụ Khí Đan rồi, lập tức, nàng ước lượng trong tay bình ngọc, nhưng là không thèm để ý chút nào mà tất cả xuất ra một hạt, trực tiếp liền ném tới rồi trong miệng.

Dược lực hóa thành linh lực, cuồng bạo mà trong người mạnh mẽ đâm tới, Giản Nhược Trần bình tâm tĩnh khí, dẫn linh lực tiến vào đến kinh mạch, trong kinh mạch linh lực theo tuần hoàn hấp thu không ngừng gia tăng, không bao lâu, năm hạt Tụ Khí Đan được lực liền hấp thu hầu như không còn.

Giản Nhược Trần không cần nghĩ ngợi, lập tức lấy thêm ra năm hạt Tụ Khí Đan ném tới trong miệng.

Tụ Khí Đan vốn là với tư cách Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ tu sĩ phục dụng Linh Đan, trong đó ẩn chứa được lực đối luyện nổi giận sơ kỳ tu sĩ mà nói phải đáng sợ đấy, phạm là Luyện Khí sơ kỳ, cho dù là Luyện Khí trung kỳ tu sĩ cũng sẽ không như Giản Nhược Trần như vậy phục dụng Tụ Khí Đan đấy, Giản Nhược Trần nhưng là quyết tâm, muốn tại một đêm này thời gian đem tu vi lại tiến giai nhất cấp.

Đây hơn nửa tháng đến nay, Giản Nhược Trần trong kinh mạch linh lực đã trải qua hai lần áp súc, kinh mạch co giãn cùng tính bền dẻo vẫn còn tăng cường, có thể còn có co giãn cùng tính bền dẻo kinh mạch cũng nhận không được linh lực như thế đột ngột gia tăng, thật nhỏ vết rách bắt đầu xuất hiện, lập tức lại bị linh lực tu bổ.

Có thể thành đại sự người lộ vẻ hạng người lòng dạ độc ác, đây lòng dạ độc ác có rất nhiều nhắm vào người khác, có rất nhiều châm đối với

chính mình, nhưng bất luận là nhằm vào cái gì, có một câu nói nói đúng, có thể đối với chính mình hung ác đấy, mới có thể đối với người khác hung ác.

Giản Nhược Trần kỳ nhân, không thể xưng là lòng dạ độc ác, lại có thể nói là tâm trí cực kỳ cứng cỏi, bên trên cái thế giới nàng trở thành Thế Kỷ cao ốc chủ nhân mười hai năm, vì vị trí này, không chỉ có là lưỡng lự tại pháp luật xung quanh, thực tế đã sờ phạm pháp luật.

Bên trên cái thế giới nàng có thể như thế, cái thế giới này lại thế nào chịu bởi vì Linh Thạch khuất cư nhân hạ, bị người bài bố, huống chi lúc tu luyện khổ sở nàng không phải là không có trải qua, cũng không phải đầu đã trải qua một lần.

Linh lực bị áp súc đến có thể tiếp nhận trong phạm vi, tiếp theo lại đang được lực ủng hộ sau tiếp tục tăng lên, lại một lần nữa vọt tới giới hạn giá trị.

Luyện Khí Kỳ, chính là Lạc Phàm cũng không có hoàn toàn dựa vào Linh Đan tu luyện, tiến hành theo chất lượng, chỉ ở tiền giai thời điểm mới dựa vào được lực bá đạo Linh Đan mới phải chính đồ, bình thường tu sĩ, cũng chỉ là ngẫu nhiên mới phục dụng Dưỡng Khí Đan đấy, như Giản Nhược Trần như vậy bá đạo tu luyện, hầu như sẽ không có.

Tiền giai quá trình vốn là thống khổ, kinh mạch bị sinh sôi mà mở rộng đã là khó có thể chịu đựng chịu được, Giản Nhược Trần chịu được lại không chỉ là mở rộng, hay vẫn là mở rộng đến vỡ vụn, nếu là tu luyện tất cả đều như vậy thống khổ, vậy cho dù là có Linh căn, cũng không có bao nhiêu có thể kiên trì xuống đấy.

Như mỗi người đều có thể nhịn đau, cũng sẽ không có thuốc giảm đau liều được xuất bản rồi, cũng sẽ không có cái gọi là tra tấn tra hỏi rồi.

Ngay tại kinh mạch nghiền nát cùng tu bổ điểm nhiều lần tuần hoàn ở bên trong, kinh mạch bỗng nhiên bành trướng, linh lực như sơ thông qua

nước sông, mãnh liệt mà vui vẻ mà chảy xuôi đi tới, mà ngoại giới linh lực cũng lổm đổm địa dũng vào đến trong thân thể, cảm giác thư thích tự nhiên sinh ra, Giản Nhược Trần không khỏi thấp giọng mà hừ một tiếng.

Sắc trời từng bước, từ lần thứ nhất linh lực cuồng bạo tăng trưởng đến bây giờ bất quá ba canh giờ, Giản Nhược Trần lại cảm giác có mấy ngày vài đêm lâu, thân thể thống khổ biến mất về sau, tinh thần cũng chuyển thành một mối, nhưng bây giờ cũng không phải nàng có thể lúc nghỉ ngơi.

Trở tay lấy ra Linh Thạch, mượn từ Linh Thạch bên trong tinh khiết linh lực tiếp tục ân cần săn sóc lấy kinh mạch, lại tuần hoàn một chu thiên, trong tay nắm miếng Linh Thạch đã biến thành hư vô, sắc trời cũng đã sáng rõ.

Cho trên người mình ném đi một cái quét bụi phù, đem vết mồ hôi cùng một nhọc tất cả đều tẩy rửa, mở cửa phòng, liền lại là một cái trầm tĩnh nữ tử, cho dù là bình thường nhất ngoại môn trưởng bào màu xám, cũng có thể phụ trợ ra tự tin của nàng cùng thong dong.

Tại nhà ăn náo nhiệt nhất lúc kia, Giản Nhược Trần xuất hiện ở nhà ăn cửa ra vào, sự xuất hiện của nàng, lại để cho nhà ăn bên trong tất cả thanh âm dần dần yếu bớt, mãi cho đến lặng ngắt như tờ.

Một ngày trước, Thiên Đạo Tông đã trải qua Linh Lễ mùa thu hoạch, ngày hôm nay nhà ăn cơm canh phải trong một năm rất phong phú nhất đấy, cũng là nhà ăn vợ mấy tối đa thời điểm, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Giản Nhược Trần.

Đồng cấp tu sĩ, chỉ cần liếc có thể nhìn ra đối phương tu vi, cao hơn một cấp, sẽ cảm giác được đối phương áp lực, nhiều hơn nữa, cũng không phải là cấp thấp tu sĩ có thể xem xét được rồi.

Thiên Đạo Tông ngoại môn, từ dẫn khí nhập vào cơ thể đến Luyện Khí chín tầng tu sĩ tất cả đều có, Giản Nhược Trần tu vi, lợi dụng như thế

thăng thản thành khẩn mà trực tiếp phương thức, rơi vào đến Ất trang nhà ăn bên trong trong mắt mọi người.

Một ngày trước hay vẫn là Luyện Khí tầng hai, xác thực nói, nửa tháng trước hay vẫn là Luyện Khí tầng hai, mà ở Linh Mễ mùa thu hoạch ngày hôm sau, liền tiến giai đến Luyện Khí ba tầng.

Giản Nhược Trần đứng ở nhà ăn cửa ra vào, thật giống như đứng ở đài tầng Thế Kỷ cao ốc bên trong, nàng không đếm xỉa tới ngẩng lên mắt quét một vòng, chẳng qua là nhìn thoáng qua, không có bất kỳ ý nghĩa, có thể mỗi người đều cảm giác được vậy ánh mắt đã rơi vào trên người mình, chính mình giống như đang đang tiếp thụ Đế Vương tuần tra.

Trong này không thiếu Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, có thể bọn họ lại không thấy tại đây dạng trong tầm mắt cảm giác được khinh mạn, cũng không có kính trọng, đây chính là không có chút ý nghĩa nào thoáng nhìn, tại Giản Nhược Trần, Giản đại tiểu thư trong mắt, bọn họ không đủ lần nữa nhẹ.

Giản Nhược Trần đã đi vào nhà ăn, theo sự di động của nàng, nhà ăn không khí cũng rất giống bỗng nhiên lưu thông...mà bắt đầu, bỗng nhiên liền truyền đến nói nhỏ, Giản Nhược Trần mắt điếc tai ngơ, vì chính mình điểm một phần thích hợp Luyện Khí trung kỳ đồ ăn.

Luyện Khí ba tầng tu sĩ, vừa mới tiến cấp Luyện Khí ba tầng tu sĩ, điểm đúng rồi Luyện Khí trung kỳ tu sĩ phục dụng linh thực.

Giản Nhược Trần cực kỳ ưu nhã thưởng thức linh thực, nếu như nàng nguyện ý, có thể đem bình thường nhất đồ ăn cho rằng cách thức tiêu chuẩn bữa tiệc lớn trở lại hưởng dụng, có thể đem một ly nước trong cho rằng rất hương vị ngọt ngào rượu đỏ nhấm nháp.

Đây một bữa thực không coi là mỹ vị, thịt nấu được già rồi, linh thực hỏa hầu cũng cao, Linh Mễ nước phóng được thiếu đi, dù sao cũng là đầu

bếp phòng, yêu cầu không thể rất cao.

Nhà ăn bên trong binh binh phẳng phẳng mà một lần nữa náo nhiệt lên.

Ngoại môn, nội môn cũng nên muốn náo nhiệt a.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nhìn Có Chút Hả Hê

Giản Nhược Trần nghe trong nhà ăn nói nhỏ, ưu nhã ăn điểm tâm xong về sau, liền hướng luyện khí đường đi đến, lúc này luyện khí đường còn không có khởi công, nhưng lều vẫn là có thể tùy ý ra vào đấy.

Làm Giản Nhược Trần đi đến lều phụ cận thời điểm, A Lực đang trông mòn con mắt mà đứng ở lều cửa ra vào, nhìn thấy Giản Nhược Trần nháy mắt, con mắt thoáng cái liền sáng ngời rồi, trên mặt tách ra sâu sắc đáng tươi cười, lại không nói câu nào, chẳng qua là co quắp mà đứng ở lều cửa ra vào nhìn qua Giản Nhược Trần.

"A Lực chào buổi sáng." Giản Nhược Trần cười ha hả mà lên tiếng chào, A Lực đáng tươi cười càng thêm vui mừng mau đứng lên, về phía trước đón một bước, lại co quắp mà đứng lại, cũng không biết nên cùng Giản Nhược Trần nói cái gì đó.

A Lực chỉ là một cái thiếu niên, cường tráng mà gan lớn, tất cả ý tưởng tất cả đều tại trên mặt của hắn, từ đệ nhất thiên đánh bạo cùng Giản Nhược Trần mở miệng về sau, ánh mắt của hắn liền từng giây từng phút ngưỡng mộ mà nhìn qua nàng, hắn không biết có thể cùng Giản Nhược Trần nói cái gì, cũng liền cái gì cũng không nói, chỉ cần có thể chứng kiến Giản Nhược Trần, hắn liền đủ hài lòng.

"Ăn bữa sáng chưa?" Giản Nhược Trần cười vẫy vẫy tay, "Nhanh đi."

Chứng kiến Giản Nhược Trần đi tới, A Lực an tâm, hắn gật đầu, nhẹ nhàng mà tựa như một cái lộc bình thường nhảy lên mà chạy mất, Giản

Nhược Trần biết không đến hai khắc chuông thời gian, A Lực còn có thể nhảy trở về, chẳng qua là khả năng A Lực sẽ thất vọng đấy.

Giản Nhược Trần đi vào lều, tại nàng chuyên dụng rèn sắt lô bộ trạm kế tiếp xuống, một ngày không có đánh thiết, giống như thân thể liên cứng ngắc lại, khí lực cũng ít rồi, nàng thò tay cầm lên đại chùy, ước lượng.

Có từ bên ngoài tiến đến, không phải tạp dịch, Giản Nhược Trần buông thiết chùy, bình thản ung dung mà quay đầu lại.

Phải Diệp quản gia.

Giản Nhược Trần yên tĩnh mà nhìn Diệp quản gia, Diệp quản gia cũng yên tĩnh mà nhìn Giản Nhược Trần, một cái là trẻ tuổi đa mưu túc trí, một cái là lớn tuổi cáo già, Giản Nhược Trần không kiên nhẫn xuất ra bên trên cái thế giới hư dữ ủy xà, Diệp quản gia phải không biết hiện tại tại mất bò mới lo làm chuồng, có thể còn kịp.

Giản Nhược Trần mở miệng trước: "Diệp quản gia có việc?"

Nếu là ở thế giới trước, Giản Nhược Trần sẽ cười nói: Diệp quản gia là tới nhìn ta rèn sắt hay sao? Nhưng cái thế giới này, Giản Nhược Trần cảm thấy làm như vậy quá phiền, quá mệt mỏi.

"Giản đại tiểu thư tu vi lại tăng lên." Diệp quản gia nói khẽ.

Lều còn không có khởi công, bên trong yên lặng, lá thanh âm của quản gia nhẹ, có thể tại lều trong cũng cực kỳ rõ ràng.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, là chuyện phải làm giống như: "Đúng vậy a, lại tăng lên."

"Vậy, Giản đại tiểu thư lúc nào có thể tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ?" Diệp quản gia hỏi đúng rồi không nên hỏi đấy, cũng rất giống tu sĩ

không nên hỏi mà nói.

Giản Nhược Trần giật mình chưa phát giác ra, chẳng qua là thoáng tập trung tư tưởng suy nghĩ, tựa hồ tính toán sau mới nói: "Chung quy cũng muốn một tháng nửa tháng a."

Diệp quản gia thật không ngờ thực đã nhận được Giản Nhược Trần trả lời, nhất thời có chút kinh ngạc nói: "Một tháng nửa tháng?"

"Như thế nào? Diệp quản gia cảm thấy không có khả năng?" Lần này là Giản Nhược Trần kinh ngạc.

Diệp quản gia biểu lộ có chút mê hoặc, hẳn cảm thấy cùng Giản Nhược Trần nói chuyện rất mệt a, rõ ràng Giản Nhược Trần hữu vấn tất đáp, có thể hẳn chính là cảm thấy mệt mỏi, bởi vì Giản Nhược Trần mỗi một câu trả lời, hẳn đều có không biết như thế nào tiếp theo cảm giác.

Hắn không thói quen như vậy thẳng thắn thành khẩn, đem hết tẩy đều xích | trần truồng | trần truồng mà phóng tới mặt ngoài, hẳn tình nguyện Giản Nhược Trần biết cười được Linh Hồ bình thường, thật giống như nàng làm một chuyện giống nhau.

"Giản đại tiểu thư có thể biết trước chính mình tăng lên tu vi thời gian?" Diệp quản gia không thể nói hẳn không tin, có thể hẳn thật sự chẳng phải tin tưởng.

"Chỉ cần có Linh Đan, Linh Thạch. . ." Giản Nhược Trần nói phân nửa liền cảm mồm, nàng hiện tại cũng không tính tu luyện Tiểu Bạch, biết rõ nàng việc này thuyết pháp rất khó bị tin phục.

Có Linh Thạch có Linh Đan có thể tùy ý tăng lên tu vi? Diệp quản gia lại một lần nữa không lời nào để nói.

Hắn không thể tin, thế nhưng là lại cảm thấy chỉ có thể tin tưởng, khả năng Giản Nhược Trần thật sự thiên phú dị bẩm, thật sự chỉ cần dựa vào Linh Đan Linh Thạch có thể tăng lên tu vi, bằng không thì giải thích thế nào ngày hôm qua nàng hay vẫn là Luyện Khí tầng hai, hôm nay có thể Luyện Khí ba tầng.

Diệp quân gia không có nói cái gì nữa, quay người ly khai, mà ở Giản Nhược Trần chứng kiến Tả Nghị cũng đi sau khi đi vào, nàng sẽ biết, A Lực nhất định thất vọng rồi.

"Giản đại tiểu thư, người còn có lòng dạ thanh thản ở chỗ này rèn sắt?" Tả Nghị hấp tấp đẩy, mới tiến lên liền quát to lên.

Giản Nhược Trần cười đi qua.

"Luyện Khí tầng ba a Giản đại tiểu thư, nếu là có nói cho ta biết ngày mai gặp lại người chính là Luyện Khí tầng bốn, ta cũng sẽ tin rồi." Tả Nghị nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, tả hữu lắc đầu.

"Ngày mai sẽ Luyện Khí tầng bốn hay vẫn là nhanh một chút." Giản Nhược Trần nửa phải vui đùa nửa nghiêm túc nói.

Nàng rất ưa thích Tả Nghị, cùng Tả Nghị nói chuyện phiếm nói chuyện không có tu sĩ cảm giác áp bách, nàng ít có như vậy vui đùa thời điểm, cho dù là cùng Lạc Phàm nói chuyện.

"A?" Tả Nghị giật mình xuống, "Thật là có khả năng này?"

Giản Nhược Trần cười nói: "Như vậy thăng cấp sẽ chết đi sống lại đấy."

Tả Nghị không có hiểu Giản Nhược Trần mà nói, hồ nghi mà lại đánh giá, giống như muốn xem xét Giản Nhược Trần lúc trước có phải hay không đã trải qua chết đi sống lại sự tình.

"Tả quản sự, ta và người muốn người có thể không?" Giản Nhược Trần cùng Tả Nghị cùng một chỗ kề vai sát cánh đi ra ngoài.

"A Lực?" Tả Nghị lựa chọn lông mi, tiếp theo lộ ra nhưng biểu lộ, "Tiểu tử kia sùng bái người sùng bái được khó lường, buổi sáng làm cho người trợ thủ, buổi chiều liền chơi mạng mà rèn sắt, người ngày nào đó muốn mệt mỏi rèn sắt, tiểu tử kia còn không đem ta lều hủy đi a, người muốn tranh thủ thời gian mang đi."

Đang nói, A Lực xa xa liền toát ra đã chạy tới, vừa thấy được Giản Nhược Trần đi ra lều, dưới chân bỗng nhiên có chút bối rối, sau đó liền xa xa mà đứng vững.

"Người nhìn vậy thất vọng dạng." Tả Nghị uốn éo sau cổ, "Liều tổng quản tại ta đây chờ người đây, ta làm đây ngoại môn luyện khí đường tổng quản đều hơn hai mươi năm, hay vẫn là cho mượn người quang mới nhìn thấy một lần Liều tổng quản."

"Ta vậy không có chỗ, còn trước tiên ở người nơi đây rèn sắt, Liều tổng quản tìm ta?" Giản Nhược Trần trước đem A Lực sự tình nói.

"Ai, ta còn nghe nói, người mấy cái đồng đội tối hôm qua liền đều bế quan, Giản đại tiểu thư, người gặp không quen, nhận thức không rõ a." Tả Nghị rất có điểm nhìn có chút hả hê ý tứ.

Giản Nhược Trần có chút dở khóc dở cười, đối với Tả Nghị liếc mắt, "Có Tả quản sự như vậy hình dung sao?"

"Ta tại sao không có sớm biết người Giản đại tiểu thư a, " Tả Nghị sách một câu, "Nghe nói còn kém Trúc Cơ Đan rồi, muốn là bọn hăn có thể đổi ra Trúc Cơ Đan, khẳng định cũng đổi đi ra."

Giản Nhược Trần cười cười, không nói tiếng nào.

Giản Nhược Trần đối với Liễu Tùy Thanh chưa quen thuộc, xác thực nói, nàng đối nội của tất cả tu sĩ đều chưa quen thuộc, nhưng là thấy đến Liễu Tùy Thanh nháy mắt, nàng đã biết rõ, đứng trước mặt đứng người này, đích đích xác xác nên Thiên Đạo Tông Đại tổng quản.

Giống như trời sinh một bộ cười bộ dáng, màu xanh nhạt mang theo ám kim hoa văn trường bào, khám nạm lấy không biết tên kim ngọc đai lưng, bên hông tinh xảo túi trữ vật, còn có đứng hầu ở một bên đồng dạng tinh xảo thiếu niên, đều bị hiển lộ rõ ràng lấy hiển quý thân phận.

"Giản đại tiểu thư?" Hai người ánh mắt khó khăn lắm chống lại, Liễu Tùy Thanh liền mở miệng trước.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Mười Năm Chi Thời Hạn

"Giản đại tiểu thư?" Hai người ánh mắt khó khăn lắm chống lại, Liễu Tuy Thanh liền mở miệng trước, tiếp theo cười ha hả ngẩng lên đưa tay, chỉ vào ghế khách nói: "Đã sớm nghe nói Giản đại tiểu thư đại danh, hôm nay có may mắn vừa thấy, mời ngồi."

Giản Nhược Trần chấp tay vờ đến mới ngồi xuống, Thủy Mộ Ngôn —— cũng chính là cái kia tinh xảo thiếu niên liền dâng một ly linh trà, Giản Nhược Trần nói một tiếng cảm ơn, bưng lên linh trà, hương trà lượn lờ, không khỏi liền tiến đến dưới mũi, trước nhẹ ngửi xuống, một đám mùi thơm liền theo mũi thở chui được trong phế phủ, chưa phát giác ra thấm vào ruột gan.

"Trà ngon." Giản Nhược Trần trong lòng khen câu, tiếp theo nhỏ hớp một cái, nước trà tại trong miệng dừng lại một hồi, mới từ từ nuốt xuống.

"Trà ngon." Đây một câu Giản Nhược Trần liền khen đã đến thực chỗ.

"A? Giản đại tiểu thư cũng ưa thích uống trà?" Liễu Tuy Thanh hỏi.

"Đúng vậy a, vì uống được ngon miệng trà, còn chuyên môn học qua trà nghệ, đáng tiếc, ta đã rất lâu không có uống qua trà." Giản Nhược Trần lại thưởng thức một cái, đem chén trà để lại đến bên cạnh trên bàn trà.

"Giản đại tiểu thư có thể nói một chút, đây linh trà tốt chỗ nào trong?" Liễu Tuy Thanh rất có hứng thú nói.

"Hình như tước lưỡi, sắc mặt thúy vị cam, cháo bột non sáng, đợi phẩm đến trong miệng, giống như sau cơn mưa Thúy Sơn, trong sương mù liễu rủ, cái loại này câu đến phế phủ hương, rồi lại thấy không rõ, phẩm không rõ, đợi cho trà nhập phế phủ, liền mới phải vân khai vụ tán, khoan thai dư vị." Giản Nhược Trần nói qua, nhìn về phía Thủy Mộ Ngôn, tán dương: "Liễu tổng quản nhỏ quản gia, có thủ đoạn trà ngon nghệ."

Liễu Tùy Thanh nhãn tình sáng lên, giống như thấy được tri kỷ bình thường, thần sắc không khỏi có chút nóng bỏng, "Ta đây trà tự kêu là mưa bụi linh trà, đều là sau cơn mưa sương mù giống như tán không phải tán thời điểm thu thập trà nhon, Giản đại tiểu thư hình dung rất được lòng ta."

Giản Nhược Trần cười cười, lại nâng...lên linh trà, từng ngậm nhấp, Liễu Tùy Thanh dáng tươi cười liền càng thêm hơn.

Linh trà đều vào bụng, đồng thời tiến vào đến phế phủ ở trong còn có nồng đậm linh khí, Giản Nhược Trần không biết Liễu Tùy Thanh là thể nào pháo chế ra linh trà, đây linh lực tuy rằng nồng đậm, lại đều không có nửa phần tàn sát bừa bãi, cũng phân biệt không rõ là loại nào linh khí, kinh mạch linh lực tự nhiên mà vậy mà lưu chuyển, đem linh lực chậm rãi hấp thu.

"Đây còn có một loại trà, Giản đại tiểu thư nếm thử." Liễu Tùy Thanh hướng Thủy Mộ Ngôn vẫy vẫy tay, Thủy Mộ Ngôn đi đến khác một bên bàn trà trước, bày ra đồ uống trà, hai tay một khếp, vậy nước chính là tại nửa sôi ở bên trong, ngón tay nhẹ một chút, nước sôi bay ra, như suối tuôn giống như đem chén trà đều ngâm một lần.

Tiếp theo chén trà chấn động, trong đó nước sôi trở về đến khay trà ở bên trong, cũng không có thấy Thủy Mộ Ngôn như thế nào động tác, một ít mảnh lá trà liền phiêu tại trong chén trà, nước sôi lần nữa rót vào chén trà, lúc này đây lại như rời bến giao long đầu có một đạo cột nước, không nhiều không ít, vừa vặn đem chén trà đổ đầy.

Thiếu niên đáng người vô cùng tốt, diện mạo cũng thanh tú động lòng người, nhất là một đôi tay trắng nõn thon dài, vuốt ve tại đồ uống trà lên, dường có một loại mỹ cảm, như thể hương trà người đẹp, cực kỳ cảnh đẹp ý vui.

Giản Nhược Trần ở kiếp trước học trà nghệ, phải đem đệ nhất rót nước trà muốn vớt bỏ đáy, nơi đây, nhưng là trái lại, linh trà đã thành, Thủy Mộ Ngôn bưng lấy linh trà đưa đến Giản Nhược Trần trước mặt, Giản Nhược Trần bưng lên linh trà, hay là trước người xuống, có thể lập tức có chút nhú mày, gương mặt nhìn nhìn Liễu Tùy Thanh, gặp Liễu Tùy Thanh đang giống như cười mà không phải cười chăm chú nhìn tới đây, liền để chén trà xuống.

"Tốt màu sắc nước trà." Giản Nhược Trần đáng tươi cười có chút thu liễm, thân nhiên nói: "Chẳng qua là, đây linh trà đầu nhẹ nhàng người, liền cảm giác tinh thần giật mình, dường như người đang cánh đồng bát ngát, bốn phía đều là không biết tên Thần Thụ, như thế, không dám phẩm."

"Khó chưa từng ta một cái Kết Đan tu sĩ, còn có thể dùng hạ lưu thủ đoạn đối phó người một cái Luyện Khí Kỳ đệ tử?" Liễu Tùy Thanh mặt lộ vẻ không vui, chẳng qua là hân trời sinh cười bộ dáng, mặc dù mất hứng, trên mặt cũng mang theo cười.

"Liễu tổng quản nói quá lời, thường thức trà bốn sự phong nhã sự tình, nhưng nếu là bởi vậy thất thố, liền hư mất một phần tâm tình, trà này, nên cùng một hai cái tri kỷ, hoặc đang cùng húc gió xuân ở bên trong, hoặc ở ngoài sáng dưới ánh trăng, hoặc tại nhà nhỏ ở bên trong, mới có thể hun hun nhưng, dưới mắt, trà này phẩm được không phải ý cảnh." Giản Nhược Trần đôi mắt rũ xuống, lại nâng lên, gợn sóng không sợ hãi.

Liễu Tùy Thanh đưa mắt nhìn Giản Nhược Trần một hồi lâu, Giản Nhược Trần cũng không tránh né Liễu Tùy Thanh ánh mắt, Liễu Tùy

Thanh ánh mắt có lẽ mang theo áp bách, nhưng như vậy áp bách đối với Giản Nhược Trần mà nói, phảng phất giống như chưa phát giác ra.

Một hồi lâu, Liễu Tùy Thanh mới vẫy vẫy tay, Thủy Mộ Ngôn tiến lên, đem linh trà thu hồi, tiếp theo đứng hầu tại Liễu Tùy Thanh bên người.

"Giản tiểu thư tú ngoại tuệ trung, đến lộ ra ta tiểu nhân, chẳng qua là, Giản tiểu thư không nghe thấy cây cao chịu gió lớn đạo lý?"

Lời này, bên trên cái thế giới Giản Nhược Trần chẳng những nghe hơn nhiều, mình cũng nói quá nhiều lần rồi, mỗi một lần đều tự nhiên có mỗi một lần đạo lý, nhưng hôm nay, xem từng làm qua sự tình, Giản Nhược Trần không phải không thừa nhận, Liễu Tùy Thanh những lời này, thật sự là quá chính xác.

"Tiền lời cùng nguy hiểm cũng luôn cùng tồn tại đấy." Giản Nhược Trần hồi đáp.

Liễu Tùy Thanh mí mắt trêu chọc trêu chọc, dĩ nhiên là đồng ý gật đầu, "Rất nhiều người không chịu hiển lộ rõ ràng chính mình ưu tú, Giản tiểu thư cách làm làm cho người ta cảm giác mới mẻ, không chỉ là bởi vì này hai bút sinh ý."

Giản Nhược Trần biết rõ Liễu Tùy Thanh tối chỉ đứng rồi nàng tăng lên tu vi.

Quả nhiên, Thiên Đạo Tông coi trọng môn hạ đệ tử tu vi thực lực vượt qua kiểm lấy Linh Thạch năng lực, hoặc là, Thiên Đạo Tông cho rằng, nàng linh thạch này kiểm lấy, là ở tông môn ngầm đồng ý phía dưới.

"Giản tiểu thư tại ngoại môn thời gian muốn cũng sẽ không rất nhiều, đây về sau, ta đoán muốn Giản tiểu thư cũng muốn bế quan?" Liễu Tùy Thanh ý hữu sở chỉ (*) nói.

"Kế hoạch không đuổi kịp biến hóa nhanh, " Giản Nhược Trần cười khê xuống, "Vốn, ta cũng đã cho ta muốn bế quan đấy."

"Hả?" Liễu Tuy Thanh từ trong lỗ mũi hừ ra một tiếng.

"Còn có đến tiếp sau kết thúc công việc sự tình, phân thân thiếu phương pháp." Giản Nhược Trần bất đắc dĩ lắc đầu.

"Cái này dễ nói, ta đem Thủy Mộ Ngôn cho người mượn." Liễu Tuy Thanh đem cái cảm hương Thủy Mộ Ngôn méo mó.

"Đa tạ Liễu tổng quản." Giản Nhược Trần đạo tiếng cảm ơn về sau, lại nói: "Ta nghe nói Vãn Tâm huyền trận tháng sau muốn mở ra."

Liễu Tuy Thanh biểu lộ thoáng cái liền trầm xuống, lãnh đạm nói: "Giản tiểu thư, không cần được voi đòi tiên."

Giản Nhược Trần bất vi sở động, ánh mắt đều chưa từng tránh né, "Ta không muốn bỏ qua tiến vào Vãn Tâm huyền trận cơ hội."

Những lời này đã nói được nặng, không muốn bỏ qua Vãn Tâm huyền trận cơ hội, chẳng phải là nói, trong vòng mười năm, nàng có nắm chắc Kết Đan? Dù là Liễu Tuy Thanh trước sau như một ổn trọng, cũng ngạc nhiên rồi.

Thủy Mộ Ngôn một mực mặt không thay đổi đứng hầu một bên, lúc này đây cũng theo Liễu Tuy Thanh cùng một chỗ lộ ra kinh ngạc biểu lộ, bọn họ giống như đều mới nhận thức Giản Nhược Trần bình thường, không, phải không từng biết Giản Nhược Trần.

"Giản tiểu thư có thể biết mình nói đúng cái gì?" Liễu Tuy Thanh thanh âm có một tia bất ổn, đồng dạng bất ổn còn có hắc có chút run rẩy khóe miệng, mấy ngày liền sinh dáng tươi cười đều tốt như không thể duy trì.

"Có như vậy một số Linh Thạch, mười năm, ta như vẫn không thể Kết Đan, cũng thực thẹn với vào ta làm cho mạo hiểm mạo hiểm."

Không phải bất cứ lúc nào đều thích hợp hàm súc đấy, nên cường thế thời điểm nên cường thế.

Liễu Tùy Thanh kinh ngạc được nhất thời không biết nên làm gì phản ứng, hẳn biết rõ Giản Nhược Trần gan lớn, tâm tư trầm ổn, cũng biết Giản Nhược Trần tất nhiên có không muốn người biết phương thức tu luyện, có thể từ trước đến nay không ai dám như Giản Nhược Trần như vậy, dám định ra mười năm chỉ thời hạn Kết Đan.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Hạ Bút Thành Văn

"Người sao dám nói xác định mười năm thời hạn? Người bắt quá mới Luyện Khí ba tầng, là dựa vào Dưỡng Khí Đan? Hay vẫn là Linh Thạch chong chất? Người lại cũng biết Trúc Cơ không dễ? Lại có biết hay không một vạn người tu sĩ trong cũng không thấy được có một người thuận lợi Kết Đan, bao nhiêu tu sĩ cùng kia cả đời cũng chỉ có thể kết thành Giả Đan, người làm sao dám nói bừa mười năm chi thời hạn?"

Liễu Tùy Thanh vừa sợ vừa giận, vậy mà mất hàm dưỡng, trước sau như một giọng lên khóe miệng cũng nhin không được nữa vút xuống, hai con mắt bắn ra ánh mắt há lại chỉ có từng đó phải tức giận, hăn ngay cả âm thầm mà mĩa mai cũng không chịu, trực tiếp răn dạy đứng lên.

"Ta hiện tại tất cả, phải không đủ để ủng hộ ta một đường tiến giai đến Kết Đan, nhưng ta Giản Nhược Trần như thế nào lại chỉ làm thành đây một số Linh Thạch mua bán, Luyện Khí ba tầng tu vi, là dựa vào Linh Thạch chong chất đứng lên đấy, nhưng chỉ cần ta chong chất được rất tốt Linh Thạch, liền dám mở rồi miệng."

Lời này quả thực là âm điệu mạnh mẽ, Giản Nhược Trần lên tiếng trả lời, không chút do dự.

"Người cho rằng tông môn còn có thể cho người đoạt thức ăn trước miệng cộp cơ hội?" Liễu Tùy Thanh cười lạnh nói.

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, tiếp theo ghen ngào cười nói: "Liễu tổng quản cũng quá coi thường ta Giản Nhược Trần rồi, nhận được

tông môn để mắt, không cùng ta so đo, cho ta buôn bán lời khoản này Linh Thạch, cùng tông môn trong tay cướp đoạt Linh Thạch, ta Giản Nhược Trần cũng liền làm lúc này đây, Thiên Địa bao la, đều muốn kiếm một chút Linh Thạch, còn không tại ta sâu muộn liệt kê."

Lời này, quả thực so với mười năm chỉ thời hạn nói được còn muốn sáng khoái, còn muốn tự tin, thậm chí mang theo không cho là đúng, còn chưa từng có người nào tại Liễu Tùy Thanh trước mặt khoe khoang khoác lác nói không thèm để ý một chút Linh Thạch đấy, Giản Nhược Trần lời này, quả thực cùng mười năm Kết Đan giống nhau, lại để cho Liễu Tùy Thanh khiếp sợ.

Nhưng hẳn vẫn bỗng nhiên đã tin tưởng, giống như chỉ cần Giản Nhược Trần đã mở miệng, nàng liền nhất định có thể làm được.

Thật sự, nàng còn có cái gì làm không được hay sao? Còn là phạm nhân thời điểm, liền dám cùng Lạc Phạm cùng một chỗ hợp lực chém giết Quý tu, bị Hà Vũ Xuân mấy tên khốn kiếp kia xếp đặt một đạo về sau, có thể một đêm thời gian tiến giai, dùng làm cho người ta không thể tin được phương pháp mở thoát khỏi khốn cảnh.

Nói trong nội tâm lời nói, Liễu Tùy Thanh căn bản cũng không muốn đuổi đây người đứng đầu, tu sĩ giữa là không có vô duyên vô cớ trợ giúp đấy, thế nhưng là hẳn không thể không vươn tay, không chỉ có là bởi vì Giản Nhược Trần việc buôn bán tài hoa, cũng bởi vì việc này làm tông môn sinh ý, đang tại dùng phương thức của nàng là tông môn đào tạo rồi nhân tài.

Mà quan trọng nhất là, nàng tại lần lượt với Linh Thạch hấp dẫn tông môn ánh mắt về sau, bắt đầu hiển lộ chính là trời mới tiến giai.

Liễu Tùy Thanh tuyệt đối tin tưởng, nếu không có Hà Vũ Xuân mấy người ly khai, Giản Nhược Trần tuyệt đối sẽ không lựa chọn cái tốc độ này

tiến giai đấy.

"Mười năm Kết Đan, người ít nhất muốn tại trong vòng một năm Trúc Cơ, người bây giờ là Luyện Khí ba tầng sơ kỳ, nếu là đuổi tại Vãn Tâm huyền trận mở ra lúc trước tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ, ta sẽ tin người rồi có thể mười năm Kết Đan, chắc chắn sẽ không làm hại người tu hành."

Liễu Tùy Thanh nói lời này, lại không tin mình phải nhất thời xúc động, làm Đại tổng quản nhiều năm, đối với tông môn, hắn sớm đã có một phần sâu đậm trách nhiệm, hắn đứng thẳng lên, có chút mắt nhìn xuống Giản Nhược Trần, có chút phóng ra thuộc về Kết Đan tu sĩ uy áp.

Thật giống như lặn vào biển sâu, quanh thân bị trói buộc bị đè ép, Giản Nhược Trần có chút nhú mày lúc, uy áp bỗng nhiên liền thu trở về.

Liễu Tùy Thanh phẩy tay áo bỏ đi, Thủy Mộ Ngôn theo lời lưu lại, hắn đi theo Liễu Tùy Thanh nhiều năm, đã sớm đoán luyện tới khéo léo, lập tức lại cười nói: "Giản tiểu thư, ta là Thủy Mộ Ngôn, phải Liễu tổng quản nô bộc, Giản tiểu thư có gì yêu cầu, cứ việc phân phó."

Giản Nhược Trần đương nhiên sẽ không đem Thủy Mộ Ngôn làm nô bộc đối đãi đấy, tại nàng cho rằng, Thủy Mộ Ngôn thân phận nên tương đương với Liễu Tùy Thanh trợ lý, còn là cao cấp trợ lý, tại có chút thời điểm có thể thay thế Liễu Tùy Thanh quyết định một ít chuyện.

Vì vậy liền vừa cười vừa nói: "Nước Thiếu gia nói như vậy, có thể gây sát ta."

Nước Thiếu gia xưng hô thế này, đối với Thủy Mộ Ngôn cũng rất mới lạ, hắn mỉm cười sau lại nói: "Giản tiểu thư xưng hô như vậy thì không dám, Giản tiểu thư liền kêu ta mộ nói tốt rồi."

Giản Nhược Trần sao có thể thật đúng, cười nói: "Luận tu vi, ta còn muốn xưng một tiếng sư huynh đấy, vậy thì mời sư huynh chiếu cố nhiều

hơn rồi."

Lời nói này Giản Nhược Trần phải hạ bút thành văn, cùng trợ lý giao tiếp đa số là nàng trợ lý sự tình, nhưng nàng cũng ngẫu nhiên có muốn tiếp xúc đối phương Tổng giám đốc trợ lý thời điểm, bởi vậy tràn đầy kinh nghiệm.

Lời này thật sự lấy hỉ Thủy Mộ Ngôn, Giản Nhược Trần cùng Liễu Tuy Thanh nói chuyện với nhau thời điểm, vẫn là phải địa vị ngang nhau bộ dạng, cùng hần, cũng không từng có nửa phần ngạo khí, cũng không có khinh mạn, càng không có cố ý cung phụng nghênh đón, ngôn từ trong lộ ra thân mật, thật giống như bọn họ vốn là nên như thế thân mật.

Thủy Mộ Ngôn cười cũng không khỏi thâm chút ít: "Giản tiểu thư thật sự là khách khí, Liễu tổng quản đem ta lưu lại, chính là mặc cho Giản tiểu thư phân phó đấy."

"Thủy sư huynh nếu là nói như vậy, ta có thể cũng không dám mở miệng." Giản Nhược Trần thân mật mà cười lấy, trong miệng nói qua không dám mở miệng, có thể một chút cũng không khách khí nữa —— nên khách khí đều khách khí qua, lại khách khí như vậy xuống dưới, đã vượt qua.

"Nói đến ta thật đúng là có chút phiền phức sự tình, muốn xin thủy sư huynh hỗ trợ, thủy sư huynh biết rõ, Hà sư tỷ mấy người một mỗi một tháng, đêm qua liền bế quan, giải quyết tốt hậu quả sự tình liền đều để lại cho ta."

Hà Vũ Xuân mấy người bởi vì sao bế quan, Giản Nhược Trần trong nội tâm rõ ràng, Thủy Mộ Ngôn tự nhiên cũng rõ ràng, nhưng Giản Nhược Trần đầu chữ không đề cập tới lỗi của các nàng chỗ, Thủy Mộ Ngôn đương nhiên cũng sẽ không nói ra, nghe vậy phối hợp với gật đầu nói: "Đúng vậy

a, vốn năm chuyện cá nhân tình, lưu cho một người liền giật gấu vá vai, nghèo rớt mồng tơi rồi."

Giản Nhược Trần theo nói: "Cũng không, Hà sư tử phát hạ chí nguyện to lớn, muốn bế quan đến Trúc Cơ, ta bình sinh bội phục nhất đúng là chịu thu nhận công nhân cố gắng tu sĩ, tự nhiên không thể kéo Hà sư tử chân sau, cho nên tận khả năng mà đem Linh Thạch đều cho sư tử mấy người.

Các sư tử bế quan, ta mới nhớ tới, hôm nay nên trả lại từ Chu Tước đường mượn Linh Thạch, có thể trong tay của ta tài liệu không ít, linh thạch này, sẽ không đủ rồi, không đối gặt sư huynh, tối hôm qua ta buồn được tóc đều muốn trợn nhìn, mạo hiểm ăn Tụ Khí Đan, thật đúng là tiền giai rồi."

"Tụ Khí Đan?" Thủy Mộ Ngôn thất thanh nói.

"Đúng vậy a." Giản Nhược Trần gật đầu, "Quả thực, chết đi sống lại."

Đây nói chuyện, cũng là một môn kỹ xảo, bên trên cái thế giới Giản Nhược Trần phải kinh nghiệm rèn luyện, từ Thủy Mộ Ngôn tự giới thiệu ở bên trong, Giản Nhược Trần cũng cảm giác được hẳn thực sự không phải là cam tâm tình nguyện một mực với tư cách Liễu Tùy Thanh nô bộc đấy, dù là tại vị trí này, có thể đạt được rất nhiều người cung phụng nghênh đón.

Cho nên, nàng tại tổ chức ngôn ngữ thời điểm, liền tránh được Hà Vũ Xuân chủ động ly khai, cũng thẳng thắn thành khẩn chính mình đêm qua nóng lòng, ám chỉ chính mình tăng lên tu vi bất đắc dĩ cùng hiểm hình đáng.

Giản Nhược Trần đối đãi Liễu Tùy Thanh thời điểm, không kiêu ngạo không siểm nịnh, cho thấy cường thế, cùng Thủy Mộ Ngôn nói chuyện với nhau, lại được xưng tụng phế phủ rồi, hai phe đối lập, Giản Nhược Trần càng là hời hợt, rơi vào Thủy Mộ Ngôn trong tai lại càng là đồng tình.

"Giản tiểu thư, đây Tụ Khí Đan nhưng là phải Luyện Khí Kỳ thật tốt Linh Đan, nhưng được lực bá đạo, người với Tụ Khí Đan tiến giai, quả thực. . ." Thủy Mộ Ngôn than nhẹ một tiếng.

"Đa tạ sư huynh." Giản Nhược Trần nhẹ nói nói, ánh mắt nhu hòa chút ít.

Nàng nghe được ra cái đó một câu là thật tâm lời nói, Thủy Mộ Ngôn lúc này bị chạm đến rồi cái gì.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Trong Bộ Có Bộ

"Giản tiểu thư trong tay còn có Linh Thạch, nếu là hấp thu Linh Thạch, cũng không cần được cái kia tội." Thủy Mộ Ngôn lắc đầu, nói lời này về sau bỗng nhiên giật mình, Giản Nhược Trần chính là thiếu Linh Thạch, mới không được đã như thế.

Lại nói đến tận đây, nên nói đã nói được rõ ràng đấy, còn dư lại chính là Thủy Mộ Ngôn có thể làm tới trình độ nào rồi.

Thủy Mộ Ngôn cũng không đợi Giản Nhược Trần tái mở miệng, liền trực tiếp nói: "Chuột đồng tinh thể, tông môn có thể cho người đổi thành Linh Thạch, lại chỉ có thể cho người tám phần Linh Thạch, còn có lông đuôi, như là dựa theo tông môn đưa cho người phúc lợi, coi như là đều cho người đổi thành Linh Thạch, đoán chừng người còn hết Chu Tước đường, trong tay cũng liền không dư thừa cái gì."

Giản Nhược Trần cười khổ, cũng không phải là như thế, nàng sở dĩ kiếm được rồi Linh Thạch, cũng là bởi vì lợi dụng ngoại môn tu sĩ khát vọng trở thành phù bút chế tác sư tâm lý, đã nhận được thành phẩm phù bút, mới đổi được rồi cực lớn lợi nhuận, nếu là đầu bán chuột đồng lông đuôi, nàng gấp đôi điểm cống hiến từ đệ tử ngoại môn trong tay đổi được đấy, lại thêm rồi gấp đôi từ tông môn đổi lấy trúc tương phi cán bút, bồi thường cũng muốn bồi thường chết rồi.

"Cho nên, Liễu tổng quản có thể đưa cho người, cũng chỉ là với tông môn danh nghĩa, tiếp trong tay người còn lại nhiệm vụ, còn người nữa vốn ý định ký kết đến tiếp sau kế ước, những thứ này tiền lời, tông môn sẽ căn

cứ cuối cùng tiền lời, hay vẫn là cho người tám phần." Thủy Mộ Ngôn nói tiếp.

Giản Nhược Trần không cần tính toán, liền biết mình lần này chiếm được tuyệt đại tiện nghi, mà tông môn, lại không thấy từ giao dịch này ở bên trong lấy được càng nhiều nữa tốt nổi danh, lập tức liền đem trong ngực túi trữ vật lấy ra một cái, Thủy Mộ Ngôn thần thức vào trong tìm tòi, liền đếm ra trong đó lông đuôi số lượng, ngay tiếp theo Tinh Thạch, tiếp theo liền lấy ra một cái túi đựng đồ vứt cho Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần nhìn thoáng qua túi trữ vật, có chút kinh hãi, trong đó Linh Thạch, vậy mà cùng nàng đã cho đi tới lông đuôi cùng tinh thể số lượng cực kỳ gần.

"Cũng không biết những thứ này Linh Thạch, đủ ủng hộ Giản tiểu thư tu luyện tới loại trình độ nào?" Thủy Mộ Ngôn hiếu kỳ một câu.

Giản Nhược Trần câu môi cười cười: "Tự nhiên không thể liền dựa vào những thứ này, cũng nên có cơ hội ra ngoài vừa nhìn nhìn, mới có thể suy nghĩ sau một cuộc làm ăn đấy. A đúng rồi, trong tay của ta còn có chút không có phân giải chuột đồng, cũng cùng nhau phiền làm phiền sư huynh rồi."

Sau đó Giản Nhược Trần liền đem nàng sau một bộ phận kế hoạch nói cho Thủy Mộ Ngôn, tính cả ký danh tự hợp đồng, Thủy Mộ Ngôn cẩn thận mà nghe xong, Giản Nhược Trần nói phải hiểu, vậy mà không cần hỏi lại.

Thủy Mộ Ngôn đến tận đây tại Giản Nhược Trần trong nội tâm cũng coi như đã có một chỗ cảm dùi, bái bên trên cái thế giới thói quen, từng cùng Giản Nhược Trần đã từng quen biết đấy, ngày lễ ngày tết Giản Nhược Trần đều dâng một phần lễ đấy, lúc này ý nghĩ này trong đầu vòng xuống, không thể không tạm thời áp xuống tới.

Bên trên buổi trưa mới đi tới gần một nửa, Giản Nhược Trần đưa Thủy Mộ Ngôn ly khai, sẽ thấy trở lại lều, A Lực đang đem toàn bộ thất lạc hóa thành lực lượng, hung hăng mà giày vò lấy trong tay vậy khối gang, bỗng nhiên liền thấy được Giản Nhược Trần đứng ở bên cạnh hẳn, đôi mắt lập tức sáng lên, thiếu một ít liền đem đại chùy ném tới trên chân của mình.

Giản Nhược Trần từ trong nội tâm ưa thích thiếu niên này, cùng thiếu niên thích hẳn cảm tình khác nhau, nàng chẳng qua là đem thiếu niên đơn thuần mà cho rằng thủ hạ ưa thích, nhìn xem thiếu niên đoán luyện tới phát đạt cơ bắp, nàng nghĩ tới Tội Thể thuật, không có Linh căn không thể tu luyện, vẫn không thể hoàn thành Tội Thể chứ

Giữa trưa Giản Nhược Trần về tới chính mình phòng nhỏ, lấy ra một tờ giấy Tuyên Thành*, lại tìm than bút, tại ở phía trên tốt một phen viết, đợi cho qua cơm trưa thời gian, liền hướng Chu Tước đường đi đến.

Buổi sáng Giản Nhược Trần cùng Liễu Tùy Thanh gặp mặt, lừa không được Chu Tước đường, Giản Nhược Trần đi vào Chu Tước đường về sau, Diệp quản gia rất nhanh liền đã tới, hai người thật giống như một ngày trước chưa từng gặp mặt, hòa hòa khí khí mà chào hỏi, Giản Nhược Trần liền dâng rồi Linh Thạch.

Không bao lâu giao dịch xong thành, Diệp quản gia làm mời đích thủ thế nói: "Thiếu gia đang tại phòng trong đợi chờ Giản tiểu thư."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, đi theo Diệp quản gia đi vào, Diệp Phi đang nhàm chán mà bãi lỏng chén trà trong tay, nhìn thấy Giản Nhược Trần nhặt được, mí mắt giơ lên xuống.

Giản Nhược Trần cười nói: "Ta đáp ứng cho Diệp thiếu gia pháp môn tu luyện, hôm nay tới đây thực hiện rồi."

Diệp Phi lắc lắc chén trà trong tay, tiến đến bên môi, đều muốn uống một cái vừa muốn uống không uống đấy, lệch ra cái đầu nhìn xem Giản

Nhược Trần, ý bảo trước mặt chỗ ngồi nói: "Giản đại tiểu thư mời ngồi."

Giản Nhược Trần cười cười ngồi xuống, lấy ra một tờ giấy Tuyên Thành*, phía trên rậm rạp chằng chịt tất cả đều là chữ nhỏ, một nhóm một đoạn rất là rõ ràng.

Diệp Phi nhìn xem Giản Nhược Trần đem tờ giấy kia theo mặt bàn đổ lên cạnh mình, ngắm liếc Giản Nhược Trần, đưa trong tay linh trà thưởng thức một cái ném tới trên bàn nói: "Vật này, ta chưa từng có nói trắng ra muốn, Giản đại tiểu thư ra cái giá."

"Diệp thiếu gia không cho ta rút củi dưới đáy nồi là được rồi." Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Diệp Phi con mắt nói.

"Giản đại tiểu thư cũng là việc buôn bán, tự nhiên biết rõ tại thương lượng nói thương lượng, bất quá Giản đại tiểu thư cũng thực khiến người ngoài ý, đây tu vi trong mắt người, nói đúng là trưởng đến liền trưởng đến hay sao?" Diệp Phi vô tình nói, hắc căn bản cũng không có đem cân nhắc Giản Nhược Trần sự tình để vào mắt.

Giản Nhược Trần hừ một tiếng nói: "Đây không phải đến bước đường cùng đến sao."

"Ta tại sao không có nhìn ra Giản đại tiểu thư ở đâu đến bước đường cùng rồi hả? Ta còn tưởng rằng, Chu Tước đường lần này đem Giản đại tiểu thư đắc tội được hung ác rồi, Giản đại tiểu thư không bao giờ nữa chịu ra vào ta đây tiểu viện rồi." Diệp Phi cười lạnh nói.

"Dùng Diệp thiếu gia mà nói mà nói, tại thương lượng nói thương lượng, ta cho rằng, ta cùng Diệp thiếu gia coi như là bằng hữu, hiện tại xem ra, là ta mạo muội rồi." Giản Nhược Trần nói qua chậm rãi đứng lên.

Diệp Phi vượt qua rồi Giản Nhược Trần liếc, "Như thế nào, chỉ cho phép người gõ ta, ta một cái đường đường Lục hoàng tử, hay vẫn là Luyện

Khí đỉnh phong tu sĩ, không thể tại trước mặt người cũng nói hai câu rồi hả? Chu Tước đường khi nào trải qua cái loại này hạ lưu sự tình rồi, còn muốn uy bức lợi dụ mấy cái Luyện Khí sơ kỳ đệ tử ngoại môn."

Hừ lạnh một tiếng, Diệp Phi cái cảm hứng mặt bàn tờ giấy kia từng điểm: "Người muốn đi cũng có thể, đem người tờ giấy này cũng cùng nhau mang đi."

Giản Nhược Trần cười rộ lên, "Diệp thiếu gia đây là ở hờn dỗi?"

Diệp Phi ngửa đầu nhìn Giản Nhược Trần, "Hờn dỗi? Ta cứ như vậy thua không nổi?"

"Vậy, chính là Diệp thiếu gia muốn xem lấy ta đến bước đường cùng bộ dạng?" Giản Nhược Trần giống như cười mà không phải cười nói.

"Người đến bước đường cùng sẽ rất xem được không?" Diệp Phi lại cười lạnh nói.

"Ta liền không rõ, Chu Tước đường đem ta bức có phải hay không không dựa vào tăng lên tu vi hấp dẫn tông môn chú ý, lại là vì cái gì?" Giản Nhược Trần thu hồi dáng tươi cười.

Diệp Phi đem thân thể hoàn toàn tựa lưng vào ghế ngồi, con mắt có chút nheo lại: "Ta suy nghĩ, người cuối cùng còn có bao nhiêu át chủ bài?"

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Diệp thiếu gia, ta chỉ đều muốn thành thành thật thật mà tu luyện."

"A? Thành thành thật thật mà tu luyện?" Diệp Phi thần sắc có chút nghiến ngấm, "Có phải hay không ta lại bức bách người, người sẽ lại tới một lần một đêm tiến giai."

Giản Nhược Trần cười khỗ, "Đã có thay Diệp thiếu gia bức ta, sau khi trở về, ta muốn bế quan, ít nhất phải tại nửa tháng ở trong lại tiến giai một tầng."

"Bức người? Bởi vì này điểm Linh Thạch? Giản đại tiểu thư, người như thế nào không cho ta một cái bức cơ hội của người?" Diệp Phi con mắt đều muốn đứng lên.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Tâm Tưởng Sự Thành

"Bức người? Bởi vì này điểm Linh Thạch? Giản đại tiểu thư, người như thế nào không cho ta một cái bức cơ hội của người?" Diệp Phi con mắt đều muốn đứng lên, trên người bỗng nhiên tản mát ra nghiêm nghị khí thế, quen thuộc biến sâu hít thở không thông cùng chèn ép cảm giác lần nữa kéo tới, nửa ngày thời gian, Giản Nhược Trần liền từ Liễu Tùy Thanh cùng Diệp Phi trên người trước sau cảm giác được đồng dạng uy áp.

Là đồng dạng đấy, đơn giản là nàng tu vi thật sự là nhỏ yếu, không chịu nổi quá mức cường đại uy áp, coi như là cực kỳ nổi giận, lá vẫn là không chế được uy áp cường độ.

Giản Nhược Trần có chút nhú mày, uy áp áp bách, không chỉ có là sự khó thở, còn có tâm lý bên trên chấn nhiếp, thậm chí có thể làm cho nhân sinh ra không dám ngưỡng mộ nằm rạp xuống quỳ lạy cảm giác, giống như lúc trước, cực kỳ lâu trước kia đối mặt với Lạc Phàm thời điểm cảm giác.

Tâm cùng hai chân giống như đều tại run rẩy, ngay cả đầu đều dường như không cách nào nâng lên, Giản Nhược Trần mặt trầm xuống, Diệp Phi chạm đến nàng điểm mấu chốt.

Uy áp đầu kéo dài không đến một hơi thời gian sẽ thu hồi rồi, Diệp Phi ánh mắt giống như hấn sắc mặt giống nhau lạnh.

Giản Nhược Trần nhẹ gật đầu, lại nhẹ gật đầu, cười lạnh âm thanh nói: "Tốt, rất tốt, Diệp thiếu gia, ta đây là đưa tới cửa đấy, người xin mở miệng, nhưng có phân phó, đều bị từ mệnh."

Diệp Phi tức giận đến mặt đều muốn bóp méo, hăn vụt mà đứng lên, trừng mắt Giản Nhược Trần: "Đều bị từ mệnh đúng không? Vậy người liền cho ta trong vòng mười ngày tiến giai, ngay tại ta Chu Tước trong nội đường, đem thực lực của người chứng minh cho ta xem!"

Giản Nhược Trần dừng ở Diệp Phi, Diệp Phi cũng trừng mắt Giản Nhược Trần, hai người ở giữa không khí đều tốt như muốn bị đốt lên giống như, một hồi lâu, Giản Nhược Trần chậm rãi gật gật đầu: "Tốt, trong vòng mười ngày."

Rõ ràng chiếm cứ thượng phong, Diệp Phi trong nội tâm lại một chút cũng không có nhẹ nhõm cảm giác, ngược lại bởi vì Giản Nhược Trần một lời đáp ứng mà cảm thấy trầm trọng, hăn bỗng nhiên có chút hối hận, không nên như thế bức bách Giản Nhược Trần đấy, có thể nói ra, giống như nước đổ khó hốt.

Hăn cường ép đem loại cảm giác này đuổi xa, âm thanh lạnh lùng nói: "Chu Tước đường đều có tình thất, Diệp quản gia sẽ an bài cho người."

Giản Nhược Trần không nói tiếng nào, tay tại trên túi trữ vật phát một cái, một quả Linh quả xuất hiện ở hai người lúc trước trên bàn, Diệp Phi nhìn sang, nhận ra đây là hỏa hệ Linh quả hỏa dâm, không hiểu ngẩng đầu nhìn Giản Nhược Trần.

Này cái Linh quả tại Giản Nhược Trần trong túi trữ vật đã lâu, hiện tại Giản Nhược Trần đã có thể gọi cho ra này cái Linh quả tên, hỏa hệ Linh quả hỏa dâm, tuy rằng gọi là dâm, đã có như quả táo lớn nhỏ, cầm ở trong tay, nặng trĩu áp tay.

Lửa này dâm bề ngoài, cũng như ô mai giống nhau đỏ bừng, mang theo bạch hắc hạt giống, nhưng ngoài da nhưng là cứng rắn đấy, đem linh khí toàn bộ khóa tại Linh quả trong.

Giản Nhược Trần lại đựng vào sau túi trữ vật, trên mặt bàn liền chồng chất rồi mấy cái túi gấm, tiếp theo thân nhiên nói: "Trước khi bế quan, ta còn cần mấy thứ đồ, như vậy Linh quả, Ngũ Hành thiếu một thứ cũng không được."

Đây, mới phải Giản Nhược Trần mục đích cuối cùng nhất.

Giản Nhược Trần không phải có thù tất báo chi nhân, làm đại sự chi nhân, thường thường đều rất khiêm tốn, sẽ không so đo nhất thời phải là, nhưng ở chưa thành sự tình lúc trước, giống như hiện tại, nàng phải xuất ra tư thái, chứng minh thực lực của nàng, cũng là vì muốn làm cho đối phương hiểu, nàng không phải ai cũng có thể tùy ý dẫn đo đấy.

Diệp Phi trầm mặc một hồi, đã ở bên hông túi trữ vật chạm đến xuống, mặt bàn thoáng cái liền xuất hiện bốn miếng không đồng dạng Linh quả, hắc ngữ khí cường ngạnh nói: "Nếu như người trong vòng mười ngày không thể tiến giai. . ."

Dừng lại, Diệp Phi tiếp theo chậm rãi nói: "Trêu chọc Chu Tước đường, cũng đừng có nghĩ đến toàn thân trở ra."

"Như người mong muốn." Giản Nhược Trần khước miệng hơi nhếch lên, thoáng hạ thấp người, nhân thể tay áo phát một cái, bốn miếng Linh quả tính cả Linh Thạch tất cả đều bị thu vào trong túi trữ vật.

Diệp quản gia lặng yên im ắng mà đi tới, đối với Giản Nhược Trần làm xin đích thủ thế, Giản Nhược Trần lặng yên không ra tiếng quay người, theo Diệp quản gia cùng nhau hướng vào phía trong lúc giữa đi đến.

Giản Nhược Trần đi vào chẳng qua là Chu Tước đường ngoại viện, nội viện có khác Động Thiên, trung gian là hoa viên, đường mòn cong cong, hai bên phải hai cái hành lang, Cửu Khúc Thông U, xa hơn trong, chính là ẩn nấp tường viện trong chọn mái hiên nhà nghiêng nghiêng triển lộ một góc, không kịp nhìn nhiều, tựa đi tới một chỗ phòng ốc cao lớn trước.

Phòng ốc đều là đá xanh xây trúc, trên cửa đá mơ hồ có lưu quang xẹt qua, đây chính là tinh thất rồi.

Diệp quản gia đẩy cửa phòng ra, Giản Nhược Trần hướng Diệp quản gia gật gật đầu, trực tiếp đi vào.

Cửa phòng tại sau lưng đóng lại, Giản Nhược Trần đánh giá tinh thất, gian phòng này tinh thất chỉ có mười lăm mét vuông lớn nhỏ, thật là không lớn, tinh thất trung ương có một cái bồ đoàn, vách tường tứ giác khảm nạm lấy mấy cái sẽ sáng lên tảng đá, quay đầu lại nhìn xem cửa phòng, trên cửa phòng bố lấy cấm chế.

Đây cấm chế Giản Nhược Trần nhưng là quen thuộc, cùng nàng tại ngoại môn chỗ ở cấm giống nhau, là từ bên trong mở cửa phòng dùng đấy.

Nhìn chung quanh tinh thất, Giản Nhược Trần cuối cùng lộ ra mỉm cười, nàng đi về phía trước vài bước, xếp bằng ở trên bồ đoàn, tay vừa lộn, trước mặt trên mặt đất liền xuất hiện năm miếng lớn nhỏ không đều Linh quả.

Cùng hỏa dậu giống nhau, những thứ này đều là Luyện Khí chín tầng đỉnh phong tu sĩ cho rằng hoa quả Linh quả, mỗi một cái đối luyện nổi giận tầng hai tu sĩ mà nói, chính là một hạt dược hiệu rất mạnh Linh Đan.

Nàng từng cái vuốt ve Linh quả, cảm thụ được mỗi một cái Linh quả bên trong ẩn chứa phong phú linh lực, vui vẻ càng ngày càng rõ ràng, có đây năm miếng Linh quả, tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ, thật sự dễ dàng.

Nàng đã sớm đập vào Linh quả chủ ý, chỉ tiếc thời gian của nàng luôn không đủ, bằng không thì, đây năm miếng Linh quả, mỗi miếng cũng có thể luyện chế thành Linh Đan, chẳng những có thể với tăng lên dược lực, mỗi miếng Linh quả còn không dừng lại thành đan một hạt.

Đầu phải thời gian của nàng vĩnh viễn đều là chưa đủ đấy, như vậy đối với Luyện Khí Kỳ tu sĩ cực kỳ trân quý Linh quả, cũng chỉ có thể một cái nuốt vào.

Năm miếng Linh quả mặc dù là trước sau nuốt, nhưng lại cũng muốn trong thời gian ngắn nhất đều ăn hết, mới tốt bắt đầu hấp thu được lực tiến giai, như vậy mỹ vị Linh quả, Giản Nhược Trần lại không rảnh tinh tế nhấm nháp hương vị, chỉ biết là chua chua ngọt ngọt, cũng may mắn có năm miếng nhiều, bằng không thì thật sự là vẫn chưa thỏa mãn.

Những thứ này bình thường Luyện Khí hậu kỳ hậu kỳ tu sĩ mới có thể phục dụng Linh quả, quả thực giống như năm đoàn linh lực nguồn suối bình thường, không ngừng mà phóng xuất ra được lực linh lực bành trướng tại thân thể ở trong, Ngũ Hành công pháp đồng thời bắt đầu lưu chuyển, kinh mạch điên cuồng mà hấp thu lên Ngũ Hành linh lực, hầu như lập tức liền xu hướng bão hòa.

Có thể vậy năm miếng Linh quả được lực lại còn không có hoàn toàn tan ra, như trước liên tục không ngừng mà phóng xuất ra được lực linh lực, bão hòa kinh mạch tiếp tục hấp thu linh lực, kinh mạch tiếp tục bành trướng, bắt đầu xuất hiện đau nhức.

Đây là Giản Nhược Trần không thích nhất tình huống, nhưng nàng không phải là không có dự liệu được, lập tức toàn bộ tâm thần đều tập trung ở trong bụng năm đoàn linh lực nguồn suối ở bên trong, khống chế được được lực linh lực phát tán tốc độ.

Chương bụng kinh mạch bị tiếp tục trùng kích, dần dần đạt đến một cái giới hạn giá trị, trái lại bắt đầu áp súc linh lực.

Đây là một cái thống khổ mà chậm rãi quá trình, cũng là Giản Nhược Trần tu luyện tiến giai nhất định quá trình, cũng may mắn đây năm miếng

Linh quả không phải trải qua tế luyện Linh Đan, bằng không thì bá đạo được lực lập tức có thể qua lại để cho kinh mạch của nàng lần nữa vỡ tan.

Cùng thời khắc đó, Diệp quân gia vô thanh vô tức mà trở lại Tiền viện.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Luyện Khí Trung Kỳ

Diệp Phi trong sân vòng vài vòng, chứng kiến Diệp quản gia đi tới liền đứng vững, trên mặt chậm rãi hiện ra tức giận thần sắc trở lại.

Diệp quản gia làm bạn Diệp Phi đã lâu, vừa thấy được Diệp Phi biểu lộ, đã biết rõ trong lòng của hắn suy nghĩ, liền cười an ủi nói: "Thiếu gia có cái gì cảm tức, cuối cùng làm cho người ta lưu lại, rồi hãy nói, Thiếu gia cũng không kém mấy cái Linh quả."

Diệp Phi hàm hừ mà hừ một tiếng, cái cảm tại mặt bàn trang giấy từng điểm: "Thứ này ta đến bây giờ cũng không biết có nên hay không nhìn, nữ nhân này thật là đáng sợ, mỗi một bước đều cất giấu hậu chiêu, hết lần này tới lần khác còn ép buộc lấy không thể không đáp ứng, ta thật lo lắng chỉ cần xem thôi tờ giấy này, liền không nhất định còn muốn bị lộ đi cái gì."

Diệp quản gia cười ra tiếng nói: "Thiếu gia, lời nói công bằng đấy, điều này cũng chẳng trách Giản tiểu thư, là chúng ta trước làm xuống tay chân đấy, tuy nói, Giản tiểu thư đánh Thiếu gia Linh quả chủ ý, cũng khẳng định không phải một ngày rưỡi ngày được rồi."

Diệp Phi trừng trừng mắt: "Ta không phải không nỡ bỏ vậy mấy miếng Linh quả, chỉ là của ta cho là ta cho, bị tính kế đúng rồi bị tính kế đấy."

Diệp quản gia gật đầu nói: "Đó là tự nhiên, bất quá một đêm tiến giai, chắc hẳn Giản tiểu thư cũng gặp không may không ít tội, hiện tại lại đáp ứng rồi ngày thứ mười kỳ hạn, chính là mượn nhờ Linh quả tu luyện, cũng

khẳng định tốt chịu không được, hơn nữa, đây chính là ngày thứ mười, hay vẫn là từ Luyện Khí sơ kỳ tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ, là một cái tiểu cảnh giới tăng lên, với Giản tiểu thư thông minh, coi như là bị bắt đắc dĩ rồi."

Diệp Phi biểu lộ hòa hoãn chút ít, nhưng vẫn là tâm bất cam tình bất nguyện mà nói: "Bị bắt đắc dĩ? Ta xem nàng cao hứng cực kỳ, nói không chừng đang tại trong tỉnh thất vụng trộm vui cười đây, dựa dẫm vào ta tính toán Linh quả, tại tông môn chỗ đó đạt được tham gia Vấn Tâm huyền trận lợi ích thực tế, nàng mới hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể bao lâu? Tiến giai Luyện Khí tầng hai không phải chúng ta bức a."

Diệp quản gia gật đầu nói: "Giản tiểu thư nếu là thật sự ngày thứ mười tiến giai, an vị thực rồi tu luyện kỳ tài, kì quái, nàng đúng là năm hệ Linh căn không giả, đây tốc độ tu luyện như thế nào theo kịp Thiên Linh Căn nữa nha?"

Hai người cùng nhìn nhau xuống, tiếp theo ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào mặt bàn trên trang giấy, Diệp Phi do dự xuống, thò tay cầm lấy trang giấy, chỉ nhìn một lượng đi, thần sắc liền trịnh trọng lên.

Vội vàng nhìn một lần, tiếp theo lại nhìn một lần, tiếp theo ngẩng đầu nhìn Diệp quản gia, đưa trong tay trang giấy về phía trước một đưa.

Diệp quản gia tiếp nhận trang giấy, đầu nhìn mấy lần, liền thần sắc khẽ biến, đợi từ đầu tới đuôi đều sau khi xem xong, cầm lấy trang giấy tay đều có chút run lên xuống.

Hai người cùng nhìn nhau, ai cũng không nghĩ ra Giản Nhược Trần phương pháp tu luyện đơn giản như vậy, có thể nghĩ lại một chút, phương pháp kia lại thế nào tính làm đơn giản đây.

Hai người bọn họ đều là sinh trưởng với hoàng thất đấy, tiếp xúc đến bí văn nếu so với bình thường tu sĩ rất hiếm có còn nhiều hơn, đã sớm biết

thời kỳ thượng cổ ngũ linh căn tu sĩ mới bị gọi Thiên Linh Căn, cũng biết đang là vì tu luyện tài nguyên giảm bớt, mới đưa đến ngũ linh căn tu sĩ tiến giai khó khăn —— đương nhiên, đây chỉ là một cái trong đó điều kiện, cũng là không thể thiếu điều kiện.

"Khó trách, Giản tiểu thư sẽ như vậy không thể chờ đợi được mà kiếm lấy Linh Thạch, thậm chí không tiếc cao như thế điều mà nâng cao tu vi." Một hồi lâu, Diệp quản gia thì thào nói ra, "Lần này nàng trước đem đây pháp môn đưa lên, chính là đoạn chắc rồi Thiếu gia có thể xuất ra Linh Đan."

"Khó trách nàng nóng lòng tham gia Vãn Tâm huyền trận, nàng đây là có mười phần nắm chắc trong vòng mười năm Kết Đan đấy." Diệp Phi cùng một câu.

Trong phòng yên lặng một hồi, Diệp quản gia nói: "Mười năm Kết Đan, tu luyện thần thức, rèn luyện thân thể, kiếm lấy Linh Thạch, tu sĩ có thể làm không thể làm đấy, có thể kiêm không thể kiêm đấy, nàng tất cả đều làm, nàng thật sự đầu muốn tăng lên tu vi, làm một người tu sĩ?"

"Không chỉ chừng này, người xem nàng kiếm lấy Linh Thạch thủ đoạn, ân uy tịnh thi, thủ pháp lão đạo, rõ rệt chịu thiệt, ngầm được lợi, còn có thể xem xét thời thế. . ." Diệp Phi ánh mắt rơi vào Diệp quản gia trong tay trên trang giấy.

"Giản tiểu thư chịu cầm công pháp này trao đổi Linh quả, còn đuổi theo ở chỗ này bế quan, chính là tồn tại cùng Thiếu gia giao hảo tâm tư, Thiếu gia, kỳ nhân nếu là lợi dụng thật tốt. . ." Diệp quản gia lời còn chưa dứt, nhưng Diệp Phi hoàn toàn hiểu ý của hắn.

Liễu Tuy Thanh đạt được Giản Nhược Trần tiến vào đến Chu Tước đường sau sẽ không có trở ra tin tức về sau, trầm ngâm thật lâu, hắn đoán nghĩ ra được Giản Nhược Trần tiến giai cần linh đan, cũng nghĩ qua Giản

Nhược Trần còn có thể đổi lấy linh đan gì, có thể hiện tại xem ra, Giản Nhược Trần cần không chỉ là Linh Đan đơn giản như vậy.

Cùng Chu Tước đường phỏng đoán giống nhau, Liễu Tùy Thanh trong lòng đem Giản Nhược Trần tinh tế mà phân tích một lần, cũng hiểu được kinh hải, nhìn không được sinh ra một cái ý nghĩ, Giản Nhược Trần như vậy tu sĩ, Thiên Đạo Tông có thể không chế ở chứ

Trong tĩnh thất, Giản Nhược Trần kinh mạch chướng bụng đột phá lần thứ nhất cực hạn về sau, bắt đầu trái lại áp súc linh lực, linh lực cùng kinh mạch giống như tại tranh đoạt chiến trường thắng lợi bình thường, tại phòng lên cùng áp súc trong luân chuyển tuần hoàn, năm miếng Linh quả ẩn chứa được lực cùng Linh đủ sức để lại để cho bình thường Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ trực tiếp tiến giai đến Luyện Khí trung kỳ, thậm chí lại đề thăng một tầng, Giản Nhược Trần cố ý không chế được linh lực hấp thu, đợi linh lực đầy đủ áp súc về sau lại buông ra.

Ngũ Hành công pháp toàn bộ buông ra, Ngũ Hành linh lực không ngừng tăng trưởng, tại đã trải qua mấy lần áp súc về sau, Giản Nhược Trần bỗng nhiên thả linh lực hấp thu, linh lực mãnh liệt tiến trong kinh mạch, lại là một cái khổ sở cùng dày vò quá trình, Giản Nhược Trần đã thích ứng như vậy thống khổ, đầu làm thân thể này không phải là của mình.

Rất nhanh, linh lực chướng bụng có một cái cực hạn tiến đến, tại mãnh liệt linh lực đè ép ở bên trong, kinh mạch cuối cùng lại mở rộng rồi, Giản Nhược Trần thành công tiến giai đến Luyện Khí tầng bốn.

Dù vậy, năm miếng Linh quả được lực cùng linh lực vẫn đang vẫn còn, vẫn còn mãnh liệt địa dũng vào đến trong kinh mạch, Luyện Khí trung kỳ tu vi không kịp ân cần săn sóc củng cố, trong kinh mạch linh lực cứ tiếp tục tăng cộng lại, mới bắt đầu rất nhanh, mãi cho đến trong kinh mạch linh lực hoàn toàn tràn đầy, hầu như nếu lần khởi động kinh mạch chướng bụng, Linh Đan được lực cùng linh lực mới chậm rãi yếu bớt.

Linh lực lại tuần hoàn một chu thiên, Giản Nhược Trần mới chậm rãi hít một hơi, thu công phồng theo, chỉ cảm thấy hút vào một hơi cực kỳ quái dị, mang theo một cổ mốc meo hương vị, trợn mắt xem ra, trường bào màu xám bên trên loang lỗ từng điểm, tản ra quái dị hương vị, cánh tay nâng lên, ống tay áo chảy xuống, trên cánh tay vậy mà che một tầng Âm Hắc đồ vật.

Cảnh giới mới tăng lên một ít tầng, cũng đã đem trong cơ thể tạp chất bức ra một ít, khó trách mùi như thế, Giản Nhược Trần đem tất cả quét bụi phù toàn bộ lấy ra, một tia ý thức mà ném tại trên người mình.

Da thịt cùng trường bào khôi phục tướng mạo sẵn có, có thể Giản Nhược Trần chính là cảm thấy chớp mũi hay vẫn là một cổ khó nghe khí tức, mang theo gian phòng này tĩnh thất cũng không chịu nổi đứng lên.

Nàng lại không nhớ ra được bế quan thời gian, nghĩ đến đã ở trong vòng mười ngày, liền đứng lên, chạm đến cấm chế, mở cửa phòng ra.

Ánh mặt trời trút xuống tới đây, nàng có chút hé mắt, ánh mặt trời cùng không khí mới mẻ xua tán đi chớp mũi mùi vị khác thường, bỗng nhiên cảm giác được toàn thân nóng lên, phát nhiệt, thân thể nhẹ nhàng thoải mái dễ chịu, giống như đánh cho hai giờ Taekwondo về sau, thư thư phục phục bốc hơi rồi cái nhà tắm hơi bình thường.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Sở Cầu Ra Sao

Giản Nhược Trần híp mắt tại cửa phòng đứng một hồi, chợt thấy Diệp quán gia thân ảnh, Diệp quán gia không biết lúc nào đột nhiên xuất hiện ở phụ cận, đang ánh mắt phức tạp mà nhìn Giản Nhược Trần.

Tuy rằng đã dự liệu được Giản Nhược Trần sẽ ở trong vòng mười ngày thuận lợi tiến giai, nhưng thật sự chứng kiến Giản Nhược Trần tiến giai rồi, Diệp quán gia trong lòng vẫn là cực kỳ phức tạp. Thật giống như thấy được một người tu luyện thiên tài ở trước mặt mình ra đời, hai tướng đối lập, ngũ vị trần tạp.

Giản Nhược Trần thói quen mà mỉm cười xuống, chấp tay nói: "Diệp quán gia."

Diệp quán gia cất bước tiến lên, ánh mắt một mực liên rơi vào Giản Nhược Trần trên người, đi thẳng đến Giản Nhược Trần trước mặt, hay vẫn là kinh ngạc mà nhìn Giản Nhược Trần: "Giản tiểu thư biết mình bế quan bao lâu?"

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Cụ thể nói không tốt, dù sao sẽ không vượt qua mười ngày a."

"Bảy ngày." Diệp quán gia nói.

Bảy ngày a, Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, nàng tổng cộng là áp súc rồi ba lượt linh lực, như thế, mỗi lần thời gian đều không sai biệt lắm, nói cách khác dựa vào Linh quả, ước chừng sáu ngày liền tiến vào nhất giai.

"Khá tốt." Giản Nhược Trần cười cười.

"Khá tốt?" Diệp quân gia thấp giọng lập lại một câu, tại Giản Nhược Trần trên mặt lại tìm không thấy bất luận cái gì tự ngạo biểu lộ, dường như bảy ngày tiến giai phải cực kỳ bình thường đấy.

Bằng vào lịch duyệt của hắn cùng kiến thức, có thể nhìn ra Giản Nhược Trần phải thật không có đem bảy ngày tiến giai cho rằng cỡ nào rất giỏi sự tình, hắn trong lòng thở dài, không có nói cái gì nữa, chẳng qua là làm xin đích thủ thế, dẫn Giản Nhược Trần hướng ra phía ngoài viện đi đến.

Lá vẫn là nằm trong sân ghế nằm lên, tại nhìn thấy Giản Nhược Trần đi tới một khắc, ánh mắt có lập tức ngưng tụ, đi theo đứng lên, nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần nói: "Bảy ngày, Giản tiểu thư thật sự là kỳ tài."

"Phải Diệp thiếu gia Linh quả tốt, nếu là không có những cái kia Linh quả, đừng nói bảy ngày rồi, chính là bảy mươi ngày cũng làm không được." Giản Nhược Trần khách khí một câu.

"Bảy mươi ngày rất dài chứ đừng nói người là ngũ linh căn, chính là tam linh căn cũng làm không được." Diệp Phi hừ một tiếng, "Người là năm hệ toàn bộ tu, năm hệ linh lực tiến giai?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "Đúng vậy."

Nói qua ngang bằng đưa tay phải ra, một đám ngọn lửa bỗng nhiên xuất hiện ở trên đầu ngón tay, tiếp theo ngọn lửa dập tắt, trên đầu ngón tay đổi thành rồi một cái thủy cầu, đi theo thủy cầu từ đầu ngón tay trỏ ra, một mảnh hơi mỏng Phong Nhận từ sau bên cạnh đuổi theo thủy cầu, "Phốc" một tiếng, đem thủy cầu tại trước khi rơi xuống đất đem nó chặt đứt, tại thủy cầu hóa thành hai giọt giọt nước trước khi rơi xuống đất, một cái nho

nhỏ linh lực tẩm thuần bỗng nhiên xuất hiện ở phía dưới, tiếp được rồi giọt nước.

"Thổ Hệ pháp thuật ta còn không có luyện tập qua." Giản Nhược Trần cười cười, "Kỳ thật ta một mực không có như thế nào luyện tập qua pháp thuật, chẳng qua là đem khẩu quyết ghi nhớ."

"Năm hệ linh lực bình quân?" Diệp Phi hỏi.

"Đúng vậy." Giản Nhược Trần hiện ra vui vẻ, "Đáng tiếc, đây năm hệ linh lực còn không cách nào dung hợp đến cùng một chỗ, nếu có thể dung hợp đến cùng một chỗ, sẽ không biết đạo ta đây tu vi đối ứng thực lực làm như thế nào tính toán."

"Dung hợp đến cùng một chỗ?" Diệp Phi có chút nghiêng đầu, "Nếu như là người khác nói như vậy, ta nhất định sẽ xì mũi coi thường, có thể người Giản đại tiểu thư nói như vậy, ta lại cảm thấy có vài phần khả năng, lúc nào có thể dung hợp đến cùng một chỗ?"

Giản Nhược Trần vẫy vẫy tay, "Diệp thiếu gia coi trọng ta, ta cũng chỉ là muốn như vậy tưởng tượng."

Diệp Phi dùng sức nhìn Giản Nhược Trần một hồi, bỗng nhiên quay người tại bên cạnh bàn ngồi xuống, "Nói đi, người đến cùng đều muốn ở chỗ này của ta được cái gì?"

"Hả?" Giản Nhược Trần nhất thời không có hiểu Diệp Phi ý tứ.

"Người chịu tại Chu Tước trong nội đường bế quan, trọng yếu như vậy pháp môn tu luyện cũng không thêm giấu giếm, đừng nói cho ta người đối với Chu Tước đường hoàn toàn không có sở cầu." Diệp Phi cười lạnh một tiếng nói.

Giản Nhược Trần lộ ra giật mình thần sắc, cười nói: "Phương pháp tu luyện này sao, ta dùng qua, đối với ta liền không có bao nhiêu ý nghĩa, ta dùng nó đã từ Chu Tước đường lười câu đã đến mấy vạn hạ phẩm linh thạch, còn có lần này tiến giai Linh quả, cũng từ tông môn chỗ được đã đến tiến vào Vãn Tâm huyền trận cơ hội, ở đâu phải hoàn toàn không có sở cầu rồi."

Không phải cùng một cái đẳng cấp, cũng không phải đồng dạng lịch duyệt, Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi đối với đây cái phương pháp tu luyện có khả năng mang đến lợi ích cái nhìn tự nhiên khác nhau.

Tại Giản Nhược Trần cho rằng, bất luận là Linh Thạch hay vẫn là tiến giai hay vẫn là Vãn Tâm huyền trận, cũng không phải nàng dưới mắt có thể dễ dàng đạt được đấy, cho nên, việc này trong tương lai khả năng triển khai càng đại tác dụng pháp thuật, có thể đạt được bây giờ thu hoạch, đã đủ để.

Nhưng Diệp Phi cũng không phải như vậy nhìn đấy, thực tế lá vẫn là hoàng tử.

"Chỉ những thứ này?" Diệp Phi lộ ra hồ nghi thần sắc.

"Nếu như ta ở vào Diệp thiếu gia địa vị, tự nhiên yêu cầu liền không chỉ chừng này." Giản Nhược Trần cười cười nói.

Diệp Phi hướng về phía sau dựa dựa, xem kỹ lấy Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần cười nói, "Ta giống như xuất quan nhanh một chút, còn muốn tại Chu Tước đường mượn ở vài ngày."

Chuyện trọng yếu đã quyết định xuống, Giản Nhược Trần lại không cảm thấy nhẹ nhõm, còn có không đến mười ngày thời gian liền phải ly khai tông môn, có thể nàng việc cần phải làm còn rất nhiều.

Thời gian luôn không đủ dùng đấy, kế tiếp vài ngày Giản Nhược Trần tiếp tục tại trong tỉnh thất bế quan, quen thuộc các loại pháp thuật, tới nữa

sáu ngày sau mới ly khai Chu Tước đường, trạm thứ nhất chính là luyện khí đường.

Hơn mười ngày chưa có tới, lộ diện tu vi liền tăng lên nữa một tầng, Tả Nghị nhìn xem Giản Nhược Trần quả thực liền nói không ra lời, Giản Nhược Trần lần này tới đây lại không phải là vì rèn sắt, trực tiếp đem A Lực hô lên.

A Lực tại Thiên Đạo Tông ký kết đúng rồi mười năm khế ước, từ đến Thiên Đạo Tông bên trong, liền được an bài đến luyện khí phòng rèn sắt, rèn sắt ba năm, một thân gân cốt có thể nói đoán luyện tới cực kỳ cứng rắn, Giản Nhược Trần từ khi triển khai thu A Lực tâm tư, thì có đem Taekwondo truyền thụ cho ý nghĩ của hắn, vừa vặn phải ly khai, lập tức mang theo A Lực ly khai luyện khí phòng ly khai.

Ly khai ngoại môn mấy cái khu cư trú, tùy ý tìm một cái vắng vẻ chỗ, Giản Nhược Trần liền đem Taekwondo cơ bản động tác biểu thị cho A Lực.

Giản Nhược Trần tại Taekwondo trong luyện tập lựa chọn đúng rồi kỹ thuật hình, với thói pháp hay thay đổi làm chủ, nhưng A Lực hiển nhiên không thích hợp đây một loại, ba năm rèn sắt huấn luyện, lại để cho cơ thể của hắn sức bật vượt qua người bình thường, Tiên Thiên tố chất vốn là cường đại, tại tăng thêm hậu kỳ huấn luyện, cho nên thích hợp nhất hệ sức mạnh đánh nhau.

Giản Nhược Trần thời gian có hạn, chỉ đem mấy cái đá đánh chính là trụ cột động tác giao cho A Lực, lại để cho A Lực nhiều lần luyện tập mấy lần quen thuộc.

Chưa từng có đã dạy A Lực "Vũ kỹ", A Lực học được cực kỳ chăm chú, rèn sắt luyện tập tăng cường hắn cánh tay cơ bắp, hạ bàn lực lượng cũng rất ổn định, động tác một khi thuần thục, đá chân thời điểm đều mang ra rồi tiếng gió, lại để cho Giản Nhược Trần lú lười.

Giản Nhược Trần xem như đem A Lực "Thuê" ra rồi, dứt khoát liền xài Linh Thạch thuê một cái độc môn tiểu viện, lại chuyên môn cho A Lực nửa rồi một cái tạp dịch thân phận tấm bảng gỗ, ở bên trong sung rồi vừa so sánh với điểm cống hiến, còn có mấy khối vàng.

Đáng thương A Lực chưa từng có bá kiến như vậy hơn vàng, nghe nói mình còn có thể dùng cái thân phận này tấm bảng gỗ ra ngoài cửa Ất trang nhà ăn bên trong nhận lấy cơm canh, thiếu một ít muốn cho Giản Nhược Trần dập đầu.

Như thế, Giản Nhược Trần xem như hiểu rõ một phần tâm tư, im lặng mà bắt đầu chờ đợi Liễu Tùy Thanh đến.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Cái Đích Cho Mọi Người Chỉ Trích

Nếu như nói Lạc Phàm với Thiên Linh Căn tư chất tiến vào nội môn, tại Thiên Đạo Tông chính là rất cao điều tồn tại, vậy Giản Nhược Trần cường thế tiến giai, liền đã không phải là lên giọng có khả năng hình dung được rồi, quả thực là lên giọng trong lên giọng.

Bất quá Giản Nhược Trần đã không rảnh chú ý những thứ này, ly khai Thiên Đạo Tông thời gian hầu như nháy mắt đã đến.

Cách mỗi mười năm Vấn Tâm huyền trận mở ra, Thiên Đạo Tông đều muốn phái ra một gã Kết Đan tu sĩ, đơn giản là đây Vấn Tâm huyền trận mở ra, nhất định phải tập hợp mấy chục Kết Đan tu sĩ chi lực.

Một năm nay Thiên Đạo Tông phái ra Kim Đan tu sĩ đúng là Liễu Tùy Thanh, đi theo năm người Trúc Cơ Kỳ tu sĩ Giản Nhược Trần chỉ nhận được Lạc Phàm một người, mà Luyện Khí Kỳ tu sĩ cũng là không nhận ra người nào hết.

Giản Nhược Trần không biết bọn họ, bọn họ đều đối với Giản Nhược Trần sớm có nghe thấy, nhất là ngoại môn mấy cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ, đều là Luyện Khí hậu kỳ đấy, chứng kiến Giản Nhược Trần thời điểm, ánh mắt kia vậy thần sắc, giống như muốn đem Giản Nhược Trần từ trong ra ngoài xem thấu, nhìn xem nàng rút cuộc là thế nào tiến giai thần tốc đấy.

Kỳ thật ngoại môn đã có không ít lời đồn rồi, nhất là gần đến giờ xuất phát ly khai Thiên Đạo Tông lúc trước, bỗng nhiên liền đổi đi rồi một cái ngoại môn tu sĩ, cải thành Giản Nhược Trần, lại để cho đây còn lại bốn vị

tức giận không thôi, bọn họ tất cả đều rõ ràng, đây đối đi chi nhân cũng có thể là bốn người bọn họ trong một vị, chẳng qua là vận khí của bọn hắn tốt rồi điểm, mới không có bị đối hết, bởi vậy, bốn người bọn họ đang nhìn đến Giản Nhược Trần về sau, thần sắc đều có chút bất thiện.

Bất quá khi Liễu Tùy Thanh gọi ra phi hành tọa kỵ về sau, sự chú ý của mọi người liền toàn bộ tại cái đó cực lớn đấy, chừng hơn hai mươi mét lớn lên Ngô Công trên người.

Ngô Công loại vật này, lúc nhỏ cũng không phải là nhìn rất đẹp, phóng đại rồi mấy trăm lần về sau, đã không phải là có thể sử dụng không dễ coi để hình dung, quả thực chính là hung ác, xấu xí, đáng sợ. . . , những thứ này từ ngữ đều thừa dịp không hơn, nhất là những cái kia cực lớn màu đỏ sậm bố khoảng chừng, mở rộng tại thân thể hai bên, khiến nó càng lộ vẻ dữ tợn.

Liễu Tùy Thanh phi hành tọa kỵ kỳ thật không chỉ một cái, lần này Ngô Công hẳn nhưng là cố ý lấy ra đấy, từ với tế ra rồi đây đầu Phi Thiên Ngô Công, hẳn liền chủ ý đến đây là người Trúc Cơ Kỳ cùng Luyện Khí Kỳ tu sĩ, tất cả mọi người là hơi kinh hãi, tiếp theo có hai người lộ ra chán ghét biểu lộ.

Hắn chú ý nhìn Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần, bởi vì bọn họ hai người phải tiến vào Thiên Đạo Tông thời gian ngắn nhất đấy, cũng căn bản cũng không có cơ hội tiếp xúc đến Yêu thú, ngoài ý muốn đúng rồi hai người kia cũng đều tại cả kinh về sau, liền đối với Ngô Công nổi lên hứng thú, hai người không hẹn mà cùng đánh giá Ngô Công về sau, thậm chí có rồi vòng quanh nó chạy một vòng quan sát ý tứ.

Liễu Tùy Thanh thoáng cái liền nổi lên ranh mãnh tâm tư, đây mười vị đệ tử ở bên trong, tông môn rất xem trọng dĩ nhiên là phải Lạc Phàm rồi, Lạc Phàm cũng là Liễu Tùy Thanh lúc này đây ly khai tông môn trọng điểm muốn chiếu cố, mà cái khác trọng điểm nhân vật chính là Giản Nhược Trần rồi.

Đến bây giờ, tông môn cũng không xác định Giản Nhược Trần rút cuộc là như thế nào tu luyện được như thế tốc độ đấy, nhưng có thể xác định đúng là, tốc độ như vậy tiêu hao Linh Thạch cùng Linh Đan, tuyệt đối sẽ không ít.

Cho nên, đối đãi Giản Nhược Trần hay vẫn là một cái mâu thuẫn thái độ, chính là quan sát, tại khả năng dưới tình huống giúp cho chiếu cố, dù sao, tu luyện thiên tài khó tìm, mà lại Giản Nhược Trần còn có kinh thương mới có thể, nhưng, nếu thật là dựa vào Linh Thạch chông chắt đứng lên tu vi, Thiên Đạo Tông cũng không chịu nổi như vậy tiêu hao.

"Đây là chúng ta lần này ly khai tông môn tọa kỵ, Phi Thiên Ngô Công, nó chẳng những phải tọa kỵ của chúng ta, ven đường còn có thể tạo được bảo hộ chúng ta tác dụng, mỗi một tiết bên trên có thể cưỡi một người, Lạc sư diệt, càng là phía trước phi hành càng ổn, mọi người có thể tự hành lựa chọn." Liễu Tùy Thanh nói ra.

Đây Ngô Công dài mà là mét hơn, rộng cũng có hơn một mét, bò trên mặt đất độ cao cũng liền một thước rưỡi, thịt vù vù đấy, Liễu Tùy Thanh tiếng nói mới rơi, hai cái râu dài cùng phần đuôi sẽ cùng lúc lắc lư xuống, hồng hồng con mắt đi lòng vòng, miệng cũng toét ra, khâu chỗ có chút khép mở, một cổ khó nghe hương vị bỗng nhiên xông ra, hầu như tất cả mọi người nhú nhú mày.

Liễu Tùy Thanh giống như không có nghe thấy được cũng không có thấy bình thường, thân thể nhẹ nhàng một tung, liền rơi vào Ngô Công rất gần phía trước một đoạn lên, khoanh chân ngồi xuống, Lạc Phàm cũng đi theo nhảy dựng, liền ngồi ở Liễu Tùy Thanh sau lưng, ngay tại cái khác Trúc Cơ đệ tử vừa muốn động thân thời điểm, Liễu Tùy Thanh bỗng nhiên hô: "Giản Nhược Trần, người ngồi tới đây."

Nếu dựa theo bối phận, Liễu Tùy Thanh muốn hô Giản Nhược Trần cháu trai, nhưng không phải đệ tử thân truyền đệ tử thân truyền, có rất ít

thân thiết như vậy xưng hô, nhưng Liễu Tùy Thanh một tiếng này hô, chính là cất nhắc rồi Giản Nhược Trần, đem nàng đem so với Trúc Cơ kỳ tu sĩ còn muốn coi trọng.

Lần này, chẳng những mặt khác Luyện Khí Kỳ tu sĩ nhìn Giản Nhược Trần không vừa mắt, Giản Nhược Trần còn một lời không phát, liền đem tất cả, trừ Lạc Phàm bên ngoài tu sĩ toàn bộ đắc tội.

Liễu Tùy Thanh lên tiếng, Giản Nhược Trần không thể có bất kỳ phản bác, nhất là đang tại Thiên Đạo Tông đệ tử mặt, nàng cực nhanh mà đáp ứng phải, đến gần Ngô Công, cũng là thả người nhảy dựng, rơi vào Ngô Công tiết thứ ba bên trên.

Đứng ở Ngô Công trên người, nàng hơi sững sờ, dưới chân dĩ nhiên là cực kỳ cứng rắn cảm giác, mà lại vẻ này khó nghe hương vị cũng hoàn toàn biến mất, nàng khoanh chân ngồi xuống, nhẹ tay đặt nhẹ tại Ngô Công trên người, nơi tay chạm cứng rắn, khô mát.

Liễu Tùy Thanh hô Giản Nhược Trần sau sẽ không lại lên tiếng, còn lại đệ tử dựa theo tu vi theo thứ tự nhảy lên Ngô Công phía sau lưng, đợi cuối cùng một vị đệ tử sau khi ngồi xuống, Ngô Công thân thể rất nhỏ mà nhoáng một cái, bỗng nhiên liền bay lên trời, thẳng tắp về phía lấy ngoài núi bay đi.

Ngồi ở Ngô Công sau lưng đeo, không chút nào cảm giác không thấy phi hành mang đến gió, Giản Nhược Trần hết sức tò mò, cũng biết không có thể tùy ý đụng vào bốn phía.

Ngô Công càng bay càng cao, Giản Nhược Trần hướng phía dưới nhìn lại, giữa dãy núi vờn quanh, lọt vào trong tầm mắt chỗ, tất cả đều là trông không đến phần cuối sơn mạch.

Trúc Cơ kỳ tu sĩ đã có thể ngự kiếm phi hành, đối với phi hành dĩ nhiên không xa lạ gì, bởi vì tại mơ hồ nhìn xem phía dưới địa hình về sau,

hoặc nhìn về phía trước xa xa, hoặc nhắm mắt dưỡng thần, mà Luyện Khí Kỳ tu sĩ hầu như đều là lần đầu cưỡi phi hành Yêu thú, lần thứ nhất từ trên cao quan sát, tự nhiên là tò mò bốn phía xem thế nào.

Liễu Tuy Thanh ngồi ngay ngắn ở trước không quay đầu lại, thần thức lại đem tất cả mọi người biểu hiện một vừa nhìn thấy, đợi chứng kiến Giản Nhược Trần một mực tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây, mới phát giác được bình thường, nhưng trong lòng vậy mà có chút thất lạc, giống như Giản Nhược Trần cũng không nên cùng bình thường Luyện Khí Kỳ tu sĩ bình thường.

Tốt đang phi hành rồi một phút đồng hồ về sau, Giản Nhược Trần cuối cùng cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, Liễu Tuy Thanh khôn ngoan hơi thả lỏng trong lòng, trong lòng của hắn rõ ràng, hắn đã đem Giản Nhược Trần xem trọng cùng Lạc Phàm giống nhau, thậm chí, so với Lạc Phàm còn muốn coi trọng một ít.

Chỉ cần tu vi có thể đi vào giai, dựa vào Linh Thạch chôn cất lại được coi là rồi cái gì, chỉ cần cho Giản Nhược Trần một phần không gian cùng thời gian, hắn tin tưởng bằng vào Giản Nhược Trần thủ đoạn, đơn giản có thể kiếm được tiền giai Linh Thạch đấy.

Hắn trong lòng không nói gì mà thở dài rồi một tiếng, hắn cho Giản Nhược Trần nửa tháng, Giản Nhược Trần lại chỉ dùng bảy ngày thời gian liền xuất quan —— Chu Tước trong nội đường cũng có tông môn, tuy rằng người của hắn không có đánh nghe được Giản Nhược Trần phải phục dụng linh đan diệu dược gì về sau tiến giai đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Phi Hành Hình Thức

Giản Nhược Trần lúc ban đầu thật sự hiếu kỳ, không phải hiếu kỳ Ngô Công biết bay, mà là hiếu kỳ Phi Thiên Ngô Công là thế nào phi hành đấy, có thể nàng lại không thấy tại Ngô Công dưới thân phát hiện tường vân, cũng không có thấy khác cái gì nên xuất hiện đồ vật.

Tuy rằng nàng cũng biết Yêu thú phi hành không nhất định phải mượn nhờ cái gì, nhưng với tư cách Luyện Khí Kỳ tu sĩ còn không cách nào phi hành, tự nhiên không cách nào tưởng tượng không có cánh còn có thể bay lên không cảm giác.

Chung quanh cao thấp, chỉ cần có thể nhìn đều nhìn, cái gì cũng không có quan sát được, Giản Nhược Trần đành phải ngồi ngay ngắn ở Ngô Công trên người nhắm mắt dưỡng thần.

Vốn Ngô Công trên lưng là không có gió đấy, Ngô Công phi hành cũng vô cùng an ổn, cũng không biết vì cái gì, an ổn một hồi, cũng không có phát hiện Ngô Công tốc độ tăng lên, Giản Nhược Trần bỗng nhiên cảm giác được hơi lạnh bí mật mang theo lấy gió lạnh kéo tới, nàng mở to mắt, trong lúc bất tri bất giác, Ngô Công bay đến trong tầng mây.

Ngô Công tại trong tầng mây xen kẽ tự nhiên, Liễu Tuy Thanh ngồi ngay ngắn ở Ngô Công đầu, trên người áo bào có chút phồng lên, nhưng không thấy tung bay, phía sau Lạc Phàm cũng là như thế, hai người hiển nhiên khởi động rồi phòng hộ vòng bảo hộ.

Chưa phát giác ra, trên người áo bào lay dính trong mây ẩm ướt, ẩm ướt mà dán tại trên thân thể, Ngô Công phi hành tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, gió cũng càng lúc càng lớn, áo bào ẩm ướt lấy hướng về phía sau bay lên, Giản Nhược Trần nhăn cau mày.

Nàng là dưới lưng trở lại không ít pháp thuật, đều phải tiến công loại hình phòng ngự đấy, nhất thời thật không ngờ bao nhiêu cái phù hợp, cũng chỉ vận hành hỏa hệ linh lực, đem hỏa hệ linh lực chuyển hóa làm nhiệt lượng, chậm rãi bố tại thân thể mặt ngoài.

Nhiệt lượng phát ra, hơi nước nháy mắt bốc hơi, Giản Nhược Trần suy nghĩ một hồi, tiếp tục đem linh lực phóng thích với bên ngoài thân, hình thành một cái hỏa hệ linh lực vòng bảo hộ.

Áo bào tại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bốc hơi hơi nước, hàn ý cũng rất nhanh bị đuổi tản ra, Giản Nhược Trần nhất thời cao hứng, không ngừng điều chỉnh lấy vòng bảo hộ cùng thân thể khoảng cách, cảm giác linh lực xói mòn tốc độ.

Rất nhanh nàng liền phát hiện, vòng bảo hộ càng là thu nạp, linh lực tiêu hao lại càng nhỏ, nhỏ đến chăm chú mà dán tại trên da thịt lúc, áo bào vẫn còn thuận tiện hướng về phía sau tung bay, thế nhưng là linh lực vòng bảo hộ giống như là dán tại da thịt cạnh ngoài một tầng màng bình thường, bảo hộ lấy thân thể của nàng không bị hơi nước cùng hàn ý ăn mòn.

Nhưng áo bào lại nguy rồi hại, vừa mới bị bốc hơi rồi hơi nước, rất nhanh liền lại thấm ướt, ướt đầm về phía sau giống như xối cờ xí giống nhau rất chướng tai gai mắt, sẽ thấy khuếch tán linh lực, đem áo bào cũng bao tại linh lực vòng bảo hộ bảo hộ trong phạm vi.

Giản Nhược Trần tại Ngô Công phía sau lưng hành hạ như thế, kể cả Phi Thiên Ngô Công ở bên trong tất cả mọi người cũng nhìn thấy rõ ràng.

Liễu Tùy Thanh cùng Lạc Phàm ngồi ở trước người của nàng, thần thức một mực không có ly khai nàng, nhìn thấy nàng cảm thấy hàn ý sau mở to mắt, thậm chí nghĩ lấy nhìn nàng sẽ như thế nào phản ứng, đợi đã gặp nàng qua lại thử thăm dò linh lực tiêu hao, cũng đều cảm thấy buồn cười, đã Luyện Khí trung kỳ rồi, thậm chí vẫn không biết như thế nào mới phải rất tiết kiệm linh lực phương thức.

Bọn họ là quên mất, Giản Nhược Trần từ Luyện Khí một tầng tăng lên tới hôm nay Luyện Khí tầng bốn, tính toán đâu ra đấy bất quá mới hai cái nửa tháng, trong lúc còn chém nửa tháng ngân tung, thu xếp rồi một tháng nhận thầu Linh Điền nhiệm vụ, vẫn còn luyện khí phòng rèn sắt nửa tháng, ở đâu còn có thời gian luyện tập pháp thuật đây.

Đợi chứng kiến Giản Nhược Trần rất nhanh đã tìm được rất tiết kiệm linh lực phương thức, có thể áo bào toàn là nước bộ dạng, càng là buồn cười, ngay cả Phi Thiên Ngô Công cũng nhin không được run rẩy, có thể lập tức, Giản Nhược Trần liền điều chỉnh vòng bảo hộ, đem áo bào cũng gắn vào vòng bảo hộ ở bên trong, Liễu Tùy Thanh khéo miệng có chút dặt vui vẻ, hắc hắc nhẹ nhàng đập Ngô Công đầu, Ngô Công hiểu ý của hắc, bỗng nhiên lần nữa cất cao, tăng thêm tốc độ.

Bay càng cao, không khí chính là mỏng manh tạm thời còn không rõ ràng, có thể hàn ý gió êm dịu nhanh chóng đối với linh lực tiêu hao rõ ràng liền gia tăng lên, Giản Nhược Trần bất động thanh sắc thúc giục linh lực, nhìn qua Lạc Phàm cùng Liễu Tùy Thanh vẫn không nhúc nhích phía sau lưng, trong nội tâm kinh ngạc.

Liền nàng cho rằng, đơn thuần chạy đi, Ngô Công căn bản không cần bay cao như vậy.

Ngô Công phải Thổ Hệ Linh trùng —— dù là hơn hai mươi mét dài quá, cũng là Linh trùng —— tuy nói tu luyện tới có thể phi hành, bản tính còn là ưa thích tiếp cận thổ nhưỡng đấy, với tư cách phi hành tọa kỵ đã xem

như khó được rồi, có thể Liễu Tuy Thanh thúc giục Ngô Công như thế, cũng chỉ có thể là hai nguyên nhân.

Một là vì an toàn, hai liền là muốn tra nhìn phản ứng của bọn hắn.

Hắn không phải là vì an toàn, Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc tuy rằng không tính làm lớn nhất tông môn, có thể thu lưu Lục hoàng tử, có thể thấy được địa vị không thấp, Liễu Tuy Thanh với tư cách Kết Đan tu sĩ, Thiên Đạo Tông Đại tổng quản, một mình không chế phi hành Linh sủng, hộ tống bọn họ mười vị được cho Thiên Đạo Tông trụ cột của quốc gia tiến về trước Hoàng Thành, nếu như một đường không yên ổn, tông môn tuyệt đối sẽ không nhường một mình hắn hộ tống đấy.

Cái kia chính là muốn khảo sát bọn họ, ứng biến, đối với linh lực không chế, hoặc là còn có khác.

Nhưng bất luận là cái gì nguyên nhân, người đang Ngô Công trên người, cũng chỉ có thể mặc kệ nó rồi.

Liễu Tuy Thanh đúng là cố ý đấy, nhưng Giản Nhược Trần hay vẫn là đã đoán sai một điểm, Liễu Tuy Thanh cố ý cũng không phải là nhằm vào tất cả mọi người, chỉ cần chính là nhằm vào nàng một cái.

Giống như Liễu Tuy Thanh nói như vậy, cây cao chịu gió lớn, Giản Nhược Trần đây hơn hai tháng biểu hiện quá xông ra rồi, xông ra Liễu Tuy Thanh liền muốn biết, Giản Nhược Trần năng lực đến cùng có thể đạt tới trình độ nào.

Thực tế không chỉ có là Liễu Tuy Thanh muốn biết, nội môn những thứ này Đường chủ đám đều muốn biết, nhưng thân là Kết Đan tu sĩ, sao có thể tự mình ra tay thăm dò một cái Luyện Khí Kỳ đệ tử đây.

Năng lực biểu hiện ở nhiều loại phương diện, kinh thương ý nghĩ bọn họ đã nhìn ra, hiện tại chính là nàng đối với tu vi không chế.

Liễu Tùy Thanh thần thức một mực hướng về phía sau quan sát đến, âm thầm tính toán Giản Nhược Trần Luyện Khí tầng bốn linh lực có thể chi chống bao lâu, Lạc Phàm cũng là như thế, hẳn tuy rằng cũng muốn nhìn một chút Giản Nhược Trần thực lực hôm nay, lại cũng không muốn nhìn thấy nàng xấu mặt.

Có thể theo Ngô Công phi hành, Liễu Tùy Thanh cùng Lạc Phàm kể cả Giản Nhược Trần sau lưng mấy người tu sĩ cũng bắt đầu giật mình, khi bọn hắn trong nhận thức biết, Ngô Công đã ở trên không phi hành có một canh giờ rồi, như vậy thời gian, Giản Nhược Trần linh lực nên nhanh chóng đỡ không nổi rồi.

Không có cái đó người tu sĩ sẽ tại bên ngoài đem linh lực tiêu hao hầu như không còn, đây phải chuyện vô cùng nguy hiểm, bởi vì một khi gặp được ngoài ý muốn, người chỉ có thể dựa vào bảo vệ của người khác, lẽ ra Giản Nhược Trần hiện tại nên mở miệng cầu cứu rồi, có thể Giản Nhược Trần ngồi ngay ngắn lấy vẫn không nhúc nhích, không nói một lời.

Liễu Tùy Thanh thấy rõ ràng, Giản Nhược Trần không có chút nào lộ ra duy trì không được biểu lộ, thần sắc còn thông dong rất, giống như thành thạo.

Đúng là thành thạo, Ngô Công lại tại trong mây phi hành sau nửa canh giờ, Giản Nhược Trần không có gì tỏ vẻ, Ngô Công lại không kiên nhẫn được nữa, không có cùng với Liễu Tùy Thanh lên tiếng, liền hạ thấp độ cao, từ trong tầng mây chui ra.

Không khí lập tức liền ảm áp, linh lực cũng không cần tiêu hao quá lớn, âm thầm thở dài một hơi không chỉ có là Giản Nhược Trần, còn có ngồi ở Ngô Công phần sau mấy cái Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, đây một cái nửa canh giờ phi hành, linh lực của bọn hắn cũng tiêu hao không thấp.

Tương đối mà nói, Giản Nhược Trần thật sự hay vẫn là thành thạo đấy, chính nàng cũng không biết nàng bây giờ linh lực đầy đủ trình độ cùng cái nào tu vi cấp bậc là không sai biệt lắm đấy.

Nàng biết rõ nàng thực lực chân thật nhất định là vượt qua Luyện Khí tầng bốn đấy, có thể vượt qua bao nhiêu, bởi vì không có tương đối mà không thể nào biết được.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Minh Phủng Âm Đố

Từ Luyện Khí một tầng lên Giản Nhược Trần ngay tại ba lượt áp súc linh lực, bảo thủ nhất đoán chừng, tiến giai đến Luyện Khí tầng hai thời điểm, Linh lực của nàng nên cùng Luyện Khí ba tầng tương đối, tiếp cận đến Luyện Khí ba tầng, lại không hiểu được nên như thế nào tương đối rồi, đến Luyện Khí tầng bốn, càng nói không tốt.

Đương nhiên, đây vẫn chỉ là một hệ linh lực, một hệ linh lực tiêu hao, còn có năm hệ đồ dự bị, việc này muốn như thế nào tính toán, liền càng không cách nào nói.

Cho nên, như vậy linh lực tiêu hao, nàng thực không thêm để ý, thực không thêm để ý.

Giản Nhược Trần không thêm để ý, Liễu Tùy Thanh cũng tại ý cực kỳ, coi như là Ngô Công không bay ra tầng mây, hẳn cũng muốn đem chi gọi đi ra, có thể hẳn trong lòng cũng là kinh ngạc, không nhìn thấy Giản Nhược Trần hấp thu Linh Thạch bổ sung linh lực, nàng làm sao lại có thể như vậy an ổn đây?

Phi Thiên Ngô Công có thể liên tiếp nổi giận phi hành một ngày một đêm, Liễu Tùy Thanh lại không bỏ được như vậy sử dụng, sắc trời tiếp cận chạng vạng tối, xa xa mà chứng kiến xa xa có một tòa thành trì xuất hiện, Liễu Tùy Thanh vỗ vỗ Ngô Công đầu, Ngô Công lao xuống hướng phía dưới rơi xuống đất, Liễu Tùy Thanh trước tiên nhảy xuống Ngô Công.

Đợi tất cả mọi người ly khai Ngô Công phía sau lưng, Liễu Tùy Thanh hướng Ngô Công vươn tay, Ngô Công bỗng nhiên tại chỗ thu nhỏ lại, nháy mắt liền co lại thành một chưởng dài ngắn, bay vào Liễu Tùy Thanh bên phải trong tay áo.

"Phía trước phải Cảnh Sơn thành, xem như ta tông bên ngoài, nơi đây cũng có tông môn thương hội, các người tiến vào nội thành về sau, có thể tự do hoạt động, muốn cần nghỉ ngơi, có thể trong thành nhà trọ, cũng có thể đến thương hội bên trong, sáng mai giờ mẹo tại thương hội đúng giờ xuất phát."

Liễu Tùy Thanh nói xong, cũng mặc kệ bọn hăn phải không là lần đầu tiên ly khai tông môn, quay người liền hướng cửa thành đi đến, không bao lâu liền tiến vào cửa thành, lưu lại Thiên Đạo Tông mười vị đệ tử ở cửa thành xa xa hai mặt nhìn nhau.

Lạc Phàm mở miệng trước nói: "Các vị, chúng ta muốn kết bạn đồng hành không?"

"Hay vẫn là tách ra, nguyện ý kết bạn liền hai ba cùng một chỗ." Tu vi cao nhất Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ liêu khái nói ra.

Lạc Phàm lập tức đồng ý nói: "Như vậy tốt nhất, tất cả mọi người cùng một chỗ, liền quá bắt mắt rồi, Giảm sư chất, chúng ta cùng một chỗ?"

Giảm Nhược Trần vừa muốn gật đầu, liền gặp được một cái khác Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ quái gở mà nhìn Lạc Phàm nói: "Lạc sư đệ, người vị này Thiên Linh Căn thiên tài muốn cùng chúng ta một vị khác ngũ linh căn thiên tài cùng một chỗ, hai vị thiên tài muốn là đồng thời có chỗ tổn thương, thế nhưng là tông môn bất hạnh, liêu sư huynh, người nói có đúng hay không?"

"Đỉnh sư đệ nói rất có đạo lý, là ta cân nhắc không chu đáo." Liêu Khải Lập khắc sửa lời nói: "Hiện tại tất cả tông môn đều sắp xếp phái ra đệ

tử tiến về trước Hoàng Thành, Cảnh Sơn thành không tính phải qua đất cũng chỉ có qua đường tu sĩ, hướng chi còn sẽ có tán tu, chúng ta liền cùng một chỗ tốt rồi, trước sau tách ra, cách xa nhau cũng sẽ không quá xa thì tốt hơn."

"Liêu sư huynh nói đúng, mọi người vẫn còn là cùng một chỗ tốt, Lạc sư đệ, người cứ nói đi?" Trúc Cơ tu sĩ trong duy nhất nữ tu Tạ Tuệ Lan nói.

Lạc Phàm nhìn một cái Giản Nhược Trần, cười nói: "Tự nhiên là tốt, sẽ không biết đạo mấy vị sư diệt ý kiến?" Nói qua lại nhìn xem mấy cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

Tại Trúc Cơ tu sĩ trước mặt, ở đâu có Luyện Khí tu sĩ nói chuyện đạo lý, mấy cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ tất cả đều hiểu, lập tức tất cả đều là "Mặc cho mấy vị sư thúc làm chủ" như vậy giống nhau thanh âm, chỉ có Giản Nhược Trần không nói tiếng nào.

"Giản sư chất, người ý định một mình đi?" Đinh Học Hữu nhìn Giản Nhược Trần không có lên tiếng, mở miệng nói.

"A, không, vừa mới có chút thất thần, đang nghĩ ngợi là mình đến nhà trọ nghỉ ngơi, hay vẫn là đến thương hội nghỉ ngơi." Giản Nhược Trần hồi đáp.

"Liều sư tổ cho chúng ta một mình hành động thời gian, cũng là vì để cho chúng ta hiểu rõ thêm hiểu rõ bên ngoài, Giản sư chất nếu là linh lực còn khoảng chừng, trước hết đến nội thành dạo chơi." Tạ Tuệ Lan hòa nhã nói.

Ngô Công không hề bay cao như vậy về sau, Giản Nhược Trần cũng đã ngồi xuống khôi phục linh lực rồi, lúc này đây hỏa hệ linh lực đều khôi phục, tại Đinh Học Hữu quái gở trong thanh âm, Tạ Tuệ Lan liền rõ ràng nhất hảo ý, liền gật đầu nói: "Cảm ơn sư thúc chỉ điểm."

Đinh Học Hữu liền mang cười không cười mà đối với Lạc Phàm nói: "Lạc sư đệ, người Giản sư chất bị Tạ sư tỷ cướp đi."

Lạc Phàm cười nói: "Có Tạ sư tỷ chiếu cố Giản sư chất, ta đương nhiên yên tâm."

Như vậy rõ rệt liền cho thấy thái độ mình đối thoại, đối với Giản Nhược Trần nửa điểm lực sát thương đều không có, nàng thuận thế liền đi vài bước đến Tạ Tuệ Lan bên người, đây vài bước là cho đủ Tạ Tuệ Lan mặt mũi, nàng lập tức liền nở nụ cười: "Giản sư chất, hai người chúng ta đi dạo đi tới, để cho bọn họ phía sau đi theo."

Rõ ràng còn có một Luyện Khí Kỳ nữ tu, hay vẫn là Luyện Khí hậu kỳ đấy, có thể mấy vị này Trúc Cơ tu sĩ tựa như không nhìn thấy bình thường, trong ánh mắt chỉ có một Giản Nhược Trần, cái kia nữ tu sắc mặt biến rồi biến, không dám đối với Trúc Cơ các sư thúc bất mãn, chẳng qua là sắc mặt oán hận trừng mắt nhìn Giản Nhược Trần liếc.

Giản Nhược Trần như chỉ là một cái bình thường nữ tu, bị Liễu Tùy Thanh cùng Trúc Cơ tu sĩ như vậy liên hợp gác ở trên lửa hun sấy, nên thấp thỏm lo âu rồi, có thể nàng đối với tình như vậy hình quá quen thuộc, ngày đó nàng tiếp nhận Thế Kỷ cao ốc thời điểm, Thế Kỷ cao ốc nguyên lão cùng Giản gia mấy vị đường các thúc bá cùng một chỗ muốn mất quyền lực nàng, nàng đều đã trải qua, lại thế nào sợ mấy người này bên ngoài tính toán.

Huống hồ, nàng nắm quyền về sau, lại trái lại cũng là như vậy bày lấy mấy cái đặc tội hung ác nàng còn không hối cải, đối với loại này sáo lộ quen thuộc được khó lường, bởi vậy chỉ làm không nhìn thấy, trên mặt vui vẻ đều không có giảm bớt.

"Đừng a, Tạ sư tỷ dẫn ta một cái." Lạc Phàm trong miệng nói như vậy lấy, liền vài bước bắt kịp, đứng ở Giản Nhược Trần vậy một bên, "Ta cùng

Giản sư chất cùng một chỗ tiến vào tông môn đấy, khó được có cơ hội gặp mặt một lần, Tạ Tuệ Lan không thể đem Giản sư chất toàn bộ cướp đi đấy, như thế nào cũng muốn phân cho ta một nửa."

"Lạc sư đệ, người việc này dịu dàng, cẩn thận Giản sư chất phiền muộn người." Tạ Tuệ Lan cách Giản Nhược Trần nheo mắt lấy Lạc Phàm nói.

"Ở đâu miệng lưỡi trơn tru rồi, vì lần này Vấn Tâm huyền trận, ta thế nhưng là bế quan một tháng, toàn bộ nhờ Tịch Cốc đan, đang thèm ăn nhanh, sư tỷ, một hồi chúng ta trước ăn một bữa đi tối." Lạc Phàm cười đùa tí tởng nói.

"Ta vừa đem tất cả Linh Thạch cùng điểm cống hiến thay đổi Pháp Khí, phía ngoài linh thực ta có thể ăn không nổi." Tạ Tuệ Lan lắc đầu, "Muốn ăn người ăn đi tối."

Sau đó nhớ tới chính giữa còn cách cái Giản Nhược Trần, lên đường: "Giản sư chất, người muốn ăn linh thực không?"

Giản Nhược Trần giàu có, trong tông môn phần lớn tu sĩ đều có nghe thấy, lời nói nói đến đây, Tạ Tuệ Lan thì có ý thăm dò Giản Nhược Trần giàu có trình độ.

Giản Nhược Trần cười nói: "Ta nghĩ đi tối trong cửa hàng nhìn xem, được thêm kiến thức."

"Lạc sư đệ, người xem một chút Giản sư chất cỡ nào tiến tới, chúng ta đều trước cùng Giản sư chất đến cửa hàng đi xem một chút." Tạ Tuệ Lan quen thuộc ngữ khí, hiển nhiên là đối với Lạc Phàm đấy.

Lạc Phàm lập tức lên đường: "Sư tỷ giáo huấn đối với, ta là được hưởng Giản sư chất học một ít."

"Hai vị sư thúc cũng không nên cầm ta trêu ghẹo rồi, có hai vị sư thúc tại bên người, ta đang dễ dàng như các sư thúc thỉnh giáo." Giản Nhược Trần đây lời nói được chính mình rằng đều muốn chua rồi, nàng thế nhưng là rất lâu rất lâu không có như vậy bằng mặt không bằng lòng mà nói như vậy rồi.

Đang khi nói chuyện, mười người một đường quanh co khúc khuỷu, liền đi tới cửa thành, cửa thành mở rộng ra, thành này tường cùng cửa thành cũng không bằng Lâm An thành cao lớn rắn chắc, nhưng một vào cửa thành, có thể nhìn ra trong đó phồn hoa, vượt ra khỏi Lâm An thành gấp mấy lần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Kiểm Tông Tiệp Nhân

Một nhóm mười người, đang mặc khác nhau màu sắc trường bào, rõ ràng Thiên Đạo Tông tu sĩ tiêu chí, mặt đường bên trên người đi đường lập tức nhao nhao né tránh, nháy mắt, mặt đường liền để trống.

Đối với như vậy chính thức dị giới thành trì, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm rất hiếu kỳ tâm vượt qua đồng tông tu sĩ, chẳng qua là hai người đều cực sẽ che giấu tâm tình của mình, bất động thanh sắc ở bên trong, liền đem tả hữu hoàn cảnh thu hết vào mắt.

"Giản sư chất, người còn chưa tới qua Cảnh Sơn thành a, từ nơi này tính lên, mới bắt đầu tiếp cận chúng ta Trịnh quốc phồn hoa nơi, bên này hướng bắc phi hành hai ngày, phải Kiểm Tông sơn môn, đi tây, phải Thủy Vân tông.

Lạc sư đệ khả năng cũng không biết, đệ tử của kiểm tông nam tu vi chủ, Thủy Vân tông phải nữ tu làm chủ, mỗi lần nơi đây đấu giá hội lúc mới bắt đầu, hai tông tu sĩ tụ tập mới náo nhiệt đây." Tạ Tuệ Lan cười híp mắt nói.

Lạc Phàm nháy mắt một cái, kinh ngạc nói: "Như thế nào cái náo nhiệt phỏng theo, chẳng lẽ Kiểm Tông nam đệ tử biết làm hộ hoa sứ giả, đi theo Thủy Vân tông nữ đệ tử sau lưng?"

"Lạc sư đệ sẽ dịu dàng, ồ, người đây có phải hay không chính là hộ hoa sứ giả, sợ ta đem người Giản sư chất mang đi, một tắc cũng không

rời?" Tạ Tuệ Lan trợn nhìn Lạc Phàm liếc, cái nhìn này, mặt mày ngăm xuân, mặt phấn như hà, mang ra muôn phần phong tình trở lại.

Trúc Cơ về sau tu sĩ, sẽ tẩy rửa thân thể tạp chất, da thịt liền so với trước càng thêm tinh tế tỉ mỉ, Tạ Tuệ Lan người cũng như tên, diện mạo giống như một đóa như hoa lan xinh đẹp, trong lúc nói chuyện ngữ khí ôn nhu trong mang theo cường thế, lại cũng càng có một phen mị lực, cái nhìn này xem ra, dù là Giản Nhược Trần, cũng không khỏi tâm thần rung động.

Lòng thích cái đẹp mọi người đều có, cho dù là đồng tính, gặp được như vậy phong tình, cũng sẽ lộ ra thưởng thức chi ý, có thể Giản Nhược Trần tâm thần rung động chi đi theo phía sau trong nội tâm liền còi báo động mãnh liệt, nàng là thưởng thức Tạ Tuệ Lan bên ngoài vẻ đẹp, có thể nàng đối với cái này loại đẹp luôn luôn đều là thưởng thức, thuộc về có thể xa xem mà không có thể khinh nhờn thái độ, như thế động tâm lúc trước chừng ba mươi năm căn bản cũng không từng xuất hiện qua.

Bên tai truyền đến Lạc Phàm cười khê: "Sư tỷ nụ cười này, quả thực lại để cho sư đệ ta muốn hồn phi phách tán." Thanh âm này từ từ đưa đến Giản Nhược Trần trong lỗ tai, cái loại này tâm thần rung động cảm giác lập tức biến mất, Giản Nhược Trần nhìn qua Tạ Tuệ Lan bên cạnh nhan, ánh mắt của nàng như trước ngăm xuân, nửa mặt bên cạnh nhan như trước mỹ mạo, cũng không phải lúc trước như vậy khiến người tâm động rồi.

"Ta liền ưa thích sư đệ đây miệng lưỡi trơn tru, sư đệ a, một hồi nhìn thấy Thủy Vân tông nữ tu, ngàn vạn chớ để quên mất Giản sư chất." Tạ Tuệ Lan cũng khê cười một tiếng, ánh mắt hướng Giản Nhược Trần nghiêng mắt nhìn đi qua, lập tức lại trở xuống đến Lạc Phàm trên người.

"Thủy Vân tông nữ tu ở đâu so ra mà vượt Tạ sư tỷ phong tình." Lạc Phàm nịnh nọt một câu.

"Hừ!" Theo Lạc Phàm lời của, hừ lạnh một tiếng truyền tới, "Không biết sơn ngoại hữu sơn, người giỏi còn có người giỏi hơn, ếch ngồi đáy giếng cũng chỉ sẽ ếch ngồi đáy giếng."

Bên cạnh phố, bốn năm người nam tử đang mặc màu xanh trường bào chuyển đi ra, bọn họ áo bào vai phải đều thêu lên một thanh phi kiếm, mũi kiếm chỉ xéo vai, người nói chuyện thần sắc kiêu căng, một đôi mắt xếch nghiêng nghiêng mà nhìn Lạc Phàm, những người khác cũng đều ngạo khí mười phần mà coi rẻ đây bọn họ đây nhất hỏa nhân.

Đây một câu chỉ nói được Tạ Tuệ Lan mặt phẫn đỏ lên, sắc mặt giận dữ dần dần tuôn, bao nhiêu cái nữ tử bị người ở trước mặt nói mỹ mạo không bằng người nàng, đều tương đương với trực tiếp vẽ mặt, huống chi Tạ Tuệ Lan mỹ mạo vốn cũng không tổn.

"Nguyên lai là Kiếm Tông Từ sư huynh, không biết mười năm rồi, Từ sư huynh có thể cùng Lan sư muội nói lên một câu nói không có?" Tạ Tuệ Lan tức giận lóe lên rồi biến mất, đổi lại một bức băng sương khuôn mặt.

Giản Nhược Trần dò xét một chút đối diện mấy người, vậy tu vi cũng không phải nàng có thể nhìn ra được, cùng Tạ Tuệ Lan xưng huynh gọi đệ đây, chắc là Kiếm Tông phái đến Vãn Tâm huyện trận Trúc Cơ đệ tử, như vậy vô dụng nhất châm chọc khiêu khích phải nàng không thích nhất đây, lập tức ánh mắt liền chuyển dời đến tả hữu mặt đường.

Bọn họ đang đứng tại một chỗ giao lộ trước, phía trước một tòa cao lớn biến số nhà, bên trong một cái đường cái rộng rãi, tả hữu kiến trúc như rừng, trước cửa không phải cạnh cửa treo trên cao, chính là tinh kỳ pháp phối, hiển nhiên là phồn hoa nhất mặt đường rồi.

Nàng không muốn tham dự loại này vô vị nước miếng trận chiến, nhưng người khác lại không muốn buông tha nàng, vậy từ tu sĩ truy cầu Thủy Vân tông Lan sư muội mười năm không có kết quả không phải bí

mặt, lại không muốn bị người khác treo đến trong miệng, lập tức trong ánh mắt liền lộ ra hung ác ý, ánh mắt lại hướng Giản Nhược Trần trên người một ngắm.

"Tạ sư tỷ hay vẫn là như vậy mềm miệng lạnh lợi, khó trách vị này tiểu sư đệ sẽ nguyện ý truy cầu một cái Luyện Khí Kỳ tiểu sư đệ, Tạ sư tỷ đây là ý định một lòng hỏi, miễn trừ tục tâm?"

Kiểm Tông mấy cái nam tu nguyện một đám liền đều lộ ra nhưng cùng khinh thường đáng tươi cười, nụ cười kia nhìn tại Giản Nhược Trần trong mắt, quả thực chính là lấy đánh.

Kỳ rồi quái, Thiên Đạo Tông cũng là không nhỏ tông môn, như thế nào Kiểm Tông vừa lên trở lại muốn đổi như vậy hai câu? Chợt nhớ tới không bị sủng Lục hoàng tử, liền nhưng rồi, Thiên Đạo Tông không phải nàng suy nghĩ giống như một cái đại tông, tại Trịnh quốc, khả năng chỉ thuộc về nhất lưu trong vị trí cuối.

Sau lưng với Học Hữu xông về phía trước một bước, đứng ở Tạ Tuệ Lan bên người: "Đây sáng sớm mà liền chứng kiến một cái điều vô dương oai Khổng Tước, thiếu chút nữa bị sáng ngời mắt bị mù, sư tỷ, chúng ta tiến lên vừa nhìn nhìn có hay không thanh tỉnh nước, rửa xui xẻo con mắt."

Giản Nhược Trần nhìn vậy từ tu sĩ trên đầu màu xanh mào đầu, ở giữa cũng là một chi hướng lên phi kiếm, lại chứng kiến hần áo bào vật áo một vòng phi kiếm thêu hoa, hơn nữa kiêu căng thần sắc, thật sự có điểm Khổng Tước phong độ tư thái, không khỏi bên môi câu dẫn ra vui vẻ trở lại.

Với Học Hữu nói một câu, liền nghiêng người nhìn Tạ Tuệ Lan nói: "Sư tỷ, ta sẽ trễ một bước, đuổi đến để người khổ cực."

Với Học Hữu hai câu này, có thể nói đến Tạ Tuệ Lan trong lòng, nàng đổi giận thành vui, giận xem rồi với Học Hữu liếc, cái nhìn này cơ hồ khiến

với Học Hữu thấp bên bả vai, xấp giòn rồi nửa người.

"Lan sư muội, thật sự gặp được người rồi." Vậy Từ sư huynh bỗng nhiên ngẩng đầu, từ mọi người trước người đi nhanh mà đi, mấy người đều nhìn sang, từ một cái khác mặt đường bên trên chuyển qua một đám thiếu nữ, nguyên một đám quần áo và trang sức như nở rộ hoa tươi, xinh đẹp như Cửu Thiên Huyền Nữ, lập tức hấp dẫn tất cả ánh mắt, ngay cả đang tại đối với Tạ Tuệ Lan xum xoe với Học Hữu đều si ngốc mà trông đi qua.

Đang một người trong nữ tử, mắt ngọc mây ngài, trở mã được như hoa sen mới nở bình thường, hết lần này tới lần khác ánh mắt lạnh lùng như băng, nhưng mặc dù như vậy, cũng không dấu mị lực của nàng, nàng nhìn cũng không nhìn vậy từ tu sĩ liếc, bước chân không ngừng, mang theo mấy người trực tiếp đi vào phố xá, Kiếm Tông mấy vị tu sĩ lập tức liền đi theo sau lưng.

Giản Nhược Trần nhìn qua lên trước mắt một màn, quả thực là vỡ nát rồi tam quan, bọn họ đều là tu sĩ a, tu sĩ tu được phải tu vi, nghe nói còn có đạo tâm gì gì đó, có thể đi vào đến Vãn Tâm huyền trận tu sĩ không khỏi là tông môn trụ cột của quốc gia đệ tử, đây, thấy thế nào cũng không như đây?

"Giản sư chất, khai nhãn giới a, cái đó một lần đệ tử của kiếm tông đều như vậy đuổi theo tại Thủy Vân tông nữ đệ tử sau lưng." Tạ Tuệ Lan có chút ít ghen ghét mà nói.

"Là. . . Có chút ngoài ý muốn." Giản Nhược Trần cười cười nói.

"Cũng chính là Kiếm Tông những thứ này không có xương cốt tiện nhân." Với Học Hữu đuổi kịp một câu, "Lạc sư đệ, người phải cẩn thận, Thủy Vân tông những cái kia nữ tu, có thể không thích Kiếm Tông những cái kia tiện nhân."

Lạc Phàm ngạc nhiên xuống, không biết mâu thuẫn vì sao chuyển dời đến rồi trên người hắn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Đồng Tính Tương Xích

Vu Học Hữu tiếng nói mới rơi, lại là một đám quần áo tươi đẹp nữ tu đi tới, không, không thể nói là đi tới, chính là như Thái Vân bình thường thối qua, nhìn thấy giao lộ mấy người, Thái Vân dừng lại, từng chuỗi ánh mắt rơi vào Thiên Đạo Tông trên người mấy người.

"Thiên Đạo Tông các sư huynh sư tỷ, các người là đi tới đến Hoàng Thành a." Chính giữa một vị dung mạo nhỏ nhắn xinh xắn nữ tu nói ra.

Giản Nhược Trần bên tai bỗng nhiên truyền đến Lạc Phàm nói nhỏ, "Các nàng đều là Trúc Cơ trung kỳ cùng hậu kỳ đấy."

Giản Nhược Trần khóe mắt liếc qua chứng kiến Lạc Phàm môi chẳng qua là khẽ nhúc nhích, thanh âm trực tiếp tác dụng đến bên tai, biết rõ đây là Trúc Cơ về sau mới có thể nắm giữ thần thức truyền âm, lại nhìn những cô gái này quần áo và trang sức, cùng lúc trước những cô gái kia giống nhau, đây hai đội nữ tử liền đều là Trúc Cơ kỳ được rồi.

"Đúng là, Thủy Vân tông các sư tỷ cũng là trên đường nghỉ ngơi?" Tạ Tuệ Lan đại biểu mọi người nói ra.

"Đúng vậy a, chúng ta mới đến, sư thúc liền đem chúng ta ném đến nơi đây rồi, chúng ta tỷ muội mấy cái đều là lần đầu tiên đến Cảnh Sơn thành, mấy vị sư huynh sư tỷ nếu không phải ghét bỏ, liền cùng đi đi? Ta là Thủy Tiêm Tiêm, sư tỷ tôn tính là tạ?" Thủy Tiêm Tiêm rất tự nhiên tiến lên, mặc dù là cùng Tạ Tuệ Lan nói chuyện, liền đứng ở Lạc Phàm bên người.

Lập tức, Vu Học Hữu bên người cũng đã đứng đi tới một vị nữ tử, những người khác hãy cùng tại sau lưng, nhất thời oanh oanh yến yến rất náo nhiệt, Thủy Tiêm Tiêm câu hỏi liền chôn vùi tại náo nhiệt trong.

"Nhỏ sư huynh rất lạ mặt a, nghe nói Thiên Đạo Tông mới thu một vị thiên tài đệ tử, phải vạn trong không có thứ nhất Thiên Linh Căn, nhìn nhỏ sư huynh tướng mạo xuất chúng, khí vũ hiên giương, chính là nhỏ sư huynh người đi." Thủy Tiêm Tiêm cũng không có cùng với Tạ Tuệ Lan ngôn ngữ, liền chứa đựng vui vẻ, đối với Lạc Phàm đánh giá nói.

Giản Nhược Trần cuối cùng là biết rõ Vu Học Hữu trong lời nói hàm nghĩa, gặp Vu Học Hữu đã bị một vị khác Thủy Vân tông nữ tu kéo qua đi tới nói chuyện, Tạ Tuệ Lan không lo bất chính mà cùng nàng đặt xuống ngay tại chỗ, lại cái gì cũng nói không nên lời.

Liền cười giải vây nói: "Sư thúc, ta cũng là lần đầu tiên cách khai sơn môn, phía trước giống như nhìn rất náo nhiệt."

Tạ Tuệ Lan ước gì tranh thủ thời gian ly khai, được Giản Nhược Trần lời này, lập tức tới ngay: "Nơi này chính là Cảnh Sơn thành phường thị một cái phố rồi, náo nhiệt rất, chúng ta cùng đi xem nhìn."

"Vị này tiểu sư đệ mới Luyện Khí trung kỳ, liền có thể tham gia Vấn Tâm huyền trận, cũng là Thiên Đạo Tông thiên tài tu sĩ chưa từng? Hôm nay chứng kiến muốn xưng một tiếng sư đệ, tiếp theo thấy là không phải liền cũng nên tiểu sư tỷ rồi hả?" Thủy Tiêm Tiêm giống như không nhìn nổi ai phản ứng Tạ Tuệ Lan bình thường, cười mím mà đối với Giản Nhược Trần.

Đây Tạ Tuệ Lan phải đem Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông mọi người đắc tội khắp nơi? Giản Nhược Trần cảm thấy nói thầm lấy, trong miệng chỉ nói không dám, tiếp theo chuyển hướng Tạ Tuệ Lan, một bộ chờ nàng quyết định bộ dạng.

Ở trước mặt người ngoài, Giản Nhược Trần luôn luôn được chia ra chừng, ra Thiên Đạo Tông, bọn họ chính là Thiên Đạo Tông đại biểu, vô luận bên trong có gì mâu thuẫn, cũng không thể rơi trong mắt người ngoài.

Tạ Tuệ Lan được Giản Nhược Trần mặt mũi, đầu vừa nhắc, đi đầu cất bước, Giản Nhược Trần lập tức đuổi kịp, sau lưng truyền đến một cái khác Thủy Vân tôn nữ tu thanh âm: "Vị này tiểu sư điệt còn không biết Tạ sư tỷ đây, một hồi hiểu được đau khổ rồi, các người những thứ này làm sư huynh sư thúc đây, liền mắt thấy vị này nũng nịu tiểu sư điệt bị tội."

Cuối cùng thanh âm nhân không có ở trong lúc cười khẽ, nhưng vẫn là rõ ràng mà đưa đến Giản Nhược Trần trong lỗ tai.

Tạ Tuệ Lan nổi giận đến sắc mặt đều trắng bệch, nàng nhưng là nói không lại Thủy Vân tôn nữ những thứ này nữ tu đây, đây là sau lưng truyền đến Lạc Phàm thanh âm, thanh âm cũng không lớn, lại áp qua một đám oanh oanh yến yến.

"Tạ sư tỷ rất tốt đây, chính là bất thiện ngôn từ, các vị các sư tỷ hữu lễ, ta cáo lui trước."

Lạc Phàm mà nói giống như nhắc nhở Thiên Đạo Tông mọi người, liêu khái cũng thoát khỏi Thủy Vân tôn nữ tu dây dưa, đuổi theo.

Một đám Thiên Đạo Tông đệ tử lại đi lại với nhau, thực sự xen lẫn Thủy Vân tôn nữ tu, các nàng giống như rất tự nhiên liền đi theo Thiên Đạo Tông mấy vị nam tu thân bên cạnh, Vu Học Hữu chọc vào không nhìn Lạc Phàm liếc, khóe miệng bĩu bĩu.

Giản Nhược Trần cùng Tạ Tuệ Lan đi ở phía trước, vừa vào phường thị mặt đường, tốc độ liền đều chậm...mà bắt đầu, mặt đường hai bên cửa hàng môn hộ mở rộng ra, nhưng chỉ có thể nhìn ra ngoài bên cạnh lấp đặt thiết bị tráng lệ, trong đó vật phẩm chỉ có thể từ trên chiêu bài phân biệt.

"Bách Bảo các a, Lạc sư huynh, nơi đây nghe nói có Cảnh Sơn thành rất toàn bộ thích hợp Luyện Khí Kỳ tu sĩ dùng nhỏ đồ chơi, tiểu sư điệt không biết, có thể đã bỏ lỡ." Thủy Tiêm Tiêm thanh âm giống như có ma lực giống nhau, luôn có thể ở phía sau liền rơi vào tay Giản Nhược Trần cùng Tạ Tuệ Lan trong lỗ tai.

"Giản sư chất, người muốn nhìn không?" Tạ Tuệ Lan cũng mới nhớ tới, đối với Giản Nhược Trần nói ra.

"Phía trước hình như là Thiên Bảo các, sư thúc, chỗ đó kinh doanh là cái gì?" Giản Nhược Trần chỉ vào phía trước một tòa cao hơn lớn kiến trúc nói.

"Chỗ đó đều là thích hợp Trúc Cơ kỳ tu sĩ dùng bảo vật." Tạ Tuệ Lan hồi đáp.

"Vậy, ta cùng sư thúc cùng một chỗ nhìn xem?" Giản Nhược Trần lời nói là hỏi câu, dưới chân không có ngừng, giống như không có nghe được Thủy Tiêm Tiêm mà nói bình thường.

"Ai, Lạc sư huynh, người thật sự không đến Bách Bảo các nhìn xem?" Thủy Tiêm Tiêm nói như vậy lấy, dưới chân cũng không có ngừng, cũng căn bản cũng không có cho Lạc Phàm trả lời cơ hội, một đám người liền vọt tới rồi Thiên Bảo các trước.

Giản Nhược Trần mới phát giác được Thủy Vân tông nữ tu quần, chẳng phải biết, Liễu Tuy Thanh cũng là bởi vì không chịu nổi Thủy Vân tông nữ tu dây dưa, trước một bước trốn vào tông môn thương hội bên trong.

Cũng may tiến vào Thiên Bảo các về sau, Thủy Vân tông nữ tu đám cuối cùng ngậm miệng, mười mấy người cùng một chỗ dừng mãnh vào đến Thiên Bảo các, trong đó hay vẫn là rộng rãi vô cùng, cũng không chen chúc, Giản Nhược Trần quay đầu lại nhìn thoáng qua, nhìn thấy bốn tông

mấy vị Luyện Khí Kỳ đệ tử cũng đều theo tiến đến, trong nội tâm thở dài, quả nhiên, Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc địa vị thật là không cao.

Đây Thiên Bảo các bên trong cũng không có thiếu tu sĩ tại, thì có lúc trước Kiểm Tông mấy người, đương nhiên cũng có vị kia bị đuổi mười năm chưa đuổi kịp tay Lan sư muội, còn có mấy vị lạ lẫm tán tu, nhìn thấy một nhóm người này trở lại đều nhìn sang liền dời đi ánh mắt.

Vậy Lan nữ tu giống như cùng Thủy Tiêm Tiêm có mâu thuẫn bình thường, rõ ràng là đồng môn tu sĩ, giúp nhau liếc mắt nhìn liền dời đi ánh mắt, ngay cả hai đội nữ tu giữa cũng đều giúp nhau coi thường.

Thủy Vân tông nữ tu cuối cùng tốp năm tốp ba mà tản ra, Thiên Đạo Tông tất cả mọi người như thả lỏng một hơi, chẳng qua là đây một hơi lỏng không có bao nhiêu, bởi vì chiến trường giống như vừa mới xuất hiện.

"Lạc sư huynh, người xem việc này ngọc trâm, Tú Nhã hào phóng, có thể phòng hộ Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ tam kích, hậu kỳ tu sĩ một kích toàn lực, trang bị Giảm sư chất mái tóc, nhất định đẹp mắt." Thủy Tiêm Tiêm quay đầu đối với Giảm Nhược Trần cười, nàng phảng phất là quyết định chủ ý, không từ chối Giảm Nhược Trần cùng Tạ Tuệ Lan thân cận.

Lạc Phàm nhìn xem Thủy Tiêm Tiêm nói ngọc trâm, lại nhìn xem Giảm Nhược Trần, trong ánh mắt liền mang theo tia hỏi thăm.

Có thể Thủy Tiêm Tiêm lời này không phải là cùng Giảm Nhược Trần nói, Giảm Nhược Trần muốn cái gì vậy, cũng không có Thủy Vân tông tu sĩ làm chủ đạo lý, bởi vậy Giảm Nhược Trần chẳng qua là lễ phép đối với Thủy Tiêm Tiêm cười cười, dứt khoát cũng phui Tạ Tuệ Lan, một người bước đi thông thả đã đến một bên.

Quả nhiên, nàng một người, Thủy Tiêm Tiêm cũng liền buông tha nàng, ngược lại nhìn Tạ Tuệ Lan nói: "Bộ dạng này khuyên tai càng thừa

dịp Tạ sư tỷ đấy, Tạ sư tỷ, nhỏ hơn mười giúp người cách ăn mặc cách ăn mặc?"

"Không dám làm phiền." Tạ Tuệ Lan lãnh đạm mà nói.

"Tiểu nhị, phiền toái người cho ta xem một chút cái kia sợi dây chuyền, màu lam giọt nước đấy, phải làm Linh Thạch luyện chế a." Thủy Tiêm Tiêm cũng không tức giận, cười tươi lấy, "Ta quên mất, các người Thiên Đạo Tông đệ tử, trong tay cũng không rộng rãi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Biết Thời Biết Thế

Thiên Đạo Tông đệ tử trong tay không rộng rãi lời kia vừa thốt ra, liền rước lấy Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông đệ tử một hồi cười trộm, Tạ Tuệ Lan sắc mặt phải lúc đỏ lúc trắng, hết lần này tới lần khác một câu nói cũng nói không nên lời.

Giống như nàng nói như vậy, gần ly khai Thiên Đạo Tông lúc trước, nàng dùng tất cả Linh Thạch cùng điểm cống hiến đổi Pháp Khí, hôm nay xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, ngay cả một khối hạ phẩm linh thạch cũng gom góp không đi ra.

Không chỉ là nàng như vậy, mấy người bọn hắc Trúc Cơ kỳ tu sĩ hầu như đều là như thế, khả năng không tính Lạc Phàm, nhưng Lạc Phàm tính toán đâu ra đấy đến Thiên Đạo Tông mới ba năm rưỡi, tu vi tăng lên được nhanh như vậy, đối với Linh Thạch tiêu hao so với bọn hắc còn muốn lớn hơn, cũng không có rời đi tông môn làm bất luận cái gì nhiệm vụ, vậy thì thật là trong túi trữ vật so với mặt cũng làm sạch trạng thái.

Thủy Tiêm Tiêm liền cười mỉm mà tiếp nhận tiểu nhị nâng đi lên sợi dây chuyền, cố ý tại chỗ cố so với vạch xuống, kỳ thật việc này màu thủy lam sợi dây chuyền cũng không thích hợp nàng bây giờ, quần áo của nàng quá dễ làm người khác chú ý rồi, cần phải xưa nay nổi giận chút ít màu sắc mới tốt phối hợp.

Có thể vậy tiểu nhị nhưng là cực rất biết nói chuyện đấy, gặp Thủy Tiêm Tiêm vừa so sánh với vẽ, liền cung phụng nghênh đón nói: "Việc này tránh nước sợi dây chuyền phải chúng ta Trịnh quốc lớn Luyện Khí Sư lữ

tiên sư Đại đệ tử, Vô Nhai tử tiên sư tự mình luyện chế, danh tự liền là bích thủy, tiên tử thực thật tinh mắt, liếc liền chọn trúng Vô Nhai tử tiên sư luyện chế Pháp Khí, tiên tử cũng cực sẵn này cái bích thủy sợi dây chuyền, đây sợi dây chuyền tại tiên tử trong tay, sóng ánh sáng liễm diễm, thật đẹp."

Thủy Tiêm Tiêm vốn là có thể mua cũng không mua, bị đây tiểu nhị vừa nói, một chút do dự, liền chứng kiến Tạ Tuệ Lan trong mắt lộ ra hâm mộ màu sắc, nhãn châu xoay động, kiều thanh kiều khí nói: "Tạ sư tỷ, người cảm thấy đây sợi dây chuyền ta mang theo xem được không?"

Đây sợi dây chuyền vốn là Pháp Khí, có thể nàng cần phải làm ra phải vật phẩm trang sức bộ dạng, nhìn Tạ Tuệ Lan ánh mắt giáo hoạt trong mang theo hoạt bát, còn có một tia khinh thường.

Tạ Tuệ Lan không thể nhìn được nữa, có thể Thủy Tiêm Tiêm mà nói nàng lại tìm không ra tật xấu, ngoại trừ một câu kia "Thiên Đạo Tông mà đệ tử trong tay không rộng rãi", có thể nàng còn hết lần này tới lần khác nói đối với, một hơi như thế nào cũng chịu đựng không dưới vẫn còn muốn chịu đựng, đều muốn vung tay ly khai, nhưng toàn bộ trong phường thị đây Thiên Bảo các vật phẩm mới phải thích hợp Trúc Cơ kỳ tu sĩ đấy, nàng chính là không mua, cũng muốn mở mang kiến thức một chút.

Thủy Tiêm Tiêm gặp Tạ Tuệ Lan trừng mắt nàng lại không lời nào để nói, trong nội tâm đắc ý, chỉ chớp mắt liền chứng kiến Giản Nhược Trần một mình đứng ở khay chứa đồ trước, nhãn châu xoay động liền lại nói: "Giản sư chất, người trẻ tuổi, tới giúp ta nhìn một cái, đây bích thủy sợi dây chuyền, có thể thích hợp ta?"

Thủy Tiêm Tiêm một mực trêu chọc Tạ Tuệ Lan, Giản Nhược Trần nhìn xem tâm phiền liền né, có thể Thủy Tiêm Tiêm không thuận theo không buông tha mà không nên cũng tìm tới nàng, nàng ngay cả mình tông môn tu sĩ mặt mũi cũng không bán, ở đâu lại quản cái gì Thủy Vân tông tu

sĩ, hưởng hồ đi ra ngoài bên ngoài, mọi cử động đại biểu cho tông môn, tốt xấu nàng cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử không phải?

Vì vậy liền xoay người lại, nhìn thấy Thủy Tiêm Tiêm bề ngoài giống như thuần túy đáng tươi cười, nghiêm túc dò xét nàng một chút trong tay sợi dây chuyền nói: "Sư thúc nếu là đem bích thủy sợi dây chuyền cho rằng Pháp Khí mà nói, chỉ cần xem nó công hiệu dùng thích hợp không thích hợp là được rồi, nếu là làm nó chỉ là một cái vật phẩm trang sức, nói thật, sư thúc quần áo đã đủ tươi đẹp rồi, dây màu thủy lam đấy. . ."

Giản Nhược Trần hướng khay chứa đồ bên trên nhìn nhìn, chỉ vào một thàng màu trắng sợi dây chuyền nói: "Thàng này màu trắng đấy, nhìn xưa nay nổi giận, nhưng cũng không chiếm sư thúc quần áo tươi đẹp, còn sẽ có loại Thủy Nhuận thấu triệt cảm giác, sẽ không biết đạo việc này Pháp Khí dùng thích hợp không thích hợp sư thúc rồi, bất quá đây là Thiên Bảo các, nơi đây hết thảy đều thích hợp Trúc Cơ kỳ sư thúc a."

Thủy Tiêm Tiêm theo Giản Nhược Trần đích thủ thế nhìn sang, quả nhiên một thàng màu trắng vòng tròn thật xinh đẹp mà đứng ở đó trong, liếc mắt một cái rất là đơn giản, thế nhưng là càng xem đã cảm thấy càng là hào phóng.

Vậy tiểu nhị cực có ánh mắt, lập tức liền cười nói: "Việc này Bảo Nguyệt Ngọc Phù phải hỏa hệ bùa hộ mệnh, phải Thủy Nguyệt thạch luyện chế, gặp được Linh hỏa tự động tạo ra phòng cháy vòng bảo hộ." Nói qua sẽ đem Bảo Nguyệt Ngọc Phù lấy ra.

Giản Nhược Trần nhìn Thủy Tiêm Tiêm thò tay tiếp nhận Ngọc Phù tại cái cổ trước ước lượng lấy, nhớ tới lúc trước nàng nói câu nói kia liền lại nói: "Sư thúc nếu là thay đổi một thân xưa nay nổi giận chút ít quần áo, vậy màu thủy lam sợi dây chuyền treo cũng nhất định đẹp mắt đấy, sư thúc màu da trắng như vậy tích, lộ ra nước lam phải cực đẹp đấy."

Thủy Tiêm Tiêm do dự một chút, vậy tiểu nhị lên đường: "Những thứ này tiên tử tỷ tỷ nói rất đúng, việc này bích thủy sợi dây chuyền chỉ cần một trăm hạ phẩm linh thạch, việc này Bảo Nguyệt Ngọc Phù phải 350 hạ phẩm linh thạch, tiên tử đẹp như vậy, đây hai quả sợi dây chuyền đều hình như là cho tiên tử cố ý luyện chế bình thường đấy."

Giản Nhược Trần trong lòng cười cười, trên mặt cũng cười, giống như rất là thường thức bộ dạng —— sợi dây chuyền cũng xác thực mỹ lệ, bất quá tu sĩ mua sắm Pháp Khí không phải muốn trước nhìn công dụng đấy sao? 350 thêm một trăm hạ phẩm linh thạch chỉ là vì đẹp mắt? Nàng cảm thấy có chút xem không hiểu Thủy Vân tông nữ tu.

Thủy Tiêm Tiêm bên người nữ tu nói: "Đây bùa hộ mệnh ở đâu muốn mặc như vậy, chỉ là một cái phòng cháy vòng bảo hộ, căn bản không cần 350 hạ phẩm linh thạch đấy."

Người nữ kia tu tiếng nói mới rơi, Tạ Tuệ Lan liền ở một bên mĩa mai mà nói: "Ta cho rằng đâu có chúng ta Thiên Đạo Tông đệ tử trong tay không rộng rãi đấy, hóa ra Thủy Vân tông nữ đệ tử cũng là ngay cả cái hộ thân Ngọc Phù cũng mua không nổi."

Vậy tiểu nhị vốn muốn mở miệng đấy, nghe vậy miệng khép lại, đầu cười không mở miệng, Thủy Tiêm Tiêm cùng người nữ kia tu khẽ giật mình, Tạ Tuệ Lan lời này thật là làm cho các nàng phản bác cũng không phải, không phản bác cũng không phải.

Lúc trước vào Lan nữ tu hừ lạnh một tiếng: "Không có Linh Thạch cũng đừng gây chuyện thị phi, không có lại để cho người chê cười chúng ta Thủy Vân tông tu sĩ ngay cả cái hộ thân Ngọc Phù cũng mua không nổi."

Lần này đến phiên Thủy Tiêm Tiêm mặt lúc đỏ lúc trắng rồi.

Thiên Bảo các bên trong tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem một màn này, vốn là Thủy Vân tông Thủy Tiêm Tiêm đuổi theo

Tạ Tuệ Lan châm chọc khiêu khích mà không tha, có thể nói mà nói đi tới, chính mình ngược lại bị Tạ Tuệ Lan cầm lời nói đem ở, mà người khởi xướng Giản Nhược Trần nhưng lại không biết khi nào quay đầu đi, tốt như chuyện bên này cùng nàng không quan hệ bình thường.

Thủy Vân trong tông hai cái nữ tu nội chiến thương lượng, Thiên Đạo Tông vài tên đệ tử hãy nhìn được cao hứng bưng bưng, nhất là Tạ Tuệ Lan, cũng từ trong lỗ mũi hừ một tiếng, Thiên Bảo các bên trong mấy cái tán tu nhìn, đều không ra tiếng xoay người ly khai, vậy tiểu nhị nhìn tình hình này, cũng không lên tiếng, nâng hai cái Ngọc Phù muốn thu lại.

Tạ Tuệ Lan sẽ thấy cười lạnh một tiếng, Thủy Tiêm Tiêm trên mặt nhìn không được rồi, giơ tay lên nói: "Tiểu nhị, đây hai quả ngọc phù ta đã muốn."

Vậy tiểu nhị lập tức mặt mày hớn hở, đem hai quả ngọc phù rót vào màu đỏ nhung tơ trong túi, liên tiếp lời hứa ích cung phụng nghênh đón mà ra, Thủy Tiêm Tiêm vẫn còn cười, thế nhưng là đáng tươi cười lại miễn cưỡng đứng lên.

Tạ Tuệ Lan thu Ngọc Phù, không dám cùng Lan nữ tu nói cái gì, nhưng cũng biết mình bị Giản Nhược Trần xếp đặt một đạo, lập tức nhìn Giản Nhược Trần bóng lưng, không giận ngược lại cười nói: "Giản sư chất ánh mắt tốt như vậy, liền không cho mình chọn một cái?"

Giản Nhược Trần khóe môi ngoắc một cái, mới quay đầu, "Sư thúc, ta mới Luyện Khí tầng bốn."

"Nơi đây Pháp Khí cũng có thích hợp Luyện Khí Kỳ đó a, ví dụ như ta đây loại hộ thân Ngọc Phù?" Thủy Tiêm Tiêm mặt mày tất cả đều là vui vẻ, "Sư đệ tu vi thấp, như vậy hộ thân Ngọc Phù mới phải thích hợp nhất đấy."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Kiểm Ý Phù

Thủy Tiêm Tiêm một người Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, đối với Giản Nhược Trần như vậy Luyện Khí Kỳ tu sĩ hùng hổ dọa người, lẽ ra Thiên Đạo Tông tu sĩ nên đứng ra tương hộ đấy, thế nhưng là Thiên Đạo Tông kể cả Lạc Phàm ở bên trong mấy người tất cả đều sắc mặt cổ quái mà nhìn Thủy Tiêm Tiêm cùng Giản Nhược Trần, giống như nghe được phải choáng váng há hốc mồm lời nói.

Thiên Đạo Tông mọi người không có phản ứng, Thủy Vân tông Lan Mị Nhi sắc mặt lại một trầm, bất mãn trừng Thủy Tiêm Tiêm liếc, Thủy Tiêm Tiêm không dám chọc Lan Mị Nhi, có thể lại nuốt không trôi khẩu khí này, đầu cho rằng không nhìn thấy.

Đợi chứng kiến Thiên Đạo Tông mọi người cũng không giúp Giản Nhược Trần nói chuyện, càng là đắc ý, đầu nhìn thẳng Giản Nhược Trần, nụ cười trên mặt càng thêm nhiệt tình.

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút nói: "Sự thúc nói đúng." Nói qua liền hướng trên quầy nhìn lại.

Giản Nhược Trần nhìn đúng rồi phù lục.

Phù lục thứ này cũng không điểm Luyện Khí Kỳ cùng Trúc Cơ kỳ tu sĩ, chỉ cần linh lực thúc giục có thể kích phát, Giản Nhược Trần gần ly khai Thiên Đạo Tông thời điểm, đã tại tông môn mua một ít phù lục, chẳng qua là người tại ngoại môn, có thể mua được đều là thích hợp Luyện Khí Kỳ tu sĩ dùng đấy, cao hơn nhất cấp liền tiếp xúc không tới.

Giản Nhược Trần ánh mắt hướng phù lục bên kia vừa nhìn, tiểu nhị lập tức liền thao thao bất tuyệt mà giới thiệu đứng lên, cái gì biến lửa phù lục, kích phát ra trở lại có thể cho phạm vi trăm mét hóa thành biến lửa, cái gì vòi rồng phù lục, có thể triệu hoán đến vòi rồng, còn có loại hình phòng ngự Kim Cương phù lục, hộ thể thuần. . . , giới thiệu được ba hoa chích choè.

Giản Nhược Trần chuyên chú nghe, vậy tiểu nhị dần dần cũng có chút không kiên nhẫn được nữa, bỗng nhiên nhãn châu xoay động, quay người từ một cái phòng ngự trận pháp bên trong lấy ra một tờ lá bùa, lá bùa kia thoát ly trận pháp, mặt ngoài lại mờ mịt lấy sương mù bình thường, cũng không thể nhìn ra ở phía trên có cái gì.

Vậy tiểu nhị hai tay bưng lấy lá bùa, cẩn thận từng li từng tí, nhìn Giản Nhược Trần liếc, lại chuyển mắt thấy những người khác nói: "Các vị tiên trưởng tiên tử, đây cái phù lục có thể là chúng ta Thiên Bảo các trấn điểm chi bảo một trong, phải Kiếm Tiên phong Trần Thủ ngộ ra Kiếm Ý về sau luyện chế, chỉ lần này một tấm, cất chứa tại chúng ta Thiên Bảo các bên trong."

Vậy tiểu nhị vừa dứt lời, Thiên Bảo các bên trong liền một mảnh hút không khí thanh âm, nhất là Kiếm Tông mấy người, nhìn xem tiểu nhị trong tay phù lục ánh mắt nóng bỏng mới tốt như muốn đem nó cướp đến tay trong bình thường, Kiếm Tông Từ Lâm vội vàng nói: "Đây phù lục thật là Kiếm Tiên luyện chế Kiếm Ý phù lục?"

Vậy tiểu nhị đắc ý nói: "Tự nhiên, làm sao dám lừa gạt tiên trưởng." Nói xong liền đem tay đè tại sau lưng trên tường một cái ký hiệu lên, hầu như đồng thời, từ lầu hai truyền đến động tĩnh, xuống một vị người lùn tu sĩ.

Đây tu sĩ vóc dáng thật sự là quá thấp, giống như một cái mười mấy tuổi nhi đồng, nhưng dáng người cân xứng, bên ngoài đã gần trung niên, Tu

Tiên giới tất cả mọi người không phải trông mặt mà bắt hình dong chi nhân, nhưng cũng không khỏi nhìn sang, Giản Nhược Trần hay vẫn là nhìn không ra đây tu vi, tự nhiên muốn trước chấp tay thi lễ.

Trong phòng mọi người nhao nhao thi lễ, vậy mà ai cũng nhìn không thấu đây tu vi, Giản Nhược Trần âm thầm kỳ quái, chẳng lẽ người nọ là Kết Đan tu sĩ?

Vậy thấp người tu sĩ thần sắc kiêu căng, nhìn liếc trong phòng mọi người, trực tiếp đi đến tiểu nhị trước người, tiểu nhị tất cung tất kính mà cúi người, đem phù lục hai tay nâng lên, thấp người tu sĩ nhận lấy, đơn chương dựng lên, phù lục liền dán tại bàn tay của hắn lên, chỉ thấy phù lục bên trên mờ mịt chi khí bỗng nhiên tản đi, một chi phong cách cổ xưa tiểu kiếm sôi nổi tại phù trong giấy.

Đây chi tiểu kiếm giống như không phải vẽ ra trở lại đây, mà là tự nhiên liền sinh trưởng tại phù trên giấy giống như, tản ra nhàn nhạt mà lưu quang, sát ý giống như đập vào mặt, bên trong đại sảnh tất cả mọi người không khỏi lui về phía sau vài bước, Kiếm Tông mấy người sắc mặt đại biến, lại bị Kiếm Ý bức ra trên người hộ thể thần quang.

Giản Nhược Trần toàn thân tóc gáy đều chuẩn bị đứng lên, trong chớp nhoáng này, nàng giống như lần nữa tự nghiệm thấy đến gặp phải Quỷ tu thôn trường lúc nguy cơ, nàng con mắt không nháy mắt nhìn qua vậy cái phù lục, phản ứng của mọi người toàn bộ không có ở đây tầm mắt của nàng bên trong.

Thấp người tu sĩ tay vừa lộn, phù lục bên trên tiểu kiếm đột nhiên biến mất, lạnh lùng sát ý cũng lập tức biến mất, thấp người tu sĩ lạnh lùng nhìn mọi người liếc về sau, đem phù lục hướng tiểu nhị trên tay vừa để xuống, quay người ly khai, mọi người tất cả đều khom người thi lễ, mắt thấy tu sĩ kia lên lầu, mới nâng người lên.

"Tiểu nhị, đây cái phù lục là thế nào bán ra?" Kiếm Tông Từ Lâm vội vàng hỏi.

Kiếm Tông chỉ nhân coi trọng nhất Kiếm Ý, chứng kiến bậc này còn không có kích phát liền hiển lộ sát ý phù lục sao có thể không thích, huống chi vẫn có Kiếm Tiên chống đỡ ngọn núi Trần Thủ luyện chế.

"Đây chính là chúng ta Thiên Bảo các trấn điểm chi bảo một trong, chắc giá, hai nghìn hạ phẩm linh thạch." Vậy tiểu nhị cũng biết ở đây tu sĩ không ai có thể xuất ra hai nghìn Linh Thạch, sau khi nói xong liền xoay người đem phù lục một lần nữa để đặt tại trung tâm của trận pháp.

Từ Lâm ánh mắt phải nóng bỏng đấy, đồng thời cũng là buồn vô cớ thất vọng đấy, giống như cùng của quý lỡ mất dịp tốt bình thường, không riêng phải Từ Lâm, những người khác đều phải như thế, buồn vô cớ như mất mà nhìn đây tất bị trận pháp bảo hộ phù lục, ngay cả Thủy Tiên Tiên đều quên sẽ tìm Giản Nhược Trần phiền toái.

Một hồi lâu, mới nghe được thở dài thanh âm, nhưng là Từ Lâm nhịn không được, vậy tiểu nhị cười đối với Giản Nhược Trần nói: "Vị tiên tử này, có thể chọn tốt mua sắm loại nào phù lục?"

Trong đại sảnh mọi người giật mình bừng tỉnh giống như, vậy mà ai cũng không có hứng thú lại tiếp tục để ý sẽ Thủy Tiên Tiên đối với Giản Nhược Trần khiêu khích, Từ Lâm nhịn không được nói: "Kiến thức Kiếm Tiên Kiếm Ý phù, đâu còn có phù lục lại có thể đập vào mắt."

Đây ước chừng là Kiếm Tông tu sĩ quá mức để trong lòng kiếm đạo, Thiên Đạo Tông cùng Thủy Vân tông tu sĩ có phần không cho là đúng, Lan Mị Nhi giòn âm thanh nói: "Kiếm Tiên phù lục tự nhiên là chúng ta nhìn lên đấy, nhưng cũng không có thể nói liền cũng không có phù lục có thể vào rồi mắt người."

Vậy tiểu nhị đầu vậy con mắt qua lại ngắm lấy mấy người, hăn mặc dù là phàm nhân, lại cũng không sợ những thứ này người tu tiên, đơn giản là Cảnh Sơn thành phụ cận đây ba đại tông môn tu sĩ vừa thấy mặt, luôn như vậy quái gở sảo lai sảo khứ đấy, tốt khi bọn hăn chẳng qua là nhao nhao, tại Cảnh Sơn nội thành, còn không có tu sĩ dám động thủ đấy.

Thủy Tiêm Tiêm một hơi một mực không có đi ra, nổi giận cũng một mực không như ý, lập tức liền hừ lạnh một tiếng nói: "Hỏi đây rất nhiều thời gian, nếu không mua, cũng đừng chậm trễ tiểu nhị sinh ý."

Giản Nhược Trần cười cười nói: "Làm phiền Tiểu ca đem người vừa mới giới thiệu vậy vài loại đều báo cái giá, giá cao, ta có thể mua không nổi."

Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông tu sĩ đều âm thầm bĩu môi, chỉ có Thiên Đạo Tông tu sĩ hơi hơi lộ ra hâm mộ biểu lộ, vậy tiểu nhị mồm miệng lanh lợi mà bắt đầu báo giá, những thứ này có thể đối với Trúc Cơ tu sĩ cấu thành uy hiếp phù lục, vậy mà cũng đều giá trị xa xỉ, duy nhất một lần cũng muốn bảy tám chục, có thời gian hạn chế đấy, có thể tại chế địch về sau thu hồi nhiều lần sử dụng muốn một trăm ba bốn.

Phù lục phải thuần túy tiêu hao phẩm, từng cái chế phù sư chế tác phù lục tại phẩm chất bên trên đều có rất nhỏ khác biệt, phẩm chất càng cao, phù lục giá cả tự nhiên cũng là cao nhất, nghe được Thiên Bảo các phù lục như thế giá tiền, Vu Học Hữu nhin không được nói: "Tiểu ca, người đây phù lục giá cả cũng quá cao a."

Tiểu nhị sắc mặt cũng có chút kiêu ngạo rồi: "Người nào không biết chúng ta Thiên Bảo các phù lục phẩm chất đều là tầng trên đấy, chúng ta căn bản cũng không thu mua hạ phẩm phù lục, mỗi một tấm chất lượng đều cũng có cam đoan đấy, ít nhất là thượng phẩm, nếu cực phẩm phù lục, cũng không ở tầng này bán ra rồi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Tranh Giành Tình Nhân

Tiểu nhị lời này một chút cũng không giả, Cảnh Sơn thành Bách Bảo các, Thiên Bảo các danh dự, đều là rõ như ban ngày đấy, bọn họ chủ cần phải làm là đây ba cái tông môn tu sĩ sinh ý, giá vị đúng là cao, có thể phẩm chất cũng xác thực thẳng với bình thường không xuất ra nổi danh phượng thị.

Nhất là hàng của bọn ta của bọn hãn nguyên, cũng không phải là đến từ đây ba cái tông môn, nếu như chủ yếu làm đúng rồi đây ba cái tông môn sinh ý, nguồn cung cấp tự nhiên là đến từ toàn bộ tam cấp văn minh quốc gia, thậm chí là cấp hai văn minh.

Vu Học Hữu nói một câu như vậy, sẽ không lên tiếng rồi, nghe tiểu nhị giới thiệu hãn cũng muốn mua sắm vài loại rồi, thế nhưng là cũng chỉ là ngẫm lại, một tấm phòng ngự phù lục thấp nhất cũng muốn bảy tám chục hạ phẩm linh thạch, dùng một lần sẽ thấy không dùng đến rồi, không phải bất đắc dĩ, hãn chắc là sẽ không mua.

Giản Nhược Trần cân nhắc được nhưng là trái lại, cái gì cũng không thể so với an toàn trọng yếu, nàng ở thế giới trước, sớm liền học tập Taekwondo, tiếp nhận Thế Kỷ cao ốc không lâu, bên người tuy rằng không rồi bảo tiêu, cũng không có hoang phế rèn luyện, thậm chí ngay cả súng ống đều học tập, đến cái thế giới này về sau, cũng am hiểu sâu vũ lực trọng yếu.

Nàng hôm nay tài đã tỏ vẻ giàu có, tại Thiên Đạo Tông tự nhiên không sợ, đã đi ra Thiên Đạo Tông, nhất là ly khai Liễu Tùy Thanh, muốn là tự

nhiên bảo vệ lực.

Mà xuyên qua chuyện này bản thân, cũng cho nàng một cái cảnh bày ra, không thể đem an toàn tất cả đều ký thác hẳn trên thân người.

Trong nội tâm nàng sớm đã có chủ ý, lên đường: "Tiểu ca giới thiệu những thứ này, đều bị yêu thích không buông tay, đối với chúng ta Thiên Đạo Tông tu sĩ trong tay cũng không rộng rãi, không có mấy khối Linh Thạch. . ."

Nói đến đây, vậy tiểu nhị nụ cười trên mặt liền miễn cưỡng, có thể cũng không dám đối với tu sĩ vô lễ, chỉ là có chút ngượng ngùng bất mãn, mà Thủy Tiên Tiên nụ cười trên mặt liền càng sáng lạn hơn, Kiếm Tông tu sĩ đều lộ ra khinh thường biểu lộ.

Giản Nhược Trần giống như không nhìn thấy giống như cười cười, lời nói xoay chuyển liền nói tiếp: "Cái kia Kim Cương phù cùng hộ thể thuẫn, nghe dùng rất tốt, giống nhau liền cho ta trở lại một tấm a, còn có cái kia Ẩn Thân Phù."

Tu Tiên giới phù lục, ngang nhau đấy, phòng ngự nếu so với tiên công mặc hơn vài phần, Giản Nhược Trần khiêm tốn nói trong tay không rộng rãi, ra tay cũng rất là rộng rãi, ba tấm phòng ngự phù lục cộng lại muốn gần năm trăm linh thạch, Giản Nhược Trần con mắt đều không nháy mắt một cái.

Tiểu nhị ngượng ngùng dửng dưng tươi cười lập tức liền chuyển thành nhiệt tình, tay chân lạnh lẽo mà đem ba cái phù lục đưa lên, vẫn không quên nhớ cung phụng nghênh đón: "Tiên tử thật sự là hảo nhân lực, đây ba loại phù lục là chúng ta Thiên Bảo các bán được nhanh nhất đấy, tiên tử chỉ cần đem linh lực thoáng chuyển vận đi vào một điểm, có thể chứng kiến phù lục uy lực."

Giản Nhược Trần một bên không đếm xia tới mà xuất ra một cái túi gấm, đếm ra Linh Thạch để đặt ở phía trên, một bên giống như thuận miệng miệng hỏi: "Người không phải tu sĩ, so với tu sĩ còn phải hiểu được nhiều."

"Không dám nói so với tiên tử biết được nhiều, có thể chỉ cần là chúng ta Thiên Bảo các một tầng bán ra tất cả pháp bảo, công dụng ta toàn năng nói được ra, đây là chúng ta cơ bản huấn luyện." Tiểu nhị có chút kiêu ngạo nói.

Giản Nhược Trần thở dài một tiếng: "Nhìn xem nhiều như vậy pháp bảo, thật sự là trông mà thêm." Lại cũng không có thí nghiệm phù lục tác dụng, thẳng tiếp thu vào.

Thủy Tiêm Tiêm mở to hai mắt nhìn xem Giản Nhược Trần trong tay trống túi túi túi gấm, chỗ đó còn thừa lại hơn một nửa hạ phẩm linh thạch, nàng như thế nào cũng không tin Giản Nhược Trần như vậy Luyện Khí Kỳ tu sĩ có thể con mắt cũng không nháy mà xuất ra như vậy một số lớn Linh Thạch, tay này bút, phảng phất là các nàng tông môn sủng ái nhất Lan Mị Nhi cũng không thể có đấy.

Thiên Đạo Tông tu sĩ trong nội tâm cũng đều chua chát, bị Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông một đường ép buộc lấy, lại cần nhờ tân tiến cửa không lâu Luyện Khí tu sĩ mới hòa nhau kết thúc mặt, nhưng cũng là cao hứng đấy, dù sao ở đằng kia hai tông trước mặt, lần đầu hãnh diện.

Lạc Phàm đến không có quá lớn cảm giác, Vu Học Hữu cùng Tạ Tuệ Lan đầu đều giờ lên được cao cao đấy, Tạ Tuệ Lan giấu đi trong nội tâm ghen ghét, cười mỉm mà nói: "Giản sư chất, người cũng có thể mua cho mình một kiện Pháp Khí đấy, người đều Luyện Khí trung kỳ rồi, có thể ngự kiếm rồi, đợi tí nữa ta cùng người đạo đến Bách Bảo các chọn một kiện tiện tay đấy."

Giản Nhược Trần rất là quy củ gật đầu nói: "Vậy làm phiền sư thúc rồi."

Thủy Tiêm Tiêm không có cân nhắc thành Giản Nhược Trần, rất là không cam lòng, nhân châu xoay động, dáng tươi cười liền lại đọng ở trên mặt, "Tạ sư tỷ, người sư diệt đều có thể mua lấy mấy cái phù lục, người việc này làm sư thúc đấy, cũng chỉ trông mong nhìn xem?"

Tạ Tuệ Lan mới khá tâm tình lại bị Thủy Tiêm Tiêm một câu nói nói được lớn rơi, cười lạnh một tiếng, trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Thủy sư muội, nơi đây còn có tốt nhất phù lục, nhất là vậy Trương Kiếm ý phù, người sẽ không thay người người trong lòng mua một tấm, cũng tốt khó hiểu người nổi khổ tương tư?"

Tạ Tuệ Lan đây lời nói được quá mức trắng ra, trong đại sảnh lập tức an tĩnh lại, Thủy Tiêm Tiêm dáng tươi cười cuối cùng nhịn không được rồi, lông mi đều muốn đứng lên, cái kia tiểu nhị lúc này coi như mình không tồn tại bình thường, im lặng mà đứng ở đại sảnh một góc, trong sảnh đa số người ánh mắt cũng không khỏi ngấm Thủy Tiêm Tiêm liếc, lại vụng trộm liếc mắt Từ Lâm xuống, Từ Lâm tránh đi mọi người ánh mắt, có thể sắc mặt cũng có chút không được tự nhiên.

Giản Nhược Trần bưng tỉnh đại ngộ, cũng không khỏi dò xét Từ Lâm một chút, nàng thật sự nhìn không ra Từ Lâm có gì hấp dẫn chỗ, cũng không hiểu tất cả mọi người là tu sĩ, như thế nào còn có thể như phàm nhân bình thường nhi nữ tình trường đấy.

Không phải nói tu sĩ không thể nói chuyện yêu đương rồi, có thể dưới mắt mấy người kia biểu hiện, cũng thật sự không giống người tu sĩ, ít nhất cùng nàng tại ngoại môn thấy tu luyện tâm đắc bên trên tu sĩ cảm giác phải không đồng dạng như vậy.

Ước chừng là nàng đem tu sĩ tưởng tượng được quá mức lý tưởng rồi, Trịnh quốc tu sĩ, ít có có thể Ngưng Anh đấy, Kết Đan tu sĩ cũng không quá đáng bốn năm trăm tuổi thọ nguyên, đối chiếu phạm nhân phải hơn nhiều gấp mấy lần, nhưng hoa đang tu luyện bên trên thời gian cũng thực không ít, nghĩ như vậy, bình thường tư chất tu sĩ vô tâm Trường Sinh, chỉ vì hưởng thụ nhân gian niềm vui thú, đúng là bình thường.

Giản Nhược Trần đối với như vậy tranh giành tình nhân sự tình không cảm giác, biết rõ sự tình nguyên nhân gây ra vậy mà không phải là bởi vì tông môn ở giữa mâu thuẫn, có phần không cho là đúng, đáng tiếc nàng còn cho là mình gây nên là vì tông môn tranh giành khẩu khí, lại trong lúc vô tình trở thành Tạ Tuệ Lan trào phúng Thủy Tiêm Tiêm một khẩu súng.

"Khó trách Tạ sư tỷ xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch đây, hóa ra tất cả đều khoác lên rồi người trong lòng trên người, tiểu muội ta đây sẽ phải khuyên nhủ sư tỷ rồi, chúng ta người tu tiên, không thể quá trầm mê ở phạm trần nam nữ hoan ái, thực tế sư tỷ lập tức liền muốn đi vào Vãn Tâm huyền trận rồi, đừng trong đó cầu chi khả năng, khi đó. . ."

Thủy Tiêm Tiêm bàn tay trắng nõn che miệng ăn cười, mười ngón thon dài, đỏ tươi móng tay cùng cặp môi đỏ mọng hoà lẫn: "Nghe nói Vãn Tâm huyền trận ở trong, tuy rằng phía ngoài tu sĩ không có thể biết trong lòng người suy nghĩ, thế nhưng là có thể chứng kiến nhất cử nhất động đây."

Tại miệng lười lên, Tạ Tuệ Lan ở đâu phải Thủy Tiêm Tiêm đối thủ, Thủy Tiêm Tiêm mới mở miệng, liền đem Tạ Tuệ Lan nói được cực kỳ không chịu nổi, Tạ Tuệ Lan bị tức giận đến đều muốn phát run, lại cái gì phản bác nói như vậy đều nói không nên lời.

Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông tu sĩ tất cả đều cười khuôn đúc cười dạng mà xem náo nhiệt, Thiên Đạo Tông mọi người cố tình muốn thay Tạ Tuệ Lan xuất đầu, nhưng này lời nói nam tu muốn như thế nào tiếp lời? Nữ

tu, ngoại trừ Giản Nhược Trần cùng Tạ Tuệ Lan, liền còn chỉ có một Luyện Khí hậu kỳ nữ tu, nàng tại Trúc Cơ tu sĩ trước mặt căn bản cũng không dám nói lời nói, đầu nửa cúi đầu, hận không thể căn bản cũng không có tiến đến.

Giản Nhược Trần có chút thở dài, cuối cùng nói: "Thủy sư thúc cũng là người tu tiên, cũng là muốn vào Vấn Tâm huyền trận a, sẽ không biết đạo thủy sư thúc như vậy tranh cường háo thắng, có thể hay không tại trong huyền trận bị dẫn phát rồi Tâm Ma, cái gọi là cầu chi mà được, cũng nên so với cầu còn không được an tâm hơn nhiều, thủy sư thúc mới nên càng thêm lo lắng cái kia a."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Đánh Bạc Hay Vẫn Là Không Đánh Bạc

Thiên Đạo Tông trong mười người, là Tạ Tuệ Lan mở miệng giải vây dĩ nhiên là Luyện Khí Kỳ đệ tử, không đơn giản giải vây rồi, còn đối với nổi giận Thủy Tiêm Tiêm, Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông tu sĩ đều sắc mặt bất thay đổi, bọn họ là ước gì nhìn Thiên Đạo Tông đệ tử chê cười, lại không nhìn nổi Thủy Vân tông nữ đệ tử được nửa điểm ủy khuất.

Từ Lâm sắc mặt trầm xuống, trừng mắt Giản Nhược Trần nói: "Không có quy củ đồ vật, các sư thúc nói chuyện, có người nói xen vào hay sao?" Hắn tuy rằng cự tuyệt Thủy Tiêm Tiêm truy cầu, thực sự không muốn chứng kiến Thủy Tiêm Tiêm bị người bắt nạt.

Từ Lâm trực tiếp quát lớn Giản Nhược Trần, Thiên Đạo Tông đệ tử cuối cùng đã có phản bác cơ rồi, Liêu Khải từ tiến vào Thiên Bảo các sau lần đầu mở miệng, hắn hừ lạnh một tiếng nói: "Sư thúc không có sư thúc dạng, còn muốn sư diệt giáo huấn mới hiểu chuyện chứ "

Từ Lâm đây lời nói được lẽ thẳng khí hùng, ngay cả Thủy Tiêm Tiêm đến Từ Lâm tất cả đều chống đối được bang bang đấy, Từ Lâm cả giận nói: "Khó trách Thiên Đạo Tông sa đoạ đến mặt lưu môn phái, nguyên lai là đệ tử càng ngày càng không nên thân rồi."

"Người nói cái gì?" Liêu Khải cũng giận dữ, hai tông không hợp phải sự thật, có thể đệ tử giữa từ trước đến nay phải châm chọc khiêu khích, còn chưa từng có dám như thế ở trước mặt trách cứ đấy.

Từ Lâm lời vừa ra khỏi miệng cũng có chút hối hận, lại thu không trở lại, lập tức dứt khoát cũng không để ý mặt mũi, cứng rắn nói: "Không phải sao? Chúng ta Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông đều là các phái ra hai mươi nổi danh đệ tử tham gia Vấn Tâm huyền trận, chỉ có các người Thiên Đạo Tông phải mười người đệ tử, không phải là các người không nên thân, Thiên Đạo Tông có thể cho tới bây giờ đây địa vị chứ "

Liêu Khải cứng họng, mặt đỏ tới mang tai, một câu cũng nói không nên lời, Từ Lâm mà nói phải sự thật, đúng sự tình thực, ai cũng không thể nói gì hơn.

"Nói như vậy, Liêu sư huynh phải Kiếm Tông nhân tài đệ tử?" Tại Thiên Đạo Tông các đệ tử mặt lúc đỏ lúc trắng thời điểm, Lạc Phàm nói chuyện.

Liêu Khải hất đầu: "Như thế nào?"

"Không bằng cùng, chính là ta việc này Thiên Đạo Tông không nên thân đệ tử đều muốn cùng Kiếm Tông rất nhân tài Từ sư huynh sau cuộc đánh cá, liền đánh cuộc ta và người hai người dừng lại tại Vấn Tâm huyền trận bên trong thời gian." Lạc Phàm lãnh đạm nói.

"Người?" Từ Lâm lông mày nhướng lên.

"Như thế nào, không dám sao?" Lạc Phàm đuổi theo một câu.

"Hừ, người nào không biết người Lạc Phàm phải Thiên Linh Căn, người Thiên Linh Căn tư chất tiến vào Vấn Tâm huyền trận, chỉ có một Linh căn sẽ dẫn sinh ra Tâm Ma, cùng ta đây tam linh căn tu sĩ đối với đánh bạc, thiệt thòi người mở rồi miệng." Từ Lâm cười lạnh nói.

Lạc Phàm còn thật không biết ảo trận bên trong dẫn phát Tâm Ma còn cùng Linh căn có quan hệ, lập tức khẽ giật mình, kỳ quái nói: "Thần thức còn điểm Linh căn?"

"Thần thức đương nhiên chẳng phân biệt được Linh căn, vừa ý ma một khi xuất hiện, Linh căn càng nhiều, đã bị cản trở thì càng nhiều, người là Thiên Linh Căn, sư môn trưởng bối tự nhiên không cần phải nói người, người không biết điểm ấy, ta không chọn người tật xấu."

Đối với Lạc Phàm, Từ Lâm khách khí hơn nhiều, dù sao, Thiên Linh Căn tư chất tu sĩ tiền đồ không thể hạn lượng, ai cũng không muốn vô cớ cho mình thêm như vậy một địch nhân.

Gặp Lạc Phàm thật sự không rõ, Liêu Khải giải thích nói: "Linh căn càng nhiều, tại Vãn Tâm huyền trận trong trải qua tướng tượng thì càng nhiều, Lạc sư đệ người hóa hệ Thiên Linh Căn, cũng chỉ biết chịu đựng hóa hệ tướng tượng cản trở, như Giản sư chất như vậy ngũ linh căn đầy, liền trải qua năm loại tướng tượng đấy."

Lạc Phàm ngạc nhiên nói: "Cũng biết là ảo giống, như thế nào còn có thể. . ." Hắn cũng không có đem nói cho hết lời, nhưng hiển nhiên, thật sự đối với ảo trận hoàn toàn không biết gì cả.

Liêu Khải lắc lắc đầu nói: "Mỗi người tại ảo trận trải qua cũng không cùng, mọi người cũng đều biết tiến vào đúng rồi ảo trận, nhưng ảo trận chính là ảo trận, ai cũng muốn trong đó kiên trì đấy."

Lạc Phàm giật mình gật đầu, bỗng nhiên nhìn đến Giản Nhược Trần đang chuyên tâm nghe, tâm niệm vừa động, khóe miệng hiện ra một vòng cười xấu xa, Giản Nhược Trần nhìn thấy Lạc Phàm nhìn xem nụ cười của nàng hơi ngẩn ra, vừa cảm thấy nụ cười này nhất định là không có hảo ý, Lạc Phàm đã mở miệng.

"Từ sư huynh, vừa mới là ta đường đột, thật là không rõ ràng lắm Vãn Tâm huyền trận còn có Linh căn phân chia, mạo muội mở miệng cầu đánh bạc, là ta sai rồi, lúc này hướng Từ sư huynh cùng cái không phải."

Lạc Phàm nói qua, mang theo áy náy hướng Từ Lâm chấp tay, Từ Lâm bề bộn trả thi lễ nói: "Lạc đạo hữu không biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, ta làm sao sẽ trách tội."

Lạc Phàm liền cười thả tay xuống nói: "Ta cũng là nghĩ như vậy, muốn Kiếm Tông phải nhất lưu môn phái, Kiếm Tông đệ tử cũng đều là trụ cột của quốc gia chi tài, tại Vãn Tâm huyện trận bên trong kiên trì thời gian chắc hẳn sẽ là thật lâu đấy."

Lạc Phàm đây lời nói được Kiếm Tông đệ tử đều ngạo nghễ ngẩng đầu, Thủy Vân tông vài tên nữ đệ tử liền cười lạnh, Thiên Đạo Tông mấy người bị nhà mình đệ tử làm thấp đi, trên mặt đều sượng mặt, Vu Học Hữu cả giận nói: "Lạc sư đệ, lời này của ngươi là có ý gì?"

"Lạc sư đệ ý tứ tự nhiên là trừ hẳn ra việc này Thiên Linh Căn bên ngoài, các người tự nhiên đều không phải chúng ta Kiếm Tông đệ tử đối thủ." Kiếm Tông một vị khác tu sĩ cướp lời nói.

Vu Học Hữu giận dữ, vừa muốn phản bác, Lạc Phàm đã đoạt mở miệng trước: "Vị sư huynh này nói được có thể không hẳn vậy, ta vừa mới lời còn chưa nói hết đây, ta là muốn nói, Kiếm Tông đệ tử tại Vãn Tâm huyện trận bên trong sẽ là kiên trì thật lâu đấy, tự nhiên là không sợ đánh cuộc tại Vãn Tâm huyện trận dừng lại thời gian.

Ta là Thiên Linh Căn, nếu cùng Từ sư huynh làm đánh bạc, có ăn gian hiềm nghi, mà chúng ta Thiên Đạo Tông vốn chính là tam tông mật lưu đấy, vậy cũng đành phải phái ra mật lưu trong mật lưu trở lại cùng Từ sư huynh đối với đánh bạc, Từ sư huynh lúc này có thể không thể cự tuyệt rồi a."

Nói được đây, hầu như chính là rõ ràng được rồi, đây mật lưu trong mật lưu, luận tu vi, luận Linh căn, ngoại trừ Giản Nhược Trần còn có ai, Giản Nhược Trần tại Lạc Phàm nhìn xem nàng cười xấu xa thời điểm đã

cảm thấy Lạc Phàm tại đánh chủ ý của nàng, nghe thế, mới biết được chủ ý đánh đến nơi này.

Tâm niệm vừa động, cũng không có lên tiếng, bày chinh ngay ngăn Luyện Khí Kỳ tu sĩ thân phận, có thể trong nội tâm nàng cũng đã tại tính toán, vừa mới bị Từ Lâm quát lớn một câu, việc này sổ sách phải nhất định phải tìm trở về đây.

Từ Lâm thành linh nghe được Lạc Phàm nói như vậy, cũng là khẽ giật mình, vô thức hướng Giản Nhược Trần nhìn sang, liền gặp được Giản Nhược Trần không nói một lời mà nhìn Lạc Phàm, mặt không biểu tình, những người khác cũng thật không ngờ Lạc Phàm sẽ nói như vậy, nhất thời ánh mắt tại Giản Nhược Trần cùng Từ Lâm giữa bắn khoản.

Liêu Khải cả giận nói: "Lạc sư đệ, đừng nói Giản sư chất mới Luyện Khí tầng bốn tu vi, liền nàng hay vẫn là ngũ linh căn, như thế nào cùng tam linh căn Từ sư huynh làm đánh bạc?"

Lạc Phàm nụ cười trên mặt cũng chậm rãi biến mất: "Từ sư huynh còn không có nói không dám đánh bạc đây, Giản sư chất cũng không có phản bác đây."

Từ Lâm há hốc mồm, đánh bạc cùng không đánh bạc, lúc này cùng hăn cũng khó khăn với thừa nhận. Đánh bạc, hăn rõ ràng lấy lớn hiếp nhỏ ý mạnh mẽ lảng yếu, không đánh bạc, cái kia chính là ngồi thực rồi hăn từ nhận thức không bằng Luyện Khí Kỳ tu sĩ thanh danh.

Những người khác liền nhìn có chút hả hê rồi, càng có xem thường mà nhìn Thiên Đạo Tông mọi người, chỉ cảm thấy Thiên Đạo Tông càng ngày càng không chịu nổi, Trúc Cơ tu sĩ thậm chí ngay cả nhà mình Luyện Khí đệ tử đều ép buộc.

Giản Nhược Trần thở dài một hơi, phải thật sự mà thở dài lên tiếng đây, một tiếng này càng làm cho mọi người cảm thấy Thiên Đạo Tông sa

đọa rồi.

Liêu Khải sắc mặt lần nữa đỏ lên lại bạch, Tạ Tuệ Lan cũng tức giận đến bờ môi trắng bệch, bọn họ cố tình đều muốn tiếp được cùng Từ Lâm ván bài, thế nhưng là ai cũng không có nắm chắc có thể cao hơn một bậc.

Giản Nhược Trần thở dài lên tiếng sau nói: "Đều xem ta làm cái gì, các sư thúc nói chuyện, ở đâu có ta đây cái văn bối nói xen vào đấy."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đánh Bạc Lại Đánh Bạc

Giản Nhược Trần lời này, rõ ràng là bởi vì Từ Lâm câu kia "Không có quy củ" dựng lên đấy, nhưng này lời nói, cũng bày chính ngay ngắn thái độ, Thiên Đạo Tông Lạc Phàm muốn nàng đánh bạc, nàng liền đánh bạc, Từ Lâm muốn sẽ không dám đánh bạc, vậy không đánh bạc.

Đây là ý gì? Ý tứ này chính là rõ ràng đấy, nàng Giản Nhược Trần đánh bạc.

Từ Lâm thoáng cái đã bị Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần liên thủ gác ở trên đồng lửa, Giản Nhược Trần lời nói nói đến đây, hẳn là đáp ứng đánh bạc cũng phải đánh bạc, không đáp ứng cũng phải đánh bạc.

"Giản sư chất, người hảo ác quỷ cũng phải đặt xuống một câu nói đấy, thật giống như ta việc này làm sư thúc bức người tựa như." Lạc Phàm tưới dầu vào lửa câu.

Giản Nhược Trần chậm quá mà nói: "Sư thúc đều phân phó, tự nhiên là muốn từ mệnh đấy, chỉ là của ta vừa mới nghe được hình như là có tiền đặt cược a."

Lạc Phàm liền cười nói: "Đương nhiên, đã nói rồi phải ván bài đấy, Từ sư huynh, ta đây sư đệ đều đáp ứng đánh bạc, ý của người thế nào?"

Từ Lâm quả thực muốn đem răng cắn nát, hẳn cơ hồ là từ trong kẽ răng bài trừ đi ra lời nói trở lại: "Ta không chiếm ngũ linh căn sư đệ tiện nghi."

Giản Nhược Trần lên tiếng đáp: "Ta cũng không có nói ta sẽ thua, a a, không đúng, nên ta cũng không có nói ta sẽ thua không nổi."

Một câu "Ta sẽ thua", một cái khác câu "Thua không nổi", nhìn như nói đúng chính nằng, rõ ràng chính là trào phúng Từ Lâm thất bại mà lại thua không nổi.

Từ Lâm giận dữ, cũng không tốt đối với Giản Nhược Trần nộ khí bừng bừng phấn chấn, đầu âm trầm mà nói: "Giản sư chất, người đây là nhất định phải đánh bạc."

Giản Nhược Trần hừ một tiếng: "Từ sư thúc, ta cảm thấy được chúng ta có lẽ tiến hành khi đến hạng nhất tiền đặt cược vấn đề, đương nhiên, Từ sư thúc nếu không đánh bạc, lời này coi như ta cũng không nói gì."

Nếu nói là Lạc Phàm mà nói hay vẫn là từng bước một hạ sáo, đến Giản Nhược Trần nơi đây, quả thực chính là trực tiếp hạ chiến thư rồi, ai cũng chưa từng gặp qua kiêu ngạo như vậy Luyện Khí Kỳ tu sĩ, nhất thời ngoại trừ Lạc Phàm bên ngoài, ngay cả đứng ngoài quan sát tiểu nhị đều mang đầu nhìn tròn tròn mắt.

"Tốt, tốt." Từ Lâm đây nếu còn nhịn được, vậy đơn giản cũng không cần tiến vào Vấn Tâm huyền trận rồi, trực tiếp liền gieo xuống rồi Tâm Ma, hắc liên tiếp kêu hai tiếng tốt nói: "Giản sư chất nói như vậy, ta nếu không đáp ứng, về sau cũng không có thể diện làm đệ tử của kiếm tông rồi, ta đáp ứng rồi, người muốn đánh bạc ta liền cùng người đánh bạc."

Nói qua bỗng nhiên ngẩng đầu, liền nhìn về phía trong trận pháp Kiếm Ý phù đạo: "Ta liền cùng người đánh bạc đây Trương Kiếm ý phù, người nào thua, liền đem Kiếm Ý phù mua sắm xuống, đưa với đối phương."

Giản Nhược Trần mỉm cười, ứng tiếng nói: "Tốt."

Giản Nhược Trần đáp được như thế thống khoái, Từ Lâm trong nội tâm nhất thời lại thấp thỏm, hắn không phải cho là mình thất bại —— hắn là Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, làm sao sẽ thua ở một cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ, mà là lo lắng Giản Nhược Trần sinh rồi miệng lưỡi lợi hại về sau, trái lại không nhận nợ.

Lập tức liền đối với vậy xem náo nhiệt nhìn ngây người tiểu nhị nói: "Vị này Tiểu ca, làm phiền người xin sau có thể làm chủ tu sĩ, đem đây Trương Kiểm ý phù lưu lại, đợi Văn Tâm huyền trận về sau, ta cùng với vị này Giản đạo hữu tất nhiên sẽ đến nơi đây, đem này phù mua sắm."

Vậy tiểu nhị không dám từ chối, thò tay theo như hướng vách tường đồ án, hầu như đồng thời, lúc trước cái kia thấp người tu sĩ sẽ thấy từ thang lầu cao thấp trở lại.

Từ Lâm tiến lên một bước, khom người thi lễ nói: "Tiền bối. . ."

Vậy thấp người tu sĩ tay vừa nhắc, đã ngừng lại Từ Lâm, mắt lé lấy Giản Nhược Trần, hắn vóc dáng rất thấp, như vậy mắt lé, đầu có chút giơ lên, đầu được buồn cười, Giản Nhược Trần cũng không dám có chút khinh thường, có chút khom người nói: "Bái kiến tiền bối."

Tu sĩ kia cuối cùng mở miệng, "Đây cái phù lục cho các người để lại, nếu như trong các người bất kỳ người nào dám bội ước, từ nay về sau Thiên Bảo các sẽ không làm tiếp bội ước chi nhân tông môn sinh ý."

Lời này rõ ràng nói đúng là, hắn trên lầu, đã đem dưới lầu phát sinh hết thấy thấy rất rõ ràng rồi.

Từ Lâm nhịn không được liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, đã thấy Giản Nhược Trần nghe vậy khẽ mỉm cười nói: "Mặc cho tiền bối làm chủ."

Từ Lâm trong nội tâm không khỏi lộ bộ xuống, Giản Nhược Trần như thế trấn tĩnh, chẳng lẽ thật sự có tất thắng nắm chắc?

chính là như thế, một khi gieo xuống hoài nghi hạt giống, đây hạt hạt giống rất nhanh sẽ mọc rễ nảy mầm đấy, mà trong lúc bất tri bất giác, Từ Lâm dĩ nhiên là vì chính mình gieo xuống rồi Tâm Ma, mà tâm ma ngọn nguồn, chính là Giản Nhược Trần tự tin mà lại ngạo nghệ mỉm cười.

Lan Mị Nhi nhăn nhúm mày, nàng chường mắt Từ Lâm, có thể thờ ơ lạnh nhạt, nhưng nhìn ra rồi Lạc Phàm tâm tư, Từ Lâm ra khỏi miệng không kém, Lạc Phàm rõ ràng là mượn này cho hấn cái giáo huấn, dù sao Từ Lâm truy cầu nàng nhiều năm, mà lại Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông luôn luôn quan hệ lại tốt, nàng không thể không kéo Từ Lâm một chút.

Lan Mị Nhi tiến lên một bước nói: "Thủy Vân tông Lan Mị Nhi bái kiến tiền bối."

Thấp người tu sĩ nhìn Lan Mị Nhi gật đầu nói: "Người sư tôn lần này chưa có tới chứ "

Lan Mị Nhi khom người nói: "Sư tôn đang đang bế quan, lần này là Tuyệt sư thúc dẫn đội."

Thấp người tu sĩ gật gù đầu, Lan Mị Nhi lại nói: "Vãn bối có một nghi hoặc, muốn còn muốn hỏi Giản sư chất, lại sợ rơi cái ý mạnh mẽ lãng yếu tội danh."

Thấp người tu sĩ nhăn cau mày nói: "Người là nàng tiền bối, có chuyện tự nhiên có thể hỏi."

Lan Mị Nhi đạo âm thanh phải, lúc này mới nhìn xem Giản Nhược Trần, ánh mắt liền lãng lệ ác liệt đứng lên: "Giản đạo hữu, người với Luyện Khí tu vi, mạnh như thế cùng Trúc Cơ tu sĩ ván bài, sợ không phải chỉ tại tất thẳng a."

Giản Nhược Trần ngạc nhiên nói: "Tiền bối chuyện đó giải thích thế nào?" Nếu như Lan Mị Nhi xưng nàng là đạo hữu, Giản Nhược Trần liền

cũng thay đổi chính quy xưng hô.

"Ta cho rằng, người là vì lại để cho Từ đạo hữu gieo xuống Tâm Ma, với hai nghìn hạ phẩm linh thạch đại giới, hủy Từ đạo hữu tu luyện chi đạo, Giảm đạo hữu quả thực là rắp tâm đáng sợ." Lan Mị Nhi lãnh đạm nói.

Lan Mị Nhi vừa mới nói xong, mọi người đều phải cả kinh, nhất là Từ Lâm, bừng tỉnh đại ngộ giống như, nhớ tới lúc trước lòng có lo sợ, cũng không phải là muốn gieo xuống Tâm Ma, lập tức liền tàn nhẫn cay mà trừng mắt Giảm Nhược Trần.

Giảm Nhược Trần có chút nhú mày, đầu cũng có chút lung lay, lộ ra rất không tán thành Lan Mị Nhi lời nói biểu lộ, nàng không có chú ý, Lan Mị Nhi có thể chú ý tới, một bên thấp người tu sĩ biểu lộ cùng động tác vậy mà cùng Giảm Nhược Trần đồng xuất một triết, đều là nhú mày lắc đầu.

Lan Mị Nhi trong nội tâm rung mình, bỗng nhiên nhớ lại, đây cuộc đánh cá nội dung, thế nhưng là Từ Lâm định ra đây, nếu như Giảm Nhược Trần phải bắt được những lời này không tha. . .

Đã thấy Giảm Nhược Trần nhẹ nhàng cười nói: "Lan tiên bối muốn không tin ta có thể thắng được Kiếm Ý phù, không ngại cùng ta sau cuộc đánh cá a, ân, Thiên Bảo các chắc hẳn cũng không thiếu hụt trấn điểm chi bảo đấy."

Giảm Nhược Trần làm sao bắt không được Lan Mị Nhi trong câu nói tật xấu, nhưng đây là ở Thiên Bảo các, có Kết Đan tu sĩ ở đây, Giảm Nhược Trần tu vi tuy thấp, cũng không chịu hạ thân phận, học vậy người đàn bà chanh chua giống như, càng không chịu cho Kết Đan Kỳ tiên bối tính toán chi li, tính toán ẩn tượng.

Bởi vậy vậy mà không để ý tới sẽ Lan Mị Nhi không nói đạo lý vấn trách, đầu một câu vậy xuống lần nữa cuộc đánh cá, bốn lạng đầy ngàn cân

giống như, bay bổng liền đem chính mình từ Lan Mị Nhi chỉ trích trong tháo ra đi ra.

Lan Mị Nhi thoáng cái liền ngây dại, nàng nghìn muốn vạn muốn đúng rồi muốn đem Từ Lâm từ Giản Nhược Trần uy hiếp trong lời ra, lại chưa từng muốn, ngược lại đem chính mình dắt đi vào.

Thấp người tu sĩ có chút ngoài ý muốn nhìn Giản Nhược Trần liếc, Giản Nhược Trần quay đầu hướng thấp người tu sĩ thi lễ nói: "Lan tiên bối cho rằng rắc tâm, vẫn bối không dám gật bừa, với hai nghìn hạ phẩm linh thạch hủy tu luyện chi đạo tội danh, vẫn bối chịu không nổi, vẫn bối tu vi thấp kém, không dám xin tiên bối bình phán, chỉ có thể xuống lần nữa tiên đặt cược, chứng minh chính mình thắng được Vấn Tâm huyền trận quyết tâm."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Tự Tin Trọng Yếu

Miệng lưỡi lợi hại, không phải rằng nanh răng nhọn liền đứng thượng phong, tại thượng vị giả trước mặt, có lý có cứ, mà lại không câu nệ với tiểu xử tính toán chi li, đầu suy nghĩ đại sự, mới càng làm cho tán thưởng, Giản Nhược Trần dù sao cũng là tại địa vị cao nhiều năm, am hiểu sâu đạo này để ý.

Thấp người tu sĩ nghe vậy quả nhiên gật đầu nói: "Bất luận người thắng được không thắng được Vấn Tâm huyền trận, chỉ bằng người đây quyết tâm, cũng thắng một bậc."

Giản Nhược Trần lần nữa khom người thi lễ, dĩ nhiên là thoải mái liền nhận rồi thấp người tu sĩ tán thưởng.

Thấp người tu sĩ nói tiếp: "Ta Thiên Bảo các cũng không thiếu trấn điểm chi bảo."

Lời này vừa ra, Lan Mị Nhi sắc mặt chợt đỏ lên rồi, tiếp theo liền lại một bậc, nàng vốn là nên vì Từ Lâm ra mặt, nhưng lại đem mình cũng ở vào rồi Từ Lâm vừa mới hoàn cảnh ở bên trong, mà lại còn không bằng Từ Lâm.

Dù sao, Từ Lâm là ở vì chính mình làm đánh bạc, mà nàng, nhưng là muốn đem tiền đặt cược đặt ở Từ Lâm trên người.

Trong lòng của nàng tuôn ra đẳng chất, thật sự là đam lao phải theo lao, đánh bạc cùng không đánh bạc, đúng là lưỡng nan.

Trong đại sảnh lần nữa an tĩnh lại, tất cả mọi người tập trung tư tưởng suy nghĩ nín thở, không dám phát ra một điểm thanh âm, nhìn chăm chú lên nổi giận rảnh rỗi thần định Giản Nhược Trần cùng sắc mặt do dự Lan Mị Nhi, còn có vừa mới nghĩ thông suốt trấn tĩnh lại rồi lại bị câu được tâm thần có chút không tập trung Từ Lâm, ai cũng thật không ngờ, Giản Nhược Trần dăm ba câu, vậy mà đem Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai vị Trúc Cơ kỳ đệ tử đưa đến như vậy tình trạng quần bách.

"Khá tốt ta chưa có tới muộn." Theo tiếng nói, từ bên ngoài đi vào hai người, thoáng trước khi đi nửa bước đấy, đúng là Diệp Phi, cùng ở bên cạnh hẳn dĩ nhiên là phải Diệp Thủy Tuyền Diệp quản gia rồi.

Hai người vừa đi vào Thiên Bảo các đại sảnh, lập tức liền hướng thấp người tu sĩ chấp tay thi lễ, Diệp Phi cung kính nói: "Bái kiến Cao tiên bối."

Thấp người tu sĩ trước nhận rồi Diệp Phi thi lễ, đợi Diệp Phi đứng dậy, liền lại còn cái bán lễ nói: "Lục hoàng tử mạnh khỏe."

Diệp Phi có chút né tránh xuống, làm tư thái, liền cười nói: "Cao tiên bối, người nơi đây náo nhiệt cực kỳ a, vừa mới ta tại cửa ra vào cũng không có không biết xấu hổ tiến đến, người một cái Kết Đan Kỳ tiên bối liền xem ta tông môn văn bối bị khi phụ sỉ nhục, may mắn người về sau nói câu công đạo."

Cao tu sĩ hừ một tiếng: "Người không có ở đây Thiên Đạo Tông trung thực mà ở lại đó, chạy ra tới làm cái gì?"

Diệp Phi cười đùa nói: "Tự nhiên là nghe nói nơi đây phải có ván bài mở a, thật xa đấy, ta liền nghe đến cái đánh bạc chữ, nhanh đuổi chậm đuổi đất may mắn còn không có bỏ qua."

Thấp người tu sĩ nở nụ cười, "Bỏ lỡ, người vị này sư muội cùng Kiếm Tông sư thúc đã đánh bạc rồi, liền đánh bạc ai có thể tại Vãn Tâm huyện

trận bên trên thắng được, tiền đặt cược chính là Thiên Bảo các trấn điểm chi bảo một trong, Kiếm Tiên phong Trần Thủ Kiếm Ý phù."

Diệp Phi kinh ngạc nói: "Ta làm sao nghe được phải cùng Thủy Vân tông đệ tử đánh cuộc đây."

Thấp người tu sĩ cười nói: "Đây là trận thứ hai rồi, vị này chính là đông như nước đệ tử, cảm thấy sư muội của người thất bại, sư muội của người nóng nảy không nhỏ, không chịu cảm tức, đang cầm lời nói ép buộc lấy nàng xuống đài không được đây."

Mọi người nghe thấp người tu sĩ lần này giới thiệu, đều bị trợn mắt há hốc mồm, có thể mãnh tướng tượng, sự thật có thể không phải là như thế nha, đối lại bị Lan Mị Nhi như vậy chỉ trích, coi như là không cảm tức cũng muốn tranh luận một phen, Giản Nhược Trần lại căn bản không có vì chính mình phân biệt, theo Lan Mị Nhi mà nói nói tiếp, nhường Lan Mị Nhi lâm vào lưỡng nan nơi.

Diệp Phi lúc này mới lấy ánh mắt câu rồi trong đại sảnh tất cả mọi người một vòng, bỗng nhiên cười, đối với Lan Mị Nhi nói: "Cái kia chính là lại một trận ván bài rồi hả? Vị đạo hữu này, người nếu như quyết định chủ ý cho rằng Giản sư muội thất bại, liền dứt khoát điểm đánh bạc a, như vậy do dự, thế nhưng là người cảm thấy cũng không có thấy Từ đạo hữu?"

Lan Mị Nhi lại cũng không cách nào không mở miệng rồi, bởi vì nhìn thấy thấp người tu sĩ đều cho Diệp Phi làm bán lễ, miệng nói Lục hoàng tử, cũng không dám đối với Diệp Phi vô lễ, đầu có chút cúi người, đứng lên sau nói: "Diệp đạo hữu nói như thế rồi, ta cũng liền đánh bạc."

Nói qua nhìn thẳng Giản Nhược Trần nói: "Người là ngũ linh căn, cùng Từ sư huynh tam linh căn đối với đánh bạc, phần thắng thật là không tồn tại, ta liền đánh bạc Từ sư huynh tại Vãn Tâm huyền trận bên trong kiên trì thời gian dài người."

Giản Nhược Trần mỉm cười, chút nào không ngại nói: "Tốt."

Diệp Phi chen lời nói: "Tiền đặt cược đây?"

Thấp người tu sĩ đi về hướng quầy hàng, đi theo từ trong quầy xuất ra khác nhất trường phù phù lục, đây phù lục phía trên đồng dạng là vũ khí mờ mịt, cái gì cũng nhìn không rõ, đợi thấp người tu sĩ đem linh lực thoáng chuyển vận sau khi đi vào, mờ mịt sương mù nháy mắt thối lui, lộ ra nhất mạch đại dương mệnh môn sông lớn.

Sông lớn rõ ràng là tại phù lục phía trên, có thể trong đại sảnh giống như lập tức liên tràn đầy hơi nước giống như, dường như mãnh liệt nước sông lập tức có thể xoáy lên nghìn tầng sóng lớn, còn không có đợi mọi người thấy rõ, phù lục phía trên bỗng nhiên một lần nữa bịt kín mờ mịt sương mù.

Thấp người tu sĩ nói: "Đây cái phù lục là từ cấp hai văn minh lưu thông tới, có thể lập lại khiến cho, hiệu quả cùng có thể cùng Kiếm Ý phù so sánh, đồng dạng định giá hai nghìn hạ phẩm linh thạch, đồng dạng, không thực hiện đồ ước đấy, Thiên Bảo các cũng sẽ không làm tiếp bội ước chi nhân tông môn sinh ý."

Diệp Phi liền vỗ tay nói: "Ta là vừa thấy ván bài tâm liên ngựa, Cao lão, quay đầu lại ta sẽ thiết cái ván bài, liền đánh cuộc ba đại tông môn thắng bại, Cao lão có thể tới tham gia?"

Thấp người tu sĩ đem phù lục hướng tiểu nhị trong tay một bỏ lại, vậy tiểu nhị vội vàng đem phù lục thu hồi, thấp người tu sĩ mới nói: "Rồi nói sau."

Diệp Phi lại lần nữa chấp tay nói: "Vậy văn bối liền cáo từ trước."

Thấp người tu sĩ nghiêng qua Diệp Phi liếc: "Các người những bọn tiểu bối này tại Thiên Bảo các quấy rầy lâu như vậy, chính mình không mua

cái gì, còn đem nguyên bản khách nhân đều sợ quá chạy mất rồi, người Lục hoàng tử cũng như vậy trống không hai cái móng vuốt ly khai?"

Thốt ra lời này, mọi người ở đây đều bị sợ hãi, đúng là ai cũng không dám tay không mà ra, Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông tu sĩ vội vàng bề bộn chung quanh lấy, Thiên Bảo các bên trong luôn luôn bọn họ cần bảo vật đấy, chẳng qua là khi lấy thấp người tu sĩ mặt, cũng không dám nữa mặc cả, ngoại trừ Thủy Tiêm Tiêm, mỗi người đều tuyển giống nhau.

Thiên Đạo Tông tu sĩ liền lúng túng, bọn họ thật sự là như Thủy Tiêm Tiêm nói, xấu hổ vì trong ví tiền trống tuếch, thấy thứ tốt không ít, nhưng căn bản liền lấy không đi ra Linh Thạch, chỉ có Lạc Phàm bước đi thông thả đến bán ra sách vở ngọc giản chỗ, nhìn một hồi, lại có một cái tiểu nhị đi tới, Lạc Phàm thấp giọng hỏi rồi một hồi, mua một phần ngọc giản.

Diệp Phi liền hướng Giản Nhược Trần hỏi: "Giản đại tiểu thư sẽ không mua mấy thứ gì đó?"

Giản Nhược Trần cười cười: "Vốn muốn mua Kiếm Ý phù đấy, đây làm tiền đặt cược, ngược lại là tiết kiệm bút Linh Thạch."

Đây lời nói được Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông mấy người nhao nhao ghé mắt, nhưng là trở ngại Diệp Phi cùng thấp người tu sĩ, không dám phần nộ cũng không dám nói.

Diệp Phi cười nói: "Giản đại tiểu thư nói như vậy, có thể để cho ta ván bài như thế nào thiết lập mới tốt."

Thấp người tu sĩ chậm rãi gật đầu: "Giản đại tiểu thư? Như vậy tự tin, đến gánh chịu nổi đại tiểu thư ba chữ."

Cũng không đợi Giản Nhược Trần có chỗ tỏ vẻ, liền đối với Diệp Phi nói: "Qua mấy ngày ta cũng sẽ đến Hoàng Thành, người ván bài, ta sẽ đặt cược đấy."

Diệp Phi liền mặt mày hớn hở đứng lên, giống như lập tức liền buồn bán lời rất nhiều Linh Thạch.

Giản Nhược Trần im ắng mà lui về phía sau vài bước, tiếp theo chuyển hướng quây hàng, Diệp Phi liền cùng thấp người tu sĩ thấp giọng mà đang nói gì đó, vừa nói, bên cạnh đi lên lầu hai.

Thấp người tu sĩ ly khai, lại để cho lầu một đại sảnh bầu không khí bỗng dưng buông lỏng, tất cả mọi người dưới đáy lòng thở dài một hơi, lại ai cũng không dám tay không ly khai, càng không dám ở chỗ này tùy ý làm bậy, Kiếm Tông Từ Lâm mấy người dẫn rôi đi trước, Từ Lâm ly khai thời điểm hướng Lan Mị Nhi chớp chớp tay, đúng là một lời khó nói hết cảm giác.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Nguyên Do Mâu Thuẫn

Thiên Bảo các không hổ là với nghìn bảo danh xưng, chỉ ở tầng thứ nhất này, Giản Nhược Trần liền xem trọng hoa mắt, không kịp nhìn, chỉ tiếc nàng còn chưa tới Trúc Cơ, phần đông bảo vật là đã không biết cũng không biết như thế nào sử dụng, chuyển chuyển, liền chuyển đến sách vở ngọc giản chỗ, càng là thấy cái mình thích là thêm.

Rất nhanh, Giản Nhược Trần liền chọn lấy năm miếng ngọc giản, theo thứ tự là năm hệ pháp thuật, những thứ này pháp thuật kỳ thật cũng đều là bình thường pháp thuật, nhưng đối với Giản Nhược Trần mà nói, chính là cần nhất được rồi.

Đối chiếu phù lục, năm miếng ngọc giản xem như tương đối tiện nghi được rồi, cộng lại mới hai trăm hạ phẩm linh thạch, Giản Nhược Trần thống thống khoái khoái mà thanh toán Linh Thạch, lại mặt khác chọn lấy mấy miếng ngọc giản, theo thứ tự là thông thường các loại khoáng thạch, Linh dược, Linh Đan, phù lục, Pháp Khí, trận pháp mưu toan văn, cũng không câu nệ với Luyện Khí Trúc Cơ, cơ hồ là bao quát tất cả đã biết đấy, có thể nói bách khoa toàn thư rồi.

Đây, chính là cho rằng từ điển dự bị được rồi.

Thiên Bảo các phát sinh một màn, tại tam tông tu sĩ ly khai không lâu, liền truyền quay lại rồi tam tông dẫn đội tu sĩ chỗ đó, Liễu Tùy Thanh nghe qua về sau, thần sắc bất động rất lâu, mới phất phất tay lại để cho Vu Học Hữu lui ra.

Liễu Tùy Thanh nói không nên lời hăn là như thế nào tâm tình.

Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc địa vị từ từ thấp, đây là không tranh giành sự thật, bằng không thì, tại tam tông đều có hoàng tử bồi dưỡng dưới tình huống, Thiên Đạo Tông cũng sẽ không nghênh đón đúng rồi không...nhất được sủng ái Lục hoàng tử.

Ai có thể cũng không muốn chứng kiến chính mình tông môn đi về hướng sau sườn núi đấy, cho nên, bọn họ mới tại đã nhận được Lạc Phàm về sau, nóng lòng lại để cho hăn tiến vào Vãn Tâm huyền trận, chỉ cần Lạc Phàm có thể thành công Ngưng Anh, Thiên Đạo Tông sẽ một lần nữa tiến vào nhất lưu tông môn hàng ngũ, thậm chí tại nhất lưu tông môn trung vị cầm đầu vị.

Mà lần này đến Hoàng Thành tham gia Vãn Tâm huyền trận, Thiên Đạo Tông thực tế cũng là lên giọng đấy, chỉ cần Lạc Phàm gia nhập, nhất định là người cuối cùng ly khai Vãn Tâm huyền trận đấy, chỉ cần Lạc Phàm thắng được Vãn Tâm huyền trận, Thiên Đạo Tông danh vọng liền sẽ tăng lên.

Có thể hăn lại phải thật không ngờ, trước hết nhất là Thiên Đạo Tông hòa nhau một ván dĩ nhiên là Giản Nhược Trần, tuy rằng, chẳng qua là tại miệng lưỡi cùng khí thể bên trên thắng được mặt khác hai tông đệ tử, nhưng hăn hoàn toàn tin tưởng, Giản Nhược Trần sẽ còn hơn Từ Lâm.

Mà vốn, đây là không thể tin đấy.

Hăn trong lòng thờ dài, một lần nữa tính toán tông môn nên đối với Giản Nhược Trần nắm giữ thái độ —— ngũ linh căn, dẫn khí nhập vào cơ thể hai năm rưỡi về sau, mới tiến giai Luyện Khí một tầng, tiếp theo liền đột nhiên tăng mạnh, mượn nhờ Dưỡng Khí Đan một tháng tiến giai đến Luyện Khí tầng hai, mượn nhờ Ngưng Khí Đan một tháng tiến giai Luyện

Khí ba tầng, lại đang Chu Tước trong nội đường không hiểu được ăn rồi linh đan gì, mười ngày tiến giai Luyện Khí trung kỳ.

Nếu như không phải ngũ linh căn, cho dù là tam linh căn, tông môn cũng sẽ trọng điểm bồi dưỡng, hết lần này tới lần khác phải ngũ linh căn, đang luyện nội giận sơ kỳ, liền muốn nhờ bình thường Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ mới ăn Ngưng Khí Đan, nếu là về sau đây, đang luyện nội giận hậu kỳ, còn không muốn ăn Trúc Cơ kỳ tu sĩ mới phục dụng Linh Đan?

Dùng cái này suy ra, thực đến Kết Đan thời hạn, muốn tiêu hao bao nhiêu Linh dược? Mấu chốt, càng đến tu luyện hậu kỳ, Linh dược càng là khó tìm, sợ còn không có Kết Đan, Thiên Đạo Tông liền đã không có Giản Nhược Trần có thể ăn Linh Đan, Kết Đan về sau, toàn bộ Trịnh quốc cũng khó khăn tìm nàng cần có Linh dược.

Mà đến lúc đó, Thiên Đạo Tông vất vả khổ cực bồi dưỡng ra được Kết Đan tu sĩ, nhất định phải ly khai tam cấp văn minh, tiến về trước cấp hai văn minh tu luyện, Thiên Đạo Tông chính là làm mướn không công.

Nhưng nếu như không bồi dưỡng, với Giản Nhược Trần chính mình kiếm lấy Linh Thạch bốn sự, cũng không thấy được không chiếm được cần Linh dược, thực tế, nàng khá tốt như đã nhận được Lục hoàng tử ủng hộ.

Tuy rằng Lục hoàng tử không bị sủng, có thể tương lai sự tình, ai có thể xem trọng rõ ràng như vậy đây.

Liễu Tuy Thanh trầm ngâm một hồi, lại nghĩ tới Vu Học Hữu theo như lời đấy, tại Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông đệ tử trước mặt Giản Nhược Trần nói vậy mấy câu, bình tĩnh mà xem xét, hẳn không cho rằng chính là hẳn tại đó, ngang nhau dưới điều kiện có thể so sánh Giản Nhược Trần làm được rất tốt.

Nếu như, Giản Nhược Trần thắng, không ngại cho nàng chút ít tu luyện tiện lợi, ví dụ như tại kiếm lấy Linh Thạch lên, như vậy, tông môn đã

có thể được lợi, Giản Nhược Trần cũng có thể chính mình liền kiếm được rồi tu luyện Linh Thạch, đến lúc đó Giản Nhược Trần thực muốn đi vào cấp hai văn minh, tông môn cũng liền không tính tiếc nuối.

Đây là một cái phương hướng, chẳng qua là sinh ý. . . Hẳn nhất thời lại không biết nên xuất ra cái gì vội tới Giản Nhược Trần.

Liễu Tùy Thanh phiền não Giản Nhược Trần tự nhiên không biết, nàng cùng Thiên Đạo Tông mọi người trở lại thương hội về sau, liền một đầu đâm vào gian phòng của mình, vừa xuất ra mua ngọc giản, cửa phòng đã bị gõ vang.

Mở cửa phòng, ngoài cửa ngoài ý muốn đúng rồi Tạ Tuệ Lan, đang ánh mắt phức tạp mà nhìn nàng, Giản Nhược Trần cũng đoán được việc này buổi tối nàng sẽ không an bình, lại thật không ngờ Tạ Tuệ Lan trước hết nhất tới đây, bên nàng mở thân thể.

"Hôm nay đa tạ người cho ta giải vây." Có ban ngày ván bài, thấp người tu sĩ đối với Giản Nhược Trần không chút nào giữ lại khen ngợi cùng ủng hộ, còn có như vậy thời điểm, chỉ có Giản Nhược Trần bên vực lẽ phải, Tạ Tuệ Lan cuối cùng cảm thấy, không thể đem Giản Nhược Trần cho rằng bình thường Luyện Khí tu sĩ đối đãi.

Giản Nhược Trần cười cười nói: "Sư thúc quá lo lắng."

Nàng cùng Tạ Tuệ Lan cũng không quen thuộc, cũng không có ý định đem quan hệ lẫn nhau gần hơn đến nhiều quen thuộc, liền không chịu nhiều lời.

Tạ Tuệ Lan nhìn ra Giản Nhược Trần lãnh đạm, cũng có chút nản chí, phòng cửa cũng không có khóa lên, lúc này ngoài cửa cũng không người khác, nàng nếu muốn nói cái gì, cũng có thể bố trí xuống cấm chế, có thể bỗng nhiên nàng liền không lời nào để nói đứng lên, làm cho nàng một người Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ nói tạ, đã miễn cưỡng, lại muốn

giải thích cùng Thủy Tiêm Tiêm mâu thuẫn nguyên do, quả nhiên là nói không nên lời.

Nàng đứng đó một lúc lâu, quay người ly khai, Giản Nhược Trần đưa mắt nhìn Tạ Tuệ Lan vội vàng tiến vào khác một cái phòng, mới chịu đóng cửa, liền gặp được sân nhỏ chỗ đại môn, Lạc Phàm cùng Vu Học Hữu cười ha hả mà cùng nhau đi tới, chứng kiến Giản Nhược Trần thời điểm, Lạc Phàm cười gật gật đầu, cùng Vu Học Hữu nghiêng đầu nói một câu cái gì, Vu Học Hữu liền một bộ hiểu rõ bộ dáng, tự hành ly khai.

Lạc Phàm liền trực tiếp hướng Giản Nhược Trần gian phòng đi tới, sau khi đi vào tiện tay liền đóng cửa phòng, trên vải cấm chế.

Không có người ngoài, hai người đều tùy ý chút ít, không đều Giản Nhược Trần nhường cho, Lạc Phàm liền tự động tự giác mà ngồi xuống, "Hôm nay a, thật sự là phá vỡ vào ta tam quan, ta còn tưởng rằng là tông môn ở giữa mâu thuẫn, dẫn phát đệ tử ở giữa tranh chấp, ai ngờ còn kèm theo như vậy bừa bãi lộn xộn sự tình, vừa mới ta đơn giản nghe xong xuống."

Nói qua lắc đầu: "Cái kia Thủy Tiêm Tiêm đã từng truy cầu qua Từ Lâm, hai người sống khá giả một đoạn thời gian, có thể về sau không biết vì cái gì, hai người giữa sinh ra xấu xa, Từ Lâm mà bắt đầu truy cầu Lan Mị Nhi, Lan Mị Nhi ngược lại là đối với Từ Lâm một mực sắc mặt không chút thay đổi.

Lan Mị Nhi phải thủy, mộc song Linh căn, chuẩn bị được Thủy Vân tông coi trọng, Thủy Vân tông từ trên xuống dưới đều sủng ái nàng, Từ Lâm ngược lại truy cầu Lan Mị Nhi, Thủy Tiêm Tiêm đối với Lan Mị Nhi phải nửa điểm bất mãn cũng không dám có.

Về phần cùng Tạ Tuệ Lan mâu thuẫn, nguyên nhân gây ra là ở một lần săn giết Yêu thú lên, hai người cùng một chỗ tranh đoạt một con yêu thú,

cuối cùng Tạ Tuệ Lan đắc thủ rồi, ài, những nữ nhân này a, cái gì mâu thuẫn cuối cùng đều muốn chuyển thành bữa bãi lộn xộn sự tình."

Giản Nhược Trần cũng kỳ quái: "Nhưng hôm nay các nàng cãi nhau, rõ ràng là bởi vì. . ." Nhớ tới mới phát sinh không lâu sự tình, Giản Nhược Trần cũng không khỏi lắc đầu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Khách Không Mời Mà Đến

Lạc Phàm nhún nhún vai: "Dù sao ước chừng chính là chỗ này chút ít, còn có chính là, Thiên Đạo Tông vốn đã từng là Trịnh quốc đệ nhất tông môn, nghe nói bên trên một vị Nguyên Anh tu sĩ tiến vào cấp hai văn minh thế giới sau liền vẫn lạc, về sau gần ngàn năm, Thiên Đạo Tông đều không có ra lại một người Nguyên Anh tu sĩ, đương nhiên, khác tông môn cũng không có, nhưng không biết vì cái gì, Thiên Đạo Tông về sau mà bắt đầu đi đường xuống dốc rồi."

Giản Nhược Trần du dương lông mi nói: "Tất cả mọi người là như thế, không có có đạo lý Thiên Đạo Tông nhất tông xuống dốc."

Lạc Phàm khoe miệng dặt, lộ ra trào phúng trở lại: "Việc này tu tiên thế giới hay vẫn là hoàng quyền xã hội, có hoàng quyền sẽ có chính | trị, sẽ có quyền lợi luân chuyển, người giản Tổng giám đốc sống thượng vị, như vậy thủ đoạn sẽ không nhìn không thấu a."

Giản Nhược Trần không để ý đến Lạc Phàm giễu cợt nói: "Nhìn hai tông tu sĩ, như tông môn trụ cột của quốc gia đều là như thế, sau này, đây Trịnh quốc cũng vĩnh viễn cũng sẽ là tam cấp văn minh rồi a."

Giản Nhược Trần trong lời nói có chút tha thứ, không chịu dùng cay nghiệt ngôn từ để hình dung Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông tu sĩ, mà nàng cũng hiểu rõ, không thể với điểm khái quát, cũng muốn làm cho người ta với phát triển thời gian.

Lạc Phàm mò xuống bên hông túi trữ vật, trong tay hơn nhiều một quả ngọc giản: "Hưng phục ước chừng là muốn rơi vào người trên người ta —— Luyện Khí trung kỳ, có thể ném thử điều khiển vật rồi, ta tại Luyện Khí Kỳ thời điểm cũng không có cơ hội luyện tập đến, bất quá vật này nắm giữ đứng lên không khó, người xem một chút."

Giản Nhược Trần hôm nay đang cần Luyện Khí Kỳ nên nắm giữ các loại tri thức, cũng không cùng Lạc Phàm khách khí, Lạc Phàm đem ngọc giản đặt lên bàn liền đứng lên: "Quay đầu lại Diệp thiếu gia ván bài mở lên, ta nhưng là phải đánh bạc người thắng đấy, ài, trong tay a, thật sự là không rộng rãi a."

Nhớ tới trước đó lần thứ nhất ván bài, Giản Nhược Trần nhin không được cười rộ lên, nếu không có lần kia ván bài, ước chừng cũng sẽ không có lần này Hoàng Thành hành trình rồi.

Đây nhân sinh a, thật sự là các loại trùng hợp cùng cơ duyên còn có cơ hội, cơ hội luôn có, mấu chốt là có thể hay không nắm lấy cơ hội, nắm chặt cơ hội.

Không phải không thừa nhận, bên trên cái thế giới lịch duyệt, cho nàng ở cái thế giới này đầy đủ thi triển khả năng, tuy rằng, nàng mới dùng dao mổ trâu cắt tiết gà.

Người thứ ba đến viếng thăm dĩ nhiên là Thủy Tiêm Tiêm, đây càng làm cho Giản Nhược Trần ngoài ý muốn rồi, tốt ở chỗ này phải Thiên Đạo Tông thương hội, bằng không thì, Giản Nhược Trần thật không dám xin Thủy Tiêm Tiêm tiến vào đến gian phòng của nàng.

Thủy Tiêm Tiêm phải một mình trở lại đấy, chứng kiến Giản Nhược Trần thoả mái mà xin nàng tiến đến, phảng phất là vì tránh hiềm nghi —— ít nhất, Thủy Tiêm Tiêm không có ở Giản Nhược Trần trên mặt chứng kiến

ngoại trừ ngoài ý muốn bên ngoài là bất luận cái gì biểu lộ —— Giản Nhược Trần cũng không có đóng cửa phòng.

"Ta hy vọng người có thể thắng rồi Vấn Tâm huyền trận." Thủy Tiêm Tiêm gợn gàng dứt khoát nói, đương nhiên, nói chuyện lúc trước nàng trên vải rồi cấm chế, cửa phòng mở ra, bên ngoài có thể chứng kiến trong cửa phòng hết thấy, lại nghe không được hai người ngôn ngữ.

Giản Nhược Trần thân nhiên nói: "{không là:không vì} ván bài, ta cũng sẽ hết sức."

"Không phải hết sức." Thủy Tiêm Tiêm đe dọa nhìn Giản Nhược Trần, từ tiến vào gian phòng, trên mặt của nàng cũng chưa có vui vẻ, lúc này càng hiện ra oán hận, "Ta muốn nhìn thấy tiện nhân kia thua, chứng kiến hắc đạo tâm bất ổn, cũng không có tiền đồ đáng nói."

Hắn? Nàng? Hoặc là hai người đều có? Giản Nhược Trần trong lòng họa cái dấu chấm hỏi (???), cũng không có để vào trong nội tâm đi tới.

"Nếu là đem thắng thua đặt ở hàng đầu, đã là thua." Giản Nhược Trần phải thật không có đem thắng thua để ở trong lòng đấy, nàng đối với định lực của mình luôn luôn có lòng tin, mà lại với tâm tính của nàng, rất khó bởi vì vì người khác dăm ba câu liền chịu ảnh hưởng.

"Người lấy cái gì như vậy tự tin?" Thủy Tiêm Tiêm ánh mắt rét run, "Trong tay người có chống cự tâm ma Pháp Khí?"

Giản Nhược Trần ngây ra một lúc, "Cái gì?"

Thủy Tiêm Tiêm hừ lạnh một tiếng, "Người cho rằng đơn thương độc mã an tọa tại ảo trận trong, có thể tránh thoát ảo trận Tâm Ma? Hừ hừ, Thiên Đạo Tông ngay cả một kiện chống cự tâm ma Pháp Khí đều không thể cấp cho môn hạ đệ tử, quả thực. . ."

Nàng xem Giản Nhược Trần liếc, thu hồi trong miệng cay nghiệt ngôn từ.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Ta nghĩ, tông môn chung quy không đến nỗi ngay cả một kiện Pháp Khí đều cầm không đi ra, không cầm, luôn luôn không cầm đạo lý."

Đối với Giản Nhược Trần như vậy cái dầu muối không tiến bộ đáng, Thủy Tiêm Tiêm nhất thời ngậy ngấn cả người, quả thực không lời nào để nói, một hồi lâu mới mở trừng hai mắt, quả thực muốn hỗn hển: "Ta nói những thứ này, chẳng lẽ là tay không mà đến?"

Giản Nhược Trần đưa tay đã ngừng lại Thủy Tiêm Tiêm kế tiếp mà nói, ôn hòa mà lại kiên quyết nói: "Ta cùng Kiếm Tông Từ sư thúc ván bài phải công bằng đấy, ta cũng đều vì này đem hết toàn lực đấy, bằng vào năng lực của mình, sư thúc nếu như không có sự tình khác, hay vẫn là mời trở về đi."

Thủy Tiêm Tiêm quả thực không tin lỗ tai của mình, còn có người như vậy đem đưa tới cửa chỗ tốt thoát thác hay sao? Nếu là ở nàng tông môn trên địa bàn của nàng, không thiếu được muốn một cái bàn tay bỏ đi tới, nhưng nơi này không phải Thủy Vân tông, Giản Nhược Trần cũng không phải Thủy Vân tông tu sĩ, nàng nộ khí dâng lên, lại cưỡng ép nhịn xuống.

"Giản Nhược Trần, người khác đều có chống cự tâm ma Pháp Khí, chỉ có người hai tay trống trơn, ván bài còn chưa có bắt đầu, người liền rơi xuống tầng dưới, ta cùng với người lại không có cái gì liên quan, liền thì không muốn thấy cái kia vong ân phụ nghĩa tiện nhân đặc ý, người. . ." Nàng cắn răng một cái, tay hay vẫn là sờ lên bên hông túi trữ vật.

"Sư thúc hảo ý ta tâm lĩnh." Giản Nhược Trần tay lại vừa nhắc, tiếp theo thoáng nhấn một cái, tất cả động tác đều tại tỏ vẻ lấy cự tuyệt.

Thủy Tiêm Tiêm cuối cùng phẩy tay áo bỏ đi.

Giản Nhược Trần đợi thêm một hồi nữa, lần này không gặp người, mới yên tâm đóng cửa phòng.

Thủy Tiêm Tiêm trở lại Thủy Vân tông tại Cảnh Sơn thành thương hội về sau, trên mặt bất thay đổi liên tăng thêm tâm thần bất định, trực tiếp tiến vào hậu viện lầu hai, lớn nhất trong phòng, Tuyết Linh mà cùng Lan Mị Nhi đang chờ ở nơi đó, Thủy Tiêm Tiêm cung kính tiến lên thi lễ nói: "Bái kiến sư thúc."

Tuyết Linh mà người cũng như tên, đã là Kết Đan Kỳ tu sĩ, diện mạo hay vẫn là như tuyết giống như trắng nõn, trong ánh mắt cũng lộ ra linh hoạt linh động, nàng khoát tay, lại để cho Thủy Tiêm Tiêm đứng dậy, hỏi: "Đã đưa ra ngoài?"

Thanh âm này càng là như không cốc U Lan giống như, cho dù là Thủy Tiêm Tiêm cũng nghe thấy ở trong tâm rung động.

Thủy Tiêm Tiêm mặt lộ vẻ xấu hổ chi sắc nói: "Phụ sư thúc kỳ vọng, vậy Giản Nhược Trần không chịu thu."

Không chỉ có là Tuyết Linh mà nha nhưng, Lan Mị Nhi cũng lộ ra không tin thần sắc, chen lời nói: "Làm sao có thể, đưa tới cửa trở lại Pháp Khí, như thế nào không thu?"

Tuyết Linh mà sắc mặt cũng có chút trầm xuống, "Đem người quá trình tình tế nói đến."

Thủy Tiêm Tiêm không dám giấu giếm, đem nhìn thấy Giản Nhược Trần về sau hết thấy tin tưởng nói đến, kể cả Giản Nhược Trần động tác biểu lộ, Tuyết Linh mà càng nghe trong nội tâm lại càng phải kinh ngạc, Thủy Tiêm Tiêm theo như lời ở đâu như là một cái Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, rõ ràng là nước sâu núi cao phong cách quý phái.

"Đang giận thế lên, Giản Nhược Trần đúng là thắng được rồi, bất quá Vấn Tâm huyền trận, cần không chỉ là khí thế." Tuyết Linh mà chuyển hướng Lan Mị Nhi nói: "Người chuyên tâm chính người đấy, Từ Lâm sự tình không cần để ở trong lòng."

Lan Mị Nhi nhu thuận mà đáp nói: "Đúng, mị mà cũng là ý nghĩ này."

Tuyết Linh mà liền lộ ra nụ cười từ ái, nhìn xem Lan Mị Nhi hình như là nhìn con gái giống như: "Người là chúng ta Thủy Vân tông rất đệ tử xuất sắc, chỉ cần nghề kỹ chính người thì tốt rồi, những thứ khác, có sư môn đây."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Phóng Khoáng, Hắc Hắc

Giản Nhược Trần nếu là biết rõ Tuyết Linh mà đối với Lan Mị Nhi lời nói này, nhất định sẽ bĩu môi, đối với như vậy phương thức giáo dục tuyệt đối là không tán thành đấy, nhưng người nàng tại Thiên Đạo Tông thương hội bên trong, tự nhiên sẽ không biết những điều này.

Đợi xác định không người lại đến về sau, nàng liền lấy ra rồi Lạc Phàm cho nàng ngọc giản, chống đỡ tại cái trán, không bao lâu, ngọc giản nội dung liền đều trí nhớ trong đầu.

Điều khiển vật, chính là Cách Không Thủ Vật, từ nhật lên một trang giấy, bưng lên một ly trà, đến có thể tùy ý chỉ huy phi kiếm, nói trắng ra là, chính là đối với linh lực khống chế rèn luyện đến tùy tâm sở dục tình trạng.

Lạc Phàm ngọc giản bên trong còn có một chút hắc mị bắt đầu rèn luyện lúc tâm đắc, giữa những hàng chữ, ngẫu nhiên toát ra chống lại cái thế giới hướng tới, nếu như không phải đều là xuyên qua chi nhân, phải không cách nào cảm thấy đấy.

Giản Nhược Trần tâm trí nhưng là cứng cỏi đấy, một khi định ra mục tiêu, sẽ tâm vô tạp niệm, cảm giác được Lạc Phàm một điểm nhân nhật sâu não, rất nhanh liền từ tâm niệm trong bài trừ.

Điều khiển vật là cái rất thú vị luyện tập, có điểm giống sự thật bản trò chơi, Giản Nhược Trần hào hứng bừng bừng mà luyện tập một buổi tối, đã có thể cho chén nước theo tay của nàng thế cao thấp tung bay, đáng tiếc

nàng đến nay còn không có cho mình chuẩn bị một cái Pháp Khí, điều khiến vật cũng liền hết hạn đến những thứ này tình vật rồi.

Thiên tài sáng, Liễu Tùy Thanh liền vội đến bọn họ ly khai Cảnh Sơn thành, lần nữa nhìn thấy Giản Nhược Trần, mọi người đối với Giản Nhược Trần cũng không có khinh thường tâm lý, ghen ghét có lẽ là có, nhưng đang tại hướng hâm mộ cùng khâm phục chuyển di, dù sao tại một ngày trước cái kia cục diện xuống, chỉ có Giản Nhược Trần tiến lên tiếp được rồi châm đối thiên đạo tông đầy đủ mọi thứ.

Đương nhiên, Lạc Phàm không phải là không có ra mặt, chẳng qua là Thiên Linh Căn tu sĩ, thẳng chi không võ.

Mọi người cũng đều biết Thủy Vân tông Thủy Tiêm Tiêm tìm đến sự tình, ai có thể cũng không có hỏi đến, đây lúc trước phải không có thể tưởng tượng giống như đây, ít nhất, Liễu Tùy Thanh muốn hỏi đến một chút đấy.

Liền như sự tình gì đều không có phát sinh bình thường, ly khai thành trì một khoảng cách về sau, Liễu Tùy Thanh thả ra Phi Thiên Ngô Công, đi đầu ngồi vào trước nhất bên cạnh, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần theo thứ tự đi lên, lần này sau lưng mọi người ai cũng không có bất mãn.

Phi hành vẫn là cô đơn lạnh lẽo nặng nề đấy, loại này cô đơn lạnh lẽo nặng nề đối với Giản Nhược Trần phù hợp, nàng đang tốt có thể khôi phục ban đêm tiêu hao linh lực, hơn nữa chậm chạp áp súc linh lực.

Nàng đều muốn yên tĩnh, nhưng yên tĩnh cũng không phải dễ dàng như vậy, chỉ qua rồi không đến nửa canh giờ, bên tai bỗng nhiên truyền đến "Ồ" một tiếng, tiếp theo mấy vị Trúc Cơ tu sĩ đều tại Ngô Công trên người có chút di động dưới, hướng một bên sau lưng trông đi qua.

Giản Nhược Trần chậm rãi vận hành linh lực, cũng đôi mắt nhìn lại, không bao lâu, liền gặp được sau lưng xuất hiện Thái Vân, Thái Vân trong

sáng rọi đẹp mắt, hai cái chấm đen đang tại dần dần tiếp cận.

Tiếp theo liền nghe đến sau lưng tu sĩ hút không khí thanh âm, vậy phi hành điểm đen cũng thấy rõ tích rồi, phát ra thải quang dĩ nhiên là một cái cực lớn Khổng Tước, Khổng Tước hai cánh triển khai, chừng trăm mét, đuôi cánh thật dài tại sau lưng, rộng lớn sau lưng đeo ngòi ngay ngắn đứng rồi Thủy Vân tông một đám nữ tu.

Một cái khác phi hành thuật vật nhìn xem càng thêm làm cho người ta rung động, dĩ nhiên là một cái khác chiều dài hơn năm mươi mễ trở lên, chiều rộng gần mười mét màu đen cự kiếm, chuôi này cự kiếm nguy nga tựa như là núi, phóng thích ra rung động nhân tâm khí thế, cùng đây hai loại phi hành thuật vật so với, Thiên Đạo Tông Phi Thiên Ngô Công quả thực chính là món đồ chơi bình thường.

Chẳng trách Thiên Đạo Tông tu sĩ đám khiếp sợ.

Liễu Tuy Thanh đem Ngô Công bên trên phản ứng của mọi người đều nhìn ở trong mắt, nhìn thấy chỉ có Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần lộ ra vẻ tò mò bên ngoài, cũng không có hâm mộ, cảm thấy an tâm một chút, kỳ thật trong lòng của hắn cũng vì Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông phi hành thuật vật không ngừng hâm mộ, chẳng qua là hắn lòng dạ đã sâu, sẽ không hiển lộ.

Lập tức sờ sờ Ngô Công đầu, đây đầu Linh trùng là hắn sớm nhất đã thu phục được, làm bạn rồi hắn nhiều năm, bị đây Khổng Tước cùng phi kiếm khí thế làm cho áp, đã có chút ít bức bối, hắn trấn an một hồi, Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông liền đuổi theo.

"Liễu đạo hữu, đã lâu." Thủy Vân tông Tuyết Linh mà ngòi ngay ngắn ở Khổng Tước phía sau lưng, khẽ cười nói, thanh âm như chuông bạc xẹt qua, mà phía sau nàng một đám nữ tu đều trang điểm xinh đẹp, cùng Khổng Tước màu linh hoà lẫn, hoa mỹ dị thường.

"Vài năm không thấy, tuyết đạo hữu lại trẻ tuổi vài phần." Liễu Tùy Thanh tại Ngô Công trên người đứng lên, cười vang nói.

"Liễu đạo hữu hay vẫn là như vậy rất biết nói chuyện." Tuyết Linh mà che miệng cười khẽ, sóng mắt lưu chuyển, liền nhìn về phía phi kiếm nói, "Phong sư huynh, các người đệ tử của kiếm tông nếu là có Liễu đạo hữu khẩu tài, chúng ta Thủy Vân tông nữ đệ tử có thể đã không giữ được rồi."

Lời này nghe phải vui đùa, mảnh nhớ tới, che giấu ý tứ liền có hơn, đã châm chọc Liễu Tùy Thanh chỉ biết a dua nịnh hót, lại không lọt dấu vết mà thối phòng Kiếm Tông tu sĩ một chút.

Về phần nàng Thủy Vân tông đệ tử, đương nhiên sẽ không bị dễ ngon dễ ngọt câu đi, Thủy Vân tông nữ đệ tử từ trước đến nay cũng không bên ngoài giả, ngay cả có rồi song tu đạo lý, hoặc là ở rể đến Thủy Vân tông, hoặc là chỉ có thể hai địa phương tương tư rồi.

Kiếm Tông đệ tử dễ dàng cười rộ lên, phong trí hồng tại trong tiếng cười cất cao giọng nói: "Tuyết đạo hữu nói đúng." Lại nói tiếp: "Liễu đạo hữu như vậy vội vã chạy đi, sáng sớm ta cùng tuyết đạo hữu còn muốn hẹn người, không muốn người sớm xuất phát, nhanh đuổi chậm đuổi chúng ta mới đuổi theo."

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, đi theo liền dời đi ánh mắt, quả nhiên bên trên lương bất chính, mới vừa thấy mặt, liền chữ chữ lời nói sắc bén, tương đối mà nói, hay vẫn là Thiên Đạo Tông thuần phác nhiều lắm.

Liễu Tùy Thanh giống như không có nghe được Tuyết Linh mà cùng phong trí hồng trong lời nói có chuyện giống như, cười nói: "Tại trong thương hội cũng là ngồi xuống, chạy đi cũng giống nhau tu luyện, dù sao đều là tu luyện, ở nơi nào đều giống nhau, cũng không bằng sớm đi ra một khắc rồi."

"Thiên Đạo Tông đệ tử quả nhiên chăm chỉ." Khổng Tước đuổi theo, cùng Phi Thiên Ngô Công sánh vai cùng, đồng dạng trang điểm xinh đẹp Khổng Tước tròn căng mắt to nheo mắt lấy Ngô Công, giống như muốn một cái đem nó nuốt đến trong bụng giống nhau.

Ngô Công run lên xuống, bỗng nhiên liền thử lên miệng, Giản Nhược Trần mấy người đang Ngô Công phía sau lưng thấy không rõ lắm, Liễu Tùy Thanh thế nhưng là đem Ngô Công tâm niệm đọc được nhìn thấy tận mắt.

"Vị này chính là Thiên Linh Căn Lạc Phàm tiểu đạo hữu a, quả nhiên là phong thần tuần lã, tuần tú lịch sự, Lạc tiểu đạo hữu, người nhìn ta sau lưng nữ hài, đều là ta Thủy Vân tông sở vênh lên, ưa thích bao nhiêu cái, cứ tới đây đuổi theo."

Giản Nhược Trần con mắt mở to chút ít, quả thực không thể tin được lời này sẽ là nhất tông Kết Đan tu sĩ nói ra được, trong nơi này hay vẫn là người tu tiên, rõ ràng là thời cổ đại tú bà, giống như tự cấp nhà mình con gái kéo da | đầu giống như.

Lạc Phàm cũng có chút không thích ứng, dù là ở thế giới trước trải qua điện ảnh và truyền hình Computer độc hại đấy, như vậy sinh động đối mặt, cũng nhất thời thay đổi không đến ý niệm trong đầu, cứng họng một hồi lâu, mới quay đầu đối với Liễu Tùy Thanh nói: "Sư thúc, Thủy Vân tông tiên tử đám, tất cả đều là như vậy phóng khoáng?"

Phóng khoáng đây từ vừa ra khỏi miệng, dù là Giản Nhược Trần hàm dưỡng đầy đủ sâu, cũng nhin không được nữa rồi, hé miệng cười cười, sau lưng các vị tu sĩ đều bị Lạc Phàm hình dung sợ ngây người, cẩn thận tưởng tượng, cũng không phải là như thế, nhất thời sắc mặt cổ quái, tất cả đều là đều muốn cười lại không dám cười, lại nhin không được bộ dạng.

Liễu Tùy Thanh hặc hặc cười nói: "Lạc hiền chất đây từ hình dung thật tốt, phóng khoáng, hặc hặc, hặc hặc!"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Trịnh Quốc Tây Thành

Tuyệt Linh mà nháy mắt mấy cái, nàng rõ ràng là Kết Đan Kỳ tu sĩ, có thể diện mạo hay vẫn là như thiếu nữ giống như xinh đẹp, động tác này làm lên, còn mang theo ngây thơ, nàng nghe được phóng khoáng việc này hình dung, cũng là sửng sốt một lúc, sau đó liền hờn dỗi mà nhìn Lạc Phàm liếc.

Người ở bên ngoài xem ra, cái nhìn này chính là hờn dỗi, có thể Lạc Phàm lại cảm giác giống như hai thanh lưỡi dao sắc bén từ trong ánh mắt truyền tới, trực tiếp liền theo hắt hai mắt xuyên thủng trong thức hải, thức hải một hồi kịch liệt đau nhức, không khỏi trầm thấp mà hừ một tiếng.

"Tuyệt đạo hữu!" Liễu Tùy Thanh quát to một tiếng, không rảnh nhiều lời, khẽ vươn tay bắt lấy Lạc Phàm, Lạc Phàm lắc lư sau ổn định, sắc mặt trắng bệch.

"Đây là cho tiểu bối một bài học, nhắc nhở hắt âm thanh không cần nói năng vô lễ." Tuyệt Linh mà khẽ cười một tiếng, toàn bộ không thêm để ý giống như nói ra.

"Người. . ." Liễu Tùy Thanh nộ khí bùng bùng phẫn chấn, "Người một cái Kết Đan Kỳ tu sĩ ăn hiếp văn bối, thật coi ta Thiên Đạo Tông không người nào chứ "

"Liễu đạo hữu hay vẫn là an tâm một chút chớ vội tốt, đừng một ... không ... Lưu tâm, tổn thương các người rồi tông môn bảo bối, ai ai, luôn nghe nói trời cao đổ kị anh tài, vị này Lạc tiểu đạo hữu cũng đừng ứng những lời này." Phong trí hồng âm u mà ở một bên nói.

Thật sự là khinh người quá đáng rồi.

Liễu Tùy Thanh đứng ở Ngô Công trên đầu, tức giận đến quả thực muốn phát run, có thể nhìn Tuyết Linh mà cùng phong trí hồng hai người nhìn chăm chăm mà nhìn qua hăn, nhìn lại một chút sau lưng đây mười vị đệ tử, chỉ có thể một căn răng nhẩn nhịn xuống.

Hăn không hề ngôn ngữ, thúc giục dưới chân Ngô Công, Ngô Công thân thể bỗng nhiên hiện ra một tầng màu nâu đen mây mù, đột nhiên gia tốc, Ngô Công trên người nhiều người thân thể người cũng hướng về phía sau nhoáng một cái, lập tức ngay tại trong mây mù vững chắc.

Trong chớp mắt, Ngô Công liền đem khác hai tông tu sĩ bỏ tại sau lưng.

Liễu Tùy Thanh sắc mặt âm trầm mà đứng ở Ngô Công đầu, bóng lưng tiêu điều, sau lưng, Lạc Phàm sắc mặt hay vẫn là trắng bệch, nhắm mắt ngồi ngay ngắn, những người khác đây là lần thứ hai cảm giác được Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc địa vị, còn lần này, thân là Đại tổng quản Kết Đan tu sĩ Liễu Tùy Thanh đều không thể làm gì, chỉ có thể vừa đi rồi chi.

Không có người lên tiếng, thậm chí ngay cả tiếng hít thở đều nghe không được, mỗi người đều có loại khuất nhục cảm giác, đối mặt mặt khác hai tông khiêu khích, Thiên Đạo Tông vậy mà vô lực chống lại.

Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy kỳ quái, Thiên Đạo Tông nên hiểu việc này tình huống đấy, cũng nên dự liệu được chuyển này sẽ có chút phiền phức, làm sao lại không nhiều lắm phái một cái Kết Đan tu sĩ? Chẳng lẽ Thiên Đạo Tông bên trong Kết Đan tu sĩ cũng là khan hiếm hay sao?

Chính là lại khan hiếm, phái ra hai người cũng có thể a. Chẳng lẽ là bởi vì Thiên Đạo Tông hôm nay tại Trịnh quốc địa vị? Giản Nhược Trần

trầm ngâm một hồi, nghĩ tới không bị sủng Lục hoàng tử, cảm giác mình thoáng đã tìm được điểm chân tướng.

Thiên Đạo Tông không phải ra giới, tại không bị sủng Lục hoàng tử người cư trú Thiên Đạo Tông thời kì, Thiên Đạo Tông ra Lạc Phàm như vậy tu luyện thiên tài, sớm muộn gì sẽ Ngưng Anh, lại để cho Thiên Đạo Tông một lần nữa đưa thân tại nhất lưu tông môn phía trước.

Như vậy, liền không cần phải lại điều võ dương oai rồi, mà sớm mà đem Lạc Phàm tuyên dương ra ngoài, giống trống khua chiêng khu vực hướng Hoàng Thành, nếu miệt mài theo đuổi đứng lên, mục đích liền có hơn.

Liễu Tùy Phong trong nội tâm thật sự là khổ không thể tả, chuyến này hẳn sớm có chuẩn bị tâm lý, có thể lẩn đến trên đầu nhưng không cách nào đánh trả, hay vẫn là bất ngờ, một lời nộ khí bay thẳng hướng cũng không tại trước mắt Lục hoàng tử, Giản Nhược Trần đoán không lầm, nếu như Diệp Phi không có ở đây Thiên Đạo Tông, Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc, cũng sẽ không như thế địa vị.

Ngô Công tăng tốc phi hành nửa ngày, tốc độ sẽ thấy hạ, Liễu Tùy Thanh hỏa khí nhưng không thấy tiêu, thẳng tiếp thu Ngô Công, khác thay đổi một chiếc bảo thuyền, hẳn là Thiên Đạo Tông tổng quản, trong tay phi hành Pháp Khí cùng phi hành tọa kỵ cũng không ít, Ngô Công tốc độ cao nhất thời gian phi hành dài quá, chung quy cần nghỉ ngơi, Pháp Khí chỉ cần thay đổi Linh Thạch, sẽ không có việc này lo lắng, lo ngại.

Liên tiếp phi hành hai ngày một đêm, đem Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông tu sĩ vãi đi ra thật xa, lại lúc ngừng lại, cách đó không xa bắt đầu xuất hiện dày đặc phòng ốc kiến trúc.

Tới gần đất liền, thành trì như vậy kiến trúc bắt đầu giảm bớt, bắt đầu xuất hiện thành thị quy mô, trên không trung nhìn sang, phòng ốc quy

hoạch ngay ngắn rõ ràng, chiếm diện tích phạm vi cực lớn, nơi này là ly khai Thiên Đạo Tông phạm vi thế lực lớn nhất một tòa thành thị, cũng là Trịnh quốc thứ hai thành phố lớn Tây thành.

Lúc này đây Liễu Tùy Thanh trực tiếp dẫn mọi người tiến vào thành thị một nhà chuyên môn tiếp đãi tu sĩ nhà trọ, bao xuống rồi một cái sân, cũng không ước thúc mọi người hành vi, một người liền nên rời đi trước.

Giản Nhược Trần tự nhiên cũng muốn dạo chơi, mục đích của nàng cùng mọi người cũng đều khác nhau, tại Liễu Tùy Thanh sau khi rời khỏi, cũng lặng yên không một tiếng động mà đi ra nhà trọ.

Giản Nhược Trần trong túi trữ vật còn có chuột đồng hàm răng cùng da lông, không có tạo ra tinh thể chuột đồng hàm răng đối với tu sĩ không có bất kỳ công dụng, da lông cũng không nhưng, nhưng Giản Nhược Trần lại không nghĩ đem những thứ này da lông bán ra cho tu sĩ.

Trường thành chuột đồng da lông chống lạnh thật tốt, nhất là ăn Linh Mễ lớn lên chuột đồng, trên người bộ lông sẽ có một tầng tự nhiên dầu trơn, chế tác thành quần áo mùa đông, vũ tuyết không dính, từ trước đến nay mà rất được phàm nhân phú quý người ta ưa thích.

Thân là phàm nhân, là rất khó có được Yêu thú da lông chế ra quần áo mùa đông, có thể có ở vào khoảng Yêu thú chuột đồng da lông chế tác quần áo mùa đông, đã đầy đủ biểu hiện thân phận.

Đồng dạng thứ đồ vật, tại tu sĩ trong mắt không đáng cái gì, nhưng ở phàm trần trong mắt người, sẽ phải bảo vật giống như tồn tại.

Vốn tại Cảnh Sơn thành, Giản Nhược Trần liền muốn muốn đem một bộ phận chuột đồng da lông rời tay, bởi vì tam tông mâu thuẫn, chỉ có thể lưu trong tay.

Trước tiên ở cửa hàng tụ tập trong phường thị đi dạo một vòng, Tiểu Tiêu mà tiêu dùng bên trên một số Linh Thạch, cho mình thêm hai quả phòng ngự Pháp Khí, đều là gặp được công kích tự động hộ chủ đấy, một cái là màu trắng bông tai, tại đã bị Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ công kích sau tự động sinh ra phòng ngự vòng bảo hộ, một cái là đai lưng khuyên tai ngọc, phải phòng ngự Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ đấy.

Bởi vì mua thứ đồ vật, liền lại cùng tiểu nhị còn hàn huyền một hồi, đối với cái thành phố này vật giá ước chừng đã có hiểu rõ, tiếp theo liền chuyển tới phàm nhân phiên chợ bên trong.

Phàm nhân phiên chợ, chiếm diện tích càng lớn, cửa hàng thêm nữa, kinh doanh chủng loại giống càng là phức tạp, Giản Nhược Trần đầu nhật được mấy cái thợ may cửa hàng ra vào, trong phường thị mọi người thấy đang mặc tu sĩ quần áo và trang sức Giản Nhược Trần cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Giản Nhược Trần cũng nhìn thấy còn có mấy cái nữ tu ra vào, chắc là bởi vì phàm nhân nữ tử quần áo và trang sức kiểu dáng càng nhiều nữa nguyên nhân.

Nhìn mấy nhà, Giản Nhược Trần liền chọn trúng một nhà cửa mặt trung đẳng cửa hàng, cùng tiểu nhị trao đổi vài câu, thì có chương quỳ đến đây.

Giản Nhược Trần trong tay chuột đồng da lông, đều là phẩm chất thượng giai đấy, vừa lấy ra, nhường chương quỳ con mắt tỏa sáng, liếc liền nhận ra những thứ này da lông chủ nhân cũng là ăn rồi Linh vật.

Những vật này, ít có có thể rơi xuống phàm trần trong tay người đấy, có, cũng là rải rác chi vật, Giản Nhược Trần xuất thủ, nhưng là mấy trăm vạn tấm, lập tức cò kè mặc cả, Giản Nhược Trần chỉ cần Linh Thạch, chương quỳ miệng đầy đáp ứng.

Giản Nhược Trần tại mua sắm Pháp Khí thời điểm, liền nói bóng nói gió đã đến, phàm nhân trên chợ cửa hàng, có rất nhiều đều cùng phường thị cửa hàng có liên hệ đấy, có cũng còn phải một người chủ nhân, nàng không có chọn lựa lớn nhất cửa hàng, chính là muốn làm phàm nhân sinh ý.

Giản Nhược Trần trong tay chuột đồng da lông dẫu chỉ phải trăm vạn tấm, nhưng như vậy da lông nàng chắc là sẽ không duy nhất một lần tất cả đều xuất thủ, việc buôn bán nha, chú ý đúng rồi tiến hành theo chất lượng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Tiền Tài Ngoài Ý Muốn

Chuột đồng da lông ngày xưa Thiên Đạo Tông xử lý như thế nào Giản Nhược Trần không rõ ràng lắm, nhưng mà một nghìn trương nhất miếng hạ phẩm linh thạch giá cả cũng rất khách quan rồi, tại đây một đám da lông giao dịch về sau, Giản Nhược Trần mới không đếm xỉa tới mà nói: "Chương quây đấy, trong tay của ta còn có một loại da lông, phẩm chất bên ngoài càng tốt, có thể muốn nhìn?"

Chương quây thu những thứ này chuột đồng da lông, đã hưng phấn, nghe vậy chỉ cho là phải mặt khác một loài thú da lông, lập tức gật đầu, đã thấy đến Giản Nhược Trần trong tay bỗng nhiên hơn nhiều một tấm màu nâu tỏa sáng chi vật, mặt ngoài phẳng phất có lưu quang lập lòe, nhất thời chỉ cho là hoa mắt.

Bán ra bình thường chuột đồng da lông, chẳng qua là món ăn khai vị, bữa ăn chính mới phải những thứ này trong cơ thể đựng tinh thể chuột đồng da lông, Giản Nhược Trần đầu ngón tay nhẹ nhàng từ da lông bên trên vuốt ve đi tới, trắng nõn ngón tay, hồng nhạt móng tay, tại mềm mại bộ lông lúc giữa càng phát ra hiện ra quý khí.

"Tiên tử, có thể để cho ta thưởng thủ vừa nhìn." Chương quây ngừng thở nhìn chăm chăm vào chuột da một hồi lâu, mới nhẹ nói nói, dường như lo lắng thanh âm lớn rồi, sẽ sợ quá chạy mất rồi Giản Nhược Trần bình thường.

"Đương nhiên." Giản Nhược Trần đem chuột da hướng chương quây trên tay ném đi, rất là tùy ý.

Chưởng quỳ bưng lấy chuột da, một tay vuốt ve, cảm thụ được chuột da mềm mại cùng độ ấm, mơ hồ có ánh sáng hoa từ dưới ngón tay da lông xuất hiện, hần kinh ngạc nói: "Đây, đây là Yêu thú chuột da?"

"Không coi là Yêu thú, bất quá là trong cơ thể xuất hiện tinh thể." Giản Nhược Trần cũng không biết chưởng quỳ hiểu phải không hiểu được những thứ này, nhưng nàng làm đây sinh ý nhưng là muốn thành tín đấy, "Nhưng là tiếp cận yêu thú, nếu như xin tu sĩ luyện chế thành thợ may, có thể thừa nhận trận pháp."

Giản Nhược Trần vừa nói như vậy, chưởng quỳ lập tức sẽ hiểu, bình thường quần áo và trang sức thì không cách nào tại ở phía trên khắc bất luận cái gì phòng ngự trận pháp đấy, nhưng bức này da lông có thể, nói cách khác, có được với như vậy chuột da chế tác quần áo mùa đông, chẳng khác nào đã có được một cái phòng ngự Pháp Khí.

Bức này chuột da, hần luôn luôn chẳng qua là nghe thấy, lần thứ nhất qua tay, hai tay cầm lấy chuột da, liền không bao giờ nữa chịu buông tay.

"Tiên tử, người có bao nhiêu như vậy da thú?" Chưởng quỳ thanh âm đều đang run rẩy.

"Trước không nên hỏi ta có bao nhiêu, trước tiên nói một chút về giá cả." Giản Nhược Trần dù bận vẫn ung dung nói.

Chưởng quỳ do dự một chút, cúi đầu nhìn lấy trong tay da thú, trong đầu đã tại tính toán lên, như vậy một tấm chuột da thật là làm không là cái gì, chính là một đôi tay bộ, cũng ít nhất phải ba tấm, tuy rằng còn có thể thừa ra cạnh góc dư liệu.

Cái bao tay phải bán không ra bao nhiêu giá tiền đấy, tốt nhất là làm thành áo khoác, một kiện áo khoác muốn gần trăm tấm chuột da, bất quá tu cắt xuống cạnh góc cũng có thể liều tiếp, còn muốn xin tu sĩ trở lại may,

nhưng lớn như vậy áo khoác nếu bán cho phú quý phàm nhân, giá cả càng có thể lật được trái qua.

Trong nội tâm một phen tính toán, dĩ nhiên là quên mất báo giá, bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, liền gặp được Giản Nhược Trần đang nhàm chán chờ đợi lấy, vội hỏi: "Không có ý tứ, lại để cho tiên tử đợi lâu, bức này thượng giai da lông, trước sau như một phải số lượng càng nhiều, giá cả mới càng cao đấy, một tấm, thật là không tốt ra giá."

Giản Nhược Trần gật đầu tỏ vẻ hiểu nói: "Không sao, nói một chút coi."

Chưởng quầy lại trong lòng tính toán sau —— giá cả cao, hăn thịt đau, thấp, lo lắng Giản Nhược Trần đổi một nhà giao dịch, mới thử thăm dò nói: "Muốn đều là như vậy phẩm chất đấy, mười cái, liền là một quả hạ phẩm linh thạch, trăm tờ, có thể cho đến mười hai miếng hạ phẩm linh thạch."

Giản Nhược Trần chọn lấy sau lông mi, đây chuột đồng da lông giá cả vậy mà cùng hăn {Nội Tinh} thể phải một cái giá vị?

Chưởng quầy đã hiểu lầm Giản Nhược Trần biểu lộ, vội vàng nói: "Tiên tử, mười cái da lông, chỉ có thể làm hé mở áo lót [ID] bảo vệ trước ngực đấy, phía sau lưng còn muốn bình thường chuột da, cho nên giá cả thật là không cách nào nữa cao, trăm tờ có thể làm thành áo khoác, bảo vệ toàn thân, cho nên có thể nhiều hai quả hạ phẩm linh thạch, đây chuột da chế tác đã thành, vẫn phải tìm phàm nhân phú quý người ta bán ra đấy, chúng ta phàm nhân, có thể xuất ra Linh Thạch thật là không nhiều lắm."

Giá tiền này so với Giản Nhược Trần mong muốn trong nội tâm giá vị cao hơn, nhưng việc buôn bán nha, từ trước đến nay là muốn cò kè mặc cả đấy, Giản Nhược Trần khê vuốt cằm, trên mặt nhưng không có lộ ra thoả mãn, còn có chút nhú mày.

Chưởng quầy sợ Giản Nhược Trần lấy đi chuột da, tại tu sĩ trong phường thị, đây chuột da ước chừng mua không hơn cái giá tiền này, có thể bọn họ chuyên môn làm phàm nhân sinh ý cửa hàng, lại từ rất có nghề nguồn tiêu thụ, có thể đem loại này tiếp cận Yêu thú phẩm chất da thú bán bên trên cao hơn giá tiền, hưởng hồ, có thể làm được bức này trình độ lại không chỉ có là hăn một cửa tiệm.

Nhưng hăn cho ra giá cả cũng là rất cao, nhắc lại đi lên, hăn khoản này mua bán lợi nhuận liền không đủ, hưởng hồ, như vậy da lông chế tác còn phải tìm được chịu gia công tu sĩ, lại là một số Linh Thạch.

Cũng có chút sốt ruột nói: "Tiên tử, ta đây giá tiền cho phải cực kỳ công bằng được rồi, thực bất mãn tiên tử, như vậy da lông đối với chúng ta phàm nhân mà nói, phải chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu đấy, tuyệt đối không dám đề thấp giá cả đấy."

Hơn nữa một lượng miếng Linh Thạch không phải không có thể, nhưng Giản Nhược Trần ngẫm lại liền vuốt cằm nói: "Người có thể ăn bao nhiêu tấm da?"

Lời này vừa ra, chưởng quầy đúng rồi vừa mừng vừa sợ, kinh chính là hăn trong tay ở đâu còn có thật nhiều Linh Thạch, thích đúng rồi, tiên tử như vậy hỏi thăm, chính là đồng ý giá tiền của hăn, mà lại tiên tử trong tay khẳng định có đại lượng bức này phẩm chất da.

"Ta, ta còn có thể đựng lên mấy nghìn Linh Thạch." Chưởng quầy mà nói.

Giản Nhược Trần cười cười: "Người có thể gom góp bao nhiêu Linh Thạch, ta liền cho người bao nhiêu da."

Chưởng quầy cứng họng, trên mặt kinh hỉ nảy ra, báo kể tội trước rồi khỏi phòng, Giản Nhược Trần trầm ngâm, trong lòng là một cái khác lần ý niệm trong đầu.

Nàng đã ngờ tới càng tiếp cận đất liền, Yêu thú trên người tài liệu sẽ càng đắt tiền, nhưng chỉ phải Pháp Khí phi hành ba ngày lộ trình, chuột đồng da lông có thể giống như này giá tiền, hãy để cho nàng lắp bắp kinh hãi, nàng thật sự là hoài nghi Thiên Đạo Tông hàng năm muốn từ môn hạ đệ tử trên người buôn bán lời bao nhiêu Linh Thạch, vì cái gì buôn bán lời nhiều như vậy Linh Thạch, còn muốn hà khắc như vậy môn hạ đệ tử.

Cùng Yêu thú trên người tài liệu trái lại đúng rồi, có chút tu luyện dùng tài liệu giá vị lại hơi thấp, ví dụ như thông thường gang, trải qua rèn luyện bán thành phẩm tinh thiết, những vật này muốn bắt đến Thiên Đạo Tông bên trong, giá cả liền lại là lộn mấy vòng.

Giản Nhược Trần không có ý định đã đoạt Thiên Đạo Tông sinh ý, mà lại đối với tông môn mà nói, nàng đây mấy nghìn mấy vạn hạ phẩm linh thạch sinh ý thật sự là tiểu đả tiểu nháo, đây sao hơn một canh giờ, cũng không đủ với làm cho nàng hiểu rõ cả người tu sĩ cùng phàm nhân thị trường, nhưng trong óc của nàng đã có sơ bộ tư tưởng.

Không bao lâu chương quầy trở về, trong tay hơn nhiều ba cái trống túi túi túi găm, đây túi găm lại là phàm nhân cũng có thể mở ra sử dụng, bên trong là ba nghìn hạ phẩm linh thạch.

Chương quầy cười làm lành nói: "Tiên tử, tạm thời ta chỉ có thể gom góp được hơn ba nghìn hạ phẩm linh thạch, nếu không phải khoảng chừng, có thể thư thả ta vài ngày, cần phải xin tiên tử đem tất cả da lưu cho ta."

Hơn ba nghìn Linh Thạch, ước chừng chính là ba vạn Trương Điền lông chuột da, cũng liền Giản Nhược Trần trong túi trữ vật một phần mười, Giản Nhược Trần suy nghĩ xuống, cũng biết với tư cách phàm nhân cửa hàng, có thể lấy ra những thứ này Linh Thạch hẳn là cực hạn, dù sao, Thiên Đạo Tông Trúc Cơ đệ tử đều còn không bằng một phàm nhân chương quầy giàu có.

"Chỉ những thứ này a, " Giản Nhược Trần không không tiếc nuối nói:
"Giữ lại cho người da cũng không là không thể, nhưng ta cũng nói không
tốt lúc nào mới lại lại muốn tới nơi này, như vậy đi, người có thể dùng bán
thành phẩm tinh thiết trao đổi, tinh đồng cũng có thể."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Tiến Vào Hoàng Thành

Giản Nhược Trần đưa ra dùng bán thành phẩm tinh thiết tinh đồng trao đổi chuột da, lại để cho chương quây vui mừng quá đổi.

Đất liền không...nhất thiếu đúng là những thứ này bán thành phẩm khoáng thạch, đơn giản là những khoáng thạch này khai thác bản thân liền đều là do người thường đến hoàn thành, rèn luyện thành bán thành phẩm tinh thiết, cũng là do người thường đến hoàn thành, đối lập tu sĩ, phạm nhân khí lực phải không đáng giá tiền nhất đấy.

Lập tức Giản Nhược Trần cùng chương quây quyết định tinh thiết giá cả, trăm tờ da lông làm cho đổi tinh thiết, chính là tại Tây thành trong phường thị, cũng muốn giá trị bên trên mười lăm, sáu miếng hạ phẩm linh thạch, chương quây đưa cho giá tiền, hiển nhiên là giá vốn rồi.

Giản Nhược Trần đem tất cả bọc này có chứa linh tính chuột đồng da lông tất cả đều trao đổi cho chương quây, tuy rằng, bọc này da lông tại Hoàng Thành có thể bán cái tốt hơn giá tiền, Giản Nhược Trần lại cũng không muốn sinh ý làm được Hoàng Thành đi tới.

Chương quây cũng là bá kiến việc đời, gặp Giản Nhược Trần lấy ra những thứ này có chứa linh tính chuột đồng da lông, đã biết rõ trong tay nàng còn có càng nhiều bình thường da lông, việc buôn bán chính là như thế, chỉ cần lũng đoạn, giá cả có thể đặt lên đi tới, nếu như Giản Nhược Trần đem những cái kia bình thường da lông bỏ cho khác cửa hàng, tại mùa đông, thành phẩm quần áo mùa đông giá cả sẽ trên diện rộng hạ thấp.

Trong tay hẳn phải nửa khối Linh Thạch cũng không lấy ra được, cũng may có thể dùng tinh thiết tinh đồng cùng Giản Nhược Trần trao đổi, mà bậc này thứ đồ vật tại Tây thành rất nhiều, cửa hàng giữa cũng có thể giúp nhau quay vòng, cũng có thể thế chấp, bởi vậy lại nói không ít lời hữu ích, đều muốn dụ dỗ Giản Nhược Trần đem còn lại da lông toàn bộ xử lý cho hẳn.

Giản Nhược Trần kỳ thật cũng có ý đó, dùng tu sĩ chương mắt đồ vật đổi lấy tinh thiết tinh đồng, trái lại có thể đổi được Linh Thạch, quả thực là không vốn sinh ý, song phương ăn nhip với nhau.

Mà chương quầy có thể không cần Linh Thạch giao dịch, càng phát ra đợi Giản Nhược Trần cẩn thận, làm cho xuất ra tinh thiết tinh đồng tất cả đều là phẩm chất thượng thừa đấy, đều phải ly khai Tây thành ra bên ngoài đường đi tới, liền lại là một cái giá tốt.

Giản Nhược Trần ly khai cửa hàng này từ thời điểm, chẳng những lại đã thu vào hơn bốn nghìn hạ phẩm linh thạch, còn nhiều thêm tràn đầy hai túi trữ vật tinh thiết cùng tinh đồng, lúc này đây, thật sự là thu hoạch tương đối khá.

Những thứ này Linh Thạch, vốn muốn cùng Hà Vũ Xuân mấy người chia đều đấy, dưới mắt toàn bộ đã thành Giản Nhược Trần vật trong bàn tay, trong nội tâm nàng xúc động thật lâu, đồng thời lại một lần nữa nghi hoặc, như vậy rõ ràng sinh ý, Thiên Đạo Tông sẽ không không hiểu được đấy, những năm qua những cái kia chuột đồng da lông đều xử lý như thế nào hay sao?

Từ chuột đồng có thể mở rộng khác, chỉ cần tại tông môn cùng đất liền thành thị chạy tới chạy lui mấy lần, kiếm lấy chênh lệch giá cũng sẽ không ít, Thiên Đạo Tông làm sao sẽ nghèo như vậy đây?

Giản Nhược Trần thật không ngờ đúng rồi, nàng từ sau khi sinh liền tiếp xúc sinh ý, lại làm Tổng giám đốc nhiều năm, sinh ý loại chuyện này, một khi làm đã quen, trong ánh mắt nhìn thấy cái gì cũng có thể nghĩ ra được trên phương diện làm ăn, tuy rằng không phải một nhóm quy tắc chung khắp nơi thông, bất quá là mỗi một nhóm có mỗi một nhóm quy củ mà thôi.

Nhưng với tư cách tu sĩ, cũng không phải là mỗi người đều hiểu được sinh ý đấy, một là vì xuất thân, đã bị tầm mắt cực hạn, người lại để cho những cái kia chưa từng có bá kiến hai lượng bạc việc buôn bán, trừ phi là trời sinh kinh thương thiên phú, sợ là đảo mắt sẽ đem bạc tính cả mình cũng bồi thường đi ra ngoài.

Hai chính là tu luyện hầu như chiếm cứ tu sĩ toàn bộ tâm thần, mà lại ý thức của bọn hắn trong, tu sĩ một mực phải cao hơn phạm nhân tồn tại, cái đó có mấy cái lại hạ thấp thân phận cùng người phạm việc buôn bán đây.

Từ Tây thành bố cục có thể nhìn ra, tu sĩ vắng lai phường thị cùng phạm nhân phiên chợ phải tách ra đấy, một đông một tây, tại trong phường thị ngoại trừ tiểu nhị, phải không thấy được phạm nhân đấy, mà phiên chợ bên trong, cũng chỉ có lẻ tẻ tu sĩ chênh lệch thợ may cửa hàng.

Những thứ này đã làm tiểu nhị phạm nhân, ước chừng về sau có thể tích lũy nhất định được kinh nghiệm, nhưng mà vạn sự khởi đầu nan, trong tay cũng nên có tiền bạc, mà một phạm nhân trong tay có thể có Linh Thạch, tối đa lại có thể có bao nhiêu đây?

Một phạm nhân đều muốn làm tu sĩ sinh ý, ngẫm lại cũng hiểu được phải đầm rồng hang hổ.

Liễu Tùy Thanh với tư cách Thiên Đạo Tông tổng quản, đã là lo lắng hết lòng rồi, nhưng hắn phải tổng quản, cũng không thể chu đáo, đều muốn

bồi dưỡng mấy cái có thể yên tâm quản sự, cũng là khó càng thêm khó.

Tu sĩ sinh ý, cũng không phải cái nào tu vi cũng có thể làm đứng lên đây, lại để cho Luyện Khí Kỳ tu sĩ cùng Kết Đan Kỳ tu sĩ giao tiếp, sẽ bị ăn được xương cốt cắn bã đều không thừa nổi, mà Kết Đan Kỳ tu sĩ, cái nào lại chịu đem đại lượng thời gian dùng tại trên phương diện làm ăn đây.

Chính là Liễu Tuyền Thanh chính mình, cũng chỉ có thể đem Thiên Đạo Tông bên trong đủ loại an bài hiểu, cùng tông môn bên ngoài sinh ý, chỉ có thể nhặt lớn để làm rồi.

Giản Nhược Trần trong tay đã có ngoài ý muốn một số Linh Thạch, lại càng không chịu khó vì chính mình, lại đến rồi phường thị một cái nhà hàng, bỏ ra hơn mười Linh Thạch ăn xong bữa linh thực, mua một đồng Ngũ Hành Linh quả, liền tính toán muốn mua chút ít Linh Đan, tu vi của nàng thăng cấp, nếu toàn bộ dựa vào ngồi xuống, Trúc Cơ thật muốn bao giờ.

Thích hợp Luyện Khí Kỳ tu sĩ phục dụng Linh Đan chủng loại cũng không nhiều, ngoại trừ Dưỡng Khí Đan liền Tụ Khí Đan bên ngoài, còn có nuôi dưỡng tinh đan cùng Tẩy Tủy Đan, chẳng những là Luyện Khí Kỳ tu sĩ có thể phục dụng, chính là Trúc Cơ kỳ tu sĩ cũng có thể.

Đây hai loại Linh Đan đều là phụ trợ tu luyện, người phía trước ăn về sau có thể tăng lên tốc độ tu luyện, người sau có thể khu trừ trong cơ thể tạp chất, tăng lên Trúc Cơ xác suất, nhưng giá cả cũng là bình thường tu sĩ khó có thể tiếp nhận, một hạt nuôi dưỡng tinh đan muốn bảy trăm hạ phẩm linh thạch, Tẩy Tủy Đan chính là chín trăm.

Giản Nhược Trần mỗi loại đều mua hai hạt, như vậy liền đem tại Tây thành kiếm được Linh Thạch tất cả đều tiêu hết rồi, khôn ngoan hơi hài lòng hồi đến khách sạn.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, sáng sớm ngày thứ hai, bọn họ rời đi rồi Tây thành, lần nữa cười bảo thuyền.

Ban ngày chạy đi, ban đêm rơi xuống nghỉ ngơi, có đôi khi ban đêm đều tại chạy đi, như vậy lại trải qua năm sáu ngày, bọn họ cuối cùng đã tới Hoàng Thành dưới chân.

Đây năm sáu ngày phi hành trong quá trình, Giản Nhược Trần cũng sơ bộ hiểu rõ đến, bảo thuyền phi hành tốc độ muốn xa xa lớn hơn tu sĩ ngự kiếm mà đi, từ Thiên Đạo Tông ly khai bọn họ chỉ có chừng mười ngày, nhưng nếu ngự kiếm mà đi, đến Hoàng Thành muốn một tháng.

Hoàng Thành, chiếm diện tích chi bao la, kiến trúc chi to lớn, tự nhiên là Trịnh quốc đứng đầu, nhất là Hoàng Cung kiến trúc, đều là có chứa phù điêu cự thạch xây, trên phù điêu còn có lá vàng bảo thạch khảm nạm, mỗi một tòa phù điêu đều là một cái câu chuyện, một số tòa phù điêu xâu chuỗi ra một đoạn lịch sử.

Thiên Đạo Tông vào ở tại Hoàng Thành Tiên gia trong biệt thự, nơi này là tất cả tông môn tu sĩ tiến về trước Hoàng Thành đặt chân đất từng tông môn đều có chính mình độc lập vườn khu, đương nhiên, hàng năm đều muốn vì cái này vườn khu dâng một số xa xỉ tiền thuê.

Nhưng cái nào tông môn cũng sẽ không không nỡ bỏ khoản này Linh Thạch đấy, không cần phải nói mười năm một lần Vấn Tâm huyền trận, chính là tất cả tông tông chủ hoặc là tông chủ đại biểu, hàng năm cũng muốn đến Hoàng Thành, chúc thọ, năm lễ, Tông Môn đại hội, luôn có đủ loại sự tình đấy.

Tiên gia biệt thự tại Hoàng Thành góc, phong cảnh ưu mỹ, mỗi nhất tông chỗ lâm viên, đều có vài chục cái độc lập tiểu viện, từng trong sân đều kèm theo hoa viên cùng nô bộc, vào ở về sau, Liễu Tùy Thanh đem Thiên Đạo Tông mười vị đệ tử triệu tập đến cùng một chỗ.

Mười ngày đồng hành, Liễu Tùy Thanh có thể nói là đối với đây mười tên đệ tử chẳng quan tâm, nhưng đây chỉ là mặt ngoài, hẳn một mực ở âm thầm quan sát tất cả người đệ tử biểu hiện, đối với lúc này đây tới tham gia Vấn Tâm huyền trận đệ tử, thật sự là lo lắng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Chấn Không Bằng Sơ

Không có gì ngoài Lạc Phàm, chỉ có Giản Nhược Trần rơi xuống Liễu Tuy Thanh mắt, mặt khác Trúc Cơ đệ tử, Tạ Tuệ Lan lòng dạ chưa đủ, Vu Học Hữu hợp với mặt ngoài, Liêu Khải quá mức thật sự, mà vị kia từ đầu tới đuôi không nói một lời Triệu Dương, tâm tư quá nặng, dù là ngày sau có chỗ thành tựu, sợ rằng cũng phải thoát ly tông môn.

Về phần Luyện Khí hậu kỳ bốn gã đệ tử, tại ngoại môn Trúc Cơ tu sĩ trước mặt, không một lời dám phát, ngược lại không bằng Giản Nhược Trần, nếu như trong tông môn tu sĩ đều là như thế, Thiên Đạo Tông ngày sau tại Trịnh quốc địa vị, càng là có thể xấu.

Nhưng tới gần tiến vào Vãn Tâm huyền trận, hẳn chắc là sẽ không đối với đây mười vị đệ tử nói bất luận cái gì lời nói nặng đấy.

"Còn có mười ngày thời gian, chính là các người tiến vào Vãn Tâm huyền trận thời gian, trong lúc này, mọi người không được rời đi lâm viên, đều tại chính mình trong sân tu tâm dưỡng tính, nếu như gặp được vấn đề gì, liền tới nơi này tìm ta."

Liễu Tuy Thanh vẻ mặt ôn hoà mà nhìn qua chúng nhân nói, "Các người tất cả mọi người, có thể nói cả đời này chỉ có một lần cơ hội tiến vào Vãn Tâm huyền trận, tại ảo trận bên trong kiên trì thời gian càng dài, về sau thần thức tu luyện lại càng nhẹ nhõm, vừa ý ma cản trở cũng không thể khinh thường, cho nên, mọi người cần phải điều chỉnh tốt chính mình tâm tính, buông hết thả tạp niệm."

Nói là buông hết thầy tập niệm, thật là muốn hoàn toàn buông làm sao có thể? Vấn Tâm huyền trận nếu đơn giản có thể bình yên mà qua, vậy không gọi Vấn Tâm huyền trận rồi, không chỉ ... mà còn phải Liễu Tuy Thanh rõ ràng, tất cả mọi người lòng dạ biết rõ.

Giản Nhược Trần đối với Vấn Tâm huyền trận đến bây giờ cũng là hoàn toàn khó hiểu, mở miệng dò hỏi: "Sư tổ, chúng ta tại ảo trận bên trong, sao có thể biết mình dừng lại bao lâu?"

Liễu Tuy Thanh hòa nhã nói: "Không ai có thể biết mình tại ảo trận bên trong dừng lại cụ thể thời gian đấy, đâu có thể biết, tại ảo trận bên trong dừng lại mỗi một khắc, đều tại tra hỏi nội tâm, đối với chính mình nội tâm tiến hành tôi luyện, đã từng có cho rằng tại ảo trận bên trong đã trải qua cả đời lâu, có thể ngoại giới xem ra mới không quá nửa khắc chuông.

Từ ảo trận mở ra đến nay, dài nhất kiên trì một vị tiền bối, là ở ảo trận trong dừng lại ba ngày, mới bị ảo trận đưa đi ra, về sau vị tiền bối này thần thức tu vi một mực vượt qua hãn linh lực tu vi, mà vị tiền bối này về sau nói, hãn cả đời này cũng không muốn lần thứ hai tiến vào Vấn Tâm huyền trận, kỳ thật, từng cái trải qua Vấn Tâm huyền trận tu sĩ, đều có này nhận thức."

Nói qua, Liễu Tuy Thanh cũng do dự xuống, nói tiếp: "Mọi người trong nội tâm cũng không cần có bất luận cái gì gánh nặng, cũng có tu sĩ chỉ ở ảo trận bên trong giữ vững được thời gian rất ngắn, giống nhau có cảm ngộ, việc này chẳng qua là tại số rất ít trên thân người phát sinh, ước chừng không giống như vậy tu sĩ mưu trí khác nhau."

Mọi người nghe vậy, đã chịu hướng về, lại lòng có lo sợ, bọn họ vẫn cho là, chỉ cần bọn họ có thể tại trong huyền trận trở hết tài năng, có thể đạt được tông môn đại lực bồi dưỡng cơ hội, nếu là vừa tiến vào ảo trận đã bị ảo trận đá ra, cả đời này thành tựu cũng liền dừng bước tại này rồi.

Nhưng Liễu Tùy Thanh mà nói cho mọi người một cái hy vọng mới, chính là vô luận tại ảo trận bên trong kiên trì thời gian dài ngắn, đều có cơ hội từ ở bên trong lấy được cảm ngộ, hoàn thành đối với thần thức rèn luyện.

Liễu Tùy Thanh lại miễn cưỡng mọi người vài câu về sau, liền phát tay lại để cho mọi người ly khai, mà giờ khắc này, dòng suy nghĩ của hắn, thật sự là trong mọi người phiền nhất loạn đấy.

Thiên Đạo Tông vốn vô tình ý cuốn vào Hoàng Thành quyền thế bên trong, nhưng với tư cách Trịnh quốc một đại tông môn, đều muốn tránh đi là hoàn toàn không thể nào.

Không bị súng Lục hoàng tử bái vào sơn môn, lại để cho từ từ xuống dốc Thiên Đạo Tông đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, mà Lạc Phàm xuất hiện, lại để cho Thiên Đạo Tông xuất hiện một đạo sinh cơ, có thể bởi vì Lục hoàng tử tồn tại, sinh cơ, đồng thời cũng là nguy cơ.

Thiên Đạo Tông đã cùng Lục hoàng tử vinh nhục kết hợp lại với nhau, Thiên Đạo Tông mạnh mẽ, tức thì Lục hoàng tử mạnh mẽ, Thiên Đạo Tông yếu, tức thì Lục hoàng tử yếu.

Cho nên, Thiên Đạo Tông tại đạt được Lạc Phàm về sau, không dám giấu giếm, sợ Hoàng Thành cho rằng Thiên Đạo Tông âm thầm bồi dưỡng nhân tài, bảo tàng dã tâm, duy nhất có thể làm được, chính là trợn khả năng mà lại để cho Lạc Phàm không ly khai tông môn, đem bồi dưỡng thành không rành thế sự Nguyên Anh tu sĩ.

Có thể Lục hoàng tử nhưng là cái không xác định nhân tố, như hắn an an ổn ổn mà đồng ý mật lưu, đến cũng sẽ không cho Thiên Đạo Tông mang đến tai họa, có thể hắn thờ ơ lạnh nhạt, biết rõ Lục hoàng tử phải không đồng ý với ao ở bên trong đấy, mà bây giờ, Thiên Đạo Tông nhiều hơn nữa rồi cái không xác định nhân tố, chính là Giản Nhược Trần.

Hắn càng phát ra nhìn không thấu Giản Nhược Trần rồi.

Dừng lại mười ngày, Liễu Tùy Thanh chẳng qua là lễ tiết tính mà đến Hoàng Cung tiếp rồi, đưa lên bái thiếp, dâng lễ vật, Thái Tử đại biểu trình Hoàng đã tiếp kiến hắn, nói một phen miễn cưỡng mà nói.

Cuối cùng, đã đến Vãn Tâm huyện trận mở ra thời gian.

Vãn Tâm huyện trận tại Hoàng Thành nghỉ mát trong sơn trang, mọi người cưỡi bảo thuyền, không đến nửa canh giờ đã đến nghỉ mát sơn trang, ảo trận tọa lạc tại dãy núi vờn quanh một tòa Thạch Lâm bên trong, một khi mở ra, người đứng xem có thể tại giữa sườn núi nhìn lên đến ảo trận bên trong tất cả tu sĩ nhất cử nhất động.

Mở ra ảo trận, chẳng những cần luyện đan thời hạn tu sĩ hợp lực, còn muốn tại mở ra ảo trận sau bổ thêm vào bên trên một số thượng phẩm Linh Thạch, ảo trận mở ra thời gian càng dài, tiêu hao Linh Thạch cũng thì càng nhiều, cũng may từ xưa đến nay, chỉ có một vị tu sĩ trong đó giữ vững được ba ngày.

Ảo trận bên trong vị trí có hạn, mà lại tiến vào đến ảo trận tu sĩ đã bị Tâm Ma cản trở, sẽ hoa chân múa tay vui sướng, càng có tu sĩ sẽ trong đó lung tung thi pháp, thậm chí làm ra rất nhiều ngày thường không có khả năng làm ra cử động.

Cho nên mỗi lần ảo trận mở ra, chẳng những tất cả môn phái dẫn đội Kết Đan tu sĩ sẽ quan sát tất cả vị đệ tử phản ứng, trong hoàng cung cũng gần như dốc toàn bộ lực lượng, đã là vì hiểu rõ nhân tài mới xuất hiện, càng có xem náo nhiệt ý tứ.

Dù sao, những thứ này ngày thường nghiêm trang tu sĩ sẽ trong đó làm ra cử động gì, ai cũng nói không tốt, mà lại loại này náo nhiệt ngày bình thường phải nhìn không tới đấy.

Bởi vậy, Thiên Đạo Tông bảo thuyền mới vừa đến nghỉ mát sơn trang, liền chứng kiến giữa sườn núi thượng nhân đầu tích lũy động, mà càng chứng kiến tại bắt mắt vị trí xuất hiện một cái dấu lớn "Đánh bạc" chữ.

Vừa thấy được việc này "Đánh bạc" chữ, Liễu Tuy Thanh trước mắt thiếu chút nữa tối sầm, hắn như thế nào quên mất, Diệp Phi việc này Lục hoàng tử tại Thiên Đạo Tông liền mở Chu Tước đường, chuyên doanh ván bài, tại Cảnh Sơn nội thành cũng giống trống khua chiêng âm thanh động đất rõ ràng sẽ đối Vãn Tâm huyền trận mở đánh bạc.

Hắn cũng không phải lo lắng đệ tử khác, bởi vì bọn họ trong tay không có Linh Thạch, có thể Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần không giống như vậy, nhất là Giản Nhược Trần, muốn cho nàng không tham gia ván bài, làm sao có thể, hơn nữa, Diệp Phi người thiếu gia kia, nhất định nhất định sẽ đem có quan hệ Giản Nhược Trần ván bài về phần cao nhất.

Quả nhiên, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm chứng kiến cái kia "Đánh bạc" chữ về sau, đều lộ ra nghiến ngấm biểu lộ, Giản Nhược Trần khéo môi càng là câu dẫn, hiển nhiên, phải hứng thú dạt dào rồi.

Liễu Tuy Thanh biết rõ hẳn không bằng sơ đạo lý, nếu là lúc này đây ngăn cản Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, vậy càng là sẽ để cho bọn họ đáy lòng lưu lại tiếc nuối, gia tăng Tâm Ma cản trở nguy hiểm, trong lòng thở dài một tiếng, đem Diệp Phi mắng máu chó phun đầy đầu, mặt ngoài lại vẻ mặt ôn hoà dò hỏi:

"Diệp thiếu gia mở ván bài, mọi người nếu như cảm thấy đạo tâm ổn định, có thể đi nhìn xem."

Lòng hiếu kỳ mọi người đều có, nhìn xem cũng không nhất định tham đánh bạc, tự nhiên đều có này ý tưởng, mọi người rơi xuống bảo thuyền, tất cả đều hướng vậy ván bài chỗ đi đến, một đường Liễu Tuy Thanh càng không ngừng hướng sườn núi chỗ chào hỏi, cũng may trên sườn núi cũng

biết tu sĩ khác muốn đi vào ảo trận đấy, ai cũng không có mạo muội cùng những đệ tử này mời đến.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Ván Tâm Ván Bài

Ván bài mở chỗ, Diệp Phi lười biếng mà ngồi ở phía sau, trở lại Hoàng Thành, hắn vẫn là không bị sủng Lục hoàng tử, tu vi thấp nhất hơi, hắn dứt khoát liền bãi túc quần áo lụa là bộ dạng, đem ván bài giống trống khua chiêng mà lái đến ảo trận bên ngoài.

Ván bài tất cả cấu tứ (lối suy nghĩ) đều có Diệp Thủy Tuyền quản gia một tay gánh vác, Hoàng Thành ở trong muốn mấy cái xử lý việc vật vãn gã sai vặt hắn còn hiểu rõ, hắn vốn tưởng rằng việc này ván bài mở lên trở lại sẽ phải chịu phụ hoàng răn dạy, thật không ngờ, phụ hoàng vậy mà cũng nhiều hứng thú, cũng rơi xuống tiền đặt cược.

Lúc này đây, hắn không hề hình tượng mà nghiêng lệch tại trên mặt ghế, trong nội tâm cũng không như mặt ngoài nhìn xem như vậy nhàn nhã, nhìn thấy Thiên Đạo Tông trước mọi người, nhãn tình sáng lên.

Ván bài đứng đầu bảng chính là Giản Nhược Trần cùng Từ Lâm ván bài, hắn khai ra tỉ lệ đặt cược phải vừa so sánh với tám.

Đầu tiên, Giản Nhược Trần phải ngũ linh căn, Từ Lâm phải tam linh căn, tiếp theo, Giản Nhược Trần phải Luyện Khí tầng bốn, Từ Lâm phải Trúc Cơ hậu kỳ, ai có thể kiên trì đến cuối cùng rất rõ ràng nhất, nhưng đáy lòng của hắn lại đã cho rằng, Giản Nhược Trần nhất định có thể thắng.

Tham dự ván bài song phương là có thể đặt cược đấy, nhưng chỉ có thể đánh bạc chính mình thắng, hắn rất là hiếu kỳ Giản Nhược Trần sẽ áp chính

nàng bao nhiêu Linh Thạch, cũng hy vọng tất cả mọi người áp cái kia Từ Lâm sẽ thắng, làm cho hắn rất lớn kiếm được tiền một số.

Còn có một bảng danh sách, từ trên xuống dưới, dựa theo tu vi phải tất cả tiến vào Vãn Tâm huyền trận tu sĩ danh sách, mỗi người tu sĩ danh tự đăng sau đều ghi chú bên trên tông môn, tu vi, Linh căn, còn có từ vừa đến một trăm ở giữa thứ tự, đối ứng đúng rồi tương ứng tỉ lệ đặt cược.

Giản Nhược Trần danh tự thành linh tại cuối cùng một vị, kiên trì thời gian dài nhất tỉ lệ đặt cược cũng là lớn nhất, một so một trăm, nói đúng là, nếu như áp trong Giản Nhược Trần tại Vãn Tâm huyền trận kiên trì thời gian lâu nhất, để lên mỗi một cái Linh Thạch, có thể mang đến một trăm miếng Linh Thạch thu hoạch.

Mà tiếng hô cao nhất phải Lạc Phàm, tỉ lệ đặt cược cũng là thấp nhất đấy, một so một, không bồi thường không kiếm, dù sao, tiến vào Vãn Tâm huyền trận chỉ có đây thì một cái Thiên Linh Căn không phải.

Thiên Đạo Tông mọi người đi tới bảng danh sách trước, lá vẫn là quy củ mà đứng lên, cùng Liễu Tùy Thanh chào, cũng hướng các vị Trúc Cơ kỳ sư thúc hành lễ, Giản Nhược Trần tu vi thấp nhất, tự nhiên cũng là sư đệ thân phận hướng Diệp Phi hành lễ.

Cùng Diệp Phi ánh mắt đối mặt thời điểm, chứng kiến việc này còn chưa hoàn toàn lớn lên thiếu niên trong ánh mắt nghiêm trang, Giản Nhược Trần về sau trực tiếp nhìn về phía bảng danh sách.

Từ đầu tới đuôi mảnh nhìn kỹ một lần, tại chính mình cùng Từ Lâm ván bài bên trên đầu tượng trưng mà để lên rồi một quả Linh Thạch.

Một quả Linh Thạch ném rước lấy Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông đệ tử cười nhạo, lại để cho Thiên Đạo Tông mấy người mặt có vẻ xấu hổ, mà khác tông môn đệ tử đã sớm biết được việc này ván bài, đối với Giản

Nhược Trần đều quăng với khinh thường ánh mắt, ngược lại là Lạc Phàm nghiêm túc nhìn nhìn, để lên rồi một cái túi gấm.

Hành động này lại để cho Thiên Đạo Tông tu sĩ đám đều tinh thần chấn động, đối với Lạc Phàm không khỏi khâm phục đứng lên —— bọn họ thật sự cũng không có xem trọng Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần làm sao có thể thắng được tam linh căn Trúc Cơ kỳ tu sĩ đây —— đây chính là một nghìn Linh Thạch a, cứ như vậy không công ném đi, chỉ là vì cho Giản Nhược Trần một cái tin tưởng.

Ngược lại là Diệp Phi hướng Giản Nhược Trần gật gật đầu, xem như nhận rồi Giản Nhược Trần tình, bằng không thì Giản Nhược Trần thực đề xuống mấy vạn Linh Thạch, hẳn cũng muốn có chút khó chịu.

Bất quá chứng kiến Giản Nhược Trần ánh mắt quăng đến lớn bảng về sau, là hẳn biết hẳn yên tâm được sớm, Giản Nhược Trần ánh mắt từ trên xuống dưới xem trọng rất nhanh, tại Lan Mị Nhi, Thủy Tiêm Tiêm cùng Từ Lâm danh tự bên trên dừng lại sẽ, tiếp theo lại nhìn xem tương ứng tu vi mấy người tỉ lệ đặt cược, trực tiếp liền trượt đến rồi dưới cùng bên cạnh.

Dưới cùng bên cạnh thành linh chính là nàng tỉ lệ đặt cược, kiên trì thời gian dài nhất tỉ lệ đặt cược, một bồi thường một trăm.

Nhìn hẳn lấy Giản Nhược Trần biểu lộ, không riêng là hẳn, Diệp quản gia cũng nhìn xem, còn có giữa sườn núi bên trên càng ngày càng nhiều, thậm chí có nghị luận thanh âm truyền tới, mà vốn, như vậy thanh âm phải không nên rơi vào tay Giản Nhược Trần trong lỗ tai đấy.

Đại khái là bởi vì nàng tu vi thật sự thấp kém, thấp kém đến không có người sẽ chú ý ảnh hưởng nàng đạo tâm, thậm chí còn có chỉ trích đấy, lan đến gần Thiên Đạo Tông mọi người.

Giản Nhược Trần tự nhiên đã nghe được những thứ này nghị luận, nhưng là tiến tai trái ra tai phải, hoàn toàn không có để ở trong lòng, nàng

trong lòng tính toán xuống, một so một trăm, muốn kiếm Diệp Phi bao nhiêu Linh Thạch mới tốt.

Hai người coi như là quen thuộc, thực tế còn mượn hân Linh quả tiến giai, cần phải phải không mua, chính là không cố động rồi, cũng thực xin lỗi hân vất vả khổ cực tính toán tỉ lệ đặt cược, suy nghĩ một chút, mới xuất ra một cái túi gấm, gọi làm việc lật vật gã sai vặt, áp tại trên người mình.

Một so một trăm.

Tiền đặt cược bị hát sau khi đi ra, toàn bộ sườn núi đều an tĩnh rồi một cái chớp mắt, tận lực bồi tiếp cười vang, tiếng cười kinh Thiên động Địa, không ít người đều cười ra nước mắt, chỉ có Thiên Đạo Tông mọi người sắc mặt khó coi, Liễu Tùy Thanh càng là xanh cả mặt.

Cũng tại trong tiếng cười, bỗng nhiên hát ra thứ hai một so một trăm đặt cược, đồng dạng một nghìn hạ phẩm linh thạch, đặt ở Giản Nhược Trần một so một trăm tỉ lệ đặt cược bên trên.

Tiếng cười im bặt mà dừng, tiếp theo là đều nghị luận, sau đó truyền đến tiếng thứ ba hát rót, lại là vì liên tiếp hai lần ném, Giản Nhược Trần thẳng được tỉ lệ đặt cược bị điều động hạ, từ một so một trăm điều động hạ đã đến vừa so sánh với tám mươi, mà nàng danh nghĩa khác tỉ lệ đặt cược, ngược lại bắt đầu bay lên.

Đây là giải thích, mở ván bài cũng bắt đầu xem trọng Giản Nhược Trần.

Tiếng nghị luận lại một lần nữa vang lên, cũng không giống như trước một phen này thanh âm giống như, Giản Nhược Trần không cho là đúng, nàng đã sau tốt rồi tiền đặt cược, đang nhiều hứng thú mà nhìn mình tỉ lệ đặt cược biến hóa, thuận tiện cũng nhìn xem những người khác tỉ lệ đặt cược, như vậy trấn tĩnh tự nhiên, càng đưa tới phần đông chú ý.

Liễu Tùy Thanh với tư cách Thiên Đạo Tông dẫn đội tu sĩ, sao có thể không cho mình tông môn tu sĩ chỗ dựa, lập tức cũng vừa sờ túi trữ vật, tại Giản Nhược Trần cùng Từ Lâm ván bài để lên năm nghìn Linh Thạch, tại lớn trên bảng lại áp Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm tất cả năm nghìn Linh Thạch.

Tỉ lệ đặt cược lại một lần nữa bị điều động hạ, bởi vì đặt ở Giản Nhược Trần trên người tất cả tiền đặt cược đều là nòng đồng môn đấy, thậm chí còn có Kết Đan Kỳ dẫn đội tu sĩ.

Sườn núi vây xem mọi người lại một lần nữa xôn xao nói, đã liền đã vào chỗ mấy tông tu sĩ đều liếc nhìn, Thiên Đạo Tông những năm gần đây này, một mực với địa vị chảy xuống trở thành chú ý đối tượng, lúc này đây lại được chú ý, cũng là bị cho rằng, Thiên Đạo Tông tu sĩ từ trên xuống dưới tất cả đều thất tâm phong rồi.

Một cái ngũ linh căn Luyện Khí tầng bốn đệ tử, mưu toan trở thành Văn Tâm huyền trận dừng lại thời gian dài nhất, nòng không biết ảo trận cản trả lợi hại, với tư cách Kết Đan trung kỳ Liễu Tùy Thanh cũng không biết chứ

Thiên Đạo Tông còn lại tám vị đệ tử hai mặt nhìn nhau, ván bài đến bậc này thời điểm, quả thực chính là nhắc lên một cái cao trào, với tư cách bị cao trào lan đến gần đồng môn tu sĩ, bọn họ lại hoàn toàn không thể giải thích vì sao Liễu Tùy Thanh gây nên.

Coi như là ủng hộ chính mình đệ tử, cũng chính là nên đem tiền đặt cược đặt ở Lạc Phàm trên người đấy, đặt ở Giản Nhược Trần trên người, toàn bộ ván bài trong rất không được coi trọng tu sĩ, đây có Linh Thạch cũng không phải như vậy ném a.

"Việc này nhỏ tiên tử thú vị cực kỳ a, đối với chính mình như thế tự tin, ta cũng áp nòng một rót." Thanh âm rõ ràng không lớn, được cho lời

nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ, tuy nhiên lại truyền khắp toàn trường, tại thanh âm này mới vang lên thời điểm, tất cả nghị luận cùng cười vang liên toàn bộ biến mất, toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Huyền Tù Tâm Sinh

"Phụ hoàng đều đặt ở vậy nhỏ tiên tử trên người, chúng ta tự nhiên cũng muốn cho đây nhỏ tiên tử cố động rồi, nhỏ tiên tử, người cũng không nên cái thứ nhất đã bị ảo trận đá ra đấy."

Việc này "Nhỏ" chữ, hiển nhiên không phải nhằm vào Giản Nhược Trần tuổi, mà là nhằm vào tu vi của nàng mà nói, theo âm thanh trong trẻo tiếp theo vang lên, sườn núi chỗ liền truyền đến phổi hợp cười cười nói nói âm thanh.

"Đa tạ ta Hoàng cùng thái tử điện hạ tín nhiệm." Liễu Tù Thanh vội vàng hướng ở giữa một tòa khán đài hành lễ, cao giọng đáp.

Trịnh Hoàng cùng Thái Tử rõ ràng là tại cầm nàng cùng Thiên Đạo Tông trêu ghẹo, nhưng dù sao cũng là đặt ở nàng rất không có khả năng thắng được tỉ lệ đặt cược lên, cũng được xưng tụng phải cố động, Giản Nhược Trần lúc này cung kính mà ôm quyền thi lễ, hoàn toàn là tu sĩ lễ tiết.

"Liễu khanh không cần đa lễ, nhỏ tiên tử không cần băn khoăn, chỉ cần người không là người thứ nhất ly khai ảo trận đấy, ta sẽ ban thưởng cùng người." Trịnh Hoàng nhẹ lời trấn an nói.

Trịnh Hoàng phải Trịnh quốc Hoàng, lại bản tính lá, Trịnh quốc lại lịch có thể bên trên đổ lên một số thay thế trước thành lập thời điểm, công lao lớn nhất phải lúc ấy Hoàng ngoại thích Trịnh gia, nhưng Trịnh gia lại đem ngôi vị hoàng đế cho Diệp gia, vì cảm tạ, khai quốc Hoàng Thượng lập quốc số là Trịnh quốc.

"Ta Hoàng cùng thái tử điện hạ đều đè ép nhỏ tiên tử, chúng ta cũng gom góp cái thú." Cười toe toét thanh âm lần nữa truyền đến, hát rót thanh âm lần lượt truyền đến, rất nhanh, bởi vì đặt ở Giản Nhược Trần thắng được tiền đặt cược quá nhiều, tỉ lệ đặt cược vừa đầu hàng lại rơi nữa, cùng với đến cuối cùng, vậy mà hạ xuống vừa so sánh với hai, chỉ là tượng trưng so với Lạc Phàm phần thắng cao một điểm.

Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi trợn mắt há hốc mồm mà liếc nhìn nhau, Giản Nhược Trần trong ánh mắt không khỏi giấu giếm lấy mỉm cười, Diệp Phi tức thì là hoàn toàn thật không ngờ sẽ có cục diện như vậy, âm thầm ảo não, hồi hận đem Giản Nhược Trần tỉ lệ đặt cược xác định được quá cao.

Cũng may đệ nhất tiếng hô cao nhất hay vẫn là Lạc Phàm —— Giản Nhược Trần việc này xem như gom góp thú, ngoại trừ Giản Nhược Trần mình và Diệp Phi, đoán chừng không có người sẽ thật sự tin tưởng nàng có thể thắng —— còn có thứ hai thứ ba Đệ Tứ, áp rót tự nhiên cũng không ít, nhất là hoàng thất mọi người, ra tay đều cực kỳ hào phóng.

Vấn Tâm huyền trận mở ra trước náo nhiệt, rất nhanh sẽ theo lấy ván bài ngâm miệng mà tiêu tán, hơn mười vị Kết Đan Kỳ tu sĩ đã vào chỗ, không bao lâu, nguyên bản bình thường Thạch Lâm, chậm rãi lóe ra ánh sáng nhạt, tiếp theo, một cái cực đại trận pháp xuất hiện ở Thạch Lâm cạnh ngoài, trận pháp bên ngoài, bay lên quất sắc mặt vòng bảo hộ, vòng bảo hộ càng ngày càng cao, dần dần tại chỗ cao nhất khép lại.

Vòng bảo hộ khép lại một cái chớp mắt, Thạch Lâm chung quanh cũng sáng lên một số loại nhỏ trận pháp, mỗi một cái trận pháp, cũng có thể cũng chỉ có thể dung nạp một vị tu sĩ ở trong đó, Trúc Cơ hậu kỳ mấy vị tu sĩ đi đầu đi vào vòng bảo hộ, lựa chọn tận cùng bên trong nhất nguyên một đám loại nhỏ trận pháp đi vào, sau đó là Trúc Cơ trung kỳ, sơ kỳ đấy, đi theo phải Luyện Khí Kỳ đấy, Giản Nhược Trần người cuối cùng đi vào ảo trận.

Xuyên qua vòng bảo hộ, giống như xâm nhập đến nước gợn văn bên trong, lưu cho nàng đúng rồi tít mãi bên ngoài trận pháp, nàng bước vào sau khi đi vào, chung quanh Thạch Lâm cùng tiếng người tất cả đều biến mất, thật giống như tiến vào đến một cái đen nhánh lại tối tăm mờ mịt trong phòng.

Giản Nhược Trần trước nhìn quanh sau bốn phía, mới bình yên ngồi xuống, trong nội tâm hiểu, đến tận đây về sau, nhất cử nhất động của nàng tất cả đều sẽ rơi vào đến sườn núi ở ngoài đứng xem trong mắt.

Đối với loại này đứng ngoài quan sát, trong nội tâm nàng rất không cho là đúng, có loại bị cho rằng trong lòng Hầu Tử trêu đùa cảm giác, biết rõ tại hoàng quyền trong xã hội, cấp thấp tu sĩ địa vị rất là thấp, trong nội tâm bỗng nhiên xuất hiện cái ý tưởng, những hoàng tử kia công chúa tại Vấn Tâm huyền trận ở bên trong, có thể cũng sẽ bị như thế trêu đùa giống như quan sát?

Rất nhanh, nàng thu lại trong nội tâm tạp niệm, đơn giản là, chung quanh ngăm đen mà u ám tình cảnh bỗng nhiên biến đổi, nàng chợt nhìn thấy song thân của nàng, đang bị buộc chặt lấy, gặp nước cờ nổi danh đại hán tùy ý xâm phạm cùng đánh, đang tại khóc hô hào hướng nàng cầu cứu.

Biết rất rõ ràng đây là ảo giác, có thể Giản Nhược Trần vẫn đang ngăn không được muốn đứng lên tiến lên, nàng đã đứng lên, vừa ý ngọn nguồn một thanh âm đang nhắc nhở lấy nàng, song thân của người đã sớm gặp nạn, nơi này là tu tiên thế giới, không phải người nguyên bản thế giới.

Huyền tùy tâm sinh, Giản Nhược Trần biết rõ, tại đáy lòng của nàng, cha mẹ gặp nạn vĩnh viễn là nàng không giải được đau nhức, mà việc này ảo trận chính là mượn từ nàng đáy lòng nhận thức, đem trong nội tâm nàng đau nhất một màn tàn khốc bày ra.

Nàng chậm rãi ngồi xuống, chậm rãi nhắm mắt lại, không nhìn tới trước mắt không tồn tại tưởng tượng, cũng không muốn nghe vậy căn bản cũng không phải là chân thật thanh âm, có thể mặc dù nhắm mắt lại, cha mẹ thể thảm tình huống vẫn đang tác dụng trong đầu, thống khổ tiếng cầu cứu cũng vang ở bên tai của nàng.

Đây muốn cỡ nào ý chí sắt đá mới có thể chịu được được một màn này, dù là biết rất rõ ràng những thứ này đều là không tồn tại đấy, có thể cũng không cách nào trở mắt nhìn không tồn tại ảo giác tàn nhẫn đấy, từng lần một mà tại trước mắt tái hiện.

Giản Nhược Trần bắt buộc chính mình mở to mắt, hờ hững nhìn qua lên trước mặt một màn, mà lòng của nàng, giống như đang tại bị trước mắt chứng kiến xé rách, đang đang rỉ máu, nàng trở mắt nhìn cha mẹ tại trong ảo tượng chịu khổ, lại chỉ có thể ý chí sắt đá, thờ ơ.

Chẳng lẽ tu tiên, chính là muốn tu được như vậy tàn khốc nội tâm chứ muốn như vậy buông tha cho chính mình lương tri?

"Con gái a, van cầu người giết chúng ta, giết chúng ta!"

"Giết ta đi, ta không chịu nổi, không chịu nổi a!"

Bỗng nhiên, ảo giác bên trong một đại hán nhe răng cười lấy bưng lên một cái thùng lớn, đem bên trong thâm thấu chất lỏng giội tại cùng là ảo giác cha mẹ trên người, tiếp theo, một cái thiêu đốt cái bật lửa bị ném tới trên người bọn họ, lửa cháy mạnh bỗng nhiên bốc lên, nháy mắt hình thành hai cái hỏa cầu.

Giản Nhược Trần há miệng ra, phun ra một ngụm máu tươi, nàng không biết, theo nàng máu tươi trong miệng nhổ ra, giữa sườn núi bên trên cũng truyền đến kinh hô, bởi vì tại ảo giác trong nàng giống như vượt qua mấy phút đồng hồ, mà ở ảo trận bên ngoài, rõ ràng là nàng mới vừa tiến

vào ảo trận ngồi xuống liền đứng lên, sau đó lại ngồi xuống, sắc mặt trắng bệch, phun ra một ngụm máu tươi.

Thái Tử an vị tại trịnh Hoàng bên người, chứng kiến Giản Nhược Trần miệng phun máu tươi, thân thể lung lay sắp đổ, liền cười nói: "Phụ hoàng thiện tâm sợ là muốn phó mặc rồi."

Trịnh Hoàng lắc đầu, thở dài: "Mỗi người trong nội tâm đều có yếu ớt nhất một mặt, việc này nhỏ tiên tử, Tâm Ma quá nặng."

"Phụ hoàng nói rất đúng, Thiên Đạo Tông vậy mà phái ra Luyện Khí tầng bốn tu sĩ, có thể thấy được hôm nay nhân tài tàn lụi, cũng may được một cái Thiên Linh Căn tu sĩ, về sau cũng có hùng lên thời điểm." Đại thái tử cảm khái nói.

Bọn họ đều cho rằng kế tiếp Giản Nhược Trần sẽ bị ảo trận bắn ra, tuy nhiên lại chứng kiến Giản Nhược Trần nhổ ra một ngụm máu tươi về sau, sắc mặt ngược lại an tĩnh lại.

Trận pháp ở trong, cũng dần dần xuất hiện khác dị động, đại đa số tu sĩ cũng bắt đầu xuất hiện các loại động tác, có đứng lên làm ra cấp tốc chạy băng băng động tác đấy, cũng có giống như đang ở trên không ngự kiếm bay nhanh đấy, cũng có bắt đầu trong miệng nói lầm bầm, hai tay đánh ra pháp quyết đấy, càng có làm ra ẩn núp cử động đấy. . .

Nguyên một đám tu sĩ tại riêng phần mình trong trận pháp đối với hư không làm ra các loại biểu lộ cùng động tác, thật giống như đang tại trình diễn lặng yên kịch bình thường, người quan sát có cau mày, vậy tự nhiên là chứng kiến chính mình tông môn đệ tử biểu hiện không tốt; có mặt lộ vẻ mỉm cười, không phải chứng kiến thú vị đấy, chính là nhà mình đệ tử biểu hiện còn có thể.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Chúng Sinh Muôn Màu

Bỗng nhiên, sườn núi chỗ truyền đến cười vang, nhưng là trong trận pháp một gã nam tu chinh cấp hồng hồng mà nhắc lên trường bào, bỏ đi quần áo, giống như tại làm vậy không thể miêu tả sự tình. Mà vậy tông môn trưởng bối thì là mặt đỏ tới mang tai, hận không thể xuống dưới tóm hắn đi ra, có thể chẳng biết tại sao, hắn đều làm được trình độ như vậy rồi, ảo trận cũng không có đưa hắn đá ra.

Cuối cùng, hắn chỗ nhỏ trận pháp sáng ngời, dường như cũng không chịu nổi giống như, trong chốc lát, hắn tính cả thoát ly trên người quần áo cùng nhau bị dời trừ đi ra, giảm xuống trên mặt đất, rơi trong sát na, trên mặt hắn một hồi mê mang, sư môn trưởng bối vội vàng chạy đến, quay đầu một kiện áo bào che khuất hắn xích | thân thể trần truồng.

Cười vang lần nữa truyền đến, xem thế nào tu sĩ dám ai cũng không chịu buông tha đối với người thất bại nhục nhã, dù sao, như vậy mất mặt xấu hổ tình huống khó gặp, đầy đủ bọn họ dư vị nhai nhai nhấm nuốt, hơn nữa ai cũng biết, tu sĩ này tu luyện kiếp sống đến đây chính là đã xong.

Ai còn sẽ để ý một người tu luyện kiếp sống hết hạn tu sĩ đây, Văn Tâm huyền trận chính là tàn khốc như vậy, đã có thể làm cho vượt qua Tâm Ma, thành tựu tu luyện tiền đồ tươi sáng, cũng có thể hủy một người tu sĩ mà hỏi chi tâm.

Đây về sau, thì có tu sĩ liên tiếp mà bị bắn ra ảo trận, có ly khai ảo trận sau liền một hồi ảo não, lại cũng có người bị bắn ra trở lại sau lập tức ngồi xuống đất, phảng phất có cảm ngộ, người sau tuy rằng so sánh sớm ly khai

ảo trận, thực sự bởi vì lập tức cảm ngộ, chắc hẳn về sau sẽ có chỗ thành tựu, nhưng tức liền có chỗ thành tựu, cũng là có hạn, sườn núi chỉ nhân lực chú ý vẫn đang tại trận pháp ở trong.

Tại mười cái tu sĩ bị trước sau đạn sau khi đi ra, ảo trận bên trong tạm thời an tĩnh một hồi, sườn núi quan sát mọi người nhao nhao chú ý tới, trước hết nhất thổ huyết rất không được coi trọng Giản Nhược Trần, tại thổ một bùm máu về sau, vẫn an an ổn ổn mà nhắm mắt ngồi ở trong huyền trận, vẫn không nhúc nhích.

Tiếng nghị luận lại một lần nữa xuất hiện, nhưng rất nhanh, tầm mắt của mọi người liền đã rơi vào Thủy Vân tôn nữ tu trên người.

Thủy Vân tông đệ tử với nữ tu làm chủ, tu luyện công pháp cũng cùng khác tông môn khác nhau, các nàng tu luyện công pháp trong đều có chứa mị công, nhất cử nhất động, một cái nhãn mày một nụ cười, đều bị mang theo hấp dẫn chi ý, đây làm cho các nàng ngày bình thường liền vũ mị nhiều vẻ, tại trong huyền trận, tư thái càng thêm đẹp mắt.

Ước chừng là bởi vì tu tập mị công nguyên nhân, đối với ảo trận thích ứng càng mạnh hơn nữa, hai mươi nữ tu tại ảo trận bên trong có nhẹ nhàng nhảy múa, có làm thiếp nhi nữ then thùng hình dáng, còn có bày ra đúng rồi lạnh lùng như băng bộ dáng, nhưng bất luận loại nào, đều lộ ra đẹp, lộ ra mị.

Có thể thời gian dần trôi qua, những cái kia nhẹ nhàng nhảy múa cũng động thủ, then thùng cũng thái độ hung dữ, chỉ có lạnh lùng như băng còn lạnh lùng như băng, mọi người như giống như xem diễn như túy như huyền, mỗi chứng kiến một cái Thủy Vân tông nữ tu bị bắn ra, như ở trong mộng mới tỉnh bộ dạng, đều nhin không được tiếc hận, thật sự là ước gì nhìn nhiều vài lần.

Cũng có người chú ý tới Kiếm Tông tu sĩ, vị kia cùng Giản Nhược Trần định ra tiền đặt cược Từ Lâm, bắt đầu còn yên tĩnh mà ngồi xuống vẫn không nhúc nhích, có thể tại mấy phút sau, biểu lộ liền sinh động đứng lên, vốn là hồ thẹn, sau đó là dứt khoát, tiếp theo là kỳ vọng, tuy rằng hãn một mực an tọa lấy, có thể đủ loại dấu hiệu cho thấy, hãn đã xâm nhập đến ảo giác bên trong rồi.

Sau nửa canh giờ, ảo trận bên trong chỉ còn sót lại chưa đủ mười vị đệ tử, Giản Nhược Trần thành linh còn trong đó, một màn này đã dẫn phát không nhỏ kinh ngạc, ai có thể nghĩ đến, việc này trước hết nhất thổ huyết ngũ linh căn nữ tu, vậy mà kiên trì tới bậc này thời điểm.

Đồng dạng ngồi ở ảo trận ở trong còn có Lạc Phàm, Từ Lâm, Lan Mị Nhi, điều khiển thú tông tôn lâu dài, Tam Thanh tông lệ thắng, tán tu Lý Tông dương hòa Dược Vương Cốc một vị tiểu cô nương.

Tám người này đã là tại trong huyền trận kiên trì thời gian xem như đã lâu rồi, sườn núi chỗ quan sát mọi người lại một lần nữa nghị luận lên, nhao nhao suy đoán kế tiếp bị trận pháp bắn ra trở lại sẽ là ai.

"Hãn là cái kia Từ Lâm, ta một mực chú ý hãn, hãn lúc trước biểu lộ hồ thẹn, tựa hồ là làm đuối lý sự tình, đi theo chính là dứt khoát tàn nhẫn, hiển nhiên là vững tâm rốt cuộc, tiếp theo mặt lộ vẻ kỳ vọng, rõ ràng là đem đi tới hết thảy bỏ xuống.

Lẽ ra đã như vậy, nhất định là ném lại nội tâm hồ thẹn một màn, cũng ném lại Tâm Ma rồi, thế nhưng là hãn cái trán nhưng vẫn chảy mồ hôi, ánh mắt không hoàn toàn lập loè, biểu hiện nội tâm của hãn khó khăn trắc trở, sở cầu không, ta xem hãn ảo giác chính là trong hiện thực chuyện chưa dứt, dây dưa nhiều năm, cầu mà không được, mà lại nội tâm cực kỳ không tự tin, kiên trì không có bao nhiêu rồi."

"Đạo hữu nói rất đúng, việc này Từ Lâm có thể cùng ngũ linh căn nữ tu đánh cuộc, có thể thấy được cũng không phải tâm trí cứng cõi thế hệ, nghe nói lúc trước Thiên Linh Căn Lạc Phàm muốn muốn cùng hãn làm đánh bạc, hãn dĩ nhiên là không dám."

"Vậy hãn liền nhất định phải thua, chúng ta tu sĩ tu luyện, đầu tiên muốn đối với chính mình có lòng tin, lòng tin không đủ, đạo tâm bất ổn."

Tiếng nói mới rơi, giống như vì xác minh mấy câu nói đó tựa như, Từ Lâm chỗ trận pháp chợt lóe lên, ngồi ngay ngắn hãn bị bắn ra trận pháp bên ngoài, hãn mê hoặc mà nhìn qua trận pháp ở trong một hồi, chợt nhìn thấy Giản Nhược Trần thân ảnh, sắc mặt một trắng, tiếp theo một ngụm máu tươi phun ra.

Kiểm Tông phong trí hồng vội vàng bắt kịp đi tới, đưa tay xoa phía sau vác, sườn núi mọi người đều khẽ lắc đầu, đã tại ảo trận kiên trì lâu như vậy, ly khai ảo trận về sau lại không thể lập tức hiểu ra, ngược lại đối với chính mình thất bại canh cánh trong lòng, phía sau thần thức tu hành tất khó được thuận buồm xuôi gió.

Từ Lâm phun ra một ngụm máu tươi, bị phong trí hồng trấn an, lập tức liền kịp phản ứng, lập tức liền địa bó gối, bắt đầu hiểu ra, nhưng hãn tuy rằng nhắm hai mắt, thần thái lại nhất thời khó có thể bình tĩnh, không lâu về sau vậy mà lại một ngụm máu tươi phun ra, vậy xem mọi người lại một lần nữa lắc đầu, cảm thán không thôi.

Lạc Phàm từ tiến vào đến ảo trận bên trong, liền lâm vào ảo giác, cùng Giản Nhược Trần giống nhau, bên trên cái thế giới trải qua từng màn hiện ra ở trước mắt.

Hãn chưa bao giờ cùng Giản Nhược Trần nói lên quá khứ của hãn, tại với tư cách cảnh sát mạng lúc trước, hãn là một bộ đội đặc chủng, một cái

tinh thông vật lộn, xạ kích, Internet điện tử, trải qua xâm nhập chiến trường, chiến hữu tử vong, nằm vùng khảo nghiệm bộ đội đặc chủng.

Bộ đội đặc chủng kiếp sống, là hãn nhất kiêu ngạo cũng là rất ngĩ lại mà kinh kiếp sống, từ hãn xuất ngũ chuyển thành cảnh sát mạng về sau, hãn cũng không nhớ lại vậy đoạn đi tới, chỉ đem đi tới thật sâu vùi giấu ở đáy lòng, thế nhưng là tiến vào ảo trận, đoạn này đi tới liền bị trí nhớ ở chỗ sâu trong đào móc đi ra, trực tiếp tiến vào đến tàn khốc nhất một màn.

Tại một cuộc bắt tội phạm phục kích trong quá trình, bọn họ sai lầm mà đoán chừng rồi thực lực của đối thủ, trận này phục kích, với hi sinh ba người, trọng thương hai người thắng thảm chấm dứt, cũng là trong trận chiến đấu này, hãn trơ mắt nhìn chính mình đồng đội phần bụng bị nổ tung lỗ hổng, mà hãn ở đây hỏa lực dưới áp chế, rõ ràng gần trong gang tấc, nhưng không cách nào thò tay vì hãn băng bó miệng vết thương, trơ mắt nhìn chiến hữu thân thể lăn lộn, lại bị đạn lạc đánh gục.

Hãn không chỉ một lần hối hận, nếu như thời gian đảo lưu, hãn nhất định phải tiến lên, cho dù là chính mình chết mất, cũng muốn cứu được chiến hữu, một màn này lần thứ nhất xuất hiện ở trước mắt, hãn cho rằng ảo giác, không rảnh mà để ý hội.

Nhưng này cái trí nhớ thật sự là quá tàn khốc, một mực giãy giụa tại hãn trí nhớ ở chỗ sâu trong, lại để cho hãn hối hận, như thế, liên liên lần lượt tại trước mắt của hãn lặp lại trình diễn, mà mỗi một lần trình diễn, đều càng thêm chân thật, càng thêm rõ ràng, càng thêm lại để cho hãn hối hận được như nội tâm bị căn xé, xé nát.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Ảo Trận Đóng Cửa

Lạc Phàm biết rõ hết thảy đều là ảo giác, vừa ý ngon nguồn, hẳn càng kỳ vọng đây hết thảy đều là chân thật đấy, như vậy hẳn có thể một lần nữa cứu được chiến hữu, dù là chịu giao ra tính mạng của mình, cuối cùng, tại cuối cùng một lần ảo giác ở bên trong, hẳn không thể nhịn được nữa, mạo hiểm mưa bom bão đạn đưa tay ra.

Mỗi người, dưới đáy lòng đều có thuộc về mình nghĩ lại mà kinh một màn, mà trốn tránh, hoặc là đối mặt, hoặc là cải biến, đều là mưu trí con đường trải qua, mỗi người cũng sẽ ở khác nhau lựa chọn ở bên trong, đi ra đạo của chính mình đường.

Vấn Tâm Vấn Tâm, chính là tra hỏi nội tâm, ý chí kiên định, chưa từng có cố định tiêu chuẩn đáp án, khác nhau lịch duyệt, quyết định khác nhau tư duy, khác nhau cảm ngộ.

Bàn tay xúc cảm phải như vậy chân thật, Lạc Phàm thậm chí cảm thấy chiến hữu đầu ngón tay bởi vì mất máu quá nhiều lạnh buốt, cảm giác được sinh cơ đang tại từ chiến hữu trên người biến mất, tại hẳn cầm chiến hữu bàn tay một khắc, chiến hữu sinh mệnh triệt để tan mất.

Nếu như chiến thắng Tâm Ma chính là muốn hẳn lần lượt đối mặt chiến hữu tử vong, nếu như tu luyện tiên đồ tươi sáng chính là với lãnh huyết làm đại giới, hẳn tình nguyện chặt đứt tu luyện của mình chi lộ.

Lạc Phàm ý chí kiên định đứng lên, hẳn biết rõ hẳn vẫn còn ảo trận bên trong, hẳn cùng đợi ảo giác một lần nữa bắt đầu, còn lần này, hẳn

không có đợi đến lúc chiến hữu phần bụng bị tạc mở, tại viên đạn phóng tới trước mặt, hấn nhào tới, dùng thân thể của mình, tính mạng của mình, chặn bắn về phía chiến hữu viên đạn.

Trên sườn núi mọi người chỉ cảm thấy ánh mắt hoa lên, liền chứng kiến bình yên mà ngồi Lạc Phàm bỗng nhiên nhảy dựng lên bổ nhào về phía trước, giống như muốn đem ai bổ nhào vào theo như dưới thân thể bình thường, đi theo thân ảnh liền lóe lên, bị ảo trận đưa đi ra.

Nhà nhưng tiếc hận thanh âm truyền ra, tất cả mọi người cho rằng có thể kiên trì đến cuối cùng phải Lạc Phàm, ai ngờ vẫn còn có mấy người đang trong huyền trận, hấn đã bị ảo trận đưa đi ra, lại ít có mấy người chú ý tới Lạc Phàm ly khai ảo trận cùng hấn hơi không có giống nhau.

Hấn là bị tổng xuất trở lại đây, mà người khác phải bị bắn ra trở lại đây, tuy rằng, việc này tặng cho đạn cũng không tốt nghiêm khắc phân chia.

Lạc Phàm vừa ly khai ảo trận, liền lập tức đầu gối dưới đất, giờ khắc này nội tâm của hấn một mảnh tường hòa, trải qua thời gian dài nội tâm dày vò như vậy biến mất, hấn đây mới thực sự là đã trải qua ảo trận, vượt qua Tâm Ma, từ đó về sau thần thức tu luyện một đường thẳng an khang.

Kế tiếp là điều khiển thú tông tôn lâu dài, hấn cũng là mặt mỉm cười, vừa ly khai ảo trận liền ngay tại chỗ gối xuống, từ trước đến nay tại trong huyền trận hấn cũng giải quyết xong làm phức tạp rất sâu vấn đề, sau đó là Được Vương Cốc tiểu nữ tu, nàng một mực ở làm lấy luyện đan động tác, ly khai ảo trận sau trong miệng còn nói lẩm bẩm, rất nhanh cũng đắm chìm tại cảm ngộ trong.

Nguyên một đám tu sĩ bị ảo trận đưa đi ra, thẳng đến ảo trận bên trong vền vền dư một người.

Giản Nhược Trần.

Ảo giác bên trong, cha mẹ gặp nạn một màn đã sớm qua rồi, Giản Nhược Trần nội tâm lại không có được bất luận cái gì giải thoát, nàng tinh tường nhận thức đến hết thấy tất cả đều là ảo giác, phải đã sớm biến mất đấy, thời gian sẽ không đảo lưu, hết thấy đều khó có khả năng trở lại mới bắt đầu, hết thấy tất cả đều không thể vĩnh viễn.

Cha mẹ gặp nạn, phải nàng trong lòng đích đâm, nàng có thể lý trí thanh tỉnh mà hiểu, dù là nàng đã tự tay đã báo đại thù, có thể vĩnh viễn cũng sẽ không đối với chi thoải mái, quên mất.

Đây, cũng không phải là Vấn Tâm huyền trận nếu đạt tới mục đích, Vấn Tâm Vấn Tâm, chính là tra hỏi ảo cảnh bên trong tu sĩ nội tâm, hoặc là tình ngộ, hoặc là thủ vững, hoặc là mất phương hướng, mà đây ảo trận nội sinh ra hết thấy, tại Giản Nhược Trần trong mắt một mực chính là ảo giác, nàng lại không thấy mất phương hướng, cũng không có từ trong tình ngộ cái gì, giống như một cái người ngoài cuộc bình thường thanh tỉnh.

Đây là bất luận kẻ nào tại ảo trận bên trong đều chưa từng gặp phải.

Không cách nào Vấn Tâm, ảo trận sẽ thấy không bất cứ tác dụng gì, thời gian dần trôi qua, Giản Nhược Trần chung quanh một lần nữa trở thành đen nhánh tối tăm mờ mịt đấy, nàng liền ngồi ngay ngắn trong bóng đêm, mà hắc ám, đang có thể cho nàng trầm tư.

Đi tới vĩnh viễn đều đi qua, vô luận như thế nào làm, đều không thể đền bù, cho nên quan trọng nhất là làm tốt lập tức, không tái phạm giống nhau sai lầm.

Mười hai năm Tổng giám đốc kiếp sống, đã đem Giản Nhược Trần tâm trí đoán luyện tới vô cùng cứng cõi, đây cũng là Vấn Tâm huyền trận vì sao chỉ tiếp thụ Luyện Khí Kỳ cùng Trúc Cơ kỳ tu sĩ đạo lý, đơn giản là tiến vào đến Kết Đan Kỳ về sau tu sĩ nhất định lịch duyệt rất sâu rồi, tâm trí

cũng rèn luyện cứng cõi rồi, Vấn Tâm huyền trận liền khó có thể tra hỏi trong đó tâm.

Ảo trận đối với Giản Nhược Trần đã mất đi công hiệu, nàng ngồi trong bóng đêm, như là người ngoài cuộc bình thường, nàng có thể chứng kiến quá khứ của mình, có thể đi tới đang tại một chút đi xa, nàng cũng không hối hận đi tới ly khai, cũng không đúng không có khả năng xuất hiện sự tình trong lòng còn có may mắn.

Dần dần trước mắt một lần nữa hắc ám, bất luận cái gì ảo giác cũng không tái xuất hiện, nội tâm liền một mảnh an bình, an bình hầu như muốn Nhập Định giống như.

Không có việc gì phía dưới, linh lực rục rịch, tu luyện đã trở thành nàng mặc càng về sau thái độ bình thường, ước chừng, nàng là người đầu tiên cũng là một người duy nhất tại Vấn Tâm huyền trận bên trong tu luyện tu sĩ, không phải tại ảo trận ảo giác trong tu luyện, mà là chân chân chính chính mà tu luyện.

Linh lực lưu chuyển lúc giữa, chung quanh hắc ám bỗng nhiên biến mất, lộ ra Thạch Lâm, Giản Nhược Trần kinh ngạc đình chỉ tu luyện, quan sát Thạch Lâm bên trong hết thấy, ngồi ngay ngắn nàng bị Thạch Lâm chặn ánh mắt, không cách nào chứng kiến trong huyền trận hết thấy, nàng dứt khoát liền đứng lên, bước đi thông thả rồi đi ra.

Trên sườn núi người vây xem sợ ngây người, chưa từng có có thể tại ảo trận bên trong tự hành di động đấy, bọn họ trợ mắt nhìn Giản Nhược Trần tại ảo trận bên trong rồi đi một vòng, con mắt cùng đầu theo Giản Nhược Trần thân thể di động mà di động.

Tất cả mọi người xem trọng đều là rõ ràng đấy, Giản Nhược Trần không phải mất phương hướng tại trong huyền trận, nàng là thanh tỉnh đấy, thanh tỉnh tại Vấn Tâm huyền trận bên trong di động.

Sau đó, ngay tại yên tĩnh cùng trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, Giản Nhược Trần ngẩng đầu nhìn chung quanh sườn núi, mặt nàng sắc mặt bình thản, ánh mắt gọn sóng không sợ hãi, giống như làm một chuyện cực kỳ đơn giản, bình thường, sau đó, nàng dường như thấy được sườn núi nhìn chung quanh tất cả mọi người, tiếp theo đem ánh mắt chuyển qua trận pháp bên ngoài ngòi xuống mấy trên thân người.

Nàng giống như có chút ngoài ý muốn, lại có chút ít nhưng, sau đó từng bước một về phía bên ngoài đi tới, mỗi một bước đều là nhẹ nhàng đấy, nhưng mỗi một bước rơi xuống, trận pháp bên ngoài tu sĩ đều cảm giác được cặp chân kia bước rơi xuống, thật giống như giẫm đạp tại trong lòng của mình.

Giản Nhược Trần ngay tại yên tĩnh cùng trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, không coi ai ra gì mà đi ra Vãn Tâm huyện trận, tại nàng ly khai Vãn Tâm huyện trận một khắc, ảo trận vòng bảo hộ bỗng dưng biến mất, Vãn Tâm huyện trận chính thức đóng cửa.

Chung quanh yên tĩnh cực kỳ, tất cả ánh mắt đều rơi vào Giản Nhược Trần trên người, giống như đang nhìn một cái quái dị thai, Giản Nhược Trần ánh mắt lại nhìn về phía ván bài.

Chấm dứt việc này yên tĩnh đúng rồi Diệp Thủy Tuyền, hân đại biểu ván bài, cao giọng tuyên bố ván bài kết quả, Giản Nhược Trần cùng Từ Lâm ván bài, Giản Nhược Trần thắng được, đồng thời, Giản Nhược Trần trở thành người cuối cùng ly khai ảo trận tu sĩ.

Ngoại trừ đặt ở Giản Nhược Trần trên người tiền đặt cược, lại không có bất kỳ người nào thắng được tiền đặt cược, lúc này đây, lớn nhất người thắng chính là Chu Tước đường cùng Giản Nhược Trần, mà trên thực tế, cuối cùng ai tại Vãn Tâm huyện trận trong đặt được rất đại thu hoạch, tương lai mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm mới có thể có cuối cùng kết luận.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Thu Hoạch

Người cuối cùng ly khai Vãn Tâm huyền trận tu sĩ, vốn phải lấy được Trịnh Hoàng ban thưởng đấy, có thể Giản Nhược Trần ly khai quá mức quý dị, làm cho người ta nhất thời không cách nào thừa nhận như vậy kết quả, mà lại hiện trường còn có hơn mười vị tu sĩ còn đang ngồi, Trịnh Hoàng lưu lại lời nói, đợi cho tất cả cảm ngộ chi nhân tất cả đều chấm dứt tu luyện về sau, lại cùng nhau đến trong hoàng cung lĩnh thưởng, liền vội vàng ly khai.

Ván bài trước thoáng xuất hiện náo nhiệt, nhưng là yên tĩnh náo nhiệt, mọi người gom góp thú đặt ở Giản Nhược Trần trên người tiền đặt cược vậy mà buôn bán lời, tuy rằng, càng là sau này áp kiếm được càng ít, nhưng tiền đặt cược cũng là muốn đổi đấy.

Tất cả mọi người giữ vững yên tĩnh, từng cái tông môn Kết Đan tu sĩ cũng cho nhà mình cảm ngộ đệ tử trên vải cấm chế, tự mình chờ đợi, chỉ có Liễu Tùy Thanh canh giữ ở Lạc Phàm bên người, nhưng vẫn thần thái quý dị mà nhìn Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần cuối cùng nhận lấy chính mình thắng được tiền đặt cược, cũng đã nhận lấy tất cả mọi người khó hiểu ánh mắt, có thể nàng cũng xác thực không hối hận —— nàng áp được từ mình thắng tiền đặt cược, cũng nên xác định thắng định rồi mới ly khai không phải.

Người thắng vốn nên có chúc mừng bị quên mất rồi, Giản Nhược Trần cũng không ngại, trải qua huy hoàng không sẽ để ý hình thức, hơn nữa, rõ

ràng mà nhớ kỹ Vấn Tâm huyền trận bên trong hết thấy nàng, sẽ không hy vọng đạt được người khác chúc mừng đấy.

Vấn Tâm huyền trận bên cạnh dần dần đều đã đi ra, ngoại trừ ngòi xuống đấy, chính là chờ đợi một bên Kết Đan tu sĩ, sau đó chính là trong mọi người một người duy nhất dị loại Giản Nhược Trần, nàng đứng ở Lạc Phàm bên cạnh, đang tại nghe Liễu Tùy Thanh thấp giọng giảng thuật ảo trận bên trong phát sinh hết thấy, nàng đấy, còn có điều có đấy.

Liễu Tùy Thanh cũng không có hỏi nàng tại ảo trận bên trong xảy ra chuyện gì, đây là bất thành văn cũng là ngầm hiểu lẫn nhau đấy, không người nào nguyện ý đem nội tâm rất chua xót một màn chia sẻ đi ra, chịu được phân tích, thực tế tại vừa mới đã trải qua đối nội tâm tra hỏi.

Giản Nhược Trần hay vẫn là không rõ ràng cho lắm, nàng không có có cảm giác ra nàng cùng lúc trước có gì khác nhau, nhưng đây là một cái cơ hội, đang dễ dàng cùng Kết Đan Kỳ tu sĩ thỉnh giáo thần thức tu luyện.

"Mỗi người sanh ra đã có thần thức, chỉ có điều tu sĩ có thể đem thần thức một mình phân biệt ra được tu luyện, kỳ thật, tại Luyện Khí Kỳ giai đoạn, tu sĩ đã tại vô ý thức tu luyện thần thức rồi, nói thí dụ như rất linh lực khống chế, còn có điều khiển vật, những thứ này đều là muốn tâm niệm khống chế đấy, mà lòng này niệm khống chế, chính là thần thức hình thức ban đầu.

Trúc Cơ về sau, thần thức cũng đi theo tăng lên, thần thức tu luyện bắt đầu dễ dàng, thần thức cũng như chúng ta khác một đôi mắt cùng lỗ tai, có thể ly khai thân thể đến chỗ xa hơn, chứng kiến cùng nghe được xa hơn chỗ chuyện đã xảy ra, đây chính là phóng ra ngoài thần thức.

Nhưng thần thức không phải không gì làm không được đấy, nó không cách nào xuyên thấu chương ngại, không cách nào xuyên thấu cấm chế,

nghe nói cũng có đại năng có thể đem thần thức tu luyện được xuyên qua phòng ốc, trận pháp."

Liễu Tùy Thanh giảng thuật, tại Giản Nhược Trần trước mắt nhắc lên tu luyện kiếp sống mới văn chương, thần thức như thế kỳ diệu, làm cho nàng tràn đầy ước mơ, mà liên lạc với tiến vào ảo trận chi nhân biểu hiện, Giản Nhược Trần trong nội tâm cũng dần dần thanh minh, nàng cảm thấy nàng chính thức đã hiểu Vấn Tâm huyền trận tác dụng.

Đây là một cái thủ vững đạo tâm quá trình, đạo tâm thủ vững rồi, con đường tu luyện mới không sẽ phải chịu ngoại giới làm cho mệt mỏi, mới có thể chính thức mà làm được tâm vô tạp niệm.

Vấn Tâm huyền trận là cho tiến vào ảo trận tu sĩ cung cấp một cái nhìn thẳng vào nội tâm cơ hội, cũng là sớm biết trước rồi bọn họ tu luyện kiếp sống thành tựu, lại để cho mỗi người hoặc là đứng ngoài quan sát nhìn rõ ràng điểm này.

Nhưng nàng không cách nào lập tức chứng minh là đúng, cũng không cần phải chứng minh là đúng, cùng tất cả tu sĩ giống nhau, nàng nếu như sẽ không thích người khác chà đạp nội tâm của nàng, cũng sẽ không hỏi thăm bất luận kẻ nào trong huyền trận trải qua, hết thảy tất cả đều muốn bị lần nữa chôn dấu, thẳng đến có một ngày, có khả năng bị lại một lần nữa đào móc đi ra, cũng có khả năng bị vĩnh viễn mà vùi ẩn núp đi.

Cái gọi là cảm ngộ, chính là đem lúc trước tại Vấn Tâm huyền trận trải qua một lần nữa trong đầu lại nhớ lại một lần, cũng theo nhớ lại, buông tha cho trong nội tâm lo lắng. Đi tới vĩnh viễn là không thể bị thay đổi, lưng đeo đi tới bao phục, liền vĩnh viễn không cách nào rất nhanh tiến lên.

Chỉ có Giản Nhược Trần, cuối cùng ly khai ảo trận, không có bất kỳ cảm ngộ, nàng tuy rằng cũng ngồi dưới đất, nhưng chỉ là trầm tư, sau đó mà bắt đầu Nhập Định tu luyện.

Kinh hỉ luôn tại trong lúc lơ đãng tiến đến, Giản Nhược Trần đây một tu luyện, ngoài ý muốn phát hiện, nàng đối với linh khí cảm giác tăng cường, cũng bởi vì đơn giản liền phân biệt ra được năm hệ linh khí, càng có thể trôi chảy mà dẫn dắt năm hệ linh khí tiến vào đến trong kinh mạch, cùng bản thân năm hệ linh lực dung hợp.

Tu luyện của nàng, một mực chính là tại tìm tòi trong tiến hành đấy, bởi vì năm hệ Linh căn cân đối, mà lại năm hệ toàn bộ tu, hấp thu đến trong thân thể linh khí tự nhiên mà vậy đã bị trong kinh mạch năm hệ linh lực phân biệt hấp thu, đến trước hơn nửa tháng, nàng đã học xong khống chế tiến vào đến trong cơ thể linh khí, nhưng cũng là có thể khống chế một bộ phận, còn là thông qua Linh dược Linh quả ăn vào linh khí.

Nhưng hiện tại, nàng lại có thể cảm giác đến trong không khí lổm đổm đa lổm đổm tiến vào đến trong cơ thể khác nhau linh khí, mỗi một hệ linh khí tại cảm giác của nàng trong đều mang không có giống nhau màu sắc, cùng kinh mạch linh lực đối ứng bên trên.

Như thế, nàng chỉ cần tâm niệm vừa động, thật giống như trực tiếp bắt được màu sắc bất đồng linh khí đưa vào đến trong kinh mạch giống nhau.

Trên thực tế, nàng chính là cái gì cũng không làm, những thứ này linh khí cũng sẽ cảm giác được kinh mạch linh lực dẫn dắt, tự động bơi đi tới, nhưng cái gì cũng không làm hậu quả chính là, đại bộ phận linh khí sẽ cùng kinh mạch dẫn dắt lỡ mất dịp tốt, xuyên qua thân thể sau sẽ rời đi.

Nói cách khác, chỉ có đến khoảng cách nhất định, kinh mạch mới có thể hấp thu tiến vào đến trong thân thể linh khí.

Nhiều lần nếm thử về sau, Giản Nhược Trần thích việc này trao lấy Linh khí quá trình, linh khí phải lổm đổm đa lổm đổm đấy, thần niệm cũng muốn phân tán rất mở, tận khả năng mà bận tâm đến nhiều linh khí hơn, mà

thần niệm mỗi bám vào tại một điểm linh khí lên, liền chỉ có thể là nhanh mà đem nó đưa vào đến kinh mạch lực kéo phụ cận.

Vì vậy, chuyện kỳ quái lại một lần nữa đã xảy ra, tất cả hộ vệ lấy nhà mình đệ tử Kết Đan tu sĩ, đều trơ mắt nhìn Giản Nhược Trần không coi ai ra gì mà tu luyện, nếu như không phải bên người nàng còn có Liễu Tùy Thanh hộ vệ —— tuy rằng Liễu Tùy Thanh hộ vệ đúng rồi Lạc Phàm —— bọn họ thật muốn muốn dùng thần thức xem xét Giản Nhược Trần là thể nào tu luyện.

Theo thời gian trôi qua, tĩnh tọa tu sĩ bắt đầu thoát ly cảm ngộ hoàn cảnh, từng cái mở to mắt tu sĩ đáy mắt đều lộ ra vui sướng cùng trầm tĩnh, dường như thoát thai hoán cốt giống như, cũng có số ít tu sĩ tựa hồ từ cảm ngộ trong bị bừng tỉnh đấy, lại kỹ càng suy tư, nhưng lại khó hơn nữa tiến vào đến cảm ngộ cảnh giới bên trong.

Lạc Phàm cũng rất nhanh thoát ly cảm ngộ, Giản Nhược Trần vì vậy cũng đã xong tu luyện, Chu Tước đường Diệp quản gia một mực không có ly khai, tuân theo lấy tiền đặt cược phải do ta chính là tự mình nhận lấy nguyên tắc, đem Lạc Phàm thắng được tiền đánh bạc tự mình giao cho hắn làm đến trên tay của hắn.

Thiên Đạo Tông đến tận đây Vấn Tâm huyền trận hành trình đã cơ bản chấm dứt, còn dư lại chính là chờ đợi Trịnh Hoàng triệu hoán đã tiếp kiến.

Mà Liễu Tùy Thanh, Lạc Phàm lần này Vấn Tâm huyền trận hành trình trong cũng thu hoạch tương đối khá, từ Lạc Phàm nhẹ nhõm thần thái trong đó có thể thấy được, hắn hiển nhiên là tại trong huyền trận đạt đến mục đích, mà Liễu Tùy Thanh thu hoạch được đấy, chính là hai bút năm nghìn Linh Thạch đạt được tỉ lệ đặt cược.

Đương nhiên, đặt ở Lạc Phàm thắng được Linh Thạch thu không trở lại đây, nhưng so với thu hoạch, thật sự là không có ý nghĩa.

Ngược lại là Giản Nhược Trần thu hoạch không...nhất phỏng theo dự đoán, Linh Thạch, nàng là không để vào mắt đây, mà ảo trận cuối cùng mang cho nàng cái gì, dù ai cũng không cách nào cũng biết.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Trịnh Hoàng Diệp Hạo Nhiên

Trịnh quốc hiện nay Trịnh Hoàng, tục danh Diệp Hạo Nhiên, mà lại người cũng như tên, đầu phải là một thân hạo nhiên chính khí.

Hắn kế thừa ngôi vị hoàng đế nhiều năm, một mực lo lắng hết lòng, đều muốn lại để cho Trịnh quốc một lần nữa trở lại cấp hai văn minh ôm ấp hoài bão. Cũng không là chuyện gì cũng có thể làm đến sự do người làm, trở lại cấp hai văn minh quốc gia, không đơn thuần là ra một hai cái Nguyên Anh tu sĩ có thể đấy.

Nguyên Anh tu sĩ tại tam cấp văn minh quốc gia xuất hiện, cực kỳ khó được, ngoại trừ Linh căn hạn chế bên ngoài, chủ yếu là tu luyện tài nguyên thiếu thốn.

Tam cấp văn minh đối chiếu cấp hai văn minh, bất luận là tại Linh khí nồng đậm trình độ lên, hay vẫn là tu luyện tài nguyên hơn ít lên, đều muốn ở lần vị, như vậy, đều muốn cung cấp nuôi dưỡng ra một đám Nguyên Anh tu sĩ, mà lại còn muốn cho những thứ này Nguyên Anh tu sĩ cam tâm tình nguyện mà ở lại Trịnh quốc, hầu như là không thể nào đấy.

Từ trước đến nay thường đi chỗ cao, vị nào tu sĩ tiến giai đến đẳng cấp cao tu sĩ về sau, đều muốn đến càng rộng rãi thế giới đi tới lưu lạc một phen, ngoại trừ đối với ngoại giới hướng tới, đối với cao cấp văn minh rất hiếu kỳ, là quan trọng nhất chính là đối với tu vi cao hơn một tầng khát vọng.

Mà một khi những thứ này Nguyên Anh tu sĩ tiến vào đến cấp hai văn minh quốc gia về sau, thấy được càng bao la thế giới, tầm mắt càng thêm rộng rãi, phát hiện có thể đơn giản đạt được tại tam cấp văn minh thế giới không thể được đến tu luyện tài nguyên về sau, bọn họ tất cả cố gắng sẽ phó mặc.

Những thứ này tiến vào đến cấp hai văn minh quốc gia Nguyên Anh tu sĩ tình nguyện đem tính mạng ở lại nơi đó, cũng không muốn trở về tới Trịnh quốc an hưởng phú quý vượt qua quãng đời còn lại.

Trừ phi, Trịnh quốc trước lưu lại mấy tên Nguyên Anh tu sĩ, sau đó một lần hành động tấn cấp, nhưng đây cơ hồ là không thể nào.

Ngoại trừ việc này không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn thành mục tiêu, Diệp Hạo Nhiên còn có một kiện sâu lo sự tình, chính là ngôi vị hoàng đế kế thừa.

Hắn tổng cộng có tám vị hoàng tử, Đại hoàng tử sớm năm đứng là Thái Tử, cũng từ còn nhỏ cứ dựa theo tương lai Hoàng phương hướng giáo dục đấy, Nhị hoàng tử cùng Ngũ hoàng tử một lòng tu tiên, khát vọng trở thành Nguyên Anh tu sĩ, một năm phần lớn thời gian đều đang bế quan, có đôi khi mấy năm liên tục đoạn đều không thấy được bóng người.

Tam hoàng tử cùng Thái Tử ruột thịt cùng mẹ sinh ra, tận tâm tận lực mà phụ tá Đại hoàng tử, củng cố Đại hoàng tử Thái Tử vị, Tứ Hoàng Tử lại là không có Linh căn chi nhân, một mực liền làm cái thái bình phú quý người rảnh rỗi, cũng sớm thọ nguyên hao hết, hắn đây nhất mạch cũng không có để lại có Linh căn con nối dõi, đại khái tiếp qua rồi mấy đời, cũng liền lặng yên không phát ra hơi thở rồi.

Lục hoàng tử Diệp Phi sinh ra, lại để cho Diệp Hạo Nhiên cho rằng sẽ là hắn người cuối cùng nhi tử, từ sinh ra về sau liền sủng ái có tốt, Diệp Phi phải tam linh căn tư chất, việc này tư chất chưa nói tới thượng giai, thực sự

thích hợp tu luyện, mà lại Diệp Phi từ nhỏ thông minh, suy một ra ba, rất được tất cả mọi người yêu thích, hẳn thậm chí một lần sinh ra lại để cho hẳn kế thừa vương vị ý tưởng.

Nhưng cũng chỉ là muốn như vậy tưởng tượng, tại hẳn xem ra, làm Trịnh Hoàng, quá mức mệt nhọc vất vả, hẳn không chỉ một lần nghĩ tới, nếu như hẳn không phải Hoàng, có phải hay không liền có cơ hội tu luyện thành Nguyên Anh tu sĩ?

Có thể thế gian các loại Linh dược đều có thể tìm ra, chỉ có đây đã hối hận là không có đấy, hơn nữa hẳn cũng hiểu rõ, nếu như hẳn không phải đã từng Thái Tử, không phải bây giờ Hoàng, có chút Linh dược Linh Đan, hẳn cũng không chiếm được đấy.

Cho nên nói thế sự khó có thể song toàn.

Hẳn cho là hẳn một lần sinh ra lại để cho Lục hoàng tử Diệp Phi kế thừa ngôi vị hoàng đế ý tưởng không người biết được, lại chưa từng nghĩ đến, hẳn đối với Diệp Phi sủng ái tán dương, trong lúc vô tình liền uy hiếp được rồi Đại hoàng tử địa vị —— có một cái lúc nào cũng bị phụ hoàng động ở bên miệng tán dương đệ đệ, mà lại việc này đệ đệ xác thực thông minh rất cao minh, uy hiếp liền thời khắc tồn tại.

Đợi cho Diệp Hạo Nhiên phát hiện thời điểm, đã có chút ít đã chậm, Diệp Phi năm tuổi phát hiện Linh căn bắt đầu tu luyện, đến mười hai tuổi liền tiến giai đến Luyện Khí hậu kỳ, mà lại tu luyện cũng không chậm trễ hẳn đối với mặt khác việc học học tập, hay bởi vì quanh năm mang theo trên người tự mình dạy bảo nguyên nhân, không chỉ một người công khai đã từng nói qua, Diệp Phi cử chỉ càng phát ra trầm ổn giống như hẳn việc này phụ hoàng.

Diệp Hạo Nhiên chỉ tốn ba ngày thời gian liền hạ quyết tâm, quyết không thể xuất hiện ngôi vị hoàng đế tranh đấu, bất luận là với tư cách tu sĩ

hay vẫn là với tư cách hoàng tử, đều có riêng phần mình tiền đồ, đương nhiên, tư tâm trong hắc cũng hiểu rõ, đã làm Hoàng lại trở thành một phương hướng đại năng, mới phải tốt nhất phối hợp.

Mà Đại hoàng tử Diệp Chân, đã sơ bộ có đủ rồi.

Diệp Phi lúc mười hai tuổi, Đại hoàng tử Diệp Chân một trăm lẻ hai tuổi, Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, đều muốn bóp chết Diệp Phi liền như ngắt chết một cái con sâu cái kiến giống như dễ dàng, mà lại thân là Thái Tử mấy chục năm, sớm đã có chính mình cánh chim, mà mười hai tuổi Diệp Phi, ngoại trừ có thể mang đến tai hoạ thông minh cùng hắc sủng ái, cái gì cũng không có.

Vì vậy, hắc quyết đoán mà đem Diệp Phi đưa đến Thiên Đạo Tông, mọi người đều biết, Thiên Đạo Tông như muốn cố gắng hết sức toàn bộ tông chi lực bồi dưỡng Nguyên Anh tu sĩ vẫn lạc tại cấp hai văn minh thế giới về sau, nguyên khí đại thương, hành động này, cũng là tại hướng Đại hoàng tử Diệp Chân cho thấy, hắc Thái Tử vị phải kiên cố đấy.

Mà Diệp Phi tại thoát ly hắc dạy bảo về sau, quả nhiên sẽ không lại trở thành Thái Tử uy hiếp, ước chừng là năm tuổi nhỏ bên người vừa không có dẫn dắt chi nhân, mà lại Thiên Đạo Tông ốc còn không mang nổi mình ốc, không có vài năm, Diệp Phi tu vi phải tăng lên tới Luyện Khí hậu kỳ, nhưng cũng càng phát ra hồ đồ đứng lên, tại Thiên Đạo Tông mở ván bài, không làm việc đàng hoàng, mà ba năm thời gian, vậy mà cũng không có tiến giai đến Trúc Cơ kỳ.

Lần này gặp nhau, phải Diệp Phi ly khai Hoàng Thành sau lần thứ nhất gặp nhau, quả nhiên đã không có lúc trước trầm ổn bộ dạng, mặt mày trở mã tuy rằng càng phát ra như chính mình, nhưng hành vi cử chỉ hoàn toàn là ăn chơi thiếu gia bộ dạng, hơn nữa vậy mà đem ván bài mở đã đến Văn Tâm huyền trận bên ngoài.

Nhớ lại năm nào ấu rời nhà, không người dạy bảo phân thượng, Diệp Hạo Nhiên không đành lòng trách cứ, thậm chí còn cố động mà mua tiền đặt cược, hẳn cũng biết, Diệp Phi hôm nay là chính thức an toàn —— không người ủng hộ, vừa không có tu vi, Diệp Chân tự nhiên an tâm.

Có thể lòng của hắn cuối cùng bất an, hắn biết rõ hắn đạo tâm bất ổn.

Thở dài một tiếng, Diệp Hạo Nhiên xoa xoa lông mày, từ ngời tại vị trí này về sau, hắn đạo tâm cũng đã bất ổn rồi.

Suy nghĩ sẽ theo lấy Diệp Phi chuyển dời đến Thiên Đạo Tông lên, Thiên Đạo Tông có khả năng tái hiện ngày xưa huy hoàng chứ Lạc Phàm việc này Thiên Linh Căn tu sĩ, tại tiến giai Nguyên Anh về sau, còn đuổi theo ở lại Thiên Đạo Tông bên trong chứ

Hết thầy đều là không biết, mà hắn đã không có rất nhiều thời giờ đã chờ đợi.

Hắn thọ nguyên đã qua rồi bốn trăm, trừ phi tiến giai Nguyên Anh, lần nữa đến năm trăm năm thọ nguyên, bằng không thì trăm năm ở trong, hắn tất nhiên vẫn lạc.

Mà hắn nếu là cưỡng ép Ngưng Anh, tám chín phần mười phải sẽ thất bại, đây trăm năm thọ nguyên liền cũng không có, hơn nữa, Ngưng Anh chuẩn bị thời gian, cũng muốn hai ba mươi năm, đây hai ba mươi năm bên trong, hắn chỉ có thể đem chính vụ giao cho Thái Tử, tự hành bế quan.

Cho nên, hắn ở đây trăm năm thọ nguyên cùng đập nổi chìm thuyền giữa do dự mà, có lẽ tiếp qua năm mươi năm hắn sẽ hạ quyết tâm, nhưng hiện tại, hắn thiệt tình không nỡ bỏ trăm năm thọ nguyên.

Yến hội đã sắp xếp xong xuôi, hắn muốn tiếp kiến tất cả tông môn tại Vãn Tâm huyền trận trong có cảm ngộ đệ tử, những người khác ban thưởng

đều quyết định, chỉ có Thiên Đạo Tông Giản Nhược Trần —— lại là Thiên Đạo Tông.

Diệp Hạo Nhiên lại nhăn cau mày, Thiên Đạo Tông, Lạc Phàm, Giản Nhược Trần. . . Hắc Lục hoàng tử, mảnh nhớ tới, đầu Vấn Tâm huyền trận phát sinh một màn, liền lộ ra rất nhiều nghi hoặc.

Diệp Phi tại sao đối với Giản Nhược Trần thẳng được nhất định phải có? Hắc nếu là nhìn không ra đây ván bài thiết lập tâm tư, thật sự là làm không công Trịnh quốc Hoàng rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Phụ Tử Tử Hiếu

"Phụ hoàng." Thái Tử Diệp Chân im ắng mà đi đến.

Năm gần đây, hắn càng ngày càng tham dự đối với Trịnh quốc quản lý, quyền lực gia tăng, lại để cho hắn muốn | nhìn qua không hoàn toàn bành trướng, hắn so với Diệp Hạo Nhiên càng thêm kỳ vọng Trịnh quốc có thể đi vào giai đến cấp hai văn minh quốc gia, càng hy vọng đây Ikki hoàng thời khắc phải trên tay hắn thực hiện đấy.

Cái này cần đại lượng tu luyện tài nguyên, mà đạt được tu luyện tài nguyên, cũng cần đại lượng Linh Thạch. Muốn phải lấy được đại lượng Linh Thạch, muốn khống chế càng nhiều nữa tu sĩ.

Hoàng Thành nằm trong tay Trịnh quốc cảnh nội chính trị, kinh tế, tất cả phạm nhân, tu luyện thể gia, tán tu đều trực tiếp hoặc là lúc giữa tiếp thụ lấy Hoàng Thành khống chế, chỉ có tông môn, trên danh nghĩa là Hoàng Thành tất cả, nhưng kinh tế cùng đối với môn hạ đệ tử quản lý tất cả đều là độc lập.

Mà Trịnh quốc cảnh nội tất cả lớn nhỏ tông môn ở bên trong, môn hạ tu tiên đệ tử số lượng chiếm toàn bộ Trịnh quốc bảy thành, mà từng tông môn tông chủ, đồng thời cũng kiêm nhiệm lấy một phương thổ địa quản lý, cũng tạo thành rồi quốc gia quản lý bên trên hỗn loạn.

Rất nhiều nên nộp lên cho Hoàng Thành tu luyện tài nguyên sẽ bị tất cả tông môn lấy ra, trung gian kiếm lời túi tiền riêng.

Hắn không chỉ một lần cùng Trịnh Hoàng thương nghị, muốn thu hồi tông môn quyền lực, lại để cho tông môn triệt để trở thành thay Hoàng Thành bồi dưỡng tu sĩ, hướng Hoàng Thành chuyển vận tu sĩ nơi, nhưng mỗi một lần, Trịnh Hoàng đều trầm mặc mà lắc đầu.

Hắn biết rõ, không có tông môn chịu buông tha cho môn hạ đệ tử đấy, nhưng hắn cũng sẽ không buông tha cho ý nghĩ này, thu hồi tông môn quyền lực phải một cái trường kỳ quá trình, hắn đã làm tốt rồi trường kỳ chiến đấu hăng hái chuẩn bị.

Lúc này đây Văn Tâm huyến trận, hắn liền định từ tất cả tông môn chọn lựa ra đáng giá bồi dưỡng tu sĩ, trước hết nhất muốn hạ thủ phải Thủy Vân tông cùng Thiên Đạo Tông.

Thủy Vân tông nhiều nữ tu, mà lại Thủy Vân tông nữ đệ tử phải không bên ngoài gả đấy, nhưng không ngoài gả, nhưng có thể đưa tới ở rể tu sĩ, cũng có thể nói, chỉ cần nắm trong tay Thủy Vân tông, có thể khống chế nhiều gấp đôi tu sĩ, còn không kể cả những cái kia cầu mà không được tu sĩ.

Mà Thiên Đạo Tông đang tại con đường cuối cùng, lại ra một cái Thiên Linh Căn Lạc Phàm, tương lai, Lạc Phàm nhất định sẽ tiến giai đến Nguyên Anh kỳ đấy, thậm chí còn sẽ có cao hơn thành tựu, hắn tin tưởng Thiên Đạo Tông cũng không nỡ bỏ Lạc Phàm ly khai đấy, mặc dù sẽ không cho phép với hắn tông chủ, cũng là Trưởng lão.

Cho nên, hắn muốn cướp trước bắt lấy Lạc Phàm, đem Lạc Phàm ở lại Trịnh quốc, ở lại Hoàng Thành, như vậy, nắm trong tay Lạc Phàm, chẳng khác nào nắm trong tay Thiên Đạo Tông.

Chỉ cần hoàn thành hai cái này mục tiêu, có thể đối với khác tông môn từ từ mưu toan chi rồi.

Cái tâm tư này hẳn cũng không có biểu hiện ở Trịnh Hoàng trước mặt, đối mặt phụ hoàng, hẳn như cũ kính cẩn.

"Phụ hoàng, yến hội liên sắp bắt đầu rồi, tất cả mọi người đã đến." Diệp Chân mỉm cười đứng ở Trịnh Hoàng ra tay.

"Không vội." Diệp Hạo Nhiên nhìn mình Đại hoàng tử, vẫy vẫy tay, chỉ vào một bên cái ghế nói: "Người đối thiên đạo tông Giản Nhược Trần, có ý kiến gì không."

Diệp Chân có chút ngoài ý muốn, sau khi ngồi xuống nói: "Ngũ linh căn, từ dẫn khí nhập vào cơ thể đến Luyện Khí một tầng sẽ dùng sắp hết ba năm, phía sau tăng lên tu vi tốc độ đột nhiên tăng mạnh, mỗi tiến giai một tầng đều chỉ có một tháng, nhưng theo ta sẽ giải thích, năng tất cả tiến giai đều dựa vào là Linh Đan."

Những thứ này Trịnh Hoàng tự nhiên cũng hiểu rõ những thứ này, gật gật đầu.

Diệp Chân liền nói tiếp: "Bất quá vị này Giản tiểu thư đã có tốt ý nghĩ, tại Thiên Đạo Tông cùng Lục hoàng đệ đi được cũng rất gần, hẳn là cùng Lục hoàng đệ hợp tác, từ tông môn buôn bán lời tuyệt bút Linh Thạch, bằng không thì, cũng chống đỡ giỏi như vậy ăn Linh Đan tăng lên tu vi."

Trịnh Hoàng lại gật gật đầu, Hoàng Thành tại từng cái tông môn đều có người của mình, trong tông môn bộ phận cơ mật đánh nghe không được, nhưng phát sinh tất cả mọi chuyện lớn nhỏ hay vẫn là sẽ rơi vào tay Hoàng Thành, hẳn cũng tin tưởng Giản Nhược Trần không có bốn sự kia, độc lập liền làm đã thành lớn như vậy bút sinh ý, nếu là cùng Diệp Phi hợp tác, thì có thể rồi.

Mà truyền về trong tin tức, Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi phải đi được rất mật thiết, nhất là tiến giai Luyện Khí trung kỳ, vẫn còn là Diệp Phi

Chu Tước đường hoàn thành, hẳn càng có lý do tin tưởng Giản Nhược Trần làm hết thảy đều là Diệp Phi bày mưu đặt kế.

"Người đối với Giản Nhược Trần tại Vấn Tâm huyện trận biểu hiện như thế nào đối đãi?" Trịnh Hoàng tiếp tục hỏi.

Diệp Chân suy nghĩ một chút, mới thực sự cầu thị mà nói: "Mấy ngày nay ta đọc qua rồi làm cho có quan hệ với Vấn Tâm huyện trận diễn tịch, còn có đã trải qua Vấn Tâm huyện trận tu sĩ một ít cảm ngộ, ta đã từng tại ảo trận bên trong có cảm ngộ đấy, nhưng, Giản Nhược Trần cử động, thật sự là nhìn không ra.

Nàng lúc ban đầu hiển nhiên là đã bị ảo trận ảnh hưởng tới, đứng lên thổ một bùm máu, càng là nói rõ nàng ở sâu trong nội tâm có không bỏ xuống được, không thể tiêu tan sự tình, Vấn Tâm huyện trận đã thành công tra hỏi rồi nội tâm của nàng, có thể phía sau, ta hỏi qua rồi chuyên môn chịu trách nhiệm quan sát nàng nội thị."

Diệp Chân dừng lại, giống như cũng rất là khó hiểu, "Nội thị nói, nôn qua huyết chi về sau, nàng vẫn đạm mạc mà trợn tròn mắt, trơ mắt nhìn, có thể không phải là giải thoát, cũng không phải muốn cải biến, giống như nhìn xem không phải tại trải qua Tâm Ma cản trở, chính là nhìn xem ảo trận."

Diệp Chân không khỏi lắc đầu: "Nàng liền như vậy ngồi, việc không liên quan đến mình, nhưng cũng không phải hoàn toàn không liên quan đến mình, chính là ta đầu lù lù bất động, người có thể không biết làm sao ta vài phần bộ dạng. Về sau, chúng ta đều thấy được."

"Người cho rằng, nàng tại trong huyện trận đạt được cảm ngộ không có?" Trịnh Hoàng gật gật đầu lại nói.

"Ta cho rằng. . . Nàng kham phá rồi ảo trận." Diệp Chân thốt ra, lập tức cảm thấy khả năng không lớn, bổ sung: "Nhưng nàng chẳng qua là

Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, làm sao có thể? Trừ phi nàng ý chí cứng cỏi đến có thể không bị bất luận cái gì ngoại giới ảnh hưởng, tả hữu."

Diệp Chân không tin Giản Nhược Trần sẽ là loại này, hẳn kỹ càng hiểu rõ Giản Nhược Trần, ngoại trừ bởi vì nàng tại ảo trận biểu hiện, cũng là bởi vì Diệp Phi, trong tiềm thức, hẳn chưa từng có buông lỏng đối với Diệp Phi cảnh giác, có thể càng là hiểu rõ, đối với Giản Nhược Trần người này lại càng phải cảm thấy nhìn không thấu, không biết.

"Người này, cùng người Lục hoàng đệ đi được gần dễ đi chút ít, ta xem nàng đoan trang đại khí, cũng có chút ý nghĩ, khó được đúng rồi cũng không có bất kỳ bối cảnh, sẽ để lại cho người Lục hoàng đệ a." Trịnh Hoàng bỗng nhiên chậm rãi nói.

Diệp Chân trong nội tâm cả kinh, phụ hoàng đây là muốn cho Diệp Phi định ra rồi việc hôn nhân rồi hả? Xác định kế tiếp ngũ linh căn, không có bất kỳ ngoại gia bối cảnh tu sĩ?

Bình tĩnh mà xem xét, dù là Diệp Phi bị đuổi ra Hoàng Thành rồi, hay vẫn là Lục hoàng tử, với thân phận của hắn, không khó tìm được một cái có thể lực ngoại gia, phụ hoàng nói như thế, chính là đang cho hắn một viên thuốc an thần rồi, với cam đoan hắn Thái Tử vị, trở thành tương lai Trịnh Hoàng.

Phụ hoàng đối với Diệp Phi, thật đúng là là. . . Sủng ái, có thể Diệp Phi, sẽ tiếp nhận không hề bối cảnh, cũng không có thể dựa vào tông môn xu thế một cái ngũ linh căn nữ tu chứ

Hắn hay vẫn là khiêm cung mà nói: "Vâng." Có thể lại nói tiếp: "Nhưng như vậy, có phải hay không quá ủy khuất Hoàng đệ rồi."

Trịnh Hoàng cười cười, trong tươi cười có chút cô đơn: "Làm một người tu sĩ, không hỏi thế sự, một lòng tu đạo, lúc đó chẳng phải rất tốt sao, tựa như người Nhị hoàng đệ, Ngũ hoàng đệ như vậy."

Hắn trong lòng nói tiếp: Nếu thật tiến giai đến Nguyên Anh kỳ, chính là cho bọn hắn cái ngôi vị hoàng đế cũng sẽ không muốn.

Có thể đồng thời hắn cũng nghi hoặc lấy, hắn đây mấy con trai nếu thật là tiến giai đến Nguyên Anh kỳ, có thể hay không động thủ đem ngôi vị hoàng đế từ Diệp Chân trong tay đoạt tới đây chứ?

Nhưng rất nhanh liền bình thường trở lại, hắn vị này Đại hoàng tử, còn có vài năm sẽ Kết Đan rồi, nói không chừng tiên tiến nhất giai Nguyên Anh đấy, chính là hắn đây.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Chuyện Xưa Nhắc Lại

Tất cả tới tham gia Vấn Tâm huyền trận tu sĩ đều đã nhận được đến từ Hoàng Cung mời, Giản Nhược Trần theo Liễu Tuy Thanh đi vào Hoàng Cung thời điểm, cũng không khỏi bị Hoàng Cung kiến trúc huy hoàng đại khí hấp dẫn.

Bên trên cái thế giới, nàng bá kiến cổ cung bằng gỗ kiến trúc, chỉ bằng mượn mấy cái tráng kiện cây cột chống đỡ rồi toàn bộ mái vòm, cũng đã gặp Phương Tây đã trải qua mấy cái vương triều luân chuyển còn đang huy hoàng bằng đá kiến trúc, càng thấy qua hiện đại khoa học kỹ thuật lực lượng ở dưới kiến trúc, bất luận trên mặt đất hay vẫn là dưới mặt đất đấy, nhưng vô luận như thế nào, nàng nhìn thấy đấy, đều có được lịch sử cực hạn, mà những cái kia lưu truyền mấy cái thế kỷ đồ cổ, cũng là giấu ở chống đạn quây thủy tinh tử đằng sau.

Chỉ có nơi đây, nàng là với tư cách khách nhân, mà không phải cục ngoại người tiến vào đấy, phủ lên quý báu Yêu thú da lông chỗ ngồi chính là vật tầm thường, khám nạm lấy bảo thạch khắc hoa chén ngọc cũng tùy ý bày ở trên bàn trà, nô bộc khiêm cung mà không thiếu cao quý mà xuyên thẳng qua tại Tu Tiên giả giữa, mà những thứ này với tư cách bồi bàn nô bộc, cũng là Tu Tiên giả, có chút tu vi, vậy mà vượt qua nơi đây đại đa số làm khách tu sĩ.

Quý báu Yêu thú da lông, khám nạm lấy bảo thạch chén ngọc, đối với tu sĩ mà nói tất cả đều là vật ngoài thân, bất quá là lộ rõ phú quý, nhưng đem tu sĩ cho rằng bồi bàn, còn có vài vị là Trúc Cơ tu sĩ, chính là quyền lực cho phép rồi.

Chính sảnh phía trước nhất, trống không mấy cái chỗ ngồi, sau đó tất cả tông môn Kết Đan tu sĩ ngồi ở đại sảnh ra tay hai bên, còn có chút đang mặc các loại trang phục đẳng cấp cao tu sĩ, nghĩ đến chính là Hoàng Thành quan viên, sau đó là bọn họ những thứ này cuối cùng từ Vãn Tâm huyền trận ly khai tu sĩ, Giản Nhược Trần một cái Luyện Khí trung kỳ tu sĩ ngồi ở mấy vị Trúc Cơ tu sĩ ra tay, cũng không cảm thấy có gì không ổn.

Đại sảnh dưới cùng tay, chính là sớm đi ly khai ảo trận, có thể một mực ở ảo trận bên ngoài cảm ngộ mười mấy người, sau đó chính là chính sảnh bên ngoài lại một tòa đại sảnh, ngồi lẫn lộn lấy còn lại tu sĩ, còn có chút đồng dạng có chút thân phận tu sĩ.

Giản Nhược Trần bình yên mà ngồi, những người khác nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt sẽ không bình yên rồi, hầu như tất cả mọi người quang minh chính đại về phía nàng quét mắt liếc lại một mắt, mỗi liếc đều mang không có giống nhau tìm tòi nghiên cứu.

Giản Nhược Trần biết rõ, nàng tại Thiên Đạo Tông bên trong làm hết thấy đại khái đều bộc quang.

Vãn Tâm huyền trận đóng cửa đều ba ngày rồi, ba ngày thời gian, đầy đủ những thứ này năm giữ lấy Trịnh quốc mạch máu tu sĩ đám, hiểu rõ ở đây mỗi người, đương nhiên, nàng sẽ là bị hiểu rõ trọng yếu nhất.

Có thể vậy thì như thế nào đây, tại tất cả mọi người trong mắt, nàng đại khái đều là phải dựa lấy Diệp Phi, đùa bỡn điểm tiểu thông minh, buôn bán lời bút Linh Thạch, sau đó đổi được rồi Linh Đan, một lần hành động đem tu vi đẩy lên trở lại đấy, còn có chính là ảo trận bên trong nàng không tầm thường biểu hiện, đây cũng không có cái gì, một nghìn người tại Vãn Tâm huyền trận bên trong, thì có một nghìn cái khác nhau biểu hiện.

Nàng đầu tròn mắt bưng lấy linh trà, một hai cái lỗ tai lại dựng thẳng lên, nghe trong đại sảnh Kết Đan Kỳ tu sĩ ở giữa giúp nhau thổi phồng,

thăm dò.

"Liễu đạo hữu, các người Thiên Đạo Tông có thể phải nhân tài đông đúc, chẳng những ra vị Thiên Linh Căn Trúc Cơ tu sĩ, còn có một đánh vỡ Vấn Tâm huyền trận lệ cũ đây, không phải là bị Vấn Tâm huyền trận tổng xuất, mà là mình đi tới đệ tử, nếu không phải người đây vị đệ tử tất cả mọi người chứng kiến, thực tưởng rằng không có tu vi phạm nhân đây, hặc hặc, hặc hặc."

Người nói chuyện Giản Nhược Trần mơ hồ nghe nói qua, mặt khác người xưng hô hào hãn là Chu đạo hữu, cũng có xưng hô xung quanh thành chủ đây, ước chừng không phải Hoàng Thành thành chủ, cũng là một loại tòa Đại Thành thành chủ.

"Xung quanh thành chủ nói đùa a, Vấn Tâm huyền trận mở ra không dễ, nơi nào sẽ có phạm nhân có thể đi?" Liễu Tuy Thanh tránh nặng tìm nhẹ, căn bản không đề cập tới Giản Nhược Trần ba chữ.

Hắn không đề cập tới, không phải là người khác cũng không đề cập tới, một người khác xen vào nói: "Xung quanh thành chủ, người còn không biết Thiên Đạo Tông Giản tiểu tiên tử lợi hại không."

Vậy xung quanh thành chủ ngạc nhiên nói: "Lợi hại? Còn có cái gì lợi hại là ta không biết? Trần trưởng lão, nói nhanh lên."

Giản Nhược Trần cảm giác được lại có mấy đạo ánh mắt nhìn sang, nàng đầu cho rằng không biết, chờ đợi nhàm chán, liền vận dụng thần thức cảm giác lên Linh khí chung quanh, trải qua mấy ngày nữa luyện tập, nàng đã có thể khống chế tiến vào đến trong thân thể ba thành Linh khí đi về hướng, lúc này liền nhất tâm nhị dụng.

Người nói chuyện nhìn thấy Giản Nhược Trần một mực là một bộ thờ ơ bộ dáng, cũng là hiếu kỳ, thanh âm liền có chút đề cao, toàn bộ trong đại sảnh mọi người tất cả đều có thể nghe thấy.

"Giản tiểu tiên tử tại Cảnh Sơn thành thời điểm, liền cùng Kiếm Tông Trúc Cơ đệ tử định ra ván bài, ván bài nội dung chính là tại Vãn Tâm huyền trận bên trong dừng lại thời gian dài ngắn." Vị kia Trần trưởng lão đương đương đắc ý mà nói một câu.

"Còn có việc này, trách không được Giản tiểu tiên tử cuối cùng sẽ ở ảo trận bên trong chạy một vòng, cảm tình là ở xem xét vậy Trúc Cơ đệ tử còn ở đó hay không ảo trận bên trong." Đã có người giật mình nói.

"Chính là chính là, chúng ta mấy ngày nay còn suy đoán đây, Giản tiểu tiên tử cử động lần này là dụng ý gì, nguyên lai là như vậy a, hắc hắc, thú vị, thú vị." Phía trước truyền đến mọi người cười vang, ánh mắt càng là tập trung mà nhìn sang, đầu bất quá lần này đại đa số ánh mắt đều mang theo thiện ý cùng vui vẻ.

"Ồ, Giản tiểu tiên tử phải cùng Kiếm Tông vị nào cao đồ định ra ván bài đó a?" Nhìn chăm chú ánh mắt liền phân loạn đứng lên, tại Kiếm Tông đệ tử chỗ chỗ tìm kiếm lấy, cũng có người lên đường: "Phong đạo hữu, việc này ván bài người rõ ràng không?"

Còn có người hỏi: "Liễu đạo hữu, người nhất định rõ ràng a, nhanh nói cho chúng ta một chút."

Càng có cắt ngang đối thoại của bọn họ: "Đương sự Giản tiểu tiên tử ngay tại trận, hà tất phí hai lượt sự tình, thuật lại nào có kinh nghiệm bản thân người giảng phấn khích, đó không phải là Giản tiểu tiên tử sao, chúng ta xin Giản tiểu tiên tử mà nói giảng, Liễu đạo hữu, người sẽ không không đồng ý a."

Ồn ào thanh âm đi theo vang lên, nhao nhao cũng là muốn Giản Nhược Trần tiến lên thanh âm, trở ngại Liễu Tùy Thanh ở đây, không tốt trực tiếp tóm nàng đi lên.

Trong đại sảnh, Từ Lâm trên mặt lúc đỏ lúc trắng, bại vào Giản Nhược Trần đã là hấn sỉ nhục, lại bị trước mặt mọi người nhắc tới, càng là một điểm thể diện đều không có, mà Thủy Vân tông Lan Mị Nhi trên mặt cũng đã mất đi màu sắc, Từ Lâm sợ tình phía trước, đi theo chính là nàng vãn bài, nàng không nhưng bởi vì can thiệp vào thua hai nghìn hạ phẩm linh thạch, càng là cấp nước mây tông ném đi mặt mũi.

Phong trí hồng cùng Tuyết Linh mà cũng đều sắc mặt bất thay đổi, lại cường chế lấy bất mãn, chỉ hận không phải nhà mình đệ tử vì chính mình làm vế vang, Liễu Tuy Thanh ngược lại là cười mỉm đầy, có thể lại để cho Giản Nhược Trần tiến lên đem chuyện này tình nói đến, luôn cảm thấy khả năng không lớn, Giản Nhược Trần giống như không phải bình thường Luyện Khí Kỳ đệ tử, ngẫu nhiên toát ra trở lại khí chất, lại để cho hấn đều có ngang hàng cảm giác.

Lạc Phàm tự tiểu phi tiểu nhìn Giản Nhược Trần mắt, hấn tự nhiên đúng rồi giải Giản Nhược Trần đây, có thể cũng không biết vị này trước Tổng giám đốc sẽ xử lý như thế nào chuyện này, hấn ngược lại là biết rõ, Giản Nhược Trần phải không sợ như vậy trận chiến đây, bên trên cái thế giới vị này Tổng giám đốc trải qua trận chiến, không thể so với đây nhỏ bao nhiêu.

Giản Nhược Trần nhận được một số hàm nghĩa không rõ ánh mắt, cũng biết lại ở chỗ này giả cam vờ diếc cũng sẽ bị đốt tên, khi đó ngược lại bị động, liền thu thần thức đối với trong cơ thể Linh khí khống chế, mỉm cười ngẩng đầu, nhìn xem những thứ này có thể khống chế một phương thổ địa sinh tử đại năng, giống như nhìn xem kiếp trước tin tức phóng viên, hoặc là cùng nàng ngang nhau thân phận mọi người.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Phong Phú Ban Thường

Giản Nhược Trần chậm rãi đứng lên, hướng tất cả mọi người chấp tay chuyển cái nửa vòng, mới cười nói: "Các vị tiền bối, đánh cuộc sự tình chẳng qua là nhất thời lời nói đuổi lời nói chạy tới, từ trước đến nay ván bài luôn có thắng có thua, việc này, thực không có gì có thể đề đẩy."

Giản Nhược Trần mà nói lại để cho đại sảnh nhật nhẽo rồi khoảng chừng một hơi thời gian, trước mọi người mặc dù không có tưởng tượng sẽ nghe được nội dung, có thể phàm là người thắng, chính là khiêm tốn cũng sẽ là lên giọng khiêm tốn, huống chi đây là ở Hoàng Cung, tại phần đông tiền bối đại năng trước mặt, chỉ cần có người thoáng cất nhắc, nói không chừng có thể hưởng dụng cả đời.

Trịnh Hoàng cùng Đại hoàng tử lúc này đây đã tiếp cận chính sảnh, đang nghe được Giản Nhược Trần những lời này, không khỏi dừng bước, trong đại sảnh hơi chút yên tĩnh, liền nghe Trần trưởng lão khen: "Không kiêu ngạo không nóng nảy, là một cái tốt hạt giống."

"Đáng tiếc phải ngũ linh căn, đáng tiếc, đáng tiếc." Lại một thanh âm tiếc hận nói.

"Qua Vấn Tâm huyền trận, luôn có thể có chỗ thành tựu đấy, ít nhất Trúc Cơ không thành vấn đề, nói không chừng cơ duyên dày trạch, cũng có thể Kết Đan." Có người bên ngoài là Giản Nhược Trần nói chuyện.

"Có thể ta còn phải hiếu kỳ, đến tốt cùng là Kiếm Tông vị nào cao đồ cùng với Giản tiểu tiên tử ván bài đó a?" Lại một thanh âm chọc vào đi,

hiển nhiên, những lời này càng được hoan nghênh.

Nghe thế, Trịnh Hoàng ho khan một tiếng, cùng Đại hoàng tử cùng đi tiến chính sảnh, trong sảnh các loại thanh âm tất cả đều dừng lại, tất cả mọi người đứng lên, "Tham kiến ta Hoàng, tham kiến Thái Tử" thanh âm liên tiếp, hiển nhiên là không có trải qua huấn luyện đấy.

Trịnh Hoàng đi đến ở giữa chỗ ngồi, Diệp Chân đứng ở bên cạnh thân ra tay chỗ ngồi trước, đợi Trịnh Hoàng ngồi xuống, thò tay nhấn một cái về sau, cũng ngồi xuống theo, đại sảnh mọi người lúc này mới trước sau cũng ngồi xuống.

"Nghe các vị đạo hữu lúc trước nói được náo nhiệt, nói đúng ta Trịnh quốc lần này lại sinh ra mấy tên có làm đệ tử a, lần này Văn Tâm huyền trận, không chỉ có là tiến vào ảo trận các đệ tử thu hoạch tương đối khá, chúng ta bên ngoài quan sát, cũng lấy được lợi ích sâu a."

Trịnh Hoàng uy nghiêm ánh mắt đảo qua toàn bộ đại sảnh, thậm chí đến đại sảnh bên ngoài thiên sảnh, Giản Nhược Trần cảm giác được vậy ánh mắt rõ ràng tại trên người mình dừng lại một cái chớp mắt, vậy một cái chớp mắt, giống như bị thấy được trong nội tâm, sâu trong linh hồn bình thường.

Nàng trải qua mấy lần bậc này thần thức quét mắt, đã có thể với tâm bình tĩnh thái thờ ơ rồi.

Đây là một cái nhìn tu vi nhìn thực lực thế giới, tu vi chưa đủ, cũng chỉ có thể mặc cho người khác thần thức điều tra rồi.

"Nhất là Thiên Đạo Tông Giản Nhược Trần tiên tử, với Luyện Khí tầng bốn tu vi, tại Văn Tâm huyền trận bên trong dừng lại thời gian lâu nhất, mà lại hay vẫn là với không tầm thường phương thức đi ra ảo trận, chắc hẳn, Giản tiểu tiên tử về sau tiền đồ không thể hạn lượng."

Trịnh Hoàng ánh mắt ôn hòa mà rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, lại để cho Giản Nhược Trần có loại ảo giác, giống như Trịnh Hoàng đang xem không phải Thiên Đạo Tông một người đệ tử, mà là hắc thân cận bên người.

Trong thiên hạ, chẳng lẽ vương thổ, dẫn thổ tân, chẳng lẽ Vương thần, hình dung đúng là một màn này a.

"Bao năm qua, Vấn Tâm huyền trận cuối cùng thắng được người, đều là Trúc Cơ tu sĩ, Giản tiểu tiên tử lần đầu là Luyện Khí tu sĩ thắng vinh hạnh đặc biệt này, đây đã nói lên, so về tâm trí cứng cỏi lên, Luyện Khí tu sĩ cũng có thể không thua Trúc Cơ tu sĩ, thậm chí có thể thắng được Kết Đan tu sĩ, nếu như nói linh lực tu luyện muốn xem Linh căn xem thiên phú, thần thức tu luyện liền chỉ cần đối đãi tâm."

Trịnh Hoàng dừng lại, ánh mắt rơi vào Lạc Phàm mấy vị tu sĩ trên người, uy nghiêm nói: "Tu tiên, tu đúng rồi nói, cũng là tâm, phải Nghịch Thiên Cải Mệnh, cũng là cùng ngày tranh giành thọ, tu vi mỗi một lần tăng lên, đều là ý chí cùng sức chịu đựng độ sức, thiên phú Linh căn trọng yếu, cứng cỏi tâm tính hơi trọng yếu hơn."

Nói qua khẽ gật đầu, "Các người làm rất khá, để cho ta rất vui mừng."

Tiếp theo ánh mắt chuyển tới Giản Nhược Trần chỗ, liền ôn hòa đứng lên: "Người cũng rất tốt, tại trên người của người, ta thấy được Trịnh quốc hy vọng, ngũ linh căn không phải phế Linh căn, ngũ linh căn tu sĩ, đồng dạng có thể còn hơn mặt khác Linh căn tu sĩ."

Lời nói này, nếu là đúng lấy Giản Nhược Trần bên ngoài tu sĩ mà nói, nên nghe được nhiệt huyết sôi trào, có thể nói như vậy, Giản Nhược Trần chính mình cũng đã nói, cũng đã từng gặp bị chính mình khích lệ kín người mắt kích động, hận không thể đem thể xác và tinh thần tất cả đều kính dâng đi ra bộ dạng, thật sự thật sự kích động không đứng dậy.

Nhưng lúc này thời điểm, nên tình cảnh lời nói cũng là muốn nói đấy, Giản Nhược Trần đứng lên, mượn khom người thi lễ đã ẩn tàng nàng đều muốn ẩn núp đi biểu lộ: "Đa tạ ta Hoàng, Giản Nhược Trần tất không phụ kỳ vọng."

Trịnh Hoàng không nhìn thấy mong muốn kích động, hơi có thất vọng, nghĩ lại, ước chừng Giản Nhược Trần là không tin đấy, chủ đề chính là biến đổi, cười nói: "Ta còn không có nói là cái gì ban thưởng, người liền cảm ơn ta, nếu như không phải người cần có, làm sao bây giờ?"

Lời này, Giản Nhược Trần sẽ không tốt trả lời, nàng vốn là không phải a dua nịnh hót chi nhân, giấu diếm dấu vết mà cung phụng nghênh đón vài câu, cũng không phải làm không được, nhưng ở như vậy nơi, nàng không muốn nói.

Một chút do dự, Giản Nhược Trần hay vẫn là lựa chọn lời nói thật: "Không phải cần đấy, liền mua đổi Linh Thạch tốt rồi."

Đại sảnh lại yên tĩnh một cái chớp mắt, ngay cả Trịnh Hoàng đều ngây người xuống, tiếp theo cười vang đứng lên, Đại hoàng tử Diệp Chân cười đối với Trịnh Hoàng nói: "Phụ hoàng, đây chính là chúng ta nghe qua chân thật nhất chân thật nhất mà nói rồi."

Trịnh Hoàng cũng chịu đựng cười nói: "Từ trước đến nay không cần đấy, đương nhiên đều muốn đổi lại Linh Thạch, có thể lần đầu có nhân hòa ta nói thẳng, xem ra vị này Giản tiểu tiên tử rất là ưa thích Linh Thạch, Liễu đạo hữu, phải không phải là các người Thiên Đạo Tông quá hà khắc đệ tử, đều đến nơi này của ta hô nghèo."

Liễu Tùy Thanh cũng chịu đựng cười nói: "Ta vị tiểu đệ này tử chính là thật sự, nàng cũng thật sự là ít có đi ra ngoài, sẽ không nói chuyện, ta Hoàng chớ trách."

Xung quanh thành chủ cũng gom góp thú nói: "Giản tiểu tiên tử quá thật sự rồi, các người Thiên Đạo Tông đệ tử, thực là. . ."

Đang khi nói chuyện, ánh mắt thấy lại hướng Giản Nhược Trần, bỗng nhiên liền đã gặp nàng trên lỗ tai thùy tai, đai lưng khuyên tai ngọc, hai cái này đồ chơi rơi vào Kết Đan tu sĩ trong mắt cũng không xa lạ gì, câu kia "Cùng" cùng "Hà khắc" mà nói liền thoáng cái bị áp trở lại trong cổ họng.

"Thực là. . . Khục khục, quá thú vị." Xung quanh thành chủ tạm thời sắp sửa nói lời sửa lại miệng.

Trịnh Hoàng vẫy vẫy tay: "Không có trách hay không, bất quá đây ban thưởng là muốn cải biến."

Liễu Tùy Thanh biết rõ Trịnh Hoàng lấy ra đồ vật đều là hiếm thấy, nghe nói muốn cải biến, cũng có chút sốt ruột nói: "Ta vị tiểu đệ này tử tu luyện thực không dễ, ta Hoàng ban thưởng. . ."

Trịnh Hoàng khoát tay chặn lại, cười liếc Liễu Tùy Thanh liếc: "Ta biết rõ ngươi che chở nhà mình đệ tử, yên tâm, bất quá là cho Giản tiểu tiên tử thêm một số Linh Thạch mà thôi."

Liễu Tùy Thanh vui mừng quá đổi, tươi cười rạng rỡ, hình như là hẳn đã nhận được ban thưởng giống như, liền gặp được có nội thị nâng một cái khay đi ra, ở phía trên tầng tầng chồng chất được chồng chất lấy thật nhiều vật.

"Giản tiểu tiên tử, ngươi là năm hệ Linh căn, Trúc Cơ thời điểm chắc hẳn muôn phần khó khăn, ta vì ngươi chuẩn bị năm miếng Trúc Cơ Đan, chính là ngươi năm hệ Linh căn." Trịnh Hoàng nói ra.

Năm miếng Trúc Cơ Đan, đối với Trịnh Hoàng, thật sự là cầm không ra tay đồ vật, nhưng đối với Giản Nhược Trần chính là rất cần phải được rồi, trịnh trọng chuyện lạ mà nhắc tới, cũng là vì nhắc nhở Thiên Đạo Tông,

dù gì, cũng nên đem Giải Nhược Trần tu luyện tới Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong Linh Đan chuẩn bị.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Thái Độ Vi Diệu

Liễu Tùy Thanh dáng tươi cười cứng đờ, trong nội tâm tính toán sau Giản Nhược Trần tu luyện tới Trúc Cơ cần Linh Đan, trong nội tâm có chút phát khổ, lại nghĩ tới Giản Nhược Trần lần này cũng vì Thiên Đạo Tông kiếm mặt mũi, liền lại sống khá giả chút ít.

"Trúc Cơ về sau, người tăng lên tu vi sử dụng Linh Đan, chắc hẳn nếu so với tu sĩ khác nhiều rất nhiều, ta không thể nói bao hết người tất cả Linh Đan, nhưng là cũng nên ủng hộ người một chút đấy, nơi này có ba bình Chân Nguyên Đan, đều là không thuộc tính Linh Đan, thích hợp các loại Linh căn tu sĩ phục dụng, về phần đây ba bình Chân Nguyên Đan sẽ để cho người tăng lên bao nhiêu tu vi, liền nhìn người vận mệnh của mình rồi."

Chân Nguyên Đan ba chữ vừa ra khỏi miệng, trong đại sảnh liền truyền đến trầm thấp hút không khí thanh âm, Giản Nhược Trần cũng nhìn giới thiệu Linh Đan ngọc giản, biết rõ Chân Nguyên Đan trân quý, bậc này Linh Đan, luôn luôn là luận hạt đến mua bán đấy, Trịnh Hoàng vậy mà ban thưởng rồi ba bình, lúc này mới là đại thủ bút.

"Ta còn vì người chuẩn bị thần thức tu luyện dưỡng thần đan, thần thức bị hao tổn về sau khôi phục hộ thần đan, những thứ này, Giản tiểu tiên tử có thể sẽ cầm lấy đi thay đổi Linh Thạch?" Sau một câu chính là nói giỡn.

Giản Nhược Trần thật không ngờ Trịnh Hoàng ban thưởng như thế phong phú, trên mặt vui vẻ, khom người thi lễ, lần này là chân tâm thật ý nói: "Phải vãn bối nói bừa rồi."

Trịnh Hoàng cười rộ lên: "Không phải nói bừa, phải ăn ngay nói thật, cũng là ta cân nhắc không chu đáo, ta vốn là không có cho người chuẩn bị Linh Thạch đấy, cái này cho người thêm vào một túi." Nói qua tay tại bên hông phất một cái, liền đem một cái túi gấm ném tới trên mâm, trong lúc này tùy tùng liền nâng chén đĩa đi đến Giản Nhược Trần trước mặt, đem khay để đặt tại Giản Nhược Trần trước mặt bàn nhỏ bên trên.

Trong đại sảnh mọi người ánh mắt hâm mộ một mực truy tìm lấy khay, cho dù là Kết Đan Kỳ tu sĩ, Giản Nhược Trần biết rõ, Trịnh Hoàng sau một lần ném bên trên túi gấm bên trong tuyệt đối không phải là hạ phẩm linh thạch, một quốc gia chi Hoàng, làm sao có thể sẽ ban thưởng chính là một nghìn hạ phẩm linh thạch đây.

Linh Thạch phần trăm phải một nghìn, nói đúng là, đây một túi như đều là trung phẩm Linh Thạch, cái kia chính là trăm vạn hạ phẩm linh thạch, khó trách những cái kia Kết Đan Kỳ tu sĩ con mắt đều muốn thẳng.

Giản Nhược Trần nhìn xem khay bên trong bình ngọc cùng túi gấm, cảm thấy có chút không đúng, đây ban thưởng không khỏi quá phong phú rồi.

Chỉ cần nhìn xem những cái kia Kết Đan tu sĩ ánh mắt đã biết rõ, bình thường ban thưởng căn bản không có nhiều như vậy, phải nhìn...nữa Liễu Tuy Thanh kinh ngạc, kinh hỉ lại như có điều suy nghĩ thần sắc, liền tưởng đến Trịnh Hoàng nói chuyện thời điểm ôn hòa, đáng tươi cười, Giản Nhược Trần cảm giác có chút không ổn.

Tự nhiên không thể lộ ra ngoài, lần nữa khom người thi lễ nói tạ, bên tai bỗng nhiên truyền đến Liễu Tuy Thanh nói nhỏ: "Có thể đem thứ đồ vật thu lại."

Lúc này mới ngồi xuống, thò tay cầm lấy khay bên trên chi vật, cũng không xem xét, từng cái để vào bên hông trong túi trữ vật.

Giản Nhược Trần trong ngực còn có hai túi trữ vật, không gian đều rất lớn, từng đều là dài rộng cao các vị một trượng không gian, trong đó tràn đầy bán thành phẩm tinh thiết cùng tinh đồng, bên hông việc này, chính là bình thường mang theo được rồi.

Trịnh Hoàng mỉm cười, tận lực bồi tiếp mặt khác sau mấy vị tu sĩ ban thưởng, bởi vì trước sau chênh lệch thời gian không dài, ban thưởng đều rất cân đối, kể cả mỗi người đều là một lọ Chân Nguyên Đan cùng một lọ dưỡng thần đan, đối chiếu Giản Nhược Trần lấy được, chính là khác nhau trời vực rồi.

Lại tu sĩ khác, cũng chỉ có một hạt Chân Nguyên Đan cùng một lọ dưỡng thần đan rồi.

"Những thứ này đều là phụ hoàng ban thưởng, ban thưởng cho các vị quốc gia chi trụ cột của quốc gia, ta cũng có chút cho phép lễ vật đưa với các vị đạo hữu." Giản Nhược Trần cho rằng ban thưởng đã xong, không muốn Đại hoàng tử cũng vừa cười vừa nói, hăn ngôn từ càng thêm khách khí, không nói ban thưởng, chỉ nói lễ vật, thì có kết giao ý tứ.

"Lạc đạo hữu phải khó được Thiên Linh Căn tư chất, tương lai tất nhiên tiền đồ vô lượng, ta Trịnh quốc đang cần Lạc đạo hữu như vậy tu sĩ, cho ta Trịnh quốc phát dương quang đại, Lạc đạo hữu tu luyện, muốn cũng không cần quá mượn nhờ Linh Đan, ta chỗ này rất có nghề trận bàn, có thể bố trí thành Tụ Linh Trận phòng theo, sẽ đưa với Lạc đạo hữu, nhìn qua Lạc đạo hữu ngày đó tiến giai Nguyên Anh về sau, không quên ta Trịnh quốc."

Diệp Chân đây lời nói được cực kỳ thành khẩn, quả thực chính là khẩn cầu Lạc Phàm ở lại Trịnh quốc rồi, càng là tổng xuất một bộ Tụ Linh Trận trận bàn, trong đó tu luyện, chắc là làm nhiều công ít, lễ vật này đối với Lạc Phàm mà nói, phải còn hơn Chân Nguyên Đan rồi.

Lạc Phàm tự nhiên khom người cảm ơn, nhưng không có như Diệp Chân kỳ vọng nói như vậy vài câu lời nói hùng hồn, Diệp Chân ánh mắt hơi hơi lộ ra thất vọng, tiếp theo liền chuyển hướng về phía tu sĩ khác.

Hắn mỗi tổng xuất một phần lễ vật, đều nói một phen miễn cưỡng lời của, đợi cho Thủy Vân tông một đám nữ tu thời điểm, tổng xuất trở lại đúng là điểm lệ quần áo, đây quần áo cũng không phải bình thường quần áo và trang sức, mà là có chứa phòng ngự Pháp Khí, khó được làm ra đến trả đẹp hoán tuyệt luân, mừng được Thủy Vân tông nữ tu tất cả đều cười tươi như hoa.

Mà cuối cùng hắn đưa cho Giản Nhược Trần lễ vật, dĩ nhiên là một bộ đồ trang sức, có ngọc sơ, ngọc trâm, ngọc trâm, khuyên tai, những vật này tự nhiên cũng là Pháp Khí, có thể coi là nàng là Vấn Tâm huyền trận cuối cùng ly khai tu sĩ, bậc này lễ vật hàm nghĩa cũng quá mức ái muội a.

Giản Nhược Trần không tin phải Diệp Chân coi trọng hắn, càng không tin Trịnh Hoàng cũng là ý này, nếu như nói Trịnh Hoàng lễ vật chẳng qua là đối với người thăng thiên vị, Diệp Chân bộ này đồ trang sức, thì có lời nói có thể nói.

Quả nhiên, lễ vật này với nâng đến Giản Nhược Trần trước mặt, chính sánh đều an tĩnh lại, chỉ có Trịnh Hoàng cùng Diệp Chân mỉm cười, ánh mắt thẳng xem trọng Giản Nhược Trần toàn thân chính là nổi da gà, Liễu Tuy Thanh sắc mặt có chút âm tình bất định.

Giản Nhược Trần không có từ Liễu Tuy Thanh chỗ đó được cái gì nhắc nhở, suy nghĩ một chút, hay vẫn là thoải mái mà nói cảm ơn, tựa đầu sức cũng đều thu vào trong trữ vật đại, chính sánh ở trong bầu không khí quý dị một hồi về sau, liền một lần nữa náo nhiệt lên.

Ban thưởng về sau chính là ban thưởng tiệc, tự nhiên là các loại Linh tửu, Linh quả, Linh thực như nước chảy đưa lên, tu sĩ dạ dày có thể nói là

không đầy, linh thực là có thể bị bản thân tu vi tiêu hóa hấp thu đầy, tự nhiên có thể tiếp tục mà ăn hết, chỉ cần chính giữa không gián đoạn mà vận hành linh lực, hấp thu linh thực trong linh khí, triệt để tiêu hóa.

Làm những cái này tiếp tục cũng muốn có một hạn độ, dù sao, linh thực bên trong cũng đựng tạp chất, linh khí hấp thu, còn dư lại tạp chất vẫn còn trong dạ dày, cuối cùng cũng muốn thông qua bình thường cách sắp xếp đi, với tư cách tu sĩ, tại trên yến hội rời tiệc như xí, tương đối bất nhã, bởi vậy tất cả mọi người là có chừng có mực.

Cùng Lạc Phàm nói chuyện mời rượu tu sĩ số lượng cũng không ít, tương đối mà nói, Giản Nhược Trần liền trước cửa liền lộ ra lạnh nhạt, nàng sẽ không để ý, một bên nhàn nhã mà nhấm nháp, một bên thần thức dẫn dắt linh lực, Linh lực của nàng vừa mới tiến hành xong đợt thứ hai áp súc, đây một bữa sở hấp thu linh khí, vừa vận chậm rãi bổ sung đến trong kinh mạch.

"Giản tử tử, quả trám như vậy ăn linh khí liền đều lãng phí đây." Một cái nho nhỏ nhu mềm thanh âm truyền đến, Giản Nhược Trần nghiêng đầu nhìn lại, nhận ra phải Dược Vương Cốc tiểu cô nương, nhìn cũng chính là mười sáu mười bảy tuổi bộ dạng, tu vi cũng đã là Trúc Cơ kỳ rồi.

Lúc này trong tay nàng đang bưng lấy một cái màu xanh trái cây, đang muốn đưa đến trong miệng, nghe vậy dừng lại, nhìn đây Trúc Cơ kỳ tiểu cô nương, một đôi mắt đen bóng đen bóng đấy, lông mi thật dài giống như cây quạt giống như rủ xuống một chút bóng tối, làn da tinh tế tỉ mỉ mềm nhẵn được như như tơ lụa, trong nội tâm cũng có chút thích.

Liền cười nói: "Kính xin tiền bối dạy bảo."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Linh Quả

Trúc Cơ kỳ đối với Luyện Khí Kỳ, đương nhiên chính là tiền bối rồi, tiểu cô nương ước chừng cũng thói quen chính mình bối phận, rất là nghiêm túc nói: "Người muốn mời ta ngồi xuống trước mới đúng."

Giản Nhược Trần nghe vậy thần sắc một túc, lập tức từ ngai trên giường đứng lên, hai tay vái chào nói: "Xin thứ cho vãn bối vừa mới thất lễ, tiền bối mời ngồi."

Tu Tiên giới quy củ, tu vi cao nhất cấp chính là tiền bối, tại bên ngoài, Giản Nhược Trần vẫn còn là đúng Trúc Cơ tu sĩ miệng nói tiền bối, tại đây trong hoàng cung, lại không dám sai lầm, nhưng nàng dù sao còn không có hoàn toàn thích ứng, nhìn đến đây Được Vương Cốc tiểu nha đầu phấn trang ngọc xây đáng yêu, liền quên nên đứng đứng lên mà nói, lập tức cung kính thi lễ, mặc kệ trong lòng là không phải cung kính, mặt ngoài công phu là làm rơi xuống.

Tiểu cô nương rất tự nhiên vượt qua Giản Nhược Trần trước mặt bàn nhỏ, ở trên mặt đất ngồi ở Giản Nhược Trần bên cạnh nói: "Người cũng ngồi a."

Giản Nhược Trần đạo tiếng cảm ơn ngồi xuống, nghiêng đầu nhìn xem tiểu cô nương, nhỏ trên mặt của cô bé khờ khạo ngây ngô, tuy rằng tự xưng tiền bối, có thể là không có nửa phần tiền bối kiêu ngạo, giống như quy củ chính là quy củ, tuân thủ cùng với khác một chút quan hệ cũng chưa có.

"Tiền bối xưng hô như thế nào?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Ta là Mạc Tiểu Ngôn, phải Được Vương Cốc sơ cấp Luyện Đan Sư, bất quá ta rất nhanh chính là trung cấp luyện đan sư, ta ra Vấn Tâm huyền trận liền ngộ ra rồi một loại luyện đan thủ pháp, chờ ta hồi cốc khảo hạch, chính là trung cấp luyện đan sư." Mạc Tiểu Ngôn nhắc tới luyện đan, rất là vui vẻ, đôi má càng phát ra hồng phác phác.

"Chúc mừng tiền bối rồi, khó trách tiền bối có thể chỉ ra ta phục ăn quả trám phương pháp không đúng." Giản Nhược Trần chúc mừng nói.

"Không phải không đúng, chính là lãng phí, ta nghe Hoàng nói người là ngũ linh căn, tăng lên tu vi cần rất nhiều linh khí, mới nghĩ đến nhắc nhở người đấy, người đem cái này trái cây phóng trong lòng bàn tay, dán trong lòng bàn tay địa phương dùng hỏa thuộc tính linh lực trát cái động, một mực trát đến quả tâm, không cần xuyên thấu a, sau đó liền từ trong lòng bàn tay hấp thu, cam đoan so với người ăn vào trong bụng lấy được linh khí nhiều." Mạc Tiểu Ngôn tiến đến Giản Nhược Trần bên tai, nhỏ giọng nói ra.

Giản Nhược Trần "A" rồi thanh âm, thật là có chút cảm thấy ngớ ngẩn, Linh quả không cần miệng ăn, muốn dùng bàn tay lòng bàn tay ăn, muốn thật sự là làm như vậy, phải nàng thiếu tâm nhãn đây? Hay vẫn là nàng thiếu tâm nhãn đây?

"Ta không lừa gạt người, người thử xem chẳng phải sẽ biết, nhiều như vậy quả trám đây, người ăn một cái hấp thu nửa một cái, đối lập sau sẽ biết." Mạc Tiểu Ngôn đang mong đợi nói.

"Vậy, ta trước hết ăn một cái, ta còn không có nếm qua quả trám, còn không biết là cái gì hương vị." Giản Nhược Trần nói.

"Vỏ trái cây phải chua đấy, thịt quả phải ngọt, hột người không cần ăn a, cái kia phải khổ đấy." Mạc Tiểu Ngôn chu mỏ nói, tựa hồ đối với Giản

Nhược Trần không tin nàng rất không cao hứng, "Bất quá hột người cũng có thể hấp thu đấy, dùng Thổ Linh lực lượng hấp thu."

Giản Nhược Trần đã cảm thấy phải nàng khi dễ tiểu cô nương này, tại Hoàng Cung loại địa phương này, tiểu cô nương nếu là muốn lừa gạt nàng, nhiều nhất là nhìn xem nàng không phải ăn Linh quả mà là làm ra đầy tay chất lỏng ra điểm xấu mà thôi, không có vấn đề quá lớn đấy.

Coi như là bị tiểu cô nương này trêu cợt rồi, cũng chính là trêu cợt sau mà thôi, nàng là Luyện Khí Kỳ đấy, bị Trúc Cơ kỳ tiền bối khi dễ, còn có thể tìm trở về? Ân, như vậy biết cái Được Vương Cốc nữ đệ tử cũng không tệ đấy.

Lên đường: "Mạc tiểu tiền bối, vừa mới là ta thất lễ." Liên đem quả trám nhờ cậy tại trên lòng bàn tay, quả nhiên tế ra hỏa hệ linh lực, nhẹ nhàng mà trát ra một cái lỗ nhỏ, linh lực trực tiếp va chạm vào hột dừng lại, tiếp theo, vận chuyển hỏa hệ công pháp, quả nhiên, theo trát đi ra ngoài một điểm linh lực thu hồi, một cỗ thuần khiết hỏa hệ linh khí đi theo vọt tới trong lòng bàn tay.

"Ta không có lừa ngươi a." Mạc Tiểu Ngôn lập tức liền nở nụ cười, "Nói cho ngươi biết a, tất cả ăn đồ vật cũng có thể như vậy hấp thu đây."

Giản Nhược Trần nhất thời nói không ra lời, mắt thấy trong lòng bàn tay Linh quả quắt xuống dưới, chỉ còn lại có ngoài da bao bọc bột phấn cùng hột, mà hấp thu linh lực trực tiếp dũng mãnh vào kinh mạch, mặc dù không có đối lập, nhưng tại đây "Ăn" Linh quả biện pháp, cũng quá kinh hãi thế tục rồi a.

"Biện pháp này được rồi, nơi đây nhiều như vậy thứ tốt, có thể tùy tiện hấp thu, cũng không cần lo lắng xấu mặt, hi hi, người khác ta còn không nói cho đây, vỏ trái cây dùng Kim Linh lực lượng hấp thu, hột phải Thổ Linh lực lượng."

Giản Nhược Trần dựa theo Mạc Tiểu Ngôn nói được làm, không bao lâu, trong tay chỉ còn lại một chút bột phấn, một đóa Linh hỏa xuất hiện, rất nhanh liền biến thành tro tàn.

"Mạc tiểu tiên bối, biện pháp này người như thế nào nghĩ ra?" Giản Nhược Trần thật sự là đối với tiểu cô nương này bội phục sát đất, Mạc Tiểu Ngôn nếu là nói luyện thành đan dược hấp thu, đó mới là đạo lý hiển nhiên đấy, nhưng việc này biện pháp, thật sự là mới nghe lần đầu.

"Ta là Luyện Đan Sư a, Luyện Đan Sư muốn tự mở ra một con đường đấy." Mạc Tiểu Ngôn lễ thẳng khí hùng mà nói.

"Vậy, quả trám phải như vậy hấp thu tốt, hay vẫn là luyện chế thành Linh Đan phục dụng tốt?"

"Đương nhiên là luyện đan rồi, nhưng nơi này là Hoàng Cung yến hội, ăn thì ăn rồi, hấp thu cũng liền hấp thu, còn có thể giấu ở trong túi trữ vật mang đi mấy cái? Rồi hãy nói cũng không phải cái gì quý trọng đồ vật."

Mạc Tiểu Ngôn nói xong, bỗng nhiên nhẹ nhàng "A" rồi một tiếng, thò tay che miệng lại, mắt to ùng ục ục chuyển sau: "Ta quên mất, người là Thiên Đạo Tông đấy, các người Thiên Đạo Tông tu sĩ đều rất nghèo đấy, trách không được người hỏi ta quả trám hương vị đây, người lại ném một cái, không có hưởng qua hương vị cũng rất đáng tiếc đấy."

Điền Ngữ thần bị một cái nhỏ hơn nàng rồi rất nhiều tiền bối đáng thương, nhưng trong lòng cũng không cảm thấy như thế nào khổ sở, ngược lại tất cả đều là vui vẻ, liền cười mỉm mà lấy thêm lên một quả quả trám nói: "Làm như vậy sẽ không thất lễ a."

"Thất lễ cái gì a, người là Luyện Khí Kỳ đấy, thất lễ cũng không có sự tình, ai sẽ cùng tiểu bối so đo." Mạc Tiểu Ngôn lễ thẳng khí hùng, yên tâm thoải mái nói.

Việc này Mạc Tiểu Ngôn thật thú vị, Giản Nhược Trần nhìn Mạc Tiểu Ngôn con mắt, chỉ cảm thấy cặp mắt kia trong toàn bộ là đơn thuần đáng yêu, nhìn không được ngừ khí cũng phóng ôn nhu, như đối với tiểu muội của mình muội, "Ta đây liền nếm thử rồi, Mạc tiểu tiên bồi."

"Ân, người ăn, đã biết rõ ta không có lừa người rồi." Mạc Tiểu Ngôn nhắc lại đến "Lừa gạt" chữ.

Giản Nhược Trần Linh quả đều đưa đến bên miệng rồi, không khỏi liền dừng lại, việc này Mạc Tiểu Ngôn mới cùng nàng nói như vậy mấy câu, liền nhắc tới rồi hai lần "Ta không có lừa người", nàng bình thường rất ưa thích gạt người chứ

"Mạc tiểu tiên bồi, người rất ưa thích gạt người chơi chứ" Giản Nhược Trần ngẫm lại, vẫn hỏi đi ra.

"Ta không có gạt người á..., thế nhưng là sư huynh của ta bọn họ chung quy nói ta lừa gạt bọn họ." Mạc Tiểu Ngôn quyết lấy miệng.

Giản Nhược Trần gặm một cái quả trám, quả trám vỏ trái cây vị chua, thịt quả nhưng là ngọt, ngay cả dây lưng thịt một cái cắn xuống, chua chua ngọt ngọt hoàn toàn chính xác thực ăn ngon, chất lỏng theo yết hầu chảy đi xuống, nhẹ nhàng dòng nước ấm cũng dừng mãnh vào đến tạng phủ ở bên trong, linh khí lại thật sự không bằng lại trong lòng bàn tay hấp thu nhiều lắm.

Lại lập tức sẽ hiểu, đây quả trám vỏ trái cây phải kim thuộc tính đấy, cùng thịt quả hỏa thuộc tính vừa vặn tương khắc, ăn vào trong miệng chua chua ngọt ngọt tuy mỹ vị, linh khí tương khắc liền giảm bớt đi nhiều.

"Thật là tốt ăn, hấp thu linh khí cũng nhiều hơn, Mạc tiểu tiên bồi không có gạt người." Giản Nhược Trần nghiêm túc nói ra.

Mạc Tiểu Ngôn trên mặt liền cười đến như tràn ra đóa hoa, tràn đầy vui sướng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Cùng Ta Rời Đi

"Mạc tiểu tiên bối, tất cả Linh quả, cũng có thể dùng đồng dạng đối ứng thuộc tính hấp thu chứ" Giản Nhược Trần rất là tò mò hỏi, đồng thời cũng rất tò mò, nếu thật đều như vậy hấp thu linh khí, ném đi ăn uống chi dục, đây tu tiên mục đích liền mất đi một loại, đây ăn uống chi dục dục vọng, muốn chuyển dời đến nơi nào đến thỏa mãn đây?

"Cũng không phải đấy, quả trám hấp thu lại dễ dàng, có, hấp thu không tốt rất khó chịu, ừ, hỏa châu nếu như vậy hấp thu, thoáng cái có thể đẩy lên Linh hỏa đấy."

Mạc Tiểu Ngôn giống như có chút ngượng ngùng, Giản Nhược Trần vừa nhìn sẽ hiểu, chắc hẳn nàng đi tìm hỏa thuộc tính sư huynh làm như vậy qua, quái dị đến sư huynh của nàng biết nói nàng gạt người rồi.

"Mạc tiểu tiên bối thật lợi hại, biết rõ nhiều như vậy." Giản Nhược Trần thành tâm thành ý mà khen, "Muốn muốn đi ra tiền nhân không có đi ra đường, luôn phải đi qua không ngừng ném thử đấy."

Mạc Tiểu Ngôn mắt sáng rực lên sau: "Người không cảm thấy ta là hồ đồ?"

"Tại sao là hồ đồ đây, Mạc tiểu tiên bối về sau sẽ là một cái rất xuất sắc Luyện Đan Sư đấy." Giản Nhược Trần mỉm cười nói.

"Có thể, sư huynh của ta cha ta đều nói ta là hồ đồ." Mạc Tiểu Ngôn mắt sáng rực lên sau lại ảm đạm xuống, "Nếu không phải sau mười năm ta

có thể Kết Đan rồi, ngay cả lần này Vấn Tâm huyền trận đều không cho ta trở lại."

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, Mạc Tiểu Ngôn mới bao nhiêu niên kỷ a, muốn Kết Đan rồi.

"Thật kỳ quái sao? Cha ta nói ta lại hồ nháo như vậy, kết không thành Kim Đan, chỉ có thể kết thành Giả Đan đây." Mạc Tiểu Ngôn liền quyết lấy miệng, rất không vui mà nói.

Bề ngoài giống như, Kết Đan chuyện như vậy phải không nên tùy tiện lấy ra thảo luận a, các nàng cũng không quen, Giản Nhược Trần tâm niệm lóe lóe, lên đường: "Mạc tiểu tiên bối rất trẻ tuổi a."

"Ta biết rõ người muốn hỏi cái gì, ta cũng không phải là mười tám tuổi a, ta đều hơn một trăm rồi, tam linh căn, lại là Luyện Đan Sư, hơn một trăm Kết Đan rất kinh ngạc chứ "

Giản Nhược Trần thật sự kinh ngạc, vị này, hơn một trăm rồi hả?

Nàng thực chẳng quan tâm lễ phép rồi, nhìn từ trên xuống dưới Mạc Tiểu Ngôn, thấy thế nào đều là như hoa như ngọc tuổi, còn có giọng điệu này, căn bản cũng không phải là ra vẻ ngây thơ, thật sự ngây thơ.

"Các người đều giống nhau." Mạc Tiểu Ngôn hàm hừ mà muốn đứng lên.

Giản Nhược Trần vô thức liền thò tay, cũng may còn biết trước mặt đúng rồi Trúc Cơ tu sĩ, đầu lúi kéo Mạc Tiểu Ngôn tay áo, cầm mềm lời nói dụ dỗ nàng nói: "Mạc tiểu tiên bối không nên tức giận, ta kiến thức nông cạn, thực cho rằng Mạc tiểu tiên bối phải muội muội ta tuổi, thất lễ, Mạc tiểu tiên bối chớ trách a."

Mạc Tiểu Ngôn quả nhiên thẳng lên một nửa người, mắt lé lấy Giản Nhược Trần nói: "Biết rõ ta so với người lớn, còn gọi ta Mạc tiểu tiên bối?"

Giản Nhược Trần liền nở nụ cười, "Có thể tiên bối thoát nhìn thật sự là như muối muối của ta, nói như vậy, không phải là không tôn kính tiên bối a."

Mạc Tiểu Ngôn liền lần nữa ngồi xuống tới hỏi: "Người có muối muối chứ "

Bên trên cái thế giới thúc bá nhà có tính không đây? Việc này ý muốn vừa xuất hiện, đã bị Giản Nhược Trần ném ra sau đầu rồi.

Lắc đầu, Giản Nhược Trần nói: "Không có —— Mạc tiểu tiên bối. . ." Giản Nhược Trần chần chờ xuống, đột nhiên cảm giác được chính mình não rút, sao có thể đem cái này hơn một trăm tuổi Mạc tiểu tiên bối cho rằng muối muối đây.

"Vì cái gì nói muốn kết Giả Đan đây?" Giản Nhược Trần kịp thời về tới lúc trước chủ đề.

"Cha ta cùng các sư huynh nói ta ăn Linh Đan nhiều lắm." Mạc Tiểu Ngôn khó được thu hồi ngây thơ, tâm tình liền thấp xuống, "Khả năng ta thật sự ăn được nhiều lắm."

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, "Người ăn Linh Đan, đều là mình luyện chế? Ta là nói là chính người nghĩ đến cách điều chế?"

"Cũng không hoàn toàn là, tóm lại, rất phiền toái, ta ăn được nhiều lắm, hiện trong thân thể đều có bệnh lên đơn rồi —— a nha, phụ thân không từ chối ta nói đấy." Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên im ngay, lệch ra cái đầu đánh giá Giản Nhược Trần.

"Người biết bí mật của ta rồi, làm sao bây giờ?"

Giản Nhược Trần không để ý đến sau một câu nói, "Có biện pháp khó hiểu bệnh lên đơn không có?"

"Này, ta hỏi người người biết ta bí mật làm sao bây giờ?" Mạc Tiểu Ngôn nói.

"Việc này không nóng nảy, ta tu vi không có người cao, cũng chạy không được rồi, người nói trước đi nói, người có biện pháp khó hiểu bệnh lên đơn không có?" Giản Nhược Trần cũng nói không chính xác Mạc Tiểu Ngôn thật sự đơn thuần, hay vẫn là tâm kế rất sâu rồi, nếu tâm kế thật sự sâu như vậy, nàng thế nhưng là lỗ mãng rồi.

"Người không sợ ta đem người bắt lại đi làm thuốc nô?" Mạc Tiểu Ngôn lại hỏi.

Giản Nhược Trần ngẩn ra, mới nói: "Bởi vì ta đã biết những thứ này?"

"Ân, cha ta nói, không quan tâm ta nói cho người khác, sư huynh của ta cũng nói ta dễ dàng bị lừa." Mạc Tiểu Ngôn dường như rất là chăm chú.

Dễ dàng bị lừa, chung quy thích gạt người, đây Mạc Tiểu Ngôn là bị sủng tới trình độ nào, hơn một trăm tuổi rồi, tâm trí tại ở phương diện khác cùng với nàng bên ngoài giống nhau mười mấy tuổi tựa như.

Ngẫm lại, liền thành thành thật thật mà nói: "Mạc tiểu tiên bối dù sao sẽ không tùy tùy tiện tiện sẽ đem ta bắt lại đi làm thuốc nô a."

Ai ngờ Mạc Tiểu Ngôn vậy mà gật gật đầu, tràn đầy kỳ vọng, "Người cùng ta rời đi, ta rất ưa thích cùng người nói chuyện, người muốn là theo chân ta, Linh Đan luôn đủ người ăn, tu vi tăng lên được còn nhanh."

Giản Nhược Trần quả thực là muốn dở khóc dở cười rồi, việc này Mạc Tiểu Ngôn thật đúng là không thông đạo lý đối nhân xử thế, đừng nói nàng

chẳng qua là Thiên Đạo Tông đệ tử, chỉ bằng hôm nay Hoàng cùng Thái Tử đối với thái độ của nàng, Mạc Tiểu Ngôn cũng mang không đi nàng đấy.

"Mạc tiểu tiên bối, người không phải hay nói giỡn?" Giản Nhược Trần còn muốn xác định xuống.

"Tiểu Ngôn, các người đang nói cái gì, vui vẻ như vậy?" Một thanh âm đột ngột mà đã cắt đứt đối thoại của bọn họ, Giản Nhược Trần ngẩng đầu lên, nhận ra phải Được Vương Cốc Kết Đan tu sĩ, lập tức đứng người lên khom người thi lễ.

"Sư bá, ta đang cùng Giản sư chất nói muốn nàng cùng ta hồi Được Vương Cốc đấy." Mạc Tiểu Ngôn cũng quy củ mà đứng lên, trước thi lễ, sau đó nói.

Trở lại tu sĩ phải Được Vương Cốc Triệu Xuân Thu, cũng là lần này Được Vương Cốc dẫn đội tu sĩ, từ Mạc Tiểu Ngôn vừa ly khai chỗ ngồi của mình, hần liền chú ý đến rồi, hai người tiếng nói cực thấp, người chung quanh đều nghe không rõ, bất quá hần hiểu rõ Mạc Tiểu Ngôn đấy, biết rõ Mạc Tiểu Ngôn sẽ nói cái gì đó.

Đợi đến lúc nhìn xem Giản Nhược Trần động tác, càng là đoán được nửa có điểm không tề, mà cuối cùng Giản Nhược Trần giật mình, thanh âm không khỏi lộ ra một điểm, là hần biết nên chính mình ra mặt.

"Nhà của ta Tiểu Ngôn không thể nào đi ra ngoài, khó được có trò chuyện được tới cũng lý giải nàng đạo hữu, Tiểu Ngôn xin Giản đạo hữu đến Được Vương Cốc làm khách phải thành thực thực lòng đấy." Triệu Xuân Thu đối với Giản Nhược Trần nói.

Kết Đan Kỳ tu sĩ khách khí như vậy nói lời nói, Giản Nhược Trần cũng liền đang đứng dẫn kinh quy củ mà trả lời: "Cùng Mạc tiểu tiên bối nói chuyện phiếm rất vui sướng, nhận được Mạc tiểu tiên bối để mắt, không thẳng sợ hãi."

Giản Nhược Trần là hoàn toàn chính thức trả lời, lúc này đáp, cho dù là bên trên cái thế giới tin tức phóng viên cũng tìm không ra tật xấu, đến nơi đây, tự nhiên cũng là thích hợp hơn trả lời.

Việc này Được Vương Cốc Kim Đan tu sĩ rõ ràng bao che khuyết điểm, Mạc Tiểu Ngôn việc này nóng nảy bản tính nhất định là Được Vương Cốc thói quen đi ra đây, nàng chính là biết rõ, đừng nói một câu rồi, một cái Mạc Tiểu Ngôn không đúng chữ cũng không thể đề, huống hồ, với Mạc Tiểu Ngôn Được Vương Cốc đệ tử thân phận, cũng không có thể đắc tội.

Một câu nói, Triệu Xuân Thu liền nhìn ra Giản Nhược Trần không đơn giản, hắn liền chuyển hướng Mạc Tiểu Ngôn: "Tiểu Ngôn, vừa mới Thủy Vân tông đạo hữu đám muốn muốn tìm người nói chuyện phiếm."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Lại Tiến Một Tầng

Mạc Tiểu Ngôn không là hoàn toàn không nhà thông thái tình, chẳng qua là tại Dực Vương Cốc bên trong, tất cả mọi người sủng ái nàng, nàng tiếp xúc bên ngoài cơ hội cũng không nhiều, cũng liền dưỡng thành rồi nghĩ cái gì thì nói cái đó thói quen.

Nhưng việc này nghĩ cái gì thì nói cái đó, cũng không phải là không có chừng mực, nói thí dụ như nàng có thể nói chính mình trong bệnh lên đơn, nhưng cái gì trình độ có thể hay không giải liền ngậm miệng không đáp rồi.

Kỳ thật Luyện Đan Sư trong bệnh lên đơn phải chuyện rất bình thường tình, quanh năm suốt tháng trông coi lò đan, mỗi lần luyện đan đều yếu dật xuất lai không ít linh khí, không cần cố ý, liền có thể hấp thu không ít, mà Luyện Đan Sư luyện chế Linh Đan cũng là nhiều mặt đấy.

Tu sĩ phục dụng Linh Đan, còn muốn cân nhắc cùng mình linh lực tu vi, thuộc tính có hay không xung đột, Luyện Đan Sư luyện đan, không thể cân nhắc nhiều lắm, nhất là Mạc Tiểu Ngôn như vậy đấy, ưa thích lập dị, tiền nhân không có làm qua cũng muốn nếm thử một chút, trong bệnh lên đơn rất là bình thường, đâu là bao nhiêu mà thôi.

Mạc Tiểu Ngôn tìm tới Giản Nhược Trần, thuần túy là chứng kiến Giản Nhược Trần cầm lấy quả trám muốn ăn, nhất thời nảy lòng tham, đợi cho trò chuyện bên trên hai câu, đã cảm thấy rất thoải mái, bỗng nhiên liền nổi lên tâm ý, đều muốn Giản Nhược Trần cùng nàng đi.

Mạc Tiểu Ngôn biết rõ Dược Vương Cốc tại Trịnh quốc địa vị đấy, Dược Vương Cốc, đang đứng dẫn kinh mà mời người tu sĩ đi làm khách, còn không đem vậy người tu sĩ chỗ tông môn cao hứng chết? Cho nên hân thoả mái mà thừa nhận nàng mời rồi Giản Nhượng Trần, cũng cho rằng, Giản Nhượng Trần sẽ không từ chối.

Cũng không, Giản Nhượng Trần không có chối từ, nàng nói nói chuyện phiếm vui sướng, không thẳng sợ hãi, nếu không có cự tuyệt, thế nhưng là cũng rất giống không có đáp ứng.

Đang muốn truy vấn, lại nghe đến Triệu sư bá nói Thủy Vân tông nữ tu tìm nàng nói chuyện, liền nhăn nhu mày: "Sư bá, ta cùng Giản sư chất trò chuyện phải hảo hảo đấy, ta thích cùng Giản sư chất nói chuyện phiếm."

Ba người bọn họ đứng tại chỗ ngồi bên trên nói chuyện, thoáng cái liền hấp dẫn đại sảnh không ít ánh mắt, Thiên Đạo Tông lần này tại tất cả tông môn trước rất lớn lộ ra một lần mặt, trận này hợp, thiết tình giả ý, hư đầu mong não đấy, tất cả mọi người tiến lên đối thiên đạo tông tỏ vẻ chúc mừng, Liễu Tùy Thanh cùng Lạc Phàm trước người sẽ không có đoạn qua.

Nhưng tu sĩ tất cả đều là mắt thấy lực lộ tại nghe bát phương đấy, trong đại sảnh nhất cử nhất động ai cũng tại chú ý đến, Dược Vương Cốc Mạc Tiểu Ngôn tìm tới Giản Nhượng Trần nói chuyện phiếm, còn có thể cho rằng hai cái nữ tu ở giữa trao đổi, Triệu Xuân Thu tiến lên cũng đàm luận lên, ý nghĩa liền không giống nhau.

Liễu Tùy Thanh vội nói tiếng xin lỗi, hướng Giản Nhượng Trần bên này đi tới, vừa vặn nghe được Mạc Tiểu Ngôn câu nói sau cùng: Nàng ưa thích cùng Giản sư chất nói chuyện phiếm. Liền trên mặt treo dáng tươi cười nói: "Triệu sư huynh, nhiều ngày không thấy."

Triệu Xuân Thu bề bọn cùng Liễu Tùy Thanh chào, giúp nhau thối phòng rồi vài câu, Liễu Tùy Thanh lên đường: "Vị này tiểu đạo hữu chính

là đừng lão gia tử nữ nhi bảo bối Mạc Tiểu Tiên tử rồi, ta trước đó lần thứ nhất đến tổng thành đi tới, được một cái vật nhỏ, rất là thú vị, Mạc Tiểu Tiên tử nhìn xem?"

Liễu Tùy Thanh nói qua liền vỗ túi trữ vật, trong tay hơn nhiều một cái kia dung mạo xinh đẹp xấu xí nhỏ viên cầu.

Có thể còn không có đợi Liễu Tùy Thanh nói lên trong tay hắc việc này viên cầu cỡ nào thú vị, Mạc Tiểu Ngôn cũng đã nói: "Liễu sư thúc, người đem Giải sư chất đưa cho ta a, ta thích nàng."

Liễu Tùy Thanh biểu lộ tính cả động tác tất cả đều định trụ rồi, ghen hống nhìn trân trối mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, hắc đây vừa thấy mặt đã chọn lễ gặp mặt, mới móc ra còn không có giới thiệu, trước hết bị người ghét bỏ rồi, người ta chính mình điểm danh muốn gặp mặt lễ rồi.

Hắn liền cho rằng Giải Nhược Trần làm việc diễn xuất đã làm cho người ta giật mình, nhưng này vị, càng phải vô pháp vô thiên, mới mở miệng muốn dĩ nhiên là hắn tông môn đệ tử, còn là vừa vặn bị Hoàng cùng Thái Tử khen ngợi Giải Nhược Trần.

Liễu Tùy Thanh ngẩn ngơ, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn nghiêm trang bộ dạng, không khỏi liền nhìn về phía Triệu Xuân Thu, Triệu Xuân Thu vẻ mặt cười khổ, không thể làm gì bộ dạng.

Liễu Tùy Thanh lúc này mới nhớ tới nhìn một cái Giải Nhược Trần biểu lộ, liền gặp được Giải Nhược Trần hay vẫn là mỉm cười, giống như cảm thấy rất thú vị bộ dạng, rơi vào đường cùng, đành phải nói: "Mạc Tiểu Tiên tử nói đùa."

Ai biết hắn cho Mạc Tiểu Ngôn một cái bạch thang, Mạc Tiểu Ngôn căn bản cũng không tiếp, nhận thức chăm chú thực mà nói: "Ta không phải hay nói giỡn, Liễu sư thúc cùng Triệu sư bá cũng không đến thời điểm, ta

cùng Giản sư chất trò chuyện được rất vui vẻ, ta đang muốn hỏi Giản sư chất cùng ta đi đây, đã bị các người đã cắt đứt."

Nói qua nàng quay đầu đối với Giản Nhược Trần: "Có phải hay không?"

Liễu Tùy Thanh cùng với Triệu Xuân Thu đều xem lấy Giản Nhược Trần, muốn xem nhìn Giản Nhược Trần như thế nào đem chính mình trích đi ra.

Giản Nhược Trần cười nói: "Cùng Mạc tiểu tiên bối nói chuyện phiếm, có thể gia tăng rất nhiều kiến thức."

Mạc Tiểu Ngôn đắc ý mà cười rộ lên.

Giản Nhược Trần nói tiếp: "Có thể trở lại tông môn về sau, ta muốn bế quan, Mạc tiểu tiên bối, người cũng ngộ đạo rồi, sau khi trở về cũng phải làm a, ta chính là đến Dược Vương Cốc bái phỏng, người cũng không có thời gian cùng ta nói chuyện phiếm rồi."

Mạc Tiểu Ngôn vốn cao hứng lấy, nghe vậy liền nhăn nhó mày, nghĩ đến Giản Nhược Trần nói lời là không có sai, nàng trở về muốn trùng kích trung cấp luyện đan sư, còn muốn chuẩn bị trùng kích Kim Đan —— lúc trước còn muốn ý tưởng khó hiểu bệnh lên đơn.

Liền thở dài nói: "Phải rồi, ta như thế nào quên mất."

Liễu Tùy Thanh thở dài một hơi, hẳn là thực không muốn đắc tội Dược Vương Cốc, thế nhưng thật không có phỏng theo tiếp theo Mạc Tiểu Ngôn mà nói nói tiếp.

"Bất quá, ta luyện đan thời điểm người có thể bế quan, luyện qua đan người liền xuất quan, đây không được sao?" Mạc Tiểu Ngôn nhăn tình sáng lên, nói tiếp.

Liễu Tùy Thanh mới lỏng một hơi thiếu chút nữa liền nghẹn đến chính hần, há miệng lên đường: "Triệu đạo hữu. . ."

Triệu Xuân Thu cười cười nói: "Tiểu Ngôn nói rất có đạo lý, Giản tiên tử cũng muốn bế quan, ta Dược Vương Cốc trong tình thất hay vẫn là đủ đây, rồi hãy nói Dược Vương Cốc đệ tử có một cái tính một cái, đều là Luyện Đan Sư, Giản tiểu tiên tử trùng kích đến Trúc Cơ kỳ Linh Đan, đó là quản đủ đây."

Lời này, chính là rõ ràng nói: Giản Nhược Trần người muốn là theo Tiểu Ngôn đến Dược Vương Cốc, chúng ta Dược Vương Cốc liền bao hết người đến Trúc Cơ kỳ tu luyện sử dụng tất cả Linh Đan.

Liễu Tùy Thanh hít một hơi lạnh, việc này Giản Nhược Trần cũng thật là có bản lĩnh, chẳng những chiếm được rồi Hoàng cùng Thái Tử ưu ái, cùng Dược Vương Cốc hàn huyên như vậy không đến nửa khắc đồng hồ, liền nhường người ta chủ động nói bao hết người tiến giai đến Trúc Cơ kỳ tất cả Linh Đan.

Tất cả Linh Đan, ngũ linh căn Luyện Khí tu sĩ tiến giai đến Trúc Cơ kỳ cần tất cả Linh Đan a!

Đây, đối với một cái tông môn, đương nhiên không coi là cái gì, nhưng người Giản Nhược Trần không phải Dược Vương Cốc đệ tử a, cũng bởi vì người cùng việc này Dược Vương Cốc bảo bồi phiền phức khó chịu trò chuyện được trở lại? Hoặc là bởi vì Hoàng cùng Thái Tử ưu ái?

Có thể Dược Vương Cốc không cần thông qua Giản Nhược Trần trở lại nịnh bợ Hoàng a.

Liễu Tùy Thanh luôn luôn tự phụ đầu óc xoay chuyển nhanh, nhưng này sẽ, hần hoàn toàn nghĩ không thông.

"Còn dùng bọn họ chứ ta luyện đan liền đủ Giải sư chất dùng đấy." Liễu Tùy Thanh còn không có hoàn toàn tiêu hóa hết Triệu Xuân Thu mà nói, liền nghe đến Mạc Tiểu Ngôn thêm vào đây một câu, đây, phải là cớ nào hiếm có Giải Nhược Trần a.

"Đa tạ tiền bối ưu ái." Giải Nhược Trần lại cười nói, quay đầu nhìn Mạc Tiểu Ngôn, "Ta bây giờ đang ở bên cạnh ngươi, chỉ có thể nhìn lên ngươi, chờ ta lại tiến một tầng, lại đi nhìn ngươi, được không nào?"

Từ đầu tới đuôi, Giải Nhược Trần đều không có cự tuyệt, cũng không có được sủng ái mà lo sợ, nàng đối đãi Mạc Tiểu Ngôn thái độ, thật giống như đối với một cái chuẩn bị được sủng ái yêu tiểu muội muội, nàng sủng ái nàng, nhận thức chăm chú quả thực dụ dỗ nàng, xuất ra chính thức đạo lý nói cho nàng biết, vì cái gì nàng không thể đi theo nàng đi tới.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Ta Dạy Cho Người Luyện Đan

Mạc Tiểu Ngôn là đơn thuần, có thể nàng không ngộ, Dưộc Vương Cốc trưởng bối sủng ái nàng, các sư huynh nhường cho nàng, nàng toàn bộ cũng biết.

Từ trước đến nay, nàng tại Dưộc Vương Cốc trong liền nói một không hai đấy, bất luận nàng muốn cái gì, cho dù là muốn bầu trời ánh trăng, Dưộc Vương Cốc cũng hận không thể lập tức bay lên trời đem ánh trăng trích cho nàng đấy, nhưng bọn hắn đối với nàng sủng, toàn bộ không phải nàng ưa thích.

Bọn họ khi nàng cái gì cũng đều không hiểu, bọn họ sủng nhiều khi phải lừa gạt, cho nên, nàng sẽ dùng nhiều thời gian hơn luyện đan, cũng sẽ có nhiều thời gian hơn ý tưởng đột phát, cũng liền muốn biết bị nàng trêu chọc rồi, phụ thân, các sư huynh sẽ có phản ứng như thế nào.

Bọn họ hay vẫn là sủng nàng, lừa gạt lấy nàng, trái lại còn nói nàng ưa thích lừa gạt bọn họ.

Có thể Giản Nhược Trần không phải như vậy, Giản Nhược Trần mỗi một câu nói đều là nhận thức chăm chú thật sự, nàng là cười nhìn xem nàng, nhưng nàng không có khi nàng cái gì cũng đều không hiểu, nàng nhận thức chăm chú quả thực giải thích vì cái gì không thể đi theo nàng đi.

Nàng không phải lừa gạt nàng, cũng không phải lừa gạt nàng, nàng mỗi một câu nói Giản Nhược Trần cũng làm thật sự, Mạc Tiểu Ngôn đều xem phải hiểu.

Triệu Xuân Thu lại càng không ngốc, bọn họ Dược Vương Cốc tất cả mọi người đem Mạc Tiểu Ngôn sùng ái, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người tôn kính nàng.

Biểu hiện ra, Mạc Tiểu Ngôn tại trước mặt bọn họ nói một không hai, trên thực tế là bởi vì Mạc Tiểu Ngôn biết rõ nắm giữ đúng mực, trêu cợt có lẽ có chi, có thể chưa từng có quá phận sự tình, cho nên, bọn họ đối với Mạc Tiểu Ngôn thái độ, phải nhìn tại nàng là Dược Vương Cốc cốc chủ tiểu nữ nhi phân thượng đấy.

Bọn họ bưng lấy nàng, là vì bưng lấy lên, chẳng những có thể với tại Dược Vương Cốc nâng, còn có thể toàn bộ Trịnh quốc nâng.

Cho nên, hẳn sẽ không phạt rồi Mạc Tiểu Ngôn ý nguyện, thực tế ở trước mặt người ngoài, hẳn mới có thể tại Mạc Tiểu Ngôn mở miệng đã muốn Giản Nhược Trần về sau, đối với Giản Nhược Trần đồng ý, cam đoan nàng tiến giai đến Trúc Cơ kỳ tất cả Linh Đan, trực tiếp che Liễu Tù Thanh miệng.

Coi như là Giản Nhược Trần muốn cự tuyệt, cũng muốn nghĩ kĩ rồi, hẳn Dược Vương Cốc mở miệng, đó là không để cho từ chối đấy.

Giản Nhược Trần là không có cự tuyệt.

Nhưng hẳn biết rõ, Giản Nhược Trần đã cự tuyệt, hơn nữa thành công.

Giản Nhược Trần lý do thậm chí ngay cả lấy cơ đều chưa nói tới, tu vi lại tiến một tầng? Nàng Luyện Khí tầng bốn tu vi, ngũ linh căn tư chất, muốn bao nhiêu năm mới có thể tiến giai đến Trúc Cơ kỳ?

Có thể nàng rất nghiêm túc ánh mắt, thương lượng mà không phải qua loa ngữ khí, làm cho không người nào có thể không đáp ứng nàng, nhất là Mạc Tiểu Ngôn, chưa từng có như vậy đối diện nàng, dùng như vậy rất nghiêm túc ngữ khí thương lượng.

Khó trách, Mạc Tiểu Ngôn biết nói cùng Giản Nhược Trần nói chuyện phiếm rất vui vẻ, rất ưa thích.

"Tốt." Mạc Tiểu Ngôn trong giọng nói không dấu thất lạc, có thể nàng hay vẫn là gật đầu, không vì cái gì khác đấy, liền là Giản Nhược Trần đối với nàng thật lòng tôn trọng —— không phải đem nàng cho rằng Được Vương Cốc sủng nhi, mà là đem nàng cho rằng chính nàng tôn trọng.

Liễu Tùy Thanh cảm thấy một tảng đá rơi xuống đất liền cười rộ lên, đem trên lòng bàn tay đồ vật đi phía trước đưa đưa: "Mạc Tiểu Tiên tử, người xem một chút vật này?"

Mạc Tiểu Ngôn liền khom người thi lễ: "Đa tạ Liễu sư thúc." Vậy mà cũng không có hỏi là vật gì, dù sao, người muốn cho ta liền nhận rồi.

Liễu Tùy Thanh sẽ không cùng Mạc Tiểu Ngôn nhỏ như vậy nữ hài so đo, lập tức hặc hặc nói: "Vật này, chuyển vận khác nhau thuộc tính linh lực, sẽ xuất hiện khác nhau hiệu quả, chính là một cái vui vẻ nhỏ đồ chơi."

Nói qua đem viên cầu hương Mạc Tiểu Ngôn bên này một đưa, tiếp theo đối với Triệu Xuân Thu nói: "Các nàng hai cái nữ hài tử khẳng định có lời nói muốn tự người nói, ta ca lường đến bên kia ngồi một chút?"

Triệu Xuân Thu cùng với Liễu Tùy Thanh cười ha hả ly khai, đi vài bước, hai người cũng không khỏi chú ý sau Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn, quả nhiên, hai người đã vai kề vai sát cánh mà ngồi xuống, đang thấp giọng đang nói gì đó.

"Liễu đạo hữu, các người Thiên Đạo Tông, hôm nay là nhân tài xuất hiện lớp lớp." Triệu Xuân Thu ý hữu sở chỉ (*) nói.

Liễu Tùy Thanh đều muốn khiêm tốn vài câu, nhất thời vậy mà tìm không thấy lý do —— Lạc Phàm vậy không cần phải nói, đơn linh căn, khiêm tốn chính là đối trá rồi, Giản Nhược Trần? Vốn là ngũ linh căn,

chính là tại Vấn Tâm huyền trận biểu hiện được không giống người thường, có thể Luyện Khí tầng bốn ngũ linh căn đệ tử, hẳn còn có thể thay nàng khiêm tốn ở đâu đây?

"Mạc Tiểu Tiên tử đến cùng nàng nói chuyện rất là hợp ý." Liễu Tùy Thanh nhần nhin một hồi, đầu biệt xuất những lời này, cảm thấy có chút lúng túng.

"Kết thúc Giả Đan, còn có thể tiếp tục trở lên tu luyện chứ" Giản Nhược Trần đang thấp giọng hỏi.

Nàng ngay cả Trúc Cơ cánh cửa đều không có sờ đến, tự nhiên không biết trở lên Kết Đan còn có Giả Đan mà nói, nghĩ đến kết thúc Giả Đan thì không cách nào tiến thêm một tầng đấy, nhưng vẫn là muốn chứng minh là đúng xuống.

"Có thể tiếp tục tu luyện, nhưng tu vi cũng liền đến cuối, người là lo lắng ta sao?" Mạc Tiểu Ngôn nháy mắt mấy cái hỏi.

Giản Nhược Trần lần lượt nhắc nhở chính mình, ngồi ở bên người nàng không phải mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương, mà là cái hơn một trăm tuổi so với nàng lớn tuổi rồi gấp hai ba lần nữ tu sĩ, nhưng khi nhìn lấy Mạc Tiểu Ngôn, chung quy nhin không được đem nàng cho rằng tiểu muội muội.

Kỳ thật, Mạc Tiểu Ngôn tuy rằng một trăm vài rồi, có thể nàng đại đa số thời gian đều tại luyện đan, bế quan tu luyện a, chính thức phát triển tuổi, khả năng cũng liền vài chục năm, nếu dùng cái sừng này tốc độ nhìn, cũng chính là mười bảy mười tám tuổi rồi.

Giản Nhược Trần trong lòng thuyết phục chính mình, sau đó nói: "Kỳ thật ta không cần lo lắng đúng không, Mạc tiểu tiên bối phải xuất sắc nhất sơ cấp Luyện Đan Sư, lập tức liền muốn trùng kích trung cấp luyện đan sư, làm sao sẽ làm cho mình kết cái Giả Đan đây."

Nói qua lắt đầu: "Ngược lại là ta cũng cố gắng, bây giờ nhìn đến Mạc Tiểu Tiên bối yếu đạo một tiếng tiền bối, hoặc là sư thúc, chẳng lẽ tiếp qua mấy tháng, muốn xưng hô một tiếng sư thúc tổ rồi hả?"

Tự người nói lấy cũng không khỏi cười rộ lên, đối với như vậy tiểu cô nương gương mặt xưng hô sư thúc tổ, đây Tu Tiên giới, thật sự là không thiếu cái lạ.

"Qua mấy tháng người liền đi Dược Vương Cốc nhìn ta?" Mạc Tiểu Ngôn chú ý hiển nhiên cùng Giản Nhược Trần không có ở đây đồng nhất đốt.

"Nói không tốt đấy, ta mới Luyện Khí tầng bốn, cũng nên Trúc Cơ về sau mới có thể tùy tiện rời đi tông môn đấy." Giản Nhược Trần không muốn lừa gạt Mạc Tiểu Ngôn, thực sự cầu thị nói.

"Ta trở về muốn bế quan, luyện chế trung phẩm Linh Đan, chỉ cần mười lô đã thành năm lô, coi như là hợp cách, sau đó ta muốn cho mình luyện chế tẩy rửa bệnh lên đơn Linh Đan, còn có Kết Đan Linh Đan, tính toán toán. . ."

Mạc Tiểu Ngôn sầm muện mà suy nghĩ sẽ: "Ta muốn bế quan ba năm đây."

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, "Ba năm? Một mực không đi ra chứ hay vẫn là liền đi ra mấy lần?"

"Đã thành trung cấp Luyện Đan Sư ra tới một lần, tẩy rửa bệnh lên đơn sau ra tới một lần, lại có phải đem đan dược đều luyện chế thành rồi trở ra một lần, " Mạc Tiểu Ngôn giơ ba ngón tay đầu, "Sau đó, sẽ không biết đạo đã bao lâu, ta biết ngay cha ta Kết Đan thời điểm, bế quan có một năm thời gian, nương ta cùng ta sư bá bọn họ còn nói cha ta là thiên tài."

"Cho nên, người liên muốn rồi không cần ăn liên có thể hấp thu Linh khí biện pháp?" Giản Nhược Trần nhỏ giọng hỏi.

"Nhàm chán a, nhìn xem lò đan đi không được, chỉ có thể nhìn nhìn xem, nhiều nhàm chán a." Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên mắt sáng rực lên, cũng nói nhỏ: "Nếu không, ta dạy cho người luyện đan a, hai người chúng ta cùng một chỗ luyện đan sẽ không nhàm chán."

"Người là Dược Vương Cốc đấy, ta là Thiên Đạo Tông đấy." Giản Nhược Trần chỉ đem Mạc Tiểu Ngôn lời này phải thuận miệng mà ra, tiểu hài tử tâm tính.

"Các người Thiên Đạo Tông cũng có Luyện Đan Sư đấy, ta lại không dạy người Dược Vương Cốc độc môn thủ pháp, sư diệt, các người tông môn, chắc chắn sẽ không dạy người luyện đan a, ta cho người biết a, luyện đan có đôi khi có thể thú vị."

Mạc Tiểu Ngôn tựa như cầm lấy cục đường hấp dẫn tiểu hồng mạo lão sói xám tựa như, trông mong mà nhìn Giản Nhược Trần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Từ Lâm Say Rượu

Mạc Tiểu Ngôn thật đúng là đối với Giản Nhược Trần nhớ mãi không quên.

Nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn trông mong biểu lộ cùng ánh mắt, Giản Nhược Trần cảm thấy nàng rất đáng thương.

Nhưng Giản Nhược Trần chắc là sẽ không bởi vì vì người khác đáng thương liền làm thi chính mình đồng tình tâm đấy, nàng cười nói: "Ta mới Luyện Khí tầng bốn, vẫn chưa tới học luyện đan thời điểm."

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn nói chuyện phiếm, còn có thể cho rằng hai cái nữ tu nhằm chán ngồi cùng một chỗ, có thể Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu cũng ngồi cùng một chỗ trò chuyện lên, đại đa số trong lòng người cũng không phải là mùi vị.

Hoàng cùng Thái Tử vừa mới đối thiên đạo tông biểu thị ra điểm vài phần kính trọng, Dực Vương Cốc cùng với Liễu Tùy Thanh gấp rút đầu gối dài nói, chẳng lẽ, Dực Vương Cốc đã nhìn ra Thiên Đạo Tông không có bị mặt khác tông môn nhìn ra thực lực?

Không phải là bởi vì một cái Thiên Linh Căn Lạc Phàm?

Hoàng cùng Thái Tử một mực ở địa vị cao an vị, cũng nên đã đến bọn họ rời sân, khiến cái này tông môn tu sĩ cùng Hoàng Cung quan viên nói chuyện với nhau liên lạc cảm tình thời điểm, lập tức thừa dịp mọi người đối với Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu chú ý, lặng yên không một tiếng động mà rời sân.

Đương nhiên, ai lực chú ý cũng sẽ không ly khai Hoàng đấy, nhưng Hoàng nếu không muốn lại để cho mọi người cảm thấy, ít nhất mặt ngoài làm ra việc này tư thái, cũng sẽ không có sẽ cố ý làm cho người ta phiền chán, quả nhiên, Hoàng cùng Thái Tử sau khi rời khỏi, đây yến hội lại lần nữa náo nhiệt lên.

Kiểm Tông đệ tử bởi vì Từ Lâm bại bởi Giản Nhược Trần, một mực liền nhìn Giản Nhược Trần không vừa mắt, không phải Kiểm Tông thua không nổi, phải Từ Lâm bại tướng quá khó nhìn, hay vẫn là bại bởi một cái Luyện Khí tu sĩ.

Bại cũng liền thất bại, nếu là luận thất bại, tất cả mọi người bại bởi Giản Nhược Trần, cũng không có cái gì then thùng đấy, thế nhưng là tại hăn ly khai ảo trận về sau một ngụm máu tươi phun ra, đây là bị bại can đảm muốn nứt, mất đạo tâm, liền làm người khinh thường rồi.

Liền không nhìn thấy đều là Thiên Đạo Tông Lạc Phàm ly khai Vãn Tâm huyền trận phải hăn đáng ra sao không? Một thiên tài Thiên Linh Căn Trúc Cơ kỳ sư thúc, tại biết mình cũng không phải là dừng lại tại Vãn Tâm huyền trận cuối cùng, lập tức ngay tại chỗ cảm ngộ, đây mới là đạo tâm kiên định, {không là:không vì} tục sự làm cho mệt mỏi.

Cũng có rất ít người biết rõ Từ Lâm cùng Giản Nhược Trần ván bài chi tiết, biết rõ Từ Lâm không những mình đã thua bởi Giản Nhược Trần, còn liên lụy đã đến Thủy Vân tông cực kỳ có thiên phú, rất bị tông môn sủng ái Lan Mị Nhi, càng là đối với Từ Lâm lớn dao động kia đầu.

Cho nên đây yến hội Hoàng cùng Thái Tử ban thường sau khi kết thúc, mọi người cùng nhau nói chuyện, giúp nhau cung phụng nghênh đón, tất cả tông môn đệ tử liền hữu ý vô ý mà tránh được Từ Lâm, mà Kiểm Tông tiến vào đến chính sảnh đệ tử hết lần này tới lần khác cũng chỉ có một mình hăn, chỗ ngồi của hăn chỗ liền lập tức lộ ra quanh quẽ rồi.

Cũng may, quanh quẽ không chỉ có là hăn một chỗ, Giản Nhược Trần với tư cách người thắng, đồng dạng vắng ngắt đấy, trong lòng của hăn cũng nói không rõ cái gì tư vị, cuối cùng là sống khá giả chút ít, nhưng sau đó, Được Vương Cốc Mạc Tiểu Ngôn vậy mà đi sang ngồi, hai người cười cười nói nói đấy, còn cầm lấy Linh quả vuốt vuốt, tiếp theo Được Vương Cốc Kết Đan tu sĩ cũng đi tới, hiển nhiên là đối với Giản Nhược Trần có phần coi trọng.

Từ Lâm càng thêm không nhịn nổi, đáy lòng ghen ghét cùng phần hận đều tại thời khắc này đạt đến đỉnh phong, có thể hăn lý trí vẫn còn, biết rõ nơi này là cái gì Hoàng Cung, không phải hăn có thể tùy ý làm địa phương, đầu bưng lên trước mặt Linh tửu, một ly một ly hướng trong miệng rót lấy.

Say rượu rồi, hay dùng linh lực hóa giải, uống nữa đến say rượu, hấp thu nữa hóa giải, hăn coi như là Kiếm Tông Trúc Cơ kỳ có thực lực nhất đệ tử, bình thường cũng làm không được đem Linh quả làm nước uống trình độ, liền cũng không biết, Linh uống nhiều rượu rồi, mặc dù là dùng linh lực hấp thu trong đó linh khí, hóa giải tửu lực, tửu lực lắng đọng xuống dưới, cũng có say rượu thời điểm.

Tu sĩ đều cũng có điều khiển tự động đấy, nhất là tại đây dạng nơi, có một số việc tựa hồ là vốn là nên biết, huống chi Kiếm Tông tu sĩ hầu như đều là nam tử, con đường tu hành lại là với đại khai đại hợp làm chủ kiếm đạo, chú ý ngộ tính đấy, bậc này uống rượu việc nhỏ căn bản cũng không sẽ cùng môn hạ đệ tử ân cần dạy bảo.

Bởi vậy, làm Từ Lâm bỗng nhiên cảm giác được trong bụng phồng lên, cần đi vệ sinh thời điểm, hăn thực tế đã là hơi say.

Hăn còn không có biết mình say —— hơi say đích nếu là không có đối lập, ít có biết mình say rượu rồi —— chỉ là có chút cảm tức, chính sảnh bên trong bầu không khí lại để cho hăn ngồi không nổi nữa, hăn đứng lên,

lập tức liền có bồi bàn tiến lên, dẫn dắt đến hắc tử bên cạnh cửa nhỏ ly khai.

Hoàng Cung bồi bàn, vốn là không phải bình thường thể hệ, có thể ở đây chính sảnh hầu hạ đây, càng là lợi chi nhân, việc này bồi bàn cũng là Luyện Khí hậu kỳ, một mực chú ý hắc tử phụ trách mấy cái trên mặt bàn sự tình, Tử Lâm say rượu là hắc tử trong dự liệu đây, hắc tử đã đang suy nghĩ có muốn hay không không hề cho Tử Lâm thêm rượu, thay đổi Linh quả nước rồi.

Tử Lâm vừa đứng, là hắc tử biết Tử Lâm muốn làm cái gì, trong nội tâm rất đúng xem thường, hầu hạ quá nhiều ít trận yến hội rồi, không phải là không có trên đường rời sân thuận tiện đây, nhưng này vị, tại ảo trận trong thất bại, không có được giáo huấn lĩnh ngộ, dĩ nhiên cũng làm hư hỏng như vậy rồi đạo tâm, đáng tiếc tiến vào ảo trận danh ngạch.

Trên mặt vẫn còn cung kính mà dẫn Tử Lâm đã đến thuận tiện chỗ.

Trong hoàng cung thuận tiện chỗ, cũng chính là trong phòng để đó mấy cái thùng đá đồ vật, Tiểu Giải sâu điểm, đại tiện chú ý điểm, có thể ngồi xuống, bên trong còn có chút nhẹ thất vọng lá cây những vật này, có thể cho bất nhĩ chi vật trực tiếp trầm ngọn nguồn, che khuất hương vị.

Thuận tiện về sau, tự nhiên có chịu trách nhiệm quét dọn người hầu đem những vật này một chút Linh hỏa thiêu, bất quá thêm nữa thời điểm những chuyện này đều là do thuận tiện chi nhân thuận tay chịu, dù sao đều là tu sĩ, đốt một chút Linh hỏa rất đơn giản đây, còn có, thứ đồ vật dù sao bất nhĩ, ít có người có cái kia ham mê, nguyện ý bị người chứng kiến chính mình bất nhĩ chi vật đây.

Người hầu dẫn rồi Tử Lâm đi vào, chính mình liền giữ ở ngoài cửa, vô cùng buồn chán, liền chứng kiến có khác một người, ăn mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức, bước chân hơi lơ lửng ở, cũng đi tới, người hầu cảnh

giác nhìn mắt tướng mạo của hãn, không tự giác liền tìm hiểu dưới tu vi, tu vi không phải hãn có thể thấy rõ ràng đấy, hiển nhiên ít nhất là Trúc Cơ kỳ đấy.

Diện mạo rất là lạ lẫm, cũng không phải chính sảnh ngồi tu sĩ, hiển nhiên là Kiếm Tông ngay từ đầu đã bị Văn Tâm huyền trận đưa ra ngoài đệ tử.

Trong nội tâm lại là một hồi xem thường, đây đệ tử của kiếm tông cũng thực lên không được mặt bàn, đến trong hoàng cung tham gia yến hội, đều có thể biệt xuất nước tiểu, hay vẫn là dựa vào quy củ thi lễ, cũng không dùng ra âm thanh.

Tu sĩ kia liên thủ cũng không giơ lên, trực tiếp liền đi vào, người hầu mới nhớ tới bên trong đã có một người tại dễ dàng, có thể bỗng nhiên tưởng tượng, đều là bọn hãn một cái tông môn đấy, dĩ nhiên là sẽ không chú ý rồi, liền yên tâm thoải mái mà ngồi tại bên ngoài.

Nhưng lại không biết, ở phía sau một người tu sĩ tiến vào đến trong phòng nháy mắt, sẽ cực kỳ nhanh đem Kiếm Tông trưởng bào cởi ra, lộ ra bên trong Ngự Thú tông quần áo và trang sức, tiếp theo tay tại trên mặt phất một cái, lật bỏ rồi một tấm mặt nạ, trên mặt lập tức liền cười ha hả đấy, mang theo ba phần men say, xâm nhập đến càng bên trong một cái phòng.

Đây như xí chỗ, tự nhiên là có trận pháp đấy, bên ngoài chi nhân không sẽ nhìn được nghe được bên trong là bất luận cái gì động tĩnh, cũng không có ai sẽ dòm ngó cái tràng diện này a, đây về sau Ngự Thú tông tu sĩ liền trực tiếp xông đi vào, trong miệng còn nhỏ giọng thầm thì:

"Ài, thật không có tốt số, ta nếu là có cái Thiên Linh Căn sư thúc, cũng không có thể ở Văn Tâm huyền trận trong kiên trì đến cuối cùng, cũng ngồi vào đang trong phòng?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Dụ Chi Nhập Khánh

Từ Lâm vừa mới giải hết lâu dài một lần tay, triệt để phóng không, đúng là lúc thoải mái nhất, chợt nghe sau lưng truyền đến thanh âm, vốn như xí bị người xông vào bất mãn, lập tức đã bị trong thanh âm truyền đến tin tức cho phủ lên.

"Người? Ngự Thú tông sư huynh?" Từ Lâm quay người hỏi, ngay cả thùng đá bên trong chi vật cũng không có rảnh bận tâm.

"Ai nha, phải Kiếm Tông Từ sư huynh a, thất lễ, thất lễ." Người kia cười chấp chấp tay.

Từ Lâm cũng đáp lễ lại, cũng không suy nghĩ nhiều hăn thuận tiện chỗ, tại sao có thể có khác tông môn đệ tử tiến đến, nhìn tu sĩ kia lạ mặt, cũng không có để ý, đầu truy vấn: "Vừa mới nghe sư huynh nói Thiên Linh Căn sư thúc?"

Tu sĩ kia có chút lúng túng nói: "Có nhiều mạo phạm, nói lỡ, nói lỡ rồi."

Nếu là bình thường, một câu nói lỡ, lại là loại này nơi, Từ Lâm mặc dù lòng đầy nghi hoặc, cũng sẽ không truy vấn, nhưng này lúc hăn đã có say rượu, lại nghe toàn bộ rồi tu sĩ này lăm bầm lâu bầu, cảm thấy tất cả đều là hoài nghi, sẽ không chịu từ bỏ ý đồ.

"Xin sư huynh thứ lỗi, thật sự là sư huynh nói lại để cho trong lòng ta còn có nghi hoặc, vậy Giản Nhược Trần bất quá mới Luyện Khí trung kỳ, làm sao lại có thể ở Vãn Tâm huyền trận bên trong dừng lại đến cuối cùng,

còn nghênh ngang mà chính mình đi tới." Từ Lâm nóng vội, chính mình nói ra trước đã.

"Ài —— ta nói Từ sư huynh, ta nói câu không nên nói lời, người có thể đừng để trong lòng a, người cái kia ván bài chúng ta đều nghe nói, người vốn không nên thua."

Phàm là thua trận rồi ván bài, mà lại không có cam lòng, phải rất nguyện ý nghe đến nói như vậy —— người vốn không nên thua, đều là của người khác sai.

Từ Lâm mặt đỏ lên, liền nghe tu sĩ kia nói tiếp: "Từ sư huynh phải Kiểm Tông đệ tử, Kiểm Tông đệ tử đều là chính trực chi sĩ, tự nhiên không biết cũng khinh thường với những cái kia xấu xa âm mưu quỷ kế rồi."

Tu sĩ kia quan sát Từ Lâm biểu lộ, tiếp theo lên đường: "Nghe nói ván bài vốn là Lạc Phàm nói ra, hẳn nơi nào đến chính là cái kia tự tin, hẳn ngũ linh căn sư diệt có thể thắng được Kiểm Tông Trúc Cơ kỳ sư thúc? Cái kia Giả Nhược Trần cũng không từ chối, rõ ràng. . . Ha ha, ta nghe nói hẳn hai người nguyên bốn chính là cùng nhau tiến vào Thiên Đạo Tông đấy."

Dừng lại, giống như tự nhủ: "Nếu Lạc Phàm kiên trì đến cuối cùng không kỳ quái, có thể cái kia ngũ linh căn đấy, muốn nói không có có cái gì đặc biệt hộ thân Bảo Khí, ta cũng không tin rồi."

Từ Lâm trong đầu giống như vang lên một cái sấm sét, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến lúc trước ly khai tông môn thời điểm, nghe nói qua về Vãn Tâm huyền trận truyền thuyết.

Truyền thuyết đây Tu Tiên giới có khắc chế tâm ma Bảo Khí hoặc là pháp quyết, nhưng không có người sẽ ở Vãn Tâm huyền trận bên trong sử dụng, bởi vì này đối với tiến vào ảo trận tu sĩ trở lại nói không có chút nào chỗ tốt —— Vãn Tâm huyền trận là có thể Vãn Tâm, làm cho lòng người

ma xuất hiện, nhưng tiến vào Vấn Tâm huyền trận là vì cái gì, chính là vì kham phá tâm ma.

"Nhắc tới Thiên Đạo Tông cũng thật sự là hung ác, bất quá một cái ngũ linh căn đệ tử hy sinh cũng không sao cả, hưởng hồ cũng không coi là hi sinh, nàng nếu tiến vào ảo trận còn có cơ hội, Từ sư huynh, bại bởi một cái Pháp Khí hoặc là tâm pháp không coi là cái gì, chính là cái Lạc Phàm, cũng rất đáng hận rồi."

Tu sĩ kia thanh âm loáng thoáng mà rơi vào tay Từ Lâm trong lỗ tai, Từ Lâm tâm đều đi theo run rẩy xuống, Lạc Phàm, người vậy mà đặt bẫy.

Ta mời người là khó được tu luyện thiên tài, là ta Trịnh quốc tương lai hy vọng, cho nên khắp nơi nhường nhịn, có thể người vậy mà cùng người ngũ linh căn sư diệt cùng một chỗ lừa gạt ta, hủy con đường của ta tâm.

Từ Lâm hoàn toàn quên mất mình là như thế nào ly khai nơi đây đây, hắc đầy trong đầu trong chính là Lạc Phàm hủy ta nói tâm ý tưởng.

Vậy người tu sĩ nhìn Từ Lâm phần nộ mở to hai mắt ly khai, mỉm cười xuống, một lần nữa mang lên trên mặt nạ, đổi lại áo bào, lại căn bản không có thuận tiện, đi theo phía sau ly khai.

Cửa ra vào quả nhiên đã không có thủ vệ, tu sĩ kia cảnh giác nhìn một chút chung quanh, hướng yển hội phương hướng đi đến, nhưng mới đi không đến một nửa thời điểm, bỗng nhiên liền chuyển hướng một con đường khác.

Từ Lâm về tới chính sảnh ngồi xuống, nhìn xem Giản Nhược Trần dĩ nhiên cùng Mạc Tiểu Ngôn thấp nói lời nói nhỏ nhẹ cười khẽ, Lạc Phàm bên người cũng vây quanh mấy vị Trúc Cơ tu sĩ, chính hắc bàn nhỏ trước cửa vắng vẻ, nhìn lại Phong Trí Hồng cũng cùng với khác Kết Đan tu sĩ cười cười nói nói, toàn bộ chính sảnh, chỉ có một mình hắc bị lạnh nhạt.

Nguyên bản, hẳn cũng nên là nói giỡn trong mọi người một cái, nhưng là bây giờ, hẳn ngay cả Lan Mị Nhi bên người cũng không dám tiến lên, hẳn mình bại, đây người cảm thấy thẹn, còn làm phiền hà Lan Mị Nhi cũng đi theo nàng thua trận rồi ván bài.

Phần nợ của hẳn vốn tại Giản Nhược Trần trên người, nhưng là bây giờ toàn bộ chuyển đến Lạc Phàm trên người, nếu là không có Lạc Phàm có ý định châm ngòi, hẳn làm sao sẽ đáp ứng cùng một cái Luyện Khí tu sĩ ván bài, đã bị như thế nhục nhã.

Hắn tự tay cầm lấy Linh tửu đưa đến bên miệng, há miệng ra, liền quát ra rồi mùi vị không đúng, Linh tửu đã đổi thành rồi nước trái cây, lửa giận bỗng nhiên tại trong lòng bành trướng, hóa ra, Hoàng Cung người hầu cũng nhìn ta giỏi.

Hơi say chi nhân cùng hoàn toàn say ngược hay vẫn là khác nhau đấy, hoàn toàn say ngược, đó là có lòng không đủ lực, thậm chí ý nghĩ trong lòng đều nghiền nát không chịu nổi, đã mất đi lý trí, có thể hơi say chi nhân, mới phải rất không quan tâm đấy, ngày thường lý trí toàn bộ cũng sẽ ở rượu cồn dưới sự kích thích biến mất, bình thường không dám làm chỉ dám muốn thậm chí sẽ không muốn ý tưởng tất cả đều sẽ xuất hiện.

Từ Lâm liền ở vào hiện tại nơi này tình huống ở bên trong, nhìn hẳn lấy Lạc Phàm tại một đám tu sĩ trong chuyện trò vui vẻ, thành thạo, liền hận không thể đem một trong quyền quạt ngã, đập tại dưới chân, lại để cho Lạc Phàm nếm đến hẳn làm cho nếm đến nhục nhã, thậm chí càng lớn.

Tại tưởng tượng của hẳn ở bên trong, Lạc Phàm đã ngã xuống dưới chân của hẳn, danh dự mất sạch.

Từ Lâm chậm rãi đem Linh quả nước đưa đến trong cổ họng, sau đó chậm rãi đem ly buông, hẳn cảm thấy hẳn chưa từng có như vậy thanh tỉnh, thanh tỉnh mà biết rõ hẳn muốn cho chính hẳn tiêu trừ sỉ nhục.

Từ Lâm chậm rãi đứng lên.

Đinh Lan trong nội cung, Thái Tử Diệp Chân đang liếc nhìn một quyển sách, bên ngoài truyền đến người hầu thanh âm, tiếp theo màn cửa đẩy ra, một cái tinh luyện tu sĩ đi tới, khẽ khom người nói: "Thái tử điện hạ, đã sắp xếp xong xuôi."

Đầy khom người tu sĩ từ dáng người nhìn lên, đứng là trước sau mặc Kiểm Tông cùng Ngự Thú tông quần áo và trang sức người nọ, Diệp Chân khẽ gật đầu nói: "Đi xuống đi."

Người nọ khẽ khom người, vô thanh vô tức rời đi.

Diệp Chân khoe miệng hơi hơi lộ ra vui vẻ, cầm lấy quyển sách tiếp tục chăm chú đọc.

Trường tín trong nội cung, lá không phải còn không có xương cốt bình thường mà nằm ở ghế nằm lên, Diệp quản gia mỉm cười đứng hầu ở một bên, Diệp Phi tại ghế nằm bên trên trở mình, đối với Diệp Thủy Tuyền nói: "Quản gia, người suốt ngày trông coi ở bên cạnh ta, cũng không nghỉ ngơi sẽ? Tu luyện một hồi?"

Diệp Thủy Tuyền cười nói: "Thiếu gia thật không đi tới yến hội nhìn xem?"

Diệp Phi vẫy vẫy tay: "Có cái gì nhìn đấy, a dua nịnh hót mà thôi, trong hoàng cung, ai còn dám gây chuyện?"

Diệp Thủy Tuyền nói: "Nghe nói Hoàng cùng Thái Tử đều ban thưởng rồi Giản tiểu thư, Thái Tử ban thưởng thực tế đặc biệt."

Diệp Phi đương nhiên biết rõ Hoàng cùng Thái Tử đều ban thưởng cho Giản Nhược Trần vật gì rồi, những thứ này ban thưởng chính là hãn không chủ động nghe ngóng, cũng có người sẽ đem nội dung đưa tới đây,

đây là công khai ban thưởng, hân đã là hoàng tử, cũng là Thiên Đạo Tông
đệ tử, phải biết được.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Từ Lâm Ra Tay

Diệp Phi hừ một tiếng, từ ghế nằm bên trên ngồi dậy, "Như vậy ban thường, ngoại trừ cho Giản Nhược Trần kết thù, còn muốn cái gì."

Diệp Thủy Tuyền cũng có phần chấp nhận, Giản Nhược Trần coi như là Vấn Tâm huyền trận cuối cùng đi ra đây, cũng không trở thành cho nặng như vậy ban thường, những năm qua, cũng không có nhìn thấy cho ai như vậy phong phú ban thường.

"Có thể Thái Tử ban thường, quý trọng phải quý trọng, cũng là Giản tiểu thư cần đây, liền là. . ." Diệp Thủy Tuyền nói phân nửa lời nói.

Chính là cái gì? Không cần Diệp Thủy Tuyền nói Diệp Phi cũng đoán được, quá ái muội.

Đại hoàng tử trở thành Thái Tử nhiều năm, ngược lại là cũng có mấy cái thị thiếp, nhưng vẫn không có chánh phi, bất luận là với tư cách Thái Tử hay vẫn là với tư cách tu sĩ, có cưới hay không vợ đều không có người khô vượt, Thái Tử cưới vợ là muốn môn đăng hộ đối đây, tu sĩ cưới vợ lấy đúng rồi đạo lý, muốn cùng chung chí hướng, đồng thời thỏa mãn hai cái này điều kiện, thật là không dễ.

"Không thể nào đâu." Diệp Phi dứt khoát đứng lên.

Hai người hai mặt nhìn nhau rồi một hồi, đều cảm thấy khả năng không lớn, có thể Thái Tử ban thường, cũng thật sự thật sự là quá ái muội.

"Hắn lại không biết Giản Nhược Trần chi tiết." Diệp Phi nói, bỗng nhiên sắc mặt trầm xuống, Thiên Đạo Tông sao có thể không có Diệp Chân, Giản Nhược Trần mấy tháng này tu vi tăng lên phải đột nhiên tăng mạnh đấy, Diệp Chân sao có thể không biết?

"Chẳng lẽ là hoài nghi cái gì?" Diệp Phi ngồi không yên, cũng đứng không yên, tại kế hoạch của hắn trong, Giản Nhược Trần phải rất trọng yếu một khâu, nếu như Giản Nhược Trần bị Diệp Chân nhìn trúng, hắn thì càng làm chần triển khai.

Diệp Thủy Tuyền cũng nói không nên lời cái gì, thật sự là, loại nào ý tưởng đều không đúng.

Nhìn tại Thiên Đạo Tông trên mặt mũi? Thiên Đạo Tông có cái gì mặt mũi. Nhìn tại Lạc Phàm việc này Thiên Linh Căn phân thưởng? Trực tiếp ban thưởng Lạc Phàm tốt rồi. Bởi vì Diệp Phi đã ở Thiên Đạo Tông? Vậy còn muốn chèn ép Thiên Đạo Tông rồi.

Ngoại trừ bởi vì Giản Nhược Trần ta chính là, dĩ nhiên là một điểm thêm vào nguyên nhân đều tìm không thấy.

Ngoài cửa truyền đến người hầu thanh âm, Diệp Thủy Tuyền đi ra ngoài, không bao lâu trở về, sắc mặt có chút cổ quái, "Diệp thiếu gia, Từ Lâm cùng Lạc Phàm động thủ."

Diệp Phi trừng mắt thấy Diệp Thủy Tuyền, "Từ Lâm? Lạc Phàm?"

"Nói là Từ Lâm khiêu khích, Lạc Phàm có Pháp Khí bảo hộ, không có bị thương." Diệp Thủy Tuyền bổ sung câu.

"Cái kia Từ Lâm, đầu óc không dùng được a, hắn đều Trúc Cơ hậu kỳ, Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông không có người ngăn đón?" Diệp Phi nói.

"Từ Lâm đột nhiên ra tay, ai cũng thật không ngờ, lúc ấy chung quanh đều là Trúc Cơ tu sĩ, chi tiết, còn không rõ ràng lắm." Diệp Thủy Tuyền đã phân phó xuống dưới nghe xong.

Diệp Phi gật gật đầu, chợt nhớ tới Giải Nhược Trần, nhưng không có người nhắc tới, nghĩ đến sự tình đã xảy ra, trong hoàng cung sẽ không cho phép sự tình bức này lần thứ hai phát sinh, liền có chút yên tâm.

Yến hội trong đại sảnh phân loạn đầu kéo dài thời gian rất ngắn liền đã xong, Từ Lâm xuất thủ nháy mắt, Liễu Tùy Thanh liền phát hiện rồi, nhưng là không còn kịp rồi, Phong Trí Hồng đồng thời đoạt lấy đi tới, Lạc Phàm trên người bảo quang lóe lên, biểu hiện phải hộ thể Pháp Khí phát huy tác dụng, Phong Trí Hồng đã ra tay chế trụ Từ Lâm.

"Người điên rồi!" Phong Trí Hồng trong tay ám kinh một đưa, một đạo linh lực đã chui vào Từ Lâm trong cơ thể, phong bế kinh mạch của hắn, hắn đã nhìn ra Từ Lâm say.

"Lạc hiền chất, người không có việc gì chứ." Quát lớn rồi Từ Lâm một câu, lập tức liền đối với Lạc Phàm quan tâm nói.

Lạc Phàm đang cùng mặt khác Trúc Cơ tu sĩ nói chuyện phiếm —— Hoàng cung Thái Tử đều rời tiệc rồi, Kết Đan các tu sĩ cũng đều cho tới rồi cùng một chỗ, bọn họ những thứ này cùng tồn tại Vãn Tâm huyện trận bên trong dừng lại đến cuối cùng các tu sĩ tự nhiên cũng đều gom lại cùng nhau, Lạc Phàm còn chú ý tới Giải Nhược Trần, nhìn thấy nàng cùng Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ, cứ yên tâm cùng mọi người cùng một chỗ nói chuyện phiếm.

Đều là tất cả tông môn nhân tài kiệt xuất, lúc này đây Vãn Tâm huyện trận sau trở lại tông môn, rất nhanh đều không có giống nhau thành tựu, mặt trời | sau trở thành tông môn Kết Đan tu sĩ phải tất nhiên đấy, cái gọi là ngưu tầm ngưu mã tầm mã, với đội điểm, bọn họ cùng một chỗ giúp nhau

quen thuộc, cũng là chịu sau cân nhắc —— dưới mắt, giữa bọn họ mới là có thể lẫn nhau là kết giao chi sĩ.

Lạc Phàm ở trong đó liền nhận lấy một chút cung phụng nghênh đón.

Hắn vốn chính là Thiên Linh Căn tu sĩ, ngày sau thành liền không thể hạn lượng, thừa dịp tu vi bình quân thời điểm kết giao, chung quy sống khá giả về sau người ta tu vi cao hơn người một tầng thời điểm tiến lên nữa đấy.

Hơn nữa, Hoàng cùng Thái Tử đều cao liếc mắt nhìn rồi —— Hoàng mặc dù không có đặc biệt ban thưởng, nhưng mà Thái Tử ban thưởng phong phú a, ai có thể nói không phải là bởi vì Hoàng trọng thưởng rồi Giản Nhược Trần, không tốt lại đối với Lạc Phàm trọng thưởng, vì vậy Thái Tử thay.

Lạc Phàm đối với như vậy nơi, tuy rằng không bằng Giản Nhược Trần thành thạo, nhưng là có thể xử lý được đúng mức, hắn mà nói không nhiều nhiều, cũng không che giấu hắn tiến vào tông môn thời gian ngắn, vẫn luôn tại tăng lên tu vi, ít có kinh nghiệm thực chiến, cũng nói, về sau muốn gia tăng rèn luyện thời gian, không thể làm một cái lý luận suông tu sĩ.

Đây là một cái mới mẻ danh từ, Lạc Phàm không thiếu được còn muốn giải thích, nói đúng là đứng lên đạo lý rõ ràng, nhưng không có cùng Yêu thú đối địch kinh nghiệm, càng không có cùng tu sĩ khác đã giao thủ, cho nên vừa đến trên chiến trường liền thất bại.

Đang nói, Từ Lâm đi tới, vừa mới đã nghe được những thứ này.

Từ Lâm cũng không cho rằng Lạc Phàm nói là được chính hắn, hắn chỉ cho là, Lạc Phàm phải nhìn thấy hắn đã tới, mới có ý mỉa mai hắn là cái lý luận suông đấy, lập tức, vốn là bị rượu còn làm cho hôn mê ý nghĩ càng thêm không phân biệt thị phi, hắn đã bị phá hủy đạo tâm, hắn muốn hủy Lạc Phàm, tuyệt tu luyện của hắn chỉ lộ.

"Lạc Phàm, ta mời người là Thiên Linh Căn, là ta Trịnh quốc hy vọng, không nghĩ tới người như thế lang tâm cầu phế." Từ Lâm chỉ nói một câu nói kia, tại Lạc Phàm cùng mọi người giống nhau trong kinh ngạc, trong lòng bàn tay hần bỗng nhiên nhiều ra một chút dày kiếm.

Hắn đã sớm đem Kiếm Ý luyện vào đến rồi thân thể ở trong, vung tay lên liền thanh toán đi ra, dày kiếm lóe sáng long lanh hàn ý hướng Lạc Phàm làm ngực đâm tới.

Hắn mới ngộ ra Kiếm Ý không lâu, đây dày kiếm chính là lóe sáng đấy, đợi một thời gian, dày kiếm quang mang hoàn toàn nội liễm, mới thật sự là sờ đến Kiếm Ý cửa, nhưng đây đã đầy đủ rồi, Từ Lâm cùng Lạc Phàm khoảng cách không xa, bỗng nhiên đánh lén, Lạc Phàm tu vi lại đang Từ Lâm phía dưới, một kiếm này phảng phất là không thể tránh né đấy.

Ngự Thú tông tôn lâu dài, Tam Thanh tông lệ thẳng, tán tu Lý Tông mặt trời, còn có Thủy Vân tông Lan Mị Nhi hầu như đồng thời phát ra kinh hô, nhưng ngăn trở đã không còn kịp rồi, dày kiếm đã làm ngực đâm tới.

Ai cũng biết, một kiếm này không cần đâm trúng Lạc Phàm trên người, chỉ cần lan đến gần một điểm kiếm khí, bất ngờ không đề phòng, Lạc Phàm ít nhất là trọng thương, ngay tại kinh hô bên trong, Lạc Phàm trên người bỗng nhiên lóe ra một tầng ánh sáng, một cái quất sắc mặt vòng bảo hộ bỗng nhiên xuất hiện, đem đây thể tại tất trúng một kiếm ngăn lại.

Trong lòng mọi người xiết chặt, đi theo chính là buông lỏng, mới giật mình, Lạc Phàm phải Thiên Linh Căn, phải Thiên Đạo Tông bảo bối, ly khai tông môn, Thiên Đạo Tông làm sao sẽ không cho hắn hộ thân Pháp Khí đây.

Như vậy thiên tài, không biết có bao nhiêu người ghen ghét, sợ là Lạc Phàm trên người chẳng những có thể cùng chống cự Trúc Cơ tu sĩ đánh lén

hộ thân Pháp Khí, ngay cả chống cự Kết Đan tu sĩ công kích cũng sẽ có đấy.

Mà lúc này, Phong Trí Hồng đã ra tay bắt được Từ Lâm, giận dữ mắng mỏ về sau, quan tâm mà hỏi thăm: "Lạc hiền chất, người không có việc gì chớ."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Lấy Cái Công Bằng

Từ Lâm xuất hiện ở tay về sau, rượu, thoáng cái tỉnh.

Hắn như thế nào chỉ nhớ rõ Lạc Phàm Thiên Linh Căn thân phận, lại quên mất cái thân phận này xứng đôi xuống còn có tông môn bảo hộ, Thiên Linh Căn đệ tử thả ra tông môn, làm sao sẽ không có phòng hộ đây.

Mồ hôi lạnh thoáng cái liền theo cái trán chảy xuống.

Liễu Tùy Thanh cũng đoạt lấy, thoáng cái liền thò tay đem Lạc Phàm kéo ra phía sau bảo vệ, dường như Phong Trí Hồng sẽ ở sau một khắc cũng vì Lạc Phàm đánh lén.

Hành động này lại để cho Phong Trí Hồng có chút không vui, thế nhưng là lúc trước chính là đệ tử của kiếm tông đánh lén, hắn tự nhiên cũng là bị hoài nghi liệt kê, lập tức cùng Liễu Tùy Thanh chấp tay bồi tội nói: "Liễu đạo hữu, Lạc đạo hữu, chuyện hôm nay, ta tất nhiên sẽ cho nhị vị một câu trả lời hợp lý."

Chính sảnh tất cả mọi người tính cả thiên sảnh tu sĩ đều muốn tròn mắt, mắt thấy thành chủ quan viên tiến lên, còn có tất cả tông môn Kết Đan tu sĩ, nháy mắt liền đem vượt sự tình cùng người chứng kiến vây quanh ở bên trong.

Phong Trí Hồng nói đây một câu về sau, mang theo Từ Lâm cổ áo, hầu như đưa hắn giơ lên trước mặt mình: "Từ Lâm, người cả đời chưa từng gặp qua Linh tửu sao? Một người tu sĩ, nhu thế quá say."

Một câu nói, trước cho Từ Lâm quan một cái đấng trước say rượu tên tuổi.

Liễu Tùy Thanh cười lạnh một tiếng, nghe xong đây cười lạnh, Phong Trí Hồng cũng mặt ửng hồng lên, lập tức liền cả giận nói: "Người phát điên vì cái gì? Tại sao phải hướng Lạc đạo hữu ra tay?"

Từ Lâm tình thế bắt buộc một kích, bị Lạc Phàm hộ thể vòng bảo hộ ngăn lại, rượu dĩ nhiên là tỉnh, có thể hẳn nghe được vậy mấy câu còn trong đầu, tin tưởng không nghi ngờ, Phong Trí Hồng hỏi hẳn, lập tức phải trả lời nói: "Lạc Phàm hủy ta nói tâm, đoạn ta tu luyện tiền đồ, ta chỉ là muốn lấy một cái công bằng."

Hẳn chính là như vậy muốn đẩy, ra khỏi miệng trả lời không chút do dự.

"Đây Lạc tiểu đạo hữu lại là thế nào hủy người đạo tâm hay sao? Hủy người đạo tâm không nên phải chính người định ra chính là cái kia tiền đặt cược? Chẳng lẽ trong đó còn có nội tình?" Từ trước đến nay thì có không sợ sự tình náo lớn đấy, nói lời này đúng là lần trước nói biết rõ tiền đặt cược nội tình đấy.

Liễu Tùy Thanh hừ một tiếng nói: "Chính mình đạo tâm bất ổn, không bế môn tư quá, củng cố đạo tâm, ngược lại lung tung trách tội người khác, trong hoàng cung liền dám ra tay giết người, mắt không tôn trọng pháp luật và kỷ luật, đúng là bại hoại."

Liễu Tùy Thanh đây lời nói nhấn mạnh, thực sự toàn bộ hợp đạo lý, bất luận phải bởi vì nguyên nhân gì, Từ Lâm đạo tâm phải không ổn rồi, bất ổn, nên bế quan củng cố, tìm kiếm đồn ngộ.

Có thể Từ Lâm chẳng những không có làm như vậy, ngược lại trách tội đến Lạc Phàm trên đầu, quen thuộc nội tình Liễu Tùy Thanh biết rõ, dù thế nào trách tội, cũng là cùng Lạc Phàm không quan hệ đấy, trong lòng của

hắn cho rằng, Từ Lâm đây hoàn toàn là giận chó đánh mèo, chính hắn đạo tâm hư mất, đã mất đi tiền đồ, muốn đem cực kỳ có tiền đồ Lạc Phàm cùng nhau hủy diệt.

Hắn lúc này đây hận không thể một chương đem Từ Lâm đánh chết mất, Lạc Phàm phải Thiên Đạo Tông hy vọng, Lạc Phàm nếu là có cái sơ xuất, Thiên Đạo Tông sẽ không còn trở mình khả năng.

May mắn, tông môn đối với Lạc Phàm chuyển này an bài chu đáo, Lạc Phàm trên người không chỉ có là một quả phòng ngự pháp bảo, chẳng những có thể đề phòng được Kết Đan tu sĩ đấy, còn có phòng bị Trúc Cơ tu sĩ đánh lén.

"Đúng vậy a, vậy tiền đặt cược vốn là cùng Thiên Đạo Tông Luyện Khí tu sĩ làm đấy, như thế nào trách tội đã đến Lạc tiểu đạo hữu trên người?" Xung quanh thành chủ đồng ý nói.

"Mặc kệ cùng bất hòa Lạc tiểu đạo hữu có quan hệ, trong hoàng cung liên đánh đập tàn nhẫn, ha ha, kiếm này tông. . ." Còn dư lại lời còn chưa dứt, nhưng cũng không cần nói xong, ai cũng hiểu, đây tự nhiên muốn nói Kiếm Tông căn bản không có đem Hoàng Thành để vào mắt.

Phong Trí Hồng bị mấy câu nói đó ép buộc được, sắc mặt phải thay đổi lại biến, bất luận Từ Lâm là nguyên nhân gì ra tay, hắn đều muốn bảo vệ đều khó khăn, hơn nữa vẫn không thể khó giữ được, nếu không phải bảo vệ, Kiếm Tông ngay cả nhà mình đệ tử cũng không thể hộ vệ, việc này tội danh hắn cũng đảm đương không nổi.

Hắn đầu tức giận đến hận không thể không có mang Từ Lâm đến Hoàng Cung, hắn căm tức nhìn Từ Lâm nói: "Nói, Lạc Phàm đối với người làm cái gì?"

Hắn dưới cơn thịnh nộ, không lựa lời nói, rõ ràng phải che chở nhà mình đệ tử mà nói thốt ra, cũng bất chấp rồi, trong nội tâm chỉ hy vọng Từ

Lâm có thể cho hắn một cái lẽ thẳng khí hùng đáp án, nếu là thật sự Lạc Phàm làm cái gì tay chân, Từ Lâm liền bảo vệ rồi, Kiếm Tông danh dự cũng bảo vệ rồi.

Từ Lâm thật không ngờ nhiều như vậy, hắn tỉnh rượu, rượu còn vẫn là tại trong thân thể của hắn, hưởng hồ hắn vốn cũng thật không ngờ giấu giếm, lập tức lên đường: "Ngày đó Lạc Phàm muốn cùng ta làm đánh bạc, hắn Thiên Linh Căn tư chất, ta tự nhiên không muốn cùng hắn làm đánh bạc, nếu là ta thất bại, thua ở một cái Thiên Linh Căn tu sĩ cũng không coi vào đâu, người nào không biết Thiên Linh Căn tu sĩ tại Vãn Tâm huyền trận bên trong sở thụ cản trở ít nhất."

Đây lời nói được sáng sủa, phải Kiếm Tông tu sĩ tính tình, người đứng xem liền nhao nhao gật đầu.

"Nếu là ta may mắn thắng, Lạc Phàm trong nội tâm không khỏi liền tồn rơi xuống bóng tối, chúng ta Trịnh quốc ra một cái Thiên Linh Căn tu sĩ không dễ, ta không muốn hư mất hắn đạo tâm, cho nên gọn gàng dứt khoát cự tuyệt."

Từ Lâm đây nói cho hết lời, tất cả mọi người nhìn Lạc Phàm liếc, vạn chúng nhìn trừng trừng, lại là tại đây giống như nhiều Kết Đan tu sĩ mí mắt phía dưới, Từ Lâm hoặc là Phong Trí Hồng tự nhiên cũng sẽ không có cơ hội thương tổn rồi Lạc Phàm, bởi vậy Liễu Tùy Thanh cũng không hề ngăn tại Lạc Phàm trước người.

Gặp mọi người ánh mắt nhìn sang, rõ ràng là trưng cầu Lạc Phàm chứng minh là đúng, Lạc Phàm lập tức gật đầu nói: "Từ sư huynh nói được là thật."

Đây là thật, đương nhiên chỉ đúng rồi Từ Lâm cự tuyệt, mà không phải của hắn tâm lý hoạt động.

Lạc Phàm dĩ nhiên xác nhận Từ Lâm mà nói, mà Từ Lâm đây lời nói được không chỉ có sáng sủa, còn cực kỳ chính trực, trong lòng mọi người cán cân không khỏi hướng Từ Lâm bên này nghiêng nghiêng.

Từ Lâm nhìn Lạc Phàm, tròng mắt muốn nứt, "Lạc Phàm lập tức liền kéo qua hãn sư diệt, nói nếu như hãn Thiên Linh Căn tu sĩ cùng ta đối với đánh bạc, là đã chiếm tiện nghi của ta, ngũ linh căn sư diệt vậy cũng không phải là chiếm tiện nghi của ta rồi a, hãn và Giản Nhược Trần kẻ xướng người hoạ."

Từ Lâm nói đến đây, dừng lại, nhớ lại sau ngày đó tình hình, càng phát ra đã cho rằng Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đối với hãn hạ sáo.

"Nếu như không phải như thế, ta đường đường Kiếm Tông Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, làm sao sẽ như thế không tự ái, muốn cùng một cái Luyện Khí tầng bốn hậu bối làm đánh bạc? Không chỉ có là ta, còn có Thủy Vân tông Lan sư muội, cũng bởi vì cho ta nói thẳng, rơi vào cái bẫy."

Từ Lâm lời này, đại đa số tu sĩ đều là lần đầu nghe nói, mọi người hai mặt nhìn nhau, ánh mắt tại Lạc Phàm cùng Từ Lâm trên người qua lại đảo quanh, Lạc Phàm tự nhiên bất tiện đem sự thật nói rõ ràng, Từ Lâm càng không muốn lặp lại một lần, lúc trước biết rõ nội tình tu sĩ nhân châu xoay động, liền chuyển tới Giản Nhược Trần trên người.

Giản Nhược Trần vẫn còn cùng Mạc Tiểu Ngôn ngồi cùng một chỗ, chính sảnh bên trong đã xảy ra trọng đại như vậy sự tình, nàng tu vi chưa đủ, tự nhiên sẽ không tiến lên đây, liền nghe lấy Từ Lâm tại như thế nào đem chính hãn tìm đường chết, nghe nghe, chủ đề vậy mà chuyển đến trên người nàng, ánh mắt cũng đều chuyển tới trên người nàng.

Chỉ thấy vậy một mà tiếp, lại mà ba đều muốn nàng thò đầu ra tu sĩ nói: "Đương sự Giản tiểu tiên tử ngay ở chỗ này, không bằng chúng ta nghe nghe Giản tiểu tiên tử nói như thế nào?"

Lời này không thể nào cự tuyệt, bất luận là từ đạo lý bên trên hay vẫn là từ thân phận lên, Mạc Tiểu Ngôn vốn hào hứng thiếu thiếu mà nghe, bỗng nhiên liền nghe đến cùng Giản Nhược Trần có quan hệ, lập tức hào hứng liền nhắc lên, lập tức cấp cho Giản Nhược Trần làm chủ bình thường.

Thật sâu hiểu rõ nàng tính tình Triệu Xuân Thu lập tức liền nhìn sang, khẽ lắc đầu, Mạc Tiểu Ngôn chần chờ lúc giữa, Giản Nhược Trần đã đứng lên. 89

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thử Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Ngang Ngược Chỉ Trích

Giản Nhược Trần có chút khom người, xem như đối với tất cả tiền bối đều thi cái lễ, mang chính sảnh tính cả thiên sảnh tất cả ánh mắt tất cả đều tại trên người nàng rơi ổn rồi về sau, mới khẽ hé đôi môi đỏ mọng: "Văn bối cũng là người trong cuộc một trong, ngày đó tam tông đệ tử hơn mười người ở đây, các vị tiền bối tùy ý chỉ ra và xác nhận một người, tự nhiên không dám giấu giếm."

Giản Nhược Trần thốt ra lời này, ngay cả Liễu Tùy Thanh cũng không khỏi gật đầu.

Người nào không biết, đồng dạng sự thật, chỉ cần là dùng khác nhau ngữ khí nói ra, hiệu quả là hoàn toàn bất đồng đấy, tu sĩ kia rõ ràng cho Giản Nhược Trần một cái rất tốt từ biện cơ hội, nàng lại không cần suy nghĩ cự tuyệt, rõ ràng là không chịu chính mình ngôn luận chủ đạo mọi người.

Tại đây phần tấm lòng khí độ, cũng thẳng được Từ Lâm không phải một bậc nửa trù.

Phong Trí Hồng do dự xuống, nhìn xem Thủy Linh Nhi, Liễu Tùy Thanh cũng đã mở miệng nói: "Hay vẫn là làm phiên Kiểm Tông đệ tử, đem lúc ấy tình hình nói lên vừa nói."

Kỳ thật, bất luận vị nào mở miệng, cũng không dám giấu giếm —— ngày đó ở đây không chỉ là tam tông đệ tử, còn có tán tu, còn có cái kia thấp người tu sĩ, ngày đó chuyện đã xảy ra không biết đều muốn rơi vào tay

nơi nào, ở đây Kết Đan Kỳ tu sĩ, cũng tất nhiên có người hiểu rồi, nói đối không phải là muốn chết sao.

Huống chi, tu sĩ ngôn ngữ ít có lừa gạt, chính là không muốn vì chính mình gieo xuống Tâm Ma, hơn nữa, không phải còn có sư hồn sao, muốn biết chân tướng, phương pháp còn nhiều, rất nhiều.

Lập tức thì có Kiếm Tông đệ tử tiến lên, mồm miệng lạnh lợi mà đem lúc ấy sự tình từng cái nói tới, ngay cả thấp người tu sĩ nói lời gì, Lan Mị Nhi như thế nào xuất đầu chất vấn, Giản Nhược Trần ngay cả phân biệt đều không có phân biệt, đầu một câu nói "Vậy lại đánh bạc", nói được rõ ràng.

Kiếm Tông đệ tử sau khi nói xong, lập tức lui ra, mọi người liền đều lấy ánh mắt nhìn xem Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần, ý là hỏi thăm còn có độ lệch —— đương nhiên không có khả năng đã có.

Lạc Phàm mở miệng nói: "Một chữ không kém."

Sắc mặt của mọi người liền đều ý vị sâu xa, suy bụng ta ra bụng người, Giản Nhược Trần vậy mấy câu quả thực đáng giận, thật sự là buộc Từ Lâm cùng Lan Mị Nhi không thể không đáp ứng tiền đặt cược.

Thì có tu sĩ mở miệng, "Sự thật như thế, đến cũng không có cái gì nhận không ra người đấy, Từ Lâm, rõ ràng là người chịu không nổi khích tướng, nói như thế nào Lạc tiểu đạo hữu hủy người đạo tâm?"

"Nếu như không phải nàng Giản Nhược Trần được cái gì có thể toàn thân trở ra bảo vật, nàng sao có thể còn không có tiến vào Vấn Tâm huyền trận, liền tự nhận có thể thắng ta?" Từ Lâm lại không thanh tỉnh, cũng biết không có thể nói thắng, chỉ cần ám chỉ rồi là được rồi.

Xung quanh thành chủ có chút nhíu mày: "Người nói là Giản Nhược Trần trăm phương ngàn kế muốn hủy người rồi? Chẳng lẽ các người có cừ oán?"

Hắn không nói Từ Lâm cùng Lạc Phàm có cừu oán, bởi vì Lạc Phàm tại Thiên Đạo Tông đóng cửa không xuất ra tất cả mọi người rõ ràng, có thể một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ cũng có thể cùng Từ Lâm có cừu oán, liền càng không có thể, trừ phi là Thiên Đạo Tông muốn phải làm những gì, có thể Thiên Đạo Tông sẽ đổi Kiếm Tông ra tay, cầm Từ Lâm khai đao, cũng quá mức trò đùa rồi.

Lời này, Từ Lâm trả lời không được, có thể Lan Mị Nhi thần sắc bỗng nhiên liền có chút kỳ quái, tầm mắt của mọi người tại ba người này trong qua lại nhìn nhìn, liền gặp được Giản Nhược Trần lại có chút khom người nói: "Lúc trước còn có chút cho phép sự tình, không ngại làm phiền vừa mới vị kia sư thúc lập lại lần nữa."

Đây lời ra khỏi miệng, biến sắc không chỉ có là Thủy Vân tông mọi người rồi, chỉ có Từ Lâm không thèm để ý chút nào, mặt của hắn sớm đã không còn rồi, lại bỏ lại điểm cũng không có cái gì.

Kiểm Tông tu sĩ kia không dám giấu giếm, dứt khoát liền từ tam tông tu sĩ gặp được bắt đầu, Từ Lâm khiêu khích, tiếp theo Thủy Vân tông nữ đệ tử không hoàn toàn mỉa mai cười nhạo, đến cuối cùng dứt khoát xé mở da mặt.

Kiểm Tông tu sĩ nói qua, Liễu Tuy Thanh sắc mặt liền càng ngày càng đen, hắn đã sớm biết trong đó chi tiết, cũng biết Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông một mực ở về mặt Thiên Đạo Tông, có thể bị như vậy vạn chúng nhìn trừng trừng mà nói ra, trong lòng của hắn lửa giận có thể tưởng tượng rồi.

Mà hết lần này tới lần khác, đề tông môn hạ giận dĩ nhiên là một cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ, còn chỉ luyện nội giận tầng bốn, hắn việc này Kết Đan tu sĩ đều chỉ có thể nhịn lấy trốn tránh Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông, lập tức trong nội tâm tư vị, thật sự là phá vỡ đồ gia vị hộp bình thường, ngũ vị trần tạp.

Sự thật tất cả đều rõ ràng, Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông đệ tử khinh người quá đáng, Giản Nhược Trần tự nhiên muốn ra tay báo thù, nhưng hiện tại, mọi người mục đích ngược lại là cùng Từ Lâm nhất trí rồi, Giản Nhược Trần như thế nào cho rằng nhất định có thể thắng rồi Từ Lâm hay sao?

"Ha ha, Liễu đạo hữu, Thiên Đạo Tông thật sự có cái đệ tử giỏi, chịu vì tông môn..." Xung quanh thành chủ lời này lại nói phân nửa.

"Bất kể là không phải là vì tông môn, như vậy từ Vấn Tâm huyền trận toàn thân trở ra, không chỉ có là hủy đạo của chính mình tâm, cũng phụ lòng Hoàng kỳ vọng."

Nói chuyện đúng rồi Âu Dương ba biến.

Âu Dương ba biến nguyên danh Âu Dương âu, có thể hãn rất phú nổi danh đúng rồi tu bổ hư hao Pháp Khí.

Luyện khí chi đạo, chỉ cần theo khuôn phép cũ, làm từng bước, luyện ra phù hợp Pháp Khí không khó, cần phải tu bổ, cũng không phải là dễ dàng một chuyện, Âu Dương âu đã có bốn sự này, bất luận hư hao nhiều nghiêm trọng Pháp Khí, chỉ cần là phù hợp hãn tu vi, là có thể tu bổ tốt.

Thực muốn thỉnh giáo tu bổ phương pháp, hãn lại nói không nên lời cái gì, chỉ nói như vậy Pháp Khí đều cũng có Linh Hồn đấy, chỉ cần tinh tế thể nghiệm và quan sát, liền nói cho hãn biết tổn hại ở nơi nào, thực tế không phải hãn ở đây tu bổ Pháp Khí, phải những cái kia Pháp Khí theo đạo hãn như thế nào tu bổ đấy.

Lời này vốn là không bị tin tưởng, nhưng này Âu Dương âu chỉ biết tu bổ Pháp Khí, từ tự luyện chế Pháp Khí liền rồi tinh rồi mù rồi, thời gian lâu dài, cũng không phải do không tin, mà lại hãn tu bổ Pháp Khí quá trình cũng không phải một lần là xong đấy, cũng nên nhiều lần ba lượt, còn không phải muốn Pháp Khí nguyên chủ nhân tế ra đến sử dụng sử dụng,

càng giống phải nào đó huyền thuật, cho nên càng về sau, nguyên danh ít có người nói, đều gọi hô hào hãn Âu Dương ba biến.

Người khác, có thể cố kỵ mấy thứ gì đó, Âu Dương ba biến lại một điểm cố kỵ đều không có, đây Trịnh quốc rất không thể đắc tội một trong thì có hãn một cái, hoặc là có không cần hãn sửa chữa Pháp Khí, có thể có rất nhiều cần hãn a.

Cho nên, hãn không hề cố kỵ mà sẽ đem Phong Trí Hồng cùng những người khác đều muốn nói lời nói ra.

Liễu Tùy Thanh trên mặt nộ khí bỗng dừng dừng mãnh tiến ra, cường ép nhin xuống, không dám đối với Âu Dương ba biến nói cái gì, chỉ đem nộ khí toàn bộ phóng thích tại Kiếm Tông Phong Trí Hồng trên người, "Phong đạo hữu, người từ chỗ nào cho rằng, ta Thiên Đạo Tông ăn gian rồi lần này Vấn Tâm huyền trận?"

Hãn nói lời này, không khỏi một hồi chột dạ, Giản Nhược Trần như vậy từ Vấn Tâm huyền trận toàn thân trở ra, hãn cũng hiểu được hoài nghi a.

"Ta cũng muốn biết, Giản tiểu tiên tử là thế nào tránh thoát Vấn Tâm huyền trận Vấn Tâm chi lộ đấy." Phong Trí Hồng không nói Giản Nhược Trần ăn gian rồi, nhưng không nói cùng nói không có bất kỳ khác nhau.

"Việc này, Liễu đạo hữu, chưa tính là phạm điều lệ sao, chúng ta có thể không hỏi Giản tiểu tiên tử Tâm Ma, chẳng qua là Giản tiểu tiên tử ly khai Vấn Tâm huyền trận phương pháp bất thường, chúng ta coi như là cùng Giản tiểu tiên tử thỉnh giáo."

Liễu Tùy Thanh không lời nào để nói.

Từ Lâm lại gắt gao trừng mắt Lạc Phàm, hãn hay vẫn là cho rằng là Lạc Phàm hủy hãn đạo tâm.

"Chẳng lẽ, chỉ cần là bất thường phương thức, liền nhất định là ăn gian rồi hả? Như thế, chẳng phải mỗi người vì cầu tự bảo vệ mình, mọi chuyện theo khuôn phép cũ, không dám sáng tạo cái mới, chỉ có thể truy tìm tiền nhân bước chân, không dám vượt qua giới hạn?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Hùng Hồ Dọa Người

"Chẳng lẽ, chỉ cần là bất thường phương thức, liền nhất định là ăn gian rồi hả? Như thế, chẳng phải mỗi người vì cầu tự bảo vệ mình, mọi chuyện theo khuôn phép cũ, không dám sáng tạo cái mới, chỉ có thể truy tìm tiền nhân bước chân, không dám vượt qua giới hạn?"

Đón rất nhiều các loại ánh mắt, Giản Nhược Trần ôn hòa đất nhưng là kiên quyết nói: "Hậu nhân tại tu vi bên trên không dám vượt qua tiền nhân, luyện đan luyện khí phía trên cũng chỉ dám cẩn trọng tuân theo sư môn trưởng bối, hoặc là dù là đã có đốn ngộ, cũng chỉ dám coi trọng ... của mình, bằng không thì, sẽ bị để lên đỉnh đầu ăn gian mũ."

Giản Nhược Trần đây lời nói được cũng rất nặng, trực tiếp đem ăn gian cùng tu sĩ tu luyện liên lạc với rồi cùng một chỗ, chẳng những bên cạnh đã chứng minh sự vô tội của nàng, còn đem tất cả chất vấn người của nàng đều âm thầm mà trào phúng đã đến.

Liễu Tùy Thanh nghe được phải một đầu mồ hôi lạnh, Giản Nhược Trần đây là muốn đem chính sảnh Kết Đan tu sĩ đều đắc tội chứ

May mà, Giản Nhược Trần cười lạnh một tiếng, liền đem lời nói vòng trở về: "Từ tiền bối, là thế này phải không? Người muốn công chính, có phải hay không chính là như vậy?"

Từ Lâm nghe, giận tím mặt: "Người ngậm máu phun người! Người dám nói người đang ở đây Vấn Tâm huyền trận bên trong không có sử

dụng bất luận cái gì Pháp Khí, bất luận cái gì bảo vật, bằng vào người bản thân bốn sự đi ra hay sao?"

Giản Nhược Trần lên tiếng đáp: "Có gì không dám? Ta Giản Nhược Trần lúc này thề, vào ngày trước Văn Tâm huyền trận bên trong, không có sử dụng qua bất luận cái gì Pháp Khí, bất luận cái gì bảo vật!"

Liễu Tùy Thanh thậm chí không ngăn trở kịp nữa, Giản Nhược Trần cũng đã đáp ứng rồi lời thề, trong đại sảnh thoáng chốc liền an tĩnh lại, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Giản Nhược Trần, một hồi lâu, Liễu Tùy Thanh thoáng đặng chát mà nói: "Giản Nhược Trần, người cũng biết tu sĩ lập nhiều lời thề ý vị như thế nào?"

Giản Nhược Trần ngừng một chút, đối với Liễu Tùy Thanh có chút khẽ khom người nói: "Văn bối tự nhiên biết rõ, nhưng văn bối còn biết, chữ nhân phải bên trên cao nữa là, sau đạp đất văn bối phải tu sĩ, nhưng trở thành tu sĩ lúc trước, văn bối vốn là một người, làm người người, tất nhiên muốn trước học được làm người, không vì người, uống là tu sĩ."

Giản Nhược Trần lời này, hùng hổ dọa người, mỗi một câu đều không có vì chính mình phân biệt, nhưng mỗi một câu đều tại rõ ràng xác thực xác thực mà nói cho ở đây mọi người, nàng Giản Nhược Trần đi được đang, ngồi được đầu, quang minh chính đại.

Không chỉ có như thế, nàng còn bất hiện sơn bất lộ thủy mà đem Từ Lâm đau nhức mắng một trận, còn kếm chỉ vào cái mũi của hấn mắng câu "Không phải người" rồi.

Từ Lâm mặt lại một lần nữa trướng đến đỏ bừng, tại Giản Nhược Trần như thế ngôn từ chính nghĩa xuống, hấn vậy mà cứng họng, một câu cũng nói không nên lời.

Chính sảnh bên trong an tĩnh một cái chớp mắt, Phong Trí Hồng than nhẹ một tiếng nói: "Là ta dạy bảo vô phương, Giản tiên tử, đặc tội."

Thân là Kết Đan tu sĩ, vậy mà mở miệng cho Luyện Khí tu sĩ bồi tội, chính là tin tưởng Giản Nhược Trần theo như lời được rồi.

"Sự thúc, Giản Nhược Trần chỉ luyện nội giận tầng bốn, hay vẫn là ngũ linh căn phế vật, trúc căn bản là vô vọng, coi như là với Tâm Ma thề, cũng không quá đáng chính là trăm năm thọ nguyên, nàng, nàng nói như thế, như thế nào chịu liền dễ tin rồi." Từ Lâm vội la lên.

Từ Lâm lời này rõ ràng nói đúng là, Giản Nhược Trần phải cam nguyện hi sinh đấy, nàng chính là cái ngũ linh căn phế vật, dù sao cũng không có tiền đồ đáng nói rồi.

Phong Trí Hồng nghe xong, đầu tức giận đến hận không thể che Từ Lâm miệng, Giản Nhược Trần có hay không tiền đồ phải Từ Lâm có thể nói đấy sao? Hoàng vừa mới ban thưởng rồi Giản Nhược Trần Trúc Cơ Đan, hay vẫn là năm khối, còn có nhiều như vậy Linh Đan, ngay cả Thái Tử ban thưởng cũng có phần ý vị sâu xa, Từ Lâm nói như thế, chính là cho mình chiêu họa.

Trên tay ám kình một đũa, lúc này đây phải triệt để che Từ Lâm nói chuyện khả năng, miệng quát: "Im ngay! Tu sĩ nói, chữ chữ châu ngọc, dù là không dùng Tâm Ma thề, cũng đem ứng nghiệm đến trên tu hành, Giản tiên tử ngôn từ bằng phẳng quang minh, lại chẳng lẽ không phải phải ăn nói bừa bãi thế hệ."

Mặc dù là trách cứ rồi nhà mình đệ tử, nhưng không hề không đề cập tới Giản Nhược Trần tu vi Linh căn, cũng là ám chỉ rồi Giản Nhược Trần, nếu là có một câu nửa câu nói ngoa, về sau tu hành chỉ sợ là không tiến thêm tấc nào nữa rồi.

Giản Nhược Trần nghe rõ, chỉ đem lời nói này cho rằng hảo ý, lập tức kính cẩn về phía Phong Trí Hồng nói: "Cẩn tuân tiên bối dạy bảo."

Liễu Tùy Thanh hừ một tiếng: "Phong đạo hữu, sự thật đã rõ ràng, người còn muốn bao che người này sao?"

Phong Trí Hồng lông mày nhăn lại, vẫn không nói gì, xung quanh thành chủ nói: "Liễu đạo hữu đừng vội, việc này thực còn không có hoàn toàn rõ ràng, chỉ bằng mượn Giản tiểu tiên tử lời nói của một bên, còn giống như không đủ để thủ tín."

"Đúng vậy a, Giản tiểu tiên tử chỉ nói nàng không có mượn nhờ bảo vật, Pháp Khí, lại cũng không có nói nàng làm sao lại có lòng tin có thể thắng rồi vị này Từ đạo hữu." Cổ Minh nói, hẳn chính là vị trước đó đã đã biết chân tướng, trợ giúp.

Liễu Tùy Thanh kinh thương trăm năm, đã sớm đoán luyện tới khéo đưa đẩy rồi, gặp chuyện gọn sóng không sợ hãi, thế nhưng bị xung quanh thành chủ cùng Cổ Minh hai người mà nói tức giận đến thiếu chút nữa muốn mất đúng mực.

Đây tính là cái gì? Rõ ràng là khi nhục Thiên Đạo Tông không được, mới dám như thế hùng hổ dọa người, nếu là Thiên Đạo Tông Nguyên Anh lão tổ vẫn còn, ai lại dám như vậy đối với Thiên Đạo Tông nói chuyện?

"Liễu đạo hữu an tâm một chút chớ vội, chúng ta đây lúc đó chẳng phải muốn đem sự tình Hắc Bạch chân tướng biết rõ ràng nha, chúng ta tự nhiên là không cho phép có tổn thương Lạc đạo hữu, có thể cũng sẽ không cho phép có mượn nhờ Lạc đạo hữu tên tuổi, tồn tại khác tâm tư."

Xung quanh thành chủ lời này, nhìn như thế nào nghe xong, nói gần nói xa phải đem Lạc Phàm hoàn toàn trích đi ra, nhưng Giản Nhược Trần còn ở bên trong, Liễu Tùy Thanh tin tưởng, nếu là trong đó thực có cái gì chuyện ẩn ở bên trong, bọn họ nhất định sẽ đem tội danh sắp đặt tại Giản Nhược Trần trên người đấy, dù là nàng vừa được Hoàng cùng Thái Tử ban thưởng.

Kỳ thật liền là chính bản thân hắn, cũng vì Giản Nhược Trần như thế làm việc như thế tin tưởng chột dạ không thôi, khó trách những người khác cũng không chịu tin tưởng.

Lạc Phàm nghe đây đối với lời nói cũng là trợn mắt há hốc mồm, hắn thật sự là đánh giá thấp tu sĩ phong phú liên tưởng, hắn bốn ý chính là lại để cho Giản Nhược Trần chen ép sau Kiếm Tông đệ tử khí diễm, cho nhà mình tu sĩ ra khỏi miệng ác khí.

Hắn đương nhiên tin tưởng Giản Nhược Trần rồi, vị này chính là từ mười sáu tuổi liền chấp chương Giản gia, văn đỉnh Thế Kỷ cao ốc Tổng giám đốc vị, mà lại ngồi xuống chính là mười hai năm, trong lúc trải qua hung hiểm nguy cơ, không có người thường tưởng tượng, như vậy tâm trí, làm sao sẽ thua ở Văn Tâm huyền trận đây.

Nhưng bây giờ, lại đã thành tất cả mọi người chất vấn Giản Nhược Trần lấy cớ, chất vấn nàng tại sao trở lại tự tin.

Thực hắn | mẹ | đấy, tự tin cũng không đúng rồi hả?

Giản Nhược Trần hay vẫn là bình yên mà đứng đấy, nàng nên nói đã nói tất cả, rồi hãy nói thì có vẻ rảnh thêm chân hiềm nghi, đối mặt xung quanh thành chủ cùng Cổ Minh chất vấn, nàng mắt diếc tai ngơ.

Cổ Minh nói theo: "Đúng vậy, Lạc đạo hữu lần đầu ly khai Thiên Đạo Tông liền ra chuyện lớn như vậy, chẳng lẽ Thiên Đạo Tông về sau còn có thể cấm rồi Lạc đạo hữu ly khai? Không đem chân tướng của sự tình biết rõ ràng, Liễu đạo hữu cũng tâm khó có thể bình an."

Liễu Tùy Thanh cường chế lấy giận dữ nói: "Lúc này, chúng ta Thiên Đạo Tông cũng sẽ không dễ dàng buông tha."

Hắn theo như lời buông tha, cùng xung quanh thành chủ cùng Cổ Minh nói tự nhiên khác nhau, Cổ Minh theo lên đường: "Đúng là, cho nên,

xin hỏi Giản tiểu tiên tử, " nói qua liền tướng mạo Giản Nhược Trần, "Người ngày đó như thế nào như vậy tự tin, nhất định có thể thắng Từ Lâm Từ đạo hữu đây, phải biết rằng Từ Lâm phải tam linh căn Trúc Cơ hậu kỳ, người là ngũ linh căn Luyện Khí tầng bốn, nếu chỉ dựa vào tự tin hai chữ, sợ không phục nhiều người."

Liễu Tùy Thanh lại muốn cho Giản Nhược Trần nói chuyện, thực sự một câu cũng cũng không nói ra được, Cổ Minh mà nói, rõ ràng chính là tất cả mọi người nghi hoặc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Chữ Chữ Tru Tâm

Chính sảnh bên trong đã xảy ra như vậy sự tình đã có một hồi rồi, lẽ ra Hoàng cùng Thái Tử đều nên đạt được bẩm báo rồi, nhưng cũng không có đập vào Hoàng cùng Thái Tử danh hào tới đây xem xét, hiển nhiên là cho rằng trong sảnh thì sẽ đem những thứ này cho phép sự tình xử lý sạch sẽ đấy.

Vậy, cũng chính là bỏ mặc xung quanh thành chủ cùng Cổ Minh đối với Giản Nhược Trần kiểm tra rồi, cũng có thể nói là phóng mặc cho bọn hắn đối thiên đạo tông chèn ép rồi.

Giản Nhược Trần đối với Trịnh quốc thế cục cũng không biết, nhưng cũng biết, lời nói đã gọn gàng dứt khoát hỏi, nàng trả lời cũng phải trả lời, không trả lời cũng phải trả lời.

Nhưng vấn đề là, người ta đây vấn đề cũng xảo trá, trước tiên là nói về người vì sao nếu ứng nghiệm rồi ván bài, nàng trả lời phải tự tin, có thể đi theo liền hỏi, người dựa vào cái gì tự tin? Vấn đề này, trả lời thế nào?

Dù là Giản Nhược Trần luôn luôn bởi vì nàng có nhanh trí, cũng ngây người xuống, đây vấn đề căn bản là không cách nào trả lời đấy.

Trong đại sảnh mọi người ánh mắt toàn bộ tụ tập đến trên người nàng, ngay cả Liễu Tùy Thanh cũng không cách nào vì nàng nói chuyện, Mạc Tiểu Ngôn quệt mồm muốn đứng lên, Triệu Xuân Thu nghiêm nghị liếc nhìn nàng một cái, khóe miệng của nàng chậm rãi quắt xuống.

Lạc Phàm cũng ngần ngại, vấn đề như vậy trả lời thế nào, đầu óc hẫ hẫ trong trong nháy mắt nhớ lại mấy cái đáp án, có thể chính hẫ hẫ đều không thể thuyết phục chính mình, chẳng lẽ muốn nói Giản Nhược Trần lòng mang đại sự lâu rồi, như vậy việc nhỏ căn bản không để vào mắt? Hay vẫn là thân là địa vị cao chi nhân cùng hẫ hẫ loại này trải qua đặc thù huấn luyện đấy, đối với cái gọi là Vấn Tâm căn bản cũng không để trong lòng?

Liễu Tùy Thanh hầu như giận tím mặt, ở nơi này là chất vấn, rõ ràng chính là đem tội danh áp đặt cho Giản Nhược Trần rồi.

Những người khác thần sắc cũng đen tối không rõ, trong nội tâm tất cả đều hiểu, Cổ Minh đây là muốn muốn gán tội cho người khác rồi.

Giản Nhược Trần không có bối rối, nòng trước kia cũng đã gặp qua vấn đề tương tự —— những ký giả kia vấn đề cái nào không xảo trá hay sao?

Suy nghĩ một chút nói: "Tiền bối vấn đề, ta không biết trả lời như thế nào, nếu không có phải về đáp, có thể sử dụng Từ tiền bối mà nói, ta ngũ linh căn tư chất, Luyện Khí tầng bốn tu vi, thua ở tam linh căn Trúc Cơ tu sĩ, cũng không coi vào đâu a."

"Nói cách khác, thẳng, có thể hư mất Từ Lâm đạo tâm?" Cổ Minh lập tức liền đón một câu.

Giản Nhược Trần mà nói, còn có thể tính tác hợp để ý phân biệt, làm cho người ta tìm không ra tật xấu, Cổ Minh đuổi kịp câu này, có thể nói bụng dạ khó lường rồi, nhưng Cổ Minh đuổi kịp cũng không phải là không có đạo lý, đều là Từ Lâm mà nói, không có có đạo lý đầu lựa chọn có lợi một câu, quảng đi mất đối với chính mình không có lợi nửa câu sau.

Giản Nhược Trần khẽ cười một tiếng: "Tiền bối đây là cho vấn bối hạ sáo đây."

Giản Nhược Trần nhẹ như vậy cười lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ một câu, Cổ Minh mặt mo không khỏi có chút đỏ lên, hẳn cũng không phải là tự cấp Giản Nhược Trần hạ sáo sao, tất cả mọi người nghe được đi ra, cũng là ngẫm hiểu lẫn nhau đấy, có thể Giản Nhược Trần hết lần này tới lần khác cứ việc nói thẳng đi ra.

"Giản tiểu tiên tử cũng không thể nói như vậy, ta đâu gì cũng là tiền bối, coi như là cho người việc này văn bối hạ sáo, người cũng nên ngoan ngoãn chính mình chui vào, sao có thể nói ra đây." Cổ Minh cười híp mắt nói.

Liễu Tùy Thanh mồ hôi lạnh vừa muốn chảy xuống, Giản Nhược Trần lá gan cũng quá lớn, dám cùng Kết Đan tu sĩ nói như vậy.

Giản Nhược Trần đôi mắt thả xuống xuống, giương mắt sau lên đường: "Văn bối có một chuyện không rõ, muốn hỏi tiền bối, như thế nào đạo tâm?"

Cổ Minh sợ run lên nói: "Nói, đại biểu thế gian pháp tắc. Cái gọi là 'Đạo tâm' chính là truy cầu thế gian pháp tắc chí lý chi tâm."

Đây giải thích, chỉ cần là người tu luyện tất cả đều rõ ràng.

Giản Nhược Trần đi theo hỏi: "Vậy, như thế nào thế gian pháp tắc?"

Cổ Minh lại giật mình, dừng lại một hồi mới nói: "Thế gian pháp tắc, không có gì hơn Thiên Địa tự nhiên pháp tắc, nhân luân tình cảnh, tìm kiếm đạo tâm, cũng là tuân theo tự nhiên, kham phá nội tâm quá trình, Giản tiểu tiên tử nếu là muốn ta lại mảnh giải đạo tâm, nhưng cũng là không thể rồi, bởi vì thế gian có bao nhiêu người, liền có thể có thể có bao nhiêu đạo tâm, mỗi người tu tiên hỏi mục đích cũng không cố gắng hết sức giống nhau, đạo tâm tự nhiên cũng tự bất đồng."

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Nói như vậy thì, mỗi người đạo tâm đều là hấn truy cầu thế gian pháp tắc chí lý chi tâm, là hấn làm cho lý giải tự nhiên pháp tắc, nhân luân tình cảnh rồi."

Cổ Minh nói: "Không sai."

"Vậy Vấn Tâm huyền trận mục đích, chính là lại để cho ảo trận bên trong tu sĩ có thể chứng kiến chính mình đối với tự nhiên pháp tắc, nhân luân tình cảnh nhận thức?"

Cổ Minh ngẫm lại gật đầu nói: "Phải đạo lý này."

Giản Nhược Trần liền mỉm cười khom người nói: "Đa tạ tiên bối chỉ điểm."

Cổ Minh ngẩn ra, bỗng nhiên liền hiểu Giản Nhược Trần ý tứ.

"Tốt, tốt, Giản tiểu tiên tử buổi nói chuyện, thật làm cho lão phu cũng hiểu ra, Vấn Tâm Vấn Tâm, chính là hỏi đạo của chính mình tâm, chúng ta tu luyện mấy trăm năm rồi, lại vẫn không có một cái nào hơn mười tuổi em bé nhìn phải hiểu." Triệu Xuân Thu bỗng nhiên nói.

Xung quanh thành chủ cũng cảm khái nói: "Giản tiểu tiên tử trẻ tuổi như vậy, liền ổn định đạo của chính mình tâm, thần thức tu vi, không thể hạn lượng."

Cổ Minh ngẩn ra về sau, cười ha ha: "Ta một cái mấy trăm tuổi lão nhân gia, lại bị hơn mười tuổi em bé xếp đặt một đạo, Giản tiểu tiên tử, người đây tự tin, ở chỗ này của ta là thông qua rồi."

Liễu Tùy Thanh cũng lão hoài rất an ủi, ngay cả hấn cũng không biết như thế nào né qua nguy cơ, dĩ nhiên cũng làm bị Giản Nhược Trần nhẹ như vậy bỗng bình dăm ba câu giải quyết xong, Giản Nhược Trần tại tuyệt

không khả năng dưới tình huống, lại một lần nữa là Thiên Đạo Tông kiểm thể diện.

"Liễu đạo hữu, đây tốt hạt giống như thế nào đều đến người Thiên Đạo Tông bên trong rồi hả?" Triệu Xuân Thu lại nói, trong lòng tự nhủ khó trách Mạc Tiểu Ngôn nguyện ý cùng Giản Nhược Trần nói chuyện phiếm, việc này Giản Nhược Trần rất không tầm thường a, kiến thức tầm lòng đều bình thường tu sĩ có thể so sánh, muốn muốn thắng được Mạc Tiểu Ngôn hảo cảm, quá dễ dàng.

Liễu Tuy Thanh trong nội tâm đặc ý, mặt ngoài lại không biểu hiện đi ra, đầu hướng Triệu Xuân Thu cười cười, quay đầu hướng lấy Phong Trí Hồng nói: "Phong đạo hữu, người bây giờ còn có gì có thể nói?"

Phong Trí Hồng nắm Từ Lâm cổ áo tay không khỏi buông lỏng xuống, đến bây giờ, hẳn là lại cũng không cách nào bao che Từ Lâm rồi.

Vừa mới Giản Nhược Trần phải một câu chỉ trích lời nói đều không có, nhưng rõ ràng là nói, Từ Lâm đạo tâm chính là ghen ghét.

Quả thực chữ chữ tru tâm.

Vạn có vạn đạo tâm, tại Vãn Tâm huyền trận bên trong, mỗi người phản ứng cũng không cố gắng hết sức giống nhau, mỗi người phản ứng đều rơi vào mọi người trong mắt, hồi tưởng Từ Lâm biểu hiện, Phong Trí Hồng cũng không khỏi thở dài, hẳn bản tính tuy rằng không được đầy đủ nhưng phải ghen ghét, nhưng Vãn Tâm huyền trận hiển nhiên đưa hẳn rất đáy lòng ghen ghét hoàn toàn phóng đại rồi đi ra.

Cho nên, hẳn mới có thể tửu lệnh trí bất tỉnh, phạm vào tối kỵ.

Phong Trí Hồng nhẹ buông tay, đem Từ Lâm hướng Liễu Tuy Thanh trước người một đưa: "Kiếm Tông đệ tử, vốn nên do Kiếm Tông xử lý." Còn dư lại lời nói, lại nói không nên lời rồi.

Từ Lâm bị phong bế kinh mạch, cũng che âm thanh nói, vậy mà một câu giải thích mà nói cũng nói không nên lời, hăn thẳng tắp mà đứng đấy, nghe mọi người đối với hăn bình phán, lòng tràn đầy không phục, trong lòng của hăn làm sao phải ghen ghét? Hăn chẳng qua là cảm thấy bất công, không cam lòng.

Có thể hăn miệng không thể nói, người không thể động, tất cả không cam lòng đều hóa thành lửa giận trong mắt, hăn đều muốn trừng mắt Lạc Phàm, đều muốn trừng mắt Giản Nhược Trần, có thể chỉ có thể thẳng vào đối mặt với Liễu Tùy Thanh.

Từ trước đến nay giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền, tu sĩ quy củ sẽ không có lấy ơn báo oán đấy, tu sĩ so với phạm nhân càng chú ý nhân quả tuần hoàn, gieo xuống cái gì bởi vì, liền được cái gì quả.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Ta Với Người Đi Tới

Không có người lại đồng tình Từ Lâm, ngay cả chính hãn đồng môn đệ tử đều là như thế, mà Thủy Vân tông Lan Mị Nhi càng là xấu hổ và giận dữ cực kỳ, nàng dĩ nhiên là bị như thế tâm tư truy cầu thật lâu, may mà nàng nói tâm kiên định, không hề động dao động.

Liễu Tùy Thanh ánh mắt bay bổng đảo qua Từ Lâm, hừ một tiếng, "Bực này bất nghĩa đồ, Kiếm Tông cũng muốn lưu lại?"

Một cái tông môn, đem tu sĩ bồi dưỡng đến Trúc Cơ hậu kỳ, cần thiết hao phí Linh Thạch, tinh lực không biết mấy phần, nhưng không có người là Từ Lâm xin tha, Liễu Tùy Thanh chính là trong lòng còn có không đành lòng, cũng không cách nào lại lưu lại Từ Lâm rồi.

Lạc Phàm mắt lạnh nhìn, trong nội tâm cũng không có bất kỳ không đành lòng, coi như là ở thế giới trước, có ý định giết người, cũng muốn phán tử hình đấy, lại càng không cần phải nói có ý định giết người không thành, ngược lại vu hãm.

Giản Nhược Trần cũng căn bản không có đem Từ Lâm sinh tử để vào mắt —— nàng đã làm chuyện nên làm rồi, còn dư lại, tự nhiên có người đi làm.

Nhưng nàng vẫn đang kỳ quái lấy, vì cái gì Từ Lâm đi ra một lần, trở về liền tính tình đại biến đây?

Hãn nghị tới, Lạc Phàm cũng nghị đến, hai người ánh mắt đối mặt đến cùng một chỗ, lại giống như chẳng qua là trong lúc vô tình đối mặt, tiếp

theo như không có việc gì đời.

Bất kể là có nguyên nhân gì, đều không phải là bọn hăn có thể hỏi đến được rồi, nơi này là Hoàng Cung, ở đây còn có hai mươi mấy vị Kết Đan tu sĩ, chẳng lẽ người khác sẽ không có phát hiện điểm đáng ngờ?

Phong Trí Hồng một chương đánh tới, Từ Lâm lắc lư xuống, miệng mũi chảy ra máu, uế oải trên mặt đất, cặp mắt của hăn vẫn đang phần nộ mở to, sợ là đến chết, hăn cũng không có hiểu chính mình sai ở nơi nào.

Phong Trí Hồng thở dài một tiếng, kéo qua Từ Lâm trên người túi trữ vật, bắn ra một điểm Linh hỏa, nháy mắt, Từ Lâm thân thể liền biến thành rồi tro tàn.

Từ Lâm chết, cũng không có bỏ đi trong yến hội hào hứng, yến hội vẫn như cũ đang tiến hành, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn vẫn đang ngồi cùng một chỗ, mặc dù có cũng muốn gom góp tới đây cùng Giản Nhược Trần nói lên vài câu, nhưng đều bị Mạc Tiểu Ngôn trừng trừng mắt cho trừng đi trở về.

"Giản sư chất, Thiên Đạo Tông đối với người thật không tốt." Mạc Tiểu Ngôn thấp giọng khẳng định nói ra.

Giản Nhược Trần cười nói: "Tại sao nói như thế?"

"Người cho rằng ta không nhìn ra được, người cái kia Lạc sư thúc chính là tại gài người đấy." Mạc Tiểu Ngôn trừng Lạc Phàm phía sau lưng liếc.

Giản Nhược Trần có chút bật cười, nàng tự nhiên biết rõ Lạc Phàm không phải vũng hồ nàng đấy, cũng không tốt cùng Mạc Tiểu Ngôn giải thích, chỉ cần hòa nhã nói: "Chúng ta đều là Thiên Đạo Tông đệ tử, tại dưới tình huống như vậy, như thế nào cũng không thể nhìn thấy tông môn chịu nhục."

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu, nàng tuy rằng mặt ngoài nhìn xem khờ khạo ngây ngô, cũng không phải thật sự không thông minh, gặp Giản Nhược Trần không muốn nhiều lời, cũng liền không nhắc lại.

Bỗng nhiên liền vòng đề tài nói: "Người không chịu đi theo ta đến Dược Vương Cốc, người ngũ linh căn cần Linh Đan lại nhiều như vậy, như vậy đi, ta với người đi tới người tông môn a, ta cho người luyện đan, người nhanh lên đem tu vi nhắc tới Trúc Cơ, có thể cùng ta hồi Dược Vương Cốc rồi."

Giản Nhược Trần thật sự kinh ngạc, việc này Mạc Tiểu Ngôn nào đường về là thế nào lớn lên, sao có thể có ý nghĩ như vậy? Nàng đi ra ngoài một lần, còn có thể đem Dược Vương Cốc cốc chủ nữ nhi bảo bối gây hời Thiên Đạo Tông rồi, đây, Dược Vương Cốc cốc chủ vẫn không thể lập tức lên đường Thiên Đạo Tông cướp người rồi hả?

Mạc Tiểu Ngôn lại cảm thấy đề nghị của mình thật sự là quá tốt, hưng phấn được sủng ái bên trên đều cười ra hoa trở lại: "Quyết định vậy nha, có ta ở đây bên cạnh người, Thiên Đạo Tông còn dám đối với người không tốt? Nhìn những người này còn thế nào bắt người ngũ linh căn nói chuyện."

Giản Nhược Trần có chút cảm động, nàng bất quá là cùng Mạc Tiểu Ngôn nghiêm túc nói vài lời nói, Mạc Tiểu Ngôn giống như này thiết tình đợi nàng, ngay cả mình Dược Vương Cốc cốc chủ nữ nhi thân phận đều lấy ra cho nàng dùng, toàn tâm toàn ý mà vì nàng muốn, nàng lại muốn cự tuyệt, liền nói không nên lời rồi.

"Đợi đến yến hội đã xong, ta liền đi phường thị dạo chơi tu bổ điểm Linh dược, sư diệt, người năm hệ Linh căn với cái đó một hệ tu luyện làm chủ?" Mạc Tiểu Ngôn hưng phấn nói.

Không đợi Giản Nhược Trần trả lời lại nói: "Được rồi, mặc kệ cái đó một hệ, ta đều chuẩn bị chút ít, Hoàng đô cho người năm hệ Trúc Cơ Đan,

ta cũng cho người luyện chế năm hệ Linh Đan, đến lúc đó người muốn Trúc Cơ cái đó một hệ liền Trúc Cơ cái đó một hệ, năm hệ tất cả đều Trúc Cơ rồi, ta cũng Trúc Cơ được rất tốt."

Giản Nhược Trần chỉ có thể gật đầu nói âm thanh tốt, trong ánh mắt thai nghén lấy cảm động, lại cái gì cũng cũng không nói ra được.

Nàng thật sự không thói quen có như vậy đối với nàng tốt, từ mười sáu tuổi năm đó bắt đầu, nàng liền trong một đêm trưởng thành, từ cái ngày đó lên, nàng liền kiên cường, biết rõ nàng không có bất kỳ người nào có thể dựa vào, cũng sẽ không còn có bất luận kẻ nào chiếu cố nàng, mà về sau, nàng thói quen chiếu cố người khác.

Công ty từng cái công nhân đều muốn dựa vào lấy nàng, lại càng không cần phải nói trợ lý, phụ tá, nàng sớm đã thành thói quen gặp được sự tình một mình xử lý, rơi xuống kết luận, bất luận là cỡ nào gian nguy vấn đề.

Đã đến cái thế giới này, càng phải như vậy, nàng một mình tại ngoại môn, từng điểm từng điểm lục lọi không giống người thường phương pháp tu luyện, đang lúc mọi người ghen ghét trong cân bằng lấy các loại quan hệ, chịu đựng lấy phản bội, tính toán lấy người khác cũng coi như kế lấy chính mình.

Mà bỗng nhiên, có người nói với nàng: Bất kể là cái đó một hệ Linh Đan ta đều cho người chuẩn bị, người muốn Trúc Cơ cái đó một hệ liền Trúc Cơ cái đó một hệ, năm hệ toàn bộ Trúc Cơ rồi, ta cũng Trúc Cơ được rất tốt.

Đây trong nội tâm tư vị, nàng vậy mà không biết nên như thế nào hình dung.

Yến hội mãi cho đến cuối cùng, Hoàng cùng Thái Tử cũng không có trở lại, chấm dứt lúc trước, xung quanh thành chủ cùng Cổ Minh những thứ

này người cư trú Hoàng Thành muốn vị Kết Đan tu sĩ đều đến Giản Nhược Trần nơi đây đi lòng vòng, đem Giản Nhược Trần sâu sắc tán dương rồi một phen, lại bỏ đi mất lễ gặp mặt, đều là linh đan, cũng đều thanh minh rồi, Linh Đan phải Luyện Khí Kỳ tu sĩ thích hợp phục dụng đấy.

Thế cho nên càng về sau, mấy cái tông môn Kết Đan tu sĩ cũng đều tới đây, trong tay bọn họ ít có thích hợp Luyện Khí tu sĩ phục dụng Linh Đan, dứt khoát liền lấy ra trở lại Linh Thạch, Giản Nhược Trần thu lễ cũng là thuần thực công, tự nhiên ai đến cũng không có cự tuyệt —— tu vi cao hơn nàng hai cái lớn cấp độ, thật muốn phân biệt đối xử, đều là sư tổ cấp bậc, cự tuyệt cũng cự tuyệt không được.

Cùng thời khắc đó, Thái Tử nghe người hầu đem chính sảnh bên trong một màn từng cái nói tới, đang nghe Từ Lâm bị một chương đánh sau khi chết, hừ một tiếng "Phế vật" .

May mà, cái phế vật này trước khi chết, còn làm điểm hữu dụng sự tình, hắc Lục hoàng đệ về sau, còn có thể như vậy an ổn mà trốn ở Thiên Đạo Tông che chở rơi xuống chứ

Cùng thời khắc đó, Hoàng cũng nghe lấy người hầu báo cáo, đang nghe Giản Nhược Trần đối với Cổ Minh hỏi với "Như thế nào đạo tâm" cùng Giản Nhược Trần trả lời về sau, chậm rãi nhẹ gật đầu.

Có thể đồng thời, cũng có chút nhú mày, Thái Tử vẫn là không yên lòng a.

Cùng thời khắc đó, Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền cũng cùng một chỗ đã nghe được chính sảnh bên trong phát sinh hết thảy, đang nghe Giản Nhược Trần lấy lui làm tiến một phen lời nói về sau, hai người đều cười rộ lên.

Diệp Phi phát tay lại để cho người hầu lui ra, đối với Diệp Thủy Tuyền nói: "Cũng chính là Giản Nhược Trần mới có can đảm này, Thái Tử đây là

chọn nhầm người."

Hắn hai người đương nhiên có thể nhìn ra Từ Lâm vì sao như vậy xúc động, dám ở Hoàng Thành động tay chân đấy, cũng chỉ có Hoàng cùng Thái Tử rồi, Hoàng chắc là sẽ không làm loại này có mất thân phận sự tình đấy.

"Loại thủ đoạn này, cũng chỉ có Giả đại tiểu thư có thể như vậy hời hợt mà hóa giải." Diệp Thủy Tuyền cười nói.

Lời này, cũng có chút cung phụng nghênh đón rồi, Diệp Phi tự nhiên sẽ hiểu, bất quá, hắn rất ưa thích nghe.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Tổng Giám Đốc Tư Duy

Trở lại Hoàng Thành chỗ ở về sau, Liễu Tùy Thanh trầm mặt, trực tiếp đem Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đưa đến bên trong phòng của mình, trên vải rồi cấm chế, mới điềm nhiên nói: "Lạc sư điệt, người thành thành thật thật mà nói với ta, hai người các người, cuối cùng có hay không thông đồng?"

Liễu Tùy Thanh bỗng nhiên trở mặt, lại để cho Lạc Phàm rất là ngoài ý muốn, hắn và Giản Nhược Trần cùng Từ Lâm ván bài, Liễu Tùy Thanh là toàn cũng nhưng đấy, hỏi như vậy, thế nhưng là cảm thấy trong đó có gì điểm đáng ngờ?

Hắn sẽ cực kỳ nhanh trong đầu hồi tưởng một lần, xác định không phải nguyên nhân của bọn hắn —— hắn hai người có một số việc thật sự là không cần thông đồng đấy.

Liền kính cẩn hồi đáp: "Bẩm sư thúc mà nói, ngày đó sự tình phát đột nhiên, chính là muốn thông đồng cũng không có cơ hội đấy."

Liễu Tùy Thanh tự nhiên cũng rõ ràng, hắn hỏi như vậy, cũng là tiếp theo câu chần đệm, im lặng rồi sẽ nói: "Cái kia chính là, hai người các người có ăn ý?"

Lời này sẽ không tốt trả lời, Lạc Phàm không khỏi liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, đã thấy Giản Nhược Trần thần sắc lạnh nhạt, cũng không sợ hãi chi ý, Lạc Phàm cũng là bội phục Giản Nhược Trần cường đại tâm lý tổ chất.

Tiếp theo bình yên nói: "Sư thúc, Giản sư chất tại tông môn làm việc, ta hơi có nghe thấy, nếu là Giản sư chất không có tự tin, chắc chắn sẽ không đáp ứng, vốn cũng chỉ là muốn cho Từ Lâm một bài học."

Liễu Tùy Thanh nghe vậy, ánh mắt phức tạp nhìn Giản Nhược Trần liếc, Giản Nhược Trần đây bốn tháng trở lại làm những chuyện như vậy, đủ để so với đại đa số tu sĩ cả đời gây nên đặc sắc phức tạp, Lạc Phàm nói như thế, cũng không phải không có lý.

Hắn thở dài, thu hồi tâm nghiêm khí tức nói: "Lạc sư diệt, người là Thiên Linh Căn tư chất, sớm muộn gì sẽ trở thành Trịnh quốc rất chú mục chính là tu sĩ, người phải biết, cây cao chịu gió lớn, tông môn vốn muốn người giấu kín đứng lên, thế nhưng là không từ chối người tham gia Văn Tâm huyền trận, đối với người tu hành vô ích.

Cho nên, từ người tiến vào tông môn ngày đó trở đi, tông môn sẽ không có giấu giếm hôm khác xuống, một là vì tông môn địa vị xuống lần nữa hạ thấp, còn có thể hộ được Thiên Linh Căn người, mà đến, bởi vì người không chỉ có là Thiên Đạo Tông hy vọng, cũng là chúng ta Trịnh quốc một lần nữa trở lại cấp hai văn minh quốc gia hy vọng.

Nhưng Giản Nhược Trần sẽ không nhưng rồi, dù là nàng hôm nay được Hoàng cùng Thái Tử nhìn trúng, dù là yến hội tất cả Kết Đan tu sĩ đều cho nàng lễ gặp mặt, sau hôm nay, nàng liền sẽ trở thành toàn bộ Trịnh quốc cái đích cho mọi người chỉ trích, Thiên Đạo Tông sợ là hộ nàng không được."

Lạc Phàm thần sắc nghiêm, vô thức nói: "Làm sao lại như vậy?"

Liễu Tùy Thanh cười lạnh một tiếng: "Như thế nào sẽ không? Từ bên trên một vị Nguyên Anh tiền bối vẫn lạc về sau, Thiên Đạo Tông vẫn đã bị chèn ép, nếu như không có ngoài ý muốn, Thiên Đạo Tông ít xuất hiện

vững bước phát triển, một ngày nào đó, coi như là không trở về được ngày xưa huy hoàng địa vị, cũng không kém bao nhiêu.

Nhưng hiện tại, tại tông môn còn không có chuẩn bị cho tốt thời điểm, đã bị đổ lên rồi tất cả mọi người trước mắt, nhất cử nhất động, đều bị nhìn chăm chăm, tông môn có thể toàn lực ứng phó tạo điều kiện cho người tăng lên tu vi, không tiếc bất luận cái gì đại giới, khả năng như vậy đối với Giản Nhược Trần chứ

Không muốn nói cùng Giản Nhược Trần có thể chính mình kiếm được Linh Thạch, chỉ cần tại trong tông môn kiếm được đấy, đều là tông môn Linh Thạch. Mà ly khai tông môn, nàng lấy cái gì bảo vệ mình? Tùy tiện một người Trúc Cơ tu sĩ cũng có thể vô thanh vô tức mà đã muốn mạng của nàng.

Hiện tại, tất cả tông môn, kể cả Hoàng Thành đều nhìn chăm chăm vào Thiên Đạo Tông, tại Hoàng ban thưởng về sau, Thiên Đạo Tông không dám không cung cấp Giản Nhược Trần đến Trúc Cơ kỳ lúc giữa Linh Đan, hoặc là, tông môn có thể cung cấp cho nàng Trúc Cơ, thậm chí đến Kết Đan tài nguyên, vốn lấy sau đây?"

Liễu Tùy Thanh sắc mặt càng phát ra xanh mét đứng lên, "Một cái Giản Nhược Trần, đương nhiên không có thể đủ kéo suy sụp Thiên Đạo Tông, nhưng tông môn như thế đối đãi một cái ngũ linh căn tu sĩ, người lại để cho đệ tử khác sẽ nghĩ như thế nào? Lâu ngày, Thiên Đạo Tông nhân tâm há có không tan rã chi để ý?"

Lại càng không cần phải nói, hôm nay, Kiếm Tông đã cùng chúng ta Thiên Đạo Tông đã trở thành địch nhân, còn có càng nhiều tông môn chờ đợi xem chúng ta chê cười, về sau, Thiên Đạo Tông tại Trừng quốc đạt được tu luyện tài nguyên sẽ càng ngày càng khó."

Liễu Tùy Thanh không phải nói chuyện giật gân, hăn theo như lời hoàn toàn khả năng xuất hiện, hăn cũng không ngờ rằng Giản Nhược Trần cùng Từ Lâm một cái ván bài, cuối cùng sẽ xuất hiện như thế hậu quả, trên yến hội cười vui, kì thực ám chỉ bão tố tiến đến.

Những cái kia cười ha hả mà Kết Đan tu sĩ đưa cho Giản Nhược Trần Linh Đan, Linh Thạch, tất cả đều là đang chờ nhìn Thiên Đạo Tông chê cười, Giản Nhược Trần bất quá là cái lời dẫn, là một cái có thể đem Thiên Đạo Tông kéo đạo đến trên mặt bàn trở lại lời dẫn.

Lạc Phàm có chút choáng váng.

Nếu để cho hăn đả kích tội phạm, giết người diệt cái miệng gì gì đó, tự nhiên là không nói hai lời, nhưng này cùng với cùng toàn bộ Trịnh quốc đều có quan tông môn đại sự, cũng không phải là hăn có thể nghĩ đến đây.

Không phải là cùng Kiếm Tông Trúc Cơ đệ tử một cái Tiểu Tiểu phân tranh sao, cuối cùng làm sao sẽ bay lên đến việc này mặt rồi hả?

"Tạm thời, tất cả tông môn kể cả Hoàng Thành, chắc có lẽ không có cái gì động tác." Giản Nhược Trần tiến vào gian phòng này về sau, lần thứ nhất mở miệng.

"Trong tay của ta Linh Thạch mới có thể đủ ta tiến giai đến Trúc Cơ kỳ đấy." Giản Nhược Trần đi theo nói ra câu thứ hai.

Liễu Tùy Thanh cũng không muốn muốn chất vấn rồi, Giản Nhược Trần nói nàng có thể tiến giai đến Trúc Cơ kỳ, vậy có thể đi vào giai đến Trúc Cơ kỳ rồi —— nàng nói cái đó chuyện không có làm được a.

"Bao lâu?" Liễu Tùy Thanh chỉ hỏi hai chữ, trên thực tế hăn muốn hỏi, hay vẫn là một tháng đề thăng một cấp chứ nếu thực sự là như thế, Giản Nhược Trần nếu quả thật có thể trở thành cái khác Lạc Phàm, lúc trước hăn theo như lời sầu lo tự ít đi hơn phân nửa.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Khả năng phải có chút thời gian, Liễu tổng quản, vấn đề kỳ thật không có ở đây tu vi của ta lên, mà là đang Thiên Đạo Tông lên, Thiên Đạo Tông cuối cùng đều muốn tại Trịnh quốc ở vào vị trí nào?"

Giản Nhược Trần thói quen mà bắt đầu phân tích đứng lên: "Tông môn bị chèn ép trở thành sự thật, hiện tại bị dựng lên đảm đương làm bia ngắm cũng là sự thật, ta cảm thấy được, coi như là không có ta cùng Từ Lâm mâu thuẫn, tông môn vẫn là phải sẽ bị đẩy ra đấy, Liễu tổng quản, người không cảm thấy Từ Lâm cách làm rất khác thường chứ "

Tự chủ không người, Giản Nhược Trần dĩ nhiên là có thể đề nghị.

Liễu Tùy Thanh nói: "Toàn bộ chính sảnh thiên sảnh, ngoại trừ người hầu, chỉ có Từ Lâm rời đi, sau khi trở về liền thay đổi bộ dạng, tự nhiên khác thường."

"Nói như vậy thì, coi như là có ám chỉ rồi Từ Lâm cái gì, cũng sẽ không phải tông môn chi nhân, nhất định là Hoàng Cung người?" Giản Nhược Trần nói.

Liễu Tùy Thanh nhìn chăm chăm vào ánh mắt của nàng, cũng không nói gì phải, cũng không có nói không phải.

"Như vậy, chúng ta có thể đem 'Ta' tạm thời buông, trở lại cân nhắc xuống, Hoàng Cung tại sao phải vội vã như vậy với đem Thiên Đạo Tông đẩy ra, lại để cho vốn không ngờ, bị chèn ép Thiên Đạo Tông đã bị tất cả mọi người nhìn chăm chú đây?" Giản Nhược Trần lại nói.

Liễu Tùy Thanh không khỏi theo Giản Nhược Trần vấn đề suy tư.

"Bất kể là thật sự muốn cho Thiên Đạo Tông tái hiện huy hoàng, hay vẫn là vì triệt để mà đánh đè xuống, đều có Hoàng Thành bày mưu đặt kế,

như vậy, trở về đến trước hết nhất vấn đề lên, Thiên Đạo Tông đem mình bày tại vị trí nào? Tương lai nghĩ muốn cái gì vị trí?"

Liễu Tùy Thanh giật mình, giống như không biết Giả Nhượng Trần bình thường, lời nói này xảy ra từ một cái Luyện Khí tầng bốn tu sĩ miệng?

Giả Nhượng Trần cười cười, tiếp theo ý vị thâm trường mà nói: "Lạc sư thúc phải Thiên Đạo Tông đệ tử, nhưng đầu tiên, hẳn là Trịnh quốc tu sĩ, Thái Tử lần nữa cường điệu Lạc sư thúc phải Trịnh quốc hy vọng, nhưng không có đề Thiên Đạo Tông phải Trịnh quốc hy vọng."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Còn Có Ý Tưởng

Giản Nhược Trần mà nói, đã không phải là ám chỉ, mà là tương đương trực tiếp đang nói..., Hoàng Thành căn bản cũng không có ý định nâng đỡ lên Thiên Đạo Tông, Hoàng Thành mục đích đúng là Lạc Phàm.

Đạt được Lạc Phàm, chỉ có thể đem Thiên Đạo Tông lại hung hăng mà đánh đè xuống, lại để cho Thiên Đạo Tông vô lực bảo hộ cùng cung cấp nuôi dưỡng Lạc Phàm, cuối cùng chấp tay đem Lạc Phàm tổng xuất trở lại.

"Lục hoàng tử đã ở Thiên Đạo Tông, Thái Tử như thế nào chịu lại để cho Thiên Đạo Tông đứng lên?" Liễu Tùy Thanh hầu như thì thầm giống như nói ra, hẳn một mực nghĩ như vậy, có thể một mực cũng không muốn nghĩ như vậy.

"Cho nên, sự tình hôm nay, thật sự là cùng ta không có bất cứ quan hệ nào đấy." Giản Nhược Trần nghiêm túc nói.

Đây mới là Giản Nhược Trần cuối cùng mục đích? Nói nhiều như vậy, chẳng qua là tại nói cho Liễu Tùy Thanh, sự tình hôm nay cùng nàng không có bất cứ quan hệ nào?

Liễu Tùy Thanh nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt, hẳn hiện tại rất muốn biết đúng rồi Giản Nhược Trần đến cùng suy nghĩ cái gì, hẳn càng ngày càng cân nhắc không thấu nàng, hẳn trong đầu đem làm cho hiểu rõ đẳng cấp cao tu sĩ đều nhớ lại một lần, bất luận là vẫn lạc còn không có vẫn lạc đấy, không ai phong cách hành sự cùng Giản Nhược Trần giống nhau.

Trịnh quốc là không có, không có nghĩa là toàn bộ tam cấp văn minh quốc gia đều không có, còn có nhiều như vậy cấp hai quốc gia, Giản Nhược Trần thật không phải là cái nào thọ nguyên sắp hết lão yêu quái đoạt xá đây sao?

Có thể lập tức hấn lại trong lòng lắc đầu, coi như là đoạt xá, cũng muốn đoạt cái tư chất tốt, ví dụ như Lạc Phàm.

Tại những chuyện này lên, Lạc Phàm chen miệng vào không lọt, chỉ có thể nghe, Giản Nhược Trần phân tích rất là dễ hiểu, hấn vừa nghe liền hiểu, nhưng hiểu phải đã hiểu, đối sách đây?

Vô thức đối với Giản Nhược Trần nói: "Vậy về sau, tông môn muốn làm như thế nào mới tốt?" Trong đầu đem quen thuộc tông môn đẳng cấp cao tu sĩ đều nhớ lại xuống, không khỏi thở dài, lắc đầu, Thiên Đạo Tông có thể cầm xuất thủ Kết Đan tu sĩ thật không nhiều, liền như vậy mấy vị, thật muốn ai có một không hay xảy ra đây, Thiên Đạo Tông càng chịu không được.

Giản Nhược Trần kinh ngạc nói: "Đây nên phải tông chủ cùng các vị sư thúc tổ suy tính."

Lạc Phàm giật mình xuống, mới giật mình, hấn vô thức đem Giản Nhược Trần đã coi như là Tổng giám đốc, Tổng giám đốc xử lý những chuyện này, không đều là hạ bút thành văn nha.

Liễu Tùy Thanh ánh mắt khó hiểu mà nhìn Giản Nhược Trần, chỉ cảm thấy tại hấn cảm giác hết sức khó giải quyết sự tình, tại Giản Nhược Trần xem ra giống như không đáng giá nhắc tới

Ly khai Liễu Tùy Thanh, Lạc Phàm đi theo Giản Nhược Trần tiến vào gian phòng của nàng, trên vải cấm chế nói: "Giản đại tiểu thư, là ta lỗ mãng rồi, không có cân nhắc đến sẽ xuất hiện như vậy hậu quả."

Giản Nhược Trần thò tay xin Lạc Phàm ngồi xuống, không cho là đúng nói: "Người cũng cũng nghe được thấy được, không phải ta, Hoàng Thành cũng sẽ ra tay đấy, theo ta tại Thiên Đạo Tông làm việc, về sau đều muốn ít xuất hiện cũng khả năng không lớn, kỳ thật trước đây, ta đã liên thối sang trong đó rồi."

Lạc Phàm đã trầm mặc sẽ hỏi nói: "Phải Diệp Phi chứ "

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "Đúng vậy, ta tại Thiên Đạo Tông làm những chuyện như vậy, cho mượn Diệp Phi lực lượng."

Nàng trầm ngâm một hồi, bỗng nhiên giống như cười mà không phải cười đứng lên: "Lạc cảnh quan, người có thể có ý kiến gì không?"

Giản Nhược Trần bỗng nhiên thay đổi xưng hô, tựa hồ liền là một loại ám chỉ rồi, Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt nhìn sẽ nói: "Ta chính là một cái nhỏ cảnh sát mạng mà thôi, ngay cả Hoàng Thành mượn cơ hội đối thiên đạo tông chèn ép cũng nhìn không ra, còn có thể làm mấy thứ gì đó?"

Giản Nhược Trần cười khẽ một tiếng: "Gần ly khai Thiên Đạo Tông lúc trước, ta tại luyện khí đường đã muốn một cái rèn sắt phàm nhân tạp dịch, đem Taekwondo dạy cho hắn."

Lạc Phàm trong nội tâm tố chất phải chuyên môn được qua huấn luyện đấy, hắn đều muốn che giấu tâm tình của mình, thật đúng là không sẽ bị người phát hiện, đều không cần vận dụng linh lực, hắn bất động thanh sắc, nhưng trong lòng thậm chí có rồi chút ít nhảy nhót, hắn vì chính mình nhảy nhót có chút kinh hãi.

"Đáng tiếc, người việc này Thiên Linh Căn tu sĩ phải tất cả mọi người trong mắt bảo bối, không thể thường xuyên chênh lệch Thiên Đạo Tông." Giản Nhược Trần nói theo.

"Người muốn. . ." Lạc Phàm lời còn chưa dứt.

"Đúng vậy." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

Lạc Phàm mắt sáng rực lên.

Hai người cũng không có liên cái đề tài này làm nói chuyện, bọn họ rất nhanh liền phải ly khai Hoàng Thành hồi Thiên Đạo Tông rồi, có thể còn không có đi dạo một lần Hoàng Thành.

Lúc trước Liễu Tùy Thanh không cho phép bọn họ tùy ý ra ngoài, sợ ảnh hưởng đạo tâm, từ Vấn Tâm huyền trận sau khi rời khỏi, bọn họ lại đang cảm ngộ, hiện tại cuối cùng đã có thời gian.

Giản Nhược Trần không có cùng Lạc Phàm đi cùng một chỗ, hai người tu vi khác nhau, Linh căn khác nhau, cần đồ vật đều ít có có thể cùng một chỗ mua, mà lại nam nhân cùng nữ nhân mua sắm phương thức cũng không giống vậy.

Lạc Phàm đã kế hoạch muốn mua đồ vật.

Pháp Khí, hẳn tuy rằng đầu có một thanh phi kiếm, nhưng này thanh phi kiếm đã là trung phẩm được rồi, có thể cho hắn dùng đến Trúc Cơ trung kỳ, mà bây giờ liền chuẩn bị một thanh Trúc Cơ hậu kỳ sử dụng phi kiếm, cũng không có quá lớn cần phải.

Mà lại hắn cũng biết, hắn nếu là tu vi lên tới Trúc Cơ hậu kỳ, tông môn tự nhiên sẽ đem Pháp Khí cho hắn đều chuẩn bị cho tốt đấy.

Về phần đem trung phẩm Pháp Khí lên tới thượng phẩm, cũng quá sớm rồi, hắn trong vòng mười năm là có thể Kết Đan, chính là thượng phẩm pháp khí, cũng không có thể cần làm bốn mạng của mình Bảo Khí, hiện tại tổn linh thạch mua, cũng là lãng phí.

Phòng thân Ngọc Phù, trên người hắt dẫn theo hai quả, thứ này ngược lại là càng nhiều càng tốt đấy, nhưng nhiều, cũng chính là lại chuẩn bị hai quả mà thôi, hắt cũng liền chuẩn bị mua chút ít cái đồ chơi này.

Còn có chính là các loại phù lục rồi.

Tại Cảnh Sơn thành Thiên Bảo các, hắt liền nhìn trúng Kiếm Ý phù, đáng tiếc, lúc ấy Linh Thạch không đủ.

Hiện trong tay hắt đã có ván bài thắng trở lại tuyệt bút Linh Thạch, phải không định bớt lấy hoa đấy.

Lập tức tại trong phường thị vòng một hồi, sơ bộ hiểu được Hoàng Thành giá vị, liền tiến vào lớn nhất một cái cửa hàng.

Giản Nhược Trần nhưng là đập vào hiểu rõ Hoàng Thành tu sĩ thị trường, chịu sau khả năng sinh ý làm chuẩn bị ý tưởng trở lại đi dạo phường thị đấy, nhưng mới chênh lệch rồi mấy cái cửa hàng, liền phiền muộn phát hiện, đều muốn tại trong hoàng thành việc buôn bán, so với tưởng tượng còn khó hơn.

Không nói tu vi, không đề cập tới Linh Thạch, riêng là tùy tiện liếc liền đều là không biết các loại nguyên liệu, bán thành phẩm, thành phẩm, đây sinh ý sẽ không có phỏng theo làm lên trở lại.

Giản Nhược Trần cho rằng nàng hiểu được không ít, ít nhất, Thiên Đạo Tông ngoại môn tàng thư nàng liền nhìn rất nhiều, Linh dược, Linh Đan, luyện chế Pháp Khí tài liệu cũng phân giải rồi không ít, có thể đã đến Hoàng Thành cửa hàng, nàng mới biết được, nàng hiểu rõ thật là quá ít.

Đây chính là nội tình rồi, Giản Nhược Trần dù sao cũng là mới tiếp xúc tu tiên ba năm, còn một mực là ở Thiên Đạo Tông bên trong, Thiên Đạo Tông bên trong mặc dù có các loại giới thiệu Linh dược, khoáng thạch tập tranh ảnh tư liệu, cũng đều là chuẩn bị cho đệ tử ngoại môn đấy, đều là

trụ cột nhất đơn giản nhất đấy, những cái kia nửa đời người cả đời bình thường tu sĩ đều tiếp xúc không đến tu luyện tài nguyên, nghĩ muốn hiểu rõ cũng phải không có cơ hội đấy.

Nhưng Giản Nhược Trần phải không định mang theo nhiều linh thạch như vậy trở về.

Ở thế giới trước nàng đã biết rõ, bạc lưu trong tay bùm lầy phải vô dụng nhất đấy, bạc chỉ có sinh ra bạc, mới có thể đạt được thay đổi rất lớn lợi ích, như thực đang không có bạc có thể sinh ra, vậy muốn mua ra tăng tỉ giá đồng bạc đồ vật, với tư cách đầu tư.

Mà tăng tỉ giá đồng bạc cũng mua sắm không xuất ra dưới tình huống, cũng chỉ tốt mua sắm dưới mắt dùng có được đồ vật gì đó rồi.

Vòng mấy nhà cửa hàng về sau, Giản Nhược Trần đã có không lắm mục tiêu rõ rệt, nàng muốn mua một kiện Pháp Khí, kiện pháp khí này có lẽ ít nhất có thể làm cho nàng dùng đến Trúc Cơ lúc trước.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Quản Sự Lý Diệp Cần

Đa Bảo Các quản sự Lý Diệp Cần đối với Giản Nhược Trần chú ý đã lâu.

Lý Diệp Cần phải sinh trưởng ở địa phương Hoàng Thành, xem như một cái tiểu thế gia đệ tử, vốn, việc này tiểu thế gia phải có cơ hội trở thành trung đẳng thế gia đấy, dù sao, Lý Diệp Cần ba tổ phụ, phải một đời trước đều không có tam linh căn, đầu nếu không có ngoài ý muốn, dù là không tiến vào tông môn, cũng có cơ hội đem bốn gia phát dương quang đại đấy.

Nhưng trên thế giới này dù sao còn có cái từ, gọi là nhưng mà.

Lý Diệp Cần bốn gia vô lực cung cấp nuôi dưỡng một cái tam linh căn đệ tử, đưa hãn đưa vào đến Ngự Thú tông, hy vọng hãn học được điều khiến thú bốn sự, về sau, Lý gia là có thể vô tư rồi —— có một cái sẽ điều khiến thú con em gia tộc, ít nhất tại Hoàng Thành cũng có một cái cái vòng nhỏ hẹp rồi.

Nhưng mà, Lý Diệp Cần vị này ba tổ phụ tổ phụ, làm một cái lại để cho tất cả tu sĩ rút phá đầu đều nghĩ mãi mà không rõ sự tình, hãn vì mau chóng tăng lên tu vi, phục dụng Dẫn hồn thảo.

Dẫn hồn thảo tại Tu Tiên giới thuộc về cấm thuốc.

Phục dụng Dẫn hồn thảo sơ kỳ, bản thân thần hồn ngay tại không ổn định trạng thái, thường xuyên ở vào một cái đường như Linh Hồn thăng thiên xuất khiếu trạng thái, tại nơi này trạng thái xuống, có thể tẩy rửa trong

thân thể tất cả không muốn tồn tại tâm tình, đạt tới một cái tâm tưởng sự thành trạng thái.

Tại loại trạng thái này trong tu luyện, há lại chỉ có từng đó phải làm chơi ăn thật, thậm chí có thể đạt tới gấp ba gấp năm lần công hiệu, nhưng Dẫn hồn thảo nếu như chỉ có đây một cái tác dụng, thế gian này tu sĩ liền đều muốn phục dụng.

Dẫn hồn thảo tai hại, so sánh với nó ích lợi đáng sợ nhiều lắm.

Đầu tiên, chỉ cần hưởng qua Dẫn hồn thảo tư vị rất khó quên mất cái loại này tư vị, mà thân thể một khi quen thuộc cái loại này tốc độ tu luyện, liền tạo thành chờ mong cùng ý lại, vì vậy liền hầu như không cách nào từ bỏ, dù sao, Linh Hồn thăng thiên tâm tưởng sự thành trạng thái là chân thật đấy, tu luyện hiệu quả cũng là kinh người.

Nhưng tu sĩ tu luyện bản thân chính là nghịch thiên mà đi. Vi phạm với Thiên Địa quy tắc, tự nhiên có quy tắc đối với cái này trói buộc, giống như tu sĩ tiến giai, tu vi dù là đều tăng lên một cái tiểu nhân cấp độ, thân thể đều muốn trải qua qua một lần thống khổ, mà Trúc Cơ, Kết Đan bậc này cường ép đánh vỡ quy tắc sự tình, tự nhiên có lợi hại hơn Thiên Địa trừng phạt tồn tại.

Phục dụng Dẫn hồn thảo tu luyện như vậy nghịch thiên, cái thứ nhất tai hại tổn thương chính là mình, lâu ngày thành nghiện, thế cho nên càng về sau, thần hồn sẽ thường xuyên ở vào không ổn định trạng thái, phiêu hốt ly thể.

Thần hồn một khi ly thể, thân thể liền biến thành cái xác không hồn, thậm chí cái xác không hồn cũng không bằng, phải còn lại cơ bản nhất bản năng, mà muốn thoát khỏi việc này trạng thái, chỉ có một cách làm, chính là thôn phệ người khác thần hồn bổ sung chính mình.

Thôn phệ người khác thần hồn, chính là tà sửa, cái thế giới này là không cho phép tà tu tồn tại, vì vậy, việc này Lý Diệp Cần tổ phụ, còn không có Trúc Cơ, tông môn liền phát hiện hắc tự chủ phục dụng Dẫn hồn thảo, không chỉ có bị tông môn xử tử, trước khi chết còn đã trải qua sưu hồn, tất cả cùng Dẫn hồn thảo có quan hệ tu sĩ tất cả đều bị cùng nhau xử tử.

Rời nhà hầu như dốc hết tất cả cung cấp nuôi dưỡng vị trí này đệ, lại ra như thế bại hoại nề nếp gia đình sự tình, Lý gia đến tận đây chưa gượng dậy nổi, đến Lý Diệp Cần phụ thân đây đồng lứa, ngay cả cái tứ linh căn tu sĩ đều không có, mà Lý gia cũng nhân khẩu điêu tàn, đến Lý Diệp Cần đây đồng lứa, chỉ có hắc và hắc đường đệ, cũng chính là vị kia ba tổ phụ lưu lại hậu nhân xuất hiện Linh căn, cũng đều phải ngũ linh căn.

Ngũ linh căn tư chất, chính là tiến vào tông môn cũng chỉ là đệ tử ngoại môn, không tiến giai đến Trúc Cơ, cũng là trăm tuổi thọ nguyên, không có xuất đầu nơi.

Con nhà nghèo sớm phải lo việc nhà, tại Hoàng Thành cái địa phương này, hiểu chuyện tuổi cũng muốn so với địa phương khác sớm, Lý Diệp Cần một phen ý định về sau, liền chân đi trên đất bằng rồi, không muốn đến tông môn chịu tội, tập trung tinh thần cho gia tộc lưu lại cái tứ linh căn tam linh căn hậu đại, chính mình tích góp từng tí một điểm gia nghiệp, làm phú quý người rảnh rồi là tốt rồi.

Đã có lần này ý tưởng, tại mười bốn mười lăm tuổi thời điểm, ngay tại phường thị bên trên đã tìm được việc, từ tiểu nhị làm lên. Từ nhỏ, hắc liền có chút mồm miệng lanh lợi, sẽ nhìn nói chuyện, hơn nữa người có Linh căn, coi như là cần cù, chưa đủ năm năm, liền thăng làm quản sự.

Quản sự cũng là tiểu nhị, lại là cao cấp tiểu nhị, lúc này Lý Diệp Cần mới Luyện Khí tầng hai, cũng đã có thể chịu trách nhiệm toàn bộ Đa Bảo

Các một tầng bán rồi, tầng này bán ra vật phẩm, phần lớn là nhằm vào Luyện Khí tu sĩ, lại ngẫu nhiên cũng có vài món tàn phá phẩm.

Những thứ này tàn phá phẩm vốn là thuộc về Trúc Cơ tu sĩ sử dụng, nhưng nếu như tàn phá rồi, đã bị Trúc Cơ tu sĩ bỏ qua rồi, nhưng đối với Luyện Khí tu sĩ lại được cho thứ tốt rồi.

Tàn phá phẩm từ trước đến nay phải phường thị khó khăn nhất bán ra đấy, nguyên nhân chủ yếu là giá cả.

Có thể mua được tàn phá phẩm Luyện Khí tu sĩ, sẽ thêm được chút ít Linh Thạch mua sắm phẩm chất nguyên vẹn đấy, mua không nổi đấy. . . Dĩ nhiên là mua không nổi rồi.

Lý Diệp Cần lại hơi có chút thủ đoạn, hắn giống như chung quy có thể đem khó khăn nhất chào hàng đi ra ngoài đồ vật bán đi.

Nhìn hắn rồi Giản Nhược Trần một hồi, liền phát hiện Giản Nhược Trần là không có chỗ mục đích nhìn xem.

Từ quần áo và trang sức lên, hắn nhận ra Giản Nhược Trần phải Thiên Đạo Tông đệ tử, Thiên Đạo Tông ít có đệ tử có thể đến đây Hoàng Thành, cô gái này tu tất nhiên là tham gia Vãn Tâm huyền trận đấy, sau khi trở về muốn bề quan, lại đến đây Hoàng Thành, liền không biết là cái gì thời đại sự tình rồi.

Trong lòng của hắn tính toán xuống, đổi lại một cái vừa vặn đáng tươi cười, hướng Giản Nhược Trần đi qua.

"Tiên tử, ta là Đa Bảo Các quản sự, toàn bộ Đa Bảo Các một tầng sinh ý đều là do ta quản lý đấy, tiên tử đã nhìn đã lâu, thế nhưng là đối với ta Đa Bảo Các bảo vật đều không hài lòng sao?" Quản sự cười híp mắt nói.

Giản Nhược Trần phải không lớn thoả mãn, nhưng đây không hài lòng không phải nhằm vào đầy tường trong trận pháp Bảo Khí, mà là nhằm vào chính nàng, nàng có chút thua hoa mắt, cảm thấy cái đó thứ gì đều rất tốt, lại cái nào tựa hồ cũng có chút chưa đủ.

"Nơi đây bảo vật đều rất không tồi, là ta nhìn hơn nhiều, hoa mắt rồi." Giản Nhược Trần nói.

"Mạo muội hỏi một chút, tiên tử muốn mua phương nào trước mặt bảo vật, ta có thể vì tiên tử giới thiệu một chút." Lý Diệp Cần đầy mặt vừa vắn mỉm cười nói.

"Pháp Khí." Giản Nhược Trần nói.

"Tiên tử lựa chọn chúng ta Đa Bảo Các mua sắm Pháp Khí, thật sự là tốt có nhãn lực, chúng ta Đa Bảo Các Pháp Khí không dám nói toàn bộ Hoàng Thành rất toàn bộ đấy, nhưng mỗi một kiện Pháp Khí, phẩm chất đều có cam đoan, đều là thuê lớn Giám định sư xem xét qua đấy."

Quản sự lập tức tiến nhập bán hàng hình thức, trước đây tán dương cửa hàng của mình sau mới nói tiếp: "Không biết tiên tử muốn mua Pháp Khí, phải tiến công hình hay vẫn là loại hình phòng ngự đấy, hay vẫn là công thủ chiều cố?"

Giản Nhược Trần do dự xuống, quản sự lập tức sẽ hiểu nói: "Tiên tử nếu như là lựa chọn Luyện Khí Kỳ sử dụng Pháp Khí, tốt nhất không muốn lựa chọn loại hình phòng ngự đấy, bởi vì Luyện Khí Kỳ bình thường chỉ có thể linh hoạt mà đem ra sử dụng một kiện pháp bảo, phòng ngự cũng không bằng mua sắm mấy miếng phòng thân Ngọc Phù, gặp được công kích có thể chủ động hộ chủ đấy."

Nghe quản sự giới thiệu có chút đáng tin cậy, Giản Nhược Trần liền gật gật đầu.

"Chúng ta nơi này có thích hợp Luyện Khí trung kỳ tu sĩ sử dụng Pháp Khí, cũng có thích hợp Luyện Khí hậu kỳ đấy, tiên tử là muốn tạm thời có một cái dùng đến thuận tay, về sau tu vi tăng lên thay thế mất, hay vẫn là một bước đúng chỗ, trực tiếp mua sắm một kiện có thể một mực dùng đến Luyện Khí hậu kỳ Pháp Khí?" Quản sự một bên nhìn xem Giản Nhược Trần sắc mặt, một bên tiếp tục giới thiệu nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Huyền Thiết Mẫu Dao

Giản Nhược Trần không che mặt sắc mặt kinh ngạc nói: "Người có thể nhìn ra tu vi của ta?"

Từ nơi này quán sự vừa lên trở lại đáp lời, Giản Nhược Trần liền dò xét ra hần Luyện Khí tầng hai tu vi, có thể quán sự ngôn từ lúc giữa có thể nhìn ra tu vi của nàng, lại thực không đơn giản.

Lý Diệp Cần cười nói: "Tiên tử nói đùa, ta làm sao có thể? Chỉ là chúng ta cửa hàng có ngòi công đường xử án đẳng cấp cao tu sĩ, một khi ta như vậy quán sự nên vì tiên tử như vậy khách nhân giới thiệu một chút, ngòi công đường xử án đẳng cấp cao tu sĩ sẽ đem khách nhân tu vi báo cho biết, không phải là vì mạo phạm khách nhân, mà là vì rất tốt mà khách nhân giới thiệu trong cửa hàng phù hợp vật phẩm."

Giản Nhược Trần lúc này mới khẽ gật đầu, bị đẳng cấp cao tu sĩ nhìn ra tu vi, cũng là chuyện rất bình thường. Không hề chú ý, liền gật đầu nói: "Có thể với một mực dùng đến Luyện Khí hậu kỳ Pháp Khí?"

Lý Diệp Cần lập tức liền có chút ngửa đầu, mang theo vẻ mặt kiêu ngạo, chỉ vào mặt tường trong trận pháp, lơ lửng giữa trời một cái khác hẹp dài khinh bạc phi kiếm, thân kiếm sáng như tuyết chói mắt, mang theo xanh thẫm ánh sáng âm u.

Lý Diệp Cần nói: "Tự nhiên, tiên tử nhìn này cái phi kiếm, đây là một cái khác trung phẩm phi kiếm, thân kiếm hẹp dài khinh bạc, phải chuyên vì nữ tu xếp đặt thiết kế đấy, muốn tiên tử ngự kiếm mà bay thời điểm, thân

kiếm có thể kích phát ra nhật lam sắc quang mang, có thể phụ trợ ra tiên tử đẹp hoán tuyệt luân thân ảnh."

Giản Nhược Trần thưởng thức một lát, rất như vậy rõ ràng mang theo người dấu hiệu phi kiếm không có hứng thú, liền khẽ lắc đầu.

Lý Diệp Cần nhìn mặt mà nói chuyện, liền đơn giản đoán được Giản Nhược Trần yêu thích, ngược lại chỉ vào một cái toàn thân đỏ tươi hồ lô nói: "Tiên tử nhìn xem cái này hỏa hồ lô, nó chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, có thể phun ra ba đạo Linh hỏa, đối với Luyện Khí Kỳ tu sĩ hình thành uy hiếp, mười hai canh giờ về sau, linh lực tự động tràn ngập, hoặc là cũng có thể chủ động chuyển vận linh lực đến hỏa trong hồ lô, có thể liên tục kích phát."

Chỉ có ba đạo Linh hỏa, sử dụng về sau liền còn cần mười hai canh giờ, tính làm xuất kỳ bất ý Pháp Khí, cũng may có thể chuyển vận linh lực, liên tục kích phát, đây đến thích hợp với nàng sử dụng, chẳng qua là chỉ có thể đối với Luyện Khí Kỳ tu sĩ hình thành uy hiếp, uy lực chưa đủ.

Lên đường: "Cái này tựa hồ không tệ, bất quá, lời nói không trùng nghe, những thứ này Pháp Khí tất cả mọi người biết, vừa lấy ra đã biết rõ uy lực, liền đã mất đi vốn tác dụng."

Lý Diệp Cần nghe vậy, gật đầu nói: "Tiên tử nói được lớn có đạo lý, có thể ở Luyện Khí Kỳ sử dụng công kích Pháp Khí cũng chính là như vậy vài loại, đao, kiếm, côn, kích, kỳ thật, đại đa số Luyện Khí Kỳ tu sĩ đều lựa chọn một cái khác phẩm chất thượng giai phi kiếm, phụ trợ để phòng ngự Ngọc Phù, công kích phù lục, mới có xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Bất quá tiên tử thâm nghĩ muốn tại Pháp Khí bên trên cao hơn một bậc, không ngại cân nhắc tu sĩ khác chưa từng gặp qua bảo vật."

Nói qua thò tay chỉ hướng sau lưng một cái bị bình phong vật che chắn khu vực: "Tiên tử, tại đó chúng ta có chút đặc biệt những vật khác,

chẳng qua là giá vị. . ."

Không tính là phòng cao thượng, nhưng bình phong trên có linh quang chớp động, hiển nhiên tại đó tiến hành giao dịch chắc là sẽ không ngoài chần bên cạnh biết được đấy, mà có thể ở cùng loại phòng cao thượng giao dịch đồ vật, cũng khẳng định phải so với bày đặt tại bên ngoài đại sảnh thứ đồ vật tốt hơn rất nhiều, cho nên đây quán sự mới có thể nhắc tới giá vị.

Nhắc tới giá vị, cũng không nói giá vị bao nhiêu, cũng là bán hạ giá một loại thủ đoạn, có thể từ khách hàng biểu lộ cùng động tác, đơn giản đoán được mua sắm tâm lý cùng trong túi trữ vật Linh Thạch.

Giản Nhược Trần cười cười, gật gật đầu, đi theo quán sự đi vào bình phong về sau.

Bình phong về sau, diện tích cũng không nhỏ, ở giữa một tấm bàn vuông, đối diện hai cái ghế, dựa vào tường bên cạnh có một cây lục thực, xanh um tươi tốt, bố cục đơn giản, lại làm cho người cũng không sinh lãnh đạm trong nội tâm.

Lý Diệp Cần thò tay xin Giản Nhược Trần nhập tọa, trên vách tường đã có một tòa nhỏ cửa mở ra, một vị gã sai vặt tay nâng khay đi vào, bên trên phải một cái ấm trà cùng hai cái chén trà, cung kính buông, lập tức thối lui.

Lý Diệp Cần tự mình động thủ, là Giản Nhược Trần ngược rồi nửa chén trà xanh, cũng vì chính mình ngược rồi nửa chén, hương trà lập tức liền phiêu tán trong phòng.

Lý Diệp Cần trước nâng chung trà lên nói: "Tiên tử, đây là Đa Bảo Các tự chế linh trà, mặc dù chưa từng có tăng lên tu vi năng lực, nhưng mùi thơm ngát hợp lòng người, có thể làm cho người ta thần thức thanh tĩnh, tiên tử có thể nhắm nháp một chút." Nói qua trước uống một ngụm.

Giản Nhược Trần đến không cho rằng đây linh trà sẽ có vấn đề gì, Hoàng Thành ở trong, Kết Đan, Trúc Cơ tu sĩ phần đông, nài một cái Luyện Khí tu sĩ tùy ý tiến vào một cửa tiệm, sẽ bị mưu toan tài sát hại tính mệnh, căn bản cũng không khả năng.

Huống hồ tu sĩ thật muốn muốn mưu mô mấy thứ gì đó, chỉ cần có đẳng cấp cao tu sĩ ra tay, cấp thấp tu sĩ ở đâu có phản kháng chỗ trống, bởi vậy đạo tiếng cảm ơn, liền thoải mái mà bưng lên linh trà, trước hít hà, tuy nhỏ nhỏ mà nhấp một miếng.

Quả nhiên có loại sáng khoái tinh thần cảm giác.

"Tiên tử đại khí, làm cho người ta bội phục." Lý Diệp Cần khen.

"Chuyện đó giải thích thế nào?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Ta xin qua rất nhiều khách nhân tiến vào đến trong gian phòng trang nhã, nhưng chỉ có tiên tử một người tin phục Đa Bảo Các, không có đối với này linh trà sinh nghi." Lý Diệp Cần nói.

Giản Nhược Trần cười rộ lên, "Ước chừng là khách nhân khác trùng hợp không thích uống trà mà thôi."

Giản Nhược Trần rất ít ở sau lưng chửi bới ai, cho dù là không biết đây, cũng không cần phải đối với không nhận thức nâng lên chính mình.

Lý Diệp Cần liền cười cười nói: "Xin tiên tử sau đó, ta đi một chút sẽ trở lại."

Bất quá một lát, Lý Diệp Cần liền quay lại, đi theo phía sau ba cái tiểu tử, nâng ba cái bị lụa đỏ đang đắp khay, từng cái đặt lên bàn, đối mặt Giản Nhược Trần, sau đó khom người lui ra, Lý Diệp Cần đem ngoài cùng bên trái nhất khay lụa đỏ xốc lên, bên trên phải một cái hình chữ nhật hộp gấm.

Hộp găm mở ra, biểu lộ ra một quả dài ba xích găm đen phi đao.

"Đây là huyền thiết tử mẫu phi đao, vốn là một cái khác mẫu đao, năm chuôi Ngũ Hành phi đao, với huyền thiết luyện làm chủ liệu, phụ trợ với Ngũ Hành bảo thạch, do Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ làm cho luyện chế, mẫu đao cần đặc thủ duy trì, tử đao có thể thông qua mẫu Đao Thần nhận thức vượt qua không, đáng tiếc, tử đao đều tổn hại, đây tử mẫu liền danh nghĩa, chỉ còn lại có một thanh này.

Nhưng tử đao tổn hại, không biết cái gì nguyên do, tử đao bộ phận thuộc tính lại đi vào đến mẫu trong đao, vốn đầu có thể tay cầm phẩm tính, nhưng có thể thần thức vượt qua không, mà lại còn có thể kích phát ra kiếm khí —— đây huyền thiết vốn không thích hợp thần thức điều khiển, thần kỳ không dễ, thường thường có dự không thể tưởng được hiệu quả."

Huyền thiết, phải ít có không thích hợp bị tu sĩ luyện chế thành Pháp Khí chi vật, bình thường đều là phạm nhân vũ khí chọn lựa đầu tiên tài liệu, đơn giản là tu sĩ Pháp Khí với thần thức đem ra sử dụng làm chủ, mà huyền thiết ở trong chứa có đặc thù tạp chất, một khi rèn luyện rồi, tẩy rửa những thứ này tạp chất, huyền thiết cũng cũng không phải là huyền thiết rồi, mất hết bản thân trầm trọng sắc bén đặc tính.

Nhưng đây mẫu đao chẳng những bảo lưu lại huyền thiết đặc tính, còn có thể thần thức vượt qua không, thực sự đặc biệt, Giản Nhược Trần lòng có thể mà thay đổi, nói: "Có thể dùng thử chứ "

Lý Diệp Cần nói: "Đương nhiên có thể, bất quá kính xin tiên tử hạ thủ lưu tình, chi bằng đối với mặt này vách tường thi triển." Nói qua đứng lên lại để cho qua một bên.

Giản Nhược Trần thò tay nắm lên Huyền Thiết Mẫu đao, vào tay có phần trầm, nàng cầm trong tay nhẹ nhàng vung rồi vài cái, tiếp theo chậm

rãi rót vào linh lực, Huyền Thiết Mẫu đao giống như có ô quang chớp động, lại lại tựa hồ tại biến ngắn nhỏ đi.

Tiếp tục đưa vào linh lực, đây Huyền Thiết Mẫu đao gia tốc nhỏ đi, bỗng nhiên, giống như cùng nàng tâm thần đã thành lập nên nào đó liên hệ bình thường, nhẹ buông tay, Huyền Thiết Mẫu đao bỗng nhiên ra tay, hướng đối diện trên tường bay đi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Sẽ Không Trả Giá

Giản Nhược Trần thấp giọng hô rồi một tiếng, thần thức vừa thu lại, vậy Huyền Thiết Mẫu đao bỗng nhiên liền hướng trong tay nàng bay trở về.

Giản Nhược Trần cười đem Huyền Thiết Mẫu đao buông, kỳ thật trong nội tâm đã có chút ít thích, Lý Diệp Cần cũng không nói cái gì, trở lại trước bàn, mở ra thứ hai hình vuông hộp găm, trong hộp, rõ ràng là một khối. . . Gạch?

Giản Nhược Trần thật sự tìm không thấy từ khác để hình dung, như vậy ngăn nắp một khối, ngoại trừ phương hướng gạch, còn có thể là cái gì?

"Kiện pháp khí này, tạm thời gọi là phương hướng gạch a, thật sự là được đến từ về sau, một mực chưa từng biết rõ nó đến cùng có tác dụng gì, đặc điểm của nó chính là trầm trọng, có thể theo đưa vào linh lực mở rộng, từng có Kết Đan Kỳ tu sĩ thử qua, có thể mở rộng đến mấy nghìn thước chi rộng, tựa hồ còn chưa đạt tới phần cuối." Lý Diệp Cần giới thiệu nói.

Đây khối phương hướng gạch muốn thật sự lợi hại như vậy, liền không tới phiên nàng một cái Tiểu Tiểu Luyện Khí tu sĩ, Giản Nhược Trần mặt không biểu tình, quả nhiên, Lý Diệp Cần dừng lại sau tiếp tục nói:

"Đáng tiếc, đây khối phương hướng gạch theo linh lực đưa vào có thể tùy ý mở rộng, độ dày thực sự đi theo quán mỏng, cường độ cũng tùy theo hạ thấp, tuy nói với tư cách một kiện Pháp Khí hiệu quả có thể, nhưng ở giá vị lên, đối với Trúc Cơ phía trên tu sĩ chính là gân gà rồi."

Nói qua thò tay ý bảo, có thể xin Giản Nhược Trần dùng thử.

Giản Nhược Trần lấy ra phương hướng gạch để đặt trên tay, chạm rãi đưa vào linh lực, quả nhiên, phương hướng gạch tùy theo mở rộng, mặt ngoài mơ hồ gặp mỏng, lập tức thu linh lực, hỏi: "Giá vị? Rất cao chứ "

Lý Diệp Cần cười nói: "Đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói tự nhiên không cao, vật ấy, muốn ba mươi miếng trung phẩm Linh Thạch."

Ba mươi miếng trung phẩm Linh Thạch, chính là ba vạn hạ phẩm linh thạch, đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, ở đâu phải không cao, thật là cao rất cao, Giản Nhược Trần tuy rằng không biết Trúc Cơ tu sĩ sử dụng Pháp Khí giá cả, nhưng nàng rời đi mấy cửa hàng, đối với Luyện Khí Kỳ tu sĩ sử dụng Pháp Khí giá vị liền rõ ràng hơn nhiều, hạ phẩm không cao hơn ba nghìn, trung phẩm không cao hơn tám nghìn, thượng phẩm tối đa một vạn năm nghìn hạ phẩm linh thạch.

Phương này gạch, nói là Trúc Cơ tu sĩ sử dụng, lại đưa cho nàng việc này Luyện Khí tầng bốn tu sĩ, chính như việc này quán sự nói, tại giá vị bên trên đối với Trúc Cơ tu sĩ phải gân gà, tại thực dụng lên, không hẳn như vậy phải gân gà a.

Giản Nhược Trần hay vẫn là cười, đem phương hướng gạch đưa về đến trong hộp nói: "Này kiện, thế nhưng là còn có cái gì tai hại?"

Lý Diệp Cần do dự sau nói: "Cũng không tính tai hại a, phương này gạch tốt xấu cũng coi như công thủ gồm nhiều mặt đấy, nhất là Luyện Khí tu sĩ cũng có thể đem ra sử dụng, kết Đan tiền bối cũng có thể khống chế điểm ấy, món bảo vật này tựa hồ có thể dùng thật lâu đấy."

Lý Diệp Cần đây lời nói được không thể nào lẽ thẳng khí hùng, Giản Nhược Trần lại hỏi: "Vậy lẽ ra, bảo vật này giá vị ba mươi trung phẩm Linh Thạch cũng rất thấp đấy, quán sự nói như thế nào thật là cao đây?"

"Lẽ ra bảo vật, sẽ theo người sử dụng tu vi tăng lên mà gia tăng uy lực, cái này nhưng là trái lại, cho nên tự nhiên không thể cầm kim Đan tiền

bồi sử dụng Pháp Khí đối lập, chính là Trúc Cơ tu sĩ, cũng là càng dùng càng không tiện tay, nói như thế nào đây, giống như tu vi càng thấp càng là một kiện thứ tốt, cho nên giá tiền này, phải xem ai sử dụng mà nói đấy." Lý Diệp Cần giải thích nói.

Việc này giải thích miễn cưỡng nói được đi tới, Giản Nhược Trần ánh mắt để lại tại người cuối cùng trên hộp gấm.

Hộp gấm mở ra, một mảnh hàn quang từ trong đó đổ xuống mà ra, tùy theo mà đến phải một đạo hàn ý, Lý Diệp Cần có chút trịnh trọng nói: "Đây là sương hoa phi kiếm, thượng phẩm pháp khí, một trăm trung phẩm Linh Thạch."

Đây chi sương hoa phi kiếm hàn quang như nước, dù là không nhìn được bảo vật, cũng liếc có thể nhìn ra kia phẩm chất tốt đẹp, có thể một trăm trung phẩm Linh Thạch giá cả cũng đồng dạng lại để cho Giản Nhược Trần nhìn không được lú lười, phi kiếm này, hiển nhiên không phải cho Luyện Khí tu sĩ chuẩn bị.

"Quản sự, người cầm Trúc Cơ tu sĩ phi kiếm, cho ta việc này Luyện Khí tu sĩ nhìn là có ý gì?" Giản Nhược Trần mí mắt một thai, giống như cười mà không phải cười nói.

"Chính là chúng ta Đa Bảo Các, cũng khó gặp thượng phẩm phi kiếm, phi kiếm này, kỳ thật cũng là cho tiên tử làm đối lập, chính thức thích hợp Trúc Cơ tu sĩ dùng Pháp Khí giá cả. . ." Lý Diệp Cần cười cười.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, Lý Diệp Cần rất là sẽ giới thiệu, cũng biết sao có thể tác động khách hàng tâm lý, ba kiện bảo vật, hiển nhiên trước hai kiện mặc dù có chút vấn đề, nhưng xác thực nếu so với bên ngoài những cái kia trung quy trung củ Pháp Khí muốn tốt, nếu không phải những vấn đề này, Pháp Khí cũng không tới phiên Luyện Khí Kỳ tu sĩ sử dụng.

Sau một kiện chính thức Trúc Cơ tu sĩ sử dụng thượng phẩm pháp khí, tuy rằng tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập, đồng dạng, giá cả bên trên đối lập cũng rất có lực đánh vào, còn lại đấy, chính là cò kè mặc cả sự tình rồi.

Giản Nhược Trần thật đúng là không am hiểu cò kè mặc cả.

Nàng ở thế giới trước, làm chuyện quyết định rất nhiều, đương nhiên định giá sự tình cũng có, nhưng cần nàng ra mặt đem giá cả áp xuống tới, đây không phải là tính toán chi li cò kè mặc cả, mà là trên lợi ích kiềm chế lẫn nhau, nàng mặc dù biết đây hai kiện Pháp Khí giá cả rất có thuyết pháp, có thể nếu thật là mặc cả, nàng thật không hội.

Ngẫm lại hỏi: "Huyền Thiết Mẫu đao bao nhiêu hạ phẩm linh thạch?"

Hỏi đúng rồi hạ phẩm linh thạch, cũng là một cái ám chỉ, nàng như vậy cái nhỏ tu sĩ, chắc là sẽ không có trung phẩm Linh Thạch đấy, còn có chính là, nàng đã tỏ vẻ ra là đối phương gạch hứng thú, đáng tiếc quá mắc.

"Mười tám trung phẩm Linh Thạch." Lý Diệp Cần nói.

Cái giá này vị, vẫn đang vượt qua Luyện Khí tu sĩ sử dụng thượng phẩm pháp khí giá cả, cho dù có xuất kỳ bất ý chi ý, cũng cao.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần vẻ do dự, Lý Diệp Cần đã biết rõ Giản Nhược Trần trong tay có Linh Thạch, liền khuyên nhủ: "Giá vị xác thực vượt qua Luyện Khí tu sĩ sử dụng bình thường thượng phẩm pháp khí giá cả, nhưng bậc này Pháp Khí, nói thật, chúng ta Đa Bảo Các cũng không thông thường, thuộc về có thể ngộ nhưng không thể cầu đấy."

Đây thuyết pháp có lẽ không giả, Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Ta vốn đang muốn mua phòng ngự Ngọc Phù cùng phù lục đấy, như vậy. . ." Đây đã là nàng nói có thể làm ra duy nhất mặc cả phương thức rồi.

Lý Diệp Cần lộ ra có chút tiếc hận bộ dạng nói: "Tiên tử chọn trúng cái này Huyền Thiết Mẫu đao, thật sự là hảo nhân lực đấy, tiên tử cũng xác thực cần phòng hộ Ngọc Phù, tiên tử hãy nhìn nhìn, thích gì kiểu dáng Ngọc Phù, có thể đưa cho tiên tử một quả chống cự Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ công kích Ngọc Phù."

Bình thường phòng hộ Ngọc Phù, dù là chỉ có thể phòng bị một lần, cũng muốn trăm miếng hạ phẩm linh thạch trở lên, mười tám trung phẩm Linh Thạch Pháp Khí, thêm vào bên trên một quả cũng rất bình thường rồi, Giản Nhược Trần lại có chút xấu hổ, nghĩ đến nàng trong túi trữ vật những cái kia Linh Thạch, cũng thật sự có chút xấu hổ.

Lý Diệp Cần lại hiểu lầm Giản Nhược Trần xấu hổ, chỉ cảm thấy hân khi dễ như vậy một cái sẽ không mặc cả trung thực nữ tu rất không có ý tứ, chủ động lại nói: "Còn có thể lại cho tiên tử một quả loại hình phòng ngự phù lục, có thể là kim hệ hoặc là Thổ Hệ đấy."

Giản Nhược Trần không khỏi nở nụ cười xuống, nhớ tới bên trên cái thế giới lúc đàm phán, có đôi khi bọn họ với tư cách địa vị cao người đều là mặt không biểu tình thâm tàng bất lộ bộ dạng ngồi, kỳ thật trong nội tâm đều tại phán đoán đối phương sẽ đem thẻ đánh bạc phóng xuất bao nhiêu, như vậy bất động thanh sắc biểu lộ, hóa ra cũng là mặc cả một loại.

"Kỳ thật, người không bằng đem giá vị trực tiếp hạ, cho ta một cái phù hợp giá cả, người cũng nói, như vậy Pháp Khí phải có thể ngộ nhưng không thể cầu đấy, đồng dạng, giống ta như vậy có mua sắm mục đích Luyện Khí tu sĩ, đồng dạng cũng là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu đấy."

Giản Nhược Trần vừa cười vừa nói: "Còn có vậy khối phương gạch, quản sự cùng một chỗ cho cái phù hợp giá cả."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Tử Mẫu Dao Bất Tường

Giản Nhược Trần nhắc tới rồi phương hướng gạch, lại để cho Lý Diệp Cần trong nội tâm vui vẻ, nhìn mặt mà nói chuyện rất lâu, cho rằng Giản Nhược Trần luôn sẽ đem Huyền Thiết Mẫu đao mua lại đấy, dù sao, Huyền Thiết Mẫu đao giá vị thích hợp hơn, có thể Giản Nhược Trần mở miệng dĩ nhiên là hai kiện Pháp Khí, ngữ khí còn như thế chắc chắn.

Hắn ra vẻ trầm làm khó một hồi, mới nói: "Tiên tử cũng biết, đây hai kiện Pháp Khí nếu là không có chút ít khuyết điểm nhỏ nhất, chắc là sẽ không bắt được một tầng bán ra đấy, đối lập tầng hai bán ra Pháp Khí giá vị, đã là rất thấp rồi."

Đây chính là trả giá kỹ xảo, nếu là Lý Diệp Cần một cái sẽ đem giá cả áp xuống tới, Giản Nhược Trần tự nhiên sẽ hoài nghi pháp khí này có phải hay không căn bản không đáng đồng tiền.

Giản Nhược Trần lắc đầu, không muốn lại tiếp tục nữa, tuy rằng nàng đã ở ý Linh Thạch, nhưng thời điểm này, nàng còn muốn nhìn xem những vật khác.

"Bất quá tiên tử hai kiện đều muốn, đây hai kiện chung vào một chỗ liền bốn mươi lăm trung phẩm Linh Thạch tốt rồi, mặt khác còn có thể đưa cho tiên tử hai quả phòng hộ Ngọc Phù cùng hai trương phòng ngự phù lục." Lý Diệp Cần nói tiếp.

Giản Nhược Trần không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp thò tay từ trong túi trữ vật lấy ra bốn mươi lăm cái túi gấm, xếp hạng rồi trên mặt bàn:

"Ta ở chỗ này chứng kiến rất nhiều không biết Linh được, luyện chế Pháp Khí tài liệu, những tài liệu này tập tranh ảnh tư liệu các người nơi đây nên có a, cho ta khắc lục một phần."

Lý Diệp Cần trong nội tâm vui vẻ, hẳn cho rằng còn muốn phế rất nhiều miệng lưỡi mới có thể hoàn thành giao dịch, thật không ngờ như vậy dăm ba câu liền giải quyết xong, Giản Nhược Trần bất quá là muốn thêm vào một phần tài liệu tập tranh ảnh tư liệu, những vật này tại Hoàng Thành phải tùy ý có thể thấy được đấy, chỉ cần có Trúc Cơ tu sĩ, khắc lục một phần rất là đơn giản.

Lập tức xin Giản Nhược Trần ngồi tạm, lấy đi rồi sương hoa phi kiếm cùng Linh Thạch, quay người ly khai bình phong.

Giản Nhược Trần cũng đem hai kiện Pháp Khí thu lại, tiếp theo bưng lên mặt bàn ngội lạnh trà xanh, lại uống một ngụm.

Cảm giác được có thần thức hướng nàng nhìn quét tới đây, nàng chỉ làm không biết, chậm rãi lại uống một ngụm linh trà buồng, không bao lâu sau tầm bình phong đi vào một người, cũng không phải lúc trước quản sự, mà là đang Hoàng Cung chính sảnh bên trong bá kiến tu sĩ, Giản Nhược Trần hơi kinh hãi, lập tức đứng lên.

Đây tu sĩ Giản Nhược Trần còn có qua gặp mặt một lần, mà lại từ trong tay hắn còn chiếm được một lọ Linh Đan, nàng còn nhớ rõ ngày đó đây tu sĩ nói với nàng, vậy Linh Đan phối hợp Trúc Cơ Đan phục dụng, có thể đem Trúc Cơ Đan được hiệu tăng lên ba tầng, lúc ấy người chung quanh tất cả đều là ánh mắt hâm mộ.

Giản Nhược Trần lập tức khom người thi lễ nói: "Bá kiến đan hà tiền bối." Đây tu sĩ đúng là có Đan Vương danh xưng là đan hà, Kết Đan hậu kỳ tu sĩ.

Đan hà cười híp mắt thò tay, ý bảo không cần đa lễ, nói: "Ta nói là ai có lớn như vậy thủ bút, thoáng cái liền từ Diệp Cần trong tay mua đi tới hai kiện Pháp Khí."

Giản Nhược Trần cười nói: "Thích, liền mua lại rồi."

Đan hà ngồi ở Lý Diệp Cần vị trí, xin Giản Nhược Trần cũng ngồi xuống nói: "VẬY hai kiện Pháp Khí bao nhiêu có chút khuyết điểm nhỏ nhất, ta có thể mạo muội hỏi một chút, Giản tiểu tiên tử tại sao không đi lựa chọn bên ngoài những cái kia Pháp Khí?"

Lẽ ra như vậy hỏi thăm, chỉ có nhà mình sư môn trưởng bối mới có thể như thế, chỉ có gặp mặt một lần liền không khỏi đường đột, nhưng đan hà thân phận tại đó để đó đấy, hẳn một cái Kết Đan hậu kỳ tu sĩ kiến thức, lại thế nào nhìn không ra Giản Nhược Trần mua sắm đây hai kiện Pháp Khí tác dụng đây.

Giản Nhược Trần nói: "Huyền Thiết Mẫu đao, ta thích nó có thể bị bình thường tu sĩ xem nhẹ thần thức vượt qua không đặc điểm, tuy rằng vẫn bối không có kinh nghiệm thực chiến, nhưng nghĩ đến, xuất kỳ bất ý là trọng yếu nhất."

Đan hà khẽ gật đầu, Giản Nhược Trần tiếp tục nói: "Phương hướng gạch, liền thật sự thích, vật này, dù sao công thủ gồm nhiều mặt, kỳ thật chủ yếu nhất là ta không thiếu Linh Thạch, khó được chứng kiến không phải thông thường Pháp Khí."

Giản Nhược Trần chịu thẳng thắn thành khẩn, tại đan hà hặc hặc xem ra rất là khó được, nhất là về sau câu kia không thiếu Linh Thạch, liền thẳng thắn thành khẩn được đáng yêu.

Hắn hặc hặc cười cười, đi theo nghiêm sắc mặt nói: "Nói được thú vị, cũng có đạo lý, bất quá, vậy Huyền Thiết Mẫu đao vốn là có năm chuôi

Ngũ Hành tử đao đấy, năm đao tổn hại, vẫn bị đây mẫu đao gây thương tích, nói đến, đao này, hơi có chút không rõ chi ý."

Giản Nhược Trần cũng phải hơi ngần ra: "Không rõ?"

"Đúng vậy." Đan hà gật đầu nói: "Đây huyền thiết Ngũ Hành tử mẫu đao vốn là một Kết Đan tu sĩ làm cho luyện chế, luyện hạn chế sau khi đi ra, đã bị hãn Tích Huyết nhận chủ —— Giản tiểu tiên tử có lẽ cũng biết, Tích Huyết nhận chủ Pháp Khí trên có rồi tế luyện người thần thức, pháp khí này cũng chỉ có thể do tế luyện người sử dụng, tu sĩ chúng ta được Pháp Khí, đều phải làm như vậy đấy."

Giản Nhược Trần gật đầu.

Đan hà tiếp tục nói: "Đây tử mẫu đao cũng đúng là một kiện tốt nhất Pháp Khí, mẫu đao nơi tay, có thể điều khiển tử đao cự ly xa công kích, khoảng cách gần mẫu đao còn có thể phòng thủ, đây tử mẫu đao cũng làm cho đây tu sĩ nhất thời thanh danh đại chấn, có thể chưa từng nghĩ, đây tu sĩ cũng tại một lần trong chiến đấu bị người giết lại, chủ nhân vừa chết, ở phía trên thần thức biến mất, tử mẫu đao tự nhiên thay chủ."

Kỳ thật chúng ta tu sĩ vẫn lạc cũng là thái độ bình thường, Pháp Khí qua tay càng là thừa thớt bình thường, đây tử mẫu đao thay chủ về sau, lập tức đã bị kế tiếp nhiệm chủ nhân Tích Huyết tế luyện rồi, có thể người nọ chắc hẳn cũng thật không ngờ, hãn ở đây một lần đối với Yêu thú trong vây công, lại bị đồng bạn ngộ thương."

Giản Nhược Trần kinh ngạc mà tròn mắt to con người, ngộ thương? Làm sao có thể, tu sĩ ở giữa chiến đấu, thần thức tất nhiên là tập trung đấy, làm sao có thể có sai tổn thương lời nói, mà càng là đẳng cấp cao tu sĩ, càng không có ngộ thương khả năng.

Đan hà muốn cũng biết Giản Nhược Trần nghi hoặc, cũng lắc đầu tiếp tục nói: "Ngay lúc đó thuyết pháp phải ngộ thương, nhưng cụ thể chuyện gì

xảy ra liền ai cũng nói không rõ rồi, bởi vì người trong cuộc đều ngậm miệng không nói chuyện, vấn đề này vốn cũng đủ mất mặt đấy, ai nguyện ý nói thêm đây?

Kế tiếp không lâu, vị này bị ngộ thương tu sĩ tu vi bỗng nhiên bắt đầu hạ thấp, chẳng những là linh lực tu vi, còn có thần thức tu vi, đợi đến lúc tin tức này truyền sau khi ra ngoài, vị này tu sĩ tu vi đã từ Kết Đan trung kỳ hạ thấp đến Kết Đan sơ kỳ.

Giản tiểu tiên tử phải biết, tu sĩ không phải ít rồi cừu nhân đấy, chính là không oán không cừu đấy, đẳng cấp cao tu sĩ tu vi hạ thấp, cũng sẽ đưa tới người khác gặp nguy hiểm."

Giản Nhược Trần nha nhưng, tam cấp văn minh quốc gia ở bên trong, Kết Đan trung kỳ tu vi đã không thấp, bị ngộ thương lời nói vốn chính là sơ hở chông chênh, còn có tu vi hạ thấp, rõ ràng ngay cả có vấn đề.

Đan hà nói tiếp: "Tu sĩ kia lại cải biến chỗ trốn tránh, có thể mỗi một lần không lâu, luôn sẽ lộ ra dấu vết để lại, luôn sẽ đưa tới đều muốn đánh chết hắc chiếm hắc cất chứa, mà chết với, hắc ở đây một lần trong khi giao chiến vẫn lạc, tử mẫu đao lần nữa thay chủ."

Đan hà thở dài nói: "Tử mẫu đao lại một lần nữa xuất hiện, chủ nhân của hắc nhưng là một cái tà tu, giết tu sĩ, còn muốn cướp lấy hắc Kim Đan luyện hóa nuốt, mọi người hợp lực, tổn sức trắc trở, cuối cùng đem đây vây công đánh chết, trận chiến ấy, nghe nói rất là vô cùng thâm hiểm, đây tà tu trong tay tử mẫu đao phảng phất là thân thể của hắc một bộ phận giống như, đao tùy tâm đi, khó lòng phòng bị.

Tại tà tu sau khi chết, đây tử mẫu đao liền đưa tới vây công người tranh chấp, tất cả mọi người muốn nó theo là chỉ vện vện có, vì vậy giúp nhau chém giết, chém giết ở bên trong, có tử mẫu đao lây dính tu sĩ máu tươi, bỗng nhiên liền tự động đánh chết người khác."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Đưa Tặng Tâm Đắc

Đan Hà thở dài: "Có thể nghĩ trận này hỗn chiến cỡ nào vô cùng thâm, tất cả mọi người là địch nhân, tử đao cũng đã trở thành tất cả mọi người địch nhân, rõ ràng đã mất đi chủ nhân còn có thể tự hành giết người, mọi người cuối cùng tỉnh lại tới đây, bắt đầu cùng nhau đối đãi tử đao, cuối cùng, chỉ dùng để rồi mẫu đao huyền thiết, mới đưa tử đao từng cái hủy diệt."

Giản Nhược Trần nghe được cảm thấy hoảng sợ, nàng chỉ biết là Pháp Khí có thể vì người lợi dụng, lại không biết Pháp Khí còn có tự hành giết người bốn sự, không khỏi nhớ tới kiếp trước người máy lời nói, người máy vốn là nhân loại chế tạo, chỉ có thể mặc cho nhân loại ý nguyện làm người chỉ huy, mà người máy bỗng nhiên đã có tự chủ ý niệm về sau, trái lại sẽ nguy hại nhân loại.

Làm làm một cái phần mềm kỹ sư, nàng không phải là không có qua loại này lo lắng, thậm chí đã từng suy nghĩ qua, có thể viết ra một chữ cùng loại trình tự, lại để cho một cái máy móc cũng có thể đạt được sinh mệnh—— có tư duy đấy, chính thức trên ý nghĩa sinh mệnh.

May mắn, nàng chẳng qua là có đây sao một cái ý nghĩ, không có khả năng cũng không có thực chính là muốn áp dụng, nhưng ở chỗ này chợt vừa nghe nói, chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Máy móc đã có sinh mệnh, sẽ làm cái gì?

Công đã có được sinh mệnh, sẽ làm cái gì?

Tự do hẳn là làm cho có sinh mạng khát vọng nhất đấy, cho dù là máy móc, công cụ cũng sẽ không ngoại lệ.

"Tử đao nếu như hủy diệt, mẫu đao cũng liền đã mất đi kia vốn tác dụng, bị cho rằng một kiện bình thường Pháp Khí sử dụng, dần dần rời đi rồi tầm mắt mọi người, Đa Bảo Các lúc nào nhận lấy mẫu đao, ước chừng đều không có người nhớ kỹ rồi, bởi vì có thể dùng linh lực thúc phát ra kiếm khí, cho nên miễn cưỡng có thể cho rằng Pháp Khí, nếu như không phải lão phu bỗng nhiên nhìn thấy nó, ước chừng chỉ biết bị cho rằng một kiện bình thường huyền thiết Pháp Khí rồi."

Đan Hà nói đến đây, Giản Nhược Trần đã hiểu, Đan Hà chắc là tham gia lần kia vây quét tà tu chiến đấu, bằng không thì, làm sao sẽ nhận ra đã mất đi tử đao, cũng đã mất đi vốn tồn tại ý nghĩa Huyền Thiết Mẫu đao đây.

Chợt nhớ tới Đan Hà tu vi, hẳn thế nhưng là Trịnh quốc ưu tú nhất Luyện Đan Sư, trực tiếp là Trịnh Hoàng sử dụng, có thể tu vi cũng chỉ đến Kết Đan hậu kỳ, khoảng cách Ngưng Anh chỉ có một bước gần, lại chậm chạp vượt qua không đi lên, chẳng lẽ cũng là bởi vì đã từng tham dự chiến đấu, bị đây huyền thiết tử mẫu đao tử đao gây thương tích nguyên nhân?

"Lập tức, ta mới cẩn thận cân nhắc chuỗi này mẫu đao, mới phát hiện nó vậy mà có thể bị thần thức đem ra sử dụng, nói đến buồn cười, Đa Bảo Các thu pháp khí này về sau, vậy mà không có người nghĩ đến ném thử sau nó có thể có thể bị thần thức điều khiển."

Đan Hà nhìn xem Giản Nhược Trần, ý vị thâm trường nói: "Đao này, phải có chút đặc biệt, có thể trong mắt của ta cũng có chút điểm xấu, trong đó tựa hồ có chút chưa hiểu chỗ, biết được việc này mẫu đao lai lịch người tự nhiên cũng không nguyện tế luyện nghiên cứu, đao này được thần thức đem ra sử dụng năng lực, tự nhiên cũng cũng không phải là bình thường huyền thiết Pháp Khí rồi."

Giản Nhược Trần ước chừng đã hiểu Đan Hà nói ra những điều này ý tứ, trong đó đã có giới thiệu đây Huyền Thiết Mẫu đạo lai lịch, hy vọng Giản Nhược Trần tỉnh ngủ, cũng là nói cho Giản Nhược Trần, mười tám miếng trung phẩm Linh Thạch giá cả không cao, liền hưởng đạo này lai lịch cũng đáng được.

Lập tức gật đầu, trình trọng chuyện lạ nói: "Đa tạ tiền bối báo cho biết."

Nàng tự nhiên sẽ không làm hàng rơm cử động, đừng nói Đan Hà đã từng với nàng có tặng thuốc chi ân, liền là dựa theo thân phận của nàng, cũng làm không xuất ra lật lọng cử chỉ —— Giản Nhược Trần chưa bao giờ đem chính nàng coi thường qua.

Đan Hà gặp Giản Nhược Trần thần sắc cử chỉ tự nhiên, không có chút nào miễn cưỡng chi ý, cũng là gật đầu, hẳn lần này lời nói đương nhiên là có thực sự cầu thị chi ý, lại cũng muốn nhìn xem Giản Nhược Trần biết rõ sự thật chân tướng về sau thái độ.

Đều là thượng vị giả giữa đều có loại vi diệu cảm giác, đó là gặp được đồng loại người cảm giác.

Giản Nhược Trần tại Thiên Đạo Tông ngoại môn thời điểm, không cùng người tiếp xúc, mọi người tự nhiên không biết nàng, tiếp xúc không giống người thường, cũng chỉ cho rằng là tu sĩ cổ quái, nhưng đã đến cùng tồn tại địa vị cao người tu sĩ trước mặt, tự nhiên mà vậy mà liền sẽ sanh ra đồng loại người cảm giác, điểm này, Diệp Phi cảm giác qua, Liễu Tuy Thanh cảm giác qua, mà dăm ba câu giữa, Đan Hà cảm giác càng sâu.

Há lại chỉ có từng đó phải Đan Hà, ngay tại Giản Nhược Trần tại Hoàng Cung vì chính mình từ biện thời điểm, ở đây Kết Đan tu sĩ đã cảm thấy không giống nhau, không nóng không vội, uyển chuyển khiêm tốn, có

lý có cứ, những làm này, điểm nào nhất đều không giống như là một cái không có kiến thức Tiểu Luyện nổi giận tu sĩ.

Nhất là nghe thể Huyền Thiết Mẫu đao lai lịch về sau, ngoại trừ thích hợp kinh ngạc, không thấy thất kinh, càng không có há miệng hàng rơm, phần này khí độ, càng không phải là địa vị thấp nhân tài có.

Phải biết rằng đây là mười tám khối trung phẩm Linh Thạch, đổi lại hạ phẩm linh thạch chính là mười vạn tám nghìn miếng, Giản Nhược Trần coi như là lần nữa rồi không ít Linh Thạch, nếu không phải đã từng có trăm tám mươi vạn linh thạch chênh lệch qua người, cũng sẽ không như thể bất động thanh sắc, thiết tình không thêm để ý.

Đan Hà liền cười dời đi chủ đề: "Giản tiểu tiên tử còn muốn mang về mấy thứ gì đó, lão phu cũng không ngại cho người tham khảo một chút."

Giản Nhược Trần cười nói: "Sao tốt làm phiền tiền bối."

"Không tính làm phiền, Giản tiểu tiên tử thể nhưng là Hoàng cùng Thái Tử đều nhìn trúng người, có thể vì Giản tiểu tiên tử cống hiến sức lực, cũng là vinh hạnh."

Lời này, nói được cũng rất có ý tứ rồi, Hoàng cùng Thái Tử nhìn trúng? Sợ không phải nhìn trúng tu vi của nàng. Có thể chỉ bằng tại Vấn Tâm huyền trận biểu hiện liền nói như thế, cũng không thể nào nói nổi.

Nói gần nói xa, đây Đan Hà ước chừng là nhìn ra cái gì, hoặc là đoán xảy ra điều gì, nhưng bất luận là cái gì, Giản Nhược Trần cũng không muốn liên cái đề tài này nói tiếp.

"Vấn bối trở thành tu sĩ thời gian không nhiều lắm, bề quan thời gian chiếm đại đa số, đối với thể sự cũng không phải hiểu rất rõ, lúc này đây đến Hoàng Thành thật sự là mở rộng tầm mắt, mới biết được thể gian này hóa ra có nhiều như vậy không biết đồ vật." Giản Nhược Trần thở dài.

"Từ trước đến nay sơn ngoại hữu sơn, chính là chúng ta Trịnh quốc tu sĩ đã đến cấp hai văn minh thế giới, cũng sẽ phát hiện mình vốn là ếch ngồi đáy giếng." Đối với cái này Đan Hà có chút đồng ý.

Đang nói, bên ngoài truyền đến động tĩnh, Đan Hà nhìn xem nói: "Tiến đến."

Lý Diệp Cần bưng lấy một cái khay tiến đến, bên trên là một quả ngọc giản cùng hai quả ngọc phù, hai cái phù lục.

Đan Hà cười nói: "Tiên tử, những thứ này chính là người nói cần đấy, Ngọc Phù đều là tự động hộ chủ rồi, cũng có thể phòng ngự ba lượt công kích, màu trắng đúng rồi phòng ngự Luyện Khí Kỳ đấy, màu xanh lá đúng rồi phòng ngự Trúc Cơ kỳ đấy, đặt ở trong túi trữ vật sẽ không có hiệu quả.

Phù lục một cái là khôi giáp phù lục, kích phát về sau thân thể mặt ngoài hình thành một tầng bằng đá khôi giáp, có thể để bảo vệ người ba hơi thở thời gian, tầng này bằng đá khôi giáp ước chừng là Kết Đan tu sĩ đều kích không vỡ đấy. Một cái khác phải tích hóa phù lục, đồng dạng ba hơi thở thời gian."

Giản Nhược Trần hai tay tiếp nhận, tỏ vẻ cảm tạ, đã thấy khay bên trên còn có một túi nhỏ thứ đồ vật, Lý Diệp Cần hơi có chút đỏ mặt nói: "Nhìn thấy tiên tử còn ưa thích đây trà xanh, liền mạo muội đưa tiên tử một túi nhỏ."

Giản Nhược Trần đồng dạng cười cảm tạ nhận lấy.

"Ta chỗ này có một phần trước kia luyện đan tâm đắc, Giản tiểu tiên tử nếu là có thời gian, có thể nhìn xem." Đan Hà nói qua lại khay bên trên tại để vào một phần quyển sách, đây luyện đan tâm đắc nhưng là viết tay, quyển sách màu sắc đã có chút tóc vàng, hiển nhiên là trước kia đồ vật.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Nhân Thú Phù Hợp

Giản Nhược Trần trong nội tâm kinh ngạc còn hơn rồi nghe được Huyền Thiết Mẫu dao không rõ thời điểm, phần này quyền sách giá trị, hiển nhiên là không thể dùng Linh Thạch để hình dung, nàng lập tức đứng lên, cung kính mà cúi đầu thi lễ, lại hoàn toàn không rõ, Đan Hà cử động lần này hàm nghĩa.

"Giản tiểu tiên tử không cần như thế bất an, thứ này đều nói phải trước kia rồi, cũng chỉ có chưa bao giờ tiếp xúc qua luyện đan tu sĩ nhìn xem mới có ý nghĩa." Đan Hà cười nói.

Giản Nhược Trần quả thực là kinh sợ mà nhận lấy, trong nội tâm trong chốc lát tuôn ra rất nhiều ý tưởng, lại hoàn toàn đúng không hơn số.

Kỳ thật Đan Hà cử động lần này thực không có quá nhiều thâm ý, Đa Bảo Các bán cho Giản Nhược Trần hai kiện Pháp Khí, tuy rằng chưa tính là hãm hại, nhưng là chênh lệch không nhiều lắm, tại giá vị bên trên cũng thực gở Giản Nhược Trần một số.

Nhưng Đan Hà cũng không thể nói Đa Bảo Các lừa gạt khách hàng đấy, cho nên tự lấy phần này trước kia luyện đan tâm đắc làm đền bù tổn thất, cũng là tư cách cá nhân đấy, như hãn việc này tuổi tác tu sĩ làm việc trước sau như một chú ý cái duyên phận, cùng Giản Nhược Trần, coi như là hữu duyên rồi.

Tại Đa Bảo Các trì hoãn có chút lâu rồi, Giản Nhược Trần tiêu hết Linh Thạch còn đâu không nhiều lắm, nàng tại Diệp Phi chỗ đó liền thẳng

được một trăm trung phẩm Linh Thạch, Hoàng cũng ban thưởng rồi một nghìn trung phẩm Linh Thạch, từ khác Kết Đan tu sĩ trong tay lấy được, hoặc nhiều hoặc ít cộng lại cũng có hơn hai mươi miếng rồi.

Cho mình mua Pháp Khí, nàng còn muốn cho Mạc Tiểu Ngôn cũng mua vài món đồ.

Mạc Tiểu Ngôn thích gì đây?

Linh Thú?

Giản Nhược Trần nghĩ đến Linh Thú, thuần túy là bởi vì vừa mới đi ngang qua cửa hàng này, bản thân nàng, phải không thích lắm nuôi dưỡng động vật đấy, a, ở chỗ này, phải gọi là yêu quái thú, Linh Thú.

Không có hẳn, bên trên cái thế giới nàng cũng không thích nuôi dưỡng tiểu động vật, không phải là không có tấm lòng yêu mến, chính là không thích.

Nàng còn nhớ rõ không thích nuôi dưỡng tiểu động vật nguyên nhân đến từ chính một lần đi thăm Hải Tộc quán, Hải Tộc trong quán bạch kinh cùng Bắc cực Hùng là của nàng yêu nhất, khi đó nàng đã biết rõ nhà nàng đình có dư, liền quán quít lấy cha mẹ đưa cho nàng một cái bạch kinh.

Vì vậy, phụ thân liền cho nàng nói bạch kinh có lẽ sinh hoạt địa phương, đó là rộng lớn hải dương, mỗi ngày, tự do bạch kinh có thể vui chơi thoải thích mấy ngàn dặm, thế nhưng là tại bị loài người bắt về sau, chỉ có thể sinh hoạt tại nhỏ hẹp trong ao.

Nàng vĩnh viễn cũng không quên được phụ thân nói lời: Người biết việc này cái ao nước đối thoại kinh mà nói tương đương với cái gì chứ liền tương đương với đem người cả đời vây ở người một nửa phòng ngủ lớn nhỏ chỗ, hơn nữa là cô độc đấy, sẽ không còn được gặp lại bất kỳ một cái nào đồng loại.

Lúc ấy, dù là Giản Nhược Trần chỉ có mấy tuổi, cũng lập tức liền hiểu được cái gì là đã mất đi tự do, từ nay về sau, nàng không muốn lại trói buộc chặt bất luận một loại nào động vật tại bên người, cũng lại chưa từng đi vườn bách thú, hải dương quán.

Trưởng thành, nàng cũng không có người này trở thành một cực đoan người, nàng cũng biết, đã mất đi tự do những thứ này động vật, lại cho chúng nó rộng lớn Thiên Địa cùng tự do, có chút cũng không phải chúng mong muốn, nhưng nàng một mực không có nuôi dưỡng qua bất luận một loại nào động vật.

Cái thế giới này, nàng đồng dạng không có nuôi dưỡng Linh Thú ý tưởng, tuy rằng nàng biết rõ với tư cách tu sĩ phải không nên có như vậy đồng tình tâm đấy.

Nàng tại cửa hàng trạm kế tiếp rồi đứng, ngẫm lại, hay vẫn là đi vào.

Vừa vào cửa, Giản Nhược Trần đã bị trước mắt chỗ đã thấy một màn sợ ngây người, nàng từ thật không ngờ qua, kinh doanh Yêu thú, Linh Thú cửa hàng bên trong phải như vậy bố cục.

Đây là một gian thật lớn đại sảnh, trong đại sảnh lơ lửng mười mấy cái thăm thấu bong bóng khí, từng bong bóng khí bên trong đều có một cái tiểu động vật ở trong đó, hoặc ngồi hoặc nằm, hoặc chạy hoặc nhảy, hoặc thần thái bình tĩnh, hoặc giương nanh múa vuốt, nhìn thấy Giản Nhược Trần đi vào đại sảnh, ánh mắt nhao nhao nhìn sang, giống như Giản Nhược Trần dò xét chúng bình thường, nhao nhao mà đánh giá Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần đi vào cửa vài bước, tránh cho ngăn cản người ta cửa ra vào, sau đó mọi nơi nhìn xem, một vị đứng ở trong góc nhỏ nữ tu sĩ đi tới, trên mặt là chức nghiệp hóa mỉm cười nói: "Tiên tử có thể cần giới thiệu?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu, khách khí nói: "Đa tạ rồi."

Người nữ kia tu liền ý bảo những thứ này bong bóng khí bên trong tiểu động vật nói: "Nơi đây đều là nhất giai Yêu thú, đầu sơ khai linh trí, không có bao nhiêu lực công kích, có thể cho rằng sủng vật vuốt vuốt, bởi vì là vuốt vuốt sủng vật, cho nên đều là ấu thú, có rất nhiều sinh ra không lâu đã bị bắt được đấy, có rất nhiều trưởng thành đã thuần hóa Yêu thú hậu đại."

Giản Nhược Trần đối với Yêu thú tiếp xúc, còn cực hạn tại chuột đồng, chợt nhìn đến những thứ này các loại bộ dáng Yêu thú, rất là mộng ảo, những thứ này tiểu động vật thoát nhìn như con mèo nhỏ, tiểu cầu hoặc là tiểu hồ ly gì gì đó, cũng có chút kỳ quái đấy, rõ ràng là loại thú trên người vẫn còn mang cánh, còn có chút loài bò sát các loại, cũng có phi hành côn trùng, liền so với chứng kiến Pháp Khí còn muốn hoa mắt.

Bỗng nhiên liền nghĩ đến Mạc Tiểu Ngôn là một cái Luyện Đan Sư, Luyện Đan Sư tựa hồ không có thời gian chiếu cố tiểu động vật đấy, liền do dự xuống, liền nghe người nữ kia tu nói tiếp: "Kỳ thật rất nhiều đến cửa hàng trong trở lại đạo hữu cũng không phải chuyên môn muốn mua Linh sủng đấy, đều là tới thử xem có hay không cùng mình phù hợp Yêu thú, Linh Thú."

Giản Nhược Trần kỳ quái nói: "Cái gì là phù hợp Yêu thú, Linh Thú?"

Người nữ kia tu liền giải thích nói: "Việc này thuyết pháp cũng rất nhiều rồi, phổ biến nhất nhận đồng đúng là liếc mắt nhìn, đã biết rõ một đời một thể chính là người rồi."

Thật sự là mới nghe lần đầu, đây là ở chọn lựa Linh sủng, như thế nào tại chọn lựa nhân sinh một nửa khác đây.

Ước chừng là Giản Nhược Trần trên mặt thần sắc quá mức quý dị, người nữ kia tu liền cười nói: "Kỳ thật cho mình chọn lựa Linh sủng, Linh sủng cũng đồng thời tại chọn lựa chủ nhân, nếu như song phương cũng

không phù hợp, đây khế ước liền làm không được a, tiên tử ngẫm lại, một cái không thích chủ nhân Linh sủng, làm sao sẽ toàn tâm toàn ý là chủ nhân suy nghĩ đây, mà một cái không thích Linh sủng chủ nhân, như thế nào lại lại để cho Linh sủng an tâm đây?"

Nghe như là đơn phương trói buộc, nhưng nuôi dưỡng Linh sủng, nghiêm khắc trên ý nghĩa giảng, chính là đơn phương đấy.

Sủng vật, không phải là dùng để sủng ái đấy, cùng mình mở tâm vật nhỏ chứ không có người ưa thích sủng vật có tư tưởng của mình, chính mình độc lập nhân cách, mọi người ưa thích sủng vật một trong những nguyên nhân chính là sủng vật đối với chính mình ỷ lại, với chính mình hi nộ ái ố là nó hi nộ ái ố.

Đương nhiên, mọi người sẽ cho phép sủng vật ngẫu nhiên phát cái nóng nảy, đem nó cho rằng tư tưởng, nhưng sủng vật nếu thường xuyên phát giận, liền nhất định sẽ bị chủ nhân đánh vào đấy, thậm chí vứt bỏ mất đấy.

Nơi đây Linh sủng, chỉ sợ còn có bảo hộ chủ nhân trách nhiệm, đương nhiên, đều ký kết khế ước, còn nói gì trách nhiệm cùng nghĩa vụ đây.

Giản Nhược Trần tâm lý làm cho nàng có thể lý giải những thứ này, dù sao, đây là không giống với bên trên cái thế giới tu tiên thế giới, nơi đây tu sĩ dám có chính mình độc lập văn hóa, nhưng nàng cũng không có muốn bắt buộc chính mình tuân thủ nơi đây hết thảy, bởi vậy áy náy đối với nữ tu cười cười, liền chuẩn bị ly khai.

"Tiên tử sẽ không nhìn xem chứ có lẽ tại tầng hai, ba tầng thì có cùng tiên tử phù hợp Yêu thú, Linh Thú, không nhìn nhìn liền rời đi, nếu là lỡ mất dịp tốt, cỡ nào đáng tiếc." Người nữ kia tu nhẹ nhàng khuyên nhủ.

Giản Nhược Trần dừng bước hỏi: "Người đây cửa hàng trong có bao nhiêu Yêu thú? Thiên hạ này tu sĩ lại có bao nhiêu? Như thế nào cũng biết

nhất định có tới phù hợp Yêu thú đây?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Kỳ Quái Phù Lục

Người nữ kia tu nhẹ nhàng thở dài nói: "Không phải mỗi người tu sĩ đều có thể tìm tới chính mình Linh sủng đấy, cũng không phải từng Linh sủng đều có thể chọn đến chủ nhân của mình đấy, cho nên, bình thường các tu sĩ cũng không muốn bỏ qua. Chẳng qua là nhìn xem, sẽ không chậm trễ tiên tử bao lâu đấy."

Giản Nhược Trần đã trầm mặc xuống, cuối cùng xoay người sang chỗ khác.

Nàng không hiểu nữ tu theo như lời loại cảm tình này, nhưng nàng cho rằng, không có Yêu thú cam nguyện trở thành tu sĩ Linh sủng đấy, cái gọi là phù hợp, hẳn là đơn phương e ngại hoặc là bất đắc dĩ, Yêu thú như người, có ghét ác như cừu, có thấy chết không sờn, cũng có sẽ tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, về phần phù hợp, ước chừng là khế ước lực lượng hơn nửa lâu ngày sinh tình.

Nàng sẽ không cùng bất kỳ yêu thú gì phù hợp đấy, nàng thực chất bên trong liền chắc là sẽ không khuất tùng đấy, nếu thật có cùng nàng phù hợp Yêu thú, cũng nên phải như thế tính cách, thử hỏi hai cái cũng sẽ không khuất tùng người cùng thú, lại thế nào xem như phù hợp đây?

Vốn là đều muốn cho Mạc Tiểu Ngôn mua một cái Linh sủng, nhưng là với như vậy kết cục chấm dứt, Giản Nhược Trần mất tiếp tục dạo phố hào hứng, vừa quay đầu lại, liền gặp được Lạc Phàm đang từ một nhà cửa hàng bên trong đi ra, nhìn thấy Giản Nhược Trần, lập tức vẫy tay.

Giản Nhược Trần đi qua, Lạc Phàm nhìn Giản Nhược Trần một cái nói: "Có muốn hay không ném thử Hoàng Thành đặc sắc?" Nói qua ngẩng đầu ý bảo sau phía trước một cái hiệu ản.

Giản Nhược Trần hiểu ý, hai người đi vào, trực tiếp đã muốn một cái phòng cao thượng, Lạc Phàm tùy ý điểm mấy thứ, đuổi đi rồi tiểu nhị, cẩn thận từng li từng tí từ trong lòng ngực xuất ra một quyển sách nhẹ nhàng mở ra, lộ ra bên trong bí mật mang theo nhất trường phù giấy.

Lá bùa có chút tóc vàng, phía trên là chữ như gà bới giống như đồ vật, thứ này Giản Nhược Trần nhìn xem cùng Thiên Thư không có khác gì, nhìn thoáng qua, liền quăng với hỏi thăm ánh mắt.

Lạc Phàm nhìn chăm chú lên lá bùa, mang theo có chút kính ý nói: "Đây cái phù lục có thể không cần linh lực thôi phát."

Giản Nhược Trần lắp bắp kinh hãi, cũng cẩn thận nhìn chăm chú lên lá bùa, cảm giác được lá bùa bên trên có chút hơi linh lực hỗn loạn, dường như cực kỳ không ổn định, như vậy không ổn định đúng là phù lục bị kích phát điễm báo, không khỏi thấp giọng kinh hô âm thanh.

Đó là một tu sĩ thêm hoàng quyền xã hội, tu hành cùng hoàng quyền tập trung nhất thể đấy, có tôn quý nhất thân phận, sau đó mới phải tu sĩ, phàm nhân là bị cho rằng con sâu cái kiến giống như tồn tại, bọn họ tồn tại mục đích, chính là vì thành là xã hội này Kim Tự Tháp kết cấu trong không lồ nhất nền.

Việc này cơ tọa số lượng thật sự là quá lớn, nếu như cho việc này nền chỗ phàm nhân nhất định được vũ khí nóng, tuy rằng không phải dễ dàng như vậy, nhưng là sẽ cho xã hội này kết cấu mang đến nhất định được phiên toái.

Nhưng, nơi đây thậm chí có có thể không dùng linh lực thôi phát phù lục, đây chẳng phải là tu sĩ tại cho mình tiềm ẩn địch nhân chế tạo vũ khí,

đang khích lệ chính mình tiềm ẩn địch nhân động thủ đả đảo hiện hữu chế độ?

"Ta lúc ban đầu cũng không thể tin được, thế nhưng là người xem, đây cái phù giấy linh lực, rất là tan rã, chỉ cần rất nhỏ gấp, linh lực cũng sẽ bị kích phát, có điểm giống lân trắng trong không khí thiêu đốt, việc này ví von khả năng không thỏa đáng, nhưng ta chỉ có thể nghĩ đến điểm này." Lạc Phàm nhẹ nói nói.

"Cái dạng gì uy lực?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Ít nhất, có thể kích phát trên người chúng ta phòng ngự vòng bảo hộ." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần cũng nhìn chăm chăm vào phù lục nhìn xem, lúc này truyền đến tiểu nhị mang thức ăn lên thanh âm, Lạc Phàm đem phù lục cẩn thận hợp tãi trong sách, để vào trong ngực, mới thở dài một hơi.

Bốn đồ ăn một chén canh bố trí lên, tiểu nhị rời khỏi, hai người đều không có vội vã ăn cái gì, Giản Nhược Trần lại hỏi: "Từ đâu tới đây hay sao? Nơi đây không ngăn cấm thứ này lưu thông chứ "

Lạc Phàm trên mặt thần sắc cũng có chút quỷ dị, "Lại nói tiếp kỳ quái, chính là bí mật mang theo tại nơi này sách trong, người biết ra tới một lần, ta cuối cùng muốn mua chút ít Thiên Đạo Tông không có thứ đồ vật, ngay tại vừa mới chính là cái kia trong cửa hàng, ta mua vài cuốn sách, đều là tại tông môn chưa từng gặp qua đấy, cũng là trong tiệm tiểu nhị tùy ý liền lấy cho ta, ai biết trong đó một quyển liền bí mật mang theo lấy đây cái phù lục."

Giản Nhược Trần cũng giật mình, nói: "Còn có như vậy huyền huyền sự tình? Việc này, hình trình có phải hay không người nghề chính, có thể phân tích ra trở lại cái gì?"

Lạc Phàm cũng có chút lúng túng: "Hình trình tại sao là ta nghề chính? Bất quá vật này cũng có thể phân tích một chút, ta nhớ lại một chút trong cửa hàng những sách này tịch vị trí, đều là tại trong trận pháp, đầu tiên, trận pháp nếu như bị chạm đến, liền giống như chúng ta thế giới kia còi báo động giống nhau, nhất định sẽ phát ra cảnh báo đấy."

Giản Nhược Trần gật gật đầu —— nàng hôm nay gật đầu thời điểm nhiều lắm.

"Đây đã nói lên, đem đây cái phù lục bí mật mang theo đến sách vở bên trong đấy, hoặc là trong tiệm tiểu nhị, hoặc là chính là một cái Trận Pháp đại sư, có thể tại không bị người phát hiện dưới tình huống, giải trừ trận pháp, sau đó lại bố trí lên, vấn đề là, một cái trận pháp đại sư cũng không cần phải dùng phương thức như vậy giấu đi phù lục đấy, dù là hẳn cảm thấy nguy hiểm, sẽ không tạm thời bố kế tiếp ẩn nấp trận pháp? Ẩn nấp không được chính mình, cũng có thể ẩn giấu phù lục, dù gì, dứt khoát liền đem phù lục hủy đi tới."

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Nếu như việc này phù lục không thể đơn giản hủy diệt đấy? Ví dụ như, nó có thể trở thành nào đó tín vật?"

Lạc Phàm nhìn Giản Nhược Trần, cả buổi mới ung dung nói: "Cái thế giới này, thật sự sẽ có tu sĩ như ta và người điên cuồng như vậy?"

Giản Nhược Trần yên lặng một hồi: "Vậy, còn có lý do gì đây? Không có linh lực người thì không cách nào hoàn thành phù lục a, trên lực lượng còn có thể kích phát người trên người ta vòng bảo hộ, đây chế phù người thực lực, tại ta và người phía trên phải nhất định được rồi."

Lạc Phàm cũng im lặng rồi một hồi, Giản Nhược Trần lại hỏi: "Là cái gì sách? Bí mật mang theo phù lục hay sao?"

Lạc Phàm lại từ trong lòng ngực xuất ra sách, từ bìa mặt nhìn lên, phải một quyển giới thiệu cấp hai văn minh thế giới sách, loại sách này tịch, ít

có cấp thấp tu sĩ mua, phù lục bí mật mang theo ở chỗ này, cho là bảo đảm nhất đấy.

"Ta hiện tại có loại đâm lao phải theo lao cảm giác, ta cảm giác, rất nhanh sẽ có người tìm tới của ta." Lạc Phàm nói.

"Tu sĩ có rất nhiều thủ đoạn có thể đạt được lời nói thật, cũng không biết tên của người, cũng sẽ căn cứ người mặc biết rõ thân phận của người, bởi vậy biết rõ người là ai liền đơn giản." Như vậy tìm người thủ đoạn, Giản Nhược Trần cũng dùng qua, không kỳ lạ quý hiếm.

"Mấu chốt là, vì cái gì có người muốn chế tạo ra loại này phù lục? Tại sao phải giấu kín đứng lên?" Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Hoặc là, không có có chúng ta nghĩ đến phức tạp như vậy, đây là bị trong lúc vô tình luyện chế ra trở lại đấy, chế tác phù lục chủ nhân nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải, hoặc là lúc ấy hãn xác thực bất tiện, cũng chỉ phải đem phù lục kẹp ở trong thư tịch, tạm gác lại thuận tiện thời điểm lấy ra, chưa từng nghĩ sách vở lại như vậy thất lạc rồi."

Lạc Phàm trầm mặc một hồi, "Loại ý nghĩ này, chỉ có thể là hướng tốt nhất phương hướng muốn, thói quen của ta phải hướng xấu nhất phương hướng ý định."

Giản Nhược Trần ngấm lại, từ trong túi trữ vật xuất ra hai cái phù lục nói: "Đây hai cái phù lục cho người phòng thân, một tấm phải khô giáp phù lục, kích phát về sau thân thể mặt ngoài hình thành một tầng bằng đá khô giáp, có thể để bảo vệ người ba hơi thở thời gian. Một cái khác phải tích hỏa phù lục, đồng dạng ba hơi thở thời gian, nghe nói liên kết đan tu sĩ đều không thể đánh vỡ."

Giản Nhược Trần tài đại khí thô, phải Lạc Phàm gấp bội, liền không phải như thế, Lạc Phàm cũng sẽ không cùng Giản Nhược Trần khách khí,

hắn gật gật đầu ý bảo cảm tạ, nhận lấy phù lục trong nội tâm cũng không an ổn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Tổng Giám Đốc Phạm Nhi

Như Lạc Phàm người như vậy, không phải sợ chết, mà là lo lắng bị chết không minh bạch, mà cái thế giới này còn có thật nhiều so với chết càng chỗ đáng sợ.

Hai người không nói gì mà bắt đầu nhăm nháp linh thực, trong nội tâm có việc, đây linh thực liền có phần ăn nuốt không trôi.

"Có thể hay không. . ."

"Đúng rồi. . ."

Hai người bỗng nhiên đồng thời mở miệng, lại đồng thời dừng lại, sau đó Giản Nhược Trần ý bảo Lạc Phàm trước tiên là nói về, Lạc Phàm nói: "Có lẽ không phải vì phạm nhân chế tác đây, việc này phù lục bản thân liền là dùng để đối phó tu sĩ đây, phải tu sĩ đối phó tu sĩ đây."

Giản Nhược Trần cũng là bởi vì nghĩ tới huyền thiết tử mẫu đao, nghĩ tới tà tu, nghe vậy gật đầu nói: "Ta cũng là nghĩ tới điểm này, cái thế giới này không phải có tà tu chứ chúng ta liền gặp một cái, nghe nói tà tu rất bản chất đặc điểm chính là với phạm nhân hoặc là tu sĩ thân thể, sinh mệnh, thần hồn đến đề thăng tu vi của mình. Như thế, liền có thể giải thích đã thông."

"Bởi vì bị hoài nghi, thứ này còn không tốt vứt bỏ, hoặc là cố ý bí mật mang theo đến trong sách, chờ có chút tu sĩ vô ý thức dẫn phát, sau đó. . ."
Lạc Phàm tư duy thiên mã hành không đứng lên.

"Có lẽ, việc này phù lục bên trong có khác chuyện ẩn ở bên trong, bị phù lục giết chết tu sĩ thần hồn gì gì đó sẽ bị hấp thu? Bám vào? Kiểm chế? Nói ngắn lại, luôn sẽ bị tà tu với các loại phương thức tìm được."

Giản Nhược Trần ngẫm lại, tuy rằng cảm thấy rất là ly kỳ, nhưng dù sao đại thế giới không thiếu cái lạ, nhất là trong thế giới này hết thảy tất cả, đã sớm phá vỡ nòng tam quan.

Hai người vội vàng cho ăn hết linh thực, đem linh lực tiêu hóa về sau ly khai hiệu ăn, Lạc Phàm lại khôi phục thần thái, Giản Nhược Trần hay vẫn là hàm súc, hai người vừa đi vừa nói chuyện, đồng loạt cảnh giác mà chú ý đến chung quanh, sau lưng, nhưng cũng không có cảm giác được đặc biệt chú ý, một mực trở lại nơi đóng quân, mới yên lòng.

Như vậy sự tình, Lạc Phàm cũng liền chỉ dám cùng Giản Nhược Trần thương nghị, hẳn chưa từng có đem Giản Nhược Trần cho rằng một người bình thường Luyện Khí trung kỳ tu sĩ đối đãi, thậm chí tại ở phương diện khác, xem trọng Giản Nhược Trần vài phần.

Dù sao, thuật nghiệp có chuyên tấn công, một cái có thể ổn thỏa Thế Kỷ cao ốc Tổng giám đốc trên vị trí người, một cái để cho bọn họ nhìn chăm chăm vài năm cũng không có tìm được sơ hở Internet tội phạm, chắc chắn kia chỗ hơn người.

Giản Nhược Trần trở lại gian phòng của mình, cũng vì ngày hôm nay trải qua có chút nghi hoặc, ban ngày yến hội đã là không thể tưởng tượng rồi, đi dạo một lần phường thị, có thể cùng Đan Hà tiên bối gặp nhau, còn phải rồi một cái tà tu Pháp Khí, mà Lạc Phàm cũng không hiểu thấu mà được cái phù lục.

Nếu như Lạc Phàm lúc ấy đem phù lục thu vào trữ vật đại bên trong, có thể hay không trực tiếp kích phát phù lục?

Bí mật mang theo tại trong sách, đều có thể từ trong trận pháp lấy ra, có lẽ cũng sẽ không bị túi trữ vật linh lực sở khiên động.

Vậy, quyển sách kia, có hay không cũng có chút mờ ám.

Nàng thoáng cái đứng lên, vội vã đi tới, mà tại lúc này, Tạ Tuệ Lan cũng đang từ trong phòng đi ra, nhìn thấy Giản Nhược Trần tiếng la: "Giản sư chất."

Giản Nhược Trần không rảnh bận tâm, vội vàng nói: "Sư thúc sau đó." Bước chân liên tục phóng tới Lạc Phàm cư trú gian phòng, vội vã khấu vang lên cửa phòng, kêu lên: "Lạc sư thúc."

Ước chừng là Giản Nhược Trần bước chân quá vội vàng rồi, Liễu Tùy Thanh trong phòng, một đạo thần thức nhìn quét đi ra, Lạc Phàm cũng mở cửa phòng ra, nhìn xem Giản Nhược Trần nghiêng người nói: "Sư điệt, người đã đến rồi, vừa vặn."

Không cần hỏi thăm, hai người điểm ấy ăn ý vẫn có rồi, Giản Nhược Trần trực tiếp đi vào, Lạc Phàm thuận tay đóng cửa phòng, cũng đem thần thức cùng Tạ Tuệ Lan ngạc nhiên ánh mắt cùng một chỗ nhốt vào ngoài cửa.

"Làm sao vậy?" Lạc Phàm đều chưa kịp xin Giản Nhược Trần ngồi xuống, liền gọn gàng dứt khoát hỏi.

"Quyển sách kia, khả năng trên sách thì có trận pháp các loại thứ đồ vật." Giản Nhược Trần vội vàng nói ra.

Lạc Phàm yên lặng một chút, gật gật đầu, quay đầu nhìn xem mặt bàn, quyển sách kia bình yên mà hợp tại trên mặt bàn, "Ta một mực không có đem phù lục lấy ra."

Giản Nhược Trần thở ra một hơi dài, một lòng xem như buông xuống.

"Người có tính toán gì không?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Còn không có nghĩ kỹ, thứ này, bỏ lại không có phông theo bỏ lại, lưu trong tay, vừa giống như cái bom hẹn giờ giống như, đáng tiếc ta tại tông môn học được luyện khí, đối với chế phù cùng trận pháp đốt đặc cán mai." Lạc Phàm có chút nhú mày.

Giản Nhược Trần biết rõ, Lạc Phàm học luyện khí hơn phân nửa là vì muốn luyện chế ra cái thế giới này có thể sử dụng súng ống, mà việc này phù lục xuất hiện, cũng để cho bọn họ là tương lai muốn việc cần phải làm nhiều hơn một phần hy vọng, đáng tiếc, hy vọng vĩnh viễn cùng nguy hiểm thành có quan hệ trực tiếp đấy.

Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Chế phù. . . Cùng lập trình, ta nghĩ cũng có chỗ tương tự a."

Lạc Phàm cười rộ lên, nhìn Giản Nhược Trần một hồi lâu mới nói: "Giản Tổng giám đốc ra tay, còn có cái gì không thành hay sao?"

Nhưng đi theo lại nói: "Thứ này hay là trước phóng trong tay ta a."

Lạc Phàm cũng không có giải thích quá nhiều, nhưng Giản Nhược Trần cũng hiểu rõ Lạc Phàm hết chỗ chê ý tứ, hẳn ở đây Thiên Đạo Tông đã bị bảo hộ nếu so với Giản Nhược Trần nhiều hơn không biết bao nhiêu lần, liền người an nguy nhìn lên, Lạc Phàm phải đem nguy hiểm để lại cho chính hắn.

"Đây cái phù lục ta sẽ không từ trong sách lấy ra đấy, trực tiếp đặt ở trong túi trữ vật tốt rồi, thẳng đến người có thể nghiên cứu nó." Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt nói, "Thuật nghiệp có chuyên tấn công, sau khi trở về, ngoại trừ tăng lên tu vi, ta sẽ toàn lực tại luyện khí lên, bên ngoài sự tình ta tận khả năng rất hiểu rõ."

Giản như cũng gật gật đầu, so với Lạc Phàm, nàng việc cần phải làm liền có hơn, cũng may, nàng còn có có thể chi phối nhân thủ.

Hai người toàn bộ cũng biết tu sĩ thủ đoạn, bởi vậy cũng không thương lượng, nhất là Lạc Phàm, đối với Giản Nhược Trần muốn việc cần phải làm nửa câu cũng không hỏi, thậm chí tán gẫu đều không có, hay vẫn là Giản Nhược Trần cuối cùng nói câu, cần Linh Đan mà nói liền lên tiếng, lại để cho Lạc Phàm đây cái Trúc Cơ sơ kỳ sư thúc có chút bất đắc dĩ.

Hắn mặc dù là Thiên Linh Căn tu sĩ, phải Thiên Đạo Tông thậm chí toàn bộ Trịnh quốc sủng nhi, thế nhưng là tại Giản Nhược Trần trước mặt, hắn còn thật không dám khoe khoang khoáng lác nói, thiếu Linh Đan lên tiếng, ngược lại là Giản Nhược Trần có việc này lực lượng.

Trong nháy mắt, hắn ở đây Giản Nhược Trần trên người vậy mà thấy được bá đạo Tổng giám đốc phạm mà.

Rõ ràng tu vi của hắn thực lực cao hơn qua Giản Nhược Trần không phải nửa lần hay một lần, có thể Giản Nhược Trần ở trước mặt hắn, vĩnh viễn là tỉnh táo, tự kiềm chế.

Trong nội tâm tổ chất thật sự là quá cường đại, khó trách có thể với tư cách Tổng giám đốc nhiều năm như vậy, cũng khó trách làm nhiều như vậy trái với pháp luật và kỷ luật sự tình, còn một mực không có bị bắt đến rõ ràng nhược điểm.

Giản Nhược Trần đưa ra nghiên cứu phù lục, quả thực phải do dự một hồi, nàng vốn là đều muốn tại luyện đan bên trên phân tâm đấy.

Tại luyện đan bên trên nàng đã có nho nhỏ ưu thế, Đan Hà sáng sớm luyện đan tâm đắc, sẽ để cho nàng ít đi rất nhiều đường quanh co, còn có tương lai có thể tới từ Mạc Tiểu Ngôn chỉ điểm —— thực sự không phải là muốn học được Mạc Tiểu Ngôn luyện đan thủ pháp, nhưng mà lời nói và việc làm đều mẫu mực đến cỡ nào trọng yếu, có thể nghĩ.

Nhưng đơn giản là đây cái phù lục, Giản Nhược Trần liền cải biến chủ ý, quả thực muốn suy nghĩ một hồi đấy, nhưng nếu như quyết định, Giản Nhược Trần chắc là sẽ không sinh ra cái gì hối hận tâm tư.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm không phải cùng nhau ly khai nơi đóng quân, nhưng là đồng thời trở về, trở về không lâu Giản Nhược Trần lại vội vàng tìm tới Lạc Phàm, hai người đóng cửa mật đàm rồi thật lâu, Thiên Đạo Tông mọi người toàn bộ cũng biết, cũng tùy theo mà đến rất nhiều ngờ vực vô căn cứ, nhưng hai người này hôm nay đã là ai cũng không đụng được rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Diệp Phi Ghen

Từ Lâm đã vẫn lạc, đánh bạc khoản nợ lẽ ra là có thể người chết khoản nợ tiêu đấy, nhưng Giản Nhược Trần nếu như trong tay không kém điểm này Linh Thạch, nhất định sẽ đem vậy Trương Kiểm ý phù mua lại đấy, Kiểm Tông không chịu rơi đầu để câu chuyện chuỗi, trước một bước ly khai Hoàng Thành.

Thủy Vân tông cũng là thua tiền đặt cược đấy. Vốn chính là đã bị Kiểm Tông Từ Lâm liên lụy, thua cũng rất phải cảm tức, vẫn còn có Hoàng Cung yến hội bị Giản Nhược Trần đoạt đi toàn bộ danh tiếng, Thủy Vân tông cao thấp đều rất ghen ghét.

Nữ tu cũng là nữ nhân, có chút ghen tuông tới là toàn không cần phải đấy, nhưng Thủy Vân tông ghen tuông còn không chỉ là đối đãi Giản Nhược Trần lên, càng có một phần là đối đãi Thiên Đạo Tông bên trên.

Hoàng cùng Thái Tử còn có Hoàng Thành Kết Đan tu sĩ rõ ràng xem trọng Thiên Đạo Tông, còn đem một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ đổ lên rồi tất cả tu sĩ trước mắt, Giản Nhược Trần tại Hoàng Thành trên yến hội danh tiếng lại lấn át tất cả tu sĩ, kể cả Trúc Cơ kỳ tu sĩ.

Thủy Vân tông không phải nhìn không ra Hoàng Cung tâm tư, chính là bởi vì đã nhìn ra, mới càng không kiêng sợ.

Kiểm Tông chân trước ly khai Hoàng Thành, Thủy Vân tông chân sau hãy theo ly khai, tam tông cùng đường, trở lại thời điểm Thiên Đạo Tông

tới trước một bước, lúc rời đi, hai tông riêng phần mình trước sau ly khai, lại đem Thiên Đạo Tông lẻ loi trợ trợ mà ở lại phía sau.

Liễu Tùy Thanh nghe được tin tức này về sau, suy nghĩ một chút, một mình đi một lần Hoàng Cung, nguyên bản kế hoạch ngày hôm sau đường về liền lại kéo một ngày, đợi cho chuẩn bị đường về thời điểm, mọi người mới phát hiện, Diệp Phi mang theo hắc như hình với bóng quản gia, cũng đã tới.

"Giản đại tiểu thư, ta là tới làm cho người bảo tiêu đấy." Giống như sợ Giản Nhược Trần còn chưa đủ gây chú ý ánh mắt của người ngoài tựa như, Giản Nhược Trần từ khi gian phòng đi ra, Diệp Phi lên đường.

Diệp Phi đang cùng Liễu Tùy Thanh nói chuyện, Lạc Phàm cùng Diệp quản gia đều ở bên cạnh, nhìn đến Giản Nhược Trần đi ra, liền hô một câu.

Diệp Phi đúng là bị Liễu Tùy Thanh kéo qua đồng hành đấy, cũng đúng là có làm bảo tiêu ý tứ, nhưng không phải vì Giản Nhược Trần, Diệp Phi vừa nói như vậy, giống như là thật sự, mà lại Diệp Phi nói chuyện giọng điệu này, hiển nhiên cùng Giản Nhược Trần phải rất tình tường đấy.

Giản Nhược Trần cười nói: "Bái kiến Liễu tổng quản, bái kiến Diệp thiếu gia."

Diệp quản gia vậy mà tại Giản Nhược Trần nói chuyện về sau chào hỏi nói: "Giản tiểu thư."

Diệp Phi cùng Giản Nhược Trần nói chuyện, là vì dù sao đồng môn, có thể Diệp Thủy Tuyền thân phận gì, hắc mặc dù là Diệp Phi quản gia, phảng phất là Diệp Phi tôi tớ, nhưng người nào không biết hai Liễu Tùy Thanh nhìn thấy Diệp Thủy Tuyền đều là ngang hàng đối đãi, Diệp Thủy Tuyền vậy mà cũng muốn chủ động cùng Giản Nhược Trần chào hỏi, cái này, ngay cả Liễu Tùy Thanh đều có chút không bình tĩnh.

Ngược lại là đương sự Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi điềm nhiên như không có việc gì, Giản Nhược Trần cười cho Diệp Thủy Tuyền cũng thi cái lễ nói: "Diệp quản gia."

Liễu Tùy Thanh đáng tươi cười tại trên mặt bất quá liền cứng một cái chớp mắt, liền khôi phục điềm nhiên như không có việc gì, cười nói: "Diệp thiếu gia nói giỡn, luận thân phận luận thân gia, ai còn cao hơn người?"

Diệp Phi khước miệng hướng lên co kéo, bày làm ra một bộ vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười bộ dạng nói: "Vốn thân gia còn có thể cao chút ít, đáng tiếc, từ những người kia trên người thẳng đấy, không sai biệt lắm đều bị chúng ta người trong nhà cho thẳng rồi đi, ài, nhớ tới những cái kia linh khí dồi dào Linh Thạch, ta liền thịt đau."

Liễu Tùy Thanh cười ha hả, Liêu Khải tiến lên một bước nói: "Ta ngược lại là cũng muốn kiếm Diệp thiếu gia Linh Thạch, đáng tiếc, xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch."

Diệp Phi cho Giản Nhược Trần mặt mũi, cũng không phải bất luận kẻ nào đều nể tình đấy, con mắt đảo một vòng nói: "Hừ, lại xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, ngay cả một quả Linh Thạch đều áp không dưới?"

Liêu Khải mặt lập tức liền đỏ lên rồi, Diệp Phi lời này rõ ràng là hướng về phía Giản Nhược Trần đặt ở nàng trên người mình một quả Linh Thạch, nàng tin tưởng mình tất thẳng, lại không muốn bởi vậy thẳng Diệp Phi Linh Thạch.

Giống như sợ không đủ cho Giản Nhược Trần chiêu họa tựa như, Diệp Phi còn bổ sung câu: "Người xem một chút người ta Giản đại tiểu thư, có thể cho mình để lên một quả Linh Thạch, người, các người, ngay cả mình đồng môn cũng không tin, hừ hừ."

Thốt ra lời này, xấu hổ không chỉ là Liêu Khải, Giản Nhược Trần mặt không giống sắc mặt, dường như lúc này cùng nàng không quan hệ giống

như, trong nội tâm lại kinh ngạc, Diệp Phi từ đâu cấp cho nàng gây thù hằn đây?

Liễu Tùy Thanh đánh cho giảng hòa nói: "Đều đi ra, Diệp thiếu gia, chúng ta đi thôi."

Liễu Tùy Thanh cùng Diệp Phi phía trước, Diệp quản gia lui ra phía sau nửa bước cùng đi, sau đó chính là một chúng tu sĩ, Liêu Khải mấy người đều cảm thấy lúng túng, xông về phía trước vài bước, Giản Nhược Trần bước chân chậm xuống, liền rơi vào phía sau.

Lạc Phàm vốn là đứng ở Liễu Tùy Thanh bên người đấy, liền chậm một bước, chờ Giản Nhược Trần, ai ngờ, Diệp Phi quay đầu lại hô: "Giản đại tiểu thư, ta đây làm cho người bảo tiêu đã đến, người còn ở lại phía sau, là muốn ta xin người đi không?"

Giản Nhược Trần cười khở, bắt kịp vài bước, nhưng là đi ở Liễu Tùy Thanh bên này, cũng là lui về phía sau nửa bước, có thể đem chính mình đặt ở Diệp Thủy Tuyền giống nhau vị trí cũng không ổn, liền lại lui nửa bước.

Diệp Phi cái ót dài quá con mắt giống như, "Giản đại tiểu thư nhưng là phải ta vừa mời hai xin đó a."

Giản Nhược Trần thật sự là không hiểu thấu, Diệp Phi đây là thế nào, như thế nào như vậy cùng nàng không qua được, trên mặt hay vẫn là toàn bộ không biểu hiện, cười nói: "Kính xin Diệp thiếu gia chỉ rõ."

Giản Nhược Trần không tiếp chiêu, Diệp Phi cũng không nên làm được quá mức, hừ một tiếng, khí này không khí lại để cho tất cả mọi người cảm thấy lúng túng.

Sau khi đi mấy bước, Diệp Thủy Tuyền liền tiến lên, cùng Liễu Tùy Thanh nói chuyện lên, Diệp Phi dĩ nhiên là lui về sau một bước, cùng Giản

Nhược Trần kề vai sát cánh, trước sau đều kéo ra khoảng cách, Giản Nhược Trần nghiêng đầu nhìn xem Diệp Phi, có chút không hiểu thấu.

"Người biết đại ca của ta phần thưởng người những cái kia bảo vật dụng ý chứ" Diệp Phi hỏi.

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút —— nàng đều muốn đem những vật kia quên mất —— nói: "Nghĩ mãi mà không rõ đấy, ta bình thường cũng sẽ không còn muốn."

Diệp Phi hừ một tiếng, giống như có lời gì bị ngăn chặn tựa như.

Giản Nhược Trần ý tưởng đột phát hỏi: "Cũng không luận có cái gì hữu dụng ý, Diệp thiếu gia tức giận như vậy làm cái gì?"

Giản Nhược Trần thẳng thắn thành khẩn, lại để cho Diệp Phi trong nội tâm thoải mái chút ít, hăn khiết xem rồi Giản Nhược Trần một cái nói: "Người không có bị đại ca của ta ra tay mê hoặc ở?"

Giản Nhược Trần sợ run lên, sau đó cười rộ lên: "Diệp thiếu gia, người cảm thấy ta là biết làm thị thiếp người?"

Diệp Phi nghe xong lời này, không hiểu mà đã cảm thấy trong nội tâm không thoải mái, liền giễu cợt nói: "Như thế nào, mọi người xưng người một tiếng Giản tiểu tiên tử, người liền cho rằng có thể làm đại ca của ta đạo lữ không phải?"

Giản Nhược Trần cuối cùng có chút không nhanh rồi, nhưng không nhanh cũng không có biểu hiện ở trên mặt, chẳng qua là ngữ khí hơi chút lạnh sau: "Diệp thiếu gia, ta và người giữa, cũng không có quen thuộc đến có thể nói chuyện như vậy a."

Diệp Phi bị Giản Nhược Trần không mềm không cứng rắn mà chống đối dưới, trong nội tâm bỗng nhiên tuôn ra một cỗ ngọn lửa vô danh, hăn

mặc dù biết Thái Tử không có khả năng muốn Giản Nhược Trần làm đạo lữ
đấy, cũng biết Giản Nhược Trần tính tình không có khả năng làm thị thiếp
đấy, có thể vừa nghĩ tới bộ kia mập mờ đồ trang sức, Giản Nhược Trần còn
vậy mà tất cả đều nhận, chính là tức giận.

Mặc dù biết Giản Nhược Trần thì không cách nào cự tuyệt, bất luận là
bởi vì làm đồ trang sức cũng là bảo vật nguyên nhân, hay là bởi vì phải Đại
hoàng tử ban thưởng, đều không thể cự tuyệt, nhưng vẫn là tức giận.

Hắn đều không biết mình như vậy tức giận đạo lý ở nơi nào.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Thực Bế Quan Không Được

Giản Nhược Trần cũng là không hiểu thấu, Đại hoàng tử nhìn trúng nàng? Làm sao có thể? Nàng bỗng nhiên trong nội tâm khê động, nghĩ tới một cái khả năng không lớn nguyên do, sợ là Đại hoàng tử cử động không phải là vì chính hân, là vì Diệp Phi.

Diệp Phi —— Thiên Đạo Tông, hai người buộc chặt đã đến cùng một chỗ, Hoàng cùng Đại hoàng tử đem nàng đỡ lên nơi đầu sóng ngọn gió lên, ngay cả có mượn nàng đả kích Thiên Đạo Tông, tiến tới đem Diệp Phi áp chế đến sát sao nguyên nhân, như thế cất nhắc nàng một cái vốn không nên cất nhắc người, tổng xuất bức này mập mờ đồ trang sức, nếu như không phải là vì chính hân, vậy, nói không tốt chính là là ám chỉ. . . Diệp Phi?

Nghĩ đến cái này khả năng, Giản Nhược Trần quả thực không cách nào hình dung tâm tình của mình, đem tiền căn hậu quả còn muốn một lần, đã cảm thấy cùng sự thật rất là tiếp cận, mặc dù nhưng sự thật này làm cho nàng cảm thấy rất vớ vẩn.

Nhưng để ở tranh quyền đoạt thế trong hoàng thất, tất nhiên không thể vớ vẩn rồi, một cái thất thế hoàng tử, một cái ngũ linh căn, không có bất kỳ bối cảnh hoàng phi, đang dễ dàng bị triệt để chèn ép rồi.

Giản Nhược Trần trầm mặc, bị Diệp Phi đã coi như là bị nói trúng tâm tư không nhanh, hân càng là tức giận, lạnh lùng thốt: "Đừng quên người còn có đáp ứng chuyện của ta không có làm."

Giản Nhược Trần hồi phục tinh thần, nhìn Diệp Phi liếc, Diệp Phi đem cái này có chút ánh mắt khác thường đã coi như là Giản Nhược Trần phản kích.

"Như thế nào, ta nói sai rồi hả?"

"Nhớ kỹ đây." Giản Nhược Trần nhẹ nói nói, nàng thực muốn hảo hảo tư tưởng xuống, như thế nào nhanh chóng mà đưa cho Đại hoàng tử một phần đại lễ.

Lần này ly khai cười đúng rồi Diệp quản gia tể ra trở lại bảo thuyền, mang theo hoàng thất huy chương đấy, cũng so với Liễu Tùy Thanh bảo thuyền rộng rãi rất nhiều, càng khó được đúng rồi trên bảo thuyền còn có hai gian khoang thuyền.

Vừa lên thuyền, Giản Nhược Trần liền một mình ngồi vào đuôi thuyền, bày làm ra một bộ suy nghĩ tư thế, Diệp quản gia đứng ở đầu thuyền điều khiển bảo thuyền, dư mọi người phía dưới dĩ nhiên là phân bố tại bảo thuyền hai bên.

Diệp Phi cùng Liễu Tùy Thanh đều chui vào khoang thuyền, không bao lâu, Giản Nhược Trần trong lỗ tai bỗng nhiên chui vào Liễu Tùy Thanh thanh âm, Giản Nhược Trần bất đắc dĩ đứng lên, trước mắt bao người đi vào Liễu Tùy Thanh khoang thuyền.

"Người cùng Diệp thiếu gia là chuyện gì xảy ra?" Giản Nhược Trần đi vào, Liễu Tùy Thanh liền húc đầu hỏi trở lại."Giản Nhược Trần, ta không có lấy người làm bình thường đệ tử ngoại môn, người cũng hiểu rõ."

Liễu Tùy Thanh hỏi như vậy lời nói, tại hắn xem ra đối với Giản Nhược Trần đã là rất chiếu cố được rồi, nếu là bình thường đệ tử, nếu không mặc kệ, hoặc là chính là răn dạy rồi.

Giản Nhược Trần điều chỉnh quyết tâm để ý, tận lực đem chính mình đặt ở bên thứ ba góc độ, như thế, nàng liền cũng mới có thể tâm bình khí hòa.

"Liễu tổng quản lời này, không phải nên hỏi Diệp thiếu gia hay sao?" Giản Nhược Trần tâm bình khí hòa nói.

"Thiên Đạo Tông cùng Diệp thiếu gia buộc cùng một chỗ phải không có cách nào." Liễu Tùy Thanh nôn nóng nói, "Hoàng thất lại đối với Diệp thiếu gia có ý tưởng, hẳn cũng là hoàng tử."

Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, "Tổng quản nói như vậy lại là ý gì?"

Liễu Tùy Thanh thần sắc bỗng nhiên âm trầm chút ít, nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần nói: "Giản Nhược Trần, ngươi là người thông minh, đừng nói cho ta người không có nhìn hiểu?"

Giản Nhược Trần ngược lại có chút hồ đồ rồi, nàng không rõ Liễu Tùy Thanh rút cuộc là nghĩ như thế nào đấy, có thể trong nội tâm nàng phỏng đoán, cũng không cách nào nói ra.

Liễu Tùy Thanh tại trong khoang thuyền bước đi thông thả rồi vài bước, trầm ngâm xuống, dường như hạ quyết tâm giống như: "Trở lại tông môn, ngươi có bằng lòng hay không đến nơi này của ta bề quan?"

Giản Nhược Trần ngạc nhiên.

"Ta là Thiên Đạo Tông tổng quản, của ta đệ tử thân truyền muốn tiếp nhận ta làm tổng quản đấy, ngươi có bằng lòng hay không?" Giản Nhược Trần ngạc nhiên, ngược lại lại để cho Liễu Tùy Thanh hạ quyết tâm.

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, làm Thiên Đạo Tông tương lai tổng quản? Tin tức này quá mức đột nhiên rồi.

"Như thế nào? Làm của ta đệ tử thân truyền, Thiên Đạo Tông tương lai tổng quản, bồi nhọ người rồi?" Liễu Tùy Thanh thâm nghiêm nói.

"Liễu tổng quản, " Giản Nhược Trần cười khổ, "Ta mới Luyện Khí tầng bốn."

Giản Nhược Trần không có lập tức đáp ứng, cũng không có trực tiếp cự tuyệt, lại để cho Liễu Tùy Thanh thần sắc hòa hoãn chút ít, hần hít sâu một hơi nói:

"Ta cũng không phải muốn người bây giờ liền làm tổng quản, kỳ thật người chưa hẳn không có bốn sự này, cho nên, trở lại tông môn, người tới trước môn hạ của ta bế quan, Trúc Cơ lúc trước, liền đứng ở nội môn."

Nếu là ở nửa năm trước, Giản Nhược Trần nên cầu còn không được, nhưng là muốn muốn Diệp Phi nhắc nhở nàng mà nói, chính là Diệp Phi không đề cập tới tình, nàng cũng không quên được, Giản Nhược Trần trong lòng thở dài nói: "Liễu tổng quản hảo ý, ta vô cùng cảm kích, chẳng qua là bế quan. . . Thật đúng là bế không được."

Liễu Tùy Thanh sắc mặt biến rồi biến, hần như thế đợi Giản Nhược Trần, tự hỏi phải không tồn nửa phần tư tâm đấy, phàm là Giản Nhược Trần biết rõ cảm kích, cũng biết nàng gặp phải sẽ là cái gì, nên vô cùng cảm kích, có thể nàng vậy mà cự tuyệt, tha cho là không có người khác ở đây, hần cũng là tức giận lên.

"Liễu tổng quản, tuy rằng ta rất muốn xưng hô người một tiếng sư tôn, nhưng hiện tại, thật không phải phù hợp thời điểm." Liễu Tùy Thanh biến sắc, Giản Nhược Trần đã biết rõ trong lòng của hần nghĩ cái gì, đổi vị suy nghĩ, chính mình sao làm cũng đúng là không biết điều.

Lập tức nói tiếp: "Tổng quản là vì ta, có thể ta không thể bởi vì chính mình, đem ta vốn nên thừa nhận mạo hiểm, toàn bộ tái giá đến Thiên Đạo Tông cùng Diệp thiếu gia trên người, vô luận như thế nào, có một số việc

nếu như ta không làm, cũng không trở thành đem chính mình phóng tại bực này trên vị trí."

Liễu Tùy Thanh nghe vậy, vẻ tức giận không khỏi phai nhạt xuống, coi như là biết rõ Giản Nhược Trần lời nói này cũng không phải là tự đáy lòng, lời này cũng so với lúc trước hường thụ rồi chút ít.

"Ta cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử, tông môn quang vinh, nhất vinh câu vinh, tông môn tổn hại, nhất tổn câu tổn." Giản Nhược Trần thành khẩn nói, "Nếu như thời điểm này, ta thật sự trốn vào nội môn bế quan, tổng quản cũng sẽ xem thường của ta a."

"Người. . ." Liễu Tùy Thanh thần sắc phức tạp, nếu như Giản Nhược Trần tu vi có thể đạt tới Kết Đan, không, cho dù là Trúc Cơ trung kỳ, hậu kỳ, như vậy đảm đương, nói không chừng có thể lại để cho tông môn thoát khỏi bây giờ tình trạng quần bách, có thể nàng mới Luyện Khí tầng bốn.

"Tông môn kế tiếp, khả năng tại Trịnh quốc nửa bước khó đi, nửa năm sau, ngoại môn cũng muốn trận thi đấu nhỏ rồi, về sau, chính là thi đấu, bao năm qua ngoại môn thi đấu, đều là Trịnh quốc tất cả tông môn cùng tán tu cùng một chỗ tham gia đấy, nếu như người có thể ở trong vòng nửa năm Trúc Cơ, có thể tránh đi lần này thi đấu."

Liễu Tùy Thanh không cần nói được quá tường tận, Giản Nhược Trần cũng hiểu rõ trong đó hàm nghĩa, nàng ngẫm lại nói: "Nửa năm thời gian, sáu tháng, tăng lên tới Luyện Khí hậu kỳ vấn đề không là rất lớn, cũng không cần một mực bế quan."

Chính là ám chỉ nàng sẽ với Luyện Khí hậu kỳ tu vi tham gia toàn bộ Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ cùng một chỗ thi đấu rồi.

"Hơn nữa, ta cảm thấy được, bề ngoài giống như không có có chỗ nào Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ sẽ có ta đây giống như tài đại khí thô a? Đến lúc đó trên đầu ta đeo, trên người treo tất cả đều là hộ thân Ngọc Phù, ra tay chính

là một xấp liên tục phù lục, mang không trở lại cái đệ nhất danh, cũng sẽ không không biết xấu hổ nói của ta Giản Nhược Trần."

Liễu Tùy Thanh bị Giản Nhược Trần lời nói chọc cười, xác thực, đừng nói Luyện Khí hậu kỳ, chính là Trúc Cơ hậu kỳ cũng khó có Giản Nhược Trần như thế tài đại khí thô đấy.

"Ài!" Liễu Tùy Thanh dài thở dài, không biết nói cái gì cho dù tốt, nhưng chú ý của hắn điểm vẫn còn là "Nửa năm lên, không cần một mực bế quan" mấy chữ bên trên.

"Tốt, người cần Linh Đan, trở lại tông môn, ta liền an bài người cho người đưa qua." Đây là Liễu Tùy Thanh duy nhất có thể làm được.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Quái Cá Tiền Bối

"Liễu tổng quản, có bảo thuyền tới gần, hình như là Được Vương Cốc đấy." Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến Lạc Phàm thanh âm, Liễu Tùy Thanh không khỏi trước nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, sau đó mới đứng lên đi ra khoang thuyền.

Giản Nhược Trần sờ sờ cái mũi, đi theo phía sau đi ra ngoài, trong lòng tự nhủ, Mạc Tiểu Ngôn thật đúng là lợi hại a, thật là có biện pháp theo tới.

Với con mắt của nàng lực lượng, tự nhiên nhìn không tới đi theo thân bảo thuyền ảnh, Diệp quản gia đã thao túng bảo thuyền dừng lại, Diệp Phi cũng chui ra khoang thuyền, nhìn Giản Nhược Trần vị chua mà nói: "Các người tổng quản, có phải hay không muốn người cách ta xa một chút."

Hắn lúc nói lời này thanh âm rất nhẹ, nhưng vẫn là bị Liễu Tùy Thanh bắt được.

Giản Nhược Trần nhìn Liễu Tùy Thanh lỗ tai giật giật, cười khê âm thanh: "Bất quá là nói nửa năm sau ngoại môn trận thi đấu nhỏ cùng thi đấu sự tình, a đúng rồi, Diệp thiếu gia, người nếu không phải tiến giai, cũng muốn tham gia trận thi đấu nhỏ cùng thi đấu a."

Diệp Phi sắc mặt liền trầm rồi trầm, vẫn không trả lời, sau lưng liền lộ ra bảo thuyền bóng dáng, quả nhiên là Được Vương Cốc đấy.

Liễu Tùy Thanh cùng Được Vương Cốc Triệu Xuân Thu coi như là quen thuộc, hai chiếc bảo thuyền tới gần, Được Vương Cốc vẫy một chiếc

bảo thuyền lại nhỏ hơn rất nhiều, ở phía trên rõ ràng đầu đứng đấy Mạc Tiểu Ngôn cùng Triệu Xuân Thu.

"Triệu đạo hữu, người cùng Tiểu Ngôn sư diệt đây là muốn đi đâu ??" Hai chiếc bảo thuyền tới gần, giúp nhau chào về sau, Liễu Tùy Thanh nói.

"Ồ, Giản tiểu tiên tử cũng không nói gì chứ nhà của người Giản tiểu tiên tử đem nhà của ta Tiểu Ngôn rẽ vào đi tới đây, ta nếu không đuổi theo, nàng liền chính mình đi theo các người." Triệu Xuân Thu dứt khoát cùng Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ bay lên, thu bảo thuyền, rơi vào Diệp Phi đây trên bảo thuyền.

Liễu Tùy Thanh lấp bấp kinh hãi, quay đầu nhìn về phía Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần tiến lên một bước, cười thi lễ nói: "Gặp qua Triệu tiền bối, gặp qua Mạc tiểu tiền bối."

Mạc Tiểu Ngôn cho Liễu Tùy Thanh thi lễ về sau, dương dương đắc ý đi đến Giản Nhược Trần trước mặt, trong ánh mắt vui sướng hoàn toàn không che giấu được, còn kém nháy nháy lên: "Ta nói rồi muốn cùng đi với người đấy, cái này người đã tin tưởng a."

Giản Nhược Trần có chút cảm động, nàng không là không tin Mạc Tiểu Ngôn, chỉ là không có tin tưởng Triệu Xuân Thu thật có thể phóng nàng tới đây, nàng cười lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn tay, nhỏ giọng nói: "Người sư bá lo lắng người, cho nên cùng đã tới?"

Triệu Xuân Thu nhìn Giản Nhược Trần cười nói: "Rõ ràng so với Tiểu Ngôn nhỏ hơn trăm tám mươi tuổi đấy, nhìn so với Tiểu Ngôn lão luyện hơn nhiều, nói thật, ta còn thực lo lắng, sợ Tiểu Ngôn bị người lừa xướng cốt đều bị hủy đi."

Liễu Tùy Thanh cũng có chút lúng túng, Diệp Phi nhăn cau mày, Tiểu Ngôn quệt mồm, Giản Nhược Trần cười nói: "Triệu tiền bối quá lo lắng."

"Lo ngại? Người dám nói người không phải coi trọng Tiểu Ngôn thân phận, mới như vậy đối với nàng hay sao?" Triệu Xuân Thu mang theo khinh thường nói.

"Sư bá!" Mạc Tiểu Ngôn quay đầu lại nhìn xem Triệu Xuân Thu, bất mãn kêu một tiếng.

Giản Nhược Trần cùng với Mạc Tiểu Ngôn hô sau khi xong, mới không vội không phiền muộn mà nói: "Thật đúng là không phải."

Triệu Xuân Thu nghe xong, liền cười lạnh.

Giản Nhược Trần nhìn Mạc Tiểu Ngôn cũng cười cười, sau đó đối với Triệu Xuân Thu lại nói: "Bất quá trong hoàng cung, gắng phải ta thừa nhận không biết Mạc tiểu tiên bối thân phận, liền là nói dối."

Triệu Xuân Thu cười nhạt một chút tử liền lúng túng, Mạc Tiểu Ngôn hắc hắc cười nói: "Sư bá, người thua a."

Liễu Tùy Thanh liền gom góp cái thú, chế nhạo lấy đối với Triệu Xuân Thu nói: "Thua?"

Triệu Xuân Thu hừ một tiếng, đối với Liễu Tùy Thanh nói: "Bây giờ tiểu bối, càng ngày càng vô lễ."

Mạc Tiểu Ngôn cũng mặc kệ, lôi kéo Giản Nhược Trần liền hướng phía sau đi, đi một bước mới nhìn đến Diệp Phi, liền đứng sau nói: "Diệp thiếu gia đã ở?"

"Trên bảo thuyền mang theo hoàng thất huy chương, Mạc tiểu tiên bối không có chú ý tới?" Diệp Phi nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần kéo cùng một chỗ tay, mang theo mình cũng không có cảm thấy được ghen tuông nói.

"Nhà của ta Tiểu Ngôn trong mắt cũng chỉ có Giản tiểu tiên tử, khác cái gì đều nhìn không thấy rồi." Triệu Xuân Thu tại sau lưng hô.

Trên bảo thuyền truyền đến thiện ý tiếng cười, Diệp Phi thân thể hướng bên cạnh bên cạnh xuống.

Mạc Tiểu Ngôn lôi kéo Giản Nhược Trần tay mãi cho đến rồi đuôi thuyền, trực tiếp bố kế tiếp cấm chế, cùng Giản Nhược Trần ngồi xuống liền trực tiếp nói: "Triệu sư bá không để cho ta tới, nói các người Thiên Đạo Tông rất nhanh muốn xong đời."

Giản Nhược Trần trong lòng hít một hơi lạnh, thật không ngờ, trong mắt người ngoài, Thiên Đạo Tông đã là như vậy không chịu nổi.

"Ồ, người như thế nào không cảm động cảm động a, đổi lại người, muốn cảm động nói 'Mạc tiểu tiên bối người thật tốt' rồi." Mạc Tiểu Ngôn vĩnh viễn lên quyết chủ nói.

Giản Nhược Trần phốc xuy sau nở nụ cười, "Thiên Đạo Tông phải có chút phiền phức, bất quá còn không đến mức nhanh xong đời, người chẳng phải tin tưởng Thiên Đạo Tông chứ" Giản Nhược Trần nói.

"Ta là không muốn người đi theo có phiền toái, người yên tâm, tại trong các người cửa trận thi đấu nhỏ trước, ta nhất định khiến người tiến giai đến Trúc Cơ kỳ đấy." Mạc Tiểu Ngôn lời thề son sắt an ủi.

Cấm chế bên ngoài, Triệu Xuân Thu cùng Liễu Tùy Thanh nói rất đúng cùng một việc, mà lại không có cấm kỵ Thiên Đạo Tông tu sĩ khác: "Nhà của ta Tiểu Ngôn nói, muốn tại các người trận thi đấu nhỏ lúc trước, đem Giản tiểu tiên tử tu vi đẩy lên Trúc Cơ."

Không nói Liễu Tùy Thanh nghe được là cái gì ý tưởng, những người khác, nhất là vậy bốn vị Luyện Khí tu sĩ, trong ánh mắt tất cả đều là hâm mộ.

Bọn họ tất cả đều tin tưởng Triệu Xuân Thu phải nói được thì làm được —— Mạc Tiểu Ngôn nói, cũng chính là Triệu Xuân Thu ý tứ.

Trong cấm chế, Giản Nhược Trần cười nói: "Người có thể tới, ta thật cao hứng, có thể ta thực muốn tiến giai đến Trúc Cơ kỳ, muốn thường xuyên bế quan, người liền không thấy được ta."

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong, có chút buồn rầu, suy nghĩ một chút nói: "Đúng vậy a, bất quá vừa nghĩ tới thi đấu thời điểm, tất cả mọi người sẽ khi dễ người, ta sẽ tức giận. Giản sư chất, bên ngoài sự tình ta không phải hiểu lắm, nhưng Triệu sư bá nói, người muốn phải tiến vào thi đấu, bọn họ sẽ đem người ăn được xương cốt đều không thừa rơi xuống."

Xem ra Triệu Xuân Thu rất ưa thích dùng xương cốt để làm ví von rồi, so sánh với nàng hủy đi Mạc Tiểu Ngôn xương cốt thuyết pháp, ngoại nhân đối với nàng mới là thật không khách khí —— xương cốt đều không thừa nổi.

Giản Nhược Trần không định hiện tại liền hư mất Mạc Tiểu Ngôn hảo tâm tình, nói mình nhất định muốn tham gia trận thi đấu nhỏ đấy, liền cười nói: "Người đi theo ta, Triệu tiên bối không có ngăn trở người?"

Mạc Tiểu Ngôn liền đặc ý, "Ta không những mình đã đến, còn gây tới một người kết Đan tiền bối, lợi hại không."

Giản Nhược Trần thiết tình cảm động, mặc kệ Triệu Xuân Thu theo tới không phải là vì nàng, mà là vì Mạc Tiểu Ngôn, nhưng Mạc Tiểu Ngôn là vì nàng đấy.

"Lợi hại." Giản Nhược Trần tự đáy lòng nói ra.

"Ta cũng không đến lúc trước, người đang làm cái gì?" Mạc Tiểu Ngôn đặc ý cười cười, ngược lại hỏi.

"Đang suy nghĩ trở lại tông môn sau làm cái gì." Giản Nhược Trần thành thành thật thật mà nói.

"Ồ, không phải nên bế quan tu luyện chứ" Mạc Tiểu Ngôn kỳ quái nói.

Giản Nhược Trần không muốn lừa dối Mạc Tiểu Ngôn, cũng không có cái gì để lừa gạt, liền thành thật với nhau nói: "Mạc tiểu tiên bối vừa mới cũng nói, tại trong mắt người khác, Thiên Đạo Tông hiện tại thật không tốt qua đây, với tư cách tông môn đệ tử, luôn nên vì tông môn ra phần lực lượng đây.

Tu luyện tuy trọng yếu, nhưng nhân sinh luôn có so với tu vi chuyện trọng yếu hơn, hoặc là đồng dạng chuyện trọng yếu, Mạc tiểu tiên bối cũng không hy vọng chứng kiến Thiên Đạo Tông nguy nan trước mặt, ta lại đưa tông môn với không để ý a."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Cho Người Trúc Cơ Đan

Mạc Tiểu Ngôn nghiêm nghị bắt đầu kính nể. Nàng hiểu Giản Nhược Trần ý tứ, tuy rằng nàng không rõ Giản Nhược Trần có thể làm mấy thứ gì đó, do dự dưới nói: "Ta đi theo người, sẽ không quấy rầy đến người, mang đến phiền toái cho người a."

Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Mạc tiểu tiên bối trở lại Thiên Đạo Tông, Thiên Đạo Tông từ trên xuống dưới đều vui mừng đấy, ta trong lòng cũng là cao hứng, người xem Liễu tổng quản nhiều vui vẻ, chúng ta tông môn đệ tử cũng đều vui vẻ đây."

Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem chung quanh, quả nhiên Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu trò chuyện với nhau thật vui, Thiên Đạo Tông đệ tử có mấy cái còn vụng trộm nhìn xem bên này.

"Bọn họ hâm mộ người, còn ghen ghét người." Mạc Tiểu Ngôn nhìn thoáng qua, liền dời ánh mắt, "Liền cái kia Lạc Phàm khá tốt."

Mạc Tiểu Ngôn xem trọng rất chuẩn, nàng chỉ cần nhìn những người kia nhìn sang ánh mắt, đã biết rõ bọn họ trong nội tâm nghĩ cái gì rồi, chỉ có Diệp Phi có chút kỳ quái, nàng suy nghĩ một chút, biết rất rõ ràng Diệp Phi nghe không được, hay vẫn là nhỏ giọng nói: "Diệp thiếu gia giống như rất không thích ta và người cùng một chỗ."

Nàng dùng đúng rồi "Không thích ta và người cùng một chỗ", mà không phải "Không thích người cùng ta cùng một chỗ", ta và người hai chữ trình tự không giống với, ý nghĩa liền toàn bộ không giống nhau.

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, liếc mắt nhìn Diệp Phi, Diệp Phi lại đang cùng Triệu Xuân Thu cười đang nói gì đó, nàng ngẩng lại Diệp Phi vừa mới cùng Mạc Tiểu Ngôn nói chuyện ngữ khí, bề ngoài giống như. . . Cũng có khả năng?

Nàng cảm thấy tạm thời hay vẫn là không cần hướng phương diện nào muốn, lên đường: "Diệp thiếu gia bình thường cũng rất ít cùng mọi người cùng một chỗ, nhìn thấy khách nhân, hẳn là cao hứng đấy."

Mạc Tiểu Ngôn hừ một tiếng, từ trong túi trữ vật xuất ra một lọ Linh Đan, "Đây là ta tối hôm qua luyện chế, không thuộc tính Linh Đan, ta sư bá không từ chối ta hỏi người người chuyên tu cái đó một hệ, để cho ta chỉ cấp người luyện chế không thuộc tính đấy."

Đem Linh Đan hướng Giản Nhược Trần trên tay quăng ra nói: "Tốt rồi, chính người chậm rãi cảm động, ta cùng sư bá nói chuyện đi tới."

Nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn triệt hạ cấm chế cao hứng bừng bừng mà chạy tới tìm Triệu Xuân Thu, Giản Nhược Trần không có cho mình bố trí xuống cấm chế, nàng nhẹ nhàng vượt phẳng dưới trong tay bình ngọc, nửa nghiêng người dựa vào mạn thuyền.

Trên bảo thuyền đã có Mạc Tiểu Ngôn, liền dần dần náo nhiệt lên, Triệu Xuân Thu cùng Liễu Tuy Thanh còn có Diệp quản gia đứng ở đầu thuyền nói chuyện phiếm, Lạc Phàm cùng Diệp Phi hãy theo lấy Mạc Tiểu Ngôn, thời gian dần trôi qua, Liêu Khải mấy người cũng gia nhập vào.

Diệp Phi lặng yên đi tới, đứng ở Giản Nhược Trần bên người, Giản Nhược Trần vẫn như cũ nhìn qua bảo thuyền bên ngoài.

"Trận thi đấu nhỏ lúc trước, ta phải Trúc Cơ rồi." Diệp Phi bỗng nhiên nói.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, nàng biết rõ Diệp Phi là không thể tham gia thi đấu đấy, với thân phận của hần, cũng không cho phép hần trận thi đấu nhỏ thất bại.

Diệp Phi trầm mặc một hồi nói: "Ta là tam linh căn, hay vẫn là một đất hỏa tam linh căn, ta một mực hy vọng xa vời lấy ba cái Linh căn đồng thời tiến giai, mấy ngày nay ta thường thường suy nghĩ, như vậy tu luyện, lúc ấy, ta vì cái gì thật không ngờ."

Giản Nhược Trần im lặng, đây là một cái không cách nào trả lời vấn đề, thậm chí không cách nào báo dẹp an an ủi, nàng cũng cho không xuất ra có thể tam hệ Trúc Cơ phương pháp, nàng loại tu luyện này phương thức có thể hay không bị phục chế nàng đều không rõ ràng lắm.

"Đã từng, phụ hoàng rất sủng ái ta." Diệp Phi cũng nhìn qua mạn thuyền bên ngoài, bỗng nhiên đã có thổ lộ nguyện vọng, "Phụ hoàng có một lần nói, nói ta rất giống hần."

Hần còn nhớ rõ phụ hoàng nhìn xem ánh mắt của hần, nhớ rõ phụ hoàng nói câu nói kia thời điểm mừng rỡ, cũng biết phụ hoàng theo như lời như, chỉ là cái gì.

"Vậy chi không lâu sau, phụ hoàng bỗng nhiên liền làm bất hòa ta." Diệp Phi nhìn xem bảo thuyền bên ngoài lui về phía sau cảnh sắc, có thể trong ánh mắt rõ ràng cái gì cũng không có thấy.

"Về sau, liền đem ta đưa đến Thiên Đạo Tông, chỉ có Diệp quản gia đi theo ta. Ta biết rõ vì cái gì, cũng bởi vì ta rất giống phụ hoàng rồi, cho nên, từ ta đã đến Thiên Đạo Tông về sau, ta sẽ không giống như...nữa phụ hoàng rồi."

Giản Nhược Trần không nói gì mà nhìn Diệp Phi, đây là sinh ra ở Đế Vương nhà bi ai, không thể tránh né.

"Nhưng ta coi như là làm như vậy, ngay cả Trúc Cơ cũng cũng không dám, hãn vẫn không chịu buông tha ta, ngay tiếp theo Thiên Đạo Tông, Giản Nhược Trần, người có thể nghĩ kỹ, đi theo Đại hoàng tử, người còn có đường sống, nếu như. . ." Diệp Phi do dự xuống, hay vẫn là nói ra, "Toàn bộ tông môn, ước chừng cũng chỉ có Lạc Phàm có thể còn sống sót."

Đi theo Đại hoàng tử? Giản Nhược Trần có chút bật cười, Diệp Phi thật sự cho rằng những cái kia đồ trang sức phải Đại hoàng tử nhìn trúng nàng tỏ vẻ? Bất quá Diệp Phi thật không ngờ cũng rất tốt, bằng không thì, nàng còn muốn hao tâm tổn trí giải thích.

"Diệp thiếu gia trước mưu đồ Trúc Cơ." Giản Nhược Trần tỉnh táo mà nói: "Khoảng cách trận thi đấu nhỏ còn có nửa năm, ít nhất nửa năm này, ở đâu cũng sẽ không có dị động đấy."

"Người muốn tham gia trận thi đấu nhỏ? Người chẳng lẽ đoán không được, Thiên Đạo Tông tham gia thi đấu đệ tử, sẽ toàn quân bị diệt?" Diệp Phi thoáng cái từ trong đau thương thanh tỉnh nói.

Giản Nhược Trần biểu lộ không có nửa phần dị động, "Nửa năm thời gian, có chút chưa đủ, bất quá, không phải là có nửa năm sao, thi đấu, đối thiên đạo tông tuy nguy hiểm, nhưng tránh thoát thi đấu, còn sẽ có khác, rất nhiều chuyện, dựa vào trốn phải không có cách nào đấy."

Diệp Phi nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt mở to chút ít, thiếu niên trên mặt, nói không nên lời phải lo lắng hay vẫn là kỳ vọng, "Một mình người? Hay vẫn là mang theo toàn bộ Thiên Đạo Tông hay sao?"

Hãn biết rõ hãn là không nên hỏi như vậy đấy, nhưng giống như ngâm nước chi nhân bắt được một chỉ lệnh cơ bản, dù là có một đường hy vọng, cũng sẽ không buông tha cho.

"Sự do người làm, vô luận như thế nào, chỉ cần tranh thủ, liền sẽ không hối hận." Giản Nhược Trần không trả lời thẳng.

Hai người trầm mặc một hồi, Diệp Phi nhẹ nhàng thở dài một tiếng: "Nếu như ta không có ở đây Thiên Đạo Tông, cũng sẽ không có. . ." Hoàng tử kiêu ngạo, lại để cho hắn không có đem nói cho hết lời.

Có thể hắn không có ở đây Thiên Đạo Tông, cũng sẽ đến khác tông môn đấy, vô luận là bao nhiêu cái tông môn, cuối cùng đều là một cái kết quả.

Hắn đã ly khai Hoàng Cung rồi, chẳng lẽ không nên như Nhị hoàng tử cùng Ngũ hoàng tử bình thường?

"Người cần Trúc Cơ Đan chứ Trịnh Hoàng ban thưởng cho ta Trúc Cơ Đan, ta tạm thời không dùng được, có Mạc Tiểu Ngôn tại, ta cũng thiếu không được Linh Đan." Giản Nhược Trần bỗng nhiên hòa nhã nói.

"Ta cũng có ba hạt Trúc Cơ Đan, vấn đề cũng nên không lớn." Diệp Phi tỉnh ngộ lại, vội vàng nói.

Giản Nhược Trần đã từ trong túi trữ vật xuất ra ba bình ngọc, đưa cho Diệp Phi.

Diệp Phi kinh ngạc nhìn Giản Nhược Trần một hồi, đột ngột mà thò tay, cơ hồ là từ Giản Nhược Trần trong tay chiếm bình ngọc, cũng không quay đầu lại chạy khoang thuyền mà đi.

Giản Nhược Trần có chút ngạc nhiên mà nhìn Diệp Phi một đầu chui vào hồi trong khoang thuyền, nàng như thế nào cũng không nghĩ ra Diệp Phi bị nàng tặng thuốc cử động cảm động.

Đây là Diệp Phi ly khai Hoàng Cung về sau, lần đầu có người không phải từ trong tay hắn phải đi cái gì, mà là chủ động đưa cho hắn Linh Đan,

hay là đối với Luyện Khí tu sĩ mà nói trân quý vô cùng Trúc Cơ Đan.

Tuy rằng hắn biết rõ Giải Nhược Trần Trúc Cơ thời điểm, chắc là sẽ không thiếu khuyết Trúc Cơ Đan đấy, nhưng hắn vẫn đang làm cho này ba hạt Trúc Cơ Đan cảm động.

Hắn không thể không lập tức trở về đến khoang thuyền, bởi vì hắn sợ hắn sau một khắc sẽ nhịn không được thất thố.

Khoang thuyền bị nhẹ nhàng khấu vang, Diệp Thủy Tuyền đi tới.

"Thiếu gia." Diệp Thủy Tuyền tại Diệp Phi trước mặt, trước sau như một cung kính, dù là hắn tu vi có lợi phải Diệp Phi tiền bối, trong sinh hoạt cũng là với Diệp Phi trưởng bối thân phận chiếu cố hắn.

Diệp Thủy Tuyền không có hỏi tới, chẳng qua là đứng ở Diệp Phi trước mặt, nhìn xem tâm tình kích động Diệp Phi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Trên Biển Có Cá

Diệp Phi hít sâu một hơi, tay vừa lộn, ba bình Linh Đan xuất hiện ở trên tay.

Diệp Thủy Tuyền tấm tay tiếp nhận, mở ra nắp bình, đầu có chút hít hà, "Phải Hoàng ban cho Giản tiểu thư Trúc Cơ Đan."

Diệp Phi gật gật đầu, thu hồi Linh Đan nói: "Đúng vậy." Sau đó thêm một câu: "Không phải ta muốn."

Diệp quản gia biểu lộ cùng Diệp Phi giống nhau kỳ quái, mà Diệp Phi nói đây một câu về sau, đã có thể thu hồi kích động tâm tình.

"Có thể là đáng thương ta." Hãn tử trào cười cười, "Ta cùng nàng nói. . ." Hãn không có nói tiếp.

Hãn chỉ nói vậy vài câu, rải rác vài câu, đối lại người bên ngoài, không nhất định có thể nghe hiểu.

"Giản tiểu thư không phải đáng thương Thiếu gia." Diệp Thủy Tuyền tỉnh táo mà nói: "Nàng là người làm đại sự."

Diệp Phi đã có thể khống chế chính mình tâm tình, "Nàng nói muốn tham gia tông môn trận thi đấu nhỏ, về sau phải thi đấu."

Diệp Thủy Tuyền cũng ngây ra một lúc, "Giản tiểu thư không biết thi đấu sẽ phát sinh cái gì?"

"Biết rõ." Nói hai câu này, Diệp Phi đã tiếp cận tỉnh táo, "Nàng nói, nửa năm thời gian, đủ để mưu đồ."

Diệp Thủy Tuyền lẩm bẩm nói: "Nửa năm thời gian, có thể mưu đồ bao nhiêu?"

"Có thể nàng chỉ ở ba tháng bên trong, liền là chính nàng trừ được mấy trăm vạn linh thạch thân gia." Diệp Phi cũng nói, "Những cái kia kết Đan tiền bối chú ý, ngay cả là đem nàng đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió, nhưng là chân chính có người có bản lĩnh, phải sẽ dựa thế mà đi đấy."

Giống như bên ngoài Dược Vương Cốc. Nàng mới chỉ tiến vào Thiên Đạo Tông ba năm, xác thực nói, nàng mới tại Thiên Đạo Tông hoạt động bốn tháng."

Đúng vậy, hai năm trước nửa nhiều, Giản Nhược Trần một mực ở ẩn tại trong tông môn bế quan, chính thức lộ diện, liền bốn tháng.

Hai người con mắt đều bày ra.

"Ta thật sự là chờ mong, nàng sẽ làm cái gì? Làm như thế nào?" Diệp Phi nhẹ nói nói, "Nếu như có thể, ta cũng muốn không tiến giai."

"Thiếu gia." Diệp Thủy Tuyền trong thanh âm khó được có chút trách cứ.

Diệp Phi cười cười: "Ta sẽ bế quan đấy, hồi tông môn về sau liền bế quan."

Khoang thuyền bên ngoài, Mạc Tiểu Ngôn đang cùng Lạc Phàm trò chuyện được vui sướng, khó được ngoại trừ Giản Nhược Trần, còn có nàng cảm thấy thật tốt người, Lạc Phàm đối với nàng, lại không thấy cẩn thận từng li từng tí, cũng không có tận lực cung phụng nghênh đón, giống như cùng Giản Nhược Trần nói chuyện phiếm bình thường, cũng là vui vẻ.

"Người gặp qua biển rộng?" Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc nói.

Trịnh quốc phải đất liền, biển rộng cùng bọn họ chỉ là xa xôi truyền thuyết, nghe nói trong hải dương có so với lục địa hình thể khổng lồ gấp mấy chục Yêu thú, cũng có vô số tu luyện tài nguyên, chỉ có cấp hai văn minh quốc gia tu sĩ mới có thể tại gần biển cùng trong hải dương Yêu thú tranh đấu.

"Khi còn bé nghe một vị xứ khác trở lại trường bồi đã từng nói qua." Lạc Phàm trong ánh mắt cũng lộ ra ước mơ nói, "Nghe nói, biển rộng cùng ngày phải một cái màu sắc đấy, gió êm sóng lặng thời điểm, mặt biển giống như là tấm gương, biển rộng nếu bạo giận lên, còn có thể nhấc lên hơn trăm mét cao sóng lớn."

Lạc Phàm đương nhiên là gặp qua biển rộng đấy, có thể nếu như ngay cả Mạc Tiểu Ngôn đều chưa từng gặp qua hải, hẳn cũng chỉ có thể đem biển rộng nói thành nghe nói bộ dạng, lại bởi vì thế giới này đã có tu sĩ việc này giống, cũng đem hơn mười mét biển gầm khoa trương thành hơn trăm mét cao.

"Không chỉ có là hơn trăm mét, hải lý Yêu thú phát giận lên, nhấc lên biển gầm đủ để có núi cao." Triệu Xuân Thu cùng Liễu Tùy Thanh cũng bị Lạc Phàm theo như lời, khơi gợi lên hứng thú nói chuyện.

"So với núi cao a." Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem bảo thuyền bên ngoài núi, hàm mộ nói, "Thật không biết chừng nào thì đi nhìn xem biển rộng."

"Tiểu Ngôn có thể là chúng ta Trịnh quốc tương lai xuất sắc nhất Luyện Đan Sư, nhất định có cơ hội tiến vào cấp hai văn minh quốc gia đấy." Liễu Tùy Thanh nói, "Chẳng qua là, biển rộng nguy hiểm muôn phần, trong hải dương Yêu thú, cũng muốn so với trên đất bằng Yêu thú hung hiểm muôn dạng."

"Sẽ không đều dữ như vậy a, vậy hải lý không được suốt ngày đánh tới đánh lui đó a." Mạc Tiểu Ngôn đạo

"Cũng có tính tình ôn hòa đấy, có một loại màu trắng cá lớn, ngoại hình rất đáng yêu, nóng nảy cũng tốt, chưa bao giờ chủ động công kích nhân loại, còn có một loại phi thường to lớn cá, có mấy trăm mét dài, nghe nói nhưng là với nhỏ như vậy tôm tép nhãi nhép là thức ăn vật đấy, một cái nuốt vào đấy, chính là một đoàn."

Giản Nhược Trần tự nhiên biết rõ Lạc Phàm nói rất đúng cá heo cùng bà ngoại sa, đều bị Lạc Phàm khoa trương, như vậy mới lạ đồ vật, Mạc Tiểu Ngôn phải nghe được mùi ngon, trên bảo thuyền mọi người cũng đều bị Lạc Phàm giảng thuật hấp dẫn.

"Lạc đạo hữu, người ở quê hương gặp qua người xứ khác, chẳng lẽ là cấp hai văn minh tu sĩ?" Triệu Xuân Thu khách khí mà dò hỏi.

Lạc Phàm lắc đầu, "Ta trong ấn tượng phải chưa từng gặp qua người nọ phi hành đấy, cũng không có đề cập qua tu luyện sự tình."

Triệu Xuân Thu cùng Liễu Tuy Thanh liếc nhau, trong ánh mắt đều có vẻ mặt thận trọng.

Mạc Tiểu Ngôn liền quần quít lấy Lạc Phàm nói tiếp lên hải dương sự tình, Lạc Phàm ngược lại đã nói lên hải lý sửa, các loại màu sắc, còn nói lên đáy biển còn có loại gọi là san hô đồ vật, đủ mọi màu sắc.

Giản Nhược Trần nghe Lạc Phàm tại trên chốc Mạc Tiểu Ngôn vui vẻ, trên mặt cũng dần dần lộ ra vui vẻ, từ tiến vào cái thế giới này về sau, nàng cũng rất ít nhớ tới bên trên cái thế giới sự tình, hôm nay nghe Lạc Phàm nói đi, cũng không khỏi hồi tưởng lại.

Như vậy xa vời, xa xôi đến thò tay chạm đến, đều sờ sờ không tới.

"Giản tiểu tiên tử, người cùng Lạc Phàm là cùng hương, cũng nghe qua những thứ này nghe đồn?" Triệu Xuân Thu giống như chợt nhớ tới trở lại tựa như, hỏi.

Giản Nhược Trần cười lắc đầu, đứng lên hướng đầu thuyền đi tới, bên cạnh tu sĩ đều vì nàng tránh ra đường.

"Lạc sư thúc nói được thú vị, ta cũng đều nghe mê mẩn rồi."

Giản Nhược Trần mới sẽ không nói mình cũng gặp qua cái gì người xứ khác đây, nhường Lạc Phàm chính mình lừa gạt Mạc Tiểu Ngôn tốt rồi.

Bảo đội thuyền có hai cái khoang thuyền, nghỉ ngơi cũng không phải là rất dễ dàng, Diệp Phi với tư cách văn bối, chủ động nhường ra rồi thuyền của mình khoang thuyền, Mạc Tiểu Ngôn đi theo Giản Nhược Trần ngồi ở đuôi thuyền, bảo thuyền náo nhiệt một hồi, cũng dần dần an tĩnh lại, ngoại trừ Diệp quản gia đứng ở đầu thuyền, những người khác đều bắt đầu ngồi xuống.

Giản Nhược Trần tại Hoàng Cung ăn linh thực về sau, linh lực lại một lần nữa tới gần rồi bão hòa, mấy ngày nay tĩnh tọa, đều tại áp súc linh lực, nàng lúc tu luyện, sẽ tác động năm hệ linh lực, có Kết Đan tu sĩ tại bên người, phải ẩn không thể gạt được đấy, bởi vậy nàng ngồi xuống về sau, mà bắt đầu đọc qua mua sách vở, bởi vì cùng Lạc Phàm thương nghị rồi muốn học tập chế phù, trước hết cần là sơ cấp chế phù sổ tay.

Chế phù môn học này, ngoại môn cũng không có mở, Giản Nhược Trần tự giác nàng đều muốn học tập chế phù, cũng không cần giấu giếm mọi người, bởi vậy đây chế phù sổ tay liền thoải mái nhờ cậy trong tay, không ngại vài đạo thần thức đều bắt tới đây, nhưng là ngay cả Trúc Cơ kỳ Liêu Khải đều không có che giấu hẳn rất hiếm kỳ.

Giản Nhược Trần rất là im lặng, cũng may mọi người khỏe kỳ phải hiếm kỳ, lại ai cũng không có hỏi thăm cái gì.

Khoang thuyền ở trong, Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu cũng đều không hiểu nhìn xem Giản Nhược Trần cử động, khi bọn hắn xem ra, Giản Nhược Trần nên nắm chặt hết thời gian tu luyện, mặc dù là tu luyện ngoài đều muốn điều tiết một chút, cũng nên xem trọng phải pháp thuật, lui thêm bước nữa nói, để đó Mạc Tiểu Ngôn như vậy Luyện Đan Sư tại bên người, thật muốn muốn học chút ít những thứ khác, cũng nên phải luyện đan đấy, làm sao sẽ lấy ra một quyển chế phù sổ tay trở lại.

Hết lần này tới lần khác Giản Nhược Trần tâm không không chuyên tâm bộ dạng, rõ ràng là nhìn tiến vào, không chỉ có là nhìn tiến vào, khá tốt như rất mê mẩn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Thử Chế Phù

Mạc Tiểu Ngôn tuy rằng ưa thích cùng Giản Nhược Trần nói chuyện phiếm, lại không phải không có có chừng mực người.

Vào ban ngày tại trên bảo thuyền, Giản Nhược Trần lật xem sách vở ngọc giản, Mạc Tiểu Ngôn liền nhắm mắt trầm tư, ngẫu nhiên, cũng sẽ tiến vào đến Triệu Xuân Thu nghỉ ngơi khoang thuyền, lúc này thời điểm, Triệu Xuân Thu sẽ đem khoang thuyền tặng cho Mạc Tiểu Ngôn, ai cũng không biết Mạc Tiểu Ngôn trong đó làm cái gì.

Buổi tối bọn họ ít có phi hành, luôn tại khá lớn thành trì nghỉ tay hơi thở, mọi người liền đều có các gian phòng, mỗi người cũng sẽ ở trong phòng của mình trên vải cấm chế, Giản Nhược Trần tự nhiên cũng sẽ ngồi xuống tu luyện.

Chẳng qua là nàng tu luyện nhất định phải mượn nhờ Linh Đan hoặc là trực tiếp nuốt Linh dược, một khi ăn vào Linh Đan Linh dược, liền không được trên đường ngăn gọn, tại tông môn bên ngoài tu luyện liền bất tiện rồi, bởi vậy đang quen thuộc rồi chế phù sở tay về sau, tại hạ một người thành trì, nàng trực tiếp mua chút ít chỗ trống lá bùa, phù bút, chu sa cùng Yêu thú huyết dịch.

Chế phù sư, Luyện Đan Sư, Luyện Khí Sư đều là tu sĩ trong cực kỳ quý giá tài nguyên, liền nhập môn mà nói, chế phù sư cùng Luyện Đan Sư phải rất không dễ dàng đấy, nguyên nhân rất đơn giản, chế phù, luyện đan quá trình không thể có nửa điểm sơ sẩy, chỉ cần ra chút ít sai lầm, nguyên

liệu sẽ báo hỏng mất, cho dù là tới gần thành công, cũng sẽ sắp thành lại bại.

Luyện khí tức thì bằng không thì, sơ cấp luyện khí, đều là từ tinh luyện tinh thiết bắt đầu, sau đó đem tinh thiết rèn luyện thành cần hình dạng, về sau mới có thể dần dần gia tăng tài liệu khác, là một cái tiến hành theo chất lượng quá trình, cho nên, cao cấp Luyện Khí Sư rất không dễ dàng xuất hiện, nhưng hầu như mỗi người tu sĩ, đều có thể luyện chế so với chính mình tu vi cấp độ hơi thấp tu sĩ có thể sử dụng Pháp Khí.

Giản Nhược Trần vừa lên tay, chính là bắt đầu chế phù, quả thực đối mới rồi tất cả mọi người quan niệm, có thể vừa nghĩ tới Giản Nhược Trần tài đại khí thô, liền ai cũng không có thanh âm.

Chế phù phải đun Linh Thạch đồ chơi, người ta Giản tiểu tiên tử chính là Linh Thạch nhiều, nguyện ý đốt chơi, cũng là người ta nhà mình sự tình.

Triệu Xuân Thu mắt lạnh nhìn, không phải một cái tông môn tự nhiên không đi xen vào việc của người khác; Mạc Tiểu Ngôn từ trước đến nay không thích người khác can thiệp chính mình tất cả hành động, suy bụng ta ra bụng người, cũng sẽ không can thiệp Giản Nhược Trần; Liễu Tuy Thanh ngược lại là do dự một hồi lâu, biết được Giản Nhược Trần vô cùng có chủ ý, liền đầu cho rằng không biết; những người khác Như Diệp không phải, càng chắc là sẽ không đối với Giản Nhược Trần nhiều chuyện nói nhiều lời rồi.

Giản Nhược Trần một khi quyết định làm cái gì, dĩ nhiên là là toàn lực lượng ứng phó, vào ban ngày phỏng đoán chế phù thủ pháp, đến buổi tối chuẩn bị thứ đồ vật, bố hạ cấm chế, liền chuyên tâm đứng lên.

Với tư cách đã từng phần mềm kỹ sư, bây giờ tu sĩ, phải rất bổ sung (bù chỗ thiếu) thiếu kiên nhẫn đấy, đối chiếu lập trình, chế phù quả thực đều không coi là buồn tẻ, chế phù sơ kỳ trong thất bại lặp lại, cùng biên

soạn một tổ dấu hiệu đi sau hiện không cách nào vận hành sau một mảnh dài hẹp tra sai so sánh với, luôn nhẹ nhõm hơn nhiều, thực tế tại không cần nhắc tài liệu tiêu hao bên trên.

Bởi vậy, một cái ban đêm về sau, làm mọi người phát hiện Giản Nhược Trần trên mặt không có nửa điểm uế oải biểu lộ, ngược lại là thần thái sáng láng thời điểm, không khỏi đều hoài nghi, Giản Nhược Trần có phải hay không căn bản cũng không có luyện tập chế phù.

Một cái ban đêm, Giản Nhược Trần đương nhiên sẽ không liền chế phù thành công, chế phù, không chỉ có là quen thuộc phù giấy phiền phức đồ án, còn có chính là nhận thức chế phù sổ tay bên trên giảng thuật không rõ mơ hồ linh lực phát ra, cùng phù dưới ngòi bút chu sa cùng Yêu thú máu tươi cùng nhau trải tại phù giấy, còn có chế phù người linh lực, linh lực không ổn định, hoặc là quá nhiều qua ít, đều là thất bại nguyên nhân.

Bình thường đều muốn học tập chế phù tu sĩ, đều trước tiên ở chế phù sư thuộc hạ quan sát một đoạn thời gian, quen thuộc phù lục đồ án, cũng nhận được lời nói và việc làm đều mẫu mực về sau, mới bắt đầu viết, trong đó tuy có học tập quá trình, thêm nữa phải tránh cho không tất yếu lãng phí, Giản Nhược Trần như vậy nhìn một ngày sách liền trên mình tay đây, không nói điên cuồng, vấp phải trắc trở về sau cũng đều sẽ nửa đường bỏ cuộc đấy.

Trên bảo thuyền Liêu Khải mấy người liền cho rằng Diệp Phi lúc này đây lại biết lái cái nho nhỏ ván bài, đánh cuộc một keo Giản Nhược Trần có thể kiên trì vài ngày, hoặc là bao nhiêu ngày có thể chế tạo ra thứ một tờ sơ cấp phù lục, thế nhưng là Diệp Phi thật giống như căn bản không biết Giản Nhược Trần đang làm cái gì tựa như, chính là Liễu Tùy Thanh cũng rất giống làm như không thấy.

Ngày hôm sau vừa lên thuyền, Giản Nhược Trần quả nhiên thay đổi sách vở, không hề nhìn vốn chế phù đấy, bắt đầu nhìn đúng rồi giới thiệu

các loại sơ cấp Yêu thú sách vở, không biết vì sao, trong lòng mọi người đều nhẹ nhàng thở ra giống như, tựa hồ cảm thấy Giản Nhược Trần cuối cùng sẽ không lại không làm việc đảng hoàng rồi.

Tuy nói nàng thật sự thật sự là nên nắm chặt thời gian tu luyện.

Giản Nhược Trần đọc qua Yêu thú sách vở, lại là vì trước một đêm chế phù thất bại, nhiều là vì linh lực không ổn định —— nàng tự hỏi phát ra linh lực quá trình rất ổn rồi, như vậy nguyên nhân ngay tại ở Yêu thú huyết dịch, chu sa phẩm chất hoặc là pha trộn cho cân đối, vì vậy liền nghĩ muốn hiểu rõ mua Yêu thú máu tươi trong linh lực mạnh yếu đẳng cấp.

Với phải tại hạ một người thành thị, Giản Nhược Trần sẽ thấy đến trong phường thị dạo qua một vòng.

Người thứ ba ban ngày, Giản Nhược Trần mà bắt đầu nhìn linh thực, khoáng thạch phương diện giới thiệu, lại để cho người trên thuyền có chút khó hiểu, chỉ có Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu âm thầm kinh hãi, hai người bọn họ tự nhiên là hiểu được chế phù trong quá trình đủ loại khó khăn đấy, cũng hiểu rõ Giản Nhược Trần là muốn nghĩ tới giải chu sa, phù bút, đây, liền không phải bình thường thử.

Tại không người dẫn dắt dưới tình huống, Giản Nhược Trần vậy mà có thể đi tới một bước này, Liễu Tùy Thanh có chút ngồi không yên.

Hắn đều muốn cho Giản Nhược Trần chỉ điểm một chút, có thể Giản Nhược Trần lại căn bản không có thỉnh giáo ý tứ, hắn lại muốn chờ Giản Nhược Trần thất bại vấp phải trắc trở, mới hảo hảo mà dạy dỗ nàng.

Như thế, ngày thứ tư thời điểm, Giản Nhược Trần bỗng nhiên sách gì cũng không có nhìn, một cái ban ngày đều tại đuôi thuyền nhắm mắt dưỡng thần, chân chân chính chính nhắm mắt dưỡng thần, không có linh lực chấn động, tự nhiên ngay cả tu luyện đều không có.

Ngoại trừ Lạc Phàm, ước chừng là không có ai biết Giản Nhược Trần đang làm cái gì rồi.

Giản Nhược Trần đang trong đầu nhớ lại ba ngày qua này chế tác phù lục quá trình.

Cùng bình thường tu sĩ không giống với, nàng nhớ lại không phải thất bại quá trình, mà là mỗi một lần thất bại lúc trước tiếp cận thành công quá trình.

Giản Nhược Trần chưa bao giờ nhớ lại thất bại, đối với nàng mà nói, mỗi một lần đối với thất bại nhớ lại, thực sự không phải là hấp thụ thất bại giáo huấn, mà đều là lại ôn tập một lần thất bại quá trình, nhiều lần đem thất bại một mực nhớ kỹ, ngược lại quên mất thành công quá trình là như thế nào, như thế, kế tiếp lại càng dễ phạm sai lầm.

Nàng cho tới bây giờ thậm chí nghĩ đúng rồi thành công quá trình, như thế nào đem thành công phục chế xuống dưới, kéo dài xuống dưới, mà nàng trong đầu mô phỏng đấy, cũng là nàng hy vọng nàng sẽ làm được.

Nàng trong đầu từng lần một mô phỏng lấy, tự hỏi linh lực trong người hướng đi, như thế nào vận hành đạo cánh tay, ngón tay, thông qua phù bút trút xuống đến lá bùa bên trên —— nàng tại chế phù bên trên kỳ thật nếu so với người bên ngoài nhiều một phần nhẹ nhõm đấy, nàng có thể hoàn toàn khống chế chính mình Ngũ Hành chi lực, đầu vận hành trong đó một loại linh lực.

Việc này buổi tối dừng lại lúc nghỉ ngơi, Giản Nhược Trần không có lại đến phòng thị, mà là một đầu trát đến bên trong phòng của mình, mà đêm nay, Giản Nhược Trần cũng thật không ngờ, gian phòng cấm chế bên ngoài, ba đạo thần thức một mực cẩn thận giúp nhau tránh né, nhưng vẫn chú ý.

Đây bốn ngày, Giác Nhược Trần toàn bộ tâm tư đều đặt ở "Hỏa Đạn phù" bên trên.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Lo Lắng Ta?

Hỏa Đạn phù phải đơn giản nhất hỏa hệ sơ cấp phù lục, cần hỏa hệ linh lực, hỏa hệ phù bút, chu sa tăng thêm hỏa thuộc tính Yêu thú huyết dịch, làm là sơ cấp phù lục, phù lục bên trên ký hiệu cũng cũng không tính phức tạp, chẳng qua là trong đó mấy chỗ chuyển hướng, mảnh khánh bút họa bên trên muốn trút xuống linh lực không được dừng lại, bảo trì trôi chảy có một chút khó khăn.

Tờ thứ nhất chế phù thất bại về sau, Giản Nhược Trần liền đang suy nghĩ thế nào đem linh lực tận khả năng mà đều đều chuyển vận đến lá bùa bên trên.

Giản Nhược Trần dùng một cái ban ngày suy nghĩ linh lực trôi chảy chuyển hướng, thậm chí còn suy tính rất nhiều cải biến phương thức —— chuyển hướng chỗ bút họa có thể thoáng to thêm, miêu tả có thể gia tăng một chút, chuyển hướng về sau có thể lại để cho đột nhiên thêm rộng đích bút tích càng thêm uyển chuyển.

Nàng vốn là không phải theo khuôn phép cũ chi nhân, biên soạn dấu hiệu người luôn phải có sức sáng tạo đấy, mà làm làm một cái đã từng Tổng giám đốc, tư duy cũng chung quy không phải lớn như vậy nhiều người hóa đấy, vì vậy tại Giản Nhược Trần một lần nữa viết về sau, bên ngoài gian phòng ba đạo thần thức mà bắt đầu cảm giác được trong cấm chế một chút linh lực chấn động.

Tự nhiên là phù lục chế tác thất bại thiêu đốt phóng thích một chút linh lực chấn động, bắt đầu còn dày đặc —— dựa theo thất bại tần suất

nhìn lên, có thể thời gian dần trôi qua, trong đó linh lực chấn động liên biến mất, phảng phất là mấy lần thất bại về sau buông tha cho.

Chẳng qua là, Giản Nhược Trần không phải như vậy sẽ buông tha cho người, vì vậy, ba đạo thần thức vẫn còn giúp nhau biết được lại ra về không biết trong dò xét lấy, lại qua không được bao lâu, sẽ thấy cùng với đã đến một chút linh lực chấn động.

Giản Nhược Trần linh lực chỉ có thể duy trì như vậy thời gian ngắn ngủi? Hay vẫn là thất bại về sau nhụt chí đến khoảng cách rồi nửa canh giờ lâu mới hòa hoãn tới đây?

Ai có thể tưởng tượng đến trong phòng, Giản Nhược Trần đã làm từng bước mà liên tiếp nối gập thành công mấy tấm Hỏa Đạn phù về sau, mà bắt đầu tăng thêm chính mình thiên mã hành không tưởng tượng, bắt đầu cải tạo Hỏa Đạn phù.

Giản Nhược Trần đương nhiên biết rõ, mỗi nhất trương phù phù lục đều là trước vô số lần tổng kết ra trở lại trí tuệ kết tinh, nhưng nàng hết lần này tới lần khác chẳng những muốn trông mèo vẽ hổ mà chế tác phù lục, còn muốn hiểu rõ kia nguyên lý, muốn biết vì sao nhiều một chút linh lực không được, đường cong kích thước chênh lệch nửa phần cũng sẽ thất bại.

Lập trình cùng làm nghiên cứu khoa học nhưng thật ra là một cái đạo lý, thật muốn si mê đi vào là phi thường đáng sợ đấy, cho nên mới có câu kia công phu không phụ lòng người, thất bại là mẹ thành công, mà Giản Nhược Trần, hoàn toàn phải một cái không sợ thất bại cũng không cho phép chính mình thất bại người.

Huống chi, so với biên soạn dấu hiệu, đây chế tác phù lục, thật sự cũng coi là chuyện thú vị.

Tại đứt quãng linh lực chấn động ở bên trong, lại là thời gian thật dài yên ổn, yên ổn đến ba cái thần thức cũng không an —— tu sĩ tại bất cứ

chuyện gì sơ kỳ nếu là nhận lấy đả kích nghiêm trọng, đều gieo xuống tâm ma, tuy rằng Giản Nhược Trần mới với cái loại này đặc biệt phương thức ly khai Vấn Tâm huyền trận, cần phải là vì chế tác phù lục thất bại, bởi vậy đối với chế phù, luyện đan thậm chí luyện khí đều đã có bóng tối, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất.

Liễu Tùy Thanh đã hối hận, hãn như thế nào quên mất Giản Nhược Trần phải đệ tử ngoại môn, không có đã bị qua truyền công đệ tử từng giọt từng giọt chỉ điểm qua đây, hãn làm sao lại đem Giản Nhược Trần trở thành nội môn đệ tử đối đãi rồi.

Có thể nhìn phong bế cấm chế, rất lâu rất lâu không có linh lực chấn động, hãn cũng chỉ có thể nhìn, cùng đợi Thiên Minh.

Giản Nhược Trần trong phòng, thẳng đến đem hỏa hệ linh lực tất cả đều đã tiêu hao hết, mới buông phù bút, nhìn xem trên mặt bàn mấy tấm cùng chính quy Hỏa Đan phù có lẽ mờ khác nhau phù lục, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Đem phù bút về phần một bên, nàng khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu khôi phục hỏa hệ linh lực, Ngũ Hành linh khí sẽ cực kỳ nhanh chui vào đến trong thân thể, năm hệ pháp thuật tất cả đều vận hành, gia tăng nhưng là chỉ một hỏa hệ linh lực.

So với bình thường cần thời gian ngắn đến nhiều, hỏa hệ linh lực liên tràn đầy rồi, Giản Nhược Trần lại tới đến trước bàn sách, tinh tế chi tiết lấy trên bàn sách khác nhau phù lục, tuy rằng còn có thời gian, nàng lại thu hồi phù bút.

Chế ra phù lục cũng nên kích phát, mới sẽ biết hiệu quả như thế nào đây, những thứ này phù lục nàng còn muốn đích thân kích phát, mới sẽ biết khác nhau, mới tốt xác định về sau phương hướng, chẳng qua là trên bảo

thuyền không nhiều thuận tiện, nàng bàn hăng rồi một hồi, hay vẫn là buông tha cho.

Một đêm này, Liễu Tuy Thanh, Triệu Xuân Thu cùng Diệp Thủy Tuyền đều có chút dày vò, vốn Giản Nhược Trần như thế nào là cùng Triệu Xuân Thu không có chút nào quan hệ, nhưng Giản Nhược Trần trên người thật sự là rất nhiều làm cho người ta nắm lấy chỗ, Triệu Xuân Thu vậy mà cũng không đành lòng chứng kiến Giản Nhược Trần thất bại.

Ra ngoài ý định đấy, hừng đông về sau Giản Nhược Trần vẫn là nét mặt toả sáng, trên mặt nhìn không tới bất luận cái gì uế oải chỗ, trạng thái tinh thần thẳng với một ngày trước, Triệu Xuân Thu quả thực đều bất chấp che giấu, thần thức tại Giản Nhược Trần trên người quay tròn dạo qua một vòng, cùng Liễu Tuy Thanh thần thức đụng phải cùng một chỗ.

Nếu là cách gian phòng cấm chế, Giản Nhược Trần còn cảm thấy không đến, nhưng thần thức trực tiếp rơi vào trên người của nàng, đây trong trong ngoài ngoài giống như đều bị điều tra một lần cảm giác thực không thoải mái, giống như bị lột da rút gân tựa như ngay cả lực phủ ngũ tạng đều không buông tha, hết lần này tới lần khác, đây hai luồng thần thức chủ nhân toàn bộ làm cho nàng không thể làm gì.

Nàng kinh ngạc mà đứng trong phòng, nàng đều còn chưa kịp rời phòng, đầu mở ra cấm chế, có thể nghĩ, nếu như ngày hôm qua một đêm này nàng không có trên vải cấm chế, đây hai luồng thần thức cũng tất nhiên sẽ không bỏ qua nàng đấy.

Đứng một hồi, Giản Nhược Trần đẩy cửa phòng ra, quả nhiên, Liễu Tuy Thanh cùng Triệu Xuân Thu đều đứng ở trong sân, tất cả đều nhìn chăm chăm vào cửa phòng của nàng, nàng đây ngẩng đầu, chính là bốn đạo lợi hại ánh mắt.

Giản Nhược Trần sắc mặt trầm xuống, trước cho hai người thi lễ, sau đó đối với Triệu Xuân Thu nói: "Triệu tiền bối như thế, còn tưởng là lấy ta tông môn trưởng bối trước mặt, chưa phát giác ra thất lễ chứ "

Giản Nhược Trần không cách nào ở trước mặt người ngoài đối với Liễu Tuy Thanh bất mãn, nhưng nàng có thể đối với Triệu Xuân Thu như vậy, cũng là dựa lấy Liễu Tuy Thanh tại bên người.

"Ta lo lắng người cả đêm, người liền đối với ta như vậy hay sao?" Triệu Xuân Thu không thể tin được nói, cũng bởi vì quá mức kinh ngạc, vậy mà quên mất phát giận.

"Lo lắng?" Giản Nhược Trần vô thức lặp lại một lần.

"Ta lo lắng người chế phù thất bại hao tổn tinh thần, gieo xuống Tâm Ma, người vừa xuất quan cũng dám chỉ trích ta? Người một cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ dám chỉ trích ta kết Đan tiền bối?" Giản Nhược Trần êm đẹp đấy, Triệu Xuân Thu lo lắng bỗng nhiên chuyển hóa làm tức giận.

"Tiền bối lo lắng ta chế phù thất bại hao tổn tinh thần? Gieo xuống Tâm Ma? Chẳng lẽ tiền bối một cái ban đêm đều tại đối với ta thần thức. . . Dòm ngó?" Giản Nhược Trần hồ nghi nói, sau đó nhìn xem Liễu Tuy Thanh.

Trong sân mấy cái cửa phòng bỗng nhiên tất cả đều mở ra, Lạc Phàm, Diệp Phi, Mạc Tiểu Ngôn còn có tu sĩ khác đều bị quấy nhiễu rồi đi tới, Mạc Tiểu Ngôn kêu lên: "Làm sao vậy? Sư bá, người như thế nào hướng Giản sư chất phát giận?"

Triệu Xuân Thu đối với Liễu Tuy Thanh cả giận nói: "Liễu đạo hữu, người Thiên Đạo Tông đệ tử chính là như vậy đối đãi tiền bối hay sao?"

Liễu Tuy Thanh nhìn một cái Giản Nhược Trần, không hiểu đã cảm thấy có chút chột dạ, hần hừ một tiếng nói: "Triệu đạo hữu, người cũng xác

thực dòm ngó rồi cả đêm, tiểu bối nói ra, chung quy cũng so với giận mà không dám nói gì tốt."

Triệu Xuân Thu bị tức giận đến quả thực muốn ngã ngựa, liền gặp được Mạc Tiểu Ngôn lại hướng Giản Nhược Trần chạy tới, lôi kéo Giản Nhược Trần cánh tay, tuyệt không cấm kỵ nói: "Ta sợ bá như thế nào khi dễ người rồi?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Đủ Thượng Trung Phẩm

Giản Nhược Trần nhìn xem đầy sân Thiên Đạo Tông đệ tử, nhìn xem Triệu Xuân Thu bị tức giận đến đều muốn tức sùi bọt mép rồi, Liễu Tùy Thanh ở một bên cũng hơi có lúng túng bộ dạng, liền cũng biết Triệu Xuân Thu nói không uổng, thật sự là tại vì nàng lo lắng.

Tuy rằng, như vậy lo lắng phương thức không phải nàng ưa thích.

Liền vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay, làm cho nàng buông, đối với Triệu Xuân Thu khom người thất lễ nói: "Phải văn bối thất lễ, mạo phạm tiên bối, đã hiểu lầm tiên bối hảo ý, kính xin tiên bối thứ tội."

Về tình về lý, Giản Nhược Trần đều nên trước một bước cúi đầu.

Liền tu vi lên, Triệu Xuân Thu Kết Đan, nàng Luyện Khí; liền tuổi lên, Triệu Xuân Thu trưởng lão, nàng trẻ tuổi; liền giao tình lên, Triệu Xuân Thu phải Mạc Tiểu Ngôn sư bá, là theo chân Mạc Tiểu Ngôn vội tới Giản Nhược Trần cổ động đấy, Giản Nhược Trần cúi đầu cũng là nên phải đấy.

Mà Triệu Xuân Thu khả năng thật đúng là tại vì nàng lo lắng, bằng không thì, Liễu Tùy Thanh sao có thể cho phép Triệu Xuân Thu như vậy thần thức xem xét nàng.

Đang tại Thiên Đạo Tông như vậy nhiều tu sĩ cùng Mạc Tiểu Ngôn mặt, Giản Nhược Trần càng có lẽ trước một bước xin lỗi.

"Hừ." Triệu Xuân Thu đã nhận được Giản Nhược Trần bồi tội, lại vẫn cảm thấy trên mặt mũi sượng mặt, lúc nào Kết Đan tu sĩ ngay cả thần thức xem xét một cái Luyện Khí tu sĩ đều không thể rồi hả? Hẳn nhất thời ngược lại là quên mất, người ta tông môn trưởng bối cũng ở nơi đây, hẳn làm như vậy cũng xác thực thất lễ.

"Ài, đều cho người bồi tội rồi, người còn muốn thế nào a, tốt xấu đây cũng là ta tông môn đệ tử a." Liễu Tùy Thanh rồi mới lên tiếng.

"Hừ!" Triệu Xuân Thu lại nằng nặc mà hừ một câu, tốt xấu Liễu Tùy Thanh nói như vậy, cũng là cho hăn mặt mũi.

"Sư bá." Mạc Tiểu Ngôn lại đi qua, lôi kéo Triệu Xuân Thu cánh tay, "Có phải người Khi dễ Giản sư chất rồi hả? Người khẳng định khi dễ Giản sư chất rồi." Nói xong lôi kéo Triệu Xuân Thu cánh tay quăng hai cái.

Diệp Phi nhìn xem Diệp Thủy Tuyền, Diệp Thủy Tuyền nhẹ nhàng lắc đầu, Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần bắt đắc dĩ lắc đầu, Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu giúp nhau nhìn xem, Liễu Tùy Thanh ho khan một tiếng, còn muốn cho Triệu Xuân Thu giải vây.

"Tiểu Ngôn a, không phải người sư bá khi dễ người Giản sư chất rồi, cái kia, ngày đều sáng, nên chạy đi rồi."

Mọi người liền bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đấy, Triệu Xuân Thu được mặt mũi, Mạc Tiểu Ngôn vụng trộm quay đầu lại cùng Giản Nhược Trần le lưỡi, Giản Nhược Trần bắt đắc dĩ duỗi tay nâng trán, Diệp quản gia như không có việc gì đi theo Diệp Phi bên người, nghĩ thầm may mắn hăn không có xúc động mà đem thần thức rơi xuống Giản Nhược Trần trên người.

Ra khỏi thành lên bảo thuyền, Liễu Tùy Thanh liền đem Giản Nhược Trần gọi vào thuyền của hăn trong khoang thuyền, hỏi kỹ Giản Nhược Trần

chế phù quá trình, Giản Nhược Trần liền đem chế tác phù lục đem ra, đương nhiên là quy củ, làm từng bước chế tác đấy.

Bốn ngày thời gian chế tạo ra một tờ sơ cấp phù lục, cũng không tính là cỡ nào ra vẻ yếu kém sự tình, nhưng Giản Nhược Trần dù sao cũng là tại không người chỉ đạo dưới tình huống, mà lại đây cái phù lục trung quy trung củ mà tìm không ra bất luận cái gì tật xấu, lại để cho vốn muốn muốn chỉ điểm Giản Nhược Trần một chút Liễu Tùy Thanh cũng không khỏi trầm tư một chút.

Tu sĩ chính mình ngộ ra trở lại đồ vật, cùng chỉ đạo sau lĩnh ngộ phải hoàn toàn khái niệm bất đồng, Giản Nhược Trần tình huống này, Liễu Tùy Thanh đến không dám tùy tiện chỉ điểm, sợ làm hại Giản Nhược Trần ngộ tính, biết rõ Giản Nhược Trần không ngại, trong nội tâm giải sầu, không thiếu được cũng cho Triệu Xuân Thu giải thích vài câu.

Thiên Đạo Tông tình như vậy huống, Triệu Xuân Thu có thể một đường đi theo, đây tình cảm, Liễu Tùy Thanh phải rõ ràng đấy.

Triệu Xuân Thu trong khoang thuyền, Triệu Xuân Thu hoàn toàn thu hồi phát giận bộ dạng, đối với Mạc Tiểu Ngôn quả thực là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, "Mạc Tiểu Ngôn a Mạc Tiểu Ngôn, cái kia Giản Nhược Trần cho người ăn cái gì mê hồn thuốc, người liền một mực chắc chắn ta khi dễ nàng? Ta một cái Kết Đan Kỳ tu sĩ sẽ khi dễ một cái Luyện Khí Kỳ văn bối, nói ra người để cho ta mặt mũi để vào đâu?"

Mạc Tiểu Ngôn quệt mồm nói: "Người dụng thần nhận thức đem người nhà trong trong ngoài ngoài đều nhìn, còn ngờ người ta tức giận a, nếu Liễu sư thúc đối với ta như vậy, người cũng không lên cơn?"

"Vậy có thể giống nhau chứ người ai a? Người là chúng ta Dược Vương Cốc đích thực người, Liễu Tùy Thanh dám?" Triệu Xuân Thu khí đạo.

"Liền đúng vậy a, Liễu sư thúc đều không có tức giận, Giản sư chất cũng với người bồi lễ nha." Mạc Tiểu Ngôn hay vẫn là quệt mồm.

"Ài." Triệu Xuân Thu bỗng nhiên thở dài ngồi xuống, "Tiểu Ngôn a. . ." Hắn muốn nói cái gì, ngấm lại, hay vẫn là nặng nề mà thở dài.

Giản Nhược Trần người này, thoát nhìn hòa hòa khí khí đấy, trung quy trung củ, đều không có sơ hở, có thể chỉ cần tiếp xúc, mới sẽ phát hiện tâm trí sâu, Mạc Tiểu Ngôn thế nào lại là Giản Nhược Trần đối thủ?

Nhưng này lời nói, hắn không có cách nào khác đối với Mạc Tiểu Ngôn nói, cũng không cách nào đối với Giản Nhược Trần nói.

Giản Nhược Trần ly khai khoang thuyền thời điểm, Diệp Phi cùng Lạc Phàm đều nhìn qua, Giản Nhược Trần đối với Lạc Phàm cùng Diệp Phi đều gật gật đầu, cùng là gật đầu, Diệp Phi chỉ biết là Giản Nhược Trần bình yên vô sự, Lạc Phàm đã biết rõ Giản Nhược Trần đây là chế phù đã thành.

Giản Nhược Trần hay vẫn là đi đến đuôi thuyền chính nàng thường tại trên vị trí, lấy thêm ra chế phù sổ tay, lúc này đây nhìn nhưng là Thủy Hệ thủy đạn phù, đem phù lục lưu vào trí nhớ trong lòng về sau, liền lại bắt đầu nhắm mắt phỏng đoán.

Còn muốn tưởng nếm thử chính mình chế tác phù lục uy lực, nàng cũng không có khả năng yêu cầu Liễu Tùy Thanh đem bảo thuyền dừng lại, làm cho nàng một mình thí nghiệm đi tới, bất quá Liễu Tùy Thanh phải biết rõ Giản Nhược Trần tâm tư, giống như ngay cả có ý bỏ lỡ giống như, màn đêm đều muốn phủ xuống, bảo thuyền còn đang phi hành.

Cũng may hướng Hoàng Thành đi tới trên đường, đã từng có bỏ qua thành thị thời điểm, dường như ai cũng không có để ý, chẳng qua là Giản Nhược Trần mở mắt thời điểm, suy nghĩ một chút, liền cười cười.

Bảo thuyền cuối cùng dừng lại, tại một chỗ vắng vẻ trên núi, chỗ Trịnh quốc đất liền, như vậy núi còn rất nhiều, trong núi cũng không thiếu dã thú, cũng có chút cho phép nhất giai yêu thú cấp hai, nhưng ai cũng biết Giản Nhược Trần trên người hộ thể bảo vật đa dạng, chính nàng cũng khẳng định không ít có phù lục, bởi vậy Giản Nhược Trần cùng Liễu Tùy Thanh xin chỉ thị phải ly khai một lát thời điểm, Liễu Tùy Thanh liền phất phất tay, ngay cả dặn dò đều không có.

Lúc này đây, không có thần thức đi theo, Liễu Tùy Thanh đều không cần thần thức xem xét, Triệu Xuân Thu sáng sớm đụng phải một cái mũi thất vọng, cái này càng là cái gì cũng không quản, chỉ có Lạc Phàm đi theo Giản Nhược Trần cùng một chỗ ly khai.

Diệp Phi mặt chìm xuống, hắn cũng muốn cùng, thế nhưng là Diệp Thủy Tuyền đối với hắn lắc đầu.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm kẻ trước người sau ly khai mọi người, không có đi quá xa, Giản Nhược Trần liền lấy ra phù lục, vốn là trung quy trung củ mà kích phát, phù lục bắn ra rồi một mảnh Hỏa Đạn bay về phía đối diện.

"Sơ cấp phù lục, Hỏa Đạn phù, người đây tấ phải hạ phẩm." Lạc Phàm nhìn xem Hỏa Đạn số lượng cùng khoảng cách, tiếp theo khen, "Mới mấy ngày thời gian liền chế tạo ra thành phẩm phù lục, không đơn giản."

"Đây tấ phải trông mèo vẽ hổ vẽ ra trở lại đấy." Giản Nhược Trần nói qua lại lấy ra một tấ kích phát, lúc này đây, Hỏa Đạn tốc độ nhanh hơn.

"Hay vẫn là hạ phẩm, không đủ trình độ trung phẩm." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần đem tất cả không đồng dạng như vậy Hỏa Đạn phù tất cả đều kích phát, dựa theo hần lý giải, một tấ uy lực so với một trương cường, đến cuối cùng một tấ, cũng chính là tờ thứ năm thời điểm, Hỏa

Đạn số lượng đối chiếu tờ thứ nhất gia tăng lên một nửa, tốc độ cũng đề cao gấp đôi.

"Đây tấm, đủ thượng trung thưởng thức." Lạc Phàm cuối cùng nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Trở Lại Tông Môn

Lạc Phàm chính mình không có chế tác qua phù lục, có thể tại tông môn nghe truyền công sư huynh giảng giải qua các loại phù lục uy lực, hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm khác nhau, dĩ nhiên là có thể căn cứ Giản Nhược Trần kích phát phù lục uy lực, phân biệt ra được phù lục phẩm chất.

"Ta nghe truyền công sư huynh nói, phù lục là có lên, ở bên trong, hạ phẩm phân chia, người như thế nào chế tạo ra như vậy nhiều cái đẳng cấp phù lục trở lại?" Lạc Phàm rất là hiếu kỳ.

"Ta nghĩ, ta ước chừng hiểu như thế nào chế tác thượng phẩm phù lục rồi." Giản Nhược Trần suy nghĩ xuống, đã tính trước rồi, mới trả lời Lạc Phàm vấn đề, "Làm từng bước trông mèo vẽ hổ đấy, có nhiều chỗ ta cảm thấy chưa đủ trôi chảy, liền hơi chút cải biến rồi chút ít."

Lạc Phàm duỗi ra ngón tay cái, tự đáy lòng mà nói: "Lợi hại." Ngừng sau bỗng nhiên cười cười, vậy mà cười ra tiếng.

Giản Nhược Trần không hiểu mà nhìn Lạc Phàm, Lạc Phàm nhin cười, nhưng vẫn là nhin không được vui vẻ.

"Loại người như ngươi, lại là Tổng giám đốc, lại là nghiên cứu thuộc tính nữ nhân, cũng chính là ở cái thế giới này, bên trên cái thế giới khẳng định không gả ra được rồi."

Giản Nhược Trần giật mình xuống, sau đó cũng cười rộ lên, cũng không phải là, nàng ở thế giới trước sống hai mươi tám năm, mười sáu vị trí đầu năm trong, còn có tiểu nam sinh truy cầu lấy, có thể sau mười hai

năm, ngay cả có người theo đuổi, cũng là hướng về phía Thế Kỷ cao ốc, chạy quan hệ thông gia hai chữ đấy, thực hướng về phía nàng người này, căn bản không có.

"Người thì sao? Liền loại người như người. . . Không có ít lừa gạt nữ hài tử a?" Giản Nhược Trần thuận miệng đem chủ đề chuyển dời đến Lạc Phàm trên người.

"Lừa gạt?" Lạc Phàm hặc hặc cười cười, "Ta ngược là muốn lừa gạt, cũng phải có cơ hội, vốn là trong quân doanh phong bế huấn luyện, hồi đến chỗ rồi, theo ta vậy đơn vị, cũng phải có nữ hài tử gặp được cho ta lừa gạt đấy."

Giản Nhược Trần không tin nói: "Người sẽ không có trải qua tại trên đường cái đến gần sự tình?"

Lạc Phàm kêu lên: "Đại tỷ, thân phận ta ở đằng kia bày biện đây, có cái kia tâm, cũng phải có lá gan kia không phải?"

Hai người liếc nhau, bỗng nhiên liền cười rộ lên, Giản Nhược Trần nhớ tới xuyên qua lúc trước chứng kiến Lạc Phàm một bộ áo trắng bộ dạng, cùng bây giờ nguyệt sắc trường bào hình tượng, thật là hai cái thế giới, qua lại hết thấy trong đầu tựa hồ càng ngày càng xa.

Người trước, Giản Nhược Trần khá tốt, nàng sớm đã thành thói quen đặc lập độc hành, làm theo ý mình, không để ý như vậy người khác thái độ, Lạc Phàm cũng không nhưng, chỉ có đang cùng Giản Nhược Trần một mình cùng một chỗ thời điểm, mới có thể thoải mái mà buông lỏng suy nghĩ của mình.

"Giản đại tiểu thư, có kiện sự tình vẫn muốn hỏi người, bên trên cái thế giới, Thế Kỷ cao ốc. . ."

"Có." Giản Nhược Trần trực tiếp đã cắt đứt Lạc Phàm mà nói, "Ta có thể chế tạo ra trở lại trung phẩm phù lục, còn dùng giải thích chứ "

Giản Nhược Trần không muốn nhớ lại bên trên cái thế giới sự tình, đối với nàng mà nói, đi tới hết thấy đều đã phải xem qua mây khói, đi tới đã xong.

Lạc Phàm dáng tươi cười cũng chậm chậm thu hồi.

Coi như là Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu không có thần thức xem xét, như vậy khoảng cách linh lực chấn động cũng không giấu được hẳn hai người, cảm giác được một lần so với một lần một chút gia tăng linh lực chấn động, hai người trong nội tâm đều là giật mình đấy.

Giản Nhược Trần chỉ cấp Liễu Tùy Thanh nhìn nhất trường phù phù lục, Liễu Tùy Thanh cũng thật không ngờ Giản Nhược Trần một buổi tối thành công nhiều như vậy tám, càng không nghĩ đến phẩm chất còn không có giống nhau.

Hắn không có mở miệng chỉ điểm Giản Nhược Trần như thế nào để cao phù lục phẩm chất, mặc dù có không phá hư Giản Nhược Trần ngộ tính, cũng muốn Giản Nhược Trần nhiều sau điểm kiến thức cơ bản phụ, từ trước đến nay chế phù đều là quen tay hay việc đấy, hạ phẩm phù lục chế tác hơn nhiều, tự nhiên nắm giữ trong đó bí quyết, đem phù lục phẩm chất tăng lên tới trung phẩm, thế cho nên thượng phẩm.

Mà Triệu Xuân Thu càng là giật mình, Giản Nhược Trần như thế, quả thực có thể nói là tại phù lục lĩnh ngộ bên trên cực kỳ có thiên phú rồi, nghĩ đến Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần ưa thích, Giản Nhược Trần trầm ổn tâm trí, bỗng nhiên có loại đều muốn đem Giản Nhược Trần từ Thiên Đạo Tông lôi đi tâm tư.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm còn không biết cử động của bọn hắn đều tại Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu trong tầm mắt, tu vi cực hạn,

để cho bọn họ căn bản không biết như vậy khoảng cách, nhỏ như vậy linh lực chấn động cũng có thể bị Kết Đan tu sĩ phát hiện.

Những ngày này, Thiên Đạo Tông tu sĩ khác tại Liễu Tùy Thanh trong mắt, hầu như muốn bị không để ý tới rồi, cũng may, Lạc Phàm đã ở bỏ qua ở bên trong, còn lại để cho Liêu Khải mấy trong lòng người hơi chút cân bằng, đang tại Kết Đan sư thúc mặt, không có người làm ra cái gì dị động, nhưng mà thỉnh thoảng đối với Giản Nhược Trần quan sát, lơ đãng toát ra tìm tòi nghiên cứu, luôn sẽ bại lộ một chút trong nội tâm đấy.

Giống như Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần nói như vậy, bọn họ thiệt tình ghen ghét Giản Nhược Trần, có thể lại đang Giản Nhược Trần trước mặt thật sâu cảm thấy vô lực, rõ ràng tu vi thực lực vượt xa nàng, rõ ràng Giản Nhược Trần cũng là khiêm tốn đấy, có thể tại Giản Nhược Trần trước mặt, bọn họ chưa phát giác ra liền sinh ra ngưỡng mộ, có loại chính mình chẳng qua là bụi bặm giống như cảm giác.

Bị Giản Nhược Trần kích thích, Thiên Đạo Tông những đệ tử này nắm chặt hết thảy thời gian tu luyện, bất luận là trên bảo thuyền hay vẫn là buổi chiều nghỉ ngơi, điều này cũng làm cho Liễu Tùy Thanh vui mừng không ít.

Ngày hôm nay, bọn họ cuối cùng về tới Cảnh Sơn thành, Diệp Thủy Tuyền tính toán lấy thời gian, đuổi tại trước khi trời tối tiến vào trong thành.

Thời gian gần một tháng, Cảnh Sơn nội thành không có nửa phần biến hóa, mọi người rơi xuống bảo thuyền tiến vào cửa thành, Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu đều tránh được, tiến vào đến Thiên Đạo Tông hiệu buôn nghỉ ngơi, Thiên Đạo Tông những người khác tự nhiên muốn cho Giản Nhược Trần cổ động, một đoàn người liền bị kích động chạy Thiên Bảo các mà đi.

Đã đến Thiên Bảo các, thấp người tu sĩ cũng không tại, nhìn thấy mọi người, tiểu nhị lập tức liền đem để đặt tại trong hộp gấm phù lục nâng tới đây, nói rõ tại ngày thứ ba lúc trước, Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông kết Đan tiền bối tự mình đến đây, đem hai cái phù lục Linh Thạch tất cả đều giao xuống.

Giản Nhược Trần được tiền đặt cược, cũng là Thiên Đạo Tông mọi người đang ly khai Hoàng Thành sau lần đầu cùng nàng cùng một chỗ đến phường thị cửa hàng, lập tức liền đối với mọi người tỏ vẻ cảm tạ, cũng nói mọi người có thể tại Thiên Bảo các bên trong tùy ý chọn lựa một kiện bảo vật, giấy tờ nha, tự nhiên là do nàng trả đích.

Lần này, mọi người tất cả đều vui mừng, cũng biết Giản Nhược Trần tài đại khí thô, có thể bọn họ ai cũng không có nghĩ qua tham lam Giản Nhược Trần chút gì đó, dù sao, những cái kia Linh Thạch phải Giản Nhược Trần bằng vào chính mình bốn sự kiếm trở lại đấy.

Giản Nhược Trần hùng hồn, phải Giản Nhược Trần sẽ cách đối nhân xử thế, Thiên Đạo Tông mọi người vui vẻ, cũng không có ai đầu nhặt đất tiền, cuối cùng vẫn là Giản Nhược Trần làm chủ, là mỗi người đều chọn lựa một quả hộ thể Ngọc Phù, tất cả đều là có thể ngăn cản Trúc Cơ tu sĩ công kích.

Bởi vì Diệp Phi cùng Mạc Tiểu Ngôn cũng theo tới rồi, Giản Nhược Trần cũng không có nặng bên này nhẹ bên kia, tự mình cho Mạc Tiểu Ngôn chọn lựa một cái khuyên tai ngọc, Mạc Tiểu Ngôn thật vui vẻ mà động ở bên hông, Diệp Phi tuyệt không khách khí, cũng cho mình chọn lấy một quả, tuy rằng, hẳn cũng không thiếu hạt loại này hộ thể Ngọc Phù.

Vui vẻ còn có Thiên Bảo các tiểu nhị, đối với Giản Nhược Trần nói không ít lời hữu ích, một đoàn người đều cảm thấy mỹ mãn rời đi Thiên Bảo các về sau, thấp người tu sĩ mới tại đầu bậc thang lộ ra hé mở mặt trở lại.

Về sau, bảo thuyền trắng đêm đi gấp, một ngày rười về sau, rất xa, cuối cùng chứng kiến Thiên Đạo Tông nguy nga núi cao, ly khai tông môn bất quá một tháng có thừa, mọi người đều giống như ly khai thật lâu, tại bảo thuyền xuyên qua tông môn hộ sơn đám sương về sau, đều sinh ra cảm giác thân thiết.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Người Nghĩ Nhiều

Trở lại tông môn nguyên bản ngoại môn Luyện Khí Kỳ đệ tử, kỳ thật cũng đã dự định là nội môn đệ tử rồi, chỉ cần tại trong vòng nửa năm tiến giai đến Trúc Cơ kỳ, liền không cần tham gia nữa ngoại môn trận thi đấu nhỏ, thế cho nên ngoại môn thi đấu.

Nhưng Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc chân thật địa vị, cũng không có bị những thứ này bình thường tu sĩ biết được, Hoàng Cung một nhóm, Hoàng cùng Thái Tử thế cho nên các vị kết Đan tiên bối đối thiên đạo tông coi trọng, để cho bọn họ cho rằng, Thiên Đạo Tông cuối cùng tại Trịnh quốc lộ ra tài năng trẻ rồi.

Biết được nội tình Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, Diệp Phi, tự nhiên là ngậm miệng không nói chuyện, Mạc Tiểu Ngôn mới tới Thiên Đạo Tông, cũng không có thể lập tức hãy theo Giản Nhược Trần, còn muốn đến nội môn tham kiến tiên bối, Giản Nhược Trần mấy vị Luyện Khí tu sĩ, cũng muốn hướng tông chủ phục mệnh, bởi vậy đều cùng một chỗ tiến vào đến nội môn.

Đây là Giản Nhược Trần lần thứ nhất tiến vào Thiên Đạo Tông nội môn.

Vừa tiến vào nội môn chỗ sơn môn, Giản Nhược Trần lập tức liền cảm thấy được trong không khí linh lực nồng độ tăng lên, dường như thò tay có thể bắt được giống như, thân thể Ngũ Hành pháp quyết cũng nhận không được đều muốn tự động vận hành, mà ở như vậy nồng đậm linh khí ở bên trong, núi cũng giống như gia tăng lên linh tính.

Thiên Đạo Tông chỗ phải một cái cực kỳ bao la sơn mạch, ngoại môn cùng với ngoại môn Linh Điền, chỉ có thể coi là phải chân núi một bộ phận, nội môn chiếm diện tích chỉ bao la, không tiến vào trong đó, rất khó tưởng tượng, mà tiến vào trong đó, ánh mắt chỗ cùng chú ý không đến chỗ, cũng tận phải Thiên Đạo Tông phạm vi, chỉ cần ngấm lại, sẽ cảm thán tông môn chi to lớn rồi.

Mới vào vào đến nội môn đấy, đều sinh lòng cảm khái, không chỉ có là Thiên Đạo Tông nội môn, khác tông môn cũng là như thế, Giản Nhược Trần cũng không ngoại lệ, đầu là của nàng cảm khái cùng bên này tu sĩ tự nhiên không giống như vậy.

Đây nếu là không có tu vi, chỉ dựa vào lấy hai cái chân, mỗi ngày leo núi, sợ không phải đều muốn đem người bò đã chết —— lâu ngày, sẽ không mệt chết, nhưng là sẽ phiền chết.

Được vinh dự trở về, tự nhiên là cũng bị tông chủ tiếp kiến, nỗ lực, sau đó lại từ tông môn đạt được ban thưởng, những chuyện này Giản Nhược Trần cũng đã làm đấy, lúc này thay đổi vị trí, đến phiên nàng bị tiếp kiến, nỗ lực, trong nội tâm cũng có chút là lạ đấy, nàng như thế nào cũng không có cái loại này đã nhận được vinh dự vui sướng, cũng không có muốn gặp được tông chủ kích động.

Trúc Cơ trong hàng đệ tử, Lạc Phàm cũng không kích động, hẳn đương nhiên không cần kích động, hẳn chính là đệ tử thân truyền của tông chủ, đương nhiên phạm không đến cũng kích động, nhưng Giản Nhược Trần bình tĩnh, hay vẫn là quá giới hạn rồi.

"Sư diệt, bao nhiêu, người cũng nên có chỗ tỏ vẻ đấy." Lạc Phàm bước đi thong thả rồi vài bước, đứng ở Giản Nhược Trần bên cạnh, nói nhỏ.

"Bất quá là gặp cái. . . Đại nhân vật, về phần nha." Giản Nhược Trần cũng thấp giọng nói.

Lạc Phàm có chút im lặng, hẳn quên mất Giản Nhược Trần cũng đã từng là lớn như vậy nhân vật.

"Người suy nghĩ một chút, người trước kia cho công ty của các người ưu tú công nhân trao giải thời điểm, bọn họ không kích động? Người thì sao? Không có cảm thấy bọn họ cho người làm vẻ vang rồi hả?" Lạc Phàm nhắc nhở.

Giản Nhược Trần phải suy nghĩ một chút, công ty công nhân, bề ngoài giống như sẽ kích động, nhưng khẳng định không phải là bởi vì nàng tự mình trao giải, là vì trong tay nàng phần thưởng, mà chính mình? Nàng xem nhìn đợi chờ tiếp kiến khác tám vị tu sĩ, tuy rằng cố hết sức che giấu, vẫn có thể từ trong ánh mắt chứng kiến nóng bỏng.

"Nói thật, ta nhận thức vì mọi người kích động là vì sắp lấy được phần thưởng, vấn đề là, còn có thể có đồ vật gì đó để cho ta đi theo kích động kích động?" Giản Nhược Trần thu hồi ánh mắt nói.

Lạc Phàm sờ sờ cái mũi, với Giản Nhược Trần đã từng địa vị, còn có tại Hoàng Cung thu được những vật kia, phải không có gì có thể lại kích động đấy, hơn nữa nàng tại Hoàng Cung, cũng cùng hiện tại đồng dạng bình tĩnh.

Khác trong một cái phòng, An Sơn đang cùng mấy cái đường chủ tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe Liễu Tùy Thanh nói lên một tháng trở lại trải qua, thân thể to lớn quá trình bọn họ đã đã biết, nhưng nghe rồi chi tiết về sau, cũng không khỏi hai mặt nhìn nhau.

"Giản Nhược Trần, các người ai thu làm đệ tử a, trực tiếp liền đệ tử thân truyền a." An Sơn nhìn xem chúng nhân nói.

Mấy vị Đường chủ đều trầm ngâm xuống, lẫn nhau nhìn xem.

"Ách, " Liễu Tùy Thanh có chút lúng túng nói, "Ta đề cập qua thu Giản Nhược Trần là đệ tử thân truyền, chẳng qua là bị cự tuyệt rồi."

An Sơn không đề cập tới đây gốc, Liễu Tùy Thanh phải một câu cũng không muốn nói, nhưng An Sơn nếu như nói ra, hẳn cũng không thể nhìn xem mặt khác Đường chủ cùng một dạng với hẳn bị cự tuyệt a, Giản Nhược Trần lý do cự tuyệt, hẳn là nửa phần không tin đấy.

"Cự tuyệt? Làm sao có thể?" Luyện Khí đường Đường chủ Phạm Trường Lợi không tin nói.

"Sau đó rồi nói sau, bọn họ cũng còn tại bên ngoài chờ tông môn khen thưởng, Triệu Xuân Thu cùng Dực Vương Cốc Mạc Tiểu Tiên tử cũng chờ đây." An Sơn kịp thời đã cắt đứt Phạm Trường Lợi mà nói.

Phạm vi nhỏ đối với môn hạ đệ tử ban thưởng, tự nhiên không có người ngoài xem lễ, vốn cũng không cần tất cả Đường chủ đều trình diện đấy, thậm chí phần thưởng với tông chủ danh nghĩa phát hạ đi tới, cũng không thấy được được tông chủ tự tay cấp cho, nhưng lúc này đây, chẳng những tất cả Đường chủ đều đã đến, tông chủ cũng đã đến.

Chấp Pháp Đường, Luyện Khí đường, Luyện Đan đường, Chế Phù đường, Chủng Thực đường còn có nội môn Đại tổng quản, toàn bộ Thiên Đạo Tông chương quản quyền lợi ngành người đứng đầu tất cả đều trình diện rồi.

Giản Nhược Trần không hiểu nội môn những quy củ này, coi như là đã biết, cũng sẽ không cảm thấy thế nào, Liêu Khải, Vu Học Hữu những thứ này Trúc Cơ tu sĩ thế nhưng là biết rõ đấy a, nhìn thấy những thứ này ngày bình thường căn bản là không thấy được tông môn trưởng bối cùng tông chủ, Đường chủ đồng loạt mà ngồi ở phía trước, hưng phấn được chân đều muốn mềm nhũn.

Tất cả ánh mắt hầu như khi bọn hăn một sau khi vào cửa liền rơi vào Giản Nhược Trần trên người, tuy rằng nàng là người cuối cùng tiến vào đây, những thứ này ngồi ở địa vị cao bên trên tông chủ cùng Đường chủ, đã ở trước tiên liền nhìn ra, Giản Nhược Trần căn bản cũng không có bình thường tu sĩ nên có khẩn trương, kích động.

Chào về sau, mười vị tu sĩ đồng loạt đứng thành trước sau hai hàng, cung kính mà nóng bỏng mà nhìn qua bên trên đầu tông chủ, dựa theo lệ cũ, An Sơn thông lệ nỗ lực, những người khác liền không kiêng nể gì cả mà dò xét Giản Nhược Trần đứng lên.

Tu sĩ đối mặt tuyển cùng thần thức tất cả đều là miễn cảm đấy, hướng chi năm sáu vị Kết Đan trung kỳ tu sĩ trắng trợn dò xét, Giản Nhược Trần đứng đấy đứng đấy liền cảm giác được.

Tông môn đẳng cấp cao tu sĩ ánh mắt, nàng không có quá để ở trong lòng, đối vị suy nghĩ, nhìn nhiều vài lần rất bình thường, xuất phát từ khác mục đích, nhiều dò xét vài cái việc này mình cũng trải qua, nàng đầu cho rằng không nhìn thấy.

An Sơn làm theo phép nói đã xong nỗ lực lời nói, lại bắt đầu ban thưởng, Trúc Cơ tu sĩ ban thưởng đều là Pháp Khí, tất cả Luyện Khí tu sĩ đều đã nhận được một quả Trúc Cơ Đan.

Rơi vào Giản Nhược Trần trên người ánh mắt cũng cuối cùng thu hồi.

Giản Nhược Trần cũng cuối cùng cùng người cùng một chỗ đã đi ra đại sảnh.

"Cũng chính là trầm tĩnh chút ít." Đợi trừ Lạc Phàm bên ngoài Luyện Khí, Trúc Cơ đệ tử đều sau khi rời khỏi, An Sơn nói, tiếp theo liền đối với Luyện Đan đường Đường chủ lô Tùng Minh nói: "Lô đường chủ, Triệu Xuân Thu người đi tiếp đãi một chút."

Lôi Tùng Minh liền đứng lên, hần cùng với Triệu Xuân Thu coi như là quen biết, cùng là Luyện Đan Sư, lẫn nhau cũng từng có luyện đan bên trên trao đổi.

An Sơn rồi hướng Lạc Phàm nói: "Mạc Tiểu Ngôn chỗ đó, người nhiều bồi bồi."

Lạc Phàm là hần Thiên Đạo Tông đệ tử thân truyền của tông chủ, lại là Thiên Đạo Tông đệ tử đặc ý nhất, chịu lại để cho Lạc Phàm cùng Mạc Tiểu Ngôn, đây chính là thật lớn mặt mũi.

An Sơn như vậy an bài, phải quá bình thường bất quá —— hần còn không biết Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn chính thức ý đồ đến —— Mạc Tiểu Ngôn dàn xếp xuống về sau, Thiên Đạo Tông mấy vị công tử cũng đều muốn tương bồi đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Cây Có Mộc Thành Rừng

Lạc Phàm đến phải không ghét cùng đi Mạc Tiểu Ngôn, chẳng qua là Mạc Tiểu Ngôn chưa hẳn chính là muốn hẳn cùng đi đấy, hẳn liếc mắt nhìn Liễu Tùy Thanh, sau đó cười khổ nói: "Sư tôn, sợ là đệ tử không có cái kia phúc khí."

Liễu Tùy Thanh vừa mới cũng chỉ là nhật được cùng Thiên Đạo Tông có quan hệ chuyện trọng yếu nói, Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn đã đến, phải chạy ai đến tạm thời không tính là trọng yếu, lập tức liền đối với Lạc Phàm nói: "Lạc hiền chất, người đem Giản Nhược Trần mời đến người chỗ đó, Mạc Tiểu Ngôn tự nhiên cũng liền đến người nơi đó."

Đây lời nói nói đến không đầu không đuôi đấy, mọi người liền cũng kỳ quái mà nhìn Liễu Tùy Thanh, Lạc Phàm cùng với lôi Tùng Minh xin được cáo lui trước đi tới chiêu đãi Dực Vương Cốc hai cái vị này, Lạc Phàm tự nhiên là đơn giản nói tóm tắt mà đem Mạc Tiểu Ngôn theo tới sự tình cùng lôi lỏng nói rõ, bên này Liễu Tùy Thanh mới có thời gian đem dư bàng chi bổ sung.

Bàng chi, liền hầu như đều là cùng Giản Nhược Trần có quan hệ được rồi, cuối cùng Liễu Tùy Thanh nói: "Lúc trở lại, Giản Nhược Trần chỉ dùng bốn ngày thời gian, liền chế tạo ra rồi trung phẩm phù lục, phó Đường chủ, ta xem Giản Nhược Trần tại chế phù bên trên rất có thiên phú."

Phó Ngôn, phải Thiên Đạo Tông Chế Phù đường Đường chủ, làm người cực kỳ trầm ổn, nghe Liễu Tùy Thanh nói như vậy, liền hiểu Liễu Tùy Thanh ý tứ.

Hơi suy nghĩ một chút, chậm rãi lắc đầu nói: "Giản Nhược Trần cự tuyệt Thiên Đạo Tông tổng quản vị, không thấy liên đế ý Chế Phù đường vị trí Đường chủ."

"Phó Đường chủ, khoa trường a." Chung Thực đường Đường chủ Vệ sáng sớm không cho là đúng nói, "Muốn vào nhập học trò của người đệ tử có thể xếp ra ngoài sơn môn đi tới, cũng không phải tiến vào học trò của người muốn tiếp chương Chế Phù đường đấy."

Ngoại Sự Đường ứng với dày đặc cũng ứng tiếng nói: "Đúng vậy, phó Đường chủ, Liễu tổng quản, các người nghĩ đến có phải hay không quá xa?"

Tất cả mọi người nhìn xem Phó Ngôn cùng Liễu Tùy Thanh, Liễu Tùy Thanh lắc đầu: "Những chuyện này, nghe giống như đặt ở cái đó người tu sĩ trên người cũng có thể đấy, ngoại trừ chính nàng đi ra Vấn Tâm huyền trận điểm này bên ngoài, thậm chí điểm này cũng có thể tính làm cơ duyên, nhưng tinh tế nghĩ đến, cái đó một lần đều là cơ duyên chứ

Bên ngoài bảo hộ tông môn thanh danh, tông môn đệ tử, cũng không phải dùng phí công phân biệt; tại Hoàng Thành biện giải cho mình thời điểm, cũng không có chửi bới bất luận kẻ nào; ta đứng ngoài quan sát nàng cùng Dược Vương Cốc Mạc Tiểu Ngôn ở chung, cũng không có nửa điểm nịnh nọt, những chuyện này, đối với nàng mà nói giống như chính là bên người việc nhỏ chưa đủ nhắc tới tựa như."

Hắn nói qua, lại lắc đầu, "Ta nói nàng không có vừa ý ta đây cái Thiên Đạo Tông tổng quản vị trí, không phải nàng xem thường Thiên Đạo Tông, nàng Chỉ là. . ."

Liễu Tùy Thanh ánh mắt có chút phiêu hốt, "Chẳng qua là giống như không muốn ta đem cái này có sẵn vị trí cho nàng tựa như, đây chính là ta cảm giác."

Tất cả mọi người không hiểu nhìn Liễu Tùy Thanh liếc, Chấp Pháp Đường Cổ Hoành Trình bỗng nhiên nói ra: "Liễu tổng quản, người không có phát hiện, người đối với Giản Nhược Trần quá coi trọng a, dù thế nào dạng, cũng chỉ là một cái Luyện Khí trung kỳ đệ tử ngoại môn."

Liễu Tùy Thanh sợ run lên.

Hắn đối với Giản Nhược Trần quá coi trọng?

Hắn là từ đâu lúc bắt đầu đối với Giản Nhược Trần coi trọng như vậy hay sao?

"Liễu đường chủ, cho cảm giác của ta, người không có đem Giản Nhược Trần cho rằng Luyện Khí đệ tử, thậm chí cũng không phải Trúc Cơ đệ tử, giống như. . ." An Sơn dừng lại, "Người thật giống như đem nàng cho rằng Kết Đan tu sĩ giống như ngang hàng đối đãi rồi."

Liễu Tùy Thanh nhìn qua An Sơn, muốn nhưng là Giản Nhược Trần ở trước mặt hắn tuy rằng cung kính lại không câu nệ bộ dạng, thật giống như mình cùng tông chủ cùng mặt khác Đường chủ cùng một chỗ.

Hắn sanh mục kết thiết một hồi, vậy mà không cách nào chối bỏ.

"Liễu tổng quản, rút cuộc là Giản Nhược Trần ở đâu xuất chúng rồi, cho người cao như thế nhìn nàng?" Cổ Hoành Trình đuổi theo hỏi một câu.

Liễu Tùy Thanh nhăn cau mày, do dự sau cuối cùng nói: "Cho cảm giác của ta, trong thân thể của nàng ở không phải là Luyện Khí Kỳ tu sĩ hồn phách, chỉ cần ở chung lâu rồi, trên người nàng dĩ nhiên là toát ra đại khí cảm giác, giơ tay nhắc chân, mỗi tiếng nói cử động, đều tựa hồ cùng người ta giống nhau, chưa phát giác ra. . ."

"Người nói nàng là bị đoạt xá hay sao?" Cổ Hoành Trình "Cọ" mà đứng lên, sắc mặt thâm nghiêm.

Đoạt xá, từ trước đến nay phải không được cho phép đấy, lại càng không cần phải nói phải đoạt xá về sau bái nhập môn phái khác rồi, Cổ Hoành Trình điệu bộ này, chính là Liễu Tuy Thanh chỉ cần khẽ gật đầu, lập tức sẽ đem Giải Nhược Trần chộp tới toi mạng.

Liễu Tuy Thanh cả kinh, lập tức chỉ lắc đầu phủ nhận nói: "Nàng là cùng Lạc hiền chất cùng đi đấy, nếu đoạt xá đấy, làm sao sẽ buông tha cho Lạc hiền chất thân thể?"

Đây đúng là một cái có thể tốt nhất che chở ở Giải Nhược Trần đáp án, trừ phi, Lạc Phàm cũng là bị đoạt xá chi nhân.

"Ngày đó, bọn họ nói là bị một tu sĩ từ Yêu Thú thâm lâm bên trong tổng xuất trở lại đấy, mà bọn họ tại Yêu Thú thâm lâm bên trong thời điểm, quả thật có Nguyên Anh tu sĩ chênh lệch." Ứng với dày đặc bỗng nhiên nói ra.

Hắn là Ngoại Sự Đường Đường chủ, tin tức bên trên đã biết rõ được khá nhiều rồi.

"Ứng với Đường chủ có ý tứ là, có khả năng, hai người bọn họ đều là bị đoạt xá rồi hay sao?" An Sơn trầm giọng nói ra.

"Đánh chết Quỷ tu, tại sao có thể là hai cái phạm nhân có thể làm được hay sao?" Cổ Hoành Trình nói một câu về sau, chợt nhớ tới Lạc Phàm thân phận, vội vàng im miệng, nhưng những lời này, ai cũng nghe được hẳn hoài nghi.

"Khả năng, nếu như một người trong đó phải Giải Nhược Trần, liền tuyệt đối khả năng." Liễu Tuy Thanh nhìn xem Cổ Hoành Trình nói: "Cổ đường chủ, ta đã từng hoài nghi nàng là bị đoạt xá đấy, nhưng mà, lui một bước nói, coi như là nàng là đoạt xá đấy, nàng từ đến Thiên Đạo Tông đến nay, đã làm thực xin lỗi Thiên Đạo Tông sự tình chứ "

Cổ Hoành Trình con mắt thoáng cái liền trừng...mà bắt đầu, trừng mắt muốn nứt giống như, lớn tiếng nói: "Đoạt xá chi nhân, không khỏi là tà tu, nàng hiện tại chưa từng đã làm đối với tông môn bất lợi sự tình, chỉ là bởi vì nàng còn yếu, làm không được, mà bây giờ, nàng cũng chưa chắc không có làm, Liễu tổng quản, người đường đường Kết Đan tu sĩ, cũng không bị một Luyện Khí tu sĩ lừa gạt sao?"

Liễu Tùy Thanh trong nội tâm vốn cũng hoài nghi, chẳng qua là những ngày này cùng Giản Nhược Trần ở chung, trong nội tâm dâng lên các loại phức tạp hơn ý niệm trong đầu, hôm nay bị Cổ Hoành Trình nói như vậy, nhất thời vậy mà tìm không thấy phản bác ngôn ngữ, hắn thậm chí cũng hoài nghi, chẳng lẽ Giản Nhược Trần thật là đoạt xá tu sĩ, hai đời làm người, thần thức cường đại, mới chưa phát giác ra mê hoặc cảm giác của hắn?

"Có phải hay không đoạt xá, chỉ cần sư hồn sẽ biết." Cổ Hoành Trình cười lạnh một tiếng, "Tông chủ, ta đây liền đem Giản Nhược Trần chộp tới."

Trong lòng của hắn đã là đã cho rằng Giản Nhược Trần phải bị đoạt xá đấy, lập tức liền phải ly khai.

"Đợi một chút." An Sơn lên tiếng nói.

"Tông chủ?" Cổ Hoành Trình quay đầu lại.

"Đệ nhất chúng ta không thể bởi vì môn hạ đệ tử xuất sắc, liền hoài nghi nàng là bị đoạt xá đấy, không có chứng cứ rõ ràng, chúng ta không thể đối với đệ tử sư hồn." An Sơn thò tay ngăn lại Cổ Hoành Trình xúc động nói.

"Tông chủ nói có lý, nếu như bởi vì môn hạ đệ tử xuất sắc rồi, chúng ta muốn hoài nghi lai lịch của nàng, về sau, còn có ai chịu vì tông môn xuất lực?" Phó Ngôn nói theo.

"Thứ hai, lập tức muốn tông môn trận thi đấu nhỏ, về sau chính là thi đấu, Thiên Đạo Tông, đã không chịu nổi bất luận cái gì đến từ nội bộ giảng co." An Sơn ánh mắt từ trên người mọi người xẹt qua.

"Có thể. . ." Cổ Hoàn Trình cắn răng nói.

"Thứ ba, Trịnh Hoàng cùng Thái Tử, đã đem Thiên Đạo Tông đổ lên cái đích cho mọi người chỉ trích trên vị trí, chúng ta cũng không có thể cho Hoàng Cung lưu lại bất luận cái gì nhược điểm."

Cổ Hoàn Trình chậm chậm ngồi xuống trở lại.

Cây cao chịu gió lớn, Liễu Tùy Thanh chợt nhớ tới hân đối với Giản Nhược Trần đã nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Gió Tạm Không Thổi

Cổ Hoành Trình đối với đoạt xá chi nhân cảm hận, không chỉ là bởi vì tu sĩ công ước.

Hắn đạo lữ, chính là bị tà tu đoạt xá, mà hắn, tự tay giết hắn đi đạo lữ thân thể, nát bấy rồi tà tu Nguyên Anh.

An Sơn nhìn xem Cổ Hoành Trình ngồi xuống, thở dài một hơi, Phó Ngôn bỗng nhiên nói: "Nói cho cùng, chúng ta đối với Giản Nhược Trần hoài nghi, tất cả nàng quá xuất sắc lên, nhưng nếu như nàng nếu thật là đoạt xá đây, sẽ như vậy bộc lộ tài năng, sợ không để người chú ý chứ "

Phó Ngôn nhìn xem Liễu Tùy Thanh, lại nhìn xem Cổ Hoành Trình nói: "Nếu như là ta và người đoạt xá người khác, sẽ làm như thế nào?"

Liễu Tùy Thanh cười khổ nói: "Trốn còn không kịp đây, còn có thể như vậy. . ."

Cổ Hoành Trình giật mình, nói: "Đệ tử ngoại môn, cần tu luyện tài nguyên, ngũ linh căn, càng cần nữa tài nguyên, từ tiến vào tông môn, nàng muốn đứng là điểm cống hiến, sau đó hãy tiến vào ngoại môn truyền công phòng. . ."

Nói đến đây, hắn ngừng tạm, giống như có cái gì không hiểu vấn đề tựa như.

"Nếu như là một cái đoạt xá đẳng cấp cao tu sĩ, không cần phải tiến vào truyền công phòng đọc, làm như thế, hoặc là dùng để che dấu nàng đã

biết được đồ vật, hoặc là liền thật sự cái gì cũng không biết."

"Tốt, chúng ta tạm thời nói nàng là vì che giấu, " Phó Ngôn nói tiếp, "Sau đó thì sao, cùng Chu Tước đường tiền đặt cược, thành lập đường cáp treo, tiếp theo nhận thầu Linh Điền, cho tông môn nuôi dưỡng phù bút chế tác sử, những thứ này, cùng nàng đều muốn che giấu trái ngược a, đương nhiên, chúng ta cũng có thể tiếp theo bởi vì nàng là vì thu hoạch Linh Thạch."

Tất cả mọi người gật gật đầu, trên thực tế, ngoại trừ thu hoạch Linh Thạch, còn có đây, chính là hấp dẫn tông môn chú ý, vốn lấy phương thức như vậy, không khỏi cùng đẳng cấp cao tu sĩ tâm tính không hợp.

"Sau đó, với choáng váng há hốc mồm tốc độ tăng lên tu vi, liền vì tham gia Vấn Tâm huyền trận? Trước cho tông môn tu sĩ chỗ dựa, cùng Kiếm Tông tu sĩ thiết lập ván bài, tại Thủy Vân tông tu sĩ gặp chuyện bất bình thời điểm thuận tay lại vững hồ các nàng một chút, trong hoàng cung đối mặt Kết Đan tu sĩ chất vấn, có lý có cứ, không kiêu ngạo không siểm nịnh mà giải ngoại trừ trên người mình hoài nghi, sau đó vô thanh vô tức liền cho mình vọt đến Được Vương Cốc bảo tiêu mang về, a, còn mang về sắp vượt qua chúng ta thân gia Linh Thạch."

Phó Ngôn nói qua, nhìn lại một chút mọi người nói: "Cổ đường chủ, lời nói không trùng nghe, người như vậy, tâm trí sâu như vậy, muốn thật sự là đoạt xá đấy, không muốn cho chúng ta phát hiện, chỉ cần giấu tài, hơi chút chậm lại tốc độ tu luyện, đừng nói chúng ta Kết Đan tu sĩ cả đời đều có thể chú ý không đến, chính là ở trước mặt, cũng nhìn không ra đến đây đi."

Tất cả mọi người sâu chấp nhận, Cổ Hoàn Thành cũng thực sự cầu thị nói: "Đúng vậy, ta từng đối mặt qua người nọ mấy lần, cũng không từng nhìn ra sơ hở trở lại."

Phó Ngôn gật gật đầu, đối với Liễu Tùy Thanh nói: "Liễu tổng quản, người thì sao?"

Liễu Tùy Thanh cũng gật đầu nói: "Ngay tại chúng ta tông môn, chỉ cần không lên triều tịch gặp nhau, hằng ngày tiếp xúc, xác thực rất khó phát hiện."

"Cái kia chính là rồi, nói trắng ra là, Giản Nhược Trần bất luận tại trong tông môn vẫn còn là tông môn bên ngoài, đều chưa từng che giấu nàng thiệt là thực lực, lại không thấy nguy hại qua tông môn lợi ích, còn nhiều ít là tông môn đã mang đến chỗ tốt, đừng nói chúng ta cảm không xuất ra nàng đoạt xá chứng cứ, liền thật sự là đoạt xá đấy. . ."

Phó Ngôn cười cười, nhìn xem mọi người:

"Liền thật sự là đoạt xá đấy, tông chủ nói được cũng vì, hôm nay chúng ta Thiên Đạo Tông đã là cái đích cho mọi người chỉ trích rồi, kế tiếp còn có tông môn trận thi đấu nhỏ, có Luyện Khí tu sĩ thi đấu, vị này Giản Nhược Trần. . ." Phó Ngôn nói qua, ngăm Liễu Tùy Thanh liếc.

Liễu Tùy Thanh nhắc tới rồi Giản Nhược Trần cự tuyệt trở thành hãn nội môn đệ tử, nhưng cũng không có đem giữa bọn họ đối thoại nguyên dạng học được, lúc này nhìn thấy Phó Ngôn nhìn sang, liền thở dài một tiếng nói: "Ngày đó, Giản Nhược Trần nói, nàng không thể bề quan, lần này ngoại môn trận thi đấu nhỏ, sẽ với Luyện Khí hậu kỳ tu vi tham gia, về phần thi đấu, cũng nhất định sẽ tham gia đấy."

Phó Ngôn hãy theo nói: "Như thế, nàng có phải hay không bị đoạt xá đấy, lại có cái gì trọng yếu đây?"

Mọi người đều đã trầm mặc xuống, tuy rằng sự thật như thế, nhưng trong lòng có phần không phải tư vị.

"Lời nói tru tâm mà nói, nàng nếu là vẫn lạc tại thi đấu ở bên trong, cũng không cần chúng ta phí tâm, nếu là ở thi đấu trong thắng được, đối với tông môn càng không có chỗ xấu, những thứ này, cũng đều căn cứ vào nàng là đoạt xá tu sĩ tưởng tượng, nếu như, thật không phải đoạt xá đây?"

Phó Ngôn nhìn chung quanh mọi người, "Nếu quả thật chỉ là một cái tâm trí thông minh, vì tông môn suy nghĩ đệ tử, chúng ta cử động lần này quả thực làm cho người ta thất vọng đau khổ."

Yên tĩnh một khắc, ứng với dày đặc nói: "Phó Đường chủ lời ấy, phải căn cứ vào nàng hôm nay làm những chuyện như vậy."

"Với tu vi của nàng, chúng ta bất cứ lúc nào đều muốn chế trụ, đều không cần tốn nhiều sức a." Phó Ngôn cực nhanh theo sát bên trên nói.

Ứng với dày đặc im lặng.

"Nếu như nàng nhìn đúng ý nghĩ của chúng ta?" Vệ sáng sớm chần chờ nói.

"Chúng ta Thiên Đạo Tông đã như vậy, còn có cái gì có thể mưu toan hay sao? Linh Đan? Pháp Khí? Hay vẫn là tông chủ vị?" Một mực không nói gì Phạm Trường Lợi bỗng nhiên nói.

"Đúng vậy, nếu là có thể lại để cho Thiên Đạo Tông tái hiện ngày xưa huy hoàng, đây tông chủ vị trí chấp tay nhường cho thì như thế nào." An Sơn cũng nói.

Trầm mặc thật lâu, Cổ Hoành Trình chậm rãi gật đầu, "Ta đồng ý, là vì không có chứng cứ."

Mọi người không khỏi đều thở dài một hơi.

Hữu ý vô ý, ai cũng không có đề cập Lạc Phàm danh tự, kỳ thật, mọi người trong nội tâm cũng đều rõ ràng, nếu như Giản Nhược Trần phải đoạt xá tu sĩ, Lạc Phàm cũng là có hiềm nghi đấy.

Giản Nhược Trần ở đâu nghĩ đến nàng lần này lời nói và việc làm sẽ bị hoài nghi thì đoạt xá tu sĩ, sau khi rời khỏi, trực tiếp trở về rồi ngoại môn, tới trước Luyện Khí đường, cùng Tả Nghị hàn huyên một hồi, đưa cho Tả Nghị một cái ngọc bội, nhưng cũng là phòng hộ Luyện Khí tu sĩ đánh lén có thể tạo ra vòng bảo hộ đấy.

Thứ này Giản Nhược Trần hiện trong tay có mấy cái, mấy trăm hạ phẩm linh thạch lấy ra nàng tuyệt không đau lòng, nhưng đối với Tả Nghị mà nói, đây quả thực là bầu trời rớt xuống rơi xuống chỗ tốt rồi, bưng lấy khuyên tai ngọc cứng hòng, trước sau như một mồm miệng lạnh lợi vậy mà cũng liền cảm tạ đều nói không nên lời.

Trở lại ngoại môn chỗ ở, A Lực nhìn thấy Giản Nhược Trần, mới biết được nàng đã trở về, một đôi đen bóng mắt to quả thực muốn thả ra quang trở lại.

Trong sân có một phàm nhân tạp dịch, vốn đối với tu sĩ mà nói không coi vào đâu đấy, nhưng A Lực nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt, lại để cho Giản Nhược Trần cảm thấy có chút nguy hiểm —— không phải cùng an toàn đối ứng nguy hiểm, mà là căn cứ vào đối với A Lực quan tâm.

Loại này ánh mắt quá mức trực bạch, đã vượt qua một thiếu niên nên có ánh mắt, Giản Nhược Trần không rõ, một tháng không thấy, làm sao có thể lại để cho thiếu niên tâm lý từ sùng bái chuyển dời đến ái mộ đi lên.

Phàm nhân yêu mến tu sĩ? Đây đối với phàm nhân mà nói phải một kiện chuyện bị thảm. Giản Nhược Trần đột nhiên cảm giác được, nàng đem A Lực muốn đi qua, đối với A Lực mà nói, có lẽ không phải chuyện gì tốt.

Trừ phi, nàng có thể cho A Lực một mảnh càn thêm rộng rãi bầu trời, lại để cho A Lực từ tập dịch thân phận đi ra ngoài.

Giản Nhược Trần thoáng lãnh đạm chút ít, ngay cả quan tâm A Lực sinh hoạt ngôn từ đều không có, kiểm tra rồi A Lực Taekwondo về sau, liền hiểu đây ái mộ nguyên nhân, ước chừng kia một cũng là bởi vì Taekwondo uy lực.

Cái thế giới này phàm nhân có hay không vũ kỹ, nàng không rõ ràng lắm, nhưng trải qua rèn sắt huấn luyện A Lực, toàn thân cơ bắp đều là cân đối đẩy, hai tay sức bật thực tế cường đại, Taekwondo trọng chú hai chân lực lượng, nhưng hai tay cũng không thể khinh thường, A Lực động tác đứng lên, vậy mà cũng có bảy tám phần bộ dáng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Nước Chảy Thành Sông

Một tháng này, hiển nhiên A Lực rơi xuống công phu đấy, Giản Nhược Trần phải nuốt cả quả táo mà đem chiêu thức dạy cho hắn, ngay cả cái bồi luyện đều không có, A Lực chẳng những luyện được Hồ Hồ Sinh Phong, động tác biến hóa giữa còn cực kỳ trôi chảy, lại để cho Giản Nhược Trần nhìn xem cũng không khỏi kích động đứng lên.

Sân nhỏ bày cấm chế, bên ngoài nhìn không tới trong đó như thế nào, Giản Nhược Trần trường bào phía trước đánh trúng, nhét vào trên đai lưng, thủ đoạn cổ chân tại chỗ hoạt động lấy, đây chính là ngựa tay nhột chân phải thử một chút rồi.

Luyện qua công phu cũng biết kỳ phùng địch thủ cảm giác, đã nhiều năm Giản Nhược Trần không có như vậy hoạt động qua tay chân, bỗng nhiên có một có thể gọi là bồi luyện đối thủ, không dưới trận thử xem, quả thực chính là thực xin lỗi chính mình.

Nàng cũng biết nàng đã nhiều năm không có hoạt động, cũng biết A Lực khí lực, nếu là bị một cước hoặc là một quyền đánh đến trên người, hộ thân Ngọc Phù chắc chắn sẽ không bị kích phát, bị thương phải khó tránh khỏi, bởi vậy nàng cũng chú ý cẩn thận, đem Ngũ Hành linh lực nhắc tới, nếu là thật sự có không ổn, vậy khẳng định muốn khiến cho sử dụng pháp thuật được rồi.

A Lực nhìn thấy Giản Nhược Trần bắt đầu với chuẩn bị động tác, con mắt cũng không phải muốn thả hết, quả thực là như hai cái đèn pha chiếu xạ qua, suy nghĩ của hắn trong Giản Nhược Trần phải không gì làm không

được đẩy, đây Taekwondo cũng là Giản Nhược Trần giao cho hấn đẩy, căn bản sẽ không có cho rằng Giản Nhược Trần khả năng đánh không lại hấn.

Hai người hoạt động một lát liền đối chiến đến cùng một chỗ.

Đối lập Giản Nhược Trần, A Lực đều không có kinh nghiệm thực chiến, chẳng qua là đem Giản Nhược Trần dạy cho chiêu thức của hấn luyện được linh hoạt rồi, các loại động tác ở giữa chuyển đổi cũng có chút nhanh chóng, nhưng ở Giản Nhược Trần trong mắt, liền tất cả đều là sơ hở, giả thoán một chút, Giản Nhược Trần liền chuyển đến A Lực sau lưng, liền A Lực về phía trước tốc độ đẩy.

A Lực lão đảo vài bước, rất nhanh liền quay đầu trở lại, tiếp qua một lát, Giản Nhược Trần lại tìm được một cơ hội, bay lên một cước, liền đem A Lực đạp đến trên mặt đất.

A Lực lập tức liền nhảy dựng lên, tiếp tục phản kích, vài cái sẽ thấy bị Giản Nhược Trần gạt ngã, như thế, A Lực lóe sáng trong ánh mắt vậy mà không phải uể oải, mà là mao ra sự tàn nhẫn, hấn bắt đầu học Giản Nhược Trần bộ dạng nhảy cà tung quan sát đến, giống như cũng phải tìm ra Giản Nhược Trần sơ hở.

Hai người tái chiến đến cùng một chỗ thời điểm, A Lực ra quyền ra chân tốc độ rõ ràng nhanh, hơn nữa học xong phòng ngự, nhưng ở Giản Nhược Trần trong ánh mắt, tốc độ hay vẫn là không đủ nhanh, nhưng Giản Nhược Trần cũng phát hiện chính nàng tật xấu, ánh mắt của nàng rất nhanh, nhưng mà thân thể tốc độ theo không kịp con mắt tốc độ.

Tại về sau, nàng vẫn có thể đem A Lực gạt ngã, nhưng không cần phải linh lực, khí lực hiển nhiên chưa đủ, một phút đồng hồ về sau, Giản Nhược Trần phát phát tay, ý bảo đình chỉ.

Thân thể nàng tính linh hoạt vẫn còn, nhưng như vậy rèn luyện nửa tháng nghỉ ngơi lại muốn nửa tháng Tôi Thế, đối với thuần túy thân thể lực

lượng gia tăng, hiển nhiên chưa đủ.

Trước kia, nàng là nửa ngày Tôì Thế, sau đó tất cả thời gian đều dùng để tu luyện, mà bây giờ, nàng còn muốn xuất ra ít nhất nửa ngày thời gian chế phù, áp súc đẩy, cũng chỉ có thể là thời gian tu luyện.

Nàng lau lau mồ hôi trên mặt, vận chuyển linh lực, lại cho mình ném đi một tấm quét bụi phù, buông trường bào vạt áo trước, quay đầu lại nhìn A Lực, thiếu niên mồ hôi trên mặt sông nhỏ giống nhau lưu lại, nhìn xem ánh mắt của nàng lại càng thêm nóng cắt.

Xem ra Taekwondo tồn tại, hoặc là lại để cho A Lực đem Giản Nhược Trần tại trong suy nghĩ tăng lên tới chính thức tiên tử hoàn cảnh, hoặc là chính là hãn cho rằng một ngày kia có thể bằng vào võ kỹ, đạt đến Giản Nhược Trần bộ pháp.

Tạm thời, Giản Nhược Trần còn không biết như thế nào đem A Lực ái mộ một lần nữa thay đổi đến sùng bái lên, cũng không có thời gian muốn cùng làm những thứ này, đuổi A Lực chính mình đi tới nhà ăn ăn cơm, Giản Nhược Trần về tới gian phòng.

Việc này buổi tối, chắc hẳn Mạc Tiểu Ngôn cũng bị ở lại nội môn đấy, coi như là nàng lại không hiểu được quy củ tông môn, nhân tình vãng lai bên trên cũng biết, Mạc Tiểu Ngôn muốn tìm nàng, cũng ít nhất phải ngày mai, về tới tông môn, nàng cũng cuối cùng có thể yên tâm bế quan.

Liễu Tùy Thanh đối với Lạc Phàm nói, lại để cho hãn đem Giản Nhược Trần ở lại nội môn, Lạc Phàm tai trái dóa nghe xong, trực tiếp liền từ tai phải dóa đi ra —— hãn với thân phận gì mời Giản Nhược Trần ở đến nội môn trở lại?

Giản Nhược Trần ước chừng sẽ không so đo thân phận sự tình, có thể Giản Nhược Trần mình cũng có chính mình việc cần phải làm, ở đến nội

môn, ngoại trừ linh khí dồi dào chút ít, đối với Giản Nhược Trần không có quá lớn chỗ tốt.

Lôi Tùng Minh thân phận gì cái gì kiến thức, đã sớm cảm thấy được Triệu Xuân Thu lúc này thời điểm đi vào Thiên Đạo Tông không được bình thường, nhìn thấy Triệu Xuân Thu cái gì cũng không đề cập tới, lập tức liền là một bộ lão hữu gặp nhau bộ dạng, đem Mạc Tiểu Ngôn toàn bộ bỏ cho Lạc Phàm.

Lạc Phàm tự nhiên cũng chính là chủ nhà bộ dạng, trước thu xếp lấy chỗ ở —— Thiên Đạo Tông không thiếu phòng trọ, hiện tại càng không có gì khách trọ, Mạc Tiểu Ngôn cùng Triệu Xuân Thu cũng muốn có chỗ ở của mình.

Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm cùng thuyền gần một tháng, cũng coi như quen biết, mà lại Lạc Phàm nói chuyện khôi hài, Mạc Tiểu Ngôn cũng không ghét hấn, cũng không phải thật không hiểu được nhân tình sự tình hướng, tại Dược Vương Cốc gây nên phải dẫn tính, tại Giản Nhược Trần trước mặt phải không cảm giác buồn lòng, ly khai đây hai nơi, cũng liền bùng lên Dược Vương Cốc đại tiểu thư thân phận.

Như thế đối với Lạc Phàm mà nói càng thêm nhẹ nhõm, tất cả mọi người tất cả dựa theo tất cả thân phận, làm riêng phần mình chuyện nên làm thật tốt.

Bình thường mà nói, Lạc Phàm dàn xếp rồi Mạc Tiểu Ngôn, muốn phát ra nổi người chủ địa phương, cùng đi Mạc Tiểu Ngôn tán phiếm, hoặc là đến Thiên Đạo Tông thú vị địa phương đi một chút, nhưng Lạc Phàm nhưng không có tại Mạc Tiểu Ngôn đây ở lâu, dàn xếp rồi về sau lập tức ly khai, Giản Nhược Trần tuy thời gian không đủ dùng, hấn bên này cũng phải cảm giác giống nhau.

Chủ yếu nhất, hẳn còn muốn cho Thiên Đạo Tông mấy vị công tử lại để cho địa phương.

Quả nhiên chân trước ly khai, chân sau Đại công tử liền tiến đến bái phỏng, mà buổi tối, Thiên Đạo Tông còn thể tất yếu có một hoan nghênh khách nhân yến hội, Mạc Tiểu Ngôn thật đúng là tạm thời liền không có thời gian cùng cơ hội tìm Giản Nhược Trần rồi.

Việc này buổi tối, Thiên Đạo Tông một số có thân phận tu sĩ phải bận rộn đấy, nhưng mà ai cũng thật không ngờ, kể cả bề quan Giản Nhược Trần mình cũng thật không ngờ, trong vòng một đêm, Giản Nhược Trần tu vi nhắc lại một tầng, tiến vào đã đến Luyện Khí tầng năm.

Giản Nhược Trần Luyện Khí tầng bốn linh lực, trải qua hai lần áp súc lại đạt đến bão hòa, Giản Nhược Trần tuy rằng muốn muốn tiến giai, lại cũng không có muốn tại trở lại tông môn đêm thứ nhất liền tiến giai, việc này buổi tối nàng thậm chí đều không có phục dụng Linh Đan.

Nhưng hết thảy liền tự nhiên mà vậy mà nước chảy thành sông rồi.

Được phép Vấn Tâm huyền trận tác dụng, làm cho nàng vốn là cường đại tâm trí càng thêm trầm ổn trầm tĩnh không bị nửa phần từ bên ngoài đến tác động, hoặc là một tháng này trở lại dốc lòng nghiên cứu chế phù thần thức chăm chú, lại để cho thần thức trong lúc vô tình tăng lên, có lẽ còn có linh lực thật sự thật sự là bão hòa tới cực điểm.

Giản Nhược Trần nắm hệ pháp thuật vận hành về sau, tiến vào đến trong thân thể linh lực hầu như liền đều bị dẫn dắt đã đến trong kinh mạch, hầu như không có bỏ sót.

Vì vậy, tại đây dạng tự nhiên mà vậy linh lực lưu chuyển ở bên trong, Giản Nhược Trần kinh mạch lần nữa phồng lên, đột phá bình chương, đơn giản mà hãy tiến vào đã đến Luyện Khí tầng năm, thế cho nên tại linh lực

vận hành một chu thiên gần như vững vàng về sau, Giản Nhược Trần mới hiểu được chính mình tiến giai rồi.

Đây là Giản Nhược Trần tự học luyện đến nay thoải mái nhất một lần tiến giai, nàng lập tức mà bắt đầu nhớ lại tiến giai quá trình, cũng lại tiếp tục vận hành linh lực phong phú kinh mạch, rất nhanh, nàng liền hiểu nàng tại sao sẽ dễ dàng như thế tiến giai rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Không Bình Thường A

Một tháng qua, Giản Nhược Trần hầu như không có làm bất luận cái gì tu luyện, nàng không muốn tại Liễu Tùy Thanh cùng Triệu Xuân Thu trước mặt đồng thời vận hành năm hệ công pháp.

Nhưng nàng cũng không phải là đều không có tu luyện, từ chế phù sau khi thành công, từng buổi tối cũng nên tiêu hao hết một hệ linh lực đấy, bổ sung linh lực quá trình, cũng là quá trình tu luyện.

Mà lại chế phù quá trình, cũng là thần thức khống chế linh lực quá trình, đã làm ra đối với thần thức khống chế linh lực rèn luyện, cũng là đối với thần thức tăng lên tu luyện, như thế, trong lúc bất tri bất giác, nàng đối với thần thức khống chế cũng càng là linh mẫn, mà thần thức độ nhạy tăng lên, đồng dạng làm cho nàng đang tu luyện ở bên trong, có thể rất tốt mà khống chế linh khí hấp thu.

Chính là tại vừa mới, thần thức hầu như hoàn mỹ mà đã tóm được tất cả tiến vào đến trong thân thể linh khí, hơn nữa rất nhanh kịp thời mà đưa vào đến trong kinh mạch, dĩ vãng cái loại này linh khí hấp thu đến trong thân thể lại tiêu tán quá trình toàn bộ không tồn tại.

Từ trước đến nay ngũ linh căn tu sĩ tốc độ tu luyện chậm, thì có loại này không cách nào hoàn toàn hấp thu các hệ Linh khí nguyên nhân, Ngũ Hành tương khắc, khiến cho những thứ này đã tiến vào đến trong thân thể linh khí đại bộ phận giúp nhau triệt tiêu tiêu tán, mà bây giờ, Giản Nhược Trần đã hoàn mỹ mà giải quyết hết Ngũ Hành tương khắc, Linh khí tiêu tán

nguyên nhân, trong kinh mạch linh lực tràn đầy đến chướng bụng về sau, tu vi tăng lên, tự nhiên là nước chảy thành sông rồi.

Giản Nhược Trần cũng cuối cùng nhận thức đến thần thức chỗ tốt.

Chấm dứt tu luyện về sau, Giản Nhược Trần cũng có chút khó hiểu, dựa theo ý nghĩ của nàng, Vấn Tâm huyền trận chẳng qua là gây ra rồi tâm ma của nàng, nhưng không có giải trừ Tâm Ma, như thế, thần thức như thế nào cũng có thể như thế nhanh chóng mà nâng cao đây.

Nàng cho tới bây giờ đều không có ý đồ quên đi qua trí nhớ của mình, cũng không có ý đồ lừa gạt mình, nhưng nàng cũng sẽ không khiến những ký ức này tả hữu chính mình, trí nhớ, vĩnh viễn chẳng qua là trí nhớ, có thể không quên, lại không thể trầm luân.

Suy nghĩ cũng phải không xuất ra Tâm Ma cùng nàng trí nhớ lúc giữa nhân quả quan hệ về sau, Giản Nhược Trần cũng liền đem khó hiểu chỗ ném ra sau đầu.

Nhanh như vậy lại tăng lên một tầng tu vi, Giản Nhược Trần cũng có chút buồn rầu, một lớn đã sớm tới Luyện Khí đường, quả thực cho đã vui mừng một buổi tối Tả Nghị trở lại một cái kinh hãi.

"Giản đại tiểu thư, người. . . Người người như thế nào lại tăng lên một tầng tu vi?"

Một đêm này Tả Nghị căn bản cũng không có nghỉ ngơi, Giản Nhược Trần sau khi rời khỏi suy nghĩ thật lâu, đã tìm được cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ đến Vấn Tâm huyền trận một cái Luyện Khí đệ tử.

Tả Nghị lớn nhỏ cũng là ngoại môn Luyện Khí đường quản sự, làm người lại cùng thiện, rất rất biết nói chuyện, lấy thêm ra rồi một khối tinh thiết làm nước cờ đầu, tu sĩ kia dĩ nhiên là vị chưa mà đưa bọn chúng bên ngoài chuyện đã xảy ra tất cả đều cáo tri.

Vốn cũng không phải bí mật, huống hồ Giản Nhược Trần hay vẫn là là tông môn sâu sắc mặt mày rạng rỡ rồi, nhưng đi theo lộ ra vui sướng thần sắc Tả Nghị trở về gian phòng của mình, như thế nào đều cảm thấy không đúng.

Nếu là hãn không biết Giản Nhược Trần, khẳng định cho rằng cùng hãn nói những điều này vậy người tu sĩ điên rồi, một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ mà thôi, về phần Hoàng, Thái Tử cùng với phần đông kết Đan tiền bối lấy lòng chứ

Không phải là ly khai Vãn Tâm huyền trận phương thức không giống người thường chứ chẳng lẽ như vậy có thể xác định một cái thần thức tu luyện thiên tài ra đời? Đừng nói không cách nào xác định, coi như là, Lạc Phàm đây, cũng không có được lớn như thế hoan nghênh trận chiến a.

Có thể hết lần này tới lần khác thì có như vậy không có khả năng, không bình thường sự tình phát sinh, hãn tin tưởng, cảm thấy không bình thường sẽ không chỉ có một mình hãn.

Có thể mọi người hết lần này tới lần khác coi như nó bình thường, như vậy chính là, trong đó với hãn không biết che giấu, mà việc này che giấu, những cái kia kết Đan tiền bối đều nhìn ở trong mắt.

Hãn trong phòng vòng một buổi tối, cũng nghĩ không thông đến cùng vấn đề ở nơi nào, chẳng qua là bản năng cảm thấy được, sẽ có không tưởng được sự tình phát sinh.

Trời vừa sáng, hãn liền trong phòng ngốc không thể, mới đi dạo đi ra, liền thấy được Giản Nhược Trần, đi theo liền thấy được Giản Nhược Trần tu vi, thoáng cái đã bị kinh dọa sợ.

"Từ Vãn Tâm huyền trận ly khai, tu vi tăng lên một tầng rất không bình thường chứ" Giản Nhược Trần như không có việc gì nói, lại cao thấp thật sâu đánh giá Tả Nghị liếc.

Tả Nghị bị Giản Nhược Trần mà nói hỏi được ngẩn ngơ, có thể lập tức cũng nhớ tới mặt khác trở về tu sĩ tu vi, ngoại môn đều là Luyện Khí hậu kỳ đấy, không có người nào có tiến giai Trúc Cơ rồi —— đệ tử ngoại môn Trúc Cơ, tại Thiên Đạo Tông cũng là đại sự, sẽ không vô thanh vô tức liền hoàn thành.

"Là muốn tăng lên tu vi, có thể một đêm liền tăng lên đấy, Giản đại tiểu thư cảm thấy rất bình thường?" Tả Nghị ngăn ở lều trước, không từ chối Giản Nhược Trần đi vào.

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi, "Tả quản sự, đây là ý gì?"

Tả Nghị bỗng nhiên đã cảm thấy Giản Nhược Trần trầm tĩnh được có chút quá mức, hẳn bỗng nhiên biết mình cảm thấy không đúng, không bình thường nguyên nhân.

Giản Nhược Trần cho tới nay cho cảm giác của hắn, cũng không phải là một cái bình thường Luyện Khí tu sĩ.

"Ha ha, " Tả Nghị cười cười, nhường ra chận lều đại môn, lại ha ha nở nụ cười thanh âm, "Giản đại tiểu thư thực cho rằng ngũ linh căn tư chất, nhanh như vậy tăng lên tu vi phải bình thường?"

Tả Nghị trên mặt cười, trong nội tâm nhưng là khẩn trương đấy, những lời này trong lòng hắn cả đêm, vừa mới bỗng nhiên liền nói ra rồi, muốn nói không hối hận là không thể nào đấy, có thể càng chờ mong đúng rồi Giản Nhược Trần phản ứng.

Trong lòng của hắn đã có tám phần vững tin Giản Nhược Trần là muốn cùng hắn giao hảo đấy, tối hôm qua đưa cho hắn khuyên tai ngọc còn treo tại cổ áo trong.

Có thể tại ngoại môn lẫn vào cái quản sự đấy, đều là tâm tư linh hoạt đấy, giảo thấp có đôi khi không cần phải làm, nhưng nâng cao khẳng định

đều là hiểu được cũng sẽ làm đấy, nếu như Giản Nhược Trần không có đưa cho Tả Nghị vậy miếng khuyên tai ngọc, nếu như Tả Nghị không phải đã nghe được Giản Nhược Trần ra ngoài một tháng công lao to lớn, nếu như không phải trong vòng một đêm Giản Nhược Trần lại tăng lên nhất cấp tu vi. . .

Khả năng, Tả Nghị sẽ không như vậy nhờ ra rõ ràng cho thấy tốt như thế lời nói, mang theo nhắc nhở mà tốt như thế lời nói.

Giản Nhược Trần nhìn Tả Nghị một hồi, rõ ràng ánh mắt cũng không lạnh lợi, Tả Nghị bỗng nhiên cũng có chút tâm thần có chút không tập trung, rõ ràng Giản Nhược Trần tu vi vẫn còn so sánh hăn thấp như vậy một ít tầng, có thể tại Giản Nhược Trần nhìn chăm chú, Tả Nghị cũng không an.

"Đương nhiên không bình thường rồi." Tại Tả Nghị còn muốn lui về phía sau một bước lúc trước, Giản Nhược Trần cười khẽ xuống.

Tả Nghị tâm cách lắng dưới, liền nghe đến Giản Nhược Trần nói tiếp: "Bất quá không bình thường nhiều chuyện rồi mà nói, có phải hay không liền nhìn xem bình thường hơn nhiều."

Tả Nghị nhìn Giản Nhược Trần hơi hột mà bổ sung một câu về sau, liền tiến vào lều, ngừng tạm, quay người theo vào đi tới.

Giản Nhược Trần chạy tới nàng lần trước dùng rèn sắt bếp nấu trước, chứng kiến mọi chuyện đều tốt như cùng nàng trước khi đi giống nhau, trên lò hỏa đề nặng, bên trong vậy khối bất quy tắc khối sắt đã bị nung đỏ rồi.

"Ngày hôm qua ta liền an bài việc này bếp lò thiêu cháy rồi." Tả Nghị tại sau lưng bổ sung một câu, cùng đi theo đi vào, kéo một chút hướng gió, hỏa lập tức đốt lên, hăn cầm lấy cặp gắp than đem vậy khối còn không tính bán thành phẩm khối sắt nhặt đi ra.

Giản Nhược Trần hoạt động hạ thân thể, cầm lên rồi đại chùy, hai người ai cũng không nói gì, Giản Nhược Trần thản nhiên tự nhiên mà rèn sắt, Tả Nghị cũng không có chút nào đối với làm Giản Nhược Trần trợ thủ cảm thấy không khỏe.

Hiển nhiên, Giản Nhược Trần thể lực đối chiếu nửa tháng lúc trước hơi có hạ thấp, nhưng vẫn còn có thể thừa nhận rèn sắt mạnh mẽ như vậy tốc độ trong phạm vi, Giản Nhược Trần buông thiết chùy hơi chút thời gian nghỉ ngơi trong, Tả Nghị liền giữ im lặng mà đem khối sắt một lần nữa kẹp đến trong lò lửa.

To như vậy lều bên trong, hai người đều tại giúp nhau suy nghĩ đối phương.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Ghép Cái Tội Danh

Tại phạm nhân bắt đầu làm việc trước, Giản Nhược Trần ngừng rèn sắt, lau lau cái trán đổ mồ hôi, tùy ý nói: "Đối với lần này Vấn Tâm huyền trận, Tả quản sự hiểu rõ bao nhiêu?"

"Luyện Khí đệ tử nên hiểu rõ, cũng đều không sai biệt lắm khó hiểu." Tả Nghị cũng không có lảng tránh, nhìn thẳng Giản Nhược Trần con mắt nói.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Nửa năm sau trận thi đấu nhỏ, Tả quản sự tính thế nào hay sao?"

Giản Nhược Trần đột nhiên xuất hiện trực tiếp làm, lại để cho Tả Nghị do dự sau mới nói: "Còn có nửa năm thời gian, chuyện xấu luôn có."

Đối với Tả Nghị lập lờ nước đôi trả lời, Giản Nhược Trần phải trong dự liệu, nàng cố ý dừng lại mới tiếp tục nói: "Tả quản sự nếu như có thể làm được quản sự vị trí, tầm mắt dĩ nhiên là không phải bình thường ngoại môn tu sĩ như vậy rồi."

Tả Nghị đối với những lời này có chút chần chờ.

Nghe như là Giản Nhược Trần ca ngợi, nhưng nhìn đứng lên, cũng còn có chút mĩa mai ý tứ, Tả Nghị có chút không hiểu rõ.

"Cơ duyên vật này, luôn nương theo lấy mạo hiểm đấy." Giản Nhược Trần nói qua buông thiết chùy, đây chính là không định đánh tiếp thiết rồi.

"Người thì sao?" Tả Nghị bỗng nhiên hiểu Giản Nhược Trần ý tứ.

"Mạo hiểm cũng sẽ nương theo lấy cơ duyên." Giản Nhược Trần lại nói một câu.

Nhìn xem Giản Nhược Trần bình thản ung dung rời đi lều, Tả Nghị suy nghĩ một chút, để lên bếp lò hỏa, cũng chậm chậm ly khai lều.

Giản Nhược Trần tu vi tiến giai đến Luyện Khí tầng năm tin tức, rất nhanh liền truyền đến nội môn, mấy vị Đường chủ thêm tông chủ nghe được tin tức này thời điểm, phản ứng đầu tiên vậy mà cũng không phải kỳ quái, giống như đây mới là Giản Nhược Trần vốn là phải làm được —— không cho bọn hắn cái giật mình, cũng cũng không phải là Giản Nhược Trần rồi.

Đi theo, liền không thể tránh né mà suy nghĩ, Giản Nhược Trần đây là muốn làm gì? Muốn làm cái gì?

Một ngày trước bọn họ vẫn còn thảo luận Giản Nhược Trần đoạt xá khả năng, chẳng lẽ nàng là muốn chứng minh là đúng cái gì? Nàng đến cùng đều muốn chứng minh là đúng cái gì?

Đợi đến lúc Lạc Phàm cũng nghe được tin tức này thời điểm, Giản Nhược Trần đã lại một lần đứng ở nội môn bên trong rồi, hay vẫn là trước một lần mới ly khai đấy, đã bị ngợi khen chính là cái kia đại sảnh.

"Giản đại tiểu thư, lúc này đây tiến giai, không phải là người đã đến giờ rồi, mỗi tháng một lần thông lệ tiến giai a." To như vậy trong đại sảnh, chỉ có Liễu Tùy Thanh.

Giản Nhược Trần nhìn xem trống trải đại sảnh, nhìn lại một chút Liễu Tùy Thanh, nghi ngờ nói: "Liễu tổng quản nếu kêu gọi ta, không cần phải ở chỗ này a."

Liễu Tùy Thanh nhìn Giản Nhược Trần, bị tức nở nụ cười.

"Giản đại tiểu thư, người còn biết người bây giờ là ở nơi nào? Cũng là người không có sợ hãi, thực cảm thấy chúng ta đây mấy cái Kết Đan tu sĩ đều bắt người không có cách nào?"

Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, tại Liễu Tùy Thanh trong lời nói, nàng nghe được không ổn ý tứ.

"Nếu là ta có vấn đề gì, không phải nên Chấp Pháp Đường người tới chứ" nàng thăm dò rồi câu.

"Người còn biết Chấp Pháp Đường người tới? Người ngóng trông?" Giản Nhược Trần dùng nhìn tên điên ánh mắt nhìn xem Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần giải thích nói: "Ý của ta nói, nếu như không phải Chấp Pháp Đường đây, mà là Liễu tổng quản, nói đúng là ta không có vấn đề gì đây."

Nói đúng là ta nếu như không có vấn đề gì, bảo ta tới nơi này là có ý gì?

"Người thực cảm thấy người không có vấn đề?" Trực giác trong, Liễu Tùy Thanh cho rằng Giản Nhược Trần không phải giả ngu, nhưng thời điểm này còn lãnh tinh như vậy, không phải giả ngu vậy là cái gì.

Giản Nhược Trần thở dài: "Liễu tổng quản, mời người nói thẳng, ta chỗ này, rút cuộc là có vấn đề gì?"

Liễu Tùy Thanh sợ run lên, hắn bị hỏi khó rồi, thực sự cầu thị mà nói, Giản Nhược Trần xác thực vấn đề gì cũng không có đấy, hắn cũng không thể nói chúng ta hoài nghi người là bị đoạt xá đấy, người ngũ linh căn trong thân thể ở một cái không phải thân thể người nguyên bản hồn phách a.

"Ta là thông minh rồi chút ít, tu vi phải tăng lên đối chiếu bình thường ngũ linh căn tu sĩ nhanh một chút, nhưng, đây có vấn đề chứ tông môn không hy vọng môn hạ đệ tử tu vi tăng lên rất nhanh?" Nếu như che giấu cũng không che giấu được rồi, Giản Nhược Trần dứt khoát liền thẳng nói ra.

"Thông minh? Giản đại tiểu thư thế nhưng là bình thường thông minh?" Nếu như mở ra rồi nói, Liễu Tùy Thanh cũng liền giận tái mặt, nói thẳng.

Giản Nhược Trần nhún nhún vai: "Liễu tổng quản, không thể muốn thông minh rồi, liền biến thành yêu nghiệt rồi a."

Rồi hãy nói, cũng không có thể bởi vì vì người khác đem ta phụ trợ được đầy đủ thông minh, chính là ta không phải a. Lời này ngấm lại, giống như sẽ ngay cả Liễu Tùy Thanh cùng một chỗ mĩa mai đi vào, Giản Nhược Trần liền nhận được trong nội tâm, không có nói ra.

Liễu Tùy Thanh hừ một tiếng: "Vậy sao người giải thích tu vi của người?"

Giản Nhược Trần càng là vô tội: "Chẳng lẽ ta che giấu, cần phải hai ba năm mới tăng lên một tầng tu vi mới phải bình thường? Ta đây loại, không phải nên đã bị tông môn ban thưởng chứ "

"Sự tình ra khác thường vì cái gì, lời này người chưa từng nghe qua?" Liễu Tùy Thanh ép hỏi.

Giản Nhược Trần ngấm lại nói: "Nếu như không phải Chấp Pháp Đường tiền bối, nói như vậy thì Liễu tổng quản phải tin tưởng ta đúng không?"

Liễu Tùy Thanh trừng trừng mắt nhìn Giản Nhược Trần một hồi mới nói: "Ta luôn mồm tên chúng ta là tiền bối, có thể người hành vi ngôn từ

bên trên còn có thật sự đem chúng ta cho rằng tiền bối?"

Giản Nhược Trần giật mình, sau đó kinh ngạc nói: "Liều tổng quản, chẳng lẽ người hoài nghi. . ." Giản Nhược Trần chần chờ xuống.

"Hoài nghi cái gì?" Liều Tùy Thanh ánh mắt một đứng, khí thế bỗng nhiên áp bức xuống, Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy trên vai trầm xuống, lực lượng này vậy mà làm cho nàng một không thể động đậy được.

Người không thể động, lời nói vẫn là có thể nói, Giản Nhược Trần chút nào không tránh né mà nhìn Liều Tùy Thanh, trong ánh mắt tất cả đều là nghi hoặc, một hồi lâu mới nói: "Liều tổng quản như vậy đè nặng ta, lực đạo nắm giữ được ngược lại là tốt, trên người ta tất cả lớn nhỏ phòng hộ vòng bảo hộ, vậy mà tất cả cũng không có bị kích phát."

Liều Tùy Thanh bị Giản Nhược Trần tức giận đến cười lạnh một tiếng: "Người những cái kia Ngọc Phù, có phòng hộ Kết Đan tu sĩ công kích?"

Giản Nhược Trần nổi dóa xuống, bỗng nhiên liền không nhịn được tách khí nói: "Cũng nên cho cái tội danh a."

Tại trong sảnh mọi người toàn bộ cũng nhịn không được rồi, bọn họ gặp qua dựa vào nơi hiểm yếu chống lại đấy, gặp qua giáo hoạt nói xạo đấy, cũng đã gặp theo để ý phản bác đấy, mà nếu Giản Nhược Trần như vậy đấy, không giống phân biệt cũng không giống sợ hãi đấy, thật đúng là đều là lần đầu trông thấy.

Khó trách Liều Tùy Thanh đối đãi Giản Nhược Trần thái độ mập mờ, như vậy quả thực sắp chết đến nơi đều không sợ hãi đấy, bọn họ còn đều chưa từng gặp qua.

Cổ Hoàn Thành cũng nhịn không được nữa, phúi đất liền đứng lên, hướng chính sảnh đi đến, những người khác giúp nhau nhìn xem, cũng chỉ tốt đều cùng đi theo đi vào.

Nhiều người như vậy tất cả đều vào được, cũng đều phải Kết Đan Kỳ Đường chủ cộng thêm cho rằng tông chủ, Liễu Tùy Thanh cũng không nên lại áp chế Giản Nhược Trần, liền rút về rồi uy áp.

Giản Nhược Trần trên người chột nhẹ, lập tức nghiêm sắc mặt, cung kính chắp tay thi lễ nói: "Gặp qua tông chủ, gặp qua các vị Đường chủ."

Cổ Hoàn Trình lạnh lùng nhìn qua Giản Nhược Trần nói: "Người vừa mới không phải rất thích hợp nha, đây một hồi như thế nào đến kính cần đứng lên."

Lời này chính là mĩa mai Giản Nhược Trần đang nhìn đến bọn họ đã đến về sau mới chính thức sợ lên rồi.

Liễu Tùy Thanh thần sắc có chút không nhanh, mặc dù biết Cổ Hoàn Trình cũng không mĩa mai ý của hắn, nhưng trong lời nói cũng rõ minh thì có hắn ở đây Giản Nhược Trần trước mặt không có uy tín ý tứ.

"Văn bối cùng Liễu tổng quản đồng hành thật lâu, Liễu tổng quản đợi sau khiêm tốn, văn bối nhất thời thất lễ, kính xin Liễu tổng quản thứ tội." Giản Nhược Trần kỳ thật cũng không cảm thấy nàng có gì thất lễ địa phương, nhưng mà Cổ Hoàn Trình nếu như nói, nàng do dự đều không do dự liền nhận thức rơi xuống.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Không Lùi Chính Là Tiến

Cổ Hoành Trình là ai? Phải Chấp Pháp Đường Đường chủ, lời hăn nói tại Thiên Đạo Tông không sai biệt lắm chính là pháp luật, Giản Nhược Trần thật không ngờ bên ngoài còn có người sẽ nghe lén nàng cùng Liễu Tùy Thanh nói chuyện, không đủ coi như là nghĩ tới, nàng vẫn là sẽ nói như vậy đấy.

Giản Nhược Trần thống thống khoái khoái mà thừa nhận sai lầm, ngược lại làm cho Cổ Hoành Trình sinh ra bất đắc dĩ cảm giác, giống như hăn nổi giận đùng đùng mà cấp cho Liễu Tùy Thanh bệnh vực kẻ yếu, kết quả người ta phải quá quen thuộc, hăn mới phải cái kia không hiểu lí lẽ ác nhân giống như.

Một hơi lập tức đã bị chặn đã đến trong cổ họng, bỗng nhiên liền nhớ lại Liễu Tùy Thanh theo như lời đấy, Giản Nhược Trần như thế nào một hai câu nhường Từ Lâm cùng Thủy Vân tông Lan Mị Nhi cùng nàng chuyện đánh cuộc.

Vẻ mặt của mọi người liền đều có chút kinh ngạc, sau đó cũng rất giống nhớ tới đồng dạng sự tình, Phó Ngôn tiến lên khó hiểu Cổ Hoành Trình vậy nói: "Giản tiểu tiên tử, ngươi cũng không giống như sợ sợ chúng ta?"

Giản Nhược Trần kinh ngạc nói: "Các tiên bối đều là tông môn tông chủ, Đường chủ, phải bảo hộ tông môn trưởng bối, ta đây cái văn bối tự nhiên cũng ở tiên bối đám bọn chúng bảo hộ ở bên trong, tại sao phải e ngại các vị tiên bối?"

Lời này vừa ra, Phó Ngôn cũng cứng họng, không biết nói cái gì cho phải.

Muốn nói Giản Nhược Trần nói đúng không, bọn họ rõ ràng trận chiến phải để đối phó Giản Nhược Trần đây, muốn nói nàng nói được không đúng sao, với tư cách tông môn tiền bối, có thể không bảo hộ tông môn đệ tử chứ

Mọi người hai mặt nhìn nhau rồi sẽ, hay vẫn là Giản Nhược Trần mở miệng lần nữa: "Tông chủ, các vị Đường chủ, thế nhưng là văn bối làm cái gì không ổn sự tình chứ "

Được những lời này, Liễu Tùy Thanh nói: "Giản Nhược Trần, nếu như người phải thông minh, tự nhiên biết rõ hô người đến nơi đây nguyên do, chúng ta tuy có thể tâm bình khí hòa mà hỏi thăm người, cũng có thể dùng chút ít thủ đoạn đi ra."

Giản Nhược Trần thần sắc cũng trịnh trọng rồi chút ít nói: "Văn bối từ tiến vào Thiên Đạo Tông đến nay, tự hỏi chưa từng đã làm bất luận cái gì thực xin lỗi tông môn sự tình, nếu như văn bối có chỗ nào không đúng chỗ, kính xin các vị tiền bối nói rõ, nhưng phạm là văn bối sai lầm, cam nguyện dẫn phạt."

Giản Nhược Trần nói như thế, tất cả mọi người nhăn nhu mày, Giản Nhược Trần từ tiến vào tông môn đến nay, đúng là không có phạm qua sai lầm lầm, há lại chỉ có từng đó phải không sai, còn đối với tông môn có công, cho dù là đi tới cường ép chọn sai, cũng tìm không ra trở lại.

"Tiến vào tông môn lúc trước đây?" Cổ Hoành Trình bỗng nhiên nói.

Cổ Hoành Trình hỏi lên như vậy, Liễu Tùy Thanh đã biết rõ Giản Nhược Trần sẽ trả lời thế nào, dù sao cùng Giản Nhược Trần ở chung như vậy thời gian dài, đối với Giản Nhược Trần bất động thanh sắc liền đem ghen được á khẩu không trả lời được cũng thật sâu lĩnh giáo qua.

Quả nhiên, Giản Nhược Trần nha nhưng nói: "Tiến vào tông môn lúc trước, vẫn bồi chỉ là một cái phàm nhân, đừng nói lúc ấy còn không biết có Thiên Đạo Tông ba chữ, coi như là biết có tông môn rồi, ta thì như thế nào làm được rồi thực xin lỗi tông môn sự tình?"

"Giản Nhược Trần, luận khẩu tài, chúng ta giống như đều không phải là đối thủ của người rồi, vậy, không thiếu được liền lấy tu vi áp người rồi, người vốn ngũ linh căn tư chất, tại sao trong vòng một đêm, tu vi liền tăng lên một tầng?" Phó Ngôn nói theo.

Giản Nhược Trần nhìn về phía Phó Ngôn: "Ngày đó tại Hoàng Cung ăn uống tiệc rượu lên, ăn rồi Linh quả cùng linh thực, linh lực thì có tràn đầy kinh mạch chi tướng, tại trở về phản trên bảo thuyền lúc, thì có tiến giai cảm giác, chẳng qua là bảo thuyền mặt trời đi đêm nghỉ, cho nên một mực chưa từng chăm chú ngồi xuống tu luyện, trở lại tông môn mới phát giác an tâm, liền nước chảy thành sông."

Lời này Giản Nhược Trần nửa phần không có làm giả, ánh mắt thanh tĩnh, nói đúng thản bằng phẳng lay động.

Phó Ngôn nhăn cau mày nói: "Nếu như người phải Lạc Phàm vậy cùng với Thiên Linh Căn, một tháng tiến giai, cũng nói qua được đi tới, khi nào ngũ linh căn tư chất cũng có thể nhanh như vậy tiến giai rồi hả?"

Nói đến nói đi tới chủ yếu chính là tu vi sự tình, có thể rõ ràng đoạt xá hai chữ ngay tại bên miệng, lại ai cũng không nói ra miệng, chỉ còn chờ nhìn Giản Nhược Trần giải thích như thế nào.

Giản Nhược Trần từ Liễu Tùy Thanh ngôn từ trong cũng đã biết rõ bọn họ hoài nghi là cái gì rồi, dù sao, nàng vừa rơi xuống đến cái thế giới này liền đã trải qua đoạt xá sự kiện, tuy rằng bản thân nàng không có bị đoạt rồi bỏ, trong đầu lại hơn nhiều không ít cái thế giới này trí nhớ.

Chẳng qua là những ký ức này cùng tại Thiên Đạo Tông bên trong rất hiểu rõ cũng không xung đột, cái thế giới này cùng bên trên cái thế giới giống nhau vẫn có quy củ đấy, tuy rằng quy củ chỉ định cùng chấp hành có nhiều như vậy độ lệch, nhưng bên trên cái thế giới cũng là như thế —— bất kỳ một cái nào thế giới đều là như thế.

Bởi vậy, nàng thực tại không có gì cảm giác nguy cơ, cho dù là quần vào Lục hoàng tử đoạt vị trong sự tình.

Mà vốn, nàng cũng là một cái chẳng phải đem quy củ đem pháp luật để vào mắt.

Nàng lại là một cái cực kỳ tinh táo, mà lại tư duy phán đoán quyết đoán nhạy cảm chi nhân, từ lại tiến vào đến nội môn về sau đến bây giờ trong lúc nói chuyện với nhau, đã sớm đoán được những thứ này Đường chủ đám đối với thái độ của nàng rồi.

Bọn họ coi như là hoài nghi nàng là đoạt xá đấy, cũng không muốn ra tay, thầm nghĩ lại để cho chính nàng cho mình tìm một lý do rửa sạch xanh trắng mà thôi.

Mà Phó Ngôn câu hỏi, chính là cơ hội.

Thông thường trả lời, hiển nhiên là không thể làm cho người tin phục đấy, Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Tại văn bối lúc trước, còn có ngũ linh căn tu sĩ có bậc này tiến giai tốc độ?"

Phó Ngôn lắc đầu: "Nếu là Thượng Cổ nghe đồn còn có."

Giản Nhược Trần liền mỉm cười xuống.

Mọi người giật mình, bỗng nhiên liền hiểu Giản Nhược Trần ý tứ, giống như nàng trong hoàng cung đã bị chất vấn bình thường, nàng không

tuyển chọn biện giải cho mình, mà là hỏi một cái đủ để rửa sạch nàng tội danh vấn đề.

"Giản tiểu tiên tử có thể thuận tiện hình dung sau tu luyện của người?" Phó Ngôn lại tiếp tục hỏi.

Lời này hỏi lên, không chỉ có là Liễu Tùy Thanh nhún nhún mày, ngay cả Cổ Hoành Trình đều lộ ra bất mãn, từ trước đến nay tu sĩ chính mình ngộ ra trở lại tu luyện, trừ phi nguyện ý viết ra tâm đắc cảm với người bên ngoài, đều là việc riêng tư đấy, Giản Nhược Trần tu luyện, ngay cả đơn độc truyền công đệ tử đều không có, bọn họ những thứ này Kết Đan tu sĩ như thế hỏi, liền thực xem như với tu vi tới dọa nàng.

Giản Nhược Trần cũng nhún nhún mày, nàng tự nhiên cũng hiểu rõ cái quy củ này, liền nghe đến Cổ Hoành Trình giống như ngăn lại nói: "Phó Đường chủ. . ."

Phó Ngôn trực tiếp ngăn lại lời nói nói: "Ài, Cổ đường chủ, nếu là chúng ta không giảng đạo lý, đại khái có thể trực tiếp sưu hồn tìm kiếm đáp án, Giản tiểu tiên tử nếu không phải muốn nói, chúng ta đương nhiên cũng sẽ không miễn cưỡng."

Lời này, uy hiếp ý tứ cũng rất lớn hơn, nhưng là đúng là lời nói thật, ở đây đều là Đường chủ, ngay cả tông môn tông chủ đã ở, bất luận đối với Giản Nhược Trần làm cái gì, ở đâu có đúng sai lời nói.

Giản Nhược Trần hay vẫn là nhún nhún mày, lại không mở miệng không được rồi.

"Từ Vấn Tâm huyền trận sau khi rời khỏi, lúc tu luyện, có thể dẫn dắt tiến vào thân thể Ngũ Hành linh khí tiến vào kinh mạch, đến ngày hôm qua, ít có linh khí ly thể."

"Người còn nói người không phải đoạt xá hay sao?" Cổ Hoành Trình bỗng nhiên cả giận nói, lông mày dựng đứng, thò tay liền hướng Giản Nhược Trần chớp tới, Giản Nhược Trần chứng kiến Cổ Hoành Trình đại thủ hướng nàng chớp tới, Ngũ Hành linh lực lập tức vận hành, hướng về phía sau liền thối lui.

Thế nhưng là thân thể còn không có động, một cái đại thủ đã tiếp cận cổ áo của nàng, trên người nàng bỗng nhiên chợt hiện hai luồng quất sắc quang mang, nhưng là đeo tại lỗ tai cùng bên hông khuyên tai cùng khuyên tai ngọc đồng thời bị kích phát, nhưng đây hai kiện Pháp Khí chỉ có thể phòng hộ Trúc Cơ kỳ cùng Luyện Khí Kỳ công kích, bị kích phát, nhưng không có ngăn lại Cổ Hoành Trình ra tay.

Lập tức, một đạo linh lực xâm nhập đến trong thân thể, sinh sôi liên phong bế kinh mạch của nàng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Nhịn Không Được

Giản Nhược Trần trong nội tâm cả kinh, cũng đã là nhất động bất năng động rồi, bỗng nhiên nghĩ tới ngày đó Từ Lâm, ngày đó, Từ Lâm cũng là như vậy bị Phong Trí Hồng ra tay chế trụ a.

Giản Nhược Trần chỉ cần muốn, liền có thể làm được vui buồn không hiện, tuy rằng thân thể bị quản chế, trong nội tâm kỳ thật cũng không thể nào kinh hoảng —— kinh hoảng luôn luôn bất lực với sự tình, nàng thấp con mắt nhìn liếc rơi vào trên cổ áo tay, mới đón Cổ Hoành Trình tức giận, gợn sóng không sợ hãi nói: "Vấn Tâm huyền trận đều cầm ta bất đắc dĩ, thần thức của ta mạnh mẽ cho người khác, có gì kỳ quái chứ "

Giản Nhược Trần lui về phía sau không có kết quả, thân thể hộ thể Pháp Khí bị kích phát, đến nàng bị Cổ Hoành Trình ra tay chế trụ, đi theo gợn sóng không sợ hãi mà trả lời như vậy câu nói, chính là tại một hơi không đến trong thời gian hoàn thành.

Như đối lại là người bên ngoài, bị Kết Đan tu sĩ bắt lấy, không dọa cái bị giày vò, cũng nên phải hỗn hển nói năng lộn xộn đấy, bằng không thì cũng muốn gầm hét lên, có thể Giản Nhược Trần chẳng những trên mặt không có nửa điểm kinh hoảng chi ý, ngược lại lạnh nhạt phúc đáp rồi Cổ Hoành Trình chất vấn, vền vẹn phần này an tâm, nhường mọi người kể cả Cổ Hoành Trình ở bên trong, âm thầm giơ ngón tay cái.

Rơi vào cổ áo bàn tay bỗng nhiên tiêu tán, nhưng kinh mạch vẫn bị phong bế trạng thái, Giản Nhược Trần lại nhăn nhó mày, nói: "Vấn bối

muốn thật sự là đoạt xá chi nhân, tự lấy văn bối kiếm lấy Linh Thạch thủ đoạn, không cần không nên bái nhập Thiên Đạo Tông a."

Những lời này, mới thật sự là giải trừ Giản Nhược Trần bị hoài nghi mẫu chốt.

Có thể những lời này, cũng chỉ có thời điểm này nói mới phải thích hợp nhất đấy.

An Sơn khoát tay, một điểm linh lực phút chốc tiến vào Giản Nhược Trần kinh mạch, hoàn toàn chấn khai năng bị phong bế linh lực, Giản Nhược Trần hướng An Sơn khom người thi lễ, lại không lên tiếng phát.

An Sơn trầm giọng nói: "Xác thực, với người kiếm lấy Linh Thạch thủ đoạn, không cần không nên bái nhập Thiên Đạo Tông."

Không đề cập tới hỏi, chỉ nói sự thật, cũng là một loại vấn đề.

"Văn bối xuất thân thương nhân thế gia, kiếm tiền thủ đoạn từ nhỏ liền quen thuộc, Cổ đường chủ cho điểm cống hiến xài hết, cũng nên chuẩn bị chút điểm cống hiến đấy, nhìn thấy Linh Thạch đang ở trước mắt đảo quanh, duỗi cái tay động động miệng liền tới tay, việc này, không nhịn được." Giản Nhược Trần hơi hột mà giải thích nói.

Nhịn không được? Mọi người nhịn không được nhìn xem Liễu Tùy Thanh, Liễu Tùy Thanh khóe miệng co quắp rút, lớn như vậy bút Linh Thạch chênh lệch, chính là một cái nhịn không được?

"Được Linh Thạch, tăng tu vi, coi như là thấy lợi tối mắt, vừa vặn biết được Văn Tâm huyền trận, hấp dẫn đều bày ở trước mặt mình rồi, không thử một chút luôn không cam lòng." Giản Nhược Trần nhẹ khẽ thở dài.

"Hơn nữa, ta tự hỏi không then với lương tâm, như thế nào cũng thật không ngờ sẽ bị hoài nghi đoạt xá?"

Giản Nhược Trần lời nói này, không có khoe khoang, cũng không có tự hạ mình, chính như nàng nói, tối đa chính là thấy lợi tối mắt, mà việc này trí bất tình, nghe cũng càng như là đối với mấy cái này các tiền bối chỉ trích.

Tất cả mọi người giúp nhau nhìn xem, đến bây giờ, Giản Nhược Trần thật sự chính là nửa phần sơ hở cũng không có. Đến nơi này, Giản Nhược Trần cũng biết cấp cho những thứ này các tiền bối tìm bậc thang rồi, liền nói tiếp:

"Tông chủ, các vị Đường chủ, kỳ thật văn bối cũng không nghĩ như thế bộc lộ tài năng, chẳng qua là chứng kiến Linh Thạch không kiềm ngựa tay tâm ngựa, Linh Thạch tới tay về sau, tu vi tăng lên liền không phải do ta, mà văn bối cũng không phải là hồ đồ ngu xuẩn mất linh thể hệ, từ Hoàng Cung trở về, biết được nửa năm sau trận thi đấu nhỏ cùng kế tiếp thi đấu về sau, hận không thể lập tức liền tăng lên tới Luyện Khí hậu kỳ, sau đó tốt dốc lòng luyện tập pháp thuật."

Luyện Khí Kỳ tu sĩ thi đấu, phải Thiên Đạo Tông mọi người khúc mắc, bọn họ đã nghe Liễu Tùy Thanh đã từng nói qua Giản Nhược Trần muốn tham gia thi đấu rồi, lại một lần nữa nghe Giản Nhược Trần chính miệng nói, hơi có chút động dung.

Tại Liễu Tùy Thanh lời nói ở bên trong, Giản Nhược Trần phải biết rõ thi đấu sẽ như thế nào hung hiểm đấy, lúc này đây tuy rằng Giản Nhược Trần không có rõ ràng nói ra, nhưng ngầm hiểu lẫn nhau chi ý đã thành.

Mọi người đều nhìn xem Giản Nhược Trần, bỗng nhiên có loại Liễu Tùy Thanh thể hội, ngoại trừ tu vi, Giản Nhược Trần ở đâu cũng nhìn không ra Luyện Khí Kỳ tu sĩ bộ dạng, càng là nói chuyện với nhau tiếp xúc, phần này trầm ổn, có lý có cứ ngôn từ, thậm chí đối với bọn họ đối với nàng hiểu lầm đại khí, đều tốt như thân phận cùng bọn họ tương đối, thậm chí cao hơn bọn họ bình thường.

"Giản tiểu thư tiến vào tông môn lúc trước, thật sự chẳng qua là xuất thân thương nhân thế gia?" Ứng Sâm đột nhiên hỏi, mà Ứng Sâm xưng hô cũng rất kỳ quái.

"Đúng, không chỉ là phải, còn đã từng chấp chương gia nghiệp, tại chúng ta địa phương, bất luận là gia nghiệp, hay vẫn là văn bối, đều có phần có danh tiếng." Giản Nhược Trần cũng biết mình một thân Tổng giám đốc khí chất, ngẫu nhiên sẽ không cảm giác lộ ra, hôm nay, sợ là lộ ra rất nhiều rồi.

"Nếu như có thể mà nói, văn bối kính xin cáo lui, tại các vị tiền bối trước mặt chống đỡ hồi lâu, thật sự là nỗ lực hết đà." Giản Nhược Trần đi theo lại là chấp tay, câu này, chân chân chính chính hơn là cho những thứ này tiền bối dưới bậc thang (tạo lối thoát) rồi.

An Sơn phát phát tay, mọi người thấy Giản Nhược Trần lại bình yên thi lễ cáo lui, trong nội tâm ngũ vị trần tạp, có phần không phải tư vị.

Hơn nửa ngày An Sơn mới nói: "Liễu tổng quản, người cùng vị này Giản tiểu thư cũng quen thuộc, về sau, người liền chiếu cố nhiều nàng a." Đây chính là tương đương lại để cho Liễu Tùy Thanh che chở Giản Nhược Trần rồi.

Liễu Tùy Thanh nhìn cửa ra vào một hồi lâu, bỗng nhiên hừ một tiếng nói: "Ta chiếu cố nàng? Tông chủ nhìn nàng cần chiếu cố chứ "

"Tu vi luôn không đủ." An Sơn nói qua nhìn Cổ Hoành Trình liếc.

Cổ Hoành Trình trên mặt vừa tăng.

"Trên người nàng cũng không dừng lại hai cái Ngọc Phù." Liễu Tùy Thanh lại hừ một tiếng.

Cổ Hoành Trình càng phát ra lúng túng.

"Tông chủ, các vị Đường chủ, vị này Giản tiểu thư nhưng đối với tu vi cũng tự tin rất, chẳng lẽ, chúng ta Thiên Đạo Tông còn có một tu luyện thiên tài?" Phó Ngôn nói ra.

"Tông chủ, nếu không người cũng thu nàng làm đệ tử thân truyền?" Ứng Sâm đề nghị.

An Sơn tựa hồ bị thuyết phục, Liễu Tùy Thanh bỗng nhiên nói: "Không thể, ít nhất là tạm thời không thể."

Mọi người nhìn nhau, An Sơn bỗng nhiên phát phát tay nói: "Được rồi, mọi người có mọi người cơ duyên, mọi người tản a."

Tiếp theo lại tốt như nhớ tới cái gì giống như mà nói: "Liễu tổng quản, người cầm hai cái Ngọc Phù cho Giản Nhược Trần đưa qua."

Giản Nhược Trần ra đại sảnh, cũng có chút nghĩ mà sợ, chẳng qua là nàng đối với những khả năng này chuyện đã xảy ra cũng có qua chuẩn bị tâm lý, bình an vượt qua, coi như là hiểu rõ thời gian này tâm tư, lập tức vô sự một thân nhẹ, vừa muốn phản hồi ngoại môn, lại một chuyến ngoặt, liền chứng kiến Lạc Phàm cùng với tại bên ngoài.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần, Lạc Phàm du dương lông mi, đợi đến gần mới nói: "Giản đại tiểu thư uy vũ."

Giản Nhược Trần đã biết rõ Lạc Phàm đã đoán được phát sinh cái gì, lại nói: "Phải đến cho ta giải vây hay sao? Như thế nào không đi vào?"

Lạc Phàm liếc một cái Giản Nhược Trần sau lưng, mới nói: "Giản đại tiểu thư còn dùng ta giải vây? Ta Thiên Linh Căn tư chất đều làm không được một đêm thăng cấp, Giản đại tiểu thư nếu như dám làm rồi, tự nhiên sớm liền sau khi chuẩn bị xong tay."

Giản Nhược Trần nhìn Lạc Phàm nói: "Lần này, còn thật không có."

"Sư tôn để cho ta chờ ở chỗ này đây, nói nếu cần, để cho ta cho người giải vây." Lạc Phàm nhún nhún vai.

Giản Nhược Trần lần này có thể thật sự kinh ngạc, "Nói như thế nào?"

"Sư tôn nói, người tương lai thân phận quý không thể nói." Lạc Phàm nói qua xùy rồi một chút nở nụ cười, "Giản Tổng tài, người đừng nói cho ta người một điểm ý tưởng đều không có."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Đề Điểm

Giản Nhược Trần giải quyết xong tại Thiên Đạo Tông khả năng xuất hiện phiến toái, đúng là một thân nhẹ nhõm, Đại hoàng tử ban thưởng bộ kia mập mờ đồ trang sức, căn bản cũng không đặt ở nàng trong mắt, cái gì quý không thể nói thân phận, chẳng những không có lực hấp dẫn cũng không có uy hiếp, về phần ý tưởng, nàng ngược lại là có, có thể cùng cái gì quý không thể nói thân phận, liền nửa điểm quan hệ cũng không có.

"Mạc tiểu tiên bối đây?" Giản Nhược Trần không muốn đề không có chuyện có ý nghĩa, hỏi.

"Đoán chừng bây giờ đang ở người ngoại môn chỗ ở a." Ngày hôm qua Mạc Tiểu Ngôn liền chịu đựng phát giận khuôn mặt rồi, lúc này đây tại ngoại môn, chẳng có gì lạ.

Mạc Tiểu Ngôn đúng là tại ngoại môn, cùng nàng cùng một chỗ, phải Triệu Xuân Thu, còn có Đại công tử.

Đại công tử An Duy Cẩn một sớm đã bị Mạc Tiểu Ngôn bắt lấy, muốn dẫn đạo ngoại môn chiêu Giản Nhược Trần đi tới, vốn Mạc Tiểu Ngôn muốn bắt đúng rồi Lạc Phàm rồi, không khéo vừa ra khỏi cửa trước thấy phải Đại công tử.

An Duy Cẩn đối với Giản Nhược Trần cũng có nghe thấy, nhất là ngày hôm qua, An Sơn trở lại động phủ, cùng với hân tình tế nói Giản Nhược Trần sự tình, phụ tử hai cái phân tích xuống, đều cảm thấy bất luận Giản Nhược Trần thân phận như thế nào, đều tạm không thể động.

Mà sáng sớm, lại truyền tới Giản Nhược Trần lại đề thăng một tầng tu vi sự tình, cho nên, sáng sớm hẳn liền kéo lấy Mạc Tiểu Ngôn đi tới, đoán chừng lấy Giản Nhược Trần đã đến nội môn, bọn họ cũng mới tới Giản Nhược Trần ngoại môn chỗ ở.

Giản Nhược Trần không có ở đây, An Duy Cẩn liền dẫn Mạc Tiểu Ngôn cùng Triệu Xuân Thu đến chặt cây ngân tùng dốc núi chỗ, dẫn của bọn hắn nhìn vận chuyển ngân tùng đường cáp treo, tính ra, việc này đường cáp treo cũng là Thiên Đạo Tông một lớn cảnh quan rồi.

Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn tự nhiên mới lạ, An Duy Cẩn giới thiệu một thông, nói là Giản Nhược Trần xếp đặt thiết kế, tự nhiên lại để cho Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn càng là mới lạ, dạo qua một vòng trở về, Giản Nhược Trần cũng đúng lúc về tới ngoại môn.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần tăng lên nữa một tầng tu vi, Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn đều là chấn động, An Duy Cẩn tiến lên tự giới thiệu thân phận, thuận tiện chúc mừng Giản Nhược Trần, chút nào nhìn không ra có gì đặc biệt, Triệu Xuân Thu còn nhớ Giản Nhược Trần chống đối chỉ trích, chỉ lạnh lùng không lên tiếng, ngược lại là Mạc Tiểu Ngôn mừng rỡ chúc mừng vài câu.

An Duy Cẩn hoàn thành nhiệm vụ của mình cáo từ, Giản Nhược Trần đành phải xin Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn đến chính mình sân nhỏ nhỏ ngồi, nàng nơi đây hết thấy giản lược, thật sự là từ chuẩn bị sân nhỏ về sau hay vẫn là ngày hôm sau ở lại, cũng thật sự phải xin hai người bọn họ ngồi xuống.

Triệu Xuân Thu chứng kiến Giản Nhược Trần tăng lên tu vi, còn muốn đến An Duy Cẩn sáng sớm vô tình gặp được, liền hiểu Giản Nhược Trần đây là từ đâu đã trở về, cao thấp dò xét, gặp Giản Nhược Trần điềm nhiên như không có việc gì, tâm bình khí hòa, đã biết rõ nàng chuyến này, nên vô kinh vô hiểm.

Hắn đối với Giản Nhược Trần hiểu rõ tuy rằng không kịp Liễu Tuy Thanh nhiều, coi như là không ít, đầu một chuyến, có thể nghĩ đến Thiên Đạo Tông đối với Giản Nhược Trần hoài nghi, đối với Giản Nhược Trần có thể bình yên vô sự, liền tò mò.

"Giản tiểu tiên tử, các người tông chủ làm sao lại buông tha người rồi." Triệu Xuân Thu nheo mắt lấy Giản Nhược Trần, không che giấu chút nào hắn chuẩn bị bỏ đá xuống giếng hoặc là nhìn có chút hả hê tâm lý.

Triệu Xuân Thu hỏi lên như vậy, Giản Nhược Trần đã biết rõ ý tứ của hắn.

Nhà mình tông môn đã giải quyết, có Mạc Tiểu Ngôn ở chỗ này, Triệu Xuân Thu đều trắng trợn hỏi rồi, tự nhiên không có khác cách làm, huống hồ, đây là ở Thiên Đạo Tông, Triệu Xuân Thu làm khách nơi đây, như thế nào cũng sẽ chú ý mình thân phận đấy.

Liền cười nói: "Văn bối tiến giai, tông chủ kêu lên đi tới hỏi thăm một chút, từ đâu buông tha không buông tha mà nói."

Triệu Xuân Thu sách rồi một tiếng nói: "Nếu không phải nhìn ta vợ con nói mặt mũi, người trả lời như vậy, ta chính là trách phạt người rồi, các người tông chủ cũng nói không nên lời cái gì trở lại."

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong lời này, liền vội la lên: "Sư bá, Giản sư chất tiến giai, người không cho cái hạ lễ liền không đúng, còn muốn trách phạt?"

"Cho cái hạ lễ? Tiểu Ngôn người thật dài tâm a, Thiên Đạo Tông không có đem nàng cho rằng tà tu xử lý, nàng liền vụng trộm vui vẻ, còn đưa hạ lễ? Người hỏi một chút người Giản sư chất, việc này buổi sáng, nàng ra bao nhiêu mồ hôi lạnh?"

Triệu Xuân Thu như thế nói thẳng, Giản Nhược Trần ngược lại sinh ra vài phần hảo cảm, lời này nghe khó nghe, nhưng trong đó ân cần cũng không ít.

Mạc Tiểu Ngôn nghe vậy, lộ ra không thể tin được biểu lộ nhìn xem Giản Nhược Trần, gặp Giản Nhược Trần cười mỉm đầy, liền không chịu tin Triệu Xuân Thu mà nói, kêu lên: "Sư bá đã biết rõ hù dọa tiểu bối."

Giản Nhược Trần hé miệng cười cười nói: "Liền đúng vậy a, ở đâu có Triệu tiền bối nói được như vậy dọa người."

Lời này, cũng là không có hủy bỏ.

Mạc Tiểu Ngôn lại ngẩn ngơ, giống như đã nghe được muôn phần giật mình sự tình hồi không được thần, quay đầu nhưng là hỏi Triệu Xuân Thu nói: "Sư bá, cũng bởi vì Giản sư chất nàng một đêm tiến giai?"

Triệu Xuân Thu nhìn Mạc Tiểu Ngôn thở dài nói: "Tiểu Ngôn a, không phải cái nào tông môn đều cùng chúng ta Dược Vương Cốc như vậy, dung hạ được như người trong cốc như vậy hồ đồ đệ tử, Thiên Đạo Tông đã từng là Trịnh quốc nhất lưu tông môn, xuất hiện không chỉ một vị Nguyên Anh tiền bối, phải chính thống nhất đấy, người vị này Giản sư chất nếu không phải đây liên tiếp cơ duyên, hiện tại cũng liền ngồi không có ở đây trước mặt người rồi."

"Có thể Giản sư chất, nàng ở đâu như tà sửa? Thiên Đạo Tông hơi quá đáng." Giản Nhược Trần còn không cảm giác như thế nào, Mạc Tiểu Ngôn tức giận đến mặt liền đỏ lên, đối với Giản Nhược Trần nói: "Giản sư chất, người ly khai Thiên Đạo Tông đến chúng ta Dược Vương Cốc a, ta muốn ta phụ thân thu người làm đệ tử thân truyền, dù sao người cũng là đệ tử ngoại môn, không tính đúng là bá nhập Thiên Đạo Tông đấy."

Giản Nhược Trần thật sự là dở khóc dở cười, nàng an ủi Mạc Tiểu Ngôn nói: "Mạc tiểu tiền bối, ta đây không phải hảo hảo nha, chẳng qua là

tông môn có chút hiểu lầm, nói mở thì tốt rồi."

Tiếp theo nhìn Triệu Xuân Thu, đứng lên chấp tay thi lễ nói: "Triệu tiên bối, lúc trước là ta đã hiểu lầm tiên bối hảo ý, nhiều có đắc tội, kính xin tiên bối đại nhân đại lượng, không muốn cùng ta so đo."

Giản Nhược Trần là từ không chịu nói nhỏ lời nói đấy, lần này bởi tội, nhưng là thành thực thực lòng đấy, Triệu Xuân Thu trong miệng nói như vậy, lại không che giấu chút nào hân ân cần, coi như là yêu ai yêu cả đường đi, phần nhân tình này nàng cũng là tâm lĩnh.

Triệu Xuân Thu hừ một tiếng, mặt lộ vẻ vẻ đắc ý: "Ta đây là nhìn tại Tiểu Ngôn phân thượng."

Tại Liễu Tuy Thanh trước mặt, Triệu Xuân Thu hoàn toàn là Kết Đan tu sĩ tiên bối bộ dáng, tại sao không có rồi ngoại nhân, cùng với Mạc Tiểu Ngôn một loại, Giản Nhược Trần bất đắc dĩ cười cười.

Triệu Xuân Thu mới nghiêm sắc mặt nói: "Giản Nhược Trần, ta vừa mới nói không uổng, liền người như vậy cách làm, phóng tới nhà của ta Tiểu Ngôn trên người, ai cũng sẽ không nói cái gì, đặt ở Thiên Đạo Tông Đại công tử trên người, cũng sẽ chiếm được một mảnh tán dương, nhưng rơi vào người trên người mình, người nhìn không tới trong đó hung hiểm?"

Giản Nhược Trần thần sắc một tức, Triệu Xuân Thu đây là lấy ra trường bối ngữ khí, tại đề điểm rồi.

"Tu sĩ chúng ta dung hạ được giúp nhau đánh chết, không được phép đoạt xá chi nhân, là vì bị đoạt xá chi nhân Nguyên Thần sẽ bị đoạt xá chi nhân Nguyên Thần thôn phệ, sẽ không được chuyển thế, đoạt xá không chỉ là giết người Đoạt Mệnh, hay vẫn là chiếm thân thể, nuốt Nguyên Thần tiến tu bổ, hủy người đến sinh, cho nên, đoạt xá chi nhân mới bị không để cho, đơn giản là đã không thể dùng lòng dạ độc ác để hình dung, hoàn toàn là tâm tư ngoan độc."

Mà ta xem người, làm việc thản nhiên, tiến thoái có tốc độ, tuy nói lớn mật rồi chút ít, lại cũng không phải hết sức lông bông thế hệ, càng không phải là tâm tư ngoan độc tà tu, bằng không thì, coi như là Thiên Đạo Tông vì lợi dụng người không tiêu diệt người, chẳng lẽ ta có thể tha cho người?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Không Đáng Kiêng Kỵ

Triệu Xuân Thu ngử khí bỗng nhiên trầm xuống, nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt tuy rằng cũng không lợi hại, cũng là thấy rõ hết thảy giống như, Mạc Tiểu Ngôn nghe những thứ này đều muốn giật mình, khó được thu hồi nhẹ nhõm, cũng trịnh trọng lên.

"Người vừa mới nói người tông môn hiểu lầm, trên mặt không có bất kỳ miễn cưỡng chi ý, chưa quen thuộc người của người, sẽ cho rằng là người khoan hậu, chính người đương nhiên biết rõ, người như thế, là vì Thiên Đạo Tông mặc dù hoài nghi người rồi, cũng chưa từng thực làm ra cái gì người bất công sự tình."

Giản Nhược Trần lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nàng cho rằng Triệu Xuân Thu chẳng qua là căn cứ vào Mạc Tiểu Ngôn trường bối, đối với nàng đề điểm, nhưng này lời nói, rõ ràng cũng là đem nàng cho rằng nhà mình vẫn bối đối đãi, phải phải nói ra lời tâm huyết rồi.

Từ nàng tại Thế Kỷ cao ốc đứng vững gót chân về sau, không, phải nàng mới tiếp xúc đến Thế Kỷ cao ốc về sau, sẽ không có trường bối sẽ đối với nàng chân tâm thật ý mà đề điểm rồi, —— hoặc là bày ra trường bối tư thế giáo huấn, hoặc là chờ nhìn xem nàng sai lầm, chính là bởi vì như thế, nàng mới nhanh chóng lớn lên, tại tìm tòi ở bên trong, đem tiềm lực của mình toàn bộ kích phát ra trở lại.

Nhưng bây giờ, việc này ngay cả kết giao đều chưa nói tới tiền bối, đang tại chính thức mà nghĩ muốn dạy đạo nàng, đem vốn nàng lên giá bên trên rất nhiều năm thời gian tìm tòi ra trở lại đồ vật nói cho nàng biết.

"Thiên Đạo Tông đã từng là Trịnh quốc rất đại môn phái, không chỉ là bởi vì ra mấy vị Nguyên Anh kỳ tiền bối, cũng là bởi vì nó là chân chính danh môn chính phái, mỗi mặc cho tông chủ đều là chính trực chí nhân, nếu như không để cho tà ma, cũng không chịu làm ra tà ma sự tình, đối lại khác tông môn, cho dù là chúng ta Được Vương Cốc, hừ hừ, Giản Nhược Trần, người cho rằng, ngoại trừ sư hổn, sẽ không có khác thủ đoạn được bí mật của người?"

Nếu nói là Giản Nhược Trần lúc trước cũng chỉ có chút ít nghĩ mà sợ, hôm nay, có thể thiếu một ít muốn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng rồi, có một số việc không thêm nghĩ nữa, không đúng truy vấn ngọn nguồn, chắc là sẽ không thật sự nghĩ đến đáng sợ nhất hậu quả đấy, thật là mở ra mà nói, Giản Nhược Trần biết rõ, nàng lúc trước đủ loại cách làm, tại nơi này cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng trong thế giới, phải cỡ nào nguy hiểm.

Đó là một so với trước một cái thế giới càng nhìn trúng thân phận nhìn trúng thực lực thế giới, cũng là chú trọng hơn thân phận địa vị thế giới, địa vị cao người quyền uy không để cho bất kỳ khiêu chiến nào.

Đây cũng là một cái có quy tắc có luật pháp thế giới, chẳng qua là quy tắc cùng pháp luật, cùng nàng quen thuộc hoàn toàn bất đồng, lúc trước, nàng đúng là chạy tại quy tắc biên giới, chỉ cần chênh lệch với chút xíu, thực khả năng vạn kiếp bất phục.

"Không làm, nhất thì là Thiên Đạo Tông phải danh môn chính phái, sẽ không với tà tu thủ đoạn đối phó bất luận kẻ nào, hai liền là. . ." Triệu Xuân Thu dừng lại mới nói: "Cho đến tận này, người xác thực cũng không có làm qua bất luận cái gì cùng tà tu giống nhau dù là tương tự chính là sự tình."

Nếu không có thói quen trấn định, Giản Nhược Trần thật sự sẽ một đầu mồ hôi lạnh mà thất thố, trong nội tâm nàng hoàn toàn rõ ràng Triệu Xuân Thu nói được vô cùng chân thật, đừng nói là Thiên Đạo Tông tông chủ Đường chủ, chính là Triệu Xuân Thu chính mình, thậm chí Mạc Tiểu

Ngôn, đều muốn đối với chính mình làm mấy thứ gì đó, đều không cần tốn nhiều sức.

Nàng thật sự là đem nơi đây hoàn toàn đã coi như là kiếp trước, hơn ba năm rồi, còn không có hoàn toàn chính thức tiến vào đến trong thế giới này.

"Đa tạ tiền bối dạy bảo." Giản Nhược Trần thành thực thực lòng mà nói, đúng vậy, Triệu Xuân Thu đối với nàng đã không phải là đề điểm, mà là dạy bảo rồi.

"Kỳ thật ta cũng hiểu được người vấn đề rất lớn." Triệu Xuân Thu bỗng nhiên nói.

Giản Nhược Trần sợ run lên, cười khổ nói: "Tiền bối, người nói như vậy, để cho ta đây tâm cũng lúc lên lúc xuống đây."

Nàng ngược lại là biết rõ Triệu Xuân Thu nếu như nói như vậy, tự nhiên sẽ không đối với nàng làm cái gì sưu hồn hoặc là khác lộn xộn cái gì tay chân, chẳng qua là cẩn thận che giấu che giấu sự tình bị như vậy trực tiếp mở ra rồi, nàng còn không có chuẩn bị cho tốt như thế nào ứng đối.

Ài, cái thế giới này địa vị cao người, cũng có không sẽ hàm súc đấy, nàng có chút hoài niệm Liễu Tùy Thanh cách làm, đây, mới thật sự là địa vị cao người nên làm a, đối trá, phải Tổng giám đốc thiết yếu kỹ năng một trong.

"Tu vi tiến giai, trước sau như một chú ý góp ít thành nhiều, người đang ở đây Luyện Khí Kỳ tiến giai lại nhanh như vậy, Trúc Cơ về sau, tai hoạ ngầm liền dễ dàng xuất hiện, ta biết rõ tại Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn là không có chuyên môn truyền công đệ tử đấy, Luyện Khí tu sĩ muốn phải lấy được hệ thống chỉ đạo, nhiều lựa chọn tiến vào nội môn, làm Trúc Cơ tu sĩ tạp dịch, cũng có thể được đến chút ít lời nói và việc làm đều mẫu mực."

Triệu Xuân Thu mà nói lại để cho Giản Nhược Trần giật mình, nàng lại lý giải sai rồi.

"Tiểu Ngôn ngược lại là tại sao cùng người thảo luận một chút, bất quá nàng tính cách khiêu thoát : nhanh nhẹn, đầy trong đầu đều là quái dị ý tưởng, cùng người cũng không bao nhiêu chỗ tốt, người lại tiến vào nhất giai, những lão gia hỏa kia còn thả người hồi ngoại môn, nghĩ đến cũng không có ý định cho người cái gì chỉ đạo, ta đây cái Được Vương Cốc ngoại nhân, muốn nói nhiều rồi hai câu, coi như là vẽ mặt Thiên Đạo Tông rồi."

Triệu Xuân Thu hừ một tiếng, khuôn mặt không cho là đúng, mắt lé lấy Giản Nhược Trần nói: "Cứ như vậy a, nhìn tại Tiểu Ngôn phân thượng, ta có thể trả lời người một ít trên việc tu luyện vấn đề, không phải ta chủ động hướng dẫn cho người, không đáng kiêu kị."

Giản Nhược Trần hoàn toàn thật không ngờ Triệu Xuân Thu cuối cùng nói cho đúng là ý tứ này, đợi Triệu Xuân Thu lúc ngừng lại, nàng cũng đi theo ngây dại.

Nàng phải không có hoàn toàn dung nhập vào cái thế giới này, có thể cũng không có nghĩa là tuyệt không hiểu rõ tiền bối tu sĩ đối với văn bối chỉ đạo cỡ nào đáng ngưỡng mộ, Triệu Xuân Thu với nàng, đã chưa tính là yêu ai yêu cả đường đi đơn giản như vậy, hoàn toàn là đem nàng cho rằng văn bối của hắn rồi.

Dù là Giản Nhược Trần lại vui buồn không hiện, cũng bị cảm động.

Mạc Tiểu Ngôn một mực trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Triệu Xuân Thu cùng Giản Nhược Trần, đến cuối cùng cũng mới nghe rõ Triệu Xuân Thu ý tứ, bỗng nhiên liền hiện ra sắc mặt vui mừng trở lại nói: "Sư bá, người chịu chỉ đạo Giản sư chất a."

Triệu Xuân Thu mắt lé lấy Giản Nhược Trần đôi mắt chuyển tới Mạc Tiểu Ngôn trên người thời điểm, lập tức liền biến thành chính thức bảo vệ văn bối ân cần, "Giản sư chất Giản sư chất đấy, người còn có thể lại hô vài tiếng? Về sau đây Giản sư chất là ta hô đấy."

"Ta mặc kệ, dù sao bây giờ là sư diệt." Mạc Tiểu Ngôn trên mặt tất cả đều là sắc mặt vui mừng, quay đầu đối với Giản Nhược Trần nói: "Giản sư chất, người hỏi ta sư bá luyện đan vấn đề, ta sư bá có thể là chúng ta Được Vương Cốc lợi hại nhất Luyện Đan Sư."

Nghe được Mạc Tiểu Ngôn khen ngợi, Triệu Xuân Thu cũng lộ ra dáng vẻ đắc ý, con mắt liền nheo mắt lấy Giản Nhược Trần, chờ nàng trở lại cúng bái bộ dạng.

Giản Nhược Trần quả thực bị hai người này đánh bại.

Ở trước mặt người ngoài, Triệu Xuân Thu phải cỡ nào một bức tiền bối bộ dáng, có thể như thế nào đã đi ra ngoại nhân, cùng với Mạc Tiểu Ngôn bình thường, đương nhiên, cũng không được đầy đủ cùng Mạc Tiểu Ngôn giống nhau.

"Triệu tiền bối tự nhiên là rất phú nổi danh đấy." Giản Nhược Trần cuối cùng nói ra: "Tiền bối trẻ nhất bối bảo vệ chi ý, văn bối cũng cảm kích khôn cùng."

Tiếp theo nhìn xem so với nàng còn muốn kích động Mạc Tiểu Ngôn nói: "Chẳng qua là dưới mắt, ta chỉ muốn đem tu vi mau chóng tăng lên tới Luyện Khí hậu kỳ, còn có chưa đủ nửa năm, chính là tông môn trận thi đấu nhỏ rồi."

"A, đúng vậy a, ta như thế nào quên mất, đúng vậy, tối hôm qua sư bá cùng ta nói, muốn ta không cần cho người nhiều như vậy Linh Đan, dựa vào tu luyện tăng lên tu vi mới phải chính đồ, người đây ngoại môn, linh

khí vốn là không đầy đủ, ta sư bá nói, cho người ở nơi này bố trí cái Tự Linh Trận."

Mạc Tiểu Ngôn cũng là thông minh đấy, từ Giản Nhược Trần ngôn từ trong nghe được ý của nàng, Triệu Xuân Thu nhìn Giản Nhược Trần liếc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Không Có Tâm Ma

Ai cũng không có nhắc lại tu vi chỉ điểm sự tình, giống như Triệu Xuân Thu chẳng qua là tùy ý vừa nói, Giản Nhược Trần chính là tùy ý nghe xong, nhưng Triệu Xuân Thu hay vẫn là ném cho Giản Nhược Trần một bộ trận bàn, mặc dù không bằng Đại hoàng tử ban thưởng cho Lạc Phàm như vậy, nhưng mà Giản Nhược Trần trông mèo vẽ hổ mà bố trí về sau, Tụ Linh Trận bên trong linh khí quả nhiên tăng lên gấp đôi có thừa.

Tại đây Tụ Linh Trận trong tu luyện, tự nhiên cũng là làm chơi ăn thật, tuy nói còn muốn dùng hạ phẩm linh thạch tác động trận pháp vận hành, nhưng Linh Thạch, ước chừng là Giản Nhược Trần không...nhất thiếu được rồi.

Triệu Xuân Thu rất nhanh liền không thấy bóng dáng, Mạc Tiểu Ngôn ngay tại Giản Nhược Trần trong tiểu viện ở lại rồi, Giản Nhược Trần sinh hoạt ở ngoài mặt về tới quỹ đạo: Trời vừa sáng đi ra Luyện Khí đường rèn sắt, một cái nửa canh giờ, tại Luyện Khí đường phàm nhân cũng bắt đầu làm việc về sau trở về, bên trên buổi trưa dùng để chế phù, giữa trưa về sau mà bắt đầu tu luyện.

Ngẫu nhiên có một ngày như vậy hai ngày cả ngày bế quan, thời gian khác tại chạng vạng tối, chung quy còn có thể lộ mặt.

Mạc Tiểu Ngôn so với Giản Nhược Trần lộ diện thời gian còn ít hơn, cái tiểu viện này duy nhất một gian tĩnh thất bị nàng chiếm dụng rồi, cả ngày cả ngày mà không thấy bóng dáng, ngay cả Lạc Phàm đã đến thời điểm, cũng không có nhìn thấy mặt.

Lạc Phàm là cho Giản Nhược Trần đưa tâm đặc đấy.

Giản Nhược Trần xuất ra nghe nói là Phó Ngôn vừa lại để cho Lạc Phàm đưa tới chế phù tâm đặc, đều có chút chết lặng, mới biết được hóa ra những thứ này tiền bối tu sĩ thích nhất đưa ra ngoài đồ vật chính là các loại tâm đặc, nàng đã có được xưng Đan Vương Đan Hà luyện đan tâm đặc, hiện tại lại có Phó Ngôn chế phù tâm đặc, về sau, có phải hay không còn sẽ có luyện khí tâm đặc hay sao?

Dù sao, nàng hiện tại mỗi ngày chênh lệch Luyện Khí đường rèn sắt, nếu người nào đưa nàng một quyển luyện khí tâm đặc, cũng hợp tình hợp lý đấy.

Chẳng qua là, làm sao lại không tiến một phần tu luyện tâm đặc trở lại?

"Sư tôn nói, người phương thức tu luyện đại khái cùng chúng ta đều không giống với, tu luyện của chúng ta tâm đặc chưa hẳn đối với người mới có lợi, người nếu có vấn đề gì, có thể trực tiếp đến nội môn truyền công đường hỏi thăm."

Lạc Phàm đỉnh đạc mà ngồi ở Giản Nhược Trần bên trong phòng tiếp khách, còn không có đợi Giản Nhược Trần đem nghi vấn trong lòng nói, lên đường.

"Tu sĩ còn có thuật đọc tâm kỹ năng này?" Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi.

"Đừng nói, thật là có, nghe nói đẳng cấp cao tu sĩ chấn nhiếp phía dưới, cấp thấp tu sĩ sẽ không hề giấu giếm." Lạc Phàm nhún nhún vai, "Về phần tu luyện tâm đặc sự tình, phải sư tôn chuyên môn dẫn dò ta đây sao cùng người nói, ai, Giản đại tiểu thư, người biết không, người bây giờ là tông môn quốc bảo rồi, sư tôn hạ lệnh, bất luận kẻ nào không được quấy nhiễu người tu luyện."

"Có ý tứ gì? Từ Vấn Tâm huyền trận trở về tu sĩ, không phải cũng có thể bế quan hay sao? Rồi hãy nói của ta ngoại môn nhiệm vụ, không cũng có thể dùng Linh Thạch mua lấy hay sao?" Giản Nhược Trần nói.

"Giản đại tiểu thư, người hảo ác quý cũng tổng tài vài chục năm a, chẳng lẽ không biết cái thế giới này cũng có xã giao hai chữ? Người bây giờ là Thiên Đạo Tông nổi danh ngoại môn tu sĩ, toàn bộ Thiên Đạo Tông khả năng có không nhận biết ta Lạc Phàm đây, nhưng không có không biết người Giản đại tiểu thư, Giản tiểu tiên tử đây.

Hơn nữa đại danh của người đã sớm truyền khắp Trịnh quốc từng cái tông môn, từng cái thế gia, có biết hay không tông môn những ngày này đều tiếp đãi nhiều cái tông môn đại biểu, chỉ mặt gọi tên mà muốn cùng người trao đổi sau tu luyện tâm đắc đây." Lạc Phàm nói.

"Liền phải muốn biết ngũ linh căn như thế nào rất nhanh tiến giai hay sao?" Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Việc này đơn giản, Linh Đan chông chất liền có thể."

Lạc Phàm xùy cười một tiếng: "Người cho rằng tu sĩ đều gốc được sao? Không có thử qua Linh Đan chông chất chứ" tiếp theo liền thần sắc trịnh trọng lên, "Ta không biết người tu luyện biện pháp, người vậy phương pháp đối với ta cũng vô dụng, bất quá, tông môn khẳng định muốn biết, tông môn kỳ thật càng muốn biết chính là người đầu hai năm rưỡi đều đang làm cái gì?"

Lạc Phàm trầm ngâm sẽ, dừng ở Giản Nhược Trần nói: "Người dẫn khí nhập vào cơ thể đến Luyện Khí một tầng dùng hai năm rưỡi thời gian, vậy hai năm rưỡi, mới phải người bây giờ tiến giai nhanh chóng mấu chốt a."

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi, "Đây là của người này ý tưởng, hay vẫn là tông môn ý tưởng?"

Lạc Phàm méo mó khóe miệng, đáp án không cần nói cũng biết.

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Lạc Phàm con mắt nhìn sẽ, ôm hai tay tựa ở trên mặt ghế nói: "Kỳ thật a, với bản ý của ta, điều này cũng không coi vào đâu đấy, đoán chừng, ta đây cái phương pháp tu luyện, cũng không phải ai cũng có thể phục chế đấy, bất quá, ta là việc buôn bán xuất thân, chung quy biết rõ đầu cơ kiếm lợi."

Lạc Phàm lập tức liền gật gật đầu, giống như không thể chờ đợi được mà nói: "Ta tán thành ý nghĩ của người."

Giản Nhược Trần bị Lạc Phàm không thể chờ đợi được nói được mỉm cười, "Ta như thế nào cảm thấy, đây không phải người Lạc cảnh quan phong cách?"

Lạc Phàm biểu lộ một chút xuất hiện buồn vô cớ, "Lúc trước, nhiều khi, ta đều điểm không rõ ta ở nơi nào, đến cùng lúc trước ta đây là mộng cảnh, hay vẫn là bây giờ đang ở trong mộng, đến cùng trước kia cầm lấy súng là chân thật đấy, hay vẫn là bây giờ loại tu luyện này là chân thật đấy."

Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, cảm thấy Lạc Phàm phản ứng rất là kỳ quái.

"Chính là cái này thế giới theo như lời Tâm Ma, chúng ta thế giới kia theo như lời tâm lý vấn đề a, người biết không, trước kia mỗi lần ra hết nhiệm vụ về sau, chúng ta cũng phải đi làm tâm lý phụ đạo, ta là tại một lần cuối cùng nhiệm vụ về sau, tâm lý xảy ra vấn đề, mới chuyển nghề đấy."

Lạc Phàm tự giễu cười cười.

"Có đôi khi ta nghĩ đến người, cảm giác, cảm thấy, người sinh ra ở các người Giản gia thật sự là đáng tiếc, tâm lý của người cường đại, thật sự là ít có, hay vẫn là nữ tính bản thân ở trong lòng bên trên thì có ưu thế?"

Giản Nhược Trần từ từ nói: "Khả năng a."

"Khả năng? Hoàng Cung cái ngày đó, ta cảm thấy được, trên tay của người gặp qua máu." Lạc Phàm hí hóp mắt giác, cho Giản Nhược Trần cảm giác, hẳn là đang ẩn núp trong ánh mắt lợi hại.

Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, lúc này đây, không có trả lời.

"Vì cái gì? Ngay cả cái lập lờ nước đôi 'Khả năng' đều không có?" Lạc Phàm bức hỏi một câu.

"Ta suy nghĩ, ngày đó ta từ trong đại lâu đi tới nên không phải ảo giác, ta có lẽ không có đã bị thôi miên cơ hội, cho nên hiện tại, cũng không phải tại trong mộng cảnh, hơn nữa, Lạc cảnh quan, ta và người cũng đều rõ ràng, thôi miên đạt được tin tức, sẽ không bị làm làm bằng cố xuất hiện."

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Lạc Phàm con mắt, chậm chước, chậm rì rì mà nói: "Nếu như hết thấy đều là sự thật đấy, đi tới hết thấy đều là tại đi tới chính là cái kia trong hoàn cảnh, hiện tại lấy ra lại có ý nghĩa gì?"

"Ta nghĩ muốn cùng đi tới làm kết thúc." Ngừng xuống, Lạc Phàm lại nói: "Người qua lại còn không tính là tâm ma của ta, ta chỉ phải đối với người tốt kỳ."

Giản Nhược Trần mỉm cười, "Người biết, Thế Kỷ cao ốc vị trí kia, có rất nhiều đều muốn ngồi."

Lạc Phàm gật gật đầu.

"Cũng có không ít người ý đồ ngồi lên, cũng có người đã ngồi, thế nhưng là chỉ có ta ngồi vững vàng rồi." Giản Nhược Trần nói.

"Đúng vậy." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần vừa cười xuống, "Lạc cảnh quan cảm thấy, có thể tại vị trí kia vững vàng ngồi, sẽ có bao nhiêu tâm trí, lại sẽ có như thế nào tâm lý?"

Lạc Phàm khóe mắt co rúm dưới, lần này, không có giấu giếm được Giản Nhược Trần con mắt.

"Có thể tại trên vị trí kia ngồi vững vàng, trong tự điển, cho tới bây giờ đều không có đồng tình, mềm lòng, có chẳng qua là lý trí." Giản Nhược Trần lại hướng cái ghế phía sau lưng dựa dựa, nhìn xem Lạc Phàm, "Trên vị trí kia có thể ngồi vững vàng, không có có tâm ma."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Tu Luyện

Lạc Phàm chưa từng có như vậy bội phục qua người nào đó.

Hắn không phải là không có bội phục qua đội trưởng của hắn, thế nhưng không giống như vậy, đó là đối với cường giả lực lượng tôn kính, phải khát vọng một ngày kia như hắn bình thường, thậm chí cao hơn hắn kính ý.

Nhưng đối với Giản Nhược Trần, phải hoàn toàn bất đồng bội phục, hắn thậm chí sinh ra một cái đặc biệt ý khác, nếu như Giản Nhược Trần không phải sinh ra ở Giản gia, nếu như nàng gia nhập bộ đội đặc chủng, nàng nên bộ đội đặc chủng trong rất chiến sĩ xuất sắc.

Hắn cũng tin tưởng, nếu như Giản Nhược Trần gia nhập bộ đội đặc chủng, tại nhiệm vụ về sau, hoàn toàn không cần bất luận cái gì tâm lý phụ đạo —— đối lại một người, tại hiện tại như vậy dưới tình huống, đối diện đi tới, thật đúng là có thể giữ kín như bưng chứ nhất là biết rõ, hết thảy đều đã là quá khứ, mặc dù là nói ra, cũng không có bất kỳ có thể trở thành nhược điểm khả năng.

Mà nhất là, hiện tại, trong cái thế giới này, chỉ có hai người bọn họ đến từ đồng nhất chỗ, lẫn nhau hiểu rõ.

Không, lẫn nhau, sao có thể tính làm giải đây, bọn họ vốn cũng không giúp nhau hiểu rõ.

Lạc Phàm cười khẽ một tiếng: "Không, không có người không có có tâm ma đấy, người chẳng qua là không biết, hoặc là, tâm của người còn

không có quy túc."

Lạc Phàm bả vai bỗng nhiên hướng về phía sau kiểm xuống, hình như là đuổi cái không có đuổi ra cánh tay lưng mỗi, "Bất quá người nói đúng phân nửa, lý trí của người thật sự là cường hãn."

Lạc Phàm con mắt tại Giản Nhược Trần trên mặt quét mắt, giống như đang dùng ánh mắt miêu tả khuôn mặt của nàng bình thường, cuối cùng, ánh mắt lại trở lại mắt của nàng con mắt bên trên: "Bởi vì không có người có thể ở ý sự tình, chính là nguyên bản trong thế giới người vị trí kia, đối với người cũng không quá đáng là một cái trách nhiệm."

Giản Nhược Trần híp híp mắt giác.

"Chỉ mong vĩnh viễn không có người đang ở đây ý sự tình." Lạc Phàm đứng lên.

Giản Nhược Trần tại chỗ ngồi, nhìn xem Lạc Phàm rời phòng, ánh mắt không khỏi âm đạm rồi xuống.

Nàng biết rõ Lạc Phàm tính lược mà nói.

Đúng vậy, bất quá là bởi vì không có để ý sự tình, cho nên, mới không chỗ cố kỵ, ở thế giới trước là như thế này, ở cái thế giới này, đồng dạng cũng là như thế này.

Thế Kỷ cao ốc vị trí kia, nàng thật không có như nàng biểu hiện ra ngoài để ý như vậy, vị trí kia đối với nàng mà nói, chính là trách nhiệm.

Khóe miệng nàng có chút tác động xuống, đem Lạc Phàm đặt ở mặt bàn sách lấy tới, cái thế giới này đã có ngọc giản những thứ này, nhưng tư nhân ở giữa rất nhiều trao đổi, hay vẫn là với văn bản hình thức đấy, dù sao, thần thức không đủ mạnh lớn, rất dễ dàng tại đọc ngọc giản thời điểm đã bị thần thức công kích.

Sách nội dung, đúng là chế phù tâm đắc, đầu tiên chính là đối với phù lục thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm phân tích, sau đó liền là thế nào để cao phù lục phẩm chất.

Chế phù cùng bày trận, tại nguyên lý phải đều là nhất trí đấy, phù lục ký hiệu bản thân, chính là một cái cờ nhỏ trận pháp, khác nhau đúng rồi chế phù phải lợi dụng phù bút, chu sa cùng Yêu thú huyết dịch, đem chế phù người bản thân linh lực cùng ký hiệu kết hợp tại lá bùa lên, mới có thể để cho một cái nho nhỏ ký hiệu, phát huy ra lực lượng cường đại.

Thật giống như súng ống đem viên đạn uy lực vô hạn phóng đại rồi bình thường, kích phát phù lục, là đồng dạng đạo lý.

Chế phù người đối với phù lục ký hiệu quen thuộc, linh lực chuyển vận, không chế phù bút trôi chảy, đồng dạng có thể đem nhất trương phù phù lục uy lực trở nên gấp mấy lần mà mở rộng.

Một tấm thoát nhìn là đơn giản nhất Hỏa Đạn phù, ban đầu học giả chế ra hạ phẩm phù lục kích phát, là chỉ nhọn lớn nhỏ Hỏa Đạn, cần phải phải một cái ưu tú chế phù sư, chế ra lá bùa, tiếp theo kích phát ra tiểu nhi năm đăm giống như lớn nhỏ Hỏa Đạn, tốc độ cùng nhiệt độ trở nên gấp mấy lần thậm chí mười mấy lần gia tăng.

Đương nhiên, chuyển vận đến phù giấy linh lực cũng muốn trở nên gấp mấy lần gia tăng.

Cái này không chỉ là dựa vào độ thuần thực có thể nắm giữ đấy, ngộ tính cùng tiền bối kinh nghiệm mới phải hữu dụng nhất đấy.

Phó Ngôn cũng chỉ xuất ra Hỏa Đạn phù mà nói giải, Giản Nhược Trần cũng mới biết được, không phải tất cả Hỏa Đạn phù lục ký hiệu đều là nhất định được, ký hiệu thân thể to lớn đi về hướng phải giống nhau đấy, nhưng thực muốn chế tác đi ra, thượng phẩm Hỏa Đạn phù cùng hạ phẩm Hỏa Đạn phù vẫn có rất lớn chênh lệch đấy.

Thật giống như cùng là tứ giác, có hình chữ nhật cùng hình vuông, còn có hình thoi, tuy rằng, chúng đều gọi chung là hình bình hành, có đủ hình bình hành có đủ hết thảy tính chất, nhưng vẫn là có khác nhau rất lớn.

Phần này tâm đắc nội dung cũng không nhiều, một ít gì đó Giản Nhược Trần cũng nghĩ đến qua, nhưng mà đối với Giản Nhược Trần dẫn dắt phải cực lớn đấy, thật giống như thế giới ở trước mặt nàng mở ra một cánh cửa sổ miệng bình thường, nàng vẫn chưa ra khỏi đi tới, liền thấy được rất nhiều.

Ngày hôm nay, Giản Nhược Trần phá lệ đem tất cả thời gian đều đặt ở chế phù bên trên.

Thời gian dừng tại chăm chú Vu mỗ chuyện lên, sẽ trôi qua nhanh chóng, rất nhanh đấy, Giản Nhược Trần lại tiến vào nhất giai, bởi vì nàng chẳng qua là tại mỗi ngày hừng đông về sau hơn một canh giờ xuất hiện ở Luyện Khí đường, với tư cách nàng rèn sắt trợ thủ cũng chỉ có Tả Nghị, lần này tiến giai, tuy rằng cũng truyền đến muốn biết những người khác trong lỗ tai, nhưng không có như lúc trước như vậy khiến cho cái gì oanh động.

Mà lại một tháng về sau, Giản Nhược Trần cũng cuối cùng đột phá Luyện Khí sáu tầng, tiến vào đến Luyện Khí hậu kỳ.

Tôi Thế, như trước không có bất kỳ khởi sắc, Giản Nhược Trần cũng liền dần dần không để trong lòng rồi, đem mỗi ngày rèn sắt cho rằng một cái thân thể rèn luyện, mà tiến vào đến Luyện Khí hậu kỳ, thời gian lần nữa không đủ dùng.

Luyện Khí hậu kỳ, có thể bắt đầu ném thử khổng chế phi kiếm loại Pháp Khí rồi, mà muốn làm đến ngự kiếm mà bay, còn muốn tại Trúc Cơ về sau, Giản Nhược Trần tuy rằng bản thân linh lực đã cực lớn đến khả quan trình độ, lại bởi vì không có Trúc Cơ, đương nhiên cũng làm không được ngự kiếm.

Nhưng tu vi tăng lên, linh lực gia tăng, thần thức rèn luyện, làm cho nàng có thể bắt đầu thuần thục mà thao túng Pháp Khí rồi, mà từ Hoàng Thành mua hai kiện Pháp Khí, Giản Nhược Trần cũng bắt đầu lục lợi sử dụng.

Phương hướng gạch, bị Giản Nhược Trần hoàn toàn trở thành cục gạch sử dụng, mặc dù không có trải qua Lạc Phàm sở thụ qua huấn luyện, nhưng Giản Nhược Trần đối với vũ khí lý giải, hiển nhiên không có ở đây được qua huấn luyện phía dưới, đang dùng thần thức tế luyện rồi về sau, Giản Nhược Trần rất nhanh liền đối với cục gạch thuận buồm xuôi gió đứng lên.

Giản Nhược Trần luyện tập đúng là một kích toi mạng.

Chỉ cần ra tay, liền toàn bộ không lưu tình.

Đây cùng nàng thói quen trước kia là giống nhau, cửa hàng cũng là chiến trường, mà hôm nay, chính thức chiến trường rất nhanh liền đã tới rồi.

Về sau, Giản Nhược Trần tế ra rồi Huyền Thiết Mẫu đao.

Giản Nhược Trần tin tưởng tà tu nghe đồn, cũng tin tưởng cái thanh này mẫu trên thân đao sẽ xuất hiện quái dị, nhưng nàng cũng không lo lắng nàng sẽ bị tà tu đoạt xá, càng không lo lắng bám vào tại đây chuỗi mẫu trên thân đao vật gì đó ảnh hưởng thần trí của nàng —— nếu quả thật có như vậy thứ gì mà nói.

Nàng chưa bao giờ bởi vì nàng sẽ bị bất kỳ vật gì ảnh hưởng đến lý trí của mình, đương nhiên cũng cũng không tin thần trí mơ hồ tình chuyện này sẽ phát sinh tại trên người nàng.

Nàng sẽ không đao pháp, nhưng cũng không ảnh hưởng nàng vung đao làm ra chém giết động tác, tại huy động rồi mẫu đao mấy lần về sau,

Giản Nhược Trần mới nhớ tới một vấn đề, tu sĩ ở giữa chiến đấu, thần thức chỉ huy phi kiếm hoặc là các loại Pháp Khí, có hay không cái gọi là chiêu thức đây?

Taekwondo còn có đặc biệt động tác, hữu lực số lượng cùng kỹ xảo cùng tốc độ lời nói, tu sĩ chiến đấu, chính là thần thức khống chế phi kiếm chém giết? Phá vỡ đối phương phòng ngự vòng bảo hộ?

Đó không phải là dựa vào tu vi thủ thắng rồi, ngang nhau tu vi dưới tình huống, tỷ thí đúng là pháp thuật tốc độ, Pháp Khí phẩm chất, phòng ngự vòng bảo hộ như vậy thủ đoạn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thử Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Khát Máu Mẫu Dao

Đối với giết người kỹ xảo —— trận thi đấu nhỏ có lẽ không thể so với thử việc này, nhưng mà tại Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ thi đấu ở bên trong, rất có thể chính là dựa vào việc này kỹ xảo sống sót —— Giản Nhược Trần không muốn cùng bất luận kẻ nào thỉnh giáo kinh nghiệm, ngay cả Lạc Phàm nàng cũng không muốn trao đổi.

Giết người sao, chính là một cái nhanh, ổn, hung ác, cường đại nhất kỹ xảo, liền phải không có ai biết người làm như thế nào, nếu như không người nào giải, vậy không thể nào phòng bị.

Không có người đã dạy Giản Nhược Trần những thứ này, nhưng có một số việc phải không dùng dạy.

Giản Nhược Trần huy động Huyền Thiết Mẫu đao vài cái về sau, bỗng nhiên chuyển qua lưỡi đao, tại tay trái của mình trên ngón trỏ nhẹ nhàng vẽ một cái.

Một đạo tơ máu xuất hiện ở ngón trỏ chỉ trên bụng, đi theo, đỏ tươi máu tươi bùng lên, ngón trỏ bỗng dưng đau xót, máu tươi với không thể nào tốc độ từ cũng không lớn miệng vết thương phun mà ra, Huyền Thiết Mẫu đao giống như mở ra một tấm nhìn không thấy miệng rộng giống như, điên cuồng mà hấp thu ngón trỏ máu tươi.

Tay phải khẽ động, Huyền Thiết Mẫu đao ly khai ngón trỏ trái miệng vết thương, ngón trỏ trái miệng vết thương nhanh chóng bắt đầu ngưng kết, đi theo trơn nhẵn.

Có thể trên tay phải Huyền Thiết Mẫu đao cũng không chỗ ở run rẩy lấy, phảng phất muốn giãy giụa mở Giản Nhược Trần tay, lại bổ nhào vào tay trái miệng vết thương, thẳng đến tay trái miệng vết thương hoàn toàn biến mất, trong không khí nhàn nhạt mùi máu tươi biến mất không thấy gì nữa, Huyền Thiết Mẫu đao run rẩy mới đình chỉ.

Trong lúc này, Giản Nhược Trần một mực bình tĩnh mà nắm mẫu đao, nhưng nàng nắm chặt mẫu đao tay phải quá dùng sức, mu bàn tay xương tay đều lồi ra rồi, bộc lộ ra nội tâm của nàng kinh ngạc.

Cái thanh này Huyền Thiết Mẫu đao thật sự khát máu, nếu như nàng không phải rèn sắt rèn luyện ra cường đại ngón tay lực lượng, vừa mới thiếu một ít bắt không được cây đao này, mà bắt không được hậu quả, chính là cây đao này vì khát máu, có thể chém giết chính nàng.

Đây vài giọt máu, còn không coi là nhận chủ, còn muốn dụng thần nhận thức tế luyện, nói cách khác, lại để cho thần trí của mình cùng máu tươi cùng một chỗ rót vào đến mẫu trong đao, mới tính hoàn thành tế luyện.

Nhưng mẫu đao có thể hay không ngay cả thần thức cũng cùng một chỗ cường ngạnh mà nuốt vào mất?

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào mẫu đao suy nghĩ một chút, lại một lần nữa dùng mẫu đao mở ra rồi ngón trỏ.

Hết thầy tất cả tất cả đều lập lại một lần, đợi đến lúc Huyền Thiết Mẫu đao an tĩnh lại về sau, Giản Nhược Trần đem mẫu đao thu vào trong túi trữ vật.

Giản Nhược Trần đem thời gian tu luyện lại phân ra một canh giờ, đây canh giờ, nàng sẽ ở đan trong phòng luyện tập pháp thuật cùng Pháp Khí sử dụng, đương nhiên, mỗi một ngày luyện tập lúc trước, nàng đều xuất ra chuôi này mẫu đao, tại chính mình trên ngón trỏ cắt hai lần trước, ngẫu

nhiên sẽ ba lượt, cảm nhận được mẫu đao khát máu khát vọng, trong lòng bàn tay táo bạo, sau đó lại ném vào đến trong túi trữ vật.

Mà hơn hai tháng thời gian, Giản Nhược Trần chế tác phù lục trình độ, cũng trên phạm vi lớn tăng lên, trong túi trữ vật thành phẩm phù lục cũng nhiều hơn, cùng mặt khác chế phù sư hoàn toàn bất đồng đúng rồi, mỗi một hệ phù lục đều có ít nhất một loại, mà lại hạ phẩm vô cùng ít, trung phẩm chiếm đa số, còn có mấy tấm đạt đến thượng phẩm.

Bình thường chế phù sư, tại chế tạo ra nhất định được phù lục về sau, đều muốn tuyển chọn rồi bán ra, đổi được Linh Thạch, có thể Giản Nhược Trần không...nhất thiếu đúng là Linh Thạch, hơn nữa phù lục thật sự là không chiếm vị trí đây, cho nên, trong túi trữ vật phù lục cũng bắt đầu tăng nhiều lên.

Mạc Tiểu Ngôn cũng cuối cùng kết thúc nàng dài đến hai tháng bế quan, lại đưa cho rồi Giản Nhược Trần một lọ Linh Đan, hay vẫn là không thuộc tính đây, bế sau khi xuất quan Mạc Tiểu Ngôn nhìn thấy Giản Nhược Trần tiến giai đến Luyện Khí hậu kỳ một điểm đều không cảm thấy ngoài ý muốn, cũng hưng phấn mà nói cho Giản Nhược Trần, nàng đã xem như một cái chính thức trung phẩm luyện đan sư.

Hai người Tiểu Tiểu mà ăn mừng rồi một lần, Giản Nhược Trần chuyên môn đã đến Chu Tước đường một lần, Diệp Phi đang đang bế quan, nàng đã tìm được Diệp quản gia, từ chỗ của hắn mua Linh quả cùng một ít gia công tốt linh thực, Diệp quản gia cũng thêm vào đưa một lon Linh tửu làm hạ lễ.

Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần thân cận, nguyên ở Giản Nhược Trần đối với nàng chăm chú, Giản Nhược Trần là một cái tốt đẹp chính là người nghe, đồng thời cũng là thật tốt nói chuyện với nhau đối tượng, còn có chính là, Mạc Tiểu Ngôn tại Giản Nhược Trần trước mặt, luôn có loại có thể buông lỏng, có thể tùy ý cảm giác.

Hai người cùng một chỗ dùng cơm, uống Linh tửu, sau đó cùng một chỗ trong sân nhìn xem ánh trăng, ánh trăng vẫn chỉ là trăng non.

Giản Nhược Trần lần đầu cùng một người khác cùng một chỗ ngắm trăng, trăng non thật sự là thật nhỏ, lại để cho Giản Nhược Trần bỗng nhiên nghĩ đến bên trên cái thế giới về mặt trăng đủ loại thuyết pháp, từ tu luyện về sau, thị lực của nàng lại tăng thêm thật nhiều, nếu như là đầy tháng, có phải hay không mắt thường có thể nhìn thấy ở phía trên Hoàn Hình sơn —— nơi đây cũng là địa cầu a, bầu trời chính là cái kia ánh trăng cũng là trước kia chính là cái kia ánh trăng a.

Giản Nhược Trần ít có xuất hiện chút ít năng việc này tuổi, cái thân phận này không nên có ý tưởng —— mỗi đến nghĩ đến thân phận thời điểm, nàng đều là sau một bước nghĩ đến trong hiện thực tu sĩ cái thân phận này.

"Giản sư chất, Triệu sư bá nói, thi đấu về sau, người có thể Trúc Cơ." Mạc Tiểu Ngôn vĩnh viễn cũng không có uống Linh tửu về sau mơ mơ màng màng trạng thái, nhớ tới nàng một bên thưởng thức Linh tửu, liền một bên đem đây bình Linh tửu luyện chế thời gian, phương pháp, tác dụng từng cái giảng thuật bộ dạng, Giản Nhược Trần liền có chút buồn cười.

Cũng muốn lên chính mình, trầm mê ở học thuật nữ nhân là không có...nhất thú đấy, thưởng thức Linh tửu về sau, vậy cũng là hoa trước dưới ánh trăng rồi, chung quy nên có chút lãng mạn ý tưởng —— nghĩ vậy về sau cũng âm thầm buồn cười, lãng mạn cái từ này, bề ngoài giống như cùng nàng cách biệt rồi.

"Hắn là đấy, đến lúc đó, Mạc tiểu tiên bối liền muốn trở thành đùng tiểu sư tỷ rồi." Giản Nhược Trần trêu ghẹo nói.

"Ta muốn nghiên cứu Độc đan rồi." Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên nói ra.

Giản Nhược Trần lại càng hoảng sợ.

Mạc Tiểu Ngôn tiếp theo lên đường: "Cha ta cùng Triệu sư bá đều không cho ta đụng Độc đan, nhưng ta đã phải trung cấp luyện đan sư, luyện chế Độc đan sẽ không đối với ta có cái gì nguy hại rồi, chẳng qua là đáng tiếc, trong thời gian ngắn như vậy không cách nào cho người luyện chế ra trở lại dùng tại thi đấu bên trên."

Mạc Tiểu Ngôn thở dài, có chút tiếc nuối bộ dạng.

"Luyện chế Độc đan, là người ưa thích, hay vẫn là chỉ vì rồi cho ta sử dụng đây?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Luôn muốn tiếp xúc đây, một cái ưu tú Luyện Đan Sư, nhất định phải học biết luyện chế bất luận một loại nào Linh Đan, như vậy, cuối cùng mới sẽ không vẫn lạc tại Linh Đan trong tay, người không biết sao? Chúng ta Luyện Đan Sư vẫn lạc, hầu như đều là vì mặt khác Luyện Đan Sư luyện chế Linh Đan." Mạc Tiểu Ngôn vô tình nói.

"Vì cái gì?" Giản Nhược Trần rất nhỏ mà nhú mày.

"Bởi vì, chúng ta đều khát vọng thành là cao cấp Luyện Đan Sư, về sau phải cực phẩm Đan Sư, làm làm một cái cực phẩm Đan Sư, phải đã có thể sử dụng Linh Đan cứu người, cũng có thể dùng Linh Đan giết người đấy, Độc đan chẳng qua là trong đó một loại, còn có viên đan dược."

Mạc Tiểu Ngôn ngẩng đầu nhìn trời không, ánh mắt có chút si mê, "Người khẳng định đều không có nghe nói qua viên đan dược, người ngay cả Độc đan cũng không biết."

"Viên đan dược là cái gì?" Giản Nhược Trần lần đầu nghe được cái tên này.

"Là một loại phi kiếm, thật giống như Linh Đan giống nhau phi kiếm, phải chuyên môn dùng để chém giết Luyện Đan Sư phi kiếm." Mạc Tiểu

Ngôn thanh âm có chút hưng phấn, "Ta nghĩ muốn luyện chế thành một quả viên đan dược, vậy lúc trước, ta phải có thể luyện chế ra Độc đan."

"Vì cái gì chém giết Luyện Đan Sư nhất định phải dùng đến viên đan dược đây?" Giản Nhược Trần trầm mặc một hồi hỏi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Tâm Thần Có Chút Không Tập Trung

"Bởi vì chỉ có Luyện Đan Sư mới có thể muốn giết mất Luyện Đan Sư." Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Người sẽ muốn giết mất một cái Luyện Đan Sư chứ "

Giản Nhược Trần nghi ngờ lắc đầu, nàng chẳng những không có nghĩ đến muốn giết mất Luyện Đan Sư, nàng căn bản cũng không có nghĩ tới muốn vô duyên vô cớ mà giết chết bất kỳ một cái nào tu sĩ.

"Thật giống như người muốn trải qua trận thi đấu nhỏ cùng thi đấu giống nhau, đẳng cấp cao nhất Luyện Đan Sư tranh đoạt, chính là muốn dựa vào Linh Đan giết chết đối phương." Mạc Tiểu Ngôn cười rộ lên, giống như đang nói một kiện chuyện rất bình thường tình.

"Nhất định phải có trong đó người nào đó chết mất chứ" Giản Nhược Trần nhẹ giọng hỏi.

"Không, có thể là không có sẽ nhận thua đấy, chỉ cần đạt tới cảnh giới kia." Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt giống như chiếu sáng rạng rỡ.

"Chẳng qua là đáng tiếc, cực kỳ lâu không có viên đan được xuất hiện, chúng ta Đại Lục, cực kỳ lâu không có xuất hiện cực phẩm Đan Sư rồi." Mạc Tiểu Ngôn nhẹ nhàng mà thở dài một tiếng.

Giản Nhược Trần không biết nên nói cái gì cho phải, cũng không hiểu, vì cái gì Luyện Đan Sư giữa tỷ thí, muốn với sinh mệnh làm làm đại giới.

Nàng bỗng nhiên nghĩ tới tế tự, Viễn Cổ đấy, những cái kia với sinh mệnh với tư cách kính dâng tế tự, tử vong đáp án tất cả đều duyên cớ với khảo cổ cùng suy đoán, không ai có thể chính thức hiểu hiển tế nguyên nhân thực sự.

Khả năng chính là vì lý tưởng sinh ra cuồng nhiệt a.

"Ngày mai ta vừa muốn bế quan, người trận thi đấu nhỏ lúc trước ta cũng sẽ không xuất quan, bất quá thi đấu lúc trước, ta sẽ xuất quan đấy." Mạc Tiểu Ngôn có chút phiền muộn nói, "Không biết vì cái gì, tại người trong tỉnh thất bế quan, ta rất an bình, rõ ràng, tại Dục Vương Cốc, ta nên càng an bình đấy."

"Người nơi đây nhỏ như vậy." Ngừng một hồi, Mạc Tiểu Ngôn bổ sung.

"Vậy sau này, người sẽ ở chỗ này với ta trong tốt chứ?" Giản Nhược Trần nửa nói đùa.

"Làm sao có thể? Người Trúc Cơ rồi về sau muốn tới Dục Vương Cốc cùng của ta a." Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc nói, giống như rất là giật mình Giản Nhược Trần vậy mà quên mất chuyện trọng yếu như vậy.

Giản Nhược Trần tâm bỗng nhiên không ổn định mà nhảy lên xuống, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn giật mình mà lẽ thẳng khí hùng biểu lộ, nàng chỉ cảm thấy có chỗ nào không đúng.

"Dục Vương Cốc bên trong, tất cả tu sĩ đều là Luyện Đan Sư a." Giản Nhược Trần bất động thanh sắc mà thay đổi chủ đề.

"Đương nhiên không phải, cũng có chế phù sư, Luyện Khí Sư đấy, đại đa số cũng đều là bình thường tu sĩ, đương nhiên, mọi người bao nhiêu đều luyện đan, nhưng không phải sẽ luyện đan chính là Luyện Đan Sư đấy."

Mạc Tiểu Ngôn quả nhiên quên mất lúc trước theo như lời đấy, bắt đầu nói lên luyện đan sự tình.

Giản Nhược Trần mỉm cười nghe, ngẫu nhiên sẽ phối hợp với vấn đề, chưa phát giác ra, bầu trời trắng non dần dần chệch đi, biến mất.

Tu sĩ có thể buông lỏng thời gian luôn ít đấy, việc này ban đêm, đã xem như khó được buông lỏng, Mạc Tiểu Ngôn hào hứng đi lên, lôi kéo Giản Nhược Trần trở lại tỉnh thất, cho Giản Nhược Trần biểu diễn một lần luyện đan.

Đối với cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua luyện đan Giản Nhược Trần mà nói, Mạc Tiểu Ngôn luyện đan, càng giống là một loại biểu diễn, mà một số loại Linh dược hỗn hợp cùng một chỗ cuối cùng thành đan quá trình, lại như là ma thuật, Giản Nhược Trần mỉm cười nhìn xem, không có nói xuất ra bất cứ vấn đề gì.

Đây một lò Linh Đan, tự nhiên là luyện chế cho Giản Nhược Trần đấy, không thuộc tính đấy.

Trời đã sáng, Giản Nhược Trần theo thường lệ muốn đi rèn sắt, chẳng qua là lúc này đây rèn sắt, nàng có chút không tập trung, thiết chùy ngược là không có luân không (*không bị gặp đối thủ) qua, cũng chưa từng xuất hiện khi thất thủ, nhưng Tả Nghị hay vẫn là phát hiện Giản Nhược Trần không chỗ tầm thường.

Tả Nghị hay vẫn là xưng hô Giản Nhược Trần là Giản tiểu thư, từ trước đó lần thứ nhất hai người đối với cơ duyên cùng nguy hiểm trao đổi về sau, liền hầu như không có rồi hãy nói qua cùng loại đối thoại, Tả Nghị khôi phục vui cười trạng thái, Giản Nhược Trần cũng chỉ là bình thường mà mời đến.

Đầu là hôm nay Giản Nhược Trần trạng thái cũng ảnh hưởng tới Tả Nghị, Tả Nghị thật sự là không thể tưởng được sự tình gì có thể làm cho

Giản Nhược Trần có tinh thần không yên thời điểm.

Giản Nhược Trần một buổi sáng sớm đều tại Mạc Tiểu Ngôn câu kia "Người Trúc Cơ rồi về sau muốn tới Dược Vương Cốc theo giúp ta" lên, nàng không chút nghi ngờ đây là Mạc Tiểu Ngôn chân thật ý tưởng, nhưng nàng không hiểu phải, Mạc Tiểu Ngôn tại sao phải loại suy nghĩ này.

Nàng cho rằng Mạc Tiểu Ngôn đi theo nàng đến Thiên Đạo Tông, chỉ là bởi vì nhàm chán —— khó được đụng phải một cái hợp ý, Mạc Tiểu Ngôn tại Dược Vương Cốc trong nhất định đều buồn bực.

Có thể sự thật giống như không phải như thế.

Giản Nhược Trần đối với Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ thi đấu đều hoàn toàn không để trong lòng, nhưng Mạc Tiểu Ngôn mà nói làm cho nàng đã có lo lắng.

Giản Nhược Trần chính là tại đây giống như tâm thần có chút không tập trung trong trạng thái hoàn thành rèn sắt đấy, chính nàng không có chú ý tới, lúc này đây rèn sắt, mỗi một lần nghỉ ngơi, đều là Tả Nghị khống chế —— sắp bị rèn luyện tinh thiết bắt được trong nước làm lạnh, hoặc là một lần nữa nung khô, Giản Nhược Trần mới có thể buông thiết chùy.

Nàng cũng không có cảm giác được thân thể đặc biệt mỏi mệt.

Về sau, nàng theo lễ thường thì đến đan trong phòng, tại đan phòng đóng cửa, trận pháp mở ra thời điểm, Giản Nhược Trần mặt ngoài bình yên mới đột nhiên buông, nàng tuy rằng hay vẫn là bàn ngồi dưới đất, nhưng không có cùng thường ngày luyện tập pháp thuật, nàng nhớ lại kết bạn Mạc Tiểu Ngôn về sau đủ loại, kể cả Triệu Xuân Thu đối với thái độ của nàng.

Nàng tại đan trong phòng dừng lại thêm rồi nửa canh giờ, đem mỗi ngày việc cần phải làm thông lệ đều hoàn thành, nhưng mà tại Huyền Thiết Mẫu đao khát máu thời điểm, nàng phát hiện Huyền Thiết Mẫu đao đặc biệt

hưng phấn, tinh thần của mình giống như càng thêm không yên bình thường.

Nàng biết rõ, Mạc Tiểu Ngôn mà nói phá vỡ nàng trước sau như một trấn tĩnh, bởi vì Mạc Tiểu Ngôn mà nói làm cho nàng cảm thấy được một tia nguy cơ.

Ly khai đan phòng về sau, Giản Nhược Trần đi nội môn.

Đệ tử ngoại môn không có triệu hoán, hoặc là không phải ở bên trong cửa làm tạp dịch, bình thường là không vào được nội môn đấy, nhưng mà Giản Nhược Trần tại sơn môn lộ ra thân phận Ngọc Phù về sau, không có bị ngăn trở.

Giản Nhược Trần tìm đúng rồi Liễu Tùy Thanh.

Liễu Tùy Thanh với tư cách nội môn tổng quản, không phải bao nhiêu cái tu sĩ muốn gặp liền gặp được đấy, lại càng không cần phải nói phải đệ tử ngoại môn, nhưng Giản Nhược Trần ba chữ chính là tốt nhất giấy thông hành, giống như chỉ cần trên báo cái tên này, đạo bất kỳ địa phương nào sẽ thông suốt tựa như.

"Giản đại tiểu thư?" Liễu Tùy Thanh nhìn thấy Giản Nhược Trần giật mình, lại để cho Giản Nhược Trần đều có chút kinh ngạc, "Người, gặp được phiền toái?"

Giản Nhược Trần có chút im lặng, nàng chưa từng có nghĩ tới, nàng đến nội môn cầu gặp một lần Liễu Tùy Thanh, đã bị cho rằng gặp được phiền toái, bất quá sự thật cũng xác thực như thế, chẳng qua là cái phiền toái này, nàng cũng không muốn nói đi ra.

"Ta muốn mua phi kiếm." Giản Nhược Trần nói, "Luyện Khí Kỳ có thể đạt tới trên nhất phẩm đấy."

Liễu Tùy Thanh biểu lộ trầm tĩnh lại, "Cái gì thuộc tính đấy, Luyện Khí Kỳ tu sĩ ít có sử dụng phi kiếm, bất quá người cũng sẽ không để ý Linh Thạch."

"Năm loại thuộc tính ta đây đều muốn." Giản Nhược Trần nói.

Liễu Tùy Thanh kinh ngạc xuống, lập tức suy tư sau liền gật gật đầu: "Nếu là năm hệ thuộc tính đều muốn, dứt khoát muốn phạm Đường chủ cho người luyện chế một bộ, Luyện Khí Kỳ không cách nào ngự kiếm phi hành, cũng không cần không nên luyện chế thành phi kiếm, liền luyện chế Ngũ Hành phi đao như thế nào?"

Giản Nhược Trần bỗng nhiên nghĩ tới Huyền Thiết Mẫu đao, có chút sợ run lên, Liễu Tùy Thanh đã hiểu lầm Giản Nhược Trần ý tứ nói: "Phạm Đường chủ có thể ít có cho luyện khí đệ tử luyện chế Pháp Khí đấy, bất quá Cổ đường chủ hủy người hai kiện hộ thân Ngọc Phù, cũng không thể sẽ thấy bồi thường cho người hai cái Ngọc Phù."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Yêu Cầu

Nghe được Liễu Tùy Thanh giải thích, Giản Nhược Trần mới nhớ tới ngày đó Cổ Hoành Trình ra tay, bị hủy diệt hai quả ngọc phù, liền cười nói: "Vậy, ta liền đa tạ Liễu tổng quản rồi."

Liễu Tùy Thanh vẫy vẫy tay, "Linh Đan gì gì đó, có Mạc gia tiên tử, ta đây bên cạnh sẽ không cho người chuẩn bị."

Giản Nhược Trần đang muốn nhắc tới Dược Vương Cốc, nghe vậy liền rất tự nhiên nói: "Mạc tiểu tiên bối sáng nay lại bắt đầu bế quan." Nói qua hơi than thở nhẹ nói, "Luôn luôn chút ít cảm thấy đường đột Mạc tiểu tiên bối."

Thủy Mộ Ngôn tự mình phụng trở lại linh trà, về sau chứng kiến Liễu Tùy Thanh không có gì tỏ vẻ, liền đứng ở Liễu Tùy Thanh sau lưng.

Liễu Tùy Thanh dùng tay làm dấu mời, cũng không đem Giản Nhược Trần mà nói để ở trong lòng nói: "Mạc Tiểu Ngôn tại Dược Vương Cốc buồn bực lâu rồi, cũng nên ra ngoài bên cạnh sáng ngời một hồi mới trở về, làm Luyện Đan Sư, chỉ cần có cái tỉnh thất là được rồi."

Giản Nhược Trần thở dài một hơi nói: "Là như thế này a, ta còn tưởng rằng, Luyện Đan Sư đều muốn tại nhà mình trong tông môn bế quan đây."

Liễu Tùy Thanh ngấm Giản Nhược Trần liếc: "Dược Vương Cốc Luyện Đan Sư, cách mỗi vài chục năm muốn ra ngoài bên cạnh rèn luyện, đây là lệ cũ, bằng không thì, người nghĩ rằng chúng ta sẽ đơn giản thu lưu dừng tuyệt bụi tiểu thư?"

Giản Nhược Trần thoáng cười xấu hổ cười, "Là ta suy nghĩ nhiều."

"Cũng không tính muốn nhiều, đối với Dược Vương Cốc, từng cái tông môn cũng đều lễ nhượng ba phần, dù sao, chúng ta Trịnh quốc ít ỏi mấy cái cao cấp Luyện Đan Sư đều là Dược Vương Cốc đấy, muốn không phải là xuất thân Dược Vương Cốc đấy." Liễu Tùy Thanh giải thích nói.

"Đúng rồi, người nếu như đã tới, đi ra phó Đường chủ chỗ đó đi tới một lần." Liễu Tùy Thanh liếc Giản Nhược Trần liếc, "Nhìn người cũng là cực thông tình đạt lý đấy, coi như là không muốn bán tại phó Đường chủ môn hạ, tốt xấu cũng muốn mặt tạ một lần a."

Liễu Tùy Thanh chỉ đúng rồi chế phù tâm đắc, nói lý lẽ, Giản Nhược Trần là muốn cảm tạ Phó Ngôn đấy.

Có thể Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Hay vẫn là, trận thi đấu nhỏ về sau a."

Liễu Tùy Thanh du dương lông mi: "Người nghĩ rằng chúng ta sẽ ở trận thi đấu nhỏ cho người mở một mặt lưới."

Giản Nhược Trần cười rộ lên, "Tự nhiên không phải, còn có hơn ba tháng thời gian, trong khoảng thời gian này ta chuẩn bị chuyên tâm tại tu vi lên, đến Luyện Khí hậu kỳ, ta cảm giác tu vi tăng lên tốc độ thoáng chậm chạp."

Liễu Tùy Thanh nhăn cau mày, xem kỹ rồi Giản Nhược Trần một hồi mới nói: "Người thiếu khuyết Linh Đan?"

"Triệu tiền bối đã từng nói qua, tu hành chú ý đúng rồi góp ít thành nhiều, tại Luyện Khí Kỳ ăn Linh Đan hơn nhiều, Trúc Cơ về sau sẽ có chút ít ảnh hưởng." Giản Nhược Trần châm chước nói ra, "Triệu tiền bối cho trong phòng của ta bố trí một cái Tụ Linh Trận."

Liễu Tùy Thanh mặc dù không có đã đến ngoại môn Giản Nhược Trần chỗ ở, nhưng chỉ cần Giản Nhược Trần lúc tu luyện, ngoại môn linh khí sẽ tại nhất định phạm vi hướng nàng cư trú tiểu viện tụ tập, cũng không cách nào thời gian dài giấu giếm, Giản Nhược Trần trong phòng có Tụ Linh Trận bọn họ cũng biết, chỉ là không có nghĩ đến là cho Giản Nhược Trần bố trí đây.

Liễu Tùy Thanh cũng trầm ngâm một hồi, mới nói: "Người cần gì, ta cũng không cho không người."

Giản Nhược Trần liếc mắt nhìn Thủy Mộ Ngôn, Thủy Mộ Ngôn biết vâng lời mà đứng ở Liễu Tùy Thanh sau lưng, Liễu Tùy Thanh nhăn nhu mày.

Giản Nhược Trần tới cổ quái, lại hình như là trở lại cầu người đây, đây, đơn giản sẽ không há miệng đây, giống như nàng vậy há miệng cỡ nào quý giá giống như, hôm nay lại muốn lưng đeo hăn tâm phúc của mình, hăn trầm ngâm sẽ, vậy vậy tay, Thủy Mộ Ngôn nửa rủ xuống mắt, lặng yên ly khai.

Liễu Tùy Thanh phát tay trên vải cấm chế, Giản Nhược Trần sắc mặt một mực sẽ không có biến qua, đợi Liễu Tùy Thanh ánh mắt xem ra, mới nói:

"Liễu tổng quản, ta cũng cần tất cả tham gia ngoại môn thi đấu tông môn, thế gia tình huống, kể cả Hoàng Thành cùng với Hoàng Thành có quan hệ hết thảy."

Liễu Tùy Thanh híp mắt nhìn Giản Nhược Trần, hừ một tiếng mà nói: "Người nên tìm Ngoại Sự Đường Ứng Sâm." Đại khái là Giản Nhược Trần yêu cầu quá mức khiếp sợ đây, hăn vậy mà gọi thẳng rồi Ứng Sâm danh tự.

"Liễu tổng quản cũng có thể đưa ta một ít Linh quả, đồng dạng là năm hệ thuộc tính đây." Giản Nhược Trần dừng lại nói tiếp, cái gọi là dừng lại,

chẳng qua là tỏ vẻ nàng đã nghe được Liễu Tùy Thanh mà nói.

"Một mình ngươi, đều muốn khống chế toàn bộ Trịnh quốc tông môn cùng thế gia?" Liễu Tùy Thanh trầm thấp nói, hẳn hiểu được Giản Nhược Trần tìm hãn mà không đi tìm Ứng Sâm nguyên nhân, chưa quen thuộc là một mặt, cử động lần này rõ ràng là không muốn vận dụng tông môn thế lực.

"Nói thực ra, ta đối với tông môn bảo an. . . Ân, bảo thủ bí mật năng lực cũng lo lắng, ta chỉ có điều đều muốn tại thi đấu thời điểm, nhiều bảo toàn tông môn đệ tử mà thôi."

Giản Nhược Trần thân nhiên nói, đợi một hồi, nhìn xem Liễu Tùy Thanh sắc mặt dường như tiêu hóa nàng ý tứ trong lời nói về sau, mới chạm đến một chút bên hông túi trữ vật, bên người trên bàn nhỏ, liền chỉnh tề chông chất sau hai mươi chứa hạ phẩm linh thạch túi gấm.

"Những thứ này, tổng quản giúp ta ở bên ngoài đổi một thanh phi kiếm, không câu nệ thuộc tính, không ngại, giống trống khua chiêng chút ít."

Liễu Tùy Thanh nhìn chăm chú nhìn xem Giản Nhược Trần một hồi lâu, trên mặt bỗng nhiên một chút vọt lên thâm nghiêm chi sắc: "Người đến cùng là người nào, người cuối cùng muốn làm gì?"

"Như Liễu tổng quản thấy, ta chính là tự chính mình, đều muốn làm đây, đơn giản đó là sống xuống dưới mà thôi, Thiên Đạo Tông đối đãi ta, dù sao không tệ, Triệu tiền bối đã từng nói qua, đổi lại một cái khác tông môn. . ." Giản Nhược Trần cười cười."Ta có thể cùng Liễu tổng quản cam đoan, ta chính là ta, bất luận là lúc trước, hay vẫn là về sau."

Liễu tổng quản đáp ứng, tại Giản Nhược Trần trong dự liệu, dù sao nàng cần đây, cũng là Thiên Đạo Tông cần đây, mà nàng sắp sửa làm đây, cũng không chỉ là là chính nàng —— đây là ở Liễu Tùy Thanh trong mắt,

cũng là nàng cấp cho Liễu Tùy Thanh xem trọng, chỉ có nàng tự mình biết, tất cả nàng sắp sửa làm đấy, cũng là vì chính nàng.

Nàng không khỏi nhớ tới hai tháng trước Lạc Phàm nói lời, nàng phải không có để ý cái gì, kể cả hiện tại.

Nàng nhẹ nhàng cười cười, đột nhiên cảm giác được cuộc sống như vậy cũng rất thú vị, cùng đi tới hoàn toàn cáo biệt, mang theo chút ít kích thích.

Ngoại môn trận thi đấu nhỏ tiếp cận, ngoại môn trong không khí cũng rất giống nổi lơ lửng loại không khí khẩn trương, A Lực mấy lần canh giữ ở sân nhỏ cửa ra vào, đều muốn cùng Giản Nhược Trần nói cái gì đó, có thể vừa nhìn thấy Giản Nhược Trần, cũng chỉ có sáng lóng lánh con mắt, cái gì cũng nói không nên lời.

Giản Nhược Trần không có có tâm tư để ý tới A Lực phiền não, Liễu Tùy Thanh đưa tới ngọc giản nội dung quá nhiều, tuy rằng thần thức đọc đến rất đơn giản, không cần học bằng cách nhớ, tất cả nội dung liền khắc trong đầu rồi, nhưng mà nàng cần không phải học bằng cách nhớ, còn cần phân tích.

Những thứ này bài học, đã từng là làm quen thuộc, nhưng đó là đang quen thuộc trong hoàn cảnh —— quen thuộc xã hội hoàn cảnh, sinh hoạt hoàn cảnh, mà bây giờ, phải hoàn toàn bất đồng xã hội bối cảnh, nàng cần đấy, không đơn thuần là tất cả tông môn, thế gia tin tức, còn có suy nghĩ của bọn hắn phương thức.

Chỉ có đem suy nghĩ của mình cũng thay thay thế đi tới, mới có thể từ nơi này chút ít nhìn như buồn tẻ đơn giản văn tự ở bên trong, cẩn thận thăm dò hiểu rõ xã hội này.

Thời gian cùng Giản Nhược Trần vĩnh viễn không đủ, quá trình này thực tâm bình lặng đã đến giải, không có cái một năm nửa năm phải không

khoảng chừng đấy, nhưng Giản Nhược Trần chỉ có thể đóng cửa tại trong căn phòng an tĩnh, chỉ có thể mỗi ngày xuất ra một cái canh giờ đi tới suy nghĩ giải.

Cũng may, nàng không cần đối với sắp đã đến trận thi đấu nhỏ chuẩn bị cái gì.

Ba tháng, dường như nháy mắt đã trôi qua rồi, Giản Nhược Trần tốc độ tu luyện cũng cuối cùng không có đạt tới mong muốn, tại trận thi đấu nhỏ một ngày trước, hay vẫn là Luyện Khí tám tầng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Ngoại Môn Trận Thi Đấu Nhỏ

Trận thi đấu nhỏ một ngày trước, Thiên Đạo Tông ngoại môn vô cùng náo nhiệt.

Tại mười ngày trước, ngoại môn tạp dịch chỗ cũng đã trở thành ngoại môn bận rộn nhất chỗ rồi, tất cả mọi người đem chính mình tồn trữ xuống tất cả điểm cống hiến đổi thành trận thi đấu nhỏ cần đồ vật, Pháp Khí, phù lục, Linh Đan, tất cả đều là mọi người cần đấy.

Ba năm một lần trận thi đấu nhỏ, không chỉ là vì kiểm nghiệm tu luyện thành quả, đối với tuyệt đại đa số đệ tử ngoại môn mà nói, bọn họ hướng đúng rồi trận thi đấu nhỏ trong ban thưởng.

Luyện Khí Kỳ đệ tử bị phân ba cái thi đấu khu, phía trước năm ngày trải qua đúng rồi rút thăm đấu vòng loại, trước đào thải ra khỏi một nửa đệ tử, sau đó còn dư lại một nửa đệ tử, lại tiến hành một lần rút thăm, như vậy đấu vòng loại, sẽ có thật lớn tỷ lệ lại để cho cùng một cái tu vi cấp độ đệ tử gặp nhau, nhưng cơ duyên, cũng là tu sĩ tu hành một bộ phận, lưỡng cường tương ngộ lấy thứ nhất, phải lệ cũ.

Giản Nhược Trần tại vòng thứ nhất đấu vòng loại ở bên trong, tao ngộ đúng rồi một cái Luyện Khí tầng bảy tu sĩ, tại trong tỉ thí, nàng là một người duy nhất không có lộ ra Pháp Khí, cũng không có thi pháp thuật tu sĩ.

Từ lên sân khấu, nàng trước hết kích phát một cái phòng hộ Ngọc Phù, cho mình khấu trừ một tầng khô giáp, sau đó liền lộ ra ngay một xấp phù

lục.

Đối thủ của nàng, cái kia đáng thương Luyện Khí tăng bảy tu sĩ, nhìn xem hần căn bản đánh không thấu phòng hộ vòng bảo hộ, còn có đầy như vậy một chồng phù lục, phần hận mà ngay cả ném thử đều không có ném thử, trực tiếp nhận thua.

Giản Nhược Trần một trận chiến thành danh.

Nàng vốn là đủ nổi danh, với không gì so sánh nổi tốc độ tu luyện, hiện tại, nàng lần nữa với giàu có thành danh.

Đúng vậy, chính là giàu có, với phù lục cùng Ngọc Phù vòng bảo hộ tấn cấp phương thức, sau có hay không người đến không biết, nhưng chưa từng có ai phải xác định được rồi.

Lạc Phàm vốn không có đến đây nhìn vòng thứ nhất trận đấu, khi hần biết được Giản Nhược Trần "Thăng huống" về sau, thiếu một ít ôm bụng cười cười to.

Không hề ngoài ý muốn, Giản Nhược Trần trải qua đợt thứ hai đấu vòng loại cũng là với như thế phương thức tấn cấp.

Đồng dạng, nàng cũng chỉ là xuất ra phù lục uy hiếp uy hiếp.

Đến một vòng cuối cùng đấu vòng loại về sau, Luyện Khí sơ kỳ, trung kỳ cùng hậu kỳ đệ tử tất cả thắng được ba trăm, từ nay về sau, mới thật sự là trận thi đấu nhỏ bắt đầu.

"Giản đại tiểu thư, về sau trận đấu, người vẫn phải với phù lục để hoàn thành?" Mặc dù là trận thi đấu nhỏ trong lúc, Giản Nhược Trần cũng không có trì hoãn Tôi Thế, tại tinh thiết làm lạnh khoảng cách, Tả Nghị hỏi.

"Có thể sử dụng phù lục giải quyết, tại sao phải sử dụng pháp thuật?"
Giản Nhược Trần hời hợt nói.

Tả Nghị nhìn tinh thiết tại bếp lò bên trong dần dần lại đỏ lên, lấy ra đặt ở bản án lên, nhìn xem Giản Nhược Trần một búa chùy đơn giản liền nện xuống, đến lần nữa nấu lại thời điểm mới nói: "Giản đại tiểu thư mà nói mới mẻ lấy, cũng chỉ có Giản đại tiểu thư mới có thể như vậy tài đại khí thô."

Giản Nhược Trần cười khẽ âm thanh: "Ai bảo ta Linh Thạch hơn nhiều, phù lục hơn nhiều đây."

"Nghe nói, lần này Luyện Khí Kỳ tu sĩ thi đấu, không phải dễ dàng như vậy." Tả Nghị suy nghĩ một hồi, mới thử thăm dò nói.

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi, "Ta nghĩ đến người an cư ngoại môn quản sự, sẽ không muốn lấy thi đấu danh ngạch."

Tả Nghị cười hắc hắc dưới, "Vốn là không muốn đấy."

Tả Nghị vốn là không muốn tham gia thi đấu đấy.

Từ trước đến nay tại ngoại môn làm nhỏ quản sự, cũng có thể nói tại tu vi tiến giai bên trên đã nửa buông tha cho, như vậy cũng liền không cần phải tiến vào đến thi đấu ở bên trong, cùng khác tông môn thế gia đệ tử chống lại.

Chẳng qua là tại nửa năm lúc trước, Giản Nhược Trần câu kia "Mạo hiểm nương theo lấy kỳ ngộ" thỉnh thoảng liền xuất hiện trong đầu, mãi cho đến ngày hôm nay, hắc trên thực tế vẫn còn do dự bất quyết.

"Lục hoàng tử ngày hôm qua xuất quan, đã tiến giai rồi." Giản Nhược Trần bỗng nhiên nói, "Lần này Chu Tước đường cũng không có khai ra ván bài."

Tả Nghi đuôi lông mày giật giật, đặt ở nước lạnh trong rèn luyện tinh thiết đều quên lấy ra.

"Lục hoàng tử không tham gia thi đấu rồi hả?" Tả Nghi vẫn cho là, Lục hoàng tử không có tham gia trận thi đấu nhỏ mấy lần đấu vòng loại, là vì thân phận đặc thù, hoàn toàn có thể trực tiếp tiến vào đến cuối cùng chính thức so tài, về phần Chu Tước đường ván bài, cũng muốn khi đó mới bắt đầu đấy.

Giản Nhược Trần không có lên tiếng, đầu ý bảo đem tinh thiết lấy tới.

Tả Nghi một mực tâm thần có chút không tập trung, tại Giản Nhược Trần rèn sắt sau khi kết thúc mới nói: "Từ tới tham gia thi đấu, đều là đệ tử ngoại môn khát vọng nhất đấy."

Giản Nhược Trần nở nụ cười sau: "Người xem ta, không tiếc dùng phù lục nện đều muốn tham gia đấy."

Giản Nhược Trần bình tĩnh, cùng Diệp Phi đột nhiên tiến giai, lại để cho Tả Nghi cảm giác thấy chút ít lần này trận thi đấu nhỏ rất không thích hợp.

Diệp Phi phải Lục hoàng tử, chỉ cần tham gia trận thi đấu nhỏ, vậy nhất định sẽ có một cái thi đấu danh ngạch —— làm làm một cái hoàng tử, nếu là ngay cả tông môn trận thi đấu nhỏ đều không chiếm được thứ tự, tại tông môn tại hoàng thất, liền không có nửa điểm uy tín rồi.

Có thể Diệp Phi lại lựa chọn buông tha cho thi đấu, nói đúng là, hẳn có bất đắc dĩ lý do, không có thể tham gia thi đấu.

Cái dạng gì thi đấu mới có thể để cho một cái hoàng tử buông tha cho đây?

Trừ phi việc này thi đấu sẽ để cho Diệp Phi xuất hiện phiên toái.

Lục hoàng tử Diệp Phi phiền toái có thể có cái gì? Hắn đã không bị sủng rồi, lại phiền toái, nếu không có mạng?

Tả Nghị bị suy đoán của mình lại càng hoảng sợ, ngay cả Giản Nhược Trần lúc nào ly khai đều không có chú ý tới.

Có thể Giản Nhược Trần nhưng là nhất định phải tham gia thi đấu đấy, hay vẫn là dùng loại phương thức này, là vì lại để cho tất cả mọi người biết rõ năng tài đại khí thô?

Không chỉ có a.

Tả Nghị lại mâu thuẫn đứng lên.

Tham gia thi đấu đúng rồi Luyện Khí hậu kỳ thăng được trước một trăm, tại Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn ở bên trong, hẳn việc này quản sự muốn đi vào đến trước một trăm cũng không khó khăn, nói như thế nào cũng là quản sự, trong tay điểm cống hiến nếu so với bình thường đệ tử ngoại môn nhiều không ít, với tư cách quản sự, là muốn bị việc vất vả chiếm cứ thời gian tu luyện, nhưng đồng dạng đạo lý, cũng không dùng đến hoàn thành ngoại môn nhiệm vụ.

Mặc dù là không cần phát triển rồi chút ít, cũng không quá đáng là không có đối với Trúc Cơ ôm lấy hy vọng quá lớn, nhưng đáy lòng, trên thực tế cũng là chưa từng có buông tha cho qua hy vọng, trở thành quản sự, thì có so với mặt khác đệ tử ngoại môn nhiều một phần kiếm lấy Linh Thạch điểm cống hiến khả năng, nghiêm khắc nói, cũng nhiều một chút Trúc Cơ khả năng.

Dùng Linh Thạch cùng điểm cống hiến chôn cất khả năng.

Tham gia thi đấu, tự nhiên có tông môn ban thưởng, có thể bề ngoài giống như những thứ này thi đấu sẽ có không tưởng được nguy hiểm,

nhưng Giản Nhược Trần tham gia, mà lại còn ám chỉ rồi thi đấu xác thực nguy hiểm.

Hắn rốt cuộc muốn không cần tham gia.

Có muốn hay không cùng Giản Nhược Trần đứng ở cùng một chỗ.

Tả Nghị một mực tâm thần có chút không tập trung, thẳng đến xế chiều đến hẳn lên lôi đài thời điểm, còn không có quyết định.

Chính thức trận thi đấu nhỏ trận đấu, chọn dùng võ đài phương thức, thông qua rút thăm, ba trăm nhân trung rút ra ra một trăm lên đài, từng tại trên đài tu sĩ muốn tiếp nhận ba người khiêu chiến, chiến bại người liền bị loại bỏ.

Tả Nghị rút thăm được đúng rồi thứ mười lăm ký, tại lúc trước hẳn đúng rồi một vị Luyện Khí chín tầng đệ tử, thành công giữ được vị trí của mình.

Giản Nhược Trần đứng ở trên lôi đài, nhìn xem lôi đài người ở dưới đài sơn nhân hải, muốn tìm được Giản Nhược Trần, tìm kiếm đáp án, có thể Giản Nhược Trần vậy mà không có ở đây.

Nàng liền không muốn biết tiến vào thi đấu đệ tử ngoại môn thực lực?

Thẳng đến người khiêu chiến nhảy lên, Tả Nghị mới thu liễm tâm tư, bất luận tham gia không tham gia thi đấu, ít nhất, hẳn không thể tại vòng thứ nhất liền bị loại bỏ rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Thực Không Thú Vị

Giản Nhược Trần đã ở quan sát trong hàng đệ tử, chẳng qua là nàng không thích tụ họp trong đám người, bởi vậy đứng được rất xa, có thể chứng kiến trên lôi đài trận đấu, nhưng nghe không rõ trận đấu hai người thanh âm.

Luyện Khí tu sĩ tỷ thí, tại Giản Nhược Trần xem ra quả thực không tốt nhìn, ở giữa không trung bay tới bay lui Pháp Khí, tốc độ đã không đủ nhanh, uy lực cũng không đủ, mà so tài các đệ tử, đến bây giờ mới thôi, vậy mà không có sử dụng phù lục đấy.

Thực là. . . Nghèo rớt dãi a.

Đây là Giản Nhược Trần xem so tài đến bây giờ cảm khái.

Thẳng đến Tả Nghị lên đài rồi, Giản Nhược Trần trong nội tâm liền sinh ra chút ít chờ đợi, Tả Nghị lớn nhỏ cũng là quân sự, sẽ không xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch đến ngay cả cái phù lục đều không có a.

Giản Nhược Trần nhưng là quên mất, phù lục là một cái tiêu hao phẩm, mà lại trận thi đấu nhỏ dù sao cũng là trong tông môn trận đấu, còn không đến mức xuất hiện tính mạng đánh đổi tình trạng, hơn nữa, tại trận thi đấu nhỏ liền tiêu hao phù lục, như vậy đến thi đấu làm sao bây giờ đây.

Tả Nghị tế ra Pháp Khí lại để cho Giản Nhược Trần xem ra thiếu chút nữa cười rộ lên, hắn tế ra đúng rồi một cái lớn số Giáp Tử, vừa ra tay, liền đem đối thủ phi kiếm kẹp lấy.

Xem ra mỗi sáng sớm cũng không phải cho không nàng làm trợ thủ đấy.

Tả Nghị lớn Giáp Tử kẹp lấy đối thủ Pháp Khí, đối thủ liền mất hết đối với Pháp Khí khống chế, bắt đầu thi pháp thuật, đến nơi đây, trận đấu mới có chút ít xem chút, trên lôi đài Hỏa Đạn bay loạn, Tả Nghị đã khống chế đối thủ phi kiếm, lại bắt đầu dùng nước tiến phá hư đối phương Hỏa Đạn, đây tỷ thí tự là của người đó Linh lực hùng hậu, còn có đối với linh lực khống chế.

Không ngừng có trầm trồ khen ngợi thanh âm, Giản Nhược Trần lại xem trọng đều muốn ngủ rồi, nhìn việc này, còn không bằng vừa ý cái thế giới thể dục thi đấu thể thao, luận sức tưởng tượng, so với cái này hay nhìn, luận đặc sắc, so với việc này khẩn trương.

Cuối cùng, Tả Nghị thắng hiểm, đương nhiên, Pháp Khí còn muốn trả lại cho đối phương.

Tả Nghị tiêu hao không ít linh lực, nhưng trận đấu là bất kể người tiêu hao bao nhiêu linh lực đấy, Tả Nghị chỉ có nửa khắc đồng hồ thời gian nghỉ ngơi, chỉ đủ nuốt Linh Đan khôi phục linh lực thời gian.

Nếu không phải phải hiểu những thứ này thắng được đệ tử thực lực, nếu không phải Giản Nhược Trần kế tiếp cũng muốn có trận đấu, nàng đều mơ tưởng đi trở về.

Vì vậy, đang nhìn đến Lạc Phàm cũng đi tới thời điểm, Giản Nhược Trần cảm thấy, chưa từng có như vậy hy vọng có người có thể cùng nàng cùng một chỗ nhìn nhàm chán như vậy trận đấu.

"Vừa qua khỏi đến trả phải nhìn một hồi rồi." Không có người đặc biệt chú ý tới nơi đây, Giản Nhược Trần ngay cả dặn dò đều tóm tắt, trực tiếp hỏi.

"Nhìn một hồi rồi." Lạc Phàm gật gật đầu, đứng ở Giản Nhược Trần bên người.

"Các người Trúc Cơ tu sĩ ở giữa tỷ thí, cũng nhàm chán như vậy?" Giản Nhược Trần đầu hướng trên đài từng điểm, Tả Nghị lớn Giáp Tử lần thứ hai kẹp lấy đối phương Pháp Khí, lại bắt đầu rồi pháp thuật tỷ thí, lần này không phải Hỏa Đạn rồi, đổi lại rồi Thủy Hệ mũi băng nhọn.

Lạc Phàm buồn cười dưới, "Chung quy so với người phấn khích a."

Giản Nhược Trần ngẫm lại, lại lắc đầu, "Tốt xấu, ta mang cho kinh hi, hoặc là làm kinh sợ."

Lạc Phàm thiếu một ít cười ra tiếng, nói: "Đúng là kinh hãi, người biết ta sử tôn biết được người trận đấu sau là cái gì biểu lộ đấy sao?"

Giản Nhược Trần suy nghĩ xuống, sau đó du dương lông mi.

"Hặc hặc, lúc ấy sử tôn đều sợ ngây người, hoàn toàn là một bộ tuyệt vọng biểu lộ, hặc hặc." Lạc Phàm nghĩ đến An Sơn biểu lộ liền muốn cười.

Lúc ấy, hẳn ngay tại An Sơn bên người, còn có Đại công tử An Duy Căn, nghe được Giản Nhược Trần tại trên lôi đài vốn là cho mình kích phát cái phòng hộ vòng bảo hộ, tiếp theo xuất ra chừng hơn mười tờ phù lục về sau, An Sơn ngây ngốc một chút, sau đó quay đầu nhìn Lạc Phàm, giống như hoàn toàn không tin lỗ tai của mình bình thường.

Giản Nhược Trần nghĩ đến chính mình cho việc này tông môn mang đến rung động, cũng không khỏi nở nụ cười xuống, lúc này thời điểm, trên đài tỷ thí đã xong, Tả Nghị còn đứng ở trên lôi đài, Giản Nhược Trần cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

"Vì cái gì không an bài thực chiến? Kéo ra ngoài đến Yêu Thú sâm lâm trong trượng hai vòng, cũng so với đây mạnh mẽ a." Giản Nhược Trần

sau khi cười, chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Tu sĩ không phải chiến sĩ, cũng không phải quân đội, đến Yêu Thú thâm lâm rèn luyện đều là tự nguyện, Yêu thú có thể so sánh tu sĩ lợi hại hơn, đi tới rèn luyện cũng đều muốn Trúc Cơ về sau, có thể ngự kiếm về sau." Lạc Phàm cho Giản Nhược Trần giải thích nói.

"Trúc Cơ về sau, hàng năm tông môn đều an bài đệ tử đi ra ngoài đấy, bất quá cũng đều là tự nguyện, cho rằng nhiệm vụ hoàn thành."

Giản Nhược Trần ngấm liếc Lạc Phàm, "Người đi ra ngoài qua không có?"

"Ta? Ta nguyên bốn chính là được bảo hộ đối tượng, hiện tại tuy rằng đành phải phía sau người, mạo hiểm sự tình, bọn họ có thể không nở bỏ ta làm." Lạc Phàm nói.

"Người có thể nhìn được?" Giản Nhược Trần tuy rằng không rõ ràng lắm Lạc Phàm tại làm cảnh sát mạng lúc trước thân phận, nhưng từ Lạc Phàm thân thủ bên trên phán đoán, cũng không phải bình thường cảnh sát.

"Người cho rằng ta là người như thế nào? Khát máu hay vẫn là thích giết chóc?" Lạc Phàm nhẹ khẽ hừ một tiếng, "Vốn ta còn muốn muốn chỉ điểm người mấy chiêu đây, người đang ở đây trên lôi đài như vậy cẩn thận chặt chẽ đấy."

Tả Nghị cuối cùng đánh bại ba cái trước tới khiêu chiến đấy, xem như tiến vào đến thi đấu danh ngạch rồi, Giản Nhược Trần thở dài nói: "Muốn đều là việc này trình độ, còn không bằng huấn luyện một chi phàm nhân đội ngũ."

Lạc Phàm mắt sáng rực lên, sau đó nghiêng đầu nhìn xem Giản Nhược Trần, "Người quyết định?"

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Có mấy cái phương án, ta cần có thời gian, đem lần này thi đấu kéo đi tới về sau, ước chừng có thể thắng được chút thời gian."

Tiếp theo nhăn nhó mày, "Tổn thất mấy cái Luyện Khí đệ tử, cũng không gây thương tổn Thiên Đạo Tông bao nhiêu nguyên khí, về sau khẳng định còn có hậu thủ đấy, người sư tôn, không biết một chút cũng không có chuẩn bị a."

"Quả nhiên là làm đại sự đấy, người ngốc tại ngoại môn thật đáng tiếc rồi." Lạc Phàm trước thối phòng Giản Nhược Trần một câu, sau đó nói:

"Từ mấy năm trước lại bắt đầu, tông môn tại Trịnh quốc hiệu buôn sinh ý cũng bắt đầu khó làm đứng lên, cũng không tính là cố ý chèn ép, nhưng chính là khắp nơi cũng không thuận lợi, mấy năm này tông môn phải đi ra rèn luyện Trúc Cơ tu sĩ đều thiếu đi, mỗi một lần phái đi ra, đều có thương vong, người biết, chúng ta tu sĩ, bị thương có thể, bỏ mạng, nếu như không phải là bị nhắm vào rồi, kỳ thật không dễ dàng như vậy."

Đây, Giản Nhược Trần còn thật không có nghe nói.

"Hơn nữa, có tin tức nói, cấp hai văn minh quốc gia trong lần lượt phát sinh Thú triều, vì với phòng ngừa vạn nhất, hoàng thất muốn từ tất cả tông môn, thế gia điều Trúc Cơ tu sĩ, tạo thành chiến đội, do hoàng thất thống nhất chỉ huy, Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc đã không phải là nhất lưu môn phái, nhưng rút sạch Trúc Cơ tu sĩ số lượng đoán chừng không phải ít, coi như là bước thứ hai a."

Giản Nhược Trần du dương lông mi, "Cái chủ ý này thật tốt a, ai ngờ đến đấy."

"Chẳng qua là nghe đồn, không nhất định thật sự cứ như vậy làm đấy, vốn, từng cái tông môn cũng là là hoàng thất bồi dưỡng tu sĩ đấy, nhưng

thật muốn đem tông môn đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ đều rút đi rồi, tông môn lực lượng dĩ nhiên là bị suy yếu." Lạc Phàm nói.

"Đây muốn xem thấy thế nào rồi, " Giản Nhược Trần không tán thành nói, "Nếu như đem tông môn cho rằng đồng học nhìn."

Lạc Phàm cười lạnh một tiếng nói: "Đồng học? Người suy nghĩ nhiều a, nếu thật là đồng học thì tốt rồi, ta cũng cảm thấy kỳ quái, tông môn là thế nào bồi dưỡng môn hạ đệ tử đây này? Ít có có lòng trung thành đấy, một khi ly khai tông môn, ta đây loại đệ tử thân truyền sẽ phải là tông môn suy nghĩ, các tu sĩ khác, hừ hừ, ước chừng là ngã theo chiều gió rồi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Người Có Biện Pháp

Giản Nhược Trần chậm rãi gật gật đầu, "Xác thực, tông môn nói là đại học, nhưng không có nghiêm khắc giảng bài chế độ, cũng không có trao đổi học thuật bầu không khí, càng không có cái gọi là học thành tốt nghiệp, chỉ dựa vào mượn đối với tu tiên khát vọng, các đệ tử phải đang cố gắng, cũng rất khó đem tông môn cho rằng chính mình trường học cũ tôn kính;

Nếu là đem tông môn nói là công ty, như vậy một cái giúp nhau đều không có ước thúc chỗ, sư môn không yêu cầu đệ tử nhất định phải làm ra cái gì thành tích, đệ tử cũng không yêu cầu tông môn cho hồi báo, chỉ có loại người như người đệ tử thân truyền mới có thể hưởng thụ tông môn phúc lợi, tự nhiên càng chưa nói tới trung thành rồi, đó là một thể chế vấn đề."

"Cũng là xã hội hoàn cảnh tạo thành, còn có chính là Tu Tiên giả tốt xấu lẫn lộn, tông môn quá lớn, được cái này mất cái khác." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần nheo mắt rồi Lạc Phàm liếc: "Nói là xã hội hoàn cảnh tạo thành miễn cưỡng có thể, nói là Tu Tiên giả tốt xấu lẫn lộn chính là viện cớ, về phần nói tông môn quá lớn, vậy càng là lời nói vô căn cứ.

Thượng vị giả chưa từng có tốt lắm cho tông môn một cái định vị, hoặc là không bằng nói thượng vị giả đáy lòng cũng không có đối với tông môn lòng trung thành, môn hạ đệ tử làm sao trở lại cảm giác giống nhau?"

Lạc Phàm nhìn về phía Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần nói tiếp: "Một cái tông môn, vất vả khổ cực đào tạo đi ra tu sĩ tiến giai đến Nguyên

Anh, liền rời đi tông môn đã đến cấp hai văn minh quốc gia, tựa giống với bên trên cái thế giới tốt nghiệp đại học sinh du học nước ngoài, đây đối với tông môn mà nói, hẳn là dương danh đứng vạn cơ hội tốt, ở chỗ này tại sao phải ngược lại lại để cho tông môn bởi vậy suy bại nữa nha?

Nói đến, chính là cái này du học đệ tử chỉ từ tông môn cố gắng rồi, không có cho tông môn một chút trả giá, lại càng không dùng đề hồi báo, cho nên, đây là một cái căn bản vấn đề, tất cả tu sĩ, xác thực nói, tất cả tông môn đệ tử, từ trên cao đi xuống, đều muốn tông môn cho rằng ván cầu.

Trúc Cơ vô vọng, hoặc là vền vẹn có thể miễn cưỡng Trúc Cơ, liền tích góp từng tí một chút ít gia nghiệp về đến gia tộc, thành gia lập nghiệp; có thể mượn nhờ đến tông môn tăng lên thân phận, hơi có thực lực cùng quan hệ, đi ra Hoàng Thành thăng quan tiến tước; còn có một nhóm, đem tông môn cho rằng chính mình cuối cùng quy túc rồi, cũng không quá đáng là ở tông môn có thể nhiều kiếm lấy chút ít Linh Thạch, đạt được nhất định được địa vị xã hội;

Mà tông môn cực kì cho rằng nhất là ngạo đấy, chính là chút ít thu hết rồi tông môn tất cả tài nguyên tiến giai về sau, từ bỏ tông môn, cũng không cho tông môn mang đến nửa phần chỗ tốt Nguyên Anh tu sĩ.

Đây còn có thể quy về xã hội hoàn cảnh chứ cuối cùng, phải hơi có thực lực đệ tử tất cả đều ôm đồng dạng ý tưởng, còn đối với tông môn trả giá, tất cả đều là có chút bất đắc dĩ đấy, nói trắng ra là, chính là tùy ý cố gắng, tông môn lại gia đại nghiệp đại, cũng nhịn không được."

Giản Nhược Trần phân tích không nói nói trúng tim đen, cũng chỉ ra đại bộ phận tông môn hiện trạng, những thứ này hiện trạng kỳ thật mọi người mỗi ngày đều có thể chứng kiến, nhưng nhìn về thấy được, nhưng không có xa hơn ở chỗ sâu trong suy tư, Giản Nhược Trần như thế nói đến, Lạc Phàm cũng không thấy gật đầu, vô thức hỏi:

"Tông môn đã như thế, như thế nào mới có thể cải biến hiện trạng?"

Giản Nhược Trần chọn một sau lông mi, hỏi: "Cải biến?"

"Người nếu như đều nói như vậy, không phải có thay đổi phương pháp? Lại để cho tông môn thoát khỏi bây giờ lúng túng vị?" Lạc Phàm hỏi.

"Ta chính là thói quen mà phân tích xuống, người có thể cho rằng bệnh nghề nghiệp tốt rồi, tông môn cũng không phải ta đẩy, hoàn cảnh như vậy đối với ta như vậy tu sĩ mà nói, đúng là như cá gặp nước, tại sao phải cải biến?" Giản Nhược Trần cười cười.

Lạc Phàm nha nhưng dưới, dường như không để ý tới giải Giản Nhược Trần mà nói, bỗng nhiên lại truy vấn: "Người có biện pháp, có phải hay không?"

Giản Nhược Trần thản nhiên nói: "Đầu phải tìm được vấn đề chỗ, nghĩ biện pháp giải quyết là tốt rồi, quản lý là ta bản chức, thật muốn cải biến, tuy rằng không phải chuyện một ngày hai ngày tình, nhưng là không khó, nhưng Lạc cảnh quan, người cũng biết, không có ở đây không mưu kia chính."

Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt giống như lóng lánh sáng rọi, Giản Nhược Trần cười cười nói: "Những lời này, ra miệng ta, nhập người tai, chúng ta nói lý ra nói một chút thì tốt rồi."

"Kỳ thật, ta rất hoài niệm trước kia thế giới." Lạc Phàm trầm mặc một hồi nói, "Vô luận đã từng có bao nhiêu không như ý địa phương, luôn luôn loại nhà cảm giác, nơi đây, " Lạc Phàm giương mắt nhìn xem lồi đài, "Chính là khách qua đường."

"Như vậy cũng không tệ." Giản Nhược Trần cười khẽ một tiếng, "Không cần lưng đeo trách nhiệm, không cần lo lắng lấy nghĩa vụ, không

thật là tốt sao?"

"Thật không cần nhắc trách nhiệm nghĩa vụ?" Lạc Phàm một lần nữa xem kỹ lấy Giản Nhược Trần, "Nếu quả thật không cần nhắc, người hà tất không phải muốn đi vào đến thi đấu?"

Giản Nhược Trần hừ nở nụ cười một tiếng: "Con người của ta nha, bao che khuyết điểm, không thể gặp người khác khi dễ ta người bên cạnh, tốt xấu, ta cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử."

Lạc Phàm liền cũng cười rộ lên: "Liền nói người mềm lòng."

"Thật đúng là không hằn như vậy —— đến của ta." Giản Nhược Trần nói qua, chứng kiến phía trước trận đấu chấm dứt, nên đến nàng, liền đi lên phía trước lấy.

"Này, người thật không bộc lộ tài năng?" Lạc Phàm tại sau lưng hỏi tới câu.

Giản Nhược Trần quay đầu lại nói: "Biểu lộ cái gì? Nói thật, ta cảm thấy được ta có lẽ cho mình mượn hai cái bảo tiêu."

Giản Nhược Trần nhảy dựng lên lôi đài, lôi đài đám người dưới đài lập tức liền an tĩnh lại, Giản Nhược Trần ngay cả một giây đều không có đợi chờ, trực tiếp kích phát Ngọc Phù vòng bảo hộ, lấy ra một xấp phù lục.

Nàng nhìn sang Lạc Phàm đứng yên địa phương, không có gì bất ngờ xảy ra chứng kiến Lạc Phàm đang cười.

"Giản đạo hữu, người mỗi một cuộc tranh tài đều muốn xuất ra nhiều như vậy phù lục, người để cho người khác như thế nào khiêu chiến người?" Trên lôi đài với tư cách trọng tài nội môn tu sĩ bất đắc dĩ nói.

"Sư thúc thứ lỗi, giống như không có quy củ nói không được sử dụng phù lục đấy." Giản Nhược Trần trong miệng cung kính rất, ngữ khí hay vẫn là trước sau như một mà bá đạo.

"Người dựa vào chiêu này có thể đi vào thi đấu, có thể một điểm kinh nghiệm thực chiến đều không có, tại thi đấu trong người cũng dựa vào phù lục cùng vòng bảo hộ?" Nội môn đệ tử hỏi.

"Không được sao? Dù sao ta vòng bảo hộ nhiều, phù lục cũng nhiều, Luyện Khí tu sĩ đều đánh không phá, thi đấu trong cũng không có Trúc Cơ tu sĩ a." Giản Nhược Trần nói thẳng.

Vị kia nội môn tu sĩ im lặng nhìn Giản Nhược Trần một hồi, lại nhìn xem dưới lời đài mọi người, mọi người cũng bị Giản Nhược Trần đây lời nói hùng hồn sợ ngây người, ngoại trừ nhìn lên, ai cũng không muốn nhảy ra vấp phải rắc rối, nửa khắc đồng hồ về sau, tuyên bố Giản Nhược Trần tấn cấp.

Giản Nhược Trần xuống thời điểm, Lạc Phàm đã đi ra, phía sau trận đấu, Giản Nhược Trần cũng không có nhìn, cùng Lạc Phàm đối thoại, làm cho nàng đối với thi đấu chờ mong hoàn toàn đã không có, thậm chí mang rậm rạp ác ý.

Ngôi vị hoàng đế tranh đoạt, tất nhiên muốn trả giá máu tươi, nhưng Thiên Đạo Tông vốn là vô tội, mà những thứ này Luyện Khí Kỳ đệ tử càng là người vô tội, trong bọn họ thậm chí có cũng không biết Chu Tước đường Diệp Phi chính là Trịnh quốc Lục hoàng tử.

Giản Nhược Trần luôn luôn thờ phụng đúng rồi oan có đầu, nợ có chủ, nếu nói là Thiên Đạo Tông phải Diệp Phi hậu thuẫn, như thế chèn ép cũng coi như những thứ này Luyện Khí đệ tử không may, nhưng Diệp Phi còn chưa ra hồn, Thiên Đạo Tông cũng chưa thấy chính là Diệp Phi hậu thuẫn, như thế, qua.

Hơn nữa, ngay cả nàng đều bị lợi dụng, trở thành chèn ép Thiên Đạo Tông chèn ép Diệp Phi công cụ, đây nếu đều có thể nhẫn nại, nàng cũng không phải là Giản Nhược Trần rồi.

Trở lại gian phòng của mình về sau, đợi Huyền Thiết Mẫu đao theo thường lệ uống chính mình một điểm máu tươi về sau, Giản Nhược Trần cầm lấy mẫu đao một hồi lâu, mới nhịn xuống tế luyện ý tưởng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Thời Gian Không Muộn

Tiến nhập trước một trăm, xác thực có thể tham gia thi đấu về sau, còn lại tất cả trận đấu, Giản Nhược Trần tất cả đều là bỏ quyền, mỗi ngày vẫn là rèn sắt, chế phù, đến đan phòng luyện tập một canh giờ pháp thuật, tu luyện.

"Giản đại tiểu thư, người đây trận thi đấu nhỏ danh tiếng, so với trận thi đấu nhỏ đệ nhất lý Nghiêu còn chứa." Tại trận thi đấu nhỏ chấm dứt một ngày trước, Liễu Tùy Thanh ngồi ở Giản Nhược Trần phòng khách nói.

"Dù sao cũng nổi danh, không kém đây nửa lần hay một lần rồi, " Giản Nhược Trần cười nói, "Liễu tổng quản đến đây, còn có gì phân phó?"

"Phân phó? Ta thì không dám, ta là tới thỉnh giáo đấy, Giản đại tiểu thư có thể có chủ ý gì tốt, bảo vệ vào ta Thiên Đạo Tông đây trăm tên Luyện Khí Kỳ đệ tử?" Liễu Tùy Thanh tuy rằng không tin, chung quy vẫn còn có chút chờ mong nói.

Hắn dựa theo Giản Nhược Trần nhu cầu, đem nàng cần đồ vật đều đưa, vẫn muốn Giản Nhược Trần sẽ đem kế hoạch của nàng cùng hắn nói một chút, có thể mắt thấy trận thi đấu nhỏ liền đã xong, Giản Nhược Trần hay vẫn là bình yên bất động, hắn cuối cùng không nén được tức giận.

"Cửu đại tông môn, tám nhỏ tông môn, đệ XIII nhà, tán tu sẽ không suy tính, chẳng lẽ hơn hai nghìn tu sĩ có thể như vậy đoàn kết?" Giản Nhược Trần nói.

"Còn phải dùng tới hai nghìn tu sĩ? Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai cái tông môn khẳng định phải liên hiệp." Liễu Tùy Thanh ngữ khí có chút cô đơn.

"Tông môn sẽ không có một hai cái minh hữu?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Hừ hừ, ai nhìn không ra hoàng thất cố ý chèn ép?" Liễu Tùy Thanh trên mặt có chút ít phần hận. Tông môn nửa năm qua này cũng không có ít liên hợp khác tông môn, kể cả Dược Vương Cốc ở bên trong, thế nhưng là liên không có được qua một câu khẳng định trả lời thuyết phục.

"Nhiều năm như vậy, tông môn sẽ không có kinh doanh tiếp theo chọn người mạch?" Giản Nhược Trần có chút hồ nghi.

Nói như thế nào, Thiên Đạo Tông đều đã từng là Trịnh quốc số một số hai đại tông môn đấy, coi như là xuống dốc rồi, Tần Cối còn có ba cái tri tâm hảo hữu đây, Thiên Đạo Tông không đến mức thực đã đến tường ngược mọi người đẩy trình độ a.

"Phải Trịnh Hoàng muốn đánh áp Thiên Đạo Tông, lúc này thời điểm ai đuổi bắt tay, ai muốn được liên quan đến, chính là đã từng có quan hệ, tông môn. . . Muốn dùng đến trên lưỡi đao." Liễu Tùy Thanh nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, thoáng hàm hồ nói.

Dùng đến trên lưỡi đao, chính là chỗ này chút ít Luyện Khí đệ tử vẫn không thể lại để cho tông môn chịu bỏ ra, Liễu Tùy Thanh cho rằng Giản Nhược Trần nghe xong sẽ tức giận, ai biết Giản Nhược Trần tâm bình khí hòa, còn gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Liễu Tùy Thanh kinh ngạc.

Giản Nhược Trần gật gật đầu về sau nói: "Đã có, liên hảo thuyết, không biết Liễu tổng quản thuận tiện bất tiện thổ lộ một chút?"

Liễu Tùy Thanh nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt nói: "Tông môn không có khả năng bởi vì này lần thi đấu liền mở miệng đấy."

Giản Nhược Trần nghe vậy nở nụ cười, lắc đầu nói: "Luyện Khí đệ tử mà thôi, như thế nào hiểu động dùng tông môn cuối cùng bất đắc dĩ chuẩn bị ở sau, bất quá là không muốn không cẩn thận đắc tội bọn họ."

Một khi đàm luận đến chuyện đứng đắn tình lên, Giản Nhược Trần luôn có thể đem cảm tình cùng sự nghiệp tách ra đấy, tại tình lý lên, nàng đương nhiên biết rõ, nên là Thiên Đạo Tông buông tha cho Luyện Khí Kỳ đây trăm tên ưu tú đệ tử lựa chọn bảo toàn Trúc Cơ tu sĩ tức giận, nhưng mà lý trí lên, nàng là đồng ý điểm ấy đấy.

Thí tốt giữ xe, đây là sáng suốt nhất cũng là thỏa đáng nhất lựa chọn.

Liễu Tùy Thanh con mắt hí hí, Giản Nhược Trần thấy thế liền giải thích nói: "Nếu muốn bảo toàn chính mình, muốn tiên hạ thủ vi cường, biết rõ cái nào có thể trở thành minh hữu rồi, là tốt rồi tránh chút ít."

"Người tiên hạ thủ vi cường? Người muốn làm như thế nào?" Liễu Tùy Thanh hỏi.

Giản Nhược Trần khóe miệng dặt dặt, con mắt chớp chớp: "Liễu tổng quản, ta nghĩ muốn người một câu nói."

"Nói cái gì?"

"Đây chừng một trăm, vốn cũng là tông môn bỏ con rồi, nếu như ta có thể mang đi ra, liền thuộc về ta, như thế nào?" Giản Nhược Trần thân thể có chút nghiêng về phía trước nói.

Liễu Tùy Thanh đã biết rõ Giản Nhược Trần muốn làm cái gì, có thể thật không ngờ là muốn đây một trăm, hẳn trong đầu cực nhanh mà đem đây một trăm tư liệu nhớ lại xuống, thế nhưng chỉ nhớ rõ mấy cái Luyện

Khí chín tầng đầy, còn có chính là một hai cái quán sự, mặt khác, vốn xác thực cũng là với tư cách bỏ con đầy, xác thực không có để ở trong lòng.

Giản Nhược Trần cũng không nói thêm gì nữa, liền lẳng lặng yên nhìn xem Liễu Tuy Thanh, hai người nhìn nhau một hồi, Liễu Tuy Thanh nói: "Việc này về người, ý gì?"

"Về sau tông môn bất luận đối với bọn họ có gì phân công, đều muốn thông qua ta." Giản Nhược Trần đơn giản nói.

"Làm người người hầu?" Liễu Tuy Thanh rất nhanh liền định nghĩa nói.

"Cũng có thể nói như vậy." Giản Nhược Trần không muốn cho Liễu Tuy Thanh phổ cập cái gì, nàng cũng không thèm để ý Liễu Tuy Thanh sẽ nghĩ như thế nào.

"Chỉ cần người có thể thu phục, tông môn không có vấn đề." Liễu Tuy Thanh suy nghĩ một chút, đáp ứng, "Nhưng mà người thì sao?"

Giản Nhược Trần hặc hặc cười cười, thân thể hướng thành ghế dựa dựa, ngữ khí nhẹ nhõm nói: "Ta tự nhiên phải tông môn đệ tử."

"Tốt, ta đây liền đại biểu tông môn đáp ứng người rồi, những đệ tử này, chỉ cần người có thể cho mang ra ngoài, về sau tông môn phạm là phân biệt khiến, liền toàn bộ thông qua người." Liễu Tuy Thanh nói.

Giản Nhược Trần hơi cười lộ lên.

Liễu Tuy Thanh liền tò mò, Giản Nhược Trần bộ dạng như vậy rõ ràng là đã tính trước đấy, có thể nàng làm sao lại có thể dám cam đoan từ hơn hai nghìn nhân trung lại để cho Thiên Đạo Tông đây trăm người bình yên vô sự đây, có thể Giản Nhược Trần chẳng qua là mỉm cười không đáng trả lời.

"Dược Vương Cốc đấy, có thể không đặc tội tận lực không đặc tội. Còn có Ngự Thú tông, hai cái này tông môn chưa tính là cùng Thiên Đạo Tông giao hảo đấy, nhưng cũng là cái nào tông môn cũng không muốn đặc tội đấy, về phần mặt khác, là có hai cái tông môn cùng chúng ta có giao tình, nhưng việc này giao tình, không có ở đây Luyện Khí Kỳ đệ tử trên người, người muốn phải làm như thế nào, nhưng làm không sao."

Liễu Tùy Thanh mà nói, trên thực tế cũng đã là đem Thiên Đạo Tông đây trăm tên đệ tử phán quyết tử hình.

"Có thể ta còn có một sự tình khó hiểu." Giản Nhược Trần ung dung nói: "Coi như là Lục hoàng tử bị chèn ép, cùng Thiên Đạo Tông có quan hệ gì đâu?"

Lúc trước Liễu Tùy Thanh cho đủ loại giải thích, Giản Nhược Trần cũng không hoàn toàn tin tưởng, trong lúc này như là nói không thông giải thích, bởi vì làm một cái Diệp Phi, bồi thường một cái đẳng trước tông môn, thấy thế nào đều là không hợp lý đấy, Trịnh Hoàng hoàn toàn có thể đem Diệp Phi nhốt lại, hoặc là an bài một cái chết bất đắc kỳ tử, dù là nói thành tu luyện tẩu hỏa nhập ma.

Tu sĩ đều muốn một người biến mất phương pháp nhiều lắm.

"Lục hoàng tử mẫu tộc, xuất thân. . . Thiên Đạo Tông." Liễu Tùy Thanh vốn đã đứng lên muốn rời đi, do dự sẽ, nói ra.

Hết thầy liền đều giải quyết dễ dàng rồi.

Diệp Phi đã tiến giai đến Trúc Cơ kỳ rồi, theo lý thuyết Chu Tước đường muốn đem đến nội môn đấy, nhưng không biết bởi vì trận thi đấu nhỏ nguyên nhân, hay vẫn là Diệp Phi chính mình không muốn di chuyển, Chu Tước đường còn tại ngoại môn nguyên bản địa phương.

Diệp Phi vẫn là tựa ở cái khuôn mặt kia ghế nằm lên, nhìn thấy Giản Nhược Trần tiến đến mới đứng lên.

Trúc Cơ về sau Diệp Phi, mặt mày cùng lúc trước tựa hồ không lớn giống nhau đấy, dường như trưởng thành, lại giống như trầm ổn.

"Mời ngồi." Diệp Phi dò xét một chút Giản Nhược Trần, cũng không có Trúc Cơ về sau nên có hưng phấn.

"Ta nghĩ đến người cũng muốn Trúc Cơ rồi." Diệp Phi đối với Giản Nhược Trần Luyện Khí tám tầng tu vi có chút giật mình, tuy rằng hắn vừa xuất quan đã biết rõ Giản Nhược Trần tu vi.

"Nửa năm rồi, người thật giống như không có làm cái gì." Diệp Phi nói thứ ba câu nói.

Giản Nhược Trần không có ngồi, đón Diệp Phi ánh mắt, xem kỹ rồi một hồi lâu mới nói: "Trúc Cơ rồi, có một số việc liền bất tiện làm, mà bây giờ bắt đầu làm, vậy lúc này không muộn."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Thành Ý Hợp Tác

Diệp Phi ánh mắt so với đã từng nhạy cảm rất nhiều, hẳn xem kỹ rồi Giản Nhược Trần một hồi, hướng bên cạnh bàn đi đến, ngồi xuống về sau, mới đối mặt với Giản Nhược Trần, "Người tìm đến ta, là muốn ta làm cái gì?"

Giản Nhược Trần chậm rì rì xoay người, nhìn chăm chăm vào Diệp Phi con mắt nói: "Ta muốn biết, người cuối cùng ý định."

Diệp Phi ánh mắt phút chốc lợi hại đứng lên, dường như một đôi lưỡi dao sắc bén bình thường, Giản Nhược Trần trên mặt đáng tươi cười không thay đổi, giống như nhìn không tới Diệp Phi ánh mắt lợi hại, không tốn sức chút nào mà nghênh đón Diệp Phi ánh mắt.

"Cái gì gọi là của ta cuối cùng ý định." Một hồi lâu, Diệp Phi mới hừ lạnh một tiếng.

"Nếu là hợp tác quan hệ, ta cuối cùng phải biết rằng Lục hoàng tử Điện Hạ mục đích cuối cùng nhất, cũng mới tốt làm ra tương ứng an bài." Giản Nhược Trần ôn hòa nói.

Giản Nhược Trần dùng đúng rồi Lục hoàng tử Điện Hạ xưng hô, mà không phải là bình thường Diệp thiếu gia, chính là một cái ám chỉ rồi, Diệp Phi nhìn Giản Nhược Trần, lại tất cả đều là do dự.

"Ta cho rằng, giữa chúng ta đã có ăn ý." Giản Nhược Trần chậm rãi thu hồi đáng tươi cười, "Hoặc là ta lắm biết cái gì rồi."

Diệp Phi hàm răng tại trên môi cắn xuống, Trúc Cơ về sau, dường như trong vòng một đêm, cũng trầm ổn rất nhiều, rất nhiều chuyện còn muốn, cũng rất giống cùng lúc trước ý tưởng không giống nhau, gặp lại Giản Nhược Trần, hẩn tỉnh táo rất nhiều, ngoại trừ Diệp Thủy Tuyền, hẩn không dám hoàn toàn tin tưởng bất luận kẻ nào.

"Nếu như Lục hoàng tử liền muốn làm Lục hoàng tử, vậy hôm nay, là ta tới đây dư thừa." Giản Nhược Trần ngữ khí hay vẫn là rất ôn hòa, một chút cũng không có mất hứng giống như.

"Người có thể thay đổi gì? Ta hôm nay, cũng chỉ có Lục hoàng tử một cái xưng hô." Diệp Phi lạnh lùng thốt.

Quả thật là Trúc Cơ rồi, cũng liền không giống nhau, tâm trí đều dường như tăng lên, càng có thể khống chế tâm tình.

Giản Nhược Trần khước môi chậm rãi câu dẫn ra, "Vậy nhìn Lục hoàng tử đều muốn đổi cái gì xưng hô rồi."

"Ta nghĩ phải thay đổi cái gì xưng hô, người có thể cho ta?" Diệp Phi nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, "Hắc hắc, người một cái Luyện Khí tám tầng Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn có thể cho ta?"

"Đệ nhất đổi cái gì xưng hô, không phải ta cho vấn đề của người, mà là chúng ta ở giữa hợp tác, nếu như chỉ là của ta một người một bên tình nguyện, Lục hoàng tử bần nhảo đở không nổi tường, kia xưng hô cũng liền không cần phải thay đổi."

Nghe được "Bần nhảo đở không nổi tường", Diệp Phi khước mắt co rút lại, còn không có đợi đến hẩn tức giận, Giản Nhược Trần đã nói tiếp: "Thứ hai, ta sẽ không vĩnh viễn là Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn, tuy rằng, ta cũng không thấy được nội môn đệ tử bốn chữ này có cái gì đặc biệt ý nghĩa."

Diệp Phi khẽ giật mình, Giản Nhược Trần tiếp tục nói: "Thứ ba, cùng người hợp tác, dưới mắt là ta Giản Nhược Trần, không phải Thiên Đạo Tông, ngược lại là bị người liên lụy đấy, không phải ta Giản Nhược Trần, phải Thiên Đạo Tông."

Chờ Diệp Phi tiêu hóa sau lời của nàng về sau, Giản Nhược Trần lại nói: "Ta hôm nay tới đây, bất quá là cầu Lục hoàng tử một câu thực sự cầu thị mà thôi, như những lời này Lục hoàng tử đều không dám nói ra khỏi miệng, hoặc là không tín nhiệm ta mà không muốn nói ra miệng, vậy ta hôm nay đến cũng sẽ không có ý nghĩa."

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, cười cười, "Lúc trước, ta cùng với Diệp thiếu gia ở giữa giao dịch, cũng đều hoàn chỉnh."

Nói là nói như vậy, Giản Nhược Trần hay vẫn là đứng ở Diệp Phi trước mặt, sắc mặt bình thản, không mang theo một điểm vẻ giận, nàng biết rõ nàng nói như thế cho Diệp Phi trùng kích.

Thành Như Diệp không phải nói, tại tu vi lên, nàng chẳng qua là Luyện Khí tám tầng, bên người phân thượng, bất quá Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn, bất luận từ phương diện nào đến xem, nàng cũng không nên có lực lượng đứng ở trước mặt của hắn, nói ra những lời này.

Giản Nhược Trần sau lưng, Diệp Thủy Tuyền lặng yên im ắng mà xuất hiện, hắn đứng ở Giản Nhược Trần sau lưng một hồi lâu, bỗng nhiên lên tiếng nói: "Giản đại tiểu thư, người lấy cái gì để cho chúng ta tín nhiệm."

Giản Nhược Trần không quay đầu lại, thậm chí Diệp Thủy Tuyền đột nhiên thanh âm cũng không có làm cho nàng có gì phản ứng, chẳng qua là nghe vậy hồi đáp: "Cầm ta luyện khí tám tầng tu vi."

Giản Nhược Trần dừng lại, lập lại: "Cầm ta luyện khí tám tầng tu vi, dám đứng ở chỗ này."

Đúng vậy, Luyện Khí tám tầng tu vi, Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền chỉ cần duỗi duỗi tay có thể nghiền nát nàng.

Có thể Diệp Thủy Tuyền cười lạnh thanh âm, tại Giản Nhược Trần sau lưng nói: "Người nào không biết người Giản đại tiểu thư người có trọng bảo, trừ Kết Đan tiền bối, ai còn có thể bắt người như thế nào?"

"Ta cũng có thể làm bộ làm tịch, đem túi trữ vật, đem đây mấy cái ngọc bội khuyên tai ngọc hái xuống, chẳng qua là, có cần phải chứ" Giản Nhược Trần còn không có quay đầu lại, trong ánh mắt có chút đùa cợt.

"Tốt, coi như là người có thể đạt được tín nhiệm của chúng ta, người lại lấy cái gì có thể để cho chúng ta tin tưởng, chúng ta muốn, người có thể làm được?" Diệp Thủy Tuyền hùng hổ dọa người nói.

"Việc này sao. . ." Giản Nhược Trần trầm ngâm xuống, còn không có quay đầu lại, "Ngựa chết coi như ngựa sống y tốt rồi, dù sao, dưới mắt cũng chỉ có ta trở lại hợp tác không phải sao?"

Một câu "Ngựa chết coi như ngựa sống y", đem Diệp Phi hiện trạng nói trắng ra đi ra, Diệp Phi tức giận sắc mặt khẽ biến thành hơi đỏ lên, chứng kiến Diệp Thủy Tuyền tại Giản Nhược Trần sau lưng lần lượt ánh mắt, mới chịu đựng không có lên tiếng.

"Nếu là hợp tác, Giản đại tiểu thư không ngại cụ thể chút ít, cũng xuất ra chút ít thành ý đi ra." Diệp Thủy Tuyền lạnh lùng nói.

"Như vậy, liền xác định là hợp tác rồi." Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Thành tựu đại sự, không có gì hơn nhân lực cùng vật lực, tầng trên lực lượng, Lục hoàng tử nếu là không có bất luận cái gì ủng hộ, vậy cũng chỉ có thể đi bạo lực đây một phương hướng rồi, ta không dám nói ta mọi người có thể cung cấp toàn bộ vật lực, nhưng nếu hợp tác, đã có mượn lực chỗ, vật lực, có thể đạt được bảo đảm.

Nhân lực sao, xét thấy tu vi của ta bây giờ, cũng chỉ có thể từ Luyện Khí tu sĩ vào tay, nếu như không có ngoài ý muốn, trong vòng mười năm, ta tất nhiên Kết Đan, đến lúc đó, nếu như Lục hoàng tử không tiếp tục tắc xây dựng, ha ha."

Giản Nhược Trần ánh mắt dừng lại tại Diệp Phi trên mặt, "Lục hoàng tử tốt nhất cầu nguyện có thể an an ổn ổn mà tiếp tục làm Lục hoàng tử tốt rồi."

Lời nói này, Giản Nhược Trần nói được thật lớn, quả thực chính là khoa trương rơi xuống hải khẩu, đầu tiên chính là vật lực, nàng cũng dám nói muốn có thể cung cấp Diệp Phi cần tất cả, đây muốn thế nào quyết đoán mới có thể làm được?

Sau đó chính là nhân lực, nàng bất quá Thiên Đạo Tông chính là Luyện Khí tám tầng đệ tử ngoại môn, liền dám nói có thể cung cấp cho Diệp Phi Luyện Khí tu sĩ, đây, khẳng định không phải nói chính nàng, sau đó chính là mười năm Kết Đan.

Mười năm, đối với tu sĩ mà nói chính là trong nháy mắt sự tình, mà Giản Nhược Trần rõ ràng là đang nói..., mười năm về sau, chỉ cần Lục hoàng tử cùng nàng hợp tác, có thể tâm tưởng sự thành.

Giản Nhược Trần nói được quá mức nhẹ nhõm rồi, nhẹ nhõm đến bất luận là Diệp Phi vẫn là Diệp Thủy Tuyền đều không thể tin được trình độ, dựa vào cái gì? Giản Nhược Trần chỉ là một cái nho nhỏ tu sĩ, nàng với cái gì làm để nổi giận dám nói ra những thứ này?

Diệp Thủy Tuyền cũng sợ ngây người, tầm mắt của hắn lâu dài mà rơi vào Giản Nhược Trần sau lưng đeo, từ hắn xuất hiện thời khắc đó lên, Giản Nhược Trần sẽ không có quay đầu lại, nhưng mà hắn biết rõ, Giản Nhược Trần không phải không để trong lòng hắn, mà là yên lòng đem phía sau lưng lưu cho hắn.

Đúng vậy, Giản Nhược Trần là có một đồng lớn hộ thân Ngọc Phù, nhưng những thứ này hộ thân Ngọc Phù phải nhắm vào linh lực đấy, nếu như hắn không sử dụng linh lực, trực tiếp đưa qua một kiếm, vòng bảo hộ căn bản cũng không sẽ kích phát.

Giản Nhược Trần đang dùng mặt khác một loại phương thức để diễn tả nàng thành ý hợp tác.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Tin Miệng Mà Đến

"Nếu như ta có thể chứng minh ta có quản lý Trịnh quốc thực lực, tôn thất, có thể đạt được ba thành ủng hộ." Diệp Phi chậm rãi nói ra.

"Tông môn đây?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Tông môn phần lớn là trông chừng khiến cho đà thế hệ." Diệp Phi cười lạnh nói, hiển nhiên, cũng không cho rằng sẽ từ tông môn chỗ đó đạt được bao nhiêu.

"Ta hiểu được." Giản Nhược Trần cười nói, "Chúng ta trước khiến cái này trông chừng khiến cho đà an ổn xuống tốt."

Giản Nhược Trần vị này chỉ có Luyện Khí tám tầng nữ tu trên người có đủ đầy, là hoàn toàn cùng nàng không xứng đôi khí chất, một cái nhăn mày một nụ cười trong đã tính trước cùng trầm ổn, có loại làm cho lòng người an ma lực.

Không chỉ một lần lại để cho Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền kì quái, bởi vì này lời nói cùng lần này diễn xuất, thật sự thật sự không phải một cái Luyện Khí tu sĩ nên có, cho dù là Luyện Khí tám tầng.

Diệp Thủy Tuyền đi đến Giản Nhược Trần trước người, Giản Nhược Trần cũng mới Chính nhị bát kinh mà cùng Diệp Thủy Tuyền thấy lễ, Diệp Phi ngược lại là vẫn ngồi như vậy, chỉ có lúc ban đầu xin Giản Nhược Trần ngồi xuống, lúc này đây liền không nói tiếng nào, rõ ràng là đem Giản Nhược Trần cho rằng thủ hạ đối đãi đầy.

Giản Nhược Trần không so đo những thứ này.

Nàng thờ phụng đúng rồi thân phận địa vị từ trước đến nay đều là mình tránh ra trở lại đây, không là người khác cho đi ra đây, Diệp Phi hiện tại muốn đánh áp nàng một chút, cũng quá bình thường, từ tiến đến đến bây giờ, nàng hay vẫn là chỉ nói mà không làm trạng thái, đều muốn làm cho người ta xem trọng người vài lần, cũng muốn xuất ra bản lĩnh thật sự trở lại.

Giản Nhược Trần hiện tại không có gì bản lĩnh thật sự có thể lấy ra đây, tay nàng tại bên hông túi trữ vật đựng phải xuống, xuất ra nhưng là chứa trung phẩm Linh Thạch túi gấm.

"Những thứ này, dùng tới mua trăm miếng phòng ngự Ngọc Phù, chỉ cần phòng hộ Luyện Khí tu sĩ công kích là được, còn dư lại, ta nghĩ xin Diệp quản gia giúp một việc, mua sắm chút ít có thể phòng ngự Trúc Cơ tu sĩ dùng thượng phẩm năm hệ nội giáp." Giản Nhược Trần nói.

Nội giáp, chính là dán người mặc phòng hộ dụng cụ, thượng phẩm nội giáp, có thể như Pháp Khí giống nhau bị tế luyện, một kiện nội giáp tác dụng, còn hơn một kiện phòng ngự Ngọc Phù, Giản Nhược Trần xuất ra nghìn miếng trung phẩm Linh Thạch, dùng tại phòng ngự Ngọc Phù bên trên cũng không quá đáng hơn hai mươi miếng, những thứ khác, toàn bộ muốn nội giáp, hay vẫn là Trúc Cơ tu sĩ sử dụng thượng phẩm nội giáp, Diệp Thủy Tuyền cùng Diệp Phi đều nghi ngờ nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần nói tiếp: "Nội giáp phẩm chất là trọng yếu nhất, vẻ ngoài bên trên tốt nhất thống nhất, có thể làm dấu hiệu, loại vật này chế tác thời điểm, tốt nhất không gây chú ý ánh mắt của người ngoài."

Diệp Thủy Tuyền trầm ngâm sẽ nói: "Vấn đề này không lớn. . ." Giản Nhược Trần muốn nhiều như vậy nội giáp, tự nhiên không phải cho chính

nàng chuẩn bị, liên lạc với nàng lúc trước theo như lời, Diệp Thủy Tuyền ước chừng biết rõ ý tứ của nàng.

Chẳng qua là, nàng những thứ này nội giáp muốn trang bị đến đâu chút ít tu sĩ trên người? Những tu sĩ này là để dành cho chính nàng đấy, hay vẫn là cho Diệp Phi hay sao? Chính nàng xuất ra Linh Thạch đi ra, không giống như là lưu cho Diệp Phi đấy.

"Chu Tước đường tại Thiên Đạo Tông lâu như vậy, Trịnh quốc đại tiểu tông môn cùng thế gia cũng đều biết Lục hoàng tử tốt đây ván bài, mắt thấy chính là thi đấu rồi, Lục hoàng tử không ngại mở lại cái ván bài, ân, đây Chu Tước đường nha."

Giản Nhược Trần giáo hoạt cười cười, nàng biết rõ Diệp Thủy Tuyền đang suy nghĩ gì, "Dứt khoát giống như Bách Bảo các, Thiên Bảo các như vậy đánh cho danh hào a, Lục hoàng tử nếu như không sợ dơ thanh danh của mình, tự lấy danh nghĩa của mình, nếu có chút ít suy nghĩ, liền làm cái phía sau màn tốt rồi."

Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền liếc nhau một cái, Diệp Phi suy tư sau nói: "Nào có nhiều như vậy ván bài có thể mở?"

Giản Nhược Trần cười nói: "Ván bài loại vật này, chỉ cần muốn lái, luôn có."

Gặp Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền cũng không tin bộ dạng, liền nói tiếp: "Ta xem tông môn trận thi đấu nhỏ, một điểm xem chút đều không có, đối chiến cũng không đặc sắc, vừa không có lo lắng, không có gì hơn hai kiện Pháp Khí bay tới bay lui, coi như là thua nhà, cũng có thể cầm lại chính mình Pháp Khí, không có nửa phần kích thích."

Như vậy trận đấu làm ván bài, đương nhiên không có gì chủ quan nghĩa, hơn nữa trong trận đấu tu sĩ rất dễ dàng che giấu thực lực của mình, lên không đến trận đấu nên có tác dụng."

Nói đến đây, chứng kiến Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền biểu lộ đều có chút cổ quái, biết rõ bọn họ là nghĩ tới mình ở Thiên Đạo Tông trên lôi đài biểu hiện, sẽ thấy cười rộ lên, nhưng căn bản cũng không đề cập tới vấn đề này.

"Kỳ thật a, sống cả đời, không có gì hơn nổi danh cùng lợi, nếu như có thể đem nổi danh cùng lợi kết hợp đến cùng một chỗ, đúng bệnh hốt thuốc, liền làm chơi ăn thật rồi." Giản Nhược Trần mang theo hướng dẫn từng bước giọng nói.

"Đã nói việc này Luyện Khí tu sĩ thi đấu a, mỗi một lần đều là hưởng Yêu Thú sâm lâm bên ngoài một bỏ lại, liền nhìn tất cả tông môn đoàn thể thành tích, thắng cũng chính là không đến nơi đến chốn mà ca ngợi tông môn vài câu, căn bản là lên không đến khích lệ tất cả tông môn đệ tử mục đích."

Diệp Phi trầm tư nói: "Khó chưa từng người muốn đánh giá người thứ tự? Người phải biết rằng, Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ cũng chia làm ba cấp độ, với Luyện Khí tầng bảy tu vi chống lại Luyện Khí chín tầng, bản thân chính là không công bằng đấy, lại càng không dùng đề phần thắng khả năng."

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Tự nhiên, bất quá mọi thứ đều có cái ngoại lệ, cái gọi là trọng thưởng phía dưới tất có dũng phu, cũng tỷ như ta, thật muốn muốn cái kia trận thi đấu nhỏ đệ nhất cũng không dễ dàng."

Giản Nhược Trần cuối cùng nhắc tới rồi chính mình trận đấu, lời đầu tiên mình cười rộ lên, Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền cũng cuối cùng nhin không được rồi.

Bầu không khí hòa hoãn đứng lên, Giản Nhược Trần nói tiếp: "Xem qua trận thi đấu nhỏ, mình cũng đứng ở trên lôi đài về sau, ta suy nghĩ vài

ngày, chỉ tiếc, ta đối với tu sĩ có thể đạt tới thủ đoạn gì cũng không rõ ràng lắm, ý tưởng liền khó có thể thành thực."

"A?" Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền đều lộ ra cảm thấy hứng thú biểu lộ, Diệp Thủy Tuyền nhin không được nói: "Người có ý kiến gì không?"

"Ta là muốn, " Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, "Nếu là thi đấu thể thao, phải trận đấu, cũng đừng có chỉ so với ra tông môn tổng thành tích, hoàn toàn có thể đem cá nhân thành tích cũng tỷ thí đi ra, ngẫm lại a, Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ đệ nhất tên tuổi, am hiểu nhất pháp thuật tu sĩ, hoặc là thành tích tổng hợp đệ nhất dù sao giao cho những thứ này danh xưng cũng chính là mở miệng ngậm miệng sự tình, có thể rơi xuống tu sĩ trên đầu, chính là danh dự a."

Diệp Phi con mắt lóe sáng đứng lên, với tư cách Lục hoàng tử, vẫn bị Trịnh Hoàng tán thưởng qua thông tuệ nhất hoàng tử, chỉ bằng đây dăm ba câu ở bên trong, liền nhìn ra bởi vậy mà sinh ra cạnh tranh cùng hậu quả.

"Thi đấu rất nhanh liền sắp bắt đầu rồi, ước chừng bất tiện kiêu ngạo thay đổi, nhưng nho nhỏ, vẫn là có thể đấy, nói thí dụ như, có thể cho tham gia thi đấu tu sĩ nhân thủ một quả thân phận lệnh bài, mọi người giúp nhau tranh đoạt lệnh bài, cũng có thể tại thi đấu sân bãi đưa lên một ít Linh dược hoặc là Pháp Khí gì gì đó, đạt được người cũng có thêm điểm.

Còn có chính là cũng muốn cam đoan người dự thi an toàn, ài, đây là rất hao tổn tâm trí đấy, muốn là có thể có phương pháp gì, lại để cho dự thi tu sĩ tự giác không địch lại, lập tức nhận thua rồi khỏi thì tốt rồi, bất quá tạm thời không thể rời khỏi cũng không sao, bất luận cái gì trận đấu đều cũng có mạo hiểm đấy, không phải sao?"

Giản Nhược Trần khẽ cười một tiếng, "Còn có chính là so tài chiến lợi phẩm, cũng muốn về cá nhân tốt, ai nha, ta phải không phải suy nghĩ

nhiều?"

Giản Nhược Trần đối với loại này trận đấu cũng không phải là chuyên nghiệp, nhưng bên trên cái thế giới thể dục thi đấu thể thao hình thức chỉ cần rập khuôn là được rồi, về phần như thế nào trận đấu, so tài sân bãi cùng ván bài thiết lập, nàng chỉ cần đề điểm một chút, Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền chuyên nghiệp tri thức so với nàng phong phú hơn nhiều.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Khát Máu Hấp Dẫn

Quả nhiên, theo Giản Nhược Trần giải thích, Diệp Phi ánh mắt liền phát sáng lên, đợi Giản Nhược Trần nói xong, liền như có điều suy nghĩ đứng lên, Giản Nhược Trần gặp mục đích đạt tới, liền mỉm cười cáo lui.

Giản Nhược Trần ly khai Chu Tước đường thời điểm, sáng khoái tinh thần, sự tình đang tại hướng nàng muốn phương diện phát triển, thời điểm này, nàng rất muốn uống một chén.

Nếu như có chuyện nghiệp bên trên đồng bọn, cũng có thể nhỏ tụ họp một lát, không nhất định không nên nói cái gì đó, chỉ cần đôi câu vài lời, liền có thể hiểu được loại này đều muốn mở ra quyền cước cảm giác là được, không có cũng không sao, chỉ cần có một chút như vậy điểm bầu không khí.

Giản Nhược Trần chưa có trở lại tiểu viện của mình, mà là đã đi ra ngoại môn.

Đúng là giữa trưa, ánh mặt trời đang đậm đặc, Giản Nhược Trần tùy ý leo lên một tòa dốc thoải, càng là ra bên ngoài cửa xa xa, dốc núi càng là một tòa trì hoãn làm một tòa, Giản Nhược Trần tìm được một chỗ thoáng hình thành chỗ, ngồi ở trên hòn đá, lấy ra một lọ Linh tửu.

Cũng không có cầm chén rượu, đầu vặn mở cái nắp, ngửa đầu uống bên trên một cái, so với đã từng rượu đế, Linh tửu thiếu đi cay độc, còn nhiều mà vào bụng về sau thể xác và tinh thần say mê.

Giản Nhược Trần vô dụng thôi linh lực luyện hóa Linh tửu, chỉ làm cho thân thể cảm nhận được điểm này điểm một chút cảm giác say, làm thứ hai miệng Linh tửu vào bụng về sau, như vậy có chút say mê cảm giác, làm cho nàng không khỏi phóng đại rồi chính mình giác quan.

Giản Nhược Trần biết rõ say rượu nguy hiểm, sinh mệnh đây vài thập niên, nàng chưa từng có say quá rượu, cho dù là hơi say.

Nhưng nàng ưa thích rượu cồn nhập vào cơ thể cảm giác, ưa thích loại này bị rượu cồn ăn mòn, có thể nhưng không có bị gây tê tư vị, bởi vì lúc này đây nàng giác quan càng thêm rõ ràng, mà chung quanh hết thấy đều bị phóng đại rồi.

Nàng còn nhớ rõ có bình luận qua rượu của nàng về sau, nói uống rượu nàng, sẽ không hiểu nhiều ra loại hùng hổ dọa người, bộc lộ tài năng, ánh mắt lợi hại, không dám làm cho người ta nhìn thẳng.

Nàng biết rõ nguyên nhân, chỉ có vào lúc đó, nàng mới có thể mượn rượu cồn một chút lực lượng phóng túng cảm giác của mình, không đi thu liễm tâm tình của mình, nàng biết rõ nàng thực chất bên trong ngậm có vài phần bạo ngược thừa số, ở đằng kia một lần ra tay về sau, bị triệt để phóng xuất ra.

Bình thường, nàng đại khái có thể nguy trang thành bình dị gần gũi, có thể ngẫu nhiên, nàng cũng muốn phóng thích.

Bất quá, nàng chưa bao giờ bởi vậy mất đi lý trí, nàng bạo ngược, cũng không quá đáng là để cho nàng thoát nhìn càng thêm nghiêm nghị không thể xâm phạm một ít, mà mỗi đến thời điểm này, nàng tự cũng không lại uống rượu rồi, nàng vĩnh viễn cũng sẽ không đem chính mình đặt không có khống chế địa vị.

Giống như hiện tại, nàng uống hai phần Linh tửu về sau, chỉ cảm thấy quất vào mặt gió càng nhẹ nhàng rồi, ánh mắt đến mức, con kiến vậy mà

lạnh rung phục ở dưới đất, nàng trong treo nhưng lạnh lùng cười cười, linh lực lưu chuyển, hóa đi rồi cảm giác say, Linh tửu trong linh khí cũng nhanh chóng dung nhập vào trong kinh mạch.

Vừa mới cái loại này chỉ trích phương hướng từ cảm giác lặng yên biến mất, nàng lại đã trở thành trước kia Giản Nhược Trần, cái kia hàm súc đấy, trầm tĩnh đấy, đối với mọi chuyện đều tốt như hiểu rõ Giản Nhược Trần.

Lắc lắc trong tay Linh tửu, Giản Nhược Trần bỗng nhiên đã mất đi uổng rượu hứng thú.

Tay nhoáng một cái, Linh tửu biến mất, Huyền Thiết Mẫu đao rơi trên tay, chuôi này ngăm đen mẫu đao hôm nay đã hấp thu qua máu tươi của nàng rồi, nhưng lúc này vừa ly khai túi trữ vật, lại lần nữa tại Giản Nhược Trần trong tay hưng phấn mà giãy giụa lay động.

Theo thời gian trôi qua, nó đã càng ngày càng chưa đủ mỗi ngày mấy giọt máu tươi, Giản Nhược Trần hầu như có thể thông qua nó trong tay run run, đoán được nó khát vọng khát máu cấp bách.

Giản Nhược Trần ngón trỏ trái chậm rãi tiếp cận Huyền Thiết Mẫu đao ngăm đen mà dày tù lưỡi đao, tại tiếp cận chỉ có chỉ một cái khoảng cách dừng lại, Huyền Thiết Mẫu đao cảm giác được ngón tay tới gần, bỗng nhiên sinh ra một cỗ lực lượng đều muốn thoát khỏi trói buộc, nhưng mà tại Giản Nhược Trần một mực nắm chắc xuống, lại khó tiến thêm.

"Ha ha." Giản Nhược Trần khẽ cười một tiếng, ngón trỏ chậm rãi tiếp cận lưỡi đao, cũng tại lưỡi đao chờ đợi ở bên trong, rơi vào dày đặc trên sống đao.

Bị mới mẻ huyết nhục kích thích Huyền Thiết Mẫu đao điên cuồng mà lay động, thật giống như trong đó khát máu ác ma bị tỉnh lại bình thường,

Giản Nhược Trần tay trái ngón trỏ cùng ngón cái bỗng nhiên tự lại, nhẹ nhàng mà tại trên sống dao bắn một chút.

"Ô...ô...n...g ——" Huyền Thiết Mẫu đao thân đao bỗng nhiên phát ra vù vù, mà lần này, Giản Nhược Trần cũng chưa dùng tới linh lực, chỉ là đơn thuần ngón tay lực lượng.

Cũng không phải là ngón tay lực lượng cường đại đến như thế, mà là Huyền Thiết Mẫu đao tại nổi giận.

Giản Nhược Trần lại cười khê xuống, lắc lắc trong tay mẫu đao, mang theo một chút đùa cợt, sau đó, chậm rãi đem ngón tay đưa lên đi tới, lúc này đây, ngón tay của nàng dừng lại tại lưỡi đao thời gian nhiều đi một tí, nàng xem thấy ngón tay miệng vết thương huyết dịch hầu như lập tức đã bị mẫu đao hấp thu, nhìn xem cả cả ngón tay hầu như lập tức liền trắng bệch mới dời.

Mẫu đao rung động, lúc này đây phải uống được rồi so với bình thường hơn máu tươi về sau thỏa mãn rung rung, cũng là đối với máu tươi càng thêm khát vọng rung rung, Giản Nhược Trần nhìn chăm chú lên mẫu đao, thẳng đến nó chậm rãi trở bình thường lại.

Giản Nhược Trần không biết nàng như vậy với bản thân máu tươi nuôi dưỡng Huyền Thiết Mẫu đao phương pháp đúng hay không, nhưng mà nàng bản năng cảm thấy, tại lại để cho chuôi này mẫu đao uống được tu sĩ khác huyết dịch lúc trước, nhất định phải tế luyện rồi nó.

Tế luyện một cái khác Pháp Khí, bất quá là tại Pháp Khí bên trên lưu lại máu tươi của mình cùng thần thức ấn ký, tinh huyết còn không có để lại, bất quá máu tươi phải đủ nhiều rồi, nhưng mà thần thức. . . Giản Nhược Trần một mực do dự mà.

Nàng tin tưởng lý trí của nàng cùng thần trí, cũng tin tưởng nàng kiên quyết, nhưng nàng còn không có tự phụ đến có thể chống cự thần thức

trùng kích trình độ.

Suy nghĩ một hồi, nàng vẫn còn là trong nội tâm hơi than thở nhẹ rồi một tiếng, đem Huyền Thiết Mẫu đao thu hồi đến trong túi trữ vật.

Như vậy một phen về sau, nàng cũng hoàn toàn bình tĩnh trở lại, đứng lên liền muốn hướng ra phía ngoài cửa đi đến, nhưng mới đứng lên quay đầu lại, liền chứng kiến khe núi chỗ đang đi tới mấy người, nhìn thấy nàng muốn xuống núi cử động, mấy người kia đứng lại.

Tổng cộng là năm người, chính giữa một vị đang mặc nguyệt sắc nội môn trường bào, tuy rằng trói lại búi tóc, đã có sợi tóc rủ xuống, tại gió núi trong hơi lộ ra lộn xộn, một đôi đơn giản tà tính con mắt đang hướng lên nhìn sang, bốn mắt nhìn nhau thời điểm, đối với Giản Nhược Trần cong cong khóe miệng.

Bên người bốn người, thuần một sắc ngoại môn quần áo và trang sức, một cái trong đó, phải Giản Nhược Trần đã từng quen biết đấy.

Giản Nhược Trần lập tức đã biết rõ việc này nội môn tu sĩ là ai.

Luyện Khí đường Đường chủ Phạm Trường Lợi công tử, cũng là người xưng Tam công tử Phạm An Quý, xem ra đây là xuất quan.

Hai người nhìn nhau một hồi, Giản Nhược Trần chậm rãi đi xuống, tại khoảng cách Tam công tử hơn hai mươi bước thời điểm đứng xuống, hai tay ôm quyền: "Gặp qua Tam công tử."

Phạm An Quý nghe được Giản Nhược Trần xưng hô, lông mi chọn lấy xuống, bên cạnh một người quát: "Lớn mật, biết là Tam công tử, còn không quỳ lạy?"

Giản Nhược Trần khóe mắt quét nhìn keo kiệt mà ngăm người nọ liếc, ánh mắt vẫn còn Phạm An Quý trên mặt, khóe môi có chút tác động, chế

nhạo nói: "Gặp Tam công tử cần quỳ lạy? Chẳng lẽ Tam công tử ưa thích phàm nhân lễ tiết?"

Bên cạnh người nọ còn muốn nói gì nữa, Phạm An Quý khẽ vươn tay, ngăn lại người nọ, Giản Nhược Trần chú ý tới Phạm An Quý duỗi ra tay thon dài, trắng nõn, rất là đẹp mắt.

"Giản đại tiểu thư, nghe nói ta bế quan mấy năm này, ngoại môn danh tiếng toàn bộ cho người chiếm đi?" Phạm An Quý thanh âm rất là êm tai, phải cái loại này thiên là trung tính tiếng nói, có chút trầm thấp, mang theo lười biếng mỉa mai hoặc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Tam Công Tử Vô Lại

"Không dám." Giản Nhược Trần thần nhiên nói, trong nội tâm lại nghĩ đến Phạm An Quý mà nói không tẻ, một năm nay thời gian, ngoại môn danh tiếng, bề ngoài giống như nàng là rất chứa được rồi.

"Ân, tin rằng người cũng không dám, bất quá vu khống, người muốn phải ở trước mặt ta quỳ bên trên một quỳ, mới có thể chứng minh." Phạm An Quý khước miệng nhếch lên một cái cần ăn đòn mỉm cười, con mắt tại lộn xộn sợi tóc lúc giữa chớp chớp.

Giản Nhược Trần lông mi chưa phát giác ra chọn lấy xuống, vô thức liền đem Phạm An Quý quy nạp đến tiểu lưu manh một hàng, không khỏi cười nhạo rồi âm thanh: "Tam công tử tại Thiên Đạo Tông coi như là nổi danh số được rồi, bậc này diễn xuất, chẳng lẽ rất sáng rọi? Coi như là Tam công tử không cho là đúng, cũng không cần nhắc Luyện Khí đường Đường chủ thể diện?"

"Ôi!!!, lá gan không nhỏ a, châm chọc ta không nói, còn dám trào phúng cha ta, xem ra ta lâu không xuất quan, ngoại môn đều không nhớ ra được ta Tam công tử là cái dạng gì nữa đây được rồi." Phạm An Quý thò tay tại trên gương mặt gỗ, giống như rất sâu muộn từa như.

"Tam công tử, bậc này không thức thời đấy, còn phải làm phiền Tam công tử giáo huấn." Lúc trước nói chuyện đệ tử ngoại môn chân chó mà nói.

"Ta giáo huấn? Các người phải làm cái gì?" Tam công tử nheo mắt người nọ liếc.

"Đúng, đúng, " người nọ cười làm lạnh lấy, "Có thể Tam công tử người cũng biết, trên người nàng có hộ thân Ngọc phù, vòng bảo hộ kia chúng ta đều đánh không phá đấy, nàng còn có một liên tục phù lục."

Giản Nhược Trần nở nụ cười, nàng tại ngoại môn trận thi đấu nhỏ bên trên khoe của, xem ra hay vẫn là có tác dụng đấy.

"Các người những thứ này đồ thừa, biết rõ Giản đại tiểu thư Ngọc phù cùng phù lục nhiều, còn không giúp nàng tiêu hao chút ít? Mất đi ta đều xuất quan." Phạm An Quý nói ra tu sĩ kia một cước, "Đi lên."

Giản Nhược Trần nhìn Phạm An Quý, lông mày có chút nhàu xuống, nàng cũng không nguyện ý cùng Tam công tử như vậy chống lại, nếu là thân phận nàng cùng Luyện Khí đường Đường chủ Phạm Trường Lợi bằng nhau, bậc này quần áo lụa là không thể nói trước liền ra tay thay hấn dạy dỗ, nhưng hôm nay, bề ngoài giống như nàng tu vi thực lực vẫn còn Phạm An Quý phía dưới.

Chỉ thấy vậy đệ tử ngoại môn được Phạm An Quý mà nói, xoa tay, sau đó liền tế ra rồi một thanh phi kiếm, phi kiếm này phẩm chất cũng không cao, bất quá là hạ phẩm, nhưng dưới ánh mặt trời cũng lóe sáng nghiêm hàn quang.

Giản Nhược Trần thở dài, nói: "Tam công tử, tông môn cấm chế dùng binh khí đánh nhau."

Tam công tử hắc hắc cười cười, "Ai cùng người dùng binh khí đánh nhau rồi hả? Nghe qua Giản đại tiểu thư đại danh, bất quá là luận bàn một chút."

Phạm Trường Quý nói qua, vậy người đã đem ra sử dụng lấy phi kiếm bay tới, không có bất kỳ sức tưởng tượng, làm ngược đâm tới.

Giản Nhược Trần nhún nhún mày cọng lông, trên người khuyên tai ngọc cảm giác được uy hiếp, kích phát ra vòng bảo hộ, một đạo quất sắc quang mang bảo vệ rồi Giản Nhược Trần toàn thân, chỉ nghe "Đinh" một tiếng, phi kiếm bị ngăn ở vòng bảo hộ bên ngoài.

"Tam công tử, người xem, chỉ cần là ra tay, vị này Giản đại tiểu thư liền trên lưng đây thì một cái vỏ bọc, đánh như thế nào a?" Tu sĩ kia vẻ mặt đau khổ nói.

"Đàn a, bất kỳ một cái nào phòng hộ vòng bảo hộ, đều cũng có thời gian hạn chế đấy, có sẵn đối luyện bìa ngăn không biết dùng, liền người việc này phi kiếm, người việc này tu vi, liền không muốn biết bao nhiêu kiếm về sau có thể trăm phá việc này vòng bảo hộ?" Tam công tử thò tay từng điểm tu sĩ kia đầu nói.

Tu sĩ kia nhưng là Luyện Khí chín tầng tu vi, so với Giản Nhược Trần hôm nay tu vi cao một tầng, nghe vậy con mắt tựa hồ sáng ngời, hân bình thời là không có cơ hội thăm dò vòng bảo hộ thời gian tác dụng, Phạm An Quý mà nói nhắc nhở hân, cũng không phải là có sẵn luyện tập cơ hội?

Ngón tay một điểm, lơ lửng giữa trời phi kiếm bỗng nhiên lui về phía sau một điểm, đi theo sẽ thấy hướng Giản Nhược Trần trên người vòng bảo hộ trát trở lại.

Giản Nhược Trần bất động thanh sắc mà ngăn Tam công tử liếc, chỉ thấy Tam công tử hướng nàng tà tính mà cười cười: "Không cần cảm ơn ta, ta biết rõ Giản đại tiểu thư cũng muốn thử xem đây vòng bảo hộ có thể ở Luyện Khí chín tầng tu sĩ trong tay thật nhiều lâu, bất quá ta nghe nói, chỉ cần đem linh lực tiếp tục đưa vào Ngọc phù bên trong, Ngọc phù có thể duy trì thời gian sẽ kéo dài."

Gặp Giản Nhược Trần khoe mắt khê nhúc nhích, giống như nghe lọt được, lại hặc hặc cười nói: "Đương nhiên, Giản đại tiểu thư tài đại khí thô, như vậy Ngọc phù nói không chừng trong tay thì có cái trăm tám mươi đấy, căn bản khinh thường với sử dụng linh lực."

Giản Nhược Trần lại nhăn nhúm mày, nếu là Tam công tử tại đây giống như không dứt đấy, nàng thật đúng là tiêu hao không nổi phòng hộ Ngọc phù.

"Tam công tử, nhanh! Mới năm hơi thở thời gian!" Vậy Luyện Khí chín tầng tu sĩ kinh hỉ mà nói.

"Năm hơi thở sao? Đồ đần, người vốn có thể nhanh hơn chút ít, trước kia ta không có dạy người sao? Công kích tập trung ở một cái điểm rơi lên, đều không cần dùng đến toàn lực, vốn ba hơi thở thời gian liền đủ, sinh sôi cho người kéo dài tới rồi năm hơi thở." Tam công tử bĩu môi.

Đang khi nói chuyện, Giản Nhược Trần trên người vòng bảo hộ không chịu nổi công kích, "Đùng" một tiếng, tại cuối cùng bỗng chốc bị phi kiếm đâm trúng sau tan vỡ, tu sĩ kia trên mặt vui vẻ, thao túng phi kiếm liên hướng Giản Nhược Trần trực tiếp đâm tới, Giản Nhược Trần hơi than thở nhẹ, tay tại trên túi trữ vật vừa sờ, lại là một cái vòng bảo hộ bố tại trên thân thể.

"Xùy!" Tam công tử cười nhạo rồi một tiếng, "Thật sự là chậm, nếu ta, có hơn mười lần cơ hội có thể đã đâm trúng."

Tu sĩ kia mặt hơi ửng đỏ, nhưng là không phục nói: "Tam công tử phải Trúc Cơ trung kỳ rồi."

"Nói người ngu xuẩn còn chưa tin, ta và người nói chuyện, người đã nói a, người xem một chút người ta Giản đại tiểu thư, như vậy một hồi liền hấp thụ giáo huấn, dùng linh lực bổ sung vòng bảo hộ bị người công kích điểm này."

Tam công tử nói qua lắc đầu, nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt lại lộ ra chế nhạo, "Không cần cảm ơn ta, coi như là ta đây người Trúc Cơ sư thúc chỉ điểm người một chút tốt rồi."

Giản Nhược Trần có chút vò đầu mà nhìn trước mặt mấy người, đây Tam công tử tính cách cùng nghe đồn giống nhau ác liệt, hẳn cử động lần này rõ ràng mang theo trêu đùa hí lộng, hẳn là không tự mình động thủ, nhưng mà dạy bảo vậy thủ hạ thời điểm, cũng thuận tiện lấy đề điểm rồi chính mình, thật muốn bị Chấp Pháp Đường đệ tử thấy được, hoàn toàn có thể nói là luận bàn.

Có thể Giản Nhược Trần còn thực không có cách nào ra tay, không phải không dám ở Tam công tử trước mặt ra tay, mà là chỉ cần nàng triển khai, chính là đã rơi vào Tam công tử cái bẫy.

Khó chưa từng thật đúng là muốn đem đây bốn cái Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ đều đánh tới rồi hả? Bằng không thì, chỉ cần nàng đánh trả, khẳng định không cách nào thoát thân, tuy rằng hiện tại cũng không nên thoát thân.

Đụng phải bức này vô lại, Giản Nhược Trần thật đúng là nhất thời không cách nào có thể tưởng tượng.

"Giản đại tiểu thư thật đúng là giàu có a, xem ra nghe đồn đều là là thật rồi, đây một hồi thời gian liền ba quả ngọc phù rồi, một quả ít nhất cũng có hai trăm hạ phẩm linh thạch, chắc chắn, sáu bảy trăm miếng hạ phẩm linh thạch a, tại Thiên Đạo Tông, thật đúng là tìm không thấy một cái như vậy giàu có đệ tử ngoại môn, nội môn đấy, ngay cả ta Tam công tử đều cam bái hạ phong."

Phạm An Quý chắc chắn nói, nhìn Giản Nhược Trần trong ánh mắt tràn đầy trêu đùa hí lộng cùng đùa cợt.

Giản Nhược Trần thở dài lên tiếng, tại Ngọc phù lại một lần nữa tan vỡ về sau, bỗng nhiên duỗi ngón bản ra, một điểm Linh hỏa bỗng nhiên từ

đầu ngón tay kích phát, trực tiếp liền bám vào tại trên phi kiếm, phi kiếm đã bị Linh hỏa công kích, cũng bỗng nhiên dâng xuất một vòng nước gợn vẩn, phi kiếm này nhưng là Thủy Hệ phi kiếm, một điểm đem Hỏa Đạn uy lực triệt tiêu, Giản Nhược Trần đã người nhẹ nhàng lui về phía sau.

Hướng Phạm An Quý chấp tay nói: "Thụ giáo."

Phạm An Quý mang cười không cười nói: "Ai bảo ngươi rồi? Ta đây là theo đạo của chính ta tùy tùng."

Hướng Giản Nhược Trần hô ra mệnh nói: "Ngươi là Luyện Khí chín tầng, nàng Luyện Khí tám tầng, sợ cái gì, toàn lực thi triển."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Quá Bưư Hãn

Tu sĩ kia ngón tay hư điểm phi kiếm, phi kiếm lần nữa hướng Giản Nhược Trần vọt tới, Giản Nhược Trần phải không có ý định bại lộ chính mình bốn sự đấy, vốn nàng một câu kia lời nói, đã là cho Tam công tử bậc thang rồi, ai ngờ Tam công tử dĩ nhiên là không thuận theo không buông tha, nhượng mảy, tay vừa lộn, một tấm hỏa hệ Hỏa Đạn phù liền rơi trong tay.

"Giản đại tiểu thư, đừng trách ta không có nhắc nhở người, đây bất quá là đệ tử ngoại môn ở giữa luận bàn, ta một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ ở chỗ này, tự nhiên có thể bảo vệ song phương không có trở ngại, nhưng mà dùng đến rồi phù lục, có thể rời đi rồi luận bàn phạm vi, chính là dùng binh khí đánh nhau rồi." Phạm An Quý mang cười không cười nói.

Giản Nhược Trần tay một hồi, phi kiếm đã đến trước mắt.

Giản Nhược Trần bị Phạm Trường Quý mà nói nổi giận đến cơ hồ muốn thất thố, nàng từng bước lui, Phạm Trường Quý từng bước ép sát, một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ đang luyện nổi giận tu sĩ trước mặt làm sao lại có thể bày ra bức này vô lại tư thế?

Mắt thấy phi kiếm rơi vào trước mắt, Giản Nhược Trần nộ khí bỗng nhiên giơ lên, đây nhất trương phù phù lục trực tiếp liền vỗ vào trên phi kiếm.

"Oanh!" Đây nhất trương phù phù lục Giản Nhược Trần tiện tay lấy ra trở lại đúng là thượng phẩm, cùng phi kiếm tiếp xúc thân mật bị kích phát,

bốn mươi năm mươi cái Hỏa Đạn trực tiếp ngay tại trên phi kiếm bạo tạc nổ tung, mà Giản Nhược Trần ném ra phù lục nháy mắt, thân hình cấp tốc hướng lui về phía sau đi tới, trên người nhưng là ánh sáng màu đỏ lóe lên, lúc này đây, phải cho mình trên vải rồi hỏa hệ hộ thuẫn.

"A!" Tu sĩ kia bỗng nhiên kêu thảm thiết rồi một tiếng, thân hình nhoáng một cái, Giản Nhược Trần hừ lạnh một tiếng, tại bốn năm mươi mét có hơn đứng xuống, lạnh lùng nhìn xem vậy thanh phi kiếm.

Bị thương phẩm hỏa hệ phù lục trực tiếp công kích, chắc là trên phi kiếm thần thức nhận lấy công kích, mà cái kia phi kiếm chủ nhân không có kịp thời ngăn ra cùng phi kiếm liên hệ, nhận lấy thần thức cản trở.

Phi kiếm thần thức bị gạt bỏ, trên thân kiếm cũng bị đun ra một mảnh ngăm đen, ở giữa không trung lơ lửng một lát, đột nhiên rơi xuống đến địa phương.

"Người! Người dám hủy ta phi kiếm!" Tu sĩ kia phi kiếm bị hủy, đau lòng cực kỳ, thậm chí đều không để ý chính mình thần thức một chút tổn thương, xông đi lên nhặt lên phi kiếm, nhìn xem tổn hại phi kiếm, thống khổ.

Một cái ngoại môn tu sĩ, có thể có một thanh hạ phẩm phi kiếm, đã là khó được được rồi, cho dù là Luyện Khí chín tầng, chắc hẳn phi kiếm này hẳn là hẳn duy nhất Pháp Khí rồi, đây tu sĩ ước chừng cũng tiến vào đến trận thi đấu nhỏ tiến vào một trăm thứ hạng đầu nổi danh, phi kiếm này chính là tông môn ban thưởng.

Giản Nhược Trần đã có Liễu Tùy Thanh giúp nàng mua phẩm chất cực kỳ thượng giai phi kiếm, bởi vậy cũng không có quá chú ý tông môn truyền đến hạ phẩm phi kiếm, chẳng qua là tiện tay liền ném tới trong túi trữ vật.

Nàng không thèm để ý phi kiếm, cái khác đệ tử ngoại môn cũng không phải là như thế, bọn họ cuối cùng ngoại môn thời kì tích góp từng tí một tất cả Linh Thạch, cũng không đủ với mua sắm một cái khác hạ phẩm phi kiếm đấy, nếu như không phải trận thi đấu nhỏ về sau thi đấu, khả năng tại toàn bộ Luyện Khí Kỳ đều không thể có được một cái khác chính thức phi kiếm.

Trong nội tâm hơi có áy náy, thế nhưng là đây áy náy rất nhanh liền chuyển thành đối với Tam công tử Phạm An Quý phiền chán trong.

"Mặc dù là luận bàn, có thể đao kiếm không có mắt, bất quá sư huynh cũng không cần như vậy khổ sở, nếu là Tam công tử muốn người xuất thủ, phi kiếm tổn hại rồi, Tam công tử tự nhiên là muốn đảm bảo đền bù đấy, khó chưa từng chỉ cần thủ hạ bán mạng, không cho thủ hạ một điểm phúc lợi?" Giản Nhược Trần lạnh lùng nói.

"Khó trách có thể đã đoạt của ta danh tiếng, quả nhiên nhanh mồm nhanh miệng đấy." Tam công tử hừ cười nói, đi theo đối với vậy ôm phi kiếm thống khổ tu sĩ nói, "Ôm phi kiếm gào thét cái gì gào thét, nên đem các người đều ném đến Yêu Thú sâm lâm trong đi tới, mới biết được như thế nào bảo vệ chính mình Pháp Khí."

"Tam công tử, phù lục cứ như vậy ném đến Pháp Khí lên, ai có thể kịp phản ứng, người xem lửa kia đạn phù hay vẫn là thượng phẩm phù lục." Một cái khác Luyện Khí đệ tử gom góp đi tới nói.

"Thanh phi kiếm rút về trở lại a, thần thức là thế nào dùng hay sao?" Phạm An Quý lắc đầu, thở dài, "Khó khăn có một có sẵn bồi luyện, muốn tu vi có tu vi, muốn thực lực có thực lực, còn không sợ lãng phí phù lục Ngọc phù."

Đệ tử kia nhãn tình sáng lên nói: "Tam công tử, ta đây thử xem?"

Phạm An Quý liền mắt lé nhìn Giản Nhược Trần nói: "Giản đại tiểu thư, ta đây mấy cái không nên thân sư đệ đệ thật sự là khuyết thiếu rèn luyện, Giản đại tiểu thư không ngại bồi thường bọn họ vui đùa một chút a."

Giản Nhược Trần tức giận đến nở nụ cười, đây Tam công tử uống nhầm cái thuốc gì rồi, vô duyên vô cớ mà tìm nàng phiền toái, hết lần này tới lần khác nơi đây còn tại ngoại môn bên ngoài, bình thường ít có tu sĩ tới đây —— cho dù có tới đây, biết rõ Tam công tử đến nơi đây chơi xỏ lá, chỉ sợ cũng tránh không kịp a.

"Cùng bọn họ vui đùa một chút? Dễ nói." Giản Nhược Trần tay tại trên túi trữ vật vừa sờ, liền lại là một xấp phù lục, "Nếu là cùng, ta cũng liền chuyên nghiệp điểm, tận chức tận trách chút ít, bất quá tổn thất những thứ này phù lục, còn có phòng hộ Ngọc phù như thế nào tính? Còn có thời gian của ta."

Phạm An Quý câu dẫn ra môi dưới, nhẹ nhàng hướng lên thổi ngậm khí, lộn xộn sợi tóc bay lên, tà khí mà ngấm lấy Giản Nhược Trần, "Vui đùa một chút sao, làm gì vậy như vậy chăm chú, không nên dùng đến phù lục? Giản đại tiểu thư có thể dùng pháp thuật nha, còn có thể dùng tới hộ thể hộ thuẫn, về phần thời gian, người đánh bại bọn họ, ta đây người Trúc Cơ sư thúc cũng có thể chơi với người chơi, thời gian của ta, so với người Giản đại tiểu thư thời gian trân quý nhiều lắm a."

Tại da mặt dày lên, Giản Nhược Trần cuối cùng cam bái hạ phong. Nàng cười lạnh một tiếng, ngữ khí cũng phóng thâm nghiêm nói: "Như vậy trống trơn mà chơi, ta không có hứng thú."

"A?" Phạm An Quý cũng bị nâng lên hứng thú bình thường, nhướng mày nói: "Giản đại tiểu thư muốn chơi cái kích thích?"

Giản Nhược Trần một khi quyết định xuống, tựu cũng không bị đối phương ngôn từ tả hữu, hừ một tiếng nói: "Cũng nên có một tặng thưởng."

Phạm An Quý cười rộ lên, "Tốt, bất quá người muốn cùng ta đánh bạc nghìn tám trăm khối Linh Thạch, ta có thể đánh bạc giỏi."

Nhìn Phạm An Quý vô lại bộ dạng, Giản Nhược Trần thật muốn đem trong tay phù lục toàn bộ ném tới trên người của hắn, bất quá nàng biểu hiện ra một điểm cũng nhìn không ra tức giận, ngược lại gật đầu nói: "Nghìn tám trăm khối Linh Thạch, ta còn không để vào mắt, tặng thưởng sao, liền mấy người này tốt rồi, thua, liền thuộc về ta."

Phạm An Quý kinh ngạc xuống, nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần vài lần, không tin mà nói: "Tuy rằng nữ tu cũng có nuôi dưỡng mấy cái. . . Cái kia, tùy tùng phu đấy, có thể Giản đại tiểu thư cũng quá bừa hăn a."

Giản Nhược Trần cho dù tốt hàm dưỡng, cũng muốn bị Phạm An Quý nghe được lời này tức hộc máu, mất đi Phạm An Quý nhớ tới cái từ này, cũng may mà hắn liền dám ngông nghênh mà nói ra.

"Ta tên người một tiếng Tam công tử, nhìn tại đúng rồi Phạm Đường chủ trên mặt." Giản Nhược Trần trên mặt dường như tráo một tầng Hàn Băng giống nhau, "Tam công tử cũng nên ngấm lại thân phận của mình."

Phạm An Quý tà tính cười cười, "Dễ nói, Giản đại tiểu thư không thích xưng hô thế này, chưa kể tới nó, ngầm hiểu lẫn nhau mà thôi. Hắc hắc, hắc hắc."

Giản Nhược Trần trầm mặt, không để ý tới sẽ Phạm An Quý ăn nói bậy bạ, chỉ nhìn lấy ba cái kia còn không có xuất thủ tu sĩ nói: "Cùng là đệ tử ngoại môn, ba vị sư huynh phải biết ta Giản Nhược Trần bản tính, bại bởi ta, cũng liền cùng một chỗ bại bởi ta, đến tận đây về sau, phụng ta làm chủ, làm của ta nô bộc, cùng vị này Tam công tử không tiếp tục nửa phần liên quan."

Ba người kia trên mặt đều lộ ra phần nộ thêm bất an thần sắc, một người trong đó tức giận bất bình nói: "Người dùng phòng hộ Ngọc phù cùng thượng phẩm phù lục, đã là bất bại chi địa, còn không biết xấu hổ nói như vậy?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Cái Nào Là Thực

Giản Nhược Trần cười lạnh nói: "Ta có phòng hộ Ngọc phù cùng phù lục, vì cái gì không cần? Là các người trở lại khiêu khích ta đấy, chẳng lẽ còn muốn ta bó tay bó chân mặc cho các người muốn làm gì thì làm? Không có từ bánh từ trên trời rớt xuống loại chuyện tốt này."

Ba cái kia Luyện Khí tu sĩ đều ngây dại, bọn họ đi theo Tam công tử, vậy là theo chân Trúc Cơ sư thúc, huống chi Tam công tử còn có một làm Đường chủ phụ thân, có thể đi theo Giản Nhược Trần làm nô bộc tính là cái gì?

Ai cũng thật không ngờ, trong tiềm thức, bọn họ đã cho rằng bọn họ phải thất bại được rồi.

"Không dám sao?" Giản Nhược Trần vỗ nhẹ vỗ tay bên trong phù lục, "Nếu như không dám, nhường đi một bên."

Phạm An Quý nhẹ khẽ cắn cắn xuống môi, răng trắng như tuyết cắn lấy đỏ tươi trên môi, tính cả hấn híp đôi mắt, làm cho cả mọi người mang theo tà tính, khó được đẩy, hấn không có nói cái gì nữa, trơ mắt nhìn Giản Nhược Trần phẩy tay áo bỏ đi.

Bị Tam công tử như vậy quấy rối, Giản Nhược Trần cái gì hào hứng cũng không có, trực tiếp về tới ngoại môn chỗ ở.

Một bụng hờn dỗi, lại một điểm phát tiết địa phương đều không có, việc này Phạm An Quý quả thực chính là cái vô lại, rõ đầu rõ đuôi vô lại,

Phạm Trường Lợi làm sao lại có thể chứa chịu đựng như vậy con trai tại tông môn trong hoành hành ngang ngược?

Có thể mảnh một cân nhắc, Giản Nhược Trần lại có chút nhú mày, đây Tam công tử từ đầu tới đuôi đều không có đối với nàng động thủ, ngôn từ trong cũng chỉ có "Tùy tùng phu" vậy từ không lắm lịch sự, mà từ diễn xuất nhìn lên, vô lại phải vô lại rồi, lại cũng không có cho nàng tạo thành cái gì trên thực chất tổn thương.

Giản Nhược Trần nhiều khi đều quên nàng là một nữ nhân, luôn đứng ở người quyết định góc độ đối đãi vấn đề, vừa nghĩ tới Tam công tử diễn xuất trong điểm đáng ngờ, liền đem chính mình đặt ở bên thứ ba góc độ bên trên.

Một khi tỉnh táo lại, Giản Nhược Trần đã tìm được vấn đề trong đó, Tam công tử diễn xuất, càng giống phải xem xét lai lịch của nàng, mà bề ngoài giống như vô tình ý đẩy, cũng chỉ điểm nàng cùng mấy cái tùy tùng vài câu.

Ước chừng có vào trước là chủ rồi, sau đó chính là Phạm An Quý cố ý bày ra diễn xuất.

Giản Nhược Trần suy tư một hồi, lắc đầu, mặc kệ Phạm An Quý đánh chính là cái gì trò, tạm thời, nàng chỉ có thể nhượng bộ.

Rất nhanh, Giản Nhược Trần liền đem hôm nay tao ngộ ném ra sau đầu rồi.

Phạm An Quý đưa mắt nhìn Giản Nhược Trần ly khai, nhìn còn ôm hờn như hết hiệu lực rồi phi kiếm uể oải tu sĩ, nhếch miệng, từ trong túi trữ vật lấy ra một thanh phi kiếm ném đi qua, "Chứng kiến chính mình không bằng người ta rồi a? Còn tưởng rằng người ta thật sự là dựa vào phù lục cùng phòng hộ Ngọc phù thủ thắng hay sao?"

Trịnh diệp huy mừng rỡ tiếp nhận Phạm An Quý ném tới phi kiếm, nói: "Đa tạ Tam công tử."

Vương Lượng ánh mắt hâm mộ theo phi kiếm rơi vào trịnh diệp huy trên người, lại nói: "Ánh mắt của chúng ta tự nhiên là không bằng Tam công tử rồi."

Phạm An Quý được câu này lấy lòng sắc mặt cũng không đẹp mắt, khẽ nói: "Một cái Luyện Khí tám tầng nữ tu, có thể đem ở các người, các người ngay cả hỏi một câu nàng nếu là thua sẽ như thế nào cũng không dám hỏi —— đừng nói cho ta phải thật không ngờ, còn không có ra tay, cũng đã sợ."

Vương Lượng không phục mà nói: "Biết rõ sẽ thất bại, tại sao phải đáp ứng, chúng ta như thế nào cũng là Luyện Khí chín tầng rồi, thực nếu bị thua, khó chưa từng thật đúng là cho nàng làm cả đời nô bộc? Làm tiếp rồi tùy tùng phu?"

Phạm An Quý bị Vương Lượng mà nói nói vui vẻ, khinh thường mà nhìn lấy mấy người bọn họ nói: "Liên các người, còn vọng tưởng tùy tùng phu? Có thể làm Giản đại tiểu thư nô bộc, đều là người ta cất nhắc các người."

Nói qua duỗi ngón từng điểm bọn họ: "Các người choáng váng không phải? Trong tay nàng có bao nhiêu Linh Thạch không biết, ba miếng phòng hộ Ngọc phù liên như vậy âm thầm dùng xong rồi, nàng nhân cau mày không có? Đi theo người nọ, người ta ngón tay trong lộ ra điểm Linh Thạch, liên đủ các người hưởng dụng vô cùng được rồi."

Tiếp lấy trùng trùng điệp điệp mà hừ một tiếng: "Ta làm sao lại chọn trúng mấy người các người?"

Bốn người kia bị Phạm An Quý nói được đều là sững sờ, lưu hoa kêu lên: "Tam công tử, người tính đem chúng ta đưa cho cái kia Giản đại tiểu

thư?"

Phạm An Quý trừng mắt nói: "Làm sao lại như vậy? Ta ở bên cạnh, chẳng lẽ có thể trơ mắt mà xem các người thua? Thật sự là tức chết ta."

Trịnh diệu huy mới đưa phi kiếm thu được trong túi trữ vật, chen lời nói: "Tam công tử, tu sĩ chúng ta tỷ thí, hay vẫn là tu vi linh lực làm chủ, Giản đại tiểu thư thà rằng tiêu hao Ngọc phù cùng phù lục, cũng không chịu vận dụng linh lực, nàng có phải hay không muốn che giấu cái gì?"

Phạm An Quý gật đầu nói: "Cuối cùng có một thông minh được rồi —— trở về hảo hảo suy nghĩ một chút a."

Phạm An Quý ném hắc đũa mấy cái tùy tùng, trực tiếp về tới nội môn, từ tiến vào nội môn lên, hắc thu lại bất cần đời lang thang kinh phong, xem ra giống như là một cái quy củ nội môn đệ tử rồi, bất quá đôi mắt kia, cùng hắc nghiêm trang biểu lộ thật sự là không phối hợp.

Hắc trực tiếp hướng Luyện Khí đường đi đến, tại gặp được mấy cái nội môn nữ đệ tử thời điểm, mặt mày thoáng cái liền sinh động hoạt bát đứng lên, cũng không có cái gì dư thừa động tác cùng ngôn ngữ, chẳng qua là mân mê bờ môi thối một tiếng huýt sáo, hiển nhiên một bộ vô lại bộ dáng.

Được phép bực này biểu lộ hắc làm hơn nhiều, cũng bị nhìn thấy hơn nhiều, tại hắc đùa giỡn dưới ánh mắt, mấy người nữ đệ tử đều là vội vàng ly khai, Phạm An Quý lão đảo mà tiến vào Luyện Khí đường, quen thuộc mà tìm được cha của hắc luyện khí phòng, nhìn trên cửa cấm chế, đuổi chỉ điểm xuống.

Cấm chế im ắng mà đăng xuất nước gợn văn, hắc cất bước đi vào, nước gợn văn lập tức biến mất, cấm chế một lần nữa phong bế luyện khí phòng.

"Phụ thân." Tiến nhập luyện khí phòng Phạm An Quý bỗng nhiên tựa như đổi lại tựa như, mặt mày ở giữa lười biếng cùng vô lại khí sắc tất cả đều biến mất, từ búi tóc trong rủ xuống trở lại sợi tóc cho hăn bình thêm nguy hiểm khí tức, mà hăn, cũng đúng là mang theo một chút phần nộ, nhìn qua ngòi ở trên bờ đoàn Luyện Khí đường Đường chủ.

"Đã trở về, như thế nào?" Phạm Trường Lợi đối với Phạm An Quý phần nộ làm như không thấy, hoặc là nói là vì thấy cũng nhiều, không thêm để ý rồi.

"Phụ thân, lại để cho con của ngài làm một cái vô lại, đùa giỡn nữ nhân, ăn hiếp kẻ yếu, rất sáng rọi chứ" Phạm An Quý cả giận nói.

"Không có cho người làm quá mức a." Phạm Trường Lợi nhăn nhúm mày, "Ta và người đã nói rất nhiều lần rồi, người không phải không hiểu vì cái gì. Như thế nào, một cái nho nhỏ Luyện Khí Kỳ nữ tu, nhường người không chịu nổi?"

Phạm An Quý trước mắt giống như tái xuất hiện Giản Nhược Trần đùa cợt cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh mắt, hăn hít sâu một hơi, dẹp loạn dưới táo bạo tâm tình, "Có rất nhiều phương pháp có thể thăm dò, phụ thân, lại như vậy xuống dưới, con của ngài khả năng thật sự liền trở thành một bùn nhão đỡ không nổi tường phế vật."

Phạm Trường Lợi hừ một tiếng nói: "Ta Phạm Trường Lợi nhi tử, vĩnh viễn không thể nào là phế vật, người biết, ta cũng biết. Nhiều năm như vậy, người đều đã thành thói quen, cũng thích ứng, lại làm cho một cái Giản đại tiểu thư cho kích thích, sớm bảo người xuất quan, cần phải chờ tới bây giờ."

Phạm An Quý trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Phụ hôn một cái Kết Đan tu sĩ, lúc đó chẳng phải đồng dạng cầm năng không có cách nào chứ ta lại có thể thế nào làm?"

"Còn dùng ta dạy cho người? Đừng nói cho ta người nhìn không ra tiềm lực của nàng, đừng đợi đến lúc nàng lông cánh đầy đủ về sau hối hận." Phạm Trường Quý nói.

Phạm An Quý ngoài ý muốn trầm mặc một hồi, đánh trúng trường bào lần sau, khoanh chân ngồi ở Phạm Trường Lợi đối diện.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Thi Đấu Lúc Trước

"Nàng không chịu sử dụng một điểm linh lực, kích phát phù lục phải hỏa hệ đấy, tại cuối cùng khởi động một cái hỏa hệ vòng bảo hộ, vừa mới động thủ thời điểm, hơi có chút không thạo, nhưng thêm chút tria hạt, lập tức liền linh hội, ngôn từ ở bên trong, rất khó khống chế." Phạm An Quý trầm tư, đưa hân đối với Giản Nhược Trần cảm giác chậm rãi tự thuật đi ra.

"Người như vậy, vẹn vẹn một năm thời gian, chẳng những tại Thiên Đạo Tông như cá gặp nước, tựa hồ nàng đến mức, tất cả đều thuận buồm xuôi gió, như cơ duyên này, thật sự khó được, an quý, Thiên Đạo Tông đã cùng Lục hoàng tử buộc ở cùng một chỗ, Giản Nhược Trần mặt ngoài cũng là Lục hoàng tử, vốn lấy nàng khôn khéo, khẳng định không muốn nương thân là hoàng tử thị thiếp." Phạm Trường Lợi nói.

"Người cho rằng Giản đại tiểu thư người như vậy, sẽ nguyện ý ủy thân cho một cái vô lại?" Phạm An Quý cười lạnh một tiếng nói.

"Giản đại tiểu thư sẽ không mí mắt như vậy đơn giản, nàng mới tu luyện vài năm, mới bao nhiêu niên kỷ, đừng nói Trúc Cơ kỳ, chính là Kết Đan Kỳ cũng không thấy được sẽ đem đạo lữ sự tình giải quyết xong, ta cũng không phải người nhất định phải cưới nàng."

Phạm Trường Lợi dừng lại mới nói: "Việc này Giản Nhược Trần làm việc, không giống như là một cái nhỏ tu sĩ, mà lại lai lịch của nàng, cũng nói không rõ, bất quá không phải Nguyên Anh tu sĩ đoạt xá đấy, nên ngũ xác định. Tóm lại, người như vậy, có thể giao hảo phải tốt nhất."

Phạm An Quý trên mặt lộ ra cười lạnh, lại cũng không nói gì.

Ngoại môn ngăn ngủi mà náo nhiệt một đoạn thời gian, lại yên tĩnh lại, tại trận thi đấu nhỏ sau khi chấm dứt tuyển ra một trăm thứ hạng đầu nổi danh đệ tử ngoại môn xoa tay thời điểm, truyền đến mới tin tức, lúc này đây Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ thi đấu muốn kéo dài sau gần hai tháng.

Lúc ban đầu, chỉ có kéo dài sau tin tức, rất nhanh, liền tái xuất hiện đủ loại tin tức, lúc này đây thi đấu địa điểm cải thành tại dược cốc cấm địa.

Dược cốc cấm địa, vốn là Dược Vương Cốc gieo trồng Linh dược một chỗ Dược Điền, có thể dưới mặt đất Linh Mạch dần dần hao hết về sau, trong đó Linh dược cũng mà bắt đầu giảm bớt, vì cam đoan trong đó còn có thể sản xuất Linh dược, cấm địa chung quanh là trên vải trận pháp đẩy, một là có thể bảo trì trong đó linh khí dồi dào, tránh cho linh khí trôi qua, hai chính là cấm chế môn hạ đệ tử tùy ý ra vào thu thập Linh dược.

Hiện tại, Dược Vương Cốc đây khối dược cốc bị Hoàng Thành thuê rồi, với tư cách Trịnh quốc lần này Luyện Khí tu sĩ thi đấu thí luyện đất bởi vì là lần đầu với tư cách thí luyện đất trong đó còn muốn như làm cải biến, cho nên, mới có thi đấu kéo dài hai tháng lời nói.

Giản Nhược Trần đã nghe được, liền biết mình nói cho Diệp Phi chủ ý bị tiếp thu rồi, thừa dịp đây hai tháng, nàng đang dễ dàng đem tu vi tăng lên tới Luyện Khí chín tầng.

Trong mỗi ngày, vẫn là Luyện Khí đường, đan phòng, tiểu viện chỗ ở ba điểm trên một đường thẳng, nhưng mà tại đan phòng ở trong, ngoại trừ dùng máu tươi nuôi nấng Huyền Thiết Mẫu đao, nàng đã bắt đầu ném thử theo đem càng nhiều nữa linh lực rót vào phù lục ký hiệu ở trong.

Giản Nhược Trần rất ưa thích phù lục, tại hãn lý giải ở bên trong, Pháp Khí có thể cho rằng bên trên cái thế giới vũ khí lạnh, mà phù lục, liền phát ra nổi vũ khí nóng tác dụng, mặc dù nhưng cái này vũ khí nóng, có đôi khi

còn không bằng vũ khí lạnh uy lực lớn, nhưng mà, chất lượng không cao có thể dùng số lượng thủ thắng.

Mặc dù không có làm qua nếm thử, nhưng có chút đạo lý phải tương thông đấy, liền như hỏa diễm, một căn bản diêm bên trên hỏa diễm, nhẹ nhàng thổi liền tiêu diệt, coi như là đốt tới rảnh tay lên, vỗ cũng dập tắt, nhưng mà trăm căn bản diêm hỏa diễm tụ tập lại một lược, nhẹ nhàng một lần, ngược lại gió trợ thế lửa.

Phù lục đương nhiên cũng là loại này đạo lý, một tấm Hỏa Đạn phù uy lực có hạn, mười cái cùng nhau kích phát đây? Nếu là nhất trương phù phù lục bên trên có thể chứa nạp càng nhiều nữa linh lực đây?

Sáng tạo cái mới, tại bất kỳ một cái nào thế giới đều sẽ xuất hiện, mà ở tu tiên trong thế giới, nhưng là rất không dễ dàng thực hiện đấy, nhưng đối với Giản Nhược Trần mà nói, sáng tạo cái mới nhưng không có rất lớn lực cản, thứ nhất là vì đối với cái thế giới này cũng không xâm nhập rất hiểu rõ, thứ hai chính là lại dung nhập cái thế giới này, thực chất bên trong còn có chứa kiếp trước tư duy.

Lá bùa, phù bút, Yêu thú huyết dịch cùng chu sa phẩm chất, đều ảnh hưởng phù lục chất lượng, bình thường sơ giai phù lục, cũng chính là có thể do Luyện Khí tu sĩ cùng Trúc Cơ tu sĩ chế ra phù lục, lá bùa, Yêu thú huyết dịch cùng chu sa phẩm chất đều muốn cầu không cao, bất quá Giản Nhược Trần nếu như muốn sáng tạo cái mới, đương nhiên liền từ đề cao lá bùa phẩm chất bắt đầu đấy.

Sơ cấp phù lục lá bùa, đều là tất cả thuộc tính thực vật luyện chế ra trở lại đấy, cùng Giản Nhược Trần làm cho hiểu rõ trang giấy chế tác phương pháp tương tự, chỉ ở người cuối cùng trình tự ở bên trong, cần tu sĩ chọn dùng đặc thù thủ pháp, bình thường trang giấy có thể tiếp nhận được linh lực trút xuống.

Mà trung cấp phù lục nói dùng lá bùa, chính là các loại Yêu thú da thú rồi, bình thường, phải ít có dùng da thú chế tác sơ cấp phù lục đấy.

Nguyên nhân chính là, phù lục ký hiệu, mới phải phù lục uy lực nguyên nhân chủ yếu.

Mà Giản Nhược Trần suy nghĩ đến cải tiến phù lục uy lực thời điểm, liền cân nhắc đến điểm này.

Trong tay của nàng, không đơn thuần là có sơ cấp phù lục chế tác sổ tay cái này sách vở, còn có Chế Phù đường Đường chủ Phó Ngôn đưa cho nàng chế phù tâm đắc, nhưng bất luận là chế tác sổ tay hay vẫn là chế phù tâm đắc lên, đều không có đối với phù lục ký hiệu sửa chữa, những thứ này ký hiệu ước chừng là trải qua không biết bao nhiêu thay chế phù sư xác minh, đã sớm thâm căn cố đế không được cải biến.

Nhưng Giản Nhược Trần cũng không phải nghĩ như vậy, phù lục ký hiệu tại nàng trong mắt, cùng từng chuỗi dấu hiệu không có gì khác nhau, đều cũng có chính mình tác dụng ký hiệu, nếu không có phải có khác nhau, chính là phù lục bên trên ký hiệu hình dạng phải cố định, mà dấu hiệu, có thể không có giống nhau xếp đặt tổ hợp.

Phù lục ký hiệu đương nhiên không phải lập trình dấu hiệu, nhưng bên trên cái thế giới văn hóa bác đại tinh thâm, đối với cái thế giới này, cũng là có nhất định được ưu thế, cùng phù lục ký hiệu cùng loại còn có chữ Hán —— một cái thọ chữ có thể có một trăm loại phương pháp sáng tác, phù lục vì cái gì không nên đã hình thành thì không thay đổi đây.

Sáng tạo cái mới cũng nên nương theo lấy thất bại, đây cũng là Giản Nhược Trần tiếp tục cho thuê đan phòng nguyên nhân, đan phòng chắc chắn cùng tư mật tính, có thể cho nàng yên tâm lớn mật mà dựa theo ý nghĩ của nàng đi làm, ngoại trừ nàng muốn chú ý tới mình không bị chính mình cải tiến phù lục nổ tổn thương.

May mà, nàng không thiếu khuyết hộ thể Ngọc phù, phòng hộ Luyện Khí công kích, Trúc Cơ công kích.

Có đôi khi, tại đan trong phòng thời gian liền lâu chút ít, tương ứng đấy, trở lại gian phòng của mình về sau chế phù thời gian liền ngắn điếm, nàng có chút may mắn tu sĩ có thể dựa vào tu luyện trở lại khôi phục thân thể mệt nhọc, ngẫu nhiên, thậm chí đem mỗi ngày chỉ có nửa đến một canh giờ giấc ngủ cũng áp súc rồi.

Tu vi, đã ở Mạc Tiểu Ngôn xuất quan mấy ngày hôm trước, thuận lợi mà tăng lên tới Luyện Khí chín tầng.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đồng dạng thời gian tiến giai tốc độ, sớm liền trở thành Thiên Đạo Tông thứ hai Thần Thoại, chẳng qua là Giản Nhược Trần mặc dù đang ngoại môn, có thể cùng ngoại môn tu sĩ trao đổi hầu như không có, cũng chung quy chưa phát giác ra toát ra hàm súc đấy, từ chối nhã nhận trạng thái, mà lại mặc dù không có công khai giải thích rõ đấy, nội môn đối với Giản Nhược Trần mơ hồ bảo hộ, cũng làm cho ngoại môn tu sĩ đối với Giản Nhược Trần đứng xa mà trông.

Cho nên, nàng Luyện Khí chín tầng tu vi, tại ngoại môn hầu như chính là thuận lý thành chương, đương nhiên đấy, làm cho người ta cảm giác, nàng nếu không lên tới Luyện Khí chín tầng tu vi, mới phải không bình thường đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Tiểu Ngôn Xuất Quan

Mà tới được Luyện Khí chín tầng, cũng bởi vì còn một tháng nữa thời gian muốn tham gia thi đấu, Giản Nhược Trần mới rút cuộc bắt đầu ném thử Pháp Khí khổng chế rồi.

Đầu tiên chính là miếng phương chuyên Pháp Khí, hiện tại, Giản Nhược Trần đem nó gọi là cục gạch rồi.

Đem cục gạch tế luyện rồi, Giản Nhược Trần thuê một gian chuyên môn khảo thí Pháp Khí tĩnh thất.

Tĩnh thất dài rộng tất cả phải trăm mét, bốn vách tường bố có trận pháp, có thể thừa nhận nhất định phạm vi công kích, còn có nhất định được chữa trị năng lực.

Giản Nhược Trần trong đó dừng lại cả ngày, thần thức thao túng cục gạch, từ nửa cục gạch lớn nhỏ bắt đầu khảo thí, mãi cho đến năng linh lực chuyển vận cực hạn. Khảo thí kết quả cuối cùng, rất là làm cho người ta phiền muộn.

Cục gạch, đúng là căn cứ người sử dụng tu vi không ngừng mở rộng, có thể uy lực, cũng đúng là theo người sử dụng tu vi gia tăng, mà yếu bớt.

Lúc ban đầu, Giản Nhược Trần thua đưa vào đúng rồi kim hệ linh lực, cục gạch có thể tại nửa cục gạch đến một cái tiểu Phương bàn mặt bàn lớn nhỏ chuyển đổi, cao thấp diện tích bề mặt phải gia tăng lên, độ dày biến hóa cũng đặc biệt rõ ràng, cũng may, tại cái phạm vi này ở trong trọng lực

lực công kích phải giống nhau đấy, khác nhau đấy, chính là tác dụng trước mặt lớn nhỏ khác nhau rồi.

Tiếp theo, Giản Nhược Trần ném thử đem Thổ Hệ linh lực cũng chuyển vận đi vào, bắt đầu còn chú ý cẩn thận mà chuyển vận một chút, nhưng rất nhanh, cục gạch mà bắt đầu làm lớn ra, cũng làm cho nàng đã biết, việc này kỳ quái Pháp Khí có thể đồng thời tiếp nhận hai loại khác nhau thuộc tính linh lực.

Diện tích lên, cục gạch lần nữa tại tiểu Phương bàn mặt bàn trên cơ sở làm lớn ra gấp đôi trong phạm vi cải biến, độ dày cũng giảm bớt không ít, thoát nhìn chính là một cái mặt bàn bình thường, hơn nữa, trọng lực công kích cũng trở nên yếu đi, từ cục gạch thật sự xuống làm rồi mặt bàn.

Đợi Giản Nhược Trần thử đem Mộc hệ linh lực cũng chuyển vận sau khi đi vào, lại một lần nữa đồng dạng xuất hiện biến hóa, cao thấp diện tích bề mặt gia tăng, độ dày giảm nhỏ, trọng lực uy lực tiếp tục yếu bớt.

Đợi đến lúc Giản Nhược Trần đem năm hệ linh lực toàn bộ đưa vào sau khi đi vào, cục gạch chiều dài rất đại khái có thể đạt tới tám mét, độ dày, chỉ có một tầng tấm ván gỗ rồi.

Mà việc này độ dày lực công kích, đem Luyện Khí chín tầng công kích đều quán về sau, ngay cả chú chuột khả năng đều đập bất tử, Giản Nhược Trần ném thử ném ra một tấm hỏa hệ phù lục, đem nó cho rằng tấm thuẫn sử dụng, kết quả chính là, phù lục nổ tung uy lực trực tiếp kích phát nàng phòng hộ Ngọc phù, mà việc này cục gạch Pháp Khí, dĩ nhiên là hoàn hảo vô khuyết.

Đúng vậy, tuyệt đối hoàn hảo vô khuyết, ngay cả cái vết cắt đều không có, nguyên vẹn mà loại bỏ rồi phù lục linh lực công kích.

Giản Nhược Trần quả thực là trợn mắt há hốc mồm.

Cũng may, nàng tâm lý thừa nhận năng lực tuyệt đối cường đại, gặp được như vậy đặc biệt Pháp Khí, cũng không cảm thấy mua sắm lúc chịu thiệt bị lừa rồi, lập tức không ngừng ném thử linh lực đưa vào, từ một loại thuộc tính linh lực chồng lên một loại khác, đến đồng thời đem năm hệ linh lực tất cả đều đưa vào, từ không chế được Pháp Khí chỉ có cục gạch lớn nhỏ gia tăng một cái khác hệ linh lực, đến chuyển vận rồi năm hệ linh lực còn muốn duy trì cục gạch nhỏ nhất hóa.

Cả ngày thời gian, Giản Nhược Trần yêu thích lên kiện pháp khí này, hơn nữa đem Pháp Khí mở ra mặt khác một loại công dụng.

Lúc ban đầu, kiện pháp khí này chính là cho rằng cục gạch đấy, dự bị đổ ập xuống đập tới đấy, mà cục gạch tế luyện đến lớn nhất diện tích thời điểm, mặc dù năng lực lượng công kích chưa đủ rồi, nhưng mà thần thức thao túng tính linh hoạt không giảm, mà lại biên giới chỉ có tấm ván gỗ độ dày, có thể loại bỏ linh lực công kích, Giản Nhược Trần ý tưởng đột phát mà đem nó đã coi như là lưỡi đao sử dụng.

Đem cái này tám mét vuông cục gạch xoay tròn, một khối một cân gang lớn nhỏ tinh thiết, lại bị đơn giản mà cắt đứt.

Nhiều lần ném thử, Giản Nhược Trần phối hợp đi ra tốt nhất công kích phương thức, nếu là luận thần kỳ không dễ, chính là muốn tại cục gạch cùng xoay tròn lưỡi đao bên trong quá độ, về phần uy lực, muốn nhìn tu sĩ phản ứng.

Cả ngày ném thử, Giản Nhược Trần linh lực vậy mà tiêu hao không đến một nửa.

Dù là tại trong tông môn ít gặp nguy hiểm, Giản Nhược Trần hay vẫn là không chịu đem linh lực tất cả đều tiêu hao hết, lập tức ly khai tỉnh thất phản hồi tiểu viện, Mạc Tiểu Ngôn cũng mới xuất quan.

Mạc Tiểu Ngôn lần này bế quan, là muốn luyện chế giải trừ bệnh lên đơn Linh Đan, cũng thuận tiện cho Giản Nhược Trần luyện chế ra một số Linh Đan, có trị liệu ngoại thương đi tới Hủ Sinh cơ đan, loại này Linh Đan có thể sắp bị pháp thuật hoặc là phù lục công kích sau cơ bắp nát bấy mau chóng chuyển biến tốt đẹp;

Có Dưỡng Tủy sinh cốt hoàn, chỉ cần không phải cả cục xương nõ đã không có, cái gì đứt gãy, nát bấy tính gãy xương, thậm chí thiếu thốn hơi có chút điểm xương cốt mảnh vỡ, dùng tới dược vật, toàn năng đủ khôi phục như lúc ban đầu;

Có Hộ Tâm Đan, nếu thật là ngoài chấn lực lượng đánh vỡ vòng bảo hộ, được lực lượng trọng thương, có thể dùng cái này Linh Đan phong bế trái tim, không bị thân thể khác thương thế ảnh hưởng, tranh thủ trốn chết thời gian;

Còn có Tịch Cốc đan, Mạc Tiểu Ngôn nói, đây là chuyên môn đối với Giản Nhược Trần luyện chế, nàng đã từng nói qua, Giản Nhược Trần Luyện Khí Kỳ cần tất cả Linh Đan, nàng đều bao hết đấy.

Tuy rằng, tăng lên tu là không còn gì tốt hơn nhiều phục dụng Linh Đan, nhưng mà những thứ này là chữa thương, là vì bất cứ tình huống nào đấy.

Giản Nhược Trần chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn nâng đến trước mặt mình mấy bình ngọc, đã gặp nàng đang nhìn mình linh quang chớp động hai con ngươi, còn có trong hai tròng mắt không thêm che giấu nóng bỏng, Giản Nhược Trần không khỏi lại lần nữa dâng lên bất an.

Lần thứ nhất xuất hiện như vậy bất an là ở Mạc Tiểu Ngôn trước khi bế quan, các nàng nói đến rồi viên đan dược, Mạc Tiểu Ngôn nhìn qua Giản Nhược Trần ánh mắt chính là như vậy nóng bỏng, mà bây giờ, lại một lần nữa xuất hiện, phải đưa cho Giản Nhược Trần những thứ này Linh Đan.

Giản Nhược Trần hay vẫn là mỉm cười nhận, sau đó cùng Mạc Tiểu Ngôn trò chuyện nổi lên thi đấu nghe đồn, nàng nghe được quả thực không nhiều lắm, hay vẫn là từ Tả Nghị chỗ đó truyền đến đấy.

Việc này buổi tối, bởi vì Mạc Tiểu Ngôn xuất quan, Giản Nhược Trần lại đặt mua rồi một bàn tiệc rượu, còn có một bình Linh tửu, Giản Nhược Trần cũng hướng Mạc Tiểu Ngôn thỉnh giáo như thế nào Trúc Cơ.

Trúc Cơ, liền là thông qua hấp thu luyện hóa đại lượng linh khí, đánh vỡ thân thể bình thường quá trình, mà phản ứng đến thân thể biến hóa, chủ yếu là tại linh lực cùng thần thức bên trên.

Luyện Khí thời kì, linh lực lấy khí thái hình thức tồn tại ở trong kinh mạch, mà Trúc Cơ trong quá trình, đại lượng linh khí xâm nhập kinh mạch, linh lực cũng bởi vậy đã có từ số lượng đến chất cải biến, từ trạng thái khí chuyển hóa làm trạng thái dịch. Bởi vậy, trong đan điền có thể dung nạp càng nhiều nữa linh lực.

Đây chỉ là biểu tượng, tăng sâu hàm nghĩa, chính là vì về sau tu hành đánh rớt xuống vững chắc trụ cột.

Luyện Khí, Trúc Cơ, Kết Đan những thứ này danh từ, tự nhiên đều là từ thời kỳ thượng cổ truyền thừa đấy, tu luyện một ít quy củ lời nói cũng là như thế, cũng tỷ như nói Luyện Khí Kỳ, tu sĩ tuổi thọ không có gia tăng, chẳng qua là thân thể cường tráng, có thể thao túng linh lực làm phạm nhân làm không được sự tình.

Mà Trúc Cơ, mới xem như chính thức tu sĩ, bởi vì thân thể đã hoàn toàn bị linh lực cải tạo, Trúc Cơ về sau, sẽ có một lần giặt rửa tinh phạt tùy quá trình, bài trừ trong cơ thể tạp khí cùng tạp chất, mới có thể ngự kiếm mà bay.

Trúc Cơ về sau, thần thức cũng sẽ theo tu vi đề cao mà gia tăng, có thể phóng ra ngoài đến càng khoảng cách xa, thậm chí theo về sau gia tăng, có

thể thần thức công kích, đương nhiên, thần thức công kích phải Nguyên Anh về sau tu sĩ mới làm được.

Chính là bởi vì Trúc Cơ muốn làm đến những thứ này, cho nên mới có phục dụng Trúc Cơ Đan mà nói, Trúc Cơ Đan, kì thực chính là áp súc rồi đại lượng Linh khí Linh Đan, phục dụng Trúc Cơ Đan, chính là vì hấp thu trong đó linh khí.

"Giản sư chất, thi đấu nếu như tại chúng ta được cốc cấm địa, sau khi chấm dứt, dứt khoát ngay tại Được Vương Cốc Trúc Cơ tốt rồi." Mạc Tiểu Ngôn nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Đối Chọi Gay Gắt

Giản Nhược Trần dáng tươi cười không thay đổi, hay vẫn là nhàn nhạt mà hiển hiện tại trên mặt, trước sau như một.

"Thiên Đạo Tông đệ tử, không có ở đây nhà mình tông môn bề quan tiến giai Trúc Cơ, không thật là tốt a, hơn nữa, Trúc Cơ về sau, ta chính là nội môn đệ tử rồi, còn muốn đem đến nội môn." Giản Nhược Trần ôn hòa mà nói.

Mạc Tiểu Ngôn rất là khó xử mà suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Vậy ta còn trở lại với người a, ta còn muốn cho người luyện chế loại Linh Đan Trúc Cơ dùng, vừa vặn thi đấu là ở Dược Vương Cốc, ta cũng trở về đi lấy điểm Linh dược dùng."

"Không phải có Trúc Cơ Đan sao, Trịnh Hoàng ban thưởng rồi, tông môn cũng sẽ cho ta mấy hạt." Giản Nhược Trần giống như rất cảm động nói, "Mạc tiểu tiên bối còn muốn luyện chế giải bệnh lên đơn Linh Đan."

Nói đến đây chút ít thời điểm, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đúng là món ăn về sau, thường thức Mạc Tiểu Ngôn cất chứa linh trà, Giản Nhược Trần chấp hũ, cho Mạc Tiểu Ngôn đem nước trà tục bên trên chút ít, lại ngừng đầu, không có gì bất ngờ xảy ra, Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem ánh mắt của nàng vẫn đang hay vẫn là nóng bỏng đấy.

Giản Nhược Trần gặp qua rất nhiều loại ánh mắt, cũng thừa nhận qua rất nhiều loại ánh mắt, nhưng mà loại này, nhưng là lạ lẫm đấy, Mạc Tiểu

Ngôn đối với nàng cố chấp rất là đặc biệt, nhưng cũng không phải dính tại trên thân thể không tha đấy.

"Không đồng dạng như vậy, người Trúc Cơ phải đại sự, người Linh Đan ta muốn hảo hảo cân nhắc đấy."

Mạc Tiểu Ngôn trong lời nói, mơ hồ có Giản Nhược Trần không biết đồ vật, có thể nhiều hơn nữa đấy, Mạc Tiểu Ngôn liền sẽ không nói.

Đối với tạm thời không chiếm được đáp án vấn đề, Giản Nhược Trần trước sau như một đều ghi tạc bản ghi nhớ trong, trở lại gian phòng của mình về sau, nàng nhưng dựa theo bình thường thói quen, mở ra Tự Linh Trận tu luyện.

Linh khí chậm rãi hướng Giản Nhược Trần gian phòng dừng mãnh vào đi vào, tạo thành một cái ánh mắt nhìn không tới linh khí vòng xoáy, Mạc Tiểu Ngôn thần thức một mực ở Giản Nhược Trần bên ngoài gian phòng bồi hồi, mãi cho đến trời tờ mờ sáng đứng lên, Tự Linh Trận đóng cửa, linh khí không hề tụ tập, mới thu hồi thần thức.

Giản Nhược Trần theo thường lệ ở trên trời sáng về sau đi Luyện Khí đường, nhưng mới đến Luyện Khí đường cửa ra vào, liền gây ngăn cả người, cái kia nghiêng dựa vào trên cửa chính đấy, mặt mũi tràn đầy đều là không kiên nhẫn đấy, không phải Tam công tử chứ bên cạnh, Tả Nghị không thể làm gì mà cùng.

"Giản đại tiểu thư rút cuộc đã tới a." Phạm An Quý còn tựa ở trên khung cửa, nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, không che giấu chút nào hân đối với Giản Nhược Trần hứng thú.

"Tam công tử có việc?" Giản Nhược Trần hay là trước đứng sau ôm quyền về sau, mới hỏi.

"Nghe nói Giản đại tiểu thư mưa gió không lành, mỗi ngày sáng sớm đều muốn trở lại rèn sắt, mới có thể tu vi đột nhiên tăng mạnh, bảo trì một tháng tiến giai thể, bốn công tử không ngừng hâm mộ, đặc biệt vội tới Giản đại tiểu thư làm trợ thủ." Phạm An Quý một bộ không có nói thật mà đứng khởi thân thể, ánh mắt trên tức địa trên dưới đem Giản Nhược Trần miêu tả rồi một lần.

Thật sự là gặp quý rồi, đêm nay sáng sớm, liền gặp được rồi hai loại trước kia chưa từng gặp qua ánh mắt, đều như vậy không thêm che giấu đấy, Giản Nhược Trần mắt gió đảo qua, liền chứng kiến Tả Nghị lúng túng tránh đi tầm mắt của nàng.

"A." Giản Nhược Trần đơn giản mà ồ một tiếng tỏ vẻ đã biết, nhắc chân liền hướng đi vào trong đi tới.

Phạm An Quý cùng Tả Nghị cùng một chỗ ngẩn ra, Giản Nhược Trần đây âm thanh "A" cũng quá tùy ý, dường như nàng thật sự cần một cái rèn sắt trợ thủ, mà Phạm An Quý thực đúng là cái trợ thủ tựa như, ánh mắt cùng một chỗ theo Giản Nhược Trần di động mà di động, hai ba bước lúc giữa, Giản Nhược Trần chạy tới rồi cửa ra vào.

Tả Nghị lui về phía sau một bước, Giản Nhược Trần hướng hần gật gật đầu, tiếp theo bước chân không ngừng, nhìn xem Phạm Trường Quý nói: "Tam công tử không đi vào sao?"

Đang khi nói chuyện, người đã vượt qua Phạm An Quý, trước tiên tiến vào.

Phạm An Quý thành linh liền mất tiên cơ, có lập tức mê hoặc, đi theo liền kịp phản ứng, tại Giản Nhược Trần sau lưng tà khí mà cười nói: "Đi vào, như thế nào không đi vào đây."

Giản Nhược Trần bước chân không ngừng, trực tiếp đi đến nàng rèn sắt trước đài, bình thường đã đến thời điểm, nàng muốn rèn luyện gang đã

nung đỏ rồi, nhưng lúc này, bếp nấu bên trên hỏa hay vẫn là đèn nạng đấy.

Giản Nhược Trần liếc mắt nhìn, đánh trúng trường bào vạt áo trước dịch tại trên đai lưng, tiếp theo đem ống tay áo sẵn, cũng không phải muốn trần trụi hai tay, chẳng qua là đem ống tay áo nhanh bên trên chút ít, như vậy dừng lại ngừng, cũng có nửa hơi thời gian, Phạm An Quý liền đứng ở Giản Nhược Trần sau lưng không hề động, Tả Nghị cũng không có động.

Giản Nhược Trần tâm lý nắm chắc, trực tiếp đi đến bên trong, nàng xem qua bao nhiêu lần Tả Nghị đem bếp nấu hỏa dấy lên quá trình rồi, linh lực có chút một đưa, bếp nấu hỏa bỗng nhiên liền hừng hực bốc cháy lên, nàng cầm lấy bên cạnh cặp gắp than, tại hỏa lực lay xuống, quả nhiên, trong lửa chôn lấy một ngày trước gỗ qua gang, đã thiêu đốt được đỏ bừng.

Nàng kẹp lên gang đặt ở mặt bàn lên, mới ngẩng đầu nhìn qua Phạm An Quý nói: "Tam công tử là muốn thử xem cố định đây khối gang, vẫn phải rèn sắt?"

Phạm An Quý nghiêng khóe miệng, đánh trước số lượng sau nung đỏ gang, ánh mắt lại theo kẹp lấy khối sắt cặp gắp than rơi xuống Giản Nhược Trần trắng nõn trên tay, lại theo leo đến cánh tay của nàng, cuối cùng mới đến trên mặt.

Đây một chuỗi ánh mắt quá mức xích | trần truồng | trắng trợn, thẳng xem trọng Giản Nhược Trần từ tay tới tay cánh tay nổi lên một tầng nổi da gà, Tả Nghị lúng túng được sủng ái bên trên đỏ bừng, mới tốt như thưởng thức không có đủ mà nói: "Tuy rằng cha ta phải Luyện Khí đường Đường chủ, có thể ta còn thực chưa từng gặp qua đánh như thế nào thiết đấy, ta xem trước một chút, học một ít."

Việc này nhìn xem học một ít mấy chữ, bị hấn kéo lấy trường âm nói ra, lại dẫn chút ít giọng mũi, rõ ràng rất bình thường từ ngữ, hết lần này tới lần khác liền dẫn theo chút ít không bình thường ý tứ hàm xúc.

Nếu là đổi lại nữ tu, không, cho dù là nam tu, nghe thế giống như ngữ khí như vậy ngữ điệu thanh âm, đều muốn biến sắc đấy, nhất là giọng điệu này lúc trước còn có như vậy ánh mắt, Tả Nghị đã không dám nhìn lấy Giản Nhược Trần rồi, lại không tốt quay đầu, chỉ nhìn lấy trên mặt bàn lửa đỏ gang, giống như muốn đem vậy khối gang nghiền cứu ra cái hoa tựa như.

"A." Giản Nhược Trần lại là một cái đơn giản đơn âm tiết, sau đó đối với Tả Nghị nói: "Còn muốn phiền toái Tả quản sự rồi."

Tả Nghị tự đợi đến những lời này, vội vàng đáp ứng một tiếng, vừa đi đi tới, một bên cũng kéo tay áo vung lên trường bào vạt áo trước, tiếp nhận Giản Nhược Trần trong tay cặp gấp than, Giản Nhược Trần quay lại đến rèn sắt vị trí, hơi chút hoạt động ra tay cổ tay, eo chân.

Từ nàng đem rèn sắt thời gian nhắc tới hừng đông, việc này lẽ ra bên trong liền cũng không có trừ Tả Nghị bên ngoài người bên ngoài rồi, Tả Nghị bình thường nói chuyện cười toe toét đấy, nhưng mà tại rèn sắt thời điểm, từ trước đến nay không có bất kỳ hạnh kiểm xấu ánh mắt, dường như Giản Nhược Trần chính là một cái rèn sắt phạm nhân giống như.

Có thể Phạm An Quý ánh mắt liền không giống nhau, như vậy trắng ra, hạnh kiểm xấu, bị ánh mắt như vậy nhìn chăm chăm vào, đừng nói rèn sắt rồi, chính là vẫn không nhúc nhích, đều muốn không được tự nhiên và tức giận.

Có thể Phạm An Quý ngoại trừ ánh mắt bên ngoài, không có một chỗ hạnh kiểm xấu động tác, không có một cái nào hạnh kiểm xấu từ, thật muốn chọn tật xấu, cũng không thể nói người ánh mắt không đúng a.

Giản Nhược Trần đối với loại này ánh mắt, lại thật là có ứng đối đấy, nàng mang theo thiết chùy ánh chừng, sau đó nghiêng đầu nhìn xem Phạm

An Quý, cũng là từ đầu chứng kiến chân, lại từ chân chứng kiến đầu, cùng lấy trong tay thiết chùy lại ánh chùng.

Tả Nghị đồ mồ hôi đều muốn ra rồi, mặc cho ai đều có thể từ Giản Nhược Trần trong động tác nhìn ra ý uy hiếp.

Giản Nhược Trần cứ như vậy trắng trợn mà uy hiếp Phạm An Quý, hai người một cái là ánh mắt, một cái là động tác, đối chọi gay gắt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Vốn Có Việc

Phạm An Quý lần đầu gặp được Giản Nhược Trần như vậy dám trắng trợn uy hiếp hấn đấy, hay vẫn là động tác bên trên đấy, kinh ngạc ngoài mở to hai mắt nhìn, vậy mà quên mất tức giận.

Nàng Giản Nhược Trần làm sao dám làm ra động tác như vậy? Luận tu vi, hấn là Trúc Cơ trung kỳ, Giản Nhược Trần phải Luyện Khí chín tầng; luận địa vị, hấn là Tam công tử, Giản Nhược Trần phải đệ tử ngoại môn, Giản Nhược Trần dựa vào cái gì dám bày cho hấn uy hiếp bộ dạng.

Như vậy khê giật mình, trong ánh mắt hạnh kiểm xấu dĩ nhiên cũng làm thu liễm, liền gặp được Giản Nhược Trần cười cười, quay người lại, thiết chùy giơ lên, hung hăng mà nện ở nung đỏ gang bên trên.

Phạm An Quý tâm đi theo nung đỏ gang đồng thời rung rung dưới, giờ khắc này hấn không chút nghi ngờ, nếu như hấn thật sự có hạnh kiểm xấu cử động mạo phạm Giản Nhược Trần mà nói, nàng thực sẽ như rèn sắt giống nhau vung mạnh lấy thiết chùy nện ở trên người của hấn.

Khí thể vật này, chính là liền một mạch, lại mà suy, ba mà kiệt đấy, Phạm An Quý khiếp sợ phía dưới quên mất tức giận, cũng quên mất nguy trang, chưa phát giác ra liền lộ ra thường thức biểu lộ, không chỉ là thường thức Giản Nhược Trần kiện tráng giãn ra động tác, còn có cái gì, sợ là chính bản thân hấn đều không có cảm thấy.

Tả Nghị một mực ở âm thầm quan sát đến Phạm An Quý, nhìn thấy Phạm An Quý ánh mắt biến hóa, tâm không khỏi nhảy xuống, cùng là nam

nhân, hẳn hiểu rất rõ cái loại này ánh mắt ý nghĩa.

Hắn giả bộ như lơ đãng mà nhìn lại một chút Giản Nhược Trần, lực chú ý của nàng đều tại trước mặt gang lên, một búa chùy rơi xuống, cùng lúc trước là bất luận cái gì một ngày cũng không có thay đổi hóa.

Tả Nghị trông mắt, nhất thời thậm chí có chút ít chờ mong Giản Nhược Trần chứng kiến Phạm An Quý ánh mắt về sau phản ứng, đáng tiếc, Giản Nhược Trần một mực chăm chú tại rèn sắt bên trên.

Liên tiếp bốn mươi chín chùy, Giản Nhược Trần mới dừng lại, thân thể hoàn toàn dựa vào cơ bắp hoạt động bị kéo thân, mãnh liệt thể lực vận động về sau, trán của nàng cũng trên vãi rồi một tầng tầng mồ hôi mịn, linh lực lưu chuyển, tầng này mồ hôi rất nhanh liền phát tán rồi, Giản Nhược Trần nhìn mắt bị nước lạnh ngấm lại đưa về đến trong lò lửa gang, mới giống như vô tình nghiêng đầu nhìn xem Phạm An Quý.

"Như vậy, rất sung sướng?" Phạm An Quý mở miệng trước đặt câu hỏi.

Nhìn chăm chú lên Giản Nhược Trần rèn sắt, trong lòng của hắn là có chút cảm giác khác thường, từ Giản Nhược Trần động tác lên, nhìn hắn ra Giản Nhược Trần không là lừa gạt, thật là đang dùng mãnh liệt như vậy thể lực vận động tại Tôi Thế.

Tại qua trước khi đến, hắn cũng đọc qua rồi Tôi Thế rèn luyện phương thức cùng tâm đắc, ở vào vị trí của hắn, có thể lấy được tư liệu cũng muốn so với Giản Nhược Trần nhiều hơn rồi, hắn cũng trọn vẹn dùng hai ngày thời gian, đem có thể tìm tới tư liệu đều xem xét rồi.

Nói thật, hắn cũng không cho rằng Tôi Thế cùng bọn họ tu sĩ có tác dụng gì chỗ.

Tôi Thể thuật tu luyện tới thượng thừa, thân thể phải có đủ lực lượng cường đại, nhưng lực lượng lớn hơn nữa, cũng không thể rút núi, đối chiếu tu sĩ, kém đến không phải một phần nửa phần.

Bình thường tu tập Tôi Thể thuật đấy, cũng đều là không có Linh căn phàm nhân, dùng không ngừng tăng cường thể lực vận động, cường chế tăng lên thể chất, không ngừng khiêu chiến thân thể cực hạn, đem thân thể lực lượng tăng lên tới một cái không thể nào trình độ.

Nếu như có thể phối hợp vũ kỹ, thực lực liền sẽ cường đại hơn rồi, khi đó nếu là cận thân tu sĩ, một kích có thể lại để cho tu sĩ toàn thân cốt cách cơ bắp vỡ vụn, nhưng chỉ cần tu sĩ đầy đủ tỉnh ngủ, thực lực đầy đủ cường đại, một cái hộ thể Linh thuần cũng đủ để ngăn cản.

Chủ yếu nhất phải, Tôi Thể không phải một ngày chi công, chẳng những cần không gián đoạn rèn luyện, thời gian còn muốn dần dần gia tăng, tu sĩ bản thân muốn học tập đồ vật cũng rất nhiều, làm sao có thể làm như vậy vô dụng công đây.

Có thể tại tận mắt thấy Giản Nhược Trần rèn sắt về sau, hăn bị có chút rung động, từ Giản Nhược Trần động tác cùng biểu lộ lên, hăn nhìn không ra một điểm miễn cưỡng.

Giản Nhược Trần phải phát ra từ nội tâm mà đi làm, hơn nữa giống như tu sĩ tu luyện giống như, từ ở bên trong lấy được rồi niềm vui thú, cho nên hăn mới nghĩ tới sung sướng cái từ này.

"Chưa nói tới." Giản Nhược Trần lắc đầu, "Mỗi ngày chỉ có một canh giờ, thời gian không đủ."

Điền Ngử thần thực gắn liền với thời gian lúc giữa sâu muộn.

Trước kia, ở thế giới trước thời điểm, nàng liền cảm giác, cảm thấy thời gian không đủ dùng, hận không thể không cần ngủ, hiện tại cũng

không phải dùng để đi ngủ, khả thi lúc giữa hay vẫn là không đủ dùng.

"Người thời gian khác đây? Toàn bộ dùng vào tu luyện?" Phạm An Quý hiểu kỳ rồi.

"Nguyên bản muốn an bài một cái canh giờ luyện tập pháp thuật, hiện tại lớn hơn dựng lên, muốn luyện tập thao túng Pháp Khí rồi, thời gian cũng muốn tương ứng gia tăng, còn dư lại buổi sáng thời gian liền không nhiều lắm, chế phù thời gian cũng muốn áp súc, may mắn có Triệu tiên bối cho Tụ Linh Trận bàn, lúc tu luyện có thể làm chơi ăn thật, bằng không thì, thực hận không thể một ngày có thể có hai mươi bốn canh giờ."

Không có gì có thể giấu giếm đấy, nàng cũng cho tới bây giờ đều không có cảm giác phải chăm chỉ cần giấu giếm.

Phạm An Quý con mắt có chút híp xuống, Giản Nhược Trần thật không ngờ chăm chỉ, ngày hôm nay mười hai canh giờ toàn bộ không nghỉ ngơi?

Đại đa số tu sĩ đều có thời gian không đủ dùng cảm giác, cho nên mới phải bế quan, cái gọi là bế quan, chính là không để ý tới bất luận cái gì bên ngoài sự tình, chỉ chuyên rót tại chuyện của mình lên, tu luyện, luyện khí, luyện đan. . . , Giản Nhược Trần như vậy không phải bế quan, có thể cùng bế quan cũng giống như nhau, thậm chí càng lớn.

Chính là bế quan thời điểm, cũng sẽ ở thời gian dài tu luyện về sau nghỉ ngơi một đoạn thời gian, chẳng qua là không bị ngoại giới quấy rầy mà thôi, Giản Nhược Trần đây rõ ràng chính là mỗi ngày đều tại bế Tiểu Quan.

Mấy câu nói đó thời gian, Tả Nghị đem nung đỏ gang lại thả lại đến trên mặt bàn, Giản Nhược Trần lại cầm lên thiết chùy.

Tuy rằng Phạm An Quý lúc trước nói muốn làm trợ thủ vân vân, Giản Nhược Trần đã ở rèn sắt lúc trước hỏi thăm qua, nhưng thực động thủ, Giản Nhược Trần tựa như quên mất giống như, Phạm An Quý cũng không có nhắc lại làm trợ thủ sự tình, to như vậy lều bên trong, chỉ có thiết chùy rơi xuống đơn điệu thanh âm.

Điểm này cũng làm cho Phạm An Quý rất là bội phục, ít có người như vậy biết tiến thoái đấy, cũng biết làm cho người ta có lưu chỗ trống.

Giản Nhược Trần phải cái loại này bất cứ lúc nào cũng có thể chuyên tâm xuống, Phạm An Quý một khi an tĩnh lại, nàng cũng đã rất nhanh không để ý nữa hần.

Thời gian nghỉ ngơi khoảng cách một mực không có biến hóa, nhưng Giản Nhược Trần ngoại trừ dùng linh lực đem mồ hôi bốc hơi về sau, một mực không có ân cần săn sóc thân thể, đến nhiều nửa canh giờ thời điểm, hai tay rõ ràng mệt nhọc rồi, rơi chùy tốc độ đều chậm rất nhiều, Giản Nhược Trần hay vẫn là kiên trì nữa mấy lần về sau, mới dùng linh lực ân cần săn sóc thân thể.

Giản Nhược Trần theo thường lệ một canh giờ rèn sắt, Phạm An Quý liền đứng ở bên cạnh yên tĩnh nhìn một canh giờ, bắt đầu Giản Nhược Trần nghỉ ngơi Giản thời gian ngắn, bọn họ còn có vài câu nói chuyện với nhau, về sau cũng chưa có, toàn bộ lều đều là khác thường yên tĩnh.

Cuối cùng, cuối cùng một búa rơi xuống, Giản Nhược Trần giãn ra sau run lên cay mũi cánh tay, phía bên trái kiên quyết gật gật đầu, nhưng sau đó xoay người đối với Phạm An Quý nói: "Tam công tử thể nhưng là tìm ta có việc tình?"

Phạm An Quý có thể cùng đứng một canh giờ, Giản Nhược Trần cũng không thể giả bộ như không nhìn thấy rồi, càng khó được đứng rồi, Phạm An Quý không có lại bày ra vô lại bộ dạng.

"Vốn là có việc đấy." Phạm An Quý vừa nói, đuôi lông mày không khỏi lại khơi mào, "Có thể Giản đại tiểu thư thời gian khẩn trương như vậy."

"Có thể cho người. . ." Thói quen đấy, Giản Nhược Trần giơ lên giơ lên cánh tay trái, làm ra một cái nhìn đồng hồ đồ vật, muốn xem nhìn có thể cho Phạm An Quý bao nhiêu phút nhàn rỗi thời gian, đột nhiên chứng kiến chính mình trường bào, chưa phát giác ra cười khố.

Lại ngẩng đầu, dáng tươi cười đã thu liễm, "Tam công tử hạ mình hạ thấp quý, liền mượn sau Tả quân sự nơi đây gian phòng, như thế nào?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Hợp Hãn Khẩu Vị

Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý mặt đối mặt mà ngồi ở phòng khách hai bên, nhìn Phạm An Quý lại lộ ra một bộ cà lơ phất phơ khuôn mặt, Giản Nhược Trần có loại lãng phí thời gian cảm giác.

Chính là loại không thể không cùng đối phương đại lão, lại hoàn toàn không có nửa phần tác dụng cảm giác.

"Tam công tử nói có việc?" Chứng kiến chính mình không mở miệng, Phạm An Quý liền còn có thể kéo kéo, Giản Nhược Trần gọn gàng dứt khoát nói.

Phạm An Quý bữu môi, "Thật không có thú." Phạm nói qua tay tại bên hông phất một cái, mấy quyển sách sách liền phiêu tại không trung, nhẹ tay nhẹ đẩy, liền bay tới Giản Nhược Trần trước mặt.

"Nhìn người rèn sắt mệt mỏi đáng thương, ta chỗ này có một vài Tôi Thể pháp quyết, đưa người rồi."

Giản Nhược Trần ngăm liếc sách, tiếp theo nhìn xem Phạm An Quý, Phạm An Quý khóe miệng méo mó, "Như thế nào? Không dám thu?"

"Đúng, đúng không dám." Giản Nhược Trần nói.

Điều này hiển nhiên là một cái dự kiến bên ngoài trả lời, Phạm An Quý chân mày lựa chọn, "Giản tiểu thư cũng có không dám thời điểm?"

Giản Nhược Trần cười khẽ xuống, nhưng không có trả lời nữa.

"Giản tiểu thư cũng biết, ta Tam công tử đưa ra ngoài đồ vật, vẫn chưa có người nào cự tuyệt qua." Phạm An Quý mặt trầm rồi trầm.

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Phạm An Quý con mắt một hồi, bỗng nhiên thò tay, tiếp nhận sách, trực tiếp liền thu vào rồi trong túi trữ vật.

"Tôi Thế, chỉ là của ta mọi người yêu thích, Tam công tử biết rõ ta là ngũ linh căn, ban đầu ở ngoại môn chứng kiến Tôi Thế thuật thời điểm, mới tiến giai đến Luyện Khí một tầng, khi đó, còn không biết mình sẽ có bây giờ kỳ ngộ, thật là luyện lên, thì có nghiệp bình thường, một ngày không hoạt động, toàn thân đều tốt như khó, thế nhưng cũng không thể chém ngân tòng đi tới."

Giản Nhược Trần biết rõ Phạm An Quý tò mò cái gì, không đều Phạm An Quý hỏi thăm, liền thoải mái mà nói.

Chưa từng có ai như Giản Nhược Trần như vậy cho Phạm An Quý trùng kích lớn, nàng luôn làm ra hắc thật không ngờ sự tình, tựa giống với hiện tại, vốn hắc còn không có hỏi, có thể Giản Nhược Trần liền lại nói tiếp, như vậy tự nhiên, như là đang nói chuyện ngày bình thường.

"Một ngày một canh giờ, thời gian chung quy không coi là nhiều, bình thường năm chặt điểm là được, vả lại, nửa năm qua này, ta cũng xác thực cảm thấy thể chất mạnh rất nhiều, không thể so với phạm nhân như vậy ngang ngược, linh lực ân cần săn sóc qua đây, xác thực khác nhau."

Phạm An Quý thu hồi cả lơ phất phơ biểu lộ, đã trầm mặc sẽ nói: "Tu luyện tâm đắc, ít có người đơn giản liền nói ra."

"Không coi là cái gì, cũng còn tại ném thử ở bên trong, so với ta nói những thứ này, Tam công tử vừa mới cho ta, mới phải ta càng cần nữa đấy." Giản Nhược Trần vô tình nói.

"VẬY, nếu như ta hỏi người tu luyện sự tình đây?" Phạm An Quý bỗng nhiên nói.

"Thi đấu sau khi chấm dứt, ta nên Trúc Cơ rồi." Giản Nhược Trần giống như thuận miệng trả lời, có thể đáp án thực sự không phải là Phạm An Quý muốn còn muốn hỏi đấy, "Buổi tối hôm qua Mạc tiểu tiên bối còn nói, sẽ luyện chế cho ta loại đặc thù Linh Đan, cùng ta Trúc Cơ đây."

Phạm An Quý chưa phát giác ra bị Giản Nhược Trần mà nói hấp dẫn, mày nhíu lại nhăn, nhưng lập tức liền buông lỏng rồi, "Muốn người trực tiếp tại Dược Vương Cốc Trúc Cơ?"

"Tam công tử thật sự là liệu sự như thần, bất quá ta như thế nào cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử, Trúc Cơ bậc này đại sự, luôn phải về đến chính mình tông môn đấy, hơn nữa, Trúc Cơ về sau ta chính là nội môn đệ tử rồi, tại tông môn khác Trúc Cơ tính là cái gì a."

Phạm An Quý cau mày biểu lộ, bị Giản Nhược Trần bắt được, nàng chỉ làm không nhìn thấy, cười nói, "Chính là muốn phiền toái Mạc tiểu tiên bối rồi, còn muốn cùng ta trở về."

"Người thật đúng là được hoan nghênh, không có gặp người tại tông môn như vậy được hoan nghênh qua." Phạm An Quý trào phúng câu.

"Ai, đúng vậy a, cho nên ta đơn giản cũng không dám ly khai sân nhỏ." Giản Nhược Trần gật gật đầu, sâu chấp nhận.

Nếu là luận giả ngu loại kỹ năng này, Giản Nhược Trần nếu bật hết hỏa lực, Phạm An Quý thật đúng là không hản như vậy là đối thủ, muốn nói thân là địa vị cao người, giả ngu loại kỹ năng này phải bắt buộc đấy, dù là lại không thích.

Mà giả ngu đến cảnh giới nhất định đấy, chính là ngốc trong còn muốn lộ ra một chút như vậy điểm giao hoạt, làm cho người ta cho rằng, người

thật sự ngốc —— muốn không thể nào có đại trí giả ngu mà nói đây.

Phạm An Quý bị Giản Nhược Trần như vậy nửa thật nửa giả mà nói chen hòng xuống, như vậy bất hiện sơn bất lộ thủy liền hùng hổ dọa người Giản Nhược Trần, lại để cho hắn nhất thời quên mất nên với gì dạng thái độ đối đãi.

Không có người ngoài, tựa hồ không cần làm cho ai nhìn, làm cho Giản Nhược Trần? Đây sáng sớm, tại Giản Nhược Trần trước mặt, hắn bất tri bất giác liền trừ đi nhiều lần nguy trang.

"Tam công tử có thể còn có cái gì chỉ điểm hay sao?" Giản Nhược Trần nhắc nhở câu.

"Chỉ điểm nha, " Phạm An Quý cười cười, "Giản tiểu thư không phải muốn quen thuộc Pháp Khí, ta liền cố mà làm cùng ngươi so so chiêu a."

Hắn thăm dò qua Giản Nhược Trần một lần, có thể Giản Nhược Trần nửa chút thực lực đều không lộ ra, khó được Giản Nhược Trần nhắc tới rồi chỉ điểm, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

"Đây thì miễn đi." Giản Nhược Trần trực tiếp cự tuyệt nói, "Trận thi đấu nhỏ cái chủng loại kia so chiêu, ta không cần, luận bàn, ta càng là người thường."

Phạm An Quý lại một lần nữa bị cự tuyệt, hay vẫn là loại này gọn gàng dứt khoát không uyển chuyển cự tuyệt, tha cho là không có người thứ ba ở đây, thể diện cũng nhịn không được rồi, lập tức sắc mặt liền đậm đen, cười lạnh một tiếng, "Giản đại tiểu thư đã cho ta cùng không được ngươi?"

Giản Nhược Trần vẫy vẫy tay, không bị Phạm An Quý sắc mặt tả hữu, chẳng qua là lộ ra một cái thành khẩn đáng tươi cười nói: "Tam công tử hiểu lầm, ta cho rằng, tu sĩ chúng ta, không cần phải làm cái gì luận bàn,

năng động miệng giải quyết, tự nhiên không cần động võ, một khi cần động võ, tự nhiên là muốn đem đối thủ đánh ngã.

Nếu như ra tay, liền không cần lưu tình. Tam công tử theo giúp ta, khẳng định không phải sinh tử đánh đấm, có thể lập tức chính là thi đấu rồi, nếu như ta thói quen nhân từ nương tay, ra tay lo trước lo sau, ngược lại có hại vô ích."

Giản Nhược Trần nói được như vậy có đạo lý, Phạm An Quý vậy mà sinh ra không phản bác được cảm giác, liền chứng kiến Giản Nhược Trần đứng lên, ôm quyền nói: "Thực không có ý tứ, lập tức muốn thi đấu rồi. . ."

Lập tức? Còn có một tháng có thừa, mà đây một tháng có thừa thời gian, hay vẫn là từ Thiên Đạo Tông xuất phát thời gian, có thể Giản Nhược Trần như thế thành khẩn, còn lần nữa nói không đủ thời gian, bình thường nắm chặt, Phạm An Quý quả thực liền tìm không thấy lại lưu lại Giản Nhược Trần lý do, chỉ nhìn lấy Giản Nhược Trần thản nhiên ly khai.

Cẩn thận chặt chẽ, không chút nào làm ra vẻ.

Rất khó tưởng tượng, một cái không có bất kỳ bối cảnh nhỏ tu sĩ biết làm đến trình độ này, hết lần này tới lần khác, còn làm được như vậy tự nhiên, làm cho người ta hận không thể bóp chết nàng, lại muốn biết về sau nàng còn có thể đùa nghịch ra cái gì yêu thiêu thân trở lại.

Khó trách, hãn loại này diễn xuất, Thiên Đạo Tông cho nhin xuống.

Nàng cũng là biết rõ đấy, cho nên, mới chủ động gia nhập vào thi đấu.

Cho nên, mới có thể hầu như trắng trợn mà tỏ vẻ, tại thi đấu thời điểm, nàng sẽ đại khai sát giới?

Không có một cái nào tu sĩ, sẽ như vậy tự tin thủ đoạn của mình tất cả đều là giết người, cũng không che giấu. Phạm An Quý đối với Giản Nhược

Trần hứng thú càng đậm, hẳn có thể tiên đoán được, Giản Nhược Trần tại Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ thi đấu thời điểm, nhất định sẽ đại phóng dị sắc đấy.

Như vậy tu sĩ, thật đúng là hợp khẩu vị của hẳn.

Phạm An Quý cười nhẹ, cũng đi ra khỏi Tả Nghị phòng khách, chẳng qua là đi ra ngoài nháy mắt, thói quen mà đổi lại ung dung quá thay quá thay gương mặt, không có trực tiếp hồi nội môn, tại ngoại môn lại dạo qua một vòng, qua đủ ăn chơi thiếu gia nghiện mới ly khai.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Kinh Nghiệm Cùng Trực Giác

Ngũ Hành phi đao, đúng là Luyện Khí đường Đường chủ Phạm Trường Lợi chuyên môn cho Giản Nhược Trần luyện chế, bởi vì Chấp Pháp Đường Đường chủ Cổ Hoành Trình nhất thời xúc động, lãng phí Giản Nhược Trần một quả phòng hộ Ngọc phù.

Đương nhiên, năm thanh Ngũ Hành phi đao giá trị muốn xa xa cao hơn vậy miếng phòng hộ Ngọc phù, nhưng tông môn cũng không thể chiếm một cái đệ tử ngoại môn tiện nghi không phải, huống hồ, Giản Nhược Trần tiện nghi thực tốt như vậy chiếm hay sao?

Giản Nhược Trần tại phi đao nhỏ lên máu tươi, đem thần thức ấn ký ủ lên đi tới, tâm niệm vừa động, năm ngọn phi đao toàn bộ lơ lửng ở trước người.

Đơn giản quen thuộc xuống, Giản Nhược Trần đã biết rõ, muốn đồng thời linh hoạt khống chế năm ngọn phi đao cũng không dễ dàng, tương đương với nhất tâm ngũ dụng, không, không chỉ có ngũ dụng, thực đến cần động vô thời điểm, còn muốn phân tâm chú ý chung quanh.

Giản Nhược Trần hạ quyết tâm, chỉ cần ra tay liền không chút lưu tình, bởi vậy cũng tạm thời chỉ cầm một ngọn phi đao luyện *** về là muốn chỉ cái đó đánh cái đó, tại tốc độ cùng phương vị bên trên xuất kỳ bất ý.

Một lúc lâu sau, cơ bản có thể làm được đao theo tâm ý rời đi, cho dù là vây quanh trên mình sau tung bay, nhưng một canh giờ luyện tập, cũng

làm cho Giản Nhược Trần đầu vầng mắt hoa, có chút khiến người ta ghét bỏ.

Đây chính là thần thức tiêu hao tới trình độ nhất định phản ứng, gặp được loại tình huống này, tốt nhất chính là ngủ một giấc.

Giản Nhược Trần hay vẫn là lần đầu gặp được tình như vậy huống, một ngày trước đang quen thuộc cục gạch thời điểm, dùng một cái ban ngày, thần thức tiêu hao cũng không phải rất lớn, có thể quen thuộc đây ngọn phi đao, mới một canh giờ.

Nhưng mới tưởng tượng, thì càng cảm thấy khiến người ta ghét bỏ, đầu cũng muốn đau, Giản Nhược Trần vội vàng đem tất cả ý tưởng từ trong đầu vứt bỏ rồi.

Xem ra chính là làm tu sĩ cũng không cách nào hoàn toàn cải biến quy luật tự nhiên, nghịch thiên mà đi, có nhiều chỗ cũng muốn thuận theo Thiên Ý, cũng tỷ như đây giấc ngủ, Giản Nhược Trần đều muốn quên nàng lần trước thống thống khoái khoái mà ngủ một giấc phải chuyện khi nào tình rồi.

Cũng chưa có trở lại sân nhỏ, ngay tại chỗ nằm xuống, rất nhanh, hãy tiến vào đến ngủ say trong.

Ước chừng, thuê một gian có thể làm Diễn Võ Trường tĩnh thất ngủ, chỉ có Giản Nhược Trần như vậy một vị rồi.

Giản Nhược Trần tại trong tĩnh thất khi...tĩnh lại, tinh thần đặc biệt nhẹ nhàng khoan khoái, dường như lúc trước chẳng qua là nằm trên mặt đất đóng một chút con mắt, ngay cả giấc ngủ sau khi tĩnh lại nghỉ hoặc đều không có.

Cũng không xác định giấc ngủ rồi bao lâu, nhưng mà giấc ngủ lúc trước đầu vầng mắt hoa là không có rồi, cũng không khiến người ta ghét bỏ

rồi, thần thức tiêu hao quá độ phản ứng tất cả đều biến mất.

Đồng dạng là Pháp Khí, cũng có tiêu hao thần thức cùng không cần thiết hao tâm tổn sức nhận thức hay sao?

Giản Nhược Trần không có lấy thêm ra phi đao, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, đem phi đao cùng cục gạch trước để ở một bên, bắt đầu cân nhắc mới có thời gian cùng tinh lực đều muốn suy tính vấn đề: Vì cái gì Mạc Tiểu Ngôn cấp cho nàng luyện chế đặc biệt Linh Đan Trúc Cơ?

Từ ngày hôm qua lần nữa chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn nhìn qua nàng nóng bỏng về sau, nàng vẫn nghi hoặc lấy.

Biểu hiện ra, Mạc Tiểu Ngôn biểu hiện được đơn thuần đáng yêu, đang nói chuyện ngày cùng đối đãi thái độ của nàng lên, cũng có thể nhìn ra, nhưng đây chỉ là biểu tượng, cùng Mạc Tiểu Ngôn tiếp xúc những thời giờ này, Mạc Tiểu Ngôn ngôn từ bên trong, có thể nói là cẩn thận chặt chẽ.

Giản Nhược Trần tự nhận nàng đàm phán kỹ xảo không cao, nhưng thực nếu muốn biết cái gì, còn không đến mức không hiểu ra sao, hoàn toàn bị mơ mơ màng màng, nhưng mà cùng Mạc Tiểu Ngôn trong lúc nói chuyện với nhau, từ bắt đầu câu đầu tiên đến bây giờ, Giản Nhược Trần có thể đạt được hữu hiệu tin tức rải rác không có mấy.

Về Mạc Tiểu Ngôn chính mình đấy, về Dược Vương Cốc đấy, Mạc Tiểu Ngôn giữ kín như bưng, dù là Giản Nhược Trần lơ đãng đem chủ đề mang đi tới, Mạc Tiểu Ngôn cũng tổng hội phải bất động thanh sắc rất tự nhiên đem chủ đề một lần nữa kéo đến Giản Nhược Trần trên người.

Tối đa một lần, Mạc Tiểu Ngôn mới nhắc tới rồi cực phẩm Đan Sư cạnh tranh, nhắc tới rồi viên đan dược, nhắc tới rồi lý tưởng của nàng.

Vừa tiếp xúc thời điểm, Mạc Tiểu Ngôn cho Giản Nhược Trần cảm giác phải một cái cô độc mang theo chính mình tư tưởng đại tiểu thư, như

vậy đơn thuần tướng mạo cùng diễn xuất, rất làm cho lòng người thương, một đường theo tới rồi Thiên Đạo Tông, lại là luyện đan lại là muốn nàng học tập luyện đan, quả thực lại để cho Giản Nhược Trần cảm động.

Nhưng tiếp xúc về sau, Giản Nhược Trần liền dần dần nhìn ra Mạc Tiểu Ngôn cũng không phải là nàng biểu hiện như vậy đơn thuần, tâm tư của nàng phức tạp, sợ không có ở đây nàng phía dưới.

Nếu thật là một cái tâm tư người đơn thuần, lâu như vậy, nên sẽ đem biết thứ đồ vật hơn phân nửa đều đổ ra ngoài, có thể đến bây giờ, Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn rất hiểu rõ, cũng chỉ cực hạn tại phía dưới khi nào:

Nàng là Dược Vương Cốc cốc chủ con gái; Dược Vương Cốc tất cả mọi người đối với nàng sùng ái có tốt; tại luyện đan bên trên hơi có chút kỳ lạ quý hiếm ý nghĩ cổ quái; thường xuyên sẽ luyện ra kỳ quái Linh Đan trên cột các sư huynh đệ; bây giờ là trung cấp Luyện Đan Sư, mục tiêu là cực phẩm Đan Sư; đều muốn Giản Nhược Trần một mực cùng tại bên người nàng.

Cốc chủ con gái, lại là Luyện Đan Sư, đã bị tông môn trưởng bối cùng cùng thế hệ sùng ái phải bình thường, tại luyện đan bên trên có chính mình độc đáo giải thích, cũng là thiên phú cho phép, về phần dùng luyện chế Linh Đan trên cột sư huynh đệ, có thể cho rằng tình nghịch, cũng có thể nói là bị sùng ái đặc quyền, nhị đại đám thông thường cách làm.

Làm làm một cái từ nhỏ đã có xa đại lý tưởng cùng mục tiêu, muốn trở thành cực phẩm Đan Sư, trở lên những làm kia, đều rất bình thường, dù là ra lại cách một ít đều thông thường đấy.

Bên trên cái thế giới Giản Nhược Trần cũng biết rất nhiều có đặc thù kỹ năng, mỗi người đều là một đồng kỳ lạ quý hiếm cổ quái tật xấu, tất cả

mọi người cho rằng, có như vậy đặc thù kỹ năng, chính là làm ra cùng lẽ thường không phù hợp sự tình, cũng phải có thể lý giải đấy.

Nhưng không bình thường đúng rồi cuối cùng một điểm, Mạc Tiểu Ngôn vì sao như vậy cố chấp đây muốn Giản Nhược Trần cùng tại bên người?

Hoàng Cung trên yến hội trò chuyện được vui vẻ, theo tới Thiên Đạo Tông trở lại đã là quá mức, kỳ quái hơn nữa đúng rồi, tông môn Kết Đan sư thúc Triệu Xuân Thu còn không thêm ngăn trở, Liễu Tùy Thanh cho ra lý do là Mạc Tiểu Ngôn thường cách một đoạn thời gian liền phải ly khai Dược Vương Cốc, nhưng, vô luận là dạng gì nguyên nhân, Mạc Tiểu Ngôn đã biểu hiện ra đối với nàng tham muốn giữ lấy rồi.

Giản Nhược Trần có trăm phần trăm khẳng định, Mạc Tiểu Ngôn đối với tình cảm của nàng không phải tình yêu, vậy mãnh liệt như vậy tham muốn giữ lấy, không khỏi làm cho nàng kinh hãi.

Không có hấn, thật sự là bên trên cái thế giới thân phận, làm cho nàng có thể hiểu rõ rất nhiều người bình thường chưa từng hiểu rõ thứ đồ vật, cũng bởi vì cái kia thân phận, tiếp xúc rất nhiều, không khỏi liền tạo ra rồi chú ý cẩn thận thói quen.

Tự giống với tối hôm qua, lại trở lại trong phòng, vốn là nghi hoặc nàng vậy mà không dám lập tức suy nghĩ, mà là hòa bình lúc giống nhau khởi động Tụ Linh Trận tu luyện.

Liền là hôm nay sáng sớm, cũng cùng bình thường bình thường Tôی Thế, cũng chỉ có ở chỗ này, mới dám suy nghĩ.

Cái gọi là mãnh tử cực sợ, nàng tình nguyện là mình phán đoán sai lầm, nhưng những năm gần đây này kinh nghiệm cùng trực giác nói cho nàng biết, chú ý cẩn thận chắc là sẽ không sai đấy, nhất là bây giờ loại tình huống này.

Xem ra, còn muốn đến nội môn Tàng Thư Các đi một chút, cũng không biết, Thiên Đạo Tông có thể vì nàng phá lệ không.

Ly khai tỉnh thất, bên ngoài đã là đêm tối rồi, Giản Nhược Trần mới biết được đây một giấc ngủ được lâu rồi, vừa về tới chỗ ở, Mạc Tiểu Ngôn quả nhiên liền nghênh đón tới đây, mặt mũi tràn đầy tìm tòi nghiên cứu.

"Thần thức tiêu hao quá độ, ngủ một giấc mới trì hoãn tới đây." Giản Nhược Trần chủ động giải thích nói.

"Khống chế Pháp Khí?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Đúng vậy, tông môn tặng cho ta phi đao, rất hao tâm tốn sức."

Mạc Tiểu Ngôn lệch ra cái đầu nhìn xem Giản Nhược Trần, theo nàng đi lên phía trước vòng nửa vòng, đi theo nàng cùng một chỗ đi vào trong phòng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Người Ta Đây

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần cùng nhau ngồi xuống: "Trúc Cơ về sau, liền sáng lập ra thức hải rồi, nhưng người không cảm thấy hiện tại thần thức có thể điều khiển Pháp Khí lại không thể tu luyện thật kỳ quái sao?"

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Ta có thể tại Pháp Khí bên trên đánh rớt xuống thần thức lạc ấn, cũng có thể lại để cho Pháp Khí tùy tâm sở dục, nhưng lại không thấy được thần thức cũng sờ không tới, càng không thể nào tu luyện, xác thực kỳ quái."

"Thần thức là chúng ta giác quan một bộ phận, tựa giống với ánh mắt, thính lực cùng chạm đến cảm giác, đều là nhìn không tới đây, giống như là ý nghĩ của chúng ta, tại phạm nhân xem ra, ai có thể chứng kiến ý nghĩ của người khác đây? Thế nhưng là tu sĩ là có thể chứng kiến, chỉ cần thần trí của người cường đại tới trình độ nhất định."

Mạc Tiểu Ngôn thanh âm chỗ đang tự hỏi cùng dạy bảo giữa, mơ hồ còn có loại hướng dẫn từng bước, nghe được Giản Nhược Trần vốn đã đè xuống nghi hoặc lại chạy trốn đi lên.

"Mạc tiểu tiên bối nói đúng sừ hồn?"

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu lại lắc đầu, "Sừ hồn phải bá đạo nhất được rồi, sừ hồn về sau, thần thức liền tất cả đều bị phá hủy, sự ngu đại rồi, ta nói đây, phải thần thức cường đại tới trình độ nhất định, có thể xâm

lấn đến đối phương trong thức hải, tìm tòi đối phương trí nhớ, lại sẽ không phá hư thần thức, thần trí không bị phát hiện."

Giản Nhược Trần sợ ngây người, vẫn còn có loại này thao tác phương thức? Đọc đến trí nhớ, cũng không bị cảm thấy?

"Người không cần phải sợ đấy, " nhìn Giản Nhược Trần kinh ngạc đến ngây người bộ dạng, Mạc Tiểu Ngôn cười rộ lên, "Ta chỉ phải nghe nói, cũng tưởng rằng có thể thực hiện đấy, có thể đến bây giờ, cũng không có tu sĩ có thể làm được đấy."

Giản Nhược Trần mới thở dài một hơi nói: "Điều này cũng thật là đáng sợ, ngay cả tư tưởng cũng không được từ do, đây. . ." Giản Nhược Trần lắc đầu.

"Người không hiểu kỳ sẽ làm sao làm được?" Mạc Tiểu Ngôn đứng lên, đi đến Giản Nhược Trần bên người, thò tay xoa cánh tay của nàng, "Người xem, tay ta chưởng vượt cánh tay của người, dưới lòng bàn tay xúc cảm liền rơi vào trong lòng của ta."

Mặc dù là cách một tầng áo bào, cũng có thể cảm giác được Mạc Tiểu Ngôn bàn tay hơi lạnh, đặt tại Giản Nhược Trần trên cánh tay, Giản Nhược Trần cưỡng chế khống chế được chính mình đưa cánh tay bỏ qua ý niệm trong đầu, chỉ cảm thấy bị Mạc Tiểu Ngôn chạm đến cánh tay, qua điện tựa như run lên.

"Con mắt nhìn xem người, bộ dáng của người cũng đồng dạng rơi dưới đáy lòng." Mạc Tiểu Ngôn nói qua, ánh mắt tại Giản Nhược Trần trên cánh tay chậm rãi miêu tả lấy, một mực hướng lên, theo bả vai rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, đôi mắt bên trên.

"Như vậy, nếu như ta đem thần thức xâm nhập đến người trong thức hải, cũng đồng dạng có lẽ có thể chứng kiến óc người bên trong hết thảy."

Một loại quái dị cảm giác hướng Giản Nhược Trần kéo tới, thật giống như ngoại trừ Mạc Tiểu Ngôn tinh khiết hai mắt bên ngoài, còn có một song nhìn không tới ánh mắt đang nhìn lấy nàng, ý đồ xuyên thấu qua cặp mắt của nàng nhìn tới trong đầu đi tới.

Bên tai, truyền đến Mạc Tiểu Ngôn mang theo đầu độc thanh âm, "Người muốn biết cái gì, của ta tất cả ý tưởng, ta toàn bộ sẽ nói cho người biết, người đấy, ta cũng toàn bộ cũng phân giải, thân mật nhất thể."

"Ngẫm lại đã cảm thấy kỳ quái, ta có thể lý giải ánh mắt cùng chạm đến cảm giác." Giản Nhược Trần nâng lên cánh tay, ánh mắt rất dĩ nhiên là rơi vào Mạc Tiểu Ngôn trắng nõn trên tay, "Mạc tiểu tiên bối, tay của người có chút mát, người là Thủy thuộc tính đấy sao?"

Bao quanh Giản Nhược Trần cái chủng loại kia nhìn không tới ánh mắt phút chốc biến mất, Mạc Tiểu Ngôn tay hơi chút dùng thêm chút sức nổi giận, đặt tại Giản Nhược Trần trên cánh tay, toàn thân đều tản mát ra mát hứng khí tức: "Người vẫn không trả lời vấn đề của ta."

Giản Nhược Trần giương mắt con mắt, ánh mắt rơi vào Mạc Tiểu Ngôn tinh khiết hai con ngươi lên, "Vừa mới, còn giống như có một đôi mắt đang nhìn ta, chính là Mạc tiểu tiên bối thần thức rồi hả? Tựa như Mạc tiểu tiên bối lúc trước làm như vậy, có thể chứng kiến ý nghĩ?"

Mạc Tiểu Ngôn lẳng lặng yên đưa mắt nhìn Giản Nhược Trần một hồi, cặp kia tinh khiết trong đôi mắt, lần thứ nhất đã có Giản Nhược Trần không muốn nhìn thấy đồ vật.

"Khả năng, ta tu luyện ra thức hải về sau, có thể cảm nhận được. Mạc tiểu tiên bối, Trúc Cơ về sau sáng lập ra thức hải, đều là cố định chứ sao có thể sáng lập càng lớn thức hải?" Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Thần thức phải theo linh lực tu vi cùng nhau tăng lên đấy, không có ai biết Luyện Khí Kỳ thời điểm như thế nào lại để cho thần thức cường đại

hơn, thức hải sáng lập về sau, theo tu vi mỗi một lần tiến giai, thức hải đều lại mở rộng, tương ứng đẩy, thần thức cũng liền làm lớn ra, chính là cái gọi là thần thức tu luyện." Mạc Tiểu Ngôn giải thích nói.

Trong đan điền dung nạp linh lực đã đủ kì quái, trong đầu còn nhiều ra cái thức hải, càng là không thể tưởng tượng, không có tự mình trải qua chung quy thì không cách nào tưởng tượng đấy, Giản Nhược Trần suy nghĩ sẽ, tựa hồ quên mất Mạc Tiểu Ngôn an vị tại bên cạnh của nàng, đang tại nhìn chăm chăm châu mà đánh giá nàng.

"Mạc tiểu tiên bối, ta điều khiển Pháp Khí, rất nhanh đã cảm thấy đầu váng mắt hoa, còn có chút khiến người ta ghét bỏ, ngủ chừng năm sáu canh giờ, tỉnh lại liền sáng khoái tinh thần, đây chính là tiêu hao thần thức bổ sung, nhưng bất luận là tại thần thức bổ sung lúc trước cùng bổ sung về sau, trí nhớ đều không có giảm bớt, nhưng mà tư duy đã bị trở ngại, thần thức tiêu hao tới trình độ nhất định, còn muốn suy nghĩ, sẽ đau đầu."

Giản Nhược Trần nhớ lại thần thức tiêu hao trạng thái, bổ sung: "Bất quá, khi đó, trí nhớ cuối cùng có không có giảm bớt mất đi, chính mình hẳn là không rõ ràng lắm."

Mạc Tiểu Ngôn suy nghĩ một chút nói: "Người có thể nghĩ như vậy, chúng ta thân thể mỗi một rỗi, nhưng còn có thể vận động, linh lực có thể ăn cần săn sóc thân thể, lại để cho thân thể khôi phục lại cường thịnh trạng thái, thần thức cùng tư duy tựa giống với linh lực cùng thân thể, linh lực khô kiệt rồi, thân thể cũng chỉ có thể chậm rãi khôi phục, thần thức tiêu hao hầu như không còn rồi, tư duy sẽ đình trệ."

Mạc Tiểu Ngôn mà nói mang cho Giản Nhược Trần xúc động rất nhiều, giống như bên trên cái thế giới một mực không rõ tại sao có thể suy nghĩ, suy nghĩ thật sự chẳng qua là vỏ đại não trong nếp uốn hoàn thành? Người của thế giới này dám đối với thần thức cùng linh lực kỳ thật cũng không có nguyên vẹn cụ thể khái niệm.

Càng là tiếp xúc tu sĩ thế giới, lại càng phải cảm thấy cái thế giới này rộng lớn vô biên, mà chính mình làm cho tiếp xúc giải chỉ có thế giới này một hạt cát bụi nhỏ như vậy cùng như vậy không có ý nghĩa.

"Kỳ thật người không cần lo lắng thần trí của mình, với người đang ở đây Vấn Tâm huyền trận định lực, thức hải sáng lập sẽ không nhỏ." Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem Giản Nhược Trần đau khổ suy tư, an ủi.

Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn chậm rãi gật đầu, đáy lòng bỗng nhiên có một ý niệm trong đầu, "Mạc tiểu tiên bối, được hay không được dụng thần nhận thức tiêu hao trở lại huấn luyện thần thức tăng lên?"

Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc xuống, "Người nghĩ như thế nào đến nguy hiểm như vậy phương pháp, thần thức tiêu hao một cái sơ sẩy, sẽ quá độ, một khi quá độ, hao tổn thần thức rất khó bổ sung trở về, thần thức cùng linh lực tu vi giống nhau, không phải chỉ có thể bay lên, cũng sẽ đến rơi xuống đấy."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Tốt, thần thức tiêu hao về sau cảm giác thật sự là không thoải mái, cũng thật không muốn nếm thử."

Hai người trò chuyện lên tu luyện, Mạc Tiểu Ngôn cho Giản Nhược Trần nói không ít tâm tư kinh nghiệm, đáng tiếc Mạc Tiểu Ngôn kinh nghiệm chiến đấu chưa đủ, có một chút ngược lại là cùng Giản Nhược Trần tương tự, có hộ thể Ngọc phù, có phù lục, có phòng ngự Pháp Khí còn có phi chu, đánh không lại luôn luôn có thể chạy qua đấy.

Hai người trò chuyện đứng lên chưa phát giác ra liền quên mất thời gian, mãi cho đến hừng đông.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Tồn Tại Cảm Giác

Giản Nhược Trần hầu như có thể xác định rồi, Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng có nào đó không thể giải thích cảm tình. Nói là cảm tình, khả năng không đủ chuẩn xác, nhưng nếu là đối một câu trả lời hợp lý, nàng tạm thời không thể tưởng được.

Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng cánh tay chạm đến, trong cảm giác không có tình | sắc mặt hương vị, mà nàng cũng không biết tu sĩ đối với cái gọi là đạo lý có hay không cùng phạm nhân đồng dạng cảm tình, liền không thể nào không cách nào phán đoán Mạc Tiểu Ngôn đối với thân thể của nàng có hay không tham muốn giữ lấy.

Nhưng Mạc Tiểu Ngôn nhìn qua nàng thời điểm, mang theo hướng dẫn ý tứ hàm xúc ngôn từ, lại để cho Giản Nhược Trần có loại đang tại bị thôi miên cảm giác, cặp mắt kia quá mức thuần túy thâm sâu rồi, nếu như lơ đãng, thực sẽ bị lạc đi vào.

Thực hiểu được Mạc Tiểu Ngôn đối với ý nghĩ của nàng, Giản Nhược Trần ngược lại an tâm, nếu như dưới mắt không có biện pháp giải quyết tốt hơn, như vậy liền chỉ cần cân nhắc dưới mắt chuyện nên làm.

Hùng đông về sau đến Luyện Khí đường thời điểm, cửa ra vào nghênh đón nàng vậy mà không phải Tả Nghị mà là Phạm An Quý, quả thực lại để cho Giản Nhược Trần bất đắc dĩ, cũng làm cho nàng càng đã có thành lập chính mình thế lực ý nghĩ.

Tối thiểu nhất, có thể cùng ở thế giới trước giống nhau, đem không muốn gặp ngăn ở ánh mắt với bên ngoài.

"Giản đại tiểu thư phải như vậy không muốn gặp lại ta? Rõ ràng chúng ta ngày hôm qua nói chuyện với nhau được như vậy vui sướng." Phạm An Quý về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói.

"Tam công tử cũng muốn Tôi Thế chứ" Giản Nhược Trần ngay cả một điểm đáng tươi cười đều keo kiệt cho Phạm An Quý.

"Ta cũng không có cái kia tự làm khổ ý tưởng." Phạm An Quý biểu lộ rất là cần ăn đòn.

"Vậy cần gì phải đến nơi đây." Giản Nhược Trần nhiều một câu nói cũng không muốn nói, trực tiếp lướt qua Phạm An Quý đi vào.

"Không có cách nào a, ta nếu không đến, sẽ không có cho Giản tiểu thư làm trợ thủ rồi." Phạm An Quý đi theo phía sau.

Giản Nhược Trần đứng lại, quay đầu lại nhìn Phạm An Quý liếc.

"Nói như thế nào Tả quản sự cũng là Luyện Khí đường, ngoại môn lúc đó chẳng phải Luyện Khí đường hay sao? Cha ta khó được có một thuận tay quản sự dùng, không muốn hăng ra không được thi đấu, như vậy, xách đi vào tự mình giáo huấn đi." Phạm An Quý lão đảo mà lướt qua Giản Nhược Trần, đi đến bên trong.

"Tam công tử tiếp quản nơi đây rèn sắt?" Giản Nhược Trần ánh mắt theo Phạm An Quý cùng một chỗ sáng ngời đến bên trong.

"Không phải muốn nhiều cùng Giản đại tiểu thư tiếp xúc nha, cũng may ta chỉ quản hừng đông về sau đây một canh giờ." Phạm An Quý nói qua, không quên quay đầu lại cùng Giản Nhược Trần cười cười, "Cha ta vốn đều muốn phiên toái Lạc sư đệ rồi, Giản đại tiểu thư còn không biết a,

Lạc sư đệ đều muốn dài chúng ta Luyện Khí đường trong rồi, không biết còn phải cho là hãn phải cha ta đệ tử thân truyền đây."

"Tam công tử không cần cố ý để làm ta trợ thủ." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

"Đây tại sao có thể? Nhìn Giản đại tiểu thư rèn sắt quả thực chính là hưởng thụ." Còn không có đợi Giản Nhược Trần phát giận, liền bày ra hồ nghi biểu lộ, "Ngày hôm qua được sách của ta sách, hôm nay liền trở mặt?"

Giản Nhược Trần cảm giác mình hàm dưỡng không tốt, bên trên cái thế giới đã tu luyện hàm dưỡng đều bị Phạm An Quý ăn mòn lấy hết.

"Người xem một chút a, sợ làm trễ nải tu luyện của người, ta sớm liền đã tới, lò lửa đốt đi lên, gang đều nung đỏ rồi, người vẫn cùng ta bày đại tiểu thư nóng nảy, tốt xấu ta cũng là Trúc Cơ trung kỳ sư thúc, cho người Luyện Khí chín tầng sư đệ làm trợ thủ, ta còn không có ủy khuất đây."

Giản Nhược Trần hít sâu một hơi, biết rõ không thoát khỏi được, dứt khoát cũng liền không thèm nhìn Phạm An Quý rồi.

"Người không có nhìn ta đưa cho người sách?" Lần thứ nhất lúc nghỉ ngơi, Phạm An Quý hỏi.

Chỉ cần không phải cười đùa tí từng nói chính sự, Giản Nhược Trần tự nhiên sẽ không đối với Phạm An Quý bày dung mạo, nghe vậy điều chỉnh sau đường hô hấp: "Ngày hôm qua luyện tập điều khiển phi đao rồi, thần thức có chút tiêu hao."

Phạm An Quý kẹp lấy nung đỏ gang nhìn xem, lại ném tới trong lửa nói: "Vậy năm ngọn phi đao luyện chế sau ta cũng nhìn rồi, phi đao không lớn, dùng tài liệu đều là tốt, nói thật, không thích hợp Luyện Khí tu sĩ dùng."

Tiếp theo kẹp lên gang phóng tới mặt bàn lên, "Có muốn hay không ta cho người bồi luyện? Với người bây giờ ý tưởng, hận không thể một đao đâm chết của ta a, không có việc gì, người phi đao phá không vỡ của ta hộ thể Linh thuần."

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Phạm An Quý nhìn một hồi, Phạm An Quý chọn khoe miệng, chọn đuôi lông mày, chính là khiêu khích lấy người có thể cầm ta như thế nào biểu lộ, Giản Nhược Trần khắc chế đem thiết chùy vung mạnh đến trên người hấn ý tưởng, ánh chùng trong tay đại chùy, cũng là vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: "Làm sao dám làm phiền Tam công tử."

"VẬY ĐÃ NÓI RỒI." Phạm An Quý toàn bộ không thềm để ý Giản Nhược Trần trong giọng nói cự tuyệt, trực tiếp coi như nàng đồng ý.

Về sau, Phạm An Quý liền an tĩnh lại, nhận thức chăm chú quả thực cho Giản Nhược Trần làm trợ thủ, ngay cả ánh mắt đều rất ít rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, rất nhanh liền đem tồn tại cảm giác thấp xuống, thế cho nên Giản Nhược Trần thời gian dần qua đều quên Phạm An Quý tồn tại.

Thẳng đến cánh tay bủn rủn đến cơ hồ vô lực cầm chặt thiết chùy thời điểm, Giản Nhược Trần trong nội tâm không khỏi cả kinh, mới phát giác, đây nhiều nửa canh giờ, nàng giống như không có chú ý tới Phạm An Quý tồn tại, mới giật mình, cùng Trúc Cơ tu sĩ so sánh với, thiếu sót của nàng chỗ thật sự nhiều lắm.

Từ Luyện Khí một tầng về sau, nàng liền cũng không có tiến vào qua học đường, có thể nói là không có tiếp nhận qua hệ thống giảng giải rồi, Phạm An Quý biểu hiện ra ngoài đấy, vừa lúc một cái hợp cách tu sĩ nên có đủ đấy.

Phạm An Quý đang dùng phương thức như vậy nói cho nàng biết, nàng còn có rất nhiều không biết đồ vật, rất nhiều chưa đủ?

Nhìn xem Phạm An Quý thuần thực mà đem trải qua rèn luyện gang thấm đến lạnh như băng nước lạnh trong, sau đó lại thả lại đến mặt bàn lên, đây một bộ động tác hôm nay làm có hơn mười khắp nơi, cùng lúc trước những cái kia số lần đều bị nàng không để ý đến, phảng phất là căn bản không có nghĩ tới có một người tại trước mặt nàng.

"Cuối cùng chú ý tới ta đây cái cần cần cù miễn trợ thủ rồi hả? Tốt thất lạc a." Phạm An Quý trên mặt rõ ràng đều là đắc ý, nơi nào đến thất lạc.

Từ gặp được Phạm An Quý đến nay, Giản Nhược Trần lần đầu đối với hắc ấn tượng có chỗ đổi mới.

Giản Nhược Trần thả tay xuống bên trong cái búa nói: "Hôm nay liền đến nơi đây a."

Phạm An Quý nhún nhún vai, đem gang ném trở lại bếp nấu bên trong, "Ta nội môn trong có một gian chuyên dụng tĩnh thất." Đem trường bào sửa sang lại nói tiếp: "Đây là mời."

Giản Nhược Trần có chút bật cười, đã từng, đây là nàng hoặc là trợ thủ của nàng thường nói lời, thật sự là phong thủy luân chuyển.

"Dựa theo của ta hằng ngày cách làm, về sau sẽ nói tiếp đi: Đương nhiên, Giản đại tiểu thư có thể không đồng ý, nhưng ta có rất nhiều biện pháp lại để cho Giản đại tiểu thư đồng ý." Phạm An Quý bày làm ra một bộ dương dương đắc ý gương mặt nói.

"Dễ nói." Giản Nhược Trần gật gật đầu, đem áo bào cũng sửa sang lại tốt, mồ hôi đánh tan, cùng Phạm An Quý kề vai sát cánh đi ra ngoài.

"Giản đại tiểu thư, người đến Thiên Đạo Tông trước kia, thân phận không dưới ta a." Nhìn thấy Giản Nhược Trần nghiêng đầu nhìn qua, Phạm An Quý liền thêm một câu, "Có thể cùng ta đây sao kê vai sát cánh cùng đi, đấỵ lòng, tự nhiên là đem địa vị của chúng ta đặt ở nhất trí rồi, thậm chí, còn có thể có thể cao hơn ta."

Giản Nhược Trần im lặng dưới, thói quen thật sự là đáng sợ, nàng xác thực chưa bao giờ đem chính nàng nhìn được bao nhiêu thấp, tại lúc ban đầu tiến vào đến cái thế giới này thời điểm, còn bất chợt nhắc nhở chính mình chú ý ngôn từ, theo thời gian trôi qua, bề quan thời gian gia tăng, xem nhẹ thời điểm càng nhiều.

"Giản đại tiểu thư, chính người không có phát hiện, người rất không giống cái không có bất kỳ bối cảnh Luyện Khí tu sĩ sao?" Phạm An Quý tựa hồ không muốn lấy được Giản Nhược Trần trả lời, chỉ là muốn muốn tỏ rõ nào đó quan điểm giống như.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Cầu Còn Không Được

Cùng Phạm An Quý bất quá mới lần thứ ba gặp mặt, lần thứ ba giao tiếp, Giản Nhược Trần đối với Phạm An Quý ấn tượng dĩ nhiên cũng làm đã có ba lượt đổi mới, người này, căn bản cũng không phải là hãn biểu tượng như vậy.

Hoặc là, hãn là căn cứ cần, tùy thời đều tại với khác nhau gương mặt kỳ nhân.

"Nghe nói năm nay Luyện Khí tu sĩ thi đấu cùng dĩ vãng khác nhau, phải Lục hoàng tử nói ra, bất quá, cấm địa an bài cũng không có Lục hoàng tử phần." Phạm An Quý nói.

Phạm An Quý mà nói, không tốt trả lời, có thể không trả lời, lại rất thất lễ, Giản Nhược Trần châm chọc sau nói: "Hoàng thất an bài, tự nhiên có hoàng thất đạo lý."

"Nhìn, ta đã nói Giản đại tiểu thư người người chức vị cao qua nha." Phạm An Quý thoáng đắc ý cười cười.

Giản Nhược Trần cũng là cười cười, "Tam công tử muốn nghe cái gì dạng trả lời?"

"Giản đại tiểu thư bản sắc, nói thật, đây trong tông môn nhàm chán thấu rồi, toàn bộ Trịnh quốc cũng không trò chuyện thấu rồi." Phạm An Quý nói qua, bỗng nhiên đánh cho huyết sáo một tiếng, một cái phân nhánh trên đường nhỏ đang có hai cái nữ tu kết bạn cười nói, nghe được huyết sáo sắc mặt trắng nhợt, vội vàng tránh đi.

Giản Nhược Trần cười khẽ một tiếng.

"Thật không biết các nàng sợ cái gì? Bên cạnh ta rõ ràng có Giản đại tiểu thư như vậy như hoa như ngọc đại mỹ nhân, còn có thể đối với các nàng làm mấy thứ gì đó?" Phạm An Quý tuy rằng nói như vậy lấy, ánh mắt vẫn là đuổi theo vậy hai cái nữ tu, thần thức cũng phóng thích đi tới một điểm, hai cái bị dây dưa nữ tu tăng thêm tốc độ ly khai.

Giản Nhược Trần cười nói: "Rất thú vị chứ "

"Giản đại tiểu thư không phải nên ngôn từ chính nghĩa mà trách cứ ta?" Phạm An Quý liếc mắt nhìn nói.

"Ha ha." Giản Nhược Trần dùng một cái kinh điển cự tuyệt trả lời ngữ khí.

"Hay vẫn là Giản đại tiểu thư cũng rất hưởng thụ những thứ này?" Phạm An Quý không muốn buông tha Giản Nhược Trần, lời này quả thực nói đúng không mặt mũi không có da.

Như Giản Nhược Trần thật sự là trong thế giới này sinh trưởng ở địa phương Luyện Khí nữ tu, thật sự là không hề bối cảnh không hề kiến thức, muốn then quá hoá giận rồi, hoặc là ngôn từ chính nghĩa biểu hiện chính mình thanh cao, hoặc là nhượng bộ lui binh với cầu được chính mình trong sạch.

Bất quá, như vậy ngôn từ, đối với Giản đại tiểu thư mà nói, ngay cả đùa giỡn cũng không tính là —— lúc trước nàng ngay cả là Tổng giám đốc thân phận, cũng là nữ nhân, tất nhiên muốn thích ứng có chút nơi bầu không khí, huống chi Phạm An Quý tất cả không lẽ phép đều không có nhằm vào nàng.

"Hưởng thụ bên người có Tam công tử như vậy tu sĩ làm bạn?" Giản Nhược Trần như có điều suy nghĩ mà nhìn Phạm An Quý, gật gật đầu, "Có

thể nói như vậy, dù sao, Tam công tử vừa mới làm rất tốt trợ thủ, hướng nội môn lộ trình lại không gần."

"Hặc hặc." Lần này là Phạm An Quý cười rộ lên, "Giản đại tiểu thư cho ta ấn tượng lại một lần nữa đổi mới, chịu tại ta Tam công tử trước mắt nói thật đấy, ít có."

Phạm An Quý nở nụ cười một hồi, mắt lé nhìn Giản Nhược Trần nói: "Tin hay không, buổi tối hôm nay, sẽ có ta Phạm An Quý mong muốn trong lòng ngoại môn Giản đại tiểu thư nghe đồn, tiếp qua một hai ngày, không thể nói trước thì có hướng Giản đại tiểu thư làm mỗi hay sao?"

Giản Nhược Trần cười cười, "Như là người khác, ước chừng là như thế đi."

"Như thế nào?" Phạm An Quý đuôi lông mày nhảy lên.

"Tam công tử nghĩ muốn cái gì, còn muốn dùng đến người khác nói môi?" Giản Nhược Trần hơi chút kéo chút ít trường âm.

"Ta nghĩ đến người nói chính là mình, " Phạm An Quý có chút buồn bực nói, "Người làm sao lại sẽ không xấu hổ? Sẽ không tức giận?"

Giản Nhược Trần bật cười nói: "Có cái gì tốt xấu hổ tức giận hay sao? —— thiếu chút nữa quên mất, Tam công tử, ta nghĩ muốn tới nội môn Tàng Thư Các nhìn một cái, không biết có thể không?"

"Tàng Thư Các luôn luôn chỉ có nội môn đệ tử có thể tiến vào, còn muốn hạn định thời gian, người một cái đệ tử ngoại môn, muốn. . ." Phạm An Quý suy nghĩ xuống, "Cha ta cái thân phận này đồng ý mới có thể."

"Vậy, nếu xin một vị truyền công đệ tử đây?" Giản Nhược Trần hỏi tiếp.

"Xin cái gì truyền công đệ tử a? Trước mặt người ta đây Tam công tử, còn chỉ điểm không được người Giản đại tiểu thư?" Phạm An Quý ngạo khí mười phần.

"Tam công tử biết rõ, ta chỉ đang tu luyện mới bắt đầu xảy ra truyền công học đường, về sau tự ít đi có tiến vào, tuy nói tu luyện tới Luyện Khí hậu kỳ, rất nhiều nên hiểu rõ thường thức khả năng đều không rõ ràng lắm." Giản Nhược Trần thành khẩn nói.

"Dễ nói, nếu là ta Tam công tử không làm được người Giản đại tiểu thư truyền công đệ tử, vậy toàn bộ Thiên Đạo Tông cũng liền cũng không có người thứ hai có thể làm được rồi, chẳng qua là, ta sẽ không bạch chỉ điểm người đấy, cũng nên có điều kiện đấy." Phạm An Quý mắt liếc Giản Nhược Trần.

"Có Tam công tử chỉ điểm, cầu còn không được, bất quá ta một cái Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, có thể thỏa mãn Tam công tử điều kiện gì?"

"Thiếu a, Giản đại tiểu thư biết rõ thiếu nợ ta một cái nhân tình là tốt rồi." Phạm An Quý cười rộ lên, ngay cả khóe mắt đều hướng lên uốn lên.

Giản Nhược Trần cũng cười rộ lên, nàng không sợ thiếu nợ ai một cái nhân tình, không phải có câu nói kia sao, nợ tiền mới phải đại gia.

Ngay cả tiền còn không sợ thiếu nợ đấy, sợ hãi nợ nhân tình? Tam công tử cầm cái thế giới này quy củ yêu cầu từ bên trên cái thế giới tới chính mình, sợ là gọi lộn số bàn tính.

Thân là Tổng giám đốc, yếu tố đầu tiên phải học được mượn tiền đẻ ra tiền, từ ngòi ở Tổng giám đốc trên vị trí, chính là tại chủ nợ cùng thiếu nợ người thân phận chuyển đổi, đã sớm như cá gặp nước, tiền đều thiếu nợ được rất tốt, huống chi nhân tình?

Nhân tình vậy là cái gì? Không phải là dùng tiền trở lại đền đầy sao? A, cái thế giới này phải Linh Thạch, vậy thì như thế nào đây? Có thể sử dụng Linh Thạch giải quyết vấn đề đều không là vấn đề.

Phạm An Quý cũng cười, hắn Phạm An Quý nhân tình thế nhưng là tốt như vậy thiếu nợ đầy, hắn bắt đầu ở trong nội tâm dự tính đứng lên, muốn Giản Nhược Trần lấy cái gì còn nhân tình của hắn.

Cũng nên vật vượt qua làm cho giá trị đầy, Giản Nhược Trần lại khôn khéo, cũng không tối Tu Tiên giới quy củ, không biết tu sĩ sợ nhất nợ nhân tình đầy.

Hai người riêng phần mình trong nội tâm tính toán, đều cảm thấy chiếm được đối phương tuyệt đại tiện nghi, nhất thời vậy mà đem vốn cũng không nhiều mâu thuẫn toàn bộ đều quên, tất cả đều là mặt mày hớn hở, lại gặp trên đường đi nữ tu thời điểm, Phạm An Quý vậy mà quên mất huyết gió, huyết sáo đùa giỡn.

Thật là làm cho Phạm An Quý nói trúng rồi, hắn và Giản Nhược Trần mới tiến vào đến hắn trong động phủ, lời đồn đãi liền nhanh chóng truyền bá ra, Đại công tử cái thứ nhất nghe nói Phạm An Quý dẫn theo ngoại môn danh tiếng đang chứa Giản đại tiểu thư tiến vào động phủ, lập tức liền ngậy ngấn cả người.

Cùng một chỗ rèn sắt, cùng một chỗ trở lại nội môn, còn cùng một chỗ trở lại Phạm An Quý nội môn động phủ, Phạm An Quý đây là muốn làm cái gì?

Đối với Phạm An Quý, An Duy Căn cực kỳ xem thường, thực sự rất là bội phục, một cái có thể chí lực lượng tại ăn chơi thiếu gia trên đường kiên trì không ngừng đầy, luôn luôn yếu nhân bội phục một mặt.

Phạm An Quý quần áo lụa là người khác, An Duy Căn tự nhiên không thèm để ý, có thể quần áo lụa là đến Giản Nhược Trần trên đầu, hắn không

thể không suy nghĩ một hồi.

Giản Nhược Trần phải lần này Luyện Khí tu sĩ thi đấu mẫu chốt, Thiên Đạo Tông không phải tổn thất không nổi một trăm Luyện Khí đệ tử, nhưng rút cuộc tổn thất không nổi danh tiếng, thi đấu phải Thiên Đạo Tông một cái chuyển hướng tồn tại, phải như vậy một lần nữa khôi phục tại Trịnh quốc cường thế, hay vẫn là mặc cho chèn ép, có thể nói là lúc này một lần hành động.

Tuy rằng không có bất kỳ chứng cứ nào có thể chứng minh lần này thi đấu cải biến phải Giản Nhược Trần chủ ý, nhưng nếu là Diệp Phi hướng Trịnh Hoàng trình lên khuyên ngăn đấy, liền cùng Giản Nhược Trần thoát không khỏi liên quan, Giản Nhược Trần cử động lần này đã là rõ ràng tỏ vẻ muốn ủng hộ Diệp Phi cướp lấy Thái Tử vị rồi, Thiên Đạo Tông mặc kệ có nguyện ý hay không, cũng bị bách buộc lại với nhau.

Nếu như cùng với Đại hoàng tử chống lại, Thiên Đạo Tông nhất định phải mạnh hơn thế đứng lên, thi đấu thắng lợi, chính là bước đầu tiên.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Đàm Đạo Kinh Nghiệm

Còn có chưa đủ một tháng, Giản Nhược Trần muốn cùng vậy một trăm ngoại môn tu sĩ cùng một chỗ ly khai Thiên Đạo Tông tham gia thi đấu, đây tình trạng nguy cấp, Phạm An Quý vậy mà quần áo lụa là đã đến Giản Nhược Trần trên đầu, công nhiên mang theo Giản Nhược Trần đến hẳn động phủ của mình đi tới.

Giản Nhược Trần là thế nào muốn hay sao?

Giản Nhược Trần không sao cả muốn.

Theo đạo lý, quân tử không nhịn được việc nhỏ, Giản Nhược Trần phải không nên đơn giản cùng Tam công tử một chỗ đấy.

Nhưng này phải theo đạo lý giảng, không có có đạo lý có thể nói thời điểm, giống như Phạm An Quý tự người nói đấy, hẳn có rất nhiều biện pháp bức bách Giản Nhược Trần đi vào khuôn khổ.

Đã có đúng rồi biện pháp, cần gì phải trước cho Giản Nhược Trần làm rèn sắt trợ thủ, làm tiếp bồi luyện, sau đó lại làm truyền công đệ tử?

Cho nên, Giản Nhược Trần tính là không có nửa phần gánh nặng tiến vào Phạm An Quý động phủ, Phạm An Quý cũng không có cùng Giản Nhược Trần khách khí, trực tiếp liền dẫn Giản Nhược Trần tiến vào tĩnh thất, như thế, Giản Nhược Trần càng là an tâm.

"Chúng ta xem trước một chút người đối với Pháp Khí nắm giữ." Tiến vào tĩnh thất, Phạm An Quý lập tức nói.

Phạm An Quý cái này tỉnh thất, quả nhiên so với Giản Nhược Trần thuê tỉnh thất dài rộng còn muốn lớn hơn gấp đôi, lớn như vậy gian phòng đã không thể tính làm tỉnh thất rồi, gặp Giản Nhược Trần đánh giá gian phòng, Phạm An Quý liền bổ sung một câu: "Trong tỉnh thất phải có không gian trận pháp đấy."

Tuy rằng không biết cái gì là không gian trận pháp, nhưng cũng có thể tưởng tượng, gặp Phạm An Quý không có làm tiếp ý giải thích, Giản Nhược Trần cũng sẽ không có đặt câu hỏi.

"Ta không biết người nghĩ đối chiến là cái dạng gì nữa đây đấy, nhưng tu sĩ chúng ta, Trúc Cơ kỳ tu sĩ, nằm trong vòng mười trượng, đều là phạm vi nguy hiểm, khoảng cách này, Pháp Khí từ ra tay đến cận thân, cũng chính là một hơi không đến thời gian, phản ứng hơi chậm, cũng sẽ bị Pháp Khí khống chế được."

Phạm An Quý giảng giải nói: "Nhưng các người Luyện Khí tu sĩ, đánh lên khoảng cách chỉ cần tại ba trượng ở trong, hầu như chính là bách phát bách trúng đấy, sáu trượng, chỉ có thể coi là phải xuất kỳ bất ý, sáu trượng bên ngoài, chính là Pháp Khí ở giữa chiến đấu."

Nói qua, Phạm An Quý trước người bỗng nhiên liền xuất hiện một chút hàn lông lánh phi kiếm, phi kiếm chỉ có ba chỉ rộng, ước dài ba xích, hiện ra rét căm căm mà hàn ý.

"Người tới công kích, ta dùng phi kiếm phòng thủ." Phi kiếm bỗng nhiên vòng quanh Phạm An Quý xoay quanh đứng lên, tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh cũng chỉ gặp một vòng bóng trắng, đem Phạm An Quý cực kỳ chặt chẽ mà vật che chắn đứng lên.

Lúc này, hai người ở giữa khoảng cách chưa đủ mười mét, đúng là Phạm An Quý theo như lời thích hợp đánh lên khoảng cách, Giản Nhược

Trần tay hướng trên túi trữ vật nhấn một cái, một chút điểm hồng sắc phi đao phút chốc hướng Phạm An Quý kích bắn xuyên qua.

Giản Nhược Trần tính toán Phạm An Quý phi kiếm xoay quanh tốc độ, thần thức không chế được phi đao tránh đi phi kiếm, tìm phi kiếm phòng hộ khe hở, tại tiếp xúc đến phi kiếm phòng hộ phạm vi lập tức, phi đao bỗng nhiên gia tốc, giống như tuyết trắng hàn quang trong bỗng nhiên xuất hiện một mảnh lửa đỏ như thiểm điện trát đi tới.

Phạm An Quý không khỏi "Ồ" rồi một tiếng, phi kiếm bỗng nhiên cũng nhanh hơn tốc độ, mũi kiếm khó khăn lắm muốn cùng màu đỏ phi đao đụng vào, nhưng lại tại nháy mắt, phi đao mũi đao bỗng nhiên hướng phía dưới lệch lạc, thật giống như phi đao nguyên bản phương hướng chính là như thế bình thường, vừa vặn tránh khỏi phi kiếm mũi kiếm, đột nhiên lần nữa gia tốc.

Phi kiếm thân kiếm bỗng nhiên hướng phía dưới trầm xuống, chỉ nghe "Đinh" một tiếng, phi kiếm cùng phi đao liên đụng vào nhau, Phạm An Quý thầm kêu một tiếng không tốt, hắn phi kiếm này tuy rằng không phải bản mạng Bảo Khí, tại phẩm chất bên trên cũng không thấy được liên thăng được phi đao bao nhiêu, nhưng thế nhưng là Trúc Cơ tu sĩ thần thức tế luyện đây, lần này va chạm dạn dặt thật sự đây, hắn nhận thấy cảm thấy, bất quá là "Đinh" một thanh âm vang lên, Giản Nhược Trần cảm giác lại sẽ là đầu kịch liệt đau xót.

Vội vàng hướng Giản Nhược Trần nhìn lại, mà ngẩng đầu, đã thấy một chút hàn khí bức người phi đao đã tại phụ cận rồi.

Giản Nhược Trần vậy mà tại phi đao cùng phi kiếm đụng nhau một khắc này, sớm ngăn ra rồi cùng phi đao liên hệ, lập tức lại tế ra một ngọn phi đao.

Phạm An Quý lập tức sẽ không chịu khinh thường Giản Nhược Trần, phi kiếm một chuyển, dẫn dắt hỏa hệ phi đao thay đổi phương hướng, hướng Thủy Hệ phi đao va chạm đi tới.

Thủy Hệ phi đao không tránh không né, cũng tại cùng hỏa hệ phi đao đụng nhau trước một khắc, nhẹ nhàng một chuyển, hai ngọn phi đao hầu như dán lại với nhau, bỗng nhiên, Giản Nhược Trần một lần nữa nắm trong tay hai ngọn phi đao, phân hai cái phương hướng, quay đầu hướng Phạm An Quý đâm vào.

Giản Nhược Trần một ngày trước mới xem như thuần thực đã khống chế một ngọn phi đao, đồng thời điều khiển hai thanh nhưng là cố hết sức, còn muốn tránh đi Phạm An Quý phi kiếm.

Phạm An Quý thật sự là một cái tốt bồi luyện, lập tức rút về rồi phi kiếm, đầu trước người chặn đường, không làm tiến công, chẳng qua là ngẫu nhiên mới làm ra cùng phi đao va chạm bộ dạng, bức bách phi đao cải biến phương hướng.

Chỉ trong chốc lát thời gian, song phương thực lực sai biệt liền cho thấy, dù là hai ngọn phi đao tốc độ rất nhanh động tác rất linh hoạt rồi, cũng phá không vỡ phi kiếm phòng thủ.

Giản Nhược Trần có chút nhú mày, bỗng nhiên ngón tay một điểm, một cái Hỏa Đạn phút chốc liền hướng Phạm An Quý bay đi, Phạm An Quý nhẹ khen một tiếng "Tốt", ngón tay bắn ra, đồng dạng một quả Hỏa Đạn bay ra ngoài, chẳng qua là cái kia miếng Hỏa Đạn bất luận tại tốc độ bên trên vẫn còn là uy lực bên trên đều muốn vượt qua Giản Nhược Trần Hỏa Đạn vài phần, hai quả Hỏa Đạn chạm vào nhau, "Phốc" một tiếng vang nhỏ, nháy mắt thiêu đốt ra một đoàn hỏa diễm, hướng Giản Nhược Trần đánh tới.

Giản Nhược Trần trong tay bỗng nhiên nhiều ra nhất trương phù phù lục, về phía trước quăng ra, một mảng lớn màn nước bỗng nhiên xuất hiện, ngăn cản hỏa diễm, "Xùy ——" một mảnh nước bị ngọn lửa bốc hơi thanh âm xuất hiện, trong tình thất bay lên màu trắng hơi nước.

Trong hơi nước lúc giữa, bỗng nhiên truyền đến hai luồng rõ ràng tiếng va chạm, Giản Nhược Trần biến sắc, thân thể bỗng nhiên nhoáng một cái, lập tức vội vàng chặt đứt rồi cùng phi đao liên hệ, trong tay đột nhiên là hơn ra một xấp phù lục trở lại.

"Tốt!" Phạm An Quý lại khen một tiếng, trong ánh mắt cũng lộ ra tán thưởng, hần vẩy tay thu phi kiếm, khoát tay, Giản Nhược Trần hai ngọn phi đao hướng nàng bên này chậm rãi bay tới, lơ lửng ở giữa không trung.

"Phản ứng rất nhanh, chịu thiệt là bởi vì người thực lực của ta chênh lệch cách xa, đang luyện nội giận tu sĩ ở bên trong, người ít có địch thủ rồi." Phạm An Quý đem phi kiếm thu lại, đối với Giản Nhược Trần nói.

Giản Nhược Trần tâm niệm vừa động, phi đao theo tâm ý của nàng bay trở về, nàng nắm lên phi đao nhìn xuống, hai lần va chạm, cũng không có tại phi đao bên trên lưu lại dấu vết, mới yên lòng thu hồi đến trong túi trữ vật.

"Giản tiểu thư không giống như là chưa từng có kinh nghiệm chiến đấu đấy, bất quá ra gian phòng này tĩnh thất về sau, coi như là có kinh nghiệm chiến đấu được rồi."

Nghe xong trước một câu, Giản Nhược Trần không khỏi kinh hãi, có thể sau một câu nói, rõ ràng là cho Giản Nhược Trần một cái tốt viện cớ.

Phạm An Quý cũng không cùng với Giản Nhược Trần trả lời, nói tiếp: "Đồng cấp gặp nhau, Pháp Khí va chạm, sẽ không để cho người có đau đầu, lập tức Pháp Khí thoát ly khống chế cảm giác, lúc này thời điểm,

người chuôi thứ hai phi đao thì có đánh lén tác dụng, bình thường, Luyện Khí Kỳ tu sĩ chắc là sẽ không đồng thời điều khiển hai quả Pháp Khí đấy.

Nhưng là muốn phòng bị đối thủ có hộ thể Ngọc phù, hoặc là kịp thời triển khai hộ thể Linh thuần, bất quá người có phù lục, chỉ cần đối phương không có giúp đỡ, cơ bản chạy không thoát."

Phạm An Quý theo như lời đấy, vừa lúc Giản Nhược Trần đều muốn làm đấy, nhưng vẫn không rõ ràng lắm làm như vậy có thể đạt tới kết quả gì, nghe được đối thủ chạy không thoát, không khỏi liền mỉm cười.

"Người trong hoàng cung thấy, giết người diệt khẩu về sau, còn muốn hủy thi diệt tích, điểm ấy đừng quên, còn có chiến lợi phẩm, túi trữ vật cũng đừng có lưu lại, trong đó tất cả Pháp Khí, vô cùng muốn xóa đi đối phương thần thức."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Truyền Công Giải Thích Nghi Hoặc

"Pháp Khí không cần luyện tập, ta nói với người nói tu luyện những chuyện này a." Phạm An Quý tiện tay ném qua đi tới một cái bồ đoàn, Giản Nhược Trần tiếp được, cùng Phạm An Quý cùng một chỗ ngồi xuống.

"Dạy cho người chuyện thứ nhất, chính là không cần đơn giản tin tưởng bất cứ người nào." Phạm An Quý vừa mới nói xong, Giản Nhược Trần bỗng nhiên thân thể cứng đờ, bờ hông phía dưới bồ đoàn bỗng nhiên lóng lánh ra màu nâu quang mang, đem Giản Nhược Trần bao lại.

Quang mang lóng lánh rồi một hơi về sau thối lui, Giản Nhược Trần một lần nữa khôi phục đối với thân thể khổng lồ, kinh ngạc mà nhìn Phạm An Quý.

"Pháp Khí, không chỉ là thông thường hình dạng, bất luận cái gì một vật, cũng có thể trở thành Pháp Khí." Phạm An Quý cười nói, "Người biết cha ta phải Luyện Khí Sư, ta tự nhiên cũng thế, còn dám ngồi ta đưa cho người bồ đoàn?"

Giản Nhược Trần cũng cười, sau đó thu liễm lên dáng tươi cười, chân tâm thật ý về phía Phạm An Quý chấp tay.

Phạm An Quý vẫy vẫy tay, "Tu sĩ chúng ta, đơn giản sẽ không đem chính mình bất kỳ vật gì cho đối phương, cho dù là hảo hữu chí giao làm khách, cũng sẽ thói quen mà thần thức kiểm tra, cho nên, cũng ít có tu sĩ sẽ đem đồ đạc của mình chủ động cho đối phương."

Phạm An Quý trước hết từ luyện khí nói về.

Luyện Khí Sư đối với Pháp Khí cách nhìn, cùng bình thường tu sĩ khác nhau, đồng dạng Pháp Khí, tại Luyện Khí Sư trong mắt, tựa hồ luôn có thể liếc thấy xuyên Pháp Khí phẩm chất, đặc thù, bởi vì tại Luyện Khí Sư trong mắt, một kiện Pháp Khí đều là do các loại tài liệu luyện khí luyện chế mà thành, mỗi một tia linh lực rót vào sinh ra ánh sáng nhạt, đều cho thấy sử dụng tài liệu.

"Đồng cấp giao chiến, đối thủ bình thường đều muốn trước phá hư người cùng Pháp Khí ở giữa liên hệ, tu sĩ mất Pháp Khí, đã hiện lên bại tướng rồi, đến lúc đó còn không tùy ý người chà xát bình chà xát bẹp. Nếu muốn hủy đối thủ Pháp Khí, kỳ thật cũng dễ dàng, tài liệu luyện khí, trốn không thoát Ngũ Hành mà nói, người có Ngũ Hành phi đao, tương khắc đối phương Pháp Khí, trước ngay cả có ưu thế."

Tại truyền công lên, Phạm An Quý tương đối có kiên nhẫn, mà Giản Nhược Trần, cũng là một cái vô cùng tốt đệ tử, nàng rất ít đặt câu hỏi cắt ngang đối phương mạch suy nghĩ, Phạm An Quý lại luôn có thể từ Giản Nhược Trần biểu lộ thậm chí ánh mắt biến hóa, hiểu rõ nàng có hay không hiểu được.

Phạm An Quý chưa từng có cảm thấy làm cho người ta truyền công phải như vậy có cảm giác thành tựu đấy, mà Giản Nhược Trần cũng nghe được phải như si mê như say sưa, giống như tâm thế giới đại môn lại mở ra rồi một cái.

Từ luyện khí đến Pháp Khí, tiếp theo liền chuyển thành pháp thuật, đồng dạng pháp thuật, tại Phạm An Quý thi phát, không chỉ ... mà còn phải thủ pháp lưu loát, uy lực cũng tăng nhiều, Phạm An Quý mỗi thi phát một cái pháp thuật, đều muốn giảng giải như thế nào phá giải, như thế nào cùng Pháp Khí phối hợp thêm.

Nói được chăm chú, nghe được chăm chú, hai người toàn bộ đều quên thời gian, thẳng đến Phạm An Quý đột nhiên cảm giác được cưỡng hòng

hơi khô ách.

"Ai nha, ta đây cái truyền công đệ tử sống làm được thường." Hai người nhìn nhau một hồi, Phạm An Quý nháy mắt mấy cái, nhất thời quên mất hân nên dùng cái đó một cái khuôn mặt đối đãi Giản Nhược Trần.

"Tam công tử phải tuyệt hảo truyền công sư phụ." Giản Nhược Trần khen một câu.

"Đó là đương nhiên rồi, ta thế nhưng là Trúc Cơ trung kỳ rồi, dạy bảo người một cái Luyện Khí hậu kỳ vẫn bồi, tự nhiên là dư xài, hôm nay liền nói đến đây a, người là ở chỗ này của ta mượn ở vài ngày, hay là trước hồi ngoại môn?" Phạm An Quý mở ra cấm chế trận pháp.

"Vậy nhiều làm phiền Tam công tử rồi." Giản Nhược Trần nói.

Phạm An Quý thoáng khác thường mà nhìn Giản Nhược Trần liếc, Giản Nhược Trần làm việc, thật đúng là cùng bình thường tu sĩ khác nhau.

Toàn bộ Thiên Đạo Tông nguyện ý cùng hân tiếp cận tu sĩ phương mao lân giác, phần lớn đều hư dữ ủy xà đấy, hân quần áo lụa là thanh danh bên ngoài, ngoại trừ dụng tâm kín đáo đấy, ở đâu có nữ tu dám ở nhờ tại hân động phủ đấy, cảm thấy trêu cợt chi tâm nhất thời, không có hảo ý cười nói: "Đây trời đã tối rồi, chúng ta một hồi đến phòng ta trong, cầm đuốc soi nói chuyện trong đêm?"

Giản Nhược Trần căn bản là mặt không đổi sắc, cũng là cười nói: "Tam công tử truyền thụ cho những thứ này, cũng nên chút thời gian tiêu hóa —— sáng mai, còn muốn đến Luyện Khí đường."

"Đáng thương ta cả ngày thời gian, thật sự là từ trời chưa sáng hãy theo tùy tùng lấy Giản đại tiểu thư, Giản đại tiểu thư nhần tâm để cho ta một người vượt qua dài dằng dặc đêm tối?" Lời này, liền tiếp cận vô lại bản chất rồi, cũng chạm đến rồi Giản Nhược Trần điểm mấu chốt.

Phạm An Quý liền là muốn nhìn xem Giản Nhược Trần sẽ như thế nào ứng đối đấy, phẩy tay áo bỏ đi? Không khỏi vong ân phụ nghĩa. Không như thế, muốn như thế nào từ chối?

"Nếu không, chúng ta hay vẫn là trở lại tỉnh thất a, vừa vặn ta cũng có rất nhiều nghi vấn muốn thỉnh giáo, Tam công tử cũng không cần một người cô đơn rồi." Giản Nhược Trần lại cười nói.

"Giản đại tiểu thư tha cho ta đi, ta đều ——" Phạm An Quý thanh âm bỗng nhiên dừng lại, đi theo ngả ngón mà nói, "Lạc sư đệ, người không có ở đây cha ta chỗ đó lẫn vào, sửa muốn ở chỗ này của ta lẫn lộn?"

Bọn họ đang đi vào trong đại sảnh, Lạc Phàm đang đứng lên, trước nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, nhìn thấy nàng mặt chứa ý cười, mới hướng Phạm An Quý chấp tay nói: "Ta đang muốn đi tìm Giản sư chất, vừa vặn nghe nói Giản sư chất cùng Tam công tử cùng một chỗ."

Phạm An Quý đuôi lông mày giơ lên được cao cao đấy, liếc nhìn Lạc Phàm nói: "Lạc sư đệ tin tức đến Linh Thông."

Lạc Phàm cười cười, chuyển hướng Giản Nhược Trần nói: "Giản sư chất lớn hơn dựng lên, ta cố ý cho sư điệt luyện chế ra Pháp Khí, nếu là sư điệt có rảnh, đi ra ta trong tinh xá ngồi một chút, cũng đúng lúc biểu thị rồi."

"Người Giản sư chất không có không, ta cho nàng nói cả ngày rồi, nàng buổi tối còn muốn tiêu hóa hấp thu." Phạm An Quý ngăn lại nói.

"Tam công tử bị liên lụy rồi, cũng chậm trễ không được sư điệt bao lâu, quay đầu lại trực tiếp ngay tại ta tỉnh bỏ tỉnh thất nghỉ ngơi là tốt rồi." Lạc Phàm ngữ khí ôn hòa, thái độ nhưng là kiên quyết.

Phạm An Quý nheo mắt lấy Giản Nhược Trần, kéo lấy trường âm nói: "Giản sư chất —— "

Giản Nhược Trần cười nhìn xem Phạm An Quý, trong ánh mắt tất cả đều là hiểu rõ, Phạm An Quý nhìn xem Giản Nhược Trần con mắt, bỗng nhiên nên cái gì cũng nói không được nữa, hừ một tiếng, xoay người rời đi.

Giản Nhược Trần nhìn Phạm An Quý bóng lưng biến mất, mới hướng Lạc Phàm đánh thủ thế, hai người cùng một chỗ ly khai Phạm An Quý động phủ, không bao lâu, về tới Lạc Phàm trong tinh xá.

Không có cùng với Giản Nhược Trần hỏi thăm, Lạc Phàm lên đường: "Người chân trước cùng Tam công tử tiến vào động phủ của hắc, chân sau Đại công tử tìm đến ta."

Giản Nhược Trần cười cười, ngồi xuống, cũng không đem Lạc Phàm mà nói để ở trong lòng, "Thi đấu lúc trước nha."

"Người liền không lo lắng cho mình? Tam công tử Hoa Danh bên ngoài, tu vi vừa cao qua người nhiều như vậy." Lạc Phàm ngồi ở Giản Nhược Trần đối diện.

"Ha ha." Giản Nhược Trần hiển nhiên là không muốn nhiều lời cái đề tài này.

"Ta chỗ này có khách phòng, dưới mặt đất có tinh thất, chính người tùy ý." Lạc Phàm lắc đầu, hắc và Giản Nhược Trần nửa năm cũng gặp không hai lần trước mặt, Giản Nhược Trần không muốn nhiều lời, hắc cũng sẽ không tự làm mất mặt.

"Phòng trọ là tốt rồi." Giản Nhược Trần hướng thành ghế dựa dựa, đánh giá Lạc Trần, ôn hòa mà nói, "Lạc cảnh quan có hay không lại năm xưa cũ nghiệp ý tưởng?"

Lạc Phàm tựa hồ cũng không kinh hãi, đầu trầm mặc một hồi, bỗng nhiên cười nói: "Nơi đây cũng không có Internet."

Giản Nhược Trần hừ nở nụ cười xuống, "Lạc cảnh quan không muốn đề cập đi tới, kỳ thật ta cũng không muốn, đầu là đã ra thi đấu về sau, ta phải Trúc Cơ rồi, thời gian luôn chưa đủ, đây không phải là mới đều muốn cùng Lạc cảnh quan thương nghị, là ta mạo muội rồi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Tốt

Lạc Phàm trong lúc biểu lộ nhìn không ra cái gì, nhưng càng là nhìn không ra, lại càng phải đủ để chứng minh kia lúc trước thân phận.

Giản Nhược Trần lúc trước không phải là không có điều tra qua Lạc Phàm thân phận, mà Lạc Phàm thân phận, cũng không phải rất khó điều tra ra được đấy, chẳng qua là ngoại trừ thân thủ, giống như từ bất kỳ địa phương nào cũng khó khăn với nhìn ra hẳn từng là ở đẳng kia giống như hà khắc trong hoàn cảnh huấn luyện qua đấy.

Đặc chủng chiến sĩ, nhưng thật ra là một cái cách gọi, không phải tất cả đặc chủng chiến sĩ đều có giống nhau huấn luyện, giống nhau trải qua, trong đó chi tiết, Giản Nhược Trần tự nhiên không thể nào biết được, nhưng mà nàng đối với tin vào hai mắt của mình, phán đoán của mình.

Lạc Phàm biểu hiện ra ngoài đấy, chẳng qua là hẳn vốn trong một chút, hẳn sở thụ qua huấn luyện, có thể làm cho hẳn cực nhanh mà dung nhập vào chỗ trong hoàn cảnh, hơn nữa đem lúc trước thân phận che giấu.

Ước chừng, chỉ có tại cùng làm một cái thế giới tới Giản Nhược Trần trước mặt, Lạc Phàm mới sẽ lộ ra như vậy một tia bừa bãi, giống như nàng cũng chỉ có tại Lạc Phàm trước mặt, mới tuyệt không che giấu nàng khí tràng.

Tại ý nào đó lên, bọn họ là minh hữu, trông coi cộng đồng bí mật, nhưng ở một loại khác trên ý nghĩa, bọn họ chẳng qua là tạm thời buông tha

cho đối địch đối thủ, nếu như có thể trở lại quá khứ, Giản Nhược Trần tin tưởng Lạc Phàm sẽ không chút do dự chấp hành chức trách của hắn.

Đương nhiên, nàng cũng sẽ không do dự đấy, bọn họ vốn chính là cùng một cái trong thế giới khác nhau thế giới, trong cái thế giới này, cũng như thế.

Nhưng, Giản Nhược Trần đều muốn đem giữa bọn họ khoảng cách rút ngắn, trên thế giới này, nàng quá khuyết thiếu có thể lợi dụng nhân thủ rồi, mà ở nhân phẩm lên, nàng tin tưởng Lạc Phàm.

Dù sao, làm là cơ quan quốc gia huấn luyện ra chiến sĩ, nhân phẩm, phải vị thứ nhất đấy.

Giản Nhược Trần hai tay vén trước người, thân thể có chút hướng về phía sau tựa ở trên mặt ghế, mặt ngậm mỉm cười, ánh mắt chăm chú mà tự tin, cái tư thế này, việc này biểu lộ, trước người lại có một cái rộng thùng thình lão bản đài thì càng là cân đối rồi, nhưng không có, cũng không tổn hại nàng lão bản Tổng giám đốc hình tượng.

"Giản tổng tài phải cần một thủ hạ?" Lạc Phàm thân thể cũng hướng về phía sau dựa dựa, bày ra nhàn nhã tư thế, cái tư thế này, cũng có chút đàm phán hương vị, hơn nữa là đem chính mình bày ở cùng đối thủ giống nhau trên vị trí.

"Xem như thuê a." Giản Nhược Trần nói.

"Thuê?" Lạc Phàm lựa chọn lông mi, khóe mắt híp xuống.

Giản Nhược Trần nở nụ cười, phải trong lòng cười đấy, nàng biết rõ Lạc Phàm đã có ý rồi —— nếu như vô tình ý, như thế nào lại so đo lẫn nhau ở giữa thân phận địa vị.

"Ta nghĩ Lạc cảnh quan cần nhất định được tự do." Giản Nhược Trần mỉm cười không thay đổi.

Lạc Phàm biết rõ hần động tâm, tại Giản Nhược Trần đưa ra lại năm xưa cũ nghiệp mấy chữ này thời điểm, cũng đã động tâm.

Tại trải qua bên trên cái thế giới kinh tâm động phách về sau, hần cho là hần đã tâm lặng như nước rồi, đem những cái kia khắc cốt minh tâm trải qua chôn dấu rồi, hần thậm chí đã chuẩn bị kỹ càng, làm một cái bình thường tiểu nhân vật.

Có thể thế sự khó liệu, hần vậy mà vợ vẫn mà tới nơi này thì một cái trong thế giới, một cái chỉ tồn tại ở trong tưởng tượng tu tiên thế giới, trong cái thế giới này, cá nhân năng lực bị vô hạn mà phóng đại rồi, mà hần ở đây nếm đến rồi năng lực cá nhân bị vô hạn phóng đại ngon ngọt về sau, bị vui giấu ở đáy lòng trải qua, cũng một chút hiện lên đi ra.

Mặc dù biết là không thể nào đấy, có thể hần cũng không chỉ một lần nghĩ tới, nếu như, hần có thể mang theo như vậy một thân bốn sự trở lại nguyên bản thế giới, nếu như tại nguyên bản thế giới lần kia trong nhiệm vụ, hần có bây giờ năng lực. . . Hần không có suy nghĩ kết luận, cũng biết vậy là không có ý nghĩa.

Chẳng qua là hần chưa từng có nghĩ tới, muốn trong cái thế giới này huấn luyện một chi có bên trên cái thế giới chuyên nghiệp tri thức quân đội, tối đa nghĩ đến đúng rồi dùng cái thế giới này tri thức, hoàn thiện bên trên cái thế giới hần hiểu rõ vũ khí nóng, nhiều nhất là vì cho mình cùng Giản Nhược Trần càng mạnh hơn nữa an toàn bảo đảm.

Giản Nhược Trần mà nói, bỗng nhiên lại để cho hần nhớ lại đã từng nhiệt huyết sôi trào, dưới ánh mặt trời mờ hôi, lực lượng cùng ý chí, ánh mắt của hần có một lát thất thần, giống như xuyên thấu qua Giản Nhược Trần thấy được rất xa chỗ rất xa.

Chỉ trong chốc lát, hắn liền tỉnh ngủ rồi, trong nội tâm nhưng là thầm giật mình, đáy lòng của hắn dĩ nhiên là như thế tin tưởng Giản Nhược Trần? Chịu tại trước mặt nàng buông lỏng cảnh giác?

Bọn họ rõ ràng là đối thủ.

"Tốt." Lạc Phàm nhẹ nhàng mà nhõ ra một chữ.

Giản Nhược Trần lần nữa nở nụ cười, "Ta sẽ cho Lạc cảnh quan đưa tới một ít phàm nhân, lúc trước, cũng sẽ có tu sĩ, Luyện Khí hậu kỳ đấy."

Lạc Phàm trên mặt không có nửa phần kinh ngạc, hỏi: "Đạt tới yêu cầu gì?"

Lạc Phàm không có nói ra thuê giá cả, mà là hỏi trước yêu cầu, càng làm cho Giản Nhược Trần đã hài lòng, nàng lắc đầu: "Ở phương diện này, Lạc cảnh quan mới phải chuyên nghiệp."

Lạc Phàm ngón tay tại cái ghế trên lan can im ắng mà gõ rồi hai cái, chậm rãi gật gật đầu.

Thoạt nhìn bất quá là dăm ba câu liền giải quyết xong, nhưng Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm toàn bộ cũng biết, Giản Nhược Trần chờ đợi ngày hôm nay đã rất lâu rồi, hoặc là lúc trước nàng cũng thật không ngờ sẽ có yêu cầu Lạc Phàm vì nàng huấn luyện một chi quân đội ý tưởng, nhưng cũng chính là đây lúc trước từng bước một làm xuống sự tình, cũng làm cho Lạc Phàm biết rõ, Giản Nhược Trần vì ngày hôm nay, sớm lại bắt đầu bố cục.

"Cần gì, cho ta cái thiết kế sách, kể cả Lạc cảnh quan cần thù lao." Giản Nhược Trần nói.

"Tốt." Lạc Phàm lại là đơn giản một chữ.

Tại Giản Nhược Trần lên trên lầu phòng trọ nghỉ ngơi về sau, Lạc Phàm hay vẫn là một người ngồi ở tại chỗ, không thể phủ nhận, nội tâm của hắn tuyệt đối không có mặt ngoài bình tĩnh như vậy.

Hắn có thể che giấu nội tâm khiếp sợ cùng hưng phấn, nhưng không cần phải, hắn chợt phát hiện, từ hắn tiếp nhận điều tra Thế Kỷ cao ốc, tìm được Thế Kỷ cao ốc phạm tội chứng cứ mệnh lệnh cho tới bây giờ, chưa bao giờ chính thức biết Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần chỉ là một cái Tổng giám đốc, hay vẫn là chính nàng theo như lời một cái Hacker, có thể mấy năm này biểu hiện ra ngoài đây, có chút địa phương cái gì cho hắn việc này tiếp nhận qua đặc chủng huấn luyện.

Hắn thừa nhận, tại ở phương diện khác, có thể làm Tổng giám đốc mọi người không có người thường, nhưng Giản Nhược Trần hay vẫn là cho hắn đặc biệt trùng kích, giờ khắc này hắn tin tưởng, Giản Nhược Trần nhất định không phải chỉ là để một cái Tổng giám đốc, còn có không muốn người biết một thân phận khác.

Ít nhất, nàng nên tiếp nhận qua cùng hắn tương tự chính là huấn luyện, hoặc là vì bảo vệ mình, học tập cái gì.

Có thể ở thế giới trước, hắn vậy mà đã không có giải đến, vậy chỉ có thể nói, nàng râu đã xâm nhập đã đến không nên xâm nhập địa phương.

Năng lực của nàng đã có lớn như vậy rồi.

Lạc Phàm khẽ ngẩng đầu, Giản Nhược Trần liền trên lầu trong phòng khách nghỉ ngơi, thậm chí đều không có trên vải cấm chế, chỉ cần hắn thần thức phóng xuất ra đi tới, là có thể đã gặp nàng đang làm cái gì.

Thần thức thật sự là đồ tốt, đã có thần thức, cũng không lại cần cameras rồi, đều muốn theo dõi một người, dễ như trở bàn tay.

Hắn trầm mặc thu hồi ánh mắt, vẫn còn là kỳ quái Giả Nhược Trần mang cho cảm giác của hắn, tiếp theo liền nghĩ đến hắn đáp ứng sự tình, huấn luyện ra một chi quân đội trở lại.

Hắn chậm rãi hướng về phía sau tựa lưng vào ghế ngồi, lưng chậm rãi buông lỏng, hắn không có như thế nào suy nghĩ đáp ứng, thậm chí đã đáp ứng thuê điều kiện này.

Đây không giống như là hắn có thể làm được.

Càng giống là hắn bị hướng dẫn lấy đáp ứng.

Lạc Phàm con mắt híp xuống, chẳng lẽ ly khai trong đội quá lâu, cảnh giác đều biến mất?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Thi Đấu Quy Tắc

Một lần tiến vào nội môn, chẳng những Luyện Khí tu sĩ nên nắm giữ trụ cột tri thức, vẫn cùng Lạc Phạm đã đạt thành hiệp nghị, duy nhất có chút tiếc nuối là không có đi vào đi tới Tàng Thư Các.

Bất quá, tại từ Phạm An Quý trong tay lần nữa đến một quả ngọc giản về sau, Giản Nhược Trần tiếc nuối duy nhất cũng đã nhận được hoàn mỹ giải quyết.

Thời gian hay vẫn là không đủ dùng, hết thảy tất cả đều không thể bị áp súc, Mạc Tiểu Ngôn cũng cảm thấy Giản Nhược Trần thời gian khẩn trương, nàng tuy rằng hay vẫn là sẽ kiên nhẫn ôn hòa mà cùng Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ trò chuyện một hồi ngày, sau khi vào phòng cũng Tự Linh Trận cũng không phải vẫn luôn mở ra.

Tại chính mình trong sân, ngoại trừ tu luyện, Giản Nhược Trần rất ít bố trí xuống cấm chế, kể cả chế tác phù lục thời điểm, nàng giống như đối với Mạc Tiểu Ngôn hoàn toàn không có bất kỳ phòng bị, cũng không có bất kỳ bí mật.

Tại Trúc Cơ tu sĩ trước mặt, Luyện Khí tu sĩ đều muốn che giấu bí mật của mình, đúng là không lớn dễ dàng, mà thật sự đều muốn che giấu, cũng không phải không thể đấy.

Mà cũng cuối cùng đạt tới thi đấu trước một khắc.

Dược Vương Cốc hẻo lánh nhất một cái góc nhỏ, nghiêm khắc mà nói, đã không có ở đây Dược Vương Cốc tông môn trong phạm vi một cái trên

núi hoang, đứng ở trăm tên đang mặc trường bào màu xám chì nhân, trên người bọn họ áo bào thuận tiện có chút phiêu động, tất cả đều nhìn qua dưới chân khe núi, còn có bên cạnh trên núi hoang.

Những tu sĩ này tuổi đều không tính lớn, ít nhất bên ngoài bề ngoài tất cả đều là người trẻ tuổi, trong đó chỉ ít có một phần ba nữ tu, tất cả đều trầm mặc im lặng.

Đứng ở trước nhất bên cạnh đứng rồi một vị đang mặc trường bào màu đen trung niên tu sĩ, phía sau hẳn một bước trên vị trí, chính là Giản Nhược Trần, lúc này đây, hai người động tác biểu lộ đều là giống nhau, tất cả đều đứng chấp tay, chỉ là một cái nhìn qua bên cạnh đỉnh núi, một cái nhìn qua dưới núi.

"Người vị này nội môn tổng quản, cần quan tâm sự tình thật nhiều." Giản Nhược Trần bỗng nhiên khẽ cười nói.

"Cho nên, người không chịu đến môn hạ của ta?" Liễu Tùy Thanh bất mãn nói.

"Không có ở đây môn hạ của người, chuyện của ta cũng sẽ không ít." Giản Nhược Trần cười nhẹ.

Luyện Khí tu sĩ cùng Kết Đan tu sĩ nói như thế, thật làm cho sau lưng tất cả mọi người với là lỗi tai của mình mắc lỗi rồi.

"Đợi người có thể rất tốt mà đi ra rồi nói sau." Liễu Tùy Thanh hừ một tiếng.

Ra trước khi đến, bọn họ tất cả mọi người cũng đã biết thi đấu yêu cầu, trong đó thu thập đến đủ nhiều Linh dược, hơn nữa, bảo hộ ở thân phận của mình Ngọc phù.

"Liễu tổng quản không cuối cùng răn dạy vài câu rồi hả?" Giản Nhược Trần cười nói.

"Hừ." Liễu Tuy Thanh hừ một tiếng, răn dạy? Những đệ tử này chỉ cần có thể còn sống đi ra, đều muốn phải Giản Nhược Trần người, cho dù là bọn họ trên danh nghĩa hay vẫn là Thiên Đạo Tông đệ tử.

Nhưng, cuối cùng là trong nội tâm không đành lòng, Liễu Tuy Thanh trong lòng thở dài, quay người lại.

"Các vị." Hắc mới mở miệng, các đệ tử ánh mắt liền toàn bộ rơi vào Liễu Tuy Thanh trên mặt.

"Thi đấu yêu cầu, chính là tại một tháng bên trong, thu thập đến đầy đủ Linh dược, bảo hộ ở thân phận của mình Ngọc phù." Liễu Tuy Thanh lập lại một lần đã nói qua một số lần yêu cầu, ánh mắt tại các đệ tử trên người xẹt qua, nhìn thấy đúng rồi kính cẩn, trầm tĩnh, hưng phấn, chờ mong.

"Lúc trước, hai điểm này yêu cầu đã lập lại một số khắp nơi, mọi người cũng đều khó hiểu, vốn không cần ta tại nhiều lời, chẳng qua là, không có người hỏi thăm qua ta, nếu như trong đó gặp được cướp đoạt thân phận Ngọc phù khác tông môn đệ tử, phải làm sao."

Có ngăn ra, thì có trả lời âm thanh truyền đến: "Đương nhiên là bảo vệ mình Ngọc phù."

Liễu Tuy Thanh ánh mắt trông đi qua, trả lời đúng rồi một cái cao gầy tu sĩ, ánh mắt mang theo tàn nhẫn, hiển nhiên còn có đã hết mà nói cũng không nói gì.

"Tốt, phải như thế, " Liễu Tuy Thanh gật đầu, "Có thể như thế nào bảo hộ?"

"Tông môn ban thưởng cho chúng ta Pháp Khí rồi, chính là để cho chúng ta chiến đấu a." Tu sĩ kia tiếp tục nói.

"Nếu như người không địch lại đây?" Liễu Tùy Thanh hỏi một câu.

Tu sĩ kia đã trầm mặc, không địch lại, dĩ nhiên là không bảo vệ được thân phận Ngọc phù rồi, có thể Liễu Tùy Thanh nếu như có thể hỏi như vậy, hiển nhiên đáp án cũng không phải là việc này.

"Cầm thân phận của người Ngọc phù, người tự nhiên là phải nghĩ biện pháp cướp về, đổi lại góc độ, nếu như là người đã đoạt người khác thân phận Ngọc phù, hy vọng người khác đoạt trở về sao? Liễu Tùy Thanh nói.

Người nọ sắc mặt biến dưới: "Liễu tổng quản, ngài là nói, muốn. . ." Giết người không để lại hậu hoạn mấy chữ này, cuối cùng là không cách nào nhổ ra miệng.

Liễu Tùy Phong nghiêng đầu nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần khẽ cười nói: "Lần này quy tắc, cũng không có bất kỳ hạn chế, một tháng bên trong, chúng ta không cách nào ly khai, mà một tháng này, phát sinh cái gì ngoại giới cũng không cách nào biết được."

Lần này thi đấu quy tắc, rất vượt quá Giản Nhược Trần dự kiến, nàng cho rằng, hoàng thất sẽ không như vậy vội vàng đấy, cũng sẽ không như vậy hiểu địa biểu lộ ra tùy ý những thứ này tông môn, thế gia đệ tử chém giết ý tứ.

Ở nơi này là thi đấu trận đấu, rõ ràng là Giác Đấu Tràng, khác nhau đúng là chỉ có người dự thi mà không có người xem mà thôi.

Ngoại trừ lúc ban đầu nghe được quy tắc lập tức khiếp sợ về sau, Giản Nhược Trần lập tức liền đã tiếp nhận —— với kinh nghiệm của nàng, không có chuyện gì phải không thể tiếp nhận.

"Cho dù là người chết?" Cuối cùng có người nói ra hai chữ này.

"Còn có quy tắc nói cấm giết người chứ" vẫn là Giản Nhược Trần nói.

Tả Nghi ánh mắt phức tạp mà nhìn Giản Nhược Trần, giết người hai chữ này từ Giản Nhược Trần trong miệng nhổ ra, bay bổng mới tốt như không có nửa điểm phân lượng, mà nàng đang nói ra hai chữ này thời điểm, mặt không biểu tình, hình như là lại bình thường bất quá.

Thế nhưng là những người khác nghe được về sau, liền không phải như thế rồi, ngẩn ngui trầm mặc về sau, bỗng nhiên chính là khiếp sợ thanh âm, không tin đấy, nghi hoặc đấy, hiểu rõ đấy, hưng phấn đấy, trên đỉnh núi thoáng cái liền xuất hiện huyên não thanh âm, thế nhưng lập tức, liền bị chế trụ.

Một đạo uy áp trực tiếp từ Liễu Tuy Thanh trên người phóng thích tới đây, mọi người thanh âm toàn bộ cho chế trụ.

"Các người lấy được Linh dược, lúc này đây tất cả đều về các người người tất cả, ta, tông môn, đối với các người chỉ có một yêu cầu, không từ thủ đoạn, còn sống đi ra." Liễu Tuy Thanh thanh âm không lớn, lại trực tiếp tác dụng đến tất cả mọi người trong đầu, chấn động da đầu của bọn hắn đều tại run lên.

"Có thể, Liễu sư tổ, tông môn lúc trước không phải nói như vậy." Khác có một cái vóc dáng không cao tu sĩ kêu lên.

"Vương sư đệ, bây giờ nói những thứ này, không cảm thấy đã chậm chứ" Giản Nhược Trần nhìn chằm chằm vào cái kia thấp người tu sĩ, thanh âm tuy nhẹ,nhỏ, cũng không thiếu nghiêm khắc nói.

"Tông môn gạt chúng ta!" Vương Tu sĩ kêu lên.

"Gạt chúng ta cái gì? Thi đấu quy tắc là ở tất cả tông môn trận thi đấu nhỏ về sau mới xác định xuống đấy, tông môn cũng chính là so với chúng ta sớm ngày biết rõ mà thôi, Vương sư đệ, người chẳng lẽ là cho rằng, người nhất định không bảo vệ được thân phận của người Ngọc phù, nhất định sẽ chết ở thi đấu trong chứ "

Giản Nhược Trần không lưu tình chút nào nói ra tất cả tu sĩ lo lắng sự tình.

"Người không lo lắng chứ người tự nhiên là không lo lắng đấy, người có hộ thân Ngọc phù, người có phù lục!" Cái khác nữ tu bỗng nhiên kêu lên.

Giản Nhược Trần nhìn sang, khẽ gật đầu: "Như vậy, người có thể với thay đổi phương pháp chứ "

Một câu nói, lại để cho cái kia nữ tu cùng Vương Tu sĩ tất cả đều ghen lời rồi, tính cả người khác, kinh ngạc mà nhìn qua Giản Nhược Trần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Tốt Nhất Chuẩn Bị

"Các người nên may mắn Giản tiểu thư cũng tham gia lần này thi đấu." Liễu Tùy Thanh lạnh lùng thốt.

"Liễu sư tổ, đây là ý gì?" Trong đám người, truyền đến khác thanh âm của một người.

"Còn sống khả năng rời đi. Là thế này phải không? Liễu sư tổ." Trả lời đấy, là cùng trong đám người thanh âm.

Ánh mắt đều nhìn sang, Tả Nghị nhưng là nhìn xem Giản Nhược Trần.

"Mỗi người, tất cả tham gia thi đấu tu sĩ, cũng có thể giữ lại từ ở bên trong lấy được Linh dược, mười thứ hạng đầu nổi danh cùng tông môn trước top 3, còn cũng tìm được cá nhân ban thưởng, các người cho rằng, không có người sẽ trong đó toàn lực ứng phó chứ" Liễu Tùy Thanh cười lạnh nói.

"Nhưng vì cái gì không có người nói cho chúng ta biết, lần này thi đấu phải giúp nhau chém giết cướp đoạt hay sao?" Cái kia nữ tu lại thét to.

"Ai nói thi đấu phải giúp nhau chém giết cướp đoạt đúng không? Thi đấu chính là thi đấu, là vì người cùng tông môn tranh được vinh dự đấy." Giản Nhược Trần nhìn cái kia nữ tu thản nhiên nói.

"Không có đẳng cấp cao tu sĩ giám sát, trong một tháng, sự tình gì đều có thể phát sinh!" Vương Tu sĩ hô.

"Xác thực như thế, ta nghĩ, tất cả mọi người nên cho rằng đây là ngầm hiểu lẫn nhau sự tình." Giản Nhược Trần tiếp theo một câu.

Các tu sĩ mặt dần dần trắng bệch, bọn họ từ biết rõ so tài quy tắc về sau, an vị lên bảo trước thuyền, lại chưa từng nghĩ đến, thi đấu chính thức quy tắc phải người chết ta sống.

"Liễu sư tổ, điều đó không có khả năng." Trong đám người truyền đến tuyệt vọng thanh âm.

"Chính các người tưởng tượng, đều là như các người đồng dạng Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, tại không có bất kỳ ước thúc dưới tình huống sẽ phát sinh cái gì?" Liễu Tuy Thanh lạnh lùng nói, "Tốt nhất bảo toàn phương pháp của mình, chính là hiểu, ai có thể chân chính lĩnh bảo an địa phương hộ chính các người."

Tất cả mọi người ngốc trệ xuống, ánh mắt không hèn mà cùng mà đã rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, Giản Nhược Trần thản nhiên mà đã tiếp nhận tất cả ánh mắt, nhưng không nói một lời.

"Giản tiểu thư, người sẽ bảo hộ chúng ta a." Tả Nghị trước nói.

Tả Nghị đang hỏi ra những lời này thời điểm, cũng không có thể xác định Giản Nhược Trần có thể hay không có thể bảo hộ tất cả mọi người, đáy lòng, hẳn là biết rõ Giản Nhược Trần sẽ bảo hộ hẳn đấy, dù sao tiến vào thi đấu cũng là Giản Nhược Trần chủ ý, mặc dù không có rõ ràng, nhưng ám chỉ, Tả Nghị sẽ không lý giải sai đấy.

"Ta cũng cần mọi người có thể chứng minh chính mình đáng giá trợ giúp của ta." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

Tất cả mọi người ánh mắt đều mang theo khó hiểu, bọn họ đã bị trùng kích thời gian quá ngắn, còn không có hoàn toàn kịp phản ứng.

"Chứng minh như thế nào?" Mặc dù Tả Nghị biết rõ, mọi người cũng đều biết, những thứ này đối thoại nên Tả Nghị đang phối hợp Giản Nhược Trần đây, nhưng đúng là cần phải có người hỏi ra những thứ này.

"Bảo trụ chính mình Ngọc phù phải nên phải đây, chỉ cần có thể từ khác tông môn tu sĩ trong tay đạt được một cái khác miếng thân phận Ngọc phù." Giản Nhược Trần nói.

"Người là muốn chúng ta giết người để chứng minh chính mình."

"Chiến lợi phẩm đều về người, mọi người cũng có thể tổ đội, sau khi đi vào, vị trí của chúng ta đều là tùy cơ hội đây, cho nên, ta chuẩn bị cảm ứng Ngọc Bài." Giản Nhược Trần nhìn xem tất cả mọi người nói, "Chúng ta tại sau khi đi vào, đầu tiên phải nhanh một chút tụ hợp, mới có thể đem nguy hiểm hạ thấp nhỏ nhất."

"Có thể vì sao lại như vậy, chúng ta lẫn nhau giữa thực sự không phải là địch nhân, tại sao phải chém giết? Thi đấu mục đích, thế nào lại là vì đưa chúng ta vào chỗ chết?" Vương Tu sĩ không hiểu nói, đây cũng là tất cả mọi người không hiểu.

"Thi đấu bốn ý hẩn không phải là như thế, làm xấu nhất chuẩn bị, hướng tốt nhất phương hướng phát triển." Giản Nhược Trần không có có thành ý gì mà an ủi một câu.

Mọi người đều từ Giản Nhược Trần trong tay lấy một khối Ngọc Bài, tế luyện về sau, trên ngọc bài rậm rạp chằng chịt mà một đồng điểm đỏ tụ tập cùng một chỗ.

Giản Nhược Trần nói: "Bất luận cái gì Pháp Khí, đều là lợi và hại nửa này nửa nọ đấy, Ngọc Bài tuy có thể lại để cho mọi người chúng ta hiểu rõ lẫn nhau vị trí, nhưng đồng dạng, một khi rơi vào đến khác tông môn tu sĩ trong tay, đối với phụ cận tông môn đệ tử khác, liền là có tính chất huỷ diệt, cho nên, tại gặp được nguy hiểm không địch lại thời điểm, ta hy vọng, các

người có thể bóp nát nó, cũng hy vọng thu được bảo động có thể cố gắng hết sức mau đi tới."

"A đúng rồi, việc này Ngọc Bài để vào đến trong túi trữ vật, tựa cũng không có cảm ứng." Giản Nhược Trần lại bổ sung câu.

Tả Nghi tiếp nhận Ngọc Bài về sau, vẫn đứng ở Giản Nhược Trần bên người, Giản Nhược Trần cũng ngầm đồng ý rồi hẩn chỗ đứng, trong đám người bắt đầu xuất hiện xì xào bàn tán, rất nhanh, tu sĩ vị trí liền phát sinh biến hóa, đối với quen thuộc lẫn nhau trao đổi, đứng lại với nhau.

"Tốt rồi, thời gian không sai biệt lắm, chuẩn bị vào đi thôi." Liễu Tùy Thanh nói qua, quay người trước tiên đi thẳng về phía trước.

Giản Nhược Trần lui về phía sau vài bước, cùng tại sau lưng, Tả Nghi bịn tại Giản Nhược Trần bên người.

Một phút đồng hồ về sau, bọn họ tiếp cận một chỗ khe núi, khe núi bên ngoài trên sườn núi, đã đứng thật nhiều khác nhau tông môn thế gia, mà ở khe núi nhập khẩu chỗ, thành linh một khối bắt mắt Ngọc Bài, phía trên nhất phải "Chu Tước đường" ba cái bắt mắt chữ to.

Dưới tấm bảng, phải mười cái đang mặc áo ngắn tinh luyện Luyện Khí tu sĩ, tay thuận trong nâng Ngọc Bài bịn rịn.

Chu Tước đường ba chữ, chỉ cần là Thiên Đạo Tông tu sĩ không có chưa quen thuộc đấy, tất cả mọi người nín thở xuống, ánh mắt đều bị hấp dẫn, Liễu Tùy Thanh không khỏi quay đầu lại nhìn xuống, đang chứng kiến Giản Nhược Trần ánh mắt rơi vào trên ngọc bài, mặt ngậm mỉm cười.

Nhìn đến Liễu Tùy Thanh quay đầu lại, Giản Nhược Trần ánh mắt cùng Liễu Tùy Thanh va chạm dưới, khẽ gật đầu, Liễu Tùy Thanh mặt không thay đổi xoay qua chỗ khác, sau đó bỗng nhiên lại quay lại, hướng Giản Nhược Trần vẫy tay.

Giản Nhược Trần tiến lên một bước, Liễu Tùy Thanh liền hơi nghiêng lấy đầu: "Giản đại tiểu thư, tông môn, người, sẽ rút được thứ nhất chứ "

Lời này, Liễu Tùy Thanh vận dụng thần thức truyền âm, rơi vào Giản Nhược Trần trong đầu lại hơi có chút nghiêng rằng nghiêng lợi hương vị, Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, "Ta đối với ta bản thân, còn là tin tâm mười phần đấy, bất quá Liễu tổng quản thân là Thiên Đạo Tông tổng quản, nếu cũng không nhìn dường như mình tông môn đệ tử, vậy. . ."

Liễu Tùy Thanh khẽ cắn môi, "Việc này Chu Tước đường, có phần của người không có?"

"Làm sao có thể?" Giản Nhược Trần khẽ cười nói, "Đây chính là Diệp thiếu gia tài sản."

Liễu Tùy Thanh nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt, "Người biết ta là có ý gì."

Giản Nhược Trần thở dài nói: "Đương nhiên."

"Người không áp lên mấy rót?"

"Việc này, luôn Diệp thiếu gia tài sản. . . Bất quá, nơi đây không hạn chế tư nhân ván bài a, có thể thông qua Chu Tước đường làm chứng." Giản Nhược Trần như có điều suy nghĩ mà nhìn qua trên sườn núi mọi người.

"Người muốn làm như thế nào?" Liễu Tùy Thanh nghi ngờ nói.

"Ta cảm thấy được, Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông đã cùng tông môn kết thù, trước đó lần thứ nhất Văn Tâm huyền trận, ta lại đem hai cái tông môn tất cả đều đắc tội, lúc này đây, bọn họ khẳng định đều muốn đem ta ăn sống sống sờ sờ mà lột da." Giản Nhược Trần nói khẽ.

Đang nói, bên trái trong đám người bước đi thong thả ra hai người, một cái quần áo màu phát sáng, một cái lưng đeo trường kiếm, đúng là trước đó lần thứ nhất dẫn đội Tuyết Linh mà cùng Phong Trí Hồng, Giản Nhược Trần cười khẽ một tiếng: "Ta còn muốn lấy muốn tìm rồi cái gì lấy có đây, bọn họ liền chính mình đã tới."

Liễu Tùy Thanh không kịp nhiều lời, hai người kia đã đến gần, sắc mặt như tắm gió xuân giống như, Liễu Tùy Thanh nghênh đón tiếp lấy.

"Đã nghĩ ngại lấy có phải hay không Liễu đạo hữu dẫn đội đây, ta cùng tuyết đạo hữu thế nhưng là chờ thật là lâu." Phong Trí Hồng cười nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Đây Là Dung Túng

"Phong đạo hữu cùng tuyết đạo hữu cũng không phải như thế sao." Liễu Tuy Thanh cũng cười, ba người giúp nhau chào về sau, đều khách khí vài câu.

"Giản tiểu tiên tử cũng tới?" Giản Nhược Trần xuất hiện, giống như vượt quá Tuyết Linh mà cùng Phong Trí Hồng dự kiến, hai người nhìn Giản Nhược Trần, đều có chút khó hiểu.

Giản Nhược Trần tiến lên thi lễ nói: "Gặp qua hai vị tiền bối."

Phong Trí Hồng cùng Giản Nhược Trần gật gật đầu, sau đó nhìn Liễu Tuy Thanh, bờ môi khẽ nhúc nhích truyền âm, hiển nhiên là không có ý định lại để cho Giản Nhược Trần nghe được.

Liễu Tuy Thanh lông mày dần dần nhàu lên, cũng truyền âm rồi vài câu, sau đó là Tuyết Linh mà, ba người trao đổi một hồi, đều dừng lại, Phong Trí Hồng cùng Tuyết Linh mà ánh mắt đều rất là khó hiểu.

Liễu Tuy Thanh quay đầu hướng Giản Nhược Trần nói: "Đại hoàng tử ngay tại phía trước, người có muốn hay không đi tới?"

Giản Nhược Trần nha nhưng dưới, "Liễu tổng quản, người nói ta đi tới?" Nàng đây là đoán được ba người bọn họ lúc trước nói rất đúng cái gì, dù sao, Đại hoàng tử thế nhưng là đưa nàng một bộ tương đối mập mờ đồ trang sức đây, tuy nói những thứ này đồ trang sức cũng là Pháp Khí.

Khe núi nhập khẩu chỗ khác một bên, Đại hoàng tử đang mặc bình thường trường bào, đang cùng mấy người tu sĩ chuyện trò vui vẻ, bỗng nhiên thần sắc khẽ nhúc nhích, hướng Thiên Đạo Tông bên này nhìn qua, nhưng là có người hầu truyền âm tới đây nói, Thiên Đạo Tông tu sĩ đã đến.

Thị lực của hắn thật tốt, lập tức ngay tại Thiên Đạo Tông trong mọi người đã tìm được dẫn đội Liễu Tùy Thanh, cũng nhìn thấy bên cạnh hắn Giản Nhược Trần, càng là sững sờ, lông mày chưa phát giác ra néo một chút.

Nhưng cũng chính là lập tức sự tình, cứ tiếp tục nói cười rộ lên.

"Lần này thi đấu hay vẫn là Lục đệ ý tứ, phụ hoàng rất ưa thích Lục đệ chủ ý, nếu không có Lục đệ mới Trúc Cơ, còn cần củng cố tu vi, còn lại sự tình cũng đều muốn Lục đệ xử lý rồi." Đại hoàng tử nói.

"Lục đệ chính là ham chơi, Trúc Cơ, đều dùng ba năm, khó khăn đã có thi đấu cái chủ ý này, vứt bỏ liền làm cho hắn Chu Tước đường." Tam hoàng tử Diệp Cần thoáng bất mãn nói.

"Lục đệ niên kỷ còn nhỏ, chơi hai năm liền hồi tâm rồi." Diệp Chân hướng ra phía ngoài nhìn coi, Liễu Tùy Thanh cũng đang hướng bên này nhìn qua, ánh mắt xa xa mà đang đứng phải cùng một chỗ, Diệp Chân mỉm cười, chứng kiến Liễu Tùy Thanh cùng bên người Giản Nhược Trần nói gì đó, hai người cùng đi tới đây.

"Gặp qua thái tử điện hạ, gặp qua Tam điện hạ." Liễu Tùy Thanh chấp tay thi lễ, Giản Nhược Trần đi theo thi lễ.

Diệp Chân giơ lên đưa tay, cười nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Giản tiểu tiên tử ngày gần đây tốt chứ?"

Giản Nhược Trần rất là ngoài ý muốn Diệp Chân ân cần thăm hỏi, mà lại cũng không che giấu ngoài ý muốn, gương mặt dừng ở Diệp Chân,

chần chờ sau mới nói: "Khá tốt."

Ai cũng chú ý tới Giản Nhược Trần chần chờ, ngay cả Liễu Tùy Thanh đều nhìn qua, Diệp Chân có chút nhú mày, nhìn xem Liễu Tùy Thanh, sắc mặt trầm xuống: "Liễu đạo hữu, các người Thiên Đạo Tông, không phải khắt khe, khe khắt rồi Giản tiểu tiên tử à."

Liễu Tùy Thanh nhìn xem Giản Nhược Trần, không biết Giản Nhược Trần làm ra việc này chần chờ bộ dạng làm như vậy là vì cái gì, Giản Nhược Trần nghe vậy cũng không có tỏ vẻ, giống như là Thiên Đạo Tông thực làm cái gì tựa như, hẳn không có nhìn Đại hoàng tử, chẳng qua là nhìn Giản Nhược Trần nói: "Giản tiểu thư, Thiên Đạo Tông khắt khe, khe khắt người rồi?"

Giản Nhược Trần vội hỏi: "Thái tử điện hạ quá lo lắng, tông môn đối với ta rất tốt, Chỉ là. . . Lần đầu tham gia bậc này thi đấu, trong nội tâm tâm thần bất định."

Người khác không biết Giản Nhược Trần, Liễu Tùy Thanh nhưng là giải đáp, Giản Nhược Trần vừa nói như vậy, là hẳn biết Giản Nhược Trần lại là có cái gì chủ ý, hẳn hạ quyết tâm đầu đứng ngoài quan sát, tuyệt đối không nhiều lắm nói một câu —— Đại công tử thế nhưng là đối với Giản Nhược Trần hết sức tốt cảm giác đấy.

Diệp Chân phải biết rõ thi đấu sẽ phát sinh gì gì đó, nhìn xem Giản Nhược Trần biểu lộ, chỉ cảm thấy nàng giống như cũng biết cái gì tựa như, lại ngấm liếc Liễu Tùy Thanh, Liễu Tùy Thanh chẳng qua là nhìn vào miệng, chỗ đó còn bố trí lấy trận pháp.

Liền có chút bất mãn, nói không rõ là đối với Liễu Tùy Thanh hay là đối với Giản Nhược Trần, ngữ khí cũng liền nhạ đứng lên: "Giản tiểu tiên tử thế nhưng là thiếu khuyết Pháp Khí?"

Hắn đưa cho Giản Nhược Trần hộ thể Pháp Khí liền không ít, Giản Nhược Trần nếu là lại có yêu cầu gì, chính là không biết điều rồi, mà Liễu Tuy Thanh với tư cách tông môn trưởng bối, không chịu chỉ điểm một chút, tùy ý Giản Nhược Trần lòng tham, vậy, dù là Diệp Phi phải trong mắt của hắn định, cũng không muốn liền đem Giản Nhược Trần như vậy cho Diệp Phi.

Bất kể thế nào nói, Diệp Phi phải hoàng thất huyết mạch, giết có thể, giam cầm cũng có thể, vậy phải là do hắn để làm đây, người khác cũng không thể chà đạp.

"Thái tử điện hạ đã hiểu lầm." Giản Nhược Trần hơi than thở nhẹ thanh âm, "Chỉ là muốn đến tại cấm địa ở trong, khó tránh khỏi sẽ có thất thủ đả thương người thời điểm."

Diệp Chân cùng Diệp Cần đều kinh ngạc xuống, Liễu Tuy Thanh thoáng cái thu hồi ánh mắt, cũng nhìn Giản Nhược Trần.

"Giản tiểu tiên tử lòng có không đành lòng?" Diệp Cần bỗng nhiên nói, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Giản Nhược Trần, nhưng nghe tiếng đã lâu.

"Chẳng qua là lo lắng sẽ giết chóc quá nhiều, " Giản Nhược Trần rất là thành khẩn mà nói, "Dù sao, ta trong túi trữ vật hộ thể Pháp Khí rất nhiều, còn có Linh dược, phù lục."

Ba người tất cả đều sợ ngây người, Giản Nhược Trần mà nói, lại một lần nữa đổi mới rồi ba người đối với nàng ấn tượng —— không có ai sẽ nói như thế chính mình chuẩn bị muốn giết rất nhiều rất nhiều người a, hay là đối với lấy Thái Tử hoàng tử nói.

Diệp Chân cùng Diệp Cần ánh mắt toàn bộ đắm vào Giản Nhược Trần trên mặt, giống như muốn từ nét mặt của nàng trông được ra chính thức ý

tưởng tựa như, Diệp Chân cuối cùng ngừng lông mày nói: "Người nói là, có sẽ gặp ghé người tài bảo, muốn đây, đưa người vào chỗ chết?"

Giản Nhược Trần chần chờ sau nói: "Nhân chi thường tình a, dù sao, thi đấu bên trong xảy ra chuyện gì, bên ngoài ai cũng không biết, hơn nữa, thái tử điện hạ biết rõ, ta là khả năng không lớn làm cho người ta đã đoạt đây, không hoàn thủ cũng không là phong cách của ta."

Ba người thậm chí nghĩ lên Hoàng Cung yến hội một màn kia, Giản Nhược Trần chỉ bằng mượn dăm ba câu, liền bị mất rồi Từ Lâm tính mạng, tuy rằng Từ Lâm cũng gieo gió gặt bão, nhưng Đại hoàng tử hiển nhiên biết rõ đây thêm nữa, biểu lộ có lập tức vi diệu.

"Văn bối đều muốn cầu thái tử điện hạ một cái ân điển." Giản Nhược Trần ngừng một chút nói, nhìn xem Diệp Chân.

Diệp Chân khẽ gật đầu, "Người nói."

"Đúng đây, có thể có thể khoan dung tham gia thi đấu tu sĩ hành vi."

Lời này, lần nữa lại để cho mấy người khó hiểu, Giản Nhược Trần không phải vì chính mình cầu đây, mà là vì tất cả tu sĩ cầu đây, ba người giúp nhau nhìn xem, đều có chút nghi hoặc, đi theo phảng phất có chút ít nhưng, nhưng mỗi người được rồi nhưng đều nên không giống như vậy.

"Giản tiểu tiên tử nói là, muốn ngầm đồng ý thi đấu thời điểm xuất hiện bất kỳ không thể khống chế tình phát sinh?" Diệp Cần nói.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Vâng."

"Người là tại dung túng trong đó giết chóc." Diệp Cần đuổi theo hỏi một câu.

Giản Nhược Trần đôi mắt thả xuống xuống, sau đó nâng lên, trên mặt ngoài ý muốn bình tĩnh: "Xem như thế đi, văn bối nếu như đều muốn cầu được thái tử điện hạ ân điển, việc này ân điển không thể chỉ cấp văn bối một người."

"Giản Nhược Trần, người biết người đang nói cái gì? Người biết thái tử điện hạ nếu như đã đáp ứng người, thì đầu sẽ diễn biến thành cái gì?" Liễu Tùy Thanh cả giận nói.

Liễu Tùy Thanh không thể không mở miệng, nếu như hãn ở đây không mở miệng, Diệp Chân nhất định sẽ hoài nghi Giản Nhược Trần một phen lời nói phải Thiên Đạo Tông làm chủ đây, là hãn biết Giản Nhược Trần mới mở miệng sẽ gây phiền toái, lại không thể tưởng được sẽ trực tiếp liên liên lụy đến Thiên Đạo Tông.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Mở Ván

Liễu Tùy Thanh chất vấn, tức giận, Giản Nhược Trần ngoảnh mặt làm ngơ, nàng bình tĩnh mà nhìn xem Đại hoàng tử, mang theo điểm không sao cả, giống như bất luận là Đại hoàng tử có nên hay không, chuyện này đều xác định giống như, mà trên thực tế người ở chỗ này ai cũng biết, tại Giản Nhược Trần chỗ đó, nàng đã quyết định.

Diệp Cần hừ lạnh một tiếng, mang theo khinh thường: "Giản tiểu tiên tử, người cho rằng người tính toán thơn bở vậy sao, còn dám tới cầu phần này ân điển, bóp chết người so với bóp chết một người con sâu cái kiến còn đơn giản."

Liễu Tùy Thanh sắc mặt biến rồi, đường đường một cái hoàng tử, là khinh thường uy hiếp đấy, nói như vậy, chẳng khác nào Giản Nhược Trần đã là cái chết người đi được.

Giản Nhược Trần nở nụ cười, cười đến rất là ưu nhã, "Là ta đi quá giới hạn rồi."

Tiếp theo quay người, hướng Liễu Tùy Thanh có chút khom người nói: "Cho tông môn thêm phiền toái, xin lỗi."

Liễu Tùy Thanh sợ run lên, "Người muốn điều gì?" Trực giác, Giản Nhược Trần sẽ không như vậy liền buông tha rồi.

Giản Nhược Trần đứng thẳng thân thể, lui về phía sau một bước, lạnh nhạt nói: "Cũng không làm cái gì, chính là làm chút ít muốn việc cần phải làm mà thôi."

Liễu Tùy Thanh không thể tin được lỗi tai của mình, Giản Nhược Trần còn muốn làm cái gì? Nàng không phải là muốn tại thi đấu người trung gian toàn bộ Thiên Đạo Tông đệ tử chứ điểm này tông môn đã đáp ứng nàng, miễn là còn sống ly khai thi đấu đệ tử, toàn bộ về nàng, nàng còn muốn cái gì?

Giản Nhược Trần hướng Đại hoàng tử cùng Tam hoàng tử có chút khom người nói: "Cáo từ."

Lại lui về phía sau một bước, Diệp Chân bỗng nhiên nói: "Chậm đã."

Giản Nhược Trần đứng vững, nhìn chăm chú lên Diệp Chân.

"Thi đấu trong vẫn lạc cá biệt tu sĩ, phải bình thường." Diệp Chân nói.

"Vâng." Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Cẩn tuân Điện Hạ giáo huấn."

Diệp Chân mà nói cũng chưa có nói hết, bị Giản Nhược Trần như vậy một đoạn ở, nói không được nữa.

Ba người bọn họ nhìn xem Giản Nhược Trần hướng lui về phía sau mấy bước, quay người ly khai, đều cảm thấy kỳ quái, lá thần thật sắc mặt lạnh lẽo, ánh mắt liền đã rơi vào Liễu Tùy Thanh trên mặt.

"Liễu tổng quản, người tông môn tu sĩ, gan lớn rất a." Diệp Cần lạnh lùng thốt.

"Biết rõ cử tử nhất sinh, tự nhiên không chỗ nào bán khoán." Đến lúc này thời điểm, cũng không sao cả mặt mũi không mặt mũi, Giản Nhược Trần cơ hồ là đem lời nói chọn được rõ ràng đấy, giả ngu cũng vô ích rồi.

Liễu Tùy Thanh trong nội tâm đối với Giản Nhược Trần chiêu thức ấy hận đến thẳng cắn răng, nàng đều muốn tại thi đấu trong làm cái gì liền đi

đã làm xong, còn muốn lúc trước liền nói ra, ngại mình ở thi đấu trong không chết được chứ

"Ai vẫn lạc, Giản tiểu tiên tử cũng vẫn lạc không được a." Diệp Chân ung dung nói, chỉ bằng hắc đưa ra ngoài những cái kia pháp bảo, Giản Nhược Trần cũng không có vẫn lạc đạo lý.

Liễu Tuy Thanh im lặng dưới, hướng Diệp Chân cùng Diệp Cần thi lễ cáo lui.

Giản Nhược Trần chưa có trở lại trong đội ngũ, nàng đang tại Chu Tước đường ván bài trước lưu luyến, không ngoài sở liệu, ván bài trong khai ra rồi mười thứ hạng đầu nổi danh thứ tự tiền đặt cược, đệ nhất danh Giản Nhược Trần ba chữ, cao cao tại thượng.

Lý do, phía trên viết rất quả thực không thể lại đầy đủ, hộ thân Pháp Khí, Luyện Khí chín tầng tu vi, cao phẩm chất phù lục. Nàng mới lên trước, bên cạnh thì có tu sĩ ghé mắt rồi.

Giản Nhược Trần nhưng là cái không sợ chuyện lớn, nhìn phía trên ván bài, duỗi ngón gõ gõ trước mặt cái bàn nói: "Diệp quản gia, được hay không được cho người mượn Chu Tước đường tên tuổi, mở ván a."

Chu Tước đường ván bài, tự nhiên Diệp quản gia tại, bất quá không cần hắc tự mình quản lý, hắc cũng có xã giao, với Diệp Phi quản gia thân phận, Giản Nhược Trần la như vậy rồi một cuống họng, thanh âm không cao, cũng đầy đủ tất cả mọi người ghé mắt rồi.

Diệp quản gia đối với trước người nhân đạo một tiếng xin lỗi không tiếp được, liền đã đi tới, trên mặt chưa phát giác ra liền lộ ra dáng tươi cười, Giản Nhược Trần không phải như vậy liễu lĩnh, cố ý làm ra như vậy liễu lĩnh bộ dạng, liền lại là muốn làm cho chút ít sự tình rồi.

Hắn là không sợ Giản Nhược Trần sinh sự đấy, chỉ là muốn không thông Giản Nhược Trần còn có thể sinh xảy ra chuyện gì, còn có vài bước xa, liền cười nói: "Giản tiểu tiên tử muốn bắt đầu, hoan nghênh còn không kịp, nhìn đang cùng Diệp thiếu gia cùng cái tông cửa phân thượng, Chu Tước đường liền rút một tầng lợi tốt rồi."

"Dễ nói." Giản Nhược Trần vốn chí cũng không có ở đây Linh Thạch lên, "Vây phiền toái Diệp quản gia giúp một việc, ta đây cái ván, tựu kêu là tiền chuộc."

"Cái gì?" Dù là Diệp Thủy Tuyền có chuẩn bị tâm lý, cũng không có hiểu Giản Nhược Trần là có ý gì, tiền chuộc? Nàng đây là muốn vợ vét tài sản ai?

"Cứu một mạng, mạng liền thuộc về ta, tông môn cũng tốt, thế gia cũng tốt, đều muốn phải về đệ tử tính mạng, muốn cho ta tiền chuộc, ta cũng không nhiều muốn, một người đệ tử mạng, liền một vạn hạ phẩm linh thạch tốt rồi." Giản Nhược Trần nói.

Diệp quản gia kinh ngạc sau nói: "Giản tiểu tiên tử là muốn tại thi đấu trong cứu người?"

"Diệp quản gia không tin ta có thể làm được?" Giản Nhược Trần có chút hất cằm lên cười cười. Giản Nhược Trần việc này biểu lộ quả thực là quá tự tin rồi, mà ánh mắt tại thời khắc này bộc lộ tài năng, nàng nói chuyện cũng không có bất kỳ che giấu nào, đây vài câu, không nói chung quanh, đứng được xa hơn một chút chút ít cũng cũng nghe được rồi.

Diệp Thủy Tuyền hơi chút hiểu Giản Nhược Trần ý tứ, hắn cười nói: "Đương nhiên đã tin tưởng, Giản tiểu tiên tử chờ một chốc."

Hắn hướng lui về phía sau mấy bước, từ trong túi trữ vật xuất ra một mặt tiểu nhân Ngọc Bài, ngưng mắt nhìn một hồi, sau đó đem Ngọc Bài

chống đỡ tại cái trán —— cái ngọc bài này chính là cùng ngọc giản có giống nhau tác dụng.

Sau lưng lớn mặt Ngọc Bài bỗng nhiên nhanh xuống, phóng xuất ra quang mang nhu hòa, đi theo chậm rãi xuất hiện mấy hàng chữ, Giản Nhược Trần ngược mắt nhìn, cười rộ lên, Diệp Thủy Tuyền xử chí từ, quả nhiên càng bá đạo hơn.

Lớn như vậy chữ viết, dốc núi vây xem tất cả mọi người thấy được, yên tĩnh lập tức về sau, phải ông ông nghị luận, sau đó thì có tiếng chửi bậy xuất hiện.

Liễu Tùy Thanh mới đi tới, cũng bị trên ngọc bài chữ chắn kinh rồi, hần hần như nếu muốn bắt lấy Giản Nhược Trần cổ áo gào thét, nàng đến cùng muốn làm gì?

Giản Nhược Trần cười dịu dàng đất nhìn thấy Liễu Tùy Thanh tới đây, vẫn không quên chấp tay thi lễ, thật giống như bọn họ cũng không phải mới tại mấy hơi lúc trước chia tay bình thường.

"Người. . ." Liễu Tùy Thanh ngăn chặn hỏa khí, Giản Nhược Trần căn bản cũng không có cùng hần thương nghị, hôm nay, nói cái gì cũng vô ích rồi.

"Liễu tổng quản, ta chỉ là đều muốn kiếm điểm tiêu vật Linh Thạch, người xem, Diệp quản gia đều giúp ta nghĩ kỹ, nếu có trước liền ở chỗ này của ta rơi xuống danh hào, trực tiếp thuê ta đây, chỉ cần giảm giá tám phần mười, tiền đặt cọc bất quá một nghìn hạ phẩm linh thạch." Giản Nhược Trần cười hì hì nói.

"Người như thế nào cam đoan người có thể cứu được?" Liễu Tùy Thanh đè ép hỏa khí, hần muốn, Giản Nhược Trần đây là ở là Thiên Đạo Tông kéo mình hữu?

"Ta không có cam đoan a, cứu không được còn giết không được? Ủ, trên ngọc bài viết rất rõ ràng đấy, phải tiền chuộc, không giao tiền chuộc, mạng chính là ta đấy." Giản Nhược Trần cái cằm hướng trên ngọc bài từng điểm nói.

Liễu Tùy Thanh hỏa khí một chút đi lên, hắn là chứng kiến tiền chuộc hai chữ rồi, có thể thật không ngờ, Giản Nhược Trần dĩ nhiên là tại Đại hoàng tử chỗ đó không có được rõ ràng trả lời thuyết phục, liền chạy đến nơi đây trở lại công khai.

Giản Nhược Trần vừa mới nói xong, chung quanh quả thực muốn nổ tung, một cái thế gia đệ tử kêu lên: "Người đây là ở công nhiên vơ vét tài sản? Người muốn thi đấu trong giết người?"

Giản Nhược Trần nghiêng đầu nhìn vậy thế gia đệ tử cười nói: "Vị đạo hữu này, chẳng lẽ ta khách khí mà cố gắng thân phận của người Ngọc phù, người sẽ cho ta sao? Chẳng lẽ ta còn sẽ chờ người phản kháng, chờ người có cơ hội giết ta?"

Tu sĩ kia sợ run lên nói: "Ta vì sao muốn giết người?"

Giản Nhược Trần kỳ quái nói: "Người không giết người, như thế nào đạt được người khác Ngọc phù? Chẳng lẽ đầu hàng?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Thoát Ly Tông Môn

Giản Nhược Trần một câu nói, lại để cho tất cả tiếng nghị luận im bật mà dừng.

"Người. . ." Cái kia thế gia đệ tử co rúm lại dưới, trong ánh mắt không khỏi liền mang ra sợ hãi, hắn bỗng nhiên nhìn về phía Ngọc Bài, trên ngọc bài tiền chuộc hai chữ như thế bắt mắt, hắn lại quay đầu nhìn xem Giản Nhược Trần, thật giống như nhìn xem cái hung thủ giết người bình thường.

"Người, người là ván bài bài danh trên bảng đệ nhất người. . ."

"Đạo hữu là muốn nói ta sẽ giết rất nhiều người chứ" Giản Nhược Trần cười rộ lên, "Ta chính là không muốn giết rất nhiều người, mới có thể làm cho việc này tiền chuộc đi ra nha."

"Người. . ." Tu sĩ kia không có trải qua những chuyện này, hoàn toàn không biết nói cái gì cho phải.

"Hừ! Giản Nhược Trần, người thật to gan tử, nơi này là Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ thi đấu, không phải người Giản Nhược Trần đồ sát trận." Những lời này dùng tới thần thức chấn nhiếp, rơi vào Giản Nhược Trần trong đầu một hồi vù vù, Giản Nhược Trần thân thể nhoáng một cái, sắc mặt chính là một trắng.

Liễu Tùy Thanh giận tím mặt, Giản Nhược Trần sẽ không tốt cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử, ở trước mặt hắn bị người thần thức công kích, rõ ràng là không đem Thiên Đạo Tông, không đưa hắn Liễu Tùy Thanh để vào

mắt, hấn cả giận hừ một tiếng, Giản Nhược Trần trong thần thức nổ vang nháy mắt biến mất, chỉ cảm thấy trong bụng dờn sông lấp biển giống như.

"Phong đạo hữu uy phong thật to, đối với một cái Luyện Khí tu sĩ như thế, không sợ dọa người rồi Kết Đan tu sĩ thanh danh."

"Liễu đạo hữu, người Thiên Đạo Tông đệ tử, cũng không tránh khỏi quá không đem mặt khác tông môn tu sĩ để vào mắt rồi a." Phong Trí Hồng lãnh đạm nói.

"Phong tiền bối yên tâm, người Kiếm Tông sinh ý ta là khẳng định không làm." Giản Nhược Trần trì hoãn qua một hơi, hé mồm nói.

"Ta Kiếm Tông đệ tử còn dùng đật được người cứu?" Phong Trí Hồng cả giận nói.

"Phong tiền bối đã hiểu lầm, liên hướng người vừa mới vậy một tay, ta sao có thể cứu người Kiếm Tông đệ tử tính mạng đây?" Giản Nhược Trần cười, giống như đối với vừa mới Phong Trí Hồng đối với xuất thủ của nàng toàn bộ không thèm để ý giống như, "Vốn ta chỉ muốn làm một cái ván đấy, hiện tại sao, ta còn muốn thêm một cái."

Nói qua hướng Diệp Thủy Tuyền nói: "Làm phiền Diệp quản gia rồi, ta chỗ này xuống lần nữa cái lệnh treo giải thưởng a, thu mua Kiếm Tông thi đấu đệ tử Kiếm Tông thân phận Ngọc phù, cũng không cần quá cao, không đáng làm, liền một nghìn hạ phẩm linh thạch một quả tốt rồi."

Lời kia vừa thốt ra, quả thực chính là sóng to gió lớn sắp xếp tới đây bình thường, ngay cả vù vù nghị luận thanh âm đều không tồn tại nữa, Phong Trí Hồng bị kinh ngạc được một hơi thiếu chút nữa không có như ý tới đây, liền nghe đến Diệp Thủy Tuyền nói: "Chu Tước đường còn muốn rút thành một tầng."

"Dễ nói." Giản Nhược Trần gió nhạt mây nhẹ, dường như không phải tại mua nhân mạng, hết thầy mọi người tất cả đều sợ ngây người, ngay cả Diệp Chân cùng Diệp Cần cũng đều ngây dại.

Trên ngọc bài rất nhanh xuất hiện bắt mắt kiểu chữ, Giản Nhược Trần nhìn xem Ngọc Bài, tại khắp núi yên tĩnh nửa đường: "Một trăm trung phẩm Linh Thạch, Diệp quản gia, hai thành tiền lãi, ta mượn dùng một chút."

Diệp quản gia đáp ứng một tiếng, liền từ trong túi trữ vật xuất ra một trăm trung phẩm Linh Thạch, Giản Nhược Trần đang tại tất cả mọi người mặt, thu tại bên hông trong túi trữ vật, cười hì hì nói: "Diệp quản gia, người như vậy trắng trợn mà đem Linh Thạch cho ta, không sợ ta tại thi đấu trong bị đuổi giết a."

Diệp Thủy Tuyền cười nói: "Đây không phải chính là Giản tiểu tiên tử ý nha, cũng tránh khỏi người tìm khắp nơi phiền toái như vậy rồi."

Phong Trí Hồng ngây người, Liễu Tùy Thanh ngây người, tất cả mọi người đều ngây người.

"Phong tiền bối, người xem, ta Linh Thạch đều chuẩn bị đi ra, người cảm thấy, ta đây chút ít Linh Thạch có thể hay không tốn ra đây?" Giản Nhược Trần cười, khiêu khích nói.

"Người. . . Người. . ." Phong Trí Hồng tay nắm lại.

"Phong đạo hữu, người làm cái gì vậy? Thi đấu liền sắp bắt đầu rồi, người muốn giết tiến vào thi đấu tu sĩ chứ" Liễu Tùy Thanh lại hận Giản Nhược Trần, cũng không thể khiến Giản Nhược Trần hiện tại gặp chuyện không may.

"Phong tiền bối, ta dạy cho người một cái cứu được người môn hạ đệ tử phương pháp tốt, người cũng có thể phóng một cái treo giải thưởng,

người xem ta Giản Nhược Trần cái này mệnh giá trị bao nhiêu Linh Thạch, trực tiếp phóng đi lên là được rồi, ta tin tưởng, trọng thưởng phía dưới tất có dũng phu, người chỉ cần cho cho ra giá, tự nhiên sẽ có tới tìm cái chết." Giản Nhược Trần cười nhẹ, mang theo trào phúng, còn có ý vị thâm trường.

Trên sườn núi yên tĩnh cực kỳ, tất cả ánh mắt tất cả Giản Nhược Trần cùng Kiếm Tông đệ tử giữa bản khoản lấy, tất cả mọi người tâm sự không cần nói cũng biết.

"Giản tiểu tiên tử, người Thiên Đạo Tông đệ tử tiền chuộc, là hỏi Thiên Đạo Tông trở lại có muốn không?" Bỗng nhiên trong đám người có kêu lên.

"Phiền toái như vậy làm cái gì? Bốn tông cửa đệ tử, tại thi đấu bên trong trực tiếp giao dịch." Giản Nhược Trần nói.

"Người có nhiều như vậy Linh Thạch?" Có người khác nói.

"Linh Thạch khẳng định chưa đủ, như vậy đấy, nếu như tại thi đấu bên trong giao dịch, chịu cho ta ly khai thi đấu sau tiền trả tiền chuộc, khác thêm một thành." Giản Nhược Trần cất giọng nói.

"Lời nói không dễ nghe mà nói, Giản tiểu tiên tử nếu tại thi đấu trong vẫn lạc đây?"

Dốc núi càng yên tĩnh, ai đều chờ đợi Giản Nhược Trần trả lời.

"Làm sao có thể? Từ trước đến nay chủ nợ chính là đại gia, vì ta thiếu các người Linh Thạch, các người cũng sẽ bảo hộ ta không từ chối ta vẫn lạc a." Giản Nhược Trần nói, "Coi như là lui một bước, Chu Tước đường ván bài phải trang trí chứ ta Giản Nhược Trần thi đấu thứ tự thế nhưng là đệ nhất coi như là dùng Linh Thạch nện, cũng có thể ném ra trở lại a, còn sẽ vẫn lạc?"

"Người. . . Người hèn hạ!" Phong Trí Hồng bị Giản Nhược Trần lời nói này tức giận tới mức muốn phát run, Giản Nhược Trần rõ rệt phải trả lời những tu sĩ kia câu hỏi, trên thực tế tại đây một hỏi một đáp ở bên trong, đã đem Kiếm Tông các đệ tử tử hình ván đã đóng thuyền rồi.

Mà lại cũng đem nàng nhất định sẽ bình yên vô sự rời đi thi đấu, nói được rõ ràng.

"Giản Nhược Trần, người dám động Kiếm Tông đệ tử một người, người ly khai thi đấu thời điểm, liền đem phải Kiếm Tông các đệ tử cừu nhân!" Phong Trí Hồng điềm nhiên nói.

"Hiện tại đã là, không cần chờ xa như vậy rồi." Giản Nhược Trần lần vào không thềm để ý, "A, oan có đầu nợ có chủ, phong tiền bối sẽ không đem đối với ta Giản Nhược Trần cừu hận tin tức manh mối tại Thiên Đạo Tông trên người a."

Phong Trí Hồng hí mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, mặc dù không có trả lời, nhưng mà ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Giản Nhược Trần mắt nhìn Liễu Tuy Thanh, Liễu Tuy Thanh mặt sắc mặt xanh mét, Giản Nhược Trần cười rộ lên: "Nói đến, phong tiền bối, sự tình vốn là người khiêu khích trở lại đây, vô duyên vô cớ đây, liền đối với ta việc này vẫn bối ra tay, vẫn bối thực lực chưa đủ, biết rõ người vô lễ, cũng không dám hướng người nói cái gì, làm cái gì, đành phải hướng người mang đến những thứ này ngang hàng đệ tử trút giận, liên lụy tới Thiên Đạo Tông, nhưng là ta không muốn đây."

Nói qua quay người hướng Liễu Tuy Thanh sâu thi lễ, Liễu Tuy Thanh trong nội tâm đã cảm thấy không được bình thường, nhưng là liên tiếp sự tình phát sinh được quá nhiều quá nhanh, hoàn toàn phản ứng không kịp.

"Liễu tổng quản, Giản Nhược Trần mơ hồ tông môn thu lưu, vốn nên là tông môn xông pha khói lửa, nhưng hôm nay, vậy mà bởi vì văn bối, thiếu một ít muốn cho hai nhà tông môn mang đến tai họa, văn bối không dám thỉnh cầu tông môn tha thứ, cũng không dám bởi vì văn bối một người, lại để cho Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông đệ tử toàn bộ rơi vào sinh tử chém giết bên trong.

Văn bối tại thi đấu ở bên trong, làm là tông môn đem hết toàn lực, lấy được thứ tự. Thi đấu lúc kết thúc, thứ tự sau khi xuất hiện, văn bối liền thoát ly tông môn, phải văn bối vong ân phụ nghĩa cũng tốt, phải không kính tông môn thôi được, toàn bộ Trịnh quốc tất cả tông môn cùng thế gia đệ tử làm chứng, từ đó về sau, văn bối đầy đủ mọi thứ đều cùng Thiên Đạo Tông không quan hệ."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Bức Bách Cùng Treo Giải Thưởng

Liễu Tùy Thanh trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Giản Nhược Trần, nhất thời không có hiểu Giản Nhược Trần ý tứ, có thể đi theo, đáy lòng liền găm hét lên, hăn trừng mắt Giản Nhược Trần, đầu hận không thể không có mang Giản Nhược Trần đi ra.

Nếu như biết rõ Giản Nhược Trần biết nói lời nói này, lúc trước, hăn nhất định sẽ không cho nàng cơ hội này đấy.

Giản Nhược Trần đây là buộc hăn, buộc tông môn tại tất cả mọi người trước mặt bày tỏ thái độ rồi.

Biểu hiện ra, đây là Giản Nhược Trần cùng Kiếm Tông ở giữa mâu thuẫn, phải Kiếm Tông Phong Trí Hồng bức bách được Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần vì không liên lụy tông môn, mới bị bách nói muốn cùng tông môn tan vỡ.

Có thể tăng sâu lần, cũng không phải là Giản Nhược Trần cùng Phong Trí Hồng mâu thuẫn, Giản Nhược Trần đã quyết định muốn nâng đỡ Diệp Phi rồi, như thế, chính là bức Liễu Tùy Thanh tỏ thái độ, hoặc là, từ giờ khắc này liền đứng ở Diệp Phi sau lưng, hoặc là, Diệp Phi vô luận thành công thất bại, đều cùng Thiên Đạo Tông không quan hệ.

Chiêu thức ấy, Giản Nhược Trần khiến cho quá độc ác.

Giản Nhược Trần chính là muốn chơi chiêu thức ấy hung ác đấy.

Từ trước đến nay thành đại sự người, muốn nên ngừng tức thì đoạn, Giản Nhược Trần đây là không cho Thiên Đạo Tông nửa phần do dự khả năng.

Diệp Phi muốn một lần nữa trở lại hoàng thất, sau lưng nhất định phải muốn có một cái mạnh mẽ hữu lực nâng đỡ, không chút do dự, toàn lực ứng phó.

Diệp Phi ly khai hoàng thất mới vài năm? Tại Thiên Đạo Tông lại mới vài năm? Không có người tin tưởng Thiên Đạo Tông sẽ đem toàn bộ thân gia đặt ở Diệp Phi trên người đấy, mà ở ai cũng không có xem trọng Diệp Phi thời điểm, nếu như Thiên Đạo Tông công khai lựa chọn ủng hộ Diệp Phi, sẽ là hậu quả gì đây?

Diệp Phi tại Trịnh Hoàng trong mắt, lập tức sẽ giá trị con người phóng đại.

Thử hỏi, còn có cái nào hoàng tử có năng lực như thế, tại ngăn ngừa vài năm liền đạt được một cái tông môn toàn lực ủng hộ? Vẫn còn là bị chèn ép bị lưu đày dưới tình huống.

Nhiều khi, một người năng lực như thế nào, không phải nhìn hắn làm xảy ra điều gì xông ra thành tựu, mà là nhìn đi theo hắn là người nào.

Giản Nhược Trần am hiểu sâu đạo lý này, nàng vốn là tại Đại hoàng tử chỗ tìm kiếm cơ hội, hiện tại, Phong Trí Hồng đem cơ hội này bày ở trước mặt nàng, nàng há có thể không lợi dụng?

Nàng có thể nghĩ đến Liễu Tùy Thanh ý nghĩ trong lòng, biết rõ Liễu Tùy Thanh giết tâm tư của nàng đều có, bởi vì nàng không chỉ có bức bách Liễu Tùy Thanh lập tức lựa chọn, còn bức bách Liễu Tùy Thanh chỉ có thể làm ra lựa chọn duy nhất.

Giản Nhược Trần bây giờ còn là Thiên Đạo Tông đệ tử, vẫn còn đại biểu Thiên Đạo Tông tham gia thi đấu, đơn giản là nàng đắc tội Kiếm Tông, nàng từ xin thoát ly tông môn, nếu như Liễu Tùy Thanh đồng ý, lại đưa Thiên Đạo Tông ở chỗ nào?

Vô luận Giản Nhược Trần làm rất đúng cũng sai, nàng là Thiên Đạo Tông đệ tử, thường phạt chỉ có thể do Thiên Đạo Tông trở lại gây, nếu quá thật như ý rồi Giản Nhược Trần ý tứ, đem nàng trục xuất rồi tông môn, đúng vậy, Thiên Đạo Tông đem không tham dự nữa đến Lục hoàng tử cùng Đại hoàng tử đoạt vị tranh đấu ở bên trong, có thể tại Trịnh quốc, thanh danh cũng đem rớt xuống nghìn trượng.

Liễu Tùy Thanh trừng mắt Giản Nhược Trần, bên tai, rõ ràng mà nghe được tất cả tiếng nghị luận, hẳn tin tưởng Giản Nhược Trần cũng có thể nghe được, nhìn hẳn lấy Giản Nhược Trần trên mặt nhàn nhạt đáng tươi cười, hận không thể đem đáng tươi cười từ Giản Nhược Trần trên mặt xóa đi.

"Người yên tâm, tông môn sẽ không vứt bỏ người không để ý đấy."
Mấy chữ này cơ hồ là nghiêng rằng nghiêng lợi nặn đi ra đấy, Liễu Tùy Thanh sau khi nói xong, chứng kiến Giản Nhược Trần đáng tươi cười sâu hơn một chút, sau đó đã gặp nàng cúi người hành lễ.

Đường đường Thiên Đạo Tông, lại bị một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ bức bách đến như thế, Liễu Tùy Thanh mạnh mẽ ngăn chặn trong nội tâm thô bạo, ngược mắt nhìn Phong Trí Hồng thời điểm, toàn bộ áp chế không nổi rồi.

"Đường đường Kết Đan tu sĩ, với nhất tông chi lực áp ta Thiên Đạo Tông Luyện Khí đệ tử như thế, thật coi ta Thiên Đạo Tông dễ khi dễ hay sao?" Liễu Tùy Thanh cảm tức nhìn Phong Trí Hồng, chậm rãi nói.

Phong Trí Hồng hầu như cũng bị tức điên rồi.

Hắn bất quá là bởi vì Giản Nhược Trần tiền chuộc thuyết pháp tức giận chán nể rồi Giản Nhược Trần xuống, lại bị Giản Nhược Trần dăm ba câu châm ngòi, đem Kiếm Tông đệ tử về phần thi đấu nguy hiểm nhất hoàn cảnh, đi theo đã bị kéo vào rồi cùng Thiên Đạo Tông công khai tan vỡ tình trạng.

Hắn hoàn toàn phản ứng không kịp nữa, rõ ràng là Giản Nhược Trần chọn trước lên tranh chấp, lấy trước Kiếm Tông tu sĩ khai đao đây, làm sao sẽ biến thành hấn ý thế hiệp người.

"Người. . ." Phong Trí Hồng trong đầu chỉ có bốn chữ: Khinh người quá đáng. Có thể hắn cũng biết, bốn chữ này phải tuyệt đối không thể nói ra được đây.

Thiên Đạo Tông đây là ở công khai cùng Kiếm Tông tan vỡ, bọn họ dựa vào cái gì có lá gan này? Khóe mắt quét nhìn chứng kiến Giản Nhược Trần chế nhạo đáng tươi cười, hắn bỗng nhiên rung mình một cái.

Hắn không có quên, Giản Nhược Trần là thế nào dạng dăm ba câu liền bức bách hắn đã giết Từ Lâm đây, hiện tại cũng chính là như vậy dăm ba câu, nàng đã đem tham gia thi đấu Kiếm Tông đệ tử ngoại môn mạng tất cả đều hện trước ra rồi.

Một nghìn hạ phẩm linh thạch.

Giản Nhược Trần là thật tâm muốn Kiếm Tông đệ tử tính mạng.

Thủy Linh Nhi khiếp sợ nhìn xem đây hết thảy, cùng Phong Trí Hồng giống nhau, nàng không rõ mấy câu nói đó thời gian, sự tình làm sao lại đây hướng không có khống chế phương hướng, Kiếm Tông đệ tử, hôm nay đã thành thịt cá, bọn họ không còn là sinh động tu sĩ, mà biến thành từng khối Linh Thạch.

Giản Nhược Trần chiêu này, quả thực quá mức sắc bén rồi.

Bọn họ, vốn là muốn phá hủy Thiên Đạo Tông đệ tử đấy, nhưng bây giờ, cái thứ nhất hủy diệt đấy, hẳn là Kiếm Tông.

Diệp Chân có chút nhú mày, Giản Nhược Trần quá bộc lộ tài năng rồi, có thể bởi vì có lúc trước muốn đại khai sát giới mà nói, Diệp Chân cũng không có nghĩ quá nhiều, nhưng đối với Giản Nhược Trần đem Thiên Đạo Tông cũng đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió hành vi, không phải rất đồng ý.

Bất quá việc này chơi liêu, hẳn hay vẫn là thưởng thức, chỉ tiếc rồi, là một cái nữ tu, hay vẫn là dự định cho Diệp Phi nữ tu.

"Đại ca, chúng ta có muốn hay không đi tới." Diệp Cần rất không thích Giản Nhược Trần.

"Người không thích Giản Nhược Trần?" Diệp Chân truyền âm nói.

"Lòng dạ độc ác, như vậy tu sĩ, mạng không sẽ lâu dài." Diệp Cần lạnh lùng nói.

"Chúng ta không qua rồi." Hai người liền nói như vậy vài câu, quay người ly khai.

Dược cốc cấm địa bên ngoài, lâm vào cực kỳ yên tĩnh trong trầm mặc, Giản Nhược Trần bình yên đứng đấy, mang theo tuyệt đối tự tin, Liễu Tùy Thanh giống như là nàng chỗ dựa, cùng nàng kề vai sát cánh, đối diện với của bọn hắn phải sắc mặt âm trầm Phong Trí Hồng.

Chung quanh dốc núi, phải kinh ngạc mà nhìn qua một màn này mọi người, sau đó, tầm mắt của mọi người chậm rãi chuyển dời đến Kiếm Tông tu sĩ trên người.

Mười cái đại tiểu tông môn, hơn mười người thế gia đệ tử, những ánh mắt này, hầu như muốn đem Kiếm Tông đệ tử chôn vùi rồi.

Phong Trí Hồng cảm thấy những ánh mắt này, thần thức phóng ra ngoài, hắn thậm chí thấy được môn hạ đệ tử co rúm lại, hắn sắc mặt tại một chút trắng bệch, nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt tại một chút hung hăng.

Mà thân thể của hắn cũng có chút lắc lư xuống, bỗng nhiên, trong mắt của hắn toát ra hung quang, hắn nhìn thẳng Giản Nhược Trần, sau đó nhìn về phía Ngọc Bài, nhìn về phía Diệp Thủy Tuyền.

"Diệp đạo hữu, người việc này Chu Tước đường còn tuyên bố lệnh treo giải thưởng chứ "

Trong núi rừng yên tĩnh cực kỳ, quay người liền phải ly khai Diệp Chân cùng Diệp Cần cũng không khỏi dừng bước, liền nghe đến sau lưng Diệp Thủy Tuyền vững vàng thanh âm: "Hai thành rút thành."

"Tốt, tốt, ta Phong Trí Hồng tự lấy mọi người danh nghĩa treo giải thưởng, tại thi đấu ở trong, lấy Giản Nhược Trần tính mạng người, phần thưởng mười miếng trung phẩm Linh Thạch." Phong Trí Hồng nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, gằn từng chữ.

Ngọc Bài lóe lên, một chuyển này chữ liền xuất hiện, Phong Trí Hồng tay tại bên hông phát một cái, mười hai miếng trung phẩm Linh Thạch liền phiêu hướng Diệp Thủy Tuyền.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Cái Thứ Nhất Con Mồi

Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, tại trên ngọc bài xuất hiện nàng lệnh treo giải thưởng về sau.

Diệp Chân cùng Diệp Cần đứng xuống, tiếp theo ly khai.

Dốc núi dần dần truyền đến vù vù thanh âm, tông môn đệ tử, thế gia đệ tử đều tại xì xào bàn tán, ánh mắt tại Giản Nhược Trần cùng Kiếm Tông đệ tử trên người bắn khoản lấy, Phong Trí Hồng bỗng nhiên hất lên tay, quay người hướng Kiếm Tông đệ tử đi đến, Liễu Tuy Thanh ánh mắt lúc này mới bất thiện mà rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt.

"Người, quá mức!" Liễu Tuy Thanh tiện tay vẽ phác thảo cấm chế, đem Giản Nhược Trần cùng hãn vòng đến cùng một chỗ.

"Hiện tại, vốn châm đối thiên đạo tông đồ sát, nên nhắm vào Kiếm Tông rồi, Liễu tổng quản nên khoa trương ta cơ trí đây, sao có thể nói ta quá phận." Giản Nhược Trần không cho là đúng nói.

"Người biết ta nói rất đúng cái gì? Người đã quên thân phận của người, Tam hoàng tử nói được không sai, bóp chết người cùng bóp chết con sâu cái kiến bình thường dễ dàng." Liễu Tuy Thanh cả giận nói.

Giản Nhược Trần cười khê âm thanh: "Làm sao có thể đây? Ngay cả phong tiền bối đều muốn dựa vào treo giải thưởng."

"Người. . ." Liễu Tuy Thanh tức giận đến nói không ra lời.

"Liễu tổng quản hà tất tức giận đây, tông môn bằng không thì đã ở nơi đầu sóng ngọn gió lên, hiện tại, có Kiếm Tông chia sẻ những thứ này, Liễu tổng quản không phải nên vui vẻ sao." Giản Nhược Trần an ủi nói.

"Người đã sớm đánh tốt rồi chú ý?" Liễu Tùy Thanh thở dài một tiếng.

"Xem như thế đi." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

"Coi như là tông môn bảo vệ người, Kết Đan tu sĩ đều muốn lấy tính mệnh của người, người cũng không tránh thoát." Liễu tổng quản hít sâu một hơi, nhắc nhở.

"Là có điểm phiền toái." Giản Nhược Trần gật gật đầu.

Liễu Tùy Thanh chờ Giản Nhược Trần nói tiếp, ai biết Giản Nhược Trần nói đây một câu về sau, cũng không nói gì nữa rồi, Liễu Tùy Thanh đợi một hồi, bỗng nhiên thò tay rút lui hạ cấm chế.

"Người, tự giải quyết cho tốt a."

Trên sườn núi, tất cả tông môn tử đệ cùng thế gia đệ tử tất cả đều đứng ở chính mình trong cấm chế, có cấm chế đem tất cả mọi người thân hình đều che lấp, có cấm chế chỉ có thể che dậy thanh âm, Liễu Tùy Thanh hướng nhà mình đệ tử chỗ đi đến, đi vài bước, lại quay đầu lại hô: "Đuổi kịp."

Giản Nhược Trần đối với Diệp Thủy Tuyền cười cười, đuổi kịp rồi Liễu Tùy Thanh.

Đồng dạng trên vài cấm chế về sau, Liễu Tùy Thanh biến sắc nói: "Vừa mới phát sinh hết thấy các người đều thấy được, lần này thi đấu, nếu như gặp được đệ tử của kiếm tông, nhất định phải tiên hạ thủ vi cường, phải tránh không cần hạ thủ lưu tình.

Sau khi đi vào, đệ nhất sự việc cần giải quyết là tìm đến đồng bạn tụ tập, tận lực không nên cùng mặt khác tông môn cùng thế gia đệ tử cùng xuất hiện, hết thấy, đều nghe theo Giản Nhược Trần đây."

"Tất cả đều nghe Giản sư tỷ đây sao? Nếu như nàng muốn chúng ta giết người đó cũng nghe chứ" trong đám người có hỏi.

"Nếu như người cho rằng không dựa vào Giản tiểu thư có thể ở thi đấu trong sống sót." Liễu Tùy Thanh hồi đáp.

Ánh mắt toàn bộ rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, mà Giản Nhược Trần ánh mắt lại nhìn qua cấm chế bên ngoài Kiếm Tông bên kia, Phong Trí Hồng đã triệt hạ cấm chế, giống như đang cùng ai truyền âm, chẳng qua là từ hắc càng ngày càng mặt âm trầm nhìn lên, truyền âm cũng không thuận lợi.

Bỗng nhiên, lớn mà khẽ lắc lư xuống, được cốc cấm địa chính thức mở ra, tất cả tông môn, thế gia cấm chế nguyên một đám triệt hạ, mọi người toàn bộ nhìn qua Kiếm Tông đệ tử, ánh mắt kia, rõ ràng chính là nhìn xem người chết.

Phong Trí Hồng chậm rãi quay người, nhìn xem Thiên Đạo Tông bên này, sau đó nhìn Liễu Tùy Thanh, hắc bỗng nhiên đối với Liễu Tùy Thanh nở nụ cười xuống, Liễu Tùy Thanh tiến lên một bước, chặn Giản Nhược Trần trước người.

Kiếm Tông đệ tử trước tiên đi vào cấm chế cửa vào, thân ảnh thậm chí có chút ít bi tráng, tất cả mọi người đưa mắt nhìn bọn họ đi vào cấm chế, đi vào Tử Vong Chi Cốc, Giản Nhược Trần ánh mắt cũng trông đi qua.

"Giản Nhược Trần, người tốt nhất có thể cầu nguyện người chết tại thi đấu ở trong, nếu như người còn sống đi ra, người nhất định hối hận người sẽ sống trong cái thế giới này." Phong Trí Hồng uy hiếp trực tiếp tác dụng đến Giản Nhược Trần trong đầu.

Giản Nhược Trần thật giống như không có nghe được giống như, cũng hướng cấm chế cửa vào đi đến.

Cửa vào nhìn xem không có gì đặc biệt, đi vào nháy mắt, trước mắt bỗng nhiên tất cả đều là hắc ám, đi theo đầu vầng mắt hoa, đợi đến lúc nàng thanh tỉnh về sau, mới phát hiện đang đứng tại rừng cây ở trong, ngay phía trước, một cái màu đỏ tươi con rắn nhỏ đang nhìn chăm chăm vào nàng, lửa đỏ lưỡi rắn một nuốt vừa phun đẩy.

Máu Luân xà, hỏa hệ nhất giai Yêu vật, trên người lân giáp có thể luyện chế hỏa thuộc tính hộ giáp, túi mật rắn cùng máu rắn cũng có thể gia tăng hỏa hệ linh lực, xem như một cái giá giá trị xa xỉ Yêu vật.

Tay tại bên hông nhẹ nhàng đụng vào, tâm niệm vừa động, hỏa hệ phi đao phút chốc liền chui ra túi trữ vật, nhanh như chớp xu thế trát hướng máu Luân xà, cùng thời khắc đó, máu Luân xà hướng lên bờ nhào về phía trước, liền tránh được hỏa hệ phi đao, hướng Giản Nhược Trần kích xạ mà đến.

Thứ hai đem Thủy Hệ phi đao lặng yên nghênh đón tiếp lấy, thật giống như đã tính toán tốt rồi lộ tuyến giống như, Thủy Hệ phi đao lưỡi đao xuyên qua máu Luân xà miệng, đem nó dính tại rồi sau lưng cây cối bên trên.

Giản Nhược Trần tiến lên đem phi đao nhổ xuống trở lại thu hồi, vậy bình ngọc góp nhặt máu Luân xà máu tươi, sau đó đem con rắn toàn bộ nhận được trong túi trữ vật, mới chú ý nhìn xem chung quanh.

Trong rừng cây không có đường, cũng may cây cối không phải rất mật, Giản Nhược Trần đại khái nhìn xem phương hướng, tuyển một chỗ cây cối nhìn xem thừa thốt chỗ đi đến.

Bỗng nhiên, nơi khóe mắt chứng kiến có nhánh cây có chút lắc lư, Giản Nhược Trần ngưng mắt nhìn lại, tay sẽ thấy đỡ tại bên hông trên túi

trữ vật, đang chứng kiến tại hơn mười thước bên ngoài, một cái đang mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức Kiếm Tông đệ tử, cây cối che khuất hẳn một nửa khuôn mặt, xem trọng không lắm rõ ràng.

Hắn chắc hẳn cũng là bị đưa vào đến cái mảnh này trong rừng cây, cũng đang muốn đi ra, đột ngột đấy, liền cùng Giản Nhược Trần gặp.

Đệ tử kia biến sắc, trong tay bỗng nhiên liền xuất hiện một chút lưỡi dao sắc bén, lưỡi dao sắc bén mũi nhọn đối diện lấy Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần lại không kinh hoảng, ánh mắt từ tu sĩ kia khuôn mặt chuyển qua lưỡi dao sắc bén lên, lại trở lại tu sĩ trên mặt.

"Ta có hộ thể Ngọc phù, phòng bị Luyện Khí tu sĩ đấy, Trúc Cơ tu sĩ đấy, người phi kiếm không gây thương tổn ta." Giản Nhược Trần mở miệng trước nói.

Tu sĩ kia lạnh lùng nhìn xem Giản Nhược Trần, song tay nắm lấy lưỡi dao sắc bén, vẫn không nhúc nhích.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Nơi đây cây cối quá mật rồi, động thủ cũng bất tiện, chúng ta đi ra ngoài như thế nào?"

Tu sĩ kia cuối cùng mở miệng: "Người muốn trốn chứ "

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, "Người không gây thương tổn ta, ta tại sao phải trốn?" Nói qua cứ tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Sau lưng tu sĩ ngừng một hồi, cũng đi theo đi ra.

Rừng cây không lớn, không bao lâu hai người đã kẻ trước người sau đi ra, trước mặt phải một cái nhỏ dốc thoải, sườn núi sau phải một cái thủy đường, cỏ cây rậm rạp, chung quanh cũng không gặp những người khác.

Giản Nhược Trần xoay người, nhìn xem gặp phải cái thứ nhất Kiếm Tông đệ tử, hẳn cũng nhìn xem Giản Nhược Trần, hai tay còn chăm chú mà nắm lưỡi dao sắc bén.

Diện mạo phải thanh niên đấy, nhưng thể giới tuổi cũng khó mà nói rồi.

Giản Nhược Trần bỗng nhiên rất chán ghét cái thế giới này tu sĩ bên ngoài, người vĩnh viễn cũng không có khả năng từ bên ngoài phán đoán một người tuổi, dù là hẳn thoát nhìn chính là một cái thiếu niên, tuổi thật cũng có khả năng mấy trăm tuổi, chỉ có thể từ tu vi bên trên đại khái phán đoán.

Luyện Khí hậu kỳ, chỉ cần không phải song Linh căn đấy, ít nhất đều muốn tu luyện mười năm trở lên rồi, thanh niên bên ngoài, tạm thời coi như là làm thanh niên a.

"Người như thế nào không động thủ?" Thanh niên kia tu sĩ đột nhiên hỏi.

"Ta và người không oán không cừu đấy, ta không muốn giết người." Giản Nhược Trần nói.

"Không muốn giết ta?" Tu sĩ kia giống như đã nghe được cười đã chê cười tựa như, "Người định ra rồi lệnh treo giải thưởng, treo giải thưởng Kiếm Tông đệ tử, ngược lại nói người không muốn giết ta?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Rất Giảng Đạo Lý

"Không muốn giết ta?" Tu sĩ kia giống như đã nghe được cười đã chê cười tựa như, "Người định ra rồi lệnh treo giải thưởng, treo giải thưởng Kiếm Tông đệ tử, ngược lại nói người không muốn giết ta?"

"Ta bốn ý không muốn giết người, nhưng việc này thi đấu, chính là ta không theo quy tắc nào sau treo giải thưởng, giết người cũng là thái độ bình thường a." Giản Nhược Trần nói.

"Vậy người còn chưa động thủ? Chẳng lẽ chờ tự chính mình đem Ngọc phù cho người?" Tu sĩ kia hừ lạnh một tiếng, tay chưa phát giác ra càng chặt mà cầm trường kiếm.

"Chúng ta thương lượng xuống, " Giản Nhược Trần mắt nhìn tay của hắn, tâm bình khí hòa nói, "Người xem, ta vừa vừa mới nói, ta có hộ thể Ngọc phù, người Pháp Khí đánh không phá, coi như là phá vỡ, ta còn có."

Tu sĩ kia lông mi triển khai xuống, Giản Nhược Trần nói tiếp: "Người muốn giết ta hoặc là làm tổn thương ta phải khẳng định không làm được, ta đây, người xem một chút, ta còn có một chồng chất phù lục, cũng có thể cho người luống cuống tay chân được cái này mất cái khác đấy."

Giản Nhược Trần nói qua, trong tay là hơn ra một xấp phù lục, tu sĩ kia nhìn qua, ánh mắt cũng có chút biến hóa.

"Không dối gạt đạo hữu, ta là chế phù sư, những thứ này phù lục đều là tự chính mình họa đấy, trong túi trữ vật còn có, không sợ tiêu hao." Giản Nhược Trần tiếp tục bình yên mà nói.

Tu sĩ kia không chỉ có ánh mắt thay đổi, sắc mặt cũng thay đổi.

"Cho nên, ta ít nhất có thể đem người linh lực tất cả đều đã tiêu hao hết." Giản Nhược Trần tổng kết nói.

"Tại nơi này địa phương quỷ quái, linh lực hao hết phải rất không ổn đấy, không nói có lộn xộn cái gì Yêu thú, chính là gặp được tu sĩ khác, đều rất nguy hiểm đấy, dù sao, còn có lệnh treo giải thưởng." Giản Nhược Trần ngữ khí ý vị thâm trường.

"Giản đạo hữu đừng quên, người cũng đáng mười miếng trung phẩm Linh Thạch." Tu sĩ kia trong ánh mắt phải không nói ra được chán ghét, hăn căn bản cũng không thêm che giấu.

"Không ai có thể đánh vỡ của ta hộ thân Ngọc phù, cho nên lệnh treo giải thưởng đối với ta trở lại nói không có dùng." Giản Nhược Trần vô tình lắc đầu, thuận tay đem phù lục đều thu vào, nhẹ khẽ cười nói.

"Như vậy đi, chúng ta thương lượng xuống, hai điều kiện, một, người lưu lại, ta không bị thương tính mệnh của người, hai, người ly khai, nhưng phải đáp ứng ta, phải cứu một cái Thiên Đạo Tông đệ tử."

"Cái gì?" Tu sĩ kia sợ run lên, giống như không có hiểu Giản Nhược Trần nói cái gì ý tứ.

"Người muốn phải lưu lại đây, thi đấu Ngọc phù tự nhiên là muốn thuộc về ta, về sau chúng ta xem như hợp tác quan hệ, người có thể theo dựa vào lực lượng của mình đã đoạt người khác Ngọc phù cùng ta trao đổi chính người đấy, chúng ta nếu là hợp tác, thu hoạch một nửa điểm. Như vậy ưu điểm phải ở bên cạnh ta an toàn, khuyết điểm phải, gặp được các người Kiếm Tông đệ tử khác, nói không rõ."

Giản Nhược Trần ngừng sau nói tiếp: "Dựa theo điểm thứ hai, người ly khai ta, đương nhiên cũng không cần hướng người đồng môn đệ tử giải

thích, nhưng mà kẻ tiếp mặt người gần nhất định là đuổi giết, tất cả gặp được người tu sĩ, trừ bọn người ra Kiếm Tông đấy, đều muốn giết người được người thi đấu Ngọc phù, còn hữu dụng người tới hướng ta đổi lấy một nghìn hạ phẩm linh thạch."

Giản Nhược Trần mà nói phải thật sự đấy, từ nơi này Kiếm Tông đệ tử vừa thấy mặt cũng không có lập tức ra tay cùng đào tẩu, nàng đã biết rõ, nàng nói những thứ này, việc này Kiếm Tông đệ tử toàn bộ nghĩ tới, nàng bất quá là tự cấp đổi phương một cái bậc thang.

Nàng cũng không có xem nhẹ tu sĩ này trong ánh mắt chán ghét, không phải thống hận, phải chán ghét, giống như đem hết thầy đều xem trọng rõ ràng đấy, bởi vậy mới vô cùng chán ghét.

"Ý của ta, gặp nhau chính là duyên phận, không bằng hợp tác một chút như thế nào? Coi như là người dùng người thi đấu Ngọc phù dựa dẫm vào ta mua người cái mạng của mình tốt rồi." Giản Nhược Trần cảm thấy cuối cùng những lời này nói được có chút khó khăn.

"Người có biết hay không người rất làm cho người ta khiến người ta ghét bỏ." Vậy người tu sĩ nắm lưỡi dao sắc bén tay đều trắng bệch, "Người ban bố lệnh treo giải thưởng, lại ở chỗ này giả mù sa mưa mà lấy lòng, bất quá là vì ly khai thi đấu thời điểm, cho Kiếm Tông một cái khắc sâu đả kích, Kiếm Tông đệ tử vì mạng sống, ruộng bỏ chính mình tông môn."

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, sau đó gật đầu nói: "Vậy thì như thế nào, là của các người Phong sư tổ trước chộc của ta."

"Ha ha, người bất quá là một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ, Phong sư tổ bóp chết người cùng với bóp chết con sâu cái kiến giống nhau đơn giản, Phong sư tổ chộc giận người? Sợ là Phong sư tổ không có ở đây, người cũng sẽ nghĩ biện pháp nhằm trúng Phong sư tổ đối với người như thế đi." Tu sĩ kia ánh mắt, quả thực đều muốn đem Giản Nhược Trần xé nát rồi.

"Không nhất định là các người Kiếm Tông, bất quá là các người Phong sư tổ vận khí không tốt mà thôi, " Giản Nhược Trần lắc đầu, "Thời gian của chúng ta không nhiều lắm, người làm gì ý định?"

Tu sĩ kia trầm thấp mà hừ một tiếng, từ trong túi trữ vật hai quả ngọc phù, ném cho Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần dương tay tiếp được, nhìn xem thân phận Ngọc phù, lông mày hất lên, "Chu Khải Minh, Chu đạo hữu, ta sẽ giữ đúng hứa hẹn."

Thu hồi thân phận Ngọc phù, Giản Nhược Trần phân biệt phương hướng, bọn họ đều bị Truyền Tống đến được cốc cấm địa bên ngoài, trước mắt việc này thủy đường cũng không phải là trong cấm địa lộ ra lấy tiêu chí, nàng đem Ngọc Bài lấy ra nhìn xem, trên ngọc bài chỉ có nàng làm cho tại như vậy một cái điểm đỏ.

"Chu đạo hữu, các người Kiếm Tông đệ tử có hay không giúp nhau liên lạc đồ vật, liền muốn trong tay của ta việc này?" Giản Nhược Trần đối với Chu Khải Minh lắc lắc trong tay Ngọc Bài.

"Có ý tứ gì?" Chu Khải Minh hỏi.

"Kiếm Tông đệ tử chỉ có gặp được ta mới an toàn." Giản Nhược Trần gọn gàng dứt khoát nói.

Chu Khải Minh hiểu Giản Nhược Trần ý tứ, trên mặt hiện ra tia nha nhưng, "Người không sợ Kiếm Tông đệ tử hơn nhiều, giết người?"

Giản Nhược Trần cười cười, "Người xem, người cũng là rất giảng đạo lý nha, ta và người không oán không cừu đố, bị ném tới như vậy cái địa phương quỷ quái, đẹp kỳ danh viết thí luyện, ai biết cuối cùng mục đích là cái gì? Tại bên ngoài nói những lời kia tự nhiên là tại bên ngoài nói, chúng ta tại sao phải liều cái người chết ta sống hay sao?"

Nói thật thi đấu đệ mấy cùng ta không có chút nào quan hệ, điểm này ban thưởng người cảm thấy ta có thể nhìn ở trong mắt?"

Chu Khải Minh nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, không khỏi cũng có chút nghi hoặc, Giản Nhược Trần cùng hắn nói nghe nói, không lớn giống nhau.

Trước đó lần thứ nhất Vấn Tâm huyền trận sau khi chấm dứt, đệ tử của kiếm tông liền đều nghe nói Giản Nhược Trần tên, Từ Lâm đặc tội lòng này như rắn rết nữ nhân, làm cho Phong sư tổ tại Hoàng Cung động thủ, liền quan hắn trở về đều làm không được.

Bọn họ chỉ biết là, Từ Lâm là vì Kiếm Ý phù lục, vì Kiếm Tông thể diện, nhưng cụ thể chân tướng như thế nào, ai cũng không rõ ràng lắm, không phải là không có hoài nghi trong đó có nhận không ra người hoạt động, nhưng chỉ cần là vì Kiếm Ý phù, làm như thế nào đều không quá phận.

Nhưng hiện tại, hắn không thể tránh né có chút hoài nghi, từ gặp mặt lên, bình tĩnh mà xem xét, Giản Nhược Trần làm không có có một cái chuyện gì quá phận tình —— lệnh treo giải thưởng là bởi vì do Phong Trí Hồng dựng lên đấy, Phong Trí Hồng biết rất rõ ràng bọn họ những đệ tử này tại mua vào thi đấu cửa vào một khắc, sẽ thấy không còn sống trở về khả năng, nhưng vẫn nhưng đưa bọn chúng ném đi tiến đến.

Từ vào một khắc này, hắn liền quyết định buông tha cho Kiếm Tông đệ tử thân phận, không thể che chở đệ tử tông môn, không đáng hắn thuận phục.

Đáy lòng của hắn vẫn là đối với Giản Nhược Trần ngăn không được chán ghét, nhưng ở Giản Nhược Trần cuối cùng mấy câu nói đó ở bên trong, chán ghét thoáng thiếu một chút.

Giản Nhược Trần chứng kiến Chu Khải Minh biểu lộ biến hóa, trong nội tâm hơi thích, nàng có thể không muốn cùng một cái nhớ kỹ nàng tính mạng tu sĩ cùng đường đây, gặp Chu Khải Minh nghe lọt nàng mà nói, liền thở dài một tiếng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Ra Tay

"Chu đạo hữu cũng nhìn thấy, cái gì là tiên hạ thủ vi cường, ta ta cũng không gạt Chu đạo hữu, ta lúc trước có chút đắc tội Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông, ta nghĩ Kiếm Tông vốn sẽ không bởi vì nguyên nhân của ta, liền đem Thiên Đạo Tông hóa thành đối địch hàng ngũ."

Chu Khải Minh biểu lộ hơi có chút biến hóa, Giản Nhược Trần hiểu nàng phỏng đoán được không sai.

"Có thể các người Phong sư tổ vừa thấy mặt, liền đối với ta gây rối thần thức chấn nhiếp, nếu không phải là chúng ta Liễu tổng quản ngăn lại, ta khả năng còn không có tiến vào đến thi đấu, liền bị thương nặng, Chu đạo hữu, ta nghĩ các người Phong sư tổ không đến mức bởi vì Từ Lâm liền đối với ta như thế ra tay, nhất định là bởi vì này lần thi đấu nguyên nhân."

Chu Khải Minh không có lên tiếng.

"Cho nên, ta làm như vậy, bất quá là vì bảo toàn chúng ta Thiên Đạo Tông đệ tử, bình tĩnh mà xem xét, buông tha cho ta và người giữa đối địch lập trường, ta làm như vậy, sai lầm rồi sao?"

Chu Khải Minh không cách nào nói Giản Nhược Trần sai rồi, có thể đứng ở Kiếm Tông đệ tử trên lập trường, hẳn cũng không có thể thừa nhận Giản Nhược Trần đúng rồi.

"Trong lòng người biết rõ ta không sai, nhưng người không muốn thừa nhận, người, ta, Kiếm Tông đệ tử, Thiên Đạo Tông đệ tử, đã thành là trong

tay người khác quân cờ, ta chỉ phải không muốn trở thành làm cho này dạng quân cờ."

Chu Khải Minh ngơ ngác nhìn Giản Nhược Trần, đột nhiên hỏi: "Người, lớn bao nhiêu?"

Giản Nhược Trần sợ run lên, "Ba mươi hai rồi a." Đến cái thế giới này thời điểm, nàng là hai mươi tám, hiện tại có bốn năm rồi.

"Ba mươi hai, " Chu Khải Minh chậm rãi lập lại một câu, "Người làm sao có thể đầu ba mươi hai."

Giản Nhược Trần cười cười, như thế nào không có khả năng đây, tại nàng trong thế giới kia, ba mươi hai, có nghĩa là hoàn toàn trưởng thành, có thể làm bất luận cái gì muốn việc cần phải làm rồi.

"Chu đạo hữu, ta hy vọng tận khả năng mà hộ vệ Thiên Đạo Tông đệ tử, cũng hy vọng có thể hộ vệ Kiếm Tông đấy, ta tại bên ngoài lệnh treo giải thưởng quên mất a." Giản Nhược Trần thành khẩn mà nói.

"Khả năng chứ" Chu Khải Minh lạnh lùng thốt: "Bây giờ nói những thứ này, còn có ý nghĩa gì?"

"Cho nên, người giúp ta mau chóng tìm được đồng bạn của người."

"Người không lo lắng, chúng ta hợp lực giết người?"

"Không biết, các người so với ta rõ ràng hơn mà nhận thức các người tông môn, phải Kiếm Tông trước phản bội các người." Giản Nhược Trần kiên quyết nói.

Phá hủy một người ý chí, chưa từng có như vậy dễ dàng qua, đại khái là bởi vì là người này ý chí sớm đã bị Kiếm Tông trước một bước phá hủy, cái thế giới này tu sĩ đối với chính mình tông môn vốn là không có quá

nhieu trung thành, mà bị tông môn bỏ qua rồi, tự nhiên không chút do dự quay người liền buông tha rồi tông môn.

Kế tiếp, Giản Nhược Trần cùng Chu Khải Minh ở chung không phải như vậy lúng túng, Chu Khải Minh tựa hồ là đã tin tưởng Giản Nhược Trần, cũng lấy ra một mặt Ngọc Bài, trên ngọc bài không có gì bất ngờ xảy ra xuất hiện mấy cái điểm đỏ.

"Người không lo lắng người tông môn đệ tử?" Chu Khải Minh cuối cùng hỏi.

"Một người đệ tử thế nhưng là một vạn hạ phẩm linh thạch đây." Giản Nhược Trần hồi đáp.

"Thiên Đạo Tông vậy mà chịu là đệ tử của mình trả giá nhiều như vậy Linh Thạch." Chu Khải Minh lầm bầm, tựa hồ không muốn tin tưởng.

"Cùng tông môn không quan hệ, những thứ này Linh Thạch là ta trả đích, " Giản Nhược Trần cải chính: "Kể cả về sau, mặt khác tông môn cũng tốt, thế gia cũng tốt, bọn họ trả giá tiền chuộc phải giao cho Chu Tước đường đây, Chu Tước đường cuối cùng là giao cho trong tay của ta đây."

Chu Khải Minh kinh ngạc đứng lên, "Người, không phải Thiên Đạo Tông đích thực ý tứ?"

Giản Nhược Trần ha ha cười rộ lên, "Người tại sao có thể có kỳ quái như thế ý tưởng, tại sao là Thiên Đạo Tông?"

Hai người bỗng nhiên đứng lại, trước mặt bọn họ, phải một cái đang mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức, mà trước mặt của hắn, dĩ nhiên là hai cái Thủy Vân tông nữ tu, Kiếm Tông đệ tử mồ hôi đầm đìa, trường kiếm ăn quá no lấy thân thể lão đạo muốn ngã, trước mặt của hắn, Thủy Vân tông hai cái nữ tu sắc mặt cũng rất khó coi.

"La sư đệ." Chu Khải Minh đã chạy tới, đứng ở cái kia La sư đệ trước người.

Thủy Vân tông hai cái nữ tu kỳ quái mà nhìn Giản Nhược Trần, lại nhìn xem Chu Khải Minh, "Giản đạo hữu, người không phải tại treo giải thưởng Kiếm Tông đệ tử tính mạng?"

Nghe xong lời này, vị kia La sư đệ ánh mắt phần nộ nhìn phía Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Đúng vậy a, cho nên, người này tính mạng, hiện tại thuộc về ta."

"Người!" Thủy Vân tông nữ tu hiển nhiên rất là tức giận, nhưng vẫn là có thể nhìn hiểu trước mắt tình thế, "Vậy, sẽ không quấy rầy rồi."

"Đợi một chút, " Giản Nhược Trần hô ở phải ly khai hai người, "Gấp cái gì, ta nói rồi các người phải đi ra chứ "

"Giản đạo hữu đây là ý gì?" Một cái trong đó có chút đầy đặn nữ tu hỏi.

Giản Nhược Trần cười nói: "Hai vị tiên tử nên nhớ rõ nơi này là thi đấu a, chúng ta điểm tích lũy, là dựa vào các vị thi đấu Ngọc phù đạt được đấy."

Vậy hai cái nữ tu thần sắc đều có chút tức giận, không dám mà cãi môi, cái khác hơi chút thon thả nữ tu không cam lòng nói: "Việc này đệ tử của kiếm tông đã về người rồi."

"Kỳ thật hai vị tiên tử là muốn mắng ta hèn hạ đấy, tuy rằng trong miệng không có trách mắng, nhưng phải ánh mắt của các người đã như vậy nói cho ta biết, nếu như ta tại nhị vị tiên tử trong nội tâm đã là hèn hạ được

rồi, không làm ra điểm hèn hạ sự tình, sao có thể thuận miệng các người rồi ý đây." Giản Nhược Trần khoe miệng lộ ra trào phúng mỉm cười.

"Thi đấu Ngọc phù cho người." Cái kia đầy đặn nữ tu túm túm cái khác nữ tu cánh tay, thò tay tại trên túi trữ vật một vòng, Giản Nhược Trần thanh âm đã truyền đến, "Nhị vị, nếu như các người hướng ta ném cái phù lục, ta dám cam đoan, các người sẽ không còn sống nhìn thấy ngày mai mặt trời."

Giản Nhược Trần ngữ khí không khỏi liền mang theo thâm nghiêm, ánh mắt cũng lợi hại đứng lên, nàng giống như không có để ý hai tên khác Kiếm Tông tu sĩ, tất cả lực chú ý tất cả Thủy Vân tông nữ tu trên người.

Cái kia đầy đặn nữ tu tay rơi vào trên túi trữ vật, run nhè nhẹ, lại không thấy ly khai, cũng không có buông.

"Đem túi trữ vật ném cho ta, ta đáp ứng không giết các người." Giản Nhược Trần chậm rãi nói ra, tay của nàng cũng chậm chậm mà đỡ tại trên túi trữ vật.

Hai cái nữ tu không cam lòng mà nhìn Giản Nhược Trần, sau đó nhìn hai tên khác Kiếm Tông tu sĩ, các nàng rõ ràng chính là tại tính toán toàn thân trở ra khả năng, bỗng nhiên, các nàng sắc mặt vui vẻ, hướng phía bên phải nhìn sang, có thể đã trong chớp nhoáng này, hai thanh rét căm căm mà phi đao, bỗng dừng từ Giản Nhược Trần túi trữ vật bay ra.

Chỉ có hai mươi mấy thước khoảng cách, hay vẫn là thừa dịp hai cái nữ tu vừa phân thần giữa, hai ngọn phi đao lặng yên không một tiếng động mà kích bắn xuyên qua, đợi đến lúc các nàng phát hiện thời điểm, đã tiếp cận thân thể.

Hai cái hộ thể Linh thuần nhanh chóng hiển hiện tại trên thân thể, nhưng hai ngọn phi đao dường như không có đã bị nửa phần cách trở bình thường, đơn giản sẽ xuyên qua rồi hộ thể Linh thuần, một tiếng vang nhỏ,

hai cái hộ thể Linh thuần đồng thời bể nát, phi đao trực tiếp chui vào rồi hai cái chạt ních lồng ngực ở trong.

Chu Khải Minh ngây dại, hăn ngơ ngác nhìn vậy hai cái Thủy Vân tông nữ tu không thể tin được con mắt, nhìn xem thân thể của các nàng lập tức đã mất đi sức sống hướng về phía sau mới ngã xuống, nhìn xem Giản Nhược Trần không đếm xỉa tới mà đi tới, tay tại vậy hai cái thi thể bên trên phất một cái, thu hồi hai ngọn phi đao, thuận thể lại tháo xuống hai túi trữ vật.

"Quả nhiên là Giản tiên tử, ra tay quyết đoán, lòng dạ độc ác." Đi tới tu sĩ ăn mặc phải thể gia quần áo và trang sức, Giản Nhược Trần đầu liếc một cái, liền nhận ra.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Quen Biết Là Duyên Phận

"Nguyên lai là Trần gia hai vị công tử, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu." Giản Nhược Trần nâng người lên, thuận tay ném đi hai quả hỏa cầu, dưới chân thân thể cấp tốc bốc cháy lên.

Không có người lại lên tiếng, bốn ánh mắt đều rơi vào Giản Nhược Trần dưới chân hai cái thiêu đốt trên thân thể, nhìn xem vậy hai cái thiên kiều bá mị mỹ nhân trong khoảnh khắc liền biến thành rồi tro tàn, hung thủ lại mặt không đổi sắc.

Có thể bọn họ trong nội tâm càng khiếp sợ đúng rồi Giản Nhược Trần ra tay, một kích toi mạng.

Bọn họ không phải là không có gặp qua bức này thủ đoạn, nhưng xuất từ một cái Luyện Khí tu sĩ tay, mà lại thao túng hai ngọn phi đao, giết người về sau, hay vẫn là không đếm xỉa tới là chuyện phải làm đấy, tại đây phần tâm trí, bốn người mặc cảm.

Chu Khải Minh cùng được cứu Kiếm Tông tu sĩ hai người trong lòng biết Giản Nhược Trần ra tay tàn nhẫn là vì cái gì, không là đơn thuần mà rồi cứu bọn họ một mạng, mà là vì lại đến tu sĩ địch ta không rõ.

Chu Khải Minh trong nội tâm rung mình, lại nhìn hướng Giản Nhược Trần thần sắc không khỏi mang theo tia kính sợ.

"Giản đạo hữu không cảm giác mình quá tàn nhẫn?" Trần Quang ánh mắt chuyển trở lại Giản Nhược Trần trên mặt nói.

Trong miệng hắn nói được đường hoàng, trong nội tâm phải hối hận không thôi, sớm biết như vậy muốn gặp được Giản Nhược Trần, nói cái gì cũng không có thể tới, nhìn xem Giản Nhược Trần khi bọn hắn đã đến trước một khắc ra tay giết, phần này thủ pháp, hắn từ nghĩ kỹ nếu là đúng hắn, cũng rất khó tránh đi.

"Giữ lại các nàng, chờ các nàng giết ta, mới phải đối với tự chính mình tàn nhẫn a." Giản Nhược Trần cười, không đếm xỉa tới mà đem hai cái Thủy Vân tông túi trữ vật tùy ý thả ở bên hông, mới nhìn hai người, mỉm cười: "Vị này chính là Trần Quang Đại công tử a, vị này là. . . Trần Chính công tử."

Trần Quang khóe mắt rụt xuống, kinh ngạc nói: "Giản đạo hữu nhận ra chúng ta?" Trong nội tâm suy nghĩ, như thế nào cũng không thấy Trần gia danh khí lớn đến có thể cho Giản Nhược Trần cũng nhận ra chính mình.

Trần gia bất quá là Trịnh quốc một số thế gia trong một vị, đơn giản là tại khắc trận bàn bên trên hơi có danh tiếng, miễn cưỡng đưa thân trong tiểu thế gia bên trong, lần này thi đấu, cũng chỉ có Trần Quang cùng Trần Chính huynh đệ hai người tham gia, bốn ý chính là kết giao tất cả thế gia đệ tử, cũng biết mấy cái tông môn đệ tử, căn bản cũng không có nghĩ vậy lần thi đấu sẽ là giục mây vần.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, trong nội tâm đã đem Trần Quang cùng Trần Chính cùng tư liệu chống lại số, biết rõ hai người này thế gia đối với khắc trận bàn rất có tạo nghệ, trong nội tâm đã bắt đầu tính toán mở, trong miệng hòa nhã nói: "Lần này tiến vào thi đấu tu sĩ, không dám nói tất cả đều được xưng tụng tục danh, ít nhất thế gia đệ tử vẫn có thể nhận ra đấy."

Trần Quang cực kỳ kinh ngạc, thốt ra: "Vì cái gì?"

Hắn là thế gia đệ tử, muốn cùng tất cả tông môn đệ tử cùng mặt khác thế gia đệ tử giao hảo, là vì gia tộc lợi ích, Giản Nhược Trần một cái tông

môn Luyện Khí tu sĩ, hay vẫn là đệ tử ngoại môn, căn bản cũng không có sờ đến tông môn bất luận cái gì, không có có đạo lý tông môn sẽ lợi dụng bọn họ giao hảo bất luận cái gì thế gia đệ tử a.

Chỉ những thứ này đại tông môn, chỉ cần một câu nói, bọn họ những thứ này trong tiểu thế gia vẫn không thể chính mình liền tranh thủ thời gian đứng lên đi tới, tông môn nhỡ xuống một cọng tóc gáy, đều muốn so với bọn hãn thế gia đùì thô đấy.

Giản Nhược Trần ý vị thâm trường cười cười, ánh mắt tại Trần Quang cùng Trần Chính trên người của hai người bắn khoản chỉ chốc lát, mới nói: "Coi như tính toán các vị thế gia có thể hay không tiền trả bao nhiêu tiền chuộc tốt rồi."

Dù là Trần Quang cùng Trần Chính sẽ không giải, cũng biết Giản Nhược Trần việc này trả lời qua loa, nhưng lúc trước câu kia "Vì cái gì" đã là mạo muội rồi, lời này dĩ nhiên là chỉ có thể tưởng thật.

Giản Nhược Trần vượt vượt dưới trong tay phi đao, hai ngọn phi đao vừa mới thấy máu, ở phía trên nhưng là một điểm huyết châu đều nhìn không tới, liếc có thể nhìn ra phi đao phẩm chất dĩ nhiên phải thượng phẩm, mà Giản Nhược Trần cũng rất giống toàn bộ không có chú ý tới vị kia vừa được cứu vớt Kiếm Tông tu sĩ đang tại nuốt Linh Đan, đầu cười mỉm mà nhìn Trần gia hai người.

"Nói đến từ nhị vị chạy tới về sau, Giản một đầu lo lắng ôn chuyện rồi, quên mất nơi này là thi đấu, ân, " Giản Nhược Trần xoa xoa lông mày, giống như có chút khó xử tựa như, "Dựa theo thi đấu quy củ, các người nhị vị là muốn chiếm trong tay của ta thi đấu lệnh bài đấy, hai đối với một, mặt ngoài các người có phần thắng đấy, chúng ta có muốn thử một chút hay không?"

Ôn chuyện? Chúng ta tình bạn cố tri có thể tự chứ Trần Quang cùng Trần Chính liếc nhau một cái, cũng đều nhìn nhìn Kiếm Tông vậy hai vị, ánh mắt mới chơi đùa đi tới, Giản Nhược Trần đã hảo ý mà giải thích: "Kiếm Tông hai cái vị này bằng hữu, chắc chắn sẽ không giúp đỡ các người, nói như thế nào ta cũng là cứu được bọn họ một mạng, Kiếm Tông đệ tử, luôn luôn đều là ân oán rõ ràng đấy."

Giản Nhược Trần mà nói chưa tính là uy hiếp, có thể Chu Khải Minh cùng kiếm kia tông đệ tử trên người vẫn không khỏi toát ra mồ hôi lạnh đi ra, ánh mắt rơi vào Giản Nhược Trần trong tay phi đao bên trên.

Chu Khải Minh lập tức nói: "Thân phận của ta Ngọc phù tại Giản đạo hữu trong tay, mặc cho Giản đạo hữu phân công."

Cái khác Kiếm Tông đệ tử há hốc mồm, chần chờ xuống, cuối cùng câm miệng không nói một lời.

Giật mình Trần gia hai huynh đệ, thi đấu bên ngoài Chu Tước đường trước phát sinh còn rõ mồn một trước mắt, Giản Nhược Trần treo giải thưởng Kiếm Tông đệ tử tính mạng thanh âm còn không có từ bên tai biến mất, làm sao lại biến thành Giản Nhược Trần cứu Kiếm Tông đệ tử?

Sự tình cuốn quá nhanh, nhanh đến bọn họ căn bản phản ứng không kịp.

"Giản đạo hữu không là vừa vặn vẫn còn treo giải thưởng Kiếm Tông đệ tử tính mạng?" Trần Chính thất thanh nói, ngược lại đem vừa mới mơ hồ mới dâng lên đối chiến chi ý biến mất rồi.

"Đương nhiên, cho nên ngốc ở bên cạnh ta, mới phải an toàn nhất không phải?" Giản Nhược Trần đặc ý nói.

Trần Quang cùng Trần Chính nhìn xem Chu Khải Minh, lại nhìn xem Giản Nhược Trần, đây một hồi, bọn họ đều bị Giản Nhược Trần cùng Kiếm

Tông đệ tử quan hệ trong đó lượn quanh hồ đồ rồi, chẳng qua là mơ hồ cảm thấy, Giản Nhược Trần nếu không phải chịu giết kiếm này tông hai người, bề ngoài giống như, cũng không nhất định sẽ giết bọn hắn.

Ước chừng chính là vừa thấy mặt đã bị Giản Nhược Trần giết chóc kinh ngạc, có thể mấy câu, Giản Nhược Trần lại đơn giản mà bỏ đi bọn họ sợ hãi, loại cảm giác này có chút vi diệu.

"Là loại này." Giản Nhược Trần đem cùng Chu Khải Minh đã nói lại nói một lần, đã là cho Trần gia hai vị công tử nói, cũng là cho đây sau một cái Kiếm Tông đệ tử nói, sau khi nói xong, Trần gia hai vị công tử rất là trợn mắt há hốc mồm.

Thế gia đệ tử, như bọn họ như vậy đấy, bao nhiêu đều tham dự chút ít gia tộc sự vụ, có chút kiến thức đấy, Giản Nhược Trần lời nói này nghe tới, lại thật thật giả giả đấy, rất khó phân biệt rõ thật giả.

Nếu như lời này phải kết Đan tiền bối nói, quyết định chân thật đáng tin, cho dù là Trúc Cơ tiền bối, cũng có bảy tám phần khả năng, nhưng vô luận như thế nào muốn, lần này mãnh liệt là, cũng không nên phải Giản Nhược Trần việc này Luyện Khí đệ tử có thể nghĩ đến là làm đấy, dù là nàng Luyện Khí chín tầng.

Giản Nhược Trần nhìn mặt mà nói chuyện, hiểu Trần gia hai huynh đệ ý tưởng, cười mỉm mà mời nói: "Thi đấu ở trong quen biết, coi như là duyên phận, nhị vị đạo hữu nếu như vô tình ý của ta thi đấu Ngọc phù, chúng ta liền tạm thời cùng một chỗ như thế nào?"

Giản Nhược Trần ý tứ này đã là rõ ràng được rồi, nàng sẽ không yêu cầu hai người thi đấu Ngọc phù đấy.

Nhìn xem Giản Nhược Trần vượt vượt hai ngọn phi đao, nhìn lại nàng cười mỉm khuôn mặt, nghĩ đến lúc trước tàn nhẫn thủ đoạn, như thế nào cũng không cách nào đem ba người liên lạc với cùng một chỗ.

Nghĩ đến tiến vào thi đấu một trong những mục đích, Trần Quang cùng Trần Chính lại liếc nhau một cái, giống như, cũng chỉ có thể làm như vậy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Người Thật Không Sợ

Trần gia hai huynh đệ phản ứng, đang tại Giản Nhược Trần trong dự liệu, nàng quay đầu trở lại nhìn xem vị kia Kiếm Tông tu sĩ nói: "Vị này Kiếm Tông đạo hữu, nói như thế nào, mạng của người đều xem như có ta một nửa, tốt như vậy rồi, thi đấu Ngọc phù về Chu đạo hữu, thân phận Ngọc phù về ta."

Chu Khải Minh sợ run lên, Giản Nhược Trần ánh mắt thối qua đi tới, đối mặt nháy mắt lợi hại hơi có chút, Chu Khải Minh bờ môi động động, mí mắt rủ xuống.

Tu sĩ kia linh lực dĩ nhiên khôi phục, Giản Nhược Trần mà nói cũng nghe được phải nhìn thấy tận mắt, bỗng nhiên liền nghe đến Giản Nhược Trần đối với hắn nói nghe được lời này, sợ run nửa khắc, nhưng cũng biết, nếu như không phải Giản Nhược Trần kịp thời chạy đến, hắn cái này mệnh ước chừng là muốn bị mất tại Thủy Vân tông tu sĩ trong tay.

Mặc dù không có bị mất tại Thủy Vân tông tu sĩ trong tay, ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, không thể nói trước cũng sẽ tiện nghi Trần gia hai huynh đệ, Giản Nhược Trần chẳng qua là đã muốn thân phận của hắn Ngọc phù, mà Kiếm Tông thân phận, hôm nay cũng không quá đáng phải bùa đòi mạng mà thôi.

Thò tay từ hông lúc giữa tháo xuống túi trữ vật, liền nghe đến Giản Nhược Trần nói: "Ta không cần người túi trữ vật, thân phận Ngọc phù cho ta là được rồi."

Kinh ngạc ngẩng đầu, Giản Nhược Trần cười nói: "Người vừa không có cùng ta giao thủ, ta chỉ là nhặt cái có sẵn tiện nghi."

Lời này nghe không khách khí, nhưng đối với tu sĩ kia mà nói, không có gì so với tính mạng lưu lại, túi trữ vật cũng lưu trong tay là trọng yếu hơn rồi.

Tâm tình phức tạp ở bên trong, tu sĩ kia lấy ra hai quả ngọc phù, một quả ném cho Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần nhìn xem Ngọc phù bên trên danh tự, gật gật đầu: "Lý hiểu đạo hữu, quy củ cũ, người cùng Chu đạo hữu hợp tác thu hoạch, các người một nửa, chính người đấy, về chính người."

Trần Chính cùng Trần Quang càng kinh ngạc, tính cả bị gọi lý hiểu Kiếm Tông tu sĩ, giống như toàn bộ không có hiểu Giản Nhược Trần ý tứ, Giản Nhược Trần nhún nhún vai, đem thân phận Ngọc phù cùng phi đao toàn bộ thu lại, hỏi Chu Khải Minh nói: "Chu đạo hữu, kế tiếp, chúng ta ở đâu?"

Chu Khải Minh lấy ra Ngọc Bài nhìn xem lúc, Giản Nhược Trần liền cho Trần Quang Trần Chính giải thích nói: "Không phải là bởi vì lệnh treo giải thưởng sao, bằng không thì ta tại sao phải như vậy lao tâm lao lực mà tìm Kiếm Tông tu sĩ."

"Giản đạo hữu, người làm như vậy chúng ta không rõ." Nhìn xem Giản Nhược Trần tất cả hành động, Trần Quang cuối cùng nhin không được hỏi.

"Ta cũng không muốn làm nhiều giết chóc đấy." Giản Nhược Trần cũng không nghĩ tới sự tình thuận lợi như vậy, sự tình đang tại dựa theo nàng kế hoạch phương hướng phát triển, mới tiến vào đến thi đấu hơn một canh giờ, thì có hai cái Kiếm Tông tu sĩ tại bên người.

"Người cái kia tiền chuộc là có ý gì? Chúng ta như vậy đi theo người rồi, có phải hay không ly khai nơi đây về sau, cũng muốn cho người nộp lên hai vạn Linh Thạch tiền chuộc hay sao?" Trần Chính nói.

Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Làm sao có thể a, các người cũng không phải ta cứu đấy."

Trần Quang có chút buồn bực nói: "Vậy người muốn chúng ta đi theo người làm cái gì?"

"Với chứng nhận trong sạch a." Giản Nhược Trần buông tay, nhìn xem hai người nói: "Các người vừa thấy mặt đã cho là ta lòng dạ độc ác, các người đều cho rằng như vậy, huống chi những người khác, tốt xấu ly khai thi đấu thời điểm, chung quy cũng phải có mấy người nói ta vài câu lời hữu ích a, lưng đeo lòng dạ độc ác tên tuổi, cũng không được khá lắm nghe."

"Còn có, chúng ta nhiều người cùng một chỗ, hệ số an toàn cũng cao." Giản Nhược Trần thành khẩn nói.

"Người liên thật không sợ. . ." Trần Chính lời còn chưa dứt.

Giản Nhược Trần cười lộ lên, "Các người không có khả năng động thủ đấy, bọn họ cũng không có khả năng, bên cạnh ta Kiếm Tông đệ tử càng nhiều, lại càng không có khả năng có đối với ta ra tay."

"Làm sao có thể, bọn họ giết người, lệnh treo giải thưởng chẳng phải hủy bỏ, huống chi trên người của người còn có mười miếng trung phẩm Linh Thạch treo giải thưởng." Trần Quang lắc lắc đầu nói.

"Đạo lý là như vậy, thế nhưng là người muốn a, ta nếu như chết, đối với bọn họ cũng không có lợi a, cũng không thể cầm theo đầu của ta, đối với từng cái muốn giết bọn hắn nói, nhìn, đây là Giản Nhược Trần

đầu, chúng ta đã đem nòng giết, giết ta các người cũng không có treo giải thưởng."

Trần Quang cùng Trần Chính đều bị Giản Nhược Trần mà nói chọc cười, Chu Khải Minh cùng lý hiểu nhưng thật giống như bị nói trúng tâm tư bình thường, trầm mặc không nói.

"Coi như là những người kia đã tin tưởng, có thể không có cam lòng a, vốn có một vạn Linh Thạch tiền thưởng, bỗng nhiên cũng chưa có, tốt lắm, dứt khoát liền đoạt người này đầu tốt rồi, được mười vạn tiền thưởng." Giản Nhược Trần rung đùi đắc ý nói, giống như rất không cho là đúng.

Trần Chính cùng Trần Quang chưa phát giác ra đều gật gật đầu, "Đúng vậy a, để đó Linh Thạch không đoạt, không thể nào nói nổi đấy."

"Đúng đấy, mười vạn Linh Thạch tiền thưởng a, ai nguyện ý đơn giản buông tay a, đánh thắng được còn dễ nói, đánh không lại, không cam lòng a, mấu chốt không chỉ có là không cam lòng, về sau còn phiền toái không ngừng, ai sẽ tin tưởng Giản Nhược Trần dễ dàng như vậy liền vẫn lạc đây." Giản Nhược Trần nhún nhún vai, hình như là tại nếu nói đến ai khác phiền toái.

"Giản đạo hữu, người thực. . . Đặc biệt." Trần Chính suy nghĩ sẽ, mới tìm được hình dung Giản Nhược Trần từ, "Vốn không có có đạo lý đấy, đều bị người nói được tất cả đều là người chiếm sửa lại."

Giản Nhược Trần khẽ mỉm cười, không chút nào khiêm tốn mà đã đồng ý.

Chính là cái này đạo lý, thừa nhận không thừa nhận đều là như thế, gặp được thời gian nguy hiểm, bản năng liền phải tìm muốn sống chi lộ, dù là chỉ có một chút như vậy điểm, không có ý nghĩa đấy, cũng sẽ bắt lấy.

Kiểm Tông đệ tử tại tiến vào đến thi đấu cấm địa một khắc, chẳng khác nào phải phán quyết tử hình, bỗng nhiên xuất hiện chết trì hoãn, như thế nào cũng muốn liều chết giữa xuống, mà về sau muốn phát hiện tử hình hủy bỏ, tự nhiên là mừng rỡ như điên, lại về sau, chỉ sợ suy tính chính là ly khai thi đấu gặp phải cái gì a.

Ngoại trừ nguy hiểm, bản năng cũng có lòng hiếu kỳ, Trần gia sẽ không không dặn dò đây hai huynh đệ cách Giản Nhược Trần xa một chút, nhưng cũng sẽ không không dặn dò, một khi gặp, ngàn vạn không cần chọc giận nàng.

Mặc kệ Giản Nhược Trần tại tông môn lấy được là cái gì thanh danh, Vấn Tâm huyền trận một nhóm, ở thế gia trong mắt, nàng đều là đã bị hoàng thất ưu ái đấy, có thể có hoàng thất làm chỗ dựa đấy, dám ở thi đấu bên ngoài Chu Tước quan tòa tuyên bố tiền chuộc làm cùng lệnh treo giải thưởng đấy, thế nào lại là bình thường tu sĩ?

Không có thế gia chịu đơn giản đắc tội như vậy tông môn đệ tử đấy, nhất là tiền chuộc lệnh, nếu nói là tông môn có thể không thèm để ý nhà mình Luyện Khí đệ tử tính mạng, thế gia tuyệt đối sẽ không.

Có lẽ thời điểm này, thi đấu bên ngoài đã có nghĩ tới, nhưng mà đã chậm, những thứ này Luyện Khí đệ tử tất cả đều bị phong bế cùng một chỗ, tương đối Giản Nhược Trần, những đệ tử này lịch duyệt không đáng giá được nhắc tới.

Giản Nhược Trần chưa từng có cảm giác đắc nhân tâm đạt được dễ dàng như thế.

"Người tại sao phải giết Thủy Vân tông đệ tử,. . . Không rất tốt?" Trần Chính nhìn Kiểm Tông hai người liếc, cũng không nói gì toàn bộ.

"Lúc trước các người cùng ta địch ta chẳng phân biệt được phải một nguyên nhân, còn có mặt khác nguyên nhân, bất quá nếu ta nói, các người

khẳng định là không tin đấy, như vậy đấy, đợi đến lúc gặp được Thủy Vân tông đệ tử, chính các người vẫn an rồi." Giản Nhược Trần thành khẩn mà nói.

Bọn họ đã bò lên trên một cái hơi chút cao dốc núi, xác định vị trí của mình, bọn họ còn không có tiến vào Dục Vương Cốc Dục Điền, khoảng cách trong đó hẳn là có hai đến ba ngày lộ trình, một đoạn này lộ trình, theo lý thuyết cũng là rất an toàn, Yêu thú phần lớn tụ tập tại Dục Điền chỗ, nhưng địch nhân của bọn hắn không chỉ có là Yêu thú, còn có một cùng tiến vào đến nơi đây tu sĩ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Có Cái Gì Không Thể Nói

Từ lấy được trong tư liệu, Giản Nhược Trần đối với Trần gia hai huynh đệ hiểu rõ không nhiều lắm, nhưng nói chuyện với nhau vài câu, đã đem hai người tính cách nắm chắc được không sai biệt lắm.

Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ tiêu chuẩn, ước chừng liền cùng bên trên cái thế giới sinh viên giống nhau, đều trầm mê ở học tập ở bên trong, phần lớn không rành thế sự, cho dù là tiếp xúc đến gia tộc sự nghiệp đấy, cũng chỉ là thoáng liên quan đến, dù sao khi bọn hắn giai đoạn này, chỉ cần có năng lực Trúc Cơ đấy, còn muốn chăm chú đang tu luyện bên trên.

Như vậy tu sĩ, đã nói nghe điểm, liền là đơn thuần, phải dễ dàng nhất đã bị dẫn dắt đấy.

"Quân tử không dựng ở nguy dưới tường." Giản Nhược Trần lời này đã là đối với Trần gia huynh đệ nói, cũng là đối với Chu Khải Minh cùng lý hiểu nói.

Lời này, làm cho người ta nghe, hơi có chút không phải tư vị.

Bị Giản Nhược Trần tín nhiệm, thỏa mãn bọn họ nho nhỏ một điểm hư vinh, thế nhưng là, bọn họ liền thật không có đối với Giản Nhược Trần cầu thành một điểm uy hiếp?

"Chu đạo hữu, chung quanh nhưng còn có Kiếm Tông đệ tử?" Giản Nhược Trần hỏi.

Chu Khải Minh lắc đầu, "Ta cái ngọc bài này chỉ có thể cảm ứng được mười dặm ở trong."

Giản Nhược Trần ngẫm lại, đối với Trần gia hai huynh đệ nói: "Nhị vị đạo hữu, các người có thể có chuyện khẩn cấp gì? Nếu như không có cái gì bức thiết sự tình, chúng ta cùng một chỗ kiếm Linh Thạch đây?"

Trần Quang vốn muốn lắc đầu đấy, nghe vậy ngẫm lại mới nói: "Như thế nào kiếm Linh Thạch? Là. . ." Hắn cảm thấy theo không kịp Giản Nhược Trần tư duy rồi.

"Phải muốn cứu người?" Trần Chính chen lời nói.

"Đúng vậy, cứu một người, chính là một vạn hạ phẩm linh thạch đây." Trần Quang nói.

Giản Nhược Trần cũng nói: "Đúng vậy a, bọn họ Kiếm Tông đệ tử không tính đấy, cứu được bọn họ, Kiếm Tông cũng không thấy được sẽ giao ta Linh Thạch đấy, nhưng mà phải cứu rồi mặt khác tông môn đệ tử, nhất là thế gia đệ tử, nói không chừng có thể đạt được tiền chuộc đây."

Nói qua xem kỹ rồi Trần gia hai người vài lần, trêu ghẹo nói: "Nếu không chúng ta thương lượng xuống, ly khai nơi đây, ta liền hưởng các người Trần gia yêu cầu tiền chuộc, muốn tới tiền chuộc chúng ta một nửa điểm, như thế nào?"

Trần Chính cười rộ lên, không cho là đúng nói: "Muốn chúng ta ăn cướp chính mình bốn gia chứ "

Trần Quang lại hồ nghi nói: "Giản đạo hữu không thật sự đánh như vậy cũng được a."

Giản Nhược Trần bị huynh đệ hai người khác nhau phản ứng chọc cười, "Vui đùa vui đùa, đừng coi là thật a, như vậy đó a, chúng ta tiên quân

tử sau tiểu nhân, cứu người thời điểm, chỉ cần ta xuất thủ, ta muốn tiền chuộc tám phần, không ra tay, ta cũng muốn năm thành, trong túi trữ vật đồ vật, ta không ra tay, toàn bộ về các người, ra tay, ta lưu một nửa."

"Vì cái gì!" Trần Quang kêu lên, "Không phải nói tốt một nửa chứ "

"Đó là thu hoạch, phải Ngọc phù gì gì đó, tiền chuộc Chu Tước đường cũng muốn rút thành đây, còn có, cuối cùng đắc tội với người không hoàn toàn là ta nha, chính là tông môn thế gia cho ta tiền chuộc rồi, còn có thể nói ta tốt? Thanh danh cũng không muốn rồi, còn không muốn Linh Thạch?" Giản Nhược Trần lễ thẳng khí hùng nói.

"Bọn họ đây?" Trần Chính chỉ vào Kiếm Tông hai người nói, Chu Khải Minh cùng lý hiệu cũng đang nhìn qua.

"Cũng giống như vậy đó a, bọn họ cũng không phải ta tù binh." Giản Nhược Trần là chuyện phải làm mà nói.

"Người không phải đã muốn thân phận của bọn hãn Ngọc phù?" Trần Quang hỏi.

"Đương nhiên, bằng không thì người khác đoạt đi, ta còn muốn không may mà giao một vạn Linh Thạch, không có có thân phận Ngọc phù, ta liền không thừa nhận bọn họ là Kiếm Tông đấy, ăn mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức cũng vô ích." Giản Nhược Trần dương dương đắc ý.

Trần Chính cùng Trần Quang nghe ngây người, Kiếm Tông hai người cũng nghe ngây người, đã mất đi thân phận Ngọc phù, bọn họ đã đem chính mình đưa thân vào tù binh địa vị, cũng là bởi vì Giản Nhược Trần lúc trước vậy lời nói, mới bắn khoản trùng trùng điệp điệp, không có động thủ cũng không có chạy trốn, Giản Nhược Trần nói như vậy, chính bọn hãn cũng hồ đồ rồi.

Bọn họ hiện tại tính là cái gì? Cùng vốn phải là cừu nhân làm đồng bạn rồi hả? Hay vẫn là cấp dưới?

Có thể, bọn họ sao có thể trở thành Giản Nhược Trần đồng bạn hoặc là thuộc hạ đây, bọn họ vốn nên hận không thể giết tới cho thống khoái đấy.

"Giản tiên tử, người rút cuộc là muốn giết rồi đệ tử của kiếm tông, vẫn phải cứu Kiếm Tông đệ tử?" Trần Chính bỗng nhiên cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm.

Giản Nhược Trần nghe vậy thu hồi nụ cười trên mặt, thở dài một hơi nói: "Chu đạo hữu, Lý đạo hữu, trần đạo hữu hỏi nơi này, chúng ta hiện tại, cũng không ngại nói trắng ra, ăn ngay nói thật, tại ta tuyên bố lệnh treo giải thưởng lúc trước, các người Kiếm Tông sư tổ, có hay không cùng các người nói cái gì đó, về Thủy Vân tông cùng Thiên Đạo Tông đấy."

Giản Nhược Trần sắc mặt thản nhiên, Chu Khải Minh cùng Lý Hiểu Ánh mắt tựa tựa hồ có chút trốn tránh rồi.

"Hai vị đạo hữu, Giản đạo hữu với nhị vị, cũng có cứu mạng giao tình, vừa mới vậy nhị vị Thủy Vân tông đệ tử, còn muốn cố gắng rồi Lý đạo hữu tính mạng, Kiếm Tông sự vụ, vốn không phải ta hai người có thể mạo muội nghe đấy, nhưng nếu liên quan đến rồi thân gia tính mạng, mong rằng hai vị nhiều hơn suy nghĩ." Trần Quang chấp tay nói.

"Nếu đối với Thiên Đạo Tông đệ tử như thế nào khó mà nói, cùng Thủy Vân tông có thể nói a, hơn nữa, Thủy Vân tông vậy hai vị đệ tử không phải còn muốn giết người nha, động thủ đều động thủ, còn có cái gì không thể nói?" Trần Chính cũng nói.

Lý Hiểu Ánh mắt có chút tối nhạt, bỗng nhiên thở dài một tiếng: "Trần đạo hữu nói đúng, ta đều thiếu chút nữa mất mạng Thủy Vân tông tiên tử trong tay, lại có cái gì không thể nói."

Chu Khải Minh không nói tiếng nào, đầu nhìn phía xa cao thấp bất bình sơn mạch.

"Tại chúng ta ly khai tông môn lúc trước, sư tổ nói cho chúng ta biết nói, Thủy Vân tông đệ tử là chúng ta tại thi đấu trong đồng minh, hai chúng ta tông liên thủ, cùng một chỗ. . ." Lý hiểu nhìn xem Giản Nhược Trần.

Cùng một chỗ cái gì, không cần nói cũng biết.

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, dường như hoàn toàn đều biết tình bình thường mà nhìn Trần gia hai huynh đệ, Trần gia hai huynh đệ nha nhưng mà nhìn chăm chăm vào lý hiểu, Trần Chính truy vấn: "Cùng một chỗ cái gì? Không phải là cùng một chỗ đối phó Thiên Đạo Tông đệ tử a."

"Vâng." Lý hiểu quyết định chắc chắn nói, "Sư tổ nói rõ, Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông đã không đội trời chung, lần này cùng Thủy Vân tông đồng minh, phải tất yếu toàn diệt Thiên Đạo Tông đệ tử, làm kiếm tông rửa sạch trước hồ thẹn."

Giản Nhược Trần trong nội tâm đã sớm hiểu rõ, nghe thấy chi mặt không đổi sắc, Trần gia Nhị huynh đệ thật sự là bị kinh ngạc, Giản Nhược Trần tại Vãn Tâm huyền trận phong quang sớm truyền khắp Trịnh quốc lớn tiểu thế gia, đã đã trở thành bọn họ mẫu mực, nếu như không phải thi đấu cửa vào bên ngoài một màn quá mức kinh hãi, Giản Nhược Trần là bọn hắn tất nhiên muốn kết giao nhân vật.

Nhân vật như vậy, dĩ nhiên là Kiếm Tông muốn giết diệt đấy, Trần gia huynh đệ hai người trong nội tâm, tự nhiên sinh ra bất bình chi ý.

"Các người Kiếm Tông vậy mà đều muốn tại thi đấu trong giết người? Còn liên thủ Thủy Vân tông, Kiếm Tông lộ vẻ Từ Lâm thế hệ." Trần Quang cả giận nói.

Chu Khải Minh cùng lý hiểu trên mặt lộ ra áy náy chi ý.

Từ Giản Nhược Trần cùng Phong Trí Hồng tranh chấp thời điểm bắt đầu, hết thầy cũng đã đều cùng dự đoán không giống nhau, bỗng nhiên giữa, Kiếm Tông đệ tử liền trở thành tất cả thi đấu đệ tử con mồi, đã nói rồi đây đồng minh trở tay mà bắt đầu đuổi giết hăn đám, ngay cả Kiếm Tông sư tổ đều buông tha cho bọn họ, mà rõ ràng là cừu nhân Giản Nhược Trần, lại đã thành cứu mạng ân nhân.

"Ta đã biết, vốn các người Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông phải liên thủ, có thể bởi vì treo giải thưởng, Thủy Vân tông bỗng nhiên liền thay đổi rồi, không đúng, Thủy Vân tông sẽ không hẹp hòi sao như vậy, liền vì một vụn hạ phẩm linh thạch, liên minh hữu đều từ bỏ?" Trần Chính lắc đầu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Máu Tanh Giết Chóc

Chu Khải Minh cùng Lý Hiếu trong mắt cũng có nghi hoặc, nhưng sự thật liền bày ở trước mặt, lúc trước Thủy Vân tông hai người xác thực thủ hạ không có khoan dung đấy.

"Cũng không nhất định là vì Linh Thạch." Giản Nhược Trần giải thích nói, "Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông mâu thuẫn không phải một ngày chi công, nhưng bởi vì ta mà thành không đội trời chung, Kiếm Tông tại thiên hạ tu sĩ trước mặt đã mất thể diện, lại muốn cùng Kiếm Tông liên thủ, không khỏi đã bị liên lụy."

Trần gia huynh đệ gật gật đầu, Kiếm Tông hai người mặt lộ vẻ xấu hổ, mặc kệ nguyên do ở chỗ ai, Kiếm Tông lớn mất thể diện phải sự thật.

"Tại bậc này biến hóa trước mặt, nếu là sẽ cùng Kiếm Tông liên thủ, Thủy Vân tông cũng không tránh khỏi muốn trên lưng cùng Kiếm Tông giống nhau thanh danh, nhưng cùng Thiên Đạo Tông liên thủ, thứ nhất là trở tay không kịp, thứ hai, Thủy Vân tông cùng Thiên Đạo Tông từ trước đến nay bất hòa, Thủy Vân tông cũng không cam tâm chủ động lấy lòng."

Cho nên, Kiếm Tông đệ tử vốn cũng là vật hi sinh, nếu là đích truyền ra cùng Thủy Vân tông liên thủ, Thủy Vân tông đã bị triển khai. Mặt khác tông môn giết người, có thể nói là vì Linh Thạch, Thủy Vân tông đệ tử động thủ, liền không nhất định rồi, dù sao Kiếm Tông đệ tử đều phải chết không phải sao?"

Sự thật cũng ước chừng chính là như thế, còn có chính là, Giản Nhược Trần đúng là sự kiện này đầu sỏ gây nên, nhưng hiện tại, ai đều quên điếm này.

"Thiên Đạo Tông tại thiên hạ mặt người trước như thế, sẽ không sợ người trong thiên hạ liên thủ diệt chi chứ" Chu Khải Minh bỗng nhiên nói ra.

Giản Nhược Trần cười cười: "Cái đó và Thiên Đạo Tông có quan hệ như thế nào? Chu đạo hữu không nhìn thấy ta muốn thoát ly tông môn chứ "

"Các người không phải diễn kịch?" Trần Chính kinh ngạc nói.

"Diễn kịch?" Giản Nhược Trần bật cười nói: "Chẳng lẽ Kiếm Tông Phong sư tổ phối hợp chúng ta diễn kịch?"

"Người. . ." Trần Chính bỗng nhiên lộ ra hoảng sợ biểu lộ, "Người cũng là Luyện Khí tu sĩ, làm sao dám. . . Làm sao dám. . ."

Giản Nhược Trần cười rộ lên: "Có gì không dám, bất luận ta có làm hay không, Phong Trí Hồng đều muốn lấy tính mạng của ta đây, kéo Kiếm Tông xuống nước, nói như thế nào ta đều là có lợi đây."

Trần Chính lắc đầu, nhịn không được nói: "Người thật đáng sợ, khá tốt, chúng ta không có có đắc tội người."

Giản Nhược Trần bị chọc cười, "Đáng sợ không phải ta, là nhân tâm. Không dối gạt mấy vị, tiền chuộc sự tình, ta tư trong lòng là có vì chính mình kiếm được Linh Thạch ý tưởng đây, nhưng vô luận như thế nào, ta đây giống như làm là không có hại người chi ý đây, nếu như Kiếm Tông Phong sư tổ không có vì rồi cùng Thủy Vân tông hợp tác mà chèn ép ta, đều muốn tại toàn bộ Trịnh quốc tông môn cùng thế gia trước mắt hủy Thiên Đạo Tông thanh danh, làm sao về phần như thế đây?"

Giản Nhược Trần nói như vậy được cho phể phủ rồi, dù sao, Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông ở giữa yêu ghét, với nàng không có bản thân quan hệ, nàng nguyên bản cũng không có đều muốn triệt để chèn ép Kiếm Tông, nhưng Phong Trí Hồng đụng lên tới quá là lúc này rồi, nếu không phải thêm lợi dụng, chẳng phải là thực xin lỗi xuất thủ của hần.

"Người là muốn gặp được Thủy Vân tông đệ tử một cái liền giết một cái?" Trần Quang hỏi.

"Làm sao lại như vậy? Ta cũng không phải sát nhân cuồng ma?" Giản Nhược Trần bật cười nói, "Lúc trước ta không phải độc thân một người không có giúp đỡ nha."

"Hiện tại người đã có?" Trần Quang theo nói ra, nói xong, gặp ánh mắt mọi người đều rơi tại trên người mình, mới phát hiện nói sai.

"Ách, ý của ta là. . ." Trần Quang nhìn xem Kiếm Tông ba người, nhìn lại một chút Giản Nhược Trần, không biết nên nói như thế nào.

"Giản tiên tử, đại ca của ta có ý tứ là, chúng ta chẳng qua là thế gia đệ tử, không dám đem gia tộc tham gia đến các người tông môn ở giữa trong mâu thuẫn." Trần Chính nghiêm mặt nói.

Giản Nhược Trần không khỏi đối với Trần Chính cao nhìn thoáng qua, cười nói: "Việc này tự nhiên."

Giản Nhược Trần nhìn như nhẹ nhõm, đem mấy người tâm tình tất cả đều giữ bàn tay bên trong, nhưng trong nội tâm hiểu, còn không có triệt để đem người thu phục, tuy rằng nàng đã giúp đỡ mấy người kia phân tích thế cục, nhưng dưới mắt, vẫn phải để cho bọn họ nếm đến chút ít ngon ngọt mới tốt.

Nàng cùng Chu Khải Minh trên ngọc bài đều không có biểu hiện, phụ cận cũng sẽ không có Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông đấy, mấy người

không có gì rõ ràng mục tiêu, tùy ý lựa chọn một cái phương hướng tiến lên.

Bay qua đỉnh núi, bỗng nhiên phía trước truyền đến một cỗ máu tanh hương vị, mấy người giúp nhau nhìn xem, đều nhẹ chân nhẹ tay mà đi tới.

Trong núi rừng thông thường suối nước bên cạnh, nằm ngang lấy ba cỗ thi thể, từ quần áo và trang sức nhìn lên, phải Tam Thanh tông tu sĩ, ba người tử trạng đều rất thảm, một cái là đầu bị tước mất một nửa, trắng bóng óc cùng máu tươi đầm đìa trên đất, một cái là cả người bị chém thành hai khúc, lục phủ ngũ tạng đều rơi xuống đi ra, còn có một trực tiếp là chém ngang lưng, người chết sắc mặt dữ tợn, hiển nhiên trước khi chết đã nhận lấy lớn lao thống khổ.

Giản Nhược Trần ngược hít một hơi hơi lạnh, ba người này hiển nhiên đều là bị lưỡi dao sắc bén chém giết đấy, hay vẫn là một kiếm chém giết, nói không tốt giết người đúng rồi mấy người, nhưng hung ác như vậy thủ pháp, giết người về sau ngay cả thi thể cũng không thiêu hủy, hiển nhiên, là căn bản không e ngại bị người phát hiện đấy.

Ba cái người chết bên hông túi trữ vật cũng không trông thấy rồi, chung quanh cũng không có pháp thuật rơi xuống dấu vết, từ hoàn cảnh nhìn lên, ba người này càng giống là bị đánh lén —— một kích đắc thủ về sau, bên hông túi trữ vật đã bị dắt lấy, đi theo kẻ đánh lén liền rời đi, ngay cả đụn thi thể thời gian cũng không chịu trì hoãn.

Xem ra Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ ở bên trong, cũng không thiếu tàng long ngọa hổ thể hệ.

Giản Nhược Trần tinh tế xem xét một lần thi thể, mới ngẩng đầu, ngoài ý muốn chứng kiến tái nhợt gương mặt cùng sợ hãi ánh mắt, đang theo nòng ngẩng đầu rơi vào trong mắt.

Không thể nào, đường đường tu sĩ, sẽ biết sợ tử thi?

Giản Nhược Trần trong lòng đem tất cả tiến vào đến thi đấu thể gia đệ tử tính toán xuống, trong tư liệu không có sử dụng trọng kiếm đấy, tông môn tử đệ tin tức cũng không phải là như vậy xác thực rồi.

"Chu đạo hữu, Lý đạo hữu, thủ pháp này có thể quen thuộc?" Giản Nhược Trần kỳ thật chính là đang hỏi, thủ pháp này có thể như là Kiếm Tông một vị đệ tử không?

Chu Khải Minh lắc đầu, giống như lòng còn sợ hãi giống như, "Không, Kiếm Tông đệ tử ngoại môn, còn làm không được. . ." Hắn chần chờ xuống, rõ ràng cũng phải không có nắm chắc đấy.

Giản Nhược Trần thở dài một tiếng, hướng bốn phía nhìn xem, xung quanh địa hình cũng không phức tạp, không giống có ẩn nấp trong đó, liền bắn ra ba cái hỏa cầu, nhìn xem ba người thi thể đốt thành tro bụi.

Tử vong lại một lần nữa tiếp xúc gần gũi bọn họ, hay vẫn là như thế sợ hãi, Trần Chính nhin nhin nữa, cuối cùng nhin không được nói: "Đã đoạt Ngọc phù cũng chính là rồi, vì cái gì không phải muốn giết người."

Tự người nói rồi cũng hiểu được buồn cười, không khỏi thở dài một tiếng, quay đầu nhìn Giản Nhược Trần, ánh mắt phức tạp.

"Đã đoạt Ngọc phù, thế tất yếu động thủ, động thủ chính là kết thù, dù ai cũng không cách nào cam đoan không mất tay đả thương người, mà một khi động thủ, muốn tiêu hao linh lực, ai có thể cam đoan kế tiếp gặp phải, sẽ không đối với chính mình đau nhức hạ sát thủ đây."

Giản Nhược Trần ngừng xuống, hay vẫn là nói ra: "Nói thí dụ như vậy hai cái Thủy Vân tông đệ tử, các nàng chính là trọn rồi toàn lực, chẳng qua là vận khí không tốt, gặp ta, kỳ thật nếu như ta không đến, tới là các người nhị vị, nhị vị đạo hữu cho rằng, kế tiếp sẽ như thế nào?"

Không đợi hai người trả lời, cứ tiếp tục nói: "Chẳng lẽ các người sẽ không ra tay? Coi như là thiện tâm, chưa từng hạ sát thủ, nhưng mà về sau đây? Có nghĩ tới hay không các nàng lại cùng các người gặp nhau thời điểm? Nếu như các nàng đã tìm được đồng tông đệ tử, lấy nhiều đối với ít đây?

Nếu như các nàng cũng không có hạ sát thủ, chẳng qua là đoạt các người rồi Ngọc phù cùng túi trữ vật, mà về sau, các người gặp lại tu sĩ khác đây? Hoặc là, các người về sau cũng tìm tới giúp đỡ, có phải hay không cũng sẽ đầu tìm về chính mình túi trữ vật cùng Ngọc phù?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Không Tính Quá Ngu Xuân

Vương Lập tiếc nuối mà nhìn Giản Nhược Trần năm người ly khai.

Cờ nào cơ hội tốt, đáng tiếc, Giản Nhược Trần bên người vậy mà nhiều ra trở lại bốn người tu sĩ, hăn tính toán liên tục, không có dám ra tay.

Giản Nhược Trần bên người vậy mà đi theo Kiếm Tông đệ tử, nhìn ở chung còn rất hòa hợp, Vương Lập nhìn không ra rồi.

Mắt thấy mười vạn Linh Thạch bay mất rồi, Vương Lập tâm tình như thế nào cũng không nên qua, trong lòng thở dài, cuối cùng là không nỡ bỏ việc này di động Linh Thạch, nhìn phương hướng, xa xa mà rơi ở phía sau bên cạnh.

Vương Lập tú khí bề ngoài cùng hăn làm một chuyện, nhìn đã dậy chưa một chút quan hệ, mặc cho ai cũng không nghĩ ra như vậy thanh tú nhân vật sẽ có đáng sợ như thế thủ đoạn, càng không nghĩ tới phải, hăn trời sinh liền ưa thích như vậy tàn bạo thủ đoạn, chứng kiến máu tươi bão tố giương, chứng kiến hoảng sợ biểu lộ, chói tai thét lên, mỗi giống nhau đều đủ để cho hăn hưng phấn lên.

Chẳng qua là đây hết thấy hăn đều cẩn thận bởi vậy đứng lên, đối ngoại, hăn chính là một cái mang theo điểm lệ tu sĩ, Vương gia rất là lấy thích công tử.

Có trời mới biết hăn là cờ nào ưa thích lần này thi đấu, có thể có như vậy một cơ hội lẽ thẳng khí hùng mà giết người, nhớ tới vừa mới xuất thủ thời điểm, vậy vài tiếng kêu thảm thiết, thật sự là dư vị vô cùng.

Theo một hồi, Vương Lập đứng lại, với một đôi năm, cuối cùng là không có năm chắc, mà nghe nói cái kia Giản Nhược Trần còn có hộ thể Ngọc phù, đánh lén cũng không cách nào đắc thủ đấy.

Thực muốn nhìn một chút việc này dám cùng Kết Đan tu sĩ đối kháng nữ tu hoảng sợ thời điểm là cái dạng gì nữa đây, thực muốn nghe xem nàng thét lên.

Vương Lập trên mặt lộ ra ôn hòa rất vô hại dáng tươi cười, thay đổi một cái phương hướng đi đến.

Giản Nhược Trần mấy người còn không biết bọn họ cùng hung phạm gặp thoáng qua, trên đường, bọn họ gặp mấy gốc linh thảo, thật sự là ai thấy về ai, Giản Nhược Trần khoanh tay đứng nhìn, bất vi sở động.

Giản Nhược Trần lao thẳng đến Ngọc Bài cầm ở trong tay, tại lại rời đi sau nửa canh giờ, trên ngọc bài bỗng nhiên xuất hiện một cái điểm đỏ, tại trên ngọc bài vừa xuất hiện, liền tan mất.

Như thế tốc độ nhanh, rõ ràng là đang tại bị đuổi giết, Giản Nhược Trần chỉ tới kịp chào hỏi, liền theo điểm đỏ biến mất phương hướng đuổi theo.

Trịnh Diệu Huy chạy trời chết.

Hắn chưa từng có chạy trốn nhanh như vậy qua, một bên chạy trước một bên từ trong túi trữ vật lấy ra Ngọc Bài đi ra, nhìn xem bên trên trống trơn đấy, nhin không được mắng một tiếng, có thể bỗng nhiên, hắn thoáng cái liền đứng vững, đứng được quá mạnh, lão đảo dưới.

"Người ngược lại là chạy. . . A!" Phía sau một tiếng, rõ ràng cho thấy kinh hô, Trịnh Diệu Huy tâm đi theo run lên xuống.

Phía trước đứng vững một người mặc màu đen không rõ thân phận trường bào tu sĩ, trường bào màu đen cũng thì thôi, có thể người này trên mặt vẫn còn mang theo một cái màu đen mặt nạ, trên mặt nạ chỉ có hai con mắt biểu lộ tại bên ngoài, cái mũi miệng đều vật che chắn được cực kỳ chặt chẽ đấy, đã liền đầu cũng bịt kín rồi màu đen khăn trùm đầu, toàn bộ người thoát nhìn giống như là đeo trên một cái màu đen mũ trong.

"Người, người nào?" Đuổi theo tại Trịnh Diệu Huy sau lưng đúng rồi Ngự Thú tông tu sĩ, lúc này đây cũng không kịp thở, vốn cùng Trịnh Diệu Huy là đúng đầu, nhưng ở gặp được việc này kỳ quái tu sĩ nháy mắt, hai người giữa tựa hồ cùng với khó hiểu.

Người kia nhìn bọn họ liếc, màu đen mũ trong màu đen đôi mắt giống như tĩnh mạch giống như, có thể bỗng nhiên, một thanh phi kiếm liền lẳng không bay tới, Trịnh Diệu Huy vung tay lên, phi kiếm nghênh đón tiếp lấy, đồng thời kêu lên: "Người cũng ra tay a, ta hẳn | con mẹ nó ngăn không được!"

Trịnh Diệu Huy phải ngăn không được, hẳn đã cùng đây Ngự Thú tông tu sĩ đánh cho một hồi lâu rồi, không địch lại mới chạy, dưới mắt linh lực hầu như muốn đã tiêu hao hết.

"Người bị hẳn làm thịt cho phải đây, đang giảm đi ta sự tình." Ngự Thú tông tu sĩ nói là nói, cũng tế ra phi kiếm cản lại.

Phi kiếm ở giữa không trung chạm vào nhau, "Ô...ô...n...g" một tiếng, Trịnh Diệu Huy cùng Ngự Thú tông tu sĩ trong đầu đi theo một tiếng vang thật lớn, phi kiếm trong chốc lát mất đi khổng chế, liền chứng kiến một mảnh lóe sáng hướng bọn họ bay tới, lập tức hồn phi phách tán, hộ thể Linh thuần hiển hiện tại mặt ngoài, lại không kịp lại thao túng phi kiếm rồi.

Mắt thấy phi kiếm đã đến trước mắt, sáng như tuyết mũi kiếm giống như đã thiết cắt tại trên thân thể, băng lạnh lòng hàn ý cũng thấm thấu đến

trên da thịt, Trịnh Diệu Huy trong đầu trống rỗng, theo bản năng lấy ra nhất trường phù phù lục, về phía trước một đũa, cũng hướng lui về phía sau đi tới.

Người đang rất thời khắc nguy hiểm, rất nhiều phản ứng chính là bản năng, Trịnh Diệu Huy gặp phải đây, hoàn toàn phải lúc trước hắn không lâu ấn tượng khắc sâu nhất một màn, không có suy nghĩ nhiều, liền trực tiếp kích phát phù lục.

"Oanh!" Một đoàn hỏa diễm bỗng nhiên ngay tại trên phi kiếm bốc cháy lên, nương theo lấy tiếng chửi rủa, Trịnh Diệu Huy trong nội tâm vui vẻ, biết rõ một kích đặc thủ, chỉ thấy vậy thanh phi kiếm cùng hắn đã từng phi kiếm giống nhau bốc cháy lên, có thể còn không có đợi hắn mở lại tâm, trên phi kiếm bỗng nhiên hóa làm vinh dự chứa, hỏa diễm nháy mắt dập tắt.

Trịnh Diệu Huy quay người bỏ chạy, ngay cả mình phi kiếm cũng không kịp nhặt, sau lưng truyền đến phi kiếm phá không thanh âm, hắn tâm như tro tàn, tốc độ chạy trốn sao có thể nhanh hơn phi kiếm tốc độ, xoay tay lại, đem trong túi trữ vật phù lục một tia ý thức mà toàn bộ ném đi đi ra.

"Gục xuống!" Bên tai bỗng nhiên truyền đến hét lớn một tiếng, Trịnh Diệu Huy chỉ cảm thấy thanh âm hết sức quen thuộc, thân thể đã trước một bước bổ nhào về phía trước, một cái đen nhánh đồ vật phút chốc dán da đầu bay qua đi tới, "Đương" một tiếng, lòng của hắn đi theo chấn động, bỗng nhiên lại buông lỏng, được cứu trợ rồi hả?

Một cái trở mình, đã thấy đen nhánh đồ vật vừa thu lại, mà chuôi phi kiếm cũng ngược lui về.

Hắn lay động đứng lên, trước thấy phải Ngự Thú tông đệ tử kia giật mình gương mặt, sau đó mới phải Giản Nhược Trần quen thuộc khuôn mặt, nước mắt của hắn đều muốn chảy xuống.

"Khá tốt, sống học sống dùng, không tính quá ngu xuẩn." Giản Nhược Trần những lời này, lại để cho Trịnh Diệu Huy cảm động đến đều nói không ra lời, hẳn vô cùng may mắn lúc trước đối với Giản Nhược Trần khiêu khích, cũng vô cùng may mắn có thể gặp được đến Giản Nhược Trần.

"Các người gặp phải là người nào?" Giản Nhược Trần đánh giá Ngự Thú tông đệ tử hỏi, trong thoáng chốc, nàng chỉ có thấy được một đạo hắc ảnh.

Vậy Ngự Thú tông đệ tử cũng lòng còn sợ hãi, bình tĩnh thần, đối với Giản Nhược Trần chấp tay nói: "Tại hạ Ngự Thú tông Giang Đào, vừa mới người nọ toàn thân áo đen, trên mặt cũng mang theo màu đen mặt nạ, chỉ lộ ra con mắt, thật là không biết là người phương nào."

"Giản sư tỷ. . ." Trịnh Diệu Huy bỗng nhiên kinh kêu một tiếng, nhưng là Trần gia huynh đệ cùng Kiếm Tông hai người chạy đến, Trịnh Diệu Huy không phân biệt địch ta, ghen ngào kêu lên.

"Đều là người một nhà." Giản Nhược Trần vẫy vẫy tay, sau đó đối với Giang Đào chấp tay nói: "Giản Nhược Trần."

Tiếp theo mới ghé mắt Trịnh Diệu Huy, "Người vừa mới chạy cái gì? Không biết nhìn xem Ngọc Bài? Hại ta đuổi cả buổi."

"Ta. . ." Trịnh Diệu Huy mới phản ứng tới, bỗng nhiên nhảy dựng chân, chỉ vào Giang Đào nói: "Là hẳn, là hẳn truy sát ta, mới không may mà gặp được cái kia một thân hắc quái vật."

Giản Nhược Trần theo Trịnh Diệu Huy ngón tay nhìn về phía Giang Đào: "Hả?"

Giang Đào lúng túng nói: "Vừa mới. . . Đây không phải là. . . Chúng ta gặp được người nọ về sau, cũng liên thủ rồi."

Giản Nhược Trần hơi suy nghĩ một chút, liền hiểu đã xảy ra chuyện gì, liền gật đầu nói: "Lúc trước người truy sát ta tông môn đệ tử, vậy phải chuyện lúc trước, bây giờ là ta cứu được tánh mạng của người không giả a."

"Giản sư tỷ. . ." Giang Đào chợt nhớ tới tiền chuộc vừa nói, miệng lập tức liền nhắm lại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Tả Nghị Gặp Nạn

"Thi đấu Ngọc phù, thân phận Ngọc phù." Giản Nhược Trần duỗi tay ra, không khách khí nói.

"Thi đấu Ngọc phù cho người thì tốt rồi, như thế nào còn muốn thân phận ta Ngọc phù?" Giang Đào nói.

"Không cầm lấy thân phận của người Ngọc phù, Ngự Thù tông làm sao tới chuộc người?" Giản Nhược Trần đương nhiên nói.

Giang Đào trừng sau con mắt, cũng thiếu chút nhảy dựng lên: "Người đoạt Linh Thạch a, một vạn hạ phẩm linh thạch, tông môn như thế nào chịu xuất ra một vạn hạ phẩm linh thạch tiền chuộc!"

"Không cho tốt, không đưa cho người mạng người của người liên toàn bộ là của ta, lúc nào cho ta kiếm đủ rồi một vạn hạ phẩm linh thạch, lúc nào mới tự do." Giản Nhược Trần không khách khí nói.

"A?" Giang Đào ngây dại, "Người muốn ta cho người kiếm một vạn hạ phẩm linh thạch? Vậy, vậy muốn lúc nào mới có thể kiếm đi ra?"

Giản Nhược Trần ngoắc ngoắc ngón tay: "Trước tiên đem Ngọc phù lấy ra —— ta còn không có so đo người đuổi giết Thiên Đạo Tông đệ tử sự tình đây."

Giang Đào không cam lòng mà móc ra Ngọc phù ném đi qua, "Có thể ta về sau cũng giúp đỡ ngăn cản, bằng không thì, người bây giờ nhìn thấy đúng là hai cỗ thi thể rồi."

"Cho nên, người túi trữ vật ta lưu lại cho người rồi." Giản Nhược Trần tiếp theo rất là tự nhiên.

Trần gia huynh đệ cùng Kiếm Tông hai người tiến lên cùng Giang Đào, Trịnh Diệu Huy biết nhau chào, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đấy, đem chuyện lúc trước nói rõ, Trịnh Diệu Huy cùng Giang Đào gặp nhau sẽ không có cái gì có thể nói được rồi, Trịnh Diệu Huy không địch lại Giang Đào, Giang Đào cũng không có hạ tử thủ, chính là cái một thân hắc không biết thân phận gì.

"Xem ra, nơi đây chẳng những có một cái hung ác đánh lén kẻ giết người, còn có một không chịu bại lộ thân phận, hai người kia tất cả đều là muốn giết người đoạt bảo đấy, liên không biết là thế gia thân phận, hay vẫn là tông môn đệ tử." Trần Quang nói.

Mọi người giúp nhau nhìn xem, Trịnh Diệu Huy rung mình một cái: "Giản sư tỷ, ta đi theo người rồi, ta làm cho người tùy tùng."

Trần Quang gật đầu nói: "Chúng ta hiện tại bảy người, gặp lại tu sĩ khác, phần thắng liền lớn hơn, có muốn hay không chúng ta quét ngang được cốc cấm địa, tựa như lần này như vậy, lại có tiền chuộc, lại có Ngọc phù?"

Mấy người con mắt đều là sáng ngời, nhìn xem Giản Nhược Trần kích động.

Giản Nhược Trần cười nói: "Không vội, mới tiến vào đệ nhất thiên, chúng ta có một tháng đây, trước tiên đem Thiên Đạo Tông, Kiếm Tông tu sĩ đều tụ tập lại."

Giang Đào kêu lên: "Tại sao không có chúng ta Ngự Thú tông?"

Giản Nhược Trần buồn cười nói: "Các người Ngự Thú tông đấy, chịu đồng ý xuống, mặc ta phân công?"

Giang Đào còn không có đem thân phận của mình dẫn vào đến Giản Nhược Trần trong tù binh, nghe xong Giản Nhược Trần mà nói, không khỏi uể oải, cũng may thân phận của hắn mặc dù là tù binh, đãi ngộ lại và những người khác đối xử như nhau, uể oải này sao một hồi, còn chưa tính.

"Đúng rồi, giang đạo hữu, gần tiến đến thi đấu lúc trước, các người tông môn sư tổ có hay không đặc biệt dặn dò đấy, nếu như thuận tiện, có thể báo cho biết?" Giản Nhược Trần hỏi.

Giang Đào rất là sáng khoái nói: "Không có cái gì bất tiện đấy, sư tổ nói, gặp được Kiếm Tông đệ tử trốn xa điểm, Kiếm Tông đệ tử đều cũng có tiền thưởng đấy, động thủ chắc chắn sẽ không lưu thủ, không đáng dốc sức liều mạng; gặp được Thiên Đạo Tông đệ tử, nếu có thể bắt lại liền lấy rơi xuống, sau đó đến Giản tiên tử nơi đây mua tốt; nếu gặp được Giản tiên tử rồi, có thể trốn liền lập tức trốn, trốn không thoát cũng không cần động thủ, nàng một thân phòng hộ Ngọc phù, so với xác rùa đen đều cứng rắn."

Tất cả mọi người cười rộ lên, Giản Nhược Trần cũng cười, nhưng rất nhanh liền thu hồi dáng tươi cười nói: "Bây giờ đang ở bên người chúng ta, chí ít có hai cái với giết người làm mục đích tu sĩ, một cái trong đó, có thể đánh lén chém giết ba người tu sĩ, vừa mới cái kia hắc y tu sĩ, thực lực cũng không kém."

Trịnh Diệu Huy gật gật đầu, lòng còn sợ hãi nói: "Ta cảm giác, ta chính là linh lực không có tiêu hao, cũng không phải là đối thủ."

Giang Đào cũng gật gật đầu.

Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Tạm thời chúng ta liền cùng một chỗ, tất cả mọi người cẩn thận a."

Áo đen tu sĩ cũng không có đi xa, đang xác định không có người đuổi theo về sau liền đứng vững, đi theo lặng yên chuyển động trở về, tại mấy

ngoài trăm thước đứng lại rồi, ẩn tấp trong rừng cây, thật giống như một cây đại thụ bình thường.

Qua không được bao lâu, phía trước mơ hồ truyền đến tiếng vang, mấy người rất nhanh hướng cấm địa ở chỗ sâu trong đi đến, áo đen tu sĩ nhìn một hồi, quay người hướng một phương hướng khác đi đến.

Lúc này đây, Tả Nghị đang trốn tại nòng đậm cây xiên lên, mặt không thay đổi nhìn xem dưới chân gần trong gang tấc giết chóc.

Chu Thiến tóc tán loạn, sắc mặt trắng bệch, dựa lưng vào đại thụ, tay không tắc sắt, sợ hãi nhìn qua đối diện hai người, hai người kia một cái là râu quai nón, cầm trong tay ngân sắc đại phủ người vạm vỡ, một cái là sắc mặt âm nhu, tay cầm màu đen trường tiên thanh tú nam tử.

Chính là hai người kia, đã đang tại Chu Thiến mặt, liên tiếp đánh chết nàng ba đồng bạn, đơn độc lưu nàng lại, giống như mèo nghịch con chuột bình thường.

Râu quai nón ngân sắc đại phủ xuống, bất luận là phi kiếm hay vẫn là vòng bảo hộ, tất cả đều không chịu nổi một kích, như là trang giấy giống nhau bị xé nứt, mà cái kia sắc mặt âm nhu thiếu niên trong tay trường tiên, giống như là một cái hắc con rắn giống như, đi theo liền siết lên tu sĩ thân thể, giống như muốn đem tu sĩ huyết nhục đều hút rồi giống như.

Chu Thiến trơ mắt nhìn ba đồng bạn chết mất, chính mình Pháp Khí cũng bị ngân sắc đại phủ chém thành hai khúc, dù là ba đồng bạn hết sức vì nàng tranh thủ trốn chết thời gian, nàng cũng vèn vện chạy đến không đến trăm mét, đã bị hai người Pháp Khí lần nữa cản lại.

Tả Nghị trốn ở cây xiên lên, thấy được giết chóc toàn bộ quá trình, hần ngừng lại rồi hô hấp, một cử động nhỏ cũng không dám.

"Sư huynh, lưu lại cho người rồi, người tranh thủ thời gian đây." Râu quai nón cả tiếng mà nói.

"Người ở bên cạnh, ta như thế nào tranh thủ thời gian?" Âm nhu nam tử thanh âm êm dịu, hơi có chút sống mái không phân biệt.

"Ta không cho người trông coi, đợi đến lúc người khoái hoạt thời điểm bị người một đao chém?" Râu quai nón hừ một tiếng, rất không kiên nhẫn.

"Ài, sư đệ, như thế nào cũng muốn cho ta tìm sơn động a, vị tiên tử này hay vẫn là xử nữ, còn không có thừa nhận qua cá nước thân mật, chung quy cũng muốn lại để cho tiên tử hảo hảo hưởng thụ một lần, cũng không uổng công làm một lần nữ nhân không phải?" Âm nhu nam tử nói qua, cây roi nhẹ nhàng tại trong lòng bàn tay bính bính, tiến lên đi tới.

"Người. . . Đứng lại!" Chu Thiển thanh âm run rẩy, nàng đều muốn hướng lui về phía sau, vừa vặn sau chính là đại thụ, một bước cũng chuyển bất động, chân của nàng đang phát run, thân thể mềm nhũn xuống dưới.

"Tiên tử chớ sợ, tổng hội tại người hương tiêu ngọc tổn lúc trước, cho người khoái hoạt đứng lên." Âm nhu nam tử chậm rãi đi tới, con mắt híp, cười có chút địa phương.

Tả Nghị đứng trên tàng cây, đầu cảm thấy sắc mặt của mình cũng nhất định tại trắng bệch, hẳn là thấy được hai người kia thủ đoạn, nói thật, bọn họ nếu động thủ giết phía dưới nữ tử, hẳn tuyệt đối là con mắt nháy cũng không nháy, nhưng mà hai người này rõ ràng là muốn tiền dân hậu sát.

Tài nghệ không bằng người, bị giết cũng liền bị giết rồi, Tả Nghị có như vậy chuẩn bị tâm lý, nhưng là phải hẳn trơ mắt nhìn một cái nữ tu muốn bị này tra tấn, nói cái gì cũng nhìn không được đấy, hẳn khẽ cắn môi, tay tại bên hông túi trữ vật vừa sờ.

Đúng lúc này, chạy tới dưới cây hơn mười thước chỗ nam tử tay bỗng nhiên giơ lên, màu đen trường tiên phút chốc tựa như Tả Nghị chỗ ẩn thân xoắn tới, Tả Nghị kinh hãi, trong tay đột nhiên cầm ra rồi hai cái phù lục, không chút nghĩ ngợi liền ném ra ngoài, nháy mắt, hai luồng hỏa diễm gào thét dựng lên, hướng trường tiên quét sạch mà đi, Tả Nghị thân thể trùn xuống, thẳng tắp mà từ cây xiên bên trên rớt xuống.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Lòng Còn Sợ Hãi

Đây hai cái phù lục, Tả Nghị vốn là tính toán lấy, muốn phân biệt ném đến vậy trên thân hai người đấy, chưa từng nghĩ hành tung của hắn đã bị phát hiện rồi, trường tiên xoắn tới thời điểm, tay run lên, hai trường hỏa diễm phù toàn bộ đón nhận nam tử màu đen trường tiên.

"Hô hào", hai luồng hỏa diễm chồng chất chung vào một chỗ, xông lên nam tử màu đen trường tiên, Tả Nghị giảm xuống dưới tàng cây một khắc đã trở mình đứng lên, tay phải cầm lấy Chu Thiển nhanh chân bỏ chạy, tay trái vỗ túi trữ vật, trong tay liền lại thêm nhất trường phù phù lục, nhìn đều không quay đầu nhìn, trực tiếp liền hướng sau lưng vắng ra.

Không có uổng phí cho Giản Nhược Trần làm rèn sắt trở thủ, ly khai Thiên Đạo Tông lúc trước, Giản Nhược Trần cho hắn một xấp phù lục, một xấp a, tại nơi này bảo vệ tính mạng thời điểm, hắn không chút do dự khiến cho dùng được.

Sau lưng lại là "Hô hào" một tiếng, Tả Nghị trong tay nhiều hơn nữa ra nhất trường phù phù lục, đây cái phù lục vừa đến tay, trực tiếp liền vỗ vào trên người mình, hai tay đem Chu Thiển hướng trong ngực khu vực, dưới chân sinh gió, như cỗ khói giống nhau liền hướng xa xa nhảy lên đi tới.

Đây cái phù lục nhưng là nhanh chóng phù, kích phát có thể đề cao cước trình gấp đôi, Tả Nghị vốn chính là toàn lực chạy thực mạng, lần này, tốc độ đột nhiên tăng lên gấp đôi, thực đúng là chỉ để lại một cái bóng dáng, như cuồn cuộn bụi mù bình thường quét sạch mà đi.

Vẫn còn phải lo lắng, không đợi đây Trương Phong đi phù dốc sức biến mất, sẽ thấy kích phát một tấm, chỉ cảm thấy hai chân giống như không phải là của mình, bên người cảnh vật bay nhanh hướng lui về phía sau đi tới, trước mặt mà đến gió hầu như phong bế miệng mũi, không cách nào hô hấp.

Cuối cùng, nhanh chóng phù dốc sức biến mất, hai chân cuối cùng một lần nữa thành vì chính mình được rồi, trong chốc lát trầm trọng, lại để cho hẳn hoàn toàn mất đi đối với thân thể nắm giữ, tả hữu chân thoáng cái trộn lẫn đã đến cùng một chỗ, phù phù cút ngay đến trên mặt đất, ngã xuống đất lập tức mới nhớ tới hai tay còn ôm người, nhưng lại ngay cả ném ra ngoài đi tới cũng không kịp, cùng trong ngực nữ tử lẫn lại với nhau.

Chu Thiến cũng choáng váng, bị Tả Nghị ôm lẫn một vòng, mới đầu óc choáng váng mà kịp phản ứng, nàng đây là được cứu vớt rồi hả?

Cổ bắt cập trên người nằm sấp lấy một người trầm trọng, nàng vội vàng bề bộn về phía sau nhìn lại, không có râu quai nón, cũng không có cái kia đáng sợ âm nhu nam nhân, mới mãnh liệt đây, trên người nam nhân "A" rồi một tiếng, từ trên người của nàng lẫn xuống dưới, bốn mắt nhìn nhau, hai người mặt thoáng cái toàn bộ đều đỏ.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi." Tả Nghị một lần lông lốc đứng lên, tay đè tại trên túi trữ vật, kinh hoàng chung quanh, đợi chứng kiến chung quanh cũng không một người lúc, tâm đột nhiên buông lỏng.

Chu Thiến cũng đứng lên, đỏ mặt sửa sang lại sau tán loạn quần áo, lại vuốt vuốt rồi tung tóc, phía bên trái kiên quyết chấp tay thi lễ: "Đa tạ đạo hữu, tại hạ Chu Thiến."

Tả Nghị đã trấn tĩnh lại, đáp lễ lại nói: "Tại hạ Tả Nghị, Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn. Nơi đây cũng không phải là an toàn chỗ, chúng ta. . ."

Hắn nói qua lấy ra Ngọc Bài nhìn xem, đây vừa chạy lại là hơn mười dặm, trên ngọc bài xuất hiện một cái điểm đỏ, trong nội tâm vui vẻ nói: "Phía trước hơn mười dặm ở trong có bốn tông đạo hữu, chúng ta trước cùng đi."

Chu Thiến đáp ứng, Tả Nghị vừa muốn nhắc chân, hai chân đau nhức được mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, biết là vừa mới hai trương nhanh chóng phù sử dụng sau thân thể không khỏe, bận rộn lo lắng vận hành linh lực lưu chuyển, chân đau nhức có chút biến mất.

"Tả đạo hữu, ta đỡ ngươi." Chu Thiến bất chấp nam nữ không tiện, cũng hướng sau lưng nhìn xem, lòng còn sợ hãi.

Vừa mới ôm Chu Thiến chạy trốn, đó là sự cấp tòng quyền, giờ khắc này Tả Nghị liền cố kỵ đến nam nữ lớn phòng, còn có tu sĩ ở giữa cấm kỵ, hẩn lắc đầu, cười khổ nói: "Vừa mới chạy trốn nóng nảy, không sao."

Nói là nói như vậy, không dám lại chạy nhanh, đầu tại trên tay cầm lấy Ngọc Bài, hướng điểm đỏ chỗ phương hướng đi đến, vài bước về sau lông mày cau lại, nhưng là vậy điểm đỏ cũng không có di động.

Cảm thấy lo lắng, chịu đựng đau chân tăng thêm tốc độ, bỗng nhiên liền nghĩ đến Giản Nhược Trần, nàng nếu kích phát nhanh chóng phù chạy về sau, sẽ không giống chính mình sao dạng a, nàng dù sao cũng là Tôi Thể rồi.

Có chút hối hận, chính mình nhìn xem Giản Nhược Trần Tôi Thể nửa năm, cũng cho Giản Nhược Trần làm nửa năm trợ thủ, lại thật không ngờ mình cũng Tôi Thể, bỗng nhiên lại muốn, chỉ cần ngồi xuống một lát linh lực điều chỉnh, cũng liền khôi phục, thật là đến chạy trốn chết thời điểm, ở đâu có một lát thời gian điều chỉnh thân thể?

Như vậy trong nội tâm lo sợ đấy, thực sự cẩn thận đề phòng lấy Chu Thiến —— tuy rằng cứu được mạng của nàng, có thể cũng không dám

hoàn toàn tin tưởng.

Chu Thiến hồn đều muốn bị sợ đã không có, tiến vào đến cấm địa ở trong, may mắn mà trước hết gặp bốn gia huynh đệ, có thể còn không có bao lâu, liền tro mắt mà chứng kiến huynh đệ mình chết thảm tại trước mặt, nàng thực thật không ngờ, một cái thi đấu sẽ thực mất nhân mạng, đây chỉ là thi đấu a, làm sao sẽ giết người đây?

Nàng vẫn còn không thể tin được huynh đệ của nàng chết ở trước mặt nàng, không thể tin được Chu gia tiến vào đến trong cấm địa chỉ có nàng một người, có thể cặp kia âm nhu con mắt giống như ngay tại phía sau của nàng, làm cho nàng như đứng ngồi không yên, không biết làm sao, đầu chăm chú theo sát việc này nguy cơ thời điểm từ trên trời giáng xuống, cứu được người của nàng.

Hai người đều lòng còn sợ hãi, ai cũng không nói chuyện, Tả Nghị nhìn xem Ngọc Bài, phía trước phải một mảnh rừng rậm, hẳn lại đứng vững.

Trên ngọc bài điểm đỏ cách hẳn chỉ có không đến một nửa khoảng cách, hẳn như vậy chạy đi chạy bằng bằng, vậy điểm đỏ chủ nhân không nên nhìn không tới —— Ngọc Bài nếu là đặt ở trong túi trữ vật, sẽ bị ngăn cách rồi linh khí, cũng liền không cách nào tại mặt khác trên ngọc bài cho thấy, có thể vậy cái điểm đỏ đến nay vẫn không nhúc nhích, chẳng lẽ là Ngọc Bài bị đầu khí?

Ai sẽ vứt bỏ Ngọc Bài? Cho dù là hủy cũng sẽ không vứt bỏ đấy, vậy cũng chỉ có thể phải Ngọc Bài đổi chủ.

Một cỗ khí lạnh từ Tả Nghị đuôi xương cụt thẳng thẳng lên Thiên Linh Cái, hẳn cuối cùng nhìn liếc trên ngọc bài điểm đỏ vị trí, đã thấy đến điểm đỏ vị trí bỗng nhiên di động rồi, đang hướng cạnh mình bay mau tới đây, tâm đột nhiên xiết chặt, so với lúc trước chứng kiến điểm đỏ bất động

còn muốn đáng sợ, hăn thoáng cái đem Ngọc Bài ném trở lại trong túi trữ vật, quay đầu hướng lấy Chu Thiển làm cái ra dấu im lặng, hướng rừng rậm bên cạnh chạy tới.

Trong vòng hơn mười dặm đối với tu sĩ trở lại nói không lại phải một lát thời gian, hăn nào dám tiến vào hoàn toàn không biết rừng rậm, hàng đầu đây, là muốn trước che giấu.

Tả Nghị khẩn trương lập tức liền lây nhiễm Chu Thiển, mặt của nàng lần nữa trắng bệch đứng lên, căn môi đi theo Tả Nghị sau lưng, Tả Nghị chạy lại mấy trăm mét về sau, bỗng nhiên liền vào rồi trong rừng rậm, đi theo liền đứng ở một cây đại thụ sau lưng.

Hai người toàn bộ dán cây cối đứng vững, Chu Thiển không rõ ràng cho lắm, khẩn trương được nổi giận đều không xuyên thấu qua được, hai người yên tĩnh mà đứng đấy chừng nửa khắc đồng hồ, trong rừng cây bỗng nhiên xuất hiện động tĩnh, đi theo chạy ra đi tới ba người tu sĩ, Tả Nghị vừa nhìn thấy ba người kia, lộ ra tìm tòi nghiên cứu thần sắc trở lại.

Ba người kia trong có một người phải Thiên Đạo Tông đấy, Tả Nghị nhận ra gọi là làm Tôn Thăng đấy, mà hai người khác đang mặc Ngự Thú tông quần áo và trang sức, hăn tìm tòi nghiên cứu nhìn một hồi, đối với Chu Thiển khoa tay múa chân rồi một cái không nên cử động đích thủ thế, chậm rãi từ trong rừng cây đi ra.

"Chu quản sự!" Ba người đồng thời chứng kiến Tả Nghị đi ra, Tôn Thăng kêu lớn, vẫn đứng ở tại chỗ không hề động.

Tả Nghị nghiêng mắt nhìn liếc cái hông của hăn, túi trữ vật vẫn còn, cảm thấy thoáng khó hiểu, hướng hai người kia chấp tay nói: "Tại hạ Thiên Đạo Tông Tả Nghị."

Hai người kia cũng đều chấp tay, tự bảo vệ mình gia môn: "Ngự Thú tông Trương Cường, Lý Hưởng."

Tả Nghị gật đầu, nhìn về phía Tôn Thẳng nói: "Tôn sư đệ, đây là. . ."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Cùng Đường Mà Đi

Tôn Thắng đỏ mặt lên nói: "Gặp được hai cái vị này sư huynh, ta. . . Không địch lại, cùng hai cái vị này sư huynh thương nghị rồi, thi đấu Ngọc phù về bọn họ, chúng ta tạm thời một đường."

Vừa mới chứng kiến máu tanh đồ sát về sau, chứng kiến đây hết sức hữu ái một màn, Tả Nghị chỉ cảm thấy không dám đối với tin vào hai mắt của mình, hăn lại liếc mắt nhìn Tôn Thắng bên hông túi trữ vật, xác định chính mình không có nhìn lầm, vẫn hỏi một câu: "Người túi trữ vật vẫn là về chính người?"

Đây tài nghệ không bằng người, chiếm thi đấu Ngọc phù, thật là có không bị thương không đoạt bảo hay sao?

Trương Cường sắc mặt trầm xuống nói: "Chúng ta Ngự Thú tông cùng các người Thiên Đạo Tông không oán không cừu đẩy, chúng ta cũng không phải vậy cùng với ăn cướp đẩy, thi đấu chính là muốn cái điểm số, được Ngọc phù, Tả sư huynh nói như vậy, phải đem chúng ta Ngự Thú tông đệ tử cho rằng người phương nào rồi hả?"

Tả Nghị đỏ mặt lên, vội hỏi: "Không phải không thể tin được nhị vị sư huynh, thật sự là vừa mới thiếu chút nữa toi mạng, lòng còn sợ hãi." Lúc này mới quay đầu lại mời đến Chu Thiển tới đây.

Trương Cường ba người nhìn thấy Chu Thiển sắc mặt trắng bệch, ánh mắt hoảng sợ, rõ ràng là chịu thiệt lớn kích thích kinh hãi, giật nảy mình, Tôn Thắng nói: "Tả sư huynh, đây là. . ."

Tả Nghị hướng về phía sau nhìn xem, mặc dù không có thấy có người đuổi theo, hay vẫn là hoảng sợ cực kỳ, nói: "Nhị vị nếu là tin được lấy, chúng ta tạm thời rời đi trước nơi đây, ta lo lắng bọn họ đuổi giết tới đây."

Tả Nghị hướng về phía sau nhìn cái nhìn này, trong ánh mắt sợ hãi cũng không phải là hư giả, tuy rằng không rõ ràng lắm đuổi giết chi nhân là ai, nhưng Tả Nghị rõ ràng là cực vì sợ hãi đấy, nhất là Chu Thiển như vậy hoảng sợ, càng làm cho tin tưởng không nghi ngờ, Trương Cường cùng Lý Hưởng đều là trầm ổn chi nhân, trong nội tâm tuy rằng nghi hoặc, lại cũng không muốn làm trái với Tả Nghị mặt mũi, giúp nhau nhìn xem, gật gật đầu, mọi người vội vàng đi vào rừng cây.

Bọn họ mới vừa từ trong rừng cây đi ra, tự nhiên quen thuộc lộ tuyến, Tả Nghị đi theo mấy người sau lưng, bước chân đuổi đến cực nhanh, Trương Cường Lý Hưởng hai người cũng chỉ có thể tăng thêm tốc độ, lại chạy một canh giờ —— đây một canh giờ Tả Nghị cùng Chu Thiển giống như giống như chim sợ náo thành thoáng quay đầu lại xem xét, tuy rằng sau lưng một mực không người đuổi theo, bọn họ thực sự thật sự như chạy trốn chết bình thường.

Một mực chứng kiến phía trước cây cối thưa thớt rồi, sau lưng cũng không có ai đuổi theo, Tả Nghị mới thở dài một hơi, luân phiên chạy băng băng, chỉ cảm thấy vô cùng mỏi mệt, mọi người mới đều đứng lại, tự lo vận chuyển linh lực điều tức, sau một lát, thân thể không khỏe biến mất, Tả Nghị lúc này mới đem lúc trước chứng kiến giảng thuật tới đây.

Chu Thiển nghe Tả Nghị giảng đến huynh đệ chết thảm, nhịn không được đau buồn từ trong, không dám lên tiếng khóc lớn, đầu âm thầm rơi lệ, đợi nói ra vậy âm nhu nam tử mưu đồ làm loạn lúc, Tả Nghị hàm hồ dưới, mọi người cũng đều hiểu, không có hỏi tới, vẫn nói đến gặp nhau.

"Thật sự là thật có lỗi, vừa mới chúng ta lục xem rồi Tôn sư huynh túi trữ vật, bất kính chỗ kính xin thông cảm, không phải là muốn biết rõ Tôn

sư huynh việc riêng tư, chẳng qua là dù sao động thủ, không thể không đề phòng người, chứng kiến Ngọc Bài thời điểm, bỗng nhiên liền chứng kiến điểm đỏ di động, liền muốn ở bên cạnh làm phức kích." Trương Cường chủ động giải thích nói, cũng đem Ngọc Bài lấy ra, trả lại cho Tôn Thắng.

Tôn Thắng mặt càng đỏ hơn, tài nghệ không bằng người còn thiếu chút nữa làm phiền hà đồng môn đệ tử, thật sự là không mặt mũi thấy người.

Tả Nghị vẫy vẫy tay, so với vậy hai cái giết người không chớp mắt tu sĩ, Ngự Thú tông hai người cách làm quả thực quá ôn hòa.

"Thứ cho ta nói thẳng, bây giờ thi đấu, cùng chúng ta dự đoán hoàn toàn khác nhau rồi, chúng ta là đem thi đấu với tư cách rèn luyện, thế nhưng là có tu sĩ đang tại đem thi đấu cho rằng giết người cướp của nơi." Tả Nghị nghiêm mặt nói.

Trương Cường cũng nghiêm sắc mặt nói: "Chúng ta gần lúc đi vào, sư tổ dặn dò chúng ta, gặp được Thiên Đạo Tông các sư huynh, tận lực giao hảo, sư tổ cũng lời nói, như vậy không có đẳng cấp cao tu sĩ ước thúc nơi, vô cùng có khả năng xuất hiện bại hoại, tự bảo vệ mình ngoài, nhất định phải giúp nhau cứu trợ."

Tả Nghị cũng gật đầu nói: "Các người cũng đều thấy được, tại tiến trước khi đến, chúng ta tông môn Giản tiên tử cũng đề cập qua tiền chuộc, liền là muốn nhiều bảo toàn chút ít tu sĩ tính mạng, ý của ta là, chúng ta tạm thời một đường, trước giữ lại lẫn nhau Ngọc phù, như thế nào?"

Trương Cường cùng Lý Hưởng giúp nhau nhìn xem, đều gật gật đầu, Trương Cường cười nói: "Tôn sư huynh, người thi đấu Ngọc phù cũng không thể trả lại người, xin lỗi."

Tôn Thắng vội hỏi: "Tài nghệ không bằng người, còn phải đa tạ nhị vị sư huynh hạ thủ lưu tình."

Ba người dù sao không có tận mắt thấy tu sĩ chết thảm, còn nhận thức không đến Tả Nghị cùng Chu Thiển bản thân đau khổ, Tả Nghị nhìn thấy ba người đáp ứng cùng chỗ, trong nội tâm hơi chút an ủi, rồi mới hướng Chu Thiển nói: "Tiên tử trong tay nhưng còn có Pháp Khí?"

Chu Thiển rưng rưng gật đầu, "Còn có một đem hạ phẩm Pháp Khí."

Tả Nghị thở dài nói: "Tiên tử hay vẫn là bớt đau buồn đi, đợi đến lúc chúng ta ly khai thi đấu thời điểm, báo cáo sư trưởng, nhất định phải cho huynh đệ người mấy người lấy cái công bằng."

Nói là nói như vậy, nhưng là biết rõ đây công bằng khó lấy, nhớ tới Giản Nhược Trần lúc trước nói, lần này thi đấu tất nhiên hung hiểm dị thường, thật đúng là nói trúng rồi, lại cũng nghĩ đến mình cũng phải Luyện Khí chín tầng, hãy nhìn đến vậy hai người tu sĩ ra tay, nếu là không có phù lục xuất kỳ bất ý, phải đoạn không có chạy ra thắng thiên đấy.

"Hôm nay chi kế, hay vẫn là mau chóng tìm được hai nhà chúng ta đồng môn đệ tử, hai người kia muốn đúng như sư huynh nói như vậy lợi hại, chúng ta năm người liên thủ, đoán chừng cũng không phải là đối thủ." Lý Hưởng nói ra.

"Trong nội tâm của ta phải một mực bất an, chúng ta hay là trước ly khai nơi đây." Tả Nghị nhin không được lại hướng sau lưng nhìn lại, chỉ cảm thấy chỗ rừng sâu, giống như hai người kia tùy thời đều sẽ xuất hiện.

Hai người kia thật đúng là đuổi, chỉ có điều đuổi tới rừng rậm lúc trước trước đứng sẽ, hai người nhìn xem rừng rậm, đều lộ ra tức giận thần sắc, hẳn hai người giết người, chạy đúng là giết người diệt khẩu, cũng không muốn mới lần thứ nhất ra tay, liền chạy ra người sống, hay vẫn là hai cái.

Mà rất dễ cho bọn họ cảm tức đúng rồi, vậy mà không nhìn thấy cứu người chi nhân khuôn mặt, chỉ thấy trường bào màu xám, nhưng lần này thi

dấu ở bên trong, xuyên trường bào màu xám tu sĩ không có một nghìn cũng có tám trăm, đại bộ phận tông môn ngoại môn tu sĩ tất cả đều là trường bào màu xám, chỉ có ống tay áo cổ áo vạt áo có rõ ràng tông môn tiêu chí, bọn họ ngay cả phải cái kia tông môn đều không có thấy rõ.

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ ra cứu người chính là trời Đạo tông đệ tử, Thiên Đạo Tông đệ tử là có nổi danh nghèo, làm sao có thể một hơi liền ném ra ba tấm thượng phẩm hỏa diễm phù, còn cho mình vồ nhanh chóng phù.

"Vậy mà để cho bọn họ chạy!" Râu quai nón oán hận mà nói.

Âm nhu nam tử sắc mặt cũng rất khó coi: "Chạy? Luôn luôn đứng ở dưới thời điểm a."

Hắn nhất thời vô lễ, trường tiên thiếu chút nữa bị ngọn lửa phù làm hồng, trả lại cho chạy, liền vì diệt khẩu, cũng muốn đem hai người kia tìm ra.

Bọn họ chỉ ở ngoài bìa rừng đứng đó một lúc lâu, liền cũng chui vào rừng cây.

Rừng rậm hành tẩu, luôn sẽ lộ ra dấu vết hoạt động đấy, không bao lâu, hai người liền phát hiện rồi hành tẩu dấu vết, nhánh cây đứt gãy mới mẻ, cỏ dại dấu vết bị chà đạp rõ ràng, âm nhu nam tử trên mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Tả Nghị năm người ly khai rừng rậm về sau, phía trước chính là một mảnh liên miên gò núi, gió núi thổi qua, giống như đưa tới một tia mùi thơm lạ lùng, nghe thấy tâm thần thoải mái, mấy trong lòng người đều là nóng lên, phía trước tất nhiên có Linh dược.

"Tả sư huynh, nếu là có Linh dược. . ." Trương Cường nhìn xem Tả Nghị, cười hỏi.

"Thu hoạch chúng ta năm người chia đều như thế nào?" Tả Nghị thăm dò nói.

Trương Cường liếc mắt nhìn Chu Thiến, Chu Thiến kinh hồn bạt vía, vội hỏi: "Mấy vị sư huynh chia đều liền có thể, ta. . . Ta. . ."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Trọng Kiếm Chém Giết

"Tả sư huynh, nếu là có Linh dược. . ." Trương Cường nhìn xem Tả Nghị, cười hỏi.

"Thu hoạch chúng ta năm người chia đều như thế nào?" Tả Nghị thăm dò nói.

Trương Cường liếc mắt nhìn Chu Thiến, Chu Thiến kinh hồn bạt vía, vội hỏi: "Mấy vị sư huynh chia đều liền có thể, ta. . . Ta. . ."

Trương Cường trong nội tâm không đành lòng nói: "Đây nói rất đúng nói cái gì, chúng ta năm người nếu như cùng một chỗ, tự nhiên chia đều." Nói là nói như vậy, trong nội tâm cũng có chút không phải tư vị.

Tả Nghị nhìn mặt mà nói chuyện, biết rõ Trương Cường ý tưởng, cười nói: "Hay vẫn là Ngự Thú tông sư huynh cao thượng."

Được việc này mũ cao, Trương Cường hặc hặc cười cười, trước tiên đi thẳng về phía trước.

Tả Nghị vẫn là không yên lòng, chỉ cảm thấy hai người kia sẽ không dễ dàng thả bọn họ ly khai đấy, lại thò tay cầm qua Ngọc Bài, không khỏi thở dài một tiếng, dược cốc cấm địa nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ đấy, đụng phải một cái đồng môn như thế nào khó như vậy, chẳng lẽ Thiên Đạo Tông đệ tử đều muốn Ngọc Bài giấu ở trong túi trữ vật chưa từng.

Trên gò núi vậy mà sinh trưởng đây một cây Thanh Linh Quả cây, khó được đấy, trên cây treo năm sáu cái tiếp cận thành thực Linh quả, mặc dù

không có thành thực, cũng có thể làm thuốc, mỗi người được chia một quả, còn có còn thừa.

Tả Nghị chỉ lấy rồi một quả Linh quả, đối với Trương Cường Lý Hưởng hai có người nói: "Nhị vị đối với ta tông môn đệ tử có ân, còn lại này cái Linh quả nhị vị nhận lấy, trò chuyện bề ngoài lòng biết ơn."

Đây ừ dĩ nhiên là là chỉ ân không giết rồi, Ngự Thú tông hai người lắc đầu, chỉ cảm thấy Tả Nghị nói như vậy quái dị, khó chưa từng bọn họ thật đúng là sẽ vì một quả ngọc phù giết người không thể? Vậy do bạch rất hiếm có rồi một quả Linh quả tự nhiên cao hứng.

Tả Nghị lại một lần nữa xuất ra Ngọc Bài, lúc này đây trên ngọc bài cuối cùng xuất hiện lần nữa cái điểm đỏ, có thể điểm đỏ mới vừa xuất hiện, bỗng nhiên điểm đỏ chỗ phương hướng một quả bay lên một đạo tia chớp, tia chớp lợi hại chướng mắt, tiếp theo tại không trung nổ tung, tách ra năm đạo tia sáng chói mắt.

Tả Nghị cùng Tôn Thăng đồng thời kêu lên: "Không tốt, ta tông môn có gặp nạn!"

Cái ngọc bài này ngày đó đưa đến bọn họ trên tay thời điểm, Giản Nhược Trần Tăng Minh nói, nếu là có người gặp nạn, tự biết hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhất định phải hủy diệt Ngọc Bài, một là bày ra hiểm, chung quanh có đồng môn có thể mau chóng cứu giúp, hai chính là tránh cho Ngọc phù rơi vào hãn trong tay người, cho đồng môn đệ tử khác mang đến tai họa.

Hai người liếc nhau, Tôn Thăng thần sắc còn có chút chần chờ, Tả Nghị đã nói: "Nhị vị sư huynh, phía trước là ta tông môn đệ tử, kính xin tương trợ."

Ngự Thú tông đệ tử trước khi chuẩn bị đi đều đã nhận được tông môn dặn dò, tận lực cùng Thiên Đạo Tông đệ tử giao hảo, nghe vậy lập tức phát

phất tay, vậy mà trước một bước liền hướng bày ra hiểm phương hướng chạy tới.

Tả Nghị cùng Tôn Thăng lập tức đuổi theo, Chu Thiển căn cứ bờ môi, cuối cùng không dám một mình lưu lại, cũng đi theo.

Mà ở rừng cây ở trong truy kích hai người, cũng chứng kiến trong rừng cây lộ ra ngoài quang mang, đi theo nghe được nổ vang, hai người bước chân đột nhiên nhanh hơn, trực tiếp hướng cảnh báo chỗ đánh tới.

Hơn mười dặm có hơn, Thiên Đạo Tông nữ đệ tử Yến Thi Quân đang điều khiển một cái khác màu đỏ phi kiếm, đồng thời chống cự một cái lăng la hình dáng Pháp Khí, cùng một cái khác trọng kiếm, đối thủ của nàng rõ ràng là hai cái khác nhau tông môn tu sĩ, chỉ huy lăng la hình dáng Pháp Khí đứng rồi Thủy Vân tông nữ đệ tử, tay cầm trọng kiếm dĩ nhiên là Kiếm Tông đệ tử.

Đây Thủy Vân tông nữ tu cùng Kiếm Tông nam tu rõ ràng là rất tình tường đấy, hai người phối hợp với, đem Yến Thi Quân làm cho từng bước lui về phía sau, đồ mồ hôi đầm đìa, màu đỏ phi kiếm đỡ trái hở phải, cũng may Kiếm Tông tu sĩ trọng kiếm không cách nào rời tay, mới dựa vào thân hình linh hoạt miễn cưỡng tránh né, nhưng đảm nhiệm ai cũng biết, nàng chỉ chống đỡ không được bao lâu.

"Hai vị sư huynh sư tỷ, thi đấu Ngọc phù liền cho các người rồi, tại sao phải khổ như vậy hùng hổ dọa người." Đây đã là Yến Thi Quân có thể miễn cưỡng nói ra xin khoan dung mà nói rồi, nàng đầu ngóng trông có thể kéo dài một chút, tốt có thể có đồng môn tu sĩ chạy đến tương trợ.

"Người đừng có hy vọng a, người muốn hận thì hận các người tông môn Giản Nhược Trần, phải nàng bức cho người chết đám bọn chúng." Thủy Vân tông nữ tu hung dữ mà nói.

Kiểm Tông nam tu không nói một lời, cánh tay nắm trọng kiếm, một kiếm kiếm hướng Yến Thi Quân chém tới, Yến Thi Quân đã muốn thần thức điều khiển phi kiếm chống cự lảng la Pháp Khí, vừa muốn thi pháp thuật tránh né trọng kiếm, không được lui về phía sau, cực kỳ chật vật.

"Các người Thiên Đạo Tông đệ tử toàn bộ đều phải chết, lần này thi đấu chính là các người Thiên Đạo Tông đệ tử tử vong thi đấu, nơi đây chính là của các người phần mộ!" Thủy Vân tông nữ tu hung dữ đất bỗng nhiên khoát tay, hơn mười miếng băng trùy bắn xuyên qua.

Yến Thi Quân luống cuống tay chân mà kích phát ra một đạo tường đất, ngăn lại băng trùy, nhưng này vừa phân thần, trọng kiếm bỗng nhiên đã đến phụ cận, thân kiếm hiện ra U Hàn quang mang chém rụng, nàng liền lui về phía sau cũng không kịp, đầu nghiêng nghiêng thân thể cho mình mặc lên hộ thể Linh thuẫn.

"Đ...A...N...G...G!" Trọng kiếm trầm tại hộ thể Linh thuẫn lên, "Đùng!" Hộ thể Linh thuẫn không thể chống cự trọng kiếm chém rụng vỡ tan, Yến Thi Quân hướng phải một chuyển, trước mặt tránh đi trọng kiếm cứng cỏi, một đám tóc dài bay lên, bị trọng kiếm kiếm khí chém rụng, phiêu tán ở giữa không trung.

"A!" Yến Thi Quân bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, hai tay bưng kín đầu, lật đến trên mặt đất, mà giữa không trung nàng chỉ kia lửa đỏ phi kiếm đang bị lảng la Pháp Khí kéo về đến Thủy Vân tông nữ tu trong tay, nàng đang tại xóa đi trên phi kiếm Yến Thi Quân thần thức lạc ấn.

Thần thức lạc ấn cưỡng ép xóa đi, chính là đối với thần thức tổn thương, nguyên bản, Thủy Vân tông nữ tu thì không cách nào khống chế được phi kiếm này đấy, đơn giản là Yến Thi Quân tránh né trọng kiếm thời điểm, không cách nào phân tâm hai đường, thần thức cố kỵ không đến phi

kiếm, mới bị Thủy Vân tông nữ tu ngăn ra rồi thần thức cùng phi kiếm liên hệ.

Yến Thi Quân trong đầu, lúc này giống như bị lưỡi dao sắc bén xoay tròn, ý thức lập tức bị tan vỡ.

Kiểm Tông đệ tử tay vừa nhấc, trọng kiếm lần nữa giơ lên, cũng tại chứng kiến trên mặt đất cuồn cuộn Yến Thi Quân lúc do dự, hấn và Thiên Đạo Tông đệ tử vốn không huyết hải thâm cừu, hấn là muốn giết Thiên Đạo Tông, nhưng mà, thật sự muốn chém xuống đi tới, nhìn xem việc này tay không tắc sắt đánh mất toàn bộ năng lực chống cự nữ tu, hấn bỗng nhiên không hạ thủ rồi.

"Giết nàng!" Bên tai truyền đến một tiếng lợi uổng, Kiếm Tông đệ tử chân chờ xuống.

"Động thủ a! Giết nàng!" Sắc nhọn thanh âm lại một lần nữa truyền đến, nương theo lấy cái thanh âm này, Yến Thi Quân cuồn cuộn thân thể bỗng nhiên chậm rãi dừng lại, nàng nâng cái đầu gối xuống, ánh mắt phần nộ nhìn qua lên trước mặt hai người tu sĩ.

"Các người, các người là ma tu!" Nàng dùng hết toàn bộ khí lực hô.

"Ma tu? Các người Thiên Đạo Tông đệ tử mới phải ma tu, mới nên bị chém tận giết tuyệt!" Thủy Vân tông nữ tu bỗng nhiên cầm lấy Yến Thi Quân màu đỏ phi kiếm hướng nàng vào đầu bổ tới, lửa đỏ phi kiếm mang theo nóng rực hướng Yến Thi Quân thân thể chém rụng.

"Không! Sư muội!" Kiếm Tông đệ tử cao kêu một tiếng, có thể phi kiếm thể không thể đỡ, đón đầu rơi xuống.

"Đ...A...N...G...G!" Một đạo hắc ảnh bỗng nhiên từ đằng xa bay tới, găm rơi xuống màu đỏ phi kiếm, lực lượng to lớn, vậy mà đem màu đỏ phi kiếm chặt đứt, Thủy Vân tông nữ tu kinh kêu một tiếng, trên người đột

nhiên mà trên vải hộ thể Linh thuần, hắc ảnh lực đạo không giảm, chém rụng xu thể đem hộ thể Linh thuần cứng rắn trăm phá, hắc ảnh thể đi ném ở, dĩ nhiên là muốn đem Thủy Vân tông nữ tu chặt đứt thành hai đoạn.

"Đ...A...N...G...G!" Ở nơi này thời khắc nguy cơ, Kiếm Tông đệ tử trọng kiếm bỗng nhiên ra tay, ngang khê kéo, vậy mà sinh sôi ngăn cản hắc ảnh, hai tướng va chạm, trùng trùng điệp điệp một tiếng vang thật lớn, thiếu chút nữa đem người màng nhĩ chấn vỡ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Ai Đúng Ai Sai

"Quả nhiên Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông đệ tử phải ngày hợp chi tác a, ngay cả giết người đều phối hợp được như thế tuyệt diệu." Một cái âm nhu thanh âm vang lên, thanh âm này rơi vào Yến Thi Quân trong đầu, trong đầu giống như bị ôn hòa nước đắm chìm qua bình thường, một hồi sáng khoái, đầu đầu hầu như lập tức tiêu tán.

Tử vong tại bỗng nhiên phủ xuống một khắc này, lại đột nhiên biến mất, sống sót sau tai nạn cảm giác nháy mắt tràn ngập nội tâm, lại để cho thân thể của nàng cũng nhin không được kích động run rẩy, nàng run rẩy quay đầu lại đầu, trong tầm mắt bỗng dừng đánh lên rồi một cái khuôn mặt.

Đó là một tấm âm nhu gương mặt, mang theo mỉm cười cùng lãnh khốc, như thế mâu thuẫn thần sắc đồng thời xuất hiện, lại làm cho Yến Thi Quân lập tức phân biệt ra được, vậy mỉm cười là đối với nàng đấy, lãnh khốc là đối với muốn giết nàng người nọ.

Trong chốc lát, trong ánh mắt của nàng sẽ thấy cũng không được phép người khác, chỉ có đây tấm hỗn hợp có cười cùng tàn nhẫn khuôn mặt.

"Sư muội, không có việc gì chứ?" Kiếm Tông đệ tử nghênh đón, đứng ở Thủy Vân tông nữ tu trước người, đi theo ngẩng đầu nhìn hằm hằm.

"Thi đấu chiếm Ngọc phù cũng là được rồi, cần gì phải còn muốn giết người? Chẳng lẽ Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông dương danh Trịnh quốc, nhờ chính là giết người đoạt bảo như vậy tà ác sự tình chứ" âm nhu nam tử Phong Thạch đùa cợt nói.

"Ta Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông không đội trời chung, Thiên Đạo Tông treo giải thưởng ta Kiếm Tông đệ tử tính mạng, ta Kiếm Tông giết nàng Thiên Đạo Tông đệ tử đạo lý hiển nhiên, nhị vị cũng là tham gia thi đấu tu sĩ, phải biết được cớ cấm địa cửa vào trước một chuyện, nói như thế, chưa phát giác ra thẹn trong lòng chứ" Kiếm Tông đệ tử trầm giọng nói.

"Đó cũng là các người Kiếm Tông Phong sư tổ khơi mào sự cố, treo giải thưởng phải Thiên Đạo Tông đệ tử Giản Nhược Trần phát ra cũng không giả, nhưng Giản Nhược Trần vì không liên lụy sư môn, đã muốn thoát ly sư môn, oan có đầu nợ có chủ, người muốn trả thù, cũng nên tìm vậy Giản Nhược Trần, chính là các người toàn bộ Kiếm Tông đệ tử vây giết nàng một người cũng là có lẽ, lại liên lụy đến mặt khác người vô tội đệ tử, tính là cái gì danh môn chính phái gây nên." Phong Thạch nghiêm mặt nói.

Yến Thi Quân nghe vậy, dòng nước mắt nóng hừng hực như doanh tròng, thành như Phong Thạch nói, tất cả mọi chuyện nguyên nhân gây ra tất cả đều là Giản Nhược Trần, dựa vào cái gì, nàng muốn bởi vì Giản Nhược Trần câu nói đầu tiên cũng bị vây giết.

Xa xa bỗng nhiên có tiếng bước chân, mấy người tất cả đều hướng thanh âm chỗ nhìn lại, xa xa đang chạy vội trở lại mấy người, phía trước hai người rõ ràng là Ngự Thú tông quần áo và trang sức, sau lưng ba người, vậy mà lại là ba loại khác nhau quần áo và trang sức.

"Tả quản sự!" Yến Thi Quân kêu lên.

"Sặc" một tiếng, Tả Nghị cùng Chu Thiển đồng thời tể ra rồi chính mình Pháp Khí, hẳn hai người toàn bộ không để ý Yến Thi Quân kêu sợ hãi, trợn mắt tròn xoe mang theo sợ hãi, sợ hãi, phần nộ nhìn qua âm nhu nam tử cùng tràn đầy râu quai nón tu sĩ.

Những người khác không khỏi là sửng sờ, Tôn Thắng nhìn xem Tả Nghị, hầu như cũng đồng thời tể ra bản thân Pháp Khí, bày ra đầy đủ đề phòng, mà âm nhu nam tử lông mày nhíu lại, không vui nói: "Thiên Đạo Tông sư huynh, chính là như vậy đối đãi chính mình tông môn đệ tử ân nhân cứu mạng chứ "

Yến Thi Quân nhảy dựng lên, nhào tới Tả Nghị bên người: "Tả quản sự, bọn họ nhị vị sư huynh cứu được tánh mạng của ta, là bọn hăn!" Nói qua xoay tay lại chỉ vào Thủy Vân tông Kiếm Tông hai người nói, "Là bọn hăn đang đuổi giết ta, nếu không phải hai cái vị này sư huynh kịp thời chạy đến, ta liền bỏ mạng ở nơi đây."

Tả Nghị ngây người, Chu Thiển cũng ngây người, Chu Thiển sắc mặt hay vẫn là trắng bệch đấy, nhìn qua âm nhu nam tử hai người, hận không thể giết tới cho thống khoái, nghe được Yến Thi Quân mà nói, sừng nhọn nói: "Không, không! Là bọn hăn giết huynh đệ của ta, bọn họ là hung thủ giết người!"

Nhất thời mọi người tất cả đều ngây dại, Trương Cường Lý Hưởng đề phòng mà nhìn âm nhu nam tử hai người, Phong Thạch lông mày cau lại, tựa hồ khó hiểu, râu quai nón mặt mũi tràn đầy lạnh tất cả đều là sắc mặt giận dữ, lại quay đầu nhìn xem Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người, hăn hai người tựa hồ cũng toàn bộ không rõ chuyện gì xảy ra.

"Yến sư muội, người không có nói sai? Hăn hai người không phải muốn giết các người?" Tả Nghị thanh âm còn run nhè nhẹ, cái kia giống như khoảng cách ném ra ba tấm hỏa diễm phù, vậy mà không có thương tổn rồi đây âm nhu nam tử một điểm, bọn họ quả nhiên hay vẫn là đuổi tới.

"Ta bị bọn họ liên thủ đuổi giết, không địch lại lúc trước, bóp nát Ngọc Bài, nếu không phải hai cái vị này sư huynh kịp thời chạy đến, ngăn lại phi kiếm, Tả quản sự đã đến thời điểm, chỉ có thể nhìn đến của ta thì thể

rồi." Yến Thi Quân bị phần nói, "Phải vị sư huynh này kịp thời xuất thủ cứu vào ta, Tả quân sự, bọn họ là ta ân nhân cứu mạng."

Tả Nghị nhìn về phía Phong Thạch, chứng kiến hãn âm nhu trong ánh mắt vẻ đắc ý, nhưng này tia đắc ý cũng chỉ có hãn mới nhìn ra được, tay của hãn bỗng nhiên run lên xuống.

"Tại hạ Phong Thạch, vị này chính là Lưu Phát, ta hai người chứng kiến bầu trời dị tượng, đoán được là có người cầu cứu, lập tức chạy đến, vừa vãn cứu quý tông đạo hữu, không biết vị này Thiên Đạo Tông quân sự, có thể vừa thấy mặt đã nhận định ta muốn giết người, vị tiên tử này làm sao với chỉ ra và xác nhận ta hai người phải giết nàng huynh đệ hung thủ giết người?"

Phong Thạch ánh mắt tại Tả Nghị cùng Chu Thiển trên khuôn mặt xẹt qua, hai người chỉ cảm thấy giống như bị độc con rắn lưỡi rắn thè lưỡi ra liếm qua giống nhau, vậy ánh mắt lại rơi xuống Yến Thi Quân trên mặt, vậy mà mang theo một vòng ôn nhu.

Tả Nghị nhìn xem Phong Thạch, trong nội tâm từng đợt phát lạnh, vậy mà nói không ra lời, dù là hãn trước sau như một tự xưng là thông minh, lại nhất thời không biết như thế nào vạch trần Phong Thạch đáng ghê tởm sắc mặt.

"Nhị vị đạo hữu, có thể là hai người các người liên thủ đuổi giết Thiên Đạo Tông vị tiên tử này?" Trương Cường nhìn xem mấy người, cuối cùng nhíu mày hỏi.

Kiểm Tông đệ tử cười lạnh một tiếng: "Thiên Đạo Tông cùng ta Kiểm Tông không đội trời chung, Thiên Đạo Tông treo giải thưởng ta Kiểm Tông đệ tử tính mạng, chẳng lẽ ta Kiểm Tông đệ tử muốn không công bị giết?"

Lời này, đã xem như yếu thế rồi.

Trương Cường lại nhăn nhó mày, nhìn xem Yến Thi Quân xác nhận một câu: "Tiên tử, phải hai vị này đạo hữu cứu được người?"

Yến Thi Quân dùng sức gật đầu nói: "Vâng." Nói qua chỉ mình rơi xuống đất cắt thành hai đoạn phi kiếm, "Nàng, chính là nàng xóa đi vào ta phi kiếm thần thức, sau đó muốn dùng của ta phi kiếm chém giết ta, phải hai cái vị này ngăn cản phi kiếm, cứu của ta."

Trương Cường lông mày sẽ không có buông ra, nhìn Tả Nghị liếc, cái nhìn này không có hoài nghi, chẳng qua là mang theo tìm tòi nghiên cứu, nhưng liền cái nhìn này, cũng đầy đủ Tả Nghị mồ hôi lạnh chảy ròng ròng rồi, Trương Cường mặc dù không có chất vấn, nhưng tuyệt đối sẽ không cùng hãn đồng loạt ra tay, giết đây đáng sợ hai người.

"Sư huynh, thực là bọn hãn giết huynh đệ của ta ba người." Chu Thiến run rẩy thanh âm nói.

"Ta không rõ, vì sao vị tiên tử này một mực ở chỉ chứng ta hai người giết huynh đệ người?" Lưu Phát có chút tức giận, trừng mắt Chu Thiến.

Chu Thiến không chỉ có sắc mặt trắng bệch, bờ môi đều trợn nhìn, nàng trừng mắt Lưu Phát Phong Thạch, một câu cũng nói không nên lời.

"Tại hạ cũng tò mò rồi, có thể xin Thiên Đạo Tông vị này quản sự nói một chút, ta nhị vị, là thế nào giết vị tiên tử này huynh đệ hay sao?" Phong Thạch cũng là một bức tò mò bộ dạng, nhìn xem Tả Nghị nói.

Thủy Vân tông nữ tu cùng Kiếm Tông đệ tử giúp nhau nhìn xem, hãn hai người đồng thời lui về sau một bước, đều muốn nhân cơ hội này vụng trộm chạy đi, vậy Phong Thạch lại chú ý tới, kêu lên: "Nhị vị đạo hữu đừng bước, ta hai người còn muốn dựa vào nhị vị đạo hữu rửa sạch xanh trắng, người nhị vị nếu là rời đi, ta đây cứu người chi nhân chẳng phải sẽ lại thành hung thủ giết người rồi hả?"

Tôn Thăng nhìn xem Tả Nghị, lại nhìn xem Yến Thi Quân, hăn đối với hai người mà nói đều không có hoài nghi, nhưng này âm nhu nam tử cứu người cũng không giả, chẳng lẽ nói, hăn thật sự là cùng Chu Thiến huynh đệ có cừu oán, chẳng qua là thừa dịp thi đấu thời điểm giết Chu Thiến huynh đệ?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Bộ Ngựa Bắt Ve

Lý Hưởng cùng Trương Cường cũng là đây ý tưởng, chỉ có tự mình gặp được Phong Thạch hai người tàn nhẫn thủ đoạn sát nhân Tả Nghị thì không cho là như vậy, trong lòng của hắn vòng nhiều cái ý niệm trong đầu, cuối cùng xác định tại một điểm bên trên.

Hắn hai người ngăn cản Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông tu sĩ không từ chối ly khai, hắn là đều muốn đem tất cả mọi người một mẻ hốt gọn —— bọn họ vốn là muốn giết hắn và Chu Thiển đấy, tự nhiên cũng muốn giết biết rõ những chuyện này Lý Hưởng mấy người, mà bọn họ nếu đều chết hết, khó tránh khỏi bọn họ giết người sự tình sẽ không bị Thủy Vân tông Kiếm Tông hai người tiết lộ ra ngoài.

Việc cấp bách, chính là ly khai, chẳng qua là đây ly khai. . .

Sắc mặt hắn càng phát ra hắc trầm, nhìn xem Trương Cường nói: "Trương đạo hữu, chúng ta đi."

Trương Cường hơi chần chờ, Yến Thi Quân liền kêu nói: "Tả quản sự, bọn họ muốn giết ta, cứ như vậy buông tha bọn họ?"

Tả Nghị không nhìn Yến Thi Quân, chỉ nhìn lấy Trương Cường, Phong Thạch ha ha cười nói: "Tả quản sự đây là đã cho rằng ta là giết vị tiên tử này huynh đệ hung thủ? Nếu thực sự là như thế, Tả quản sự cần gì phải ly khai, chẳng phải này thay vị tiên tử này báo thù?"

Yến Thi Quân lúc này mới nói theo: "Tả quản sự, có phải hay không trong đó có gì hiểu lầm?"

Tả Nghị chỉ dùng khước mắt liếc qua nhìn xem Phong Thạch, Pháp Khí còn nằm trong tay, nhìn qua Trương Cường, chờ câu trả lời của hắn.

Mấy câu nói đó thời gian, Trương Cường đã có quyết đoán, mỉm cười, dường như trấn an Tả Nghị giống như nói: "Vị đạo hữu này nói được cũng có đạo lý, đây thi đấu nơi hôm nay rất đúng hung hiểm, chúng ta nếu là tách ra, có lẽ càng thêm nguy hiểm, ý của ta là, không bằng mọi người liền tạm thời đồng hành."

"Không. . ." Chu Thiển mới nói ra một chữ, nhưng là thanh âm run rẩy, đây một cái chữ không giống như đem tất cả lực lượng toàn bộ đã dùng hết giống như.

"Không. . . Bọn họ giết huynh đệ của ta ba người, chính là dùng thanh kiếm kia." Chu Thiển rung giọng nói.

"Thi đấu bên trong giết người, chính là vì Ngọc phù, hoặc là trong túi trữ vật bảo vật, ta hai người nếu quả thật như thế, lúc trước, chỉ để ý lại để cho hai vị này giết Thiên Đạo Tông tiên tử, ngư ông đắc lợi, tội gì muốn cứu người trước? Tiên tử một chậu nước bắn không ngừng giới cho tại hạ hai người, ta cũng kỳ quái, đây là vì sao?"

Phong Thạch cũng cuối cùng nhẫn nại không dưới bộ dạng, cười lạnh một tiếng, cũng vì lấy Trương Cường nói: "Đã như vậy, chúng ta cũng không muốn lưng đeo nước bắn ly khai —— không thể nói trước ở đây các vị vị nào bỗng nhiên vẫn lạc, cũng muốn tính đến trên đầu của ta."

Nói qua vừa ngấm Thủy Vân tông nữ tu liếc.

Tả Nghị trong nội tâm kêu khổ, hắn cũng thực có thể mang theo Chu Thiển cùng Tôn Thăng ly khai, Yến Thi Quân nguyện ý đi theo, hắn tự nhiên cũng mang theo, nhưng mà, hắn làm sao có thể đem Trương Cường Lý Hưởng hai người lưu lại? Có thể không ly khai, với hai người này thủ

đoạn, chỉ cần trước đánh lén giết chết hai người, không thấy không thể đưa bọn chúng toàn diệt.

Mà Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người, cũng là địch không phải bạn, cảm thấy do dự mâu thuẫn, chần chờ bất quyết, cúi đầu lại liếc mắt nhìn Ngọc Bài, nhìn thấy bên trên tái xuất hiện điểm đỏ, trong nội tâm mới thoáng yên ổn, ngẩng đầu, đang chứng kiến râu quai nón trong mắt hung quang lóe lên.

Trong nội tâm nháy mắt đã hiểu cái gì, liền nghe đến Phong Thạch khẽ cười một tiếng, mắt thấy râu quai nón tay vừa nhấc.

Tả Nghị tâm mãnh liệt nhảy dựng, trong tay kinh đạo nhất trọng, trong lòng bàn tay Ngọc Bài bỗng nhiên hóa thành một đạo ánh sáng bay thẳng trời cao.

"Đừng!" Lệnh bài tại không số sách tách ra chướng mắt quang mang, tất cả mọi người đều là sững sờ, Tả Nghị trong tay đã nhiều hơn nữa ra nhất trường phù phù lục trở lại.

Đây mới nhìn đến, vậy râu quai nón chẳng qua là đưa trong tay phi kiếm thu lại, nhìn xem Tả Nghị trong đôi mắt lộ ra trào phúng ý tứ.

Có thể Trương Cường lại chú ý tới Phong Thạch tay tại vừa mới gần sát phần eo, cũng tại Tả Nghị bóp nát Ngọc Bài nháy mắt ly khai, cải thành đưa tay vuốt càng dưới, như có điều suy nghĩ bộ dạng.

Trương Cường phải tin tưởng Tả Nghị —— lúc trước Tả Nghị đã miêu tả rồi hai người diện mạo, mà lại Tả Nghị không có có đạo lý không duyên cớ vu hãm đấy, về phần hai người này cứu Yến Thi Quân nguyên nhân, liên tưởng đến Phong Thạch động tác, chẳng lẽ là vì kéo dài thời gian, đẹp mắt nhìn chung quanh nhưng còn có chạy tới tu sĩ.

Trương Cường không có nghĩ sai, Phong Thạch cùng Lưu Phát đối với bọn họ đã có sát tâm, nhất là Tả Nghị, trong túi trữ vật tuyệt đối còn có không chỉ một cái phù lục.

Nhất trương phù phù lục, cũng đủ để cho bọn họ nổi lên sát tâm, không chỉ một tấm, người là giết định rồi đấy.

Chẳng qua là hai người này trước sau như một cẩn thận, không nên xác định sẽ không còn có chạy đến, đây muốn giết chính là muốn giết cái sạch sẽ, nếu như còn có chạy đến, thật sự phải giết không sạch rồi.

Vừa mới, bọn họ cũng đúng là muốn xuất thủ, nhưng lại tại muốn xuất thủ trước một khắc, Tả Nghị lại bóp nát cầu cứu tín hiệu, Phong Thạch cùng Lưu Phát liếc nhìn nhau, trong nội tâm có chút rung mình, chung quanh nơi này thực còn có Thiên Đạo Tông tu sĩ?

Cũng may mắn Tả Nghị sớm một chút như vậy điểm, bằng không thì, có lẽ chính mình thật đúng là đã thành bắt con ve Bọ Ngựa.

Bầu không khí lại một lần nữa ngưng trệ, Tôn Thăng nhìn xem Tả Nghị, lại nhìn xem những người khác, suy nghĩ một chút, tay tới gần túi trữ vật, trong tay sẽ thấy hơn nhiều một quả Ngọc Bài, nháy mắt, tầm mắt mọi người đều rơi trong tay hắn trên ngọc bài, hắn nâng lên Ngọc Bài, khe nghiêng, góc độ phải chỉ có hắn và Tả Nghị có thể chứng kiến trên ngọc bài hết thấy.

Ngọc Bài bên trong, nhất điểm hồng điểm tới lúc gấp rút nhanh chóng chạy tới, Tôn Thăng cùng Tả Nghị ánh mắt một đôi, hai người thần sắc đều có chút buông lỏng, đi theo nhưng là đưa trong tay Pháp Khí kiểm càng chắc hơn rồi.

Tả Nghị khoe miệng dặt, lần này nhưng là nhìn xem Phong Thạch rồi, "Không có ý tứ, vừa mới tay trượt, bóp nát Ngọc Bài, vừa vặn còn có ta tông môn đệ tử tại phụ cận, đang tại chạy đến, các vị không ngại a."

Phong Thạch gật gật đầu, lại không nói được lời nào, theo Tả Nghị ánh mắt nhìn lại, Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người giúp nhau nhìn xem, mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng, tay tại trên túi trữ vật một vòng, lấy ra một lọ Linh Đan, hai người tất cả đến ra một hạt, điểm mà ăn chi.

Mười người chia làm ba bộ phận đứng thẳng, giúp nhau đề phòng, Yến Thi Quân do dự xuống, hay vẫn là đứng ở Tả Nghị bên này, bầu không khí hết sức quỷ dị.

Không quá nửa khắc chuông, xa xa liền cảm ứng được linh lực chấn động, không bao lâu, một đạo màu xám bóng dáng từ đằng xa chạy bằng băng mà đến, khi nhìn rõ bóng người về sau, Tả Nghị vui vẻ, lớn tiếng kêu lên: "Giản tiểu thư!"

Chạy tới đúng là Giản Nhược Trần, nàng kịp thời mà thấy được Tả Nghị bóp nát Ngọc Bài tín hiệu, phía sau của nàng, phải mặt khác mấy người.

Giản Nhược Trần tiếp cận, liền chứng kiến hiện trường quỷ dị mà đứng thành ba bộ phận, nàng bước chân một hồi, sẽ cùng tất cả mọi người còn có trăm mét xa, liền đứng rơi xuống, trước đem tất cả mọi người nhìn thoáng qua, mới gật gật đầu, vọt đến xuống, "Tại hạ Thiên Đạo Tông Giản Nhược Trần, các vị hữu lễ."

Nàng xem thấy mọi người, mọi người cũng đều nhìn xem nàng, Thiên Đạo Tông mấy người tự nhiên là mặt lộ vẻ vui mừng, Ngự Thú tông hai người cũng lộ ra nhẹ nhõm biểu lộ, Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người tự nhiên là lại lui lại mấy bước, mà Phong Thạch hai người, vốn là kinh ngạc, đi theo liền hí mắt mắt hí con người, che giấu ở trong ánh mắt tham lam.

Tiếp theo nhìn xem Tả Nghị, "Thế nhưng là Tả quản sự vừa mới bóp nát Ngọc Bài?"

Tả Nghị tiến lên một bước, lại đứng xuống, Giản Nhược Trần lại khoát tay, "Không vội, còn có mấy cái bằng hữu đang tại chạy đến."

Thốt ra lời này, mọi người thần sắc lại là đặc sắc lộ ra, Tả Nghị đắc ý cười rộ lên, nheo mắt lấy Phong Thạch hai người, giờ khắc này mới thật sự là mà dễ dàng hơn.

Hãy nhìn đến Giản Nhược Trần sau lưng chạy tới mấy người về sau, mọi người thần sắc liền lại thay đổi, Kiếm Tông đệ tử ghen ngào kêu lên: "Chu sư huynh, Lý sư huynh, các người như thế nào. . ."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Lấy Nhiều Đánh Ít

Đi theo tại Giản Nhược Trần sau lưng có thể gia đệ tử, việc này bình thường; có Thiên Đạo Tông đấy, phải nên phải đấy; có Ngự Thú tông đấy, bề ngoài giống như cũng không có vấn đề gì; nhưng còn có Kiếm Tông đấy, cũng rất làm cho người ta khó hiểu rồi.

Giản Nhược Trần cũng không cho lẫn nhau giới thiệu, trực tiếp cắt ngang Kiếm Tông đệ tử mà nói, hỏi: "Tả quân sự, nói một chút, là ai muốn giết các người?"

Trong miệng nói qua, ánh mắt liền trực tiếp rơi xuống Phong Thạch cùng Lưu Phát trên người, đối với vậy Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người, dĩ nhiên là nhìn cũng không nhìn liếc.

Lập tức Tả Nghị đơn giản nói tóm tắt, đem từ hẩn trốn trên tàng cây quá trình nói hết mọi chuyện, Phong Thạch cùng Lưu Phát nghe chẳng qua là nhú mày, sau đó Yến Thi Quân lại đem Lưu Phát cũng chính là râu quai nón cứu chuyện của nàng cũng nói, quá trình này, Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người rõ ràng cũng chấp nhận.

Giản Nhược Trần mặt không thay đổi nghe xong, sau đó nhìn Phong Thạch nói: "Giết người, muốn có bị báo thù giác ngộ, đạo hữu cũng không cần giải thích rồi, người nhị vị mạng, liền lưu lại a."

Trương Cường Lý Hưởng lại càng hoảng sợ, đây Giản Nhược Trần dĩ nhiên là ngay cả giải thích cũng không để cho giải thích, cũng không để ý hai người kia cứu Thiên Đạo Tông đệ tử chi ân, trực tiếp liền phán quyết

hai người kia tử hình, liền nghe đến Phong Thạch cả giận nói: "Giản tiên tử đều muốn lưu lại ta hai người mạng, hà tất áp đặt cho chúng ta những thứ này tội danh?"

Giản Nhược Trần bất vi sở động, giơ lên đưa tay, đè xuống Phong Thạch mà nói, mọi người cho rằng nàng muốn hiểu chi với để ý, ai ngờ nàng mở miệng lại nói: "Vị này sử dụng màu đen trọng kiếm đạo hữu, tốc độ cùng lực lượng đều là nhất đẳng đấy, hắc kiếm có thể đơn giản chặt đứt người khác Pháp Khí cùng hộ thể Linh thuần, Pháp Khí cũng không tầm thường, ra tay thời điểm, không thể Pháp Khí va chạm, có thể pháp thuật dây dưa."

Mọi người sững sờ, Giản Nhược Trần đã nói tiếp: "Vị này khiến cho cây roi đạo hữu nha, hẳn là am hiểu cận chiến đấy, vậy cây roi cũng là thượng hạng Pháp Khí, như vậy đi, mấy người các người, " Giản Nhược Trần giơ lên khiêng xuống mong, ý bảo Tả Nghị mấy người, "Mấy người các người đối với vị này sử dụng kiếm đạo hữu, mọi người cẩn thận một chút, đừng hủy chính mình Pháp Khí."

Tiếp theo rồi hướng bên người mấy có người nói: "Thừa kế tiếp về các người, mọi người thích ứng lấy phối hợp với nhau, giúp nhau cứu trợ."

Phong Thạch tức giận vô cùng ngược lại cười, vỗ túi trữ vật, trường tiên vung lên: "Giản Nhược Trần, người nếu như không giảng đạo lý, hôm nay ta liền lấy người tế của ta cây roi rồi."

Giản Nhược Trần mắt diếc tai ngơ, lui về phía sau một bước, Chu Khải Minh cùng Lý Hiếu hai người một vòng túi trữ vật, hai thanh trọng kiếm rơi trong tay, xông tới, Trần Quang Trần Chính chỉ một ngón tay, hai thanh phi kiếm cũng vọt tới.

Giang Đào cùng Trịnh Diệu Huy nhìn nhau, hai tay bóp cái pháp quyết, hỏa cầu Hỏa Đan liền tận dụng mọi thứ mà bay về phía Phong

Thạch, nháy mắt, Phong Thạch đã bị sáu người vây công đứng lên.

Bên này dĩ nhiên động thủ, Tả Nghị bên kia cũng binh binh pằng pằng náo nhiệt lên, biết rõ Giản Nhược Trần ở một bên đang xem cuộc chiến sẽ không để cho chính mình có việc, Tả Nghị phải phấn đấu quên mình, chuôi này lớn Giáp Tử Pháp Khí vượt qua rồi râu quai nón trọng kiếm, trực tiếp chạy về phía ta chính là.

Chu Thiển càng là đỏ tròng mắt, nàng huynh đệ ba người mất mạng trong tay người này, chính mình còn suýt nữa chịu nhục, phi kiếm đã tổn hại, nằm trong tay lấy đúng rồi một cái khác hạ phẩm trường kiếm, song tay nắm lấy liền xông về trước đi tới.

Trương Cường Lý Hưởng bị hai người như vậy đuổi lại càng hoảng sợ, chỉ có thể cuốn lấy trọng kiếm, cái này thật đúng là đánh ra một cái phối hợp, có thể Trương Cường Lý Hưởng trong nội tâm đã ở kêu khổ, đây Giản Nhược Trần đi lên muốn lấy hai tính mạng người, còn thêm vào lên tất cả mọi người, thế tất là muốn đem ở đây tất cả mọi người cột vào trên một cái thuyền.

Yến Thi Quân ngậy ra một lúc, bỗng nhiên hét to: "Giản sư tỷ, bọn họ đã cứu ta mạng a."

Tại tranh đấu âm thanh, tiếng hét chói tai này vẫn còn là chói tai, có thể tiếp theo, càng âm thanh chói tai truyền đến, cũng không phải thanh âm chói tai, mà là nội dung thật sự làm cho lòng người trong lạnh cả người.

"Ân cứu mạng, tự nhiên với tướng mệnh báo, Yến sư muội nếu như cho là hấn hai người phải ân nhân cứu mạng của người, vậy liền lấy ra Pháp Khí, đứng khi bọn hấn bên kia a." Giản Nhược Trần mòng mát trong thanh âm không có nửa phần cảm tình, giống như nói đúng là đạo lý hiển nhiên mà nói, trong lúc này Pháp Khí tung hoành, pháp thuật kích phát, hai người kia dĩ nhiên lâm vào nguy cảnh.

"Yến tiên tử, chúng ta là chứng kiến tín hiệu cầu cứu của người mới chạy tới đây, người không thể thấy chết mà không cứu được." Phong Thạch cao giọng hô, ra tay kích phát ra một Trương Phong dao phù lục, lại bị Giang Đào cùng Trịnh Diệu Huy tế ra tường đất ngăn trở.

Yến Thi Quân không biết làm sao, trong ánh mắt nước mắt thẳng đảo quanh, nàng tự nhiên là không thể xông đi lên, nhưng cũng không thể trở mắt nhìn xem cứu mình mạng bị chém giết tại trước mặt, mang theo khóc âm hô: "Giản sư tử, bọn họ, thật sự đã cứu ta mạng."

"Giản Nhược Trần, người việc này tiểu nhân hèn hạ, chúng ta cứu các người rồi tông môn đệ tử, các người Thiên Đạo Tông chính là như vậy đối đãi ân nhân cứu mạng đấy sao?" Phong Thạch kêu lên, bỗng nhiên tay vừa nhấc, tại trên thân thể vô nhất trương phù phù lục, nháy mắt, thân hình nhoáng một cái, vậy mà thoát ly mọi người vây quanh, thân hình lại lóe lên, liền đã rơi vào Tả Nghị bên người, màu đen trường tiên giữa không trung dùng một tiếng giòn vang, liền hướng Tả Nghị đập đi tới.

Tả Nghị lại muốn tế hồi Pháp Khí đã tới không kịp, đều muốn chạy trốn, thân pháp ở đâu có Pháp Khí tốc độ nhanh, tấm tay đánh ra phù lục, nhưng lại ngay cả kích phát thời gian đều không có, mắt thấy màu đen trường tiên như trường xà bình thường quần quanh tới đây.

Tất cả mọi người xuất hiện ở tay công kích, chỉ có Yến Thi Quân cùng Giản Nhược Trần còn có Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người khoanh tay đứng nhìn, Phong Thạch mượn nhờ phù lục đột nhiên di hình hoán vị tại Tả Nghị bên người, nhưng là chỉ có Yến Thi Quân khoảng cách gần nhất, trong điện quang hỏa thạch, cũng chỉ có Yến Thi Quân tới kịp ra tay đánh ra pháp thuật, vây Nguy cứu Triệu.

Yến Thi Quân "A" rồi một tiếng, nhưng là ngây dại, chỉ ngơ ngác mà đứng đấy, nhìn lên trước mặt hết thảy không biết làm sao.

Tôn Thăng hô to một tiếng "Cẩn thận", rút về Pháp Khí, nhưng là nước xa cứu không được gần khát, mắt thấy trường tiên đã rơi vào Tả Nghi trên người.

"Tả quản sự!" Hai ba đem Pháp Khí thay đổi rồi phương hướng, hướng Phong Thạch bay đi, Phong Thạch trường tiên bỏ rơi, lại hướng lui về phía sau đi tới, vậy trường tiên tại Pháp Khí lúc trước rơi xuống Tả Nghi trên người, tất cả mọi người phải kinh hô một tiếng, chỉ có Phong Thạch cùng râu quai nón hai người lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

"Đùng!"

Tả Nghi giơ tay lên, lại không kịp kích phát phù lục, mắt thấy trường tiên rơi xuống, nháy mắt tâm như tro tàn, mà ngay một khắc này, trên người của hắn bỗng nhiên lộ ra một đạo quất sắc quang mang đưa hắn tính cả trên tay phù lục bảo vệ, trường tiên đang đang bỏ rơi vòng bảo hộ trên người, chỉ nghe "Đùng" một tiếng, bị bắn ra vòng bảo hộ bên ngoài.

Tả Nghi theo trường tiên rơi xuống, trong nội tâm giật mình, tiếp theo liền đại hỉ đứng lên, hắn vậy mà quên mất Giản Nhược Trần cho hắn hộ thể Ngọc phù —— không phải quên mất, phải mắt thấy quá dài cây roi cùng hắc kiếm lợi hại, vô thức cho rằng chúng cũng có thể phá vỡ hộ thể Ngọc phù, mắt thấy Ngọc phù hộ thể, lại không nỡ bỏ trong tay phù lục, lập tức thu hồi đến trong túi trữ vật, giương một tay lên, mấy miếng Hỏa Đan truy tung tới.

Phong Thạch khi lui về phía sau, trường tiên một kích không có phá vỡ Tả Nghi hộ thể Ngọc phù, đã biết không tốt, tấm tay khê vậy, trường tiên ngược cuốn, hướng trên tay hắn bay trở về, mà giờ khắc này, vài đạo Pháp Khí đã trước một bước đuổi theo.

Râu quai nón bên cạnh, dây dưa lớn Giáp Tử Pháp Khí bỗng nhiên phản hồi, nhưng là Tả Nghi kinh hãi phía dưới, rút về Pháp Khí tự bảo vệ

mình, râu quai nón cùng Phong Thạch phối hợp đã lâu, nhân cơ hội này, màu đen trọng kiếm chặt đứt một người phi kiếm, kéo lấy hắc kiếm mở ra một cái lỗ hồng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Giết Người Cứu Người

Giản Nhược Trần nhìn xem Phong Thạch cùng râu quai nón đấu pháp, khẽ gật đầu, nếu không có hai người này giết người trước đây, thân thủ như vậy, thật muốn giữ ở bên người rồi, chẳng qua là, nàng còn không có không chế như vậy tu sĩ thủ đoạn, mà lại cũng muốn lập uy, đáng tiếc.

Không đếm xỉa tới mà ngắm Thủy Vân tông nữ tu liếc, nàng đang tại lui về phía sau muốn rời khỏi, tiếp xúc đến Giản Nhược Trần ánh mắt, rùng mình một cái.

"Vị tiên tử này, đừng trách ta không có cảnh cáo người, việc này thi đấu ở bên trong, như vậy giết người đoạt bảo số lượng không ít, người muốn muốn rời đi, ta cũng không ngăn cản người, đem thi đấu Ngọc phù lưu lại lại đi."

Đang khi nói chuyện, hét thảm một tiếng, nhưng là Phong Thạch cánh tay phải bị chém xuống, máu tươi bão tố bay, mà sau đó, lại một thanh phi kiếm nghiêng nghiêng rơi xuống, đem thân thể của hắn chém thành hai khúc.

Râu quai nón dưới sự kinh hãi, ra tay hơi chút chậm chạp, một hạt Hỏa Đạn bỗng nhiên liền đập lấy trên người của hắn.

Hộ thể Linh thuần kích phát, có thể lại là vài viên Hỏa Đạn đâm vào hộ thể Linh thuần lên, Luyện Khí Kỳ tu sĩ sợ nhất đúng rồi được cái này mất cái khác, Hỏa Đạn nổ, hộ thể Linh thuần đi theo tan vỡ.

Vài loại Pháp Khí đựng tới, giữa tiếng kêu gào thê thảm, hết thảy quy về yên tĩnh.

Mọi người ở đây hầu như đều là lần đầu tiên giết người, mắt thấy máu tươi đầm đìa thi thể nằm ngang trên mặt đất, chết không nhắm mắt con mắt mở to, cũng không khỏi rút lui vài bước nhìn về phía Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần ngăm liếc thi thể, đối với Tả Nghị nói: "Tả quản sự, đem túi trữ vật lấy, thi thể đốt đi."

Tả Nghị gật đầu, trước thu chính mình Pháp Khí, sau đó tiến lên, đem hai người túi trữ vật đều từ hông gián tiếp xuống, lại đưa tay trong ngực sờ lên, hai người trong ngực cũng còn có túi trữ vật, nói: "Giản tiểu thư, nhiều như vậy túi trữ vật, khẳng định không phải là của mình, phóng trong ngực, chính là sợ biết rõ."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, liếc mắt nhìn Yến Thi Quân nói: "Hắn hai người đối với người, phải có ân cứu mạng, giết hắn hai người sổ sách, người có thể tính tại trên đầu của ta."

Yến Thi Quân sắc mặt ửng đỏ sau đó lại trắng bệch, không biết làm sao, Trương Cường chứng kiến, có chút mềm lòng nói: "Yến tiên tử, bọn họ đuổi theo Tả đạo hữu hai người tới, tồn tại giết người diệt khẩu tâm tư, lúc trước bọn họ cũng chỉ giết nam tu."

Tả Nghị một hạt Hỏa Đan đốt đi thi thể, đem túi trữ vật đưa cho Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần cũng không qua tay, ý bảo Tả Nghị đem trong túi trữ vật đồ vật đồ ra.

Hai túi trữ vật bên trong, phải mấy cái Pháp Khí, còn có hơn mười bình Linh Đan, vài cọng Linh dược, một ít rải rác tài liệu, còn có năm miếng thi đấu Ngọc phù, sau đó chính là chút ít quần áo, Chu Thiển chứng kiến, bỗng nhiên lên tiếng khóc lớn, nhưng là thấy được nhà mình huynh đệ di vật.

Giản Nhược Trần cùng với Chu Thiển tiếng khóc yếu ớt, mới nói: "Ta tin tưởng Tả quân sự, vậy hai người này chính là giết người đoạt bảo hung thủ, ta tự nhiên cũng sẽ không dễ dàng tha thứ loại người này tốt sinh hoạt."

Yến Thi Quân kinh ngạc đấy, không biết nên làm thế nào cho phải, Giản Nhược Trần giương một tay lên, đem màu đen trường tiên cùng màu đen trọng kiếm đều cầm ở trong tay, mảnh nhìn kỹ nói: "Hai người phải các vị hợp tác giết tới, trong túi trữ vật đồ vật mọi người liền phân ra a, đây hai kiện Pháp Khí nên giá trị xa xỉ, nhưng cụ thể giá trị bao nhiêu Linh Thạch, ai ngờ hiểu?"

Giản Nhược Trần mặc dù đang Hoàng Thành phường thị đi dạo qua, cũng không dám nói đúng Pháp Khí giá cả rõ như lòng bàn tay, ngược lại là Trần Quang Trần Chính với tư cách thế gia đệ tử, đối với Pháp Khí giá trị coi như biết được, lập tức mọi người thương nghị, mỗi kiện Pháp Khí định giá bốn vạn hạ phẩm linh thạch, mọi người chia đều, chẳng qua là đây bốn vạn hạ phẩm linh thạch lại ai cũng cầm không đi ra.

Giản Nhược Trần liền hào phóng mà xuất ra Linh Thạch, xuất thủ tổng cộng mười một, mỗi người trực tiếp phải có được rồi gần bốn nghìn hạ phẩm linh thạch, lập tức miệng đều muốn không khép lại được, chỉ có Chu Thiển trong ánh mắt hay vẫn là bi ai.

Trương Cường bỗng nhiên nói ra: "Giản tiên tử, chúng ta trong tay Pháp Khí, cũng chính là mấy nghìn Linh Thạch đấy, thượng phẩm đấy, cũng đều là sư môn ban cho đấy, hai người này có thể cầm lấy quý trọng như vậy Pháp Khí, nói không chừng sư môn của bọn hắn, nếu như bị biết là chúng ta ra tay. . ."

Hắn mắt nhìn Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai người, lại nhìn xem Yến Thi Quân, bị thấy mọi người thần sắc cứng đờ.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, tiện tay đem Pháp Khí thu hồi, nhìn xem Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông hai có người nói: "Như vậy hiện tại, chúng ta tính toán toán nhệ vị muốn giết ta Thiên Đạo Tông đệ tử trường mục."

Chu Khải Minh vội vàng nói: "Giản tiên tử, Kiếm Tông đệ tử cùng Thiên Đạo Tông đệ tử giữa, vốn cũng đã là người chết ta sống cục diện, Giản tiên tử không thể trách tội trình Cao sư đệ."

Giản Nhược Trần hỏi: "Không trách tội? Dễ nói, thi đấu Ngọc phù lưu lại, túi trữ vật lưu lại, Pháp Khí lưu lại, sau đó tự tiện."

Mọi người sắc mặt đều là biến đổi, Thủy Vân tông nữ tu kêu lên: "Vừa mới luôn miệng nói hai người kia giết người đoạt bảo, Giản Nhược Trần, người cùng hai người kia có gì khác nhau?"

Giản Nhược Trần nhìn đều không có nhìn nữ tu liếc, đầu Vãn Kiếm Tông đệ tử nói: "Sư huynh của người vì người xin tha, cho nên ta lưu người một mạng, người nếu không phải nguyện ý lưu lại thứ đồ vật, ta sẽ mạnh mẽ đoạt, chính người chọn."

Chu Khải Minh vội hỏi: "Trình Cao sư đệ —— "

Trình Cao nhìn xem Chu Khải Minh, gần từng chữ: "Chu sư huynh, chúng ta là Kiếm Tông đệ tử, nàng Giản Nhược Trần là chúng ta Kiếm Tông cừu nhân, người sao có thể nhận thức kẻ trộm là hữu?"

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, đưa tay ngừng Chu Khải Minh: "Chu đạo hữu, ta bán người mặt mũi, cứ như vậy, người nếu là có thể thuyết phục hai người này làm tù binh, ta liền lưu hãn hai người một mạng, nếu như không thể, ta liền lòng dạ độc ác rồi."

"Người dám đang tại những người này mặt giết người diệt khẩu? Người sẽ không sợ ly khai nơi đây sau bị Thủy Vân tông đuổi giết?" Thủy

Vân tông nữ tu kêu lên.

"Lời này của người ngược lại là nhắc nhở ta." Giản Nhược Trần mỉm cười, bỗng nhiên tay tại trên túi trữ vật vừa đỡ, một mặt lửa đỏ phi đao phút chốc xuất hiện, hướng Thủy Vân tông nữ tu kích bắn đi, một tiếng thét kinh hãi, người nữ kia cạo mặt sắc mặt trắng bệch, có thể phi đao bỗng nhiên dừng lại, ngay tại cổ của nàng lúc trước.

"Ta giết người, dễ dàng, hiện tại, hoặc là ném túi trữ vật, buông Pháp Khí, hoặc là cùng ta đánh cược một lần." Nói qua giơ tay lên, phi đao lui về phía sau, rơi vào Giản Nhược Trần trên tay.

Người nữ kia cạo mặt sắc mặt trắng bệch, Trình Cao cũng xám trắng nghiêm mặt, mọi người chung quanh đều trầm mặc không nói, đều muốn lấy nếu là Giản Nhược Trần vậy phi đao bắn về phía chính mình, có thể có thể né tránh.

Chu Khải Minh cùng Lý Hiểu toàn bộ tiến lên khuyên bảo, hai người kia muôn phần không cam lòng, cũng chỉ tốt để lại túi trữ vật, Giản Nhược Trần không khách khí nhận lấy, rồi lại ném cho rồi Tả Nghị, cho rằng toàn bộ tiểu đội chiến lợi phẩm, lại đem những người này ném cho Tả Nghị quản lý.

Mọi người trước đem tiến vào đến nơi đây chuyện sau đó giúp nhau giới thiệu, sau đó Chu Khải Minh lại cùng Tả Nghị thương lượng, có thể trước đem Trình Cao cùng Thủy Vân tông nữ tu hai người Pháp Khí mượn cho bọn hắn, tu sĩ đã không có Pháp Khí, chẳng khác nào tổn thất một nửa sức chiến đấu, Tả Nghị phỏng đoán Giản Nhược Trần cũng không đúng phải lòng dạ độc ác chi nhân, liền mua Chu Khải Minh thì tốt hơn.

Mười lăm người tiểu đội, sức chiến đấu liền xem như cường hãn được rồi, lại càng không cần phải nói còn có Giản Nhược Trần hộ giá hộ tống, nhất thời, tất cả mọi người nhớ tới Giản Nhược Trần lúc trước theo như lời

cứu người kiếm lấy tiền chuộc lời nói, mắt thấy đi theo Giản Nhược Trần đầu một trận chiến, mỗi người liền được chia rồi hơn ba nghìn hạ phẩm linh thạch, liền đều kích động.

Chính là giết hai người kia, cũng không có nửa phần gánh nặng, Giản Nhược Trần không có động thủ, cũng không có tham dự phân phối chiến lợi phẩm, lại nói thẳng gánh chịu giết người hậu quả, chính là Trình Cao cùng Thủy Vân tông Mục Vân Hà túi trữ vật, cũng sung làm tất cả mọi người chiến lợi phẩm, đầu phần này tấm lòng, nhường bội phục.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Dựng Nền Uy Vọng

Sự tình, đang tại hướng Giản Nhược Trần hy vọng phương hướng phát triển, vốn mục tiêu của nàng chẳng qua là Thiên Đạo Tông đệ tử, Phong Trí Hồng đối với xuất thủ của nàng, làm cho nàng đem Kiếm Tông đệ tử cũng xem làm mục tiêu.

Tuy rằng, nàng không có khả năng nguyên vẹn khu vực ra Thiên Đạo Tông tất cả trăm tên đệ tử, càng không khả năng thu phục Kiếm Tông tất cả mọi người, nhưng cũng không ngại mở rộng ảnh hưởng, tại đây thi đấu nơi thành lập một chi tiểu đội, sau đó mở rộng thành một chi trung đội, cuối cùng đến đại đội trưởng.

Những người này, đương nhiên cũng không có khả năng cuối cùng toàn bộ nghe theo nàng, nhưng ít ra, tất cả mọi người sẽ thừa nhận nàng lãnh đạo địa vị đấy.

Cái này chính là nàng đệ nhất chi tư nhân võ trang hình thức ban đầu, đương nhiên cuối cùng còn cần huấn luyện, nhưng huấn luyện, liền không phải chuyện của nàng, nàng chỉ phụ trách đem người đưa qua.

Nhìn xem những thứ này cao hứng bừng bừng tu sĩ, Giản Nhược Trần khóe miệng cũng có chút giơ lên, mọi người trao đổi hoàn tất, lẫn nhau cũng quen thuộc, liền hướng được cốc cấm địa bên trong tiến đến.

Thi đấu, vốn chính là tu sĩ giữa cướp lấy lẫn nhau thi đấu Ngọc phù trận đấu, mảnh nhớ tới, đã đoạt đối phương túi trữ vật cũng không là không thể, xa hơn chỗ xấu muốn, động thủ liền không thể tránh né có bị thương,

bị thương liền không thể tránh né có tử vong, từ trước đến nay người chết vì tài chim chết vì ăn, có không bỏ xuống được bản thân tài sản đấy, tựa hồ bị giết cũng là chuyện đương nhiên đấy.

Nhưng nếu đi lên không nói một lời liền hạ sát thủ, hoặc là tránh né đứng lên đánh lén giết người đấy, liền ở vào tội ác tà trời đấy, nhưng không né tránh đứng lên đánh lén, ai có thể cam đoan mình nhất định có thể đắc thủ đây?

Thi đấu mới bắt quá ngày thứ ba, toàn bộ thi đấu tu sĩ tiện nhân cảm thấy bất an đứng lên, ngoại trừ nhà mình tông môn đệ tử, ai cũng không chịu tin tưởng, cho dù là con em nhà mình, cũng có đề phòng lẫn nhau đấy.

Giản Nhược Trần nhắc tới thi đấu cải tiến, vốn cũng cũng không mục đích này đấy, thế nhưng là, tại thiếu khuyết trọng tài, thiếu khuyết đẳng cấp cao tu sĩ theo dõi, thi đấu đang tại hướng một phương hướng khác vận vẹo phát triển.

Kỳ thật, khởi đầu lần này thi đấu tu sĩ, khó không có dự liệu được như vậy hậu quả, nhưng lần này thi đấu mục đích vốn là không thuần túy.

Ba ngày sau, Giản Nhược Trần chính là thủ hạ, đã có bốn mươi chiếm đa số, trong đó chiếm tù binh thân phận đấy, thì có hơn mười người, những người này thu phục không được, giết tới không được, phóng chi lại không được, còn muốn lo lắng tùy thời phản công, Tả Nghị liền lại tìm tới Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần cũng có ứng đối chi ý, liền cùng Tả Nghị tinh tế nói đến, mọi người đến đây thi đấu bên trong, lúc trước bất quá là vì rèn luyện, hiện tại tổn thất chính mình tài phú, tự nhiên bất mãn, nhưng tù binh cũng là có thể lợi dụng đấy, chỉ có điều bởi vì tù binh thân phận, tất cả thu hoạch đều muốn giảm phân nửa.

Kế tiếp lại phân tích tất cả tông môn đệ tử ý tưởng, nào là muốn giao hảo, nào là muốn lợi dụng, nào là muốn làm giết gà dọa khỉ gà, lúc nào muốn thích hợp mà lập uy, Giản Nhược Trần với tư cách phú sức người, chế nhân thủ đoạn cùng ý tưởng hạ bút thành văn, Tả Nghị cũng là quản lý hình tu sĩ, Giản Nhược Trần đây coi như là tự mình huấn luyện hạt mầm rồi.

Nàng lại tìm đến chính mình thu phục Chu Khải Minh cùng Lý Hiểu, đem trọn cái thi đấu thể cực tinh tế phân tích, lại dự đoán Kiếm Tông tương lai cục diện, tiếp theo thân nhiên chính mình tiến vào thi đấu mục đích.

"Ta vốn trước tiên có thể đi Trúc Cơ, nhưng không đành lòng ta đây chút ít đồng môn đệ tử mất mạng không sai, tông môn nếu như không cách nào hộ vệ chúng ta, ta muốn hộ vệ mình đứng lên, không còn hần cầu, chính là đường đường chính chính mà sống sót, cá nhân lực lượng cuối cùng là có hạn đấy, nhất là chúng ta Luyện Khí Kỳ đệ tử.

Cho nên, tại thi đấu sau khi chấm dứt, ta muốn đem tất cả đi theo đệ tử của ta tập hợp, dùng chúng ta lực lượng của mình bảo vệ mình, cũng bảo hộ làm cho có chúng ta muốn phải bảo vệ, thật giống như ở chỗ này, không chỉ có là cứu trợ đồng môn, còn muốn cứu trợ tất cả nên cứu trợ đấy."

Lời nói này là đối với Kiếm Tông hai người nói, là đối với vốn bị tông môn đã bỏ qua hai người nói, ngăn ngừa ba ngày, bọn họ đã là được cứu trợ người, cũng là cứu người người, bọn họ đã thấy được Giản Nhược Trần không chút do dự đưa cho cầm lấy Kiếm Tông đệ tử tu sĩ tiền thưởng, cũng đã gặp nàng từ Pháp Khí sau cứu lên Kiếm Tông đệ tử.

Như vậy mâu thuẫn cách làm Giản Nhược Trần làm lên trở lại yên tâm thoải mái, không có nửa phần áy náy, vô luận là bị bắt vẫn bị cứu chi nhân, đều không thể đem cầm hận rơi vào Giản Nhược Trần trên đầu.

Nàng là người khởi xướng, cũng là cứu người người, nếu thật là truy cứu tới, bọn họ đối với tông môn cầm hận vượt qua đối với Giản Nhược

Trần hân.

Không phải tất cả mọi người hiểu lí lẽ đấy, tại sinh tử lựa chọn trước mặt, đệ tử ngoại môn đối với tông môn trung thành không đáng giá được nhắc tới.

Nhưng cũng không phải những thứ này đệ tử ngoại môn bản thân chính là bất trung thành, mà là tông môn không có ở bọn họ cần nhất thời điểm, nhận nhận trách nhiệm.

phần lớn là trước mắt lợi ích đấy, mà những cái kia có thể chứng kiến lâu dài lợi ích đấy, mới phải cuối cùng sự thành công ấy, Giản Nhược Trần chính là tại Chu Khải Minh cùng Lý Hiểu trước mặt đem tương lai triển vọng cho bọn hắn.

Giản Nhược Trần cũng không lo lắng Chu Khải Minh cùng Lý Hiểu sẽ cự tuyệt, cũng không lo lắng bọn họ âm phụng dương vi (ngoài nóng trong lạnh), bọn họ không có tốt hơn đường ra rồi, trừ phi trở lại đã từng bỏ qua rồi bọn họ tông môn.

Lợi, thì là lợi ích, cho lợi, dĩ nhiên là hữu ích, đi theo Giản Nhược Trần đệ nhất thiên, liền gặt hái được mấy nghìn hạ phẩm linh thạch, càng còn chém giết uy hiếp tất cả tu sĩ tính mạng kẻ xấu, bất luận tại lợi bên trên vẫn còn là nổi danh bên trên toàn bộ đã lấy được mùa thu hoạch, càng có cơ hội cứu trợ càng nhiều nữa đồng môn.

Giống như Giản Nhược Trần dự nghĩ như vậy, hai người này hầu như không do dự, liền đáp ứng xuống.

Giản Nhược Trần cũng không có yêu cầu bọn họ với Tâm Ma thề, tu sĩ hứa hẹn, có thể nói là lời hứa đáng giá nghìn vàng.

Tông môn bị chia làm hai đội, do Tả Nghị cùng Chu Khải Minh phân biệt dẫn đội, mặt khác thế gia đệ tử, Giản Nhược Trần giữ ở bên người.

Thế gia đệ tử, Giản Nhược Trần nhưng là một loại khác ý định.

Có thể đem đệ tử đưa đến thi đấu thế gia, đa số đều có gia tộc sinh ý, cũng là dựa vào gia tộc sinh ý bồi dưỡng đệ tử, tại Giản Nhược Trần xem ra, bọn họ thế gia, phải tiềm ẩn sinh ý hợp tác đồng bọn, những đệ tử này, sẽ là nòng tương lai trợ lực.

Từng công ty, đều cần đủ loại nhân tài, có quản lý hình đẩy, cũng có kỹ thuật hình đẩy, mà một cái công ty, càng cần nữa đúng rồi hợp tác đồng bọn, bất kỳ một cái nào công ty, cũng không cách nào làm được lung đoạn tất cả ngành sản xuất.

Mang theo những thứ này thế gia đệ tử, Giản Nhược Trần vẫn đang ít có ra tay, chỉ có tại thời gian nguy hiểm, mới sẽ ra tay cứu người, nói nòng là đều là rèn luyện tu sĩ, không bằng nói là rèn luyện người hộ pháp.

Uy tín, chính là tại đây giống như trong quá trình dần dần cây đứng lên đây, lãnh đạo địa vị, cũng là tại lần lượt chính xác quyết định biện pháp trong nổi bật đi ra, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người sẽ thần phục tại Giản Nhược Trần thủ hạ chính là.

Giản Nhược Trần không cho phép bên người nòng không người nào cố sát, khi bọn hắn hợp tác thế công xuống, đạt được đối phương thi đấu Ngọc phù thường thường dễ dàng, nhưng Giản Nhược Trần sẽ phải cầu đối phương lưu lại mấy thứ được cốc cấm địa Linh dược với tư cách tự do trao đổi, mọi người cũng đều biết có tiền chuộc lời nói, đối với Giản Nhược Trần không có khấu trừ mất yêu cầu tiền chuộc, đã là cảm tạ.

Như thế, Giản Nhược Trần tại dược cốc trong cấm địa danh vọng với mặt khác một loại phương thức truyền truyền ra, mà lần này thi đấu, đã ở Giản Nhược Trần trợ giúp phía dưới, đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Sát Nhân Cuồng Ma

Tuyệt cầu, luôn càng lẫn càng lớn.

Những cái kia lưu lại thi đấu Ngọc phù ly khai Giản Nhược Trần đấy, rất nhanh liền phát hiện, còn có tu sĩ không chỉ có phải lấy được Ngọc phù, bọn họ còn muốn Pháp Khí túi trữ vật, thậm chí còn muốn chết.

Có chút tu sĩ như vậy chết, nhưng càng nhiều nữa tu sĩ thoát được rồi tính mạng về sau, trái lại trở lại Giản Nhược Trần trong đội ngũ.

Vương Lập lúc này liền vẻ mặt ôn hòa mà đứng ở Giản Nhược Trần bên người, tại biết được hắn là Tam Thanh tông đệ tử về sau, Giản Nhược Trần một lần hy vọng hắn đến một cái khác chi tiêu đội trong, cái kia tiêu đội trong đại đa số tu sĩ phải Tam Thanh tông đấy.

Vương Lập dường như không biết làm sao bình thường, mà Tam Thanh tông đệ tử liền lớn tiếng la lên hắn đi tới, cũng không đưa hắn để vào mắt, dường như hắn cũng không phải là Luyện Khí chín tầng tu sĩ, chỉ là một cái có thể tùy ý đem ra sử dụng.

Giản Nhược Trần hơi do dự, liền để lại Vương Lập.

Có thể đi vào thi đấu tu sĩ, tất nhiên có chỗ hơn người, Vương Lập như vậy ôn hòa, cũng không được tông môn nhân chào đón, hoặc là, đây bản tính chính là khiếp đảm chi nhân, hoặc là, chính là người nguy trang.

Tại được cốc trong cấm địa cũng là nhàm chán, nàng đã không thể buông tay buông chân chiến đấu, cũng không có thể bế quan tu luyện, càng

không thể cùng người khác tranh đoạt chiến lợi phẩm, duy nhất niềm vui thú, chính là tính toán có thể thu được bao nhiêu tiền chuộc, mà Linh Thạch đã đến nhất định được số lượng về sau, sẽ thấy đã thành một cái số lượng, cũng liền đã mất đi tính toán niềm vui thú.

Thi đấu thời gian đã qua nửa, bốn cái tiểu đội biến thành trung đội, phía dưới lại phân ra một số tiểu đội, hầu như quét ngang toàn bộ cấm địa, nhưng rất nhanh, thì có tiểu đội đội viên vẫn lạc tin tức truyền đến, kẻ giết người, phải một cái toàn thân trường bào màu đen mang theo màu đen túi cái mũ cùng màu đen mặt nạ, chỉ lộ ra hai mắt tu sĩ.

Người này luôn biến mất tại trong rừng cây, bỗng nhiên liền đánh lén mà đến, một kích không trúng lập tức đào tẩu, mà hắn đánh lén sử dụng Pháp Khí, cũng chỉ là một cái bình thường phi kiếm.

Tại được cốc trong cấm địa giết người, không phải là vì thi đấu Ngọc phù, chính là vì cướp đoạt túi trữ vật, nhưng này cái toàn thân bị vật che chắn hắc y tu sĩ, biến mất rồi thân phận, tựa hồ chính là vì giết người mà giết người.

Lý Mân biến mất tại một cây đại thụ che trời về sau, cây cối bóng tối cùng trên người hắc hắc y hoàn toàn dung hợp đến cùng một chỗ, chỉ cần không phải đi đến phụ cận, chỉ cần không phải cẩn thận phân biệt, tuyệt đối sẽ không phát hiện hắn đấy.

Tầm mắt của hắn thỉnh thoảng rơi tại phía trước, ba ngoài trăm thước, đang có mười người ngồi cùng một chỗ nghỉ ngơi, khoảng cách này, bọn họ tiếng nói hắn nghe được rõ ràng.

Bọn họ đang nhắc tới Giản Nhược Trần.

Hắn biết rõ Giản Nhược Trần, việc này tại gần nửa năm qua quật khởi một vị nhân vật, tất cả tiếp xúc qua Giản Nhược Trần, dù là mang theo ghen ghét, không thừa nhận cũng không được việc này nữ tu lợi hại, sự lợi

hại của nàng không chỉ là bởi vì ngũ linh căn lại nhanh chóng gia tăng tu vi, còn có đối đãi nhân sự thái độ.

Tất cả đàm luận nàng đấy, cuối cùng đều với "Thật không như một Luyện Khí tu sĩ" kết thúc công việc, mà ở thi đấu cửa vào trước một màn, càng là chấn kinh rồi tất cả mọi người.

Lý Mân lại đối với đây hết thảy cảm thấy kỳ quái, đây thì một cái nữ tu, cuối cùng dựa lấy cái gì, sau lưng cuối cùng có cái gì chỗ dựa, làm xuống như thế gây mục đích sự tình, vậy mà không có người một chương giết nàng? Còn bỏ mặc nàng tại thi đấu trong như thế muốn làm gì thì làm.

Hắn ngược lại là quên mất, hắn cũng là tại muốn làm gì thì làm, làm những chuyện như vậy so với bất luận kẻ nào đều đáng sợ, nhưng thật sự là nhớ tới hắn cũng sẽ không cho là đúng đấy, hắn là tà tu, tà tu giết người, không phải đạo lý hiển nhiên chứ

Lý Mân khoe miệng hơi hơi lộ ra vui vẻ, bất quá ẩn nấp màu đen dưới mặt nạ, không người nào có thể chứng kiến, đương nhiên, hắn cũng sẽ không khiến đơn giản liền chứng kiến mặt mũi của hắn, lại nghĩ tới trước khi đi, thúc phụ của hắn đối với lời hắn nói, đáng tươi cười lại thâm sâu một chút.

"A mân, hoàng thất có thể làm ra như vậy cái thi đấu, Trịnh quốc cách hủy diệt cũng không xa. Ngàn dặm con đề bị hủy bởi tổ kiến, không chỉ là bởi vì việc nhỏ mà gây thành đại họa, càng ở chỗ những thứ này rất nhỏ việc nhỏ phải từ bên trong dựng lên, phải người đương quyền mình làm mình chịu.

Lần này thi đấu, tất nhiên sẽ trở thành một máu tanh giết chóc nơi, tất cả tiến vào thi đấu tu sĩ, đều bị cuốn vào đến tử vong vòng xoáy ở bên trong, trong đó, tất nhiên có diệt môn thế gia, tông môn, cho nên, người

cũng có thể yên tâm lớn mật, hết thủy, cũng có thể đổ lên mới làm loạn người trên đầu."

Những lời này còn giống như tại bên tai, có thể sự thật, lại không hẳn vậy.

Làm làm một cái tà tu, hiểu rõ thế cục, quen thuộc đại cục phải cần phải đấy, hẳn hoàn toàn đồng ý thúc phụ theo như lời, có thể hết thủy, đều tại Giản Nhược Trần xuất hiện về sau, thay đổi.

Hắn trầm mặc mà nhìn qua vậy một ít đội, một bên nghe của bọn hắn đối với Giản Nhược Trần bội phục, một bên tính toán lấy, có thể hay không đánh lên một kích đắc thủ, đắc thủ về sau có thể hay không chạy trốn.

Hắn có tuyệt đối tính nhẫn nại chờ đợi, không phải thập phần nắm chắc, sẽ không đem chính mình đưa thân vào nguy hiểm phía dưới.

Nhưng này cái tiểu đội thời gian nghỉ ngơi quá lâu a, Lý Mân khỏe miệng vui vẻ dần dần hóa thành lông mày cau lại, hẳn nhưng vẫn là vẫn không nhúc nhích, thậm chí đem ngũ giác đều thu hồi chút ít.

Tiểu đội nói chuyện với nhau thanh âm cuối cùng nhạt đi xuống, có một mối ngáp, Lý Mân lông mày lại nhăn nhăn, thân hình hướng thân cây lại dựa dựa, lần này, bắt đầu từ bên cạnh hắn đi qua, chỉ cần không phải cố ý nhìn qua, cũng không sẽ phát hiện.

"Tả quân sự, đều đã lâu như vậy còn không có động tĩnh, sát nhân cuồng ma không ở chỗ này a." Bỗng nhiên thanh âm khiến cho Lý Mân cảnh giác, dưới mặt nạ lông mi giương lên.

"Hắn là không có ở đây, các vị khổ cực a, quay đầu lại ta nhất định cùng Giản tiểu thư nói một chút." Cái khác tu sĩ đứng lên, nhưng vẫn là cảnh giác về phía chung quanh nhìn xem.

"Rời đi rời đi, cánh rừng này trong miếng vải đen rét đậm đấy, nếu không có bị nhìn chăm chăm vào ta cũng thẹn mà vượt, nói không chừng thực nhìn chăm chăm vào chúng ta đây, chính là chúng ta quá đánh thức." Tất cả mọi người đứng lên, cái khác tu sĩ nói.

"Được rồi, đừng nói nhiều rồi, đi ra ngoài trước rồi hãy nói." Bị kêu là Tả quân sự tu sĩ nói qua, một đoàn người muốn một bên ly khai, cùng Lý Mân phương hướng vừa vặn trái lại.

Thói quen cảnh giác lại để cho Lý Mân còn lưu ở phía xa khẽ động không hề động, đồng thời đem đây sau mấy câu suy nghĩ một lần, mới giật mình sát nhân cuồng ma nói là được từ mình, mà mấy người kia phải làm làm mỗi nhử xuất hiện? Nói như vậy thì, đây nhất hỏa nhân bốn phương tám hướng, còn có những người khác mai phục đây.

Lý Mân cái trán không khỏi chảy ra mồ hôi lạnh đi ra, lúc này mới nửa tháng, Giản Nhược Trần lại muốn phục kích chính mình rồi?

Lúc trước, hắn đã giết hơn hai mươi cái lạc đàn tu sĩ, theo thời gian trôi qua, lạc đàn tu sĩ càng ngày càng khó với tìm, cho nên hắn bắt đầu đánh lén tiểu đội tu sĩ, đều là một kích đã đi, mặc kệ đặc thủ không có đặc thủ, ước chừng liền phải phương thức như vậy, để cho bọn họ muốn phải bắt được chính mình rồi.

Nghĩ như thế nào đến tại nơi này trong rừng cây phục kích chính mình đây? Trước đó lần thứ nhất hắn ra tay hay vẫn là hôm trước, cách cách nơi này rất xa.

Hắn đem chính mình vài ngày xuất thủ chỗ trong đầu qua một lần, hắn cũng không có đặc biệt chú ý địa hình, cũng không có cảm thấy phải đã rơi vào cạm bẫy, nhưng luôn trong rừng cây hơn nhiều chút ít.

Được cốc cắm địa, rừng cây cũng không thập phần nhiều, nếu như Giản Nhược Trần tập hợp đại bộ phận người đang trong rừng cây phục

kích, cũng thực có khả năng.

Lý Mân hay vẫn là vẫn không nhúc nhích mà đứng đấy, thật giống như hần đã là cây to này một bộ phận, mãi cho đến mặt trời xuống núi, trong rừng cây đen kịt một mảnh.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Bị Hoài Nghi

Tiến vào đến được cốc cấm địa đã có hai mươi ngày rồi, Giản Nhược Trần hiện tại đã không rõ ràng lắm quy về nàng đến cùng có bao nhiêu người rồi, thả ra tiểu đội chứa chấp tu sĩ, sẽ không lập tức liền báo cáo xuống, nàng lo lắng phải việc này trong cấm địa, còn chí ít có hai cái kẻ giết chóc.

Hơn hai mươi ngày rồi, hai cái này kẻ giết chóc càng phát ra mà không có tin tức phản hồi về, càng có khả năng, kẻ giết chóc phát hiện nguy hiểm, đã ẩn nấp nàng tiểu đội trong rồi, cách làm của nàng, trong lúc vô tình giải cứu kẻ giết chóc.

Nên đã đến thu nạp tất cả tu sĩ lúc sau.

Mệnh lệnh rất nhanh tựu hạ đạt cho tất cả tiểu đội, nhiều đội tu sĩ bắt đầu hướng Giản Nhược Trần chỗ dựa sát vào, Vương Lập một mực đi theo tại Giản Nhược Trần bên người, nhìn xem Giản Nhược Trần hơi hột mà phân phó một câu, tự nhiên có tu sĩ làm theo, nét mặt của hắn cùng nội tâm đồng dạng là tán thưởng đấy.

Chỉ bất quá hắn thói quen ôn hòa vô hại khuôn mặt, ngẫu nhiên mang theo điểm mờ mịt ánh mắt, làm cho người ta thoát nhìn đối với Giản Nhược Trần khâm phục càng chân thành một ít.

"Tả quản sự, phân phó xuống dưới, tất cả mọi người tư liệu đều báo lên, kể cả gia nhập vào tiểu đội thời gian, chính mình báo một phần, tiểu đội trưởng tự chủ lại giao một phần." Tả Nghi đã trở thành Giản Nhược

Trần trợ thủ rồi, hầu như mọi chuyện cần thiết, Giản Nhược Trần đều sẽ giao cho Tả Nghị đi làm.

Nhưng cũng không phải là tất cả mọi người do Tả Nghị khống chế, ngoại trừ Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông tu sĩ, mặt khác tông môn cùng thế gia, Giản Nhược Trần cũng không có khống chế trong tay, chẳng qua là đem bên trên cái thế giới quản lý phương thức cầm đến nơi đây mà thôi.

Nàng tuy rằng còn không có thành lập chính mình "Công ty", những tu sĩ này lại trong lúc vô tình đã thành nàng nhân viên tạm thời, càng tại Thiên Đạo Tông bên trong tìm mấy cái cẩn thận đệ tử, làm chút ít cùng loại với văn phòng làm việc.

Quả nhiên đến muộn lúc giữa thời điểm, tất cả tư liệu liền đều đưa qua, hơn nữa dựa theo Giản Nhược Trần yêu cầu, tất cả tu sĩ, dựa theo gia nhập tiểu đội thời gian trước sau sửa sang lại ra một phần gần tư liệu.

Giản Nhược Trần trực tiếp từ cuối cùng một phần về phía trước nhìn, rất nhanh, từ trong lấy ra rồi hơn mười phần tư liệu, đây hơn mười phần tư liệu lại tường đọc một lần về sau, lưu trong tay đấy, chỉ có bốn phần.

Thạch Nham, Dực Vương Cốc đệ tử, Luyện Khí chín tầng, thi đấu ngày thứ mười tám gia nhập, từ nói là vì gặp được hắc y tu sĩ, suýt nữa chết, với một quả thi đấu Ngọc phù đối lấy gia nhập tiểu đội.

Lý Xuân Mai, trận pháp thế gia đệ tử, Luyện Khí tám tầng, thi đấu ngày thứ mười tám gia nhập, một ngày trước tại trận pháp ở trong chứng kiến hắc y tu sĩ trải qua, cũng là với một quả thi đấu Ngọc phù đối lấy gia nhập tiểu đội.

Lý Mân, luyện đan thế gia đệ tử, Luyện Khí tám tầng hậu kỳ, thi đấu ngày thứ mười chín gia nhập, tại thi đấu sơ kỳ từng thấy qua hắc y tu sĩ giết người, nghe nói hắc y tu sĩ thân pháp cực nhanh, đuổi không kịp.

Đinh Nhất, Dược Vương Cốc đệ tử, Luyện Khí tám tầng hậu kỳ, cùng Thạch Nham kết bạn, cũng là cùng một ngày gia nhập.

Ở phía sau vài ngày gia nhập tiểu đội còn có mười mấy người, tu vi cũng đều là Luyện Khí chín tầng chiếm đa số, trực giác trong, Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy mấy người kia mới phải bị hoài nghi đối tượng.

Có lẽ là bởi vì Mạc Tiểu Ngôn nguyên nhân, đối với Dược Vương Cốc đệ tử, Giản Nhược Trần nhiều hơn một phần đề phòng, đối với luyện đan thể gia đệ tử, càng là bỏ thêm một phần cẩn thận, ngược lại là Kiếm Tông đệ tử, Giản Nhược Trần tin tưởng khó có biến thái giết người đấy, Kiếm Tông công pháp, kiếm khí khổng chế, nhất định tu tập đệ tử không thích hợp làm người đánh lén.

Mà trong lòng của nàng, cũng mơ hồ đem đây kẻ giết chóc liên tưởng đến tà tu thân bên trên.

Nàng mặc càng mới bắt đầu, liền gặp Quý tu, tuy rằng chưa từng kỹ càng hiểu rõ, nhưng Quý tu giết người, là vì tu luyện ngược lại là rõ ràng, mà ở đây thi đấu bên trong, vì thi đấu Ngọc phù giết người, trước coi như có thể, hậu kỳ liền thực không cần phải rồi, cho nên, nàng làm cho này hắc y tu sĩ, đánh lên rồi tà tu lạc ấn.

Thẳng đến đem Thạch Nham cùng Đinh Nhất cũng đặt ở hiềm nghi liệt kê, nàng mới giật mình, đáy lòng, nàng đã đề phòng đạo Mạc Tiểu Ngôn đạo hạng gì trình độ, chưa phát giác ra đã Dược Vương Cốc đệ tử đồng đẳng với tà tu.

Mà nàng đáy lòng, ước chừng đã ở e ngại Dược Vương Cốc một nhóm, nàng trên thực tế cũng một mực ở cân nhắc, sao có thể bất động thanh sắc mà tránh đi Dược Vương Cốc Trúc Cơ.

Suy nghĩ một hồi, hay vẫn là đem ánh mắt đặt ở lý Xuân Mai cùng Lý Mân trên người của hai người, một cái là trận pháp thể gia đệ tử, một cái là

luyện đan thế gia, đều tại thi đấu trong một chỗ rồi gần hai mươi ngày.

Từ ngày thứ mười lên, thi đấu trong một chỗ sẽ không rất dễ dàng, bởi vì nàng thủ hạ chính là tiểu đội, đã có thể Dĩ Tát mạng lưới xu thế, càn quét trong cấm địa tất cả tu sĩ, những lúc như vậy, còn có thể chính mình một chỗ gần mười ngày, cũng không phải bình thường đơn giản.

Ngẫm lại, Giản Nhược Trần lại lúc trước trong tư liệu xem xét, rất nhanh, nàng lại nhặt ra thêm vài phần tư liệu.

Lúc này, nàng đang tựa ở dưới một cây đại thụ, nhú mày suy tư ngoài, khóe mắt liếc qua bỗng nhiên cảm giác được một tia chú ý, theo ánh mắt nhìn đi tới, vừa hay nhìn thấy Vương Lập kinh ngạc ánh mắt, mới nhìn đến Giản Nhược Trần ngẩng đầu về sau, lộ ra cái ôn hòa mỉm cười.

Trong tay của nàng, đúng là Vương Lập tư liệu, có thể Vương Lập phải Tam Thanh tông đệ tử, mà lại Vương Lập từ gia nhập vào nàng bên này về sau, ít có không có ở đây bên người nàng thời điểm, chẳng lẽ, thi đấu trong kẻ giết người, không chỉ có là một cái?

Nàng chợt nhớ tới đệ nhất thiên thấy ba cái người chết, tất cả đều là bị chém giết đấy, tử trạng cực kỳ hung tàn, mà đây sau vài ngày kẻ đánh lén, giết người càng quan tâm kết quả mà không phải thủ đoạn.

Lúc này đây, Giản Nhược Trần lại đưa trong tay tất cả tư liệu lại nhìn rồi một lần, không là dựa theo thời gian, mà là dựa theo tông môn, thế gia, một canh giờ về sau, nàng tìm tới Tả Nghị.

Lúc này đây phân phó xuống dưới đấy, phải xin tất cả mọi người đem thi đấu bên trong nhìn thấy qua điểm đáng ngờ báo cáo, cũng chính là nhìn thấy qua tử vong tu sĩ báo cáo.

Mấy canh giờ sau, Tả Nghị sắc mặt trầm trọng mà dẫn dắt tư liệu tới đây, quả nhiên như Giản Nhược Trần hoài nghi như vậy, việc này thi đấu

cấm địa ở trong, không chỉ là áo đen tu sĩ một cái sát nhân cuồng ma.

Mà đáng sợ nhất phải, ngay tại một ngày lúc trước, còn có người nhìn thấy cái bị chém ngang lưng tu sĩ, trước khi chết giống như gặp được cực kỳ chuyện kinh khủng giống như, sắc mặt dữ tợn, chết không nhắm mắt.

Mà tại nơi này trên tư liệu, còn có mấy cái rõ ràng chỗ khả nghi, chính là đều là gia nhập vào Giản Nhược Trần nơi đây tu sĩ, cũng có đã chết tại như vậy tàn khốc thủ đoạn phía dưới đây, hiển nhiên, việc này trong cấm địa không chỉ có xuất hiện một cái tà tu, mà lại còn đều có thể đã lẫn vào rồi bên cạnh mình.

Giản Nhược Trần có tuyệt đối lý do tin tưởng, cái kia không có lộ mặt qua, ngay cả quần áo và trang sức cũng không biết có tàn khốc thủ đoạn giết người tà tu, liền tại bên cạnh mình, mà không phải tại cái nào đó tiêu đội bên trong.

Ở thế giới trước, như vậy biến thái không chỉ có xuất hiện ở văn học tác phẩm ở bên trong, sự thật thế giới cũng xuất hiện qua, mà như vậy càng là có thêm tàn khốc thủ đoạn kẻ giết người, có chút càng là bề ngoài có lừa gạt tính chất —— giống như là chính mình, ai có thể nghĩ đến một cái mười tám tuổi đấy, vừa mới tiếp quản gia tộc sinh ý nữ hài, sẽ đích thân giết người đây?

Trực giác hoặc là đối với nguy hiểm biết trước bản năng, lại để cho Giản Nhược Trần đem hoài nghi đối tượng đặt ở tựa hồ rất không thể nào trên người.

Đều là thi đấu người tham gia, trải qua mấy lần so tài sàng lọc tuyển chọn, trong đó không có khả năng xuất hiện chính thức kẻ yếu, mà một cái ngày thường nhìn xem ôn hòa mà đã bị chèn ép, dễ dàng nhất xuất hiện âm u tâm lý, một khi trả thù đứng lên, sẽ gặp phải đáng sợ nhất.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Hai Cái Phương Án

Xử án, tra tìm hung thủ, việc này, không phải Giản Nhược Trần dài hạn, hình như là Lạc Phàm thuộc bốn phạm nghiệp vụ.

Nhớ tới Lạc Phàm, Giản Nhược Trần không khỏi tưởng tượng dưới, nếu đem đây mấy cái hiềm nghi giao cho Lạc Phàm, hẳn sẽ làm như thế nào đây?

Không biết tiến vào cái thế giới này vài năm về sau, Lạc Phàm trong nội tâm nhưng còn có bên trên cái thế giới đạo đức pháp luật, đối với đây mấy cái cái gọi là phạm tội hiềm nghi, có thể sẽ dùng tới cái thế giới này sưu hồn?

Muốn là mình đây?

Giản Nhược Trần nhìn một cái trong tay tư liệu, việc này thi đấu bên trong giết người, bề ngoài giống như không phạm pháp đấy, Hoàng Thành thiết lập sau việc này thi đấu, chính là vì tại một cái phong bế trong hoàn cảnh chế tạo ra một cái không cách nào trốn tránh đồ sát, tự nhiên không thể nói nàng Giản Nhược Trần giết người hợp pháp hợp lý, tà tu lúc này giết người liền không hợp lý rồi.

Như vậy tưởng tượng, vậy mà cảm thấy nàng là rất giảng đạo lý được rồi, cũng không cảm thấy không nên đem hai cái này cái gọi là tà tu giết tới cho thống khoái, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, tại nàng nói dưới sự khống chế được cốc cấm địa ở trong, đừng có lại không nhắm con mắt mà đụng vào.

Lại bỗng nhiên có chút tò mò, tà tu tu luyện cuối cùng cùng cái gọi là chính thống tu sĩ có gì khác nhau, vì sao không phải muốn giết người?

Đây cũng là không nghĩ ra đấy, Giản Nhược Trần thu hồi tư liệu.

Hết hạn đến tiến vào thi đấu sau mà hai mươi một ngày, tiến vào đến thi đấu bên trong tổng cộng là hai nghìn một trăm hai mươi, tạm thời quy về nàng dưới trưởng cũng có tám trăm hơn trăm người, trong đó:

Thiên Đạo Tông may mắn còn sống sót Luyện Khí đệ tử bảy mươi sáu;

Kiểm Tông bốn mươi tám;

Thủy Vân tông ba mươi lăm;

Dược Vương Cốc bốn mươi hai người;

Ngự Thú tông tám mươi lăm;

Tam Thanh tông sáu mươi một;

Đây mấy cái cũng coi là nhất lưu môn phái, đương nhiên, Thiên Đạo Tông đã bị những môn phái này bài xích đi ra, khác còn có mười một trong đó môn phái nhỏ, cộng lại có ba bốn trăm, còn dư lại, chính là thế gia đệ tử cùng tán tu rồi.

Những tu sĩ này ở bên trong, Kiểm Tông vậy bốn mươi tám, thật đúng là đều là nhật được mạng đấy, những đệ tử này phần lớn là Chu Khải Minh Lý Hiếu cứu đấy, còn có chút cũng thật là có thử thăm dò nhận được tiền thưởng đấy, còn lại không biết tung tích đấy, có đúng là ẩn nấp tại trong cấm địa, nhưng đa số đều vẫn lạc.

Không phải tất cả tu sĩ đều muốn cầm lấy thân phận Ngọc phù trở lại lĩnh thưởng kim đấy, Linh Thạch tuy tốt, bởi vậy thừa nhận Kiểm Tông lửa

giận, liền cái được không bù đắp đủ cái mất.

Thủy Vân tông nữ tu, vẫn lạc được lại muốn so với dự suy nghĩ nhiều, Tả Nghị bên cạnh nghe xong, cuối cùng kết luận dĩ nhiên là cùng Kiếm Tông đệ tử giao thủ vẫn lạc không ít, mặt khác chính là, còn có một bộ phận Thủy Vân tông nữ tu tập hợp, nếu thật là giao thủ, phải có thương vong.

Nói đến, ngoại trừ Kiếm Tông đệ tử cùng mấy cái bị quan bên trên tà tu, sát nhân cuồng ma tu sĩ bên ngoài, tu sĩ khác đều muốn lần này thi đấu cho rằng trận đấu đến đối đãi, người thắng thắng lấy kẻ bại thi đấu Ngọc phù mà thôi.

Cũng không phải nói còn lại tiến vào thi đấu tu sĩ liền đều vẫn lạc, cũng không có thiếu muốn quen thuộc tu sĩ tự phát hợp thành tiểu đội, cũng có mấy người bộc lộ tài năng, có thể với lực lượng một người chống lại sáu bảy tu sĩ.

Nếu như Giản Nhược Trần không phải trải qua sóng gió, thói quen với thượng vị giả ánh mắt đối đãi thế cục hoàn cảnh, không thể nói trước cũng sẽ làm ra một người khiêu chiến một tiểu đội sự tình, nhưng mà, từ biết rõ trong cấm địa xuất hiện kẻ giết chóc về sau, xuất phát từ thói quen đối với mình của ta bảo hộ, nàng liền cũng không có đơn độc một người biến mất thời khắc.

Tung nhưng cái này thi đấu sau khi kết thúc còn có đều muốn giá họa cho nàng, cũng là không thể nào đấy.

Tuy rằng, nàng hiện tại rất muốn một người chuẩn đi, tốt nhất gặp được cái gọi là tà tu chiến đấu một cuộc, nàng tin tưởng, coi hấn thực lực bây giờ, hộ thân Ngọc phù, phù lực nhiều, ít nhất cũng là ngang tay đấy.

Đáng tiếc, thân là Tổng giám đốc, phải không cần mọi chuyện đều thân lực thân vi đấy, nhất là mạo hiểm như vậy sự tình.

Giản Nhược Trần thu hồi trong nội tâm cảm khái, nhìn xem hơn hai mươi cái từng cái tông môn thế gia tán tu đại biểu đến gần.

"Giản tiên tử, chúng ta về sau nên làm như thế nào?" Ngự Thú tông Giang Đào nói, hẳn là sớm nhất đi theo Giản Nhược Trần đấy, Giản Nhược Trần mặc dù không có đưa hẳn thi đấu Ngọc phù trả lại cho hẳn, nhưng hẳn cũng đã nhận được người khác thi đấu Ngọc phù, cũng là không thiệt thòi.

Kỳ thật hẳn hỏi như vậy, cũng là có ý đấy, Ngự Thú tông đã tính cùng Thiên Đạo Tông lấy lòng rồi, Giản Nhược Trần lúc trước làm ra một cái treo giải thưởng, cùng Kiếm Tông đã thành Thủy Hỏa, hiện tại lại đem Kiếm Tông đệ tử đều lưu lại, hiển nhiên là phải có động tác đấy, hẳn không ngại phối hợp một chút.

"Trước tiên là nói về đây sau vài ngày a, mọi người hiện tại tụ tập lại một lượt rồi, cũng không thể giúp nhau chém giết cướp đoạt thi đấu Ngọc phù đấy, mà trong cấm địa Linh dược, không nói thu thập hầu như không còn, cũng không sai biệt lắm đấy, cho nên, đây thi đấu tại chúng ta tới nhìn, đã chuẩn bị kết thúc.

Mọi người chúng ta còn như vậy trông coi, không khỏi liền lãng phí thời gian, cho nên, ta nghĩ trước trưng cầu sau mọi người ý kiến, đây còn dư lại vài ngày, mọi người phải riêng phần mình tông môn tự hành hoạt động, hay vẫn là lưu ở chỗ này của ta."

Giản Nhược Trần nhìn xem mọi người, mặt ngậm mỉm cười, "Tự hành hoạt động, đây sau vài ngày, thi đấu lại lần nữa tiếp tục tiến hành, lẫn nhau gặp nhau, không ngại dựa theo quy tắc, chẳng qua là hy vọng mọi người nhớ lại đã từng cùng chung mối thù phân thượng, đều phân ra cái thắng bại là được."

Ở đây hai mươi mấy giúp nhau nhìn xem, tâm tư lung lay đứng lên, an tĩnh một hồi, hay vẫn là Giang Đào trước nói: "Có thể Giản tiên tử, đây

trong cấm địa không chỉ có là chúng ta những tu sĩ này, còn có tà tu, nếu như phân tán, mọi người đều phải tà tu con mồi rồi."

"Ài, Giang đạo hữu sao có thể nói như vậy, chúng ta đều trông vào ngày cái kia tà tu rồi, cũng không có trông coi đến, nói không chừng tà tu đã sớm lẫn vào đến chúng ta những người này trong đấy." Được Vương Cốc lý thanh nói ra.

"Cũng thực có khả năng, bằng không thì như thế nào nhiều ngày như vậy, đều bắt không được tà tu, chúng ta thế nhưng là tốt vài trăm người." Tam Thanh tông Vương Hạo cũng nói.

Tận lực bồi tiếp bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận thanh âm, có tán thành tách ra đấy, cũng có tỏ vẻ nghi kỵ đấy.

"Giản tiên tử, ở lại người nơi đây đấy, là muốn làm cái gì?" Có nhớ tới Giản Nhược Trần còn có một phương án, lại hỏi.

Tình cảnh liên yên tĩnh, Giản Nhược Trần nói: "Mấy ngày nay ta cũng muốn rồi, vì cái gì kẻ đánh lén chung quy có thể thành công thu hoạch tính mạng đây? Tuy nói là đánh lén, thừa dịp không sẵn sàng phải một nguyên nhân, nhưng càng lớn nguyên nhân, có lẽ tại với mọi người chúng ta đều không có phong phú đối chiến kinh nghiệm.

Chúng ta Luyện Khí đệ tử, tại tông môn cũng tốt, ở thế gia cũng tốt, rèn luyện cơ hội thật sự là ít, bởi vậy một khi xuất hiện nguy cơ, liền cho thấy chưa đủ rồi, mà mọi người chúng ta, ai cũng không muốn cũng không phải phải dùng tính mạng đi tới rèn luyện đấy, cho nên, ta liền muốn, có thể hay không lợi dụng như vậy cái thời gian, khó được chúng ta khác nhau tông môn thế gia đệ tử bị vây ở chỗ này, ở đâu cũng không đi được, không bằng. . ."

Giản Nhược Trần dừng lại, nhìn đến mọi người đều bị hấp dẫn mới nói: "Không bằng chúng ta cũng tới một lần thi đấu thể thao, khác nhau

tông môn thế gia đệ tử ở giữa đối chiến?"

Tiếp theo lại bổ sung: "Đương nhiên, chỉ là một cái không lắm thành thực ý tưởng."

Tất cả mọi người an tĩnh một hồi, lý thanh trước khi nói ra: "Hay vẫn là thắng lấy đối phương thi đấu Ngọc phù?"

"Đây chẳng phải là muốn không nường tay?" Một cái thế gia đệ tử nói.

"Đối chiến trong xuất hiện thương vong làm sao bây giờ?" Còn có người hỏi.

"Sẽ không quản bên ngoài tu sĩ Ngọc phù rồi hả?"

Tiếng nghị luận liên truyền đến, Giản Nhược Trần chẳng qua là yên tĩnh mà nhìn, đối với tất cả nghị luận không nói được lời nào.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Người Thông Minh

Thói quen đấy, Giản Nhược Trần mở ra quen thuộc quản lý hình thức, đưa ra một cái khả năng cũng không trưởng thành đề nghị, trải qua thảo luận, hình thành phương án, cuối cùng phản hồi đến nàng nơi đây cuối cùng phê duyệt, lại bị triệt để quán triệt chấp hành xuống dưới.

Nàng thực sự không phải là nhất định phải khống chế những tu sĩ này, trên thực tế, nàng tạm thời cũng không cách nào khống chế, nhưng mà, nàng cấp cho tất cả cùng qua người của nàng một cái cảm giác, đầu muốn đi theo nàng Giản Nhược Trần, sẽ luôn luôn thu hoạch ngoài ý liệu.

Tà tu đối với tất cả tu sĩ mà nói, đều là lơ lửng trên đầu Đạt Ma Chris lợi kiếm, việc này có thể gia tăng mỗi người tu sĩ sức chiến đấu thi đấu thể thao, nhất định sẽ đã bị đại đa số tu sĩ hoan nghênh đấy.

Thi đấu mục đích, vốn chính là vì rèn luyện tu sĩ sức chiến đấu, cũng không phải đem các tu sĩ vây ở một chỗ giúp nhau chém giết chịu chết, nàng chỉ có điều âm thầm thúc đẩy rồi một chút, sau đó tại đem vấn đề bày tại ngoài sáng bên trên.

Không có người nào là đồ ngốc, hoặc là hiện tại nhìn không ra thế cục, nhưng mà chỉ cần có cái thỏa đáng cơ hội, luôn sẽ hiểu được đấy.

"Ta không rõ, không phải thi đấu chứ không phải chẳng qua là rèn luyện chứ có tà tu lẫn vào đứng lên giết người còn dễ nói, vì cái gì giữa chúng ta muốn liều bên trên tính mạng?" Nghi hoặc thanh âm tại trong tiếng nghị luận vô cùng đột ngột, tất cả tiếng nghị luận im bật mà dừng.

Nói chuyện đúng rồi tán tu Khương Duy.

Tán tu, phải tu sĩ một người trong đặc thù quần thể, bọn họ không phải xuất thân thế gia, không có nhà tộc che chở, cũng chưa từng gia nhập tông môn hoặc là gia nhập tông môn về sau bị mất sạch đi ra ngoài, so với tông môn cùng thế gia đệ tử, bọn họ nhiều thời gian hơn đều muốn vì chính mình kiếm lấy tu luyện tài nguyên, bởi vậy liền có càng nhiều lịch duyệt, tại ở một phương diện khác kiến thức, cũng mạnh hơn so với những thứ này tông môn cùng thế gia đệ tử.

Nói là ở một phương diện khác, nguyên nhân ngay tại ở không có tông môn, gia tộc cường đại như vậy hậu thuẫn, cũng đã mất đi đến từ chính tầng trên tin tức, cho nên, tại tin tức không đối đẳng thời đại, có đôi khi đối với thế cục tất nhiên không thể nhạy cảm.

Mà ở như vậy người lạc vào cảnh giới kỳ lạ dưới tình huống, tán tu lại càng dễ phát hiện vấn đề chỗ, chẳng qua là thiếu khuyết một cái trước mặt mọi người nói ra thời cơ, hiện tại, Giản Nhược Trần đã đem cơ hội cung cấp, Khương Duy nhạy cảm mà bắt được cơ hội.

Đang lúc mọi người còn vây quanh rèn luyện khả năng xuất hiện hậu quả thời điểm, Khương Duy đối với toàn bộ thi đấu đưa ra chất vấn.

Tâm mắt của mọi người tại Kiếm Tông Chu Khải Minh cùng Thủy Vân tông Khúc Tú Nhi trên mặt cực nhanh nhìn thoáng qua, nhìn thấy hai người thần sắc đều mất tự nhiên dưới, liền vừa nhìn về phía Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần khẽ vuốt cằm, giống như đối với vấn đề này cũng rất cảm thấy hứng thú.

Khương Duy lại nói: "Chúng ta tán tu, thường xuyên đến Yêu Thú sâm lâm bên trong, cũng liền thường xuyên có thể gặp được đến tu sĩ khác, dù là thật là đoạt lấy một gốc cây Linh thảo, hoặc là đoạt giết một cái Yêu vật, cũng ít đầy hứa hẹn này giết người đấy, tối đa, chính là che mặt đã đoạt

đối phương, nhưng nơi này, lần này thi đấu, ta cảm thấy được, giống như so với tại Yêu Thú sâm lâm bên trong còn muốn tàn khốc."

Cướp bóc, vốn là không thể trước mặt mọi người tuyên so với miệng đây, nhưng so với thi đấu ở trong chuyện đã xảy ra, cướp bóc thật sự là không coi là cái gì, tất cả mọi người yên lặng một hồi, có xem nào nhiệt đây, có tức giận đây, cũng có không cho là đúng đây.

Giản Nhược Trần nhìn xem tất cả mọi người, nói: "Thi đấu lúc trước chuyện đã xảy ra, rõ như ban ngày, tại thực lực chênh lệch cách xa dưới tình huống, truy cứu đúng sai sẽ không có ý nghĩa, nhưng không thể phủ nhận, mặc dù đối với thi đấu đệ tử mang đến tai nạn tính hậu quả, cũng có thể đầu cực hạn tại chúng ta Thiên Đạo Tông đệ tử cùng Kiếm Tông đệ tử trên người."

Nói qua nàng xem xem kiếm tông Chu Khải Minh nói: "Không thể phủ nhận, Kiếm Tông đệ tử tại gặp được đối thủ thời điểm, nhất định sẽ toàn lực chống cự đây, nhưng hãn tông môn đây? Thế gia đây? Khương đạo hữu nói đúng, chúng ta không thể đem tất cả tại thi đấu vẫn lạc tu sĩ đều đổ lên Kiếm Tông cùng tà tu trên người."

Nói qua, Giản Nhược Trần ánh mắt quăng hướng Thủy Vân tông Khúc Tú Nhi, "Thủy Vân tông ở trong đó, cũng làm ra một bộ phận tác dụng, không chỉ có là nhằm vào chúng ta Thiên Đạo Tông đệ tử, còn vi phạm với các người từng cùng Kiếm Tông ước định."

Thủy Vân tông đệ tử đối với Kiếm Tông đệ tử đuổi giết, không phải là không lọt gió tường, huống chi còn có Giản Nhược Trần trợ giúp.

"Giản tiên tử khơi mào sự cố, đổ lên Thủy Vân tông trên người, không cần phải a." Khúc Tú Nhi làm sao sẽ ở trước mặt thừa nhận đối với Kiếm Tông đuổi giết.

"Ta chuyện của mình, ta sẽ không trốn tránh mất đấy, Thủy Vân tông sự tình, cũng cùng các người Luyện Khí đệ tử không quan hệ, tông môn phân phó, không thể không chấp hành mà thôi, ta nói cho đúng là, chúng ta bản thân sự tình thẳng thắn thành khẩn mà bày ở mọi người trước mặt về sau, mọi người có thể còn muốn muốn khương đạo hữu mà nói, lần này thi đấu, vì sao phải trở thành một bộ phận đệ tử tử vong so với."

Tại tất cả mọi người tập trung tư tưởng suy nghĩ suy tư thời điểm, Giản Nhược Trần chậm rãi lại nói: "Ta còn muốn hỏi một câu, nếu như không có thi đấu lúc trước một màn kia, lần này thi đấu, sẽ như là dĩ vãng là bất luận cái gì một lần, như vậy sống yên ổn chứ "

"Ta cảm thấy được sẽ không, nơi đây đều có chúng ta những thứ này Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, cũng không có đẳng cấp cao tu sĩ, cùng ngoại giới lại không giống nhau, lại có lợi ích tranh đoạt. . ." Khương Duy nhìn Giản Nhược Trần nói ra:

"Giản tiên tử, có phải người Đã sớm biết sẽ phát sinh chuyện như vậy, người sớm có đoán trước, cho nên tiến vào nơi đây về sau, đem người gặp phải tu sĩ tất cả đều triệu tập lại, vừa đấm vừa xoa, không để cho chúng ta ly khai, người căn bản cũng không phải là vì tiền chuộc, mà là không muốn làm cho chúng ta mất mạng nơi đây, kể cả Kiếm Tông đệ tử?"

Ồ, thật là có thông minh đó a, còn có thể như vậy bất hiện sơn bất lộ thủy mà cung phụng nghênh đón chính mình, tên là chỉ trích thật là ca ngợi. Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi.

"Giản tiên tử, có phải hay không người biết cái gì, đem người Kiếm Tông đệ tử đặt địa phương nguy hiểm, là vì cứu trợ những người khác, sẽ là ai? Sẽ là người Thiên Đạo Tông đệ tử chứ ta thế nhưng là nghe nói, các người Thiên Đạo Tông đệ tử trong tay Ngọc Bài, là người Giản tiên tử tư nhân chuẩn bị." Khương Duy lại nói tiếp.

Những chuyện này, cũng không phải là bí mật, Giản Nhược Trần cũng không có cố ý giấu giếm qua, nhưng bị Khương Duy nói như vậy, tựa hồ chân tướng đang tại một chút vạch trần.

Giản Nhược Trần trong lòng không chỉ có xem trọng rồi Khương Duy liếc, Khương Duy lần này phân tích, đã tiếp cận chân tướng sự tình, kỳ thật, đây chân tướng cũng không có gì đặc biệt hơn người đấy, Kiếm Tông đệ tử cùng Thủy Vân tông đệ tử toàn bộ cũng phân giải, chỉ là không có nói ra mà thôi.

"Cũng không có cái gì có thể giấu giếm đấy, Kiếm Tông, Thủy Vân tông cùng Thiên Đạo Tông bất hòa đã lâu, lần này tiến vào thi đấu lúc trước, Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông vốn là chuẩn bị liên thủ, nhưng chúng ta, cũng chỉ là châm đối với Thiên Đạo Tông mà thôi, không có mang theo mặt khác tông môn." Chu Khải Minh đây lời ra khỏi miệng, tất cả mọi người đều khiếp sợ.

Dù là mọi người tất cả đều phỏng đoán gặp chuyện không may thực, cũng không có nghĩ qua Kiếm Tông đệ tử thông gia gặp nhau miệng thừa nhận, trước mặt mọi người thừa nhận.

"Khúc tiên tử, các vị đạo hữu, ta Kiếm Tông đây trăm người hôm nay vận mệnh, người khởi xướng một trong, phải Giản tiên tử không giả, nhưng Giản tiên tử dám ở làm xuống bậc này sau đó, trước mặt mọi người nói rõ thoát ly Thiên Đạo Tông, không liên lụy Thiên Đạo Tông, điểm này, ta Chu Khải Minh bội phục, đối với chúng ta trăm người, rõ ràng có thể không bị đưa đến nơi đây thành vì tất cả đuổi giết đối tượng đấy, chúng ta vẫn đối với tông môn trung thành và tận tâm, rơi vào kết quả như vậy, ai không trái tim băng giá."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Địa Vị Cùng Cố

"Chu đạo hữu, thứ cho ta nói thẳng, các người tông môn, đúng là không có đem bọn người những thứ này Luyện Khí đệ tử mạng để ở trong lòng." Khương Duy nói, "Kỳ thật lúc ấy chỉ cần các người Phong sư tổ một câu nói, không cho các người đi vào thi đấu là được, cũng chính là tông môn danh dự đã bị chút ít tổn thất mà thôi, bất quá bây giờ, các người Kiếm Tông thanh danh, cũng không có bao nhiêu rồi."

Khương Duy không khách khí, đang nói đến ở đây tất cả tu sĩ trong nội tâm, bọn họ đều là Luyện Khí đệ tử, tại tông môn đều là đệ tử ngoại môn, ở thế gia, cũng còn không có chính thức tiến vào đến gia tộc hạch tâm, đều là có thể tùy thời bị bỏ qua.

Có thể Giản Nhược Trần, làm sao lại sống được như thế thành thạo đây?

Chu Khải Minh tay nắm thành quả đấm, nắm quá chặt chẽ đấy, lần đầu, hẳn là thân là Kiếm Tông đệ tử mà cảm thấy cảm thấy thẹn.

"Chuyện đã qua, đúng sai đều không có truy cứu cần phải, huống hồ thế gian này, ở đâu lại có tuyệt đối đúng sai? Đứng ở khác nhau vị trí, đúng đúng sai cách nhìn cũng đều khác nhau, vấn đề đã xảy ra, chủ yếu nhất phải giải quyết phương pháp."

Giản Nhược Trần đưa tay, "Như vậy đi, tất cả mọi người trở về cùng mình tông môn thương nghị xuống, phải phân tán, còn là chúng ta trở lại tiến hành một cuộc tự chúng ta tổ chức thi đấu."

Chu Khải Minh không có đi, đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt, thần sắc phức tạp.

"Ngồi đi." Giản Nhược Trần làm mời ngồi đích thủ thế, "Về các người những thứ này Kiếm Tông đệ tử hay sao?"

Chu Khải Minh ngồi xuống, muốn nói lại thôi.

"Đối với các người những thứ này Kiếm Tông đệ tử tao ngộ, ta chỉ có thể nói tiếng tiếc nuối, lại không thể nói thật có lỗi." Giản Nhược Trần hướng về phía sau dựa dựa, hai tay giao chồng lên nhau, "Tông môn lập trường khác nhau, chúng ta chỉ có thể đứng ở riêng phần mình trên lập trường."

"Ta không phải muốn phàn nàn, chỉ là muốn thỉnh giáo Giản tiên tử, nếu như, Giản tiên tử ở vào vị trí của ta, biết làm như thế nào lựa chọn." Chu Khải Minh thấp giọng nói.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Nếu muốn không mang theo một điểm người mục đích, không phải rất dễ dàng, cho nên, không có ta ở vào vị trí của người lời nói, chỉ có hiện tại, cái gì là các người lựa chọn tốt nhất."

Chu Khải Minh gật gật đầu.

"Lựa chọn của các người, không ở ngoài trở lại Kiếm Tông cùng thoát ly Kiếm Tông, trở lại Kiếm Tông, vậy liền không có gì để nói nữa rồi, thoát ly Kiếm Tông, đi con đường nào, mới phải muốn hảo hảo suy nghĩ đấy." Giản Nhược Trần nói tiếp.

Chu Khải Minh lại gật gật đầu, "Chúng ta nói lý ra cũng cân nhắc qua, tông môn, không thấy phải muốn chúng ta đi tìm cái chết, lúc trước cùng Thủy Vân tông liên thủ, phần thắng khá lớn, về phần về sau biến hóa, chỉ

có thể nói tông môn cân nhắc chưa đủ, Phong sư tổ không phải Giản tiên tử đối thủ."

Giản Nhược Trần cười cười, thu nhận việc này lấy lòng.

"Nhưng Khương Duy đạo hữu nói được cũng có đạo lý, nếu là lúc trước Phong sư tổ có thể quyết đoán cự tuyệt chúng ta tiến vào thi đấu, tại sao sẽ để cho chúng ta ở vào hôm nay địa vị, vẫn lạc những đệ tử này đây."

Giản Nhược Trần chậm rãi gật đầu, "Chu đạo hữu có thể suy nghĩ cẩn thận điểm này, liền mới có thể suy nghĩ cẩn thận sự tình khác."

Chu Khải Minh gật đầu nói: "Đúng vậy, chúng ta suy nghĩ minh bạch, thế nhưng là nghĩ mãi mà không rõ đúng rồi Giản tiên tử cách làm, Giản tiên tử rõ ràng có thể cho chúng ta chết ở chỗ này, tội gì lại cứu chúng ta, liền vì một nghìn Linh Thạch tiền chuộc?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Chu đạo hữu cứ gì nói ra lời ấy, tại ta cho rằng, từng cái tu sĩ bản thân giá trị đều là không thể dùng Linh Thạch trở lại cân nhắc đấy."

Ngừng một hồi nói: "Nếu như các người không có ý định trở lại Kiếm Tông, ta ngược lại là có một ý tưởng."

Chu Khải Minh nhìn qua Giản Nhược Trần.

"Không biết Chu đạo hữu có từng chú ý qua Trịnh quốc thế cục?"
Giản Nhược Trần đổi lại chủ đề.

Chu Khải Minh chậm rãi lắc đầu, lông mày cau lại.

"Như vậy, Chu đạo hữu liền không có nghĩ qua Thiên Đạo Tông tại sao bị Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông liên thủ chèn ép?" Giản Nhược Trần lại nói.

Chu Khải Minh lần này chần chờ xuống.

"Lần này thi đấu về sau, ít nhất, Thiên Đạo Tông địa vị sẽ tăng lên một ít, tuy rằng tránh không được sẽ phải chịu chèn ép, nhưng là đến từ Kiếm Tông áp lực sẽ biến mất, Thủy Vân tông bởi vì cùng Kiếm Tông trở mặt, cũng không rảnh bận tâm Thiên Đạo Tông, cho nên, đợi một thời gian, Thiên Đạo Tông lần nữa có được đã từng huy hoàng cũng đem không phải nói suông."

Chu Khải Minh nghi ngờ nói: "Giản tiên tử ý tứ, phải muốn chúng ta đây hơn mười bỏ qua rồi Kiếm Tông, gia nhập vào Thiên Đạo Tông chứ "

Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Đương nhiên không, bỏ quên Kiếm Tông, gia nhập không phải Thiên Đạo Tông, mà là trở thành ta Giản Nhược Trần chính là thủ hạ."

Chu Khải Minh thiếu một ít nhảy dựng lên, giật mình nói: "Cái gì?"

"Ta đem nhận các người tu luyện cần Linh Thạch, các người trở thành dưới tay của ta, cùng bất luận cái gì tông môn cũng không có quan." Giản Nhược Trần mỉm cười mà lập lại.

"Người. . . Ta. . . Như thế nào. . . Khả năng?" Chu Khải Minh lẩm bẩm nói.

"Vì cái gì không có khả năng đây? Chu đạo hữu phải lo lắng ta không có nhiều như vậy Linh Thạch?" Giản Nhược Trần khiêu mi hỏi.

"A, không phải, Giản tiên tử là muốn tự thành tông môn? A, không, là muốn chính mình. . ." Chu Khải Minh tìm không thấy phù hợp từ ngữ.

"Chu đạo hữu có thể trở về đi tới cùng mọi người thương nghị xuống." Giản Nhược Trần mỉm cười, làm có thể đã đi ra đích thủ thế rồi.

Chu Khải Minh sau khi rời khỏi, Tả Nghị cũng là tinh thần phức tạp mà đi vào Giản Nhược Trần bên người, hẳn cảm giác được, Giản Nhược Trần nên sẽ đối với hắn nói cái gì đó rồi.

"Tả quản sự phải muốn biết đi ra ngoài chuyện sau đó a." Đối với Tả Nghị, Giản Nhược Trần như là đã bắt đầu tay nuôi dưỡng, cũng liền một chút đem kế hoạch của mình thăm thấu.

"Giống như người thấy được như vậy, các người, tất cả tiến vào đến nơi đây Thiên Đạo Tông đệ tử, sau khi ra ngoài, sẽ không còn nghe theo Thiên Đạo Tông mệnh lệnh, tất cả cho các người chỉ lệnh, đều muốn để ta làm ban bố."

"Chúng ta không còn là Thiên Đạo Tông đệ tử chứ" Tả Nghị lắp bắp kinh hãi, hẳn nghĩ tới rồi các loại đáp án, có thể như thế nào cũng không nghĩ ra sẽ là loại này.

"Đối ngoại, các người đương nhiên vẫn là Thiên Đạo Tông đệ tử." Giản Nhược Trần đơn giản nói.

"Có thể. . ." Tả Nghị há hốc mồm, không biết nên nói như thế nào tốt.

"Ta sẽ không miễn cưỡng bất luận kẻ nào đấy, ly khai nơi đây về sau, mọi người cũng đều sẽ tạm thời trở lại tông môn, nguyện ý đi theo ta đấy, ta tự nhiên sẽ tay an bài, không muốn đấy, cũng có thể ở lại tông môn, Tả quản sự có thể trước cùng mọi người nói một chút, cũng có suy tính thời gian." Giản Nhược Trần đồng dạng đuổi đi rồi Tả Nghị.

Vào lúc ban đêm, ý kiến liền tập hợp đi lên, tiến hành một lần chính mình thi đấu, đã lấy được hầu như tất cả tu sĩ đồng ý, thi đấu với tông môn, thế gia cùng tán tu là đội ngũ, với từng trong đội ngũ thi đấu Ngọc phù với tư cách so tài tặng thưởng, cũng toàn bộ đều đồng ý, trận đấu lúc với trọng tài phán định thắng bại lúc dừng tay, như vậy cũng liền tránh khỏi trận đấu không khống chế được đả thương người tình cảnh.

Trọng tài tuyển cử hơi có chút tranh luận, cuối cùng nhất trí đề cử Giản Nhược Trần, nhưng Giản Nhược Trần lại cự tuyệt, hơn nữa đề nghị mỗi một đội ngũ đề cử một cái thực lực cường hãn với tư cách trọng tài, có bốn đội tu sĩ thời điểm tranh tài, trọng tài để cho mặt khác đội rút thăm quyết định.

Nhưng Giản Nhược Trần lại đưa ra nòng phải có cái một chuyển quyền phủ quyết, chính là tại có tranh luận dưới tình huống, do nòng chạy cuối cùng quyền lực.

Đề nghị này cũng làm cho mọi người ngẩn ngù mà tranh luận rồi sẽ, phản đối kiên quyết, cũng cũng chỉ có Thủy Vân tông, mà Dược Vương Cốc cùng Ngự Thú tông tức thì áp dụng rồi bỏ quyền thái độ, cuối cùng bởi vì Tả Nghị, Chu Khải Minh cùng Khương Duy đại lực đồng ý mà thông qua.

Đến tận đây, Giản Nhược Trần lãnh đạo địa vị, triệt để có thể củng cố.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Dư Luận Hưởng Phát Triển

Giản Nhược Trần cũng không lớn để trong lòng nàng tổ chức trận này thi đấu, ước chừng là bên trên cái thế giới trải qua, nàng rất ít đối với đã thành kết cục đã định sự tình có bao nhiêu hứng thú, nếu như khả năng, nàng càng muốn tu luyện, luyện tập pháp thuật, ân cần săn sóc Pháp Khí, thậm chí là chế phù, chẳng qua là tại nơi này thi đấu bên trong, bất cứ chuyện gì cũng khó khăn với làm được che giấu.

Nàng người này, phải cực không muốn người khác hoàn toàn cỏi nàng đây, đây đại khái là địa vị cao người cùng sở hữu ý tưởng, cũng thế, tại nơi này thi đấu bên trong, hầu như không có người thấy xuất thủ của nàng, cũng không có ai nghĩ tới muốn nàng tại thi đấu bên trong lên sân khấu.

Giản Nhược Trần hay vẫn là không lớn thoả mãn, tại thi đấu bên trong, còn có mấy trăm tu sĩ không có ở đây nàng trong phạm vi khống chế, đây chính là tu vi, bố cục vội vàng ảnh hưởng tới.

Bất quá, Giản Nhược Trần không tin đây bảy tám trăm nhân trung, liền thật không có cùng bên ngoài những tu sĩ kia liên hệ.

Nhưng không quan trọng, đến bây giờ mới thôi, nàng làm việc tất cả đều quang minh lỗi lạc, những người này cùng bên ngoài tối thông uốn khúc khoản, đối với bản thân nàng không có chỗ xấu, duy nhất phiền não phải không có tìm được tà tu.

Nàng cũng không có trông chờ tại nàng tổ chức thi đấu trong trận đấu phát hiện tà tu, nếu nàng lên sân khấu, cũng sẽ không thi phát toàn lực, mà

lại vậy hai cái tà tu, cũng cũng không nhất định lên sân khấu.

Thi đấu ở trong hết thấy, đều tại với ngoại giới tu sĩ thật không ngờ hướng đi phát triển, thi đấu bên ngoài một tháng này, có thể dùng não nhiệt lộ ra để hình dung, thi đấu cửa vào vừa được phong bế, tất cả Kết Đan tu sĩ lập tức quay người, chỉ còn lại Chu Tước đường mấy người, tại lối vào im lặng.

Thi đấu cửa vào chuyện đã xảy ra, với tốc độ nhanh nhất khuếch tán đi ra ngoài.

Kiểm Tông quả thực là hỗn hển, tại Phong Trí Hồng trở lại tông môn trong ngày hôm ấy, liền hướng Thiên Đạo Tông trình rồi một phong thư nghiêm khắc thư, chỉ trích Thiên Đạo Tông điều khiển sau không nghiêm, môn hạ đệ tử Giản Nhược Trần tâm tư sắc bén, gây xích mích Trịnh quốc tu sĩ giết hại Kiểm Tông đệ tử, cũng nói rõ, một khi thi đấu chấm dứt, Kiểm Tông đệ tử trong đó nếu là có làm cho tổn hại, toàn bộ có thể coi là tại Giản Nhược Trần cùng Thiên Đạo Tông trên đầu.

Tiếp theo lại có Kết Đan tu sĩ đi Thủy Vân tông, cầu kiến Thủy Vân tông tông chủ, lại được cho biết, Thủy Vân tông tông chủ đang đang bế quan, nói lên hai tông hợp tác sự tình, cũng là bị không đến nơi đến chốn mà đẩy ủy rồi.

Ngay sau đó, Thiên Đạo Tông liền hướng toàn bộ Trịnh quốc từng cái tông môn cùng nổi danh thế gia còn có Hoàng Thành trình rồi thư, vốn là Giản Nhược Trần tâm tư thuần lương, mới tại thi đấu cửa vào bên ngoài cùng Chu Tước đường định ra tiền chuộc sự tình, tận lực bồi tiếp Phong Trí Hồng đối với Giản Nhược Trần thần thức trấn áp cùng chửi bới, sau đó chính là đối với Kiểm Tông khiển trách.

Nhất thời, Trịnh quốc hầu như tất cả tu sĩ đều đang suy đoán, thi đấu ở trong cuối cùng sẽ phát sinh cái gì, tu sĩ gặp mặt, hầu như hai câu nói về

sau muốn cho tới thi đấu, mà Giản Nhược Trần tại thi đấu cửa vào trước không sợ Kết Đan tu sĩ lạm dụng uy quyền, không xa liên lụy nhà mình tông môn, tình nguyện rời khỏi tông môn lời nói, cũng bị truyền đi xôn xao.

Chu Tước đường lại một lần nữa khai ra ván bài, đánh bạc phải là Kiếm Tông đệ tử tại thi đấu trong may mắn còn sống sót nhân số, còn có Thiên Đạo Tông đệ tử may mắn còn sống sót số lượng, thậm chí còn có thi đấu bên trong thế cục dự đoán, ván bài không đơn thuần là thiết lập tại thi đấu cửa vào lúc trước, vẫn còn Trịnh quốc tất cả thành phố lớn toàn bộ có thiết lập.

Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông giữa càng phát ra giương cung bạt kiếm, thậm chí xuất hiện hai nhà đệ tử tại phường thị gặp nhau, châm chọc khiêu khích về sau tại phường thị bên ngoài đánh đập tàn nhẫn sự kiện, càng có tu sĩ phát hiện, trước sau như một cùng Kiếm Tông giao hảo Thủy Vân tông, đây trong lúc nhất thời cực nhỏ có môn hạ đệ tử ly khai tông môn.

Đồn đại càng thêm xôn xao, dư luận hướng phát triển một mực đối với Kiếm Tông bất lợi, Giản Nhược Trần ngày đó tại thi đấu bên ngoài định ra tiền chuộc một chuyện lần nữa bị tuyên hất lên, mọi người nhao nhao suy đoán, Thiên Đạo Tông một cái Luyện Khí đệ tử, tại sao có dũng khí dám đảm đương lấy khắp thiên hạ mặt, nói tại thi đấu ở trong muốn cứu người.

Lần này thi đấu, đến cùng sẽ phát sinh cái gì?

Cũng chính là thi đấu bắt đầu bảy tám ngày về sau, liền xuất hiện về thi đấu phân tích, đối với đem nhiều như vậy Luyện Khí Kỳ đệ tử phong bế đến một cái không có đẳng cấp cao tu sĩ chăm sóc nơi, đến cùng sẽ xuất hiện cái gì hậu quả liệt kê ra một hai ba bốn.

Bắt đầu, còn chỉ giới hạn ở quen biết tu sĩ giữa, bỗng nhiên liền có một ngày, dường như toàn bộ Trịnh quốc tu sĩ toàn bộ cũng biết rồi, mọi

người bắt đầu hứng thú với thảo luận, lần này thi đấu đến tột cùng là như thế nào diễn biến thành như thế, là ai đề nghị đấy.

Lục hoàng tử Diệp Phi trước bị đổ lên bụng sóng đỉnh sóng lên, Diệp Phi tại Thiên Đạo Tông bên trong tu luyện vốn cũng không phải bí mật, cũng bị cùng nhau nói ra, mà Giản Nhược Trần cũng là Thiên Đạo Tông đấy, vậy Giản Nhược Trần cử động lần này có hay không bởi vì lần thi đấu phải Lục hoàng tử nói ra đây? Lục hoàng tử ở trong đó lại xảy ra đến cái tác dụng gì? Giản Nhược Trần cùng Lục hoàng tử giữa vừa có như thế nào không thể không có nói bí mật?

Nhưng rất nhanh, thi đấu do Hoàng Thành một tay an bài sự thật cũng bị tuyên bố ra, tham dự thi đấu bố trí đẳng cấp cao tu sĩ danh sách vốn cũng không phải bí mật, cũng cùng nhau toát ra, những tu sĩ này đều là Kết Đan tu sĩ, ở đâu có thể là một cái vừa mới Trúc Cơ Lục hoàng tử có khả năng điều khiển hay sao? Thi đấu cuối cùng duyên cớ sao như thế? Mục đích đến tột cùng là cái gì?

Thi đấu thật sự chính là muốn mấy cái này tông môn, thế gia Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ tự giết lẫn nhau?

Liên càng có rồi khác nhau tiếng hô, hô hào mau chóng mở ra thi đấu cửa vào, đem những thứ này "Tất cả tông môn tương lai trụ cột của quốc gia chi tài, các tu sĩ tương lai hy vọng" giải cứu ra, càng có bắt đầu phân tích, tại sao lại phải những thứ này Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ đã trở thành trận này "Khả năng đồ sát", "Có khả năng xuất hiện tự giết lẫn nhau" vật hi sinh.

Về Luyện Khí tu sĩ không bị cái tông cửa coi trọng, bình thường thiếu khuyết rèn luyện chung quy chung quy sự tình bị nói ra, nhưng rất nhanh, loại này không được coi trọng tiếng hô bị đè xuống rồi, chuyển thành trở thành không thể để cho Trúc Cơ tu sĩ trong tương lai cũng muốn đã bị như thế không công bằng đãi ngộ tiếng hô.

Đến tận đây, tại mới hai mươi ngày trong thời gian, sự tình đã mở rộng đến truyền ra Trịnh quốc, Hoàng Thành còn muốn tưởng không thềm nhìn đã không thể nào.

Trong hoàng cung, trịnh cuộn cuộn qua lại bước đi thông thả rồi vài bước, mới ngồi trở lại đến trên bảo tọa, lạnh lùng nhìn xem Diệp Chân nói: "Còn không có tìm được phía sau màn thôi thủ?"

Một cái thi đấu, coi như là xuất hiện Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông tranh chấp, cũng không có khả năng với lửa cháy lan ra đồng cỏ xu thế quét sạch toàn bộ Trịnh quốc, đều muốn áp đều áp chế không nổi, trong lúc này muốn tất nhiên có phía sau màn sai khiến, trợ giúp, lại để cho sự kiện không ngừng trào một cái đằng trước không thể khổng đỉnh núi cao.

Diệp Chân sắc mặt hắc trầm, kính cẩn mà đối với Diệp Hạo Nhiên nói: "Phụ hoàng, đã tra được rồi."

Diệp Hạo Nhiên hừ lạnh một tiếng: "Tra? Thi đấu đã hai mươi ngày rồi, người còn có vài ngày thời gian, có nghĩ tới hay không thi đấu lúc kết thúc, như thế nào đối mặt thi đấu trong may mắn còn sống sót tu sĩ?"

"May mắn còn sống sót" hai chữ rơi vào đến Diệp Chân trong tai, như ngũ lôi oanh đỉnh giống như, hần thoáng cái ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra có chút kinh ngạc biểu lộ. Chẳng lẽ, phụ hoàng đã biết rõ hần chèn ép Thiên Đạo Tông, muốn hủy diệt mất Thiên Đạo Tông sự tình?

Diệp Hạo Nhiên nhìn qua hần con trai trưởng, trong nội tâm không thể nói là không thất vọng đấy.

Hần không ngại Diệp Chân đối với ngôi vị hoàng đế tình thế bắt buộc, ngôi vị hoàng đế tất nhiên muốn truyền cho có thủ đoạn, có thực lực nhi tử, nhưng hần chú ý Diệp Chân thủ đoạn, với hủy diệt một cái đã từng huy hoàng tông môn làm đại giới trở lại cam đoan Thái Tử vị, đại giới quá lớn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Lời Đồn Mà Thôi

Hủy diệt Thiên Đạo Tông bảo đảm triệt để chèn ép Lục hoàng tử Diệp Phi, nếu như thành công cũng còn dễ nói, nhưng là bây giờ, lại đem mình giá lâm trên đồng lửa, hơn hai mươi ngày trong thời gian không có tìm được đối sách, thế cục lại càng ngày càng ... hơn bất lợi, Diệp Hạo Nhiên không khỏi liên nghĩ đến Diệp Phi, hẳn là thế nào dạng đem thế cục diễn biến đến như thế đây.

Nghĩ đến Diệp Phi, Diệp Hạo Nhiên đáy lòng có một chỗ mềm mại bị xúc động rồi, lập tức cũng có chút phát đau nhức, sau đó hẳn cứng rắn mà đem chỗ này mềm mại phong bế, đơn giản là thân là Trịnh Hoàng, lòng của hẳn vĩnh viễn còn lâu mới có thể có mềm mại thời điểm.

"Phụ hoàng, Giản Nhược Trần tại thi đấu lúc trước tuyên bố lệnh treo giải thưởng, tuy rằng phía dưới phạm thượng, nhưng mà tại thi đấu lúc trước, lại là cùng Chu Tước đường thiết lập ván bài, thực sự đường đường chính chính, thi đấu ở trong vô luận phát sinh cái gì, đều phải ly khai thi đấu, liên đều muốn chấm dứt, bên ngoài những cái kia lời đồn, bất quá là bởi vì không có nhìn thấy sự thật mới lên đấy, sự thật một khi công khai, sẽ gặp không công tự diệt." Diệp Chân kính cẩn nói.

Diệp Hạo Nhiên trong nội tâm thất vọng càng thêm rõ ràng, chờ đợi thi đấu chấm dứt, lời đồn không công tự diệt? Giản Nhược Trần dám ở thi đấu lúc trước bày ra như vậy ván bài, liên dám ở thi đấu ở trong làm ra bọn họ không tưởng tượng nổi sự tình, Diệp Chân sao có thể cứ như vậy chờ đợi.

Con mắt híp mắt híp mắt, lại chứng kiến Diệp Chân thần thái cung kính, sắc mặt tuy rằng không tốt, nhưng không có bối rối, ngược lại có chút tàn nhẫn, nhớ tới việc này con trai trưởng trước sau như một thủ đoạn, trong nội tâm có chút phân loạn, đều muốn đề điểm, chưa phát giác ra lại thu nhỏ miệng lại, chỉ nói: "Hôm nay Trịnh quốc cao thấp tất cả đều chú ý lần này thi đấu, thân là thượng vị giả, không thể lưu lại bất luận cái gì nhược điểm."

Nhìn xem Diệp Chân kính cẩn mà nói âm thanh "Vâng" lui ra, hắn không khỏi lại nghĩ tới Diệp Phi, chỉ có hai mươi ngày thời gian, hắn là thế nào phối hợp với Giản Nhược Trần làm ra như vậy một cuộc đại sự đây, dù sao, Giản Nhược Trần mình cũng sẽ không biết, Kiếm Tông Phong Trí Hồng lại đột nhiên đối với nàng ra tay, hắn tin tưởng tiền chuộc lời nói, phải trước đó thì có làm cho chuẩn bị, treo giải thưởng một chuyện, sự tình phát đột nhiên.

Còn muốn đến chính là hơn hai mươi ngày, có thể đem Trịnh quốc dư luận hướng phát triển đến như thế, hắn không khỏi cũng tối thâm bội phục Diệp Phi, càng muốn biết đến tốt cùng là ai cho Diệp Phi như vậy chủ ý.

Diệp Phi đối với thi đấu đề nghị, hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, Diệp Phi bốn ý là muốn làm một cái chân chân chính chính thi đấu, ước chừng là tại Thiên Đạo Tông ngoại môn đã lâu, biết rõ Luyện Khí tu sĩ không dễ, cho nên cấp cho Luyện Khí tu sĩ một lần chính thức rèn luyện.

Nhưng tuyệt không phải muốn Luyện Khí tu sĩ tại thi đấu trong chịu chết đấy, đề nghị ở bên trong, là muốn có thể không thân phận Ngọc phù, một khi sinh mệnh đã bị uy hiếp, hoặc là nhận thua thất bại, có thể mượn nhờ Ngọc phù thoát ly thi đấu.

Việc này thi đấu phương án một bắt được trong tay của hắn, nhường hắn hai mắt tỏa sáng, hắn thậm chí có thể tưởng tượng đến lớn như vậy so

với cho tu sĩ khích lệ, nhưng, cuối cùng thi đấu đã thành cái dạng này, không thể không nói, cũng có hần dung túng.

Nếu nói là hần không có cân nhắc đã đến hậu quả, là không thể nào đây, chẳng qua là nếu như cho Đại hoàng tử quyền lực, hần cũng phải nhìn nhìn, Trịnh quốc cuối cùng giao cho trong tay ai, mới thích hợp nhất.

Quả là thế, Diệp Phi trong tay phương án, sợ không phải một cái, nhưng bất luận loại nào phương án trong, cuối cùng, Thiên Đạo Tông đều nên sẽ thoát khỏi Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông liên thủ áp chế.

Trên mặt của hần lộ ra chút ít dáng tươi cười, hần cũng rất muốn nhìn một chút, Diệp Phi cuối cùng muốn làm tới trình độ nào, dù sao, mỗi một lần chính quyền giao thay nhau, đều mang đến máu tanh mưa gió, nếu như lúc này đây chẳng qua là Luyện Khí tu sĩ vẫn lạc, đối với Trịnh quốc mà nhưng, căn bản không tính là tổn thất.

Còn có cái kia tiểu nữ tu, đến cùng sẽ mang lại cho hần cái dạng gì kinh hỉ.

Quả nhiên, lại để cho Diệp Phi đến Thiên Đạo Tông rèn luyện phải chính xác.

Diệp Phi lúc này đây khoan thai mà ngồi trong hoàng cung.

Hoàng Cung, đã từng là nguy hiểm nhất chỗ, nhưng hiện tại, nhưng là đối với hần chỗ an toàn nhất.

"Thiếu gia, người thật không đi ra ngoài đi một chút?" Diệp Thủy Tuyền nâng một cái khay đi tới, đem một ly ấm áp nước trà đưa cho Diệp Phi.

"Người muốn cho ta gặp người nào?" Diệp Phi nheo mắt lấy Diệp Thủy Tuyền nói.

Diệp Thủy Tuyền cười, đem chén trà đặt ở Diệp Phi trên tay, "Không phải nhất định muốn gặp người nào, bên ngoài nghe đồn như vậy cái gì, Thiếu gia cũng nên lộ mặt, cũng không cần nói cái gì, lòng có ưu tư đủ để."

Diệp Phi nhấp một miếng trà, xùy cười một tiếng: "Đây cũng là Giản tiểu thư cho người ra chủ ý?"

Diệp Thủy Tuyền cũng không có phản bác, hòa nhã nói: "Giản tiểu thư nói, Thiếu gia muốn thường xuyên lộ lộ diện đấy, như vậy người khác mới sẽ không đem Thiếu gia quên mất, cũng không cần nói cái gì, nói cái gì đều dễ dàng bị người bắt được nhược điểm, không nói một lời càng lộ về nội liễm cùng tự tin."

Ngừng sau bổ sung: "Chú ý một chút biểu lộ có thể."

Diệp Phi lại nhấp một miếng trà, thoáng xuất thần rồi một hồi nói: "Người nói, nàng nơi nào đến đảm lượng cùng mưu lược, một cái Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, ngay cả Trúc Cơ đều còn không có."

Diệp Thủy Tuyền trầm ngâm một hồi mới lên tiếng: "Giản tiểu thư làm việc hoàn toàn đan xen, có đôi khi thật không nghĩ tới nàng bước tiếp theo muốn làm gì, có thể nàng làm, tựa hồ cũng không kỳ quái, giống như cũng đang tại thiên thời địa lợi nhân hoà bên trên."

Hai người liếc nhau một cái, Diệp Thủy Tuyền lại nói: "Thiếu gia nếu không phải nguyện ý đi ra ngoài, vậy cho Trịnh Hoàng thăm hỏi đi đi, Thiếu gia đều làm cái gì, sợ là Hoàng Thượng đều trong lòng hiểu rõ."

Diệp Phi nghĩ một lát, đứng lên, "Trước cho phụ hoàng thăm hỏi đi tới —— như thế nào hiện tại đây?"

Diệp Thủy Tuyền cười, hơi có chút đặc ý nói: "Trịnh Hoàng mới thấy Thái Tử, chỉ có nửa khắc đồng hồ không đến, Thái Tử liền mặt đen lên đã đi ra."

Diệp Phi cũng cười, "Phụ hoàng tâm tình tất nhiên không được tốt."

Hai người giúp nhau nhìn xem, nở nụ cười.

Bọn họ, ai cũng không có nghĩ qua tại Trịnh Hoàng trước mặt giấu giếm cái gì, thậm chí Trịnh Hoàng nếu mở miệng hỏi thăm, còn có thể từ đầu chí cuối mà trả lời, thật sự cũng không có cái gì có thể giấu giếm đấy, đây hơn hai mươi ngày, bọn họ đều trong hoàng cung, tại Trịnh Hoàng cùng Đại hoàng tử mí mắt phía dưới, mà đây hơn hai mươi ngày, bọn họ cũng thật sự cái gì cũng không có làm.

Có Chu Tước đường tại bên ngoài, còn dùng bọn họ làm cái gì?

Nhưng có đôi khi không làm cái gì liền là làm cái gì, nói thí dụ như bọn họ xuất hiện vào lúc này tại Trịnh Hoàng trước mặt, chính là nhắc nhở Trịnh Hoàng, có đã từng làm cái gì, mà bọn họ cũng từng làm cái gì, đương nhiên, đều là đã từng.

Chẳng qua là kết luận khác nhau.

Một cái nắm quyền, lại chặt vật như thế, bị toàn bộ Trịnh quốc tu sĩ chất vấn, một cái chẳng qua là chán nản hoàng tử, nhưng có thể tại bất động thanh sắc ở bên trong, đem Thái Tử đùa bỡn với bàn tay bên trong, cuối cùng ai hơn đảm nhiệm Thái Tử vị, nên cao thấp lập phán.

Mà Diệp Phi hẳn thật sự cái gì cũng không có làm, bất quá là đưa ra một cái thi đấu phương án.

Đương nhiên, ai cũng biết thi đấu phương án là hẳn nói ra, cũng biết cuối cùng việc này thi đấu là ai xử lý đấy.

"Phụ hoàng." Diệp Phi đứng ở Trịnh Hoàng trước mặt thời điểm, chú ý tới Trịnh Hoàng cũng không phải là trong tưởng tượng tức giận.

"Ngồi, " Diệp Hạo Nhiên ra ngoài ý định mà hòa khí, "Lần này Luyện Khí tu sĩ thi đấu, bên ngoài lời đồn ăn mặc xôn xao, người biết được a."

Diệp Hạo Nhiên tra xét Diệp Phi biểu lộ, giống như muốn tại Diệp Phi trong lúc biểu lộ chứng kiến mảnh mối.

"Biết được chút ít, nhưng đều là lời đồn, thi đấu bên trong đến cùng sẽ phát sinh cái gì, ai cũng không rõ ràng lắm, thi đấu sau khi chấm dứt, lời đồn đem tự sụp đổ." Diệp Phi lời nói cùng Diệp Chân nhất trí, nhưng hiển nhiên, hai người cho rằng kết luận sẽ không giống nhau.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Chí Ở Nơi Nào

Diệp Hạo Nhiên thoáng kinh ngạc mà nhìn Diệp Phi, Diệp Phi vẫn chưa tới hai mươi tuổi, chẳng lẽ nói Thiên Đạo Tông bên trong, thật sự so với Hoàng Cung còn muốn rèn luyện, bằng không thì tại sao Diệp Phi nói chuyện, như thế cẩn thận chặt chẽ.

"Người cảm thấy, thi đấu bên trong sẽ chuyện gì phát sinh?" Diệp Hạo Nhiên hỏi.

Diệp Phi nói: "Không ở ngoài phải thi đấu Ngọc phù tranh đoạt, cũng sẽ có giết chóc phát sinh, Kiếm Tông đệ tử, Thiên Đạo Tông đệ tử đều có vấn đề, nhưng chính thể, sẽ không đến không thể vấn đề trình độ."

Diệp Phi nói được rất đơn giản, đúng là đứng ở cục ngoại người góc độ, Diệp Hạo Nhiên gật gật đầu, đột nhiên hỏi: "Người đối với Giả Nhượng Trần người này, thấy thế nào?"

Vấn đề này cũng có chút đột ngột rồi, nhưng Diệp Phi đối với vấn đề này nhưng là có chuẩn bị —— Diệp Hạo Nhiên nếu một mực không hỏi, mới sẽ cho người giật mình.

"Một cái rất thông minh, lại rất có đảm lược nữ tu, có dã tâm, lại có thể thấy rõ tình thế cũng có thể thấy rõ chính mình, sẽ nắm lấy cơ hội, mượn nhờ thiên thời địa lợi sáng tạo ra nhân hòa, có thể làm cho liếc nhìn thấu, có thể càng là hiểu rõ, lại càng thấy được nhìn không thấu." Diệp Phi thực sự cầu thị nói.

Đối với Diệp Hạo Nhiên, tình cảm của hắn rất là phức tạp, hắn không cách nào quên nỗi khổ phụ hoàng đối với hắn cứng chiều, cũng sẽ không quên đột nhiên loại này yêu liên biến mất, đã từng hắn nghi hoặc qua, cho là hắn đã làm sai điều gì, hiện tại tuy rằng đã hiểu, hiểu, có thể lại cũng không có nghĩa là không để trong lòng.

Nhưng hắn cũng biết, nếu như hắn cho rằng có thể lừa gạt phụ hoàng, có thể tại Diệp Hạo Nhiên mí mắt phía dưới chơi tâm kế, đó là không có khả năng, tại Trịnh Hoàng trước mặt, chỉ cần hắn không có ở vào địa vị ngang hàng lên, muốn đem tâm kế đặt ở quay người về sau.

Diệp Hạo Nhiên sẽ cho phép hắn làm bất cứ chuyện gì, duy nhất không cho phép đấy, chính là ở trước mặt bất kính.

Việc này bất kính, không hề chỉ phải không cung, còn có chính là lừa gạt.

"Phải một người thông minh, có thể không phải Nhi không cho rằng cánh chim không gió, giống như này trở nên nổi bật, sẽ gặp người đổ kỵ hận?" Diệp Hạo Nhiên một câu hai ý nghĩa nói.

Đây người thông minh, biểu hiện ra là chỉ Giản Nhược Trần, nhưng làm sao cũng không phải chỉ hắn Diệp Phi đây, một cái Giản Nhược Trần, còn không đến mức lại để cho Trịnh Hoàng động ở bên miệng.

"Nếu như là Giản Nhược Trần, nàng nên không lo lắng." Diệp Phi lắc đầu, chân thành nói: "Giống như bất cứ chuyện gì tại nàng chỗ đó đều không coi vào đâu, bất luận cái gì nan đề nàng đều có phương pháp phá giải, ghen ghét đối với nàng cũng không coi vào đâu a."

Nói qua liền cười rộ lên: "Phụ hoàng, ta còn chưa từng gặp qua như vậy sẽ xem xét thời thế, có thể đem gặp phải tất cả mọi người lợi dụng người đâu, dùng nàng lời của mình mà nói, đó là có thể bị lợi dụng mới phải hữu dụng, ngay cả bằng hữu đều là lấy ra dùng đấy."

Diệp Hạo Nhiên cũng bị lời này chọc cười.

"Thế nhưng kỳ quái, bị người khác lợi dụng, còn có thể không thoải mái, bị Giản tiểu thư lợi dụng, đến là không có cảm giác kia, cũng có chút ít. . ." Diệp Phi lắc đầu, "Cũng có chút ít đưa ra ngoài một phần, đã nhận được ba phần cảm giác."

Nói qua nhìn xem Diệp Hạo Nhiên, kịp thời nuốt xuống trong miệng cuối cùng bốn chữ —— ngự chi thuật.

Trong nội tâm không khỏi có chút giật mình, hắn khi nào cho Giản Nhược Trần cao như thế đánh giá.

Diệp Hạo Nhiên gật gật đầu, Diệp Phi đối với Giản Nhược Trần tán dương, với ánh mắt của hắn đến xem, cũng không tính khoa trương, mà Diệp Phi như thế tôn sùng Giản Nhược Trần, hắn cũng có chút mừng rỡ, vốn hắn liền xem trọng rồi Giản Nhược Trần, đều muốn thưởng cho Diệp Phi đấy.

Liền thay đổi chủ đề, không hề nói Giản Nhược Trần, hỏi tới Diệp Phi tu vi.

Diệp Phi tiến giai Trúc Cơ về sau đã đến Hoàng Thành, về sau tựu ít đi có lý khai Hoàng Cung, dưới mắt Trúc Cơ sơ kỳ tu vi vừa mới củng cố, hắn cũng cho Diệp Phi chọn lựa Trúc Cơ về sau tu luyện công pháp, nhưng cũng muốn biết hắn lựa chọn của mình.

Diệp Phi phải mộc hóa đất tam linh căn tư chất, Trúc Cơ một chuyện phải suy nghĩ thật lâu, về sau dù là đã nhận được Giản Nhược Trần phương thức tu luyện, cũng làm không được tam hệ tất cả đều Trúc Cơ, chỉ có thể lựa chọn một cái.

Nguyên bản hắn cân nhắc qua Hỏa Linh Căn, đơn giản là hỏa hệ Linh căn lực công kích mạnh nhất, hỏa hệ pháp thuật cũng là tối đa đấy, nhưng

thực đến quyết định Trúc Cơ về sau, hay vẫn là lựa chọn Mộc linh căn.

Mộc chủ sinh sôi, cương trực tức thì hỏa vượng, tại đáy lòng của hãn, vẫn tồn tại tia may mắn, Mộc linh căn Trúc Cơ, sẽ kéo Hỏa Linh Căn thịnh vượng, không yêu cầu xa rời tam hệ Trúc Cơ, đầu hy vọng một ngày kia với mộc sanh hỏa.

Đối với người khác, khẳng định phải giấu giếm ý nghĩ của mình rồi, đối với Trịnh Hoàng, Diệp Phi tức thì rất thân nhiên, đem ý nghĩ của mình tất cả đều nói ra.

Mộc chủ nhân, tính thẳng, tình cùng, làm người có bác ái lòng trắc ẩn, thanh cao hùng hồn. Tất cả với Mộc linh căn Trúc Cơ tu sĩ, làm có đủ những thứ này ưu điểm, Diệp Phi lựa chọn Mộc linh căn Trúc Cơ, cũng rất cùng Diệp Hạo Nhiên chỉ ý, đợi hãn nói ra đều muốn với mộc vượng hỏa thời điểm, có chút nhú sau lông mày.

Hỏa vượng, là khiêm tốn cung kính, chất phác vội vàng xao động. Hỏa suy chi nhân tức thì giáo quyết ghen độc, làm việc có đầu không có đuôi.

Với mộc vượng hỏa, nếu như hỏa suy, tức thì dễ dàng tính cách thiên hẹp, ghen ghét bất nhân, đi vào lạc lối.

Đan tu Mộc linh căn, phải lựa chọn tốt nhất, có thể tưởng tượng muốn với mộc sanh hỏa, cưỡng ép đề cao hỏa hệ tu vi, nhưng là tối kỵ.

"Không phải Nhi đã Mộc linh căn Trúc Cơ, vì sao không nên tăng lên song hệ tu vi, mặc dù có Linh Đan tương trợ, hỏa hệ Linh căn cũng có thể tu luyện, nhưng không khỏi được cái này mất cái khác, chẳng lẽ nói, không phải Nhi cho rằng Mộc linh căn phải phụ trợ tính linh căn bản, Mộc hệ Linh căn có thể thi phát pháp thuật không nhiều lắm nguyên nhân?

Nhưng chúng ta trong hoàng thất, cũng không cần tự mình chiến đấu, hộ thân có Pháp Khí là được, mà lại Mộc hệ Linh căn tẩm bổ thân thể, thay

đối kéo dài tuổi thọ, đơn linh căn tu luyện, tu vi cũng lại càng dễ tăng lên."

Diệp Phi gật đầu: "Phụ hoàng dạy bảo được cực kỳ, Chỉ là. . ." Hắn nhớ tới Giản Nhược Trần năm hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể sự tình, chắc hẳn cũng có thể làm được năm hệ Linh căn Trúc Cơ.

Do dự dưới nói tiếp: "Phụ hoàng, ta mới Mộc hệ Linh căn Trúc Cơ, chỉ là muốn phải thử một chút, hiện tại mỗi tu luyện Mộc hệ linh lực về sau, lợi dụng Mộc hệ Linh căn tẩm bổ hỏa hệ Linh căn, phụ trợ với hỏa hệ Linh Đan, nếu như có thể đem hỏa hệ tu vi tăng lên, cùng Mộc hệ Linh căn tương đối, chung quy chứng minh phương pháp kia thỏa đáng.

Nếu như không thành, ta cũng mới Trúc Cơ không lâu, lại chuyên tu Mộc hệ Linh căn, cũng nên thoả đáng."

Diệp Hạo Nhiên trong nội tâm chấn động, hẳn chỉ cho là Diệp Phi tồn tại tranh đoạt Thái Tử vị tâm tư, lại không nghĩ, hẳn cũng không phải đem tất cả tâm tư toàn bộ dùng tại tranh quyền đoạt thế lên, thậm chí khả năng đầu lấy ra không đến một nửa tâm tư.

Chỉ có một nửa tâm tư, có thể lại để cho ở Thái Tử vị Đại hoàng tử chật vật như thế, nếu đem toàn bộ tâm tư dùng tại quyền lực tranh đoạt lên, về sau dùng tại thịnh vượng Trịnh quốc lên, hẳn lo gì đến tiếp sau không người.

Mà lại tuổi còn nhỏ, liền đang tu luyện bên trên có giải thích của mình, đây song hệ đồng tu, không phải là không có nghĩ tới, nhưng hẳn việc này tuổi, có thể ba năm không có Trúc Cơ, ngoại trừ có Đại hoàng tử áp chế bên ngoài, khó không phải đang tìm kiếm tốt hơn tăng lên tu vi phương thức.

Lúc này mới phải con của mình, mới phải người đại tài.

Lại mở miệng nói: "Trầm mê tu luyện, tức thì thời gian thấm thoát, nếu như với tư cách tu sĩ, ta đồng ý ý nghĩ của người, nhưng người bây giờ là hoàng tử."

Diệp Hạo Nhiên lời này, cũng đã là ám chỉ Diệp Phi rồi, hẳn biết rõ Diệp Phi lần này ly khai Thiên Đạo Tông, chỉ tại Thái Tử vị.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Hoàng Thất Bảo Khố

Diệp Phi đôi mắt khẽ nhúc nhích, nhưng vẫn trầm tĩnh nói: "Thân là hoàng tử, càng không cần việc phải tự làm, phụ hoàng, không phải sao?"

Diệp Hạo Nhiên con mắt híp lại, chậm rãi gật đầu, "Đúng vậy, chỉ cần xài cho đúng tác dụng, toàn bộ là nhân tài là được."

Ngắn ngủn tám chữ, chính là Đế Vương thuật.

Diệp Phi hơi kinh hãi, cảm thấy bỗng nhiên có chút tâm thần bất định, Diệp Hạo Nhiên nhưng là cười cười, đứng lên nói: "Người đi theo ta."

Diệp Phi đi theo Diệp Hạo Nhiên về sau, rời đi không bao lâu lúc giữa, phát hiện phải tiến vào đến Diệp Hạo Nhiên nội thất, nơi đây, phải Trịnh Hoàng nghỉ ngơi luyện công chỗ, ngoại trừ Diệp Hạo Nhiên, liên chỉ có cận thân hầu hạ mấy người mới có thể tiến nhập, hiện tại Diệp Hạo Nhiên lại dẫn hắn, trong nội tâm càng là tạp nham, không biết gì suy nghĩ.

Đi qua đại sảnh, sau đó đi vào một cái thiên phòng, sau khi đi vào, Diệp Hạo Nhiên trên vải rồi cấm chế, nơi đây chỉ là một cái bình thường thư phòng bộ dáng, Diệp Hạo Nhiên nhưng là đang tại Diệp Phi mặt, mở ra một cái phòng tối.

Trong nơi này hay vẫn là phòng tối, quả thực là một tòa đại điện, bọn họ đang đứng tại đại điện phía trên bao quát, đại điện hết thấy thu hết vào mắt.

Từ trước hoàng thất, đều có tư nhân cất chứa, trong đó cất chứa rất nhiều nhất dày, đương nhiên sẽ là một quốc gia tôn sư, Diệp Phi cũng từng nghĩ tới Diệp Hạo Nhiên cất chứa, nhưng là cho rằng, dù sao sẽ không lớn hơn quốc khố, có thể chỉ có tận mắt nhìn đến rồi, mới biết được thân là Trịnh Hoàng, sẽ giàu có tới trình độ nào.

Diệp Phi bị rục rở muôn màu cất chứa sợ ngậy người.

"Nơi này là khoá trước Trịnh Hoàng tư nhân cất chứa, có từ người tổ tông kế thừa đấy, cũng có tự chính mình tăng thêm đấy." Diệp Hạo Nhiên mắt nhìn xuống hắc bảo khố, kiêu ngạo nói: "Nơi đây chẳng những có Trúc Cơ tu sĩ cần công pháp, Pháp Khí, Linh Đan, còn có Kết Đan tu sĩ cần đấy, càng có có thể phụ trợ Nguyên Anh tu sĩ tu luyện Linh Đan.

Chỉ cần chúng ta Trịnh quốc có Nguyên Anh tu sĩ tồn tại, thì có hắc cần hết thấy —— còn có các loại người không nghĩ tới thứ đồ vật, những cái kia trân quý đấy, truyền mấy nghìn năm Pháp Khí."

Diệp Phi con mắt tham lam mà nhìn đây hết thấy, sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Diệp Hạo Nhiên: "Phụ hoàng, người dẫn ta đến nơi đây. . ."

"Không phải Nhi, người là người thứ nhất tiến vào đến nơi đây hoàng tử, ta chỉ là muốn muốn người xem một chút, thân là Trịnh Hoàng, trông coi những thứ này tài phú, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ tại trong khố phòng, tìm không thấy phù hợp chủ nhân, là bức nào bị ai."

Diệp Hạo Nhiên dừng ở đây thuộc về hắc tài phú, chậm rãi nói: "Của ta hoàng tử, hoặc là say mê với tu vi, vô tâm quyền thế, hoặc là quá mức coi trọng quyền thế, Tâm Ma qua thắng, khó thành châu báu, khó được người đã mưu với hơi, lại cần với tu luyện."

Nói đến đây, Diệp Hạo Nhiên đem ánh mắt rơi vào Diệp Phi trên mặt: "Nhưng cũng không phải là, ta sẽ cho người trợ lực, người phải biết rằng, người đã mưu với hoàng tử chi thân, đoạt được Thái Tử vị, ta tự cũng

không cho người bất luận cái gì trợ lực đấy, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào chính người, thẳng đến người có thể chứng minh chính người, so với người Đại hoàng huynh còn có thể đảm nhiệm."

"Phụ hoàng." Diệp Phi trầm thấp mà kêu một tiếng.

"Đây, đối với người có lẽ không công bằng, nhưng ta không có ngăn trở người, đối với người Đại hoàng huynh đã là không công bằng rồi, Trịnh quốc hòa bình đã lâu, chịu không được rung chuyển.

Nếu như, nếu như người không thể chứng minh người so với người Đại hoàng huynh còn muốn ưu tú, còn muốn đảm nhiệm vị trí này, không thể chứng minh người sẽ để cho ta đây trong bảo khố cất chứa có gặp lại mặt trời khả năng, Diệp Phi, người có thể sẽ hối hận tiến vào đến nơi đây qua."

"Phụ hoàng, Nhi, xác định sẽ không phụ lòng phụ hoàng chờ mong." Từ năm đó ly khai Hoàng Cung về sau, Diệp Phi sẽ không có tại Diệp Hạo Nhiên trước mặt tự xưng "Nhi", còn lần này, hắc chân tâm thật ý biết rõ, hắc phụ hoàng, vẫn là hắc phụ hoàng.

Chẳng qua là, phụ hoàng vốn là Trịnh quốc Hoàng.

Diệp Hạo Nhiên vẫy tay, một tòa trên giá sách một quyển tập liên bay đến trong tay của hắn: "Không phải Nhi, đây bản tâm được người xem một chút."

Tiếp theo lại đưa tay, lại có một cái bình ngọc bay đưa tới tay, một tia ý thức đều kín đáo đưa cho rồi Diệp Phi.

"Những thứ này là hỏa hệ cùng Mộc hệ Linh dược, ta biết rõ người không thiếu Linh Thạch, người cái kia Chu Tước đường doanh thu không ít, những linh dược này đều là Trúc Cơ sơ kỳ làm cho phục dụng đấy, cũng

chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ có ích, lại trân quý, ta và người hoàng huynh dám cũng không dùng được rồi."

Diệp Phi nhận lấy nói: "Đa tạ phụ hoàng."

Sau đó nhìn phía dưới, muốn nói lại thôi.

"Như thế nào? Những thứ này không đủ?" Diệp Hạo Nhiên khiêu mi hỏi.

Diệp Phi chần chờ xuống, sau đó liền thản nhiên, "Nhi tu vì Trúc Cơ, ngày sau bên người trợ lực cũng là Trúc Cơ làm chủ, phụ hoàng nơi đây Linh Đan, có thể kính xin ban thưởng cho Nhi bộ phận, cũng chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ có thể."

Diệp Hạo Nhiên nở nụ cười: "Mới nhìn đến ta bảo khổ, liền đập vào bên trong bảo vật chủ ý, người biết những thứ này Linh Đan đều là gì phẩm hay sao? Có thể đi vào đến cửa ta cất chứa trong, đều là cực phẩm đấy, người muốn tùy tiện ban thưởng rồi, chẳng phải đáng tiếc bảo bối của ta?"

Diệp Phi cười, mang theo chút ít chờ mong, "Không dám tao đập phụ hoàng bảo vật, phụ hoàng cũng biết, nhi tử bên người sử dụng chi nhân không nhiều lắm, cũng nên có chút lấy được xuất thủ thứ đồ vật."

"Hừ, điểm này đến theo ta, nhận qua cũng muốn nhỗ lông." Diệp Hạo Nhiên mặc dù là trách cứ, thực sự mang theo cười, thò tay lại chộp tới rồi mười mấy bình ngọc, Diệp Phi nhìn, lại không chỉ là năm hệ Linh Đan, còn có giải độc đấy, tăng lên thần thức đấy, mừng rỡ trong lòng, nhận lấy Linh Đan, cúi người bái tạ.

"Ta cho chính người dùng Linh Đan, tu luyện tâm đắc, không có gặp người cao hứng như vậy, cũng không có cảm ơn ta." Diệp Hạo Nhiên đầu như vậy điểm một câu, không có sâu nói.

"Nhi phải phụ hoàng nhi tử, phụ hoàng ban thưởng, chỉ có vui vẻ tiếp nhận, nếu là bởi vậy bái tạ, ngược lại là cùng phụ hoàng xa lạ, đây là thay nhi tử bên người chi nhân đòi hỏi đấy, tự nhiên muốn bái tạ phụ hoàng đấy." Diệp Phi thành tâm thành ý mà nói.

Phen này nói chuyện với nhau, chưa phát giác ra đem Diệp Phi cùng Diệp Hạo Nhiên quan hệ trong đó một lần nữa kéo về đến mấy năm trước, giống như về tới phụ từ tử hiếu thời điểm, tuy rằng ai cũng biết, đây là ở không dính đến Trịnh quốc căn bản, không từ chối hoàng thất xuất hiện nguy cơ điều kiện tiên quyết, nhưng bọn hắn cũng đều quý trọng giữa lẫn nhau đây khó được một khắc.

Lúc này, Diệp Chân lại mặt đen lên tại chính mình trong phủ thái tử.

Tại Trịnh Hoàng trước mặt, hắn nói lời đồn đem tại thi đấu mở ra về sau không công tự diệt, hắn nhưng là biết nói như vậy, là bởi vì hắn đã không chế không nổi lời đồn rồi.

Lời đồn sở dĩ có thể truyền bá ra, cũng là bởi vì có tranh thủ đại chúng tâm lý, cố ý sáng tạo ra đại chúng ưa thích đề tài nói chuyện, lại nói ngoa, mượn nhờ mọi người miệng truyền bá.

Mà có thể truyền bá rộng khắp lời đồn, thực sự phải có hai ba phần chân thật đấy, như vậy mới có thể làm được nghe nhìn lẫn lộn, đối trắng thay đen.

Nhưng lần này thi đấu lời đồn, lại bất đồng với dĩ vãng, cho dù là hắn nghe, cũng thiệt giả khó phân biệt.

Mà hắn, vậy mà cũng không thấy tin tưởng lời đồn nội dung, thật sự là hết thấy đều cơ hồ là ở hắn mí mắt phía dưới phát sinh đấy, mà thi đấu, cũng là dựa theo ý đồ của hắn xử lý đấy.

Hắn tin tưởng, tuyệt đối không phải dưới tay hắn đem những thứ này tiết lộ ra ngoài đấy, vậy chỉ có thể nói, có trong bóng tối ủng hộ Diệp Phi —— ngoại trừ Diệp Phi, không có người có làm những chuyện này ý nghĩa.

Hắn lần đầu hối hận, không phải hối hận không có giải quyết hết Diệp Phi, mà là hối hận cho rằng Diệp Phi mê muội mất cả ý chí, Chu Tước đường, che mắt hắn nghe nhìn, mà Chu Tước đường, tại gần gần hai tháng trong lúc liên hoa nở khắp nơi, mơ hồ đã trở thành hại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Ứng Đối Lời Đồn

Thi đấu lời đồn, chỉ có thi đấu chấm dứt, với sự thật nói chuyện, mới có thể không công tự diệt, nguyên bản, Diệp Chân cũng không có đem lời đồn nhiều để vào mắt, thậm chí còn với dung túng thái độ đối đãi, chờ đợi thi đấu chấm dứt, Thiên Đạo Tông bị thương, đánh tiếp tính cân nhắc Thiên Đạo Tông Trúc Cơ tu sĩ.

Nhưng lời đồn vậy mà phát triển đến trình độ như vậy, tuy rằng còn chỉ có chưa đủ mười ngày thi đấu liền đã xong, hẳn cũng phát hiện sự tình khó giải quyết, lời đồn hướng đi tuy rằng còn chưa tới đối với hẳn thập phần bất lợi tình trạng, nhưng sự thật đã tại làm ra ám chỉ, hẳn bước đầu tiên ý định đã thất bại.

Đơn giản là chuyện này, Kiếm Tông uy tín liền rớt xuống nghìn trượng, Thiên Đạo Tông ngược lại mơ hồ có bay lên thế, điều này cũng làm cho mà thôi, hẳn còn có cơ hội đối với Thiên Đạo Tông rút củi dưới đáy nồi, nhưng tình ngữ đứng lên, bước tiếp theo, sẽ không cũng như đây lớn so với bình thường, xảy ra vấn đề gì a.

Hẳn hay vẫn là không tin tưởng lắm Thiên Đạo Tông tại thi đấu bên trong Luyện Khí đệ tử sẽ bình yên vô sự, Kiếm Tông tu sĩ sẽ điên cuồng mà hướng Thiên Đạo Tông đệ tử trả thù đấy, còn có Thủy Vân tông các nữ đệ tử, vô luận như thế nào, bài trừ lời đồn dư luận bất lợi nhân tố bên ngoài, kế hoạch của hẳn còn không có thất bại.

Lông mày còn không có tản ra, Diệp Cần đi đến, người hầu đưa tới nước trà lui về phía sau xuống, Diệp Cần hỏi: "Phụ hoàng tìm hoàng huynh

rồi hả? Ta qua trước khi đến, nghe nói Lục đệ cũng đi qua."

Diệp Chân gật đầu nói: "Phụ hoàng cũng không nói gì lời nói nặng, nhưng đối với lời đồn nổi lên bốn phía rất không cao hứng, Tam đệ, ta cảm giác, cảm thấy giống như không để ý đến cái gì, lời đồn giống như cố ý đem ý nghĩ của chúng ta dẫn dắt rồi đi."

Diệp Cần cũng gật đầu nói: "Đây lời đồn làm sao tới đây, chúng ta đều lòng dạ biết rõ, thật muốn truy cứu tới, không phải tìm không thấy ngọn nguồn, bất quá nói thật, lời đồn thật đúng là không hoàn toàn là lời đồn —— ai, hoàng huynh, người nói Phong Trí Hồng cũng là Kết Đan tu sĩ, cũng là Kiếm Tông một cái Ngoại Sự Đường chủ, tại sao lại bị một cái Luyện Khí Kỳ tiểu nữ tu tính kế, còn làm phiền hà toàn bộ tông môn."

Diệp Chân bỗng nhiên đứng lên, hẳn cuối cùng nhớ tới bị xem nhẹ sự tình rồi, lời đồn như thế hung hăng ngang ngược, vậy mà tránh được Diệp Phi cùng Giản Nhược Trần hai người.

Diệp Cần bị lại càng hoảng sợ, cũng đứng lên, Diệp Chân suy nghĩ xuống, lại ngồi xuống, chậm rãi nói: "Tam đệ, ta và người khả năng đều khinh thường rồi Lục đệ."

Diệp Cần cười lạnh âm thanh: "Rõ ràng chính là Lục đệ làm xuống đây, hoàng huynh, người hay vẫn là quá nhân từ rồi, nên đem Lục đệ đưa đến Cửu Khúc trong động, cùng nhị ca Ngũ đệ cùng một chỗ tu luyện."

Diệp Chân ngẫm nghĩ một hồi, sau đó lắc đầu: "Hiện tại đưa đi, quá rõ ràng, phụ hoàng chỗ đó không tốt nói rõ."

"Đại ca, phụ hoàng không thấy sẽ phản đối, " Diệp Cần phản bác, "Người là tương lai Trịnh Hoàng, không thể có lòng dạ đàn bà, lúc trước người đã buông tha Lục đệ rồi, chỉ làm cho hắn đến Thiên Đạo Tông đi tới, hẳn nếu là an phận đấy, tự nhiên là một cái quá Bình vương gia, có thể như là đã nhảy đáp rồi, cũng không thể trách chúng ta lòng dạ độc ác."

Ngừng một chút, bổ sung: "Nên ngừng không ngừng, tất lưu hậu hoạn, thừa dịp hiện tại Lục đệ còn trong hoàng cung, khá tốt không chế."

Diệp Chân chần chờ xuống, lắc lắc đầu nói: "Hiện tại nhất định là đưa không đi vào, Lục đệ vừa mới Trúc Cơ, ba tháng này cũng mới ổn định, còn không có xác định tốt tu luyện đi về hướng, dù sao cũng là hoàng tử, không thể cứ như vậy đưa đến Cửu Khúc trong động đi tới."

Hơn nữa, thi đấu còn có vài ngày muốn đã xong, việc này thi đấu phương án, lúc trước dù sao cũng là Lục đệ nói ra, coi như là ta hiện tại muốn đưa hắn đi vào Cửu Khúc động, phụ hoàng cũng sẽ không đồng ý, biết rõ nội tình tôn thất, cũng sẽ phản cảm đấy, cũng nên có một phù hợp lấy cớ."

Diệp Cần hừ một tiếng: "Lấy cớ còn khó tìm? Đúng rồi đại ca, người còn nhớ rõ cái kia Giản Nhược Trần a."

"Nhớ rõ, ta vừa mới còn đang suy nghĩ, lời đồn phải Chu Tước đường rải đây là tất nhiên, Chu Tước đường tồn tại cũng nhiều năm, vì sao mới bỗng nhiên công khai lớn mạnh đứng lên, Lục đệ kỳ thật tại ba năm trước đây nên Trúc Cơ rồi, kéo đến bây giờ, phải không phải là bởi vì đã có trợ lực."

Diệp Chân ánh mắt dần dần sâu trầm xuống, "Giản Nhược Trần cái kia nữ tu, lai lịch vốn cũng không minh, Lục đệ như thế cách làm, khả năng liên cùng nàng có quan hệ, ta thật sự có điểm hối hận, ngày đó, phóng túng rồi."

Diệp Cần nói: "Giản Nhược Trần gây nên, thật sự là không phụ họa thân phận nàng, vài ngày trước ta tra xét sau nàng, tại Thiên Đạo Tông bên trong, nàng liên cùng Lục đệ đi mật thiết, Lục đệ như thế, không thể nói trước chính là nàng ở sau lưng thúc đẩy đẩy, chỉ là của ta tra tới tra lui, tra không được nàng người sau lưng."

Không bằng, đợi đến lúc thi đấu đã xong, động nàng khê động, đem nàng người sau lưng bức đi ra, hoặc là, phải đem nàng che giấu bức đi ra."

"Không kiên nhẫn gì như thế, trở nên nổi bật, muốn nói không có chỗ dựa là không thể nào đấy, Tam đệ, người nói, nếu như sau lưng nàng có chỗ dựa, sẽ là nơi nào hay sao?" Diệp Chân hỏi.

Diệp Cần lông mày cau lại, "Ngày đó, nghe nói có một Đại tu sĩ đem nàng cùng Lạc Phạm hai người từ Yêu Thú sâm lâm trong tổng xuất, ta đã điều tra, phía trước sau mấy ngày nay, Yêu Thú sâm lâm bên trong là có Nguyên Anh tu sĩ xuất hiện qua, từng phát sinh qua chiến đấu, nhưng cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ, tự nhiên không thể nào biết được, bằng không thì. . ."

Diệp Cần làm tàn nhẫn đích thủ thế, "Nếu như muốn làm rồi, liền làm đến cùng."

Hai người nhìn nhau một hồi, Diệp Chân chậm rãi gật đầu, "Vốn, ta còn có chút ưa thích cái kia nữ tu, đều muốn đem nàng cho Lục đệ, như thế. . ."

Hắn trầm ngâm sẽ, tựa hồ là hạ quyết tâm, "Liền đem nàng cùng Lục đệ cùng một chỗ đưa đến Cửu Khúc trong động a, coi như là sau lưng nàng đã có người nào, ngày sau cũng tốt nói rõ."

Tiếp theo nhẹ nhẹ cười cười, "Người nữ kia tu nghe nói cũng là thiên phú dị bẩm, ngũ linh căn tư chất, một năm không đến, liền tu luyện đến Luyện Khí hậu kỳ, có thể so với Thiên Linh Căn rồi, ân, còn muốn trước hết để cho nàng Trúc Cơ rồi tốt."

"Đại ca chính là nhân từ." Diệp Cần lời này, chính là quyết định Diệp Phi cùng Giải Nhược Trần về sau vận mệnh, hai người lập tức liền dễ dàng hơn, lại đối với mấy ngày nay dư luận sẽ tới trình độ nào thương nghị dưới, quyết định đem bước thứ hai kế hoạch nói trước.

Từ trước đến nay, đều muốn xua tán một loại lời đồn, biện pháp tốt nhất chính là lại chế tạo một cái chủ đề, làm cho người ta đắm quên lúc trước đây, mà bọn họ vốn cũng đã có quyết định, bất quá là nói trước mấy ngày mà thôi.

Ngày hôm sau, hoàng thất liền công bố thông cáo, Trịnh quốc đem thu thập Trúc Cơ tu sĩ, với ứng đối có khả năng xuất hiện Thú triều.

Giản Nhược Trần tại thi đấu cấm địa ở trong, còn không biết Diệp Chân đã đem kế hoạch nói trước, nhằm chán đến cực điểm, nàng mà bắt đầu mô phỏng đối thủ cách làm, nếu như nàng là Diệp Chân, tại tình như vậy huống sau muốn như thế nào ứng đối.

Từ trước đến nay biết mình biết người, mới có thể trăm trận trăm thắng, chỉ có biết rõ đối thủ có khả năng cách làm, mới có thể tốt trước một bước bố trí đi ra.

Nàng lúc trước cùng Diệp Phi Diệp Thủy Tuyền đều thương nghị qua, Diệp Phi đều muốn chiếm Thái Tử vị, tất nhiên muốn dựa vào mưu lược, nói cách khác, muốn đem Diệp Chân tất cả phản ứng đều tính toán nói, mà lại không ra tay tức thì với, một khi ra tay, liền muốn một kích phải trúng.

Nhưng bọn hắn còn có một vấn đề khó giải quyết, chính là thời gian, Giản Nhược Trần bị phong ấn bế tại thi đấu trong cấm địa một tháng, đầy đủ Diệp Chân bố trí rất nhiều chuyện rồi, Diệp Phi lại bất tiện ra tay, thực lực chưa đủ, hắn phải đem chính mình đặt mình trong tại Trịnh Hoàng ánh mắt xuống, với cầu bảo hộ.

Cho nên, nhất định phải lại để cho dư luận đầy đủ bị lợi dụng, lẫn lộn Diệp Chân nghe nhìn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Tường Ngược Mọi Người Đẩy

Thi đấu cuối cùng vài ngày, trong cấm địa vô cùng náo nhiệt đấy, từng cái tông môn lúc trước ứng chiến, hơi có chút đáng xem, cũng không hoàn toàn là phi kiếm Pháp Khí ở giữa không trung đánh tới đánh lui đấy, nhất là Kiếm Tông đệ tử, đều là tay cầm trường kiếm ứng chiến đấy.

Tốt nhất nhìn đúng là pháp thuật ở giữa đối chiến rồi, hỏa trở lại nước ngăn cản đấy, trầm trồ khen ngợi âm thanh không hoàn toàn, mà để cho bọn họ càng buông lỏng đúng rồi, sau vài ngày, cũng cũng không có giết chóc phát sinh.

Giản Nhược Trần mỗi ngày đều muốn tìm mấy cái tán tu hoặc là thể gia đệ tử nói chuyện với nhau, ngẫu nhiên cũng sẽ cùng đụng phải tông môn đệ tử trò chuyện, ngay cả có một điểm, cho tới bây giờ đều không ra tay, ai cũng không biết Giản Nhược Trần đến cùng thân thủ như thế nào.

Đảo mắt, một tháng đã đến, thi đấu cấm địa một chỗ, bỗng nhiên xuất hiện quất sắc mặt mờ mịt ánh sáng, chỗ đó, dĩ nhiên là phải ra khỏi miệng.

Bị nhốt tại đây chỗ một tháng, tất cả mọi người nóng lòng ly khai, có thể xuất hiện ở miệng xuất hiện nháy mắt, tất cả mọi người không thể tránh né nghĩ đến, lúc này đây thi đấu, cuối cùng người sống sót là bao nhiêu.

Càng có nghĩ đến, nếu không có cuối cùng mọi người tụ tập đến cùng một chỗ, chính mình, nhưng còn có bình yên lúc rời đi?

Giản Nhược Trần bên người, lưu lại chính là trời Đạo tông cùng Kiếm Tông đệ tử, còn có bộ phận tán tu, một số thể gia đệ tử, những cái kia bị

Giản Nhược Trần cứu được tính mạng, cũng không có ở lại bên người nàng.

Đương nhiên, trên tay của nàng có thân phận của đối phương Ngọc phù.

Trên tay nàng thi đấu Ngọc phù, cũng không tính là nhiều, ngoại trừ lúc ban đầu mấy cái, lại nói tiếp chia đều thi đấu Ngọc phù cuối cùng nàng cũng đều không có muốn, mà là đang cuối cùng vài ngày trong trận đấu, ban thưởng cho chiến thắng tu sĩ,

Tại tất cả mọi người xem ra, lúc này đây thi đấu, Giản Nhược Trần chính là làm mướn không công, chẳng những không có thu hoạch bao nhiêu thi đấu Ngọc phù, thậm chí ngay cả trong đó Linh dược, các tu sĩ chiến lợi phẩm đều không có, ngoại trừ tiền chuộc, nếu như nàng có thể thu đến tiền chuộc mà nói.

Thế gia đệ tử, đám tán tu cũng đã đi ra cấm địa, ngoại trừ còn có một số xâm nhập cấm địa quá sâu, chưa kịp lên chạy về đấy, cũng chỉ có Giản Nhược Trần cùng bên người nàng đây bảy mươi sáu Thiên Đạo Tông đệ tử, cùng bốn mươi tám Kiếm Tông đệ tử.

Thi đấu cửa vào bên ngoài, tất cả tông môn tiếp ứng trưởng bối tất cả đều đã đến, đưa những đệ tử này trở lại thời điểm, đa số tông môn cũng chỉ là tới một người kết Đan tiền bối, nhưng lúc này tiếp ứng đấy, trở lại sẽ không độc thân.

Mọi người đều là Kết Đan tu sĩ, tại Trịnh quốc cũng đều là một cái bối phận, toàn bộ Trịnh quốc toàn bộ Kết Đan tu sĩ xách đi ra, cũng liền như vậy mấy trăm số, lẫn nhau đều không sai biệt lắm biết, lúc này thời điểm liền vô cùng náo nhiệt mà đứng cùng một chỗ.

Trước kia, mọi người đối với Thiên Đạo Tông Liễu Tùy Thanh còn đầu duy trì lấy mặt ngoài khách khí, hàn huyên một đôi lời đã trôi qua rồi,

lúc này đây, bức này đả ngộ biến thành Kiếm Tông.

Một tháng này, Kiếm Tông xem như thấy được cái gì gọi là tường ngược mọi người đẩy, Kiếm Tông nhà tù còn không có ngược đây, mọi người mà bắt đầu tránh né đứng lên, thậm chí còn có châm chọc khiêu khích đấy, chính là thấy, cũng chỉ là hắc hắc một tiếng, vậy qua loa, bất luận kẻ nào tất cả đều có thể chứng kiến.

Thiên Đạo Tông như thế, vậy còn dễ nói, Kiếm Tông đã cùng Thiên Đạo Tông trở mặt, lúc này đây càng là da mặt triệt để vạch tìm tòi, có thể Thủy Vân tông luôn luôn cùng Kiếm Tông giao hảo, hai nhà đệ tử kết làm đạo侶 cũng số lượng cũng không ít, đột nhiên, Thủy Vân tông liền cấm chế môn hạ nữ tu cùng Kiếm Tông đệ tử vãng lai, đây so với cùng Thiên Đạo Tông vạch mặt, còn lại để cho Kiếm Tông khổ sở.

Bị địch nhân coi là cái đinh trong mắt, đó là bình thường, bị người trong liên minh chọc rồi một đao, mới nội tâm đau đớn đến tột cùng, toàn bộ Trịnh quốc người nào không biết Kiếm Tông cùng tôn Thủy Vân tông tốt được chính là một nhà, bỗng nhiên, Kiếm Tông đã bị tất cả tông môn cô lập, dư luận bên trên tức thì bị dẫm nát dưới chân, mà Thủy Vân tông vậy mà đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Tại trong tông môn, liền cự tuyệt Kiếm Tông gặp mặt thương nghị, đã đến thi đấu đây bên ngoài, Thủy Vân tông Thủy Linh Nhi càng là bắt không được tựa như, ngay tại một đám Kết Đan tu sĩ giữa xuyên thẳng qua.

Nàng vốn là tướng mạo đẹp, cũng cực rất biết nói chuyện, đây một hồi cố ý thi triển, người bên cạnh đó là từng chuỗi mà đẩy không ra, Phong Trí Hồng một điểm cơ hội đều không có.

Lại nhìn Liễu Tùy Thanh, là cùng Thiên Đạo Tông Ngoại Sự Đường Ứng Sâm cùng nhau đến đây đấy, Ngoại Sự Đường, vậy đều là ăn nói khéo léo, trùng hợp làm sắc thái đấy, Liễu Tùy Thanh một cái đường đường tổng

quản, đã có thể lưỡi đầy hoa sen rồi, tăng thêm Ứng Sâm, càng là như cá gặp nước giống như,

Hơn nữa những thứ này Kết Đan tu sĩ đều có ý cùng Thiên Đạo Tông kết giao một chút, chung quanh bọn họ cũng đều không ngừng rồi, càng là cùng Kiếm Tông bên này quạnh quẽ tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập.

Không cũng là bởi vì một cái Luyện Khí nữ tu, đệ tử ngoại môn mới đứng lên phong quang? Phong Trí Hồng cũng biết mình ghen ghét hoàn toàn không phải địa phương, nhưng chỉ có nhịn không được.

Hắn chính là thua bởi rồi Giản Nhược Trần trong tay, lần đầu tiên là tại Hoàng Thành Vấn Tâm huyện trận sau khi chấm dứt, không thể không tự tay đập chết môn hạ Từ Lâm, lúc này đây, hắn hận không thể thi đấu vừa kết thúc, sẽ giết Giản Nhược Trần.

Hắn còn không biết mình đệ tử sẽ may mắn còn sống sót bao nhiêu, vừa nghĩ tới có thể sẽ toàn quân bị diệt, tâm đều đang run rẩy —— không phải không nỡ bỏ vậy trăm tên Luyện Khí tu sĩ, phải Kiếm Tông thanh danh.

Trong nội tâm còn có chút chờ đợi, dù sao cùng Thủy Vân tông trước tiên là trước liên định ra đồng minh, chỉ mong Thủy Vân tông đệ tử trong đó có thể giúp Kiếm Tông đệ tử giúp một tay, nhưng nghĩ đến Giản Nhược Trần tại tất cả mọi người trước mặt nói rằng treo giải thưởng, còn từ Chu Tước đường dự chi rồi Linh Thạch, hắn biết rõ hắn hy vọng hầu như là không thể nào đấy.

Đám người tại xuất hiện bạo động, Tam hoàng tử Diệp Cần đại biểu hoàng thất đã đến, đám người lại náo nhiệt lên, mọi người nhao nhao tiến lên chào, Phong Trí Hồng không thể không đi tới, hắn đi lên thời điểm, bỗng nhiên liền an tĩnh lại.

"Đã đến giờ rồi a, lưu đạo hữu, đây liền mở ra cấm chế a, mọi người cũng đều chờ đợi nóng nảy." Ngay tại Phong Trí Hồng khoảng cách Diệp Cần còn có hơn hai mươi bước xa thời điểm, Diệp Cần bỗng nhiên nói ra.

Phong Trí Hồng bước chân bỗng nhiên dừng lại, nhìn hẳn đến Diệp Cần ánh mắt không đếm xỉa tới mà từ hẳn bên này đảo qua, giống như khê gật đầu, cũng rất giống căn bản cũng không có chứng kiến hẳn bình thường, Dược Vương Cốc lưu chí đã ứng tiếng nói: "Đúng, dược cốc cấm địa cái này mở ra."

Đám người ánh mắt toàn bộ chuyển qua dược cốc cấm địa cửa vào, không có người liếc hẳn một cái, tại đồng dạng Kết Đan tu sĩ ở bên trong, hẳn tựa như cùng không tồn tại giống như.

Một tháng này, hẳn đã cảm nhận được lạnh nhạt, nhưng đó là dư luận, là ở tông môn đưa ra đi tới trong tín thư, nhưng bây giờ, phải mặt đối mặt nhục nhã, phải Trịnh quốc tất cả tông môn liên hợp lại đối với Kiếm Tông nhục nhã.

Tất cả đều bởi vì làm một tháng lúc trước ở chỗ này Giản Nhược Trần, Thiên Đạo Tông một cái nữ tu.

Phải Thiên Đạo Tông.

Phong Trí Hồng thu liễm tức giận trong lòng, Kiếm Tông không phải một cái nho nhỏ lệnh treo giải thưởng có thể dè sập đấy, Kiếm Tông đệ tử cũng không phải dựa vào chừng trăm cái Luyện Khí đệ tử chống đỡ nổi trở lại đấy, giờ khắc này, hẳn đem Thiên Đạo Tông hận thấu xương, hận không thể hủy đi Thiên Đạo Tông sơn môn.

Nhưng hẳn chẳng qua là cười lạnh xuống, theo tầm mắt mọi người nhìn phía thi đấu cửa vào.

Chỗ đó, quất sắc mặt màn sáng đang mờ mịt dựng lên, cửa vào đang tại mở ra, một thảng qua tất cả suy đoán đều muốn chẳng qua là suy đoán, sự thật đang ở trước mắt.

Hắn hi vọng nhiều cái thứ nhất đi ra đúng là Kiếm Tông đệ tử, hi vọng nhiều Giảm Nhược Trần vĩnh viễn sẽ không ra, nhưng đáy lòng hắn cũng biết, bất luận loại nào, khả năng đều là hy vọng xa vời.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Hai Loại Tâm Tình

Đội thứ nhất đi ra đúng rồi Được Vương Cốc đệ tử, liên tiếp bốn mươi năm mươi, có thể Được Vương Cốc lưu chí thần sắc lại trầm xuống, thì có đi ra đệ tử khom người thi lễ, tiến lên thấp giọng đang nói gì đó, vậy lưu chí thần sắc rõ ràng liền kinh ngạc đứng lên.

Sau đó là Ngự Thú tông, nhân số nếu so với Được Vương Cốc hơn đi ra gấp đôi, đồng dạng, đi ra đệ tử vội vàng bề bộn cùng đồng môn Kết Đan trưởng bối đang nói gì đó, đồng dạng là kinh ngạc thần sắc, Ngự Thú tông Kết Đan tu sĩ cùng lưu chí còn liếc nhau một cái.

Tận lực bồi tiếp tất cả tông môn đệ tử, chính giữa xen kẽ lấy thế gia đệ tử, cũng có tán tu đi ra, rất khẩn trương không ai qua được Thủy Vân tông, Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông kết Đan tiền bối rồi, con mắt còn kém không nháy mắt nhìn qua trong đó, cuối cùng, Thủy Vân tông các nữ đệ tử trang điểm xinh đẹp mà đi tới, có thể vừa nhìn thấy chưa đủ bốn mươi, Thủy Linh Nhi sắc mặt cũng là trầm xuống.

Tham gia thi đấu Luyện Khí đệ tử tổng cộng có hơn hai ngàn, đây một lượng khắc chuông đi ra đệ tử cũng liền sáu bảy trăm, mọi người sau khi đi ra đều tự giác mà đứng chung một chỗ, sau đó thì có Chu Tước đường quản sự tiến lên, đăng ký tất cả tông môn đệ tử trong tay thi đấu Ngọc phù.

Tình cảnh hay vẫn là ngay ngắn trật tự, không có dư thừa thanh âm, Được Vương Cốc Kết Đan tu sĩ lưu chí cũng liền đi đến Diệp Cần trước người, thấp giọng đang nói gì đó, tầm mắt của mọi người liền nhao nhao

hướng về rồi Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông nơi đây, chỉ có hai cái này tông môn đệ tử còn không có đi ra.

Phong Trí Hồng tâm đã chìm đến rồi đáy nước giống như, ngực đều cảm thấy lạnh cả người, Liễu Tùy Thanh cùng Ứng Sâm hận không được tùy ý bắt lấy một cái từ trong đó đi ra tu sĩ hỏi thăm, Thiên Đạo Tông đệ tử trong đó rút cuộc là như thế nào, một đôi mắt chăm chú mà nhìn chăm chăm vào cửa vào, hận không thể mọi người muốn xông đi vào.

Chỉ thấy Duyệt Vương Cốc lưu chí ly khai Diệp Cần vài bước, đi về hướng Liễu Tùy Thanh, trên mặt là ấm áp mỉm cười, còn xa lấy, liền lớn tiếng nói:

"Liễu đạo hữu, đáp hữu, quý tông đệ tử vẫn còn trong cấm chế, là của các người Giản tiên tử nói, trong cấm địa xuất hiện tà tu giết người sự kiện, lo lắng sẽ có tà tu mai phục tại thi đấu lối đi ra chặn đường tu sĩ giết người, đặc biệt trong đó dừng lại thêm một đoạn thời gian tiếp ứng."

Liễu Tùy Thanh cùng Ứng Sâm một lòng đều nhắc tới yết hầu lên, lại biết được như vậy sự tình, lập tức đáng tươi cười toàn bộ tại trên mặt, Giản Nhược Trần vậy mà cho tông môn như vậy tranh giành mặt mũi, như vậy cách làm, không phải là nổi bật Thiên Đạo Tông đại nghĩa à.

"Chúc mừng Liễu đạo hữu, đáp hữu, quý tông lần này thi đấu trong thế nhưng là sâu sắc trở nên nổi bật a, các người tông môn Giản tiên tử, chắc chắn, thật sự là nhân trung long phượng, nữ trung hào kiệt." Ngự Thú tông tôn lâu dài tiến lên, cũng chúc mừng nói.

"Đúng vậy a, Giản tiên tử mới Luyện Khí tu sĩ, phần này tấm lòng khí độ chính là chúng ta cũng muốn bội phục." Trần gia gia chủ cũng tiến lên, đối với Liễu Tùy Thanh cùng Ứng Sâm chấp tay, "Còn phải đa tạ Giản tiên tử đã cứu ta Trần gia đệ tử tính mạng."

"Liễu đạo hữu, sau đó ta sẽ mang theo khuyển tử chuyên đạo Thiên Đạo Tông nói lời cảm tạ." Lại nhất thế gia gia chủ chào đón.

"Liễu đạo hữu, đáp hữu, ta tông môn còn có hơn hai mươi cái tính là nhà người Giản tiên tử đã đi xuống trở lại đây, đây một cái chính là một vạn Linh Thạch tiền chuộc, nhà của người Giản tiên tử đây là đoạt Linh Thạch chứ hắc hắc, hắc hắc." Trong miệng nói qua không nỡ bỏ tiền chuộc, có thể cao hứng kinh phong ai cũng có thể nhìn ra.

Liễu Tùy Thanh cùng Ứng Sâm tình huống như thế nào cũng không biết, chỉ có thể cười ha hả mà cùng mọi người chấp tay, gật đầu, còn muốn nhìn chăm chăm vào thi đấu ra khỏi miệng, chỉ hận Giản Nhược Trần không trước hết để cho một cái Thiên Đạo Tông đệ tử đi ra, báo cho biết hết thảy, đang nghĩ ngợi, liền gặp được một người mặc Thiên Đạo Tông quần áo và trang sức đệ tử từ trong đó đi ra, lập tức bắt chấp cùng mọi người nói chuyện, lập tức liền nghênh đón tiếp lấy.

Từ trước đến nay, đều là Luyện Khí, Trúc Cơ đệ tử liên tục không ngừng mà bá kiến Kết Đan tu sĩ, lần đầu, đây kết Đan tiên bối không thể chờ đợi được nghênh đón Luyện Khí đệ tử.

Đi ra đúng là Tả Nghị, nhưng là Giản Nhược Trần cố ý trước hết để cho Liễu Tùy Thanh kinh hỉ một phen, nàng tự nhiên biết rõ những thứ này tông môn đệ tử sau khi ra ngoài sẽ như thế nào cùng nhà mình tiền bối hồi báo, những tông môn kia tiền bối nhận nàng tình, cũng nên phản hồi cho Liễu Tùy Thanh đấy.

Sau đó mới khiến cho Tả Nghị đi ra, ổn định Liễu Tùy Thanh tâm tình, chính nàng nhưng là không vội, bất luận bên ngoài tình thế như thế nào, nàng nhất định cấp cho Liễu Tùy Thanh một cái hoà hoãn, sau đó mới có thể bảo đảm lúc rời đi đợi bị người nhìn chăm chú cùng an toàn.

Nàng hầu như có thể tiên đoán được Kiếm Tông Phong Trí Hồng sẽ nổi giận thành bộ dáng gì nữa, nếu là nàng ở vào Phong Trí Hồng trên vị trí, vậy nhất định phải hận không thể nàng vừa lộ đầu, liền chém giết địa phương.

"A, phong đạo hữu, đã quên thông báo người một tiếng a, người Kiếm Tông còn có bốn mươi tám trong đó may mắn còn sống sót, hiện tại cũng đi theo Thiên Đạo Tông Giản tiên tử, tại lối vào, sau đó cũng sẽ ra ngoài, trước đi ra những thứ này, đều là bị Giản tiên tử tụt lại đến cùng một chỗ, có lẽ cũng không có thiếu đệ tử chính mình hợp thành tiểu đội."

Gặp Liễu Tuy Thanh cùng Ứng Sâm nghênh đón hướng hân từ nhà đệ tử, lưu chí mới nhớ tới cái gì tựa như, đối với Phong Trí Hồng lớn tiếng nói, thanh âm này cùng lúc trước cùng Liễu Tuy Thanh tiếng nói chuyện bình thường lớn nhỏ, dù là tất cả những người khác toàn bộ cũng biết nội tình, cũng nhin không được nữa đối với Phong Trí Hồng lúc này đây lòng mang thương cảm.

Xem đi, người ta Thiên Đạo Tông Luyện Khí đệ tử chính là như vậy lợi hại, tại thi đấu bên ngoài liền rơi xuống người Kiếm Tông Kết Đan tu sĩ mặt mũi, thiên người Kiếm Tông đệ tử mình cũng không hăng hái tranh giành, tại thi đấu bên trong đối với Giản Nhược Trần cúi đầu xưng thần, mặc cho Giản Nhược Trần đem ra sử dụng.

Đây mặt đánh chính là, bọn họ đều thay Phong Trí Hồng đau sợ.

Phong Trí Hồng mặt trong nháy mắt trưởng đến đỏ bừng, đi theo liền rơi cái trắng bệch, chính mình đệ tử còn sống, là một cái làm cho người ta kinh hỉ tin tức, nhưng lại tùy ý cừu nhân đem ra sử dụng, vậy đơn giản so với đã chết còn làm cho người ta khổ sở, hết lần này tới lần khác hẳn hoàn toàn không biết nội tình, ngay cả ứng phó như thế nào cũng không biết, chỉ có thể cắn răng, không nói một lời.

Bên kia Liễu Tùy Thanh cùng Ứng Sâm đã nghe xong Tả Nghị nói cái đại khái —— cứu người, tụ lại mọi người, phát hiện tà tu sau thi đấu bên trong tự phát tổ chức trận đấu, còn đem chính mình thắng được thi đấu Ngọc phù xuất ra đi tới với tư cách phần thưởng.

Liễu Tùy Thanh cùng Ứng Sâm nghe, tuy rằng Tả Nghị nói được đơn giản, nhưng có thể nào tu bổ ra rất nhiều Tả Nghị khó nói tỉ mỉ tình tiết —— tình như vậy huống cũng chỉ có thể trước đơn giản nói tóm tắt —— sắc mặt theo Tả Nghị đơn giản giảng thuật quả thực là thay đổi thất thường, còn không có đợi Tả Nghị nói xong, hai người liền không nhịn được liếc nhau một cái.

Bọn họ là biết rõ Giản Nhược Trần tiến vào thi đấu điều kiện đấy, cũng chưa hẳn không phải muốn sống một cái là một cái thái độ, hôm nay, Giản Nhược Trần chẳng những mang ra rồi tuyệt đại đa số đệ tử, trả lại cho chính nàng thắng được tôn kính —— không chỉ là Luyện Khí tu sĩ tôn kính, còn có đến từ tông môn, thế gia tôn kính.

Càng trả lại cho tông môn thắng được địa vị, cũng đem đối với tông môn có địch ý Kiếm Tông hung hăng mà dẫm nát dưới chân.

Không chỉ có như thế, toàn bộ Trịnh quốc hiện tại cũng đem bất mãn đối với rồi Kiếm Tông, mà Thiên Đạo Tông cũng đang tại thoát khỏi đã từng khốn cảnh.

Hai người đang đối mặt, lại đem lưu chí đối với Phong Trí Hồng mà nói toàn bộ đã nghe được trong tai, Phong Trí Hồng lúc này đây cảm thụ, bọn họ trước kia cũng cảm thụ qua đấy, hai người đều tại đối phương trong mắt thấy được thận trọng, Liễu Tùy Thanh môi khẽ nhúc nhích nói: "Ta ở chỗ này trông coi."

Ứng Sâm gật đầu, nơi đây hết thảy nhất định phải mau chóng báo cáo cho tông môn.

Ứng Sâm hơi do dự, "Các người lúc rời đi, Kiếm Tông. . ."

Liễu Tùy Thanh lắc đầu, "Ta sẽ ở tạm Dược Vương Cốc."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Mạng Là Của Ta

Lần lượt có tu sĩ từ thi đấu bên trong ly khai, tất cả tông môn đều có, bọn họ đều là không chịu gia nhập vào Giản Nhược Trần chỗ đó đấy, chính mình hơn mười người tập hợp đến cùng một chỗ, chỉ có Ngự Thú tông đệ tử hầu như không có rải rác ly khai thi đấu đấy.

Theo ly khai đệ tử gia tăng, ở đây kết Đan tiên bối sắc mặt lại bắt đầu càng thêm khó coi, bọn họ đưa đệ tử tiến vào đây thi đấu nơi, cũng không phải nghĩ đến muốn đệ tử hy sinh tính mạng.

Thế nhưng là, mỗi một tiểu đội xuất hiện, mỗi mấy cái tập hợp cùng một chỗ tu sĩ đi ra, liền biểu thị, không có đi ra tông môn đệ tử hoặc là có thể gia đệ tử đã vẫn lạc tại bên trong.

Đây là bất luận kẻ nào cũng không muốn tiếp nhận.

Ứng Sâm đã mang theo Tả Nghị vô thanh vô tức rời đi, Liễu Tùy Thanh lo lắng đứng ở lối đi ra phụ cận, lại cũng chỉ có thể kiềm chế vội vàng tâm tình, không ngừng có Kết Đan tu sĩ tiến lên nói chuyện lấy lòng, cùng đi đứng ở chỗ này, không bao lâu, cửa ra này chỗ vậy mà tụ tập đại đa số Kết Đan tu sĩ.

Tam hoàng tử Diệp Cần tại biết rõ thi đấu ở trong tình huống về sau, liền tìm cái yên tĩnh chỗ ngồi xuống, hẳn và tất cả mọi người phải một cái tâm lý, Giản Nhược Trần làm hết thấy quá ngoài dự đoán mọi người.

Người như vậy nếu thật là phụ tá rồi Diệp Phi, Đại hoàng huynh Thái Tử vị, thật đúng là muốn tràn đầy nguy cơ.

Khéo hoàng thất, từ nhỏ liền tiếp xúc quyền mưu, chẳng những thấy cũng nhiều, những năm gần đây này làm được cũng nhiều, hãn và Diệp Chân đều nghĩ qua thi đấu bên trong sẽ cùng tàn khốc, đây tàn khốc còn có bọn họ thôi thủ.

Chẳng qua là hãn hai người vậy mà đều không có nghĩ qua, Giản Nhược Trần vậy mà tụ tập hợp tất cả có thể tập hợp tu sĩ, còn có thể đem Kiếm Tông đệ tử thu phục tại bên người, không thật sự giết chết.

Càng không nghĩ đến, nàng cuối cùng sẽ tổ chức một cuộc chính thức luận bàn, còn đem chính mình đoạt được thi đấu Ngọc phù lấy ra với tư cách ban thưởng.

Người này, nếu không thể thu cho mình dùng, cần phải bỏ —— may mắn, Đại hoàng huynh đã kế hoạch, đợi Giản Nhược Trần Trúc Cơ về sau đưa nàng đến Cửu Khúc trong động, cùng Lục hoàng đệ làm một đôi đồng mệnh uyên ương, khéo miệng của hãn có chút dặt dặt, cảm thấy có chút đáng tiếc.

Tầm nửa ngày sau, Giản Nhược Trần cuối cùng xuất hiện ở thi đấu ra khỏi miệng.

Nửa ngày thời gian, đầy đủ tất cả tiến vào đến thi đấu ở trong tu sĩ đã đi ra, từ lúc hai mươi bảy, tám ngày thời điểm, đại bộ phận đệ tử cũng đã tập hợp xuất hiện ở miệng phụ cận, tự nhiên có không ít đệ tử dừng lại được xa hơn một chút, không muốn tại cuối cùng ngày hôm nay nửa ngày trong thời gian vẫn lạc tính mạng.

Giản Nhược Trần mang theo Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông cộng lại hơn trăm người, phân bốn cái tiểu đội, lẫn nhau hô ứng, sáng lập ra một cái an toàn thông đạo, tuy rằng không nhất định sẽ có tà tu tại cuối cùng này thời gian bên trong bí quá hoá liều, Giản Nhược Trần cũng không nguyện cho tà tu thời cơ lợi dụng.

Nhìn xem thời gian không sai biệt lắm, mới thu nạp rồi tu sĩ, cùng một chỗ ly khai thi đấu ra khỏi miệng, mà nàng, hay vẫn là các đệ tử trong cuối cùng một vị.

Đây cũng là bởi vì, trong mọi người Giản Nhược Trần phải không sợ nhất đánh lén đẩy, linh lực tập kích, nàng có hộ thân Ngọc phù, bất luận là Luyện Khí tu sĩ hay vẫn là Trúc Cơ tu sĩ đấy, tất cả đều có thể ngăn cản, về phần Kết Đan tu sĩ công kích, nơi đây căn bản không có khả năng xuất hiện.

Không sử dụng linh lực tập kích, Giản Nhược Trần cảm thấy nàng càng là không sợ, rèn luyện qua thân thể, vô luận là thể lực bên trên hay vẫn là phản ứng bên trên đều đặc biệt linh mãnh, mà lại mặc dù là cản phía sau, cùng phía trước vài tên tu sĩ khoảng cách cũng không xa.

Thiên Đạo Tông đệ tử ly khai thi đấu cấm địa, rất tự giác liền đứng ở Liễu Tuy Thanh sau lưng, đi theo ly khai Kiếm Tông đệ tử lại chần chờ xuống.

Thi đấu ra khỏi miệng trước cơ hồ bị Kết Đan tu sĩ phong bế, những thứ này Luyện Khí đệ tử làm sao gặp qua nhiều như vậy kết Đan tiên bối đồng thời xuất hiện ở trước mắt, mà những thứ này kết Đan tiên bối ánh mắt toàn bộ rơi vào những thứ này Luyện Khí tu sĩ trên mặt, nhìn chăm chăm, ý vị sâu xa.

Mà không biết là cố ý hay là vô tình, thi đấu ra khỏi miệng trước còn có một đầu rộng rãi đường lưu lại đi ra, có thể chứng kiến Kiếm Tông sư tổ Phong Trí Hồng trầm mặt đứng ở phía trước, chung quanh trống rỗng ra một mảnh.

Kiếm Tông đệ tử bước chân ngừng lại rồi, tựa hồ không biết làm sao.

Đám người cũng toàn bộ an tĩnh lại, ánh mắt tại Kiếm Tông đệ tử cùng Phong Trí Hồng trên người bắn khoả, dần dần có nhìn có chút hả hê

dáng tươi cười xuất hiện.

Không bỏ đá xuống giếng, cười cười còn không được sao?

Kiểm Tông đệ tử đầu chân chờ một lát, ngay tại Chu Khải Minh dưới sự dẫn dắt một mình đứng qua một bên, lại không thấy đứng ở Phong Trí Hồng bên kia, cũng không có đứng ở Thiên Đạo Tông chỗ đó.

Phong Trí Hồng trên mặt lộ khí dâng lên, trầm giọng nói: "Các người đứng ở trong đó làm cái gì, còn không qua đây."

"Phong tiên bối thứ lỗi, những thứ này các đạo hữu tính mạng bây giờ là vẫn bối được rồi, tự nhiên là không qua được rồi." Phong Trí Hồng tiếng nói hạ xuống, thi đấu bên trong cuối cùng một gã đệ tử Giản Nhược Trần cuối cùng đã đi đi ra, thanh thúy thanh âm lập tức vang vọng toàn trường.

Đang lúc mọi người nhìn ở bên trong, Giản Nhược Trần bình yên đi tới, trước nhìn thoáng qua mọi người, đã tìm được Liễu Tùy Thanh, tiến lên chấp tay thi lễ, ngữ khí liền dẫn theo điểm đau thương: "Gặp qua Liễu sư tổ, đệ tử hổ thẹn, không thể đem tất cả Thiên Đạo Tông sư huynh đệ toàn bộ dây an toàn ra."

"Giản Nhược Trần, người rất tốt, rất tốt." Liễu Tùy Thanh hơi đỡ một chút, Giản Nhược Trần đứng thẳng người.

"Đến, gặp qua các vị tiền bối." Liễu Tùy Thanh tiếp theo đối với Giản Nhược Trần nói.

Giản Nhược Trần lúc này mới hướng tất cả Kết Đan tu sĩ khom người thi lễ nói: "Văn bối Giản Nhược Trần, bái kiến các vị tiền bối."

"Không cần đa lễ, Giản tiểu tiên tử, lần này thi đấu may mắn có người tham gia, thật sự là hậu sinh khả ỷ."

"Giản tiểu tiên tử, chờ người Trúc Cơ rồi, đến Ngự Thú tông, lão phu cho người chọn một cái Linh Thú nuôi chơi."

"Giản tiểu tiên tử, người Trúc Cơ còn cần gì Linh Đan, Dược Vương Cốc nơi đây cho người chuẩn bị."

"Giản tiểu tiên tử, người muốn phải cần Pháp Khí, chỉ cần có tài liệu, luyện khí phí tổn ta toàn bộ cho người miễn đi, nhất định cho người luyện chế ra cái thượng phẩm pháp khí."

"Giản tiểu tiên tử. . ."

Nhất thời tiếng gầm hỗn loạn, hết lần này tới lần khác tất cả đều có thể nghe được rõ ràng, tất cả đều trực tiếp đưa đến Giản Nhược Trần bên tai giống nhau, Giản Nhược Trần không ngừng chấp tay thi lễ, miệng nói cảm tạ.

Thanh âm mới dừng lại, liền nghe đến Phong Trí Hồng thanh âm lạnh lùng: "Giản tiên tử, ta Kiếm Tông đệ tử tính mạng, lúc nào là của người rồi hả?"

Tình cảnh lập tức yên tĩnh, mặc dù mọi người có thể có các loại phương pháp che chở Giản Nhược Trần, nhưng vẫn là đều muốn nghe xem Giản Nhược Trần sẽ nói cái gì, ngay cả Liễu Tuy Thanh đều không nói tiếng nào, rõ ràng là tín nhiệm Giản Nhược Trần sẽ độc lập xử lý tốt đấy.

Giản Nhược Trần ngẩng đầu, nhìn xem Phong Trí Hồng, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, ngay cả nửa phần dáng tươi cười đều lười được dâng, âm thanh lạnh lùng nói: " mạng là ta mua, đương nhiên đây tính mạng liền thuộc về ta đấy, mà lại mua xuống tính mạng lúc trước, ta cùng với những thứ này đạo hữu đều xác định, như thế nào, phong tiền bối đều muốn lại để cho đây hơn mười vị đạo hữu hủy chính mình lời thề?"

Lời này, ý tứ vô cùng rõ ràng rồi, chính là Giản Nhược Trần tại cứu hoặc là mua xuống những thứ này Kiếm Tông đệ tử thời điểm, chính miệng xác nhận, hoặc là từ đó về sau đi theo Giản Nhược Trần bên người, hoặc là, Giản Nhược Trần lúc ấy sẽ giết người Đoạt Mệnh.

Tình cảnh càng an tĩnh, tất cả mọi người lại một lần nữa đánh giá Giản Nhược Trần, việc này có thể cứu thi đấu bên trong nửa số tu sĩ, nhắc tới nhân mạng trở lại lại như vậy không đếm xỉa tới, mà khi lúc, Giản Nhược Trần cứu cùng mua xuống những đệ tử này tính mạng thời điểm, lại là cái dạng gì nữa đây?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Điều Có Thể Giết Được

Một cái là Kết Đan Đại tu sĩ, một cái là Luyện Khí tiểu nữ tu, một cái là tông môn trụ cột vững vàng, một cái chẳng qua là không ngờ đệ tử ngoại môn, có thể chính là cái này đệ tử ngoại môn, vèn vèn mấy câu, nhường Kiếm Tông tại Trịnh quốc địa vị liền rớt xuống nghìn trượng, nhất thời đều lòng có ưu tư.

"Chu Khải Minh, thế nhưng là như thế?" Phong Trí Hồng kêu lên.

Chu Khải Minh sắc mặt âm đạm, mở miệng nói: "Điều quân trở về tổ mà nói, chúng ta đệ tử tại thi đấu bên trong, tao ngộ hầu như tất cả tu sĩ đuổi giết, kể cả Thủy Vân tông các sư tỷ, chúng ta cũng ra sức phản kích, không ít đệ tử bởi vậy chết."

Chu Khải Minh nhìn xem Phong Trí Hồng, mặt không biểu tình nói tiếp: "Duy có chúng ta những người này, đã tránh được lúc ban đầu ngày thứ ba đuổi giết về sau, gặp được Giản tiên tử, may mắn lưu lại tính mạng, hôm nay, các đệ tử tính mạng đều là Giản tiên tử được rồi."

Lúc trước Kết Đan tu sĩ đối với Phong Trí Hồng thái độ đã là vẽ mặt rồi, nhưng này mặt lúc ấy rõ ràng là đánh cho không đau, chỉ có đến từ nhà mình tông môn đệ tử vẽ mặt, mới phải nội tâm đau đớn đến tột cùng, Phong Trí Hồng đứng ngay tại chỗ, chỉ cảm thấy trong đầu nổ vang, tất cả đều là Giản Nhược Trần trong treo nhưng lạnh lùng cùng Chu Khải Minh không có có cảm tình thanh âm.

Hóa ra, Giản Nhược Trần phải ở chỗ này chờ nàng, nàng sở dĩ cuối cùng ly khai, chính là muốn tất cả mọi người hoàn thành nhiệm vụ, an tĩnh lại, mới hảo hảo ở tại Trịnh quốc tất cả tông môn Kết Đan tu sĩ trước mặt hung hăng mà đả kích hấn.

Không chỉ là nàng tự mình như thế, còn muốn lợi dụng rút kiếm tông đệ tử, âm hiểm xảo trá, lòng dạ độc ác.

Có thể hấn cũng là Kết Đan tu sĩ, trong nháy mắt liền miễn cưỡng tỉnh táo lại, đầu làm không nhìn thấy tu sĩ khác đùa cợt ánh mắt, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Giản Nhược Trần nói: "Ra cái giá, ta Kiếm Tông đệ tử tính mạng, ta Kiếm Tông chính mình mua về trở lại."

Hấn đã trong lòng tưởng tượng thấy Giản Nhược Trần sẽ công phu sử tử ngoạn rồi, nguyên bản Giản Nhược Trần cùng Chu Tước đường định ra tiền chuộc, cũng đã là một vạn hạ phẩm linh thạch một vị, hấn thực tế là cho rằng không đáng đấy, bồi dưỡng một cái Luyện Khí hậu kỳ đệ tử căn bản liền một thành Linh Thạch đều không dùng được, nhưng lúc này thời điểm, hấn đâm lao phải theo lao.

Không chỉ là vì Kiếm Tông, còn có hấn Phong Trí Hồng tại Trịnh quốc danh dự, hấn bị hủy bởi Giản Nhược Trần tay, muốn từ Giản Nhược Trần trong tay cầm về.

Bao nhiêu Linh Thạch hấn đều chuẩn bị đáp ứng, đều muốn xuất ra, về sau, hấn nhất định phải đem Giản Nhược Trần rút gân lột da, nghiền xương thành tro.

"Thực không có ý tứ, những thứ này đạo hữu tính mạng, ta không định bán." Giản Nhược Trần phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay) nói.

Sau đó sẽ không lại tiếp tục để ý không hỏi bị tức giận đến hầu như muốn thổ huyết Phong Trí Hồng, quay người đối với Liễu Tùy Thanh nói:

"Sư tổ, những thứ này đạo hữu, đã là đệ tử người, kính xin sư tổ cho phép bọn họ tại đệ tử bên người."

Liễu Tùy Thanh như thế nào chịu trước mặt mọi người rơi xuống Giản Nhược Trần mặt mũi, huống chi còn có thể lại để cho Phong Trí Hồng càng mất thể diện, lập tức cười nói: "Người cứu trở lại đây, đương nhiên sẽ là của người người."

Mua cùng cứu, một chữ chi chênh lệch, ý nghĩa liền toàn bộ không giống nhau, Giản Nhược Trần bỗng nhiên rồi, Liễu Tùy Thanh lại không muốn Giản Nhược Trần rơi nhân khẩu lưỡi, cố ý sửa.

"Trịnh quốc tu sĩ, lúc nào cũng có thể mua bán? Liễu Tùy Thanh, các người Thiên Đạo Tông hôm nay đã bắt đầu làm lấy mua bán tu sĩ câu đương, dưới ban ngày ban mặt, đi này tà tu mới có thủ đoạn, không sợ trở thành Trịnh quốc công địch?" Phong Trí Hồng không để ý tới nữa Giản Nhược Trần, đem mũi nhọn nhắm ngay Liễu Tùy Thanh.

"Ài, phong đạo hữu, lời này người có thể nói sai rồi, những thứ này đạo hữu phải Giản tiên tử cứu đấy, ân cứu mạng, tự nhiên hồi báo, những thứ này đạo hữu cũng là tự nguyện đi theo tại Giản tiên tử bên người, nói như thế nào phải mua bán nô lệ đây?"

Ngược lại là người phong đạo hữu vì mình một điểm tư nổi danh, sẽ không bận tâm những thứ này đạo hữu tính mạng, rất là làm cho người ta khinh thường." Liễu Tùy Thanh không chút khách khí, một điểm tình cảm cũng không nói mà nói.

"Là người đám Thiên Đạo Tông tuyên bố lệnh treo giải thưởng, mua sắm ta Kiếm Tông đệ tử tính mạng, còn giả mù sa mưa nói cái gì cứu người?" Phong Trí Hồng cả giận nói.

"Giản tiên tử, không có ý tứ, quấy rầy một chút, ta chính là hỏi một chút, ta đây trong tay Kiếm Tông đệ tử thân phận Ngọc phù, phải đến

người nơi đây đổi lấy treo giải thưởng, hay vẫn là đến Chu Tước đường chỗ nào?"

Ngay tại giường cung bặt kiếm thời điểm, một cái sắc mặt nhìn như trung hậu tu sĩ bỗng nhiên xuất hiện, trong tay giơ một quả ngọc phù, thành linh chính là Kiếm Tông Luyện Khí đệ tử thân phận Ngọc phù.

Nhìn hẳn lấy Giản Nhược Trần, trên mặt còn giống như có chút mê mang, tựa hồ thiệt tình không biết nên hướng chỗ đó nhận lấy tiền chuộc, mà trong tay hẳn Kiếm Tông đệ tử thân phận Ngọc phù, lập tức liền hấp dẫn tất cả ánh mắt.

Tại thi đấu ở trong giết người, dù sao cũng là tình huống đặc thù, bất luận cái gì kẻ giết người cũng đều là lén lút địa hành hạ sách này, đặc thủ về sau, hoặc là tại thi đấu ở trong đã tìm được Giản Nhược Trần, tại chỗ giao dịch, tiền hai tình, cho dù là tại sau khi đi ra lén lút tìm được Chu Tước đường, ở đâu có như vậy trắng trợn hay sao?

Mọi người cái nào không phải lão khom hồ ly, liếc liền nhìn xảy ra vấn đề, đây tu sĩ nếu là không có cùng Phong Trí Hồng có quan hệ mới đúng, chẳng qua là vạn chúng nhìn trừng trừng, xem náo nhiệt tuyệt đối không chê chuyện lớn.

Liền nhìn Giản Nhược Trần, nghĩ đến Giản Nhược Trần sẽ như thế nào trả lời —— kỳ thật việc này cũng đã bày tại ngoài sáng lên, Giản Nhược Trần bất luận như thế nào trả lời, cũng đã bị bắt chặt rồi chân đau, bất quá, việc này dám nhảy ra tu sĩ cũng đã là phạm vào nhiều người tức giận, cuối cùng nhất định là không có kết cục tốt đấy.

Cũng không ngại xem trước một chút Giản Nhược Trần phản ứng.

Giản Nhược Trần ngược mắt nhìn tu sĩ kia, ánh mắt lập tức liền lạnh xuống, thượng vị giả thâm nghiêm khí chất không khỏi liền bày ra, lạnh lùng nói: "Vị đạo hữu này, trong tay người Ngọc phù từ đâu mà đến?"

Tu sĩ kia mặt lộ vẻ vẻ mờ mịt nói: "Đương nhiên là từ thi đấu ở trong rồi."

"Người tự tay giết Kiếm Tông đệ tử?" Giản Nhược Trần truy vấn.

"Tự nhiên rồi!" Tu sĩ kia kêu lên, "Ta nghe xong người treo giải thưởng, tự nhiên là muốn lưu ý Kiếm Tông đệ tử, thật vất vả gặp được một cái, như thế nào, Giản tiên tử muốn lại sau treo giải thưởng rồi hả?"

Chính miệng thừa nhận tại thi đấu bên trong giết người, điều này cũng chẳng khác gì là chính miệng phán rơi xuống chính mình tử hình, mọi người trợn mắt há hốc mồm, tiếp theo tất cả đều giận tím mặt, mặc dù Giản Nhược Trần tại Chu Tước đường tuyên bố lệnh treo giải thưởng, cũng chỉ là treo giải thưởng, cũng không tự tay giết người, mà lại còn cứu bốn mươi tám Kiếm Tông đệ tử tính mạng, đang ở trước mắt.

Nhưng tu sĩ này xuất hiện, nói thẳng phải đã bị treo giải thưởng hấp dẫn bởi vậy giết người, chính là đem Giản Nhược Trần trực tiếp kéo đến đều là hung thủ giết người trong hàng ngũ.

"Chu đạo hữu, còn phiền toái người xem một chút Ngọc phù." Giản Nhược Trần nghe xong, cũng không giải thích, đầu phân phó nói, dường như nàng mới phải làm kiếm tông đệ tử giải oan.

Tu sĩ kia chứng kiến Chu Khải Minh tiến lên, vô thức lui về sau bước, có chút lo lắng nhìn một chút Giản Nhược Trần, lại nhìn xem mọi người, chần chờ mà đem Ngọc phù ném cho Chu Khải Minh.

Chu Khải Minh nhìn thoáng qua, liền nắm chặt Ngọc phù, nhìn hằm hằm tu sĩ kia, đầy mặt bi thống nói: "Phải Vương Sơn đạo hữu thân phận Ngọc phù, phải cùng chúng ta cùng một chỗ tiến vào đến thi đấu cấm địa ở trong."

"Người tròng ta làm cái gì? Người là ta giết không giả, có thể ta không giết cũng có người khác giết." Tu sĩ kia vẫn kêu lên, "Các người lúc đó chẳng phải có đuôi giết đấy, Giản tiên tử cũng không thanh toán Linh Thạch sao, như thế nào người khác giết được, ta không thể giết được?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Hoài Nghi Nhân Phẩm

Từ trước đến nay kẻ giết người đều là e sợ cho người khác biết rõ, ở đâu có như vậy hận không thể trách móc được khắp thiên hạ cũng biết đấy, còn chỉ vì rồi chính là một nghìn miếng hạ phẩm linh thạch.

Một nghìn miếng hạ phẩm linh thạch, đối với Luyện Khí Kỳ tu sĩ mà nói xác thực xem như một khoản tiền lớn, nhưng vì thế ném đi tính mạng, như thế nào cũng là không hợp tính toán.

Đúng vậy, tại trước mặt mọi người kêu la đi ra hă mình chính là giết chết Kiếm Tông đệ tử hung thủ, đang tại Kiếm Tông Kết Đan tu sĩ Phong Trí Hồng mặt, tuyệt đối là sống không được rồi.

Các vị Kết Đan tu sĩ nhìn việc này kêu la Luyện Khí tu sĩ, đã như là nhìn xem cái người chết bình thường, hă trong mắt bọn họ, đã chính là chết người đi được.

Giản Nhược Trần nhìn xem tu sĩ kia, lại phải khẽ gật đầu, "Tốt, đã lấy ra rồi Ngọc phù, ta tự nhiên muốn trả cho người tiền thưởng."

Tay tại trên túi trữ vật phát một cái, trong tay liền có hơn một cái túi găm, túi găm căng phồng, bên trong đúng là một nghìn hạ phẩm linh thạch.

Tu sĩ kia trên mặt đại hỉ, tiến lên tiếp nhận Linh Thạch, quay người phải đi, Giản Nhược Trần đã tái mở miệng nói: "Vị đạo hữu này dừng bước!"

Tu sĩ kia dừng bước, quay đầu lại nói: "Chúng ta tiền hai tình rồi, Giản tiên tử còn gọi ta làm cái gì?"

Giản Nhược Trần lại nhìn xem Phong Trí Hồng nói: "Phong tiền bối, giết quý tông đệ tử hung thủ đang ở trước mắt, tiền bối liền thờ ơ, tùy ý ly khai chứ "

Phong Trí Hồng cả giận nói: "Giản Nhược Trần, người treo giải thưởng phía trước, ta Kiếm Tông đệ tử hơn mười người tính mạng, tất cả đều bởi vì người dựng lên, người Giản Nhược Trần tài trí minh mới phải ta tông đệ tử hung thủ giết người."

Giản Nhược Trần cười lạnh một tiếng: "Ngày đó, phong tiền bối lớn cũng không đưa quý tông đệ tử tiến vào thi đấu chịu chết, rõ ràng mắt thấy lệnh treo giải thưởng xuất hiện, nhưng vẫn nhưng đem ra sử dụng quý tông đệ tử tiến vào thi đấu, hung thủ kia, đến tột cùng là người nào vậy?"

Giản Nhược Trần nhìn thẳng Phong Trí Hồng, mặt mũi tràn đầy xem thường, "Vì mình cái gọi là cao thượng danh tiếng, oan uổng chú ý sự thật, với Kết Đan tu sĩ thân phận hướng luyện khí tu sĩ ra tay, ý thể hiếp người trước đây;

Bởi vì e ngại chính mình thanh danh tổn hại, cưỡng ép đem bốn tông đệ tử xua đuổi nhập Tử Vong Chi Địa, đi này bất nghĩa sự tình ở phía sau; mà ở chứng kiến sát hại nhà mình đệ tử hung thủ lúc, vì để cho ta đây cái Luyện Khí tu sĩ cũng đơn bên trên hung thủ giết người thanh danh, không tiếc buông tha chính thức hung thủ giết người.

Phong tiền bối như thế nhân phẩm, ta thật sự là hoài nghi vị đạo hữu này tại sao muốn oan uổng chú ý nhà mình tính mạng, đi này hoang đường sự tình."

Phong Trí Hồng ngấn ra, cả giận nói: "Người! Người ngậm máu phun người!"

Bị Giản Nhược Trần trực chỉ mua được việc này Luyện Khí tu sĩ tại thi đấu bên trong sát hại nhà mình Luyện Khí đệ tử, trái lại với tư cách chỉ chứng Giản Nhược Trần, Phong Trí Hồng bị tức giận đến toàn thân phát run, chỉ vào Giản Nhược Trần, Kết Đan tu sĩ uy áp co hồ không bị khống chế mà muốn phóng xuất ra đi tới.

Nhưng Giản Nhược Trần khoảng cách hắn còn có hơn trăm bước xa, mà lại giữa còn có vài chục Kết Đan tu sĩ, hắn liền là muốn đem Giản Nhược Trần toi ở dưới lòng bàn tay, cũng tuyệt đối làm không được.

"Các vị tiền bối, văn bối tại thi đấu ở trong, không phải không thấy được đấy, tất cả tại thi đấu bên trong tu sĩ, muốn gặp được văn bối, tùy thời có thể, lui một bước nói, coi như là tại thi đấu bên trong không thấy được văn bối, bậc này giao dịch, hoàn toàn có thể cùng Chu Tước đường tự chủ tiến hành, cần gì phải muốn tại trước mắt bao người như thế làm việc?"

Giản Nhược Trần nói qua, ngữ khí bỗng nhiên thập phần trầm thống: "Ngày đó văn bối bỗng nhiên bị đánh tổn thương, nghĩa khí năm quyền phát hạ lệnh treo giải thưởng, tiến vào đến thi đấu ở trong cũng đã đã hối hận, cho nên tại thi đấu ở trong, đem hết khả năng bổ cứu, nhưng văn bối cũng sẽ không bởi vì đã từng bổ cứu, đẩy úy nên gánh nặng trách nhiệm.

Văn bối lưu lại đây hơn mười là đạo hữu, chính là không đành lòng bọn họ mới từ thi đấu bên trong tìm được đường sống trong chỗ chết, liền lại trở về miệt thị bọn họ tính mạng trong tay, thậm chí với tính mạng của bọn hắn làm như thẻ đánh bạc."

"Ài, người trẻ tuổi chính là xúc động, cũng khó trách, ngày đó. . ." Ngự Thú tông Tôn Trường Cửu thở dài một tiếng.

"Cũng không thể trách Giản tiên tử xúc động, rồi hãy nói đây thi đấu bên trong, không chỉ có là Kiếm Tông đệ tử, chúng ta từng cái tông môn,

thế gia, bao nhiêu cái không có có đệ tử vẫn lạc hay sao?" Được Vương Cốc Lưu Chí sắc mặt cũng thật không tốt nhìn.

"Phong đạo hữu, đây sẽ là của người không đúng, Giản tiên tử một cái chưa từng thấy mất trước mặt nữ tu, bị người đột nhiên ra tay, thần thức bị trọng thương, nhất thời thần chí không rõ ban bố lệnh treo giải thưởng, người một cái Kết Đan tu sĩ, lúc ấy nên sau khi thấy quả, như thế nào còn có thể đem đệ tử đưa đến thi đấu ở trong?" Tôn Trường Cửu cái thứ nhất đối với Phong Trí Hồng chất vấn.

"Tôn đạo hữu người đây là ý gì? Chẳng lẽ sai hay vẫn là ta Kiếm Tông rồi hả?" Phong Trí Hồng cả giận nói.

"Hừ hừ, đây là người một người gây nên, cùng Kiếm Tông lại có quan hệ gì rồi hả?" Tôn Trường Cửu không vui nói, "Giản tiên tử nói đúng, những thứ này các đạo hữu, hay vẫn là không muốn đi theo người hảo."

Được Vương Cốc Lưu Chí cũng nói: "Thi đấu ở trong phát sinh hết thảy, đều là chưa từng đoán trước đấy, ai đúng ai sai, đã không thể dùng đơn giản đúng sai trở lại bình phán rồi, Giản tiên tử gây nên, đã là cứu được rất nhiều đệ tử, thật muốn đem đệ tử vẫn lạc toàn bộ đổ lên Giản tiên tử trong tay, cũng không thể nào nói nổi."

"Đúng vậy, Giản tiên tử trước tuyên bố đúng rồi tiền chuộc, chính là muốn cứu người đấy, còn không phải phong đạo hữu bất mãn, ra tay đã thương người, cũng không trách Giản tiên tử mất đi lý trí, muốn là chúng ta những lão gia hỏa này, khả năng cũng sẽ không đợi đến lúc tiến vào thi đấu."

"Đúng đấy, cứu người còn muốn bị đánh tổn thương, đây không phải là ý thế hiếp người sao."

"Ồ, ta như thế nào nhớ rõ Thủy Vân tông nữ đệ tử cũng vì đệ tử của kiếm tông đau nhức hạ sát thủ, bọn họ hai tông không phải từ trước giao

hảo chứ "

"Hặc hặc, đây giao hảo cũng là muốn cảnh giác cao độ a, ngay cả nhà mình đệ tử đều có thể bỏ qua rồi, còn sẽ không buông tha nhà người ta đệ tử."

"Ài, ta nghe nói giống như tại nửa năm trước, phong đạo hữu liền tự tay đập chết chính mình một người Trúc Cơ đệ tử đấy, chắc chắn, giống như người đệ tử kia hay vẫn là vì bảo vệ Kiếm Tông vinh dự."

"Cũng không, lúc ấy mọi người đều thấy được, kỳ thật đệ tử kia cũng không cần không thể không chết, giống như có lời khó nói, Chỉ là. . ."

"Vậy một lần Giản tiên tử cũng là vì Thiên Đạo Tông."

"Bất kể thế nào nói, lúc này đây nếu không phải Giản tiên tử ở bên trong, chúng ta tông môn có thể may mắn còn sống sót nhiều như vậy, thì đấu bên trong vẫn không được vì chiến trường?"

"Đúng, là được."

"Phong đạo hữu, muốn chúng ta nói, những đệ tử này người cũng không cần nghĩ đến mang đi, dù sao các người tông môn cũng không có tính toán bọn họ có thể còn sống đi ra."

Đây sau một câu lời vừa ra khỏi miệng, toàn trường đều an tĩnh lại, tất cả mọi người nhìn xem mặt sắc mặt xanh mét Phong Trí Hồng, nhìn có chút hã hê cũng tốt, bỏ đá xuống giếng cũng tốt, tất cả mọi người biết rõ, Kiếm Tông, tại Trịnh quốc triệt để đã xong.

Diệp Cần nhìn đây một hồi náo nhiệt, cũng biết náo nhiệt đã đến khâu cuối cùng, lúc này mới chuẩn bị đứng lên, có thể bỗng nhiên, hân hướng sau lưng liếc mắt nhìn, ở đây tất cả Kết Đan tu sĩ cũng đều bỗng nhiên

hướng xa xa nhìn lại, xa xa truyền đến linh lực chấn động, một cái hắc ảnh đang lấy tốc độ cực nhanh chạy đến.

Một lát, liền chứng kiến bóng đen kia chân đạp màu đen phi kiếm tới gần, màu đen pháp bào phồng lên, thừa dịp khuôn mặt càng thêm trắng nõn, còn chưa rơi xuống đất, ánh mắt nhìn quét phía dưới, thật giống như cùng tất cả mọi người liếc nhau một cái.

Cái nhìn này trong trẻo nhưng lạnh lùng tức giận cực kỳ, đôi mắt chi nhân không không cảm thấy lạnh thấu xương.

Đây chạy đến chi nhân đúng là Kiếm Tông tông chủ Vương An.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Tông Chủ Vấn Trách

Vương An phi thân rơi xuống đất, trước hướng Diệp Cần chỗ nhanh đi vài bước, chấp tay thi lễ, khách khí vài câu, rồi mới hướng ở đây tất cả Kết Đan tu sĩ ôm quyền nói: "Vương mỗi ngày gần đây bế quan, vừa xuất quan mới biết được đã xảy ra như vậy rất nhiều chuyện tình, khá tốt, tới không tính là muộn."

Phong Trí Hồng liền chạy tới, thấp giọng vừa mới chuyện đã xảy ra nói một lần, Vương An mặt không thay đổi nghe, chẳng qua là ở bên trong một cái chớp mắt, ánh mắt hướng Giản Nhược Trần nhìn lại, cái nhìn kia cực kỳ trát tâm, dù là Giản Nhược Trần đã sớm rèn luyện ra hỉ nộ không hiện vu sắc, vậy mà trái tim cũng nặng nề mà nhảy xuống.

Trong nội tâm không khỏi cảnh giác, đây Vương An, cũng không phải là Phong Trí Hồng như vậy nhân vật.

Có thể ngồi trên tông chủ vị mới thật sự là thành đại sự, hành vi cử chỉ đối với chuyện phán đoán tuyệt đối không tầm thường có thể so sánh, Kiếm Tông tông chủ tự mình chạy đến, tuyệt đối không là trước kia như vậy dăm ba câu có thể đẩy ủy đi tới đấy.

Giản Nhược Trần chuẩn bị đủ rồi tinh thần, Vương An nhưng chỉ là liếc mắt Giản Nhược Trần liếc về sau, ánh mắt liền hướng về rồi Liễu Tùy Thanh, hướng Liễu Tùy Thanh có chút gật gật đầu, cuối cùng nhìn về phía nhưng là Kiếm Tông vậy hơn mười vị đệ tử.

Giản Nhược Trần tâm có chút trầm xuống, nàng tự nhiên biết rõ, Kiếm Tông tông chủ tự mình hỏi đến, những thứ này Luyện Khí đệ tử trong nội tâm sẽ là có gì cảm động, những thứ này nàng nhọc lòng đều muốn giữ ở bên người, đoán chừng là không tốt lưu lại.

"Các vị đạo hữu, thi đấu sự tình, Vương mỗ cũng là vừa vặn rõ ràng, nơi đây sự tình, đến bây giờ mới thôi, phải là tệ tông cùng Thiên Đạo Tông chuyện giữa rồi." Vương An nói ra.

"Vương tông chủ nói như vậy có chút không thể nào nói nổi a, luôn tại thi đấu ở trong phát sinh đấy, thi đấu có thể là chúng ta tất cả tông môn đều tham gia được rồi." Lưu An với tư cách địa chủ, mở miệng trước nói.

"A? Lưu đường chủ nếu là nói như vậy, ta đây cũng muốn biết, ta Kiếm Tông đệ tử biến thành lệnh treo giải thưởng vật hi sinh về sau, quý tông đệ tử còn có tiếp lệnh treo giải thưởng hay sao?" Vương An tâm bình khí hòa nói.

Mọi người ở đây, ngoại trừ Kiếm Tông một cái tông chủ, tất cả cũng chỉ là vị trí Ngoại Sự Đường chủ mà thôi, Lưu An trước với tông chủ xưng hô đối với Vương An, Vương An tự nhiên cũng có qua có lại, còn lấy chức vị xưng hô, đây một cái tông chủ một cái đường chủ, tuy rằng không phải một nhà đấy, thân phận liền cũng cao thấp lập phán rồi.

Vương An lại cũng chỉ phải tâm bình khí hòa ngôn ngữ, nhưng mà ngôn từ lại tự nhiên hùng hổ dọa người, hiển thị rõ tông chủ bản sắc.

"Thi đấu ở trong xảy ra chuyện gì, Vương tông chủ cũng có thể phỏng đoán đến, hỏi như vậy lại là có ý gì?" Lưu An sắc mặt rất là không tốt.

"Lưu đường chủ đã hiểu lầm, thi đấu, vốn chính là đối với mấy cái này Luyện Khí tu sĩ thí luyện, quy tắc bên trên cũng chỉ giải thích rõ rồi với đoạt được thi đấu Ngọc phù số lượng nhiều người là thắng, lại không có nói rõ không được tổn thương tính mạng người.

Ta nghĩ, ở đây đều là Đại tu sĩ rồi, sẽ không không rõ ràng lắm đang không có trọng tài ở đây dưới tình huống, cướp đoạt thi đấu Ngọc phù sẽ phát sinh cái gì hậu quả." Vương An tâm bình khí hòa nói.

Thi đấu thí luyện hậu quả, tại thi đấu quy tắc công bố về sau, mọi người liền đều đã nghĩ đến, chẳng qua là, không chỉ là Kiếm Tông đều muốn mượn này làm ra cái gì, có thể nói đại đa số tông môn đều có tính toán của mình.

Bởi vậy cho dù là biết rõ nhất định sẽ đã bị nhiều mặt phục kích Thiên Đạo Tông, đều không có nói ra dị nghị, huống chi tại Trịnh quốc địa vị cùng Ngự Thú tông song song Dược Vương Cốc rồi.

"Như vậy, nếu như trong đó không khỏi sát thương, trong đó chuyện đã xảy ra cũng không cần phải xuất ra ngoài vừa nói lời nói, nhưng lệnh treo giải thưởng khác nhau, đây là đối với Kiếm Tông đệ tử ác ý mưu sát, dù là lệnh treo giải thưởng chủ nhân phía sau cứu người, cũng không có thể che giấu đã từng tàn nhẫn."

Vương An mắt nhìn Giản Nhược Trần, trong ánh mắt phải không nói ra được chán ghét, "Một lời không hợp, liền ăn nói lung tung, tước đoạt trăm tên tu sĩ sinh mệnh, càng tại phía sau, với tính mạng là áp chế, khiến cho trở thành kia phụ thuộc, còn nói cái gì vi phạm lời thề."

Vương An âm thanh lạnh lùng nói: "Liều đường chủ, quý tông Giản tiên tử lúc trước đã ban bố tiền chuộc, lúc này thời điểm, vì cái gì lại không cho phép ta Kiếm Tông những thứ này may mắn còn sống sót đệ tử dùng tiền chuộc trở lại thu hoạch tự do?"

Vương An trước với bề ngoài giống như nhắm vào Dược Vương Cốc, kì thực nhắm vào đúng rồi tất cả ở đây tông môn câu hỏi —— ta Kiếm Tông đệ tử biến thành lệnh treo giải thưởng vật hi sinh về sau, quý tông đệ

tử còn có tiếp lệnh treo giải thưởng —— trở lại ngăn chặn những thứ này Kết Đan tu sĩ trợ giúp Giản Nhược Trần nói chuyện khả năng.

Nếu thật là truy cứu, cái kia tông môn dám cam đoan môn hạ đệ tử không có tham dự qua đối với Kiếm Tông đệ tử giết chóc? Thi đấu ở trong tình hình như vậy phức tạp, đừng nói những đệ tử này không có chủ động đánh chết Kiếm Tông đệ tử, Kiếm Tông đệ tử lại sẽ tin tưởng ai?

Rồi hãy nói Kiếm Tông đệ tử chủ động đả thương người đều không thể nào nói nổi, không phải người chết là lớn, mà phải chính bọn hắn cũng không tin.

Đi theo Vương An liền đưa ra "Thi đấu ở trong sự tình, không cần truy cứu" trở lại trấn an mọi người, lại để cho tất cả mọi người trong nội tâm đều tối thâm thở ra một hơi, sau đó mũi nhọn liền nhắm ngay Giản Nhược Trần, chỉ nói lệnh treo giải thưởng cùng tiền chuộc.

Xác thực, một lời không hợp liền treo giải thưởng trăm tên tu sĩ tính mạng, đây là treo giải thưởng Kiếm Tông đấy, đối vị suy nghĩ, nếu thật là treo giải thưởng chính mình tông môn đấy, ai có thể chịu được?

Mà cuối cùng lại đưa ra không cho phép Kiếm Tông dùng Linh Thạch chuộc lấy những thứ này may mắn còn sống sót Kiếm Tông tu sĩ sự tình, từng câu trật tự rõ ràng, trực tiếp liền đem Giản Nhược Trần lúc trước tạo nên hình tượng triệt để phá vỡ.

Mà Vương An vẫn trách ngữ khí, lại vẫn không phải nhằm vào Giản Nhược Trần —— chính là một cái Luyện Khí tu sĩ, căn bản không xứng hẳn câu hỏi, hẳn hỏi cũng chỉ có Liễu Tuy Thanh.

Từ Giản Nhược Trần mở miệng là chính nàng biện hộ về sau, Liễu Tuy Thanh liền một lời không phát, hẳn biết rõ Giản Nhược Trần tâm tư nhanh nhẹn, cũng sẽ không đối với Thiên Đạo Tông bất lợi, nhưng Vương

An điểm danh câu hỏi hẵn lại không thể không trả lời, Giản Nhược Trần cũng dù sao cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử.

Có thể Vương An đây câu hỏi, lại cũng không nên trả lời, chỉ cần hẵn trả lời rồi, Giản Nhược Trần người cử động liền biến thành Thiên Đạo Tông sai khiến, có thể công khai thanh minh, Giản Nhược Trần phải hành vi cá nhân, hẵn cũng gánh không nổi người này.

Liễu Tùy Thanh khẽ mỉm cười nói: "Nguyên nhân này nha, ta nghĩ, là vì lúc trước nói lời này đúng rồi phong đạo hữu, Giản tiên tử đối với phong đạo hữu không tín nhiệm nguyên nhân."

Nói qua Liễu Tùy Thanh chuyển hướng Giản Nhược Trần nói: "Kiếm Tông tông chủ câu hỏi, người có thể ăn ngay nói thật."

Liễu Tùy Thanh vừa nói như vậy, chính là đã mặt ngoài rồi Giản Nhược Trần phải tư nhân hành vi, hẵn và Thiên Đạo Tông đều không rõ ràng lắm, lại có cho Giản Nhược Trần chỗ dựa ý tứ, liền đem chính hẵn tại đây sự tình bên trên phiết được sạch sẽ.

Giản Nhược Trần tự nhiên hiểu, cất cao giọng nói: "Đúng, văn bối tự nhiên là không tín nhiệm phong tiên bối, về phần nguyên nhân, cũng cũng không cần lại từng cái nhiều lần giảng thuật."

Không tín nhiệm.

Liền ba chữ kia, đầy đủ hà tư được rồi, một cái ngoại môn đệ tử, vì Kiếm Tông hơn mười tu sĩ tính mạng, dám đối với Kiếm Tông Kết Đan tu sĩ nói một tiếng không tín nhiệm, bất luận việc này là thật là giả, cũng đủ để nâng lên Giản Nhược Trần thân phận.

Phong Trí Hồng thiếu chút nữa muốn mặt đỏ tới mang tai, hẵn đã mất hết mặt mũi, cũng biết tại miệng lưỡi bên trên không phải Giản Nhược Trần đối thủ, dứt khoát liền đem hết thầy đều giao cho Vương An.

Vương An hay vẫn là nhìn xem Liễu Tùy Thanh, giữa lông mày lộ ra không tán thành biểu lộ, "Liễu đạo hữu, người cũng là Thiên Đạo Tông Đường chủ, chẳng lẽ làm không được môn hạ đệ tử chủ?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Sưu Hồn

Vương An lời này xem như trách cứ rồi.

Một cái Kết Đan Đại tu sĩ, Thiên Đạo Tông Đường chủ, gặp được sự tình lại muốn nhà mình Luyện Khí tu sĩ xuất đầu, đây, khó trách Vương An lộ ra không tán thành biểu lộ.

Chẳng qua là, Giản Nhược Trần không phải mặt khác Luyện Khí tu sĩ, nàng chủ phải không tốt làm đấy.

Liễu Tùy Thanh căn bản cũng không chịu kích thích, cười nói: "Môn hạ đệ tử ngay ở chỗ này, đến không cần ta thay nàng nói chuyện."

Vương An từ chối cho ý kiến, nhìn xem Giản Nhược Trần, tuy rằng vẻ mặt ôn hoà, thực chất bên trong chán ghét lại không che giấu được, mở miệng nói: "Giản tiên tử, vua ta an, Kiếm Tông tông chủ, người đáng tín nhiệm?"

Nếu như Giản Nhược Trần hay vẫn là bên trên cái thế giới Thế Kỷ cao ốc Tổng giám đốc, lúc này, đến có thể mí mắt mang gờ lên không gờ lên đấy, lạnh lạnh mà trở lại một câu "Không tín nhiệm", chỉ vì Thế Kỷ cao ốc Tổng giám đốc thân phận, mới có thể đối với nhất tông chi chủ gờ lên cái kiêu ngạo.

Nhưng bây giờ, nơi đây nhưng là bằng không thì, nàng chỉ là một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ, ở đây tùy ý một cái Kết Đan tu sĩ, đuổi ra cái đầu ngón tay có thể nghiền chết nàng.

Nàng đối với Phong Trí Hồng bất kính, có lúc trước Phong Trí Hồng trước mắt bao người trước phạm sai lầm phía trước, còn đối với Vương An, nàng lại là không thể.

Lập tức chỉ có thể có chút khom người nói: "Không đảm đương nổi tông chủ rủ xuống hỏi."

Lời này cũng là mưu lợi rồi.

Vương An trong nội tâm âm thầm gật đầu, Giản Nhược Trần việc này trả lời, mặc cho ai cũng tìm không ra tật xấu trở lại.

Nàng nếu nói tín nhiệm, chính là không biết tự lượng sức mình rồi, nàng một cái Luyện Khí tu sĩ, căn bản cũng không xứng như thế trả lời. Không tín nhiệm? Vậy là tìm cái chết.

"Ta Kiểm Tông những đệ tử này, tính mạng thế nhưng là toàn bộ về rồi Giản tiên tử?" Vương An liền hỏi.

Lời này, Phong Trí Hồng hỏi qua rồi, Giản Nhược Trần cũng trở về đáp qua, nhưng mà tại Vương An đến trước khi đến, Vương An hỏi lại, Giản Nhược Trần không thể không trả lời.

Mọi người liền đã nghĩ ngợi lấy, Giản Nhược Trần muốn như thế nào lại lưỡi đầy hoa sen.

Giản Nhược Trần nhìn xem Vương An, thành thành thật thật mà nói một chữ: "Vâng."

Mọi người trước nha nhưng dưới, sau đó không khỏi cười trộm, Giản Nhược Trần thật sự là giáo hoạt a, một chữ, cái gì cũng nói rõ, còn ứng lần trước "Về phần nguyên nhân, cũng cũng không cần lại từng cái nhiều lần giảng thuật" .

Vương An gật gật đầu, cũng không có đem Giản Nhược Trần để vào mắt, quay người hướng Chu Tước đường phương hướng nhìn lại, đồng thời nói: "Ta đây chỉ cần hướng Chu Tước đường tiền trả tiền chuộc là được."

Một câu nói, sự tình tựa hồ liền hoàn toàn giải quyết xong, Phong Trí Hồng ngạc nhiên xuống, đơn giản như vậy, hẳn tại sao không có nghĩ đến.

Vương An đã nói: "Phong Đường chủ, người đi làm một chút."

Phong Trí Hồng đáp ứng , hướng Chu Tước đường đi đến, lại muốn như thế nào cũng sẽ không đơn giản như vậy liền giải quyết xong a, lại đau lòng khiêng linh cữu đi thạch, một người tu sĩ, dựa theo Giản Nhược Trần lúc trước bằng giá, chính là một vạn hạ phẩm linh thạch, đây bốn mươi tám cái Luyện Khí đệ tử, chính là bốn mươi tám vạn hạ phẩm linh thạch, bốn trăm tám mươi miếng trung phẩm Linh Thạch.

Lại cũng không phải thật đau lòng Linh Thạch, thật sự là không cam lòng không duyên cớ nhường Giản Nhược Trần phát một số tiền của phi nghĩa.

Vương An ánh mắt vòng xuống, liền nhìn về phía giật mình tại nguyên chỗ chính là cái kia Luyện Khí tu sĩ, vẻ mặt ôn hoà hỏi: "Đạo hữu xưng hô như thế nào?"

Tu sĩ kia được Linh Thạch liền muốn muốn vụng trộm chạy đi, thế nhưng là hai chân lại như tưới chì tựa như rút bất động, đã biết không thỏa, Vương An vừa hỏi, lập tức chỉ cảm thấy thanh âm này uy nghiêm không thể phản bác, há miệng lên đường: "Vãn bối Lý Hoa."

Vương An lại nói: "Lý đạo hữu, người không biết tại thi đấu bên trong giết Kiếm Tông đệ tử, ly khai thi đấu cấm địa về sau trắng trợn tuyên dương, Kiếm Tông tuyệt sẽ không lưu lại tánh mạng của người chứ "

Vậy Lý Hoa nghe xong, màu sắc đại biến, lập tức kêu lên: "Tiền bối, ta chỉ phải tiếp treo giải thưởng, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Vương An cười lạnh một tiếng: "Từ xưa giết người thì đền mạng, Lý đạo hữu nói như thế nào cùng người vô can?"

Lý Hoa vội la lên: "Đương nhiên cùng ta vô can rồi, ta chính là tiếp treo giải thưởng."

"Ta chỉ biết là, người thừa nhận tự tay giết Kiếm Tông đệ tử, ta Kiếm Tông, tuyệt sẽ không bỏ mặc cừu nhân tiêu dao." Vương An rét căm căm nói.

"Người, tiền bối, người không thể giết ta, ta. . ." Lý Hoa kêu, vô thức lui về phía sau vài bước, hiện tại hắn bỗng nhiên có thể động, có thể cũng biết, tại Vương An trước mặt muốn chạy trốn, là tuyệt đối không thể nào.

"Ta ngược phải muốn biết, người nơi nào đến lá gan dám đảm đương nhiều người thừa nhận là hung thủ giết người." Vương An thò tay, lại không vội mà bắt lấy Lý Hoa, lời này, rõ ràng chính là tại nói cho mọi người, đây Lý Hoa hôm nay gây nên, là có người sai khiến, nhưng tuyệt đối không phải Kiếm Tông sai khiến.

Lý Hoa rốt cuộc biết không được bình thường, trên mặt chất phác tất cả đều biến mất, kêu lên: "Không, ta không có giết người, Kiếm Tông Ngọc phù là có người đưa cho ta đấy."

Toàn trường đứng yên tĩnh, ngay cả đang tại Chu Tước đường trước Phong Trí Hồng đều quay đầu, tất cả ánh mắt tất cả Lý Hoa trên người, càng có hồ nghi dưới, quay đầu xem xét Giản Nhược Trần biểu lộ, Giản Nhược Trần cũng nhìn xem Lý Hoa, cũng phải hơi kinh ngạc.

Lý Hoa nuốt nước miếng, tại đây giống như nhiều Kết Đan Đại tu sĩ trước mặt, hắn cuối cùng đã mất đi tất cả ngụy trang, cũng biết tình thế sẽ

không giống hẳn cho rằng như vậy phát triển, không đợi Vương An hỏi lại, đã run rẩy nói:

"Văn bối tại thi đấu ở trong, phải gặp Ngọc phù chủ nhân, văn bối cũng không dám động thủ, lúc ấy liền muốn chạy trốn, có thể ngọc phù này chủ nhân ngăn cản văn bối, cứng rắn đem Ngọc phù kín đáo đưa cho ta, còn nói chỉ cần ta làm như vậy, nhất định có thể đạt được tiền thưởng, còn nói ta khẳng định không có chuyện, ta chính là một cái tiếp lệnh treo giải thưởng đấy, có việc đúng rồi Giản tiên tử."

Tất cả mọi người quái xuống, Lưu Chí nhíu mày nói: "Lý Hoa, người nói là Ngọc phù chủ nhân làm như vậy, tại sao chứng minh?"

Lý Hoa sợ run lên kêu lên: "Ăn mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức, cầm trong tay cũng là Kiếm Tông trường kiếm, không phải Kiếm Tông đệ tử, chẳng lẽ còn là có người giả mạo đấy, còn muốn ta có việc toàn bộ đổ lên Giản tiên tử trên đầu."

Lời này kêu ra miệng về sau, cũng đã biết không đúng rồi, ăn mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức cầm lấy Kiếm Tông trường kiếm, cũng không có nghĩa là chính là Kiếm Tông đệ tử hoàn toàn có thể là người nọ giết Kiếm Tông đệ tử giả mạo đấy.

Lưu Chí liền nhìn về phía Vương An: "Vương tông chủ có thể tin tưởng tại hạ?"

Vương An mỉm cười, chấp tay nói: "Có Lưu đường chủ ra tay, còn có cái gì có tin hay không đấy."

Lý Hoa giống như còn chưa rõ, nhìn hai bên một chút, liền cảm giác thấy hoa mắt, Lưu Chí bỗng nhiên liền đứng ở trước mặt của hắn, hắn đã cảm giác không tốt, há miệng muốn kêu to, thanh âm còn không có phát ra, Lưu Chí tay đã đặt tại rồi trên đầu của hắn.

Miệng của hắn còn duy trì lấy mở lớn, trong ánh mắt đã tràn đầy khủng bố, thần sắc bỗng nhiên thống khổ không chịu nổi, sau đó toàn thân đều run lên, đi theo thần sắc chậm rãi ngậy đại ra.

Giản Nhược Trần kinh ngạc mà nhìn, sau đó giật mình, không bao lâu Lưu Chí tay lấy ra, đồ lưu Lý Hoa ngu si ngốc mà đứng đấy.

Lưu Chí thò tay chỉ hướng không trung, đầu ngón tay linh quang từng điểm, rất nhanh, giữa không trung xuất hiện một cái cầm trong tay trường kiếm tu sĩ trẻ tuổi, tất cả mọi người nhìn sang, Vương An lại chỉ nhìn xem Kiếm Tông may mắn còn sống sót đệ tử biểu lộ.

"Không phải Kiếm Tông đệ tử." Phong Trí Hồng nói.

Chu Khải Minh cũng lắc đầu.

Vương An quay đầu lại nhìn xem Liễu Tùy Thanh, "Liễu đường chủ như thế nào cho rằng?"

Liễu Tùy Thanh sắc mặt cũng nghiêm túc lên, không thêm che giấu mà liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần cũng đang có chút nhú mày, chứng kiến Liễu Tùy Thanh ánh mắt, không cần nghĩ ngợi nói: "Đệ tử còn phải dùng tới giá họa phong tiền bối? Sự thật đã như thế, tái giá họa, vẽ rắn thêm chân rồi a."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Không Làm Kiểm Tông Sinh Ý

Giản Nhược Trần lời này mặc dù là đối với Liễu Tù Thanh theo như lời, thanh âm lại cực kỳ rõ ràng, mọi người tại đây toàn bộ cũng nghe được rồi, Phong Trí Hồng mặt trướng đến đỏ bừng, bị Giản Nhược Trần lần nữa ép buộc dưới, lại không thừa nhận cũng không được, loại thủ đoạn này giá họa Phong Trí Hồng, phải thấp kém rồi, không hợp Giản Nhược Trần phong cách.

"Giản tiên tử lệnh treo giải thưởng tuyên bố về sau chưa đủ một phút đồng hồ, Luyện Khí đệ tử mà bắt đầu tiến vào thi đấu, như vậy trong thời gian thật ngắn, vạn chúng nhìn trừng trừng, không dễ dàng lập tức tìm được người rồi làm xuống tay chân a." Lưu Chí cũng nói.

Đây cũng không phải là đối với Giản Nhược Trần thưởng thức không thưởng thức vấn đề, mặc dù hẳn không nói như vậy, mọi người cũng đều muốn lấy được. Nhưng nghĩ đến, cũng không cho rằng liền nhất định là Giản Nhược Trần làm được, như vậy cách làm, hoàn toàn với đả thương địch thủ một nghìn tự tổn tám trăm, mà lại tựa như Giản Nhược Trần nói, nòng căn bản cũng không có cần phải vẽ rắn thêm chân.

Lúc ấy sự tình phát đột nhiên, tất cả tông môn thế gia chỉ tới kịp triệu tập con em nhà mình ứng đối, hiển nhiên, bậc này mua hung giá họa thủ đoạn, rất khó lập tức nghĩ đến, nhưng vấn đề là coi như là nghĩ tới, cũng chỉ có Phong Trí Hồng có lý do ngược lại một con đường riêng mà đi.

Đều là Luyện Khí tu vi, địch dung cũng không phải là việc khó, cũng không dễ dàng bị phát hiện.

Huống hồ, Phong Trí Hồng thanh danh đã như thế, làm như vậy, chính là kéo lấy Giản Nhược Trần một đạo xuống nước, thủ đoạn tuy rằng ti tiện, thực sự có hiệu quả.

Mà bình thường cân nhắc, nếu như không phải Phong Trí Hồng làm đây, cũng liền Giản Nhược Trần có thời gian có thực lực bố cục rồi, về phần nàng theo như lời không cần phải giá họa lời này, nghe tự nhiên là có đạo lý, nhưng luôn muốn xuất ra chứng cứ rõ ràng đây.

Sự tình bỗng nhiên chuyển hướng đối với Giản Nhược Trần bất lợi đây một phương diện trở lại.

"Liễu đường chủ, quý tông đệ tử tuyên bố lệnh treo giải thưởng, treo giải thưởng ta Kiếm Tông đệ tử tính mạng, đây là sự thật, tại thi đấu bên trong lại cứu sau gần một nửa Kiếm Tông đệ tử, cũng là sự thật, việc này thi đấu, tất cả tông môn cũng đều có đệ tử vẫn lạc, càng là sự thật, trong đó chi tiết, cũng liền không cần kế hoạch rồi."

Vương An thật sâu thở dài một hơi, dĩ nhiên là không đáng truy cứu thái độ, mọi người thần sắc đều có chút buồn vô cớ.

Nói cho cùng, người nào cũng không dám nói môn hạ của chính mình đệ tử không có nhiệm Kiếm Tông đệ tử máu tươi, cũng không dám nói không có mặt khác tông môn, thế gia đệ tử vẫn lạc tại nhà mình đệ tử trên tay.

Thành như Vương An nói, trong đó chi tiết, nếu là truy cứu tới, toàn bộ Trịnh quốc tu sĩ, sợ là mỗi người đều không tiếp tục ngày yên tĩnh rồi.

Như vậy nghĩ đến, thật sự là mảnh tư cực sợ, đây Luyện Khí tu sĩ thi đấu, cuối cùng mục đích ở đâu? Thật là muốn khiến cái này Luyện Khí tu sĩ rèn luyện?

Một tháng này trở lại dư luận, ở đây Kết Đan tu sĩ không nói tham dự, cũng tự chủ đều có trao đổi, mà lúc này, Vương An một câu nói, giống như có lẽ đã đem thi đấu mục đích cuối cùng nhất vạch trần.

Nhưng, tuyệt đối không nên là như vậy, thi đấu phương án phải hoàng thất nói ra, hoàng thất làm sao sẽ hy vọng Trịnh quốc tất cả tông môn thế gia sụp đổ? Vậy, chính là thi đấu bị lợi dụng rồi hả?

Bị Thiên Đạo Tông lợi dụng?

Mọi người suy nghĩ cách nhìn, Vương An lại có chút nhú mày nhìn về phía Phong Trí Hồng, Phong Trí Hồng đang bờ môi khẽ nhúc nhích truyền âm, Vương An thần sắc hiển nhiên không nhanh, nhìn về phía Giản Nhược Trần.

"Giản tiên tử, tiền chuộc Kiếm Tông đã hướng Chu Tước đường giao phó rồi, Giản tiên tử có thể cùng Chu Tước đường giao hàng rồi." Lời này, mơ hồ cũng mang theo rồi chán nể, thanh âm uy nghiêm, không để cho cãi lời, Liễu Tuy Thanh nhún nhún mày, lại bởi vì Vương An không có phát động thần thức công kích, không tiện thay Giản Nhược Trần chặn đường.

Đây cũng là Đại tu sĩ đối đãi cấp thấp tu sĩ thường có phương thức nói chuyện.

Giản Nhược Trần hơi ngẩn ra, vô thức muốn đối với thanh âm này thần phục, có thể thanh âm này mang đến cảm giác giống như đã từng quen biết, bỗng dưng khơi gợi lên đã lâu trí nhớ, nhớ lại chính là xuyên qua mới bắt đầu, vậy Hạ Thần liên đối với nàng đã làm như thế sự tình.

Thời gian lâu dài xa, Hạ Thần thần thức chán nể cũng sớm mà đã bị nàng khắc phục, hôm nay Vương An vậy mà đã ở đối với nàng làm như thế, trên tâm lý khuất phục ý tưởng mơ hồ mới lên, trong đầu kháng cự liền bài sơn đảo hải mà đến.

Nàng thoảng trông mắt, không chịu nhìn Vương An con mắt, nhắc nhở chính mình tỉnh táo, chính mình không phải về đáp, không cần có bất luận cái gì động tác.

Một lát, chẩn nhiếp còn đang, nàng cũng đã chống lại rồi, giương mắt, lại chỉ nhìn xem Vương An cái mũi —— tại tất cả mọi người xem ra, Giản Nhược Trần cũng chính là nhìn xem Vương An con mắt rồi.

"Thật có lỗi, tông chủ nếu không phải biết rõ, Phong tiên bối cho là biết rõ đấy, ngày đó, ta đã lúc này tuyên bố, tiên chuộc sinh ý, phải không cùng Kiếm Tông làm đấy." Giản Nhược Trần cắn răng, cơ hồ là từng chữ từng chữ nói ra.

Nói xong, thân thể có chút lung lay xuống, hít sâu một hơi: "Ngày đó, thái tử điện hạ cùng Tam hoàng tử Điện Hạ tất cả đều ở đây, đều không có nói ra dị nghị, đáng tiếc, lúc ấy không phải tông chủ ở chỗ này."

Đây sau một câu nói, chính là nhịn không được đối với Vương An ca ngợi chi ý rồi, chỉ tiếc, lời này do nàng hiện tại cái thân phận này nói ra, càng giống phải trào phúng.

"Vương tông chủ đối với ta Thiên Đạo Tông đệ tử chẩn nhiếp, cùng lúc ấy phong đạo hữu làm dễ dàng sự tình có gì khác biệt?" Liễu Tuy Thanh rồi mới lên tiếng.

Dù là thân là Thiên Đạo Tông Đường chủ, hãn cũng không cách nào can thiệp Vương An đối với Giản Nhược Trần thần thức chẩn nhiếp, đây vốn chính là đẳng cấp cao tu sĩ đối với cấp thấp tu sĩ thường làm đấy, giống như lúc trước Vương An đối đãi Lý Hoa.

Vương An trong nội tâm nhưng là khiếp sợ đấy, đây không phải là cùng Kiếm Tông đệ tử làm tiên chuộc sinh ý sự tình, hãn cũng là mới từ Phong Trí Hồng chỗ đó nghe nói —— Phong Trí Hồng mình cũng đã quên

mất, Giản Nhược Trần lại còn nhớ rõ, vẫn còn là hần thần thức chấn nhiếp về sau mở miệng nhắc nhở.

Giản Nhược Trần tâm chí như thế chi cứng, vậy mà chống cự rồi thần trí của hần chấn nhiếp.

Vương An vậy mà nhất thời im bật, thế mới biết, Phong Trí Hồng gây tại Giản Nhược Trần trong tay, thật không khuất.

"Ba ba ba!" Bỗng nhiên truyền đến vỗ tay âm thanh đã cắt đứt Vương An cùng Giản Nhược Trần ở giữa đối chất, Diệp Cần đang không kiên nhẫn mà đứng lên: "Thực đặc sắc, ta có thể làm chứng, lúc ấy Giản tiên tử như thế lúc nói, ta cùng thái tử điện hạ đều tại —— chư vị, chúng ta là không phải trước đem thi đấu kết luận công bố, đem có thể làm hết sự tình đều làm xong, lo lắng nữa khác bâng chi nhánh cuối."

Kiểm Tông Luyện Khí đệ tử thuộc sở hữu, tính mạng, tại Diệp Cần trong miệng chính là bâng chi nhánh cuối —— vốn, Luyện Khí đệ tử sự tình cũng chỉ có thể tính làm bâng chi nhánh cuối —— Diệp Cần đối với Kiểm Tông thái độ, liền rõ ràng nhất rồi.

Diệp Cần thái độ, không thể nói trăm phần trăm đại biểu hoàng thất thái độ, nhưng ít ra có thể đại biểu năm thành rồi.

Vương An trong mắt hiện lên tức giận, lại lập tức thu liễm, có chút khom người nói: "Vâng."

Diệp Cần khoát tay áo, Chu Tước đường trên ngọc bài, liền hiện ra rõ ràng chữ viết trở lại.

Thu hoạch thi đấu Ngọc phù đệ nhất danh đúng rồi Ngự Thụ tông Trương Cường, một người đã nhận được bốn mươi hai miếng Ngọc phù, hần những thứ này thi đấu Ngọc phù trong còn có mấy miếng phải tại nội

bộ thi đấu ở bên trong lấy được đấy, giật mình mừng rỡ ngoài, nhin không được nhìn Giản Nhược Trần liếc.

Hắn là sớm nhất đi theo Giản Nhược Trần bên người đấy, thi đấu Ngọc phù tự nhiên là thu hoạch tối đa đấy, trong nội tâm tự nhiên là nhận rồi Giản Nhược Trần tình, tuy nói hắn coi như là không đi theo Giản Nhược Trần, tự hỏi cũng không nhất định sẽ thất thủ đấy, nhưng như vậy đệ nhất nhưng là không dễ.

Tên thứ hai nhưng là một cái tán tu, gọi là sở sóng to, tổng cộng đạt được ba mươi chín miếng thi đấu Ngọc phù, đây tán tu không ít người đều quen thuộc, hắn đánh bại chỉ cần thi đấu Ngọc phù, mặt khác một mực không cần, không ít bị hắn thu được rồi Ngọc phù tu sĩ liền tiến lên chấp tay chúc mừng, Giản Nhược Trần cũng đã được nghe nói tu sĩ này tên tuổi, lần thứ nhất nhìn thấy, cũng nhiều nhìn mấy lần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Danh Lợi Song Thu

Thi đấu đệ tử bài danh, đệ tử của kiếm tông vậy mà cũng có người tại hai mươi nổi danh ở trong, lại để cho mọi người có chút ngạc nhiên, cũng liền nghĩ đến tại thi đấu bên trong Giản Nhược Trần cũng không có hạn chế những tu sĩ này tự do, là thật tâm giải cứu những tu sĩ này, càng đối với Giản Nhược Trần cao liếc mắt nhìn.

Liễu Tùy Thanh lại thừa dịp lúc này thời điểm, nói khẽ với Giản Nhược Trần nói: "Vương An đã đến, không phải về Kiếm Tông tu sĩ, nhất định sẽ không cam lòng, người có gì an bài?"

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, trong ánh mắt hiện lên giao hoạt nói: "Không sao, kiếm này tông như thế nào cũng là đặc tội, lần nữa tội hung ác điểm cũng không quan trọng."

Liễu Tùy Thanh đã biết rõ Giản Nhược Trần có kế hoạch, lên đường: "Cái kia Lý Hoa?"

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Ta còn không đến mức làm như vậy." Tiếp theo tiếng cười lạnh, "Thật muốn làm, cũng không có cái gì không dám thừa nhận đấy."

Một mình bài danh sau khi chấm dứt, lại công bố tông môn thế gia bài danh, đệ nhất danh tự nhiên là Ngự Thú tông, Ngự Thú tông ly khai thi đấu may mắn còn sống sót tu sĩ cũng là tối đa đấy, sau đó là Dược Vương Cốc, Dược Vương Cốc có một nửa đệ tử bị Giản Nhược Trần thu nạp rồi, còn có

hơn ba mươi người tạo thành hai cái tiểu đội, đây thu hoạch, tự nhiên cũng có giết chóc đấy, mọi người ngầm hiểu lẫn nhau, đầu cho rằng không biết.

Sau đó dĩ nhiên là Tam Thanh tông đấy, số lượng bên trên so với trước hai gã kém hơn một chút.

Thiên Đạo Tông không tính kế cuối, liền xếp hạng thứ tám, nhưng có âm thầm hỏi thăm, biết rõ Giản Nhược Trần chính mình liền lấy ra rồi hơn ba mươi miếng thi đấu Ngọc phù, như vậy một tăng một giảm, bằng không thì Thiên Đạo Tông thứ tự còn muốn đi lên.

Thủy Vân tông Thủy Linh Nhi vốn là rất sinh động đấy, từ tông môn các nữ đệ tử từ thi đấu sau khi đi ra, liền thái độ khác thường, đã không ngôn ngữ, cũng ước thúc đệ tử không cho phép nhiều lời, Thủy Vân tông lần này thật sự là tổn thất vô cùng nghiêm trọng, ngoại trừ đi theo Giản Nhược Trần cùng một chỗ ba mươi lăm, liền lại chỉ có một người tiểu đội mười mấy người ly khai.

Giản Nhược Trần nhìn xem bảng danh sách, nàng nói hoài nghi hư hư thực thực tà tu hai người vậy mà cũng không tại trên bảng danh sách, liền cũng biết hoài nghi nếu là thật sự đấy, hai người kia cũng là có phần có tâm kế đấy, muốn nàng là tà tu giết người, cũng sẽ không xuất ra nhiều như vậy Ngọc phù đấy.

Cho thi đấu đạt được thứ tự tu sĩ, tông môn, thế gia trao giải chấm dứt, Diệp Cần lại nói đơn giản rồi vài câu, nỗ lực lấy được thứ tự đệ tử, Chu Tước đường bên kia cũng bắt đầu bận rộn, bắt đầu đổi tiền đặt cược, cũng có thể gia tiến lên, đến đây tiền trả tiền chuộc.

Nhưng là Giản Nhược Trần tại thi đấu ở trong thật sự rõ ràng từ dưới đao cứu tu sĩ, báo cáo rồi gia chủ, gia chủ cũng không từng đẩy ủy, hấp thụ lúc trước giáo huấn, tới trước cùng Chu Tước đường tiền trả tiền chuộc

—— Chu Tước trong nội đường cũng đã có Giản Nhược Trần giao phó danh sách.

Sau đó lại đã Giản Nhược Trần trước tỏ vẻ cảm tạ —— mặc kệ Giản Nhược Trần cùng những người khác ân oán, thế gia đệ tử, cũng là muốn trăm cay nghìn đắng đào tạo đây, đưa vào đến thi đấu đây, cũng đều không sai biệt lắm phải gia tộc truyền thừa dự định người, chỉ cần Trúc Cơ rồi, mà bắt đầu tiếp nhận gia tộc sự vụ, đây một vạn hạ phẩm linh thạch, nhưng là chọn được cam tâm tình nguyện.

Giản Nhược Trần tự nhiên cũng là khách khí một phen.

Tiền chuộc một chuyện, lúc ấy cũng là vì thay Thiên Đạo Tông đổi cái thanh danh, hiện tại thanh danh đã có, Linh Thạch cũng có, còn kết giao thế gia, tự nhiên mừng rỡ, ngay tiếp theo Liễu Tuy Thanh cũng là ý cười đầy mặt, rất cùng có quang vinh yên.

Thế gia về sau, cũng có tán tu tiến lên, nhưng là cảm tạ ngoài, cùng Giản Nhược Trần nói một tiếng trong tay không tiện, đã cùng Chu Tước đường đã viết phiếu nợ, càng có ám chỉ, nguyện ý quy về Giản Nhược Trần dưới trướng, mặc cho Giản Nhược Trần đem ra sử dụng —— đây một vạn hạ phẩm linh thạch đối với tán tu trong Luyện Khí đệ tử không thua gì thiên văn số tự, chính là nói còn, cũng không có khả năng trả đây.

Trải qua thi đấu, liền cũng biết, đi theo Giản Nhược Trần chẳng những không có chỗ xấu, ngược lại rất mới có lợi, huống chi sau lưng còn có Thiên Đạo Tông ủng hộ.

Thiên Đạo Tông tuy nói tại Trịnh quốc đã té xuống rồi nhất lưu môn phái, nhưng lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo, mà lại như vậy nhìn, Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc thanh danh, thực lực trên thực tế cũng không thể so với Kiếm Tông chênh lệch.

Cũng có tán tu, như Khương Duy như vậy, cũng không phải là Giản Nhược Trần cứu tính mạng, cũng là tự nguyện gia nhập, tại thi đấu bên trong cũng đã cho thấy nguyện ý đi theo Giản Nhược Trần, lúc này cũng tìm tiến lên đây, nhất thời, ngoại trừ Chu Tước đường trước, liền chỉ có Giản Nhược Trần nơi đây người đến người đi, nối liền không dứt, phi thường náo nhiệt.

Tất cả tông môn Đường chủ cũng đều kỹ càng hiểu được chính mình đệ tử riêng phần mình chiến đấu trải qua, đối với là bị Giản Nhược Trần cứu đây, cũng không muốn quyt nợ, đối với một cái tông môn mà nói, mấy vạn hạ phẩm linh thạch thực không coi vào đâu, lấy ra rồi vừa vặn trả Giản Nhược Trần cứu người nhân tình.

Tu sĩ cũng chú ý nhân tình lễ mễ hoặc, càng có nhân quả mà nói, không muốn thiếu bất luận kẻ nào tình, lập tức tất cả tông môn Đường chủ đã ở Chu Tước đường cùng Giản Nhược Trần giữa đi đi lại lại, vì cầu nhân chứng, còn mang theo được cứu vớt đệ tử.

Mọi người mà nói cơ bản nhất trí, trước tán dương rồi Giản Nhược Trần nghĩa bạc vân thiên, tiếp theo rồi hướng Giản Nhược Trần tổ chức mặt khác một cuộc luận bàn, lấy ra chính mình lấy được Ngọc phù với tư cách ban thưởng cấp cho tán thưởng, dù sao lời hữu ích phải không cần Linh Thạch đây, mà lại Giản Nhược Trần cũng làm được rất tốt những thứ này tán dương.

Giản Nhược Trần trong tay vẫn còn có mặt khác một sổ sổ sách, là có chút đệ tử được cứu vớt có được tiền chuộc cũng muốn phân đi ra đây, —— cứu người, có rất nhiều tự mình tham dự, có rất nhiều tiểu đội hành vi, tất cả mọi người muốn chia làm đây.

Bất luận là tông môn hay vẫn là thế gia còn có tán tu đều có tham dự, đi theo Giản Nhược Trần bên người vài trăm người cũng có hơn phân nửa tham dự, kể cả Kiếm Tông may mắn còn sống sót đệ tử, Thủy Vân tông đệ

tử, những thứ này việc vặt cũng không cần Giản Nhược Trần mình làm, ngày đó tại thi đấu bên trong đã nuôi dưỡng mấy người tu sĩ, làm những thứ này cùng loại văn phòng văn viên (*nhân viên văn phòng) tạp vụ.

Lúc này loạn trong có tự, cùng Chu Tước đường giao tiếp rõ ràng, tính ra khoản cũng cũng không sai lầm, nhưng là Giản Nhược Trần đã thiết kế ra rồi bản khai, cao thấp so sánh, chỉ cần dựa theo tiền chuộc giao phó thêm vào là được.

Vốn là có lẽ tản đi rồi, cũng không để ý tham dự còn không có tham dự tất cả đều lưu lại, đại đa số tham dự cứu người tu sĩ đều chính mình tính toán cũng tìm được bao nhiêu tiền chuộc tiền thưởng, cũng không phải sốt ruột.

Những cái kia không có gia nhập Giản Nhược Trần bên này, trước lộ ra hoài nghi thần sắc, chào đón đến quả nhiên Chu Tước đường bên này tính toán số liệu sau khi đi ra, Thiên Đạo Tông bốn gã đệ tử cũng cầm lấy đăng ký tốt tập báo cáo rồi Giản Nhược Trần về sau, mà bắt đầu mượn nhờ Chu Tước đường địa bàn cấp cho cứu người tiền chuộc tiền thưởng.

Tại thi đấu ở trong cứu người một mạng, vốn chính là công đức một kiện, còn có tiền thưởng có thể cầm, hưng phấn không chỉ có là đạt được tiền thưởng, mà trong lúc này, chỉ có Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông chi nhân trên sắc mặt không có lộ ra đáng tươi cười.

Thủy Vân tông đệ tử tự nhiên biết rõ người trong nhà tại thi đấu trong làm cái gì, các nàng vốn là Kiếm Tông đồng minh, cũng tại tiến vào thi đấu bên trong trước một khắc, ruộng bỏ rồi đồng minh, chuyển thành kẻ giết chóc.

Những thứ này, vốn là muốn che giấu làm được, mà lại Thủy Vân tông đệ tử đều được cho biết, không cần tham lam treo giải thưởng, ngàn vạn

không nên bị Thiên Đạo Tông cùng khác tông môn bắt nhược điểm, không thể rơi nhân khẩu lưỡi.

Thủy Vân tông làm như vậy, tại tự bảo vệ mình bên trên không gì đáng trách, bởi vì Kiếm Tông đệ tử lúc ấy đã chính là bản thân khó bảo toàn, nhưng dù sao cũng là vi phạm với đã từng ước định, còn có diệt khẩu sự tình.

Thủy Vân tông nữ tu cách làm, tại thi đấu bên trong đã truyền ra, hay vẫn là Giả Nhược Trần ba làm năm thân, không cho phép tại thi đấu bên trong chế tạo càng nhiều nữa giết chóc, cũng đem Thủy Vân tông nữ tu một mình bện thành hai tổ, không can thiệp chuyện của nhau.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Người Đi Quá Giới Hạn Rồi

Thủy Vân tông vốn muốn nên rời đi trước, biết được chính mình đệ tử cũng có cứu người cử động, càng có đệ tử cũng là được cứu chi nhân sau liền do dự, suy đi nghĩ lại, hay vẫn là nộp tiền chuộc, nhưng không có cùng Giản Nhược Trần nói lời cảm tạ.

Mà Kiếm Tông Vương An cùng Phong Trí Hồng, lúc này lại như ngồi trên đồng lửa, tất cả tông môn đều vô cùng náo nhiệt đấy, mọi người khỏe như đem Kiếm Tông hoàn toàn quên mất, thực sự thỉnh thoảng đi ngang qua thời điểm gật gật đầu.

Vương An trong nội tâm khổ sở, cũng may tông chủ uy nghiêm còn đang, việc này thực truy cứu tới, cũng chính là điều khiển sau không nghiêm, Phong Trí Hồng trong nội tâm, hối hận được hận không thể thời gian đảo lưu, hắn làm sao lại trêu chọc Giản Nhược Trần đây, biết rõ cô gái này tu không đơn giản.

Có thể nếu thật là thời gian đảo lưu, hết thảy bắt đầu lại từ đầu, là hắn có thể nhận rõ Giản Nhược Trần, nhượng bộ lui binh chứ không, từ hắn trong hoàng cung không thể không tự tay giết Từ Lâm về sau, hắn cũng đã đối với Giản Nhược Trần đã có ắt phải chết ý, chỉ cần có cơ hội, tuyệt đối sẽ không buông tha đấy.

Chẳng qua là, hắn hiện tại đã là Kết Đan tu sĩ, tuyệt đối không chịu cùng một cái Luyện Khí tu sĩ đồng quy vu tận —— nếu là hắn hiện tại xuất thủ, đó mới là danh tiếng mất hết.

Chẳng qua là, giết chết Giản Nhược Trần đã trở thành Tâm Ma, nếu như không có thể diệt trừ Giản Nhược Trần, tu vi của hắn đem khó hơn nữa tăng gần một bước.

Giống như thật lâu, thực tế bất quá một canh giờ không đến, tu sĩ xử lý sự tình hiệu suất là cực cao đấy, huống chi Chu Tước đường cũng đã phải chuyên nghiệp đấy, mà Thiên Đạo Tông mấy người đệ tử cũng là bị Giản Nhược Trần huấn luyện qua đấy, tại thi đấu bên trong liền làm qua công tác thống kê, điểm ấy việc nhỏ, chưa đủ lời nói xuống.

Đợi cho Giản Nhược Trần trước tới lui đám người dần dần thừa thốt, Vương An cuối cùng nhắc chân, đã ở hắn cất bước một khắc, đám người cũng bỗng nhiên lặng yên yên tĩnh, hôm nay tông môn ở giữa sự vụ đã hoàn tất, chỉ có Kiếm Tông Vương An cùng Thiên Đạo Tông Giản Nhược Trần ở giữa quyết đấu rồi.

Tại Kiếm Tông đệ tử một chuyện lên, Giản Nhược Trần cứng rắn chế trụ Kiếm Tông đây bốn mươi tám, tại cái gì xem ra cũng đều quá mức, Kiếm Tông nguyện ý thay đây bốn mươi tám tiền trả tiền chuộc, Giản Nhược Trần được khoản này Linh Thạch nên thấy tốt thì lấy rồi.

Tuy rằng Giản Nhược Trần cùng Kiếm Tông quan hệ trong đó thì không cách nào chữa trị, nhưng được một số Linh Thạch, vì chính mình mua sắm chút ít tu luyện Linh Đan, phòng hộ Ngọc phù mới phải chủ yếu.

Mà lại rõ ràng, một khi ly khai nơi đây, Kiếm Tông chuyện làm thứ nhất chính là chém giết Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần giữ lại những cái kia Kiếm Tông đệ tử, ngoại trừ khiến người ta ghét bỏ khiến người ta ghét bỏ Kiếm Tông, không có chút nào tác dụng.

"Giản tiên tử, những thứ này Kiếm Tông đệ tử, người vẫn phải lưu lại chứ" Vương An hay vẫn là tâm bình khí hòa nói.

Tất cả mọi người yên tĩnh mà nhìn qua, ngay cả Diệp Cần cũng không có ly khai, như vậy náo nhiệt tại Trịnh quốc phải lần đầu nhìn thấy, một cái là rất nhanh sẽ bị đánh vào Cửu Khúc động Luyện Khí nữ tu, một cái là nhất tông tông chủ, như thế không đối đẳng thân phận giữa thậm chí có đối chọi quyết đấu, nhìn xem là tốt rồi cười.

"Những thứ này đạo hữu, vốn là không muốn dùng tiền chuộc trở lại cân nhắc đấy." Giản Nhược Trần lạnh nhạt nói, "Tiền bối nhất định phải chuộc lấy, ta chỉ có thể cho đi, nhưng ta cũng hy vọng tiền bối có thể cho những thứ này đạo hữu một cái hứa hẹn, bọn họ mặc dù là bị tiền bối chuộc đồ, vẫn còn là tự nhiên do, không cần tại về sau, làm cho này một vạn hạ phẩm linh thạch, lại vì Kiếm Tông làm trâu làm ngựa, hư mất tính mạng."

Vương An hít sâu một hơi, đè xuống trong nội tâm phần nộ, cũng không khỏi đối với Giản Nhược Trần bội phục, tại đây những lúc như vậy, còn có thể bày làm ra một bộ đại nghĩa bộ dáng.

Hắn trầm giọng nói: "Ta Kiếm Tông đối đãi đệ tử, trước sau như một đối xử như nhau, đây cũng không nhọc đến Giản tiên tử phí tâm."

Nói qua trực tiếp xuất ra một cái túi gấm, trong đó đúng là bốn mươi tám miếng trung phẩm Linh Thạch, Giản Nhược Trần nhưng là khoát tay chặn lại: "Vãn bối còn có một yêu cầu."

Vương An lông mày dựng thẳng lên, cho dù tốt hàm dưỡng cũng nhin không được nữa tức giận, hừ lạnh một tiếng: "Giản tiên tử, người đi quá giới hạn rồi!"

Giản Nhược Trần bất vi sở động, lại nhấp bờ môi không chịu lên tiếng, cũng không chịu tiếp Vương An trong tay Linh Thạch, vạn chúng nhìn trừng trừng, Vương An chỉ có thể nhin nổi giận cả giận nói: "Người còn có chuyện gì, nói!" Tựa hồ nói thêm nữa một chữ, đều không thể nhin được nữa.

"Tiền bối đại nghĩa, văn bối không gì đáng trách, nhưng tiền bối thân là tông chủ, sự vụ bận rộn, mà còn có bế quan lúc tu luyện, những thứ này đạo hữu đều là Luyện Khí Kỳ đấy, bình thường đều ở ngoại môn, một khi trở lại Kiếm Tông, lại muốn gặp được tiền bối, chính là tuyệt không khả năng rồi.

Tiền bối coi như là an bài môn hạ đệ tử chiêu ứng, cũng ở đâu có lúc nào cũng coi chừng đạo lý, những đệ tử này, một ... không ... Từng là tông môn tuần mạng, nhị liên một mỗi tông môn mất Linh Thạch, không khách khí nói, còn có điểm thứ ba, bởi vì là sự hiện hữu của bọn hắn, lúc nào cũng nhắc nhở lấy nhớ tới chuyện không vui."

Giản Nhược Trần nói đến đây, có chút dừng lại, nghe được phần lớn gật đầu.

Thế sự vô thường, cũng đều là đạo lý này, những thứ này Luyện Khí đệ tử trở lại Kiếm Tông, dù là Kiếm Tông thật không thêm truy cứu, cũng không có nghĩa là môn hạ đệ tử đám sẽ không truy cứu, không phải là Phong Trí Hồng có thể chịu sau bọn họ phản bội nổi giận.

Phải, bọn họ đã thuộc về phản bội, đem tính mạng của mình cùng thân thể giao cho Giản Nhược Trần, dù là tại nhà mình tông chủ đến đây thời điểm, cũng không chịu đứng ở tông chủ sau lưng.

Đã liên Vương An, cũng không khỏi không cảm thấy thừa nhận Giản Nhược Trần nói rất có đạo lý.

"Tiền bối đại nghĩa, với tông chủ tôn sư, hạ mình hạ thấp quý, vì bọn họ chuộc thân, vậy cũng cầu tiền bối buông tha bọn họ a, liền khi bọn hắn đã tại thi đấu bên trong vẫn lạc." Giản Nhược Trần nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người nhìn xem đây cực kỳ khó được một màn, là Giản Nhược Trần lớn mật ủng hộ, cũng vì sự can

đảm của nàng không cho là đúng, tán thưởng là thật tâm đấy, thờ dài cũng là thật tâm đấy, Giản Nhược Trần hôm nay coi như là bản thân khó bảo toàn, vẫn còn ngại không đủ, còn phải lại hung hăng mà đắc tội Kiếm Tông một lần.

Đây chính là tìm đường chết a.

Vương An thần sắc lại bình tĩnh trở lại, hơi hơi híp mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, như có điều suy nghĩ, Liễu Tuy Thanh lòng có lo lắng, hướng Giản Nhược Trần tới gần một bước.

Vương An lại nhìn đều không có nhìn Liễu Tuy Thanh, trầm tư một chút nói: "Người muốn an bài như thế nào bọn họ?"

Mọi người lấp bắp kinh hãi, tính cả Diệp Cần đều mở to hai mắt, không hiểu Vương An tại sao sẽ đã đáp ứng Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần do dự xuống, hay vẫn là thực sự cầu thị nói: "Nguyên bản muốn dẫn hồi tông môn, bây giờ nghĩ lại, nhưng là cho tông môn gây tai họa rồi, còn là. . ." Nói qua nhìn về phía Chu Tước đường phương hướng, "Vãn bối tạm thời nghĩ đến, đều muốn đem những thứ này đạo hữu ủy thác cho Chu Tước đường, về phần chi tiết, chỉ có thể cho sau lại nghị."

Vương An gật gật đầu, lại gật gật đầu, "Giản tiên tử, nếu như người không phải trăm phương ngàn kế hãm hại Kiếm Tông, vua ta an cũng nguyện ý kết giao người việc này tiểu hữu, đáng tiếc, người đã đã thành Kiếm Tông cừu nhân, vua ta an tự nhiên không sẽ đích thân đối với người ra tay, Kiếm Tông cũng sẽ không đối với môn hạ đệ tử treo giải thưởng người, nhưng. . ."

Vương An dừng lại, chậm rãi, mang theo tiếc hận nói ra: "Kiếm Tông cao thấp tất nhiên sẽ xem người là cừu nhân, Kiếm Tông tại thi đấu bên trong vẫn lạc tu sĩ, cũng toàn bộ muốn rơi vào trên người của người, đây

hơn mười tu sĩ cho Kiếm Tông mang đến sỉ nhục, cũng sẽ do người tới hoàn lại. Người, tự giải quyết cho tốt."

Nói qua, đưa trong tay Linh Thạch ném cho Giản Nhược Trần, "Đây là bọn hăn tiền chuộc, bọn họ đi tới lưu, Giản tiên tử đảm đương không nổi miễn cưỡng."

Nói xong, hướng tất cả mọi người chấp tay nói: "Lần này thi đấu, nhân tài xuất hiện lớp lớp, cũng làm cho Vương mẫu mở rộng tầm mắt, Vương mẫu bế quan thời điểm, trong tông môn các loại sự vụ có nhiều trì hoãn, Vương mẫu cáo lui trước một bước."

Nói qua lại hướng Diệp Cần chấp tay: "Tam hoàng tử, Vương mẫu xin được cáo lui trước."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Tiến Về Trước Được Vương Cốc

Diệp Cần chấp tay đáp lễ, mắt thấy Vương An mang theo Phong Trí Hồng không chế trốn gió ly khai, tình cảnh an tĩnh một cái chớp mắt, Diệp Cần liền cười nói: "Giản tiên tử nhân tài như vậy thật sự là ít có, tiên tử đã Luyện Khí chín tầng, rất nhanh muốn Trúc Cơ, Giản tiên tử có thể muốn cùng ta trở lại Hoàng Thành, ngay tại Hoàng Thành Trúc Cơ?"

Cùng Tam hoàng tử trở lại Hoàng Thành, há không phải là Tam hoàng tử người, Giản Nhược Trần như vậy thông minh, Tam hoàng tử như thế nào cũng sẽ không với thị thiếp đợi chi, mà lại đi theo Tam hoàng tử, đó là cái gì Linh dược cũng không thiếu rồi.

Bề ngoài giống như, Giản Nhược Trần hiện tại cũng sẽ không thiếu khuyết rồi, không nói thu những cái kia chia làm tiền chuộc, riêng là Kiếm Tông liền đưa cho nàng bốn mươi tám vạn hạ phẩm linh thạch, tại Trúc Cơ Luyện Khí tu sĩ ở bên trong, nàng đã trở thành giàu có nhất được rồi.

Nhưng là quan trọng nhất chính là, đi theo Diệp Cần, Kiếm Tông bất luận kẻ nào cũng sẽ không dám cũng không có khả năng lại hướng Giản Nhược Trần trả thù rồi, đây đối với Giản Nhược Trần mà nói, không thua gì một bước lên trời.

Giản Nhược Trần hầu như không cần nghĩ ngợi liền khom người thi lễ: "Đa tạ Điện Hạ ưu ái, Điện Hạ ban thưởng, vẫn bối vốn không ứng với cự tuyệt, chẳng qua là bối đã bị tông môn ơn tri ngộ, một mực chưa từng hồi báo, mong rằng Điện Hạ rộng lòng tha thứ."

Diệp Cần vốn cũng không có cho rằng Giản Nhược Trần sẽ đáp ứng, hặc hặc cười cười, không cho là đúng, nhưng là từ trong lòng ngực lấy ra một cái ngọc bội, ném cho Giản Nhược Trần nói: "Nếu như người có việc, bóp nát này cái ngọc bội, tự nhiên sẽ có cứu người."

Giản Nhược Trần lần nữa khom người thi lễ, ngẩng đầu lên, Diệp Cần đã ly khai.

Chúc mừng âm thanh lần nữa vang lên, tiếp theo thì có thể gia cùng tông môn giúp nhau chào hỏi ly khai, Liễu Tùy Thanh trên mặt mỉm cười, trong nội tâm cuối cùng thở dài một hơi, Vương An trước khi đi phải nói rõ sau bảo, Kiếm Tông tất nhiên phải tìm hết thấy cơ hội giết mất Giản Nhược Trần đây.

Hắn mặc dù có bảo thuyền, một người lại khó để bảo vệ nhiều như vậy Luyện Khí đệ tử, huống chi Giản Nhược Trần còn có những thứ này Kiếm Tông đệ tử muốn an bài.

Duy nhất làm cho người ta an ủi đúng rồi, đây khu vực còn thuộc về Dược Vương Cốc, Kiếm Tông dù thế nào dạng cũng sẽ không tại Dược Vương Cốc khu vực động thủ. Liễu Tùy Thanh vốn là ý định tạm cư trú Dược Vương Cốc, muốn Dược Vương Cốc cũng sẽ không cự tuyệt, liền cũng không nóng nảy, cùng mọi người một đường hàn huyên, đưa đến đại bộ phận tông môn thế gia, cuối cùng, chỉ có Ngự Thú tông vẫn còn, đương nhiên, Chu Tước đường đã ở.

Giản Nhược Trần cũng mới không xuất thời gian trở lại an bài.

Nàng vốn ý định đem tất cả đi theo nàng tu sĩ đều trước dẫn hồi Thiên Đạo Tông, nhưng bây giờ phải bất tiện rồi, liền tìm tới Diệp Thủy Tuyền.

Diệp Phi không tiện đã đến, Diệp Thủy Tuyền tự nhiên không thể không, không đợi Giản Nhược Trần tái mở miệng, liền một lời đáp ứng những thứ này Kiếm Tông đệ tử an bài.

Còn có một số tán tu muốn đi theo Giản Nhược Trần, những người này cũng không tại Kiểm Tông trong danh sách, Giản Nhược Trần nhưng vẫn là đem người trước an bài đạo Chu Tước trong nội đường.

Bất luận là Kiểm Tông đệ tử hay vẫn là tán tu, trong tay Linh Thạch cũng không nhiều rồi, tất cả mọi người là Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, phần lớn là Luyện Khí chín tầng, cá biệt mới Luyện Khí tám tầng hậu kỳ, lập tức Giản Nhược Trần cùng Diệp quản gia thương lượng, lại để lại mười vạn hạ phẩm linh thạch, những thứ này Linh Thạch đầy đủ những tu sĩ này tu luyện tới Luyện Khí chín tầng hậu kỳ, cũng đầy đủ một hạt Trúc Cơ Đan được rồi.

Chợt nhớ tới cái kia Lý Hoa, sẽ tìm nhưng không thấy rồi tung tích, cũng không biết hỗn loạn thời điểm là như thế nào biến mất.

Lúc ấy sự tình phát đột nhiên, Giản Nhược Trần không rảnh nghĩ lại, gặp lại Diệp Thủy Tuyền, liền mơ hồ hoài nghi, chẳng qua là giống như Vương An nói, lúc ấy bất quá một phút đồng hồ thời gian, như thế nào đủ Diệp Thủy Tuyền an bài?

Như vậy đầu tưởng tượng, liền biết mình coi thường rồi Diệp Thủy Tuyền, hẳn đi theo Diệp Phi nhiều năm, tại sao không có âm thầm bố cục? Thoáng ám chỉ một câu, Diệp Thủy Tuyền chẳng qua là cười nói một chút việc nhỏ mà thôi, như thế, chính là ngầm hiểu lẫn nhau.

Diệp Thủy Tuyền như vậy làm, thật đúng là đạt đến mong muốn hiệu quả, nếu là không có Vương An đến đây, đây nhiều hơn một điểm chỗ bán, cũng đủ làm cho Kiểm Tông khó hơn nữa trở mình rồi.

Tiếp theo Diệp quản gia lại cùng Giản Nhược Trần thấp giọng vài câu, nói rất đúng gần đây hoàng thất sớm thu thập Trúc Cơ tu sĩ cử động, Giản Nhược Trần mặc dù biết một cử động kia phải sớm muện đấy, thực sự đối với sớm như vậy thời gian rất là giết mình.

Chẳng qua là thu thập Trúc Cơ tu sĩ cũng không phải một ngày chi công, chung quy cũng muốn có ba hai tháng mới có thể cuối cùng lưu loát, trong lúc này Giản Nhược Trần liền cũng nên Trúc Cơ rồi.

Bên kia Dực Vương Cốc Lưu Chí đã mời Liễu Tùy Thanh lưu lại, Liễu Tùy Thanh biết thời biết thế, Giản Nhược Trần liền biết rõ sẽ rất nhanh ở chỗ Mạc Tiểu Ngôn gặp mặt.

Nghĩ đến Mạc Tiểu Ngôn, Giản Nhược Trần có chút phát sầu, Mạc Tiểu Ngôn đuổi theo Giản Nhược Trần đến Thiên Đạo Tông về sau, ngược lại cũng không phải lúc nào cũng dán Giản Nhược Trần rồi, nhưng lần nữa thanh minh, muốn Giản Nhược Trần đến Dực Vương Cốc Trúc Cơ.

Giản Nhược Trần không có đáp ứng, cũng không có cự tuyệt, vẫn muốn không đến lý do cự tuyệt, càng lo lắng đúng rồi Mạc Tiểu Ngôn nói còn muốn chuyên vì Giản Nhược Trần luyện chế một lò đặc biệt Linh Đan.

Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần si mê, rất là lại để cho Giản Nhược Trần khó hiểu, nàng thậm chí nghĩ tới Mạc Tiểu Ngôn có thể hay không đối với nàng có không thể miêu tả cảm tình, nhưng về sau nàng loại bỏ việc này giả thiết.

Vậy, Mạc Tiểu Ngôn si mê cũng rất có vấn đề.

Tại thi đấu ở trong, Giản Nhược Trần liền suy nghĩ sao có thể tránh đi Mạc Tiểu Ngôn Trúc Cơ, kỳ thật lúc trước đi theo Diệp Cần cũng là một cái cơ hội, chẳng qua là, nàng còn có chuyện không có làm xong, không thể bề quan.

Ngự Thú tông Tôn Trường Cửu lưu lại, phải thành thực thực lòng muốn phải trợ giúp Giản Nhược Trần.

Ngự Thú tông, Dực Vương Cốc hai nhà, đều là Trịnh quốc ai cũng không chịu đắc tội tông môn.

Ngự Thú tông tu sĩ với nuôi dưỡng Linh Thú vi danh, Ngự Thú tông cũng quanh năm đào tạo các loại Linh Thú Yêu thú thú con, nhà mình Trúc Cơ đệ tử, càng là có tiện lợi điều kiện nuôi dưỡng Linh Thú, toàn bộ Trịnh quốc tu sĩ, ai không muốn tìm đến cùng mình phù hợp Linh Thú hoặc là Yêu thú, tự nhiên ai cũng không muốn đắc tội Ngự Thú tông.

Hàng năm đều có tu sĩ tại Ngự Thú tông tìm được phù hợp Linh Thú hoặc là Yêu thú, không nói nước uống tư tuyền, cũng kiến thức đến Ngự Thú tông cường đại, càng là tình nguyện lấy lòng.

Dược Vương Cốc cũng là đạo lý này.

Tu sĩ tu luyện đều không có lý khai Linh Đan, Dược Vương Cốc phải Trịnh quốc lớn nhất Linh Đan cung ứng đất tuy rằng Dược Vương Cốc đệ tử không hoàn toàn là Luyện Đan Sư, nhưng Dược Vương Cốc Luyện Đan Sư tối đa đây được công nhận, luyện chế ra trở lại Linh Đan hiệu quả cũng là tốt nhất.

Mọi người không cầu kết bạn đẳng cấp cao Luyện Đan Sư, chỉ cầu mua được thượng phẩm Linh Đan, liền đây một nguyên nhân, cũng là sẽ đối Dược Vương Cốc tốt như thế.

Hôm nay, Ngự Thú tông cùng Dược Vương Cốc trước đối với Thiên Đạo Tông biểu thị ra hảo cảm, Liễu Tuy Thanh làm sao không biết phải cho mượn Giản Nhược Trần quang.

Cũng không làm cho Ngự Thú tông Tôn Trường Cửu đưa tiền, nói thẳng Ứng Sâm đã về trước tông môn, sẽ có Đường chủ lại đến tiếp ứng, Tôn Trường Cửu lúc này mới mang theo đệ tử lý khai, chỉ để lại Liễu Tuy Thanh một đoàn người.

Chu Tước đường cũng thu thập xong, Diệp Thủy Tuyền đến đây cáo biệt. Diệp Thủy Tuyền mặc dù chỉ là Trúc Cơ hậu kỳ, nhưng thân là Lục

hoàng tử Diệp Phi quản gia, tự nhiên coi như là hoàng thất chi nhân, Liễu Tùy Thanh cùng Lưu Chí cũng đều đợi chi khách khí.

Cuối cùng, nơi đây chỉ có Lưu An cùng Thiên Đạo Tông một đoàn người rồi —— Dược Vương Cốc đệ tử đã đi đâu trở về tông môn, đều là nhà mình địa bàn, tự nhiên không cần hộ tống, cũng không cần hộ tống.

Một đoàn người cũng cuối cùng về tới Dược Vương Cốc chỗ.

Dược Vương Cốc sơn môn chỗ, khoảng cách dược cốc cấm địa vẫn là xa, Luyện Khí tu sĩ không thể ngự kiếm phi hành, Liễu Tùy Thanh tể ra rồi bảo thuyền, dù là như thế, cũng phi hành nửa ngày mới đến sơn môn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Sơn Cốc Của Ta

Giản Nhược Trần cùng một chúng đệ tử tất cả đều lú lười, Được Vương Cốc quả nhiên chiếm diện tích cực lớn, chỉ ở điểm này núi cái, Thiên Đạo Tông liền tuyệt đối đã không kịp.

"Được Vương Cốc chẳng những tinh thông luyện đan, còn hầu như ôm đồm rồi Trịnh quốc tất cả Linh dược gieo trồng, có chút Linh dược còn muốn đưa đến cấp hai văn minh thế giới, cho nên tự nhiên là địa phương lớn hơn rồi." Biết rõ Giản Nhược Trần lần đầu tiên tới, Liễu Tùy Thanh liền giới thiệu nói.

Giản Nhược Trần gật đầu, nghĩ đến được cốc cấm địa phương cũng không nhỏ, trong đó linh khí tuy rằng bắt đầu mỏng manh, cũng có thể gieo trồng Linh dược, Được Vương Cốc lại hoàn toàn không thèm để ý, lấy ra với tư cách thi đấu nơi, có thể thấy được Được Vương Cốc nội tình.

Liền đã đến sơn môn, mọi người ly khai bảo thuyền.

Đạp mạnh lên núi cửa, còn tại ngoại môn, cũng cảm giác được đầy đủ linh khí, trong tầm mắt, chính là mảng lớn mảng lớn Được Điền, những thuốc này điền diện tích đều là thật lớn, mỗi một khối Được Điền ở trong gieo trồng đều là cùng một loại Linh dược, Lưu Chí cười nói: "Những thứ này ngoại môn gieo trồng đấy, đều là nhất giai đến tam giai Linh dược."

Giản Nhược Trần cũng đọc Linh dược sách vở, biết rõ vừa đến tam giai Linh dược phải cùng Luyện Khí tu sĩ cùng Trúc Cơ sơ kỳ, trung kỳ tu sĩ luyện chế Linh Đan sử dụng, chỉ thấy như vậy diện tích Được Điền, liếc

trông không đến phần cuối, liền biết rõ Trịnh quốc Luyện Khí tu sĩ số lượng, không, còn có cấp hai văn minh thế giới Luyện Khí tu sĩ số lượng, còn có Trúc Cơ tu sĩ.

Luyện Khí, Trúc Cơ, Kết Đan, Nguyên Anh tu sĩ số lượng chính là với Kim Tự Tháp hình dạng hướng lên giảm dần đấy, nhưng lại không biết Kim Tự Tháp tầng cao nhất có thể có bao nhiêu.

Tiến nhập sơn môn, Liễu Tùy Thanh lại tể ra bảo thuyền, mọi người đứng ở bảo trên thuyền, càng cảm nhận được Dược Vương Cốc to lớn, từ nhìn lên đến Dược Điền, càng lộ vẻ lên rộng lớn, các loại Linh dược chủng loại chi đa dạng, số lượng rộng hiện, càng làm cho hâm mộ.

Bảo thuyền lại phi hành một phút đồng hồ rơi xuống, chính là đã đến ngoại môn đãi khách chỗ, nơi đây còn có một sơn môn, mới phải cửa chính, từ nơi này tiến vào phải không thấy được Dược Điền đấy, bất quá bọn hắn tại sơn môn bên ngoài lượn quanh xa cũng là xa xôi, tại sơn môn bên trong phi hành cũng là phi hành, Lưu Chí như vậy, cũng rõ ràng phải cùng Thiên Đạo Tông thân cận ý tứ.

Thiên Đạo Tông Luyện Khí đệ tử liền đều bị lưu tại ngoại môn, Giản Nhược Trần với tư cách Dược Vương Cốc khách quý, cùng Liễu Tùy Thanh cùng nhau được thỉnh mời tiến vào đến nội môn.

Mới vừa tiến vào nội môn sơn môn, liền gặp được Mạc Tiểu Ngôn nhảy cẫng bay tới, trước đối với Lưu Chí cùng Liễu Tùy Thanh thi lễ, đi theo liền đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt ho khan một tiếng, Giản Nhược Trần vừa thấy được Mạc Tiểu Ngôn như vậy liền không nhịn được muốn cười, biết rõ Mạc Tiểu Ngôn chờ là cái gì, liền tiến lên thi lễ, miệng nói Mạc tiểu tiên bối.

Lưu Chí khẽ lắc đầu, tựa hồ không thể làm gì, Liễu Tùy Thanh cũng cười ha ha.

Được Giản Nhược Trần Mạc tiểu tiên bồi xưng hô, Mạc Tiểu Ngôn con mắt đều cười rộ lên rồi, kêu gọi Giản Nhược Trần cùng với nàng đi, cũng may Giản Nhược Trần cũng chính là Luyện Khí tu sĩ, còn chưa đủ tư cách tiếp Chương môn.

Dược Vương Cốc tuy lớn, thân ở nội môn, luôn luôn gần dễ đi con đường, Mạc Tiểu Ngôn mang theo Giản Nhược Trần từ ngọn núi chính giữa xuyên qua, Giản Nhược Trần cũng mới biết được, trong cái thế giới này, vậy mà cũng có đường hầm.

Nơi đây đường hầm vậy mà không thể so với bên trên cái thế giới hẹp hòi, đường hầm cũng là hình vòm đầy, trên thạch bích khảm nạm lấy có thể sáng lên Nguyệt Quang thạch.

Ước chừng là bởi vì chỉ ở hắc ám dưới tình huống mới sáng lên nguyên nhân, Nguyệt Quang thạch đều là dưới mặt đất nơi cực sâu bị khai thác đi ra đấy, tuy nói chẳng qua là bình thường khoáng thạch, nhưng như vậy chiều sâu, khai thác cực kỳ không dễ, cũng chỉ có tu sĩ mới có thể đi xuống.

Cho nên, Nguyệt Quang thạch mặc dù là bình thường khoáng thạch, ngoại trừ sáng lên, cũng không có nửa phần tác dụng, vậy mà cũng làm không được nhân thủ một hạt —— lớn chừng ngón cái một hạt, cũng đủ để lại để cho một gian căn phòng nhỏ sáng lên, mặc dù không thể cùng cấp ban ngày, nhưng đọc sách biết chữ vẫn là có thể.

Nhưng chính là như vậy, Dược Vương Cốc vậy mà có thể tại đường hầm bên trong trải rộng, có thể thấy được kia tài lực.

Xem ra, dược phẩm ngành sản xuất giàu có khác ngành sản xuất, tại bất kỳ một cái nào thế giới đều là như thế.

Mạc Tiểu Ngôn đối với đường hầm cùng đường hầm Nguyệt Quang thạch nhìn quen lắm rồi, cũng không cho là đúng, lôi kéo Giản Nhược Trần

rất nhanh sẽ xuyên qua rồi hai cái đường hầm, cùng lấy hai mắt tỏa sáng, liền đi tới một cái sơn cốc bên trong, chung quanh dãy núi vờn quanh ở bên trong, trong sơn cốc này cực kỳ rộng rãi, cây cối, tinh bở chẳng chịt hấp dẫn, có thể lợi dụng thổ địa, tất cả đều là từng khối Dược Điền.

"Sơn cốc này là của ta, cả cái sơn cốc." Mạc Tiểu Ngôn hưng phấn mà nói, "Tất cả Dược Điền cũng đều là ta tư nhân, ta cần gì Linh dược liền gieo trồng cái gì."

Mạc Tiểu Ngôn đại khí mà phất phất tay, rất là kiêu ngạo mà nhìn xem Giản Nhược Trần, một bộ người nhanh ca ngợi ca ngợi nét mặt của ta, Giản Nhược Trần nở nụ cười.

"Mạc tiểu tiên bối nơi đây, thật làm cho giật mình, ta còn phải lần đầu nhìn thấy như vậy cẩn thận quy hoạch Dược Điền, nhiều như vậy chủng loại." Giản Nhược Trần khen.

Với tư cách Dược Vương Cốc tông chủ nữ nhi bảo bối, Dược Vương Cốc tương lai đẳng cấp cao Luyện Đan Sư, có được đây thì một cái sơn cốc, hẳn là bình thường, ít nhất với Giản Nhược Trần bên trên cái thế giới ánh mắt đến xem, quả thực là quá bình thường bất quá.

Không nói bản thân chính là nhị đại, còn có nhìn qua trò giỏi hơn thầy mà thẳng vu lam, cùng một thay sánh vai, bất quá là một cái sơn cốc, gieo trồng chính mình cần Linh dược, cũng không quá phận.

Giản Nhược Trần thậm chí suy nghĩ, trong đó hay không còn có chỗ đặc biệt.

Quả nhiên, Mạc Tiểu Ngôn nghe được Giản Nhược Trần tán dương, trong ánh mắt sáng rọi đều muốn nhảy ra ngoài, "Không phải bình thường Dược Điền đây, những thuốc này điền dưới mặt đất, đều có trận pháp, bằng không thì, người xem rồi hóa thuộc tính Linh dược, chung quanh nghìn mét

ở trong cũng không thể dung nạp khác chủng loại Linh dược sinh trưởng đây, càng không khả năng xuất hiện Thủy thuộc tính đấy."

Giản Nhược Trần gật đầu, lại cũng hiểu được không nên chỉ là những thứ này.

Nàng coi như là Luyện Khí tu sĩ, kiến thức chưa đủ, cũng biết đối với như Mạc Tiểu Ngôn như vậy, đã có thể dựa vào bậc cha chú che chở, mình cũng đầy đủ cố gắng nhì đại, mời người tại Dược Điền sau bố trí trận pháp, nên thừa thớt chuyện bình thường.

Nhưng vẫn là phối hợp với nói: "Ta vừa mới còn đang suy nghĩ, Mạc tiểu tiên bối cần Linh dược nên Ngũ Hành đều có, muốn như thế nào mới có thể làm được."

Mạc Tiểu Ngôn càng cao hứng trở lại, lôi kéo Giản Nhược Trần vây quanh sơn cốc đi trước một vòng, sơn cốc này bởi vì tại dãy núi trong vòng vây, cũng không lộ vẻ cỡ nào rộng lớn, thật là muốn đi bộ còn hơn mà đi đứng lên, mới phát hiện diện tích thật sự là quá rộng lớn.

Đơn giản là nàng nhìn thấy dãy núi ở bên trong, còn có biến mất đấy, mà biến mất tại ánh mắt bên ngoài đấy, mới là cả sơn cốc chỗ tinh hoa .

Xuyên qua một khối núi rừng, bỗng nhiên liền cảm giác gió mát đập vào mặt, gió mát trong tựa hồ còn có càng thêm lạnh buốt băng tía cảm giác, trước mắt cảnh sắc cũng bỗng dưng biến hóa, đập vào mặt hàn khí nghiêm nghị ở bên trong, phải trong tầm mắt mảng lớn bạch cùng đỏ tươi hoa.

Trên vách núi đá treo màu trắng tảng băng, dưới vách núi đá phải nhiều bó tại đầu cành nở rộ đỏ au hoa tươi, nhiều đóa có chén ăn cơm lớn nhỏ, cánh hoa trùng điệp, trong đó hoa tâm run rẩy đất băng sơn Tuyết Liên bốn chữ này lập tức xâm nhập đến Giản Nhược Trần trong đầu.

Đây mảng lớn trong biển hoa lúc giữa, phải liếc thanh tịnh lại không thể thấy đáy sâu tuyền, đây nước suối bề ngoài giống như bình thường, có thể đầu nhìn thoáng qua, Giản Nhược Trần thì có loại ngay cả ánh mắt đều muốn bị đông lại cảm giác.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Người Đi Không Được

"Đây là băng tuyết đây, băng nước sôi độ ẩm, sẽ lập tức đóng băng ở hết thấy, nếu như không phải băng tuyết chung quanh có trời sinh Băng Tinh Thạch, cả cái sơn cốc đều muốn đóng băng đi lên." Mạc Tiểu Ngôn đạo

Giản Nhược Trần thật sự động dung, như vậy hàn băng tuyết, bản thân nước lại sẽ không kết băng, hiển nhiên mỗi một giọt đều là không giống bình thường bảo vật, mà đây Băng Tinh Thạch cùng với băng tuyết sinh trưởng, có thể ngăn cách băng hàn chi khí, nếu là thu thập sau để luyện chế thành Pháp Khí, hay vẫn là băng thuộc tính Pháp Khí khắc tinh, cũng là cực kỳ trân quý tài liệu luyện khí.

Bỗng nhiên liền lòng có cảnh giác, không nói đây băng tuyết xen lẫn Linh dược, riêng là đây băng tuyết bản thân, tại Trịnh quốc nên phải cực kỳ che giấu tồn tại, băng không thì nàng nhưng khi nhìn rồi không ít vốn giới thiệu Trịnh quốc tất cả tông môn, thế gia tập, nhưng không có nửa phần về băng tuyết giới thiệu.

Có thể thấy được, đây thuộc về không chuyện công khai tình, ít nhất toàn bộ Trịnh quốc, cũng chỉ có cực một số nhỏ biết rõ.

Như vậy ý tưởng, cũng chỉ là lập tức, Giản Nhược Trần liền cười nói: "Được Vương Cốc quả nhiên không hổ là Trịnh quốc đệ nhất đại tông môn."

Mạc Tiểu Ngôn liền cười nói: "Đó là tự nhiên a, chúng ta tông môn bảo bối nhiều nữa người, người muốn nhìn cái gì, ta đều có thể dẫn người xem."

Lời này, liền quá trần trụi được rồi, Giản Nhược Trần còn muốn tưởng giả ngu cũng không thể nào, quay đầu nhìn Mạc Tiểu Ngôn nói: "Như thế nào?"

Đều là người thông minh, có chút nghi vấn không cần nói được quá hiểu, Mạc Tiểu Ngôn mặt ngoài tiếp xúc rất đơn thuần, đây chẳng qua là tại đối nhân xử thế lên, kì thực, với tư cách con gái của tông chủ, nên có tâm kế nội hàm nửa phần không ít.

Mạc Tiểu Ngôn nở nụ cười, cười đến cực kỳ giao hoạt, "Toàn bộ Dược Vương Cốc, biết rõ đây mắt băng tuyết cũng không cao hơn ba người, toàn bộ Trịnh quốc, vốn chỉ có bốn người biết rõ, bây giờ là năm người rồi, Giản sư chất, người cứ nói đi?"

Giản Nhược Trần nên tức giận đấy, nhưng khi nhìn lấy Mạc Tiểu Ngôn giao hoạt đáng tươi cười, nhìn xem nàng âm mưu thực hiện được về sau hài tử giống như đặc ý, nhìn xem nàng dĩ nhiên là dùng loại phương pháp này lưu nàng lại, Giản Nhược Trần cảm thấy nàng phần nộ không đứng dậy.

Chẳng qua là có thật sâu bất đắc dĩ.

"Mạc tiểu tiên bối, ta Trúc Cơ về sau, chung quy cũng phải ly khai đấy." Một hồi lâu, Giản Nhược Trần không thể làm gì nói.

"Người biết Dược Vương Cốc rất chuyện bí ẩn tình, còn muốn rời khỏi?" Mạc Tiểu Ngôn lễ thẳng khí hùng mà lắc đầu, "Đừng nói ta, chính là tông chủ cũng không có khả năng thả người đi."

Giản Nhược Trần nhìn Mạc Tiểu Ngôn một hồi, cũng khẽ lắc đầu, hay vẫn là cười, "Vì cái gì nhất định phải lưu ta ở chỗ này?"

"Người như thế nào còn cười? Không phải có lẽ tức giận chứ" Mạc Tiểu Ngôn kỳ quái nói.

Giản Nhược Trần cũng là cảm thấy nàng nên tức giận đấy, có thể là đối với Mạc Tiểu Ngôn, tức giận phải không giải quyết bất cứ vấn đề gì.

"Hoa này thật xinh đẹp, người muốn đưa ta một đóa, ta liền không tức giận rồi." Giản Nhược Trần hơi chút dờ đi chủ đề.

"Của ta vật gì cũng có thể là của người." Mạc Tiểu Ngôn trả lời nhanh hơn, "Còn có vài ngày vậy đóa lớn nhất mới đủ mỗi năm, cùng với thành thực liền hái cho người."

Giản Nhược Trần theo Mạc Tiểu Ngôn ngón tay nhìn sang, vậy đóa lớn nhất, cũng là rất tới gần băng tuyết đấy, cũng là rất tươi đẹp đấy, đang chói mắt nở rộ, dù là chẳng qua là liếc mắt nhìn, Giản Nhược Trần đã cảm thấy ánh mắt hoàn toàn bị xâm chiếm rồi, liếc cũng chuyển không ra.

Chỉ liếc một cái, tâm linh đều tốt như bị tinh lọc rồi.

Thế giới này tại sao có thể có như vậy tinh khiết mà lại diễm lệ hoa tươi, tại sao lại chỉ làm cho liếc mắt nhìn, thuận tiện giống như nội tâm đều an tĩnh lại, thầm nghĩ muốn một mực một mực mà xem tiếp đi.

Giản Nhược Trần không thể không đóng sau con mắt, khắc chế đi qua dục vọng.

"Thật đẹp, đúng không? Một đời một thế đều cùng với nó, trả giá như thế nào đại giới cũng có thể, đúng không?" Mạc Tiểu Ngôn thanh âm nhẹ nhàng xuất hiện ở bên tai.

"Rất đẹp, thật là đẹp, nhưng muốn trả giá một đời một thế đại giới, đây đại giới liền quá lớn." Giản Nhược Trần mở to mắt thời điểm, trong ánh mắt si mê cũng đã hạ thấp rồi.

"Không là ưa thích chứ thích, liền cùng với một đời một thế, làm sao lại đại giới quá lớn đây?" Mạc Tiểu Ngôn không đồng ý mà nói.

"Như thế nào một đời một thế đây?" Giản Nhược Trần nhẹ giọng hỏi, "Người xem hoa này, tại đầu cành như vậy kiều diễm, nộ phóng, khinh thường băng sương, sương đến làm cho lòng người sinh kính ý, không được phép một chút tiết độ ý tưởng.

Mọi người ưa thích nó, liền muốn muốn làm của riêng, liền muốn muốn từ đầu cành hái xuống, ở lại hộp ngọc ở bên trong, trong trận pháp, ngày ngày thưởng thức, vuốt vuốt, nó như trước sẽ đẹp, thậm chí bởi vì trận pháp tác dụng, sẽ bảo trì tươi đẹp chói mắt càng lâu."

"Đúng vậy a, thích, liền lưu tại bên cạnh mình, không chính là như vậy dạng chứ" Mạc Tiểu Ngôn nói tiếp.

"Nhưng nó đây? Nàng sẽ nghĩ như thế nào đây? Nó hy vọng bị như vậy đối đãi chứ tại nó nở rộ đẹp nhất thời điểm, cũng thành rồi nó vĩnh cửu trí nhớ." Giản Nhược Trần dừng ở vậy đóa xinh đẹp hoa đào.

"Người tuy rằng nói như vậy, thế nhưng là người muốn trịch nó xuống thời điểm cũng sẽ không do dự, cho nên, người nói cũng không được đứng." Mạc Tiểu Ngôn khẽ cười một tiếng, bổ sung, "Mọi người chúng ta đều là như thế này."

Giản Nhược Trần cũng liền cười cười, thừa nhận nói: "Đúng vậy, bởi vì chúng ta không cho rằng đây đóa hoa sẽ có tư tưởng."

"Nó có a, người không nhìn thấy, người nói những lời kia thời điểm, nó mừng rỡ được hoa tâm đều tại rung rung đây, sau đó người xem hiện tại,

hoa của nó múi tại động, nhất định là phần nộ e ngại phát run, có thể phải không có cách nào, nó không có thành thực, không thể ly khai căn này nhánh cây, có thể thành thực nháy mắt, chúng ta sẽ đem nó hái xuống."

Giản Nhược Trần sợ run lên, bỗng nhiên nhớ lại nàng là tại tu tiên trong thế giới, trong thế giới này không chỉ có tu sĩ, còn có Yêu vật, Yêu vật trong không chỉ là Yêu thú có thể tu luyện thành, còn có cỏ cây tinh quái, nhất thời vậy mà không biết nói cái gì cho phải.

"Cho nên, người đáy lòng cũng là thừa nhận đấy." Mạc Tiểu Ngôn cũng không nói gì thừa nhận đúng rồi hoa hay vẫn là, ước chừng hai cái này ý tứ tất cả đều bao gồm.

Giản Nhược Trần xem kỹ dưới nội tâm, xác định chính mình đem người cùng vật khác loại là tách ra suy tính, đây là bên trên cái thế giới thâm căn cố đế tư duy, nếu muốn chuyển biến, cũng không phải không thể, nhưng luôn muốn từ chính thức hiểu rõ cái thế giới này bắt đầu.

Nàng cho rằng nàng đã hiểu được, lúc này thời điểm mới biết được lý luận suông cùng sinh hoạt thực tế khác nhau, lại ngược mắt liếc mắt nhìn vậy đóa nở rộ hoa tươi, lại như thế nào cũng không cách nào đem hoa tươi cùng người cũng nhóm đứng lên.

Hoặc là, chỉ có chứng kiến hoa này hóa hình trưởng thành về sau, mới có thể thật sự đem hoa này coi là có sinh mạng giống a.

Mạc Tiểu Ngôn rất đặc ý, nàng vẫn muốn Giản Nhược Trần cùng nàng đến Được Vương Cốc, Giản Nhược Trần không có cự tuyệt nhưng cũng không có đáp ứng, hiện tại, phải Thiên Đạo Tông Liễu Tuy Thanh đem Giản Nhược Trần đưa vào được, vừa tiến đến, nàng liền đem chuyện bí ẩn như vậy nói cho Giản Nhược Trần rồi, hiện tại, không phải nàng muốn lưu lại Giản Nhược Trần rồi, phải Giản Nhược Trần thật sự không cách nào đã đi ra.

Giản Nhược Trần nghiêng đầu chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn đặc ý, hơi suy nghĩ một chút sẽ hiểu, trong nội tâm một mực lo lắng sự tình đến thoảng qua buông.

Mạc Tiểu Ngôn chịu dùng phương thức như vậy lưu nàng lại, vậy cũng không phải là nàng muốn cái chủng loại kia kỳ kỳ quái quái phương thức rồi, chung quy vẫn có cứu vãn chỗ trống là tốt rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Tâm Lý Tuổi Tác

Giản Nhược Trần đây, vốn là đã tu luyện tới vui buồn không hiện đấy, thực không muốn làm cho biết rõ tâm tư của nàng, chính là tuyệt không sẽ cho người nhìn ra, đi theo Mạc Tiểu Ngôn lại đem cả cái sơn cốc đều đi thăm rồi, ít nhất Mạc Tiểu Ngôn cảm giác phải trò chuyện với nhau thật vui.

Không khỏi liền kỳ quái, Giản Nhược Trần phải biết rõ nàng cũng bị lưu lại đó a, rõ ràng chính là không muốn đấy, làm sao lại không có chút nào không vui ý tứ? Càng là nghĩ như vậy, lại càng thấy được Giản Nhược Trần việc này phản ứng không đúng, lại càng phải một cái kinh phong mà nhìn Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần liền thoải mái mà làm cho nàng nhìn, thẳng đến cả cái sơn cốc đều nhìn một vòng, muốn đến động phủ rồi, mới dừng bước hỏi: "Ta còn có thể nhìn thấy Liễu tổng quản sao?"

Hai người đều là người thông minh, lời nói đã là nửa chọn phá trạng thái, cho nên hỏi như vậy một câu, cũng không có cái gì không thể.

Với Mạc Tiểu Ngôn theo như lời, toàn bộ Trịnh quốc biết rõ chỗ này bằng tuyến chỉ có năm người, Được Vương Cốc bên ngoài kể cả nàng mới hai người, hạn chế nàng hành vi mà nói cũng đều ám chỉ rồi, đại khái là thực không cho phép nàng gặp lại ngoại trừ Mạc Tiểu Ngôn bên ngoài là bất luận cái gì người.

Quả nhiên, Mạc Tiểu Ngôn ngay cả nửa phần khó xử đều không có mà nói: "Ta sẽ cùng Liễu sư thúc nói, Giản sư chất liền ở chỗ này của ta bế quan."

Giản Nhược Trần liền "A" rồi một tiếng, giống như không có nửa điểm gánh nặng mà hãy theo Mạc Tiểu Ngôn tiến vào động phủ.

Ngược lại là Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng nhịn không được, "Giản sư chất, người không phải không nguyện ý đấy sao?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Đúng vậy a, phải không muốn đấy." Đây cũng không có cái gì không tốt thừa nhận đấy.

"Có thể. . ." Mạc Tiểu Ngôn ngược lại không có ý tứ nói.

Giản Nhược Trần tự tiểu phi tiểu nhìn Mạc Tiểu Ngôn, "Có thể ta nói không muốn hữu dụng không?"

Mạc Tiểu Ngôn nghe, lại cao hứng trở lại: "Đúng vậy, người lại đánh không lại ta."

Giản Nhược Trần thật sự có điểm dở khóc dở cười rồi.

Bên trên cái thế giới này cũng không có đối phó Mạc Tiểu Ngôn như vậy bề ngoài giống như tinh thần không lớn bình thường kinh nghiệm, cũng không có cơ hội nhìn thấy, vừa đến cái thế giới này, tinh thần không bình thường chỉ thấy rồi hơn nhiều, còn có Mạc Tiểu Ngôn lợi hại như vậy đấy.

Giản Nhược Trần cũng biết, hiện tại những lúc như vậy, nói cái gì đều tạm thời vô dụng thôi, cũng may Mạc Tiểu Ngôn tinh thần không bình thường phải không bình thường, lại còn không phải toàn bộ không bình thường cái loại này.

Mạc Tiểu Ngôn để lại Giản Nhược Trần quả nhiên là vui vẻ, mở trên một cái bàn tốt tiệc rượu, nàng lấy ra đồ vật tự nhiên đều là Giản Nhược Trần nghe đều chưa từng nghe qua đấy, coi như là trong hoàng cung được chứng kiến một lần, cũng chỉ vậy một lần mà thôi.

Giản Nhược Trần biết rõ nàng tạm thời không có bất kỳ nguy hiểm nào, mà nói thật, liên tu vi hiện tại của nàng, Mạc Tiểu Ngôn thật muốn đổi với nàng làm chút gì đó, cũng chỉ có thể cứng rắn mà đem hộ thân Ngọc phù toàn bộ tiêu hao.

Luyện Khí hậu kỳ đối với Trúc Cơ hậu kỳ, tựa giống với tay không tác sát đối với Súng Tiểu Liên, không có chút nào có thể so sánh tính,

Mặt ngoài lại an ổn, Giản Nhược Trần bao nhiêu cũng có chút buồn bực đấy, để lại tung rồi chính mình, uống một ly thượng giai Linh tửu về sau, cũng không có tan ra tửu lực, mà là hưởng thụ lấy say rượu cảm giác.

Mạc Tiểu Ngôn cũng là như thế, không biết lúc nào, hai người đã dựa vào cùng một chỗ đang ngồi.

Tu sĩ, phải một cái đặc thù quần thể, chính là lại quen thuộc hai người, lại là bằng hữu, cũng ít có kẻ vai sát cánh đối với dựa vào mà không đề phòng đấy, bất quá, cũng ít giống như Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn như vậy tu vi chênh lệch cách xa còn có thể dặt liên quan đến nhau đấy.

Muốn nghĩ như vậy đứng lên, các nàng có thể lẫn nhau lẫn nhau không đề phòng, cũng liền bình thường.

Giản Nhược Trần phải khó lòng phòng bị, Mạc Tiểu Ngôn đây, căn bản cũng không có tất phải đề phòng Giản Nhược Trần cái gì, coi như là Giản Nhược Trần cận thân dán trên người nàng nhất trương phù phù lục, Mạc Tiểu Ngôn trên người còn có thể thiếu khuyết rồi phòng ngự bảo vật?

Mà Giản Nhược Trần khê động dùng linh lực, gần như vậy người, Mạc Tiểu Ngôn cũng sẽ lập tức cảm giác được.

Đồng thời ra tay, Giản Nhược Trần nửa phần phần thắng cũng sẽ không tồn tại.

Vì vậy trong tu tiên giới, chỉ có song tu đạo lữ mới có thể xuất hiện kỳ cảnh, tại đây giống như xuất hiện ở Mạc Tiểu Ngôn trong động phủ rồi, đáng tiếc, ngoại trừ Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần hai người, lại không người nào có thể biết được.

Không thể không nói, Mạc Tiểu Ngôn bề ngoài hay vẫn là có lừa gạt tính đấy, rõ ràng đều hơn một trăm tuổi người, giống như mười sáu nữ hài bình thường, lệch qua Giản Nhược Trần trên người, cũng rất giống một cái tiểu cô nương giống như ý lại.

Giản Nhược Trần bất luận là tâm lý hay vẫn là sinh lý, cũng đã ba mươi vài rồi, ở thế giới trước, như vậy tuổi nữ tử bất luận ở gia đình hay vẫn là sự nghiệp bên trên đều là thành thực rồi, Giản Nhược Trần tuy rằng mở miệng một tiếng Mạc tiểu tiên bối, cũng sớm chỉ đem chính mình cho rằng Mạc Tiểu Ngôn trưởng bối.

Chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn như vậy ý lại nàng, cũng lòng có đồng tình, nhin không được liền một tay chậm rãi vuốt ve nàng mềm mại tóc dài, nghĩ đến cái thế giới này nữ tu, cũng thật không có thể đơn thuần mà chỉ nhìn tuổi, không chỉ là nữ tu, nam tu cũng là như thế.

Khác nhau gia thế, đồng dạng tuổi, tự nhiên sẽ không có giống nhau tu vi, cũng liền tự nhiên tâm lý tuổi khác nhau rất lớn rồi.

Liền chợt nhớ tới bên trên cái thế giới một số tâm lý khảo thí những vật kia, muốn bắt đến trong thế giới này, ước chừng đoán phải hữu dụng nhất đấy, liền suy nghĩ muốn đem bên trong đề mục như thế nào đối đi.

"Người đang cười cái gì?" Ước chừng là bị mò được thư thái, Mạc Tiểu Ngôn đầu hướng Giản Nhược Trần đầu vai dựa dựa.

"Ta suy nghĩ, Mạc tiểu tiên bối tuổi thật muốn bao nhiêu." Giản Nhược Trần cười, lại uống một ngụm Linh tửu, cảm giác say có chút dâng lên, nàng thoáng vận chuyển sau linh lực, mất đi hết rồi bộ phận tửu lực.

"Ta 135 tuổi rồi, vẫn là có một vài chục năm muốn Kết Đan rồi, Kết Đan về sau, ta thì có năm trăm tuổi thọ nguyên rồi." Mạc Tiểu Ngôn khẽ cười nói.

"Có thể ta xem người, cũng liền không đến hai mươi đây." Giản Nhược Trần mang theo chút ít thương tiếc nói, "Người đây 135 tuổi ở bên trong, không có tu luyện, không có luyện đan thời gian cộng lại, còn có hai mươi năm?"

"Ta không biết, khả năng, không có a. Vì cái gì hỏi như vậy?" Mạc Tiểu Ngôn mơ hồ nói.

"Học tập, cũng là sinh hoạt một bộ phận, thế nhưng là tu luyện, luyện đan, chính là một cái phong bế tại một cái cô độc trong hoàn cảnh, ngày qua ngày làm cùng một việc, ngay cả suy nghĩ cũng không thể, ân, là ngay cả suy nghĩ tu luyện, luyện đan bên ngoài sự tình cũng không thể. Như vậy đấy, chưa tính là phát triển a."

Giản Nhược Trần một tay vuốt vuốt chén rượu, một tay chậm rãi vuốt ve Mạc Tiểu Ngôn tóc.

"Người nói là muốn tiếp xúc chuyện bên ngoài, mới xem như trưởng thành tuổi chứ nói như vậy, ta thật là có thể coi là được rồi, ta là ba mươi tuổi Trúc Cơ đấy, Trúc Cơ lúc trước, Luyện Khí trung kỳ thời điểm mà bắt đầu học tập luyện đan rồi, trước học tập phân biệt Linh dược, gieo trồng, những thứ này đều có tính không phát triển đây?

Trúc Cơ về sau, cũng chỉ có bể quan a, có thể ta cũng không phải bể tử quan, tại trong sơn cốc này ở lại đó thời điểm có tính không đây?" Mạc Tiểu Ngôn giống như rất sâu muộn, đầu vây quanh, còn kém chấp tay đến Giản Nhược Trần trong ngực rồi.

"Người mới hơn ba mươi, ta sẽ nhìn cốt linh, người liền hơn ba mươi, so với ta nhỏ hơn rồi hơn một trăm tuổi đây, người lại thế nào tính? Kỳ quái, ta làm sao lại cảm thấy cùng người cùng một chỗ, người tuổi nếu so với ta lớn đây."

Nói qua Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên ngồi xuống, đầu cũng liền từ Giản Nhược Trần trong lòng bàn tay thoát ly, nửa người trên lệch qua Giản Nhược Trần trên đùi, mặt đối mặt đánh giá Giản Nhược Trần, không nháy mắt nhìn một hồi lâu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Làm Cho Đau Lòng Người

"Làm sao vậy? Có phải hay không cảm giác mình vẫn còn con nít?"
Giản Nhược Trần cười, thò tay tại Mạc Tiểu Ngôn trên mũi gật.

"Vì cái gì người cũng không cùng ta giống nhau?" Mạc Tiểu Ngôn nói một câu, bỗng nhiên nắm lên Giản Nhược Trần chén rượu trong tay, đem còn dư lại rượu uống một hơi cạn sạch.

Thật là một cái hài tử a, hoặc là, cái thế giới này tu sĩ đám từ nhỏ đều là như thế này sinh trưởng —— cha mẹ của bọn hắn nếu là tu sĩ, muốn tu luyện, luyện đan, luyện khí, nếu là tông chủ, Đường chủ, còn có bề bọn không hết sự vụ.

Tự giống với bên trên cái thế giới những cái kia quan viên, thân là quan viên, liền không phải trong nhà được rồi, trong nhà bất cứ chuyện gì đều là do thư ký đi làm rồi, ngay cả một nhà đoàn tụ ăn lần cơm, cũng không phải rất dễ dàng rồi, đương nhiên, những cái kia quan viên thân phận cao hơn chút ít, cùng nơi đây tông chủ, Đường chủ tương đối.

Mạc Tiểu Ngôn phụ thân nếu là tông chủ, mẫu thân thân phận cùng tu vi cũng tuyệt đối không thể thấp, như vậy, Mạc Tiểu Ngôn lúc nhỏ là thế nào qua đấy, liền có thể nghĩ rồi, cha mẹ của hắn không bề quan cũng đừng vội với tông môn sự vụ cũng không chỉ điểm nàng thời gian tu luyện, đúng giờ có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho nên đem Mạc Tiểu Ngôn sủng thành hiện tại cái dạng này, rất tự nhiên.

"Mạc tiểu tiên bối thế nào lại là hài tử đâu? Trúc Cơ hậu kỳ, trung cấp Luyện Đan Sư, rất nhanh liền muốn trở thành Kết Đan Đại tu sĩ rồi, chính là tuổi, cũng muốn so với ta lớn hơn trăm tuổi, tại sao là hài tử đâu? Bất quá nhìn xem gương mặt này, cũng thật sự là trẻ tuổi, chân tướng một cái tiểu cô nương."

Giản Nhược Trần cười nói.

"Giản sư chất Trúc Cơ về sau, cũng sẽ biến trẻ tuổi đấy." Mạc Tiểu Ngôn ừ một tiếng, trở mình liền nằm ở rồi Giản Nhược Trần trên đùi, "Ta lần thứ nhất như vậy nằm qua, phụ thân mẫu thân một mực nói cho ta biết, chỉ có cùng đạo của chính mình lữ cùng một chỗ, mới có thể như vậy, vẫn phải song tu về sau."

Nói qua liền mở to mắt to nhìn xem Giản Nhược Trần, "Có thể ta nằm ở trên người của người cũng rất an tâm, Giản sư chất, người không đi, hãy theo lấy ta được không nào?"

Giản Nhược Trần dừng ở Mạc Tiểu Ngôn con mắt, cặp mắt kia tinh khiết được giống như là băng tuyết nước giống nhau, nhưng là rất được như là băng tuyết con suối bình thường.

Mạc Tiểu Ngôn đơn thuần, là vì nàng là Dược Vương Cốc con gái của tông chủ, mà đồng dạng, nàng thấy không rõ nội tâm, cũng duyên cớ với nàng là Dược Vương Cốc con gái của tông chủ.

"Tựa như vậy đoá hoa giống nhau, bị bắt đến hộp ngọc trong kia giống như chứ" Giản Nhược Trần hay vẫn là cứng chiều mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, trong cái thế giới này, không có cô bé nào sẽ để cho nàng như vậy đau lòng.

Vô luận như thế nào, Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng tốt là đơn thuần tốt, chẳng qua là, nàng không hiểu được như thế nào mới phải tốt.

Mạc Tiểu Ngôn ngoài ý muốn không có lên tiếng, chẳng qua là nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt hơi say đang tại một chút mà biến mất.

Giản Nhược Trần nở nụ cười, nàng vẫn còn hơi say đích trạng thái xuống, vẫn là có thể khống chế ở chính mình mềm lòng, nếu như lòng của nàng không mềm xuống, đại khái hội. . . Sẽ làm cái gì đấy?

Cái thế giới này cùng bên trên cái thế giới không có gì khác nhau, đều là nhìn thực lực nói chuyện, thực lực chính là nàng hiện tại, ngay cả Mạc Tiểu Ngôn một cái ngón tay đều không đối phó được.

Năng động miệng liền không nên động thủ, có thể sử dụng tiền giải quyết cũng đừng có dùng quyền, đây vốn là nàng thường dùng.

"Hoa cuối cùng muốn héo rũ đấy." Giản Nhược Trần than nhẹ một tiếng.

"Không, ta sẽ không để cho người héo rũ đấy." Mạc Tiểu Ngôn cố chấp nói.

Nghèo khó ức chế rồi đối với giàu có tưởng tượng, đồng dạng, phạm nhân tư duy cũng ức chế rồi đối với tu sĩ năng lực tưởng tượng, Giản Nhược Trần dừng ở Mạc Tiểu Ngôn con mắt, nàng tin tưởng Mạc Tiểu Ngôn phải xuất phát từ chân tâm đấy, nhưng là tin tưởng, Mạc Tiểu Ngôn không có tính toán giữa các nàng vĩnh viễn như thế ở chung.

Nàng đối với nàng, tất nhiên muốn như nàng đợi vậy đóa xinh đẹp hoa bình thường —— vậy hoa danh tự cũng không phải là băng sơn Tuyết Liên, mà là trực tiếp gọi là băng liên.

Giản Nhược Trần không có ý đồ thuyết phục Mạc Tiểu Ngôn.

Từ trước đến nay biết mình biết người, mới có thể bách chiến bách thắng, Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn rất hiểu rõ, chẳng qua là lưu lạc với mặt ngoài, mà muốn muốn thuyết phục một cái sinh trưởng ở địa phương mấy trăm năm tu sĩ, tất nhiên muốn hoàn toàn giải cái thế giới này về tu luyện tri thức mới đủ.

Còn lại trong thời gian, các nàng liên an tĩnh như vậy mà ngồi xuống một năm, ngẫu nhiên uống một cái Linh tửu, Giản Nhược Trần không có nhắc lại lưu lại cùng rời đi để, các nàng tựa như bên trên cái thế giới khuê mật giống như.

Chẳng qua là, như vậy ở chung thoáng đột phá khuê mật chung đụng giới hạn, nhưng ở Giản Nhược Trần cho rằng, nàng giống như là cứng chiều lấy muội muội của mình, mà Mạc Tiểu Ngôn cũng rất hưởng thụ loại này ở chung thời điểm an bình.

Liễu Tuy Thanh đến Dược Vương Cốc bên trong, quen có một vòng hàn huyền về sau, trở lại chỗ ở không có nhìn thấy Giản Nhược Trần cũng không để ý, có thể ngày hôm sau cũng không có thấy Giản Nhược Trần, đã cảm thấy có chút không đúng rồi, cũng không có suy nghĩ nhiều, chẳng qua là thừa dịp còn yên tĩnh cũng muốn hỏi hỏi Giản Nhược Trần.

Hắn cũng muốn hỏi Giản Nhược Trần nhiều chuyện lắm, Thiên Đạo Tông hoàn toàn bị Giản Nhược Trần liên lụy vào đã đến, Giản Nhược Trần thủ đoạn, hắn là gặp một lần kinh diễm một lần.

Coi như là Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần giao hảo, một đêm cũng nên phóng trở về gặp hắn đây cái đường chủ rồi, hỏi một lần, dĩ nhiên là còn ở lại Mạc Tiểu Ngôn chỗ đó, mà Mạc Tiểu Ngôn chỗ đó, hắn nhưng là không phương diện đi tới đấy.

Sai người dẫn theo lời nói, nói muốn gặp Giản Nhược Trần, thế nhưng là mãi cho đến chạng vạng tối còn không có nhìn thấy, Liễu Tuy Thanh

cuối cùng cảm thấy được xảy ra vấn đề rồi.

Dược Vương Cốc đây là muốn giữ lại Giản Nhược Trần rồi hả?

Giản Nhược Trần không phải bình thường Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, nàng tại Trinh quốc đã đại xuất danh tiếng, ngay cả Kiếm Tông toàn bộ tông môn đều xem nàng là kẻ thù, thời điểm này lưu lại Giản Nhược Trần, nếu không phải không cách nào hóa giải lý do, phải không thể nào nói nổi đây.

Đợi buổi chiều chứng kiến Lưu An thời điểm, Liễu Tùy Thanh thần sắc liền trầm xuống.

"Liễu đạo hữu, ta cũng không có cách nào." Không đợi Liễu Tùy Thanh chất vấn, Lưu An trước khi nói ra, "Giản tiên tử phải Mạc Tiểu Ngôn lưu lại đây, Mạc đại tiểu thư động phủ, chưa Mạc đại tiểu thư đồng ý, cũng chỉ có tông chủ cùng Đại công tử có thể đi vào, ta đã cùng Đại công tử nói, Liễu đạo hữu an tâm một chút chờ vội."

An tâm một chút chờ vội, nói qua đơn giản, Liễu Tùy Thanh lại làm sao có thể không nóng nảy, hiện tại một cái Giản Nhược Trần là cho hấn một người Trúc Cơ tu sĩ cũng không chịu thay đổi, đường đường Thiên Đạo Tông đệ tử bị Dược Vương Cốc đại tiểu thư giữ lại tính là cái gì, Liễu Tùy Thanh mặt càng thêm đen rồi.

"Lưu đạo hữu, chúng ta một nhóm nhờ bao che với Dược Vương Cốc, đối với Dược Vương Cốc tự nhiên là cảm ơn vô cùng, cũng là ta Liễu Tùy Thanh làm việc thiếu nợ suy tính, kính xin lưu đạo hữu đem người trả lại cho ta, ta mang theo môn hạ đệ tử lập tức ly khai."

Đây lời nói được cũng có chút nặng, Lưu An trên mặt cũng nhất thời không nhịn được, có thể lại không có tức giận đạo lý.

Giản Nhược Trần là ai a, hiện tại toàn bộ Trịnh quốc, còn dám có không biết Giản Nhược Trần chứ hẳn cũng có chút khó hiểu, Mạc Tiểu Ngôn tại sao muốn giữ lại Giản Nhược Trần đây?

Ngày đó Mạc Tiểu Ngôn đuổi theo Giản Nhược Trần đến Thiên Đạo Tông, hẳn cũng chỉ làm nhỏ tánh tình trẻ con, có một nói chuyện rất là hợp ý bạn gái, cảm thấy lại không cho là đúng, tu vi quá không đúng đời.

Có thể hiểu được Giản Nhược Trần về sau, đối với Mạc Tiểu Ngôn hành vi cử chỉ càng là khó hiểu, hảo hảo đấy, đem người như vậy lấy tới Dược Vương Cốc tính là cái gì, Dược Vương Cốc đến cũng không sợ gánh sự tình, vấn đề là, từ Giản Nhược Trần làm việc thủ đoạn nhìn lên, người này tuyệt đối sẽ không sợ phiền phức đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Ta Thích Nàng

Giản Nhược Trần phải không sợ phiền phức.

Kiểm Tông cũng chính là cá biệt đệ tử không che đậy miệng rồi, nàng tự sanh sanh lại để cho Phong Trí Hồng đập chết nhà mình người Trúc Cơ đệ tử.

Phong Trí Hồng một cái Kết Đan tu sĩ đều muốn cho nàng cái lợi hại nhìn xem, nàng nhường Phong Trí Hồng hầu như làm người tàn tật.

Đây Mạc Tiểu Ngôn nếu cầm giữ Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần còn có thể làm cái gì đấy? Không gió đều dậy sóng, cho nàng một chút nhỏ lấy cớ, còn không đem Dược Vương Cốc xốc?

"Liễu đạo hữu, nhà của ta Tiểu Ngôn cũng không phải không giảng đạo lý đấy, trong lúc này có thể là có chút hiểu lầm." Lưu An đây tư thái chính là phóng rất thấp, Liễu Tuy Thanh còn muốn nổi giận, cũng làm không được rồi.

Chẳng phải biết, bây giờ tông chủ phủ đệ, Mạc Tuyết Trần cũng đang phát sầu mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn.

Giống như Giản Nhược Trần đoán nghĩ như vậy, Mạc Tuyết Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn sủng được khó lường, vậy là muốn bầu trời mặt trời tự cũng không cho ánh trăng, ngay cả tông môn bí ẩn nhất bảo bối nhất bằng tuyền đều chịu cho Mạc Tiểu Ngôn, còn có chuyện gì không thể đáp ứng đây?

Vốn tới một người Luyện Khí nữ tu mà thôi, Mạc Tuyết Trần căn bản không có để vào mắt, Mạc Tiểu Ngôn lưu lại liền để lại, có thể nghe xong phải Giản Nhược Trần, Mạc Tuyết Trần đầu cũng có chút lớn.

Nghe nữa nói Mạc Tiểu Ngôn đã mang theo Giản Nhược Trần đến băng tuyết nhìn rồi, thậm chí còn đồng ý rồi lớn nhất vậy đó băng liên, so với nữ nhi cao hứng, băng liên đưa ra ngoài cũng liền đã đưa ra ngoài, thế nhưng là hắn cũng biết, Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần tình thế bắt buộc rồi.

Nói thật, hắn cảm thấy vợ chồng bọn họ hai cái thật xin lỗi Mạc Tiểu Ngôn đấy, từ Mạc Tiểu Ngôn sinh ra về sau, bọn họ chiếu cố Mạc Tiểu Ngôn thời gian thì có hạn, thân là tông chủ cùng tông chủ phụ nhân, luôn có bề bộn không hết sự tình, ngay cả chỉ điểm Mạc Tiểu Ngôn sơ kỳ tu luyện, cũng là Mạc Tiểu Ngôn ca ca.

Cho nên, chỉ cần là Mạc Tiểu Ngôn yêu cầu, hắn đều là hữu cầu tất ứng, nhưng lần này, hắn cũng có chút phát sầu.

Với Giản Nhược Trần tại Trịnh quốc hôm nay danh tiếng, đều muốn một điểm tiếng gió không có lưu lại, căn bản cũng không khả năng, không nói trước có đắc tội hay không Kiếm Tông, lấy kiếm tông hôm nay bản thân khó bảo toàn nhìn lên, Dược Vương Cốc cũng không cần phải sợ Kiếm Tông.

Chẳng qua là Giản Nhược Trần cùng mấy cái hoàng tử quan hệ trong đó rất có thuyết pháp. Đại hoàng tử đối với Giản Nhược Trần ban thưởng cũng rất mập mờ, Tam hoàng tử lại trước mặt mọi người cho Giản Nhược Trần một quả cứu mạng Ngọc phù, khó chưa từng còn đem vậy quả ngọc phù đã đoạt?

Còn có Lục hoàng tử, người khác không biết, hắn thân là tông chủ, sao có thể không biết mấy cái hoàng tử bên người chuyện lớn chuyện nhỏ đây,

Lục hoàng tử an cư Thiên Đạo Tông đã bao nhiêu năm, thiên phải Giản Nhược Trần từ dẫn khí nhập vào cơ thể về sau, liền cùng Lục hoàng tử đi được gần dễ đi.

Lục hoàng tử Diệp Phi ở Thiên Đạo Tông nguyên nhân, Mạc Tuyết Trần cũng rõ ràng, vốn cho là Diệp Phi cũng liền an ổn tại Thiên Đạo Tông rồi, có thể bỗng nhiên liền hướng Hoàng Thành trình rồi thi đấu phương án, sau đó liền quang minh chánh đại ở Hoàng Cung.

Một tháng này Trịnh quốc dư luận đi về hướng, muốn nói không có Diệp Phi âm thầm trợ giúp, là căn bản không thể nào, mà lại Giản Nhược Trần chọn trước rõ ràng thi đấu bên trong sẽ xuất hiện phong ba, lại đang thi đấu bên trong ngăn cơn sóng dữ, đem thanh danh của mình đẩy lên đi tới, liền hướng nàng cùng Diệp Phi quan hệ, mạnh mẽ lưu cũng không được.

Nhưng này phải nữ nhi bảo bối hiếm có a, Mạc Tiểu Ngôn chưa từng có như vậy hiếm có qua một người, thực sắp sửa đem người sinh sôi mang đi, Mạc Tuyết Trần với tâm không đành lòng.

Ngược lại là băng tuyền sự tình không đáng để ở trong lòng rồi, với Giản Nhược Trần xử sự phương thức, khi biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

"Phụ thân, bất quá là muốn Giản sư chất ở chỗ này Trúc Cơ, bên ngoài như vậy loạn, nhiều người như vậy đều muốn hại Giản sư chất, Thiên Đạo Tông bảo hộ không được nàng, không bằng ta che chở, có gì không thể." Mạc Tiểu Ngôn quệt mồm nói.

"Nếu là lo lắng Giản Nhược Trần an nguy, liền lớn có thể không cần." Mạc Tuyết Trần lắc đầu, "Nàng tại Thiên Đạo Tông bên trong, cũng không ai có thể khi phụ nàng."

"Có thể con gái ưa thích nàng a." Mạc Tiểu Ngôn kêu lên.

"Ưa thích nàng cái gì?" Mạc Tuyết Trần nổi hứng tò mò.

"Cùng Giản sư chất cùng một chỗ thoải mái, cùng nàng nói chuyện phiếm nàng cho tới bây giờ đều rất chân thành, không giống ca ca cùng các sư huynh như vậy qua loa ta, chính là biết rõ ta muốn lưu nàng lại rồi, không muốn cũng không có cùng ta phát giận, phụ thân, ngoại trừ người cùng mẫu thân, còn không có ai đối với ta tốt như vậy chứ." Mạc Tiểu Ngôn ủy khuất nói.

Mạc Tuyết Trần liền kì quái, có thể cùng Mạc Tiểu Ngôn trò chuyện được vui vẻ, vậy được có như thế nào kiên nhẫn a, còn muốn không qua loa, còn muốn không phát giận, Mạc Tiểu Ngôn yêu thích chính là trêu chọc, nếu không nàng những cái kia các sư huynh làm sao sẽ nhìn thấy nàng có thể trốn liền trốn, trốn không được cũng đều cùng cẩn thận.

"Thật sự có tốt như vậy?"

"Đương nhiên, tối hôm qua chúng ta còn tại uống rượu với nhau nữa nha." Mạc Tiểu Ngôn nghĩ đến Giản Nhược Trần vuốt tóc của nàng nhìn xem bộ dáng của nàng, đã cảm thấy an tâm, càng muốn đem Giản Nhược Trần buộc tại bên người rồi.

"Ta mặc kệ, ta muốn Giản sư chất lưu lại." Mạc Tiểu Ngôn trọng thân một lần.

Mạc Tuyết Trần phải một chút cũng không nhìn nổi Mạc Tiểu Ngôn ủy khuất đấy, nhìn nàng quyết lấy miệng mất hứng liền đau lòng, nhưng hẳn cũng là nhất tông tông chủ, tại đại sự bên trên phải không chịu mất chừng mực, liền không chịu đơn giản đáp ứng Mạc Tiểu Ngôn.

Mạc Tiểu Ngôn vừa nhìn, vành mắt liền đỏ lên, nàng cũng không nói chuyện, đứng lên muốn đi, Mạc Tuyết Trần liền đau lòng được khó lường rồi, tranh thủ thời gian liền dỗ dành: "Con gái a, phụ thân đây không phải

đang nghĩ biện pháp thế này, việc này Giản Nhược Trần không phải bình thường Luyện Khí tu sĩ, không phải tốt như vậy lưu."

Mạc Tiểu Ngôn hay vẫn là không nói lời nào, chẳng qua là đứng đấy nhìn xem Mạc Tuyết Trần, Mạc Tuyết Trần bị như vậy nhìn xem, tâm thì càng đau: "Trừ phi là Giản Nhược Trần chính mình đồng ý lưu lại, nhưng này, căn bản chính là không thể nào."

Mạc Tuyết Trần đối với Giản Nhược Trần đầu lời truyền miệng, liền đoán được Giản Nhược Trần sẽ phải người như thế nào, như vậy phỏng đoán là không thể nào sai đấy, thế nhưng lại muốn, Giản Nhược Trần ở lại Mạc Tiểu Ngôn bên người, vốn cũng không có chỗ xấu đấy.

Thiên Đạo Tông có thể cho Giản Nhược Trần đấy, Dực Vương Cốc tất cả đều có thể cho, thậm chí cho thêm nữa. Có thể đi theo cũng có chút uế oải, Giản Nhược Trần hôm nay thân gia, căn bản cũng không lại làm phụ thuộc Mạc Tiểu Ngôn đấy.

Mạc Tiểu Ngôn con mắt đi dạo, Mạc Tuyết Trần lập tức đã biết rõ ý nghĩ của nàng rồi, không có đồng ý, cũng không có phản đối, đầu khi không có đoán được.

Mạc Tiểu Ngôn liền bị kích động trở lại động phủ mình, Giản Nhược Trần đang thành thành thật thật mà đứng ở trong tĩnh thất tu luyện, nghe được Mạc Tiểu Ngôn đã trở về, liền ra tĩnh thất.

"Giản sư chất, các người Liễu sư thúc tìm người rồi." Mạc Tiểu Ngôn nói qua, nhìn Giản Nhược Trần thần sắc.

Giản Nhược Trần "A" rồi một tiếng, kêu gọi Mạc Tiểu Ngôn ngồi xuống, giống như nàng mới là cả động phủ chủ nhân giống như.

"Người làm sao lại a một tiếng a." Mạc Tiểu Ngôn nói.

"Tìm ta rất bình thường." Giản Nhược Trần cũng không có nhiều lời.

Giản Nhược Trần muốn rời khỏi, Mạc Tiểu Ngôn cũng biết, nếu như cũng biết, liền không cần phải nói quá nhiều.

Giản Nhược Trần vọt lên một bình linh trà, dùng đúng rồi Mạc Tiểu Ngôn linh trà, cũng là Mạc Tiểu Ngôn nơi đây Linh thủy, nàng ở kiếp trước có học qua trà nghệ, đây linh trà hương phảng theo lại cùng kiếp trước khác nhau, giặt rửa trà phải không cần, nàng lại đơn nấu nước ấm giặt rửa chén.

Mạc Tiểu Ngôn là lần đầu tiên gặp Giản Nhược Trần như thế hưởng trà, nhìn một hồi bỗng nhiên nói: "Phụ thân nói, chỉ cần chính người yêu cầu ở tại chỗ này, Liễu sư thúc không thể mang người rời đi."

Giản Nhược Trần thủ pháp cũng không có thay đổi, đem chén trà đều giặt sạch, lại đem linh trà qua lại đổ đầy ly, mới buông ấm trà.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Tại Lúc Kết Đan

Mạc Tiểu Ngôn còn không vội uống linh trà, con mắt không sai châu mà nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, nhìn Giản Nhược Trần trả lời thế nào, nàng thậm chí nghĩ rồi, Giản Nhược Trần chắc chắn sẽ không đáp ứng ở tại chỗ này đây, như vậy, cũng đừng trách nàng.

Giản Nhược Trần bưng trước mặt mình linh trà thưởng thức một cái nói: "Cũng là người nơi đây linh trà hương vị tốt."

Mạc Tiểu Ngôn liền cười rộ lên: "Người ưa thích, mỗi ngày đều có thể uống được."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Mỗi ngày đều uống, sẽ được voi đòi tiên, tổng hội nghĩ đến còn có tốt hơn, còn không có được đây."

Mạc Tiểu Ngôn dáng tươi cười bỗng nhiên đã không thấy tăm hơi, nhìn xem Giản Nhược Trần nói khẽ: "Người là nói ta sao?"

Giản Nhược Trần lại không trả lời Mạc Tiểu Ngôn mà nói, vẫn nói: "Ta lúc đầu lúc tu luyện, được một lọ Dưỡng Khí Đan, liền cảm thấy vậy Linh Đan phải tốt nhất, chỉ cần một hạt, liền Linh lực đại tăng, hận không thể ngày ngày đều có một hạt Dưỡng Khí Đan phục dụng."

Cũng không qua hơn tháng, liền phát hiện Dưỡng Khí Đan độc sức giảm bớt, phục dụng đứng lên cũng không có lúc trước cảm giác, đợi đến lúc tiếp qua một tháng, đây Linh Đan tựa như gân gà bình thường, ăn vào vô vị, bỏ thì lại tiếc rồi."

Trong phòng an tĩnh lại, Giản Nhược Trần lại nhẹ nhẹ uống một ngụm linh trà, tại trong miệng dư vị rồi mới nuốt xuống, dừng ở Mạc Tiểu Ngôn đã hơi có vẻ tức giận khuôn mặt.

"Người không đáp ứng ta cũng có biện pháp cho người đáp ứng." Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng nói ra, lúc nói lời này, trong thần sắc cuối cùng mang theo chút ít trên cao nhìn xuống tư thái.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, nàng thấy được tu sĩ sừu hồn thủ đoạn, không có gì không tin đấy.

"Ta không muốn cho người động tay chân đấy!" Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng kêu lên, "Người vì cái gì không thể cùng ta cùng một chỗ? Rõ ràng ở chỗ này của ta người cũng là vui vẻ đấy."

Giản Nhược Trần yên tĩnh mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, sau đó đặt chén trà xuống.

Mạc Tiểu Ngôn muốn lưu lại thái độ của nàng phải hiểu đấy, tại thi đấu bên trong nàng liên cân nhắc qua như thế nào ứng đối rồi, cũng không có tìm được phù hợp phương pháp xử lý, đây vừa ra tới, Mạc Tiểu Ngôn liền trực tiếp với Được Vương Cốc bí mật đem nàng buộc ở chỗ này rồi, Giản Nhược Trần thật sự bất ngờ, cũng nói, Mạc Tiểu Ngôn đã là khách lệ không thông đấy.

Đương nhiên cũng muốn ném thử xuống, quả nhiên là, Mạc Tiểu Ngôn cố chấp cùng đối với nàng chiếm hữu hoàn toàn khách lệ không được nữa, nàng chẳng qua là ném thử khuyên một lời, liền kích động phải hơn mất đi lý trí.

Tại Giản Nhược Trần xem ra, Mạc Tiểu Ngôn chính là muốn mất đi lý trí, lại thật không ngờ, đẳng cấp cao tu sĩ đều muốn đối với cấp thấp tu sĩ làm điểm tay chân tại các tu sĩ xem ra cỡ nào bình thường.

Nàng tự nhiên không muốn Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng gian lận, có thể cũng biết, có một số việc ước chừng là không thể tránh khỏi.

"Người không ở chỗ này thời điểm, ta suy nghĩ một chút, ta ở lại người nơi đây về sau sẽ như thế nào." Giản Nhược Trần làm cái an tâm một chút chớ vội đích thủ thế.

"Như thế nào đây?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi tới câu.

"Ta cá nhân tu luyện, tự nhiên tại người nơi đây nếu so với trở lại Thiên Đạo Tông tốt." Giản Nhược Trần thực sự cầu thị nói.

"Đương nhiên a, " Mạc Tiểu Ngôn dùng sức gật đầu, sắc mặt hơi chút lỏng một chút, "Người cần Linh Đan tất cả đều sẽ cho người chuẩn bị cho tốt, chúng ta nơi đây linh khí cũng so với các người Thiên Đạo Tông sung túc, chính là Tụ Linh Trộn hiệu quả cũng tốt hơn các người bên kia, tại Dược Vương Cốc bế quan, tuyệt đối là làm chơi ăn thật đấy."

Giản Nhược Trần cũng gật đầu thừa nhận nói: "Quả thật là như thế, liền cá nhân ta mà nói, tại người nơi đây bế quan, xác thực sống khá giả trở lại Thiên Đạo Tông."

Mạc Tiểu Ngôn liền vui vẻ ra mặt đứng lên, dường như Giản Nhược Trần đã đáp ứng, về sau liền rút cuộc không rời đi.

"Chẳng qua là, ta là nói liền cá nhân ta mà nói, có thể Mạc tiểu tiên bối cũng biết đấy, coi như là chúng ta đều là tu sĩ, cũng không chỉ là đơn thuần thân thể, bên người chúng ta cũng còn có những người khác, cuộc sống của chúng ta không có ly khai những người khác." Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Tại sao phải những người khác, người có ta còn chưa đủ sao?" Mạc Tiểu Ngôn vội vàng nói.

Nếu không phải biết rõ Mạc Tiểu Ngôn đối với ý nghĩ của nàng phải khỏe mạnh đấy, Giản Nhược Trần thực cho rằng đây coi là một câu biểu bạch, nàng trầm tĩnh dưới mới nói: "Ta mới từ thi đấu trở về, thi đấu bên trong chuyện đã xảy ra Mạc tiểu tiên bối biết được a."

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu, "Kiếm Tông đối với người không đúng, ta sớm muộn gì sẽ giúp người báo thù."

Giản Nhược Trần trong lòng thở dài một tiếng, biết rõ cùng Mạc Tiểu Ngôn phân rõ phải trái là hoàn toàn không thể thực hiện được đấy, Mạc Tiểu Ngôn không phải không phân rõ phải trái, mà là của nàng để ý cùng Giản Nhược Trần để ý không giống vậy.

Không nói gà với vịt giảng, cũng không kém bao nhiêu đâu.

Giản Nhược Trần trầm tư một chút nói: "Người tới nói cho ta biết, người còn chuẩn bị cho ta bao lâu tự do."

Mạc Tiểu Ngôn lấp bắp kinh hãi, trừng to mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, dường như không có hiểu Giản Nhược Trần ý tứ.

Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, giải thích nói: "Thật giống như vậy đóa băng liên, là ở thành thực một khắc này mới bị phong đến hộp ngọc bên trong."

Mạc Tiểu Ngôn ngây dại, nhìn xem Giản Nhược Trần yên lặng khuôn mặt, nghe nàng hoàn toàn không có để ý thanh âm, nhớ tới lúc trước vẫn còn ý đồ cho mình giảng đạo lý, còn có trước một buổi tối, nàng nhẹ nhàng mà vuốt tóc của mình, thỉnh thoảng uống một ngụm Linh tửu, cũng không đi tới dùng linh lực hóa đi cảm giác say.

Hơn nửa ngày, Mạc Tiểu Ngôn nhẹ nhàng, có chút bất an đấy, dùng rất nhỏ thanh âm nói ra: "Người biết?"

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Không, ta chỉ phải đoán."

Mạc Tiểu Ngôn do dự rồi một hồi, mới lại rất là nhỏ âm thanh nói: "Cũng nên ta Kết Đan, Kết Đan thời điểm. . ."

Giản Nhược Trần chậm rãi gật gật đầu, "Người luyện chế cho ta đấy, Trúc Cơ thời điểm ăn Linh Đan, có phải hay không cũng cùng chi có quan hệ."

Mạc Tiểu Ngôn mím môi đã trầm mặc sẽ, vẫn gật đầu.

Giản Nhược Trần tay xoa cái trán, con mắt cũng nhắm lại, vô lực mà tựa ở cái ghế sau lưng đeo, kỳ quái phải nàng cũng không tức giận, chẳng qua là cảm thấy bất lực.

Nàng đương nhiên không phải Thánh Mẫu, sẽ không bởi vì đồng tình Mạc Tiểu Ngôn liền đem chính mình góp đi vào, nhưng tình hình bây giờ hiển nhiên nàng là bất lực đấy, đối với một cái hoang tưởng, người có thể làm cái gì đấy?

Quả thật, tại người tài lực quyền lực toàn bộ lớn hơn nàng thời điểm, đương nhiên có thể muốn làm gì thì làm —— Mạc Tiểu Ngôn chính là như thế, nàng cố chấp, cũng bởi vì nàng tài lực quyền lực toàn bộ lớn hơn nàng.

"Có thể ta sẽ không để cho người đứng ở hộp ngọc bên trong đấy." Ước chừng là Giản Nhược Trần thương tâm bộ dáng lại để cho Mạc Tiểu Ngôn cũng khó qua, nàng nhỏ giọng nói.

Giản Nhược Trần đưa tay buông, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn lo lắng mà nhìn nàng, nếu như Mạc Tiểu Ngôn cố chấp đối tượng không phải nàng, phải một người khác, chính mình sẽ làm như thế nào?

Giản Nhược Trần tâm phiền ý loạn, nàng hít sâu một hơi nói: "Để cho ta một mình ngọc một hồi, sáng mai, chậm nhất sáng mai, ta cho người đáp

án."

Mạc Tiểu Ngôn căn môi cố chấp mà nhìn nàng, Giản Nhược Trần đứng lên, lại không còn có rồi sờ sờ đầu nàng phát tâm tình, đầu đơn giản nói: "Ta đến tỉnh thất ở lại sẽ."

Giản Nhược Trần đóng tỉnh thất cửa, nhưng không có trên vải trận pháp, đem tỉnh thất Nguyệt Quang thạch cài lên, trong tỉnh thất liền đen kịt một mảnh.

Nàng tùy ý ngồi xuống, đi theo liền nằm ở rồi tỉnh thất mặt đất, trợn tròn mắt nhìn qua đưa tay không thấy được năm ngón hắc ám, trước hết nhất nghĩ đến lại là của nàng xuyên qua, thế sự vô thường, nếu như không có lần kia xuyên qua, nàng hiện tại, khả năng đã chết.

Nhớ tới nàng lần kia làm cho bị thương, nếu như từ giữa không trung ngã xuống không phải xóp mặt đất, mà là cứng rắn nhựa đường đường cái, va chạm xe của nàng lực đạo nặng như vậy, nếu như tiếp tục trùng kích đi tới. . .

Nghĩ như vậy, tâm chậm rãi bình tĩnh trở lại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Học Được Thấy Đủ

Nếu như không có trận này cái gọi là xuyên qua, tính mạng của nàng đã sớm không tồn tại, đây bốn năm, đã là nhiều lấy được rồi. Đã rất hiếm có rồi, còn có cái gì chưa đủ hay sao?

Huống hồ, Mạc Tiểu Ngôn còn có vài chục năm mới có thể Kết Đan, nàng vẫn là có vài chục năm tự do, nếu như nàng hoạt động được tốt.

Hiện tại nàng ba mươi hai rồi, vài chục năm về sau tiếp cận năm mươi, tuy rằng, hay vẫn là tốt thời điểm, có thể làm, phải học được thấy đủ.

Trong bóng tối, Giản Nhược Trần tự giễu cười cười, nàng không có nghĩ qua, có một ngày còn muốn chính mình an ủi tự người nói: Làm người, phải học được thấy đủ.

Giản Nhược Trần luôn luôn cũng không phải hối hận, lúc này đây giam cầm phản ứng, với nàng mà nói đã là lớn được rồi, nếu như đã biết kết luận, trọng yếu chính là ứng đối rồi.

Mạc Tiểu Ngôn nhất định là muốn lưu nàng lại đây, nguyên nhân chính là tại nàng Kết Đan thời điểm, đem nàng phong ấn chặt.

Về phần như thế nào phong ấn, nàng bây giờ còn không cần phải đi muốn, dưới mắt, muốn giải quyết sự tình có hai cái, một là thế nào đạt được tạm thời ly khai Dược Vương Cốc tự do, hai chính là, như thế nào tránh đi Trúc Cơ thời điểm Mạc Tiểu Ngôn cho nàng luyện chế Linh Đan.

Nếu thật là Mạc Tiểu Ngôn Kết Đan nàng tránh cũng không thể tránh chỉ có thể bị phong ấn mà nói, nàng Trúc Cơ thời điểm Mạc Tiểu Ngôn cưỡng chế cho nàng Linh Đan cũng liền không thể tránh khỏi, nếu như trước một điểm không thể tránh né, điểm thứ hai trên thực tế liền không là vấn đề rồi.

Kỳ thật đối một cái góc độ muốn, vẫn là có thể an ủi đấy, nàng dù sao còn có vài chục năm tốt sống, Giản Nhược Trần im ắng cười cười.

Vài chục năm, muốn làm cái gì đấy?

Tại nơi này tu tiên thế giới, vài chục năm chính là trong nháy mắt vung lên lúc giữa, thật sự ngắn ngủi, có thể vài chục năm lợi dụng, chung quy cũng có thể làm rất nhiều chuyện đấy, đầu tiên, chính là muốn đem đã làm đấy, vẫn chưa hoàn thành sự tình hoàn thành.

Vậy, kỳ thật cũng không nhất định muốn tại Thiên Đạo Tông bên trong, đương nhiên, vẫn phải trở về một lần.

Nàng trong lòng tính toán ổn thỏa rồi, liền đứng lên, mở ra tĩnh thất đại môn.

Cửa vừa mở ra, Giản Nhược Trần chính là khẽ giật mình, Mạc Tiểu Ngôn an vị tại cửa ra vào đối diện trên mặt đất, nhìn xem tĩnh thất đại môn.

Đại môn mở ra, hai người đều có chút giật mình, ánh mắt đối mặt cùng một chỗ.

Mạc Tiểu Ngôn ngửa đầu, thật giống như đã mất đi hết thấy tiểu cô nương giống nhau, trong ánh mắt ngay cả một chút sáng rọi cũng không có, nàng hình như là từ Giản Nhược Trần đi vào trong tĩnh thất trở lại liền trông coi tại bên ngoài rồi, giống như đã không có trông chờ giống như.

Giản Nhược Trần đi lên trước một bước, ngồi xổm xuống, Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt theo nàng cùng một chỗ rơi xuống, hai người mặt đối mặt, cách xa nhau cũng không xa.

"Về sau, người muốn muốn làm như thế nào, trước một bước nói cho ta biết được không nào?" Giản Nhược Trần nhẹ nói nói.

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt có chút nghi hoặc.

"Tại người, phong ấn ta lúc trước, có thể tại ta cũng cần thời điểm, để cho ta ly khai nơi đây chứ" Giản Nhược Trần lại nói.

Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt nghi hoặc càng đậm.

Giản Nhược Trần vươn tay, "Đứng lên, chúng ta đến trong phòng đi tới."

Mạc Tiểu Ngôn nhìn Giản Nhược Trần vươn ra tay, chậm rãi đem tay của mình bỏ vào.

Trở lại lúc trước phòng khách, bàn nhỏ lên, còn có chưa thành uống cạn linh trà, Giản Nhược Trần tiện tay bưng lên một ly, Mạc Tiểu Ngôn thoáng cái ngăn lại, "Nguội lạnh, không tốt uống."

Giản Nhược Trần liền buông, Mạc Tiểu Ngôn đem đồ uống trà đẩy qua một bên, một lần nữa xuất ra một bộ, dựa theo Giản Nhược Trần từng làm qua như vậy, dùng nước nóng nóng chén trà, ngâm vào nước rồi hũ linh trà, cũng rót hai chén.

Giản Nhược Trần nâng...lên linh trà, từ từ thổi thổi, nhỏ uống một hớp, sau đó lại thưởng thức một cái, Mạc Tiểu Ngôn mình cũng bưng một ly, lại chỉ đầu trong tay, nhìn xem Giản Nhược Trần.

"Về sau, có phải người Cũng sẽ không để ý ta?" Một hồi lâu, Mạc Tiểu Ngôn trước khi nói ra.

Giản Nhược Trần cười cười: "Làm sao sẽ đây?"

"Coi như là ta lưu lại người của người, cũng không giữ được tâm của người, có phải hay không?" Mạc Tiểu Ngôn có chút tội nghiệp mà nói.

Giản Nhược Trần bị chọc cười, "Lời này, người từ đâu nghe được?"

"Bọn họ đều nói như vậy, còn nói dưa hấu xanh không ngọt, ta biết rõ những thứ này là nói song tu đạo lữ đấy, có thể chúng ta bây giờ, cũng không sai biệt lắm là như thế này." Mạc Tiểu Ngôn buồn buồn nói.

"Vậy người cải biến chủ ý chứ" Giản Nhược Trần không ôm bất cứ hy vọng nào mà hỏi thăm.

Quả nhiên, Mạc Tiểu Ngôn lập tức liền cảnh giác lên, "Không, ta không sẽ cải biến chủ ý."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, hỏi: "Như vậy, còn có vài chục năm thời gian, đây vài chục năm, người có thể cho ta có chút thời gian đi ra ngoài, làm ta nghĩ việc cần phải làm chứ "

"Người muốn đi ra ngoài?" Mạc Tiểu Ngôn lập lại.

"Dùng vài chục năm không định giờ vài đoạn thời gian tự do, đến lượt ta đến người đây trong cốc Trúc Cơ, đến người Kết Đan cần ta thời điểm, ta cũng sẽ đứng đến nơi đây." Giản Nhược Trần dùng đúng rồi khẳng định câu, mà không phải câu nghi vấn.

Thật giống như nàng xác định Mạc Tiểu Ngôn nhất định sẽ đáp ứng bình thường.

"Người sẽ đến nơi này của ta Trúc Cơ?" Mạc Tiểu Ngôn không tin nói.

"Đúng vậy, nếu như người cho ta chuẩn bị xong Linh Đan, ta cũng sẽ ăn hết đấy, chẳng qua là hy vọng người có thể nói cho ta biết đó là cái gì." Giản Nhược Trần nói.

Mạc Tiểu Ngôn đã trầm mặc, không có chút nào biểu lộ.

Mạc Tiểu Ngôn tại Giản Nhược Trần trong mắt, một mực chính là tiểu cô nương giống như, một cái nhãn mày một nụ cười đều có thể lại để cho Giản Nhược Trần đoán ra trong nội tâm nàng đang suy nghĩ gì, có thể lần đầu, nàng cảm thấy đoán không được Mạc Tiểu Ngôn tâm tư, Mạc Tiểu Ngôn đây là động tâm, còn không có động tâm.

Nếu là đổi vị, như Giản Nhược Trần phải lúc này Mạc Tiểu Ngôn, Giản Nhược Trần nhất định sẽ không đáp ứng điều kiện này đấy, như là đã muốn làm đến cuối cùng, tại sao phải cho đối phương cơ hội?

Nhưng Mạc Tiểu Ngôn không phải nàng.

Giản Nhược Trần cũng không thúc giục, liền lẳng lặng yên cùng đợi, xấu nhất kết quả đã có, vậy, bất luận cái gì một điểm khả năng chuyện xấu không đều là tốt sao.

"Giản sư chất, người về sau, còn có thể giống như trước đối với ta như vậy chứ" Mạc Tiểu Ngôn có chút đáng thương nói.

"Ta biến hóa qua chứ" Giản Nhược Trần hỏi, "Nếu như người phải một người lưu trong cốc cô đơn lạnh lẽo, cùng với ta cùng đi ra?"

Giản Nhược Trần sớm đã có qua ý nghĩ này, chẳng qua là một mực không có cơ hội thích hợp nói ra.

Mạc Tiểu Ngôn sở dĩ đối với nàng có mãnh liệt như vậy tham muốn giữ lấy, đơn giản chính là cùng nàng cùng một chỗ rất sung sướng.

Giản Nhược Trần thừa nhận, nếu như nàng nguyện ý, nàng là rất có lực tương tác đấy, Mạc Tiểu Ngôn nhỏ như vậy nha đầu bị nàng mê hoặc, chẳng có gì lạ, nhưng đồng thời cũng nói, Mạc Tiểu Ngôn tại Dưộc Vương Cốc trong cỡ nào cô đơn lạnh lẽo, thân phận cho phép, còn có tính cách, mọi người đối đãi nàng đều là vừa kính vừa sợ đấy, nàng muốn tìm cái có thể nói hơn mấy câu tri tâm lời nói nhiều người sao khó.

Tâm lý của nàng tuổi, có lẽ cùng bề ngoài của nàng không sai biệt lắm, ở thế giới trước, như vậy tuổi nữ hài đều là rất hoạt bát bằng hữu tối đa thời điểm, không phải mỗi ngày, mỗi tháng cũng chỉ có vài ngày cùng khuê mật cùng một chỗ xem phim, cười cười nói nói thời điểm.

Có thể Mạc Tiểu Ngôn nhưng không có khuê mật, thậm chí ngay cả một cái có thể buông lỏng nói chuyện với nhau bằng hữu rất không có, cho nên tại gặp phải đến nàng về sau, mới có thể như vậy cố chấp.

Nếu như hơn nhiều mấy cái khuê mật, có lẽ đối với nàng sẽ không có như vậy cố chấp rồi.

Giản Nhược Trần đã có ý nghĩ này, nhưng cũng không cho rằng nhất định có thể thực hiện, nhưng ít ra, Dưộc Vương Cốc tông chủ đại tiểu thư mang theo trên người, an toàn có tuyệt đối nắm chắc được rồi, không nói thân phận, đơn chính là Trúc Cơ hậu kỳ, trung cấp Luyện Đan Sư thân phận cũng đủ để.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Không Lời Nào Để Nói

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn còn không có đạt thành chung nhận thức, Mạc Tuyết Trần đã đến.

Mạc Tiểu Ngôn sau khi rời khỏi, Mạc Tuyết Trần suy đi nghĩ lại, cảm thấy lại để cho Giản Nhược Trần đáp ứng ở lại Dực Vương Cốc bên trong không xuất ra đi tới, là căn bản không thể nào.

Liền Giản Nhược Trần như vậy sinh sự, làm sao có thể thành thành thật thật mà đứng ở Dực Vương Cốc đây? Có thể lại không rõ, Mạc Tiểu Ngôn làm sao lại không có ly khai Giản Nhược Trần.

Cuối cùng là lo lắng, đợi hơn phân nửa ngày, không thấy Mạc Tiểu Ngôn bên này lại phản ứng, liền trực tiếp lấy ra đi qua, Giản Nhược Trần đang cùng Mạc Tiểu Ngôn ngồi trong phòng khách nói chuyện với nhau, nghe được Mạc Tuyết Trần tới đây, Giản Nhược Trần hơi kinh ngạc.

Nàng không cho rằng Mạc Tuyết Trần phải người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp đến xem chính mình đấy.

Bất luận nàng ở bên ngoài làm ra nhiều chuyện đại sự, nàng cũng chỉ là một cái còn không có Trúc Cơ nhỏ tu sĩ, Mạc Tuyết Trần thế nhưng là Dực Vương Cốc tông chủ, đồng thời cũng là cao cấp Luyện Đan Sư, đừng nói Mạc Tiểu Ngôn đem nàng lưu lại, coi như là lập tức liền phong ấn, hẳn cũng có biện pháp đem sự tình đối phó đấy.

Quyền lực, sẽ mang lại cho quá nhiều người đặc quyền, đối với cái này Giản Nhược Trần thấu hiểu rất rõ.

"Phụ thân." Mạc Tiểu Ngôn ủy khuất mà hô một tiếng, chứng kiến Mạc Tuyết Trần, nước mắt đều muốn rớt xuống.

Mạc Tuyết Trần lập tức liền đau lòng, bước đi đi tới, nếu Giản Nhược Trần không có ở trận, trực tiếp có thể kéo an ủi, chính là như vậy, còn nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn vai, ôn nhu an ủi: "Tiểu Ngôn nghe lời, không ủy khuất, a? Có phụ thân thương người đây."

Nói qua, gương mặt lên hung hăng trừng mắt nhìn Giản Nhược Trần liếc.

Giản Nhược Trần đã đứng lên, đang bị vị này yêu thương nữ nhi từ phụ trừng mắt liếc về sau, mới ôm quyền thi lễ.

"Người chính là Giản Nhược Trần rồi hả?" Mạc Tuyết Trần ánh mắt vừa ly khai Mạc Tiểu Ngôn, lập tức liền nghiêm nghị lại, cao thấp dò xét sau Giản Nhược Trần, đại mã kim đao mà ngồi xuống, không đợi Giản Nhược Trần trả lời, liền chuyển hướng Mạc Tiểu Ngôn: "Tiểu Ngôn, người ngồi xuống."

Mạc Tiểu Ngôn ngoan ngoãn ngồi xuống, nhìn thấy Mạc Tuyết Trần ánh mắt lại nhìn qua, Giản Nhược Trần mới nói: "Vâng."

Mạc Tuyết Trần bất luận bên người phân thượng hay vẫn là trên thực lực đều xa xa cao hơn Giản Nhược Trần, không cần nàng ngồi xuống, nàng cũng chỉ có thể đứng đấy.

"Phụ thân..." Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên lại kêu một tiếng, âm cuối mang theo điểm năn nỉ.

Mạc Tuyết Trần nhìn xuống Mạc Tiểu Ngôn, ánh mắt xoay qua chỗ khác thời điểm, lập tức liền nhu hòa, cái gì cũng không hỏi, lập tức đáp ứng: "Hảo hảo."

Sau đó đối với Giản Nhược Trần, rất là không tình nguyện mà nói: "Người cũng ngồi xuống đi."

Giản Nhược Trần ngạc nhiên.

Đây cũng chiều, cũng quá không có bên cạnh rồi a, cứ như vậy hô một tiếng phụ thân, dĩ nhiên cũng làm lại để cho chính hắn một cách hai tầng văn bối ngồi ở tông chủ cùng Kết Đan tu sĩ đối diện.

"Như thế nào? Ta xin bất động người ngồi xuống?" Mạc Tuyết Trần ngữ khí bất thiện nói.

Giản Nhược Trần bề bộn đưa tay thi lễ nói: "Văn bối thất lễ." Lúc này mới ngồi xuống.

"Giản tiên tử, Tiểu Ngôn muốn lưu lại người, người ý kiến gì." Quả nhiên là tông chủ, ngay cả biểu hiện ra khách sáo đều không có, trực tiếp đi vào rồi chính đề.

Đã như vậy, Giản Nhược Trần cũng liền nói thẳng: "Tiền bối có biết hay không Mạc tiểu tiền bối lưu lại là có ý gì?"

Mạc Tuyết Trần lông mi giương lên: "Lưu lại chính là lưu lại, còn có thể có ý gì?"

Giản Nhược Trần liền nhìn thoáng qua Mạc Tiểu Ngôn, Mạc Tiểu Ngôn ủy ủy khuất khuất đấy, trông mong mà nhìn Giản Nhược Trần.

Nếu không phải biết rõ tình hình cụ thể và tỉ mỉ, chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn ủy khuất bộ dạng, đích thị là cho rằng Giản Nhược Trần cho Mạc Tiểu Ngôn bao nhiêu nỗi giận chịu, nếu không phải hiểu rõ Mạc Tiểu Ngôn làm người, Giản Nhược Trần cũng chắc chắn cho rằng Mạc Tiểu Ngôn chính là Bạch Liên hoa một quả.

Có thể cũng là bởi vì hiểu rõ Mạc Tiểu Ngôn, nhìn thấy nàng cái dạng này, mới phải vô lực đấy, mà tu vi không đúng đời, cũng làm cho Giản Nhược Trần càng vô lực.

Nàng nhẹ nhàng thở dài một tiếng: "Cũng thế, lưu lại chính là lưu lại, xoắn xuýt lưu lại phương thức cũng không có ý nghĩa gì."

Mạc Tuyết Trần không vui nói: "Tiểu Ngôn rất thích người, vì thế không tiếc với Dực Vương Cốc che giấu trở lại lưu lại người, ta rất kỳ quái, là cái gì cho người còn có thể lễ thẳng khí hùng mà yêu cầu ly khai."

"Tự do, đối với mình do khát vọng." Giản Nhược Trần không cần nghĩ ngợi hồi đáp.

Mạc Tuyết Trần kinh ngạc xuống, hẩn trừng mắt Giản Nhược Trần, nhìn thấy nàng ánh mắt thanh tịnh, ánh mắt không tránh né chút nào mà nhìn lại lấy hẩn, biết rõ Giản Nhược Trần cũng không nói ngoa, liền quay đầu nhìn về phía Mạc Tiểu Ngôn nói: "Tiểu Ngôn, đây là ý gì."

Mạc Tiểu Ngôn vẫn nhìn Giản Nhược Trần, giống như ánh mắt một dịch chuyển khỏi, Giản Nhược Trần muốn không thấy tựa như, nghe được Mạc Tuyết Trần câu hỏi, khóe miệng hướng phía dưới hếch lên, giống như lập tức muốn khóc lên.

Mạc Tuyết Trần tâm đều muốn hút, quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Giản Nhược Trần liếc, sau đó liền đứng lên, ngồi vào Mạc Tiểu Ngôn bên người, vỗ nhẹ lấy phía sau lưng của nàng nói: "Tiểu Ngôn không khóc a, phụ thân đây không phải muốn hỏi rõ rồi, mới tốt đem lưu lại cho người trở lại nha."

Tiểu Ngôn nghe xong lời này, lập tức liền mắt nước mắt lưng tròng đứng lên, "Phụ thân, ta sợ Giản sư chất vừa đi, liền không trở lại."

"Ngoan a, phụ thân giúp người, a, nghe lời." Mạc Tuyết Trần vỗ Mạc Tiểu Ngôn phía sau lưng nói: "Tiểu Ngôn nghe lời, như vậy đây, đem người Giản sư chất mượn phụ thân một hồi, phụ thân khuyên nhủ nàng, được không?"

Mạc Tiểu Ngôn quay đầu nhìn Giản Nhược Trần, sau đó rồi hướng Mạc Tuyết Trần nói: "Phụ thân, người không cần làm sợ Giản sư chất."

Hai người này nói chuyện, Giản Nhược Trần là không có xen vào chỗ trống đây, nhìn xem Mạc Tuyết Trần lại thấp giọng dỗ dành rồi hai câu, sau đó tự mình đem Mạc Tiểu Ngôn đưa vào nội thất phương hướng, Giản Nhược Trần chỉ có thể đứng lên tỏ vẻ tôn kính, lại không còn phương pháp.

Mạc Tuyết Trần ngay cả là Dực Vương Cốc tông chủ, cũng vốn là Mạc Tiểu Ngôn phụ thân, hướng một cái súng ái nữ nhi phụ thân muốn công bằng, đó là không thực tế đây, muốn người như vậy giảng đạo lý, đạo lý kia nhất định phải đối với con gái nàng có lợi mới có thể, đáng tiếc, có thể ngồi ở tông chủ vị tuyệt không phải hạng người bình thường.

Mạc Tuyết Trần rất mau trở về đã đến, ngồi lúc trước trên vị trí, lại đánh giá Giản Nhược Trần liếc, mới ý bảo nàng ngồi xuống.

"Làm vì phụ thân, ta không được phép nữ nhi của mình được nửa điểm ủy khuất, cho nên, Tiểu Ngôn muốn lưu lại người, người tốt nhất liền ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh của nàng, đừng tìm ta nói điều kiện gì, cũng không cần nghĩ đến gây Tiểu Ngôn tức giận, bằng không thì, chỉ dựa vào người biết bằng tuyền một chuyện, ta có thể đem người tiêu diệt." Mạc Tuyết Trần lạnh lùng nói ra.

Giản Nhược Trần không có lên tiếng.

Đối với Mạc Tuyết Trần ngôn từ, Giản Nhược Trần cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, muốn nàng cứ như vậy đáp ứng, nàng tự nhiên là không chịu, có thể cũng biết, hiện tại phản bác, đối với nàng không có nửa phần chỗ tốt.

"Như thế nào, Giản tiểu tiên tử đã cho ta bắt người không có cách nào?" Mạc Tuyết Trần cười lạnh một tiếng, giễu cợt nói.

Giản Nhược Trần rồi mới hồi đáp: "Tiền bối câu hỏi, văn bối tự nhiên có lẽ lập tức trả lời, chẳng qua là văn bối không muốn lừa gạt tiền bối, cũng không muốn làm trái lương tâm sự tình."

Nhìn thấy Mạc Tuyết Trần con mắt đứng...mà bắt đầu, Giản Nhược Trần tâm bình khí hòa nói: "Tiền bối con gái yêu chi tâm, từng quyền chi ý, văn bối vô cùng lý giải, cho nên, văn bối mới chỉ có thể giữ im lặng, mặc cho xử lý."

"Người là đang uy hiếp ta, coi như là người ở lại Tiểu Ngôn bên người, cũng sẽ không lại làm cho nàng cao hứng?" Mạc Tuyết Trần con mắt có chút híp xuống, nhưng ánh mắt nhưng thật giống như hàn quang giống như lợi hại.

Giản Nhược Trần nói: "Tiền bối này đây một cái phụ thân thân phận cùng văn bối nói những thứ này chứ "

"Phải thì như thế nào? Không phải thì như thế nào?"

Giản Nhược Trần lạnh nhạt nói: "Đúng, văn bối không lời nào để nói."

Mạc Tuyết Trần đã trầm mặc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Phát Lời Thề

Trong đại sảnh rộng rãi an tĩnh lại, Giản Nhược Trần ánh mắt cùng Mạc Tuyết Trần ánh mắt một mực đan vào cùng một chỗ, thời gian càng lâu, Mạc Tuyết Trần càng cảm giác được Giản Nhược Trần không tầm thường.

Không nói hấn Kết Đan tu sĩ thân phận, đã nói Giản Nhược Trần hôm nay gặp phải đây, bình thường chi nhân tự cũng không như thế trấn tĩnh, bình yên.

Mạc Tuyết Trần tin tưởng, đối lại bất kỳ người nào khác, lúc này đều muốn vội vàng mà biện bạch, giảng các loại đạo lý, hoặc là phải ủy khuất của mình, chỉ cần bọn họ đều cùng nàng giống nhau không muốn ở lại chỗ này.

Có thể Giản Nhược Trần không có bất kỳ nóng lòng biện bạch ý tứ, chỉ nói là ra mỗi một câu nói, đều bị nhin không được hỏi tới.

"Vì cái gì?" Mạc Tuyết Trần bỗng nhiên đã có nghĩ muốn hiểu rõ ý tưởng.

Giản Nhược Trần thoáng chờ sẽ, hình như là không muốn làm cho chính mình lộ ra quá mau bách, mới nhẹ nhàng nói: "Bởi vì, một cái bảo vệ nữ nhi phụ thân, phải không dùng nói cái gì đạo lý đây, đạo lý của hấn chỉ có một, chính là lại để cho con gái vui vẻ, cao hứng."

Mạc Tuyết Trần nghe xong, sợ run một hồi lâu, mới thở dài một tiếng: "Giản tiên tử, người nếu như hiểu, là tốt rồi tốt ở lại Tiểu Ngôn bên người

đấy, Tiểu Ngôn là một cái hảo hài tử, nàng sẽ không bạc đãi người, ta cũng sẽ không bạc đãi người."

Giản Nhược Trần nghe vậy, cười khố: "Tiền bối, cái đó và bạc đãi không bạc đãi không có có quan hệ gì. Chẳng lẽ tiền bối thực..." Giản Nhược Trần bỗng nhiên dừng lại.

Nàng là muốn hỏi một chút Mạc Tuyết Trần có biết hay không Mạc Tiểu Ngôn chuẩn bị đem nàng phong ấn sự tình, có thể lời nói mới chịu ra khỏi miệng, lại cảm thấy không ổn.

Mạc Tiểu Ngôn phải ý định tại Kết Đan thời điểm phong ấn nàng đấy, nàng tuy rằng còn làm cho không rõ Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng muốn làm như thế nào, có thể phương pháp này, hiển nhiên không là cái gì chính phái tu sĩ có thể làm đấy, nên về đến tà tu trong phạm vi.

Mạc Tuyết Trần có lẽ không biết Mạc Tiểu Ngôn muốn làm cái gì, nhưng một khi biết rõ, trước hết nhất làm tuyệt đối không phải sẽ bỏ qua chính mình, sợ là muốn lập tức đem chính mình diệt khẩu đấy, trở lại bảo toàn Mạc Tiểu Ngôn thanh danh, Mạc Tuyết Trần tuyệt đối sẽ không lại để cho Mạc Tiểu Ngôn cùng tà tu nhiệm tiền nhiệm quan hệ như thế nào đấy.

"Thực cái gì?" Mạc Tuyết Trần hỏi.

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Mạc tiểu tiền bối nâng đỡ, văn bối không phải ý chí sắt đá, sao có thể nhìn không tới, văn bối đã đã đáp ứng Mạc tiểu tiền bối, tận lực ở lâu tại Dược Vương Cốc, kể cả văn bối bế quan thời điểm, chẳng qua là văn bối tại bên ngoài còn có một số việc đều muốn làm, vừa mới đang cùng Mạc tiểu tiền bối thương nghị, được hay không được ngẫu nhiên ly khai chút thời gian, đã ở mời Mạc tiểu tiền bối cùng văn bối cùng một chỗ."

Mạc Tuyết Trần đánh giá Giản Nhược Trần, sắc mặt trầm xuống: "Người vừa mới muốn nói cho đúng là cái gì?"

Giản Nhược Trần dừng ở Mạc Tuyết Trần, sau nửa ngày, lắc đầu: "Không thích hợp cùng một vị từ phụ nói lời mà thôi."

Mạc Tuyết Trần tuy rằng hồ nghi, lại tuyệt đối không thể tưởng được Giản Nhược Trần giấu giếm xuống là cái gì, Giản Nhược Trần nếu như nói như vậy, hẳn cũng liền không có hỏi tới xuống dưới.

Còn muốn muốn Giản Nhược Trần nói sau một phen lời nói, cũng quả thật có đạo lý, ở lại Mạc Tiểu Ngôn bên người mà thôi, lại không cần phải nhốt đứng lên, mà lại quan trọng nhất là, Giản Nhược Trần nói ra thời điểm, có thể đem Mạc Tiểu Ngôn mang theo trên người.

Những lời này, mới thật sự là đả động Mạc Tuyết Trần đấy.

Quả thật, Mạc Tiểu Ngôn cũng không phải không ly khai Dược Vương Cốc đấy, chẳng qua là mỗi lần ly khai, lúc trở lại đều cũng không vui.

Bên ngoài cũng biết nàng là Mạc Tiểu Ngôn, biết rõ nàng là Dược Vương Cốc con gái của tông chủ, đối đãi nàng đều cùng trong cốc những cái kia các sư huynh không sai biệt lắm, nhưng nếu là Giản Nhược Trần có thể mang theo Mạc Tiểu Ngôn, tự cũng không giống nhau.

Từ cùng Giản Nhược Trần nói chuyện với nhau như vậy vài câu, có thể nhìn ra Giản Nhược Trần phải cực kỳ có chủ ý, có định lực, như nàng muốn mà nói, lại để cho Mạc Tiểu Ngôn vui vẻ quá dễ dàng bất quá, thật muốn đem người vĩnh viễn lưu trong cốc, nàng có rất nhiều phương pháp lại để cho Mạc Tiểu Ngôn không vui.

Ngay cả là uy hiếp phía dưới, nàng không thể không nghe theo, có thể hẳn cũng không thể lúc nào cũng đều nhìn xem, ai cũng như phóng Mạc Tiểu Ngôn tại bên người nàng cùng một chỗ ly khai, còn có thể tiếp xúc nhiều chút ít bên ngoài sự tình.

Mạc Tuyết Trần trầm ngâm một hồi nói: "Người biết bằng tuyền, theo lý thuyết sẽ không có ly khai Dược Vương Cốc khả năng, chẳng những không có ly khai Dược Vương Cốc, ngay cả sơn cốc này đều không nên rời khỏi."

Gặp Giản Nhược Trần biểu lộ hầu như không có đổi qua, cảm thấy càng thêm xác định phán đoán của mình, nói tiếp: "Bất quá vì Tiểu Ngôn, ta cũng không muốn giam cầm người, người phát cái lời thề a, này sinh, vĩnh viễn không tiết lộ bằng tuyền bí mật."

Nói qua, lấy ra một tờ nhìn không ra làm bằng vật liệu gì trang giấy, tại cạnh trên dùng linh lực viết xuống vừa mới đã nói, tiếp theo từ mi tâm bay ra một điểm lóe sáng đồ vật, chui vào đến trên giấy bên trên.

Sau đó đối với Giản Nhược Trần nói ra: "Đem máu tươi của người bức đi ra một giọt rơi lên trên, trừ phi người tu vi vượt qua ta, bằng không thì, một khi người vi phạm lời thề, thần thức sẽ nát bấy."

Giản Nhược Trần nghe vậy, liền từ chỗ mi tâm bức ra một giọt tinh huyết, tinh huyết rơi trên giấy lên, trên giấy bỗng nhiên bốc cháy lên, tiếp theo Giản Nhược Trần đã cảm thấy trong đầu giống như nhiều ra trở lại cái thứ gì.

Mạc Tuyết Trần thoả mãn gật đầu: "Liền là lúc sau có đối với người sưu hồn, dính đến bằng tuyền, thần trí của người cũng sẽ nát bấy."

Giản Nhược Trần lại gật gật đầu, bỗng nhiên đã có hiếu kỳ nói: "Tiền bối nói là, việc này lời thề điều kiện, phải tiền bối tu vi cao hơn ta?"

Mạc Tuyết Trần gật đầu nói: "Đúng vậy, nếu như người phải Ngưng Anh, pháp thuật này dĩ nhiên là biến mất."

Ngẫm lại lại thêm một câu: "Ngưng Anh, phải cải tạo sinh mạng thứ hai, tựa giống với tân sinh bình thường, bất luận lúc trước đã bị cái gì trói

buộc, cũng sẽ ở Ngưng Anh một khắc biến mất."

Nghĩ đến, Mạc Tuyết Trần cũng không cho rằng Giản Nhược Trần sẽ Ngưng Anh.

Hai người đều lại trầm mặc một hồi, Mạc Tuyết Trần mới mở miệng nói: "Giản tiên tử làm người, ta làm còn tin được lấy, chỉ cần người lại để cho Tiểu Ngôn vui vẻ, Dực Vương Cốc tất nhiên sẽ không phụ người, bất quá, Tiểu Ngôn là ta thương yêu nhất con gái, ta nếu là phát hiện người có thực xin lỗi nàng..."

Mạc Tuyết Trần thần sắc dần dần thâm nghiêm: "Giản tiên tử nên tin tưởng, Dực Vương Cốc có rất nhiều thủ đoạn, có thể làm cho người ta muốn sống không được muốn chết không xong, hối hận sinh trên đời này."

Giản Nhược Trần khẽ gật đầu: "Văn bối tự nhiên tin tưởng, văn bối một mực làm Mạc tiểu tiên bối phải muội muội..."

Mạc Tuyết Trần nha nhưng nói: "Muội muội?"

Giản Nhược Trần cười cười nói: "Văn bối đường đột, chẳng qua là tại chung đụng thời điểm, chưa phát giác ra liền như thế, tiền bối chớ trách."

Mạc Tuyết Trần thoáng giật mình: "Khó trách..."

Nếu không phải cho rằng muội muội giống như sủng ái, Mạc Tiểu Ngôn làm sao sẽ không có lý khai nàng đây, nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt càng phát ra phức tạp.

"Người tại bên ngoài làm ra trở lại nhiều như vậy sự tình, chuẩn bị như thế nào kết thúc." Bởi vì Giản Nhược Trần đem Mạc Tiểu Ngôn cho rằng lời của muội muội, Mạc Tuyết Trần cảm thấy cũng nên quan tâm sau Giản Nhược Trần, lại hỏi, ngay cả Giản tiên tử xưng hô đều tóm tắt.

"Tiền bối chỉ đúng rồi nào sự tình?" Thật sự là bên ngoài sự tình nhiều lắm, Giản Nhược Trần nhất thời không biết chỉ đúng rồi cái đó một kiện.

"Nào?" Mạc Tuyết Trần nhăn cau mày, "Ngoại trừ Kiếm Tông, người còn làm ra nào sự tình rồi hả?"

Giản Nhược Trần nói: "Kiếm Tông, tạm thời cũng không có cái gì phương pháp tốt." Nhắc tới Kiếm Tông, Giản Nhược Trần cũng có chút nhú mày, "Lần này trở lại Thiên Đạo Tông, đem thi đấu ở trong sự tình báo cáo cho tông môn về sau, sẽ giải quyết chút ít việc vặt, liền chuẩn bị bế quan trùng kích Trúc Cơ, đừng nhỏ ý của tiền bối là muốn ta về tới đây bế quan."

Mạc Tuyết Trần gật đầu nói: "Đây không có quan hệ, đến lúc đó ta phái Triệu Xuân Thu tiếp các người tới đây."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Không Muốn Hư Tình Giả Ý

Giản Nhược Trần chợt nhớ tới Dược Vương Cốc khổng lồ địa lý diện tích, ngay cả dược cốc cấm địa cũng có thể lấy ra cho Trịnh quốc làm Luyện Khí tu sĩ thi đấu dùng, nàng đang cần một khối địa phương thu xếp Kiếm Tông những cái kia Luyện Khí đệ tử, vừa vặn nàng cũng muốn trường kỳ tại Dược Vương Cốc.

Lên đường: "Văn bối có một cái yêu cầu quá đáng, có chút đường đột..."

Mạc Tuyết Trần đang lo lắng Giản Nhược Trần yêu cầu gì cũng không đề cập tới —— không đề cập tới yêu cầu, không yêu cầu hồi báo đấy, mới phải phiền toái, có chỗ cầu, mới tốt dẫn đo —— gật đầu nói: "Nói nghe một chút."

Giản Nhược Trần lên đường: "Lúc trước tiến vào đến thi đấu thời điểm, tông môn đáp ứng văn bối, từ thi đấu bên trong mang ra ngoài bốn tông đệ tử, đều về văn bối chi phối, còn có từ thi đấu mang về Kiếm Tông đệ tử, văn bối muốn tìm một chỗ thu xếp bọn họ."

Tiếp theo thành thực thực lòng mà nói: "Văn bối muốn cùng tiền bối cầu cái địa phương, chỉ cần diện tích đầy đủ, tư mật tính mạnh mẽ chút ít là được."

Mạc Tuyết Trần thật sự kinh ngạc, con mắt híp xuống, suy nghĩ một hồi lâu mới nói: "Đem người Thiên Đạo Tông Luyện Khí đệ tử cùng đệ tử của kiếm tông đưa đến Dược Vương Cốc, muốn ta thu lưu, đây là muốn

Dược Vương Cốc cho thấy, Dược Vương Cốc cùng Thiên Đạo Tông kết làm đồng minh, cùng Kiếm Tông là địch chứ "

Chẳng trách Mạc Tuyết Trần nghĩ như vậy, đổi lại là ai cũng muốn nghĩ như vậy, Giản Nhược Trần cười cười nói: "Tiền bối muốn vân bối lúc nào cũng cùng Mạc tiểu tiên bối cùng một chỗ, nói Thiên Đạo Tông không cùng Dược Vương Cốc kết minh, sợ cũng không có ai tin tưởng a."

Lời này, Giản Nhược Trần nói được có chút tự phụ, một cái Luyện Khí tu sĩ muốn đại biểu một cái tông môn, quả thực là không biết lượng sức, nhưng lời này, cũng chỉ có Giản Nhược Trần đây thì một cái Luyện Khí tu sĩ nói mới bình thường, không tính tự phụ.

Mạc Tuyết Trần nhìn chậm rãi gật đầu: "Đúng vậy, ta lưu người đang ở đây Tiểu Ngôn bên người, nói cùng Thiên Đạo Tông bình thường giao tình, cũng không có ai tin, nhiều hơn nữa lưu mấy cái Thiên Đạo Tông Luyện Khí đệ tử, cũng không có gì, nói lên Giản tiểu tiên tử, một trăm Luyện Khí tu sĩ cũng không đổi được một cái Giản tiểu tiên tử đấy."

Giản Nhược Trần nghe vậy, trên mặt cuối cùng lộ ra sắc mặt vui mừng, đứng dậy chấp tay bái tạ: "Đa tạ tiền bối."

Mạc Tuyết Trần chịu Giản Nhược Trần đây thì lễ về sau, khoát tay lại để cho Giản Nhược Trần ngồi xuống nói: "Chỉ cần người lại để cho Tiểu Ngôn vui vẻ, ta nói rồi sẽ không bạc đãi người, quay đầu lại ta tìm mấy cái địa phương cho người lựa chọn, ta đi vào trước tìm Tiểu Ngôn, nha đầu kia bây giờ nói không theo quy tắc nào vẫn còn lau nước mắt đây."

Nói qua đứng lên trực tiếp đi vào nội thất.

Giản Nhược Trần đứng lên đưa tiễn, đợi Mạc Tuyết Trần nhìn không tới bóng dáng rồi, mới ngồi xuống.

Bất quá một phút đồng hồ, Mạc Tuyết Trần cùng với Mạc Tiểu Ngôn đi ra cùng với, cũng không biết Mạc Tuyết Trần là thế nào khuyên bảo Mạc Tiểu Ngôn đấy, Mạc Tiểu Ngôn một lần nữa cao hứng bồng bồng đứng lên, Mạc Tuyết Trần đối với Giản Nhược Trần nói: "Sáng mai, Tiểu Ngôn liền dẫn người đi thấy các người Liễu tổng quản, nay trời tối rồi, ngay ở chỗ này ngủ lại a."

Giản Nhược Trần tự nhiên đáp ứng, cùng Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ đưa Mạc Tuyết Trần ly khai.

Lại trở lại trong phòng khách, Giản Nhược Trần liền tò mò hỏi: "Mạc tiểu tiên bối, tông chủ là thế nào thuyết phục người hay sao?"

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong, liền quệt mồm nói: "Cha ta nói, người là người làm đại sự, muốn ta với người học, hừ, rõ ràng ta là tiên bối người đấy."

Giản Nhược Trần liền cười rộ lên, lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn tay ngồi xuống: "Rất nhanh, Mạc tiểu tiên bối muốn biến thành Mạc sư tỷ rồi."

Mạc Tiểu Ngôn liền hừ hừ một tiếng, bỗng nhiên đối với Giản Nhược Trần nói: "Người vì cái gì không cùng ta phụ thân nói thật?"

Giản Nhược Trần hỏi ngược lại: "Người hy vọng ta nói thật không?"

Mạc Tiểu Ngôn nhìn Giản Nhược Trần, giờ khắc này nàng rất là giáo hoạt, một điểm cũng nhìn không ra đơn thuần trở lại.

"Về sau chuyện chúng ta muốn làm liền có hơn, người bế quan luyện đan thời gian khả năng cũng không nhiều rồi, hai ngày nữa chúng ta cùng một chỗ hồi Thiên Đạo Tông đi tới, đợi đến lúc trở về, dàn xếp tốt Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông tu sĩ về sau, ta liền chuẩn bị bế quan, ước chừng liền một tháng a, một tháng về sau, ta muốn lại bế quan, trùng kích Trúc Cơ rồi."

Đây, chính là tương đương sẽ cùng Mạc Tiểu Ngôn nói, nàng chỉ có một tháng thời gian luyện chế cho nàng phục dụng linh đan.

Mạc Tiểu Ngôn vẫn không tin tưởng lắm mà hỏi thăm: "Người thực nguyện ý?"

Giản Nhược Trần thở dài, nói thẳng: "Ta đương nhiên không muốn." Chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn lập tức suy sụp xuống dưới gương mặt nói tiếp: "Nhưng mà ta đáp ứng người rồi, đáp ứng người sự tình ta tự nhiên muốn làm đến."

Nói qua vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay nói: "Nếu như ta vì lấy người niềm vui nói láo, cùng người khác có cái gì khác nhau chớ rồi, người nguyện ý ta cũng cùng người hư tình giả ý hay sao?"

Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu.

Giản Nhược Trần đã đạt đến lúc ban đầu mục đích, liền cũng không đem Linh Đan sự tình lại để ở trong lòng, bắt đầu cho Mạc Tiểu Ngôn giảng thi đấu sự tình, nói lên bốn ý là muốn mang nhiều ra chút ít Thiên Đạo Tông đệ tử, kết quả Phong Trí Hồng đựng vào, mới giận dữ đã có lệnh treo giải thưởng vừa nói, sau đó nói lên thi đấu ở trong sự tình, sau khi đi ra chuyện đã xảy ra.

Trong đó đại đa số Mạc Tiểu Ngôn đều nghe nói qua, nhưng mà Giản Nhược Trần lại nói tiếp, mang theo nàng ngay lúc đó ý tưởng, còn nhắc tới rồi gặp được đôi thứ nhất giết người huynh đệ sự tình, nghe được Mạc Tiểu Ngôn nhiệt huyết sôi trào.

Mạc Tiểu Ngôn với tư cách con gái của tông chủ, không có cơ hội tham dự đến chuyện nguy hiểm như vậy đấy, nghe không khỏi kích động, đợi Giản Nhược Trần giảng xong sau, còn vẫn chưa thỏa mãn, hận không thể nàng cũng có thể tham gia như vậy một lần thi đấu, có thể như Giản Nhược Trần như vậy mở ra hừng tâm tráng chí.

Hai người nói qua, ngày chưa phát giác ra sáng rõ, Mạc Tiểu Ngôn ngược cũng không cần Giản Nhược Trần thúc giục, trực tiếp liền mang Giản Nhược Trần ly khai sơn cốc.

Ba ngày rồi, Liễu Tùy Thanh cuối cùng gặp được Giản Nhược Trần, cao thấp dò xét Giản Nhược Trần, không có phát hiện dị thường, mới thở dài một hơi.

Giản Nhược Trần tiến lên thi lễ sau cười nói: "Cùng Mạc tiểu tiên bối đối với trò chuyện thật vui, liền quên mất thời gian, lại để cho Liễu tổng quản lo lắng rồi." Lời này, phải đang tại Mạc Tiểu Ngôn mặt nói, Liễu Tùy Thanh tự nhiên không tin, lại cũng không nói gì thêm.

Mạc Tiểu Ngôn cũng tiến lên cùng Liễu Tùy Thanh chào, thường không phải, hơn nữa vài câu liền cáo từ ly khai, Liễu Tùy Thanh lần này bày cấm chế nói: "Giản tiểu thư, người bị khẩu trừ ra rồi?"

Giản Nhược Trần cũng không muốn Thiên Đạo Tông liên lụy tới nàng cùng Mạc Tiểu Ngôn giữa bên trong, liền cười nói: "Không tính giữ lại, Mạc tiểu tiên bối không bỏ được ta ly khai."

Nhìn xem Liễu Tùy Thanh ánh mắt hồ nghi lại nói: "Văn bối còn có chuyện muốn cùng Liễu tổng quản nói."

Liền đem muốn đem Thiên Đạo Tông hơn mười Luyện Khí đệ tử ở lại Dực Vương Cốc, Dực Vương Cốc một mình xuất ra sân bãi an bài sự tình nói, sau đó nói: "Lúc trước không có trước cùng Liễu tổng quản thương nghị, liền trực tiếp định ra, Liễu tổng quản chớ trách."

Nói như vậy, cũng theo đó sau phải ly khai Thiên Đạo Tông đến Dực Vương Cốc Trúc Cơ làm chân đệ, nàng cũng không muốn mình và Mạc Tiểu Ngôn giao dịch nói ra.

Cùng Được Vương Cốc là địch, Thiên Đạo Tông căn bản không có khả năng đắc thắng, huống hồ, Thiên Đạo Tông cũng không nhất định có thể vì nàng cùng Được Vương Cốc là địch, nếu như không có thoát thân khả năng, không nói thôi được.

Liễu Tùy Thanh vầy vầy tay, đã chuyện đã đáp ứng, lấy thêm ra mà nói cũng không có ý tứ, hẳn muốn hỏi đấy, phải sự tình khác.

"Người đang ở đây thi đấu ở trong, biết ra bên cạnh dư luận a."

Tạo thế, có Giản Nhược Trần cho Diệp Phi chủ ý, nhưng đến trình độ nào, còn không từng kỹ càng hiểu rõ, liền gật đầu nói: "Thoáng hiểu rõ chút ít."

Liễu Tùy Thanh liền đem một tháng này trở lại chuyện đã xảy ra kỹ càng nói một lần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Trở Thành Cường Giả

Giản Nhược Trần cũng thoáng kinh ngạc, nàng vốn thật không ngờ Diệp Phi có thể làm được một bước này.

Diệp Phi dù sao cũng là một cái chán nản hoàng tử, bên ngoài trong tay không có chút nào tài nguyên, nhưng Diệp Phi thật sự làm được.

Việc buôn bán cũng tốt, làm đại sự cũng tốt, Giản Nhược Trần đều ưa thích cùng người thông minh giao tiếp, bất luận là đồng đội vẫn là đối thủ.

Đồng đội, quá trình này sẽ rất hưởng thụ, đối thủ, quá trình này có thể cho đẩy lên ý chí chiến đấu.

"Giản tiểu thư, người cùng ta nói thật, bên ngoài những sự tình này, có người tham dự không có?" Liễu Tùy Thanh nhìn chăm chú lên Giản Nhược Trần trong ánh mắt lập tức bay lên sáng rọi hỏi.

"Bây giờ không phải là ta tham dự không có tham dự vấn đề, mà là Liễu tổng quản cho là ta tham dự không có tham dự vấn đề." Giản Nhược Trần che giấu lên chính mình đối với Diệp Phi thoả mãn, vừa cười vừa nói.

Liễu Tùy Thanh kinh ngạc xuống, sau đó sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, "Giản Nhược Trần, người hay vẫn là Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn, trừ phi người không trở về đến tông môn, trừ phi người trực tiếp nhờ bao che với Lục hoàng tử môn hạ, bằng không thì, coi như là mọi người một ngày trước còn tên người một tiếng Giản tiểu tiên tử, sau một ngày cũng có thể cho người hài cốt không còn."

Liễu Tùy Thanh mà nói cũng không phải là uy hiếp, Giản Nhược Trần cao như thế điều, trên người lưng đeo cũng không phải là một người sát ý rồi.

Nhưng Liễu Tùy Thanh cũng không biết Giản Nhược Trần lúc này đây thiệt là trạng thái, thực ứng câu nói kia: Con rận hơn nhiều không ngứa, khoản nợ hơn nhiều không lo.

Giản Nhược Trần khẽ mỉm cười nói: "Toàn bộ Thiên Đạo Tông, ta cùng với Liễu tổng quản giao tiếp thời gian là lâu nhất đấy, bởi vì Liễu tổng quản rất là giảng đạo lý, cũng rất là thông tình đạt lý."

Nhìn thấy Liễu Tùy Thanh con mắt dần dần muốn đứng lên, Giản Nhược Trần lắc đầu: "Đây cùng tu vi địa vị không quan hệ, đại khái là cùng tính cách cùng lịch duyệt có quan hệ đấy, Liễu tổng quản làm đúng rồi một cái tông môn tổng quản, tổng quản tổng quản, chính là bất cứ chuyện gì đều muốn quản một ống đấy, quản hơn nhiều, cũng thì có giảng đạo lý kinh nghiệm."

Giảng đạo lý kinh nghiệm hơn nhiều, sự tình gì liên đều mơ tưởng giảng chút ít đạo lý, cho nên, Liễu tổng quản thật muốn uy hiếp không nói đạo lý thời điểm, tất nhiên không thể như rồi."

Liễu Tùy Thanh nghe thế, đứng thẳng con mắt bỗng nhiên liền đã mất đi khí thế, Giản Nhược Trần mà nói, thật sự nói đến rồi trong lòng của hắn.

Tổng quản Thiên Đạo Tông nhiều như vậy năm, nhìn thấy trải qua sự tình đã không thể dùng nhiều để hình dung, bởi vì là tổng quản, liền muốn cân bằng rất nhiều chuyện, gặp phải bất bình sự tình thì càng nhiều, mà bởi vì là Thiên Đạo Tông tổng quản, đối nội đối ngoại, nhiều khi rất nhiều chuyện, liền không thể với lẽ thẳng khí hùng phương thức hoàn thành.

Nhưng này thì không cách nào thổ lộ đi ra, chỉ có thể tích úc trong lòng, lại bị Giản Nhược Trần một câu nói cho nói đi ra.

Liễu Tùy Thanh cũng thật không ngờ, có thể đem hẳn những năm gần đây này cố gắng cùng gian khổ nói ra trở lại một chút, dĩ nhiên là việc này chỉ có hơn ba mươi tuổi Luyện Khí tu sĩ, trong nội tâm ngũ vị trần tạp.

Giản Nhược Trần nhìn xem Liễu Tùy Thanh, nhất thời có đem Liễu Tùy Thanh đào tới đây là mấy dùng ý tưởng, mới chịu tính toán, bỗng nhiên nhớ lại nàng đã cũng không phải là bên trên cái thế giới tổng tài, trong nội tâm có chút bật cười.

"Kỳ thật lúc trước mà nói còn có lẽ tăng thêm một câu: Phải tông môn cho là ta có hay không tham dự vào. Thậm chí hơn nữa một câu: Bên ngoài lại phải nhận thức thế nào. Nhưng ta cho rằng, những thứ này đều không trọng yếu, quan trọng là"

Giản Nhược Trần thoáng dừng lại, "Về sau, Liễu tổng quản, tông môn muốn làm như thế nào."

"Người vì sao nhất định phải làm như vậy? Quyền lực tranh đấu, không tranh hơn tu đạo chứ" Liễu Tùy Thanh biết rõ hiện tại cùng Giản Nhược Trần giảng tu đạo sớm chút ít, nàng bất quá là Luyện Khí hậu kỳ tu vi, nhưng hẳn lo lắng không nói, Giản Nhược Trần sẽ tại khác nhau trên đường càng chạy càng xa.

"Như thế nào tu đạo?" Giản Nhược Trần lạnh nhạt hỏi.

Nàng không phải không rõ ràng cái thế giới này cái gọi là tu đạo: Tăng lên tu vi, với đạt tới cải biến thân thể tăng lên thọ nguyên làm mục đích, nhưng cuối cùng đây? Chính là vì Trường Sinh? Thân thể cùng tinh thần vĩnh viễn cùng tồn tại?

Liễu Tùy Thanh thần sắc nghiêm túc đứng lên: "Người mà lại đến nói một chút, người tiến vào đến Thiên Đạo Tông bốn ý lại là vì sao?"

"Tu luyện, trở thành cường giả." Giản Nhược Trần cơ hồ là không cần nghĩ ngợi lên đường.

Đúng vậy, bản ý của nàng chính là như thế, nếu như không thể trở thành cường giả, tu luyện chỉ là vì Trường Sinh, đối với nàng cũng sẽ không có ý nghĩa.

"Cho nên muốn không từ thủ đoạn?" Liễu Tùy Thanh hỏi tới câu.

Giản Nhược Trần cũng thu hồi dáng tươi cười, nghiêm túc mà nghiêm túc nói: "Quyền lực, địa vị, phải thủ đoạn một trong, nhưng cũng không phải là đã nói, có được quyền lực địa vị, sẽ không từ thủ đoạn, tại có thể thực hiện trong phạm vi, hai người này phải tốt nhất phụ trợ, cũng chỉ là phụ trợ mà thôi.

Thân là tu sĩ, thân thể lực lượng cường đại đến cực hạn, có thể xem nhẹ hai cái này rồi, mới có thể thật sự làm ra không từ thủ đoạn sự tình, chỉ cần thân thể lực lượng còn không có có thể cường đại đến phá vỡ xã hội, không từ thủ đoạn chính là tầm thường."

Liễu Tùy Thanh nha nhưng, thế cho nên đừng ở Giản Nhược Trần, thật lâu không nói tiếng nào.

Đối với một cái tín niệm trong duy có trở thành cường giả, đối với loại này có thể thẳng thắn thành khẩn nói sẽ lợi dụng quyền lực địa vị tu sĩ, còn có cái gì có thể nói đây này?

Giản Nhược Trần từ tiến vào đến Thiên Đạo Tông đến nay, mọi chuyện cần thiết đều tại Thiên Đạo Tông mí mắt phía dưới, tựa hồ không có nửa phần giấu giếm, nhưng này cũng chính là Giản Nhược Trần chỗ đáng sợ, nàng chính là tại mắt của bọn hắn da phía dưới, trắng trợn đấy, đem Thiên Đạo Tông một chút mà liên lụy đến ngôi vị hoàng đế tranh đấu trong trở lại.

Mà đến bây giờ, Thiên Đạo Tông đã bị thật sâu liên lụy đến trong đó, không cách nào nữa chỉ lo thân mình rồi.

Thiên Đạo Tông đúng là cái gì cũng không có làm, nhưng chính như Giản Nhược Trần nói như vậy, không phải Thiên Đạo Tông làm không có làm vấn đề, mà là ngoại giới cho rằng Thiên Đạo Tông làm không có làm vấn đề.

Hắn thân là Thiên Đạo Tông tổng quản, có lẽ muốn nổi trận lôi đình đấy, có lẽ muốn giận dữ mắng mỏ Giản Nhược Trần đấy, nhưng vì cái gì, trong lòng của hắn thậm chí có một ít mừng rỡ?

Giản Nhược Trần... Nếu như nàng là Thiên Đạo Tông tông chủ... Liễu Tuy Thanh bị đáy lòng của hắn bỗng nhiên dừng mãnh tiến ra ý tưởng sợ ngây người.

Lúc nào, hắn đối với Giản Nhược Trần thậm chí có rồi việc này chờ mong? Đối với một cái Luyện Khí hậu kỳ ngũ linh căn tu sĩ?

Luyện Khí hậu kỳ... Hắn vẫn còn nhớ rõ Giản Nhược Trần đã từng nói qua, trong vòng mười năm, nàng sẽ gặp Kết Đan. Nếu như Giản Nhược Trần trong vòng mười năm thật sự Kết Đan... Vậy, trở thành Thiên Đạo Tông tông chủ, cũng không phải là không được đấy.

"Liễu tổng quản, người bây giờ thấy cũng đều phải thủ đoạn, đến từ chính nhỏ tu sĩ, tiểu nhân vật thủ đoạn." Giản Nhược Trần nhìn xem Liễu Tuy Thanh động dung gương mặt, đem khác một câu nói lưu trong lòng.

Ta hy vọng có một ngày như vậy, ở cái thế giới này, có thể không sử dụng bất kỳ thủ đoạn nào.

"Người từng nói, trong vòng mười năm, không, bây giờ là chín năm ở trong, người sẽ tiến giai đến Kết Đan?" Liễu Tuy Thanh bỗng nhiên nói ra.

Giản Nhược Trần khẽ vuốt cằm, nhớ tới nàng vì tranh thủ Vãn Tâm huyện trận nói lời, hiện tại, Kết Đan không chỉ là vì hoàn thành tham gia Vãn Tâm huyện trận lúc lời thề, còn có rồi những thứ khác ý nghĩa.

"Ta hôm nay hơn ba trăm tuổi, người biết An tông chủ tuổi?" Liễu Tùy Thanh hỏi.

Giản Nhược Trần khước mắt híp xuống, chậm rãi lắc đầu.

"Tiếp qua vài chục năm, An tông chủ có lẽ bốn trăm tuổi, những năm này An tông chủ thường xuyên bế quan, muốn phải nhanh một chút tiến giai đến Kim Đan hậu kỳ, chúng ta Kim Đan tu sĩ, bao nhiêu cái không muốn tại thọ nguyên đi đến phần cuối lúc trước, thử một lần trùng kích Nguyên Anh đây?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Giao Dịch

Liễu Tùy Thanh nhắc tới Nguyên Anh, hẳn là có hai cái ý tứ.

Một cái là bọn họ những thứ này Kim Đan tu sĩ đều là hơn ba trăm tuổi, mỗi người đối với Nguyên Anh đều tràn ngập kỳ vọng, cũng biết không nhất định sẽ thực hiện.

Thứ hai ý tứ chính là ám chỉ nàng Giản Nhược Trần, như nàng thật có thể tại mười năm bên trong Kết Đan, Thiên Đạo Tông tông chủ vị, tiếp theo là của nàng.

An Sơn tông chủ tất nhiên sẽ buông tay Thiên Đạo Tông đấy, những thứ này Đường chủ đám cũng sẽ ủng hộ nàng đấy, cho dù là vì chính bọn hắn có một an ổn bề quan trùng kích Nguyên Anh thời gian.

Liễu Tùy Thanh tiếp theo đối với Giản Nhược Trần nói: "Lúc trước ta nghe người ngày thứ mười tiến giai, chỉ cho là người không biết trời cao đất rộng, người thực tiến giai về sau, bắt đầu là không thể tưởng tượng, sau đó cũng chỉ cho là người là Linh dược cường ép tăng lên, mà đến bây giờ, ta vậy mà cũng thật sự tin tưởng người có thể rất nhanh Trúc Cơ rồi."

Liễu Tùy Thanh ánh mắt có chút mê hoặc: "Chẳng qua là, tu luyện chưa đủ mười lăm năm Kết Đan, chính là Thiên Linh Căn Lạc Phàm, giống như cũng không dám như thế lời thề son sắt, Giản Nhược Trần, người đây ngũ linh căn, chẳng lẽ so với Thiên Linh Căn còn muốn thích hợp tu luyện? Chẳng lẽ Thượng Cổ sự tình nghe đồn, thật sự sẽ trở thành sự thật?"

Liễu Tùy Thanh cũng không giống như phải nhất định phải Giản Nhược Trần trả lời, đơn giản là bức này tu luyện che giấu, không có người nào nguyện ý trả lời đấy, hẳn như thế nói đến, có thể thấy được đây nghi hoặc tại trong lòng tồn tại thật lâu.

"Ta không tin người là đoạt xá đấy, rất có thể thuyết phục ta đúng là nếu như người phải đoạt xá chi nhân, không cần phải tiến vào đến Thiên Đạo Tông, không cần phải cao như vậy điều, một cái có hi vọng Ngưng Anh Đại tu sĩ, chắc là sẽ không để trong lòng thế tục quyền lực, đừng nói phạm nhân, Luyện Khí tu sĩ, chính là chúng ta Kết Đan tu sĩ, tại Đại tu sĩ trong mắt, cũng là con sâu cái kiến.

Vậy cũng chỉ có một nguyên nhân rồi, thiên phú dị bẩm, Thượng Cổ huyết mạch thức tỉnh, Giản Nhược Trần, người đến tột cùng là gì người đã không trọng yếu, người tới cùng ta nói thật, tu luyện của người phương thức, có thể có thể phục chế xuống."

Liễu Tùy Thanh trong ánh mắt mang theo bức thiết, phải cái loại này đối với không biết khát vọng bức thiết, Giản Nhược Trần vô cùng quen thuộc loại ánh mắt này, tại Diệp Phi cùng Diệp Thủy Tuyền trong ánh mắt nàng đã từng nhìn thấy qua, chẳng qua là, bọn họ che giấu rất khá, mà Liễu Tùy Thanh hầu như không thêm che giấu.

Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Có thể hay không phục chế, phải hơn đại lượng ném thử, còn phải phải có nguyện ý ném thử đấy, ta không biết lúc ban đầu tu hành tu sĩ, có nguyện ý hay không dùng ba năm thời gian dẫn khí nhập vào cơ thể, cũng không biết ta làm cho trải qua đấy, tại tu sĩ khác chỗ đó có thể có thể thực hiện.

Về phần qua dẫn khí nhập vào cơ thể giai đoạn đấy, tại Trúc Cơ cùng Kết Đan thời điểm có thể hay không cải tạo, thứ cho ta nói thẳng, ta không có trải qua, không cách nào biết rõ."

Liễu Tùy Thanh khẽ gật đầu, liếc xẹt qua rồi tu luyện chủ đề, không hề hỏi thăm, ngược lại trò chuyện lên Trịnh quốc thể cục bấy giờ, hoàng thất tại thi đấu thời điểm thái độ, tất cả tông môn có thể sẽ ủng hộ cái kia hoàng tử.

"Thiên Đạo Tông bản thân không muốn cuốn vào hoàng tử đoạt vị tranh đấu, Lục hoàng tử ngày đó đưa đến Thiên Đạo Tông thời điểm, mới mười hai tuổi, một đứa bé mà thôi, mà lại tiến vào tông môn, thoát ly hoàng quyền trung tâm, liền đại biểu cho bị hoàng thất lưu đày, không tham dự nữa hoàng quyền tranh đoạt, Giản Nhược Trần, nếu là không có người xuất hiện về sau một loạt sự tình, Diệp Phi, rất khó trở mình.

Đây chính là cơ duyên, nhưng ai có thể nghĩ đến, hoàng tử cơ duyên ứng với tại một cái Luyện Khí đệ tử trên người, ta Thiên Đạo Tông cơ duyên, đã ở trên người của người?"

Giản Nhược Trần có chút bật cười: "Này làm sao có thể tính làm cơ duyên?"

Liễu Tùy Thanh ý vị thâm trường nói: "Ngày đó Hoàng Cung trên yến hội, Đại hoàng tử ban cho người đồ trang sức, người cho rằng là có ý gì đây?"

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Ta chỉ cho là phòng hộ Pháp khí rồi."

Liễu Tùy Thanh nở nụ cười, "Tự nhiên, nhưng mà mắc như vậy lần nữa Pháp khí, còn có Trịnh Hoàng cũng đã ban thưởng rồi, người như vậy thông minh, chẳng lẽ thật không ngờ cái gì?"

"Liễu tổng quản, ta chỉ là một cái Luyện Khí đệ tử, không có bất kỳ thân phận bối cảnh, hay vẫn là ngũ linh căn đấy, tối đa có thể nói tâm trí kiên định, tại Vãn Tâm huyền trận có chút thành tựu mà thôi —— Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn không tính bối cảnh a." Giản Nhược Trần nói.

"Người đang ở đây tông môn làm những chuyện kia, chỉ cần là cùng Diệp Phi có quan hệ đấy, người cho rằng hoàng thất không biết?" Liễu Tùy Thanh không tin mà lắc đầu, "Người muốn phải bình thường tu sĩ, ta cũng liền đã tin tưởng, người không muốn nói cho ta người không có nghĩ qua, không có suy nghĩ nhiều qua."

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, "Liễu tổng quản, người không muốn nói cho ta ta sẽ trèo lên hoàng thất, ta nay ba mươi hai tuổi tuổi, Luyện Khí hậu kỳ, Đại hoàng tử hơn một trăm tuổi, Kết Đan sơ kỳ, Lục hoàng tử mười mấy tuổi? Một đứa bé, bất luận cùng ai, đều khó có khả năng phải lương xứng."

Liễu Tùy Thanh trừng trừng mắt, kinh ngạc nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần khó hiểu nói: "Như thế nào, ta không biết lượng sức rồi hả?"

"Chúng ta tu sĩ tìm kiếm đạo lý, cùng tuổi không có quan hệ đấy, người, thật sự không biết?" Liễu Tùy Thanh không tin tưởng lắm nói.

"A?" Giản Nhược Trần giật mình xuống, "Coi như là cùng tuổi không có quan hệ, cùng tu vi cũng có quan hệ a."

"Người là Luyện Khí hậu kỳ, Lục hoàng tử khi đó cũng không có Trúc Cơ, không xứng chứ" Liễu Tùy Thanh nói.

...

Giản Nhược Trần thật sự là trợn mắt há hốc mồm.

Lục hoàng tử cùng nàng? Làm sao có thể?

Có thể Liễu Tùy Thanh làm sao có thể cầm loại chuyện này hay nói giỡn?

Nàng chợt nhớ tới cái gì nói: "Tu sĩ mười mấy tuổi muốn. . . Hay vẫn là hoàng thất đệ tử đều sớm như vậy. . ." Giản Nhược Trần bỗng nhiên không biết nơi đây được hay không được dùng kết hôn cái từ này.

"Vậy cũng không phải, bất quá Lục hoàng tử càng sớm cưới vợ, lấy được hay vẫn là vợ tộc không có bối cảnh tu sĩ, vậy lại càng sớm có thể xác định hoàn toàn cùng ngôi vị hoàng đế vô duyên, lúc ấy, mọi người có lẽ đều nghĩ đến người nếu là Trúc Cơ về sau, Đại hoàng tử sẽ nạp người làm thiếp đấy, bất quá mấy ngày hôm trước Diệp Cần như vậy sau khi nói qua, ta cũng mới phản ứng tới, lúc ấy Đại hoàng tử không phải ý tứ kia."

Giản Nhược Trần đem chuyện lúc trước suy nghĩ một lần về sau, mặt lộ vẻ giật mình, có thể vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, lại lắc đầu.

"Người như thế trợ Lục hoàng tử, kể cả lần này thi đấu, từ Thiên Đạo Tông phải đi những đệ tử này, còn có Kiếm Tông tu sĩ cùng những tán tu kia, không phải là vì Lục hoàng tử?"

"Bất quá là giao dịch mà thôi, Liễu tổng quản, ta vốn chính là thương nhân, làm việc tự nhiên muốn cân nhắc ích lợi của mình, tương trợ Lục hoàng tử, cũng không quá đáng là. . . Cùng có lợi cùng có lợi." Kỳ thật không cần phải giải thích đấy, chẳng qua là vừa nghĩ tới Diệp Phi cái kia tiểu hài tử, Giản Nhược Trần thì có loại cảm giác dở khóc dở cười.

Có trời mới biết cái thế giới này tu sĩ đến cùng đều có cái gì biến thái ý tưởng, mười mấy tuổi tu sĩ, bỏ bễ quan thời gian, tâm lý tuổi đến giờ đều là bao nhiêu?

"Hiện tại đây, đã đến trình độ này, Thiên Đạo Tông cũng bị người kéo xuống nước, người cũng không còn là cái không có bối cảnh Thiên Đạo Tông đệ tử ngoại môn, nói đến, nếu như người thực mười năm bên trong Kết Đan, chính là Thiên Đạo Tông người cũng sẽ không đặt tại trong mắt,

người như vậy phụ tá Lục hoàng tử, nếu như người là Lục hoàng tử, người sẽ nghĩ như thế nào?"

Giản Nhược Trần thở dài: "Liễu tổng quản, người vừa mới còn nói, tu đạo so với quyền thế trọng yếu, đây cũng nói những thứ này, không phải là vì để cho ta hiểu lầm a."

"Có thể người cũng nói, quyền lực phải loại thủ đoạn."

"Được rồi, nhưng, đây hình như là ta chuyện của mình a." Giản Nhược Trần thật sự không muốn tái thảo luận cái đề tài này rồi.

"Người có thể như vậy cùng ta nói, nếu là người trước mặt không phải ta, phải Lục hoàng tử, phải Trịnh Hoàng đây?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Kỳ Quái Linh Đan

Giản Nhược Trần lông mày bỗng nhiên nhăn nhăn, trong ánh mắt chưa phát giác ra lộ ra lạnh lùng, Liễu Tùy Thanh nói như vậy một vòng vì cái gì? Nàng vừa mới chẳng qua là cảm thấy quá ý nghĩ hảo huyền một chút, nhưng này một hồi, nàng đem vị trí của mình bày chính ngay ngắn điểm, như vậy tưởng tượng, liền hiểu Liễu Tùy Thanh ý tứ.

Quả thật, nàng là kéo lấy Thiên Đạo Tông xuống nước, có thể nàng cũng cho Thiên Đạo Tông trải đường rồi, Thiên Đạo Tông nếu không phải nguyện ý, hoàn toàn có thể cự tuyệt, nhưng Thiên Đạo Tông nhìn hiểu về sau, không chỉ là bắt được cơ hội này, còn muốn nâng cao một bước.

Làm như vậy, tính làm phải nhân chi thường tình, nhưng đem mang theo bọn hắn xuống nước Giản Nhược Trần trái lại theo như đến đáy nước, lại quả thực làm cho người ta khó chịu.

Giản Nhược Trần thực sự không lộ ra ngoài, hay vẫn là bày ra ngoài ý muốn biểu lộ, mặt mũi tràn đầy đều là không thể nào, Liễu Tùy Thanh cuối cùng bị Giản Nhược Trần không khai hóa dẫn xuất rồi lời nói thật.

"Nhược Diệp không phải chỉ phải Lục hoàng tử, người Giản Nhược Trần liền cũng chỉ là cái không có bối cảnh đệ tử ngoại môn, coi như là Trúc Cơ tiến vào nội môn rồi, cũng là bình thường nội môn đệ tử, nhưng người thông minh, có thể phụ tá Lục hoàng tử làm phú quý tu sĩ, có thể rời xa quyền thế tranh đấu.

Nhược Diệp không phải trở thành Thái Tử, Thiên Đạo Tông vì mình, cũng chỉ có thể là đem người đẩy lên cao nhất vị, người liên lại không phải là không có bối cảnh đệ tử ngoại môn, người cũng tất nhiên muốn tận tâm tận lực mang Thiên Đạo Tông trở thành Trừng quốc thứ một tông môn.

Như thế, Giản Nhược Trần, người cho rằng đây là chuyện của mình người chứ" Liễu Tùy Thanh hùng hổ dọa người nói.

Giản Nhược Trần du dương lông mi: "Ta bắt quá mới nhập tông môn không đến bốn năm, coi như là ta mười năm Kết Đan, có thể nắm giữ Thiên Đạo Tông? Đem Thiên Đạo Tông đổ lên Trừng quốc đệ nhất đại tông môn? Lại càng không cần phải nói những năm gần đây này ta còn muốn bề quan. Liễu tổng quản, người cùng tông chủ cũng quá coi trọng ta a."

Liễu Tùy Thanh cười lạnh một tiếng: "Giản Nhược Trần, người đến cùng còn có bao nhiêu bốn sự vô dụng thôi đi ra chúng ta đều không rõ ràng lắm, nhưng người dựa thế bốn sự, nắm lấy cơ hội bốn sự, ít nhất ta cùng tông chủ đều cam bái hạ phong, cũng không dùng đến người đối với Thiên Đạo Tông lo lắng hết lòng, người cũng vốn không dùng đến lo lắng hết lòng đấy."

Bỗng nhiên lại vòng ngữ khí, mang theo không xác định một chút như vậy thăm dò: "Chẳng lẽ người Giản tiểu tiên tử chí không có ở đây Trừng quốc?"

Giản Nhược Trần trong nội tâm, từng điểm từng điểm tuôn ra nội khí, trên mặt lại càng bình tĩnh, cái gì cũng nhìn không ra, thậm chí ngay cả tim đập đều không có nhanh hơn nửa phần, nàng đầu hơi hơi nhú mày, giống như tại cân nhắc Liễu Tùy Thanh ý tứ, nhưng đáy lòng đối với Liễu Tùy Thanh thăm dò, không nói ra được chán ghét.

"Liễu tổng quản, người cũng quá coi trọng ta, nói như vậy, hay vẫn là đợi đến lúc ta có thể cùng người địa vị ngang nhau thời điểm rồi nói sau."

Giản Nhược Trần cuối cùng thành công khơi dậy Liễu Tùy Thanh tức giận, thậm chí thấy được Liễu Tùy Thanh trong mắt mơ hồ lộ ra sát ý.

Đáng tiếc, nàng Giản Nhược Trần hiện tại coi như là tu vi chưa đủ, cũng cánh chim dần dần phong rồi, còn đem Thiên Đạo Tông kéo dài tới nửa vời hoàn cảnh.

Không biết có bao nhiêu người muốn giết nàng đây, nhưng Thiên Đạo Tông chẳng những không dám động thủ, còn muốn bảo vệ nàng.

Vốn đều muốn nói sự tình, ai cũng không có tâm tư rồi hãy nói, thậm chí ngay cả hư dữ ủy xà cũng không muốn, Liễu Tùy Thanh một cái Kết Đan trung kỳ tu sĩ đang luyện nội giận hậu kỳ Giản Nhược Trần trước mặt, vậy mà phát không được nóng nảy.

Giản Nhược Trần trực tiếp đã muốn tỉnh thất, thẳng đến tối lúc giữa, Mạc Tuyết Trần thiết yến chiêu đãi Liễu Tùy Thanh, tự nhiên cũng mời Giản Nhược Trần, đối ngoại, bọn họ tự nhiên khôi phục Thiên Đạo Tông tổng quản cùng đệ tử ngoại môn thân phận, hai người đều xem như lão khom hồ ly rồi, giữa từng có thăm dò chính là bất luận kẻ nào cũng cũng nhìn không ra.

Loại này yến hội, Giản Nhược Trần như là nhân vật chính, liền cười xe nhẹ đi đường quen, không là nhân vật chính, càng có thể nhẹ nhõm ứng đối, mặc dù đang trận ngoại trừ Kim Đan tu sĩ chính là Trúc Cơ tu sĩ, chỉ có nàng một cái Luyện Khí hậu kỳ đấy.

Tại Dực Vương Cốc làm khách, như vậy chính thức nơi, nàng việc này Luyện Khí tu sĩ tốt nhất chính là im lặng địa phương.

Mạc Tiểu Ngôn cùng tại Giản Nhược Trần bên người, cũng may Mạc Tiểu Ngôn lời nói và việc làm trước sau như một đặc lập độc hành, Dực Vương Cốc tất cả mọi người tập mãi thành thói quen rồi, còn nữa, cũng

không có so với Mạc Tiểu Ngôn thích hợp hơn tu sĩ cùng Giản Nhược Trần rồi.

Rượu qua ba tuần, Mạc Bắc Hàn đi vào Giản Nhược Trần trước mặt.

Mạc Bắc Hàn, phải Mạc Tuyết Trần con trai trưởng, Mạc Tiểu Ngôn đại ca, Mạc Tiểu Ngôn từ nhỏ tu luyện, chính là Mạc Bắc Hàn mang theo đây, Mạc Tiểu Ngôn không sợ Mạc Tuyết Trần việc này phụ thân, đối với đại ca của nàng nhưng là rất tôn kính mang theo chút ít sợ hãi đây, nhìn thấy Mạc Bắc Hàn tới đây, Mạc Tiểu Ngôn lập tức liền đứng lên.

Giản Nhược Trần tự nhiên cũng chỉ có thể đứng lên.

Ở đây tất cả đều là tiền bối, tiền bối xưng hô thế này, Giản Nhược Trần đã triệt để đem nó cho rằng một cái đại danh từ, nhập gia tùy tục đại danh từ.

Chào về sau, Mạc Bắc Hàn liền ngồi ở Mạc Tiểu Ngôn bên cạnh.

"Tiểu Ngôn cùng ta nhắc tới qua Giản tiên tử, tuy nói lần đầu gặp mặt, lại nghe thấy đã lâu." Mạc Bắc Hàn là một cái tao nhã, mặt mày cực kỳ anh tuấn, ánh mắt thanh tịnh, nói chuyện lên trở lại nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ đây, nhắc tay giơ lên khoảng chừng ưu nhã quý khí, người như vậy dường như ngưng mắt nhìn người liếc, có thể đem tinh thần của người toàn bộ hấp dẫn giống như.

Tu sĩ đa số anh tuấn chi nhân, nhưng khí chất lại không giống như vậy, Mạc Bắc Hàn khí chất bên trên chính là có loại làm cho lòng người dụng cụ cảm giác, liếc mắt nhìn nhường người tín nhiệm.

Lời này, Giản Nhược Trần cũng không tốt xuống tiếp.

Hoà giải Mạc Tiểu Ngôn quen thuộc, không khỏi có leo lên cảm giác, chưa quen thuộc, chính là lừa mình dối người rồi, Giản Nhược Trần liền

cười cười, xem như chấp nhận.

"Tiểu Ngôn tại luyện đan bên trên rất có thiên phú, luôn có rất nhiều đặc lập độc hành ý tưởng, vì thế, nàng những cái kia các sư huynh chịu không ít đau khổ, nhưng Tiểu Ngôn chưa bao giờ sẽ cho các sư đệ chịu đau khổ." Mạc Bắc Hàn nói qua, cưng chiều mà sờ sờ Mạc Tiểu Ngôn đầu.

Giản Nhược Trần nhớ tới động tác của mình, không sai biệt lắm. . . Giống như đúc.

"Tiểu Ngôn cũng không có cho Giản tiên tử ngay cả cái gì kỳ kỳ quái quái Linh đan a." Lời này, đã là cùng Mạc Tiểu Ngôn nói, cũng là cùng Giản Nhược Trần nói.

"Ta làm sao sẽ khi dễ Giản sư chất." Mạc Tiểu Ngôn có chút quyết miệng, Giản Nhược Trần liền chứng kiến Mạc Bắc Hàn ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái.

Liền cười nói: "Không biết Mạc tiên bối nói kỳ kỳ quái quái Linh đan chỉ là cái gì."

Mạc Bắc Hàn cũng cười xuống, nụ cười này, chẳng qua là khoe miệng có chút giờ lên điểm, nhưng mà vui vẻ liền đã đạt tới đáy mắt.

"Đây cũng khó mà nói rồi, ta nhớ được trước đó lần thứ nhất có vị sư huynh ăn Tiểu Ngôn luyện chế Linh đan, một mực nở nụ cười nửa năm, nửa năm sau, liền cười thành thói quen, đến bây giờ, cho dù là sư phụ trách phạt thời điểm, cũng muốn cười."

Giản Nhược Trần nghe xong, không khỏi nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, nhìn không được khoe miệng cũng nhếch lên trở lại.

Mạc Tiểu Ngôn nhỏ giọng kêu lên: "Lưu sư huynh luôn mặt mày ủ rũ đấy, giống như tất cả mọi người thiếu hân Linh Thạch không trả tựa như,

hắn ăn ta luyện chế Linh đan về sau, ngay cả Triệu sư bá đều cao hứng rất lâu nha, nói không cần mỗi ngày nhìn xem mặt của hắn tâm phiền đến sao."

Giản Nhược Trần cùng Mạc Bắc Hàn đều thiếu chút nữa cười ra tiếng,

"Cái này dễ nói, người cho Tôn sư huynh luyện chế lời nói thật đan như thế nào tính? Người làm hại Tôn sư huynh không dám ra quan, vốn mới xuất quan, lại hợp với bế quan ba năm."

Mạc Tiểu Ngôn quệt mồm: "Ai bảo hắn luôn lừa gạt ta à, nói phía sau núi thước vũ hoa nở rồi, muốn hóa hình rồi, hại ta trông nửa tháng, trong lòng của hắn có quỷ mới không dám xuất quan đây, nói thật cũng không dám."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Mạc Gia Huynh Muội

Giản Nhược Trần ngẫm lại, giống như đã hiểu, chắc hẳn cái kia Tôn sư huynh ưa thích Tiểu Ngôn, lại không dám nói ra khỏi miệng, ăn đây cái gọi là nôn Chân Đan về sau, càng sợ bị hỏi lên lời nói thật, cho nên trốn đi bề quan.

Đây, đến thật sự là Mạc Tiểu Ngôn diễn xuất, Giản Nhược Trần nhin cười không được xuống, nghiêng đầu nhìn xem quệt mồm Mạc Tiểu Ngôn.

"Giản tiên tử cảm thấy rất thú vị?" Mạc Bắc Hàn nhìn thấy Giản Nhược Trần dáng tươi cười, kinh ngạc nói.

"Không cần tại trên người mình, cũng không phải nhà mình môn phái sự tình, các người tông môn, một cái nguyện đánh một cái nguyện lần lượt, ngoại nhân nghe tự nhiên là có thú vị." Giản Nhược Trần cười nói.

"Hặc hặc." Mạc Bắc Hàn cũng cười nói: "Giản tiên tử nói được cũng có hứng thú, ta đây muội muội thích nhất chính là chọc ghẹo nàng những cái kia sư huynh rồi, nàng không có đối với Giản tiên tử làm cái gì a?"

"Giản sư chất lại bất hòa các sư huynh giống nhau." Mạc Tiểu Ngôn cướp lời nói.

Giản Nhược Trần cười cười, không có tiếp Mạc Bắc Hàn mà nói.

Liễu Tùy Thanh cùng Dực Vương Cốc cùng thế hệ tu sĩ đàm tiếu thật vui, cũng không biết là nguyên nhân gì, ngoại trừ Mạc gia huynh muội này

hai người, sẽ không có mặt khác Trúc Cơ tu sĩ, mà Mạc gia huynh muội hai người, hiển nhiên là cùng Giản Nhược Trần đấy.

Giản Nhược Trần nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt.

Mạc Bắc Hàn đối diện Mạc Tiểu Ngôn nói: "Tôn sư huynh bây giờ là sợ người rồi, chẳng những sợ người, ai cũng không dám cách nhìn, người nhanh luyện chế ra giải dược đi ra, lại như vậy tình nghịch, cẩn thận ca ca cùng tông chủ nói, cũng làm cho người nhập tử quan, không đến Kết Đan, không từ chối người đi ra."

Vừa nói đến luyện đan, Mạc Tiểu Ngôn liền tinh thần, cũng bất kể là luyện chế linh đan gì, trực tiếp lên đường: "Ta đương nhiên luyện chế ra đã đến a, ca ca, người cho Tôn sư huynh a."

Nói qua liền lấy ra một cái xanh biếc bình ngọc.

Mạc Bắc Hàn ngược lại chần chờ xuống, nghi ngờ nói: "Đây là giải dược? Sẽ không lại phải lộn xộn cái gì thứ đồ vật a. Tiểu Ngôn, người chọc ghẹo các sư huynh cũng không có thể quá phận, như từng sư huynh đều làm như vậy làm, về sau, ai hoàn nguyện ý cùng người cùng một chỗ?"

Mạc Tiểu Ngôn đem bình ngọc hướng Mạc Bắc Hàn trong tay một nhét nói: "Có Giản sư chất đây, không hiểm có bọn họ. Ca, người chung quy nói ta chọc ghẹo các sư huynh, tại sao không nói nói bọn họ, bọn họ đem ta cho rằng sư muội sao? Nguyên một đám chứng kiến ta liền trốn, muốn không phải là cầm lời nói dối gạt ta, bọn họ nếu như người cùng Giản sư chất như vậy, ta cũng không có thể chọc ghẹo bọn họ."

Mạc Tiểu Ngôn mỗi câu lời nói hầu như đều có Giản sư chất, lại để cho Mạc Bắc Hàn lại nhìn Giản Nhược Trần liếc, liền càng đã tin tưởng Mạc Tiểu Ngôn không có ly khai Giản Nhược Trần đấy, hẳn đối với Giản Nhược Trần vẫn còn có đề phòng, đơn giản là hẳn so với Mạc Tuyết Trần còn phải hiểu hẳn cô muội muội này.

Mạc Tiểu Ngôn làm sao sẽ không làm trêu người đây? Làm sao có thể? Chính là hấn người ca ca này mỗi lần cùng Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ, cũng sẽ cẩn thận đề phòng lấy.

Mà Giản Nhược Trần biết rõ Mạc Tiểu Ngôn như thế, lại vẫn không có phòng bị ý tứ, khá tốt như đương nhiên giống như, Mạc Bắc Hàn bề ngoài giống như lơ đãng mà nói: "Giản tiên tử cũng như ca ca rồi hả?"

Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên lệch ra một chút đầu, sau đó quay tới nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần chính là muốn phải làm bộ nghe không được Mạc Bắc Hàn mà nói cũng làm không được, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn như có điều suy nghĩ biểu lộ, hơi có chút lúng túng.

Nàng thế nhưng là mở miệng một tiếng Mạc tiểu tiên bối xưng hô đấy, nhưng vừa mới mấy câu, cũng rõ ràng không có đem Mạc Tiểu Ngôn cho rằng tiên bối đấy, Mạc Tiểu Ngôn rõ ràng cũng mới phản ứng tới.

Có thể Mạc Tiểu Ngôn chẳng qua là nhìn xem Giản Nhược Trần, liền vòng đầu, nhìn lên trước mặt cái bàn ngăn người, cách Mạc Tiểu Ngôn, Mạc Bắc Hàn nhìn Giản Nhược Trần, trong miệng nhưng vẫn là đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: "Tiểu Ngôn, ca ca nói sai rồi?"

Dựa theo quy củ, Giản Nhược Trần là không thể thay Mạc Tiểu Ngôn trả lời đấy, Giản Nhược Trần cũng không có muốn thay Mạc Bắc Hàn trả lời, trong nội tâm nàng âm thầm kỳ quái, Mạc Bắc Hàn là nhỏ nói ca ca, tại sao muốn như thế hùng hổ dọa người?

"Ca ca, có phải người Cũng nhớ ta giống cha thân mẫu thân như vậy chung quy bế quan không đi ra hay sao?" Mạc Tiểu Ngôn nhẹ nói nói.

Giản Nhược Trần chứng kiến Mạc Bắc Hàn ánh mắt lập tức liền chuyển dời đến Mạc Tiểu Ngôn trên người, dường như trên người cũng cứng ngắc lại xuống, cái này chính là chuyện nhà của người ta rồi, nàng thế nào cũng không cách nào nói xen vào rồi.

"Tiểu Ngôn, người là chúng ta trong cốc cực kỳ có thiên phú Luyện Đan Sư, trẻ tuổi nhất trung cấp Luyện Đan Sư, phụ thân cùng mẫu thân hy vọng người có thể trở thành cực phẩm Luyện Đan Sư đấy." Mạc Bắc Hàn nhẹ nói nói.

"Không, các người là lo lắng ta ra ngoài bên cạnh gặp rắc rối đấy." Mạc Tiểu Ngôn nói qua bỗng nhiên đứng lên, các nàng an vị tại hạ đầu, sau lưng cách đó không xa chính là chênh lệch, Mạc Tiểu Ngôn quay người vài bước liền ẩn ở ngoài cửa.

Giản Nhược Trần có chút kinh ngạc, toàn bộ trong sảnh mọi người giống như toàn bộ không có chú ý tới, tiếp tục chuyện trò vui vẻ, nhưng làm sao có thể không có chú ý đây, chẳng qua là bất luận kẻ nào sắc mặt cũng không có thay đổi, chắc hẳn, như vậy sự tình thường xuyên sẽ phát sinh.

Mạc Bắc Hàn mỉm cười xuống, bưng lên trước mặt Linh tử, đối với Giản Nhược Trần làm xin đích thủ thế, Giản Nhược Trần cũng bưng lên chính mình Linh tử, báo cho biết xuống, hai người đều uống một hớp nhỏ, Giản Nhược Trần buông ly, liền muốn cũng ra đi xem, Mạc Bắc Hàn lại lên tiếng.

"Tiểu Ngôn rất ưa thích Giản tiên tử?"

Giản Nhược Trần liền không tốt muốn rời đi, khẽ gật đầu nói: "Chúng ta cùng một chỗ, Mạc tiểu tiên bối rất vui vẻ."

Mạc Bắc Hàn cười cười: "Tiểu Ngôn từ nhỏ cùng ta cùng một chỗ thời gian, so với cùng phụ thân mẫu thân còn nhiều hơn." Nói qua tay tại bên hông túi trữ vật chạm đến xuống.

Trong đại sảnh đàm tiểu thanh âm lập tức liền bắt đầu mơ hồ, có thể nghe được có ngôn ngữ đàm tiểu thanh âm, nhưng nhưng không cách nào

nghe được trong đó nội dung, chắc hẳn, hiện ở đại sảnh mọi người đối với giữa bọn họ nói chuyện cũng là như thế cảm giác.

Mạc Bắc Hàn trên mặt dáng tươi cười không thay đổi, đầu có chút nghiêng, bất luận kẻ nào nhìn xem, đều phải hai người bọn họ ái mộ nói chuyện với nhau.

"Phụ thân mẫu thân luôn cho rằng Tiểu Ngôn khờ khạo ngây ngô, nói chung, thiên hạ cha mẹ đối với nhi nữ cưng chiều chung quy phải không có bất kỳ nguyên nhân, nhà mình con gái vĩnh viễn là tốt nhất."

Giản Nhược Trần cũng quay đầu, nghe vậy liền gật đầu nói: "Tiền bối nói cực kỳ."

Mạc Bắc Hàn ha ha nở nụ cười xuống, "Nhưng ta đây cái làm ca ca đây, nhưng là hiểu rõ Tiểu Ngôn đây, không biết Giản tiên tử đối với Tiểu Ngôn lại có bao nhiêu hiểu rõ đây?"

Giản Nhược Trần trong nội tâm cảnh giác dưới, Mạc Bắc Hàn trong lời nói rõ ràng có đặc biệt dụ chỉ, cũng là ám chỉ Tiểu Ngôn cũng không phải là mặt ngoài thoát nhìn đơn thuần như vậy.

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút nói: "Lấy chân thành đối người, tổng hội đối lấy thành tâm a."

Mạc Bắc Hàn bật cười nói: "Nếu như không phải giải Giản tiên tử những cái kia công lao to lớn, thực sẽ tin tưởng Giản tiên tử lời này đây."

Mạc Bắc Hàn dáng tươi cười lại để cho Giản Nhược Trần thoáng qua thất thần, ước chừng là chưa từng gặp qua như vậy đẹp mắt cười a, một mẹ sinh ra, Mạc Bắc Hàn cùng Tiểu Ngôn dĩ nhiên là hoàn toàn bất đồng tương mạo, ngay cả dáng tươi cười đều một trời một vực, Tiểu Ngôn nếu là có Mạc Bắc Hàn như vậy bên ngoài, cười như vậy cho, vậy. . .

Giản Nhược Trần trong lòng cười cười, sợ đó mới là hồng nhan họa thủy a.

"Như thế nào, Giản tiên tử cảm thấy lời này không đúng?" Mạc Bắc Hàn ôn hòa mà hỏi thăm.

"Đang cùng Mạc tiểu tiên bối chung đụng thời điểm, vẫn bối đúng là việc này mục đích, vẫn bối cũng tin tưởng, tiền bối hy vọng Mạc tiểu tiên bối gặp phải mỗi người đều có thể như vậy đợi nàng đấy, Mạc tiểu tiên bối bất quá là quá cô đơn lạnh lẽo." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Bản Tính Thiện Lương

Giản Nhược Trần nếu là muốn, giả ngu bốn sự sẽ không so với bất luận kẻ nào kém, thực tế tại Mạc Tiểu Ngôn trên sự tình, nàng càng là chú ý cẩn thận.

Mạc Bắc Hàn nhắc tới rồi bọn họ Mạc gia đối với Tiểu Ngôn kỳ vọng, kỳ vọng nàng trở thành một cực phẩm Luyện Đan Sư, lời này phải không phải làm lấy nàng việc này ngoại nhân mặt nói, Mạc Bắc Hàn cũng sẽ không phải vậy đều không có đầu óc —— có thể đem Mạc Tiểu Ngôn bồi dưỡng thành việc này bộ dáng, như thế nào cũng sẽ không không có tâm trí đấy.

Mạc Bắc Hàn mà nói còn bị để lộ một điểm chính là, Mạc gia, tất cả đều không hề lý do mà cưng chiều đây Mạc Tiểu Ngôn, dù là hẳn người ca ca này biết rõ Mạc Tiểu Ngôn có chút không ổn.

Mạc Bắc Hàn có chút kinh ngạc, đây là hẳn ngồi đến nơi đây lần thứ hai kinh ngạc, hẳn trầm ngâm xuống, vừa muốn lại nói tiếp, Giản Nhược Trần lại vượt lên trước một câu nói: "Vãn bối muốn muốn đi ra ngoài nhìn xem Mạc tiểu tiên bối, nàng một người, ước chừng sẽ cảm thấy khổ sở."

Mạc Bắc Hàn há hốc mồm, không có nói cái gì nữa, trong đại sảnh tiếng nói bỗng nhiên rõ ràng, phía trước không biết Liễu Tùy Thanh nói gì đó, mọi người chính đại cười, Giản Nhược Trần khẽ vuốt cằm, đứng lên, cũng từ cửa hông ly khai.

Tiểu Ngôn quả nhiên một người đứng bên ngoài bên cạnh trên bậc thang, nhìn xem ngôi sao đầy trời, nghe được sau lưng thanh âm, thoáng cái quay tới, dáng tươi cười lập tức tràn lan đầy trên mặt.

"Ta biết ngay người hồi tới tìm ta đấy." Nàng bỗng nhúc nhích, rồi lại đứng xuống.

"Có phải hay không trong nội tâm hận phiền muộn, rồi lại nói không nên lời?" Giản Nhược Trần đi qua hỏi.

"Đúng vậy." Mạc Tiểu Ngôn dáng tươi cười biến mất, "Người đã nhìn ra?"

Giản Nhược Trần bật cười nói: "Rõ ràng như vậy, không thấy như vậy."

"Có phải người Cũng hiểu được ta không tốt, phụ thân mẫu thân ca ca cũng là vì ta tốt, có thể ta. . ." Mạc Tiểu Ngôn quay đầu trở lại nhìn xem hắc ám.

"Người cho rằng người thật sự không tốt sao?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Ta cũng không muốn, thế nhưng là, ta. . . Ta. . ." Mạc Tiểu Ngôn thật sâu hít thở xuống, "Người không hiểu."

Giản Nhược Trần chưởng quản lớn như vậy công ty, với tư cách người quyết định, nhất định phải sẽ người hầu, mà muốn sẽ người hầu, nhất định phải học xong người am hiểu, đọc hiểu lòng của mỗi người để ý, Mạc Tiểu Ngôn gặp phải sự tình đối với nàng mà nói, rất đơn giản.

"Hiểu đấy, bọn họ đưa cho người, là bọn hăn nhận thức là tốt nhất đấy, nhưng cũng không phải người cần đấy, mà người cần đấy, khi bọn hăn xem ra nhưng là không quan trọng đấy." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

Nàng như thế nào không hiểu đây? Nàng nếu không hiểu được đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, như thế nào quản lý to như vậy công ty. Nàng nếu không hiểu nhân tâm, chơi như thế nào vòng lần này Luyện Khí tu sĩ thi đấu đây.

"Có thể bọn họ cho ta rõ ràng là tốt." Mạc Tiểu Ngôn chuyển hướng Giản Nhược Trần, "Ta nếu không biết, ta có thể. . . Có thể ta biết rõ."

"Bởi vì Mạc tiểu tiên bối không đành lòng lại để cho cha mẹ của người ca ca thương tâm, có thể bọn họ nhìn không tới thương thế của người tâm, hoặc là không hiểu được người tại sao phải thương tâm." Giản Nhược Trần nghe vậy nói.

"Cho nên, đều là ta không tốt, bọn họ cho ta rõ ràng là tốt nhất, có thể ta lại không vui." Mạc Tiểu Ngôn nhẹ nhàng mà thở dài một tiếng.

Giống như phải lần đầu tiên nghe được Mạc Tiểu Ngôn thở dài, Giản Nhược Trần dưới đáy lòng cũng thở dài một tiếng, "Có thể người vì cái gì không nói cho bọn hắc biết đây? Nói cho bọn hắc biết người thực đang cần là cái gì? Không phải mỗi người cũng biết dừng trong lòng người nghĩ cái gì đấy, chính là cha mẹ cũng không ngoại lệ."

"Có thể. . ." Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu.

Xem ra, thế giới hắc là tương thông đấy, mỗi cái thế giới mọi người sẽ có đồng dạng phiền não, loại này "Vì tốt cho người" mà đối với người tốt đấy, không phải tất cả mọi người tiêu thụ được rất tốt đấy.

Có người, tình thương lượng chỉ số thông minh đều cao, sẽ rất cảm động đối đãi loại này tốt, điều kiện tiên quyết là, hắc có hàm dưỡng lại có bản lĩnh, mới có thể với tâm bình tĩnh đối đãi.

Nhưng không phải tất cả mọi người có thể chịu đựng được ở loại này tốt, nhiều khi, loại này tốt chính là áp lực, sẽ ép tới thở không ra hơi trở lại.

Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên thấp giọng hô: "Ta không muốn bế quan, không muốn luôn đứng ở trong tĩnh thất, không muốn. . . Không muốn trở thành là Luyện Đan Sư, ta thích đúng rồi chế phù, ta muốn trở thành cao cấp chế phù sư đấy."

Giản Nhược Trần chậm rãi lắc đầu.

"Người cũng hiểu được ta không đúng sao, ta sinh ra ở Dược Vương Cốc, phải con gái của tông chủ, có cực cao thiên phú, còn có tốt nhất luyện đan điều kiện, bao nhiêu tu sĩ nguyện ý dùng hết thầy trở lại trao đổi điều kiện này, ta lại không nghĩ muốn." Mạc Tiểu Ngôn thần thái lạnh xuống trở lại.

"Không, ta chỉ phải kinh ngạc, tu sĩ, không phải có thể căn cứ từ mình yêu thích quyết định phát triển phương hướng chứ" Giản Nhược Trần xác thực cảm thấy kỳ quái, nàng vẫn cho là tu sĩ phát triển là do tự mình làm chủ đấy.

"Nhưng ta là Dược Vương Cốc con gái của tông chủ a, ta biết rõ bọn họ hy vọng ta có thể trở thành cực phẩm Luyện Đan Sư, làm bọn họ không có làm được sự tình." Mạc Tiểu Ngôn âm u mà nói.

"Người để cho ta nhớ tới một cái câu chuyện."

"Cái gì câu chuyện?"

"Quê nhà ta, cha mẹ đều trông mong tử thành rồng, sớm mà nhường hài tử học tập các loại kỹ năng, có một cái hài tử học không được khá, luôn bị cha mẹ trách cứ, có một ngày bị chửi làm đần chim.

Hài tử không phục, đã nói: Trên đời này đần chim có ba loại, một loại là trước bay, một loại là ngại mệt mỏi không bay. Mẹ liền hỏi: Loại thứ ba đây?"

Mạc Tiểu Ngôn cũng hỏi: "Đúng vậy a, loại thứ ba đây?"

Giản Nhược Trần cười rộ lên: "Loại thứ ba a, đứa bé kia nói: Loại thứ ba phải ghét nhất đấy, chính mình bay không đứng dậy, ngay tại trong ổ sau trứng, muốn đời sau dùng sức bay."

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong hặc hặc cười rộ lên, nhưng mới nở nụ cười hai tiếng, bỗng nhiên thò tay bụm lấy miệng của mình, bả vai nhún rồi hơn nửa ngày, mới chịu đựng cười, đối với Giản Nhược Trần nói: "Ta muốn nói cho Mạc tông chủ nói người nói hăn là ghét nhất loại thứ ba chim, người nói Mạc tông chủ sẽ như thế nào đối với người?"

Giản Nhược Trần cũng cười: "Mạc tiểu tiên bối biết làm đứa bé kia chứ "

"Đương nhiên sẽ không, ta thế nào lại là đàn chim đây? Ta thông minh như vậy." Mạc Tiểu Ngôn ngửa đầu.

Giản Nhược Trần cười mà không nói.

Mạc Bắc Hàn lúc này đây đứng ở cửa ra vào, ẩn tại bóng tối bên trong biểu lộ phải đêm nay lần thứ ba kinh ngạc, hăn giống như đã hiểu Tiểu Ngôn vì cái gì ưa thích cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ, cứ như vậy vô cùng đơn giản mà nói, đừng nói hăn cô muội muội kia ưa thích nghe, chính là hăn cũng hiểu được cười đã đấy.

Mà sự thật quả thật là như thế đấy, bọn họ, hăn và cha mẹ, đúng là hy vọng Mạc Tiểu Ngôn trò giỏi hơn thầy mà thắng vu lam, trở thành Dược Vương Cốc cực phẩm Luyện Đan Sư đấy.

Giản Nhược Trần việc này câu chuyện cũng không hoàn toàn đúng sai đấy, cha mẹ của hăn không phải là vì lại để cho hài tử bay mới chịu Mạc Tiểu Ngôn, nhưng đúng là đã có Mạc Tiểu Ngôn về sau, tại trên người nàng

trút xuống rồi lớn lao hy vọng, lại không để mắt đến Tiểu Ngôn ưa thích dĩ nhiên là chế phù.

"Mạc tiểu tiên bối là thiện lương." Giản Nhược Trần nói.

"Ta? Người nói ta thiện lương?" Mạc Tiểu Ngôn không tin nói.

Đồng dạng hoài nghi cũng xuất hiện ở Mạc Bắc Hàn trong nội tâm, hẳn cho rằng Mạc Tiểu Ngôn là thiện lương đấy, nhưng việc này thiện lương chẳng qua là đối với bọn họ, Giản Nhược Trần làm sao sẽ như vậy nhìn đây.

"Người nếu không phải thiện lương, liền không phải chỉ là để luyện chế chút ít trêu cột linh đan, người nếu không phải không đành lòng cha mẹ người thương tâm, đã sớm sẽ buông tha cho luyện đan rồi. Mạc tiểu tiên bối biết mình đang làm cái gì, không phải sao?"

Giản Nhược Trần nhìn Mạc Tiểu Ngôn, chậm rãi nói: "Đem cha mẹ tâm nguyện phóng tại vị trí thứ nhất, như thế nào không phải người thiện lương đây?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Lăn Nhau Tín Nhiệm

"Đem cha mẹ tâm nguyện phóng tại vị trí thứ nhất, như thế nào không phải người thiện lương đây?"

Mạc Bắc Hàn nghe được câu này, thoáng cái giật mình.

Hắn là cho rằng Tiểu Ngôn là thiện lương đấy, nhưng việc này thiện lương chỉ là một cái huynh trưởng đối với muội muội yêu mà sinh ra, đáy lòng, thật sự thật sự là không có đem thiện lương cái từ này cùng Mạc Tiểu Ngôn kết hợp đến cùng một chỗ.

Hắn cũng chưa từng có chính thức đem Mạc Tiểu Ngôn cho rằng hoàn toàn người thiện lương, thậm chí, hắn cũng không có đem Mạc gia bất cứ người nào, kể cả chính hắn cho rằng thiện lương đấy.

Luyện Đan Sư sẽ là thiện lương hay sao? Vậy cũng bị ăn thịt còn muốn bị hủy đi xương cốt đấy. Cho nên, hắn biết rất rõ ràng Mạc Tiểu Ngôn luyện chế Linh đan có đã ra giới hạn, cũng minh biết mình cha mẹ cũng biết những thứ này, lại hết lần này tới lần khác cũng làm không làm được giải, thậm chí còn hướng dẫn cùng bảo hộ.

Nếu như là tu sĩ khác làm như vậy, hắn phát hiện, nhất định sẽ ngôn từ chính nghĩa, thế nhưng là Tiểu Ngôn làm đấy, chỉ cần có thể bảo hộ được Tiểu Ngôn, hắn tuyệt đối sẽ không có dị nghị đấy.

Coi như Tiểu Ngôn phải nói giờn.

Có thể đáy lòng của hắn hay vẫn là biết rõ đây không phải vui đùa đấy, đùa lửa, sớm muộn gì sẽ đã mất đi giới hạn.

Chẳng qua là đây một câu thiện lương, một câu đem cha mẹ tâm nguyện đặt ở vị thứ nhất, lại để cho Mạc Bắc Hàn giật mình.

Mạc Tiểu Ngôn thật là thiện lương hay sao? Giản Nhược Trần thật là như vậy đối đãi hay sao?

"Người thật sự như vậy nhìn?" Mạc Tiểu Ngôn cũng đang thấp giọng hỏi lên.

"Mỗi người đều có thiện lương một mặt đấy, liền nhìn nàng nguyện ý cho ai nhìn đây một mặt." Giản Nhược Trần nói qua, vỗ nhẹ nhẹ đập Mạc Tiểu Ngôn phía sau lưng, "Có muốn hay không cùng người đi vào ăn Linh quả, có một loại Linh quả ta rất thích ăn, chua chua ngọt ngọt đấy."

Mạc Bắc Hàn lặng yên trở lại yên hội, trở lại chỗ ngồi của mình, hướng Mạc Tuyết Trần khẽ gật đầu, một lát, Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần cùng đi trở về, hai người trên mặt đều là mỉm cười, giống như vừa mới chẳng qua là đi ra ngoài nói điểm điểm mật, ngọt ngào nói cái gì.

Ngồi xuống, Giản Nhược Trần nhặt lên một quả Linh quả, Mạc Tiểu Ngôn mới thò tay muốn tiếp, Giản Nhược Trần chợt rút tay trở về, cắn một miếng lớn, Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc một chút, hai người liền tất cả đều nở nụ cười.

Trong đại sảnh tiếng nói chuyện có chút dừng một chút như vậy điểm, lập tức sẽ thấy sương mau đứng lên, Mạc Tiểu Ngôn đã nằm lên trên bàn người cuối cùng, cười ăn vào trong miệng —— đây Linh quả đều là bọn hắn ném qua đấy, giờ khắc này nhưng thật giống như hết sức hương vị ngọt ngào.

Mạc Bắc Hàn cũng không khỏi nhặt lên một quả đồng dạng Linh quả đặt ở trong miệng, xác thực, phải chua chua ngọt ngọt đấy, vốn rất bình thường Linh quả, giờ khắc này, nhưng thật giống như ngọt chua đã đến trong nội tâm.

Yến hội ngày hôm sau, Thiên Đạo Tông Ứng Sâm cùng với Luyện Đan đường Đường chủ lôì Tùng Minh cùng một chỗ tới đây, dừng lại nửa ngày trời sau, ba vị Thiên Đạo Tông Kết Đan tu sĩ tăng thêm Giản Nhược Trần muốn cùng một chỗ trở lại Thiên Đạo Tông.

Mạc Tiểu Ngôn tự nhiên cũng muốn cùng theo một lúc ly khai, Triệu Xuân Thu lại một lần nữa trở thành cùng đi Mạc Tiểu Ngôn Được Vương Cốc Kết Đan tu sĩ.

Đây, quả thực liền biến thành bốn vị Kết Đan tu sĩ hộ tống Giản Nhược Trần đây thì một cái Luyện Khí nữ tu trận chiến rồi, đổi lại tu sĩ khác, không khỏi muốn kinh sợ, Giản Nhược Trần lại tập mãi thành thói quen, vốn với vì mọi người đều muốn khống chế phi kiếm, nàng tùy tiện đứng ở ai trên phi kiếm liền có thể, ai biết Triệu Xuân Thu trực tiếp liền té ra bảo thuyền.

Như vậy, liền lại giống như Được Vương Cốc hai vị tu sĩ cùng một chỗ theo Thiên Đạo Tông tu sĩ du sơn ngoạn thủy tựa như, mọi người rõ ràng đều hận không thể chấp cánh liền bay trở về đến Thiên Đạo Tông, hết lần này tới lần khác còn muốn hiện ra không nhanh không chậm trở lại.

Được Vương Cốc bảo thuyền không có người nào dám chặn đường đấy, coi như là dám, thoáng cái chống lại bốn vị Kết Đan tu sĩ, trong đó còn có hai vị Luyện Đan Sư, cũng là không chịu đựng nổi đấy, trên đường đi Giản Nhược Trần đa số thời gian đều cùng Mạc Tiểu Ngôn tại đuôi thuyền nói chuyện phiếm, rất nhanh liền trò chuyện nổi lên chế phù.

Mạc Tiểu Ngôn là ưa thích chế phù đầy, nhưng không có đặc biệt nghiên cứu qua, Giản Nhược Trần trong túi trữ vật tối đa đúng là thành phẩm phù lục, còn có chế phù tài liệu, dứt khoát cửa hàng đến đuôi thuyền, trên vải cấm chế cùng với Mạc Tiểu Ngôn nói cái không để yên.

Chế phù cùng luyện đan giống nhau, ít có người nguyện ý đem tâm đắc lấy ra chia sẻ, Giản Nhược Trần cũng không thập phần để trong lòng, giống như không có bất kỳ giữ bí mật ý thức.

Khó được có nhân hòa Mạc Tiểu Ngôn thảo luận cái gì, còn lại là nàng thích nhất chế phù, tại trên bảo thuyền ba ngày thời gian, đầu hai ngày hai người nói chuyện với nhau nhiều lắm, sau một ngày, hai người cũng rất ít nói cái gì rồi, đều chính mình tập trung tinh thần mà chế phù, sau đó lấy ra trở lại tương đối.

Giản Nhược Trần bố trí xuống cấm chế, chẳng qua là có cách âm hiệu quả, trong đó nói cái gì bên ngoài nghe không được, nhưng mà làm cái gì vẫn có thể thấy —— một người Trúc Cơ một cái Luyện Khí hậu kỳ đều muốn giấu giếm Kết Đan tu sĩ, cũng hầu như không có khả năng.

Nhìn thấy hai người này ở chung phương thức, bốn vị này Kết Đan tu sĩ thật sự là mở rộng tầm mắt —— nếu như bọn họ có mắt kính mà nói —— bọn họ hay vẫn là lần đầu nhìn thấy hai cái phi đạo lữ tu sĩ có thể thân mật như vậy ở chung.

Không, không phải thân mật, phải tín nhiệm, hai người giống như hoàn toàn tin tưởng lẫn nhau, tại cộng đồng hợp tác.

Loại nguyên nhân này rõ ràng là bởi vì một cái trong đó phải Giản Nhược Trần, mà có thể cùng Mạc Tiểu Ngôn ở chung đến như vậy tín nhiệm lẫn nhau trình độ, chính là Triệu Xuân Thu cũng giật mình đến không phản bác được.

Lúc nào có thể chứng kiến Dược Vương Cốc vị này đại tiểu thư có thể cùng ngoại nhân chung đụng được như vậy hòa hợp?

Giản Nhược Trần tại chế tác phù lục lên, cũng đã là có ý nghĩ của mình rồi, Mạc Tiểu Ngôn cũng không phải theo khuôn phép cũ.

Mạc Tiểu Ngôn mặc dù là trung cấp Luyện Đan Sư, nhưng nói lý ra cũng nghiên cứu qua chế phù, bất quá tiếp xúc không sâu mà thôi, nhưng dù sao cũng là Trúc Cơ tu sĩ, có nhất định trụ cột, cùng Giản Nhược Trần tán gẫu qua về sau, chế ra phù lục vậy mà cũng là thành phẩm dẫn khá cao đấy.

Mà lại chế tác về sau, liền cũng có chút tâm đắc, trái lại cùng Giản Nhược Trần nói.

Trúc Cơ tu sĩ kiến thức muốn vượt xa Luyện Khí, mà có nhiều thứ cũng chỉ có Trúc Cơ về sau mới có thể nhận thức, Mạc Tiểu Ngôn nói cho Giản Nhược Trần nghe xong, Giản Nhược Trần liền cũng lại đã bị dẫn dắt, mấy ngày nay đối với hai người mà nói, giống như là nháy mắt, chứng kiến Thiên Đạo Tông đỉnh núi cao xa xa xuất hiện, lại đều có chút vẫn chưa thỏa mãn cảm giác.

Mạc Tiểu Ngôn đến Thiên Đạo Tông coi như là quen thuộc, cùng đi còn có Triệu Xuân Thu, trực tiếp cùng với Liễu Tùy Thanh xin lỗi thanh âm, liền chui tiến Giản Nhược Trần trong sân bế quan đi tới, cũng may tu sĩ một khi đã có chút ít cảm ngộ muốn bế quan nhiều chuyện rồi, đều là lý giải đấy, nhưng một trung cấp Luyện Đan Sư bỗng nhiên say mê rồi chế phù, việc này chỉ thấy được không nhiều lắm.

Giản Nhược Trần đưa Mạc Tiểu Ngôn trở lại tiểu viện, vừa hay nhìn thấy rồi A Lực trong sân, nàng nhưng là không biết từ nàng ly khai một tháng sau, A Lực coi như là kể lấy thời gian trông coi sân nhỏ, ngóng trông Giản Nhược Trần trở về.

Giản Nhược Trần lần này đến lúc nhưng là quý giá, nhìn thấy A Lực cũng mới nhớ rõ còn có việc này phạm nhân tại bên người, cũng chỉ điểm cái đầu đưa Tiểu Ngôn sau khi tiến vào, lập tức liền xoay người ly khai.

Đồ lưu A Lực buồn vô cớ tại sau lưng, cũng may chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn trong sân, biết rõ Giản Nhược Trần còn có thể trở về, do dự rồi một hồi, sẽ thấy chạy về đến Luyện Khí đường bên trong.

Giản Nhược Trần trở lại tông môn, liền bận rộn mở, đi trước báii kiến tông chủ, lúc này đây liền đem thi đấu bên trong chính mình đối với tà tu hoài nghi đều nhất nhất nói tới, tính làm không rõ chi tiết rồi.

Tiếp theo còn nói đến đối với Thiên Đạo Tông Luyện Khí đệ tử cùng Kiếm Tông vậy mấy mươi đệ tử an bài, còn có Mạc Tiểu Ngôn mời nàng tại Dược Vương Cốc nhiều ở chút thời gian.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Vàng Thật Không Sợ Lửa

Giản Nhược Trần cũng không có nói chính mình muốn tại Dược Vương Cốc bế quan, thân là Thiên Đạo Tông đệ tử, coi như là đệ tử ngoại môn, Trúc Cơ thời điểm chuyển môn đến tông môn khác, chung quy là không đúng.

Nhưng nếu thân là khách nhân, bỗng nhiên có cảm ngộ tiền giai, chính là một đoạn giai thoại, bởi vậy, An Sơn cũng chỉ cho là vì vậy trăm người nhiều Luyện Khí đệ tử an bài, Giản Nhược Trần mới chịu đến Dược Vương Cốc đi tới.

Bất quá, An Sơn thần sắc hay vẫn là chìm xuống trở lại.

Thiên Đạo Tông tại thi đấu may mắn còn sống sót xuống bảy mươi sáu Luyện Khí tu sĩ, phải đáp ứng về Giản Nhược Trần phân phối, nhưng cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử, ở lại Dược Vương Cốc, rõ ràng là muốn từ Thiên Đạo Tông tróc bong đi ra ngoài.

Không có bất kỳ một cái tông môn sẽ cho phép nhiều như vậy tu sĩ đồng thời thoát ly tông môn đấy, chính là Kiếm Tông may mắn còn sống sót hơn bốn mươi người, còn có bị Giản Nhược Trần cứu tính mạng mạnh mẽ lưu nguyên nhân, sau lưng, Kiếm Tông cũng bị người cười phá rằng hàm tiền hành khinh bỉ.

Giản Nhược Trần như vậy cách làm, quả thực chính là đem Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông đặt ở đồng nhất vị trí.

Giản Nhược Trần nhìn thấy An Sơn thần sắc trầm xuống, chỉ làm không nhìn thấy, tiếp tục nói: "Tại thi đấu ở trong, chính thức trải qua sinh sau khi chết, vẫn bồi liên có chút ít ý tưởng, những đệ tử này, vẫn bồi ý định phải tập trung huấn luyện xuống, đề cao chút ít sức chiến đấu.

Vốn là phải về đến tông môn đấy, chính là Kiếm Tông những đệ tử kia cùng tán tu, vẫn bồi cũng là đồng dạng ý định. Thế nhưng là tại nhìn thấy Được Vương Cốc phía sau sơn môn, lại có Mạc tiên tử mời, vẫn bồi liên muốn, không bằng đem những tu sĩ này ở lại Được Vương Cốc.

mặc dù đang Được Vương Cốc, lại cũng không phải Được Vương Cốc đệ tử, chẳng qua là ở tạm, như vậy, đã có thể sửa tốt hai nhà quan hệ trong đó, lại có thể lại để cho tông môn giảm bớt chút ít phiền toái, cho nên, liên tự tiện làm chủ rồi, kính xin tông chủ thứ tội."

Giản Nhược Trần lời nói này nói được hợp tình hợp lý, nhất là nhắc tới rồi Kiếm Tông những đệ tử kia, thật muốn đem những đệ tử kia mang về Thiên Đạo Tông, Thiên Đạo Tông tất nhiên muốn phân ra một bộ phận tinh lực ứng đối Kiếm Tông, Giản Nhược Trần việc này an bài, có thể nói là Thiên Đạo Tông giảm bớt rất lớn áp lực.

Tuy rằng, áp lực này cũng tất cả đều là do Giản Nhược Trần mang đến đấy, chẳng qua là lại đề lên, cũng không tránh khỏi không có thú.

Mấu chốt nhất đúng là, Giản Nhược Trần như vậy làm, còn đem Thiên Đạo Tông thanh danh dẫn tới một cái độ cao mới, Thiên Đạo Tông không thể chỉ nhìn được lợi không nhìn mạo hiểm.

Còn nữa, Giản Nhược Trần nhắc tới rồi tăng lên sức chiến đấu, những lời này cũng làm cho An Sơn rất là hiếu kỳ, với tư cách Kết Đan tu sĩ, nhất tông chi chủ, hẳn đương nhiên biết rõ Luyện Khí Kỳ tu sĩ sức chiến đấu cỡ nào thấp, thấp đến có thể không đáng kể.

Bằng không thì, như thế nào có Trúc Cơ về sau mới tính qua đúng là đệ tử lời nói, Luyện Khí Kỳ tu sĩ, trên thực tế chỉ có thể coi là làm tu sĩ quần thể một người trong khổng lồ số đếm, một cái là Trúc Cơ tu sĩ phục vụ hiểu sơ tu luyện quần thể.

Lời này nếu do tu sĩ khác lại nói tiếp, An Sơn làm muốn xì mũi coi thường, nhưng Giản Nhược Trần lại nói tiếp, lại có vài phần khả năng, thật sự là Giản Nhược Trần kỳ nhân không lên tiếng thì thôi bỗng nhiên nổi tiếng, cái đó kiện chuyện không thể nào đã đến trong tay của nàng, tựa hồ cũng khả năng đứng lên.

Giản Nhược Trần cũng chỉ là làm từng bước bình thường báo cáo, nếu không phải tại thi đấu trong nàng làm ra rồi như vậy rất nhiều chuyện tình, nàng một cái Luyện Khí tu sĩ ở đâu có thể đứng đến an Sơn tông chủ trước mặt, nói xong, không có được An Sơn phản ứng gì, liền muốn cáo lui, mới mới mở miệng, An Sơn làm cái lưu đã hạ thủ thế.

"Người cùng Lục hoàng tử, đến cùng làm đến trình độ nào?" An Sơn sắc mặt hay vẫn là không dễ coi, nhưng ngoại trừ không dễ coi, những thứ khác liền nhìn không ra rồi.

Giản Nhược Trần biểu hiện được thoáng giật mình xuống, An Sơn vấn đề này, không tốt trả lời.

Thật sự là nàng cảm thấy nàng cùng Diệp Phi cũng không có làm cái gì, một cái tham gia thi đấu, một cái thoáng thúc đẩy sau dư luận, nhất là nàng, bất quá là thoáng nói ra vài câu, mà Diệp Phi, ngoại trừ đem Chu Tước đường cửa hàng...mà bắt đầu, cũng ước chừng không có cơ hội làm cái gì.

Nhưng An Sơn chắc có lẽ không cho rằng như vậy, nàng do dự sau mới nói: "Vấn bối cùng Lục hoàng tử, chủ yếu là bởi vì Chu Tước đường tiền đặt cược nguyên nhân tiếp xúc mấy lần, chưa nói tới quan hệ cá nhân."

An Sơn nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt không nhanh càng thêm rõ ràng, ngữ khí đến hay vẫn là bình thường: "Giản tiên tử trăm phương ngàn kế đem Thiên Đạo Tông kéo đến Lục hoàng tử bên này, nói như thế nào chưa nói tới quan hệ cá nhân?"

Cái này chính là có ngả bài ý tứ, Giản Nhược Trần liền yên lòng nói: "Có đạo phải lưng tựa đại thụ tốt hóng mát, văn bối tự nhiên nguyện ý Thiên Đạo Tông một lần nữa trở thành Trịnh quốc đệ nhất đại môn phái, cũng đúng lúc có Lục hoàng tử gia nhập tông môn việc này cơ duyên."

Lục hoàng tử đắc đạo, Thiên Đạo Tông tự nhiên cũng muốn được lợi, đồng dạng, Thiên Đạo Tông cường đại rồi, Lục hoàng tử cũng tự nhiên đã có dựa vào, văn bối chẳng qua là vừa gặp cơ duyên, có một số việc, văn bối cũng thật không ngờ sẽ thuận lợi như vậy."

An Sơn hừ một tiếng: "Nói như vậy, Giản tiên tử toàn bộ là vì Thiên Đạo Tông cùng Lục hoàng tử rồi hả?"

Lời này, mang theo trào phúng ý tứ hàm xúc, Giản Nhược Trần không phải nghe không hiểu, có thể Giản Nhược Trần hết lần này tới lần khác chẳng qua là mỉm cười xuống, không có phân biệt cũng không có giải thích, giống như là chấp nhận.

An Sơn hỏa khí không khỏi tựu đứng lên, bị một cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ năm mũi dẫn đi, sớm bảo hấn cảm tức, bây giờ còn vậy mà ở trước mặt hấn nâng lên, nhưng mới một muốn phát giận, chứng kiến Giản Nhược Trần bình yên đáng tươi cười, không khỏi chần chờ xuống.

Giản Nhược Trần như thế nào đem Kiếm Tông Phong Trí Hồng vững hồ quá trình hấn thế nhưng là nghe xong nhiều lần rồi, Giản Nhược Trần như vậy bất động thanh sắc, có phải hay không vừa muốn đánh Thiên Đạo Tông cái gì chủ ý.

Như vậy tưởng tượng, lửa này nổi giận liền chậm rãi đè xuống.

Giản Nhược Trần nhìn thấy An Sơn thần sắc bỗng nhiên như có điều suy nghĩ, mới nói: "Văn bối không dám nói không chút nào lợi mình chuyên môn lợi, bởi vì, lợi mình cùng lợi như vậy cùng có lợi sự tình, tại văn bối xem ra cũng không xung đột. Thế gian này tất nhiên có như vậy một lòng vì, như vậy Thánh Nhân, văn bối kính nể, nhưng là làm không đến đây."

Lời này thành thật trình độ, lại để cho An Sơn đều không thể không bội phục —— đây nhiều lắm da mặt dày, mới đưa thi ân cần phải đức huệ tâm lý nói được như vậy vàng thật không sợ lửa.

Cũng thật làm cho khó mà tin được, nói như vậy sẽ từ một cái ba mươi tuổi đấy, Luyện Khí Kỳ nữ tu trong miệng nói ra được, hay vẫn là nói cho tông chủ một môn phái, Kết Đan tu sĩ nghe đấy.

Chính là An Sơn chính mình, phải nói ra như vậy một phen lời nói, cũng muốn đối với thân phận địa vị tu vi tương đối, mới có thể đường hoàng, thật không biết Giản Nhược Trần nơi nào đến lực lượng, như vậy vàng thật không sợ lửa.

Giản Nhược Trần chỉ thấy An Sơn biểu lộ, liền biết rõ trong lòng của hắn suy nghĩ rồi, thừa dịp An Sơn hơi do dự, liền đứng lên lần nữa cáo từ.

An Sơn liền biết rõ Giản Nhược Trần không muốn nói đến Diệp Phi, cái này chính là không cách nào miễn cưỡng, chỉ có thể phóng Giản Nhược Trần ly khai.

Giản Nhược Trần ly khai An Sơn, liền đi tìm Lạc Phàm, quả nhiên Lạc Phàm sẽ chờ tại trong tinh xá.

Giản Nhược Trần không khỏi còn muốn đem tại thi đấu trong ngoài sự tình lập lại lần nữa, lúc này đây lần mà lập lại quả thực liền là một loại tra tấn, đã đến Lạc Phàm nơi đây, chính là kết quả cuối cùng rồi:

Được Thiên Đạo Tông, Kiếm Tông một số đệ tử cộng thêm chút ít tán tu, đã bắt đầu thu xếp tại Được Vương Cốc bên trong; tại thi đấu bên trong hư hư thực thực phát hiện hai cái tà tu.

Giản Nhược Trần được tu sĩ, Lạc Phàm đã sớm biết, thu xếp tại Được Vương Cốc bên trong, đối với hắn cũng là tin tức, thi đấu bên trong vậy mà xuất hiện hư hư thực thực tà tu, thoáng cái liền khơi gợi lên nghề nghiệp của hắn bệnh.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 247: Mười Năm Ước Hẹn

"Người là thế nào cảm thấy được bọn họ đặc biệt?" Lạc Phàm ánh mắt bỗng nhiên có một chút lợi hại, ngữ khí cũng rất là ôn hòa, dường như hướng dẫn từng bước giống như.

Giản Nhược Trần thiếu chút nữa cười ra tiếng, "Lạc cảnh quan, người đây là muốn xui khiến xưng tội?"

Lạc Phàm giật mình xuống, cũng bật cười nói: "Haha, chuyện này, là có điểm bệnh nghề nghiệp rồi."

"Một đoạn này nói với người nói cũng không sao, những thứ khác không thể lại lập lại, người biết kết luận là được rồi." Giản Nhược Trần liền đem chính mình hoài nghi nói, ngược lại là tận lực tự thuật được kỹ càng chút ít.

"Ân, " Lạc Phàm nghe xong gật gật đầu, há mồm lại muốn nói gì, lại thần sắc thoáng cổ quái, dừng lại, tại Giản Nhược Trần ánh mắt kinh ngạc sau nói: "Thiếu chút nữa đem thói quen lời nói khách sáo nói."

Giản Nhược Trần liền lại cười rộ lên, "Cũng thế, thói quen thật đáng sợ, ta cũng hiểu được không tự giác liền đem trước kia Tổng giám đốc phái đoàn bày đi ra, cho nên, còn muốn tranh thủ thời gian tiến giai, Lạc cảnh quan, người cũng Trúc Cơ hơn ba năm rồi a, lúc nào tiến giai?"

"Người cho rằng tiến giai rất tùy tiện sao? Trúc Cơ kỳ tiến giai, không dựa vào Linh đan, chính là Thiên Linh Căn, cũng không lại nhanh như vậy đấy." Lạc Phàm đáng tươi cười thoáng thu liễm chút ít.

"Người Thiên Linh Căn, Thiên Đạo Tông cũng không toàn lực bồi dưỡng người?" Giản Nhược Trần kinh ngạc nói.

"Góp ít thành nhiều, tiến giai quá nhanh, trong ngắn hạn chỗ tốt rõ ràng, trường kỳ đến xem, sẽ có tai hại, tự chính mình cũng không nóng nảy, hay vẫn là nước chảy thành sông tốt, có thời gian rồi, cũng nhiều cân nhắc sau luyện khí." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần nghe xong, khóe miệng dặt xuống, dáng tươi cười liền hơi có vẻ được cổ quái.

Lạc Phàm chọn một sau lông mi, quăng qua một cái nghi vấn biểu lộ.

"Ta là muốn, nếu như ta đây cái ngũ linh căn tu sĩ, so với người còn muốn sớm đi Kết Đan, sẽ xuất hiện cái dạng gì đấy. . . Oanh động." Giản Nhược Trần nói.

Lạc Phàm méo mó đầu, đánh giá Giản Nhược Trần, con mắt không khỏi híp xuống, "Giản tổng tài, người đây là kế hoạch tốt rồi? Nơi đây cũng không có làm cho người trừ hoạch a, người cũng không cần doanh tiêu a, lập tức người thì có hai trăm tuổi thọ nguyên, chỉ cần người đang ở đây trăm năm ở trong Kết Đan, đều là thiên tài.

Cây cao chịu gió lớn, Giản tổng tài mặc dù thiên tư thông minh, cái thế giới này đều muốn siêu quần xuất chúng mị lực cá nhân, mạo hiểm cũng muốn lớn hơn tiền lời, trừ phi, Giản tổng tài có cái gì bất đắc dĩ nguyên nhân?"

"Bệnh nghề nghiệp a." Giản Nhược Trần cười cười, theo Lạc Phàm đã từng nói mà nói nói: "Tà tu sự tình cùng người nói, rồi hãy nói chính là ta những cái kia Luyện Khí tu sĩ chuyện, người đi tới mang mang?"

Lạc Phàm rõ ràng động tâm rồi.

Nam nhân, vĩnh viễn là sẽ bị sự nghiệp hai chữ tác động đấy.

Bên trên cái thế giới không có hoàn thành mộng tưởng, sớm đã bị áp đảo ở sâu trong nội tâm, bỗng nhiên, bị Giản Nhược Trần một câu nói bốc lên rồi đi ra.

Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, giống như muốn từ trong ánh mắt của nàng đã gặp nàng cuối cùng ý tưởng tựa như, hẳn cũng biết, với Giản Nhược Trần lòng dạ, nàng nếu là muốn che giấu, hẳn là nhìn không ra một điểm dấu vết để lại đấy.

Nhưng hẳn cũng sẽ không phủ nhận hẳn động tâm, cũng không muốn tại Giản Nhược Trần trước mặt che giấu, cũng không che giấu được, Giản Nhược Trần nếu như đề nghị, ngay cả có tuyệt đối nắm chắc hẳn sẽ đáp ứng.

Vị này ở kiếp trước giới Tổng giám đốc, cực sẽ lợi dụng nhân tâm, cũng cực sẽ nắm lấy thời cơ.

Lạc Phàm trầm ngâm một hồi lâu, mới nói: "Người sẽ không sợ ta đem người mang thành của chính ta?"

Cái này chính là đồng ý.

Giản Nhược Trần có chút nhả ra nổi giận, không thèm để ý nói: "Người ta đến từ cùng một cái thế giới, những người này nếu là nhất định không sẽ thuộc về ta, giao cho trong tay người cũng không có gì, rồi hãy nói, cũng là người muốn huấn luyện đấy."

Lớn như vậy nổi giận, lại để cho Lạc Phàm không khỏi thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi.

Giản Nhược Trần nếu là buông tha cho Linh Thạch, thậm chí buông tha cho Linh đan, Lạc Phàm cũng sẽ không có như vậy ý tưởng, dù sao đã

từng đứng ở buôn bán Kim Tự Tháp đình, đối với tiền vĩnh viễn sẽ không nhiều hơn nữa sao nhìn ở trong mắt đấy.

Nhưng chính là bất đồng, tại cái gì thế giới đều là bảo vật đắt tiền tài nguyên, phải so với bất kỳ vật gì đều muốn quý giá đấy. Những tu sĩ này mặc dù mới đều là Luyện Khí Kỳ, nhưng cũng đều là có khả năng tiến giai đến Trúc Cơ kỳ đấy, mà lại càng không cần phải nói trong tay hãn huấn luyện qua về sau, sẽ có vượt qua tu là thực lực của bản thân.

Mà những tu sĩ này, không phải mấy cái cũng không phải mười mấy cái, sẽ là mấy trăm.

"Tốt." Lạc Phàm đơn giản nói.

"Thật tốt quá, cần gì trước tiên có thể cùng ta nói, lần này thi đấu, ta không chỉ có phải buôn bán lời, còn có Linh Thạch, có thể nói là thung lũng đầy bát doanh, đem những thứ này Luyện Khí tu sĩ đều cung cấp đến Trúc Cơ còn không thành vấn đề."

Giản Nhược Trần nói qua lại nhăn nhó mày, "Bất quá phía sau, Trúc Cơ về sau, liền cần bọn họ giúp chúng ta kiếm Linh Thạch. Còn có, ta cũng sẽ chuẩn bị cho người chút ít người thường đến, cần gì dạng đấy, người trước cho ta cái tiêu chuẩn."

"Ta một người, cấp cho người huấn luyện tu sĩ, còn muốn huấn luyện phàm nhân, tự chính mình không tu luyện?" Lạc Phàm nói.

"Đang muốn cùng người thương nghị chuyện này, người xem một chút tông môn bên này có thể hay không mang đi ra ngoài mấy vị Trúc Cơ tu sĩ, ai, nói thật, ta là thất đan tu sĩ chủ ý, đáng tiếc, hiện tại của ta Linh Thạch thuê Trúc Cơ tu sĩ còn đủ, Kết Đan đấy, quá chưa đủ rồi."

"Kết Đan tu sĩ? Người sẽ không sợ đem người ăn?" Lạc Phàm không tán thành nói.

"Sợ a, cho nên, ta mới phải nhanh một chút tu luyện trở nên mạnh mẽ đây." Giản Nhược Trần nhún nhún vai, nhớ tới tại chính mình trong sân Mạc Tiểu Ngôn, sau đó đem Mạc Tiểu Ngôn sủng trong đầu đuổi đi.

"Cũng mới muốn huấn luyện ra một chi quân đội, a, còn không có nói thù lao của người, Lạc cảnh quan, người cũng có thể công phu sư tử ngoạm đây, tại đủ khả năng trong phạm vi, ta sẽ cho người cao nhất thù lao."

Lạc Phàm nở nụ cười, cái nụ cười này không giống với dĩ vãng đây, giống như thật lâu lúc trước nàng chỉ thấy qua, mang theo ánh mặt trời cùng tự tin.

"Chúng ta là hợp tác, người xuất tiền ta xuất lực, về sau tất cả tiền lời cùng mạo hiểm tất cả đều là cộng đồng chia sẻ."

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, "Lạc cảnh quan là muốn với kỹ thuật nhập cổ phần a, còn muốn chiếm một nửa công ty cổ phần, chẳng lẽ Lạc cảnh quan không biết hình thức đầu tư cổ phần phải không thể một nửa một nửa chứ tại sao lại ở như vậy sản sinh chia rẽ thời điểm không cách nào làm ra quyết định."

"Ta đây liền năm mươi một phần trăm tốt rồi." Lạc Phàm nhẹ nhõm nói.

"Ha ha." Giản Nhược Trần da mặt cũng không có nhúc nhích mà cười dưới, "Huấn luyện coi trọng người toàn quyền chịu trách nhiệm, nhân viên chi phối ta có tuyệt đối quyền nói chuyện, trừ phi chúng ta không thấy, tại người huấn luyện những người này có thể làm nhiệm vụ về sau, hàng năm cho người 10% nhân viên."

Mười năm về sau, tất cả mọi người đều về người, ta và người giữa hoàn toàn độc lập, chỉ có thuê quan hệ. Điều kiện duy nhất chính là, người không được cự tuyệt của ta thuê, tại giá tiền hợp lý dưới điều kiện."

Lạc Phàm ngây dại, hắn chính là dù thế nào muốn, cũng thật không ngờ Giản Nhược Trần sẽ nói ra như vậy điều kiện, ở nơi này là điều kiện, rõ ràng là cho Lạc Phàm một cái cơ hội, lại để cho hắn huấn luyện ra đội ngũ của mình, dùng hay vẫn là Giản Nhược Trần người cùng tài chính.

Đầu óc hắn trong cấp tốc mà vòng mấy cái cái, lại như thế nào cũng không nghĩ ra nguyên nhân, coi như là bởi vì hắn cùng Giản Nhược Trần đến từ cùng một cái thế giới, đun nóng quán cũng không có đạo lý đem như vậy một lớn khối bánh ngọt toàn bộ phân cho hắn.

Mười năm thời gian, chỉ có ngắn ngủn mười năm, nếu như trăm năm, hắn còn có thể tin tưởng chút ít.

Bỗng nhiên một cái ý niệm trong đầu vọt tới rồi trong nội tâm, chẳng lẽ, Giản Nhược Trần chỉ có mười năm?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Không Bỏ Rơi Được Rồi

Lạc Phàm trong nội tâm nghi vấn, trên mặt lại toàn bộ nhìn không ra, ngần ngừ phía dưới, chẳng qua là cười nói: "Giản tổng tài thật sự là hào phóng, nói như vậy, ta muốn không tận tâm tận lực, liền thực thực xin lỗi Giản tổng tài như vậy số lượng."

Giản Nhược Trần cũng cười nói: "Vậy, lại cần phối hợp người, chính là chuyện của mình người rồi."

Nói qua đứng lên, "Ta đi trước, lúc nào người cỏi ra người, liền cho ta cái tin tức, qua mấy ngày ta trước hết hồi Dược Vương Cốc rồi."

Lạc Phàm đem Giản Nhược Trần đưa tới cửa, hai người vừa ra khỏi cửa, liền gặp được ngoài cửa dưới một thân cây, Phạm An Quý nhàm chán mà đứng đấy, nhìn thấy Giản Nhược Trần đi ra, nhãn tình sáng lên, hai con mắt thật giống như sinh trưởng ở rồi Giản Nhược Trần trên người giống như.

"Giản tiên tử xem như từ Lạc sư đệ nơi đây đi ra, có thể lại để cho sư thúc ta đợi thật lâu a."

Lạc Phàm lông mày cau lại sau nói: "Phạm sư huynh đã đến tiểu đệ cái này bên ngoài, như thế nào cũng không tiến đến."

"Ta không tiến người vậy động phủ, tránh khỏi bị người quẩn lên, còn muốn ra ngoài cửa tìm Giản tiên tử đi tới, Giản tiên tử, nhìn tại chúng ta người rồi lâu như vậy phân thượng, mời người nói chuyện phiếm, cho ta nói một chút người thi đấu thời điểm câu chuyện, như thế nào?" Phạm An

Quý vài bước đi đến Giản Nhược Trần trước mặt, cà lơ phất phơ mà quơ đầu.

Giản Nhược Trần trong nội tâm buồn cười, trên mặt lại do dự xuống, Lạc Phàm đã thay Giản Nhược Trần cự tuyệt nói: "Mạc tiên tử vẫn còn Giản sư chất trong động phủ, Giản sư chất không tốt chậm trễ khách nhân."

"Ai, như thế nào làm cho Mạc tiên tử ở tại ngoại môn, Giản tiên tử, đây sẽ là của người không đúng, Lạc sư đệ, ta biết rõ người bận rộn, việc này cũng không cần người quan tâm." Nói qua đối với Giản Nhược Trần làm xin đích thủ thế.

"Giản tiên tử đối với ta chỗ đó cũng không xa lạ gì đấy, như thế nào, một cái thi đấu nhường Giản tiên tử đem ta đều quên?"

Giản Nhược Trần đối với Phạm An Quý thi cái lễ nói: "Sao dám."

Sau đó đối với Lạc Phàm gật gật đầu, Lạc Phàm liền biết rõ Giản Nhược Trần trong lòng hiểu rõ rồi.

Giản Nhược Trần đi theo Phạm An Quý đã đến động phủ của hắn, trên đường đi Phạm An Quý cực lộ ra hắn Tam công tử làm dáng, nếu không phải đã từng gặp Phạm An Quý mặt khác, Giản Nhược Trần thật muốn muốn quay người liền rời đi.

Thẳng đến tiến vào động phủ, thiếu nợ rời đi nô bộc, lại trên vải rồi cấm chế, Phạm An Quý mới tính hơi chút thu liễm điểm, nhưng ước chừng là thói quen, nhất thời có chút bản không được, nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt hay vẫn là rất không mà nói đấy.

"Nghe nói Giản tiên tử tại thi đấu trước sau phải đại xuất danh tiếng a, ai, ta cùng người luyện những cái kia, dùng tới không có?"

Giản Nhược Trần cười chấp tay nói: "Còn phải đa tạ Tam công tử."

"Không định cho ta nói một chút người những cái kia huy hoàng sự tích?" Phạm An Quý hỏi.

"Trước trước sau sau đấy, nói ba bốn khắp nơi, đây lần thứ nhất sao, còn có chút khoe khoang tâm lý, nói như thế nào cũng vô cùng hưng; lần thứ hai liền sướng mau hơn, đến lần thứ ba, liền dần dần vô vị rồi, Đệ Tứ lướt, liền là vừa vắn tại Lạc sư thúc chỗ đó, nói đúng là cái kết luận.

Tam công tử bây giờ còn muốn nghe, tự chính mình nói được đều muốn nhổ ra, ngược lại không bằng người khác chỗ đó đặc sắc rồi."

Phạm Trường Quý mắt lé liếc mắt Giản Nhược Trần sau nói: "Đã biết rõ người sẽ đẩy ủy, ta đã xách đây Tả Nghị cho ta học được một lần rồi, có cái gì phải Tả Nghị không biết, cho ta bổ sung."

Sau một câu hay dùng đúng rồi mệnh lệnh lời nói thế.

Giản Nhược Trần cũng không có để ý giọng điệu này, cười nói: "VẬY còn có cái gì, a, chính là Tả Nghị sau khi rời khỏi, Kiếm Tông tông chủ Vương An đi qua, khá tốt, tông chủ khí lượng chính là lớn, đem Kiếm Tông những tu sĩ kia đều lưu lại, còn lưu lại tiền chuộc cho ta."

"Sách, phát tài a." Phạm An Quý sách rồi một tiếng, "Ta còn không có hỏi người, người trêu chọc Dục Vương Cốc Mạc tiên tử làm cái gì?"

Giản Nhược Trần kinh ngạc sau nói: "Nói như thế nào phải trêu chọc?"

"Đừng nói cho ta người Giản tiên tử không có cách nào thoát khỏi nàng a, Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn cũng không phải là dễ trêu đấy, chọc tới dễ dàng, bỏ rơi đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ không dễ dàng." Phạm An Quý thần sắc chính thức dưới.

Giản Nhược Trần trong nội tâm cười khổ, trong lòng tự nhủ ta lúc đó chẳng phải bỏ không nổi nữa sao, trên mặt lại cười nói: "Mạc tiểu tiên bối rất đơn thuần đấy, còn mời ta ở tại Dực Vương Cốc, qua mấy ngày ta cùng với Mạc tiểu tiên bối cùng một chỗ trở về."

Phạm An Quý nụ cười trên mặt thoáng cái biến mất, híp mắt đánh giá Giản Nhược Trần, giống như tại phán đoán trong lời nói của nàng hơi nước, Giản Nhược Trần bình yên mặc hăn dò xét, cũng không cảm thấy đây ánh mắt có gì xâm phạm.

"Mạc Tiểu Ngôn đơn thuần, người Giản đại tiểu thư cũng đơn thuần rồi hả?" Như vậy mấy câu công phu, Phạm An Quý đối với Giản Nhược Trần xưng hô liền thay đổi nhiều cái, Giản Nhược Trần nghe được Giản đại tiểu thư thời điểm ngẩn ra, nhìn xem Phạm An Quý ánh mắt như có điều suy nghĩ.

"Làm sao vậy? Nói đến người đau đớn rồi hả?"

"Ách, " Giản Nhược Trần lắc đầu, có chút giật mình, "Bề ngoài giống như, có đôi khi ta quên tiên tử ý tứ chính là lớn ý tứ của tiểu thư."

Đây lời nói nói đến không đầu không đuôi đấy, Phạm An Quý lại lĩnh hội, kinh ngạc nói: "Người không phải quên mất người là nữ tu?"

Giản Nhược Trần thở dài: "Thực không dám giấu giếm, có đôi khi nghĩ không ra."

"Ôi!!!, trách không được ta đây sao nhìn xem người người đều thờ ơ đây." Phạm An Quý hừ một tiếng.

"Có thể Tam công tử cùng ta cùng một chỗ thời điểm, đa số thời gian con mắt đều tại cái khác tiên tử trên người đấy." Giản Nhược Trần cũng cười giỡn nói, "Như vậy một chỗ thời điểm, Tam công tử chính là một

người khác rồi, như vậy bình thường Tam công tử, rất khó làm cho người ta cùng tại bên ngoài liên tưởng đến cùng một chỗ."

Phạm An Quý lựa chọn lông mi, buông tha cho cái đề tài này: "Ta còn muốn người có muốn hay không hỗ trợ, xem ra ta dư thừa."

Giản Nhược Trần động tâm rồi xuống, trên mặt cười nói: "Tam công tử nếu là muốn giải sầu, không bằng cũng cùng đi Duyệt Vương Cốc? Mạc Tiểu Tiên tử thật sự rất không tồi, chỉ cần người chăm chú đối với nàng."

"Ôi, đây là ném đến đau khổ rồi hả? Muốn bỏ đưa cho ta?" Phạm An Quý nheo mắt lấy Giản Nhược Trần.

"Làm sao lại như vậy?" Giản Nhược Trần lắc đầu.

"Ta thanh danh bên ngoài, người cảm thấy ta tiến lên, Mạc Tiểu Ngôn sẽ như thế nào đối với ta?" Phạm An Quý ngược thật không đem chính mình thanh danh để vào mắt.

"Hặc hặc, " Giản Nhược Trần nhin cười không được thanh âm, "Tam công tử chính mình ngược lại là xua đuổi khỏi ý nghĩ."

"Kì quái, " Phạm An Quý sờ sờ cái mũi, "Người làm càn như vậy, Liễu tổng quản như thế nào chịu được người? Cái kia Mạc tiểu tiên bối, làm sao lại quẩn lên người rồi?"

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, đối với vấn đề này không đáng trả lời.

Hai người cũng không có trò chuyện cái gì thực chất tính đồ vật, nhưng Giản Nhược Trần cũng cảm thấy Phạm An Quý đối với sự quan tâm của nàng, việc này nói chuyện phiếm bất quá là đều muốn thật sự biết rõ nàng có hay không bị tổn thương, về phần Giản Nhược Trần không muốn nói đấy, Phạm An Quý một câu bắt buộc trả lời đều không có.

Như vậy nói chuyện với nhau, đối với Giản Nhược Trần mà nói cũng là buông lỏng, mà lại Phạm An Quý thật không có một câu nói chạm đến nàng không muốn nói nội dung, ngay cả câu thăm dò đều không có, Giản Nhược Trần chưa phát giác ra liền an tâm đứng lên.

Phạm An Quý trong lòng cũng là thoải mái, rõ ràng tại Giản Nhược Trần trước mặt chưa phát giác ra lộ ra bản sắc, Giản Nhược Trần lại cũng căn bản không hỏi thăm nguyên nhân, giữa hai người kết giao, chính thức phải quan tâm mà không can thiệp, Phạm An Quý cũng cuối cùng không cần tại mặt người trước lại bưng kiêu ngạo, bày ra bản thân đều không thích bộ dạng rồi.

Giản Nhược Trần lại cũng không tiện ở lâu, lại tán gẫu rồi vài câu liền cáo từ, Phạm An Quý cũng không có ở lâu, bất quá vừa ra khỏi cửa liền lại thay đổi dạng, còn không nên đưa Giản Nhược Trần trở lại ngoại môn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Nam Nữ Tỉ Lệ

Giản Nhược Trần đã thích ứng Phạm An Quý trở mặt, duy nhất kỳ quái chính là Phạm An Quý tại trước mặt nàng không thêm che giấu, mà nhìn xem hơn một trăm tuổi đỡ đòn một tấm trẻ tuổi gương mặt làm lấy ăn chơi thiếu gia mới làm một chuyện, cảm giác này, đừng đề cập cỡ nào vi diệu rồi.

Hai người một đường rêu rao mà về tới ngoại môn, quả nhiên Mạc Tiểu Ngôn bế quan không xuất ra, Phạm An Quý tại Giản Nhược Trần trong tiểu viện dạo qua một vòng lại một vòng đấy, mỗi một gian phòng phòng đều nhìn một vòng, nhổ ra một đồng bất mãn.

Giản Nhược Trần cũng chỉ khi hăn quần áo lụa là bản tính phát tác, cười mỉm mà nhìn, thẳng tới cửa Tả Nghị xuất hiện, Giản Nhược Trần mới giật mình, Phạm An Quý đây là có ý kéo dài thời gian đấy.

Tả Nghị tiến lên chào, Phạm An Quý gật gật đầu, tiến vào rồi Giản Nhược Trần phòng khách, Tả Nghị nhìn xem Giản Nhược Trần có chút lúng túng.

Giản Nhược Trần vẫy vẫy tay, cũng đi vào, Tả Nghị ngăn ra mới đi theo phía sau, đi vào liền gặp được Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý đã ngồi xuống rồi, hai người không phân chủ khách, hăn chần chờ xuống, đứng ở cửa ra vào.

Rõ ràng một người Trúc Cơ Kỳ, một cái Luyện Khí Kỳ, có thể trong mắt hăn, liền toàn bộ là giống nhau, Giản Nhược Trần khí chất cùng khí

tràng, thậm chí vượt qua Phạm An Quý.

"Tiến đến a, ngồi xuống a, tại Giản đại tiểu thư nơi đây, người còn khách khí? Hay vẫn là khách khí với ta?" Phạm An Quý ngăm lấy Tả Nghị, dựng lên rồi một chân, run lấy nói.

Tả Nghị trên mặt lúng túng cực kỳ, cười theo nói: "Tam công tử cùng Giản tiên tử trước mặt, ở đâu có. . ."

"Được rồi được rồi, biết rõ các người sau lưng đều nói ta quần áo lụa là một cái, ngoại trừ đuổi theo nữ nhân, gì cũng không biết làm —— ồ, Giản tiên tử mặc dù là tiên tử, ta như thế nào tại nàng bên cạnh đã cảm thấy nàng căn bản cũng không phải là nữ nhân này?"

Nói qua quay sang nhận thức chăm chú thực nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, đầy mặt đều là không thể tưởng tượng nổi.

"Tam công tử đã cho ta. . ." Giản Nhược Trần mới mở miệng, Phạm An Quý khẽ vươn tay liền ngăn lại Giản Nhược Trần.

"Không, người cũng không phải nam tu, Giản tiên tử, Giản đại tiểu thư, người rõ ràng cũng không phải là nữ tu cũng không phải nam tu."

Tả Nghị giơ tay lên che lại cái mũi, ngăn trở nụ cười trên mặt, Giản Nhược Trần lại nở nụ cười, Phạm An Quý lời này, nàng nghe qua không chỉ một lần rồi, đương nhiên không phải ở cái thế giới này, phải bên trên cái thế giới.

Ở thế giới trước, từ nàng chấp chương Thế Kỷ cao ốc về sau, không thiếu đều muốn cùng nàng quan hệ thông gia đấy, hư dữ ủy xà ở bên trong, nàng cũng cùng trẻ tuổi đầy hứa hẹn thanh niên cuộc hẹn qua, nếu như uống ly cà phê, ăn bữa cơm cũng gọi là cuộc hẹn.

Cuối cùng những thứ này thanh niên phần lớn đã thành là trên buôn bán đồng bọn, thời gian dần trôi qua, cũng truyền tới chút ít lời nói đến trong tai nàng, chính là cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ, rất dễ dàng xem nhẹ giới tính của nàng.

Chưa từng nghĩ đến trong thế giới này vẫn là phải giống nhau, bởi vì cái gọi là giang sơn dễ đổi, bản tính cũng khó dời đi.

"Lời này, ta có thể cho rằng lấy lòng tới nghe." Giản Nhược Trần cười, phía bên trái kiên quyết ý bảo xuống, chỉ mình hạ thủ chỗ ngồi xuống.

"Cho nên Giản đại tiểu thư bất thường a, bình thường nữ tu, cho dù là Trúc Cơ rồi, cũng đảm đương không nổi đại tiểu thư ba chữ." Phạm An Quý đây là thật tâm tán dương rồi.

Giản Nhược Trần đều muốn khiêm tốn vài câu, cảm thấy cũng không cần phải, nàng trời sinh tính cũng lười tại không nghĩ thức nơi làm đáng, bởi vậy liền cười nói: "Nói đến tiếp xúc nữ tu quả thực không nhiều lắm, ngoại trừ Thủy Vân tông đấy, chính là Mạc tiểu tiên bối còn quen thuộc, kì quái, Tam công tử, chúng ta tông môn, từ tông chủ đến Đường chủ, hậu đại đều là công tử chiếm đa số, tiểu thư ít chứ "

Phạm An Quý bật cười nói: "Tiểu thư? Giản đại tiểu thư sáng tạo cái từ này ngược lại là thú vị, tiểu thư. . ." Hắn lập lại một lần, "Tiên tử không ít, thực gánh mà vượt tiểu thư xưng hô đấy, thật sự là không có mấy người."

Giản Nhược Trần cảm thấy hiếu kỳ, nàng là nhờ cậy Liễu Tùy Thanh được tất cả tông môn thế gia gia thế bối cảnh giới thiệu đấy, trong đó nữ tu giới thiệu thực không nhiều lắm, mà tham gia thi đấu Luyện Khí trong hàng đệ tử, nữ tu số lượng cũng không có dựa theo xác suất đến một nửa, thậm chí một phần ba đều không có.

Rồi hãy nói này thiên đạo tông, liền ngoại môn Luyện Khí đệ tử mà nói, nữ tu sĩ số lượng thực không nhiều lắm, cũng liền một phần ba không

đến, nàng đã sớm kỳ quái, chẳng lẽ cái thế giới này cũng có trọng nam khinh nữ mà nói?

Tại có thị thiếp việc này thuyết pháp lên, cũng có thể nói là có trọng nam khinh nữ đấy, nhưng mà cũng có tùy tùng phụ lời nói, có thể thấy được, nam nữ nặng nhẹ vẫn phải tại trên thực lực, cho nên, những vật này, nếu không phải thật sự hoàn toàn dung nhập vào trong xã hội, nàng hay vẫn là không hiểu rõ đấy.

Lúc này thời điểm nghe Phạm An Quý nói nữ tu không ít, tiểu thư lại chưa nói tới có mấy cái mà nói, nàng liền có chút ít đã hiểu.

Nhưng vẫn là hỏi: "Đây cũng từ đâu nói lên?"

Phạm An Quý liếc một cái Tả Nghị nói: "Tả sư diệt, người thấy thế nào?"

Tả Nghị từ sau khi ngồi xuống, biểu lộ liền khôi phục bình thường, nghe vậy nói: "Giản tiên tử nhập môn thời gian ngắn, tiếp xúc đến tu sĩ giới quốc tế lúc giữa cũng ngắn, bề quan thời gian lại nhiều, chúng ta xem ra tập mãi thành thói quen sự tình, Giản tiên tử khả năng đã cảm thấy kì quái.

Tại tỉ lệ sinh đẻ lên, tu sĩ sinh hạ hậu đại, có Linh căn đấy, hay vẫn là công tử chiếm đa số, ngược lại là đang không có Linh căn thuộc tính hài nhi ở bên trong, nam nữ phần trăm cơ bản nhất trí.

Tu tiên tiền bối cũng nghiên cứu qua nguyên nhân, thân thể to lớn cho rằng, nam tính trên người, có lẽ so với nữ tính trên người nhiều ra mấy thứ gì đó, mà Linh căn thuộc tính chính là tại nam tu thân bên trên vậy bộ phận lên, ước chừng chính là Chứa Tế giới tính mẫu chốt lên, chẳng qua là giới tính rút cuộc là do quyết định gì khó mà nói."

Lời này, đổi lại cái thế giới này là bất luận cái gì lần đầu tiên nghe nói, ước chừng đều mê hoặc đấy, có thể nghe vào Giản Nhược Trần trong

tai, lý giải liền không giống nhau.

Sinh nam sinh nữ là do nhiễm sắc thể quyết định —— cái thế giới này sinh vật cùng bên trên cái thế giới không có cái gì khác nhau, vậy nhiễm sắc thể cũng nên có, coi như là không phải nhiễm sắc thể phải khác cái gì biểu tượng, cũng đều là không sai biệt lắm đồ vật —— nam tính nhiễm sắc thể so với nữ tính khá hơn rồi cái "Y", Linh căn thuộc tính ước chừng liền so với nữ tính hơn nhiều chút ít tồn tại xác suất.

Ước chừng chính là, nếu như người của thế giới này loại cũng có nhiễm sắc thể mà nói, vậy Linh căn nên cũng do nhiễm sắc thể quyết định, tại nữ tính nhiễm sắc thể lên, có một cái "X" có thể bám vào Linh căn, mà ở nam tính trên người, không chỉ có có "X" nhiễm sắc thể có thể bám vào Linh căn, còn có "Y" nhiễm sắc thể.

Cho nên, nam tính có đủ Linh căn tỷ lệ liền vượt xa nữ tính.

"Cũng không phải có Linh căn liền nhất định có thể tu luyện thành công đấy, đại đa số tu sĩ đều là nhiều Linh căn đấy, mà nữ tu, tại sinh sôi nảy nở hậu đại bên trên muốn nhận càng nhiều nữa trách nhiệm, mà lại mỗi một lần sinh dục, đối với nữ tu tu vi cùng phía sau tu luyện, đều có không có thể nghịch chuyển tổn thương.

Cho nên, bình thường thế gia, đang xác định gia tộc nữ tử Linh căn thuộc tính không cao, tu vi không có khả năng tiến triển dưới tình huống, sẽ không chuyên môn bồi dưỡng. Nếu như Linh căn thuộc tính chỉ một chút ít, có bồi dưỡng tiềm chất đấy, cũng ít có đang luyện nội giận hoặc là Trúc Cơ sơ kỳ liền mang đi ra, đều muốn dấu ở nhà, đợi đến lúc. . . Bỗng nhiên nổi tiếng."

Nói đến "Bỗng nhiên nổi tiếng", Tả Nghị ngẩng đầu nhìn rồi Phạm An Quý liếc, Giản Nhược Trần hơi kinh ngạc, cũng tại Phạm An Quý trong ánh

mắt thấy được một điểm không giống với hần xưa nay tâm tình, giống như trong ánh mắt dấy lên lửa cháy mạnh bình thường.

Đây gây nên ầm sâu trong nhà, bỗng nhiên nổi tiếng, nhất định có ầm tàng, mà lại trở thành Phạm An Quý đáy lòng phần nộ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Hỏi Dư Thừa

Tả Nghị không có chú ý tới Phạm An Quý trong ánh mắt che giấu lửa giận, nghiêng đầu đối với Giản Nhược Trần cười nói: "Cũng chính là sinh ra ở nhà nghèo khổ, hoặc là cửa nhỏ nhà nghèo nữ hài, tại tông môn khảo thí trong bị chọn tiến đến, từ nhỏ hãy tiến vào tông môn đấy, coi như là có thể chính mình là tự mình làm chủ rồi, thật giống như Giản tiên tử như vậy, thật không biết Giản tiên tử như vậy tính tình, nếu là ở thế gia trong, sẽ làm sao."

Giản Nhược Trần cũng nghiêng đầu, giống như rất chuyên tâm nghe Tả Nghị mà nói, nhưng khóe mắt quét nhìn, hay vẫn là chú ý đến Phạm An Quý, liền gặp được Phạm An Quý ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ tại trên người nàng, nghĩ đến, cũng muốn biết câu trả lời của nàng.

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Không phải bản thân nhận thức, để nghe ai cũng biết nói."

Phạm An Quý bỗng nhiên nói ra: "Nếu là Giản tiên tử, chắc chắn sẽ không an với hiện trạng."

Giản Nhược Trần mới quay đầu, giống như rất tùy ý mà nói: "Không thể dùng ta cùng mặt khác nữ tu đối lập, dù sao, ta cùng với các nàng phát triển hoàn cảnh cùng trải qua toàn bộ khác nhau."

Phạm An Quý trong mắt dường như phát lên thất lạc, Giản Nhược Trần cuối cùng là với tâm không đành lòng.

Nàng không biết Phạm An Quý thương tâm phần nộ phải tử muội của hân hay vẫn là mẫu tộc, nhưng Phạm An Quý dấu kia mũi nhọn, không nên với quần áo lụa là gương mặt xuất hiện ở tông môn, cũng đủ làm cho đồng tình.

Giản Nhược Trần không phải lạm thi đồng tình tâm, nàng thờ phụng đúng rồi người đáng thương tất có chỗ đáng hận, nhưng Phạm An Quý lại không thấy hướng nàng cố gắng đồng tình, cũng không có cho thấy kia mềm yếu chỗ, càng tại thi đấu lúc trước, đối với nàng có chỗ trợ giúp, Giản Nhược Trần liền không đành lòng trực tiếp chuyển hướng chủ đề.

Không lạm thi đồng tình tâm, cũng không có nghĩa là không tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), Giản Nhược Trần luôn luôn là kính ta một xích, ta mời một trượng, liền dừng lại nói tiếp: "Nói đến hiện trạng, khả năng ta cùng ý nghĩ của các người đều không giống vậy."

Phạm An Quý cùng Tả Nghị liền đều lộ ra cảm thấy hứng thú biểu lộ.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Ta là từ hiểu rõ tu sĩ tu luyện về sau, mới biết được tu sĩ thọ nguyên là có thể trở nên gấp mấy lần chồng lên đấy."

Giản Nhược Trần lời này phải là thật đấy, Phạm An Quý cùng Tả Nghị nghe, chỉ cho là phải Giản Nhược Trần tiến vào Thiên Đạo Tông về sau, cũng không biết Giản Nhược Trần chỉ đúng rồi từ đã nhận được một người Nguyên Anh tu sĩ trí nhớ bắt đầu.

"Nhưng bất luận trước đây hay vẫn là về sau, ta đều cho rằng, sinh mệnh ở chỗ chất lượng không tại ở số lượng, ở chỗ tại có hạn sinh mệnh sống ra trở lại giá trị của mình."

Phạm An Quý cùng Tả Nghị đều hơi hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ.

"Tu sĩ tuổi thọ, thoát nhìn rất dài lâu, nhưng chân chính có thể làm chút ít tự mình nghĩ làm sự tình thời gian, cẩn thận tính ra không hề dài, đại đa số tu sĩ chẳng qua là với thọ nguyên lâu dài trở lại làm vì chính mình tu luyện mục tiêu, nhưng, vì còn sống mà sống lấy, liên thật là cuối cùng cả đời việc cần phải làm chứ "

Giản Nhược Trần nhìn xem Phạm An Quý, cũng không có chú ý tới nội thất ý kiến cửa phòng im ắng mà mở ra, Mạc Tiểu Ngôn lặng yên không một tiếng động đi tới một bước, sau đó lại đứng xuống.

"Tại sao là vì còn sống mà sống lấy? Còn sống, nhất định làm rất nhiều chuyện." Phạm An Quý lắc đầu nói.

"Lấy một thí dụ?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Nói thí dụ như chế phù, ta biết rõ Giản tiên tử cũng nghiên cứu chế phù, Giản tiên tử không phải là không có nghĩ tới thành là cao cấp chế phù sư, thậm chí có thể chế tạo ra cực phẩm phù lục a." Phạm An Quý nói.

Giản Nhược Trần gật đầu: "Tự nhiên nghĩ tới, như vậy, thành là cao cấp chế phù sư về sau đây?"

Phạm An Quý một bộ khinh bỉ thần sắc: "Tự nhiên chế tác phù lục, đối được trân quý Linh đan, tu luyện tài liệu, tăng lên tu vi."

Giản Nhược Trần cười nói: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó, sau đó có thể. . ." Phạm An Quý bỗng nhiên im ngay.

"Sau đó liền lại đề thăng chế phù độ cao, đối lấy trân quý hơn Linh đan, tu luyện tài liệu, lại đề thăng tu vi, thực lực, từ Kết Đan đến Nguyên Anh, thậm chí lại tiến thêm một tầng, đến chúng ta bây giờ không cách nào tưởng tượng độ cao, có thể ta đều phải muốn biết, lại sau đó thì sao?"

Giản Nhược Trần dừng lại, nhìn thấy Tả Nghị há hốc mồm muốn nói điều gì, có không dám nói xen vào bộ dạng, liền nghiêng đầu nói: "Tả đạo hữu, người cảm thấy thế nào?"

Tả Nghị nói: "Tu luyện không chừng mực, đề cao tu vi, gia tăng thọ nguyên, đây không phải nên phải đấy chứ "

"Tuần hoàn lặp đi lặp lại, vô cùng vô tận?" Giản Nhược Trần ngược lại hỏi một câu.

Tả Nghị ngơ ngẩn, hắn cảm thấy Giản Nhược Trần nói cũng không phải hần đều muốn biểu đạt đấy, có thể lại nhất thời không biết như thế nào phản bác.

Phạm An Quý nói: "Vậy còn người? Lời người nói chất lượng vậy là cái gì?"

"Nếu như tu sĩ có thể có được vô tận thọ nguyên, vậy liền không sao cả chất lượng, số lượng lời nói rồi, nhưng ít ra tại chúng ta bây giờ trong nhận thức biết, mỗi người tu sĩ thọ nguyên đều cũng có đếm được, còn muốn tại ít ỏi thọ nguyên bên trong, đi làm một ít ắt không thể thiếu việc cần phải làm.

Như vậy, ta cho rằng, tại còn lại có thể do chính mình tự do chi phối trong thời gian, chính là muốn làm chút ít chính mình thực đang muốn việc cần phải làm, có thể tại thọ nguyên chấm dứt thậm chí đột nhiên lúc kết thúc, có thể an tâm đối với chính mình nói, không thẹn với lúc này đây sinh mệnh."

Phạm An Quý trầm mặc một hồi nói: "Không thẹn với chính mình chứ "

"Đây, mỗi người lý giải tự nhiên cũng đều không giống nhau, cái đó và mỗi người sinh hoạt trải qua, hoàn cảnh khác nhau mà không cùng, cũng

cùng mỗi người chỗ đứng độ cao khác nhau mà không cùng, cũng tỷ như ta vừa mới theo như lời những thứ này, là ta đối với sinh mạng chất lượng cùng số lượng cách nhìn, nhưng đây cũng chỉ là cái nhìn của ta.

Nếu như, ta đem ý nghĩ của ta áp đặt tại trên người, lại để cho một cái khát vọng số lượng sinh mệnh nhất định phải phục tùng chất lượng sinh mệnh, hẳn tất nhiên muốn nổi trận lôi đình, cho là ta là ở cướp đoạt tính mạng của hắn.

Cho nên, mỗi người cách nhìn khác nhau, chúng ta đều có lẽ tôn trọng không cùng người đối với sinh mạng khác nhau lý giải, đều muốn khoải lạc rồi, thậm chí không là vui vẻ mà là thỏa mãn, tại không nguy hại người khác trên cơ sở, liền cũng không cần cưỡng cầu cải biến."

Phạm An Quý nghe, cười lạnh một tiếng nói: "Nói như vậy, Giản tiên tử vì sinh mệnh cái gọi là chất lượng, tình nguyện buông tha cho sinh mệnh số lượng?"

Đứng ở bên ngoài Mạc Tiểu Ngôn cũng không khỏi tiến lên một bước, giống như sợ đã bỏ sót Giản Nhược Trần trả lời giống như.

Giản Nhược Trần thần thái bình tĩnh, bình tĩnh nói: "Tại hai người chỉ có thể chọn một mà thôi dưới tình huống."

Nói qua liền cười rộ lên: "Bất quá là cá nhân ta ý tưởng, ta cũng không tán thành tất cả mọi người cùng ta giống nhau."

Phạm An Quý trầm mặc một hồi, bỗng nhiên nghiêng một cái đầu, hướng vào phía trong phòng phương hướng nói: "Mạc tiên tử, người cho rằng đây?"

Mạc Tiểu Ngôn cũng đang tại âm thầm muốn Giản Nhược Trần lời này dụ chỉ cái gì, bị Phạm An Quý bỗng nhiên thét lên danh tự, có chút không nhanh, trầm mặt liền đi ra ngoài.

Giản Nhược Trần nghe được Mạc Tiểu Ngôn danh tự, cũng đã đứng lên, tiến lên vài bước, vừa lúc ở cửa phòng khách nghênh tiếp Mạc Tiểu Ngôn, cười nói: "Mạc tiểu tiên bối."

Mạc Tiểu Ngôn lại nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, từng bước một đi vào phòng khách, dường như không nhìn thấy trong phòng khách còn có hai người, tự lo ngồi xuống, ánh mắt còn không có ly khai Giản Nhược Trần.

"Mạc tiên tử cũng nghe đã lâu, đối với Giản tiên tử mà nói, thế nhưng là tán thành?" Phạm An Quý đuổi theo hỏi một câu.

Mạc Tiểu Ngôn quay đầu, nhìn xem Phạm An Quý nói: "Giản sư chất nói, nàng là cá nhân ý tưởng, cũng không có muốn người khác đồng ý, Tam công tử hỏi cái này lời nói, dư thừa a."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 251: Hộ Vệ

Mạc Tiểu Ngôn mới mở miệng, liền đổi rồi Phạm An Quý một câu, Tả Nghị kinh hồn bạt vía mà nghe —— hắn đã sớm đem vị trí của mình để cho đi ra, tự giác mà lui về phía sau vài bước đứng đấy.

Tam công tử nóng nảy, nếu thật là bạo phát, người khác chịu nổi không chịu đựng nổi hắn không biết, hắn là nói cái gì cũng không muốn bị liên lụy đấy, chẳng qua là hắn hôm nay là bị Tam công tử hô đến nơi đây đấy, không có Tam công tử lên tiếng, không dám ly khai.

Hắn cố gắng đi xuống đất đầu đứng đấy, mắt xem mũi mũi nhìn tâm, tận lực thu nhỏ lại sự hiện hữu của mình cảm giác.

"Mạc tiên tử tại cửa ra vào đứng đã lâu, sẽ không đối với Giản tiên tử mà nói không có chút nào cái nhìn a, tránh, thế nhưng là đối với cái này cái nhìn có cái gì khó nói chi ẩn? A, đúng rồi, Mạc tiên tử một đường đi theo Giản tiên tử, nửa năm này quả thực như hình với bóng, ha ha, khó trách Giản tiên tử có cái gì chất lượng tổng số lượng lời nói."

Phạm An Quý nói đến đây, cười xấu xa dưới, lúc trước xuất hiện ở đôi mắt chỗ sâu trận bão toàn bộ cũng không trông thấy rồi, thay thế với trêu chọc.

"Ha ha, Giản tiên tử rõ ràng rất có tu luyện tiềm chất đấy, một năm không đến thời gian có thể Trúc Cơ, vậy Kết Đan thời gian cũng sẽ không vượt qua trăm năm, a nha, làm sao sẽ lâu như vậy, ba mươi năm đủ để, lại hiện tại liền cân nhắc cái gì chất lượng tổng số lượng, ân..."

Phạm An Quý cười xấu xa chuyển thành chính thức kinh ngạc, tìm tòi nghiên cứu nhìn Giản Nhược Trần liếc, lại hoài nghi nhìn một chút Mạc Tiểu Ngôn.

Giản Nhược Trần tâm không thể tránh né mà rất nhỏ xao động dưới, người nam nhân này thậm chí có nhạy cảm như thế ý thức, Cười nói vui vẻ giữa vậy mà hầu như muốn dính đến rồi chân tướng. Nhất thời, nàng vậy mà không biết nên muốn làm ra gì phản ứng.

Mạc Tiểu Ngôn lòng dạ cũng không có Giản Nhược Trần sâu, nàng hung hăng trừng mắt nhìn Phạm An Quý liếc, trở tay liền bắt ở Giản Nhược Trần mánh khóe: "Người theo ta đi vào." Vậy mà không chút nào bận tâm Phạm An Quý ở đây, muốn lôi kéo Giản Nhược Trần tiến vào nội thất.

Thấy hoa mắt, Phạm An Quý đã đứng ở Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần trước người, ánh mắt chợt liền lạnh thấu xương đứng lên, "Mạc tiên tử tại ta Thiên Đạo Tông bên trong, dĩ nhiên cũng làm như thế giống trống khua chiêng mà uy hiếp, hừ hừ, Mạc tiên tử cho rằng, Thiên Đạo Tông thật không có người? Ngay cả nhà mình Luyện Khí đệ tử đều bảo hộ không được rồi hả?"

Phạm An Quý vẻ mặt vẫn như vậy cà lơ phát phơ, có thể trong ánh mắt lại bắn ra lửa giận, cũng chính là còn hơi chút cố kỵ sau Mạc Tiểu Ngôn thân phận, đối lại những người khác, sợ là lời nói đều lười nhiều lắm nói một câu liền sẽ động thủ.

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn tất cả đều nha nhưng dưới, Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên quay đầu nhìn Giản Nhược Trần, ánh mắt kia hận không thể muốn đem Giản Nhược Trần ăn vào trong bụng, Giản Nhược Trần phải không thèm để ý người khác ánh mắt đấy, thế nhưng vậy mà tại Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt sau không khỏi có chút chột dạ.

Nàng trấn an mà dùng tay kia vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn cầm lấy tay của nàng vác, giờ khắc này hoàn toàn quên mất lẫn nhau tu vi chênh lệch, lại cũng không có bỏ qua Phạm An Quý chứng kiến động tác của nàng lúc cùng nàng tương xứng kinh ngạc.

"Tam công tử đã hiểu lầm, Mạc tiểu tiên bối ước chừng là cũng muốn hỏi ta chút ít sự tình, nóng lòng chút ít." Nói qua lại vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay, ôn hòa mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn.

Hai người ánh mắt toàn bộ rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt hỏa khí giống như đã nhận được nhẫn nại, có thể nàng vẫn đang cố chấp mà mím môi.

Giản Nhược Trần cười cười, sau đó nhìn Phạm An Quý nói: "Tam công tử, Mạc tiểu tiên bối ở xa tới là khách."

Lời này mặc dù là mỉm cười an ủi nói, lại mang theo rõ ràng cảnh cáo ý tứ hàm xúc, Phạm An Quý im ắng mà nhường ra đường, Mạc Tiểu Ngôn cơ hồ là thô lỗ cầm lấy Giản Nhược Trần tiến lên, Giản Nhược Trần giống như toàn bộ không có cảm thấy giống như.

Sau lưng, Tả Nghị lặng lẽ lau đi trên đầu đổ mồ hôi, nhìn xem Phạm An Quý, không biết làm sao.

Vừa tiến vào đến tỉnh thất, Mạc Tiểu Ngôn một tay lấy Giản Nhược Trần bỏ đến trước mặt nàng, trừng mắt Giản Nhược Trần nói: "Người cho là ta sẽ giết người? Ta sẽ cho người chỉ còn lại có mười năm thọ nguyên?"

Giản Nhược Trần xương tay bị Mạc Tiểu Ngôn trảo quá chặt chẽ đấy, cơ bắp tự nhiên mà vậy sinh ra phản ứng, chống cự ở Mạc Tiểu Ngôn trảo lực lượng, Mạc Tiểu Ngôn cũng không có sử dụng linh lực, như vậy lực đạo, Giản Nhược Trần chỉ cần thoáng giây giụa, có thể thoát khỏi đi ra, nàng lại giật mình chưa phát giác ra giống như, đón Mạc Tiểu Ngôn nộ khí cùng ánh mắt.

Giản Nhược Trần cũng không có bị Mạc Tiểu Ngôn lời nói tả hữu tư duy, nàng mỉm cười sau nói: "Hắn không phải là, bất quá, chúng ta đối với thọ nguyên định nghĩa khả năng có chỗ độ lệch."

"Người nói!" Mạc Tiểu Ngôn trừng trừng mắt nói.

Xem nhẹ Mạc Tiểu Ngôn tuổi, cũng xem nhẹ thân phận của nàng cùng tu vi, chỉ nhìn một cách đơn thuần lấy như vậy một bộ nữ hài tử bên ngoài, như vậy trừng trừng mắt, thật tốt như hướng chính mình làm nũng muội muội.

Giản Nhược Trần đáy lòng vốn là đối với Mạc Tiểu Ngôn có nhiều đồng tình, cũng bởi vì Mạc Tiểu Ngôn tuy rằng càng không ngừng đang uy hiếp nàng lại không có bất kỳ chính thức trên ý nghĩa tổn thương, thật sự là không cách nào đối với Mạc Tiểu Ngôn hận đứng lên.

Nàng hay vẫn là lại vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn cầm lấy tay của nàng nói: "Tức giận như vậy làm cái gì? Nếu như ta không còn là ta, người còn có thể nguyện ý cùng ta cùng một chỗ sao?"

Mạc Tiểu Ngôn sợ run lên, trên tay lực đạo không khỏi nơi nổi lỏng, lại không chịu buông tay, hay vẫn là nắm Giản Nhược Trần tay.

"Mười năm thời gian, có thể làm rất nhiều chuyện, không chỉ là tu luyện, cũng không chỉ là chế phù, mười năm thời gian, cũng có thể phát sinh rất nhiều chuyện, đối với mỗi người, cho nên, quý trọng từng cái mười năm, quý trọng mỗi một tắc sinh mệnh bên trong thời gian, không phải nên phải đấy sao?"

Giản Nhược Trần ôn hòa nói.

"Người đã từng dùng ba năm thời gian dẫn khí nhập vào cơ thể, mười năm, người có thể làm cái gì? Người cho rằng ta sẽ như thế nào đối với

người?" Mạc Tiểu Ngôn đem Giản Nhược Trần gần hơn một điểm, lại không khỏi thả một điểm.

"Mười năm chuyện sau đó, hiện tại muốn những cái kia làm cái gì, dưới mắt còn có nhiều như vậy sự tình." Giản Nhược Trần cười khẽ xuống, toàn bộ không thêm để ý Mạc Tiểu Ngôn khẩn trương.

"Người vẫn không trả lời ta." Mạc Tiểu Ngôn trên mặt một điểm đáng tươi cười cũng không có.

"Mạc tiểu tiên bối đã từng đã đáp ứng ta, bất luận muốn làm cái gì, đều nói cho ta biết đấy, vậy, ta tại sao phải muốn lâu như vậy xa sự tình, với người tu vi của ta cùng thực lực, rất nhiều chuyện, ta cuối cùng tưởng tượng, cũng không nhất định sẽ nghĩ tới, vậy, tại sao phải tự tìm phiền não? Không bằng bắt lấy trước mắt."

Đây là lời nói thật, nếu như tất cả đều là phỏng đoán, vậy phỏng đoán về sau, cũng chính là cố gắng lập tức rồi, nàng lần nữa vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn mu bàn tay, sau đó đè xuống, "Chúng ta còn có rất nhiều thời gian ở chung, phía ngoài Tam công tử, kỳ thật cũng không tệ lắm, ít nhất tại đối với an nguy của ta lên, cùng người là bình thường cách nhìn, có phải hay không?"

Mạc Tiểu Ngôn biểu lộ thoáng buông lỏng chút ít, nắm Giản Nhược Trần tay cũng không phải lớn như vậy khí lực rồi.

"Ta không thích người cùng h lẫn cùng một chỗ." Mạc Tiểu Ngôn thanh âm mang theo ủy khuất cùng độc chiếm.

"Còn người nữa a. Người cũng có thể cùng một chỗ đấy." Giản Nhược Trần cười nói.

"Ta chỉ thích cùng người cùng một chỗ." Mạc Tiểu Ngôn mất hứng nói.

Mạc Tiểu Ngôn tâm lý, ước chừng là muốn bắt lấy Giản Nhược Trần cùng một chỗ, vĩnh viễn cũng không ly khai việc này tình thế, hoặc là trực tiếp có thể thuận di đến Dược Vương Cốc nàng sơn cốc của mình bên trong, Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Mạc Tiểu Ngôn con mắt, một chút cũng chưa có trở về tránh.

"Bây giờ còn không thể, ta và người đều có rất nhiều chuyện muốn làm, nếu như làm được một nửa liền buông tha, ta sẽ không vui đấy." Giản Nhược Trần kiên quyết mà nói.

"Vậy, liền là lúc sau có thể rồi hả? Đầu có chúng ta cùng một chỗ, không có có người khác?" Mạc Tiểu Ngôn không để ý đến phía sau mà nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Quần Áo Lụa Là

Mạc Tiểu Ngôn lần thứ nhất như vậy hùng hổ dọa người, bức bách đây Giản Nhược Trần cho nàng một cái khẳng định đáp án.

Giản Nhược Trần càng phát ra cảm thấy Mạc Tiểu Ngôn hành vi cổ quái.

Nàng tựa như một cái không có cảm giác an toàn hài tử giống nhau, vội vàng mà tìm kiếm một cái có thể mang cho nàng cảm giác an toàn đáp án, nhưng như vậy đáp án, Giản Nhược Trần sao có thể đơn giản đáp ứng.

Nàng đã đã đáp ứng mười năm về sau phong ấn, dù là nàng cũng không biết chờ đợi nàng sẽ là cái gì, có thể yêu cầu này, nàng làm sao sẽ cam tâm tình nguyện mà đáp ứng chứ.

"Mạc tiểu tiên bối, việc này vĩnh viễn cùng một chỗ, không có có người khác, không phải nên cùng đạo lý cùng một chỗ làm vậy sao?" Giản Nhược Trần hòa nhã nói.

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt ảm đạm rồi xuống, tiếp theo liền nguy hiểm đứng lên: "Người muốn cho ta cùng người khác cùng một chỗ?"

Giản Nhược Trần cảm thấy như vậy đối thoại rất nguy hiểm, Mạc Tiểu Ngôn cũng không biết nàng yêu cầu là cái gì, hoặc là nàng còn che giấu cái gì, dẫn đến Giản Nhược Trần đơn giản không dám làm ra cái gì đồng ý.

Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, buông ra vỗ Mạc Tiểu Ngôn trên mu bàn tay tay, chẳng qua là còn làm cho nàng cầm lấy, không có giãy giụa.

"Giữa chúng ta, có phải hay không có cái gì hiểu lầm?"

"Người trả lời ta!" Mạc Tiểu Ngôn theo sát lấy truy vấn.

"Không biết." Giản Nhược Trần trả lời đơn giản lưu loát, "Liên ý nghĩ của ta, cho là mình làm đúng rồi là đối phương tốt, cũng không hẳn như vậy là rất đúng, mỗi người đều có ý nghĩ của mình, người khác có thể nói ra khác nhau ý kiến, lại không cần phải cũng không phải cưỡng cầu đối phương đáp ứng, trừ phi..."

"Trừ phi cái gì?"

"Trừ phi là ý nghĩ của đối phương nguy hại rồi chính mình, nguy hại rồi xã hội." Giản Nhược Trần dứt khoát mà nói.

"Ta, nguy hại người rồi?" Mạc Tiểu Ngôn chần chờ đất nhẹ nhàng mà nói.

"Tạm thời ta nhìn không ra, ta chỉ phải nhìn ra người đối với sự quan tâm của ta, tín nhiệm." Giản Nhược Trần thực sự cầu thị nói.

Giản Nhược Trần mà nói lại để cho Mạc Tiểu Ngôn đã nhận được thật lớn trong nội tâm an ủi, nàng lần thứ nhất tại người khác trong miệng biết rõ, có người ở thấy được sự quan tâm của nàng, tín nhiệm, trong nội tâm tự nhiên sinh ra ra một loại lạ lẫm tâm tình, việc này tâm tình làm cho nàng cảm thấy kích động cùng thỏa mãn, lại để cho lòng của nàng đều tại run rẩy.

"Chúng ta lần thứ nhất gặp mặt, Mạc tiểu tiên bối liền nói cho ta biết, như thế nào dùng ăn Linh quả phải tốt nhất, sau đó, lại đưa cho ta Linh đan, về sau, còn để cho ta tiến vào sơn cốc của người, đem người trân quý nhất bí mật nói cho ta biết, ta nhìn thấy đấy, đều là Mạc tiểu tiên bối đối với sự quan tâm của ta, tín nhiệm."

Giản Nhược Trần nhẹ nói nói.

Giản Nhược Trần biết nói sao dẫn dắt một người cải biến.

Bảo sao hay vậy, ba người Thành Hồ, những thứ này nghĩa xấu từ ngữ, nhưng thật ra là có thể dùng đến ca ngợi trên ý nghĩa đấy.

Mạc Tiểu Ngôn có chút tâm lý trên thực tế cũng không có thành thực, thật giống như bề ngoài của nàng giống nhau chẳng qua là hài tử, nàng bây giờ đối với Giản Nhược Trần phải chờ đợi, tín nhiệm, nhưng những thứ này chờ đợi tín nhiệm phải chịu không được thử.

Lúc này thời điểm quan trọng nhất là cho Mạc Tiểu Ngôn một cái tâm niệm, nàng là sẽ đối Giản Nhược Trần tốt, nàng cũng nhất định là muốn Giản Nhược Trần tốt, như vậy về sau, mới có thể chậm rãi nói cho nàng biết, cái gì là chính thức quan tâm, chính thức thì tốt hơn.

Hiện tại, Mạc Tiểu Ngôn cần Giản Nhược Trần đối với nàng khẳng định, từng cái phương diện, mà trong đó, từ nàng đều muốn biểu đạt quan tâm nhúng tay vào, phải dễ dàng nhất đấy.

Một cái tâm niệm đều muốn làm Giản sư chất tiền bối, đã đầy đủ giải thích rõ nàng trên tâm lý không tự tin rồi.

Quả nhiên, Mạc Tiểu Ngôn thần sắc buông lỏng chút ít.

"Người đi ra ngoài đi, ta không muốn gặp cái kia Tam công tử." Mạc Tiểu Ngôn buông ra Giản Nhược Trần tay.

"Nếu như không là phi thường chán ghét, cùng đi ra được không nào?" Giản Nhược Trần trở tay lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn.

Mạc Tiểu Ngôn do dự xuống, gật gật đầu.

Phạm An Quý cùng Tả Nghị trong phòng khách mắt to trừng đôi mắt nhỏ rồi một hồi, Phạm An Quý lần nữa ngồi xuống, trầm mặt không ngôn ngữ, Tả Nghị cũng không dám lên tiếng, Phạm An Quý không nói gì, hắn cũng không dám nói phải ly khai, khó khăn, nội thất truyền đến động tĩnh, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn một lần nữa đi tới.

Giản Nhược Trần trên mặt gió nhạt mây nhẹ, cái gì cũng nhìn không ra, Mạc Tiểu Ngôn cũng bày ra một bộ thực nữ bộ dáng, sau khi đi ra liền vũng vàng đương đương mà ngồi ở Giản Nhược Trần thượng thủ.

Phạm An Quý tả hữu đánh giá hai người bọn họ, cũng không đem Mạc Tiểu Ngôn như thế nào để vào mắt, đối với Giản Nhược Trần giương sau lông mi: "Người đây là mọi cử động muốn tại Mạc tiên tử mí mắt phía dưới rồi hả?"

Phạm An Quý thật là nhạy cảm, Giản Nhược Trần đối với Phạm An Quý cách nhìn tăng lên nữa một điểm, cười nhạt nói: "Tam công tử phải khách, Mạc tiểu tiên bối cũng là khách, cũng không tốt lãnh đạm đấy."

Hiển nhiên, hai vị này bị nói ra nổi danh cũng bị đặt ở đồng ý trên vị trí đối với lời này đều bất mãn ý, giúp nhau trừng mắt liếc, Mạc Tiểu Ngôn nhớ tới Giản Nhược Trần lúc trước mà nói, nhin sau không có lên tiếng, Phạm An Quý vốn đã làm tốt rồi cùng Mạc Tiểu Ngôn lẫn nhau đổi vài câu chuẩn bị, ngoài ý muốn Mạc Tiểu Ngôn đầu trừng mắt liếc, hắn đến khó mà nói cái gì.

"Qua mấy ngày ta muốn cùng Mạc tiểu tiên bối cùng một chỗ hồi Dục Vương Cốc, sẽ dừng lại thêm một đoạn thời gian." Giản Nhược Trần thật sự tìm không thấy nói cái gì đề.

Mạc Tiểu Ngôn cũng có chút cao hứng trở lại, Phạm An Quý nhìn liền muốn muốn cau mày.

"Tả Nghị muốn với người cùng đi chứ." Phạm An Quý nhớ tới tìm Tả Nghị tới mục đích, "Người chính là cái kia nhỏ tạp dịch cũng muốn mang đi?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Nếu như không có ngoài ý muốn, ta chuẩn bị đều mang theo đây."

"Ân, " Phạm An Quý hướng về phía sau dựa dựa, "Vừa vặn ta cũng không sự tình, cùng với người cùng đi, nhìn xem người đối với những cái kia Luyện Khí tu sĩ an bài."

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ kinh ngạc xuống.

"Như thế nào? Phải Mạc tiên tử không chào đón? Yên tâm, ta sẽ không ở đến các người Được Vương Cốc đấy, ta là muốn thay Giản tiên tử nhìn xem những cái kia Luyện Khí đệ tử đấy." Phạm An Quý mang theo điểm khiêu khích.

Phạm An Quý vậy mà đoán được nàng đối với những cái kia Luyện Khí tu sĩ an bài? Giản Nhược Trần khóe mắt lựa chọn, khóe miệng cũng lộ ra một vòng đáng tươi cười, "Tam công tử nếu là chịu chỉ điểm bọn họ, vậy phải phúc khí của bọn hắn."

Mạc Tiểu Ngôn con mắt híp mắt híp mắt, nhìn xem Giản Nhược Trần, chỉ cần không phải đề cập Giản Nhược Trần cùng quan hệ của nàng, Mạc Tiểu Ngôn tư duy cũng đều phải bình thường cũng nhạy cảm đấy.

"Dễ nói, tại trong tông môn ta cũng rảnh rồi được nhàn chán, vừa vặn." Phạm An Quý khiêu khích mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, sáng ngời cái đầu.

"Tuy rằng Được Vương Cốc không nhất định hoan nghênh người, bất quá người muốn cho Giản sư chất làm việc, ta cũng sẽ không phản đối, bất

quá Tam công tử cần phải nhớ kỹ, người là cho Giản sư chất làm việc đấy, phải nghe theo Giản sư chất phân phó đấy." Mạc Tiểu Ngôn giơ lên cái đầu, lộ ra chút ít khinh thường trở lại.

Lại để cho Trúc Cơ tu sĩ nghe theo Luyện Khí tu sĩ, Phạm An Quý khẳng định không có khả năng đáp ứng, nàng liền có lý do đuổi hăn đi rồi.

"Vậy không có vấn đề, có thể vì Giản tiên tử cố gắng sức lực, tự nhiên là cam tâm tình nguyện đấy." Phạm An Quý đắc sắc mà đứng lên một chân, còn run rẩy, ánh mắt không che giấu chút nào mà tại Giản Nhược Trần trên mặt đánh cho chuyển, sau đó đắc ý nhìn Mạc Tiểu Ngôn.

Dùng điều kiện này liền muốn đuổi hăn đi, cũng không muốn muốn hăn là ai? Hăn thế nhưng là cái quần áo lụa là, quần áo lụa là còn có thể bận tâm thân phận của mình?

Mạc Tiểu Ngôn bị tức dưới, con mắt trừng...mà bắt đầu, quanh mình bầu không khí bỗng nhiên chính là ngưng tụ, Giản Nhược Trần kịp thời mở miệng nói: "Vậy cũng không có mấy ngày, Tam công tử ly khai tông môn, không cần giao cho giao cho?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Dờ Khóc Dờ Cười

Phạm An Quý con mắt dạo qua một vòng, liền ngấm đến rồi Tả Nghị, ngửa cổ lên nói: "Tả Nghị, đi tới nội môn cho người Đường chủ báo cái tin, đã nói ta mấy ngày nay liền ở Giản tiên tử nơi này, qua mấy ngày cùng Giản tiên tử cùng một chỗ ly khai, đúng rồi, ta trong phòng mấy cái tạp dịch đều mau để cho bọn họ chạy tới, như vậy điểm tiểu viện khăng định liền một cái mềm điểm giường đều không có."

Tả Nghị đáp ứng một tiếng, không có quên liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, cũng tại Giản Nhược Trần mở miệng lúc trước xoay người một cái rồi đi rồi.

Giản Nhược Trần trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Phạm An Quý, Phạm An Quý cũng đặc ý mà nhìn qua, rất có ta là quần áo lụa là ta sợ ai bộ dạng.

Giản Nhược Trần thiệt tình cảm thấy trong Tu Tiên giới tinh thần bình thường liền không có mấy người.

Nàng sẽ không nên dùng người bình thường tâm tính đối đãi những thứ này không phải người bình thường.

Đều là Trúc Cơ tu sĩ, tuổi bên trên cũng đều là chừng trăm tuổi, Giản Nhược Trần cũng thật không thay bọn họ lo lắng, chào hỏi liền trốn vào nàng bên trong phòng của mình, cũng mặc kệ Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn như thế nào ở chung.

Như thế nào ở chung? Một cái là giả ngây giả dại Tam công tử, một cái là tông chủ đại tiểu thư, nàng cũng không tin bọn họ sẽ ở chung không đến?

Ở chung không đến động thủ tốt rồi, dù sao tại Thiên Đạo Tông cái chỗ này, Phạm An Quý sẽ không dám đối với Mạc Tiểu Ngôn như thế nào, mà Phạm An Quý lại là như vậy khôn khéo, cũng sẽ không khiến chính hãn thua thiệt.

Giản Nhược Trần bày cấm chế, lập tức liền đem bên ngoài sự tình ném ra sau đầu, đem Triệu Xuân Thu đưa cho nàng Tụ Linh Trận bố trí lên, rất nhanh, một tia linh khí liền xuyên thấu qua phòng ốc cấm chế chui đi vào, nàng cũng đắm chìm đến trong khi tu luyện.

Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý ai cũng không chịu yếu thế, đều ngồi ở Giản Nhược Trần trong phòng khách, ai đều cho là mình sửa bày làm ra một bộ chủ nhân tư thế, hai người cũng giúp nhau nhìn không đối phó, ai cũng không chịu ly khai, cũng không chịu trước ngôn ngữ.

Phạm An Quý mặt ngoài bày ra không thức thời bộ dáng, đáy lòng đối với Mạc Tiểu Ngôn thế nhưng là một chút hảo cảm cũng không có, Mạc Tiểu Ngôn là người nào hãn so với Giản Nhược Trần hiểu rõ được rõ ràng, Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần thái độ, với hãn việc này ngoại nhân thoát nhìn, tuyệt đối không bình thường.

Hãn đối với Giản Nhược Trần, bắt đầu chính là ăn chơi thiếu gia sao có thể buông tha nổi danh như vậy ngoại môn nữ đệ tử ý tưởng, tiếp xúc về sau, bộ kia quần áo lụa là cách làm tại Giản Nhược Trần trước mặt chưa phát giác ra liền thi triển không ra ngoài, về sau cứ như vậy mấy lần tiếp xúc, càng đã cảm thấy cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ rất thoải mái.

Giống như Phạm An Quý nói, hãn và Giản Nhược Trần cùng một chỗ thời điểm, nhưng thật ra là không có cân nhắc đến Giản Nhược Trần giới

tính đấy, đơn thuần chính là nói chuyện rất là hợp ý, tại trước mặt nàng làm một cái quần áo lụa là bộ dạng cũng tốt, làm hồi hăn đều muốn làm mình cũng tốt, đều không có gì băn khoăn cùng gánh nặng.

Nhưng này cái Mạc Tiểu Ngôn lại để cho hăn rất không thoải mái, mấy câu hăn liền phán định rồi, Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần tuyệt đối là không an toàn đấy.

Mạc Tiểu Ngôn cũng băng lạnh lùng trừng mắt Phạm An Quý, đối với việc này Tam công tử nàng cũng có nghe thấy, một người Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tại trong tông môn lừa gạt nam bá nữ, những nơi đi qua tất cả mọi người tránh không kịp, bây giờ lại đuổi tới Giản Nhược Trần nơi này, không biết lúc trước Giản Nhược Trần muốn như thế nào mới thoát khỏi người này.

Hai người giúp nhau đều nhìn đối phương không vừa mắt, lại cũng không chịu nói chuyện rời đi trước, không bao lâu cũng cảm giác được linh khí bắt đầu hướng cái tiểu viện này tụ lại, đi theo tụ tập đến nội thất một gian phòng trong phòng, Mạc Tiểu Ngôn biết rõ đó là Giản Nhược Trần gian phòng, Phạm An Quý hơi suy nghĩ một chút cũng biết.

Hai người đều có chút khó tin, Giản Nhược Trần vậy mà thật có thể đưa hăn hai người ném chính mình tu luyện?

Nàng đây là thật yên tâm bọn họ sẽ không hủy đi nàng tiểu viện, hay là thật thời gian cấp bách đến trình độ này?

Giản Nhược Trần tại Tụ Linh Trận trong một mực ngồi vào hừng đông.

Thật lâu không có như vậy thoải mái mà tu luyện.

Tu luyện kỳ thật giống như làm việc bình thường, chỉ cần toàn tâm đưa vào đi vào, tổng hội mang đến không tưởng được thu hoạch, trời có

chút sáng lên về sau, nàng thu Tụ Linh Trận, mở ra cấm chế ra khỏi phòng, trải qua phòng khách thời điểm không khỏi đứng vững.

Có trời mới biết hai cái vị này lại vẫn đều ngồi trong phòng khách chờ nàng, vừa nhìn thấy nàng tới đây, cùng một chỗ đứng lên, Mạc Tiểu Ngôn trước một bước nói: "Người đi ra."

Phạm An Quý ở phía sau bên cạnh ung dung mà nói: "Người đây là muốn Tôi Thế đây?"

Hai người vừa nói, lập tức liền phân ra thẳng bại trở lại.

Mạc Tiểu Ngôn chỉ biết là Giản Nhược Trần tu luyện đã xong, Phạm An Quý nhưng là biết rõ Giản Nhược Trần muốn Tôi Thế, Mạc Tiểu Ngôn thoáng cái liền bắt đầu ghen tị, quay đầu lại trừng Phạm An Quý liếc, Phạm An Quý đặc ý lắc lư phía dưới.

Giản Nhược Trần thiếu chút nữa cũng bị hành vi của bọn hắn nổi giận nổi nộ cười.

Thật giống như đang cùng nàng xum xoe tựa như, nàng đều cảm giác nếu đối với cái nào thoáng lộ ra điểm khuôn mặt tươi cười, người này muốn dao động lên cái đuôi, một người khác muốn ăn người này tựa như.

"Hai vị, đều trưởng thành rồi, bất luận là tuổi hay vẫn là tu vi, ta đều muốn tên một tiếng tiền bối, ngây thơ như vậy sự tình cũng làm ra được?" Giản Nhược Trần mặt không thay đổi xem bọn hắn hai người.

"Ta thanh danh bên ngoài, vấn đề này làm lên trở lại cỡ nào bình thường, ngược lại là một vị đại tiểu thư, cũng muốn bắt chước lấy đầu giỏi thân phận của mình rồi." Phạm An Quý dương dương đắc ý mà cho mình bôi đen, thuận tiện cũng bôi một chút Mạc Tiểu Ngôn.

"Tam công tử cũng biết mình thanh danh bên ngoài, liền dám ở lại Giản sư chất trong sân một đêm không về, Tam công tử chính mình thanh danh không cần cũng đừng có rồi, Giản sư chất thanh danh còn muốn." Mạc Tiểu Ngôn hung hăng mà châm chọc Phạm An Quý một câu.

Phạm An Quý ngạc nhiên xuống, Mạc Tiểu Ngôn lời này lại để cho hắn thật sự có chút ít ngượng ngùng, hắn phải không có để ý chính mình thanh danh đấy, cũng liền không để ý đến Giản Nhược Trần cần để trong lòng, cũng có chút xin lỗi nhìn Giản Nhược Trần liếc.

"Mạc tiểu tiên bối, ta muốn đi Luyện Khí đường rèn sắt, rất lâu không có hoạt động thân thể, đều có chút cứng nhắc lại, sau đó ta trở lại cùng người thảo luận sau lần trước chúng ta nghiên cứu phù lục." Giản Nhược Trần cắt ngang hai người ở giữa gió giục mây vần.

"Ta còn không có xem qua người rèn sắt, ta cùng đi với người." Mạc Tiểu Ngôn nói.

Giản Nhược Trần hơi có thật có lỗi tựa như cự tuyệt nói: "Mạc tiểu tiên bối, mặc dù là ngoại môn Luyện Khí đường, không có nội môn tiên bối cho phép, cũng không nên mời người đi tới đấy, người một đêm không có nghỉ ngơi, nghỉ ngơi trước sau được không nào, một canh giờ về sau ta sẽ trở lại đấy."

Mạc Tiểu Ngôn tuy rằng không tình nguyện, cũng biết Giản Nhược Trần nói rất đúng thực nói, nghĩ đến Phạm An Quý có thể đi theo, cũng rất phải tức giận.

"Ta tối hôm qua còn có cái ý tưởng, chờ ta trở lại cùng người nói." Giản Nhược Trần lại trấn an một câu, Mạc Tiểu Ngôn nghĩ đến nàng kế tiếp có cả ngày thời gian cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ, miễn cưỡng gật gật đầu.

Phạm An Quý hay vẫn là tuyệt không che giấu đặc ý cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ ly khai, ra cửa sân, càng là làm tầm trọng thêm đứng lên, Giản Nhược Trần đều có chút chịu không nổi.

"Tam công tử, Mạc tiên tử như đứa bé, người về phần cũng như vậy nha." Giản Nhược Trần thật sự là dở khóc dở cười.

"Về phần a, ta đối ngoại chính là như vậy dạng sao, muốn thời khắc bảo trì ta bản sắc." Phạm An Quý ho khan thanh âm, nhỏ giọng nói tiếp: "Người không ngại a."

"Ta chú ý cái gì." Giản Nhược Trần lắc đầu.

"Người việc này nữ tu thực cùng người khác không giống vậy." Phạm An Quý tổng kết câu.

Giản Nhược Trần không có để ý.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 254: Làm Như Thế Nào Sư Thúc

Liên ba ngày thời gian, Giản Nhược Trần lại cảm thấy so với tại thi đấu bên trong một tháng còn muốn mệt mỏi, tâm mệt mỏi.

Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn thực là một đôi, tại thứ N lần nhìn xem hai người bọn họ muốn tại trước mặt nàng phân ra ai hơn được sủng ái về sau, khóe miệng nàng đều co quắp.

Về phần nha, nhất là Phạm An Quý, gây Mạc Tiểu Ngôn tức giận chơi rất khá?

Vừa nghĩ tới Phạm An Quý còn muốn theo tới Duyệt Vương Cốc trong đi tới, nàng thật sự là hối hận lúc trước không có cự tuyệt hẳn, nàng cũng thật không ngờ Phạm An Quý sẽ làm ra ngậy thơ như vậy sự tình.

Nàng hiện tại cũng không có thể lưng đeo Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý cùng một chỗ, cũng không có thể bỏ qua một bên Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn một mình cùng một chỗ, cũng không biết Mạc Tiểu Ngôn tìm ai, ngoại môn tất cả địa phương, chỉ cần Giản Nhược Trần có thể đi đấy, Mạc Tiểu Ngôn cũng có thể giống trống khua chiêng đi vào.

Vì vậy, Giản Nhược Trần muốn cùng Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ tiến vào tĩnh thất thảo luận chế phù, cũng bị Phạm An Quý vàng thật không sợ lửa mà ngăn cản, lý do chính là, muốn nói chế phù, hẳn Tam công tử nếu so với Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn cộng lại còn mạnh hơn.

Xác thực, Tam công tử mặc dù là Luyện Khí đường Đường chủ công tử, tại Luyện Khí đường dạo chơi một thời gian cũng không như Chế Phù

đường thời gian dài, dùng Phạm An Quý mà nói mà nói, làm làm một cái ăn chơi thiếu gia, tất nhiên muốn mọi thứ thông mà không cần mọi thứ tinh.

Vì vậy liền xuất hiện như vậy cái quái dị hiện tượng, trừ phi Giản Nhược Trần trở lại gian phòng bế quan, bằng không thì, ba người muốn lúc nào cũng cùng một chỗ.

Một mỗi, tuyệt đối tâm một mỗi.

Đợi đến lúc Lạc Phàm tìm đến Giản Nhược Trần thời điểm, thấy chính là như vậy cái bộ dạng, Giản Nhược Trần trốn ở trong tĩnh thất tu luyện, trong phòng khách Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn một người bố lấy một cấm chế không có can thiệp lẫn nhau mà chế phù.

Lạc Phàm đứng ở phòng khách cửa ra vào, hầu như cho là hản tiến sai rồi địa phương, Giản Nhược Trần tiểu viện tuy rằng không lớn, tại ngoại môn coi như là khó được rồi, không đến nỗi ngay cả mấy gian tĩnh thất đều bố trí không đi ra a.

Coi như là chỉ có một gian tĩnh thất, vậy phòng trọ cũng không ít a, về phần hai người Trúc Cơ tu sĩ muốn tại một cái trong phòng khách phân biệt bố trí lên cấm chế, làm tự mình nghĩ việc cần phải làm?

Lạc Phàm đứng một hồi, còn không có quyết định tốt phải tránh đi hai vị này tìm Giản Nhược Trần, hay là trước đến trong sân tĩnh táo một chút, hai người này liền đều thấy được Lạc Phàm, kẻ trước người sau triệt hạ cấm chế.

Mạc Tiểu Ngôn đối với Lạc Phàm ấn tượng cũng rất tốt, nàng còn nhớ rõ lần trước tại bảo trong thuyền Lạc Phàm nói rất nhiều chuyện thú vị, Lạc Phàm tiến lên chào, khách khí vài câu, sẽ cùng Phạm An Quý chào, kỳ quái mà hỏi thăm: "Phạm sư huynh, Mạc sư tỷ, các người làm cái gì vậy?"

Phạm An Quý giơ lên đầu ngón tay xoa bóp chóp mũi, khó được có chút thẹn thùng, hắn và Mạc Tiểu Ngôn ở chỗ này tranh giành không có ý nghĩa cao thấp, không có người ngoài, ngược cũng không thấy như thế nào, bị Giản Nhược Trần thấy được, cũng không thấy cái gì, thế nhưng là tại Lạc Phàm trước mặt, cũng có chút không được tự nhiên rồi.

Lạc Phàm nhìn xem Phạm An Quý khó gặp thành linh, lại nghi ngờ nhìn Mạc Tiểu Ngôn, Mạc Tiểu Ngôn liền du dương đầu, hừ một tiếng, không khách khí dạy dỗ: "Người hay vẫn là Giản sư chất sư thúc chứ người sư diệt đều bị người khi dễ đến chỗ ở, cũng không có gặp người hỏi đến, còn phải ta đây cái bên ngoài tông người đến cho nàng chỗ dựa."

Lạc Phàm kinh ngạc xuống, quay đầu nhìn xem Phạm An Quý, Phạm An Quý khi dễ Giản Nhược Trần? Liền hắn biết, bao nhiêu cái đều muốn khi dễ Giản Nhược Trần đều được không được kết cục tốt, nhìn Phạm An Quý an an ổn ổn bộ dạng, không giống làm ra cái gì chọc giận Giản Nhược Trần sự tình.

"Người cũng đúng vậy a, người cùng Giản tiên tử cùng một chỗ tiến vào tông môn đấy, người như thế nào tiến vào nội môn, sẽ không quản ngoại môn sư diệt rồi hả? Ngoại nhân đều tiến dần từng bước rồi, người mới tới đây?" Phạm An Quý cũng nói.

Lạc Phàm nháy mắt mấy cái, tình huống như thế nào? Tiến dần từng bước, Phạm An Quý là nói chính hắn? Thấy thế nào, cái từ này cũng không dùng đến Mạc Tiểu Ngôn trên người a.

Mạc Tiểu Ngôn hặc hặc cười rộ lên: "Có nghe hay không Lạc đạo hữu, đều tiến dần từng bước rồi thiếu chút nữa."

Phạm An Quý trừng Mạc Tiểu Ngôn liếc, cuối cùng cũng hiểu được cái từ này dùng tại Mạc Tiểu Ngôn trên người vô dụng thôi tại trên người hắn phù hợp, tuy rằng, hắn liền thì cho là như vậy Mạc Tiểu Ngôn đấy.

"Thật có lỗi a, Giản sư chất đây?" Lạc Phàm quyết định xem nhẹ bọn hăn mà nói, trực tiếp hỏi chính sự.

"Người tìm Giản tiên tử làm cái gì?"

"Người tìm Giản sư chất làm cái gì?"

Hai người đồng thời cảnh giác mà hỏi thăm.

Lạc Phàm không hiểu thấu mà xem bọn hăn.

"Lạc sư thúc, người đã tới a." Giản Nhược Trần cuối cùng xuất hiện, giải cứu Lạc Phàm.

Lạc Phàm "A" rồi một tiếng, sau đó nói: "Giản sư chất, đây là..." Nhìn hăn nhìn Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn nói.

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, làm không thể làm gì động tác, Lạc Phàm nháy mắt mấy cái, vẫn cảm thấy hăn thấy không thể tưởng tượng.

"Tam công tử muốn cùng chúng ta cùng một chỗ hồi Dược Vương Cốc, giúp ta chỉ điểm những cái kia Luyện Khí đệ tử." Giản Nhược Trần trực tiếp nói.

"A... Hả?" Lạc Phàm cảm thấy từ đi vào Giản Nhược Trần trong sân, trừ ăn ra kinh sẽ không có sự tình khác rồi.

"Chúng ta? Lạc sư đệ cũng muốn đi?" Phạm An Quý hé mắt.

"A... Phải." Lạc Phàm không hiểu cảm thấy hăn kéo cừu hận, "Ta chính là tới hỏi hỏi Giản sư chất khi nào thì đi?"

"Người cũng đi?"

"Còn người nữa?"

Lại là Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn đồng thời kêu lên.

"Ta nói, hai vị bao nhiêu có chút tiền bồi bộ dạng a, không nói Trúc Cơ tiền bồi, niên kỷ cũng đều một trăm vài nữa a." Giản Nhược Trần không thể làm gì mà nói.

Lạc Phàm ánh mắt một lần nữa trở lại Giản Nhược Trần trên người, mang theo nghi vấn.

Giản Nhược Trần thở dài nói: "Chính là người thấy nghe được, hai vị tiền bồi đều sợ ta chịu đối phương ủy khuất, cứ như vậy trông coi ta vài ngày rồi."

Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần, tưởng tượng dưới mấy ngày nay Giản Nhược Trần nơi đây trạng thái, còn muốn lên tiến trước khi đến một màn, khoe miệng vui vẻ càng lúc càng lớn.

"Mạc sư tỷ, phạm sư huynh, các người nhị vị từ đâu có thể nhìn ra Giản sư chất sẽ chịu ủy khuất?" Lạc Phàm cuối cùng hỏi.

Phạm An Quý xem như có một bậc thang rồi, "Người đã đến rồi vừa vặn, thay ta thủ nhất sẽ, ta ly khai một hồi." Nói xong thị uy tựa như đối với Mạc Tiểu Ngôn lắc lắc đầu, sau đó cũng không cùng Giản Nhược Trần dạn dò, vội vội vàng vàng rời đi rồi.

Ba người nhìn Phạm An Quý bóng lưng biến mất, lại cùng nhìn nhau xuống, Giản Nhược Trần nói: "Lạc sư thúc đây là sắp xếp xong xuôi?"

Lạc Phàm gật đầu nói: "Tông chủ đã đáp ứng, nói ta cũng nên đi ra ngoài rèn luyện rồi, ta đây bên cạnh tùy thời có thể xuất phát."

Giản Nhược Trần liền gật gật đầu, đối với Mạc Tiểu Ngôn giải thích nói: "Tự chính mình cũng còn không có Trúc Cơ, chỉ điểm không được những cái kia Luyện Khí đệ tử, liền bái thác Lạc sư thúc."

Mạc Tiểu Ngôn cũng có chút mất hứng nói: "Tại Dực Vương Cốc, người muốn bao nhiêu Trúc Cơ tu sĩ ta cho người tìm không thấy."

Giản Nhược Trần liền cười nói: "Mạc tiểu tiên bối, người chưa từng gặp qua Lạc sư thúc thủ đoạn, đến lúc đó người sẽ biết, tuyệt đối là không đồng dạng như vậy."

Mạc Tiểu Ngôn nghe vậy một lần nữa dò xét sau Lạc Phàm, sau đó không khách khí nói: "Ngoại trừ Thiên Linh Căn, cũng chính là Trúc Cơ sơ kỳ, còn không bằng cái kia Tam công tử, làm sao lại có thể cho người huấn luyện ra không đồng dạng như vậy tu sĩ đi ra?"

"Đây chính là Lạc sư thúc sự tình rồi, chúng ta giao cho hắn về sau, liền không can thiệp rồi, chỉ nhìn kết luận không nhìn quá trình." Giản Nhược Trần nói.

Trong nội tâm lại muốn, Mạc Tiểu Ngôn ngược lại là hắc bạch phân minh, cũng không bởi vì không thích Phạm An Quý đã nói hắn cái gì cũng sai, góc độ bản chất hay vẫn là tốt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Tự Chủ Hành Vi

Lạc Phàm coi như phối hợp Giản Nhược Trần, nhìn ra Giản Nhược Trần không lớn thuận tiện, sẽ không có dừng lại quá lâu, ước định cách một ngày xuất phát, hai người đang tại Mạc Tiểu Ngôn mặt liền thương lượng cần đồ vật.

Huấn luyện Luyện Khí tu sĩ, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cộng đồng cái nhìn chính là huấn luyện năng lực chiến đấu, không phải cái loại này có một chút mà dừng, mà là chân chính ra tay liền đưa người vào chỗ chết.

Tu sĩ năng lực chiến đấu, không chỉ có cùng bản thân tu vi, pháp thuật, Pháp khí có quan hệ, còn có đúng là tốc độ phản ứng, đối chiến kinh nghiệm.

Bản thân tu vi, mỗi người tu sĩ đều sẽ cố gắng đề cao đẩy, pháp thuật học tập cùng thuần thực, cũng là muốn nhiều luyện tập, về phần Pháp khí, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm ý kiến chính là căn cứ tu sĩ Linh căn thuộc tính cùng năng lực phản ứng, đang quen thuộc về sau, muốn số lượng người làm theo yêu cầu rồi.

Bọn họ là quan trọng nhất huấn luyện chính là phản ứng cùng đối chiến, hai điểm này mới phải Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cảm thấy khó khăn địa phương.

Đừng nói tu sĩ ở giữa chiến đấu, chính là bên trên cái thế giới Lạc Phàm trong khi huấn luyện, cũng có tỉ lệ tử vong lời nói, lại càng không

cần phải nói bị thương, tại Dược Vương Cốc như vậy cái địa phương, bị thương bọn họ đến không lo lắng, các loại thuốc trị thương hay vẫn là tốt lấy được.

Nhưng là tử vong sự cố, cũng không phải là Giảm Nhược Trần cùng Lạc Phàm có thể chịu đựng nổi đấy, mà lại chỉ có Lạc Phàm cùng Phạm An Quý hai người giám sát huấn luyện, nhân thủ hoàn toàn chưa đủ.

Trúc Cơ tu sĩ đối luyện nổi giận tu sĩ mà nói, là tuyệt đối nghiền ép đấy, nhưng vấn đề là, bọn họ huấn luyện Luyện Khí tu sĩ mục đích, không phải còn chỉ có thể đối chiến Luyện Khí tu sĩ, tại hai người trong kế hoạch, Luyện Khí tám tầng, chín tầng tu sĩ đều muốn làm được vượt cấp chém giết Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ mới tính hợp cách đấy.

Như vậy trong khi huấn luyện thất thủ hiện tượng muốn nhiều lên.

Với Lạc Phàm Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, đều không thích hợp trong khi huấn luyện an toàn bảo vệ, phù hợp đấy, cũng chỉ có Phạm An Quý một người.

Một mình hắn, cũng liền có thể đồng thời chăm sóc hơn mười?

Vấn đề là, không thể không ngừng nghỉ mà nghiền ép một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ thời gian, Phạm An Quý cũng muốn có thời gian của mình tu luyện, với tư cách "Huấn luyện viên", còn muốn học tập và chỉnh lý học viên tư liệu.

Lạc Phàm cùng Giảm Nhược Trần thoáng cụ thể giải thích rõ dưới khó khăn, hai người đều có chút khó xử, Thiên Đạo Tông Trúc Cơ tu sĩ không ít, Lạc Phàm cũng có mấy cái quen thuộc chút ít tu sĩ bằng hữu, vấn đề là, loại này huấn luyện là muốn giữ bí mật đấy, với Giảm Nhược Trần cùng Lạc Phàm hai người có tên đầu, còn làm không được bọn họ đều muốn đạt tới mục đích.

Như vậy thảo luận không có tránh Mạc Tiểu Ngôn đấy, Mạc Tiểu Ngôn toàn bộ hành trình đều nghe vào tai trong, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm rốt cuộc muốn làm cái gì, đến đây nàng mới hiểu được, nhìn xem hai người, lần này đến phiên nàng kinh ngạc.

Giản Nhược Trần xoa xoa mi tâm nói: "Vốn ta ý định xin một cái Kết Đan tu sĩ cùng người phối hợp kia mà, có thể Kết Đan tu sĩ không phải dùng Linh Thạch có thể mời tới, thật sự không được, muốn từ Lục hoàng tử bên kia vào tay, trong tay hắn, như thế nào cũng có thể có mấy cái trung thành và tận tâm, Lạc sư thúc, người xem, cần mấy cái tốt."

"Các người là cho Lục hoàng tử huấn luyện tu sĩ?" Mạc Tiểu Ngôn lần thứ nhất nói xen vào, "Những ngày kia Đạo tông cùng Kiếm Tông tu sĩ, đều là Lục hoàng tử."

Giản Nhược Trần lắc lắc đầu nói: "Không, những tu sĩ này phải Lạc sư thúc đấy, Lạc sư thúc huấn luyện sau khi đi ra, muốn ưu tiên cho ta sử dụng, cho nên, ta cũng muốn ra một bộ phận huấn luyện phí tổn."

Mạc Tiểu Ngôn thần sắc có chút biến hóa, Giản Nhược Trần hiểu Mạc Tiểu Ngôn nghĩ sai, liền tiếp theo giải thích nói: "Ta cùng Lục hoàng tử lúc trước từng có hợp tác, ta nghĩ phải trợ giúp Lục hoàng tử đạt được ngôi vị hoàng đế, đây là ở thi đấu lúc trước nửa năm cũng đã bắt đầu xác định được rồi."

"Liền muốn dùng những thứ này Luyện Khí tu sĩ?" Mạc Tiểu Ngôn không tin mà nói.

"Đạt được ngôi vị hoàng đế còn muốn củng cố, những tu sĩ này chẳng qua là ngoại viện, lúc cần thiết, với tư cách một chi đột kích lực lượng, bản thân cũng không phải thuộc về Lục hoàng tử đấy, phòng bị ngoài ý muốn phát sinh dùng đấy, hơn nữa cũng chỉ là một cái nệm thử, không nhất định thật có thể đạt tới mong muốn mục đích." Giản Nhược Trần hồi đáp.

Lạc Phàm cũng nói: "Đúng vậy, chúng ta chẳng qua là làm nể thủ, vừa vặn có những tu sĩ này cần muốn an bài, còn có Được Vương Cốc sân bãi, vừa mới ta đối với những chuyện này còn có hứng thú."

Mạc Tiểu Ngôn nháy mắt mấy cái, không có nói cái gì nữa.

Lạc Phàm liền đối với Giản Nhược Trần nói: "Như vậy đi, chờ chúng ta đi tới, ta cùng với những tu sĩ này đều tiếp xúc xuống, Giản sư chất, người bên kia cũng nhìn xem có thể tìm tới mấy vị Trúc Cơ tu sĩ, giữa chúng ta cũng cần mài giũa, còn có chính là người nói phàm nhân, ta cũng phải trước đào tạo ra trở lại mấy cái trợ thủ."

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "Vẫn không thể chậm trễ tu sĩ tu luyện, hiểu được chúng ta bề bộn đây."

Coi như là cái đề tài này tổng kết, Lạc Phàm cũng liền thuận thế hỏi: "Giản sư chất chuẩn bị khi nào Trúc Cơ?"

"Rất nhanh, ta Trúc Cơ bế quan thời gian khả năng muốn thêm chút, cho nên ta nghĩ không sai biệt lắm có thể rời tay lại Trúc Cơ. Cùng Lục hoàng tử bên kia liên hệ, lần sau Lạc sư thúc cũng cùng một chỗ a."

Bởi vì sớm có chuẩn bị tâm lý, nhắc tới Trúc Cơ, Giản Nhược Trần đã có thể tâm bình khí hòa rồi, hỏi lại phải Mạc Tiểu Ngôn nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần nhìn một hồi, giống như muốn nhìn ra cái gì tựa như.

"Người Trúc Cơ về sau, còn cần mới Pháp khí, học tập mới pháp thuật, càng có bận rộn rồi." Lạc Phàm gật gật đầu, "Còn có tiến vào nội môn an bài, người không có ý định tại Thiên Đạo Tông Trúc Cơ?"

Câu nói sau cùng mới phải Lạc Phàm thực chính là muốn hỏi đây.

"Hắn là không có ở đây trong tông môn Trúc Cơ." Giản Nhược Trần gật gật đầu.

"Người muốn cân nhắc tốt, nếu như chỉ là huấn luyện những tu sĩ này, vấn đề không lớn, nhưng ở Dược Vương Cốc cùng Lục hoàng tử như vậy tiếp xúc, người còn muốn tại Dược Vương Cốc Trúc Cơ..." Lạc Phàm nhìn liếc Mạc Tiểu Ngôn.

Nhìn Mạc Tiểu Ngôn thần sắc lại bắt đầu có hướng không thoải mái địa phương phát triển, Giản Nhược Trần trấn an nói: "Mạc tiểu tiên bối, ta còn không biết Dược Vương Cốc ý tứ, cho nên cùng Lục hoàng tử tiếp xúc, cũng chỉ là ta cùng Lạc sư thúc tự chủ hành vi, không thông qua Thiên Đạo Tông đấy."

Mạc Tiểu Ngôn cũng bởi vì Giản Nhược Trần cùng Lục hoàng tử tiếp xúc mất hứng, vừa nghe đến "Tự chủ hành vi" bốn chữ này, con mắt đều tròn, vốn đối với Lạc Phàm còn có hảo cảm, lúc này thời điểm liền hận không thể đuổi hắn đi ra ngoài, cùng với mặt cười lạnh nói:

"Giản sư chất, người cho rằng ta không rõ chứ các người đều là Thiên Đạo Tông đệ tử, nhất là Lạc đạo hữu, hay vẫn là Thiên Đạo Tông đệ tử thân truyền của tông chủ, các người cùng Lục hoàng tử tiếp xúc, nói cùng Thiên Đạo Tông không quan hệ, coi như là thật sự là tự chủ hành vi, cũng không thể tin a."

Lạc Phàm sờ sờ cái mũi, lựa chọn giữ im lặng.

Giản Nhược Trần chỉ làm nghe không hiểu, cười nói: "Những tu sĩ này cuối cùng đều là Lạc sư thúc, hắn chịu trách nhiệm mạo hiểm cũng là nên phải đấy, Thiên Đạo Tông hôm nay tại Trịnh quốc vốn cũng bản thân khó bảo toàn, kéo xuống nước ta cũng không có bất kỳ áy náy, có thể Dược Vương Cốc không giống với, Mạc tiểu tiên bối cũng không giống nhau dạng, có thể cho ta cái sân bãi ta liền cảm kích, lại muốn từng có điểm yêu cầu, liền không đúng."

Chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn sắc mặt theo Giản Nhược Trần mà nói càng ngày càng khó coi, Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần đích thực trong ánh mắt không khỏi thì có buồn cười.

Giản Nhược Trần ôn hòa mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, ngữ khí cũng không khỏi thì càng ôn hòa đứng lên: "Bất quá người muốn cho ta, ta cũng sẽ không cự tuyệt."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Chú Ý Thân Phận

Giản Nhược Trần một câu nói, Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt liên phóng xuất ra thần thái, giống như Giản Nhược Trần cho nàng cái gì hứa hẹn bình thường, quay đầu đặc ý nhìn Lạc Phàm liếc.

Lạc Phàm cuối cùng cảm nhận được Phạm An Quý ba ngày này cảm giác, quả thực rồi, không phản bác được.

Mạc Tiểu Ngôn chắc là sẽ không cho Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần một chỗ thời gian đấy, Lạc Phàm nhìn ra điểm ấy, gợn gàng mà cáo từ.

Hồi nội môn trên đường trong đầu phải một đoàn sương mù, là hấn giải Giản Nhược Trần, như thế nào cũng nhìn không ra có "Lòng thích cái đẹp" đấy, có thể mắt thấy mới là thật, Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn thái độ, hấn xem không hiểu.

Trở lại chính mình tinh bỏ, nô bộc liên bầm báo nói Tam công tử đợi chờ đã lâu, Lạc Phàm sau khi bình tĩnh tâm tình đi vào.

Phạm An Quý còn là một bộ cà lơ phất phơ bộ dạng ngồi ở phòng khách trên mặt ghế, chứng kiến Lạc Phàm tiến đến, đảo khách thành chủ mà du dương cái cằm, cho Lạc Phàm chỉ cái vị trí.

Lạc Phàm cùng Phạm An Quý giữa tất cả cùng xuất hiện cũng không có ngày hôm nay hơn, vốn Lạc Phàm đối với Phạm An Quý không có hảo cảm, nhưng hôm nay Phạm An Quý tại Giản Nhược Trần chỗ đó bảo vệ, lại để cho hấn đối với Phạm An Quý cách nhìn bao nhiêu đã có chút ít đổi mới.

"Cái kia Mạc Tiểu Ngôn đem người chạy về?" Phạm An Quý hỏi trước.

Lạc Phàm vừa muốn vẫy tay lại để cho nô bộc dâng trà, lại bị Phạm An Quý ngăn cản, "Được rồi, không cần dùng người những cái kia nát trà mời đến ta, nếu không người liền chính mình cho ta ngâm vào nước điểm."

Lạc Phàm liền cười phất tay lại để cho nô bộc ly khai, nói: "Ta còn không biết Tam công tử cùng Giản sư chất cũng quen thuộc như vậy."

Phạm An Quý chân mày nhảy lên nói: "Ta cùng Giản tiên tử quen thuộc, còn muốn Lạc sư đệ phê chuẩn?"

Lạc Phàm chú ý tới Phạm An Quý đối với Giản Nhược Trần xưng hô vẫn luôn là tiên tử hai chữ, vô dụng thôi đến sư diệt, đây cũng không phải là phải làm bất hòa biểu hiện, khả năng có ý tứ gì khác, nhưng là có thể là Thiên Đạo Tông bên trong, hầu như tất cả mọi người này đây Giản đại tiểu thư hoặc là Giản tiểu thư xưng hô Giản Nhược Trần nguyên nhân.

"Tam công tử nói đùa." Lạc Phàm cười nhạt, cho rằng không có nghe được Phạm An Quý ngôn từ khiêu khích.

"Hay vẫn là ta loại người này cùng người Giản sư chất quen thuộc, liền điểm ô nàng cũng là người?" Phạm An Quý hùng hổ dọa người.

Lạc Phàm không ra tiếng mà nhìn Phạm An Quý, lại không thấy dư thừa biểu lộ, cũng không có ngôn ngữ, nhưng mà trong ánh mắt cảm giác áp bách lại một chút mãnh liệt đứng lên, Phạm An Quý nghiêng lệch tại trên mặt ghế thân thể rõ ràng cảm thấy được không khỏe.

Xác thực mà nói, phải trong cơ thể tâm lý cảm giác không khỏe.

Lạc Phàm ánh mắt cũng không lảng lệ ác liệt, nhưng không hiểu nhường cảm giác được áp lực, cùng tu vi không quan hệ, phải khí tràng.

Có thể Lạc Phàm cũng chính là một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, coi như là đệ tử thân truyền của tông chủ, mới nhập môn vài năm? Bất luận là tuổi bên trên hay vẫn là lịch duyệt bên trên đều không có nên chỗ, khí này traten lai lịch liền kì quái.

Phạm An Quý thần sắc trầm xuống.

"Tam công tử nếu là còn muốn cùng Giản sư chất cùng một chỗ, tốt nhất đem bộ dáng như vậy thu lại." Lạc Phàm không khách khí nói.

Phạm An Quý con mắt phút chốc đứng lên, nếu không phải hắn còn khắc chế, uy áp đã muốn phô thiên cái địa áp đi tới.

"Lạc sư đệ, chú ý thân phận của người." Phạm An Quý lạnh lùng thốt.

Lạc Phàm gật gật đầu, dường như không nhìn thấy Phạm An Quý chung quanh cực thấp áp khí giống như: "Ta cũng muốn đối với Tam công tử nói như vậy."

Phạm An Quý chậm rãi ngồi ngay ngắn: "Lạc sư đệ, người với cái dạng gì thân phận cùng ta nói như vậy."

Lạc Phàm vẫn đang ngồi ngay ngắn nói: "Tam công tử rất nhanh sẽ biết, vì Tam công tử tâm tình, có thể chậm chút biết rõ liền chậm chút biết rõ tốt."

"Ha ha, tốt." Phạm An Quý đứng lên, mới muốn đi ra ngoài, có thể lại đứng xuống, "Người không phải tự xưng là Giản tiên tử sư thúc sao, liền làm sư thúc như vậy hay sao?"

Nói xong cũng không quay đầu lại ly khai.

Lạc Phàm ngồi ở trong phòng khách không nhúc nhích một hồi, mới đứng lên, thói quen mà tiến vào đến thư phòng.

Hắn tại nơi này trong tình xá cho mình bố trí một gian thư phòng, hoàn toàn dựa theo hắn đã từng ưa thích phong cách, không phải là vì bên trong có bao nhiêu sách vở hãy nhìn, chỉ là muốn muốn có một cái quen thuộc hoàn cảnh có thể chăm chú suy nghĩ chút ít sự tình.

Đóng cửa phòng, hắn ngồi ở kế chuyện bàn phía sau, cái ghế kia cũng là bắt chước kiếp trước ghế da thân thủ của hắn làm được, ngồi ở cái ghế kia lên, nhìn xem cùng bên trên cái thế giới hoàn toàn giống nhau phong cách, hắn sẽ có còn ở thế giới trước ảo giác, tâm liền yên ổn đứng lên, có thể yên tĩnh suy nghĩ.

Đối với chỉ có thể ở cái thế giới này sinh hoạt, không cách nào nữa trở lại nguyên bản thế giới, hắn đã đồng ý, cũng đang tại dần dần thích ứng xã hội này, nhưng bản tâm, hắn không muốn hoàn toàn quên bên trên cái thế giới, giống như cuối cùng sẽ không quên cố hương của mình bình thường.

Cho nên, hắn biết rõ đang xác định không cách nào trở lại bên trên cái thế giới về sau, liền đối với Giản Nhược Trần thì có vi diệu cảm tình, dường như giữa bọn họ đã từng đối địch hoàn toàn biến mất -- cũng xác thực không cần phải so đo những thứ kia.

Thế giới xa lạ trong chỉ có hắn và Giản Nhược Trần đến từ cùng một cái thế giới, đầu đây một nguyên nhân, cũng đủ để cho bọn họ lẫn nhau đã có thân nhân giống như cảm giác.

Hắn không có quá nhiều cân nhắc về sau, nhưng là cho rằng, ít nhất, hắn và Giản Nhược Trần cũng có thể Kết Đan, cũng có thể có được năm trăm năm thọ nguyên, nhưng bây giờ, xác thực nói ba ngày lúc trước, hắn mới phát giác được năm trăm năm thọ nguyên sợ là hắn ở đây một bên tình nguyện, hôm nay hắn mới biết được, không có Trúc Cơ Giản Nhược Trần, cũng không phải là biểu tượng như vậy thành thạo.

Phạm An Quý đối với Giản Nhược Trần biểu hiện ra ngoài những cái kia, Lạc Phàm cũng không có để vào mắt, Giản Nhược Trần đối phó quần áo lụa là có lẽ tương đối có kinh nghiệm, mà lại Phạm An Quý tại đối đãi Giản Nhược Trần thái độ lên, cũng không tính quá phận, có thể Mạc Tiểu Ngôn, Lạc Phàm cảm thấy thật bất ngờ, thật không đơn giản.

Mười năm lời nói, đến Được Vương Cốc bế quan, như vậy huấn luyện tu sĩ có thể nói là tuyệt mật sự tình đối với Mạc Tiểu Ngôn không chút nào giấu giếm, cùng Mạc Tiểu Ngôn lúc nói chuyện đợi ôn hòa ngữ khí, điểm nào nhất cũng không phải Lạc Phàm trong nhận thức biết Giản Nhược Trần.

Mà Giản Nhược Trần bị Mạc Tiểu Ngôn hấp dẫn, tại Lạc Phàm xem ra quả thực chính là đầm rồng hang hổ, việc này cơ trí Tổng giám đốc, làm sao có thể vừa ngã vào Mạc Tiểu Ngôn váy quả lựu xuống, như vậy, cũng chỉ có thể có một nguyên nhân, chính là được người chế trụ.

Đáng tiếc, Lạc Phàm đối với Mạc Tiểu Ngôn hiểu rõ rất ít, duy nhất rất hiểu rõ vẫn còn là Vấn Tâm huyền trận trên đường trở về, khi đó Mạc Tiểu Ngôn liền đối với Giản Nhược Trần đã có ý lại, biểu hiện tuy rằng không rõ ràng, nhưng đi theo Giản Nhược Trần trở lại Thiên Đạo Tông, phía sau vẫn tại ngoại môn Giản Nhược Trần trong tiểu viện, phải là tại đoạn thời gian kia bên trong, xảy ra chuyện gì.

Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần không chế dục nhìn qua cùng chiếm hữu, biểu hiện được cũng tương đối rõ ràng, đây cũng là Lạc Phàm mê hoặc địa phương.

Mạc Tiểu Ngôn yêu say đắm lên Giản Nhược Trần? Mặt ngoài giống như là như vậy, nhưng, làm sao có thể?

Lạc Phàm duỗi ra ngón tay tại trên bàn sách nhẹ nhàng đập, đem hôm nay chứng kiến cùng lần trước đường về chứng kiến đều lại từ đầu nhớ lại

một lần, ý đồ tìm được trong đó bất luận cái gì chỗ khả nghi.

Phạm An Quý ly khai Lạc Phàm tỉnh bỏ về sau, không dấu kia căm tức, trực tiếp muốn ra ngoài cửa đi tới, nhưng rất nhanh, liền có một cái Truyền Âm Phù đã tìm được hắc, hắc không cam lòng mà kích phát Truyền Âm Phù, nghe được trong đó phụ thân hắc thanh âm, tức giận tại chỗ đứng một hồi, hay vẫn là cải biến phương hướng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Địa Hỏa Bên Cạnh Nữ Tử

Phạm Trường Lợi ngồi trong phòng khách, chứng kiến Phạm An Quý sau khi đi vào, trừng mắt liếc hắt một cái nói: "Ta nếu không mời người trở về, người cứ như vậy rời đi?"

"Không phải đã cùng phụ thân chào hỏi." Phạm An Quý lạnh lùng nói.

"Bây giờ là nhiều cơ hội tốt? Còn có hai ba tháng, tông môn Trúc Cơ tu sĩ muốn đến Hoàng Thành, Đại công tử muốn trông coi Thiên Đạo Tông không thể ly khai, Nhị công tử bế quan, người đến Hoàng Thành, chính là Thiên Đạo Tông Trúc Cơ tu sĩ đệ nhất nhân, vừa vặn cũng có thể đang đang người đang ở đây Thiên Đạo Tông bên trong thanh danh." Phạm Trường Lợi khiển trách.

"Ta đây cái thanh danh không phải phụ thân hy vọng chứ còn đang nó làm cái gì?" Phạm An Quý tiếp tục lạnh lùng nói.

"Người. . ." Phạm Trường Lợi mỗi lần cùng Phạm An Quý nói chuyện, hai câu nói sẽ bị nổi giận ra hỏa, ba câu nói hận không thể liền đuổi đi đứa con trai này, có thể hắt cũng hiểu rõ hắt đứa con trai này, hắt càng là phần nộ, đứa con trai này càng là bình tĩnh.

Phạm Trường Lợi hít sâu một hơi, lạnh tĩnh hạ tâm tình, nhưng vẫn là nhịn không được cho Phạm An Quý trong lòng hung hăng mà đâm một dao: "Nên làm cái gì làm như thế nào, chính người đều rõ ràng, ta chỉ phải nhắc nhở người, đừng quên vì người tất cả mọi người trả giá."

Phạm Trường Lợi không nói lời này khá tốt, lời này nói sau khi đi ra, Phạm An Quý một cơn tức giận liền từ trong lòng hỏa khí, khoe miệng của hắn nhếch lên, quanh năm dưỡng thành quần áo lụa là tập tính đang tại Phạm Trường Lợi mặt liền bộc lộ ra trở lại.

Phạm An Quý khiêu mi cười lạnh nói: "Ta là con của ngài, người cho ta trả giá không phải nên phải đấy sao? Chẳng lẽ nhà ai phụ thân là nhi tử làm chút chuyện, nhi tử muốn mang ơn? A a, còn có mẹ của ta a, vì sinh ta, tu vi rút lui rồi vài thập niên, ai nha nha, có thể các người như thế nào không sớm một chút hỏi một chút ta, có muốn hay không bị các người sinh ra trở lại đây?"

Phạm Trường Lợi phúi đất đứng lên, lông mày dựng thẳng lên, lạnh lùng nói: "Người nói cái gì?"

Phạm An Quý bất vi sở động, ngay cả trên mặt trào phúng đáng tươi cười đều không có cải biến, từng chữ từng chữ nói: "Ta nói, các người như thế nào không sớm một chút hỏi một chút ta, có muốn hay không bị các người sinh ra trở lại."

Phạm An Quý bị Phạm Trường Lợi lời này tức giận đến bờ môi đều đang run rẩy, hắn chỉ vào Phạm An Quý cái mũi nói: "Nghịch tử, người dám nói ra loại này ngỗ nghịch mà nói!"

Phạm Trường Lợi nụ cười trên mặt một chút thu lại, cười lạnh một tiếng: "Ha ha, ngỗ nghịch? Chúng ta người tu tiên, mấy ngày liền đều nghịch được, đây tính là cái gì? Người yên tâm, người muốn ta đây sẽ chuẩn bị cho người tới tay đấy, coi như là trả người đối với ta sinh ừ."

Nói xong, Phạm An Quý quay người muốn phẩy tay áo bỏ đi.

"Đứng lại!" Phạm Trường Lợi lạnh lùng nói.

Phạm An Quý đứng xuống, với đưa lưng về phía Phạm Trường Lợi, cũng không quay đầu lại.

"Người muốn nghịch thiên, muốn trả của ta sinh ừ, rất tốt, có thể tại người không có làm được lúc trước, chính là khoắc lác! Ta không cùng người so đo, bởi vì người là con của ta, có thể người cũng không nên quên rồi, chúng ta người tu tiên, đều là nghịch thiên mà đi, người muốn làm trái ta, cũng phải nhìn nhìn bản lĩnh của mình!"

Phạm An Quý tay không khỏi nắm lấy, Phạm Trường Lợi nói tiếp: "Hoàng Thành hành trình, ta sẽ đề cử người dẫn đội! Hiện tại, đi ra ngoài!"

Phạm An Quý đầu cũng không có hồi, phát tay áo mà đi.

Ly khai Phạm Trường Lợi động phủ, hắn không phân biệt phương hướng, vội vã mà đi, thầm nghĩ muốn rời đi càng xa càng tốt, gió đêm quét, vốn nên có cảm giác mát, lại làm cho trên người của hắn sinh ra từng tầng một mồ hôi lạnh, đợi đến lúc hắn cuối cùng đứng lại rồi về sau, mới phát hiện chưa phát giác ra trong đã đã đi ra nội môn, cách đó không xa, đúng là Giản Nhược Trần tiểu viện.

Vậy mà đi đến cái nhà này trước rồi, là vì chỉ có ở chỗ này, hắn có thể không cần mang theo bao gồm toàn thân mặt nạ, mới có thể làm hồi chính thức chính mình sao?

Tiểu viện đen kịt đấy, có thể hắn biết rõ, trong tiểu viện sẽ không nghỉ ngơi đấy.

Ai cũng có thể an tâm làm tự mình nghĩ việc cần phải làm, chỉ có hắn, không thể.

Hắn là lưng đeo nguyện vọng sinh ra đấy, hắn sinh ra, bản thân chính là vì một cái mục đích.

Nàng đây? Nàng lại là vì cái gì?

Phạm An Quý trong bóng đêm đứng yên thật lâu, cuối cùng quay người, hẳn không biết, tại hẳn quay người một khắc, tại hẳn ly khai này tòa trong động phủ, Phạm Trường Lợi nở nụ cười xuống, quay người đi về hướng nội thất.

Hẳn không có tiến vào phòng ngủ phương hướng, ngược lại đi về hướng tĩnh thất, tại tới gần một cái yên tĩnh trước cửa, thò tay trên cửa trận bàn bên trên đưa vào linh lực, trận bàn bay lên lên phức tạp đồ án, về sau, trầm trọng cửa im ắng mở ra.

Phạm Trường Lợi đi sau khi đi vào, cửa tại sau lưng im ắng khép lại.

Tĩnh thất ở trong, nhưng là cùng bình thường tĩnh thất hoàn toàn bất đồng.

Trăm mét vuông tĩnh thất ở giữa, phải từ dưới đất dẫn lên trở lại một đoàn Linh hỏa, khống chế tại trận pháp ở trong, trận pháp bên ngoài lại là một cái trận pháp, hai tầng trận pháp giữa, nằm đang nằm một nữ tử, nghe được thanh âm, đang chậm rãi quay đầu lại.

Đây là một cái thân hình đều tốt nữ tử, tuy rằng dung mạo xinh đẹp đã trúng năm, cũng không dấu mỹ mạo, nàng mỉm cười quay đầu lại, thần thái cực kỳ lười biếng, tại nhìn thấy Phạm Trường Lợi về sau, dáng tươi cười càng lớn.

Trong bóng tối chỉ có Linh hỏa hỏa diễm ánh sáng, cũng che không lẫn át được nàng trong tươi cười dịu dàng, Phạm Trường Lợi trên mặt lộ khí, tại tiếp xúc cái nụ cười này về sau chưa phát giác ra biến mất.

"Hôm nay người thế nào?" Phạm Trường Lợi nhanh đi vài bước hỏi.

"Rất khá." Nữ nhân ngồi xuống, biểu lộ liền biến mất trong bóng đêm rồi.

Nữ nhân thanh âm giống như ánh mắt của nàng giống nhau dịu dàng, nàng vẫy tay, ý bảo Phạm Trường Lợi đi vào, hỏi: "An Quý lại chọc giận người tức giận?"

Phạm Trường Lợi đi đến tầng ngoài cùng trận pháp bên ngoài ngồi xuống, cách trận pháp, hai người tay va chạm vào cùng một chỗ.

Tay, vẫn là lạnh như băng không có một tia độ ấm, cho dù là tại Linh hỏa thiêu đốt phía dưới, Phạm Trường Lợi ngược lại tay nắm chặt cái kia nhu nhược không có xương tay, hận không thể dùng chính mình quanh thân nhiệt lượng ngộ nhiệt nó.

Tay của hắn chưa phát giác ra liền vờn vào rồi trong trận pháp, nhiệt khí lập tức bao trùm mu bàn tay, phảng phất muốn đưa tay vác cháy, hắn có chút vận chuyển linh lực, triệt tiêu ở nhiệt độ, mà tay, lập tức đã bị nhẹ khê đẩy đi ra.

Như vậy nhiệt độ ấm, vậy mà cũng không thể khiến trước mặt thân thể có một tia ấm áp, Phạm Trường Lợi chán nản mà thả tay xuống.

"Tông môn hiện tại xưa đâu bằng nay rồi, Thiến Thiến, người có thể tin tưởng dĩ nhiên là cái kia Giản Nhược Trần công lao, một cái Luyện Khí hậu kỳ nữ tu." Phạm Trường Lợi theo thường lệ nói qua tông môn sự tình.

"Cái kia nữ tu chúng ta căn bản là khống chế không nổi, ai cũng không biết nàng kế tiếp lại biết làm xảy ra chuyện gì, bất quá bây giờ chúng ta đã biết, nàng dĩ nhiên là muốn ủng hộ Lục hoàng tử đoạt vị, ha ha."

Phạm Trường Lợi ngồi xuống, cách trận pháp, đối với trận pháp bên trong nữ nhân nói.

Cố Thiển Thiển rất có hứng thú mà nói: "Lá gan của nàng rất lớn sao, mới Luyện Khí hậu kỳ, người lần trước nói nàng Luyện Khí tám tầng."

"Hiện tại Luyện Khí chín tầng rồi, đoán chừng không bao lâu có thể tiến giai." Lần trước Văn Tâm huyền trận, Trịnh Hoàng cho Giả Nhược Trần Ngũ Hành Trúc Cơ Đan, Phạm Trường Lợi cũng nói cho Cố Thiển Thiển rồi.

"Cũng là tu luyện kỳ tài, cứ như vậy thả ra rồi, rất đáng tiếc?" Cố Thiển Thiển lắc đầu, không tán thành mà nói.

"Không phải tông môn phóng nàng đi ra ngoài, mà là nàng không hiếm có tông môn, nàng có thể phụ trợ rồi Lục hoàng tử thành công, còn ở lại Thiên Đạo Tông làm cái gì? Thiên Đạo Tông có thể cho nàng tông chủ vị trí?" Phạm Trường Lợi cũng lắc đầu nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Nguồn Gốc Của Tội Lỗi

"Người a, Kết Đan đã lâu như vậy, còn không bỏ xuống được tông chủ vị trí." Cổ Thiển Thiển tuy rằng không tán thành, lại cũng chỉ phải cảm thán.

"Như lúc trước, Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí thật đúng là không hiếm có, hiện tại sao, cùng trước kia không giống nhau." Phạm Trường Lợi nói, tiếp theo bổ sung một câu, "Càng làm cho không bỏ xuống được rồi."

Cổ Thiển Thiển thở dài một tiếng, "Trường Lợi, ta biết rõ người cũng động tâm, chẳng qua là, coi như là lấy được vị trí này, ta cũng sẽ không lại sẽ khá hơn, ta chỉ hy vọng, tại ta thọ nguyên lúc kết thúc, nhìn xem người cùng An Quý, còn có an tâm đều tốt."

Phạm Trường Lợi đều muốn thò tay tiến vào đến trong trận pháp, bị Cổ Thiển Thiển cự tuyệt.

"Thiển Thiển, ta không muốn người quanh năm ở chỗ này." Phạm Trường Lợi biểu lộ thống khổ sớm đã bị ngày qua ngày năm phục một năm bất đắc dĩ xóa đi rồi, đây đã đã trở thành trong lòng của hắn chấp niệm.

"Trường Lợi a, đây không phải An Quý làm tông chủ liền có thể làm được." Cổ Thiển Thiển nói, "Ta và người toàn bộ hiểu những thứ này."

"Nhưng không làm tông chủ, hắn như thế nào có hi vọng Ngưng Anh? Chỉ có hắn Ngưng Anh rồi, người mới có hi vọng ly khai nơi đây, Thiển Thiển, ta đã đợi không kịp, ta lo lắng ta đợi không được rồi."

Cố Thiển Thiển dừng ở Phạm Trường Lợi, đều muốn thò tay sờ sờ hăn, có thể tay hơi động một chút, hay vẫn là nhịn xuống.

"Trước kia ta nhìn không thấy cơ hội, hiện tại đã có, ta không thể thả vút bỏ, mạng của hăn là người cho, hăn trái lại cứu người, đạo lý hiển nhiên." Nhớ tới Phạm An Quý lúc trước thái độ, Phạm Trường Lợi trong nội tâm không khỏi tuôn ra nộ khí, nhưng mà hăn cưỡng chế đi.

Cố Thiển Thiển cũng nhìn không ra, nhắc tới rồi Phạm An Quý, nàng chỉ là có chút buồn bã nói: "Ta còn nhớ rõ có bình yên về sau, ta còn coi chừng nàng thật lâu, nàng khi còn bé bộ dáng còn nhớ rõ rõ ràng, thế nhưng là An Quý, sinh hạ hăn sau ta liền ở đến nơi đây rồi, cũng không biết hình dạng của hăn."

"Người muốn thấy hăn, ta là hăn trở lại." Phạm Trường Lợi lại một lần nói ra.

"Người biết ta không sẽ gặp hăn đấy, Trường Lợi, ta không muốn hăn bút rút, không muốn hăn có tâm ma." Cố Thiển Thiển cường điệu rồi câu.

Phạm Trường Lợi gật gật đầu, không có lên tiếng.

"Mấy ngày nay ta cảm giác tốt hơn nhiều rồi, trước một hồi người cầm cho tâm pháp của ta cũng rất giống có chút tác dụng, ta nghĩ muốn bế cái Tiểu Quan." Cố Thiển Thiển ngừng sẽ nói.

Phạm Trường Lợi thần sắc vốn là vui vẻ, sau đó chìm xuống, lại lập tức cười nói: "Có thể có dùng là tốt rồi, người yên tâm, người bế quan thời điểm ta tiến đến cũng không quấy rầy người."

"Khả năng vừa muốn sai mở an tâm xuất quan thời gian, cùng với ta lần này xuất quan, người đem an tâm mang đến, rất lâu không nhìn thấy nàng."

Hai người còn nói chút ít bên ngoài sự tình, Cố Thiển Thiển thúc giục rồi, Phạm Trường Lợi mới ly khai tỉnh thất.

Phạm Trường Lợi trở lại thư phòng, trên vải cấm chế về sau, trầm tĩnh trên khuôn mặt mới lộ ra mỗi một, ngồi ở bàn học đằng sau.

Hắn không có bất kỳ biện pháp nào rồi, hắn cả đời này, đã Ngưng Anh vô vọng, duy chỉ có hy vọng chính là mình song tu đạo lữ một ngày kia có khả năng mở cái kia tỉnh thất.

Phạm An Quý có một câu nói nói đúng, hắn không có cầu của bọn hắn sinh hạ hắn. Nhưng nếu như có thể thời gian đảo lưu, hắn nói cái gì cũng sẽ không khiến Thiển Thiển sinh hạ hắn đấy.

Khi đó bọn họ mới đều Kết Đan không lâu, chỉ có một con gái, ai cũng thật không ngờ, đứa con trai này sẽ triệt để hủy Cố Thiển Thiển thân thể, Linh căn.

Đến bây giờ Phạm An Quý cùng Cố Thiển Thiển cũng không hiểu, Phạm An Quý tại sao sẽ đem Cố Thiển Thiển trong cơ thể Hỏa Linh Căn cướp đi, làm cho nàng Thủy linh căn bỗng nhiên biến dị thành Băng Linh căn bản.

Cố Thiển Thiển vốn là Thủy Hỏa song Linh căn, là khó khăn nhất tu luyện một loại song Linh căn.

Thủy Hỏa tương khắc, Cố Thiển Thiển tự nhiên muốn chăm chú tu luyện Thủy linh căn, dẫn khí nhập vào cơ thể, Trúc Cơ, Kết Đan đều là tu luyện Thủy Hệ linh lực, hỏa hệ linh lực bị áp chế đến sát sao đấy, nếu như không phải mang thai sinh dưỡng, bọn họ hầu như đều quên Cố Thiển Thiển còn có một đầu Hỏa Linh Căn.

Bởi vì mang thai, Cố Thiển Thiển buông tha cho một đoạn thời gian tu luyện, bị áp chế Hỏa Linh Căn liền chậm rãi cho thấy, đây tại trước đó lần

thứ nhất mang thai thời điểm xuất hiện qua, ai cũng không có để ở trong lòng, chẳng qua là mặc kệ nó.

Có thể thời gian dần trôi qua, Cố Thiển Thiển lại cảm giác được thân thể xuất hiện biến hóa, vốn nên lạnh nóng cân đối thân thể, bắt đầu dần dần rét run.

Tu sĩ đối với thân thể biến hóa đều là mẫn cảm đấy, mang thai về sau càng là chú ý, Cố Thiển Thiển dò xét chính mình sau vậy mà phát hiện, trong cơ thể nàng hỏa thuộc tính đang đang dần dần yếu bớt.

Tuy rằng bị áp chế, bị Thủy linh căn khắc chế, nhưng hỏa thuộc tính Linh căn vẫn luôn tại, vẫn luôn bảo trì nguyên vẹn, nhưng bây giờ, chợt bắt đầu yếu bớt, mà theo hỏa thuộc tính yếu bớt, Thủy thuộc tính không cần lại áp chế Hỏa Linh Căn, chợt bắt đầu xao động hưng phấn lên.

Đây là phát sinh trong thân thể, không bị kia khống chế một màn, Cố Thiển Thiển kinh ngạc về sau, càng là phát hiện, yếu bớt đây bộ phận Linh căn, đang tại chuyển dời đến trong bụng thai nhi bên trong.

Tình như vậy huống Phạm Trường Lợi cũng không có gặp phải qua, lập tức hầu như lật khắp nơi trong Tàng Thư các có quan hệ sách vở, thế nhưng là sách vở trong cũng không có bất kỳ ghi chép.

Biện pháp tốt nhất phải chung kết thụ thai, có thể bất luận là Phạm Trường Lợi hay vẫn là Cố Thiển Thiển đều không nỡ bỏ, bọn họ mặc dù có rồi một đứa con gái, có thể còn không có nhi tử, mà lại đứa con trai này nếu như từ bỏ, bọn họ liền cũng đã không thể lại muốn hài tử.

Kết Đan chi hậu sinh, đã là cực kỳ khó được được rồi, mà lại đứa bé này tại thai nhi thời kì cũng đã xác định sẽ có Linh căn, bọn họ như thế nào cũng buông tha cho không dưới.

Hỏa thuộc tính từ từ thừa thốt, Thủy thuộc tính từ từ gia tăng, lại bởi vì hỏa thuộc tính thiếu thốn phá vỡ cân bằng, Thủy thuộc tính vậy mà lại hướng càng bằng hàn băng thuộc tính phát triển, mà chết với, tại sinh sản thời điểm, việc này cân bằng hoàn toàn bị đánh vỡ, Cố Thiến Thiến thân thể hỏa thuộc tính Linh căn triệt để biến mất, Thủy thuộc tính Linh căn biến dị thành Băng Linh căn bản.

Mà lại bởi vì sinh sản, Cố Thiến Thiến không cách nào vận dụng linh lực, sinh sản về sau, linh lực triệt để không bị khống chế cản trở, thân thể cơ hồ bị biến dị Băng Hệ linh lực đông cứng.

Cố Thiến Thiến thậm chí đều chưa kịp nhìn con của mình liếc, đã bị hộ tại việc này vốn là Phạm Trường Lợi luyện khí trong tình thất, dựa vào Địa Hỏa nhiệt lượng, trở lại cân bằng trong cơ thể lạnh như băng.

Nếu như Cố Thiến Thiến trong cơ thể nguyên bản cũng không có Hỏa Linh Căn, nguyên bốn chính là Thủy linh căn hoặc là biến dị Băng Linh căn bản, chắc là sẽ không như vậy đây, nhưng cũng bởi vì Linh căn bỗng nhiên thiếu thốn, tạo thành trong cơ thể nàng mất nhất định, nàng cùng Phạm Trường Lợi đều nói không nên lời vì cái gì, nhưng chính là thân thể hoàn toàn không chịu nổi đây cỗ băng hàn khí tức.

Đầu phải ly khai Địa Hỏa phạm vi, thân thể rất nhanh sẽ bị đông cứng, càng là vận hành linh lực, đông cứng tốc độ lại càng nhanh, bất đắc dĩ, ở nơi này Địa Hỏa tình thất, ngần ngại chính là trăm năm.

Bởi vì Phạm An Quý sinh ra, mới khiến cho Cố Thiến Thiến thân thể nhận lấy trọng thương, hắn sao có thể ưa thích được lên? Cho nên từ nhỏ, hắn đối với Phạm An Quý chính là hờ hững, thẳng đến hắn nghĩ tới chủ ý, nghĩ đến nếu như Phạm An Quý có thể ngưng kết Nguyên Anh.

Ngưng Anh tu sĩ, nghe nói có thể cải tạo thân thể, cũng chỉ có Ngưng Anh tu sĩ khả năng có hi vọng lại để cho Cố Thiến Thiến có khả năng mở

Địa Hòa, mà về sau, hắn liền bắt đầu bắt tay vào làm khống chế Phạm An Quý nhân sinh.

Phạm An Quý phối hợp rồi một đoạn thời gian, có thể tại hắn Trúc Cơ về sau, Phạm Trường Lợi liền phát hiện hắn đối với Phạm An Quý khống chế tại một chút không khống chế được, hắn muốn Phạm An Quý làm đúng rồi tiêu sái không bị trời buột, Phạm An Quý lại làm thành rồi ăn chơi thiếu gia, tại hắn chú ý tới điểm ấy về sau, Phạm An Quý đã hoàn toàn hoàn thành hình tượng chuyển biến.

Không có một cái nào tông môn tông chủ sẽ là một cái quần áo lụa là đấy, hắn chính là như vậy bất động thanh sắc mà từng điểm từng điểm hủy diệt kế hoạch của hắn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Đồng Hành Một Đường

Hay vẫn là Triệu Xuân Thu bảo thuyền, bắt quá trên bảo thuyền thành viên rất kỳ quái, nhìn xem căn bản không nên xứng đôi đến một cái trên bảo thuyền mấy người, Triệu Xuân Thu thần sắc đều rất phức tạp.

Giản Nhược Trần bên trái phải Mạc Tiểu Ngôn, bên phải phải Phạm An Quý, hai người kia một cái lướt qua Giản Nhược Trần trừng trừng mắt nhìn qua đối phương, trên mặt tất cả đều là phiền chán; một cái mặt mũi tràn đầy không quan tâm mà liếc mắt nhìn, thần sắc đáng giận.

Mạc Tiểu Ngôn trở lại Dược Vương Cốc phải nên phải đấy, Mạc Tiểu Ngôn dính lấy Giản Nhược Trần cũng không có cái gì kỳ quái, có thể Thiên Đạo Tông Tam công tử cùng qua tới làm cái gì? Giản Nhược Trần làm sao lại cho phép như vậy vị có tiếng xấu tu sĩ theo bên người?

Mạn thuyền một bên còn đứng lấy hai vị, Luyện Khí cái vị kia gọi là Tả Nghị coi như bình thường điểm, lên thuyền liền trung thực mà ở lại đó, có thể cái khác toàn thân đều là thịt phiền phức khó chịu phạm nhân tiểu tử, ở đâu như một phạm nhân rồi?

Nếu không phải Phạm An Quý mang theo hắc cổ áo ném tới Tả Nghị một bên, có thể như đầu chó săn tựa như trông coi Giản Nhược Trần rồi, thì cứ như vậy, còn trừng trừng mắt, thời khắc chuẩn bị Giản Nhược Trần một ánh mắt sẽ phấn đấu quên mình mà nhào tới.

Cũng không muốn muốn thân phận của mình? Phạm nhân a, thiêu thân lao đầu vào lửa chuẩn bị?

Còn có mạn thuyền khác một bên Lạc Phàm, người nói một cái Thiên Linh Căn Trúc Cơ tu sĩ không thành thật một chút mà đứng ở trong tông môn tu luyện, cũng đi theo đi ra sáng ngời cái gì đây? Còn gió nhạt mây nhẹ bộ dạng, giống như không đem Giản Nhược Trần quanh mình nhìn ở trong mắt. . . Cũng xác thực không có nhìn ở trong mắt.

A đúng, hẳn còn mang theo một cái Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, hiển nhiên là tạp dịch thân phận, một mực cung kính -- trên thuyền này cũng là một cái như vậy một mực cung kính tu sĩ.

Còn có tại vòng xoáy trong Giản Nhược Trần, dường như thói quen tựa như, có mắt không trông, còn có thể đỡ đòn Triệu Xuân Thu ánh mắt thình thoảng tả hữu nói lên hai câu, ngay cả Triệu Xuân Thu đều không thể không trong lòng lời nói bội phục.

Đối xử lạnh nhạt nhìn, càng ngày lại càng nhìn ra những người này không giống nhau, nhìn tới nhìn lui, Mạc Tiểu Ngôn vậy mà không thể chiếm thượng phong, càng cảm thấy được kinh ngạc.

Mạc Tiểu Ngôn, Dược Vương Cốc đại tiểu thư, bình thường làm việc là có điểm thích chọc ghẹo người, nhưng mà tại đứng đắn nơi đại sự lên, còn chưa từng có mất đúng mực, như thế nào vừa gặp phải Giản Nhược Trần, liền mất tỉnh táo.

Nhất là đứng ở Giản Nhược Trần bên người thời điểm, rõ ràng tu vi tuổi lịch duyệt tất cả đều vượt xa quá Giản Nhược Trần rất nhiều, có thể thoát nhìn, giống như là Giản Nhược Trần vượt qua nàng rất nhiều bộ dạng.

"Bích Vân cốc? Thật sự là lão thổ danh tự, chờ chúng ta đi tới, Giản tiên tử, động phủ của người ta cùng Lạc sư đệ cho người bố trí." Phạm An Quý rõ ràng chính là muốn gây Mạc Tiểu Ngôn mất hứng, nói lời này còn cố ý cười híp mắt nhìn Mạc Tiểu Ngôn liếc.

Mạc Tiểu Ngôn quả nhiên liền bị lừa rồi, cả giận nói: "Giản sư chất cùng ta ngụ cùng chỗ, động phủ không cần người bố trí."

"Ai ôi!!!, tại Dực Vương Cốc ở đây người Mạc đại tiểu thư động phủ tùy người, có thể những tu sĩ kia đều là Giản tiên tử, Giản tiên tử không thể chẳng quan tâm a, khó chưa từng tại Bích Vân trong cốc, vẫn không thể có Giản tiên tử một cái chỗ ở?" Phạm An Quý ngoài ý muốn nói.

Triệu Xuân Thu không khỏi cau lại sau lông mày, Phạm An Quý muốn làm gì?

Quả nhiên, Giản Nhược Trần đi theo mở miệng, "Ta sẽ không tại Bích Vân trong cốc ngốc bao lâu đấy, cũng không cần cố ý chuẩn bị động phủ, có cái gian phòng thương nghị sự tình có thể."

Mạc Tiểu Ngôn thần sắc buông lỏng, Phạm An Quý lập tức nói: "Vậy cũng có thể, phòng nghị sự để lại tại ta trong động phủ a, bằng không thì Lạc sư đệ trong động phủ cũng có thể."

Triệu Xuân Thu nín hơi thở ra một hơi, liền nghe đến Mạc Tiểu Ngôn lập tức liền mở miệng phản bác: "Giản sư chất phòng nghị sự còn dùng tại các người động phủ đây?"

"Ồ, Mạc đại tiểu thư, người không từ chối Giản tiên tử có động phủ của mình, còn không cho nàng tại ta hoặc là Lạc sư đệ trong động phủ nghị sự, chẳng lẽ người muốn lại để cho Giản tiên tử tại Bích Vân trong cốc cũng chỉ có thể đứng bên ngoài bên cạnh rồi hả?" Phạm An Quý sớm chờ Mạc Tiểu Ngôn đây, lập tức liền đổi một câu.

Mạc Tiểu Ngôn cả giận nói: "Các người có việc sẽ không tới tìm Giản sư chất chứ Giản sư chất còn muốn tu luyện, chạy lão chạy tới làm cái gì?"

Phạm An Quý lông mi giơ lên nói: "Ta chính là không rõ, Giản tiên tử sự tình, Mạc đại tiểu thư tại sao phải can thiệp."

Mạc Tiểu Ngôn thật sự bị đối ở, mặt thoáng cái liền trầm xuống, Giản Nhược Trần thở dài nói: "Tam công tử, người cùng Lạc sư thúc thương nghị sau tốt chứ?"

"Không tốt." Phạm An Quý nghiêm túc nói: "Ta là hãn sư huynh, hãn tới tìm ta thương nghị còn có thể."

"Ta tu vi so với người còn cao một tầng đây." Mạc Tiểu Ngôn cả giận nói.

"Có thể người cũng không phải ta Thiên Đạo Tông đệ tử, ta tại sao phải nghe lời người?" Phạm An Quý lập tức lên đường.

Giản Nhược Trần trong lòng thở dài một hơi, ngược mắt nhìn Triệu Xuân Thu cách khoảng thuyền nhìn sang, hiển nhiên tất cả đối thoại cũng nghe được rồi.

Triệu Xuân Thu cau mày, không đồng ý mà nhìn qua, nói không tốt là đúng Giản Nhược Trần bất mãn, hay là đối với trong đó vị nào bất mãn, mạn thuyền hai bên thì là nhìn không chớp mắt, giống như không nhìn thấy đuôi thuyền một màn giống như.

Giản Nhược Trần thán qua một hơi về sau nói: "Tam công tử, về sau Bích Vân trong cốc sự tình, còn muốn dựa vào người cùng Lạc sư thúc thật nhiều, người là hơn phí tâm."

Phạm An Quý nhìn Mạc Tiểu Ngôn bộ dáng tức giận, dường như liền chiếm được thượng phong, đặc ý nói: "Dễ nói."

Giản Nhược Trần liền nhìn xem Phạm An Quý, Phạm An Quý chịu không nổi Giản Nhược Trần bình tĩnh lại ẩn hàm chế nhạo ánh mắt, hừ một tiếng, quay người hướng Lạc Phàm bên kia đi đến, Giản Nhược Trần lúc này mới quay đầu, nhìn xem tức giận Mạc Tiểu Ngôn nói: "Mạc tiểu tiên

bồi, những tu sĩ kia về sau không thiếu được chịu lấy tổn thương, người chỗ đó trị liệu ngoại thương nội thương Linh được không phải ít a."

Mạc Tiểu Ngôn quả nhiên bị Giản Nhược Trần mà nói hấp dẫn, hai người liền thấp giọng nghiên cứu Linh được sự tình rồi.

Triệu Xuân Thu thu hồi ánh mắt.

Nếu là không có kinh nghiệm tu sĩ, rất dễ dàng bị loại này song phương tranh đoạt bưng lấy biểu hiện mê hoặc con mắt, nhất là nữ tu, lại càng dễ ngạo khí đứng lên, làm ra mất thân phận của mình sự tình, đặc biệt là tại đối đãi Phạm An Quý như vậy nam tu thân bên trên.

Có thể Giản Nhược Trần lại có thể bất động thanh sắc mà hóa giải mở, không có nửa phần bất mãn, lại để cho bất cứ người nào đều tìm không ra nàng không phải trở lại.

Càng khó được đúng rồi đem vốn đã mất hứng Mạc Tiểu Ngôn trấn an ở, còn không có nửa câu đối với Phạm An Quý bất mãn ngôn ngữ.

Quay đầu nhìn Phạm An Quý cùng Lạc Phàm đã trò chuyện rất du mau đứng lên, dường như bọn họ vốn là quen biết bộ dạng.

Có thể đi theo Giản Nhược Trần đi ra, trợ giúp nàng an bài những cái kia Luyện Khí tu sĩ, cùng Giản Nhược Trần quan hệ tất nhiên cũng không tầm thường, Lạc Phàm còn dễ nói, việc này thanh danh cũng không tốt nghe Tam công tử lại là thế nào cùng đi ra đây này?

Cũng không biết Giản Nhược Trần như thế nào trấn an đấy, sau đó vài ngày Phạm An Quý liền không có ở đây cùng Mạc Tiểu Ngôn cãi nhau, đầu ngẫu nhiên cùng Giản Nhược Trần nói vài lời lời nói, mọi người an an ổn ổn mà đã đến Dược Vương Cốc.

Ở lại Được Vương Cốc Thiên Đạo Tông Luyện Khí đệ tử, đã an bài tiến vào đến Bích Vân trong cốc rồi, Lục hoàng tử Diệp Phi quản gia Diệp Thủy Tuyền cũng tự mình mang theo Kiếm Tông hơn bốn mươi vị Luyện Khí đệ tử tới đây, cùng nhau còn có hơn hai mươi vị đã tham gia thi đấu tán tu, còn có trăm tên phàm nhân thiếu niên, những người này bởi vì không có trải qua Giản Nhược Trần đồng ý, cũng đều tại Bích Vân cốc bên ngoài không có đi vào.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Trúc Cơ Lúc Trước

Triệu Xuân Thu tự nhiên muốn tránh hiềm nghi, cùng Diệp Thủy Tuyền hàn huyên hai câu trước hết trở về nội môn, Mạc Tiểu Ngôn đứng ở một bên, mắt hứng nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần cũng tiến lên chào hỏi, sau đó gọi lấy Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ, cùng Diệp Thủy Tuyền giúp nhau giới thiệu, sau đó mới phải Phạm An Quý cùng Lạc Phàm.

Phạm An Quý cùng Diệp Thủy Tuyền không tính quen thuộc thực sự không xa lạ gì, Lạc Phàm nhưng là hoàn toàn lạ lẫm đấy, giới thiệu về sau, Giản Nhược Trần liền tỏ vẻ, Bích Vân trong cốc hết thảy do Lạc Phàm toàn quyền chịu trách nhiệm, nàng làm cho phụ trách cũng chỉ có Linh Thạch.

Diệp Thủy Tuyền đem người đưa tới đây, cũng cân nhắc qua Giản Nhược Trần trong tay thiếu khuyết nhân thủ, liền mang tới ba vị Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, ba người này đều là Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong, Diệp Thủy Tuyền ý tứ rất rõ ràng, đi theo Giản Nhược Trần, coi như là Giản Nhược Trần người.

Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ cho Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ sử dụng, tại Tu Tiên giới ít có, nhưng ở Hoàng Thành sẽ không ít có rồi, ba người kia hướng Giản Nhược Trần sau lưng vừa đứng, Giản Nhược Trần còn không cảm giác thế nào, Mạc Tiểu Ngôn liền cảm giác đến áp lực.

Người với người giữa đều là đối với gần đây đấy, nàng tự nhiên nhìn ra được, bất luận là Lạc Phàm hay vẫn là Phạm An Quý hay vẫn là Diệp

Thủy Tuyền, đều đối với Giản Nhược Trần rất tốt, mà bọn họ tốt, cũng không so với nàng đối với Giản Nhược Trần ít.

Lạc Phàm với Thiên Linh Căn tu vi, chịu ly khai tông môn trợ giúp Giản Nhược Trần huấn luyện tu sĩ, đó là đem tu vi của mình đều trước buông, một lòng vì rồi Giản Nhược Trần đấy, tuy nói Giản Nhược Trần có nói những tu sĩ này cuối cùng đều về Lạc Phàm tất cả, nhưng Lạc Phàm muốn những tu sĩ kia làm cái gì đấy? Chính hẳn tu luyện cũng không kịp.

Còn có Phạm An Quý, đó là Thiên Đạo Tông Tam công tử, tại Thiên Đạo Tông cũng là vênh mặt hất hàm sai khiến nhân vật, cùng tới đây chính là vì hiếu kỳ? Chính là vì cùng nàng đưa nổi giận? Mạc Tiểu Ngôn rất xấu hay vẫn là phân biệt ra được đấy.

Lại càng không cần phải nói việc này Diệp Thủy Tuyền rồi, hẳn mang đến thế nhưng là ba vị Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong tu sĩ, nói cho rồi Giản Nhược Trần, cái kia chính là thật đúng rồi Giản Nhược Trần người, toàn bộ Trịnh quốc, không phải Hoàng tộc, không phải thế gia đệ tử, cũng không phải Phạm An Quý như vậy tu sĩ, còn có cái kia Luyện Khí Kỳ tu sĩ thì có Trúc Cơ kỳ nô bộc rồi hả?

Đây một đôi so với, Mạc Tiểu Ngôn đột nhiên cảm giác được nàng đối với Giản Nhược Trần không tốt.

Giản Nhược Trần nhận lấy, lập tức liền đem sai khiến cho Lạc Phàm, lần nữa nói rõ Bích Vân trong cốc sự vụ toàn bộ do Lạc Phàm làm chủ, chính là nàng tiến vào Bích Vân cốc, tại nhân viên an bài bên trên cũng muốn nghe từ Lạc Phàm đấy.

Diệp Thủy Tuyền thân phận đặc biệt, Dực Vương Cốc không tốt trực tiếp xin hẳn đi vào, Giản Nhược Trần cũng không có xin hẳn tiến vào Bích Vân cốc ý tứ, tiếp theo cùng Diệp Thủy Tuyền một mình hàn huyên một hồi, chú ý tới Mạc Tiểu Ngôn ở một bên có chút không tập trung.

Hai người trò chuyện chỉ chốc lát, Diệp Thủy Tuyền liền rời đi, Giản Nhược Trần kêu gọi Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ đến Bích Vân trong cốc, Phạm An Quý rõ ràng lắp bắp kinh hãi, lẽ ra đây Mạc Tiểu Ngôn nóng nảy nên dương dương đắc ý đấy, thế nhưng là lần này cũng không lớn an ổn.

Bích Vân trong cốc diện tích có phần rộng rãi, có Thiên Đạo Tông toàn bộ ngoại môn lớn nhỏ, nguyên vốn cũng là một chỗ gieo trồng Linh dược chỗ, hoang vu hời hợt, chỉ có vài toà phòng nhỏ, rất là hoang vu.

Trong túi trữ vật đại bộ phận Linh Thạch, tinh thiết, Giản Nhược Trần đã đều để lại cho Lạc Phàm, kia có quan hệ huấn luyện hết thầy, đã có nhân viên chuyên nghiệp quản lý, nàng cùng những tu sĩ kia thấy, giải thích rõ rồi mục đích, liền hoàn toàn buông tay, đây tại Mạc Tiểu Ngôn xem ra rất là không hiểu, những tu sĩ kia như thế nào cũng là Giản Nhược Trần, làm sao lại như vậy toàn bộ giao cho Lạc Phàm nữa nha.

Nàng càng vui vẻ hơn đúng rồi Giản Nhược Trần ở tại nàng nơi đây, mặc dù không phải sớm chiều ở chung, nhưng nghĩ đến Giản Nhược Trần bế quan cũng liền cùng nàng cách xa nhau không xa, liền có loại trên tâm lý thỏa mãn, liền cũng càng muốn vì Giản Nhược Trần làm chút ít sự tình, liền tại Giản Nhược Trần tại tĩnh thất lúc tu luyện đi ra một lần, đem Bích Vân cốc tương lai sẽ cần Linh đan an bài.

Như thế, Giản Nhược Trần cũng cuối cùng đem bế quan tiến giai chuyện lúc trước an bài thỏa đáng.

Giản Nhược Trần dự tính được không có nửa phần sai lầm, một tháng bên trong, nàng cũng đã đem tu vi tiến giai đến Luyện Khí chín tầng đỉnh phong, mà một tháng này đến nay, nàng cũng chỉ là rời đi tĩnh thất mấy lần, mỗi lần đều là ngắn ngủi mà cùng Mạc Tiểu Ngôn trò chuyện hơn mấy câu, ước chừng cũng chính là muốn Mạc Tiểu Ngôn hiểu rõ tiến độ tu luyện của nàng.

Bế quan trùng kích Trúc Cơ, cần thời gian liền có hơn, Giản Nhược Trần cũng tại trước khi bế quan đi một lần Bích Vân cốc, lúc này đây Giản Nhược Trần vẫn như cũ mời rồi Mạc Tiểu Ngôn, dường như tại Mạc Tiểu Ngôn trước mặt thật không thiết nửa phần phòng bị giống như, Mạc Tiểu Ngôn lại ngoài ý muốn cự tuyệt.

Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn biểu hiện được càng là bằng phẳng, Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm lại càng phải không an, giống như nàng như thế, chính là muốn can thiệp Giản Nhược Trần cái gì tựa như.

Mạc Tiểu Ngôn cự tuyệt không có ở đây Giản Nhược Trần trong dự liệu, nhưng nàng cũng không có kiên trì, một người đã đến Bích Vân cốc.

Một tháng, Bích Vân trong cốc không còn là hoang vu bộ dáng, dựng lên rồi từng dãy nhà đá, vừa nhìn kiến trúc này, Giản Nhược Trần sẽ không do cười rộ lên, như vậy chính tề quy hoạch, hay vẫn là ba tầng kiến trúc, vừa nhìn chính là bên trên cái thế giới phong cách.

Lạc Phàm trước ra đón, nhìn thấy Giản Nhược Trần tu vi, thông lệ nói vài câu chúc mừng, hai người chủ đề liền chuyển đến tu sĩ trên người.

Mỗi người tu sĩ, Lạc Phàm đều kế hoạch thành lập ra một phần hồ sơ, nhằm vào tu sĩ tu vi thực lực cùng Linh căn, chỉ định rồi chuyên môn tu luyện phương án.

Hơn một trăm vị Luyện Khí tu sĩ, phải một cái khổng lồ công trình, lại càng không cần phải nói tu sĩ bản thân đều không thích bại lộ thực lực của mình, đều muốn chính thức hiểu rõ, không thể không dựa vào mấy người bọn hắn Trúc Cơ tu sĩ tự mình ra trận đối chiến, cho đối thủ với không ngừng tử vong uy hiếp mới hiểu rõ đi ra.

Một tháng này, cũng mới miễn cưỡng hiểu rõ đi ra, đang tại kế hoạch pháp thuật cùng Pháp khí huấn luyện.

Đối với phạm nhân huấn luyện tương đối đơn giản hơn nhiều, ngoại trừ thể năng huấn luyện chính là trong thực chiến đối chiến, phạm nhân có thể làm được tạm thời chính là tay không vật lộn, Giản Nhược Trần dạy cho A Lực bộ kia Taekwondo động tác, tại Lạc Phạm xem ra liền không dùng rồi, chính hắn vậy bộ động tác càng có thực chiến tác dụng.

Phạm nhân huấn luyện, Lạc Phạm chế định ra kế hoạch về sau, liền muốn Tả Nghị trước tìm ra mấy người tu sĩ hiệp trợ, chính mình mỗi ngày xem xét một chút, bây giờ vấn đề là, Lạc Phạm cùng Phạm An Quý sau khi thương nghị, đều muốn cho những thứ này Luyện Khí tu sĩ phân phối một bộ Pháp khí, bố trí một bộ phù hợp trận pháp.

Đây, không phải chuyên nghiệp nhân sĩ Giản Nhược Trần liền hoàn toàn không giúp được gì.

Những tu sĩ này, cũng xa xa không đạt được Lạc Phạm bên trên cái thế giới làm cho đạt tới trung thành, luyện chế súng ống, Lạc Phạm lại không dám đơn giản lấy ra.

Giản Nhược Trần vòng nửa vòng, Phạm An Quý mới vội vàng đi ra, chào hỏi, nhìn thấy Giản Nhược Trần trước hướng phía sau của nàng tìm, không nhìn thấy Mạc Tiểu Ngôn tựa hồ còn không tin tưởng lắm.

Phạm An Quý hiển nhiên cùng Lạc Phạm ở chung hài lòng, nói chuyện với nhau thái độ cũng rất tùy ý, hàn huyên một lúc sau, liền nói cho bọn hăn biết, đến Hoàng Thành đi tới Trúc Cơ tu sĩ đã xác định, lại có tầm một tháng, hăn phải trở về đến Thiên Đạo Tông, mang những tu sĩ kia đến Hoàng Thành.

Lạc Phạm khó khăn có Phạm An Quý tận tâm hỗ trợ, còn một tháng nữa muốn buông tay, liền có chút ít trở tay không kịp, mà Giản Nhược Trần cũng lập tức muốn bế quan, nhân thủ bên trên lập tức sẽ không khoảng chừng đứng lên.

Cũng may còn một tháng nữa thời gian, một tháng tại tu sĩ mà nói, cũng có thể cho rằng nửa tháng trở lại dùng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 261: Một Hệ Trúc Cơ

Những thứ này khó khăn, cũng đều tại Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm trong kế hoạch, mà lại bọn họ cũng đều biết, bất luận lúc trước kế hoạch được đến cỡ nào tốt, kế hoạch đều không đuổi kịp biến hóa.

Giản Nhược Trần bế quan tiến giai là không thể kéo dài đây, Lạc Phàm cũng chỉ có thể tự mình giải quyết khó khăn, tương đối mà nói, Giản Nhược Trần bây giờ là thoải mái nhất được rồi.

Tiến giai Trúc Cơ, tại tu sĩ mà nói đều là trọng yếu nhất cùng thận trọng sự tình, có thể tại Lạc Phàm cùng Phạm An Quý trong mắt, Giản Nhược Trần tựa hồ là trăm phần trăm có thể tiến giai đây, căn bản không cần nhạy cảm.

Giản Nhược Trần trong nội tâm lại thận trọng hơn nhiều, không phải là vì tiến giai, mà là vì Mạc Tiểu Ngôn cho nàng luyện chế Linh đan, vì thế, nàng đã đem Trúc Cơ tất cả công việc tất cả đều chuẩn bị xong, cũng tưởng tượng rồi ăn vào Linh dược sau loại loại khả năng, cũng như thế nào nghĩ cách khu trừ Linh dược được lực.

Trở lại sơn cốc, quả nhiên Mạc Tiểu Ngôn đã đang chờ nàng, nhìn thấy nàng đi tới, con mắt không sai châu mà nhìn chăm chăm vào nàng, vậy mà có chút dáng vẻ khẩn trương.

Giản Nhược Trần vội đến âm thanh ngồi ở Mạc Tiểu Ngôn đối diện nói: "Như thế nào, Mạc tiểu tiên bối thoát nhìn so với ta còn muốn khẩn trương đây?"

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu, mím môi nói: "Người Trúc Cơ về sau, liền phải sư muội của ta rồi."

Nghe xong lời này, Giản Nhược Trần liền nở nụ cười, trêu ghẹo nói: "Mạc tiểu tiên bối xưng hô thế này, ước chừng cũng chỉ có hôm nay ngày cuối cùng rồi hả?"

Giản Nhược Trần cười rộ lên, Mạc Tiểu Ngôn lại không chịu cười, ngược lại càng thêm nghiêm túc nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần liền cũng thu hồi dáng tươi cười nói: "Như thế nào, người mất hứng?"

Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu, "Không có gì mất hứng đây, ta chỉ phải lo lắng người mất hứng."

Giản Nhược Trần ngẫm lại, hay vẫn là buông tha cho thuyết phục Mạc Tiểu Ngôn, nói: "Linh đan luyện chế xong chưa? Nếu như không có sự tình khác, hôm nay ta muốn bế quan."

Mạc Tiểu Ngôn xuất ra một cái bình ngọc, quan sát đến Giản Nhược Trần, đem bình ngọc đỡ lên Giản Nhược Trần trong tay, Giản Nhược Trần nhận lấy, cũng không mở ra, chẳng qua là nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn.

Mạc Tiểu Ngôn nói: "Nó cũng là Trúc Cơ Đan, ta tự tay luyện chế, không thuộc tính Trúc Cơ Đan, bất quá trong đó, có ta một giọt tinh huyết."

Giản Nhược Trần nghĩ tới Mạc Tiểu Ngôn sẽ đưa cho nàng linh đan gì, có thể như thế nào cũng thật không ngờ phải đựng Mạc Tiểu Ngôn tinh huyết Trúc Cơ Đan, trên mặt biểu lộ vô cùng kinh ngạc, Mạc Tiểu Ngôn sắc mặt cũng chìm xuống trở lại.

"Người đã nói người sẽ phục dụng đây."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, cũng không có thu hồi kinh ngạc.

"Đúng vậy, ta sẽ phục dụng đấy."

Tinh huyết, tăng thêm thần thức, phải tế luyện Pháp khí phương thức, nhưng ở Linh đan bên trong gia nhập tinh huyết, nhưng là Giản Nhược Trần chưa từng nghe qua đấy, chính là tại hấp thu Nguyên Anh trong trí nhớ cũng không có.

Nhưng chỉ cần nghĩ vậy miếng Trúc Cơ Đan phải Mạc Tiểu Ngôn luyện chế, liền cũng liền không nên có quá mức kinh ngạc, thật là đều muốn không kinh ngạc, cũng căn bản chính là không thể nào.

Dựa theo giữa các nàng ước định, Giản Nhược Trần Trúc Cơ tình hình đặc biệt lúc ấy ăn vào Mạc Tiểu Ngôn luyện chế Linh đan, Mạc Tiểu Ngôn cũng chỉ cần báo cho biết Linh đan là vật gì là được, Giản Nhược Trần gật đầu về sau, liền muốn mở ra bình ngọc, đang tại Mạc Tiểu Ngôn mặt phục dụng.

Mạc Tiểu Ngôn lại khẽ vươn tay ngăn cản: "Đợi một chút, hiện tại không cần phục dụng, người xác định người loại nào Linh căn Trúc Cơ chứ "

Giản Nhược Trần có chút ngần ra, nhớ tới nàng cũng không có cùng Mạc Tiểu Ngôn nói về nàng năm hệ Linh căn đều khiến cho nhập vào cơ thể đồng thời tu luyện sự tình, Mạc Tiểu Ngôn cũng sẽ không biết đạo nàng ý định năm hệ Linh căn tất cả đều Trúc Cơ.

Mạc Tiểu Ngôn đã nói tiếp: "Năm hệ Linh căn Trúc Cơ vẫn còn là không dễ, một hạt Trúc Cơ Đan liền Trúc Cơ thành công, hầu như không có, đây hạt Trúc Cơ Đan người tạm thời không cần phục dụng, trước phục dụng người quyết định Trúc Cơ chính là cái kia Linh căn, sau đó lại phục dụng này cái."

Một hạt Trúc Cơ Đan không đủ để Trúc Cơ, đây viên linh đan ở trong chứa có Mạc Tiểu Ngôn máu huyết, nàng tự nhiên có thể phân biệt ra được

Giản Nhược Trần ăn không có ăn này cái Trúc Cơ Đan, đây cũng là nàng muốn luyện chế không thuộc tính Trúc Cơ Đan một trong những nguyên nhân.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, đứng lên.

Lại trở lại trong tình thất, hoàn toàn ở vào một cái yên tĩnh hơn nữa an toàn trong hoàn cảnh, Giản Nhược Trần đem Mạc Tiểu Ngôn luyện chế Trúc Cơ Đan để ở một bên, nàng bây giờ còn có thời gian suy nghĩ đây hạt Trúc Cơ Đan mang đến tai hại, nhưng chẳng biết tại sao, vốn rất là bình tĩnh trong nội tâm lại lúc trước rồi gợn sóng, chậm chạp không cách nào trầm tĩnh.

Có chứa Mạc Tiểu Ngôn tinh huyết Trúc Cơ Đan, thế nào lại là loại này đây? Phục dụng về sau, theo Trúc Cơ, đây giọt tinh huyết tất nhiên muốn chìm vào đến bên trong thân thể của nàng, trong kinh mạch, trở thành linh lực một bộ phận, hoặc là một mình tiến vào đến trong đan điền.

Như vậy, đây giọt tinh huyết tiến vào đến thân thể nàng mục đích cuối cùng nhất đây?

Là vì mười năm về sau Mạc Tiểu Ngôn Kết Đan?

Vậy chính mình đây? Mạc Tiểu Ngôn sẽ thông qua đây giọt tinh huyết khống chế thân thể của mình?

Ngẫm lại, tựa hồ là không thể nào đấy, một giọt tinh huyết mà thôi, sao có thể khống chế thân thể của mình.

Như vậy là khống chế Trúc Cơ linh lực?

Nếu như Giản Nhược Trần chỉ là một cái đơn thuần Luyện Khí tu sĩ, liền sẽ không giải như thế nào Trúc Cơ, có thể trong trí nhớ của nàng còn có một Nguyên Anh tu sĩ trí nhớ, cái kia trong trí nhớ, cỗ thân thể kia phải

Trúc Cơ qua đây, chẳng khác nào Giản Nhược Trần đã có một lần Trúc Cơ kinh nghiệm.

Dĩ nhiên là biết rõ, Trúc Cơ quá trình, chính là đem trong thân thể trạng thái khí linh lực áp súc thành trạng thái dịch quá trình, trạng thái khí linh lực áp súc thành trạng thái dịch, linh lực đã xảy ra bản chất biến hóa, cũng tại sự biến hóa này trong quá trình hấp thu áp súc nhiều linh khí hơn, hình thành củng cố trụ cột.

Quá trình này cùng tinh huyết có lẽ không có bất cứ quan hệ nào.

Giản Nhược Trần lắc đầu, Mạc Tiểu Ngôn trong đầu đến cùng nghĩ cái gì? Chính là đem máu tươi của nàng nghĩ biện pháp làm cho mình nuốt vào? Sẽ không đơn giản như vậy đấy.

Giản Nhược Trần tại trong tĩnh thất suy nghĩ, Mạc Tiểu Ngôn đồng dạng tại tĩnh thất bên ngoài cân nhắc, nàng không lo lắng Giản Nhược Trần sẽ không ăn vào vậy hạt Trúc Cơ Đan đấy, bởi vì chỉ cần nàng muốn, tại tu vi tuyệt đối áp chế dưới điều kiện, đều muốn bắt buộc Giản Nhược Trần trong cơ thể loại bên trên máu tươi của nàng, thật là dễ dàng.

Nhưng nàng liền phải muốn biết, Giản Nhược Trần có thể hay không ăn vào đây hạt tinh huyết.

Nàng hay vẫn là ngồi tại bên ngoài, cùng đợi Giản Nhược Trần Trúc Cơ, cùng đợi Linh khí chung quanh phát sinh cải biến.

Trong tĩnh thất, Giản Nhược Trần cuối cùng bình tâm tĩnh khí xuống, xuất ra Mộc hệ trung phẩm Linh Thạch bày ở Tụ Linh Trận trận bàn lên, đồng thời xuất ra một hạt Mộc hệ Trúc Cơ Đan ngậm trong miệng, trận pháp khởi động, Mộc hệ linh lực chậm rãi tụ tập, Giản Nhược Trần nhắm lại hai mắt, vận chuyển Mộc hệ công pháp.

Tỉnh thất bên ngoài, Mạc Tiểu Ngôn cảm giác được Mộc hệ linh lực bắt đầu tụ tập, có chút kinh ngạc xuống, nàng như thế nào cũng thật không ngờ Giản Nhược Trần sẽ là Mộc hệ Linh căn Trúc Cơ.

Bọn họ hằng ngày chế phù, Giản Nhược Trần mời lửa hệ Thủy Hệ phù lục rất có giới thiệu văn tắt, Mạc Tiểu Ngôn cho rằng nàng Trúc Cơ cũng chọn hỏa hệ hoặc là Thủy Hệ Linh căn.

Như vậy nghĩ đến, Mạc Tiểu Ngôn giật mình, Giản Nhược Trần chưa bao giờ có khi nàng mặt thi phát qua bất luận cái gì pháp thuật, nàng vậy mà không biết nàng chủ tu đúng rồi gì hệ linh lực.

Mộc chủ sinh sôi, mộc cũng nhóm lửa, như thế chế tác hỏa hệ phù lục cũng không là không thể.

Tuy rằng nghĩ như vậy, Mạc Tiểu Ngôn vẫn cảm thấy nàng tựa hồ không để ý đến cái gì.

Mộc chủ sinh sôi, tại Trúc Cơ Đan cùng Tụ Linh Trận song trọng bảo hiểm xuống, Giản Nhược Trần tự nhiên muốn lựa chọn từ Mộc hệ linh lực bắt đầu Trúc Cơ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Song Hệ Trúc Cơ

Áp súc linh lực, đối với Giản Nhược Trần mà nói phải quen việc dễ làm rồi, Luyện Khí Kỳ mỗi một lần tiểu nhân đột phá, trong đó đều muốn trải qua ba lượt linh lực áp súc, chỉ có điều mỗi một lần đều không có hôm nay như vậy linh lực khổng lồ.

Cũng may, Giản Nhược Trần có đủ rồi nguyên vốn cũng không thuộc về của nàng tu luyện kinh nghiệm, cũng có đầy đủ kiên nhẫn cùng tin tưởng, chủ yếu hơn đúng rồi, nàng còn hữu dụng trung phẩm Linh Thạch bố trí Tụ Linh Trận, còn có đầy đủ Trúc Cơ Đan.

Khổng lồ linh lực thông qua Tụ Linh Trận chuyển vận đến trong trận pháp, lại bị Giản Nhược Trần hấp thu đến kinh mạch, trong kinh mạch linh lực không ngừng tràn đầy, mà kinh mạch tựa hồ chính là không đáy bình thường như thế nào cũng tràn đầy bất tận.

Tụ Linh Trận hấp thu vào linh lực vốn đầy đủ khổng lồ, càng còn có Mộc hệ trung phẩm Linh Thạch bên trong linh lực, nhưng Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong kinh mạch cũng đã bị mở rộng đến một cái khả quan trình độ, mà lại Giản Nhược Trần kinh mạch, lại so với bình thường Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong tu sĩ kinh mạch còn muốn rộng lớn.

Linh khí tiến vào trận pháp tốc độ thật sự chưa đủ, trung phẩm Linh Thạch đã tiêu hao một phần ba, có thể trong kinh mạch linh lực còn không có mở rộng đầy, lại càng không cần phải nói áp súc, Giản Nhược Trần có chút mở mắt, quét mắt sau trận bàn Linh Thạch, trong miệng hơi chút dùng sức, Trúc Cơ Đan cắn mở, một cỗ nhiệt lưu bỗng nhiên chảy vào trong

bụng, còn không có hoàn toàn tiến vào đến trong bụng, liền hóa thành phần vinh mạnh mẽ linh khí, bị Mộc hệ công pháp dắt vào đến trong kinh mạch.

Giản Nhược Trần đánh giá cao Trúc Cơ Đan uy lực, đây một quả Trúc Cơ Đan linh lực tiến vào đến trong kinh mạch, kinh mạch đầu có chút phòng lên, xa không có đạt tới bão hòa, nhưng Trúc Cơ Đan tác dụng không chỉ là mang đến khổng lồ linh lực, còn có thể thúc đẩy công pháp vận hành.

Khổng lồ Mộc hệ linh lực tại trong kinh mạch hầu như sinh ra gào thét mà qua hậu quả, thúc đẩy Mộc hệ công pháp gia tốc vận hành, gia tốc hấp thu Tụ Linh Trộn mang đến Mộc hệ linh khí, Tụ Linh Trộn hấp thu linh khí hiển nhiên không đủ để cung cấp điên cuồng vận hành Mộc hệ công pháp, trộn bần bên trên ở giữa vậy miếng trung phẩm Linh Thạch bên trong linh lực, đã ở kịch liệt hướng Giản Nhược Trần trong thân thể vọt tới.

Giản Nhược Trần tâm niệm vừa động, trở tay xuất ra Mạc Tiểu Ngôn cho nàng Trúc Cơ Đan, không chút do dự ném tới trong miệng, lập tức, lại là một cỗ khổng lồ linh lực bổ sung đến trong thân thể, đây một viên linh đan linh lực cũng không như trên một quả Trúc Cơ Đan, nhưng đối với Giản Nhược Trần mà nói nhưng là vừa vận đấy.

Không thuộc tính linh lực nhanh chóng cùng Mộc hệ linh lực dung hợp cùng một chỗ, kinh mạch cấp tốc phòng lên đứng lên, linh lực điên cuồng vận hành đồng thời càng thêm điên cuồng mà đánh thẳng vào kinh mạch, mà kinh mạch cũng dần sinh ra cực kỳ lực lượng cường đại, trái lại áp súc trong kinh mạch linh lực.

Đây là linh lực cùng kinh mạch ở giữa cạnh tranh, linh lực bành trướng cường độ vượt qua kinh mạch, sẽ gặp chống bạo rồi kinh mạch, cả người cũng sẽ nổ thành mảnh vỡ.

Trái lại, kinh mạch chỉ cần đem linh lực áp súc thành công, liền hoàn thành rồi Trúc Cơ đạo thứ nhất quá trình, liền nhìn là ai cuối cùng thành công.

Linh lực lưu chuyển ở bên trong, kinh mạch phòng lên đến một cái đáng sợ trình độ, nếu có mặt khác Trúc Cơ qua tu sĩ ở đây thần thức dò xét, sợ là sẽ phải giật mình như vậy phòng lên kinh mạch như thế nào còn có thể bảo trì ở không có tổn hại, tràn ngập co dãn.

Nhưng ở Giản Nhược Trần trong mắt, cái này chính là lại bình thường bất quá, Trúc Cơ rồi, kinh mạch độ rộng tất nhiên muốn vượt qua nàng Trúc Cơ lúc trước, mà nàng đang luyện nổi giận trung kỳ thời điểm, kinh mạch độ rộng cùng tính bền dẻo liền đã đạt đến bình thường Trúc Cơ tu sĩ trình độ.

Tụ Linh Trận hấp thu trở lại linh khí vẫn đang không ngừng tràn đầy lấy kinh mạch, trong kinh mạch linh lực nhưng vẫn nhưng tại trong không chế, thẳng đến đạt đến một cái hoàn toàn không thể nào trình độ.

Đúng lúc này, Giản Nhược Trần mới bắt đầu khống chế kinh mạch, bắt đầu chậm rãi áp súc trong kinh mạch linh lực.

Linh lực mỗi một lần tuần hoàn, kinh mạch liền áp súc rồi một tầng, hấp thu linh khí lại bổ sung tiến đến, liền lại một lần nữa bị áp súc, giống như là kinh mạch tại hô hấp bình thường, lúc trước hấp thu linh lực quá trình là hấp, hiện tại chính là "Hô hào", chẳng qua là việc này hô hào, vẫn là hướng vào phía trong phát lực.

Thời gian tại áp súc trong quá trình đã mất đi ý nghĩa, có chẳng qua là vĩnh viễn áp súc.

Mạc Tiểu Ngôn vẫn ngồi ở bên ngoài, trong tình thất Giản Nhược Trần Trúc Cơ đã tiến hành ba ngày rồi, Mộc hệ linh lực vẫn đang liên tục

không ngừng tràn vào đi tới, tựa hồ Trúc Cơ chỗ là một cái không đáy bình thường.

Mộc hệ linh khí dừng mãnh vào bắt đầu, Mạc Tiểu Ngôn cũng không có cảm thấy kỳ quái, sau đó là lần đầu tiên Linh khí điên cuồng bị hút vào, hẳn là Giảm Nhược Trần ăn vào rồi một hạt Trúc Cơ Đan, cũng không lâu về sau chính là cổ thứ hai linh khí tuôn ra, Mạc Tiểu Ngôn chính là biết rõ, Giảm Nhược Trần ăn vào nàng cho nàng chỗ đó Trúc Cơ Đan rồi.

Nàng có lẽ cao hứng đấy, có thể kỳ quái phải nàng cũng không có cảm thấy như thế nào cao hứng.

Bình thường Trúc Cơ hai ngày cũng nên đã xong, có thể ba ngày rồi, Mộc hệ linh khí vẫn còn dừng mãnh vào, Mạc Tiểu Ngôn từ lúc ban đầu bình tĩnh chuyển thành kinh ngạc, sau đó đem chi lý giải là năm hệ Linh căn Trúc Cơ không dễ.

Nhưng rất nhanh nàng liền kịp phản ứng, Giảm Nhược Trần lần này Mộc hệ Linh căn Trúc Cơ, hấp thu hết tất cả đều là Mộc hệ linh khí, tuy rằng cũng có hệ khác linh khí bị cuốn vào đi vào, nhưng là có thể không đáng kể đấy.

Nếu là thuần túy hấp thu Mộc hệ linh khí, Trúc Cơ quá trình làm sao sẽ như thế trường?

Cuối cùng, tĩnh thất chỗ bỗng nhiên lại một lần nữa xuất hiện cường đại hấp lực, trong nháy mắt, quanh mình Mộc hệ linh khí cơ hồ bị trống rỗng giống như hấp dẫn đi tới, đi theo, một cổ cường đại Mộc hệ uy áp từ trong tĩnh thất hướng ra phía ngoài phóng xuất ra, Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm vui vẻ, Giảm Nhược Trần Trúc Cơ thành công.

Kế tiếp liền muốn phải củng cố vừa mới Trúc Cơ tu vi, Mạc Tiểu Ngôn nhẹ nhàng mà thở dài một hơi.

Mộc hệ linh lực vẫn còn vững vàng về phía trong tĩnh thất lưu động, biểu hiện ra trong tĩnh thất chủ nhân Trúc Cơ thành công, lại là tiếp gần nửa ngày thời gian, hết thấy dần dần yên tĩnh.

Ngay tại Mạc Tiểu Ngôn cho rằng tĩnh thất đại môn lập tức muốn đánh mở, Giản Nhược Trần rất nhanh muốn đi ra thời điểm, trong tĩnh thất bỗng nhiên xuất hiện lần nữa trận pháp khởi động tình hình, hỏa hệ linh khí bắt đầu hướng trong tĩnh thất bắt đầu khởi động.

Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc mà đứng lên, nhìn xem tĩnh thất phương hướng, Giản Nhược Trần rõ ràng là Mộc hệ Linh căn Trúc Cơ thành công, như thế nào còn sẽ có hỏa hệ linh khí hướng trong đó bắt đầu khởi động, mà như vậy quá trình, rõ ràng chính là Tụ Linh Trận đối dùng hỏa hệ Linh Thạch khởi động, nói cách khác, Giản Nhược Trần tại ném thử hỏa hệ linh lực Trúc Cơ.

Mạc Tiểu Ngôn trong lúc kinh ngạc, hỏa hệ Linh khí lưu động bỗng nhiên nhanh hơn, nếu so với trước đó lần thứ nhất Mộc hệ linh khí bắt đầu khởi động trước thời gian, rõ ràng là Giản Nhược Trần đã ăn vào rồi hỏa hệ Trúc Cơ Đan.

Giản Nhược Trần vậy mà tại ném thử song hệ Linh căn Trúc Cơ!

Có thể chính mình chỉ cấp năng luyện chế ra một quả không thuộc tính Trúc Cơ Đan.

Mạc Tiểu Ngôn chỉ biết là Giản Nhược Trần trong tay có năm hệ Trúc Cơ Đan, cũng không biết, năng có không chỉ có năm miếng Trúc Cơ Đan.

Trong hoàng thành Trịnh Hoàng ban thưởng Trúc Cơ Đan, năng đưa cho rồi Diệp Phi ba hạt, mà đang ở lúc trước một tháng Diệp Thủy Tuyền đã đến thời điểm, chẳng những trả lại cho năng, còn nhiều bỏ thêm gấp đôi phân lượng, nói cách khác, Giản Nhược Trần trong tay, Ngũ Hành Trúc Cơ Đan có tất cả hai quả.

Nàng hoàn toàn có thể không phục sau Mạc Tiểu Ngôn vậy miếng Trúc Cơ Đan đấy.

Giản Nhược Trần trong đan điền, Mộc hệ linh lực hoàn toàn thành trạng thái dịch ở ẩn ở bên trong, mặt khác ba đạo trạng thái khí linh lực cũng bình yên bất động, chỉ có hỏa hệ linh lực vui sướng mà phồn vinh mạnh mẽ mà vận hành, Mộc hệ linh lực Trúc Cơ một màn, một lần nữa trong người lại hiện ra.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Năm Hệ Trúc Cơ

Mạc Tiểu Ngôn trong sơn cốc, gieo trồng lấy nhiều loại Linh dược, trong sơn cốc linh khí dồi dào có thể nghĩ, tại trong sơn cốc này Trúc Cơ phải lại phù hợp bất quá, sơn cốc tổn thất linh khí cũng rất nhanh liền sẽ thông qua ngoài sơn cốc trận pháp đạt được bổ sung.

Cho nên, nơi đây Trúc Cơ, Giản Nhược Trần phải một hệ linh lực Trúc Cơ cũng tốt, phải năm hệ linh lực Trúc Cơ thôi được, cũng sẽ không hấp dẫn trở lại quá nhiều chú ý, chỉ có trong sơn cốc nàng cùng Mạc Tiểu Ngôn hai người, rõ ràng.

Đồng dạng thời gian trôi qua, hỏa hệ linh khí hấp thu biến mất, chuyển thành Thổ Hệ linh lực, về sau phải kim hệ, sau đó là Thủy Hệ, mà Mạc Tiểu Ngôn cũng từ lúc ban đầu bình tĩnh chờ đợi đến khiếp sợ mà lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Hai mươi ngày trong thời gian, Giản Nhược Trần một mực ở trong tĩnh thất bế quan, Mạc Tiểu Ngôn cũng vẫn ngồi tại bên ngoài trong phòng khách.

Đối với đắm chìm đang tu luyện người mà nói, hai mươi ngày thời gian rất ngắn, nếu như nói lúc ban đầu Mộc hệ Linh căn Trúc Cơ, phải nháy mắt thời gian, năm hệ Linh căn Trúc Cơ bất quá là nháy rồi năm lần mắt thời gian.

Nhưng trên thực tế, chính thức đắm chìm đến tu luyện đúng là không có thời gian quan niệm đấy, bởi vậy, thời gian cực ngắn, có đôi khi cũng sẽ

cho rằng vĩnh hằng.

Giản Nhược Trần phải năm hệ Trúc Cơ, đồng dạng quá trình lập lại năm lần, tại một lần cuối cùng Thủy Hệ linh lực Trúc Cơ thời điểm, năng sức chịu đựng cùng thể lực đều đạt đến cực hạn.

Buồn tẻ quá trình nhiều lần lập lại, làm cho người ta từ tâm lý đến trên thân thể đều mệt mỏi cực độ, lại càng không cần phải nói kinh mạch áp súc thời điểm khẩn trương cùng không thể buông lỏng, nhưng sự thành công ấy sở dĩ sẽ thành công, ngay cả có lấy không tầm thường nghị lực cùng sự dẻo dai, Thủy Hệ linh lực thành công Trúc Cơ nháy mắt, năm hệ linh lực bỗng nhiên cùng một chỗ bắt đầu khởi động.

Tại Giản Nhược Trần vừa mới buông lỏng một khắc, năm hệ linh lực bỗng nhiên tất cả đều từ trong đan điền lưu lạc chảy ra ngoài, lao nhanh nhập kinh mạch, Ngũ Hành công pháp bị tác động tự chủ vận hành, quanh mình năm hệ linh khí chậm rãi bị hấp thu.

Mà giờ khắc này, Tụ Linh Trận bên trên Thủy Hệ trung phẩm Linh Thạch cũng đúng lúc tiêu hao hầu như không còn, Tụ Linh Trận đóng cửa, đây Ngũ Hành công pháp đồng thời vận hành, làm cho cả sơn cốc Ngũ Hành linh khí đồng thời hướng việc này tĩnh thất vọt tới.

Trúc Cơ về sau kinh mạch bất luận tại tính bền dẻo hay vẫn là co giãn bên trên đều thăng lên rồi một cái độ cao mới, lại càng không cần phải nói rộng lớn trình độ, Ngũ Hành linh lực với trạng thái dịch hình thức tại trong kinh mạch vận hành, so với Luyện Khí thời kì hơn nhiều gấp mấy lần Ngũ Hành linh khí đồng thời dũng mãnh vào đến trong thân thể, lập tức liền bị hấp thu đến trong kinh mạch.

Trộn vận vận hành một cái đại chu thiên, quanh thân mệt mỏi bị linh lực vận hành tẩm bổ đảo qua quét sạch, Giản Nhược Trần đem linh lực

chậm rãi đạo nhập đan điền, nội thị ở bên trong, trong đan điền năm hệ linh lực các cứ một phương, không can thiệp chuyện của nhau.

Nhớ tới Mạc Tiểu Ngôn luyện chế đến Trúc Cơ Đan bên trong máu huyết, nàng chậm rãi dò xét, chỉ cảm thấy ngũ sắc linh lực ở trong giống như xen lẫn vật gì đó khác, nói không tốt có phải là ... hay không Mạc Tiểu Ngôn máu huyết, hoặc là, Mạc Tiểu Ngôn đã đem máu tươi của nàng luyện chế thành những vật khác.

Giản Nhược Trần trầm tĩnh dưới, lần nữa vận hành linh lực, Mộc hệ linh lực trước một bước chạy ra khỏi đan điền, tại trong kinh mạch lưu chuyển, tại tuần hoàn tiến vào đan điền thời điểm, bỗng nhiên tác động rồi hỏa hệ linh lực, Mộc hệ linh lực đụng chạm lấy hỏa hệ linh lực, hỏa hệ linh lực bỗng nhiên hùng hực mà sinh, trái lại cháy Mộc hệ linh lực, một cỗ nồng đậm Thổ Hệ linh lực ngay tại trong thiêu cháy xuất hiện, mà trong đan điền Thổ Hệ linh lực cũng bị dẫn dắt mà ra.

Đây, chính là một thúc hỏa vượng, hỏa thiêu mộc thành đất.

Thổ Hệ linh lực rất nhanh chủ đạo rồi thượng phong, lưu động bên trong, Mộc hệ cùng hỏa hệ linh lực không ngừng thúc biến thành Thổ Hệ, mà Thổ Hệ linh lực lưu chuyển một tuần sau, mơ hồ sinh ra dị biến, một cỗ kim hệ linh lực từ trong đó diễn sinh đi ra.

Đây vốn cỗ phần hệ linh lực tự nhiên mà vậy kéo rồi trong đan điền kim hệ linh lực lưu chuyển, lần nữa tuần hoàn, Thủy Hệ linh lực không dẫn tự động, Mộc, Hỏa, Thổ, Kim, Thủy năm loại linh lực đầu đuôi đụng vào nhau, Thổ Hệ thai nghén kim hệ, kim hệ tắm bổ Thủy Hệ, mà Thủy Hệ linh lực bỗng nhiên đuổi theo Mộc hệ.

Dường như trong người xuất hiện nổ vang, hoặc như là thế giới mới như vậy mở rộng đại môn, đột nhiên, Giản Nhược Trần hoàn toàn đã hiểu

năm hệ linh lực Ngũ Hành tương sinh đích đạo lý, cũng hiểu rõ nàng năm hệ Linh căn lúc này đây mới thuộc về hoàn toàn Trúc Cơ.

Linh lực lưu chuyển biến hóa, không ngừng tương sinh, không ngừng thúc hóa, mỗi một lần tương sinh mỗi một lần thúc hóa đều mang đến rất nhỏ khác nhau, mà đây mỗi một lần khác nhau đều bị Giản Nhược Trần đối với Ngũ Hành đã có mới rất hiểu rõ, mới cảm ngộ.

Như thế Ngũ Hành linh lực lưu chuyển, đã đột phá Ngũ Hành công pháp vận hành, thân thể của nàng ở trong giống như căn bản không có vận hành bất luận cái gì công pháp, lại giống như Linh lực của nàng lưu chuyển bản thân chính là công pháp, ngoại giới linh khí không ngừng dừng mãi vào, bị trong kinh mạch linh lực không ngừng hấp thu, không cần phân biệt Ngũ Hành linh khí, mỗi một điểm Linh khí dừng mãi vào, đều nhanh nhanh chóng gia nhập vào Ngũ Hành chuyển biến bên trong.

Giản Nhược Trần dần dần trầm mê đến linh lực lưu chuyển ở bên trong, đây mới thực sự là tu luyện, với linh khí là tu luyện trụ cột, với thân thể kinh mạch làm môi giới, không cần cứng nhắc bất luận cái gì công pháp, chỉ cần tuân theo bản tâm, tuân theo Ngũ Hành tương sinh.

Trầm mê tu luyện, không cách nào tự kìm chế, Giản Nhược Trần chính thức không để ý đến thời gian.

Cuối cùng, trong kinh mạch Ngũ Hành linh lực lần thứ nhất hoàn toàn dung hội đến cùng một chỗ, một cỗ chưa từng có cảm thụ qua lực lượng tự nhiên sinh ra.

Trong đầu, dường như có đồ vật gì đó tại này cỗ khổng lồ linh lực lực lượng thúc đẩy sinh trưởng sau mà ra đời, nó không giống với linh lực lực lượng, nhưng cùng linh lực lực lượng hỗ trợ mà sinh.

Nàng tầm mắt bỗng nhiên khai thác đi ra ngoài, rõ ràng vẫn ngồi ở gian phòng này trong tĩnh thất, rõ ràng khép hờ lấy hai mắt, có thể trong

tĩnh thất hết thấy lại rõ ràng mà ẩn trong đầu, không chỉ có trước người, còn có sau lưng.

Đây là một loại kỳ quái tự nghiệm thấy, thật giống như thị giác kéo dài rời khỏi thân thể bên ngoài, nàng thậm chí rõ ràng đến, nếu như không có tĩnh thất thạch bích ngăn cản, nàng sẽ nhìn càng thêm xa, nghe được xa hơn, mà nếu như không có cấm ngăn trở, cỗ lực lượng này thậm chí có thể xuyên thấu thạch bích.

Đây chính là thần thức.

Giản Nhược Trần chậm rãi nội liễm thần thức, sau đó chậm rãi đem lao nhanh linh lực đưa về đến trong đan điền, trong Đan Điền, ngưng tụ thành một cỗ linh lực bắt đầu chậm rãi phân giải, chậm rãi phân ra rõ ràng ngũ sắc, yên tĩnh ở ẩn ở bên trong, thật giống như chúng chưa từng có dung nhập vào cùng một chỗ.

Từ tĩnh thất bên ngoài dũng mãnh vào linh khí cũng dần dần tiêu tán, trong tĩnh thất yên tĩnh cực kỳ, chỉ có trên mặt đất còn bày đặt trận bàn nhắc nhở Giản Nhược Trần từng phát sinh qua hết thấy.

Nàng Trúc Cơ rồi, chẳng những nắm hệ Linh căn tất cả đều Trúc Cơ, còn tìm hiểu rồi Ngũ Hành linh lực tương sinh.

Vừa ý ngọn nguồn Giản Nhược Trần phải biết rõ đấy, không phải nàng tìm hiểu rồi Ngũ Hành linh lực tương sinh, mà là Ngũ Hành linh lực vốn là nên như thế tương sinh đích.

Trầm tĩnh rồi một hồi, triệt để bình phục tâm tình, Giản Nhược Trần thu thập trận bàn, rút khỏi cấm chế, mở ra tĩnh thất đại môn.

Bên ngoài ánh sáng làm cho nàng giật mình, vừa mới nàng là tại hắc ám trong tĩnh thất, có thể nàng rõ ràng quên mất trước mắt hắc ám, đơn giản là trong bóng đêm, nàng vẫn đang rõ ràng mà thấy được quanh mình.

Không phải dùng hai mắt, mà là dụng thần nhận thức.

Tại hai mắt không được triển khai tác dụng thời điểm, thần thức chưa phát giác ra liền phóng ra.

Nàng đi ra tỉnh thất, đi ra hành lang, trong phòng khách, Mạc Tiểu Ngôn mặt hướng nàng đứng đấy, bốn mắt nhìn nhau, nhất thời nhìn nhau không nói gì.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Sơ Hiện Cường Thế

Bởi vì đáy lòng đối với Trúc Cơ sau thực lực có thanh tỉnh biết, cũng có sung túc chuẩn bị, Trúc Cơ thành công, đối với Giản Nhược Trần mà nói không hề giống trong tưởng tượng như vậy kinh hỉ.

Nàng vẫn đang có thể yên tĩnh mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, giống như trước khi bế quan.

Mạc Tiểu Ngôn cũng nhìn xem Giản Nhược Trần, hơn hai mươi ngày thời gian, cũng đầy đủ nàng tỉnh táo rồi, một chỗ đây hơn hai mươi ngày, khó được đẩy, nàng không có luyện đan, cũng không có tu luyện, chẳng qua là ngẫu nhiên, đang xác định Giản Nhược Trần tiến giai quá trình thuận lợi thời điểm, sẽ xuất ra mấy cái phù lục chế tác.

Nàng cho rằng nàng đầy đủ tỉnh táo rồi, thậm chí đều có thể chế phù, thế nhưng là đang nhìn đến Giản Nhược Trần xuất hiện ở trước mặt mình về sau, nàng mới biết được nàng căn bản cũng không khả năng tỉnh táo xuống dưới, tất cả nàng cho rằng tỉnh táo, tại nhìn thấy Giản Nhược Trần về sau đều tan thành mây khói, mà nàng vậy mà không biết muốn nói cái gì đó?

Chúc mừng chứ

Nàng chẳng lẽ muốn chúc mừng Giản Nhược Trần thiên tài giống như năm hệ Linh căn Trúc Cơ?

Có thể nàng không phải nên là Giản Nhược Trần cao hứng chứ Giản Nhược Trần giống như này thực lực.

Nhưng nàng vốn không có cho rằng Giản Nhược Trần thực lực sẽ có bao nhiêu mạnh, nàng một mực liền đem Giản Nhược Trần nhìn thành một cái dựa vào Linh đan Linh quả mới chổng chất ra tu vi ngũ linh căn tu sĩ.

Rất bình thường nhất bình thường, rất không có...nhất thành tựu ngũ linh căn tu sĩ.

Nhưng bây giờ, một cái năm hệ Linh căn Trúc Cơ tu sĩ, cứ như vậy bình yên mà đứng ở trước mặt nàng, mà việc này đứng ở trước mặt nàng đây, ăn vào rồi dùng nàng tinh huyết luyện chế Linh đan, lúc trước vốn cũng biết sẽ năm hệ Trúc Cơ đấy.

Có thể vậy mà không có hiển lộ nửa phần.

Giống như có lẽ đã bình tĩnh tâm không còn bình tĩnh nữa, Mạc Tiểu Ngôn nóng lòng cũng muốn hỏi ra cái gì, có thể tưởng tượng muốn há miệng, nhưng lại không biết như thế nào hỏi, hỏi chút gì.

Giản Nhược Trần đứng đó một lúc lâu, đi lên trước, mãi cho đến Mạc Tiểu Ngôn trước mặt.

"Không có nói cho người biết ta năm hệ linh lực đều làm được khiến cho nhập vào cơ thể, cũng ý định năm hệ Linh căn tất cả đều Trúc Cơ, thật xin lỗi." Giản Nhược Trần an cùng mà nói.

Giản Nhược Trần dừng lại, chờ Mạc Tiểu Ngôn trả lời, thế nhưng là Mạc Tiểu Ngôn chẳng qua là nhìn xem nàng, không nói gì ý tứ.

Giản Nhược Trần giơ tay lên, muốn kéo lấy Mạc Tiểu Ngôn, ở giữa không trung dừng lại xuống, lại buông: "Chúng ta ngồi xuống, từ từ nói như thế nào?"

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu, lần nữa ngồi xuống, Giản Nhược Trần ngồi vào đối diện.

"Ta dùng ba năm thời gian hoàn thành năm hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, năm hệ Linh căn đều muốn tiến giai, cho nên đối với Linh đan nhu cầu liền cao chút ít, ngay tại tông môn ngoại môn buôn bán lời chút ít Linh Thạch.

Ước chừng chính là chỗ này chút ít Linh Thạch, đổi được rồi không ít Linh đan, năm hệ đều có, cho nên cho mọi người một cái ảo giác, ta tiến giai toàn bộ là linh đan chong chất đứng lên đấy.

Kỳ thật nghĩ như vậy cũng không có sai, chẳng qua là tất cả mọi người đã cho ta chỉ dùng để gấp năm lần thậm chí nhiều hơn Linh đan, tăng lên một hệ Linh căn, đương nhiên, ta cảm thấy được, nếu như không có người hỏi ta, ta cũng không cần phải giải thích."

Giản Nhược Trần từ trong túi trữ vật xuất ra linh trà, chậm rãi mà hướng trà.

Nàng còn nắm giữ không tốt hỏa hệ linh lực vận dụng, lực đạo hơi bị lớn, mắt thấy trong bầu Linh thủy sôi trào hầu như toàn bộ cũng bị bốc hơi sạch sẽ, lắc đầu, một lần nữa xuất ra Linh thủy rót bên trên.

Mạc Tiểu Ngôn không ra mà tiếp nhận Giản Nhược Trần trong tay ấm trà, bắt đầu lặp lại ngâm vào nước trà quá trình, Giản Nhược Trần liền nói tiếp: "Bất quá, ta cũng thừa nhận, ta cũng coi như tận lực giấu giếm ta năm hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, đều có thể tu luyện tiến giai sự tình, vì không bị phát hiện, ta mua đại lượng phù lục, còn có phòng hộ Ngọc phù, hầu như chưa bao giờ trước mặt người khác ra tay."

Mạc Tiểu Ngôn ngẩng đầu nhìn liếc Giản Nhược Trần, một lần nữa chăm chú tại ngâm vào nước trà bên trên.

"Bất quá, ta luyện chế ra rất nhiều phù lục, năm loại thuộc tính đều có, chưa từng có người nào hoài nghi ta có thể thuần thực vận dụng năm hệ linh lực, ta cũng cảm thấy kỳ quái." Giản Nhược Trần nói qua, tiếp nhận

Mạc Tiểu Ngôn đưa tới gấp đôi trà, "Cảm ơn" hai chữ tại đầu lưỡi trên ngọn đánh cho lăn, không có xuất đầu.

"Thời gian lâu dài, cũng thành thói quen, giống như cũng không có cái gì muốn tận lực giải thích rõ đấy." Giản Nhược Trần xem như cuối cùng tổng kết, "Người đưa linh đan của ta cũng là không thuộc tính đấy, ta nếu như tiếp nhận linh đan, cũng là tại người đây trong cốc Trúc Cơ rồi, kết luận như thế nào, người cuối cùng là biết rõ đấy, cho nên, hiện tại, người thấy được rồi, ta bây giờ đang ở trước mặt người, đại khái tính làm phải thăng thân thành khẩn đấy."

Cũng còn chưa xong toàn bộ thăng thân thành khẩn, ít nhất, không có nói cho Mạc Tiểu Ngôn, nàng năm hệ linh lực còn có thể hỗ trợ tương sinh, mà mỗi một hệ linh lực, có lẽ đều đã vượt qua bình thường vừa mới Trúc Cơ tu sĩ.

Ít nhất, nếu so với Nguyên Anh trong trí nhớ tu sĩ Trúc Cơ lúc, cao hơn trở lại rất nhiều rất nhiều.

Giản Nhược Trần không khỏi thất thần xuống, trong đầu tính toán, một hệ Trúc Cơ linh lực, bất luận tại số lượng bên trên hay vẫn là chất lên, đều có thể đạt tới Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong rồi, phải biết rằng tại Luyện Khí Kỳ, mỗi nhất giai đoạn linh lực đều muốn nhiều lần áp súc ba lượt rồi.

Như vậy, năm hệ linh lực như thế, chính là tương đương với năm người Trúc Cơ trừ thời hạn đỉnh phong tu sĩ hợp thể, vậy, toàn lực thi phát, ít nhất tại linh lực trầm trọng lên, không kém hơn bất luận cái gì một vị Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ.

Đây, hay vẫn là bảo thủ đoán chừng.

Giản Nhược Trần có chút thất thần, tại Mạc Tiểu Ngôn xem ra, giống như là không thể không đem chính mình tu luyện bí mật bạo biểu lộ sau khi đi ra phản ứng.

Mỗi người tu sĩ, đều có chính mình tu luyện bí mật, ai cũng sẽ không nguyện ý khiến người khác hoàn toàn nắm giữ chính mình tu luyện che giấu cùng thực lực.

Thật giống như bọn họ Luyện Đan Sư giống nhau, luyện đan thời điểm đầu cho phép đệ tử của mình ở một bên quan sát, mà coi như là đệ tử, cũng ít có dốc sức truyền thụ cho.

Giản Nhược Trần nói như vậy, lại đang nàng nơi đây Trúc Cơ, hiển nhiên chính là tin tưởng nàng, có thể trong lòng của nàng hay vẫn là không thoả mái.

Cùng Giản Nhược Trần vừa mới nói không quan hệ.

"Ta chỉ phải giết mình." Mạc Tiểu Ngôn rung phía dưới, sau đó nhìn Giản Nhược Trần, nói vẫn muốn nói lời: "Người, còn có thể ở chỗ này chứ "

Giản Nhược Trần rất tùy ý gật đầu: "Có lẽ có thể, bất quá ta chung quy có một số việc muốn làm đấy, cần phải ly khai."

Giản Nhược Trần dùng đúng rồi khẳng định ngữ khí, chân thật đáng tin, cũng sẽ không có thương nghị, Mạc Tiểu Ngôn nghe được phía trước bốn chữ tâm liền nhẹ nhàng mà nhảy lên, phía sau nói phải ly khai muốn làm sự tình, nàng liền không để ý đến.

"Hiện tại có thể nói cho ta biết, tại sao phải không vui?" Mặc dù là câu hỏi, Giản Nhược Trần lại dùng đúng rồi trần thuật ngữ khí, thoáng mang theo chút ít áp bách, trong tay linh trà cũng không có uống, trực tiếp liền đẩy tại trên mặt bàn.

Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem Giản Nhược Trần, chỉ cảm thấy Giản Nhược Trần so với trước thế mạnh hơn, ngữ khí cùng thái độ, thật giống như phụ thân của nàng tại đối đãi nàng những cái kia sư huynh bên trên.

Có thể kỳ quái phải, nàng lại cũng không chán ghét loại này cường thế.

"Ta không biết người loại tu luyện này phương thức, ta nghĩ đến người là chân chính phệ Linh căn, tu luyện không dễ, phải dựa vào Linh đan. Người biết, ngũ linh căn tu sĩ, ta nói rất đúng bình thường ngũ linh căn tu sĩ, tu luyện cần Linh đan thật giống như không đáy, Luyện Khí Kỳ chính là vài lần thậm chí gấp mười lần tu sĩ khác Linh đan, Trúc Cơ về sau cần thêm nữa.

Ta nghe nói qua người dẫn khí nhập vào cơ thể sẽ dùng ba năm, ta nghĩ đến người cả đời này, cũng chỉ có thể đủ Trúc Cơ rồi, cho dù có nhiều hơn nữa Linh đan, ta, ta. . ." Mạc Tiểu Ngôn nói không được nữa.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Giúp Đỡ Ta

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn dù sao cũng là sinh ra ở hai cái khác nhau thế giới, sở thụ giáo dục cũng hoàn toàn bất đồng, tại Mạc Tiểu Ngôn cái thế giới này, nàng cái tuổi này cũng đã dựng đứng rồi tam quan, mà Giản Nhược Trần, tuy nói cũng chỉ có ba mươi tuổi xuất đầu, có thể tam quan thành lập so với Mạc Tiểu Ngôn còn muốn vững chắc.

Giản Nhược Trần đã xem như có thể hiểu được không cùng người khác nhau tư duy rồi, cần phải nàng hoàn toàn đoán được Mạc Tiểu Ngôn ý tưởng hay vẫn là khả năng không lớn, ngoại trừ tam quan vấn đề, còn có thực lực.

Nàng tuy nói đã có một người Nguyên Anh tu sĩ trí nhớ, nhưng chỉ phải tán tu, đối với luyện đan, luyện khí, chế phù hoàn toàn không thông, càng sẽ không hiểu rõ Dược Vương Cốc như vậy nắm chắc bao hàm tông môn tu sĩ luyện đan thực lực, lại càng không cần phải nói suy đoán ra Mạc Tiểu Ngôn như vậy tư duy cùng người bình thường khác nhau mà lại che giấu thực lực.

Bất quá Mạc Tiểu Ngôn nói đến đây chút ít, nàng cũng coi như suy đoán ra một bộ phận, Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng tham muốn giữ lấy, còn kể cả một bộ phận ý muốn bảo hộ.

Hiện tại, Mạc Tiểu Ngôn quá mức giật mình, bởi vậy tâm tư càng lộ vẻ yếu ớt, phải tốt nhất tiếp cận giải thời điểm, Giản Nhược Trần làm sao sẽ buông tha cơ hội này, hơn nữa, nàng cũng phát hiện, nàng vừa mới đối đãi

Mạc Tiểu Ngôn ngữ khí, Mạc Tiểu Ngôn cũng không mâu thuẫn, thậm chí còn rất tiếp nhận.

"Thực lực của ta vượt qua dự đoán của người, cho người hoang mang?" Giản Nhược Trần tiếp tục truy vấn một câu.

Mạc Tiểu Ngôn không có trả lời, nhưng thần sắc nhưng là khẳng định.

"Như vậy, người tới nói cho ta biết, người hy vọng ta thực chính là một cái phế Linh căn tu sĩ?" Giản Nhược Trần lần này dùng đúng rồi câu nghi vấn.

"Có thể. . ."

"Trả lời ta." Giản Nhược Trần làm thủ thế, đã cắt đứt Mạc Tiểu Ngôn muốn phản bác cùng nghi vấn.

"Không." Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu.

"Như vậy, phải tu vi của ta, thực lực, vượt xa quá người mong muốn, cho người cảm giác được nguy hiểm?" Giản Nhược Trần tiếp tục nói.

Lúc này đây Mạc Tiểu Ngôn hầu như không chần chờ mà liền bác bỏ: "Không."

"Như vậy, " Giản Nhược Trần hướng về phía sau tựa ở cái ghế trên lưng, chọn dùng rồi buông lỏng tư thái, "Nói đúng là, người đối với về sau đều muốn đối với ta làm một chuyện, bắt đầu đã có nghi vấn?"

Mạc Tiểu Ngôn con mắt trừng lớn chút ít.

"Người cảm thấy không làm được?"

Mạc Tiểu Ngôn không có trả lời.

"Hoặc là lo lắng thực lực của ta ảnh hưởng người muốn việc cần phải làm?"

Mạc Tiểu Ngôn vẫn đang không có trả lời.

"Hay vẫn là lo lắng thực lực của ta vượt qua người?"

Người cuối cùng vấn đề, Mạc Tiểu Ngôn minh hiển lộ ra không thể nào biểu lộ.

"Ta đã ăn vào người tiền ta Trúc Cơ Đan rồi." Giản Nhược Trần tay tại trên túi trữ vật chạm đến xuống, trong tay là hơn ra một cái bình ngọc, mở ra về sau, đến ra một quả màu nâu đan được, một cỗ Mộc hệ linh lực nhanh chóng từ Linh đan bên trên phóng xuất ra.

"Ta tổng cộng chuẩn bị mười miếng Trúc Cơ Đan, đây là bị người tiền ta vậy miếng thay thế ở dưới." Giản Nhược Trần nói tiếp, sau đó đem Linh đan đưa về đến trong bình ngọc thu lại.

"Người so với ta còn muốn rõ ràng vậy miếng Trúc Cơ Đan tác dụng, đổi lại lẽ thường, nên lo lắng không phải là ta sao?"

Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng lên tiếng.

"Người lo lắng chứ "

"Không, nếu như ăn vào rồi, nên gánh chịu khả năng tồn tại bất luận cái gì hậu quả." Giản Nhược Trần hai cánh tay giao nhau phóng trước người, "Ta không hy vọng bởi vì ta Trúc Cơ, lại để cho trong lòng người xuất hiện không nhanh."

Giản Nhược Trần biết mình ngữ khí, động tác, sẽ đối với Mạc Tiểu Ngôn làm ra như thế nào trùng kích, cũng biết tại nàng bỗng nhiên hiện ra

cường thế về sau, việc này từ nhỏ liền khuyết thiếu cha mẹ làm bạn có khác bình thường luyện | phụ | luyện | mẫu tình tiết, sẽ vô thức làm ra cử động.

Quả nhiên, Mạc Tiểu Ngôn không giống vừa mới như vậy không vui rồi, tuy rằng đáy lòng ý muốn cũng không có bỏ xuống, Giản Nhược Trần hỏi tiếp: "Hiện tại, người có thể nói cho ta biết, người đến cùng là thế nào chứ "

Mạc Tiểu Ngôn có chút ủy khuất mà nói: "Ta một chút cũng không biết người, tiến giai chuyện lớn như vậy, đều không có giúp đỡ người."

Giản Nhược Trần nở nụ cười, đứng lên đi đến Mạc Tiểu Ngôn bên người, thò tay xoa xoa đầu của nàng, "Tại sao không có giúp đỡ ta, ta đây sao năm hệ linh lực Trúc Cơ nếu truyền ra ngoài, phiền cũng muốn phiền chết ta, tại người nơi đây, linh lực như vậy sung túc, tiến giai thuận lợi như vậy, chính là một trợ giúp lớn rồi."

Mạc Tiểu Ngôn đầu theo Giản Nhược Trần cử động quơ quơ, nàng cảm thấy giống như không nên như vậy, Giản Nhược Trần cũng là Trúc Cơ tu sĩ, hay vẫn là ngũ linh căn Trúc Cơ, nghe liền lợi hại, không là hoàn toàn tổn thương không được chính mình Luyện Khí tu sĩ.

Có thể nàng vậy mà rất hưởng thụ Giản Nhược Trần cử động.

"Về sau, ta còn muốn củng cố tu vi, còn muốn tại người nơi đây, muốn người hộ pháp cho ta đấy, còn không phải giúp đỡ ta?" Giản Nhược Trần đem Mạc Tiểu Ngôn hướng trong lòng ngực của mình dẫn theo mang.

Động tác này lại để cho Mạc Tiểu Ngôn tâm cũng an toàn, Giản Nhược Trần giống như trước đây tín nhiệm nàng, đối với nàng không thêm bố trí phòng vệ.

"Tốt rồi, đừng tiểu sư tỷ, bây giờ là không phải nên chúc mừng sau ta Trúc Cơ thành công."

Mạc Tiểu Ngôn từ Giản Nhược Trần trong ngực ngồi xuống nói: "Vì cái gì bảo ta tiểu sư tỷ?"

"Trước kia là tiểu tiên bối, hiện tại dĩ nhiên là phải tiểu sư tỷ rồi." Giản Nhược Trần còn là dựa theo Tu Tiên giới quy củ, không chịu vượt qua.

"Giản sư muội ưa thích như thế nào chúc mừng?" Mạc Tiểu Ngôn đã tiếp nhận xưng hô thế này.

"Ta dẫn người đi Bích Vân cốc, cùng mọi người cùng nhau vui cười một lần." Giản Nhược Trần nói qua đứng lên, chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn trên mặt hơi hơi lộ ra thất vọng, thò tay lôi kéo tay của nàng, dắt lấy nàng cũng đứng lên: "Đi, nhất định sẽ có thú vị."

Bích Vân trong cốc, thật đúng là náo nhiệt, một cái rộng lớn bị trận pháp vây quanh trên đất trống, năm vị Luyện Khí tu sĩ đang tại vây công một vị Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, Phạm An Quý đứng ở một góc, nhíu mày nhìn xem.

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn là lấy lấy Trận Phù vào, cũng không làm kinh động trong đó tu sĩ, nhưng Phạm An Quý hay vẫn là cảm giác được, liếc mắt nhìn bên ngoài, phát tay ngăn lại trong trận pháp giao chiến mấy người, nói câu cái gì, tại trong trận pháp loay hoay dưới đi ra.

"Chúc mừng Giản sư muội tiến giai Trúc Cơ." Phạm An Quý hướng Giản Nhược Trần phất phất tay, đi vào vài bước, cao thấp dò xét đây Giản Nhược Trần, "Giản sư muội Trúc Cơ về sau, càng trẻ tuổi nhiều hấp dẫn rồi."

Giản Nhược Trần cười nói: "Đa tạ Tam công tử khích lệ."

Phạm An Quý lên đường: "Vừa vặn qua mấy ngày ta phải trở về tông môn, chúng ta cùng một chỗ trở về." Nói qua nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn,

mang theo khiêu khích, "Mạc đại tiểu thư không phải còn muốn theo chúng ta trở về đi."

Mạc Tiểu Ngôn trừng trừng mắt, Giản Nhược Trần đã tiếp nhận đi tới lời nói nói: "Lạc sư huynh đây, ta Trúc Cơ rồi, đang muốn tìm bọn các người còn có đừng tiểu sư tỷ cho ta cùng một chỗ chúc mừng."

Phạm An Quý biết rõ Giản Nhược Trần phải tránh đi lời của mình đề, cũng liền thuận thế nói: "Lập tức có thể tới đây, chúng ta nơi này có giá trị trông coi, ra vào đều không ai biết."

Đang nói, Lạc Phàm cũng từ trong tiểu lâu đi ra, hắc và Phạm An Quý mấy người Trúc Cơ tu sĩ đều cùng Luyện Khí tu sĩ ở cùng một chỗ, chỉ có phạm nhân ở tại Bích Vân cốc khác một bên.

Lạc Phàm vài bước liền đi tới, chứng kiến Giản Nhược Trần Trúc Cơ rồi, trên mặt lộ ra sâu sắc đáng tươi cười: "Thật tốt quá, chúc mừng người, hiện tại rút cuộc Giản sư muội rồi."

Sau đó đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: "Giản sư muội Trúc Cơ, còn muốn làm phiền Mạc sư tỷ hộ pháp, bị liên lụy rồi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Pháp Thuật Huấn Luyện

Đối với Lạc Phàm, Mạc Tiểu Ngôn vẫn rất có hảo cảm, gặp Lạc Phàm nói lời cảm tạ, liền rụt rè lấy nói: "Khá tốt, Giản sư muội Trúc Cơ, ta tự nhiên muốn hộ pháp đây."

Phạm An Quý liền cười nhạo rồi một tiếng, tốt đang nhìn Giản Nhược Trần mặt mũi, không có đối với Mạc Tiểu Ngôn nói cái gì nữa.

Lạc Phàm cũng đã nói tiếp rồi: "Phạm sư huynh phải về tông môn, ta đây bên cạnh thiếu nhân thủ, Giản sư muội đang dễ dàng trên đỉnh trở lại."

Phạm An Quý hé mắt nói: "Giản sư muội phải tìm chúng ta ăn mừng nàng Trúc Cơ —— Giản sư muội tu vi còn muốn củng cố a, Lạc sư đệ gấp gáp như vậy liền nhường Giản sư muội trở lại hỗ trợ?"

Bốn người cùng một chỗ hướng lầu nhỏ đi đến, vừa đi, Lạc Phàm bên cạnh nghiêng đầu nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Mỗi ngày cho người một nửa thời gian củng cố tu vi, không có vấn đề a."

Giản Nhược Trần nói: "Thời gian bên trên có lẽ có thể, chẳng qua là Trúc Cơ rồi, cũng phải hồi tông môn báo cáo chuẩn bị một tiếng, trình tự phải đi là như thế này a."

Nói qua nhìn xem Phạm An Quý.

Giản Nhược Trần đối với Trúc Cơ sau tông môn có nào trình tự không biết, Lạc Phàm cũng mới tiến tông môn không tính lâu, đi cũng không phải bình thường trình tự, nghe vậy liền cùng một chỗ nhìn xem Phạm An Quý.

Phạm An Quý nói: "Nói như vậy, là muốn hồi tông môn báo cáo chuẩn bị một lần, bất quá Giản sư muội đi —— "

Hắn kéo lấy dài thanh âm, "Giản sư muội chính là không báo chuẩn bị, tông môn cũng không có thể nói cái gì, bất quá ta tư trong lòng vẫn là hy vọng Giản tiên tử hồi tông môn đấy, Lạc sư đệ đều không đi Hoàng Thành rồi, Giản sư muội Trúc Cơ rồi, nhất định sẽ cho người một cái danh ngạch."

"Vậy hay là không quay về tốt, ta chỗ này cũng thiếu người." Lạc Phàm liền ngăn lại nói.

Ba người liền đều nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần cười nói: "Vậy làm phiền Tam công tử rồi, lúc trở về cùng tông môn báo cáo chuẩn bị một tiếng."

Mạc Tiểu Ngôn không khỏi cười rộ lên, giống như Giản Nhược Trần như vậy vẫn ở tại Dược Vương Cốc tựa như.

Lạc Phàm cũng thở dài một hơi nói: "A, đúng rồi, Mạc sư tỷ có thể có thời gian? Có bằng lòng hay không cùng Giản sư muội cùng đi chỉ điểm một chút?"

Phạm An Quý lông mày không dễ cảm thấy mà nhăn nhăn, lại chứng kiến Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đều một bộ là chuyện phải làm bộ dạng nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, ngược lại là Mạc Tiểu Ngôn trong mắt có cùng nàng tu vi không đồng dạng như vậy kinh hỉ.

"Tốt, có thời gian." Mạc Tiểu Ngôn cơ hồ là cười vui lấy, sau đó đặc ý mà nhìn Phạm An Quý.

Phạm An Quý khiêu mi, du dương đầu nói: "Cũng không phải ta tu sĩ, ta cũng là một cái giúp, ai, cuối cùng có thể đã đi ra, không cần suốt ngày đối mặt với Luyện Khí tu sĩ." Đi đầu đi vào đại môn.

Lạc Phàm liền đối với Giản Nhược Trần nói: "Trúc Cơ rồi là nên ăn mừng, muốn như thế nào ăn mừng?"

Giản Nhược Trần nói: "Ta thế nhưng là dẫn đường tiểu sư tỷ trở lại đây, tự nhiên tất cả đều do người an bài."

Lạc Phàm cười tủm tỉm: "Mặc sư tỷ kiến thức muốn vượt qua ta rất nhiều, cái chỗ này muốn ta chuẩn bị chút đặc biệt ăn mừng, có tính không không bột đổ gột nên hồ?"

Giản Nhược Trần biết rõ Lạc Phàm chỉ đúng rồi kiếp trước ăn mừng phương thức, mọi người vui chơi giải trí một hồi về sau ca hát, hoặc là nấu cơm dã ngoại các loại, nói đến nàng tham gia số lần cũng không thể dùng có thể đếm được trên đầu ngón tay mà nói, nàng một cái Tổng giám đốc muốn tại, ai còn có thể có khả năng trở lại đây?

Về phần cùng thân phận nàng tương đối ăn mừng, cái kia chính là một loại khác trên ý nghĩa hội nghị, nàng còn thật hy vọng có một cái bình thường thật vui vẻ tụ hội.

"Ta thế nhưng là cùng đường tiểu sư tỷ nói, người nơi đây sẽ thú vị." Giản Nhược Trần giống như thật khó khăn mà nói, trên thực tế trong ánh mắt đều là vui vẻ.

Lạc Phàm ngẫm lại, sáng khoái mà nói: "Được, ta trước làm cho cái bữa tối."

Phạm An Quý mang theo hai người tham quan rồi việc này lâu, nói là cho tu sĩ chỗ ở, vẫn thật là phải lúc nghỉ ngơi đợi chỗ ở, nơi đây, mỗi người tu sĩ cũng có thể ngồi xuống tu luyện, bất quá cũng chính là ngồi xuống tu luyện, tất cả pháp thuật luyện tập, toàn bộ có khác địa phương.

Tựa như Giản Nhược Trần vừa mới thấy diễn luyện trận tựa như, nơi đây dưới mặt đất, còn xây xong mấy cái phong bế mang trận pháp không

gian, chuyên môn luyện tập pháp thuật đấy, Lạc Phàm mấy người Trúc Cơ tu sĩ, mỗi ngày đều muốn bồi luyện.

"Mạc tiên tử, về sau bồi luyện chuyện này liền giao cho người rồi." Phạm An Quý cũng không biết là cố ý hay là vô tình, "Ta coi lấy Lạc sư đệ là muốn cho Giản sư muội cách làm thuật bồi luyện đấy, kỳ thật cũng không tệ đấy, chung quy sống khá giả tại bên ngoài cùng nhiều cái Luyện Khí tu sĩ thực chiến, bó tay bó chân đấy, sâu không được đơn giản không được.

Chính là những tu sĩ này không có sâu không có đơn giản đấy, có đôi khi ra tay nặng điểm, bất quá Giản sư muội cũng Trúc Cơ rồi, thực chiến sao, hay vẫn là rèn luyện tốt đúng không."

Lại để cho Trúc Cơ tu sĩ làm Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ pháp thuật bồi luyện, tự nhiên là vì rèn luyện phản ứng của bọn hắn năng lực, đối với cái này Mạc Tiểu Ngôn rất là khinh thường, nàng một người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, chính là đứng đấy bất động, Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ cũng sẽ không đánh tới nàng đấy.

"Một người Trúc Cơ tu sĩ bồi luyện một cái Luyện Khí tu sĩ?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi.

"Ngẫu nhiên cũng sẽ hơn chút, Giản sư muội, có muốn thử một chút hay không?" Rõ ràng là Mạc Tiểu Ngôn hỏi thăm, Phạm An Quý hết lần này tới lần khác hỏi Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần nói: "Đừng tiểu sư tỷ, chúng ta xem trước một chút những thứ này Luyện Khí đệ tử thực lực? Bao nhiêu cũng huấn luyện nhanh hai tháng, nên có đề cao."

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu.

Phạm An Quý an bài ba cái Kiếm Tông tu sĩ.

Kiểm Tông tu sĩ am hiểu nhất đúng rồi kiếm thuật, Luyện Khí tu sĩ còn cần hai tay cầm kiếm, bởi vậy bình thường thi triển pháp thuật cơ hội cũng không nhiều, nhưng mà ở chỗ này huấn luyện, pháp thuật phải ắt không thể thiếu đấy, thậm chí bởi vì bọn họ là tu sĩ, còn nói lần đạo lý.

Đạo lý cũng rất đơn giản, đối thủ biết rõ ngươi là Kiếm Tông đệ tử, thói quen ngươi hai tay cầm kiếm chém giết, như vậy, đột nhiên thi pháp thuật, mới có thể đạt tới xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Chiến đấu, muốn đúng là cuối cùng thắng lợi đây kết luận, về phần quá trình, chỉ dùng để phi kiếm hay vẫn là pháp thuật, cũng không trọng yếu.

Nguyên bản, đừng nói thuyết phục Kiếm Tông tu sĩ, chính là Phạm An Quý đều không cho là đúng, Kiếm Tông tu sĩ quăng kiếm khiến cho sử dụng pháp thuật, còn gọi Kiếm Tông tu sĩ chứ

Sau đó, Lạc Phàm cho bọn hắn nhìn một cuộc đặc sắc trận đấu, hắn với Trúc Cơ sơ kỳ đích thực tu vi, với phi kiếm phụ trợ pháp thuật cùng cận thân thời điểm thân pháp, vậy mà cùng Trúc Cơ trung kỳ Phạm An Quý chiến cái ngang tay.

Những cái kia Luyện Khí Kỳ tu sĩ nhìn không ra, Phạm An Quý thế nhưng là hiểu, Lạc Phàm cũng không có đem hết toàn lực, chẳng qua là hắn mỗi một đạo công kích, đều vô cùng đúng chỗ, đều kịp thời bắt được nhược điểm của hắn.

Hắn rồi mới hướng Lạc Phàm thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi.

Mà Lạc Phàm tại chỉ điểm Luyện Khí tu sĩ thời điểm, cũng làm cho hắn đứng ngoài quan sát, cũng không giấu giếm, Phạm An Quý ngộ tính vốn là cao, mấy lần về sau, cảm thấy được lực chiến đấu của hắn cũng đã nhận được đề cao.

Có Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn tại, Phạm An Quý tự nhiên không sẽ đích thân lên sân khấu, chỉ làm cho đây ba cái Kiếm Tông tu sĩ với pháp thuật đối chiến.

Ba người giúp nhau quen thuộc lẫn nhau thực lực, mà lại ba người giúp nhau toàn bộ là địch nhân, pháp thuật kia chiến đấu liền dễ nhìn, không chỉ là Ngũ Hành pháp thuật thi khởi xướng trở lại xinh đẹp, còn có chính là lúc đối chiến đợi bắt lấy đối phương lỗ thủng kỹ xảo.

Giản Nhược Trần xem trọng mùi ngon, Mạc Tiểu Ngôn càng là chưa từng có gặp qua như vậy luận bàn, quả thực cùng với chiến đấu chân chính tương xứng.

Cũng quả nhiên có bị pháp thuật đánh trúng bị thương, Phạm An Quý liền xuất ra Linh dược, Mạc Tiểu Ngôn mới biết được, trách không được Bích Vân trong cốc sẽ có nhiều như vậy Linh dược nhu cầu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 267: Luận Bàn

Giản Nhược Trần đối với Lạc Phàm huấn luyện những thứ này Luyện Khí tu sĩ, là phi thường tín nhiệm đấy.

Thuật nghiệp có chuyên tấn công, Lạc Phàm đã là bộ đội đặc chủng xuất thân, lại là một người tu sĩ, huấn luyện tu sĩ sức chiến đấu làm sao sẽ yếu đây? Đã liên những người phạm tục kia, hai tháng cường độ cao huấn luyện, thể chất cũng rõ lộ ra cất cao rồi một cái bậc thang.

Phàm nhân ở chỗ này, ăn cũng là Linh Mễ, tuy rằng mỗi món ăn chỉ có không nhiều lắm, không phải Giản Nhược Trần cung cấp giới, mà phải thân thể của bọn hắn không chịu nổi nhiều như vậy linh khí.

Đối với phạm nhân, Phạm An Quý hứng thú không lớn, ngược lại là đối với giữa bọn họ vật lộn thuật nhỏ có hứng thú, nhưng cũng chỉ là nhìn xem, đối với bọn họ như vậy tu sĩ mà nói, vật lộn thuật cùng cùng khoa chân múa tay không sai biệt lắm.

Dạo qua một vòng liền đến buổi tối, Lạc Phàm quả nhiên cũng không có làm ra cái gì ý mới, vậy mà Bích Vân trong cốc tất cả tu sĩ cùng phạm nhân cũng nghỉ cả đêm, tất cả mọi người cùng một chỗ vui chơi giải trí một hồi.

Đương nhiên, cũng không có thể ăn uống chùa, mỗi người, bất luận là tu sĩ còn là phạm nhân đều muốn biểu diễn một cuộc, pháp thuật cũng tốt quyền thuật thôi được, hoặc là đối chiến tùy ý, chẳng qua là phải kết cục,

ngoại trừ Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn, ngay cả Phạm An Quý đều không thể ngoại lệ.

Ăn uống bên trên coi như là có chút ý mới, là đúng cái thế giới này tu sĩ mà nói, đủ loại đồ ăn tất cả đều bày phóng xuất, giống như tiệc đứng kiểu dáng tùy ý tự rước, còn có một số sinh ăn ở một bên, tu sĩ có thể tự rước, dùng Linh hỏa chính mình gia công —— tựa giống với bên trên cái thế giới đồ nướng, chỉ có điều không có cho chuẩn bị lò nướng.

Đương nhiên, những thứ này đồ ăn cũng không phải vô hạn số lượng cung ứng đầy, tu sĩ chỉ cần nguyện ý, có thể cho bụng của mình trở thành không đầy đầy, ước chừng là Lạc Phàm trước đó dặn dò, những tu sĩ này còn thật không có chuyển không đồ ăn ý định.

Giản Nhược Trần có chút bật cười, liền lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn cầm các loại sinh đấy, còn muốn Lạc Phàm tìm lò nướng tới đây —— có thể chuẩn bị loại này ăn, không có khả năng không có lò nướng.

Chính là vừa ăn, một bên nhìn các loại biểu diễn.

Mỗi người đều đem đây cho rằng biểu hiện ra thực lực cơ hội.

Mọi người tựa hồ là khó được buông lỏng, càng nghe nói là để ăn mừng Giản Nhược Trần Trúc Cơ thành công, liền đều toàn lực thi triển, nhất thời pháp thuật cùng phi kiếm cùng bay, đặc biệt Linh hỏa ánh được Bích Vân cốc bầu trời trông rất đẹp mắt.

Cũng không với biểu diễn làm chủ, nhưng mà náo nhiệt, đợi đến lúc phạm nhân biểu diễn thời điểm, liền náo nhiệt hơn, ngăn ngừa hai tháng, hơn mười đội ngũ hình vuông vậy mà có thể đem quyền thuật thi triển ra, Hồ Hồ Sinh Phong mà lại động tác nhất trí.

Mà A Lực, càng là với một đôi chống đỡ rồi năm người tiến công, cuối cùng vẫn là toàn thắng.

Đêm nay, Mạc Tiểu Ngôn bắt đầu lực chú ý chỉ ở Giản Nhược Trần trên người, nhưng rất nhanh cũng dung nhập vào trong hoan lạc, bởi vì cái gọi là vui một mình không bằng vui chung, liền ngay cả mình thịt nướng chính mình ăn, cũng hiểu được rất là thú vị.

Đặc sắc luôn đặt ở cuối cùng, ngay tại mọi người tất cả đều cao hứng bừng bừng thời điểm, Diễn Võ Trường bên trên trận pháp đột nhiên khởi động, hấp dẫn chú ý của mọi người, mà chứng kiến trong trận pháp hai người thời điểm, mọi người thoáng cái liền mạnh vọt qua.

Trong trận pháp hai bên, rõ ràng là Lạc Phàm cùng Phạm An Quý, bọn họ chính là muốn tại trận pháp này bên trong chính thức luận bàn một lần, coi như là cho Giản Nhược Trần Trúc Cơ sau chúc mừng.

Tốt nhất quan sát vị trí hay vẫn là để lại cho Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn, mà nàng hai người, rõ ràng là có thể ngự kiếm đứng ở giữa không trung quan sát.

Tả Nghị lặng lẽ đi đến Giản Nhược Trần bên người đứng hầu, bắt chuyện qua sau nói nhỏ: "Lạc sư thúc cùng phạm sư thúc lúc trước từng có một lần giao thủ, hai người ngang tay."

Mạc Tiểu Ngôn có chút kinh ngạc, liền chứng kiến Lạc Phàm chấp tay nói: "Phạm sư huynh, ta sẽ không hạ thủ lưu tình."

Phạm An Quý hừ một tiếng, "Người những kỹ xảo kia, ta cũng học được không ít, người yên tâm, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình."

Giản Nhược Trần mỉm cười xuống, nghiêng đầu đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: "Đừng tiểu sư tỷ, chúng ta đánh cuộc một keo, người cho rằng, ai sẽ thắng?"

Mạc Tiểu Ngôn vừa muốn mở miệng nói nhất định là Phạm An Quý thắng đấy, lại dừng lại, Lạc Phàm thoát nhìn càng tin tâm mười phần chút

ít, mà lại hấn một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ dám đứng ở Diễn Võ Trường lên, tất nhiên muốn có đầy đủ tin tưởng đấy.

Có thể Phạm An Quý dù sao cũng là Trúc Cơ trung kỳ đấy, mà lại chiến đấu kỹ xảo cũng luyện có hai tháng, làm sao sẽ bị thua đây? Nhất thời do dự dưới nói: "Ta vẫn cảm thấy Tam công tử phần thắng cao."

Giản Nhược Trần lên đường: "Ta đây đành phải đánh bạc Lạc sư huynh thắng."

"Tiền đặt cược đây?" Diễn Võ Trường lên, hai người đã xuất thủ, đây tiền đặt cược liền không có thời gian xác định.

"Đáp ứng đối phương một cái yêu cầu a." Giản Nhược Trần cũng thông nói gấp.

Trúc Cơ tu sĩ chiến đấu, đi lên liền so với Luyện Khí tu sĩ đề cao một cái cấp bậc, Lạc Phàm đoạt xuất thủ trước, thi phát đúng rồi bình thường nhất hỏa diễm, mảng lớn hỏa diễm hướng Phạm An Quý đánh tới, ngăn cách rồi ánh mắt cũng ngăn cách rồi thần thức.

Phạm An Quý tự nhiên biết rõ Lạc Phàm phải hỏa thuộc tính Linh căn, sẽ thi phát hỏa thuộc tính pháp thuật, nâng lên hai tay một, lấp kín nước tường liền ngăn ở rồi hỏa diễm trước.

Nhưng Lạc Phàm thi phát không chỉ là hỏa diễm, tại hỏa diễm bổ nhào qua ngăn trở Phạm An Quý ánh mắt thời điểm, phát tay liền đánh ra ra hỏa hệ linh khí, cái sau vượt cái trước, tại hỏa diễm cùng nước tường va chạm trước một khắc đuổi theo hỏa diễm, gió trợ thể lửa, hỏa hệ linh khí càng trợ thể lửa, vốn chỉ có một mảng lớn một cái cao hơn người hỏa diễm bỗng nhiên ngay tại chỗ phát triển lên, hỏa diễm độ cao lập tức vượt qua nước tường không chỉ một trượng, bay qua nước tường nhào tới.

Chung quanh Luyện Khí tu sĩ không khỏi trầm trồ khen ngợi, như vậy linh khí cổ vũ hỏa diễm thủ pháp bọn họ toàn bộ cũng biết, chẳng qua là đi lên Lạc Phàm liền hơi lộ ra thượng phong, hay vẫn là với yếu đối với mạnh hơn, tự nhiên muốn là Lạc Phàm trầm trồ khen ngợi.

Phạm An Quý xa xa vỗ, cái vỗ này thế nhưng là thật linh lực công kích, đập vào mặt hỏa diễm lập tức dừng lại tại không trung, ngay sau đó Phạm An Quý ồng tay áo phất một cái, hỏa diễm quay đầu liền hướng Lạc Phàm phương hướng bay đi, mà giờ khắc này, một bộ phận hỏa diễm cùng nước tường đụng vào lên, lập tức, xoẹt xẹt âm thanh một mảnh, dâng lên hơi nước khói trắng trải rộng, trận pháp bên ngoài tu sĩ, đầu mờ lung mà chứng kiến thân ảnh của hai người, còn có một mảnh ngược cuốn bay hướng Lạc Phàm hỏa diễm.

Nhưng lại tại hơi nước lóe sáng một khắc, Lạc Phàm thân thể lại triển khai, hăn trước một bước tránh được ngược cuốn hỏa diễm, thật giống như nguyên bản liền dự liệu được tựa như, một bước hầu như liền vượt qua rồi nửa cái Diễn Võ Trường.

Trước mặt, một loạt băng châm tại trong hơi nước vô thanh vô tức bay tới, nghênh tiếp tiến lên Lạc Phàm, trận pháp bên ngoài lập tức liền vang lên một chút bối rối, mắt thấy Lạc Phàm muốn đánh lên băng châm, Lạc Phàm bỗng nhiên nâng lên hai tay, mười ngón gầy nhẹ, dường như thì có binh binh păng păng thanh âm truyền đến, những cái kia thật nhỏ băng châm vậy mà đều bị Lạc Phàm mười ngón bắn bay.

Đang luyện nội giận tu sĩ trong mắt là như vậy, nhưng mà tại Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn trong mắt, nhưng là Lạc Phàm duỗi ra mười ngón bỗng nhiên tăng vọt ra mười đạo thật nhỏ hỏa diễm, đúng là những thứ này hỏa diễm cực nhanh mà tan rã này chút ít băng châm.

Mạc Tiểu Ngôn không khỏi kinh ngạc mà khen một tiếng, Lạc Phàm phản ứng thật sự là quá là nhanh, giống như là dự phán, mà các nàng cũng

đều biết, Lạc Phàm cùng Phạm An Quý sẽ không tại đây giống như tràng địa thượng làm giả đấy, bọn họ rõ ràng đều là chăm chú đối đãi trận này luận bàn.

Băng châm cùng hơi nước đồng thời tiêu tán, Lạc Phàm khoảng cách Phạm An Quý chỉ có nửa cái Diễn Võ Trường khoảng cách, cũng chính là chưa đủ trăm mét.

Trăm mét đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, chính là một trong nháy mắt khoảng cách, nhưng đây một cái chớp mắt, Trúc Cơ tu sĩ cũng có thể làm ra rất nhiều chuyện.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Cao Thấp Lập Phán

Phạm An Quý con mắt híp xuống, ánh mắt cùng thần thức đều rơi vào Lạc Phàm mười ngón tăng vọt hỏa diễm lên, Lạc Phàm đảm lượng lại to lớn như thế, thoát nhìn là tại với đầu ngón tay Linh hỏa tan rã bằng châm, có thể rõ ràng, hẳn còn mượn lên hỏa diễm yểm hộ, đem Linh hỏa không kịp tan rã bằng châm đạn vỡ.

Cũng chính là tại hẳn trong mắt, những cái kia bằng châm phải bị ngọn lửa tan rã đấy, liền dường như Lạc Phàm Linh hỏa đã vượt qua Phạm An Quý bằng châm cường độ, nhưng thực tế căn bản không phải như thế, Lạc Phàm chẳng qua là mượn nhờ Linh hỏa hóa giải bằng châm thế công, sau đó, mới với đầu ngón tay lực đạo nát bấy.

Đây, ở đâu hay vẫn là tu sĩ công kích phòng ngự thủ pháp? Cái đó người tu sĩ sẽ như vậy mạo hiểm?

Phạm An Quý tâm niệm vừa động lúc giữa, ngón tay gảy nhẹ, dĩ nhiên là bỏ qua rồi Thủy Hệ pháp thuật, cũng đối dùng hỏa hệ pháp thuật, mấy đạo không ngờ Hỏa Đạn từ đầu ngón tay đạn bắn đi ra.

Đều là Hỏa Đạn, Phạm An Quý Trúc Cơ trung kỳ thi phát Hỏa Đạn độ ẩm cường độ đều muốn thắng Lạc Phàm một bậc, đây cũng là Phạm An Quý nhanh trí phía dưới nghĩ đến phương pháp, nếu như Lạc Phàm đã có bài trừ Thủy Hệ pháp thuật cân nhắc, vậy với hỏa công hỏa, lấy độc trị độc.

Như vậy đấu pháp cũng là tu sĩ thường dùng phương pháp, đồng dạng pháp thuật, liều đích chính là thực lực.

Lạc Phàm con mắt nhìn chăm chăm vào Phạm An Quý, Phạm An Quý ngón tay khẽ động, một điểm ánh lửa mới xuất hiện tại đầu ngón tay, hắn cũng đã đoán được Phạm An Quý đấu pháp.

Lạc Phàm cũng không phải là đầu tham tường rồi nước, hỏa pháp thuật, tuy rằng Ngũ Hành tương khắc trong chỉ có thủy khắc hỏa, nhưng Ngũ Hành biến hóa đa dạng, Ngũ Hành giữa tương sinh tương khắc, đầu quen thuộc Thủy Hỏa hai loại pháp thuật phải vạn không được làm được.

Lạc Phàm không phải trời sinh chiến sĩ, nhưng mà hắn ở thế giới trước trải qua tàn khốc nhất chiến đấu huấn luyện, chiến đấu đã trở thành hắn bản năng, hướng chi tiến vào đến cái thế giới này trước hết bị ác ý công kích, sau đó thiếu một ít đã chết tại tà tu chính là thủ hạ.

Cho nên, bí mật hắn nghiên cứu pháp thuật, cũng không chỉ là thi pháp, mà là chân chính đối kháng.

Hướng chi những ngày này, tại huấn luyện Luyện Khí tu sĩ thời điểm, hắn đã ở tăng lên chính mình, đáy lòng đã sớm tưởng tượng qua tất cả loại khả năng đối kháng.

Một trong số đó, chính là ai chọc bằng cái gì thì đâm lại bằng cái ấy.

Hắn là đơn linh căn Hỏa Linh Căn, trong pháp thuật cường đại nhất tự nhiên là hỏa hệ pháp thuật, nhưng hắn cũng chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, một khi gặp được cao nhất cấp tu vi tu sĩ, đồng dạng thi nổi giận hệ pháp thuật, hắn làm sao bây giờ?

Liều linh lực chứ đó mới là ngu xuẩn nhất ngu xuẩn nhất cách làm, pháp thuật phải thuật, bất luận cái gì pháp thuật liên đều có phá giải chi thuật.

Phạm An Quý ngón tay Hỏa Đạn bắn lên nháy mắt, Lạc Phàm mười ngón đầu ngón tay hỏa diễm bỗng nhiên gắn kết thành cực kỳ dài nhỏ một

nhúm, phảng phất là hỏa điểm ngưng kết châm cứu, từ đầu ngón tay kích xạ mà ra.

Phạm An Quý "Ồ" rồi một tiếng, thanh âm này rõ ràng mà truyền đến trận pháp bên ngoài, mà trận pháp bên ngoài Mạc Tiểu Ngôn cũng đang nhẹ giọng mà "A" rồi một tiếng, hai thanh âm trùng hợp cùng một chỗ thời điểm, châm cứu đón nhận Hỏa Đạn.

"Phốc!" "Phốc!" Vài tiếng nhẹ vang lên, Hỏa Đạn bị châm cứu xuyên thấu, linh lực tiết ra ngoài sau vậy mà nổ, hóa thành nhiều đóa hỏa điểm, lóe lên phía dưới tại chỗ biến mất, mà ở quá trình này ở bên trong, Lạc Phàm tiến lên nửa một bước, giữa hai người khoảng cách lần nữa rút ngắn.

Tu sĩ ở giữa chiến đấu, trừ phi cần cầm trong tay Pháp khí đấy, hoặc là Pháp khí phạm vi công kích có nhất định khoảng cách, nơi nào sẽ như thế từng bước ép sát, rút ngắn lẫn nhau khoảng cách, Lạc Phàm cách làm, lại một lần nữa khơi gợi lên tất cả mọi người nghi hoặc.

Hỏa Đạn tắt một cái, Phạm An Quý lần nữa dương tay, lúc này đây trực tiếp đẩy ra rồi một cái biến lửa, hừng hực thiêu đốt, hướng Lạc Phàm đẩy mạnh.

Hai người ở giữa khoảng cách lúc này đây cũng liền bốn năm mươi mét, khoảng cách như thế tiếp cận, biến lửa dường như trực tiếp liền hướng Lạc Phàm bao phủ tới đây.

Như vậy khoảng cách, mới thật sự là tránh cũng không thể tránh, trừ phi là Thuấn Di, nếu không tu sĩ tốc độ sao có thể nhanh hơn biến lửa chuyển dời.

Kinh hô thanh âm hầu như đồng thời vang lên, tất cả xem cuộc chiến cũng nhìn không được kinh hô một tiếng, càng có gắt gao năm dưới năm dặm, hận không thể đem linh lực của mình đều cấp cho Lạc Phàm.

Tiếng kinh hô còn không có đình chỉ, liền chuyển biến thành cái khác mang theo vui mừng càng lớn kinh hô, đầu thấy trận pháp ở trong Lạc Phàm quanh thân bỗng nhiên dấy lên quất sắc mặt hỏa diễm, ngọn lửa này giương nanh múa vuốt về phía bên ngoài mở rộng lấy, bảo vệ trong đó Lạc Phàm chân thân.

Bản thân thi phát Linh hỏa, tại không có hoàn toàn ly thể có thể điều khiển trong phạm vi, chắc là sẽ không thiêu đốt bản thân đấy, chẳng những sẽ không thiêu đốt bản thân, còn có thể ngăn cách từ bên ngoài đến hỏa diễm, điều kiện tiên quyết, chính là người bản thân linh lực dồi dào, có thể bảo chứng tại hỏa diễm cùng hỏa diễm đối kháng ở bên trong, không trước bị đối phương hỏa diễm hết.

Đạo lý này từng cái tu sĩ đều hiểu, nhưng chân chính dùng đến chiến đấu đối kháng trong lại rất ít, trừ phi là tu vi vượt qua đối phương thật lớn cấp độ, nhưng tu vi phải có lớn như vậy sai biệt, cũng liền không cần như vậy rồi.

Quất sắc mặt hỏa diễm bảo vệ Lạc Phàm thân thể, cũng cùng Lạc Phàm cùng một chỗ xuyên qua biển lửa, trận pháp bên ngoài, có thể rõ ràng mà chứng kiến Lạc Phàm thân hình thông dong mà nhanh chóng, vượt qua biển lửa thời điểm, hỏa diễm có chút yếu bớt, lộ ra hắc nộ cười tự tin.

Phạm An Quý kinh ngạc mà nhìn đây đóa cực lớn hình người hỏa diễm, bàn tay vỗ, cuồng phong xoáy lên, cuồng phong ở trong, sinh ra mấy đạo Phong Nhận, Phong Nhận quét sạch tiến lên, người của hắc lui về phía sau một bước dài.

Không nói đến hai người giao chiến từ ra tay, chính là Lạc Phàm một đường đè nặng Phạm An Quý, liền chỉ cần phải Phạm An Quý lui về phía sau một bước này, hắc đã có thể nói là bị thua.

Một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ bị Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ áp bách lấy đánh, còn muốn lui về phía sau, mà song phương công kích còn cũng chỉ là pháp thuật, không sử dụng Pháp khí cùng phù lục.

Pháp thuật công kích, thuần túy phải linh lực công kích, chỉ cần tu vi cao hơn một bậc, chính là có tất thắng nắm chắc, nhưng sự thật nhưng là trái lại đây, Lạc Phàm với hơn một tầng pháp thuật, vững vàng mà chiếm cứ thượng phong.

Tất cả lòng người tất cả đều là như thế, cho dù là chứng kiến cuồng phong ở trong Phong Nhận, chứng kiến cuồng phong đem Lạc Phàm ngọn lửa trên người áp bách đã đến sau lưng.

Phong Nhận lần đến gần Lạc Phàm, giống như sau một khắc, sẽ đem Lạc Phàm thân thể cắt đứt thành vài đoạn.

Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào Phong Nhận, ánh mắt cũng không có ly khai Phạm An Quý, hắn không lùi mà tiến tới, ngay tại Phong Nhận tiếp cận thân thể thời khắc đó, trên đùi phải trước, thân thể một bên, Phong Nhận xoay tròn mà bay qua trước người của hắn, cuồng phong xoáy lên rồi hắn trường bào cùng tóc dài, một đám tóc dài bị phong nhận cắt đứt, phiêu tán trên không trung, trường bào đai lưng bay lên, bị cái khác Phong Nhận nhẹ nhàng chặt đứt.

Có thể Lạc Phàm đôi mắt cũng không có ở đứt rời tóc dài cùng trên đai lưng dừng lại dù là một chút thời gian, thân thể nghiêng tiến lên nháy mắt, mũi chân trên mặt đất một điểm, linh lực lưu chuyển, toàn bộ người còn bảo trì nghiêng người nghiêng tư thế, liền hướng Phạm An Quý trượt lấy bay đi.

Trúc Cơ tu sĩ chính là không ngự kiếm cũng có thể ngăn ngại phi hành đây, kỳ thật như vậy khoảng cách, chính là Luyện Khí tu sĩ cũng có thể làm

được, không thật sự phi hành, chẳng qua là mượn nhờ linh lực lưu chuyển lực đạo.

Lúc này đây, Phạm An Quý chưa kịp thi phát ra cái gì pháp thuật, hơn nữa do dự xuống, triệt để đã mất đi cơ hội chạy trốn.

Trong chớp mắt, Lạc Phàm liền gần sát Phạm An Quý.

Hai người rất nhỏ mà tiếp xúc, Lạc Phàm liền nhanh chóng lui về phía sau, lúc này đây, Phạm An Quý kích phát ra cuồng phong gió êm dịu dao còn không có biến mất, mà Phạm An Quý cùng tất cả xem cuộc chiến tu sĩ giống nhau, giật mình.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Lý Niệm Thẩm Thấu

Tiếp xúc nháy mắt lúc trước, Phạm An Quý chưa hẳn không có thời gian cùng cơ hội lui về sau nữa, nhưng cũng chính là trong chốc lát thất thần, lại để cho Lạc Phàm bắt được cơ hội.

Bất luận là Phạm An Quý chủ quan không hề động, hay là hấn giạt mình với Lạc Phàm phá giải thủ pháp tạo thành khách quan nguyên nhân, bất luận bởi vì sao, kết luận chính là, Phạm An Quý đã thất bại.

"Đa tạ." Lạc Phàm dựa theo luận bàn quy củ, ôm quyền khách khí một câu.

Phạm An Quý lúc này mới hồi phục tinh thần, khiêu mi nói: "Đa tạ cái gì? Ta thua rồi."

Lạc Phàm nở nụ cười xuống, quay đầu lại mở ra trận pháp, hai người cùng đi ra khỏi, liền gặp được mọi người tán thưởng ánh mắt toàn bộ nhìn về phía Lạc Phàm. Rõ ràng có một bụng mà nói muốn hỏi, trở ngại thua Phạm An Quý ở đây, một câu cũng không nên nói.

Phạm An Quý so với mọi người tưởng tượng còn muốn lớn hơn nổi giận, trên mặt hấn nửa điểm không nhanh đều không có, chỉ có ảo não, gặp Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đi tới, cũng không có cấm kỵ, đối với Lạc Phàm nói: "Người nghiên cứu rồi bao lâu pháp thuật?"

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn cũng đúng lúc đi tới, những người khác cũng không có tản ra.

Phạm An Quý hỏi lời này, đối với Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đều gật gật đầu, tiếp tục xem Lạc Phàm, Lạc Phàm nói: "Từ ta hiểu rõ pháp thuật bắt đầu."

Phạm An Quý không tin mà lắc đầu: "Đây cũng là bốn năm thời gian, còn có một năm người là Luyện Khí Kỳ. Người bình thường còn luyện khí, chẳng lẽ Thiên Linh Căn không dùng tu luyện, tu vi liền chính mình đề cao?"

Lạc Phàm cười cười nói: "Đương nhiên không phải, Phạm sư huynh, lần này người tin tưởng ta lý niệm rồi a."

Phạm An Quý gật đầu: "Ta cho rằng đều nhanh hai tháng, liền là không thể đánh bại người, cũng ít nhất là ngang tay, ta hôm nay cũng khinh địch rồi, nghĩ tới ta so với người tu vi cao một tầng, nên cho người cái hành đầu trước nhất."

Mạc Tiểu Ngôn liền ở một bên khẽ nói: "Trúc Cơ trung kỳ chiến thắng không được Trúc Cơ sơ kỳ, thiệt thòi người còn không biết xấu hổ nói khinh địch."

Phạm An Quý cũng không tức giận, nói: "Đừng nói ta à, Mạc tiên tử, liền Lạc sư đệ lúc trước vậy vài loại phá giải phương pháp, nếu người, người có thể nghĩ đến? Chúng ta là luận bàn đối với pháp thuật khổng chế vận dụng, cũng không phải cuộc chiến sinh tử, có cái gì xin lỗi."

Lạc Phàm cũng giải thích nói: "Phạm sư huynh nói rất có đạo lý, nếu không phải đầu vận sử dụng pháp thuật, ta ở đâu phải Phạm sư huynh đối thủ."

Giản Nhược Trần ở bên cạnh cười nói: "Tam công tử, người đừng oán đừng tiểu sư tỷ mất hứng, ta cùng nàng đánh cuộc, nàng thế nhưng là đánh bại người thắng đấy."

Phạm An Quý kinh ngạc xuống, bỗng nhiên nghiêm mặt hướng Mạc Tiểu Ngôn chấp tay nói: "Mạc tiên tử, xin lỗi."

Mạc Tiểu Ngôn hừ một tiếng, quay đầu không nhìn Phạm An Quý.

Giản Nhược Trần giảng hòa nói: "Tam công tử, đừng tiểu sư tỷ thua tiền đặt cược, có một nửa nguyên nhân tại trên người của người đấy, người cuối cùng làm sao lại giết mình nơi đó, kỳ thật người hoàn toàn có thể tránh đi Lạc sư huynh đấy."

Mạc Tiểu Ngôn tuy rằng nghiêng đầu, có thể hiển nhiên cũng chú ý đến Giản Nhược Trần, nghe nói như thế, tự nhiên cũng là dựng lên lỗ tai, ba người đều thấy được, trên mặt mỉm cười, ai cũng không nói phá.

Phạm An Quý ho khan thanh âm, dường như tại che giấu hẩn lúng túng, sau đó nói: "Ta cũng là giết mình, Lạc sư đệ lá gan, ha ha, cũng quá lớn không phải, Phong Nhận thế nhưng là dán da đầu của hẩn qua đấy, còn có."

Phạm An Quý chuyển hướng Lạc Phàm: "Người hoàn toàn có thể lại thi phát cái pháp thuật, ta không nhất định có thể tránh khỏi, vì cái gì không nên cận thân?"

Xác thực, Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm cũng cất giấu vấn đề này, tu sĩ đối chiến, pháp thuật, Pháp khí, phù lục toàn bộ muốn tại nhất định phạm vi kích phát, mới có thể phát huy lớn nhất hiệu quả, không phải càng gần người càng tốt đấy.

Vấn đề này đồng dạng quanh quẩn ở đẳng kia chút ít Luyện Khí tu sĩ cùng xa hơn một chút chút ít quan sát phàm trần trong lòng người, phàm nhân khoảng cách quá xa, cũng không thể thập phần nghe rõ Phạm An Quý cùng Lạc Phàm đối thoại, nhưng các tu sĩ phải nghe rõ ràng đấy.

Lạc Phàm gật gật đầu, tỏ vẻ hần sẽ trả lời vấn đề này, mới nói: "Chúng ta tựu lấy Giản tiên tử mà nói."

Tầm mắt của mọi người phút chốc rơi vào Giản Nhược Trần trên người, Giản Nhược Trần tại nhiều như vậy ánh mắt xuống, cũng không cảm thấy có gì khác thường, hay vẫn là nhìn xem Lạc Phàm.

Lạc Phàm đối với Giản Nhược Trần như vậy phải tập mãi thành thói quen thấy nhưng không thể trách rồi, Mạc Tiểu Ngôn cũng ít nhiều gặp qua mấy lần Giản Nhược Trần bị một số nhìn chăm chú mặt không đổi sắc thời điểm, ngược lại là Phạm An Quý lần thứ nhất nhìn thấy, mới biết được tai nghe cũng không phải là hư, mắt thấy cũng đúng là là thật.

"Giản tiên tử tại Thiên Đạo Tông ngoại môn trận thi đấu nhỏ thời điểm cách làm, tất cả mọi người còn ký ức hãy còn mới mẻ a."

Lạc Phàm đây nói cho hết lời, chung quanh liền truyền đến cười khê thanh âm, sau đó thì có nói nhỏ, phải tông môn bên ngoài người không biết tại hỏi thăm, liền lại đích truyền trở lại tiếng cười.

Giản Nhược Trần tại ngoại môn trận thi đấu nhỏ tại lúc ấy coi như là cực kỳ oanh động đấy, dù sao như nàng như vậy, sinh sôi dùng phù lục đơn giản chỉ cần đem thứ tự tăng lên tới trước một trăm đấy, chẳng những chưa từng có ai, khả năng cũng không sai biệt lắm hậu vô lai giả.

Giản Nhược Trần liền cười rộ lên, cũng không có bất kỳ không có ý tứ chỗ.

Phạm An Quý sách rồi một tiếng nói: "Đáng tiếc ta khi đó bế quan, bằng không thì, như thế nào cũng muốn đích thân tới trận thi đấu nhỏ, cho chúng ta Giản tiên tử cố gắng lên trợ uy đấy."

Mạc Tiểu Ngôn liền hừ một tiếng, thấp giọng hỏi: "Người làm cái gì?" Nàng khi đó cũng là bế quan, chỉ biết là Giản Nhược Trần trận thi đấu nhỏ

thuận lợi, tại nàng cho rằng, Giản Nhược Trần làm sao sẽ không thuận lợi đây? Cho nên cũng không có kỹ càng nghe ngóng.

Lạc Phàm cười nói: "Giản sư muội từ sau khi lên đài, liền lấy ra một lớn chồng chất phù lục, từng bước từng bước văng ra, mãi cho đến đem đôi thủ linh lực hao hết, cúi đầu nhận thua."

Mạc Tiểu Ngôn trừng to mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, từ trên xuống dưới đây, Phạm An Quý ở một bên chịu đựng cười nói: "Tưởng tượng không đi ra a, trong mắt người tươi mát thoát tục Giản sư muội, làm sao sẽ làm ra như vậy một bộ nhà giàu mới nổi bộ dạng?"

Không có cùng với Mạc Tiểu Ngôn nói cái gì, Lạc Phàm liền thanh hăng giọng, lên giọng nói tiếp: "Mọi người nhớ tới Giản tiên tử tại trận thi đấu nhỏ thời điểm cách làm, sợ là bây giờ còn nhịn không được, nhưng Giản tiên tử thắng, lông tóc không tổn hao gì mà thắng được nàng tham gia trận thi đấu nhỏ tất cả buổi diễn."

Chung quanh đều yên tĩnh, mọi người tựa hồ hiểu Lạc Phàm muốn nói điều gì rồi.

"Chiến đấu, quan trọng là ... Kết luận, mà không phải quá trình, cũng không phải thủ đoạn, lời nói đối với Giản tiên tử mạo phạm mà nói, đến bây giờ mới thôi, ở đây mọi người, tất cả mọi người, kể cả ta cùng Phạm sư huynh ở bên trong, ai, chính thức hiểu rõ Giản tiên tử thực lực?"

Đây nói cho hết lời, toàn bộ hiện trường một mảnh yên lặng, ai cũng không nghĩ ra Lạc Phàm sẽ nói ra lời như vậy, tất cả mọi người cẩn thận từng li từng tí mà nhìn Giản Nhược Trần, cùng đợi Giản Nhược Trần cảm tức, có thể Giản Nhược Trần hay vẫn là cười mỉm đấy, giống như Lạc Phàm cũng không có tại vạch trần lai lịch của nàng.

"Như vậy, đợi đến lúc thực cần Giản tiên tử xuất thủ thời điểm, xin hỏi mọi người, các người còn có cân nhắc qua, như thế nào mới có thể chiến

thắng Giản tiên tử đây?"

Mạc Tiểu Ngôn quay đầu nhìn xem Giản Nhược Trần, con mắt nháy một cái, lại nháy một cái, hiển nhiên là trong lòng cân nhắc Giản Nhược Trần thực lực hôm nay.

Phạm An Quý phải cùng Giản Nhược Trần có qua mấy ngày không tính giao thủ giao thủ, nghe vậy tròn mắt hơi híp, như có điều suy nghĩ.

Phía dưới có kêu lên: "Lạc sư thúc, Giản tiên tử hiện tại cũng Trúc Cơ rồi, cũng là sư thúc rồi, chúng ta dù thế nào muốn, cũng làm không được chiến thắng Trúc Cơ tiền bối a."

Lạc Phàm hừ một tiếng: "Vậy các người Giản tiền bối đây? Mọi người còn muốn muốn, nàng không có Trúc Cơ lúc trước, liền thật không có chiến thắng Trúc Cơ tiền bối khả năng?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Ta Thua Rồi

Giản Nhược Trần cười tiếp lời: "Phù lục, pháp thuật, Pháp khí, đều là phụ giúp chúng ta chiến đấu thủ đoạn, giống như vừa mới Lạc sư huynh thi pháp thuật, mọi người cũng đều giải, tuy rằng các vị phải Luyện Khí Kỳ đấy, còn không đạt được Lạc sư huynh xuất thủ cường độ, nhưng kết luận mọi người đều thấy được."

Giản Nhược Trần rất tự nhiên xoay người, đối mặt với những cái kia Luyện Khí tu sĩ: "Kỳ thật không chỉ là phù lục, pháp thuật cùng Pháp khí, mọi người kỳ thật cũng có thể chú ý tới Lạc sư huynh cuối cùng ra tay, giống như Phạm sư huynh hỏi thăm đấy, Lạc sư huynh tại sao phải cận thân."

Giản Nhược Trần ánh mắt phóng hướng xa xa, nhìn xem Luyện Khí tu sĩ sau lưng những người phạm tục kia: "Lúc trước, các người tiến vào đến nơi đây lúc huấn luyện, hẳn là sợ hãi đấy, một người phạm tục, tại tu sĩ trong thế giới có thể làm cái gì đấy?"

Đúng vậy a, phạm nhân có thể đối với tu sĩ làm cái gì đấy?

Phạm nhân là muốn bị tu sĩ bảo hộ đấy, cho nên, mới chịu bị tu sĩ ức hiếp.

"Mời các người tiến vào đến nơi đây, nói thực ra, cũng không phải là vì chính các người, các người đều là ký kết văn tự bán mình ước đấy, thân thể của các người, sinh mệnh, cũng không lại thuộc về chính các người được rồi, các người chính là vì bị huấn luyện thành chiến sĩ mới đến nơi

đây đây, tương lai của các người, là muốn với tư cách chiến sĩ đi tới chiến đấu đây."

Nói qua, Giản Nhược Trần dừng lại, sau đó ngữ khí làm sâu sắc nói: "Với tư cách chiến sĩ, thì không cách nào lựa chọn đối thủ của mình đây, mà các người, những thứ này bị quan với phạm nhân xưng hô chiến sĩ, một ngày kia, khả năng muốn đối mặt tu sĩ, hoặc là Yêu thú."

Đám người rất là yên tĩnh, tất cả mọi người lắng lắng nghe Giản Nhược Trần nói chuyện.

"Các người, có thể sẽ muốn, ta có thể làm được chứ các người, " Giản Nhược Trần ánh mắt phóng tới gần chút ít, rơi vào lân cận tu sĩ trên người chúng, "Nhất định suy nghĩ, vậy, khả năng chứ "

Giản Nhược Trần cười khẽ âm thanh: "Mọi người hiện tại còn muốn muốn, các người Lạc tiền bối lúc trước tất cả động tác."

Yên lặng một khắc, tất cả mọi người đang hồi tưởng Lạc Phàm cuối cùng động tác, hẳn có chút nghiêng người, tránh được Phong Nhận, thân thể nghiêng về phía trước, nhanh chóng tiếp cận Phạm An Quý.

"Phạm sư huynh, trên người của người, có lẽ có phòng hộ Ngọc phù a." Giản Nhược Trần nói.

Phạm An Quý giật mình, không khỏi liếc mắt nhìn Lạc Phàm, cái nhìn này tinh thần phức tạp, hẳn đến bây giờ mới giật mình, vừa mới hẳn thật là mạng treo một đường, nếu như Lạc Phàm thực đối với hẳn sinh lòng ác ý mà nói.

"Phòng hộ Ngọc phù chỉ có thể phòng bị linh lực công kích, đối với thuần túy trọng lực công kích không có bất kỳ phản ứng nào, tu sĩ chúng ta, trước sau như một không thích bị người cận thân, không phải là không phương diện này một bộ phận nguyên nhân."

Lạc Phàm nói tiếp: "Như vậy mọi người đều thấy được, phàm nhân chưa hẳn không có cơ hội chiến thắng tu sĩ, mà cấp thấp tu sĩ chưa hẳn không có cơ hội chiến thắng đẳng cấp cao tu sĩ. Đây, chính là ta cùng Phạm sư huynh muốn cho mọi người xem đến đây."

Lạc Phàm một câu cuối cùng mang theo rồi Phạm An Quý, thật giống như bọn họ lúc trước cách làm là vì biểu thị tựa như.

"Tốt rồi, hôm nay liền đến nơi đây a, tất cả mọi người trở về suy nghĩ một chút, về sau huấn luyện nên làm như thế nào." Lạc Phàm phất phất tay, mọi người nhao nhao thi lễ về sau tản đi.

Đợi đến lúc liền thừa bốn người bọn họ thời điểm, Phạm An Quý mới nheo mắt lấy Lạc Phàm nói: "Tốt, ngay cả cùng ta luận bàn đều lợi dụng lên."

Lạc Phàm cười nói: "Biết rõ Phạm sư huynh người đại nhân đại lượng, tiểu đệ ta mới dám làm như thế đấy."

Phạm An Quý hừ một tiếng: "Để cho ta tại nhiều như vậy mặt người trước mặt mặt, không được, ta ngày mai sẽ đi."

Lạc Phàm cười nói: "Vừa nói Phạm sư huynh đại nhân đại lượng đây, chẳng lẽ về sau Phạm sư huynh cũng không cùng ta luận bàn rồi hả?"

"Luận bàn? Đi lên ta liền Pháp khí cùng phù lục toàn bộ đập tới, ta cho người có thời gian tế ra Pháp khí rồi hãy nói." Phạm An Quý kêu lên, hiển nhiên, Phạm An Quý không có mười phần nắm chắc chiến thắng Lạc Phàm.

Lạc Phàm hặc hặc cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Phạm sư huynh sẽ không thật sự ngày mai sẽ phải đi thôi, Giản sư muội tu vi như thế nào cũng muốn củng cố vài ngày, bằng không thì ta lo lắng nàng thất thủ, những thứ này Luyện Khí tu sĩ liền xui xẻo.

Còn có Mạc sư tử, cũng muốn phiên làm phiên sư huynh mang hai ngày quen thuộc quen thuộc, ta đây bên cạnh thật sự là bận không qua nổi."

Nghe được muốn Phạm An Quý mang nàng, Mạc Tiểu Ngôn liền trừng Phạm An Quý liếc, Phạm An Quý liền nhớ tới lúc trước tiền đặt cược, nói: "Ta đây sẽ thấy ở lâu vài ngày —— Mạc đại tiểu thư, ta hại người thua tiền đặt cược, mấy ngày nay ta liền toàn bộ vì người cố gắng sức lực rồi, tính làm chịu tội rồi, như thế nào?"

Mạc Tiểu Ngôn phải không muốn làm cho Phạm An Quý cùng đây, có thể Giảm Nhược Trần muốn bế quan, Lạc Phàm cũng muốn bế bộn, nàng nhìn Bích Vân cốc chuyện nơi đây còn cảm thấy thú vị, mới miễn cưỡng gật gật đầu.

"Đại tụ hội đã xong, hiện tại nên chúng ta bốn người Tiểu tụ hội rồi a, " Giảm Nhược Trần nói: "Lạc sư huynh, kế tiếp như thế nào an bài?"

"A? Còn có?" Lạc Phàm lắp bắp kinh hãi.

"Không phải có lẽ còn có một trận chứ" Giảm Nhược Trần chỉ biết là dưới tay nàng vậy nhóm người có đôi khi sẽ đổi ba cái sân bãi đấy, nhưng bình thường cơm nước xong xuôi không phải nên ca hát đi không?

Nơi đây mặc dù không có ca thính cái gì đấy, có thể không có nghĩa là tu sĩ nguyên một đám tất cả đều là thanh tâm quả dục đấy, nàng cũng không tin các tu sĩ sẽ không có ca múa mừng cảnh thái bình thời điểm.

Lạc Phàm con người đảo một vòng, liền chuyển hướng về phía Phạm An Quý: "Phạm sư huynh, trước một cuộc là ta an bài, cho Giảm sư muội ăn mừng Trúc Cơ, sau một cuộc tới phiên người a."

Phạm An Quý nhìn lên trước mặt ba ánh mắt nói: "Tại sao là ta?"

"Tam công tử, người việc này Tam công tử xưng hô không phải là giả sao, liền người lúc này lúc đều là quần áo lụa là diễn xuất, ngay cả cái đơn giản ăn mừng đều chống đỡ không đứng dậy?" Giản Nhược Trần không tin nói.

"Ta quần áo lụa là ở tông môn trong a, nơi đây ta quần áo lụa là ai đây? Nơi này có người ca hát chứ có vũ giả chứ" Phạm An Quý kêu lên.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm lẫn nhau liếc mắt nhìn, đều lắc đầu.

Sau một cuộc liên biến thành bốn người đối ẩm, thuần túy nói chuyện trời đất, chủ đề tự nhiên hay vẫn là vây quanh Trúc Cơ về sau có lẽ chú ý các loại vấn đề, sau đó liền triển khai trở lại.

Phạm An Quý giống như lơ đãng nhắc tới Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đối với tu luyện lý niệm, đối với hai người bọn họ có thật nhiều điểm giống nhau tỏ vẻ kinh ngạc, cũng lời bình lần này cùng Lạc Phàm luận bàn, nói thẳng, nếu là đến Kết Đan cảnh giới lên, Lạc Phàm như vậy lý niệm chưa hẳn đi được thông.

Bất quá Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần ý tứ, cũng chính là tạm thời huấn luyện ra có thể vượt cấp khiêu chiến một tầng Luyện Khí tu sĩ, đối với tương lai còn không có cân nhắc nhiều như vậy.

Chính thức muốn tính toán ra, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần như vậy hợp tác, cũng chỉ có thể hai người bọn họ mới sẽ như thế đấy, mà những tu sĩ này cùng phàm nhân thật muốn tất cả đều huấn luyện ra, cuối cùng sẽ phát sinh cái gì, cũng đều không nằm trong dự liệu.

Cái thế giới này trung thành, rất lớn trình độ dựa vào kế ước, còn có đẳng cấp cao tu sĩ đối với cấp thấp tu sĩ chán ghét, có lẽ, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm tại chơi với lửa có ngày chết cháy.

Tháng đến ở giữa, bọn họ cũng rút lui tiệc rượu, bất luận uống xong rồi bao nhiêu Linh tửu, linh lực vận chuyển, rất nhanh liền đem cảm giác say xua tán, Phạm An Quý cùng Lạc Phàm trở lại lầu nhỏ tu sĩ, Giải Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn ly khai Bích Vân cốc hồi Mạc Tiểu Ngôn chỗ ở, hai người đập trên ánh trăng mà đi, tay áo nhẹ nhàng.

"Ta thua rồi, người muốn ta đáp ứng người cái gì?" Tại cửa vào sơn cốc, Mạc Tiểu Ngôn đột nhiên hỏi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Lại Bại Một Cuộc

"Ta thua rồi, người muốn ta đáp ứng người cái gì?" Tại cửa vào sơn cốc, Mạc Tiểu Ngôn đột nhiên hỏi.

Giản Nhược Trần bước chân trì hoãn xuống, tiếp theo đi thẳng về phía trước: "Còn không có nghĩ kỹ, chờ ta nghĩ kỹ cùng người nói."

Mạc Tiểu Ngôn khuôn mặt tại dưới ánh trăng rõ ràng mà lộ ra nghi vấn, nhưng Giản Nhược Trần đi về phía trước, cũng không có thấy rõ.

Kể tiếp bốn năm ngày thời gian, Giản Nhược Trần đều tại Mạc Tiểu Ngôn trong động phủ bế quan, chải vuốt tiến giai linh lực, khống chế linh lực phóng thích, quen thuộc phóng ra ngoài thần thức, cũng không biết tại nàng kể tiếp bế quan mấy ngày nay, Bích Vân trong cốc, Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý thiếu chút nữa phát triển trở thành gặp mặt cần phải giao thủ cừu nhân.

Mạc Tiểu Ngôn tại ngày hôm sau đúng hẹn đi tới Bích Vân cốc làm bồi luyện, bắt đầu khá tốt, có thể Mạc Tiểu Ngôn cùng bồi luyện Luyện Khí tu sĩ đánh cho mấy trận về sau, Phạm An Quý tiện tay ngưng.

Hắn và Lạc Phàm một ngày trước pháp thuật luận bàn cơ hồ là thiên về một bên mà bị đè nặng đánh, biểu hiện ra hắn một bộ không để trong lòng bộ dáng, trên thực tế, từ một chỗ về sau, hắn mà bắt đầu nhớ lại lần này luận bàn, từ Lạc Phàm ra tay bắt đầu, ngoại trừ Thủy Hệ pháp thuật, còn có cái gì pháp thuật có thể ứng đối.

Lần này hồi tưởng, hãn liền đã hiểu vấn đề của mình, kia nhất thì là, đang cùng Lạc Phàm trong lúc giao thủ, từ vừa bắt đầu hãn liền phạm vào một sai lầm, khinh địch.

Trên thói quen, tu sĩ tại pháp thuật công kích thời điểm sẽ không toàn lực thi phát đấy, đều muốn cho mình lưu có hậu thủ, mà hãn như là đã phải Trúc Cơ trung kỳ rồi, cùng Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ giao thủ thời điểm, càng là trên thói quen bảo lưu lại linh lực, còn có chính là, cảm thấy hãn tu vi nếu như cao hơn Lạc Phàm một tầng nữa, tự nhiên không cần toàn lực.

Liền muốn lên Lạc Phàm tại huấn luyện những tu sĩ kia thời điểm, hầu như không nể mặt, đi lên muốn nghiền ép ra các tu sĩ toàn bộ thực lực, lần này luận bàn, biểu hiện ra Lạc Phàm đối với linh lực khống chế cũng là thành thạo, nhưng xuất phát từ thời gian này đối với Lạc Phàm rất hiểu rõ, liền biết rõ Lạc Phàm đem linh lực khống chế tại một cái vi diệu trình độ.

Trình độ này chính là, đúng dễ dàng vượt qua hãn một bậc.

Như vậy tưởng tượng, trong nội tâm liền cả kinh, hãn từ nghĩ kĩ đối với Lạc Phàm hiểu rõ rất nhiều, nhưng lại không biết, Lạc Phàm vậy mà cũng âm thầm hiểu được hãn rất nhiều.

Mà về sau, Lạc Phàm hoàn toàn đè nặng hãn ra tay cũng đã rất tốt giải thích, hỏa thuộc tính Linh căn tu sĩ, tất nhiên muốn nghiên cứu ra như thế nào đối kháng Thủy thuộc tính pháp thuật đuổi, từ Lạc Phàm huấn luyện những thứ này Luyện Khí tu sĩ thủ đoạn bên trên đã biết rõ, huấn luyện tu sĩ còn như thế không nường tay, thực chiến lên, hãn làm sao có thể vô cùng tâm nghiên cứu đây.

Như vậy tưởng tượng, Phạm An Quý thiếu chút nữa sinh ra một thân mồ hôi lạnh, nếu như về sau đối thủ của hãn đám mỗi cái như Lạc Phàm như vậy, đừng nói đồng cấp tu sĩ, chính là chênh lệch nhất cấp tu sĩ, cũng có khả năng bất động thanh sắc mà đánh bại hãn.

Nghĩ đến kế tiếp cũng bị tập trung đến Hoàng Thành ở trong, nghĩ đến cái gọi là Thú triều đã xâm nhập đếm rõ số lượng lần cấp hai văn minh quốc gia, Phạm An Quý bỗng nhiên vô cùng may mắn chính mình gặp Lạc Phàm, càng là may mắn có cơ hội cùng Lạc Phàm giao thủ.

Đối với cái này một cuộc công khai bị cho rằng dạy học thất bại, Phạm An Quý cũng không câu oán hận, hẳn có thể phỏng đoán đến Lạc Phàm làm như vậy thâm ý, không chỉ là muốn chiến thắng chính mình, cũng không chỉ là cấp cho những cái kia Luyện Khí tu sĩ một cái làm mẫu, mà là cho mình một cái đề điểm, còn có cho Giản Nhược Trần đấy.

Đây, ước chừng chính là vì chính mình tận tâm tận lực nhanh hai tháng thù lao, mà việc này thù lao, vượt xa quá hẳn trả giá.

Phạm An Quý từ ghi việc đây trăm năm nhiều, liên sinh hoạt tại trọng áp phía dưới —— hẳn sinh ra chính là một cái sai lầm, bởi vì hẳn sinh ra, mẹ của nàng không được rời đi hắc ám tĩnh thất một bước, hẳn bị cự tuyệt quan sát mẹ của hẳn;

Phụ thân của hẳn, hận không thể ăn kia thịt đậm kia cốt, hẳn có thể còn sống sót duy nhất mục đích, chính là cực nhanh mà tiến giai, đạt được Thiên Đạo Tông tông chủ vị, tốt có thể đi vào đến Thiên Đạo Tông tông chủ mới có thể tiến nhập trong mật thất, tìm có thể giải cứu hẳn mẫu thân Linh được;

Tỷ tỷ của hẳn, đã sớm qua đời gả tuổi, còn cả ngày bế quan tăng lên tu vi, chính là vì một ngày kia gặp được người Nguyên Anh tu sĩ tốt gả đi, là mẫu thân đối được Linh được.

Hẳn không thể không tại tất cả mọi người trước mặt che giấu nội tâm ý tưởng, không thể không biểu lộ ra một cái khác hình tượng, đã là mê hoặc người khác, cũng là mê hoặc chính mình, cũng chưa từng có chính thức

muốn quan tâm đề điểm hần cái gì, không mang theo đảm nhiệm mục đích gì đấy.

Lần này ly khai tông môn đi theo Giản Nhược Trần đến nơi đây, hần gây nên chẳng qua là ly khai tông môn, cũng không phải là chính thức mà làm được tận tâm tận lực, nhưng gặt hái được ngoài ý muốn nhất quan tâm.

Một đêm này, Phạm An Quý đều là đang suy tư trong vượt qua đấy, sau nửa đêm suy tư, chính là tại pháp thuật đối kháng bên trên.

Như thế, tại Mạc Tiểu Ngôn cũng tham dự mấy trận pháp thuật chỉ điểm về sau, liền ngôn từ khiêu khích đứng lên, tức giận đến Mạc Tiểu Ngôn lập tức muốn cùng hần động thủ.

Mạc Tiểu Ngôn phải Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, trên thực lực vốn là áp Phạm An Quý một bậc, Phạm An Quý khiêu khích thành công, ra tay cũng bất dung tình, hai người lập tức liền dưới mặt đất sân huấn luyện mà đánh đập tàn nhẫn.

Cùng ngày được an bài ở chỗ này huấn luyện thì có Tả Nghị.

Tả Nghị nếu như có thể làm được Luyện Khí đường nhỏ quản sự, còn nhận lấy Giản Nhược Trần coi trọng, tự nhiên là khéo léo chi nhân, chỉ nhìn một lát, liền phát hiện Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý ở đâu phải luận bàn, nhất là Mạc Tiểu Ngôn, đối với Phạm An Quý quả thực chính là đang liều giết, sợ tới mức hần quay người liền đi tìm Lạc Phàm.

Lạc Phàm cũng đang tại mặt đất sân huấn luyện trên mặt đất, nhìn thấy Tả Nghị kinh hoàng mà đến, không cần nghĩ đã biết rõ nhất định là Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý giữa xảy ra chuyện gì —— Bích Vân trong cốc, Phạm An Quý không cách nào trấn áp xuống tới đấy, chỉ có Mạc Tiểu Ngôn rồi.

Lạc Phàm chạy vội tới dưới mặt đất như vậy một hồi thời gian, Phạm An Quý đã bị Mạc Tiểu Ngôn dồn đến trong góc, tể ra rồi Pháp khí đau khổ chống đỡ, Luyện Khí các tu sĩ tất cả trận pháp bên ngoài, khiếp sợ nhìn qua.

Lạc Phàm phát tay đuổi đi tất cả Luyện Khí tu sĩ, mới xâm nhập rồi trận pháp, đi vào, trên người phòng hộ Ngọc phù liền chột hiện sáng lên, tạo thành một cái phòng hộ vòng bảo hộ, nhưng là hai người linh lực gạn đục khơi trong, kích phát Lạc Phàm trên người phòng ngự —— có thể thấy hai người chiến đấu được vô cùng thâm thúy.

Mạc Tiểu Ngôn tể ra đúng rồi lục như ý Pháp khí, hóa thành một cái xanh biếc trường xà, thiết tín tử không ngừng nhả ra màu xanh lá khói độc, cuốn lấy Phạm An Quý phi kiếm, đồng thời ngón tay đánh ra pháp quyết, liên tiếp Hỏa Đạn hỏa diễm đánh về phía Phạm An Quý, rõ ràng là thực lực toàn bộ triển khai.

Phạm An Quý đã là đau khổ chống đỡ rồi, phi kiếm của hắn Pháp khí hầu như hoàn toàn bị màu xanh lá khói độc bao phủ, đang tại bị bịt kín Lục Khí, chỉ có trong tay còn có thể không ngừng đánh ra pháp thuật phòng ngự, nhìn thấy Lạc Phàm tiến đến, lập tức hét lớn: "Lạc sư đệ, mau tới hỗ trợ!"

Phạm An Quý không hô khá tốt, nghe xong Phạm An Quý gọi, Mạc Tiểu Ngôn dùng tay ra hiệu biến đổi, Hỏa Đạn bỗng nhiên liền gia tăng cường độ, nháy mắt, một quả Hỏa Đạn đã đột phá Phạm An Quý phòng ngự, lao thẳng tới đến trước người.

Phạm An Quý sắc mặt kịch biến, trên người bỗng nhiên sáng lên màu thủy lam vòng bảo hộ, nhưng là tại đây thời khắc nguy cơ, kịp thời tể ra rồi hộ thể Linh thuẫn, nói cách khác, hắn thân là Thiên Đạo Tông Tam công tử, vậy mà không có hộ thân phòng ngự Ngọc phù.

Hộ thể Linh thuần tể ra, Phạm An Quý lại cũng vô lực duy trì phi kiếm, phi kiếm cuối cùng linh quang bị màu xanh lá khói độc che kín, trong chốc lát đã mất đi cùng Phạm An Quý liên hệ, bị màu xanh lá trường xà quân lấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Diên Cuồng Luyện Tập

"Mạc sư tử, hạ thủ lưu tình!" Lạc Phàm kêu lên, không chút nghĩ ngợi liền hướng Phạm An Quý đánh tới.

Mạc Tiểu Ngôn bàn tay chập lại, thu hồi pháp thuật, tiếp theo vung tay lên, màu xanh lá trường xà cái đuôi buông lỏng, Phạm An Quý phi kiếm "Đùng" mà rơi trên mặt đất, màu xanh lá trường xà nhoáng một cái, hóa thành lục như ý bay trở về đến Mạc Tiểu Ngôn trong tay.

Mạc Tiểu Ngôn cười mỉm đất dù bận vẫn ung dung mà nhìn Phạm An Quý, Phạm An Quý hộ thể Linh thuần mới thu hồi, sắc mặt còn không có hoàn toàn khôi phục, trước hướng Lạc Phàm chắp chắp đồng hồ bày ra cảm tạ, đi theo liền tẩm tay một trao —— đây là gây rồi pháp thuật một trao, cũng không phải là thần thức triệu hồi.

Sáng như tuyết phi kiếm hoàn toàn bị bịt kín rồi màu xanh lá sương mù, cũng cắt đứt phi kiếm cùng thần thức cảm ứng, mắt thấy phi kiếm phải cần một lần nữa tế luyện rồi, Phạm An Quý trên mặt tiếc hận lóe lên rồi biến mất, thu hồi phi kiếm ngẩng đầu thời điểm liền cười nói: "Đa tạ Mạc tiên tử hạ thủ lưu tình."

Dĩ nhiên là nửa phần bất mãn, uế oải đều không có.

Mạc Tiểu Ngôn dương dương tự đắc mà nói: "Người việc này Tam công tử cũng quá nổi danh không thuộc thực rồi, tu vi người so với thấp đánh không lại, so với người cao cũng đánh không lại, cùng người nói, nếu

không phải Lạc sư đệ ngăn lại, ta không phải đem người hộ thể Linh thuần cũng đánh tan."

Phạm An Quý gật đầu, có phần không phải tư vị nói: "Tu vi không bằng người cũng thì thôi, còn tài nghệ không bằng người, ngày hôm qua cùng Lạc sư đệ một chiến bại, hôm nay cùng Mạc tiên tử một trận chiến cũng thất bại, chẳng lẽ ngày mai gặp được Giản tiên tử, cũng sẽ lại bại một lần?"

Thốt ra lời này, Lạc Phàm cùng Mạc Tiểu Ngôn toàn bộ ngẩn ra, Lạc Phàm là muốn đến Giản Nhược Trần trong tay rất nhiều phù lục cùng phòng hộ Ngọc phù, Mạc Tiểu Ngôn nghĩ đến nhưng là Giản Nhược Trần nắm hệ linh lực tất cả đều Trúc Cơ rồi.

"Như thế nào? Cùng Giản tiên tử ta cũng không thắng được?" Phạm An Quý quả thực không thể tin được hai người này biểu lộ, Lạc Phàm phải Trúc Cơ ba năm rồi, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, Mạc Tiểu Ngôn phải tu vi cao hẳn một tầng, Pháp khí phẩm chất cũng cao hẳn một tầng, có thể Giản Nhược Trần dựa vào cái gì?

"Khục khục, " Lạc Phàm tay nắm thành quyền, tại môi bên trên chống đỡ lấy ho khan âm thanh nói: "Phạm sư huynh, không nói gạt người, người thấy được trên người ta ngọc phù này rồi a, hay vẫn là Giản sư muội tặng cho ta, chính nàng khẳng định cũng có, nàng có thể hay không thắng ta và người không biết, có đây phòng hộ Ngọc phù, người thắng nàng là không dễ dàng."

Phạm An Quý trên mặt có chút ít thành linh nói: "Lạc sư đệ, không có ý tứ, cho người phòng hộ Ngọc phù tự dừng liền đã mất đi một lần tác dụng." Hẳn là thật tâm không có ý tứ.

"Này, người đường đường Tam công tử, sẽ không ngay cả cái phòng hộ Ngọc phù đều không có a, đúng rồi a, người phi kiếm dĩ nhiên là trung

phẩm đấy, ồ, các người Thiên Đạo Tông thực nghèo như vậy? Cũng là người Tam công tử cùng?" Mạc Tiểu Ngôn kêu lên.

Lời này vừa rơi xuống tai, Lạc Phàm cùng Phạm An Quý liền liếc mắt nhìn nhau, cũng không khỏi có chút cười khổ.

Phạm An Quý nhìn Lạc Phàm, bỗng nhiên liền tựa như nhớ tới cái gì, du côn cười nói: "Lạc sư đệ, ta thế nhưng là cho người bề bộn so với rồi hai tháng, hai tháng này không thể bạch bề bộn so với a."

Lạc Phàm cười nói: "Tự nhiên rồi."

Phạm An Quý liền mặt mày hớn hở đứng lên, đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: "Tông môn phải không có dư, bất quá Giản tiên tử có Linh Thạch a, nhiều như vậy Luyện Khí tu sĩ đều nuôi dưỡng được rất tốt, không có đạo lý sẽ không có của ta."

"Người giúp đỡ Giản sư muội còn muốn Linh Thạch?" Mạc Tiểu Ngôn kêu lên, "Ta đây vừa mới cũng làm người bồi luyện rồi, có muốn hay không cũng giao ta Linh Thạch?"

"Nhị vị, ta đây cái sân huấn luyện mà còn muốn sử dụng, bên ngoài còn có thật nhiều tu sĩ chờ luyện tập đấy, việc này tranh luận, ta đợi đến lúc lúc nghỉ ngơi rồi hãy nói?" Lạc Phàm vội vàng ở bên trong can đối.

Nghỉ ngơi lúc trước, Lạc Phàm trước cùng Phạm An Quý nói: "Phạm sư huynh, người muốn phải luận bàn, trước cùng Mạc tiên tử đã nói rồi đấy, chúng ta Thiên Đạo Tông Pháp khí có thể không sánh bằng Dược Vương Cốc đại tiểu thư, coi như là người mình có thể chữa trị Pháp khí, cũng muốn tài liệu không phải? Luận bàn phải luận bàn, không thể thắng cấp làm chiến đấu."

Quay đầu rồi hướng Mạc Tiểu Ngôn nói: "Mạc sư tỷ, Phạm sư huynh mặc dù là Luyện Khí đường Đường chủ công tử, trong tay Linh Thạch

cũng không thể so với ta Lạc Phàm nhiều, phi kiếm của hãn hủy, còn muốn chính mình một lần nữa tế luyện, nếu lại như vậy cùng Mạc sư tỷ luận bàn mấy lần, cùng với Phạm sư huynh trở lại tông môn thời điểm, chính là hai tay trống trơn được rồi."

Mạc Tiểu Ngôn không bằng Phạm An Quý tốt khích lệ, nghe vậy lông mi dựng lên lên đường: "Vậy hai tay trống trơn mà lại để cho hãn trở về, ta nhìn thấy hãn liền chán ghét."

Lạc Phàm liền vẽ mặt đau khổ nói: "Này làm sao có thể thành, không thiếu được ta cùng Giản sư muội nói một chút, lại để cho Giản sư muội phụ cấp Phạm sư huynh rồi, nói như thế nào cũng ở nơi đây bận rộn hai tháng, công lao khổ làm tất cả đều có."

Mạc Tiểu Ngôn liền không nỡ bỏ Giản Nhược Trần xuất ra Linh Thạch trong, mất hứng nói: "Như vậy chút ít sự tình người việc này làm sư huynh cũng phải tìm sư muội, cùng lắm thì ngày mai ta cũng cùng hãn so với pháp thuật, không sử dụng Pháp khí tốt rồi, có thể tới ta đem hãn bức ra hộ thể Linh thuẫn, hãy thu tay."

Đây, miễn cưỡng tính làm tất cả đều vui vẻ rồi, Phạm An Quý thất bại hai trận, buổi tối tự lo đã muốn hai canh giờ nghỉ ngơi, chuyên môn cân nhắc khác nhau thuộc tính giữa pháp thuật đối ứng, đợi đến lúc lúc ban ngày, đối luyện nổi giận tu sĩ bức bách cũng bắt đầu rất đứng lên, thật giống như cái khác Lạc Phàm, lại để cho Luyện Khí tu sĩ không ngừng kêu khổ.

Mà huấn luyện vừa kết thúc, không đợi hãn tìm tới Mạc Tiểu Ngôn, Mạc Tiểu Ngôn trước hết tìm tới hãn, dưới cao nhìn xuống giống như nói lần này đầu động sử dụng pháp thuật không sử dụng Pháp khí.

Đây ở giữa Phạm An Quý tự nguyện chịu thiệt, hãn suy nghĩ một buổi tối, đang muốn lại nếm thử.

Phạm An Quý suy nghĩ, Mạc Tiểu Ngôn cũng không có nhàn rồi, nàng vốn là cực kì thông minh, ý tưởng còn nhiều, cùng Phạm An Quý giao thủ một lần cũng biết Phạm An Quý thực lực, vừa ra tay, liền lại là đè nặng Phạm An Quý đánh.

Lúc này đây nhanh hơn, một thời gian uống cạn chén trà, Phạm An Quý liền không thể không tế ra hộ thể Linh thuần, mà giờ khắc này, Linh lực của hắn ngay cả một phần ba đều không có tiêu hao.

Sau đó, hắn hai người liền gạch lên, Phạm An Quý không ngừng suy nghĩ như thế nào biến hóa pháp thuật, thậm chí đi tới cùng Lạc Phàm thỉnh giáo —— nếu là lúc trước, hắn phải không phải làm như vậy đấy, không phải không bỏ xuống được thân phận, mà là tu sĩ giữa, dù là rất tinh tường rồi, thậm chí là truyền công đệ tử, cũng sẽ không đem bản lĩnh của mình dốc túi tương thụ đấy.

Nhưng Lạc Phàm không giống như vậy, đối với những cái kia Luyện Khí đệ tử còn như thế, huống chi là hắn, quả nhiên, Lạc Phàm cùng hắn nói chuyện với nhau rồi một canh giờ, đem tâm đắc của mình không chút nào giữ lại, Phạm An Quý không vội ở lập tức cùng Lạc Phàm đối luyện, mà là tĩnh tế suy tư, mặc dù như vậy, cũng không có chậm trễ ngày hôm sau đối luyện nối gạc tu sĩ huấn luyện.

Liền lại để cho Lạc Phàm âm thầm gặt đầu.

Như vậy tiếp qua rồi hai ngày, quả nhiên thì có làm cho đề cao, tại Mạc Tiểu Ngôn chính là thủ hạ vậy mà sống quá rồi nửa khắc đồng hồ lập tức, không sai biệt lắm đem linh lực muốn tiêu hao hầu như không còn rồi, cũng may mắn hắn biết rõ Mạc Tiểu Ngôn chắc là sẽ không lưu thủ đấy, cuối cùng để lại thi phát hộ thể Linh thuần linh lực.

Nhưng chính là như vậy, cũng làm cho Mạc Tiểu Ngôn giận tím mặt, nàng phần nộ không phải nhằm vào Phạm An Quý chống cự, mà là nhằm

vào nàng mình tại sao muốn dùng thời gian lâu như vậy mới đánh bại Phạm An Quý.

Vì vậy, tại Giản Nhược Trần xuất quan tìm được Bích Vân cốc thời điểm, liền chứng kiến Phạm An Quý lại một lần nữa bị Mạc Tiểu Ngôn đè nặng đánh, nhưng bất luận như thế nào tại hạ phong, Phạm An Quý chung quy là không có lo lắng tính mạng.

Với Giản Nhược Trần nhãn lực, tự nhiên cũng nhìn ra Phạm An Quý đối với pháp thuật vận dụng so với trước linh hoạt hơn nhiều, lại nhìn hai người hào hứng bừng bừng, nhất là Mạc Tiểu Ngôn vẫn chưa thỏa mãn bộ dạng, đã cảm thấy nàng đem Mạc Tiểu Ngôn ở lại Bích Vân cốc ý tưởng thật không có sai.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Cố Gắng Hết Sức

Chính là như vậy, một khi cùng ngoại giới tiếp xúc lâu rồi —— phải cái loại này chính thức tiếp xúc, không chỉ có có trong lời nói trao đổi, còn có kinh tế bên trên đấy, xã hội trên sinh hoạt —— tính cách bên trên thể tất yếu chịu ảnh hưởng.

Tam công tử đây biểu hiện ra nhìn quần áo lụa là một quả, dường như cùng người như vậy kết giao đứng lên, sẽ bị ảnh hưởng, bị dẫn vào đến lạc lối, nhưng thật khó hiểu, lại sẽ phát hiện cùng Tam công tử cùng một chỗ, sẽ cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu.

Đương nhiên, không nên nhìn vừa mới tiếp xúc thời điểm nói chuyện với nhau, khi đó, sẽ bị tức chết đấy.

Nhưng chỉ cần qua cái kia vài ngày, liền sẽ phát hiện, Tam công tử trên người mang có một loại đặc biệt mị lực, sẽ để cho người cảm thấy cùng người kia cùng một chỗ vô cùng thoải mái dễ chịu, nhất là trên tâm lý.

Mạc Tiểu Ngôn còn không có phát hiện điểm ấy, nàng chỉ cảm thấy, mỗi ngày huấn luyện hết tu sĩ về sau, lại đem Phạm An Quý giết một lần, quả thực là tâm tình không cần quá thoải mái.

Bởi vì, bất luận nàng giết được Phạm An Quý cỡ nào hung ác, Phạm An Quý cũng sẽ không phát giận tức giận, mà ngày hôm sau pháp thuật vận dụng lên còn sẽ tăng lên, làm cho nàng không thể không dấy lên ý chí chiến đấu, sau đó lại tìm kiếm nghĩ cách giết được hãn ác hơn.

Rất mấu chốt nhất đúng là nàng biết rõ, đang đối chiến ở bên trong, Phạm An Quý mỗi lần đều là đem hết toàn lực đấy, không có bởi vì nàng phải Được Vương Cốc đại tiểu thư liên cố ý bị thua.

Mỗi ngày, Mạc Tiểu Ngôn liền ngóng nhìn một ngày huấn luyện chấm dứt, sau đó rất tốt mà giết Phạm An Quý một lần, chứng kiến hãn bại dưới tay của nàng.

Bởi vậy, toàn bộ lúc huấn luyện, nàng đều là thần thái sáng láng, cũng hận không thể dưới tay mình huấn luyện ra tu sĩ bức Phạm An Quý thủ hạ chính là tu sĩ cũng lợi hại hơn, mà nàng bởi vì thực lực lại là cả Bích Vân trong cốc cao nhất, cho nên mỗi một lần lúc huấn luyện, có thể đồng thời mang theo năm sáu cái Luyện Khí tu sĩ còn dư xài.

Đã đề cao Bích Vân cốc huấn luyện hiệu suất, cũng kéo rồi tu sĩ khác, càng làm cho Lạc Phàm cảm thấy có thể bắt Mạc Tiểu Ngôn tới là nhất được tiện nghi.

Giản Nhược Trần trở lại thời điểm, Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý mới vừa gia nhập đến trong trận pháp, Giản Nhược Trần cùng với Lạc Phàm cùng một chỗ đứng ở trận pháp bên ngoài, thường thức khó gặp phần khích chiến đấu.

Trong chiến đấu Phạm An Quý thoát khỏi một thân vô lại, thoát nhìn khí khái hào hùng bức người, đối mặt lăng lệ ác liệt công kích, tuy rằng liên tiếp lui về phía sau, nhưng không thấy chật vật, cũng không thấy ảo não, mà là bắt lấy mỗi một cái cơ hội hết sức phản kích.

Mạc Tiểu Ngôn càng là tư thế hiên ngang, hoàn toàn nhìn không ra tại Giản Nhược Trần bên người lúc ý lại hình dạng của nàng, pháp thuật công kích lăng lệ ác liệt mà xảo trá, đơn từ biểu hiện ra nhìn, hận không thể đem Phạm An Quý bạo tạc nổ tung tại pháp thuật trong công kích.

Như vậy pháp thuật đối kháng, trong chiến đấu hai người tất cả đều là lấy hết toàn lực, xem cuộc chiến cũng là được ích lợi không nhỏ, chẳng những có thể đủ quan sát ra trong chiến đấu hai người thực lực, cũng có thể mô phỏng đối chiến.

Trận này luận bàn cuối cùng vẫn đang với Phạm An Quý tế ra hộ thể Linh thuần chấm dứt.

Trong trận pháp, Phạm An Quý tựa hồ đã dùng hết cuối cùng một tia linh lực, trên mặt đều xuất mồ hôi hột, hắc cười cùng Mạc Tiểu Ngôn chấp tay đang nói gì đó, Mạc Tiểu Ngôn trên mặt tràn đầy nụ cười sáng lạn, dương dương tự đắc.

"Giản sư muội!" Mạc Tiểu Ngôn vừa thấy được Giản Nhược Trần liền vui vẻ mà nhảy ra, "Người xuất quan? Linh lực ổn định?"

Nói qua nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần lại nói: "Ân, ổn định."

Tiếp theo liền mặt mày hớn hở đứng lên: "Người vừa mới thấy không? Người lại nhìn mấy trận, ta cùng người luyện tập pháp thuật."

Giản Nhược Trần vẫn không nói gì, Phạm An Quý liền cười nói: "Mạc tiên tử, ta còn không có hồi tông môn đây, người sẽ đem ta bỏ qua rồi? Vừa thấy được người Giản sư muội, ngay cả ta đây vài ngày bồi luyện đều bỏ rơi?"

"Phì! Ta mới là của người bồi luyện được không?" Mạc Tiểu Ngôn quay đầu lại kêu lên, sau đó quay đầu đối với Giản Nhược Trần nói: "Giản sư muội, ta cũng cùng người luyện vài ngày, đến lúc đó, đảm bảo người có thể đem bọn người tông môn Tam công tử cũng thắng, về sau cái gì Đại công tử Nhị công tử Tam công tử đấy, toàn bộ thắng!"

Mạc Tiểu Ngôn vung tay lên, có chút hào khí.

Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý còn có Lạc Phàm tất cả đều nở nụ cười, Giản Nhược Trần một cái kinh phong gật đầu đáp ứng, Mạc Tiểu Ngôn lại càng phát mà bắt đầu vui vẻ.

Quay đầu lại nghiêm trang mà đối với Phạm An Quý nói: "Ta cảm thấy được, ta lại cùng người luyện vài ngày, người nên thắng Lạc sư đệ đấy, người nói người như thế nào cũng là Trúc Cơ trung kỳ rồi, ngay cả Trúc Cơ sơ kỳ sư đệ đều đánh không lại, nhiều mất mặt."

Đây vừa nói đã nói đến Lạc Phàm trên người, Lạc Phàm cười mà không nói, Phạm An Quý lập tức gật đầu nói: "Đúng vậy, thua ở Mạc tiên tử còn không mất mặt, thua ở Lạc sư đệ cũng quá thật xấu hổ chết người ta rồi."

Giản Nhược Trần hãy theo nói: "Tam công tử cần phải cố gắng lên, Phạm sư huynh những thứ khác không nói, đối chiến kinh nghiệm hẳn là cực kỳ phong phú đấy, các người đây mới là pháp thuật trao đổi, đợi đến lúc chính thức tỷ thí thời điểm, Pháp khí, phù lục đều có thể dùng tới, càng khó mà nói rồi."

Phạm An Quý kêu lên: "Ai nha, đúng rồi, ta trước khi rời đi thật đúng là chỉ điểm Lạc sư đệ lĩnh giáo một phen đấy."

Lạc Phàm lắc đầu nói: "Pháp khí còn dễ nói, phù lục cũng dùng tới, vậy nguy hiểm."

Nói qua nhìn Giản Nhược Trần liếc, "Có phòng hộ Ngọc phù còn dễ nói."

Giản Nhược Trần lập tức liền hiểu Lạc Phàm ý tứ.

Lạc Phàm trong tay có nàng đưa phòng hộ Ngọc phù, nói như vậy, chỉ có thể là Phạm An Quý trong tay không có thứ này rồi, thực sự kỳ quái,

đường đường Tam công tử, như thế nào ngay cả miếng hộ thể Ngọc phù cũng không có chứ?

Lập tức lên đường: "Các người luận bàn, ta ở một bên quan sát phải được nhất lợi ích được rồi, sao có thể cho các người dùng đến chính mình phòng hộ Ngọc phù."

Nói qua vừa sờ túi trữ vật, trong tay liền có hơn ba quả ngọc phù, đưa cho ba có người nói: "Đã nói rồi, đây là luận bàn thời điểm tiêu hao đấy, có thể phòng hộ ba lượt, không cho phép đơn giản nhận thua."

Lạc Phàm lập tức liền nhận lấy một cái nói: "Ta khẳng định không khách khí đấy."

Mạc Tiểu Ngôn cũng chọn một cái, bảo bối tựa như nắm ở trong tay, vui vẻ mà nói: "Giản sư muội còn là lần đầu tiên đưa ta thứ đồ vật đây, ta chắc chắn sẽ không tiêu hao đấy, liền mang tại trên thân thể, làm bùa hộ mệnh."

Phạm An Quý trong nội tâm biết rõ Giản Nhược Trần là vì hấn mới đưa quả ngọc phù này, trong nội tâm cảm tạ, trong miệng cũng không nói cái gì.

Giản Nhược Trần nhưng là vô đầu một cái nói: "Quên mất, Tam công tử, ngươi nhưng là phải đánh hai trận đấy, lại đến một quả." Nói qua lại ném qua đi tới một quả.

Phạm An Quý dương tay tiếp được, mới muốn nói gì, Mạc Tiểu Ngôn liền kêu nói: "Tam công tử, ngươi nói như thế nào cũng là Luyện Khí đường Đường chủ công tử, luyện khí trình độ khẳng định không tầm thường, về sau, ta Bích Vân cốc Luyện Khí tu sĩ hộ thể Ngọc phù liền giao cho ngươi luyện chế ra a."

"Rõ ràng là Giản tiên tử Bích Vân cốc, lúc nào thành của người?" Phạm An Quý vừa nói như vậy, nhưng là đem Ngọc phù nhận lấy, "Được, bất quá ta cảm thấy, những thứ này Luyện Khí tu sĩ không dùng đến phân phối phòng bị Luyện Khí tu sĩ hộ thể Ngọc phù."

Lạc Phàm nói: "Đúng, nhưng ta nơi này chính là có phạm nhân đấy."

Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn đều kinh ngạc xuống, sau đó bừng tỉnh đại ngộ, Phạm An Quý không khỏi nói: "Lạc sư đệ, ta là thật tâm bội phục rồi, người đây là ý định đem phạm nhân cho rằng Luyện Khí tu sĩ dùng, Luyện Khí tu sĩ cho rằng Trúc Cơ tu sĩ dùng?"

Lạc Phàm khiêm tốn mà lắc đầu: "Đâu có đâu có, bất quá là dự phòng làm chủ."

Tiếp theo đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: "Qua mấy ngày Phạm sư huynh đi trở về, nơi đây còn nhiều hơn làm phiền Mạc sư tỷ."

Mạc Tiểu Ngôn vẫy vẫy tay, không cong ngực nói: "Nên phải đấy, Giản chuyện của sư muội tình liền phải chuyện của ta."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Nguyễn Thành Bằng Hữu

Để ăn mừng Giản Nhược Trần xuất quan, Lạc Phàm lại an bài mời khách từ phương xa đến dùng cơm tiệc, Mạc Tiểu Ngôn phải cao hứng đấy, Phạm An Quý tự nhiên cũng cùng đi, trong bữa tiệc, bốn người chuyện trò vui vẻ, nói phần lớn đều là Phạm An Quý mấy ngày nay quýnh thái.

Phạm An Quý tâm tính thật sự là tốt, cùng mọi người cùng nhau nói liên tục mang cười đất nghe Mạc Tiểu Ngôn trào phúng hần giống như là đang giễu cợt người khác, thỉnh thoảng còn đi theo thêm măm thêm muối một câu, thời gian dần trôi qua, liền biến thành đối với hôm nay đối chiến thảo luận, bởi vì Lạc Phàm toàn bộ hành trình thấy được, Phạm An Quý liền khiêm tốn thỉnh giáo.

Lạc Phàm cũng không giấu giếm, hần và Giản Nhược Trần kỳ thật là giống nhau, hần tiến giai đến Trúc Cơ kỳ, liền nghiên cứu rồi Trúc Cơ tu sĩ có thể thi phát tất cả pháp thuật, nghiên cứu qua cái thế giới này đến cùng có bao nhiêu loại phù lục, còn có Pháp khí chủng loại.

Cho nên, Trúc Cơ đến bây giờ đã có hơn ba năm rồi, tu vi vẫn còn là Trúc Cơ sơ kỳ, không có chút nào tiến giai đến Trúc Cơ trung kỳ ý tứ, chính là chỗ này phương diện nghiên cứu chiếm cứ hần phần lớn thời giờ.

Bởi vậy, cũng liền không tồn tại nhìn không ra Trúc Cơ hậu kỳ cùng Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ pháp thuật đối chiến vấn đề.

"Phạm sư huynh, ta cảm thấy cho người vấn đề lớn nhất ở chỗ công kích của người trên thực tế là vì phòng thủ, ta cho rằng, tốt nhất phòng thủ

liền là công kích." Lạc Phàm trầm ngâm nói.

Đây không phải là đến hai tháng ở chung, Lạc Phàm đã đem Phạm An Quý đã coi như là chiến hữu giống như tồn tại, bởi vậy mới có thể với Trúc Cơ sơ kỳ tu vi thân phận, đối với Trúc Cơ trung kỳ Phạm An Quý nói như thế.

Phạm An Quý trầm ngâm một hồi, khẽ gật đầu, có thể đi theo lại cau mày nói: "Như thế, liền cần tại mỗi một lần trong chiến đấu đều toàn lực ứng phó, cho dù là đối mặt thực lực nhỏ với mình tu sĩ?"

Không muốn Giản Nhược Trần cũng gật đầu nói: "Tu sĩ rất nhiều thực lực kỳ thật đều là có thể che giấu đấy, nói thí dụ như một cái Luyện Khí tu sĩ, nếu như cơ duyên xảo hợp, đã nhận được một tấm đầy đủ cường đại phù lục, như vậy, nếu như không phải hành đầu trước nhất liền áp bách ở hãn, một khi cho hãn tế ra phù lục cơ hội, chẳng phải là lật thuyền trong mương?"

Thốt ra lời này, Phạm An Quý lần nữa khẽ gật đầu, Mạc Tiểu Ngôn lại nhìn Giản Nhược Trần liếc, thần sắc cổ quái, Giản Nhược Trần lập tức đã biết rõ Mạc Tiểu Ngôn muốn đi nơi nào —— nơi đây cũng không phải nói lên những chuyện kia thời điểm.

Phạm An Quý đã nói: "Quả thật có sự tình bức này phát sinh. . ." Mở miệng về sau hơi có do dự, đi theo thở dài một tiếng nói: "Hai người các người không biết, Mạc tiên tử phải biết chúng ta tông môn vị kia Nguyên Anh tiền bối a."

Mạc Tiểu Ngôn thu hồi nhãn thần, sắc mặt bình tĩnh nói: "Phải tiết hạt kê tiền bối, nghe phụ thân đã từng nói qua, tiết hạt kê tiền bối phải khó được tu luyện kỳ tài, mặc dù là Thủy Hỏa song Linh căn, hay vẫn là tương khắc đấy, lại có thể đem Hỏa Linh Căn tu luyện được chỉ so với Thủy linh căn thấp hơn một tầng."

Phạm An Quý nói tiếp: "Đúng vậy, Tiết tiên bối Thủy linh căn Nguyên Anh, hỏa hệ linh lực cũng là đạt đến Kết Đan hậu kỳ, chúng ta Thiên Đạo Tông vẫn cho là, với Tiết tiên bối thực lực, tại cấp hai văn minh quốc gia dùng không được bao lâu sẽ trở hết tài năng, nhưng mới không đến trăm năm, liền truyền đến Tiết tiên bối vẫn lạc tin tức, lúc ấy, thực không thể tin được.

Mà đạt được kỹ càng tin tức về sau, càng là. . . Ài, chính là như Giản tiên tử nói như vậy, Tiết tiên bối tại dò xét tìm một chỗ mật địa thời điểm, gặp mặt khác mấy vị tu sĩ, trong đó tu vi cao nhất mới Kết Đan hậu kỳ, liền không có để vào mắt.

Hai phe mấy câu không hợp, Tiết tiên bối liền ra tay giáo huấn, kết quả, những cái kia Kết Đan tu sĩ một người trong, trong tay thậm chí có một tấm phá giáp phù, Tiết tiên bối hẳn là thật không ngờ, vậy phù lục cơ hồ là dán tại trên người hẳn bị kích phát đấy, lập tức cùng cái kia Kết Đan tu sĩ đồng quy vu tận, ngay cả Nguyên Anh đều không có chạy trốn ra ngoài."

Ba người nghe vậy đều lòng có ưu tư, một đời Nguyên Anh tu sĩ cứ như vậy chết ở một cái Kết Đan tu sĩ trong tay, nhưng là phải tiếc hận.

Nhưng cái thế giới này cường giả vẫn lạc tại kẻ yếu trong tay sự tình không nhiều lắm, ở thế giới trước, Lạc Phàm lại thấy cũng nhiều, tại có vũ khí nóng thời đại, dựa vào không là cá nhân lực lượng cường đại, mà là công cụ sát nhân mạnh yếu.

Cho nên, hẳn thốn thức, cũng chỉ là nhằm vào Nguyên Anh tu sĩ tu luyện không dễ, đối với Tiết tiên bối vẫn lạc, lại không có bao nhiêu đồng tình.

Tại hẳn cho rằng, bất luận đối thủ thực lực cao thấp, một khi ra tay, cũng chỉ có thể giết người Đoạt Mệnh —— đối với địch nhân nhân từ,

chính là phản bội mình.

Phạm An Quý rất nhanh sẽ thấy cười rộ lên: "Bất quá, ta nghĩ, chúng ta bốn vị về sau cũng sẽ không phạm phải loại này sai lầm, Lạc sư đệ sẽ không, Giản tiên tử cũng sẽ không, mấy ngày nay cùng Mạc tiên tử luận bàn, Mạc tiên tử cũng là ra tay quyết đoán chi nhân, nguyên bản có vấn đề chỉ có ta, về sau sao, hắc hắc."

Tại Phạm An Quý nhắc tới Giản Nhược Trần thời điểm, Mạc Tiểu Ngôn sẽ thấy liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, cái nhìn này liền dẫn ra tâm tình, Phạm An Quý cùng Lạc Phàm toàn bộ đã nhìn ra.

Phạm An Quý khoa trương mà thở dài một tiếng, đối với Lạc Phàm nói: "Lạc sư đệ, ta tốt xấu cũng cùng Mạc tiên tử cộng sự năm sáu ngày, luận bàn rồi năm sáu trận, có thể Giản tiên tử với đến, Mạc tiên tử trong nội tâm liền tất cả đều là Giản tiên tử rồi."

Ngay tại Mạc Tiểu Ngôn lần thứ hai nhìn xem Giản Nhược Trần thời điểm, Lạc Phàm đã cảm thấy không được bình thường, trong chốc lát, Giản Nhược Trần cùng nàng theo như lời nói vọt tới trong đầu, còn có lúc trước Giản Nhược Trần kết bạn tất cả mọi người thân phận cùng một chỗ cũng nhớ lại.

Nghề nghiệp của hắn, nhất định hắn so với người bình thường cảm giác nhạy cảm, cũng đã định trước quan sát của hắn lực lượng cùng năng lực phân tích mạnh hơn chút ít, mà kiếp trước lịch duyệt càng là cho hắn biết, thế giới này trong còn có một chút, trong óc của bọn hắn có cùng bình thường không đồng dạng như vậy ý tưởng.

Giản Nhược Trần kết bạn Mạc Tiểu Ngôn về sau hai người trải qua nhanh chóng trong đầu biểu thị rồi một lần, lại nhìn Mạc Tiểu Ngôn, còn muốn muốn Giản Nhược Trần nói mười năm ước hẹn, Lạc Phàm tâm run lên.

Hắn miễn cưỡng cũng cười ha hả nói: "Phạm sư huynh, người nói được ta đều có chút ghen ghét Giản sư muội rồi."

Giản Nhược Trần bất vi sở động, tốt như cái gì cũng không có cảm thấy, ôn hòa nhìn Mạc Tiểu Ngôn, sau đó mới nói: "Đúng vậy a, ai có thể nghĩ đến, ta cùng Lạc sư huynh sẽ làm quen Mạc tiểu sư tỷ, cũng nộp Tam công tử bằng hữu như vậy, chúng ta bốn người khác nhau trải qua khác nhau thân phận tu sĩ, sẽ như vậy ngồi vào cùng một chỗ nói chuyện trời đất."

"Ta từng nghe nói, tu sĩ giữa chỉ có trao đổi ích lợi, không có bằng hữu chân chính, có thể ta tại các người ba vị trên người, cũng không nhìn thấy lợi ích trao đổi, chỉ có thẳng thắn thành khẩn đối đãi, ta thiết tình hy vọng chúng ta bốn người có thể trở thành vĩnh cửu bằng hữu, giữa chúng ta, vĩnh viễn không có binh khí gặp nhau thời khắc." Lạc Phàm ngay sau đó nói.

Nói qua, bưng lên trước mặt Linh tửu lại nói: "Mạc sư tỷ, Phạm sư huynh, Giản sư muội, ta nguyện chúng ta bốn người, có thể trở thành bằng hữu, nguyện chúng ta bốn người giữa, vĩnh viễn không lưỡi đao gia tăng thời khắc."

Giản Nhược Trần tâm nhẹ nhàng rung rung dưới, nàng thật không ngờ nhanh như vậy, Lạc Phàm liền phát hiện rồi mách mối, tuy rằng Lạc Phàm không có khả năng biết rõ tình hình cụ thể và tỉ mỉ đấy.

Phạm An Quý đã bưng lên trước mặt Linh tửu, nàng không có khả năng do dự, trực tiếp cũng bưng lên Linh tửu, tầm mắt của mọi người đều rơi vào Mạc Tiểu Ngôn trên mặt.

Mạc Tiểu Ngôn ngồi ngay ngắn lấy, thần sắc lại một chút lạnh xuống, tầm mắt của nàng một mực ở Giản Nhược Trần trên mặt, vẫn luôn không có dời.

Phạm An Quý cùng Lạc Phàm nụ cười trên mặt cũng từ ngưỡng kết đến tiêu tán, bưng Linh tửu cánh tay cứng ngắc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Dạy Bảo

Phạm An Quý cùng Lạc Phàm liếc nhau một cái, Phạm An Quý cười giảng hòa nói: "Mạc tiên tử, khó chưa từng, chúng ta nơi này có ai không xứng thành bằng hữu của người?"

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt lạnh lùng từ Giản Nhược Trần trên mặt chuyển qua Phạm An Quý trên mặt, Phạm An Quý thiếu chút nữa muốn lạnh run, mạnh mẽ lại hiện diện đáng tươi cười triệt để duy trì không thể.

Lạc Phàm buông xuống chén rượu, tuy rằng còn ngồi, thần sắc lại lạnh lùng đứng lên, tay trái có chút rũ xuống, dường như lơ đãng va chạm vào trên túi trữ vật, liền nghe đến Mạc Tiểu Ngôn cực kỳ nhẹ mà hừ một tiếng, một tiếng này, Lạc Phàm tâm thần không khỏi run lên, Phạm An Quý thần sắc cũng thay đổi.

Giản Nhược Trần thở dài, buông chén rượu trong tay đứng lên, một điểm không đề phòng mà đi đến Mạc Tiểu Ngôn bên người, Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt chém xéo nhìn qua, chỉ nhìn lấy Giản Nhược Trần tay, không chịu ngẩng đầu.

Giản Nhược Trần vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn bả vai, hòa nhã nói: "Mạc tiểu sư tỷ, người theo giúp ta đi một chút."

Mạc Tiểu Ngôn mắt lé lấy trên bờ vai tay, không nói cũng bất động, Phạm An Quý kinh ngạc mà híp mắt, cũng nhìn qua Mạc Tiểu Ngôn trên bờ vai tay, Lạc Phàm có chút thở dài một hơi, tay lặng lẽ ly khai túi trữ vật.

Giản Nhược Trần cúi người, bắt lấy Mạc Tiểu Ngôn tay, Mạc Tiểu Ngôn dường như rất không tình nguyện mà đứng lên.

"Lạc sư đệ, các nàng?" Hai người sau khi rời khỏi, Phạm An Quý cau mày, uống một hơi cạn sạch trong tay Linh tửu hời.

"Ta cũng không rõ ràng lắm." Lạc Phàm lắc đầu, nhìn xem hai người cách thuê phòng cửa.

"Ta như thế nào cảm thấy người rõ ràng mấy thứ gì đó đây? Không muốn nói cho ta vừa mới chẳng qua là người thuận miệng nói, cũng không muốn nói cho ta tay của người chẳng qua là trong lúc vô tình va chạm vào túi trữ vật đấy." Phạm An Quý bĩu môi nói.

Lạc Phàm cười cười, cũng thò tay bưng lên Linh tửu uống một hơi cạn sạch, mới nói: "Lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển, ai biết được?"

Phạm An Quý trầm ngâm sẽ, giống như nhai nuốt lấy những lời này hàm nghĩa, sau đó gật gật đầu, "Đúng vậy, Mạc tiên tử tâm tư ta là đoán không ra, xem ra, chỉ có Giản tiên tử có thể đoán được."

Lạc Phàm trong nội tâm có việc, biểu hiện ra lại toàn bộ nhìn không ra, nghe vậy đầu lắc đầu, lại cho mình cùng Phạm An Quý đều ngược rồi Linh tửu.

Giản Nhược Trần lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn trở về nàng tại Bích Vân cốc chỗ ở, đơn độc một cái tiểu viện trong, sân nhỏ có đơn độc cấm chế.

Mạc Tiểu Ngôn sắc mặt một mực lạnh lùng, tuy rằng nàng cũng không có đưa tay từ Giản Nhược Trần trong tay rút ra.

"Mấy ngày nay không phải rất vui vẻ sao?" Giản Nhược Trần lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn ngồi xuống.

"Ta nghĩ một người yên tĩnh một hồi." Vô cùng ngoài ý muốn đấy, Mạc Tiểu Ngôn lại muốn đuổi Giản Nhược Trần ly khai.

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Lại muốn một người lẳng lặng, liền không thấy được ta mấy ngày."

Mạc Tiểu Ngôn giật mình sau: "Người muốn đi?"

Giản Nhược Trần nói: "Đúng vậy, mấy ngày nay ta nghĩ dưới, ta bây giờ lai lịch còn làm không được ủy thác Tam công tử báo cho biết tông môn ta Trúc Cơ, như thế, cũng là đối với tông môn quá không tôn kính rồi."

"Sau đó, người cũng sẽ theo Phạm An Quý cùng một chỗ đến Hoàng Thành đây?" Mạc Tiểu Ngôn phản ứng cực nhanh nói.

Giản Nhược Trần trầm ngâm sẽ mới nói: "Có ý nghĩ này."

Mạc Tiểu Ngôn chỉ cảm thấy vô cùng thương tâm, nàng toàn tâm toàn ý mà nghĩ cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ, có thể Giản Nhược Trần nhưng vẫn phòng bị nàng, toàn tâm toàn ý mà muốn rời khỏi, thậm chí bắt lấy hết thấy cơ hội thoát khỏi nàng.

Nàng thậm chí hoài nghi, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, Phạm An Quý liên hợp lại, Giản Nhược Trần đã đem nàng mười năm về sau muốn triệt để quy về chuyện của nàng nói cho bọn hắn.

Có thể lý trí bên trên nàng cũng hiểu được, Giản Nhược Trần sẽ không làm như vậy đấy, nhưng Lạc Phàm lời ngày hôm nay, lại làm cho nàng không thể không nghĩ như vậy.

Nàng thừa nhận, mấy ngày nay trôi qua rất là vui sướng, có thể đã dựa vào mấy ngày nay vui sướng, liền cùng bọn họ trở thành bằng hữu? Bọn họ căn bản không phải cùng với nàng trở thành bằng hữu, rõ ràng là mượn này, làm cho nàng về sau không đứng Giản Nhược Trần. . .

Nàng không suy nghĩ xuống dưới, bỗng nhiên bỏ qua Giản Nhược Trần tay, mơ hồ tại trên ánh mắt của mình.

"Đi ra ngoài." Ngữ khí của nàng cùng với nét mặt của nàng giống nhau lạnh, toàn thân đều tản mát ra không cho phép tiếp cận hàn ý.

Giản Nhược Trần ngẩn ra, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn che liếc trông mắt tay, trong nội tâm cũng bay lên nộ khí trở lại.

Nàng giữ im lặng mà đứng lên, không nói một lời mà rời phòng.

Sân nhỏ bố lấy cấm chế, nàng cũng không phải không thể cưỡng ép mở ra, có thể vừa nghĩ tới cưỡng ép mở ra cấm chế ly khai hậu quả, càng là cấm tức, không thể không hít sâu vài khẩu khí, cưỡng ép kềm chế phức tạp tâm tình, biết rõ lúc này thời điểm không thích hợp tu luyện, dứt khoát liền đứng ở trong sân.

Trong phòng, Giản Nhược Trần vừa ly khai, Mạc Tiểu Ngôn liền phóng hạ tay, nhìn chăm chăm vào ngoài cửa, giống như muốn xuyên thấu qua cửa phòng chứng kiến Giản Nhược Trần, dùng ánh mắt đem nàng bắt trở lại tựa như.

Nàng kỳ thật có thể phóng ra ngoài thần thức chứng kiến Giản Nhược Trần đấy, nhưng mà, nàng không muốn làm cho Giản Nhược Trần biết rõ nàng một khắc cũng không muốn nàng ly khai, nàng chỉ có thể gắt gao nhìn xem cửa phòng, căn môi, dốc sức liều mạng đè nén xuống đá mở cửa phòng ý tưởng.

Nàng làm sao lại có khả năng mở? Nàng làm sao lại không giống như trước như vậy nghe vậy lời nói nhỏ nhẹ mà cùng nàng?

Giản Nhược Trần phiền muộn mà đứng ở trong sân, nàng thừa nhận nàng có chút thất thố.

Vô luận như thế nào, Mạc Tiểu Ngôn dù là lại biểu hiện được quái dị, Kết Đan lúc trước, nàng đều là an toàn, đều muốn Mạc Tiểu Ngôn an tĩnh lại, nàng chỉ cần lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ mà trấn an một hồi có thể.

Có thể đột nhiên, nàng vậy mà đã mất đi hào hứng, không muốn nói nhiều một câu.

Chẳng lẽ cũng bởi vì Lạc Phàm câu kia "Sẽ không lưỡi đao gia tăng" ?

Giản Nhược Trần vẫn cho rằng chính nàng đầy đủ lòng dạ rộng rãi, không đem sinh tử để ở trong lòng, có thể giờ khắc này nàng do dự, nàng cảm giác được, tâm tình của nàng đang tại phát sinh biến hóa, từ Trúc Cơ về sau, nhất là năm hệ Linh căn hoàn toàn Trúc Cơ.

Ánh trăng rơi trong sân, nàng lại cảm thấy ánh trăng trong tất cả đều là rậm rạp hàn ý, nàng bỗng nhiên có chút mê mang, nàng trong cái thế giới này làm hết thủy, cuối cùng là vì cái gì?

Ý nghĩ này mới vừa xuất hiện, trong nội tâm liền rõ ràng mà đã nhận được đáp án, tựa như cùng bên trên cái thế giới giống nhau, phải trách nhiệm.

Lòng của nàng lập tức bình tĩnh trở lại.

Tu vi tăng lên, thực lực tăng cường, nàng việc cần phải làm càng nhiều, ở đâu có thời gian ở chỗ này đau buồn tình? Nàng lắc đầu, ngay tại lúc xoay người, chứng kiến cửa phòng đang tại im ắng mở ra, Mạc Tiểu Ngôn đứng ở cửa ra vào, mắt đục đỏ ngầu.

Vừa thấy nàng quay người, Mạc Tiểu Ngôn đỏ lên vành mắt lập tức liền biến mất, lại khôi phục lãnh đạm.

"Người muốn đi ra ngoài, ta cho người mở ra cấm chế."

Giản Nhược Trần tiến lên một bước: "Không lên cơ?"

Mạc Tiểu Ngôn hừ một tiếng: "Người muốn đi liền rời đi."

"Đi phải tự nhiên muốn đi, nhưng trước khi đi có mấy câu cùng với người thuyết minh bạch." Giản Nhược Trần cũng thu hồi dáng tươi cười, nghiêm túc nói: "Lạc sư huynh cùng Tam công tử là thật tâm đem người cho rằng bằng hữu đấy, cho nên, Bích Vân cốc hết thầy mới không có đối với người có bất kỳ giấu giếm nào, thậm chí, Lạc sư huynh cùng Tam công tử ngay cả thực lực của mình đều không lo lắng người biết."

Vì vậy mới có bằng hữu vừa nói, đó là bọn họ chân tâm thật ý ý tưởng, Mạc tiểu sư tỷ, người như vậy làm, rất đau đớn nhân tâm."

Lần đầu có đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: Người làm như thế nào rất đau đớn nhân tâm. Chưa từng có chỉ trích qua nàng, bởi vì bất cứ chuyện gì.

Mạc Tiểu Ngôn cảm thấy nàng có lẽ giận tím mặt đấy, thế nhưng là nàng lại một điểm sinh khí cảm giác đều không có, nàng nhớ tới Lạc Phàm lúc nói chuyện đờ chân thành ngữ khí, nhớ tới mấy ngày nay cùng Phạm An Quý cùng một chỗ luận bàn, nàng vui vẻ như vậy, nàng đáy lòng, thật sự đưa bọn chúng đã cho rằng bằng hữu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Không Chịu Nổi

Bên trên cái thế giới Giản Nhược Trần đã biết rõ, một mặt nhượng bộ cũng không thể giải quyết vấn đề, nhưng đối mặt Mạc Tiểu Ngôn thời điểm, luôn sẽ bởi vì nàng biểu tượng đem nàng cho rằng muội muội, không khỏi liền cứng chiều đứng lên, cho tới bây giờ.

Giản Nhược Trần cũng là lần đầu tiên đối với Mạc Tiểu Ngôn nghiêm nghị lại, tuy rằng không đến mức thanh sắc đều lệ, nhưng mà cũng khó đặc dụng lên giáo huấn ngữ khí, nói về sau, nàng còn dự bị chờ Mạc Tiểu Ngôn nóng nảy, có thể Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem nàng, lại mặt mũi tràn đầy ủy khuất.

"Ta không phải là muốn đối với người động thủ đấy."

Giản Nhược Trần thoáng cái giật mình.

"Cái gì?"

Mạc Tiểu Ngôn ủy khuất mà nhìn Giản Nhược Trần, "Ta là đem bọn họ cho rằng bằng hữu, chỉ cần bọn họ không đúng ta làm chuyện gì quá phận, ta cũng không có đều muốn đối với người động thủ, ta chỉ là ưa thích người, người cũng không yêu thích ta chứ ta chưa từng có thương tổn người ý tưởng."

Người chưa từng có hỏi qua ta, về sau, ta Kết Đan thời điểm, sẽ phải như thế nào đem người vĩnh viễn lưu ở bên cạnh ta đấy, có phải người Đã cho ta hội thương tổn người?"

Mạc Tiểu Ngôn không quan tâm nói ra.

Giản Nhược Trần cực kỳ kinh ngạc, nàng chưa bao giờ từng muốn đến Mạc Tiểu Ngôn sẽ trực tiếp hỏi lên, nàng nhất thời quên mất trả lời, cũng không biết đạo làm như thế nào dạng trả lời.

Ta tin tưởng người sẽ không làm thương tổn ta? Làm sao có thể? Không nói đến tự mình nghĩ giống như không biết có phải hay không là chính xác, chỉ nói cái loại này "Đem người vĩnh viễn lưu ở bên cạnh ta" cách làm, chính là tổn thương.

Từ bên trên cái thế giới tới, luôn luôn đều là đem tự do xem trọng là quan trọng nhất, đột nhiên đã có người với ta muốn đổi với người tốt, ta thích người danh nghĩa tước đoạt tự do của người, mặc cho ai cũng sẽ không cho là đây là thật đổi với người tốt a.

Có thể hết lần này tới lần khác Mạc Tiểu Ngôn liền cho rằng đây chính là đổi với đối phương tốt, là chân chính thì tốt hơn.

"Người cho rằng ta hội thương tổn người?" Mạc Tiểu Ngôn trong thanh âm tràn đầy thất vọng.

Giản Nhược Trần không nói gì mà nhìn qua Mạc Tiểu Ngôn, cuối cùng nói: "Như vậy, người ý định hiện tại liền nói cho ta biết, người muốn đổi với ta làm cái gì chứ "

Mạc Tiểu Ngôn mở to hai mắt dùng sức gật đầu, "Vốn, ta là muốn cho người cái kinh hỉ đấy, thế nhưng là, người, " nàng lại lắc đầu, "Người lại tại hoài nghi ta, Giản sư muội, ta rất khó qua."

Mạc Tiểu Ngôn tay phủ trong lòng trên miệng, dường như trái tim tại run rẩy giống như, "Ta làm sao sẽ tổn thương người thì sao?"

Giản Nhược Trần cũng không nghi ngờ Mạc Tiểu Ngôn nói tính chính xác, bởi vì tại Mạc Tiểu Ngôn trong thế giới, nàng yêu cùng tổn thương, cùng người bên ngoài cũng không nhất trí.

"Nếu là có thể, muốn là có thể, ta hiện tại liền muốn muốn thi pháp, đem hai người chúng ta Linh Hồn luyện chế đến cùng một chỗ, người trong có ta, ta trong có người, Giản sư muội, người nói, ta làm sao sẽ tổn thương người?"

"Cái gì?" Giản Nhược Trần vô thức hỏi.

"Đợi đến ta Kết Đan thời điểm, ta sẽ kết xuất hai cái Linh đan, trong đan điền phải ta kim đan của mình, trong thức hải, ta sẽ đem người Linh thức cũng luyện chế thành Kim Đan —— bên trong thân thể của người đã có máu tươi của ta rồi, chẳng qua là không đủ, ta sẽ hàng năm đều tiếp tế người tinh huyết, mãi cho đến ta Kết Đan.

Về sau, người cùng ta sẽ xài chung thân thể của ta, thân thể của ta cũng có thể giao cho người nắm giữ, thậm chí, hai người chúng ta, một cái có thể Chúa Tể thân thể luyện đan chế phù, một cái có thể tu luyện tăng lên thân thể tu vi, mà đợi đến lúc Ngưng Anh thời điểm, chúng ta cũng có thể ngưng kết ra hai người Nguyên Anh, người cùng ta."

Giản Nhược Trần ngây dại.

Nàng chỉ cho là Mạc Tiểu Ngôn sẽ đem nàng luyện chế thành vật gì, lại thật không ngờ, Mạc Tiểu Ngôn vậy mà đều muốn nàng cùng nàng cùng một chỗ khống chế thân thể của nàng.

Đây nên phải cỡ nào điên cuồng đầu cùng chấp niệm mới có thể nghĩ đến đáng sợ như vậy chủ ý?

Thế giới này vẫn còn có nguyện ý cùng hãn cùng một chỗ chia sẻ thân thể của mình.

Mạc Tiểu Ngôn nóng bỏng mà nhìn qua Giản Nhược Trần, nàng cho rằng nàng sẽ thấy Giản Nhược Trần bị cảm động, sẽ lập tức giống như trước như vậy đi tới ** lấy tóc của nàng, sẽ lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ mà nói cho nàng biết nàng sẽ chờ cái ngày đó nhanh chóng đã đến.

Thế nhưng là, nàng chỉ có thấy được Giản Nhược Trần trợn mắt há hốc mồm khuôn mặt, dường như. . . Không phản bác được.

Giản Nhược Trần thật sự không phản bác được.

Mạc Tiểu Ngôn không rõ Giản Nhược Trần tại sao lại không nói lời nào, liền như vậy ngơ ngác nhìn nàng.

Bỗng nhiên, một cái ý niệm trong đầu ra hiện tại trong lòng, sắc mặt của nàng thoáng cái liền trợn nhìn.

"Giản sư muội, người không muốn?" Mạc Tiểu Ngôn nhẹ vô cùng nhẹ vô cùng mà hỏi thăm, thanh âm nhẹ thật tốt như không có phát ra tới, nhưng Giản Nhược Trần đã nghe được, coi như là không có nghe được, cũng từ miệng của nàng trong môi đọc đi ra.

"Ta thật bất ngờ." Giản Nhược Trần thực sự cầu thị mà nói: "Ngoài ý muốn về sau, ta. . . Rất hỗn loạn."

Mạc Tiểu Ngôn giống như đã nhận được nào đó cam đoan giống như, lập tức nói: "Đó chính là người cũng không phản đối?"

Giản Nhược Trần khoát tay một cái nói: "Mạc sư tỷ, người đến cho ta nói một chút, người vừa mới nói cái chủng loại kia, nếu như thành lập, như vậy, người đang ở đâu?"

"Ta?" Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc mà nói: "Ta ngay ở chỗ này a?"

Giản Nhược Trần lắc đầu, tổ chức sau ngôn ngữ, "Ý của ta là. . . Tốt, nói như vậy, người cảm thấy chúng ta, tu sĩ, là do cái gì cấu thành hay sao? Thân thể cùng Nguyên Thần?"

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu: "Đúng vậy."

"Nguyên Thần tiến hành tư duy, cũng Chúa Tế chúng ta thân thể hoạt động?"

"Đúng vậy." Mạc Tiểu Ngôn tiếp tục gật đầu.

"Vậy, người là muốn đem nguyên thần của ta tế luyện tới?" Giản Nhược Trần nói qua chỉ cảm thấy có chút không có khả năng, cái thế giới này tu sĩ Nguyên Thần, nên bên trên cái thế giới theo như lời Linh Hồn,, là có Linh Hồn a?

"Không chỉ là Nguyên Thần, còn có tu vi của người, ta Kết Đan, dùng đúng rồi ta linh lực của mình, cường ép trợ giúp người Kết Đan, cũng là bởi vì người Linh căn trong sáp nhập vào máu tươi của ta, nguyên thần của người sẽ cùng Linh lực của người cùng nhau kết thành Kim Đan, về sau mới có thể tu luyện thành Nguyên Anh." Mạc Tiểu Ngôn giải thích nói.

Giản Nhược Trần đã hiểu.

Có thể chính là bởi vì đã hiểu, nàng càng là một câu cũng nói không nên lời.

Tam quan không hợp, nàng muốn như thế nào cho Mạc Tiểu Ngôn giải thích, người cho rằng đối với nàng tốt, cũng không phải thật sự đối với nàng tốt?

Nàng hoàn toàn lý giải Mạc Tiểu Ngôn ý tưởng.

Ngay tại mấy ngày hôm trước Mạc Tiểu Ngôn còn đề cập tới, nàng cho rằng Giản Nhược Trần chỉ là một cái có được phế Linh căn tu sĩ, tại Mạc Tiểu Ngôn cho rằng, nàng đã vì Giản Nhược Trần hy sinh rất nhiều —— nàng đem máu tươi của mình đưa vào Giản Nhược Trần trong thân thể, nàng chịu cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ chia sẻ thân thể của nàng.

Thử hỏi, khắp thiên hạ còn có ai sẽ có này hào phóng? Còn có ai sẽ vì một người khác làm được trình độ như vậy?

Nàng đã từ Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt thấy được nàng ý nghĩ trong lòng: Ta đối với người thật tốt a, ta đối người như vậy tốt, người muốn phải không chấp nhận, liên quá phụ lòng ta, rất xin lỗi ta.

Có thể, loại này tốt, nàng thật sự không chịu nổi.

Giản Nhược Trần với tay nâng trán, từ tiến vào đến cái thế giới này về sau, nàng lần đầu sinh ra cảm giác vô lực, không phải là vì tương lai chuyện phải đối mặt tình, mà là không biết thế nào thuyết phục Mạc Tiểu Ngôn, như thế nào làm cho nàng biết rõ, cái gì là chính thức mà đối với người tốt.

Có một loại tốt, phải gấp làm cho gấp, muốn suy nghĩ, phải đứng ở đối phương góc độ nhìn vấn đề, phải đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Mà có một loại tốt, này đây vì cái gì, phải cưỡng chế đấy, phải không để ý đến đối phương cũng là độc lập thân thể, mà loại này tốt đã trong lúc vô tình diễn biến thành rồi tổn thương.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 277: Còn Thiếu Cái Gì

Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn bị thương con mắt, Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt tất cả đều là bị thật sâu tổn thương, nàng trầm mặc mà ức chế lấy cảm tình bộc phát, trầm mặc được cùng nàng trẻ tuổi bề ngoài cực không tương xứng.

Nàng chậm rãi quay người, quay người nháy mắt, trong ánh mắt liên tuôn ra nước mắt, nàng từng bước một mà đi hướng trong phòng, trầm trọng mà đóng cửa phòng.

Hóa ra nàng căn bản không có đem nàng tốt để vào mắt, hóa ra nàng đối với nàng tất cả tốt đều là một bên tình nguyện.

Chính nàng nâng ra tâm đưa đến trong tay của nàng, lại bị nàng vứt bỏ đến trên mặt đất, hung hăng mà chà đạp.

Mạc Tiểu Ngôn vô lực mà tựa ở trên cửa phòng, nước mắt đập vào trên ngực, đau đến lòng dạ ác độc hung ác mà run rẩy.

Một môn ngăn cách bên ngoài, Giản Nhược Trần chậm rãi buông xuống tay, nhìn xem cửa phòng đóng chặt.

Sáng sớm lên, Lạc Phàm cùng Phạm An Quý chứng kiến Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn dường như như không có việc gì đi tới, Giản Nhược Trần hay vẫn là mỉm cười mà chào hỏi, Mạc Tiểu Ngôn cũng lộ ra dáng tươi cười, nhưng hai người giữa rõ ràng cùng trước kia là không đồng dạng như vậy.

Huấn luyện như trước, Phạm An Quý cùng Giản Nhược Trần tất cả chiếm cứ một cái sân huấn luyện, Lạc Phàm khó được không có đi bề bên chính mình đây, cùng Giản Nhược Trần đứng ở sân huấn luyện bên ngoài.

Hai người chuyên chú nhìn một hồi huấn luyện, Giản Nhược Trần thực tế dụng tâm, thế cho nên Lạc Phàm đều muốn nói cái gì đó, đều tìm không thấy cơ hội mở miệng.

Giản Nhược Trần không muốn cùng Lạc Phàm thảo luận Mạc Tiểu Ngôn sự tình, thật sự là loại chuyện này, Lạc Phàm đã biết, cũng sẽ không có biện pháp nào đây, mà lại Mạc Tiểu Ngôn nghĩ như vậy phỏng theo, Giản Nhược Trần cũng không muốn Lạc Phàm biết rõ.

Lạc Phàm cũng hiểu rõ Giản Nhược Trần không muốn nhắc tới tâm tư, nghĩ lại suy nghĩ một chút, liền đổi thành rồi Bích Vân cốc một ít chuyện, về Luyện Khí tu sĩ huấn luyện, sau đó chính là những người phạm tặc kia.

"Đây một đám phạm nhân có hơn hai trăm người, một tháng này xuống, cuối cùng có thể phù hợp yêu cầu bất quá hơn mười người." Lạc Phàm nói: "Ta có cái ý tưởng, chính là mô phỏng chúng ta thế giới kia trưng binh, tại cả nước trong phạm vi thu thập hợp cách thanh niên, tiến hành sơ bộ huấn luyện, từ thể năng đến phản ứng tốc độ."

Giản Nhược Trần nghe được, xoay đầu lại, lộ ra rất cảm thấy hứng thú biểu lộ, "Người nói là lại từ trong tuyển chọn ra một số người, tiến hành cuối cùng huấn luyện, tựa như cùng các người?"

Lạc Phàm gật đầu: "Đúng vậy, không phải làm cho có người đi qua huấn luyện đều có thể trở thành chiến sĩ đấy, có người thân thể tuy rằng cường tráng, trời sinh tính khiếp đảm, chỉ có thể làm chút ít lao động chân tay, một khi gặp được nguy cơ, ngay cả mình đều không thể bảo hộ."

Có ít người nhưng là trời sinh chiến sĩ, càng là tại nguy hiểm trong hoàn cảnh, càng có thể kích phát thân thể tiềm năng, càng là gặp được

cường tráng đối thủ, càng có thể kích thích ý chí chiến đấu."

Giản Nhược Trần trầm ngâm gật đầu, tỏ vẻ đồng ý, suy nghĩ sẽ nói: "Tạm thời làm không được, bất quá, đợi đến lúc Lục hoàng tử tại Hoàng Thành đứng vững vàng, người ý nghĩ này liền không sai biệt lắm có thể áp dụng."

Nhắc tới Lục hoàng tử, Giản Nhược Trần có chút xuất thần, lại là hai tháng, không biết Lục hoàng tử bên kia bố trí như thế nào.

"Lục hoàng tử tu vi chưa đủ, niên kỷ không đủ, ra tay cũng muộn, coi như là Lục hoàng tử tại Hoàng Thành đứng vững chân rồi, lớn như vậy quy mô trường binh cũng không dễ dàng, sẽ đối với Lục hoàng tử đoạt vị lên phản tác dụng." Lạc Phàm không tán thành mà nói.

"Dân gian nếu muốn mình làm đến, không phải dễ dàng như vậy, bất quá. . ." Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, cười rộ lên, "Thật muốn làm được cũng không khó, tuyển nhận tu sĩ không dễ dàng, phàm nhân sao, có Linh Thạch, bao nhiêu người được không đến?"

Lạc Phàm du dương lông mày, cũng cười nói: "Ta như thế nào đã quên, ta người trước mặt đối với kiếm tiền được trời ưu ái, hưởng chi cái thế giới này một quả hạ phẩm linh thạch, liền theo kịp bạc triệu bạc."

Giản Nhược Trần cũng hặc hặc cười nói: "Đúng vậy a, tựa giống với bên trên cái thế giới, chúng ta kiếm phải đôla, bảng Anh, đồng Euro, quay đầu lại hoa nhưng là Dimbabue tiền."

Hai người đều cười rộ lên.

"Việc này ta nhớ kỹ rồi." Giản Nhược Trần nói như vậy, liền tỏ vẻ chuyện này chính là ổn thỏa được rồi, Lạc Phàm yên lòng.

Giản Nhược Trần lòng hiếu kỳ lên đây, lại hỏi: "Người những người phạm tục kia, đánh tính là cái gì tác dụng?"

Lạc Phàm nói: "Cùng Phạm sư huynh đã nói rồi, Phạm sư huynh luyện khí trình độ quả thực không thấp, với thực lực của hãn bây giờ, luyện chế có thể phòng hộ Luyện Khí trung kỳ tu sĩ công kích Ngọc phù vẫn là có thể đấy, quay đầu lại, hãn sẽ rút ra thời gian luyện chế những vật này, bất quá nguyên liệu còn muốn chúng ta cung cấp."

Giản Nhược Trần kinh ngạc sau: "Tam công tử thân phận, xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch đến như thế?"

Lạc Phàm lắc đầu: "Người cũng thấy đấy Phạm sư huynh kỳ thật không hề giống hãn mặt ngoài biểu hiện như vậy không chịu nổi, đây nhanh hai tháng đấy, ta xem Phạm sư huynh căn bản chính là một người khác, bất quá, mọi người có lời khó nói, Phạm sư huynh không muốn nói, ta cũng không tiện hỏi đến."

Lời này rõ rệt nói là Phạm An Quý, kỳ thật cũng là nói Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần đã hiểu, nói theo: "Người có người khó xử, Bích Vân cốc còn thiếu cái gì, quay đầu lại người cho ta liệt kê một cái danh sách, trong tay của ta Linh Thạch cũng không nhiều rồi, cũng muốn nghĩ biện pháp."

Lạc Phàm liền nói tiếp: "Những người phạm tục này ở bên trong, có xông ra mười mấy người, ta chuẩn bị lại sàng lọc tuyển chọn xuống, gom góp ra hai mươi người đến, cho bọn hãn phân phối phòng hộ Ngọc phù, còn có chính là súng đạn, ta lần trước cho người xem đấy, viên đạn sao, tự nhiên cũng muốn khắc trận pháp, ta thí nghiệm, không có trận pháp gia trì viên đạn, có thể đột phá Luyện Khí sơ kỳ phòng ngự, tốt nhất là có thể đột phá Trúc Cơ tu sĩ phòng ngự đấy."

Giản Nhược Trần mắt lé lấy Lạc Phàm, "Người muốn cướp lấy cái chính quyền chưa từng?"

Đương nhiên, hai người toàn bộ biết rõ đây là vui đùa, nói một chút mà thôi, Lạc Phàm cũng không cho là đúng, nói: "Hiện tại phiền toái là ta còn không có tìm được chống cự thần thức dò xét phương thức, ta cũng không muốn có một ngày ta sẽ hối hận luyện chế ra đến như vậy cái đồ chơi."

Giản Nhược Trần cũng thu hồi vui đùa ánh mắt, nghiêm mặt nói: "Đúng vậy, thứ này dù là không lấy ra, chỉ có ta và người hai người có thể dùng, cũng không có thể trái lại bị nó bắt, những ngày này ta chỉ lo Trúc Cơ rồi, còn không có cân nhắc qua việc này, tạm thời trước không muốn xuất ra trở lại tốt."

Lạc Phàm gật đầu đáp ứng.

"Ta có cái ý tưởng." Giản Nhược Trần nói: "Có thể hay không chế tạo ra một loại phù lục, phàm nhân cũng có thể kích phát đấy."

Lạc Phàm mắt sáng rực lên: "Muốn là như thế này, thật sự là quá tốt."

Giản Nhược Trần hé mắt, nhìn xem sân huấn luyện hơn mấy cái Luyện Khí tu sĩ linh lực hao hết, nửa quỳ tại trên đài, Mạc Tiểu Ngôn không kiên nhẫn mà phát phát tay, có đi lên nâng dậy bọn họ ly khai, thay đổi một đám tu sĩ đi lên.

"Phù lục kích phát cần linh lực làm dấu, mấu chốt chính là, phàm nhân không có khả năng nắm giữ lại linh lực đấy." Giản Nhược Trần nhíu mày nói khẽ.

"Ta đối với phù lục còn không có nghiên cứu, nhưng là kích phát qua phù lục, ta nghĩ, có thể hay không tại lá bùa bên trên làm văn, chúng ta bây giờ thường dùng phù lục chính là bày ra đấy, chế tác về sau liền không cách

nào gấp rồi, vậy, có thể hay không chế tác về sau, tại phù lục bên trên làm ra vô cùng tốt. . ."

Lạc Phàm suy nghĩ xuống, "Nói thí dụ như gãy ở một góc, chỉ cần mở ra, thì có linh lực lưu thông, có thể kích phát phù lục."

Giản Nhược Trần nghe vậy suy tư sẽ nói: "Phù lục chế tạo ra, linh lực đều khóa tại ký hiệu lên, nếu là gãy một góc còn muốn khóa lại linh lực. . . Hoặc là, phải một lần nữa chế tạo ra loại này đặc thù lá bùa, chẳng qua là lá bùa bản thân liền đựng linh lực, đối với chế phù người yêu cầu muốn cao chút ít, bất quá giống như ta vậy có lẽ vấn đề không lớn."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 278: Rất Thật Cũng Là Npc

*NPC: có thể hiểu sơ sơ là nhân vật lập trình sẵn của game.

Lạc Phàm ánh mắt lập loè, ngón tay tại trên cánh tay nhẹ một chút rồi vài cái, "Nghiên chế ra như vậy phù lục phải bao lâu?"

Giản Nhược Trần có chút nhú mày: "Nếu như không có ngoài ý muốn, trở lại tông môn về sau, ta cũng sẽ cùng tông môn tu sĩ cùng một chỗ đến Hoàng Thành, tay ta đâu. . ." Nàng tại trong lòng hơi chút tính toán xuống, "Tay ta đâu còn có mấy chuyện làm, đều cần chút thời gian."

Nói qua lại trầm ngâm sẽ: "Đến Hoàng Thành lúc trước ta rút không xuất ra thời gian, đến Hoàng Thành về sau có thể bắt tay vào làm rồi, nửa năm a."

Nửa năm, Giản Nhược Trần đã là cái bảo thủ đoán chừng rồi, nhưng hiển nhiên, Lạc Phàm đối với lúc này thoả mãn cực kỳ.

"Vậy thật sự là quá tốt, vốn, ta còn muốn xin Mạc Tiểu Ngôn nghiên cứu chế tạo chút ít có thể nổ tung Linh đan, người nói, chúng ta thọ nguyên cũng đã gia tăng lên gấp đôi, ta lại như thế nào cảm thấy thời gian so với trước kia còn chưa đủ sử dụng đây." Nói qua Lạc Phàm lắc đầu, rõ ràng cho thấy đã bỏ đi rồi ý nghĩ này.

"Ta đang muốn muốn nói với người, người thực không có ý định sớm chút tiến giai?" Giản Nhược Trần đầu theo Lạc Phàm nửa câu sau mà nói nói, hiển nhiên không muốn tiếp tục Mạc Tiểu Ngôn chủ đề.

Lạc Phàm con mắt híp híp, thanh âm phóng được thấp hơn, cơ hồ là thì thầm, "Ta nghe nói có một loại công pháp, có thể ẩn nấp tu vi của mình."

Giản Nhược Trần trong nội tâm khẽ động, cũng hạ thấp thanh âm, "Người đã tìm được?"

"Không có." Lạc Phàm trong giọng nói ngược không có bao nhiêu thất vọng, muốn cũng biết loại công pháp này không phải như vậy mà đơn giản có thể lấy được.

Giản Nhược Trần có thể hiểu được Lạc Phàm ý tưởng, cây cao chịu gió lớn, bản thân hần chính là Thiên Linh Căn thuộc tính, nếu như thả tu luyện, tiến giai tốc độ chắc hẳn sẽ cực nhanh, tu vi tăng lên, đối với bản thân chỗ tốt không cần nói cũng biết, nhưng đồng dạng, cũng sẽ mang đến chút ít không tưởng được nguy cơ.

Lạc Phàm kỳ nhân, bởi vì bên trên cái thế giới trải qua, vô cùng nhất cẩn thận, nói như vậy, liền cho thấy nhất định là hiểu được cái gì, ít nhất, là có nguy cơ cảm giác.

Giản Nhược Trần không có hỏi tới, nhưng là nhớ kỹ loại này pháp thuật.

Lạc Phàm tiếp tục xem trong trận pháp huấn luyện tu sĩ đám, ánh mắt tại Mạc Tiểu Ngôn thân ảnh bên trên dừng lại một lát, Mạc Tiểu Ngôn ra tay rất là quyết đoán, mơ hồ so với một ngày trước còn muốn tàn nhẫn, ánh mắt nhìn cũng không nhìn tới hướng trận pháp bên ngoài, nhưng hần vẫn cảm giác, hần và Giản Nhược Trần mọi cử động tại Mạc Tiểu Ngôn trong tầm mắt.

Lại nhìn hướng Phạm An Quý, Phạm An Quý hay vẫn là trước sau như một, nhưng hiển nhiên, một ngày trước chiến đấu hoặc là cuối cùng không nhanh cũng có chút ảnh hưởng, pháp thuật ra tay, cũng do mấy ngày

trước đây nhanh, hung ác, chuyển thành ôn trọng, mỗi một đạo pháp thuật không chế linh lực đều là vừa đúng.

Lạc Phàm tương đối một chút, ánh mắt còn ở lại sân huấn luyện lên, có chút nghiêng đầu, đối với Giản Nhược Trần nói: "Người xem, nếu như muốn đánh bại hai cái vị này, người cảm thấy những tu sĩ này nên huấn luyện tới trình độ nào?"

Giản Nhược Trần ánh mắt một mực không có ly khai sân huấn luyện, nghe vậy lắc đầu nói: "Bây giờ cách làm chẳng qua là đề cao những tu sĩ này một mình năng lực chiến đấu, ta cho rằng huấn luyện như thế phải lại để cho những tu sĩ này học được phối hợp, nhưng ta cảm thấy được hiệu quả quá mức bé nhỏ."

"Thời gian còn thiếu, người chú ý sau những tu sĩ kia." Lạc Phàm nhắc nhở.

Giản Nhược Trần ban đầu lực chú ý một mực ở Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý trên người, nghe vậy liền quan sát đến Luyện Khí tu sĩ, rất nhanh liền phát hiện rồi vấn đề, những tu sĩ này cũng không có đem hết toàn lực.

Không phải nói không có đem bản thân linh lực đều khiến cho dùng đến, mà là đang trong khi huấn luyện làm cho người ta loại cảm giác, bọn họ pháp thuật vốn có thể phản ứng được càng mau một chút, đương nhiên, không phải tất cả mọi người.

"Như thế nào?" Giản Nhược Trần hồ nghi nói.

"Bọn họ không muốn làm cho người hiểu thực lực của bọn hắn, việc này lẽ không được người ánh mắt của ta, Mạc sư tỷ cùng Phạm sư huynh chắc hẳn cũng hiểu rõ, bọn họ muốn giấu giếm đấy, phải cùng bọn họ kẻ vai sát cánh chiến đấu tu sĩ."

Giản Nhược Trần mày nhú lại được thâm, "Vì cái gì? Bọn họ không có đem bên người tu sĩ cho rằng chiến hữu? Đồng sự?"

Lạc Phàm đồng dạng nhú mày, "Đây chính là nguyên nhân, bọn họ tại đề phòng người bên cạnh."

Giản Nhược Trần nhớ tới được cốc cấm địa thời điểm nàng làm cho tổ chức thi đấu, các tu sĩ tại thi đấu trong xác thực không có hoàn toàn biểu hiện ra thực lực, nhưng đó là công khai tỷ thí, giấu chuẩn bị nguy hiểm lúc bảo vệ tính mạng, tình hữu khả nguyên, nhưng nơi này là tại huấn luyện bọn họ tăng lên chính mình năng lực bảo vệ tánh mạng a.

"Ta có thể huấn luyện phản ứng của bọn hã năng lực, nghiền ép ra bọn họ tu vi làm cho thi phát cuối cùng một điểm linh lực, nhưng, bọn họ thật muốn giấu giếm chính mình đối với pháp thuật lý giải, xuất thủ tốc độ, thật là có khả năng, dù sao bọn họ đều có nhất định được lịch duyệt, cũng biết ta không có khả năng để cho bọn họ đã bị chí mạng tổn thương."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, chỗ khó ngay ở chỗ này. Nàng tuy rằng không biết Lạc Phàm ở thế giới trước huấn luyện, nhưng hiển nhiên, bên trên cái thế giới huấn luyện không hợp lệ, đều khiến đưa trở về đây, mà tham gia huấn luyện quân nhân bản thân đều có rất mạnh vinh dự cảm giác, mà những tu sĩ này, không có.

"Giản tổng tài, tại chúng ta thế giới kia thời điểm, người chơi đùa vôong du chứ" Lạc Phàm bỗng nhiên thay đổi chủ đề.

Giản Nhược Trần khẽ giật mình, có chút khó hiểu nói: "Hơi chút tiếp xúc chút ít, không có chính thức chơi đùa."

Lạc Phàm mỉm cười, "Tiếp xúc, tự nhiên cũng đã biết rõ vôong du là cái gì rồi, ta cũng chơi đùa một hai cái vôong du, trò chơi làm phải vô cùng rất thật, nhất là bên trong NPC, nguyên một đám trông rất sống động."

Giản Nhược Trần quay đầu nhìn xem Lạc Phàm, Lạc Phàm mặt ngậm mỉm cười, "Lại rất thật, cũng là NPC."

Giản Nhược Trần hiểu Lạc Phàm ám chỉ, là vì chuyện tối ngày hôm qua a, hẳn là ám chỉ Giản Nhược Trần, không nên đối với người của thế giới này ôm lấy đặc biệt cảm tình.

"Người cảm thấy chúng ta là tại trong trò chơi?" Giản Nhược Trần hỏi.

Lạc Phàm nhún nhún vai, "Ai biết được? Chúng ta nhìn người chung quanh đều là sinh động đấy, có cảm tình có huyết nhục đấy."

Trao đổi đến nơi đây, nên nói nên khích lệ đều không sai biệt lắm, không cần nói được càng trực bạch.

Giản Nhược Trần hiển nhiên cũng không muốn tham dự đến huấn luyện Luyện Khí tu sĩ ở bên trong, cùng Lạc Phàm đã muốn một gian tĩnh thất, bố trí xuống cấm chế về sau, trầm ngâm một lát, từ trong túi trữ vật lấy ra Huyền Thiết Mẫu đao.

Từ Giản Nhược Trần Trúc Cơ bắt đầu đến bây giờ, Giản Nhược Trần đã có một tháng không có cho ăn Huyền Thiết Mẫu đao máu tươi, Huyền Thiết Mẫu đao vừa ly khai túi trữ vật, liền dường như người được Giản Nhược Trần khí tức, tại Giản Nhược Trần trong lòng bàn tay không ngừng vội vàng mà rung rung giãy giụa lấy.

Giản Nhược Trần vững vàng mà nắm Huyền Thiết Mẫu đao, mặc cho nó giãy giụa, bất vi sở động, thẳng đến nửa khắc đồng hồ về sau, Huyền Thiết Mẫu đao dường như giãy giụa được đã mất đi khí lực giống như bất động, Giản Nhược Trần mới chậm rãi duỗi ra cái tay còn lại, để sát vào rồi Huyền Thiết Mẫu đao.

Huyền Thiết Mẫu đao có chút triển khai xuống, sau đó giống như cường ép nhẫn nại giống như dừng lại, nhưng thân đao vẫn đang có chút

rung rung, hiện ra nó cấp bách cùng khát vọng.

Giản Nhược Trần đợi lát nữa đợi một lát, mới đem ngón tay đụng lên đi tới, nhẹ nhàng tại Huyền Thiết Mẫu đao lưỡi đao bên trên kéo một phát, máu tươi dừng xuất ra ngoài, có thể Giản Nhược Trần lập tức thu ngón tay về.

Huyền Thiết Mẫu đao hiển nhiên cũng không có uống no bụng, tuy nhiên lại không dám quá mức giãy giụa, bỗng nhiên thân đao lại một lần nữa run rẩy, vậy mà sinh ra rất nhỏ vù vù thanh âm, giống như có khấn cầu chi ý, Giản Nhược Trần vận chuyển linh lực, thu đao trong tay miệng.

Huyền Thiết Mẫu đao lại một hồi run rẩy, vù vù âm thanh dường như tràn đầy hy vọng, có thể Giản Nhược Trần mặt mày bỗng nhiên ngưng tụ, một giọt tinh huyết bỗng nhiên từ mi tâm nhẹ nhàng đi ra.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 279: Ta Không Ngại

Giản Nhược Trần mi tâm tinh huyết bay ra, Huyền Thiết Mẫu đao an tĩnh một lát, lập tức liền phát ra mãnh liệt vù vù thanh âm, thân đao kịch liệt run run, Giản Nhược Trần hầu như muốn bắt không được.

Huyết châu chậm rãi rơi xuống, đang nhỏ xuống đang kịch liệt run run Huyền Thiết Mẫu đao trên lưỡi đao, Huyền Thiết Mẫu đao rung rung đột nhiên đình chỉ, dường như rất tù lưỡi đao nâng rồi huyết châu, lập tức, huyết châu hóa thành một cái huyết tuyến Hướng mẫu đao lưỡi đao hai bên lưu động, trong chốc lát nhuộm hồng cả toàn bộ lưỡi đao, vô thanh vô tức mà thâm thấu đi vào.

Tinh huyết, mới phải Huyền Thiết Mẫu đao khát vọng nhất đồ ăn, thường thức tinh huyết Huyền Thiết Mẫu đao lần nữa rất nhỏ mà rung rung rồi một hồi, dường như mang theo thoải mái dễ chịu mà lưỡi biếng thỏa mãn, sau đó liền triệt để an tĩnh lại.

Giản Nhược Trần ngón tay nhẹ nhàng ** lấy Huyền Thiết Mẫu đao lưỡi đao, hơi chút dừng lại sẽ, bỗng nhiên, một tay lơ lửng giữa trời, ngón tay nhẹ một chút, Ngũ Hành linh lực tuôn ra vươn ngón tay, giữa không trung lổm đổm, không bao lâu xuất hiện một cái Ngũ Hành trận phỏng theo. Tay trái một đưa, liền đem Huyền Thiết Mẫu đao đưa vào đến Ngũ Hành trận phỏng theo bên trong.

Huyền Thiết Mẫu đao an tĩnh xuống, bỗng nhiên tại trong trận pháp mạnh mẽ đâm tới đứng lên, trận pháp bị chấn động, linh lực bất ổn, Giản Nhược Trần hai tay tất cả đều dang rời đi ra, hai ngón tay cao thấp lật điểm,

tại trận pháp khó khăn lắm nghiền nát lúc trước, tại bề ngoài lại bày một tầng Ngũ Hành trận phỏng theo.

Mỗi một tầng trận pháp bị Huyền Thiết Mẫu đao xông tới nghiền nát lúc trước, Giản Nhược Trần đều lại trên vải một tầng trận pháp, tại Giản Nhược Trần cùng Huyền Thiết Mẫu đao độ sức ở bên trong, ai cũng hy vọng là đối phương trước không chịu nổi.

Cuối cùng, tại Huyền Thiết Mẫu đao đánh vỡ trận pháp lúc trước, Giản Nhược Trần lại thành công trên vải rồi hai tầng trận pháp, không bao lâu về sau phải tầng thứ ba, trận pháp bắt đầu trở nên tầng tầng lớp lớp, Huyền Thiết Mẫu đao càng phát ra nổi giận, Giản Nhược Trần lại càng ngày càng trấn tĩnh.

Đến bây giờ mới thôi, Giản Nhược Trần đã hoàn toàn xác định Huyền Thiết Mẫu đao ở trong cất giấu cái khác sinh linh, có lẽ không có khai hóa linh trí, đầu điên cuồng khát máu, có lẽ đã có đủ linh trí, nhưng bất luận loại nào, Giản Nhược Trần cũng biết, nếu như không thể thu phục cây đao này, muốn hủy nó.

Giản Nhược Trần chờ đợi đã lâu rồi, mỗi ngày mấy giọt máu tươi cho ăn nuôi dưỡng, vốn là tỉnh lại bị ngủ say hoặc là bị phong ấn nó, kế tiếp bất tri bất giác nhường cây đao này thích ứng máu tươi của nàng, sau đó chính là chỗ này giọt tinh huyết.

Cây đao này phản ứng cũng làm cho Giản Nhược Trần xác định nó đã bị hoàn toàn tỉnh lại, còn dư lại, cũng chỉ có đã thu phục được.

Tiến giai Trúc Cơ kỳ về sau, có thể có bốn mạng của mình Bảo Khí rồi, nói cách khác tu sĩ có thể với thần thức cùng tinh huyết tế luyện Pháp khí, như vậy, Giản Nhược Trần đều muốn luyện hóa cái thanh này Huyền Thiết Mẫu đao, tại trên lý luận cũng liền trở thành khả năng.

Bị tầng tầng Ngũ Hành trận phỏng theo phong bế Huyền Thiết Mẫu đao cảm giác ra nguy hiểm, bỗng nhiên lơ lửng tại trận pháp chính giữa vẫn không nhúc nhích, mà trận pháp tại lần lượt nghiền nát về sau lại gia tăng, nội bộ không gian đã đạt đến một cái khả quan trình độ.

Nhưng Giản Nhược Trần vẫn đang không có đình chỉ, tiếp tục bày trận, thẳng đến trọn vẹn năm cái Ngũ Hành trận phỏng theo nguyên vẹn mà vây lại Huyền Thiết Mẫu đao, nàng thần sắc càng phát ra lạnh lùng, ngón trở phải bỗng nhiên một điểm mi tâm, tiếp theo, một giọt tinh huyết lại từ chỗ mi tâm bị buộc ra.

Tinh huyết hương vị cách năm cái Ngũ Hành trận phỏng theo cũng truyền vào đã đến trong trận pháp, Huyền Thiết Mẫu đao bỗng nhiên kích động run rẩy lên, Giản Nhược Trần hai mắt nhìn chăm chú lên trong trận pháp Huyền Thiết Mẫu đao, chỗ mi tâm đi theo bay ra một điểm thần thức rơi xuống tinh huyết lên, tiếp theo, hai tay đánh ra phiến phức điều khiển, một cái nho nhỏ linh lực trận pháp vây lại việc này bị thần thức bao phủ máu huyết bên trên.

Ngón tay lại một điểm, tinh huyết xuyên qua Ngũ Hành trận phỏng theo hướng Huyền Thiết Mẫu đao bay qua đi tới, Huyền Thiết Mẫu đao dường như sinh ra con mắt giống như, mũi đao chậm rãi điều chỉnh, đối với tinh huyết.

Tinh huyết chậm rãi, kiên quyết về phía Huyền Thiết Mẫu đao bay qua đi tới, xuyên qua tầng năm trận pháp, trực bức Huyền Thiết Mẫu đao.

Dường như bị xâm chiếm rồi lãnh địa, hoặc là bị mạo phạm tôn nghiêm, Huyền Thiết Mẫu đao bỗng nhiên rung rung dưới, giờ khắc này, mũi đao cùng tinh huyết thần thức bên ngoài trận pháp vừa vận dụng vào nhau, lập tức, trận pháp nghiền nát, tinh huyết tính cả thần thức cùng nhau tiến vào đến Huyền Thiết Mẫu đao ở trong.

Giản Nhược Trần trong thức hải bỗng nhiên xuất hiện một cái hắc ám trống trải chỗ, dày đặc trong bóng tối, một đoàn càng thêm hắc ám sương mù đoàn tụ cùng một chỗ.

Thần thức cùng sương mù giằng co lấy, sương mù nếu là muốn thôn phệ tinh huyết, muốn tính cả tinh huyết bên ngoài thần thức cùng một chỗ thôn phệ, nhưng hiển nhiên, thần thức không phải dễ dàng như vậy bị cắn nuốt đấy.

Giản Nhược Trần con mắt có chút hí hí, có một chút thần thức bỗng nhiên lại từ cái trán bay ra, cực nhanh mà xuyên qua Ngũ Hành trận phồng theo, sau đó, yên tĩnh mà lơ lửng tại mẫu đao lưỡi đao phía trên.

Thần thức có thể phóng thích cũng có thể thu hồi, nhưng Giản Nhược Trần như vậy đưa ra ngoài thần thức, nhưng là muốn tế luyện cái thanh này Huyền Thiết Mẫu đao đấy, phải không định thu hồi lại đấy.

Một khi tế luyện thành công, Huyền Thiết Mẫu đao sẽ gặp thu cho mình dùng, một khi thất bại, thần thức bị cưỡng ép cắt đứt, đối với Giản Nhược Trần cũng là thương tổn không nhỏ, Giản Nhược Trần biết rõ, không có trả giá nơi nào đến thu hoạch, là trọng yếu hơn phải, nàng đang dùng việc này phương thức lại để cho mẫu trong đao linh trí biết rõ nàng muốn thu phục tế luyện quyết tâm của nó.

Huyền Thiết Mẫu trong đao, màu đen sương mù không hề động, tinh huyết triển khai.

Tinh huyết bỗng nhiên với nhanh như chớp xu thế hướng màu đen sương mù đánh tới, màu đen sương mù có chút triển khai xuống, bỗng nhiên lóe lên, tại nguyên chỗ biến mất, lại vừa xuất hiện, dĩ nhiên là tại hắc ám không gian một chỗ khác, cùng tinh huyết phương hướng hoàn toàn trái lại.

Giản Nhược Trần thiếu một ít sừng sốt, truyền thuyết này trong vô hạn kinh khủng Huyền Thiết Mẫu đao, vậy mà tại tránh né thần trí của nàng.

Tinh huyết cùng màu đen sương mù lại giăng co lấy, có như vậy trong nháy mắt, Giản Nhược Trần có loại cảm giác, nàng đối mặt không phải một đoàn sương mù, mà là một người.

Tâm niệm vừa động, mẫu đao bên ngoài thần thức cũng chui vào rồi mẫu đao trong không gian, cùng tinh huyết tụ hợp cùng một chỗ.

"Dừng tay! Ta không phải Khí Linh, người không thể tế luyện ta!" Giản Nhược Trần trong thần thức truyền tới một hỗn hển thanh âm, từ trong thanh âm phân biệt không xuất ra người nói chuyện tuổi, chỉ có thể nghe ra phải một người nam tử.

Chỉ cần nói chuyện, trao đổi, Giản Nhược Trần liền trong lòng hiểu rõ rồi, nàng truyền âm nói: "Người hấp thu ta nửa năm máu tươi, lại vừa hấp thu máu tươi của ta, liền phải biết ta nuôi nấng người, chính là vì tế luyện người đấy."

"Ta đã nói rồi, ta không phải Khí Linh!" Cái thanh âm kia gầm thét, bởi vì phần nộ, màu đen sương mù cũng rung động.

"Có quan hệ gì? Đối với ta." Giản Nhược Trần bình yên nói.

Hắc Vụ ghen lời dưới, sau đó giận tím mặt, "Ta đều cùng người nói, ta không phải Khí Linh! Ta không phải Khí Linh, người không thể tế luyện ta!"

Giản Nhược Trần không khỏi cười khẽ một tiếng, "Ta không ngại." Nói qua, tinh huyết lại về phía trước nhẹ nhàng điếm.

Hắc Vụ vội vã lui về sau một bước, sương mù xông ra rồi một đoạn, giống như thò tay ngăn trở giống như, vội vàng nói: "Không, tu sĩ là không

thế tế luyện tu sĩ đấy, sẽ gặp Thiên Khiển đấy."

Giản Nhược Trần lần nữa nở nụ cười, "Ta vậy mà không biết đạo hữu như thế cho ta ý định, đáng tiếc, việc này tình ta không muốn dẫn. Đạo hữu hay vẫn là phối hợp một chút, ta và người cũng đều nhẹ nhõm, như thế nào?"

Nói qua, tinh huyết lại ép sát một bước.

"Đứng lại!" Hắc Vụ lạnh lùng nói, thế nhưng là thanh âm càng lớn, càng cho thấy nó trong nội tâm tâm thần bất định, Giản Nhược Trần lại theo thanh âm của nó tiến lên nữa một bước.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Từng Bước Ép Sát

Ngoài mạnh trong yếu, Giản Nhược Trần gặp qua rất nhiều, bằng vào thanh âm đã biết rõ mẫu đao trong không gian Hắc Vụ thật sự e sợ, nhưng nàng cũng không có người này buông lỏng, tuy rằng đưa đi vào chẳng qua là hai điểm thần thức.

"Cho ta một cái không tế luyện lý do của ngươi, nhớ kỹ, ngươi chỉ có một lần cơ hội." Giản Nhược Trần thanh âm cũng không thể nào nghiêm khắc, lại để lộ ra một cái nàng kiên quyết.

"Ta là một người tu sĩ." Hắc ảnh nói.

Tinh huyết về phía trước nhẹ nhàng một bước khoảng cách.

"Ta là luyện chế đây ngọn phi đao tu sĩ!" Hắc ảnh khí cấp bại phôi bổ sung.

Tinh huyết đứng vững.

"Hiện tại có thể chứ" hắc ảnh hầu như muốn then quá hoá giận rồi.

Tinh huyết không tiếp tục âm thanh về phía trước rồi một bước.

"Ngươi!" Hắc ảnh nổi giận dùng dùng nói: "Ngươi đứng lại! Ngươi đặc biệt sao mà đến cùng muốn làm gì? Ngươi cho rằng ngươi một giọt tinh huyết một điểm thần thức liền tế luyện vào ta?"

Tinh huyết tiến lên nữa một bước.

Mỗi một bước co lại khoảng cách ngắn kỳ thật không nhiều lắm, nhưng mang cho hắc ảnh thật sâu cảm giác áp bách.

Giản Nhược Trần phải làm cái gì? Nàng một cái trong đó nghề nghiệp là Tổng giám đốc a! Tổng giám đốc phải làm cái gì? Phải quản lý đó a! Quản lý muốn nắm giữ cái gì? Chiến thuật tâm lý a! Đã nói nghe điểm, việc này chiến thuật tâm lý hầu như đã thành Giản Nhược Trần bản năng; không dễ nghe điểm, quả thực chính là bệnh nghề nghiệp.

Bất luận là có ý thức hay vẫn là tiềm thức, Giản Nhược Trần lời nói cử chỉ trong đều thói quen mà nghĩ muốn khống chế đối phương, tại nàng quyết định mua xuống chuôi này Huyền Thiết Mẫu đao về sau, cũng đã quyết định muốn tế luyện nó.

Cho nên, nàng trước hết để cho Huyền Thiết Mẫu đao một chút quen thuộc nàng máu tươi hương vị, sau đó lại một chút mà lại để cho mẫu đao thói quen máu tươi cho ăn ăn, mà bỗng nhiên, loại này cho ăn cắt đứt.

Đối với một cái khát máu đao mà nói, thói quen mỗi ngày mấy giọt máu tươi bỗng nhiên đã không có, cái loại này khó chịu tư vị nhất định có thể nghĩ, tiếp theo, bỗng nhiên đồ ăn xuất hiện lần nữa, tại nó vừa mới cảm thấy may mắn thời điểm, đồ ăn chất lượng bỗng nhiên đã nhận được chất đề cao, từ bình thường máu tươi nhảy lên đến tinh huyết.

Nếu là ở tiếp tục cho ăn nuôi dưỡng trong bỗng nhiên xuất hiện tinh huyết, đây mẫu trong đao linh trí nhất định sẽ cảnh giác đấy, nhưng nó dù sao đã đói bụng hơn một tháng, mà lại lúc trước cho ăn nó huyết dịch phải Luyện Khí Kỳ tu sĩ đấy, nhưng bây giờ phải Trúc Cơ tu sĩ đấy.

Rất dễ dàng, việc này linh trí liền sẽ cho rằng đây giọt tinh huyết là đúng nó lâu dài không có được đồ ăn đến bù tổn thất, cũng là cho ăn người tại biểu hiện tu vi của mình, dù là nó lòng đầy nghi hoặc, cũng sẽ ở tinh huyết dưới sự kích thích lựa chọn làm giả quên đi.

Bất luận cái gì sinh linh đều có tâm lý may mắn đấy, thực tế tại ăn uống chi dục xuống.

Giản Nhược Trần chính là như vậy từng bước một mà đem Huyền Thiết Mẫu đao "Tâm lý" khống chế ở, mà bây giờ, tại đây đủ cho thấy quyết tâm về sau, Giản Nhược Trần tiếp tục gây đấy, liền là tuyệt đối tâm lý áp bách rồi.

Việc này Hắc Vụ nếu không phải tu sĩ, nàng cũng liền không cần như thế, nếu là tu sĩ, liền tránh khỏi loại này áp bách.

"Người đứng lại, đứng lại. . . Người đặc biệt sao thật muốn tế luyện ta, cùng lắm thì ta liền hồn phi phách tán, ta cho người biết, ta thà rằng hồn phi phách tán cũng sẽ không bị người tế luyện." Hắc Vụ thanh âm nói không nên lời phải uy hiếp hay vẫn là tuyệt vọng, hay là cả hai đều có.

Lúc này đây, tinh huyết chẳng những lại phiêu hơi có chút, Giản Nhược Trần cũng nói chuyện: "Chuôi này đao bất quá bỏ ra ta mười tám trung phẩm Linh Thạch."

"Cái gì? Mười tám trung phẩm Linh Thạch!" Hắc Vụ bỗng nhiên gầm hét lên, thanh âm chấn động Giản Nhược Trần máu huyết đều rung động dưới, "Ta một cái đường đường Nguyên Anh tu sĩ luyện chế phi đao, chỉ trị giá mười tám trung phẩm Linh Thạch?"

"Nguyên Anh?" Giản Nhược Trần nghi ngờ nói, "Người không phải Kết Đan?"

"Chỉ có các người những thứ này không có kiến thức hỗn đản còn cho là ta phải Kết Đan tu sĩ! Ta nếu Kết Đan tu sĩ, sao có thể thôn phệ cái khác Kết Đan tu sĩ Nguyên Thần?" Hắc Vụ giống như muốn nhảy dựng lên bình thường.

Nhìn thấy tinh huyết không có tái cử động, Giản Nhược Trần cũng không có lên tiếng, Hắc Vụ càng phát ra mà hỗn hển đứng lên.

"Ta lúc đầu luyện chế bộ này phi đao, là muốn đem phi đao luyện chế thành một bộ phận của thân thể ta, thật giống như ta có thể kéo dài vươn đi ra năm cái tay cánh tay giống nhau, ta tế luyện rồi chuôi này mẫu đao, không chỉ có là thần thức, chỉ dùng để của ta Nguyên Anh trực tiếp tế luyện đấy, chính là một bộ phận của thân thể ta, như vậy phi đao, như thế nào chỉ trị giá mười tám trung phẩm Linh Thạch? Rõ ràng có lẽ mười tám thượng phẩm Linh Thạch! Thượng phẩm Linh Thạch!"

Hắc Vụ lại kêu lên, sau đó thanh âm bỗng nhiên đình chỉ, chỉ có Hắc Vụ phập phồng phập phồng, dường như tức giận được thở hỗn hển bình thường.

"Vậy thì thế nào đây? Người còn là trở thành chính người luyện chế tế luyện Pháp khí Khí Linh." Giản Nhược Trần không thêm để ý chút nào mà nói.

"Tiền bối! Ta coi như là Khí Linh, cũng là Nguyên Anh tiền bối, người có hiểu quy củ hay không, người muốn xưng hô ta tiền bối!" Hắc Vụ tiếp tục kêu to nói.

"Xưng hô người một tiếng tiền bối cũng không sao, chẳng qua là người xem một chút người, điểm nào nhất có tiền bối dạng? Động một chút lại gào thét." Giản Nhược Trần nói.

Hắc Vụ dường như bị ghen ở, bỗng nhiên hướng về phía sau một trốn, Giản Nhược Trần mặc dù đang tới ngôn ngữ, tâm thần lại nửa phần đều không có buông lỏng, Hắc Vụ khẽ động, nàng giống như cốt kềm theo giòi đuổi tới, khoảng cách cũng không có quá gần, nhưng phản ứng này, đủ để cho Hắc Vụ sâu hơn một lần áp bách.

Giản Nhược Trần đây giọt bị thần thức bao bọc máu tươi sở dĩ có thể đuổi kịp Hắc Vụ dễ dàng như vậy, cũng là bởi vì nửa năm này cho ăn ăn cùng vừa mới vậy giọt tinh huyết, Hắc Vụ lúc này thời điểm cũng hiểu được, không hề di động, mà là đứng tại nguyên chỗ.

"Người lại ở đâu có Trúc Cơ tu sĩ dạng? Có như vậy không tôn trọng Nguyên Anh tiền bối Trúc Cơ tu sĩ chứ" Hắc Vụ thanh âm tuy rằng còn lớn hơn, trong giọng nói đã bất tri bất giác mang theo thỏa hiệp.

"Được rồi, tiền bối, nếu như ta từ người nơi đây không chiếm được ta muốn phải lấy được đồ vật, ta cảm thấy được, ta còn phải tế luyện người rồi tốt, tế luyện có thể giải quyết sự tình, hay vẫn là không cần trên miệng đến đi tới đi tới được rồi." Nói qua, tinh huyết cực nhanh địa chấn dưới.

"Đợi. . . Cùng với đợi đã nào...!" Hắc Vụ cấp tốc mà né tránh, "Ta hồn phi phách tán đối với người có chỗ tốt gì? Người có thể được cái gì? Người bất quá là muốn có một cái cường đại Pháp khí, ta hoàn toàn có thể thỏa mãn người!"

Tinh huyết do dự sau đứng lại, "Có thể chỉ cần tiền bối không có hồn phi phách tán, chỉ cần ta tế đã luyện thành, đồng dạng có thể đạt được một cái cường đại Pháp khí, có có thể được một cái hoàn toàn phục tùng của ta Khí Linh."

"Người. . ." Hắc Vụ bị tức giận đến thiếu chút nữa nói không ra lời.

Giản Nhược Trần tái bút lúc nói: "Bất quá, tiền bối ở chỗ này dù sao cũng không ra được, kỳ thật tế luyện không tế luyện rồi cũng không có đại quan hệ."

"Đúng đúng!" Có thể tính đạt được một câu nhả ra ý, Hắc Vụ liên tục không ngừng mà đồng ý.

"Chẳng qua là, con người của ta a, không chiếm được chỗ tốt sự tình trước sau như một phải không muốn làm đấy."

Giản Nhược Trần thở dài một hơi, xuất ra thật sự giọng nói: "Tiền bối, ta có thể thật sự mà nói cho người, ta hôm nay có thể cầm tế luyện trở lại uy hiếp người, ngày mai cũng có thể, về sau cũng có thể, nếu như có một ngày ta cảm thấy được cái được không bù đắp đủ cái mất, ta còn sẽ tế luyện người đấy."

Hắc Vụ cũng an tĩnh lại, hai người tại hắc ám trong không gian, với vô hình ánh mắt giằng co lấy, đều đang đợi đối phương trước một bước khuất phục.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Hồ Lạc Đồng Bằng

"Người còn có xấu hổ hay không?" Nhấn nhin rất lâu, Hắc Vụ biệt xuất trở lại một câu như vậy.

Giản Nhược Trần thiếu một ít bị chọc cười, vì nhin cười, nàng đành phải không nói lời nào.

Không nói lời nào chính là chấp nhận.

"Người rốt cuộc muốn cái gì? Ngoại trừ tế luyện ta?" Hắc Vụ không cách nào nhin được nhin gian nan trầm mặc, tuy rằng một mình hăn cô đơn lạnh lẽo đã thành thói quen.

"Ta còn không biết tiền bối có cái gì? Tiền bối nên biết có thể lấy cái gì trở lại trao đổi tự do." Cuối cùng cũng nói chuyện.

"A phì! Ta còn là tự do chứ" Hắc Vụ kêu lên.

Giản Nhược Trần lần nữa trầm mặc.

"Hảo hảo, nhưng ta muốn người thề, ta cho người biết ta biết rõ đây thứ đồ vật về sau, người hôm nay không thể cầm tế luyện uy hiếp ta, ngày mai cũng không thể, về sau cũng không thể, có một ngày cảm thấy cái được không bù đắp đủ cái mất, cũng không thể. Chẳng những không thể uy hiếp ta, cũng không thể tế luyện ta." Hắc Vụ thật sự là thật sự mà thỏa hiệp.

"Thực sự cầu thị nói, ta sẽ không lại uy hiếp tiền bối rồi, nhưng chỉ cần ta cảm thấy được hay vẫn là tế luyện rồi tốt, nhất định sẽ tế luyện đấy,

tiền bối có thể đổi vị suy nghĩ, đã biết rõ ta nói như vậy làm như vậy nguyên nhân, ta một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, đã có được tiền bối mạnh mẽ như vậy lớn Pháp khí, nếu như không tế luyện rồi, không cẩn thận bị đã đoạt, đi đâu trong khóc đây?"

Giản Nhược Trần nói qua, cảm thấy Hắc Vụ vừa muốn bộc phát, tiếp theo lại nói: "Hơn nữa, ta cũng không thấy được còn sẽ có tu sĩ phát hiện tiền bối bí mật về sau, sẽ như ta đây giống như phân rõ phải trái, đoán chừng, sẽ trực tiếp động thủ đi."

Hắc Vụ nhảy dựng lên: "Người phân rõ phải trái? Người nếu không phải ngày ngày dùng máu tươi của ta mắc câu, ta hôm nay sẽ nuốt vào máu tươi của người?"

Giản Nhược Trần thành thật mà nói: "Hội."

Hắc Vụ thoáng cái ngậm miệng im ắng rồi.

Đúng vậy, hẳn là sẽ nuốt vào đấy, chẳng qua là sẽ cẩn thận một chút.

"Tiền bối, ta có tất phải nhắc nhở người, thời gian của ta rất ít bách." Giản Nhược Trần nói thêm câu nữa, lần này, tinh huyết không có tiến lên, nhưng lúc này thời điểm bất động, mang cho Hắc Vụ áp bách lại càng thêm mãnh liệt rồi.

Hắc Vụ cuối cùng thở dài một tiếng nói: "Hỗ xuống đồng bằng bị chó khinh, ta đường đường một nguyên anh tu sĩ, vậy mà lưu lạc làm chần Trúc cơ tu sĩ bức hiếp."

Hơi dừng lại một hồi, Hắc Vụ lại nói: "Người muốn biết cái gì? Người hỏi."

Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Tiền bối ẩn thân tại Hắc Vụ ở bên trong, thế nhưng là không muốn ta biết rõ diện mục thật của người?"

Hắc Vụ hừ một tiếng nói: "Ta lưu lạc là Khí Linh, người cho là ta hoàn nguyện ý với bộ mặt thật gặp người?"

Giản Nhược Trần lý giải gật đầu, truyền lại đến tinh huyết trong động tác chính là tinh huyết cao thấp giật giật: "Ta đây liền lấy tiền bối trở lại xưng hô, dưới mắt, ta rất muốn biết đúng rồi chuỗi này Pháp khí, ngoại giới gọi nó Huyền Thiết Mẫu đao, nói rất đúng cái thanh này mẫu đao tại tóm râu năm thanh Ngũ Hành phi đao về sau, lại thí chủ, còn có chuyện lạ?"

Đây, kỳ thật đã dính đến Hắc Vụ Nguyên Anh việc riêng tư rồi, nhưng có một cái Pháp khí, lại không biết Pháp khí tác dụng, cũng là không thể nào đây, cho nên, Giản Nhược Trần hỏi thăm cũng thuộc bình thường.

"Không kém bao nhiêu đâu, lúc trước, ta với Nguyên Anh trở lại tế luyện cái thanh này mẫu đao, mẫu đao mấy có lẽ đã xem như một bộ phận của thân thể ta, có thể độc lập điều khiển năm ngọn phi đao, ta đây sao nói với người a, ta cùng tu sĩ giao thủ thời điểm, của ta Nguyên Anh còn có thể thông qua mẫu đao chỉ huy năm ngọn phi đao, lúc cần thiết mẫu đao cũng sẽ ra trận, ta một người liền tương đương với hai người Nguyên Anh tu sĩ ra tay, lợi hại không."

Hắc Vụ dương dương đắc ý nói, xem ra với Nguyên Anh tế luyện mẫu đao, hay là hẩn sâu cho rằng tự mình sự tình.

Giản Nhược Trần gật gật đầu.

Hắc Vụ nói tiếp: "Mẫu đao khát máu lâu rồi, càng phát ra cường đại, chẳng qua là quanh năm đánh nhận, có một ngày cũng bị nhận mỗ vào mắt, có một lần ta gặp đối thủ cường đại, ta cùng mẫu đao cùng tiến lên trận, nhưng không ngờ vậy người Nguyên Anh tu sĩ vậy mà đã ẩn tàng tu vi, phải một cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ."

Giản Nhược Trần nghe thế, trong nội tâm hơi động một chút.

Hắc Vụ tiếp tục nói: "Ta lúc ấy hay vẫn là Nguyên Anh sơ kỳ, hai cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ cũng không phải một cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ đối thủ, nhất là vậy cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ vẫn có ý đã ẩn tàng tu vi, ta cũng khinh địch rồi, vừa ra tay, hắc tu vi bỗng nhiên tăng vọt, lập tức sẽ phá hủy của ta năm thanh Ngũ Hành phi đao, hơn nữa dùng của ta Huyền Thiết Mẫu đao chém giết ta."

Hắc Vụ nói đến đây, trong thanh âm hay vẫn là không che giấu được tức giận, chắc là một màn này cho hắn kích thích rất sâu.

"Cũng may mắn ta là với Nguyên Anh tế luyện phi đao, đầu bị cắt đứt, ta quyết định thật nhanh, lập tức Nguyên Anh liền trốn vào rồi phi đao ở trong, khi đó ta còn có thể xuyên thấu qua phi đao chứng kiến bên ngoài, nhưng mà lo lắng bị tu sĩ kia biết rõ, lại đem ta Nguyên Anh tính cả phi đao cùng một chỗ tế luyện rồi, còn ai cũng như vẫn lạc, cho nên, tiến vào đến phi đao ở trong, ta liền thu liễm tất cả khí tức, ẩn nấp chính mình.

Thế nhưng là tu sĩ kia cũng không tầm thường, một đao chém giết ta về sau, không có nhìn thấy Nguyên Anh bỏ chạy, khẳng định cũng là muốn đã đến của ta Nguyên Anh cùng chuôi này mẫu đao giữa có liên hệ gì, thu chuôi này mẫu đao về sau, ta liền mỗi một ngày đều tại chờ đợi lo lắng trong.

Ta cũng không biết hắn đều làm cái gì, mỗi ngày không phải đem đao ném tới Địa Hỏa trong đốt cháy, chính là ném tới băng hỏa trong, ta ngay cả dùng Nguyên Anh tinh khí tự bảo vệ mình cũng không dám, mỗi ngày đều tại trong nước sôi lửa bỏng.

Như vậy cũng không biết qua bao lâu, Nguyên Anh tinh khí cũng chậm chậm bị đã tiêu hao hết, cuối cùng ta không thể không dùng còn sống tinh khí bảo vệ nguyên thần của ta, như vậy ngủ say đi tới."

Hắc Vụ nói qua, thanh âm dần dần thấp, dường như đoạn thời gian đó rất là nghĩ lại mà kinh.

Cũng xác thực nghĩ lại mà kinh.

Ngừng một hồi, Hắc Vụ nói tiếp: "Đợi ta sau khi tỉnh lại mới phát hiện, ta đã không cách nào xuyên thấu qua mẫu đao chứng kiến bên ngoài rồi, mẫu đao đến cùng đã thành bộ dáng gì nữa cũng không rõ ràng lắm, chẳng qua là mỗi khi mẫu đao bị tế luyện rồi về sau, ta có thể thông qua mẫu đao ảnh vang tế luyện người thần hồn, ha ha, ta thế nhưng là Nguyên Anh tu sĩ, coi như là chỉ còn một cái Nguyên Thần, Nguyên Thần cũng hư nhược rồi, đều muốn thừa cơ mà vào, cũng rất đơn giản."

Hắc Vụ nói qua, hắc hắc nở nụ cười một tiếng, buồn cười âm thanh bỗng nhiên im bặt mà dừng.

"Đại khái ta hủy quá nhiều tế luyện rồi mẫu đao tu sĩ, thật lâu không có tu sĩ tế luyện ta, thẳng đến rơi xuống trong tay của người."

Nếu như Hắc Vụ có mắt, cặp mắt kia nhất định là tại bề ngoài lấy Giản Nhược Trần, "Ta rơi xuống trong tay người thời điểm, người hay vẫn là Luyện khí tu sĩ, muốn cũng biết người sẽ không tế luyện vào ta, người cũng không có bốn sự này, ta tạm đợi đến người tiến giai, có thể làm sao người biết muốn Nguyên Thần tiến vào đến mẫu trong đao?"

Giản Nhược Trần an tĩnh một hồi, mới nói: "Bề ngoài giống như, bây giờ là ta tại hỏi thăm tiền bối."

Hắc Vụ bị chen hòng xuống, hiển nhiên rất là tức giận, lại cũng không thể tránh được.

"Nếu như, tiền bối lại có thể uống được tu sĩ máu tươi, sẽ như thế nào?" Giản Nhược Trần tiếp tục hỏi.

Lúc này đây Hắc Vụ đã trầm mặc thật lâu, mới cam chịu nói: "Còn có thể thế nào, ta ngay cả Nguyên Anh hình thái đều duy trì không được, chỉ có một chút Nguyên Thần."

Hiển nhiên Hắc Vụ nói rất đúng lời nói thật, nhưng hắn cũng không có đem nói cho hết lời cả.

Giản Nhược Trần nghĩ tới đoạt xá, nàng là tại xuyên qua đệ nhất thiên liên gặp đoạt xá, nếu không có nàng cùng Lạc Phàm đều là ý chí kiên cường, nếu không có vậy hai quả Nguyên Anh tinh khí đã tiêu hao được không sai biệt lắm.

Giản Nhược Trần băng lạnh lòng thốt: "Ta nghĩ nghe được nguyên vẹn lời nói thật."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 282: Thiên Ngoại Huyền Thiết

"Người cho rằng ta còn có thể đoạt xá? Cũng thế, người một cái vừa mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ, lại biết rõ cái gì là đoạt xá?" Hắc Vụ châm chọc nói.

"Cho nên, kính xin tiền bối báo cho biết." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

Giản Nhược Trần khiêm tốn thái độ lấy lòng rồi Hắc Vụ, hãnh mở miệng nói:

"Đoạt xá, Nguyên Thần nhất định phải cường đại, nếu như là ta mới vừa gia nhập đến việc này mẫu trong đao trạng thái, đoạt xá tự nhiên dễ dàng, nhưng bây giờ, nguyên thần của ta ngay cả huyễn hóa ra hình thái cũng không thể —— người cho rằng ta nguyện ý với đây người bộ dáng xuất hiện tại trước mặt người —— cho nên, ta nơi nào đến đoạt xá lực lượng?"

Còn có, ta vì sao không muốn người tế luyện ta? Ta nếu vẫn nguyên bản trạng thái, chỉ cần người tế luyện ta, ta trái lại có thể đã khống chế người, thậm chí trực tiếp đoạt xá. Hiện tại nơi này trạng thái đoạt xá, ngoại trừ đem ta Nguyên Thần bên trong trí nhớ tặng cho người, còn có thể có cái gì?"

Giản Nhược Trần cùng trong đầu trí nhớ đối lập dưới, cảm thấy lời này hay là thật thực đấy, hỏi tiếp: "Tiền bối cần nhất là cái gì?"

Hắc Vụ rõ ràng cảm thấy bất ngờ, "Ta cần gì?"

"Đúng vậy, tiền bối một mực ưa thích máu tươi, giống như càn ư thích tinh huyết, nhưng thân thể ta bên trong huyết dịch là có hạn đấy, tinh huyết càn ư là có hạn, không có khả năng không hạn chế mà cung cấp tiền bối, cho nên, có thể có cái gì có thể thay thế hay sao?" Giản Nhược Trần giải thích nói.

"Vì cái gì?" Hắc Vụ không hiểu nói.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Dưới mắt ta còn cần tiền bối trợ giúp."

Hắc Vụ hiểu.

Giản Nhược Trần nói như thế, Hắc Vụ trong nội tâm cũng yên tâm không ít.

Bất luận kẻ nào rơi xuống bất luận cái gì tình trạng, cho dù là cam chịu số phận rồi, cũng sẽ không đối với đối phương yên tâm đấy, huống chi nguyên bản Nguyên Anh Đại tu sĩ, Giản Nhược Trần lời này, rõ ràng là có dẫn đo ở tâm tư của hắn.

Hắc Vụ không sợ Giản Nhược Trần không đề cập tới điều kiện, nhưng đúng là sợ đối phương không cần bất luận cái gì điều kiện.

"Mẫu đao hấp thu máu tươi, ta hấp thu đúng rồi trong đó hơi yếu linh lực, người chỉ cần có thể đem thứ đồ vật đưa vào, trong đó linh lực ta đều có thể hấp thu rồi." Hắc Vụ thẳng thắn thành khẩn nói.

"Như thế nào đưa vào trở lại?" Giản Nhược Trần lại hỏi.

"Người bây giờ vào bằng cách nào?" Hắc Vụ ngược lại hỏi một câu.

"Tiền bối, ta không có khả năng mỗi lần đều dùng ta máu tươi của mình làm lời dẫn." Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống.

Hắc Vụ cũng mới phản ứng tới, giống như rất là bất mãn Giản Nhược Trần tu vi thấp kém, nếu là có hình, nhất định là nhúu mày khi dễ Giản Nhược Trần, "Người tận lực đa dụng chuôi này mẫu đao giết chóc, tu sĩ, Yêu thú cũng có thể, coi như là tu vi thấp kém điểm, máu tươi trong cũng có linh lực."

Giản Nhược Trần khí định thần nhàn nói: "Tiền bối đây là ở làm khó ta, ta không thích giết chóc."

"Hừ hừ, không thích giết chóc sẽ mua xuống ta đây đem hung khí? Ta cũng không tin người mua sắm lúc trước không có đánh nghe? Người một cái Tiểu Tiểu Luyện khí tu sĩ có thể xuất ra mười tám trung phẩm Linh Thạch mua sắm nó, không phải là coi trọng sát khí của nó?"

"Tiền bối thật đúng là nói sai rồi, ta mua sắm nó, nguyên nhân ở chỗ dừng huyền thiết Pháp khí phải không có thể thần thức vượt qua không đấy, nhưng này chuôi mẫu đao lại đột phá điểm ấy." Giản Nhược Trần tự nhiên nói ra.

"Cái gì? Huyền thiết? Hắc hắc, thật sự là kiến thức nông cạn, chuôi này mẫu đao sao có thể phải bình thường huyền thiết luyện chế? Nó là dùng thiên ngoại huyền thiết luyện chế, đương nhiên có thể thần thức điều khiển rồi, đồ ngu đồ ngu, thực bị người nhặt được cái tiện nghi."

"Thiên ngoại huyền thiết là cái gì?" Giản Nhược Trần mặc dù có rồi ý tưởng, hay là hỏi nói.

"Hừ, loại người như người kiến thức nông cạn tu sĩ đương nhiên không biết, có thể người cũng xem qua sao băng a, loại này thiên ngoại huyền thiết chính là bay rơi xuống sao băng, cực kỳ thừa thớt, ta năm đó cơ duyên xảo hợp đã nhận được một khối, tất cả đều luyện chế thành rồi cái thanh này mẫu đao."

Quả nhiên là thiên thạch, Giản Nhược Trần âm thầm gật đầu.

"Người có thể tiện tay xuất ra hơn mười khối trung phẩm Linh Thạch, vậy, những vật này cũng đều có thể mua được." Hắc Vụ nói tiếp đi ra một đồng danh từ, cái gì nghìn năm Linh quả, Linh dược, hoặc là luyện khí dùng Địa Hỏa, hoặc là băng tuyền, bất luận loại nào, đều muốn cầu Giản Nhược Trần trước mắt kia tinh hoa, lại dùng thần thức bao vây lấy đưa vào trở lại.

Giản Nhược Trần chẳng qua là nghe, lại không thấy đáp ứng, cũng không có phản bác.

Đợi đến lúc Hắc Vụ nói xong, Giản Nhược Trần mới nói sẽ hết sức, tiếp theo, mới hỏi sau rất muốn biết đấy.

"Vừa mới nghe tiền bối giảng thuật, cùng tiền bối giao thủ Nguyên Anh tu sĩ có thể ẩn nấp tu vi, chẳng lẽ mỗi người tu sĩ tu luyện tới Nguyên Anh kỳ về sau cũng có thể làm đến điểm ấy?"

Lòng hiếu kỳ mọi người đều có, Giản Nhược Trần như thế hỏi, Hắc Vụ cũng hiểu được bình thường, lên đường: "Đừng nói là Nguyên Anh kỳ rồi, chính là Kết Đan tu sĩ, đều muốn tại cấp thấp tu sĩ trước mặt che giấu tu vi cũng có khả năng, chẳng qua là tại đồng cấp tu sĩ trước mặt phải không giấu được đấy.

Vậy cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ ẩn nấp tu vi, phải tu luyện một môn pháp thuật, thi pháp về sau có thể đem tu vi ẩn nấp nhất cấp, bậc này pháp thuật bình thường đều là bí truyền, ai đã nhận được cũng sẽ không tuyên dương ra ngoài đấy, ta cũng chỉ biết là có loại này pháp thuật, lại vô duyên đạt được."

Giản Nhược Trần trong nội tâm có chút thất vọng, cũng không lộ ra ngoài, nói tiếp: "Còn có một sự tình muốn thỉnh giáo tiền bối, chuỗi này Huyền Thiết Mẫu đao mỗi đến ly khai túi trữ vật thời điểm, đều có tự hành ly khai xu thế, ta sao có thể khống chế nó?"

Hắc Vụ đã trầm mặc.

Ở đâu phải Huyền Thiết Mẫu đao phải ly khai, rõ ràng là hắc khổng chế được mẫu đao muốn khát máu, Giản Nhược Trần chẳng qua là uyển chuyển địa biểu đạt, không có trực tiếp nói rõ mà thôi.

Hắc Vụ thở dài một tiếng nói: "Người đây là nhất định phải tế luyện ta?"

Một tiếng này thở dài tràn đầy cô đơn, ngay cả Giản Nhược Trần đều nghe ra trong đó bất đắc dĩ cùng lòng chua xót.

Giản Nhược Trần tâm như bàn thạch, bất vi sở động.

Nàng đã không biết việc này cái gọi là Nguyên Anh tu sĩ, cũng không nợ hắc cái gì, hưởng chi, hắc mới như một cái chính thức NPC, ai sẽ đối với một cái NPC không đành lòng đây?

"Như vậy chính là, đây thì không cách nào khống chế sự tình." Giản Nhược Trần bình tĩnh nói.

"Không, có thể." Hắc Vụ lập tức nói: "Chúng ta có thể ký kết một cái lẫn nhau không làm thương hại khế ước, tại khế ước có hiệu lực trong thời gian, ta sẽ không để cho Huyền Thiết Mẫu đao xúc phạm tới người."

"Ta cũng không thể tế luyện người sao?" Giản Nhược Trần đuổi theo hỏi một câu.

"Đúng vậy." Hắc Vụ nói.

"Tiền bối nghĩ sai rồi một việc." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

Hắc Vụ thở dài một tiếng, hắc như thế nào không biết Giản Nhược Trần nói là có ý gì. Giản Nhược Trần căn bản là chỉ biết ký kết đơn phương khống chế khế ước, có thể hắc hiện tại đúng là vô lực phản kháng.

Hắn có chút thống hận chính mình cắn nuốt Giản Nhược Trần máu tươi, có thể cũng biết, nếu là thời gian trở lại, dù là biết rõ sẽ có cạm bẫy, hắn cũng sẽ thôn phệ đấy, những năm gần đây này hắn quá hư nhược rồi.

Đi theo, đem khế ước như thế nào lập nhiều từng cái nói tới, nhưng là Nguyên Thần của hắn đã không đủ để ủng hộ hắn thi pháp rồi.

Giản Nhược Trần nhớ kỹ, nhưng không có vội vã bố trí xuống khế ước, thần thức mang theo tinh huyết cùng một chỗ ly khai, một lần nữa về tới trong thân thể.

Nhìn xem trong trận pháp Huyền Thiết Mẫu đao, Giản Nhược Trần đưa tay thăm dò vào đao trong trận pháp, trận pháp bị phá hư tản đi, Huyền Thiết Mẫu đao rơi vào đưa tới tay, lập tức được thu vào đao trong túi trữ vật.

Giản Nhược Trần đối với Hắc Vụ Nguyên Anh tu sĩ nói lời chuôi không hoàn toàn tin tưởng, nhất là cuối cùng nói pháp thuật.

Trải qua bên trên cái thế giới nàng đối với khế ước là phi thường coi trọng, nàng so với bất luận kẻ nào cũng biết, hợp đồng là có thể ẩn hàm cạm bẫy đấy, bên trên cái thế giới hợp đồng dù cho phỏng theo vụ kiểm tra qua, nàng cũng sẽ lại kỹ càng nhìn một lần, huống chi cái thế giới này khế ước, trực tiếp tác dụng đến thần thức bên trên đấy.

Vô luận như thế nào, nàng hôm nay là có đại thu hoạch đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 283: Pháp Thuật Đối Luyện

Ly khai tỉnh thất về sau, hay vẫn là bắt kịp rồi Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý tỷ thí, chẳng qua là lúc này đây, đã liên Giác Nhược Trần đều cảm giác được Mạc Tiểu Ngôn không có ở đây trạng thái, hoàn toàn không có phát huy ra thực lực của bản thân, một đường bị Phạm An Quý đè nặng đánh, mà Mạc Tiểu Ngôn vậy mà cũng sơ sót, lại bị Phạm An Quý một mảnh Phong Nhận đập nện đến trên người.

Cũng may Mạc Tiểu Ngôn kịp thời phóng ra hộ thể Linh thuẫn, cứ như vậy còn đem xem cuộc chiến hai người còn có Phạm An Quý giết náy mình, Mạc Tiểu Ngôn bị thua về sau không nói một lời xoay người rời đi, nhìn cũng không nhìn Giác Nhược Trần liếc rời đi rồi, lưu lại ba người hai mặt nhìn nhau.

Phạm An Quý từ trong trận pháp đi ra, nhìn xem Giác Nhược Trần nói: "Các người đây là thế nào? Ngày hôm qua Lạc sư đệ lời kia cũng không có tạt xấu a, đây Mạc tiên tử một bên muốn làm bằng hữu của người, một bên còn muốn từ người nơi đây được cái gì? Đạo kiếm gia tăng cái loại này?"

Đều là người thông minh, có mấy lời có một số việc ngấm lại liền hiểu, Lạc Phàm biết rõ Giác Nhược Trần bản tính, không muốn nói như thế nào hỏi cũng sẽ không nói, Phạm An Quý nhưng lại không biết.

Giác Nhược Trần không cách nào giải thích, cũng không cách nào giải thích rõ, chẳng qua là lắc đầu: "Mạc tiên tử tương đối mẫn cảm."

Phạm An Quý lắc đầu: "Giản tiên tử, đây là mẫn cảm sự tình sao?"

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, động tác này liền tỏ vẻ cự tuyệt trả lời.

Buổi chiều Giản Nhược Trần mãi cho tới Mạc Tiểu Ngôn trong sân.

"Ngày mai ta cùng với Tam công tử cùng một chỗ hồi tông môn."
Giản Nhược Trần trước nói.

"Đem tự chính mình ở tại chỗ này chứ" Mạc Tiểu Ngôn cảm giận mà trừng mắt Giản Nhược Trần.

"Lần này hồi tông môn, vốn là muốn tới tông môn đưa tin, kế tiếp rất nhanh ta sẽ cùng tông môn tu sĩ cùng một chỗ đến Hoàng Thành đi tới."
Giản Nhược Trần kiên nhẫn giải thích nói nói.

"Trúc cơ tu sĩ đi tới Hoàng Thành, cũng không phải muốn tông môn tất cả tu sĩ đều đi tới, người nhất định phải đi chứ" Mạc Tiểu Ngôn hay vẫn là mất hứng.

"Người biết ta đang ủng hộ Lục hoàng tử, đến Hoàng Thành đối với ta làm việc rất thuận tiện." Giản Nhược Trần trực tiếp cầm một cái là quan trọng nhất lý do nói.

"Người muốn gả cho Lục hoàng tử?" Mạc Tiểu Ngôn mà nói lại để cho Giản Nhược Trần lại càng hoảng sợ.

"Người như thế nào có kỳ quái như thế ý tưởng?" Giản Nhược Trần nhăn nhó mày.

Giản Nhược Trần nói như vậy, Mạc Tiểu Ngôn thật giống như cao hứng lên.

"Vậy người đi đi." Mạc Tiểu Ngôn khó được như thế hào phóng, lại không thấy ngăn trở, cũng không có muốn cùng theo một lúc, Giản Nhược Trần ngược lại không thích ứng.

Ngẫm lại, Giản Nhược Trần nói: "Người sẽ không cũng ý định đi tới Hoàng Thành a."

Mạc Tiểu Ngôn vàng thật không sợ lửa mà nói: "Đương nhiên muốn đi rồi."

Giản Nhược Trần nhăn nhó mày.

"Người không muốn ta đi theo?" Mạc Tiểu Ngôn vừa muốn phát giận.

Giản Nhược Trần lắc đầu khuyên nhủ: "Ta cảm giác lần này Trúc cơ tu sĩ đến Hoàng Thành, sẽ không đơn giản như vậy đấy, người còn nhớ rõ Luyện khí tu sĩ thi đấu a, nếu như mặc kệ nó rồi, có thể từ thi đấu ở trong còn sống ly khai tu sĩ sẽ không vượt qua quá nửa đấy, thậm chí ngay cả một phần ba đều không đủ.

Ta cảm giác, cảm thấy lần này Trúc cơ tu sĩ tập hợp đến Hoàng Thành, sẽ có cái gì chuyện không tốt phát sinh, người là Dực Vương Cốc đại tiểu thư, tự mình mạo hiểm không đáng."

Mạc Tiểu Ngôn một phương diện cảm thấy điềm mật, ngọt ngào, một phương diện lại cảm thấy lo lắng, Giản Nhược Trần nói cùng phụ thân nói giống nhau, nói như vậy Giản Nhược Trần hay vẫn là quan tâm nàng đấy.

"Người đều đi, ta lo lắng người an toàn." Không đều Giản Nhược Trần nói chuyện rồi nói tiếp: "Ta là Dực Vương Cốc đại tiểu thư, Hoàng Thành cũng muốn bán Dực Vương Cốc mặt mũi, không dám đơn giản đắc tội cha ta, cho nên ta muốn đi, chắc chắn sẽ không có vấn đề về an toàn đấy, đến lúc đó người cùng ta cùng một chỗ, người cũng sẽ không có phiền toái."

Muốn nói không cảm động là giả đấy, liền từ mấy câu nói đó trong có thể nhìn ra Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng thì tốt hơn.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Mạc sư tỷ, người đây cùng với Mạc tông chủ thương nghị thật kỹ lưỡng xuống, thế gian hiểm ác, nhân tâm cũng là hiểm ác đấy, người là Dược Vương Cốc đại tiểu thư, bên ngoài không có người sẽ đối với người như vậy, nhưng mà sau lưng đây?"

Mạc Tiểu Ngôn giả hoạt cười cười: "Người cho rằng ta ăn thiệt thòi chứ "

Giản Nhược Trần hướng về phía sau tựa ở cái ghế trên lưng, một lần nữa xem kỹ lấy Mạc Tiểu Ngôn.

Nàng lao thẳng đến Mạc Tiểu Ngôn cho rằng muội muội đối đãi, nhưng nàng cũng phải biết, Mạc Tiểu Ngôn không giống nàng mặt ngoài thoát nhìn đơn thuần như vậy đấy. Hơn nữa, nhiều Mạc Tiểu Ngôn, cũng nhiều hơn một phần trợ lực.

Liền cười nói: "Tốt lắm."

Hai người sơ bộ đã đạt thành nhất trí, ai cũng không sớm cả đêm sự tình, tại Mạc Tiểu Ngôn từ trước đến nay, Giản Nhược Trần sớm muộn gì sẽ biết nàng tốt, sớm muộn gì sẽ minh bạch nàng làm là như vậy vì Giản Nhược Trần đấy.

Giản Nhược Trần trong nội tâm lại là căn bản không thêm nghĩ nữa, Mạc Tiểu Ngôn Kết Đan cũng là mười năm chuyện sau đó, chỉ cần nàng tại trong vòng mười năm Kết Đan, Mạc Tiểu Ngôn liền làm sao nàng không được.

Bầu không khí một lần nữa hòa hợp, tu sĩ thời gian chính là tu vi, chính là thực lực, Mạc Tiểu Ngôn đầu nguyện ý Giản Nhược Trần tại bên người nàng làm bạn, lúc này thời điểm xuất ra lá bùa phù bút, rõ ràng

không muốn đi tỉnh thất. Giản Nhược Trần dứt khoát liền lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ đến diễn luyện trận luyện tập pháp thuật.

Pháp thuật vật này, Luyện khí tu sĩ năm giữ, Trúc cơ tu sĩ cũng sử dụng những thứ này, chỉ có số ít pháp thuật thuộc về bí truyền, vậy cũng không phải là Giản Nhược Trần lúc này đây có thể hiểu rõ rồi, nhưng năng năm giữ cũng vậy là đủ rồi.

Cùng Giản Nhược Trần huấn luyện, Mạc Tiểu Ngôn cao hứng được mặt mày đều muốn bay lên, đây chính là cùng cùng Phạm An Quý đối luyện hoàn toàn khác nhau đấy.

Giản Nhược Trần thế nhưng là ngũ linh căn Trúc cơ đấy, trong mọi người chỉ có nàng biết rõ, chỉ có tại trước mặt nàng Giản Nhược Trần mới có thể cho thấy thực lực của mình, nói cách khác Giản Nhược Trần tín nhiệm nhất hay vẫn là nàng.

Sân huấn luyện bên trên không có một bóng người, Mạc Tiểu Ngôn vẫn còn cảm thấy không an toàn, tại toàn bộ sân bãi bên ngoài lại bố trí một bộ trận pháp, hoàn toàn phòng ngừa ở bất luận kẻ nào rình coi, ngay cả thần thức đều đừng không tiến đến, lúc này mới mời đến Giản Nhược Trần tiến vào trận pháp.

"Giản sư muội, người cứ yên tâm ra tay, ta hôm nay chính là cùng người luyện tập đấy, sẽ không dụng hết toàn lực đấy." Mạc Tiểu Ngôn sợ Giản Nhược Trần Trúc Cơ sơ kỳ thực lực tại trước mặt nàng bị thua khổ sở, trước hết an ủi.

Giản Nhược Trần cười nói: "Vậy Mạc sư tỷ, người phải cẩn thận rồi."

Giản Nhược Trần nói qua, đưa tay trước đơn giản mà thi phát một cái Phong Hệ pháp thuật.

Mộc hệ bản thân không có cái gì đặc biệt pháp thuật, nhiều chủ sinh sôi, nói thí dụ như tế luyện rồi một đoạn dây leo về sau, với Mộc hệ linh lực ân cần săn sóc, thôi phát, sau đó thời điểm chiến đấu thi thêm pháp thuật, đoạn này dây leo sẽ quấn chặt lấy đối thủ.

Cũng có thể nhắm vào hạt giống, rất nhanh tại đối phương dưới chân sinh trưởng, cuốn lấy thân thể của đối phương.

Chỉ là như vậy hạt giống, dây leo đều thuộc về thăng lên linh trí Yêu vật, đơn giản không chiếm được, vì vậy Giản Nhược Trần chẳng qua là trung quy trung củ mà thi phát Mộc hệ biến dị pháp thuật, Phong Nhận.

Ngón tay gầy nhẹ, linh lực liền chuyển hóa làm hơi mỏng Phong Nhận, hương Mạc Tiểu Ngôn chậm rãi bay đi, Mạc Tiểu Ngôn trên mặt lại lập tức lộ ra kinh ngạc, Phong Nhận là nhanh nhanh chóng pháp thuật, có thể đem Phong Nhận dùng như thế chậm thủ pháp thi phát ra tới, đối với linh lực khổng chế không giống bình thường.

Đệ nhất mảnh Phong Nhận mới hình thành, chậm rãi bay khỏi Giản Nhược Trần trước người chưa đủ một mét, mặt khác hai mảnh Phong Nhận lại xuất hiện ở Giản Nhược Trần trước người, đây hai mảnh Phong Nhận tốc độ muốn nhanh, rất nhanh liền muốn đuổi kịp đệ nhất mảnh Phong Nhận, mà về sau lại là bốn mảnh, tiếp theo tám mảnh.

Những thứ này Phong Nhận cái nón trụ hương Mạc Tiểu Ngôn đẩy mạnh, mà ở bay khỏi một nửa lộ trình về sau, Giản Nhược Trần hai tay đẩy, tất cả Phong Nhận bỗng nhiên gia tốc, dường như nhanh như chớp, hương Mạc Tiểu Ngôn đánh tới.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 284: Tuyệt Hảo Phối Hợp

Mạc Tiểu Ngôn thần sắc thoáng cái liền hưng phấn lên, Phong Nhận khoảng cách nàng còn có không đến một nửa khoảng cách, nàng cũng thi phát ra Phong Nhận, đồng dạng một, hai, bốn, tám, khác nhau đúng rồi tốc độ, Phong Nhận vừa ly khai ngón tay, giống như mấy nhỏ đóa xoáy như gió, xoay tròn lấy liền nghênh đón tiếp lấy.

Giản Nhược Trần xem trọng rõ ràng, ngón tay vừa nhắc, lại là mấy đạo Phong Nhận kích phát ra đi tới, đây sau vài đạo Phong Nhận tốc độ hoàn toàn không thua với trước vài đạo, ngay tại song phương Phong Nhận va chạm phát ra nổ tung thời điểm, đây vài đạo Phong Nhận vậy mà vừa mới tránh được nổ tung linh lực, với một cái xảo diệu góc độ xuyên qua nổ tung trung tâm.

Nhưng vẫn là có một đạo Phong Nhận không có nắm giữ tốt độ mạnh yếu, thoáng nghiêng, bị linh lực phong bạo lôi cuốn lấy bạo tạc nổ tung, nhưng là có ba cái Phong Nhận xuyên tới.

Mạc Tiểu Ngôn thầm kêu rồi một tiếng tốt, cũng đẩy ra rồi ba đạo Phong Nhận, vậy mà tất cả đều là với chính mình Phong Nhận bài trừ đối phương Phong Nhận đấu pháp.

Loại này đấu pháp, tại đẳng cấp cao tu sĩ cùng cấp thấp tu sĩ xuất thủ thời điểm phải thường dùng đấy, một là linh lực nghiền ép, đẳng cấp cao tu sĩ Phong Nhận sẽ phá hư mất cấp thấp tu sĩ Phong Nhận, hình thành linh lực phong bạo trái lại hướng cấp thấp tu sĩ đánh tới.

Hai chính là theo thứ tự biểu hiện thực lực, cho đối thủ ở trong lòng bên trên trầm trọng đả kích.

Lần thứ hai Phong Nhận va chạm, Mạc Tiểu Ngôn đã gia tăng linh lực độ mạnh yếu, lại thật không ngờ, Phong Nhận nổ tung, linh lực không có hướng Giản Nhược Trần phản công, ngược lại tứ tán.

Điều này sao có thể, Giản Nhược Trần chẳng qua là Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, mà vừa mới, Giản Nhược Trần Phong Nhận ít nhất đạt đến Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong trình độ.

Như vậy mới muốn, lại là bốn mảnh Phong Nhận xuyên qua trong lúc nổ tung, Mạc Tiểu Ngôn đưa tay ứng đối, không khỏi hay dùng lên tám phần lực đạo.

Vừa ra tay, trong nội tâm liền mơ hồ có chút hối hận, nhưng cũng biết sẽ không thật sự đả thương Giản Nhược Trần đấy, Giản Nhược Trần trên người tất nhiên có phòng hộ Ngọc phù, có thể làm cho nàng ngoài ý muốn đúng rồi, lần này Phong Nhận vẫn là bạo tạc nổ tung, nổ tung linh lực tuân hướng tứ phía bát pháp, nàng không khỏi tại trên thân thể trên vài hộ thể Linh thuần, ngay tại hộ thể Linh thuần lóe sáng thời điểm, nàng cũng chứng kiến Giản Nhược Trần trên người lóe lên, cũng là một tầng hộ thể Linh thuần.

Làm sao có thể? Giản Nhược Trần thi phát Phong Nhận làm sao có thể sẽ có Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ mới có thể thi phát ra?

Giản Nhược Trần nói một tiếng "Tốt", kế tiếp hai tay lên phát, Phong Nhận tầng tầng lớp lớp mà xuất hiện, có sắp có chậm, có rất có nhỏ, giống như Hồ Điệp cao thấp xuyên bay, mục tiêu tất cả đều là một cái, chính là Mạc Tiểu Ngôn.

Mạc Tiểu Ngôn chỉ cần là một cuốn tay áo, có thể xua đuổi đi đại bộ phận Phong Nhận, nhưng như vậy liền dường như kém hơn một chút,

chiếm hạ phong, nàng ở đâu chịu lại để cho Giản Nhược Trần nhìn bẹp, lập tức cũng là không ngừng kích phát ra Phong Nhận, với Phong Nhận gió rít dao.

Nhất thời, diễn luyện trên trận Mộc hệ linh lực tung hoành, Linh Phong tàn sát bừa bãi.

Giản Nhược Trần hầu như dùng toàn lực, những thứ này Phong Nhận cũng hầu như đã tiêu hao hết năng Mộc hệ linh lực, lúc này mới dừng tay, đợi linh lực phong bạo biến mất, đối với Mạc Tiểu Ngôn cười nói: "Mạc sư tỷ, ta pháp thuật kia vận dụng như thế nào?"

Mạc Tiểu Ngôn không dấu trong ánh mắt mừng rỡ, tiến lên một bước dài liền vượt đến rồi Giản Nhược Trần trước mặt, "Giản sư muội, người đây là mới Trúc cơ? Người đây linh lực chừng Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ trình độ."

Giản Nhược Trần tâm lý nắm chắc, cũng không kinh hãi, khẽ mỉm cười nói: "Đây là Mộc hệ linh lực, hệ khác cũng là như thế."

Mạc Tiểu Ngôn kinh hỉ cực kỳ, "Giản sư muội, cái này ta cứ yên tâm người rồi, người ngàn vạn không muốn nói cho người khác biết a, người suy nghĩ một chút, về sau người muốn phải cùng Trúc cơ tu sĩ giao thủ thời điểm, Mộc hệ linh lực dùng hết, bọn họ nghĩ đến người linh lực đã tiêu hao hết, người bỗng nhiên liền tế ra hỏa hệ pháp thuật, loại này đánh lén, khó lòng phòng bị đấy."

Giản Nhược Trần cười nói: "Đối với người khác đương nhiên muốn bảo lưu lại."

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong lời này càng vui vẻ hơn rồi.

Giản Nhược Trần đối với người khác phải không chịu bại lộ thực lực, loại này nắm hệ linh lực tất cả đều có thể thi pháp, cao hơn với bình thường

Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, chỉ có nàng mới biết được.

"Có thể người cũng không cần bại lộ người Trúc Cơ trung kỳ thực lực, người nhất định là có đặc biệt phương pháp tu luyện, nếu như bị người đã biết, không thiếu được có Trúc cơ hậu kỳ hoặc là Kết Đan tu sĩ muốn bắt người rồi sưu hồn, ý tưởng được tu luyện của người phương pháp." Mạc Tiểu Ngôn dặn dò.

Giản Nhược Trần sao có thể không cảm động đây? Sợ là chỉ có Mạc Tiểu Ngôn sẽ nghĩ tới trước dặn dò nàng không bại lộ thực lực.

Nàng chẳng qua là gật đầu, cùng đợi Mạc Tiểu Ngôn hỏi thăm.

Mạc Tiểu Ngôn hỏi: "Người hệ khác linh lực cũng như vậy không chế tự nhiên?"

Giản Nhược Trần gật đầu: "Giống nhau."

Mạc Tiểu Ngôn liền vỗ tay nói: "Đến, chúng ta từng bước từng bước thử xem."

Một hệ pháp thuật ứng biến tương đối ít, hỏa hệ liền có hơn, Hỏa Đan, hỏa cầu, hỏa diễm, biến lửa, thật muốn từng cái đều thử một lần, việc này Diễn Võ Trường muốn tất cả đều là một cái biến lửa rồi, Giản Nhược Trần hay vẫn là từ Hỏa Đan vào tay, lúc này đây thượng thủ, chính là hơn mười miếng đồng thời kích phát.

Giản Nhược Trần cũng ước chừng hiểu rõ Mạc Tiểu Ngôn Trúc cơ hậu kỳ thực lực, biết rõ làm từng bước, chính mình thi phát Hỏa Đan Mạc Tiểu Ngôn tất cả đều có thể tiếp được, lập tức tốc độ đều có, phương hướng không theo quy tắc nào, bay thẳng đấy, bay xéo đấy, trước phát sau đến đấy, phát sau mà đến trước đấy, đủ loại đan vào cùng một chỗ.

Mà Mạc Tiểu Ngôn chuyên môn với Hỏa Đạn phá giải Hỏa Đạn, thoát nhìn không giống như là Mạc Tiểu Ngôn bồi luyện, giống như là Giản Nhược Trần tại huấn luyện Mạc Tiểu Ngôn năng lực phản ứng.

Giản Nhược Trần phải Trúc cơ sau lần đầu thi pháp thuật —— nàng Luyện khí thời điểm cũng chỉ tại trong tĩnh thất mình luyện tập qua —— cũng là lần đầu cùng với pháp thuật giao thủ, tự nhiên là mới lạ hưng phấn.

Mạc Tiểu Ngôn cũng là lần đầu gặp được thú vị như vậy pháp thuật đối chiến, hết sức chuyên chú trong hảo thắng tâm nổi lên, tại phá giải Hỏa Đạn trong quá trình, lại vẫn có thể kích phát mấy miếng tiến công Hỏa Đạn, lập tức hai người Hỏa Đạn phát câu đạn đi tới, người phá giải ta đây, ta phá giải người đây.

Lần này hợp hay vẫn là với Giản Nhược Trần hỏa hệ linh lực tiêu hao hầu như không còn chấm dứt, nhưng lúc này, Mạc Tiểu Ngôn cũng có chút có lòng không đủ lực rồi.

Giản Nhược Trần thế nhưng là năm hệ linh lực Trúc cơ, mỗi một hệ linh lực cường độ đều dường như Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, một người liên tương đương với năm cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, nàng đã tiêu hao hết một hỏa hai hệ linh lực, còn có tam hệ.

Có thể Mạc Tiểu Ngôn đây, chỉ là một cái thật sự Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, như thế thuần túy pháp thuật đối chiến, linh lực liên tiêu hao bảy tám phần rồi.

Giản Nhược Trần tự nhiên biết rõ, trước ngừng tay, Mạc Tiểu Ngôn vẫn còn kích động, đánh ra Linh đan muốn bổ sung linh lực tiếp tục tái chiến, Giản Nhược Trần như thế nào cũng khuyên bảo không được, mắt thấy rồi Mạc Tiểu Ngôn ăn vào Linh đan, ý chí chiến đấu tăng gấp đôi.

Giản Nhược Trần hay vẫn là lý giải Mạc Tiểu Ngôn đấy, Mạc Tiểu Ngôn trạng thái lúc này thật giống như bên trên cái thế giới tiếp xúc trò chơi sau đó vừa mới nghiệm trạng thái, mà loại này đối chiến, chắc hẳn Mạc Tiểu Ngôn cũng chưa từng có thử qua đấy, lập tức hai người toàn bộ qua đủ nghiệm, Giản Nhược Trần phải Ngũ Hành linh lực từng cái tất cả đều ném thử.

Mà Mạc Tiểu Ngôn tất cả đều là với Mộc hệ hỏa hệ linh lực phá giải, chính giữa lại phục dụng hai lần Linh đan, thậm chí ngay cả dừng tay cũng không chịu.

Thăng đến cuối cùng Giản Nhược Trần linh lực hao hết, hai người mới cùng nhìn nhau, cười ha ha.

Bài trừ mất Mạc Tiểu Ngôn đều tưởng muốn tế luyện rồi Giản Nhược Trần điểm ấy, Mạc Tiểu Ngôn thật sự là một cái tuyệt hảo đồng bọn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 285: Phi Hành Công Cụ

Giản Nhược Trần cho rằng Mạc Tiểu Ngôn sẽ hỏi thăm nàng là thế nào tu luyện, ai biết Mạc Tiểu Ngôn chỉ lo đối luyện, cái gì cũng không hỏi, ngược lại là như vậy đối luyện, liền đem Mạc Tiểu Ngôn thực lực cũng nhìn ra không ít, đối với Phạm An Quý, Mạc Tiểu Ngôn thật không có đem hết toàn lực.

Đang cùng Phạm An Quý đối chiến thời điểm, Mạc Tiểu Ngôn nắm hệ pháp thuật tất cả đều có, đương nhiên với hỏa hệ cùng phong hệ pháp thuật chiếm đa số, khác tam hệ, với hỏa sinh thổ, thổ sinh kim, cũng có thể thi phát, đầu thì không bằng Mộc hệ cùng hỏa hệ.

Có thể đang cùng Giản Nhược Trần đối chiến thời điểm, Mạc Tiểu Ngôn vậy mà tất cả đều là dùng hỏa hệ Phong Hệ pháp thuật, rõ ràng chính là cẩn thận làm chủ, cũng là bởi vì Giản Nhược Trần thi pháp pháp thuật thật sự là làm cho người ta hoa mắt, sơ sẩy không được.

Giản Nhược Trần linh lực đã tiêu hao hết, dưới mắt không vội ở tu luyện khôi phục, Mạc Tiểu Ngôn lại nhét vào trong tay nàng năm bình Linh đan, bên trong là khôi phục năm hệ linh lực Linh đan, Giản Nhược Trần không có từ chối, thật sự ăn vào rồi năm hạt, năm hệ linh lực dừng mãi vào kinh mạch.

Đây Linh đan thật đúng là thượng phẩm đấy, đầu nửa thời gian uống cạn chén trà, trong kinh mạch liền xuất hiện tràn đầy cảm giác, Giản Nhược Trần bề bộn vận chuyển linh lực, đem linh lực đạo nhập đan điền, chậm rãi hấp thu.

Mạc Tiểu Ngôn gặp Giản Nhược Trần không chút do dự liền ăn Linh đan, trong lòng cũng là đã vui sướng lại cảm thấy áy náy, Giản Nhược Trần rõ ràng là cực kỳ tín nhiệm nàng đấy, cái gì cũng không giấu giếm nàng, ngay cả nàng cố ý thăm dò đều không thêm để ý,

Mạc Tiểu Ngôn phải tồn tại thử tâm tư, muốn biết Giản Nhược Trần có hay không có thể nắm hệ linh lực cùng một chỗ khôi phục, cũng tò mò Giản Nhược Trần như là đồng thời khôi phục năm hệ linh lực, kinh mạch này sao có thể thừa nhận được.

Có thể Giản Nhược Trần thật sự liền nuốt vào rồi năm hạt Linh đan, thật sự ngay tại trước mặt nàng vận chuyển linh lực, nàng liền lại tội lỗi, cảm thấy nàng là đang rình coi Giản Nhược Trần thực lực.

Mạc Tiểu Ngôn thật không có như vậy toàn tâm toàn ý mà ưa thích một người, bắt đầu đầu là ưa thích cùng Giản Nhược Trần nói chuyện với nhau, cảm thấy cùng nàng cùng một chỗ rất thoải mái dễ chịu, sau đó tại trong khi chung liền phát hiện, chưa từng có với Giản Nhược Trần thái độ như vậy đối với nàng.

Nàng cha và anh cùng mẫu thân đối với nàng đều là nuông chiều đấy, nàng có thể cùng bọn họ yêu cầu bất kỳ vật gì, nhưng tại trước mặt bọn họ, nàng luôn có một loại được bảo hộ cảm giác, cảm giác trong mắt bọn họ nàng luôn chưa trưởng thành.

Bọn họ là không có giấu giếm nàng cái gì, thậm chí đem trong cốt quý giá nhất Tuyệt Liên đều giao do nàng đảm bảo, nhưng cùng Giản Nhược Trần đối với nàng vẫn là không đồng dạng như vậy, nàng phân biệt ra được.

Giản Nhược Trần đối với nàng mới là chân chân chính chính đều không có giữ lại —— nàng nắm hệ linh lực Trúc cơ, phải cỡ nào chuyện đại sự, lại làm cho nàng biết rõ; nàng tại Bích Vân cốc kinh doanh, yên tâm nàng tham dự; thậm chí ủng hộ Lục hoàng tử, cũng không giấu giếm.

Nàng tin tưởng, những thứ này nếu là phát sinh ở cha và anh mẫu thân trên người, cũng sẽ không tất cả đều làm cho nàng biết rõ.

Bọn họ không phải không tín nhiệm nàng, chẳng qua là không muốn làm cho nàng tham dự.

Nếu là Giản Nhược Trần biết rõ Mạc Tiểu Ngôn lúc này đây trong nội tâm suy nghĩ, cũng nhất định sẽ xấu hổ đấy, nàng chẳng qua là tại Mạc Tiểu Ngôn trước mặt phân biệt cho thấy năm hệ linh lực, nhưng không có biểu hiện nàng còn có thể năm hệ linh lực sinh sôi tương sinh, cuối cùng hợp nhất.

Đây mới là nàng cuối cùng bí mật.

Đây một phát tay, ngày đều nhanh muốn sáng, Mạc Tiểu Ngôn vẫn chưa thỏa mãn, hận không thể Giản Nhược Trần còn phải ở chỗ này dừng lại vài ngày, chẳng qua là biết rõ Giản Nhược Trần lần này trở về cũng là chính sự —— đã có trận này giao thủ, ý nghĩ của nàng chưa phát giác ra lặng yên đã có biến hóa —— không tốt ngăn trở.

Nhưng vẫn là nói: "Chúng ta lúc này mới luyện tập chỉ một pháp thuật, còn có pháp thuật phá giải, người Ngũ Hành pháp thuật tất cả đều nắm giữ, nếu là có thể phối hợp sử dụng, chính là đầu biểu hiện Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, luyện đến Lạc Phàm cái loại này, chính là tại Trúc cơ hậu kỳ trước mặt cũng có thể đánh cho ngang tay."

Nói qua lại nói: "Còn có, người muốn chuẩn bị năm hệ phi kiếm rồi, người Linh Thạch hơn phân nửa đều ném cho Bích Vân cốc rồi a, đều muốn mua được năm thanh năm trói vào phẩm phi kiếm có thể không dễ dàng."

Giản Nhược Trần trấn an nói: "Trước không cần phải gấp, ta kiếm lấy Linh Thạch thủ đoạn người cũng biết, rồi hãy nói, không phải muốn đối với

người khác trước mặt ẩn nấp thực lực sao, xuất ra năm hệ phi kiếm cũng không hay."

Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem Giản Nhược Trần linh lực đều khôi phục, đến mọi người đều đã tới, cũng không có hỏi thăm Giản Nhược Trần phương pháp tu luyện, Giản Nhược Trần không khỏi cũng là ý nghĩ của mình xấu hổ.

Một đêm thời gian, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn hòa hảo như lúc ban đầu, thậm chí từ Mạc Tiểu Ngôn nơi đây nhìn, hai người quan hệ trong đó tốt hơn, lại để cho Phạm An Quý rất là khiếp sợ Giản Nhược Trần thủ đoạn, Mạc Tiểu Ngôn tiếp theo liền nói cho Lạc Phàm, nàng ở chỗ này cũng sẽ không có mấy ngày, không lâu cũng muốn đi theo đến Hoàng Thành.

Lạc Phàm tự nhiên không muốn Mạc Tiểu Ngôn tốt như vậy bởi luyện, cũng may còn có mấy ngày thời gian, Lạc Phàm trong nội tâm cũng có ý định khác.

Giản Nhược Trần tuy rằng Trúc cơ rồi, tuy rằng Mạc Tuyết Trần cũng cho phép Mạc Tiểu Ngôn đi theo Giản Nhược Trần rồi, vốn lấy Giản Nhược Trần thân phận thật sự là không đủ tư cách tự mình cùng Dực Vương Cốc tông chủ tạm biệt, Giản Nhược Trần để lại một tấm thư, nói mình đã Trúc cơ, cảm tạ Dực Vương Cốc chiếu cố cùng với lời khách sáo, ủy thác Mạc Tiểu Ngôn đưa cho Mạc Tuyết Trần.

Dực Vương Cốc khoảng cách Thiên Đạo Tông, bảo thuyền phi hành cũng muốn bốn năm ngày, ngự kiếm thời gian phi hành càng lâu, đợi đến lúc Giản Nhược Trần muốn rời khỏi Bích Vân cốc thời điểm, mới phát giác được lúng túng, nàng quên mất cho mình chuẩn bị một thanh phi kiếm rồi.

Trong tay nàng cũng có tại thi đấu bên trong lấy được một cái khác màu đen trọng kiếm, nhưng đây trọng kiếm cũng không phải dùng làm phi

hành đấy, Phạm An Quý cũng thật không ngờ Giản Nhược Trần như vậy giàu có, vậy mà thật không ngờ cho mình chuẩn bị một thanh phi kiếm, lập tức nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt đều muốn cười phát nổ.

Nếu là bình thường tu sĩ còn dễ nói, tại tông môn Trúc cơ về sau, tông môn trong cũng có phi kiếm đưa tặng, mặc dù là hạ phẩm, nhưng là có chút ít còn hơn không, có thể Giản Nhược Trần như vậy phú có người, lựa chọn tại tông môn bên ngoài Trúc cơ, lại vẫn không có cho mình chuẩn bị cái phi kiếm, thật sự là không thể tưởng tượng.

Giản Nhược Trần xác thực không để ý đến vấn đề này, nhìn Phạm An Quý đầy trong ánh mắt cười hành hạ, chợt nhớ tới mình còn có một kiện có thể phi hành dùng Pháp khí, cục gạch.

Từ Giản Nhược Trần hiểu được cục gạch cách dùng về sau, pháp khí này cùng với khác tất cả Pháp khí giống nhau bị ném tại trong túi trữ vật, một mực không có cơ hội lấy ra sử dụng, như thế có thể triển khai cục gạch công dụng rồi, không nện, cũng có thể nâng.

Lập tức hé miệng cười cười, tay tại trên túi trữ vật một phanh, trong tay liền có hơn một khối thất vọng không trượt thu phương chuyên.

Phạm An Quý trong ánh mắt cười hành hạ chuyển thành kinh ngạc, Giản Nhược Trần muốn dùng việc này phi hành?

Mắt nhìn lấy phương chuyên tại Giản Nhược Trần trước người phóng đại, biến mỏng, thẳng đến một người đứng trên không được dư xài, Phạm An Quý nha nhưng nói: "Người dùng việc này phi hành?"

Giản Nhược Trần không hiểu thấu, "Có vấn đề gì? Người lo lắng tốc độ của nó?" Nói qua cũng nhăn cau mày, nàng thao túng phương chuyên cho rằng Pháp khí sử dụng thời điểm, tốc độ hay vẫn là khả quan, thật muốn cho rằng phi hành Pháp khí, cái tốc độ này thật đúng là cần khảo thí.

"Không phải, ta nói người một cái phong độ tư thái chân đi xiêu vẹo tiên tử, giẫm phải như vậy cái đồ chơi phi hành, không cảm thấy có chút, có chút không hợp thân phận?" Phạm An Quý nào tu bổ dưới Giản Nhược Trần đứng ở một viên gạch bên trên phong cách mà bay bộ dáng, chính là muốn cười.

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, cũng cười.

Cái này cùng bên trên cái thế giới người có thân phận chú trọng xuất hành công cụ giống nhau, xe phải thân phận biểu tượng, nơi đây, phi kiếm cũng là loại biểu tượng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 286: Tốc Độ

"Ta mới Trúc cơ, Trúc Cơ sơ kỳ, người để cho ta giẫm phải một cái khác thượng phẩm phi kiếm bốn phía rêu rao, đây là cho tự chính mình tìm việc đây? Hãy tìm sự tình đây?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Giẫm phải đây khối gạch sẽ không rêu rao?" Phạm An Quý cái cằm hướng cục gạch giơ lên giơ lên, hỏi.

"Đây khối? Ta còn không không biết ổn bất ổn làm đây, đoán chừng không có vấn đề." Giản Nhược Trần nói qua, cục gạch bắt đầu giảm xuống, rơi xuống chân trước bậc thang độ cao, Giản Nhược Trần nhắc chân bước lên.

Phạm An Quý ánh mắt theo cục gạch từ không trung rơi xuống, nhìn xem Giản Nhược Trần nhàn nhã đứng trên không được, sau đó nhìn cục gạch liên sát mặt đất vốn là trước sau bình di, đi theo tả hữu bình di, con mắt đều trừng lớn.

"Người cứ như vậy bên trên phi hành Pháp khí hay sao?"

Giản Nhược Trần kinh ngạc nói: "Bên trên phi hành Pháp khí còn có cái gì thuyết pháp?"

Phạm An Quý quả thực không biết nói cái gì rồi, chẳng qua là đựng một cái túi trữ vật, trước mặt lập tức xuất hiện một thanh phi kiếm, phi kiếm kiểu dáng đơn giản, chẳng qua là bình thường hạ phẩm phi kiếm, bên trên còn có Thiên Đạo Tông ấn ký, đúng là Trúc cơ về sau Thiên Đạo Tông cho mỗi người tu sĩ phi kiếm.

Giản Nhược Trần trong nội tâm khẽ giật mình, liền biết rõ Phạm An Quý xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch phải danh bất hư truyền, cái kia chuôi thượng phẩm phi kiếm cho Mạc Tiểu Ngôn hủy hoại rồi về sau, với năng lực của hắn còn không cách nào phục hồi như cũ.

Chỉ thấy phi kiếm kia hàn quang lóe lên, Phạm An Quý thân hình khẽ nhúc nhích, đã rơi vào trên phi kiếm, phi kiếm phút chốc bay khỏi, ở giữa không trung một cái xoay quanh trở về đến tại chỗ, đứng ở không trung, Phạm An Quý dưới cao nhìn xuống nhìn xem Giản Nhược Trần nói:

"Không chỉ có là bình thường chạy đi, thời điểm chiến đấu, có đôi khi dùng tại truy kích, có đôi khi dùng đang lẩn trốn cách, như đều người như vậy chậm rãi, bất quá, " Phạm An Quý lắc đầu, "Người như vậy coi trọng người vậy khối cục gạch, bề ngoài giống như cũng rất hợp lý, muốn như bên trên phi kiếm như vậy. . ."

Hắn nghiêng đầu đánh giá Giản Nhược Trần, tưởng tượng thấy phương chuyên như phi kiếm như vậy bay lên, Giản Nhược Trần thả người mà lên, còn giống như thật không có vừa mới như vậy khí định thần nhàn thì tốt hơn.

Giản Nhược Trần cười rộ lên, "Cũng không phải làm không được, liền là lần đầu tiên, cũng nên thích ứng một chút."

Nói qua cục gạch từ từ bay lên, cùng Phạm An Quý song song, tiếp theo hướng Thiên Đạo Tông phương hướng bay đi.

Giản Nhược Trần không tính lần thứ nhất phi hành trên không trung, nhưng mình điều khiển "Gạch" mà đi còn là lần đầu tiên, không khỏi mới lạ, đứng ở phương chuyên phía trên, trước dần dần điều chỉnh tốc độ, sau đó là cao địa trên dưới dừng lại gia tốc, hơn nữa xoay tròn nghiêng, không bao lâu lúc giữa liền quen thuộc.

Đừng nói đây cục gạch lúc phi hành đợi còn tuy rằng nhìn xem không có phi kiếm phong cách, thật đúng là vững vàng, lại để cho Giản Nhược Trần có loại đứng ở Ả rập thần cảm giác, nhìn lại Phạm An Quý chân đạp phi kiếm, hai chân một trước một sau, phi kiếm sáng như tuyết thân kiếm nâng thân thể của hắn, nhìn lại một chút chính mình phương chuyên, càng phát ra cảm thấy phương chuyên mới phải cao lớn bên trên đấy.

Nàng không cần tận lực duy trì cân bằng, dưới chân phạm vi hoạt động đầy đủ, linh lực tiêu hao lớn nhỏ không có đối với so với tự nhiên phân biệt không được, còn muốn tiến thêm một bước kiểm tra đo lường đúng là tốc độ.

Lập tức cùng Phạm An Quý vọt đến một tiếng, đem ra sử dụng cục gạch bắt đầu gia tăng tốc độ.

Phạm An Quý lập tức liền đuổi theo nói: "Giản tiên tử, quen thuộc phi hành Pháp khí là được, người muốn khảo thí tốc độ, cũng chỉ muốn một đoạn, một mình bên ngoài, không thể tiêu hao quá nhiều linh lực."

Giản Nhược Trần hiểu bản thân trạng thái, nhưng vẫn là gật đầu đáp ứng: "Tam công tử, ta thực phải thử một chút việc này Pháp khí tốc độ."

Phạm An Quý tâm niệm vừa động, dưới chân phi kiếm tốc độ đứng lên, cùng phi kiếm cùng một chỗ lập tức ngay tại trăm mét có hơn, Giản Nhược Trần linh lực theo lòng bàn chân có chút tiến vào cục gạch, cục gạch tốc độ nháy mắt nhấc lên.

Đây cục gạch, liền thuộc tính mà nói có lẽ xem như kim hệ được rồi, Giản Nhược Trần thâm nhập cũng là kim hệ linh lực, cùng nàng đều muốn biểu hiện ra cho ngoại nhân hóa hệ linh lực một chút quan hệ cũng không có, tự nhiên cũng không lo lắng linh lực tiêu hao.

Cục gạch tốc độ lập tức tăng lên, nháy mắt liền đuổi theo Phạm An Quý, Phạm An Quý không cần quay đầu lại, thần thức có chút phóng thích

có thể chứng kiến sau lưng hết thấy, nhìn thấy Giản Nhược Trần đuổi theo, lập tức đem phi kiếm tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Phi hành đối với tu sĩ mà nói, có hai loại phương thức, thứ một chính là loại này phổ biến nhất ngự kiếm mà bay, bên bĩ tốc độ nhờ phải tu sĩ linh lực duy trì thời gian, tốc độ liền cùng Pháp khí phẩm chất có quan hệ.

Kỳ thật phi hành Pháp khí cũng không cũng chỉ có phi kiếm, như Giản Nhược Trần dưới chân phương chuyên cũng là một loại, nhưng đại đa số tu sĩ đều tuân theo truyền thống sử dụng phải phi kiếm.

Mà phi hành thời điểm phi kiếm đẳng cấp cũng rất dễ dàng đã bị nhìn ra, liền dường như bên trên cái thể giới xe sang trọng cùng bình thường thay đi bộ, xe sang trọng bên ngoài xem, tốc độ, đồ vật bên trong đều vượt xa thay đi bộ xe, cũng thành rồi thân phận một loại biểu tượng, với tư cách phi hành phi kiếm cũng là như thế.

Tại trong phi kiếm, Phạm An Quý dưới chân đại khái chỉ có thể cười thay đi bộ phi kiếm rồi.

Còn có một loại phi hành phương thức chính là trực tiếp phi hành.

Tu sĩ Trúc cơ rồi, linh lực đã nhận được chiết xuất, lại vận hành linh lực thời điểm, có thể chống lại sức hút của trái đất, trực tiếp phi hành đến không trung. Nhưng như vậy phi hành, lại muốn tiêu hao thật lớn linh lực, mà lại tốc độ cũng xa xa chậm vu phi kiếm, bởi vậy chỉ ở khoảng cách gần trên đường đi bị sử dụng, hoặc là chính là thời điểm chiến đấu.

Phạm An Quý cũng không với chính mình "Thay đi bộ" phi kiếm có cái gì khó là tình, hắn càng hiểu kỳ Giản Nhược Trần dưới chân phương chuyên đến cùng sẽ đạt tới trình độ nào, hắn rất nhanh liền đem phi kiếm tốc độ tăng lên tới cực hạn, có thể Giản Nhược Trần hay vẫn là theo thật sát bên người.

Tốc độ đến như vậy, phi hành trong sức gió cũng rất lớn hơn, còn muốn phân ra linh lực tại hình thành vòng bảo hộ, bằng không thì, đó chính là tốc dài đều muốn cùng phi kiểm trình độ, trường bào đều muốn bị thổi làm cổ lấy, hô hấp đã thành là khó khăn.

Sơ kỳ phi hành, thường thường phải được cái này mất cái khác đấy, Phạm An Quý lúc trước cũng không nói gì, liền là muốn nhìn Giản Nhược Trần chê cười, tốt muốn hảo hảo mà cười bên trên một cuộc, có thể trên người hấn vòng bảo hộ mới hơi mỏng mà dán thân thể bảo vệ chính mình, Giản Nhược Trần bên kia, vậy mà cũng là khí định thần nhàn, tốc dài một tia bất loạn.

Rất nhanh, Giản Nhược Trần liền chưa đủ hiện hữu tốc độ, phương chuyên đột nhiên gia tốc, tiến bình thường về phía trước, lúc này đây, phải đem Phạm An Quý xa xa mà đã rơi vào phía sau, Phạm An Quý mắt nhìn lấy Giản Nhược Trần như một cỗ khói bụi tuyết trần mà đi, đuổi theo không kịp nổi, trong nội tâm rất là khiếp sợ.

Giản Nhược Trần dưới chân phương này gạch, vừa nhìn chính là phòng ngự Pháp khí, vẫn còn có như thế tốc độ phi hành, đây thật sự là Bảo Khí.

Nhưng rất nhanh, hấn liền chứng kiến Giản Nhược Trần thả chậm tốc độ, hấn đuổi theo mau, nói: "Giản tiên tử, người pháp khí này chính là việc bảo vật, liền tốc độ này, có thể cùng thượng phẩm phi kiểm so sánh."

Giản Nhược Trần còn chưa đem cục gạch tốc độ tăng lên tới cực hạn, nghe vậy cũng chỉ là gật đầu.

Phạm An Quý nhìn Giản Nhược Trần thần sắc, liền biết rõ phương này gạch nhất định là có chưa đủ chỗ, liền hỏi: "Thế nhưng là linh lực tiêu hao rất lớn?"

Giản Nhược Trần liếc mắt nhìn Phạm An Quý, đối với hắn nhìn mặt mà nói chuyện năng lực phân tích rất là tán thưởng, nói: "Đúng vậy, bình thường phi hành tiêu hao linh lực còn có thể, tốc độ như vậy, quá tiêu hao linh lực rồi."

Quả nhiên là tiền nào đồ nấy, có thể vượt qua thượng phẩm phi kiếm tốc độ phi hành Pháp khí, chắc có lẽ không tùy ý lấy ra bán đấy, ngoại trừ cục gạch bản thân cùng loại gân gà giống như tác dụng, còn có chính là chỗ này linh lực tiêu hao.

Nếu như là trong chiến đấu, linh lực tiêu hao sau đó, đây cục gạch hoàn toàn không thể dùng đang phi hành lên, như vậy trong nháy mắt, nhường nàng kim hệ linh lực tiêu hao một thành.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 287: Cùng Cười Cục Gạch

Cục gạch làm phi hành Pháp khí, Phạm An Quý nhìn xem liền mới mẻ, hãy nhìn rồi một hồi, đã cảm thấy cũng rất không sai đấy, mặc dù không có phi kiếm lóe sáng như vậy khí phái, có thể Giản Nhược Trần đứng tại cạnh trên, lại cảm thấy rất xứng.

Nhìn hơn nửa ngày, liền nhìn hiểu xứng nguyên nhân, Giản Nhược Trần không giống với bình thường nữ tu quần áo và trang sức, Trúc cơ rồi hay vẫn là màu xám ngoại môn trường bào, đai lưng lỏng lẻo mà tại trên lưng kéo, treo đồng dạng đơn giản túi trữ vật, trên đầu cũng không có cái gì trang trí, liền đối khuyên tai đều không có, giẫm tại nơi này đồng dạng ít xuất hiện phương chuyên lên, cũng không phải là xứng sao.

Giản Nhược Trần gặp Phạm An Quý không được dò xét, kỳ quái nói: "Người đang ở đây nhìn cái gì?"

Phạm An Quý sờ sờ cái cằm, "Ta kỳ quái người một cái tiên tử, như thế nào không cách ăn mặc chính mình?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười, gật gật đầu, biết nghe lời phải, "Nhớ kỹ, bất quá chúng ta Thiên Đạo Tông tu sĩ, không đều muốn xuyên tông môn trường bào chứ "

Phạm An Quý lông mi lựa chọn nói: "Ai nói tông môn tu sĩ trường bào muốn liên miên bất tận, không phải chính thức nơi, không cần đã hình thành thì không thay đổi đấy, khó chưa từng ly khai tông môn rồi, cũng muốn ăn mặc Thiên Đạo Tông quần áo và trang sức chiêu cáo thiên hạ ta là

Thiên Đạo Tông hay sao? Chẳng lẽ ăn mặc trường bào này liền nhất định là Thiên Đạo Tông tu sĩ?"

Giản Nhược Trần ánh mắt tại Phạm An Quý trên người rơi xuống, như vậy vừa nhìn, quả nhiên liền nhìn ra điểm khác nhau, Phạm An Quý cũng là một thân nguyệt sắc trường bào, nhưng trường bào kiểu dáng cùng Thiên Đạo Tông nội môn quần áo và trang sức tất cả đều khác nhau.

Hai người tùy ý nói qua vài câu, Phạm An Quý bận tâm Giản Nhược Trần linh lực, xem chừng nàng điều khiển gạch mà bay tiêu hao linh lực không sai biệt lắm, muốn rơi xuống nghỉ ngơi, Giản Nhược Trần lại vẫy vẫy tay, bình thường phi hành, chỉ cần không phải cố ý tăng tốc, việc này linh lực nàng tiêu hao được rất tốt.

Giản Nhược Trần không muốn tại chạy đi trong tiêu hao thời gian, Phạm An Quý cũng biết Giản Nhược Trần không phải mạo hiểm chi nhân, lập tức hai người tiếp tục phi hành, thẳng đến sắc trời đêm đen, Phạm An Quý trước không chịu nổi.

Dưới chân đúng là rừng hoang, bọn họ đã bỏ lỡ trước sau dừng chân chỗ, Phạm An Quý đi đầu rơi xuống, thu phi kiếm, phóng xuất ra thần thức xem xét rồi, mới không khách khí nói: "Giản tiên tử, ta cũng cần ngồi xuống bổ sung linh lực rồi."

Giản Nhược Trần gật đầu, hảo ý nói: "Ta đây có Tụ Linh Trận trận bàn, người sử dụng?"

Phạm An Quý lông mi giơ lên, cự tuyệt nói: "Vây đồ chơi quá hao tổn Linh thạch, ta ngồi xuống hai canh giờ đầy đủ, sau đó đổi cho người."

Nói qua ngay tại chỗ ngồi xuống, cho mình bố trí cái đơn giản cấm chế.

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, đi đến hơn mười thước có hơn cũng ngồi xuống.

Một ngày như vậy phi hành, Giản Nhược Trần đối với đây cục gạch thật là có chút thích, linh lực tiêu hao cực lớn đối với người khác phải nan đề, Giản Nhược Trần lại không nói chơi, lập tức ổn ngồi xuống, chẳng qua là vô cùng đơn giản vận hành linh lực.

Hai canh giờ không đến, Phạm An Quý đã xong ngồi xuống, triệt hạ cấm, Giản Nhược Trần liền đứng lên.

"Người không cần khôi phục linh lực?" Phạm An Quý kỳ quái nói.

"Đã vừa mới bổ sung." Giản Nhược Trần nói.

"Cái gì? Người vậy khối phương chuyên không phải rất hao phí linh lực?" Phạm An Quý không có hiểu Giản Nhược Trần ý tứ.

"Chỉ cần tốc độ chẳng phải nhanh, tiêu hao được còn có thể." Giản Nhược Trần trả lời liền lập lòe nước đôi rồi.

"Giản tiên tử, người phải biết, người ly khai Dực Vương Cốc tin tức nếu truyền đi, gặp được cái gì, linh lực tốt nhất thời khắc đều tại tám phần phía trên." Phạm An Quý nghiêm mặt nói.

Giản Nhược Trần đã đem Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông sâu sắc đặc tội, ngay cả Kiếm Tông tông chủ đều nói rõ, hẳn sẽ không trả thù Giản Nhược Trần, nhưng cũng sẽ không ngăn cản môn hạ đệ tử.

Kỳ thật muốn mảnh tính toán ra, cũng không chỉ là Kiếm Tông, liền Giản Nhược Trần người mang Linh Thạch đây hạng nhất, liền đầy đủ tất cả vô tình gặp được nàng tu sĩ giết người đoạt bảo rồi.

Giản Nhược Trần gật gật đầu: "Ta hiểu, bất quá chạy đi thời điểm tốc độ không nhanh, ta cũng là một bên tiêu hao một bên bổ sung, cục gạch còn ổn, lại có người tại bên người, ta chính là một bên phi hành một bên bổ sung linh lực."

Phạm An Quý con mắt mở to điểm: "Người một bên chạy đi, một bên tu luyện? Một bên khống chế người vậy cái gì cục gạch, một bên còn có thể bổ sung linh lực?"

Trong nội tâm lại nói, chính mình đem vậy khối đồ vật gọi là phương chuyên cũng không có sai, cái này phải thống nhất xưng hô.

"Chẳng lẽ không có thể?" Giản Nhược Trần hồ nghi nói, nghĩ đến chính mình sao làm, cũng không có cái gì không khỏe.

"Không phải, người làm sao làm được?" Phạm An Quý hỏi, sờ làm cho hiểu lầm, bổ sung: "Bình thường chúng ta khống chế phi kiếm, thì không cách nào tu luyện nữa đây."

Giản Nhược Trần nhớ lại xuống, thoáng cái liền hiểu nguyên nhân ở nơi nào.

Nàng khống chế cục gạch, tiêu hao đúng rồi kim hệ linh lực, nhưng một bên tiêu hao, nàng một bên với Thổ Hệ linh lực bổ sung kim hệ linh lực, nói cách khác, nàng đồng thời vận hành đúng rồi đất, kim hai hệ pháp thuật, với thổ sinh kim.

Nàng đây hơi trầm ngâm, Phạm An Quý liền biết mình câu hỏi lại để cho Giản Nhược Trần làm khó, tu sĩ tu luyện, đều có phương pháp của mình, ngay lập tức liền muốn nói tiếng xin lỗi.

Giản Nhược Trần lại trả lời: "Ta đem ra sử dụng cục gạch dùng đúng rồi kim hệ linh lực, thổ sinh kim, ta là với Thổ Linh lực lượng bổ sung kim hệ linh lực."

Phạm An Quý thu hồi muốn nói lời, ngẫm lại, cảm giác mình đã hiểu.

Giản Nhược Trần phải ngũ linh căn tu sĩ, ước chừng chính là kim hệ linh lực Trúc cơ, có thể bỗng nhiên lại cảm thấy không đúng chỗ nào, nhưng không đúng, hẳn cũng không có lại hỏi thăm.

Lúc này đúng là nửa đêm thời gian, hai người tiếp tục chạy đi, gặp Phạm An Quý tể ra phi kiếm, Giản Nhược Trần lên đường: "Tam công tử như không ngại, ta và người ngồi chung ta đây khối cục gạch như thế nào?"

Tại Giản Nhược Trần cho rằng, như vậy mời rất là bình thường, hai người cùng một chỗ chạy đi, nếu là có bảo thuyền đương nhiên muốn cùng một chỗ cưỡi bảo thuyền, Pháp khí cũng giống nhau, chính mình khối cục gạch hoàn toàn có thể mở rộng gấp bội, nàng cũng đúng lúc thử xem năm năng lực.

Đây mời thật sự là mới lạ —— ngồi chung phi kiếm Phạm An Quý chưa phát giác ra cái gì, nhưng Giản Nhược Trần đây khối cục gạch? Phạm An Quý hầu như không do dự thu lại phi kiếm.

Giản Nhược Trần tể ra cục gạch, cục gạch tại Phạm An Quý nhìn chăm chú tăng lớn, mãi cho đến so với trước làm lớn ra gấp đôi.

Dài rộng khuếch trương lớn gấp đôi, diện tích liền làm lớn ra bốn lần, mắt thấy cục gạch độ dày lại mỏng thêm vài phần, hai người đứng trên không được kê vai sát cánh, cũng là không chen chúc, ít nhất phải so với tại trên phi kiếm một trước một sau rộng rãi rất nhiều.

Cục gạch hay vẫn là rơi trên mặt đất một cái bậc thang độ cao, Giản Nhược Trần trước đứng trên không được, làm mời đích thủ thế, Phạm An Quý liền đứng đi lên.

Cục gạch từ từ đi lên, Giản Nhược Trần tựa hồ tại không chế cân bằng, Phạm An Quý cười giỡn nói: "Giản tiên tử, người không biết bay đến

giữa không trung bỗng nhiên một cái nghiêng, đem ta vãi đi ra?"

Giản Nhược Trần cười nói: "Đây không phải là ta tại thử xem sao, như thế nào tránh cho người nói cái loại này."

Nói là nói như vậy, cục gạch thủy chung là an an ổn ổn đấy, hai người riêng phần mình tế ra vòng bảo hộ.

Phạm An Quý đứng ở cục gạch bên trên thủy chung có loại không cảm giác an toàn.

Tu sĩ nếu là hai người cùng cười phi kiếm, khống chế phi kiếm nhất định đứng ở phía trước, phía sau cười sẽ bắt lấy tiền nhân vạt áo hoặc eo —— tự nhiên là vô cùng tín nhiệm tu sĩ mới có thể mời mời người khác ngồi lên đồng nhất thanh phi kiếm —— có thể hăn như vậy song song cùng Giản Nhược Trần đứng đấy, không che không ngăn đón, cũng không có bất kỳ có thể lan can địa phương, quả thực so với chính mình khống chế phi kiếm còn muốn khẩn trương.

Đương nhiên hăn có thể bảo chứng, nếu như Giản Nhược Trần bỗng nhiên đem dưới chân cục gạch thu nhỏ lại, hăn cũng có thể kịp thời đem phi kiếm tế ra trở lại rơi vào dưới chân, nhưng chính là loại này không xác định mới khiến cho bất an.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Càng Muốn Đánh Một Đợt

Giản Nhược Trần cũng phát hiện không đúng, không phải từ Phạm An Quý trên người phát hiện đây, mà là từ điều khiển góc độ —— Phó giá không có dây an toàn.

Đây là cười một người, dựa theo đây tấm cục gạch có thể mở rộng trình độ, cùng nàng khống chế năng lực, lại khuếch trương lớn gấp đôi cũng có thể.

Chính nàng, nhất bình mẽ liền đủ, bây giờ là bốn mét vuông tả hữu, tiêu hao linh lực phải nguyên bản gấp đôi, việc này tiêu hao cũng chịu đựng được ở, lại khuếch trương lớn gấp đôi. . . Kì quái, làm gì vậy chính mình cho người khác làm lái xe a?

Giản Nhược Trần cảm thấy ý nghĩ của mình cười đã, chẳng lẽ đã thành tu sĩ, ý tưởng cũng cải biến.

Hai người kề vai sát cánh đứng thẳng, không nói câu nào, bản thân đã cảm thấy lúng túng, bất quá hai cái tất cả có chút suy nghĩ, đến cũng không có phát hiện.

Qua không được bao lâu, xa xa thì có trốn hướng gió bên này bay tới, giống như chính là đi ngang qua, xa xa rời đi, trốn trong gió cũng không có cho thấy bóng người trở lại.

Làm đạo thứ ba trốn gió cũng xa xa xuất hiện cũng sau khi rời khỏi, hai người cũng biết là nhắm vào bọn họ được rồi.

Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý ngày đó ly khai Thiên Đạo Tông, cưỡi Dục Vương Cốc bảo thuyền, trên thuyền có Triệu Xuân Thu vị này Kết Đan tu sĩ, tự nhiên không có người đui mù đều muốn chặn đường.

Nhưng Giản Nhược Trần sẽ không chung quy ở lại Dục Vương Cốc a, nhất là tới gần Trúc cơ tu sĩ tiến vào Hoàng Thành đang lúc.

Chỉ cần là cố tình, có thể đoán được Giản Nhược Trần Trúc cơ thời gian đây, ước chừng ít có người cho rằng Giản Nhược Trần muốn tới Dục Vương Cốc Trúc cơ, cho rằng Giản Nhược Trần đến Dục Vương Cốc hay vẫn là vì nàng những cái kia Luyện khí tu sĩ đây, Trúc cơ thời điểm nhất định phải trở lại Thiên Đạo Tông đây.

Như vậy, liền tại Dục Vương Cốc trở lại Thiên Đạo Tông dù sao chi lộ lên, thỉnh thoảng có tu sĩ tuần tra, cũng không hoàn toàn là Kiếm Tông đây, muốn thừa dịp cháy nhà cướp của có khối người.

Như vậy không bao lâu lúc giữa, thì có ba nhóm tu sĩ ly khai, Phạm An Quý có chút không nén được tức giận. Có thể nhìn Giản Nhược Trần khí định thần nhàn, lại có chút ít nhìn không ra rồi.

"Người không lo lắng?" Phạm An Quý hỏi.

"Lo lắng hữu dụng không?" Giản Nhược Trần trả lời rất an tâm.

Phía trước xuất hiện thành trì, Giản Nhược Trần lại điều khiển cục gạch tránh đi thành trì, tiếp tục phi hành.

"Không có Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ đây." Giản Nhược Trần giống như tự cấp Phạm An Quý cái thuốc an thần bình thường.

"Người so với Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ giàu có." Phạm An Quý phản bác.

"Khả năng." Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Nhưng ta có phòng hộ Ngọc phù, đánh không lại có thể chạy, của ta cục gạch tốc độ nhanh."

Phạm An Quý nhìn xem dưới chân cục gạch, hoài nghi nói: "Người vững tin người có đầy đủ linh lực ủng hộ hai người chúng ta chạy?"

Giản Nhược Trần thành khẩn mà nói: "Ta càng muốn trước đánh một chầu, cái loại này đánh chết không cần phụ trách, người biết tay ta ngứa đã lâu rồi."

"Người là cố ý hay sao?" Phạm An Quý chỉ đúng rồi như vậy đường về chạy đi.

Không có tu sĩ sẽ nhắm vào hấn đấy, dù là hấn là Thiên Đạo Tông Tam công tử, ân, có lẽ nói như vậy, coi như là hấn là Thiên Đạo Tông Tam công tử.

Bởi vì Tam công tử thân phận đặc tội Thiên Đạo Tông được không bù mất, mà lại coi như là Tam công tử, cũng không có cái gì có thể đoạt đấy, rồi hãy nói Trịnh quốc bao nhiêu hay vẫn là ban ngày ban mặt.

"Không." Giản Nhược Trần ngôn từ chính nghĩa phủ nhận nói, có thể lại nói tiếp: "Ta chỉ phải chưa bao giờ trốn tránh."

Quả thực. . . Làm cho người ta không lời nào để nói, đều đứng ở cùng một cái phi hành Pháp khí lên, muốn nói cái gì cũng nói không được nữa.

Kế tiếp phi hành quả thực thuận buồm xuôi gió mà khó lường, Phạm An Quý trong nội tâm cuối cùng tâm thần bất định, có thể cũng biết hấn bảo trì linh lực dồi dào mới phải chủ yếu.

Cuối cùng, tại bay qua một cái ngọn núi thời điểm, phía trước rất xa, xếp thành một hàng năm vị tu sĩ.

Giản Nhược Trần điều khiển cục gạch tốc độ thả chậm, ý bảo hết thấy đều do Phạm An Quý ứng đối, Phạm An Quý tự nhiên bày ra Tam công tử kiêu ngạo, song phương tiếp cận, quần áo và trang sức bên trên có thể nhìn ra phải Kiếm Tông tu sĩ.

Chính giữa phải một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, một cái trọng kiếm nghiêng chen vào về sau, mặt mũi tràn đầy kiêu căng, tả hữu có tất cả hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, đều là lưng đeo trọng kiếm.

Đây trận chiến, phải tương đối coi Giản Nhược Trần được rồi.

Bất quá chỉ sợ đây trận chiến cũng là đối với Tam công tử Phạm An Quý đấy.

Cục gạch đứng ở ngoài trăm thước, Phạm An Quý ngược mắt dò xét một chút đối phương không người, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: "Nguyên lai là Kiếm Tông đạo hữu rồi, chó ngoan không cản đường, mấy vị đạo hữu ngăn cản đường đi làm cái gì?"

Dù sao cũng muốn đánh một cuộc, Phạm An Quý ngay cả miệng lưỡi thiệt thòi cũng không chịu ăn.

Cũng thế, làm làm một cái quần áo lụa là, vốn là miệng lưỡi không có thể ăn thiệt thòi.

"Tam công tử có thể tự tiện, chỉ cần vị này Giản tiên tử lưu lại liền có thể." Trọng kiếm Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ hàm dưỡng vô cùng tốt, cũng không thèm nhìn Phạm An Quý khiêu khích, nhưng đối với Giản Nhược Trần vậy mà Trúc cơ, cũng hơi hơi lộ ra giật mình.

"Ôi!!!, để cho ta Tam công tử nhìn xem, một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, bốn cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, chắc chắn, lớn như vậy trận chiến, ta phải không dám lưu lại a, được, nhường con chó ngăn đón nói, chúng ta đi."

Phạm An Quý nói qua, Giản Nhược Trần đã phối hợp với thao túng cục gạch hướng phía bên phải có chút di động, vị kia Kiếm Tông Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ hừ một tiếng: "Tam công tử nếu không muốn chính mình đi, vậy cùng nhau ở lại đây đi."

Nói qua trở tay rút ra phía sau lưng trọng kiếm. Thật giống như ước định tốt rồi một chuyển, bốn người khác cũng xoát mà rút ra trọng kiếm.

Kiếm Tông tu sĩ tu đứng rồi kiếm đạo, tu vi càng là cao, trong tay trọng kiếm lại càng phải dài, trầm trọng, từ trước mặt năm trong tay người trọng kiếm có thể nhìn ra thực lực của bọn hắn, bốn cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ ở bên trong, có một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ trong tay trọng kiếm, vậy mà cùng vị kia Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ trọng kiếm tương xứng.

Phạm An Quý thần sắc xiết chặt, phi kiếm phút chốc xuất hiện ở trước mắt, hàn khí bức người, đối diện mấy người nhìn xem phi kiếm, bỗng nhiên cười ha ha, một người tu sĩ cười nhạo nói: "Đều nói Thiên Đạo Tông tu sĩ nghèo, lần này có thể tận mắt nhìn thấy rồi, đường đường Tam công tử lại vẫn chỉ có một cái khác hạ phẩm phi kiếm."

Một người khác cũng quyết miệng nói: "Ai ôi!!!, vị này Giản tiên tử có thể lừng lẫy nổi danh giàu có a, ồ, người xem bọn hắn ngay cả cái Chính nhi bát kinh phi kiếm đều không có, giẫm đây là cái gì đồ chơi?"

"Nói không chừng toàn bộ mua phòng hộ Pháp khí, đến, chúng ta thử xem, xem ai trước bỏ ra bọn họ phòng hộ xác rùa đen." Tên còn lại càng là không kiêng nể gì cả nói.

"Người đối phó cái nào?" Phạm An Quý nghiêng đầu hỏi Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần du dương đầu nói: "Chính giữa cái kia về người, còn dư lại về ta."

Phạm An Quý kinh ngạc xuống, liền nghe đến đối diện người cuối cùng Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ cười gằn nói: "Tốt, Giản tiên tử, liền lại để cho chúng ta bốn người hảo hảo rình rập người."

Lời này, trần trụi mà dẫn dắt nhục nhã, dù là Giản Nhược Trần trước sau như một bình tĩnh, cũng nhịn không được nữa lộ ra sát ý.

Phạm An Quý cũng tím mặt biến sắc, ngón tay một điểm, từ cục gạch bên trên càng mở, phi kiếm nhưng là hướng cái kia ra khỏi miệng không kém tu sĩ chém tới.

Vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ lạnh lùng cười nói: "Tam công tử Trúc Cơ trung kỳ, ăn hiệp một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, không chê mất thân phận."

Hai tay vung nổi giận trọng kiếm chặn ngang chém tới, trọng kiếm bên trên bay ra dài mấy mét kiếm khí, ngăn lại phi kiếm, hai người một phát tay, bốn người khác lập tức liền hướng Giản Nhược Trần vây công mà đến.

Bốn thanh trọng kiếm giơ lên cao cao, một cái vào đầu đánh xuống, hai tên khác một trái một phải chém giết, còn có một chém về phía Giản Nhược Trần hai chân, vậy mà vừa ra tay liền phong bế Giản Nhược Trần chung quanh.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 289: Nhẹ Nhỡm Chém Giết

Kiểm Tông bốn người trọng kiếm giơ lên, Giản Nhược Trần ra tay nhanh hơn, hai tay mười ngón liên tục, mấy chục mảnh Phong Nhận rời tay hướng bốn người bay đi, mỗi một mảnh Phong Nhận đều cực mỏng mà sắc bén, xoay tròn lấy giống như sắc bén lưỡi dao sắc bén bình thường, tại trọng kiếm vừa mới giơ lên thời điểm, đã đến bốn người trước người.

Pháp thuật cùng Pháp khí so sánh với, nhất là cùng loại này cầm trong tay trọng kiếm so sánh với, tốc độ bên trên đầu tiên liền chiếm được thượng phong, mà Phong Nhận loại này pháp thuật, càng là tất cả trong pháp thuật tốc độ nhanh nhất đấy, Phạm An Quý gặp Giản Nhược Trần ra tay Phong Nhận tốc độ, tâm liền phóng hạ trở lại một nửa, một nửa khác tại Giản Nhược Trần chọn lấy bốn cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ thời điểm, cũng đã buông xuống.

Giản Nhược Trần thi phát Phong Nhận, trước phát tới trước, mà ở Phong Nhận về sau, dừng bước, cục gạch mang theo nàng hướng bốn người tu sĩ mạnh mẽ đâm tới đi tới.

Mấy chục mảnh Phong Nhận tăng thêm cục gạch xuất kỳ bất ý tốc độ, bốn cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ giơ lên cao trọng kiếm cho rằng phong bế Giản Nhược Trần tất cả đường lui, lại chưa từng muốn Giản Nhược Trần không lùi mà tiến tới, ngay cả phòng thủ đều không có, liền hướng bọn họ lần đến gần đi tới.

Trọng kiếm giơ lên, kiếm thế đã phát, lại muốn thu hồi, liền cần có thời gian, Phong Nhận phải không cho bốn người thời gian đấy, lập tức bốn

người không kịp biến báo kiếm thế, thân hình hạ xuống, tránh được Phong Nhận, mũi kiếm vừa nhấc, kiếm thế đã thoảng cái biến, hay vẫn là hướng Giản Nhược Trần bổ ra.

Coi như là Giản Nhược Trần khoảng cách tới gần, đây giao nhau bốn đạo kiếm khí cũng sẽ đem nàng tất cả con đường tất cả đều phong kín.

Giản Nhược Trần khoảng cách bốn người chỉ có hơn năm mươi mễ, nhưng mũi kiếm vừa nhấc, đã cho Giản Nhược Trần sung túc ứng biến thời gian, trong giây lát, cục gạch hướng lên nhô, cơ hồ là phóng lên trời, bốn chuôi trọng kiếm khó khăn lắm rơi xuống, bốn đạo kiếm khí từ Giản Nhược Trần bay lên cục gạch sau xẹt qua, mà cục gạch tại cất cao một khắc phút chốc cái biến phương hướng, xông về trước đi tới.

Ngay tại trọng kiếm kiếm thế rơi xuống, kiếm khí thất bại, bốn người chiêu thức khiến cho lão, không kịp thay đổi thời điểm, cục gạch bay đến Trúc Cơ sơ kỳ trong thực lực mạnh nhất tu sĩ kia đỉnh đầu, về phía trước xu thế đột nhiên biến đổi, hung hăng về phía tung tích đi tới, mà Giản Nhược Trần còn vững vàng lẽ đập tại cục gạch phía trên.

Tu sĩ kia chỉ cảm thấy đỉnh đầu tối sầm, giống như một cái ngọn núi rơi xuống, bước nhanh tiến lên, có thể tốc độ của hắn như thế nào bắt kịp cục gạch tốc độ, oanh một tiếng, cục gạch vào đầu rơi xuống, ba người khác mắt nhìn lấy sư huynh của bọn hắn bị Giản Nhược Trần dưới chân Pháp khí vỡ xuống đi tới.

Ba người mắt thử muốn nứt, quát to một tiếng, nhờ cậy lấy trọng kiếm trở tay hướng Giản Nhược Trần chém tới, Giản Nhược Trần một chiêu đặc thủ, dưới chân cục gạch nâng nàng ngút trời vừa bay, ngón tay liên tục, nhưng là một mảnh mưa to mưa to từ trong tay kích phát ra đi tới.

Trận mưa này, liền là chân chân chính chính Thủy Hệ linh lực kích phát vũ, không có nửa phần uy hiếp, có thể cũng không có uy hiếp cũng là

vũ, cũng là nước, quay đầu xối đi tới, chỉ cần là tu sĩ, ai cũng không chịu bị trận mưa này nước xối bên trên.

Đây quả thực là trần trụi mà khinh bỉ, có thể chính là như vậy một mảnh không có uy hiếp mưa, thật sự nhường ba người kia chần chờ.

Trong nước không có linh lực, ai cũng cảm giác được, nhưng vấn đề là, Trúc Cơ tu sĩ vậy mà đối thủ một hắt nước tưới đến cùng đỉnh, phần này nhục nhã ai cũng chịu không được.

Lập tức, trọng kiếm chém tới, ba người Trúc Cơ tu sĩ cũng tại một kiếm về sau hướng lui về phía sau đi tới.

Giản Nhược Trần muốn đúng là giờ khắc này lui về phía sau, tại mưa to nước giội đi tới về sau, hai tay của nàng đẩy, hóa hệ linh lực hóa thành một cái biển lửa, hướng ba người đẩy tới, mà ở biển lửa về sau, lại là mấy mảnh Phong Nhận lặng yên đi theo về sau.

Trúc Cơ về sau Giản Nhược Trần, đơn liên linh lực thực lực, đã đạt đến Trúc Cơ trung kỳ trình độ, huống chi nàng còn có năm hệ linh lực, còn có dưới chân cục gạch cái tốc độ này hình Pháp khí, nàng tựa như sinh trưởng ở cục gạch phía trên, tại Phong Nhận đuổi theo biển lửa hướng ba cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ đánh tới thời điểm, cũng theo cất cao, nhưng là quay người hướng cái kia cùng Phạm An Quý chiến cùng một chỗ Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ đánh tới.

Kiểm Tông tu sĩ cùng với khác đồng cấp tu sĩ so sánh với, đều là thực lực hơi cao một bậc, huống chi Phạm An Quý còn chịu thiệt tại Pháp khí chưa đủ lên, hãn hạ phẩm phi kiếm căn bản cũng không dám cùng kiếm khí tương đối, dựa vào đúng là thời gian này luyện tập pháp thuật công kích, miễn cưỡng tại Kiểm Tông tu sĩ trước mặt không rơi vào thế hạ phong.

Giản Nhược Trần bay tới, lập lại chiêu cũ, trực tiếp liền rơi xuống tu sĩ kia đỉnh đầu, tu sĩ kia mắt thấy Giản Nhược Trần chính là như vậy đập bẹp

nhà mình sư đệ —— cái này chết tiệt phỏng theo không nói đúng không có lẽ, quả thực uất ức cực kỳ, phản xạ có điều kiện chính là tránh đi.

Sinh tử giao chiến, một giây đồng hồ lảng tránh đều cho đối thủ khe hở, Phạm An Quý luyện tập đúng là pháp thuật đối chiến, làm sao có thể bắt không được việc này khe hở, lập tức Hỏa Đạn không cần linh lực tựa như một tia ý thức đuổi theo tu sĩ kia mà đi, mà Giản Nhược Trần dưới chân cục gạch một thăng, liền lại đuổi theo vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ mà đi.

Tình thế đứng ngược lại xuống, biến thành Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý đuổi theo Kiếm Tông Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ mà chiến, vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ như thế nào chịu bị Giản Nhược Trần giảm ở dưới chân, trọng kiếm khẽ kéo, quát to một tiếng, trọng kiếm vây quanh quanh thân một chuyển, kiếm khí trong chốc lát hướng bốn phía kích phát, tất cả Hỏa Đạn liền tại bộc phát kiếm khí trong bạo tạc nổ tung.

Nồng đậm linh khí phong bạo lóe sáng, mà ở đây linh lực trong gió lốc, lại cất giấu trọng kiếm cuối cùng một đạo từ đuôi đến đầu kiếm khí, đuổi theo Giản Nhược Trần mà đi.

Ai ngờ, Giản Nhược Trần đuổi theo Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ nếu áp một lần là giả, đây chỉ là giả thoáng một chiêu, Giản Nhược Trần bề ngoài giống như về phía trước, chợt một chuyển, tại kiếm khí mới đón Hỏa Đạn thời điểm liền quay người hướng mấy cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ đánh tới, bọn họ mới huy động trọng kiếm xua tán đi biển lửa, rồi lại phát hiện Phong Nhận, lại dùng trọng kiếm thân kiếm ngăn lại, Giản Nhược Trần sẽ thấy bay tới, đúng là kiếm thế lại một lần nữa khiến cho lão thời điểm.

Trong nội tâm tất cả đều kêu khổ, Giản Nhược Trần đây là từ đâu học được vô lại đuổi, có thể hết lần này tới lần khác chính là loại này vô lại đuổi để cho bọn họ chỉ có thể phòng thủ, rút cuộc không thể có một lần chủ động tiến công.

Lập tức ba người bình kéo lấy trọng kiếm đầu lui về sau, lại không kịp chém ra trọng kiếm, đầu phòng bị Giản Nhược Trần từ trên trời giáng xuống, chưa từng nghĩ, Giản Nhược Trần bỗng nhiên rơi xuống, dưới chân phương chuyên phút chốc mở rộng mấy chục lần, cơ hồ là nháy mắt đã đến ba người trước mắt.

Cục gạch xoay tròn, làm lớn ra mấy chục lần phương chuyên biên giới hầu như cùng phi kiếm thân kiếm một nửa độ dày, Giản Nhược Trần hai chân từ cục gạch bên trên ly khai, cục gạch cấp tốc xoay tròn, nháy mắt, ba cái thân thể từ bộ ngực bị ngay ngắn hướng chặt đứt, mảng lớn máu tươi tại kêu thảm thiết lúc trước tuôn ra, tiếp theo mới đồng thời truyền đến ba tiếng kêu thảm thiết.

Cục gạch xoay tròn lấy thu nhỏ lại, Giản Nhược Trần hai chân rơi xuống, một lần nữa đứng ở cục gạch phía trên, cục gạch nâng lên nòng, khẽ nghiêng, cũng đã thay đổi phương hướng, hướng duy nhất may mắn còn sống sót Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ bay đi.

Tốc độ ánh sáng giữa, Kiếm Tông bốn vị Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ liền toi ở Giản Nhược Trần cục gạch phía dưới, vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ cả kinh hồn phi phách tán, trong nội tâm đều ý bay lên, quay người bỏ chạy.

Hắn không trốn, có thể còn có thể ứng chiến một chút, quay người mà chạy, lại thế nào tránh được Giản Nhược Trần cục gạch tốc độ, Giản Nhược Trần bay khỏi cục gạch, đầu hai tay về phía trước hư hư nhất đẩy.

Cục gạch bí mật mang theo lấy trầm trọng lực lượng hướng tu sĩ kia đánh tới.

"Phanh!" Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ trên người sáng lên hộ thể Linh thuẫn, cũng tại cục gạch va chạm phía dưới lập tức nghiền nát, tu sĩ trực tiếp bị va chạm ngã xuống đất, ngay cả cuối cùng kêu thảm thiết đều bị đè ép tại trong lồng ngực.

Phạm An Quý trợn mắt há hốc mồm mà đứng ngay tại chỗ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Người Không Có Tài Lộ Riêng Khó Giàu

Giản Nhược Trần một lần nữa đứng ở cục gạch phía trên, mỉm cười, cục gạch tầng trời thấp dạo qua một vòng, liền thu tất cả năm thanh trọng kiếm cùng túi trữ vật, tiếp theo bắn ra Hỏa Đạn, năm cỗ thi thể nháy mắt hóa thành tro tàn.

Tiếp theo cục gạch mở rộng, Giản Nhược Trần ý bảo Phạm An Quý đi lên, Phạm An Quý như mộng như ảo chuyển bước lên, cục gạch bay lên, hắn vẫn còn là không có kịp phản ứng, không khỏi quay đầu lại, chỉ thấy chiến đấu qua chỗ cỏ cây đều đoạn.

Lại quay đầu, phát hiện Giản Nhược Trần chuyển đổi rồi phương hướng, không phải bay về phía Thiên Đạo Tông, Phạm An Quý trong lòng thở dài Giản Nhược Trần tâm tư kín đáo.

Cục gạch tốc độ cực nhanh mà đã bay hai khắc chuông, hầu như đem Giản Nhược Trần kim hệ linh lực hao hết lúc này mới rơi xuống một chỗ hoang dã chỗ bí mật.

"Ta cho ngươi hộ pháp." Phạm An Quý trước nói.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, đem vậy năm túi trữ vật cùng năm thanh trọng kiếm ném cho Phạm An Quý, nhưng là ngay cả cấm đều không có bố trí xuống, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, Ngũ Hành pháp thuật vận hành, Ngũ Hành linh lực hướng quanh thân dũng mãnh lao tới.

Phạm An Quý mang theo nặng nhất cái thanh kia trọng kiếm ánh chừng, trong nội tâm ưa thích, đây trọng kiếm phải Kiếm Tông tu sĩ chuyên

dụng, bắt được phường thị có thể giá trị không ít Linh Thạch, hắn cũng không định đem những vật này giao cho tông môn.

Thu sau khi thức dậy liền kiểm tra túi trữ vật, Kiểm Tông tu sĩ quả nhiên giàu có, một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ trong túi trữ vật đồ vật, dĩ nhiên cũng làm không sai biệt lắm bắt kịp hắn việc này Thiên Đạo Tông Tam công tử.

Nói lên hắn việc này Tam công tử, mình cũng cảm thấy tên tuổi không hợp, những năm gần đây này, hắn cũng luyện chế ra không ít thứ đồ vật, đều đổi thành chính mình tu luyện dùng Linh đan, nói đến, Tam công tử cái danh này, cũng liền đạt đến làm điểm không lên được trên mặt bàn sự tình.

Kiểm lại trong túi trữ vật đồ vật, về rồi loại, sau đó đều làm ra vẽ tại kia trong một cái túi đựng đồ trong, còn lại bốn túi trữ vật, Phạm An Quý hay vẫn là khế căn môi, một chút Linh hỏa thiêu.

Về sau, hắn ngơ ngác dựa vào đại thụ ngồi xuống, ngẫu nhiên liếc mắt nhìn nhắm mắt trong khi tu luyện Giản Nhược Trần, nhớ tới làm cho hiểu rõ Giản Nhược Trần hết thảy, lại cảm thấy tuyệt không hiểu rõ nàng.

Như vậy một cuộc chiến đấu, Giản Nhược Trần vận dụng Phong Hệ, Thủy Hệ, hỏa hệ linh lực, đem ra sử dụng cục gạch, mình cũng nói phải kim hệ linh lực, nàng là ngũ linh căn tu sĩ, cái này vận dụng bốn hệ linh lực, còn nói qua đang phi hành trong quá trình, dùng Thổ Hệ linh lực bổ sung kim hệ linh lực.

Trong chiến đấu ra tay, những cái kia pháp thuật, như thế nào cũng không giống phải Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ thi triển, nhất là vừa mới Trúc cơ, hắn lại liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, nàng bình yên nhắm mắt, chung quanh linh khí hướng nàng dũng mãnh lao tới.

Nàng có thể vận dụng năm hệ linh lực, dường như tuy hai mà một, chẳng lẽ là năm hệ linh lực tất cả đều Trúc cơ?

Làm sao có thể?

Nhưng trước mắt chứng kiến, lại thế nào không có khả năng?

Giản Nhược Trần khôi phục linh lực sử dụng thời gian, so với Phạm An Quý chính mình Trúc Cơ sơ kỳ thời gian muốn dài rất nhiều, có thể Phạm An Quý cũng không biết Giản Nhược Trần linh lực đến cùng tiêu hao bao nhiêu, khôi phục tốc độ thì như thế nào.

Đợi đến lúc Giản Nhược Trần cuối cùng kết thúc tĩnh tọa mở to mắt thời điểm, sắc trời đã tối, Giản Nhược Trần quay đầu liền chứng kiến Phạm An Quý chú thích lấy nàng, cười khẽ sau: "Như thế nào, không nhận ra."

Phạm An Quý khó được mà thành thành thật thật nói câu: "Đúng, đúng không nhận ra."

Giản Nhược Trần nhún nhún vai.

Giản Nhược Trần không có ý định giải thích linh lực của mình cùng tu vi, cũng không muốn nói cái gì xin Phạm An Quý giữ bí mật mà nói, Phạm An Quý lại chủ động nói ra: "Chuyện ngày hôm nay, ta liền làm không nhìn thấy."

Giản Nhược Trần theo Phạm An Quý mà nói cũng nói: "Ân, chúng ta cũng không có gặp được Kiếm Tông tu sĩ."

Hai người ăn ý mà cười rộ lên.

Phạm An Quý đem túi trữ vật ném cho Giản Nhược Trần nói: "Đây là chiến lợi phẩm, ngoại trừ năm thanh trọng kiếm, đều tại trong rồi."

Giản Nhược Trần cũng tò mò Kiếm Tông tu sĩ trong túi trữ vật đều có cái gì, lập tức cũng không có khách khí, thần thức thăm dò vào đi vào, đơn túi trữ vật liền có một cái phòng lớn nhỏ.

Đồ vật bên trong quả nhiên đều sửa sang lại, năm thanh phi hành dùng phi kiếm, ngược là không có Kiếm Tông đánh dấu, sau đó chính là chút ít Linh Thạch, Linh đan, phù lục, còn có một vài tập.

Giản Nhược Trần du dương lông mi, cười nói: "Đây mấy cái quỹ hẹp hòi, nếu là đem phù lục ném ra, giết bọn hăn thật đúng là hao chút kình phong, đây đều tiện nghi chúng ta."

Trong miệng nói như vậy lấy, lại chỉ đem một vài tập lấy ra lật nhìn xuống, đều là Kiếm Tông pháp thuật, lưu lại một phần, khác lại đưa về đến trong túi trữ vật.

"Những vật này ta tạm thời không dùng đến, bán của cải lấy tiền mặt hay vẫn là sử dụng cũng không có kinh nghiệm, người xử lý a." Giản Nhược Trần nói.

Phạm An Quý lựa chọn lông mi: "Giản tiên tử đây là ở tế bần?"

"Tùy người nghĩ như thế nào." Giản Nhược Trần nói, "Chung quy phải nguyên nhân của ta, gặp được những người này."

Nói qua Giản Nhược Trần nhớ ra cái gì đó, cười cười, bất quá đáng tươi cười tại Phạm An Quý trong mắt có chút quỷ dị.

"Ta nghĩ lên một cái phát tài làm giàu phương pháp tốt."

Phạm An Quý trong nội tâm có một cảm giác không ổn.

"Không người nào khoảng thu nhập thêm không giàu, nghe nói qua chứ." Giản Nhược Trần đáng tươi cười hơi có chút hấp dẫn ý tứ hàm xúc, chẳng qua là việc này hấp dẫn thoạt nhìn có chút làm cho người ta da đầu run lên.

"Người không phải là muốn. . ." Phạm An Quý híp mắt mắt hí con người.

"Vì cái gì không? Chính mình đưa tới cửa đấy, dù sao chúng ta là bình thường chạy đi, ân, ta suy nghĩ, có một vấn đề phải, nếu như mất tích nhiều người, sẽ có người tìm tới trở lại đấy, Tam công tử, các người nơi đây tu sĩ, đẳng cấp cao tu sĩ, có thể hay không mạnh hơn hạn chế xem xét cấp thấp tu sĩ túi trữ vật?"

Giản Nhược Trần "Các người nơi đây tu sĩ" mấy chữ lại để cho Phạm An Quý có loại cảm giác khác thường, dường như Giản Nhược Trần không phải người nơi này bình thường, nhưng rất nhanh hăn liền đề xuống việc này cảm giác.

"Khó mà nói, nhà mình tông môn sẽ không làm loại chuyện này, nếu như thành tâm tìm việc, cái gì đều làm ra được."

"Ân, vậy không dễ làm rồi, những vật này mục tiêu quá lớn, thực tế những cái kia trọng kiếm." Giản Nhược Trần trầm ngâm xuống.

Phạm An Quý đem trong túi trữ vật đồ vật chuyển đến chính mình trong túi trữ vật, một điểm Hỏa Đạn nhìn xem Kiếm Tông cuối cùng một cái túi đựng đồ hóa thành tro tàn nói: "Chúng ta cái tốc độ này, trở lại tông môn vẫn là có bảy tám ngày thời gian, chính giữa nếu là có ngăn trở, sẽ thêm gia tăng hai ngày."

Hai người đều tính toán sau thời gian, đều cảm thấy thời gian không dài tốt giải thích.

"Như vậy, gặp, thực muốn động thủ không cần khách khí, về sau, ta khống chế phi kiếm, người đứng ta phi kiếm phía sau khôi phục linh lực." Phạm An Quý nói.

Giản Nhược Trần tính toán, gật gật đầu, "Lần sau động thủ, ta sẽ không như vậy tiêu hao linh lực rồi, không được liền ăn hai hạt Linh đan."

Giản Nhược Trần tài đại khí thô đã quen, nàng cũng không phải là thật muốn dựa vào ăn cướp phát tài làm giàu, bất quá là nhìn ngăn đón nàng khó chịu mà thôi, đây không phải là đi liền ăn hai hạt Linh đan nói được lướt nhẹ, nghe được Phạm An Quý rằng đều muốn đau.

Đây rốt cuộc ai nên Tam công tử đây.

Hai người cũng không phải là nhất định phải làm chút gì, lập tức Giản Nhược Trần lại tể ra cục gạch, hai người cùng một chỗ một lần nữa trở lại nên có lộ tuyến bên trên.

Gặp lại cục gạch, Phạm An Quý phải không ngừng hâm mộ, hẳn thâm nghĩ đến với tư cách phi hành Pháp khí, nhiều lắm là cũng chính là vào đầu rơi xuống, có thể Giản Nhược Trần đứng ở cục gạch phía trên rong ruổi tư thế oai hùng quả thực lại để cho hắn xem qua khó quên, như vậy cái nhìn xem bình thường Pháp khí vậy mà có thể đào móc ra nhiều như vậy giết người phương pháp.

Không khỏi lòng còn sợ hãi, may mắn, hẳn và Giản Nhược Trần không là địch nhân.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 291: Pháp Khí Chiến Đấu

Đêm tối có thể tốt lắm che giấu hành tung, nhất là đứng ở nơi này thì một cái cũng không sẽ sáng lên cũng không tỏa sáng phi hành Pháp khí lên, tu sĩ ánh mắt tại trong bóng đêm cũng thật tốt, còn có thể thần thức phóng ra ngoài, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý có thể đơn giản phát hiện giữa không trung tu sĩ khác phi kiếm, chính mình lại không dễ dàng như vậy bị người phát hiện.

Giản Nhược Trần trong miệng nói muốn phát một số tiền của phi nghĩa, thực sự có làm người chuẩn tắc, tự nhiên sẽ không bị bắt lấy tay chân, không chịu khiêu khích trước, Phạm An Quý càng phải như vậy, cho nên một đêm về sau, bọn họ đã phi hành vạn dặm, phải nói bỏ rơi vài nhóm ý đồ chặn đường người của bọn hắn.

Có thể sau khi trời sáng không lâu, hành tung của bọn hắn vẫn bị phát hiện —— Phạm An Quý có thật lớn lý do hoài nghi Giản Nhược Trần là có ý bị phát hiện đấy, nhưng hắn cũng không thể yêu cầu Giản Nhược Trần tiêu hao lớn số lượng linh lực tăng lên tốc độ phi hành a.

Lúc này đây cản lại bọn họ, lại còn là Kiếm Tông tu sĩ, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý đều cực kỳ kinh ngạc.

Dựa theo bọn họ lý giải, Kiếm Tông có tu sĩ giải Giản Nhược Trần hành tung, đều muốn trừ chi cho thống khoái phải đương nhiên đấy, nhưng chặn đường Giản Nhược Trần đấy, cũng liền một đám hai tốp mà thôi, hay là nên tại Dục Vương Cốc phạm vi thế lực bên ngoài, nhưng này đều ly

khai hai ba ngày hành trình, còn có thể chuẩn xác đổ lại ở bọn họ, liền có vấn đề.

Tốc độ thả chậm, hai người vẫn còn là Kiếm Tông tu sĩ trăm mét ngoại trạm ở, hai người thần sắc đều có chút ngưng trọng, Phạm An Quý nhớ lại sau chiến lợi phẩm của bọn hắn, đồ vật bên trong hũ đều kiểm tra rồi, không có la bàn như vậy có thể biểu hiện phương vị đồ vật, vả lại, tất cả thứ đồ vật cũng đều tại trong túi trữ vật, cho dù có, cũng bị ngăn cách rồi linh lực, sẽ không biểu hiện phương vị đấy.

"Nhị vị tốc độ thật chậm, để cho chúng ta chờ thật lâu." Đối phương tu sĩ mới mở miệng, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý đồng thời thở dài một hơi, xem ra là bọn họ cẩn thận quá độ.

Phạm An Quý hừ một tiếng, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Chúng ta cùng ba vị vốn không quen biết a."

Ba vị này, hay vẫn là một Trúc Cơ trung kỳ, hai cái Trúc Cơ sơ kỳ, ngay tại một ngày trước, Giản Nhược Trần đã một người giải quyết năm cái như vậy tu sĩ, Phạm An Quý liền không đem ba người này để vào mắt rồi, cùng trước đó lần thứ nhất giống nhau, ngay cả tính danh đều lười phải hỏi.

"Vốn không quen biết là được rồi, chúng ta cũng không muốn Tam công tử cùng Giản tiên tử nhớ kỹ chúng ta." Chính giữa Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ vẻ mặt ôn hoà nói.

Phạm An Quý nhăn nhó mày, "Có ý tứ gì?"

"Mấy người chúng ta trong tay không dư dả, muốn cùng Giản tiên tử mượn điểm Linh Thạch hoa hoa." Bên cạnh một người gọn gàng dứt khoát nói.

"Các người không phải hướng Giản tiên tử trả thù?" Phạm An Quý kinh ngạc nói.

"Thi đấu phải Luyện khí tu sĩ chuyện giữa, cũng là tông môn sự vật, tông môn cũng không có phát hiện nhiệm vụ, yêu cầu chúng ta hướng Giản tiên tử trả thù, đương nhiên, Giản Nhược Trần nếu như keo kiệt Linh Thạch, chúng ta cũng chỉ tốt trước cho vẫn lạc tại thi đấu bên trong tông môn đệ tử báo thù." Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ nói ra.

Phạm An Quý gật gật đầu, thò tay vuốt cằm nói: "Ta hiểu được."

Đi theo có chút nghiêng đầu, đối với Giản Nhược Trần nói: "Ta như thế nào cảm giác cùng Kiếm Tông diễn xuất không giống với?"

Giản Nhược Trần cũng có hoài nghi, chẳng qua là từ quần áo và trang sức, túi trữ vật cùng sau lưng trọng kiếm, thấy thế nào đều là Kiếm Tông đệ tử, trong nội tâm bỗng nhiên có một ý niệm trong đầu, mở miệng nói: "Tam công tử, người nói, đây người da, ta như thế nào cảm thấy không giống chính bọn hăn hay sao?"

Ba người nghe vậy biến sắc, chính giữa người nọ cười lạnh nói: "Giản tiên tử nếu như yêu tài như mạng (*), chúng ta không thiếu được muốn trước cho tông môn đệ tử báo thù. Tam công tử, việc này không liên quan gì đến người, kính xin người khoanh tay đứng nhìn là tốt rồi."

"Người muốn giết ta Thiên Đạo Tông chi nhân, lại làm cho ta khoanh tay đứng nhìn?" Phạm An Quý cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên tròn mắt hơi híp, ba người kia vậy mà không phải rút ra sau lưng trọng kiếm, mà là đồng thời tế ra ba cái Pháp khí.

Một chút phải hắc ngọc như ý, đầu biến ảo thành đầu sói, một chút phải xoay tròn điệp hình dáng Pháp khí, Pháp khí biên giới tất cả đều là răng cưa giống như lưỡi dao sắc bén, một cái khác đem mới phải phổ biến nhất phi kiếm, nhưng là chính giữa Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ Pháp khí.

Phạm An Quý tự nhiên cũng tế ra bản thân hạ phẩm phi kiếm, ứng chiến chính giữa Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ.

Phạm An Quý biết rõ Giản Nhược Trần thủ đoạn, đối chiến không cầu giết địch, trước cầu tự bảo vệ mình, có thể hấn từ bảo vệ phương thức tại đây gần hai tháng qua đã phát sinh biến hóa, chính là với công mang trông coi.

Lập tức thần thức điều khiển phi kiếm quần lên đối thủ phi kiếm, trong tay chính là liên tiếp pháp thuật, Phong Nhận, Hỏa Đạn đan vào mà qua, đi lên liền đem trận chiến trở nên cực kỳ nóng nảy.

Giản Nhược Trần lại là hoàn toàn thay đổi cái đuôi, đi lên liền trung quy trung củ mà tể ra hai ngọn phi đao —— Phạm An Quý nghiêng đầu vừa nhìn, thiếu chút nữa nở nụ cười, đây chính là hấn phụ thân tự mình tể luyện Ngũ Hành phi đao, hấn cũng lần thứ nhất nhìn thấy Giản Nhược Trần sử dụng.

Phạm An Quý có thể không tin Giản Nhược Trần sẽ hạ thủ lưu tình.

Ngọc như ý biến ảo thành cực lớn Hắc Lang, tru lên hướng Giản Nhược Trần đánh tới, Giản Nhược Trần thần thức thao túng hỏa hệ phi đao ứng chiến Hắc Lang, một kiện khác điệp hình dáng Pháp khí xoay tròn lấy cũng nhào đầu về phía trước, vậy Pháp khí chỉ cần va chạm vào thân thể, tin tưởng có thể đơn giản mà phá đi hộ thể Linh thuẫn.

Giản Nhược Trần hay vẫn là đứng ở cực gạch lên, cũng không dám dùng nước hệ phi đao nghênh chiến điệp hình dáng Pháp khí, cực gạch nâng năng linh hoạt mà tránh thoát Pháp khí, Thủy Hệ phi đao cũng phóng tới vậy cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ.

Nói đến Giản Nhược Trần Pháp khí đối chiến kinh nghiệm hay vẫn là Phạm An Quý cùng nàng thực tế rồi mấy lần, lại có phải thi đấu thời điểm ra tay vậy một lần, nàng ngược lại là lâm chiến không hoảng hốt, không chịu đi lên tự lấy pháp thuật đánh lén, liền là muốn hơn chút đối chiến kinh nghiệm.

Bất quá như vậy Phân Thần lấy một địch hai, bắt đầu hay vẫn là luống cuống tay chân đấy, hỏa hệ phi đao cuốn lấy Hắc Lang, mỗi một lần chạm vào nhau, Hắc Lang trên người đều có đốt trọi một đạo dấu vết, Giản Nhược Trần bề bộn trong còn đang kỳ quái, đây Hắc Lang cuối cùng tính tác quái thú hay vẫn là tính tác pháp khí.

Thao túng Hắc Lang tu sĩ đối chiến kinh nghiệm cũng là phong phú, Hắc Lang bị phi đao cuốn lấy, hai tay của hắn đan vào, một mảng lớn Hỏa Đạn liền chạy Giản Nhược Trần mà đến.

Cái khác tu sĩ lại chuyên tâm dùng đĩa bay dây dưa Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần phi đao gần đến trước mắt, mới tế ra lại một đầu phi kiếm ứng chiến, lần này Giản Nhược Trần mới tính chính thức kiến thức đến Trúc cơ tu sĩ giữa Pháp khí đối chiến, nàng điểm này trình độ thao túng dây hai kiện phi đao, thật sự phải quá bình thường rồi.

Lập tức ngón tay nhẹ một chút, lập lại chiêu cũ, một mảnh Hỏa Đạn nghênh đón tiếp lấy, rồi lại tại Hỏa Đạn nghênh đón về sau, thao túng cục gạch tiếp cận hai người.

Nàng đây coi như là nhất tâm tứ dụng rồi, chẳng qua là đây cục gạch giống như liên sinh trường ở trên chân nàng, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu liền có thể, không tính cố ý thao túng, ngay tại Hỏa Đạn cùng Hỏa Đạn va chạm bạo tạc nổ tung, linh khí phong bạo lóe sáng thời điểm, nàng không lùi mà tiến tới, đã tiến đụng vào rồi linh khí trong gió lốc.

Ngoại trừ tu vi thực lực tự cho mình rất cao chi nhân, ít có người như thế mạo hiểm tiến đụng vào nổ tung Hỏa Đạn ở bên trong, Giản Nhược Trần hết lần này tới lần khác kẻ tài cao gan cũng lớn, quanh thân hộ thể Linh thuần trước một bước bổ sung, hai người kia ánh mắt hoa lên, Giản Nhược Trần đã bỗng dưng xuất hiện ở một người trong đó trước mắt, chưa đủ hai mươi mét, đúng là cái kia thao túng hắc ngọc như ý tu sĩ trước mặt.

Mà theo nàng cùng lúc xuất hiện, không, trước tiên là một bước kích
bắn đi ra đấy, phải nắm hệ phi đao trong một cái khác đem kim hệ phi đao.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Tay Bất Dung Tình

Trong chớp mắt, phi đao đang ở đó cái cổ lúc trước, ngay tại Giản Nhược Trần cho rằng tình thế bắt buộc thời điểm, vậy trên thân người bỗng nhiên sáng ngời, một đạo quen thuộc tia chớp xuất hiện, đó là hộ thể Ngọc phù.

"Đương" một tiếng, phi đao bị Ngọc phù vòng bảo hộ bắn ra, tu sĩ kia quả thực là một thân mồ hôi lạnh, Giản Nhược Trần thế đi không giảm, cục gạch đã đi theo phi đao sau lưng, trong nháy mắt liền đập lấy tu sĩ trước mặt.

Tu sĩ kia đáng tươi cười dữ tợn mà đặc ý, là vì có hộ thể vòng bảo hộ bị không làm gì được, trở tay rút ra sau lưng trọng kiếm, trên người Ngọc phù vòng bảo hộ lóe lên mà diệt.

Giản Nhược Trần lừa gạt người tới, nhìn xem tu sĩ kia trong ánh mắt đặc ý —— hẳn chính phản tay rút ra trọng kiếm, trước ngực mở rộng ra, Giản Nhược Trần tay phải đã giơ lên, quyền đầu đeo quyền phong hung hăng mà đập tới.

Tu sĩ kia trong ánh mắt mang theo không dám tin, một quyền này không có chút nào điểm linh lực, hẳn thậm chí chỉ cảm thấy buồn cười, nhìn xem cái loại này tuyết trắng bàn tay như ngọc trắng nằm lại nằm dẫm, tay kia vô thức liền tiến lên một trào, khoe miệng lộ ra trào phúng cười to.

"Rắc rắc!" Giản Nhược Trần một quyền hung hăng mà nện ở tu sĩ kia trên bàn tay, hẳn quát to một tiếng, mắt nhìn xem bàn tay của mình tại trước

mắt hóa thành một đoàn huyết vụ, nghe cốt cách bẻ gãy phát ra đáng sợ tiếng vang, hẳn thậm chí không có hiểu xảy ra chuyện gì.

Hắn cũng không có cơ hội đã hiểu.

Thuần túy trọng lực công kích, không có kích phát một chút linh lực, hẳn Ngọc phù không có có cảm giác đến linh lực, tự nhiên sẽ không bị kích phát, mà như vậy phòng hộ Ngọc phù cũng đều có một chí mạng khuyết điểm, chính là tại Ngọc phù không có có cảm giác đến đầy đủ cường độ công kích thời điểm, sẽ không bị kích phát.

Tựu giống với đây tu sĩ trên người Ngọc phù, phải phòng bị Trúc cơ tu sĩ công kích, như vậy Luyện khí tu sĩ công kích, tựu cũng không bị kích phát.

Mà Giản Nhược Trần lừa gạt người tới, tu sĩ kia dựa Ngọc phù hộ thể, cũng không cho mình bố trí lên hộ thể Linh thuần, gặp Giản Nhược Trần nhắc tay với quyền công kích, càng là buồn cười không thôi, thò tay phải bắt ở Giản Nhược Trần năm đấm.

Hắn cũng không biết Giản Nhược Trần năm đấm có bao nhiêu lần nữa, kiên trì bền bỉ một năm Luyện Thể, mỗi ngày kiên trì rèn sắt, Giản Nhược Trần tay Tội Thể đã hoàn thành giai đoạn thứ nhất, một quyền lực lượng đủ để đánh xuyên qua một đầu ngư, huống chi chính là một cái không đề phòng năm đấm.

Cốt cách nghiền nát thanh âm vẫn còn theo biến mất bàn tay hướng cánh tay, lớn cánh tay lan tràn, theo bàn tay huyết vụ bay lên, cánh tay lớn cánh tay cũng hóa thành huyết vụ, đau mới truyền lại đến tu sĩ kia trong nhận thức.

Lại kiên cường người đang đau đớn bỗng nhiên kéo tới thời điểm, cũng sẽ có một lát thân thể mất đi khống chế, tu sĩ kia chỉ tới kịp cảm giác được thống khổ, liền lại một lần nữa thừa trọng rồi trọng kích.

Thứ hai quyền chuẩn xác mà đã rơi vào trái tim của hắc, Giản Nhược Trần nằm đắm xuyên qua thân thể của hắc.

Sau lưng Hắc Lang gào thét biến mất, hóa thành hắc ngọc như ý yên tĩnh mà trên không trung lơ lửng một lát, nhẹ nhàng rơi xuống, Giản Nhược Trần quay đầu, chống lại là một đôi kinh hãi quá độ hai con người.

Cục gạch khê nghiêng, một cái xoay tròn, mang theo Giản Nhược Trần tránh được điệp hình dáng Pháp khí tập kích, nàng hai tay gảy nhẹ, trắng nõn trên ngón tay máu tươi tính cả Hỏa Đạn Phong Nhận một cổ não hướng tu sĩ kia chạy đi, đồng thời thu hồi phi đao, cũng hướng tu sĩ kia đuổi theo.

Tu sĩ kia triệu hồi đĩa bay, từ phía sau tập kích Giản Nhược Trần, đối với Giản Nhược Trần thì pháp thuật không tránh không né, trước người vòng bảo hộ đi ra bảo vệ chính mình, bàn tay tại trên túi trữ vật đựng một cái, trong tay là hơn ra nhất trường phù phù lục.

Giản Nhược Trần nhìn thấy vậy phù lục, không chút nghĩ ngợi, cục gạch bỗng nhiên một cái cất cao tránh đi đĩa bay, đi theo tự hướng lui về phía sau đi tới, thối lui phương hướng đúng là vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ.

Phù lục hướng Giản Nhược Trần ly khai phương hướng bay đi, nửa đường kích phát, một cái biến lửa bỗng nhiên ngăn cách hai người, Giản Nhược Trần quay đầu lại nhìn về phía vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, bỗng nhiên thân thể cấp tốc rơi xuống, biến lửa từ đỉnh đầu bay qua, bị vòng bảo hộ ngăn cách, nàng cũng lấy ra một tấm hỏa diễm phù, ném tới trong biến lửa, song chường đấy.

Hỏa hệ linh lực cổ vũ thể lửa, mảng lớn biến lửa cấp tốc gào thét lên hướng vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ đánh tới.

Giản Nhược Trần quay đầu lại, trong tay bỗng nhiên hơn nhiều một cái khác màu đen trọng kiếm.

Chuôi này màu đen trọng kiếm đúng là tại thi đấu ở trong thu được đấy, một mực ném ở trong túi trữ vật, lúc này đây trọng kiếm nơi tay, Giản Nhược Trần chân đạp cục gạch, giơ lên cao trọng kiếm, hướng vậy Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ chém tới.

Đĩa bay đụng vào trước người, ngăn lại trọng kiếm thế đi, Giản Nhược Trần không tránh không né, linh lực quán chú đến trọng kiếm ở trong.

Đây trọng kiếm chưa tế luyện, nhưng cũng không ngại cầm trong tay công kích, linh lực gia trì, mang theo trầm trọng thế công, trăm đang xoay tròn mà đến trên phi kiếm.

Cực kỳ âm thanh chói tai xuất hiện, thật giống như kim loại nặng tại thủy tinh bên trên xẹt qua thanh âm, lại hình như là móng tay tại thiết khí bên trên xẹt qua, trọng kiếm cùng xoay tròn điệp hình dáng Pháp khí đồng thời cắt thành rồi hai đoạn.

Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy hai tay run lên cay mũi, miệng hồ chấn động kịch liệt đau nhức, hai tay rút cuộc cầm không được đoản kiếm, không khỏi buông ra, linh lực cấp tốc hướng hai tay dừng mãnh lao tới, thần thức cũng không dám nửa điểm lơ đãng, phi đao hướng tu sĩ kia đánh tới.

Mới nghe được tu sĩ kia quát to một tiếng, đây điệp hình dáng Pháp khí tuy rằng không phải bản mạng Bảo Khí, cũng là thần thức tế luyện trôi qua, đột nhiên đứt gãy, thần thức lập tức đã bị cản trở, thức hải đau xót, tất cả ý thức biến mất một lát.

Phi đao chém tới, trên người hộ thể Ngọc phù đã khởi động rồi vòng bảo hộ, Giản Nhược Trần ở đâu phải không nở bả Pháp khí không nở bả hộ thể Ngọc phù chi nhân, lập tức ba ngọn phi đao liên tiếp đánh tới.

Bình thường Ngọc phù đều là có thể tự động bảo vệ, kích phát mấy lần đấy, số ít mới có thể không gián đoạn mà xuất hiện cực thời gian ngắn, thế

nhưng dạng Ngọc phù nên thiên giới, bình thường Trúc cơ tu sĩ tại sao có thể có.

Đương đương đương liên tiếp ba tiếng, cuối cùng một tiếng truyền đến, tu sĩ kia hộ thể Ngọc phù triệt để tiêu hao hết xong, ba ngọn phi đao ngay ngắn hướng xuyên thấu tu sĩ trước ngực, Giản Nhược Trần sẽ không nhìn tu sĩ kia liếc, quay đầu nhìn lại, sau lưng một chỗ khác chiến đấu đúng là kịch liệt.

Phạm An Quý lúc này đây mới thật sự là cho thấy thực lực, chuôi này hạ phẩm phi kiếm đã thu hồi, thay thế đấy, phải một cái khác lửa đỏ lửa đỏ hỏa hệ phi kiếm.

Phi kiếm này tựa như thiêu đốt hỏa diễm, đối với một cái khác đem hàn khí tập kích phi kiếm mạnh mẽ đâm tới, phi kiếm kia hiển nhiên không dám cùng hỏa kiếm chạm vào nhau, mà vừa mới, Giản Nhược Trần thừa dịp loạn đấy đi ra biển lửa cũng làm cho vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ luống cuống tay chân nhất thời.

Phạm An Quý lâm chiến kinh nghiệm dĩ nhiên phong phú, làm sao sẽ buông tha cơ hội này, hai tay luân phiên, pháp thuật không ngừng, tu sĩ kia vội vàng phòng thân, lại bị áp chế, đành không tay trở lại phản công.

Giản Nhược Trần còn muốn đứng ngoài quan sát một chút, Phạm An Quý đã hét lớn: "Động thủ a!"

Giản Nhược Trần thoát ly cục gạch, cục gạch hướng vậy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ đỉnh đầu bay đi.

Tu sĩ kia mắt thấy chính mình đồng bạn song song bỏ mình, như thế nào không biết Giản Nhược Trần lợi hại, lập tức thân thể hướng về phía sau bay đi, cục gạch phút chốc gia tốc, nghiêng nghiêng về phía tu sĩ kia đánh tới.

Quả nhiên, lại là hộ thể Ngọc phù, vòng bảo hộ mở rộng ra, cục gạch bị vòng bảo hộ bắn lên, tu sĩ kia nhân cơ hội này, tay hướng trên túi trữ vật vồ, Phạm An Quý quát to một tiếng "Ngăn lại hân", nhưng cũng biết, chỉ cần tu sĩ kia phù lục kích phát, tám thành tựu sẽ đào thoát.

Nhưng hân hy vọng vẫn đang ký thác vào cái kia không chỗ không thể cục gạch lên, quả nhiên, cục gạch không để cho hân thất vọng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Sau Lưng Là Ai

Tâm niệm tốc độ vượt qua tay tốc độ, linh lực tốc độ cũng nhanh hơn dùng tay ra hiệu, cục gạch chống đỡ lấy Ngọc phù vòng bảo hộ cấp tốc mở rộng, lực lượng khổng lồ đem tu sĩ kia tính cả trên người vòng bảo hộ đẩy đi ra.

Tu sĩ kia phù lục đã lấy được trong tay, cục gạch cũng đã hóa thành thân kiếm độ dày, hắn đã giơ tay lên bên trong phù lục, cục gạch bắt đầu xoay tròn.

Phù lục rời tay bay về phía không trung, cục gạch xoay tròn tốc độ nhanh hơn, thân thể của hắn lại hướng lui về phía sau đi tới, ngay cả mình phi kiếm cũng không bằng thu hồi, có thể cục gạch xoay tròn lấy dán hắn vòng bảo hộ, phát ra sấm nhân thanh âm.

"Oanh!" Phù lục kích phát, giơ lên đầy trời biển lửa, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý cấp tốc lui về phía sau, Phạm An Quý nhìn xem biển lửa, nhìn lại một chút Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần khí định thần nhàn.

Không trung lóe sáng phi kiếm vàng sáng nội liễm, yên tĩnh mà lơ lửng, Phạm An Quý thò tay triệu hồi.

Biển lửa thiêu đốt, hừng hực lửa cháy mạnh nhiệt khí bức người, hai người ngưng mắt nhìn biển lửa một lát, Giản Nhược Trần bỗng nhiên khoát tay, biển lửa đình, bỗng nhiên từ từ bay lên một bóng ma.

Vây bóng tối từ từ bay lên, bay đến biển lửa trên không, hướng phía dưới đè xuống.

Hỏa diễm bị áp súc đè ép, tại Phạm An Quý trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, bị áp đảo rồi trên mặt đất biến mất.

Hai người ai cũng không có lên tiếng, cùng một chỗ cực nhanh mà quét dọn chiến trường, xa xa phảng phất có xuất hiện, hai người đứng ở cục gạch phía trên, cục gạch bị thúc giục đến mức tận cùng, lập tức đi xa.

Liên tiếp hai ngày, mỗi một ngày Phạm An Quý đối với Giản Nhược Trần biết đều tại bị đối mới, hắc mớ hồ cảm thấy, Giản Nhược Trần còn có ... hay không biểu hiện ở trước mặt hắc năng lực, tất cả bày ở trước mặt hắc, kỳ thật đều là hắc gặp qua đấy.

Ngũ Hành phi đao phải phụ thân hắc luyện chế, Tội Thể, là ở hắc mí mắt phía dưới rèn luyện, việc này cục gạch uy lực tự nhiên cực lớn, nhưng mà ai biết Giản Nhược Trần trong túi trữ vật còn có cái gì kỳ lạ quý hiếm cổ quái Pháp khí.

Đúng rồi, còn có Đại hoàng tử ban thưởng những cái kia, ai biết còn có cái gì.

Phạm An Quý ngay cả bay ở đâu đều lười được quản, hắc đây trong đầu đều muốn, Giản Nhược Trần rút cuộc là như thế nào lớn lên đấy, đây ý nghĩ, đây năng lực phản ứng, đây bố cục mưu đồ, gặp được sinh tử giao chiến phản ứng, nàng còn là một người sao?

Giản Nhược Trần lúc này đây linh lực tiêu hao cũng không lớn, căn bản cũng không có ý định nghỉ ngơi, gặp Phạm An Quý thất hồn lạc phách rồi một hồi mới lấy lại tinh thần, mới nói: "Người xem bọn hắc túi trữ vật đồ vật."

Phạm An Quý ồ một tiếng mới xuất ra một cái túi đựng đồ, thần thức quét mắt chốc lát nói: "Không phải Kiếm Tông đấy, hẳn là giết Kiếm Tông đệ tử giả mạo đấy."

Giản Nhược Trần bên cạnh phi hành đã bên cạnh kiểm tra túi trữ vật rồi, ba người này còn có một rõ ràng lỗ thủng chính là ra tay không phải trọng kiếm, mà là Pháp khí.

"Bọn họ thuộc hạ cũng không kém Linh Thạch, tội gì đến gây chuyện ta." Có thể sử dụng đến Ngọc phù vòng bảo hộ tu sĩ, nơi nào sẽ thiếu khuyết Linh Thạch, có thể mới biết được nhân tâm chưa đủ rắn nuốt voi.

Nhưng Giản Nhược Trần vẫn cảm thấy không đơn giản như vậy.

"Người đang ở đây thi đấu quá rêu rao rồi, liền người cái kia tiền chuộc, chỉ cần cho người tính toán toán, ngay cả ta đều mơ tưởng đoạt người." Phạm An Quý nói.

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Ta vẫn cảm thấy không phải lý do này, người xem, gần đó chúng ta tu sĩ tu vi không khỏi quá cao a, ta tại Được Vương Cốc Trúc cơ, bề ngoài giống như, đều có chúng ta bốn người biết rõ."

Nói vừa xong, trong đầu lại có chút oanh dưới, tại sao là bốn người bọn họ, rõ ràng còn có thật nhiều.

Phạm An Quý cũng nhìn sang, hai người nghĩ đến cũng không phải cùng một số người.

"Lục vương tử bên kia biết." Phạm An Quý nói.

Giản Nhược Trần ngẫm lại, gật gật đầu, "Tam công tử, chúng ta mau chóng trở lại sơn môn a."

Phạm An Quý gật gật đầu, gặp Giản Nhược Trần không muốn nhắc tới Diệp Phi, cũng không có nói nữa lời nói.

Giản Nhược Trần đều muốn lượn quanh xa, có thể một là chưa quen thuộc địa hình, mà là phi hành trong lượn quanh xa, nói không chừng còn có thể đụng vào người nào, nàng là kẻ tài cao gan cũng lớn, quyết định chủ ý bất luận cái gì hết thầy giết người diệt khẩu.

Trong túi trữ vật đồ vật lục xem rồi, hay vẫn là đầu nhật được sách loại đồ vật lưu lại, khác cũng mặc kệ cái gì, toàn bộ giao cho Phạm An Quý, ngược lại là Phạm An Quý không có ý tứ, biết rõ Giản Nhược Trần tu luyện cần Linh đan, lục xem rồi một thông, đem tăng lên linh lực Linh đan đều nhật đi ra cho Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần càng là không keo kiệt rồi, nhật kim hệ Linh đan liền ném trong miệng, bổ sung thao túng cục gạch tiêu hao linh lực, cứ như vậy dạng, cũng không dám đem cục gạch tốc độ đem ra sử dụng đến mức tận cùng.

Thật sự là đây Linh đan bổ sung linh lực tốc độ cũng không bằng tiêu hao.

Lại đến đêm tối hàng lâm, hai người hay vẫn là rơi vào hoang vắng chỗ, Giản Nhược Trần trước nhắm mắt khôi phục linh lực, Phạm An Quý trong nội tâm bức bối.

Hắn phi hành lúc sau đã đem tiêu hao linh lực bổ sung hoàn chỉnh, sau đó liền nhớ lại sau một đám chặn đường ba người tu sĩ, trong túi trữ vật nhìn không ra ba người tu sĩ thân phận, không phải cố ý che giấu, chính là tán tu rồi.

Tán tu, nơi nào đến tin tức có thể biết Giản Nhược Trần hành trình đây?

Hắn tin tưởng Mạc Tiểu Ngôn sẽ không tiết lộ về Giản Nhược Trần bất cứ tin tức gì đấy, bắt đầu hắn hoài nghi đối tượng phải Lục hoàng tử Diệp Phi.

Giản Nhược Trần đến Bích Vân cốc thời điểm gặp qua Diệp Thủy Tuyền quản gia, cùng hắn đơn giản mà hàn huyên vài câu, với Diệp quản gia cáo già, sẽ không đoán không được Giản Nhược Trần sẽ ở Dục Vương Cốc tiến giai, hắn còn nhớ rõ Diệp quản gia cho Giản Nhược Trần vài thứ, hình như là chứa Linh đan bình ngọc.

Hơn nữa Bích Vân trong cốc còn có Diệp quản gia đưa tới mấy cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, nói như vậy người là Bích Vân cốc được rồi, nhưng mà ai biết có thể hay không sau lưng truyền lại ra tin tức gì?

Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi liên thủ, Diệp Phi không hẳn như vậy muốn làm hại nàng, nhưng Diệp Phi tại Hoàng Thành, Hoàng Thành bây giờ còn là Đại hoàng tử thiên hạ, còn có Tam hoàng tử.

Phạm An Quý nhàu nhú mày, nhìn xem Giản Nhược Trần bình tĩnh khuôn mặt, lại nghĩ tới Thiên Đạo Tông.

Có phải hay không là tông môn bên trong?

Có thể tông môn lại có lý do gì làm hại Giản Nhược Trần?

Như vậy tại bất kỳ một cái nào tông môn đều nên muốn bảo vệ đấy, Phạm An Quý tin tưởng, tông môn nếu biết rõ Giản Nhược Trần thực lực, không cần toàn bộ biết rõ, chính là hiện hữu một nửa, cũng sẽ không cho phép bất luận kẻ nào tổn thương nàng đấy.

Hoặc là Kiếm Tông? Thuê tán tu, vì phải không đắc tội Thiên Đạo Tông.

Có thể Phạm An Quý lập tức liền phủ nhận, Kiếm Tông còn không đến mức như vậy dám làm không dám chịu.

Giản Nhược Trần khôi phục linh lực chỉ dùng một cái canh giờ, kế tiếp thời gian, nàng cũng tinh tế suy nghĩ.

Vậy cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ rõ ràng cho thấy muốn nâng Phạm An Quý dậy, cảm giác cùng Phạm An Quý giao thủ thời điểm, bắt đầu không có hạ sát thủ, vậy hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ mới là dùng để đối phó chính mình đấy.

Muốn đối phó người của mình đối với chính mình thoáng đã có giải, biết mình trên người có hộ thân Ngọc phù, nhưng nhiều hơn nữa Ngọc phù cũng là có sử dụng số lần hạn chế, chính mình vừa mới Trúc cơ, hầu như không có cùng người giao thủ, toàn bộ nhờ phù lục, nếu như vừa ra tay liền áp chế chính mình, chẳng không ra tay để kích thích phù lục, rất dễ dàng liền chết đấy.

Hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ vậy công một cái vừa mới Trúc cơ tu sĩ, thấy thế nào đều là thập phần phần thắng, nhất là cái nào điệp hình dáng Pháp khí, hiển nhiên cùng mình đây khối cục gạch có có chút hiệu quả như nhau chỗ, nếu thật là cận thân, nói không chừng có thể cắt vỡ Ngọc phù vòng bảo hộ.

Ai đó?

Nàng trước bài trừ đúng rồi Lục hoàng tử Diệp Phi, như vậy cũng chỉ còn lại có Đại hoàng tử cùng Thiên Đạo Tông tu sĩ.

Chẳng qua là, Đại hoàng tử nên không rõ ràng lắm nàng cho Diệp Phi ra một số chủ ý. . . Khả năng a.

Thiên Đạo Tông trong có thể hay không có Đại hoàng tử người đâu?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 294: Diệp Phi Truyền Lời

Kế tiếp hai người chạy đi là hơn trong đêm tối, thật sự là cục gạch trong đêm tối chạy đi ưu thế quá rõ ràng, ngày có chút vừa để xuống sáng, hai người tìm vắng vẻ núi rừng đặt chân nghỉ ngơi, lúc nghỉ ngơi, Giản Nhược Trần cũng không tu luyện, ngoại trừ an tọa khôi phục linh lực, liên cân nhắc từ Kiếm Tông tu sĩ vậy lấy được tập.

Kiếm Tông tu sĩ với trọng kiếm làm làm vũ khí, hai tay huy động trọng kiếm, kiếm khí từ trong thân kiếm kích phát ra, yêu cầu không chỉ có là linh lực tu vi, thân thể còn muốn có thể chống đỡ trọng kiếm bản thân sức nặng.

Cho nên Kiếm Tông ít có nữ đệ tử, mặc dù có, cũng không tu tập trọng kiếm, nữ đệ tử tại Kiếm Tông cũng không được coi trọng, nhưng Giản Nhược Trần lại cảm giác mình cũng rất thích hợp trọng kiếm công kích.

Đã trải qua hai trận chiến đấu chân chính, Giản Nhược Trần cho rằng, nàng nhất định phải có một loại chính mình chiến đấu phương thức.

Pháp khí công kích, không chỉ có là đối với Pháp khí điều khiển linh mẫn lên, quan trọng là ... Pháp khí phẩm chất, cùng là một người, trong tay Pháp khí phẩm chất khác nhau, sức chiến đấu liền phải hoàn toàn bất đồng đấy.

Tự giống với Phạm An Quý, bắt đầu tế ra đúng rồi tông môn bình thường hạ phẩm phi kiếm, chính là bị đè nặng đánh, đợi đến lúc vậy thanh

hỏa hệ thượng phẩm phi kiếm tế sau khi đi ra, tuy rằng không đến mức lập tức liền chiếm được thượng phong, nhưng ít ra phải không sợ đối thủ.

Thế giới này chắc hẳn thượng phẩm thậm chí cực phẩm Pháp khí cũng không ít, nhưng mà đợi đến lúc nàng có thể đạt được, liền không biết là lúc nào rồi, không phải mỗi một lần đều có hảo vận, đạt được cục gạch loại này phù hợp Pháp khí.

Nói đến, cục gạch cũng thực hình như là cho nàng số lượng người định chế (*hàng đặt theo yêu cầu) đấy, ai còn có thể có nàng đây năm hệ linh lực ủng hộ, ai linh lực tại trong kinh mạch sẽ bị nhiều lần áp súc mấy lần mới có thể với tăng lên?

Đương nhiên, đại thế giới không thiếu cái lạ, nàng có thể làm được sự tình, không có nghĩa là độc nhất vô nhị.

Pháp khí tạm thời chỉ có thể dựa cục gạch —— Huyền Thiết Mẫu đao nàng tạm thời không sẽ xem xét —— vậy không tính có cái gì Pháp khí, mà lại cục gạch nhìn như ít xuất hiện, kì thực rêu rao, về sau đã có phi kiếm, không phải cần phải, nàng cũng sẽ không lấy ra sử dụng.

Từ hai lần chiến đấu tổng kết ở bên trong, Giản Nhược Trần còn tổng kết ra, nàng pháp thuật ưu thế, chiếm đúng rồi linh lực hùng hậu, nhưng bất luận là chỉ một Pháp khí công kích hay vẫn là pháp thuật công kích, tại gặp được cao hơn giai tu sĩ thời điểm, nàng cũng sẽ không chiếm quá lớn ưu thế.

Chẳng qua là đây không phải thời gian ngắn liền có thể giải quyết vấn đề.

Nàng trong đầu mặc dù có vậy người Nguyên Anh lưu lại trí nhớ, cần phải giải quyết nàng đều muốn giải quyết vấn đề, hay vẫn là không đủ.

Như thế chạy đi lại năm sáu ngày sau đó, cuối cùng cho bọn hăn bước lên Thiên Đạo Tông phạm vi thế lực, hai người lại ai đều không có phốt lờ.

Càng là tại cửa nhà mình, càng phải không thể sơ hốt, thật muốn tình thế bắt buộc, đối phương cửa nhà, giống nhau có thể phục kích.

Hơn nữa, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý cũng không có thể lại ban ngày phục đêm ra, bọn họ nhất định phải thoải mái đấy, để đem đã từng giết người đấy được sạch sẽ.

Cho nên, Phạm An Quý chỉ có thể tế ra phi kiếm của hăn, mà Giản Nhược Trần là được rồi ngồi lên phi kiếm.

Giản Nhược Trần không phải không có thể ở trong phường thị mua sắm phi kiếm, chẳng qua là như vậy một làm, sẽ không tốt giải thích vì cái gì đến cửa nhà rồi, mới nhớ tới mua sắm phi kiếm sự tình.

Chạy đi tốc độ bỗng nhiên hạ thấp, nguyên bản coi như thoải mái dễ chịu chạy đi chuyển đã thành chính thức chạy đi —— sau vài ngày tại cục gạch lên, Phạm An Quý phải ngồi ở cục gạch bên trên đấy, Giản Nhược Trần cũng ngẫu nhiên như thế.

Hưởng qua rồi cục gạch lại đổi thành phi kiếm, thật sự có loại từ xa hoa tọa giá lưu lạc là xe điện thay đi bộ, bất luận tại tốc độ cùng thoải mái dễ chịu trình độ bên trên đều cần nhẫn nại, nhất là Giản Nhược Trần, từ chủ giá đổi lại ngồi lên, hay vẫn là rất sút sọ ngồi lên, thật sự là đối với nghị lực nào đó khảo nghiệm.

Đứng ở Phạm An Quý sau lưng, hai cái chân miễn cưỡng tại trên phi kiếm, tay còn muốn khoác lên Phạm An Quý đầu vai bảo trì cân bằng, đây tự nghiệm thấy, điên cuồng.

Nửa canh giờ không đến, Giản Nhược Trần liền đưa ra kháng nghị, nàng tình nguyện rơi trên mặt đất chạy vội.

Dù sao chỉ cần lách qua rồi thành trì, thậm chí không cần lách qua, xuyên qua thành trì, đi đến hoang dã liền có thể vận hành linh lực chạy vội, đường muốn quá mức khó đi, liền tầng trời thấp phi hành, bất quá chính là tiêu hao linh lực, năng Linh lực hùng hậu, tiêu hao được rất tốt.

Phạm An Quý tự nhiên là tuân theo Giản Nhược Trần ý kiến, hai người mà bắt đầu rơi xuống đất gia tốc đứng lên.

Đã trải qua vài ngày đổi mới ấn tượng, Phạm An Quý đối với Giản Nhược Trần chút nào không tốn sức theo sát bên trên tốc độ của hắn tuyệt không ngoài ý muốn rồi.

Bất quá trải qua thành trấn thời điểm, hai người đang chuẩn bị mua sắm vài thứ, Bích Vân cốc bên kia cần đại lượng phòng hộ Ngọc phù, Phạm An Quý nếu như có thể luyện chế, cũng nên mua sắm chút ít Ngọc phù tài liệu, Giản Nhược Trần còn muốn mua sắm chút ít lá bùa.

Nếu như rơi xuống đất, khôi phục ban ngày chạy đi, vẫn còn là Thiên Đạo Tông trong phạm vi, hai người ít xuất hiện phải ít xuất hiện, cũng không có cố ý che giấu hành tung của mình, đã đến thành trấn, trực tiếp tiến vào lớn nhất cửa hàng.

Mua sắm đều là với Phạm An Quý danh nghĩa, hai người mua đều là đơn giản tài liệu, cũng không cần nói như thế nào giá, rất nhanh liền đem cần đồ vật mua.

Hai người mới rời điểm đi cửa hàng chuẩn bị ra khỏi thành, còn đi ra không xa, Giản Nhược Trần bỗng nhiên thần sắc hơi động một chút, tiếp theo liền bình tĩnh trở lại, quay đầu đối với Phạm An Quý nói: "Tam công tử, rời tông cửa cũng không xa, khó được đi ra một lần, ném thử nơi đây đặc sắc như thế nào?"

Thành này trấn khoảng cách Thiên Đạo Tông sơn môn cũng liền ba lượng mặt trời phi hành lộ trình, thật sự là không có cái gì đặc biệt mỹ

vị, nhưng Giản Nhược Trần sẽ không vô duyên vô cớ muốn trì hoãn thời gian đấy, Phạm An Quý nghe vậy, lập tức liền phối hợp với vui mừng nhường mày: "Vậy có thể thật sự là quá tốt, nơi này là có vài loại phong vị đặc sắc."

Hai người nói qua chọn lấy một cái quán rượu, đã muốn phòng cao thượng, hai người đi vào, Phạm An Quý quả nhiên không khách khí chút nào điểm một đồng linh thực, còn muốn rồi tốt nhất Linh tửu, tất cả đều là Trúc cơ tu sĩ có thể ăn đấy, có thể nói, đem tòa tửu lâu này trong đất tiền nhất tốt nhất toàn bộ điểm rồi.

Đợi đến lúc tiểu nhị vui vẻ ra mặt mà phần đỉnh rồi hai cái món ăn nguội đi lên, đóng cửa phòng, Phạm An Quý mới nhường mày, lộ ra hỏi thăm thần sắc, Giản Nhược Trần cười cười, tự mình cho Phạm An Quý đã đến một ly Linh tửu nói: "Tam công tử, người cũng không phải khách khí, cái gì quý liền chút gì đó."

Phạm An Quý cười nói: "Giản tiên tử không thường ly khai tông môn, về sau ly khai thói quen, nói không chừng so với ta còn có thể chọn món ăn."

Giản Nhược Trần cười, hai người chạm cốc, một bên uống Linh tửu, một bên tạp nham mà đang nói gì đó, thẳng đến tất cả linh thực lên một lượt toàn bộ rồi, tiểu nhị mặt khác cho thêm đồ ăn lui về phía sau xuống, phòng cao thượng cấm chỉ bị bổ sung, Giản Nhược Trần nụ cười trên mặt mới biến mất.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Phạm An Quý cuối cùng nhin không được.

Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Lục hoàng tử truyền đến tin tức, muốn ta kéo dài trở lại Thiên Đạo Tông thời gian."

Phạm An Quý lông mi dương xuống, hắt một mực cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ, đây kéo dài tin tức từ đâu mà đến?

Giản Nhược Trần giải thích câu: "Ta cùng Lục hoàng tử ước hẹn, nếu có tin tức truyền lại, sẽ có mấy cái mật hiệu, hẳn đầu truyền đến lùi lại mật hiệu, mặc dù không có nói là lùi lại cái gì, nhưng là dựa theo chúng ta hành trình, phải trở lại Thiên Đạo Tông đấy, cho nên ta đoán, phải ý tứ này."

Phạm An Quý gật đầu nói: "Vì sao lùi lại? Người có cảm thấy?" Nếu là mật hiệu, chẳng qua là lùi lại, tất nhiên không thể tiết lộ nguyên nhân, mà lại muốn ngăn trở Giản Nhược Trần, cũng không có khả năng chỉ ở một cái thành trấn lưu lại truyền lời, cho nên, càng không khả năng nói được kỹ càng rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 295: Nhị Công Tử Liễu Phong

Giản Nhược Trần cũng đang tại hoài nghi Diệp Phi vì sao phải nàng lui lại trở lại Thiên Đạo Tông, mà là gì vẫn phải dùng như thế che giấu phương thức.

Nàng cùng Diệp Phi tại Thiên Đạo Tông thời điểm thì có quan hệ rồi, mà lại nàng đại bộ phận Linh Thạch đều là thông qua Chu Tước đường kiểm đưa tới tay, ai cũng sẽ nghĩ tới nàng cùng Chu Tước đường cũng chính là Diệp Phi quan hệ sẽ không đơn giản, Diệp Phi có cần gì phải, không nên dùng đến như vậy che giấu phương thức thông tri nàng sự tình đây?

Trừ phi chuyện này đồng thời cùng nàng cùng Diệp Phi có quan hệ, mà lại còn không có thể bị bất luận kẻ nào phát hiện, nàng đã cùng Diệp Phi đã nhận ra nguy hiểm.

Đầu tiên, chuyện này cùng Thiên Đạo Tông có quan hệ, ít nhất, nàng một khi trở lại Thiên Đạo Tông, chuyện này sẽ bị thúc đẩy rồi, không có thể nghịch chuyển.

Nàng trở lại Thiên Đạo Tông, có cái gì không có thể nghịch chuyển sự tình muốn phát sinh?

Nàng Trúc cơ rồi.

Nếu như nàng lựa chọn tại lúc này Trúc cơ, chính là cùng với mặt khác Trúc cơ tu sĩ cùng đi Hoàng Thành đấy, bằng không thì, hoàn toàn có thể muộn một tháng ly khai Dực Vương Cốc.

Như vậy, Diệp Phi thực chính là muốn trì hoãn nàng đấy, hẳn là tiến vào Hoàng Thành.

Diệp Phi tại Hoàng Thành đã cảm thấy được nguy cơ, mà việc này nguy cơ sẽ liên quan đến đến nàng, khi nàng tiến vào Hoàng Thành về sau, sẽ cùng Diệp Phi cùng nhau gặp được nguy hiểm.

Giản Nhược Trần con mắt híp xuống, ánh mắt đột nhiên lợi hại đứng lên, Phạm An Quý nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt này cũng là tâm thần rung mình, những ngày này hẳn không phải là không có gặp qua Giản Nhược Trần như vậy ánh mắt, mỗi một lần Giản Nhược Trần đã có sát ý, chính là như thế.

"Như thế nào?" Phạm An Quý hỏi câu.

Giản Nhược Trần giơ tay lên, cong lên đốt ngón tay tại bên môi nhẹ nhàng đi từ từ, "Tam công tử, người đối với Hoàng Thành thấy thế nào?"

Phạm An Quý nhàu nhịu mày: "Thứ cho ta nói thẳng, Lục hoàng tử không có phần thắng khả năng."

"A?" Giản Nhược Trần khiêu mi nói.

Giản Nhược Trần chưa từng có tại Phạm An Quý trước mặt che giấu nàng cùng Diệp Phi quan hệ, kỳ thật nàng cũng không có ở trước mặt bất kỳ người nào che giấu qua, nhưng cũng không có trắng trợn tuyên dương, Phạm An Quý mở miệng liền đề Lục hoàng tử, cũng không gì đáng trách.

"Nếu như Lục hoàng tử cũng là Kết Đan Kỳ, cho dù là Trúc cơ hậu kỳ, hoặc là sau khi trăm tuổi, cũng coi như có một ưu thế." Phạm An Quý nói.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Như vậy, người cảm thấy, Đại hoàng tử sẽ đối với hẳn như thế nào?"

Vấn đề này Giản Nhược Trần mình cũng muốn quá nhiều lần rồi, nhưng nàng luôn trở lên cái thế giới tư duy trở lại cân nhắc, thật sự là nói không tốt cái thế giới này tu sĩ biết làm đến như thế nào.

Hoặc là nàng lòng dạ độc ác rồi.

Phạm An Quý nở nụ cười, "Giản tiên tử, người cũng biết ta vì sao bên ngoài một bộ quần áo lụa là bộ dáng, vì sao đã có một cái khác thượng phẩm hỏa hệ phi kiếm, cũng muốn cất giấu không chịu lấy ra?"

Giản Nhược Trần hí mắt xem kỹ lấy Phạm An Quý, nghĩ đến Thiên Đạo Tông mấy vị công tử, khóe miệng vênh lên: "Luyện Khí đường vị trí Đường chủ, ủy khuất Tam công tử?"

Bất kể là không phải thừa kế nghiệp cha, Phạm An Quý luyện khí thủ đoạn không lầm, tin tưởng Phạm Trường Lợi cũng sẽ không không nỡ bỏ đem luyện khí tay nghề truyền cho con mình, nếu là như vậy Phạm An Quý còn muốn giấu dốt, vậy toan tính tự cũng không chỉ là Đường chủ vị rồi.

"Đến không ủy khuất ta, bất quá là nhân tâm chưa đủ rồi." Phạm An Quý cười lạnh nói.

Giản Nhược Trần méo mó đầu, nàng tiếp xúc Phạm An Quý mấy lần, thực tại nhìn không ra Phạm An Quý ngấp nghé Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí ý tứ, có thể Phạm An Quý nếu như nói như vậy, toan tính, cũng chỉ có thể là vị trí này rồi.

Nhân tâm chưa đủ nếu không phải hãn, cũng chỉ có thể phải phụ thân của hãn, Phạm Trường Lợi.

"Như vậy. . ." Giản Nhược Trần dừng ở Phạm An Quý nói.

"Tông môn tông chủ, đầu tiên là tu vi thực lực, kế tiếp là sau lưng chỗ dựa, sau đó chính là năng lực quản lý, đây ba dạng ta giống nhau không

chiếm, tự nhiên đối với người nhậm chức môn chủ kế tiếp vị không có bất kỳ uy hiếp, nhưng nếu như ta chiếm được giống nhau, ha ha, Giản tiên tử, người chưa từng gặp qua Nhị công tử a."

Giản Nhược Trần gật đầu: "Nhị công tử Liễu Phong không phải đang bế quan trùng kích Trúc Cơ trung kỳ sao?"

Có thể nói hết mình cũng cảm thấy không đúng, Nhị công tử bế quan thời gian cũng quá dài a.

Phạm An Quý lộ ra châm chọc mỉm cười, "Liễu Phong là chúng ta những thứ này công tử trong thiên phú cao nhất, hẳn là mộc hỏa song hệ Linh căn, chủ tu Hỏa Linh Căn, Mộc linh căn gia trì Hỏa Linh Căn, linh lực so với đồng cấp tu sĩ hơn một chút, mà lại hẳn làm người, so với Liễu tổng quản còn khéo léo."

Giản Nhược Trần im lặng dưới, cảm giác Phạm An Quý phía dưới muốn nói đây, hẳn là rất tàn khốc sự tình rồi.

"Có thể Liễu Phong tại Trúc cơ về sau, vậy mà lâm ăn xong Băng Hệ Linh đan, vẫn còn là hỏa hệ linh lực sắp hao hết thời điểm, vậy hạt Linh đan trực tiếp liền đả thương hẳn Linh căn, nếu không có hẳn còn có Mộc hệ Linh căn gia trì, ân cần săn sóc ở kinh mạch, sợ là một thân tu vị đều hủy."

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, có thể lập khắc liền nghĩ đến trong đó sơ hở: "Nhị công tử làm sao chia phân biệt không xuất ra Băng Hệ Linh đan cùng hỏa hệ Linh đan?"

Phạm An Quý cười lạnh một tiếng: "Truyền tới đúng rồi Nhị công tử chính mình cầm nhầm."

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Làm sao có thể?"

Phạm An Quý cũng nói: "Làm sao có thể? Đúng vậy a, chỉ cần tu sĩ, ai có thể phân biệt không xuất ra là cái gì hệ Linh đan?"

Giản Nhược Trần trầm mặc một hồi nói: "Cho nên, Lục hoàng tử cũng gặp được những chuyện tương tự?"

"Đã gặp, hắn mới mười mấy tuổi đã bị ném tới rồi Thiên Đạo Tông, nếu như hắn an phận mà tại Thiên Đạo Tông, tối đa cũng chính là một cái không bị để ý tới Lục hoàng tử, có thể trở lại Hoàng Thành, đừng nói hắn chí tại Thái Tử vị, nếu không có quyết định này, Đại hoàng tử sẽ cho phép một cái uy hiếp tại bên người?"

"Giường chi bên cạnh, há lại cho người khác ngủ yên." Giản Nhược Trần thở dài.

"Đúng vậy, cho nên, ta đoán không được Đại hoàng tử sẽ như thế nào đối đãi hắn, nhưng tuyệt đối sẽ không bất động hắn đấy." Phạm An Quý nói.

Giản Nhược Trần tại đương nhiên biết rõ Diệp Phi sẽ gặp nguy hiểm, vấn đề là như thế nào nguy hiểm sẽ cùng nàng liên lạc với cùng một chỗ, thậm chí hai người gặp được đồng dạng đãi ngộ.

Có thể thì tại sao nàng cũng sẽ cùng hoàng tử một cái "Đãi ngộ" ?

Lời này nhưng không cách nào hỏi ra lời, Giản Nhược Trần xuất thần rồi một hồi, vậy mà hoàn toàn sờ không tới ý nghĩ.

"Người ý định ngừng ở tại chỗ này?" Phạm An Quý hỏi.

"Không." Giản Nhược Trần nói: "Chẳng qua là ý định thả chậm hành trình."

Nói qua híp mắt mắt hí con người, "Tam công tử, nếu như gặp được Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, người còn có phần thắng?"

Phạm An Quý có chút ngửa đầu, cũng đánh giá Giản Nhược Trần thần sắc, "Người nói sẽ có Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ chặn đường người?"

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, cũng hiểu được khả năng không lớn, lắc đầu nói: "Ta giống như xem trọng chính mình."

"Hai chúng ta liên thủ, lãng phí hai quả ngọc phù, xuất kỳ bất ý, ít nhất có thể toàn thân trở ra." Phạm An Quý nói được thật không ngờ bảo thủ, đến lại để cho Giản Nhược Trần cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Tu vi càng cao, kinh nghiệm chiến đấu càng phong phú, ta và người, kém xa." Phạm An Quý đoán được Giản Nhược Trần ý tưởng.

"Hôm nay phải ở chỗ này ở lại chứ" Phạm An Quý hỏi.

Giản Nhược Trần trầm ngâm xuống, hiện tại thời gian mới phải buổi chiều, bình thường chạy đi, cũng sẽ không bỏ qua dừng chân, ngẫm lại, nàng cự tuyệt.

Nàng cũng định đến Hoàng Thành rồi, liền không sẽ cải biến chủ ý, về phần nguy hiểm, chỉ cần Đại hoàng tử đều muốn đối phó nàng, nàng trốn ở Thiên Đạo Tông bên trong cũng vô ích.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 296: Lĩnh Nam Thành Chủ

Ngay tại Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý ly khai quán rượu thời điểm, khoảng cách việc này thành trấn bên ngoài một chỗ trong núi rừng, vừa đã xong một cuộc chiến đấu, lại là ba cái đang mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức tu sĩ vẫn lạc, chẳng qua là lúc này đây, ba người này thì thể cũng không có bị thiêu hủy, túi trữ vật cũng lưu tại trên thân thể.

Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý ly khai thành trấn không lâu sau liền nhanh hơn tốc độ, rời đi không bao lâu, phía trước liền truyền đến linh lực kích động động tĩnh, hai người vội vàng đuổi theo, có thể còn chưa tới phụ cận, linh lực kích động liền biến mất.

Hai người kỳ quái, thần thức ở chung quanh tìm kiếm một lát, liền chứng kiến cách đó không xa có giao chiến qua dấu vết, đuổi đi tới về sau, liền chứng kiến trên mặt đất ba bộ tàn khốc thi thể, đang mặc Kiếm Tông quần áo và trang sức, trọng kiếm bỏ lại rơi ở bên người, túi trữ vật vẫn là tại trên lưng.

Hai người kinh ngạc, còn chưa kịp tiến lên xem xét, liền nghe đến thanh âm xé gió, quay đầu nhìn lại, có tu sĩ ngự kiếm mà đến, một lát đi ra trước mắt thu hồi phi kiếm, nhưng là hai cái lạ lẫm tu sĩ.

Hai người kia trước nhìn về phía đúng rồi mặt đất ba bộ thi thể, thần sắc biến đổi, tiếp theo nhìn xem Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý, sắc mặt rừng mình.

"Một đường nghe nói Giản tiên tử cùng Tam công tử hai người giết người vô số, nhất là Kiếm Tông đệ tử, phàm là đoán được tặc cũng không khoan dung, quả là thế." Lớn tuổi tu sĩ phải Trúc cơ hậu kỳ, bên người thoáng trẻ tuổi đúng rồi Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ.

Giản Nhược Trần nhú mày, Phạm An Quý nhin không được, hay là trước thi lễ sau mới nói: "Ta hai người cũng là phát giác được nơi đây linh lực chấn động mới chạy đến, đã đến về sau liền gặp được đây ba người đã vẫn lạc."

Một cái khác tu sĩ khẽ nói: "Nghe qua Tam công tử đại danh, hôm nay vừa thấy quả nhiên không uống, quả nhiên là dám làm không dám chịu."

Phạm An Quý lông mày một đứng, cả giận nói: "Cái gì là dám làm không dám chịu?"

Giản Nhược Trần cũng nghe được không đúng, nhưng không có mở miệng, liền nghe tu sĩ kia cười lạnh một tiếng: "Nhị vị từ Dược Vương Cốc cùng nhau đi tới, giết người không tính, cuối cùng đến Thiên Đạo Tông khu vực rồi, mới lộ ra thân hình, cũng tại từ trước cửa nhà nhưng không thu liễm."

Nói qua chỉ vào mặt đất ba cỗ thi thể, nhìn hằm hằm Giản Nhược Trần: "Giản tiên tử, người một đường cũng đã giết mấy chục Kiếm Tông đệ tử, chẳng lẽ người muốn đem tất cả ngăn lại người đi đường Kiếm Tông đệ tử toàn bộ giết được sạch sẽ?"

Giản Nhược Trần cảm thấy kỳ quái nói: "Nhị vị đạo hữu biết chúng ta?"

"Giản tiên tử đại danh, Trịnh quốc ai không biết? Ai không hiểu? Tam công tử kỳ nhân, cũng là tiếng tăm lừng lẫy, nhị vị cùng một chỗ làm xuống như thế động trời việc đáng tiếc, muốn không bị biết rõ, sợ là không thể nào."

Giản Nhược Trần quay đầu lại nhìn xem dưới mặt đất ba bộ thi thể, nhìn lại một chút vậy hai vị tu sĩ, vậy Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ sâm nghiêm nói: "Giản tiên tử cảm nhận được được cũng có thể giết ta dám diệt khẩu?"

Phạm An Quý nộ khí dâng lên, lại tự nghĩ hãn và Giản Nhược Trần căn bản không phải đây Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ đối thủ, không dám lỗ mãng, cố nén nhìn xem Giản Nhược Trần ý tứ, Giản Nhược Trần nói: "Xin hỏi nhị vị đạo hữu tôn tính đại danh."

"Lĩnh Nam thành thành chủ Tiểu Lâm." Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ nói, "Vị này chính là Lĩnh Nam thành hộ pháp Đồ Cương."

Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý đồng thời chấp tay, Giản Nhược Trần đạo một tiếng: "Thất kính."

Hai người kia hừ một tiếng, thực sự chấp tay đáp lễ lại.

Giản Nhược Trần nói: "Giống như thành chủ, không nói đến ba vị này Kiếm Tông đạo hữu vẫn lạc, có thể báo cho biết, ta cùng Tam công tử như thế nào một đường giết mấy chục Kiếm Tông đệ tử hay sao?"

Tiểu Lâm lãnh đạm nói: "Giản tiên tử lời này không cần hỏi chúng ta, xin cùng chúng ta cùng một chỗ hồi Lĩnh Nam thành."

Giản Nhược Trần mặt không đổi sắc, vẫn là vẻ mặt ôn hoà nói: "Giống như thành chủ dùng gì lý do cưỡng chế ta cùng Tam công tử đi tới Lĩnh Nam thành đây? Giống như thành chủ chỉ trích ta hai người giết Kiếm Tông đạo hữu, xin hỏi giống như thành chủ, ta hai người vì sao phải sát kiếm tông đạo hữu?"

"Người Giản Nhược Trần cùng Kiếm Tông trở mặt, Kiếm Tông đệ tử muốn giết người cho thống khoái, Kiếm Tông đệ tử không phải người giết chết, thì là người nào?" Đồ Cương cả giận nói.

Giản Nhược Trần mỉm cười: "Đồ hộ pháp cũng nói, Kiếm Tông đệ tử muốn giết ta cho thống khoái, vậy Đồ hộ pháp có ý tứ là, Kiếm Tông đệ tử giết ta có thể, ta lại không thể giết bọn hăn rồi hả?"

Đồ Cương sững sờ, Tiểu Lâm hừ một tiếng nói: "Giản tiên tử nhanh mồm nhanh miệng, bất quá lời này có địa phương lại để cho Giản tiên tử nói."

Giản Nhược Trần thu hồi dáng tươi cười, thành khẩn nói: "Giống như thành chủ, không phải ta hai người không muốn cùng thành chủ đi một chuyến, chúng ta càng muốn biết, là ai mạo hiểm rồi tên của chúng ta đầu giết người.

nếu thật là chúng ta giết chết đấy, thừa nhận cũng không sao, cũng không thể tới giết ta, ta đứng đấy bất động, mặc người chém giết đấy, đầu phải không phải chúng ta làm đấy, lại cũng không muốn tùy ý ứng thừa.

Giống như thành chủ, Đồ hộ pháp nếu là thuận tiện, có thể cùng chúng ta cùng một chỗ trở lại Thiên Đạo Tông, chúng ta người đã tại tông môn khu vực rồi, còn có người với tên của chúng ta đầu tàn sát Kiếm Tông đệ tử, với tư cách tông môn đệ tử, chúng ta cũng muốn mau sớm báo cho biết tông môn."

Giản Nhược Trần vừa nói như vậy, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương đều là sững sờ, Giản Nhược Trần nói cũng không phải là vô lễ, dưới đời này ở đâu có cái loại này đạo lý, chỉ cho phép người khác giết người, không cho phép người giết người khác.

Liền nghe Giản Nhược Trần hỏi tiếp: "Còn có một sự tình không rõ, kiếm này tông cùng ta ân oán, như thế nào kinh động đến giống như thành chủ cùng Đồ hộ pháp? Thật muốn truy cứu chúng ta tội danh, không phải nên Kiếm Tông đệ tử đến đây?"

Đồ Cương nói: "Kiếm Tông phái ra Trúc Cơ sơ kỳ, trung kỳ đệ tử liên tiếp mất tích tử vong, thì có tại ta Lĩnh Nam thành phụ cận đây, chúng ta trước phải đến tin tức. . ."

Nói đến đây, liền gặp được Giản Nhược Trần mắt lộ vẻ kinh ngạc, không khỏi dừng lại.

Chỉ thấy Giản Nhược Trần kinh ngạc nói: "Mất tích tử vong đều là Trúc Cơ sơ kỳ, trung kỳ Kiếm Tông đệ tử?" Sau đó nhìn thoáng qua Phạm An Quý, lại quay đầu lại nhìn xem trên mặt đất ba bộ thi thể.

"Bọn họ? Cũng là Trúc Cơ sơ kỳ, trung kỳ đệ tử?"

Tiểu Lâm cùng Đồ Cương nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý biểu lộ, gặp Phạm An Quý hừ một tiếng rơi xuống mặt đất, tiến lên thô bạo mà giật xuống ba bộ thi thể túi trữ vật, thần thức tìm kiếm một lát, nhặt đi ra ba miếng thân phận Ngọc phù, nhìn xem nói:

"Ôi!!!, Giản tiên tử, rất cao nhìn người a, một vị Trúc Cơ trung kỳ, hai vị Trúc Cơ sơ kỳ."

Giản Nhược Trần quay đầu trở lại, nhìn xem Tiểu Lâm cùng Đồ Cương: "Hai vị, chúng ta, được rồi, coi như là Tam công tử có thể một người chém giết Kiếm Tông Trúc Cơ trung kỳ đệ tử, sau đó cùng ta hợp lực giết khác nhị vị, chúng ta ngay cả thi thể bên trên túi trữ vật cũng không kịp thu, vừa mới giết người xong, dù sao sẽ không như thế dù bạn vẫn ung dung a."

Tiểu Lâm cùng Đồ Cương liếc nhau một cái, Tiểu Lâm bỗng nhiên vẻ mặt ôn hoà nói: "Giản tiên tử thật không xấu hổ nữ trung hào kiệt, chúng ta còn tưởng rằng đuổi tới Giản tiên tử về sau, sẽ thấy một cái nổi trận lôi đình tiên tử, thực không dám giấu giếm, như đều là Trúc Cơ sơ kỳ Kiếm Tông tu sĩ vẫn lạc, chúng ta tự nhiên sẽ không tin tưởng Giản tiên tử mà nói."

Nói qua liếc mắt nhìn Phạm An Quý, ý tứ liền rất rõ ràng rồi.

"Có thể vẫn lạc cùng mất tích tu sĩ ở bên trong, còn có Trúc Cơ trung kỳ Kiếm Tông tu sĩ, cũng rất làm cho người ta hoài nghi, cho nên, chúng ta mới hảo ngôn hảo ngữ xin nhị vị hồi Linh Nam thành."

Tiểu Lâm ý tứ chính là mịt mờ nói minh, bọn họ sáng sớm liền cân nhắc đến Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý không có khả năng giết được vậy rất nhiều tu sĩ, bằng không thì, bọn họ vừa lên trở lại liền sẽ động thủ tra hỏi hai người trở về.

Giản Nhược Trần liền nhìn xem Phạm An Quý, cái này chính là tôn trọng Phạm An Quý Tam công tử thân phận.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 297: Giản Sư Thúc Mời Đến

Phạm An Quý hướng Tiểu Lâm chấp tay nói: "Tông môn khu vực phát sinh loại sự tình này, chúng ta trước hết phải về tông môn bẩm báo, vừa vặn giống như thành chủ cùng Đồ hộ pháp đã ở, cùng một chỗ mắt thấy, cũng khẩn cầu nhị vị có thể cùng chúng ta cùng một chỗ về trước tông môn."

Một cái "Trước" chữ, lời này sẽ không có nói chết, cũng có thể lý giải làm đầu hồi tông môn, sau đó lại cùng Tiểu Lâm Đồ Cương trở lại Lĩnh Nam thành hoặc là địa phương nào, đương nhiên, cũng có thể có thể liên trực tiếp ở lại Thiên Đạo Tông cũng nói không chừng.

Tiểu Lâm cùng Đồ Cương giúp nhau nhìn xem, đều gật gật đầu, Tiểu Lâm nói: "Việc này hơn phân nửa là có mượn nhờ Giản tiên tử cùng Tam công tử tên tuổi giết người, chúng ta cũng kỳ quái, mục đích làm như vậy đến tột cùng là vì sao? Không thiếu được về sau còn có cần Giản tiên tử cùng Tam công tử thời điểm."

Giản Nhược Trần nghe vậy trong nội tâm khẽ động, chấp tay nói tạ.

Đồ Cương tiến lên thu ba người thi thể tại trong túi trữ vật, Phạm An Quý lại bất động thanh sắc mà đem túi trữ vật lưu tại trong tay mình. Tiểu Lâm Đồ Cương thấy, cũng chỉ khi không có trông thấy.

Bốn người cùng nhau hướng Thiên Đạo Tông đi đến, Giản Nhược Trần lại đối với Tiểu Lâm Đồ Cương càng thêm hoài nghi, hai người trước ngạo mạn sau cung kính cũng quá rõ ràng, nếu như không có Tiểu Lâm sau một câu nói, nàng cũng sẽ không nhiều tâm, có thể trước có Diệp Phi phái

người truyền lời, muốn nàng tạm hoãn trở lại tông môn, sau thì có Tiểu Lâm Đồ Cường cùng tới đây muốn dẫn bọn hắc trở về.

Mà dẫn bọn hắc trở về phương thức, lại còn là với giết mấy chục Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ tội danh —— bất luận có phải là hắc hay không dám giết đấy, cũng nên có một thuyết pháp, liền không nhất định có thể ở lại Thiên Đạo Tông rồi.

Nói như vậy thì, bất luận Giản Nhược Trần lùi lại không lùi lại trở lại Thiên Đạo Tông, Giản Nhược Trần cùng Tam công tử cùng một chỗ giết chết Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ hơn mười người nghe đồn, cũng làm cho hắc hai người không thể không lộ diện.

Kỳ thật mặc cho ai cũng sẽ không tin tưởng là hắc hai người làm xuống sự tình bức này —— tuy rằng trong đó có như vậy ba vị là bọn hắc giết đấy, còn có ba vị mạo danh đích thực —— nhưng chính là như vậy một cái rõ ràng cạm bẫy, nhìn phải hiểu, cũng không khỏi không nhảy.

Kế tiếp chạy đi Giản Nhược Trần bảo lưu lại thực lực, trung quy trung củ mới tốt như một cái chính thức vừa mới Trúc cơ tu sĩ bình thường, lại cũng không chịu lùi lại rồi trở lại tông môn thời gian, không chút do dự liền ngồi lên rồi Phạm An Quý phi kiếm.

Phạm An Quý cũng là không thêm để ý chút nào mà tế ra này chuỗi tông môn hạ phẩm phi kiếm, mang theo Giản Nhược Trần, xem trọng Đồ Cường cùng Tiểu Lâm thăng lạc đầu.

Đồ Cường nhìn nhìn nữa, hay vẫn là nhìn không được nói: "Giản tiên tử dĩ nhiên Trúc cơ, vì sao không cho mình mua một thanh phi kiếm?"

Giản Nhược Trần giàu có vậy là đã ra tên, cũng chính là Tiểu Lâm cùng Đồ Cường tự kiếm chế thân phận, không chịu làm ra có tổn hại thân phận ăn cướp hành vi.

Giản Nhược Trần đứng ở trên phi kiếm, dựa vào Phạm An Quý khởi động vòng bảo hộ, một tay còn khoác lên Phạm An Quý trên bờ vai, nghe vậy nói: "Thực không dám giấu giếm, một là tông môn sẽ có ban thưởng, hai chính là ta đang định trở lại tông môn liền thân thỉnh đến Hoàng Thành rèn luyện, đều muốn tại Hoàng Thành đào một cái khác thượng phẩm phi kiếm."

Lời này cũng chỉ có Giản Nhược Trần như vậy tài đại khí thô mới có thể nói được yên tâm thoải mái, mà lại làm cho người ta nghe được tin là thật.

Tiểu Lâm cùng Đồ Cương đều nghiêng đầu nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt trong nháy mắt kinh ngạc bị đang mỉm cười nhìn sang Giản Nhược Trần bắt được.

Tại hạ một người thành trấn, Phạm An Quý tìm thành chủ Thiên Đạo Tông thương hội, đem chứng kiến sự tình trước báo tới, cũng báo với rồi thành chủ.

Tin tức cực nhanh mà tung ra mở đi ra, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương chẳng qua là nhìn xem, cũng không ngăn trở.

Lĩnh Nam thành thành chủ thân đến Thiên Đạo Tông, Thiên Đạo Tông tông chủ tự nhiên cũng muốn ra mặt —— tu vi tuy rằng không đứng đợi, nhưng Lĩnh Nam thành cũng là Đại Thành, thành chủ do hoàng thất tự mình bổ nhiệm, địa vị cùng Thiên Đạo Tông tông chủ tương đối.

Như thế hàn huyên hỏi thăm, trong lúc này Dực Vương Cốc bên ngoài chuyện đã xảy ra Thiên Đạo Tông cũng có nghe thấy, lập tức chỉ làm khiếp sợ phần nộ, Tiểu Lâm Đồ Cương cũng phối hợp với cảm thán, kế tiếp Tiểu Lâm Đồ Cương tự nhiên muốn cho đủ Thiên Đạo Tông mặt mũi, đi đầu nghỉ ngơi.

Mặt đối với Thiên Đạo Tông nhà mình tông chủ cùng Đường chủ đám, Phạm An Quý liền nhiều quy củ rồi, quy củ giảng thuật giết Kiếm Tông bốn người cùng mặt khác giả mạo Kiếm Tông tu sĩ sự tình, chẳng qua là giết người quá trình làm cải biến, biến thành hắc và Giản Nhược Trần lợi dụng hộ thể Ngọc phù, cận thân thi phát phù lục.

Giản Nhược Trần gan lớn tất cả mọi người kiến thức, nàng tài đại khí thô không thêm để ý phù lục càng là biết được, đối với loại thủ đoạn này An Sơn mấy người không nghi ngờ gì, chẳng qua là ai cũng không nghĩ ra người nào muốn mượn này giết chết Kiếm Tông đệ tử.

Kiếm Tông danh dự cũng không có người làm kiếm tông tông chủ mà vẫn hồi bao nhiêu, Kiếm Tông tông chủ cũng không ước thúc môn hạ đệ tử hướng Giản Nhược Trần trả thù, lẽ ra lớn như thế quy mô mà chặn đường chính là một người Trúc Cơ hoặc là Luyện khí hậu kỳ Giản Nhược Trần, đã là xem trọng nàng không biết bao nhiêu mắt, nhất định là nhìn tại Phạm An Quý cùng đi phân thượng.

Nhưng đến cùng là người nào cùng Kiếm Tông có như thế thâm cừu đại hận, mà lại lại có như thế năng lực chém giết những thứ này Trúc cơ tu sĩ đây?

Phạm Trường Lợi lại kỹ càng một mình hỏi thăm Phạm An Quý, Giản Nhược Trần bên này lại là dựa theo lệ cũ trước một phen bận rộn, Trúc cơ về sau nhận lấy nội môn phúc lợi, an bài chỗ ở. . . , lệ cũ, những thứ này tự nhiên có chuyên môn phụ trách tu sĩ, lần này, nhưng là Liễu Tùy Phong tự mình dẫn dắt.

Giản Nhược Trần tự nhiên hiểu Liễu Tùy Phong ý tứ, có thể chính nàng cũng không xác định, giết chết Kiếm Tông tu sĩ hung thủ rút cuộc là giá họa cho nàng thuận tiện báo thù như vậy nhất cử lưỡng tiện, hay vẫn là đơn đơn chỉ là vì bức bách nàng ly khai Dược Vương Cốc đến Hoàng Thành.

Nhưng bất luận loại nào, Giản Nhược Trần đều cảm giác được nhắm vào nàng rậm rạp ác ý.

Thiên Đạo Tông đối với Giản Nhược Trần cũng cảm thấy đau đầu, từ Giản Nhược Trần tiến vào tông môn về sau, cái đó một lần gió thổi cỏ lay, đều cùng Giản Nhược Trần có kiếp trước quan hệ, so sánh dưới, Giản Nhược Trần dẫn khí nhập vào cơ thể về sau một năm thời gian liền Trúc cơ, tại Giản Nhược Trần trên người ngược lại là nhỏ nhất dễ dàng nhất xem nhẹ sự tình rồi.

Trong tông môn có như thế nào đau đầu, Giản Nhược Trần bất chấp cũng không cố rồi, đem cần phải thủ tục đều xử lý xong sau, Giản Nhược Trần về trước rồi ngoại môn.

Nàng tại ngoại môn còn có một chỗ tiểu viện cần nộp lên, mà lại tại ngoại môn một năm, cùng ngoại môn còn có mấy cái quen biết cũ, cũng muốn còn trông thấy.

Ngoại môn ất Trang tổng quản Phùng Dương cũng được biết Giản Nhược Trần trở lại Thiên Đạo Tông sự tình, tại chính mình trong sân, trong nội tâm không nói ra được ngũ vị trần tạp.

Giản Nhược Trần mới vừa gia nhập ngoại môn thời điểm ngay tại hắc Ất trang, dẫn khí nhập vào cơ thể sẽ dùng hai năm rưỡi sự tình, khi đó, người nào không biết ngoại môn Ất trang lại có một cái ngũ linh căn phế vật, ai có thể nghĩ đến, vèn vèn tiếp qua rồi một năm, ngày đó việc này bị mọi người công nhận phế vật, vậy mà Trúc cơ rồi.

Phùng Dương trong nội tâm từng đột phát nhanh, lại từng đột hưng phấn, Giản Nhược Trần tại ngoại môn mấy năm này, hắc may mắn không có có đắc tội nàng, cũng không có bạc đãi nàng.

Hắn trong phòng dạo qua một vòng, cuối cùng quyết định.

Hôm nay Giản Nhược Trần đã là Trúc cơ tu sĩ, đã đã thành hắc nội môn sư thúc, hắc chính là chuyển thành báỉ phỏng, cũng là nên phải đấy, nghĩ vậy, hắc lại đang trong túi trữ vật tìm rồi một phen, cuối cùng tìm được một cái miễn cưỡng lấy được xuất thủ thứ đồ vật.

Lúc này mới hướng cửa sân đi đến, vừa mở ra đại môn, đang chứng kiến Giản Nhược Trần đi tới, hắc ngân ra.

"Phùng tổng quản, không mời ta đi vào ngồi một chút?" Giản Nhược Trần trước cười mở miệng.

Phùng Dương "A" rồi, một tiếng, ngay lập tức mặt bên trên liền chồing chất ra dáng tươi cười, "Giản sư thúc, mau mời tiến."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 298: Bảo Vật Lôi Châu

Giản Nhược Trần trở lại Thiên Đạo Tông, còn là lần đầu tiên đã có "Sư thúc" xưng hô, nhất thời cũng hiểu được thú vị.

Nàng đây vài chục năm nay xưng hô vốn là nhiều, hôm nay nhiều hơn nữa rồi một cái sư thúc xưng hô, về sau còn có thể phải sư tổ, loại này theo tu vi tăng lên bối phận cũng tăng trưởng xưng hô, thật là sẽ cho người trong nội tâm bay lên tiến thủ tâm.

Không vì cái gì khác đấy, chính là vì bối phận gia tăng cũng nên cố gắng lên.

Tiến vào phòng khách, tự nhiên là xin Giản Nhược Trần ghế trên, Giản Nhược Trần từ chối, chỉ chịu ngồi ở ghế khách, Phùng Dương cũng sẽ không chịu ngồi ở chủ vị, chỉ ở ghế khách xứng đôi, ngâm vào nước bên trên linh trà.

Giản Nhược Trần không thích hàn huyên, thối phòng linh trà nói: "Ban đầu ở Phùng tổng quản nơi đây, đều nhờ chiếu cố, về sau nếu có cần chỗ của ta, Phùng tổng quản không cần khách khí."

Giản Nhược Trần lời này không phải khách sáo, nàng đến không phải tích thủy chi ân suốt tuôn tương báo, nhưng cùng Phùng Dương, bao nhiêu vẫn còn có chút cảm tình đấy.

Cảm tình vật này sao, liên lạc hơn nhiều, tự nhiên cũng liền thâm hậu, lâu không gặp gỡ, sẽ không thạo, lần trước Giản Nhược Trần trở lại tông

môn, tại ngoại môn chậm trễ vài ngày, thực sự bởi vì bận rộn cùng các loại nguyên nhân, không cùng Phùng Dương gặp mặt.

Hôm nay chắc hẳn về chuyện của nàng, chỉ cần có thể lại để cho đại chúng hiểu rõ, Phùng Dương đều hiểu rõ, bởi vậy nàng nói như vậy bên trên một câu, cũng không phải là khoác lác.

Phùng Dương lập tức lên đường: "Giản sư thúc Trúc cơ, phải thật đáng mừng đấy, văn bối chuẩn bị hạ lễ, kính xin sư thúc xin vui lòng nhận cho."

Nói qua từ trong túi trữ vật nâng ra một cái hộp ngọc mở ra, đưa đến Giản Nhược Trần trước người.

Hộp ngọc này bên trong chỉ có một quả nho nhỏ màu đen thứ đồ vật, không có linh lực chấn động, nhìn không ra là cái gì, Giản Nhược Trần nhìn thoáng qua.

Phùng Dương nói: "Đây là miếng lôi châu, phải tại bên ngoài ngoài ý muốn lấy được, nghe nói lôi châu bạo tạc nổ tung thời điểm uy lực, có thể di sơn đảo hải, liên kết đan tu sĩ cũng không có thể trốn tránh, hơn phân nửa là khoa trương, văn bối muốn thứ này văn bối phải không cần, liền hiệu kính Giản sư thúc."

Giản Nhược Trần nghe đây lôi châu danh tự đã cảm thấy thứ này uy lực sẽ không bình thường, Phùng Dương nói như vậy, liền thầm giật mình, thứ này không phải là bên trên cái thế giới quả Boom sao, hay vẫn là áp súc hình đấy, nhưng Phùng Dương sao có thể có như vậy uy lực đồ vật.

Thò tay tiếp nhận hộp ngọc để ở một bên, ánh mắt liền rơi vào Phùng Dương trên mặt, làm mời ngồi đích thủ thế, đợi Phùng Dương đi trở về đi tới ngồi xuống nói: "Phùng tổng quản, lôi châu bức này thứ đồ vật uy lực thật lớn như thế, không biết Phùng tổng quản từ chỗ nào được trở lại?"

Phùng Dương trong nội tâm thoáng không nhanh, hắn đưa Giản Nhược Trần như vật này, đã là căn răng theo —— lôi châu muốn bắt đến phường thị lên, vậy phải là muốn với trung phẩm Linh Thạch làm đơn vị tính toán đấy, có thể Giản Nhược Trần lại vẫn muốn hỏi xuất xứ, nàng sẽ không biết đạo bậc này thứ đồ vật ai đạt được cũng sẽ không nói ra chỗ nói ra được sao?

Có thể Giản Nhược Trần cứ như vậy nhìn xem hắn, hắn cũng không dám không đáp, trong nội tâm âm thầm hận chính mình, đây thật sự là vượt mong ngựa vô tới lập tức chân bên trên.

Trên mặt lại đối với cười nói: "Thứ này trong tay ta đã lâu rồi, giống như đã có hơn mười năm rồi, phải một lần ra ngoài bên cạnh làm việc, tại phường thị bên ngoài từ một cái nhỏ tu sĩ trong tay lấy được, lúc ấy văn bối cũng đã hỏi xuất xứ, hắn nói là từ một cái văn lạc tu sĩ chỗ đó nhặt được đấy.

Văn bối chỉ dùng cực trả giá thật nhỏ phải có được, cũng là vậy nhỏ tu sĩ đem thứ này xử lý cho văn bối về sau, bỗng nhiên ngày thứ hai liền truyền đến tin dữ, vậy nhỏ tu sĩ vô duyên vô cớ liền văn lạc, văn bối liền nghĩ tới vật này.

Không bao lâu lại đã nghe được nghe đồn, nói lên có một kết Đan tiên bối văn lạc, túi trữ vật mất đi, bên trong bảo vật danh sách cũng lưu truyền tới, trong đó có đây lôi châu.

Văn bối cũng là tại thật lâu về sau mới xác định, đây chính là bảo vật danh sách trong lôi châu, một mực không dám lấy ra, một là văn bối tu vi thấp kém, thứ này một khi lộ diện, đối với văn bối mà nói nhất định là họa không phải phúc, hai chính là, văn bối cũng thật sự không dùng đến như thế uy lực bảo vật."

Giản Nhược Trần tử tế nghe lấy, nàng cũng không toàn bộ tin tưởng Phùng Dương mà nói, nhưng cũng biết Phùng Dương nếu như nói như vậy, liền bị gãy nàng truy vấn ý tứ, liền gật đầu nói: "Lôi châu loại bảo vật này phải có thể ngộ nhưng không thể cầu đắc, ta nếu là từ chối, chính là đối trá rồi."

Thò tay cài lên hộp ngọc nắp hộp, tại trên túi trữ vật nhẹ nhàng chạm đến xuống, hộp ngọc biến mất, Phùng Dương dáng tươi cười không thay đổi, có chút nhả ra nỗi giận.

Giản Nhược Trần tay vẫn còn tại trên túi trữ vật, trên tay bỗng nhiên là hơn đi ra dày đặc một chồng thứ đồ vật, Phùng Dương tâm uých nhảy xuống, nhận ra Giản Nhược Trần trên tay vậy dày đặc một chồng, rõ ràng chính là phù lục.

"Thu Phùng tổng quản đồ vật, cũng nên có đáp lễ đây, chẳng qua là lôi châu loại bảo vật này quá mức quý trọng, thực nếu dựa theo giá thị trường, ước chừng muốn đem ta túi trữ vật lấy hết rồi." Giản Nhược Trần cười, đem phù lục đi phía trước buông lỏng, bay tới Phùng Dương trước mặt.

"Đây mấy cái phù lục, Ngũ Hành đều có, đều là tự chính mình chế tác đây, miễn cưỡng tính làm thượng phẩm, sử dụng được vừa đúng lúc, vừa mức, tại Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ trước mặt miễn cưỡng có thể tự bảo vệ mình."

Phùng Dương nghe xong, mừng rỡ trong lòng, trong miệng liên tục cảm tạ.

Giản Nhược Trần khoát tay nói: "Không cần như thế, đây mấy cái phù lục cùng ta không coi vào đâu, cũng không đủ trình độ lôi châu vạn nhất."

Phùng Dương nghiêm mặt nói: "Bảo vật cũng phải nhìn tại người nào trong tay, mới có thể thể hiện ra giá giá trị, thứ này nếu là phóng ở chỗ này của ta, ước chừng cũng chính là tại trong túi trữ vật phóng cả cuộc đời trước rồi, ta còn muốn cùng nó cả ngày lẫn đêm chờ đợi lo lắng."

Nhưng ở Giản sư thúc trong tay liền lại là khác nhau, Giản sư thúc phải làm đại sự tu sĩ, cũng là rất có phúc trạch đấy, dẫn khí nhập vào cơ thể một năm thời gian liền Trúc cơ, thiên tài như thế tất nhiên muốn bị ghen tỵ, ngày sau tất nhiên sẽ có triển khai tác dụng thời điểm.

Giản tiên tử tặng cho ta những thứ này phù lục, cũng là mới ta đang cần thứ đồ vật, ta mới thật sự là muốn cảm tạ Giản sư thúc đấy."

Nói qua đứng lên hướng Giản Nhược Trần bái.

Phùng Dương lời này chân tâm thật ý, đối với hắn mà nói, những thứ này phù lục tác dụng xa xa lớn hơn vậy miếng lại để cho hắn chờ đợi lo lắng lôi châu.

Giản Nhược Trần cũng đứng lên trả bái lễ.

"Phùng tổng quản không cần khách khí." Hai người lần nữa ngồi xuống, Giản Nhược Trần trầm ngâm sau lại nói: "Ta còn sẽ ở trong tông môn lại dừng lại mấy ngày, Phùng tổng quản có cái gì cần cứ mở miệng."

Phùng Dương vội vàng gật đầu cảm ơn, Giản Nhược Trần tính toán sau trong túi trữ vật đồ vật, dưới mắt cũng không có lại có thể cảm xuất thủ, đang nhìn nhìn Phùng Dương tu vi, trong lòng hiểu rõ.

Phùng Dương lại nói: "Còn có một sự tình, đang muốn cùng Giản sư thúc nói."

Giản Nhược Trần gật đầu.

Phùng Dương nói tiếp: "Giản sư thúc còn nhớ rõ Hà Vũ Xuân a."

Cái tên này vừa ra khỏi miệng, Giản Nhược Trần lông mi dương xuống, nàng sao có thể không nhớ rõ Hà Vũ Xuân bốn người đây? Ngày đó, Hà Vũ Xuân vốn là chỉ điểm nàng dẫn khí nhập vào cơ thể sự tình, tiếp

theo lại đang bắt chuột đồng trong đã tìm được nàng, cũng chính là bắt chuột đồng trên sự tình nàng mới chính thức vào Chu Tước đường Diệp Phi, tông môn tổng quản Liễu Tùy Thanh mắt.

Chỉ tiếc, sau bởi vì cực nhỏ lợi nhỏ, Hà Vũ Xuân lựa chọn phản bội, Phùng Dương lúc này thời điểm nhắc tới bọn họ, rồi lại là ý gì?

"Tự nhiên nhớ rõ." Giản Nhược Trần cười cười, "Như thế nào. . ."

Phùng Dương nói: "Các nàng bốn người mới xuất quan không lâu, còn không biết Giản sư thúc đã Trúc cơ."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 299: Cường Ép Xin Lỗi

Giản Nhược Trần còn nhớ rõ, ngay tại không đến một năm lúc trước, tại bắt chuột đồng nhiệm vụ mới chấm dứt, đến tiếp sau Linh Thạch còn chưa tới vị thời điểm, Hà Vũ Xuân bốn người kiên trì muốn phân ra trong kế hoạch Linh Thạch, thế cho nên Giản Nhược Trần thiếu một ít muốn cùng Chu Tước đường trái với điều ước.

Đạt được Linh Thạch về sau ngày hôm sau, Hà Vũ Xuân bốn người liền đem Linh Thạch đổi Linh đan thuê tĩnh thất bế quan, dựa theo tính toán của bọn hắn, chính là muốn tại Trúc cơ lúc trước mới xuất quan.

Nếu là lúc trước không lâu xuất quan, tự nhiên sẽ không biết nàng đã Trúc cơ rồi. Giản Nhược Trần gật đầu, theo hỏi: "Bọn họ tu vi đều như thế nào?"

Phùng Dương cười nói: "Lúc ấy Hà Vũ Xuân tu vi cao nhất, cũng mới Luyện khí ba tầng đỉnh phong, bốn người bọn họ đổi không ít Linh đan, kế hoạch phải trực tiếp tu luyện tới Luyện khí chín tầng đỉnh phong về sau mới xuất quan, bất quá bọn hắn sai lầm mà đoán chừng rồi tốc độ tu luyện của mình, cần Linh đan.

Trước chút thời gian xuất quan thời điểm, Hà Vũ Xuân là vừa vặn tiến giai đến Luyện khí tám tầng, bất quá mặt khác ba cái cũng đều tiến giai đến Luyện khí tám tầng, Trình Cường mãi cho tới Luyện khí tám tầng đỉnh phong, hôm nay tại đây ngoại môn Ất trang, phải cùng ta địa vị ngang nhau tu vi."

Giản Nhược Trần lại gật gật đầu, "Cũng không dễ dàng, mới một năm không đến thời gian."

"Cũng thế." Phùng Dương đồng ý nói: "Bọn họ là tại đan phòng tĩnh thất bế quan, nhờ tất cả đều là Tịch Cốc đan, tuy nói không đến một năm, tu luyện vất vả so với tại bên ngoài bế quan muốn không dễ dàng hơn nhiều."

Nói qua nhìn nhìn Giản Nhược Trần sắc mặt.

Phùng Dương sẽ không vô duyên vô cớ thay ai nói tốt đấy, tuy rằng một câu như vậy vất vả cũng không coi vào đâu lời hữu ích.

Giản Nhược Trần phỏng đoán phải Hà Vũ Xuân mấy người sau khi xuất quan thăm dò được rồi tu vi của nàng, còn có bọn họ bế quan thời điểm làm cho chuyện đã xảy ra, bao nhiêu có chút hối hận, bởi vậy cầu đã đến Phùng Dương nơi đây, hy vọng Giản Nhược Trần không đáng so đo.

Giản Nhược Trần vốn cũng không có ý định so đo đấy, gặp Phùng Dương muốn nói lại thôi, cũng liền theo nói: "Bọn họ còn ý định tiếp tục bế quan, thẳng đến Trúc cơ?"

Phùng Dương nói: "Đây cũng không phải rồi, bọn họ ủy thác ta cùng với Giản sư thúc nói, nếu là có cơ hội gặp mặt, muốn muốn đích thân đối với lúc trước phát sinh không nhanh nói lời xin lỗi."

Lúc ấy Hà Vũ Xuân bế quan, Phùng Dương cũng không biết mấy người kia đặc tội Giản Nhược Trần, ngay tại lúc này, Hà Vũ Xuân nếu không phải đã tìm được hãn, hãn cũng không biết, mà lại cũng không biết các nàng như thế nào đặc tội Giản Nhược Trần rồi, nhưng nếu như cầu được hãn, hãn luôn muốn báo cho biết Giản Nhược Trần đấy, bất quá chính là truyền cái lời nói mà thôi.

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Gặp được các nàng Phùng tổng quản liền thuận tiện nói một câu, chuyện lúc trước đi tới đã trôi qua rồi."

Phùng Dương truyền lời hoàn tất dĩ nhiên là hoàn thành nhiệm vụ, lập tức vừa phải đáp ứng, sân nhỏ bên ngoài lại truyền đến gõ cửa thanh âm, một cái thanh thúy thanh âm rõ ràng truyền vào trở lại: "Phùng tổng quản có thể tại?"

Thanh âm này quá quen thuộc, thanh âm chủ người có tên chữ ngay tại một lát lúc trước vẫn còn Giản Nhược Trần cùng Phùng Dương trong miệng xuất hiện, Phùng Dương kinh ngạc xuống, nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần khẽ mỉm cười nói: "Không sao."

Lời này nói đúng là, nàng cũng không ngại gặp một lần Hà Vũ Xuân.

Viện cửa mở ra, Hà Vũ Xuân bốn người đi tới đi vào trong phòng khách, các nàng quả nhiên là vì Giản Nhược Trần mà đến, sau khi đi vào, bốn ánh mắt đều đã rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt.

Một năm không thấy, bốn trên thân người đều đã xảy ra không ít biến hóa, ngoại trừ tu vi tăng lên, chính là Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên rõ ràng cao lớn một nửa, Hà Vũ Xuân cùng Trịnh Cường hai người thoạt nhìn càng phát ra thành thực.

"Gặp qua Giản sư thúc." Bốn người cùng một chỗ hướng Giản Nhược Trần thi lễ.

Giản Nhược Trần đứng lên, trả cái bán lễ.

Giản Nhược Trần đứng lên, lại để cho bốn người đều có chút ngoài ý muốn, các nàng vốn cho rằng, coi như là Giản Nhược Trần chịu bởi vì một năm trước sự tình buông tha các nàng, chung quy cũng muốn có một phen miệng lưỡi đấy, ít nhất cũng phải trong lời nói làm nhục các nàng vài câu, các nàng đều đã làm xong tinh thần chuẩn bị.

Có thể Giản Nhược Trần chẳng những đứng lên, còn trở về bán lễ, với Trúc cơ tu sĩ thân phận, các nàng một chút cũng có chút không biết làm sao.

"Mấy vị là tới gặp Phùng tổng quản đây, ta sẽ không quấy rầy rồi." Nói qua muốn cùng Phùng Dương cáo từ.

Hà Vũ Xuân vội vàng ngăn lại nói: "Giản sư thúc, chúng ta là tìm đến Giản sư thúc đây."

Giản Nhược Trần lông mi có chút chẹn lấy xuống, "A" rồi một tiếng, âm cuối có chút bên trên chẹn, ý tứ giật mình, bất quá cũng không có kiên trì ly khai, ngồi trở lại đến trên mặt ghế, mới nói: "Có thể có chuyện?"

Hà Vũ Xuân hướng Phùng Dương chấp chấp tay, tỏ vẻ quấy rầy, lại chuyển hướng Giản Nhược Trần nói: "Một năm lúc trước, ta bọn bốn người cho Giản sư thúc thêm phiền toái rất lớn, hiện tại hướng Giản sư thúc đạo một tiếng xin lỗi, không dám cầu Giản sư thúc tha thứ, thậm nghĩ cầu Giản sư thúc cho chúng ta một cái chuộc tội cơ hội."

Giản Nhược Trần yên tĩnh mà nhìn Hà Vũ Xuân một hồi, sau đó ánh mắt mới từ bốn trên thân người từng cái qua lượt, vẻ mặt ôn hoà nói: "Một năm trước sự tình, nếu như Giản đạo hữu không đề cập tới, ta đã đã quên, chuyện đã qua tạm thời liền đi qua đi, ta đã không để trong lòng rồi, các người bốn vị cũng liền không dùng đến dùng cái gì chuộc tội tâm lý."

Hà Vũ Xuân mấy người đánh giá Giản Nhược Trần, không biết trong nội tâm nàng có phải thật vậy hay không nghĩ như vậy.

Nếu là từ bọn họ nghe nói cùng hiểu rõ, Giản Nhược Trần không phải là đại độ như vậy —— Kiểm Tông Phong Trí Hồng một câu nói, liền chôn vùi rồi Kiểm Tông hơn mười Luyện khí đệ tử tính mạng, mà bọn họ đối với Giản Nhược Trần làm vậy, lại ở đâu phải một câu nói đi qua liền chuyện đã qua đây.

Hà Vũ Xuân vốn cũng không thiện ngôn từ, càng không biết nói như thế nào phải tốt, Trịnh Cường tiến lên phía trước nói: "Giản sư thúc, lúc ấy chúng ta bốn người tầm nhìn hạn hẹp, một năm qua này bế quan tu luyện ngoài, chỉ cần nhớ tới lúc trước, đều hối hận không kịp, hy vọng có thể có thời gian cùng Giản sư thúc tự mình nói một tiếng xin lỗi."

Giản Nhược Trần liền nhìn xem Trịnh Cường, trên mặt như cũ là trước kia đồng dạng thần sắc, ánh mắt cũng như trước bình thản, có thể đã như vậy ánh mắt, liền dường như có thể nhìn thấu đến Trịnh Cường trong nội tâm, nói đến rồi xin lỗi về sau, Trịnh Cường một bụng mà nói vậy mà nói không được nữa.

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Trịnh Cường, thẳng đến hẳn nói không được về sau, mới hướng thành ghế dựa dựa, có chút ngưỡng mộ mấy người, lại tự nhiên mang theo rồi kiêu căng.

"Ta đã nói qua, chuyện đã qua đã trôi qua rồi, có thể mấy vị không phải phải nói xin lỗi, mà lại còn kiên trì muốn ta tiếp nhận, loại này xin lỗi phương thức thật đúng là kỳ lạ quý hiếm, chẳng lẽ ta không chấp nhận, mấy vị muốn một mực nói tiếp chứ "

Trịnh Cường có chút quẫn bách, miễn cưỡng mở miệng nói: "Làm sao dám."

Giản Nhược Trần khóe miệng dặt dặt, "Đã như vậy, chuyện này như vậy chấm dứt a, nếu như mấy vị là tìm ta đấy, có thể đã đi ra, nếu như là tìm đến Phùng tổng quản đấy, ta đây cũng có thể lảng tránh."

Nói được như thế, Hà Vũ Xuân mấy người chính là không tiếp tục lưu ở nơi đây cần phải, Hà Vũ Xuân nhìn thoáng qua Phùng Dương, gặp Phùng Dương cũng không nhìn nàng, Trịnh Cường gặp Hà Vũ Xuân lại nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, đầu lo lắng nàng nói ra cái gì không dễ nghe mà nói, tiến lên lôi kéo nàng liền phải ly khai.

Hà Vũ Xuân đẩy ra Trịnh Cường tay nói: "Lúc ấy, mấy người chúng ta chẳng qua là Luyện khí sơ kỳ nhỏ tu sĩ, tình thế bức bách, vì cầu tự bảo vệ mình, mới làm xuống không chuyện nên làm, cũng là ta kiên trì đấy, cùng ba người hãn cũng không thể làm chung."

Giản Nhược Trần nghe thế, có chút ngoài ý muốn, Trịnh Cường còn chưa kịp nói cái gì, Hứa Khôn kêu lên: "Hà sư tỷ, lúc ấy chúng ta đều tán đồng, người không thể đem sự tình đều vác đến một mình người trên người."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Hà Vũ Xuân Đã Chết

Giản Nhược Trần rất là kỳ quái, nàng lời nói đều nói đến nước này rồi, Hà Vũ Xuân cũng không phải thật không thông đời vụ, như thế nào còn muốn quẩn quít chặt lấy đây, trong nội tâm không nhanh, sắc mặt liền hiển lộ ra.

Trịnh Cường vội la lên: "Hà sư tỷ, Giản sư thúc đã lại để cho chúng ta đi."

Trịnh Cường vội vàng mà muốn kéo lấy Hà Vũ Xuân ly khai, Hà Vũ Xuân cúi đầu xuống, quay người hướng phía cửa đi tới, Trịnh Cường bề bộn đối với Giản Nhược Trần thi lễ, bổ cứu nói: "Đều là chúng ta đường đột, đây liền rời đi."

Giản Nhược Trần không có ngăn trở, nhìn xem bốn người ly khai, có chút nghiền ngẫm cười cười.

Phùng Dương cũng cười, "Ngoại môn tu sĩ bị đít nịnh bị không ít, tất cả mọi người là như thế, bọn họ hiện tại trong lòng phải hối hận lắm."

Giản Nhược Trần vô tình lắc đầu, "Tâm mắt quyết định phát triển."

Phùng Dương cũng nói: "Đúng vậy, kỳ thật, nếu như Giản sư thúc không có Trúc cơ, hôm nay trận này gặp mặt tất nhiên liền sẽ không xuất hiện."

Giản Nhược Trần cười cười, đem mấy người kia ném ra sau đầu.

Hai người lại nói vài câu tán gẫu, Giản Nhược Trần liền cáo từ ly khai, tại Ất trang hơi đứng đứng, quay người liền hướng ngân tùng chặt cây chỗ đi đến.

Con đường này lúc trước rời đi cũng không quá đáng hơn mười ngày, về sau cùng Chu Hòa quản sự hơi có không nhanh, liền ít có quan hệ rồi, nhưng dù sao Chu Hòa cũng coi như làm Chu Tước đường người, lần này ly khai Thiên Đạo Tông, tiếp theo sẽ không biết đạo lúc nào lại có thể trở về, muốn gặp hay vẫn là đều muốn gặp tốt.

Chu Hòa hay vẫn là mặc một bộ áo vải, tùy ý mà ngồi ở lều bên ngoài trên ghế, cùng mấy cái phàm nhân tạp dịch cười nói, chợt thấy Giản Nhược Trần tới đây, phát tay đuổi đi rồi tạp dịch, tiến lên thi lễ, miệng nói sư thúc, dường như lúc trước không nhanh chưa bao giờ xuất hiện.

Giản Nhược Trần tại ngoại môn đã từng quen biết mấy cái quản sự ở bên trong, Chu Hòa hình như là không có...nhất tiến thủ tâm được rồi, mỗi ngày cùng phàm nhân tạp dịch lẫn vào cùng một chỗ, mà lại còn cao hứng bưng bưng đấy, nhìn thấy Giản Nhược Trần, cũng cười hì hì đấy, toàn bộ không có lúc trước từng có khúc mắc ý tứ.

Giản Nhược Trần dò xét lều, nàng xếp đặt thiết kế cũng tham dự chế tác đường cáp treo vẫn còn vận hành, từng đám cây bị chặt phạt ngân tùng Viên Mộc bị vận xuống, phàm nhân làm việc hiệu suất đề cao, về phần làm việc cường độ, cũng không phải là nàng nắm giữ được rồi.

Chu Hòa ở bên cạnh cười nói: "Chỗ này đường cáp treo đã trở thành chúng ta tông môn một ngọn gió rồi, mỗi lần có bên ngoài tới đây, Ngoại Sự Đường đều dẫn lấy bọn họ chạy tới nhìn xem, nhìn thấy chúng ta tông môn chịu giảm bớt phàm nhân lao động, đều rất khiếp sợ."

Tu sĩ nhìn phàm nhân như con sâu cái kiến, chịu thay phàm nhân suy tính điên cuồng, chính là Hoàng Thành thống trị ở dưới Trịnh quốc, tuy

rằng phạm nhân cùng tu sĩ nhân khẩu tỉ lệ có thể là nghìn so với một, có thể tu sĩ phân lượng vẫn đang vượt xa phạm nhân.

Thiên Đạo Tông như thế, thật là lại dễ cho tu sĩ khiếp sợ cùng không cho là đúng đấy, Thiên Đạo Tông chịu đem đây đường cấp treo cùng mọi người chia sẻ, cũng có biểu hiện bản thân trung hậu tiến hành.

Đường cấp treo mặc dù là Giản Nhược Trần nói ra, nàng cũng không đem việc này để ở trong lòng, cười nói: "Lúc ấy như không phải là bởi vì tiền đặt cược, ta cũng chưa thấy nghĩ tới những thứ này."

Đề cập tới đi tới tiền đặt cược, vậy mấy trăm linh thạch, Chu Hòa cũng cười rộ lên, "Cũng không, ta cũng đi theo Giản sư thúc nhờ, đạt được ta cuộc đời nhìn thấy qua tối đa Linh Thạch."

Hai người đều cười rộ lên, tựa hồ lúc trước không nhanh toàn bộ đều chưa từng phát sinh.

Kế tiếp nói chuyện phiếm rồi vài câu, Chu Hòa hoàn toàn không đề cập tới Giản Nhược Trần bất luận cái gì đặc sắc sự tích, đầu nhật nơi đây phạm nhân mấy làm việc nhỏ nói, thẳng đến Giản Nhược Trần ly khai, cũng không có hỏi thăm Giản Nhược Trần là vì sao tới.

Giản Nhược Trần càng phát ra cảm thấy Chu Hòa đây thú vị.

Lẽ ra trong tay đã có mấy trăm linh thạch, nhất định phải đổi được Linh đan tu luyện, một năm thời gian ít nhất cũng đầy đủ tu vi tăng lên một tầng, có thể Chu Hòa tu vi lại còn là cùng trước kia giống nhau, chẳng lẽ hẳn liền không ngại thọ nguyên dài ngắn?

Nhưng có chí riêng, Giản Nhược Trần từ trước đến nay không chịu can thiệp người khác sinh hoạt, tại ngoại môn sự tình đã xong, liền hướng vào phía trong cửa đi đến.

Nội môn cũng không như mặt ngoài thoát nhìn bình tĩnh như vậy, bên trong kì thực Phong Quyển Vân tuân, hầu như có một phần ba Trúc cơ tu sĩ phải ly khai tông môn tiến về trước Hoàng Thành, đi tới cùng không đi không đơn thuần là tu sĩ chính mình muốn cân nhắc, cũng là tông môn mấy cái đường chủ thập phần đau đầu vấn đề.

Còn có chính là Giản Nhược Trần Trúc cơ trở về, lại để cho An Sơn đều đi theo đau đầu, mỗi một việc hầu như đều theo sau xích khóa sự tình, mà mỗi một việc hầu như đều không chiếm được dự phán.

Giản Nhược Trần trở lại nội môn chỗ ở, nơi đây cũng an bài tốt rồi tạp dịch, Giản Nhược Trần không có ý định lúc này lâu dài cư trú, về mặt ôn hoà mà đuổi rồi tạp dịch, liền một thân một mình nghỉ ngơi.

Kế tiếp vài ngày nàng đều là một người tại trong tinh xá bế quan, có thể nàng không tìm sự tình, cũng không có nghĩa là sự tình không tìm nàng, ngày hôm nay nàng mới từ trong tinh thất ly khai, vậy mà nhìn thấy Phùng Dương chờ ở nàng nơi đây, vừa thấy được nàng liền vội vội vàng vàng nói: "Giản sư thúc, Hà Vũ Xuân chết rồi."

Giản Nhược Trần lắp bắp kinh hãi.

Mấy ngày trước đây còn nhìn thấy Hà Vũ Xuân hảo hảo đấy, bỗng nhiên tự chết rồi —— Giản Nhược Trần chú ý tới Phùng Dương vô dụng thôi vẫn lạc một từ, nói đúng là Hà Vũ Xuân chết hẳn là không phải bình thường.

Quả nhiên, Phùng Dương nói tiếp: "Chính là tại đêm qua, theo Trịnh Cường nói —— bốn người bọn họ hay vẫn là ở tại cái tiểu viện kia trong —— đêm qua gặp Hà Vũ Xuân còn nói nếu lần bế quan, lúc này đây nhất định phải trực tiếp tu luyện tới Luyện khí hậu kỳ, trong tay bọn họ còn có chút Linh Thạch, lúc ấy bọn họ cũng không có đem tất cả Linh Thạch tất cả đều đổi thành Linh đan."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, Luyện khí tu sĩ tu luyện đạo Luyện khí hậu kỳ, chỉ dựa vào Linh đan chong chất, nếu là không có kinh nghiệm, tại Linh đan chuẩn bị trong nhất định sẽ có chưa đủ.

Mà lại Hà Vũ Xuân mấy người đều là cùng thói quen được rồi, coi như là mỗi trong tay người đã có mấy nghìn Linh Thạch, cũng sẽ không đều muốn đem đại bộ phận đều đổi lại tu luyện Linh đan đấy, tất nhiên là muốn tính toán tỉ mỉ, trong tay còn có Linh Thạch quá bình thường.

Phùng Dương tiếp tục nói: "Bọn họ lúc nói lời này, trong sân cũng không người bên ngoài, lời này cũng xác định không có truyền đi, về sau mấy người liền riêng phần mình bố trí sau cấm chính mình tu luyện, không ngờ sáng sớm, Mạnh Yên Nhiên liền phát hiện Hà Vũ Xuân gian phòng cấm có chút không giống với, hơn nữa trong sân cấm cũng rất giống bị người động tới.

Bọn họ liền xúc động cấm, dĩ vãng như thế, Hà Vũ Xuân sẽ mở ra cấm chế ra, nhưng lúc này đây rất lâu, cũng không có gặp trong cấm chế có phản ứng, ba người phá vỡ cấm chế tiến vào, đã nhìn thấy Hà Vũ Xuân đầu thân chỗ khác biệt, máu chảy đầy đất, trên người túi trữ vật vẫn còn, bên trong lại rỗng tuếch."

Giản Nhược Trần nhàu nhú mày.

Phùng Dương tiếp theo nhỏ giọng nói: "Vấn đề này trước báo cho ta, ta cũng chứng kiến Hà Vũ Xuân thi thể rồi, Hà Vũ Xuân bị giết được gọn gàng, một kiếm liền chặt đứt đầu, mà lại nàng biểu lộ kinh ngạc, tựa hồ hoàn toàn không có dự liệu được chính mình tử vong. Ta cũng đã đem việc này báo cáo ngoại môn rồi."

Còn lại một câu nói Phùng Dương cũng không nói gì, Giản Nhược Trần cũng đoán được hẳn muốn nói cái gì: Về sau liền vội vàng bề bọn lại tới đây, đem Hà Vũ Xuân chết báo cho biết.

Giản Nhược Trần nghe xong, trong đầu đã tưởng tượng ra mấy loại khả năng, có thể làm cho Hà Vũ Xuân hoàn toàn không đề phòng để vào đến cấm bên trong đấy, phải là nàng tín nhiệm.

Ra trong sân ba người khác, dường như đâu có chính mình, mà lại cũng chính mình có đầy đủ lý do giết nàng đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 301: Chính Là Tai Họa

Nói là tham lam Hà Vũ Xuân trong tay Linh Thạch, vậy lý do căn bản cũng không thành lập, một cái tiểu viện trong còn có ba người khác, đối diện trong phòng vẫn là có Mạnh Yên Nhiên cư trú, mỗi người trong túi trữ vật cũng không thiếu Linh Thạch.

Không có lý do gì lấy Hà Vũ Xuân Linh Thạch mà buông tha những người khác.

Thù riêng? Tin tưởng Hà Vũ Xuân ngoại trừ Giản Nhược Trần, không có lại chộc tới có thể vô thanh vô tức giết nàng đẳng cấp cao tu sĩ.

Với tư cách trước khi bế quan vẫn chỉ là Luyện khí sơ kỳ tu sĩ, đều muốn đắc tội nội môn đẳng cấp cao tu sĩ, cũng phải có cơ hội kia, ngoại trừ Giản Nhược Trần, Hà Vũ Xuân có lẽ không có bất kỳ một cái cơ hội tiếp xúc đến Trúc cơ tu sĩ.

Cho nên, phàm là hiểu rõ Giản Nhược Trần cùng Hà Vũ Xuân giữa quan hệ, cái thứ nhất sẽ hoài nghi đến Giản Nhược Trần, dù sao Hà Vũ Xuân ngày đó đắc tội Giản Nhược Trần, sau khi xuất quan liền vội vàng hướng Giản Nhược Trần bồi tội, hiển nhiên lúc trước đắc tội vô cùng rất cao minh.

Đương nhiên, nhưng phàm là hiểu rõ Giản Nhược Trần, đều sẽ không cho là Giản Nhược Trần muốn giết một cái Luyện khí hậu kỳ tu sĩ, còn muốn lén lén lút lút, không dám biểu thị công khai cùng.

Là trọng yếu hơn phải, Giản Nhược Trần cũng thực không cần phải giết một cái đắc tội qua chính mình Luyện khí tu sĩ.

Nhưng cũng không phải là tất cả mọi người nghĩ như vậy, hiểu rõ Giản Nhược Trần dù sao cũng là số ít, càng nhiều nữa tu sĩ trong mắt, Giản Nhược Trần là một cái căn bản cũng không đem nhân mạng để vào mắt tu sĩ.

Người nào, căn cứ vào lý do gì muốn làm sự tình bức này?

Muốn nói đắc tội với người, Giản Nhược Trần rất biết được tội nhân phải không cần bất luận cái gì lý do đấy, có đôi khi chỉ là người xuất sắc một ít, chính là tội danh.

Có thể nàng cũng nghĩ không thông giết Hà Vũ Xuân ý nghĩa.

Ngoại trừ cho nàng chế tạo điểm phiền toái, thực liên không có bất kỳ ý nghĩa.

Phiền toái gì đây? Làm cho nàng không cách nào nữa tại Thiên Đạo Tông lưu lại?

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, gọi tới một người tạp dịch, vừa định muốn hẫn đến Phạm An Quý chỗ đó, tạm thời lại cải biến chủ ý, phát phát tay lại để cho tạp dịch đã đi ra.

Chạng vạng tối, Phạm An Quý quả nhiên đã đến.

"Nhớ người hôm nay trở về." Giản Nhược Trần triệu hoán tạp dịch ngâm vào nước rồi linh trà, đợi tạp dịch lui ra sau Giản Nhược Trần nói.

"Người thật đúng là ngồi được, biết không, mấy ngày nay bởi vì chuyện của người, Đường chủ đám đều muốn nhao nhao dữ dội rồi." Phạm An Quý bưng linh trà uống một ngụm sau "Phì" dưới, "Hay dùng đây phá

trà chiêu đãi ta? Dem người trà ngon lấy ra lần nữa cho ta ngâm vào nước một bình."

Giản Nhược Trần cười từ trong túi trữ vật xuất ra linh trà Linh thủy, tự tay cho Phạm An Quý ngâm vào nước rồi một bình trà, Phạm An Quý thường thức mới gật đầu nói: "Đây cũng không tệ lắm, cùng người ở vài ngày, khẩu vị đều bị người nuôi dưỡng xảo quyết rồi."

Giản Nhược Trần đưa trong tay linh trà ném qua đi tới, Phạm An Quý dương tay tiếp được, không khách khí thu lại.

"Người làm sao lại như vậy có thể bình tĩnh không hỏi xem, thực hoài nghi người cũng không phải là hơn ba mươi tuổi tu sĩ." Phạm An Quý oán trách câu.

Giản Nhược Trần cười cười nói: "Muốn hỏi sự tình nhiều lắm, nhất thời không biết từ đâu hỏi."

"Như thế, trước tiên là nói về về người muốn đi tới Hoàng Thành sự tình —— tông môn vốn là không có ý định thả người đi tới Hoàng Thành đấy." Phạm An Quý nhấp một miếng linh trà, cảm thán thanh âm, "Người nói một chút, người một cái ngũ linh căn Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, làm sao lại như vậy lại để cho người đau đầu đây."

Giản Nhược Trần ha ha nở nụ cười xuống, "Làm sao vậy?"

Việc này nói chuyện phiếm nha, nếu muốn vui sướng mà tiến hành xuống dưới, phải có một cái nói chuyện, cái khác chẳng những nghe còn muốn theo hỏi một câu đấy.

Phạm An Quý đem chén trà vừa để xuống nói: "Người suy nghĩ một chút làm sao vậy? Hỏi người cái vấn đề, người nói người như vậy cái có thể gây tai họa đấy, tông môn là nên thả người đi đây, hay là nên muốn người lưu lại?"

"Ta gây tai họa?" Giản Nhược Trần bật cười nói: "Ta như thế nào gây tai họa rồi hả?"

"Cảm tình người cho rằng người làm tất cả đều là việc thiện? Người nói người cũng không quá đáng phải một cái nhỏ tu sĩ, còn chưa tới cùng ta địa vị ngang nhau trình độ, sau lưng cũng không có một cái nào cường đại phụ thân, cũng không có cường đại tông môn ủng hộ người, làm sao lại cái gì cũng dám làm đây.

Liên người như vậy đấy, lại thả người ly khai tông môn, không có cái ước thúc, kế tiếp, phải không phải là muốn đem Hoàng Thành đều lật cái nữa a."

Phạm An Quý nói qua giống như tùy ý, kì thực cũng đã đem tông môn đối với Giản Nhược Trần cách nhìn thấu hiện ra, bề ngoài giống như không đếm xỉa tới mà nhìn Giản Nhược Trần, kì thực cẩn thận quan sát đến Giản Nhược Trần biểu lộ, lại chỉ ở đằng kia tầm quen thuộc trên mặt chứng kiến quen thuộc toàn bộ không để trong lòng biểu lộ.

"Nói như vậy, tông môn còn là muốn lưu lại ta, nhưng lại không để lại rồi hả?" Giản Nhược Trần nói.

"Đúng vậy a." Phạm An Quý khó được thở dài, "Ta là cảm thấy tông môn cho rằng có thể lưu lại người, cần phải phải lưu lại người đại giới quá lớn, còn không bằng tha người đi ra ngoài tai họa người khác."

"Hả?" Giản Nhược Trần chú ý tới Phạm An Quý dùng từ, kinh ngạc xuống.

"Đừng cho là ta nói chuyện giật gân, Đường chủ dám tuy rằng không phải như vậy dùng từ, ta cảm giác chính là cái này ý tứ." Phạm An Quý chính mình động thủ lại cho mình đầy vào một ly trà, bưng lên trở lại uống một hớp nói:

"Ý nghĩ của bọn hăn phải cho rằng người người này trời sinh liền không chịu ngồi yên, không cho người tìm một ít chuyện, chính người đều muốn tìm ra một đồng sự tình, nếu là lưu lại người đang ở đây Thiên Đạo Tông, không biết còn muốn phát sinh cái gì, dứt khoát, người muốn thế nào được cái đó tốt, để cho người khác khó chịu, chung quy so với lại để cho Thiên Đạo Tông khó chịu thì tốt hơn."

Giản Nhược Trần ngón trỏ câu dẫn ra, tại hạ trên môi nhẹ nhàng lau lau nói: "Việc này sao. . ."

"Không chỉ chừng này, bề ngoài giống như, còn có người không thích người ở lại tông môn." Phạm An Quý lại nói.

"Người nào?" Giản Nhược Trần ngữ khí không khỏi thêm nặng nề một chút điểm, Phạm An Quý không có cảm thấy.

"Chính người liền một điểm ý tưởng đều không có?" Phạm An Quý hỏi.

Giản Nhược Trần nhún nhún vai.

Phạm An Quý sẽ không để ý Giản Nhược Trần thái độ, nói: "Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ vẫn lạc sự tình đã kinh động đến Hoàng Thành, Lĩnh Nam thành chủ kiên trì muốn người đến Hoàng Thành đi tới một lần, Kiếm Tông bên kia cũng truyền đến tin tức, Kiếm Tông tông chủ cũng đã bị kinh động, phái ra Ngoại Sự Đường Đường chủ, đã dọc theo Kiếm Tông tu sĩ ngộ hại lộ tuyến truy tung đi qua."

Giản Nhược Trần gật gật đầu.

"A đúng rồi, ngoại môn cái kia Hà Vũ Xuân ngộ hại sự tình người cũng biết a." Phạm An Quý hỏi.

"Một sớm biết như vậy đấy." Giản Nhược Trần nói.

"Tối hôm qua Đường chủ đám vẫn còn cuối cùng xác định ly khai tông môn tu sĩ danh sách, vốn người không có ở bên trên." Phạm An Quý nói qua híp mắt mắt hí con người.

Giản Nhược Trần cũng đồng dạng híp sau con mắt, trong ánh mắt đột nhiên xuất hiện một tia lợi hại.

"Người đã hiểu?" Phạm An Quý lãnh đạm nói.

Giản Nhược Trần hết lần này tới lần khác đầu, giống như muốn lắc đầu, tại một nửa thời điểm lại ngừng.

"Chính là mấy vị Đường chủ? Điều này nói rõ không là cái gì, Đường chủ bên người còn có trợ thủ, loại chuyện này cũng không phải cỡ nào che giấu đấy." Giản Nhược Trần tựa đầu lại đang trở về nói.

"Tự nhiên, bất quá, Giản tiên tử, ta hay là thật hiếu kỳ rồi, người nào không nên người ly khai Thiên Đạo Tông đến Hoàng Thành đây? Còn muốn dùng như thế cực đoan thủ đoạn, không thể chờ đợi được đấy."

Phạm An Quý híp mắt nói: "Đương nhiên không phải Lục hoàng tử rồi, đó là cái gì? Đại hoàng tử? Tam hoàng tử? Có thể vị nào đều muốn người Giản Nhược Trần đến Hoàng Thành, không đều là một câu nói sự tình? Chẳng lẽ tại Hoàng Thành có cái gì không phải người không thể sự tình?"

Còn có Hà Vũ Xuân chết, nhưng thật ra là không cần phải đấy, ta cảm giác chính là tự cấp tông môn một cái cảnh cáo, nếu như người lại ở lại Thiên Đạo Tông, còn sẽ có chết mất, vẫn là cùng người có cùng xuất hiện đấy, đặc tội qua người của người."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Hỏi Ý

Cùng Giản Nhược Trần có cùng xuất hiện, đặc tội qua Giản Nhược Trần đây, tại ngoại môn cũng chính là Hà Vũ Xuân, còn dư lại ngay tại nội môn rồi a.

Ai đó?

Ở bên trong cửa Trúc cơ tu sĩ ở bên trong, Giản Nhược Trần ngoại trừ Lạc Phàm cùng Phạm An Quý, còn không biết bất luận kẻ nào, sau đó chính là mấy vị Đường chủ rồi.

Chẳng lẽ sẽ là một loại vị Đường chủ?

Có thể tinh tế nghĩ đến, như thế nào sẽ không đây? —— nếu như hoài nghi mục tiêu xác định tại Đại hoàng tử trên người.

Phạm An Quý quan sát đến Giản Nhược Trần, nhìn thấy nàng yên tĩnh mà suy tư về, ngay cả lông mày đều không có nhàu lên, có thể thấy được trong nội tâm đã có đại khái đoán chừng, hẳn cũng muốn hỏi hỏi Giản Nhược Trần đến tột cùng là ai làm xuống những chuyện này đây, có thể cũng biết, Giản Nhược Trần nếu không phải muốn nói, hẳn hỏi cũng vô ích.

"Trong tay người còn có tông môn các vị Đường chủ tư liệu?" Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, đây vấn đề cũng chỉ có thể hỏi Phạm An Quý rồi.

"Người nói là ——" Phạm An Quý nói.

"Nếu là còn có những người khác rất tốt." Giản Nhược Trần bổ sung một câu.

Phạm An Quý suy tư sau gật gật đầu, "Được."

Giản Nhược Trần cũng gật gật đầu với bày ra cảm tạ.

Hai người ai cũng không có nhắc lại Hà Vũ Xuân danh tự, dường như cái tên này không đáng nhắc đến, có thể hai người trong nội tâm toàn bộ hiểu, Giản Nhược Trần phải sẽ không bỏ qua giết Hà Vũ Xuân hung thủ đấy.

Phạm An Quý sau khi rời khỏi, Giản Nhược Trần trên mặt nhẹ nhõm mới biến mất.

Phạm An Quý nhìn đứng lên không nói gì thêm, nhưng trong đó lộ ra không ít đối với Giản Nhược Trần hữu dụng tin tức, một trong số đó chính là tông môn nguyên bản không có ý định lại để cho Giản Nhược Trần đi tới Hoàng Thành.

Việc này không khó lý giải, Giản Nhược Trần ngũ linh căn tư chất một năm thời gian liền Trúc cơ rồi, nhưng lại cho thấy kia kinh thương thủ đoạn, Liễu Tuy Thanh liền nói rõ đều muốn Giản Nhược Trần về sau để làm Thiên Đạo Tông Đại tổng quản, còn có chính là nàng đặc tội với người quá nhiều, ly khai Thiên Đạo Tông, thực sợ chết như thế nào cũng không biết, từ đối với Giản Nhược Trần bảo hộ, mới không muốn phóng nàng ly khai.

Nhưng bây giờ, Thiên Đạo Tông lại không giữ được nàng, không phải nàng mình nhất định phải ly khai, mà là ngoại giới đã đưa qua một cái tín hiệu, Giản Nhược Trần không nên đến Hoàng Thành không thể.

Nhưng Giản Nhược Trần cũng là thật sâu nghi hoặc lấy, nếu thật là Đại hoàng tử thủ bút, giết chết Hà Vũ Xuân quả thực là vẽ rắn thêm chân,

vẽ vờ cho thêm chuyện ra, Đại hoàng tử nếu chỉ phải loại thủ đoạn này, sao có thể ngồi mà vượt Thái Tử vị trí.

Có thể trong tay có thể tìm tìm đấy manh mối thật sự ít, nàng mới mới tới nội môn, ngoại trừ Phạm An Quý, cũng cũng chỉ có Liễu Tùy Thanh quen thuộc, nhưng nhưng bây giờ không phải tìm Liễu Tùy Thanh thời điểm.

Ngắm lại, Giản Nhược Trần hay là đi rồi ngoại môn.

Ngoại môn Trịnh Cường ba người còn khi bọn hắn cư trú tiểu viện, bên ngoài cấm chế còn đang, Giản Nhược Trần nhìn nhìn, đây cấm chế nàng nếu phá giải tự nhiên không khó khăn, cần phải phải vô thanh vô tức mà đi vào, sợ cũng làm không được.

Khẩu vang lên cấm chế, trong tiểu viện rất nhanh liền truyền đến tiếng vang, cấm chế mở ra, Trịnh Cường ba người toàn bộ đứng ở cửa ra vào, nhìn xem Giản Nhược Trần giữ im lặng rồi một hồi, sau đó tránh ra cửa sân.

Giản Nhược Trần đi vào sân nhỏ, cửa sân khép lại, cấm chế tự nhiên lại trên vải, Giản Nhược Trần bốn phía nhìn xem, sau đó trực tiếp hướng Hà Vũ Xuân gian phòng đi đến.

Hà Vũ Xuân cùng Mạnh Yên Nhiên cùng một chỗ ở tại nhà giữa hai bên gian phòng, chính giữa tính làm khách sảnh, Hà Vũ Xuân gian phòng bố trí được rất đơn giản, một bàn, một ghế dựa, một giường, thật không phải đãi khách địa phương.

Hà Vũ Xuân có thể đem người tới lui qua phòng ngủ của mình, hung thủ phạm vi thoáng cái liền nhỏ đi rất nhiều.

Tu sĩ cũng là, thậm chí so với phạm nhân chú trọng hơn việc riêng tư, nữ tu càng là ít có đem người mời được trong phòng ngủ đấy, dù là quan hệ

lại mặt thiết, trừ phi vì che giấu, ngay cả Mạnh Yên Nhiên cũng không muốn làm cho nàng cảm thấy.

Nếu như chịu dẫn tiến phòng ngủ, việc này đến đây tu sĩ rất có thể là một cái nữ tu.

Giản Nhược Trần mắt nhìn, quay đầu lại hỏi nói: "Ai cùng ta nói nói các người phát hiện quá trình."

Trịnh Cường nói: "Sáng sớm Mạnh sư muội phát hiện Hà sư tỷ gian phòng cấm chế có bị động qua dấu vết. . ."

Trịnh Cường theo như lời đẩy, cùng Giản Nhược Trần từ Phòng Dương trong miệng nghe được cơ bản giống nhau, Giản Nhược Trần gật đầu hỏi tiếp: "Các người phát hiện Hà đạo hữu thời điểm, Hà đạo hữu tại vị trí nào."

Trịnh Cường liền chỉ vào mặt đất nói: "Thân thể ở chỗ này, đầu ở bên kia, máu tươi đổ đây một đạo."

Trịnh Cường chỉ vị trí tới gần cửa ra vào, dựa theo vị trí này nhìn, hung thủ là trong phòng bên cạnh, Hà Vũ Xuân liền đứng ở cửa ra vào, trong phòng chỉ có một cái ghế, hiển nhiên, Hà Vũ Xuân đối với hung thủ rất là kính sợ, tuy rằng nơi đây phải phòng ngủ của mình, có thể cũng không dám ngồi ở trên giường.

Từ đầu lăn xuống vị trí nhìn, hung thủ là cái quen dùng tay trái —— nhỏ như vậy phòng ngủ, hiển nhiên không thích hợp phi kiếm thi triển, chặt đứt Hà Vũ Xuân cái cổ một đao, tất nhiên là nằm trong tay huy động đấy, cho nên đầu mới có thể lăn đến bên phải, liên tiếp máu tươi cũng phun ra đến bên phải.

Giản Nhược Trần nhìn, trở lại đi đến phòng khách, hỏi: "Sau khi xuất quan, Hà đạo hữu có từng gặp qua người nào?"

Trịnh Cường chần chờ sau nói: "Chúng ta sau khi xuất quan, vẫn đều tại ngoại môn, gặp qua cũng đều là đệ tử ngoại môn."

Giản Nhược Trần có chút nhú mày nói: "Các người ai cũng không có cảm thấy được không đúng địa phương?"

Trịnh Cường suy nghĩ một chút nói: "Muốn nói không đúng địa phương, chính là Hà sư tỷ kiên trì muốn Hướng sư thúc xin lỗi."

Giản Nhược Trần có chút nghiêng đầu, nhớ tới ngày đó Hà Vũ Xuân, thoát nhìn là rất kỳ quái.

Nàng quay người ngồi xuống, cũng ý bảo ba người khác đều ngồi xuống, Trịnh Cường sau khi ngồi xuống nói tiếp: "Chúng ta sau khi xuất quan, liền biết được Giản sư thúc Trúc cơ sự tình, còn nghe nói Giản sư thúc một người liền dám hướng toàn bộ Kiếm Tông khiêu chiến, câu nói đầu tiên lại để cho Kiếm Tông Luyện khí tu sĩ đã thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Lúc ấy chúng ta đều lòng có sợ hãi, nhớ tới ngày đó chúng ta làm xuống sự tình, lo lắng sẽ gặp đến sư thúc trả thù, cho nên chúng ta thương lượng, cầu đến Phùng tổng quản, hy vọng Phùng tổng quản có thể giúp chúng ta nói một câu lời hữu ích."

Nói qua Trịnh Cường thở dài: "Ngày đó tại Phùng tổng quản chỗ biết rõ Giản sư thúc sẽ không cùng chúng ta so đo về sau, chúng ta đều thật cao hứng, chỉ có Hà sư tỷ còn giống như có lo lắng, chúng ta cũng đều cho rằng Hà sư tỷ tâm tư lẫn lộn nữa, muốn nói mặt khác không đúng địa phương, cũng chưa có."

Giản Nhược Trần ngẫm lại, liền nhìn xem Mạnh Yên Nhiên nói: "Mạnh đạo hữu, người có cái gì không phát hiện?"

Mạnh Yên Nhiên từ lúc mở Hà Vũ Xuân cửa phòng về sau, một tấm khuôn mặt nhỏ nhắn đều trắng bệch trắng bệch đấy, nghe Giản Nhược Trần hỏi nàng, vội vàng lắc đầu nói: "Không có, Hà sư tỷ vừa về đến sẽ trốn trong phòng trên vài cấm chế, ta cái gì cũng không biết."

"Vừa về đến?" Giản Nhược Trần bị bắt được một cái nghi hoặc, hỏi, "Hà đạo hữu thường xuyên đi ra ngoài chứ "

Trịnh Cường ở một bên nói: "Chúng quy muốn đi ra ngoài đấy, chúng ta bề quan thời điểm đều dựa vào Tịch Cốc đan đấy, sau khi xuất quan, mỗi ngày một ngày ba bữa đều muốn đến nhà ăn bên trong đi tới ăn."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Còn có một vấn đề, các người vì cái gì không có hoài nghi đến trên người ta."

Vấn đề này vừa ra, ba người đều là sửng sờ, Trịnh Cường cười khổ nói: "Nếu là Giản sư thúc làm đấy, ba người chúng ta cũng sẽ không êm đẹp mà ở chỗ này, ngay lúc đó sự tình, cũng không phải Hà sư tỷ một người làm chủ, ít nhất ta là tham dự đấy."

"Chuyện lúc ban đầu, cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ, các người nói ra qua?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Làm sao dám? Cũng không phải nhiều sáng rọi sự tình." Trịnh Cường lắc đầu nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Tao Ngộ Hung Thủ

Giản Nhược Trần chuyển hướng Hứa Khôn.

Hứa Khôn vô cùng nhất nói nhiều đấy, có lẽ Giản Nhược Trần tiến đến, cùng với Mạnh Yên Nhiên bình thường thần sắc không yên, không nói một lời, không chỉ có là Giản Nhược Trần thấy được, Trịnh Cường cũng đương nhiên có thể chứng kiến, chẳng qua là Trịnh Cường không có che giấu ý tứ, Giản Nhược Trần liền cảm thấy Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên là bị sợ hãi.

Tuy nói đều là tu sĩ, dù sao chẳng qua là mười mấy tuổi thiếu niên, lần đầu nhìn thấy người bên cạnh chết thảm, hay vẫn là thảm như vậy liệt phương thức, tình hữu khả nguyên.

Nhìn quanh tiểu viện, Giản Nhược Trần trong lòng tiếng thở dài, sau đó hòa nhã nói: "Đều có ai tới đây hỏi thăm?"

Trịnh Cường trả lời: "Ất trang Phùng tổng quản nhìn rồi, sau đó là ngoại môn Trần Phi tổng quản."

"Hà đạo hữu thi thế đây?"

"Lúc ấy đã bị Trần Phi tổng quản đốt rụi."

Từ Trịnh Cường nơi đây sẽ thấy cũng không chiếm được bất luận cái gì tin tức hữu dụng rồi, tuy rằng Giản Nhược Trần cảm thấy bọn họ che giấu nàng cái gì.

Có thể giấu giếm cái gì đây?

Ly khai tiểu viện, Giản Nhược Trần tại sân nhỏ bên ngoài đứng một hồi, ánh trăng như nước chảy trút xuống mà đến.

Có bao nhiêu lần nàng chính là tại ngoại môn đây mảnh thổ địa nhìn lên quá mức đỉnh ánh trăng, chẳng qua là lúc này đây lại cảm thấy, tháng này quang hết sức trong trẻo nhưng lạnh lùng, rơi vãi rơi vào trên người, có loại bị dòm ngó cảm giác, làm cho người ta hết sức không thoải mái.

Trở lại nội môn thời điểm, đã là nửa đêm thập phần rồi, lại nhìn ánh trăng, nhưng không thấy rồi bị dòm ngó cảm giác, Giản Nhược Trần có chút nghi hoặc, chẳng lẽ là bởi vì nơi này đã là chính mình gia viên mới nguyên nhân.

Cuối cùng là nổi lòng bất ổn, Giản Nhược Trần trực tiếp đi vào tĩnh thất, có thể liên tiếp vẽ phác thảo rồi mấy cái phù lục tất cả đều đã thất bại.

Đây là nàng chưa bao giờ từng có qua đấy.

Giản Nhược Trần buông phù bút, kinh ngạc mà sửng sờ, nguyên nhân gì làm cho nàng như thế nổi lòng bất ổn? Như vậy bất ổn từ ly khai Hà Vũ Xuân tiểu viện về sau liền xuất hiện, tại sao một mực ảnh hưởng nàng đến bây giờ.

Nàng nhất định là không để ý đến cái gì?

Ánh trăng rõ ràng mà ra hiện tại trong lòng, Giản Nhược Trần mãnh liệt đứng lên, nàng hiểu nàng xem nhẹ gì, cái loại này bị rình coi cảm giác không phải ánh trăng, là chân chính rình coi.

Giản Nhược Trần tâm lập tức liền nhắc tới rồi trong cổ họng, đứng lên quá mạnh vậy mà lắc lư xuống, nàng quay người liền đi ra ngoài, trong nội tâm cũng hiểu được, đã đã chậm.

Tông môn ở trong không thể phi hành, Giản Nhược Trần đem tốc độ của mình nhắc tới rồi cực hạn, không đến nửa canh giờ đã đến ngoại môn.

Toàn bộ ngoại môn Ất trang yên tĩnh như nàng ly khai trước kia, ánh trăng vẫn đang trong treo nhưng lạnh lùng mà rơi vãi rơi xuống, Giản Nhược Trần một lát không có dừng lại liền vọt tới Hà Vũ Xuân bên ngoài sân nhỏ.

Sân nhỏ vẫn đang trên vãi rồi cấm chế, giống như nàng vừa vừa rời đi thời điểm, Giản Nhược Trần duỗi ngón bắn ra, một đạo linh lực kích xạ đến cấm chế lên, cấm chế đã bị công kích, đột nhiên lắc lư, Giản Nhược Trần lại đánh ra đi tới một chưởng, cấm chế oanh một tiếng nghiền nát, cửa sân tùy theo bị đẩy ra.

Giản Nhược Trần cất bước hướng trong sân chạy đi, thân thể nhoáng một cái trong đã cho mình trên vãi một tầng hộ thể Linh thuần, cấm chế bài trừ kinh động đến trong phòng, hai cái gian phòng bên trong cấm chế thoáng cái mở ra, Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên kinh hoàng mà xuất hiện ở cửa phòng.

Mạnh Yên Nhiên không có ở tại nhà giữa, mà là đang Đông Sương trong một gian, Hứa Khôn xuất hiện ở Tây sương cửa ra vào, duy chỉ có không thấy Trịnh Cường.

Giản Nhược Trần con mắt một đứng, nhìn về phía Trịnh Cường chỗ gian phòng, cấm chế như trước, phải đã từng quen thuộc cấm chế, mang theo Trịnh Cường thủ pháp, nhưng Giản Nhược Trần trong nội tâm đã có dự cảm bất hảo.

Hứa Khôn cũng phát giác không đúng, kinh hoàng mà vọt tới trong sân, cùng Mạnh Yên Nhiên tụ hợp đến một chỗ, đứng ở Giản Nhược Trần sau lưng, Giản Nhược Trần mắt thấy Trịnh Cường gian phòng, một tay nâng lên, dĩ nhiên là nếu phá hư gian phòng cấm chế.

Bỗng nhiên cấm chế lóe lên mở ra, Trịnh Cường từ trong đó phi thân đi ra, thẳng hướng Giản Nhược Trần đánh tới, Giản Nhược Trần ánh mắt rùng mình, Trịnh Cường vẫn còn không trung, nàng đã phát hiện không ổn.

Trịnh Cường tay chân bại liệt, rõ ràng là bị người ném mà ra, Giản Nhược Trần tấm tay lẳng không một trảo, đã đem Trịnh Cường thân ảnh xác định tại không trung, Trịnh Cường người đang không trung, bỗng nhiên trên mặt nhưng lộ ra cực kỳ thần sắc thống khổ, thân thể của hắn bỗng nhiên căng phồng lên trở lại.

Sau lưng truyền đến Mạnh Yên Nhiên âm thanh kêu sợ hãi, Giản Nhược Trần mãnh liệt lui về phía sau vài bước, hộ thể Linh thuần đột nhiên mở ra, bảo vệ rồi mình và sau lưng Mạnh Yên Nhiên cùng Hứa Khôn hai người.

"Phanh!" Trịnh Cường thân thể phồng lên đến mức tận cùng, cuối cùng nổ tung, nghiền nát huyết nhục hướng bốn phía tóe đi tới, huyết vụ đầy trời, ngay tại đầy trời sương đỏ xuất hiện nháy mắt, một đạo hắc ảnh từ Trịnh Cường gian phòng cửa sổ bay ra.

Giản Nhược Trần tấm vung tay lên, bóng đen kia cũng là một đạo linh lực đánh ra, hai luồng linh lực toàn bộ là vì ngăn trở trước người huyết vụ, huyết vụ đã bị trùng kích, hướng hai bên đè ép đi tới, giữa hai người tầm mắt lập tức khai thác đứng lên.

Cửa sổ bay ra chỉ nhân một thân áo đen tính cả màu đen túi cái mũ bao lấy toàn thân, chỉ có hai cái đen bóng con mắt lộ ở bên ngoài, thân thể phi hành tại không trung, đón gió cho thấy áo đen bên trong thân hình uyển chuyển, rõ ràng là nữ tử đáng người.

Bốn mắt nhìn nhau, Giản Nhược Trần tay phải tại bên hông trên túi trữ vật đựng một cái, một cái màu đen trường tiên liền xuất hiện ở trong tay,

"Dùng" mà vừa vang lên, trường tiên không phải vung tại bóng đen kia trên người, mà là đang trước người của nàng, phong bế hắc ảnh đường đi.

Giờ khắc này Giản Nhược Trần phải hết sức cảm tạ trong tông môn cấm bay quy củ, đây một đánh xuống, bóng đen kia đường đi liền phong mất một nửa.

Bóng đen kia thân hình dừng lại, vẫn còn không trung, một tay liền hướng Giản Nhược Trần vung, một cổ bài sơn đảo hải giống như chưởng lực đập vào mặt, Giản Nhược Trần trong lòng nghiêm nghị, đây lăng không một chưởng lực đạo, rõ ràng là tại Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ phía trên.

Nàng chống cự đây linh lực dễ dàng, thậm chí có thể không quan tâm, chỉ cần dựa vào trên người hộ thể Ngọc phù là được, có thể phải phía sau của nàng còn có Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên hai người, nàng như phải không quan tâm, như vậy lực lượng lập tức có thể đem hai người đập thành bánh thịt.

Giản Nhược Trần lại không nghĩ buông tha đây chạy trốn, tâm niệm lóe lên lúc giữa, cục gạch bỗng nhiên bay ra, ngăn đón tại sau lưng, vừa vặn đem Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên bảo vệ, người nàng cũng tại đây lăng lệ ác liệt chưởng phong ở bên trong, hướng người nọ nhào tới, giữa không trung trường tiên vậy lại, ngang hướng người nọ bay tới.

Người nọ một kích không trúng, không cùng Giản Nhược Trần dây dưa, thân hình trở lên một tung, căn bản mặc kệ trong tông môn cấm bay quy củ liền bay lên không trung, hóa thành một đạo màu đen trốn gió, lập tức ngay tại trăm mét có hơn, Giản Nhược Trần hơi do dự, vậy trốn gió cũng đã đi xa.

Mà lúc này, ngoại môn Chấp Pháp Đội mới bị kinh động, tính cả ất Trang tổng quản Phùng Dương cùng một chỗ chạy như bay đến, bọn họ cũng chỉ thấy một đạo màu đen trốn hướng gió nội môn phương hướng đi

xa, Chấp Pháp Đội tu sĩ lúc này đuổi tới, lại ở đâu còn có thể đuổi đến bên trên.

Giản Nhược Trần đứng ở tiểu viện chính giữa, nhìn xem đây đây đất huyết vụ, ngăn không được kinh hãi, ngay tại trước mắt của nàng, nàng trở mắt nhìn Trịnh Cường thân thể nghiền nát mất, nhìn xem hung thủ đào thoát.

Phùng Dương đứng ở sân nhỏ cửa ra vào, nhìn xem trong sân ba người cùng vãi đầy mặt đất huyết nhục, máu tanh xông vào mũi, nhin không được lui về sau một bước.

Giản Nhược Trần chậm rãi quay đầu lại, Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên chăm chú mà dựa vào tại sau lưng gian phòng trên tường, hai ánh mắt dường như đã mất đi tiêu cự, ngơ ngác nhìn đây sân huyết nhục.

Lại quay đầu lại nhìn về phía Phùng Dương, đồng dạng ở hai mắt của hắn trong thấy được khiếp sợ cùng sợ hãi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 304: Đại Hoàng Tử Loại Bỏ

Chấp Pháp Đội quả nhiên truy tìm, chỉ biết là hung thủ là chạy hướng về phía nội môn phương hướng, vẫn chưa tới nội môn liền ẩn nấp, về sau nội môn cũng không có tu sĩ phi hành, cũng không có phát hiện hữu hình sắc mặt vội vàng tu sĩ.

Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên đều lần nữa bị gọi đến hỏi lời nói, Giản Nhược Trần bởi vì là nội môn tu sĩ, ngoại môn Chấp Pháp Đội không dám lỗ mãng, nội môn Chấp Pháp Đường Đường chủ Cổ Hoành Trình sáng sớm không đến đã bị nhao nhao rồi đi ra, nghe nói là Giản Nhược Trần sự tình, liền biết được tự mình hỏi thăm.

Giản Nhược Trần liền đem chính mình cả đêm hai lần qua lại nguyên nhân nói tất cả, cũng không giấu giếm.

Giản Nhược Trần nói cùng Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên theo như lời đều là nhất trí, cộng thêm biết được hung thủ là một gã nữ tu, tu vi muốn tại Trúc Cơ trung kỳ phía trên.

Thiên Đạo Tông nữ tu số không nhiều, Trúc Cơ trung kỳ phía trên thì càng phải không nhiều lắm, hung thủ phạm vi thoáng cái liền thu nhỏ lại đứng lên, chẳng qua là Cổ Hoành Trình cùng Giản Nhược Trần giống nhau không rõ, một cái nội môn Trúc Cơ trung kỳ nữ tu, tại sao phải giết ngoại môn tu sĩ đây?

Còn nữ kia tu là từ Trịnh Cường trong phòng chạy đến đấy, phải Trịnh Cường chủ động mời vẫn bị bách?

Trịnh Cường hẳn là bị bách —— tu vi cao thấp chênh lệch cách xa, hẳn muốn cự tuyệt cũng cự tuyệt không được.

Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên hiển nhiên là sợ hãi, hai người cũng không dám nữa ở tại nguyên bốn trong tiểu viện.

Từ hung thủ giết người quá trình đến xem, rất có thể mục tiêu kế tiếp chính là bọn họ trong một cái, Chấp Pháp Đường an bài bọn họ tạm thời ở đến Chấp Pháp Đường trong, cũng chỉ là tạm thời tiến hành.

Giản Nhược Trần một mình hẹn gặp lại Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên, hai người cũng nói không nên lời càng nhiều nữa —— Giản Nhược Trần sau khi rời khỏi, bọn họ tại Trịnh Cường cùng Hứa Khôn xài chung trong phòng khách đã ngồi nửa canh giờ, mới đều trở lại gian phòng của mình.

Nói cách khác, nếu như bên ngoài rình coi là hung thủ, nàng là đợi đến lúc mấy người tách ra, đều trở lại gian phòng của mình về sau mới bay qua cấm chế tiến vào đến trong sân đấy.

Chẳng qua là đây cấm nếu như bị khẩu vang lên, trong sân ba người sẽ gặp tất cả đều biết được đấy, nhưng Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên cũng không phát hiện, nói đúng là, hung thủ là một mình liên hệ rồi Trịnh Cường, Trịnh Cường tự mình mở ra cấm chế phóng hung thủ tiến vào đấy.

Trịnh Cường chẳng lẽ không biết làm như vậy chính mình vô cùng nguy hiểm chứ hay vẫn là cùng hung thủ đã có giao dịch, cũng không cảm giác mình sẽ gặp nguy hiểm?

Nhìn xem đã bị kinh hãi hay vẫn là sắc mặt trắng bệch hai người, Giản Nhược Trần cũng chỉ có thể trong lòng thở dài, chính là nàng tận mắt thấy rồi Trịnh Cường thảm trạng cũng là khó chịu, huống chi hai người bọn họ.

Nàng chỉ có thể lại dò hỏi: "Sự tình không chỉ có quan hệ đến là Hà đạo hữu cùng Trịnh đạo hữu báo thù, còn có thể có thể quan hệ đến hai người các người tính mạng, cho nên, các người hay vẫn là suy nghĩ thật kỹ, nhưng còn có gì điểm đáng ngờ?"

Hứa Khôn muốn nói lại thôi, Giản Nhược Trần kiên nhẫn đã chờ đợi một hồi, Hứa Khôn mới chần chờ nói: "Ta cũng không biết có tính không điểm đáng ngờ, chính là, Hà sư tỷ cùng Trịnh sư huynh cùng một chỗ thời gian hơn chút, nhưng chúng ta bề quan trước kia cũng là như thế này."

Hà Vũ Xuân cùng Trịnh Cường gần tuổi nhau, lớn hơn Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên thật nhiều, hai người cùng một chỗ thời điểm thật nhiều, thật sự là không coi vào đâu điểm đáng ngờ.

"Ta cũng hiểu được, có mấy lần, Hà sư tỷ có chuyện không muốn làm cho ta biết rõ." Mạnh Yên Nhiên cũng nói.

"A đúng rồi, ta nhớ ra rồi, Hà sư tỷ gặp chuyện không may lúc trước cái kia buổi tối, sớm đã nói muốn yên lặng một chút, cho nên chúng ta cũng đều sớm liền đi trở về."

"Đêm hôm đó, cùng với đêm qua giống nhau, các người liền một điểm cảm chế bị mở ra động tĩnh cũng không có cảm giác được?" Giản Nhược Trần hỏi.

Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên liếc nhau một cái, đều lại suy tư một lần, lắc đầu.

Hứa Khôn bỗng nhiên nói: "Hà sư tỷ túi trữ vật đều không, không có cái gì, ra vào sân nhỏ Ngọc phù cũng không thấy rồi."

Giản Nhược Trần tâm phanh mà nhảy xuống, như vậy rõ ràng sự tình nàng vậy mà thật không ngờ, nàng trầm ngâm sau nói: "Nói như vậy, cái

kia hung thủ cầm Hà đạo hữu Ngọc phù tiến vào đến trong sân đấy, trách không được ta lần này tới đây, không có phát hiện cấm chế có gì cải biến."

Lại nói tiếp: "Các người là cùng một chỗ trở lại trong phòng hay sao?"

"Không, ta cùng Trịnh sư huynh trước đưa Mạnh sư muội trở về phòng, sau đó ta trở lại gian phòng của mình đấy, ta lúc trở về, Trịnh sư huynh còn trong phòng khách ngồi." Hứa Khôn nói.

"Nói như vậy, có thể là hung thủ bỗng nhiên từ trong sân đi tới, chỉ có trịnh đạo hữu phát giác, vậy, hẳn phải chưa kịp kinh động các người, hay vẫn là nguyên vốn cũng không ý định cho các người biết rõ?"

Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên lại liếc nhìn nhau, Hứa Khôn chần chờ sau nói: "Ta cảm giác, khả năng, hai loại nguyên nhân đều có."

Mạnh Yên Nhiên cũng gật gật đầu.

Nhìn hai người bọn họ bộ dáng bây giờ, đối với Giản Nhược Trần thật là tin tưởng rồi.

Ly khai Chấp Pháp Đường, Phùng Dương vẫn chờ Giản Nhược Trần, hai người giúp nhau nhìn xem, đều bất đắc dĩ thở dài.

"Có lẽ không liên quan gì đến người a?" Phùng Dương không xác định mà nói.

"Người làm Ất trang quản sự nhiều như vậy năm, ai cùng nội môn tu sĩ có liên lạc hay không còn không rõ ràng lắm?" Giản Nhược Trần lắc đầu, "Mặc kệ có phải là của ta hay không nguyên nhân, luôn có liên quan đến đấy, chẳng qua là kì quái, ta cùng nội môn, cũng chính là Lạc sư huynh cùng Phạm sư huynh còn quen thuộc chút ít. . ."

Giản Nhược Trần cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ là bởi vì nàng cùng hẳn hai người quen thuộc chút ít, chọc phải vị nào thâm mến bọn họ nữ tu? Thế nhưng là, nếu thật là như thế nguyên nhân, lớn có thể tìm được chính mình đây, tội gì muốn liên quan đến ngoại môn hai cái này người vô tội tu sĩ?

Bất quá bây giờ có thể xác định một điểm chính là, chuyện này, vô cùng có khả năng cùng Đại hoàng tử không quan hệ.

Trở lại nội môn, sắc trời đã sáng rõ, Giản Nhược Trần tâm tình không tốt, ngồi vào trong phòng khách, ngón tay tại trên trán ấn lấy, cái kia áo đen nữ tu uyển chuyển thân hình cùng một đôi ánh mắt đen láy lưỡng lự trong đầu, lái đi không được.

Đối mặt cái nhìn kia, tại cặp mắt kia trong nàng nhìn không tới bất luận cái gì tâm tình, cái kia ít nhất là Trúc Cơ trung kỳ tu vi nữ tu, cuối cùng tại sao phải liên tiếp giết chết ngoại môn hai người tu sĩ?

Cũng bởi vì Hà Vũ Xuân, Trịnh Cường cùng nàng từng có trở mặt?

Nhưng lúc đó sự tình, nàng thật sự đã sớm không để trong lòng rồi, chính là lúc ấy, cũng chỉ là cảm thán xuống.

Chuột đồng giao dịch nội tình, cụ thể, cũng chỉ có Liễu Tuy Thanh hiểu rõ được rõ ràng, bất quá nếu là có tâm, cũng không khó biết rõ đây.

Đang đang suy tư, Phạm An Quý tới cửa.

Bởi vì Phạm An Quý Tam công tử thân phận, mà lại một ngày trước tiến đến đã nhận được cho phép, lúc này đây tạp dịch cũng không có thông báo, trực tiếp nhường rồi Phạm An Quý tiến đến.

Giản Nhược Trần có chút nhú mày, lại cũng không nói gì thêm, phất tay lại để cho tạp dịch xuống dưới, Phạm An Quý liền ném cho Giản Nhược Trần một quả ngọc giản, "Đây là ta có thể biết tất cả mọi người tin

tức —— nghe nói lại có một cái đệ tử ngoại môn bị giết rồi, người còn thiếu chút nữa ngăn chặn hung thủ?"

Giản Nhược Trần tiếp nhận ngọc giản, trước chống đỡ tại cái trán, đem ngọc giản bên trên nội dung đều khắc lục đều trong đầu, mới hồi đáp: "Đúng vậy, một cái nữ tu, đang mặc áo đen màu đen túi cái mũ, chỉ lộ ra một đôi mắt, tu vi tại Trúc Cơ trung kỳ."

Phạm An Quý nhăn nhó mày, "Trúc Cơ trung kỳ nữ tu, tông môn cũng liền gần trăm mười cái a, nguyên một đám loại bỏ cũng có thể rồi, giao thủ có thể dùng đến cái gì Pháp khí?"

"Không có, bất quá cô gái này tu lá gan rất lớn, tại ngoại môn cũng dám phi hành, ta cũng là thật không ngờ, nhất thời không tra, vậy mà làm cho nàng chạy mất."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 305: Tỷ Cùng Đệ

Nghe được hung thủ cũng dám tại ngoại môn phi hành, Phạm An Quý lắp bắp kinh hãi, nhìn không được lắc đầu, cảm thán nói: "Còn có so với người càng không tuân quy củ nữ tu."

Giản Nhược Trần hừ một tiếng, bỗng nhiên lại kỳ quái nói: "Người là Tam công tử, đối nội cửa nhất định là quen thuộc, nhất là nữ tu, như vậy cái không tuân quy củ đấy, người sẽ không có cái mặt mày?"

Phạm An Quý cũng hiểu được tốt mất mặt, có thể trong đầu qua một vòng, còn thật không có phát hiện cái nào nữ tu phù hợp Giản Nhược Trần theo như lời đặc điểm, nếu như lời này không phải Giản Nhược Trần nói, hẳn thực sẽ không tin tưởng đấy.

Hay vẫn là lắc đầu nói: "Không thể a, nếu thật có như vậy nữ tu, ta như thế nào lại không biết? Được rồi, ta cũng không muốn rồi, ngày hôm qua ta quên cùng người nói, đi tới Hoàng Thành tu sĩ đều xác định, còn có hai ba ngày thời gian liền xuất phát, có người một cái."

Cũng là trong dự liệu, Phạm An Quý lại nhăn đầu lông mày, "Giản tiên tử, ta cảm thấy được rất không thích hợp, người lần này đi tới Hoàng Thành, rất có thể. . ."

Phạm An Quý không muốn nói ra cái gì không trúng nghe, thế nhưng là ý nghĩ này đã thật sâu cắm rễ trong lòng, thực tế đang nghe đêm qua lại chuyện đã xảy ra về sau.

Giản Nhược Trần làm sao cũng không là nghĩ như vậy.

Nguyên bản nàng phải mình muốn đi tới đây, nhưng hiện tại thời sự bức bách nàng không thể không đi tới.

"Ta liền kỳ rồi quái, người cũng không có đắc tội nội môn cái đó người Trúc Cơ tu sĩ, tại sao có thể có cùng người không qua được?" Phạm An Quý lưu lại những lời này về sau rồi đi rồi.

Phạm An Quý sẽ đi qua đúng rồi Phạm Trường Lợi động phủ, Phạm Trường Lợi quả nhiên cùng với trong phòng khách, nhìn thấy Phạm An Quý lung lay tiến đến, hừ lạnh một tiếng: "Cam lòng đã tới?"

Phạm An Quý từ trở lại Thiên Đạo Tông, hay vẫn là lần thứ hai tới đây, Phạm An Quý mình cũng biết rõ, nếu không phải lập tức phải ly khai, hẳn tuyệt không muốn vào nhập việc này lại để cho hắn rất cảm thấy áp lực trong động phủ.

Chẳng qua là, lúc này đây đi ra ngoài, trở lại sẽ không biết đạo sẽ là lúc nào, mà có thể hay không bình an trở về, hắn cũng cũng không hiểu biết.

"Nếu như Giản Nhược Trần vừa đi liền đã mất đi liên hệ, người lập tức đi ra Đại hoàng tử chỗ lấy lòng, ta sẽ cho người một quả ngọc giản, người muốn đích thân giao cho Đại hoàng tử trong tay; nếu như Giản Nhược Trần mạnh khỏe, người liền cùng nàng phối hợp, này cái ngọc giản. . ." Phạm Trường Lợi trầm ngâm sau nói, "Chính người nhìn là tốt rồi."

Phạm An Quý lãnh đạm nói: "Phụ thân là để cho ta không cần để ý Giản tiên tử an nguy chứ "

"Người này an nguy người để ý tới không được, nàng không phải an phận thủ thường, người nhớ rõ, người mang đi ra ngoài gần năm trăm Trúc cơ tu sĩ, đây năm trăm Trúc cơ tu sĩ mới phải hậu thuẫn của người." Phạm Trường Lợi nghiêm mặt nói.

Gặp Phạm An Quý cũng không có chống đối, Phạm Trường Lợi thần sắc có chút hòa hoãn chút ít, "Người cũng biết lần này tụ tập cả nước Trúc cơ tu sĩ nguyên nhân, cấp hai văn minh trong quốc gia, Thú triều rất nhanh muốn hình thành, chúng ta tam cấp văn minh quốc gia bên trong Trúc cơ tu sĩ, đến lúc đó cũng sẽ bị chiêu mộ binh lính đi tới, trước một bước đỉnh tại chiến trường tuyển đầu.

Các người lần này đi tới, tất cả Trúc cơ tu sĩ sẽ căn cứ tu vi chia rẽ tạo thành trận pháp, trận pháp một khi khởi động, chính là thân bất do kỷ, mặt người gần chỉ có hai con đường, hoặc là đi theo Đại hoàng tử, lại để cho Thiên Đạo Tông Trúc cơ hậu kỳ đệ tử tiến vào đến hộ vệ Đại hoàng tử trong trận pháp, hoặc là. . ."

Phạm Trường Lợi nhìn chăm chăm vào Phạm An Quý con mắt, "Chính là bảo trì cùng Giảm Nhược Trần quan hệ, nếu như Lục hoàng tử thượng vị, Thiên Đạo Tông tất cả Trúc cơ tu sĩ liền cũng có thể bảo vệ, có Lục hoàng tử ủng hộ, kế tiếp nhiệm tông chủ liền không phải người không còn ai."

Phạm An Quý hờ hững gật đầu.

Phạm Trường Lợi nói qua cầm ra một quả ngọc giản đưa đến Phạm An Quý trong tay, tiếp theo lại lấy ra một quả ngọc phù, "Đây là đổi mạng phù, có thể thay người thừa nhận một lần chí mạng công kích, cũng chỉ có thể một lần."

"Phụ thân, ta muốn xem nhìn mẹ của ta." Hắc thấp giọng nói ra.

"Đợi người trở về, ta nói rồi, chỉ có người ngồi trên Thiên Đạo Tông tông chủ bảo tọa, hoặc là tìm đến cứu chữa mẹ của người Linh đan, nếu không, người không có tư cách nhìn thấy nàng đấy."

Phạm An Quý nắm phù lục, ngón tay các đốt ngón tay có hơi trắng bệch. Hắc không nói thêm gì nữa, quay người ly khai.

"Tỷ tỷ người sẽ cải trang đi theo người, đối ngoại sẽ là của người người hầu, lúc cần thiết, tỷ tỷ người sẽ biết phải làm sao."

Phạm An Quý phía sau lưng thoáng cái cương trực, hăn mãnh liệt xoay người, trừng mắt Phạm Trường Lợi nói: "Cái gì?"

Phạm Trường Lợi cười lạnh nói: "Cũng là vì người, chính người tự giải quyết cho tốt."

Hai người giúp nhau trừng mắt, dường như không phải phụ tử, Phạm An Quý cuối cùng bại lui xuống đi, hăn vội vàng xoay người, hăn sợ hăn lại giằng co nữa, sẽ nhịn không được rống đứng lên.

Ra cửa, Phạm An Quý hít một hơi dài, giống như muốn nhờ mới mẻ không đi xua tán trong nội tâm phiền muộn, lúc này mới quay người hướng hậu viện đi đến.

Hậu viện một chỗ lầu các tại cây xanh thấp thoáng ở bên trong, chợt nhìn đi tới rất nhỏ, đi qua mới sẽ phát hiện, lầu các đại bộ phận đều biến mất tại cỏ cây tạo thành trong trận pháp.

Phạm An Quý quen việc dễ làm, tại trên đường nhỏ quanh co vòng vèo rồi mấy lần, liền đi tới lầu các trước.

Phạm An Quý tại lầu các trạm kế tiếp rồi một hồi, trong đầu của hăn không khỏi đem tỷ tỷ của mình cùng Giản Nhược Trần tương đối dưới, nếu như là Giản Nhược Trần, Hội An tâm nghe theo bài bố chứ

Hăn trong lòng lắc đầu, cất bước đi vào lầu các.

Phạm Khinh Khinh an vị tại lầu các vừa vào cửa trong đại sảnh, ăn mặc đúng rồi một bộ xanh biếc thêu hoa váy dài, một đầu mái tóc kéo thành phức tạp búi tóc, phía trên cắm châu ngọc đồ trang sức, nhìn thấy

Phạm An Quý tiến đến, trong ánh mắt thoáng cái liền lộ ra yêu thương, nàng đứng lên, vươn tay.

"Tỷ tỷ." Phạm An Quý một bước liền đi đến Phạm Khinh Khinh trước mặt, lôi kéo tay của nàng cùng một chỗ ngồi xuống.

"An Quý, người hảo lâu chưa có tới nhìn tỷ tỷ." Phạm Khinh Khinh nhìn xem Phạm An Quý, nhẹ nhàng nói ra.

"Phải An Quý không phải." Phạm An Quý nhẹ nói nói.

"Không có quan hệ, tỷ tỷ thẳng đến người bận rộn, về sau tỷ tỷ đi theo người, không thể giúp đến người, cũng có thể lúc nào cũng chứng kiến người rồi." Phạm Khinh Khinh vỗ Phạm An Quý mu bàn tay.

"Tỷ tỷ, người tại sao phải đây?" Phạm An Quý lắc đầu.

"Đệ đệ, tỷ tỷ cũng muốn giúp đỡ một chút người." Phạm Khinh Khinh nhẹ nhàng thở dài một tiếng, "Hôm trước ta đi xem mẫu thân, mẫu thân càng phát ra không có ly khai Địa Hỏa rồi, Địa Hỏa nhiệt lượng, lại để cho tỷ tỷ chỉ có thể đứng ở trận pháp bên ngoài, muôn ôm một ôm mẫu thân đều làm không được."

Phạm An Quý tay không lực lượng mà rũ xuống, mặc cho Phạm Khinh Khinh cầm chặt, đôi mắt của hắn cũng buông xuống xuống.

"Ta đã rất lâu rất lâu không có ôm qua mẫu thân, mẫu thân cũng đã rất lâu rất lâu không có rời đi Địa Hỏa rồi, ta sợ mẫu thân vĩnh viễn không có ly khai Địa Hỏa, đây là một cái cơ hội, đệ đệ, người nhất định phải bắt được tông chủ vị trí." Phạm Khinh Khinh nói tiếp.

Phạm An Quý trầm mặc.

Trên người của hắn lưng đeo quá nhiều nguồn gốc của tội lỗi, ép tới hắn không thở nổi, hắn chỉ có thể tiếp tục lưng đeo, thẳng đến việc này nguồn gốc của tội lỗi biến mất.

"Tỷ tỷ cũng muốn rời khỏi nơi đây, đi tới bên ngoài nhìn xem đấy." Phạm Khinh Khinh cười, thò tay đem Phạm An Quý rũ xuống rơi xuống một tia tóc dừng ở sau ót, "Người cũng nguyện ý lại để cho tỷ tỷ ra đi xem đấy, có phải hay không?"

Phạm An Quý không phản bác được.

Hắn hy vọng tỷ tỷ của mình đi ra chỗ này lâu các, nhưng lại không hy vọng phải phương thức như vậy, càng không hi vọng nàng từ trong một tòa lâu các ly khai, lại tiến vào đến mặt khác một tòa càng sâu lâu các.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 306: Ôm Cây Đợi Thỏ

Ngoại môn hai người tu sĩ vẫn lạc, quả thực lại để cho đệ tử ngoại môn đều lòng có lo sợ, kể tiếp một ngày, ngoại môn lại cũng không có hung án phát sinh, cũng làm cho lòng người trong hơi có bình tĩnh.

Tương đối ngoại môn mặt ngoài bình tĩnh, nội môn trong nhưng là dị thường rồi ren, xác định ly khai tông môn tiến về trước Hoàng Thành Trúc cơ các tu sĩ, vội vàng sửa sang lại chính mình túi trữ vật, đem không cần đồ vật tận lực đều đổi thành phòng thân phù lục, bổ sung linh lực Linh đan.

Bởi vậy, ngoại môn hai người đệ tử chết, cũng rất giống tại bộn rộn như vậy trong không đáng giá được nhắc tới rồi.

Giản Nhược Trần nhìn Phạm An Quý đưa cho nàng ngọc giản bên trong tư liệu, bên trong có lên tới tông chủ, Trưởng lão, bỏ vào tất cả Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ cùng mấy vị công tử tất cả tư liệu, nhưng phần tài liệu này rất là ngắn gọn, ngắn gọn được giống như bên trên cái thế giới công ty nhân sự trong hồ sơ tư liệu bình thường.

Giản Nhược Trần hay vẫn là đi nữa Chấp Pháp Đường, mặc dù biết thời gian một ngày, Chấp Pháp Đường cũng chưa chắc có thể tìm tới hữu dụng tư liệu.

Chấp Pháp Đường bên trong cũng là rồi ren, trong đó đồng dạng có một phần ba còn nhiều hơn Trúc cơ tu sĩ ly khai, Cổ Hoành Trình không có ở đây Chấp Pháp Đường bên trong, Giản Nhược Trần đứng đứng, cũng chỉ có thể đi tìm Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên.

Hai người đồng bạn ngoài ý muốn tử vong, lại để cho hai vị thiếu niên giống như lập tức tự thành quen thuộc đứng lên, bọn họ trên mặt ngây thơ còn đang, lại an ổn rất nhiều, nhìn thấy Giản Nhược Trần tới đây vội vàng thi lễ.

"Sử thúc, thế nhưng là có manh mối ?" Hứa Khôn thi lễ về sau hỏi.

Giản Nhược Trần lắc đầu.

Hai người trên mặt lộ ra thất vọng trở lại.

"Qua một ngày nữa ta liền phải ly khai nơi đây đi tới Hoàng Thành rồi." Giản Nhược Trần nói qua, không có ngoài ý muốn nhìn thấy hai người trên mặt lộ ra một vòng sợ hãi.

Nàng làm sao không biết loại này sợ hãi.

Giản Nhược Trần mò xuống túi trữ vật, trong tay nhiều ra hai quả ngọc phù, đưa tới, "Ngọc phù có thể chống cự Trúc cơ tu sĩ ba lượt công kích, không cần đặt ở trong túi trữ vật."

Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên tạ ơn Giản Nhược Trần, sau đó tiếp Ngọc phù.

"Sử thúc, Chấp Pháp Đường các sử thúc nói, lại hai ngày nữa liền muốn chúng ta trở về, chúng ta. . . Chúng ta muốn hiện tại trở về đi tới." Hứa Khôn do do dự dự nói.

"Hiện tại?" Giản Nhược Trần nghi ngờ nói.

"Đúng vậy, ta cùng Mạnh sử muội thương lượng, cái kia hung thủ sẽ không bỏ qua chúng ta đây, chỉ cần chúng ta trở lại ngoại môn, thì có thể cùng Hà sử tử, Trịnh sử huynh giống nhau vận mệnh, không bằng thừa dịp hiện tại vật lộn độ sức."

"Như thế nào đánh cướp?" Giản Nhược Trần hỏi, trong nội tâm đã mơ hồ nghĩ đến ý nghĩ của bọn hăn rồi.

"Giản sư thúc ngày đó là vì bảo hộ chúng ta, bằng không thì, nhất định có thể ngăn cản hung thủ đấy, chúng ta hôm nay trở về ra ngoài cửa, Giản sư thúc chỉ cần đang âm thầm. . ." Hứa Khôn vội vàng nói.

"Nếu như hung thủ không có xuất hiện đây?" Giản Nhược Trần tỉnh táo mà hỏi thăm, "Các người có lý do gì xác định, hung thủ còn sẽ giết các người?"

Hứa Khôn lắc đầu, "Chúng ta chỉ là muốn, chúng ta duy nhất biết Trúc cơ tiền bối chỉ có Giản sư thúc rồi, hung thủ mục đích không phải là chúng ta đấy, nàng nhất định là muốn giá họa cho sư thúc đấy, coi như là giá họa không thành, cũng muốn lại để cho sư thúc khó chịu nổi, lại để cho sư thúc cùng cái chết của chúng ta kiếp trước liên quan."

Hứa Khôn mà nói lại để cho Giản Nhược Trần trầm mặc một hồi.

Giản Nhược Trần đồng dạng nghĩ mãi mà không rõ hung thủ làm như thế đạo lý, nhưng Hứa Khôn nói khó không phải nguyên nhân.

Giá họa không thành, muốn làm cho mình khó chịu nổi, lại để cho mỗi người cũng biết, đây bốn cái đệ tử ngoại môn chết đều là vì Giản Nhược Trần.

Hoặc là còn có thể đạt tới một cái khác hiệu quả, bọn họ lúc trước đắc tội Giản Nhược Trần, không có được Giản Nhược Trần thông cảm, có người ở âm thầm thay Giản Nhược Trần báo thù, thậm chí có thể là Giản Nhược Trần chính mình làm chủ đấy, bất quá là vừa ăn cướp vừa la làng.

Nếu như không phải hôm nay nội môn sự tình đa dạng, ước chừng như vậy lời đồn đã xuất hiện.

"Sư thúc, cũng chỉ có hai ngày thời gian rồi." Hứa Khôn vội vàng nói.

"Nếu như trong vòng hai ngày, không có người tới đây chứ?" Giản Nhược Trần hay vẫn là tỉnh táo mà nói.

"Chúng ta đây khả năng liên thật sự an toàn, hung thủ có khả năng đi theo sư thúc cùng một chỗ ly khai nơi này, sẽ ở về sau cho sư thúc chế tạo phiến toái."

Hứa Khôn mà nói không phải không có lý, bất luận có không có khả năng thành lập, Giản Nhược Trần cũng biết nàng sẽ không không đáp ứng đấy.

Có thể nàng đồng dạng không nghĩ ra đúng rồi, hung thủ vì sao phải cho nàng chế tạo phiến toái đây.

Giản Nhược Trần ly khai Chấp Pháp Đường, trở lại chính mình trong tinh xá, sắc trời mới sáng hắc, liên lặng yên không phát ra hơi thở ly khai, do dự xuống, hay là trước đã đến Phạm An Quý trong tinh xá, Phạm An Quý cũng không tại.

Trong lúc này tất cả mọi người bề bộn nhiều việc, ngược lại là Giản Nhược Trần lộ ra càng phát ra thanh nhàn, nàng đứng đứng, cho Phạm An Quý để lại Truyền Âm Phù, sau đó liền hướng ngoại môn đi đến.

Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên đã một lần nữa thuê ngoại môn gian phòng, hai người hay vẫn là thuê đơn độc tiểu viện, Giản Nhược Trần đến thời điểm, Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên đều tại sân nhỏ cửa ra vào, nhìn thấy Giản Nhược Trần đã đến, mới thở dài một hơi.

Đuổi rồi hai người đi vào phòng, Giản Nhược Trần chỉ có một người ngồi ở trong tiểu viện, đem dài dài đẳng đẳng, xuất ra một cuốn sách nhìn xem, khi tất cả làm giết thời gian.

Giản Nhược Trần ly khai Phạm An Quý tinh bỏ chi không lâu sau, Phạm Khinh Khinh đang mặc nội môn nguyệt sắc trường bào, cũng tới đến Phạm An Quý trong tinh xá, đến nơi này, tựa như cùng tại nàng bên trong lầu của mình, nàng đưa tới tạp dịch, hỏi thăm Phạm An Quý đích hướng đi.

Tạp dịch chi tiết bẩm báo, cũng đem Giản Nhược Trần đã đến lưu lại truyền âm Ngọc phù sự tình cùng nhau nói, Phạm Khinh Khinh đã muốn Ngọc phù, huy thối liễu tạp dịch.

Bóp nát Ngọc phù, bên trong truyền đến Giản Nhược Trần thanh âm, nàng lẳng lặng yên sau khi nghe, trong ánh mắt lộ ra hung ác ý.

Lập tức hung ác ý liền biến mất, một lần nữa khôi phục thành dịu dàng bộ dạng, nàng yên tĩnh mà đi đến nội thất, không bao lâu đi ra, thay đổi đơn giản búi tóc, quần áo và trang sức cũng biến thành một thân trang phục, hoàn toàn là nam tử thị vệ trang phục.

Lúc nửa đêm Phạm An Quý mới vừa về, Phạm Khinh Khinh đã chuẩn bị linh trà, tự mình rót một chén cho Phạm An Quý, Phạm An Quý nhìn thấy Phạm Khinh Khinh như thế trang phục, như thế tác pháp, có chút không biết làm sao.

"Ra cửa, tỷ tỷ sẽ là của người thị vệ rồi." Phạm Khinh Khinh phụ giúp Phạm An Quý ngồi xuống, chính mình lại đứng ở một bên, "Cũng nên trước thích ứng một chút."

Phạm An Quý dường như như vác trên lưng, hẳn không được tự nhiên mà xoay người, "Tỷ tỷ, ta không cần thị vệ, người chính là tỷ tỷ của ta."

"Tỷ tỷ kia phải với Trúc cơ tu sĩ thân phận gia nhập vào trong đội ngũ rồi." Phạm Khinh Khinh lại cười nói.

Phạm An Quý sợ run lên, buông tha cho.

Phạm An Quý tiến vào vào đến nội thất nghỉ ngơi.

Hắn là từ Giản Nhược Trần chỗ đó trở về, nhưng không có nhìn thấy Giản Nhược Trần, hắn vốn là đều muốn yên tĩnh một hồi đấy, có thể trở lại nội thất, lại một chút cũng an không an tĩnh được.

Còn có một ngày liền muốn rời đi, có thể hắn lại cảm thấy tiền đồ xa vời, lần này Hoàng Thành hành trình hoàn toàn vi phạm với hắn ước nguyện ban đầu, trên vai trọng trách vốn là ép tới hắn thấu bất quá đứng lên, Phạm Khinh Khinh đi theo càng làm cho hắn đã có không liệu cảm giác.

Hắn thực sự đều muốn cùng Giản Nhược Trần ngốc một hồi, dường như chỉ cần Giản Nhược Trần tại bên người, có thể khuyên rồi hắn, có thể chia sẻ đi ra ngoài một nửa trên vai phân lượng, nhưng bây giờ hắn chỉ có thể yên tĩnh mà ngồi, hắn không muốn lợi dụng Giản Nhược Trần, không dùng được đảm nhiệm nguyên nhân nào.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 307: Hung Ân Tái Khởi

Nội thất, Phạm An Quý yên tĩnh mà ngồi, đem tất cả không tình nguyện toàn bộ đều nhất nhất nuốt vào trong bụng, chỉ đợi Thiên Minh, hẳn liền lại phải một cái hoàn toàn không quan tâm bất cứ chuyện gì Tam công tử.

Bên ngoài trong sảnh, Phạm An Tâm cũng đồng dạng yên tĩnh mà ngồi ở gian phòng một góc, lặng lặng yên cùng đợi.

Trước ánh bình minh đêm tối phải hắc ám nhất đấy, ở nơi này hắc ám nhất một khắc, nàng đứng lên, lặng yên không một tiếng động rời đi tinh bỏ.

Nàng quen thuộc mà đi qua hắc ám yên tĩnh nội môn, toàn thân linh lực nội liễm, ngẫu nhiên nàng sẽ đứng ở dưới một thân cây, thật giống như cùng cây đại thụ kia hòa làm một thể rồi.

Rất nhanh, ngay tại trời có chút sáng lên thời điểm, nàng đi tới nội môn một cái cửa ra, nơi này là tạp dịch chênh lệch chỗ, nàng tái xuất hiện thời điểm, đã đổi lại tạp dịch quần áo và trang sức, toàn thân linh lực nội liễm, cầm lấy một quả bằng gỗ mộc phù, thông qua được việc này cửa nhỏ.

Tái xuất hiện tại ngoại môn thời điểm, sắc trời đã sáng rõ, nàng yên tĩnh mà đứng bên ngoài cửa một cái yên lặng đường nhỏ dưới cây, làm cho mình cùng vậy khóa cây nhỏ hầu như hòa làm một thể.

Nàng rất có kiên nhẫn đứng vững, mãi cho đến chứng kiến một cái thân ảnh quen thuộc ly khai ngoại môn Ất trang, biến mất tại tiến vào nội

môn trên đường, khoe môi mới lộ ra một vòng dáng tươi cười trở lại.

Nàng vẫn kiên nhẫn mà đứng một hồi, mãi cho đến xác nhận người nọ sẽ không phản hồi.

Ngoại môn còn không có hoàn toàn thức tỉnh, hay vẫn là rất yên tĩnh, nàng chậm rãi ly khai đường nhỏ, tiến vào cũng không có cửa vào ngoại môn Ất trang.

Men theo mơ hồ linh lực, nàng đi vào một tòa trước tiểu viện, đây là một loạt cũng ngay cả trong tiểu viện một tòa, cấm chế bình thường, nàng đưa tay nhẹ khấu trừ cấm chế, trong cấm chế truyền đến chấn động, đi theo cấm chế mở ra, trong môn truyền tới một thanh thúy thanh âm: "Giản sư thúc —— "

Phạm An Tâm đẩy cửa vào, vậy một tiếng "Giản sư thúc" thoáng cái liền dừng lại.

Cửa sân đóng cửa, cấm chế đồng thời lại trên vải, trong tiểu viện hết thảy đều bị phong bế tại trong cấm chế.

Không bao lâu, tiểu viện cấm chế lần nữa mở ra, Phạm An Tâm cúi đầu rũ xuống mắt đi tới, không gây chú ý ánh mắt của người ngoài rời đi.

Lại hơn một canh giờ về sau, Phạm An Tâm đã về tới nội môn Phạm An Quý trong tình xá, Phạm An Quý sáng sớm rời đi rồi, nàng lặng yên tiến vào đến trong phòng khách.

Lúc này đây, nhìn Giản Nhược Trần như thế nào biện giải cho mình.

Ngoại môn bình tĩnh thật lâu, thẳng đến một tiếng kêu sợ hãi kinh động đến ngoại môn bình tĩnh.

Đội nội môn Chấp Pháp Đường tu sĩ đi vào Giản Nhược Trần trong tình xá thời điểm, Giản Nhược Trần mới phát giác đến không ổn, nghe được Hứa Khôn cùng Mạnh Yên Nhiên song song ngộ hại tin tức về sau, nàng thoáng cái giật mình.

Nàng chỉ cho là hung thủ kia sẽ thừa dịp đêm tối hành hung, lại thật không ngờ hung thủ lớn mật như thế, vậy mà ở trên trời sáng về sau, tại nàng sau khi rời khỏi động thủ lần nữa.

Trong lòng của nàng một mảnh lạnh buốt mà hồi hận, nàng không nên đồng ý Hứa Khôn ý kiến, không nên như thế đại ý khinh tâm.

Cổ Hoành Trình đầu cũng phải lớn hơn rồi vài vòng, nếu là bình thường nội môn tu sĩ, trực tiếp liền giam cầm tại Chấp Pháp Đường bên trong rồi, thẳng đến sự tình rõ ràng, có thể Giản Nhược Trần không phải bình thường tu sĩ, chẳng những hăn không giữ được, ngay cả Thiên Đạo Tông đều không giữ được.

Từ xác định Giản Nhược Trần sẽ rời đi Thiên Đạo Tông đến Hoành Thành về sau, Lĩnh Nam thành chủ mới sẽ không mỗi ngày đều tại mấy người bọn hăn Đường chủ trước mặt Lulu mặt, nếu hiện tại đổi giọng nói Giản Nhược Trần sẽ không đi Hoành Thành, ai có thể biết ngoại trừ Lĩnh Nam thành chủ, còn có thể có người nào đó lại muốn tới nơi này yếu nhân.

Có thể hăn đồng thời đã ở trái tim băng giá, Thiên Đạo Tông bên trong, vậy là cái gì người đang có ý định cùng Giản Nhược Trần mâu thuẫn, thậm chí là có ý định hãm hại Giản Nhược Trần.

Hăn tự nhiên tin tưởng Giản Nhược Trần sẽ không làm xuống loại chuyện như vậy, quả thực chính là hại người không lợi mình, có thể người nào lại muốn như vậy đắc tội Giản Nhược Trần, sẽ không biết đạo Giản Nhược Trần người như vậy, đắc tội đứng lên dễ dàng, kết thúc đứng lên tất nhiên không thể dễ dàng?

"Giản đạo hữu, người đến cùng đắc tội người nào? Có biết hay không người bên ngoài còn chờ đón giết hơn mười người Trúc cơ tu sĩ tội danh, bên trong lần nữa rồi việc này tàn sát đồng môn tội danh —— người tối hôm qua một mực cùng bọn họ cùng một chỗ, sau khi rời khỏi đã bị giết, nói như thế nào đều là của người hiểm nghi lớn nhất.

Coi như là cuối cùng xác nhận cũng không phải người làm đấy, liên lạc với người đối với Kiếm Tông tu sĩ ở dưới lệnh treo giải thưởng, thanh danh của người cũng là hủy đấy."

Cổ Hoàn Trình còn có một câu nói cũng không nói gì, chính là Thiên Đạo Tông cũng sẽ bị Giản Nhược Trần liên lụy đấy, còn có thể liên lụy đến Lục hoàng tử thanh danh, nàng đều muốn giúp đỡ Lục hoàng tử mục đích chỉ sợ chẳng những không có đạt tới, còn sẽ đưa đến phản tác dụng.

Giản Nhược Trần cũng nghĩ đến điểm ấy, sắc mặt đồng dạng lạnh lùng.

Nàng gật gật đầu đơn giản nói: "Ta hiểu."

Giản Nhược Trần chưa từng có tức giận như vậy, nàng càng là tức giận, trên mặt càng không thay đổi chút nào, Cổ Hoàn Trình bận tâm lấy Chấp Pháp Đường mặt mũi, hay vẫn là lưu Giản Nhược Trần mãi cho đến buổi tối mới phóng nàng ly khai, nhưng chính là đây một trắng ngày, đây liên tiếp đệ tử ngoại môn chết, đã truyền khắp toàn bộ nội môn.

Các loại cùng Giản Nhược Trần chuyện có liên quan đến cũng bỗng nhiên truyền bá ra, Giản Nhược Trần từng làm qua sự tình đều bị đào lên: Nàng tại ngân tàng trên mặt đất dựng đứng đường cáp treo, bắt giết chuột đồng trong tính toán, cùng Chu Tước đường hợp tác, cùng với đột nhiên tăng mạnh tu vi.

Những chuyện này truyền bá cũng dần dần thay đổi hương vị, tại mọi người trong miệng, Giản Nhược Trần dần dần diễn biến thành vì một cái vì

đạt được đến mục đích không từ thủ đoạn.

Giản Nhược Trần trở lại chính mình trong tình xá thời điểm, tâm tình đã sớm bình tĩnh, chứng kiến Liễu Tuy Thanh ngồi ở trong tình xá chờ nàng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Liễu Tuy Thanh quan sát sau Giản Nhược Trần sắc mặt nói: "Khá tốt, ta nghĩ đến người sẽ giận dữ rồi."

Giản Nhược Trần trước thi lễ sau mới nói: "Đa tạ Liễu sư thúc tin tưởng ta."

Liễu Tuy Thanh thò tay ý bảo Giản Nhược Trần ngồi xuống nói: "Mấy người chúng ta lão gia hỏa tự nhiên đều tin tưởng người, bất quá chúng ta chính là đề xuống lời đồn, cũng chỉ là đề xuống mặt ngoài đấy, tin tưởng nội môn đệ tử cũng biết chuyện này trong người là bị hãm hại, bất quá cây cao chịu gió lớn, sợ là thực đã tìm được hung thủ giết người, người cũng sẽ không đạt được đồng tình."

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Hung thủ khẳng định rời đi tông môn tu sĩ ở bên trong, ta chỉ phải kỳ quái, một cái nữ tu, Trúc Cơ trung kỳ tu vi trở lên, tại tông môn trong hãn là ít ỏi đấy, làm sao lại tìm không thấy dấu vết nào?"

Liễu Tuy Thanh nói: "Tông môn trong hàng đệ tử như vậy nữ tu tự nhiên là có đếm được, có thể người muốn đến không có, còn có một bộ phận nữ tu không phải tông môn đệ tử, ít nhất, tông môn không phải thập phần rõ ràng tu vi của các nàng."

Giản Nhược Trần ngẩn ra, "Liễu sư thúc nói là..."

"Gia quyến." Liễu Tuy Thanh đón nói, "Kết Đan tu sĩ bên trong bên trong, cũng không có thiếu thị thiếp, chính là Trúc cơ tu sĩ, cũng có có thị thiếp đấy, những tu sĩ này cũng không tại tông môn đệ tử ghi chép ở bên

trong, tông môn cũng không chịu trách nhiệm cung cấp nuôi dưỡng các nàng."

Giản Nhược Trần chậm rãi gật gù đầu, nàng đúng là không để ý đến những người này.

"Còn có một khả năng." Liễu Tùy Thanh nói qua, bỗng nhiên đưa tay, tại hai người bên ngoài lại trên vải rồi một cấm chế, bọn họ có thể trong đó rõ ràng mà chứng kiến bên ngoài, nhưng bên ngoài chỉ có thể mờ mịt lung mà chứng kiến bọn họ, ngay cả lời lẽ đều phân biệt không rõ.

"Mấy người chúng ta lão gia hỏa phân tích, nếu như không phải thù riêng, như vậy, chính là Đại hoàng tử tại nhằm vào ngươi, không phải muốn thu phục ngươi, chính là muốn chèn ép ngươi, bất luận loại nào, cũng có thể gián tiếp chèn ép Lục hoàng tử."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Vì Mẫu Thân

Liễu Tùy Thanh chịu nói như thế, tự nhiên là đem Giản Nhược Trần cho rằng tâm phúc, nhưng lời nói cũng chỉ có thể đến như thế, dù sao, Liễu Tùy Thanh còn làm không đến trực tiếp hỏi Giản Nhược Trần đến cùng cùng Lục hoàng tử Diệp Phi giữa đã đến như thế nào trình độ.

Lúc này, Phạm Trường Lợi đang tại động phủ Địa Hỏa trong tỉnh thất.

"Thiến Thiến, ngày mai An Tâm muốn cùng An Quý cùng đi Hoàng Thành, đợi đến lúc An Quý trở về, không lâu có thể trở thành Thiên Đạo Tông tông chủ rồi, người cũng liền có thể rất nhanh liền từ nơi này đã đi ra."

Cách cấm chế, Phạm Trường Lợi ôn hòa mà nhìn qua Cố Thiến Thiến, nhẹ lời nói ra.

"An Tâm vì cái gì cũng muốn đi?" Cố Thiến Thiến lông mày cau lại.

"Nhà mình tỷ tỷ, tổng hội giúp đỡ An Quý đấy, An Tâm tại tông môn cũng đã lâu rồi, ta cũng muốn làm cho nàng ra đi gặp bên ngoài, nhà người ta con gái cũng đã sớm đều đi ra ngoài qua, khó được lúc này đây bọn họ tỷ đệ còn có cái bạn." Phạm Trường Lợi nói.

"Cũng tốt, hy vọng An Tâm lúc này đây đi ra ngoài, có thể ở Hoàng Thành gặp được nàng đạo侶, tuổi của nàng đã thiên đại rồi, đều là ta làm trể nải nàng." Cố Thiến Thiến buồn bã nói.

"Người lại suy nghĩ nhiều, mấy ngày nay cảm giác nhiều không có?" Phạm Trường Lợi thò tay đến trong trận pháp, Địa Hỏa ấm áp cháy lấy tay của hắn, nơi tay chạm lại băng lạnh lùng.

"Hay vẫn là như vậy." Cố Thiển Thiển ngược lại tay nắm lấy Phạm Trường Lợi tay một chút, sau đó đem tay của hắn đẩy đi ra.

Như vậy nóng lên lạnh lẽo ở bên trong, Phạm Trường Lợi da thịt đều tốt như bị thiêu đốt về sau lại bị đóng băng, trận pháp ở trong Cố Thiển Thiển có thể nghĩ phải đã bị như thế nào dày vò.

Phạm Trường Lợi liên nhật lấy bên ngoài một ít chuyện cùng Cố Thiển Thiển nói, cố ý tránh được Giản Nhược Trần, Cố Thiển Thiển lại không có quên, hỏi: "Lần trước người nói ngoại môn cái kia tiểu nữ tu, định đứng lên nên Trúc cơ rồi a."

Phạm Trường Lợi cười nói: "Cũng không phải là, nàng cùng Dục Vương Cốc đại tiểu thư không biết như thế nào tốt hơn rồi, lần này Trúc cơ vẫn còn là Dục Vương Cốc bên trong, đến tiết kiệm tông môn Trúc Cơ Đan, lần này đến Hoàng Thành, nàng cũng cùng đi."

"Ngũ linh căn chính là dựa vào Linh đan chồng chất đứng lên Trúc cơ cũng là khó được được rồi, tốt như vậy hạt giống cũng chịu thả ra, tông môn. . ." Cố Thiển Thiển lắc đầu, trên mặt lộ ra dáng tươi cười, "Có phải hay không người còn có chuyện không có nói cho ta biết."

"Đã biết rõ giấu giếm không được người, " Phạm Trường Lợi bất đắc dĩ lắc đầu, "Cô gái này tu luôn không từ chối bớt lo, ly khai tông môn cũng tốt, mấy ngày nay. . ."

Nói qua Phạm Trường Lợi ngừng miệng, lại cười cười nói: "Người không biết, nàng tới nơi nào, ở đâu liền một đồng sự tình, ta còn muốn lấy, nàng tại Dục Vương Cốc đây hơn hai tháng may mắn phải Trúc cơ đi,

bằng không thì Dực Vương Cốc không nhất định sẽ bị nàng giày vò thành hình dáng ra sao."

"Cô bé kia rất có tâm đấy, nếu có thể cho An Quý làm đạo lữ, chính là An Quý phúc phận rồi." Cố Thiển Thiển khẽ cười nói.

"An Quý?" Phạm Trường Lợi lắc đầu, "Nhớ thương người của nàng khá nhiều loại, trước kia ta cùng với người đã nói nàng cùng Lục hoàng tử Diệp Phi giao hảo, tại Hoàng Thành, Đại hoàng tử đối với nàng cũng có ý, Tam hoàng tử còn tưởng là mặt hỏi qua hăn có bằng lòng hay không cùng hăn cùng một chỗ hồi Hoàng Thành, An Quý có thể sắp xếp không hơn số."

Cố Thiển Thiển liền cười nói: "An Quý cũng lớn, người cũng muốn lưu tâm, giúp hăn tìm cái đạo lữ, người chung quy cũng không từ chối ta thấy hăn, không biết làm nương tâm đều nhớ kỹ chính mình hài tử đấy."

"Biết rõ người nhớ kỹ, đợi đến lúc An Quý trở về, ta lại để cho hăn tới gặp người." Phạm An Quý hơn nữa mấy câu, gặp Cố Thiển Thiển dần dần lộ ra lãnh ý, chỉ có thể đứng lên ly khai tĩnh thất, làm cho Cố Thiển Thiển có thể lái được mới An Tâm hấp thu Địa Hỏa.

Ly khai tĩnh thất, hăn nụ cười trên mặt liền biến mất, hồi đến đại sảnh bên trong, quả nhiên thấy Phạm An Tâm chờ ở trong sảnh, sắc mặt của hăn có chút trầm xuống nói: "Mẹ của người vừa bế quan."

Phạm An Tâm trên mặt lộ ra thất vọng biểu lộ, nàng biết rõ mẫu thân khép lại quan hấp thu Địa Hỏa nhiệt lượng muốn ít nhất nửa tháng, trước khi chuẩn bị đi thì không cách nào gặp lại mẫu thân một mặt rồi.

"Người cũng quá lớn mặt rồi." Phạm Trường Lợi bỗng nhiên nghiêm nghị nói ra, "Người không biết nàng là người nào chứ lặp đi lặp lại nhiều lần, người liền không lo lắng lộ chân tướng?"

Phạm An Tâm quật cường mà ngẩng đầu lên, "Phụ thân, An Quý nhất định phải đến Đại hoàng tử ủng hộ, chúng ta không thể để cho Lục hoàng tử có một chút hy vọng."

"Có thể người làm đến quá phận rồi, hai người này người tội gì mới hạ thủ." Phạm Trường Lợi nói, bất quá ngữ khí đã không bằng lúc ban đầu như vậy nghiêm khắc.

"Ta chính là muốn nàng thân bại danh liệt, muốn nàng khó lòng giải bày, đều tin tưởng nàng người vô tội thì như thế nào, tất cả cùng nàng có khoảng cách đều phải chết, không chỉ là tông môn đệ tử nghĩ như vậy, bên ngoài cũng đã có làm như vậy, nàng chính là một cái có thù tất báo, lòng dạ độc ác nữ tu, coi như là nàng không phải, nàng cũng là."

Phạm An Tâm ngửa đầu nói, toàn bộ không có ở Phạm An Quý trước mặt dịu dàng bộ dáng.

"Người, " Phạm Trường Lợi khí đạo: "Người làm như vậy nhiều nguy hiểm, nếu người bị phát giác, với Giản Nhược Trần tính tình, làm sao có thể buông tha người!"

"Phụ thân, ngài là Kết Đan sơ kỳ Đại tu sĩ, ta cùng đệ đệ phải Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, làm sao lại sợ cái kia ngũ linh căn Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ?" Phạm An Tâm ngang đầu nói ra.

"Sợ? Chẳng lẽ người dám hiện tại giết nàng chưa từng? Người không biết Kiếm Tông kết cục? Coi như là người giết người, bọn họ là không phải cũng đắc tội nàng? Người tính toán toán, đắc tội qua người của nàng bao nhiêu cái có kết cục tốt rồi hả? An Tâm, cái kia nữ tu không đơn giản, nếu như không thể lập tức giết nàng, người không cần lại gây nàng."

"Không từ chối nàng thân bại danh liệt, nàng ủng hộ Lục hoàng tử, nếu thật là chiếm Thái Tử vị trí, An Quý sao có thể lên làm tông chủ? Mẫu thân sao có thể đạt được tông môn bí dược?"

Phụ thân, tuổi của ta làm Đại hoàng tử thị thiếp cũng đã miễn cưỡng, chẳng lẽ ta còn có thể tìm tới cái nào có thể giúp An Quý làm mà vượt tông chủ làm đạo lữ chứ "

"Đã đủ rồi!" Phạm Trường Lợi kêu lên: "Ta nuôi người trăm năm nhiều, không phải là vì cho người làm cho người ta làm thị thiếp đấy, chính là Đại hoàng tử cũng không được!"

"Như vậy, phụ thân giúp ta tìm một cái vị đạo lữ a, tìm một có thể cứu được mẫu thân đi ra đạo lữ a!" Phạm An Tâm cũng lên giọng.

Phạm Trường Lợi trừng trừng mắt nhìn xem nữ nhi của mình, "Nếu để cho mẹ của người biết rõ, người đi làm thị thiếp, nàng sẽ cỡ nào đau lòng."

"Ta cũng không muốn, thế nhưng là phụ thân, Đại hoàng tử dựa vào cái gì ủng hộ An Quý làm tông chủ? Phụ thân cũng biết, An Quý cùng người nữ kia tu đi được bao nhiêu gần dễ đi? Từ Dược Vương Cốc trở về một đường, không có An Quý, người nữ kia tu sao có thể lần mất mở Kiếm Tông tu sĩ đuổi giết?

Làm thị thiếp phải kém một bậc, cần phải phải đệ đệ của ta phải nhất tông tông chủ, Đại hoàng tử cũng không có thể đem ta cho rằng bình thường thị thiếp đối đãi."

Nói đến đây, Phạm An Tâm cười lạnh một tiếng, "Phụ thân, người cùng với việc này tiếp cận Đại hoàng tử cơ hội không phải đã rất lâu rồi chứ nếu như đã mất đi cơ hội này, còn có thể có lần nữa chứ mẫu thân còn có thể đợi đến lúc tiếp theo chứ "

Phạm Trường Lợi nổi giận thần sắc dần dần hóa thành chán nản, hắn chậm rãi ngồi xuống, thò tay che con mắt, một hồi lâu mới nói:

"Đều là lỗi của ta, ta cứu không được mẹ của các người, cũng hại các người rồi."

Phạm An Tâm tiến lên một bước, "Phụ thân, không cần nói như vậy, chúng ta cũng là vì mẫu thân."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 309: Dạy Bảo

An Sơn trong động phủ, An Sơn cùng An Duy Cẩn lúc này đây đã ở phân tích đồng dạng sự tình.

"Phụ thân, ta không cho rằng ngoại môn mấy cái đệ tử chết, liền là hoàn toàn nhằm vào Giải Nhược Trần đấy." An Duy Cẩn bình tĩnh khuôn mặt nói.

"Việc này tự nhiên." Đối lập An Duy Cẩn, An Sơn lộ ra nhẹ nhõm hơn nhiều, "Người như vậy phần nộ làm cái gì, bất cứ lúc nào, đầu tiên mình cũng muốn bình tĩnh."

"Thế nhưng là phụ thân, trong tông môn xuất hiện chuyện như vậy, người không phần nộ?" An Duy Cẩn nói.

"Ha ha, phần nộ? Duy cẩn, người hay vẫn là quá trẻ tuổi." An Sơn cười lắc đầu, "Nếu gặp được sự tình gì đều muốn phần nộ, ta cũng không cách nào tu luyện tới hiện tại nơi này tu vi, người cho rằng tông chủ thật là tốt làm đấy sao?"

"Có thể còn không phải từng công tử đều vót nhọn rồi đầu đều muốn ngồi tại trên vị trí này." An Duy Cẩn không nhận có thể nói.

"Đó là bọn họ cho rằng ngồi tại trên vị trí này có thể muốn làm gì thì làm, có thể tùy ý đem tông môn trong bảo khố bảo vật về làm hữu dụng, bọn họ không biết, coi như là tông chủ, cũng muốn đã bị rất nhiều hạn chế." An Sơn cười lạnh một tiếng.

"Thế nhưng là phụ thân, người vì cái gì không nói rõ đây? Vì cái gì mặc cho do bọn họ ngấp nghé vị trí này?" An Duy Căn khó hiểu nói.

"Tông chủ vị trí từ trước đến nay là có thể người cư trú chi, thật muốn có người có thể mang theo Thiên Đạo Tông trở lại đi tới địa vị, ta là từ trong nội tâm ra bên ngoài cao hứng." An Sơn nói.

An Duy Căn quan sát đến An Sơn biểu lộ, cũng không giống như rất tin tưởng hẳn mà nói bình thường.

Chần chờ xuống, An Duy Căn dường như hạ quyết tâm giống như nói: "Thế nhưng là phụ thân, người cũng không phản đối cách làm của ta."

"Ta nói rồi, có thể người cư trú chi, việc này có thể người, không chỉ có tại tu vi lên, vẫn còn mưu lược lên, một người tu sĩ, nếu như ngay cả mình cũng không bảo vệ được, từ đâu bảo hộ tông môn đây?" An Sơn hồi đáp.

"Cho nên, người không có phản đối ta đối với Nhị công tử. . ." An Duy Căn lời nói cũng chưa có nói hết.

"Đúng vậy." An Sơn gật gật đầu.

"Mà khi lúc, nếu như ta làm được phạm là có một chút chỗ sơ suất, bị phát hiện rồi, cũng sẽ bị phạt vào đến Hình Đường." An Duy Căn lần thứ nhất thừa nhận mình làm qua sự tình.

"Ta nói rồi, không thể người bảo vệ mình, từ đâu bảo hộ tông môn, người cùng Nhị công tử đều giống nhau, tại đối với hạ nhiệm tông chủ cạnh tranh ở bên trong, ta chỉ biết thiên vị người thắng, ta có thể dạy bảo người, nhưng giữa các người như thế nào làm, chính là các người chuyện của mình.

Có thể dựa thế cũng tốt, có thể độc lập tự chủ thôi được, ta làm, chính là ở ngoài đứng xem, bất quá ta vẫn còn muốn nhắc nhở người, không phải với tư cách tông chủ thân phận, mà là với một vị phụ thân thân phận, đánh Hồ bất tử, ngược lại được kia hại, một khi Nhị công tử xuất quan, trái lại trả thù người. . ."

An Sơn nhìn xem An Duy Cẩn, trầm mặc một hồi, nhẹ nhàng mà lại kiên quyết mà nói: "Ta sẽ không với tông chủ thân phận giúp cho người."

An Duy Cẩn nhìn qua An Sơn, chậm rãi nói: "Nhị công tử. . . Đã tại tông chủ đoạt vị trong xuất cục. Chẳng qua là phụ thân, vì sao gần đây ta càng phát ra cảm giác được, người không cho rằng ta cũng tìm được tông chủ vị trí này đây?"

An Sơn nhẹ khẽ thở dài, "Nếu như phụ thân của người không phải tông chủ, duy cần, bề quan khả năng không phải Nhị công tử, chính là người rồi."

An Duy Cẩn sợ run lên, "Làm sao lại như vậy?"

An Sơn lắc đầu, "Người suy nghĩ một chút, nếu như là Giả Nhượng Trần, sẽ làm như thế nào?"

An Duy Cẩn con mắt mở to xuống, rõ ràng giật mình, hiển nhiên thật không ngờ An Sơn sẽ cầm Giả Nhượng Trần mà nói chuyện này.

"Giả Nhượng Trần?" Hãn hồ nghi nói.

"Đúng vậy, người đầu nghĩ tới có người ở trong tông môn bên ngoài đều tại đối phó nàng, vậy có nghĩ tới hay không, nàng bất quá một cái vừa mới Trúc cơ tu sĩ, hay vẫn là với Linh đan chồng chất đứng lên tu sĩ, tại sao sẽ cho người như thế đại động can qua, không tiếc mất thân phận?" An Sơn nói.

An Duy Cần vừa muốn trả lời, có thể bỗng nhiên lại im lặng, suy tư một hồi.

"Giản Nhược Trần một mực ở dựa thế, người muốn đối phó nàng, trên thực tế là tại đối phó nàng người đứng phía sau." Đối với việc này trả lời, An Duy Cần mình cũng không lớn thoả mãn.

Quá mặt ngoài rồi, bất luận kẻ nào đều có thể nghĩ đến.

"Chỉ những thứ này?" An Sơn hiển nhiên rất không hài lòng đáp án này.

"Nếu thật là giết nàng, một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ đủ để, coi như là Phạm An Quý tại, có thể chém giết Kiếm Tông những tu sĩ kia, cũng sẽ không giết không được một cái Phạm An Quý. Phụ thân, ta cảm thấy được, còn có người đang âm thầm bảo hộ bọn họ trở lại tông môn." An Duy Cần nói.

An Sơn trầm ngâm xuống, mới nói: "Người liên không có nghĩ qua, Giản Nhược Trần khả năng so với biểu hiện ra ngoài càng sâu một ít?"

"Ngài là chỉ tu vi thực lực? Làm sao có thể? Coi như là sâu hơn, cũng vừa vừa Trúc cơ." An Duy Cần lắc đầu nói.

"Quan sát của người hiển nhiên chưa đủ, duy cần, nhìn chung đại cục, nhất định không cần buông tha bất luận cái gì rất nhỏ đồ vật." An Sơn rõ ràng có chút thất vọng.

"Người sẽ không có chú ý tới sao, Giản Nhược Trần chưa từng có trước mặt người khác biểu hiện qua thực lực của nàng, nhắc tới nàng, tất cả mọi người nghĩ đến toàn bộ là của nàng phù lục, liên đường như nàng liên là dựa vào phù lục mới có thể bảo trì thăng lợi đấy.

Người cũng là tu sĩ, người liền tin tưởng vền vẹn dựa vào phù lục có thể chiến thắng tất cả mọi người? Không có rất nhanh phản ứng lực lượng, không có cường đại năng lực phân tích, coi như là có được cường đại nhất phù lục, chẳng lẽ có thể chém giết một lòng muốn giết nàng những cái kia Kiếm Tông tu sĩ?"

An Duy Căn há hốc mồm, đều muốn nói còn có Phạm An Quý, thế nhưng là lời này cũng không có nói ra miệng.

"Người là muốn nói còn có Phạm An Quý chứ người cho rằng Phạm An Quý cái kia quần áo lụa là công tử có thể sau được ác như vậy tay?" An Sơn cười lạnh nói, "Hắn coi như là với quần áo lụa là trở lại che giấu hắn chân thật ý tưởng, một người làm ra vẻ được lâu rồi, khó tránh khỏi liền sẽ chịu ảnh hưởng, hưởng chi hắn hay vẫn là Tam công tử."

An Duy Căn thần sắc cổ quái mà nhìn An Sơn, một hồi lâu đều không có lên tiếng.

"Người đang kỳ quái cái gì? Để cho ta đoán xem." An Sơn trong nội tâm dần dần bay lên thất vọng, gần đây, mỗi một lần chứng kiến An Duy Căn, loại thất vọng này cảm giác sẽ bay lên.

"Người đang kỳ quái ta tại sao phải cầm Giản Nhược Trần cùng người đánh đồng, người cho rằng cái kia ngũ linh căn nữ tu chính là mượn Lục hoàng tử thế, coi như là nàng cho thấy không giống người thường một mặt, cũng không đáng để lo. Đúng không?"

"Đúng, ta là nghĩ như vậy, nếu như không phải là bởi vì Lục hoàng tử, nàng như vậy càn rỡ, sớm đã bị chém giết, ngay tại lúc này bị nâng lên thân phận, cũng là giết gà dọa khỉ, làm như vậy là để cho Lục hoàng tử một cái cảnh cáo." An Duy Căn lời nói.

"Chỉ những thứ này chứ" An Sơn trong giọng nói không khỏi mang ra rồi thất vọng.

An Sơn trong giọng nói thất vọng quá rõ ràng, thế cho nên An Duy Căn không khỏi nhớ lại sau chính mình nói, còn có đối với Giản Nhược Trần rất hiểu rõ, hẳn không có chú ý tới tại nơi này trong hồi ức hẳn chưa phát giác ra lắc đầu, càng không có chú ý tới An Sơn cũng không thấy lắc đầu.

"Người vẫn không trả lời vấn đề của ta." An Sơn nhắc nhở.

"Ta không biết, Giản Nhược Trần hãm hại qua người nào chứ" An Duy Căn thốt ra về sau, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

Đúng vậy, Giản Nhược Trần làm nhiều như vậy sự tình, mỗi một việc đều không thể nói là hoàn toàn đứng ở để ý lên, có thể trong mắt hẳn, nàng hết thảy tất cả đều là quang minh chính đại đấy.

Mà chính mình đã từng làm xuống sự tình, tất nhiên không thể quang minh rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Thiệt Tình Đối Đãi

Nghĩ vậy một điểm, An Duy Căn chưa phát giác ra có chút tình lại, hăn đối với Nhị công tử làm một chuyện, đúng là không thể bắt được trước đây.

Nhưng ngoại trừ phụ thân, ngay cả Nhị công tử chính mình sợ cũng không có bất kỳ chứng cứ rõ ràng, chứng minh chuyện kia là mình ngồi xuống a, trong mắt người ngoài, hăn vẫn là cái chính nghĩa Đại công tử.

Ở điểm này, nên cùng Giản Nhược Trần phải bình thường đây.

Nghĩ vậy, trong lòng của hăn bỗng nhiên liền bay lên cảm giác không thoải mái, Giản Nhược Trần sao có thể cùng hăn đánh đồng đây.

"Đúng vậy, trong tông môn đối với Giản Nhược Trần bây giờ là lời đồn nổi lên bốn phía, cũng không luận lời đồn như thế nào, kể cả truyền bá lời đồn, đều không thể nói ra Giản Nhược Trần may mắn không đúng, tối đa chỉ có thể dùng đến đường hoàng, kiêu ngạo những từ ngữ này, lại cảm không ra cái gì chính thức chất vấn chuyện của nàng.

Làm việc làm được như thế kín đáo, tại nàng như vậy tuổi, như vậy tu vi ở bên trong, cũng là ít thấy đây." An Sơn đồng ý nói.

"Có thể phụ thân, vô luận như thế nào, nàng chỉ là một cái mới tiến vào tông môn không đến bốn năm nữ tu, nàng có thể dùng Linh đan chồng chất đến Trúc cơ, nhưng khó hơn nữa chồng chất đến Kết Đan, nàng là thông minh, thế nhưng là nếu như có thể giấu tài, có lẽ còn có thể có một phen với tư cách, nhưng nàng quá lộ liễu rồi, là trọng yếu hơn là. . ."

An Duy Cẩn dừng lại, "Nàng đưa tới quá nhiều cừu hận, chuyển đi này Hoàng Thành, rất có thể chính là có đi không về."

"Đây là duy nhất để cho ta đáng tiếc địa phương, mấy người chúng ta Đường chủ một mực không muốn phóng nàng đi tới Hoàng Thành, cũng là nguyên nhân này, đáng tiếc." An Sơn trong thanh âm mang theo tiếc hận, nhưng vẫn là có một chút chờ đợi hương vị.

"Phụ thân, các người không phải là muốn bồi dưỡng nàng a?" An Duy Cẩn không dám tin nói.

"Liễu đường chủ đều muốn nàng làm Đại tổng quản vị trí —— người muốn đi nơi nào, nàng như thế nào cũng quá trẻ tuổi, quản lý một cái tông môn, cần nắm giữ đồ vật nhiều lắm." An Sơn không cho là đúng mà lắc đầu.

An Duy Cẩn trầm tư sau nói: "Đáng tiếc nàng là cái nữ tu —— phụ thân, ta đột nhiên cảm giác được, nếu như nàng lần này có thể vượt qua đi tới. . ."

An Sơn chậm rãi gật gật đầu, trong giọng nói mang theo điểm vui mừng, "Với tư cách tông môn, quan trọng nhất là nhận thức cùng người hầu, toàn bộ là nhân tài, hiện tại, người lại đến ngấm lại, chúng ta trong tông môn, đến tột cùng là ai có hiềm nghi giết mấy cái đệ tử ngoại môn đây?"

An Duy Cẩn rơi vào trầm tư.

"Cùng Giản Nhược Trần đi được gần đây, trong tông môn chỉ có Lạc Phàm cùng Tam công tử, tông môn bên ngoài phải Lục hoàng tử cùng Dực Vương Cốc Mặc đại tiểu thư, đối phó Lục hoàng tử người đã tại trong tông môn rồi, Lĩnh Nam thành chủ cũng sẽ không làm vậy cùng với sự tình đây.

Mạc đại tiểu thư cũng không đủ trình độ, nếu là muốn phát sinh cái gì, biết làm tại Được Vương Cốc bên trong. Lạc Phàm đây, hẳn một mực trung quy trung củ đấy, mục đích của hẳn có phải là vì rồi ngày sau Ngưng Anh, bất luận xuất phát từ loại nào mục đích, dưới mắt, toàn bộ Trịnh quốc cũng sẽ không có muốn thế nào hẳn đấy.

Vậy, cũng chỉ thừa một cái Tam công tử rồi, ai không muốn Giản Nhược Trần cùng Tam công tử đi được gần đây? Hai người bọn họ gần dễ đi, sẽ ngăn cản ai đường?"

An Duy Cẩn nói qua, nhíu mày, "Phạm An Quý nếu là có một phần một chút nào đều muốn giống như muốn tông chủ vị trí biểu hiện, đối với Giản Nhược Trần động thủ hẳn là ta, có thể ngoại trừ Nhị công tử, ta đến nay cũng không có phát hiện còn có ai ngấp nghé tông chủ vị trí."

"Phạm Đường chủ đạo lữ một mực ở Địa Hỏa trong tỉnh thất." An Sơn nhắc nhở.

"Có thể Phạm An Quý hư đỉnh Tam công tử tên tuổi, Thiên Đạo Tông sao có thể với hẳn như vậy tông chủ?" An Duy Cẩn hay vẫn là lắc đầu.

"Nếu như lúc này đây Tam công tử tại Hoàng Thành đạt được Đại hoàng tử ủng hộ đây?" An Sơn nói.

"Đại hoàng tử chỉ cần muốn Lục hoàng tử ra tay, căn bản là không cần Phạm An Quý ủng hộ, Phạm An Quý dù thế nào thò tay, tay cũng duỗi không đến Đại hoàng tử độ cao." An Duy Cẩn nói.

"Đúng vậy, cho nên, ta cũng nghĩ không thông, đến tột cùng là ai muốn làm như vậy." An Sơn cuối cùng nói, "Chúng ta tông môn nữ tu ở bên trong, xem ra là ngọa long tàng hổ."

An Sơn cũng không cho rằng An Duy Cẩn có thể trở thành một hợp cách tông chủ, nhưng dưới mắt, toàn bộ Thiên Đạo Tông lại tìm không thấy

thích hợp hơn được rồi.

Tông chủ vị trên thực tế là một cái phỏng tay vị trí, bất quá, hẳn ngược lại là hy vọng Lục hoàng tử có thể thượng vị, nhưng hiện tại, hẳn là thật tâm không hy vọng An Duy Cẩn tiếp nhận vị trí này rồi.

Nếu như An Duy Cẩn có thể có Giản Nhược Trần làm việc thủ đoạn. . . Trong lòng của hẳn bỗng nhiên bay lên một cái ý nghĩ, nếu như Giản Nhược Trần có thể trở thành An Duy Cẩn đạo lữ. . . Thế nhưng là tính toán một hồi, hay vẫn là lắc đầu.

Hết thảy, cũng chờ đến lần này Hoàng Thành hành trình kết luận sau khi đi ra a.

Giản Nhược Trần trong tình xá, Phạm An Quý nghiêng chân ngồi.

"Cuối cùng là toàn bộ sắp xếp xong xuôi, có thể nghỉ ngơi một buổi tối." Phạm An Quý giãn ra hạ thân thể, "Có thể người lại là chuyện gì xảy ra, còn không có kết luận?"

Nói qua lại có chút nhìn có chút hả hê nói: "Cũng có cho người Giản đại tiểu thư ăn ám khuy thời điểm a, a không đúng, người cũng không có chịu thiệt, có người ở báo thù cho người đây.

Ta nói, người của người duyên cớ cũng thật tốt quá, bên ngoài Kiếm Tông đắc tội người, đã có người thay người chinh đồn Kiếm Tông tu sĩ, tại tông môn, cứ như vậy mấy cái nhỏ tu sĩ đắc tội người, cũng có người không cam lòng, không nên thay người trả thù, chắc chắn, Giản đại tiểu thư thật sự là mị lực bắn ra bốn phía a."

Phạm An Quý cuối cùng là nhẹ nhõm xuống, không hề cố kỵ mà mở ra Giản Nhược Trần vui đùa, với hẳn mà nói, có thể nhìn thấy Giản Nhược Trần cũng chật vật một lần, quả thực là quá không dễ dàng.

Giản Nhược Trần hừ một tiếng, "Cuối cùng cho người nhìn có chút hả hê rồi một lần."

"Hặc hặc, " Phạm An Quý nở nụ cười xuống, bỗng nhiên nghiêm mặt nói: "Có phải hay không là Mạc đại tiểu thư làm hay sao?"

Ánh mắt của hắn híp híp, "Nếu như Mạc Tiểu Ngôn cùng người cùng một chỗ tới đây, ta liền thực hoài nghi phải nàng làm xuống được rồi, bất quá, không phải là của nàng phong cách."

Giản Nhược Trần cũng lắc đầu, "Hay vẫn là tông môn bên trong, nàng sẽ không chỉ giết như vậy mấy cái đệ tử ngoại môn đấy, chung quy còn muốn có bước tiếp theo đấy."

"Ta có thể không cho rằng như vậy, lại nói, người Giản đại tiểu thư mặt mũi thực lớn, chuyện lớn như vậy, tông môn vậy mà đều không nghi ngờ người, ai, đây người với người a chính là không giống vậy."

Ta cũng kì quái, mới một năm thời gian, Giản đại tiểu thư làm sao lại có thể như thế trở hết tài năng, từ một cái không có danh tiếng gì đệ tử ngoại môn, trở thành hôm nay toàn bộ Trịnh quốc nhân vật phong vân hay sao? Kinh nghiệm của người, quả thực không giống như là chân thật đấy."

"Ta có thể đem Tam công tử mà nói cho rằng lấy lòng." Giản Nhược Trần cười cười, "Thời gian không còn sớm, Tam công tử cũng nên nghỉ ngơi."

"Hôm nay không đi, liền ở người cái này phòng trọ." Phạm An Quý hay vẫn là lười tại trên mặt ghế.

Giản Nhược Trần khiêu mi, không đồng ý mà nói: "Tam công tử thân phận cao quý, hà tất với bản thân phạm hiểm."

Bị nói toạc rồi, Phạm An Quý thở dài nói: "Cũng không hoàn toàn là vì người, mang theo như vậy cái nguy hiểm nhân tố tại bên người, ta cũng không thoải mái."

Giản Nhược Trần lắc đầu, cự tuyệt được thập phần triệt để: "Quân tử không dừng ở nguy dưới tường, người bây giờ còn là Thiên Đạo Tông tu sĩ lĩnh đội, như vậy phạm hiểm không cần phải."

"Được rồi." Phạm An Quý đứng lên, "Tại người động phủ của mình bên trong, nhất định là an toàn, đi ra, có Lĩnh Nam thành chủ cùng hộ pháp, cũng khẳng định không có vấn đề, ta không thoải mái đúng rồi trong tông môn vẫn còn có đều muốn đối với người ra tay."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Lưỡng Nan

Phạm An Quý trở lại chính mình trong tình xá thời điểm, đã đến nửa đêm thập phần, vừa vào cửa, liền chứng kiến Phạm An Tâm đang ngồi ở phòng khách trên mặt ghế, một tay nhờ cậy tại má xuống, nhìn thấy Phạm An Quý tiến đến, lập tức liền đứng lên.

"Khổ cực." Phạm An Tâm có chút đau lòng mà nói.

"Tỷ, người nhìn thấy mẫu thân chứ" Phạm An Quý đi qua ngồi ở Phạm An Tâm đối diện.

Phạm An Tâm ánh mắt đi theo Phạm An Quý cùng một chỗ, nhìn thấy hắn ngồi xuống, mình cũng mới ngồi xuống, khẽ thở dài một hơi, "Mẫu thân lại bế quan."

Phạm An Quý buồn vô cớ dưới. Mẫu thân đối với hắn mà nói, chỉ là một cái làm cho người hướng tới xưng hô, kỳ thật phụ thân xưng hô thế này trong mắt hắn, làm sao không cũng là như thế.

"Tỷ, " Phạm An Quý thò tay vuốt vuốt cái trán, "Ta nghĩ rồi một ngày, đi tới Hoàng Thành cũng không phải chuyện gì tốt, cấp hai văn minh quốc gia Thú triều xuất hiện, chúng ta những thứ này Trúc cơ tu sĩ đi tới, chính là trên chiến trường đấy, tỷ coi như là với ta người hầu thân phận, nói không chừng cũng muốn cho sắp xếp đến tiểu đội trong, đến lúc đó. . ."

Phạm An Quý bàn tay về phía trước vươn đi ra, ngăn lại Phạm An Quý mà nói, "Đệ đệ phải biết, tỷ tỷ cũng không phải là tông môn đệ tử."

"Đúng, tỷ tỷ không phải tông môn đệ tử, sẽ không bị sắp xếp đến trên chiến trường tiểu đội lên, thế nhưng là, " Phạm An Quý đầu đầu tựa như lắc đầu, chú ý nhìn xem Phạm An Tâm biểu lộ nói, "Tỷ tỷ đi theo ta, đến lúc đó thật có thể buông ta xuống?"

Phạm An Tâm cười cười, chậm rãi thả tay xuống, một hồi lâu mới nhẹ nhàng mà nói: "Tỷ tỷ cũng muốn đi xem một chút bên ngoài."

Phạm An Quý sợ run một hồi rũ xuống đôi mắt đứng lên, "Ta đi vào trước."

"Đệ đệ." Phạm An Tâm ngữ khí gấp hơi có chút, Phạm An Quý mới nhắc chân, liền đứng lại cùng đợi.

"Đệ đệ, tỷ tỷ lần này, còn muốn. . ." Phạm An Tâm giống như hạ quyết tâm giống như nói: "Tỷ tỷ niên kỷ cũng lớn, tu vi đều Trúc Cơ trung kỳ rồi, tìm Thường tỷ tỷ như vậy nữ tu, đều đã có đạo lữ."

Phạm An Quý trong ánh mắt lộ ra khổ sở, hắn đi qua ngồi ở Phạm An Tâm bên người, "Tỷ, thực xin lỗi."

Phạm An Tâm duỗi ra tay trái tại Phạm An Quý trên đầu nhẹ nhàng sờ sờ: "Cho nên, người nhất định phải trở thành Thiên Đạo Tông tông chủ, đệ đệ, mẫu thân đã đợi rồi lâu như vậy, lại không có có bao nhiêu thời gian."

Phạm An Quý thần sắc trầm xuống, hắn vẫn không nhúc nhích, giống như không có có cảm giác đến ** lấy tóc mình cái tay kia độ ấm.

Phạm An Tâm nói tiếp: "Tỷ tỷ sẽ giúp lấy người đẩy, lần này Hoàng Thành hành trình, đối với người ta đều là một cái cơ hội, đệ đệ, mẫu thân không có có bao nhiêu thời gian, chúng ta cũng không có thời gian rồi."

Phạm An Quý chậm rãi quay đầu, cái tư thế này, Phạm An Tâm tay không thể không buông trở lại.

"Mẫu thân sẽ không an lòng đấy." Phạm An Quý trầm giọng nói.

"Đệ đệ không cần cân nhắc những thứ này, đệ đệ nếu muốn đúng rồi đại sự, đúng không, đệ đệ." Phạm An Tâm dừng ở Phạm An Quý con mắt.

Phạm An Quý chậm rãi tránh đi Phạm An Tâm ánh mắt, đứng lên nói: "Đúng, sáng mai muốn đi."

Phạm An Tâm nhìn qua Phạm An Quý bóng lưng, trên mặt dịu dàng dần dần biến mất.

Phạm An Quý trở lại gian phòng của mình, mở ra cấm chế về sau, tại chỗ đứng một hồi, mới chậm rãi lui về phía sau mấy bước, chán nản ngồi ở trên mặt ghế.

Nhất thời tâm loạn như ma, không biết như thế nào để ý tới, một cái cộc sự tình tình lần lượt từng cái một gương mặt luân chuyển xuất hiện trong đầu, ai cũng phảng phất là chủ yếu nhất, ai cũng phảng phất là rất có đạo lý đấy.

Thời gian dần qua, tất cả khuôn mặt hóa thành cuối cùng một bức vẽ mặt, cái kia dịu dàng khuôn mặt, nhẹ nhàng nâng lên tay trái, chậm rãi ** rồi tóc của mình.

Phạm An Quý thò tay ngăn trở ánh mắt của mình, thế nhưng là ngăn không được trong đầu hình ảnh, thậm chí nhiều hơn đấy, từ hắc lúc nhỏ thì có hình ảnh.

"Trong tông môn nữ tu, Trúc Cơ trung kỳ tu vi phía trên, quen dùng tay trái, người như vậy không là rất khó tìm đi?"

Giản Nhược Trần thanh âm nương theo lấy như vậy hình ảnh đồng thời xuất hiện trong đầu.

Hắn không cần hỏi vì cái gì, chỉ cần hoài nghi đến cái kia hung thủ thân phận, tất cả khó hiểu liền toàn bộ có giải thích, tới cuối cùng, hết thấy ngọn nguồn cuối cùng đều chỉ đến trên đầu của mình, hết thấy tất cả, cũng là vì tông chủ vị trí, vì hắn ngồi trên vị trí này.

Hắn không cách nào chỉ trích tỷ tỷ của hắn, nàng làm hết thấy không có có một dạng là vì chính nàng, hắn cũng không cách nào chỉ trích Giản Nhược Trần, cho đến tận này, nàng trên thực tế cũng không có chọc tới bất luận kẻ nào.

Nhưng cũng không có nghĩa là không có gây bất luận kẻ nào, liền thật không có chọc tới người, nàng ủng hộ phải Lục hoàng tử, mà bọn họ, đều hy vọng mượn nhờ Đại hoàng tử thế lực, đưa hắn chấp tay đến Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí.

Bằng không thì tại sao có thể có đạo bất đồng bất tương vi mưu lời nói, hắn và Giản Nhược Trần, chính là đạo bất đồng.

Có thể hắn, hay vẫn là rất ưa thích Giản Nhược Trần đấy, hy vọng có thể cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ làm bằng hữu.

Có thể hắn cũng biết, muốn là muốn duy trì ở việc này ngang hàng bằng hữu quan hệ, không thể mượn nhờ Giản Nhược Trần đạt thành mục đích, hắn không muốn gặp lại Giản Nhược Trần thời điểm, cùng nàng giữa phải thương hạ cấp quan hệ.

Một bên phải mẹ của mình, một bên phải không nỡ bỏ bằng hữu, Phạm An Quý lâm vào thật sâu trong thống khổ.

Hắn đột nhiên cảm giác được hắn chính thức hiểu phụ thân khi đó cảm thụ, một cái là yêu đạo lý, một cái là vẫn muốn nhi tử.

Hắn biết rõ phụ thân lúc ấy nhất định là làm ra quyết định rồi, nhưng mà hắn, làm không được.

Hắn một mực ngơ ngác ngồi, trong đầu tưởng tượng lấy đủ loại biện pháp giải quyết, mãi cho đến trời sắp sáng thời điểm, hắn bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, hắn suy nghĩ nhiều như vậy biện pháp giải quyết, duy chỉ có quên mất một loại, hắn quên mất, một khi Giản Nhược Trần biết rõ giết chết vậy bốn cái đệ tử ngoại môn hung thủ là An Tâm, sẽ làm như thế nào.

Hắn không cách nào tưởng tượng sẽ xuất hiện cái gì hậu quả, thậm chí không biết sẽ xuất hiện cái gì hậu quả, duy nhất biết rõ đây chính là Phạm An Tâm không có bất cứ chút do dự nào đây.

Vậy, Giản Nhược Trần đây? Giản Nhược Trần sẽ làm như thế nào? Sẽ đem ích lợi của mình cũng đồng bộ phóng tới cùng một cái độ cao chứ

Sẽ đem chính mình cho rằng bằng hữu chứ

Ngày thoáng sáng, Phạm An Quý đã vẽ mặt bình tĩnh mà đứng ở Thiên Đạo Tông sơn môn trước trên quảng trường rồi, phía sau của hắn không xa, đứng vững nam trang trang phục Phạm An Tâm, tất cả ly khai Thiên Đạo Tông Trúc cơ tu sĩ đã tại trên quảng trường đứng thẳng đã chờ đợi.

Trên quảng trường không yên tĩnh mà lơ lửng một tòa cờ lớn bảo thuyền, thân thuyền tản ra phong cách cổ xưa bằng gỗ hoa văn, từ dưới nhìn lên, sáng sớm lên ánh mặt trời cho bảo thuyền độ bên trên đây, không chỉ có là một tầng kim quang, còn có một tầng trang nghiêm cùng nghiêm túc.

Giản Nhược Trần ngẩng đầu nhìn bảo thuyền, nhìn xem nghiêm túc trầm tĩnh bảo thuyền, trong nội tâm bỗng nhiên sinh ra cảm giác bất an, phải nhìn...nửa từ trong cửa bên trong đi ra để đưa tiễn tông chủ, Đường chủ, loại này cảm giác bất an càng thêm mãnh liệt, dường như trở thành vĩnh cửu chia lìa.

Bọn họ, tất cả mọi người, đều muốn muốn vĩnh biệt nơi đây?

Hay vẫn là nàng?

Tại tông chủ cùng Đường chủ ở bên trong, Giản Nhược Trần chứng kiến Lĩnh Nam thành chủ cùng hộ pháp cũng mỉm cười đi tới, vừa đi một bên vẫn cùng An Sơn đang nói gì đó, An Sơn cũng cười mỉm đấy, sau đó tầm mắt của bọn hắn liền rơi đang đợi Trúc cơ tu sĩ ở bên trong, Giản Nhược Trần rõ ràng cảm giác được Lĩnh Nam thành chủ ánh mắt tại trên người của mình dừng lại một cái chớp mắt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 312: Tái Biệt Tông Môn

Đối với An Sơn cổ vũ đệ tử mà nói, Giản Nhược Trần không có quá nghe lọt, nàng đứng ở hoàn toàn chưa quen thuộc tu sĩ chính giữa, cảm giác bất an càng phát ra mãnh liệt, mà loại cảm giác này cũng dần dần lấy Thượng Đế thị giác góc độ xuất hiện, nàng đã là tại đám người đang bao vây, lại dường như thoát ly đám người.

An Sơn mà nói rõ ràng chui vào trong đầu, rồi lại giống như bị tách ra ý thức của nàng bên ngoài, phía trước Kết Đan các tu sĩ ánh mắt rõ ràng rơi vào trên người của nàng, rồi lại dường như xuyên thấu thân thể của nàng, rơi vào không biết tên chỗ.

Giản Nhược Trần chợt nhớ tới một câu rất quen thuộc mà nói: Cô đơn là một đám cuồng hoan (*chè chén say sưa), cuồng hoan (*chè chén say sưa) là một đám cô đơn. Tuy rằng trước mắt không phải cuồng hoan (*chè chén say sưa), nàng nhưng là cô đơn một người, một loại tâm tình.

An Sơn mà nói không nhiều lắm, chỉ có đơn giản mấy câu, thế nhưng là bên người tu sĩ tuy nhiên cũng nghe được nhiệt huyết sôi trào, Giản Nhược Trần ánh mắt nhưng không cách nào chăm chú tại An Sơn trên người, nàng vẫn đang duy trì lấy không thể nào Thượng Đế thị giác, mắt nhìn xuống kể cả thân thể của nàng ở bên trong tất cả mọi người.

Không phải chân chính bao quát, mà là một loại tưởng tượng đấy, tư duy đấy.

Sau đó mấy vị Đường chủ cũng phân biệt nói vài câu, lĩnh đội Ngoại Sự Đường Đường chủ Ứng Sâm cuối cùng đầu phất phất tay, vốn là Phạm An Quý cùng phía sau hắt một vị người hầu bay lên bảo thuyền, sau đó là Trúc cơ hậu kỳ, Trúc Cơ trung kỳ đệ tử, cuối cùng là Giản Nhược Trần cái đội ngũ này.

Giản Nhược Trần tại khởi hành lúc trước, bỗng nhiên bị hô ở, nàng tưởng rằng ảo giác, thế nhưng là chần chờ nháy mắt, rõ ràng chứng kiến An Sơn đang tại hướng nàng đi tới.

Một lát, An Sơn liền đứng ở trước mặt của nàng, Giản Nhược Trần không có che giấu trong nội tâm giật mình.

Bên người tu sĩ kinh ngạc lấy, thực sự theo thứ tự leo lên rồi bảo thuyền, kể cả trên bảo thuyền tất cả tu sĩ đều nhìn xem An Sơn cùng Giản Nhược Trần.

Cấm chế đem An Sơn cùng Giản Nhược Trần bao phủ ở, tại Giản Nhược Trần giật mình trong lúc biểu lộ, An Sơn thu dáng tươi cười nói: "Vốn ta có thể ngày hôm qua tìm Giản tiểu thư đây, nhưng ta nghĩ Giản tiểu thư thông minh có tốt, có lẽ không ngại ta có ý cho người chế tạo phiến toái."

Giản Nhược Trần nhẹ nhàng mà "A" rồi một tiếng nói: "Tông chủ từ đâu phiến toái vừa nói."

An Sơn cười cười, trên mặt mặc dù đang cười, có thể trong ánh mắt nhưng không có nửa phần dáng tươi cười, "Ta mở ra cấm chế cùng người nói như vậy, không phải là phiến toái một loại? Bất quá Giản tiểu thư trên người phiến toái đã nhiều, nhiều hơn nữa điểm cũng không sao cả."

Giản Nhược Trần trầm mặc, cùng đợi An Sơn tiếp tục.

An Sơn làm mất đi trong túi trữ vật lấy ra một quả ngọc giản đưa qua, Giản Nhược Trần chần chờ xuống, An Sơn tay rút trở về, ngọc giản đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt giữa không trung.

Cấm chế mặc dù tại, bên ngoài lại có thể xông lung chứng kiến trong cấm chế hết thảy, có thể chứng kiến Giản Nhược Trần trước mặt dừng lại lấy An Sơn đưa tới ngọc giản, vô luận như thế nào, Giản Nhược Trần cũng không thể chối từ.

Giản Nhược Trần thò tay bắt lấy ngọc giản, ánh mắt lại rơi vào An Sơn trên người, An Sơn cười cười, "Hy vọng Giản tiểu thư sẽ không hận ta."

Cấm chế bỗng nhiên mở ra, Giản Nhược Trần còn chưa kịp nói câu nào.

Giản Nhược Trần ít ỏi loại cách làm có thể từ chối mất này cái ngọc giản, có thể từ chối An Sơn cố ý cho nàng chế tạo phiền toái, có thể nàng chẳng qua là chậm rãi thu tay lại, đem ngọc giản thu vào trong túi trữ vật.

An Sơn thoả mãn gật đầu nói: "Bảo thuyền nhanh khởi động, lên đi." Thanh âm hiền lành, giống như một vị trưởng bối.

Giản Nhược Trần lui về phía sau một bước, hướng An Sơn khom người thi lễ, hoàn toàn phải đã bị tông chủ ban thưởng về sau biểu hiện, lúc ngẩng đầu lên, quả nhiên thấy An Sơn trong ánh mắt một tia kinh ngạc, nàng cũng không nói lời nào, quay người ly khai.

Thời gian dần qua, tất cả khuôn mặt hóa thành cuối cùng một bức vẽ mặt, cái kia dịu dàng khuôn mặt, nhẹ nhàng nâng lên tay trái, chậm rãi ** rồi tóc của mình.

Phạm An Quý thò tay ngăn trở ánh mắt của mình, thế nhưng là ngăn không được trong đầu hình ảnh, thậm chí nhiều hơn đấy, từ hãn lúc nhỏ thì

có hình ảnh.

"Trong tông môn nữ tu, Trúc Cơ trung kỳ tu vi phía trên, quen dùng tay trái, người như vậy không là rất khó tìm đi?"

Giản Nhược Trần thanh âm nường theo lấy như vậy hình ảnh đồng thời xuất hiện trong đầu.

Hắn không cần hỏi vì cái gì, chỉ cần hoài nghi đến cái kia hung thủ thân phận, tất cả khó hiểu liền toàn bộ có giải thích, tới cuối cùng, hết thấy ngọn nguồn cuối cùng đều chỉ đến trên đầu của mình, hết thấy tất cả, cũng là vì tông chủ vị trí, vì hắn ngồi trên vị trí này.

Hắn không cách nào chỉ trích tỷ tỷ của hắn, nàng làm hết thấy không có có một dạng là vì chính nàng, hắn cũng không cách nào chỉ trích Giản Nhược Trần, cho đến tận này, nàng trên thực tế cũng không có chọc tới bất luận kẻ nào.

Nhưng cũng không có nghĩa là không có gây bất luận kẻ nào, liền thật không có chọc tới người, nàng ủng hộ phải Lục hoàng tử, mà bọn họ, đều hy vọng mượn nhờ Đại hoàng tử thế lực, đưa hắn chấp tay đến Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí.

Bằng không thì tại sao có thể có đạo bất đồng bất tương vi mưu lời nói, hắn và Giản Nhược Trần, chính là đạo bất đồng.

Có thể hắn, hay vẫn là rất ưa thích Giản Nhược Trần đấy, hy vọng có thể cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ làm bằng hữu.

Có thể hắn cũng biết, muốn là muốn duy trì ở việc này ngang hàng bằng hữu quan hệ, không thể mượn nhờ Giản Nhược Trần đạt thành mục đích, hắn không muốn gặp lại Giản Nhược Trần thời điểm, cùng nàng giữa phải thượng hạ cấp quan hệ.

Một bên phải mẹ của mình, một bên phải không nở bở bằng hữu, Phạm An Quý lâm vào thật sâu trong thống khổ.

Hắn đột nhiên cảm giác được hẳn chính thức hiểu phụ thân khi đó cảm thụ, một cái là yêu đạo lý, một cái là vẫn muốn nhi tử.

Hắn biết rõ phụ thân lúc ấy nhất định là làm ra quyết định rồi, nhưng mà hẳn, làm không được.

Hắn một mực ngơ ngác ngồi, trong đầu tưởng tượng lấy đủ loại biện pháp giải quyết, mãi cho đến trời sắp sáng thời điểm, hẳn bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, hẳn suy nghĩ nhiều như vậy biện pháp giải quyết, duy chỉ có quên mất một loại, hẳn quên mất, một khi Giản Nhược Trần biết rõ giết chết vậy bốn cái đệ tử ngoại môn hung thủ là An Tâm, sẽ làm như thế nào.

Hắn không cách nào tưởng tượng sẽ xuất hiện cái gì hậu quả, thậm chí không biết sẽ xuất hiện cái gì hậu quả, duy nhất biết rõ đây chính là Phạm An Tâm không có bất cứ chút do dự nào đấy.

Vậy, Giản Nhược Trần đây? Giản Nhược Trần sẽ làm như thế nào? Sẽ đem ích lợi của mình cũng đồng bộ phóng tới cùng một cái độ cao chứ?

Sẽ đem chính mình cho rằng bằng hữu chứ?

Ngày thoáng sáng, Phạm An Quý đã vẻ mặt bình tĩnh mà đứng ở Thiên Đạo Tông sơn môn trước trên quảng trường rồi, phía sau của hẳn không xa, đứng vững nam trang trang phục Phạm An Tâm, tất cả ly khai Thiên Đạo Tông Trúc cơ tu sĩ đã tại trên quảng trường đứng thẳng đã chờ đợi.

Trên quảng trường không yên tĩnh mà lơ lửng một tòa cờ lớn bảo thuyền, thân thuyền tản ra phong cách cổ xưa bằng gỗ hoa văn, từ dưới nhìn lên, sáng sớm lên ánh mặt trời cho bảo thuyền độ bên trên đấy, không

chỉ có là một tầng kim quang, còn có một tầng trang nghiêm cùng nghiêm túc.

Giản Nhược Trần ngẩng đầu nhìn bảo thuyền, nhìn xem nghiêm túc trầm tĩnh bảo thuyền, trong nội tâm bỗng nhiên sinh ra cảm giác bất an, phải nhìn...nửa từ trong cửa bên trong đi ra để đưa tiễn tông chủ, Đường chủ, loại này cảm giác bất an càng thêm mãnh liệt, dường như trở thành vĩnh cửu chia lìa.

Bọn họ, tất cả mọi người, đều muốn muốn vĩnh biệt nơi đây?

Hay vẫn là nàng?

Tại tông chủ cùng Đường chủ ở bên trong, Giản Nhược Trần chứng kiến Lĩnh Nam thành chủ cùng hộ pháp cũng mỉm cười đi tới, vừa đi một bên vẫn cùng An Sơn đang nói gì đó, An Sơn cũng cười mỉm đấy, sau đó tầm mắt của bọn hắn liền rơi đang đợi Trúc cơ tu sĩ ở bên trong, Giản Nhược Trần rõ ràng cảm giác được Lĩnh Nam thành chủ ánh mắt tại trên người của mình dừng lại một cái chớp mắt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 313: Ngoại Nhân Cái Nhìn

Dù là Giản Nhược Trần tâm cơ sâu hơn, cũng đoán không ra An Sơn cho nàng Hoàng Cung địa đồ dụng ý, bởi vì trước sau như một cẩn thận, nàng hay vẫn là đem địa đồ cẩn thận mà nhìn một lần, một mực mà nhớ trong đầu.

Trên bản đồ chỉ có các nơi gian phòng đi về hướng, không có gian phòng tác dụng, kể cả hoa viên các loại chỗ, cũng chỉ có thể từ bản vẽ bên trên phán đoán ra.

Giản Nhược Trần phỏng đoán đây là Hoàng Cung kiến trúc thời điểm thi công mưu toan, có lẽ là bản vẽ thiết kế, nàng còn không biết cái thế giới này đối với loại này bản vẽ có hay không có danh từ riêng, cũng không biết An Sơn từ đâu mà đến loại này bản vẽ.

Nàng không có ở trong khoang thuyền gỗ bao lâu, rất nhanh liền trở về trên boong thuyền.

Trên boong thuyền tu sĩ đám còn là dựa theo tu vi phân ba chỗ ngồi, đây ba chỗ các tu sĩ cũng đều dựa theo quen thuộc trình độ phân biệt tụ tập, bảo thuyền boong tàu vị trí đầy đủ, thực sự không đủ tất cả tu sĩ đều bố trí xuống cấm chế tu luyện.

Có không ít tu sĩ tụ tập tại một chỗ, ước chừng là không muốn quấy rầy người khác, hoặc là cũng là không muốn bị nghe được, an vị tại một cấm chế trong.

Giản Nhược Trần tái xuất hiện tại trên boong thuyền, hấp dẫn không ít ánh mắt, Giản Nhược Trần tìm rồi một lần, ngoại trừ đầu thuyền, vậy mà không có có rãnh rồi địa phương.

Đầu thuyền, Ứng Sâm cùng Lĩnh Nam thành thành chủ Tiểu Lâm còn có hộ pháp Đồ Cương đang trò chuyện với nhau thật vui.

Ứng Sâm với tư cách Ngoại Sự Đường Đường chủ, bậc này đại sự bên trên cũng muốn đích thân ra mặt, hơn nữa cũng là hộ tống Trúc cơ đệ tử, thao túng bảo thuyền.

Lĩnh Nam thành thành chủ bên người phân thưởng muốn vượt qua Ứng Sâm không ít, nhưng mà tu vi bên trên lại chênh lệch lấy một đoạn, khó được có cơ hội cùng Kết Đan tu sĩ đồng hành, hai người liền phóng hạ địa vị tư thái, tựu lấy Trúc cơ tu sĩ văn bối thân phận cùng Ứng Sâm nói chuyện với nhau.

Ứng Sâm tự nhiên cũng không nên cầm lấy Kết Đan tu sĩ phạm.

Như vậy một tổng hợp, chỉ nói chuyện tu luyện, vậy mà cũng đều nói được vui vẻ, nhưng thần thức cũng đều chú ý đến trên boong thuyền tu sĩ động tĩnh, chứng kiến Giản Nhược Trần từ khoang thuyền đi lên, chần chờ nhìn quanh boong tàu, Tiểu Lâm cười nói:

"Ứng Đường chủ, có câu đi quá giới hạn mà nói không biết nên không nên nói."

Phàm là nói có nên hay không nói, chính là nhất định phải nói, việc này sáo lộ tất cả mọi người biết rõ, Ứng Sâm cũng nhìn thấy Giản Nhược Trần đi lên, tự nhiên cũng hiểu rõ Tiểu Lâm theo như lời cùng Giản Nhược Trần có quan hệ, cũng phối hợp nói: "Giống như thành chủ nói như vậy, liền quá khách khí."

Tiểu Lâm liền cười nói: "Quý tông đối với môn hạ đệ tử thật sự là quá rộng nới lỏng, có thể ở quý tông làm đệ tử, rất là may mắn."

Ứng Sâm biết rõ Tiểu Lâm ý hữu sở chỉ (*), dáng tươi cười không thay đổi, liền gặp được Giản Nhược Trần đứng ở khoang thuyền lối vào nhìn chung quanh một lần, giống như không có tìm được có thể dừng lại địa phương, liền hướng đầu thuyền nhìn qua.

Tâm mắt của hắn tại Giản Nhược Trần ánh mắt nhìn sang thời điểm, trước một bước dời, nhìn xem Tiểu Lâm lại cười nói: "An tông chủ chỗ ở tâm nhân hậu."

Việc này trả lời chính là qua loa tắc trách rồi, Tiểu Lâm đề điểm cũng đã đến, hai người ngầm hiểu lẫn nhau, ai cũng chưa kể tới cái đề tài này, ánh mắt tuy rằng cũng không tại sau lưng, nhưng thần thức đều chú ý Giản Nhược Trần, chẳng những Tiểu Lâm Đồ Cương hiểu kỳ, chính là Ứng Sâm cũng muốn biết, Giản Nhược Trần kế tiếp sẽ đứng ở chỗ nào.

Trên thuyền nhìn xem chỗ trống rất nhiều, nhưng các tu sĩ lẫn nhau đã đã tìm được phù hợp khoảng cách, Giản Nhược Trần bất luận đứng ở chỗ nào, đều dường như đột ngột rồi.

Phạm An Quý không có ở đây trên boong thuyền —— lúc trước Phạm An Quý mang theo Giản Nhược Trần bỏ vào trong khoang thuyền, cũng rất không sáng suốt rồi —— hiện tại trên boong thuyền Giản Nhược Trần biết, vẫn thật là phải đầu thuyền ba vị này.

Giản Nhược Trần nhìn một lần boong tàu, cũng biết mới vừa tiến vào đến trong khoang thuyền cử động lối thời rồi, hôm nay nàng hiển nhiên bị tất cả tu sĩ đều bài xích rồi.

Cũng không tính là chủ động bài xích, chẳng qua là nàng bản thân không có ở đây tông môn Trúc cơ, Trúc cơ về sau trở lại tông môn liền đã xảy ra liên tiếp sự tình, cùng nội môn đệ tử đều chưa kịp quen biết, mà tại

như vậy cái trong hoàn cảnh, hiển nhiên cũng không phải biết nhau tốt thời điểm.

Giản Nhược Trần ánh mắt nhìn quanh boong tàu, tại khoang thuyền lối vào đứng một cái chớp mắt, chứng kiến đại bộ phận đã quan sát đến nàng, lại có loại khoảng cách cảm giác, ngay cả đầu thuyền vậy ba vị cũng rất giống không nhìn thấy bộ dáng của nàng, suy nghĩ một chút, vậy mà quay người xuống lần nữa vào khoang thuyền.

Ứng Sâm ba người đều hơi kinh ngạc dưới, bất quá nghĩ đến Giản Nhược Trần trong treo nhưng lạnh lùng tính tình, dường như làm như vậy cũng không có gì sai lầm đấy.

Tiểu Lâm cùng Đồ Cương đều vòng phía dưới, Đồ Cương nói: "Cũng không, nếu là ở chúng ta Phủ Thành chủ, như vậy tu sĩ, ha ha."

Ứng Sâm hơi có không nhanh, sắc mặt liền chìm xuống, hắn dù sao cũng là Kết Đan Đại tu sĩ, nếu là luận tu vi, Đồ Cương cùng Tiểu Lâm đều muốn xưng hô một tiếng tiền bối đấy, sắc mặt hắn trầm xuống, Đồ Cương tâm sẽ không do nhảy xuống.

Tiểu Lâm lập tức liền mở miệng giải vây nói: "Không đối gạt Ứng Đường chủ, ta cùng Đồ hộ pháp cũng là lần đầu bởi vì cái mới Trúc cơ tu sĩ đi như vậy một lần, thật sự là, quý tông vị tiên tử này, thật đúng là là. . ."

Tiểu Lâm lần đầu đánh giá Giản Nhược Trần, lại nhất thời không dùng được phù hợp từ, Đồ Cương há miệng đón nói: "Kiêu ngạo."

"Ha ha, đúng đúng, " Tiểu Lâm cười nói, "Chính là cái này ý tứ."

Ứng Sâm đến không tốt bởi vậy không nhanh rồi, Giản Nhược Trần cũng đúng là kiêu ngạo, không phải là bởi vì quay người lại trở về khoang thuyền, mà là trước kia đủ loại với tư cách, lời nói công bằng đấy, Tiểu

Lâm Đồ Cương như vậy hình dung Giản Nhược Trần, hắn vậy mà cũng cho rằng hoàn toàn chính xác.

"Kỳ thật ta cũng kỳ quái lấy, Giản Nhược Trần chỉ là một cái mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ mà thôi, thật sự là không đáng giống như thành chủ cùng Đồ hộ pháp tự mình ra mặt đấy." Ứng Sâm theo hai người mà nói nói ra.

"Chúng ta cũng không muốn." Tiểu Lâm nói thẳng: "Vừa nghĩ tới cùng với quý tông vị tiên tử này giao tiếp, nói thật ra, chúng ta cũng đau đầu."

Cái gọi là người sáng mắt không nói tiếng lóng, Tiểu Lâm lời nói cũng như này trực tiếp, Ứng Sâm cũng chỉ có thể cười khố.

"Kỳ quái a, nếu là tu sĩ khác có kiêu ngạo như vậy, đã sớm hóa thành tro rồi, hết lần này tới lần khác các người tông môn vị này, lại vẫn có thể toàn bộ tu toàn bộ vĩ đấy." Đồ Cương cũng nói.

Ứng Sâm quả thực không lời nào để nói.

"Bất quá lần này không nhất định rồi a." Tiểu Lâm bề ngoài giống như vô tình ý nói.

Ứng Sâm động tâm rồi xuống, trên mặt lại nhàn nhạt đấy, hắn không muốn nói thêm lên Giản Nhược Trần, trực tiếp đã cắt đứt cái đề tài này.

"Kỳ thật chúng ta tông môn cũng kỳ quái, Giản tiên tử bất quá là một cái vừa Trúc cơ nữ tu, như thế nào đáng giá như thế đại động can qua."

Ứng Sâm trên mặt không biểu hiện, không nhanh kỳ thật đã ở ngôn từ trong bị để lộ, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương mục đích cũng đã đạt tới, tự nhiên sẽ không lần nữa tội Kết Đan tu sĩ, hai người đều cười cười, không nói cái gì nữa.

Lại nói chuyện phiếm rồi vài câu, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương liền cùng Ứng Sâm xin lỗi, không hề tại boong tàu dừng lại, cũng rơi xuống khoang thuyền.

Hai người tự nhiên có tất cả độc lập khoang thuyền, lại ngồi lại với nhau, Đồ Cương nói: "Thiên Đạo Tông đều muốn trở thành toàn bộ Trịnh quốc chê cười, một cái mới Trúc cơ nữ tu, nhường tông môn Đại tu sĩ sút đầu mẻ trán đấy."

Tiểu Lâm cũng cười nói: "Cô gái này tu, ở đâu cái tông cửa không từ chối người đầu đầu, đổi lại tại Lĩnh Nam thành, ta và người còn có thể cầm nàng như thế nào đây? Mấu chốt là một cái chính thức nhược điểm cũng bắt không được."

"Nàng nắm lên người khác nhược điểm ngược lại là lưu loát, đoạn đường này khá tốt, có Thiên Đạo Tông nhiều như vậy tu sĩ đồng hành, chúng ta đều không cần ra mặt." Đồ Cương lắc đầu.

Trong nội tâm bọn họ đối với Giả Nhược Trần cũng thật sự là không tốt nắm chắc, cũng lần đầu đem cầm không được Hoàng Thành ý tứ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Đồng Hành

Không chỉ là Tiểu Lâm Đồ Cương đem cầm không được Hoàng Thành ý tứ, Ứng Sâm cũng là như thế.

Tại gần ly khai Thiên Đạo Tông lúc trước, An Sơn còn chuyên môn cùng mấy cái đường chủ gặp mặt đầu một lần, há lại chỉ có từng đó phải Tiểu Lâm Đồ Cương lần đầu bởi vì cái mới Trúc cơ nữ tu gây chiến, Thiên Đạo Tông bởi vì Giản Nhược Trần, không nói gây chiến, mấy cái đường chủ cũng không có ít đau đầu.

Bọn họ triệt triệt để để phân tích một lần hiện trạng —— kỳ thật nếu để cho Giản Nhược Trần cũng tham dự tiến đến, sẽ phải có rất tốt hiệu quả, ai có thể đều không muốn nhìn thấy Giản Nhược Trần bề ngoài giống như thành khẩn bộ dáng.

Giống như Tiểu Lâm nói, nếu là tu sĩ khác, kiêu ngạo như vậy đã sớm hóa thành tro rồi, hết lần này tới lần khác phải Giản Nhược Trần, bọn họ vậy mà không cách nào động nòng.

Như Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc hay vẫn là đệ nhất đại tông môn, cái đó sợ không phải đệ nhất đại tông môn rồi, chỉ cần còn có thể Trịnh quốc nói chuyện có chút phân lượng; như Giản Nhược Trần không phải như vậy sẽ dựa thế, không phải trước sau cho mượn Lục hoàng tử, Đại hoàng tử, Tam hoàng tử, Dục Vương Cốc thế, thậm chí còn có Thiên Đạo Tông chính mình thế.

Giản Nhược Trần tất cả hành động hoàn toàn không giống như là một người tu sĩ, có thể nàng tâm kế tính toán đồng thời, vậy mà cũng không có làm trễ nải tu luyện, tại đây điểm, càng làm cho cái gì cũng nói không nên lời.

Như vậy cái chuyên môn gây chuyện, hết lần này tới lần khác còn nhằm trúng vàng thật không sợ lửa đấy, Thiên Đạo Tông thật sự là quá nhỏ, hoàn toàn không được phép thi triển, hãy để cho nàng đến Hoàng Thành đi tới thì tốt hơn.

Một khi quyết định lớn phương hướng, có thể thở dài một hơi, về sau liền buông lỏng rồi tâm tính, thảo luận về sau, trên cơ bản xác định một điểm chính là, Giản Nhược Trần lần này Hoàng Thành hành trình, hoặc là có thể một bước lên trời, hoặc là như vậy tan thành mây khói.

Nói không tốt cố ý hay là vô tình, đối với Giản Nhược Trần rước lấy Tiểu Lâm Đồ Cương, bọn họ cố ý đều tránh được, đối ngoại cửa mấy người đệ tử chết, cũng đều dường như cùng Giản Nhược Trần không quan hệ bình thường.

Ứng Sâm bây giờ nghĩ lại, vẫn cảm thấy có chút nghi hoặc, tông môn mấy vị Đường chủ cùng tông chủ giữa, từ trước đến nay lẫn nhau thẳng thắn thành khẩn, nhất là tại tông môn sự vật lên, có thể tại nhắc tới Giản Nhược Trần thời điểm, mọi người khỏe như đều đã có bản khoản, thế cho nên những thứ này Trúc cơ tu sĩ ly khai, đều lộ ra hời hợt rồi.

Tông môn đều tốt như không được bình thường.

Bảo thuyền yên tĩnh mà đi về phía trước, tại cái thứ nhất chạng vạng tối, Giản Nhược Trần lần nữa trở lại trên boong thuyền, lúc này đây Phạm An Quý cùng Ứng Sâm cùng một chỗ đứng ở mũi tàu, chỗ xa xa phải Phạm An Quý người hầu, Phạm An Quý ở nơi nào, người hầu tựa cũng không ly khai quá xa.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần đi lên, Phạm An Quý trước vời đến, Giản Nhược Trần liền tiến lên, thi lễ sau đó, Giản Nhược Trần thoáng biểu hiện được khiêm cung rồi chút ít, khoảng cách thoáng cái liền kéo ra.

"Giản tiên tử mới Trúc cơ, cùng trên bảo thuyền tu sĩ cũng đều chưa quen thuộc, người tạm thời đi theo ta." Phạm An Quý nói.

"Vâng." Giản Nhược Trần nói.

Không chỉ là Tiểu Lâm Đồ Cương đem cảm không được Hoàng Thành ý tứ, Ứng Sâm cũng là như thế.

Tại gần ly khai Thiên Đạo Tông lúc trước, An Sơn còn chuyên môn cùng mấy cái đường chủ gặp mặt đầu một lần, há lại chỉ có từng đó phải Tiểu Lâm Đồ Cương lần đầu bởi vì cái mới Trúc cơ nữ tu gây chiến, Thiên Đạo Tông bởi vì Giản Nhược Trần, không nói gây chiến, mấy cái đường chủ cũng không có ít đau đầu.

Bọn họ triệt triệt để để phân tích một lần hiện trạng —— kỳ thật nếu để cho Giản Nhược Trần cũng tham dự tiến đến, sẽ phải có rất tốt hiệu quả, ai có thể đều không muốn nhìn thấy Giản Nhược Trần bề ngoài giống như thành khẩn bộ dáng.

Giống như Tiểu Lâm nói, nếu là tu sĩ khác, kiêu ngạo như vậy đã sớm hóa thành tro rồi, hết lần này tới lần khác phải Giản Nhược Trần, bọn họ vậy mà không cách nào động nòng.

Như Thiên Đạo Tông tại Trịnh quốc hay vẫn là đệ nhất đại tông môn, cái đó sợ không phải đệ nhất đại tông môn rồi, chỉ cần còn có thể Trịnh quốc nói chuyện có chút phân lượng; như Giản Nhược Trần không phải như vậy sẽ dựa thế, không phải trước sau cho mượn Lục hoàng tử, Đại hoàng tử, Tam hoàng tử, Dực Vương Cốc thế, thậm chí còn có Thiên Đạo Tông chính mình thế.

Giản Nhược Trần tất cả hành động hoàn toàn không giống như là một người tu sĩ, có thể nàng tâm kế tính toán đồng thời, vậy mà cũng không có làm trễ nải tu luyện, tại đây điểm, càng làm cho cái gì cũng nói không nên lời.

Như vậy cái chuyên môn gây chuyện, hết lần này tới lần khác còn nhằm trúng vàng thật không sợ lửa đấy, Thiên Đạo Tông thật sự là quá nhỏ, hoàn toàn không được phép thi triển, hãy để cho nàng đến Hoàng Thành đi tới thì tốt hơn.

Một khi quyết định lớn phương hướng, có thể thở dài một hơi, về sau liền buông lỏng rồi tâm tính, thảo luận về sau, trên cơ bản xác định một điểm chính là, Giản Nhược Trần lần này Hoàng Thành hành trình, hoặc là có thể một bước lên trời, hoặc là như vậy tan thành mây khói.

Nói không tốt cố ý hay là vô tình, đối với Giản Nhược Trần rước lấy Tiểu Lâm Đồ Cường, bọn họ cố ý đều tránh được, đối ngoại cửa mấy người đệ tử chết, cũng đều dường như cùng Giản Nhược Trần không quan hệ bình thường.

Ứng Sâm bây giờ nghĩ lại, vẫn cảm thấy có chút nghi hoặc, tông môn mấy vị Đường chủ cùng tông chủ giữa, từ trước đến nay lẫn nhau thẳng thắn thành khẩn, nhất là tại tông môn sự vật lên, có thể tại nhắc tới Giản Nhược Trần thời điểm, mọi người khỏe như đều đã có bản khoản, thế cho nên những thứ này Trúc cơ tu sĩ ly khai, đều lộ ra hời hợt rồi.

Tông môn đều tốt như không được bình thường.

Bảo thuyền yên tĩnh mà đi về phía trước, tại cái thứ nhất chạng vạng tối, Giản Nhược Trần lần nữa trở lại trên boong thuyền, lúc này đây Phạm An Quý cùng Ứng Sâm cùng một chỗ đứng ở mũi tàu, chỗ xa xa phải Phạm An Quý người hầu, Phạm An Quý ở nơi nào, người hầu tựa cũng không ly khai quá xa.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần đi lên, Phạm An Quý trước vời đến, Giản Nhược Trần liền tiến lên, thi lễ sau đó, Giản Nhược Trần thoáng biểu hiện được khiêm cung rồi chút ít, khoảng cách thoáng cái liền kéo ra.

"Giản tiên tử mới Trúc cơ, cùng trên bảo thuyền tu sĩ cũng đều chưa quen thuộc, người tạm thời đi theo ta." Phạm An Quý nói.

"Vâng." Giản Nhược Trần nói.

Cái gọi là người sáng mắt không nói tiếng lóng, Tiểu Lâm lời nói cũng như này trực tiếp, Ứng Sâm cũng chỉ có thể cười khố.

"Kỳ quái a, nếu là tu sĩ khác có kiêu ngạo như vậy, đã sớm hóa thành tro rồi, hết lần này tới lần khác các người tông môn vị này, lại vẫn có thể toàn bộ tu toàn bộ vĩ đấy." Đồ Cương cũng nói.

Ứng Sâm quả thực không lời nào để nói.

"Bất quá lần này không nhất định rồi a." Tiểu Lâm bề ngoài giống như vô tình ý nói.

Ứng Sâm động tâm rồi xuống, trên mặt lại nhàn nhạt đấy, hẳn không muốn nói thêm lên Giản Nhược Trần, trực tiếp đã cắt đứt cái đề tài này.

"Kỳ thật chúng ta tông môn cũng kỳ quái, Giản tiên tử bất quá là một cái vừa Trúc cơ nữ tu, như thế nào đáng giá như thế đại động can qua."

Ứng Sâm trên mặt không biểu hiện, không nhanh kỳ thật đã ở ngôn từ trong bị để lộ, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương mục đích cũng đã đạt tới, tự nhiên sẽ không lần nữa tội Kết Đan tu sĩ, hai người đều cười cười, không nói cái gì nữa.

Lại nói chuyện phiếm rồi vài câu, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương liền cùng Ứng Sâm xin lỗi, không hề tại boong tàu dừng lại, cũng rơi xuống khoang

thuyền.

Hai người tự nhiên có tất cả độc lập khoang thuyền, lại ngồi lại với nhau, Đồ Cương nói: "Thiên Đạo Tông đều muốn trở thành toàn bộ Trịnh quốc chê cười, một cái mới Trúc cơ nữ tu, nhường tông môn Đại tu sĩ suất đầu mẽ trán đấy."

Tiểu Lâm cũng cười nói: "Cô gái này tu, ở đâu cái tông cửa không từ chối người đầu đầu, đổi lại tại Lĩnh Nam thành, ta và người còn có thể cầm nàng như thế nào đây? Mấu chốt là một cái chính thức nhược điểm cũng bắt không được."

"Nàng nằm lên người khác nhược điểm ngược lại là lưu loát, đoạn đường này khá tốt, có Thiên Đạo Tông nhiều như vậy tu sĩ đồng hành, chúng ta đều không cần ra mặt." Đồ Cương lắc đầu.

Trong nội tâm bọn họ đối với Giản Nhược Trần cũng thật sự là không tốt nắm chắc, cũng lần đầu đem cầm không được Hoàng Thành ý tứ.

Không chỉ là Tiểu Lâm Đồ Cương đem cầm không được Hoàng Thành ý tứ, Ứng Sâm cũng là như thế.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 315: Người Hầu Là Nữ Tu

Vương Tuyền phát ra phù lục, cũng không có quên Phạm An Quý, tại Phạm An Quý trong tay cũng dứt một tấm nói: "Tính, tính toán."

Giản Nhược Trần cũng cười rộ lên, "Biết mấy vị sư huynh sư tỷ, mới phải cơ duyên của ta."

Nhìn thấy Vương Tuyền thật không có bài xích Giản Nhược Trần, Phạm An Quý mới yên lòng, "Đa tạ Vương sư huynh rồi." Hơn nữa vài câu, liền xoay người ly khai.

Mọi người cũng lại nói đùa vài câu, liền riêng phần mình tản ra, Tô Cửu Hồng đối với Giản Nhược Trần làm thủ thế, mang theo Giản Nhược Trần đến Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ chỗ đó, từng cái giới thiệu.

"Chúng ta đội đây, Vương sư huynh không có nhiều như vậy cao thấp quan niệm, cũng không lớn để ý tới bên ngoài sự tình, chúng ta cũng đều không sai biệt lắm như thế, mọi người còn cũng không biết đã đến Hoàng Thành sẽ như thế nào, Giản sư muội nếu là có vấn đề gì, tìm ta cùng Vương sư huynh cũng có thể."

Giới thiệu về sau, Tô Cửu Hồng đem Giản Nhược Trần ở lại Trúc Cơ sơ kỳ những tu sĩ này chính giữa, sau khi rời đi nói ra.

Trên bảo thuyền tu sĩ ở chung hình thức Giản Nhược Trần phải lạ lắm đấy, loại này tiểu đội tu sĩ cũng không cùng một chỗ ở chung phương thức, Giản Nhược Trần lại không cảm thấy kỳ quái.

với đội điểm đạo lý này tại bất kỳ một cái nào thế giới đều là giống nhau đấy.

Cùng trong đội Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ đều chào hỏi, xem như thành công dung nhập vào đây quần thể trong rồi trán, Giản Nhược Trần đã ở đuôi thuyền đã có chính mình một chỗ cắm dùi, liền ngồi xuống.

"Giản sư tỷ, tại hạ là Cao Ngọc." Tô Cửu Hồng ly khai, liền gom góp qua trở lại một người tuổi còn trẻ tu sĩ.

Tu sĩ này vừa đến trước người, Giản Nhược Trần đã cảm thấy hai mắt tỏa sáng, còn trẻ như vậy tràn ngập tinh thần phấn chấn sức sống, kiện tráng anh tuấn, thanh tú xinh đẹp đấy, còn có thể dùng nam hài để hình dung đấy, vậy mà cũng là tu sĩ.

Trong ánh mắt không khỏi liền mang theo chút ít thường thức, gật đầu mời đến: "Cao. . . Đạo hữu."

Sư huynh nhi tử mới phải bình thường xưng hô, thế nhưng là đối mặt đây bên ngoài so với chính mình nhỏ hơn thật nhiều Cao Ngọc, đây âm thanh sư huynh liền xưng hô không ra ngoài, mà sư đệ hai chữ, tại đầu lưỡi bên trên đánh cho lẩn, Giản Nhược Trần cũng thật sự là hô không đi ra, đành phải dùng tới việc này bình thường nhất xưng hô.

"Giản sư tỷ bảo ta Cao sư đệ là được rồi." Cao Ngọc cười, trên gương mặt lộ ra hai cái đáng yêu má lúm đồng tiền trở lại.

"Giản tiên tử đừng được Cao Ngọc bề ngoài lừa bịp a, hắn mới không phải sư đệ, là chúng ta những thứ này Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ trong triệt đầu triệt để sư huynh." Bên cạnh một người cười nói.

"A?" Giản Nhược Trần lấp bắp kinh hãi, nàng là biết rõ các tu sĩ có thuật trú nhan đấy, kể cả chính nàng, Trúc cơ về sau, thân thể sức sống cũng đều gia tăng lên, thoát nhìn cũng so với trước kia trẻ tuổi hơn.

Bỗng nhiên liền nghĩ đến Mạc Tiểu Ngôn, chẳng lẽ vị này Cao Ngọc cũng là phục dụng nào đó Linh đan.

Quả nhiên Cao Ngọc trờng nói chuyện người nọ liếc, sau đó lại cười rộ lên, "Ta cũng không phải thành tâm lừa gạt Giản tiên tử rồi."

Hắn quả nhiên thay đổi xưng hô nói: "Ta còn phải Luyện khí sơ kỳ thời điểm, không cần thận phục dụng một quả Linh quả, tiếp nhận liền biến thành hiện tại nơi này bộ dáng, vĩnh viễn cũng chưa trưởng thành rồi."

Giản Nhược Trần cười nói: "Thật làm cho hâm mộ rồi, muốn là chúng ta nữ tu có thể có việc này cơ duyên, ước chừng ngủ đều có thể cười tỉnh."

Giản Nhược Trần hình dung được bình thường thú vị, người bên cạnh liền đều cười rộ lên, có trêu ghẹo nói: "Cao sư huynh, nếu không người cũng tu tập luyện đan a, đến lúc đó dùng huyết nhục của người luyện chế Trú Nhan Đan, nói không chừng cùng với người có một dạng hiệu quả."

"Đúng vậy, đây cũng là một loại phát tài thủ đoạn đây, đến lúc đó chúng ta khẳng định đều muốn mua lấy một hạt đấy." Tên còn lại nói.

"Không thể mua a Vương sư huynh, Cao sư huynh phục dụng Linh quả thời điểm mới bao nhiêu, trú nhan đương nhiên là lúc kia bên ngoài, người bây giờ phục dụng, cần phải phải trung niên cả đời." Một người khác cười toe toét mà nói, mọi người càng là nở nụ cười.

Giản Nhược Trần cũng đi theo cười, nàng có thể cảm nhận được những tu sĩ này đối với thiện ý của nàng.

"Ai, ta trở lại cùng Giản tiên tử lôi kéo làm quen, là muốn nghe một chút Hoàng Thành là dạng gì đấy, không phải nói của chính ta." Cao Ngọc lại trờng sau người nói chuyện liếc, chẳng qua là hắn cái nhìn kia trờng đứng lên, thật sự là như đùa nghịch kiều mại manh, không có gì uy lực, ngay cả Giản Nhược Trần cũng không khỏi cười rộ lên.

Cao Ngọc đối với mấy cái này tiếng cười hiển nhiên là thói quen, lơ đãng, cùng với tiếng cười đều dừng lại, lắc đầu, "Giản tiên tử, chúng ta nơi đây phần lớn đều còn không có cơ hội đã đến Hoàng Thành, lại càng không cần phải nói phải Hoàng Cung rồi, tiên tử cùng chúng ta nói một chút?"

Giản Nhược Trần nhìn xem mọi người, đây tiểu đội trong không sai biệt lắm hai mươi Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, lúc này đây không sai biệt lắm đều vây ở bên cạnh, chỉ có ba lượng cái tại trong cấm chế tĩnh tọa, lên đường: "Ta cũng chỉ là đi qua một lần."

Liên nhật được trong phường thị cửa hàng nói, cũng nói Hoàng Cung bố cục, lần trước yến hội linh thực.

"Ta khi đó vẫn chỉ là Luyện khí trung kỳ tu sĩ, tiếp xúc không đến cái gì, nghĩ đến cũng đáng tiếc, nếu là Trúc cơ thời điểm tham gia nữa, những cái kia Linh quả, đầy đủ tu luyện một tháng công phu." Giản Nhược Trần tiếc hận mà nói.

Tất cả mọi người lộ ra hướng tới trước người, Giản Nhược Trần nhìn kỹ, trong đó không có ghen ghét đấy, không khỏi liền hướng Phạm An Quý bên kia liếc qua.

Phạm An Quý cũng đang nhìn qua, cách một chiếc bảo thuyền, vẫn có thể chứng kiến mặt ân cần thần.

Những tu sĩ này, chắc là Phạm An Quý chọn kỹ lựa khéo trở lại đấy.

Giản Nhược Trần vô cùng hiểu đồng nhất đội tu sĩ tầm quan trọng, bất luận là trong chiến đấu vẫn còn là hằng ngày trong khi chung, nàng Giản Nhược Trần tự tin có thể cùng trong tiểu đội bất luận cái gì tu sĩ hòa bình ở chung, nhưng bị người quan tâm như vậy cảm giác, vẫn rất tốt.

Mọi người nói đùa một hồi, lẫn nhau quen thuộc, liền đều chậm rãi tản ra, Giản Nhược Trần cũng an tọa tại đuôi thuyền, nhắm mắt ngồi xuống.

Nàng nếu là thật sự tu luyện, năm hệ công pháp đều muốn vận hành đấy, ở trước mặt mọi người thật sự là bất tiện, coi như là lại trong cấm chế, cũng khó tránh khỏi sẽ không bị Ứng Sâm hoặc là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ nhìn ra, bởi vậy nhắm mắt, cũng chỉ là làm bộ dạng, trên thực tế liền trong đầu, đem lúc trước tồn tại trong thần thức các loại thứ đồ vật đều đọc một lần.

Bảo thuyền cách mỗi một ngày, sẽ tại núi hoang chỗ dừng lại, lại để cho các tu sĩ hảo hảo giãn ra hạ thân thể, Trúc cơ tu sĩ đã có thể ích cốc rồi, nhưng phần lớn tu sĩ vẫn có ăn uống thói quen, cũng thói quen từ linh thực trong hấp thu linh khí.

Lúc nghỉ ngơi, không ít tu sĩ liền lấy ra sớm chuẩn bị tốt linh thực dùng ăn, cũng có sẽ rời đi một hồi, nhìn xem có thể có cái gì món ăn dân dã.

Rất tự nhiên, Phạm An Quý cùng với Giản Nhược Trần cùng một chỗ, cũng từ trong túi trữ vật xuất ra linh thực.

Hành động này lại để cho Giản Nhược Trần có chút kỳ quái, lẽ ra với Phạm An Quý Tam công tử thân phận, mang theo người hầu đi ra, linh thực chuẩn bị, như thế nào cũng là muốn người hầu làm đấy, ở đâu cần hấn Tam công tử tự mình động thủ.

Không khỏi là hơn quan sát vậy người hầu vài lần, thấy kia người hầu biết vâng lời, liền yên tĩnh mà đứng ở cách đó không xa, Giản Nhược Trần càng phát ra kỳ quái, vậy người hầu rõ ràng không giống như là người hầu.

Tốt xấu bên trên cái thế giới bên người nàng cũng không thiếu bảo tiêu đấy, cũng có trợ lý, vị nào không phải mắt nhìn xung quanh tai nghe bát phương hay sao?

Đã có ý nghĩ này lại quan sát, lại càng phát nhìn ra điểm đáng ngờ rồi, đợi đến lúc trong lúc lơ đãng, vậy người hầu nghiêng người đối với Giản

Nhược Trần, Giản Nhược Trần chứng kiến khéo léo vành tai một cái đăng trước nho nhỏ lỗ tai thời điểm, giống như đã hiểu cái gì.

Quay đầu trở lại nhìn xem Phạm An Quý thời điểm, ánh mắt dĩ nhiên là kì quái.

"Làm sao vậy?" Phạm An Quý đang tại căn món ăn sau Linh quả, nhìn thấy Giản Nhược Trần quăng trở lại ánh mắt, kỳ quái nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 316: Tỷ Tỷ Ngăn Trở

"Người người hầu phải nữ tu?" Giản Nhược Trần hỏi.

Phạm An Quý trong ánh mắt giống như có lập tức bối rối, Giản Nhược Trần lại càng kỳ quái.

Phạm An Quý người hầu vốn là không giống cái người hầu, Phạm An Quý ánh mắt bối rối, lập tức nhường Giản Nhược Trần hiểu lầm.

"Đây là của người này người theo đuổi, cũng là người theo đuổi? Không thật sự thị vệ a." Giản Nhược Trần cười hỏi.

Phạm An Quý chần chờ sau nói: "Không phải như người nghĩ."

Phạm An Quý tại Giản Nhược Trần trước mặt đã lộ ra bản sắc rồi, tiến đến bởi vì làm lĩnh đội, cũng thu liễm trước sau như một diễn xuất, có thể mang theo một cái không giống như là người hầu nữ tu, còn có thể cùng người nữ kia tu cùng ở một phòng, cũng không trách Giản Nhược Trần nghĩ sai.

Có thể Phạm An Quý thực sự chính miệng thừa nhận không phải người theo đuổi cùng bị người theo đuổi —— Giản Nhược Trần vẫn tin tưởng Phạm An Quý không đến mức bởi vậy nói dối —— lại để cho Giản Nhược Trần càng phát ra kỳ quái.

Không khỏi lại liếc mắt nhìn vậy người hầu nữ tu, người nữ kia tu cũng đang hướng bên này nhìn qua, cùng Giản Nhược Trần đối mặt, dịu dàng cười cười.

Giản Nhược Trần cũng thói quen cười cười gật đầu, vậy người hầu nữ tu dĩ nhiên cũng làm đã đi tới, Phạm An Quý theo Giản Nhược Trần ánh mắt nhìn sang, sau đó đứng lên.

Đây không phải một người chủ nhân đối với người hầu cử động.

Giản Nhược Trần hồ nghi lấy, cũng đứng lên.

"Giản tiên tử, vị này chính là tỷ tỷ của ta, Phạm An Tâm."

Giản Nhược Trần vô cùng giật mình, nhất thời không để ý đến Phạm An Quý trong thanh âm bất an.

"Gặp qua Phạm sư tỷ." Giản Nhược Trần thi lễ nói.

"Giản tiên tử không cần đa lễ, đệ đệ luôn hướng ta nhắc tới người, ta đây sao mạo muội tới đây, sẽ không để cho người bất an a." Phạm An Tâm lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ nói.

"Là ta thất lễ." Giản Nhược Trần nói.

"Làm sao sẽ đây, mau mời ngồi." Phạm An Tâm làm mời ngồi đích thủ thế, Phạm An Quý cũng nói: "Tỷ, người cũng mời ngồi."

Ba người ngồi xuống, Phạm An Quý cho Phạm An Tâm trước mặt thả Linh quả, lại lấy ra linh trà, cho ba người đều chuẩn bị bên trên.

Tràng diện này cũng có chút quý dị, lẽ ra tại Phạm gia tỷ đệ trước mặt, ngâm vào nước trà hẳn là Giản Nhược Trần, nhưng nếu là dựa theo quần áo và trang sức lên, nên phải Phạm An Tâm —— Giản Nhược Trần phải biết rõ cái thế giới này cũng không có chiều cổ nữ tu lời nói đấy.

"Lại để cho tỷ tỷ trở lại." Phạm An Tâm từ Phạm An Quý trong tay tiếp nhận ấm trà, trước cho Phạm An Quý rót, sau đó nâng ấm trà, cười nhìn xem Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần hiểu là có ý gì, cũng không có cái gì có thể làm bộ làm tịch đấy, nàng vươn tay, "Hắn là vẫn bối trở lại đấy."

Phạm An Tâm buông tay, nhìn xem Giản Nhược Trần trước cho nàng rót trà, lại cho mình rót, trong tươi cười đơn giản thoả mãn.

Ba người giữa nhất thời lặng im, Phạm An Quý che giấu tựa như nằm lên linh trà uống một ngụm.

Phạm An Tâm cũng nâng chung trà lên uống một hớp, sau đó nói: "Đệ đệ nơi đây trà so với trước tốt hơn nhiều."

Phạm An Quý nói: "Phải Giản tiên tử đấy."

Phạm An Tâm liền cười nhẹ: "Vậy ta cũng là nhờ cậy Giản tiên tử phúc rồi, rất lâu không có uống đến tốt như vậy tư vị linh trà rồi."

Giản Nhược Trần cũng cười nói: "Phạm sư tỷ nói đùa."

Phạm An Tâm bưng linh trà ngửi ngửi, nhưng không có uống, buông nói: "Tại sao là nói giỡn?"

Lại chuyển hướng Phạm An Quý nói: "Đệ đệ, đều tại một cái trên bảo thuyền, người luôn tìm được Giản tiên tử, khó tránh khỏi cấp cho hiểu lầm."

Phạm An Quý cùng Giản Nhược Trần giao hảo, cũng không giấu giếm, Giản Nhược Trần cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng.

Nàng mặc dù mới tiến giai Trúc cơ, nhưng mà đang luyện nội giận thời điểm liền kèm theo nào đó khí chất thuộc tính, nàng cũng trước sau như một không có làm chính mình thực chính là một cái không nhập lưu nhỏ tu sĩ, bởi vậy cùng Phạm An Quý ở chung, cũng chưa từng có cảm thấy có cái gì không tiện.

Nhưng Phạm An Tâm vừa nói như vậy, nàng lập tức liền kịp phản ứng, tại đại chúng trong mắt, nàng làm như vậy, nhưng có thể đi ra các loại giải thích phiên bản.

Chẳng qua là, tu sĩ không phải có lẽ một lòng tu đạo sao, ít nhất cũng sẽ không đối với hân giao hữu có ý kiến gì không a, Phạm An Tâm nói như vậy, rõ ràng chính là nhằm vào nàng.

Muốn là người khác nói như vậy, Giản Nhược Trần nhất định là không thèm để ý đấy, nhưng mà Phạm An Tâm nói như thế, Giản Nhược Trần không thể không nhạy cảm.

Phạm An Tâm phải Phạm An Quý tử tử, đây là người trong nhà mới có thể nói, nàng chỉ là một cái ngoại nhân, nhưng vẫn nhưng bận tâm lấy Phạm An Quý mặt mũi, duy trì lấy mỉm cười thản nhiên.

"Tỷ tử, Giản tiên tử là bằng hữu của ta, người khác hiểu lầm không hiểu lầm đấy, có cái gì vội vàng."

"Người là không quan trọng, lúc này đây chúng ta là đi tới Hoàng Thành, người lại để cho Giản tiên tử đã đến Hoàng Thành, giải thích thế nào?" Phạm An Tâm hay vẫn là dịu dàng dặt dặt dẫn theo chút ít trách nói.

Lời này, bất luận là Giản Nhược Trần hay vẫn là Phạm An Quý, cũng không tốt tiếp theo rồi.

Giản Nhược Trần vậy mà không biết, nàng cùng Phạm An Quý bằng hữu tựa như ở chung, vậy mà sẽ đến từ Phạm An Quý tử tử ngăn trở, nàng nếu nghe nữa không xuất ra Phạm An Tâm ý tứ trong lời nói, cũng cũng không phải là Giản Nhược Trần rồi.

Như là người ngoài, nàng đã có thể không thèm nhìn, cũng có thể đổi trở về, có thể nàng lại không thể không cân nhắc Phạm An Quý mặt mũi, bởi vậy, tại Phạm An Quý dáng tươi cười cứng đờ thời điểm, liền cười nói:

"Phạm sư tử quá lo lắng, ta cùng Phạm sư huynh là bằng hữu, cũng không cần cùng ai giải thích đấy."

Mặc dù là cười nói, trong lời nói cũng không có hùng hổ dọa người, thực sự nói phải hiểu, liền là bằng hữu, không có mặt khác bất luận cái gì ý tưởng, mà nàng cùng Hoàng Thành bất luận vị nào, cũng đều không có quan hệ đặc thù.

Giản Nhược Trần mình cũng kỳ quái, nàng có thể có như thế hàm dưỡng, có thể ôn hòa nói ra nói như vậy.

"Đương nhiên." Phạm An Tâm nghiêng đầu, tuyết trắng cái cổ ngoặt ra đẹp mắt độ cong, "Chẳng qua là Giản tiên tử cùng ta đều là nữ nhân, tự nhiên muốn người biết chuyện nói đáng sợ đạo lý, đệ đệ phải một cái nam tu tự nhiên không cần chú ý cái gì."

Nói qua vừa cười nói: "Ta cùng đệ đệ nói, thuyền của ta khoang thuyền, tùy thời đối với Giản tiên tử cởi mở, Giản tiên tử có thể đang ở trong phòng ta tu luyện."

Giản Nhược Trần mới chịu mở miệng chối từ, Phạm An Quý lại cướp lời nói: "Giản tiên tử đi, tỷ tỷ chẳng lẽ liền đứng ở trên boong thuyền?"

"Ta cũng có thể cùng một chỗ tại trong khoang thuyền a." Phạm An Tâm nói.

"Đa tạ Phạm sư tử." Giản Nhược Trần hiểu Phạm An Quý ý tứ, "Ta mới cùng tiểu đội tu sĩ quen thuộc, đang muốn thật nhiều trao đổi, cũng đang cùng với Phạm sư huynh nói, kế tiếp thời gian, ngay tại trên boong thuyền rồi."

Phạm An Tâm lộ ra dịu dàng đáng tươi cười, chú thích lấy Giản Nhược Trần, tựa như cùng một cái tỷ tỷ nhìn xem muội muội, hoặc là như trên tư nhìn xem cấp dưới, mang theo vui mừng.

Nụ cười này lại để cho Giản Nhược Trần toàn thân cũng không được tự nhiên, nàng cũng không ngồi yên nữa, hướng Phạm gia tử đệ hai người chấp tay chấp tay nói: "Ta cũng đi xung quanh nhìn xem."

Phạm An Quý trên mặt tuy rằng vẫn còn cười, trong ánh mắt đáng tươi cười liền duy trì không thể, nhìn xem Giản Nhược Trần ly khai, đối với Phạm An Tâm nói: "Tỷ, người làm cái gì vậy?"

Phạm An Tâm bưng lên linh trà, nhưng mới đến bên miệng, rồi lại dừng lại, liếc mắt nhìn linh trà, trong ánh mắt lộ ra ghét bỏ, đặt chén trà xuống nói: "Đệ đệ, người không phải tại tông môn Tam công tử rồi, người bây giờ là lĩnh đội, nhất cử nhất động có lẽ chú ý."

Phạm An Quý cảm tức nói: "Ta cùng Giản tiên tử là bằng hữu."

"Đệ đệ." Phạm An Tâm thanh âm tuy rằng nhẹ, cũng rất kiên quyết, "Nàng cùng người không phải một đường đấy, chúng ta là đi tới Hoàng Thành."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 317: Thân Thiết Với Quen Sơ

Phạm An Quý chậm rãi buông chén trà trong tay, đối với Phạm An Tâm nói: "Tỷ tỷ, ta kết bạn với ai phải ta chuyện của mình."

"Ta là vì tốt cho người, đệ đệ, Giản Nhược Trần cùng Lục hoàng tử phải cùng một chỗ, chúng ta, là muốn ủng hộ Đại hoàng tử đấy, người nói, các người lại đi được gần dễ đi rồi, nếu như một ngày kia muốn đứng ở địch đối với song phương, người phải như thế nào tự xử đây?" Phạm An Tâm đối dùng thần thức truyền âm nói.

Phạm An Quý nhăn nhu mày, cũng truyền âm nói: "Chúng ta là đến Hoàng Thành, nghe theo đúng rồi Trịnh Hoàng chỉ lệnh, không phải ủng hộ Đại hoàng tử Lục hoàng tử đấy."

"Đệ đệ a, người sao có thể như vậy ngây thơ đây, hay vẫn là không muốn đối diện với mấy cái này, Trịnh Hoàng đã sớm đều muốn thoái vị rồi, ngôi vị hoàng đế sớm muộn gì phải Đại hoàng tử đấy, giống như chúng ta Thiên Đạo Tông, An tông chủ cũng nên thoái vị rồi."

Đây là cơ hội cuối cùng rồi, đệ đệ, ngồi trên tông chủ vị trí, người muốn cái gì dạng nữ tu không có? Liền là muốn nàng Giản Nhược Trần, lúc đó chẳng phải dễ như trở bàn tay."

Phạm An Quý hầu như muốn một chương vỗ vào bàn lên, hấn giơ tay, nhưng không có buông, sắc mặt âm trầm: "Tỷ tỷ, ta liền làm không có nghe được người vừa mới nói lời, ta cũng không hy vọng lại nghe đến mấy cái này."

Phạm An Tâm hay vẫn là ôn hòa mà nhìn Phạm An Quý, rất nhỏ mà lắc đầu, giống như đối với Phạm An Quý không thể làm gì tựa như: "Tốt, người không muốn nghe, ta đừng nói rồi."

Phạm An Quý hít sâu một hơi, cưỡng ép đè xuống trong nội tâm tức giận, yên bình giọng nói: "Tỷ, ta cùng Giản tiên tử đầu là bằng hữu, ta chưa từng có đối với nàng sinh ra cái gì không an phận chi muốn."

Phạm An Tâm gật gật đầu, mang theo cứng chiều giọng nói: "Đúng, tỷ đã biết."

Phạm An Quý chỉ cảm thấy ngực bụng trong tràn đầy phiền muộn, nhưng không cách nào trữ phát ra ngoài.

Phạm An Tâm tròn mắt nhìn nhìn mặt bàn, chén kia đầy là linh khí trà thơm, chỉ cần biết rằng phải Giản Nhược Trần đưa cho Phạm An Quý đây, nàng liền một điểm uống dục vọng cũng không có.

Giản Nhược Trần, việc này nữ tu, vậy mà hấp dẫn Phạm An Quý đến như thế.

Nàng không tin Phạm An Quý đối với Giản Nhược Trần một điểm tâm tư đều không có, nhưng Giản Nhược Trần đối với Phạm An Quý, đó là khẳng định không hề động đa nghi tư, muốn nói động, cũng là lợi dụng.

Đúng vậy, có thể cùng Lục hoàng tử ở chung như vậy hòa hợp, có thể làm cho Đại hoàng tử cùng Tam hoàng tử đều hạ mình hạ thấp quý mở miệng đấy, làm sao sẽ vừa ý chính hấn một ngốc đệ đệ đây.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Phạm An Tâm nói: "Tỷ tỷ chẳng qua là lo lắng đệ đệ, Giản tiên tử nàng rất biết dựa thế, rất biết lợi dụng bên người nàng mỗi người, tỷ tỷ không muốn đệ đệ bị lợi dụng."

Phạm An Quý dừng ở Phạm An Tâm, cái lưỡi bên trên một câu nói không ngừng lật qua lại, lại như thế nào cũng nói không nên lời, hắn cũng muốn hỏi hỏi tỷ tỷ của nàng, chẳng lẽ thì ra là vì vậy, mới chịu đi tới hãm hại Giản Nhược Trần đấy sao? Liền là bởi vì chính mình?

Có thể đó là tỷ tỷ của hắn, nhả nài rồi hết thấy tại tông môn trong tỷ tỷ.

Lúc này đây, hắn chỉ cảm thấy Phạm An Tâm trong lòng của hắn càng ngày càng lạ lắm rồi, hắn từ không có nghĩ qua tỷ tỷ của nàng cũng có làm như vậy thời điểm.

Kỳ thật thật muốn ngẫm lại, cũng không phải là không được đấy, bọn họ, phụ thân, tỷ tỷ còn có chính hắn, cũng đã không bình thường rồi.

Hắn đóng sau con mắt, cũng chỉ có đang cùng Giản Nhược Trần chung đụng thời điểm, hắn có thể thả lỏng trong lòng bên trong hết thấy, làm một cái bình thường.

Nhưng đây cũng đã muốn trở thành hy vọng xa vời chứ

Hắn hoàn toàn hiểu Phạm An Tâm trong nội tâm suy nghĩ, hắn sẽ vì mẫu thân làm bất cứ chuyện gì đấy, nhưng, chẳng lẽ có người bằng hữu, đều không cho phép chứ

Kế tiếp vài ngày, Giản Nhược Trần vẫn luôn ở lại bảo thuyền đuôi thuyền, cùng một tiểu đội tu sĩ đều lần vào được quen thuộc, rời thuyền thời điểm, cũng sẽ cùng Phạm An Quý nói vài lời lời nói, chẳng qua là lại giống như trước như vậy tùy ý lại không thể nào, ngay cả khoang thuyền cũng không có xuống lần nữa đi qua.

Ứng Sâm thỉnh thoảng trả hết trở lại mấy lần, cùng Phạm An Quý trò chuyện, cũng cùng những cái kia Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ tâm sự, có mấy lần

Giản Nhược Trần cảm giác được Ứng Sâm ánh mắt rơi tại trên người mình, nàng cũng chỉ là nhắm mắt bất động.

Giản Nhược Trần cũng không ngại Phạm An Tâm đối với nàng phòng bị tâm lý, đối lại nàng ở vào Phạm An Tâm trên vị trí, khả năng cũng phải làm như vậy, thậm chí làm được so với Phạm An Tâm còn muốn trực tiếp, nàng không đi tìm Phạm An Quý, phải không muốn cho Phạm An Quý thêm phiền toái.

Nàng cũng không có quá đem chuyện này để ở trong lòng, đối với nàng mà nói, còn có quan trọng hơn hoặc là càng nghiêm trọng sự tình chờ ở phía sau.

Mấy ngày qua, nàng đem trên bảo thuyền nữ tu đều cẩn thận quan sát, thuận tiện cũng đem hình thể hết sức nhỏ, bóng lưng như là nữ tu nam tu cũng chú ý tới, nhưng cũng không có phát hiện một cái quen biết bóng lưng, cũng không có phát hiện ai đối với nàng có địch ý, thậm chí hoài nghi đều không có.

Thế cho nên nàng đều có chút hoài nghi phán đoán của mình, chẳng lẽ cái kia giết người nữ tu chưa cùng đi ra, ở lại tông môn?

Hoặc là cái kia hung thủ thật sự chẳng qua là cùng Hà Vũ Xuân bốn người có cừu oán?

"Giản sư muội, người lại đang ngăn người?" Cao Ngọc tiến đến Giản Nhược Trần bên cạnh ngồi xuống.

Chứng kiến môi hồng răng trắng thiếu niên gương mặt Cao Ngọc, công khai mà xưng hô chính mình sư muội, Giản Nhược Trần luôn có loại không khỏe cảm giác.

Xưng hô thế này cùng nàng đối với Mạc Tiểu Ngôn xưng hô sư tỷ tiền bối khác nhau, nàng đối với Mạc Tiểu Ngôn phải cứng chiều đây, liếc thấy

liền là muốn đem nàng cho rằng muối muội đấy, đối với Cao Ngọc, nhưng không có đệ đệ cảm giác, đối với bộ dạng này bên ngoài, hơn nữa là thường thức.

"Cao sư huynh có việc?" Giản Nhược Trần hay vẫn là tuân theo tu sĩ xưng hô nói.

"Người có tâm sự?" Cao Ngọc hỏi ngược lại.

Giản Nhược Trần méo mó đầu, dò xét sau Cao Ngọc.

"Mấy ngày nay cũng không có gặp người cười qua, kể cả biết người vào cái ngày đó, kỳ thật mọi người chúng ta đã sớm biết người cùng chúng ta một tiểu đội đấy, chẳng qua là Vương sư huynh nói người vừa Trúc cơ, muốn củng cố tu vi, một mực ở bế quan, bảo chúng ta không nên quấy rầy người."

Cao Ngọc rất là từ trước đến nay quen thuộc đấy, "Có thể ta xem người tu vi đều vững chắc, không muốn phải đây một ngày hay hai ngày mới củng cố xuống đấy."

Nói qua thanh âm phóng nhẹ, mông lung thanh âm trực tiếp liền chui vào Giản Nhược Trần trong lỗ tai, "Giản sư muội, bọn họ đều nói người vừa đến Hoàng Thành, sẽ đi vào trong hoàng cung."

Giản Nhược Trần nghiêng đầu nhìn xem Cao Ngọc, ngay cả lông mi cũng không có nhúc nhích xuống.

"Còn nói, " Cao Ngọc nhìn chăm chú lên Giản Nhược Trần con mắt, chậm rãi nói: "Người chộc Kiếm Tông, nhưng vẫn bình an vô sự, chính là các hoàng tử đều tại bảo vệ người."

Giản Nhược Trần chậm rãi nói: "Vì cái gì cùng ta nói những thứ này?"

"Dù sao cũng phải có người cùng người nói, chúng ta là một tiểu đội, nếu như tất cả mọi người không thể thẳng thắn thành khẩn, về sau như thế nào phối hợp?" Cao Ngọc thản nhiên nói.

Cao Ngọc bên ngoài thật sự rất có mê hoặc tính rồi, Giản Nhược Trần nhìn xem cũng nhận không được tin tưởng lời hắn nói.

"Người tin tưởng?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Tin tưởng a." Cao Ngọc cười nói, "Kiếm Tông hơn mười tu sĩ muốn vòng vây ngươi, đều bị giết hết rồi, không phải hoàng tử, còn ai vào đây?"

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Cao Ngọc nhìn sẽ, cũng cười nói: "Là như thế này a."

Cao Ngọc có chút nghi hoặc, không có hiểu Giản Nhược Trần nói "Là như thế này a" chỉ đúng rồi loại nào.

"Giản sư muội, đến Hoàng Thành về sau, ngươi thật sự phải ly khai Thiên Đạo Tông a?" Cao Ngọc hay vẫn là kiên nhẫn nói.

"Cao sư huynh nghĩ như thế nào đứng lên hỏi cái này?" Giản Nhược Trần hay vẫn là lảng tránh Cao Ngọc vấn đề.

Nàng cùng Cao Ngọc bất quá là nhiều lời mấy câu, Cao Ngọc như thế, thật sự là thân thiết với người quen sơ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Kiểm Tông Đồng Hành

Cao Ngọc cười hì hì đấy, giống như toàn bộ nhìn không ra Giản Nhược Trần đề phòng cùng không vui, "Cũng không có cái gì, chính là nghĩ vậy liền nói đến đây rồi."

Giản Nhược Trần sắc mặt có chút trầm rồi trầm, trong nội tâm đối với việc này lớn lên dị thường đẹp mắt giống như cái nam hài tu sĩ không khỏi mệt mỏi.

Cao Ngọc cũng nhìn ra Giản Nhược Trần không muốn, le lưỡi đứng lên, "Vậy Giản sư muội liền chính mình nghỉ ngơi tốt rồi." Nói qua liền xoay người, đi theo cũng trầm rồi sắc mặt, vẫn đi qua một bên.

Bên này nói chuyện động tĩnh không lớn, hay vẫn là đưa tới một chút chú ý, có ánh mắt quét tới, rất nhanh lại dời đi.

Giản Nhược Trần có chút rũ xuống mắt, giống như nhắm mắt dưỡng thần, trên thực tế lại đem bảo thuyền quanh mình hết thủy thu hết vào mắt, nàng nhìn thấy Phạm An Quý hay vẫn là đưa lưng về phía mọi người, lưng thẳng tắp, cũng chứng kiến Vương Tuyền nhú mày hướng bên này nhìn sang, hiển nhiên rất không tán thành.

Cũng chứng kiến còn có chút tu sĩ cũng xem thế nào lấy, nói không tốt là dạng gì biểu lộ, ước chừng chính là xem thế nào mà thôi, lại nhìn Cao Ngọc, vậy mà cũng trầm mặt, toàn bộ là một bộ hảo tâm lại đụng chạm biểu lộ.

Ngày hôm nay bảo thuyền vẫn còn tiếp tục yên tĩnh ở bên trong, rất nhanh, Giản Nhược Trần liền quên mất một đoạn này sự việc xen giữa.

Tiếp cận chạng vạng tối, Ứng Sâm lên tới trên boong thuyền, Phạm An Quý cũng không như dĩ vãng như vậy sau đi nghỉ ngơi, cũng đứng ở trên boong thuyền, không bao lâu, Lĩnh Nam thành chủ Tiểu Lâm cùng hộ pháp Đồ Cương cũng đi tới, cùng nhau đứng ở đầu thuyền.

Lúc này, bảo thuyền đã ly khai Thiên Đạo Tông phạm vi thế lực hai ngày rồi, một đoạn đường này trình, đúng là trước đó lần thứ nhất gặp được Kiếm Tông cùng Thủy Vân tông tu sĩ khu vực, nhớ tới mình cùng Kiếm Tông ở giữa cừu hận, Giản Nhược Trần cũng có chút đau đầu, không biết Kiếm Tông còn có thể hay không đến tìm phiền toái.

Nhiều khi, không phải nàng tại tìm phiền toái, mà là phiền toái đang tìm nàng.

Nghĩ như vậy, liền gặp được Ứng Sâm biểu lộ bỗng nhiên có chút biến hóa, tiếp theo, trên bảo thuyền hơi có chút bạo động, Trúc cơ hậu kỳ các tu sĩ trước đều đứng lên.

Tất cả tu sĩ liền đều tại trên bảo thuyền đứng thẳng lên, hướng ra phía ngoài trông đi qua, rất xa, ngay tại mặt trời sắp sửa xuống núi phương hướng, một cái chấm đen bỗng dưng xuất hiện ở đỏ rực mặt trời bối cảnh bên trên.

Đỏ rực mặt trời làm bối cảnh, cái điểm đen kia càng ngày càng gần càng lúc càng lớn, liền càng ngày càng rõ ràng, dần dần tới gần, đó cũng là một chiếc bảo thuyền, lại gần, liền chứng kiến trên bảo thuyền phương hướng, một mặt cờ xí bên trên một cái hắc lần nửa trường kiếm, thuận tiện phân phạt.

Như vậy cảnh sắc khó gặp, cũng không có lo lắng thường thức, mọi người một nửa ánh mắt đang không ngừng tiếp cận trên bảo thuyền, một

nửa khác ánh mắt, hoặc là trắng trợn, hoặc là giả làm tùy ý, hoặc là lén lút mà rơi vào Giản Nhược Trần trên người.

Trong tầm mắt, bảo thuyền càng ngày càng gần, dần dần để ngang rồi Thiên Đạo Tông bảo thuyền lúc trước, Thiên Đạo Tông bảo thuyền đã sớm ngừng, lúc này đây, tất cả mọi người yên tĩnh mà nhìn chăm chú lên Kiếm Tông bảo thuyền.

Bảo thuyền mũi tàu, đứng lặng lấy đúng rồi Kiếm Tông Phong Trí Hồng, tầm mắt của hắn rất nhanh ngay tại Thiên Đạo Tông trong đám người tập trung Giản Nhược Trần, thực là cừu nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt, hắn hung hăng mà trừng mắt Giản Nhược Trần, giống như muốn dùng ánh mắt đem nàng giết giống như chết.

"Phong đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Ứng Sâm khách khí mà nói một câu.

Phong Trí Hồng ánh mắt còn rơi vào Giản Nhược Trần trên người, trong miệng nói: "Nhờ cậy quý tông Giản tiên tử phúc, nửa năm này, một mực bề quan."

Tầm mắt của mọi người đều rơi vào Giản Nhược Trần trên người, Ứng Sâm ha ha nở nụ cười thanh âm, Phong Trí Hồng tiếp tục xem Giản Nhược Trần nói: "Còn muốn chúc mừng Giản tiên tử Trúc cơ thành công."

Giản Nhược Trần bị điểm nổi danh, không mở miệng không được rồi: "Không dám."

"Không dám? Người Giản tiên tử còn có cái gì sẽ không dám hay sao? Ngược lại là ta Phong Trí Hồng, bây giờ nhìn đến người Giản tiên tử, thật sự là kinh hồn bạt vía, sợ một câu nói nói không cẩn thận, đã bị người bắt được nhược điểm, không những mình thanh danh mất sạch, còn muốn liên lụy tông môn." Phong Trí Hồng trào phúng mà nói.

Giản Nhược Trần yên tĩnh mà nhìn Phong Trí Hồng, cũng không lên tiếng.

Đây trên bảo thuyền chẳng những có Ứng Sâm, còn có Linh Nam thành chủ cùng hộ pháp, xuống chút nữa nói còn có Trúc cơ hậu kỳ, trung kỳ tu sĩ, như thế nào cũng không tới phiên nàng nói chuyện, Phong Trí Hồng đều muốn kích nàng hai câu nói, nàng là không chịu bên trên đấy.

"A, đúng rồi, nên ta Phong Trí Hồng cùng người Giản tiên tử chịu nhận lỗi đấy, không nên đắc tội người." Phong Trí Hồng giễu cợt nói.

"Phong đạo hữu hà tất cùng văn bối không qua được." Ứng Sâm nghe không nổi nữa, ngăn lại nói.

"Ha ha, đáp hữu, ta nào dám cùng quý tông Giản tiên tử không qua được đây, ta bây giờ là gặp các người rồi tông môn cờ xí chân đều run lên, đây không phải là, rất xa đều muốn tới gặp cái lễ."

Ứng Sâm sắc mặt càng phát ra khó nhìn lên.

"Xem ra đáp hữu phải không chào đón ta đấy, ta cũng là đối với quý tông đệ tử tránh không kịp đấy, chẳng qua là, đáp hữu, ta và người cũng quen biết nhiều năm, coi như là quen biết đã lâu rồi, nói như thế nào, có một số việc ta cũng nên cùng người đề tỉnh một câu.

Vị này Giản tiên tử tu vi không cao, bốn sự thế nhưng là không nhỏ đấy, mới Luyện Khí Kỳ, có thể đem ta đây cái Kết Đan tu sĩ khiến cho đầy bụi đất đấy, giẫm phải mặt của ta kết giao tất cả tông môn tiền bối, thế gia trưởng bối.

Đây cũng không có cái gì, phải tự chính mình đứng lên đi tới bị giẫm đấy, bất quá ta có thể biết được, ngoại môn thi đấu về sau, các người Thiên Đạo Tông tham gia thi đấu Luyện khí đệ tử, còn có ta Kiếm Tông những

cái kia may mắn còn sống sót đệ tử tất cả đều bị vị này Giản tiên tử muốn đi, cũng không tại Thiên Đạo Tông môn hạ rồi."

Nói đến đây, liền chứng kiến Ứng Sâm sắc mặt càng khó nhìn lên, Phong Trí Hồng cười lạnh một tiếng: "Con em nhà mình, muốn đi nhà mình đệ tử, ha ha, đây tại chúng ta Trịnh quốc thế nhưng là đầu một phần, lần này tiến vào Hoàng Thành, nghe nói cũng là Giản tiên tử chính mình thân thỉnh đấy. Ha ha, thật làm cho ta nghĩ lên thi đấu một màn kia a."

Ứng Sâm sắc mặt đã hắc được đáng sợ, hắc lạnh lùng đối với Phong Trí Hồng nói: "Phong đạo hữu, ngươi là kết Đan tiên bối, tội gì cũng nên khó xử một cái văn bối."

Phong Trí Hồng cười lên ha ha, "Hảo hảo, ta khó xử cái văn bối, hảo hảo, đáp hữu, ta ngược lại là muốn xem lấy, Thiên Đạo Tông như thế nào hủy ở lời người nói văn bối trong tay đấy."

Nói qua bảo thuyền di động, vậy mà cùng Thiên Đạo Tông bảo thuyền song song đứng lên.

"Phong đạo hữu, ngươi làm cái gì vậy?" Ứng Sâm nhin không được nói.

Phong Trí Hồng không có để ý Ứng Sâm, hướng trên bảo thuyền Tiểu Lâm Đồ Cương chấp chấp tay: "Lại để cho giống như thành chủ, Đồ hộ pháp chê cười, ta là một khi bị răn cấm, mười năm sợ dây thừng, ta Kiếm Tông đệ tử cũng lại tổn thất không nổi rồi."

Tiểu Lâm, Đồ Cương cũng chấp tay hoàn lễ, bọn họ cũng không dám bởi vậy đối với Phong Trí Hồng có gì bất mãn, cười nói: "Một đường đồng hành, vẫn là náo nhiệt chút ít."

Giản Nhược Trần nói câu kia "Không dám" về sau, liền không nói một lời, gặp Kiếm Tông bảo thuyền cùng Thiên Đạo Tông bảo thuyền đồng

hành, cũng thoáng giật mình, lập tức liền hiểu Phong Trí Hồng ý tứ, chủ yếu là bởi vì gần đây Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ vẫn lạc nguyên nhân.

Nhưng này phải một thuyền Trúc cơ tu sĩ a, Kiếm Tông tu sĩ số lượng vốn là so với Thiên Đạo Tông nhiều, đây một thuyền tu sĩ cũng không chỉ có năm trăm số lượng, giá họa cho nàng, căn bản chính là không thể nào.

Vậy chính là vì nàng?

Giản Nhược Trần nhìn xem song song bảo thuyền, cảm thụ được hai chiếc trên bảo thuyền không thêm che giấu ánh mắt, lông mày chưa phát giác ra có chút nhàu lên.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 319: Cao Ngọc Chết

Không thể giá họa, Kiếm Tông cũng không có khả năng như vậy trắng trợn mà cùng Thiên Đạo Tông giao chiến đấy, như vậy dán lên trở lại là có ý gì.

Nói trắng ra là, Kiếm Tông chẳng qua là cùng Giản Nhược Trần có cừu oán đấy, Thiên Đạo Tông nhiều nhất là bao che chính mình tông môn đệ tử, nhưng chỉ cần phải ngày đó ở đây đấy, hoặc là hoàn toàn chinh chinh nghe nói sự kiện bản thân đấy, cũng sẽ không tất cả đều đem chịu tội đấy ngã Điền Ngữ thần trên người đấy.

Ứng Sâm quay đầu lại nhìn nhìn Điền Ngữ thần, nàng đang nhúu mày đứng ở đuôi thuyền, quay đầu, nhìn thấy Phạm An Quý cũng nhúu mày trông đi qua, bên cạnh Tiểu Lâm ha ha cười nói: "Ứng Đường chủ, ngay cả Kiếm Tông đều như thế đại động can qua rồi."

Ứng Sâm quay đầu trở lại nói: "Kiếm Tông đây là muốn làm cái gì? Giống như thành chủ đã ở trên bảo thuyền, phong đạo hữu sẽ không như vậy không có sâu cạn a."

Tiểu Lâm cũng nhăn nhúu mày, hẳn cũng biết không rõ Phong Trí Hồng cuối cùng có tính toán gì không, có thể bị như vậy một thuyền tu sĩ nhìn chăm chăm vào, hẳn cũng lòng có lo sợ, nếu như Kiếm Tông trên bảo thuyền có hai cái Kết Đan tu sĩ đây?

Hiển nhiên Ứng Sâm cũng nghĩ đến điểm ấy, như Kiếm Tông trên bảo thuyền thật sự có hai cái Kết Đan tu sĩ, bọn họ đây một thuyền nhất định là

toàn quân bị diệt đấy.

Nhưng, Kiếm Tông nếu thật là làm như vậy đấy, trận này đại chiến cũng không phải là thời gian ngắn có thể chấm dứt đấy, Kiếm Tông cũng sẽ không có thể tại Trịnh quốc tồn tại.

Ở nơi này loại hoàn toàn không rõ trong trạng thái, hai chiếc bảo thuyền khoảng cách không đến nghìn mét, song song mà đi.

Cao Ngọc không để ý Điền Ngữ thần cau mày, một bộ người lạ chớ tiến bộ dạng dựa đi tới: "Giản sư muội, ngươi có thể thật lợi hại, toàn bộ Kiếm Tông đều muốn vì ngươi khuynh sào mà động rồi."

Giản Nhược Trần đang trong đầu không để ý tới xuất đầu tự, bị Cao Ngọc vừa nói như vậy, sắc mặt chính là trầm xuống: "Thật có lỗi, Cao sư huynh, ta nghĩ muốn lãng lãng."

Cao Ngọc gương mặt xinh đẹp hiện ra kinh ngạc, nhìn xem Giản Nhược Trần lạnh lùng bộ dạng, lui về sau một bước, "Hào hảo." Sắc mặt cũng đi theo lạnh xuống, mang theo cực độ không nhanh, xoay người rời đi mở.

Giản Nhược Trần nhìn chăm chăm vào Cao Ngọc bóng lưng nhìn một hồi, chỉ cảm thấy Cao Ngọc hành vi cử chỉ rất là kỳ quái, dường như bên trên cột lấy nàng phiền chán tựa như, khóe mắt lơ đãng mà liên chứng kiến bốn phía tu sĩ thần sắc, rõ ràng đem lúc trước một màn đều nhìn ở trong mắt.

Hai chiếc bảo thuyền im ắng mà đi về phía trước, sau nửa đêm rơi vào một chỗ hoang linh lên, mọi người nhảy xuống thuyền, hai cái tông môn mọi người bị ước thúc tách ra hoạt động, nhưng rất nhanh, thì có đánh nhau động tĩnh truyền đến, Kiếm Tông mấy người tu sĩ cùng Thiên Đạo Tông mấy người chẳng qua là không thể buông tha, khóe miệng rồi vài câu, liên động thủ.

Song phương tu vi tương đối, vốn từ trên thực lực Kiếm Tông muốn chiếm thượng phong đấy, nhưng không khéo Thiên Đạo Tông bên này hơn nhiều hai người tu sĩ, cho nên khó khăn lắm đánh cho ngang tay.

Phạm An Quý mặc dù là lĩnh đội, có thể chỉ có Trúc Cơ trung kỳ tu vi, tiến lên chỉ có thể bao ở chính mình tông môn tu sĩ, lại không quản được Kiếm Tông đấy, hay vẫn là Ứng Sâm tiến lên chấn nhiếp rồi Kiếm Tông tu sĩ, Phong Trí Hồng lại không làm.

"Đáp hữu làm cái gì vậy? Ý vào mình là tiền bối sao?" Phong Trí Hồng giống như tựu đợi đến việc này nhược điểm tựa như, đi theo Ứng Sâm sau lưng liền xuất hiện, châm chọc nói.

"Phong đạo hữu coi như là tiền bối cao nhân rồi, không hện luồng môn hạ của chính mình đệ tử, ngược lại muốn thả tung chưa từng?" Thiên Đạo Tông vốn là cùng Kiếm Tông quan hệ khấn trương, Ứng Sâm cũng cùng Phong Trí Hồng không có quan hệ cá nhân, nói chuyện tự nhiên tuyệt không khách khí.

"Phóng túng? Hặc hặc, thật sự là buồn cười, nói lên phóng túng, còn có ai so với Thiên Đạo Tông càng phóng túng môn hạ đệ tử hay sao? A đúng rồi, ta còn nghe nói, đã từng đắc tội qua các người cái kia nữ tu bốn cái đệ tử ngoại môn đều bị người giết? Các người tông môn đến nay ngay cả hung thủ bóng dáng cũng không có nhìn thấy?"

Phong Trí Hồng nhìn xem Ứng Sâm đêm đen trở lại gương mặt, nhìn có chút hả hê nói, "Tốt rồi, chúng ta cũng trở về đi tới, tựu đợi đến xem nào nhiệt là được rồi."

Hắc ám mặt khác hoang dã trong, Cao Ngọc nhẹ nhàng linh hoạt mà đứng ở Phạm An Tâm phía trước, trên khuôn mặt lộ ra đặc biệt hấp dẫn vui vẻ: "Phạm sư tỷ, người xem ta làm được có đủ hay không?"

Phạm An Tâm cười ôn hòa, dịu dàng mà nói: "Làm khó Cao sư đệ rồi."

"Không khó là." Cao Ngọc vẫy vẫy tay, "Ta nói cũng đúng mọi người trong nội tâm đều tò mò."

"Nếu để cho Giản tiên tử biết rõ ngươi là cố ý đấy, liền ngưng ngừng —— Giản tiên tử, ngươi như thế nào tại đây?" Phạm An Tâm dịu dàng trên khuôn mặt bỗng nhiên lộ ra kinh ngạc, hướng Cao Ngọc sau lưng nhìn lại, Cao Ngọc lấp bắp kinh hãi, vô thức muốn quay người lại.

Mới vừa quay đầu lại, đã cảm thấy ngực đau xót, đồng thời đan điền lại là một hồi kịch liệt đau nhức, linh lực cấp tốc từ đan điền kinh mạch trôi qua, hắt kinh ngạc mà cúi đầu xuống, chỉ thấy hai đoạn tuyết trắng cánh tay, một cái tiến vào ngực, một cái rời khỏi đan điền.

Trái tim mãnh liệt một chuyển, tầm mắt của hắn rơi đang quen thuộc dịu dàng trên khuôn mặt, hắn há hốc mồm, cũng muốn hỏi một câu vì cái gì, thế nhưng là chỉ phát ra a a hút không khí thanh âm, tầm mắt đi theo đã bị hắc ám che đậy rồi.

Phạm An Tâm đem hai cánh tay từ Cao Ngọc trong thân thể rút ra, lui về phía sau mấy bước, trong lòng bàn tay bỗng nhiên bay lên Linh hỏa, lập tức liền đem hai tay vết máu cháy sạch sạch sẽ.

Tiếp theo cho trên người của mình liên tiếp dùng hai trường quét bụi phù, sau đó lặng yên không một tiếng động mà che giấu đến trong bóng tối.

Phong Trí Hồng trở lại trên bảo thuyền, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương liền đến viếng thăm, đối mặt Linh Nam thành chủ, Phong Trí Hồng thu hồi đối đãi Ứng Sâm vậy một bộ, đầu đã bình ổn bồi đối đãi, Tiểu Lâm cùng Đồ Cương trước đối với Kiếm Tông tu sĩ gặp nạn biểu thị ra bi thương, tiếp theo lại tỏ vẻ một đường truy kích hung thủ đến Thiên Đạo Tông đấy, mặc kệ Giản Nhược Trần có phải hay không hung thủ, cũng đều muốn cùng

nhau đến Hoàng Thành tra ra chân tướng, cần phải cho Kiếm Tông một cái công đạo.

Phong Trí Hồng cũng hiểu rõ đây là Tiểu Lâm là ám chỉ hẳn không cần ở nửa đường tìm Giản Nhược Trần phiền toái, Giản Nhược Trần không nói phải Hoàng Thành tự mình điếm danh muốn, cũng nhất định phải an toàn đến Hoàng Thành đây, trong nội tâm biệt khuất, cũng chỉ có thể đáp ứng.

Mới không thể nói vài câu, Thiên Đạo Tông tu sĩ tu sĩ bên kia bỗng nhiên lần nữa truyền đến bạo động, nghe bạo động động tĩnh so với lúc trước còn muốn lớn hơn, Phong Trí Hồng cùng Tiểu Lâm sắc mặt đều là biến đổi, Phong Trí Hồng phải lo lắng cho mình môn hạ tu sĩ, Tiểu Lâm nhưng là lo lắng Giản Nhược Trần xảy ra phiền toái.

Đoạn đường này, Tiểu Lâm Đồ Cương mặc dù đang trong khoang thuyền thời điểm nhiều, có thể mỗi lần rời thuyền, hai người thần thức đều không ly khai Giản Nhược Trần tả hữu, cũng cứ như vậy một hồi thời gian, ba người vội vàng từ Kiếm Tông trên bảo thuyền bay lên, còn chưa tới, thần thức trước phóng xuất ra đi tới.

Phong Trí Hồng cũng không để ý cùng Thiên Đạo Tông đụng chạm, thần thức nhanh chóng bao trùm đi tới, trên nửa đường lại bị Ứng Sâm thần thức chặn đứng, hai phe thần thức va chạm dưới, Phong Trí Hồng không thể không dừng chính mình thần thức, cũng đứng bên ngoài bên cạnh.

Tiểu Lâm báo kể tội, cùng Đồ Cương cùng một chỗ bay qua đi tới, đen nhánh núi rừng đã bị Nguyệt Quang thạch chiếu sáng, hai người bọn họ đi qua bị tránh ra thông đạo, trước mặt chứng kiến mà bên trên một người tuổi còn trẻ tu sĩ tàn khốc thân thể.

Đó là một cái cực kỳ xinh đẹp tu sĩ trẻ tuổi, cho dù là tử vong sợ hãi cũng không cách nào che giấu hẳn mỹ mạo dung nhan, hẳn ngửa mặt chỉ

lên trời nằm trên mặt đất, trong ánh mắt phải sợ hãi thật sâu cùng giạt mình.

Hắn ngực trái cùng đan điền tất cả đều phá vỡ lớn động, máu tươi còn chưa khô hạc.

Tiểu Lâm nhận ra tu sĩ này, đơn giản là hắn chú ý qua tiếp cận Giản Nhược Trần mỗi người.

Hắn bỗng nhiên đánh cho một cái lạnh run, hắn nhớ rõ tu sĩ này cuối cùng tiếp cận Giản Nhược Trần thời điểm, Giản Nhược Trần trên mặt phiền chán.

Hắn cũng đồng dạng nhớ rõ, Thiên Đạo Tông vậy bốn cái đệ tử ngoại môn, nghe nói cũng là đã từng đắc tội qua Giản Nhược Trần đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 320: Trái Tim Bằng Giá

Tiểu Lâm ánh mắt không khỏi tấm nhìn xuống, trong đám người tìm tòi lấy Giản Nhược Trần thân ảnh, nhất thời cũng không nhìn thấy, ngoài đầu nhìn lại thấy nhưng là Ứng Sâm phần nộ đôi mắt.

Tiểu Lâm cũng chú ý tới Phạm An Quý sắc mặt trắng bệch mà đứng ở xinh đẹp nam hài trước thi thể, thân thể giống như tại có chút phát run, trong lòng của hắn không khỏi sinh ra một điểm thương cảm.

Việc này đáng thương Tam công tử, thật sự là giao hữu vô ý.

Tiểu Lâm sớm đã đem Giản Nhược Trần tính vào đến không thể kết giao trong hàng ngũ.

Thân là Lĩnh Nam thành chủ, hắn biết rõ đạo giao hữu vô ý hậu quả, biết chắc đạo một người tu sĩ cơ duyên phải cùng bên người tu sĩ cùng một nhịp thở đấy, tại hắn xem ra, Giản Nhược Trần như vậy nữ tu tuyệt đối không thể dính vào người đấy, chẳng những không thể dính, còn muốn cách khá xa xa đấy.

Đơn giản là bao nhiêu cái đắc tội Giản Nhược Trần, cũng không được chết già —— lúc ban đầu đệ tử của kiếm tông, cũng là bởi vì đắc tội Giản Nhược Trần, bị Phong Trí Hồng tự tay chém giết, sau đó chính là Phong Trí Hồng bản thân thân bại danh liệt, lại sau đó là Thiên Đạo Tông đã từng đắc tội Giản Nhược Trần đệ tử ngoại môn.

Tu vi tương đối hoặc là không bằng đấy, trực tiếp chém giết, tu vi cao hơn nhất giai đấy, cũng thân bại danh liệt, chỉ cần đắc tội Giản Nhược Trần

đấy.

Tiểu Lâm tuy rằng cũng hoài nghi, không phải là Giản Nhược Trần tự mình động thủ đấy, có thể ít nhất, có người ở tàn sát làm cho có đắ tội qua Giản Nhược Trần tu sĩ, bất luận là bảo hộ hay vẫn là hãm hại, đều cùng Giản Nhược Trần kiếp trước liên quan đấy.

Chỉ mong Thiên Đạo Tông việc này xui xẻo Tam công tử không có có đắ tội qua Giản Nhược Trần, Tiểu Lâm nhìn có chút hả hê mà nghĩ lấy, biểu hiện ra lại tất cả đều là trầm thống.

Ứng Sâm đã cẩn thận đã kiểm tra Cao Ngọc thi thể rồi, lúc này triệt hạ hẩn túi trữ vật, một điểm Linh hỏa rơi vào trên người của hẩn, mắt thấy Cao Ngọc thi thể hóa thành tro tàn.

"Tất cả tiểu đội kiểm kê nhân số, phản hồi bảo thuyền." Ứng Sâm nghiêm nói, quay đầu lại nhìn xem Phạm An Quý sắc mặt trắng bệch, bờ môi khê nhúc nhích, Phạm An Quý ngẩng đầu nhìn rồi Ứng Sâm liếc, gật gật đầu.

Chung quanh tu sĩ tản đi, Ứng Sâm kích phát bảo thuyền, nhìn xem bảo thuyền lơ lửng không trung, tất cả tiểu đội tu sĩ nối đuôi nhau leo lên bảo thuyền, mới hướng Tiểu Lâm cùng Đồ Cương gật gật đầu: "Ta còn muốn truy xét hung thủ, lãnh đạm nhị vị rồi."

Tiểu Lâm vội hỏi: "Nếu là có cần địa phương, cứ nói đừng ngại." Trong lòng của hẩn cũng biết, Ứng Sâm chắc là sẽ không lại để cho hẩn nhúng tay việc này được, nhưng hẩn cũng không có tính toán lảng tránh.

Ứng Sâm cũng hiểu rõ, không nói gì thêm, quay người bay lên bảo thuyền.

Phong Trí Hồng thần thức bị ngăn trở, xuất phát từ cảnh giác, cũng lập tức triệu tập bốn tông tu sĩ trở lại bảo thuyền, một phen rồi ren về sau kiểm

kê nhân số, hỏi thăm còn có cùng Thiên Đạo Tông tu sĩ giao thủ, xác định không có thiếu một, cũng cũng không có sau khi giao thủ, thở dài một hơi, chẳng qua là trong nội tâm kỳ quái, Thiên Đạo Tông vậy lần rối loạn là vì cái gì.

Hắn chính là lại thống hận, cũng chỉ là thống hận Giản Nhược Trần, hận không thể đối với nàng rút gân lột da, đối với Thiên Đạo Tông cũng chỉ là bao che Giản Nhược Trần hận, đến cũng không có hy vọng Thiên Đạo Tông phát sinh cái gì tai họa ý tưởng, nhìn thấy Thiên Đạo Tông cũng đem bảo thuyền bay lên, tất cả tu sĩ theo thứ tự lên thuyền, cố tình nhìn xem náo nhiệt, lại bỏ lại không dưới thân phận.

Thiên Đạo Tông bên này tất cả tu sĩ tất cả đều về tới trên bảo thuyền, đại đa số tu sĩ còn không biết chuyện gì xảy ra, nhưng từng tiểu đội tập hợp, rất nhanh, Giản Nhược Trần liền phát hiện mình tiểu đội thiếu đi một người.

Thật sự là Cao Ngọc vậy cái khuôn mặt quá mức dễ làm người khác chú ý, chỉ cần vừa đứng, muốn không chú ý đều khó có khả năng, đây một ... không ... Cách nhìn, cũng đồng dạng dễ làm người khác chú ý, không chỉ là Giản Nhược Trần, Vương Tuyên cũng lập tức liền phát hiện rồi.

"Ai chứng kiến Cao Ngọc rồi hả?" Tu sĩ cũng không phải ngoan đồng, căn bản cũng không dùng tùy thời nhìn xem, rơi xuống bảo thuyền, Vương Tuyên ngay cả thông lệ chú ý an toàn đều không cần phân phó, vẫn là cùng tại trên bảo thuyền giống nhau, tùy tiện tìm cái địa phương ngồi xuống, bởi vì có Kiếm Tông tu sĩ ở bên, hẳn an vị tại đám người chung quanh, căn bản cũng không có nghĩ đến sẽ có người bị giết hại.

Rất nhanh, Cao Ngọc bị hại liền xì xào bàn tán mà truyền khắp toàn bộ bảo thuyền, không đến một thời gian uống cạn chén trà, tất cả mọi người kể cả Giản Nhược Trần cũng nghe được rồi Cao Ngọc bị giết tin tức.

Từng cái nghe được Cao Ngọc bị giết tin tức cũng nhin không được nhìn xem Giản Nhược Trần, làm Giản Nhược Trần cũng nghe được tin tức này thời gian, quả thực sợ ngây người, trong đầu lập tức liên phản ứng đi ra một lần cuối cùng nhìn thấy Cao Ngọc thời điểm tình cảnh.

Khó trách nàng cảm thấy như vậy không được tự nhiên, Cao Ngọc dường như chính là cố ý tới đây làm cho mình phiền chán đấy.

Không có người nghe được Cao Ngọc đối với chính mình nói lời, nhưng mình trên mặt phiền chán cùng cự tuyệt, Cao Ngọc không nhanh tất cả mọi người trong mắt.

Giết chết Hà Vũ Xuân bốn người hung thủ liền trên thuyền, liền tại mắt của mình da phía dưới, đầu muốn nhìn thấy ai đắc tội chính mình, sẽ chém tận giết tuyệt.

Không, Cao Ngọc tuyệt đối là cố ý đắc tội chính mình đấy, nàng cùng Cao Ngọc cũng chưa quen thuộc, trước một lần cũng đã thân thiết với người quen sơ, lúc này đây, rõ ràng là cố ý đấy.

Vậy, chính là Cao Ngọc cùng hung thủ là kết bạn đấy, là hung thủ lại để cho Cao Ngọc qua đến như vậy làm đấy.

Giản Nhược Trần ánh mắt tại trên bảo thuyền tu sĩ trên mặt xẹt qua, tâm đã ở từng đợt lạnh cả người, gần năm trăm tu sĩ, đông nghịt đứng ở trên bảo thuyền, lặng ngắt như tờ, tầm mắt của mọi người cũng hầu như đều rơi vào Giản Nhược Trần trên người, đồng dạng là khiếp sợ.

Ứng Sâm phi thân mà lên, bảo thuyền bỗng nhiên lóe ra quất sắc quang mang vòng bảo hộ, trên bảo thuyền truyền đến tu sĩ bởi vì giạt mình mà quần áo xung đột thanh âm, Giản Nhược Trần ánh mắt cuối cùng rơi vào Phạm An Quý trên người.

Phạm An Quý thần sắc tối tăm phiến muộn, ánh mắt mờ mịt mà nhìn chăm chú lên phía trước, hẵn người hầu liền đứng ở phía sau hẵn, trên mặt tất cả đều là quan tâm.

Giản Nhược Trần ánh mắt lại rơi vào mới vừa lên thuyền Ứng Sâm trên mặt, Ứng Sâm ánh mắt cũng nhìn qua, bốn mắt nhìn nhau, Giản Nhược Trần tại Ứng Sâm trong ánh mắt cái gì tâm tình cũng nhìn không ra trở lại.

Ứng Sâm quay đầu lại nói vài câu, Phạm An Quý gật đầu, quay người đứng ở mũi tàu, bảo thuyền khởi động, trong đêm tối lóng lánh quất sắc mặt quang huy, càng phát ra phụ trợ lấy chung quanh đen đặc.

Ứng Sâm vung tay lên, một cỗ thi thể bỗng nhiên té rớt tại trên boong thuyền, boong tàu chính giữa tu sĩ đám hô nhỏ một tiếng, hướng lui về phía sau đi tới, boong tàu chính giữa trống ra một lớn miếng đất phương hướng.

Giản Nhược Trần không khỏi tiến lên, vài bước liền đứng ở Cao Ngọc thi thể trước mặt, Giản Nhược Trần cùng nàng đồng thời tiến lên đứng rồi Vương Tuyên cùng Tô Cửu Hồng.

Vừa thấy được Cao Ngọc thi thể, Giản Nhược Trần không khỏi ngược hút miệng hơi lạnh, nàng biết rõ hung thủ là tàn bạo đấy, hãy nhìn đến thi thể vết thương trên người, nàng bỗng nhiên có chút giật mình, nàng nhớ rõ mình cũng từng như vậy giết chết qua một người tu sĩ đấy, cái thôn kia dài Quỷ tu.

Nàng nhìn chăm chăm vào miệng vết thương, nhìn thấy Vương Tuyên tiến lên búng rồi Cao Ngọc y phục trên người, trái tim cùng đan điền vị trí tàn khốc miệng vết thương, đang tại im ắng mà kể rõ hung thủ ra tay tàn nhẫn cùng không lưu tình chút nào.

Đây là khoảng cách gần sát thương, Cao Ngọc nhất định là toàn tâm toàn ý địa tương tin hung thủ, tin tưởng hung thủ đối với hẵn không có chút nào điểm uy hiếp đấy.

"Tất cả tiểu đội tu sĩ, hướng chính mình đội trưởng giải thích rõ lý khai bảo thuyền thời điểm đích hướng đi." Ứng Sâm thanh âm truyền đến.

Trên bảo thuyền truyền đến đồng loạt mà trả lời, Vương Tuyền lui về phía sau vài bước, ánh mắt rơi vào Giản Nhược Trần trên người.

Giản Nhược Trần im ắng mà lui về phía sau, trở lại lúc trước đứng yên vị trí, tầm mắt của nàng trước rơi vào Tô Cửu Hồng trên người, mang theo xem kỹ, Tô Cửu Hồng cùng Vương Tuyền toàn bộ nha nhưng mà nhìn Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần xem kỹ rồi một hồi, chậm rãi dời đi ánh mắt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 321: Gieo Xuống Hoài Nghi

Tất cả tiểu đội tu sĩ đều đang nói chính mình rơi xuống bảo thuyền về sau hướng đi, mỗi người đều có nhân chứng, không có người một mình muốn làm cái gì, kể cả Giản Nhược Trần.

Tuy rằng Giản Nhược Trần không có tận lực cùng ai cùng một chỗ, nhưng nàng bản thân chính là để người chú ý đấy, coi như là ngồi một mình ở một bên, cũng có người chứng minh, rất nhanh, tất cả tiểu đội đáp án liên tập hợp đã đến Ứng Sâm chỗ đó.

Ứng Sâm nhăn nhúm mày, quay đầu nhìn Phạm An Quý nói: "Phạm sư diệt, người thì sao?"

"Ta?" Phạm An Quý giống như thần du (*xuất khiếu bay bay) bị lôi trở lại tựa như, giật mình sau mới nói: "Ta vừa mới ngay tại núi rừng biên giới."

Đối với Phạm An Quý mà nói, Ứng Sâm không tốt chất vấn, đảo mắt thấy được Ứng Sâm sau lưng Phạm An Tâm, liền như ý miệng hỏi: "Người người hầu đây?"

Phạm An Quý "A" dưới nói: "Tự nhiên là cùng ta cùng một chỗ."

Ứng Sâm nhăn nhúm mày, liền nghe đến Tiểu Lâm nói: "Ứng Đường chủ, chúng ta vừa mới. . ."

Ứng Sâm khoát tay chặn lại nói: "Giống như thành chủ đừng vội như thế, như thế, đã chê cười."

Tiểu Lâm liền gật gật đầu, "Ta cùng Đồ hộ pháp đi xuống trước rồi." Đây chính là cố ý tránh đi Thiên Đạo Tông bên trong sự tình rồi.

Đã không có Tiểu Lâm Đồ Cường, Ứng Sâm sắc mặt thoáng hòa hoãn, hẩn nhìn chung quanh trong khoang thuyền tu sĩ, nhìn thấy Phạm An Quý cuối cùng hồi phục tinh thần bộ dạng, trong nội tâm thở dài trong lòng, cuối cùng không có trải qua đại sự, một người tu sĩ chết nhường hẩn tâm thần bất định rồi, mà tới được Hoàng Thành, còn không nhất định phải có bao nhiêu những chuyện tương tự phát sinh.

Đang nhìn Giản Nhược Trần, nàng đem khuôn mặt của mình ẩn tại ngọn đèn chỗ tối, thấy không rõ lắm là cái gì biểu lộ, nghĩ đến cũng sẽ không là thế nào tốt.

"Giản Nhược Trần, người đi theo ta, An Quý, đem thi thể thu, cũng cùng ta xuống dưới."

Ứng Sâm trong khoang thuyền, ba người ngồi đối diện, Ứng Sâm nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Cao Ngọc như thế nào đắc tội người rồi?"

Giản Nhược Trần nhíu mày nói: "Nếu không có nói là đắc tội, nói đúng là rồi hai câu thân thiết với người quen sơ mà nói, cuối cùng nói Kiếm Tông là hướng về phía ta trở lại đây."

Ứng Sâm gật gật đầu, "Cũng bởi vì như vậy mấy câu giết người, liền là hướng về phía người rồi, cùng lúc trước tại ngoại môn giết người động cơ giống nhau, Giản sư chất, trong lòng người liền không có chút nào hoài nghi mục tiêu? Người đắc tội người nào đều không rõ ràng lắm?"

Giản Nhược Trần cười khố nói: "Tông môn bên ngoài, ta còn dám hoài nghi xuống, trong tông môn. . ." Giản Nhược Trần lắc đầu, đây cách làm, căn bản cũng không phải là hoàng tử nên có thủ bút, muốn nói nàng còn đắc tội rồi người nào, tin tưởng Phong Trí Hồng cũng sẽ không dùng như vậy bỉ ổi thủ đoạn.

Ứng Sâm cũng nhú mảy, nhìn xem Phạm An Quý sắc mặt thật không tốt mà ngồi ở một bên, nói: "Phạm sư diệt, người không cần lo lắng, chuyện này không liên quan gì đến người, mặc kệ ai dẫn đội, loại chuyện này đều không cách nào tránh khỏi."

Phạm An Quý miễn cưỡng nói một tiếng "Vâng" .

Ứng Sâm thở dài nói: "Giản Nhược Trần, người thật đúng là là. . ."

Chính là không nói, Giản Nhược Trần cũng biết Ứng Sâm ý tứ.

"Người vô sự ngay tại phạm sư diệt trong khoang thuyền ở lại đó a." Ứng Sâm không thể làm gì nói.

Phạm An Quý trở lại Phạm An Tâm khoang thuyền, không bao lâu, cửa khoang vừa vang lên, Phạm An Tâm đi đến.

Phạm An Quý đầu cũng không có giơ lên, ngơ ngác nhìn trên mặt bàn Nguyệt Quang thạch, Phạm An Tâm nhẹ nhàng mà đi đến đối diện ngồi xếp bằng.

Nho nhỏ trong khoang thuyền yên tĩnh cực kỳ, chỉ có Nguyệt Quang thạch ánh sáng âm u, Phạm An Quý chậm rãi ngẩng đầu, sắc mặt đã bình tĩnh trở lại.

"Tỷ, người tại sao phải hận Giản Nhược Trần?"

Giống như muốn chờ tới Phạm An Quý sẽ hỏi như vậy tựa như, Phạm An Tâm nở nụ cười sau: "Đệ đệ làm sao lại cho rằng là ta? Cũng bởi vì vừa mới ta không có ở đây đệ đệ bên người?"

Phạm An Quý nhìn xem Phạm An Tâm, không có lên tiếng, nhưng mà ánh mắt đã nói cho Phạm An Tâm, hẳn chính là đã cho rằng.

Phạm An Tâm dụi dàng cười cười, "Đệ đệ lúc nào phát hiện hay sao? Thật là vừa mới?"

Phạm An Quý còn không có lên tiếng.

"Đệ đệ không muốn nói, ta cũng không cưỡng bách." Phạm An Tâm nói khẽ, "Ta không hận Giản Nhược Trần, chẳng qua là nàng ngăn cản chúng ta mà nói."

"Đạo?" Phạm An Quý lập lại câu.

"Đúng vậy, đệ đệ, ta lần trước mới cùng người nói, bất kỳ một cái nào ngăn trở người ngồi trên tông chủ bảo tọa tu sĩ, ta đều sẽ không bỏ qua đấy." Phạm An Tâm nhẹ nhàng nói.

"Chẳng lẽ tất cả ngăn cản người đạo, người toàn bộ muốn giết chứ người tại sao phải tổn thương đến người vô tội?"

Phạm An Tâm trên mặt lại lộ ra dáng tươi cười, "Đệ đệ phải cảm thấy, ta không nên giết Cao Ngọc, có lẽ trực tiếp giết Giản Nhược Trần chứ "

Phạm An Quý lắc đầu, "Tỷ tỷ sẽ không sợ Ứng Đường chủ hoài nghi người?"

"Làm sao sẽ đây, có đệ đệ đây." Phạm An Tâm khẽ cười một tiếng: "Rồi hãy nói, ta có lý do gì muốn giết người đây? Đầu có tự chúng ta biết rõ mà thôi."

Nhìn xem Phạm An Quý vô lực khuôn mặt, Phạm An Tâm an ủi: "Yên tâm, tỷ tỷ sẽ không động thủ lần nữa rồi, đây là đủ rồi."

Phạm An Quý cúi đầu xuống, hẳn không biết nên nói cái gì, cũng không biết làm như thế nào đối mặt Giản Nhược Trần.

Phạm An Quý đi vào thuyền của mình khoang thuyền trước, giơ tay đều muốn gõ gõ, cả buổi lại chán nản buông, hẳn quay người đi đến boong tàu, đảo qua lúc giữa hơi ngẩn ra, Giản Nhược Trần liền đứng ở trên boong thuyền, một người đưa lưng về phía mọi người, nhìn qua đi xa phong cảnh.

Hắn nhìn thoáng qua, lại nhìn xem mũi tàu, phải một người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ tại không chế bảo thuyền, hẳn im ắng mà đi tới, rồi đi một nửa đứng lại, quay người hướng đuôi thuyền đi đến.

Giản Nhược Trần cảm giác được Phạm An Quý tới đây, có chút nghiêng người, gật đầu chào hỏi, Phạm An Quý nói: "Ứng với sự thúc không phải muốn người ở lại trong khoang thuyền chứ "

Giản Nhược Trần nói: "Buồn bực, đi lên hít thở không khí."

Phạm An Quý biết rõ đây là lừa gạt, Giản Nhược Trần căn bản cũng không phải là buồn bực, thế nhưng là hắn không thể phản bác, đợi một hồi mới nói: "Thời gian của người không phải rất quý giá chứ "

Giản Nhược Trần hay vẫn là bình yên nói: "Không an tĩnh được tâm."

Phạm An Quý trầm mặc mà đứng một hồi, đột nhiên hỏi: "Nếu như người đã tìm được hung thủ, sẽ làm như thế nào?"

Giản Nhược Trần kinh ngạc nhìn thoáng qua Phạm An Quý, không rõ hắn như thế nào hỏi ra yếu như vậy trí vấn đề, có thể bỗng nhiên tâm niệm vừa động, nàng ở bên trong cửa người quen biết quả thực không nhiều lắm, có thể đếm được trên đầu ngón tay, Phạm An Quý coi như là một cái.

Nhớ tới Phạm An Quý chứng kiến Cao Ngọc thi thể thời điểm thất thố, quả thực không giống như là Phạm An Quý ngày thường làm người. Chẳng lẽ, hung thủ cùng Phạm An Quý có quan hệ?

Giản Nhược Trần thản nhiên nói: "Còn có thể làm như thế nào?"

Đây không phải cái trả lời trả lời, Giản Nhược Trần tâm tư cũng không đang trả lời vấn đề lên, nàng nhớ tới nàng bỏ qua, việc này trên bảo thuyền còn có một nữ tu, Trúc Cơ trung kỳ, đối với nàng có như có như không địch ý.

Chẳng qua là nàng không thể xác định đây địch ý nguyên nhân, chẳng lẽ thực đúng là lo lắng nàng đối với Phạm An Quý có ý kiến gì không? Muốn thực là như thế này, tùy ý liền xem mạng người như cỏ rác, cũng hơi quá đáng.

Có thể Phạm An Quý từ leo lên bảo thuyền về sau, đúng là cùng trước kia không giống nhau, Phạm An Quý không là để ý người khác cái nhìn, như thế biến hóa, chỉ có thể là một điểm, hẳn biết rõ cái gì, lại không nghĩ làm cho nàng biết rõ.

Chỉ có tỷ tỷ của hắn rồi, nếu như nói Phạm An Quý còn có thể ý ai mà nói.

"Không nói những thứ này, nói một chút đến Hoàng Thành sự tình a." Giản Nhược Trần nghĩ ngợi, như thế nào đem chủ đề vây quanh Phạm An Tâm trên người.

"Đang muốn hỏi người, đã đến Hoàng Thành, người định làm gì?" Phạm An Quý nói.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Có lẽ trước đi gặp Lục hoàng tử, nếu như có thể tùy ý rời đi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 322: Làm Khẩu Trừ

Phạm An Quý ánh mắt có chút cổ quái, nhất thời lại để cho Giản Nhược Trần rất là mê hoặc, càng phát ra cảm thấy lúc trước hoài nghi phải chính xác rồi.

Có thể, Phạm An Quý đối với chính mình có nhớ hay không phỏng theo nàng nói không chính xác, nàng đối với Phạm An Quý không có bất kỳ ý tưởng chính nàng rõ ràng đó a.

Cũng bởi vì nàng cùng Phạm An Quý tiếp xúc, đến gần, Phạm An Tâm muốn hư mất thanh danh của nàng?

Quả thực không thể tưởng tượng, làm sao có thể?

"Người ủng hộ Lục hoàng tử?" Phạm An Quý trầm ngâm hỏi.

Tại trên bảo thuyền đàm luận chuyện như vậy cũng không ổn thỏa, dù là Phạm An Quý cố ý mơ hồ thanh âm, chỉ cần là Ứng Sâm muốn nghe, luôn có thể nghe được, mà Giản Nhược Trần thanh âm, Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ cũng có thể nghe được đi ra.

Giản Nhược Trần thả xuống sau mí mắt, giơ lên lúc thức dậy, gió nhạt mây nhẹ: "Tam công tử lời này là có ý gì?"

Phạm An Quý cũng cảm giác mình thất thố, cười nói: "Nghe nói người muốn đi gặp Lục hoàng tử đấy."

Giản Nhược Trần ngừng sau nói: "Người thì sao? Người ý định đây?"

Hai người giữa chưa từng có nói qua những chuyện này, tại không thích hợp nơi, không tính phù hợp thời gian mạo muội nhắc tới, Phạm An Quý cũng do dự.

Hắn nhớ tới Giản Nhược Trần thông minh, nhớ tới nàng tất cả hành động, bỗng nhiên thay Phạm An Tâm rùng mình một cái.

Hắn cười, bất động thanh sắc mà dời đi chủ đề: "Ta mới Trúc Cơ trung kỳ, việc này lĩnh đội chính là cái bộ dạng, chính là không muốn đứng ở tông môn rồi, nói đến tại Bích Vân cốc thời điểm mới phải vui vẻ nhất đấy, ồ, không biết Mạc đại tiểu thư có thể hay không cũng gom góp việc này náo nhiệt."

Nhắc tới Mạc Tiểu Ngôn, nhớ tới Mạc Tiểu Ngôn tại Bích Vân cốc thời điểm đối với Phạm An Quý không lưu tình chút nào, Phạm An Quý chật vật bộ dạng, Giản Nhược Trần trên mặt cũng lộ ra vui vẻ trở lại.

"Nàng nếu cũng đến Hoàng Thành, liền náo nhiệt."

"Đúng vậy a, Mạc đại tiểu thư tính tình trên thực tế rất làm người khác ưa thích đấy." Phạm An Quý cũng gật đầu nói.

"Làm người khác ưa thích? Người thật đúng là ngược đãi thượng ần?" Gặp Phạm An Quý dời đi chủ đề, Giản Nhược Trần cũng theo hắn nói ra.

"Cùng Mạc đại tiểu thư ta rèn luyện rồi không ít." Phạm An Quý cười nói, "Cùng Giản đại tiểu thư cũng học được không ít."

Giản Nhược Trần mỉm cười, "Ta cùng Tam công tử cũng học được không ít đây."

Hai người đều nở nụ cười.

Trên bảo thuyền có có chút ghé mắt, có làm như không thấy, hai người không có nói cái gì nữa, chẳng qua là quay người đối mặt đây bảo thuyền bên ngoài, không bao lâu Phạm An Quý ly khai.

Vương Tuyền đã đi tới, đứng ở Phạm An Quý lúc trước đứng yên vị trí, Giản Nhược Trần quay người lại, mới chịu chấp tay thi lễ, chỉ thấy Vương Tuyền tay vừa nhấc, Giản Nhược Trần liền đứng rơi xuống.

"Giản sư muội, ta rất muốn biết người đắc tội là người nào?" Vương Tuyền đi thẳng vào vấn đề, thanh âm trực tiếp rơi vào Giản Nhược Trần trong lỗ tai.

Giản Nhược Trần nói: "Ta đồng dạng hiếu kỳ."

Vương Tuyền khẽ gật đầu, "Ta nghe nói Giản sư muội, hay là bởi vì Vấn Tâm huyền trận, lúc ấy Giản sư muội thể thân rời ngoại môn tu sĩ, chúng ta đều tưởng rằng Chu Tước đường nguyên nhân, về sau Giản sư muội tại Vấn Tâm huyền trận bên trong biểu hiện không tầm thường, mới biết được bằng vào đúng rồi Giản sư muội bốn sự.

Thi đấu thời điểm, Giản sư muội lại làm cho người ta thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi, Giản sư muội bay nhanh tiến giai tu vi cùng kiếm lấy Linh Thạch bốn sự, đến bị hai điểm này đã ẩn tàng."

Giản Nhược Trần cười cười.

Vương Tuyền tiếp tục nói: "Giản sư muội làm những chuyện như vậy, đều là quang minh lỗi lạc đấy, có thể hãm hại Giản sư muội, thủ đoạn không khỏi ti tiện, muốn Giản sư muội cũng sẽ không bị bức này tiểu nhân hành vi quấy nhiễu, có thể trải qua Vấn Tâm huyền trận tu sĩ, cực nhỏ có thể hình thành Tâm Ma."

Giản Nhược Trần có chút động tâm, nàng lúc trước vô luận chuyện gì đều không ảnh hưởng nàng tu luyện, hết lần này tới lần khác tên hung thủ

này gây nên trong lòng hấn chấn động rất sâu, trước chút thời gian vậy mà không cách nào chuyên tâm chế phù, mà bây giờ, trong nội tâm trên thực tế cũng không bình tĩnh.

"Ai gặp được chuyện như vậy, cũng sẽ lòng có bất an, nhất là Giản sư muội như vậy có lớn bốn sự tu sĩ, cho nên, ta muốn cùng Giản sư muội cùng một chỗ làm khâu trừ, chờ hung thủ trở lại chui vào.

Cao Ngọc không nên không công bị giết đấy, nội tâm của hấn kỳ thật giống như bề ngoài của hấn giống nhau sáng ngời, hấn chưa từng có muốn hại hơn người."

Giản Nhược Trần yên tĩnh mà nhìn Vương Tuyền, chậm rãi lắc đầu: "Thật có lỗi, ta không thể làm."

"Vì cái gì?" Vương Tuyền lông mày có chút nhăn lại, lập tức tản ra, thật giống như vẫn đang đang cùng Giản Nhược Trần lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ.

"Ta không muốn cầm bất luận cái gì một vị tu sĩ mạo hiểm, ta thà rằng hung thủ đối với ta trở lại." Giản Nhược Trần nhẹ nhàng mà, kiên quyết mà nói.

"Hung thủ mục đích không phải tánh mạng của người, chẳng qua là cho người thân bại danh liệt." Vương Tuyền bất động thanh sắc mà nói.

Xem ra không chỉ một người thấy rõ ràng.

Giản Nhược Trần nhưng vẫn là lắc đầu: "Thực xin lỗi."

Vương Tuyền có chút thất vọng, nhưng vẫn là nói: "Người có thể không phối hợp, bất quá. . ." Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên biến sắc, "Nhưng không phải do người phối hợp không phối hợp."

Dứt lời quay người, sắc mặt cực độ không nhanh, phẩy tay áo bỏ đi.

Giản Nhược Trần nha nhưng mà nhìn qua Vương Tuyền bóng lưng, thẳng đến hắt trở lại mũi tàu phụ cận.

Trên boong thuyền mọi người ánh mắt kiểm bình thường bắn tới đây, Giản Nhược Trần một hồi lâu cũng không hiểu Vương Tuyền làm như vậy dụng ý.

Hắn là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, hung thủ là Trúc Cơ trung kỳ, chẳng lẽ hung thủ còn dám hướng hắn ra tay.

Nhưng rất nhanh, Giản Nhược Trần đã biết rõ nàng sai rồi, Tô Cửu Hồng cau mày đi tới.

"Giản sư muội, Vương sư huynh bất quá là thông lệ hỏi thăm, cần gì phải nổi giận hắt như thế? Vương sư huynh hàm dưỡng phải phải tính đến đây, đây trăm năm cũng không có thấy hắn cùng ai hồng qua mặt."

Giản Nhược Trần quả thực là hết đường chối cãi, chẳng lẽ đây chính là Vương Tuyền theo như lời làm khẩu trừ? Kế tiếp chẳng phải là toàn bộ tiểu đội tu sĩ đều muốn trở lại lên án công khai nàng?

Nàng phối hợp không phối hợp quả thực đều là không cần đây, chỉ cần nàng mở miệng, chính là phối hợp, không mở miệng, cũng là phối hợp.

"Giản sư muội, người đi cho Vương sư huynh bồi thường cái không phải." Tô Cửu Hồng phục vụ quên mình làm ngữ khí nói ra.

Giản Nhược Trần nhìn Tô Cửu Hồng, chậm rãi nói: "Ai nói ta chọc giận Vương sư huynh rồi hả? Nơi nào đến chịu tội?"

Tô Cửu Hồng thần sắc chính là trầm xuống: "Mặc kệ người làm không có làm, nhận lỗi đi tới."

Lần này thanh âm bén nhọn, Giản Nhược Trần màng nhĩ đều một hồi đau đớn, sắc mặt của nàng cũng là một mặt, lạnh lùng thốt: "Ta nếu không phải đi tới, Tô sư tỷ còn bắt vào ta chưa từng?"

Trên boong thuyền tu sĩ hầu như đều đã bị kinh động, Vương Tuyên tiểu đội tu sĩ khác cũng tới gần tới đây, trên boong thuyền không khỏi truyền đến một hồi xao động.

Phạm An Quý vẫn nhìn, cũng nhìn không được nữa, bước nhanh tiến lên: "Sự tình gì?"

Tô Cửu Hồng trở mặt cực nhanh, lập tức nói: "Không có gì, chính là muốn cùng Giản sư muội tâm sự, Tam công tử, Giản sư muội phải tiểu đội chúng ta đây, chúng ta cũng không muốn Giản sư muội có việc."

Phạm An Quý nhíu mày nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần thản nhiên nói: "Là muốn tâm sự."

Phạm An Quý nói: "Tô sư tỷ, sự tình đã đủ phiền toái rồi, hay là trước. . . Phóng phóng."

Không riêng Tô Cửu Hồng kinh ngạc, ngay cả Giản Nhược Trần đều kinh ngạc nhìn Phạm An Quý liếc, ánh mắt cũng đồng thời rơi vào Phạm An Quý sau lưng người hầu lên, Phạm An Tâm hay vẫn là im lặng mà đứng ở đầu thuyền một góc, như chính thức người hầu bình thường.

Đây là bảo thuyền, dù là thật sự là người hầu, cũng không cần như vậy nhắm mắt theo đuôi, huống chi tại trong khoang thuyền, còn có Phạm An Tâm một cái độc lập chỗ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 323: Trùng Hợp Bóng Lưng

Giản Nhược Trần ánh mắt trông đi qua tâm nháy dựng, giống như ăn ý giống như, Phạm An Tâm cũng đang nhìn qua, ánh mắt xa xa đối mặt, Giản Nhược Trần rõ ràng là nhìn xem Phạm An Quý, nhưng cũng là nhìn xem Phạm An Tâm.

"Giản sư muội, thuyền của ta khoang thuyền liền cho người nghỉ ngơi dùng." Phạm An Quý trầm mặt nói.

"Tam công tử, chúng ta một tiểu đội đấy, liền cùng một chỗ tâm sự cũng không thể?" Tô Cửu Hồng nhượng mày kinh ngạc nói.

"Không phải là không thể được, Giản tiên tử có chính mình việc cần phải làm." Phạm An Quý nói.

Ánh mắt liền đều rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, nhìn xem nàng như thế nào kết thúc.

Giản Nhược Trần cũng bình tĩnh gương mặt nói: "Đa tạ Tam công tử."

Phạm An Quý đợi một hồi, gặp Giản Nhược Trần bất vi sở động, nhăn nhó mày, "Giản sư muội, người còn đứng ở chỗ này làm cái gì?"

Giản Nhược Trần thản nhiên nói: "Đứng một lúc, có chút buồn bực."

Tô Cửu Hồng khóe miệng hơi hơi lộ ra vui vẻ, lập tức che giấu, Phạm An Quý nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, sau đó gật gật đầu, không nói cái gì nữa, quay người ly khai.

"Giản sư muội, lời nói thêm càng thừa thãi ta cũng sẽ không nói rồi, chính người, tự giải quyết cho tốt a." Tô Cửu Hồng nói qua, cũng quay người ly khai.

Giản Nhược Trần chung quanh, chậm rãi không xuống dưới.

Giản Nhược Trần vẫn nhìn Phạm An Quý bóng lưng, nhìn xem hắn đứng ở đầu thuyền, cũng chứng kiến Phạm An Tâm còn đứng ở tại chỗ, giống như một cái trung thành thị vệ giống như, ánh mắt theo Phạm An Quý di động.

Nàng chú ý mà nhìn Phạm An Tâm, nghĩ đến ngày đó đụng phải Hắc y nhân thân hình, cùng người ở ngoài xa đối lập lấy.

Phạm An Tâm cảm thấy Giản Nhược Trần ánh mắt, hướng bên này trông lại, tại ánh mắt tiếp xúc lúc trước, Giản Nhược Trần đem chăm chú ánh mắt đã rơi vào Phạm An Quý trên người.

Giản Nhược Trần không có che giấu đối với Phạm An Quý nhìn chăm chú, chẳng qua là thu liễm tất cả tâm tình, dù ai cũng không cách nào từ ánh mắt của nàng cùng thần sắc bên trên đã gặp nàng nội tâm chính thức ý tưởng.

Giản Nhược Trần liền đứng ở boong tàu mạn thuyền chỗ, chút nào không tránh né tầm mắt mọi người, chẳng qua là nhìn xem Phạm An Quý bóng lưng.

Tu sĩ phải không thiếu tính nhẫn nại đấy, mà Giản Nhược Trần tính nhẫn nại, mặc dù tại tu sĩ trong cũng là người nổi bật, nàng vẫn không nhúc nhích, ánh mắt hầu như không có rời đi Phạm An Quý, khóe mắt quét nhìn, đang dễ dàng đem Phạm An Tâm bao phủ đến.

Tại tất cả mọi người trong mắt, nàng là đối với Phạm An Quý hận lại ái mộ, ánh mắt như vậy, vẻ mặt như vậy, nhất định là cầu mà không được,

phông đoán giống như sóng ngầm mãnh liệt, âm thầm tại trên bảo thuyền nhắc lên sóng to gió lớn, cũng chấn động đến Phạm An Tâm trong nội tâm.

Tại Phạm An Tâm trong nội tâm, Phạm An Quý phải ưu tú đấy, diên cường ưu tú, Giản Nhược Trần một cái ngũ linh căn, dựa vào Linh đan chông chất tăng lên tu vi nữ tu, như thế nào xứng đôi đệ đệ của mình.

Giản Nhược Trần nhìn qua Phạm An Quý ánh mắt, quả thực giống như đắm vào Phạm An Quý trên người châm, làm cho nàng hận thấu xương.

Có thể nàng cũng nhắc nhở lấy chính mình, đồng dạng sự tình không thể phát sinh nữa, nàng sẽ không đón thêm sớ bất kỳ một cái nào tu sĩ, vừa ý ngọn nguồn, khác một cái ý niệm trong đầu lại xuất hiện.

Nàng vốn chỉ là muốn cho Giản Nhược Trần chế tạo phiền toái, tốt nhất là thân bại danh liệt, liên quan đến đến Lục hoàng tử, mà bây giờ, nàng hận không thể lập tức nhường Giản Nhược Trần tại trước công chúng sau mất mặt, làm cho nàng mất hết mặt, làm cho nàng cũng không có mặt tiếp cận Phạm An Quý.

Nàng trong lòng cấp tốc mà lo lắng lấy, như thế nào mới có thể làm được điểm này, như thế nào mới có thể tại trên bảo thuyền đem Giản Nhược Trần bộ mặt thật tiết lộ, nhất thời một số loại chủ ý xuất hiện trong đầu, có thể loại nào đều muốn đem nàng liên lụy đi vào.

Nàng là không muốn bị liên lụy đi vào, nàng muốn bảo trì đúng rồi dịu dàng tính cách, phải một cái yêu quý đệ đệ Hảo tử tử, nàng không thể phá hư hình tượng của mình.

Cuối cùng, Phạm An Quý chịu đựng không nổi Giản Nhược Trần ánh mắt.

Hắn một mực biết rõ Giản Nhược Trần ánh mắt rơi vào phía sau lưng của hắn lên, thời gian lâu như vậy, cự tuyệt tại trong khoang thuyền dừng lại, hắn có chút hoài nghi, Giản Nhược Trần có phải hay không đã cảm giác được cái gì.

Dù sao, trên bảo thuyền nữ tu là có đếm được, mà quen dùng tay trái nữ tu, ngoại trừ Phạm An Tâm, còn không có người khác.

Hắn tâm loạn như ma, vì không làm cho hoài nghi, còn muốn đứng ở bảo thuyền mũi tàu, ngay cả cùng Phạm An Tâm nói một tiếng, làm cho nàng trước quay về trong khoang thuyền đều làm không được.

Hắn hiện tại không dám làm tiếp bất luận cái gì một kiện có thể khiến cho Giản Nhược Trần hoài nghi sự tình, hắn không tưởng tượng nổi Giản Nhược Trần biết rõ Phạm An Tâm là hung thủ sau sẽ phát sinh cái gì.

Với hắn đối với Giản Nhược Trần rất hiểu rõ, Giản Nhược Trần nhất định sẽ không bỏ qua Phạm An Tâm đấy, mà Phạm An Tâm, sẽ bỏ qua Giản Nhược Trần chứ

Phạm gia, đại khái tất cả mọi người điên rồi, hắn, tỷ tỷ, phụ thân, đã sớm điên rồi, đầu có chưa từng gặp mặt mẫu thân, không biết có phải hay không là cũng như vậy.

Khó khăn kể đến Thiên Minh, Phạm An Quý cũng chịu không nổi nữa trên boong thuyền nặng nề bầu không khí, đem bảo thuyền khống chế giao cho một cái khác Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, quay người rơi xuống khoang thuyền, Phạm An Tâm sau đó một bước lập tức đuổi kịp, tại bước vào boong tàu phía dưới một khắc, ai cũng không có chú ý tới, Giản Nhược Trần khóe mắt híp híp.

Giản Nhược Trần ánh mắt một mực không kiêng nể gì cả đi theo lấy Phạm An Quý thân ảnh, mãi cho đến hắn biến mất tại trên boong thuyền, mãi cho đến Phạm An Tâm cũng xâm nhập đến trong tầm mắt của nàng.

Việc này bóng lưng, mặc dù là một thân trang phục, nhưng vẫn nhưng cùng cái kia áo đen gia thân bóng lưng dung hợp đến cùng một chỗ.

Chẳng qua là Giản Nhược Trần vẫn đang không thể tin được, coi như là với tu sĩ tư duy suy nghĩ, Phạm An Tâm cho là mình không xứng với đệ đệ của nàng, lúc đó chẳng phải nên trở lại cùng mình nói rõ đấy sao? Tội gì muốn đả thương cùng người vô tội?

Giản Nhược Trần lại đứng một hồi, lập tức cũng hướng boong tàu sau đi đến, chẳng qua là nửa đường, Vương Tuyên ngăn cản nàng.

"Người muốn đi đâu?" Vương Tuyên mỉm cười vẫn còn trên mặt, nhưng mặc cho ai cũng đều có thể nhìn ra trong ánh mắt của hắn lại không cười ý.

"Xuống dưới." Giản Nhược Trần đơn giản nói.

"Tìm Tam công tử?" Vương Tuyên hỏi.

Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, đây thật sự không giống như là Đại tu sĩ làm việc phong cách.

"Tam công tử cho ta lưu lại nghỉ ngơi khoang thuyền." Giản Nhược Trần từ chối cho ý kiến nói.

Vương Tuyên nhìn Giản Nhược Trần sau nửa ngày, gật gật đầu, sắc mặt như trước, rơi xuống Giản Nhược Trần trong lỗ tai thanh âm lại ôn hòa hơn nhiều, "Chính mình cẩn thận."

Giản Nhược Trần ngần ra, còn không có đợi nàng đáp lại, Vương Tuyên đã quay người ly khai.

Giản Nhược Trần tại Phạm An Quý lưu cho thuyền của nàng cửa hầm đứng đứng, không có đi vào, lại đi về phía trước vài bước, đứng ở Ứng

Sâm khoang thuyền lúc trước, chần chờ sẽ, đưa tay gõ cửa.

Trên cửa cấm chế lòi ra vằng sáng, đi theo cửa im ắng mở ra, truyền đến Ứng Sâm thanh âm: "Mời đến."

Giản Nhược Trần cúi đầu đi vào.

Trong khoang thuyền cùng nàng cái gian phòng kia giống nhau trống rỗng đấy, Ứng Sâm bàn ngồi dưới đất, nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Ngồi."

Hai người mặt đối mặt mà ngồi, Ứng Sâm cùng đợi, Giản Nhược Trần do dự rồi sẽ nói: "Đã xảy ra chuyện như vậy, ta một mực ở muốn, như là lỗi của ta, hung thủ nên trả thù đến trên đầu của ta, trừ phi hung thủ cho rằng, làm như vậy sẽ để cho ta so với chết còn khó hơn có thể."

Ứng Sâm gật gật đầu: "Đúng vậy, biểu hiện ra là loại này."

"Mặt ngoài?" Giản Nhược Trần bắt lấy cái từ này.

"Giản đại tiểu thư thông minh có tốt, còn nhìn không ra điểm ấy?" Ứng Sâm hỏi ngược lại.

Giản Nhược Trần chậm rãi lắc đầu, nàng không thể tưởng được Phạm An Tâm làm như vậy chính thức lý do.

"Ứng Đường chủ, trong tông môn, ai đối với ta như vậy hận thấu xương đây? Hoặc là nói, ta ngại rồi ai mắt đây?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 324: Được Ăn Cả Ngã Về Không

"Ứng Đường chủ, trong tông môn, ai đối với ta như vậy hận thấu xương đây? Hoặc là nói, ta ngại rồi ai mắt đây?"

Ứng Sâm nhú mày, "Muốn nói hận người tận xương, trong tông môn nên không có, muốn nói chướng mắt. . ." Ứng Sâm trầm ngâm xuống, đem bảo người trên thuyền đều loại bỏ rồi một lần, "Giản đại tiểu thư làm chuyện gì, muốn chướng mắt đây?"

Muốn nói gờng càng già càng cay mới đúng, Giản Nhược Trần vẫn chỉ là đều muốn lời nói khách sáo, Ứng Sâm có thể trực tiếp hỏi đi ra.

Giản Nhược Trần lắc lắc đầu nói: "Ứng Đường chủ, ta chỉ biết là hung thủ là cái nữ tu, trên bảo thuyền nữ tu có hạn."

Ứng Sâm nở nụ cười, "Giản đại tiểu thư không cần nói sang chuyện khác, người có lẽ so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, người đắc tội với người tại bao nhiêu cái phương diện, tuy nói tu sĩ với tu đạo làm chủ, với tu luyện tăng lên tu vi làm mục đích cuối cùng, nhưng mà tại tu vi bị giam cầm đến Kết Đan Kỳ không thể lại đề thăng dưới tình huống, tu vi liên đã không phải là duy một mục tiêu rồi."

Giản Nhược Trần lông mi dương xuống.

"Người Giản đại tiểu thư tu vi mới tại Luyện Khí Kỳ, cũng không liên giao thiệp với nhiều phương diện đến sao? Không phải nói chúng ta tông môn, toàn bộ Trịnh quốc, có thể trầm tâm tu luyện không hỏi ngoại sự đấy, lại có mấy người?"

Giản Nhược Trần nha nhưng rồi sẽ, nói: "Ứng Đường chủ chỉ là. . ."

"Ta thân là Ngoại Sự Đường Đường chủ, nếu điểm ấy ánh mắt đều không có, còn thể nào làm cái đường chủ? Giản đại tiểu thư đủ loại gây nên, có thể nói là quang minh lỗi lạc, bình thường tu sĩ chỉ có thể nhìn được nghe được bộ phận nghe đồn, nhưng chúng ta làm Đường chủ đấy, không nói rõ mồn một trước mắt, chung quy cũng muốn trong lòng hiểu rõ."

Giản Nhược Trần nở nụ cười, nàng vốn cũng không có cố tình giấu giếm ủng hộ Lục hoàng tử sự tình, gặp Ứng Sâm mật mờ địa điểm đi ra, liền thân nhiên nói: "Cái gọi là vô tâm trông liễu (*làm cho gái yêu), vốn, đều chỉ là vì kiếm lấy tu luyện Linh Thạch, tình thế bức người, có đôi khi, không phải người có nghĩ là muốn làm đấy, tình thế luôn đem người đẩy ngã nơi đầu sóng ngọn gió lên, không làm không được."

Ứng Sâm gật đầu: "Đúng vậy, cho nên mới có chỗ vị cơ duyên vừa nói, ta nghĩ, Giản đại tiểu thư lúc ban đầu cũng không phải là vì quyền lợi, địa vị, với Giản đại tiểu thư tuệ căn mà nói, hết thầy, đều phảng phất là nước chảy thành sông."

Giản Nhược Trần thở dài một hơi nói: "Ta cũng tin tưởng cơ duyên lời nói rồi, nhớ ngày đó gia nhập tông môn, trở thành tông môn đệ tử ngoại môn thời điểm, như thế nào cũng không nghĩ ra sẽ phát sinh chuyện như vậy."

Hai người dần dần xâm nhập đến chủ đề, hơi có chút rộng mở tâm phúc.

"Nói như thế, Giản đại tiểu thư đắc tội, phạm vi liên rộng rãi...mà bắt đầu, ngoại trừ chướng mắt, còn có ghen ghét, chẳng qua là, ghen ghét đến việc này phân thượng tu sĩ, chẳng lẽ không sợ gieo xuống Tâm Ma?" Ứng Sâm lắc đầu nói.

"Ứng Đường chủ, ta chỉ nghe nói Tâm Ma, nhưng lại không biết Tâm Ma muốn như thế nào giải trừ?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Gieo xuống Tâm Ma dễ dàng, giải trừ Tâm Ma cũng không dễ dàng, trừ phi đạt thành mong muốn, mà muốn đạt thành mong muốn, Giản đại tiểu thư, người cho rằng sẽ như thế nào đây?" Ứng Sâm hỏi.

"Việc này không phải ta cho rằng vấn đề a, mỗi người đạt thành mong muốn phương thức cũng không cùng, đã nói việc này ghen ghét, phải nhân chi thường tình, gặp được so với chính mình ưu tú đấy, ai có thể không ghen ghét đây? —— hâm mộ cũng là ghen ghét được một loại a."

Ứng Sâm gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

"Nhưng ghen ghét đây, cũng có hai loại, một loại là hận không thể thò tay đem đối phương kéo xuống, ví dụ như tại vách núi trên vách đá leo trèo, chính là muốn một tay đem tại đỉnh đầu của mình chi nhân túm rơi, tốt nhất rút xuống đáy cốc, ngã cái thịt nát xương tan.

Mà một loại khác đấy, nhưng là muốn tìm kiếm nghĩ cách mà leo trèo đi lên, bắt kịp đỉnh đầu chi nhân, sau đó quay đầu, với người thẳng tư thái nhìn qua đối phương, hoặc là dứt khoát sẽ không quay đầu rồi, một đường dũng cảm tiến tới."

Ứng Sâm vỗ tay nói: "Giản đại tiểu thư ví von thật sự là thỏa đáng, muốn Giản đại tiểu thư lòng dạ, tất nhiên phải sau một loại sau một loại."

Giản Nhược Trần mỉm cười: " chỉ có về phía trước nhìn, mới có thể không ngừng mà tiến bộ, tu vi, quyền lợi tất cả đều là như thế."

Ứng Sâm gật đầu, "Đúng vậy, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người giống như này lòng dạ, đều muốn đem trên vách đá vượt qua người của mình túm rơi đích, có khối người, giải quyết Tâm Ma, cũng liền không ở ngoài đây vài loại: Vượt qua, hoặc là hủy diệt.

Hủy diệt, cũng không ở ngoài hai loại: Thân bại danh liệt, hoặc là chết."

Giản Nhược Trần cười nói: "Hoặc là, trước thân bại danh liệt, lại chết."

Ứng Sâm hắc hắc cười cười: "Không sai." Bỗng nhiên nghiêm sắc mặt nói: "Giản đại tiểu thư sẽ được thân bại danh liệt chứ "

Giản Nhược Trần cũng là cười cười: "Ứng Đường chủ, ta Giản Nhược Trần, sẽ là chịu ăn lớn như thế thiệt thòi sao?"

Ứng Sâm dừng ở Giản Nhược Trần, bỗng nhiên cười mở mà nở nụ cười, "Giản đại tiểu thư, người như thế nào cho rằng, ta cũng không phải là vậy âm thầm đều muốn hủy người của người?"

Giản Nhược Trần nghiêm mặt nói: "Ứng Đường chủ đều muốn hủy diệt ta, tự nhiên có tất cả thủ đoạn, lại đoạn không biết dùng bên trên như vậy hạ lưu thủ đoạn, mà lại, Ứng Đường chủ cũng là tông môn Ngoại Sự Đường Đường chủ, có thể ngồi vào trên vị trí này Đại tu sĩ, đoạn sẽ không bởi vì ta việc này mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ, gieo xuống Tâm Ma."

Ứng Sâm dáng tươi cười dần dần thu hồi, khẽ gật đầu, "Đúng vậy, tay này đoạn quá mức hạ lưu, không phải gặp qua lớn việc đời chi nhân cách làm, mà lại giết hại đồng môn đệ tử, tất nhiên là tâm tư người âm độc, khó thành châu báu."

Giản Nhược Trần cũng gật đầu.

"Giản đại tiểu thư, người là muốn dựa dẫm vào ta đạt được bảo thuyền tất cả tu sĩ tài liệu a." Ứng Sâm đột nhiên hỏi.

Giản Nhược Trần lại lắc đầu: "Không, ta là muốn nghe xem Ứng Đường chủ giới thiệu cho ta sau tông môn."

Ứng Sâm sắc mặt hiện ra nha nhưng: "Người hoài nghi Đường chủ?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Làm sao dám?"

"Vậy tại sao?"

"Ta chỉ là muốn, ta đối với tông môn một mực không hiểu rất rõ, nếu hiểu rõ, nên từ tầng trên bắt đầu." Giản Nhược Trần chậm rãi nói ra.

Ứng Sâm nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần cũng thản nhiên nhìn lại Ứng Sâm, một hồi lâu, Ứng Sâm mới nói: "Người không biết, mỗi một vị Kết Đan tu sĩ, đều có chính mình che giấu sao?"

Giản Nhược Trần từ từ gạt đầu: "Biết rõ, nhưng ta cũng muốn biết, của ta tông môn, có thể đáng giá ta toàn lực ứng phó."

Toàn lực ứng phó, bốn chữ này tại Ứng Sâm trong nội tâm nhai nhai nuốt một hồi, hắn không thể không nghĩ đến ngoại môn thi đấu cho Thiên Đạo Tông mang đến chuyển cơ, cũng không có thể không muốn đến Giản Nhược Trần cùng Lục hoàng tử quan hệ trong đó, càng không thể không muốn đến Thiên Đạo Tông đã ở dựa thế, mượn một cái nho nhỏ Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ thế.

Càng là nghĩ tới Giản Nhược Trần chỉ dựa vào mấy câu liên hầu như hủy Kiếm Tông.

Giản Nhược Trần liền phải một thanh lợi kiếm, lợi dụng tốt rồi, có thể đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, mà nếu là không có lợi dụng tốt, sẽ cản trở bản thân.

Hắn trầm ngâm thật lâu, nhiều lần tính toán, trước khi chuẩn bị đi cùng tông chủ mật đàm, tông môn Đường chủ ở giữa tranh luận nhiều lần xuất hiện trong đầu, hắn không phải không quả quyết chi nhân, chẳng qua

là như thế, chính là muốn tại Giản Nhược Trần nơi đây được ăn cả ngã về không.

Giản Nhược Trần quá sẽ nắm lấy thời cơ rồi, chính là một người đệ tử chết, liền làm cho nàng tại hắn nơi đây xác minh tông môn hướng đi.

Nếu như Giản Nhược Trần chính là một cái bình thường tu sĩ, hắn tuyệt đối sẽ không lưỡng nan, sẽ không chút do dự đem nàng toi ở dưới lòng bàn tay, nhưng nàng không phải, bên ngoài có Lĩnh Nam thành chủ, trong hoàng thành có Lục hoàng tử cùng Đại hoàng tử, hắn hai lập lòe nước đôi đều làm không được.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 325: Tông Môn Nhân Sự Tình

Giúp nhau thăm dò, dần dần diễn biến thành rồi thổ lộ tình cảm.

Giản Nhược Trần một câu toàn lực ứng phó phân lượng, thật sự là không nhẹ.

Lợi và hại đã sớm cân nhắc đã lâu, tựu đợi đến một cái cơ hội, cơ hội đơn giản đi ra bên người, sao có thể không bắt lấy đây.

"Giản đại tiểu thư sao có thể để cho ta tin tưởng." Ứng Sâm gọn gàng dứt khoát nói.

"Vô luận Ứng Đường chủ có tin hay không ta, ta việc cần phải làm cũng sẽ không cải biến, Ứng Đường chủ muốn cũng biết mục đích của ta." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

"Giống như thành chủ còn chờ ra ngoài bên cạnh." Ứng Sâm điểm ra khó khăn.

"Kiếm Tông cũng tại bên ngoài." Giản Nhược Trần chính mình bổ sung một cái khác đầu khó khăn.

Về phần trên bảo thuyền hung thủ, giống như trò đùa rồi.

"Người giải quyết như thế nào?" Ứng Sâm hỏi tiếp.

"Xe đến trước núi ắt có đường, Ứng Đường chủ có lẽ tin tưởng ta sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào cơ hội." Giản Nhược Trần nhẹ nhàng cười cười.

Đúng vậy, còn có ai có thể như Giản Nhược Trần như vậy cơ hội nhiều lắm đều bắt lấy đây.

Ứng Sâm phải Ngoại Sự Đường Đường chủ, ngoại sự rõ ràng, lại thế nào không rõ ràng lắm trong tông môn nhân sự, hăn mở miệng nói: "Nhất vinh câu vinh."

"Ta tổn hại, cũng sẽ không liên lụy tông môn." Giản Nhược Trần tiếp được kiên quyết.

"Tốt."

Ứng Sâm gật đầu: "An Sơn tông chủ tại Kết Đan sơ kỳ liền tiếp nhận Thiên Đạo Tông rồi, Thiên Đạo Tông khó khăn nhất thời điểm, chính là phát sinh ở hăn vừa tiếp nhận tông môn thời điểm, hăn đạo lữ Tử Hà tiên tử, Kết Đan hậu kỳ tu vi, ít có tham dự tông môn sự vụ, nhưng tông môn thật muốn phát sinh đại sự, cũng sẽ ra ngoài trợ giúp phản ứng tông môn sự vụ."

Nói đến An Sơn tông chủ sớm nên tiến giai đến Kết Đan hậu kỳ, chẳng qua là một mực không có tìm được hạ nhiệm tông chủ người chọn lựa, không cách nào thời gian dài bế quan."

Nói đến đây, Ứng Sâm nhìn xem Giản Nhược Trần, ánh mắt có chút lập loè.

"Đại công tử An Duy Căn người thấy, làm người giống như tên của hăn bình thường cẩn thận, An tông chủ tuy rằng một mực bồi dưỡng hăn làm xuống đảm nhiệm tông chủ, nhưng hiển nhiên, cũng nhìn không tốt hăn."

Ứng Sâm chẳng qua là hàm hồ mang qua, cũng không có nói ra không có xem trọng An Duy Căn nguyên nhân.

"Nhị công tử phải Liễu tổng quản công tử, vốn thiên tư trác tuyệt, cũng ôn trọng, nhất là rất được Liễu tổng quản lời nói và việc làm đều mẫu mực, rất là sẽ phỏng đoán nhân tâm, đợi đến lúc Liễu tổng quản lui ra trở lại thời điểm, Nhị công tử ít nhất có thể thừa kế nghiệp cha, với hãn làm tổng quản, mấy người chúng ta Đường chủ cùng tông chủ cũng đều yên tâm.

Nếu là có khả năng, cũng ý định càng tiến một bước, đáng tiếc, Nhị công tử một lần luyện công sai phục dụng Linh đan, một thân tu vi hầu như hủy hết, về sau đa số thời gian đều đang bế quan, ít có quản lý tông môn sự vụ, ngay cả Đại tổng quản chức cũng không gặp đón.

Liễu tổng quản bất đắc dĩ, từ ngoại môn tìm Thủy Mộ Ngôn làm trợ thủ, cũng là có ý bồi dưỡng, cái đứa bé kia còn cũng lanh lợi, chính là tu vi chưa đủ, coi như là tiếp tổng quản vị trí, tu vi thủy chung là nhược điểm, chỉ có thể làm trợ thủ.

Liễu tổng quản đạo lữ tu vi cũng là Kết Đan trung kỳ, đối ngoại hết thấy đều là Liễu tổng quản quản lý, nhưng chúng ta cũng biết, đối nội, Liễu tổng quản đạo lữ hầu như chia sẻ rời đi một nửa sự vụ, mọi người ngầm hiểu lẫn nhau, đều cho rằng không biết mà thôi, đạo lữ đạo lữ, cùng chung chí hướng, lẫn nhau làm một thể, Liễu tổng quản sự tình, tự nhiên cũng là hãn đạo lữ sự tình.

Ngoại Sự Đường Phạm Đường chủ, cùng người tiếp xúc không nhiều lắm, Tam công tử tiếp xúc liền có hơn, hiện tại bên ngoài sung làm hãn thị vệ đấy, phải tỷ tỷ của hãn, chúng ta tông môn, cũng chính là Phạm Đường chủ mới phải một trai một gái."

Nói đến đây, Ứng Sâm do dự xuống, dù sao có một số việc dính đến Phạm Trường Lợi không muốn nói ra che giấu, nhưng đã nói đến đây rồi, cũng liền không cần phải cất giấu che giấu.

"Lại nói tiếp, Phạm Đường chủ cũng là không dễ dàng, hần cùng với hần đạo lữ trước đã có một nữ, có thể thật không ngờ, Kết Đan về sau, hần phu nhân bỗng nhiên lại có bầu, hay vẫn là bé trai nhỏ.

Kết Đan tu sĩ ít có có thể sinh hạ hậu đại đấy, mang thai cũng là khó càng thêm khó, nhưng đã có, không có không cần đạo lý, có thể ước chừng chính là vi phạm với Thiên Ý, mang thai không lâu, Phạm Đường chủ phu nhân bỗng nhiên cảm giác được thân thể biến hóa, nàng vốn là Thủy Hỏa hai hệ Linh căn, trong cơ thể Hỏa Linh Căn lại theo thai nhi lớn lên, bắt đầu bị tróc bong."

Giản Nhược Trần kinh ngạc mà nghe đây không thể tưởng tượng sự tình, nghe được từ Phạm An Quý sinh ra về sau, mẹ của hần liền không thể không ở đã có Địa Hỏa trong tinh thất, thậm chí là cũng bị trận pháp vây lại, không thể có một tia nhiệt lượng tiết ra ngoài.

Ứng Sâm từ từ nói: "Mấy người chúng ta Đường chủ chuyên môn nghiên cứu phạm phu nhân tình huống, nhưng là bất lực, cuối cùng phỏng đoán, trừ phi phạm phu có thể tu luyện tới Ngưng Anh, mượn nhờ Ngưng Anh thời điểm cải tạo thân thể, triệt để đem trong cơ thể Hỏa Linh Căn rút ra, trở thành đơn linh căn biến dị Băng Linh căn bản tu sĩ.

Như vậy, cũng có thể xem như nhân họa đặc phúc, đơn linh căn tu sĩ tu luyện, làm chơi ăn thật, tiền đồ vô lượng, nhưng điều kiện tiên quyết chính là được tiến vào giai Nguyên Anh, có thể tiến giai Nguyên Anh, lại ở đâu nói là nói liền có thể làm được đấy."

Giản Nhược Trần con mắt có chút híp xuống, Ứng Sâm thấy được, lắc đầu, "Lần này Phạm An Tâm, cũng chính là An Quý tỷ tỷ đẹp an quý thị vệ thân phận cùng đi, chúng ta cũng đều biết nguyên nhân, An Tâm đợi nhiều như vậy năm, vẫn muốn gả cho một cái có thể cứu được mẫu thân của nàng tu sĩ, hôm nay, rút cuộc đã đợi không kịp, đại khái là muốn tới Hoàng Thành thử thời vận."

Nói đến đây chút ít, Ứng Sâm cũng không khỏi trong lòng thở dài, "Hung thủ mặc dù là nữ tu, rất không thể nào chính là Phạm An Tâm rồi, nàng tính tình dịu dàng, đâu có mấy lần xuất hiện ở trước, chưa bao giờ tham dự tông môn bất cứ chuyện gì, nàng tất cả mục tiêu, ước chừng liền là thế nào cứu được mẹ của nàng rồi."

Nói những thứ này, Ứng Sâm cũng lắc đầu: "Ài, Phạm An Quý việc này Tam công tử, nếu là có tỷ tỷ của hắn như vậy, cũng không trở thành lại để cho Phạm Đường chủ khó như vậy qua, khá tốt, lần này lại để cho hắn dẫn đội, một thân hồng tặc xấu mới thu liễm điểm, ài, Phạm Đường chủ cả đời thanh danh, vậy mà quản giáo không được con của mình."

Giản Nhược Trần nghe đến đó, nghĩ đến nhưng là Phạm An Quý cùng nàng một chỗ thời điểm bộ dạng, còn có bóng lưng hầu như ăn khớp Phạm An Tâm, trong nội tâm, một cái ý niệm trong đầu mơ hồ nổi lên, tâm dần dần lạnh buốt.

"Chấp Pháp Đường Cổ đường chủ, người không xa lạ gì a, hắn là chúng ta tông môn một vị duy nhất không có đạo lữ Đường chủ, tự nhiên cũng không có hậu đại, toàn tâm toàn ý tu luyện, chấp pháp sâm nghiêm, nói đến, Cổ đường chủ vốn rất không đặc ý Giản đại tiểu thư đấy, bất quá sự tình lần trước về sau, đối với Giản đại tiểu thư ấn tượng đến toàn bộ đổi mới rồi."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, nàng đối với Cổ Hoành Trình hay vẫn là rất tôn kính, Chấp Pháp Đường nên theo lẽ công bằng chấp pháp mới đúng.

Kế tiếp Ứng Sâm lại giới thiệu mấy vị khác Đường chủ, Giản Nhược Trần từng cái ghi nhớ.

Thiên Đạo Tông lớn đến không tính được, ngoại trừ những thứ này Đường chủ bên ngoài, ngay cả có thể chống lên môn hộ Trường lão đều không tồn tại, theo mấy vị này Đường chủ cùng An Sơn tông chủ ý tứ, nếu

như đời sau có thể mau chóng tiếp nhận, bọn họ sẽ toàn lực ứng phó tu vi, lui cư trú đến Trường lão vị trí.

Có thể theo Thiên Đạo Tông từ từ suy sụp, nhân tài tàn lụi, mấy vị công tử từ nhỏ lời nói và việc làm đều mẫu mực đều không đủ với, chỉ có thể ở đệ tử thân truyền trong tìm kiếm nhận ca đây, có thể bồi dưỡng đứng lên, ở đâu dễ dàng như vậy đây.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 326: Ai Lợi Dụng Ai

Ứng Sâm hết chỗ chê phải, nếu không có Giản Nhược Trần tu vi chưa đủ, bọn họ thật có lòng bồi dưỡng một chút rồi, đáng tiếc, liên tiếp sự tình phát sinh, Thiên Đạo Tông càng phát ra đoán không ra Giản Nhược Trần rồi, như vậy người tu sĩ, đối với Thiên Đạo Tông đến cùng là phúc hay là họa.

Dù là Giản Nhược Trần an vị ở trước mặt nàng, nhận thức chăm chú quả thực chăm chú, hẳn cũng hiểu được nhìn không thấu, cũng nhìn không ra phen này giới thiệu, Giản Nhược Trần nghe lọt có bao nhiêu.

Ứng Sâm lại giới thiệu Trịnh quốc tất cả tông môn tông chủ, Đường chủ, kể cả Dược Vương Cốc đấy, Kiếm Tông đấy, Giản Nhược Trần từng cái nghe, rất là chăm chú, mặc dù lớn bộ phận nàng cũng đã hiểu rõ.

Nhất vinh câu vinh, tuyệt không liên quan đến Thiên Đạo Tông, chính là nàng là quan trọng nhất đồng ý, nhưng ly khai gian phòng này khoang thuyền một chỗ thời điểm, nàng đã có một tia mờ mịt.

Nàng biết rõ nàng cuối cùng lựa chọn, nàng chưa bao giờ phải cái loại này bỏ dở nửa chừng xử trí theo cảm tính, nàng cũng biết nàng sẽ làm như thế nào, không có do dự chút nào, nhưng nàng, cũng cuối cùng là một người, là người, sẽ có cảm tình, sẽ có bị phản bội thời điểm thương tâm.

Tại Ứng Sâm nói Phạm An Quý mẫu thân thời điểm, Giản Nhược Trần cũng đã trong đầu chấp vá rồi tất cả chân tướng, duy nhất cần cuối cùng xác định đấy, chính là Phạm An Tâm có hay không quen dùng tay trái.

Mà nàng, mặc dù có nhiều loại phương thức có thể thăm dò, có thể nàng, nhưng lại không biết thực chọc thủng rồi đây hết thảy về sau, cùng Phạm An Quý còn muốn như thế nào ở chung.

Phạm An Quý tất nhiên đã biết, ngay tại một ngày trước, hắn còn muốn cùng nàng cùng ở, dùng chính mình trở lại dẫn xuất hung thủ, sau một ngày, hắn liền bỗng nhiên mờ mịt, hắn bất đắc dĩ mới giới thiệu Phạm An Tâm thân phận, hắn căn bản cũng không muốn nàng cùng Phạm An Tâm cùng xuất hiện.

Cho nên, Cao Ngọc chết mới khiến cho Phạm An Quý như thế thất kinh —— căn bản cũng không phải là ăn chơi thiếu gia kinh hoàng, đó là đối với tỷ tỷ của mình bất đắc dĩ.

Phạm An Tâm cũng căn bản không phải cho rằng nàng đối với Phạm An Quý có gì ý đồ, mà là, nàng ngại rồi Phạm An Tâm đường.

Giải cứu một cái Linh căn hầu như hoàn toàn bị hủy tu sĩ sao mà khó, ngay cả Đường chủ cùng tông chủ đám đều bất lực, cũng chỉ có Hoàng tộc mới có việc này lực lượng a, như thế, hết thảy hết thảy liên tất cả đều rõ ràng rồi, tất cả vấn đề cũng đều đã có đáp án.

Đứng ở Phạm An Tâm góc độ, Giản Nhược Trần thiệt tình bội phục nàng, vì mẹ của mình, có thể hi sinh cả đời hạnh phúc, có thể không từ thủ đoạn, có thể phá hủy hết thảy ngăn ở trước mặt đây, thậm chí có thể là ngăn ở trước mặt chương ngại vật.

Có thể Giản Nhược Trần không phải Phạm An Tâm, cũng không phải người thứ ba, nàng là người bị hại, vậy năm vị tu sĩ sao mà người vô tội bị tàn sát, cũng bởi vì nàng có khả năng ngại rồi Phạm An Tâm đường.

Nàng hầu như có thể tưởng tượng đến Phạm An Tâm ý định, gả cho Đại hoàng tử, bồi dưỡng Phạm An Quý làm Thiên Đạo Tông tông chủ ——

Phạm An Quý giả ngây giả dại, quần áo lụa là kỳ nhân, cũng liên đều đã có giải thích hợp lý.

Như vậy một đôi tỷ đệ, cũng thật sự là người một nhà a.

Chẳng qua là, lúc trước, Phạm An Quý cùng nàng là thắng thắn thành khẩn đấy, bọn họ thậm chí đã trở thành bằng hữu.

Không may, Phạm An Quý bị kẹt ở giữa, một bên, là hãn chí thân, mẹ của hãn, tỷ tỷ của hãn; một bên, là bằng hữu của hãn, có thể là duy hai bằng hữu, nếu như Mạc Tiểu Ngôn cũng là bằng hữu của hãn mà nói.

Bất luận là đứng ở chính nghĩa hay vẫn là đứng tại trên lập trường của mình, nàng cũng không nên buông tha Phạm An Tâm đấy, có thể Phạm An Tâm phải Phạm An Quý tỷ tỷ.

Nàng do dự.

Nàng sẽ không buông tha cho trợ Lục hoàng tử thượng vị, tin tưởng vốn, Phạm An Quý sẽ trở thành nàng trợ lực rồi, trái lại, chỉ cần Phạm An Quý lộ ra một tia đều muốn mở tông chủ vị trí ý tứ, nàng cũng sẽ giúp đỡ hãn tranh thủ.

Nàng có lẽ nghĩ đến Phạm An Quý ngấp nghé Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí đấy, cũng chỉ có trên vị trí này tu sĩ, mới có thể tiếp xúc đến tông môn bí bảo, nếu như, Thiên Đạo Tông còn có bí bảo mà nói.

Cũng chỉ có Thiên Đạo Tông tông chủ muội muội, mới có thể tìm tốt hơn quy túc, sau đó đổi về trị liệu bọn họ mẫu thân Linh đan.

Có thể, hoàn toàn có thể không cần như vậy tàn nhẫn bỏ ối thủ đoạn, năm vị người vô tội sinh mệnh, chính là vì chửi bới danh dự của nàng, tiến tới liên quan đến đến Lục hoàng tử.

Thực xem thường nàng Giản Nhược Trần.

Chẳng qua là, thật muốn tiết lộ Phạm An Tâm, chém giết nàng? Vậy muốn cho Phạm An Quý như thế nào tự xử?

Có thể không như thế, như thế nào không phụ lòng vô tội năm đầu sinh mệnh, như thế nào không phụ lòng bị bôi đen chính mình.

Lấy ơn báo oán, tại sao trả ơn?

Ba mươi mấy năm nhân sinh, Giản Nhược Trần lần thứ nhất lâm vào lưỡng nan.

Với Phạm An Tâm tâm trí, nàng tuyệt đối sẽ không buông tha, sẽ lợi dụng hết thảy cơ hội đá rơi cho mình.

Nàng nếu là bỏ mặc cùng nhẫn nại, chỉ có thể bị cho rằng mềm yếu có thể lừa gạt, chẳng những sẽ hại chính mình, còn có thể thật sự hại Lục hoàng tử, đơn giản là không người nào hại Hồ ý, Hồ có thương tích nhân tâm.

Giản Nhược Trần vô lực mà ngồi ở khoang thuyền trên mặt đất, nàng thực tế đã biết đáp án, biết rõ nàng sẽ làm như thế nào, đầu là nói phục chính nàng, cho mình càng đầy đủ lý do.

Mà nếu như, Phạm An Tâm chịu như vậy thu tay lại, an phận thủ thường, nàng làm sao không thể cho nàng một con đường sống.

Nhưng khả năng chứ

Trầm trọng tâm lý hoạt động cuối cùng báo một giai đoạn, Giản Nhược Trần thẳng đến nàng đã bình tâm tĩnh khí xuống về sau, mới vừa sờ túi trữ vật, lấy ra giấy bút.

Nàng ở thế giới trước thời điểm, có một cái thói quen, một khi gặp được cần lựa chọn sự tình thời điểm, liền đem lợi và hại cẩn thận tại mặt chữ bên trên phân tích ra trở lại.

Nàng triển khai giấy, tại giấy trên nhất phương hướng đã viết ba chữ to: Phạm An Tâm.

Kế tiếp tại hạ bên cạnh bên trái đã viết một cái chết, phía bên phải đã viết một cái sống.

Nhìn xem hai chữ này thật lâu, Giản Nhược Trần tại "Chết" chữ phía trên kiên quyết đánh lên rồi một cái xiên.

Nàng thừa nhận nàng xử trí theo cảm tính rồi, Phạm An Tâm phải Phạm An Quý tử tử, nàng không cách nào đang tại Phạm An Quý mặt hoặc là lưng đeo Phạm An Quý, đưa nàng vào chỗ chết.

Dù sao, Hà Vũ Xuân bốn người trước thực xin lỗi nàng, dù sao, Cao Ngọc cùng nàng vốn không quen biết, dù sao, cũng là chủ yếu nhất, nàng cùng Phạm An Quý là bằng hữu.

Một khi quyết định, Giản Nhược Trần liền thở dài một hơi, có thể thấy lại lấy "Sống" cái chữ này thời điểm, lông mày lại có chút nhàu lên.

Nàng trầm ngâm một hồi, tại "Sống" chữ phía dưới phân ra hai cái chạc cây, một đầu viết lên "Bỏ mặc", một đầu viết lên "Nhốt" .

Cơ hồ là lập tức, liền đem "Bỏ mặc" hai chữ vạch tới, duy nhất còn dư lại cũng chỉ có nhốt.

Khoảng cách Hoàng Thành còn có hơn mười ngày lộ trình, như thế nào đem cái này che giấu mầm tai vạ rút ra, tại vừa rơi xuống đất có thể nhốt lại, là một cái vấn đề.

Ngón tay của nàng tại nhốt hai chữ bên trên nhẹ nhàng vuốt ve xuống, đi theo đầu ngón tay bỗng nhiên xuất hiện Linh hỏa, đem đây một trang giấy đốt thành tro bụi.

Chuyện này, nàng không định lại để cho Phạm An Quý biết rõ, dù là bởi vậy sẽ khiến hấn hiếu lắm.

Nhưng nàng cũng âm thầm quyết định, mặc dù không thể mượn nhờ lực lượng của mình, đem Phạm An Quý bồi dưỡng đến Thiên Đạo Tông tông chủ trên bảo tọa, cũng muốn hết mọi khả năng, trợ giúp Phạm An Quý mẫu thân thoát khỏi Địa Hỏa cấm chế, khôi phục tự do.

Mười năm, nàng chỉ có mười năm thời gian, không, có lẽ thêm nữa.

Mười năm đối với tu sĩ mà nói tuy rằng thời gian ngắn ngủi, nhưng mười năm cũng có thể làm rất nhiều rất nhiều chuyện.

Phạm An Quý còn không biết Giản Nhược Trần đã hoàn toàn rõ ràng rồi hết thấy, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý cũng không biết, tại Giản Nhược Trần ly khai Ứng Sâm khoang thuyền về sau, Ứng Sâm nở nụ cười.

Ứng Sâm nhớ tới Giản Nhược Trần từng đã nói: Một người nếu là ngay cả giá trị lợi dụng đều không có, như vậy, cũng liền không có chút nào chỗ dùng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 327: Túy Ông Chi Ý

Giản Nhược Trần quả nhiên không có lại trở lại trên boong thuyền.

Nàng một cái mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ nhiều lần chênh lệch khoang thuyền boong tàu, luôn làm cho người ta nhìn xem không thoải mái, huống hồ vừa lên đến trên boong thuyền, Vương Tuyền cũng sẽ không bỏ qua nàng.

Không thể bố trí Tụ Linh Trận, cũng không có thể ăn Linh đan tu luyện, đối với Giản Nhược Trần mà nói tu luyện chính là làm nhiều công ít, nàng dứt khoát liền lấy thêm ra lá bùa, lúc này đây cuối cùng có thể tĩnh tâm chế phù rồi.

Bảo thuyền cuối cùng tại Trịnh quốc thứ ba thành phố lớn Thanh Nguyên ngoài thành ngừng lại.

Trịnh quốc thành thị lớn nhỏ, với trong đó phường thị lớn nhỏ trở lại xác định, đại thành đệ nhất thành phố tự nhiên là Hoàng Thành rồi, chẳng những tu sĩ số lượng phần đông, kinh doanh tu sĩ đồ dùng phường thị cũng là cả nước lớn nhất.

Thanh Nguyên thành với tư cách thứ ba thành phố lớn, trong phường thị các loại Pháp khí, phù lục, Linh đan thậm chí Yêu thú ấu thú cũng coi như giống đa dạng rồi, mà lại cũng có một số thế gia ở tại nội thành hoặc là ngoài thành trang viên, tông môn tu sĩ khó được đi ra một lần, tự nhiên muốn tại Thanh Nguyên thành dừng lại một ngày rồi.

Ứng Sâm cho Thiên Đạo Tông tu sĩ thời gian một ngày, trước khi trời tối phải ly khai Thanh Nguyên thành, ở ngoài thành ngồi lên bảo thuyền.

Trong thành thị là cấm tu sĩ bất luận cái gì tình thế đánh nhau đấy, tu sĩ đánh nhau, phạm nhân gặp nạn, cho nên, bất luận thành thị lớn nhỏ đều có này văn bản rõ ràng quy định, bởi vậy Ứng Sâm cũng không lo lắng Kiểm Tông đệ tử sẽ cùng Thiên Đạo Tông đệ tử động thủ.

Lúc này thời điểm, Lĩnh Nam thành chủ tự nhiên bất tiện cùng Ứng Sâm đồng hành, Ứng Sâm liền lôi kéo Phạm An Quý cùng Giản Nhược Trần một đạo, Phạm An Tâm tự nhiên đi theo ba người phía sau.

Vốn rất lớn Thanh Nguyên thành thoáng cái tràn vào trở lại hơn ngàn vị tu sĩ, phường thị lập tức xuất hiện kín người hết chỗ thế.

Rộng rãi thẳng tắp đường đi đầu người tích lũy động, rất có bên trên cái thế giới đoạn ngày nghỉ lúc cảnh điểm rầm rộ.

Ứng Sâm tự nhiên sẽ không cùng những thứ này Trúc cơ tu sĩ lách vào cùng một cửa tiệm đấy, mang theo ba người, quen việc dễ làm tiến vào một cửa tiệm đại môn, lập tức đã có người nghênh đón tới đây, mang theo lâu ba.

Lầu một, phải tiếp đãi Luyện khí tu sĩ đấy, lầu hai, bình thường là Trúc cơ tu sĩ, hoặc là một ít ra tay hào phóng thế gia Luyện khí đệ tử, lầu ba, chính là phòng khách quý rồi, không chỉ có là có thể tiếp đãi Kết Đan đệ tử, còn có chính là Phạm An Quý như vậy tông môn công tử tiểu thư.

Trên lầu ba đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ phải một tòa đại sảnh, không coi là vàng son lộng lẫy, toàn thân đều là tinh khiết thủy tinh thức trang trí, một loạt cửa sổ chạm sần đối với đúng rồi đường đi, liếc có thể chứng kiến tích lũy động đầu người, như nước chảy đám người.

Hai bên phải hai hàng bị thuộc da bao bọc cái ghế, mỗi cái ghế dựa giữa đều là một cái rất rộng bàn trà, Ứng Sâm bị xin hướng một bên, Giản Nhược Trần ba người rất tự nhiên bị mời được khác một bên.

"Đáp hữu đến đây, vẽ vang cho kẻ hèn này." Giản Nhược Trần còn không có ngồi xuống, thì có cời mở tiếng cười truyền đến, ba người lập tức liền đứng tại chỗ ngồi trước, từ bên ngoài đi tới cho rằng trung niên tu sĩ, vừa nhìn thấy tu sĩ khuôn mặt, Giản Nhược Trần trên mặt không khỏi liền lộ ra cười khẽ cho.

"Viên đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Ứng Sâm cũng chấp tay bắt tay vào làm.

"Nhờ phúc, nhờ phúc." Viên Thanh đáp lễ lại, nhưng sau đó xoay người, nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Giản tiên tử, còn nhớ được lão phu?"

Giản Nhược Trần cười tiến lên thi lễ: "Viên tiên bối so với trước đó lần thứ nhất nhìn thấy càng là trẻ tuổi, Viên tiên bối mới lúc tiến vào, thiếu một ít không có dám nhận thức."

Phạm An Quý nhìn Giản Nhược Trần liếc, thấy nàng cười cười nói nói nhẹ nhàng, thần thái sáng láng, cùng vị này Viên tiên bối rất là quen thuộc bộ dạng.

"Ha ha, Giản tiên tử cứu được lão phu con trai trưởng một mạng, lão phu tự nhiên yên tâm tư, tâm tình tốt, liền trẻ tuổi nha." Nói qua hắc hắc cười rộ lên.

Giản Nhược Trần cũng cười, "Đó là quý công tử vận khí, văn bối cũng dính quý công tử quang, được một vận Linh thạch đây."

Viên Thanh tiếp tục cười ha ha: "Dạ dạ, bị Giản tiên tử gõ một vận Linh thạch, chúng ta cũng đều cảm thấy may mắn, may mắn có thể đưa ra

ngoài."

Giản Nhược Trần cũng cười rộ lên, Viên Thanh ngồi vào Ứng Sâm bên người, Phạm An Quý cùng Giản Nhược Trần ngồi xuống, Phạm An Tâm đứng ở Phạm An Quý một bên.

"Viên đạo hữu, giới thiệu cho người xuống, vị này chính là chúng ta Thiên Đạo Tông Tam công tử Phạm An Quý." Ứng Sâm cười đối với Viên Thanh nói.

"A, Phạm đạo hữu công tử, thật sự là tuần tú lịch sự." Viên Thanh cười nói.

Phạm An Quý đứng lên chấp tay thi lễ: "Gặp qua Viên tiên bối."

Viên Thanh đưa tay, Phạm An Quý lúc này mới ngồi xuống.

"An Tâm, người Viên tiên bối không là người ngoài, cùng phụ thân người cũng đều quen thuộc, người cũng ngồi xuống a." Ứng Sâm trước cùng Phạm An Tâm lời nói, mới quay đầu đối với Viên Thanh nói: "Đây là Phạm Đường chủ tiểu thư, lần này cũng đi theo đến Hoàng Thành dạo chơi, không có ở đây chúng ta biên chế trong."

Lại là một phen chào, Viên Thanh sáng khoái nói: "Lần thứ nhất nhìn thấy văn bối, vốn là có lẽ gặp mặt đấy, huống chi cũng là người đáp hữu dẫn đi lên đấy, như vậy đấy, ta chỗ này vừa vặn có mấy cái mới đến Pháp khí, nhìn xem ưa thích cái nào, sẽ đưa cho Phạm đạo hữu hai vị công tử rồi."

"Vậy, ta liền thay Phạm Đường chủ cảm ơn Viên đạo hữu rồi, ta chọn trước chọn, cho hai vị hiền chất tay cầm quan." Ứng Sâm không khách khí một lời đáp ứng, Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm vội vàng đứng lên nói lời cảm tạ.

"Còn sợ hai vị công tử bị thua thiệt?" Viên Thanh cười lắc đầu, hô qua một cái người hầu, phân phó một câu, người hầu đáp lời lui ra.

Ứng Sâm nói: "Không phải sợ bọn họ chịu thiệt, là sợ người Viên đạo hữu lấy ra Pháp khí quá quý giá rồi, hiện tại không dùng được, ngược lại chẳng bằng tiện tay tốt, ài, ta đây chất nữ khá tốt, ta đây chất nhi nhưng là phải đối chiến Thú triều đấy."

Viên Thanh cũng gật gật đầu: "Đúng vậy, nếu là bình thường, có thể tìm nhất pháp khí, chờ đợi tu vi sau khi tăng lên dùng, hiện tại, cũng không bằng tiện tay được rồi."

Đang nói, liên tiếp mấy vị người hầu bưng lấy khay tiến đến, bên trên phải tất cả lớn nhỏ hộp ngọc, đều để đặt tại giữa hai người trên bàn trà, cuối cùng theo kịp người hầu, mới nâng khay trà, mỗi người trước mặt phóng bên trên linh trà.

Giản Nhược Trần ba người ánh mắt đều rơi vào đối diện hộp ngọc lên, Viên Thanh phát tay, lại để cho người hầu lui ra, sau đó tự mình mở ra một cái hộp ngọc.

"Ta chỗ này có hai thanh thượng phẩm phi kiếm, một chút Thủy Hệ, một môi lửa hệ, nếu là Thủy Hỏa song Linh căn tu sĩ sử dụng, song kiếm hợp bích, uy lực sẽ tăng nhiều."

Trước một cái hộp ngọc lộ ra u lam hàn khí, trong phòng giống như muốn bị đông kết rồi giống như, sau một cái nhưng là lửa nóng khí tức tràn ngập đi ra, thoáng cái liền tổng hợp rồi lạnh buốt độ ẩm.

"Nói như thế nào?" Ứng Sâm khiêu mi nói: "Đây hai thanh phi kiếm giống như giúp nhau khắc chế."

"Mặt ngoài như thế, nhưng nếu tâm hữu linh tê, liền nhìn như thế nào phối hợp rồi." Viên Thanh có một chút liền ngừng lại.

Ứng Sâm gật gù đầu, cũng không đem phi kiếm cầm lên.

Viên Thanh lại mở ra một cái khác hộp ngọc, bên trong là một tấm khăn gấm.

"Đây là la khăn, đã có thể cho rằng phòng ngự Pháp khí sử dụng, cũng có thể công kích đối thủ, ưu điểm phải xuất kỳ bất ý, khuyết điểm chính là đã phòng thủ lại tiến công, lãng phí linh lực."

Ứng Sâm gật đầu nói: "Đúng vậy, Pháp khí mặc dù tốt, Trúc cơ hậu kỳ sử dụng mới có thể làm chơi ăn thật, không có cường đại linh lực chống đỡ, ngược lại còn không bằng chỉ một Pháp khí."

Người cuối cùng là một cái đơn thuần phòng ngự Pháp khí, Ứng Sâm từng cái xem qua, bỗng nhiên thò tay đem hai thanh phi kiếm lấy đi ra, lập tức, trong phòng một lam một hồng hai đạo quang mang lập loè, Ứng Sâm trong tay nhìn xem, đạo một tiếng: "Hảo kiếm."

Tiếp theo đối với Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm nói: "Hai vị hiền chất, nhìn xem phi kiếm này như thế nào."

Nói qua tay vừa nhắc, hai thanh phi kiếm bỗng nhiên rời tay, hướng hai người bay đi, thế đi cũng không tính gấp, nhưng hiển nhiên chưa dùng tới linh lực.

Phạm An Quý Phạm An Tâm tự nhiên cũng không có thể vận dụng linh lực, tấm tay liền hướng phi kiếm chộp tới, Giản Nhược Trần ánh mắt bỗng dưng liền rơi vào hai người trên tay.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 328: Chân Tướng Vạch Trần

Hai thanh phi kiếm, đồ lên bay về phía Phạm An Quý, một lam bay về phía Phạm An Tâm, không mang theo linh lực, đơn thuần phải tiện tay quăng ra, Ứng Sâm cười ha hả đấy, Viên Thanh cũng là tập mãi thành thói quen, sắc mặt hiền lành nhìn xem đối diện hai người.

Lầu ba này trong đại sảnh diện tích tuy lớn, tuy rằng cũng có cấm chế bố trí, lại không thích hợp vận dụng linh lực, như vậy đem phi kiếm quăng ném qua, tại tu sĩ mà nói, cũng nên tính bình thường.

Có thể Giản Nhược Trần nhưng là trong nội tâm khê động, Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm hiển nhiên vội vàng không kịp chuẩn bị, phản xạ có điều kiện giống như thò tay chộp tới.

Hai cánh tay đồng thời cầm phi kiếm, có thể đồng thời, Giản Nhược Trần tròn mắt hơi híp, nàng rõ ràng mà chứng kiến, Phạm An Quý nâng lên đúng rồi tay phải, mà Phạm An Tâm nâng lên đúng rồi tay trái.

Nháy mắt, ánh mắt của nàng hướng Ứng Sâm nghiêng đi tới nửa phần, vừa vặn đem Ứng Sâm trong ánh mắt lập loè nhìn ở trong mắt, Ứng Sâm cười nói: "Song kiếm hợp bích, uy lực đại tăng, như thế nào?"

Phạm An Quý không có nhìn mình trong tay phi kiếm, ngược lại nhìn xem Phạm An Tâm trong tay phi kiếm, sắc mặt thoáng tái nhợt xuống, nhưng mà tại hỏa hệ phi kiếm chiếu rọi, cũng không rõ ràng.

Chỉ có hãn tự mình biết, nhìn hãn không phải phi kiếm, mà là nắm phi kiếm cái tay kia, tay trái.

Hắn muốn quay đầu lại nhìn xem Giản Nhược Trần sắc mặt, vậy mà không dám, năm phi kiếm tay không khỏi dùng sức, nhìn trong mắt người ngoài, nhưng thật giống như là ưa thích mà không nỡ bỏ bộ dáng.

Phạm An Tâm nhìn lấy trong tay nước lam phi kiếm, nhẹ khẽ vượt vượt thân kiếm, trên mặt phải không che giấu được ưa thích, bên nàng đầu nhìn xem Phạm An Quý, lộ ra dịu dàng dáng tươi cười đứng lên.

"Đa tạ Viên thế thúc ưu ái, vẫn bồi vô cùng cảm kích." Nói qua chấp tay nói tạ.

Phạm An Quý cuối cùng hoàn hồn, bề bộn cũng đứng lên: "Quý trọng như thế Pháp khí, vẫn bồi. . ."

"Ài, ta cùng phụ thân các người coi như là mấy đời thân nhau, đây lẽ gặp mặt hai vị đời chất ưa thích liền từng." Viên Thanh đã cắt đứt Phạm An Quý mà nói.

Ứng Sâm ha ha cười: "Ngồi đi, Viên đạo hữu cũng không phải ngoại nhân."

Tiếp theo nhìn xem Giản Nhược Trần cười nói: "Giản tiểu thư, người ngày đó gõ vụn miếng Linh thạch trúc gạch, lúc này nhưng là không còn có lẽ gặp mặt rồi."

Giản Nhược Trần mỉm cười, không có chút nào khác thường nói: "Ứng Đường chủ nói đùa, có thể đi theo tới đây kiến thức một lần, liền đủ hài lòng."

Cái kiến thức này, có thể đã có bao nhiêu loại giải thích.

Giản Nhược Trần không tin với Ứng Sâm lịch duyệt kiến thức, sẽ không có chú ý tới giết chết Hà Vũ Xuân hung thủ quen dùng tay trái.

Khả năng hung án phát sinh ở tông môn, phải Chấp Pháp Đường cùng Đại tổng quản nên quan tâm sự tình, cùng hãn Ngoại Sự Đường Đường chủ không quan hệ, có thể hung án lần nữa phát sinh, là ở hãn dẫn đội trên bảo thuyền, cái này xúc động rồi hãn nghịch lân.

Tại mắt của hãn da phía dưới phát sinh đồng môn tương tàn sự tình, không ai có thể buông tha hung thủ.

Giản Nhược Trần câu này kiến thức, liền là chân chân chính chính kiến thức.

Nàng thấy được Ứng Sâm thủ đoạn: Bảo thuyền hung án vừa ra, Ứng Sâm rất nhanh liền đem hiềm nghi xác định, từ hãn giảng thuật Phạm gia sự tình có thể đoán được trở lại —— ngay cả Giản Nhược Trần đều có thể cảm thấy được Phạm Trường Lợi chi tâm, hướng chi Ứng Sâm đây.

Sau đó tới nói chuyện với nhau, nàng dụ khiến cho Ứng Sâm đem tông môn với tư cách hậu thuẫn ủng hộ, Ứng Sâm không phải là không trái lại lợi dụng nàng tới bắt ở Lục hoàng tử, Thiên Đạo Tông chỉ có thể dựa vào bên trên Lục hoàng tử, chỉ có thể cùng Lục hoàng tử nhất vinh câu vinh.

Để tỏ lòng thành ý của hãn, mới có hôm nay như vậy vừa ra a, hãn không có chứng cứ rõ ràng, nhìn tại Phạm Trường Lợi trên mặt mũi cũng không động dậy được Phạm An Tâm, liền dứt khoát đem tên hung thủ này liền đi ra đặt ở Giản Nhược Trần trong tay.

Giống như Giản Nhược Trần tin tưởng Ứng Sâm cáo già giống nhau, Ứng Sâm đồng dạng tin tưởng, Giản Nhược Trần cũng sẽ tập trung hung thủ.

Ứng Sâm biểu lộ không thay đổi, gật gật đầu, đối với Viên Thanh cười giỡn nói: "Giản đại tiểu thư tài đại khí thô, Viên đạo hữu không ngại hung hăng gõ nàng một số."

Viên Thanh cười ha ha: "Đáp hữu, ta cảm tạ Giản tiên tử còn không kịp, làm sao sẽ gõ nàng một số? Lần trước gặp mặt, nên có lễ gặp mặt đấy, kéo đây hồi lâu, chính là ta không phải, ta lần trước trở về, liền suy nghĩ Giản tiên tử thích hợp cái dạng gì Pháp khí."

Có thể ta vậy con trai trưởng sau khi trở về ta hỏi qua, vậy mà chưa từng gặp qua Giản tiên tử ra tay, cứ như vậy, sẽ không tốt tìm kiếm Pháp khí rồi."

Ứng Sâm cười nói: "Không riêng người con trai trưởng, ta cũng chưa từng gặp qua Giản tiểu thư ra tay."

Viên Thanh lông mi du dương, nhìn xem Giản Nhược Trần, có phần cảm thấy hứng thú bộ dạng.

Giản Nhược Trần có chút mặt toát mồ hôi nói: "Hai vị tiên bối cũng đừng có cầm văn bối trêu ghẹo rồi."

Ứng Sâm hặc hặc cười: "Viên đạo hữu, người không cần nghĩ lấy đưa Pháp khí rồi, người nơi đây phù lục khẳng định không thiếu, mỗi loại phù lục đến mười cái tám cái đấy, ta và người nói, ngày đó tông môn trận thi đấu nhỏ. . ."

Ứng Sâm liền đem Giản Nhược Trần lại tông môn trận thi đấu nhỏ bên trên biểu hiện giảng thuật xuống, liền đối chiến tu sĩ uế oải cùng bất đắc dĩ đều nói được rất sống động.

Mình làm ra trở lại là một chuyện, nghe người ta nói ra phải mặt khác một sự việc, Giản Nhược Trần nghe Ứng Sâm giảng thuật, nhìn xem Viên Thanh cười ha ha, nhớ tới chính mình ngay lúc đó kiêu ngạo, cũng hiểu được lúng túng.

Một bên Phạm An Tâm hay vẫn là dịu dàng mà cười lấy, nửa cúi đầu che dấu trong ánh mắt khinh miệt.

"Giản tiên tử thật là có thú, cứ như vậy, ta chỗ này tăng hai phù lục, thường dùng đấy, mỗi loại sẽ đưa người mười cái."

Giản Nhược Trần đứng lên chấp tay nói nói cảm ơn: "Cung kính không bằng tuân mệnh, đa tạ Viên tiên bối, đa tạ Ứng Đường chủ."

Viên Thanh liền triệu hoán, không bao lâu có lại bưng lấy khay, bên trên phải một chồng dày đặc phù lục, không dưới hơn trăm tấm, Viên Thanh vẫy tay, trước hết để cho người nọ đi đến trước người, từ chính mình trong túi trữ vật lấy thêm ra mấy cái phù lục, cùng nhau đặt ở khay bên trong:

"Giản tiên tử, nhiều như vậy phù lục còn không bằng Pháp khí một thành Linh thạch, ta còn phải tạ loại người như người không giống người thường phong cách, thay ta giảm đi Linh thạch."

Ở đây mấy người toàn bộ cũng biết, lúc trước những cái kia phù lục phải như Viên Thanh nói, nhưng mà Viên Thanh về sau thêm vào đấy, cũng không phải cùng một tầng nữa phù lục rồi.

Có thể thu tại Viên Thanh việc này Kết Đan tu sĩ trong túi trữ vật phù lục, như thế nào lại phải vật bình thường đây.

Giản Nhược Trần quy củ mà đứng lên, trước chấp tay thi lễ, sau đó hai tay tiếp nhận phù lục, thu vào trong túi trữ vật, Viên Thanh nhìn xem Giản Nhược Trần nhận lấy phù lục, cười nói: "Bên ngoài các người những đệ tử kia vẫn không thể tại đây trong phường thị chuyển một ngày, nhường ba vị này hiền chất đến trong tỉnh thất quen thuộc quen thuộc Pháp khí cùng phù lục, ta và người tâm tình một chút?"

Ứng Sâm nói: "Vậy thì tốt, ta còn đang muốn cùng Viên đạo hữu mượn mấy gian tỉnh thất."

Giản Nhược Trần ba người không kịp từ chối, liền có thò tay xin bọn họ xuống lầu, Ứng Sâm cũng nói: "Ta ở nơi này trong lầu, các người quen thuộc trong tay đồ vật có thể đi ra, chính mình đi dạo nữa đi dạo."

Giản Nhược Trần ba người cùng một chỗ xuống lầu, Phạm An Quý nhìn xem Giản Nhược Trần vài lần, làm mất đi Giản Nhược Trần trong lúc biểu lộ nhìn không ra bất luận cái gì khác thường, hắn nhưng là biết rõ đây, hết thấy tất cả đều rơi vào Giản Nhược Trần trong mắt, có thể bên cạnh có Phạm An Tâm, còn có người ngoài, hắn cái gì cũng nói không nên lời, làm không được.

Tiến vào tĩnh thất, trên vải cấm chế, hắn bỗng nhiên đã mất đi tất cả khí lực bình thường ngồi xuống, hắn lo lắng nhất chân tướng dĩ nhiên cũng làm dễ dàng như vậy bị vạch trần rồi, hắn phải làm sao? Như thế nào đối mặt hai người kia?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 329: Cáo Già

Viên Thanh gia tộc phải buôn bán thế gia, tại Trịnh quốc cũng có thể miễn cưỡng tiến vào nhất lưu thế gia hàng ngũ, bởi vì vì kinh doanh, tu luyện tài nguyên đầy đủ, làm vì gia tộc con trai trưởng nhất mạch, tiến giai đến Kết Đan Kỳ lại bình thường nhất.

Nhưng cái gọi là tu luyện tài nguyên đầy đủ chỉ là một cái tương đối, thế gia duy trì, đệ tử bồi dưỡng, gia tộc càng ngày càng khổng lồ nhân khẩu, có ý nghĩ kinh thương lại có thể chiếu cố tu luyện đệ tử quả thực không nhiều lắm, dần dần lại để cho Viên Thanh có loại giật gấu vá vai, nghèo rớt mồng tơi cảm giác.

Là người, sẽ có tư tâm, bồi nuôi dưỡng con của mình cùng chất nhi lên, luôn có khác nhau đấy, gặp được tốt tài nguyên, cũng tự nhiên muốn lưu cho con của mình.

Cho nên, mỗi lần nghĩ đến Luyện khí tu sĩ thi đấu, hẳn đều một đầu mồ hôi lạnh, thân thủ của hắn đem con của mình đưa vào thi đấu, thiếu một ít tự tay giết con của mình.

Mới một vạn hạ phẩm linh thạch, dù là Giản Nhược Trần mở miệng một vạn trung phẩm Linh thạch hẳn đều đáp ứng, con của hắn, đáng giá hắn táng gia bại sản.

Đối với Giản Nhược Trần cảm kích, tự nhiên cũng yêu ai yêu cả đường đi biểu hiện ở đối với Thiên Đạo Tông nhiệt tình bên trên —— nếu không có Thiên Đạo Tông đưa Giản Nhược Trần tham gia thi đấu, Thiên

Đạo Tông Luyện khí đệ tử tuy toàn quân bị diệt, hãn Viên Thanh nhi tử cũng sẽ chết mất đấy.

Thực tế nghe nói trong đó còn lẫn vào tiến vào tà tu về sau, càng là ngẫm mà sợ.

Cho nên, tại Ứng Sâm trước một bước đưa tới tin tức về sau, hãn một lời đáp ứng phối hợp, nhưng đưa cho Giản Nhược Trần phù lục, là hãn chân tâm thật ý đấy.

Việc này trong đại sảnh chỉ có hãn và Ứng Sâm hai người, hãn cười, hoàn toàn không đề cập tới vừa rồi sự tình, chỉ là một cái kinh phong mà khích lệ ba người tuổi trẻ tài cao.

Ứng Sâm từ trong túi trữ vật lấy ra Linh thạch, đẩy tại hai người ở giữa trên bàn trà: "Đa tạ Viên đạo hữu rồi, để cho ta tại hai cái chất nhi trước mặt đã có mặt mũi."

Mặt mũi? Thiên Đạo Tông Đường chủ, Kết Đan trung kỳ tu sĩ, sẽ ở hai cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ trước mặt sung mặt mũi?

Viên Thanh phải tình cảnh người trên, biết rõ Ứng Sâm há miệng tất cả đều là chuyện ma quỷ, cũng không chọc thủng, cười nói: "Có thể cùng đáp hữu kết giao, là vinh hạnh của ta."

Hãn dụng đều không có dụng Linh thạch túi gấm, tuy nói không cần nhìn, chỉ dựa vào túi gấm số lượng cũng biết là bao nhiêu Linh thạch.

Ứng Sâm cũng cười cười, Linh thạch lấy ra rồi, tự nhiên là không có thu hồi đạo lý, thở dài nói: "Viên đạo hữu, không nói gạt người, ta đối với lần này Hoàng Thành hành trình, giống như trước đó lần thứ nhất Luyện khí thi đấu, giống nhau là lòng có tâm thần bất định, thấp thỏm lo âu, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém."

Viên Thanh nghe vậy, cũng thu hồi nụ cười trên mặt: "Chúng ta tam cấp văn minh, luôn luôn muốn nghe từ cấp hai văn minh quốc gia phân phó, lúc này đây tất cả đại tông môn đều rút ra gần một phần ba Trúc cơ tu sĩ chống cự Thú triều, đối với ta Trịnh quốc mà nói, quả thực liền là. . ."

Hắn không có nói tiếp, trong nội tâm âm thầm may mắn, thế gia đệ tử nghiêm khắc trên ý nghĩa giảng, đầu nếu không có bị hoàng thất bổ nhiệm, đều tính làm tán tu, Viên gia nhiều thế hệ kinh thương, cũng chỉ có thiên càn mây phòng không chịu cô đơn, đều muốn đi một chút "Con đường làm quan", chủ nhà đệ tử cũng không cần chuyển đây tranh vào vũng nước đục rồi.

"Đúng vậy a, ta Trịnh quốc tại tam cấp văn minh nước nhà cũng là tiểu quốc, bởi như vậy. . ." Hai người không tính rất quen thuộc, còn không đến được có thể rộng mở ý chí trình độ, Ứng Sâm không dám thân thiết với người quen sơ.

Hắn lắc đầu: "Làm ta Thiên Đạo Tông đệ tử, nhắc tới cũng không tính là phúc phận, ta tự mình mang đi ra hai cái sư điệt, chung quy cũng hy vọng có thể bình an mang về."

Viên Thanh khẽ vuốt cằm, chợt nghĩ tới Giản Nhược Trần.

Từ thi đấu về sau, hắn quả thực hảo hảo nghe xong Giản Nhược Trần, tuy rằng đều là lời truyền miệng, cũng có thể lại để cho hắn trong lòng buộc vòng quanh đại khái bóng dáng, liền nói: "Thi đấu nguy hiểm như vậy, nhà của người đệ tử đều có thể ngăn cơn sóng dữ, đây Hoàng Thành hành trình, luôn tại hoàng thất mí mắt phía dưới, đáp hữu, các người Thiên Đạo Tông ngọa long tàng hồ, hoàn toàn không cần lo lắng đấy."

Ứng Sâm nhìn Viên Thanh liếc, trong lòng tự nhủ, nếu là không có Giản Nhược Trần xuất hiện, Thiên Đạo Tông vẫn là lúc trước như vậy, tuy rằng không chết không sống đấy, cuối cùng cũng không có diệt tông lo

lãng, cũng là bởi vì đây một cái ngoạ long tàng hổ, phải cơ duyên, nhưng làm năm không tốt, cũng là hủy diệt.

"Gần đây xôn xao Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ ngộ hại sự kiện, Viên đạo hữu cũng nên nghe nói qua a." Ứng Sâm nói.

Viên Thanh kinh ngạc nói: "Đáp hữu sẽ không cho rằng, thật là người nhà Giản tiên tử làm được?"

Ứng Sâm lắc đầu: "Làm sao có thể? Nàng mới Trúc cơ."

"Vậy đáp hữu lo lắng cái gì? Chỉ cần mở to mắt con người đấy, ai nhìn không ra đây là có ý hãm hại?"

Đều nói là có ý hãm hại, mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, Ứng Sâm cười khổ, nhưng cũng không cách nào phản bác, càng không thể nói Giản Nhược Trần đã liên quan đến đến Đại hoàng tử cùng Lục hoàng tử đoạt vị trong nước xoáy, đầu lắc lắc đầu nói: "Luôn phiền toái."

Hai người ai cũng không nói cái gì thực chất đấy, đề phòng lẫn nhau, Ứng Sâm trong nội tâm còn muốn lấy, Giản Nhược Trần có thể hay không phát hiện hãn trăm phương ngàn kế muốn muốn nói cho nàng sơ hở.

Ứng Sâm trong nội tâm lật qua lật lại cân nhắc, trong tỉnh thất cũng chỉ có Phạm An Tâm còn đắm chìm tại trong vui sướng, nàng lần đầu hối hận không có sớm đi ly khai Thiên Đạo Tông, nàng thật không ngờ, đi theo Ứng Sâm đi ra, gặp được kết Đan tiên bối, còn có thể có lẽ gặp mặt mà nói.

Nếu là sớm mấy năm liền đi ra, cũng không trở thành tại tông môn tu luyện được khổ cực như vậy rồi, nghĩ vậy một điểm, không khỏi có chút oán hận tông môn mấy cái công tử tiểu thư, bọn họ rõ ràng là nên biết điểm ấy đấy, lại ai cũng không nói, chỉ đem chỗ tốt vụng trộm cầm lấy.

Ngay tiếp theo cũng oán hận thường xuyên đi ra ngoài liễu Đại tổng quản rồi, chưa phát giác ra đối với tông môn mấy vị kết Đan tiên bối đều đã có ý kiến, rõ ràng có như vậy chỗ tốt, nếu như không phải mình lần này đi theo ra ngoài, sợ là cả đời cũng không biết.

Oán niệm chỉ chốc lát, tâm tư liền chuyển đến trên phi kiếm, Thủy Hệ thượng phẩm phi kiếm, vào tay băng hàn, càng là nhìn lại càng phải mừng rỡ, nàng còn là lần đầu tiên đạt được thượng phẩm pháp khí, lập tức liền muốn muốn tế luyện thành bản mạng Bảo Khí.

Có thể lại do dự, thượng phẩm pháp khí cố nhiên là tốt, có thể phi kiếm tại Pháp khí trong cũng chỉ là phi kiếm, vạn nhất về sau lại được cái gì tốt hơn Pháp khí?

Do dự sau nửa ngày, hay vẫn là dụng thần nhận thức tế luyện rồi, nhìn xem tùy tâm sở dục tại trong tinh thất cao thấp tung bay phi kiếm, cười thỏa mãn.

Giản Nhược Trần tiến vào tinh thất, trước đem cầm một lớn chồng chất dày đặc phù lục nhìn, dù là chính nàng cũng sẽ chế phù, vẫn còn có chút cảm thán, vị này Viên Thanh tiên bối ra tay thật sự là hào phóng, sợ là có thể ở tầng hai bán ra phù lục, loại nào đều đã đến mười cái.

Bất luận là chiến đấu hay vẫn là phòng ngự đấy, thậm chí có chút ít có thể tính làm phải sinh hoạt hình đấy, đơn giản là phải thượng phẩm, đạt đến lên lâu, liền cũng đã lấy tới, Giản Nhược Trần tin tưởng, gặp lại Trúc cơ tu sĩ, nàng căn bản cũng không dùng tế ra phi kiếm, chỉ cần đem những thứ này phù lục văng ra, giết không chết cũng sẽ đem đối phương vùi chết rồi.

Phân loại đặt ở thuận tay chỗ, cam đoan tâm niệm vừa động có thể lấy ra, lúc này mới nhìn Viên Thanh một mình tăng đưa phù lục.

Lấy ra vừa nhìn, liền chấn động, tờ thứ nhất dĩ nhiên là trong truyền thuyết Truyền Tống Phù.

Truyền Tống Phù, danh như ý nghĩa, ngay cả có Truyền Tống tác dụng phù lục, loại này phù lục Giản Nhược Trần chỉ ở sách vở trong đã từng gặp giới thiệu, cũng không phải nàng như vậy đẳng cấp tu sĩ có thể tiếp xúc đây, xác thực nói, toàn bộ Trịnh quốc, cũng chỉ có thể có cực một số nhỏ trong tay người tư tàng mấy tấm.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 330: Thật Biết Điều

Hiện tại, quý giá Truyền Tống Phù liên chuyển tại bàn tay của nàng ở bên trong, phù lục bên trên cổ quái ký hiệu cùng nhàn nhạt linh lực, tuyên cáo đây là một tấm chính thức thượng phẩm Truyền Tống Phù, Truyền Tống khoảng cách có thể đạt tới ngàn dặm.

Chỉ cần là đang không có phong bế không có trận pháp trong không gian, cũng có thể Truyền Tống đến ngàn dặm chỗ, khuyết điểm duy nhất là không thể định vị.

Còn cần định vị sao, sinh tử trong nháy mắt, chỉ cần có thể truyền đưa ra ngoài chạy trốn, ai còn sẽ quản sẽ Truyền Tống ở đâu đây?

Thứ hai tấm phải ấn Linh phù, đồng dạng lại để cho Giảm Nhược Trần cảm thán.

Cùng Truyền Tống Phù khác nhau, ấn Linh phù xem như cao hơn nhất cấp phù lục rồi, cùng bình thường Ấn Thân Phù khác nhau, ấn Linh phù có thể biến mất trong thân thể bên ngoài tất cả linh khí, làm cho người ta thoát nhìn giống như người bình thường bình thường, nhưng hết lần này tới lần khác, cũng không hạn chế sử dụng phù lục tu sĩ vận hành linh lực.

Nói cách khác, chỉ cần đem đây phù lục đập tại trên thân thể, cái loại này thói quen dựa vào thần niệm xem xét tu sĩ, chắc là sẽ không phát hiện có tiếp cận.

Đáng sợ cỡ nào, có thể vô thanh vô tức mà tiếp cận bất luận cái gì đều muốn tiếp cận bên cạnh thân, nếu nói là Truyền Tống Phù phải cứu người

đấy, đây tấm ấn Linh phù chính là giết người đấy, giết người ở vô hình.

Đối với thứ ba cái phù lục, Giản Nhược Trần cũng có chút mong đợi, sẽ là gì chứ?

Vấn Tâm phù.

Giản Nhược Trần mở to mắt thấy, trong nháy mắt có chút hoài nghi, chẳng lẽ Viên Thanh biết rõ nàng đã phát hiện Phạm An Tâm phải hãm hại nàng hung thủ? Chẳng qua là khổ không chứng cứ mới đưa cho nàng đây cái phù lục?

Có thể đi theo đã biết rõ nàng suy nghĩ nhiều, làm sao có thể? Coi như là Viên Thanh có bản lĩnh dò hỏi trong tông môn chuyện đã xảy ra, tại trên bảo thuyền chuyện đã xảy ra cũng sẽ không biết.

Đây cái phù lục mới thật sự là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, đúng là nàng dưới mắt cần nhất đấy, nàng nắm đây cái phù lục, trầm ngâm.

Rất nhanh, nàng cũng kịp phản ứng, như vậy phù lục dùng tại Phạm An Tâm trên người, thật sự là chuyện bé xé ra to rồi, đáng tiếc phù lục.

Đây ba cái phù lục nàng trân quý mà đặt ở túi trữ vật đặc biệt địa phương khác.

Tâm niệm trở lại Ứng Sâm trên người, thật sự là cáo già, cứ như vậy đem chứng cứ đưa đến trong tay nàng, đồng thời cũng vì Phạm An Tâm vẽ rắn thêm chân cách làm xem thường dưới, nếu không phải quá mức không đem Ứng Sâm để vào mắt, nàng đều muốn đem hiềm nghi thu nhỏ lại tại Phạm An Tâm trên người, còn thật không dễ dàng.

Ứng Sâm cử động lần này xem như cho nàng một cái cam đoan, chỉ cần nàng hết sức, Thiên Đạo Tông sẽ đứng ở sau lưng nàng đấy, hơn nữa

cùng nàng cùng một chỗ, đem tất cả ngăn trở Lục hoàng tử thượng vị diệt trừ.

Đạt được một cái hữu lực trợ lực, nàng càng an tâm.

Đi ra tỉnh thất thời điểm, thì có tiểu nhị đi lên, hỏi thăm nhưng là phải đến lên trên lầu, hay vẫn là trong cửa hàng tùy ý, Giản Nhược Trần ngẫm lại, sẽ theo tiểu nhị đã đến lầu hai.

Bình thường thanh tịnh lầu hai trong cửa hàng có mười cái tu sĩ, coi như yên tĩnh, gặp Giản Nhược Trần khó hiểu, tiểu nhị giải thích nói: "Cửa hàng không gian chưa đủ, vì để cho mỗi một vị tiến vào cửa hàng tiền bồi đều hưởng thụ tốt hơn phục vụ, tiệm chúng ta bên trong lầu hai hạn chế tiến vào cửa hàng nhân số."

Lý niệm thật sự là vượt mức quy định, Giản Nhược Trần không muốn tại thế giới khác còn có như vậy lý niệm kinh thương đấy, không khỏi bội phục, nàng vốn không muốn tiêu phí được rồi, nghe vậy liền đứng sau nói: "Ta tạm thời không có mua sắm ý định, sẽ không chiếm dụng danh ngạch rồi."

Tiểu nhị cười nói: "Tiên tử phải khách quý, từ tiên tử tiến vào đến cửa hàng thời điểm, ta đã bị sai khiến là chuyên môn là tiên tử phục vụ rồi."

Giản Nhược Trần nhướng mày, nở nụ cười.

Viên Thanh thật biết điều.

Nàng là không muốn thiếu nhân tình đấy, Viên Thanh cử động lần này mặc dù có cảm tạ nàng tại thi đấu lúc đối với hãn con trai trường ân cứu mạng, nhưng ân cứu mạng, Giản Nhược Trần cho rằng đã dùng một vạn Linh thạch hướng chống đỡ rồi.

Viên Thanh tư liệu nàng cũng đã gặp, nhất lưu thế gia bên trong cuối cùng, nếu như không phải gia tộc quá lớn liên lụy, với Viên Thanh bốn sự, có thể đem cửa hàng làm được Kinh Thành đấy, thậm chí như Bách Bảo các Thiên Bảo các như vậy khai ra chi nhánh.

Đáng tiếc, tầm mắt cực hạn bố cục, Viên Thanh làm là căn bản cũng không như người tu sĩ, cũng không giống lái nặng thương nhân, lòng của hắn không đủ hung ác, thủ đoạn không đủ cay, sinh sôi lại để cho gia tộc liên lụy.

Bằng không thì như thế nào bên trên cái thế giới trong, rất nhiều gia tộc xí nghiệp chỉ cấp gia tộc đệ tử công ty cổ phần, cũng không cho quyền nói chuyện, công ty cổ phần số định mức cũng khống chế tại một cái cố định tỉ lệ lên, bảo đảm chấp chương gia tộc sự nghiệp vất vả người có thể đạt được đầy đủ ngon ngọt.

Cái thế giới này, tại đây một phương diện vẫn còn thủ cựu, Viên Thanh quan tâm khổ cực nói được, đầu to toàn bộ muốn giao cho trong tộc, chính mình giữ lại cho mình sau tiền lương vốn.

Không đáng.

Giản Nhược Trần đơn thuần luận sự, nhưng nếu như được Viên Thanh tặng, liền đều tưởng muốn là Viên Thanh làm mấy thứ gì đó, một chút lúc giữa cũng không nghĩ ra chủ ý, sẽ tin chạy bộ tiến lùi hai.

Nàng còn là lần đầu tiên tiến vào chuyên cung cấp Trúc cơ tu sĩ lâu hai, ánh mắt chứng kiến một chỗ, tiểu nhị liền tha thiết mà giới thiệu, loại này ân cần không phải chào hàng, càng giống đúng là muốn hướng đạo, cũng không lại để cho tâm phiền chán, ngược lại có thể sinh lòng hảo cảm.

Trúc cơ tu sĩ sử dụng đồ vật, quả nhiên nếu so với Luyện khí tu sĩ phong phú hơn, bị tiểu nhị giới thiệu về sau, Giản Nhược Trần dâng lên dày đặc mua sắm dục vọng.

Mua sắm, hẳn là tất cả nữ nhân thiên tính, nếu như trong tay tiền bạc lại phong phú mà nói, việc này thiên tính cảm thấy sẽ bị đào móc đi ra, hơn nữa biểu hiện ra được phát huy tác dụng vô cùng .

Trùng hợp, Giản Nhược Trần trong tay từ trước đến nay không thiếu Linh thạch —— tuy nói một đoạn này trong tay xác thực không có gì lớn tiền thu, lần trước thi đấu bên trong lấy được Linh thạch, cũng hơn phân nửa đều cho Chu Tước đường cùng Lạc Phàm, nhưng trong tay nàng còn có thể bán ra trao đổi đấy.

Nói thí dụ như chính mình chế tác phù lục, nói thí dụ như lưu lại chuẩn bị bất cứ tình huống nào trung phẩm Linh thạch.

Cũng may, Giản Nhược Trần còn có tự chủ, sẽ không đem Linh thạch dùng tại nhất thời chi cần lên, nàng xem nghe xong một hồi, đứng ở Linh đan trước.

Tất cả tài nguyên ở bên trong, tiêu hao lớn nhất liền là linh đan rồi, trong tay nàng nhìn như Linh đan không ít, riêng là Trịnh Hoàng liền ban thưởng rồi ba loại Linh đan, nhưng với nàng xa xa không đủ.

Nàng tăng lên tu vi khóa cần Linh đan, không phải gấp mấy lần với tu sĩ khác, mà là hơn mười lần, thậm chí nhiều hơn.

Năm hệ linh lực, bản thân chính là gấp năm lần Linh đan, ba lượt áp súc, càng là muốn tăng thêm gấp ba, mà lại từ Luyện khí thời kì liền khuếch trương kinh mạch, dung hạ được nhiều linh khí hơn, nói là hơn mười lần đều thiếu đi.

Ngũ Hành Linh đan phải thích hợp nhất nàng đấy, chẳng qua là Trúc cơ rồi, lại mua sắm Ngũ Hành Linh đan, liền dễ dàng bị phát hiện nàng là năm hệ linh lực Trúc cơ, có thể nếu là muốn mua sắm không thuộc tính Linh đan, cần Linh thạch chính là gấp bội đấy.

Giản Nhược Trần tại Ngũ Hành Linh đan cùng không thuộc tính Linh đan giữa do dự một lát.

Chuyến đi này Hoàng Thành, có nhiều thứ phải giấu giếm không được rồi, nếu như giấu giếm không được, đây cũng là không cần tận lực che giấu.

Giản Nhược Trần tại lầu hai tiêu phí, rất nhanh liền rơi vào tay Viên Thanh trong lỗ tai, Ngũ Hành Linh đan tất cả đều là đồng dạng số lượng, lại để cho hắn không khỏi nhớ tới nhà mình nhi tử cùng Ứng Sâm đã nói, Giản Nhược Trần chưa từng có lại ngoại nhân trước mặt vận dụng qua pháp thuật.

Khó chưa từng phải năm hệ linh lực Trúc cơ?

Hắn bị ý nghĩ của mình lại càng hoảng sợ.

Đã sớm phân phó đi xuống, bất luận là Giản Nhược Trần hay vẫn là Phạm An Quý Phạm An Tâm chỉ cần là tiêu phí, tất cả đều là giảm giá tám phần mười, hãy nhìn đến Giản Nhược Trần xuất ra một số lớn trung phẩm Linh thạch tất cả đều mua Ngũ Hành Linh đan, hay vẫn là lúu lười, càng phát ra thừa nhận tưởng tượng của mình.

Có thể Giản Nhược Trần tâm tư cỡ nào kín đáo, sao có thể đơn giản bại lộ nàng năm hệ linh lực Trúc cơ?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 331: Nguồn Cung Cấp Bổ Sung

Viên Thanh ý tưởng không sai, các tu sĩ lên giọng hoàn toàn chính xác thực không ít, nhưng biểu hiện ở tu vi lên, cũng chẳng qua là biểu hiện tu vi của mình đẳng cấp, không có tu sĩ chịu đem thực lực hoàn toàn bộc lộ ra trở lại đấy.

Thực lực hoàn toàn bại lộ, đó chính là chết như thế nào sẽ không biết, Giản Nhược Trần thông minh như vậy, tâm tư như vậy kín đáo, điểm ấy sẽ không không hiểu.

Nhưng chỉ cần phải nhằm vào Giản Nhược Trần đấy, vẫn thật là phải tổng hội muốn xóa, lần này, Giản Nhược Trần thật đúng là không có ý định che giấu năm hệ linh lực Trúc cơ sự tình rồi.

Nàng đây là muốn đi tới Hoàng Thành, cùng Lục hoàng tử mặt trận thống nhất, sẽ không dấu diếm, thật muốn lại đứng ở Trịnh Hoàng trước mặt, còn có thể giấu giếm?

Tuy nói thế giới này giống như không có tội khi quân cái từ này, thế nhưng là tại thượng vị giả, ai ưa thích mí mắt phía dưới có một khắp nơi đề phòng chính mình tu sĩ đây?

Giản Nhược Trần lần nữa đã tiếp nhận giảm giá tám phần mười hảo ý, thuận tay lại cho tiểu nhị một trăm hạ phẩm linh thạch tiền boa.

Một trăm hạ phẩm linh thạch a, tiểu nhị mỗi ngày qua tay Linh thạch phải không ít, thế nhưng đều không phải là của mình, hẳn một tháng tiền lương cũng cũng chỉ có ba khối hạ phẩm linh thạch, Giản Nhược Trần vừa

ra tay, thật là tốt vài năm tiền lương, nâng đưa tới tay, tay đều muốn run run.

Giản Nhược Trần được Linh đan, tâm tình cũng tốt, trong đầu đem Viên gia nhân sự lại suy nghĩ một lần, trong nội tâm cũng thì có chủ ý.

Cách Ứng Sâm yêu cầu ly khai thời gian còn sớm, Giản Nhược Trần cũng không có yêu cầu tĩnh thất, chỉ cần rồi một cái yên tĩnh gian phòng, một mình trầm ngâm một hồi, cầm một phần chỗ trống ngọc giản chống đỡ tại cái trán.

Thế giới này thần thức khắc lục chính là thuận tiện, bất quá cũng có khuyết điểm, chính là bất tiện sửa chữa, Giản Nhược Trần hay vẫn là hoài niệm trước kia Computer, có thể cũng chính là hoài niệm dưới, liên tập trung tinh lực, đem tâm đắc của mình khắc lục đến ngọc giản ở trong.

Đương nhiên, không phải tu luyện tâm đắc, mà là châm đối với gia tộc xí nghiệp phát triển tâm đắc.

Đây là Giản Nhược Trần lão bốn hành, nàng sinh ra chính là thương nghiệp thế gia, mười sáu tuổi liền tiếp nhận khổng lồ thương nghiệp đế quốc, mà lại lúc ấy, gia tộc tất cả mọi người tại thò tay, hận không thể đem trọn cái đế quốc tất cả đều nhét vào bọn họ bàn tay trong.

Tại đây dạng đàn sói hoàn tứ ở bên trong, nàng đều vững chắc đế quốc, đem tất cả ngấp nghé sản nghiệp từng cái đá đi, đầu cho bọn hắn công ty cổ phần, lại cũng không có nhúng chàm công ty cơ hội cùng quyền lợi, Viên gia như vậy gia tộc, tại Viên Thanh quyền hành vốn là nơi tay dưới tình huống, đều muốn phát triển lớn mạnh quả thực quá dễ dàng.

Nhưng nàng hay vẫn là rất thận trọng, dù sao cái thế giới này cùng nàng nguyên bản thế giới không giống với, dính đến cương thường luân lý cũng bất đồng, nàng cũng không muốn bởi vì hảo tâm của mình, liền làm trở ngại.

Chẳng qua là kỹ càng giới thiệu hình thức đầu tư cổ phần, còn có cổ quyền phân phối, cùng với như thế nào tránh đi không thể làm chung khoa tay múa chân, thông thiên không có bất kỳ cảm tình sắc thái, hoàn toàn với sách giáo khoa tựa như ngôn ngữ.

Tiếp theo lại từ đầu tới đuôi nhìn một lần, xác định không có bỏ sót cùng không nên có đấy, mời đến tiểu nhị tới đây, chỉ rõ phải đưa đến Viên Thanh trong tay đấy.

Tiểu nhị vừa rời đi, Phạm An Quý hai huynh muội liền hầu như cùng một chỗ từ tĩnh thất ly khai, khác nhau đứng rồi Phạm An Quý vẻ mặt trầm tĩnh, ánh mắt lạnh lùng, hoàn toàn đã không có lúc trước quần áo lụa là tư thái, mà Phạm An Tâm, dịu dàng trong mang theo mơ hồ vui sướng.

Hai người đồng thời đi ra, bên người cũng đi theo hai vị tiểu nhị, đã ở tầng hai trong đạo qua một vòng.

Giản Nhược Trần ra tay hào phóng, tầng hai tiểu nhị đều nhìn ở trong mắt —— Giản Nhược Trần cũng không có giấu giếm ý tứ, đợi đến lúc hai vị này đồng dạng là khách quý xuất hiện, sẽ thấy hấp dẫn tiểu nhị ánh mắt.

Cùng đi Giản Nhược Trần tiểu nhị đều đã nhận được một trăm hạ phẩm linh thạch khen thưởng, hai vị này khen thưởng, cũng sẽ không ít a.

Tiểu nhị tận chức tận trách mà giới thiệu, Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm nhìn xem nghe được hoa mắt, Phạm An Quý khá tốt, hắc quanh năm tiếp xúc những thứ này, biết mình cân lượng, cũng biết mình trong tay Linh thạch bao nhiêu, hâm mộ cũng không lộ ra ngoài.

Phạm An Tâm trong ánh mắt tham mộ, nhưng là trần trụi biểu hiện đi ra.

Nàng cư trú lâu dài nội thất, tu luyện cần Linh đan mặc dù không có ít qua, nhưng khi nhìn đến Chân Nguyên Đan, dưỡng thần đan, hộ Nguyên

Đan những thứ này thượng phẩm Linh đan cứ như vậy bày ở trước mặt nàng, nhiều như vậy, con mắt sẽ thấy cũng rút không ra rồi.

Sau đó lại chứng kiến Pháp khí, nhiều như vậy xinh đẹp đấy, vừa nhìn đã biết rõ cố ý là nữ tu luyện chế, nghe nữa đến giá tiền, càng là tâm đều đang run rẩy.

Những thứ này đều chỉ có thể nhìn, nàng bên hông túi trữ vật rỗng tuếch, bên trong chỉ có mấy khối đáng thương Linh thạch, ngay cả một lọ Linh đan cũng mua không nổi, bỗng nhiên đã cảm thấy xấu hổ đứng lên.

Ngay cả tiểu nhị giới thiệu đều tốt như tại vẽ mặt, đang giấu cột nàng nghèo khó, trong ánh mắt vui sướng cũng dần dần nhạt xuống dưới, đổi lại rồi phần hận.

Phạm An Tâm trước sau như một với dịu dàng ngoại hình xuất hiện, tâm tình biến hóa rất nhanh liền cho đi theo tiểu nhị cùng Phạm An Quý cảm giác được, tiểu nhị đang ân cần mà giới thiệu, bị Phạm An Tâm bỗng nhiên thoáng nhìn lại càng hoảng sợ, nói phân nửa mà nói bỗng nhiên liền tạp trụ rồi.

Phạm An Quý thoáng nhìn, liền chứng kiến Phạm An Tâm trên mặt che giấu vắn vẹo, hân sợ run lên, Phạm An Tâm còn đắm chìm tại chính mình nghèo rất mừng tới sự phát hiện này thực ở bên trong, nhìn thấy Phạm An Quý nhìn xem nàng, miễn cưỡng thu nạp trên mặt biểu lộ, miễn cưỡng cười cười: "Vừa vừa nghĩ đến chút ít không tốt nhớ lại."

Tiểu nhị cũng thở ra một hơi dài cười nói: "Ta còn tưởng rằng là Pháp khí thật xấu, phía trước còn có các loại ngọc sức."

Phạm An Tâm nhìn về phía trước nhìn, lòng hư vinh lần nữa quấy phá, mở miệng nói: "Chủ nhân nhà ta chính là Luyện Khí Sư, những thứ này ngọc sức không nhìn thôi được."

Phạm An Quý trên mặt xuất hiện lúng túng, tiểu nhị chẳng qua là rũ xuống mắt, trên mặt hay vẫn là đã hình thành thì không thay đổi dáng tươi cười, nhưng Phạm An Quý biết rõ, rũ xuống hiện nay đi tới trong ánh mắt tất nhiên sẽ có xem thường.

Những thứ này tiểu nhị mỗi ngày tiếp xúc đến tu sĩ nếu so với Phạm An Tâm tiếp xúc đến tất cả tu sĩ đều nhiều hơn, bọn họ nhìn, cũng không toàn bộ dựa vào bề ngoài, một câu nói, một ánh mắt, có thể đoán được một người tu sĩ cấp độ.

Phạm An Tâm lời này, thật sự là đánh mất "Khách quý" thân phận.

Có thể Phạm An Tâm dù sao cũng là tỷ tỷ của hắn, hắn cái gì cũng không nên nói, đành phải xoay người nói: "Chân Nguyên Đan là cái gì giá trị."

Tiểu nhị vội vươn tay xin bọn họ đi tới nói: "Không thuộc tính đất hơn gấp đôi, Ngũ Hành thuộc tính đấy. . ."

Đang muốn giới thiệu, bên cạnh một cái tiểu nhị nói: "Ngũ Hành thuộc tính Chân Nguyên Đan tạm thời không có hàng rồi."

Vậy tiểu nhị ngăn ra: "Làm sao có thể, sáng sớm nơi đây còn có, nhiều như vậy."

"Vốn có a, vừa mới một vị tiên tử đem Chân Nguyên Đan toàn bộ bao hết, liền không thuộc tính còn có mấy bình." Nói chuyện tiểu nhị nói, "Trả lại cho cùng đi tiểu nhị một trăm linh thạch khen thưởng đây."

Tiên tử? Phạm An Quý thoáng cái đã biết rõ nói tới ai rồi.

Phạm An Tâm trên mặt lộ ra hâm mộ, nếu không phải cũng hiểu được quy củ, thực cũng muốn hỏi hỏi cuối cùng ai có lớn như vậy số lượng.

"Thực tiếc nuôi, tiền bối có thể muốn nhìn khác Linh đan?" Cùng đi tiểu nhị nói, trong ánh mắt cũng lộ ra hâm mộ, tự nhiên là hâm mộ cùng đi vị kia tiên tử tiểu nhị rồi.

Một trăm linh thạch a đây chính là.

"A, vậy cho ta. . ." Phạm An Quý lời còn chưa dứt, liền gặp được một cái tiểu nhị bưng lấy khay đi tới, tiếp theo một cái khác tiểu nhị cũng cùng một chỗ tới đây, hai người tất cả cầm lấy một quả ngọc phù tại trên quầy nhấn một cái, quầy hàng cấm chế liền mở một cái miệng, tiểu nhị đem bình ngọc từng cái để đặt.

"A, thật là tinh xảo, nguồn cung cấp bổ sung, tiền bối muốn cái đó một loại tính linh đan?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 332: Trước Phóng Phóng A

Phạm An Quý cân nhắc trong túi trữ vật Linh thạch, vốn, hãn túi trữ vật cũng là rỗng tuếch đấy, thế nhưng là cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ về sau, được chiến lợi phẩm, ít nhất đủ mua mấy bình Chân Nguyên Đan được rồi.

Nghĩ đến Phạm An Tâm ánh mắt âm mị, hãn cũng có chút lòng chua xót, liền nói: "Hỏa hệ cùng Thủy Hệ Chân Nguyên Đan, tất cả muốn một lọ."

Hãn thực đang không có lớn như vậy tài lực, chiến lợi phẩm vốn cũng muốn dùng đến Bích Vân trong cốc đấy, chẳng qua là không đành lòng nhìn mình tỷ tỷ không công rời đi đây một vòng.

"Tốt, người Chân Nguyên Đan, chương quầy đã phân phó, hai vị tiền bối mua bất kỳ vật gì, đều là giảm giá tám phần mười." Tiểu nhị nói.

Nghe được giảm giá tám phần mười, Phạm An Tâm trong ánh mắt lần nữa lộ ra âm mị, Phạm An Quý nhưng chỉ là gật gật đầu, thanh toán Linh thạch, tiếp nhận Linh đan, phóng tới Phạm An Tâm trước người.

"Cho ta?" Phạm An Tâm thoáng cái quên mất nguy trạng người hầu thân phận, mừng rỡ nói.

"Ân." Phạm An Quý không muốn ở trước mặt người ngoài làm ra cái gì, đầu đơn giản đáp ứng .

Tiểu nhị hay vẫn là bảo trì chức nghiệp mỉm cười, bất quá trong nội tâm nghĩ như thế nào đấy, liền không có ai biết.

Hai người tại tầng hai biểu hiện, rất nhanh liền truyền đến Viên Thanh nơi đây, Viên Thanh vừa mới xem qua Giản Nhược Trần đưa tới ngọc giản, lúc này đây trong nội tâm, ngũ vị trần tạp.

Chỉ bằng phần này ngọc giản nội dung, chỉ cần bắt được bất kỳ một cái nào thương nghiệp thế gia trong tay, đổi lấy sợ cũng không phải chính là hai gãy Chân Nguyên Đan ưu đãi, chính là lấy ra "Nhập cổ phần", cũng là cũng được.

Giản Nhược Trần trước sau đưa cho hắn hai phần đại lễ, phần thứ nhất là hắn con trai trưởng mạng, phần thứ hai là hắn thương nghiệp phát triển, hắn muốn như thế nào mới có thể hồi báo?

Mọi người thường nói nguئر tầm nguئر mã tầm mã, với đội điểm, là có một đạo lý của nó đấy, Giản Nhược Trần được Viên Thanh phù lục, còn có giảm giá tám phần mười ưu đãi, đã nghĩ ngợi lấy phải như thế nào hồi báo, mà Viên Thanh cũng là như thế.

Lòng dạ rộng rãi thường muốn đúng rồi hồi báo người khác, từ không so đo ích lợi của mình được mất, cũng không muốn lấy trao đổi, càng như vậy, liền càng là có thể thu lấy được chân thành.

Tiểu nhị đem Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm nhất cử nhất động còn nguyên mà báo cáo tới đây, Viên Thanh chẳng qua là cười cười, hắn kinh thương nhiều năm, càng là hiểu được tầm mắt quyết định cảnh giới, ai bên trên ai xuống, cao thấp lập phán.

Không cần do dự, hắn liền lập tức đứng ở Giản Nhược Trần bên này.

Nhưng thương nhân bản chất, Đại tu sĩ cẩn thận, lại để cho hắn hay vẫn là quyết định muốn tiếp xúc nhiều Giản Nhược Trần rồi hãy nói, đồng

thời cũng hiểu được, hẳn đối với Giản Nhược Trần hiểu rõ kỳ thật cũng không nhiều.

Biết rõ ba người đều đi dạo được không sai biệt lắm, Ứng Sâm liền vờ đến ba người cùng Viên Thanh cáo từ, ba người đều cung kính thi lễ, Giản Nhược Trần sắc mặt bên trên chút nào nhìn không ra nàng vừa mới đưa Viên Thanh một phần đại lễ bộ dạng, Viên Thanh cũng chỉ là hiền lành mà đối với Phạm gia huynh muội nói, ngày khác nhất định còn có thể đi tới tiếp Phạm Đường chủ.

Lúc này đây mới giữa trưa vừa qua khỏi, Phạm An Tâm có chút không muốn, nàng vẫn chỉ là ngay tại một cái trong cửa hàng dừng lại qua, lần đầu biết ra bên cạnh thế giới như vậy đặc sắc.

"Đệ đệ, ta còn muốn muốn nhìn." Phạm An Tâm chưa từng có đối với Phạm An Quý đưa ra yêu cầu gì, Phạm An Quý nghe xong, đối ứng dày đặc nói: "Sư thúc, ta lại cùng tỷ tỷ một hồi."

Ứng Sâm ước gì đem hai người bọn họ bỏ qua một hồi, nghe vậy cười nói: "Đi đi, trước khi trời tối trở về có thể."

Cùng Giản Nhược Trần ra phường thị, bước chân liền nhanh hơn, không bao lâu cách mở cửa thành, hai người cũng chưa đi quá xa, chỉ ở vài trăm mét có hơn.

"Giản sư chất, người sẽ không có cũng muốn hỏi ta sao?" Ứng Sâm không phải thiếu kiên nhẫn, chỉ là không có nhiều thời giờ như vậy, một khi các tu sĩ đều đi ra, cùng Giản Nhược Trần một chỗ cơ hội tự ít đi rồi.

"Sư thúc đều muốn ta xem đấy, ta đều thấy được." Giản Nhược Trần lập lòe nước đôi mà trả lời.

"Ha ha, " Ứng Sâm cười nói, "Giản sư chất, bình thường cũng chỉ có chúng ta như vậy tuổi tác tu sĩ, mới có như vậy tính nhẫn nại, người mới

bao nhiêu, như thế nào tu luyện trở lại hay sao?"

"Ước chừng là trời sinh?" Giản Nhược Trần cũng cười.

Ứng Sâm lắc đầu, rất nhanh thu liễm dáng tươi cười, "Ta thế nhưng là đem trọn cái tông cửa đều đặt ở trên người của người rồi, người định xử lý như thế nào cái kia. . . Không biết tốt xấu đồ vật."

Nói đến không biết tốt xấu bốn chữ, Ứng Sâm đã áp chế không nổi tức giận.

"Không có chứng cứ rõ ràng." Giản Nhược Trần hay vẫn là lập lòe nước đôi nói.

"Muốn cái gì chứng cứ rõ ràng? Người nếu là không có ý định, ta liền thay người xử lý." Với thủ đoạn của hắn, đều muốn thần không biết quỷ không hay giết chết cá biệt Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, dễ dàng.

Giản Nhược Trần rũ xuống mắt ngẫm lại, nhẹ giọng thở dài nói: "Tạm thời. . . Trước phóng phóng a."

"Phóng phóng?" Ứng Sâm nhú mày nói, "Người Giản đại tiểu thư làm sao sẽ mềm lòng?"

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Dù sao cũng là đi theo sư thúc đi ra đây."

Nàng cùng Ứng Sâm toàn bộ cũng biết đây không phải chân chính lý do, nhưng Ứng Sâm trong lòng vẫn là âm ròi âm áp, nếu thật là giết Phạm An Tâm, hắn cũng không nên cùng Phạm Trường Lợi nói rõ.

Chạng vạng tối lúc trước, các đệ tử lên một lượt rồi bảo thuyền, đệ tử của kiếm tông cũng trở về đến bọn họ trên bảo thuyền, không ngoài ý đấy, Thiên Đạo Tông đệ tử trong thành nhận lấy Kiếm Tông đệ tử chế ngạo, nhận lấy đến từ Linh thạch bạo kích.

Phạm An Quý trong túi trữ vật nằm chiến lợi phẩm cũng không có tìm được cơ hội rời tay, mà Phạm An Tâm sắc mặt càng kém rồi, vừa lên thuyền liền tránh về đến trong khoang thuyền.

Không có đối với so với liền không có thương hại, nàng một cái đường chủ con gái, Kiếm Tông tùy tùy tiện tiện một người đệ tử liền so với nàng giàu có, thật sâu đả kích nàng.

Gả cho Đại hoàng tử, dù là thực đúng là thị thiếp, ý nghĩ này sâu hơn.

Bảo thuyền tiếp tục đi về phía trước, cũng không có rơi xuống đất, cho dù là trải qua thứ hai thành phố lớn, Ứng Sâm biết rõ nhà mình đệ tử của cải, sợ là tại Thanh Nguyên thành đã bị lấy hết rồi.

Kiếm Tông lần này không có lại đi theo Thiên Đạo Tông, cuối cùng quảng Kiếm Tông, Ứng Sâm nói không rõ ràng phải nhẹ nhõm hay vẫn là tâm càng trầm rồi.

Cách Hoàng Thành mỗi gần một phần, hấn liền nhiều một phần lo nghĩ, đây cùng tính cách của hấn rất không phù hợp, cuối cùng hấn cho rằng, đều là vì Giản Nhược Trần, rất nên lo nghĩ đúng rồi nàng, có thể nàng, cũng quá trầm ổn.

Cuối cùng đã tới Hoàng Thành bên ngoài.

Tất cả tông môn tu sĩ là không thể cứ như vậy tiến vào Hoàng Thành đây, Hoàng Thành cũng dung nạp không được mười cái tông môn cộng lại mấy nghìn Trúc cơ tu sĩ, bọn họ đều bị thu xếp tại Hoàng Thành bên ngoài, từng cái tông môn, đều có một chỗ hoàng gia trang viên.

Các loại thu xếp, cùng Hoàng Thành liên hệ, Ứng Sâm không cần tự mình ra mặt, những thứ này việc vặt tất cả đều do Phạm An Quý tiến hành, bất quá Giản Nhược Trần đồng thời cũng bị yêu cầu tiến vào Hoàng Thành.

Trên người của nàng còn lưng đeo Kiếm Tông Trúc cơ đệ tử bị hại bản án, có thể như vậy cho phép nàng cùng Thiên Đạo Tông đệ tử cùng đi, sợ là bất kỳ một cái nào tu sĩ cũng biết đây bản án không phải là nàng tự mình ngồi xuống đấy.

Nhưng, có phải hay không, đều muốn tiến đến Hoàng Thành, nghe theo thẩm tra xử lí.

Giản Nhược Trần phải cùng Ứng Sâm cùng một chỗ tiến vào Hoàng Thành đấy.

Ở cửa thành, đồng thời gặp Đại hoàng tử người cùng Lục hoàng tử quản gia Diệp Thủy Tuyền, hai người cùng một chỗ hướng Giản Nhược Trần đi tới, tuy rằng đều trước khách khí mà cùng Ứng Sâm dặn dò, nhưng mục tiêu là Giản Nhược Trần, hết sức rõ ràng.

"Ứng với tiền bối, Thái Tử phân phó, Giản tiên tử vừa đến, lập tức mời được phủ thái tử." Đại hoàng tử cung kính trong mang theo kiêu căng, mặc dù là Trúc cơ tu sĩ, tại Ứng Sâm trước mặt, lại không có chút nào hèn mọn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 333: Là Ta Phụ Người

Diệp Thủy Thu, Đại hoàng tử quản gia, dù là lần đầu gặp mặt, Giản Nhược Trần cùng Ứng Sâm cũng tất cả đều nhận ra.

Bị Đại hoàng tử quản gia như vậy ở trước mặt mời, Giản Nhược Trần cùng Ứng Sâm toàn bộ đều không thể cự tuyệt.

Diệp Thủy Tuyền tiến lên một bước nói: "Gặp qua ứng với tiền bối." Cùng Ứng Sâm vờ đến về sau, mới quay người đối với Diệp Thủy Thu nói: "Đại quản gia, nhà của ta hoàng tử muốn ta mang câu nói cho Giản tiên tử, có thể đi cái thuận tiện."

Diệp Thủy Thu vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: "Diệp quản gia cùng một chỗ đến phủ thái tử, chẳng phải là dễ dàng hơn?"

Diệp Thủy Tuyền chẳng qua là cười theo nói: "Đây lúc đó chẳng phải chủ tử phân phó."

Diệp Thủy Thu xem ra rất được dùng Diệp Thủy Tuyền bộ này, phát phát tay nói: "Chỉ cần không chậm trễ ta trở về phục mệnh."

Diệp Thủy Tuyền đạo tiếng cảm ơn, đối với Giản Nhược Trần làm xin đích thủ thế, bên này, Diệp Thủy Thu cũng đã Ứng Sâm cười trò chuyện lên.

Giản Nhược Trần cùng Diệp Thủy Tuyền đi vài bước, Diệp Thủy Tuyền nói: "Giản đại tiểu thư thật đúng là dám đến Hoàng Thành, coi như

là ai cũng biết không phải người làm đấy, cũng hoàn toàn có thể đổ lên Lục hoàng tử trên người."

Đây tự nhiên nói rất đúng Kiếm Tông Trúc cơ đệ tử ngộ hại sự tình.

Giản Nhược Trần nói: "Các người còn có chứng cứ chứng minh không phải Lục hoàng tử gây nên?"

Diệp Thủy Tuyền thần sắc không thay đổi nói: "Không có, cũng không có chứng cứ chứng minh là Đại hoàng tử gây nên."

Giản Nhược Trần nói: "Lục hoàng tử có cái gì giao cho đấy."

Diệp Thủy Tuyền nói: "Chính mình cẩn thận, tốt nhất không cần tại phủ thái tử nhiều dừng lại."

Giản Nhược Trần đáp ứng, lại nói: "Tam công tử bên kia có mấy chuôi kiếm tông trọng kiếm, làm phiền hao tâm tổn trí, giúp đỡ xử lý xuống."

Diệp Thủy Tuyền lông mày nhướng lên: "Như thế nào, thật đúng là các người làm xuống hay sao?"

"Đừng giật mình như vậy, sẽ giết một tổ, còn có một tổ giả mạo Kiếm Tông tu sĩ đấy, đáng tiếc lúc ấy quên mất lưu người sống." Giản Nhược Trần nói.

"Người. . ." Diệp Thủy Tuyền một lần nữa đánh giá Giản Nhược Trần, sắc mặt trầm xuống, "Như thế, chỉ sợ người không có lý khai phủ thái tử rồi."

Giản Nhược Trần cũng khẽ vuốt cằm: "Không sao, ta còn có Trịnh Hoàng ngự tứ bảo vật, khi tất yếu cũng có thể lấy ra ngăn cản ngăn cản, chẳng qua là, tốc độ của các người cũng muốn nhanh hơn, bên ngoài nhưng còn có mấy nghìn Trúc cơ tu sĩ."

Diệp Thủy Tuyền nở nụ cười, "Người thật đúng là không quan tâm chính người."

Giản Nhược Trần vừa muốn nói gì, bên kia Diệp Thủy Thu cùng Ứng Sâm cùng đi tới đây, đàm tiếu thật vui bộ dạng, Giản Nhược Trần thu hồi lời nói, cùng Diệp Thủy Tuyền cùng một chỗ quay người.

Có thể cho cái thời gian một mình nói vài lời nói, coi như là cho Lục hoàng tử mặt mũi, cũng có thể cho rằng Đại hoàng tử đối với Lục hoàng tử khinh thường, Giản Nhược Trần cũng không kịp trốn hỏi một câu Lục hoàng tử bố cục như thế nào, nhưng Diệp Thủy Tuyền cũng không có nói, liền chứng minh sự tình vẫn còn hướng có lợi phương hướng phát triển.

Đại hoàng tử phủ thái tử, cũng không phải là ai cũng có tư cách đi vào, đã liên Ứng Sâm, Hoàng Cung đi vào mấy lần, đây phủ thái tử thế nhưng là lần đầu tiên đến.

Ứng Sâm vốn định một bước không rời Giản Nhược Trần, nhưng mới tiến phủ thái tử, trở lại xin Giản Nhược Trần dĩ nhiên là Thái Tử Phi, đây, sẽ không tốt đi theo rồi.

Ứng Sâm trong lòng gấp, suy nghĩ như thế nào mới có thể thay Giản Nhược Trần ngăn cản vừa đỡ, nội viện đi vào dễ dàng, đi ra có thể đã khó khăn, thật muốn truyền ra lời nói, nói Giản Nhược Trần được thu vào nội viện, hẳn còn có thể tiến nội viện cướp người không thành.

Chưa từng nghĩ, Giản Nhược Trần vậy mà rũ xuống mắt thi lễ nói: "Đợi tra xét chi thân, không có chứng minh là đúng trong sạch lúc trước, không dám tùy tiện tiếp nhận Thái Tử Phi triệu kiến, còn xin thứ tội."

Ứng Sâm quả thực cấp cho Giản Nhược Trần dựng thẳng ngón tay cái rồi, thật sự tìm thật tốt lý do cự tuyệt, hẳn cũng nói theo: "Đợi đến Giản

Nhược Trần chứng minh là đúng trong sạch về sau, sẽ cùng Thái Tử Phi thỉnh tội."

Nội viện, Thái Tử Phi nghe được bẩm báo, không khỏi kinh ngạc, đối với Đại hoàng tử nói: "Đây, thật đúng là lại để cho Thái Tử đoán."

Thái Tử Phi cùng Đại hoàng tử, chỉ có thể coi là làm thế tục phu thê, mà không có thể tính làm đạo lữ, hai người hiển nhiên đều hiểu điểm ấy, lẫn nhau tương kính như tân, Thái Tử Phi thay Thái Tử chương quản nội viện, còn có thể cùng Thái Tử thương thảo chính sự, có phu thê chi thực, còn chưa có không yêu cầu song tu.

Thái Tử kính Thái Tử Phi như thế, đối với Thái Tử Phi càng phát ra kính trọng, chính sự cũng không giấu giếm, nghe nói người hầu trở về bẩm báo, cười nói: "Vị này Giản tiên tử, làm việc chính là ngoài dự đoán mọi người, nếu không phải là Lục hoàng đệ, cho là một lớn trợ lực."

Dù là đã thành thói quen lẫn nhau thân phận, nghe xong lời này, Thái Tử Phi vẫn còn có chút không lớn thoải mái, lại che giấu, cười nói: "Thái Tử muốn phải lấy được, còn có không chiếm được hay sao?"

Đại hoàng tử biết rõ vừa mới mà nói lại để cho Thái Tử Phi trong nội tâm nổi lên khúc mắc —— hẳn là không muốn thê tử của mình cùng hắn có khúc mắc —— liền giải thích nói:

"Giản tiên tử tại kinh thương phương diện rất có đầu óc, vốn điều này cũng không coi vào đâu, nhưng ở thi đấu thời điểm, mũi nhọn tận lực, rất có đại tài, ta đây cũng là ái tài nảy lòng tham, đều muốn thu về trong túi, bất quá. . ."

Đại hoàng tử cười lạnh sau: "Nghĩ đến việc này Giản tiên tử đối với Lục hoàng đệ phải khẳng định một mực rồi, cũng chỉ có thể bỏ mất."

Thái Tử Phi trầm ngâm một lát, cười nói: "Thái Tử thật muốn muốn lấy được nàng, không ngại. . ."

Đại hoàng tử liếc nhìn Thái Tử Phi nói: "Phu nhân cho rằng, Giản tiên tử như vậy nhân vật, sẽ để ý tiểu tiết?"

Thái Tử Phi cười nói: "Thái Tử cho là mình mị lực như thế nào? Chẳng phải nghe thấy hợp ý?"

Đại hoàng tử trầm ngâm suy tư sau nói: "Hợp ý, người khác dễ dàng, Giản tiên tử có thể không dễ dàng."

Thái Tử Phi lắc đầu, "Đừng nói là nữ tử, chính là nam tử, trừ phi không muốn, mới có thể vô cầu, chỉ cần có cầu, thì có nhược điểm, chỉ cần có nhược điểm, vậy liền có thể phá được."

Đại hoàng tử nhìn qua Thái Tử Phi, Thái Tử Phi cười nói: "Nếu là tu sĩ, sở cầu chính là tu vi tăng lên, bước lên Trường Sinh Đại Đạo, như là phạm nhân, chính là vinh hoa phú quý, làm rạn vỡ tổ tông."

Giản tiên tử đã là tu sĩ, cũng là nữ nhân, bực lên rồi Lục hoàng tử, toan tính cũng không ngoài so với hai điểm. Với tư cách tu sĩ, Giản tiên tử có thể kiếm lấy đầy đủ Linh thạch, tựa hồ có thể đạt được đầy đủ tu luyện tài nguyên."

Nói qua, Thái Tử Phi lắc đầu: "Thế nhưng là, ếch ngồi đáy giếng an biết bầu trời bao la? Linh thạch nhiều hơn nữa, cũng có Linh thạch không mua được tài nguyên, mà Trịnh quốc còn có chỗ nào có hoàng thất tu luyện tài nguyên phong phú đây, dù là rò một chút cho nàng, cũng đủ để."

Đại hoàng tử có chút xuất thần.

"Bực lên Lục hoàng tử, gây nên cũng ước chừng như thế, chỉ ít có một bộ phận nguyên nhân." Thái Tử Phi ngắt lời nói.

Mặc dù lớn hoàng tử không tán thành Thái Tử Phi cuối cùng theo như lời đẩy, nhưng mà người phía trước vẫn tán đồng.

Giản Nhược Trần muốn, sợ không chỉ là một chút tu luyện tài nguyên, còn có Thái Tử Phi, thậm chí Thái Tử đạo lữ vị trí, nàng như vậy kiêu ngạo nữ nhân, làm sao sẽ đồng ý thiệp thât.

Chẳng qua là, đạo lữ muốn tình đầu ý hợp, cũng không phải là giao dịch có thể được, Diệp Chân một lần, hiện tại cũng cho rằng, hãn suốt đời khả năng cũng sẽ không có một vị chính thức đạo lữ.

Giống như hãn phụ hoàng, ngồi xuống Thái Tử vị trí, tiến tới Hoàng vị trí, làm sao có thể còn có thể có đạo lữ đây? Làm sao có thể đối với một người khác hoàn toàn mở rộng cửa lòng đây.

"Thái Tử thật muốn cố ý, thiệp thân có thể cùng Giản tiên tử đặt song song tả hữu Thái Tử Phi." Thái Tử Phi dịu dàng nói.

Đại hoàng tử hơi khẽ chấn động, kìm lòng không được mà cầm chặt Thái Tử Phi tay: "Phụ nhân, người đối với ta. . . Là ta phụ bỏ người."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 334: Ta Cũng Khó Hiểu

Bị dự định rồi tả hữu Thái Tử Phi một trong Giản Nhược Trần, đang cùng Ứng Sâm cùng một chỗ cùng tồn tại một gian phòng khách ở trong, Giản Nhược Trần tại hướng Ứng Sâm nghe ngóng trình tự vấn đề.

Nói thí dụ như, nếu là người bị tình nghi, có thể sẽ có thẩm phán, hạ ngục hình phạt lời nói.

Ứng Sâm dở khóc dở cười, đến thời điểm này Giản Nhược Trần mới nhớ tới nghe ngóng những chuyện này.

"Người loại tình huống này, bình thường đều là trước nói lý ra điều tra, Thái Tử mời người đến phủ thái tử, cũng nên phải ý tứ này, bất quá, dựa theo thân phận của người, kinh động đến Thái Tử, bề ngoài giống như có chút. . ."

Ứng Sâm lắc đầu, nghĩ đến Giản Nhược Trần thân phận, lại lắc đầu: "Gây chiến rồi."

Giản Nhược Trần cười cười, "Ta cũng hiểu được."

Bọn họ liền trầm mặc đi xuống, đây nhất đẳng chính là một cái canh giờ, sau đó, vậy mà thật là Đại hoàng tử Diệp Chân đi đến.

Tuy rằng Ứng Sâm cùng Giản Nhược Trần đều không có cố ý muốn sẽ là ai trở lại hỏi thăm nàng, nhưng thấy đến Đại hoàng tử đích thân đến, hay vẫn là giật mình.

Hai người đều đứng lên thi lễ, Đại hoàng tử trước tiên ở chủ vị ngồi xuống, sau đó giơ lên đưa tay, ý bảo hai người an vị, ánh mắt tại Giản Nhược Trần trên người không chút nào hàm súc mà đánh cho chuyển.

Giản Nhược Trần lần nữa cảm giác được thần thức dòm ngó, lần này ánh mắt càng là trần trụi đầy, đem tu vi của nàng giống như nhìn cái liền, thậm chí cho Giản Nhược Trần một loại ảo giác, chính là Diệp Chân ánh mắt thấy được nàng trong đan điền ngũ sắc linh lực.

Trong cơ thể nàng thần thức thiếu một ít cũng bị điều động đi ra phản kích, cũng may thói quen nội liễm tâm tình kịp thời khống chế được thần thức, nàng bình yên bình tĩnh mà ngồi, giống như đều không có cảm giác được.

Diệp Chân rất là thoả mãn.

Ít có tu sĩ có thể tiếp nhận được tầm mắt của hắn đấy.

Tu sĩ cùng Thái Tử thân phận song trọng uy áp cùng chấn nhiếp, tại hắn ánh mắt đến mức, đa số thu được đều là khiêm cung, đương nhiên, phải những cái kia tu vi cùng địa vị đều tại hắn phía dưới trên thân người.

Có thể Trịnh quốc, tu vi tại hắn phía trên đấy, đồng thời địa vị lại vượt qua hắn đấy, chỉ có Trịnh Hoàng rồi.

Cho nên, hắn thường xuyên sinh ra cao quý đồng thời lại cô độc cảm giác, đối với những cái kia ở trước mặt hắn tất cung tất kính nơm nớp run run tu sĩ, không phải rất coi.

Hậu quả như vậy, chính là cùng tu sĩ khác khoảng cách càng ngày càng xa, dù là hắn cố ý làm ra rất khiêm tốn hình tượng.

Mà nữ tu đám, càng không có tại hắn nhìn chăm chú có thể như thế bình yên được rồi, hoặc là xấu hổ đỏ mặt, hoặc là chính là âm thầm tức

giận, những thứ này, tất cả đều lại để cho hăn đối với các nàng đã mất đi bất cứ hứng thú gì.

Hăn không thiếu e ngại chính mình, hăn cũng muốn có một hai cái hồng nhan tri kỷ.

Chỉ có hăn Thái Tử Phi ở trước mặt hăn vĩnh viễn tao nhã, vĩnh viễn không sợ cũng không làm trái.

Hăn hiểu được là bởi vì sao, bởi vì hăn cho nàng cần đấy, mà nàng cần cũng không quá phận.

Ánh mắt rơi vào Ứng Sâm trên người, nhưng không có như vậy không tôn trọng, Ứng Sâm dù sao tu vi cao hơn hăn một tầng, thần thức dò xét liền mất thân phận.

Diệp Chân cười, không có có thành ý gì mà nói: "Lại để cho Ứng Đường chủ đợi lâu."

Ứng Sâm lập tức cũng cười nói: "Thái tử điện hạ sự vụ bận rộn, bọn chúng ta đợi cùng với cũng là nên phải đấy."

Khách sáo một câu, Diệp Chân lên đường: "Ta cũng cùng Kiếm Tông tông chủ thư từ qua lại rồi, chúng ta đều cho rằng, đây là có người đang giá họa Giản tiên tử." Nói qua ánh mắt hướng Giản Nhược Trần trông lại, ôn hòa nói: "Không có ý tứ, không cùng Giản tiên tử trước đó giải thích rõ."

Giản Nhược Trần còn tưởng rằng sẽ có cái thăm vấn đối chứng gì gì đó, không muốn đi lên liền giải thích, ngoài ý muốn cực kỳ, nhất thời liền biểu hiện ra ngoài.

Đại hoàng tử cười ha ha nói: "Giản tiên tử chớ không phải là cho rằng đến nơi đây, còn muốn đã bị thăm vấn?"

Giản Nhược Trần thoáng bình tĩnh trở lại, chấp tay nói: "Thái Tử nhìn rõ mọi việc."

Việc này nhìn rõ mọi việc, không phải rất lại để cho Diệp Chân hưởng thụ, hẳn chuyên chú nhìn Giản Nhược Trần liếc, muốn xem ra Giản Nhược Trần trong lời nói có thể có cái gì khác hàm nghĩa.

Ứng Sâm cũng nói: "Vừa mới Giản sư chất vẫn còn hỏi thăm ta, còn có thăm phán mà nói." Nói qua ha ha cười cười, mắt lé Giản Nhược Trần, rõ ràng cho thấy chế giễu ý tứ.

Giản Nhược Trần liền nở nụ cười: "Không biết quy củ, ứng với sư thúc cũng đừng trêu ghẹo ta."

Diệp Chân cũng cười, "Giản tiên tử thực là. . . Thú vị, không phải là không có thăm phán, đầu nếu là thăm phán, sao có thể đến phủ thái tử đây, sẽ trực tiếp chuyển giao cho Hoàng Thành Phủ Thành chủ đấy."

Mấy người cũng đều cười cười, Diệp Chân nói: "Xin nhị vị đến đây, cũng là muốn nghe một chút nhị vị lời nói, nhị vị cũng đều biết, Kiểm Tông đệ tử vẫn lạc, nghiêm khắc nói cùng Giản tiên tử kiếp trước liên quan."

Lời này nghe có chút giống cạm bẫy, việc này kiếp trước liên quan hàm nghĩa liền có hơn.

Ứng Sâm nói: "Thái Tử đây là cất nhắc Giản sư chất rồi, thi đấu về sau, Giản sư chất trở lại sư môn thời điểm không lâu, liền cùng Dục Vương Cốc tử cùng một chỗ, ngay cả Trúc cơ đều là tại Dục Vương Cốc bên trong hoàn thành, một Trúc cơ, liền vội vàng phản hồi tông môn."

Chúng ta tông cửa cũng không nghĩ tới Giản sư chất lại nhanh như vậy Trúc cơ, Trúc cơ về sau lại lập tức phản hồi tông môn, Kiểm Tông đệ tử làm sao sẽ biết rồi hả?"

Diệp Chân mỉm cười gật đầu, "Ứng Đường chủ nói đúng có đạo lý, chẳng qua là lời nói này tự chủ nói đến có thể."

Ứng Sâm mặt già đỏ lên, liền nói không được nữa.

Tu sĩ chú ý nhân quả, nếu như không có lúc trước Giản Nhược Trần cùng Kiếm Tông xấu xa, như thế nào lại có Kiếm Tông đệ tử chặn đường Giản Nhược Trần mà nói, Ứng Sâm lời này ở thế tục bên trên giảng còn thông qua được, đặt ở tu sĩ trên lập trường, liền không thể thực hiện được rồi.

Diệp Chân tiếp tục lại cười nói: "Hiện tại đây, tất cả mọi người có đây sao một cái ý nghĩ, ngay cả có người đang thay Giản tiên tử bênh vực kẻ yếu, Giản tiên tử nên biết là ai tại như vậy làm a."

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Nếu là có người thành tâm cho ta bênh vực kẻ yếu, phải biết ta cũng không phải là phe giết tới, như thế tác pháp, ta cũng rất là khó hiểu."

Giản Nhược Trần một câu nói, liền đem bênh vực kẻ yếu đẩy được sạch sẽ, Diệp Chân đều muốn ám chỉ phải Lục hoàng tử gây nên cũng không kịp, lần này đối với Giản Nhược Trần không khỏi cao hơn nhìn thoáng qua.

Trong nội tâm đối với Giản Nhược Trần cũng là thoáng coi trọng.

Đương nhiên, còn không phải đến tả hữu Thái Tử Phi đặt song song trình độ.

Hắn không có quên hắn đã sớm là Giản Nhược Trần an bài vị trí, bất quá, có thể nhiều chuẩn bị mấy cái, nhìn xem cái nào thích hợp nhất.

Chẳng qua là thở dài âm thanh: "Đáng tiếc những thứ này Kiếm Tông đệ tử."

Trong phòng hơi có trầm mặc, Diệp Chân liền thoáng hỏi tới sau Thiên Đạo Tông đệ tử an bài, sau đó mới nói: "Trong hoàng thành cho tất cả tông môn đều lưu lại chỗ ở."

Tiếp theo nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Thái Tử Phi nghe nói Giản tiên tử kỳ nhân, rất là ưa thích. . ."

Mới nói đến đây, liền nghe ra ngoài bên cạnh truyền đến Lục hoàng tử Diệp Phi thanh âm: "Lúc nào ta muốn gặp ta Thái Tử ca ca, các người những thứ này làm xuống cũng dám ngăn trở?"

Diệp Chân mà nói dừng, lông mày không dễ cảm thấy mà nhăn nhăn, Giản Nhược Trần rũ xuống tầm mắt, trong nội tâm cười nói: Diệp Phi tới còn thật là đúng lúc, nếu để cho Thái Tử đem nói cho hết lời, nàng còn thật không biết như thế nào cự tuyệt.

Diệp Chân liếc mắt Giản Nhược Trần liếc, thấy nàng đầu hơi hơi xuất thần, không tốt đem nói cho hết lời, bên ngoài sẽ thấy truyền đến Diệp Phi cao giọng gọi: "Thái Tử ca ca!"

Diệp Chân chỉ có thể phân phó xuống dưới, cửa ra vào ngăn trở người hầu tránh ra, Diệp Phi nổi giận hùng hùng đi tới: "Thái Tử ca ca, người cái này thật sự là cai quản."

Cũng không đợi Diệp Chân nói cái gì, nhìn thấy Giản Nhược Trần chính là nhăn tình sáng lên, tiến lên vài bước nói: "Ta lại để cho quản gia trở lại mời người, bèn không có cùng thái tử điện hạ nói sao?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 335: Người Coi Như

Nửa năm không thấy, Diệp Phi cao lớn điểm, trẻ tuổi ngây thơ cũng bớt chút, cau mày nhìn xem Giản Nhược Trần, tựa như nhìn xem làm trái rồi chính mình món đồ chơi tựa như, khuôn mặt mất hứng.

"Ta đều nửa năm không có nhìn thấy người rồi." Lời này lại nói tiếp còn mang theo một điểm nhỏ tiểu nhân ủy khuất.

Giản Nhược Trần tức cười, nhất thời không có từ Diệp Phi trong giọng nói tìm được phối hợp tâm tình từ ngữ.

Diệp Chân nhìn xem Diệp Phi, lại ngắm liếc Giản Nhược Trần, ngữ khí hơi trầm giọng nói: "Lục hoàng tử, ta đang tại hỏi thăm Giản tiên tử chính sự."

Diệp Phi nghe xong nói: "Còn không có cật hỏi xong? Thái Tử ca ca, không phải là Kiếm Tông những cái kia không biết tốt xấu đệ tử sao, muốn ta nói, nhiều như vậy không hiểu được thị phi tu sĩ, mất thì mất, Kiếm Tông hiện tại càng ngày càng không lên được trên mặt bàn rồi."

Nói đến chính sự lên, Diệp Phi biểu lộ lập tức liền trầm ổn đứng lên, rất có hoàng tử phong phạm, Diệp Chân nhìn xem Diệp Phi, tựa hồ cảm Diệp Phi không có cách nào tựa như, vẫy vẫy tay: "Tốt rồi, ta cũng hỏi qua rồi."

Nói qua nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Giản tiên tử phải người thông minh, chuyện này, cũng nên tâm lý nắm chắc."

Có Diệp Phi tại, liền là cái gì cũng nói không được, Diệp Phi vàng thật không sợ lửa mà đem Giản Nhược Trần cùng Ứng Sâm mang ra phủ thái tử.

Diệp Phi cũng không có mình hoàng tử phủ, liền ở trong hoàng cung, Ứng Sâm có hoàng thất an bài chỗ ở, Diệp Phi chỉ đem lấy Giản Nhược Trần một người tiến vào.

Tiến vào chính mình sân nhỏ, Diệp Phi mới thở dài một hơi, quay đầu oán giận nói: "Ta không phải sai người cho người đưa tin, không cần người tới."

Giản Nhược Trần nói: "Đã tới rồi —— những cái kia Kiếm Tông đệ tử, không phải Lục hoàng tử ra tay a." Tuy rằng trong nội tâm cũng không tin, vẫn phải xác định xuống.

"Ta ở đâu có những người kia tay, biết rõ người đang ở đây Dực Vương Cốc cùng Mạc đại tiểu thư cùng một chỗ, ta cũng yên tâm, hà tất không duyên cớ cho người ta gây thù hằn." Diệp Phi nói chuyện bụng dạ thẳng thắn, đã đem Giản Nhược Trần cùng hân buộc chặt cùng một chỗ.

Giản Nhược Trần cũng không có suy nghĩ nhiều, từ xưa ngồi xuống, gõ gõ bàn trà: "Có cái gì tốt trà, tới trước một ly."

Diệp Phi cũng biết Giản Nhược Trần ưa thích trà, đối với hai người nửa năm không thấy, gặp mặt so với nửa năm trước còn muốn quen thuộc, cũng không có cảm thấy không đúng, từ trong túi trữ vật lấy ra một cái hộp ngọc, ném cho Giản Nhược Trần nói: "Giữ lại cho người đây, phải phụ hoàng ban thưởng cho ta."

Giản Nhược Trần mở ra hộp ngọc ngửi ngửi, một cổ chỉ mỗi hân có hương trà xông vào mũi, lập tức ngón trỏ lớn động, Diệp Phi lại lấy ra một bộ đồ uống trà nói: "Bộ này mây bunn đồ uống trà cũng cho người, có thể đem hương trà hoàn toàn phong bế tại chén trà một tắc ở trong."

Giản Nhược Trần lập tức liền ngâm vào nước rồi một bình, quả nhiên chỉ thấy nước trà nhiệt khí dâng lên, không nghe thấy hương trà, đợi đưa vào dưới môi, mới ngửi được lượn lờ mùi thơm ngát, như vậy vào đến trong bụng, lục phủ ngũ tạng đều tốt như bị tắm bổ được thư thư phục phục đấy.

"Trà ngon, trà ngon bộ." Giản Nhược Trần khen xuống.

Diệp Phi cũng bưng lấy chén trà Tiểu Tiểu uống một ngụm, rất là đặc ý.

"Người nào làm đấy, Lục hoàng tử còn có mặt mày?" Giản Nhược Trần uống mấy ngụm trà, đặt chén trà xuống hỏi.

"Làm sao có thể? Bất quá đoán cũng có thể đoán được, không thể nào là Kiếm Tông mình làm đấy, Thiên Đạo Tông cũng không có tay kia bút, ngoại trừ Thái Tử, còn có thể là ai?" Diệp Phi hừ một tiếng nói.

"Cũng chỉ có thể hoài nghi, không có chứng cứ rõ ràng." Giản Nhược Trần nói qua, lại nhớ tới chính mình lấy được phù lục, nếu là có cơ hội. . . Trong lòng có hủy bỏ, cơ hội này có thể không dễ dàng, tu vi của bọn hắn chênh lệch quá nhiều.

"Tông môn trong lại là chuyện gì xảy ra? Hiện tại đã có đồn đại rồi, nói người mặt ngoài một lời chính nghĩa, thực tế sau lưng mới vô cùng nhất tàn bạo vô cùng, bất luận cái gì có một chút được tội của người đều sẽ không bỏ qua."

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi: "Đã truyền ra?"

"Chính là người tại thi đấu bên trong sự tình, cũng bị lấy ra nói ra, còn người nữa chưa bao giờ xuất thủ sự tình, đồn đại đang tại hướng không tốt phương hướng đi, còn người nữa tiến giai tốc độ." Diệp Phi một tia ý thức mà nói.

Giản Nhược Trần kinh ngạc nói: "Cái gì không tốt phương hướng? Ta tiến giai nhanh làm sao vậy?" Trong nội tâm đã mơ hồ đoán được rồi.

"Còn có thể nói như thế nào? Không phải nói người đồ có hư bề ngoài, nói đúng là người tu luyện cái gì chưa đủ là ngoại nhân biết rõ đây công pháp."

Giản Nhược Trần thở ra một hơi dài: "Ta còn tưởng rằng nói ta là tà tu đây."

"Sao có thể nhanh như vậy liền nói người phải tà tu, cũng nên từng bước một đấy, bất quá ta nhìn cũng nhanh —— chưa bao giờ trước mặt mọi người ra tay, tiến giai tốc độ dị thường, được tội của người chưa bao giờ kết cục tốt, người nói một chút, liên hệ tới sẽ nghĩ như thế nào?"

Nếu mấy ngày nay trong hoàng thành lại xảy ra chuyện gì cổ, người sợ là nhảy vào Linh trong nước sông cũng rửa không sạch." Diệp Phi nói.

"A." Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Sau đó chính là ta cùng người đi được mật thiết, vật dĩ loại tỵ, người rất nhanh cũng sẽ bị lấy ra cùng ta đánh đồng, ồ, vậy người làm gì thể đem ta làm cho người nơi đây, sợ người khác nghĩ không ra người a."

"Người ngược lại là trấn tĩnh." Diệp Phi nói: "Sớm muộn gì sẽ liên quan đến nhau đấy, ta không tìm người, còn có thể bị buông tha?"

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Đó là tự nhiên rồi."

Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi kỳ thật cũng không có đem việc này để ở trong lòng, bất quá là giúp nhau toàn bộ lẫn nhau tin tức.

"Trong tông môn, ài, nhắc tới ta cũng vò đầu, ta hỏi một chút người, người nói Thiên Đạo Tông người nhậm chức môn chủ kế tiếp, ai phù hợp?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Ai?" Diệp Phi suy nghĩ một chút, "Nếu không người coi như rồi a."

Giản Nhược Trần vội vàng khoát tay nói: "Đừng, ta cũng không cho tông môn quan tâm."

"Làm tông chủ không tốt sao? Ai cũng được nghe lời người." Diệp Phi bay vùn vụt con mắt.

"Tại kia vị muốn mưu kia chính, còn muốn cục cung tận tụy chết thì mới dừng, ta không muốn cầm cái kia tâm." Giản Nhược Trần nói, nghĩ đến như thế nào đem thoại đề kéo đến Phạm An Quý trên người.

Diệp Phi lên đường: "Vậy, chính là An tông chủ chuyện của mình, ồ, ta nhớ ra rồi, còn có một người chọn lựa, người vị kia Thiên Linh Căn sư huynh, cũng không tệ."

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, bề ngoài giống như, Lạc Phàm không có ở trong tông môn cho thấy cái gì tài hoa, nghĩ như thế nào đã đến hẳn?

Cũng nhớ tới một sự kiện: "Nói đến Lạc sư huynh, còn có một việc, có thể chậm rãi bố cục rồi, Lạc sư huynh hiện tại đang huấn luyện Luyện khí tu sĩ, còn có một nhóm phạm nhân, bất quá phạm nhân tốt xấu lẫn lộn, Lạc sư huynh có một ý tưởng ta cảm thấy được không sai.

Chính là tại Trịnh quốc trước thiết lập mấy cái trưng binh chỗ, trước có một đại khái người chọn lựa, đơn giản huấn luyện, lại từ trúng tuyển rút ra hợp cách đấy."

Nói qua liền đem bên trên cái thế giới quân đội tình hình chung nói đơn giản nói.

"Phạm nhân?" Diệp Phi nhíu mày.

"Phàm nhân làm sao vậy, phàm nhân huấn luyện tốt rồi, trên đỉnh Luyện khí tu sĩ cũng cố gắng có thể, huấn luyện sự tình do Lạc sư huynh chịu trách nhiệm, ít nhất, nghiêm chỉnh huấn luyện phàm nhân quân đội, bảo vệ mình thôn vẫn là có thể đấy."

Giản Nhược Trần cũng không nói gì quá nhiều, cụ thể, nàng chuẩn bị đều lưu cho Lạc Phàm vị này chuyên nghiệp nhân sĩ thao tác.

Diệp Phi ngẫm lại, huấn luyện phàm nhân cũng không phải chuyện khó khăn, mà lại xác thực cũng là đối với phàm nhân có lợi đấy, liền gật đầu đáp ứng.

Uống nữa một ly trà, Giản Nhược Trần nói: "Trước một tháng, người tốt cuộc muốn truyền cho ta nói cái gì?"

Trước hơn một tháng, Giản Nhược Trần mới ly khai Dược Vương Cốc, phải có được Chu Tước đường che giấu tin tức truyền đến, lại để cho Giản Nhược Trần tạm hoãn trở lại tông môn, cũng là tạm hoãn hết thảy muốn hành động, Giản Nhược Trần một mực có lòng nghi ngờ, mới có cơ hội hỏi lên.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 336: Phủ Thái Tử Yến Hội

"Người muốn phải không ra mặt, quay đầu trở về rồi Được Vương Cốc, cũng sẽ không có phía sau những chuyện này, cũng liền không dùng đến chèn ép người tới liên can ta, người nếu như chịu, liền chứng minh người có biện pháp giải quyết, tự nhiên không cần ta quan tâm." Diệp Phi nói.

Giản Nhược Trần cảm thấy Diệp Phi lý do có chút gượng ép, bất quá cũng tìm không ra quá lớn tật xấu, liền gật đầu nói: "Nghĩ kỹ chuẩn bị như thế nào đạt được vị trí này rồi hả?"

Diệp Phi rủ xuống mắt trầm ngâm.

Giản Nhược Trần trong đầu còn có một đồng lớn có sẵn án lệ, bao nhiêu cái lấy ra cũng có thể tham khảo.

Mà nàng cảm thấy rất đơn giản đúng là "Huyền Vũ môn chi biến", làm cho cái "Truyện ngôi cho Tứ a ca" cũng có thể, bất quá Diệp Phi muốn thật muốn làm minh quân, cũng có thể với công huân đổi địa vị.

Ngoài thành phải có sẵn Trúc cơ tu sĩ đại quân, ít ngày nữa —— ba năm năm năm hay vẫn là một năm nửa năm nói không tốt —— muốn đi đến cấp hai văn minh quốc gia, nếu như tại cấp hai văn minh quốc gia đạt được ca ngọ, chiến thắng trở về, Thái Tử đổi chỗ cũng rất dễ dàng.

Nàng là mưu sĩ, chỉ làm cho Diệp Phi bày mưu tính kế, lại sẽ không can thiệp Diệp Phi lựa chọn, lập tức sẽ đem ba loại lựa chọn đều giới thiệu, thuận tiện còn nói nói "Trần kiều binh biến, khoác hoàng bào."

Diệp Phi nhìn xem Giản Nhược Trần con mắt đều tròn.

"Làm sao vậy? Lựa chọn chương ngại, không biết cái loại này tốt rồi?"
Giản Nhược Trần hỏi.

"Người, người như thế nào có nhiều như vậy đại nghịch bất đạo ý tưởng?" Diệp Phi trừng mắt Giản Nhược Trần nói.

"Đại nghịch bất đạo?" Giản Nhược Trần kinh ngạc nhìn xem Diệp Phi:
"Người là tu sĩ a, người cũng là hoàng tử a, người muốn đứng rồi đã cho đại ca người Thái Tử vị, không việc cần phải làm sẽ không vi phạm tam cương ngũ thường?"

"Ta là ta, người là người, ta sinh ra ở hoàng gia, vốn là hoàng tử lại phải tu sĩ, ta việc cần phải làm phải hoàng tử mới có thể làm đấy."

Giản Nhược Trần ha ha cười cười: "Tốt lắm a, Lục hoàng tử." Nói sau ba chữ thời điểm, ngữ khí liền lãnh đạm xuống.

Diệp Phi biết rõ hẳn phía sau nói những lời này không ổn, lại để cho Giản Nhược Trần không nhanh rồi, thế nhưng là hẳn cũng không muốn đổi giọng, càng không muốn nói ra nói xin lỗi, trong phòng bầu không khí lập tức cũng có chút lúng túng.

Giản Nhược Trần nhìn xem Diệp Phi có chút không được tự nhiên mặt, cũng hiểu được không được tự nhiên đứng lên, tại Thiên Đạo Tông thời điểm, tuy nói cũng chung quy là một bộ thờ ơ lãnh đạm bộ dạng, tóm lại hay vẫn là hiểu đạo lý đấy, như thế nào tiến vào Hoàng Cung mới nửa năm, lại càng ngày càng có một loại chính thức hoàng tử, cũng chính là không nói đạo lý bộ dáng.

Nói chung, với tư cách sắp thượng vị hoặc là đã có thượng vị ý thức, đều loại suy nghĩ này đấy, nàng như thế nào quên mất.

Giản Nhược Trần cười cười, cũng hiểu được nàng chuyện bé xé ra to rồi, như vậy sự tình đã từng cũng không thấy cũng nhiều, cũng không để ở trong lòng, lần này tại sao lại cảm thấy không thoải mái.

Rất nhanh hai người liền đều yên bình tâm tính, đều làm cái gì cũng không có phát sinh.

Giản Nhược Trần không có lưu trong hoàng cung, mặc dù đang Diệp Phi nơi đây sẽ tương đối an toàn.

Trong hoàng thành bên ngoài bắt đầu rối ren mà náo nhiệt lên.

Kiểm Tông đệ tử ngộ hại sự tình, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý cùng một chỗ bị gọi vào rồi Phủ Thành chủ, bị khách khí mà hỏi thăm một lần, Lĩnh Nam thành chủ Tiểu Lâm cùng hộ pháp Đồ Cương đã ở, đã chứng minh một lần cuối cùng Kiểm Tông đệ tử ngộ hại, Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý không thể nào là hung thủ.

Chuyện này dĩ nhiên cũng làm cao như vậy nâng cao lên, sau đó lại nhẹ nhàng buông, lại để cho Giản Nhược Trần có chút kỳ quái, đi theo, Thái Tử Phi lại đưa qua thiệp mời, nói là trong phủ thái tử gieo trồng Hỏa linh đăng thụ ngày gần đây muốn cởi mở, mời tất cả tông môn lĩnh đội cùng với ở kinh thành các vị thế gia đệ tử đến đây xem xét.

Hỏa linh đăng thụ hàng năm chỉ ở thời tiết nóng nhất một ngày ban đêm nở hoa.

Việc này nóng nhất, phải căn cứ năm đó nhiệt độ quyết định, đôi khi là ở tam phục thiên lý, đôi khi lại sẽ kéo dài sau mấy ngày, nhưng chỉ cần phải Hỏa linh đăng thụ nở hoa, liền sẽ không phát sinh ngoài ý muốn, ngày đó, nhất định là vậy một năm độ ẩm cao nhất một ngày,

Hỏa linh đăng thụ nở hoa trước cũng có báo hiệu, sẽ liên tiếp mấy cái ban đêm, tản mát ra đặc biệt mùi thơm, thanh đậm u tĩnh, thanh nhã lâu dài,

đối với tu sĩ mà nói, chẳng qua là rất thanh đạm một loại mùi thơm ngát, nhưng mà, đối với Hỏa linh đăng trùng mà nói, việc này mùi thơm nhưng lại có vô thượng hấp dẫn.

Hỏa linh đăng trùng, hỏa hệ Linh trùng, bình thường cùng bình thường côn trùng không kém bao nhiêu, thế nhưng là mỗi đến Hỏa linh đăng thụ mùi thơm xuất hiện thời điểm, chúng liền bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện rồi bình thường, vòng quanh Hỏa linh đăng thụ bay múa, mà lại từng cái Hỏa linh đăng trùng trên người đều tản mát ra lửa đỏ quang mang, chỉ cần nhìn kỹ, liền có thể đủ phát hiện, lửa kia hồng quang mang đúng là thiêu đốt hỏa hệ Linh hỏa.

Như vậy cảnh trí tại ban đêm xem ra là cực đẹp đấy, nhất là Hỏa linh đăng trùng hấp thụ Hỏa linh đăng thụ mùi thơm về sau, sẽ tách ra càng thêm hoa mỹ Linh hỏa, mấy chục vạn Hỏa linh đăng trùng tụ cùng một chỗ, tựa như bầu trời đầy sao rơi xuống đất, đẹp không sao tả xiết.

Mà ở Hỏa linh đăng thụ nở hoa cái đó một buổi tối, rầm rộ sẽ đạt tới một cái choáng váng há hốc mồm trình độ, Hỏa linh đăng thụ mỗi một cành cây đều khai ra mấy chục thậm chí trên trăm đóa hỏa diễm hình dáng hoa tươi, mà những thứ này Hỏa linh đăng trùng sẽ gặp như thiêu thân lao đầu vào lửa giống như bồ nhào hoa tươi bên trong, hai người giao hòa nháy mắt, Hỏa linh đăng thụ nở rộ hoa tươi sẽ lập tức khép kín.

Nghe nói, Hỏa linh đăng thụ hoa là con mái, Hỏa linh đăng trùng là hùng, mỗi một lần Hỏa linh đăng trùng đều phải tìm được nó mệnh trung chủ định vậy đóa Hỏa linh đăng hoa, sau đó giao hòa đến cùng một chỗ, sẽ thai nghén ra Hỏa linh đăng quả trở lại.

Đây là một loại rất nhỏ, tựa như như anh đào trái cây, tuy rằng không lớn, nhưng là tuyệt hảo hỏa hệ Linh quả, một hạt như vậy Linh quả, muốn một quả trung phẩm Linh thạch mới có thể mua được.

Đơn giản là, Hỏa linh đăng quả chẳng những hương vị tuyệt mỹ, cung cấp hỏa hệ linh khí dồi dào thanh thuần, không có bất kỳ tạp chất, không cần hai cái Linh đan, thì có Linh đan hiệu quả.

Bởi vậy, không có tu sĩ sẽ cầm nó luyện đan đấy, bởi vì toàn bộ Trịnh quốc, chỉ có phủ thái tử bên trên mới có như vậy một cây có thể nở hoa Hỏa linh đăng thụ, mà không có nở hoa Hỏa linh đăng thụ cũng liền hấp dẫn không đến Hỏa linh đăng trùng, tự nhiên cũng không chiếm được Hỏa linh đăng quả.

Đạt được như vậy một tấm thiệp mời, không ai có thể cự tuyệt được, huống chi hay vẫn là Thái Tử Phi mời.

Từng tông môn đều đã nhận được năm cái thiệp mời, ở phía trên đều rơi xuống tên người, Thiên Đạo Tông thiệp mời, thành linh còn có Phạm An Tâm danh tự.

Có thể đạt được Thái Tử Phi mời, tham gia một năm mới có một lần Hỏa linh đăng thụ nở hoa thịnh yển, nhắm nháp đến mỹ vị Hỏa linh đăng quả, không có người sẽ cự tuyệt việc này mời đấy.

Nhưng tham gia thịnh yển, ở đâu có thể tay không mà đi, cũng may Ứng Sâm đối với như vậy yến hội là có chuẩn bị, hẳn một cái Ngoại Sự Đường Đường chủ, sao có thể tay không đến Hoàng Thành đây.

Một ngày này chàng vạng tối, trước phủ thái tử phi thường náo nhiệt, một hồi phải đang mặc tông môn quần áo và trang sức thanh niên tuần tú tài giỏi, một hồi phải ăn mặc nho nhã quần áo thể gia đệ tử, càng có nữ tu cách ăn mặc trang điểm xinh đẹp.

Chẳng qua là Thiên Đạo Tông hai vị nữ tu trang phục tất nhiên không thể cố gắng hết sức như nhân ý.

Tiếng tăm lừng lẫy Giản Nhược Trần, lại còn là trong tông môn cửa thán trường bào màu trắng, một đầu tóc đen đầu đã từ biệt một chi xanh biếc thâm gài tóc, còn có trang trí liền là một đôi đồng dạng tính chất bông tai rồi, a, nếu như đai lưng cuối cùng rủ xuống màu sắc hơi nhạt ngọc bội coi như là trang trí mà nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 337: Gặp Lại Cố Nhân

Thiên Đạo Tông một vị khác Đường chủ tiểu thư, mặc dù không có lấy tông môn nguyệt sắc trường bào, quần áo cũng rất là thanh nhã, có thể toàn thân cao thấp cũng liền như vậy một hai kiện đồ trang sức, không khỏi nhường nhớ tới Thiên Đạo Tông "Cùng" chuyện này.

Thiên Đạo Tông cùng đã gần được là mỗi lần có Thiên Đạo Tông đệ tử tại chỗ đề rồi, lúc này đây nhất định không có ngoại lệ.

Giản Nhược Trần đối với rơi tại trên người mình ánh mắt có mắt không trông, tuy nói dựa vào ăn mặc, vừa vặn là tông môn đệ tử, ăn mặc tông môn quần áo và trang sức tham gia như vậy yển hội lại bình thường nhất.

Mà ăn mặc tông môn trường bào, đỡ đòn một đầu đồ trang sức, mới phải chê cười, hơn nữa, nàng Giản Nhược Trần giàu có, đã sớm truyền ra ngoài, tự nhiên không cần với một áo liền quần để chứng minh.

Nói đến nàng thật đúng là ưa thích tông môn trường bào, ăn mặc thoải mái dễ chịu là một mặt, một phương diện khác không cần chuẩn bị quá nhiều quần áo và trang sức rồi, có trời mới biết ở thế giới trước nàng là cỡ nào chán ghét tránh không khỏi yển hội, vì thế chuyên môn có người phụ tá thay nàng chọn mua sản phẩm mới trang phục, đơn giản là những cái kia tham gia yển hội quần áo, giày, xách tay thậm chí đồ trang sức đều chỉ năng lực mang một lần, muốn đem gác xó.

Nhưng Phạm An Tâm lại chịu không nổi các loại ánh mắt, nhất là chứng kiến mặt khác tông môn nữ tu phục trang đẹp đẽ, còn có một nhìn có thể cho rằng pháp y lại xinh đẹp váy dài, càng là sinh ra tự tầm hình quý tâm lý.

May mắn, phủ thái tử hạ nhân đều là nghiêm chỉnh huấn luyện, trên mặt cái gì cũng nhìn không ra, cung kính.

Tiến vào phủ thái tử, Phạm An Tâm liền cảm thấy ánh mắt của mình không đủ dùng, đệ nhất tiến rộng rãi, liền bắt kịp rồi tông môn quảng trường lớn nhỏ, hai bên hành lang Điều Lan Ngọc Thế, đứng hầu người hầu đám cả đám đều quy củ, còn tất cả đều là Luyện khí tu sĩ, thậm chí còn có Trúc cơ tu sĩ.

Đợi đến lúc tiến vào yến hội đại sảnh, càng là cảm thấy khí thế huy hoàng, cả tòa trong đại sảnh chỉ có dựa vào một vòng ba người mới có thể ôm hết Đại Trụ chống đỡ, đỉnh đầu phải cao hơn hai mươi thước mái vòm, tất cả vách tường kể cả mái vòm, hoặc là bích hoạ, hoặc là chính là các loại trang trí, tất cả đều là nàng tưởng tượng đều không tưởng tượng nổi đấy.

Có thể bị dẫn tới trên chỗ ngồi thời điểm, cũng rất phải không vui rồi, Thiên Đạo Tông như thế nào coi như là một cái đại tông môn rồi, tuy rằng hiện tại không bằng trước kia, có thể như thế nào muốn tại hạ vị trí đầu nào đưa?

Cũng may Ứng Sâm ngồi ở bên trên đầu —— tất cả Kết Đan tu sĩ đều ngồi ở bên trên đầu, Phạm An Tâm nhìn một sẽ minh bạch rồi, chỗ ngồi là dựa theo tu vi xếp đặt đấy, dựa theo tất cả tông môn linh đội tu vi xếp đặt, cho nên, tuy rằng bọn họ trong bốn người này có một vị Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, bọn họ cũng chỉ có thể dựa theo Phạm An Quý tu vi, ngồi ở dưới tay.

Liền lại tức giận bất bình, đồng thời tông môn công tử, đệ đệ của nàng làm sao lại không có tiến giai đến Trúc cơ hậu kỳ? Đúng vậy, nhất định là

tài nguyên chưa đủ, chỉ cần. . .

Nàng hâm mộ mà nhìn bên trên đầu những tu sĩ kia, nhìn xem chủ vị vàng son lộng lẫy, nhìn xem toàn bộ đại sảnh to lớn tráng lệ, nàng nhất định cũng muốn trở thành nơi đây nữ chủ nhân một trong, nhất định, như vậy, nơi đây hết thảy cũng thì có một phần của nàng, đệ đệ của nàng cũng có thể được đến tốt nhất tu luyện tài nguyên, mẹ của nàng cũng có thể từ chỗ nào cái hắc ám trong tinh thất đi tới.

Ghen ghét, hâm mộ bị lặng yên ẩn dấu ở trong lòng, nàng có chút cúi đầu, như thế nào mới có thể đạt được Thái Tử chú ý đây?

Việc này trong đại điện phải có mấy trăm tu sĩ, nữ tu cũng có hơn mười, bao nhiêu cái đều mặc được so với nàng xinh đẹp, cách ăn mặc được so với nàng xinh đẹp, có thể nếu là đã đi ra việc này yến hội, nàng càng không biết như thế nào mới có thể tiếp xúc đến Thái Tử.

Yến hội còn chưa có bắt đầu, không ngừng có tu sĩ bị dẫn vào tiến đến, không hoàn toàn có quen biết tu sĩ nhiệt tình mà mời đến, hoặc là trong đại sảnh, hoặc là tại ai chỗ ngồi trước.

Chung quanh bỗng nhiên an tĩnh lại, liền gặp được tiên cốt bông bênh tu sĩ hướng bên này đi tới, nàng vô thức đứng lên, lại chứng kiến tu sĩ kia ánh mắt rơi vào đúng rồi Giản Nhược Trần trên người.

"Gặp qua Đan Hà tiên bối." Giản Nhược Trần trước một bước thi lễ, Phạm An Quý cùng tên còn lại cũng theo thi lễ, Phạm An Tâm liền giật mình phía dưới, cũng gấp bề bộn phúc hạ thân đi tới.

Liền nghe đến vậy Đan Hà tiên bối nói: "Đến nơi này, không đi tham kiến chúng ta lão gia hỏa, còn muốn ta hạ mình hạ thấp quý tới gặp người?" Nói là oán trách, có thể trong giọng nói một điểm oán trách cũng không có.

"Không dám." Giản Nhược Trần cười nói: "Đang muốn đi gặp qua tiền bối."

Đan Hà gật gật đầu, ánh mắt rơi vào Phạm An Quý trên người: "Tam công tử, người thân thể của mẫu thân vừa vận rất tốt chút ít?" Lúc trước Phạm An Quý mẫu thân sinh sau hần sau bệnh nặng, Phạm Trường Lợi đã từng cầu đến Đan Hà chỗ, cho nên mới có đây vừa hỏi.

Phạm An Quý cũng rõ ràng những thứ này, vội trả lời: "Vẫn còn tĩnh thất bế quan, gần đây, bế quan thời gian dài."

Đan Hà nghe vậy, khẽ gật đầu, tay tại trên túi trữ vật chạm đến xuống, trong tay liền có hơn một cái bình ngọc: "Những năm này ta cũng dốc lòng nghiên cứu, đều muốn giải trừ mẹ của người ốm đau, hay vẫn là thực lực chưa đủ, có lẽ chỉ có Nguyên Anh tiền bối mới có thể có cải thiên hoá nhật bốn sự.

Chai này Linh đan có an thần công hiệu, có thể giảm bớt tinh thần lo nghĩ, đưa với mẹ của người rồi."

Phạm An Tâm vội vàng đi theo Phạm An Quý cùng một chỗ bái tạ, Đan Hà chỉ nhìn mắt Phạm An Tâm, gật gật đầu, đợi nhìn xem Giản Nhược Trần thời điểm, trên mặt từ đeo đầy vui vẻ, "Giản tiên tử, ta cho người dẫn tiền mấy cái tiền bối đi tới."

Phạm An Tâm cảm thấy lại nhận lấy một cái đả kích.

Rõ ràng Giản Nhược Trần đã có tiếng xấu rồi, vì cái gì còn có thể cùng bọn họ cùng một chỗ tham gia yến hội, còn có thể bị dẫn tiền cho kết Đan tiền bối? Vẫn bị một cái không phải tông môn tiền bối mang theo.

Nàng nhìn thấy Giản Nhược Trần đi tới thời điểm, những cái kia mí mắt cũng không hướng nàng bên này nhìn kết Đan tiền bối đám, vậy mà

đều tại cười ha hả mà cùng Giản Nhược Trần dạn dò, ngay cả Ứng Sâm đều bị không để ý đến.

Sau đó chứng kiến Giản Nhược Trần nói gì đó, Ứng Sâm cười rộ lên, mọi người cũng nhìn xem Ứng Sâm đang nói gì đó, một mảnh tường hòa.

"Đệ đệ, hẳn là người đi tới đây." Phạm An Tâm không khỏi nhẹ nói.

Phạm An Quý cũng nhìn xem Giản Nhược Trần bóng lưng, đã gặp nàng tại kết Đan tiền bối trong như cá gặp nước, vừa vận mỉm cười, chăm chú ánh mắt, không ngừng cùng mỗi người nói chuyện, mỉm cười, lại không thấy nửa phần xấu hổ, cũng không có xem nhẹ mỗi một vị tiền bối.

Hắn lắc đầu, quay đầu lại mắt nhìn Phạm An Tâm nói: "Tỷ tỷ, nơi này là Hoàng Cung, không có người dẫn tiến, ta, chúng ta đều muốn chú ý tu vi của mình."

Phạm An Tâm nhẹ cắn môi, trên mặt hay vẫn là quen có dịu dàng mỉm cười, nói khẽ: "Một ngày nào đó, vậy bên trên sẽ đổi Thành đệ đệ người đây."

Phạm An Quý không biết nên nói cái gì.

Hắn không cách nào bỏ đi Phạm An Tâm chấp niệm, cũng không cách nào trách cứ Phạm An Tâm cái gì, Phạm An Tâm là vì mẫu thân, không phải là vì chính nàng.

Hắn nghĩ đến có lẽ lại để cho Phạm An Tâm nhiều biết chút ít tu sĩ, có thể hẳn cũng không muốn lại để cho Phạm An Tâm chứng kiến Thiên Đạo Tông không bị chào đón.

Cửa ra vào lần nữa truyền đến bạo động, Phạm An Quý nghiêng đầu, một khuôn mặt quen thuộc xâm nhập tầm mắt, đang nhìn đến vậy tấm

khuôn mặt thời điểm, trên mặt của hắn không khỏi lộ ra dáng tươi cười, chính hắn không có chú ý tới, nhưng mà vào vị kia tu sĩ chú ý tới.

Mạc Tiểu Ngôn, Được Vương Cốc đại tiểu thư, Phạm An Quý thật không ngờ nàng cũng tới.

Cách còn xa, Mạc Tiểu Ngôn cũng nhìn thấy Phạm An Quý, hướng hắn chớp chớp mắt, Phạm An Quý đọc đã hiểu cái ánh mắt kia ý tứ, đó là Mạc Tiểu Ngôn lại nghĩ kỹ đối phó hắn pháp thuật, còn muốn cùng hắn luyện thêm hơn mấy trận.

Hắn đồng dạng trở về một cái nhưng ánh mắt, đưa mắt nhìn nàng đi đến Được Vương Cốc trên vị trí.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 338: Không Quan Hệ Tông Môn

Mạc Tiểu Ngôn đến, đưa tới nho nhỏ bạo động, đối với vị này Được Vương Cốc đại tiểu thư, các tu sĩ đều là đã đều muốn nịnh bợ, lại có chút ít ý sợ hãi, nhất thời, tất cả tông môn lĩnh đội tất cả thế gia đệ tử nhao nhao tiến lên.

Phạm An Quý cũng mới đứng lên, đối với Phó lĩnh đội nói: "Lý sư huynh, ta dẫn tỷ tỷ biết sau Mạc đại tiểu thư."

Lý Dương gật gật đầu.

Lý Dương, Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, nhưng là lần này Phó lĩnh đội, chính hẳn phải tuyệt không chú ý.

Nếu như không phải muốn tới cấp hai văn minh quốc gia, Lý Dương khả năng ngay cả lần này Hoàng Thành hành trình đều muốn cự tuyệt, hẳn đối với quyền thế cũng không mưu cầu danh lợi, đối với tu luyện cảm thấy hứng thú, tại nơi này trên yến hội kết bạn mấy vị khác có mặt mũi tu sĩ vững chắc dù không sai, nhưng nếu như không phải ngang nhau thân phận đây, hẳn cũng không muốn miễn cưỡng kết bạn.

Hắn rất có thể nhận rõ tình thế —— bằng không thì cũng sẽ không làm việc này Phó lĩnh đội rồi —— cũng có thể nhận rõ vị trí của mình, Thiên Đạo Tông có Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý giao tiếp là được rồi, hẳn sao, còn không bằng yên tĩnh mà phẩm phẩm linh trà.

Có thể người khác muốn yên tĩnh, chung quy là có người không muốn làm cho hắn yên tĩnh, Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm mới vừa ly khai,

bên người là hơn ra một người, đầu vừa nhấc mắt, Lý Dương liền sinh ra trở lại cừu nhân gặp nhau, hết sức đỏ mặt cảm giác.

Trở lại không là người khác, đúng là Kiếm Tông đệ tử, lần này lĩnh đội, Úc Văn.

Úc Văn, Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, chính là Lý Dương việc này rất ít tiếp xúc ngoại giới tu sĩ cũng biết hẳn, tại Kiếm Tông Trúc cơ hậu kỳ trong hàng đệ tử, Úc Văn thế nhưng là một cái nổi tiếng nhân vật.

Lúc này đây, Úc Văn sắc mặt mỉm cười mà đứng ở bên cạnh hẳn, tại hẳn nghiêng đầu thời điểm khẽ gật đầu, không đợi mời, liền tự lo ngồi xuống nói: "Lý đạo hữu, hôm nay chúng ta chỉ nói gió trăng, không nói chuyện tông môn sự tình."

Một câu nói kia nhường Lý Dương không cách nào mở miệng.

Gió trăng? Hai cái đại nam nhân giữa có cái gì gió trăng có thể nói? Tại nơi này ngay cả nửa điểm gió một điểm tháng đều nhìn không tới trong đại điện, lại nói chuyện gì gió trăng?

"Nói đến Lý đạo hữu, người ta hôm nay ở chỗ này, coi như là đồng mệnh tương liên, ta Kiếm Tông bị các người Thiên Đạo Tông Giản tiên tử làm cho mệt mỏi, mọi người tránh chi duy sợ không kịp, các người Thiên Đạo Tông kỳ thật cũng không có tốt chỗ nào trong."

Lý Dương im lặng.

Đây chính là không quan hệ tông môn chỉ nói gió trăng?

"Trúc cơ hậu kỳ Đại tu sĩ, lại chỉ có thể làm Phó lĩnh đội, muốn nghe từ Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ phân phó, cũng chính là các người Thiên Đạo Tông có thể làm ra loại chuyện này rồi, bất quá ta nhìn, đây chính thức lĩnh

đội ngay cả Trúc Cơ trung kỳ cũng không phải, nên vị kia mới Trúc cơ tiên tử mới đúng."

Úc Văn nói qua, ánh mắt hướng đại diện Kết Đan tu sĩ vị trí chỗ ở nhìn đi tới, Giản Nhược Trần đang nói một câu cái gì, bên cạnh mấy người tu sĩ cười vang lấy, Ứng Sâm biểu lộ rất là thoải mái, sau đó Giản Nhược Trần lắc đầu, giống như rất là bất đắc dĩ bộ dạng.

Lý Dương không muốn trả lời, nhưng cũng chỉ có thể chấp nhận Úc Văn mà nói, ít nhất từ biểu hiện nhìn lên, có thể ở kết Đan tiên bối trước mặt thành thạo Giản Nhược Trần, mới càng giống phải Thiên Đạo Tông lĩnh đội.

Úc Văn cười cười nói, "Giản tiên tử quả thật có chút bốn sự, bất quá căn cơ quá nhỏ bé, tu vi quá thấp, các tiên bối có thể đem nàng nâng lên trời, tự nhiên cũng có thể đem nàng té xuống.

Thân là tông môn đệ tử, rất nhiều chuyện đều thân bất do kỷ, giống như người ta hôm nay ngồi ở chỗ này giống nhau, nhiều khi, ta nghĩ vui chơi thoả thích giang hồ, làm một cái một lòng hỏi, không hỏi thế tục tu sĩ, nhưng thêm nữa thời điểm, không quên được tông môn ân tình."

Lý Dương thu nhìn lại Giản Nhược Trần bên kia ánh mắt, lơ đãng lại rơi vào rồi Phạm An Quý trên người, Phạm An Quý đang cùng Mạc đại tiểu thư trò chuyện với nhau thật vui.

"Cho nên, ta nghĩ Lý đạo hữu tại điểm này bên trên cùng ta phải nhất trí đấy, cũng là vì tông môn." Úc Văn làm cho này một lớn đoạn làm cái kết thúc công việc.

Lý Dương cuối cùng thu hồi ánh mắt, nói: "Điểm này lên, Úc đạo hữu nói đúng."

Úc Văn khẽ cười một tiếng: "Khó được hai chúng ta tông đệ tử còn có cộng đồng ý kiến, tại nơi này trong phủ thái tử."

Lý Dương nở nụ cười, nghiêng đầu nhìn xem Úc Văn, "Đúng vậy, bất quá lúc trước Úc đạo hữu nói, ta không là hoàn toàn đồng ý, bên ngoài sự tình lên, phạm sự đệ muốn so với ta mạnh hơn bên trên rất nhiều, mà Giản sư muội, ta cho rằng cũng không phải cần ai nâng đỡ."

"Lý đạo hữu nói đúng." Úc Văn tùy ý nói, một cỗ người nói rất đúng người nói cái gì đều đúng đấy ngữ khí, dường như không muốn cùng Lý Dương không chấp nhận giống như.

Hai người tạm ngừng nói rồi vài câu, đưa tới trên đại điện một nhóm người liếc nhìn, Lý Dương thoáng không nhanh: "Úc đạo hữu mục đích đã đạt đến, có thể đã đi ra."

Úc Văn lại cười khẽ âm thanh: "Lý đạo hữu nói đùa, làm quen Lý đạo hữu rất là cao hứng, cái đó mặt trời ta làm ông chủ, mong rằng Lý đạo hữu có thể hãnh diện."

Úc Văn tao nhã mà để lại đây một câu, mỉm cười gật đầu, đứng lên ly khai.

Lý Dương không có đem Úc Văn sau một câu nói để ở trong lòng, Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông hôm nay không đội trời chung —— tuy rằng lúc trước cũng không có tốt chỗ nào trong —— Kiếm Tông nếu có thể buông tha Thiên Đạo Tông mới phải kỳ quái, tìm kiếm nghĩ cách ly gián cũng thuộc về bình thường.

Trong đại điện lại náo nhiệt một hồi, Giản Nhược Trần cuối cùng có thể từ biệt Kết Đan tu sĩ, quay đầu, liền gặp được rồi Mạc Tiểu Ngôn.

Mạc Tiểu Ngôn muốn thật không trở lại Hoàng Thành mới phải kỳ quái, Giản Nhược Trần cười kêu gọi đi tới.

"Đều muốn cho ta cái kinh hỉ, hay vẫn là kinh hỗi?" Giản Nhược Trần thi lễ về sau mới nói, bên cạnh còn đứng lấy tu sĩ nhao nhao ghé mắt, giọng điệu này, cũng quá quen thuộc.

Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt tất cả đều là vui sướng, "Vừa muốn kinh hỉ, vừa muốn kinh hỗi."

"Tốt, một hồi cần phải dạy dỗ ta như thế nào rất tốt mà hưởng dụng yến hội linh thực." Lời này đối với Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn mà nói, là một cái ăn ý, đối ngoại người mà nói, giống như Giản Nhược Trần vậy mà nửa phần kiến thức cũng không có giống như.

Bên cạnh một người liền cười, hảo ý giải thích nói: "Giản tiên tử, linh thực đều là chế biến thức ăn tốt rồi, chỉ cần trực tiếp hưởng dụng là được rồi."

Mạc Tiểu Ngôn liền trừng tu sĩ kia liếc, tu sĩ kia không khỏi liền sợ run lên, hắc ở đâu nói sai rồi?

Giản Nhược Trần lại cười nói: "Đa tạ đạo hữu chỉ điểm, bất quá đồng dạng nguyên liệu nấu ăn, nếu trải qua Mạc sư tỷ phối hợp, liền lại không giống nhau, ta đã từng trải qua Mạc sư tỷ chỉ điểm, được ích lợi không nhỏ."

Tu sĩ kia giật mình, liên tục cùng Mạc Tiểu Ngôn bồi tội, Mạc Tiểu Ngôn trừng mắt liếc cũng liền vừa cười, "Bồi tội đến không dùng được, nếu không, ta chuyên môn chuẩn bị cho người ngừng linh thực người ném thử tương đối sau như thế nào?"

Tu sĩ kia giống như bị chính mình thờ ơ ghen ở như vậy, liên tục ho khan, nhất thời không rảnh trả lời.

Mạc Tiểu Ngôn chỉ cảm thấy mất mặt, nói: "Giản sư muội người xem, vừa nói đến của ta linh thực, toàn bộ là như thế này, một chút cũng mất

mặt."

Giản Nhược Trần cười nói: "Vậy sư tỷ cho ta làm lấy ăn được rồi."

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong, tròn mắt đi lòng vòng, bỗng nhiên liền nhớ lại bên cạnh đứng đấy Phạm An Quý rồi, lên đường: "Phạm đạo hữu, người cũng nể thử không?"

Phạm An Quý vừa muốn mở miệng đáp ứng, Phạm An Tâm bỗng nhiên vượt lên trước một câu: "Làm sao dám làm phiền Mạc tiên tử, nếu như Mạc tiên tử nể mặt, ta cùng đệ đệ cùng một chỗ làm ông chủ, ta sẽ đích thân xuống bếp."

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt rơi vào Phạm An Tâm trên mặt, nụ cười trên mặt càng sáng lạn: "Tốt tiểu tỷ tỷ."

Phạm An Tâm nhẹ nhàng mà cười cười, giống như tên của nàng giống như An Tâm, Phạm An Quý nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, Mạc Tiểu Ngôn cũng đoạt tại hân phía trước mở miệng: "Là tiểu thư tỷ muốn xin ta đấy, Tam công tử không bỏ được rồi hả?"

Phạm An Quý bất đắc dĩ nói: "Làm sao sẽ, Mạc sư tỷ nể mặt, ta là cầu còn không được."

Mạc Tiểu Ngôn lúc này mới dương dương đắc ý, quay đầu đối với Giản Nhược Trần nói: "Ta dẫn người đi, người khẳng định không có hưởng qua Phạm đại tiểu thư tay nghề."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 339: Chưa Thấy Qua Việc Đời

Phạm An Tâm nụ cười trên mặt thoáng cái liền đọng lại, nàng muốn đích thân rửa tay làm canh thang, là vì nịnh bợ Được Vương Cốc đại tiểu thư, việc này Giản Nhược Trần cũng muốn trở thành thượng khách, có thể không phải là nàng muốn hầu hạ đúng rồi một cái mới Trúc cơ vân bối.

Nàng xem qua đi tới, trong ánh mắt không khỏi liền dẫn theo điểm tàn nhẫn, nếu như Giản Nhược Trần dám đáp ứng, nàng liền. . .

"Vậy thực vinh hạnh đến cực điểm." Giản Nhược Trần nhìn xem Phạm An Tâm cười yếu ớt nói, "Đa tạ Phạm sư tỷ."

Đang tại tất cả mọi người, Phạm An Tâm mặc dù lại trong nội tâm hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, cũng chỉ có thể yên tĩnh mà cười lấy, bảo trì nàng dịu dàng hình tượng, Mạc Tiểu Ngôn lại còn không có buông tha nàng nói: "Tiểu tỷ tỷ, Giản sư muội ưa thích mới mẻ Linh quả, khẩu vị cũng thanh đạm."

Phạm An Tâm chỉ cảm thấy bảo trì nụ cười trên mặt cũng không dễ dàng rồi, nàng không dám nhìn nữa Giản Nhược Trần, sợ chính mình nhìn không được sẽ trừng mắt nàng.

"Mạc sư tỷ, ta sẽ cùng tỷ tỷ của ta nói." Phạm An Quý đuổi tay vịn chặt Phạm An Tâm cánh tay nói, "Chúng ta cần phải trở về, yến hội liền sắp bắt đầu rồi."

Yến hội cũng là nhanh sắp bắt đầu rồi, chỗ ngồi bên ngoài tu sĩ đám đều đang muốn trở lại chỗ ngồi của mình, Phạm An Tâm bị Phạm An Quý

kéo lấy quay đầu về sau, còn nghe được Mạc Tiểu Ngôn thanh âm: "Một hồi ta đi tìm người."

Đương nhiên không là đối với nàng nói, cũng không phải đối với Phạm An Quý, là đúng Giải Nhược Trần.

Phạm An Quý kéo lấy Phạm An Tâm trở lại trên chỗ ngồi, nhẹ nói nói: "Tỷ, đây là ở phủ thái tử trên yến hội."

Phạm An Tâm tỉnh táo lại.

"Thái Tử đến —— Thái Tử Phi đến ——" thật nhỏ thanh âm bỗng nhiên chui vào trong tai, toàn bộ đại điện lập tức yên tĩnh, tiếp theo tất cả tu sĩ đều từ trên chỗ ngồi đứng lên, nhìn về phía trước.

Từ tiền phương chủ vị một bên, một vị phong thần tuấn lãng thanh niên nam tử mỉm cười đi tới, Phạm An Tâm tâm lập tức liên rung rung dưới, như thế nào có cao cường như vậy lãng nam tử, hay vẫn là Thái Tử.

Một bộ đẹp dễ quý giá quần áo, không thể che hết thon dài kinh phong gầy thân thể, đen nhánh tóc xanh, ánh sấn trứ mắt Nhược Hàn tinh, lông mày như xa lông mày, mũi như treo gan, môi như hồng anh, mà thần sắc hoàn toàn đông lạnh chi sắc, vừa nhìn liền để cho nhân sinh sợ.

Phạm An Tâm ánh mắt thoáng sau này rơi xuống xuống, liền chứng kiến một cái ung dung hoa lệ nữ nhân đi theo Thái Tử sau lưng nửa bước, Phạm An Tâm lập tức đã bị vậy đầu đầy châu ngọc hấp dẫn xuống.

Nàng không phải hư vinh nữ nhân, khả đồng phải nữ nhân, cùng là tu sĩ, nàng làm sao lại phải Thái Tử Phi, có thể cùng với tuấn lãng vô song Thái Tử, nàng cũng chỉ có thể làm một cái nhỏ nhỏ nữ tu?

Đã thấy đến Thái Tử quay đầu lại, ân cần về phía Thái Tử Phi vươn tay, làm cho người nhìn qua chỉ sinh ra trên mặt lập tức che kín ấm áp gió

xuân, nàng lập tức lại bắt đầu ghen tị, chỉ hận cặp kia tay vịn không phải mình.

"Các vị đạo hữu mời ngồi." Thái Tử nói xong, đỡ Thái Tử Phi ngồi xuống trước.

Thái Tử kế tiếp nói gì đó, Phạm An Tâm toàn bộ không biết, nàng chỉ nhớ rõ Thái Tử mỉm cười, nhớ rõ Thái Tử đỡ Thái Tử Phi ôn nhu.

"Tỷ tỷ, nâng chén rồi." Phạm An Quý mà nói đánh thức Phạm An Tâm, vội vàng bưng lên trước mặt chén rượu.

Mở chỗ ngồi rồi, linh thực nước chảy tựa như bưng lên, trên mặt bàn rất nhanh liền tầng tầng lớp lớp, tu sĩ phục dụng linh thực, chỉ cần vận hành linh lực, có thể hấp thu linh thực bên trong linh khí, chỉ còn lại chút ít cặn, không có ăn no ăn không trôi mà nói.

Huống hồ, có thể ở phủ thái tử trên yến tiệc xuất hiện, tất cả đều là thượng đẳng Yêu thú, linh thực, Linh quả, bao nhiêu cái cũng không phải bình thường Trúc cơ tu sĩ tham ăn đến đấy.

Phạm An Tâm miễn cưỡng đem tâm tư đặt ở trước mặt linh thực lên, có thể mỗi một cái linh thực vào bụng, nhận thức lấy nồng đậm linh khí chạy trong cơ thể cảm giác, kinh hỉ cùng khổ sở liền càng ngày càng nhiều đan vào trong lòng, hóa thành một những câu chất vấn:

Vì cái gì, vì cái gì những thứ này cũng không phải ta sao?

"Xùy!" Bàn bên truyền đến một tiếng miệt cười, không xa không gần truyền đến Phạm An Tâm trong tai, đây âm thanh miệt cười hiển nhiên là cố ý cười cho nàng đấy.

"Thực chưa từng gặp qua việc đời." Kế tiếp lại là một tiếng hừ nhẹ, Phạm An Tâm chiếc đĩa đang vươn hương trước mặt bàn ăn, nghe thế một

tiếng, không khỏi giận dữ, mà giận dữ lúc giữa nhìn quét trước mặt, không biết khi nào, nàng phía trước trên bàn nhỏ bàn ăn đều nhanh muốn không, chỉ còn lại có chút ít đầm đĩa nước, liếc ngẫm đi tới, chung quanh mấy trên bàn bàn ăn còn đều không có lớn động.

Mặt của nàng bỗng dưng nóng rất đứng lên, trong lúc bất tri bất giác, nàng vậy mà đem trước mặt linh thực tất cả đều nuốt vào đến trong bụng.

Chiếc đĩa vẫn còn về phía trước đưa, có thể nhưng lại không biết là nên tiếp tục đưa tới hay vẫn là thu hồi lại, cứ như vậy khẽ giật mình thời gian, lại là vài đạo ánh mắt bắn phá đi qua.

"Người nào đều có thể lên được bàn tiệc, thiệt là, có phải hay không mạo danh đó a." Có một cái giọng nữ truyền đến, rõ ràng không có đem Phạm An Tâm để vào mắt.

"Cũng không nhìn một chút phải cái nào tông môn đấy." Sau đó chính là che miệng tiếng cười nhẹ.

Phạm An Tâm mặt đều không biết để ở chỗ nào rồi, nàng nửa cúi đầu nhìn lên trước mặt đồng bữa bọn, trong thân thể linh lực vẫn còn chảy xuôi, có thể nàng lại hận không thể có một động đất chui vào.

Lúc này đây nàng vô cùng thống hận nàng là Thiên Đạo Tông tu sĩ, nếu như không phải Thiên Đạo Tông nghèo, nàng một cái đường chủ đại tiểu thư, làm sao sẽ bị người nói thành chưa từng gặp qua việc đời, lên không được mặt bàn?

Có thể nàng thực chưa từng gặp qua việc đời, thật không có nếm qua cũng chưa từng gặp qua như vậy linh thực.

"Thái Tử Phi, người tử mĩ chuẩn bị linh thực, cuối cùng có yêu mến được rồi." Thái Tử thanh âm êm ái bỗng nhiên như nhẹ nhàng giống như từ chủ vị truyền tới.

Phạm An Tâm mặt càng đỏ hơn, nàng mất mặt vậy mà vút xuống phủ thái tử, ném đến Thái Tử trước mặt, trước mặt đồng bữa bọn chén đĩa đều tốt như đang cười nhạo nàng nông cạn ngu ngốc.

Một tay lặng yên đưa qua, cầm chặt bàn tay của nàng, Phạm An Quý thanh âm truyền đến: "Tỷ, không sao đấy."

Giản Nhược Trần khóe mắt liếc qua nhìn xem Phạm An Quý duỗi ra tay, giữ tại Phạm An Tâm run nhè nhẹ trên tay, nghe Phạm An Quý an ủi, im ắng mà thở dài.

"Đúng vậy a, vị này muối tử như vậy ưa thích, thiếp thân cũng rất vui vẻ." Thái Tử Phi thanh âm truyền đến, lập tức, thì có người hầu lại bưng khay đi tới, thu lại đồng bữa bọn chén bàn, một lần nữa phóng bên trên mặt khác linh thực.

"Ai nha, sớm biết như vậy ta cũng muốn phàm ăn rồi, còn có thể lại lừa gạt trở lại một bàn linh thực, sư tỷ, người nói bữa này linh thực có phải hay không chống đỡ mà vượt ba tháng ngồi xuống rồi hả?"

"Sư muội, đây là người bàn này linh thực đấy, vậy một bàn, chống đỡ được hơn nửa năm được rồi."

Vui cười thanh âm lần nữa truyền đến.

Trong đại điện thoáng an tĩnh chút ít, đây hai các nàng tu mĩ mai nhìn như chẳng qua là bên người mấy người có thể nghe được, bất quá bên trên vị trí đầu não đưa đều là Kết Đan tu sĩ, đây thì thâm giống như thanh âm tự nhiên cũng giấu giếm bất quá bọn hân.

Ứng Sâm có chút nhú mày, cũng có chút căm tức Phạm An Tâm không lên được trên mặt bàn, đây yến hội mới bắt đầu, đợi đến lúc có một hồi về sau, tất cả mọi người đã bắt đầu ăn nữa không được sao?

"Phu nhân, vị này chính là Phạm Đường chủ tiểu thư, nhìn tính tình có lẽ dịu dàng ngây thơ." Thái Tử lại cười nói, hẳn đang muốn như thế nào đem thoại đề dẫn tới Giản Nhược Trần nơi đây, đã có người đưa tới đây, coi như không tệ.

Thái Tử Phi hiểu ý, xa nghiêng nhìn Phạm An Tâm nói: "Nhìn là một cái thanh tịnh, như vậy ôn nhu yếu ớt đấy." Nói qua vẫy tay, thì có người hầu bưng lấy khay tiến lên, Thái Tử Phi trong tay cũng đã hơn nhiều một quả màu đỏ đầy, toàn thân sáng thủ trạc (*vòng tay).

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 340: Xin Tiên Tử Thường Quang

Theo vòng ngọc cùng một chỗ hiện lên đến Phạm An Tâm trước mặt còn có một tấm gấp lời ghi chép, chắc hẳn chính là chỗ này kiện vòng ngọc Pháp khí cách dùng rồi, Phạm An Tâm quả thực không dám đối với tin vào hai mắt của mình, coi như là nàng tiếp xúc Pháp khí ít hơn nữa, cũng liếc liền nhận ra đây là một cái thượng phẩm pháp khí.

Lại là một kiện thượng phẩm pháp khí? Nàng mấy trăm năm nay trải qua lấy được duy hai lượng kiện thượng phẩm pháp khí, đều là rời đi tông môn một tháng, đứng lên cảm tạ Phạm An Tâm thanh âm đều thiếu một ít run rẩy.

Nàng hay vẫn là nhớ rõ chính mình thân là Thiên Đạo Tông Luyện Khí đường Đường chủ con gái, nhớ rõ mọi cử động đại biểu cho Thiên Đạo Tông, bởi vậy chẳng qua là buông xuống hai con người, đem vui sướng ẩn núp trong mắt.

"Phu nhân nhân thiện." Thái Tử Ôn Nhã mà nhìn qua Thái Tử Phi, bưng chén rượu.

Thái Tử Phi bưng chén rượu uống một hơi cạn sạch về sau, mới đơn giản cười nói: "Đa tạ Thái Tử khích lệ."

Diệp Chân đều muốn đem chủ đề đưa đến Giản Nhược Trần trên người, có thể Thái Tử Phi giống như nhìn không ra ý của hắn, ban thường rồi Phạm An Tâm về sau, lại quả thực khen lần Phạm An Tâm Thư Nhã.

Phen này liền đem vài câu thấp giọng trào phúng toàn bộ ép xuống, Phạm An Tâm cũng hiểu được hãnh diện đứng lên, không nhìn thấy Phạm An Quý đáng tươi cười liền miễn cưỡng.

Trong đại diện lại náo nhiệt lên, lần này Phạm An Tâm không dám nhiều lần sau bữa, chẳng qua là chú ý đến người khác, đây vừa nhìn trong nội tâm lại có nổi giận đứng lên, bao nhiêu cái tu sĩ trước mặt chén đĩa cũng không phải đầy đó a, trong miệng cũng không có trống không, đã liền trào phúng nàng vậy hai cái nữ tu, cũng cũng bắt đầu chăm chú trước mặt ăn bàn.

Nàng mắt lạnh nhìn, nhớ kỹ hai cái nữ tu quần áo và trang sức cùng bên ngoài, Tử Tiêu môn, bất quá là cái tam lưu môn phái nữ tu, cũng dám trở lại chê cười nàng?

Mạc Tiểu Ngôn quả nhiên đã tới, an vị tại Giản Nhược Trần bên người, chỉ điểm lấy Giản Nhược Trần trước mặt đồ ăn, nói qua như thế nào phối hợp lấy tốt, còn đưa tới người hầu lại điểm mấy thứ, người hầu quả nhiên bưng tới, trước mặt hai người trên bàn nhỏ đồng lão cao một chồng chất.

Này làm sao sẽ không có người chê cười rồi hả? Các nàng chẳng những ăn còn muốn lấy, sẽ không có chứng kiến? Nàng xem thấy các nàng trên bàn nhỏ mấy thứ chưa từng gặp qua linh thực, tràn đầy ghen ghét.

Vì cái gì đồng dạng sự tình, nàng làm lên trở lại đã bị người cười, mà Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn làm lên, liền vàng thật không sợ lửa.

Nàng tự lo nghĩ đến tâm sự, nhìn xem người khác bàn ăn, đối với Phạm An Quý cùng người bên ngoài nói chuyện với nhau toàn bộ không có chú ý, cũng không có chú ý tới một cái thanh nhã tu sĩ đối với nàng chú ý đã lâu rồi, sau đó bưng Linh tử đi tới.

"Triệu sư huynh." Tất cả mọi người đứng lên, giúp nhau chào hỏi, Phạm An Tâm cũng đi theo đứng lên, khẽ gật đầu.

"Xem các người bên này vô cùng náo nhiệt đấy, ta cũng tới tham gia náo nhiệt, không trách tội a." Triệu Khải Minh cười nói.

Phạm An Quý nhường ra cái vị trí, mời đến người hầu bỏ thêm chén đĩa, nói: "Làm sao sẽ, có thể cùng tìm sư huynh uống xoàng một ly, phải vinh hạnh của chúng ta."

Triệu Khải Minh không khách khí ngồi xuống, trước đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: "Nhìn xem Mạc tiên tử phối hợp cái ăn, quả nhiên là Ngũ Hành có đủ, Giản tiên tử dùng ăn quá trình, cũng căn cứ Ngũ Hành tương sinh, chẳng qua là đây linh thực, không phải căn cứ Trúc cơ Linh căn tới chọn chọn phục dụng, hiệu quả mới là tốt nhất?"

Mạc Tiểu Ngôn sau đó đi tới, liền cho Giản Nhược Trần lại muốn vài loại cái ăn, trên mặt bàn quả nhiên là năm hệ Linh khí đồ ăn tất cả đều có, cực kỳ phong phú lại thoát nhìn hoa mắt, cũng không trách Triệu Khải Minh có này vừa hỏi.

Mạc Tiểu Ngôn trợn nhìn Triệu Khải Minh một cái nói: "Người cũng biết Ngũ Hành tương sinh? Khó được tại phủ thái tử lên, Thái Tử Phi trên yến hội, các loại linh thực chỉ có không nghĩ tới, không có ăn không được đấy, đương nhiên muốn Ngũ Hành linh khí đều bổ sung một tu bổ rồi, vừa vặn có thể trong người Ngũ Hành tương sinh, sinh sôi không ngừng, thích hợp nhất ngũ linh căn tu sĩ được rồi."

Triệu Khải Minh nhãn tình sáng lên hỏi: "Ta đây đây tam linh căn đấy, có phải hay không cũng muốn với của ta tam linh căn thuộc tính tới chọn chọn đồ ăn?"

"Triệu đạo hữu, người đều Trúc cơ hậu kỳ, như thế nào tiến bù lại muốn ta dạy cho người?" Mạc Tiểu Ngôn bĩu môi nói, "Giản sư muội là

của ta, người tìm người khác đi."

Triệu Khải Minh ha ha cười, quay đầu liền đối với Phạm An Quý nói: "Đã bao nhiêu năm, còn là lần đầu tiên Mạc tiên tử nhìn ta chường mắt, Phạm sư huynh, vị này chính là khác tử?"

Đây rõ ràng chính là trở lại đến gần đây, Phạm An Tâm nghe, trong lòng nhẩn nhuộm.

"Còn không có cho Triệu sư huynh giới thiệu, đây là gia tử Phạm An Tâm, tử, vị này chính là Tam Thanh Môn Triệu Khải Minh Triệu sư huynh."

Phạm An Tâm cùng Triệu Khải Minh đều lại chấp tay.

"Trước kia rất ít nhìn thấy tiên tử, tiên tử là lần đầu tiên đến Hoàng Thành?" Triệu Khải Minh lập tức liền cùng Phạm An Tâm hàn huyên.

Phạm An Tâm gật gật đầu, cười yếu ớt lấy đáp: "Vâng."

"Hoàng Thành thế nhưng là có thật nhiều nơi đi đấy, Phạm sư huynh phải lĩnh đội, sự vụ bận rộn, khẳng định không có thời gian mang tiên tử khắp nơi dạo chơi, khó được đi vào Hoàng Thành một lần, tối thiểu nhất muốn nếm thử bát đại cư trú rượu và thức ăn, đến vạn bảo các nhìn một cái bọn họ trấn điểm chi bảo, ngoài thành Mật Vân bảo tháp nếu là có hứng thú, cũng có thể thử xem xông cửa."

Phạm An Tâm hứng thú lập tức đã bị câu dẫn.

Bát đại cư trú, nàng cũng đã được nghe nói rồi, phải Hoàng Thành rất thua nổi danh khách sạn, nghe nói rẻ nhất một đạo đồ ăn cũng là với trung phẩm Linh thạch luận đơn vị đấy, nàng lúc ấy nghe được còn lú lười, muốn ai sẽ tiêu tốn trung phẩm Linh thạch ăn một bữa cơm đây, bây giờ

nhìn đến đầy bàn món ngon, nàng là đã tin tưởng, nếu có thể nếm thử bát đại cư trú món ngon là cái dạng gì nữa đây đây, mùi gì đạo đây, thật tốt.

Vạn bảo các trấn điểm chi bảo, lại sẽ là cái gì? Nàng còn chưa từng gặp qua bất luận một loại nào được xưng là trấn điểm chi bảo bảo vật, nếu là đi, biết mình Thiên Đạo Tông Đường chủ đại tiểu thư, có thể hay không cũng có lẽ gặp mặt?

Mật Vân bảo tháp xông cửa? Vậy là cái gì?

Trong nháy mắt trong óc nàng vòng rất nhiều ý niệm trong đầu, lại chỉ làm ra lắng nghe bộ dạng nói: "Nghe cũng rất làm cho người ta hướng tới."

Triệu Khải Minh khoát tay nói: "Cũng không."

Quay đầu rồi hướng Mạc Tiểu Ngôn nói: "Mạc tiên tử, người cũng không phải lĩnh đội, tùy thời đều có thời gian, nếu không, chúng ta ngày mai kết bạn, tới trước vạn bảo các nhìn một cái, sau đó bát đại cư trú ta xin mấy vị tiên tử nghỉ ngơi, về sau chúng ta đến Mật Vân bảo tháp xông cửa đi tới."

Phạm An Quý quần áo lụa là nhiều năm, Triệu Khải Minh mới mở miệng, đã biết rõ hẳn đánh cho cái gì chủ ý, có thể Triệu Khải Minh đem Phạm An Tâm hứng thú trêu chọc đi lên về sau, đảo mắt liền mời lên Mạc Tiểu Ngôn, hẳn một do dự, Mạc Tiểu Ngôn cũng đã cao hứng bừng bừng rồi.

"Mật Vân bảo tháp ta sớm muốn đi rồi, Giản sư muội, ngày mai chúng ta cùng một chỗ." Cũng không đợi Giản Nhược Trần tỏ thái độ, liền nhìn xem Phạm An Quý nói: "Ta cùng Giản sư muội một tổ, liền hai người các người một tổ tốt rồi, chúng ta ván bài xông cửa."

Phạm An Quý cùng Triệu Khải Minh trong nội tâm đồng thời khẽ giật mình, Mạc Tiểu Ngôn thuận miệng vừa nói liền đem Phạm An Tâm trực

tiếp bài trừ bên ngoài, Phạm An Quý nhất thời do dự, hắn cũng muốn lại để cho Phạm An Tâm đến Mật Vân bảo tháp nhìn xem, có thể cùng Giản Nhược Trần làm đối thủ? Lại là cùng Triệu Khải Minh tổ đội? Bất luận vậy một chút cũng là hắn không muốn đấy.

Đây một do dự, Triệu Khải Minh liền hặc hặc cười nói: "Tốt, bất quá, Phạm sư huynh không có thời gian a, không bằng đi vào khuôn khổ tiên tử đồng hành như thế nào."

Quay đầu đối với Phạm An Tâm nói: "Kính xin tiên tử thưởng quang." Nói được chân tình thực lòng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 341: Sinh Mệnh Hiến Tế

Chủ vị, Thái Tử cùng Thái Tử Phi không biết lúc nào rời đi trước, trong đại điện sẽ thấy náo nhiệt lên, đi đi lại lại tu sĩ cũng bắt đầu nhiều.

Đại đa số tông môn đệ tử chỗ đều rất náo nhiệt, chỉ có Kiếm Tông chỗ ngồi rất là yên tĩnh, mà Kết Đan tu sĩ ở bên trong, Liễu Tùy Thanh cũng không biết lúc nào đã đi ra đại điện.

Kiếm Tông bốn vị đệ tử nhìn xem náo nhiệt đại điện, một người trong đó đối với Úc Văn nói: "Thơm nồng sư huynh, đây chính là tường ngược mọi người đây? Chúng ta Kiếm Tông còn không có ngược đây, liền như thế."

Úc Văn cười nói: "Dùng sai từ rồi, cái này gọi là kẻ thức thời mới là tuần kiệt, người không có nhìn Liễu sư thúc đều sớm rời tiệc rồi."

Tên còn lại hừ một tiếng: "Năm trước chúng ta đệ tử của kiếm tông đi tới chỗ nào, cũng đều bị nịnh nọt đấy, năm nay, cũng bởi vì một cái Giản Nhược Trần!"

Nhắc tới Giản Nhược Trần, mấy người cũng không khỏi hướng Thiên Đạo Tông trên bàn tiệc nhìn lại, Giản Nhược Trần trái ngược yến hội lúc trước đường hoàng, đầu tại chỗ ngồi của mình cùng Mạc Tiểu Ngôn nói nhỏ, đối với Triệu Khải Minh cũng chỉ là cười cười, rất ít nói chuyện, ngược lại là Mạc Tiểu Ngôn cùng Triệu Khải Minh tiếng động lớn tân đoạt chủ.

Giản Nhược Trần đã trở thành Kiếm Tông tu sĩ trên người đâm, vừa nhắc tới cái tên này, nhin không được đều hung hăng mà trừng đi tới.

"Đều là đều vì mình chủ, chúng ta cũng không có tu sĩ đuổi giết nàng sao." Úc Văn lẫn vào không thềm để ý nói.

Đuổi giết Giản Nhược Trần, đồng dạng là bọn họ trong nội tâm một căn khác đâm, đừng nói tu sĩ khác, ngay cả Úc Văn nói lời này về sau, sắc mặt rất khó coi rồi.

"Thơm nồng sư huynh, người nói, đến tột cùng là ai ở sau lưng giở trò quỷ, chúng ta vậy hơn ba mươi sư huynh đệ, cứ như vậy vô thanh vô tức mà biến mất?" Lúc đầu tu sĩ kia hỏi.

Lời này, đã trong lòng bọn họ nấn ná đã lâu rồi, ai cũng không có xác thực đáp án, ai có thể đều hy vọng có thể có một đáp án.

"Nói không chừng ở nơi này cái trong đại điện." Tên còn lại hồi đáp.

Lúc này đây, trong đại điện từng cái tông môn thoát nhìn đều có hiềm nghi, kể cả Thủy Vân tông.

Từ lần trước thi đấu sự kiện về sau, Thủy Vân tông cùng Kiếm Tông quan hệ trong đó bỗng nhiên khẩn trương lên, gả cho Kiếm Tông tu sĩ là đạo lữ Thủy Vân tông các nữ đệ tử, cũng bỗng nhiên đều tại trong tông môn bế quan, bọn họ như thế nào không biết đây là Thủy Vân tông tại làm bất hòa Kiếm Tông, đang cùng Kiếm Tông đệ tử kéo ra khoảng cách.

Mà giờ khắc này, Thủy Vân tông các nữ đệ tử như cũ trở thành trong đại điện chú mục chính là tiên tử, như cũ cùng với khác tông môn được các đệ tử chuyện trò vui vẻ, trước kia, có Thủy Vân tông đệ tử địa phương, đều cũng có Kiếm Tông đệ tử đấy.

Còn có Dược Vương Cốc, Tam Thanh Môn. . . Bởi vì Mạc Tiểu Ngôn cùng Triệu Khải Minh tại, Thiên Đạo Tông chỗ ngồi trước vậy mà trở thành mấy chỗ náo nhiệt nhất chỗ một trong.

Có thể tàn sát Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ cũng không để lộ một điểm tiếng gió đấy, cũng chính là đại tông môn mới có thể làm được, tất nhiên cùng Thiên Đạo Tông Giản Nhược Trần thân mật.

"Phải Dược Vương Cốc?" Lúc trước người nọ thấp giọng nói ra, "Giản Nhược Trần tiện nhân kia không tại chính mình tông môn tiến giai, muốn chạy đến Dược Vương Cốc đi tới, rõ ràng nịnh bợ rồi Dược Vương Cốc Mạc tiên tử, nói không chừng liền là. . ."

"Cấm ngôn." Úc Văn nhẹ nhàng ngắt tu sĩ kia liếc, tu sĩ kia câm miệng, đem còn dư lại lời nói nuốt trở lại trong bụng.

"Có thể, cũng nên có cái lý do a." Tên còn lại nhỏ giọng nói ra.

Đúng vậy a, có thể vì Giản Nhược Trần xuất đầu giết Kiếm Tông hơn ba mươi tu sĩ, cũng nên có cái lý do a, không có bất kỳ một cái tông môn có lý do này a, coi như là Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn quan hệ cá nhân cho dù tốt, tối đa chính là Mạc Tiểu Ngôn hoặc là Dược Vương Cốc ra mặt, hộ tống Giản Nhược Trần hồi Thiên Đạo Tông.

"Các vị tiên trưởng, tiên tử, xin hướng ngự hoa viên thưởng thức Hỏa linh đăng thụ nở hoa." Một cái lạnh lạnh thanh âm đã cắt đứt đại diện náo nhiệt, Hỏa linh đăng thụ muốn nở hoa rồi, mọi người theo sau dẫn đường người hầu hướng hậ hoa viên đi đến.

Hoàng gia hậ hoa viên, không thể xưng là hoa viên rồi, chính là một tòa cỡ lớn lâm viên, lâm viên bên trong các loại kỳ hoa dị thảo cạnh đối với nở rộ, mà trong lúc này, tại màn đêm bao phủ xuống, để cho nhất xem thế là đủ rồi đúng là Hỏa linh đăng thụ rồi.

Hỏa linh đăng thụ một mình đứng lặng tại vườn trong hồ đảo giữa hồ lên, mọi người cách hồ nước phân tại mười cái đình đài bên trong, đình đài trong lớn nhất khí thế một tòa trong ngôi ngay ngắn đứng rồi Trịnh Hoàng, Thái Tử cùng Thái Tử Phi còn có mấy cái hoàng tử hầu hạ bên cạnh thân, Diệp Phi cũng thành linh tại nhóm.

Tuần lễ về sau, tất cả mọi người gần đây tiến vào đình đài, cũng có an vị tại bên cạnh bờ ghế đá, mắt thấy theo ánh trăng treo lên, trong không khí truyền đến như có như không mùi thơm ngát.

Mùi thơm này cũng không thể nào nồng đậm, mùi thơm nhưng là liên tục không dứt, dường như nhẹ nhẹ vờn quanh bên người.

Mà bỗng nhiên, Hỏa linh đăng thụ tán cây chung quanh liên lập loè lên lốm đốm Hoả Tinh, Hoả Tinh dần dần mở rộng, giống như nhiều đóa hoa diễm quay chung quanh đây Hỏa linh đăng thụ nhẹ nhàng nhảy múa, đây chính là Hỏa linh đăng trùng, cùng đợi Hỏa linh đăng hoa nở rộ một khắc này, đem mình cùng đóa hoa hòa hợp cùng một chỗ.

Trong không khí mùi thơm càng thêm triền miên, hỏa diễm cũng càng thêm tăng nhiều, cả khóa Hỏa linh đăng thụ giống như bị hăng hà lốm đốm hỏa diễm vây quanh, sẽ chờ đợi lộng lẫy nhất thời khắc xuất hiện.

Trịnh Hoàng bên cạnh, Đại hoàng tử Diệp Chân tự tay dâng linh trà, Trịnh Hoàng nhìn lên trước mặt con trai trưởng ngọc thụ lâm phong, con dâu dịu dàng ngoan ngoãn dịu dàng, nhìn lại một chút Lục hoàng tử Diệp Phi trầm tĩnh, nhất thời trong nội tâm bỗng nhiên liền dâng lên bi ai.

Mặc dù Hỏa linh đăng thụ cùng Hỏa linh đăng trùng cùng múa tuyệt vời khó gặp, mặc dù hơn mười nhà tông môn tuần kiệt đều tại bên người, có thể đây cũng chỉ là biểu tượng, hẳn rõ ràng biết rõ, con của mình đám rất nhanh muốn xung đột vũ trang.

Hắn dung túng rồi Lục tử Diệp Phi, nhưng đồng dạng cũng vì Diệp Chân cách làm làm như không thấy, nhưng cũng không có nghĩa là hắn nhìn không tới hai đứa con trai ở giữa tranh đấu, nhìn không tới bọn họ âm thầm ra tay.

Ngồi ở đây trên đài cao, thoát nhìn hắt vạt ngưỡng mộ chỗ, chỉ có hắt trong lòng mình biết rõ, với tư cách Trịnh Hoàng, hắt không tính thành công, mà làm làm một cái phụ thân, hắt khả năng cũng không phải một cái hợp cách phụ thân.

Đình đài bên trong vốn nên náo nhiệt, có thể trong lúc bất tri bất giác ngược lại đã thành nhất thanh tịnh đấy, mỗi người đều tốt như tại thường thức cách đó không xa cảnh đẹp, có thể thật sự là thế này phải không?

Trong không khí bỗng nhiên truyền đến rất nhỏ " bùm bùm đùng đùng" thanh âm, cái loại này triền miên mùi thơm ngát chột lạnh thấu xương dưới, giống như là mùa đông khắc nghiệt bỗng nhiên hạ một tầng tuyết trắng, đem thế gian hết thảy tất cả đều đông cứng rồi, chỉ để lại mùi thơm ngát tại chóp mũi, ở chung quanh.

Hỏa linh đăng trùng đám ngọn lửa trên người chột xinh đẹp đứng lên, giống như tại vì cuối cùng này sinh mệnh thiêu đốt chính mình, tiếp theo, cành bên trên đóa hoa bắt đầu nở rộ ra, mỗi một đóa hoa đều hình như là một đóa mở ra hỏa diễm, mà đóa hoa trung tâm, chính là hỏa diễm trung tâm, đang muốn tiếp nhận sinh mệnh hiến tế.

Hai cái Hỏa linh đăng trùng đồng thời hướng một đóa Hỏa linh đăng hoa bồ nhào qua, hai cái hỏa Trùng tại không trung va chạm đến cùng một chỗ, phát ra hỏa diễm va chạm "Đùng" thanh âm, mà lập tức, thì có một cái Hỏa linh đăng trùng vũ cánh bay đi, đánh về phía vậy đóa hỏa diễm trung tâm.

Thiêu thân lao đầu vào lửa cũng là như vậy phần đầu quên mình a, tại Hỏa linh đăng trùng tiếp xúc đến Hỏa linh đăng hoa một cái chớp mắt, vậy đóa nở rộ hỏa diễm lập tức khép lại, mà trở thành một đóa bao vây lấy một cái khác đóa hỏa diễm hỏa diễm.

Đây là sinh mệnh hiển tế, vì cái khác sinh mệnh ra đời.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 342: Sâu Cái Hoa Đực

"Giản sư muội, người xem cái kia Hỏa linh đăng trùng." Mạc Tiểu Ngôn cầm lấy Giản Nhược Trần tay, ý bảo nàng xem thấy một cái Hỏa linh đăng trùng, cái kia Hỏa linh đăng trùng ngọn lửa trên người cực kỳ rực rỡ tươi đẹp, nó đang vây quanh một đóa đồng dạng hoa mỹ Hỏa linh đăng đĩa tuyến xoáy.

"Người xem nó, đã bị Hỏa linh đăng hoa mùi hương hấp dẫn, lại cảm thấy đến hoa đèn đối với uy hiếp của nó, người nói, cuối cùng, nó còn có thể nhào vào đi không?"

Bên cạnh Triệu Khải Minh cười nói: "Như thế nào sẽ không, không có một cái Hỏa linh đăng trùng có thể né ra loại này hấp dẫn đấy, hơn nữa, đây không phải Hỏa linh đăng trùng số mệnh sao, chúng còn sống, chính là vì giờ khắc này, có lẽ chúng không phải toi mạng, mà là trùng sinh."

Tên còn lại một bên nói ra: "Triệu sư huynh nói rất có đạo lý, chúng ta tu sĩ, đều chỉ biết là Hỏa linh đăng thụ có thể nở hoa kết quả, nhưng lại không biết đây Hỏa linh đăng trùng từ đâu mà đến, đây phác họa cử động nói không chừng chính là dự hỏa trùng sinh, hoặc là mượn từ hoa đèn sinh sôi nảy nở ra đời sau."

Mạc Tiểu Ngôn chỉ nhìn lấy Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Có lẽ a, giờ khắc này đối với chúng mà nói, có thể là số mệnh, chúng từ ra đời một khắc này lên, liền dần dần đến, cùng đợi giờ khắc này đến, nhưng là cho phép đây một cái ra đời linh trí, hiểu được suy nghĩ."

Đang nói, liền gặp được cái kia Hỏa linh đăng trùng chột hướng vậy đóa Hỏa linh đăng hoa tiến lên, bên cạnh truyền đến một người khinh thường cười nhạo, rõ ràng là chê cười Giản Nhược Trần ngôn từ, một cái Linh trùng, sao có thể dẫn sinh ra linh trí, không bị số mệnh hấp dẫn?

Nhưng này giễu cợt thanh âm mới xuất hiện, đã bị một loại khác kinh ngạc thanh âm thay thế, cái kia Hỏa linh đăng trùng sắp tới sắp bị Hỏa linh đăng hoa hỏa diễm thôn phệ một khắc bỗng nhiên thay đổi rồi phương hướng, khó khăn lắm lau Hỏa linh đăng hoa hỏa diễm mà qua, hai đóa hỏa diễm đan vào lập tức, Hỏa linh đăng tiêu tổn chột bị dẫn dắt ra một tia hỏa diễm.

Kinh ngạc thanh âm nhao nhao vang lên, quái dị này một màn tất nhiên là không thể gạt được tu sĩ khác, đây cũng là bao năm qua trở lại chưa từng xuất hiện một màn, chính là Đại hoàng tử phu thê hai người, đều kinh ngạc đứng lên.

Hỏa linh đăng bao hoa dẫn dắt đi ra hỏa diễm nhanh chóng dung nhập vào cái kia Hỏa linh đăng trùng trên người, Hỏa linh đăng trùng thoát nhìn hơi chút lớn hơi có chút, hỏa diễm độ sáng cũng tăng lên, tiếp theo lại xoay người một cái, tiếp tục lập lại lúc trước động tác.

"Thật là có linh trí." Lúc trước cười nhạo người nọ trước hết nhất phát ra sợ hãi thán phục, nguyên bản cười nhạo cũng chỉ là nhằm vào ngôn luận, lần này sự thật xuất hiện cải biến, vậy mà lập tức liền cũng cải biến cái nhìn.

"Xin Giản tiên tử tha thứ ta lúc trước vô lễ, cũng không phải là cố ý mạo phạm." Người nọ cũng là thẳng thắn thành khẩn đấy, lúc này liền chịu nhận lỗi.

Giản Nhược Trần cười hồi cái lễ đạo âm thanh không sao.

Mạc Tiểu Ngôn gặp Giản Nhược Trần nói được chính xác, chỉ cảm thấy trên mặt có quang, lôi kéo Giản Nhược Trần ống tay áo lung lay nói: "Giản sư muội, người lại nói một chút coi, đây đâu Hỏa linh đăng trùng nếu nuốt Hỏa linh đăng hoa, sẽ như thế nào?"

Giản Nhược Trần tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn xem, đây nói chuyện thời gian, vậy đèn Trùng lần nữa thành công từ hoa đèn bên trên lôi ra một tia hỏa diễm đến trên người mình, không khỏi nói: "Kì quái, lớn như vậy một đoá hoa, sẽ không có cái khác đèn Trùng phác họa, chẳng lẽ đèn này Trùng phải Trùng trong Vương Giả, vậy đoá hoa đèn cũng là hoa trong Vương Giả, cần phải Vương Giả tương đối không thể?"

"Giản tiên tử nói rất có đạo lý." Thanh âm này nghe xong chính là Được Vương Cốc Triệu Xuân Thu thanh âm, Giản Nhược Trần lập tức hướng thanh âm phương hướng đứng lên, Triệu Xuân Thu ha ha cười cười, "Đây đâu Linh trùng phải là đèn Trùng trong duy nhất sâu cái, mà vậy đoá hoa đèn, cũng nên phải duy nhất hoa được."

"Triệu sư bá, đây cũng từ đâu nói đến hay sao?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi.

Ven hồ nháy mắt liền an tĩnh lại, ai cũng không muốn bỏ qua đây khó gặp cảnh quan, càng không muốn bỏ qua Triệu Xuân Thu mà nói.

"Hỏa linh đăng hoa vốn là con mái, Hỏa linh đăng trùng vốn là hùng, hoa cái cởi mở, với mùi thơm dụ dỗ hùng Trùng xu phụ, sống mái hợp thể, tinh hoa âm dương giao hợp, hóa thành Hỏa linh đăng quả, đây Hỏa linh đăng quả lại là có thể lại sinh sôi nảy nở sinh trưởng trở thành Hỏa linh đăng thụ.

Chẳng qua là Hỏa linh đăng trùng thiêu thân lao đầu vào lửa, với mạng đổi được sống mái hợp thể, thế nhân một mực không biết Hỏa linh đăng trùng do gì sinh sôi nảy nở mà đến, mỗi năm chỉ thấy đèn cây nở hoa,

liền gặp đèn Trùng xuất hiện, liền là vì đèn này Trùng trong còn có một đầu như vậy sâu cái."

"A? Triệu đạo hữu người lại là như thế nào đoán được trở lại hay sao?"

"Phàm là con kiến, đều là với sâu cái là Vương, đơn giản là con kiến sâu cái động tức thì liền sinh sôi nảy nở ra tính bằng đơn vị hàng nghìn thậm chí nhiều hơn hậu đại, ví dụ như ong mật trong Phong Hậu, con kiến trong con kiến về sau, xem đây đầu đèn Trùng hành vi, ta liền đoán rằng, nó cũng có thể phải đèn Trùng trong giống cái, từ ra đời sau khi đi ra, muốn gánh vác sinh sôi nảy nở hậu đại trách nhiệm, mà một khi có sâu cái xuất hiện, đèn cây cũng sẽ dẫn sinh ra duy nhất hoa đực."

Trong lời nói này, cái kia đèn Trùng đã lại mấy lần hấp thu hoa đèn hỏa diễm, vậy đó bị hút rồi hỏa diễm hoa đèn đang tại một chút thu nhỏ lại, đó hoa đã ở âm đạm, mà bay múa đầy trời Hỏa linh đăng trùng cũng đại bộ phận đã tìm được hoa cái, dung hợp đi vào, còn có mấy trăm đầu đèn Trùng, không có tìm được chúng số mệnh, đang tại lo lắng bay múa.

Mà đèn cây, cũng chỉ là còn có mấy chi cành không nhiều lắm hoa đèn tại chậm rãi cởi mở, mỗi một đó hoa đèn cởi mở, lập tức liền có đèn Trùng chen chúc lấy tre già măng mọc.

"Nói như vậy, sẽ có đám tiếp theo Linh trùng muốn ra đời? Đối với chúng ta Trịnh quốc, Hỏa linh đăng thụ có thể không chỉ một khóa, vì cái gì chỉ có gốc cây này Hỏa linh đăng thụ có thể nở hoa?"

"Đây. . ." Triệu Xuân Thu cười khổ lắc đầu, "Ta cũng chỉ là căn cứ Hỏa linh đăng hoa không tầm thường biểu hiện phán đoán, có hay không thật sự như thế, còn muốn nhìn đây đầu đèn Trùng nuốt vào rồi ngọn đèn đầu về sau như thế nào mới có thể xác định."

Tuy rằng Triệu Xuân Thu còn mang theo khiêm tốn, có thể sự thật không sai biệt lắm chính là như thế.

Theo đóa hoa cùng đèn Trùng kết hợp, trong không khí chỉ mỗi hần có mùi thơm dần dần tiêu tán, không có tìm tìm được hoa cái đèn Trùng cũng dần dần đã mất đi tinh thần, quanh mình hỏa diễm bắt đầu âm đạm dập tắt, sau đó sẽ không biết đạo từ đâu mà đến bình thường, dần dần biến mất trong bóng đêm, dù là Kết Đan tu sĩ thần thức dò xét, cũng không có lại cảm giác ra nửa phần đèn Trùng tồn tại.

Chúng thật giống như sáp nhập vào không khí bình thường biến mất, hắc ám trên bầu trời, chỉ có cuối cùng vậy đóa hoa đèn còn có quang mang âm đạm, đối lập tươi sáng rõ nét đúng rồi, trên bầu trời bay múa sâu cái càng phát ra rực rỡ tươi đẹp.

Tất cả mọi người an tĩnh lại, nhìn xem đây khó gặp rầm rộ, lặng im ở bên trong, sâu cái cuối cùng dần dặt rời đi hoa đực cuối cùng một tia hỏa diễm, sâu cái trên người lập tức tách ra tia sáng chói mắt.

Một con kia sáng ngời hoa mỹ hỏa diễm vây quanh Hỏa linh đăng thụ nhẹ nhàng nhảy múa, càng bay càng nhanh, hỏa diễm cũng rất giống theo không kịp nó bay động tốc độ, rơi xuống sáng ngời một tia tàn ảnh, nhưng rất nhanh, bọn họ liền phát hiện, đây không phải là hỏa diễm tàn ảnh, đó là từng hột hỏa diễm.

Đúng vậy, chỉ có thể dùng hạt để hình dung, thậm chí ngay cả hạt đều chưa nói tới, bọn họ kinh ngạc mà nhìn đây không cách nào tính ra rõ ràng hỏa diễm.

Bỗng nhiên có cái thanh âm hỏi: "Đây, chính là tân sinh Hỏa linh đăng trùng?" Đây nếu là Hỏa linh đăng trùng, số lượng cũng không tránh khỏi quá ít a.

"Có thể là túi chứa trứng?" Lại một thanh âm nhẹ nhàng nói ra.

Còn chưa dứt lời, lại là kinh ngạc thanh âm truyền đến, nhưng là những cái kia rơi xuống nho nhỏ hỏa diễm bỗng nhiên hướng Hỏa linh đăng thụ ngang nhiên xông qua, vô thanh vô tức mà chui vào Hỏa linh đăng thụ bên trong.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 343: Kiểm Lớn Một Số

Toàn bộ hậu hoa viên yên tĩnh cực kỳ, tất cả mọi người lặng im im ắng, vô số phỏng đoán tại mỗi người trong đầu xuất hiện.

Đây khóa Hỏa linh đăng thụ như vậy đã trở thành vô số đèn trứng côn trùng túi đào tạo thể, một khi những thứ này đèn Trùng ấp trứng đi ra, liền lại sẽ xuất hiện hằng hà đèn Trùng rồi.

Vậy, đây đâu sâu cái đây?

Sâu cái bay múa, không ngừng bỏ ra từng hột nho nhỏ hỏa diễm, hỏa diễm cũng chẳng những dung nhập vào đèn cây ở bên trong, mà ở trong quá trình này, đèn cây khép lại đóa hoa đã ở biến hóa, tuy rằng ánh mắt nhìn không tới, lại có thể cảm giác được trong đó đang tại thai nghén lấy một cái nho nhỏ hạt giống.

Hỏa linh đăng hoa vốn chính là một đóa hỏa diễm, cùng Hỏa linh đăng thụ giao hợp nháy mắt ngọn lửa kia dập tắt, có thể tại lúc này, bỗng nhiên lại chậm rãi sinh ra ánh sáng, lúc này Hỏa linh đăng thụ đang tại kết quả.

Bỗng nhiên, làm cho người ta dự không nghĩ tới sự tình đã xảy ra, tất cả hoa đèn bên trong ánh sáng bỗng nhiên biến thành từng đạo sáng chói dây nhỏ, những thứ này dây nhỏ từ vốn nên kết làm trái cây bên trong xuất hiện, hướng thân cây bên trong lan tràn đi tới, theo sợi tơ lan tràn, tiếng kinh hô vang lên, đây từng đạo ánh sáng rõ ràng đối ứng rồi nguyên một đám xâm nhập đến Hỏa linh đăng thụ bên trong túi chứa trứng mà đi.

Bầu trời bay múa sâu cái vẫn còn nhẹ nhàng nhảy múa, có thể phía sau của nàng lại lại không có bất kỳ một hạt hỏa diễm đàn ra, tất cả hỏa diễm toàn bộ chui vào đèn đèn cây thân thể bên trong, mà mỗi một hạt túi chứa trứng đều dần dần rồi một đóa hoa đèn.

Sâu cái bay múa, trong không khí bỗng nhiên không hiểu nhiều ra một diễm mùi thơm, giống như là Hỏa linh đăng hoa mùi thơm, thế nhưng là lại có một chút diễm khác nhau.

"YAA.A.A..!"

"Đèn cây như thế nào bắt đầu héo rũ rồi hả?"

"Hỏa tuyến không thấy."

"Hỏa linh đăng quả đều bị hấp thu rồi hả?"

"Đây khóa đèn cây. . . Đã chết?"

Ven hồ lần nữa yên tĩnh, tất cả mọi người ghen hòng nhìn trần trối, bọn họ thấy được cũng không từng thấy rầm rộ, thế nhưng là cũng mắt thấy một cây có thể mang đến mấy trăm vạn trung phẩm Linh thạch linh thụ tử vong.

Chẳng qua là việc này tử vong trong lại thai ghen lấy tân sinh, nếu như đạt được một hạt như vậy túi chứa trứng, nếu như đây túi chứa trứng có thể tại khác Hỏa linh đăng thụ bên cạnh ấp trứng, nếu như. . .

Bên người bắt đầu nhiều ra phủ thái tử người hầu, cung kính mà xin tất cả Trúc cơ tu sĩ rời sân, mà tất cả Kết Đan tu sĩ đều bị giữ lại.

Chuyện như vậy, nếu là liên phát sinh ở trong phủ thái tử, không có bị các tu sĩ vây xem, liên sẽ trở thành bí mật áp xuống tới, thế nhưng là bị tất cả tông môn biết được, lại bị Hoàng Thành có mặt mũi thế gia biết được,

chính là Thái Tử rơi xuống phong khẩu lệnh, cũng khó tránh khỏi sẽ tiết lộ ra ngoài.

Không chỉ ... mà còn phải Thái Tử biết rõ, tất cả hoàng tử cùng tông môn đệ tử, thế gia đệ tử cũng đều biết, bọn họ nói năng thận trọng mà ra phủ thái tử, tại phủ thái tử trước cửa liền mỗi người đi một ngã, có thể vừa về tới riêng phần mình nơi đóng quân, liền toàn bộ không giống nhau.

Giản Nhược Trần ra phủ thái tử, vẫn là cùng Mạc Tiểu Ngôn cùng một chỗ, nhẹ nhàng túm túm Mạc Tiểu Ngôn quần áo, Mạc Tiểu Ngôn hiểu ý, hai người cách rồi mọi người xa một chút, Giản Nhược Trần lại Mạc Tiểu Ngôn bên tai nhẹ nhàng nói vài câu, Mạc Tiểu Ngôn nhãn tình sáng lên, gật gật đầu, liền vội vàng ly khai.

Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý đưa cái lời nhắn đi tới, liền lại thay đổi phương hướng, không bao lâu đã đến Hoàng Thành Chu Tước trong nội đường, Diệp Thủy Tuyền vội vàng bề bộn ra đón, Giản Nhược Trần nói đơn giản rồi vài câu về sau, Diệp Thủy Tuyền mặt mày ngưng tụ, đi theo gật gật đầu, không rảnh bận tâm Giản Nhược Trần, vội đến mấy cái thân tín đến đây.

Mấy cái thân tín được khẩu lệnh, cũng đều vội vàng ly khai, không bao lâu, trong hoàng thành ngày đêm cũng sẽ không đóng cửa trong phường thị bỗng nhiên hơn nhiều không ít tu sĩ đi ra, tất cả đều là mua sắm hỏa hệ Linh dược cùng Linh đan đấy, không bao lâu, vậy mà đem mấy cửa hàng bên trong tất cả có thể cung cấp Trúc cơ tu sĩ sử dụng hỏa hệ Linh dược Linh đan mua sắm không còn.

Đây mấy cửa hàng tiểu nhị vẫn còn cao hứng, nhưng lại không biết, Chu Tước đường truyền lệnh phủ đã truyền ra ngoài, tiếp theo, với Hoàng Thành làm trung tâm phúc bắn đi ra, Trịnh quốc tất cả phường thị trong cửa hàng hỏa hệ Linh đan Linh dược lần lượt khô kiệt.

Người khởi xướng Giản Nhược Trần ra đây thì một cái hư hao chủ ý về sau, liền khoan thai mà về tới tông môn nơi đóng quân, mà đợi đến lúc một đêm về sau Lục hoàng tử Diệp Phi ly khai phủ thái tử lúc, Diệp Thủy Tuyền đã đợi đợi ở ngoài cửa, trên đường, liền đem Giản Nhược Trần tới đây chuyện sau đó từng cái nói rõ.

Diệp Phi quả thực muốn cười ra tiếng.

Giản Nhược Trần sao có thể phản ứng nhanh như vậy?

Mặt khác Trúc cơ đệ tử khả năng còn đang suy nghĩ phải nhanh một chút đem chuyện này tình báo cho biết cho tông môn, nàng cũng đã tiên hạ thủ vi cường, trước lưng đoạn Trịnh quốc tất cả hỏa hệ Linh dược Linh đan.

Đương nhiên, Chu Tước đường động tác mau nữa, cũng sẽ không mua không toàn bộ Trịnh quốc tất cả hỏa hệ Linh dược Linh đan đấy, nhưng chỉ cần việc đời thêm mấy ngày nhìn không tới hỏa hệ Linh dược Linh đan, còn có Hỏa linh đăng thụ tử vong tin tức truyền ra, hỏa hệ Linh dược Linh đan phát triển bên trên một số phải khẳng định.

Nhất là đẳng cấp cao Linh dược giá cả, đều phải theo Hỏa linh đăng quả đột nhiên giảm bớt mà tăng lên, tiến tới cung không đủ cầu.

Giản Nhược Trần luôn nói, kiếm lấy Linh thạch sự tình nàng có thể bao xuống, quả nhiên, nàng sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào cơ hội.

Trở lại chỗ ở của mình về sau, Diệp Phi mới hỏi: "Đầu có chúng ta Chu Tước đường xuất thủ?"

Diệp Thủy Tuyền cười nói: "Còn có Dược Vương Cốc Mạc đại tiểu thư, bất quá Mạc đại tiểu thư chỉ là một cái đi dạo phường thị, cũng chỉ chọn lấy chút ít cao cấp Linh dược Linh đan."

Diệp Phi gật gật đầu: "Mạc đại tiểu thư đến cũng là người biết chuyện."

Diệp Thủy Tuyền thu hồi dáng tươi cười nói: "Vây đèn cây, có thể thật là tại thai nghén đèn Trùng?"

Diệp Phi gật đầu nói: "Phụ hoàng cùng Đại hoàng tử còn có Được Vương Cốc Triệu Xuân Thu cùng một chỗ vây quanh đèn cây xem xét rồi, xác định đèn cây đang tại tử vong, hẳn là đem tất cả chất dinh dưỡng toàn bộ cung cấp đèn Trùng túi chứa trứng, túi chứa trứng thành thực về sau, sẽ gặp triệt để tử vong."

Diệp Thủy Tuyền trầm ngâm một hồi nói: "Tin tức này nếu như xuyên thủng cấp hai văn minh quốc gia, vậy. . ."

Diệp Phi thần sắc nghiêm nghị nói: "Đúng vậy, có thể tin tức này không có khả năng áp xuống tới, phụ hoàng đã ám chỉ rồi tất cả tông môn cùng thế gia, nhưng là hôm nay phủ thái tử tham gia yến hội đấy, bao gồm tất cả tông môn cùng Kinh Thành thế gia, làm sao có thể không có người để lộ tiếng gió."

Huống chi năm nay Hỏa linh đẳng quả đều không có, việc đời lại hầu như không thấy được hỏa hệ Linh dược Linh đan, nhất định sẽ khiến cho hoài nghi đấy, đến lúc đó, trong phủ thái tử, sợ là. . ."

"Sợ là sẽ phải có một luồng sóng đến đây trộm lấy đèn trứng côn trùng túi tu sĩ." Diệp Thủy Tuyền nói tiếp.

Diệp Phi gật gật đầu, "Đại hoàng tử hôm nay nên sút đầu mẻ trán, tạm thời không rảnh bận tâm ta."

"Chỉ là của ta cảm thấy kỳ quái, " Diệp Thủy Tuyền nói: "Lần này Hỏa linh đẳng thụ nở hoa kết quả, phủ thái tử vì sao phải như thế đại động can qua?"

Nếu không phải là như thế, bí mật này cũng chỉ có thể tại trong phủ thái tử, phủ thái tử lần này yến hội mở quá kì quái.

Trong phủ thái tử đèn đuốc sáng trưng rồi một đêm, ban ngày tiến đến, cũng không có lại để cho trong phủ khẩn trương bầu không khí biến mất, hậu hoa viên đã thành cấm địa, tất cả mọi người không được tự tiện tiến vào, cái kia có đảo giữa hồ tiểu hồ chung quanh tức thì bị suốt đêm bố trí trận pháp.

Mà trong phủ, Thái Tử Phi đang mang theo áy náy nhìn qua Thái Tử nói: "Thái Tử, đều là thiếp thân không phải, nếu không có thiếp thân thu xếp lần này yến hội. . ."

Thái Tử lắc đầu, ngăn lại Thái Tử Phi nói: "Đây là Thiên Ý, Giản Nhược Trần, phải Thiên Ý đưa tới khắc của ta."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 344: Thực Mua Không

Lần này yến hội, bất quá chính là mượn Hỏa linh đăng thụ tên tuổi, Thái Tử thực chính là muốn làm đúng rồi lời kéo từng cái tông môn, còn có một chưa đủ là ngoại nhân đạo mục đích, cũng là mượn việc này yến hội, lại để cho Giản Nhược Trần mở mang tầm mắt, biết rõ cái gì mới thật sự là giàu có.

Nhưng ai có thể nghĩ đến Hỏa linh đăng thụ sẽ ngoài ý muốn nổi lên đây? Hắn còn không có cái gì tới kịp làm —— Hỏa linh đăng hoa kết quả về sau, Thái Tử Phi sẽ căn cứ ở đây tất cả mọi người Linh căn, ban cho Linh quả, hóa hệ Linh quả tự nhiên Hỏa linh đăng quả.

Giản Nhược Trần phải nắm hệ Linh căn, dĩ nhiên là phải có cùng Hỏa linh đăng quả làm cho xứng đôi năm hệ Linh quả, Thái Tử Phi cũng sẽ ra mặt, tự mình tỏ vẻ đối với Giản Nhược Trần thiện ý. . .

Bất quá, hết thầy đều còn chưa có bắt đầu liền đã xong.

Hắn không tin đây hết thầy chẳng qua là trùng hợp, với tư cách Thái Tử, hắn chơi đùa âm mưu, với tư cách tu sĩ, hắn càng tin tưởng cơ duyên, cũng tin tưởng số mệnh.

Giản Nhược Trần phải Diệp Phi cơ duyên, như vậy, đối với hắn, chính là vận rủi.

Lúc này đây, Đại hoàng tử Diệp Chân vận rủi sáng sớm đã bị Mạc Tiểu Ngôn tóm ra đi tới, đồng hành còn có Triệu Khải Minh, thật đáng tiếc đấy, Triệu Khải Minh cũng không có mời bên trên Phạm An Tâm, nhưng

hắn hay vẫn là rất tận chức tận trách mà muốn làm một cái hộ hoa sứ giả, cùng đi Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ Chu Du Hoàng Thành.

Mạc Tiểu Ngôn chán ghét nàng cùng Giản Nhược Trần chính giữa nhiều ra một cái Triệu Khải Minh, đơn giản chỉ cần đem Phạm An Quý dắt đi ra, đem Triệu Khải Minh giao cho Phạm An Quý.

Triệu Khải Minh cùng Phạm An Quý tất cả đều dờ khóc dờ cười, lần đầu đụng phải đem nam tu giao cho nam tu, nữ tu cùng nữ tu chính mình đùa.

Giản Nhược Trần chẳng qua là cười, rất tùy ý mà cùng Mạc Tiểu Ngôn kề vai sát cánh đi tới.

Hoàng Thành phường thị cửa hàng, qua loa chạy một vòng, vào xem liền đi ra, một ngày xuống rất dễ dàng liền đi lần đích, cần phải phải tinh tế đi dạo, mỗi một cửa tiệm cũng có thể dùng tới cả ngày thậm chí nhiều thời gian hơn.

Mà một ít lớn hơn trong cửa hàng còn có tĩnh thất, có thể cung cấp khách nhân ở trong đó thí nghiệm Pháp khí hiệu quả, có chút cửa hàng còn sẽ có phòng trà, có thể cho những khách nhân một bên thưởng thức trà, một bên chọn lựa chính mình cần vật phẩm.

Nơi đây còn có bán đấu giá, chỉ có điều Giản Nhược Trần lần trước đã đến thời điểm, không có cơ hội đi vào, lúc này đây tại Hoàng Thành dừng lại thời gian không ngắn, có thể dưới mắt, còn không có cơ hội đi vào, không có hắn, nàng chính là Linh thạch có được lại đơn giản, chỉ có tiêu dùng không có tiền thu, cũng tiêu phí giỏi bán đấu giá.

Mạc Tiểu Ngôn phải Hoàng Thành khách quen, lôi kéo Giản Nhược Trần gần đây trở lại nổi danh nhất Đa Bảo Các, vừa nhìn thấy Đa Bảo Các ba chữ, Giản Nhược Trần không khỏi mỉm cười, Đan Hà tiền bối không

biết có thể còn ở nơi này, còn có cái kia rất rất biết nói chuyện Lý Diệp Cần quản sự.

Người Miêu cổ đã lôi kéo Giản Nhược Trần vào cửa rồi, nghênh đón đúng rồi cái lạ lắm tiểu nhị, Giản Nhược Trần vậy mà lại một chút thất vọng, bọn họ rất nhanh liền lên lầu hai.

Nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn thần thái sáng láng đấy, Giản Nhược Trần không có kỳ quái nói: "Người còn có Linh thạch chứ" đem qua Mạc Tiểu Ngôn sao có thể không đem trong túi trữ vật Linh thạch tiêu hết? Tốt như vậy thời cơ, ai cũng sẽ không bỏ qua đấy.

"Như thế nào, Mạc đại tiểu thư cũng có trong túi như giặt rửa thời điểm?" Triệu Khải Minh kinh ngạc nói, "Ta còn tưởng rằng chỉ có Phạm đạo hữu mới sẽ như thế đấy."

Thiên Đạo Tông cùng đã trở thành hiện tượng bình thường rồi, Triệu Khải Minh nói qua hoàn toàn không có có tâm lý gánh nặng, Phạm An Quý cũng không phải lần đầu tiên nghe được lời tương tự, cùng phạm Khải Minh quen thuộc, cũng không nhiều để trong lòng.

"Ngày hôm qua a, ta đem tất cả Linh thạch đều đổi thành hỏa hệ linh thực cùng linh đan." Mạc Tiểu Ngôn đặc ý nói.

Triệu Khải Minh "A" rồi một tiếng, "A nha, ta tại sao không có nghĩ đến, may mắn sáng sớm đã tới rồi, tranh thủ thời gian tranh thủ thời gian."

Mạc Tiểu Ngôn đặc ý cười nói: "Người đã chậm, sáng sớm cũng đã chậm, khẳng định không có thứ tốt lưu cho người rồi."

Triệu Khải Minh vẫn không tin, bốn người cùng nhau lên lầu hai, liền gặp được trên lầu đã có mấy cái Trúc cơ tu sĩ, đang tại dò hỏi: "Hỏa hệ là bất luận cái gì Linh đan cũng không có? Linh dược cũng không có?"

"Các người đây là độn hàng a, độn mà không bán?"

"Gọi các người chương quây, đường đường Đa Bảo Các ngay cả hạt hỏa hệ Linh đan đều không có, còn tên gì Đa Bảo Các?"

Triệu Khải Minh sợ run lên, sáng sớm trở lại cũng đã thật sự đã chậm?

Tiểu nhị vẻ mặt đau khổ giải thích nói: "Thật không có rồi, thật không phải là tiểu điểm đem Linh đan độn rồi, thật sự là đêm qua, thì có các tiền bối đem tất cả hỏa hệ linh thực Linh dược toàn bộ mua rồi đi, ngay cả Mộc hệ Linh dược Linh đan đều không sai biệt lắm cấp cho mua không."

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần liếc nhìn nhau, Giản Nhược Trần lại đáy lòng tối thâm bội phục Diệp Thủy Tuyền đại thủ bút, mộc sanh hỏa, hỏa hệ Linh dược Linh đan đã không có, các tu sĩ muốn lui mà cầu tiếp theo, lợi dụng Mộc hệ Linh đan tương trợ, cái này, hỏa thuộc tính Linh dược Linh đan giá cả sẽ càng bị mang lên.

"Làm sao có thể, lớn như vậy phường thị vậy mà tìm không thấy một cửa tiệm có hỏa hệ Linh đan hay sao?"

"Tiểu nhị, các người Đa Bảo Các cũng không phải ngay tại Hoàng Thành có cửa hàng, nên sẽ từ khác cửa hàng điều hàng a."

"Các vị tiền bối, việc này còn muốn xem chương tử an bài." Tiểu nhị khuôn mặt tươi cười đều duy trì không thể.

Triệu Khải Minh đi lên trước: "Một hạt hỏa hệ Linh đan cũng không có?"

Có biết Triệu Khải Minh, chào hỏi lên đường: "Ta đều đã đến nửa canh giờ rồi, Luyện khí tu sĩ dùng Linh đan Linh dược cũng còn có, bình thường đây, dùng thích hợp với Trúc Cơ sơ kỳ hỏa hệ Linh dược Linh đan vẫn là có, thế nhưng là trung kỳ trở lên đây, một hạt cũng không có."

"Liền đúng vậy a, đây người nào có lớn như vậy thủ bút, từ tối hôm qua. . ." Người nói chuyện thu xuống, "Mà bắt đầu đem nơi đây toàn bộ mua không."

"Đây, tối hôm qua, chúng ta như thế nào cũng không có nghĩ tới." Tên còn lại hồi hận mà nói.

"Không phải, " Triệu Khải Minh nói, "Đây không phải một người a, đừng nói toàn bộ phường thị, liền hơn một cái bảo các, được có bao nhiêu Linh thạch?"

Đang khi nói chuyện bỗng nhiên liền nhớ lại bọn họ trung gian liền có một cái đặc biệt giàu có đấy, nghe nói trong tay Linh thạch đều là với trung phẩm làm đơn vị đấy, quay đầu hướng Giản Nhược Trần nhìn lại.

Giản Nhược Trần đón Triệu Khải Minh ánh mắt lắc đầu, "Không cần nhìn ta, ta tại lúc đến đợi trên đường đem Linh thạch hầu như hoa không."

Mọi người cũng đều chú ý tới Giản Nhược Trần, ngày hôm qua tại tiệc sẽ bắt đầu trước, có thể đã nàng đây thì một cái Trúc cơ tu sĩ tại Kết Đan tu sĩ trong hội lung lay thật lớn một hồi, tất cả mọi người tiến lên chấp tay.

Một cái trong đó tu sĩ nói: "Coi như là Giản tiên tử giàu có, cũng mua không không Đa Bảo Các a."

Cái khác tu sĩ nói: "Đây, Hoàng Thành, còn có thể là ai lớn như vậy thủ bút?"

Thốt ra lời này, mọi người toàn bộ đều an tĩnh rồi, mọi người giúp nhau nhìn xem, có một người thăm dò mà hỏi thăm: "Tiểu nhị, tối hôm qua đến các người Đa Bảo Các mua sắm Linh đan đấy, người cũng đã biết thân phận?"

Vậy tiểu nhị "Ai nha nha" mà kêu một tiếng, "Tiền bối, có thể không nên làm ta sợ a, ta chính là một cái tiểu nhị, đừng nói khách nhân thân phận ta đây cái tiểu nhị sao có thể biết rõ, chính là đã biết, có thể có quy tắc a, ai dám bị để lộ khách nhân thân phận?"

Như thế, người kia hỏi rồi, cũng biết hỏi không ra trở lại đây.

Mấy người kia ử rử nghị luận đây cáo từ ly khai, Triệu Khải Minh quay đầu lại nhìn xem Điền Ngữ thần, lại nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, tất cả đều là tìm tòi nghiên cứu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 345: Nguyên Liệu Nấu Ăn Chưa Đủ

Không trách Triệu Khải Minh hoài nghi Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần, thật sự là hai người kia bối cảnh quá không tầm thường rồi.

Mạc Tiểu Ngôn phía sau là Dược Vương Cốc, có thể nếu nói là Dược Vương Cốc suốt đêm tiên hạ thủ vi cường, tay này cũng đuổi không đến Hoàng Thành a, về phần Giản Nhược Trần, bề ngoài giống như, chỉ có nàng không thể tưởng được, không có nàng làm không được đấy. . . A.

Triệu Khải Minh cũng không dám xác định, chính là trực giác trong đối với đem Giản Nhược Trần rất là hoài nghi.

"Ta chính là đến xem nhưng còn có, " Mạc Tiểu Ngôn nói, "Đoạn hàng cũng chính là nhất thời, chúng ta Dược Vương Cốc. . ."

Nói đến đây, Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu, trong ánh mắt lộ ra tia giao hoạt, "Cũng nhất định sẽ độn thuốc, Triệu đạo hữu, người không có linh đan."

Nói xong không khỏi nhìn có chút hả hê mà cười rộ lên, "Người xem rồi a, hôm nay trong tửu lâu hỏa hệ đồ ăn cũng sẽ phát triển giá, nói không chừng a, còn có thể tăng vọt, hặc hặc, hặc hặc."

Triệu Khải Minh không muốn mà lắc đầu, đối với Phạm An Quý nói: "Phạm đạo hữu, người cũng có hỏa hệ Linh căn a."

Hỏa hệ Linh căn cùng Thủy Hệ Linh căn đều là thường thấy nhất Linh căn, có thể nói mười người tu sĩ ở bên trong, có tám cái sẽ có chứa hỏa hệ Linh căn đấy.

Phạm An Quý nhìn xem Triệu Khải Minh, gằn từng chữ: "Chúng ta Thiên Đạo Tông phải nổi danh nghèo, nguyên bản cũng không có Linh thạch mua, phát triển giá không phát triển giá, độn hàng không độn hàng, cùng chúng ta không quan hệ."

Phạm An Quý mới tìm được cơ hội đối Triệu Khải Minh, tự nhiên là không chịu buông tha, Triệu Khải Minh gạt mình: "Cảm tình, nơi đây chỉ có ta mới cần đây linh đan?"

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần cái mục đích thứ nhất đều đạt đến, hai người đều là cười tùm tùm đấy, hoàn toàn không thèm để ý, thuận tiện còn thưởng thức Triệu Khải Minh im lặng.

Mạc Tiểu Ngôn chợt nhớ tới trở lại cái gì nói: "Ồ, đừng nói, thực có khả năng còn có địa phương có hỏa hệ Linh đan."

"Ở đâu?" Triệu Khải Minh cùng tiểu nhị đồng thời mở miệng hỏi.

Vậy tiểu nhị đã mở miệng, cũng biết đi quá giới hạn rồi, vội vàng lui về phía sau vài bước, có thể lỗ tai hay vẫn là dựng thẳng tới đây nghe.

"Bán đấu giá a, bán đấu giá mỗi tháng một lần, tuyệt đối không thể thiếu Linh đan đấy." Mạc Tiểu Ngôn nói.

"Mạc đại tiểu thư, người cũng đừng có chơi ta, bán đấu giá trong đồ vật, là ta bức này tu sĩ hưởng dụng được rất tốt sao? Còn nữa nói, việc đòi bên trên đều không thấy được hỏa hệ linh đan, bán đấu giá bên trong, còn không phải lấy được điên rồi?" Triệu Khải Minh uể oải nói.

"Ta đây liền không có cách nào." Mạc Tiểu Ngôn rất là vui vẻ, "May mắn ta tối hôm qua xuất thủ một chút, của chính ta phải đủ rồi."

Trong phủ thái tử, Diệp Chân nghe được tin tức chấn động, phủ thái tử tự nhiên có rất nhiều hỏa hệ Linh dược Linh đan hàng tồn, có thể việc đòi

bên trên đều bị mua không, hay vẫn là đánh sâu vào hãn một chút.

Không biết vì cái gì, trong óc của hãn lập tức liền xuất hiện Giản Nhược Trần ba chữ, sau đó mới phải Diệp Phi, Chu Tước đường.

Phóng nhãn Hoàng Thành, ngoại trừ hoàng gia, còn ai có lớn như vậy thủ bút? Phụ hoàng sẽ không làm, hãn không có làm, cũng chỉ có Diệp Phi rồi.

Đêm qua tất cả hoàng tử đều bị ở lại phủ thái tử, còn có cái tông cửa thế gia Kết Đan tu sĩ, có thời gian cũng có tài lực làm chuyện này đây, chỉ có Chu Tước đường.

Hãn bỗng nhiên hối hận phóng túng rồi Chu Tước đường xuất hiện, vốn cho là bất quá là mấy cái sòng bạc, mê muội mất cả ý chí, sớm muộn gì Diệp Phi sẽ bị việc này sòng bạc liên lụy, hại, chưa từng nghĩ, Chu Tước đường trải rộng, hôm nay còn có thể đến như vậy một tay.

Chắc hẳn, toàn bộ Trịnh quốc đời mặt cũng không thấy cùng Hỏa linh đăng thụ không sai biệt lắm được hiệu hỏa hệ Linh đan cùng Linh dược rồi.

Bất quá, cũng chính là dưới mắt buôn bán lời một số Linh thạch, coi như lúc thay mình tồn đấy.

Diệp Chân sắc mặt đêm đen trở lại.

Trịnh Hoàng tại rạng sáng lúc trước trở lại trong hoàng cung, liền biết được phường thị sự tình, trầm ngâm hồi lâu, chẳng qua là phát phát tay xoa tán đi người hầu.

Đêm qua Diệp Phi cũng vẫn luôn tại trong phủ thái tử, không có khả năng truyền lại tin tức đi ra ngoài, mà Diệp Phi thủ hạ muốn sớm có phản ứng nhạy cảm như thế chi nhân, ngày đó cũng sẽ không bị ép ly khai Hoàng Cung rồi.

Trong đầu của hắc đồng dạng xuất hiện một cái tên, cái kia nữ tu, chung quy là một bộ bình yên bộ dạng, nhưng một khi muốn đã mở miệng, cũng nên phát sinh điểm sự tình gì.

Đa Bảo Các bên trong, Đan Hà thần thức từ lâu hai thu hồi, sáng sớm trở lại cửa hàng trong, liền nghe nói cửa hàng thiếu một ít bị mua không, nói thật, tại trong phủ thái tử, hắc liền nghĩ đến muốn độn hàng, có thể nhất thời đi không được, hơi chút một do dự, liền đã mất đi truyền âm cho theo trở lại tu sĩ cơ hội.

Cũng liền tạm thời buông, nghĩ đến sáng sớm trở về hành động cũng có thể có thể —— tối đa Thái Tử xuống tay trước rồi, nếu là Thái Tử thực xuống tay trước, hắc liền không thể xuất thủ rồi.

Sau khi trở về, cũng tưởng rằng Thái Tử, yên tĩnh tưởng tượng nếu thật là Thái Tử làm như thế, cũng quá chuyện bé xé ra to rồi, vì thu hoạch món lợi kếch sù, đưa ngoài hoàng thành mấy nghìn Trúc cơ tu sĩ ở chỗ nào?

Tất cả tông môn tu sĩ tề tụ Hoàng Thành, làm như vậy là để Hoàng Thành hiệu lệnh, có thể Thái Tử lại chặt đứt đại bộ phận Trúc Cơ trung kỳ hậu kỳ tu sĩ tu luyện Linh đan, còn thế nào lại để cho những tu sĩ này xuất lực.

Có thể nghe được Mạc Tiểu Ngôn mà nói, nhìn xem Giản Nhược Trần cười, Đan Hà lại hoài nghi, từ Giản Nhược Trần phản ứng nhìn lên, không giống như là Thái Tử thủ bút.

Mạc Tiểu Ngôn tuyên bố trong túi như giặt rửa, Giản Nhược Trần cũng sinh mệnh rồi Linh thạch hầu như tất cả đều tiêu hết, đi dạo nửa phường thị, đã hình như là lại để cho hai vị nữ tu cùng hai vị nam tử, bốn người dĩ nhiên là ra Đa Bảo Các, đi tới đến bát đại cư trú.

Bát đại cư trú tại Hoàng Thành là có nổi danh quán rượu, bên trong nguyên liệu nấu ăn nghe nói đều là Yêu Thú sâm lâm ở chỗ sâu trong sơn

giết mà đến, thuần túy tự nhiên, ẩn chứa linh lực tự nhiên cũng thuần hậu, khó khăn nhất được đúng là, bất luận cái gì dạng nguyên liệu nấu ăn, bát đại cư trú đều có thể quản lý tốt sắc mùi thơm đều tốt, tự nhiên, nơi đây tiêu phí cũng là nhất lưu đấy.

Bốn người đi vào thời điểm, vẫn bị rung động xuống, bát đại cư trú vậy mà không có chỗ ngồi trống rồi.

Đây chính là bát đại cư trú a, này thời gian mới sáng sớm vừa qua khỏi a, dĩ nhiên cũng làm không có chỗ ngồi trống rồi.

"Thực xin lỗi các vị tiền bối, thật không có vị trí, dự định giữa trưa? Việc này cũng không dám nói, dù sao nếu những khách nhân cũng không đi, chúng ta cũng không có thể đuổi không phải?" Tiểu nhị đồng dạng cúi đầu khom lưng.

Đúng vậy, tu sĩ cũng không phải là phạm nhân, đừng nói sáng sớm đến giữa trưa, chính là ăn đến tối ăn nữa đến ngày hôm sau ngày thứ ba cũng là cũng được, dù sao đồ ăn xuyên tràng qua, linh khí trong cơ thể lưu, tiêu hóa gì gì đó, chính là từng phút đồng hồ sự tình.

Bốn người như thế nào cũng không có khả năng đứng ở bát đại cư trú bên ngoài cùng với vị trí, đi ra đứng trên đường tương mạo dò xét, Giản Nhược Trần rất có chuyển rồi tảng đá nện chính mình chân cảm giác.

Nàng như thế nào cũng thật không ngờ sẽ là việc này phản ứng dây chuyền, như vậy nhìn, khác trong tửu lâu cũng rất nhanh kín người hết chỗ đấy.

Khó khăn bọn họ tại mặt khác một nhà cũng không tề trong tửu lâu tìm đến vị trí rồi, lại là không có chỗ lịch sự rồi, chỉ có đại đường, cũng may trong hành lang mỗi một bàn giữa đều có chút khoảng cách, giữa còn có chút lực thực, bình phong ngăn trở.

Gọi món ăn thời điểm, lần nữa gặp phiên toái, menu vừa nhìn chính là hoàn toàn mới đấy, phía trên lẻ tẻ đâu có mấy cái hỏa hệ thức ăn, phẩm chất cũng đều thấp kém, không ngoài ý đấy, Mộc hệ thức ăn cũng là như thế.

"Tiểu nhị, các người điểm không muốn mở." Phạm An Quý gõ menu hỏi.

"Khách quan, người xem xem chúng ta trong tiệm, kín người hết chỗ a, nguyên liệu nấu ăn chưa đủ." Tiểu nhị trả lời một nửa là qua loa, một nửa là lời nói thật.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 346: Nên Xuất Thủ

Nguyên liệu nấu ăn chưa đủ? Lần đầu tại trong tửu lâu nghe được nói như vậy, bất quá, bốn người ai cũng không muốn tích cực rồi.

Mang thức ăn lên cũng là so với bình thường muốn chậm vài lần, cũng may các tu sĩ tụ họp tại trong tửu lâu, cũng không được đầy đủ vì ăn chút gì ăn, chủ yếu nhất chính là phát càu nhàu.

"Đây tối hôm qua mới chuyện phát sinh, như thế nào sáng nay liền một hạt Linh đan cũng không có?" Sự tình là chuyện gì, mọi người ngầm hiểu lẫn nhau, ai cũng không đề cập tới nổi danh không ngờ họ, có thể không có nghĩa là sẽ không không càu nhàu.

"Cái này, trên thị trường chính là gặp lại hỏa hệ Mộc hệ Linh dược Linh đan, giá cả cũng muốn sinh trưởng tốt đi lên." Có đoán được nói.

"Đó là khẳng định, Trương đạo hữu, người liền hạnh phúc, người không có lửa Linh căn, chậm trễ không nhiều lắm." Tên còn lại nói.

"Chậm trễ không nhiều lắm có mấy người, có Hỏa Linh Căn tu sĩ vốn là nhiều, chính là không chủ tu Hỏa Linh Căn, đây Linh dược cũng thiếu không được đấy."

"Đó là đương nhiên, chúng ta có Hỏa Linh Căn đấy, có mấy cái không phải chủ tu hỏa hệ đấy, ài, các người nói, ai lớn như vậy thủ bút a."

"Tại Hoàng Thành, còn có thể là ai?" Thốt ra lời này, mọi người bỗng nhiên đều an tĩnh lại.

"Không thể nào. . ."

Một bàn này không có trên vải cấm chế, trên thực tế toàn bộ đại đường không có người trên vải cấm chế, toàn bộ đại đường tu sĩ hầu như đều biết nhau.

Không có điểm danh đạo họ, có thể tất cả mọi người trong lòng còn có hoài nghi, việc này hoài nghi rất nhanh liền rút nhỏ phạm vi.

"Ồ, Mạc đại tiểu thư, người đã ở a, lớn như vậy thủ bút, không phải là các người Dược Vương Cốc a." Có tu sĩ nửa hay nói giỡn nửa chân thành nói.

"Làm sao lại như vậy?" Bên cạnh tu sĩ lập tức liền phản bác: "Dược Vương Cốc hàng năm muốn luyện chế bao nhiêu Linh dược cho thị trường, không đáng chính mình mua về a, hơn nữa, Dược Vương Cốc có thể bóp sẽ tính? Có thể dự biết tiên tri chuyện tối ngày hôm qua?"

Mạc Tiểu Ngôn hừ một tiếng nói: "Ta Dược Vương Cốc mới sẽ không giậu đổ bìm leo."

Nói lời này về sau, giống như cảm thấy có chút không đúng, nhìn Giản Nhược Trần liếc.

Cái nhìn này lại làm cho người bên ngoài đã hiểu lầm.

Tất cả mọi người theo Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, đều trong lòng kinh ngạc, Giản Nhược Trần có việc này tài lực rồi hả?

"Giản tiên tử?" Có nhẹ nói nói.

Giản Nhược Trần nhìn đến tầm mắt của mọi người, cười cười, không có lên tiếng.

"Thật sự là Giản tiên tử?" Một cái chớp mắt yên tĩnh, thanh âm có chút đề cao.

"Xùy." Triệu Khải Minh cười nói, "Giản tiên tử, người tài lực có thể cùng Được Vương Cốc đánh đồng rồi."

Mọi người nghe xong lời này, mới giật mình, quan tâm sẽ bị loạn, nhất thời ngược lại là quên mất điểm ấy, cũng thế, Thiên Đạo Tông phải nổi danh nghèo, Giản Nhược Trần dù thế nào sẽ vơ vét của cải, một người tài lực cũng làm không được điểm ấy đấy.

Rượu và thức ăn đi lên, mọi người vẫn còn không cam lòng, chủ đề lại lần nữa về tới lúc trước kiêng kỵ bên trên.

"Đây trong hoàng thành, có thể làm sau như vậy thủ bút, mẫu chốt còn như vậy kịp thời, như vậy không có động tĩnh đấy, không nhiều lắm đâu."

Há lại chỉ có từng đó phải không nhiều, quả thực chính là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

"Độn rồi nhiều như vậy Linh được Linh đan, chỉ cần phóng xuất một chút, giá cả không được đề cao gấp ba gấp năm lần hay sao?"

"Ít nhất a, vật với hiếm là quý, còn nhớ rõ vài thập niên trước linh lực hỗn loạn, Thổ Hệ linh thực bỗng nhiên cung không đủ cầu, lúc ấy Thổ Hệ Linh đan giá cả vừa tăng lại phát triển, cuối cùng trọn vẹn đã tăng tới bảy tám lần, vậy hay là cung không đủ cầu, không là hoàn toàn không có."

"Nếu như vậy đấy, không phải là đem chúng ta trong tay Linh thạch tất cả đều vơ vét không còn gì rồi hả?"

"Chúng ta trong tay mới có bao nhiêu Linh thạch, muốn ta nói, đây không phải là vì muốn khống chế chúng ta?"

"Lý đạo hữu, cơm có thể ăn bậy, lời không thể nói lung tung."

"Ài, nói một chút mà thôi, chúng ta đều phải chủ tu Hỏa Linh Căn đấy, đây đã không có Linh đan, nhất thời nửa khắc còn có thể, nếu thật là cái ba tháng hai tháng đấy, cũng không phải rất không được, đối với chúng ta nói không chừng thời gian gì muốn luyện tập cái gì trận pháp rồi, khôi phục linh lực đan dược không thể thiếu."

"Đúng vậy, nói không chừng, hiện tại không chỉ có là Hoàng Thành hỏa hệ Linh dược đã không có, ngay cả địa phương khác cũng đều bị tranh mua rồi."

"Không đến mức a, nói không chừng là có người quấy rối."

"Coi như là quấy rối, xui xẻo là chúng ta a."

"Trong hoàng cung có lẽ có tư tàng a, cái kia. . ."

Lời nói còn không có dám nói xong.

"Muốn ta nói, chúng ta lần này Trúc cơ tu sĩ tập hợp thì có cổ quái, cấp hai văn minh quốc gia là có Thú triều, nhưng cũng không có yêu cầu chúng ta tam cấp quốc gia ra a."

"Ồ, người tin tức này từ chỗ nào có được?"

"Trước chút thời gian, ta gặp một cái tán tu, hẳn mới từ Lương quốc trở về, nói Lương quốc căn bản cũng không có tập hợp Trúc cơ tu sĩ sự tình."

"Cái này không đúng, Lương quốc so với chúng ta Trịnh quốc lớn, Lương quốc không có tin, như thế nào chúng ta Trịnh quốc đã có?"

Trong hành lang bỗng nhiên liền an tĩnh lại, liền nghe lúc trước người kia nói: "Vốn ta cũng không có nghĩ nhiều như vậy, Lương quốc phải

Lương quốc, chúng ta Trịnh quốc phải Trịnh quốc, có thể bỗng nhiên lại có những chuyện này, đã làm cho hoài nghi."

"Hoài nghi cái gì?" Có hỏi.

"Ha ha, " người kia cười, đầu lên trước mặt Linh tửu uống một ngụm, "Ta làm sao biết, ta chính là một cái nhỏ tu sĩ, không có quyền không có thể đấy."

Những lời này ám chỉ nội dung có chút sâu, mọi người ai cũng không có lên tiếng.

"Rời đi rời đi, người lời nói nhiều lắm." Cái kia trên bàn tu sĩ dặt lẩy đây đứng lên, bọn họ không có ăn xong, ném hầu như không hề động rượu và thức ăn rời đi rồi.

"Này, lời mới vừa nói tu sĩ phải cái nào tông môn hay sao?" Có hỏi.

"Không biết, chưa từng gặp qua."

"Rất lạ mặt."

"Hắn nói được, có thật không vậy?"

"Hừ, lúc này thời điểm rồi, thật không thật sự còn không tốt phán đoán?"

"Thế nào phán đoán? Hiện tại vị kia mặc kệ làm cái gì, đều nói không rõ rồi."

Đại đường xuất hiện lần nữa yên tĩnh, tất cả mọi người tại phẩm ý tứ của những lời này.

Không tệ, bất luận bọn họ trong miệng cái vị kia lại làm cái gì, đều nói không rõ rồi.

Trong phủ thái tử, Thái Tử mặt càng thêm đen rồi.

Diệp Cần phất tay đuổi đi truyền lời người hầu nói: "Đại ca, lại không động thủ, đây nời đều muốn người lưng đeo rồi. Người chính là thả ra tư tàng cho việc đời, bọn họ cũng sẽ nói là người là cố ý thu mua nhân tâm, còn có thể nói người trử hàng rồi nhiều như vậy, xuất ra một chút như vậy, vừa muốn đem nhân tâm toàn bộ đón mua."

Diệp Chân trầm mặt nói: "Người xác định thả ra tiếng gió đúng rồi Diệp Phi?"

Diệp Cần lắc đầu, "Nói không tốt là từ đâu truyền đến được rồi, đại ca, chúng ta bốn ý cũng không phải cho cấp hai văn minh quốc gia chịu chết đi tới, nếu mặc cho lời đồn truyền lưu, đối với chúng ta rất bất lợi."

"Lục hoàng đệ vô sự không ly khai Hoàng Cung, cẩn thận chặt chẽ, trong thời gian ngắn không dễ dàng đắc thủ, phụ hoàng gần nhất cũng coi chừng Lục hoàng đệ rất, thường xuyên mời đến hăn tả hữu." Diệp Chân lắc đầu, "Như không có một cái nào trực tiếp có thể đánh nhau áp chứng cứ, tùy tiện ra tay, phụ hoàng chỗ đó. . ."

"Lục hoàng đệ thật sự là hảo thủ đoạn, được tiện nghi còn có thể khoe mã làm rõ Lục hoàng đệ trử hàng Linh dược thì như thế nào, chỉ làm cho hăn ở đây phụ hoàng chỗ đó lần nữa rồi ẩn tượng tốt, đại ca, lúc này đây cũng không phải là mấy năm trước, lại chần chờ xuống dưới, có khả năng cho hăn lông cánh đầy đủ cơ hội."

Diệp Cần lo lắng nói.

"Ta sẽ không cho hăn cơ hội này đây." Diệp Chân âm thanh lạnh lùng nói, "Đem cái kia muốn sinh sản linh miêu đưa đến Cửu Khúc động bên trong, thả ra tiếng gió."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 347: Không Cam Lòng A

Linh miêu, thế nhưng là Yêu thú trong thượng phẩm, nếu như từ ấu thú thời điểm điều dưỡng, điều dưỡng tốt rồi, có thể tiến giai đến Linh Thú.

Mà Yêu thú nếu là từ sinh ra liền mang theo trên người, cực dễ dàng cùng chủ nhân phù hợp, cho nên, sắp sửa sinh sản Yêu thú đối với còn không có phù hợp Yêu sủng tu sĩ mà nói, vô cùng quý giá.

Nhất là linh miêu như vậy Yêu thú, một thai thường thường sẽ có ba bốn đầu ấu thú, trong lúc này xuất hiện một cái phù hợp xác suất cũng sẽ gia tăng thật lớn.

Tin tức này thả ra, đầu nếu không có Yêu sủng tu sĩ cái nào không muốn lấy được đây đầu linh miêu? Bất quá, có thể đi vào đến Cửu Khúc động tu sĩ, tựu cũng không rất nhiều.

Diệp Chân vốn không có ý định dùng linh miêu đấy, có thể Diệp Phi từ đến Hoàng Thành về sau, hẳn bắt không được Diệp Phi là bất luận cái cái gì nhược điểm, mà mỗi gặp được đại sự, Diệp Phi đều cho hắn ngọt ngạt, thi đấu một lần, lần này lại phải một lần.

Lúc này đây không giống với thi đấu, Trịnh quốc không sai biệt lắm một phần ba Trúc cơ tu sĩ đều tại Hoàng Thành, nếu như bị Diệp Phi đón mua nhân tâm, lại muốn động thủ càng không dễ.

Diệp Phi cũng đồng thời đã nhận được báo cáo, quả nhiên, chỉ cần một chút dẫn dắt, các tu sĩ rất nhanh liền hoài nghi đến Đại hoàng tử trên người,

thuận tiện, còn đem cấp hai văn minh quốc gia cũng không có yêu cầu tam cấp văn minh quốc gia xuất thủ sự tình cũng truyền bá ra ngoài.

Đương nhiên, điểm này không coi vào đâu, còn có một từ không phải sao, phòng ngừa chu đáo, Diệp Chân hoàn toàn có thể dùng chuẩn bị trở lại qua loa tắc trách.

Hơn nữa, có lá thật như vậy sớm làm chuẩn bị, cấp hai văn minh quốc gia tìm tới, cũng là sớm muộn gì vấn đề.

Trong lúc này có thể làm một chuyện liền có hơn.

Trong phường thị, Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn bốn người cuối cùng đã ăn xong bữa này không có tư vị đồ ăn —— kỳ thật từ lâu này đồ ăn hương vị cũng cũng không tệ lắm, chẳng qua là mặc cho ai trước một đêm tại phủ thái tử hưởng thụ lấy yến hội về sau, như vậy tiêu chuẩn liên đều cảm thấy chênh lệch hơn nhiều.

Kế hoạch buổi chiều mới chịu đi tới Mật Vân bảo tháp, đã bị nhắc tới buổi sáng nhật trình, chương trình trong một ngày đi lên, bốn người mới chịu đứng lên, quán rượu đại môn đã bị phá khai rồi, mang vào một cỗ não nhiệt khí tức.

Cũng là bốn người tu sĩ, từ quần áo và trang sức nhìn lên phải tán tu, nhìn thấy Giản Nhược Trần mấy người đang muốn đứng lên, thở dài một hơi, một cái trong đó cười nói: "Vận khí coi như không tệ."

Giản Nhược Trần bốn người nhìn xem vậy bốn người tu sĩ, lẫn nhau khẽ gật đầu liên nghiêng người bỏ qua.

Ra cửa, Triệu Khải Minh mới kinh ngạc câu: "Thời điểm này, nơi nào đến tán tu?"

Cũng không, trong hoàng thành bên ngoài mấy ngày nay nhiều náo nhiệt, ngoài thành tu sĩ cũng không phải là cấm túc đấy, nhiều như vậy tông môn tu sĩ tại địa phương, tán tu luôn luôn đều là nhượng bộ lui binh đấy, làm sao sẽ chứng kiến kết bạn mà đi tán tu?

"Hay là trong hoàng thành muốn đã xảy ra chuyện gì a." Triệu Khải Minh nói qua, ngắm Giản Nhược Trần liếc.

"Có chuyện gì cũng cùng chúng ta không quan hệ." Phạm An Quý nói, "Ta phải về nơi đóng quân rồi."

"Không phải nói tốt rồi cùng đi Mật Vân bảo tháp sao?" Triệu Khải Minh lập tức nói.

"Hồi tông môn nhìn xem, ta đầu gì cũng là lĩnh đội, còn phải đi về trấn an sau tông môn bên trong."

"Người tông môn còn dùng trấn an? Coi như là hỏa hệ Linh được một hạt không thiếu, các người tông môn đệ tử có thể mua được a." Triệu Khải Minh cười lạnh nói.

Phạm An Quý không có lên tiếng, liền mắt liếc thấy Triệu Khải Minh, Triệu Khải Minh chịu không được tựa như nâng nhắc tay: "Hảo hảo, chúng ta cùng người cùng một chỗ trở về, người trước trấn an trấn an."

Nói như vậy lúc giữa, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đều trước khi đi bên cạnh rồi, Phạm An Quý lười biếng ngẩng lên chân đuổi kịp, Triệu Khải Minh đuổi theo mau nói: "Phạm đạo hữu, mấy người các người như thế nào đều kỳ quái như thế a."

Phạm An Quý nheo mắt lấy Triệu Khải Minh: "Kỳ quái cái gì?"

"Thật giống như có chuyện gì ngầm hiểu lẫn nhau tựa như." Phạm An Quý ngẩng đầu nhìn nhìn Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần bóng

lưng, hai người đi được rất gần, tại nhỏ giọng đang nói gì đó, sau đó liền chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn một bên đầu, lộ ra hé mở lúm đồng tiền.

Giống như có cái gì không đúng cảm giác.

Hắn nghiêng đầu nhìn xem Triệu Khải Minh, Triệu Khải Minh cũng đang quay đầu, "Các người lúc nào thương lượng tốt hồi các người tông môn đi tới hay sao?"

Đi ở phía trước Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần quả nhiên cũng là tại hồi Thiên Đạo Tông nơi đóng quân phương hướng, tuy rằng Được Vương Cốc nơi đóng quân cũng tại cái hướng kia.

Thiên Đạo Tông nơi đóng quân bên trong rất là yên tĩnh, giống như Triệu Khải Minh nói như vậy, Hoàng Thành tất cả Linh đan đều không, cùng quan hệ bọn hắn cũng không lớn, bọn họ không có Linh thạch tại trong hoàng thành tiêu phí.

Phạm An Tâm từ trở lại nơi đóng quân, liền đem chính mình nhốt ở trong phòng, nàng nhìn không được đem Thái Tử Phi ban thưởng thủ trạc (*vòng tay) lần lượt lấy đến trong tay vuốt ve.

Nàng thậm chí có rồi một cái phòng ngự Pháp khí, phối hợp chi kia phi kiếm, nàng thì có một công một thủ hai kiện thượng phẩm pháp khí rồi.

Nàng lần lượt nhìn xem việc này xinh đẹp Pháp khí, nghĩ đến phải Thái Tử Phi thưởng xuống tới đây, trong nội tâm lại luôn có loại chua chát cảm giác, làm sao lại không phải mình đây? Đứng ở Thái Tử bên người làm sao lại không phải mình đây?

Nàng làm sao lại phải Phạm An Tâm, không phải Thái Tử Phi đây?

Vì cái gì vận mệnh của nàng chính là như thế, vì cái gì nàng không phải nàng?

Nàng không có quên mẫu thân chịu khổ, cũng không có nghĩ qua muốn đẩy tháo bỏ xuống trách nhiệm của mình, nàng chỉ là muốn muốn, tưởng tượng sau nguyên nhân gì làm cho nàng chỉ có thể là nàng.

Nàng chưa từng có nghĩ tới vấn đề này, trước kia cũng chưa từng hâm mộ qua ai —— nàng cũng chưa từng gặp qua ai, tự nhiên không thể nào hâm mộ, thế nhưng là giờ khắc này, nàng rất là bất an, trong nội tâm cũng không thoải mái, nàng chính là không rõ, vì cái gì nàng là nàng, nàng không có đầu thai thành Thái Tử Phi.

Nghĩ một lát, ngoại trừ làm cho mình càng buồn vô cớ bên ngoài, không có bất kỳ đầu mối, nàng chậm rãi đem trong đầu cái loại này không phù hợp thực tế ý tưởng dứt bỏ, ngược lại muốn, như thế nào mới có thể trở thành Thái Tử người bên cạnh đây?

Nàng cảm thấy nàng coi như tỉnh táo, không có trực tiếp giống như muốn mình là Thái Tử Phi, nàng chỉ cần có thể đứng ở Thái Tử bên người là đủ rồi.

Đây vốn chính là mục đích của nàng, nàng chính là vì mục đích này mà đến, thế nhưng là Thái Tử cũng không có chú ý tới hân.

Đúng rồi, nàng thoáng cái đứng lên, trong phòng kích động đi tới lui vài bước, nàng có lý do tiếp cận Thái Tử đấy, ít nhất có thể tiếp cận Thái Tử Phi.

Nàng xem thấy trên cổ tay vòng ngọc, lại nhẹ nhàng mà vuốt phẳng dưới, nàng thật khờ, đây không phải có sẵn lý do sao, nàng có thể đi tạ ơn đấy, cảm tạ Thái Tử Phi ban thưởng.

Đầu muốn gặp được rồi Thái Tử Phi, không lâu có cơ hội nhìn thấy Thái Tử đến sao?

Nghĩ tới đây, nàng đi vào trước gương nhìn xem chính mình trang cho, trong gương lộ ra đúng rồi một Trương Ôn uyển khuôn mặt, nàng đưa thay sờ sờ, vô thức cùng Thái Tử Phi Châu Quang Bảo thúy tương đối dưới, trong gương cặp kia trong mắt to, nàng nhìn thấy hâm mộ.

Ra cửa phòng, nàng đi trước tìm Phạm An Quý, biết được sáng sớm liền cùng Giản Nhược Trần Mạc Tiểu Ngôn đi ra, mặt nàng sắc mặt lập tức liền khó nhìn lên, đệ đệ như thế nào còn có thể cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ đây?

Tuy rằng lo lắng, nàng hay vẫn là ở lại nơi đóng quân, tốt đang không có đợi bao lâu, liền gặp được Phạm An Quý ba người trở về.

"Mạc sư tỷ, Triệu sư huynh." Phạm An Tâm nghênh đón tiếp lấy, sau đó nhìn Phạm An Quý, lộ ra trường tỷ nên có mỉm cười.

"Phạm tiên tử người xuất quan? Không phải bế quan a." Triệu Khải Minh cười cùng Phạm An Tâm nói, "Chúng ta sáng sớm đến phường thị đi tới, chứng kiến một cái cây trâm cùng tiên tử rất xứng đôi, ta liền tự chủ trương mua, tiên tử cũng không nên cự tuyệt a."

Bốn người hầu như vẫn luôn cùng một chỗ, Triệu Khải Minh ở đâu có cơ hội mua cây trâm, Phạm An Quý nhăn nhu mày, liền chứng kiến Triệu Khải Minh trên tay nâng một quả toàn thân đỏ lửa cây trâm.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 348: Đưa Lễ

"Triệu đạo hữu, đây không phải là tốt." Phạm An Quý sắc mặt trầm xuống.

Hắn cũng không phải chú ý Triệu Khải Minh truy cầu Phạm An Tâm, có thể vừa lên trở lại sẽ đưa quý trọng như vậy đồ vật, không thích hợp.

"Phạm đạo hữu, đây chính là tiên tử dùng đồ vật, người để cho ta đem nó mang trên đầu mình?" Triệu Khải Minh rất là vô tội nói, "Thấy thời điểm, liền nghĩ đến đây cây trâm rất xứng đôi phạm tiên tử khí chất, không có nghĩ nhiều như vậy, cũng là người muốn cho ta mất mặt mà lui về?"

Phạm An Quý thiếu chút nữa bị Triệu Khải Minh nổi giận cái ngã ngửa, hắn mình chính là quần áo lụa là, nhưng này Triệu Khải Minh hiển nhiên so với hắn quần áo lụa là hơn nhiều, người ta Triệu Khải Minh có Linh thạch a, là chân chính quần áo lụa là, hắn bất quá là cái ngụy trang đấy.

Liền quay đầu nhìn Phạm An Tâm, liếc đã cảm thấy tâm nguội lạnh xuống.

Phạm An Tâm hay vẫn là dịu dàng mà đứng đấy, trên mặt vẫn phải là thể mỉm cười, có thể ánh mắt nhưng là rơi vào cái kia cây trâm lên, trong nháy mắt thật sâu nhìn chăm chú, Phạm An Quý lập tức sẽ hiểu cái ánh mắt kia ý nghĩa.

Cảm động lây.

Hắn cũng từng có như vậy ánh mắt hăm dọa, nhưng đó là cực kỳ lâu sự tình trước kia rồi, hiện tại, hắn đã sẽ đem hăm dọa cùng tham lam che giấu trong lòng, hiển nhiên, Phạm An Tâm còn làm không được điểm ấy.

"Hào hảo, bao nhiêu Linh thạch?" Phạm An Quý đoạt tại Phạm An Tâm mở miệng trước nói.

"Cái gì? Phạm đạo hữu, người đây là đập đầu sầm ta à, đang tại ba vị tiên tử mặt, người để cho ta bán người cây trâm? Người không bằng đem con người của ta da mặt đều mua một lần đi tới."

Triệu Khải Minh nếu vô lại đứng lên, đó mới là quần áo lụa là bản sắc —— có Linh thạch, không da mặt, mẫu chốt lớn lên hay vẫn là nghiêm trang bộ dáng, nói lên mất tiết tháo mà nói vàng thật không sợ lửa.

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đều bị chọc cười.

Muốn là người khác, Giản Nhược Trần sẽ duỗi duỗi tay giúp đỡ một phen, luôn Phạm An Quý tỷ tỷ, cũng không thể lại để cho Phạm An Quý không có mặt mũi, nhưng đối với việc này Phạm An Tâm, nàng một điểm giúp ý tứ đều không có, chính là cười mỉm mà đứng đấy nhìn xem.

Phạm An Tâm ánh mắt đã sớm từ cây trâm bên trên dời đi, nhưng khóe mắt quét nhìn vẫn còn, việc này cây trâm thật sự quá hấp dẫn người.

Đỏ bừng đỏ bừng cây trâm, vừa vặn cùng thủ đoạn Thái Tử Phi đưa thủ trạc (*vòng tay) cùng màu, muốn nói Triệu Khải Minh cũng thật sự là dụng tâm, vật này thật sự phải tri kỷ.

Có thể nàng cũng biết đấy, quý trọng như vậy đồ vật, ngang hàng ở giữa kết giao, không thể đơn giản nhận lấy, mà Phạm An Quý hiển nhiên cũng là mua không nổi đấy, cũng mua không được đấy.

Trên mặt nàng lộ ra nhẹ nhàng đáng tươi cười, che giấu ở lưu luyến không rời nói: "Đa tạ Triệu đạo hữu hảo ý, chỉ là chúng ta bèo nước gặp nhau, sao có thể nhận lấy quý trọng như vậy lẽ vật."

Phạm An Tâm tự cho là đây lời nói được vừa vặn, lại không hiểu được, thốt ra lời này, liền đem nàng đáy lòng ý tưởng bộc lộ ra đã đến.

Bèo nước gặp nhau không thể nhận, không phải bèo nước gặp nhau rồi, có thể nhận?

Đừng nói có thể đem quần áo lụa là làm được như thế tiêu sái hào phóng Triệu Khải Minh, chính là Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đều đã hiểu.

Phạm An Quý lập tức liền lúng túng, cũng may, hăn dù sao cũng là kinh nghiệm loại trường hợp này đây, lập tức há miệng, muốn vấn hồi loại này tình cảnh.

Triệu Khải Minh há có thể cho Phạm An Quý cơ hội này, đoạt tại Phạm An Quý lúc trước nói: "Tiên tử lời này nói như thế nào a, làm sao lại bèo nước gặp nhau rồi hả? Tiên tử rõ ràng chính là xem thường ta Triệu Khải Minh rồi, ngày hôm qua chúng ta đều tại một cái trên bàn uống rượu rồi, hôm nay liền chưa quen thuộc rồi.

Hảo hảo, nguyên lai là ta Triệu Khải Minh tự cho là đúng a, chính mình cho mình tăng thể diện đây." Nói qua liền bày làm ra một bộ chịu thật lớn tổn thương bộ dáng.

Giản Nhược Trần quả thực muốn cười ra tiếng, việc này Triệu Khải Minh quả thực liền có thể so với trước kia nàng gặp qua những người khác, cũng may người như vậy cho tới bây giờ sẽ không ở trước mặt nàng bày bộ dạng này bị thương bộ dáng, bất quá đối phó Phạm An Tâm như vậy chưa từng gặp qua bao nhiêu việc đời là tốt rồi khiến cho hơn nhiều.

Không uống quang vinh nữ nhân không phải là không có, có thể đổi mặt thượng phẩm pháp khí, còn có thể bất động thanh sắc tự ít đi rồi, hưởng hồ, Phạm An Tâm lúc trước mà nói biểu hiện ra bề ngoài giống như lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, có thể nội tại hàm nghĩa đều nghe hiểu được đấy.

Quả nhiên, Phạm An Tâm trên mặt liền lộ ra sợ hãi, Phạm An Quý đoạt Phạm An Tâm mà nói hay vẫn là thắng trở lại đấy, lập tức liền hừ một tiếng nói: "Triệu đạo hữu lời này, ta tại Thiên Đạo Tông thời điểm cũng là thường nói, bất quá nơi đây có thể không chỉ là gia tử một vị tiên tử."

Phạm An Quý đây là muốn kéo lấy Giản Nhược Trần cùng một chỗ, cũng là cho Phạm An Tâm vật che chắn xuống, bất quá Phạm An Tâm tâm chính là nhảy dựng, quả nhiên, đệ đệ lúc nào đều không quên được Giản Nhược Trần, nàng không khỏi trách cứ nhìn Phạm An Quý liếc.

Triệu Khải Minh sợ run lên, có chút không dám tin tưởng mà nhìn Phạm An Quý, Phạm An Quý đây là ở thay tỷ tỷ của hắn cự tuyệt, vẫn còn là cho cái lý do lại để cho tỷ tỷ của hắn nhận lấy?

Con mắt còn không có chuyển hết nửa vòng, đã có chủ ý, hặc hặc cười nói: "Còn phải đa tạ Phạm đạo hữu nhắc nhở, vốn còn muốn muốn tại Mật Vân bảo tháp bên trong cho nhị vị tiên tử thắng cái tặng thưởng, cái này được nói trước."

Nói qua tay tại trên túi trữ vật đựng một cái, trong tay liền có hơn hai quả khuyên tai ngọc, một quả toàn thân tuyết trắng, một quả phải nước lam đấy.

"Đây hai quả ngọc bội là cho nhị vị tiên tử bồi tội đấy, về sau chắc chắn hảo hảo cho nhị vị tiên tử tìm một cái dâng trước." Nói qua cung kính mà liền nâng tới đây.

Mạc Tiểu Ngôn mặt mày một đứng, Giản Nhược Trần lại phải mỉm cười, thò tay liền đem hai quả ngọc bội đều nhận lấy, tiện tay sẽ đưa này miếng nước lam cho Mạc Tiểu Ngôn nói: "Đa tạ Triệu đạo hữu."

Mạc Tiểu Ngôn khơi mào lông mày buông, nhìn xem trong tay ngọc bội nói: "Ngược lại là thượng giai đấy."

"Tự nhiên, nào dám đường đột hai vị tiên tử." Triệu Khải Minh nói qua nhìn xem Phạm An Tâm nói, "Phạm tiên tử, hai vị này tiên tử đều nhận, tiên tử nếu không phải thu, ta thật là nếu không có mặt."

Nói qua liền đi đến Phạm An Tâm trước mặt, hai tay một đưa.

Phạm An Tâm vốn là ưa thích này cái ngọc trâm, lại thu Viên Thanh tiền bối cùng Thái Tử Phi lễ gặp mặt, chỉ cảm thấy đều là vì phụ thân nàng Đường chủ thân phận, nếu là đẩy đẩy nữa, chính là không cho bậc thang, nhất là mọi người đi đến trước mặt.

Liền nhìn thoáng qua Phạm An Quý, Phạm An Quý đang hướng về phía nàng lắc đầu, nàng nhấp miệng môi dưới nói: "Triệu đạo hữu, đây cây trâm quá quý trọng rồi."

Triệu Khải Minh lập tức kêu lên: "Không đắt không đắt, nhiều sản tiên tử khí chất." Nói qua vậy mà khoát tay, cầm lấy Phạm An Tâm tay, đem đây cây trâm hướng trong tay nàng vừa để xuống, đi theo liền hướng sau vừa lui nói, "Đa tạ tiên tử hân diện."

Hắn đây tặng lễ đưa được, thật đúng là khiêm cung a.

Nói xong còn hướng Phạm An Tâm cười cười, đi theo hướng đen mặt Phạm An Quý cười cười.

Đây cây trâm rơi xuống Phạm An Tâm trong tay, xúc tu ôn nhuận trong mang theo lửa nóng, chính như nàng nhìn thấy như vậy, thượng phẩm

hỏa hệ Pháp khí, ở đâu còn có thể buông ra.

Phạm An Quý sắc mặt ngược bình tĩnh rất nhiều, nhìn xem Phạm An Tâm, lại nhìn xem Triệu Khải Minh nói: "Như thế, liền đa tạ Triệu đạo hữu rồi."

Triệu Khải Minh mỉm cười lắc đầu: "Đây là vinh hạnh của ta."

Liền nghe đến Giản Nhược Trần nói: "Triệu đạo hữu, đa tạ người ngọc bội, quặng lý báo đào, chai này hỏa hệ Chân Nguyên Đan, chắc hẳn Triệu đạo hữu sẽ không khách khí a."

Triệu Khải Minh ngẩn ngơ, hẳn từ trước đến nay đưa cho nữ tu lễ vật tụt ít đi có đáp lễ đấy, trong túi đựng đồ của hắn, bọc này ngọc bội cũng là chuẩn bị sẵn đấy, tiện tay lấy ra nịnh nọt nữ tu đấy, cái này nhất thời nhớ không ra thì sao phải muốn cự tuyệt hay vẫn là nhận lấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 349: Cửu Khúc Động

Giản Nhược Trần nói qua, tay đã đẩy, chai này Linh đan liền bay bổng mà đã đến Triệu Khải Minh trước mắt.

Hắn là không...nhất sẽ bác nữ tu mặt mũi, tay vô thức chính là vừa tiếp xúc với, mới nắm bình ngọc, Mạc Tiểu Ngôn cũng nói: "Thật sự là phiền toái, thu lễ vật phải trở về lễ, còn phải đợi giá đấy, Triệu đạo hữu, người muốn ta luyện chế Linh đan cứ việc nói thẳng sao."

Nói qua cũng là một cái bình ngọc liền đưa đến Triệu Khải Minh trước mắt, Triệu Khải Minh chỉ có thể thò tay cùng nhau nhận lấy, đây một nhận lấy, sẽ không tốt nói lỏng tay, chỉ có thể cười nói: "Này làm sao nói."

Nói như thế nào? Hắn ngọc bội kia phải thượng thừa đấy, cùng đây hai bình Linh đan so với, giá trị cũng không sai biệt lắm, nhưng vấn đề là, đây hai bình đều là hỏa hệ Linh đan, Giản Nhược Trần lấy ra Chân Nguyên Đan vốn là giá trị xa xỉ, huống chi hiện tại trên thị trường đều không thấy được hỏa hệ linh đan.

Huống chi Mạc Tiểu Ngôn tự mình luyện chế Linh đan —— không nói Linh đan phẩm chất như thế nào, liền tự mình hai chữ, phân lượng cũng nặng rồi, như vậy tính ra, cùng hắn ngọc bội kia, giá trị liền cao đi ra.

Một bên Phạm An Tâm mặt thoáng cái liền đỏ lên rồi, nàng thu đây cây trâm, còn cảm thấy vàng thật không sợ lửa —— người ta thành tâm thành ý tặng lễ, đây không phải là thu, chẳng phải là không nể tình, có thể

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn như vậy trở lại vừa ra, nàng cảm thấy thoáng cái đã bị hai người này so không bằng.

Nàng lấy cái gì đáp lễ? Nàng trong túi trữ vật còn có có thể trở về lễ đồ vật?

Phạm An Quý ý vị thâm trường mà nhìn Giản Nhược Trần, hẳn ở đâu nhìn không ra Giản Nhược Trần là có ý đấy, nàng đây là đã biết?

Phạm An Quý đôi mắt thả xuống xuống, nâng lên thời điểm sắc mặt liền bình tĩnh.

"Tỷ, cho ta." Phạm An Quý thò tay hướng Phạm An Tâm, Phạm An Tâm chần chờ xuống, phát triển đỏ mặt đem cây trầm đưa qua.

Nàng chính là lại không hiểu được bên ngoài những chuyện này, cũng biết đây là bị Giản Nhược Trần trước mặt mọi người không mặt mũi rồi, không chỉ có chính mình không có mặt, còn làm phiền hà đệ đệ.

"Triệu đạo hữu như vậy quý trọng Pháp khí, tỷ tỷ của ta không chịu nổi, chúng ta hai tỷ muội cũng không có đáp lễ, Triệu đạo hữu nếu là còn tưởng là ta Phạm An Quý tính cái có thể - khiến cho bằng hữu, này cái cây trầm sẽ thu hồi đi tới."

Phạm An Quý sắc mặt bình tĩnh, thanh âm lại lạnh như băng rồi, Phạm An Tâm chỉ cảm thấy giống như bị đánh mặt, nếu như không có Giản Nhược Trần, không, nếu như không có đệ đệ lần nữa ngăn trở, tại sao có thể như vậy.

Triệu Khải Minh nhìn xem Phạm An Tâm, nhìn lại một chút Phạm An Quý, bỗng nhiên cũng thu hồi dáng tươi cười, thành khẩn mà nói: "Là ta thất lễ." Nói qua thò tay tiếp nhận cây trầm, lại hướng Phạm An Tâm liền ôm quyền, "Thật có lỗi, là ta thất lễ."

Phạm An Tâm chỉ cảm thấy lót bên trong áo hay chặn mặt mũi cùng một chỗ cũng không có, miễn cưỡng cũng ôm quyền đáp lễ.

Phạm An Quý bị như vậy vừa ra khiến cho tâm tình cũng là cực kém, cũng may hăn còn khắc chế, liền thản nhiên nói: "Không có ý tứ, Triệu đạo hữu, ta đây tông môn còn có chút sự vụ."

Triệu Khải Minh chẳng phải biết hăn là hạ lệnh trực khách, có thể sắc mặt lại một chút cũng không có khó chịu nổi, hay vẫn là mỉm cười nói: "Tốt, bất quá chúng ta đã nói rồi cùng một chỗ đến Mật Vân bảo tháp đi tới xông cửa, Phạm đạo hữu, người ngày nào đó có thời gian, có thể cùng lệnh tử cùng một chỗ?"

Phạm An Quý vốn định muốn cùng một chỗ cự tuyệt, có thể lời nói mới chịu ra khỏi miệng, nhìn thấy Phạm An Tâm ẩn nhẫn bình tĩnh sau mạnh mẽ làm ra nét mặt tươi cười, không biết như thế nào đấy, bỗng nhiên liền không cách nào cự tuyệt, chần chờ sau nói: "Bên này xử lý tốt, ta sẽ tìm Triệu đạo hữu đấy."

"Lấy được, xin lỗi không tiếp được rồi." Triệu Khải Minh không mất phong độ, ôm quyền làm một vòng lễ, lúc này mới ly khai.

Phạm An Quý ngược mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, trong miệng lại nói: "Tỷ tỷ vừa rồi là muốn đi đâu trong? Về trước đi nghỉ ngơi một chút vừa vặn rất tốt."

Phạm An Tâm vành mắt đều muốn đỏ lên, miễn cưỡng gật gật đầu, xoay người lại.

Phạm An Quý lúc này mới nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn nói: "Mạc tiên tử cùng một chỗ đi vào ngôi một chút?" Trong miệng phải mời, có thể trong giọng nói một điểm mời ý tứ đều không có.

Mạc Tiểu Ngôn ở đâu nhìn không ra Phạm An Quý là có ý gì, hết lần này tới lần khác sẽ không thích thú ý của hắn, ngênh ngang lôi kéo Giản Nhược Trần liền đi vào trong, trong miệng nói ra: "Tốt."

Giản Nhược Trần cũng cười nói: "Mạc sư tỷ vậy nhiều ngài một hồi."

Phạm An Quý nhìn nàng hai người bóng lưng, mặt phút chốc trầm xuống, trước quay lại đến nơi đóng quân sự vụ chỗ.

Đem trong hoàng thành phường thị thiếu khuyết hỏa hệ Linh đan sự tình nói rõ xuống dưới, lại dặn dò đệ tử trong môn, tiến vào Hoàng Thành chỉ sợ sẽ có sự tình phát sinh, vô sự ít ly khai nơi đóng quân.

Ứng Sâm lúc này thời điểm cũng từ trong hoàng thành trở về, mang về một cái khác tin tức, tung tin vịt Cửu Khúc động bên trong xuất hiện một cái sắp sinh sản linh miêu, hoàng thất đã phong bế Cửu Khúc động.

Cửu Khúc động tại Trịnh quốc tương đối nổi danh, chính là nguyên ở nơi đây nghe nói là các thời kỳ Hoàng tộc tu sĩ cuối cùng bế quan chỗ.

Hoàng tộc tu sĩ mỗi khi cảm giác được chính mình đại nạn tiến đến lúc trước, đều tiến vào đến Cửu Khúc động trong bế tử quan, hoặc là hướng giai thất bại vẫn lạc, hoặc là tiến giai thành công.

Mà tiến vào đến Cửu Khúc động bên trong Hoàng tộc tu sĩ, nghe nói còn không có xuất quan qua đấy, không phải là không có hậu nhân tiến vào Cửu Khúc động trong tìm kiếm, mà là Cửu Khúc động nội địa hình phức tạp, bao năm qua bế quan tu sĩ trong đó bố trí trận pháp, thời gian lâu dài, những thứ này trận pháp cực kỳ không ổn định.

Bình thường thời điểm, Cửu Khúc động cửa vào phải phong bế đấy, cũng không biết vì cái gì, vậy mà sẽ xuất hiện đầu sắp sinh sản linh miêu, vậy, Cửu Khúc động liền phong bế cực kỳ khủng khiếp.

Chẳng những phong bế không được, còn có thể cho phép tu sĩ tiến vào, Ứng Sâm chính là trở về thông tri chuyện này đây.

"Cửu Khúc động? Thời điểm này đột nhiên xuất hiện đầu linh miêu, hay vẫn là sắp sinh sản hay sao?" Phạm An Quý nóng lòng trở về tìm tiếp xúc, cũng chỉ có thể thu lại tâm tình nói, "Ứng với sự thúc, ta như thế nào cảm thấy, tin tức này. . ."

Ứng Sâm lắc đầu, "Linh miêu là bị đuổi tới Cửu Khúc động đây, thấy không chỉ một người, bằng không thì, tin tức này cũng khuếch tán không đi ra."

Phạm An Quý chẳng qua là trực giác trong đó có tật xấu, nhưng lại nói không nên lời tật xấu ở nơi nào.

"Ta đoán chừng lấy mai kia, Hoàng Cung sẽ có tin tức, linh miêu xuất hiện sự tình nếu như khuếch tán đi ra, phải cho phép mọi người đi vào, chẳng qua là trong đó địa thế phức tạp, trận pháp phần đông, đây đi vào, không thấy đều là cơ duyên."

Ứng Sâm nhìn xem Phạm An Quý cùng Lý Dương, hẳn biết rõ Lý Dương trở lại Hoàng Thành mục đích, lời nói này sợ là ngăn không được Lý Dương, cũng có thể có thể ngăn không được Phạm An Quý.

Nhưng hẳn cũng không có trực tiếp hỏi bọn họ, liền trực tiếp nói: "Hoàng thất cũng sẽ không cho phép quá nhiều tu sĩ tiến vào đây, ta trước cùng hai người các người nói, cũng là phải có chuẩn bị tâm lý, tin tức phải chuẩn, có thể sự tình sẽ không đơn giản như vậy đây."

Lý Dương đối với ngoại giới tin tức không phải rất mẫn cảm, gặp Ứng Sâm nói được nghiêm túc, kinh ngạc nói: "Sự thúc, chỉ cần đi vào, tự nhiên ai trước phải tay, linh miêu tựu là của người đó, mọi người trong động đương nhiên sẽ có chém giết, nhưng chung quy không đến mức thực liền vì linh miêu sau cái gì nặng tay a."

Phạm An Quý cũng nói: "Nơi đây lại không giống với Yêu Thú sâm lâm, đi vào tu sĩ ít ỏi, cũng không thể tự giết lẫn nhau."

Ứng Sâm không có trả lời, chẳng qua là trầm ngâm sẽ nói: "Tin tức hay vẫn là tạm thời không cần khuếch tán."

Lý Dương cùng Phạm An Quý sau khi rời khỏi, hẳn xuất ra cái Truyền Âm Phù nói vài câu.

Mạc Tiểu Ngôn chỉ ở Giản Nhược Trần nơi đây đã ngồi không lâu, nàng căn bản cũng không có đem Phạm An Tâm để vào mắt, chính là cảm thấy Giản Nhược Trần cũng có đều muốn làm khó dễ thú vị mà thôi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 350: Không Phải Vì Chính Mình

Giản Nhược Trần khó được có loại này chơi tính, Mạc Tiểu Ngôn liền nguyện ý cùng Giản Nhược Trần chơi, về phần Phạm An Quý có cao hay không hưng, tự nhiên muốn sắp xếp đến Giản Nhược Trần phía sau, Phạm An Tâm, lại càng không tại trong ánh mắt của nàng rồi.

Có thể nàng hay vẫn là kinh ngạc, Giản Nhược Trần làm sao sẽ muốn tìm Phạm An Tâm phiền toái đây, Giản Nhược Trần không phải loại người như vậy a.

Nhưng là liền trong lòng kinh ngạc xuống, Giản Nhược Trần muốn làm gì nhất định là có đạo lý đấy, nhìn Phạm An Tâm một bộ trong ngoài không đồng nhất bộ dạng, nàng liền không thích.

Nàng ngược lại là biết rõ Phạm An Quý không dám đem Giản Nhược Trần như thế nào, cũng không có ngồi bao lâu, Dược Vương Cốc liền phát tới Truyền Âm Phù, hiển nhiên có chuyện, đâu có thể trở về rồi.

Giản Nhược Trần liền An Tâm mà chờ Phạm An Quý trở lại hưng sư vấn tội, trong lúc này thời gian cũng không muốn lãng phí, mà bắt đầu chế tác hỏa hệ phù lục —— hỏa hệ Linh đan thiếu rồi, kế tiếp hỏa hệ phù lục chính là dễ bán thường thức.

Không bao lâu thu được nhưng là Ứng Sâm Truyền Âm Phù, nàng buông phù bút, thu thập lần đi tới.

Ứng Sâm chỗ đó đã không có người, nhìn thấy Giản Nhược Trần tới đây, Ứng Sâm liền đem Cửu Khúc động xuất hiện linh miêu một chuyện

báo cho biết, hơn nữa đem cùng Phạm An Quý đã nói lập lại lần nữa.

Hắn tìm tới Giản Nhược Trần, tự nhiên có một cái khác lần đạo lý, nhưng lời này, lại không nghĩ mở miệng trước.

Giản Nhược Trần nghe xong, lông mày lại trước nhàu đứng lên, hỏi: "Đây Cửu Khúc động bên trong, nhưng là sẽ có nguy hiểm gì?"

Giản Nhược Trần mở miệng không phải hỏi trước linh miêu, mà là hỏi Cửu Khúc động, tại đây một câu, nhường Ứng Sâm cảm giác ra cái gì trở lại.

Ứng Sâm nói: "Nguy hiểm tự nhiên là có đấy, nghe nói Cửu Khúc động bên trong, tổng cộng chín cái lối đi, mỗi cái lối đi bên trong cũng đều phải Cửu Khúc mười tám ngoặt, thông đến dưới mặt đất ở chỗ sâu trong, mà lại đây chín cái lối đi giữa còn có tối động tương liên, không cẩn thận liền sẽ bị lạc đến bên trong."

Giản Nhược Trần méo mó đầu, trầm ngâm sẽ nói: "Trước kia, có không nhỏ tâm mất phương hướng tại người ở bên trong chứ "

Ứng Sâm nhăn cau mày nói: "Cách mỗi vài thập niên, chắc chắn sẽ có tu sĩ đi vào, đều muốn đụng cái vận khí, đạt được chút ít bế giam ở bên trong tiền bối bảo vật, có đi ra, có nhưng không có đi ra. Nghe nói, Nhị hoàng tử đã từng tiến vào đã đến Cửu Khúc động bên trong, nhưng vẫn luôn không có đi ra."

Ứng Sâm nhắc tới Nhị hoàng tử thời điểm, cố ý nhìn xem Giản Nhược Trần biểu lộ, không có nhìn thấy Giản Nhược Trần có giật mình, hắn hé mắt nói: "Nghe đồn, Nhị hoàng tử là bị bách tiến vào Cửu Khúc động đấy."

Giản Nhược Trần đây mới lộ ra một chút kinh ngạc, nhìn xem Ứng Sâm nói: "Nhị hoàng tử tiến vào đến Cửu Khúc động thời điểm, Cửu Khúc động cũng là xuất hiện cái gì Yêu thú?"

"Không, hoàng thất nói rất đúng Nhị hoàng tử một mực ở bế quan mà thôi, chẳng qua là đây khép lại quan chính là hơn hai mươi năm, không khỏi dài quá, nghe đồn nói, Nhị hoàng tử đúng là đang bế quan, bất quá cũng là bị bức bách đến Cửu Khúc động bên trong đấy."

Giản Nhược Trần mày nhíu lại được càng sâu hiểm, trước hôm nay bất luận Hoàng Thành xuất hiện sự tình gì, nàng đều suy nghĩ nhiều chút ít, suy nghĩ nhiều chung quy phải không có chỗ xấu đấy.

"Đường chủ, việc này sắp sinh sản linh miêu, làm sao sẽ chạy đến Cửu Khúc động bên trong?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Việc này không ai có thể nói rõ." Ứng Sâm nói, "Hiện tại tin tức này trong hoàng thành bên ngoài đều nên biết được, người cảm thấy, tin tức này xuất hiện về sau, Hoàng Thành sẽ ứng phó như thế nào?"

Giản Nhược Trần con mắt híp híp, "Cái này sao ——" nàng nhẹ nhàng mà nói, "Muốn xem chuyện này tình nên do ai chủ đạo rồi."

"Nếu là Đại hoàng tử chủ đạo?" Ứng Sâm dùng đúng rồi hoàng tử xưng hô thế này, mà không phải Thái Tử, Giản Nhược Trần nhạy cảm mà cảm giác được.

"Đại hoàng tử?" Nàng lập lại một lần, "Nếu là Đại hoàng tử sao, sẽ phải. . ." Nàng ngược mắt nhìn Ứng Sâm nói: "Sẽ không có việc gì một cái thi đấu? Đây chính là một cái có sẵn điều kiện, đối với tất cả tông môn đệ tử mà nói, đạt được đây sao một con yêu thú đầu mới có lợi, không có chỗ xấu.

Đối với hoàng thất mà nói, cũng có thể lợi dụng tông môn tu sĩ phá giải bộ phận trận pháp, đạt được hoàng thất tiền bồi chuẩn xác biến mất, chủ yếu hơn còn có thể. . ."

Giản Nhược Trần cười cười, "Thừa cơ bỏ đối lập."

Ứng Sâm gật gật đầu, Giản Nhược Trần quả nhiên là đối với Đại hoàng tử rất là đề phòng rồi.

"Nếu là Lục hoàng tử chủ đạo đây?" Ứng Sâm lại vẫn hỏi câu.

Giản Nhược Trần nghiêng đầu ngẫm lại, quả quyết phủ nhận, "Không biết, hiện tại Đại hoàng tử phải Thái Tử, trong hoàng thành xuất hiện sự vụ, ngoại trừ Trịnh Hoàng bên ngoài, muốn do Thái Tử trở lại chủ đạo, nhất là dính đến hoàng thất tiền bối.

Hơn nữa ta nghĩ, với tư cách Trịnh Hoàng, lựa chọn sử dụng người thừa kế, nên dựa vào năng lực làm chi, lần này linh miêu xuất hiện, cũng có thể xem là khảo thi trường học."

Đến đây, Ứng Sâm liền cũng rõ rồi Giản Nhược Trần ý định, cũng không cần lại nói tỉ mỉ rồi, nhưng vẫn là dặn dò câu: "Ta không muốn người tiến đi mạo hiểm."

Giản Nhược Trần khẽ vuốt cằm, nàng cùng Ứng Sâm toàn bộ cũng biết, ai có đi vào hay là không, kỳ thật mình là nói được không tính đấy, lại không cần phải không nên uốn nắn.

Lúc này, Phạm An Quý đang tại Phạm An Tâm trong phòng, mặt đen lên nhìn xem mắt đỏ vòng Phạm An Tâm, "Tỷ, sự tình vừa rồi, là ta không có bản lĩnh."

Hắn nói lời này cũng không hoàn toàn là trái lương tâm, thế nhưng là lòng của hắn hay vẫn là mát lầy, một nửa là vì Phạm An Tâm, một nửa là vì Giản Nhược Trần.

Có thể hắn tìm không ra Phạm An Tâm cái gì, nàng từ nhỏ liền trói buộc tại trong tông môn, không có tiếp xúc bên ngoài, không hiểu được những người này tình lễ hướng, vừa ý ngọn nguồn, không thể tránh né nghĩ đến Phạm An Tâm ra tay giết.

Nàng không hiểu được nhân tình lễ hướng, lại hiểu được hãm hại người nàng rồi hả? Còn ra tay tàn nhẫn?

Đây hai loại ý tưởng lại để cho hãn mâu thuẫn, có thể cuối cùng chính là một câu nói, nếu như hãn đã có bốn sự, có thể cho Phạm An Tâm kiếm được Linh thạch, làm sao trở lại hôm nay Phạm An Tâm cho Giản Nhược Trần nhục nhã vừa nói?

Nghĩ đến Giản Nhược Trần, lòng của hãn lại giống như bị kim đâm dưới, Giản Nhược Trần luôn luôn không phải tính toán chi li đấy, nhưng đối với Phạm An Tâm lại như thế. . . Loại này không lên được trên mặt bàn cách làm, không phải Giản Nhược Trần làm người.

"Đệ đệ, tỷ tỷ mặc dù không có gặp qua cái gì việc đời, có thể cũng không phải vụng về đấy, Triệu đạo hữu phải hảo ý hay vẫn là ác ý, tỷ tỷ cũng có thể được chia thanh, tỷ tỷ cũng là muốn muốn thay đệ đệ giao Triệu đạo hữu người bạn này, không tốt quá phạt Triệu đạo hữu mặt mũi."

Phạm An Quý thất vọng mà nhìn Phạm An Tâm, "Tỷ, quý trọng như vậy lẽ vật ở đâu có thể bạch nhận lấy."

Phạm An Tâm căn môi nói: "Các người lúc trở lại, ta đang muốn đi đến phủ thái tử đi tới cho Thái Tử Phi tạ ơn, ngày sau tiếp xúc lâu rồi, chung quy có thể cầu đến Thái Tử giúp, đệ đệ, nếu như người đứng rồi tông chủ, cái gì kia lẽ về không được, chúng ta sẽ không thiếu ai lẽ đấy."

Phạm An Quý lắc đầu: "Tỷ, người đều chứng kiến Thái Tử cùng thái tử phi, người cảm thấy khả năng chứ nếu như người là làm Thái Tử thì thiếp đối lấy mẫu thân bình an, mẫu thân trong nội tâm có thể sống khá giả chứ "

Phạm An Tâm nhìn chăm chăm vào Phạm An Quý con mắt nói: "Như thế nào nhất định sẽ phải thị thiếp đây? Đệ a, tỷ tỷ nhất định phải thử một

lần đấy, Thái Tử Phi nhân từ như vậy, tự tay ban cho ta kiện pháp khí này, người nói, thị thiếp sẽ có loại này ban thưởng chứ "

Nói qua thò tay ngăn lại Phạm An Quý, "Đệ đệ, người biết tỷ tỷ ta đơn giản không làm ra quyết định, một khi làm ra, liền tuyệt sẽ không sửa đổi, ly khai tông môn trước ta liền đã nói với người rồi, người cố gắng tốt, chờ làm tông chủ của người, ta cũng cố gắng, chúng ta đều không phải là vì chính mình."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 351: Một Bên Tình Nguyên

"Tỷ, nếu như là người hi sinh, mới khiến cho ta ngồi vào tông chủ vị trí, ta làm sao sẽ An Tâm? Mẫu thân làm sao sẽ An Tâm? Phụ thân như thế nào lại An Tâm?" Phạm An Quý không biết nên nói như thế nào phục Phạm An Tâm, chỉ có thể từng lần một tái diễn.

"Tỷ, cha mẹ cho người đặt tên An Tâm, liền là muốn cho người một tiếng thanh thân ổn định đấy, người theo tới Hoàng Thành, ta là hy vọng người có thể tìm tới người ưa thích đạo lữ, tỷ, chuyện của mẫu thân, người liền giao cho ta."

Phạm An Tâm bỗng nhiên ôn nhu cười cười, "Đệ đệ, người như thế nào muốn cho là ta phải hi sinh? Thái Tử người cũng nhìn được, còn ai có Thái Tử phong thái? Tỷ tỷ nếu là có thể cùng Thái Tử trở thành đạo lữ, lại thế nào phải hi sinh?"

Phạm An Quý trợn mắt há hốc mồm mà nhìn qua Phạm An Tâm, bởi vì quá mức giật mình, một hồi lâu thanh âm mới ra khỏi miệng: "Thái Tử, hẳn đã có Thái Tử phi."

"Đúng vậy a, nhưng Thái Tử phi nhất định là Thái Tử đạo lữ chứ đệ đệ, người không cảm thấy Thái Tử phi tu vi cùng Thái Tử khoảng cách quá xa chứ" Phạm An Tâm lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ nói.

"Thái Tử phi phải Trúc cơ hậu kỳ, nếu như bọn họ là đạo lữ, Thái Tử phi cũng nên Kết Đan rồi."

"Tỷ. . ."

"Đệ đệ, người cũng xem thường tỷ tỷ chứ" Phạm An Tâm bỗng nhiên nhẹ giọng hỏi.

"Tỷ, ta sao có thể xem thường người, người chịu là mẫu thân cho ta hi sinh. . ."

"Đệ đệ." Phạm An Tâm ngữ khí bỗng nhiên nghiêm khắc chút ít, "Như lúc trước, không có nhìn thấy Thái Tử lúc trước, ta khả năng cũng là cho là ta phải hi sinh, nhưng bây giờ không phải là."

Phạm An Quý gương mặt, hẳn có một bụng lời nói có thể phản bác Phạm An Tâm, có thể hẳn không muốn đả thương nàng tâm, nàng bốn ý phải tốt, Chỉ là. . .

"Đệ đệ, ta vẫn còn muốn khuyên người, cách Giảm Nhược Trần xa một chút, người liền muốn muốn mẹ của chúng ta, hoặc là. . ." Phạm An Tâm chứng kiến nhắc tới Giảm Nhược Trần thời điểm, Phạm An Quý thần sắc vì điều phản ứng, bỗng nhiên một cái ý nghĩ xông lên đầu.

"Đệ đệ, người nếu là thật ưa thích nàng, dứt khoát liền đem nàng thu làm thị thiếp tốt rồi, người về sau là muốn làm tông chủ đấy, cũng nên có mấy cái thị thiếp đấy."

Phạm An Quý bị Phạm An Tâm mà nói chấn động xuống, "Tỷ, người. . ."

"Tỷ biết rõ người ưa thích nàng, thân phận nàng thấp như vậy hơi, lại luôn gặp rắc rối, tỷ trước kia. . ." Phạm An Tâm không muốn nói chính mình làm một chuyện, "Nếu như người phải thu nàng, nàng tự nhiên cũng liền được an phận thủ thường rồi."

"Tỷ. . ." Phạm An Quý nhìn xem Phạm An Tâm, nghe nàng đây một bên tình nguyện ý tưởng, cuối cùng nhịn không được, "Gần nhất trong hoàng thành sự cố nhiều, ta đã ước thúc tông môn đệ tử không cần tự tiện

ly khai nơi đóng quân, Ứng Đường chủ cũng tới rồi, đây một hồi, người liền bế quan a."

Nói qua đứng lên.

"Người muốn quan ta?" Phạm An Tâm nha nhưng nói.

"Không, không phải, " Phạm An Quý phập phồng không yên, miễn cưỡng nhẫn nại xuống, "Tối hôm qua Hỏa linh đăng thụ đột nhiên tử vong người cũng thấy đấy, nửa đêm về sau, Hoàng Thành tất cả hỏa hệ Linh đan Linh dược tất cả đều bị tranh mua rồi, thời gian này trong hoàng thành khẳng định phải bất ổn.

Còn có, Cửu Khúc động bên trong cũng xuất hiện Yêu thú, Ứng Đường chủ phân phó, muốn tông môn đệ tử đều ở lại nơi đóng quân, ai cũng không phải ly khai."

Phạm An Tâm nghe vậy chậm rãi gật đầu, cảm thấy đã có rồi chủ ý, chẳng qua là không cùng Phạm An Quý rồi hãy nói.

Phạm An Quý vốn là tức giận, bị Phạm An Tâm một phen lời nói được càng là tâm phiền ý loạn, không muốn ngồi trong phòng, ra tới cửa đi không được vài bước, ngẩng đầu phát hiện nhưng là tại Giản Nhược Trần trước cửa.

Hơi chút chần chờ, cuối cùng đến trước cửa gõ vài cái.

Cửa trực tiếp liền mở ra, Giản Nhược Trần thanh âm ở bên trong truyền đến: "Phạm đạo hữu, mời đến."

Chỉ có tại có người ngoài ở tại thời điểm, Giản Nhược Trần mới có thể xưng hô câu sư huynh, nói lý ra hết thảy phải Phạm đạo hữu hoặc là Tam công tử, Phạm An Quý luôn luôn không so đo xưng hô đấy, bây giờ nghe đứng lên chỉ cảm thấy đặc biệt chói tai.

Giản Nhược Trần đã đã trở về, đang bong bóng lấy linh trà, cũng cho Phạm An Quý rót một chén, nhìn xem sắc mặt của hắn nói: "Như thế nào, trở lại thay tỷ tỷ của người cùng ta tổn thương bởi bất công rồi hả?"

Những lời này vừa ra, Phạm An Quý sắc mặt liền trợn nhìn xuống, Giản Nhược Trần khoé mắt chế nhạo, rõ ràng là tại nói cho hắn biết, tất cả phải sự tình nàng cũng biết rồi.

Phạm An Quý chậm rãi đi đến Giản Nhược Trần cái ghế đối diện ngồi xuống, nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt nói: "Người biết?"

Giản Nhược Trần hừ nở nụ cười âm thanh: "Bằng không thì đây, hôm nay loại này trò hề, thực mất thân phận của ta."

Phạm An Quý không nói gì mà nhìn qua nàng.

"Ta đâu phải muốn nhắc nhở Tam công tử một tiếng, xem trọng tỷ tỷ của mình, ta không bảo đảm ta sẽ làm cái gì." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

Phạm An Quý trong nội tâm một mảnh đắng chát.

Đối mặt Giản Nhược Trần, thật giống như đối mặt Phạm An Tâm giống nhau, hắn thật nhiều lời nói đều không thể nói ra miệng, đối với Phạm An Tâm phải áy náy, đối với Giản Nhược Trần làm sao lúc đó chẳng phải áy náy.

Trong phòng cực kỳ yên tĩnh, một hồi lâu, Phạm An Quý mới khó khăn nói ra: "Nàng phải tỷ tỷ của ta, nàng không phải là vì chính nàng."

Hắn không cách nào nói ra quá nhiều, mặc dù là những thứ này, cũng đã lại để cho hắn khó có thể nhe răng.

Hắn không cách nào đối với Giản Nhược Trần nói lên mẹ của mình, nói lên Phạm An Tâm phải bởi vì hắn hi sinh, đầu bởi vì trong lòng hắn còn có lương tri, biết rõ cái gì là thiện ác.

"Ngoại môn bốn vị chết thảm đệ tử, làm sai chỗ nào? Cao Ngọc lại là có tội gì? Không phải là vì chính mình, liền có thể muốn làm gì thì làm? Nếu như ta nói ta là vì Cao Ngọc, vì vậy bốn vị đệ tử ngoại môn, đó chính là làm xuống cái gì đều là vàng thật không sợ lửa đúng không?" Giản Nhược Trần có chút ít mỉa mai mà nói.

Cảm giác được Giản Nhược Trần ánh mắt sắc bén, Phạm An Quý nhắm lại hai mắt, trong nháy mắt hắn nghĩ tới Giản Nhược Trần cùng hắn kề vai chiến đấu, tâm không khỏi ổn rồi ổn, Giản Nhược Trần đây phải không có tính toán ra tay, bằng không thì, Phạm An Tâm chính là có mười cái mạng cũng sớm mất.

Lại mở mắt ra, liền bình tĩnh thật nhiều: "Mặc kệ người có tin hay không, tỷ của ta, nàng là có nỗi khổ tâm đấy, ta đối với cách làm của nàng rất là thật có lỗi, ta sẽ ước thúc nàng đấy."

Giản Nhược Trần đầu có chút méo mó, "Ta rất kỳ quái, người từ đâu lực lượng như thế vàng thật không sợ lửa, chẳng lẽ đây là người Tam công tử lại một cái khuôn mặt?"

Không thể không nói, Giản Nhược Trần đối với lúc này thời điểm Phạm An Quý phải thất vọng đấy.

"Không phải vàng thật không sợ lửa, chẳng qua là tại tình lý lên, nàng chung quy phải tỷ tỷ của ta, lúc trước những chuyện kia, chung quy không phải là vì chính nàng." Phạm An Quý nhìn xem Giản Nhược Trần, "Ta biết rõ đối người như vậy không công bằng, ta cũng sẽ không đối với người nói cái gì nhìn tại mặt mũi của ta bên trên mà nói, cũng sẽ không nói xin người tha thứ cho nàng."

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mày, "Vậy người tới đây, lại là làm cái gì trở lại?"

Phạm An Quý nói: "Có thể mời người giờ cao đánh khê, phóng nòng một lần."

Giản Nhược Trần nhìn chăm chú nhìn xem Phạm An Quý, Phạm An Quý cũng nhìn xem Giản Nhược Trần, trong phòng yên tĩnh cực kỳ, ngay cả chén trà đều không có lượn lờ nhiệt khí phát ra.

Một hồi lâu, Giản Nhược Trần mới tốt như nhớ tới trước mặt linh trà giống như, bưng lên uống một ngụm, Phạm An Quý vẫn không nhúc nhích, hay vẫn là nhìn xem Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần đặt chén trà xuống, từ từ nói: "Đổi vị suy nghĩ, Tam công tử người sẽ trả lời như thế nào."

Đổi vị suy nghĩ, bốn chữ này thật sâu rơi xuống Phạm An Quý trong nội tâm.

Như thế nào đổi vị suy nghĩ? Nếu có như vậy với người vô tội tính mạng để hãm hại chính mình, mình tại sao khả năng thờ ơ?

Bọn họ là tu sĩ, muốn thừa nhận nhân quả, hẳn yêu cầu Giản Nhược Trần đây, vốn chính là không hợp lý đây.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 352: Luyện Chế Ngọc Bội

"Ta hiểu được." Phạm An Quý thấp giọng nói ra, thanh âm rất thấp rất thấp, Giản Nhược Trần lại đã nghe được.

Giản Nhược Trần trong nội tâm có một tia không đành lòng.

Nàng trong lòng đối với chính mình nói, nếu như Phạm An Quý có thể trói buộc chặt Phạm An Tâm, không cho nàng cơ hội, như vậy. . . Có thể nàng rõ ràng cũng biết, Phạm An Quý hẳn là trói buộc không được Phạm An Tâm đấy.

Từ Phạm An Tâm đây mấy lần giết người đến xem, trong nội tâm tàn nhẫn dứt khoát cùng bề ngoài của nàng cực không tương xứng, càng như vậy nữ tử, mới càng sẽ không nghe người ta bài bố, thực tế, Phạm An Quý còn có không chịu cùng nàng nói nan ngôn chi ẩn.

Phạm An Tâm sẽ không dừng tay đấy, điểm này Phạm An Quý biết rõ, Giản Nhược Trần cũng biết, cho nên, Giản Nhược Trần sẽ không nói cái gì nếu như Phạm An Tâm chịu dừng tay những lời này đấy, cũng sẽ không đỡ lưng không thể nào hy vọng cho Phạm An Quý.

Phạm An Quý ánh mắt có lập tức mê mang, hẳn rõ ràng nhìn xem Giản Nhược Trần, rồi lại giống như xuyên qua Giản Nhược Trần thân thể.

"Vậy, ta rời đi." Phạm An Quý đứng lên.

"Đợi một chút." Giản Nhược Trần nói.

Phạm An Quý đứng tại nguyên chỗ nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt tràn đầy cô đơn.

Hắn không muốn lại Giản Nhược Trần trước mặt nguy trang, không cần phải, nên biết Giản Nhược Trần chắc hẳn toàn bộ cũng biết rồi, Ứng Sâm chịu làm vậy phen công phu lại để cho Giản Nhược Trần nhìn, lại thế nào sẽ không đem chính mình sự tình trong nhà nói ra đây.

Nhưng hắn cũng sẽ không nói cái gì nữa rồi, dù sao, trong lòng, hắn hay vẫn là thừa nhận Giản Nhược Trần người bạn này, duy nhất đấy.

"Mỗi người làm việc, đứng ở hắn trên lập trường của mình, đều là có lý do đấy, bất cứ chuyện gì, đều không có tuyệt đối đúng sai, đối với cùng sai, vĩnh viễn là tương đối đấy, cho nên, ta có thể lý giải bất cứ chuyện gì, nhưng, lý giải cũng không có nghĩa là đồng ý.

Đồng dạng đạo lý, ta cũng sẽ không miễn cưỡng người nhận thức cách làm của ta, có thể kết giao Tam công tử, ta thật cao hứng, chẳng qua là rất không may, bày ở giữa chúng ta đấy, phải không thể vượt qua cái hào rộng, ta và người cũng biết, đây là không thể thỏa hiệp đấy."

Phạm An Quý miễn cưỡng gật gật đầu.

"Nếu như, chúng ta cuối cùng có một ngày muốn trở thành đối thủ. . . Người sẽ làm như thế nào?"

Phạm An Quý nhìn xem bình yên ngời Giản Nhược Trần, cảm thấy không cần trả lời, đã biết rõ đáp án.

Rõ ràng hắn đứng đấy, Giản Nhược Trần ngời, rõ ràng Giản Nhược Trần ngưỡng mộ, hắn ở đây bao quát, có thể cho cảm giác của hắn, nhưng là Giản Nhược Trần tại chủ làm thịt giữa bọn họ hết thảy.

"Ta tôn trọng đối thủ của ta, cũng sẽ cho đối thủ hăn nên lấy được tôn trọng."

Phạm An Quý lại gật gật đầu, cuối cùng cũng không nói gì, xoay người sang chỗ khác.

Quay người nháy mắt, hăn đứng thẳng lên lưng, Giản Nhược Trần nói cũng đúng, mặc dù bọn họ mệnh trung chú định làm không thành bằng hữu, chỉ có thể thành làm đối thủ, hăn cũng muốn làm cái đáng giá tôn kính đối thủ.

Giản Nhược Trần đưa mắt nhìn Phạm An Quý ly khai, tại cửa phòng đóng lại thời điểm, tầm mắt của nàng rơi vào Phạm An Quý bên cạnh trên chén trà.

Trong lòng của nàng không hề giống nét mặt của nàng bình thường bình tĩnh, nàng nhin lại chịu đựng, mới nhin xuống đối với Phạm An Quý nói, quay tới ủng hộ Lục hoàng tử mà nói.

Phạm An Quý như thế nào không biết nàng ủng hộ phải Lục hoàng tử đây, cần phải nói như vậy, mới thật sự là mà không tôn trọng Phạm An Quý.

Nàng trong lòng cũng không có quá nhiều sầu não, Phạm An Tâm phải Phạm An Quý tỷ tỷ, hăn nếu thật là quân pháp bất vị thân. . . Giản Nhược Trần lắc đầu, đối với chính mình cười cười, nghĩ như thế nào đây.

Rất nhanh, tâm tư của nàng liền chuyển dời đến Cửu Khúc động bên trong.

Nàng tuyệt đối tin tưởng Cửu Khúc động linh miêu phải một cái bầy, linh miêu sẽ xuất hiện đấy, nhưng lúc này thời điểm xuất hiện mục đích đây?

Nàng rất thói quen phải đối vị suy nghĩ, nếu như nàng là Đại hoàng tử, tại gặp được đêm qua Hòa linh đăng thụ tử vong dẫn phát một loạt sự kiện về sau, nên làm như thế nào?

Diệp Phi đang tại từng bước một biểu hiện kia năng lực —— ngự xuống, cũng là năng lực một trong, vốn là đã thiên hướng Diệp Phi Trịnh Hoàng, không có khả năng không thưởng thức Diệp Phi điểm này đấy.

Từ trước đến nay Đế Vương chi thuật một trong, thì có ngự, Diệp Phi tuổi còn trẻ, không tá trợ hoàng thất lực lượng, đã có người cùng hãn mưu đồ, tại Trịnh Hoàng trong nội tâm, đã chiếm cứ thượng phong.

Dưới loại tình huống này, Đại hoàng tử không thể lại mặc kệ nó rồi, tất nhiên muốn bắt đầu hành động.

Kỳ thật Đại hoàng tử đã bắt đầu hành động, ngày hôm qua yến hội lại bắt đầu, chẳng qua là bất hạnh, sự tình xuất hiện biến hóa, lại để cho Đại hoàng tử trở tay không kịp, trả lại cho Diệp Phi chui chỗ trống, như vậy, nếu như nàng là Đại hoàng tử, chỉ có thể bí quá hoá liều rồi.

Lợi dụng Cửu Khúc động linh miêu, dụ khiến cho Diệp Phi tiến vào, sau đó biến mất tại Cửu Khúc động ở bên trong, thật giống như Nhị hoàng tử giống như, chẳng qua là, hãn có cái gì nắm chắc, Diệp Phi sẽ tiến vào đến Cửu Khúc động mạo hiểm đây?

Làm cho người Trúc Cơ tu sĩ thi đấu, cũng chỉ là Giản Nhược Trần phỏng đoán, làm như vậy tựa hồ là hợp lý đấy, nhưng cũng không cách nào bắt buộc Diệp Phi tham gia, vậy còn có lý do gì đây?

Giản Nhược Trần tựa ở cái ghế trên lưng, tấm tay đem Phạm An Quý không hề động qua linh trà đã năm, chậm rãi thưởng thức.

Trừ phi có bất đắc dĩ lý do.

Như vậy, tạm thời không cân nhắc lý do này, Nhược Diệp không phải thực bất đắc dĩ tiến vào Cửu Khúc động, sẽ làm sao?

Phạm An Quý tại bên ngoài dạo qua một vòng, mới trở lại gian phòng của mình.

Thiên Đạo Tông đệ tử đều rất bình tĩnh, với tư cách Thiên Đạo Tông đệ tử lớn nhất chỗ tốt, chính là rất ít giống như muốn không thuộc về mình đồ vật, bọn họ tại tông môn trong thói quen hết thảy đều muốn dựa vào cố gắng của mình kiếm lấy, cho nên, ít có đối với không làm mà hưởng ôi có hi vọng.

Tại trở lại gian phòng của mình thời điểm, hắn không khỏi lại liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần gian phòng, lại quên mất liếc mắt nhìn Phạm An Tâm đây, bởi vậy hắn cũng không biết, liên lúc trước không lâu, Phạm An Tâm đã rời khỏi phòng.

Phạm An Tâm khôi phục nữ trang, hay vẫn là như ngày hôm qua giống như thanh nhã, nàng rất nhanh liền tiến vào Hoàng Thành, do dự xuống, hay là trước đã đến phường thị, quả nhiên, trong phường thị tu sĩ không nhiều lắm, hơn nữa một hạt hỏa hệ Linh đan cũng không có, ngay cả phường thị tiểu nhị đều vô tình đấy.

Phạm An Tâm trong túi trữ vật cũng không có dư thừa thứ đồ vật, vẫn là có mấy miếng Linh thạch, giấu lại, mua một khối ngọc liệu, sau đó mượn cửa hàng tinh thất.

Vốn đây một khối ngọc liệu phải mượn không được tinh thất đấy, nhưng ngày hôm nay từ buổi sáng bắt đầu, cửa hàng sẽ không có khách hàng, nhàn rồi cũng là nhàn rồi.

Phạm An Tâm tiến vào tinh thất về sau, đem ngọc liệu nhờ cậy tại lòng bàn tay, tế ra Linh hỏa, bắt đầu rèn luyện.

Với tư cách Luyện Khí đường Đường chủ con gái, nàng luyện khí tài nghệ tự hỏi hay vẫn là lấy được xuất thủ, thật sự là ngoại trừ tu luyện cũng không khác việc vật vãn, luyện khí, cuối cùng làm điều giải.

Đợi Linh hỏa đem ngọc liệu qua loa luyện chế ra hình dạng về sau, Phạm An Tâm liền lấy ra một chi phù bút, đây chi phù bút rất là đặc thù, ngòi bút không phải bộ lông, mà là màu đen châm hình dáng thứ đồ vật.

Phạm An Tâm tay trái nâng ngọc bội, phải tay nắm lấy phù bút, rất nhanh, phù bút màu đen ngòi bút xuất hiện một tia đỏ ửng.

Ngòi bút tại ngọc bội bên trên rất nhanh vẽ phác thảo lấy, ngọc bội mặt ngoài dần dần xuất hiện màu đen phù văn.

Lòng bàn tay trái lần nữa đẩy lên Linh hỏa, đem ngọc bội tính cả ở phía trên phù văn nuốt mất, đợi phù văn biến mất đến trong ngọc bội về sau, Phạm An Tâm lần nữa lặp lại quá trình này.

Ba lượt về sau, Phạm An Tâm thu hồi phù bút, chỉ chuyên tâm rèn luyện ngọc bội, lại hơn một canh giờ về sau, Phạm An Tâm nhẹ nhàng thở ra một hơi, này cái ngọc liệu tại trong tay của nàng, đã trở thành một khối mang theo phòng ngự trận pháp ngọc bội.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 353: Tạ Thái Tử Phi

Phạm An Tâm thường thức ra tay bên trong ngọc bội, cảm thấy còn thoả mãn.

Ngọc bội chất lượng không phải quá tốt, không chịu nổi càng thêm phức tạp phù văn, nhưng đây đã là nàng lớn nhất năng lực, chắc hẳn, phủ thái tử không thiếu đây một quả ngọc bội, bất quá, đây là nàng cảm tạ Thái Tử phi tâm ý, cũng làm cho Thái Tử phi biết rõ, nàng có thể vì phủ thái tử làm việc.

Nàng lại quan sát này cái ngọc bội, rất là thoả mãn, lúc này mới đã đi ra cửa hàng.

Phủ thái tử đại môn rộng mở, Phạm An Tâm bỗng nhiên lòng có lo sợ, nàng cảm thấy Thái Tử phi hội kiến nàng đây, nhưng mà sẽ là từ nơi này rộng mở đại môn chứ

Nàng do dự xuống, hay vẫn là hướng đại môn đi đến, cửa ra vào bỗng nhiên liền đứng ra một người, từ quần áo và trang sức lên, nàng nhận ra phải phủ thái tử người hầu.

"Phiền toái Tiểu ca, ta là tối hôm qua khách nhân, được Thái Tử phi ban thưởng, đặc biệt trở lại bái tạ. Có thể thông truyền một tiếng." Phạm An Tâm bày ra nàng rất dịu dàng tư thái nói.

Người gác cổng kinh ngạc sau nói: "Vị tiên tử này, người muốn gặp Thái Tử phi, muốn tới phía đông chênh lệch bên trên cầu kiến."

Phạm An Tâm đạo tiếng cảm ơn, mới chịu đi, nhưng vẫn là đứng sau nói: "Tiểu ca, có thể xin hỏi, việc này đại môn, thế nhưng. . ."

Cửa kia phòng gặp Phạm An Tâm vị tiên tử này rất là khách khí, sinh lòng hảo cảm, nhỏ giọng nói: "Đây đại môn phải Thái Tử Thái Tử phi ra vào đấy, còn có. . ."

Người gác cổng cẩn thận tìm từ, "Còn có đại nhân vật."

Phạm An Tâm lại đạo tiếng cảm ơn, hướng đông cửa đi đến thời điểm, còn muốn lấy đại môn huy hoàng, sớm muộn gì có một ngày, nàng cũng sẽ đường đường chính chính từ đại môn ra vào đấy.

Thái Tử phi nghe được Phạm An Tâm đến đây bái tạ thời điểm, có chút sợ run lên, trong đầu mới hiện ra trước cả đêm cái kia đưa chiếc đĩa, trước mặt một mảnh trống trơn chén đĩa nữ tu.

Nói thật, nàng chính là đáng thương sau cái kia chưa từng gặp qua việc đời nữ tu, thuận tiện, cũng là muốn muốn nhìn Giản Nhược Trần phản ứng, mới thưởng một cái thủ trạc (*vòng tay), người nữ kia tu đến đây bái tạ, lại là vì cái gì.

Nghĩ đến phải Thiên Đạo Tông, nàng hay vẫn là gật đầu muốn người nữ kia tu vào được.

Phạm An Tâm rời đi một hồi lâu, mới bị dẫn tiến đến Thái Tử phi trước người, Thái Tử phi lần này là việc nhà cách ăn mặc, chưa đầy đầu châu ngọc, nhưng chính là thoáng chớp mắt, Phạm An Tâm cũng nhận ra trên người nàng mặc.

Không có người nào so với Luyện Khí Sư càng hiểu được thưởng thức mặc rồi, chỉ tiếc, nàng việc này Luyện Khí Sư luyện chế đúng phương pháp khí, lại chỉ có thể đổi lấy tu luyện Linh đan.

"Gặp qua thái tử phi điện hạ." Phạm An Tâm cung kính mà thi lễ.

Thái Tử phi ôn hòa mà giơ tay lên nói: "An Tâm tiên tử mời ngồi."

Đợi Phạm An Tâm sau khi ngồi xuống, Thái Tử phi chú ý tới trên tay của nàng đã mang theo chính mình đưa Pháp khí, liền cười nói: "Vốn ngày hôm qua nên có Hòa linh dâng quả có thể nhắm nháp đấy, không khéo, lại đã xảy ra ngoài ý muốn, khả xảo An Tâm tiên tử hôm nay tới rồi, ta chỗ này còn có năm trước mấy hạt Linh quả, An Tâm tiên tử có thể có lộc ăn."

Nói qua người hầu dâng Linh quả cùng linh trà, nhìn thấy từng hột hỏa diễm giống như hình dạng Linh quả, Phạm An Tâm con mắt không khỏi mở to chút ít, vội vàng đứng lên nói lời cảm tạ nói: "Hôm qua được thái tử phi điện hạ ban thưởng, trong nội tâm một mực cảm kích, liền tự tay luyện chế ra một cái ngọc bội Pháp khí."

Nói qua lấy ra ngọc bội, hai tay dâng.

Thái Tử phi vừa nhắc con mắt, cũng đã thấy được Pháp khí chất lượng, nghĩ đến Thiên Đạo Tông khốn cùng nghe đồn, ngày hôm qua Phạm An Tâm biểu hiện cùng mặc, liền báo cho biết xuống, có người hầu bưng khay tiến lên, thu ngọc bội, đưa đến Thái Tử phi trước mặt.

Thái Tử phi nhặt lên ngọc bội nhìn nhìn, ngọc bội phẩm chất xác thực thấp kém, không đáng giá nhắc tới, nhưng cái khó được, như vậy ngọc bội ngoại trừ ngọc liệu thấp kém, tìm không ra cái gì tật xấu, nếu là đây Phạm An Tâm tự tay luyện chế, đây luyện khí tài nghệ cũng không tệ.

Liền gật gật đầu đều: "Người cố tình rồi." Những lời này nói được rất là hòa ái, lập tức nhường Phạm An Tâm cảm động.

"Thái tử phi điện hạ, An Tâm tại tông môn, bình thường ngoại trừ tu luyện, chính là luyện khí, đây là An Tâm lần thứ nhất ly khai tông môn,

hôm qua thật thất lễ, Điện Hạ chẳng những không trách tội, còn ban thưởng với An Tâm, An Tâm đều muốn hầu hạ Điện Hạ tạ hữu."

An Tâm vừa nói như vậy, Thái Tử phi lần nữa giật mình, nàng lần đầu gặp được như vậy chủ động yêu cầu hầu hạ nàng tu sĩ.

Không không, xác thực nói, lần đầu có tông môn Đường chủ con gái vậy mà hướng nàng cầu một cái thị nữ thân phận.

Nàng rất nhanh liền kịp phản ứng, việc này Phạm An Tâm tựa như nàng nói như vậy, lần đầu ly khai tông môn, cái gì cũng không hiểu, bằng không thì làm sao sẽ tùy tiện đến tận cửa bá tạ nàng —— cũng không muốn muốn chính mình thân phận gì —— đây không phải làm thấp đi nàng, chẳng qua là thực sự cầu thị.

Lại càng không cần phải nói với đường đường tông môn Đường chủ chi nữ thân phận, trở lại cầu được cái thị nữ vị trí.

Bất quá, có lẽ nàng lý giải sai rồi, đi lên liền lấy ra từ tự luyện chế Pháp khí, hoặc là, nàng là cầu cái Luyện Khí Sư vị trí.

Không trách Thái Tử phi bị Phạm An Tâm mà nói làm cho hồ đồ rồi, thật sự là hai người địa vị cách xa, Phạm An Tâm cách làm cũng thật sự là không hợp thân phận của nàng.

"An Tâm tiên tử mời ngồi." Thái Tử phi thò tay báo cho biết xuống, đợi Phạm An Tâm tạ ơn sau khi ngồi xuống mới tiếp tục nói: "An Tâm tiên tử nhưng là muốn muốn làm phủ thái tử Luyện Khí Sư?"

Phạm An Tâm vội vàng lắc đầu, "Không phải, An Tâm là muốn cho thái tử phi điện hạ luyện khí, An Tâm đều muốn cảm giác Tạ điện hạ."

Thái Tử phi nở nụ cười, "Đa tạ An Tâm tiên tử hảo ý . Đến, ném thử Hỏa linh đăng quả, tư vị thật tốt, linh khí cũng khoảng chừng."

Phạm An Tâm không tốt rồi hãy nói, cảm kích lên bưng lấy Linh quả.

Linh quả không lớn, nâng đưa tới tay lại phạm vào khó, phải nguyên lành nuốt vào, hay vẫn là từng miếng từng miếng mà ăn hết?

Thái Tử phi cười nói: "Đây Hỏa linh đằng quả đây, trong đó linh khí mười phần, nếu là từng miếng từng miếng xé xác ăn, không khỏi linh khí xói mòn, trái cây cũng không tính lớn, An Tâm tiên tử thế nhưng là có bản khoản?"

Phạm An Tâm vội vàng lắc lắc đầu nói: "An Tâm là muốn, cái quả này như vậy ăn, không khỏi đáng tiếc."

Tuy rằng không phải lời nói thật, có thể Thái Tử phi cũng không có vạch trần, chẳng qua là gật đầu nói: "An Tâm tiên tử thật sự là thận trọng."

Đã cảm thấy ít nhưng không thú đứng lên, nàng cũng không kiên nhẫn cùng một cái không có kiến thức nhỏ tu sĩ nói chuyện, cho một bên thị nữ lần lượt cái ánh mắt, thị nữ kia lập tức tiến lên phía trước nói: "Điện Hạ. . ."

Thái Tử phi hợp thời ngẩng lên tay, thị nữ kia nhẹ nhàng lui ra, Phạm An Tâm hiểu đây là Thái Tử phi có chuyện rồi, vội vàng đứng lên nói: "Điện Hạ, An Tâm thành tâm thành ý cảm tạ Thái Tử phi."

Thái Tử phi đầu ôn hòa mà nhìn Phạm An Tâm, không biết vì cái gì, rõ ràng Thái Tử phi thần sắc rất ôn hòa, Phạm An Tâm lại không dám nói tiếp.

"Những thứ này Linh quả cho An Tâm tiên tử mang theo." Thái Tử phi phân phó thanh âm, mới đứng lấy Phạm An Tâm nói: "Đây cái ngọc bội ta rất ưa thích."

Nói qua gật gật đầu, quay người hướng về phía sau đường đi đến, Phạm An Tâm ngơ ngác đứng đấy, không biết Thái Tử phi phải đã đáp ứng

nàng còn không có đáp ứng.

Thị nữ đem Linh quả chứa vào hộp ngọc đưa cho rồi Phạm An Tâm, đem nàng đưa ra ngoài cửa, Phạm An Tâm thẳng đến đi ra ngoài cửa lớn rồi, hay vẫn là không rõ Thái Tử phi là có ý gì, bất quá nghĩ đến mang về Hỏa linh đăng quả, vẫn còn có chút vui vẻ.

Nàng mới bỏ ra hơn mười miếng hạ phẩm linh thạch, liền đổi lấy sáu bảy miếng Hỏa linh đăng quả, giá trị sáu bảy miếng trung phẩm Linh thạch đây.

Chẳng qua là, Thái Tử phi một mực từ chối cho ý kiến, là có ý gì đây?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 354: Gấp Ba

Vuốt bên hông Hỏa linh đăng quả, Phạm An Tâm lực lượng đủ chút ít, nàng không khỏi lại trở lại phường thị, cũng không có đi vào trong, trực tiếp tiến vào đệ nhất gia phường thị.

Đa Bảo Các tuy rằng không sánh bằng vạn bảo các, khả năng tại phường thị lỗi vào có bề ngoài, cũng là có rất lớn danh khí đấy, Phạm An Tâm đi vào, thì có tiểu nhị chào đón, chủ động nhường cho đến tầng thứ hai.

Tầng thứ hai quầy hàng, không một lớn khối, hỏa hệ Linh đan linh thực càng phát ra thiếu đi, ngay cả Trúc Cơ sơ kỳ sử dụng hỏa hệ Linh dược Linh đan đều thiếu rất nhiều.

"Các người nơi đây, có cùng loại Hỏa linh đăng quả Linh dược chứ?" Phạm An Tâm hỏi.

"Ai ôi!!! Tiên tử, hiện tại nhà ai còn có như vậy hỏa hệ Linh đan a." Tiểu nhị kêu lên, "Hiện tại nhà ai ngay cả có hỏa hệ Linh đan, cũng muốn tồn lấy đấy, lấy ra còn không đều được gấp ba bốn lần hay sao?"

Phạm An Tâm trong nội tâm hơi động một chút nói: "Vậy, trong tay ai nếu là có hỏa hệ Linh đan, hiện tại lấy ra không phải buôn bán lời?"

Vậy tiểu nhị con người đảo một vòng lên đường: "Đương nhiên, lúc này thời điểm ra tay mới phải rất kiếm, chúng ta Đa Bảo Các cũng muốn thu a, không phải là vì kiếm tiền, chính là đường đường Đa Bảo Các ngay cả hạt hỏa hệ Linh đan đều không có, nhiều lại để cho người chê cười a."

Nói qua nhìn Phạm An Tâm sắc mặt nói: "Tiên tử nhất định là biết rõ, việc đời bên trên nhiều như vậy hỏa hệ Linh đan trong vòng một đêm đều bị mua rời đi, ngay cả có người đang trữ hàng Linh dược đấy, vì sao? Nhất định là vì ngày sau bỏ cái giá cao đi ra a."

Gặp Phạm An Tâm như có điều suy nghĩ gật đầu, vậy tiểu nhị lại lắc đầu nói: "Bất quá đây, ta đoán không có vài ngày hỏa hệ Linh đan sẽ rất nhiều rất nhiều mà xuất hiện."

"Vì sao?" Phạm An Tâm vô thức hỏi.

"Tiên tử người muốn a, độn rồi nhiều như vậy Linh đan luôn muốn bán đấy, không bán, kiếm ai Linh thạch đấy? Nhiều như vậy Linh đan, nếu một ngày hay hai ngày lấy ra, Linh đan chắc chắn sẽ không phát triển giá đấy, cũng nên thân lấy chậm rãi lấy ra mới đúng chứ."

Phạm An Tâm gật gật đầu.

"Có thể người nào không biết hiện tại hỏa hệ Linh đan giá cả muốn phát triển a, chúng ta còn có Dược Vương Cốc a, chung quanh còn có quốc gia khác, quốc gia chúng ta Linh đan phát triển giá rồi, người ta cũng không có, hơn nữa, ngoại trừ Dược Vương Cốc, cái nào tông môn không thể luyện chế Linh đan? Còn có luyện đan thế gia."

Phạm An Tâm trong nội tâm cả kinh, đúng vậy, chuyện đơn giản như vậy nàng tại sao không có nghĩ đến? Tay của nàng không khỏi sờ sờ bên hông.

Vậy tiểu nhị con mắt theo Phạm An Tâm tay hướng phía dưới liếc nhìn, trong nội tâm liền nhùng nhùng, cố ý thờ dài nói: "Vừa rồi chúng ta chương quây còn nói không cần phải gấp gáp, đã cùng Dược Vương Cốc đánh tốt vôi đến, rất nhanh sẽ có hỏa hệ Linh đan đưa tới, ưu tiên cho Hoàng Thành phường thị, không chỉ có là chúng ta Đa Bảo Các, cái nào

cửa hàng đều có thể điếm đến giờ, tiên tử đều muốn mua hỏa hệ Linh đan, đợi một hai ngày lại đến xem."

Nếu là Giản Nhược Trần như vậy, có thể từ tiểu nhị trong lời nói nghe ra rất nhiều sơ hở.

Nói thí dụ như Dược Vương Cốc đưa Linh đan câu này, chỉ cần thoáng động não có thể nghe rõ đấy, hiện tại hỏa hệ Linh đan Linh dược như vậy khan hiếm, ai không nhân cơ hội này kiếm lớn một số? Dược Vương Cốc chính mình có Linh đan, đương nhiên muốn chính mình bán đi, muốn chính mình kiếm lớn đấy, làm sao sẽ đem cơ hội kiếm tiền cho những thứ này cửa hàng?

Còn có, Dược Vương Cốc chính là bán lúc trước cũng muốn ưu tiên cho nhà mình đệ tử đấy, khó chưa từng còn muốn chính mình đệ tử hoa giá cao từ người khác chỗ đó mua nhà mình gia sản Linh đan?

Rồi hãy nói một câu cuối cùng, "Tiên tử đều muốn mua hỏa hệ Linh đan, đợi một hai ngày lại đến xem", lời này, quá cẩn thận chặt chẽ rồi, tiểu nhị cũng không có đã từng nói qua một hai ngày nhất định sẽ có, chỉ nói đợi một hai ngày lại đến xem.

Nhìn xem, chính là nhìn xem, có cũng có thể, không có cũng có thể.

Nhưng những lời này, Phạm An Tâm phải nghe không rõ đấy, nàng chỉ cảm thấy tiểu nhị nói rất có đạo lý, Dược Vương Cốc lớn như vậy luyện chế Linh đan tông môn, làm được điếm này rất dễ dàng a.

Vậy, đợi đến lúc Dược Vương Cốc Linh đan đã đến Hoàng Thành, chẳng phải là Linh đan giá cả liền hạ rồi hả?

Tiểu nhị nhìn mặt mà nói chuyện, như thế nào không biết trước mặt việc này tiên tử động tâm, lúc này thời điểm hăn lại không nóng nảy nói chuyện, chẳng qua là đứng ở một bên.

Phạm An Tâm trong nội tâm đấu tranh một hồi.

Một phương diện, Hỏa linh đăng quả rất không dễ dàng đạt được, đã nhận được nàng cũng thật không nỡ bán đi, có thể một phương diện khác, hiện tại bán đi nhưng chỉ có gấp ba bốn lần Linh thạch a, liền đổi lấy gấp ba bốn lần Hỏa linh đăng quả đây.

Tay của nàng cuối cùng va chạm vào túi trữ vật, trong tay lập tức liền có hơn một hạt hỏa diễm giống như Linh quả, tiểu nhị trừng mắt, có thể tại Phạm An Tâm nhìn qua thời điểm, lại khôi phục cười ha hả bộ dạng.

"Này cái Hỏa linh đăng quả, các người thu chứ giá bao nhiêu?" Phạm An Tâm ngữ khí có chút lo lắng.

Tiểu nhị lúc này mới quang minh chính đại mà nhìn nói: "Hỏa linh đăng quả bình thường giá tiền là một quả trung phẩm Linh thạch, lúc này thời điểm nha. . ."

Tiểu nhị ra vẻ trầm ngâm xuống, gắp Phạm An Tâm chuyên chú nhìn xem hắn, mới nói: "Chương quỳ vừa đã phân phó, gấp ba giá cả có thể thu mua đấy."

"Người vừa mới còn nói gấp ba bốn lần?" Phạm An Tâm tay không khỏi hướng về rụt xuống.

Tiểu nhị con mắt đi theo về phía trước dưới, trong miệng lại vừa cười vừa nói: "Không dám lừa gạt tiên tử, liền một quả Hỏa linh đăng quả, thật sự là bày ở trong quầy cũng đập đầu sầm không phải? Nếu mười miếng tám miếng đấy, còn có thể bày cái hỏa diễm đi ra xinh đẹp một chút, đây một quả. . ."

Nói qua chứng kiến Phạm An Tâm con mắt lộ ra chút ít không muốn, an tâm, nói: "Nếu mười miếng tám miếng đấy, liền ba miếng nửa trung phẩm Linh thạch, cái giá này vị, cũng theo chúng ta Đa Bảo Các chịu ra

đấy, chính là mưu toan cái nhiều bảo hai chữ, bằng không thì, đợi lát nữa một hai ngày. . ."

Ba miếng nữa, gấp ba nữa, Phạm An Tâm do dự xuống.

Nàng tổng cộng mới có bảy miếng Hỏa linh đăng quả, toàn bộ xuất ra đi tới phải không nỡ bỏ đấy, chính nàng còn không có ném đến hương vị, có thể đó là gấp ba nữa Linh thạch a.

"Ta không có nhiều như vậy, chỉ có sáu miếng." Phạm An Tâm có chút quan tâm sáu miếng thiếu một chút.

"Phải không nhiều, bày không xuất ra một đóa hỏa diễm trở lại." Tiểu nhị thanh âm cũng có chút tiếc nuối, gặp Phạm An Tâm lộ ra diễm thất vọng, lập tức liền đổi đề tài nói: "Bất quá, tốt xấu cũng toàn bộ chúng ta Đa Bảo Các hơn bảo hai chữ rồi, vậy, ta liền mời chúng ta Đa Bảo Các tiền bối nghiệm nghiệm Linh quả rồi hả?"

Vừa nói xong cũng kinh hỉ xuống, "Thật sự là đúng dịp, vị này chính là chúng ta Triệu tiền bối."

Nói qua đuổi đi tới nói: "Triệu tiền bối, người đây là muốn đi ra ngoài chứ phiền toái người vội tới vị tiên tử này nghiệm nghiệm Linh quả rồi đi?"

Một người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ đang từ thang lầu miệng đi xuống, gặp nghe được tiểu nhị mà nói hướng Phạm An Tâm liếc mắt, Phạm An Tâm vội vàng quy củ mà thi lễ một cái.

Tu sĩ kia gật đầu nói: "Cái gì trái cây, nhanh lên, ta còn muốn đi ra ngoài."

Tiểu nhị vội vàng lại chạy về trở lại nói: "Tiên tử, chúng ta Triệu tiền bối đang muốn đi ra ngoài, chỉ có thể trì hoãn một hồi, nếu không người cùng với một hai ngày hay vẫn là hiện tại?"

Tu sĩ kia cũng cùng đi theo tới đây, trực tiếp đưa tay ngả vào Phạm An Tâm trước mặt, Phạm An Tâm chần chờ xuống, đem Hỏa linh đăng quả đưa lên đi tới.

"Trung phẩm, bình thường giá vị một quả trung phẩm Linh thạch, hiện tại giá trị ba miếng." Tu sĩ kia mắt nhìn nói.

"Tiền bối, nếu là có sáu miếng đây, vừa mới, tiểu nhân đã đáp ứng tiền tử ba miếng nữa. . ." Tiểu nhị nói qua, co rúm lại dưới, lui về phía sau bước.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 355: Có Lý Chẳng Sợ

Tu sĩ kia nâng Hỏa linh đăng quả ngăm tiểu nhị liếc, giống như cười mà không phải cười nói: "Gan lớn nữa a."

Tiểu nhị sắc mặt thoáng cái liền trắng đi, cái gì cũng không dám nói, cúi đầu xuống.

Tu sĩ kia ánh chừng trong tay Linh quả, quay đầu đối với Phạm An Tâm nghiêm mặt nói: "Tiểu nhị không có quy củ, lại để cho tiên tử chê cười."

Phạm An Tâm cảm thấy xiết chặt, trên mặt không khỏi liền lộ ra khẩn trương trở lại.

Tu sĩ kia nhìn ở trong mắt, có chút nhú mày: "Nếu như tiểu nhị đã đáp ứng, ta Đa Bảo Các tự nhiên không thể thất tín, tiên tử mặt khác Linh quả làm phiền lấy ra nghiệm nghiệm."

Phạm An Tâm nhìn lên trước mặt Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ duỗi ra tay, không dám chần chờ, vội vàng lấy thêm ra năm miếng Hỏa linh đăng quả đi ra, tu sĩ kia nhìn xem, gật đầu nói: "Sáu miếng Linh quả, hai mươi một miếng trung phẩm Linh thạch."

Nói qua quay đầu lại nói: "Cho tiên tử lấy Linh thạch đi tới."

Sau đó mới đúng Phạm An Tâm mỉm cười nói: "Chúng ta Đa Bảo Các công bằng giao dịch, đã nói chưa bao giờ đổi ý, nếu như tiên tử không hài lòng cái giá tiền này, có thể đem Linh quả thu hồi."

Phạm An Tâm bị hai người nói như vậy vài câu, ở đâu còn muốn đổi ý, được hai mươi một miếng trung phẩm Linh thạch, kích động được tâm đều muốn nhanh hơn nhảy lên tốc độ.

Nàng chưa từng có có được qua một quả trung phẩm Linh thạch, hiện tại thoáng cái phải có được rồi hai mươi một miếng.

Hai mươi một miếng a!

Nàng ly khai Đa Bảo Các thời điểm, còn cảm thấy như mộng như ảo bình thường.

Đa Bảo Các bên trong, tu sĩ kia cùng tiểu nhị nhìn nhau cười cười, tu sĩ kia cười vỗ vỗ tiểu nhị bả vai nói: "Nên thưởng."

Trở lại nơi đóng quân, Phạm An Tâm không che giấu được vui sướng trong lòng, trực tiếp hướng Phạm An Quý gian phòng đi đến, đi ngang qua Giản Nhược Trần gian phòng thời điểm, nàng xem mắt.

Linh thạch kiếm lấy nguyên trở lại dễ dàng như vậy a, nàng cũng sẽ.

Nàng đẩy ra Phạm An Quý cửa phòng.

"Đệ đệ, cho người." Phạm An Tâm đóng cửa phòng, liền gấp không thể chờ mà từ trong túi trữ vật xuất ra tất cả trung phẩm Linh thạch, chồng chất tại Phạm An Quý trước mặt.

Trung phẩm Linh thạch tản mát ra nồng đậm tinh khiết linh khí, cả cái gian phòng linh khí nồng độ đều đi theo bay lên. Phạm An Quý ngẩn ra, "Tỷ, người nơi nào đến hay sao?"

"Tỷ tỷ kiếm." Phạm An Tâm trên mặt tràn đầy vui sướng dáng tươi cười, "Tỷ tỷ nơi đây còn có một miếng Hỏa linh đẳng quả, tại đây một quả rồi, đệ đệ, cho người."

Nói qua đem còn sót lại một quả Hỏa linh đăng quả cũng lấy ra, đưa đến Phạm An Quý trước mặt.

Phạm An Quý con mắt híp xuống, nhìn chăm chăm vào Hỏa linh đăng quả nhìn một cái chớp mắt, liền ngẩng đầu nói: "Tỷ, người đi phủ thái tử rồi hả?"

"Đúng vậy a." Phạm An Tâm nhin không được trong nội tâm vui vẻ, đem nàng đi tới phủ thái tử bên trên nhìn thấy Thái Tử phi quá trình cùng sau đó thường thị trải qua đều nói một lần, sau đó nói: "Đệ đệ, tỷ tỷ cũng có thể kiếm Linh thạch đây, những thứ này đều cho người tu luyện dùng."

Phạm An Quý sắc mặt theo Phạm An Tâm giảng thuật càng ngày càng trầm, hăn trừng mắt Phạm An Tâm, quả thực không tin Phạm An Tâm theo như lời đấy.

Tỷ tỷ của hăn, vậy mà sẽ đi đến phủ thái tử, cấp cho Thái Tử phi làm Luyện Khí Sư, nàng nghĩ như thế nào hay sao?

Đợi đến lúc nghe được đem những cái kia Hỏa linh đăng quả đều bán đi về sau, Phạm An Quý đã không biết phải hình dung như thế nào tâm tình của mình rồi, cũng không biết nên cùng Phạm An Tâm nói cái gì?

Nhìn hăn lấy Phạm An Tâm vui rạo rức khuôn mặt, nhìn xem Phạm An Tâm chông chất ở trước mặt hăn Linh thạch cùng Linh quả, trong nội tâm ngũ vị trần tạp.

Phạm An Tâm chưa từng có gặp qua nhiều linh thạch như vậy, lần thứ nhất đạt được trung phẩm Linh thạch liền cho hăn, tính cả duy nhất còn dư lại Hỏa linh đăng quả, phần này yêu, quan tâm, nặng trịch đấy, lại để cho hăn lời gì cũng nói không đi ra.

"Đệ đệ, nhanh thu lại." Phạm An Tâm cười nhìn xem Phạm An Quý, "Nhanh lên."

"Tỷ. . ." Phạm An Quý nội tâm phức tạp mà hô một tiếng.

"Không cần cùng tỷ tỷ khách khí." Phạm An Tâm cười nói.

"Tỷ, những thứ này Linh thạch chính người thu." Phạm An Quý lắc đầu.

"Nói cái gì đó? Tỷ tỷ còn có cơ hội lấy được những điều này, Thái Tử phi tốt như vậy, tỷ tỷ qua mấy ngày lại luyện chế ra Ngọc phù đưa qua." Phạm An Tâm vui rạo rức nói lấy, sau đó mới nhớ tới, trong tay nàng trống trơn đấy, không có Linh thạch.

"An Quý, người có hạ phẩm linh thạch chứ cho ta trăm miếng có thể." Phạm An Tâm bỏ thêm câu.

"Tỷ, người Linh thạch cùng Linh đan đều thu lại, ta không cần, những thứ này Linh thạch đầy đủ lại để cho tỷ cũng tu luyện một hồi đấy, tỷ tỷ không cần lại đi phủ thái tử rồi." Phạm An Quý cự tuyệt nói.

"Như vậy sao được, Thái Tử phi nói không chừng vẫn còn chờ ta đây? Dùng một quả hạ phẩm ngọc thạch luyện chế ngọc bội, liền đổi lấy những thứ này ban thưởng, mấy ngày nay ta còn muốn nắm chặt luyện chế cái thượng phẩm đấy, đừng qua mấy ngày hỏa hệ Linh dược giá cả hạ xuống rồi." Phạm An Tâm mang một ít lo lắng nói.

Nói như vậy lấy trong nội tâm nàng có chút hối hận, chỉ lo cao hứng, quên trực tiếp mua một quả Thượng Phẩm Ngọc Thạch rồi.

"Tỷ, người ngồi." Phạm An Quý đỡ Phạm An Tâm bả vai, làm cho nàng ngồi xuống, tiếp theo cầm một cái túi gấm, đem trung phẩm Linh thạch cài đặt, sau đó lại đem Linh quả cũng đặt ở trong hộp ngọc.

"Tỷ, có mấy lời, ta không biết có nên nói hay không." Phạm An Quý nhìn xem Phạm An Tâm con mắt nói.

"Đệ đệ, làm cái gì vậy, còn có lời gì không thể cùng tỷ tỷ nói? Có phải hay không người cho rằng tỷ tỷ cho Thái Tử phi làm Luyện Khí Sư, bồi nhỏ rồi phụ thân?" Phạm An Tâm dáng tươi cười đọng lại.

"Không." Phạm An Quý nhìn xem thu hồi dáng tươi cười Phạm An Tâm, mí mắt rủ xuống trở lại nói: "Không phải ý tứ này, tỷ tỷ phải Luyện Khí Sư, Luyện Khí Sư đầu luyện khí, bất luận cho ai luyện khí, cũng không bồi nhỏ, Chỉ là. . ."

Phạm An Quý chưa từng có như thế khó có thể mở miệng thời điểm, hẳn không muốn làm cho Phạm An Tâm khổ sở, cần phải phải không nói, Phạm An Tâm không nhất định còn sẽ làm ra cái gì, hẳn đã dặn dò không từ chối nàng đi ra, có thể nàng đều có thể đi ra ngoài làm ra những chuyện này, chẳng lẽ hẳn còn có thể đóng nàng trở lại?

"Tỷ, Hỏa linh đẳng quả, không chỉ có giá trị ba miếng nửa Linh thạch, một quả đèn quả, ít nhất còn có thể lật một phen." Phạm An Quý châm chọc xuống, quyết định từ sau đi phía trước nói.

"Cái gì?" Phạm An Tâm không tin nói, "Bảy miếng?"

Phạm An Quý gật gật đầu, "Phủ thái tử Hỏa linh đẳng thụ đã chết, viên bi không thu, Hỏa linh đẳng quả có tiền mà không mua được, giá cả tự nhiên không phải bình thường hỏa hệ Linh dược có thể so với đây."

Phạm An Tâm chỉ cảm thấy tâm tính thiện lương như bị Linh trùng cắn một cái tựa như, ngăn không được co quắp xuống.

Phạm An Quý nhìn xem Phạm An Tâm biểu lộ, trong nội tâm cũng rất không thoải mái, nàng vui vẻ như vậy tới đây, hẳn lại muốn giội đi tới một chậu nước lạnh, nhưng chậu nước lạnh này cùng hẳn bị người khác giội, không bằng hẳn trở lại giội.

"Người mới từ Thái Tử phi chỗ đó đi ra, lập tức liền tiến vào phòng thị, nếu như người là Thái Tử phi, sẽ làm gì muốn?"

"Đây Linh quả chính là Thái Tử phi tiện tay đưa cho ta ăn." Phạm An Tâm phản bác, tầm mắt của nàng không khỏi rơi trên bàn túi gấm cùng hộp ngọc lên, tâm lại đau đớn xuống, "Cho ta, dĩ nhiên là của ta."

"Có thể người cầm đi ra, ai cũng biết hôm nay Hỏa linh đăng quả viên bị không thu, người lại lấy ra rồi, người đây không phải tại nói cho tất cả mọi người, đây là từ trong phủ thái tử có được chứ "

"Làm sao vậy? Ngày hôm qua Thái Tử phi còn tưởng là lấy tất cả mọi người mặt ban thưởng ta Pháp khí, ai cũng biết ta là Thái Tử phi a." Phạm An Tâm có lý chẳng sợ nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 356: Không Cần Cho Ta

Phạm An Quý không nói gì mà nhìn qua Phạm An Tâm, hẳn muốn như thế nào cùng Phạm An Tâm giải thích đây hết thấy?

Muốn giải thích thế nào "Thứ đồ vật là của người có thể cũng không thể tùy ý chi phối", "Không là cái gì bảo vật cũng có thể xuất ra đi bán" ?

Như thế nào mới có thể lại để cho Phạm An Tâm hiểu nàng chỉ là muốn đương nhiên?

Đây vẫn chỉ là rất mặt ngoài đấy, còn có Phạm An Tâm căn bản là nhìn không tới đồ vật, đừng nói Phạm An Tâm, chính là hẳn cũng không dám giao thiệp với trong đó, có thể Phạm An Tâm cứ như vậy chuyển tiến vào.

"Đệ đệ, lần sau, bất luận là vật gì ta đều cầm về cho người, không bao giờ nữa chính mình bán đi." Phạm An Tâm đã hiểu lầm Phạm An Quý ý tứ, cho là hẳn cũng là không nỡ bỏ, ngược lại tới an ủi nói.

Phạm An Tâm đến cùng cũng không có lấy đi Linh thạch cùng Linh quả.

Phạm An Quý trầm mặc mà ngồi, nhìn qua đóng cửa cửa phòng.

Hết thấy tất cả toàn bộ không có ở đây hẳn trong khống chế, rõ ràng hết thấy đều xem trọng rõ ràng, nhưng lại bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Cùng một thời gian, một cái bị đổi ra chim nhỏ hình dạng Truyền Âm Phù bay đến Giản Nhược Trần trong phòng, Giản Nhược Trần mở ra, nghe xong Truyền Âm Phù bên trong thanh âm, sau nửa ngày mới lắng đầu.

Mạc Tiểu Ngôn tại trong truyền âm phù ngữ khí tất cả đều là nhìn có chút hả hê, đem Hỏa linh đăng quả sự tình cho rằng cái cười nói cho nàng, cuối cùng còn đối với Phạm An Quý biểu thị ra thăm thiết đồng tình.

Nghĩ đến Phạm An Quý nếu là biết được những khi này tâm lý, Giản Nhược Trần trong nội tâm cũng đầy là đồng tình, khả đồng tình là đồng tình Phạm An Quý, lại sẽ không đối với Phạm An Tâm có gì thương cảm chi ý.

ngu xuẩn phải ngu xuẩn chút ít, có thể nếu chỉ phải ngu xuẩn, còn có thể tha thứ, nhưng đã ngu xuẩn lại ác độc, vì đạt tới mục đích không từ thủ đoạn, người như vậy, chính là muốn thời khắc đề phòng rồi.

Đơn giản là thường nhân vĩnh viễn cũng không nghĩ ra người như vậy biết làm xảy ra chuyện gì trở lại.

Lúc này mới một ngày, Phạm An Tâm nhường Hoàng Thành phường thị bố cục đã có biến hóa vi diệu, dù sao lúc này thời điểm Đa Bảo Các còn thu mua đã đến Hỏa hệ Linh quả, hay vẫn là Hỏa hệ Linh căn trong Trân Phẩm, hôm nay có tiền mà không mua được Hỏa linh đăng quả, tuy rằng liền như vậy mấy miếng, nhưng là hiện ra Đa Bảo Các thực lực.

Hiện tại, Đa Bảo Các đạt được mấy hạt Hỏa linh đăng quả sự tình hầu như tại trong hoàng thành truyền khắp, chỉ có điều chỉ có rất ít người biết rõ Hỏa linh đăng quả lai lịch, nhưng Đa Bảo Các mượn này chiếm được vạn bảo các thượng phong, phải ván đã đóng thuyền rồi.

Việc này rất ít người đương nhiên bao gồm Thái Tử phi, làm Thái Tử phi nghe được Phạm An Tâm đem Hỏa linh đăng quả qua tay bán đi gấp ba nửa "Giá cao" thời điểm, giật mình một hồi lâu mới bật cười.

Thiên Đạo Tông Luyện Khí đường Đường chủ con gái, dĩ nhiên là như vậy. . . Ngu xuân, mất đi còn tự tiến cử đến nàng nơi đây làm Luyện Khí Sư.

Có thể trong nháy mắt thời gian, Thái Tử phi trên mặt khinh thường liền biến mất, nàng nhớ tới yến hội thời điểm Phạm An Tâm ánh mắt, con mắt có chút hí xuống.

Thanh thuần nữ tử nàng thấy cũng nhiều, cũng biết càng là thanh thuần, càng sẽ làm ra sự tình kinh hãi thế tục, đơn giản là tại các nàng trong nội tâm, căn bản cũng không có thế tục đúng sai, các nàng trong nội tâm nhận thức đây, đều là các nàng ý nghĩ của mình.

Phân phó xuống dưới, không bao lâu, một quả ngọc giản đưa lên, Thái Tử phi đem ngọc giản chống đỡ tại cái trán, buông ngọc giản thời điểm, đã có chủ ý.

Phủ thái tử rất nhanh tựu phóng ra rồi nhóm đầu tiên Hỏa hệ Linh đan cùng Linh dược, những thứ này Linh đan Linh dược không có đưa đến trong phường thị, mà là trực tiếp đưa vào đến tất cả tông môn, hay vẫn là với giá thị trường yết giá.

Tất cả tông môn lập tức liền nhận rồi Thái tử hảo ý, đem Linh thạch giao do phủ thái tử mang về, có thể tại Thiên Đạo Tông bên trong, phủ thái tử lại lúng túng.

Lúng túng không chỉ có là phủ thái tử, còn có Phạm An Quý.

Ứng Sâm sáng sớm rời đi rồi nơi đóng quân, Phạm An Quý nghênh đón rồi phủ thái tử, nghe minh ý đồ đến về sau, cùng Lý Dương mắt to trừng đôi mắt nhỏ rồi hội.

Bọn họ Thiên Đạo Tông đệ tử ở đâu có có dư Linh thạch mua sắm những linh dược này Linh đan, lại càng không cần phải nói Ứng Sâm

không có ở đây —— chính là Ứng Sâm tại, sợ là cũng không có nhiều như vậy Linh thạch a.

Từng cái tông môn tất cả đều cướp cần Hỏa hệ, Mộc hệ Linh dược Linh đan, tại Thiên Đạo Tông nơi đây, đã thành phỗng tay tồn tại.

Bình tĩnh mà xem xét, phủ thái tử đưa tới Hỏa hệ, Mộc hệ Linh dược Linh đan thiệt tình không coi là nhiều, Thiên Đạo Tông Trúc Cơ trung kỳ, hậu kỳ đệ tử mỗi người cũng liền bình quân một lọ, nhưng chính là một lọ đối với bọn họ mà nói cũng đắt đỏ rồi.

Phủ thái tử lấy ra Linh đan tất cả đều là thượng phẩm đấy, mà Thiên Đạo Tông đệ tử, trải qua ven đường mấy tòa thành thị, còn có người nào có thể mua được một lọ thượng phẩm Linh đan Linh thạch đây?

Chỉ có Phạm An Quý trong tay còn có hai mươi một miếng trung phẩm Linh thạch, nhưng này hai mươi một miếng trung phẩm Linh thạch, ngay cả ba bình Linh đan đều mua không nổi.

Phủ thái tử nhìn xem Phạm An Quý, lòng tràn đầy trong đối với Thiên Đạo Tông xem thường, trên mặt cũng không biểu lộ mảy may, giải thích rõ rồi ý đồ đến liền cùng đợi, Lý Dương rất nhanh liền đứng lên, nói là đi tới thông tri xuống dưới, có thể hẳn và Phạm An Quý toàn bộ cũng biết, Lý Dương có khả năng làm, cũng chỉ là thông tri xuống dưới.

"Rất là thật có lỗi." Phạm An Quý đợi Lý Dương ly khai, liền hướng phủ thái tử nói xin lỗi, "Vô cùng cảm tạ Thái tử hảo ý, chẳng qua là thực không dám giấu giếm, ta Thiên Đạo Tông đệ tử đều là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, đây thượng phẩm Linh dược Linh đan, thật là. . ."

Nói qua lắc đầu, đã liền hẳn một cái đường chủ con của đều mua không nổi, huống chi người khác rồi.

Thiên Đạo Tông cùng tại toàn bộ Trịnh quốc đều phải nổi danh, phủ thái tử tự nhiên biết rõ, nghe vậy cũng chỉ là cười nhạt, ngay cả lời khách sáo đều lười phải nói rồi.

Phủ thái tử sau khi rời khỏi, Phạm An Tâm che giấu ở tâm tình hưng phấn tìm đến Phạm An Quý, mà khi nàng nghe đạo Phạm An Quý cũng không có mua sắm phủ thái tử Linh đan thời điểm, nóng nảy: "Người choáng váng chứ các người đều choáng váng chứ đây là giá thị trường Linh đan a, chính là mình không phục dùng, qua tay đưa đến phường thị, có thể đổi lấy gấp ba Linh thạch."

"Tỷ, phủ thái tử đưa tới Linh đan, sao có thể qua tay bán ra? Huống chi là giá thị trường đưa tới Linh đan, chúng ta Thiên Đạo Tông đệ tử vốn là mua không nổi như vậy thượng phẩm Linh đan, Linh đan giá cả cao thấp, cùng chúng ta một chút quan hệ cũng không có." Phạm An Quý cố nén, kiên nhẫn giải thích nói.

Phạm An Tâm cũng sẽ không nghĩ như vậy, nàng đầu nghĩ tới Linh thạch, nàng cũng biết nói không thông Phạm An Quý đấy, nghe vậy chỉ nói: "Ta còn cần, đem Linh thạch trước cho ta."

Phạm An Quý quả thực không thể tin được lỗi tai của mình, hăn nghĩ như thế nào không đến Phạm An Tâm cầm Linh thạch sẽ đi làm cái gì?

"Linh thạch ta đều dùng." Phạm An Quý trái lương tâm nói.

"Đệ đệ, ngươi là linh đội, ngươi có ý nghĩ của ngươi, ta không bắt buộc ngươi, nhưng ta cũng có ý nghĩ của ta, ngươi cũng không cần miễn cưỡng ta, ta biết rõ Linh thạch vẫn còn trong tay của ngươi, đưa cho ta!"

Tại Phạm An Quý trước mặt, Phạm An Tâm lộ ra ít có cường thế, may may không từ chối.

"Tỷ!" Phạm An Quý cường ngạnh mà kêu một tiếng.

"Người yên tâm, ta không phải muốn đuổi theo phủ thái tử người đi, sẽ không bỏ lại người người này." Phạm An Tâm cũng cường ngạnh nói, "Người làm chuyện của người, ta làm ta chuyện của mình."

"Tỷ!" Phạm An Quý chưa phát giác ra tại trong thanh âm quán chú chấn nhiếp, một tiếng này, lại để cho Phạm An Tâm sửng sờ.

"Tỷ bất luận làm cái gì, ta cũng sẽ không cho rằng mất mặt, nhưng tỷ có thể hay không ngẫm lại, có một số việc là không thể làm đấy, thực tế không phải là vì ta đi làm

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 357: Công Khai Bí Mật

Hai người tan rã trong không vui.

Phạm An Quý biết rõ, ở trong lòng lên, hắn đã thiên hướng rồi Giản Nhược Trần, có thể tại lý trí lên, hắn không cách nào không nhớ rõ, Phạm An Tâm phải tỷ tỷ của nàng.

Xét đến cùng, hay là hắn làm không được bọn họ kỳ vọng: Thiên Đạo Tông tông chủ, hoặc là tiến giai đến Nguyên Anh.

Tại đem Linh thạch cùng Linh quả tất cả đều lấy ra một khắc, có như vậy một cái chớp mắt, hắn hận không thể chính mình không có sinh ra ở cái thế giới này, hoàn toàn không tồn tại, như vậy, cũng sẽ không lưng đeo nguồn gốc của tội lỗi, cũng sẽ không áy náy.

Hắn biết rõ hắn xuất hiện lần nữa rồi tâm ma, mà tâm ma này, đã không phải là lại trải qua một lần Vấn Tâm huyền trận có thể biến mất.

Dù là hắn đem mẫu thân từ tĩnh thất trong trận pháp cứu thoát ra, tâm ma sẽ nương theo lấy hắn Vĩnh Sinh.

Tu vi của hắn đem dừng lại tại Kết Đan lúc trước, vô luận hắn có phải hay không đến Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí.

Tu sĩ sợ nhất đúng là tâm ma, hắn trải qua Vấn Tâm huyền trận giải trừ tâm ma, hôm nay đã đổi mới thêm hung ác tư thái ngóc đầu trở lại, mà đem tâm ma áp đặt tại trên người hắn đấy, nhưng là người thân cận nhất.

Hắn nhớ tới tông môn thời điểm Phạm An Tâm dụ dàng, tu luyện bế quan bên ngoài, luôn yên tĩnh mà nhìn hắn;

Nhớ tới ly khai tông môn thời điểm, Phạm An Tâm ôn nhu trong kiên quyết, trong lòng của hắn áy náy;

Nhớ tới đệ tử ngoại môn chết thảm, khi hắn phát hiện Phạm An Tâm liền là hung thủ thời điểm khổ sở;

Nhớ tới một đường đến đây, trên bảo thuyền đồng môn đệ tử chết;

Còn muốn lên đây, liền là vừa vặn. . .

Trong đầu bỗng nhiên hiển hiện Giản Nhược Trần đạm mạc đáng tươi cười, Giản Nhược Trần đã từng thủ đoạn lập tức hỗn loạn mà xuất hiện ở trong óc, cùng Phạm An Tâm khuôn mặt luân chuyển, trùng hợp. . .

Thân thể của hắn bỗng nhiên lắc lư xuống, một ngụm máu tươi bỗng nhiên từ khóe miệng tràn ra, hắn chậm rãi lui về sau một bước, chậm rãi ngồi vào trên mặt đất.

Hắn yên tĩnh mà ngồi, mặc cho trong thân thể linh lực xông tới, bỗng nhiên, thân thể của hắn phập phồng dưới, một miệng lớn máu đen phun tới.

Tự huyết nhổ ra, xông tới linh lực bỗng nhiên an tĩnh lại, tại trong kinh mạch chạy, hắn vẫn không nhúc nhích mà ngồi, cuối cùng, linh lực chậm rãi lưu động trở lại đan điền.

Thân thể gần như bình tĩnh, lại bị cô tịch chậm rãi vây quanh, trống rỗng đấy, vắng vẻ đấy, lý trí cùng điên cuồng không ngừng luân chuyển chiếm cứ trong đầu của hắn, loại nào đều bị hắn tuyệt vọng.

Trong hoàng cung, Diệp Thủy Tuyền đang cùng Diệp Phi hồi báo: "Đại hoàng tử đưa đến tất cả tông môn Hỏa hệ cùng Mộc hệ Linh đan, vừa

mới đầy đủ Trúc Cơ trung kỳ cùng hậu kỳ tu sĩ một người một lọ đấy, ngoại trừ Thiên Đạo Tông, tất cả Linh đan đều đổi về rồi Linh thạch."

Diệp Phi cười khẽ một tiếng: "Tốt, hôm nay, Chu Tước đường bắt đầu bán ra Mộc hệ Linh đan, giá cả sao, gấp đôi thì tốt rồi, dưới sự khống chế số lượng, hạn mua."

Diệp Thủy Tuyền gật đầu, "Cái này, Thiếu gia thế nhưng là cùng Đại hoàng tử công khai đối mặt."

Diệp Phi lựa chọn lông mi, "Cũng nên công khai."

Hắn cũng không có đem Linh đan sự tình quá nhiều mà để ở trong lòng, trầm ngâm sau nói: "Ta suy nghĩ Cửu Khúc động sự tình."

Diệp Thủy Tuyền dáng tươi cười cũng thu vào, "Lúc này thời điểm Cửu Khúc động xuất hiện linh miêu, rõ ràng là cạm bẫy."

Diệp Phi hừ một tiếng: "Biết rất rõ ràng phải cạm bẫy, ta cũng phải đi đến bên trong nhảy, Cửu Khúc động trong trận pháp phải bế quan Hoàng tộc, ở đâu cho phép Hoàng tộc bên ngoài tu sĩ tiến vào, đại ca phải Thái tử, không thể dùng thân xâm nhập hiểm cảnh, nếu như ta lui nữa lại để cho, lại để cho Tam ca đi vào, trước kia chúng ta làm hết thấy bố cục liền tất cả cũng không có dùng."

Diệp Thủy Tuyền khe khẽ thở dài, "Trước kia Nhị hoàng tử, cũng là như vậy mất tích đấy."

Diệp Phi xuất thần rồi một hồi nói: "Người nói, nếu như là Giản Nhược Trần, nàng sẽ như thế nào phá việc này ván?"

Diệp Thủy Tuyền lắc đầu, "Tu vi thực lực tại đây, trừ phi, Thiếu gia bên người có kết Đan tiên bối."

Diệp Phi cũng biết đây là không thể nào đấy, tại tiến vào đến Cửu Khúc động trong chuyện này, hãn căn bản không cách nào mượn nhờ đạo kết Đan tiền bối ủng hộ.

Phụ hoàng đáp ứng hãn đúng rồi bằng vào lực lượng của mình đoạt được Thái tử vị trí, nếu như cầu trợ ở phụ hoàng, chẳng khác nào thừa nhận chính mình thất bại.

Mà hoàng thất kết Đan tiền bối, tối đa có thể làm được đúng là ai cũng không giúp.

"Bất quá, bên ngoài hiện tại có đồn đại, nói Cửu Khúc động sẽ trở thành Trúc cơ tu sĩ thi đấu nơi." Diệp Thủy Tuyền do dự xuống, hay vẫn là nói ra.

Diệp Phi nhú mày, "Làm sao có thể? Lúc nào xuất hiện đồn đại?"

"Tại linh miêu đồn đại xuất hiện không lâu, hiện tại tất cả tông môn có lẽ tất cả đều truyền đi qua, ta biết rõ việc này nghe đồn không thể tin, cho nên, không có vội vã đem tin tức đưa tới đây." Diệp Thủy Tuyền hồi đáp.

Diệp Phi đứng lên, trong phòng đi tới lui vài bước, "Tra được đồn đại từ đâu xuất hiện sao?"

"Mấy cái tán tu, lúc ban đầu hãn là phỏng đoán, truyền đến truyền đi tới, mọi người liền đã tin tưởng —— nói trong đó trận pháp, không phải một người hai người chi lực có thể mở ra đấy, chính là muốn nhờ tu sĩ lực lượng, nghe, cũng rất có thể?"

Diệp Thủy Tuyền nói qua, cũng không thấy nhú mày, Cửu Khúc động phải hoàng gia mật địa, từ trước đến nay không cho phép ngoại nhân tiến vào, nhưng nếu thật là vì mở ra hoàng thất tiền bối bố trí trận pháp, việc này cách làm cũng không phải là không thể được đấy.

"Điều kiện tiên quyết là được có hoàng thất đệ tử dẫn đội." Diệp Phi nhìn xem Diệp Thủy Tuyền nói.

Diệp Thủy Tuyền con mắt híp xuống, "Như thế, dẫn đội không phải Thiếu gia không còn ai. Tiến vào Cửu Khúc động bên trong còn nhất định phải có kết Đan tiền bối, tất cả tông môn đều có kết Đan tiền bối, còn có hoàng thất đấy. . ."

Hai người đều an tĩnh rồi sẽ, Diệp Phi nói: "Như thế, Trúc cơ tu sĩ thi đấu bên ngoài giống như liền có thể thành lập —— không, nếu như ta với tư cách duy nhất thành viên hoàng thất tiến vào Cửu Khúc động, còn mất tích tại Cửu Khúc động bên trong, tiến vào Kết Đan tu sĩ tất nhiên chịu lấy đến liên quan đến."

"Nói như vậy thì, không có kết Đan tiền bối tiến vào?" Diệp Thủy Tuyền nói, "Vậy chỉ là vì linh miêu? Hoặc là. . ."

Hai người lần nữa giúp nhau nhìn xem, Diệp Phi gật gật đầu, "Như người là Đại hoàng tử, muốn làm như thế nào?"

"Thiếu gia nếu là sa vào đến Cửu Khúc động bên trong, sống chết không rõ, Chu Tước đường cũng liền chẳng qua là Chu Tước đường." Diệp Thủy Tuyền không chút do dự nói.

Đã đi ra Diệp Phi, Chu Tước đường đương nhiên chỉ có thể là một cái thuần túy sòng bạc rồi, tối đa chẳng qua là làm thành Trịnh quốc nhà giàu nhất, mà hãn Diệp Thủy Tuyền còn ăn không vô việc này nhà giàu nhất tên tuổi.

Một hồi lâu, Diệp Phi cười lạnh âm thanh: "Nếu như thế, ta làm sao sẽ lưu đại ca tại bên ngoài? Dem Chu Tước đường lưu cho hãn?"

Diệp Phi nhớ tới Giản Nhược Trần, nếu như không phải Giản Nhược Trần, Chu Tước đường cũng liền chẳng qua là Thiên Đạo Tông Chu Tước

đường, hăn cũng liền hay vẫn là Trịnh quốc bị lưu đày tại Thiên Đạo Tông một cái hoàng tử.

Hăn lông mày lần nữa nhàu lên, như hăn là Đại hoàng tử. . .

Từ tất cả tông môn đệ tử đi vào ngoài hoàng thành, Hoàng Thành thật sự là chưa từng có qua náo nhiệt, bất quá là ba ngày thời gian, liền xuất hiện vài kiện đại sự.

Đệ nhất thiên buổi tối, Thái Tử phi Hỏa linh đăng thụ tử vong, tiếp theo cùng ngày trong đêm, Hoàng Thành thế cho nên toàn bộ Trịnh quốc cửa hàng đẳng cấp cao Hỏa hệ, Mộc hệ Linh dược Linh đan bị hễ quét là sạch.

Ngày hôm sau, chờ đợi sinh sản linh miêu liền xuất hiện ở Cửu Khúc động bên trong.

Ngày thứ ba, phủ thái tử thả ra nhóm đầu tiên Linh đan cho tông môn tu sĩ, mà ở chạng vạng tối, Chu Tước đường công khai với gấp đôi giá thị trường giá cả bán ra Mộc hệ Linh đan.

Lập tức thì có người hiểu chuyện vọt tới Chu Tước đường, nhận ra nhóm này bán ra Mộc hệ Linh đan, đúng là Hoàng Thành trước một đêm bị tranh mua Linh đan.

Đến tận đây, Lục hoàng tử lũng đoạn đẳng cấp cao Hỏa hệ, Mộc hệ Linh đan, công nhiên cùng Đại hoàng tử đối lập, trở thành Hoàng Thành công khai bí mật.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 358: Vốn Liếng Tích Lũy

Chu Tước đường công khai ra tay Mộc hệ Linh đan mới không đến nửa canh giờ, Triệu Xuân Thu đã ngồi ở vạn bảo các tầng cao nhất một cái trong đại sảnh, ngồi đối diện đúng là tại nơi này vạn bảo trong các trên danh nghĩa Đan Hà.

Đương nhiên, Đan Hà trên danh nghĩa cũng chỉ có bọn họ những thứ này Kết Đan tu sĩ biết rõ, cũng không phải tất cả Kết Đan tu sĩ cũng có thể thấy đến Đan Hà đấy.

Với tư cách Dược Vương Cốc Luyện Đan Sư, Triệu Xuân Thu cùng Đan Hà coi như có chút giao tình, ít nhất, nếu là hẳn muốn gặp Đan Hà thời điểm, Đan Hà không biết dùng bề quan trở lại đấy ừ, cũng sẽ không thật sự đến canh cửa.

"Đại sư huynh, ta đến thực thưởng thức Lục hoàng tử rồi." Triệu Xuân Thu loạng choạng trong tay trà, nhìn nước trà màu sắc từ một chút trở nên xanh biếc, mới ngửi ngửi, uống một ngụm.

Ít không ai biết Đan Hà cũng xuất từ Dược Vương Cốc, Đan Hà cũng chưa bao giờ đề cập sư môn của mình, chính là với một cái tán tu thân phận xuất hiện ở Trịnh quốc.

Đan Hà ngắm liếc Triệu Xuân Thu nói: "Không phải thưởng thức, các người đây là ngại Trịnh quốc quá ổn định rồi."

Triệu Xuân Thu hừ nở nụ cười âm thanh: "Tại sao là chúng ta? Rõ ràng là. . ." Hẳn cũng không đem nói cho hết lời, ngưỡng cái cổ đem linh

trà toàn bộ đưa đến trong miệng mới nói, "Chúng ta chính là xem náo nhiệt đấy."

Đan Hà ghét bỏ mà nhìn Triệu Xuân Thu, "Người đây là thưởng thức trà?"

"Phải dùng để uống Linh đan." Triệu Xuân Thu uốn nắn dưới, ném chén trà, "Đại sư huynh, ta còn thật hy vọng Trịnh Hoàng vị trí này có thể người cư trú chi, chúng ta Trịnh quốc, cũng nên ra mấy người Nguyên Anh tu sĩ."

Đan Hà gật gật đầu, lại lắc đầu, "Còn như Thiên Đạo Tông vị tiền bối kia giống nhau?"

Triệu Xuân Thu thở dài, "Nói thật, ta là đã ngóng trông Đại sư huynh tiến giai, lại sợ hãi, chúng ta Trịnh quốc thực nuôi không nổi Nguyên Anh tu sĩ, có thể vào đến cấp hai văn minh quốc gia,..."

Đan Hà giống như không nhìn thấy Triệu Xuân Thu than thở, chẳng qua là suy nghĩ, bỗng nhiên nói: "Người xem tốt Lục hoàng tử?"

Triệu Xuân Thu giống như bị Đan Hà bụng dạ thẳng thắn mà nói kinh ngạc xuống, suy nghĩ sẽ mới nói: "Hai mươi tuổi thiếu niên, có thể làm cho hơn trăm tuổi Đại hoàng tử giật gấu vá vai, nghèo rất mỏng tờ, nếu để cho hăm trăm năm thời gian, chúng ta Trịnh quốc nói không chừng có thể đã có khởi sắc."

"Cho người Thái tử vị trí, người sẽ như thế nào?" Đan Hà thanh âm có chút phiêu hốt, hay vẫn là chui vào Triệu Xuân Thu trong lỗ tai, Triệu Xuân Thu nhin không được nhìn kỹ Đan Hà liếc, đã thấy hăm một bộ không đếm xỉa tới bộ dạng.

Triệu Xuân Thu trầm ngâm một hồi, thật đúng là thay vào dưới, có thể trong đầu bỗng nhiên xuất hiện cái bóng dáng, hăm nhẹ giọng cười cười:

"Đương nhiên muốn chỉ dùng người mình biết rồi."

Hai người ánh mắt va chạm dưới, Triệu Xuân Thu muốn nói lại thôi.

"Đầu tiên chính là tài phú, Lục hoàng tử đã hoàn thành vốn liếng tích lũy bước đầu tiên, bất quá việc này vốn liếng tích lũy, thu hết đúng rồi Trịnh quốc chính mình, phải đem đại đa số tu sĩ trong tay Linh thạch tập trung đến hãn tay của một người trong, nếu như không thể thiến thêm lợi dụng, sẽ tích lũy cừu hận."

Đan Hà ly khai Dực Vương Cốc kinh thương nhiều năm, tại trên buôn bán cũng là rất có thủ đoạn, Triệu Xuân Thu còn là tin trang phục đích.

"Nhưng Lục hoàng tử chiếm được một cái ưu thế chính là, hãn chỉ là một cái không bị sủng hoàng tử, Chu Tước đường là hãn dùng để vơ vét của cải đấy, nghiêm khắc mà nói, hãn hoàng tử thân phận bất quá là xuất thân, tại tất cả mọi người trong mắt, hãn chỉ là một cái tu sĩ, sẽ nắm lấy cơ hội kiếm lấy Linh thạch mà thôi."

Triệu Xuân Thu trong đầu tái xuất hiện Giản Nhược Trần bóng dáng, chậm rãi gật đầu, "Cho nên, chuyện này Lục hoàng tử làm, chính là bắt được thời cơ."

Đan Hà gật đầu, ánh mắt tại Triệu Xuân Thu trên người dừng lại sẽ, mới nói: "Lúc ấy ta và người đều lưu tại phủ thái tử, người khả năng nghĩ tới muốn làm như vậy?"

Triệu Xuân Thu lắc đầu cười khổ nói, "Làm sao có thể, đây được cần bao nhiêu Linh thạch —— "

Nhắc tới Linh thạch hai chữ, Triệu Xuân Thu thanh âm thoáng cái tạp chủ, Chu Tước đường mới tại Trịnh quốc xuất hiện nửa năm, cũng đã có

lớn như vậy tài lực lũng đoạn việc đời tất cả cao cấp Hỏa hệ Linh đan Linh dược sao?

"Không từ tông môn phân phối Linh thạch, căn bản làm không được, chính là phân phối rồi, cũng không có khả năng một đêm lúc giữa liền bán đứt, Đại sư huynh, Lục hoàng tử nửa năm này, liền tích lũy nhiều như vậy tài phú?" Triệu Xuân Thu giật mình xuống, hay vẫn là đem lời nói tu bổ toàn bộ rồi.

Đan Hà khóe miệng co kéo nói, "Ta nghe nói, Chu Tước đường tại Triệu quốc làm cho cái gọi là 'Cá độ' đồ vật, chỉ cần tiêu tốn hai quả hạ phẩm linh thạch, thì có thể đạt được một quả thượng phẩm Linh thạch."

"Cái gì?" Triệu Xuân Thu sợ run lên, "Hai quả hạ phẩm linh thạch đổi được một quả thượng phẩm Linh thạch, làm sao có thể?"

Đan Hà hé mắt, "Người cũng cho rằng không có khả năng, nhưng nếu quả thật có người ở trước mặt người dùng hai quả hạ phẩm linh thạch đổi đã đến năm miếng hạ phẩm linh thạch, hoặc là trăm miếng, hoặc là nghìn miếng vạn miếng đây? Người có tin hay là không? Nếu như Triệu quốc Thái tử công khai ủng hộ, người tin cũng không tin?"

Triệu Xuân Thu con mắt tròn tròn rồi, "Cá độ?"

"Đúng vậy, cá độ, một cái đổi chữ, lực lượng một người cùng mấy chục vạn tu sĩ cùng nhau đối đánh cuộc, không phải đổi một lần, mà là mỗi tháng ba lượt, mỗi người tu sĩ bất quá là hao tốn hai quả hạ phẩm linh thạch mà thôi.

Triệu quốc đã phát hành rồi mấy thời hạn rồi, không chỉ có Triệu quốc, liền ta được đến tin tức, thì có bốn cái tam cấp văn minh quốc gia đã phát hành cá độ rồi, còn có một cấp hai văn minh quốc gia."

Đan Hà tiếp theo đem cá độ quy tắc nói, Triệu Xuân Thu nghe được phải trợn mắt há hốc mồm.

"Đại sư huynh, chúng ta muốn là. . ." Như vậy kiểm Linh thạch, quả thực chính là tay không bộ Bạch Lang, ai không động tâm, có thể Triệu Xuân Thu nói mấy chữ, liền cũng biết nếu Được Vương Cốc xử lý việc này cá độ căn bản chính là không thực tế đấy.

"Đây, nếu là không có hoàng thất ủng hộ, căn bản là. . ." Hãn chán nản, thất vọng lắc đầu, "Ai có thể nghĩ đến cái này chủ ý?"

Nói là ai, trong nội tâm đã có tính ra, nếu là Chu Tước đường làm được, toàn bộ Trịnh quốc có thể nghĩ vậy sao chủ ý, cũng cũng chỉ có một người như vậy rồi.

Trước tích lũy nguyên thủy tài phú, mới có thể ra tay, làm là được kiêu ngạo đấy.

"Đại sư huynh, nếu như có thể như vậy tích lũy, chúng ta Trịnh quốc, dựa vào cái gì không giữ được Nguyên Anh tiền bối?" Triệu Xuân Thu con mắt bỗng nhiên bày ra, Trịnh quốc sở dĩ phải thứ ba văn minh quốc gia, cũng bởi vì cũng không đủ tài nguyên lưu lại Nguyên Anh tu sĩ, Linh thạch đã có, tài nguyên còn có thể không có?

Đan Hà gật đầu, "Ít nhất tại nhận thức người hầu lên, Đại hoàng tử cơ duyên không bằng Lục hoàng tử, nếu như người là Trịnh Hoàng, sẽ như thế nào lợi dụng lần này cơ hội?"

Cùng thời khắc đó, Diệp Phi đang đứng tại Trịnh Hoàng trước mặt nói: "Phụ hoàng, Chu Tước đường đã hoàn thành nhóm đầu tiên Linh thạch tích lũy, những thứ này Linh thạch nếu như dùng đến Trịnh quốc trong nước, rất nhanh, chúng ta Trịnh quốc là có thể cung cấp nuôi dưỡng được rất tốt Nguyên Anh tu sĩ."

Trịnh Hoàng giật mình mà nhìn Diệp Phi, nửa năm qua này, hăn mắt lạnh nhìn tại Trịnh quốc trong nước vơ vét của cải, không muốn đã vô thanh vô tức mà bắt đầu hướng ra phía ngoài thò tay, hăn dường như không nhận ra chính hăn một nhi tử bình thường.

"Chu Tước đường cũng đã cùng đây mấy cái nước hoàng thất liên hiệp, dù sao, hoàng thất không tốt tự mình ra tay làm loại này mua bán đấy, mượn Chu Tước đường tay, có thể trực tiếp được chia lợi nhuận, có sao mà không làm."

Diệp Phi nói tiếp.

Trịnh Hoàng biết rõ Diệp Phi ý tứ trong lời nói, hăn đã được đến rồi mặt khác mấy cái nước hoàng thất ủng hộ, ít nhất, đã nhận được danh nghĩa cá nhân ủng hộ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 359: Đế Vương Chi Thuật

Trịnh Hoàng có lập tức thất thần, hẳn đương nhiên biết rõ điều đó không có khả năng phải Diệp Phi chủ ý của mình, có thể sưu cao thuế nặng đến như vậy nhân tài là Diệp Phi làm việc, mới phải vì Nhân Hoàng chuyện nên làm.

Thân lực thân vi, đây không phải là Vương Giả làm một chuyện, nhận thức người hầu, mới phải chỗ cao minh.

"Những thứ này lợi nhuận, một bộ phận dùng tại lúc này đây Hòa hệ Mộc hệ Linh được lũng đoạn lên, một bộ khác phận bên ngoài, đã đem Triệu quốc cảnh nội năm nay thành thực Mộc Linh thảo đều mua." Diệp Phi nói tiếp.

Những lời này thậm chí so với trước cá độ lực sát thương còn muốn lớn hơn.

Mộc Linh thảo là một loại phổ biến nhất thấp nhất Linh thảo, có đủ sinh sôi hiệu quả, luyện chế bất luận cái gì một viên linh đan, chỉ cần tăng thêm một gốc cây Mộc Linh thảo, liền sẽ tăng lên thành phẩm dẫn, cho dù là cao cấp Luyện Đan Sư, cũng nguyện ý tại luyện đan thời điểm tăng thêm một gốc cây Mộc Linh thảo.

Mộc Linh thảo tại phù hợp dưới điều kiện rất dễ sống, sản lượng cũng khá cao, Triệu quốc chính là Mộc Linh thảo nơi sản sinh, hàng năm Mộc Linh thảo thành thực về sau, đều có xung quanh quốc gia tu sĩ qua tới mua.

Diệp Phi nói đem Mộc Linh thảo tất cả đều mua, Trịnh Hoàng lập tức liền nghĩ đến vừa mới Mộc hệ Hỏa hệ Linh được lũng đoạn.

Cảm tình Diệp Phi không là lần đầu tiên làm chuyện loại này a, tại Trịnh quốc lần này, bất quá là thuận thế làm.

Diệp Phi chờ Trịnh Hoàng tiêu hóa sẽ, lại tiếp tục nói: "Dưới mắt, cũng chỉ tới kịp làm đây mấy chuyện, đợi đến lúc Linh thạch hấp lại rồi, còn muốn là đến Hoàng Thành tất cả tu sĩ làm một thân nội giáp, đã đang cùng cấp hai văn minh quốc gia quy nhất cửa thương nghị rồi, nội giáp, toàn bộ do bọn họ trở lại luyện chế."

Trịnh Hoàng lúc này mới chân chân chính chính mà kinh ngạc.

Nếu là nói kiếm lấy Linh thạch bất quá là thương nhân trực lợi, vậy đem kiếm lấy Linh thạch hồi báo đến tông môn tu sĩ trên người, đó mới là ngược có lòng dạ, đứng ở địa vị cao vị.

Lúc này đây, Trịnh Hoàng đối với Diệp Phi mới thật sự là thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi.

Bất luận là ai phụ tá Diệp Phi, chỉ cần hãn có thể nghe lọt cũng có thể làm được, không có đem những ích lợi này thu nhập chính mình trong túi, cũng đã có đủ Đế Vương chi tài rồi.

Tương đối mà nói, Đại hoàng tử Diệp Chân khí độ liền thật sự không quá sức rồi.

Trong hoàng thành, Chu Tước đường náo nhiệt một hồi, theo Mộc hệ Linh dược với gấp đôi giá cả bị hể quét là sạch về sau, lại cũng không thấy yên tĩnh, lần nữa biết kế tiếp mỗi ngày đều sẽ có Hỏa hệ, Mộc hệ Linh đan Linh dược lần lượt quăng phóng sau khi đi ra, các tu sĩ quả thực bị Chu Tước đường vô sỉ sợ ngây người.

Sớm thu mua rồi Hoàng Thành Linh được, trái lại với gấp đôi giá cả bán ra, vẫn còn muốn số lượng có hạn, đầu lấy ra một chút như vậy điểm, kinh ngạc ngoài, mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà nghị luận lên.

Bắt đầu hay vẫn là nói Chu Tước đường quá sẽ làm ăn, đi theo không biết làm sao lại có người nói lên Chu Tước đường phải Lục hoàng tử sinh ý, sau đó liền biến thành Lục hoàng tử cùng Đại hoàng tử đối lập.

"Hay vẫn là thái tử điện hạ có khí độ, đưa đến tông môn Linh được tất cả đều là giá thị trường bán ra, không giống việc này Chu Tước đường, chính là tại kiếm chúng ta Linh thạch —— quả thực là đoạt."

"Lục hoàng tử cùng thái tử điện hạ đối nghịch, bị tổn thương phải tu sĩ chúng ta, còn là chúng ta không may."

"Muốn ta nói, dứt khoát sẽ không mua Linh được linh đan, dù sao Hậu Thiên chúng ta muốn bắt đầu bế quan diễn luyện trận pháp, linh lực tiêu hao, liền ngồi xuống khôi phục, cũng không thể muốn tự chúng ta chọn Linh thạch mua sắm Linh đan, diễn luyện cái gì trận pháp a."

"Ài, lại nói tiếp đối phó Thú triều, còn muốn trận pháp? Ta như thế nào cảm thấy không đúng đây?"

"Không phải bình thường Thú triều a, yêu tu?"

"Nói đùa gì vậy, yêu tu cũng là chúng ta có thể đánh thắng được hay sao? Như thế nào cũng muốn Nguyên Anh tiền bối a."

"Cho nên mới muốn bày trận, tập hợp chúng ta tất cả tu sĩ lực lượng."

"Vậy, càng không thể thiếu linh đan, Lục hoàng tử như vậy rút củi dưới đáy nồi, Đại hoàng tử liền nhìn xem?"

"Ồ, Lục hoàng tử không phải tại Thiên Đạo Tông sao, làm sao lại chạy đến Hoàng Thành rồi hả? Khắp nơi cùng Thái tử đối nghịch, phải muốn làm gì?"

"Ai, người đây cũng không biết a, Lục hoàng tử nếu không phải chạy đến Thiên Đạo Tông, sớm đã bị khóa đạo Cửu Khúc động bên trong rồi, Nhị hoàng tử không phải là ở chỗ đó mất tích hay sao?"

"Đúng vậy, Cửu Khúc động lại chạy vào đi tới cái sắp sinh sản linh miêu. . ."

Phạm An Tâm ăn mặc nam trang đứng ở một bên, nghe các tu sĩ nghị luận, trong nội tâm đối với Lục hoàng tử tất cả đều là xem thường.

Nhìn Thái tử khí độ, nhìn lại một chút Lục hoàng tử, quả nhiên chính là không lên được trên mặt bàn —— nàng ngược lại là quên mất mình cũng từng giá cao bán qua Linh đan, chính là nhớ lại tới cũng sẽ không cho là đúng đấy.

Nàng cũng không phải hoàng tử, đương nhiên chỉ cần cân nhắc chính mình là được rồi.

Vuốt ve túi trữ vật, nàng khẽ cắn môi, quay người trở về phường thị, không bao lâu, nàng lần nữa ngồi ở Đa Bảo Các trong tĩnh thất, trong lòng bàn tay nâng một quả óng ánh sáng long lanh ngọc thạch.

Đây là một quả Thượng Phẩm Ngọc Thạch, trọn vẹn hao tổn nàng nửa khối trung phẩm Linh thạch, tăng thêm thượng phẩm phù bút, đặc thù Yêu thú huyết dịch, còn có các loại phối liệu, lại dùng nhiều hơn rồi hai trăm hạ phẩm linh thạch.

Quý trọng như vậy đồ vật, nàng chỉ chịu một lần thành công, ngồi ở trong tĩnh thất, nàng đem việc cần phải làm trong đầu nhiều lần suy tư vài lần, mới bắt đầu điều chế khắc trận pháp tài liệu.

Thượng Phẩm Ngọc Thạch, có thể chịu đựng được rất tốt chín lần khắc lục, cũng có thể khắc lục càng thêm phức tạp trận pháp, nàng nếu là tiến giai đến Trúc cơ hậu kỳ, liền có thể khắc lục ra chổng cự Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ công kích Ngọc phù rồi.

Đáng tiếc nàng chỉ có Trúc Cơ trung kỳ, nếu là miễn cưỡng, đối với chính mình tổn thất cũng khá lớn, nhưng nàng hay vẫn là khê căn môi, quyết định dốc sức đánh cược một lần.

Nàng còn có một bình Linh đan đấy, có thể cung cấp mà vượt Linh lực của nàng.

Phục dụng bổ sung linh lực Linh đan luyện chế phòng ngự Ngọc phù, tính làm được không bù mất đấy, nhưng Phạm An Tâm không như vậy tính, nếu có thể trở thành Thái Tử phi chế phù sư, Linh đan lại tính là cái gì đây?

Có thể tiếp xúc đến Thái tử, đạt được Thái tử ưu ái, mới phải nàng mục đích cuối cùng nhất.

Phạm An Tâm một khi quyết định, liền không chần chừ nữa, bình ổn tinh thần bắt đầu luyện chế Ngọc phù.

Chín lần khắc lục, mỗi khắc lục một lần còn muốn với Linh hỏa luyện chế, Phạm An Tâm linh lực tiêu hao cực lớn, tại lần thứ ba khắc lục về sau, liền bắt đầu phục dụng Linh đan bổ sung linh lực.

Luyện khí, sẽ cùng tu luyện giống nhau, là một cái buồn tẻ vô vị sự tình, cũng cần trăm phần trăm đưa vào, không thể ra hiện mảy may sai lầm.

Phạm An Tâm không thể nghi ngờ là cái ưu tú Luyện Khí Sư, một đêm thời gian, sẽ đem miếng Thượng Phẩm Ngọc Thạch luyện chế thành một cái thượng phẩm phòng ngự Ngọc phù.

Quả ngọc phù này, mới thật sự là có thể hiến vào cho Thái Tử phi đấy, Phạm An Tâm đứng ở Thái Tử phi ngoài cửa lớn thời điểm, tin tưởng mười phần.

Thái Tử phi đạt được Phạm An Tâm lần nữa đến đây bấm báo, sợ run lên, một ngày trước nàng tránh được Phạm An Tâm mấy lần yêu cầu, đây thái độ quả thực là lại hiểu không qua, Phạm An Tâm như thế nào còn có thể lại tìm tới tận cửa rồi.

Vừa muốn phất phất tay nói không thấy, cái khác người hầu liền bưng lấy một quả ngọc phù đưa lên, Thái Tử phi chứng kiến quả ngọc phù này, trầm ngâm xuống.

Phạm An Tâm dung mạo coi như vừa ý, đương nhiên, nữ tu dung mạo phần lớn đều vừa ý đấy, tu vi sao, Trúc Cơ trung kỳ, tại nữ tu trong vẫn là tính không thấp, nàng suy nghĩ một chút, làm cho người ta xin Phạm An Tâm tiến đến, chính mình lại hưởng Thái tử thư phòng đi đến.

Phạm An Tâm bị ngăn cản một hồi mới mới tiến đến rồi, nàng đối với chính mình luyện chế Ngọc phù vẫn có tin tưởng đấy, chỉ là không có nhìn thấy Thái Tử phi, luôn lòng có lo sợ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 360: Tâm Tưởng Sự Thành

Thái Tử phi sẽ rất ít đến Thái tử thư phòng đi tới, nhưng chỉ cần đi tới, chính là có chuyện rất trọng yếu muốn nói, Thái tử nghe nói Thái Tử phi đến đây, lập tức tự mình đến cửa thư phòng nghênh đón.

Diệp Cần đã ở thư phòng, cùng Thái Tử phi chào về sau, liền muốn phải về tránh, Thái Tử phi đưa tay muốn Diệp Cần lưu lại.

"Thái tử điện hạ nhìn xem quả ngọc phù này." Thái Tử phi đem Ngọc phù đưa đến Thái tử trong tay.

Diệp Chân nhận lấy trong tay quan sát sẽ, bởi vì là Thái Tử phi đưa tới trán, cũng không có cho Diệp Cần nhìn, chẳng qua là lời bình nói: "Từ ngọc thạch chất liệu nhìn lên phải thượng phẩm Ngọc phù, đây cũng là bao nhiêu cái Luyện Khí Sư luyện chế?"

Thái Tử phi cười nói: "Thượng phẩm Ngọc phù luyện chế thượng phẩm phòng hộ Ngọc phù, nếu là chúng ta trong phủ Luyện Khí Sư luyện chế, cũng không dùng đến đưa đến thái tử điện hạ trong tay, quả ngọc phù này, thế nhưng là một vị Trúc Cơ trung kỳ tiên tử luyện chế, mong mong mà đưa tới."

Thái Tử phi chỉ nói mong mong mà đưa tới đây, nhưng không có nói là tặng cho nàng Thái Tử phi hay vẫn là đưa cho Thái tử, nhưng nhìn Ngọc phù rơi vào Thái tử trong tay, hiển nhiên là có thể hiểu lầm đấy.

Thái tử đẹp mắt mặt mày nhảy lên, trong tay một đạo linh lực rót vào Ngọc phù bên trong, nhìn xem Ngọc phù bốc lên linh quang, lúc này mới

có chút kinh ngạc nói: "Trúc Cơ trung kỳ luyện chế?"

Diệp Cần cũng hơi có hiếu kỳ, nhưng không có lên tiếng, chẳng qua là nhìn xem Thái Tử phi chờ đợi đấy.

"Đúng vậy a, Thái tử còn gặp qua vị này nữ tu đây." Thái Tử phi nói qua cười khẽ âm thanh.

Thái tử lông mày có chút nhàu lên, suy tư một lát, lộ ra không thể tin được biểu lộ: "Thiên Đạo Tông Luyện Khí đường Đường chủ con gái?"

Các tu sĩ hầu như đều là đã gặp qua là không quên được đấy, Thái tử lại thế nào không nhớ rõ tham gia yến hội những tu sĩ kia thân phận địa vị? Nữ tu, Trúc Cơ trung kỳ, Luyện Khí Sư, chỉ cần như vậy mấy điều kiện, hay là hẳn gặp qua —— việc này gặp qua tự nhiên không phải bình thường thấy, Thái tử lập tức liền chống lại số.

"Nếu là bên cạnh nữ tu, ta liền trực tiếp đuổi rồi, bất quá Thiên Đạo Tông sao, ta cảm thấy được hay vẫn là Thái tử tự mình trông thấy tốt, vị kia nữ tu đối với Thái tử có lẽ rất là ngưỡng mộ." Thái Tử phi trong tươi cười mang theo điểm ám chỉ nói.

Thái Tử phi lời này ý tứ, thân là phu quân Thái tử quả thực là hiểu rất rõ rồi, giữa bọn họ phải thế tục phu thê, cũng không phải là đạo lữ, Thái Tử phi tự nhiên sẽ không ghen ghét bên cạnh hẳn bất kỳ một cái nào nữ nhân.

Thái tử kính trọng Thái Tử phi, ngoại trừ Thái Tử phi, sẽ không cho bất kỳ nữ nhân nào danh phận —— Giản Nhược Trần là một cái ngoại lệ, là vì thu phục chính mình dùng đấy.

"Việc này nữ tu tên gọi là Phạm An Tâm, đệ đệ của nàng Phạm An Quý phải Thiên Đạo Tông lần này đến Hoàng Thành tu sĩ lĩnh đội, mẹ của bọn hắn tại sinh sản Phạm An Quý thời điểm thân thể xuất hiện dị trạng,

chúng ta Trịnh quốc nghe nói ngay cả Đan Hà Đan Sư đều tự mình xem qua, bởi vậy vẫn ở Hỏa hệ trong trận pháp bế quan."

Thái Tử phi nếu như muốn tới gặp Thái tử, đương nhiên đem Phạm An Tâm chi tiết nghe được nhìn thấy tận mắt, đơn giản như vậy vài câu, Thái tử cùng Diệp Cần liền toàn bộ đã hiểu Thái Tử phi ý tứ.

"Phạm gia đều muốn được tông chủ vị trí, tốt có cơ hội giải cứu Phạm Đường chủ đạo lữ?" Thái tử trực tiếp lên đường ra Phạm An Tâm mục đích.

"Có thái tử điện hạ làm tông chủ, Thiên Đạo Tông không cũng chính là thái tử điện hạ được rồi sao?" Thái Tử phi ý vị thâm trường nói.

Thái tử hơi trầm ngâm, cười nói: "Đúng vậy, liền làm phiên Thái Tử phi an bài." Nói qua ánh chừng trong tay Ngọc phù.

"An Tâm tiên tử vẫn còn trong sảnh, Thái tử. . ." Thái Tử phi nhìn xem vậy quả ngọc phù, làm mất đi trong túi trữ vật lấy thêm ra một cái hộp ngọc, cái hộp mở ra, là một quả lửa đỏ ngọc bội.

"Thái tử nhận An Tâm tiên tử Ngọc phù, cũng nên có một đáp lễ đấy." Nói qua đem hộp ngọc nhẹ nhẹ đặt ở Thái tử trong tay, lúc này mới cáo lui.

Diệp Cần đợi đến lúc Thái Tử phi ly khai, mới cười nói: "Đại tẩu đối với đại ca, thật đúng là nghĩ đến chu đáo."

Diệp Chân đem hộp ngọc thu lại nói: "Đây chính là cưới vợ lấy hiền, cho nên, ta cũng một mực kính trọng người đại tẩu, tốt rồi, ta trước đi gặp vị này An Tâm tiên tử, người theo như chúng ta thương lượng như vậy, đem hôm nay Chu Tước đường thả ra Linh dược đều thu."

Phạm An Tâm tại Thiên Điện chờ, càng là cùng với lại càng phải không an, lẽ ra nàng lấy ra thượng phẩm ngọc bội, Thái Tử phi cũng nhận,

không nên còn chưa thấy nàng, chính là không đến, cũng nên cho cái lời nói.

Nàng phản phản phục phục nghĩ đến tính toán của mình, liên tục xác định không có bất kỳ tật xấu, nàng đầu tỏ vẻ cấp cho Thái Tử phi làm Luyện Khí Sư, nên không có lộ ra đối với Thái tử hâm mộ a.

Mặc kệ như thế nào, nàng hay vẫn là hiểu chính mình giống như nghĩ đến Thái tử, nếu là bị Thái Tử phi phát hiện là muốn phiến toái, có thể nàng tiếp theo ngược lại tới an ủi tự người nói, nàng chính là suy nghĩ, cũng không có sai.

Thái tử tốt như vậy, ưu tú như vậy, vốn là không nên phải Thái Tử phi một người đấy.

Nhưng trong lòng luôn lo sợ.

Bỗng nhiên, bên tai liền truyền đến thanh âm trầm thấp: "An Tâm tiên tử đợi lâu."

Cái thanh âm này tốt như vậy nghe, giống như trực tiếp liền rơi xuống Phạm An Tâm trong nội tâm, lòng của nàng rất nhỏ mà nhảy dựng, ngừng đầu liền chứng kiến Thái tử đang đứng tại trước mặt nàng, hai con người như sao, khóe môi mỉm cười, trong tay của hắn còn nâng một quả ngọc phù, đúng là mình luyện chế vậy miêng.

Phạm An Tâm tim đập, lập tức nhường Thái tử cảm thấy rồi, hắn khóe môi vui vẻ sâu hơn.

"Quả ngọc phù này phải An Tâm tiên tử luyện chế? Có thể nói cho ta nghe một chút đi nhìn, tại sao phải đưa ta đây sao một quả ngọc phù?" Ngọc phù này rõ ràng là lấy ra làm nước cờ đầu đấy, có thể Thái tử mỉm cười lại nói tiếp, giống như là đánh ước tín vật bình thường, khóe môi cười

cũng rõ ràng mang theo lòng dạ biết rõ, hết lần này tới lần khác, như vậy cười lại để cho Phạm An Tâm không hề lực chống cự.

Nàng cho tới bây giờ cũng không có muốn chống cự qua.

Nếu là nói tại vừa rời đi Thiên Đạo Tông thời điểm, Phạm An Tâm muốn trở thành Thái tử thị thiếp, hoặc là so với thị thiếp địa vị cao một chút nữ nhân, toàn bộ là vì mẫu thân, tại nhìn thấy Thái tử một khắc, kiến thức đến phủ thái tử xa hoa thời điểm, ý nghĩ của nàng đã tại lạng lẽ cải biến.

Nàng đều muốn chính thức mà thân cận Thái tử, nghĩ đến cùng Thái tử mặt đối mặt nói chuyện với nhau, giờ khắc này đơn giản liền xuất hiện, nàng không biết nàng xem thấy Thái tử trong ánh mắt, đã xuất hiện si mê.

"An Tâm phải Luyện Khí Sư, đều muốn vì Thái tử, Thái Tử phi luyện khí." Phạm An Tâm chưa từng có cùng mong muốn trong lòng nam tử đối thoại kinh nghiệm, hoàn toàn không biết nên nói cái gì.

Diệp Chân nở nụ cười, bên cạnh hắn giống như chưa từng có nói như vậy, nếu như nàng thật sự là đơn thuần như vậy mà nói, thì tốt rồi.

Bất quá Diệp Chân phải không thêm để ý Phạm An Tâm mang theo mục đích mà đến, tiếp cận hắn bao nhiêu cái tu sĩ không phải mang theo mục đích là?

Nếu là muốn, Diệp Chân có thể cho bất kỳ một cái nào cùng hắn nói chuyện với nhau vui vẻ, huống chi vị này chỉ cần nhìn xem hắn, cùng hắn cùng một chỗ liền thỏa mãn nữ tu đây.

Diệp Chân trực tiếp liền ngồi ở Phạm An Tâm bên cạnh thân, đơn giản mà hàn huyên luyện khí, hợp thời mà tán dương Phạm An Tâm luyện chế Ngọc phù, lại lấy ra rồi Thái Tử phi đưa tới ngọc bội làm đáp lễ.

"An Tâm tiên tử luyện chế Ngọc phù ta liền nhận rồi, chờ mong tiên tử có thể chuyên vì ta luyện chế một quả ngọc phù, đây một quả ngọc phù kính xin tiên tử nhận lấy, về sau chỉ cần muốn gặp ta, muốn gặp Thái Tử phi, cầm lấy quả ngọc phù này có thể trực tiếp ra vào phủ thái tử."

Phạm An Tâm vốn cũng không có muốn cự tuyệt, Thái tử vừa nói như vậy, liền càng không cách nào cự tuyệt, thầm nghĩ đến chẳng qua là Thái tử tự mình đưa cho nàng ngọc bội, lòng tràn đầy hạnh phúc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 361: Nhàm Chán Liên Đánh Bạc

Trời còn chưa có tối, Hoàng Thành Chu Tước đường trước liên tụ tập mấy chục tu sĩ, những tu sĩ này tu vi hoặc là Trúc Cơ trung kỳ, hoặc là Trúc Cơ hậu kỳ, từng vị yên tĩnh chờ đợi tại Chu Tước đường trước, đơn giản là Chu Tước đường bắn tiếng, hôm nay có Hỏa hệ Linh dược Linh đan bán ra.

Cũng không phải là nhất định phải mua sắm Linh đan, cứ như vậy mấy ngày, không thấy được lâu cần bao nhiêu Linh đan Linh dược rồi, nhưng mặc dù là tu sĩ cũng không cách nào ngoại lệ đấy, chính là xem xem náo nhiệt tâm lý, đây Chu Tước đường lập đi lập lại nhiều lần mà khiêu chiến Thái tử quyền uy, công nhiên cùng Thái tử đối nghịch, Thái tử sẽ mặc kệ nó?

Chu Tước đường đối diện quán rượu một gian bên trong phòng, phía trước cửa sổ thành linh ngồi đúng rồi Lạc Phàm, khuôn mặt của hắn ẩn tại trong phòng trong bóng ma, chỉ cần thoáng nhìn lúc giữa có thể đem Chu Tước đường bên ngoài sự tình thấy rất rõ ràng.

Lạc Phàm đối diện còn ngồi một người, đúng là Giản Nhược Trần, tại nàng vị trí này muốn nhìn thấy Chu Tước đường còn muốn ló, bất quá Giản Nhược Trần cũng không ngại vị trí của mình, cũng không có tận lực xem qua bên ngoài.

Lạc Phàm thu hồi nhìn xem Chu Tước đường ánh mắt, trước "Sách" rồi một tiếng, mới đứng Giản Nhược Trần nói: "Hiện tại ta càng tin tưởng bên trên cái thế giới đối với người những cái kia lên án rồi."

Giản Nhược Trần vuốt vuốt chén rượu trong tay, nhìn xem trong đó xanh biếc Linh tửu, hừ nở nụ cười một tiếng: "Lạc cảnh quan, nói chuyện muốn giảng chứng cứ."

Lạc Phàm nở nụ cười, "Có thể ở cái thế giới này như cá gặp nước, hưởng chi bên trên cái thế giới mới là của người sân nhà, chuyên nghiệp —— đã ly khai bên trên cái thế giới rồi, bất quá nói đúng là nói mà thôi, ngoại trừ tu luyện chính là tu luyện, thật không có có khiêu chiến."

Giản Nhược Trần liếc nhìn Lạc Phàm, "Tại sao không có? Đánh quái dị thăng cấp đoạt bảo, đây ba dạng, còn chưa đủ chơi cả đời?"

Lạc Phàm bật cười nói: "Đánh cái gì quái dị? Yêu thú? Tà tu? Thăng cấp? Thật muốn sống hơn một nghìn tuổi? Đoạt bảo? Bày biện thưởng thức?"

Giản Nhược Trần cười nhạo rồi âm thanh: "Lạc cảnh quan cũng quá không ôm chí lớn rồi, không phải nói nam nhân động một chút lại muốn nhà nước thiên hạ sao, mỗi cái thân thể của nam nhân trong, đều ở muốn trở thành Thành Cát Tư Hãn một lòng sao?"

Lạc Phàm sợ run lên, mới hặc hặc cười nói: "Giản tổng tài nhật lý vạn ky, có thể cũng muốn nhà nước thiên hạ?"

Giản Nhược Trần hừ một tiếng, ánh mắt hướng cửa sổ nhìn xuống, vị trí này nhìn không tới Chu Tước đường, có thể trước cửa những tu sĩ kia liền đều thấy được.

Lạc Phàm theo Giản Nhược Trần ánh mắt trông đi qua, tiếp tục nói: "Giản tổng tài chơi như vậy, không lo lắng sẽ chơi sút chỉ rồi hả?"

Giản Nhược Trần bĩu môi, đem trong chén Linh tửu uống một hơi cạn sạch nói: "Nghe nói, các người, đã từng trải qua những chuyện tương tự."

Lạc Phàm chọn sau lông mày, đã biết rõ Giản Nhược Trần nói là có ý gì rồi, "Chúng ta chẳng qua là đao, phải người chấp hành, không phải cầm đao tay, ngược lại là Giản tổng tài mảnh khỏe, rất giống phải cầm đao tay."

Giản Nhược Trần khó được gật đầu, đồng ý Lạc Phàm ý kiến, "Đúng vậy, cầm đao cũng nên so với làm đao tốt."

Lạc Phàm thò tay tại bầu rượu trên bàn gỗ, một đạo thủy tiễn liền rơi xuống Giản Nhược Trần trong chén, Giản Nhược Trần nắm ly tay không chút sụt mẻ, tửu thủy nhập chén, cũng nửa điểm không có tràn ra trở lại.

"Mới tới, tiếp xúc tu luyện công pháp, cho là cảm xúc bành trướng, có thể từng cái đem trăng chấm dứt ngồi xuống, đều có loại không chân thực cảm giác, nói không nên lời cái thế giới này cùng bên trên cái thế giới cái nào rất tốt điểm, càng ưa thích cái nào, điều này cũng mới vài năm, thậm chí có loại chán ghét cảm giác."

Lạc Phàm lắc đầu, cũng đưa trong tay Linh tửu uống một hơi cạn sạch, nhưng là quy củ mà cầm lấy bầu rượu cho mình lại đến rồi một ly Linh tửu.

"Ước chừng chính là hết thấy đều phải đến quá dễ dàng rồi, cho nên, liền không thú vị rồi." Nói qua lại đem ly Linh tửu uống một hơi cạn sạch.

Giản Nhược Trần lần nữa thu nhìn lại bên ngoài ánh mắt, "Như thế nào dễ dàng đây? Thiên Linh Căn cảm giác về sự ưu việt?"

"Không, nếu thật là muốn hình dung, có lẽ là. . . Duy nhất tại tha hương là dị khách cảm giác, nhìn bọn họ vì bản thân vận mệnh lo lắng, vì một hạt hai hạt Linh đan phí sức, thật giống như lẫn nhau không có ở đây cùng một cái thế giới, không cách nào cảm động lây, không cách nào động dung."

Lạc Phàm nói qua, lại đem trong chén Linh tửu uống một hơi cạn sạch, chẳng qua là lúc này đây hẳn không có lại tục đưa rượu lên, trực tiếp

đem ly ném trên bàn.

Lạc Phàm nói, Giản Nhược Trần tất cả đều thấu hiểu rất rõ, bọn họ vốn là không phải người của thế giới này, lúc ban đầu sau khi tiến vào mới mẻ rất nhanh liền biến mất, kể cả tu luyện, kể cả năng kiếm lấy Linh thạch cùng Lạc Phàm huấn luyện tu sĩ.

Những thứ này, chỉ cần miệt mài theo đuổi ý nghĩa, liền sẽ biết bọn họ bất quá là tại lập lại bọn họ ở thế giới trước làm một chuyện, ngay cả phương thức đều không có đổi.

Nhưng bên trên cái thế giới là bọn hắc sinh trưởng ở địa phương địa phương, từ nhỏ sở thụ giáo dục, tiếp xúc hoàn cảnh, bằng hữu, thân nhân, cho dù là hình cùng người lạ thân nhân, đều để cho bọn họ có lòng trung thành, đều nguyện ý cố gắng mà đi tới sinh hoạt.

Nơi đây nhưng là khác nhau, mới mẻ cảm giác đi tới về sau, ngay cả cái gọi là Trường Sinh đều không thể hấp dẫn bọn họ, tu luyện tiến giai cũng tựa như cùng bên trên cái thế giới trong trò chơi đánh quái dị thăng cấp đoạt bảo, thật sự qua cửa rồi, cũng liền chẳng qua là qua cửa rồi.

Chẳng lẽ còn thật muốn cái gì Vũ Trụ khởi nguyên? Song song thế giới? Hư ảo cùng sự thật? Hữu thần luận cùng vô thần luận?

"Thật đúng là nhàm chán." Giản Nhược Trần suy nghĩ sẽ, lần nữa đồng ý Lạc Phàm ý kiến.

"Ta cho rằng, Giản tổng tài khiến cho rất vui vẻ." Lạc Phàm đầu có chút hướng ngoài cửa sổ báo cho biết xuống.

"Dưới mắt phải, rất nhanh sẽ không được chơi." Lần này, Giản Nhược Trần chậm rãi một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ mà đem Linh tửu uống xong, tựa hồ uống xong liền không còn có nhắm nháp được rồi.

"Đây cũng không giống như Giản tổng tài tác phong." Lạc Phàm lắc đầu.

"Hai cái kết luận, Đại hoàng tử chiếm được thượng phong, ta cũng chỉ có thể trốn đi tu luyện, mười năm tám năm ở trong không thể ra quan, nói không chừng chính là trăm tám mươi năm, nếu là Lục hoàng tử chiếm được thượng phong, ta còn chơi cái gì?" Giản Nhược Trần khiêu mi nói.

"Người có thể an ổn xuống? Ta như thế nào cảm thấy người vẫn còn mưu đồ cái gì?" Lạc Phàm không tin nói.

"Ta như tại mưu đồ cái gì sao? Mấy ngày nay ta đều trốn ở tông môn nơi đóng quân trong, nếu không phải người Lạc cảnh quan, Hoàng Thành ta cũng sẽ không tiến đến." Giản Nhược Trần buông buông tay, rất là vô tội nói.

"Ha ha, theo ta được biết, Giản tổng tài phải trong ánh mắt bóp không được hạt cát đấy, chẳng lẽ tiến hóa thành rồi Giản tiên tử, đây hạt cát cũng có thể nhịn rồi hả?" Lạc Phàm khoe miệng dặt một góc, lộ ra cái trào phúng vui vẻ.

"Một hạt nhỏ hạt cát, chính mình nhảy đáp được vui mừng đây." Giản Nhược Trần lơ đãng.

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến huyên náo, hai cái đang tại cảm giác người nhàm chán lập tức liền đều muốn ánh mắt quăng bắn đi ra, rõ ràng là sáng ngời có thần.

Giúp nhau không khỏi lại liếc nhau, đều nở nụ cười.

"Đánh cuộc một lần phủ thái tử phản ứng." Lạc Phàm nói.

"Việc này đánh bạc đứng lên không có tí sức lực nào, luôn bưng huynh đệ vui vẻ biểu hiện, Thái tử khiêm tốn, còn có thể làm cái gì? Hôm

nay, gấp ba Hỏa hệ Linh đan Linh dược, có bao nhiêu, phủ thái tử phải ăn bao nhiêu." Giản Nhược Trần ngắt lời nói.

Tiếp theo trầm ngâm sau nói: "Thật muốn đánh bạc, chúng ta đánh bạc cái lớn đấy."

"Hả?" Lạc Phàm nghi vấn nói.

"Cửu Khúc động không chỉ có riêng có linh miêu, chúng ta liền đánh bạc ai lấy được bảo vật nhiều ba."

Lạc Phàm nhãn tình sáng lên, dường như vậy Cửu Khúc động bên trong không phải nguy cơ tứ phía, mà là vùng đất bằng phẳng, bảo vật tùy ý lấy hay bỏ, đã liền ngoài cửa sổ sợ hãi thán phục đều hấp dẫn hẳn không được rồi.

"Tốt!"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 362: Thật Sự Là Cơ Duyên

Lạc Phàm mặc dù đang Bích Vân trong cốc huấn luyện những người phạm tục kia cùng tu sĩ, có thể thiên tính của hắn trong phải tràn đầy chiến đấu thừa số đấy, hay bởi vì đã có được tu sĩ sức chiến đấu cùng thần thức lực lượng, ở thế giới trước muốn cúc cung tận tụy mới có thể hoàn thành nhiệm vụ, đến nơi đây liền lộ ra dễ dàng rồi.

Đương nhiên là đối lập mà đến, nhưng nhân viên chuyên nghiệp làm chuyên nghiệp sự tình, vĩnh viễn đều muốn so với không phải chuyên nghiệp nhân sĩ nhẹ nhõm, miễn nguyện, mà như vậy vốn rất có đủ tính khiêu chiến đồ vật, tại đã nhận được Giản Nhược Trần phối hợp, Lục hoàng tử ủng hộ về sau, càng phát ra đơn giản đứng lên.

Như thế, Lạc Phàm tích lũy rồi vài năm hùng tâm tráng chí, tại gần hai tháng bên trong liền đi vào rồi quỹ đạo, chỉ còn lại có làm từng bước, lập tức, thì có loại hư không cô đơn lạnh lẽo cảm giác.

Trải qua bên trên cái thế giới giáo dục, nhất là còn rất có ý tưởng, rất không chịu nổi đúng là nhàm chán, tịch mịch.

Khả năng đang cực khổ làm việc về sau, sẽ khát vọng nghỉ phép, nghỉ ngơi, buông lỏng, nhưng thật sự có vĩnh viễn thời gian nghỉ ngơi —— mấy trăm năm đối với Lạc Phàm mà nói, đã đợi cùng với không ngừng nghỉ rồi —— quả thực chính là tra tấn.

Tu luyện, tăng lên tu vi, chẳng qua là hằng ngày nên làm, không có mục tiêu, chỉ vì rồi còn sống mà sống lấy, đây không phải truy cầu, không

phải sinh hoạt. Dù là luyện đan, luyện khí những chuyện này, khi không có rồi mục tiêu, cũng liền quy về nhàm chán.

Kỳ thật nói đến, ở cái thế giới này sinh hoạt cùng bên trên cái thế giới phải cơ bản giống nhau đấy, nhưng vì cái gì bên trên cái thế giới chính mình tràn đầy sức sống, cái thế giới này đã cảm thấy tất cả không thú vị đây.

Dùng vài ngày thời gian, Lạc Phàm mới suy nghĩ cẩn thận, cũng là bởi vì cô độc.

Cái loại này tại chúng sinh bên trong tồn tại cảm giác cô độc.

là ở chung động vật, là muốn có hoạt động xã hội đấy, hẳn trong cái thế giới này đã bốn năm năm rồi, còn thì không cách nào dung nhập vào trong thế giới này, coi như là quen thuộc, vẫn có loại người không ở trong đó cảm giác.

Hết thầy liền cũng không có ý nghĩa —— tăng lên tu vi, bất quá là kéo dài tuổi thọ; luyện chế cái Pháp khí, cũng không quá đáng phải hơn nhiều một kiện vật phẩm; đạt được Linh thạch, cũng không quá đáng chính là hơn nhiều chút ít tiền, có thể tu luyện nữa, lại luyện khí, kiếm lại lấy Linh thạch.

Xét đến cùng, chính là chán dê, được tiền, cưới vợ, sinh nhi tử, lại phóng càng nhiều nữa dê mà thôi, mà hẳn thậm chí ngay cả chán dê cũng không bằng, bởi vì hẳn căn bản cũng không có cưới vợ ý tưởng.

Cùng trong thế giới này vĩnh viễn không cách nào hoàn toàn câu thông nữ tu kết làm đạo侶? Hoặc là chẳng qua là tìm có thể sanh con dưỡng cái nữ nhân? Vậy hẳn tình nguyện tuổi già cô đơn cả đời.

Cho nên, hẳn không cách nào nữa chịu được Bích Vân cốc làm từng bước, giống như hẳn không thể chịu đựng được Thiên Đạo Tông làm từng

bước giống nhau, hấn cũng càng muốn biết, Giản Nhược Trần sẽ như thế nào giải sầu loại này cô độc.

Tại ý nào đó lên, bọn họ là đồng loại, đều không thể chịu đựng được bình thân sinh hoạt.

Vì vậy, hấn đi tới Hoàng Thành, muốn xem nhìn Giản Nhược Trần như thế nào Hoàng Thành sống được phong sinh thủy khởi, có thể thấy, nhưng là một cái cùng hấn đồng dạng người nhàm chán, rõ ràng một cái ý niệm trong đầu, mấy câu, liền thay đổi Hoàng Thành thế cục, nhưng đồng dạng hay vẫn là nhàm chán.

Đương nhiên, đều là biểu tượng, chỉ cần có cơ hội.

Bọn họ đều là trời sinh là mạo hiểm gia, trời sinh sẽ không tình nguyện cô đơn lạnh lẽo, hết lần này tới lần khác còn trải qua không giống với người bình thường trải qua, tại nhân sinh phát triển quỹ tích lên, gần như với song song.

Cũng cũng chỉ có tại đối mặt Giản Nhược Trần thời điểm, Lạc Phàm mới sẽ xuất hiện chân thật cảm giác, mới sẽ cảm thấy sinh hoạt đã có một chút ý nghĩa, tuy rằng, hấn còn không rõ ràng việc này ý nghĩa đến tột cùng là cái gì.

Đầu dăm ba câu, hai người liền quyết định rồi Cửu Khúc động thám hiểm, lại ai cũng không có cân nhắc, cuối cùng đối phương có thể hay không quang minh chính đại tiến vào.

Nếu ngay cả Cửu Khúc động đều không thể tiến vào, đây cũng là không xứng thành làm đối thủ rồi.

Hai người cuối cùng đã có không giống với lười nhác cùng nhàm chán thần sắc, cũng hào hứng bừng bừng nhìn một hồi bên ngoài, trong lúc tiểu nhị đi lên thêm đồ ăn, không ngoài ý mà mang tới miếng Truyền Âm Phù,

Giản Nhược Trần đang tại Lạc Phàm mặt kích phát, trong đó truyền đến Diệp Thủy Tuyền cười khẽ thanh âm.

"Giản tiên tử, đúng như người sở liệu, gấp ba Hỏa hệ Linh đan, Đại hoàng tử toàn bộ ăn tiến vào."

Giản Nhược Trần khiêu mi nhìn xem Lạc Phàm, Lạc Phàm dựng thẳng lên ngón cái khen: "Tâm mắt quyết định cảnh giới."

Giản Nhược Trần thu hồi Truyền Âm Phù, trong ánh mắt xuất hiện lần nữa một chút cũng không có thú, như thế, Đại hoàng tử bị thay thế đã là sớm muộn gì được rồi.

"Người rõ ràng có thể chính mình thành lập một cái kinh tế vương quốc, vì sao chấp tay đưa tiến?" Lạc Phàm cái nghi vấn này trong lòng đã lâu rồi, hẳn không chút nghi ngờ chỉ cần Giản Nhược Trần muốn, có thể điều khiển toàn bộ Trịnh quốc tu tiên kinh tế, thậm chí có thể đưa tay ngả vào khác tam cấp văn minh quốc gia.

"Không có căn cơ, nói chuyện gì kinh tế vương quốc, chính là kiêu ngạo làm mạnh, còn không phải là vì làm giả? Kinh tế vĩnh viễn muốn cùng chính quyền liên lạc với cùng một chỗ, bằng không thì. . ."

Giản Nhược Trần khiêu mi nhìn xem Lạc Phàm, cười lạnh một tiếng, "Người tại sao có thể có cơ hội cùng ta cùng một chỗ đến trong thế giới này."

Lạc Phàm nhún nhún vai, "Bên trên cái thế giới trong người trái pháp luật rồi, cái thế giới này, còn có pháp luật đáng nói?"

"Trái pháp luật?" Giản Nhược Trần nghiền ngẫm mà lập lại một lần, "Chẳng lẽ người Lạc cảnh quan sẽ không có trái pháp luật qua? Hay vẫn là nói với tư cách một cây đao, có thể không cần cân nhắc pháp luật?"

Lạc Phàm yên lặng.

Hắn không phải chân chính đạo, hắn cũng có tư tưởng, như thế nào lại không biết Giản Nhược Trần nói rất đúng cái gì đây.

Đồng nhất một tửu lâu khác một cái gian phòng bên trong, ngồi bốn năm vị Kết Đan tu sĩ, cũng đồng dạng nhận được Truyền Âm Phù, đã nhận được muốn phải lấy được tin tức.

"Lục hoàng tử đây là ý định quang minh chính đại rồi hả?" Chu Minh nghe xong Truyền Âm Phù bên trong tin tức sau mở miệng trước nói.

"Gấp ba Linh thạch, tại kinh tế bên trên là đã chiếm thượng phong, có thể thống trị quốc gia, không đơn giản muốn sẽ kiểm lấy Linh thạch." Vương anh nói.

"Không có Linh thạch, liền không giữ được tiền bối tu sĩ, nói cho cùng, vẫn phải có Linh thạch." Lưu Thăng phản bác.

"Vương vị tranh đấu, từ trước đến nay là có thể người cư trú chi, muốn nói làm Vương khí phách, ít nhất dưới mắt hai cái vị này, còn nhìn không ra." Người cuối cùng, Triệu Mẫn nói.

Bốn người rõ ràng cũng không rất xem trọng Diệp Phi, cốt bởi chính là của hắn tu vi, tuổi, nhưng trong giọng nói cũng không thiếu tiếc hận.

Tại Thái tử vị tranh đoạt ở bên trong, Hoàng Thành ngoài ý muốn đứng ở trung lập trên vị trí, nhưng trên thực tế từng thành viên hoàng thất đều hiểu, trung lập có nghĩa là thiên vị.

Đã có thể nói là thiên vị Đại hoàng tử, cũng có thể nói là thiên vị Lục hoàng tử.

Đại hoàng tử nay đã phải Thái tử rồi, đây là bị hoàng thất tông tộc thừa nhận đấy, hoàng thất không tham dự, chẳng phải là ám chỉ Đại hoàng tử có thể vận dụng hết thầy hăn có thể vận dụng lực lượng chứ

Mặt khác, hoàng thất không tham dự, Trịnh Hoàng không hỏi qua, lúc đó chẳng phải tại ngầm đồng ý Lục hoàng tử muốn làm gì thì làm.

"Ta cảm thấy được, thắng bại đã thấy rõ ràng rồi, dù sao, chúng ta mặc dù không có thấy thế nào tốt Lục hoàng tử, có thể càng nhìn không tốt Đại hoàng tử." Chu Minh Đạo.

Lưu Thắng gật đầu, "Lục hoàng tử coi như là trẻ tuổi, lịch duyệt chưa đủ, sau lưng phụ tá hăn đấy, cũng không phải là phạm nhân."

Việc này phạm nhân đương nhiên không phải mặt chữ ý tứ.

"Nghĩ như vậy đứng lên, lúc trước Lục hoàng tử đến Thiên Đạo Tông, thật đúng là cơ duyên." Vương anh nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 363: Trận Pháp Suy Diễn

Giản Nhược Trần trở lại nơi đóng quân về sau, cùng với tu sĩ khác giống nhau đã nhận được một quả ngọc giản, ngọc giản ở trong tổng cộng có ba cái cỡ lớn trận pháp.

Giản Nhược Trần tinh tế xem xét rồi, mới đưa ngọc giản ném qua một bên, trong ánh mắt đã mang theo rồi ghét bỏ cùng bất mãn.

Thứ một cái trận pháp, phải tập hợp Ngũ Hành linh lực quán chú đến trận pháp mấy cái đốt, kéo Ngũ Hành trận phòng theo vận hành, với tư cách chống đỡ trận pháp vận hành tu sĩ chỉ cần đem linh lực cuộn cuộn không dứt mà thua đưa ra ngoài là tốt rồi.

Thứ hai cái trận pháp, đồng dạng cũng là Ngũ Hành trận phòng theo, nhưng tu sĩ không phải không động đậy, mà là với di động kéo trận pháp diễn biến, cuối cùng hình thành ngũ hành tương sinh, đem tất cả tham dự trận pháp tu sĩ linh lực hội tụ đến cùng một chỗ.

Trận pháp một khi hình thành, trong đó tu sĩ đem thân bất do kỷ, chỉ có thể thúc giục linh lực cuộn cuộn không dứt chuyển vận đi vào, thẳng đến kiệt lực.

Thứ ba cái trận pháp, nhưng là trận trong trận, bên ngoài tu sĩ rút vào linh lực, dẫn phát bên trong tầng trận pháp, bất quá bên trong tầng trận pháp như thế nào lại không có nói rõ.

Mơ hồ xem ra, trận pháp đối với tu sĩ yêu cầu cũng không cao, chủ yếu chính là chuyển vận linh lực cân đối, thời gian khống chế, thực tế là

người thứ nhất trận pháp, tu sĩ tác dụng cùng Linh thạch, trận bàn, trận kỳ cùng loại, không có bất kỳ kỹ thuật hàm lượng.

Thứ hai thoát nhìn liền phức tạp nhiều rồi, thực tế bên trên cũng nhắc tới rồi, trận pháp một khi hình thành, sẽ tự động hấp thu tu sĩ trong cơ thể linh lực.

Giản Nhược Trần rất không thích việc này "Tự hành hấp thu tu sĩ trong cơ thể linh lực" lời nói.

Nàng người như vậy phải không thích nhất bị người khác điều khiển đấy, bất luận là thân thể hay vẫn là tâm lý, hiện tại cũng tăng thêm linh lực.

Nếu nói là vì nào đó đại nghĩa nhỏ nghĩa phấn đấu quên mình, nàng còn không keo kiệt, nhưng loại này cưỡng chế tính chất, đem tu sĩ cho rằng Linh thạch sử dụng cách làm, nàng là phản cảm đấy, hướng chi chính nàng cũng sẽ là trong trận pháp một thành viên.

Liền trong đầu bắt đầu diễn dịch, tưởng tượng xuất trận phỏng theo xếp đặt, tính toán tu sĩ chuyển vận linh lực số lượng cùng thời gian đối với trận pháp ảnh hưởng.

Bốn ý là muốn quen thuộc trận pháp, tìm được sở hử của trận pháp, có thể làm cho mình tại cuối cùng có thoát ly trận pháp nắm chắc, có thể theo tính toán, không khỏi liền trạch hướng mong muốn ý tưởng, biến thành trong ý thức trận pháp diễn luyện.

Tại một cái lập trình viên trong đầu, tất cả động tác toàn bộ cũng có thể dùng dấu hiệu trở lại biểu hiện ra ngoài, mà một cái đỉnh cấp Hacker tư duy trong, thấy nghĩ đến hết thấy, cuối cùng đều đổi thành từng chuỗi số liệu.

Nếu là việc này Hacker đồng thời cũng là một người tu sĩ, hay vẫn là có được Ngũ Hành linh lực tu sĩ, như vậy, liền không chỉ là tính toán, rất

nhANH, tại Giản Nhược Trần trong đầu, trên trận pháp tu sĩ vị trí, liền bị Ngũ Hành linh lực làm cho đại biểu màu sắc chiếm cứ.

Trong thức hải, một bên phải trận pháp suy diễn, một bên phải linh lực hữu hiệu lợi dụng tính toán, một bên còn có thể diễn sinh biến hóa, cũng may mắn tu sĩ thần thức cường đại, có thể thừa nhận như vậy phức tạp tính toán, nhưng Giản Nhược Trần vẫn còn là suy diễn trận pháp biến hóa thời điểm, xuất hiện lực bất tòng tâm, từ suy nghĩ trong thanh tỉnh.

Cố định không thay đổi trận pháp, rất dễ dàng suy diễn đi ra, nhưng mà biến hóa, lại cần nhờ mắt trận chỗ tu sĩ chỉ huy, đây thứ hai cái trận pháp nhìn xem giới thiệu được kỹ càng, nhưng đối với mắt trận, lại một chút cũng không có đề cập.

Một lần nữa đem trong đầu diễn luyện trận pháp nhớ lại một lần, Giản Nhược Trần thần sắc lạnh xuống, đảm nhiệm ai biết mình đem trở thành một cái trong đó thân bất do kỷ, cũng sẽ không thoải mái đấy.

Nhưng nàng nghĩ đến nhưng là một cái khác vấn đề, bọn họ những thứ này tông môn tu sĩ tụ tập Hoàng Thành, làm như vậy là để ứng đối Thú triều, có thể trận pháp này, như thế nào cũng không giống ứng đối Thú triều đấy.

Giản Nhược Trần đương nhiên là chưa từng gặp qua Thú triều đấy, nhưng bên trên cái thế giới từng có hai lần thế chiến, còn có phần đông vũ khí nóng, đối với chiến tranh mặc dù không có đích thân tới, cũng chỉ có điện ảnh mảng lớn cùng phim phóng sự có thể tham khảo.

Thú triều cũng nên như người triều, khác nhau đúng rồi chiến sĩ trong tay đúng rồi vũ khí nóng, Thú triều bản thân kèm theo công kích, vũ khí nóng trong có máy bay đại pháo thậm chí đạn đạo, Yêu thú đại năng kèm theo công kích, cũng ước chừng như thế.

Nhưng vô luận như thế nào, liền bọn họ những thứ này Trúc cơ tu sĩ, chắc là sẽ không trực tiếp ứng đối Thú triều trong Yêu thú đại năng đấy, Thú triều không phải là vì phá hủy tu sĩ thế giới, mà là Yêu thú cần tu sĩ thân thể huyết nhục bổ sung năng lượng.

Cùng để ý, đối mặt Thú triều thời điểm, cũng sẽ không trực tiếp xuất hiện một người Nguyên Anh tu sĩ hoặc là cao hơn Nguyên Anh tu sĩ đại năng, phất phất tay liền tường mái chèo tan thành mây khói, Yêu thú trong thân thể hết thủy, đồng dạng là tu cần đấy.

Vậy, lớn như vậy trận chiến trận pháp, thật là vì ứng đối Thú triều chứ

Cái thế giới này rút cuộc là khổng lồ cỡ nào nàng cũng không có trực quan biết, thậm chí dưới chân đại địa phải Tinh Cầu hay vẫn là phong bế không gian nàng đều không thể biết được, tại không nhìn thấy trận pháp này thời điểm, nàng cảm thấy cái thế giới này rất là đơn giản.

Không có vũ khí nóng thế giới, dựa vào đúng là cá nhân thực lực, quốc gia cũng tốt, tông môn cũng tốt, một khi xuất hiện một cái đẳng cấp cao tu sĩ, chinh thế thực lực liền cất cao một tầng, như vậy, tu sĩ mục tiêu cũng có thể quy nạp là đơn giản tăng lên tu vi.

Có thể tại hiểu được trận pháp này về sau, nàng đã có hoài nghi, như vậy tập hợp mấy trăm người thế cho nên mấy ngàn người chi lực trận pháp, kích phát ra lực lượng, đối thành bên trên cái thế giới vũ khí nóng lực lượng, nên tương đương với đạn đạo rồi.

Đây là tam cấp văn minh quốc gia trận pháp, nếu là cấp hai văn minh quốc gia, thậm chí nhất cấp văn minh quốc gia, như vậy trận pháp nên tương đương với bom nguyên tử rồi.

Một cái muốn muốn tiến giai tăng thực lực lên tu sĩ thế giới, một cái đề xướng tăng lên cá nhân thực lực thế giới, tại sao phải xuất hiện như vậy trận pháp, hay vẫn là lớn diện tích tính sát thương trận pháp?

Giản Nhược Trần cảm thấy nàng hay vẫn là coi thường cái thế giới này, nàng chỉ có thấy được cái thế giới này biểu tượng, Diệp Phi cùng Diệp Chân Thái tử vị tranh đoạt kỳ thật cũng không tính làm cái đại sự gì, tại nàng làm cho không biết đấy, không có tiếp xúc cấp độ ở bên trong, còn có thật nhiều nàng thật không ngờ sự tình.

Tâm tư tại trở lại trong trận pháp, liền lại có một cái kỳ quái ý tưởng, tại sao phải đem trận pháp nói cho cho bọn hắn?

Giản Nhược Trần hay vẫn là không để ý đến một điểm, chính là bình thường tu sĩ chứng kiến trận pháp này, nghĩ đến hơn là mình tại trong trận pháp vị trí, như thế nào phối hợp trận pháp vận hành, điều này cần nhất định được cái nhìn đại cục, mà như vậy trận pháp, cũng trên căn bản là không có thực địa diễn luyện.

Không phải tất cả mọi người sẽ như Giản Nhược Trần như vậy, đều muốn đem trận pháp bố cục, biến hóa diễn luyện ra.

Bởi vì này ba cái trận pháp đều là Ngũ Hành trận phỏng theo, các tu sĩ cũng muốn căn cứ từ mình Linh căn thuộc tính xác định trận pháp vị trí, lại cách một ngày, liền bắt đầu khảo thí tu sĩ thực lực.

Tất cả tông môn nơi đóng quân liền đều náo nhiệt lên, mọi người tuy rằng một cái tông môn đấy, thật đúng là không rõ ràng lẫn lẫn nhau thực lực chân chính.

Đồng cấp tu sĩ, cũng không đợi với kinh mạch đan điền có thể có được đồng dạng hơn linh lực, linh lực hơn ít, biểu thị tu sĩ thực lực cao thấp, càng còn có Ngũ Hành tương sinh tương khắc gia trì cùng giảm bớt.

Như vậy khảo thí cũng là có thể ăn gian đấy, thực lực có thể che giấu, lại không thể khuyếch đại, cũng không có tu sĩ đều muốn che giấu, thực lực càng cao, tại trong trận pháp chiếm cứ vị trí lại càng chủ yếu, bị cho rằng pháo hôi bỏ qua khả năng càng thấp.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 364: Dỗ Dành Vui Vẻ

Tu sĩ đều là lựa chọn một cái Linh căn Trúc cơ, bất luận có mấy cái Linh căn, tu tập cũng là với việc này Linh căn làm chủ, Giản Nhược Trần cũng không nhưng, nàng vốn đã suy nghĩ không thể giấu giếm năm hệ Linh căn Trúc cơ sự tình, nhưng này mười ngày cũng không có cơ hội làm cho người ta biết rõ.

Nhưng cũng không có cần phải với khảo thí linh lực cường độ hình thức đem năm hệ Linh căn Trúc cơ sự tình cho thấy đi ra.

Suy nghĩ xuống, Giản Nhược Trần lựa chọn Hỏa hệ Linh căn, linh lực cường độ cũng tận lực áp súc rồi hơn phân nửa, cho mình đến trung quy trung củ linh lực cường độ.

Tiến vào Hoàng Thành về sau, Giản Nhược Trần dùng tại thời gian tu luyện quả thực không nhiều lắm, đã nhận được trận pháp ngọc giản, đang dễ dàng mượn cố bề quan vài ngày, không muốn Triệu Khải Minh lại cao hứng bừng bừng mà tìm đến.

Giống như quên mất mấy ngày hôm trước bị Phạm An Quý giày vò được thiếu chút nữa xuống đài không được, Triệu Khải Minh cười tủm tỉm đấy, Phạm An Quý vẫn còn đăng ký Thiên Đạo Tông đệ tử linh lực cường độ, thật sự là điểm không ra người, xa xa mà chào hỏi.

Triệu Khải Minh nhưng là tuyệt không để trong lòng, hẳn đã sớm thấy được Giản Nhược Trần, dĩ nhiên là men theo Giản Nhược Trần phương

hướng, nhiệt tình mà chào hỏi lên đường: "Ta là cố ý tìm Giản tiên tử cùng phạm tiên tử cùng đi Mật Vân bảo tháp đấy."

Giản Nhược Trần mới nhớ rõ bọn họ lúc trước đã nói rồi đấy đi tới Mật Vân bảo tháp xông cửa, bất quá bây giờ nàng đối với cái kia Mật Vân bảo tháp hứng thú liền không lớn, lại cũng không chịu trực tiếp quét Triệu Khải Minh hưng, đầu cười nói: "Phạm sư huynh muốn bề bọn một hồi rồi, sợ là mấy ngày nay không có thời gian."

"Hắn vội vàng liền vội vàng tốt rồi." Triệu Khải Minh cười, mọi nơi nhìn xem, "Phạm tiên tử không có ở đây?"

Phạm An Tâm tự nhiên là không cần khảo thí linh lực cường độ đấy, nhưng Giản Nhược Trần cũng không muốn cùng Triệu Khải Minh giải thích, chẳng qua là đơn giản đáp ứng .

"Phạm tiên tử còn đang bế quan?" Triệu Khải Minh hỏi nữa câu.

Giản Nhược Trần từ chối cho ý kiến cười cười, mấy ngày nay nàng là biết rõ Phạm An Tâm nhiều lần chênh lệch nơi đóng quân, bất quá bây giờ có ở đấy không, nàng thật đúng là không rõ ràng lắm.

Nhưng bất luận có ở đấy không, Giản Nhược Trần đều không có ý định nhằm vào Phạm An Tâm nói cái gì.

"Giản tiên tử người thi kiểm tra xong rồi a, chúng ta cùng một chỗ tìm nàng đây? Sau đó lại tìm được Mạc đại tiểu thư?" Triệu Khải Minh dùng phải nghi vấn ngữ khí, nhưng khóe mắt bên trong chờ đợi rõ ràng.

"Người đi trước đi, ta chỗ này còn có chút vấn đề nhỏ." Giản Nhược Trần cười tùm tùm đấy, chút nào nhìn không ra trong nội tâm không tình nguyện.

Triệu Khải Minh đối với Giản Nhược Trần cự tuyệt rất là thoả mãn, cũng cười gật đầu, liền hướng Phạm An Tâm chỗ ở đi đến.

Triệu Khải Minh lúc tiến vào đã cùng nơi đóng quân cửa thủ vệ chào hỏi, biết rõ Phạm An Tâm tại, bởi vậy khẩu vang cửa phòng thời điểm, cố ý còn chỉnh ngay ngắn đang quần áo, bày ra rất hiền lành đáng tươi cười.

Hắn rất ưa thích Phạm An Tâm.

Hắn ưa thích chính là loại này còn không có bị thể tục nhiệm nữ tu, đối với hết thảy đều tỉnh tỉnh mê mê đấy, có rất phải hiếu kỳ, còn lo lắng cho mình không hiểu ảnh hưởng đến người khác cái nhìn, bởi vậy càng thêm chú ý thân phận của mình.

Cùng như vậy nữ tu cùng một chỗ, hắn cảm thấy đặc biệt nhẹ nhõm, Cười nói vui vẻ giữa có thể nắm giữ nữ tu động thái, một chút ơn huệ nhỏ có thể đạt được nữ tu tâm.

Đáng tiếc, Phạm An Tâm có Phạm An Quý đây thì một cái bị thể tục nhiệm rất sâu đệ đệ, mấy ngày hôm trước trở về, hắn liền suy nghĩ vấn đề này, Phạm An Tâm cho hắn giống như một đạo mỹ vị điểm tâm, ném không đến chung quy là muốn ném thử.

Vì vậy hắn tìm Phạm An Quý xác định vững chắc bề bộn thời gian qua tới một lần, thật đúng là như hắn nghĩ như vậy, Phạm An Quý bề bộn, Giản Nhược Trần dứt khoát liền tránh được.

Nếu Phạm An Tâm tự cũng không chủ động tránh đi, nhất định sẽ dẫn hắn cùng một chỗ, quả nhiên quá thể tục nữ tử cái gì đều hiểu, hắn bảo trì đáng tươi cười, nhìn xem cửa phòng mở ra, lộ ra Phạm An Tâm thanh tú xinh đẹp hơi có chút ít e lệ khuôn mặt.

"Phạm tiên tử, đã lâu không gặp." Triệu Khải Minh vừa cười vừa nói.

Phạm An Tâm nhìn lên gặp Triệu Khải Minh, liền nhớ lại mấy ngày hôm trước sự tình, nhớ tới vậy miếng cùng tay của nàng vòng tay cực kỳ nguyên bộ cây trâm, cũng muốn lên lúc ấy Phạm An Quý cường ngạnh, còn có Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn khinh thường.

Nội tâm không thoải mái lập tức liền dâng lên.

Nếu là ở mấy ngày trước đây, nàng còn có thể che giấu tâm tình của nàng, có thể hai ngày này, trong lòng của nàng tất cả đều là vui vẻ sự tình, nàng đã nhìn thấy Thái tử rồi, Thái tử còn đưa cho nàng một quả ngọc bội, ngọc bội kia hôm nay đang đọng ở cổ của nàng trong, dán da thịt của nàng.

Có thể vừa nhìn thấy Triệu Khải Minh, liền nghĩ đến ngày ấy nhục nhã, vậy nhục nhã toàn bộ là vì Triệu Khải Minh có được, nàng dựa vào cái gì còn muốn đối với hắn lộ ra khuôn mặt tươi cười.

Cố lấy thân phận của mình, mới không có lạnh xuống mặt, chẳng qua là rụt rè mà nói: "Triệu sư huynh đã tới."

Triệu Khải Minh lập tức cũng cảm giác được Phạm An Tâm lãnh đạm, nhưng mà hắn cũng thật không ngờ là vì Thái tử, chẳng qua là cho rằng hay là bởi vì mấy ngày hôm trước sự tình.

Càng xem lấy Phạm An Tâm, đã cảm thấy càng là hợp tính tình của mình —— có cái gì có vui vẻ hay không sự tình toàn bộ bày ở trên mặt, căn bản cũng không dùng ngờ vực vô căn cứ, liền ôn hòa mà nói: "Ta là cố ý trở lại cùng An Tâm tiên tử bồi tội đấy, trước đó lần thứ nhất, thật là cảm thấy vậy miếng cây trâm rất thích hợp An Tâm tiên tử khí chất, mới đường đột tiên tử."

Ai cũng ưa thích nghe dễ nghe, nhất là đây thì một cái phong độ nhẹ nhàng nam tu, thành tâm thành ý mà cho mình chịu nhận lỗi, Phạm An Tâm chỉ cảm thấy tại Triệu Khải Minh trước mặt rơi xuống mặt mũi bị thu hồi lại một chút.

Triệu Khải Minh chứng kiến Phạm An Tâm thần sắc biến hóa, liền không ngừng cố gắng nói: "Sau khi trở về nhìn xem vậy miếng cây trầm, cảm giác, cảm thấy thật giống như thấy được tiên tử, chính là một quả ngọc trầm như thế nào biểu đạt ta đối với tiên tử ngưỡng mộ tình cảnh, đúng lúc hôm qua lại phải rời một đôi khuyển tai, một đêm đều lòng có lo sợ, tiên tử nếu không phải có thể tha thứ ta, sợ là ngay cả lần này trận pháp ta đều không có tâm tư tham gia."

Chung quanh không người, ngay cả có, Triệu Khải Minh cũng không sợ lời này bị nghe xong đi tới, hắn vừa sờ túi trữ vật, trong tay liền có hơn hai quả hộp ngọc, một dài một ngắn, chế tác đẹp đẽ, rõ ràng bên trong chính là Triệu Khải Minh theo như lời hai kiện đồ vật.

Phạm là nữ tu, đều là ưa thích đủ loại đẹp đẽ vật phẩm trang sức, hưởng chi trước đó lần thứ nhất, Triệu Khải Minh tại Phạm An Tâm trong ánh mắt thật sự rõ ràng mà thấy được yêu thích, nếu là không có Phạm An Quý ở một bên ngăn trở, những vật này tuyệt đối có thể đưa ra ngoài đây.

Ngón tay khẽ nhúc nhích, hai quả hộp ngọc tất cả đều mở ra, một quả lửa đỏ lửa đỏ cây trầm nằm ở trong hộp ngọc, một cái khác trong hộp ngọc, là một đôi khéo léo đẹp đẽ đồng dạng tính chất cùng màu sắc khuyển tai.

Phạm An Tâm hô hấp không khỏi nhẹ một cái chớp mắt, xinh đẹp như vậy đồ vật đúng là nàng ưa thích, ánh mắt của nàng không khỏi tại khuyển tai ngọc bên trên dừng lại thêm chỉ chốc lát, mang theo chút ít lưu luyến không rời nâng lên trở lại.

"Đa tạ Triệu sư huynh, vô duyên vô cớ đấy, ta sao có thể thu quý trọng như vậy Pháp khí." Phạm An Tâm không tự giác hay vẫn là mang ra rồi trong nội tâm lời nói.

"Đây là cho tiên tử nhận lỗi, tại sao là vô duyên vô cớ hay sao? Ta cũng đang muốn yêu cầu tiên tử luyện chế một quả Pháp khí, coi như, đây

một nửa là nhận lỗi, một nửa là cầu tiên tử luyện chế Pháp khí tiền biểu."

Chỉ cần một câu nói, một ánh mắt, Triệu Khải Minh liền có thể biết Phạm An Tâm lúc này đây ý tưởng, kịp thời mà đưa lên một cái bậc thang.

Hắn rất là ưa thích hò hét nữ tu vui vẻ, hơn nữa cũng thích thú, chứng kiến Phạm An Tâm không nỡ bỏ lại muốn cự tuyệt bộ dạng, trong đầu ngứa đây.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 365: Hư Vinh Cùng Mộng Tưởng

Truy cầu tiên tử sao, muốn đúng là theo đuổi quá trình, này mới khiến có cảm giác thành tựu, cảm giác thỏa mãn, nếu như vừa lên trở lại nên cái gì đều được tới tay, sẽ không có ý tứ.

Triệu Khải Minh nâng hai quả mở ra hộp ngọc, ôn nhu nhìn xem Phạm An Tâm khuôn mặt, đem nội tâm của nàng thiên nhân giao chiến đều xem đến trong mắt.

Có nhiều thú tiên nữ, đều Trúc Cơ trung kỳ rồi, còn đơn giản như vậy, như vậy. . . Cùng.

Triệu Khải Minh rất ưa thích sau một chữ, như vậy, hẳn có thể thỉnh thoảng lại xuất ra một ít đồ chơi lấy nàng niềm vui rồi, hẳn liền là ưa thích chứng kiến nữ tu kinh hỉ ánh mắt, thích xem các nàng ngoài ý muốn kinh hỉ.

Giống như hiện tại, Phạm An Tâm trong ánh mắt toàn bộ là ưa thích cùng thỏa mãn, có thể thần sắc rồi lại phải không thể không có cự tuyệt, hẳn chậm rãi thưởng thức sẽ, quả nhiên phải nhìn...nữa rồi mình muốn thấy biểu lộ.

Phạm An Tâm ánh mắt một lần nữa về tới khuyên tai lên, lông mày chưa phát giác ra có chút nhàu đứng lên một chút, lông mi run rẩy, thật giống như hai thanh bàn chải nhỏ tựa như lại để cho Triệu Khải Minh tâm ngứa đấy, nàng giống như cực nhanh mà suy tư xuống, lập tức liền làm ra quyết định, vì vậy trong ánh mắt lộ ra vui sướng cùng vui vẻ.

Triệu Khải Minh cũng cười theo.

"Triệu đạo hữu cần gì Pháp khí?" Phạm An Tâm còn không có thò tay, nhưng hỏi như vậy, chính là đã đáp ứng đấy.

"Chính là muốn cùng An Tâm tiên tử nghiên cứu thảo luận." Triệu Khải Minh ngón tay khẽ động, khép lại hai quả hộp ngọc, về phía trước nhẹ nhàng đẩy.

Ngoài ý muốn đấy, Phạm An Tâm không có tiếp nhận hộp ngọc, hay vẫn là khoát tay chặn lại, lại để cho hộp ngọc đứng tại hai người giữa, nói: "Triệu đạo hữu, ta luyện chế không được người cần phòng hộ Ngọc phù."

Vậy mà học xong lạt mềm buộc chặt? Triệu Khải Minh khoe miệng vui vẻ sâu hơn, cảm thấy Phạm An Tâm thật sự là quá vừa ý rồi, hẳn thật sự rất nguyện ý phối hợp với Phạm An Tâm chơi cái trò chơi này.

"Thực xin lỗi, An Tâm tiên tử." Triệu Khải Minh trong miệng nói qua thật có lỗi, khuôn mặt bên trên tất cả đều là vui vẻ, nhìn xem Phạm An Tâm trong ánh mắt không rõ ràng cho lắm, nói tiếp, "Ngày đó trở về, thoáng hiểu được sau tiên tử."

Phạm An Tâm nụ cười trên mặt có chút cứng ngắc lại, nàng không biết Triệu Khải Minh nói rất hiểu rõ phải phương diện nào đấy.

"An Tâm tiên tử xuất thân luyện khí thế gia, ngày bình thường ngoại trừ tu luyện chính là dốc lòng nghiên cứu luyện khí, chắc hẳn ngày sau có thể trở thành lớn Luyện Khí Sư, khi đó, tiên tử phủ đệ đại khái muốn đông như trẩy hội, tất cả mọi người yêu cầu được tiên tử tự mình luyện chế Bảo Khí, cho nên, ta liền thoáng sớm một điểm, chỉ cần có thể đạt được tiên tử tự mình luyện chế một kiện Pháp khí liền là đủ."

Phạm An Tâm dáng tươi cười hóa thành kinh ngạc, nàng còn không biết Triệu Khải Minh đối với nàng luyện khí thật không ngờ tin tưởng mười

phần, vậy mà cho rằng nàng tương lai sẽ phải một cái lớn Luyện Khí Sư.

Trở thành đẳng cấp cao Luyện Khí Sư một mực liền phải giấc mộng của nàng một trong, mà Triệu Khải Minh vậy mà nói tin tưởng nàng, hơn nữa nói ra nàng mộng tưởng, hơn nữa cho rằng sẽ thực hiện.

Giờ khắc này, Phạm An Tâm trong nội tâm tuôn ra mãnh liệt cảm giác hạnh phúc cùng cảm giác thỏa mãn, cái loại này bị người thừa nhận bị người cần cảm giác mãnh liệt như thế, làm cho nàng nhin không được bật cười.

Nàng chính mình cũng không biết mình đang cười, không phải cái loại này ngày thường làm được dịu dàng cười, mà là phát ra từ nội tâm đấy, cũng không biết tại thời khắc này khuôn mặt của nàng bên trên tất cả đều là tự tin quang mang.

Triệu Khải Minh thường thức xuống, tiếp theo đem giữa hai người hộp ngọc đi phía trước lại đấy, quả nhiên, Phạm An Tâm chần chờ xuống, lúc này đây thò tay tiếp được hộp ngọc, thu vào.

"An Tâm tiên tử không mời ta đi vào ngồi một chút?" Triệu Khải Minh hợp thời đưa ra đề nghị.

Quả nhiên a, tâm tư còn là đơn thuần a, như vậy vài câu lời hữu ích liền vui vẻ, Triệu Khải Minh đi vào Phạm An Tâm gian phòng.

Nơi đóng quân gian phòng đều là giống như đúc bố cục, một gian phòng khách cùng một gian sung làm tỉnh thất phòng ngủ, nhưng Triệu Khải Minh vẫn bị Phạm An Tâm trong phòng đơn sơ sợ ngây người.

Hắn biết rõ Thiên Đạo Tông nghèo, nhưng với tư cách là một cái đường chủ tiểu thư, bên trong phòng tiếp khách ngoại trừ cái bàn liền cũng không có khác, cũng là rất nghèo nàn đi.

Không, không là cái gì cũng không có, còn có một đám nở rộ để cắm hoa tại trong bình hoa, chẳng qua là hoa không phải linh thực, bình hoa cũng không phải Pháp khí.

Gian phòng này quả thực ngay cả phàm nhân nữ tử gian phòng cũng không bằng.

Triệu Khải Minh có chút đáng thương Phạm An Tâm rồi, đồng thời cũng trong lòng xem thường Phạm An Quý, càng không tự giác xem thường dưới Thiên Đạo Tông.

Phạm An Tâm mặt hơi ửng đỏ xuống, Triệu Khải Minh nhìn quanh trong phòng thời điểm trên mặt thương cảm, làm cho nàng không nói ra được khó chịu, càng muốn lên phủ thái tử bên trên trang trí, liền nhớ lại Thái tử ôn nhu, tay chưa phát giác ra đặt ở trên ngực, cách quần áo đụng chạm đến món đồ khuyên tai ngọc, trong nội tâm mới an tâm một chút một ít.

"Đây là ta chuẩn bị ngọc liệu, phiền toái tiên tử rồi." Triệu Khải Minh đầu cho rằng không nhìn thấy Phạm An Tâm quần bách, từ trong túi trữ vật xuất ra một khối thượng phẩm ngọc liệu.

Đây là một quả mang theo màu lam Thủy Nhuận ngọc liệu, óng ánh sáng long lanh, thủy quang liễm diễm, Phạm An Tâm thấy lần đầu tiên đã bị hấp dẫn.

Này cái ngọc liệu nếu luyện chế thành một cái dây chuyền, đeo ở trước ngực, không đơn thuần là Pháp khí, còn có thể đẹp đến đem người con mắt đều hấp dẫn tiến vào.

Nàng chưa phát giác ra đem ngọc liệu tại chính mình cùng Triệu Khải Minh trên người tương đối dưới, sau đó chân tâm thật ý mà cảm thấy, này cái ngọc liệu thật sự thích hợp nhất nàng đấy.

Bất quá nàng rất nhanh liền khắc chế rồi ý nghĩ này, nàng đã có Thái tử rồi, rất nhanh chính là Thái tử người, hiện tại nàng chẳng qua là cấp cho Triệu Khải Minh luyện khí mà thôi.

Đợi đến lúc Phạm An Quý bề bộn qua nhớ tới Triệu Khải Minh thời điểm, Triệu Khải Minh đã đi ra, dẫn đạo qua một vòng, lại phát hiện tại toàn bộ nơi đóng quân, ngoại trừ nơi đóng quân bên trong phòng nghị sự cùng gian phòng của mình, hẳn vậy mà không có chỗ để đi.

"Đệ đệ." Phạm An Quý tại gian phòng của mình cửa ra vào thấy được Phạm An Tâm.

Cùng một chỗ tiến vào đến trong phòng, Phạm An Tâm ngồi xuống trước, có chút ngẩng đầu nhìn Phạm An Quý: "Đệ đệ, ngươi là tông môn lĩnh đội, đến Hoàng Thành nhiều ngày như vậy, nên đi phủ thái tử bái kiến Thái tử đấy."

Phạm An Tâm trong giọng nói, ít có khá hơn rồi chút ít dạy bảo cùng bất mãn, nàng cũng đã đem phủ thái tử đường chuyển bình rồi, Phạm An Quý hay vẫn là một điểm động tác đều không có.

"Đã biết, tỷ." Phạm An Quý không muốn cùng Phạm An Tâm đàm luận những thứ này, vừa nghĩ tới Phạm An Tâm những ngày này đi mấy lần phủ thái tử, hẳn liền không thoải mái.

"Tỷ, chuyện của mẫu thân, ta sẽ nghĩ biện pháp, ngày mai, ta mang tỷ tử đến từng cái tông môn đi một chút." Phạm An Quý cũng muốn làm ra trong hoàng thành, hẳn liền dẫn Phạm An Tâm đi ra một ngày, lòng có áy náy.

"Đi ra ngoài, để cho bọn họ chê cười chúng ta Thiên Đạo Tông cùng chứ" Phạm An Tâm cắn cắn bờ môi nói.

Đây đột nhiên lời nói lại để cho Phạm An Quý lắp bắp kinh hãi, "Tỷ, người tại sao nói như thế?"

Phạm An Tâm ngẩng đầu nói: "Đệ đệ, ta sẽ không lại để cho chúng ta bị người cười nhạo, ngày mai người đừng vội rồi, chúng ta cùng đi phủ thái tử, lần trước ta đã nhìn thấy Thái tử rồi, Thái Tử phi có ý tứ là hy vọng ta nhiều đi tới phủ thái tử đi đi lại lại."

Phạm An Quý đã trầm mặc sau nói: "Tỷ, người đã gặp được Hoàng Thành phồn hoa, nhìn thấy phủ thái tử đẹp để quý giá, còn có ngày đó yến hội, khác tông môn thế gia đệ tử, tỷ, ta càng hy vọng người tìm được một cái vừa lòng đạo lý."

"Cũng bởi vì ta thấy đến Hoàng Thành phồn hoa, phủ thái tử đẹp để quý giá, còn có ngày đó tông môn thế gia đệ tử đối với ta khinh thường, ta mới càng hạ quyết tâm, tuyệt đối sẽ không lại bị người xem thường, đệ đệ, người nhất định phải làm thành tông chủ, ta cũng nhất định phải làm cho những người kia nhìn xem, cuối cùng ai bị giẫm ở dưới lòng bàn chân."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 366: Một Lớp Không Bình

Chí khác nhau đạo không hợp, Phạm An Quý nhìn xem Phạm An Tâm trong đôi mắt tràn đầy trả thù lệ khí, tình thế bắt buộc ngữ khí cùng thần sắc, hẳn biết rõ, hẳn không cách nào thuyết phục nàng.

Phạm An Quý không biết Phạm An Tâm lúc nào biến thành cái dạng này, trong ấn tượng cái kia dịu dàng luôn mang theo điểm u buồn, thích ứng trong mọi tình cảnh tỷ tỷ không biết từ lúc nào biến mất, hẳn thống khổ mà vươn tay bịt kín ánh mắt của mình.

Hẳn không cách nào trách cứ Phạm An Tâm, không cách nào nói lựa chọn của nàng không đúng, Phạm An Tâm cũng là trưởng thành tu sĩ, có thể với là hành vi của mình làm chủ, hưởng hồ, trong lòng của nàng mặc dù có đối với vinh hoa phú quý truy cầu, cũng không thể nói là sai.

Ai không khát vọng có được quyền lực, địa vị, phồn hoa? Huống chi, đây hết thảy còn có thể lại để cho mẹ của bọn hắn có khả năng ly khai trận pháp cấm chế.

Tuy rằng, Phạm An Quý không hy vọng dùng biện pháp như vậy giải cứu mẫu thân, có thể hẳn nhưng không cách nào nói ra ngăn trở.

Nếu như hắn có thể cường thịnh trở lại thế một ít, tu vi thực lực lại đề cao một ít, có thể không dùng đến Phạm An Tâm hy sinh a, tuy rằng trong lòng của hắn hiểu, Phạm An Tâm cũng không cho rằng nàng là tại hi sinh.

"Đệ đệ, người bây giờ có thể làm tông môn đệ tử linh đội, liền nhất định có thể làm được tông chủ, trừ người ra, tông môn còn ai vào đây?"

Phạm An Tâm chậm lại ngữ khí, mang theo điểm khẩn cầu, "Ta sẽ không can thiệp người làm như thế nào đấy, đầu là bao nhiêu, người cũng nên đi gặp một lần Đại hoàng tử đấy."

Phạm An Quý thả tay xuống, trên mặt không có gì biểu lộ: "Ta xem một chút ngày mai an bài, sáng mai ta sẽ tìm người."

Nếu như khả năng, hãn tình nguyện như vậy biến mất, ly khai Hoàng Thành, ly khai Thiên Đạo Tông, ly khai Trịnh quốc, không thềm nghĩ nữa cái gì tông chủ, trách nhiệm, dù là làm một cái tán tu.

Có thể ý nghĩ như vậy chỉ có thể ở trong lòng nghĩ nghĩ, hãn biết rõ hãn không sẽ rời đi đấy, mệnh trung chú định, hãn muốn Đoạt Thiên Đạo tông tông chủ vị trí.

Nếu như không thuận theo kèm theo Đại hoàng tử đây?

Trong nội tâm ý nghĩ này nấn ná đã lâu.

Hãn biết rõ Giản Nhược Trần ủng hộ phải Lục hoàng tử, Giản Nhược Trần cũng chưa từng có ở trước mặt hãn giấu giếm, có thể từ lúc nào, hãn bắt đầu xa cách Giản Nhược Trần, ngược lại đều muốn ủng hộ Đại hoàng tử nữa nha?

Xem ly khai Thiên Đạo Tông đây hơn một tháng thời gian, vậy mà tốt như đã qua thật lâu, thế sự biến hóa hoàn toàn không có ở đây trong khống chế.

Là từ Phạm An Tâm tại trên bảo thuyền lại giết một người về sau bắt đầu a, hãn bắt đầu tránh cho Giản Nhược Trần nhìn thấy Phạm An Tâm, sau đó tại phường thị trong cửa hàng Giản Nhược Trần cảm giác được hết thảy, sau đó là mấy ngày hôm trước đối thoại.

Trong lòng của hần vẻ sợ hãi cả kinh, vội vàng ngẩng đầu, trước mặt đã không có một bóng người, Phạm An Tâm đã đi ra, lòng của hần phanh phanh nhảy, khắc chế không có đứng lên.

Giản Nhược Trần đã từng nói qua, sẽ không bỏ qua Phạm An Tâm đấy, có thể đến bây giờ cũng không có nhúc nhích tay.

Hần so với bất luận kẻ nào cũng phân giải Giản Nhược Trần thực lực, nếu như Giản Nhược Trần muốn, có thể đơn giản liền giết chết Phạm An Tâm đấy.

Thế nhưng là Giản Nhược Trần không hề động, đến bây giờ cũng không có nhúc nhích, nói như vậy thì, nàng đang chờ một cái cơ hội, chờ có thể một lần liền giải quyết Đại hoàng tử, đồng thời cũng giải quyết Phạm An Tâm cơ hội.

Hần không chút nghi ngờ Giản Nhược Trần phải làm như vậy đấy, cũng không nghi ngờ Giản Nhược Trần sẽ thành công đấy.

Nếu như không có Phạm An Tâm giết người, hần có thể không chút do dự ủng hộ Giản Nhược Trần, hần vốn cũng làm như vậy, nhưng bây giờ.

..

Phạm An Tâm không có chút nào cảm thấy được Phạm An Quý thống khổ, coi như là cảm giác được, cũng sẽ không cho là đúng, nàng làm như vậy cũng là vì hần và mẫu thân, hần lại có cái gì có thể thống khổ?

Trở lại gian phòng của mình, nàng bố trí xuống cấm chế, đem Triệu Khải Minh đưa cho nàng ngọc thạch nhờ cậy tại trong lòng bàn tay mảnh nhìn kỹ, này cái ngọc thạch nếu là luyện chế thành chống cự Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ Ngọc phù mới đáng tiếc, chẳng qua là trong tay nàng chỉ có một lọ linh đan, là Triệu Khải Minh tiêu hao, không nỡ bỏ.

Một hồi lâu nàng mới bình tâm tĩnh khí, suy nghĩ một hồi, quyết định mạo hiểm một mạo hiểm, tại đây khối phẩm chất thượng giai ngọc thạch khắc một bộ chưa từng thử qua trận pháp.

Phòng hộ Pháp khí có hai loại, một loại là có thể chống cự công kích số lần đấy, một loại khác phải chống cự cường độ công kích, sau một loại cần tại Ngọc Thạch sơn khắc trận pháp càng thêm phức tạp, luyện hóa thủ pháp yêu cầu cao hơn.

Phạm An Tâm đối với chính mình luyện khí thủ pháp hay vẫn là rất tự tin đấy, khó được lại có như vậy phù hợp ngọc thạch.

Nàng trầm tư một chút, đưa trong tay ngọc thạch đổi lại một quả bình thường đích thực, xuất ra khắc đao, tay kia tế ra Linh hỏa, chậm rãi vây lại ngọc thạch.

Một khi bắt đầu luyện chế Pháp khí, Phạm An Tâm liền toàn tâm quyền lợi nơi đưa vào đi vào, rất nhanh liền quên mất thời gian, không ngoài sở liệu, đây một quả ngọc thạch không cách nào thừa nhận trận pháp lực lượng, tại trận pháp khắc rồi chưa đủ một nửa thời điểm bế nát.

Phạm An Tâm rất nhanh liền lấy thêm ra một quả ngọc thạch, một lần nữa bắt đầu, lúc này đây, ngọc thạch tiếp nhận được rồi hai phần ba.

Trời đã sáng rồi, Phạm An Tâm lại trầm mê tại luyện khí ở bên trong, quên mất thời gian, cũng quên mất cùng Phạm An Quý ước định.

Sáng sớm lên, một đêm hầu như không hề động địa phương Phạm An Quý thần sắc âm trầm, hẳn cho mình gây rồi cái sạch sẽ pháp thuật rời phòng, đợi một hồi không thấy Phạm An Tâm tới đây, đi đến Phạm An Tâm gian phòng thời điểm, vừa ý bên cạnh bố trí cấm chế, nghi ngờ xuống.

Hắn còn không biết Phạm An Tâm đã đáp ứng cho Triệu Khải Minh luyện chế Ngọc phù, tại Phạm An Tâm trước cửa đứng một hồi.

Lúc này, hầu như tất cả gian phòng đều bố lấy cấm chế, một ngày trước truyền đến trận pháp ngọc giản, lại khảo nghiệm linh lực cường độ, kế tiếp sẽ phải trận pháp diễn luyện.

Mỗi người tu sĩ đều hiểu trở thành trận pháp một bộ phận tác dụng, cho nên cũng bắt đầu nắm chặt thời gian tu luyện.

Tu vi cao một điểm, duy trì trận pháp thời gian liền nhiều một chút, tại trong trận pháp sinh tồn tỷ lệ liền lớn hơn một chút, đạo lý này rất đơn giản.

Phạm An Quý tại nơi đóng quân dạo qua một vòng, ngoại trừ thủ vệ đấy, khó được nhìn thấy nơi đóng quân an tĩnh như vậy.

Trong lòng của hắn lại càng không bình tĩnh đứng lên, trong nội tâm hờn dỗi không ngừng tích úc, tiêu tán không được.

"Phạm sư đệ, chào buổi sáng." Giật mình thần ở bên trong, mới phát hiện Vương Tuyền không biết khi nào thì đi đến bên cạnh hắn.

Vương Tuyền, phải Giản Nhược Trần tiểu đội trưởng, Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, bất luận là đội trưởng hay vẫn là đội viên đều là Phạm An Quý có ý an bài đấy, nhìn thấy hắn đi tới, Phạm An Quý vội vàng cũng vẫn an.

"Sớm như vậy, khó được Phạm sư đệ thanh nhàn, đến ta trong phòng làm một chút." Vương Tuyền ôn hòa mà mời nói.

Phạm An Quý biết rõ Vương Tuyền nhất định là sự tình muốn nói, gật gật đầu, hai người rất nhanh an vị tại Vương Tuyền trong phòng.

"Cao Ngọc vẫn lạc, Phạm sư đệ có thể có cái gì mặt mày?" Vương Tuyền sau khi ngồi xuống, nói ngay vào điểm chính.

Phạm An Quý mày nhíu lại dưới, hắn cho rằng sẽ là Ứng Sâm thúc giục hắn, không muốn nhưng là Vương Tuyền, liền nói: "Tạm thời còn

không có."

Lời này lại nói tiếp tự nhiên chột dạ, Vương Tuyền nhìn chăm chăm vào Phạm An Quý nhìn sẽ nói: "Từ Vương Tuyền ngộ hại, ta liền vẫn muốn bắt lấy hung thủ, hung thủ hiển nhiên không phải cùng Giản tiên tử giao thiện, mà là có cừu oán, ta cũng từng xin Giản tiên tử hỗ trợ, cùng một chỗ làm khẩu trừ, tìm được hung thủ, Giản tiên tử lại cự tuyệt."

Phạm An Quý "A" rồi một tiếng, hỏi: "Cự tuyệt? Giản tiên tử không muốn tìm ra hung thủ?"

Vương Tuyền lắc đầu, chậm rãi nói ra: "Ta nghĩ, Giản tiên tử phải lo lắng hung thủ lại ra tay, đối với chúng ta bất lợi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 367: Không Hề Chần Chờ

Phạm An Quý rõ ràng mà biết rõ giết chết Cao Ngọc hung thủ là ai, có thể lúc kia, Giản Nhược Trần có lẽ còn không biết, cũng không có hoài nghi bên trên Phạm An Tâm, hấn trầm ngâm xuống, trái lại hỏi: "Vương sư huynh, người thế nhưng là hoài nghi. . ."

Phạm An Quý không phải là muốn đem Vương Tuyền hưởng lỗi rẽ bên trên dẫn, mà là Vương Tuyền mà nói rất hợp lý mà làm cho người ta hoài nghi.

Có thể đối với Vương Tuyền đây người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ bất lợi còn có ai? Ngoại trừ Trúc cơ hậu kỳ đấy, chính là Kết Đan Kỳ được rồi.

Wương Tuyền lại lắc đầu, "Vốn không có hoài nghi ai đấy."

Vốn? Phạm An Quý dừng ở Vương Tuyền, cùng đợi.

"Mấy người chúng ta đem trên bảo thuyền tất cả nữ tu đều loại bỏ rồi, càng về sau, có khả năng đối với chúng ta bất lợi tu sĩ đều loại bỏ rồi, có thể còn không có tìm được ai có thể là hung thủ, thẳng đến. . ."

Wương Tuyền bất chợt dừng lại, vậy mà lại để cho Phạm An Quý tâm xiết chặt, tuy rằng hấn lúc này đây khẩn trương phải nên phải đấy.

Wương Tuyền ánh mắt còn rơi vào Phạm An Quý đôi mắt lên, chậm rãi nói tiếp: "Chúng ta phát hiện, vậy mà đã bỏ sót một cái nữ tu."

Đã nghe được đều muốn nghe, Phạm An Quý tâm lại kỳ quái mà rơi xuống ngọn nguồn, gật đầu nói: "Người hoài nghi tử tử của ta?"

Trong phòng an tĩnh một lát, mới vang lên Vương Tuyên thanh âm: "Nếu như không phải Phạm tiên tử lần lượt đến phủ thái tử lên, nếu như không phải Phạm sư đệ phải lĩnh đội, nếu như Phạm sư đệ không phải Tam công tử, là trọng yếu hơn phải, Phạm tiên tử quen dùng tay trái, vậy hung thủ giết người thủ pháp, cũng là quen dùng tay trái."

"Chỉ bằng mượn gia tử quen dùng tay trái, phải nữ tu, cũng bởi vì gia tử thường đến phủ thái tử, ta Tam công tử phải lĩnh đội, liền kết luận gia tử phải hung thủ giết người, Vương sư huynh không cảm thấy quá vô đoán?" Phạm An Quý nghe được hân trấn tĩnh thanh âm, không nhanh không chậm.

Wang Tuyên hiển nhiên không có cho rằng Phạm An Quý sẽ phủ định hoàn toàn, lông mi triển khai xuống, hơi kinh ngạc, một hồi lâu mới nói: "Phạm sư đệ, ta nghĩ đến người sẽ không. . ."

"Sẽ không phủ nhận? Gia tử lần thứ nhất cách khai sơn môn, lúc trước thậm chí không có rời đi nội môn, vì sao phải cùng Giản tiên tử có cừ oán? Gia tử ít có tiếp xúc ngoại giới, tại phủ thái tử trên yến hội đạt được ban thưởng, về sau tỏ vẻ cảm tạ, lại cùng Giản tiên tử có quan hệ như thế nào?"

Ta là Tam công tử, sớm có kết luận, như thế nào cũng thành rồi gia tử tội danh một trong? Hung thủ kia giết người thời điểm dùng thủ pháp, lại thế nào không phải cố ý lưu lại sơ hở, chính là vì đem hoài nghi mục tiêu từ trên người mình xóa đi?"

Phạm An Quý nói được đầy đủ tinh táo, thật giống như những lời này đã ở trong đầu hân nghĩ tới rất nhiều lần giống nhau, cũng xác thực, trong tiềm thức, hân một mực ở tìm là Phạm An Tâm trốn tránh lý do.

"VẬY, Tam công tử giải thích thế nào, người cùng Giản tiên tử một mực giao hảo, bỗng nhiên liền hình cùng người lạ? Người cùng Giản tiên tử giao hảo, lệnh tử cũng vốn nên cùng Giản tiên tử trở thành bằng hữu đấy, lại vì sao cùng Giản tiên tử hầu như không có kết giao?" Vương Tuyền chất vấn.

"Ta không muốn lại vì gia tử giải thích cái gì, nếu như Vương sư huynh không có xác thực chứng cứ, hy vọng hôm nay ngôn luận liền dừng ở đây." Phạm An Quý nhìn thẳng Vương Tuyền, cường ngạnh nói.

Wương Tuyền nhìn chăm chăm vào Phạm An Quý một hồi lâu, bỗng nhiên gật đầu nói: "Như thế, phải Vương mỗ nhìn lầm rồi."

Wương Tuyền cũng không nói gì nhìn lầm cái gì, chẳng qua là đơn giản nói câu nhìn lầm rồi, Phạm An Quý nghe được hai chữ này, quả thực như một chậu nước lạnh giội xuống, tâm lập tức lạnh lẽo.

Hắn sốt ruột rồi.

Phạm An Quý đều muốn đang nói gì đó hòa hoãn, trong nội tâm lại tất cả đều là đắng chát, miễn cưỡng duy trì đơn giản tức giận ly khai, thế nhưng là vừa về tới gian phòng, tất cả trong nội tâm phòng ngự tất cả đều tan vỡ.

Wương Tuyền có thể phát hiện đấy, Ứng Sâm sao có thể không phát hiện?

Tay của hắn đặt tại bên hông trên túi trữ vật, nhớ tới ngày đó trong cửa hàng, hắn và Phạm An Tâm đạt được lễ gặp mặt tình hình, hắn một mực hoài nghi Viên Thanh vì sao phải đưa hắn và Phạm An Tâm quý trọng như thế lễ gặp mặt, thật là cùng phụ thân hắn có cố?

Hiện tại hắn đã hiểu, rõ ràng là Ứng Sâm cố ý đấy, ở đằng kia giống như dưới tình huống, hắn và Phạm An Tâm đều bị phi kiếm Bảo Khí hấp

dẫn dắt, nhất là Phạm An Tâm, căn bản là muốn không cần che giấu cái gì.

Ứng Sâm chính là vì muốn Giản Nhược Trần chứng kiến Phạm An Tâm phải quen dùng tay trái đấy, mà đây một đôi phi kiếm, ước chừng chính là đối với hãn và phụ thân hãn đền bù tổn thất.

Ứng Sâm đã sớm tất cả đều đã hiểu, còn bỏ mặc hãn làm việc này lĩnh đội, còn bỏ mặc Phạm An Tâm lại nơi đóng quân ra vào, rõ ràng, hãn đã cùng Giản Nhược Trần đã đạt thành hiệp nghị.

Quay đầu lại nhìn Lục hoàng tử cùng Thái tử ở giữa tranh đấu, Lục hoàng tử trắng trợn lũng đoạn Trịnh quốc Mộc hệ, Hỏa hệ Linh dược Linh đan —— hãn nơi nào đến Linh thạch? Chính là một năm trước hãn vẫn còn Thiên Đạo Tông bên trong, chỉ có một nho nhỏ Chu Tước đường, hôm nay Chu Tước đường mở lượt Trịnh quốc các đại thành trấn, nếu như không phải Giản Nhược Trần, hãn ở đâu có thể làm được những thứ này?

Thiên Đạo Tông đã đem Kiếm Tông đánh đè xuống, nếu như không nâng...lên trở lại Lục hoàng tử, sẽ theo Lục hoàng tử cùng một chỗ bị nghiền ép, cho nên, sau lưng, Thiên Đạo Tông đã cũng ủng hộ Lục hoàng tử, không chỉ là Giản Nhược Trần chính mình.

Không, Thiên Đạo Tông đã đang ủng hộ Lục hoàng tử rồi, Ứng Sâm làm như vậy, chẳng qua là tại hướng Giản Nhược Trần tỏ thái độ, Thiên Đạo Tông sẽ cùng Giản Nhược Trần đứng chung một chỗ đấy.

Một cái Kết Đan tu sĩ chỉ điểm một cái Trúc Cơ sơ kỳ nữ tu tỏ thái độ, Giản Nhược Trần cuối cùng còn có bao nhiêu sự tình là hãn không biết?

Hãn không khỏi rung mình một cái, lúc trước hãn đều đang suy nghĩ gì? Dân đen đấy, đơn giản như vậy tình thế vậy mà không có được chia thanh, còn vậy mà tại Đại hoàng tử cùng Lục hoàng tử ai sẽ cuối cùng trở thành Thái tử điểm này tả hữu lưỡng lự?

Có thể hẳn bỗng nhiên cảnh tỉnh lại, Phạm An Tâm làm sao bây giờ? Mẹ của hẳn làm sao bây giờ?

Lúc này đây, hẳn một chút cũng thật không ngờ Giản Nhược Trần có thể hay không ủng hộ hẳn làm tông chủ trên sự tình, nếu như Phạm An Tâm hãm hại Giản Nhược Trần phía trước, Giản Nhược Trần rõ ràng giải thích rõ sẽ không bỏ qua Phạm An Tâm ở phía sau, hẳn còn thế nào có thể nghĩ đến Giản Nhược Trần có thể đưa hẳn đến Thiên Đạo Tông tông chủ trên vị trí đây?

Phạm An Quý tay chân đều tại lạnh cả người, ngực bụng ở trong một đoàn linh lực tại kịch liệt xung đột, hẳn bỗng nhiên há miệng nhổ một bãi nước miếng máu tươi, đây ngậm máu tươi tuôn ra, xung đột linh lực bỗng nhiên chậm rãi thờ bình thường lại.

Hẳn ngây ngốc nhìn lên trước mặt máu tươi, chậm rãi kích phát Linh hỏa, đem máu tươi thiêu đốt hầu như không còn, ngực bụng bên trong một mảnh đau đớn, hẳn lại tuyệt không muốn để ý tới, trong đầu tất cả đều là cùng Giản Nhược Trần ở chung thời điểm điểm điểm tích tích sự tình, còn có Mạc Tiểu Ngôn đấy.

Nếu là không có Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn sẽ cao liếc hẳn một cái sao?

Rất lâu, hẳn mới cười thầm rồi một tiếng, hẳn cho rằng không cách nào thuyết phục Phạm An Tâm, trong tiềm thức lúc đó chẳng phải hy vọng mượn nhờ Phạm An Tâm lực lượng đạt được tông chủ vị trí sao?

Chẳng qua là hiện tại hẳn tỉnh ngộ.

Vận chuyển linh lực, chậm rãi tiêu trừ ngực bụng trong đau đớn, lại tiêu không đi trong nội tâm không cam lòng, hối hận, đau đớn, hy vọng, đủ loại phức tạp tâm tình đan vào trong nội tâm, hẳn biết rõ hẳn triệt để đã thất bại, tuy rằng, hẳn còn chưa kịp làm cái gì.

Hắn biết rõ hắn nên làm cái gì, cái gì mới phải làm nhất đấy, có thể đó là tử tử của hắn a, vì mẫu thân, vì hắn làm ra hi sinh tử tử a, hắn sao có thể ruồng bỏ tử tử của mình, mẹ của mình.

Phạm An Quý trầm mặc mà đứng lên, mở cửa, Phạm An Tâm đang đi tới cửa trước.

"Tử, như thế nào mới tới đây, đi thôi." Phạm An Quý nghe được hắn ôn hòa thanh âm, không hề chần chờ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 368: Quyết Định

Giản Nhược Trần lúc này đang trong phòng tu luyện, loại tu luyện này không là hoàn toàn bế quan, có thể cảm giác được cấm chế bị bóp, nhưng mà nếu như không có kinh động cấm chế, tự nhiên cũng tự không được đến bên ngoài bất kỳ thanh âm gì.

Bất quá lại sau đó, phòng nàng cấm đã bị bóp rồi, như thế không thể không tiếc nuối mà đã xong cũng không quá dài tu luyện.

Cấm chế mở ra, đồng thời cửa phòng cũng mở ra, Giản Nhược Trần thật bất ngờ mà thấy được Vương Tuyền.

Hai người phân biệt ngồi xuống, Giản Nhược Trần ngâm vào nước bên trên linh trà, Vương Tuyền nhận lấy uống một ngụm, không khỏi là linh trà phẩm chất khiếp sợ.

"Phạm lĩnh đội cùng tỷ tỷ của hần vừa rời đi nơi đóng quân." Vương Tuyền mà nói lại để cho Giản Nhược Trần bưng lấy chén trà đưa đến bên môi quá trình dừng lại, nàng có chút nghiêng đầu, lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nói không rõ là giật mình chuyện này, hay vẫn là giật mình chuyện này phải Vương Tuyền muốn tới nói.

"Vốn ta là muốn tìm Ứng Đường chủ đấy, nhưng là muốn muốn trước hết nghe nghe Giản tiên tử ý tưởng." Vương Tuyền tiếp theo đem nói cho hết lời.

Giản Nhược Trần đem nước trà đưa đến bên môi uống một ngụm, cũng không che giấu nàng suy nghĩ thần sắc, hỏi: "Ý nghĩ của ta? Rất trọng

yếu sao?"

"Tại trên bảo thuyền Giản tiên tử cự tuyệt chúng ta tìm kiếm hung thủ trợ giúp, nhưng chúng ta cũng cũng không có định chỉ tìm kiếm hung thủ, ta nghĩ, Giản tiên tử cũng nên biết hung thủ là người nào a." Vương Tuyên nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần con mắt nói.

"A." Giản Nhược Trần phát ra cái không có ý nghĩa đơn âm tiết, sau đó nói: "Sau đó thì sao?"

Vương Tuyên nhăn nhó mày, hắn lần đầu gặp được như vậy cái nói chuyện phương thức, bất luận cái gì thái độ đều không có, hắn rất không thói quen.

"Vì tông môn những đệ tử này, Giản tiên tử không nên nói cái gì sao?" Vương Tuyên nói.

Giản Nhược Trần đặt chén trà xuống, hai tay mười ngón giao nhau, chồng chất đặt ở trên đùi, nói: "Ngoại môn bốn vị đệ tử, Cao sư huynh chết, coi như là cùng ta không quan hệ, truy xét hung thủ, cũng là đời ta trách nhiệm."

Vương Tuyên chọn sau lông mi, "Đối với chúng ta cũng không nhìn thấy tiên tử có gì cử động."

Giản Nhược Trần cười cười: "Vương sư huynh thế nhưng là có chứng cứ?"

Vương Tuyên nở nụ cười sau: "Có thể dùng Tâm ma thệ nói, nếu như Giản tiên tử cũng xác định hung thủ, chúng ta có thể muốn Ứng Đường chủ trở lại chủ trì công bằng."

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Vừa mới Vương sư huynh nói lĩnh đội đi ra, loại chuyện này, trước muốn cùng lĩnh đội nói đi."

Vương Tuyền có chút không rõ Giản Nhược Trần ý tứ.

"Vương sư huynh là có ý chọn lấy lĩnh đội không có ở đây thời gian, vậy, có thể suy tính về sau sẽ chuyện đã xảy ra? Nói thí dụ như Thiên Đạo Tông nơi đóng quân chợt bộc phát ra môn hạ đệ tử tự giết lẫn nhau gièm pha, lĩnh đội đàn ép không được, có đệ tử không rõ ràng lắm nội tình, nhân tâm tan rã, thế cho nên hoàng thất không thể không tham gia. . . , vấn đề?"

Vương Tuyền ngẩn ra.

"Lĩnh đội cùng tỷ tỷ của hần cùng đi ra rồi, nghe nói, Phạm tiên tử cùng phủ thái tử tương giao rất thân, không biết lĩnh đội có hay không cũng là đến phủ thái tử."

Giản Nhược Trần lại bình bình đạm đạm mà thêm một câu, sau đó liền nhìn xem Vương Tuyền, chờ phản ứng của hần.

Vương Tuyền đã trầm mặc sẽ nói: "Giản tiên tử cùng Lục hoàng tử quan hệ cá nhân, nghe nói cũng là rất thân."

Đây đang nói chuyện, hần cẩn thận chú ý đến Giản Nhược Trần phản ứng.

Giản Nhược Trần khẽ cười một tiếng, không thềm để ý chút nào nói: "Đúng vậy a, chúng ta rất hữu hảo."

Vương Tuyền giống như đã hiểu cái gì, không khỏi một lần nữa xem kỹ Giản Nhược Trần, nàng một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ tại hần đây người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ trước mặt không có chút nào khiếp ý, mà chính mình, rõ ràng cao hơn nàng hai cái lớn cấp độ, vậy mà không tự chủ liền không để mắt đến lẫn nhau tu vi sai biệt.

Hần có chút kinh hãi, không khỏi biến sắc, mang ra rồi uy áp.

Ngay tại Vương Tuyền biến sắc thời điểm, Giản Nhược Trần cảm giác được một cỗ áp lực đập vào mặt, nhướng mày, ngực khuyen tai ngọc bỗng nhiên tỏa ra quất sắc quang mang, đem nàng bao phủ tại vòng bảo hộ ở bên trong, hai người tất cả đều kinh ngạc xuống, Vương Tuyền phất chốc rút về rồi uy áp, Giản Nhược Trần trên người quất sắc mặt màn hào quang còn dừng lại một cái chớp mắt.

Giản Nhược Trần cũng không nói gì, thậm chí ngay cả cái ngoài ý muốn biểu lộ cũng không có, Vương Tuyền híp sau con mắt, cũng không cảm thấy cách làm của mình có cái gì không thích hợp.

Khó trách như vậy không có sợ hãi, cũng bởi vì có phòng hộ Pháp khí, còn có rất nhiều?

"Không có ý tứ, không tự giác. . ." Vương Tuyền nhẹ gật đầu, "Giản tiên tử cho rằng, Lục hoàng tử cùng Thái tử, ai hơn có hi vọng?"

Giản Nhược Trần giống như cũng quên mất lúc trước uy áp, ung dung nói: "Ta nghĩ việc cần phải làm, còn giống như không có thất bại qua."

Giản Nhược Trần rõ ràng vừa mới nhận lấy uy hiếp, có thể thật giống như không có bị uy hiếp giống nhau, rõ ràng không có trả lời vấn đề gì, có thể nàng cũng rõ ràng chính là trả lời, Vương Tuyền nhất thời nhìn không thấu Giản Nhược Trần, nàng đây là dựa lấy Lục hoàng tử hậu trường, hay vẫn là Lục hoàng tử dựa lấy nàng?

Hắn xem kỹ lấy Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần lại bình thản ung dung, hắn không đề cập tới hỏi, Giản Nhược Trần liền tuyệt không nói nhiều một chữ, hắn bỗng nhiên đã hiểu, Giản Nhược Trần đây là cẩn thận, bởi vì lẫn nhau tu vi chênh lệch.

Hắn vốn là phải nhắc nhở Giản Nhược Trần trở lại đây, nhưng lại tại Giản Nhược Trần trên người thấy được cự tuyệt, cảnh giác, hắn nặng nề mà

hừ một câu, đứng lên: "Nếu như Giản tiên tử như vậy có nắm chắc, ta cũng liền không tới quấy rầy rồi."

Dĩ nhiên là phẩy tay áo bỏ đi.

Giản Nhược Trần đứng lên, nhìn xem Vương Tuyền ly khai, cửa phòng đóng lại.

Vương Tuyền xem bộ dáng là biết rõ Phạm An Tâm là hung thủ rồi, Phạm An Tâm bị phát hiện, cũng không ngoài ý, nhưng Vương Tuyền đã tìm được nàng, mới phải ngoài ý muốn đấy, hơn nữa, tại Vương Tuyền mịt mờ ý tứ, hẳn là đi tìm Phạm An Quý rồi hả?

Giản Nhược Trần giơ lên tay đè chặt cái trán, nàng không nghĩ muốn đem Phạm An Quý làm cho đầu nhập vào đến Thái tử bên kia, nhưng hiện tại, Phạm An Quý hiển nhiên làm ra quyết định.

Giản Nhược Trần tựa ở trên mặt ghế, hơi có chút sầu muộn, nàng cũng không muốn cùng Phạm An Quý trực diện lên, tốt nhất, Phạm An Quý có thể ước thúc Phạm An Tâm, phải đem nàng đưa về đến tông môn cũng tốt, đem nàng gả đi ra ngoài thôi được, chỉ cần không hề giết lung tung, nàng trong miệng tuy rằng nghiêm trọng nói, trong nội tâm cũng không muốn thực làm được một bước cuối cùng.

Nhưng bây giờ nhìn, sự tình thật sự có điểm muốn thoát ly nắm trong tay.

Nàng suy nghĩ một chút, đứng lên, cũng rời khỏi phòng.

Giản Nhược Trần chậm rãi từ từ mà tiến vào Hoàng Thành, lại chậm rãi từ từ mà tiến vào Chu Tước đường, không bao lâu, Chu Tước trong nội đường ra được một người thẳng đến Hoàng Cung, không bao lâu, Lục hoàng tử từ trong đó đi ra, cũng tiến vào Chu Tước đường.

Đây hết thảy tự nhiên đều bị nên thấy thấy được.

"Đội quyết định của người thật không dễ dàng." Diệp Phi nhàn nhã mà ngồi ở dựa vào trên mặt ghế, bởi vì quá không để ý cùng hình tượng, còn sau này nhích lại gần.

"Đây vẫn chưa tới mười ngày a, thời gian còn rất dài?" Giản Nhược Trần nói.

Nàng đứng ở bên cửa sổ, vẫn nhìn ngoài cửa sổ, lúc nói chuyện đều không quay đầu lại.

"Nên chứng kiến người tới đây ta cũng tới đều thấy được, không cần tổng trạm tại bên cửa sổ rồi." Diệp Phi nói hoàn toàn không thể làm chung mà nói.

Giản Nhược Trần biết nghe lời phải, quay người ly khai cửa sổ, ngồi trở lại đến trên mặt ghế nói: "Như thế nào lại để cho Đại hoàng tử cũng cùng một chỗ tiến vào đến Cửu Khúc động bên trong, liền phải chuyện của người."

"Đại ca của ta thế nhưng là Kết Đan rồi, ta và người mới Trúc cơ." Diệp Phi nheo mắt lấy Giản Nhược Trần, "Người xác định hai người chúng ta đánh thắng được Kết Đan tu sĩ?"

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút nói: "Người khả năng đánh không lại rồi, bất quá ta sao, ngược lại là có chút nắm chắc, người xác định? Đánh rắn bắt tử, ngược lại được kia hại."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 369: Trong Khi Chờ Đợi

Diệp Phi lười nhác mà lắc đầu, "Ta còn muốn lấy đem nhị ca tìm ra, nhường đại ca tại nhị ca chỗ ở ở tốt rồi."

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, "Người không cần Trịnh quốc?"

Diệp Phi ngấm lấy Giản Nhược Trần, nhìn thấy kinh ngạc của của nàng, nở nụ cười: "Ngoài ý muốn chứ người cũng không không cần Thiên Đạo Tông hay sao?"

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút nói: "Có chút ngoài ý muốn, bất quá đây là quyền tự do của người."

Nói qua vừa cười âm thanh: "Người xác định, phụ hoàng người sẽ đồng ý người quyết định này?"

Diệp Phi nói: "Nếu nhị ca không có đi ra, tự nhiên không sẽ đồng ý, bất quá có nhị ca sao, phụ hoàng sẽ đồng ý."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Còn có một, người nghĩ biện pháp có thể làm cho nàng cùng một chỗ đi vào."

"Ai?" Diệp Phi đầu đi dạo, thật không ngờ là ai.

"Phạm An Tâm, Phạm An Quý tỷ tỷ." Giản Nhược Trần nói qua, không khỏi nhăn nhó mày.

"Người sẽ không sợ Tam công tử tìm người gây chuyện? Muốn ta nói, tùy tiện ước đi ra giết được rồi, thần không biết quỷ không hay đấy." Diệp

Phi cũng cau mày nói.

"Người cũng không có tính toán giết đại ca người, ta cũng coi như cho Tam công tử một cái tình cảm." Giản Nhược Trần thở dài sinh ra.

Diệp Phi cười nhạo rồi thanh âm, có chút ít châm chọc nói: "Lần đầu nhìn thấy người Giản đại tiểu thư khó xử đây, cũng tốt tâm, sợ đại ca của ta một chỗ cô đơn lạnh lẽo khó nhìn, trả lại cho hắn mang vào đi tới một cái nữ tu."

"Ai nói muốn hai người bọn họ giam cầm đến cùng nhau?" Giản Nhược Trần trợn nhìn Diệp Phi liếc.

"Người không biết Tam công tử tỷ tỷ đã chung tình rồi Thái tử?" Diệp Phi nói.

"Coi như là đã biết, ta có lý do gì thành toàn nàng?" Giản Nhược Trần đứng lên, "Thời gian cũng không còn nhiều lắm rồi, ta cần phải trở về."

"Đừng a, như vậy người liền đi trở về, ta cần lý do gì thuyết phục phụ hoàng thả người cũng đi vào Cửu Khúc động bên trong." Diệp Phi nửa thật nửa giả mà nói.

Giản Nhược Trần bẽ nghề lấy Diệp Phi: "Lục hoàng tử cho rằng, Trịnh Hoàng cái gì cũng không biết?"

Diệp Phi thở dài, từ dựa vào trên mặt ghế đứng lên, "Người sẽ không sợ ta tá ma giết lừa? Quay đầu lại đem người cũng đưa đến Cửu Khúc động bên trong?"

Giản Nhược Trần hừ cười một tiếng: "Sợ, như thế nào không sợ, sợ chết rồi."

Diệp Phi nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần cũng không cho Diệp Phi lại cơ hội nói chuyện, cũng đứng lên nói: "Hay vẫn là hảo hảo ý định sao có thể đi vào rồi hãy nói, còn có, như thế nào đi ra."

Diệp Phi không nói gì nhìn một chút Giản Nhược Trần, một hồi lâu mới lên tiếng: "Cùng người cùng một chỗ lâu rồi, sẽ không như tu sĩ."

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Ta vẫn chờ sự tình hiểu được, liền bế quan tu luyện."

Chợt nhớ tới cái gì nói: "Kì quái, mấy ngày nay tại sao không có nhìn thấy Mạc Tiểu Ngôn tìm ta?"

Mạc Tiểu Ngôn đều theo tới Hoàng Thành rồi, các nàng liền cùng một chỗ tại Hoàng Thành chạy hết một vòng, đây cũng là vài ngày rồi, thậm chí ngay cả tin tức cũng không có, đoán chừng là bế quan.

Nghĩ đến mười năm ước hẹn, muốn tiến giai đạo Kết Đan, Giản Nhược Trần đột nhiên cảm giác được có chút áp lực, Mạc Tiểu Ngôn đều là Trúc cơ hậu kỳ, còn như vậy cố gắng, nàng ngày hôm nay một ngày, phải trả phải cứ như vậy phân tâm, thật muốn cuối cùng được người chế trụ rồi.

"Nếu không, người cũng đừng hồi nơi đóng quân rồi, ngay ở chỗ này bế quan tốt rồi." Diệp Phi mời nói.

"Cũng nên cho linh đội nói một chút đấy." Giản Nhược Trần tuy rằng nói như vậy lấy, cũng hiểu được vẫn còn là Chu Tước trong nội đường tốt, nàng cũng không muốn trở về lại đối mặt Phạm An Quý.

"Ta cho Phạm An Quý phát cái Truyền Âm Phù, nói mời người trong hoàng cung ở vài ngày, hẳn còn có thể đến trong hoàng cung tra chữa từng." Diệp Phi nói qua cùng Giản Nhược Trần vẫy vẫy tay.

Diệp Phi sau khi rời khỏi, Diệp Thủy Tuyền mới tiến vào, tự mình cho Giản Nhược Trần an bài tĩnh thất, lại dâng năm bình năm hệ Chân Nguyên Đan, Giản Nhược Trần tuy rằng trong tay không thiếu Linh đan, cũng không có khách khí, trực tiếp nhận lấy.

Nói đến nàng cho Chu Tước đường ra chủ ý lấy được tiền lời, đầy đủ mua xuống toàn bộ Trịnh quốc tất cả Chân Nguyên Đan được rồi, tự nhiên cũng liền không cần khách khí.

"Giản tiên tử, ta vẫn có cái khó hiểu." Tại yên tĩnh cửa phòng, Diệp Thủy Tuyền nói.

Giản Nhược Trần đứng xuống, chờ Diệp Thủy Tuyền tiếp tục hỏi.

"Giản tiên tử năng lực, hoàn toàn có thể chính mình nắm giữ Trịnh quốc thế cho nên tất cả tam cấp văn minh quốc gia kinh tế, vì sao. . ." Diệp Thủy Tuyền nói.

Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Như vậy cũng không rất tốt sao, ta cũng không thiếu tu luyện Linh dược, nếu thật là thiếu, sẽ thấy cùng Chu Tước đường làm hai đơn sinh ý, Linh thạch vật này, thiếu hiện kiếm cũng không phải rất khó.

Cần phải chăm chú tại kiếm Linh thạch lên, thời gian tu luyện liền không đủ, cũng tỷ như hiện tại, đều muốn như quá khứ như vậy khép lại quan chính là mấy tháng liền không làm được."

Như là người khác nói như vậy, Diệp Thủy Tuyền còn hoài nghi, Giản Nhược Trần nói như thế, liền chứng minh Giản Nhược Trần thực có năng lực như thế.

Có thể đem Linh thạch xem trọng như thế nhạt cùng dễ dàng như thế đây, Diệp Thủy Tuyền lần thứ nhất chứng kiến, nếu như không phải hãn giải Giản Nhược Trần, cũng biết Giản Nhược Trần thật sự đối với mấy cái

này không thêm để ý, hẳn thật muốn muốn khích lệ Diệp Phi đem Giản Nhược Trần giam cầm lại, hoặc là, dứt khoát tại công thành danh toại về sau giết nàng.

Nhịn không được liền thốt ra: "Đều nói cây cao chịu gió lớn, Giản tiên tử, đầu óc của người cùng tu vi của người cũng không ngang nhau, người liền không lo lắng chúng ta đối với người có lòng bất chính?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười: "Diệp quân gia nói tất cả đầu óc của ta cao hơn tu vi của ta, ta sao có thể nhìn lầm người đây." Nói qua đẩy ra tỉnh thất cửa, nhưng không có nóng lòng đi vào, quay đầu lại nói:

"Ta cảm thấy được bên trong, là quan trọng nhất không phải thông minh hay không, mà là đối với người khác có hay không giá trị lợi dụng, chỉ cần người đối với người khác có ích, hẳn luôn không nỡ bỏ đối với người hạ thủ, chủ nhân của người vừa cùng ta nói xong tá ma giết lừa, đây không phải là mãi còn không có cớ sao."

Giản Nhược Trần cũng không thêm để ý ví von trong dùng từ, nàng chẳng qua là không muốn cùng Diệp Thủy Tuyền có bất kỳ khoảng cách, nàng thường thức Diệp Thủy Tuyền đối với Diệp Phi trung thành, nhưng không thích hẳn lần lượt thăm dò, dứt khoát đã nói lên bạch.

Đóng lại tỉnh thất cửa, Giản Nhược Trần cuối cùng có thể yên tĩnh mà bế quan vài ngày tu luyện.

Ở lại Chu Tước đường, thật sự có thể thoái thác rất nhiều phiền toái không cần thiết, mà phía ngoài hết thảy đều tại dựa theo đoán trước sự tình phát triển, mặc dù có một chút tiểu nhân độ lệch, đã ở có thể khống chế trong phạm vi.

Diệp Phi nói như thế nào phục Trịnh Hoàng lại để cho hẳn và Đại hoàng tử đều tiến vào Cửu Khúc động, nếu là Diệp Phi sự tình, nàng tự cũng không hỏi đến.

Làm Tổng giám đốc nhiều năm, nàng biết rõ, có một số việc là có thể buông tay đi làm đấy, chuyện quan trọng sự tình tự mình làm, vậy cũng chỉ có thể cúc cung tận tụy rồi.

Làm Tổng giám đốc nếu làm được việc này phân thưởng, vậy cũng không phải là Tổng giám đốc, phải làm công được rồi.

Nhưng nàng hay là đối với Lạc Phàm như thế nào tiến vào Cửu Khúc động hiếu kỳ.

Lạc Phàm đến Hoàng Thành, giống như không có người chú ý tới, nói như vậy thì, Lạc Phàm còn có nàng không biết một mặt rồi.

Cũng thế, một cái bên trên cái thế giới bộ đội đặc chủng, cảnh quan, đương nhiên sẽ có chính mình không muốn người biết bí mật, Giản Nhược Trần mặc dù hiếu kỳ, thực sự tại không uy hiếp tình huống của nàng xuống, sẽ không tận lực nghe ngóng.

Nàng đã làm trẻ nãi thật lâu tu luyện.

Ba ngày thời gian, đắm chìm đang tu luyện ở bên trong, thật sự phải nháy mắt thời gian, làm cấm chế bị khấu vang lên thời điểm, phần thứ nhất Chân Nguyên Đan dược lực còn không có hoàn toàn hấp thu, Giản Nhược Trần thu công phỏng theo, cảm giác được trong cơ thể còn mênh mông dược lực cùng thoáng tăng trưởng linh lực, hay vẫn là rất mừng rỡ đấy.

Quả nhiên là Diệp Phi đưa tới tin tức, lại có một ngày, Cửu Khúc động liền sẽ mở ra rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 370: Lo Trước Khởi Hoạ

Giản Nhược Trần một lần nữa trở lại tỉnh thất, không thềm nghĩ nữa chuyện của ngày mai, tiếp tục hấp thu trong thân thể được lực, cảm thụ được linh lực rất nhỏ mà tăng trưởng, trong nội tâm chậm rãi tràn đầy sung sướng.

Nàng rất ưa thích làm việc cảm giác, cái thế giới này tu luyện, có thể thay thế bên trên cái thế giới làm việc, cũng có thể làm cho nàng có loại hoàn toàn buông lỏng ý niệm trong đầu.

Còn có cái gì so với trầm mê đang tu luyện trong càng có thể làm cho không người nào có thể tự tìm chế sự tình rồi, thực tế tại nàng đã cực kỳ lâu không có đứng đắn mà tu luyện về sau.

Nguyên bản, tại mới vừa tiến vào đến cái thế giới này thời điểm, đối với tu luyện chẳng qua là hiếu kỳ, về sau chính là buồn tẻ lần lượt dẫn khí nhập vào cơ thể, thật là hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể về sau bắt đầu tiến giai, nàng mới cảm nhận được thực lực tràn ngập nội tâm vui vẻ.

Tuy rằng tu luyện của nàng quá trình không phải nhẹ nhàng như vậy, mỗi lần tiến giai lúc trước, đều phải kinh thụ ba lượt linh lực bành trướng cùng đối với kinh mạch đè ép, nhưng mà, bởi vì cái gọi là góp ít thành nhiều, bởi vậy mà đến cường đại cảm giác thì càng làm cho người si mê.

Giống như vất vả khổ cực mấy ngày vài đêm thậm chí nhiều hơn thời gian về sau, nhìn xem liên tiếp trôi chảy dấu hiệu chuyển đổi thành chính mình cần hình ảnh, là giống nhau cảm giác thành tựu.

Linh lực tại kinh mạch lưu chuyển, mấy ngày nay tu luyện, coi như là tăng thêm lúc trước một ít, dĩ nhiên không đủ để lại để cho kinh mạch của nàng có bất kỳ biến hóa, Trúc cơ về sau kinh mạch có thể chứa nạp linh lực thêm nữa, mà linh lực gia tăng thực sự càng thêm chậm chạp.

Cốt bởi Luyện Khí Kỳ thời điểm, linh lực phải hoá khí đẩy, Trúc cơ chính là hoá lỏng rồi, hoàn toàn khác nhau mật độ tự nhiên là hoàn toàn khác nhau thời gian tu luyện, đối với Linh đan nhu cầu cùng thời gian tu luyện tự nhiên yêu cầu hoàn toàn bất đồng.

Giản Nhược Trần đã kế hoạch tốt rồi, giúp đỡ Diệp Phi đạt thành mong muốn về sau, nàng cũng phải tìm cái không bị quấy rầy địa phương bế quan, ít nhất cũng phải có một năm thời gian.

Đem linh lực đưa về đến trong đan điền, Giản Nhược Trần mới bắt đầu suy nghĩ tin tức mới vừa nhận được.

Nàng cho rằng tiến vào đến Cửu Khúc động sẽ là sẽ chuyện khó khăn, dù sao Cửu Khúc động bên trong trận pháp cấm chế phong bế đều là hoàng thất tổ tiên, từ trước quy củ chính là chỉ có hoàng thất thành viên có thể tiến vào.

Tu sĩ đều là cực kỳ chú trọng quy củ đấy, đã là tu sĩ lại là hoàng thất đấy, càng thêm coi trọng, nhưng Giản Nhược Trần thật không ngờ đấy, việc này thành viên hoàng thất lời nói, còn kể cả thuần phục.

Chỉ cần thừa nhận trung với cái nào đó thành viên hoàng thất, với hộ vệ thân phận cũng có thể đi vào.

Giản Nhược Trần cũng không có cần chính mình ra mặt, chỉ bằng mượn nàng là Diệp Phi đã làm sự tình, tại Trịnh Hoàng chỗ đó liền lấy được một tấm giấy thông hành.

Nàng lắc đầu, vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cảm thấy cái này có thể sẽ có cái gì cạm bẫy.

Yên tĩnh mà đã ngồi một hồi, Giản Nhược Trần phát một cái túi trữ vật, Huyền Thiết Mẫu đao vù vù mà xuất hiện ở trong tay, khoảng cách trước đó lần thứ nhất đem nó xuất ra túi trữ vật, còn có một đoạn thời gian.

Huyền Thiết Mẫu đao không an phận mà tại Giản Nhược Trần trong tay giây giụa lấy, nó quá nhiều thời gian không có được Giản Nhược Trần máu tươi, không thể chờ đợi được mà nghĩ muốn hấp thu, Giản Nhược Trần một mực mà cầm lấy Huyền Thiết Mẫu đao, nhìn xem nó giây giụa.

Nàng ít có do dự thời điểm, bên trên cái thế giới cho dù là chính tay đâm cừu nhân thời điểm, nàng cũng chưa từng do dự qua, xuyên qua đến cái thế giới này về sau, mỗi một sự kiện, thậm chí là đáp ứng Mạc Tiểu Ngôn yêu cầu, nàng đều không có như vậy do dự qua.

Tại trước đó lần thứ nhất đệ tử ngoại môn thi đấu thời điểm, nàng đã từng muốn tế luyện rồi Huyền Thiết Mẫu đao, thế nhưng là thi đấu so với đoán trước như ý để ý, nàng cũng chỉ là cho ăn rồi mẫu đao máu tươi của mình, về sau, chính là ngẫu nhiên mới có thể lấy ra nó.

Nhưng lúc này đây nàng lần nữa do dự, Cừu Khúc động, Thái tử, Kết Đan tu sĩ, bị trận pháp cấm chế phong ấn hoàng thất tiền bối, trên thực tế một mực ở cho nàng áp lực.

Tu vi của nàng cùng Pháp khí, là có thể đánh bại Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, xuất kỳ bất ý, cũng có thể kháng cự Trúc cơ hậu kỳ, cần phải là đúng Kết Đan tu sĩ, vậy căn bản chính là lấy trứng chọi đá.

Nàng dựa đấy, hay vẫn là Lạc Phàm luyện chế vũ khí nóng —— súng ống.

Chỉ là một thanh cùng súng ngắn cơ bản nhất trí đồ vật, khác nhau đúng rồi bên trên mang theo phiên phức hoa văn, những thứ này hoa văn hợp thành trận pháp, nhất là cò súng, trận pháp nhanh hơn cò súng động lực, có thể đem viên đạn đích thực tốc độ gia tăng lên gấp đôi.

Mà viên đạn, cũng không đơn thuần là hỏa dược —— cái thế giới này còn có chế tạo hỏa dược nguyên vật liệu đấy, luyện chế mà không phải đơn giản pha trộn cho cân đối về sau, uy lực lớn với Giảm Nhược Trần làm cho hiểu rõ hỏa dược, mà viên đạn nho nhỏ diện tích bề mặt lên, cũng khắc rồi phiên phức trận pháp.

Trận pháp này mục đích là phá hư bị tập kích người thân thể mặt ngoài phòng hộ vòng bảo hộ, hay vẫn là Giảm Nhược Trần đem phù lục đồ án đem đến viên đạn bên trên đấy.

Việc này viên đạn cũng là có thuyết pháp đấy, hỏa dược là một loại, còn có vài loại, toàn bộ viên đạn phải không tâm, ngoại trừ viên đạn ngoại bộ trận pháp, bên trong điền nhập Ngũ Hành phù lục.

Nói cách khác, lợi dụng tốc độ của viên đạn, đem phù lục phóng ra đến bị tập kích người trên người, bằng khoảng cách gần kích phát phù lục.

Giảm Nhược Trần đã từng thí nghiệm qua phù lục uy lực, vốn chỉ có thể đối luyện nội giận hậu kỳ tu sĩ mang đến nguy hiểm phù lục, nếu như dán tại Trúc cơ tu sĩ trên thân thể kích phát, trừ phi Trúc cơ tu sĩ trên người có phòng hộ vòng bảo hộ, hoặc là lập tức liền kích phát hộ thể Linh thuần, bằng không thì, không phải trọng thương, cũng muốn không sai biệt lắm.

Nếu chỉ có vậy phù lục thiếp thân chồng lên, như vậy, cho dù là có hộ thể Linh thuần cùng vòng bảo hộ, cũng sẽ bị ăn mòn.

Như vậy, nếu bản thân chính là nhắm vào Kết Đan tu sĩ phù lục thiếp thân kích phát, cái kia chính là kịp thời khởi động hộ thể Linh thuần cũng

vô ích, vòng bảo hộ khả năng có thể ngăn cản một ít, cũng khả năng bị nổ tung.

Giản Nhược Trần liền là chuẩn bị dùng loại này bị cải tạo thích ứng Tu Tiên giới sủng ngăn để đối phó Đại hoàng tử đấy, có thể suy nghĩ về sau, hay vẫn là lấy thêm ra rồi Huyền Thiết Mẫu đao.

Huyền Thiết Mẫu đao phải cái thế giới này đồ vật, là chân chính Pháp khí, tuy rằng nó người chế tạo phải tà tu, bản thân nó coi như là một kiện tà ác Pháp khí, nhưng Giản Nhược Trần cho rằng nàng tâm trí đầy đủ cứng cỏi, ý chí của nàng cùng thần thức, tuyệt đối sẽ không bị đồng hóa đấy.

Pháp khí chính là Pháp khí, tuy rằng có chút Pháp khí trong khả năng ở cái tà ác Linh Hồn.

Thật giống như ra đời tâm trí người máy.

Giản Nhược Trần lắc đầu, nhìn xem vẫn tại trong tay nàng giấy giữa Huyền Thiết Mẫu đao, ánh mắt chậm rãi lạnh xuống trở lại.

Huyền Thiết Mẫu đao tiếp cận ngón tay, rất nhanh ngón tay xuất hiện một vòng đỏ ửng, mẫu đao vù vù mà đụng lên đi tới, dốc sức liều mạng muốn đâm vào đến Giản Nhược Trần trong ngón tay, lúc này đây, Giản Nhược Trần không có lấy mở mẫu đao, mặc cho mẫu cắt cắt nhập ngón cái bên trong.

Máu nhanh chóng hướng Huyền Thiết Mẫu trong đao chảy xuôi, mẫu đao mừng rỡ điên cuồng hấp thu máu tươi, giống như lập tức liền đem toàn bộ trên ngón tay máu tươi hấp thu hầu như không còn, ngón cái bày biện ra không bình thường trắng bệch.

Tay vừa dùng lực, Huyền Thiết Mẫu đao giơ lên, ngón tay chậm rãi khôi phục huyết sắc, Huyền Thiết Mẫu đao có chút rung rung dưới, xuất hiện nho nhỏ thỏa mãn.

Một lần chỉ có mấy giọt máu tươi thậm chí một giọt, ngẫu nhiên sẽ cho một giọt tinh huyết, Huyền Thiết Mẫu đao thật lâu không có uống đến máu tươi, nó đã rất thỏa mãn.

Giản Nhược Trần nhìn xem mẫu đao rung rung có chút đẹp loạn nháy mắt, chợt tế ra rồi một giọt tinh huyết, mẫu đao nháy mắt kích động lên.

Tinh huyết chậm rãi rơi xuống mẫu vết đao miệng, ngay tại Hưởng mẫu trên thân đao rơi xuống nháy mắt, một điểm thần thức chợt bao trùm tinh huyết, cùng một chỗ tiến vào đến mẫu trong đao.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 371: Giết Chóc Bản Tính

Trong thoáng chốc, Giản Nhược Trần tầm mắt liền phân rời hai bộ điểm, một bộ phận đích thực tầm mắt hay vẫn là gian phòng này tĩnh thất, nằm ở trong tay Huyền Thiết Mẫu đao, mà một bộ khác phận tầm mắt, bỗng nhiên chính là màu đỏ tươi đầy trời.

Trần ngập màu đỏ tươi, chớp mũi trần đầy máu tanh hương vị, sát khí bỗng nhiên đập vào mặt, nhanh chóng chui vào đến Giản Nhược Trần trong thức hải, Giản Nhược Trần tâm đột nhiên khê động, giống như chứng kiến trước mắt hai cái bị trói buộc co rúm lại nam tử, nước mắt nước mũi đầy mặt, mà trong tay của nàng, rõ ràng là lóe sáng trường đao.

"Hặc hặc! Hặc hặc! Nguyên bản ta và người đồng nguyên, khó trách người cho ăn ta máu tươi của người, hóa ra bản tính tất cả đều là giết chóc, máu tươi mới có thể mang cho ta và người hưng phấn, tốt! Tốt!"

Càn rỡ tiếng cười trần ngập trong óc, mỗi một thanh âm đều tốt như có một sóng âm, tại trong đầu của nàng bên trong khuếch tán, đang tìm đồng cảm, dẫn phát đồng cảm.

Cái thanh âm này nghe không xuất ra trẻ tuổi hay vẫn là già nua, lại mang theo kim loại giống như âm vang lực lượng, trong giọng nói phải chân thật đáng tin mà khẳng định, dường như hẳn mà nói chính là quyết định, không để cho cải biến.

Tầm mắt do hai cái biến thành ba cái, ngoại trừ trước mắt đoán cùng màu đỏ tươi một mảnh, chính là nàng nắm trường đao hung hăng đâm

thùng hai người kia màn ảnh, nàng giống như trôi nổi tại ngay lúc đó thân thể bên ngoài, nàng xem thấy nàng mười tám tuổi khuôn mặt mang theo cùng nàng tuổi cùng động tác hoàn toàn bất đồng tỉnh táo.

Nhìn xem hai người trái tim trước sau phun ra máu tươi, nàng trong ánh mắt tỉnh táo cùng khát máu, đối lập lấy đối phương sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Đi theo hình ảnh bỗng nhiên tối sầm, tay của nàng đồng dạng nắm lấy một thanh đao, mũi đao hướng một cái Âm Hắc bóng người đan điền trát đi tới, tại mũi đao tiến vào đến đan điền lập tức, đao đột nhiên nhéo một cái.

Giống như có chói tai tru lên, khả năng cũng không có, giống như có máu tươi phun tung toé, nàng hướng cái bóng đen kia ngược đi tới —— thôn trưởng, Quỷ tu thôn trưởng.

Hình ảnh lại một lần, dĩ nhiên là trận thi đấu nhỏ ở trong, nàng đột nhiên xuất thủ phi đao, trước sau thu hoạch được hai cái tính mạng con người.

Sau đó chính là ly khai Bích Vân cốc hình ảnh, nàng cục gạch từ tu sĩ kia đỉnh đầu nện xuống, xoay tròn mở rộng, cắt đứt thân thể. . .

Tất cả nàng đã từng giết chóc cực nhanh mà từ trước mắt hiện lên, tại người cuối cùng "Tốt" chữ xuất hiện về sau, hình ảnh ôn tồn âm cùng một chỗ biến mất.

Giản Nhược Trần bình yên ngồi ngay ngắn, tâm tình chưa từng bị trước mắt hình ảnh mang đến nửa điểm gợn sóng, nàng chăm chú đây nhìn xem thần thức cùng tầm mắt hai cái hình ảnh, tìm kiếm thanh âm xuất hiện ngọn nguồn.

Huyết sắc ở bên trong, lờ mờ có một đoàn càng thêm màu đỏ tươi sương mù, sôi trào hình như là kích động không thôi, lại giống như nguyên

bốn chính là một đoàn bốc lên đồ vật.

Tinh huyết thoát ly thần thức khống chế, hướng vậ đoàn màu đỏ sương mù đuổi theo, thần thức cũng hướng sương mù bay qua đi tới, cũng tại tiếp cận thời điểm nhận lấy lôi kéo, vật gì lại muốn lôi kéo lấy thần thức, cũng không phải là thôn phệ, mà là đồng hóa.

Giản Nhược Trần lặng yên nhìn xem thần thức cảm giác được hết thấy, nói nhìn, không bằng nói là tại tự nghiệm thấy, dùng thần trí của mình, thần trí, còn có tâm, đại não.

Nếu như có thể, cũng có thể nói là dùng Nguyên Thần.

Nàng nhìn thấy tinh huyết dung nhập vào trong huyết vụ, chứng kiến thần thức giống như đang bị "Cảm hóa", nàng nhất thời tìm không thấy từ để hình dung, dường như bất luận cái gì từ ngữ cũng khó khăn với hình dung loại cảm giác này.

Nàng cũng không bài xích loại này cảm hóa, cũng không thể nói ưa thích, nhưng nàng hiển nhiên là sẽ không bị cảm hóa đấy, bởi vì thần thức bị dắt lôi kéo, thật giống như có vật gì đó theo thần thức tiến vào đến nàng trong thức hải, cũng chính là khi đó, nàng về tất cả giết chóc trí nhớ đều xuất hiện ở chính mình, cùng cái kia quái dị thứ đồ vật phía trước.

"Ồ?" Kim loại tính chất thanh âm phát ra sợ hãi thán phục, kỳ quái, chỉ là một cái chữ, Giản Nhược Trần sẽ hiểu ý của nàng.

"A! Thì ra là thế." Theo sát lấy, lại là mấy chữ.

Trong đầu có đồ vật gì đó rõ ràng rời đi, theo thần trí của nàng về tới huyết sắc bên trong.

Giản Nhược Trần hay vẫn là quan sát.

Hai phe tựa hồ xuất hiện giằng co, giằng co song phương cũng không có gấp gáp không hoảng hốt, giống như đang liều so với lấy tính nhẫn nại.

Dường như qua thật lâu, kỳ thật cũng không quá đáng phải hai hơi thở, Giản Nhược Trần thần thức hơi có chút thu hồi, cái thanh âm kia lần nữa vang lên: "Người không phải rất có tính nhẫn nại đấy sao? Hay vẫn là lạt mềm buộc chặt?"

Giản Nhược Trần thần thức thu hồi một điểm, nhưng vẫn là tại Huyền Thiết Mẫu trong đao, chẳng qua là thoáng thoát ly màu đỏ sương mù, liên lụy cảm giác hoặc là nói là cảm hóa cảm giác giảm bớt chút ít.

"Cùng tính nhẫn nại không quan hệ, lạt mềm buộc chặt nha, vậy các hạ cũng là đã đồng ý ta chuẩn bị bắt ngươi rồi." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

"Nói khoác mà không biết ngượng!" Thanh âm nhưng không có xuất hiện nộ khí.

Giản Nhược Trần thần thức lui nửa hồi một điểm, "Biết xuống, người cư trú chỗ gần đây chủ nhân."

"Danh tự?" Cái thanh âm kia hỏi.

"Việc này, ngươi tạm thời chưa cần thiết phải biết." Giản Nhược Trần lạnh lùng cự tuyệt.

Nói không nên lời vì cái gì, Giản Nhược Trần chính là không muốn nói ra tên của mình, dường như danh tự một khi nói ra, sẽ đối với chính mình bất lợi bình thường.

Cái thanh âm kia đã trầm mặc một cái chớp mắt đi theo vang lên: "Vậy, ta cũng không có giới thiệu chính mình cần phải rồi."

Giản Nhược Trần khẽ gật đầu, thần thức đem tâm tình của nàng phản ứng đi tới, liền phải không có tên không có giới thiệu cũng đã đồng ý.

"Quấy rầy." Giản Nhược Trần lại nói một câu, thần thức liền muốn hoàn toàn lui ra ngoài, có thể tại lui ra ngoài nháy mắt, cái thanh âm kia vội vàng mà nói: "Trở về!"

Cái thanh âm này như thể vội vàng, dường như sợ Giản Nhược Trần thần thức hút ra đi ra ngoài giống như, lúc trước thần thức bị đồng hóa cùng lôi kéo cảm giác lại một lần nữa xuất hiện, liền dường như nàng muốn quay người ly khai, có giữ nàng lại tay áo giống như.

Giản Nhược Trần thần thức "Đứng" ở.

Cái loại cảm giác này chần chờ xuống, tốt muốn biết Giản Nhược Trần cũng không thích, phút chốc biến mất.

"Ta biết rõ ngươi có chuyện, chẳng qua là, tại mở miệng lúc trước tốt nhất suy nghĩ minh bạch, ta sẽ không cho ngươi cơ hội thứ hai." Giản Nhược Trần thản nhiên nói.

"Cái gì?" Thanh âm kia quả thực không thể tin được, có thể chỉ có hai chữ này, quả nhiên liền an tĩnh, tựa hồ đang tự hỏi, tại thưởng thức.

Giản Nhược Trần không nóng nảy, hay vẫn là như lúc trước giống nhau cùng đợi, từ cái thanh âm này mấy câu cùng cách làm, nàng đã được đến rồi chút ít hữu dụng tin tức.

Đọc đến nội tâm giết chóc, sau đó đồng hóa, phát hiện không cách nào đồng hóa về sau ngăn ngại kinh ngạc, lập tức đã tìm được nguyên nhân, cũng có thể có thể đối với nguyên nhân do dự, bất quá vậy cũng không có cái gì, đối phương chỉ có thể nhìn đến cùng giết chóc chuyện có liên quan đến, những thứ khác, kỳ thật chính là thấy được, cũng không có đại quan hệ.

Việc này Pháp khí bên trong quả nhiên có cái gì, hơn nữa không tốt không chế, dù sao vật này là vật sống, cùng loại Linh Hồn đồ vật, cũng có với nàng giống nhau trí lực, Giản Nhược Trần cũng không có nắm chắc thu phục, trong nội tâm nàng kỳ thật cũng không có tính toán thu phục.

Cùng dấu hiệu giao tiếp đã thành thói quen, đối với dấu hiệu đáp nặn đồ vật sinh ra trí lực, nàng còn không có cho đối phương chuẩn bị cho tốt virus, vậy cũng không bằng tạm thời ly khai.

Không qua đối phương nếu như kiên trì muốn câu thông, cũng không ngại câu thông xuống, nhưng nàng sẽ không cho đối phương thử cơ hội, đây chính là đàm phán kỹ xảo, làm thực lực hoàn toàn áp chế thời điểm, tuyệt đối không cần cho đối với phương có thể may mắn ảo giác.

Đối phương chậm chạp không nói gì, giống như bởi vì chỉ có lúc này đây cơ hội tại thận trọng quyết định, Giản Nhược Trần im ắng chờ đợi lấy, không có thúc giục.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 372: Kèm Theo Tặng Công Pháp

Giản Nhược Trần bình yên ngồi ngay ngắn, tâm tình chưa từng bị trước mắt hình ảnh mang đến nửa điểm gợn sóng, theo vậy một tiếng "Tốt", nhìn trước mắt hình ảnh biến mất, thậm chí còn thoáng có chút tiếc nuối.

Những thứ này, quả thật chính là nàng từng có qua giết chóc, cũng không từng làm cho nàng từng có bất cứ tiếc nuối nào, cũng chưa từng từng có hối hận, càng không có xuất hiện chờ đợi, tựa như cùng nàng đã làm mọi chuyện cần thiết bình thường, làm, liền là làm.

Như thế, nàng không sợ bị dòm ngó, bị cảm giác.

Huyết sắc cuộn cuộn, dần dần xuất hiện một đoàn màu đỏ tươi sương mù, sát khí, Huyết Khí tràn ngập, toàn bộ không gian nháy mắt mà thành huyết sắc không gian, mà vậy một đoàn mơ hồ sương đỏ, giống như là huyết sắc trong không gian sát Thần!

Giản Nhược Trần mang theo một chút mà thường thức, nhìn xem việc này cũng không thể nhìn rõ hình người đồ vật, chỉ bằng mượn đứng thẳng cùng sát khí, liền có thể tưởng tượng ra mặt trước chi nhân đã từng như thế nào cường đại.

Cảm giác lực, Giản Nhược Trần biết rõ, chỉ cần nàng một cái ý muốn, có thể mở mạnh huyết sắc sương đỏ, chứng kiến bị sương mù màu máu che giấu chân thân, có thể nàng khắc chế rồi việc này ý muốn.

Cường đại người là không nên bị nhục nhã cùng tiết độ.

Bất luận người này lúc trước đã làm cái gì, hấn tàn bạo hay vẫn là chút nào không nhân tính, hiện tại quan hệ giữa bọn họ đã lại lần nữa đã bắt đầu, không cần phải cũng không dùng đến đi truy cứu chuyện lúc trước.

Giống như chết đèn tắt giống như, người này lúc trước cường đại trở lại, hấn cũng đồng đẳng với chết hết.

Cho nên, nàng ngay cả danh tự cũng sẽ không hỏi, chỉ biết lấy tiền bối hai chữ xưng hô.

"Tiền bối nghe qua Cửu Khúc động chứ" Giản Nhược Trần nói.

"Một cái nhu nhược người không dám đối mặt thế gian, không dám mặt đối với bản tâm địa phương." Trong sương mù màu máu truyền đến khinh thường thanh âm.

Giản Nhược Trần không hỏi, cũng không đi phản bác.

"Tiền bối có thể cần muốn nhìn thấy bên ngoài?" Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Chỉ cần đao không có ở đây trong túi trữ vật." Trong huyết vụ hừ một tiếng.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, thần thức trực tiếp liền thối lui ra khỏi Huyền Thiết Mẫu đao.

vẫn còn là trong tĩnh thất, đao hay vẫn là nằm ở trong tay, tâm thần cùng Huyền Thiết Mẫu đao liên hệ cùng một chỗ, có như vậy một loại cảm giác, chỉ cần nàng muốn, Huyền Thiết Mẫu đao sẽ tùy tâm sở dục.

Giản Nhược Trần cúi đầu nhìn lấy đao trong tay, nhưng có chút sầu muộn.

Đao không lớn, nhưng không có vỏ đao đao như thế nào cũng không cách nào thiếp thân để đặt đây, càng bởi vì trong đó ở một vị tu sĩ Nguyên Thần, ngay cả để đặt tại giày trong cột vào trên bàn chân đều khó có khả năng đây.

"Người cùng ta ký kết khế ước cũng không phải do dự, tế luyện cái Pháp khí còn muốn cái gì?" Trong đầu truyền đến thanh âm.

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mày, dụng thần nhận thức truyền âm nói: "Chuôi này Pháp khí, ta tưởng rằng thuộc về tiền bối đây."

Yên tĩnh một hồi, mới truyền đến không thể tin được thanh âm: "Người nói là, người cùng ký kết khế ước, việc này Pháp khí nhưng là ta tư nhân, người không có tính toán có được?"

Hình như là quyết định này a.

Chính mình chẳng qua là đem cái này Nguyên Thần cho rằng bảo tiêu loại tồn tại, bảo tiêu, hộ vệ, đương nhiên có thể có chính mình vật phẩm tư nhân, hưởng chi việc này chuôi Pháp khí vốn chính là đây luyện chế, lại là hấn cư trú chỗ.

Giản Nhược Trần trầm mặc liền là một loại trả lời, tu sĩ kia cũng kinh ngạc sẽ, bỗng nhiên lại cười lên ha ha.

Lại một loại cảm giác theo hai người lúc trước liên hệ xâm lấn tới đây, giống như muốn xâm nhập đến Giản Nhược Trần trong thế giới, hiểu rõ nàng hết thảy tất cả, thế nhưng là đây nhất định sẽ không thành công đây, không nói hai người lúc trước khế ước, đơn chính là Giản Nhược Trần cứng cỏi ý chí, nếu như nàng không muốn, ước chừng là không có người có thể cải biến việc này tình huống đây.

"Người không biết sao? Ta đáng thương tiểu chủ nhân, người nếu như đã có được ta, ta hết thảy tất cả liền đều là của người rồi, sinh mệnh, ý chí,

tài phú, người có thể tùy ý chi phối."

Cái thanh âm này tuy rằng cuồng vọng, nói nội dung đến hay vẫn là thật, Giản Nhược Trần cũng không phải là không hiểu, đầu là của nàng trong tiềm thức, còn thật không có chủ nhân nô bộc lời nói, cái gọi là kế ước, càng giống phải hợp đồng, ký tên con dấu liền tồn tại pháp luật hiệu ứng.

Sợ là, ít nhất tạm thời nàng còn sẽ không thích ứng loại này có thể tùy ý cướp đoạt người khác ý chí kế ước.

Giản Nhược Trần khẽ cười khổ, thực sự không đem thanh âm cuồng vọng để vào mắt, cũng không có giải thích trong lòng mình chính thức ý tưởng.

Tại nàng xem, không cần phải giải thích đấy, đều sẽ là thay đổi, có lẽ qua không được bao lâu, nàng sẽ thích ứng cướp đoạt một người quyền lợi.

Nhưng hiện tại nàng hay vẫn là nói ra: "Chuôi này Pháp khí nói như thế nào cũng là tiền bối tự tay luyện chế, nếu như tiền bối không ngại, ta cho nó tìm một vỏ đao như thế nào?"

"Hừ, không cần phiền toái như vậy, người buông tay ra." Cái thanh âm kia tức giận lấy nói.

Giản Nhược Trần biết nghe lời phải, tay lập tức mở ra, vậy Pháp khí bỗng nhiên liền vù vù lấy, đi theo, tại Giản Nhược Trần trước mặt dần dần thu nhỏ lại, chỉ có ngón tay dài ngắn.

Việc này dài ngắn là tốt rồi xử lý, Giản Nhược Trần cười cười, đem Huyền Thiết Mẫu đao nhặt lên, trở tay chọc vào đến búi tóc bên trên.

Khá tốt mẫu đao rất tù, bằng không thì, đây một đầu mái tóc muốn bay lả tả mà rơi lả tả rồi.

"Tiểu chủ nhân, người dưới việc tu luyện, ta nhìn người thực lực." Thanh âm kia nói tiếp.

Tiểu chủ nhân xưng hô thể này, có chút. . . Giản Nhược Trần thể hội xuống, cũng không tính phản cảm, liền tùy ý rồi.

Huyền Thiết Mẫu đao phóng ra, bí mật của mình dĩ nhiên là ẩn giấu không được rồi, có thể đem mẫu đao thu được trong túi trữ vật tu luyện, chẳng lẽ thời điểm chiến đấu sẽ không lấy ra rồi.

Giản Nhược Trần trong đầu liền vòng một chuyển, đi theo liền liền ngồi ngay ngắn tư thế lưu chuyển linh lực, tu sĩ kia quả nhiên cũng là kiến thức rộng rãi đấy, tại Giản Nhược Trần ngăn ngại trong quá trình tu luyện một lời không phát, đợi đến lúc linh lực lưu chuyển sẽ dần dần về sau, mới trầm giọng nói:

"Ngũ linh căn, năm hệ Trúc cơ, người làm như thế nào."

Câu này câu hỏi trình trọng chuyện lạ, xưng hô một lần nữa về tới người lên, cũng không có tiểu chủ nhân trêu tức.

Giản Nhược Trần nói: "Ngũ linh căn phân biệt khiến cho nhập vào cơ thể, Trúc cơ thời điểm, cũng cứ như vậy làm được."

Cũng không giấu giếm, liền đem chính mình quá trình tu luyện đều nói một lần.

Thanh âm kia hiển nhiên là trầm ngâm suy tư một hồi, nói tiếp: "Người việc này năm hệ tu luyện công pháp, Luyện Khí Kỳ tu luyện còn có thể, Trúc cơ về sau, có thể tăng lên không gian sẽ không đủ.

Người bây giờ tốc độ tu luyện cảm thấy còn có thể, là vì phục dụng Chân Nguyên Đan, liền loại người như người phương pháp ăn, còn không

có thăng cấp đến Trúc Cơ trung kỳ, được lực liên không đủ, cho ta đưa vào trở lại một quả chỗ trống ngọc giản."

Giản Nhược Trần thật không ngờ ký kết cái khế ước còn kèm theo tặng tu luyện công pháp, lập tức đưa vào đi tới một quả chỗ trống ngọc giản, nàng ỷ vào thân phận mình, trước sau như một khinh thường làm ra lén lén lút lút sự tình, tự nhiên sẽ không đi rình coi Huyền Thiết Mẫu đạo, nhìn nhìn thời gian, cũng không sai biệt lắm đã đến ngày thứ hai.

Bên ngoài, Diệp Thủy Tuyền cùng với trong phòng khách, nhìn thấy Giản Nhược Trần sau liền chào đón, Giản Nhược Trần gật gật đầu, hai người cùng một chỗ hướng Hoàng Cung đi đến.

Cửu Khúc động tại Hoàng Cung phía sau núi chỗ, nói là phía sau núi, khoảng cách Hoàng Cung chính là phi hành cũng muốn một canh giờ khoảng cách, tất cả đem muốn đi vào Cửu Khúc động bên trong tu sĩ đều trong hoàng cung tập hợp.

Giản Nhược Trần còn rất là hiếu kỳ, đều người nào sẽ tiến vào Cửu Khúc động, mà thân là Thái tử Đại hoàng tử lại là căn cứ vào nguyên nhân gì, cũng muốn đi vào đến Cửu Khúc động bên trong.

Quân tử không dựng ở nguy dưới tường, Diệp Chân chẳng lẽ không biết hăn và Diệp Phi giữa, chỉ có thể có một người như ý thuận lợi mà đi ra sao?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 373: Hai Phe Cánh

Giản Nhược Trần tiến vào đến Hoàng Cung về sau, trước bị dẫn tới một cái Thiên Điện, Thiên Điện rất lớn, trong đó ngồi thật nhiều người, trong đám người, Giản Nhược Trần liếc liền chú ý tới hai người, một cái là Lạc Phàm, ngồi nghiêm chỉnh tại một bên trên ghế ngồi, đối diện, ngồi dĩ nhiên là Phạm An Tâm.

Sau đó Giản Nhược Trần mới cực nhanh mà quét mắt Thiên Điện bên trong tất cả mọi người.

Thiên Điện bên trong ước chừng không đến ba mươi người, phân hai cái phương hướng, hiển nhiên chính là hai phe cánh đấy, tại Lạc Phàm bên này, thành linh còn có không kiên nhẫn mà ngồi Mạc Tiểu Ngôn.

Giản Nhược Trần tiến đến, hấp dẫn tầm mắt mọi người, Mạc Tiểu Ngôn thoáng cái liền đứng lên, cơ hồ là bay giống nhau liền nhào tới Giản Nhược Trần trước mặt.

"Giản sư muội, người như thế nào mới đến, ta chờ người hơn nửa ngày rồi." Mạc Tiểu Ngôn mặc dù nói lấy oán trách mà nói, trong giọng nói một điểm oán trách ý tứ đều không có, nàng thói quen mà liền bắt lấy Giản Nhược Trần tay, Giản Nhược Trần cũng thói quen mà trở tay bắt lấy Mạc Tiểu Ngôn, hai người tiện tay chưởng cùng tay nắm giữ ở cùng một chỗ.

"Mạc sư tỷ như thế nào cũng tới?" Giản Nhược Trần hỏi trước rồi một tiếng, sau đó ánh mắt trong đại sảnh trên thân mọi người thoáng qua một cái, đây thoáng qua một cái, thấy được càng ngoài ý muốn mấy người.

Mạc Tiểu Ngôn để trống chỗ ngồi bên cạnh, an tọa đúng rồi Triệu Xuân Thu, Dược Vương Cốc Kết Đan tu sĩ đều ra mặt, là vì bảo hộ Mạc Tiểu Ngôn, hay vẫn là vì ủng hộ Diệp Phi việc này Lục hoàng tử.

Mà Phạm An Tâm bên người dĩ nhiên là Phạm An Quý, hai người bọn họ ngồi cùng một chỗ, bên kia, hiển nhiên là Đại hoàng tử trận doanh.

Giản Nhược Trần tâm phanh mà nhảy dựng, tầm mắt của nàng tại Phạm An Quý trên mặt dừng lại một lát, nàng trốn ở Chu Tước trong nội đường bế quan, không phải là không đều muốn tránh đi vị này Tam công tử, cũng không muốn ở chỗ này chứng kiến, vẫn còn là đối lập trận doanh bên trong.

Khó trách Dược Vương Cốc đã đến Triệu Xuân Thu, Thiên Đạo Tông lại cũng không đến Ứng Sâm, nàng nếu là Ứng Sâm, nhìn thấy môn hạ ba người đệ tử phân hai cái đối lập trận doanh, muốn cỡ nào khó chịu nổi.

"Ta biết rõ ngươi muốn, làm sao có thể phóng chính ngươi đi vào." Mạc Tiểu Ngôn nói qua, đã dắt lấy Giản Nhược Trần đi về phía trước, đi ngang qua Phạm An Quý trước mặt lại làm như không thấy.

Triệu Xuân Thu rất cho Giản Nhược Trần mặt mũi đất vậy mà đứng lên: "Giản tiên tử trở lại đến bên này."

Giản Nhược Trần nở nụ cười, chấp tay nói: "Triệu tiên bối tốt."

Triệu Xuân Thu cười ha hả: "Sẽ không chứng kiến ngươi sẽ không tốt, Tiểu Ngôn vừa muốn đi ra bắt ngươi đi rồi."

Giản Nhược Trần nghiêng đầu nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, nhìn thấy Mạc Tiểu Ngôn khờ khạo ngây ngô trong ánh mắt mang theo vui sướng cùng ỷ lại, không khỏi liền thò tay vuốt vuốt tóc của nàng, mặc dù Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng ôm đến cỡ nào choáng váng há hốc mồm tham

muốn giữ lấy, nàng hay là đối với lấy việc này chân thành khuôn mặt cứng rắn giỏi tâm địa trở lại.

Ngẩng đầu, Giản Nhược Trần hướng mặt khác hai vị Kết Đan tu sĩ thi lễ, hai vị này đều không xa lạ gì, tại ngày đó Vấn Tâm huyền trận sau khi chấm dứt trên yến hội gặp qua, một vị phải xung quanh thành chủ, một vị phải họ Lưu hộ bộ, đều cười ha hả mà cùng Giản Nhược Trần gật đầu.

Phía sau bọn họ tất cả đứng vững hai vị Trúc cơ tu sĩ, hiển nhiên là thuộc hạ của bọn hắn rồi.

Bên này có ba vị Kết Đan tu sĩ, lại có phải tăng thêm Giản Nhược Trần cũng liền tám người, cùng đối diện hai mươi tương đối, thật sự là keo kiệt.

Đối diện tổng cộng năm vị Kết Đan tu sĩ, Phong Trí Hồng thành linh tại nhóm, còn có một vị là tông môn đấy, mặt khác ba vị phải Hoàng Thành đấy, mỗi người sau lưng đều đi theo ba bốn vị Trúc cơ tu sĩ.

Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm đứng ở một bên, liền quanh quẩn hơn nhiều.

"Ha ha, Thiên Đạo Tông thật là có thú, đã đến bốn người Trúc Cơ tu sĩ, ủng hộ vậy mà không phải cùng một cái hoàng tử, này thiên đạo tông cũng thật sự là đáng đánh chú ý, bất luận bao nhiêu cái hoàng tử được Hoàng châu, Thiên Đạo Tông đều tại Trịnh quốc có thể có cái vị trí rồi."

Phong Trí Hồng nhìn xem Giản Nhược Trần, có chút ít ác ý mà nói.

Giản Nhược Trần lắc đầu, nhìn xem Phong Trí Hồng trong lúc biểu lộ tràn đầy thương cảm, hình như là thương cảm hẳn việc này Kết Đan tu sĩ vậy mà chỉ có thể ở nàng đây người Trúc Cơ tu sĩ trước mặt sinh mệnh lưỡi lợi hại giống như.

Bất quá Phạm An Quý sắc mặt càng thêm hắc đứng lên, đứng tại nguyên chỗ mặc dù không có động, có thể bất luận kẻ nào đều có thể chứng kiến hăn tức giận, khí này phần đương nhiên không chỉ là Phong Trí Hồng cho.

Tất cả mọi người phải nghĩ như vậy.

"Đúng vậy a, ngay cả có những cái này không đụng nam tường không quay đầu lại, không không, phải đụng phải nam tường cũng không quay đầu lại, đến, Giản tiên tử, ta bất hòa những cái kia không có kiến thức người tức giận, lại nói rồi, rõ ràng là nhà mình tông môn tu sĩ cừu nhân, không nên đâm mình, đây cũng không phải là có chí riêng?"

Triệu Xuân Thu cười ha hả đấy, lời này, đương nhiên đã là đối với Phong Trí Hồng, cũng là đối với Phạm An Quý rồi.

Giản Nhược Trần nhìn mình bên này tuy rằng liên tám người, có thể mỗi cái cười ha hả đấy, đối diện vậy hai mươi, nhưng là quái gở cái gì gương mặt đều có, cũng không khỏi bật cười.

"Đúng, Triệu tiên bối." Giản Nhược Trần cười, sau đó lại cùng Lạc Phàm chào hỏi, tiếp theo an vị tại Mạc Tiểu Ngôn dưới tay, hay vẫn là Lạc Phàm xuống nhượng ra cái vị trí.

"Các vị tiên bối, đây Hoàng châu vậy là cái gì?" Giản Nhược Trần sau khi ngồi xuống hỏi.

"Hoàng châu, vốn bên trên Trịnh quốc vương miện bên trên một viên Minh Châu, chẳng qua là tại bốn trăm năm trước, bị vậy mặc cho Trịnh Hoàng dẫn tới Cửu Khúc động bên trong, về sau một mực không có tái xuất hiện qua, hiện tại vương miện bên trên Minh Châu phải vật thay thế.

Mấy ngày hôm trước Cửu Khúc động bên trong truyền đến chấn động, phảng phất là Hoàng châu khí tức, lúc này mới có nhị vị hoàng tử tiến vào

đến Cửu Khúc động bên trong, ước chừng, vị nào hoàng tử tìm được Hoàng châu, vị nào hoàng tử có thể kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước rồi."

Triệu Xuân Thu đây lời nói được quang minh chính đại, đối diện mấy vị Kết Đan tu sĩ đều nhìn qua, xung quanh thành chủ cũng ở một bên cười nói: "Bằng không thì, thân là Thái tử Đại hoàng tử, tại sao muốn hôn người mạo hiểm đây."

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi, thật đúng là không phải linh miêu sự tình a, chẳng lẽ đây Hoàng châu thật sự xuất hiện, hay vẫn là Lục hoàng tử làm ra trở lại đây.

Bất quá Hoàng châu xuất hiện không hiện ra cùng nàng cũng không có quá lớn quan hệ, Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Vậy Hoàng châu, có thể là cái dạng gì nữa đây?"

"Việc này đã nói không tốt, nhưng hẳn là thấy được, có thể nhận ra a." Xung quanh thành chủ hồi đáp.

"Ha ha." Trong thức hải bỗng nhiên truyền đến cười lạnh, "Người nghe hẳn nói vớ nói vẩn, từ trước đến nay vương miện bên trên Hoàng châu cũng không có khả năng vứt bỏ đấy, không có viên này Hoàng châu, căn bản cũng không khả năng có Trịnh quốc rồi, còn là lúc nào tam cấp văn minh quốc gia lá gan cũng lớn, bị mất Hoàng châu cũng dám giấu giếm?"

Giản Nhược Trần trong nội tâm kinh ngạc, trên mặt bất động thanh sắc, trả lời trước rồi xung quanh thành chủ mà nói nói: "Vậy Hoàng châu, hẳn là Pháp khí rồi."

Tiếp theo tại trong thức hải nói: "Hoàng châu còn có thuyết pháp?"

"Tự nhiên." Hai thanh âm đồng thời xuất hiện, một cái tại bên tai, một cái tại trong thức hải.

Trong thức hải thanh âm dừng lại một chút, liền nghe đến xung quanh thành chủ nói ra: "Hoàng châu phải một quốc gia cường đại nhất Pháp khí rồi, có thể hộ vệ toàn bộ Trịnh quốc."

Giản Nhược Trần du dương lông mi, Triệu Xuân Thu cũng nói: "Có Hoàng châu, mới có thể trông coi được Trịnh quốc quốc thổ, Hoàng châu chỗ, chính là chúng ta Trịnh quốc đích chính trung tâm."

"Trọng yếu như vậy?" Giản Nhược Trần sợ hãi thán phục một tiếng.

"Tự nhiên rồi, Hoàng châu tại Cửu Khúc động bên trong, vẫn là tại chúng ta Trịnh quốc bên trong, nói đến, so với mang tại vương miện bên trên càng thêm lại để cho người yên tâm." Xung quanh thành chủ lại nói.

"Chả trách mới tìm kiếm đây, nguyên lai là lo lắng bị người khác nhanh chân đến trước rồi, ta nói, tiểu chủ nhân, có muốn hay không đi vào, ta sẽ đem người đối diện toàn bộ hút khô?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 374: Tu Sĩ Cũng Bát Quái

Giản Nhược Trần trên mặt cười, trong thần thức nói ra: "Ta còn ý định cho rằng một lần thí luyện."

"A, tiểu chủ nhân đây là muốn quang minh chính đại mà giết chóc, cần thận, sát khí quá sâu, dễ dàng rơi vào ma đạo, bất quá tiểu chủ nhân người như vậy nếu cũng đã trở thành tà tu, còn thật biết điều đấy." Trong thức hải thanh âm nói.

Giản Nhược Trần không để ý tới sẽ, xung quanh thành chủ cùng Triệu Xuân Thu nói đây vài câu về sau, cũng liền dừng lại, Mạc Tiểu Ngôn ngồi, còn đang nắm Giản Nhược Trần tay, mới đến phiên nàng nói chuyện.

"Giản sư muội, đi vào về sau, người xem ta cho người hả giận." Mạc Tiểu Ngôn nói qua, còn trừng đối diện Phạm An Quý liếc, đối với Phạm An Tâm, căn bản chính là làm như không thấy.

Giản Nhược Trần cười vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay nói: "Cảm ơn Mạc sư tỷ." Trong nội tâm cũng rất là không thoải mái.

Nàng đã từng làm Phạm An Quý là bằng hữu, cùng Phạm An Quý ở giữa khác nhau cũng chính là tại Phạm An Tâm lên, nếu như Phạm An Quý thực ước thúc Phạm An Tâm, đem nàng ấn núp đi, nàng còn có thể không nên níu lấy hãnh thả người sao?

Có thể Phạm An Quý cứ như vậy trắng trợn mà đứng ở nàng mặt đối lập lên, lại để cho Thiên Đạo Tông đã trở thành chê cười.

Cho dù là đối vị suy nghĩ, Giản Nhược Trần cũng không thể giải thích vì sao Phạm An Quý cử động, Phạm An Quý không phải bất thông tình lý đấy, nàng như thế nào cũng không thể giải thích vì sao Phạm An Quý cử động.

Giản Nhược Trần việc này phát triển trải qua đấy, tại không hoàn toàn hiểu rõ Phạm An Quý trên người áp lực, làm sao có thể lý giải được đây.

Nếu như hoàn toàn chưa từng hiểu rõ một người, tự nhiên cũng sẽ không lý giải, mà sợ đúng là không hoàn toàn hiểu rõ.

Giản Nhược Trần ngược mắt nhìn Phạm An Quý, Phạm An Quý cũng đang nhìn sang, thần sắc hay vẫn là âm trầm đấy, trong ánh mắt nhưng là hờ hững đấy.

"Giản sư muội, người cùng Lạc sư đệ ngồi sai rồi vị trí a, các người lĩnh đội ở bên cạnh." Phạm An Tâm bỗng nhiên nói chuyện nói.

Phạm An Tâm có chút ngửa đầu, liếc nhìn Giản Nhược Trần, trên tâm lý, cũng đồng dạng liếc nhìn, nàng nói như thế, chính là không cam lòng Phạm An Quý đối với Giản Nhược Trần nhường nhịn, tại nàng trong mắt, Giản Nhược Trần chính là một cái nhỏ nhỏ mới Trúc cơ tu sĩ, căn bản cũng không đáng giá con mắt nhìn nhau.

Có thể nếu để cho Phạm An Quý mở miệng nói chuyện, không mất rồi lĩnh đội thân phận?

Giản Nhược Trần lông mi chọn lấy xuống, nhìn xem Phạm An Tâm như là khai bình Khổng Tước bình thường đường hoàng, trên mặt hơi mỉm cười, không nói Phạm An Tâm với thân phận như thế nào nói loại lời này, chính là với Phạm An Quý thân phận của tỷ tỷ, lúc này thời điểm, không nên nhìn xem đệ đệ phải lĩnh đội phân thượng, nhẹ lời vẫn hồi đệ đệ danh dự?

"Phạm lĩnh đội, đã lâu không gặp." Giản Nhược Trần xa cách mà lên tiếng chào.

Trong đại sảnh an tĩnh một cái chớp mắt, tất cả mọi người nhìn xem Giản Nhược Trần, Phạm An Quý khẽ gật đầu, "Đã lâu không gặp, Giản tiên tử."

Rõ ràng chính là vài ngày thời gian, có thể bọn họ quả thật có loại đã lâu không gặp cảm giác, lẫn nhau không chỉ là ngôn từ mang theo xa cách, ngay cả thần sắc đều là như thế.

Mặc dù là đối với Giản Nhược Trần lại không biết, cũng biết Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý ở giữa hữu nghị, bọn họ cùng một chỗ từ Dược Vương Cốc ly khai, trong lúc còn bị Trúc cơ tu sĩ đuổi giết qua, tuy rằng những cái kia kẻ đuổi giết đều không hiểu thấu mà bị giết chết, có thể trong lúc này trải qua, đầy đủ dẫn phát liên tưởng đấy.

Nhất là hai người kia bây giờ xa cách, cái loại này rõ ràng rất là quen thuộc lại cố ý gia tăng khoảng cách cảm giác, còn có Giản Nhược Trần thân phận, cùng Lục hoàng tử quan hệ đặc thù, nháy mắt, mọi người xem lấy hai người ánh mắt đều vi diệu rồi.

"Giản tiên tử, các người một cái tông môn đấy, lại cùng nhau trở lại Hoàng Thành đấy, làm sao lại đã lâu không gặp?" Đối diện Vương Tu sĩ hiếu kỳ nói.

"Vương đạo hữu, người tin tức này có thể đã rút lại phía sau rồi, mấy ngày nay, Giản tiên tử đều tại Chu Tước trong nội đường bế quan đây, cùng Thiên Đạo Tông lĩnh đội, có thể không phải là rất lâu không thấy." Một vị khác Kết Đan tu sĩ Lý mỗ nói.

Rất lâu không thấy bốn chữ này, bị lý tu sĩ nghiền ngẫm từng chữ một dưới.

Vương Tu sĩ lông mày nhướng lên nói: "Chu Tước đường? Đây không phải là Lục hoàng tử Điện Hạ hay sao? A a!"

Sau hai chữ, đó là một ý vị thâm trường a.

Giản Nhược Trần còn không có tính sao, Mạc Tiểu Ngôn quả thực cũng bị tức điên rồi, đây rõ ràng là đang nói Giản Nhược Trần cùng Lục hoàng tử giữa có chút mập mờ không rõ, còn có cùng Phạm An Quý cũng là như thế.

Đừng nói chuyện này tình rút cuộc là có hay không, chỉ cần đã bị lấy ra nói như vậy nói nàng đều là chịu không được đấy, trong lòng hắc, Giản Nhược Trần chính là nàng đấy, từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài, toàn bộ là của nàng!

"Vương tiên bối lời này là có ý gì?" Mạc Tiểu Ngôn trừng trừng mắt nhìn xem đối diện Vương Tu sĩ.

"Mạc đại tiểu thư còn không biết a, bên cạnh người vị này Giản tiên tử, thế nhưng là tương lai Lục hoàng tử phi đấy." Vương Tu sĩ ha ha cười, mặt mày trong nghiêng mắt nhìn lấy Giản Nhược Trần, mang theo khinh thường.

Mạc Tiểu Ngôn nắm Giản Nhược Trần tay mãnh liệt xiết chặt, không thể tin được mà quay đầu lại nhìn xem Giản Nhược Trần, trong đại sảnh tầm mắt của mọi người cũng cùng nhau rơi vào Giản Nhược Trần trên người, hiểu rõ đấy, khinh bỉ đấy, tò mò, Giản Nhược Trần ngay cả là tâm lý thừa nhận năng lực mạnh mẽ, tại đây giống như ánh mắt sau cũng không khỏi nhăn cau mày.

"Vương tiên bối kính xin nói cẩn thận." Giản Nhược Trần nói qua, an ủi vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay.

"YAA.A.A., nguyên lai là Lục hoàng tử phi, khó trách muốn ngồi ở đối diện." Phạm An Tâm bỗng nhiên cùng một câu.

Giản Nhược Trần lạnh lùng nhìn Phạm An Tâm liếc, cái nhìn này ánh mắt lợi hại, cực kỳ uy nghiêm, Giản Nhược Trần giống như từ một cái Trúc Cơ sơ kỳ nhỏ tu sĩ nhảy lên mà thành đẳng cấp cao Đại tu sĩ giống như, dù là Phạm An Tâm Trúc Cơ trung kỳ rồi, cũng không khỏi trong nội tâm một sát.

Có thể đi theo, Phạm An Tâm liền phần nộ...mà bắt đầu, nàng một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, dựa vào cái gì muốn e ngại Trúc Cơ sơ kỳ Giản Nhược Trần.

"Giản tiên tử đừng quên, đừng nói người còn không phải Lục hoàng tử phi, coi như là rồi, người cũng là Thiên Đạo Tông tu sĩ, cũng muốn nghe dựa vào tông môn phân phó."

Giản Nhược Trần quả thực cũng bị Phạm An Tâm nổi giận nở nụ cười, cùng người như vậy cãi nhau, thực mất thân phận, nàng trong ánh mắt lợi hại bỗng nhiên đổi lại rồi trào phúng.

"Phạm tiên tử nói đúng a, Thiên Đạo Tông vẫn có một hai cái hiểu lý lẽ đấy, Giản tiên tử, nếu như người phải dựa lấy Lục hoàng tử phi thân phận, sẽ không đem tông môn, linh đội để vào mắt, người sẽ không sợ Lục hoàng tử răn dạy?" Vương Tu sĩ cao cao tại thượng nói.

Mạc Tiểu Ngôn vụt mà liền đứng lên, chân mày lá liễu đứng đấy, một tấm ngây thơ thiếu nữ mặt bị tức giận đến đỏ bừng đấy, kêu lên: "Vương tiên bối, người dựa vào cái gì nói Giản sư muội phải Lục hoàng tử phi, là có sính lẽ? Vẫn có làm mai mối rồi hả?"

Dưới sự kích động, Mạc Tiểu Ngôn có chút không lựa lời nói.

"Mạc đại tiểu thư, Giản tiên tử có phải hay không Thái Tử phi, người kích động cái gì a?" Vương Tu sĩ ngạc nhiên xuống.

"Mạc đại tiểu thư, chẳng lẽ Giản tiên tử đã có quan hệ thông gia đối tượng? Người mới như vậy kích động?" Lý tu sĩ cũng nói.

"Trêu hoa ghẹo nguyệt, thủy tính dương hoa (*dâm loạn)." Phong Trí Hồng cũng bồi thêm một câu.

Mạc Tiểu Ngôn tức giận đến toàn thân đều đang phát run, ai nói một câu, nàng liền trừng mắt ai, đến Phong Trí Hồng nói xong, tay của nàng muốn tới eo lưng lúc giữa trên túi trữ vật sờ soạng rồi.

Triệu Xuân Thu sắc mặt trầm xuống, Mạc Tiểu Ngôn phản ứng vượt quá dự liệu của hắn, hắn đương nhiên biết rõ Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần không tầm thường, có thể vậy mà nghe không được nửa câu đối với Giản Nhược Trần bất lợi ngôn từ, liền không được bình thường.

Hắn cảm thấy giống như có cái đó cái địa phương đã mất đi khống chế, có thể nhất thời không rảnh bận tâm, mắt thấy Mạc Tiểu Ngôn muốn không khống chế được, muốn đứng lên, có thể thoáng nhìn nhìn thấy Giản Nhược Trần trấn an tay, lại dừng lại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 375: Tất Cả Đầu Là Đã Từng

Giản Nhược Trần trước một bước đứng lên, nhẹ nhàng đè lại Mạc Tiểu Ngôn tay kia, nói: "Mạc sư tỷ, ta là hạng người gì, người còn không biết sao?"

Một câu nói, thật giống như có ma lực giống như, Mạc Tiểu Ngôn không khống chế được thoáng cái phải có được rồi khống chế, nàng quay đầu nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt phần nộ bỗng nhiên liền biến thành rồi hư ảo, biến thành ủy khuất.

"Bọn họ, bọn họ nói người là Lục hoàng tử phi."

Một tiếng này quả thực chính là lên án, những người khác nghe đây lên án, quả thực so với nghe được Giản Nhược Trần phải Lục hoàng tử phi câu này còn muốn kinh ngạc, Dực Vương Cốc đại tiểu thư, tại sao muốn bởi vì Giản Nhược Trần phải Lục hoàng tử phi liền ủy khuất, muốn lên án?

Giản Nhược Trần cũng dở khóc dở cười, những người này đối với nàng chửi bới gì gì đó, nàng cũng không để trong lòng, có thể Mạc Tiểu Ngôn như vậy lên án, nàng áp lực núi lớn hơn.

"Nhiều chuyện tại trên người bọn họ, muốn nói gì phải tự do của bọn hắn, sư tỷ không nên tức giận rồi, cùng lắm thì, chúng ta cũng có thể nói bọn họ đều là Lục hoàng tử phi."

Giản Nhược Trần nhẹ lời an ủi, đem Mạc Tiểu Ngôn tay kia cầm lấy, đặt ở giao ác cái tay kia trên lưng, không ra tay nhẹ nhàng ôn nhu Mạc Tiểu Ngôn đầu, sau đó mới lười lười kéo Mạc Tiểu Ngôn ngồi xuống.

Tất cả mọi người chấn kinh rồi.

Một là vì Giản Nhược Trần ngôn ngữ, cái gì gọi là "Cùng lắm thì, chúng ta cũng có thể nói bọn họ đều là Lục hoàng tử phi" ? Có nói như vậy hay sao? Bọn họ đều phải nam tu, hay vẫn là Kết Đan tu sĩ!

Có thể Giản Nhược Trần trước một câu lại nói, "Nhiều chuyện tại trên người bọn họ, muốn nói gì phải tự do của bọn hắn", lời này không phải là nói, Giản Nhược Trần căn bản cũng không có đưa bọn chúng nói lời để ở trong lòng, đổi lại ý tứ chính là, nàng cũng chính là thuận miệng nói một chút, đảm đương không nổi thật sự.

Hai chính là Giản Nhược Trần động tác, cái kia Mạc Tiểu Ngôn thế nhưng là Dược Vương Cốc đại tiểu thư, hay vẫn là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, nổi danh hỉ nộ không theo quy tắc nào, bao nhiêu so với nàng tu vi thấp cùng cùng thế hệ tu sĩ đều bị nàng cân nhắc trên đầu hí lộng qua, có thể tại Giản Nhược Trần trong tay, thật không ngờ dịu dàng ngoan ngoãn.

Chẳng những Giản Nhược Trần câu nói đầu tiên đã không có nóng nảy, còn có thể bị tìm ra manh mối, đó là đầu, phải tu sĩ đầu, sao có thể bị chạm đến!

Tất cả mọi người trong nội tâm thoáng cái xuất hiện bốn chữ: Nam nữ thông sát.

Bởi vì quá mức chấn kinh rồi, trong đại sảnh nhất thời an tĩnh lại, đã liền Triệu Xuân Thu trên mặt cũng âm tình bất định đứng lên.

Ai cũng không có chú ý tới Lạc Phàm nhú nhú mày, nhìn hắn lấy Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn, ngón tay có chút động động, lại vẫn là nhịn được.

"Giản sư muội, ta không cần người làm Lục hoàng tử phi." Mạc Tiểu Ngôn ủy khuất mà nói.

Triệu Xuân Thu mở to hai mắt nhìn.

Vương Tu sĩ, lý tu sĩ mở to hai mắt nhìn.

Phạm An Quý cũng mở to hai mắt nhìn.

Lạc Phàm chỉ cảm thấy nổi da gà bò lên một thân.

"Hảo hảo." Giản Nhược Trần cứng chiều nói.

"Hắn nói người, nói người. . ." Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên quay đầu chờ Phong Trí Hồng, ánh mắt kia giống như muốn đem Phong Trí Hồng ăn tươi tứa như, như vậy ngây thơ đơn thuần trên khuôn mặt xuất hiện hung dữ ý tứ, lại ai nhìn xem cũng không hận nổi.

Vừa nghĩ tới Phong Trí Hồng vậy tám chữ, mọi người đột nhiên cảm giác được quá mức, Giản Nhược Trần đến cùng phải hay không Lục hoàng tử phi, cũng không quá đáng là một cái phỏng đoán —— tuy rằng đủ loại dấu hiệu cho thấy, hai người quan hệ mật thiết không tầm thường, nhưng đến cùng, bọn họ cũng không quá đáng là muốn mĩa mai Giản Nhược Trần một chút đấy.

Có thể Giản Nhược Trần cũng thật không có bất luận cái gì thủy tính dương hoa (*dâm loạn), muốn nói trêu hoa ghẹo nguyệt, cũng không coi là Giản Nhược Trần sai.

Mà trong nội tâm, mọi người cũng đều công bình cho rằng, nếu có thể đạt được Giản Nhược Trần như vậy tu sĩ làm đạo lữ, hay vẫn là rất không tệ.

Phong Trí Hồng mặt già đỏ lên, hắn đối với Giản Nhược Trần hận thấu xương, đối với Mạc Tiểu Ngôn có thể một điểm đụng chạm đều không có đấy, nhất là vừa mới vậy tám chữ, mảnh nhớ tới cũng thật sự là mất thân phận, khó được đấy, hắn một lời không phát.

"Được rồi, không cần cùng phải người đã chết so đo, nhìn tại dựng thẳng lấy đi vào, vượt qua lấy đi ra, nói không chừng liên hoành lấy đều ra không được phân thưởng, nói cứ nói đi." Giản Nhược Trần tâm bình khí hòa, cười mỉm mà nói.

Dựng thẳng lấy đi vào, vượt qua lấy đi ra, đây tám chữ so với "Trêu hoa ghẹo nguyệt, thủy tính dương hoa (*dâm loạn)" còn muốn ác độc, rõ ràng là cho Phong Trí Hồng che hòm quan tài định luận, hẳn nhất định là muốn vãn lạc tại Cửu Khúc động bên trong.

Phong Trí Hồng có thể không cùng Mạc Tiểu Ngôn so đo, có thể sao có thể cho phép Giản Nhược Trần nói chuyện như vậy, có thể Giản Nhược Trần sau khi nói xong, lập tức quay đầu đối với Phong Trí Hồng nói: "Phong tiên bối, người xem, người chửi bới ta, ta cũng không tức giận, sẽ không bởi vì ta một câu lời nói thật, liền gây chiến a."

Cùng Giản Nhược Trần cãi nhau, bề ngoài giống như còn không có ai thắng đấy, cũng bởi vì nàng luôn không nổi giận không hỏa đấy, cũng bởi vì nàng chưa từng có chửi bới qua ai.

Nàng nói đều là lời nói thật, chỉ cần Giản Nhược Trần nói, cho đến tận này, còn không có không có thực hiện đấy.

Phong Trí Hồng đầy ngập lửa giận thoáng cái biến thành hư ảo, phảng phất có Băng Hệ pháp thuật hạ xuống trên đầu, thoáng cái tự xuyên thấu rồi da thịt tiến vào đến trong nội tâm, hẳn trừng mắt Giản Nhược Trần, trong ánh mắt bỗng nhiên liền lòi ra một điểm sợ hãi trở lại.

Hắn so với ai khác đều rõ ràng Giản Nhược Trần, Vấn Tâm huyền trận về sau trong hoàng cung, nàng hai ba câu nói, liền bức bách được thân thủ của hắn giết Từ Lâm, đã hơn một năm lúc trước thi đấu bên ngoài, nàng cũng là ba hai câu nói, liền định rồi Kiếm Tông trăm tên Luyện khí tu sĩ sinh tử.

Mà bây giờ, đây tám chữ, rõ ràng đã định rồi cái chết của mình hình phạt.

Rõ ràng là bọn họ đang giễu cợt Giản Nhược Trần, có thể Giản Nhược Trần cứ như vậy tâm bình khí hòa mấy câu, chẳng những thay đổi mọi người trào phúng, còn đem hỏa dẫn tới rồi trên người của hắn, hắn mắt thấy Giản Nhược Trần bình tĩnh khuôn mặt tươi cười, mắt thấy rồi Mạc Tiểu Ngôn lập tức thoải mái, một câu cũng nói không nên lời.

"Giản Nhược Trần, người làm sao dám đối với kết Đan tiền bối vô lễ!" Phạm An Tâm trách cứ.

Giản Nhược Trần thở dài một hơi, nhìn Phạm An Quý liếc, cái nhìn này đơn giản trách cứ, cũng mang theo bất mãn.

Mạc Tiểu Ngôn vốn tâm tình đã bị Giản Nhược Trần khích lệ tốt rồi, nghe được Phạm An Tâm mà nói, không khỏi giận dữ: "Người là cái thứ gì, cũng dám trở lại trách cứ Giản sư muội."

Đi theo liền đối với Phạm An Quý nói: "Tam công tử, quản tốt người tử tử của mình, nàng không biết xấu hổ, đừng mang theo các người Thiên Đạo Tông cũng không có mặt, ta Giản sư muội hay vẫn là Thiên Đạo Tông đệ tử, gánh không nổi người này!"

Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm tu vi đẳng cấp chế độ vẫn là hết sức nghiêm khắc đấy, cho nên đối với lấy kết Đan tiền bối, nàng dám vì rồi Giản Nhược Trần đi tới dốc sức liều mạng, lại sẽ không ra khỏi miệng vô lễ, nhưng đối với Phạm An Tâm việc này tu vi thấp qua nàng nhất giai tu sĩ, liền một điểm gánh nặng cũng không có.

Há miệng giữa, chẳng những đem Phạm An Tâm mắng máu chó phun đầy đầu, liên quan Phạm An Quý đều bị nàng khiển trách.

Bị Mạc Tiểu Ngôn mắng, Phạm An Tâm một câu miệng cũng không dám hồi, không chỉ có là bởi vì Mạc Tiểu Ngôn tu vi, còn có bên người nàng Triệu Xuân Thu, cũng đang lờm nàng, nàng nào dám chọc giận Triệu Xuân Thu, nước mắt thoáng cái liền vọt tới trong hốc mắt.

Từ Giản Nhược Trần tiến đến đại sảnh trong, Phạm An Quý tổng cộng đã nói một câu như vậy "Đã lâu không gặp", lại cuối cùng bị lan đến gần hân trên người mình, hân như thế nào không biết là bởi vì Phạm An Tâm hơn nói?

Có thể trước mặt mọi người, hân không có có đạo lý muốn răn dạy tỷ tử của mình, dù là đối diện hai người, đều đã từng là bằng hữu của hân.

Đúng vậy, đã từng là.

Bọn họ đã từng có thể cùng một chỗ đàm tiếu, có thể cùng một chỗ tại Diễn Võ Trường trình diễn luyện, nhưng tất cả đều là đã từng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 376: Tan Thành Mây Khói

Phạm An Tâm mặt trắng đến đỏ bừng, cảm giác được trong đại sảnh khinh thường ánh mắt, hận không thể chính mình thoáng cái liền tiến giai đến Kết Đan hậu kỳ, tốt có thể xé Mạc Tiểu Ngôn miệng, cũng xé Giản Nhược Trần, tại tất cả mọi người trước mặt hãnh diện.

Tay của nàng run lấy, biểu lộ tại tay áo bên ngoài nắm thành quyền, trong chớp nhoáng này, hợp với Phong Trí Hồng cũng cùng một chỗ hận lên, nàng là tại vì Phong Trí Hồng nói chuyện, vì Phong Trí Hồng răn dạy Giản Nhược Trần, có thể Phong Trí Hồng vậy mà có thể không nói một lời.

"Xin Mạc tiên tử đối với tỷ tỷ của ta tôn trọng chút ít." Phạm An Quý cuối cùng mở miệng.

Hắn nhàn nhạt mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, thật giống như cùng Mạc Tiểu Ngôn vốn là vốn không quen biết, chưa từng cùng một chỗ cộng sự qua hai tháng, chưa từng tại một cái Diễn Võ Trường bên trên luận bàn qua, chưa từng cùng một chỗ ước định tăng thực lực lên.

Đi tới hết thầy, theo những lời này, tan thành mây khói.

Mạc Tiểu Ngôn giật mình mà mở to hai mắt, nàng còn chưa từng có bị người như thế lạnh nhạt qua, cũng chưa từng có đối với nàng như vậy coi thường qua, nàng giận tím mặt, mắt to trừng được tròn căng: "Phạm An Quý, người đối với ta nói cái gì!"

Phạm An Quý nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, gằn từng chữ: "Xin Mạc tiên tử đối với tỷ tỷ của ta tôn trọng chút ít, cũng xin đối với Thiên Đạo Tông

tôn trọng chút ít, ta và người qua lại tình cảm, không đủ để để cho ta dễ dàng tha thứ người đối với ta tỷ tỷ tổn thương, đối với Thiên Đạo Tông tổn thương."

Mạc Tiểu Ngôn ngây ngẩn cả người, nếu là nói Phạm An Quý lúc trước mà nói làm cho nàng phần nộ, sau một câu nói đủ để cho nàng phần nộ được đã mất đi lý trí.

Nàng làm Phạm An Quý là bằng hữu, có thể Phạm An Quý khi nàng cái gì? Qua lại tình cảm, cũng làm không được tỷ tỷ của hắn đối với Giản Nhược Trần tổn thương!

"Tam công tử!" Giản Nhược Trần đột nhiên trầm giọng kêu lên, một tiếng này trong ẩn chứa nộ khí thật sự là quá rõ ràng, mặt nàng sắc mặt một khi trầm xuống, khí thế đột nhiên chính là biến đổi, dường như không còn là mới Trúc cơ tu sĩ, mà là việc này trong đại sảnh tu vi thực lực cao nhất.

"Không cần thiết bắt người đối với tỷ tỷ người bao dung, mà đối đãi người cùng Mạc sư tỷ tình cảm, trong mắt của ta, người đang tại không tôn trọng các người lúc trước qua lại tình cảm, những cái kia tình cảm, thực nhìn không được người như vậy chà đạp."

Giản Nhược Trần lợi hại ánh mắt trực tiếp bức bách Phạm An Quý, mang theo cảnh cáo, chỉ có Phạm An Quý mới biết được đây ánh mắt chính thức hàm nghĩa.

Tại nơi này trong tầm mắt, Phạm An Quý cũng nhìn thấy đau lòng, không chỉ có là Giản Nhược Trần đấy, còn có hắn đấy.

Chẳng qua là, hắn không có lựa chọn nào khác.

Phạm An Quý hừ một tiếng, không nói một lời.

Triệu Xuân Thu sờ sờ cái cằm, có chút ý vị thâm trường nhìn một chút Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý, cũng không có lên tiếng.

Đây, được coi là phải Thiên Đạo Tông bên trong vấn đề, trình diện Thiên Đạo Tông bốn vị Trúc cơ tu sĩ, có ba vị đã xem như xé toang da mặt, một vị khác không lên tiếng, thái độ ngược lại là hiểu đấy.

Mạc Tiểu Ngôn đứng ở Giản Nhược Trần bên này, với lớn nói, phải Dược Vương Cốc đứng ở Giản Nhược Trần Thiên Đạo Tông bên này, với tiểu thuyết, Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần tình hữu nghị thâm căn cố đế.

Giản Nhược Trần cũng không bởi vì Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý trở mặt thành thù đến sao, quá trình này, nghịch chuyển được thật làm cho cảm thấy thú vị.

Trong đại sảnh những người khác nhiều hứng thú mà nhìn Thiên Đạo Tông đây hai phe tranh phong, bất luận là cái đó một bên, trong lòng đều là đứng ở Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn bên này.

Đơn liên song phương mấy câu, Giản Nhược Trần từ đầu tới đuôi không có làm nhục nhân cách, Mạc Tiểu Ngôn toàn bộ hành trình bênh vực kẻ yếu, ngược lại là Phạm An Tâm cái kia nữ tu, nói chuyện thực không lên được trên mặt bàn rồi.

Đừng nói Thiên Đạo Tông cùng Kiếm Tông đã là cừu nhân, liên từ nàng cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử phân thượng, sẽ không nên muốn Giản Nhược Trần hướng Phong Trí Hồng xin lỗi.

Bất quá trong nội tâm nghĩ như thế nào phải trong nội tâm đấy, lớn trên mặt, mấy vị này Kết Đan tu sĩ thực không đáng cùng Trúc cơ tu sĩ không chấp nhận, ngay cả Phong Trí Hồng đều giữ im lặng rồi.

Trong đại sảnh bỗng nhiên liền an tĩnh lại.

"Thực nhàm chán." Giản Nhược Trần trong thức hải truyền đến mấy chữ.

Giản Nhược Trần sợ run lên, bỗng nhiên nở nụ cười, cũng không, tranh giành việc này cao thấp phải nhàm chán, cũng may không phải vì chính mình tranh giành đấy, mà là vì Mạc Tiểu Ngôn, nàng vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay, bởi vì đã nhận được Giản Nhược Trần đại lực ủng hộ, Mạc Tiểu Ngôn đã hoàn toàn không tức giận rồi.

"Tiền bối nói đúng." Giản Nhược Trần đã ở trong thần thức trả lời một câu.

Trong thần thức cũng an tĩnh lại.

Giản Nhược Trần cho rằng rất bình thường một câu nói, nghe vào Huyết Sát chỗ đó, lại không bình thường rồi.

Giản Nhược Trần lơ đãng mà một câu tiền bối, lại để cho hấn rất khó bình tĩnh.

Từ trước đến nay khế ước trong phục tùng một phương liên không có nửa điểm tôn nghiêm đáng nói đấy, có thể Giản Nhược Trần trong lúc lơ đãng còn lúc trước bối xưng hô, lại để cho trong lòng của hấn nổi lên gợn sóng.

Có lẽ việc này nữ tu đúng như nàng nói như vậy, khế ước, thật là vì tự bảo vệ mình.

Cho dù là Nguyên Anh tu sĩ Nguyên Thần, cũng sẽ xuất hiện Stockholm hội chứng, Giản Nhược Trần cùng Huyết Sát toàn bộ cũng không nghĩ tới đúng rồi, việc này Stockholm hội chứng đến sẽ sớm như vậy.

Mà Giản Nhược Trần còn không có suy nghĩ qua vấn đề này.

"Các vị tiền bối, xin bên này." Hoàng Cung thị vệ đã đến, phá vỡ bình tĩnh cùng lúng túng, mọi người đứng lên, hướng chính sảnh đi qua.

Trịnh Hoàng tại chủ vị ngồi cao, thấy mọi người, đứng lên với bày ra nghênh đón, Đại hoàng tử cùng Lục hoàng tử phân loại hai bên, mọi người nhao nhao chào, Trịnh Hoàng từ chủ vị đi xuống.

Trịnh Hoàng trên mặt rõ ràng mang theo áp chế vẻ giận dữ, Đại hoàng tử cùng Lục hoàng tử cũng tất cả đều bình tĩnh gương mặt, mọi người phân hai bên đứng thẳng, riêng phần mình tại cái đó một phe cánh, rõ ràng.

Trịnh Hoàng nhìn quanh mọi người, ánh mắt tại Chu thành chủ cùng Triệu Xuân Thu nơi đây dừng lại một cái chớp mắt, không muốn người biết gật đầu.

"Các vị lúc này đây tại Cửu Khúc động bên trong, sẽ thập phần khó khăn, chắc hẳn các vị cũng đã có chỗ chuẩn bị, ta cái khác không cầu, chỉ cầu các vị có thể mang về Hoàng châu trở về, cũng đem của ta hai cái hoàng tử đều mang đi ra."

Trịnh Hoàng trong giọng nói vô lực rõ ràng, mọi người nhao nhao nhận lời, bầu không khí nhất thời lại tô đậm được đặc biệt nhiệt liệt mà vui sướng, Trịnh Hoàng cũng không nói nhiều, nói lời này về sau sải bước đi ra ngoài.

Hoàng Cung cấm bay, nhưng Trịnh Hoàng cho phép phía dưới, dĩ nhiên là có thể phi hành, nhất thời phi kiếm lóe sáng, tuyết trắng đầy, xanh thẫm đầy, lửa đỏ đầy, các loại phi kiếm nhao nhao rơi vào không trung, chỉ có Giản Nhược Trần dưới chân một khối thất vọng không trượt thu, ngăn nắp phương chuyên.

Ánh mắt lại một lần nữa bị Giản Nhược Trần dưới chân phi hành Pháp khí hấp dẫn, các loại trong tầm mắt, chỉ có Phạm An Quý thông xuống đôi mắt, hẳn không thể tránh né mà nhớ lại hẳn cùng với Giản Nhược Trần

cùng nhau chạy đi qua lại, hắn không có quên, nhưng hắn cũng biết, đã từng tình cảm, đang tại một chút tiêu tán.

Trịnh Hoàng phía trước, Đại hoàng tử cùng Lục hoàng tử một trái một phải, sau lưng đi theo song phương tu sĩ, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm rơi vào bên này cuối cùng, tại song phương nhân số nhìn lên, cũng tại đối phương đội ngũ trung bộ.

"Tiểu chủ nhân, ta thương lượng, vậy hai cái họ Phạm lưu cho người rồi, những thứ khác, liền đều thuộc về ta a." Huyết Sát thanh âm lại một lần nữa truyền đến.

"Đi vào người liền động thủ, ta chơi cái gì?" Tại trong thức hải, Giản Nhược Trần cũng không ngại trang, nghĩ đến cái gì liền nói gì đó.

"Không phải cho người lưu hai người đến sao, đều là Trúc Cơ trung kỳ đấy, còn chưa đủ người chơi?" Huyết Sát cười ha hả thương lượng, hắn thập phần rõ ràng chính mình tình cảnh hiện tại, trong khi nói chuyện gắng đạt tới không từ chối Giản Nhược Trần nhớ lại lẫn nhau địa vị.

"Không cho người tùy tiện ra tay, ta cũng không muốn để cho ta bên này đã cho ta là một cái tà tu, tiền bối, chúng ta lại nói phía trước bên cạnh, nếu như người phải làm cho ta diệt khẩu, đừng quên chúng ta thế nhưng là ký kết khế ước đấy."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 377: Không Muốn Ẩn Giấu

Giản Nhược Trần biết rõ cho cái ngọt táo, cũng muốn làm cho đối phương nhớ rõ còn có cây gậy uy hiếp đạo lý, thiện bị người lừa gạt, ngựa thiện bị người cười, một mặt khiêm tốn, có đôi khi đối lấy phải được một tắc lại muốn tiến một thước.

Đã ký kết khế ước, nàng lại sẽ không hoàn toàn buông lỏng, vung ngữ chi thuật, nàng cũng rất có nghề tâm đắc đấy.

Tùy ý mà nhắc nhở Huyết Sát một câu, nàng liền không hề lên tiếng, chuyên tâm chạy đi, đồng thời, đem tầm mắt chứng kiến chỗ cùng trong đầu lấy được địa đồ từng cái đối ứng.

Người đang Hoàng Cung, lại là trước mắt bao người, nàng tự nhiên cũng không có thể tế ra thần thức trở lại xem xét, nhưng ánh mắt có khả năng thấy cũng không ít, cùng An Sơn đưa với nàng Hoàng Cung địa đồ rất nhanh liền đối ứng lên, ánh mắt không nhìn thấy đấy, tự nhiên cũng có thể tưởng tượng đi ra.

Giản Nhược Trần hay là đối với lúc này đây Cửu Khúc động hành trình tồn tại hoài nghi, nàng bỗng nhiên tại trong thức hải hỏi: "Tiền bối, Trịnh Hoàng hiện tại vương miện bên trên làm cho mang Hoàng châu, người có thể nhận ra chứ "

"Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ quên đây." Huyết Sát trước lười biếng mà nói câu, mới nói: "Có cái gì không biết đấy, một cái Pháp khí mà thôi, họ được toàn bộ Hoàng Cung mà thôi."

Tiếp theo lại hảo ý mà giải thích nói: "Những thứ này văn minh đẳng cấp không cao quốc gia, hoàng thất địa vị cũng không cao, nếu là không có Hoàng châu hộ vệ, nói không chừng ngày nào đó liền thay đổi cái khác dòng họ làm Hoàng Thượng.

Bất quá đây, bình thường có hi vọng tiến giai tu sĩ, đều đối với ngôi vị hoàng đế không có cái gì rất hứng thú đấy, Trường Sinh cùng quản lý phạm nhân, tu sĩ so với, hay vẫn là Trường Sinh lực hấp dẫn lớn."

Khác nhau văn hóa, tổng hội sinh ra lý giải kinh ngạc, tại Giản Nhược Trần cho rằng, đã có quyền lợi, mới có thể có càng nhiều tài nguyên, mới có thể khoảng cách Trường Sinh thêm gần, nơi đây hoàng thất ngược lại ngược không người nào nguyện ý tranh đoạt, cũng là kì quái.

Không phải quyền lợi cùng lợi ích lẫn nhau thành có quan hệ trực tiếp đấy, đến cái thế giới này không thành lập?

"Hoàng thất thu nhập, muốn xuất ra hơn phân nửa trở lại duy trì Hoàng châu năng lượng, đây, người đã hiểu?" Huyết Sát nói tiếp.

Giản Nhược Trần chậm rãi gật gật đầu, nếu như vậy nhìn, việc này ngôi vị hoàng đế cũng thực không phải ai đều ngời được ổn đấy, vậy, Đại hoàng tử cùng Diệp Phi còn tranh giành cái gì? Một cái nghĩa vụ lớn hơn quyền lợi vị trí, như vậy hấp dẫn?

Trịnh Hoàng phía trước, phi kiểm tốc độ không ngừng nhanh hơn, vài tên Kết Đan tu sĩ chăm chú đối với theo, Mạc Tiểu Ngôn mấy vị Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ tại phía sau cũng theo sau, Lạc Phàm rõ ràng rút lại phía sau rồi một đoạn, Giản Nhược Trần tự nhiên cũng cùng Lạc Phàm kề vai sát cánh tả hữu.

Hai người liếc nhau một cái, Giản Nhược Trần đầu thoáng đi phía trước ý bảo xuống, ý là Lạc Phàm còn có thể gia tốc không, Lạc Phàm nháy mắt mấy cái, khoe miệng dặt hơi có chút.

Giản Nhược Trần cũng không khỏi nở nụ cười, so với cẩn thận, nàng thật đúng là không bằng Lạc Phàm.

Bất quá nàng tại sao phải cẩn thận đây? Tại thực lực này chí thượng, năm trăm chí thượng trong thế giới.

Nếu nói là lúc trước, nàng bước giảm băng mỏng —— cũng chính là nàng cho rằng như vậy —— là vì chân thật hiểu rõ lai lịch của mình, nhiều nhất chỉ có thể cùng Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ là địch, hiện tại, đã có Huyền Thiết Mẫu đạo chủ nhân làm hậu thuẫn, nàng cảm thấy, hoàn toàn có thể buông tay buông chân, tùy ý đi làm.

Thực chất bên trong phá hư dự vọng bỗng nhiên liên tràn ngập đến trong nội tâm, tựa giống với viết ra một chữ phá hư tính virus, nhìn xem con {virus} này xâm nhập đến thế giới internet, làm cho nàng có thể tùy tâm sở dục.

Nàng ưa thích chính là loại này đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi xâm lấn, có thể tùy ý phá hư, còn có phá hư về sau tu bổ, thật giống như trò đùa dai, hết thảy đều khống chế tại trong tay mình, trong lòng hảnh, thật không có tuyệt đối thiện ác tiêu chuẩn, muốn không phải nói có, chính là đối với sinh mạng tôn trọng, đối với đạo đức tôn trọng.

Chung quy có nhiều thứ tại sinh mệnh bên ngoài đạo đức bên ngoài đây, mà mỗi người đối với đạo đức lý giải cũng không hoàn toàn giống nhau, đối với đạo đức càng là có song trọng tiêu chuẩn.

Bất quá Giản Nhược Trần cũng không thêm để ý những thứ này, nàng cũng sẽ không dùng song trọng tiêu chuẩn tới yêu cầu, nàng thừa nhận, nàng làm những chuyện như vậy tổn hại rồi một nhóm người lợi ích, thậm chí tổn hại rồi rất nhiều người lợi ích, cũng sờ phạm pháp luật.

Nhưng nàng chưa từng có cho rằng nàng là người tốt a!

Nàng cũng chưa bao giờ bởi vì nàng phải chấp pháp giả, thật muốn có một ngày, pháp luật đã tìm được lỗi của nàng chỗ, nàng cảm thấy, ân, nàng chắc chắn sẽ không bó tay chịu trời đấy.

Nàng đứng ở cục gạch lên, đón gió, lại để cho Phong Tướng mái tóc của nàng, vạt áo tùy ý mà thổi hướng sau lưng, tâm tình nhưng là vô cùng mãn nguyện.

Quản hản cái gì quyền lợi cùng địa vị đây, nàng đối với hoàng quyền thật sự nửa phần hứng thú cũng không có, cũng không muốn nhận bất cứ trách nhiệm nào, đã giúp Diệp Phi lúc này đây, coi như là đối với Diệp Phi, Thiên Đạo Tông đều có cái nói rõ, về sau, nên biển rộng dựa vào ngư được, trời cao mặc chim bay rồi.

Giản Nhược Trần trên mặt lộ ra vui vẻ, nhìn xem dưới chân đại địa tại hướng lui về phía sau đi tới, nhìn phía xa tu sĩ tại kéo ra khoảng cách, bỗng nhiên trong nội tâm hào khí tỏa ra.

Sẽ không muốn che giấu cái gì thực lực, cũng không cần phải rồi, nàng mãnh liệt thúc giục dưới chân cục gạch, cục gạch bỗng nhiên về phía trước xông lên, lập tức, liền kéo ra cùng Lạc Phàm khoảng cách.

"HU'U...U...U!" Trong thức hải vang lên huyết sáo thanh âm, Giản Nhược Trần quả thực không tin sẽ nghe thể loại âm thanh ủng hộ, tiếp theo Huyết Sát cười to thanh âm vang lên: "Nên như vậy nha, tiểu chủ nhân, người làm như vậy đối với ta nóng nảy!"

Giản Nhược Trần hừ nở nụ cười một tiếng: "Đúng không? Người không phải ước gì ta bị những người này phân thân rồi hả?"

"Oan uổng a, tiểu chủ nhân nếu vẫn lạc, cùng người gia hạn kế ước ta đây, chẳng phải là. . ." Nói đến đây, Huyết Sát hắc hắc một tiếng, "Ngược cũng không có thể lại vẫn lạc, có thể ta đây cái Nguyên Thần, đi đâu trong sẽ tìm người nhỏ như vậy chủ nhân đây."

"Người yên tâm, ta trước khi vẫn lạc, nhất định cũng mang theo nguyên thần của người, nhất tổn câu tổn." Giản Nhược Trần cũng cười ha ha nói.

"Ài ài, " Huyết Sát thở dài một hơi, "Tiểu chủ nhân hay vẫn là đừng vẫn lạc, ừ, công pháp ta cho người khắc lục tốt rồi."

Giản Nhược Trần chọn một sau lông mi, xoay tay lại đã nắm đỉnh đầu Huyền Thiết Mẫu đao, mái tóc lập tức tất cả đều bay bổng lên, Huyền Thiết Mẫu đao tới gần túi trữ vật, một quả ngọc giản vô thanh vô tức mà đưa đi vào.

"Ai ai ai, ta liền không nhìn nổi loại này cẩn thận từng li từng tí đấy." Huyết Sát nói.

"Cho nên?" Giản Nhược Trần giờ lên Huyền Thiết Mẫu đao.

"Có ta đây? Người có muốn hay không Trịnh Hoàng vị trí này? Ta giúp người chiếm Hoàng châu, toàn bộ Trịnh quốc phòng ngự liền tất cả trong tay của người rồi, ngôi vị hoàng đế liền dễ như trở bàn tay." Huyết Sát dụ dỗ nói.

"Ha ha, việc này ngôi vị hoàng đế hay vẫn là lưu cho Trịnh gia a." Giản Nhược Trần nói qua, tiện tay lại kéo lên tóc, đem Huyền Thiết Mẫu đao dừng tại trên tóc.

"Thiên Đạo Tông tông chủ? Vậy cái gì Tam công tử nhớ thương vị trí này đã lâu rồi, đoạt lấy trở lại?" Huyết Sát tiếp tục nói.

"Các hạ là Nguyên Anh tiền bối a, như thế nào còn đối với một cái nho nhỏ tam cấp quốc gia hoàng quyền, tông môn cảm thấy hứng thú?" Giản Nhược Trần thuận miệng nói.

"Lấy ra vui đùa một chút nha, nhàn rồi lúc đó chẳng phải nhàn rồi." Cái thanh âm này có chút ngĩ một đằng nói một nẻo đấy.

"Chơi?" Giản Nhược Trần mắt lé lấy sau lưng, mặc dù biết nhìn không tới Huyền Thiết Mẫu đao, bất quá cái chữ này cũng vì tính tình của nàng.

"VẬY CHƠI ĐEM LỚN ĐẤY."

"Bao nhiêu hay sao?" Huyết Sát hiệu kỳ nói.

"Hay là trước đem Hoàng châu đem tới tay ta xem một chút đấy." Giản Nhược Trần cười nói, "Ta một cái mới Trúc cơ tu sĩ, người một cái giấu đầu giấu đuôi Nguyên Thần, cái gì đều còn không có đây, muốn chơi lớn hay sao?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 378: Hoàng Thất Bi Ai

Giản Nhược Trần tăng tốc, đưa tới hai đội chú ý của mọi người, các loại ánh mắt nhao nhao bắn phá tới đây, đại đa số phải kinh ngạc.

Giản Nhược Trần một cái như thế lý trí vì sao phải sớm như vậy liền bại lộ thực lực?

Phải biết rằng tốc độ đối với tu sĩ mà nói, trong chiến đấu phải rất trọng yếu đấy.

"Hừ, hiện tại khoe khoang, đến lúc đó chết như thế nào cũng không biết."

Hừ lạnh một tiếng truyền đến, tất cả mọi người đã nghe được.

Mạc Tiểu Ngôn tốc độ thoáng cái liền rơi xuống, đi theo Giản Nhược Trần bên người, không giống với lo lắng, nàng là khuôn mặt đắc ý.

"Giản sư muội, đã biết rõ ngươi sẽ không chậm như vậy đấy."

Triệu Xuân Thu tốc độ cũng rơi xuống, tại Giản Nhược Trần khác một bên nói: "Như thế nào hiện tại liền lộ ra rồi hả?"

Giản Nhược Trần cười: "Bỗng nhiên thật hưng phấn rồi, hào khí ngất trời."

Triệu Xuân Thu hồ nghi mà nhìn Giản Nhược Trần, đối với đáp án này cũng không hài lòng, bất quá cũng không có nói cái gì nữa.

Lạc Phàm lẻ loi trở trời mà rớt tại cuối cùng, hoàn toàn không có đuổi theo ý tứ, bên tai bỗng nhiên truyền đến tinh tế thanh âm.

"Lạc sư đệ, lương cầm gãy mộc mà tê, Đại hoàng tử phải Trịnh quốc danh chính ngôn thuận Thái tử, Tam công tử phải Thiên Đạo Tông linh đội, bất luận tại điểm nào nhất, Lạc sư đệ đều nên đứng ở nơi này bên cạnh đấy, hiện tại tới đây, còn kịp."

Lạc Phàm theo thanh âm nhìn lại, liền chứng kiến Phạm An Tâm ân cần khuôn mặt, hắc bỗng nhiên có chút bật cười, hắc một mực ở giảm bớt tồn tại cảm giác, chính là không muốn bị việc này ngốc nghếch nhìn chăm chăm vào, không cẩn thận hay vẫn là không có tránh thoát đi tới.

Hắn dứt khoát liền làm không có nghe được, cũng chưa trả lời, ánh mắt quay lại, mắt thấy phía trước Giản Nhược Trần bóng lưng, chưa phát giác ra lại bật cười một lần, đây Được Vương Cốc hai người, một trái một phải tại Giản Nhược Trần bên người, thấy thế nào, đứng được vị trí đều không đúng đấy.

Phạm An Tâm không có được trả lời, căn cứ bờ môi, trong nội tâm liền ghen ghét lên, cũng quay đầu.

Chưa phát giác ra, mọi người bay đến phía sau núi.

Trịnh quốc Hoàng Cung ngự hoa viên phía sau núi, đầu phải là nguy nga cao lớn, đỉnh phong thậm chí còn tại trong đám mây trắng lúc giữa, ngọn núi cây xanh râm mát, bách điệu ca xướng, một mảnh tường hòa.

Mọi người theo Trịnh Hoàng đứng xuống, Trịnh Hoàng đưa lưng về phía mọi người nói: "Cửu Khúc động, ly khai chỉ có hoàng gia người mới có thể tiến vào, các vị chỉ cần tiến vào đây Cửu Khúc động, ngày sau chính là hoàng gia người, cả đời có thể Diệt gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, như có vi phạm, tức thì chịu lấy đến toàn bộ hoàng thất đuổi giết, hiện tại vị nào hối hận rời khỏi, còn kịp."

Tất cả mọi người dừng không ra tiếng. Một đường cùng đến nơi đây, hiển nhiên, chắc là sẽ không rời khỏi đây.

"Ta Diệp Hạo Nhiên chưa từng có nghĩ tới có ngày hôm nay, muốn thân thủ đem của ta hai cái đặc ý nhất hoàng tử đưa vào đến Cửu Khúc động bên trong, tự giết lẫn nhau." Trịnh Hoàng bỗng nhiên mà nói, lại để cho mọi người trong nội tâm đều là rùng mình.

Trịnh Hoàng chậm rãi xoay người lại, ánh mắt lợi hại mà nhìn mọi người: "Ta đã từng đem không phải mà đưa đến Thiên Đạo Tông, muốn cho hãn một cái phú quý rảnh rồi con người khi còn sống, ta cũng cho rằng cho Chân nhi Thái tử vị trí, của ta các hoàng tử liền đều có thể bình an.

Trên thực tế ta sai rồi, ta tước đoạt không phải mà thi triển tài hoa cơ hội, lại cho hãn một lần nữa trở lại hoàng thất cơ duyên, cho Chân nhi Thái tử vị, nhưng không có vì hãn làm được đoạn tuyệt uy hiếp.

Hơn nữa, tại không phải mà trở lại Hoàng Cung về sau, ta mắt nhìn bọn họ giúp nhau tranh đoạt, không có ngăn lại, ngược lại trợ giúp, mới có hôm nay, ta muốn trợ mắt mà đưa các người tiến vào đến Cửu Khúc động, cùng các người giống nhau tại phỏng đoán, cuối cùng có thể có mấy người đi ra, đi ra sẽ là ai?"

Mọi người tâm đều là trầm xuống, tuy rằng cũng biết đây là sự thật, nhưng mà do Trịnh Hoàng chính miệng nói ra, hay vẫn là giật mình không thôi.

Từ trước đến nay những chuyện này đều là ngầm hiểu lẫn nhau đấy, ở đâu sẽ nói đi ra thụ với mượn cớ, có thể Trịnh Hoàng liền nói ra, hay vẫn là giống trống khua chiêng, trắng trợn mà nói ra.

Diệp Chân cùng Diệp Phi tất cả đều không ra tiếng, sự thật đã như thế, không có gì muốn giải thích đấy, giải thích rõ đấy.

"Ta từng muốn đã đến hôm nay, nhưng nghĩ đến đây, là các người sau lưng đi theo vô số tu sĩ, thật giống như đi vào Hoàng Thành những đệ tử kia, chưa từng nghĩ đến đây, chỉ có các người sau lưng rải rác mấy vị, Chân nhi, người làm Thái tử nhiều năm, chịu cùng người chịu chết đây, vì người xông pha khói lửa cứ như vậy mấy người, người thiết tình cảm thấy, đây Trịnh Hoàng vị trí người có thể ngồi được ổn? Đây Thái tử làm được có thể có ý nghĩa?"

Đại hoàng tử sắc mặt thoáng cái có chút đỏ lên, đi theo liền biến mất rồi, hần đứng ở nơi này hơn mười mặt người trước, chỉ cảm thấy một hồi khó chịu nổi.

"Phụ hoàng, ngày sau, những thứ này hộ tống nhi tử cùng một chỗ, đều muốn phải nhi tử tâm phúc."

Trịnh Hoàng gật gật đầu, quay đầu nhìn Diệp Phi, "Người thì sao? Nhìn xem phía sau người những người này, nhìn lại một chút Thái tử sau lưng, Chân nhi, hiện tại rời khỏi, người vẫn đang có thể làm một cái phú quý người rảnh rồi."

"Phụ hoàng, " Diệp Phi cười, "Người xem nhìn đi theo hài nhi, có Hoàng Thành thành chủ, có chương quản Trịnh quốc kinh doanh tổng quản, còn có Dực Vương Cốc tiền bối, còn có có thể cho hài nhi ưỡn ngực ngẩng đầu đứng ở trước mặt ngài hảo hữu."

Kỳ thật, còn có người đều muốn đi theo hài nhi tiến đến, chẳng qua là hài nhi cảm thấy, chúng ta những người này đủ để, chẳng những có thể với đem phụ hoàng Hoàng châu mang về, còn có thể, nhất định có thể mang về nhị ca."

Mọi người tâm chấn động, Diệp Chân không thể tin tưởng mà nhìn Diệp Phi, Diệp Phi ánh mắt nghênh đón: "Đại ca, lúc này đây, ta nhất định có thể mang nhị ca đi ra."

Phạm An Tâm mở to hai mắt, nhìn xem Diệp Phi, lại nhìn xem Diệp Chân, nhìn lại một chút người bên ngoài, đã thấy mọi người không có chút cảm giác nào kinh ngạc, dường như hết thảy đều đương nhiên giống như, chưa phát giác ra lại nhìn xem Phạm An Quý, hăn mặt không biểu tình, tốt như cái gì cũng không có nghe được tựa như.

"Lục đệ, người như vậy ưa thích Nhị đệ, ta sẽ lưu lại người cùng Nhị đệ cùng một chỗ làm bạn đấy." Diệp Chân chậm rãi, tàn nhẫn mà nói.

Trịnh Hoàng trong ánh mắt toát ra bi ai, bỗng nhiên, vương miện bên trên Hoàng châu lòi ra quất sắc quang mang, Trịnh Hoàng quay người, vậy đạo quang mang bắn thẳng đến nhập phía sau núi lên, lập tức, một đạo mang theo nước gợn văn cửa động xuất hiện, Diệp Chân hướng Trịnh Hoàng vừa chấp tay, trước tiên đi vào, hăn người đứng phía sau cũng đều hướng Trịnh Hoàng vừa chấp tay, đi theo đi vào.

Diệp Phi đứng ở Trịnh Hoàng bên người, cũng đi theo muốn vào đi tới, Trịnh Hoàng bỗng nhiên mở miệng: "Không phải mà, vì cái gì chỉ có mấy người kia?"

Diệp Phi đứng rơi xuống, không đáp hỏi lại, "Phụ hoàng, nếu như ta đem đại ca ở lại Cửu Khúc động bên trong, người có thể sẽ trách ta?"

Trịnh Hoàng im lặng, thật lâu, Diệp Phi chấp tay tiến vào.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm rơi vào cuối cùng, ngay tại hai người trải qua Trịnh Hoàng bên người thời điểm, Trịnh Hoàng lại một lần nữa mở miệng: "Giản tiên tử."

Giản Nhược Trần đứng xuống.

"Người lại vì cái gì đi vào?" Trịnh Hoàng nhìn xem Giản Nhược Trần, ánh mắt không biết lúc nào trở nên lạnh như băng.

"Ta đáp ứng Lục hoàng tử, trợ giúp hãn đạt được hãn muốn có được đồ vật gì đó." Giản Nhược Trần không cần nghĩ ngợi nói.

"Người lại dựa vào cái gì có thể ở Cửu Khúc động bên trong toàn thân trở ra?" Trịnh Hoàng ép hỏi.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Bệ hạ vấn đề rất kỳ quái, ta không biết trả lời như thế nào, ta chỉ có thể nói, nếu như Lục hoàng tử Điện Hạ bị ở lại Cửu Khúc động bên trong, ta tất nhiên không sẽ rời đi Cửu Khúc động."

Trịnh Hoàng khẽ gật đầu, tiếp theo nhìn về phía Lạc Phàm: "Còn người, người việc này vạn năm không gặp thiên tài."

Lạc Phàm khiêu mi, kinh ngạc nói: "Bệ hạ, có Giản tiên tử ủng hộ, ta sao có thể rút lại phía sau đây."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 379: Gần Sơn Thì Đỏ

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm kề vai sát cánh đi vào cửa động, mấy chục bước về sau, hai người liền chứng kiến phía trước hơn mười, phân biệt đứng ở hai bên, một đoàn người đều tại quất sắc mặt dưới vầng sáng, hiển nhiên, việc này vầng sáng chỗ trong phạm vi không cách nào ra tay công kích.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đi qua đứng ở Diệp Phi bên này, song phương đối mặt, bỗng nhiên, quất sắc mặt vầng sáng biến mất, trên người của bọn hắn tất cả đều lập tức chợt hiện hộ thể Linh thuần màn sáng.

Mà chung quanh cảnh sắc cũng chợt biến đổi, tại bên ngoài xem ra xanh um tươi tốt núi cao, bị quái thạch đá lởm chởm, chướng khí lượn lờ làm cho thay thế.

"Lục đệ." Đại hoàng tử Diệp Chân mở miệng, hấp dẫn tất cả mọi người chú ý, "Chúng ta là hiện tại trước hết điểm cái người chết ta sống, hay vẫn là đợi tìm được Hoàng châu về sau lại ra tay? Ta và người toàn bộ cũng biết, lúc này đây, chúng ta lẫn nhau chỉ có thể có một người còn sống ly khai Cửu Khúc động."

Diệp Phi gật gật đầu, lại quay đầu lại nhìn xem mấy vị Kết Đan tu sĩ nói: "Các vị tiền bối, văn bối có ý tứ là tìm được trước Hoàng châu, tốt chứ?"

Chu thành chủ trước gật đầu nói: "Đúng vậy, Cửu Khúc động nội địa thể hiểm ác, cấm chế rất nhiều, khả năng không cần huynh đệ các người

động thủ, đã có người bị để lại, chung quy sống khá giả huynh đệ tàn sát."

Vương tổng quản cũng nói: "Cùng."

Triệu Xuân Thu cũng nói: "Ta không có ý kiến."

Diệp Phi rồi mới hướng Diệp Chân nói: "Đại ca, chúng ta tìm được trước Hoàng châu, lúc trước, không thể giúp nhau ra tay, thẳng đến Hoàng châu xuất hiện, mà lại tại ta và người bất luận kẻ nào tay về sau, khi đó, sinh tử do mạng."

Diệp Chân hé mồm nói: "Tốt, ta cũng hy vọng lúc trước Lục đệ hảo hảo bảo trọng, đừng để cho ta thất vọng."

Diệp Chân có thể có lý do làm chủ, bởi vì hẳn chẳng những là Thái tử, hay vẫn là Kết Đan sơ kỳ tu sĩ, hẳn sau khi nói xong, âm trầm nhìn Diệp Phi liếc, sau đó lại nhìn xem đối diện những người khác nói:

"Chu thành chủ, Vương tổng quản, Triệu đường chủ, lương chim chọn mộc mà tề, chỉ cần các vị đứng ở ta bên này, chuyện lúc trước, ta đem chuyện cũ sẽ bỏ qua, Chu thành chủ hay vẫn là Hoàng Thành thành chủ, Vương tổng quản hay vẫn là Trịnh quốc tổng quản, Triệu đường chủ, ta cũng hứa hẹn, tuyệt đối sẽ không đối với Dục Vương Cốc có bất kỳ trả thù cử động."

Chu thành chủ ha ha cười cười: "Đa tạ Đại hoàng tử ưu ái, Đại hoàng tử cũng nói, lương chim chọn mộc mà tề, cho nên, ta lựa chọn Lục hoàng tử thuần phục."

Diệp Chân sắc mặt trầm xuống.

Vương tổng quản cũng cười nói: "Đại hoàng tử, cũng không ta không đứng ở bên cạnh người, người cũng biết ta là Trịnh quốc tổng quản, ai có thể cho chúng ta Trịnh quốc làm ra Linh thạch, ta tự nhiên muốn đứng ở ai

bên này, Lục hoàng tử nửa năm qua, liền hầu như nằm trong tay Trịnh quốc kinh tế, cũng không tính gián tiếp nằm trong tay ta, không nghe lấy không được a."

Diệp Chân không khỏi kinh ngạc xuống, "Cái gì? Lục đệ nằm giữ Trịnh quốc kinh tế?"

Vương tổng quản cười nói: "Người xem, người việc này Thái tử cũng quá không xứng chức rồi, người cho rằng Lục hoàng tử chỉ có thể đủ bán đứt Hỏa hệ Mộc hệ Linh dược Linh đan, ha ha, nếu như hãn muốn, hãn có thể bán đứt cảnh nội tất cả Linh dược Linh đan, cho dù là Dược Vương Cốc đấy."

Diệp Chân không thể tin tưởng mà nhìn Diệp Phi, Diệp Phi cười nói: "Còn muốn cảm giác Tạ đại ca đem ta đồn đến Thiên Đạo Tông, để cho ta gặp Giản tiên tử."

Diệp Chân ánh mắt rơi vào Giản Nhược Trần trên người, Giản Nhược Trần cười nói: "Quảng chi với lý, báo chi với đào."

Triệu Xuân Thu cũng nói: "Đại hoàng tử, nói thật, trả thù Dược Vương Cốc nếu Lục hoàng tử nói, ta còn nghĩ kĩ, cần phải là người sao, người còn thật không có việc này phân lượng."

Đối diện mấy người cũng tất cả đều sợ ngây người.

Diệp Phi nói: "Kỳ thật, ta cũng muốn nói lời giống vậy, đối với các vị tiền bối, cá nhân ta là bất kể hiềm khích lúc trước đấy, ta cũng sẽ không hướng mọi người làm không phù hợp thực tế lời hứa, ta chỉ có thể nói, chỉ cần các vị chịu đi theo ta, ta có thể cam đoan ta bên này không đối với người dám ra tay."

Phong Trí Hồng xem thường nói: "Chỉ cần Lục hoàng tử ra không được, Lục hoàng tử hết thủy, chẳng phải đều là thái tử điện hạ đúng

không?"

"Không sai." Một cái khác Kết Đan tu sĩ cũng nói: "Chỉ bằng cho người mượn đám ba vị Kết Đan tu sĩ? Còn có hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ?"

"Hặc hặc." Mặt khác mấy người cũng hặc hặc cười rộ lên, "Thái tử điện hạ nhân từ, cho các người sống lâu vài ngày, đợi cho Hoàng châu xuất hiện, chính là bọn người không thấy mặt trời thời điểm."

Diệp Phi cũng không giận hỏa, đối với Diệp Chân gật đầu nói: "Đại ca, vậy người ta liền tách ra, về sau. . ."

"Tất cả an thiên mệnh!" Diệp Chân cả giận nói.

"Một lời đã định." Diệp Phi nói theo.

Mắt thấy huynh đệ hai người trở mặt thành kẻ thù, Diệp Chân hừ lạnh một tiếng, mang người hướng tiền phương đi đến, Phong Trí Hồng bỗng nhiên vượt qua mấy người, trở tay rút ra phía sau lưng trọng kiếm, hai tay cầm kiếm, về phía trước vung lên, một đạo sáng như tuyết kiếm khí từ trọng kiếm trong kích phát, phía trước chướng khí bị kiếm khí triển khai một cái lối đi, Phong Trí Hồng trước tiên đi vào, mọi người chăm chú đi theo.

Diệp Phi Dương gương đầu, cũng cùng đi theo đi vào, cuối cùng Phạm An Tâm kinh ngạc quay đầu lại, Diệp Phi tốt nóng nảy mà nói: "Chúng ta mượn cái nói, đã đến Cửu Khúc động miệng, dĩ nhiên là tách ra."

Lạc Phàm bỗng nhiên liền cười ra tiếng.

Phạm An Tâm trừng Diệp Phi liếc quay đầu lại, Diệp Phi sẽ không để ý.

Liền nghe đến Lạc Phàm nói: "Giản tiên tử, ta như thế nào có loại cá mè một lứa cảm giác?"

Giản Nhược Trần cũng cười rộ lên, "Sao có thể dùng nghĩa xấu, cái này gọi là, gần son thì đỏ."

Chu thành chủ phì cười không chỉ có, "Thực tâm kiến thức, ta đây tuổi rồi, có thể lần đầu nhìn thấy Giản tiên tử cùng Lục hoàng tử như vậy, chiếm tiện nghi còn có lý chẳng sợ đấy."

Triệu Xuân Thu cũng hặc hặc cười nói: "Lục hoàng tử có tiến bộ a, gần son thì đỏ, hặc hặc, hặc hặc."

Diệp Phi cũng nói: "Thật đúng là cùng Giản tiên tử học đấy, các vị, nói không chừng chúng ta ly khai Cửu Khúc động thời điểm, liền đều bởi vì gần Chu người nguyên nhân, cũng vậy rồi."

Vương tổng quản cũng cười nói: "Lục hoàng tử, quay đầu lại đây tổng quản vị trí cho Giản tiên tử như thế nào, ta cam nguyện cho Giản tiên tử làm phụ tá."

Giản Nhược Trần kêu lên: "Vương tổng quản, lời này từ đâu nói lên, người hay vẫn là tha ta, ta đây nhỏ cánh tay bấp chân đấy, không chịu nổi giày vò, ta còn muốn lấy tại Trường Sinh trên đường lớn anh dừng về phía trước đây."

Đoàn người này cười cười nói nói, rõ ràng không có đem Cửu Khúc động hành trình để vào mắt, phía trước mười mấy người nghe, quả thực là thẳng căn cứ căn bản, nhất là Phong Trí Hồng, hẳn ở đây phía trước mở đường, Diệp Phi mấy người lại có lý chẳng sợ theo sát, quả thực muốn chọc giận được học máu.

Có thể Diệp Chân không nói lời nào, hẳn cũng không nên ngôn ngữ, bất quá tại hạ một kiếm thời điểm, kiếm khí bỗng nhiên liền rút nhỏ một

chút.

Kiểm khí thu nhỏ lại, duy trì thông đạo thời gian tất nhiên cũng muốn rút ngắn, một kiểm vùng xuống, Triệu Xuân Thu cùng Chu thành chủ, Vương tổng quản lông mày chính là nhú một cái.

Chu thành chủ nói: "Phong đạo hữu, bất quá là mượn cái đường, thật sự là keo kiệt."

Vương tổng quản liền từ trong túi trữ vật lấy ra một cái hình tròn Pháp khí, linh lực rót vào, một đạo mờ mịt hào quang từ trong đó xuất hiện, hai bên đang muốn khép lại chướng khí gặp được hào quang chợt liền lui về phía sau đi tới.

"Phong đạo hữu cũng có thể nghỉ ngơi một chút." Vương tổng quản nói qua, hào quang về phía trước sau tràn ngập, đem tất cả mọi người trước người sau lưng tất cả đều bao phủ ở.

Phía trước chi nhân không hẹn mà cùng phóng xuất ra hộ thể Linh thuẫn, Vương tổng quản ha ha cười nói: "Pháp khí này cũng chính là có thể ngăn ở chướng khí, tác dụng khác cũng không có, mọi người tiết kiệm một chút khí lực."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 380: Thúc Đẩy Sinh Trưởng Tà Niệm

Phong Trí Hồng quả thực cũng bị khí bạo rồi, liền chưa từng gặp qua chiếm được tiện nghi còn muốn nói như vậy ngồi châm chọc đấy, tại hắn trong ấn tượng, Vương tổng quản cùng Chu thành chủ cũng không phải loại người này, có thể làm như vậy, rõ ràng là đã đem bọn họ cho rằng chết người đi được, bằng không thì chính là muốn bị ở lại Cửu Khúc động bên trong ra không được đấy.

Giản Nhược Trần trong thức hải, Huyết Sát hừ nở nụ cười một tiếng: "Tiểu chủ nhân người dựa lấy ta, bọn họ có cái gì dựa?"

Giản Nhược Trần cười hồi đáp: "Ta à, ta đều như vậy khí định thần nhàn đấy, bọn họ chẳng phải có nắm chắc hơn rồi hả?"

Huyết Sát hừ một tiếng: "Lời này, người lấy ra lừa gạt cái kia an gì gì đó tiểu nha đầu còn có thể."

Giản Nhược Trần liền cười nói: "Vương tổng quản tổng quản lấy Trịnh quốc kinh tế, Lục hoàng tử tại Trịnh quốc bên ngoài mua bán, Vương tổng quản cũng tham dự, cái khác không có, phòng hộ Pháp khí nhất định là không ít, ta cũng phải rồi một quả ngăn cản Kết Đan tu sĩ công kích Pháp khí."

Ít nhất tại phòng ngự lên, trước liền dựng ở bất bại chi địa, khó được đây là một cuộc có chuẩn bị đối với không có chuẩn bị chiến đấu, phần thắng của chúng ta hầu như chính là mười đã thành, cho nên mới buông lỏng sao."

Huyết Sát nói: "Ta nghe nói cái gì kia mua bán cũng cùng người có quan hệ?"

Giản Nhược Trần khiêm tốn xuống, "Chính là cho ra mấy cái điểm quan trọng, ta không có hậu trường không có chỗ dựa đấy, thật muốn chính mình kiếm, kiếm được tới cũng ăn không vô."

Huyết Sát khen: "Đúng vậy, biết rõ cân nhắc lợi hại."

Trong lúc nói chuyện, một đoàn người đã xuyên qua chướng khí, trước mặt, nguy nga cao trên đỉnh núi, ngăm đen cửa động dường như thôn phệ Yêu thú miệng rộng, trong đó đang cuộn cuộn toát ra chướng khí trở lại.

Mọi người đi đứng ở Vương tổng quản Pháp khí bảo hộ trong phạm vi, ngẩng đầu xem thế nào, Đại hoàng tử nói: "Lục đệ, sau khi đi vào, chúng ta liền bỏ qua tất cả được rồi, người, tự cầu Đa Phúc a."

Diệp Phi vẻ mặt tươi cười đáp âm thanh phải, mắt thấy Diệp Chân dẫn cái kia sắp hết hai mươi bay đi lên, biến mất tại hắc động bên trong, dáng tươi cười mới biến mất.

"Các vị tiền bối, các vị sư huynh sư tỷ, lúc này đây tiến vào Cửu Khúc động một trong những mục đích, chính là tìm được Nhị hoàng tử, còn muốn làm phiền các vị rồi."

Vương tổng quản trước nói: "Dễ nói."

Chu thành chủ cũng nói: "Đây là nên phải đấy, chúng ta lưu Cửu Khúc động bên trong một cái hoàng tử, tất nhiên phải trả Trịnh Hoàng một vị hoàng tử đấy."

Triệu Xuân Thu nói: "Ta chính là bảo hộ ta sư điệt đấy."

Diệp Phi liền nở nụ cười, nhìn xem Giản Nhược Trần, "Giản sư tỷ, Lạc sư huynh, cùng nhau vất vả."

Hai người đều chấp chặt tay, hiển thị rõ ít xuất hiện.

Đợi một hồi, một đoàn người mới bay lên cửa động, mọi người trong miệng nói thật nhẹ nhàng, vừa tiến vào đến trong sơn động, đều nhắc lên hoàn toàn cảnh giác.

Lọt vào trong tầm mắt, phải một đoạn hẹp dài thông đạo, trong thông đạo đen kịt một mảnh, không thấy bất luận cái gì ánh mặt trời, tất cả mọi người đem thần thức phóng xuất ra, thần thức không thể tránh né đan vào, lập tức cao thấp quyết đoán.

Kết Đan tu sĩ thần thức cứng không thể phá, tiếp xúc thời điểm, giống như va chạm vào thiết khí giống như cứng rắn, mà Trúc cơ tu sĩ thần thức liền yếu đi, dường như có thể bị chặn ngang chặt đứt.

"Mọi người có thể đem thần thức thu hồi, do ba người chúng ta thay phiên cảnh giới." Vương tổng quản an bài nói.

Trong tay của hắn còn nâng viên cầu hình Pháp khí, Pháp khí phóng thích vàng sáng chẳng những ngăn cản chương khí, cũng đem vàng sáng phát ra đến ngoài mấy chục thước, có Kết Đan tu sĩ cảnh giới, cũng xác thực không cần mọi người lãng phí thần thức.

Diệp Phi xuất ra một cái la bàn dạng đồ vật, đi theo tại ở phía trên thả ở một vật, mọi người về phía trước bước nhanh tới, đi qua thông đạo, trước mặt sáng tỏ thông suốt, bọn họ đang đứng tại một cái tảng đá trên bình đài, dưới bình đài phải vực sâu vạn trượng, tại đây vực sâu bốn phía trên thạch bích, thành linh lại là chín đông nghịt cửa động.

Vực sâu bị đen đặc chương khí che lấp, cửa động lại là vì hắc ám, cả sơn động yên tĩnh được không thấy một chút thanh âm.

Tất cả mọi người nhìn xem Diệp Phi trong tay la bàn, không bao lâu, Diệp Phi chỉ hướng ngoài cùng bên trái nhất sơn động nói: "Bên kia."

Mọi người cùng nhau vận hành linh lực cách mặt đất, hướng cửa sơn động bay đi, Huyết Sát bỗng nhiên nói: "Việc này vực sâu có cổ quái."

Không cần Huyết Sát nói, Điền Ngữ thần cũng biết đây vực sâu nhất định phải có cổ quái, chẳng qua là không biết có gì cổ quái, Huyết Sát đã nói: "Sẽ thúc đẩy sinh trưởng trong nội tâm tà niệm."

Giản Nhược Trần nha nhưng: "Đây là cái gì đạo lý? Như thế nào thúc đẩy sinh trưởng trong nội tâm tà niệm?"

Huyết Sát cười quái dị một tiếng: "Người không có có cảm giác đến sự hưng phấn của người, khát vọng cái gì?"

Giản Nhược Trần thể hội xuống, người đã đã rơi vào ngoài cùng bên trái nhất cửa động, nói: "Không có có cảm giác gì."

"Làm sao lại như vậy?" Huyết Sát nói, "Người sẽ không có cảm giác được hưng phấn, giết chóc, máu tươi?"

Giản Nhược Trần chưa phát giác ra lắc đầu nói: "Không có."

"Kì quái." Huyết Sát trầm mặc nói.

Đây là ngoài cùng bên trái nhất một cái hắc ám sơn động, cửa động đã không có chương khí, kỳ quái phải, trong sơn động xuất hiện ánh sáng, lóe lên lóe lên giống như tinh quang, không chỉ là trên thạch bích có, trong không khí giống như cũng có.

"Đây là lân thạch quang mang, có thể trong bóng đêm sáng lên, không có khác giá trị, không cần để ý tới." Vương tổng quản giải thích một câu, tất cả mọi người vào trong đi đến.

"Cho ta lấy một điểm tảng đá." Huyết Sát không khỏi ra lệnh.

Giản Nhược Trần cũng không để ý tới ngữ khí của hắn, tiện tay xách ra kim hệ phi đao, gần đây liền chém một khối, tất cả mọi người chứng kiến Giản Nhược Trần động tác, cũng chỉ cho rằng nàng hiếu kỳ, bước chân không ngừng, đầu cũng sẽ không.

Giản Nhược Trần đem hòn đá đầu trong tay nhìn xuống, trên hòn đá lóe ra từng điểm xanh thăm quang mang, không có có cảm giác đến linh lực, liền tiếp theo đưa tay mân phía dưới phát thời điểm, đưa vào đến mẫu trong đao.

Sơn động theo đi về phía trước, dần dần hướng phía dưới, liền rộng lớn mà lại cao lớn lên, thạch bích cũng bắt đầu hiện ra các loại hình dạng, không hoàn toàn có lỗ thủng xuất hiện, có một rất nhỏ, ước chừng chỉ có chim Tước có thể chui vào, có một rồi lại một cái cao hơn người.

Diệp Phi bưng la bàn đi ở đằng trước đầu, rất nhanh, phía trước sẽ không có có thể hành tẩu đường, tất cả mọi người bay đến không trung, theo sơn động tiêu sái thế hướng phía dưới phi hành, mà càng hướng xuống, lại càng cảm giác được địa thế rộng lớn, rất nhanh, đã không thể dùng thông đạo để hình dung, rõ ràng là một cái thật lớn trong lòng núi đích chỗ trống.

Trong huyết động cũng bắt đầu có hơi nước xuất hiện, từ thạch bích chảy ra nước tụ tập lại một lược, hình thành giọt nước sa sút, phía trước truyền đến Chu thành chủ thanh âm: "Mọi người cẩn thận rồi, đây giọt nước có tính ăn mòn, tận lực không sẽ rơi xuống trên người."

Tiếp theo vì nghiệm chứng tựa như, từ trong túi trữ vật lấy ra một khối ngoan thiết, một giọt nước đang rơi vào thiết khí lên, liền nghe đến "Xoẹt xẹt" một tiếng, vậy thiết khí trung tâm thành linh xuất hiện cái thật nhỏ trống rỗng.

"Hộ thể Linh thuần có thể ngăn cản." Chu thành chủ thêm một câu.

Giản Nhược Trần giương sau lông mi, trực tiếp cho mình chụp vào một cái kim hệ hộ thể Linh thuần, Triệu Xuân Thu quay đầu lại muốn nói điều gì, có thể tưởng tượng muốn cũng không nói gì.

"Người xem bọn hăn, nhìn xem người người quen, từ biểu lộ bên trên không có nhìn ra cái gì?" Huyết Sát nhắc nhở.

Giản Nhược Trần trước nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, Mạc Tiểu Ngôn đang quay đầu, một đôi mắt giống như chiếu sáng rạng rỡ mà nhìn nàng, trong ánh mắt tham muốn giữ lấy trần trụi đấy, như vậy ánh mắt, Giản Nhược Trần còn chỉ nhìn qua Mạc Tiểu Ngôn xuất hiện qua một lần.

Hai người ánh mắt giao hội, Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên cho Giản Nhược Trần một cái mỉm cười, tại lò mờ trong bóng tối, đây mỉm cười có chút khủng bố.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 381: Thăng Thấn Bẩm Báo

Cùng một thời gian, Giản Nhược Trần cũng nhìn về phía Lạc Phàm, Lạc Phàm đang cảnh giác mà nhìn về phía chung quanh, ánh mắt như ưng bình thường lợi hại, đáng tiếc những người khác đều phải bóng lưng.

"Cái kia nữ oa có chút ý tứ, nếu nam tu, đây tham muốn giữ lấy còn bình thường, nữ tu liên thú vị, việc này Thiên Linh Căn tiêu tử tính cảnh giác rất cao." Huyết Sát tổng kết nói.

Giản Nhược Trần gật đầu: "Ta làm Mặc tiên tử phải muội muội của ta."

Huyết Sát hừ một tiếng, cũng không phản bác, Giản Nhược Trần liền cảm thấy giải thích được giấu đầu hở đuôi rồi.

"Người làm sao lại không có phản ứng? Tâm trí cứng cỏi đến không vì ngoại giới thế mà thay đổi, cũng là người vốn là vô dục vô cầu hay sao? Không sai a, ta rõ ràng cảm giác được người thực chất bên trong phá hư." Huyết Sát thầm nói.

"Tiền bối nhìn ra tảng đá kia có cái gì đặc biệt rồi hả?" Giản Nhược Trần chuyển hướng chủ đề.

"Có chút, bên trong sáng lên không phải lân thạch, mà là một loại Viên Cổ Linh trùng, cái chết thời gian lâu dài, thoát nhìn như giống như hòn đá." Huyết Sát buồn bã ỉu xiu mà nói.

"Linh trùng như thế nào cùng thạch bích dung hợp đến cùng một chỗ?" Giản Nhược Trần kinh ngạc nói, nàng là nghe nói qua hoá đá hồ phách đấy, nhưng đây nhất định không thể dùng hoá đá để giải thích đấy.

"Nơi đây giọt nước có tính ăn mòn, cũng là bởi vì xuyên thấu tảng đá chảy ra đấy, thạch bích bên trong tồn tại loại vật này, chính là loại này Viên Cổ Linh trùng ưa thích đồ ăn, bất quá ăn nhiều, cùng với thạch bích dung hợp đến cùng một chỗ mà thôi." Huyết Sát giải thích nói.

Giản Nhược Trần bản năng cảm thấy giải thích sẽ không đơn giản như vậy đấy, nói: "Vậy, đây tia chớp Linh trùng, sẽ không chỉ có sáng lên tác dụng a."

"Có người cũng cầm không đi ra, như vậy nhỏ vụn, chờ ta muốn cái biện pháp." Huyết Sát không chịu nói rồi.

Giản Nhược Trần cũng không hề truy vấn.

Sơn động dường như vĩnh viễn cũng không thấy được thấp bình thường, tất cả mọi người yên tĩnh mà tiếp tục chuyển về, ngẫu nhiên có vài giọt giọt nước rơi vào Giản Nhược Trần trên người, theo hộ thể Linh thuần trượt xuống đi tới.

Giản Nhược Trần nhìn rơi dưới mặt đất giọt nước, nghi ngờ nói: "Chu thành chủ, đây nước có tính ăn mòn, tại sao không có ăn mòn thạch bích?"

Chu thành chủ cười nói: "Người nhìn kỹ, đây trên thạch bích tất cả đều là thật nhỏ trống rỗng, chính là bị đây nước ăn mòn đấy, chờ chúng ta lúc rời đi, có thể thu thập chút ít dùng ngọc khí chứa."

Giản Nhược Trần gật đầu, thần thức hướng phía dưới rơi đi, quả nhiên phát hiện ánh mắt hầu như nhìn không ra lỗ thủng, rậm rạp chằng chịt.

Bỗng nhiên, mọi người lần nữa đứng xuống, ngay tại phải phía trước xuất hiện một cấm chế.

Mọi người đứng thẳng, Diệp Phi nghiêm túc ngóng nhìn, sau nửa ngày, ngón tay gầy nhẹ, một điểm linh lực bay đến phía trước cấm chế lên, nháy mắt, một đạo mãnh liệt linh lực bắn ngược, Diệp Phi vội vàng không kịp chuẩn bị, trên người sáng lên màn hào quang, nhưng là hộ thể Pháp khí đều bị kích phát.

Đây bắn ngược linh lực lực đạo to lớn, ngay cả khoảng cách rất xa Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đều nhận lấy ảnh hưởng đến, trên người của hai người vòng bảo hộ ngược là không có kích phát, có thể cũng không khỏi lui về sau một bước.

Linh lực quét mặt, cảm giác được thật lớn áp bách.

Tất cả mọi người kính sợ mà nhìn cấm chế, không biết bao nhiêu năm rồi, cấm chế vẫn đang kiên cố mà hành sử nó chỉ trích, bảo hộ lấy chủ nhân, cũng phong ấn lấy chủ nhân.

Bọn họ ngăn ngui mà đứng sững, cứ tiếp tục chuyển về.

"Cẩn thận." Chưa tới một khắc đồng hồ, Giản Nhược Trần bỗng nhiên nhận được Huyết Sát cảnh cáo, "Phía dưới có Linh vật."

Giản Nhược Trần âm thầm tỉnh ngủ, tiếp qua rồi nửa khắc đồng hồ, phía trước Chu thành chủ bỗng nhiên cũng lên tiếng cảnh báo.

Trong bọn họ liễm rồi linh lực, chậm rãi chuyển về, Diệp Phi đã thối lui đến rồi đội ngũ chính giữa.

Tiếp qua rồi không đến nửa khắc đồng hồ, mọi người bỗng nhiên đứng lại, ngay tại ngay phía trước trên thạch bích, thỉnh linh xuất hiện một đóa kiêu diễm màu trắng đóa hoa.

Hoa này đóa giống như thạch bích nở hoa giống như, trực tiếp tại trên thạch bích cỏi mở, tổng cộng năm cánh hoa, hướng vào phía trong hơi ngắn, duỗi ra thạch bích bên ngoài hơi chênh lệch, cánh hoa óng ánh sáng long lanh, giống như ngọc thạch luyện chế mà thành, chính giữa năm căn bản đỏ tươi hoa tâm đỡ tròn năm giờ màu vàng Hoa Nhị.

Mùi thơm lạ lùng bỗng nhiên xông vào mũi, nường theo lấy nồng đậm Thủy Hệ linh khí.

"Lục hoàng tử, Cửu Khúc động bên trong bảo vật như thế nào tính?" Vương tổng quản mở miệng nói.

"Theo như cống hiến phân phối." Diệp Phi không chút do dự.

Vương tổng quản gật đầu, "Bực này đơn giản liền có được, liền về Lục hoàng tử làm cho có thể nào?"

Tuy rằng tầm mắt của mọi người đều có chút không muốn, nhưng không ai phản bác, dù sao cũng là hoàng gia Cửu Khúc động, nghiêm khắc nói, nơi đây hết thảy đều về hoàng gia tất cả.

Vương tổng quản liền ý bảo sau lưng một cái theo Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ tiến lên thu Linh hoa, tu sĩ kia bản thân thì có Thủy thuộc tính, lập tức tế ra rồi một quả Thủy thuộc tính cây đao, cầm lấy một cái mở che hộp ngọc đi lên.

Cây đao một chuyển, liền dán đóa hoa gốc muốn thạch bích bên trong đào đi tới, bỗng nhiên dị biến nảy sinh, vậy đóa hoa dường như dài ra rồi hàm răng cùng đầu lưỡi bình thường, hướng tu sĩ kia ngón tay cắn qua đi tới, Giản Nhược Trần cả kinh, chỉ thấy tu sĩ kia thủ đoạn một chuyển, khó khăn lắm tránh đi lập tức biến lớn lên cánh hoa, trong tay lưỡi dao sắc bén hướng phía dưới một khoét, hộp ngọc móc ngược đi tới.

Tốc độ ánh sáng giữa, vậy đóa màu trắng đóa hoa liền rơi vào đến trong hộp ngọc, trên thạch bích đầu lưu lại một đen sì lỗ thủng.

Nhìn ra Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm kinh ngạc, Vương tổng quản cười giải thích nói: "Đây này địa phương khác nhau trời vực, thường thường đều đã có linh tính, đây đóa Thủy Hệ Linh hoa cũng chính là bản năng tự bảo vệ mình, đáng tiếc căn bản tại thạch bích bên trong, không cách nào ly khai."

Tu sĩ kia thu rồi Linh hoa, lui về phía sau vài bước nâng cho Diệp Phi, Diệp Phi vẫy vẫy tay, tu sĩ kia sẽ đưa vào đến Vương tổng quản trong tay, Vương tổng quản không khách khí nhận lấy, để vào đến trong túi trữ vật.

"Tinh thuần Thủy Hệ Linh hoa, người tu luyện vừa vặn có ích." Huyết Sát nhắc nhở câu.

Giản Nhược Trần nói: "Không phải có tiền bối công pháp?"

"Hừ, loại này nước cất hệ Linh hoa thập phần khó được, thực tế là sinh trưởng ở dưới mặt đất đây, không có đã bị Ngũ Hành ô nhiễm đây, không cần luyện chế Linh đan, một cánh hoa, có thể tăng lên người tóc kích thước Thủy Hệ linh lực, lại là những cái kia Linh dược có thể so với hay sao? Ta chính là cho người công pháp, có đây Linh hoa phụ trợ, làm chơi ăn thật, sao lại không làm?" Huyết Sát hàm hừ mà nói.

Giản Nhược Trần cũng không may mắn, liền đối với Vương tổng quản nói: "Vương tổng quản, đây đóa Linh hoa có thể bán ra?"

Vương tổng quản nha nhưng: "Giản tiên tử muốn đây Thủy Hệ Linh hoa làm cái gì?"

Khi bọn hăn trong ấn tượng, Giản Nhược Trần nên chủ tu Hỏa hệ Linh căn đây, mặc dù mới tế ra đúng rồi kim hệ hộ thể Linh thuần.

"Bất mãn các vị tiền bối, văn bối ta năm hệ Linh căn Trúc cơ, đây Thủy Hệ Linh hoa, chính là ta cần đấy." Giản Nhược Trần cười nói.

Mọi người chấn động, đều đứng vững, Vương tổng quản cao thấp dò xét Giản Nhược Trần nói: "Năm hệ Linh căn Trúc cơ, làm sao có thể?"

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt nhưng là lập loè không theo quy tắc nào, miệng có chút mân mê, rất là bất mãn Giản Nhược Trần đem bí mật này nói ra bộ dạng.

Ngược lại là Lạc Phàm khoe miệng mỉm cười, tin tức này hẳn đã sớm biết, cũng sớm đoán được Giản Nhược Trần không muốn che giấu.

Hắn nhớ kỹ "Chỉ có người chết mới trông coi được bí mật" lời nói, tại hắn xem ra, đầu muốn nói ra được, liên đều là không định trông coi được rồi.

Giản Nhược Trần cười nói: "Văn bối dẫn khí nhập vào cơ thể thời điểm, chính là năm hệ linh lực phân biệt dẫn khí nhập vào cơ thể, Trúc cơ cũng là như thế, cho nên mới cần đại lượng Linh đan."

Vương tổng quản phản ứng cực nhanh, lập tức liền lấy ra hộp ngọc nói: "Năm hệ Linh căn nhập vào cơ thể, năm hệ Linh căn Trúc cơ, sự tình bức này mới nghe lần đầu, Giản tiên tử thật sự là quá. . . Đây Linh dược còn nói cái gì bán ra không bán ra đấy, liền làm mọi người chúng ta cho Giản tiên tử chúc mừng rồi."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 382: Giống Đực Thạch Yêu

Chứa Thủy Hệ Linh được hộp ngọc liền rơi xuống Giản Nhược Trần trong tay.

"Giản tiên tử, người năm hệ Linh căn Trúc cơ, trong cơ thể linh lực chẳng phải là cũng có năm đạo?" Vương tổng quản cười ha hả mà hỏi thăm.

"Vâng." Giản Nhược Trần cũng không giấu giếm.

"Ồ, chả trách lúc trước người dùng kim hệ hộ thể Linh thuần, không ngại linh lực xói mòn. . . Giản tiên tử, người không phải trong cơ thể năm đạo linh lực tất cả đều tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ trình độ a." Chu thành chủ bỗng nhiên nói.

Tại sao là Trúc Cơ sơ kỳ đây, mỗi một đạo đều là Trúc Cơ trung kỳ được không. Bất quá Giản Nhược Trần cũng chỉ là ngẫm lại, nơi nào sẽ nói ra miệng, đầu cười nói: "Năm đạo linh lực cường độ hầu như không có khác nhau."

Lời này lời nói chính là kỹ xảo, nàng cũng không có nói bản thân linh lực chẳng qua là bình thường Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ trình độ đấy, liền nhìn nghe lời là thế nào lý giải được rồi.

Chính là như vậy, mấy người cũng là chấn động, Triệu Xuân Thu kinh ngạc nói: "Vậy, chẳng phải là Giản tiên tử một người liền tương đương với năm cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ? Giản tiên tử, người đây linh lực có thể có thể dung hợp đến cùng một chỗ?"

Sau một câu mới phải mấu chốt, như năm đạo linh lực dung hợp đạo cùng một chỗ, Giản Nhược Trần thực lực không thể với Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ đối đãi rồi.

Giản Nhược Trần hồi đáp: "Vãn bối cũng mới Trúc cơ không lâu, đây năm đạo linh lực còn tất cả phải tất cả đấy, đến có thể tương sinh, đến cuối cùng cũng có thể dung hội đến cùng một chỗ."

Chu thành chủ, Vương tổng quản cùng Triệu Xuân Thu liếc nhìn nhau, đều tại lẫn nhau trong ánh mắt thấy được khiếp sợ, năm hệ Linh căn Trúc cơ vốn chính là không thể tưởng tượng đấy, vậy mà có thể tương sinh đến dung hợp, đem năm cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ linh lực dung hợp đến cùng một chỗ.

Vậy, nên đến ít nhất là Trúc Cơ sơ kỳ tiếp cận đỉnh phong trình độ.

"Giản tiên tử, người như vậy Trúc cơ, còn có ai biết rõ? Người Thiên Đạo Tông có thể không ai biết?" Triệu Xuân Thu đột nhiên hỏi.

"Việc này, ngoại trừ Tam công tử bên ngoài, có lẽ vẫn chưa có người nào biết được." Giản Nhược Trần trầm ngâm sẽ, thực sự cầu thị mà nói.

Ba người lại giúp nhau nhìn xem, nhất thời đều có chút đoán không ra Giản Nhược Trần ý tứ.

Từ trước đến nay bậc này dính đến bản thân bí mật tu luyện đại sự, đều muốn trăm phương ngàn kế giấu giếm đấy, ở đâu có như vậy nhẹ nhàng băng quơ liền đường hoàng đi ra đấy, liền vì như vậy một gốc cây Thủy Hệ Linh dược.

Coi như là Giản Nhược Trần cần Linh dược, với thủ đoạn của nàng, còn có đồ vật gì đó không chiếm được hay sao? Không nên đem chính mình tu luyện bí mật nói hết ra trao đổi?

Giản Nhược Trần đã đem Linh dược thu tại trong túi trữ vật, liền vừa cười vừa nói: "Bất quá văn bối cũng không có tính toán đã ẩn tàng, văn bối tu luyện cần năm hệ Linh đan, chỉ cần có tâm, tổng hội bị cảm thấy được đấy."

Phảng phất là một cái lý do, có thể cũng không đầy đủ.

Ở đây đều là cáo già thế hệ, nếu như Giản Nhược Trần cho lý do này, bọn họ cũng sẽ không hỏi tới, một đoàn người tiếp tục hướng xuống bay đi.

Mạc Tiểu Ngôn chậm một khắc, bay tại Giản Nhược Trần bên người, giống như chỉ có như vậy mới có thể đem Giản Nhược Trần nắm trong tay bình thường, Lạc Phàm nhường ra vị trí của mình, lui về sau nữa một ít, đây cũng là thói quen cho phép, nếu như Đại tu sĩ đều tại phía trước, chính hẳn muốn phòng bị đường lui.

P phía dưới một chỗ Âm Hắc thạch bích, lặng yên nhúc nhích xuống, lại để cho qua ba vị Kết Đan tu sĩ, bỗng nhiên, mấy cái màu lam tinh điểm từ mới nhúc nhích trên thạch bích tràn ra, vừa vặn ngăn ở Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn trước mặt.

Đây mấy cái trôi nổi tinh điểm cùng với thạch bích, giữa không trung phiêu đảng hầu như nhất trí, xinh đẹp, vô hại, đáng tiếc, đây tinh điểm trước mặt hai cái nữ tu, một cái tất cả ý muốn đều quay chung quanh rồi Giản Nhược Trần, tuy đẹp cảnh sắc chỉ cần Giản Nhược Trần không đề cập tới, liền làm như không thấy.

Mà cái khác, nghĩ đến sẽ không tại nguy hiểm trong hoàn cảnh phong hoa tuyết nguyệt đấy, đây tinh điểm đều muốn hấp dẫn người chú ý nhất định là thất bại đấy.

Mạc Tiểu Ngôn phất tay phất một cái, liền muốn đem vậy cản đường tinh điểm đuổi đi, đã thấy vậy tinh điểm vẫn lập loè, vẫn còn trước mặt, có

chút giật mình, trong nội tâm đã có cảnh giác, lại vừa ra tay, chính là hai điểm Linh hỏa điểm tới.

Linh hỏa bổ nhào qua, lập tức liền bao vây tinh điểm, phù một tiếng nhẹ vang lên, hai cái tinh điểm thoáng cái liền bốc cháy lên, phảng phất là tinh quang nở rộ, màu sắc đa dạng.

Đây điểm hỏa giống như nở rộ cũng không có bất kỳ linh lực tràn ra, giống như là bình bình đạm đạm thiêu đốt, nhưng như thế xinh đẹp, hay vẫn là hấp dẫn Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần ánh mắt.

Ngay tại hai người kinh ngạc ở trước mắt một màn này thời điểm, một khối thạch bích bỗng nhiên có chút nhúc nhích xuống, đột nhiên phun ra một cái thô đen đồ vật, hướng Giản Nhược Trần phía sau lưng đánh tới.

Hầu như đồng thời, Giản Nhược Trần trong tay cũng nhiều ra một quả phi đao, đón màu đen đồ vật bay qua đi tới, hai cái gặp nhau, liền nghe đến "Đương" một tiếng, vậy thô đen đồ vật thoát nhìn mềm mại, có thể cùng phi đao chạm vào nhau, vậy mà phát ra kim thạch tương giao thanh âm.

Trong thức hải truyền đến Huyết Sát cười khẽ thanh âm, Mạc Tiểu Ngôn cũng đã tế ra phi kiếm, hướng vật kia gốc chém tới.

Vật kia phảng phất có rời linh tính, cùng Giản Nhược Trần phi đao chạm vào nhau về sau, phút chốc liền lùi về đến trên thạch bích, Mạc Tiểu Ngôn phi kiếm đuổi theo mau, một kiếm rơi vào trên thạch bích, tràn ra Hoả Tinh, vậy thạch bích cũng đã là chính thức thạch bích, vật kia không có nửa phần tung tích có thể tìm ra.

Ngắn ngủi giao thủ hấp dẫn phía trước chi nhân chú ý, Triệu Xuân Thu thanh âm truyền đến: "Vật gì?" Lập tức cũng bay tới.

"Không biết, bỗng nhiên từ thạch bích chính giữa xuất hiện, một kích không trúng liền rút về lại, không thấy." Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc mà nói,

còn điều khiển phi kiếm tại trên thạch bích đốt, phát ra kim thạch đập nện thanh âm.

Giản Nhược Trần đã tại trong thức hải hỏi thăm: "Tiền bối cũng biết là vật gì?"

"Không là để cho người biết rồi, phía dưới có Yêu vật." Huyết Sát thanh âm lười biếng đấy.

"Ta tưởng rằng vậy đó là Linh hoa." Giản Nhược Trần hồi đáp.

"Vậy tính là cái gì Yêu vật, ngay cả động cũng không nhúc nhích được đấy." Huyết Sát nói.

"Chẳng lẽ là thạch yêu?" Chu thành chủ cũng bay tới, nghe Mạc Tiểu Ngôn mà nói nói.

"Thạch yêu?" Triệu Xuân Thu lập lại một lần, trên mặt rõ ràng xuất hiện nét mặt hưng phấn.

"Chúng ta vừa mới gặp phải phải thạch yêu?" Mạc Tiểu Ngôn cũng hưng phấn mà nói.

Giản Nhược Trần cũng có chút hưng phấn.

Cái thế giới này rất nhiều thứ đều là kỳ lạ quý hiếm cổ quái, bất kỳ vật gì cũng có thể tu luyện ra linh trí, không đơn thuần là dã thú, Yêu thú, cỏ cây, chính là ngoan thạch, giọt nước cũng có thể, thạch yêu, danh như ý nghĩa, chính là trong viên đá thai nghén đi ra mang theo linh trí Yêu vật.

"Các người vận khí đã đến, thạch yêu một kích không trúng, nhất định sẽ tái xuất hiện đấy, hay vẫn là sẽ chiêm đối với hai người các người." Vương tổng quản cười híp mắt nhìn xem Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn.

"Ba người chúng ta lão gia hỏa cách các người xa một chút, thuận tiện thạch yêu đối với các người ra tay, hặc hặc, hặc hặc." Triệu Xuân Thu cũng hặc hặc cười nói.

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đều nghi ngờ lựa chọn lông mi, đây vậy là cái gì đạo lý, như thế nào cảm giác ba vị này Kết Đan tu sĩ có chút già mà không kính?

Diệp Phi ở một bên cũng phì cười không chỉ có, vẫy tay đối với Lạc Phàm nói: "Lạc đạo hữu, ta và người kết bạn a, nếu là có cái nữ thạch yêu vừa ý hai người chúng ta rồi, chúng ta cũng có phúc phần."

Giản Nhược Trần con mắt không khỏi mở to, thạch yêu còn có giới tính phân chia? Lúc trước vật kia rõ ràng tập kích chính là mình, chẳng lẽ muốn mình làm một khối ngoan thạch áp trại phu nhân?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 383: Bị Quán Lên Rồi

Giản Nhược Trần thật sự là dở khóc dở cười, nàng còn thật không có bị một tảng đá nhìn trúng tự nghiệm thấy, nhìn những cái kia nam tu đều là phì cười không chỉ có bộ dạng, bất đắc dĩ cực kỳ.

Mạc Tiểu Ngôn cũng kịp phản ứng, thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên, nàng đầy tư tâm trong đều muốn Giản Nhược Trần xem là duy nhất thuộc về chính nàng được rồi, bỗng nhiên thì có cái thạch yêu trở lại cùng nàng cướp người, có thể nhẫn nại không có thể nhẫn nhục.

Trong thức hải Huyết Sát đã cười lên ha hả, hắc vừa mới không nói, cũng không biết làm như thế nào cùng Giản Nhược Trần giải thích thạch yêu công kích, lần này, không cần hắc nói.

"Ta muốn giết thạch yêu." Mạc Tiểu Ngôn nộ khí trùng thiên, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Hắc hắc." Mọi người cũng nhin không được cười rộ lên, Triệu Xuân Thu nói: "Đại tiểu thư, đây thạch yêu có thể là đồ tốt đấy, đã cho rằng, tuyệt đối trung thành, giết liền đáng tiếc."

Vương tổng quản cũng nói: "Đúng vậy a, Mạc đại tiểu thư, thạch yêu thể nhưng là trong viên đá ra đời Linh vật, chỉ cần có tảng đá địa phương, thạch yêu liền thông suốt, nếu là có đây thì một cái yêu bộc bàng người, nên bao nhiêu trợ lực."

Mạc Tiểu Ngôn miệng mân mê, thò tay liền bắt ở Giản Nhược Trần, nhìn xem nàng nói: "Không cho phép để ý tới thạch yêu."

"Ồ?" Huyết Sát giật mình câu.

Không riêng phải Huyết Sát, trong động tất cả mọi người lắp bắp kinh hãi, hóa ra thạch yêu ngấm lấy người là Giản Nhược Trần, có thể càn giết mình đúng rồi Mạc Tiểu Ngôn mà nói.

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần muốn thật lớn nhà toàn bộ cũng biết, vừa vặn rất tốt đến có thể nói ra không cho phép nàng có được thạch yêu yêu bực lời này, liền quái dị.

Triệu Xuân Thu ánh mắt tại Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần trên mặt hồ nghi mà vòng xuống, liền gặp được Giản Nhược Trần vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay, hòa nhã nói: "Một khối ngoan thạch, không cần để ở trong lòng, ta nếu bắt được, liền cho người chơi, được không?"

Mọi người thần sắc càng là quái dị, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn ở chung, thấy thế nào đều có chút không khỏe.

Mạc Tiểu Ngôn phải Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, tuổi càng là hơn trăm tuổi rồi, Giản Nhược Trần mới vừa vặn Trúc cơ, cũng mới ba mươi xuất đầu, có thể hai người cùng một chỗ, luôn Giản Nhược Trần nhường cho Mạc Tiểu Ngôn, lúc nào cũng trấn an ở nàng, mà Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần quả thực không thể dùng không muốn xa rời để hình dung.

Hai người này chung đụng hình thức, như là tỷ muội, lại không giống như là tỷ muội, quả thực, mãnh tư cực sợ.

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong, vểnh lên miệng thoáng cái liền biến thành cong cong đầy, trong ánh mắt đều mang theo nở nụ cười, "Tốt."

Triệu Xuân Thu nhìn xem Giản Nhược Trần, ánh mắt không khỏi âm u xuống, Giản Nhược Trần đang nhìn Mạc Tiểu Ngôn, không có chú ý tới, Lạc Phàm như có điều suy nghĩ mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, lại nhìn xem Giản

Nhược Trần, trong thạch động tràn đầy một loại tên là quái dị bầu không khí.

Một đoàn người tiếp tục quay người hướng phía dưới.

"Tiểu chủ nhân, đây cái gì Mạc đại tiểu thư đối với người, thế nhưng là không có hảo ý?" Huyết Sát thanh âm nghiêm trang, nghe không hiểu vui đùa.

"Ân, " Giản Nhược Trần nói, "Nàng ý định tại Kết Đan thời điểm đem ta cùng một chỗ luyện hóa, đoán chừng là muốn ta trở thành nàng một cái trong đó Kim Đan."

"A?" Huyết Sát lắp bắp kinh hãi, "Cái gì? Luyện hóa người?"

Giản Nhược Trần nói: "Đúng vậy."

"Vậy, người như thế nào còn đối với nàng. . . Không được, ta muốn giết nàng." Huyết Sát kêu lên.

"Giết cái gì? Người muốn cho ta bị Dược Vương Cốc tất cả tu sĩ đuổi giết a." Giản Nhược Trần nói.

Huyết Sát nói: "Không phải, người như thế nào như vậy bình tĩnh, cái con bé này còn có hơn mười năm có thể Kết Đan rồi."

"Không phải còn có hơn mười năm sao." Giản Nhược Trần nói.

Huyết Sát an tĩnh một hồi, bỗng nhiên nói: "Không sai a, nàng tại sao phải luyện hóa còn người, cũng không phải tà tu, cần luyện hóa tu sĩ tu luyện?"

Giản Nhược Trần trực tiếp dời đi chủ đề: "Tiền bối, như thế nào bắt được thạch yêu."

Nhắc tới thạch yêu, Huyết Sát liền nở nụ cười: "Người bắt không được đây, trừ phi nó tự nguyện đi theo người."

Biết rõ Giản Nhược Trần không hiểu, liền hảo ý mà giải thích nói: "Chỉ cần có tảng đá địa phương, thạch yêu sẽ tới đi tới tự nhiên, nơi này là sơn động, cao thấp tả hữu khắp nơi đều là tảng đá, người sao có thể bắt được đây."

Lời còn chưa dứt, Giản Nhược Trần khước mắt liền bị bắt được một chỗ tảng đá hơi động một chút, tiếp theo, lúc trước cái kia thô đen đồ vật lại một lần nữa xuất hiện, Giản Nhược Trần tay vừa nhấc, một chút trọng kiếm liền rơi trong tay, thân hình khẽ động, tránh đi vậ thô đen đồ vật, trực tiếp hướng nham thạch gốc chém tới.

"Đ...A...N...G...G!" Một tiếng lần nữa vang, tia lửa văng khắp nơi, vật kia gốc lại bị chém ra rồi một cái lỗ hồng, cũng không có cùng với Giản Nhược Trần lần thứ hai ra tay, vật kia phút chốc liền rút trở về, tiếp theo, thạch bích khôi phục nguyên dạng, giống như thạch yêu hoàn toàn chưa từng xuất hiện qua.

Giản Nhược Trần trở tay thu hồi trọng kiếm, nhìn xem thạch bích, đưa tay sờ xuống, đây khối thạch bích khô ráo, chưa từng có hơi nước xuất hiện.

Quay người trở lại Mạc Tiểu Ngôn bên người, liền gặp được Mạc Tiểu Ngôn nhìn từ trên xuống dưới Giản Nhược Trần, muốn nói lại thôi đấy.

Tại Giản Nhược Trần xuất thủ thời điểm, phía trước đã có thần thức phóng thích tới đây, tiếp theo lại thu trở về, Giản Nhược Trần vừa muốn đối với Mạc Tiểu Ngôn tiếng chào hỏi, cũng cảm giác được phía sau lưng một trận gió, vừa thu trở về trọng kiếm lại một lần nữa xuất hiện ở trong tay, trở tay ngăn trở.

Lại là một tiếng tiếng va chạm âm, đi theo thạch yêu lần nữa biến mất tại thạch bích bên trong.

Giản Nhược Trần trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem thạch bích, đều muốn cùng Mạc Tiểu Ngôn nói cái gì đều quên, hay vẫn là Mạc Tiểu Ngôn mở miệng trước nói: "Giản sư muội, trên người của người có phải hay không có gì thể, phải thạch yêu ưa thích?"

Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn trấn an, cùng đối với thạch yêu ra tay, áp chế Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm táo bạo, giờ khắc này, phía trước Lạc Phàm cũng đang hỏi giống nhau mà nói.

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Ta cũng muốn biết."

Phía trước Vương tổng quản cũng hồi đáp: "Thạch yêu đến cùng thích gì, ai cũng nói không rõ, ngoan thạch không giống với cỏ cây Yêu thú, ra đời linh trí càng là không dễ dàng, chắc hẳn Giản tiên tử trên người có nó cần cơ duyên."

Diệp Phi cũng hỏi: "Nó sẽ một mực quấn quít lấy Giản tiên tử?"

Đang nói, phía sau lại một lần nữa truyền đến kim thạch tương giao thanh âm, Vương tổng quản cười nói: "Người nghe, đây không phải là quấn lên rồi hả?"

Lạc Phàm nhìn lên trên nhìn, liền nghe Vương tổng quản nói tiếp: "Ít nhất dưới mắt là chuyện tốt, thạch yêu sẽ không nhìn xem Giản tiên tử bị thương tổn đấy, Giản tiên tử chính là phiền toái một chút."

Lạc Phàm tưởng tượng dưới bị thạch yêu cuốn lấy phiền toái kinh phong, không khỏi lắc đầu.

Giản Nhược Trần thiếu chút nữa muốn bạo nhảy lên, cứ như vậy một hơi không đến trong thời gian, thạch yêu ba lượt xuất hiện, đều là nhoáng

một cái liên biến mất, công kích a, một kiếm trảm tại trên tảng đá, ngoại trừ Hoả Tinh cái gì cũng không có, không công kích? Ai biết thạch yêu sẽ làm cái gì, nàng liên hỏi một tiếng Huyết Sát thời gian đều không có.

Trong thức hải, Huyết Sát vẫn còn nhìn có chút hả hê: "Đã bắt đầu a, thạch yêu quẩn quít lấy người quẩn định rồi, nhất định là người lời nói mới rồi chọc giận nó."

"Ta nói cái gì rồi hả? Cũng bởi vì muốn, phải bắt rồi nó cho Mạc Tiểu Ngôn chơi?" Giản Nhược Trần nói một câu như vậy, dưới lòng bàn chân thạch bích lại là khe động, nàng không cần suy nghĩ trở tay một kiếm.

"Nó một cái tảng đá, còn có thể nghe hiểu đầu đề câu chuyện? Đây thạch yêu nên không phải bình thường thạch yêu, thực lực có lẽ cao a, bởi như vậy vừa đi đây, phải trêu đùa hí lộng ta?" Giản Nhược Trần mới đưa lời nói bổ sung nguyên vẹn.

"Nó vừa ý người rồi, nó đang theo đuổi người, muốn quẩn quít lấy người thẳng đến người tình trạng kiệt sức." Huyết Sát có chút ít ác ý mà nói, trên thực tế đây cũng là lời nói thật, liên hắc trả lời công phu, Giản Nhược Trần lại cùng thạch yêu giao thủ một lần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 384: Nó Không Đi

Mạc Tiểu Ngôn trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Giản Nhược Trần cùng thạch yêu giao thủ, Giản Nhược Trần hoàn toàn bị thạch yêu cuốn lấy, ngay cả cùng nàng lời nói lời nói công phu đều không có.

Giản Nhược Trần là của nàng, cuốn quít lấy Giản Nhược Trần nên nàng, sao có thể phải thạch yêu, Mạc Tiểu Ngôn nộ khí xông lên, tể ra phi kiếm, chỉ đợi thạch yêu tái xuất hiện, muốn một nỗi công kích.

Giản Nhược Trần thực không rảnh cùng Mạc Tiểu Ngôn nói chuyện, một bên phải đề phòng lấy thạch yêu đột nhiên công kích, còn còn muốn hỏi Huyết Sát, Mạc Tiểu Ngôn ra tay đang dễ dàng làm cho nàng dọn ra thời gian để suy nghĩ.

"Ta tình trạng kiệt sức về sau đây?" Giản Nhược Trần theo Huyết Sát mà nói hỏi tiếp.

"Việc này ta cũng không biết, thạch yêu thứ này ta cũng là lần đầu nhìn thấy, về thạch yêu hết thấy, đều là nghe đồn, đây không phải là, lần đầu mắt thấy mới là thật." Huyết Sát cũng thu hồi vui đùa, nghiêm trang mà nói.

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn liên thủ, cũng không gây thương tổn thạch yêu nửa phần, thế nhưng thực bị thạch yêu cuốn lấy, ly khai đều làm không được.

Nàng mới chịu xuống bay, thạch yêu liền xuất hiện ở nàng phía dưới, vừa vắn ngăn lại đường đi, cũng liền một kích, hết lần này tới lần khác

cũng còn dùng Giản Nhược Trần thân thể, chống đỡ Mạc Tiểu Ngôn công kích, một kích không trúng, lập tức liền thay đổi địa phương, rõ ràng trêu đùa hí lộng, dây dưa.

Giản Nhược Trần nhả cau mày, ngay tại thạch yêu lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt nàng thời điểm, trọng kiếm giao cho hắc làm tay trái, tay phải một quyền liền hướng thạch yêu đập nện đi tới.

Một quyền này, Điền Ngữ thần chẳng những dùng tới rồi bản thân Tôi Thể lực lượng, phòng ngừa năm đấm bị thương, vẫn còn trên năm tay bao hết một tầng kim hệ linh lực, làm cho cả năm tay phải lập tức như sắt bản giống như cứng rắn.

Một quyền này tính làm phải đánh bạc, thạch yêu không phải quần lên nàng sao, nhận định nàng sao, nàng tự tay oanh kích, nhìn đây thạch yêu trốn hay vẫn là không né.

Giản Nhược Trần một chương này cơ hồ là đã dùng hết toàn lực, đợi thạch yêu khoảng cách trước mặt nàng chỉ có một mét thời điểm mới kích phát, nàng tính toán cả hai ở giữa tốc độ, thạch yêu tránh né linh hoạt, coi như là thạch yêu lập tức lui về, nàng quyền phong cũng có thể quét đến thạch yêu.

Giản Nhược Trần tính toán đủ loại, duy chỉ có không có tính toán thạch yêu không phải người, phải ra đời linh trí tảng đá, ý tưởng căn bản cũng không khả năng cùng giống nhau, một quyền này đập nện đi tới, vậy thạch yêu chẳng những không có lui, ngược lại chạy ra đón chào, từ đầu bộ phận chính giữa bỗng nhiên mở ra, hình như là vỡ ra miệng rộng, Giản Nhược Trần một quyền này, trực tiếp liền oanh đã đến miệng rộng bên trong.

Năm đấm lập tức đã bị bao vây lại, năm đấm lực lượng cũng toàn bộ rơi vào thạch yêu "Đầu", tính cả kích phát linh lực, một đạo trầm đục từ

thạch yêu trong thân thể truyền ra, phía trước còn cười cười nói nói nhẹ nhàng mấy người tất cả đều "A" rồi một tiếng đứng lại, nhìn lên trên trở lại.

Giản Nhược Trần giật mình không thể so với bất luận kẻ nào nhỏ, một quyền đập nện đến thạch yêu "Miệng" trong nòng đến không lo lắng, linh lực thúc giục, hộ thể Linh thuần đã trên vải, mà lại nàng còn có chống lại Trúc cơ, Kết Đan tu sĩ công kích Ngọc phù Pháp khí, hơn nữa bất luận là Huyết Sát hay vẫn là vậy ba vị kết Đan tiền bối, đều không có đem thạch yêu như thế nào để vào mắt, nhất định là đầy đủ an toàn.

Nàng giật mình ngay tại ở thạch yêu, thạch yêu bao trùm cánh tay của nàng, nàng cũng mắt thấy thạch yêu bỗng nhiên thoát ly nham thạch, giống như như ý cán bò bình thường trượt chân liền bò tới bàn tay của nàng lên, tốc độ này cực nhanh, làm cho nàng ngay cả cái phản ứng đều làm không được, trong chốc lát toàn bộ tay phải giống như bị một cái tảng đá làm thành bao tay bọc lại.

Giản Nhược Trần giờ mang theo "Bao tay" tay phải, trợn mắt há hốc mồm.

Mạc Tiểu Ngôn tiến lên cầm lấy Giản Nhược Trần tay, đều muốn đem "Bao tay" từ nàng trên nắm tay tróc bong xuống, có thể vậy "Bao tay" tựa như hạn chết ở Giản Nhược Trần trên bàn tay rồi, không chút sút mẻ.

"Giản sư muội, ngươi không có việc gì chứ." Mạc Tiểu Ngôn nóng nảy, bỗng nhiên trong tay là hơn ra một chút đỏ au Chủy thủ, vậy Chủy thủ vừa lấy ra, không khí chung quanh độ ẩm đều tốt như lập tức lên cao.

Hỏa khắc kim, lửa này hệ Pháp khí đúng lúc là kim thạch khắc tinh, Mạc Tiểu Ngôn cầm theo Chủy thủ liền hướng Giản Nhược Trần trên bàn tay "Bao tay" đâm vào.

Giản Nhược Trần thở nhẹ rồi một tiếng "Không thể", thân thể một chuyển, mang theo tay phải một trốn, vậy "Bao tay" chột từ Giản Nhược

Trần trên tay phải đoạn dài, xông tới một đạo hắc ảnh, vừa vận tránh được Mạc Tiểu Ngôn Chủy thủ, hướng Mạc Tiểu Ngôn làm ngực đánh tới.

"Dừng tay!" Giản Nhược Trần kêu lên, trực tiếp thò tay đi tới ngăn đón, một chút liền bắt được hắc ảnh đầu, Mạc Tiểu Ngôn Chủy thủ thất bại, thạch yêu công kích bị ngăn trở, Mạc Tiểu Ngôn thiếu chút nữa tức giận đến nhảy lên chân, thạch yêu đã ở Giản Nhược Trần trong tay uốn éo uốn éo đấy.

Phía dưới mọi người phần phật sau đi lên, Mạc Tiểu Ngôn nắm Chủy thủ nhìn xem Giản Nhược Trần, giờ khắc này trong ánh mắt phải nồng đậm thất lạc.

"Tiểu Ngôn, người không có việc gì chứ." Triệu Xuân Thu quan tâm vĩnh viễn là trước đối với Tiểu Ngôn.

"Giản tiên tử, không cần ôm theo thạch yêu." Vương tổng quản kêu lên.

"Không cần lo lắng, thạch yêu không dễ dàng đả thương người." Chu thành chủ cũng hô.

Sau đó tất cả thanh âm tất cả đều dừng lại, mọi người xem lấy Giản Nhược Trần hai tay, cùng nàng giống nhau trợn mắt há hốc mồm.

Giản Nhược Trần tay phải còn phủ lấy màu đen "Bao tay", tay trái án lấy hợp với "Bao tay" một cái uốn qua uốn lại màu đen thứ đồ vật, nhìn tính chất rõ ràng là tảng đá, có thể vận vẹo thật tốt như mì vắt, nếu không phải biết rõ vậy nguyên bản là vật gì, rõ ràng chính là một cái trí lực không cao đồ vật đang làm nũng.

Giản Nhược Trần dờ khóc dờ cười mà nhìn trong tay "Thạch yêu", trong miệng hỏi: "Đây chính là thạch yêu? Còn là một thú con?"

Tại cảm giác của nàng ở bên trong, thứ này rõ ràng không có lớn lên.

Vốn là dây dưa, sau đó bổ nhào trong tay bao bọc, đi theo làm nũng, quả thực rồi.

"Thạch yêu thứ này, nhận thức, có thể nhận thức đến trình độ này đấy, bề ngoài giống như. . . Đầu một phần." Vương tổng quản nhìn xem Giản Nhược Trần, cân nhắc mà nói.

Giản Nhược Trần thử thăm dò buông ra tay trái, vậy thạch yêu xoay a xoay a mà trở lại Điền Ngữ thần trên tay phải, cũng không nhúc nhích, Giản Nhược Trần thò tay xoa bóp, cứng rắn được liền là một khối ngoan thạch.

"Nói như thế nào?" Giản Nhược Trần ngẩng đầu hỏi.

"Cửu Khúc động bên trong có thạch yêu, tại hoàng thất cũng không phải bí mật, mỗi một lần có hoàng thất tu sĩ xuống, đều có thạch yêu dây dưa, cũng không có cái gì ác ý, khiến nó dây dưa, thời gian dài, chính nó không có có ý tứ rời đi rồi."

Diệp Phi giải thích nói, "Nghe nói đây thạch yêu thiên vị dây dưa nữ tu, mười lần trong có tám lần phải quần lên nữ tu đấy, chỉ cần chúng ta nam tu không hơn trước, cũng liền một cái nửa canh giờ liền vô sự."

Nói qua cũng kỳ quái mà nhìn Giản Nhược Trần tay phải, mọi người xem phải đều nhìn xem, ai cũng không có động thủ, có thể thấy được thạch yêu cuốn lấy nữ tu, nam tu không hơn tay đã là cái quy củ.

Giản Nhược Trần nghe phải mây mù dày đặc đấy, một chút cũng không có nghe hiểu, hết lần này tới lần khác Huyết Sát cũng không lên tiếng, nàng suy nghĩ một chút, trực tiếp đâm đâm trên tay đồ vật nói: "Thạch yêu, ngươi muốn làm gì?"

Thạch yêu bỗng nhiên tại Giản Nhược Trần trên tay giật giật, tiếp theo chậm rãi biến ảo hình dạng, một chút thu nhỏ lại, Giản Nhược Trần ngón tay lộ ra, sau đó là bàn tay, vậy thạch yêu hội tụ cùng một chỗ, tại tầm mắt của mọi người ở bên trong, dần dần hóa thành một cái hình tròn vòng tay, gắt gao khấu trừ tại Giản Nhược Trần cổ tay phải bên trên.

"Nó không đi?" Diệp Phi giật mình nói.

Giản Nhược Trần giơ tay lên, nhìn xem trên bàn tay kín kẽ, không, không có chút nào khe hở màu đen vòng tay, dờ khóc dờ cười mà nói: "Người đi theo ta là muốn làm gì?"

Tiếng nói hạ xuống, đột nhiên nhú sau lông mày, "Ai" rồi một tiếng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 385: Thịt Đường Tăng?

"Làm sao vậy?" Mạc Tiểu Ngôn lo lắng nói.

Triệu Xuân Thu cùng Lạc Phàm đều nhìn thoáng qua Mạc Tiểu Ngôn, Giản Nhược Trần cau mày nói: "Các vị tiền bối, ta nghĩ. . ." Giản Nhược Trần giơ tay phải, "Cùng nó câu thông một hồi."

Ba người giúp nhau nhìn xem, gật gật đầu, Diệp Phi nói: "Phía dưới có một chỗ rộng rãi địa phương."

Một đoàn người giữ im lặng về phía sau bay đi, không bao lâu quả nhiên thấy một chỗ rộng rãi chỗ, giống như giữa không trung đột ngột đi ra bình đài, trên thực tế một khối đột xuất thân núi, Giản Nhược Trần lần lượt thạch bích ngồi xuống, trực tiếp cho mình bày cấm chế, bên ngoài mọi người tùy ý phân bố mấy chỗ, Diệp Phi cùng Lạc Phàm cùng Mạc Tiểu Ngôn đứng đấy.

Trong thức hải, Huyết Sát nhìn có chút hả hê tiếng cười vẫn còn, Giản Nhược Trần mơ hồ cấm chế, mới sâu muộn mà nhìn thủ đoạn thạch yêu, nàng dù là nàng vui buồn không hiện, cũng kéo căng ở không được.

"Không phải là lại đây cái hút máu sao, tiền bối về phần như vậy nhìn có chút hả hê?" Giản Nhược Trần nhìn xem thủ đoạn màu đen vòng tay, bất đắc dĩ nói.

Chẳng lẽ thể chất nàng đặc biệt, phải tu tiên thể giới thịt Đường Tăng, cái gì yêu ma quỷ quái mà đều muốn trở lại ném một cái?

Vốn là Huyền Thiết Mẫu đao, sau đó là đây cái gì thạch yêu, về sau còn có thể hay không bỗng xuất hiện Thủy yêu, mộc yêu, đất yêu, hỏa yêu, gom góp cái Ngũ Hành Linh Yêu.

Huyết Sát hặc hặc cười: "Người bị thạch yêu coi trọng, một cái đường đường nữ tu bị thạch yêu dây dưa, còn quẩn cả cuộc đời trước rồi, ngay cả máu đầu tiên mình uống rồi, người đuổi không đi nó."

Giản Nhược Trần chờ Huyết Sát nở nụ cười một hồi, nhìn thủ đoạn vòng tay, ngấm lại, dứt khoát liền bức ra một giọt tinh huyết, hợp với thần trí của mình đưa đến vòng tay lên, tinh huyết rơi tại thủ trạc lên, cực nhanh mà rót vào đi vào, thần thức đang nhận được rồi trở ngại, tiếp theo từ vòng tay bên trên lộ ra trở lại điểm thần thức, cẩn thận từng li từng tí mà cùng Giản Nhược Trần thần thức tiếp xúc xuống, lập tức liền rút trở về, dường như chấn kinh con nhện giống như.

Giản Nhược Trần kiên nhẫn cùng đợi, cũng không nóng nảy, thần thức liền tại thủ trạc mặt ngoài, không bao lâu, vòng tay mặt ngoài lại đi ra một điểm thăm dò, tiếp theo rút về lại.

Giản Nhược Trần thu hồi thần thức, đối với vòng tay nói: "Người đuổi kịp ta, có thể, nhưng mà muốn cho ta biết rõ người có cái gì đối với ta không tốt cử động, ta đây cũng không khách khí."

Nói qua cái tay còn lại mãnh liệt đẩy lên một cỗ hỏa diễm, tại Giản Nhược Trần cổ hết sức thúc đẩy sinh trưởng xuống, hỏa diễm độ ẩm bay lên đến mức tận cùng.

Vòng tay triển khai xuống, Giản Nhược Trần bỗng nhiên cảm giác được vòng tay truyền đến một hồi ủy khuất, nàng thở dài một hơi, thu hồi Linh hỏa.

"Tiểu chủ nhân, thân thể người bên trong có phải hay không có đặc biệt những vật khác, rất hấp dẫn chúng ta những thứ này. . . Tinh quái

Nguyên Thần." Huyết Sát thu hồi vui đùa, rất nghiêm mặt mà nói.

Giản Nhược Trần kỳ quái nói: "Người muốn uống máu của ta, không biết ta có cái gì đặc biệt hay sao? Trả lại hỏi ta?"

Huyết Sát nói: "Ta là bị ép buộc, là người tìm tới ta trở lại đây, bất quá so với hấp thu tu sĩ khác máu, vẫn là của người trở lại thoải mái."

Giản Nhược Trần ngẫm lại: "Có phải hay không là ta năm hệ Linh căn Trúc cơ nguyên nhân, thân thể ta bên trong năm hệ linh lực tràn đầy, nhưng này cái gì thạch yêu, nếu là ngoan thạch ra đời tinh quái, nên thuần khiết kim hệ tinh quái, như thế nào cũng sẽ thích năm hệ linh lực?"

Huyết Sát nói: "Có nguyên nhân này, muốn ta nói như thế nào hay vẫn là tiểu chủ nhân máu hấp thu lại thoải mái, chắc hẳn chính là chỗ này năm hệ linh lực sự tình,

Về phần đây thạch yêu, nó lại không thiếu kim hệ linh lực, có thể thấy được cũng là nhìn trúng người năm hệ linh lực."

"Vậy, cho nó năm hệ Linh đan tốt rồi." Nói qua Giản Nhược Trần vỗ túi trữ vật, xuất ra năm bình Linh đan, mở ra cái nắp, theo thứ tự phóng tại thủ trạc trước, tay kia vòng tay nửa điểm phản ứng đều không có.

Giản Nhược Trần đợi một hồi, bất đắc dĩ thu lại, bị đây thì một cái thứ đồ vật theo dõi, tạm thời đến cũng nhìn không ra có cái uy hiếp gì, thật là muốn thỉnh thoảng mà cướp bên trên chính mình một giọt máu, cũng đủ tâm phiền đấy.

"Bao nhiêu người muốn bị thạch yêu nhìn chăm chăm vào đều không được, người đến tốt, còn không muốn, người biết thu phục một cái thạch yêu nhiều không dễ dàng, đã có nó, chẳng khác nào đã có thể bất bại, chỉ cần có núi đá thổ địa địa phương, thạch yêu có thể mang theo người đi vào." Huyết Sát bỗng nhiên nói, trong giọng nói không thiếu âm mộ.

"Thế nhưng muốn trước đã thu phục được." Giản Nhược Trần lắc đầu.

Huyết Sát nói: "Cũng không cần cố ý, này sơn thạch ra đời tinh quái, đối với tu sĩ bình thường đều không có ác ý đấy, trên đùa hí lộng là có đấy, nhưng không giống với Yêu thú, ít có hại người đấy, nó cầu người rồi cái gì, khẳng định cũng sẽ hồi báo người cái gì, chí ít có nó tại bên cạnh người thời điểm, sẽ không để cho người gặp nguy hiểm."

Giản Nhược Trần thò tay đạn đạn vòng tay nói: "Chỉ mong người sẽ không hại ta."

Nàng là tin tưởng Huyết Sát mà nói đấy, suy nghĩ một chút, hay vẫn là vận hành năm hệ linh lực, linh lực lưu chuyển, chảy qua thủ đoạn thời điểm, thạch yêu quả nhiên rục rịch, Giản Nhược Trần dứt khoát đưa qua một điểm.

Dù sao nàng cũng là năm hệ linh lực, bị thạch yêu nuốt điểm, tu luyện không bao lâu cũng liền bổ sung lên.

Thạch yêu hấp thu năm hệ linh lực, nhìn xem màu đen vòng tay đều tốt như gia tăng lên vàng sáng, thật đúng là lại đang Giản Nhược Trần mảnh khỏe bên trên xoay xoay, Giản Nhược Trần sàu muộn mà nhìn uốn qua uốn lại vòng tay, dứt khoát xuất ra Huyết Sát cho tu luyện của nàng công pháp, cùng nhau khắc lục tại trong thức hải.

Triệt hạ cấm, cũng không quá đáng chậm trễ một phút đồng hồ, tất cả mọi người nhìn xem nàng, trong ánh mắt đều là nghi vấn, lại ai cũng không có mở miệng.

Giản Nhược Trần cũng không giấu giếm, lắc đầu nói: "Không cách nào câu thông, ăn của ta một giọt tinh huyết."

"Người không có tế luyện nó?" Vương tổng quản kỳ quái nói.

Giản Nhược Trần nháy mắt mấy cái, nàng vậy mà quên mất vấn đề này, giống như trong ý thức chỉ có tế luyện tử vật, không có tế luyện vật còn sống ý tưởng —— việc này thạch yêu, nói như thế nào cũng là một cái tinh quái, cũng thật không ngờ hại nàng, chính là tham lam nàng điểm máu tươi cùng linh lực, mà lại cũng không tham lam.

Nhìn Giản Nhược Trần so với bọn hắn còn kỳ quái bộ dạng, ba vị Kết Đan tu sĩ giúp nhau liếc mắt nhìn, Triệu Xuân Thu nhíu mày nói: "Các người Thiên Đạo Tông như thế nào dạy đệ tử, ngay cả tế luyện tinh quái Yêu thú cũng không biết?"

Lời này thật đúng là oan uổng Thiên Đạo Tông, từ Giản Nhược Trần gia nhập ngoại môn về sau, nàng tổng cộng liền nghe rồi không đến một tháng ngoại môn truyền công đệ tử giảng bài, kế tiếp liền tại ngoại môn Tàng Thư Các đi dạo, chọn tất cả đều là tu luyện dùng cùng các loại tạp văn.

Tiến giai cũng là tại Dược Vương Cốc, tiến giai về sau trở lại tông môn không có vài ngày liền chạy ra khỏi đã đến, chính nàng đối với tế luyện Yêu thú bản năng liền mâu thuẫn, tông môn cũng căn bản không có nghĩ tới những thứ này, ai biết tiếng tăm lừng lẫy Giản Nhược Trần ngay cả như thế nào tế luyện Yêu thú cũng không biết?

Bất quá đây không phải chủ yếu, chủ yếu phải Giản Nhược Trần căn bản sẽ không có tế luyện thạch yêu ý tưởng.

Giản Nhược Trần linh cơ khẽ động, hỏi: "Ta cũng không có cảm giác được thạch yêu có ác ý, lúc trước. . ." Nàng do dự dưới.

"Mặc dù không có ác ý, thứ này nếu như theo người, hay vẫn là tế luyện rồi tốt, cũng tốt ổn thỏa, yên tâm." Vương tổng quản nói, đi theo từ trong túi trữ vật đánh ra cái ngọc giản, chống đỡ tại trên trán, không bao lâu buông, ném cho Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần lập tức sẽ đem ngọc giản chống đỡ tại trên trán, bên trong quả nhiên là tế luyện pháp quyết, chẳng những là tế luyện tinh quái đấy, còn có Yêu thú đấy, Pháp khí vài loại.

Giản Nhược Trần đạo tiếng cảm ơn, Vương tổng quản gặp Giản Nhược Trần không có lập tức tế luyện ý tứ, còn tưởng rằng là vì Diệp Phi sự tình, liền phất phất tay, một đoàn người tiếp tục chuyển về.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 386: Chính Thức Nguy Hiểm

Việc này thạch yêu vậy mà cùng xác định Giản Nhược Trần đấy, cũng là chuyện kỳ quái, Vương tổng quản mà bắt đầu cho Giản Nhược Trần phổ cập Yêu thú tri thức.

Cùng Huyết Sát nói giống nhau, kim thạch Thủy Hỏa những thứ này vốn không nên có sinh mệnh đồ vật thai nghén tinh quái, trên cơ bản không sẽ chủ động đả thương người, cũng sẽ không tổn thương đến Yêu thú, liền là ưa thích dây dưa có sinh mạng đồ vật, hơn nữa làm không biết mệt.

Bất quá nếu muốn bắt được những thứ này tinh quái thật là không dễ dàng đấy, bởi vì tinh quái xuất hiện địa phương tất cả đều là phương tiện nhất chúng chạy trốn đấy, giống như việc này thạch yêu, chỉ cần có tảng đá địa phương, thì có thể làm cho chúng lập tức chui vào đến thạch bích bên trong, vô tung vô ảnh.

Thủy yêu cũng là như thế, đều là xuất hiện ở trong nước đấy, có thể nói cùng nước hoàn toàn dung hợp đến cùng một chỗ.

Cho nên, chính là biết có như vậy tinh quái, đã thu phục được đối với chính mình cực kỳ mới có lợi, cũng hầu như không có tu sĩ nếm thử.

Bởi vì đầu tiên muốn ngăn cách thạch yêu cùng kim thạch liên hệ, điểm này cũng rất khó khăn, bọn họ cũng là lần đầu nghe nói, chứng kiến thạch yêu chịu ly khai tảng đá, bàn đến tu sĩ trên tay đấy.

Thủy yêu, hỏa yêu như vậy càng không cần phải nói.

Về phần tình quái vì sao đầu dây dưa Yêu thú tu sĩ, không đúng ra tay đả thương người, liền ai cũng nói không rõ rồi, phỏng đoán chính là tự nhiên thuộc tính như thế, thiên tính như thế.

Bất quá Vương tổng quản cũng nói, Giản Nhược Trần phải nhanh một chút tế luyện rồi thạch yêu, bằng không thì trong tay nàng có một cái thạch yêu không có tế luyện tin tức một khi truyền đi, nói không chừng đã có người nổi lên cướp lấy tâm tư.

Chỉ cần đem Giản Nhược Trần bắt lấy, dùng không phải vàng hệ Pháp khí ngăn cách, vậy thì tương đương bắt được một cái sống thạch yêu.

Giản Nhược Trần đã nói, tìm được Nhị hoàng tử hoặc là Hoàng châu về sau, sẽ mau chóng tế luyện.

Nói như vậy lấy, tiếp tục chuyển về, lại hái đã đến vài cọng Linh dược, những linh dược này sinh trưởng tại không thấy mặt trời trong nham động, thuộc tính đều cực kỳ tinh thuần chỉ một, đưa Giản Nhược Trần một chi sẽ không tốt đều đưa cho nàng, Giản Nhược Trần cũng chưa kể tới, chỉ còn chờ đi ra ngoài về sau, định giá Linh thạch mua sắm.

Cửu Khúc động bên trong xoay quanh chuyển về rồi hai canh giờ, như trước không thấy đáy, dù là Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm có chuẩn bị tâm lý, cũng là hoảng sợ, bọn họ thế nhưng là lần quần bay xuống đi tới đây, hai canh giờ chính là bốn giờ, chuyển về thẳng tắp khoảng cách nếu tính toán nên một cái rất đáng sợ trị số, hai người không khỏi liếc nhau, đều trong lòng dâng lên nghi vấn, đây là trên địa cầu sao?

Chẳng lẽ là muốn vào đến địa tâm?

Những người khác đều một bộ rất bình thường bộ dạng, dường như lại bay hai canh giờ đều là bình thường, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cũng chỉ có thể thu hồi nghi ngờ trong lòng.

Có thể tiếp theo thì có cái khác nghi hoặc ra hiện tại trong lòng, đây Cửu Khúc động không phải vô cùng nguy hiểm đấy sao? Bề ngoài giống như phi hành đến bây giờ, cũng không có gặp được cái gì chính thức nguy hiểm.

Lạc Phàm càng thêm cẩn thận, chưa phát giác ra liền hơi chút rút lại phía sau, cùng Giản Nhược Trần đi đến cùng một chỗ, lại nhìn phía trước mọi người, giống như cũng không thấy kéo ra khoảng cách.

Bỗng nhiên, dưới chân xuất hiện mảng lớn rộng rãi chỗ, dường như cuối cùng đã tới địa tâm ở chỗ sâu trong, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cuối cùng rơi xuống, hai chân giẫm tại mặt đất, còn cảm thấy chẳng phải chân thật.

Bốn phía tính cả dưới chân tất cả đều là thạch bích, nhìn lên, mái vòm tựa hồ vô cùng cao bình thường lẫn quần hương lên, kéo dài đến trong bóng tối.

Phía trước trong bóng tối tựa hồ hay vẫn là cao như thế lớn rộng lớn thông đạo, nhìn kỹ, lại chỉ là một cái tương đối rộng lớn thông đạo, lan tràn đến trong bóng tối.

"Đây mới thực sự là Cửu Khúc động, từ nơi này bắt đầu, phía trước không biết sẽ xuất hiện cái gì." Diệp Phi thần sắc trịnh trọng, tất cả mọi người thần sắc cũng đều trịnh trọng.

"Luôn luôn ước chừng sẽ xuất hiện cái gì a, ví dụ như Yêu thú, Yêu vật, tinh quái?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Mỗi một vị tiến vào đến nơi đây về sau tu sĩ, đều gặp được khác nhau đồ vật, gặp qua đấy, nghĩ tới đấy, thậm chí thật không ngờ qua đều có, có thể nói, người hy vọng xuất hiện cái gì, sẽ xuất hiện cái gì." Diệp Phi hồi đáp.

"Nghe đồn chính là như thế." Chu thành chủ cũng nói, "Đi ra qua tu sĩ cho rằng, hết thầy tất cả đều là vì thần niệm làm cho sinh, chúng ta thần thức chỗ sâu ý tưởng, sẽ bị Cửu Khúc động trong không hiểu đồ vật thu lấy, sau đó xuất hiện ở trước mắt."

Đây cũng chính là vì cái gì không có có hi vọng tiến giai đến Nguyên Anh tu sĩ cuối cùng chọn lúc này bế quan, chính là hy vọng nơi đây sẽ xuất hiện sâu trong nội tâm mình khát vọng nhất có được đồ vật gì đó, tiến giai Nguyên Anh cần thiên tài địa bảo, tăng lên tu vi Linh đan."

Giản Nhược Trần chợt nhớ tới Huyết Sát nhắc nhở, nàng nơi này là hiểu rõ nhất Mạc Tiểu Ngôn đấy, không khỏi liền nhìn sang, Mạc Tiểu Ngôn cực nhanh mà thay đổi ánh mắt, nhưng Giản Nhược Trần hay vẫn là bắt được.

Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt rõ ràng có khao khát mà không được khó nhịn.

Từ tiến vào đến nơi đây, mọi người đã bị cửa vào vực sâu ảnh hưởng, trong nội tâm rất khao khát đồ vật đang tại được phóng thích.

Kể cả những thứ này Kim Đan tu sĩ, đều bởi vì bọn họ tu vi tại Kim Đan, thực lực cường đại, nội tâm che giấu còn không từng hoàn toàn bị kích phát ra, mà Mạc Tiểu Ngôn nhận lấy thạch yêu kích thích, hơn nữa tu vi không đến Kim Đan, bởi vậy mới sớm cho kịp mà biểu hiện ra ngoài.

"Có thể mỗi người tu sĩ nội tâm, đều không đơn giản chỉ có thiên tài địa bảo, linh đan diệu dược a, những cái kia không cũng sẽ bị không hạn chế mà phóng xuất ra, đối với tu luyện không có lợi a." Lạc Phàm đột nhiên hỏi.

Triệu Xuân Thu nói: "Đến nơi đây, còn có thể đánh cược bên trên đánh cược một lần, tại bên ngoài, có thể vật lộn độ sức cơ hội cũng không có, hơn nữa, Lạc sư diệt, người cho rằng tất cả tu sĩ đều có cơ hội này sao,

nơi đây chỉ có Hoàng tộc đệ tử mới có thể bế quan, ta và người, ha ha, đều không có cơ hội này."

"Cũng không hẳn vậy." Diệp Phi bỗng nhiên nói: "Nếu như Lạc sư huynh chịu ở rể hoàng gia, cũng là hoàng gia."

Lạc Phàm ha ha rồi một tiếng, không có tiếp cái đề tài này.

Triệu Xuân Thu nói: "Lạc sư diệt phải tu luyện thiên tài, nếu nói là chúng ta Trịnh quốc còn có ai có thể Ngưng Anh, cũng chính là Lạc sư diệt rồi, nói không chừng mười năm về sau, chúng ta cùng Lạc sư diệt muốn ngang hàng tương xứng, trăm năm về sau, Lục hoàng tử khả năng muốn xưng hô Lạc sư diệt tiền bối rồi."

Diệp Phi khóe miệng méo mó nói: "Cũng không nhất định liền Lạc sư huynh một người có thể Ngưng Đan, Giản tiên tử mới thật sự là thiên tài, Thiên Linh Căn tu sĩ ít, có thể năm hệ Linh căn Trúc cơ chỉ có Giản tiên tử một người."

Tâm mắt của mọi người liền đều rơi vào Giản Nhược Trần trên người, Chu thành chủ ha ha cười nói: "Chúng ta Trịnh quốc xuất hiện hai người tu luyện thiên tài phải thật đáng mừng sự tình, Lục hoàng tử, chúng ta có thể đi phía trước rồi hả?"

Diệp Phi gật đầu nói: "Có thể, bất quá, người nào đi phía trước bên cạnh?"

Gặp tất cả mọi người lộ ra không hiểu thần sắc, Diệp Phi nói: "Đi ở phía trước nhân tâm niệm bên trong ý tưởng sẽ bị trước hết nhất kích phát ra, mọi người chúng ta thừa nhận, đều là hẳn mang đến công kích."

Vừa nói như vậy, tất cả mọi người do dự rồi.

Ai cũng không rõ ràng lắm những người khác nội tâm là thế nào muốn đấy, đừng nói những người khác, lại có mấy người biết mình nội tâm chính thức ý tưởng?

Dùng một cái đấng trước thế giới mà nói nói, trong lòng của mỗi người đều ở một cái Thiên Sứ, đồng dạng, mỗi người trong nội tâm cũng sẽ ở một ác ma, bình thường, ác ma bị áp chế rồi, ở chỗ này lại sẽ bị phóng xuất ra.

"Đã nhìn ra a, Mạc tiên tử hận không thể lập tức muốn ăn ngươi, đem ngươi giải thể rồi ăn vào trong bụng mới yên tâm, cái kia Lục hoàng tử đối với ngươi cũng rất không tầm thường a, ngay cả Lạc Phàm bị nói vài câu lời hữu ích cũng không muốn." Huyết Sát thanh âm xuất hiện ở Giản Nhược Trần trong đầu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 387: Giản Nhược Trần Tâm Niệm

Giản Nhược Trần trong lòng âm thầm gật đầu, thực sự đối với loại này bất tri bất giác liền đem nhân tâm trong bí ẩn nhất đồ vật kích phát ra năng lực giết mình, cũng vì nơi đây tu sĩ biết rõ có nguy hiểm như thế còn lấy người thử hiểm kính nể.

Đối với tình cảnh của mình cũng không phải thập phần lo lắng.

Mạc Tiểu Ngôn là muốn luyện hóa năng, nhưng thật đúng là không đến muốn giải thể năng ăn tươi tình trạng, năng đã biết rõ năng đáng sợ tham muốn giữ lấy, việc này tham muốn giữ lấy phải nguy hiểm, nhưng ở chỗ này đối với Giản Nhược Trần mà nói, nhưng là tệ lớn hơn lợi.

Giản Nhược Trần tin tưởng, một khi năng gặp được nguy hiểm, cái thứ nhất không chút do dự xông đi lên đúng là Mạc Tiểu Ngôn.

Nếu như không phải cùng Mạc Tiểu Ngôn tiếp xúc rất nhiều, hiểu được năng, biết rõ nội tâm của năng trong thực sự không phải là đều muốn hại chính mình, Giản Nhược Trần tuyệt đối sẽ lợi dụng Cửu Khúc động thiên thời địa lợi trợ giúp chính mình đoạn tuyệt Mạc Tiểu Ngôn hậu hoạn đấy.

Nhưng cũng bởi vì hiểu được, đã có cảm tình, Giản Nhược Trần không đành lòng làm như vậy, năng không nghĩ năng nội tâm lưng đeo áy náy.

Chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn ẩn nhẫn khuôn mặt, mang theo buồn vô cớ như mất, Giản Nhược Trần nhìn không được trong nội tâm thở dài một

tiếng, nàng muốn như thế nào mới có thể lại để cho Mạc Tiểu Ngôn chính xác đối đãi giữa bằng hữu cảm tình đây?

Còn đối với Huyết Sát theo như lời Diệp Phi đối với nàng chú ý, bởi vì nàng cùng Diệp Phi ở giữa lợi ích quan hệ, nàng cũng không để ở trong lòng.

Như vậy một cân nhắc, Vương tổng quản nói: "Ta đến đây đi, trong nội tâm của ta làm ra vẻ đến độ phải thiên tài địa bảo, hận không thể khắp thiên hạ thiên tài địa bảo đều xuất hiện ở trước mặt ta, việc này ý muốn nên thật tốt."

"Không thể." Triệu Xuân Thu lập tức ngăn lại nói, "Vương tổng quản muốn thật sự là nghĩ như vậy, thật đúng là không thể đi phía trước bên cạnh, từ trước đến nay thiên tài địa bảo bên cạnh đều có hung mãnh Yêu thú thủ hộ, càng là trân quý đấy, Yêu thú thực lực càng mạnh, khắp thiên hạ này thiên tài địa bảo nếu đều xuất hiện ở trước mặt chúng ta, chúng ta vẫn không thể bị Yêu thú che mắt?"

Vương tổng quản nghe xong, cũng mới giật mình, gật đầu nói: "May mắn Triệu đạo hữu nhắc nhở, bằng không thì thật đúng là sơ sót."

Ba cái Đại tu sĩ giúp nhau nhìn xem, vậy mà đều là đối với trong lòng mình làm cho niệm không có nắm chắc, lắc đầu, ánh mắt liền rơi xuống mang theo mấy người đệ tử trên người, những đệ tử kia cũng nhao nhao lắc đầu, không biết là không dám thừa nhận trách nhiệm, hay là đối với chính mình lòng còn sợ hãi.

Chứng kiến ánh mắt rơi vào Mạc Tiểu Ngôn trên người, Triệu Xuân Thu thay cự tuyệt nói: "Các người cũng biết Tiểu Ngôn, chúng ta Được Vương Cốc không có không sợ nàng đấy, chính là nàng những ý nghĩ kia quá mức không thể tưởng tượng, không thể không có có thể."

Đều gật gật đầu, trực tiếp liền xẹt qua rồi Diệp Phi, ánh mắt tại Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần giữa bắn khoản, Lạc Phàm cười khổ mà nói: "Đoán chừng, ta đây trong nội tâm..."

Hắn lắc đầu, có mấy lời không cách nào nói, người khác không hiểu, Giản Nhược Trần nhưng là hiểu đấy, Lạc Phàm trong nội tâm đoán chừng là đều muốn đem bên trên cái thế giới làm cho tiếp xúc cùng nghe nói qua tất cả vũ khí nóng đều dời qua, thật muốn đến mà đối với không đạn đạo đối không, đừng nói bọn họ, chính là Cửu Khúc động đều được hủy diệt.

Giản Nhược Trần trong nội tâm thở dài nói: "Ta thử xem?"

Nói qua mình cũng không khỏi muốn, nội tâm của nàng bên trong che giấu sẽ là cái gì?

Nghĩ như vậy, nhất thời không biết nàng rất chờ đợi là cái gì, vậy mà đối với chính mình chờ đợi sinh ra hiếu kỳ trở lại.

Dù sao sẽ không là cái gì yêu ma quỷ quái đấy, Giản Nhược Trần điểm ấy từ tin vẫn phải có.

Đi đang lúc mọi người phía trước, mọi người cùng Giản Nhược Trần giống nhau hiếu kỳ, cũng không phải nhất định phải biết rõ Giản Nhược Trần tâm niệm suy nghĩ, mà là muốn thấy tận mắt vừa thấy Cửu Khúc động thần bí.

Càng đi về phía trước, sơn động rộng rãi đến khó có thể tưởng tượng phải sơn động, thực sự vẫn là lần quần hướng phía dưới, chung quanh chợt có khe hở xuất hiện, sâu không lường được, Giản Nhược Trần đi về phía trước bất quá trăm mét, chuyển qua một chỗ ngoặt, bỗng nhiên đứng vững.

Người đứng phía sau chứng kiến bóng lưng của nàng đứng xuống, biết là gặp được cái gì, không khỏi xông về phía trước một bước, đợi chứng kiến phía trước xuất hiện thứ đồ vật, đều ngây ngẩn cả người.

Phía trước giữa không trung xuất hiện một chuỗi quỹ dị ký hiệu, những thứ này ký hiệu một nhóm một nhóm mà xếp đặt lấy, có chiều dài ngắn, còn có lặp lại, những thứ này ký hiệu một nhóm đi mà xuất hiện, một trong nháy mắt liền từ trên xuống dưới xếp thành một hàng, vậy mà vẫn còn là chưa đủ, vẫn còn tiếp tục.

Những thứ này ký hiệu bên trên không mang theo nửa phần linh quang, cũng nhìn không ra công kích ý tứ, tất cả mọi người âm thầm cảnh giác, vừa quan sát Giản Nhược Trần thần sắc, liền gặp được Giản Nhược Trần ngạc nhiên mà nhìn những cái kia không ngừng xuất hiện ký hiệu, trợn mắt há hốc mồm.

Giản Nhược Trần thật là giật mình đến trợn mắt há hốc mồm, nàng như thế nào cũng thật không ngờ, trong nội tâm nàng nhớ mãi không quên đúng rồi vẫn chưa hoàn thành vậy đoạn trình tự.

Làm làm một cái có chức nghiệp đạo đức Hacker, sao có thể đem đã viết một nửa dấu hiệu ném qua một bên, vứt tới không để ý đây.

Lạc Phàm chứng kiến giữa không trung hình vẽ, vốn là cả kinh, sau đó thiếu một ít ôm bụng cười cười ha hả, hẳn cũng tuyệt đối thật không ngờ, Giản Nhược Trần trong nội tâm rất nhớ mãi không quên đấy, phải nhiều như vậy thứ đồ vật.

Dĩ nhiên là dấu hiệu, nhất định là không có hoàn thành đấy.

Nhìn thấy những cái kia dấu hiệu nước chảy tựa như xuất hiện, một nhóm lại một làm được đối mới, hẳn thiếu chút nữa phải gọi ra một tiếng tốt, đây phải là đến cỡ nào ưa thích một chuyển này, đến cỡ nào cố chấp, mới có thể lưu lại việc này tiếc nuối a.

Đáng tiếc, hẳn không thể cười, cũng không có thể biểu lộ ra một điểm biết những vật này ý tứ, chỉ có thể cùng tất cả mọi người cùng một chỗ lộ ra nghi hoặc biểu lộ.

Trong thức hải, Huyết Sát cũng "A" rồi một tiếng, sau đó chính là lặng im, Giản Nhược Trần thật muốn giữ chặt phía trước những thứ này không ngừng đổi mới dấu hiệu, đáng tiếc căn bản là không phải do nàng.

"Giản đạo hữu, đây là cái gì?" Hơn nửa ngày, Vương tổng quản mới hỏi.

"Một loại có thể cải biến cùng đồ tốt đồ vật." Giản Nhược Trần không cần mà nói.

Đây dấu hiệu người khác xem không hiểu, nàng có thể xem hiểu được, những thứ này dấu hiệu tạo thành trình tự nếu hữu ích, thiết thực rồi, tuyệt đối có thể đem nàng bên trên cái thế giới không có hoàn thành sự tình hoàn thành, mà nàng vậy mà không biết lúc nào đã đem những vật này đều bện tốt rồi, còn thật sâu ẩn trong đầu rồi.

Vấn đề là, một chuỗi dấu hiệu biên soạn về sau, luôn sẽ có vài chỗ lỗ thủng, vấn đề nhỏ đấy, cũng không biết những thứ này dấu hiệu có hay không rồi, chủ yếu nhất phải, sẽ không những thứ này dấu hiệu ở giữa không trung công khai mà sau khi hoàn thành, lại xuất hiện cái máy vi tính gì gì đó, Internet gì gì đó a.

Đáng tiếc, Giản Nhược Trần càng không muốn thực hiện cái gì, cái gì càng là nhất định phải xuất hiện, ngay tại cuối cùng một chuỗi dấu hiệu sau khi hoàn thành, tất cả, đã hầu như chiếm cứ trước mặt to như vậy không gian dấu hiệu bỗng nhiên lóe sáng dưới, phát ra chói mắt bạch quang, không ngoài sở liệu, bên cạnh mọi người tất cả đều té ra rồi hộ thể Linh thuần, chỉ có Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm thờ ơ mà đứng đấy.

Tiếp theo, những thứ này dấu hiệu hoa lệ lệ mà một cái biến thân, hội tụ đến cùng một chỗ, càng ngày càng ngưng tụ, càng ngày càng nhỏ, thẳng đến trở thành một điểm, mà việc này điểm bối cảnh không biết lúc nào biến thành hắc ám.

"Giản tiên tử, ta vậy mà không biết người lòng mang Vũ Trụ, đây là kỳ điểm a, Vũ Trụ ra đời?" Lạc Phàm truyền âm nói, "Đoạn này dấu hiệu là người muốn xâm chiếm ở đâu? Hàng không vũ trụ trung tâm?"

"Ta cũng không biết." Giản Nhược Trần khô cằn hồi đáp, "Ta và người giống nhau hiểu kỳ."

Vậy một cái kỳ điểm bỗng nhiên nở rộ, giờ khắc này Giản Nhược Trần thò tay che mặt của mình, nàng thật sự không biết nàng còn có được như vậy một viên thiếu nữ tâm, sẽ như thế lãng mạn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 388: Mới Được Bảo Vệ

Trước mặt hình ảnh vẫn còn phát, Giản Nhược Trần nhưng là liền rời đi nơi đây tâm đều đã có, nàng là có bao nhiêu không thả ra bên trên cái thế giới chức nghiệp, không bỏ xuống được nàng Hacker kiếp sống, chẳng lẽ ý thức của nàng trong đối với phá hư cùng khống chế cứ như vậy cố chấp chứ

Kỳ điểm nở rộ sáng chói hóa thành bốn phương thông suốt cấp quang, với không thể tưởng tượng tốc độ thông hướng bốn phương tám hướng, thoáng qua lại liên quan đến đến cùng một chỗ, trở thành một "Internet" .

"Ài, Giản đại tổng tài, người đây lòng tại sao không có nghĩ đến máy vi tính, không, điện năng, ách, nhà máy điện? Loại này hư vô mờ mịt đồ vật, như thế nào phản ứng thành thật thế?"

Phảng phất là vì xác minh Lạc Phàm lời nói tính chính xác, Lạc Phàm tiếng nói hạ xuống, trước mặt "Internet" đồ án hướng Điền Ngữ thần va chạm, có thể còn chưa tới phụ cận, chợt hư không tiêu thất.

Hết thấy quy về hắc ám, giống như lúc trước hết thấy cũng không từng xuất hiện qua.

Mọi người đều bị lúc trước huy hoàng sáng chói sợ ngây người, có thể khổng lồ như vậy đồ vật vậy mà không có nửa phần lực công kích, Giản Nhược Trần trong ý thức đồ vật đến tột cùng là cái gì?

Ai đều mơ tưởng hỏi một câu, có thể dù ai cũng không cách nào mở miệng.

Có thể làm cho chứng kiến chính mình nội tâm che giấu đã không dễ dàng, còn muốn giải thích cho người khác nghe, hướng chỉ bọn họ tại đây chút ít dấu hiệu xuất hiện thời điểm, cũng đã tại nhớ, hầu như nhớ kỹ tất cả, kể cả về sau "Công kích phương thức", có thể đủ chậm rãi nhớ lại.

Những thứ này dấu hiệu cũng khơi gợi lên Giản Nhược Trần chống lại cái thế giới nhớ lại, nói cái gì thích ứng trong mọi tình cảnh, đây chẳng qua là lừa mình dối người, trong tiềm thức nàng căn bản không có quên bên trên cái thế giới, bằng không thì, trong nội tâm như thế nào nhớ mãi không quên đi tới vẫn chưa xong dấu hiệu.

Một cái ký thác liền là đủ giải thích rõ rồi, Giản Nhược Trần tự an ủi mình nói.

"Tiểu chủ nhân, người những cái kia đều là cái gì?" Ngoại giới Kết Đan tu sĩ không hỏi, mẫu trong đao Huyết Sát lại toàn bộ không thèm để ý, với hãn Nguyên Anh tu sĩ kiến thức rộng rãi cũng không nhận ra, hướng hồ, hãn coi như là Giản Nhược Trần kế ước nô bộc rồi, cũng không tính là dò xét Giản Nhược Trần che giấu.

"Một cái không tồn tại đồ vật, không có bất kỳ tác dụng." Giản Nhược Trần không phải cái loại này sẽ cùng chia sẻ chính mình nỗi khổ riêng, chính là cùng Lạc Phàm, nàng cũng chưa từng đề cập qua đi tới một chữ, càng sẽ không đối với Huyết Sát trở lại nhấm nuốt thương thế của mình đau nhức.

Có thể nội tâm của nàng bỗng nhiên sa sút hay vẫn là lừa không được Huyết Sát, Huyết Sát không có lại hỏi thăm.

Mạc Tiểu Ngôn thẳng vào nhìn xem Giản Nhược Trần, nàng mới phát giác, nàng đối với Giản Nhược Trần phải một chút đều không biết, nàng vậy mà không biết Giản Nhược Trần trong nội tâm nghĩ cái gì, mà những

vật này nếu không phải hiển lộ đến nơi đây, nàng khả năng vĩnh viễn cũng nhìn không tới.

Giản Nhược Trần dứt khoát tiếp tục tiến lên, nàng cũng không tin nội tâm của nàng chỉ có chống lại cái thế giới cố chấp, nhất định sẽ có quan hệ với cái thế giới này đấy.

Nhấc chân tiến lên, rời đi mới không đến vài bước, cũng cảm giác được trên cổ tay một hồi Lali, thủ đoạn vòng tay bỗng nhiên xuất hiện một cái mũi tên, mũi tên lan tràn đi ra, đối với một bên thạch bích.

Giản Nhược Trần nhìn xem vòng tay quái dị bộ dáng, theo mũi tên chỉ thị nhìn sang, chỗ đó thạch bích giống như có một điểm điểm tinh quang giảm bớt dấu vết, nàng theo thạch yêu chỉ thị đi qua.

Thạch yêu hiển nhiên rất là hưng phấn, không đợi Giản Nhược Trần tới gần, mũi tên cũng đã lôi kéo, từ Giản Nhược Trần mảnh khóe đuổi ra đi ra ngoài, vô cùng quái dị, chính là chỗ này giống như, nó cũng không chịu ly khai Giản Nhược Trần mảnh khóe, giống như sợ đã đi ra, Giản Nhược Trần sẽ bỏ rơi nó không cần nó tựa như.

Quái dị như vậy tự nhiên hấp dẫn tất cả mọi người, mọi người một đường nhìn xem Giản Nhược Trần đi đến thạch bích trước, cũng phát hiện vậy chỗ cùng chung quanh thạch bích không giống với chỗ.

Chén đĩa lớn nhỏ, không chứa có lập loè tinh quang thạch bích, trong một diện tích thạch bích ở bên trong, không chỉ thu chú ý, căn bản không cách nào cảm thấy đến, chính là chú ý tới, không có linh lực tràn ra, cũng rất nhanh cũng sẽ bị xem nhẹ đấy.

Kể cả Huyết Sát ở bên trong, đều không có phát hiện chỗ này thạch bích chỗ khác biệt, nhưng thạch yêu nếu như chỉ định rồi, khẳng định ngay cả có vấn đề.

Giản Nhược Trần đi đến gần vừa đủ rồi, thạch yêu một đầu còn treo tại Giản Nhược Trần trên cánh tay, một đầu khác đã vượt lên trước chui vào đến thạch bích bên trong, không bao lâu lại từ thạch bích bên trong rút trở về, lúc này đây, phía trước nhân tính hóa mà hóa thành bàn tay, năm bàn tay mở ra, nhờ cậy tại Giản Nhược Trần trước mặt.

Đó là một cái đậu phộng hạt lớn lóe ra tinh quang giống như tia sáng thứ đồ vật, mọi người trông mắt đều muốn trừng đi ra.

Thứ này rõ ràng chính là chỗ này chút ít thật nhỏ lập loè khoáng thạch tụ hợp thể, đây một khối đậu phộng hạt lớn nhỏ khoáng thạch, liền tương đương với mấy vạn những thứ này mảnh vật nhỏ kết hợp cùng một chỗ.

Giản Nhược Trần thò tay tiếp nhận việc này nhỏ khoáng thạch, nhờ cậy trong tay, khoáng thạch phát ra tinh quang làm cho người ta mê say, thật giống như thật sự là bầu trời tháo xuống ngôi sao, Huyết Sát hút không khí âm thanh truyền đến, tiếp theo là vội vàng thanh âm: "Người nhanh nói cho thạch yêu, người còn muốn tinh sa quặng mỏ."

Ngôi sao quặng mỏ? Rất là hình tượng danh tự, Huyết Sát nếu như nói muốn, nhất định là có muốn đạo lý, Giản Nhược Trần sờ sờ thạch yêu cánh tay, giống như là tại dễ dàng cái tiểu hài tử tựa như, nói: "Cảm ơn người."

Vương tổng quản mấy người không lời mà nhìn Giản Nhược Trần, nàng đây là ở đối với chính mình Linh sủng nói chuyện, vẫn còn là đối với thạch yêu nói chuyện, Mạc Tiểu Ngôn con mắt quả thực muốn ghen ghét được đỏ lên, Giản Nhược Trần như vậy cứng chiều ngữ khí nguyên bản đối với lấy nàng đây, bây giờ lại cho một cái thạch yêu!

Giản Nhược Trần chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn thần sắc, trong nội tâm có rất dự cảm bất hảo, nếu như chung quanh không có người, nàng đại khái có thể dễ dàng Mạc Tiểu Ngôn vài câu vui vẻ đấy, có thể chung quanh còn

có ba cái Kết Đan Kỳ tiền bối, mỗi một cái đều là tinh, rất dễ dàng nhìn ra chút ít mảnh mỗi trở lại.

Giản Nhược Trần chẳng qua là một suy nghĩ, liền nâng đây hạt tinh sa quặng mỏ xoay người nói: "Ba vị tiền bối có thể biết?" Nói qua tay đi phía trước một đưa.

"Chúng ta cũng là lần đầu bỏ vào Cửu Khúc động bên trong, thứ này không bằng Lục hoàng tử hiểu rõ nhiều lắm." Vương tổng quản nói qua nhìn xem Diệp Phi.

Diệp Phi mặt không thay đổi nói: "Tinh sa, Cửu Khúc động thạch bích bên trong tia chớp đều là tinh sa, lớn như vậy ngược lại là ít thấy, phải luyện chế không gian pháp bảo không thể thiếu đồ vật, đây hạt, có thể luyện chế ra một cái trữ vật vòng tay."

Giản Nhược Trần ngậy người xuống, nhớ lại thấy luyện khí phương diện sách vở, thật đúng là sơ sót túi trữ vật trữ vật vòng tay, lập tức sẽ hiểu, túi trữ vật cái này có chứa cất giữ không gian thuộc tính Pháp khí, không phải ai đều có thể luyện chế, nhất định phải khống chế tại một loại đặc thù quần thể trong.

Tại Trịnh quốc, chắc hẳn chính là khống chế tại trong hoàng tộc, mà việc này tinh sa quặng mỏ, cũng vừa mới chỉ có Cửu Khúc động bên trong có.

Wang tổng quản mắt sáng rực lên xuống, giống như muốn nhìn không được cầm lấy đây hạt tinh sa quặng mỏ nghiên cứu một phen, mà lại cuối cùng nhớ tới đây là địa phương nào, mà buông tha cho ý nghĩ này, bất quá mọi người nhìn lại thạch bích lốm đốm tia chớp, ánh mắt liền không giống nhau.

Giản Nhược Trần gật gật đầu, tương tinh sa quặng mỏ vứt cho Diệp Phi, Diệp Phi đưa tay bắt lấy, ánh mắt thoáng nghi hoặc.

"Các người Hoàng tộc lũng đoạn a." Giản Nhược Trần thuận miệng nói ra, đồng thời có chút liếc mắt Mạc Tiểu Ngôn liếc, quả nhiên đây hạt tinh sa quặng mỏ rơi tay, ánh mắt của nàng liền chậm rãi rồi chút ít.

"Người tìm được..." Diệp Phi chân chờ xuống.

"Lại đã tìm được cũng cho người, chờ người luyện chế ra trở lại trữ vật vòng tay, cho ta cùng Mạc sư tỷ đều tới một người là tốt rồi." Giản Nhược Trần cười nói.

Diệp Phi cười cười, tướng tinh sa quặng mỏ thu lại, "Tốt."

Huyết Sát cả giận nói: "Sao có thể toàn bộ cho hắn, liền luyện chế cái trữ vật vòng tay? Có biết hay không tinh sa quặng mỏ có thể luyện chế thành Pháp Khí không gian?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 389: Lần Nữa Bảo Vật

Quay người tiếp tục hướng đi về trước, Giản Nhược Trần đáp lại nói: "Không biết, bất quá có thạch yêu, thứ này không phải là muốn bao nhiêu đều có đấy, coi như là đều cho Diệp Phi, người cho rằng ta muốn không trở lại?"

Huyết Sát giống như một hơi không có thở gấp đi lên tựa như, muốn nói lời đều bị Giản Nhược Trần chặn đi trở về.

Thạch yêu một lần nữa hóa thành vòng tay vòng tại Giản Nhược Trần mảnh khỏe lên, đến bây giờ đã có thể xác định rồi, thạch yêu đối với Giản Nhược Trần là không có ác ý đấy.

Tất cả mọi người đi theo Giản Nhược Trần sau lưng, lại dâng lên hứng thú, Giản Nhược Trần đẩy lòng đến cùng còn có cái gì ý muốn.

Giản Nhược Trần bỗng nhiên quay đầu, đối với cùng ở sau lưng nàng còn bưng lấy la bàn Diệp Phi nói: "Các người tổ tiên tiến vào đến nơi đây bế quan, đều là một mình vào đây hay sao?"

Diệp Phi giật mình xuống, lắc lắc đầu nói: "Tự nhiên không phải, đều là dẫn theo tùy tùng..."

Nói được đây im bật mà dừng, giống như hiểu Giản Nhược Trần là có ý gì.

"Hoàng gia tu sĩ, ngày thường bên người cũng không có ly khai người hầu, mang theo người hầu thị thiếp cùng một chỗ bế quan, phải thái độ bình

thường." Diệp Phi đem lời nói bổ sung nguyên vẹn nói.

Liên quan đến hoàng thất, tu sĩ khác đều sáng suốt mà im lặng, ai cũng không nhiều lời một câu.

Giản Nhược Trần "A" rồi một tiếng tiếp tục nói: "VẬY, các người hoàng gia tiền bối, cũng nên đều biết mình người hầu thị thiếp nội tâm nguyện vọng rồi."

Diệp Phi lên tiếng.

Giản Nhược Trần không có nói cái gì nữa, tiếp tục đi lên phía trước.

Đi nữa hơn trăm mét, lại chuyển cái một cái chỗ rẽ tiếp tục, Vương tổng quản bỗng nhiên "Ồ" rồi một tiếng, "Tại sao không có tượng tượng xuất hiện?"

Xác thực, trước mắt an an ổn ổn mà chính là hắc ám tia chớp không gian.

"Chẳng lẽ Giản tiên tử, trong lòng người liền lại không có gì ý muốn rồi hả?" Triệu Xuân Thu hỏi.

"Làm sao lại như vậy?" Giản Nhược Trần cũng rất hồ nghi, "Đương nhiên là có, ai không muốn có một đống Linh thạch, có dùng không hết Linh đan, thượng phẩm pháp khí?"

"Người sẽ nhớ việc này?" Diệp Phi trong lỗ mũi hừ một tiếng, "Chỉ bằng người, muốn cái gì không có?"

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, nói: "Cũng xác thực, Linh thạch gì gì đó, cũng xác thực không cần nhớ mãi không quên đấy, vậy, khả năng còn thực không có gì rồi a, các vị, chúng ta khó khăn tiến tới một lần Cửu

Khúc động, muốn là cái gì thu hoạch cũng không có liền đi ra ngoài, có phải là đáng tiếc hay không?"

Giản Nhược Trần đứng lại, vác quay tới, hỏi.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Chu thành chủ không cam lòng mà hỏi thăm: "Người sẽ không có ý muốn rời hả?"

Giản tiên tử làm cái không thể làm gì biểu lộ, "Lẽ ra loại này có thể đem nội tâm rất nhớ mãi không quên, khát vọng nhất sự tình đã tình huống thật phản ánh đi ra đây, hẳn là đối với thần niệm dò xét, giống như Vãn Tâm huyền trận giống như.

Bất quá Vãn Tâm huyền trận phản ánh đi ra đúng rồi tiếc nuối, chấp niệm, nơi này là khát vọng, ước chừng, ta nội tâm thật không có khát vọng được rồi, đối với hiện trạng rất hài lòng, không có vấn đề giải quyết không được, đối với tương lai cũng không có lo lắng, cho nên..."

Nàng cảm thấy thực là như thế này, có thể sử dụng Linh thạch giải quyết sự tình hoàn toàn không phải sự tình, mà không thể dùng Linh thạch giải quyết sự tình còn có thể dùng trí tuệ, về phần trí tuệ cùng Linh thạch đều không thể giải quyết, có thể dùng tu vi, nhưng bề ngoài giống như có thể làm cho nàng vận dụng Linh thạch, trí tuệ cùng tu vi đều không thể giải quyết sự tình, đến nay còn không có.

Mọi người nhìn Giản Nhược Trần, đều tốt như có loại ngốc trệ cảm giác, đến cùng là dạng gì tự tin mới có thể để cho Giản Nhược Trần như vậy có lý chẳng sợ.

"Vì bình an, Giản tiên tử phía trước bên cạnh hẳn là thích hợp nhất đây, chạy không một lần, ta cảm giác cũng so với bị ta tưởng tượng ra trở lại quái vật công kích muốn tốt." Vương tổng quản lắc đầu nói.

"Ta cũng như vậy cảm thấy." Triệu Xuân Thu cũng gật đầu.

"Khó được có cơ hội này, như vậy liền lãng phí, ài." Chu thành chủ cũng đồng ý.

"Vậy, Diệp thiếu gia, người cái kia la bàn, ta muốn thạch yêu nhìn xem?" Giản Nhược Trần đối với Diệp Phi nói.

Diệp Phi trực tiếp đem la bàn đưa qua, Giản Nhược Trần nhưng không có thò tay, mà là vuốt ve vòng tay, nói: "Tiểu yêu tinh, việc này trên la bàn có chúng ta muốn người muốn tìm đấy..."

Giản Nhược Trần nhìn xem Diệp Phi, Diệp Phi bổ sung: "Tinh huyết."

Giản Nhược Trần liền nói tiếp: "Tinh huyết, có thể ước chừng cho chúng ta chỉ rõ người kia vị trí, người có thể mang bọn ta đây?"

Vòng tay vặn vẹo dưới, ai cũng không biết là có ý gì, đương nhiên, Giản Nhược Trần biết rõ.

Nàng cũng nói không rõ vì cái gì biết rõ, thạch yêu rõ ràng không nói gì, cũng không có cùng nàng thần thức có liên hệ gì, nhưng nàng chính là cảm giác được thạch yêu đang cùng nàng làm nũng.

"Được a, người ưa thích linh lực, liền cho người, không cho phép tùy tiện uống máu của ta đấy." Giản Nhược Trần thật giống như dụ dỗ chính mình hài tử tựa như, hay vẫn là cái loại này không hiểu chuyện hài tử.

Sau đó liền ngẩng đầu cho mọi người giải thích nói: "Nó sẽ hấp thu ta điểm linh lực đấy, không nhiều lắm."

"Không nhiều lắm là bao nhiêu, người tu vi tăng lên như vậy không dễ dàng." Mạc Tiểu Ngôn kêu lên, nhìn xem Giản Nhược Trần thủ đoạn vòng tay, hận không thể tách ra đoạn nghiền nát.

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Mạc sư tử quay đầu lại luyện chế cho ta mấy bình Linh đan? Ta thích không thuộc tính đấy, ăn một hạt là được rồi, mỗi lần tu luyện, đều muốn ăn năm hệ Linh đan, muốn ăn năm hạt, quá phiền toái."

Mạc Tiểu Ngôn con mắt liền sáng lên, dường như Giản Nhược Trần cần nòng luyện chế Linh đan, chính là cỡ nào đáng giá kiêu ngạo vui vẻ sự tình, "Tốt, Giản sư muội, người cần Linh đan, ta toàn bộ cho người luyện chế."

Mọi người yên lặng không nói gì mà nhìn bọn họ hai cái, Giản Nhược Trần không có xem nhẹ Triệu Xuân Thu nhìn xem nòng ánh mắt sắc bén, chỉ làm không biết, liền gặp được thủ đoạn vòng tay bỗng nhiên lại duỗi ra đột ngột một đoạn, tại trên la bàn chọc lấy sau sẽ thu hồi rồi, sau đó liền chỉ vào phía trước.

Mọi người theo sau thạch yêu chỉ thị, đều cảm thấy một màn này lộ ra quỷ dị, bọn họ những thứ này Kết Đan tu sĩ giống như là Giản Nhược Trần tùy tùng, trong lúc bất tri bất giác, liền tất cả đều muốn nghe lấy Giản Nhược Trần ý kiến.

Toàn bộ bởi vì thạch yêu lựa chọn Giản Nhược Trần, có thể nếu là không có thạch yêu đây?

Không có thể nhưng là, chỉ có sự thật.

Trên thực tế nếu là không có yêu tu chỉ đường, bọn họ có khả năng bỏ qua chính xác lộ tuyến, tại người thứ ba chuyển cho tới khi nào xong thôi, trên la bàn chỉ thị hay vẫn là ngay phía trước, Giản Nhược Trần lại mang theo bọn hắn đi về hướng phía bên phải, chỗ đó nham thạch có một đạo khe hở, chỉ có một người rộng bao nhiêu, hướng phía dưới liếc nhìn không thấy đáy.

Thạch yêu kích động, đã duỗi ra một cánh tay —— nếu như vậy coi như làm cánh tay lời nói —— Giản Nhược Trần không chút do dự, đi theo thạch yêu chỉ thị nhảy vào khe hở, chậm rãi lơ lửng hướng phía dưới.

Không quá nửa thời gian uống cạn chén trà, phía trước cũng chưa có đường đi, chỉ có lấp kín thạch bích.

Mọi người chen chúc lấy đứng ở trong cái khe, nhìn xem đây thạch bích, như thế nào cũng không giống có trận pháp cùng cấm chế, liền gặp được thạch yêu lần nữa vươn tay cánh tay, trát đến thạch bích bên trong.

"Làm."

Lúc này đây thạch yêu không phải đơn giản chui vào, vậy mà đem thạch bích móc ra một cái lỗ thủng, nháy mắt, theo thạch yêu rút tay trở về cánh tay, một cỗ cực kỳ tinh thuần nồng đậm linh lực từ lỗ thủng trong tràn ra tới, toàn bộ khe hở thoáng cái đã bị tinh thuần linh lực thêm đầy.

Trong cơ thể linh lực không gió mà bay, mỗi người đều không tự chủ được vận hành linh lực, muốn đem đây tinh thuần linh lực hấp thu, Giản Nhược Trần nhẹ nhàng "A" rồi một tiếng, quay đầu đối với Diệp Phi nói: "Diệp thiếu gia, đây, không có ý tứ, nơi đây không phải Nhị hoàng tử bề quan địa phương, chẳng qua là có bảo vật."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 390: Vui Mừng Cùng Ý Muốn

Chỉ có bảo vật? Phát hiện bảo vật còn muốn mang theo áy náy đấy, chỉ có Giản Nhược Trần rồi a. Hay vẫn là phát hiện bức này tản mát ra thanh thuần Linh khí bảo vật.

Thạch yêu rất là đặc ý lại vươn tay cánh tay, đem vậy lỗ thùng làm lớn ra.

Thạch bích chỉ có dày hơn một xích, mở rộng về sau, càng thêm nồng đậm linh khí bùng lên, mọi người thật giống như bong bóng đang nổi nặc linh khí trong cảm giác, tiếp theo liền chứng kiến, tại thạch bích về sau, dĩ nhiên là một vũng màu ngà sữa nước suối.

"Thạch nhũ!" Triệu Xuân Thu cùng Vương tổng quản đồng thời kêu lên.

"Như vậy tinh thuần, vẫn còn thạch bích về sau, chẳng lẽ không phải phải vạn năm thạch nhũ?" Triệu Xuân Thu bổ sung.

Được Vương Cốc tu sĩ, đối với bảo vật kiến thức rộng rãi, chỉ bằng mượn linh khí cùng nước suối vị trí, liền đoán được trở lại là cái gì bảo vật, thạch nhũ bản thân chính là khó được đấy, vạn năm thạch nhũ, càng là khó được trong khó được đấy.

Huyết Sát đã ở Giản Nhược Trần trong thức hải sách rồi một tiếng: "Thật sự là vận khí tốt, việc này thạch yêu đối với người cũng thật sự là sau tiền vốn, lo lắng người linh lực bị nó tháo nước rồi, người lại không muốn tinh sa quặng mỏ, liền lại cho người đây thứ tốt."

Giản Nhược Trần làm cho đã học qua sách vở trong ngọc giản, bên trong cũng không có giới thiệu vạn năm thạch nhũ loại này đỉnh cấp thiên tài địa bảo đấy, đối với vạn năm thạch nhũ toàn bộ không biết, chỉ có thể bằng vào mặt chữ ý tứ, ước chừng là biết rõ cũng là từ nham thạch trong thai nghén bảo vật.

"Những vật này người hấp thu, đầy đủ người tu luyện tới Kết Đan Kỳ rồi." Huyết Sát bổ sung, "Hừ, chính là tao đập, có thứ này, đây mấy cái Kết Đan Kỳ đấy, ước chừng có thể thuận lợi Ngưng Anh rồi."

Giản Nhược Trần liền gật đầu, thân thể đồng thời triệt thoái phía sau rồi một bước nói: "Loại thiên tài địa bảo này, các vị tiền bối mới phải cần nhất a."

Mọi người đang tham lam mà nhìn thạch bích ở trong vạn năm thạch nhũ, thậm chí nghĩ lấy như thế nào mới có thể đạt được vật này, Giản Nhược Trần dĩ nhiên cũng làm như vậy lui về sau, không thêm để ý chút nào đem những vật này nhường lại.

Đây, thế nhưng là thạch yêu chỉ cho Giản Nhược Trần đấy, phải Giản Nhược Trần dùng linh lực của mình đổi lấy.

Bọn họ tất cả đều hiểu, bị thạch yêu hấp thu đi linh lực là chân chân chính chính giảm bớt tu vi, không phải nói ngồi xuống vài ngày là có thể khôi phục, có thể Giản Nhược Trần toàn bộ không có đem thiên tài địa bảo thu tự cho là đúng ý tưởng.

Với thạch yêu đối với Giản Nhược Trần thái độ, Giản Nhược Trần hoàn toàn có thể một mình thu rồi, ít nhất cũng phải chiếm hữu một nửa, mà không phải cứ như vậy ngay cả yêu cầu cũng không muốn cầu xuống, liền hoàn toàn buông tha cho.

"Giản tiên tử, đây là người đã tìm được, nếu như không phải người, đại khái liền vĩnh viễn giấu ở chỗ này rồi, lý nên về người tất cả." Diệp Phi

đoạt trước nói.

Giản Nhược Trần cười cười, "Đạo lý phải như thế, chẳng qua là, đây Cửu Khúc động phải hoàng gia sản nghiệp, bình thường, tư nhân sản nghiệp trong phát hiện đồ vật, như thế nào cũng không tới phiên về ta đây, còn nữa nói, ta hôm nay tu vi, dùng đây thạch nhũ đến đề thăng, lãng phí, không bằng có thể làm cho chúng ta Trịnh quốc tái xuất hiện mấy vị Nguyên Anh tiền bối, đề cao Trịnh quốc thực lực."

Vương tổng quản tính cả tu sĩ khác toàn bộ trường trông mắt, không thể tin được mà nhìn Giản Nhược Trần, muốn nói buông tha cho tinh sa quặng mỏ còn có tình có thể nguyên, bất quá chính là luyện chế trữ vật vòng tay đồ vật, có thể vạn năm thạch nhũ, có thể như vậy con mắt cũng không nháy mắt mà cho đi ra ngoài, liền rất lớn tức giận.

Nhắc tới thứ đồ vật dùng đến lãng phí, đó là lý do, không có bất kỳ một cái thiên tài địa bảo tu sĩ dùng đến phải lãng phí đây, nhưng Giản Nhược Trần có thể như thế tùy ý lạnh nhạt buông tha cho lấy bất kỳ một cái nào tu sĩ đều không thể buông tha thứ đồ vật, cho dù là e ngại bọn họ ba cái Kết Đan tu sĩ ngày sau trả thù, cũng quá lạnh nhạt a.

Bọn họ ai có thể đều không có tính toán buông tha cho vạn năm thạch nhũ ý tứ.

Vương tổng quản giành nói: "Đây thạch nhũ phải Giản tiên tử phát hiện đây, Giản tiên tử tự nhiên không thể toàn bộ buông tha cho, Cửu Khúc động phải hoàng gia sản nghiệp, Lục hoàng tử cũng muốn có phần, ba người chúng ta đúng là cần bậc này thiên tài địa bảo tu luyện tiến giai, như thế, ta liền đề nghị, đây thạch nhũ, theo chúng ta năm người chia đều như thế nào?"

Hắn nói qua, nhìn xem Triệu Xuân Thu cùng Chu thành chủ hai người, hai người kia đều khẽ gật đầu, như thế, liền không cảm thấy có gì không

ồn, đã thỏa mãn bọn họ lẫn nhau, cũng cho Giản Nhược Trần mặt mũi, còn bán đi Diệp Phi một cái nhân tình, về phần thứ này toàn bộ không có bọn họ công lao, lại điểm rơi đi đại bộ phận, cũng không cảm thấy quá phận.

Nếu không phải là tại Cửu Khúc động bên trong, nếu không có nơi đây còn có Đại hoàng tử người bên kia, bọn họ chính là hắc ăn đen Giản Nhược Trần cùng Diệp Phi, vì vạn năm thạch nhũ, cũng là có thể làm được.

Lập tức ba người đều xuất ra bình ngọc, giả bộ thạch nhũ, đây thạch nhũ luôn luôn là luận giọt đến mua bán đấy, hiện tại bọn hắn nhưng là dùng bình ngọc để chứa đựng, chỉ cảm thấy đặc biệt xa xỉ.

Càng là âm thầm tính toán, những thứ này thạch nhũ nếu tạm gác lại Kết Đan hậu kỳ trùng kích Kết Đan đỉnh phong, sau đó nhất định có thể một lần hành động Ngưng Anh, liền hận không thể lập tức tìm được Nhị hoàng tử, tìm được Hoàng châu, sau đó rời đi rồi nơi đây bế quan đi tới.

Đủ để chứa rồi mười sáu bình ngọc, ngọc này bình hay vẫn là có chứa trữ vật tác dụng đấy, mới đưa đây một vũng vạn năm thạch nhũ tất cả đều lấy đi, mỗi người ba bình còn nhiều đi ra một lọ, liền cho Diệp Phi, Diệp Phi trực tiếp giao cho Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần không có nhượng bộ, liền nhận rồi.

Huyết Sát đầu hừ một tiếng tỏ vẻ bất mãn.

Vạn năm thạch nhũ phải kim thuộc tính thiên tài địa bảo, Giản Nhược Trần đều muốn phục dụng, còn muốn phối hợp khác bốn hệ thiên tài địa bảo, đây đối với người khác mà nói cực kỳ khó khăn đấy, Giản Nhược Trần lại dễ dàng hơn nhiều, dù sao có thạch yêu tại, muốn được cái gì bảo vật, muốn dễ dàng hơn nhiều.

Mấy người thỏa mãn rời đi, ai đều quên phản hồi thời điểm hậu đội biến trước đội, mà ở những người này cuối cùng, phải Vương tổng quản mang đến một người đệ tử, Trúc cơ hậu kỳ đỉnh phong rồi.

Cùng nhau đi tới, đây mấy người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ chẳng những tại ba cái kết Đan tiền bối trước mặt không có chỗ nói chuyện, chính là tại Giản Nhược Trần việc này mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ trước mặt, cũng không nói gì chỗ trống, vốn là trong nội tâm rất là bất mãn, trở ngại ba vị tiền bối không nói gì, không dám nhiều lời.

Thế nhưng là phát hiện vạn năm thạch nhũ, thậm chí có Giản Nhược Trần phần không có bọn họ, trong nội tâm bất mãn liên liên hồi.

Khi bọn hắn xem ra, Giản Nhược Trần bất quá là mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ, dựa theo tu sĩ quy củ, cùng nhau đến đây, làm sao có thể nàng có phần được thiên tài địa bảo, bọn họ sẽ không có đây?

Về phần Diệp Phi, không có người cảm thấy hắn không nên đạt được, một là Hoàng tộc thân phận, hai chính là bọn họ cũng là thuần phục Diệp Phi đấy, tự nhiên muốn nghe theo Diệp Phi đấy.

Cho nên, như vậy ly khai, trước sau như một cẩn thận đều quên, tại phía sau Lạc Phàm chú ý tới, nhưng hắn cũng chỉ làm không biết.

Đây mấy người Trúc Cơ tu sĩ đối với Giản Nhược Trần nổi lên ác niệm, tuy rằng còn không đến mức muốn làm cái gì trình độ, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, Lạc Phàm không ngại xem bọn hắn trong nội tâm ý muốn rút cuộc là cái gì.

Về phần vấn đề về an toàn, hắn hoàn toàn không thêm để ý.

Mọi người ở đây đều bước ra khe hở về sau, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng gầm lên, tiếp theo bỗng dưng xuất hiện một người tu sĩ thân ảnh, bên cạnh hắn phải rõ ràng là một cái người có hai cánh quái thú.

"Trần Càn, tại sao là người?" Vương tổng quản kêu lớn, đây một bộ hoa lệ trường bào tu sĩ, đúng là Vương tổng quản đệ tử trần Càn, chẳng qua

là trước mặt đây trần Càn phát ra khí thể không phải Trúc cơ hậu kỳ, cũng không phải Kết Đan Kỳ, mà là cao hơn Kết Đan Kỳ khí tức.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 391: Thạch Yêu Cứu Hộ

Nhất là Trần Càn ảo giác bên người quái thú, cũng mang theo đồng dạng khí thế, đây rõ ràng là Trần Càn trong nội tâm chấp niệm, hân khát vọng trở thành một cao hơn Kết Đan tu vi tu sĩ, mà lại cầm giữ có một cái đồng dạng thực lực sủng vật.

Vậy Trần Càn ảo giác nhìn bọn họ liền một hồi cười lạnh, bỗng nhiên uy áp phô thiên cái địa giống như kéo tới, hết thảy mọi người toàn bộ đều tại thời khắc này tế ra rồi hộ thân Pháp khí.

"Không phải Nguyên Anh thực lực, Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong cao một điểm, tiểu tử này căn bản vốn chưa có tiếp xúc qua Nguyên Anh tu sĩ, chính là tưởng tượng đấy." Huyết Sát xùy cười một tiếng.

Thanh âm còn không có rơi xuống, uy áp đã tập kích đến trước mặt, Giản Nhược Trần căn bản cũng không có tế ra Pháp khí, cũng không cần phải tế ra, trên người hộ thể Ngọc phù phút chốc phát sáng lên.

Mà lúc này, bên người trên người mọi người đều xuất hiện phòng hộ, hoặc là Pháp khí, hoặc là Ngọc phù, ba cái Kết Đan tu sĩ đã tế ra rồi phi kiếm, hướng Trần Càn ảo giác chém tới.

Trần Càn ảo giác trên mặt lộ ra cười lạnh, bỗng nhiên tế ra một cái khác kỳ quái phi kiếm, phi kiếm này bản thân là màu đen đấy, tản mát ra ô quang, đón ba thanh phi kiếm bay qua đi tới.

"Làm, làm, làm." Ba tiếng va chạm, ba thanh phi kiếm trước sau đón nhận Trần Càn ảo giác Pháp khí, ba tiếng va chạm về sau, đây ba thanh phi

kiếm va chạm nháy mắt lại bị chặn ngang chặt đứt.

Ảo giác phi kiếm dĩ nhiên là được trao cho rồi đánh đầu thẳng đó thuộc tính.

Mà đồng thời, con quái thú kia cũng gào rú một tiếng hướng mọi người nhào đầu về phía trước, tất cả tu sĩ quá sợ hãi.

Ba vị Kết Đan tu sĩ cũng chỉ là Kết Đan trung kỳ, phi kiếm đứt gãy lập tức thân thể nhoáng một cái, hiển nhiên thần thức nhận lấy trùng kích, liên thủ ứng đối ảo giác Nguyên Anh tu sĩ đã không dễ, tuyệt đối điểm không ra nhân thủ ứng đối con quái thú kia đấy.

Giản Nhược Trần tay xoa rồi túi trữ vật, Lạc Phàm tay cũng xoa túi trữ vật, hai người không hện mà cùng đối mặt, cũng biết ý nghĩ của đối phương, muốn tể ra Lạc Phàm luyện chế vũ khí nóng.

Quái thú bổ nhào vào không trung, mở to miệng gào thét, thanh âm rơi vào đến trong thức hải, một hồi đầu vầng mắt hoa, đây là thực lực tuyệt đối nghiền ép, tu vi nghiền ép, hai người dẫu tay tại trên túi trữ vật, nhưng là gào to chấn động thần thức đều muốn tan rã, căn bản là không cách nào mở ra túi trữ vật.

Thần sắc hoảng hốt, mơ hồ chứng kiến quái thú mở ra miệng rộng, đánh về phía Vương tổng quản, Trần Càn ảo giác thao túng phi kiếm, chặn ngang hướng Chu thành chủ chém tới.

Giản Nhược Trần đều muốn hô Huyết Sát ra tay, thần niệm lại ở quái thú gào thét trong không cách nào tập trung, nàng dùng sức cắn sau đầu lưỡi, bỗng nhiên, chỉ thấy thấy hoa mắt, trên cổ tay một đạo hắc ảnh đột nhiên liền xông ra ngoài.

Mơ mơ hồ hồ trong biết là thạch yêu, nàng phản xạ giống như giờ cổ tay lên, trên tay rỗng tuếch, lại ngẩng đầu, chỉ thấy thạch yêu một đầu cắm

rẽ trên mặt đất, bên kia bắt lấy con quái thú kia, bỗng nhiên hướng trên mặt đất co rụt lại.

Mắt nhìn lấy, con quái thú kia bị thạch yêu kéo xuống đất, thật giống như đã có {thuật xuyên tường} bình thường bị túm vào đến che giấu ở bên trong, quái thú tiếng rống giận dữ hầu như muốn đem thức hải đều chấn vỡ, Giản Nhược Trần lắc lư xuống, chậm rãi ngồi xuống trên mặt đất.

Mặt khác Trúc cơ tu sĩ, kể cả Trần Càn ở bên trong đều là thân thể nhoáng một cái, ngồi vào trên mặt đất, không có người nào so với Giản Nhược Trần mạnh hơn bao nhiêu, ba cái Kết Đan tu sĩ đã lại tể ra bản thân Pháp khí, cùng Trần Càn ảo giác chiến đến cùng một chỗ.

Giản Nhược Trần trong thân thể linh lực tự nhiên mà vậy chuyển động, chảy qua chỗ, thần thức cũng dần dần thanh tĩnh, mới nghe được Huyết Sát một tiếng cười lạnh, lại đành phải vậy, nhìn xem Kết Đan ba người cùng Trần Càn ảo giác chiến đến cùng một chỗ, rõ ràng hay vẫn là bại tướng.

Lại liếc mắt nhìn kín kẽ mặt đất, thạch Yêu Tướng vậy dị thú kéo vào đến nham thạch ở trong, khả năng lại để cho dị thú bị nham thạch đè ép mà chết.

Bỗng nhiên, mặt đất chấp lên, một thứ gì từ trên mặt đất chui ra, tiếp theo hung hăng mà lại ngã trên mặt đất, liền nghe đến Trần Càn ảo giác quát to một tiếng, rõ ràng là đau lòng cực kỳ, đi theo màu đen phi kiếm thể công đột nhiên tăng cường.

Đầu như vậy một lát, Giản Nhược Trần liền nhìn ra ảo giác công kích toàn bộ là dựa vào linh lực —— dù sao nàng trong thức hải còn có một vị Nguyên Anh tu sĩ trí nhớ, đã gia tăng rồi kiến thức, hơi chút tưởng tượng sẽ hiểu, Trần Càn ta chính là khát vọng phải Ngưng Anh, đồng thời bên người còn có một đồng dạng thực lực sủng vật.

Mà dù sao, hẳn chưa từng gặp qua chính thức Nguyên Anh tu sĩ, không biết Nguyên Anh tu sĩ thực lực chân chính, cũng không biết Nguyên Anh tu sĩ nên tu luyện như thế nào công pháp, có bao nhiêu thủ đoạn công kích.

Cho nên, tất cả công kích cũng còn phải Trần Càn chính mình nắm giữ đấy, bất quá là kèm theo lên tu vi.

Đây ý tưởng cũng chính là tốc độ ánh sáng, Giản Nhược Trần nhưng không có vội vã tể ra trở lại vũ khí nóng, dị thú đã bị giết chết, thạch yêu mục tiêu kế tiếp chính là Trần Càn ảo giác.

Quả nhiên, Trần Càn dưới lòng bàn chân bỗng nhiên liền xuất hiện hắc ảnh, thạch yêu hướng Trần Càn ảo giác đạn đi tới, vậy ảo giác hừ lạnh một tiếng, liền hướng thạch yêu một chương đập đi tới.

Thạch yêu thân thể uốn éo, tính cả lưu dưới mặt đất bộ phận cũng là uốn éo, đây linh hoạt cảm giác ở đâu còn như là tảng đá, lập tức tránh đi Trần Càn công kích, tiếp theo hướng lên một tháo chạy, kéo lại Trần Càn ảo giác chân.

Lập tức, tựa như cùng vừa mới phát sinh qua giống nhau, Trần Càn ảo giác theo thạch yêu cùng một chỗ bị kéo vào rồi dưới mặt đất.

Ảo giác đột nhiên tới, cũng tại hai hơi thở không đến trong thời gian đột nhiên bị kéo xuống dưới đất, giữa không trung màu đen phi kiếm đã mất đi chủ nhân khống chế, yên tĩnh mà lơ lửng trên không trung, dưới mặt đất phải ngăn ra ba thanh phi kiếm, còn có dị thú thi thể.

Mọi người tất cả đều ngây dại, lặng yên nhìn xem theo thạch yêu lôi đi Trần Càn ảo giác mặt đất, sau đó không hẹn mà cùng mà nhìn Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần cũng ở lại đó đây, nàng trong thức hải đang cùng Huyết Sát nói chuyện, Huyết Sát đang đang trả lời nàng: "Ta tại sao phải ra tay? Những tu sĩ này toàn bộ đã chết cùng ta có quan hệ gì? Ta chỉ phải bảo vệ người thì tốt rồi, đây không phải người ra lệnh cho ta?"

Huyết Sát nói được như thế có lý chẳng sợ, Giản Nhược Trần quả thực không phản bác được, nàng là cùng Huyết Sát nói như vậy, có thể Huyết Sát biết rất rõ ràng nàng là muốn cứu vớt mọi người, sẽ không để cho mọi người chết như vậy tại trước mắt.

Phịch một tiếng, mặt đất lần nữa bay ra ngoài một cái thi thể, nhưng là vậy Trần Càn ảo giác, mọi người ngưng mắt nhìn sang thời điểm, Vương tổng quản bỗng nhiên kêu lên: "Giản tiên tử, người tiến lên đây."

Giản Nhược Trần lập tức sẽ hiểu Vương tổng quản ý tứ, lúc này thời điểm nếu ai ảo giác chạy đến, vạn nhất không đúng Giản Nhược Trần ra tay, thạch yêu không chạy đến, chẳng phải là muốn toàn quân bị diệt?

Giản Nhược Trần đáp ứng một tiếng tiến lên, dưới mặt đất bỗng nhiên lại xông tới cái hắc ảnh, bóng đen này xuất hiện, lại chần chờ xuống, lưu tại nguyên chỗ, đừng nói thạch yêu cứu được Giản Nhược Trần, chính là không cần nó cứu, đã cho Giản Nhược Trần chỉ thiên tài địa bảo, Giản Nhược Trần cũng sẽ không liên đới nó.

Giản Nhược Trần hướng thạch yêu vươn tay, thạch yêu uốn éo xuống, bỗng nhiên kéo dài gấp mấy lần hướng Giản Nhược Trần tay đánh tới, tiếp xúc đến Giản Nhược Trần trên tay da thịt một khắc, phần đuôi bắn lên, đem Giản Nhược Trần tay phải lần nữa bao bọc, sau đó mới từng điểm từng điểm hóa thành vòng tay.

Mọi người trừng trừng mắt nhìn xem đây hết thấy, sau đó ánh mắt chuyển hướng Trần Càn, thiếu một ít bị Trần Càn ảo giác hại chết, nhìn Trần Càn ánh mắt đều lạnh như băng đấy.

Trần Càn mình cũng bị ảo giác uy áp áp đảo, phòng hộ Ngọc phù kích phát mới bảo vệ rồi chính mình, có thể đi theo lần thứ hai dị thú gào thét phải thần thức nghiền ép, cũng đồng dạng thần thức hỗn loạn, mới hồi phục tinh thần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 392: Cũng Thực Cũng Huyền

Trần Càn có chút ít hoảng sợ nhìn lên trước mặt, ngay tại trước người của hắn, nằm lăn đùng rồi cùng hắn giống như đúc một người, là hắn ảo giác, đồng thời cũng là tương lai hắn.

Cái kia "Hắn" đã chết, hắn thật giống như chứng kiến chính mình chết mất.

Không có người sẽ có như vậy kỳ dị tự nghiệm thấy, chứng kiến cái khác chính mình xuất hiện ở trước mặt, ý đồ công kích chính mình, sau đó bị giết mất.

Mọi người cũng đều nhìn xem hai cái Trần Càn, thần sắc đen tối không rõ.

Ai đáy lòng sẽ không có có trở thành cường giả nguyện vọng? Ngưng Anh, đạt được một cái đồng dạng thực lực sủng vật, cơ hồ là tất cả mọi người ý muốn, bọn họ không thể bởi vì tu sĩ đáy lòng đối với thực lực khát vọng liền định ra tu sĩ tội danh.

Mặc dù nhưng cái này khát vọng vừa mới công kích bọn họ.

Vương tổng quản thở dài một tiếng, nói: "May mắn. . ."

Nhưng lại tại hắn mới mở miệng thời điểm, dị biến nảy sinh, một cái tuyết trắng Nguyên Anh bỗng nhiên từ dưới đất Trần Càn thi thể trong bay ra, trực tiếp liền chạy về phía khoảng cách gần nhất Giản Nhược Trần.

Tất cả mọi người quên mất Nguyên Anh tu sĩ hai cái mạng —— thân thể một cái, Nguyên Anh một cái —— đây Nguyên Anh thẳng đến Giản Nhược Trần mà đến, nhưng lại không biết là vì khoảng cách gần nhất, hay vẫn là vì trả thù.

Mọi người cả kinh, vậy Nguyên Anh tốc độ cực nhanh, lập tức liền khoảng cách Giản Nhược Trần chỉ có một tay xa, Triệu Xuân Thu gầm lên một tiếng, một ngọn phi đao hướng Nguyên Anh chém tới, lại là căn bản liền không kịp.

Mắt thấy Nguyên Anh tuyết trắng, muốn đụng vào Giản Nhược Trần trên người, nếu là bị đây Nguyên Anh đánh lên rồi, tất cả mọi người tin tưởng, đoạt xá hầu như chính là lập tức mà thành.

Mạc Tiểu Ngôn kinh kêu ra tiếng, Vương tổng quản cùng Chu thành chủ cũng toàn bộ tế ra rồi Pháp khí, pháp khí này lại không phải là vì chém giết Nguyên Anh đấy, cũng không đủ với có thời gian có năng lực chém giết, mà là muốn tại Nguyên Anh xâm chiếm rồi Giản Nhược Trần thân thể về sau, lập tức chém giết nàng.

Bọn họ thấy được thạch yêu thực lực khủng bố, nếu như thạch yêu chỉ là vì Giản Nhược Trần thân thể, vậy rất có thể tiếp tục phụ thuộc cho đoạt xá rồi Giản Nhược Trần, như vậy, kế tiếp bị tóm vào đến dưới mặt đất đấy, sẽ phải ba người bọn hắn Kết Đan tu sĩ.

Ngay tại ba cái Pháp khí bay lên không, một cái khác Pháp khí đang tại hướng Nguyên Anh chém tới, mà tuyết trắng Nguyên Anh khoảng cách Giản Nhược Trần chỉ có nửa cánh tay thời khắc, một cái khác trầm trọng cây đao bỗng nhiên từ Giản Nhược Trần sau đầu bay ra, với nhanh như chớp xu thế đánh lên rồi Nguyên Anh.

Một tiếng chói tai kêu sợ hãi lần nữa truyền đến, mọi người mắt thấy vậy người Nguyên Anh thật sâu khảm nhập cây đao trầm trọng trên lưỡi

đao, tiếp theo Nguyên Anh bỗng nhiên nhẫn nhịn xuống dưới, liền tại trước mắt bao người biến mất tại cây đao bên trên.

Cây đao một chuyển, liền rơi xuống Giản Nhược Trần mở ra trên tay, mà lúc này, Triệu Xuân Thu phi đao mới khó khăn lắm bay đến Giản Nhược Trần trước người.

Ba thanh Pháp khí mới một kích phát, tiếp theo bị triệu hồi, mọi người đều bị đây một người tiếp một người đột phát sự tình kinh ngạc ở.

Ai cũng nhìn không ra Huyền Thiết Mẫu đao tự chủ kích phát, càng không có nhận ra cây đao nhỏ này chính là Huyền Thiết Mẫu đao.

Giản Nhược Trần lại có thể chém giết một người Nguyên Anh, việc này biết quả thực làm cho người ta khắp cả người phát lạnh.

Giản Nhược Trần nắm Huyền Thiết Mẫu đao, sau đó chậm rãi dừng tại búi tóc lên, nàng cảm giác được Huyết Sát nuốt vào rồi Nguyên Anh về sau thỏa mãn, chứng kiến tất cả mọi người kinh ngạc hồ nghi ánh mắt.

Kể cả Mạc Tiểu Ngôn, Diệp Phi.

Những thứ này kinh ngạc trong tầm mắt duy chỉ có không có Lạc Phàm, tay của hắn đã đi ra túi trữ vật, bình tĩnh mà nhìn xem Giản Nhược Trần.

"Dựa theo quy củ, chiến lợi phẩm về. . . Quyết định thắng lợi tất cả." Vương tổng quản chần chờ sau nói.

Chiến lợi phẩm? Giản Nhược Trần ánh mắt trên mặt đất hai cổ thi thể bên trên bản khoản dưới, chứng kiến Trần Càn ảo giác bên hông túi trữ vật thời điểm, khóe miệng có chút ngoắc ngoắc, chỗ đó thể nhưng là tràn đầy?

Giản Nhược Trần đi qua, kéo xuống thi thể bên trên túi trữ vật, thần thức tiến vào, con mắt liền có chút híp xuống, bên trong quả nhiên đầy đương đương đấy, bất quá sao. . .

Giản Nhược Trần quay đầu đem túi trữ vật liền ném cho Vương tổng quản, cũng mặc kệ hắc kinh ngạc ánh mắt, tiếp theo nhìn cái kia chẳng ra cái gì cả dị thú.

"Không có giá trị, lãng không tưởng tượng ra trở lại đồ vật, đồ có bề ngoài, duy nhất có ý tứ đúng là vậy thanh phi kiếm." Huyết Sát thanh âm truyền đến.

Giản Nhược Trần không bị chú ý gạt đầu, xoay tay lại bắt lấy phi kiếm nhìn xem, phi kiếm này vậy mà có thể chặt đứt Kết Đan tu sĩ phi kiếm, thật không biết Trần Càn tiềm thức cho phi kiếm giao cho rồi cái gì thuộc tính.

Chợt nhớ tới một việc, quay đầu hỏi Diệp Phi nói: "Diệp thiếu gia, Cửu Khúc động bên trong nếu như ảo giác trở thành sự thật, vậy, chỉ cần thường xuyên có tu sĩ tiến đến, chẳng phải tâm tưởng sự thành rồi hả? Đừng nói thiên tài địa bảo không tốt tưởng tượng, tưởng tượng ra trở lại thượng phẩm Linh thạch, cực phẩm Linh thạch không cũng có thể?"

Vương tổng quản mấy người cũng đang nghĩ đến cái này vấn đề, quay đầu nhìn Diệp Phi, Diệp Phi cổ quái mà cười dưới, sau đó nói: "Giản tiên tử như thế nào nghĩ ra?"

Giản Nhược Trần khiêu mi nói: "Bỗng nhiên nghĩ đến đấy, chính là nhìn xem đây thanh phi kiếm thời điểm nghĩ đến đấy."

Nói qua trở tay ném đi, phi kiếm kia đối diện lấy Trần Càn, Trần Càn lập tức thò tay tiếp được, trầm trọng cảm giác trong tay, nặng trĩu chân thật.

"Trên đời này nơi nào đến nhiều như vậy ảo giác trở thành sự thật?" Diệp Phi cười lạnh một tiếng, "Ảo giác chính là ảo giác, tại đây Cửu Khúc động phải trở thành sự thật đấy, ly khai nơi đây, hết thấy đều là ảo giác mà thôi, chỉ có sinh tử mới là thật thực đấy."

Tất cả mọi người lắp bắp kinh hãi, Triệu Xuân Thu cả giận nói: "Lục hoàng tử, chúng ta đi theo người bỏ vào Cửu Khúc động trong, chính là đem sinh tử không để ý rồi, người vậy mà đem chuyện này tình giấu giếm chúng ta?"

"Tại sao là giấu giếm các vị tiền bối đây? Tại Cửu Khúc động bên trong, hết thấy đều là chân thật tồn tại, chỉ có điều lúc rời đi, mới phải hư vô đấy." Diệp Phi không phải để ý như vậy mà nói.

"Không đúng, " Giản Nhược Trần trong đầu truyền đến Huyết Sát thanh âm, "Ta hấp thu Nguyên Anh, cũng không phải là ảo giác, ta một người Nguyên Anh tiền bối còn điểm không rõ ảo giác cùng chân thật hay sao?"

Giản Nhược Trần như có điều suy nghĩ mà nhìn dưới mặt đất thi thể, có nhìn xem Diệp Phi, bỗng nhiên nói: "Nếu như Lục hoàng tử nói như vậy, vậy ở chỗ này bế quan các vị tiền bối đám, há không phải là không có bất cứ ý nghĩa gì?"

Diệp Phi nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, ánh mắt rất là có thâm ý: "Đây muốn hỏi bế quan tiền bối, theo ta biết, còn không có vị nào tiền bối rời đi Cửu Khúc động, hoặc là đắm chìm tại ảo giác trong cũng không là không thể?"

"Bế quan tiền bối không có ly khai, những người khác đâu? Ngoại trừ tiến vào bế quan đấy, Cửu Khúc động bên trong liên cũng không có đi vào?" Giản Nhược Trần hỏi.

Diệp Phi đã trầm mặc sẽ, mới nói: "Tự nhiên có, nhưng như chúng ta như vậy vào, không có."

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, cái gì gọi là "Như chúng ta như vậy" ? Giản Nhược Trần cũng nhú mày, liền nghe Lạc Phàm hỏi: "Cửu Khúc động tồn tại nhiều năm như vậy, không có khả năng không có ứng đối loại này ảo giác Pháp khí a."

Diệp Phi ngăm Lạc Phàm liếc, không nói tiếng nào.

Mọi người giật mình, có thể lập tức Triệu Xuân Thu liền sắc mặt hơi đổi, Vương tổng quản duỗi ngón bắn ra, hai điểm Linh hỏa rơi xuống mặt đất, nháy mắt, hai cỗ thi thể bốc cháy lên, không bao lâu biến thành tro tàn.

"Ta nhớ được Đại hoàng tử đã từng nói qua, nói ly khai Cửu Khúc động về sau, đi theo người của hắn đều muốn phải tâm phúc, Lục hoàng tử, đây cũng là ý của người?" Lạc Phàm ung dung nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 393: Không Chỗ Nào Cầu

Diệp Phi thần sắc bất vi sở động, có thể những người khác biểu lộ liên đặc sắc hơn nhiều, mặc dù là nghĩ tới điểm ấy, có thể bị Lạc Phàm vạch trần đi ra, trong nội tâm tư vị có thể nghĩ.

Mấy cái Trúc cơ tu sĩ còn dễ nói, ba cái kết Đan tiên bối sắc mặt có thể dùng khó coi để hình dung, bọn họ theo sau Diệp Phi bỏ vào Cửu Khúc động trong, chính là mặt ngoài thái độ của mình, đối với Diệp Phi kiên quyết ủng hộ rồi, có thể đổi lấy dĩ nhiên là Diệp Phi thăm dò.

Diệp Phi nhàn nhạt mà liếc mắt nhìn Lạc Phàm, nói: "Lạc sư huynh lời này nói như thế nào? Vương tổng quản là ta Trịnh quốc Đại tổng quản, năm giữ lấy Trịnh quốc hầu như tất cả tài phú, Chu thành chủ phải Hoàng Thành thành chủ, không khách khí mà nói, Hoàng Thành an nguy có một nửa tại Chu thành chủ trong tay.

Triệu tiên bối phải Được Vương Cốc Đường chủ, hoàng thất một mực ở tranh thủ Được Vương Cốc, ta tại Thiên Đạo Tông cũng nhiều năm, cùng Giản tiên tử giữa, được cho sinh tử chi giao, các vị theo ta đến nơi đây, là tới bảo hộ ta đấy, ta còn cần thăm dò ai?"

Lạc Phàm khẽ cười một tiếng, đưa tay qua loa mà chấp tay chấp tay nói: "Là ta suy nghĩ nhiều."

Liên hẳn việc này thái độ, nửa phần áy náy tỏ vẻ cũng không có, ở đâu có suy nghĩ nhiều ý tứ, rõ ràng là lời muốn nói đều nói đã xong, liền không ngôn ngữ không so đo rồi.

Diệp Phi thật sâu nhìn thoáng qua Lạc Phàm, cũng không có liên cái đề tài này truy cứu tiếp, một đoàn người tiếp tục theo thạch yêu chỉ dẫn đi thẳng về phía trước, nhưng chưa phát giác ra thật giống như đối với Diệp Phi đã có nào đó đề phòng.

Tại rẽ vào một chỗ ngoặt, trước mặt chính là một chỗ rộng rãi chỗ, Giản Nhược Trần đứng ở, đang lúc mọi người nghi hoặc trong tầm mắt, bất đắc dĩ vỗ vỗ tay cổ tay thạch yêu đạo: "Ta cũng cần cho nó điểm linh lực."

Tầm mắt của mọi người rơi vào Giản Nhược Trần mảnh khóe lên, cái kia màu đen vòng tay bề ngoài giống như an ổn, nhưng đã trải qua đây rất nhiều, ai cũng nói không rõ an ổn biểu tượng sau cất giấu cái gì.

Giản Nhược Trần cũng chính là thông tri sau mọi người, đi về phía trước vài bước, cũng không bố trí cấm chế, trực tiếp liền ngồi xếp bằng xuống, trước mặt bao người, vận hành năm hệ công pháp.

Nàng còn chưa kịp đem khắc lục tại trong thức hải Huyết Sát cho công pháp học tập, bởi vậy chính là nguyên bản hiểu rõ công pháp, một vận hành, năm hệ linh lực từ trong đan điền dũng mãnh tiến ra, chảy qua kinh mạch, thạch yêu bỗng nhiên hưng phấn mà run rẩy xuống, ngay tại linh lực vận chuyển tới cổ tay phải thời điểm, bỗng nhiên, năm hệ linh lực đồng thời hướng vòng tay bên trong dũng mãnh lao tới.

Giản Nhược Trần căn bản không làm bất kỳ ngăn trở nào, giống như mặc cho thạch Yêu Tướng nàng tất cả linh lực tất cả đều hấp thụ rồi giống như, nàng năm hệ linh lực mới Trúc cơ vững chắc, chân chân chính chính mà tu luyện cũng không có bao lâu, nếu mặc cho thạch yêu hấp thụ mà nói, nói không chừng có thể đem tu vi của nàng đánh về đến Luyện Khí Kỳ.

Mắt thấy trong kinh mạch linh lực giảm bớt, sắc mặt của mọi người đều có chút biến hóa, loại này muốn hi sinh chính mình tu vi đạt được

thạch yêu trợ giúp đại giới quá lớn, tất cả mọi người nghĩ tới vạn năm thạch nhũ.

Giản Nhược Trần lấy được phải không khoảng chừng một phần năm vạn năm thạch nhũ, còn cứu được tất cả mọi người một mạng —— sau một cái ý nghĩ lại để cho mọi người bỗng nhiên có chút hoài nghi, chẳng lẽ Diệp Phi gây nên, là vì đưa bọn họ vào chỗ chết —— như vậy đại giới, đổi lại đều sẽ không đồng ý.

Cũng may thạch yêu không có giảm xuống Giản Nhược Trần tu vi ý tứ, hoặc là Giản Nhược Trần cùng thạch yêu đã đạt thành nào đó hiệp nghị, ngay tại Giản Nhược Trần sắc mặt trắng bệch thời điểm, linh lực trôi qua biến mất.

Giản Nhược Trần ngón tay đụng vào túi trữ vật, xuất ra một lọ không thuộc tính Chân Nguyên Đan, hướng trong miệng trực tiếp gục rồi đi vào.

Khống lồ được lực trong người mạnh mẽ đâm tới, nhanh chóng bị vận hành linh lực dắt vào đến trong kinh mạch, tất cả mọi người không nói gì mà nhìn Giản Nhược Trần, nhìn xem nàng đã có chút ít chưa vững chắc linh lực chậm rãi đạt được tầm bố, củng cố.

Trong sơn động thập phần yên tĩnh, tất cả mọi người trong nội tâm không thể tránh né địa dừng ra một cái ý nghĩ, nơi đây, chỉ cần có Giản Nhược Trần một mình vào đây như vậy đủ rồi.

Vương tổng quản ba người đi về hướng Diệp Phi, Diệp Phi ngược mắt, bốn người lẳng lặng yên nhìn nhau một hồi.

Từ nhỏ tại Hoàng Cung lớn lên Diệp Phi, cũng không e ngại Kết Đan tu sĩ khí tràng, nếu như không phải linh lực trực tiếp áp chế, hắc thần trí có thể đang giận trên trận thoáng áp chế mấy vị này tu sĩ.

Bởi vì bọn họ lẫn nhau tất cả đều rõ ràng, bọn họ đã đem mình và gia tộc của mình, tông môn toàn bộ đặt ở Diệp Phi trên người, nếu như Diệp Phi không thể bình an đi ra ngoài, không nhưng chính bọn hắn không thể bình an, liền phải gia tộc của bọn hắn, tông môn, cũng sẽ trong tương lai lọt vào hủy diệt tính đả kích.

Có thể bọn họ lúc này đây giống như áp chế không nổi nội tâm oán giận, bọn họ rõ ràng là vì bảo hộ Diệp Phi còn sống ly khai Cửu Khúc động đấy, nhưng vì cái gì Diệp Phi còn muốn hoài nghi bọn họ.

Giản Nhược Trần ở một bên coi như bình yên tu luyện, được lực tại bên trong thân thể của nàng bành trướng, tất cả mọi người cảm giác được, có thể chỉ có nàng cùng Huyết Sát mới biết được, Giản Nhược Trần chỉ dùng một nửa thần thức hấp thu được lực, một nửa khác thần thức vừa quan sát lấy ba vị Kết Đan tu sĩ, một bên cùng Huyết Sát trao đổi.

"Nếu như người có Lục hoàng tử trải qua, cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng bất luận kẻ nào đấy." Giản Nhược Trần lạnh nhạt nói, "Tuy rằng ta không tán thành Lục hoàng tử cách làm, nhưng mà hắn đều muốn làm như thế nào, ta cũng sẽ không can thiệp."

"Nơi đây trong mọi người, hắn chính thức tin tưởng chỉ có người, là bởi vì người cho hắn sáng tạo ra tài phú?" Huyết Sát hỏi.

"Không, là vì ta không chỗ nào cầu." Giản Nhược Trần trả lời.

"Không chỗ nào cầu? Người là Diệp Phi làm nhiều như vậy, mà không chỗ nào cầu?" Huyết Sát không thể tin được nói.

"Không có gì đáng giá cầu đấy."

Lời này lại để cho Huyết Sát trầm mặc một hồi, hắn nhớ tới hắn hiểu rõ Giản Nhược Trần, còn có bên cạnh nghe được, bề ngoài giống như, nàng thật đúng là không cần từ Lục hoàng tử chỗ đó cầu cái gì.

Huyết Sát bỗng nhiên nở nụ cười xuống, "Ba cái kia Kết Đan đấy, thế nhưng là có chỗ cầu, bọn họ đang cùng Lục hoàng tử phân tích nơi đây khả năng lại chuyện đã xảy ra, ha ha, muốn ta nói, người đã có thạch yêu cùng ta về sau, những người kia một chút tác dụng liền cũng không có."

"Tại sao không có, tiền bối quên mất Đại hoàng tử bên kia?" Giản Nhược Trần nhắc nhở.

"Bên kia, thạch yêu chính mình liền thu thập hơn phân nửa, còn lại một nửa cho ta giữ lại, đương nhiên, ta càng muốn muốn tất cả đều do ta tự mình động thủ." Huyết Sát có chút ít ác ý mà nói.

"Cho nên a, tiền bối người bây giờ chỉ có thể ở tại Huyền Thiết Mẫu trong đạo." Giản Nhược Trần nói.

Huyết Sát hừ một tiếng, nghe thanh âm phải thẹn quá hoá giận rồi.

"Ta có thể khiến cái này không để mắt đến tu vi của ta, hơn nữa, đạt thành mong muốn" Giản Nhược Trần bổ sung một câu.

Huyết Sát một hồi lâu mới lại hừ một tiếng, "Người. . ." Nói câu người về sau, rồi lại không cách nào phản bác, đáy lòng đối với Giản Nhược Trần vậy mà không kị đứng lên.

"Nói cho cùng, tu vi thực lực mới phải chủ yếu nhất, những người này chỉ cần kịp phản ứng, một chương có thể đem người giết mất." Huyết Sát có chút ít ác ý mà nói.

"Một khi có dục vọng rồi, sẽ đắm chìm đi, bọn họ tại đề cao, chẳng lẽ ta sẽ không đề cao? Nếu thật là tài nghệ không bằng người, đã chết cũng tự chết rồi." Giản Nhược Trần bất vi sở động.

"Sách, " Huyết Sát nói không rõ là tán thưởng còn là phủ định, "Cái kia Mạc Tiểu Ngôn lại là chuyện gì xảy ra? Ta ngược lại là cảm thấy, nàng

mới phải uy hiếp lớn nhất."

Giản Nhược Trần chính là năm nửa con mắt, cũng biết Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt sẽ không có rời đi nàng, nàng trong lòng rất nhỏ mà thở dài một tiếng, nơi đây tất cả mọi người, không tốt nhất giải quyết chính là Mạc Tiểu Ngôn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 394: Diệp Chân Tiểu Đội

"Tiểu chủ nhân, đừng nói cho ta người không hiểu được mượn đao giết người." Huyết Sát giễu cợt nói.

"Nàng bắt quá là cái tiểu nha đầu." Giản Nhược Trần rũ xuống mắt bất động.

"Tiểu nha đầu? Đối với người không có hảo ý tiểu nha đầu? Nếu cái nam tu mà nói, ta tưởng rằng cầu mà không được đây." Huyết Sát ngữ khí mang theo đùa cợt.

"Không cần phải." Giản Nhược Trần đơn giản nói, trong giọng nói đã dẫn theo không vui.

Huyết Sát hừ lạnh một tiếng, không hề lên tiếng.

Cửu Khúc động một cái khác đầu trong sơn động, Diệp Chân một đoàn người cũng xâm nhập đến trong sơn động, khác nhau đúng rồi mỗi người trên người đều bao phủ một tầng u ám lực quang, cũng không có thấy bất luận cái gì ảo giác ngăn trở.

Tốc độ của bọn hắn rất nhanh, theo sau Diệp Chân phía trước bên cạnh, Diệp Chân trong tay đồng dạng bưng lấy một cái la bàn, đi theo trên la bàn một điểm quất sắc quang mang không ngừng tiếp cận.

Chỉ là bọn hắn đã phi hành rất xa, điểm ấy quất sắc quang mang còn tựa hồ không có tiếp cận dấu hiệu.

Một đoàn người rất có tính nhẫn nại, chính giữa cũng hầu như không có nói chuyện với nhau, chẳng qua là tại ngẫu nhiên gặp được bảo vật thời điểm, sẽ có tu sĩ tiến lên thu.

Cuối cùng, la bàn lần thứ nhất xuất hiện một chút đáp lại, một đoàn người theo Diệp Chân đứng ở một chỗ thạch bích trước.

Nếu như không phải la bàn chỉ dẫn, không có người sẽ chú ý tới việc này thạch bích đấy, nó cùng chung quanh thạch bích cũng không khác nhau, ngay cả lóe lên tinh quang đều không có khác gì.

Một đoàn người đứng sau về sau, Diệp Chân thu hồi la bàn, lui về phía sau vài bước, một cái khác Kết Đan tu sĩ tiến lên, tế ra trở lại một mặt trận kỳ, hướng thạch bích quăng ra.

Trận kỳ chợt lòe ra hồng mang, giống như một chút màu đỏ phi kiếm giống nhau bắn về phía thạch bích, tại thạch bích trước một xích thời điểm, hồng mang bỗng nhiên gặp trở ngại, giữa không trung dừng lại, chỉ thấy hồng mang phần cuối, từng vòng màu đỏ cùng màu vàng vàng sáng đan vào lẫn xuất, rất nhanh, màu vàng vàng sáng chuyển nhạt, màu đỏ vàng sáng càng ngày càng nhiều.

Không quá nửa khắc chuông thời gian, màu vàng vàng sáng đã hoàn toàn biến mất, duy thừa màu đỏ vàng sáng, bỗng nhiên, trận kỳ về phía trước xông lên, tất cả vàng sáng tất cả đều biến mất, vàng sáng bao trùm ở dưới thạch bích cũng bỗng dừng biến mất, lộ ra một cái màu đen cửa động.

Dõi mắt nhìn lại, lơ mờ có thể thấy được trong động tinh quang lập loè, sơn động hoàn toàn, sâu không thấy phần cuối.

Vậy Kết Đan tu sĩ nhưng là lui về phía sau một bước, Diệp Chân trước tiên đi vào sơn động, mấy vị Kết Đan tu sĩ thuận thế mà vào.

Phạm An Tâm cùng Phạm An Quý đều lưu tại bên ngoài, Phạm An Quý mặt không biểu tình, Phạm An Tâm lại không có cam lòng, nàng rất muốn đi vào, có thể cũng chỉ là Trúc Cơ trung kỳ tu vi, cùng những thứ này Trúc cơ tu sĩ giống nhau, không có triệu hoán, không cách nào đi vào.

Đều tiến vào đến Cửu Khúc động bên trong ba bốn canh giờ rồi, ngoại trừ chạy đi, chính là chứng kiến người khác thu mấy cái không biết Linh dược, khó khăn gặp được một cái bị phong ấn cấm, cũng không thể mà vào.

Nàng thoáng không kiên nhẫn mà nhìn sơn động, tưởng tượng thấy trong sơn động sẽ phát sinh cái gì?

Sẽ là chỉ có một cổ cốt cách chứ ở chỗ này vẫn lạc tu sĩ đều là Hoàng tộc tiền bối, Linh dược Linh thạch đã dùng hết, Pháp khí khẳng định còn có thể tại, nếu đạt được một cái Kết Đan hậu kỳ Hoàng tộc tiền bối Pháp khí, đầy đủ hai trăm năm luôn luôn đổi Pháp khí rồi.

Phạm An Tâm hâm mộ mà nghĩ lấy.

Diệp Chân mấy người vào sơn động hơn mười mét, trước mắt liên sáng tỏ thông suốt, xuất hiện một cái có thể dung nạp hơn mười người huyết động, huyết động đỉnh khảm nằm lấy một quả Nguyệt Quang thạch, toàn bộ động huyết hết thảy liên đã ở Nguyệt Quang thạch sau rõ ràng có thể thấy được.

Mấy cái ghế dựa, lại để cho nơi đây giống như một cái phòng khách giống như, thạch bích còn có mấy cái thạch động, một chỗ có cấm chế ngăn lại, có vắng vẻ đấy, còn có một chỗ phải một cái bồn cây cảnh, bên trong linh thực bởi vì lâu dài khuyết thiếu chăm sóc, mà thành là khô héo cỏ dại.

Không có trận pháp trong sơn động quả nhiên vắng vẻ đấy, ngoại trừ trên mặt đất bồ đoàn, nhẹ nhàng đụng vào, cũng hóa thành tro tàn.

Duy có một cái cửa sơn động cấm chế, phá giải vẫn là đơn giản, sau khi tiến vào, bên trong quả nhiên là một bộ xương khô ngồi ngay ngắn ở trên bồ đoàn, y phục trên người màu sắc suy bại.

Diệp Chân tay có chút phát một cái, vậy Khô Lô cánh tay áo bào liền hóa thành nhẹ thất vọng rơi xuống, thủ đoạn cốt cách bên trên lộ ra xanh biếc trừ vật vòng tay, Diệp Chân ngưng mắt nhìn một hồi, sau đó cúi người bái xuống, sau lưng mấy người đi theo.

Đứng dậy về sau, thò tay đem trừ vật vòng tay gỡ xuống, thi thể đã bị tác động, cốt cách đều chông chát rơi, Diệp Chân không đợi cốt cách hoàn toàn rơi xuống, đã đưa qua mấy hạt Linh hỏa.

Quá trình này rất nhanh, chính giữa cũng không một người ngôn ngữ, bọn họ rất nhanh rời đi rồi sơn động, ly khai thời điểm, đem trong sơn động đầy đủ mọi thứ tất cả đều đốt hủy.

Một đoàn người lại hướng xuống hành tẩu vài trăm mét, lại là như thế phá giải một cái trận pháp, đợi Kết Đan các tu sĩ lần nữa sau khi tiến vào, Phạm An Tâm cuối cùng nhin không được, thần thức truyền âm nói: "Đệ đệ, trận pháp này, ta và người cũng phá giải được a."

Với thực lực của nàng, liền cũng hiểu được, bất quá là dựa vào một cái trận kỳ mà thôi, nàng từ nhỏ luyện khí, giao đấu kỳ cũng không xa lạ gì, bậc này trận kỳ nàng bây giờ còn luyện chế không được, nhưng cũng không có nghĩa là mua sắm không được.

"Trận kỳ trên có hoàng thất ấn ký, phá trận thời điểm mới không sẽ phải chịu công kích." Phạm An Quý so với Phạm An Tâm muốn kiến thức rộng rãi, nghe vậy liền giải thích nói.

Phạm An Tâm sợ run lên, cũng rất là không cam lòng, "Chúng ta cùng tới đây, chính là vì nhìn bọn họ phá trận hay sao?"

Phạm An Quý nhìn thoáng qua Phạm An Tâm nói: "Vốn là không có người chuyện của ta."

Phạm An Tâm hơi có không cam lòng, nàng là không có ý định đi không được gì chuyến này đây.

"Tỷ, nơi đây ta và người tu vi thấp nhất, thận trọng từ lời nói đến việc làm." Phạm An Quý dặn dò câu.

Phạm An Tâm gật gật đầu, trong nội tâm lại không cho là đúng, lúc này đây tiến đến, nàng nhất định phải gần thủy lâu đài đây.

Bỗng nhiên cảm giác được một tia âm u gió, khóe mắt tốt như vật gì chợt lóe lên, đã có hai người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ tế ra rồi phi kiếm, Phạm An Tâm quay đầu thời điểm, liền thấy được một đôi âm u lục con mắt ẩn từ một nơi bí mật gần đó.

"Linh miêu." Một tiếng thét kinh hãi, hai thanh phi kiếm đã kích bắn xuyên qua.

âm u lục ánh sáng âm u đột nhiên biến mất, giống như đột nhiên xuất hiện bình thường, tại phi kiếm còn không có bay đến mục tiêu thời điểm dung nhập vào trong bóng tối.

Vậy hai người Trúc Cơ tu sĩ thả người đuổi theo, những người khác thân hình khẽ nhúc nhích, tuy nhiên cũng đứng vững.

Phạm An Tâm hâm mộ mà nhìn tu sĩ biến mất phương hướng, một hồi lâu mới thu hồi ánh mắt.

Không bao lâu mấy vị Kết Đan tu sĩ đi tới, trong đó một vị nhường mày, đã có người tiến lên, đem vừa mới chuyện đã xảy ra nói.

Tu sĩ kia lúc này mới buông ra lông mày, thò tay lấy thêm ra một cái la bàn, bên trên xuất hiện hai cái điểm đỏ, nhưng là ghi chép hai người kia phương hướng đấy.

Điểm đỏ hầu như hợp cùng một chỗ, tỏ vẻ lấy hai người giữa khoảng cách rất gần, cùng bọn họ cũng không xa, đúng là phía trước trên đường, mọi người tiếp tục đi về phía trước, phía trước xuất hiện lần nữa lối rẽ, trong đó một cái lối rẽ bên trên điểm đỏ không hề di động.

Một cái Kết Đan tu sĩ vội đến hai người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ đi theo tiến vào, những người khác đứng tại nguyên chỗ đợi chờ, chưa tới một khắc đồng hồ, ba người bay trở về, sắc mặt rất là khó coi.

"Thái tử điện hạ, hai người kia đã vẫn lạc." Kết Đan tu sĩ nói.

Mọi người cả kinh, rõ ràng không có đánh đấu thanh âm truyền đến, ngay cả linh lực chấn động cũng không có cảm giác được.

"Trên người bọn họ không có vết thương, toàn thân tinh khí đều bị hút hết rồi." Nói qua hai cỗ xác người khô kiệt rơi đang lúc mọi người dưới chân, vậy thì thể chỉ còn lại xương bọc da, không thấy cơ bắp, thoát nhìn đặc biệt đáng sợ.

"Có thể nhìn ra là bị cái gì hút hết hay sao? Linh miêu?" Cái khác Kết Đan tu sĩ nói qua, tiến lên xem xét, thò tay đem hai người tu sĩ vạt áo giật ra.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 395: Còn Có Tà Tu

Trên mặt đất hai người thi thể quần áo rơi xuống, xương bọc da thân thể càng thêm đáng sợ, hai người khi còn sống dầu gì cũng là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, khoảng cách Kết Đan nửa bước xa, vừa vắn sau khi chết, quần áo tiêu hết, ngay cả nửa điểm tôn nghiêm đều không có.

Tuy rằng tu sĩ không quan tâm một thân túi da, mà dù sao cũng có tôn nghiêm, nhưng hiện tại, bọn họ tôn nghiêm cũng theo sinh mệnh cùng nhau biến mất.

"Không có ngoại thương." Hai cái thi thể đều bị trước sau kiểm tra rồi, tiếp theo trở xuống đến mặt đất, quần áo phủ lên chủ yếu bộ vị.

"Vừa rồi xác định xuất hiện phải linh miêu?" Diệp Chân hỏi.

Hỏi lên như vậy, lưu tại bên ngoài Trúc cơ tu sĩ liền đều nhớ lại xuống, trong đó một vị nói: "Hồi Thái tử, chỉ thấy một đôi âm u lục con mắt, chính giữa một đạo dựng đứng đồng tử, đi theo lóe lên rồi biến mất."

Linh miêu con mắt phải màu xanh lá đấy, mà lại Cửu Khúc động bên trong xâm nhập linh miêu, mọi người vào trước là chủ cũng không không ổn, nhưng này tu sĩ nói xong, mọi người tất cả đều cảm thấy được không đúng.

"Vào ban ngày linh miêu đồng tử mới có thể phải dựng đứng đấy, nơi đây ánh sáng chưa đủ, đồng tử hẳn là tròn đấy, thế nào lại là dựng đứng hay sao?" Diệp Chân nói.

Mọi người trong nội tâm đều là một kích Linh, có cổ sồn hết cả gai ốc cảm giác, không khỏi hướng trong bóng tối nhìn lại.

Cặp kia đã từng xuất hiện âm u lục hai mắt, rõ ràng không phải linh miêu đấy, có, hoặc là những vật khác dụ dỗ rồi hai cái này tu sĩ ly khai, tại vô thanh vô tức đánh lén, hấp thụ bọn họ toàn bộ tinh khí.

Có thể vô thanh vô tức giết chết hai người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ đấy, sẽ là dạng gì tồn tại.

Mọi người bỗng nhiên đều nhìn về phía mới vừa tiến vào lối rẽ ba người, trong bọn họ cũng có hai người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, còn có một vị là Kết Đan trung kỳ, chẳng lẽ vậy có thể hấp thụ tu sĩ tinh khí thứ đồ vật, đối phó không được Kết Đan tu sĩ?

Hoặc là, chẳng qua là không muốn bị Kết Đan tu sĩ chứng kiến?

Mọi người hai mắt nhìn nhau rồi một hồi, Diệp Chân gật gật đầu, liền có hai điểm Linh hỏa rơi lên trên đi tới, rất nhanh, hai người này thi thể liền biến thành rồi tro tàn.

"Tiền bối, trên người bọn họ túi trữ vật. . ." Phạm An Quý bỗng nhiên nói ra.

Túi trữ vật phải cấm chế chủ đề, hai người này vốn chính là tiến đi tìm Kết Đan tu sĩ mang đến đấy, sẽ chết người túi trữ vật thu rồi rất là bình thường, có thể Phạm An Quý hỏi lên như vậy, mọi người bỗng nhiên đã hiểu.

Vậy Kết Đan tu sĩ trông mắt hơi híp, cũng mới phát hiện mình không để ý đến, nói: "Túi trữ vật không tại trên thân thể."

Những lời này vừa nói, mọi người thật là hít một hơi lạnh, vậy một đôi âm u lục con mắt coi như là nào đó Yêu thú, đã muốn đây tu sĩ hai tính

mạng người đấy, cũng sẽ có một nửa có thể là.

Bọn họ vẫn chưa nghe nói qua Yêu thú sẽ thu tu sĩ túi trữ vật đấy, trừ phi là yêu tu, có thể hóa hình yêu tu, đó là so với Kết Đan tu sĩ Ngưng Anh còn khó hơn đấy, tam cấp văn minh quốc gia nếu xuất hiện yêu tu, giống nhau có thể tấn cấp là cấp hai văn minh quốc gia đấy.

Mọi người giúp nhau nhìn xem, mấy người Trúc Cơ tu sĩ trong ánh mắt đều xuất hiện tia sợ hãi, mấy vị Kết Đan tu sĩ có chút ngoài ý muốn nhìn xem Phạm An Quý.

Phạm An Tâm cũng cảm thấy được sợ hãi, không khỏi mang theo cầu xin tựa như ánh mắt nhìn Diệp Chân.

Nhìn nhau không nói gì, Diệp Chân một lần nữa bưng lên la bàn tại phía trước dẫn đường, Phạm An Tâm lôi kéo Phạm An Quý, lòng có ưu tư, không dám đi ở cuối cùng, cũng may có hai cái Kết Đan tu sĩ chủ động đi ở rồi mọi người phía sau, Phạm An Tâm mới tính hơi chút An Tâm xuống.

"Thái tử điện hạ có thể nghe nói đây Cửu Khúc động bên trong có bực này Yêu vật?" Phía trước tu sĩ hỏi.

"Chưa từng." Diệp Chân nói, "Hoàng tộc tiền bối cũng không có khả năng tu luyện thành tà tu, có lẽ là vào linh miêu biến dị, trong đêm tối đồng tử cũng không mở rộng, có khả năng có thể tại hoàn toàn đêm đen lúc giữa thấy vật, thực lực cũng có thể có thể không phải bình thường linh miêu như vậy."

Diệp Chân cũng không xác thực ngưng, mà dù sao bọn họ đều không có nghe nói qua hấp thụ tu sĩ tinh khí Yêu vật, trong nội tâm mơ hồ đều cho rằng phải tà tu gây nên, nhưng đây Cửu Khúc động bên trong một mực phải hoàng gia tiền bối bề quan chỗ, muốn nói hoàng gia đệ tử sẽ tu luyện thành tà tu, ai cũng không dám tin tưởng.

Nhưng sự thật bày ở phía trước, chi tướng chết, có thể không nhất định kia tâm đều thiện, mọi người mơ hồ đối vị suy nghĩ, nếu như tu luyện tà ma có thể kéo dài tuổi thọ, tại đền cạn dầu lúc trước, có thể chọn?

Không có đến một khắc này, ai cũng nói không tốt, tà tu, cũng chính là tu luyện công pháp khác nhau, nhưng nếu với cướp lấy người khác tinh khí làm đại giới, có thể đề cao mình tu vi thực lực, tăng lên thọ nguyên, có lẽ, không phải làm không được đấy.

Có thể vào đến nơi đây bế quan tiền bối đều là Kết Đan hậu kỳ được rồi, lại vì sao không dám đối với Kết Đan tu sĩ ra tay?

Lời này lại không người dám hỏi thăm Diệp Chân, không chỉ có bởi vì Diệp Chân phải Thái tử, cũng bởi vì hắn cũng là Kết Đan tu sĩ.

Gặp lại một chỗ cấm chế thời điểm, bọc hậu hai cái Kết Đan tu sĩ liền lưu tại bên ngoài, trong đó một vị chính là Kiếm Tông Phong Trí Hồng.

Tất cả mọi người cảnh giác mà nhìn chăm chú lên chung quanh, Phong Trí Hồng cùng một vị khác Kết Đan tu sĩ hướng chi đem thần thức phóng ra ngoài rồi, nhưng không biết là kiêng kị Kết Đan tu sĩ, hay vẫn là vậy không biết tên đồ vật hút đã đủ rồi tu sĩ tinh khí, bọn họ liên tiếp dừng lại ba lượt, đều không có lại lộ diện.

Diệp Phi vậy một bên, Giản Nhược Trần ổn định trong cơ thể linh lực sau liền đứng lên, Chân Nguyên Đan dược lực còn không có hoàn toàn hấp thu, nàng cũng không lăm để trong lòng, mặc cho dược lực trong người chậm rãi trôi qua.

Diệp Phi cũng chỉ nhìn Giản Nhược Trần liếc, mọi người liên tiếp theo đi về phía trước, nhưng toàn bộ đội ngũ càng thêm an tĩnh.

Thạch yêu hút rồi Giản Nhược Trần linh lực, tựa hồ rất là hưng phấn, lại cho cho Giản Nhược Trần một hạt chừng hai đồng lớn chừng quả đấm

ting sa quặng mỏ, nhìn xem Giản Nhược Trần không thèm để ý chút nào mà sẽ đưa cho Diệp Phi, Huyết Sát hầu như muốn găm hết lên.

Mà mọi người thấy Giản Nhược Trần ánh mắt lại càng thêm phức tạp, trên đời còn thật sự có đối với bảo vật hoàn toàn không động tâm tu sĩ.

Tiến lên trên đường bắt đầu xuất hiện lối rẽ, từng cái Giản Nhược Trần đều là không chút do dự lựa chọn một cái lối rẽ tiến vào, tất cả mọi người cẩn thận mà nhớ kỹ lộ tuyến, chỉ có Giản Nhược Trần rất là nhàn nhã, ít nhất mặt ngoài rất là nhàn nhã.

Tại Giản Nhược Trần lại một lần nữa đưa cho Diệp Phi một khối tinh sa quặng mỏ về sau, Huyết Sát cuối cùng bại lui rồi.

"Tiểu chủ nhân, chủ nhân, chúng ta giữ lại mấy khối tinh sa quặng mỏ rất, thuần khiết tinh sa quặng mỏ có thể luyện chế Pháp Khí không gian, không chỉ có riêng phải cái trữ vật vòng tay, có thể luyện chế ra thể ngoại không gian đấy."

"Ta và người cũng sẽ không luyện chế, ta tu vi quá thấp, mang ngọc có tội đạo lý, tiền bối so với ta hiểu không." Giản Nhược Trần bất vi sở động.

"Ta biết luyện chế." Huyết Sát vội la lên.

"Tiền bối nói đùa." Giản Nhược Trần hay vẫn là bất vi sở động.

"Người sẽ không luôn Trúc Cơ kỳ đấy, chờ người Ngưng Anh rồi, ta đem luyện chế Pháp Khí không gian pháp quyết giao cho người." Huyết Sát khí cấp bại phôi nói, "Luyện chế không gian pháp bảo lúc đó chẳng phải cho người dùng, ta một cái Nguyên Thần, đang ở nơi nào không thể?"

Giản Nhược Trần đã nhận được nàng muốn phải lấy được mà nói, mới gật gật đầu, giống như cố mà làm, "Ta cùng thạch yêu thương lượng xuống, nhìn có biện pháp nào một mình lưu lại mấy khối."

Kỳ thật, tại thạch yêu trong thân thể, đã lưu lại mấy khối tinh sa mỗ, Giản Nhược Trần sao có thể không vì mình lưu lại mấy miếng khó như vậy được bảo vật đây, mà khối lớn tinh sa quặng mỗ đã thuộc về thiên tài địa bảo liệt kê rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 396: Cũng Muốn Biết

Giản Nhược Trần đi về phía trước tốc độ rất nhanh, mỗi gặp được đường rẽ, đều không chút do dự, chẳng qua là ngoại trừ tình sa quặng mỏ, tựa ít đi có những thứ khác thiên tài địa bảo rồi.

Bọn họ một nhóm mục đích chủ yếu là tìm được Nhị hoàng tử, phía sau mới phải Hoàng châu cùng với Đại hoàng tử quyết chiến, bởi vậy, mặc dù là biết rõ ven đường sẽ có hoàng gia tiền bối bế quan chỗ, cũng không có ai nhắc tới.

Bỗng nhiên, Giản Nhược Trần cảm giác được trên cổ tay thạch yêu có chút rung rung, tựa hồ có chút bất an, có thể một cái thạch yêu, tại bốn phía tất cả đều là thạch bích trong sơn động lại sẽ có cái gì bất an, nếu thật là có bất an, đây không phải là an cũng sẽ không là đúng chính nó đấy.

Chỉ có thể là bởi vì chính mình, thạch yêu cần trên người mình Ngũ Hành linh lực, ước chừng, phải không an chính mình sẽ xuất hiện cái gì hỏi.

Mà đây Cửu Khúc động bên trong, sẽ không chỉ có đây thì một cái thạch yêu đấy.

Khác một bên trong thạch động, khoảng cách Giản Nhược Trần này thạch động, thực tế cũng không quá đáng phải cách ba mét dày thạch bích, nhưng đây ba mét dày thạch bích cũng đã ngăn trở hai cái đội ngũ, Giản Nhược Trần cũng không biết một cái khác trong sơn động, Diệp Chân mấy

người đang ngạc nhiên mà nhìn qua vừa mới mở ra trận pháp cấm chế sơn động.

Đây là bọn hản mở ra thứ ba tòa bế quan động phủ rồi, nhưng này một tòa động phủ ở trong, vậy mà rỗng tuếch, nếu không có bên ngoài từng có trận pháp cấm chế, bọn họ vậy mà cho rằng nơi đây vốn chính là một sơn động, vứt đi sơn động.

Nhưng nơi đây cũng là phù hợp động phủ, có ở giữa tiếp khách hoặc là nghỉ ngơi đại sảnh, ở trong còn có mấy cái tiểu nhân gian phòng, duy không có giống nhau đúng rồi không thấy hài cốt.

Lẽ ra, vứt đi động phủ phải không cần trận pháp cấm chế phong bế đây, trừ phi là có không muốn làm cho người bên ngoài biết rõ.

Có thể trong động phủ người đâu? Cho dù là vẫn lạc, vẫn lạc về sau hài cốt đây?

Hai bên trong sơn động không người nào âm thanh mà đi tới, tại lại một đầu lối rẽ đã đến thời điểm, hai con đường mọi người lựa chọn lẫn nhau cách xa nhau vậy một cái, hai bên khoảng cách bắt đầu kéo ra.

Giản Nhược Trần đi ở phía trước, bên người chính là Lạc Phàm rơi xuống vài bước, sau đó là Diệp Phi, kế tiếp là ba vị Kết Đan tu sĩ cùng Mạc Tiểu Ngôn, những người khác liền đã rơi vào phía sau.

Tất cả mọi người trầm mặc mà đi lấy, ai cũng không có chú ý tới, khi bọn hản phía sau, đột nhiên vô thanh vô tức nhằm vào rồi một cái hắc ảnh.

"Phía sau có cái gì." Huyết Sát bỗng nhiên nhắc nhở, Giản Nhược Trần bước chân một hồi, lập tức trở về đầu, đang chứng kiến một cái Âm Hắc hắc ảnh kéo rời đi Trần Càn, cùng nhau chôn vùi trong bóng đêm.

"Trần Càn!" Nàng kinh hô một tiếng, Vương tổng quản đã bay vút đi tới, những người còn lại lẫn nhau giúp nhau nhìn xem, cũng không khỏi có chút sợ hãi.

"Tiền bối, đó là cái gì?" Giản Nhược Trần thần thức trong hỏi.

"Giống như không là cá nhân." Huyết Sát chần chờ nói.

Chỉ trong chốc lát, Vương tổng quản liền từ trong bóng tối bay trở về, trong tay của hắn, rõ ràng là chỉ còn lại xương bọc da một cỗ thi thể.

Nếu như không phải trên thi thể áo ngoài, bọn họ hoàn toàn không sẽ nhận ra đây chính là Trần Càn.

"Không nhìn thấy là vật gì, Trần Càn túi trữ vật cũng không có." Vương tổng quản mặt âm trầm nói.

Với tư cách chủ quản, hắn trước tiên mà bắt đầu tìm kiếm Trần Càn túi trữ vật, túi trữ vật mất đi, rất lớn trình độ chứng minh vừa mới bắt đi Trần Càn đúng rồi tu sĩ.

Mọi người trầm mặc mà nhìn Vương tổng quản kiên trì Trần Càn thi thể về sau, một điểm Linh hỏa thiêu hủy.

"Lục hoàng tử, Cửu Khúc động bên trong còn có cái gì?" Triệu Xuân Thu mở miệng hỏi.

Diệp Phi nhú mày nói: "Cửu Khúc động hướng nội tới là hoàng gia tiền bối bế quan chỗ, nếu là xuất hiện tà ma Yêu thú, hoàng thất há có thể cho phép chịu đựng?"

Đúng là như thế, hoàng gia chắc là sẽ không dễ dàng tha thứ người hoàng gia bế quan chỗ xuất hiện tà ma đấy.

Nhưng, như việc này tà ma phải người hoàng gia đây?

Ý nghĩ này hầu như đồng thời xuất hiện ở mọi người trong nội tâm.

"Lục hoàng tử, thứ cho ta nói thẳng, nếu như nơi đây chỉ có hoàng gia tiền bối, vậy, có thể hay không có bề quan về sau rơi vào tà đạo?" Triệu Xuân Thu hỏi.

"Triệu đường chủ, người nói ta hoàng gia tiền bối trong sẽ có người trở thành tà tu?" Diệp Phi thần sắc trầm xuống.

"Cửu Khúc động có thể dẫn phát tu sĩ thâm trầm nhất che giấu, mà Tâm Ma, không không phải là bởi vì cầu mà không được mà sinh, cầu mà không được, rồi lại cầu chi dục được, trường kỳ xuống dưới, rơi vào tà đạo, cũng không phải là không được đấy." Triệu Xuân Thu lãnh đạm nói.

Diệp Phi trầm ngâm xuống, quay đầu đối với Giản Nhược Trần nói: "Giản tiên tử, người như thế nào phát hiện không đúng?"

Giản Nhược Trần đi ở phía trước, vẫn là thứ nhất cảnh báo, Diệp Phi hỏi tới cũng phải bình thường.

Giản Nhược Trần bình yên nói: "Thạch yêu cảnh báo."

Một cái thạch yêu, nói chung có thể qua loa tắc trách đi qua.

Trong thức hải, Giản Nhược Trần tiếp tục hỏi: "Hút tu sĩ huyết nhục tinh khí, hay vẫn là trong thời gian ngắn như vậy, tiền bối có thể nghe nói như vậy tà tu?"

Nàng không khỏi nhớ tới đã từng gặp phải thôn trưởng Quỷ tu, bề ngoài giống như, cũng là như thế này hút tinh khí, chẳng qua là thôn trưởng hút đúng rồi người bình thường, mà việc này bị hấp thu đấy, thế nhưng là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ.

"Dược Vương Cốc tu sĩ nói đúng, như vậy bế quan tu sĩ chấp niệm đều rất sâu, rơi vào tà đạo chẳng có gì lạ, muốn ta nói, người vội vàng đem thạch yêu tế luyện rồi, nơi đây hết thảy còn có thể lừa gạt được nó?" Huyết Sát nói.

Giản Nhược Trần do dự xuống.

"Người thiện tâm?" Huyết Sát nói.

Giản Nhược Trần lắc đầu, không biết vì cái gì, nàng chính là cảm thấy hiện tại không thể tế luyện.

Vương tổng quản chủ động rơi vào cuối cùng, ngoại trừ ba cái Kết Đan tu sĩ, hầu như mỗi người cảm thấy bất an, Lạc Phàm tiến lên một bước, khoảng cách Giản Nhược Trần tới gần điểm, trong thần thức truyền đến Lạc Phàm thanh âm.

"Nhớ rõ thôn trưởng Quý tu?"

Giản Nhược Trần hồi đáp: "Nhớ rõ."

"Tiến trước khi đến ta nghe ngóng qua, người cuối cùng tự nguyện cũng tốt, không phải tự nguyện cũng tốt ở tại chỗ này đây, phải Nhị hoàng tử." Lạc Phàm lại nói.

"Nếu là Nhị hoàng tử. . ." Giản Nhược Trần lời còn chưa dứt.

"Nếu là thế tục hoàng tử, tranh đoạt ngôi vị hoàng đế còn có thể lý giải, đây tu sĩ, ước chừng chỉ có Giản tổng tài như vậy người cư trú quá cao vị mới có thể hiểu được a." Lạc Phàm nửa vui đùa nửa nghiêm túc nói.

"Ta? Lạc cảnh quan, hai người chúng ta còn giống như đánh cuộc đây, ta có thạch yêu, người thì sao?" Giản Nhược Trần đột nhiên hỏi.

"Bại bởi Giản tổng tài, có thể vì Giản tổng tài cố gắng sức lực, ở cái thế giới này phải xem như vinh hạnh a —— ta bỗng nhiên có một tà niệm, đều muốn lướt qua người tiến lên, qua khảo nghiệm rút cuộc là cái thế giới này tu vi lợi hại, hay vẫn là bên trên cái thế giới vũ khí nóng lợi hại." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần suy nghĩ sau nói: "Vấn đề là người đáy lòng vũ khí nóng phải loại nào?"

Lạc Phàm nhẹ giọng cười cười: "Về sau có cơ hội, ta khẳng định phải lại tới một lần Cửu Khúc động."

"Người đã quên? Nơi đây cuối cùng là ảo giác, mang không đi ra."

"Không nhất định phải mang đi ra ngoài, người nói ở chỗ này luyện khí, có thể hay không làm chơi ăn thật?"

Giản Nhược Trần trầm ngâm sau nói: "Luyện chế ra trở lại vũ khí nóng thì như thế nào, thực tu luyện tới Nguyên Anh, hoặc là cao hơn tu vi, có được càng lâu thọ nguyên thì như thế nào? Người chẳng lẽ muốn bắt chước thành cát tư thống nhất cái thế giới này?"

Lạc Phàm ngẫm lại nói: "Người sống lấy, chung quy nên cho mình cái truy cầu, có một mục tiêu tồn tại."

"Sau đó, có thể đã hài lòng?" Giản Nhược Trần hỏi tiếp.

"Vậy còn người? Làm đây hết thấy ý nghĩa thì như thế nào?" Lạc Phàm hỏi ngược lại.

"Ta cũng muốn biết." Một hồi lâu, Giản Nhược Trần mới nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 397: Người Hâm Mộ

Một cái khác đầu trong sơn động, Phạm An Tâm chăm chú theo sau Phạm An Quý, không ngừng mà nhìn chung quanh.

Lại một cái rộng rãi chỗ, Diệp Chân cùng ba vị Kết Đan tu sĩ mở ra trận pháp đi vào đi vào, những người khác đều chuyên tâm mà chú ý đến động tĩnh chung quanh, nhất là hai cái Kết Đan tu sĩ.

Phạm An Tâm thoáng hoạt động dưới, đứng ở Phạm An Quý sau lưng, hình như là e sợ cái gì bình thường, không có người hướng nàng liếc mắt nhìn, cũng sẽ không có chú ý tới, trên người nàng lục mang chớp âm rồi một cái chớp mắt.

Liên một cái chớp mắt, tiếp theo cũng một lần nữa phát sáng lên, nàng vốn cũng đứng ở Phạm An Quý bóng tối phía sau, ngay cả có trùng hợp xem ra, nàng cũng là đang tại Phạm An Quý lục mang bóng tối phía sau.

Lục mang ảm đạm lại sáng lên một cái chớp mắt, u ám trong sơn động, bỗng nhiên lảng không nhiều ra tới một người tu sĩ.

"Người nào!"

"Là ai!"

Hai tiếng hét lớn đồng thời nhớ tới, Phạm An Tâm dịch một bước, không khỏi mở to hai mắt.

Liền ở trước mặt nàng, thẳng đối mặt với nàng đấy, phải một cái tuần lẫn được không cách nào hình dung tu sĩ trẻ tuổi, ánh mắt của hắn so với tinh quang còn muốn sáng chói, hai hàng lông mày so với núi xa còn muốn cao ngất, cặp mắt kia miệt thị lấy tất cả mọi người, duy nhìn về phía nàng thời điểm, ẩn tình đưa tình.

Đây là ta trong nội tâm ý muốn chứ đầu trung thành với ta một người đấy. . . Phu quân?

Khí thế từ tuần lẫn tu sĩ trên người chậm rãi phát ra.

"Nguyên Anh tiền bối!" Phong Trí Hồng hoảng sợ nói.

"An Tâm tiểu thư, ta tìm người đã lâu rồi." Uy áp ở bên trong, trẻ tuổi tuần lẫn Nguyên Anh tu sĩ mỉm cười, nhẹ nhàng nói ra.

Tâm mắt của mọi người theo tu sĩ kia ánh mắt cùng một chỗ rơi xuống Phạm An Tâm trên người, không biết lúc nào, Phạm An Tâm đã từ Phạm An Quý sau lưng dời.

Trong sơn động, Diệp Chân cùng mặt khác ba vị Kết Đan tu sĩ thân ảnh biến mất tại trong bóng ma, kinh ngạc mà nhìn bên ngoài.

"Thái tử điện hạ, có từng phải hoàng gia tiền bối?" Lời này dĩ nhiên phải mạo phạm.

"Tuyệt đối không phải!" Diệp Chân không chút do dự nói.

Hoàng gia từng cái tiến vào đến Cửu Khúc động tiền bối, Diệp Chân đều gặp bọn họ bức họa, tuyệt đối sẽ không nhận sai.

"Vậy, có từng phải bên người người hầu?" Lại một hỏi.

"Không, là ảo giống như." Diệp Chân vẫn không trả lời, người cuối cùng đoạt trước nói, "Người nghe, hắn đang nói..., An Tâm tiểu thư, ta tìm

người đã lâu rồi."

Đây sau một người học mà nói, hầu như phục hồi như cũ vậy tu sĩ trẻ tuổi tất cả ngữ khí, cái loại này đau khổ triền miên, căn bản cũng không nên xuất từ nam nhân dừng lại miệng, lại càng không nên xuất từ Nguyên Anh Đại tu sĩ miệng.

Mấy người nhìn về phía Phạm An Tâm, khi bọn hắn vị trí này, nhìn không tới Phạm An Tâm biểu lộ, chỉ có thể nhìn đến một cái bóng lưng.

"Tiền bối là người phương nào?" Phong Trí Hồng kêu lên.

Tiền bối? Vậy tất nhiên phải Nguyên Anh tiền bối rồi, Phạm An Tâm khoe miệng lộ ra vui vẻ, đánh giá việc này đang xa xa dừng ở nàng nam tu.

"Tỷ tỷ, người biết?" Phạm An Quý cũng thấp giọng nói ra.

"Không. . ." Phạm An Tâm nhẹ nói nói.

"An Tâm tiểu thư không biết ta, ta lại đối với An Tâm tiểu thư ngưỡng mộ hồi lâu." Vậy tu sĩ trẻ tuổi tiến lên một bước, Phạm An Quý vô thức bên cạnh dời một bước, ngăn tại Phạm An Tâm trước người.

Tu sĩ trẻ tuổi lông mày có chút nhàu xuống, Phạm An Quý mở miệng nói: "Xin hỏi tiền bối tôn tính đại danh, tỷ tỷ của ta luôn luôn không có rời đi sơn môn, tiền bối làm thế nào biết tỷ tỷ của ta tục danh?"

Tất cả mọi người giúp nhau nhìn xem, dưới mắt mọi chuyện đều tốt như lộ ra quỷ dị.

Đột nhiên xuất hiện Nguyên Anh tu sĩ, đối với từ không ly khai sơn môn Phạm An Tâm ngưỡng mộ hồi lâu, làm sao có thể?

"Nguyên lai là Phạm đạo hữu, không hổ là An Tâm tiên tử đệ đệ, dáng vẻ có khí phách, nhân trung long phượng chi chất." Tu sĩ kia hòa nhã nói,

đối với Phạm An Quý tựa hồ cũng có yêu ai yêu cả đường đi thân mật.

Phạm An Quý sững sờ, phần này khích lệ tới không có bất kỳ nguyên do, nếu không có nói là có, nguyên nhân cũng chỉ có một, cũng là bởi vì hẳn là Phạm An Tâm đệ đệ.

Trong sơn động mấy người liếc nhìn nhau, có nói khẽ: "Phải An Tâm tiên tử trong suy nghĩ vị hôn phu?"

Diệp Chân sắc mặt chìm xuống, lại nhìn hướng ra phía ngoài bên cạnh, chỉ nghe thấy Phạm An Tâm thanh âm.

"Tiền bối. . ." Phạm An Tâm thanh âm dịu dàng, một câu tiền bối quả thực muốn rung động đến tâm can.

"An Tâm tiên tử có thể xưng hô ta. . ." Trẻ tuổi Nguyên Anh tu sĩ nói ra đây, bỗng nhiên ngừng xuống, giống như nhất thời quên mất danh hào của mình bình thường, như vậy trạng thái, lại để cho người chung quanh đều là sững sờ.

Diệp Chân mấy người cái này hoàn toàn xác định, đây trẻ tuổi Nguyên Anh tu sĩ, chính là Phạm An Tâm trong nội tâm ảo giác.

"Liên tiền bối a." Người trẻ tuổi kia hoàn thành những lời này.

Phạm An Quý trực giác không đúng, nhú mào, chỉ thấy vậy Nguyên Anh tu sĩ trực tiếp tiến lên, hẳn đều muốn ngăn trở, có thể lại đứng vững, chỉ nhìn lấy tu sĩ kia đi đến Phạm An Tâm trước mặt —— không biết khi nào, Phạm An Tâm lại một lần nữa từ Phạm An Quý sau lưng đi tới.

Trẻ tuổi anh tuấn tu sĩ hướng Phạm An Tâm cười cười, sau đó liền một bên bước, dĩ nhiên cũng làm đứng ở Phạm An Tâm bên người, giật mình Phạm An Tâm người hầu.

Phạm An Tâm mỉm cười nghiêng đầu, nhìn xem vậy tu sĩ trẻ tuổi tuân mỹ khuôn mặt, vẻ mặt hưng phấn.

Phạm An Quý giật mình.

Phong Trí Hồng giật mình, tất cả tu sĩ đều ngơ ngẩn.

Trong sơn động bỗng nhiên truyền đến thanh âm, Diệp Chân bốn người từ từ mà ra.

Phạm An Tâm cũng quay đầu nhìn qua, ánh mắt cùng Diệp Chân chống lại thời điểm, không khỏi co rúm lại dưới.

"Tại hạ Trịnh quốc Thái tử Diệp Chân, vị tiền bối này là. . ." Diệp Chân đầu đi ra sơn động bóng tối, đứng ở ba cái Kết Đan tu sĩ lúc trước, mặt hướng Nguyên Anh tu sĩ, từ từ hỏi.

"Thái tử điện hạ không cần biết rõ ta là ai." Vậy Nguyên Anh tu sĩ rất là kiêu căng mang đầu, coi rẻ lấy Diệp Chân.

Mọi người không khỏi đều liếc mắt nhìn Phạm An Tâm, lúc này thời điểm, mọi người cơ bản cũng đã xác định, việc này cái gọi là Nguyên Anh tiền bối chính là Phạm An Tâm ảo giác rồi.

Cũng chỉ có một quanh năm khuê phòng nữ tu, mới có như thế chấp niệm —— cho mình một cái vượt qua tất cả mọi người người theo đuổi.

Diệp Chân cũng nhìn Phạm An Tâm liếc, cái nhìn này không có gì đặc biệt, có thể Phạm An Quý tâm chợt đúng là nháy động, hần tự tay giữ chặt Phạm An Tâm.

"Tỷ, vị tiền bối này, người khả năng. . ." Phạm An Quý muốn phải nói ra khổng chế hai chữ, thế nhưng là vậy ảo giác mà sinh Nguyên Anh việc

này liền tại bên người, hăn nửa câu bất kính mà nói cũng không dám nói, cứng rắn đem hai chữ này nuốt vào.

"Đệ đệ, vị tiền bối này, ta cũng không biết. . . Nhưng, chúng ta có một vị Nguyên Anh tiền bối tại, không phải càng tốt sao?" Phạm An Tâm nói khẽ.

Phạm An Quý không nói gì mà nhìn Phạm An Tâm, sau đó quay đầu nhìn xem ở đây kết Đan tiền bối, cuối cùng nhìn xem Diệp Chân.

"Phạm đạo hữu, Phạm tiên tử nói đúng, có Nguyên Anh tiền bối tại, chúng ta liền an toàn rất nhiều." Diệp Chân thanh âm không vội không chậm mà truyền đến, "Đúng đấy, các vị hay vẫn là chứng kiến chính mình Ngọc phù, nếu là nhiều hơn nữa mấy người Nguyên Anh tiền bối. . ."

Diệp Chân liếc một cái Phạm An Quý, tiếp theo nhìn xem Phạm An Tâm nói: "Phạm tiên tử cố tình rồi."

Phạm An Quý tâm trầm xuống, Phạm An Tâm căn cứ bờ môi, liền nghe đến vậy Nguyên Anh tu sĩ nói: "Các người an toàn cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta chỉ muốn An Tâm tiên tử cùng Phạm đạo hữu an toàn là được rồi."

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, Phạm An Quý sắc mặt xanh mét, nếu như có thể, hăn thật muốn đánh Phạm An Tâm một cái tát, hăn tại sao phải đáp ứng mang Phạm An Tâm tiến đến?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 398: Nếu Như Không Có Ai Biết

Một đoàn người tiếp tục đi tới, đồng dạng là Diệp Chân phía trước bên cạnh, chẳng qua là lúc này đây căn phía sau đứng rồi Phạm An Tâm cùng cái kia ai cũng biết, ai cũng không nói rách nát ảo giác Nguyên Anh tu sĩ.

Phạm An Quý nói trước vài bước, một cái khuôn mặt đã hắc được không thấy bất luận cái gì biểu lộ rồi.

Hắn như thế nào cũng thật không ngờ, mình cũng đã thành Phạm An Tâm lợi dụng đối tượng, nàng rõ ràng là trốn tại phía sau mình thời điểm, mượn trên người mình Ngọc phù ánh sáng âm u, đóng cửa hộ thân Ngọc phù.

Hắn hít sâu một hơi.

Hắn vậy mà không biết Phạm An Tâm trong nội tâm khát vọng, phải một cái vượt qua tất cả mọi người vị hôn phu.

Nghĩ đến, trong nội tâm nàng cũng không có những thứ khác khát vọng rồi.

Chưa phát giác ra lại có chút ít lòng chua xót.

Đi theo phiền não lại thăng lên, Cửu Khúc động bên trong tu sĩ dù sao cũng là ảo giác, ly khai Cửu Khúc động sau đây?

Nếu là chứng kiến cái khác nữ tu như vậy tâm niệm, Phạm An Quý nhất định là hừ một tiếng sau xì mũi coi thường đấy, hoàn toàn sẽ không để

ở trong lòng, có thể đây là tỷ tỷ của hần, không là người khác, hần nhất định phải cân nhắc về sau thời điểm.

Hần ngẩng đầu, nhìn xem Thái tử Diệp Chân bóng lưng, nhớ tới Diệp Chân có chút dặt khóe miệng, mang theo một chút như vậy điểm trào phúng, hần biết rõ Phạm An Tâm tất cả đối với Diệp Chân ý muốn, toàn bộ đều sẽ không phát sinh rồi.

Diệp Chân lại đứng ở một chỗ trận pháp cấm chế lúc trước, liền do dự, hần quay đầu lại liếc mắt nhìn vậy người trẻ tuổi Nguyên Anh tu sĩ, Nguyên Anh tu sĩ đang ẩn tình đưa tình mà nhìn Phạm An Tâm, cảm giác được tầm mắt của hần, ngẩng đầu lên.

"Nơi này là hoàng thất tiền bối bế quan chỗ, tiền bối muốn vào đến xem chứ" Diệp Chân ôn hòa nói.

Nguyên Anh tu sĩ ngẩng đầu, hướng Diệp Chân nhàn nhạt cười cười: "Không cần, Thái tử tự tiện." Vậy cao cao tại thượng khí chất, lập tức liền đem Thái tử áp đi tới vài đầu.

Mọi người khóe miệng đều co quắp xuống, ánh mắt tại Phạm An Tâm trên mặt xẹt qua, liền đã gặp nàng trên mặt hiện lên hầu như cùng Nguyên Anh tu sĩ đồng dạng dáng tươi cười, đang nghiêng đầu nhìn xem vậy Nguyên Anh tu sĩ, trong ánh mắt phải không nói ra được kiêu ngạo.

Mọi người một cái chớp mắt liền đều dịch chuyển khỏi ánh mắt, thuận tiện cũng đều chứng kiến Diệp Chân trong ánh mắt một tia căm tức, đây căm tức đương nhiên không là đối với Nguyên Anh tu sĩ đấy, mà là đối với việc này không biết sống chết nữ tu.

Ai đáy lòng không có điểm không muốn người biết che giấu? Ai có thể cũng không muốn cho mình trâu chọc ra phiền toái trở lại.

Người tưởng tượng ra được một cái anh tuấn tiêu sái thực lực cường đại đạo lữ không có vấn đề, có thể người tưởng tượng ra được đạo lữ ngay cả đương kim Thái tử đều không để vào mắt, tại Cửu Khúc động bên trong còn dễ nói, sau khi rời khỏi đây?

Cho mình gây phiền toái không nói, không nghĩ đệ đệ của người? Tông môn?

Thái tử đây mới bắt đầu phá trận, chỉ thấy vậy Nguyên Anh tu sĩ từ trong túi trữ vật xuất ra một kiện màu đỏ ngọc trầm nói: "Đã sớm muốn tặng cho người rồi, một mực không có cơ hội." Nói qua tự tay cho Phạm An Tâm dừng trên đầu.

Tâm mắt của mọi người tại túi đựng đồ kia xài qua rồi xuống, sẽ thấy quay đầu, lưng đeo Nguyên Anh tu sĩ phương hướng, khóe miệng đều lộ ra trào phúng.

"Tỷ, người có thể để cho hãn yêi tĩnh một hồi chứ" Phạm An Quý cũng chịu không nổi nữa, cho Phạm An Tâm truyền âm nói.

Phạm An Tâm thò tay sờ sờ trên đầu ngọc trầm, hướng vậy Nguyên Anh tu sĩ cười cười, tiếp theo quay đầu lại, nhìn xem Phạm An Quý, đồng dạng truyền âm nói: "Đệ đệ, ảo giác tại Cửu Khúc động bên trong là chân thật đấy, hiện tại, còn có ai có thể gây tổn thương cho làm hại người rồi ta đây?"

Phạm An Quý tâm nhảy dựng nói: "Người muốn điều gì?"

"Người là ảo giác, bảo vật là ảo giác, có thể đưa tới tay tu vi không phải ảo giác a, bằng không thì, những cái kia Hoàng tộc tiền bối vì sao phải ở chỗ này bế quan?" Phạm An Tâm nhẹ nói nói.

"Người điên rồi? Người phải ở lại chỗ này?" Phạm An Quý kinh ngạc mà nhìn Phạm An Tâm.

"Làm sao lại như vậy? Đệ đệ, ta và người tu vi chỉ cần một cơ hội, có thể tăng lên tới Trúc cơ hậu kỳ, nơi đây tu sĩ trong túi trữ vật bảo vật chung quy không phải giả dối." Phạm An Tâm nói qua, sáng mắt chuyển động, đã bất động thanh sắc đem tất cả mọi người đánh tiếp số lượng một lần.

"Tỷ, người đã sớm nghĩ kỹ?" Phạm An Quý nói.

Phạm An Tâm lại quay đầu, cùng vậy Nguyên Anh tân trang mà nói: "Đệ đệ của ta vừa mới cùng ta nói, nhìn rất đẹp."

Phạm An Quý sững sờ ở tại chỗ, vậy Nguyên Anh tu sĩ vẻ mặt tươi cười.

"Tỷ, nơi này có sáu cái Kết Đan tu sĩ, còn có mười vị Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, người vậy chỉ là một cái Nguyên Anh tu sĩ ảo giác, người căn bản không biết Nguyên Anh tu sĩ thực lực." Phạm An Quý kịp phản ứng, vội vàng bề bộn ngăn lại nói.

"Ta biết rõ phụ thân thực lực, luôn so với phụ thân thực lực cao." Phạm An Tâm quay đầu lại, cho Phạm An Quý một cái yên tâm thần sắc.

"Vậy sau khi rời khỏi đây? Người có nghĩ tới hay không sau khi rời khỏi như thế nào kết thúc?" Phạm An Quý ngăn chặn trên mặt nội khí, áp chế không nổi trong thanh âm nội khí.

"Nếu như không có ai biết đây?" Phạm An Tâm nhẹ nói nói.

"Cái gì? Người ngay cả Thái tử. . ." Phạm An Quý sợ ngây người.

"Ngoại trừ Thái tử, nếu như, Thái tử rời đi Cửu Khúc động sau tu vi tiến giai rồi một tầng, nếu như bên cạnh hẳn chỉ có ta và người. . ."

"Năm mơ!" Phạm An Quý đã cắt đứt Phạm An Tâm mà nói, "Coi như là như vậy, người cho rằng Thái tử sẽ dung hạ ta và người? Ly khai Cửu

Khúc động thời điểm, chính là người ta chết thời điểm."

"Nếu như đi theo Thái tử tất cả mọi người vẫn lạc, Thái tử như thế nào cùng mọi người giải thích? Huống hồ, ai giữ được ai tính mạng còn không nhất định đây." Phạm An Tâm lạnh lùng thốt.

"Người không phải muốn gả cho Thái tử?" Phạm An Quý hoàn toàn không hiểu Phạm An Tâm ý tưởng.

"Đệ đệ, người không cần lo cho rồi." Phạm An Tâm cũng hiểu được cùng Phạm An Quý không cách nào câu thông, quay đầu không để ý tới nữa Phạm An Tâm.

Phạm An Quý trừng trừng mắt, chứng kiến vậy người Nguyên Anh tu sĩ bờ môi khẽ nhúc nhích, hiển nhiên là tại truyền âm cùng Phạm An Tâm nói cái gì, mà Phạm An Tâm trên mặt tất cả đều là nhẹ nhõm vui sướng đáng tươi cười, hiển nhiên rất hưởng thụ việc này thời khắc.

Tiếp theo nhìn hắn đến mọi người nhìn tới ánh mắt, loại này ánh mắt hắn quá quen thuộc, tại Thiên Đạo Tông liền xem qua thật nhiều lần, đó là hắn thân là Tam công tử thời điểm cố ý làm xuống rồi chuyện ngu xuẩn về sau, ngẫu nhiên có phiêu tới ánh mắt.

Loại này ánh mắt rơi vào trên người hắn thời điểm, hắn có thể làm như không thấy, có thể rơi vào Phạm An Tâm trên người, mặt của hắn thật giống như hỏa thiêu hỏa liệu bình thường.

Hắn biết rõ khích lệ bất động Phạm An Tâm, từ ly khai Thiên Đạo Tông về sau, Phạm An Tâm cũng không phải là hắn quen thuộc bộ dáng, có thể vô luận như thế nào, hắn đều không có đạo lý giúp đỡ người khác đối phó tỷ tỷ của hắn.

Ngay cả Giản Nhược Trần hắn đều không có giúp đỡ, làm sao sẽ giúp đỡ người khác.

Nghĩ đến Giản Nhược Trần yên tĩnh trầm ổn khuôn mặt, lòng của hắn đau xót, hắn biết rõ, cái kia dáng tươi cười không bao giờ nữa là hắn có khả năng có rồi, tuy rằng hắn cũng chưa từng chính thức có được qua.

Diệp Chân mấy người sau khi đi ra, một đoàn người tiếp tục đi về phía trước.

Phía trước một cái góc, bên cạnh có một đạo hẹp dài khe hở, trải qua một người Trúc Cơ tu sĩ không đếm xỉa tới nhìn thoáng qua.

Việc này góc độ cong rất lớn, hắn đi đến nơi đây, đúng là nhìn không tới trước một người tu sĩ bóng lưng, cũng thoát ly sau một người tu sĩ ánh mắt vị trí.

Hắn không khỏi lại liếc mắt nhìn khe hở, bỗng nhiên con mắt trừng...mà bắt đầu, dấu tay đến trên túi trữ vật, có thể còn không có va chạm vào túi trữ vật, trong cái khe đã duỗi ra một đạo màu đen dày đặc bóng tối, thoáng cái trong ghìm chặt rồi cổ của hắn.

Hắn ảnh đồng thời duỗi ra hăng hà màu đen sợi tơ, chui được trong thân thể của hắn, hắn còn không từng phát ra một điểm thanh âm, thân thể đã im ắng mà bị đẩy vào đến trong cái khe.

Phía sau, Phạm An Quý đang nhú mày đi qua, tùy ý nghiêng mắt nhìn liếc khe hở, tiếp theo đi qua.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 399: Tập Kích Lại Đến

Phạm An Quý đi qua chỗ rẽ, nhìn qua liếc phía trước, chỉ cảm thấy giống như có cái gì không đúng, có thể nhất thời lại không biết cuối cùng có cái gì không đúng.

Hắn quay đầu lại nhìn xem sau lưng, Phạm An Tâm đang cùng Nguyên Anh ảo giác vai kề vai sát cánh đi tới, tầm mắt của hắn tại ảo giác bên trên dừng lại một khắc.

Vậy ảo giác ngẩng đầu, hướng hắn mỉm cười, Phạm An Quý ánh mắt động lại xuống, đi theo mang theo không dám tin hướng phía sau bọn họ nhìn lại, liền gặp được Kiều Nguyên đang từ góc rẽ đi tới.

Không đúng, Kiều Nguyên rõ ràng là tại hắn trước người, hắn đột nhiên quay đầu lại, phía trước tu sĩ trong cũng không có Kiều Nguyên thân ảnh.

Kiều Nguyên rõ ràng là tại hắn phía trước, khi nào chạy đến phía sau của hắn rồi hả?

Phạm An Tâm cùng vậy Nguyên Anh tu sĩ cũng đều quay đầu lại, chứng kiến Kiều Nguyên rõ ràng lấp bắp kinh hãi, vậy Nguyên Anh tu sĩ trầm giọng nói: "Vị đạo hữu này, người như thế nào rơi xuống phía sau rồi hả?"

Phía trước tu sĩ nghe nói thanh âm, đều quay đầu, tiếp theo "Ồ" rồi một tiếng, một cái Kết Đan tu sĩ nói: "Kiều Nguyên, người như thế nào rơi xuống phía sau?"

Kiều Nguyên đang lúc mọi người nhìn chăm chú xuống, đơn giản lấy không được tự nhiên nói: "Vừa rồi tại trong cái khe chứng kiến một điểm tia chớp, đã trôi qua rồi."

"Cái gì tia chớp?" Kết Đan tu sĩ truy vấn.

Kiều Nguyên giống như không phải rất tình nguyện mà thò tay, trên bàn tay phải một hạt móng tay lớn nhỏ tinh sa quặng mỏ.

"Kiều Nguyên, Cử Khúc động bên trong tinh sa quặng mỏ phải hoàng gia tất cả." Kết Đan tu sĩ sắc mặt trầm xuống nói.

Kiều Nguyên không phải rất tình nguyện mà nói phải, tiếp theo đi về phía trước vài bước, bước nhanh trải qua Phạm An Quý, tu sĩ kia tấm tay đã nắm đi tới tinh sa quặng mỏ, tiếp theo đưa đến Diệp Chân trong tay.

Phạm An Quý nhìn xem Kiều Nguyên trải qua bên cạnh mình, nhớ lại sau trải qua góc thời điểm khe hở, hẳn nhớ rõ nhìn hẳn rồi khe hở liếc, trong cái khe tối như mực đen, cái gì cũng không có.

Hẳn có chút nghi ngờ híp mắt mắt hí con người, Kiều Nguyên đã đi ở rồi phía trước, hẳn nhìn chăm chăm vào Kiều Nguyên bóng lưng nhìn một hồi, lại cái gì cũng nhìn không ra.

Lại một lần nữa dừng lại thời điểm, Kiều Nguyên cùng hai cái đồng dạng là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ đứng chung một chỗ, khoảng cách mọi người xa hơn một chút một ít, Phạm An Quý chưa phát giác ra nhiều nhìn mấy lần, trong nội tâm mơ hồ đã cảm thấy không phải thư thái như vậy.

Trận kỳ nhiều lần phá trận, đã hao tổn khá lớn, vậy Nguyên Anh ảo giác ước chừng là xem không xem qua, hoặc là Phạm An Tâm ban cho thuộc tính có tại trước mặt nàng biểu hiện một mặt, đi qua tế ra một chút xanh thăm phi kiếm, mấy kiếm chém tới, Oanh long long mấy tiếng nổ, liền đem trận pháp cấm chế nổ ra.

Nguyên Anh tu sĩ đều muốn bài trừ Kết Đan tu sĩ bố trí xuống cấm, vốn cũng không khó khăn, đây mấy kiếm cũng xác thực không có bất kỳ sức tưởng tượng, toàn bộ dựa vào thực lực.

Mọi người giữ im lặng mà nhìn vậy người Nguyên Anh ảo giác, chỉ có Diệp Chân bỗng nhiên quay đầu đối với Phạm An Tâm cười nói: "Phạm tiên tử cũng một đạo đi vào?"

Phạm An Tâm rất hưởng thụ Diệp Chân mời, mỉm cười gật đầu, đồng thời lôi kéo Phạm An Quý nói: "Đệ đệ, chúng ta cùng nhau đi vào."

Phạm An Quý khẽ gật đầu, hẩn tự nhiên cũng lo lắng Phạm An Tâm thoát khỏi cách tầm mắt của mình.

Một đoàn người đi vào mới phá vỡ động phủ, bên ngoài mấy người lực chú ý cũng đều tại đoàn người này lên, không có người chú ý tới Kiều Nguyên trên người bỗng nhiên xuất hiện màu đen sương mù, lập tức liền chôn vùi rồi bên người hai người Trúc Cơ tu sĩ.

Màu đen sương mù dán thạch bích chậm rãi trượt đi, một mực biến mất đang lúc mọi người ánh mắt bên ngoài, tiếp theo màu đen trong sương mù lộ ra hai cái xương bọc da thi thể, màu đen sương mù vô thanh vô tức mà một lần nữa dán thạch bích trở về.

Không có bất kỳ thanh âm đấy, ngay cả một chút linh lực chấn động đều không có, sương mù chậm rãi liền trở về Kiều Nguyên nguyên bản đứng yên vị trí, sau đó Kiều Nguyên thân thể vô thanh vô tức mà xuất hiện, giống nhau vừa mới đứng thẳng lúc bộ dáng.

Bên ngoài vốn là mười ba, hai cái Kết Đan tu sĩ, kể cả Kiều Nguyên ở bên trong mười vị Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, tầm mắt của mọi người cùng tâm tư đều bị Phạm An Tâm hấp dẫn, một hồi lâu mới thu hồi nhìn qua sơn động ánh mắt.

Phong Trí Hồng cùng Hách kiệt xuất liếc nhau một cái, đều tại ánh mắt của đối phương trong thấy được không cho là đúng, Hách kiệt xuất có chút lúng túng, hai người vốn không tính quen thuộc, bởi vì Kiếm Tông bị Giản Nhược Trần tính toán được thân bại danh liệt quan hệ, cũng ít có trao đổi, như vậy vừa đối mắt, không nói lời nào liền ngượng ngùng.

Không muốn phải Phong Trí Hồng trước khi nói ra: "Hách đạo hữu, việc này Phạm An Tâm làm ra đến như vậy một người Nguyên Anh tu sĩ ảo giác, ta như thế nào đều cảm thấy không có hảo ý."

Phong Trí Hồng quá trực tiếp, Hách kiệt xuất a một tiếng, nhất thời không biết nên như thế nào tỏ thái độ.

"Ta trước đó lần thứ nhất liền chịu thiệt cho Thiên Đạo Tông nữ tu, việc này Phạm An Tâm, sợ có ý định khác." Phong Trí Hồng lại nói.

Hách kiệt xuất nhớ tới Phong Trí Hồng cùng Giản Nhược Trần ở giữa mâu thuẫn, trong nội tâm có chút cười lạnh một tiếng, đứng ở bên thứ ba trên lập trường, hẳn có thể không cảm thấy Phong Trí Hồng đáng giá đồng tình, là chính bản thân hắn tự tay đem tông môn Luyện khí tu sĩ đưa vào nguy hiểm hoàn cảnh đấy, bất quá, đây là Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông sự tình, cùng hắn không quan hệ.

Hắn rất tự nhiên liếc mắt nhìn động phủ phương hướng: "Một cái quanh năm bế quan tiểu nữ tu, có chút cổ quái tượng tượng hữu tình có thể nguyên."

Những lời này nói về sau, hắn không khỏi cũng xem kỹ dưới nội tâm, đáy lòng của hắn có hay không cũng vì tương lai đạo lộ có ý kiến gì không đây?

Nghĩ vậy không khỏi lắc đầu, hắn lại không phải là không có kiến thức tiểu nữ tu, còn có thể loại suy nghĩ này, đáy lòng của hắn hẳn là khát vọng đạt được thiên tài địa bảo, tiến giai đến Nguyên Anh, sau đó. . .

Sau đó cái gì đây? Đến cấp hai văn minh quốc gia từ đâu lại đến?

"Hừ." Phong Trí Hồng nhẹ giọng hừ một tiếng. Đáy lòng của hắn cũng thừa nhận Hách kiệt xuất mà nói có đạo lý, chẳng qua là đối với Giản Nhược Trần bóng tối có chút nghiêm trọng, chưa phát giác ra liền đề phòng lên Thiên Đạo Tông từng cái nữ tu.

Cảnh giác cho phép, nói mấy câu nói đó về sau, nhìn chung quanh xuống núi động, chợt trông mắt hơi híp, chung quanh, lắng không thiếu đi hai người, hai người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ.

Toàn thân tóc gáy đều tốt như chuẩn bị bị dựng lên, thần trí của hắn phút chốc hướng ra phía ngoài mở rộng đi tới, Hách kiệt xuất cũng đang hướng bốn phía nhìn lên, cũng là khẽ giật mình.

Giao nhau thần thức cấp tốc hướng sơn động hai bên lan tràn đi ra ngoài, trong sơn động Trúc cơ hậu kỳ các tu sĩ đều đã bị kinh động, lập tức toàn bộ phát hiện thiếu đi hai người, chưa phát giác ra đều "A nha" một tiếng, tế ra rồi Pháp khí.

Sơn động hai đầu yên tĩnh, tế ra thần thức rất nhanh liền phát hiện rồi nằm lẫn thi thể, Phong Trí Hồng đột nhiên bay lên, hướng phía lúc đầu kích bắn xuyên qua, không bao lâu trở về, trong tay mang theo rõ ràng là mất tích hai người tu sĩ.

Chỉ có thể từ quần áo và trang sức bên trên nhận ra thân phận của bọn hắn, thân thể của bọn hắn thành linh đã là xương bọc da.

Phong Trí Hồng cùng Hách kiệt xuất giúp nhau nhìn chăm chú, chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh xâm nhập toàn thân, bọn họ vậy mà không biết hai người này là lúc nào mất tích đấy, liền tại mắt của bọn hắn da phía dưới.

"Thái tử mấy người phá trận thời điểm, hai người bọn họ còn đứng ở nơi đó." Phong Trí Hồng nhìn hướng Kiều Nguyên, hắn nhớ rõ rõ ràng.

Kiều Nguyên sắc mặt trắng bệch mà nhìn trên mặt đất hai người, thân thể còn giống như tại lạnh run.

Hách kiệt xuất cũng nhìn sang, thấp giọng hỏi: "Kiều Nguyên, bọn họ lúc nào không thấy hay sao?"

"Ta không biết, ta không có chú ý." Kiều Nguyên lắc đầu, không biết có phải hay không là trong động ánh sáng âm u nguyên nhân, hay vẫn là vô cùng e ngại, hân trắng bệch trên mặt mơ hồ có hắc khí hiển hiện.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 400: Ở Trước Mặt Giết Người

Phong Trí Hồng cùng Hách kiệt xuất không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, liền tại mắt của bọn hắn da phía dưới, thậm chí có thể xác định liền khi bọn hắn vừa mới đưa mắt nhìn Phạm An Tâm cùng nàng ảo giác ly khai một khắc này, hai cái này Trúc cơ tu sĩ liền vô thanh vô tức mà bị đánh lén.

Có thể bọn họ vậy mà không có nửa điểm cảm giác.

Còn lại mấy người Trúc Cơ tu sĩ càng là sắc mặt trắng bệch.

Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ tại Trịnh quốc luôn luôn là có thể hoành hành tu sĩ, chỉ cần mình không tìm đường chết, ít có tính mạng đã bị uy hiếp thời điểm, nhưng bây giờ, liền khi bọn hắn cho rằng ly khai Cửu Khúc động sẽ công thành danh toại thời điểm, tử vong lại không chỉ là uy hiếp, mà là từng giây từng phút, liền tại bên người.

Liền khi bọn hắn trong lúc bất tri bất giác, bốn người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ vẫn lạc tại chỗ, ngay cả phản kháng giây giụa quá trình đều không có, mà kế tiếp, chính là bọn họ trong một cái, khả năng chính là mình.

Từ Trúc cơ về sau, bọn họ đối với tử vong sợ hãi trong nhận thức biết, cũng chỉ phải thọ nguyên tiếp cận mà tu vi chưa đủ, mà bọn họ còn xa xa không có đạt tới gặp phải thọ nguyên chưa đủ thời điểm, nhưng bây giờ, bỗng nhiên giữa, thậm chí sau một khắc, tánh mạng của bọn hắn sẽ chấm dứt, hay vẫn là với mặt lúc trước cái loại này cực kỳ đáng sợ bộ dáng.

"Các người đứng đi qua." Phong Trí Hồng trầm giọng nói, sau đó cùng Hách kiệt xuất gật gật đầu, hai người tách ra, đứng ở sơn động hai bên, đem còn lại năm vị Trúc cơ tu sĩ bao vây vào giữa.

Kiều Nguyên dường như cực kỳ e ngại, vượt lên trước đứng ở bốn người chính giữa, càng bởi vì sợ, đầu nửa thấp lầy, ẩn núp tại thân thể của mình trong bóng ma, Phong Trí Hồng cùng Hách kiệt xuất đáng thương mà nhìn hẩn một cái.

Kiều Nguyên nửa cúi đầu, ai cũng không có thấy hẩn tái nhợt gương mặt trong cười lạnh, cúi đầu che lấp hẩn trong đôi mắt tàn sát bừa bãi hưng phấn, còn có loại này tùy ý đùa cợt đối thủ kiêu ngạo.

Ai cũng liền đều không có chú ý tới, có vài xám xịt từ Kiều Nguyên chân kéo dài xuống đi ra ngoài, phút chốc lan tràn đến hẩn hai bên hai người Trúc Cơ tu sĩ dưới chân, tiếp theo theo hai chân chậm rãi quần lên đi tới.

Tăm lăm ánh mắt mới từ trước người hai cái vẫn lạc tu sĩ thi thể trong dịch chuyển khỏi, vô thức mà liếc mắt nhìn Kiều Nguyên, chưa phát giác ra bị hẩn trắng bệch biến thành màu đen khuôn mặt làm kinh sợ xuống, ánh mắt lập tức liền di động đến một người khác trên người.

Hẩn trừng mắt nhìn, người nọ phía sau lưng tại sao có thể có xám xịt bò qua?

Mới nghĩ như vậy, ánh mắt đã theo xám xịt hướng phía dưới đến người nọ dưới chân, đi theo đã đến Kiều Nguyên dưới chân, sau đó liền chứng kiến mặt khác xám xịt đang từ Kiều Nguyên chân kéo dài xuống đến dưới chân của mình.

Xám xịt? Kiều Nguyên? Hẩn mãnh liệt ngẩng đầu, đang chứng kiến Kiều Nguyên ngẩng đầu lên, vậy tăm trắng bệch lại hiện ra hắc khí khuôn mặt, hướng hẩn cười quỷ dị cười.

Không đúng.

Tấm lâm đột nhiên nhắc tới linh lực, trong chốc lát, chỉ cảm thấy thân thể bỗng nhiên xiết chặt, giống như vô số đầu thú đồ vật vào rồi trong thân thể, tất cả tinh khí cùng linh lực lập tức buông lỏng, muốn thốt ra tiếng la, cũng nháy mắt bị phong ấn bế tại trong cổ họng.

Hắn trừng to mắt nhìn xem Kiều Nguyên, nhìn xem Kiều Nguyên hướng hắn liệt dưới miệng, sau đó chứng kiến vỡ ra trong miệng da thịt giống như đột nhiên liền biến mất, lập tức chỉ còn lại có xương bọc da.

Phải Kiều Nguyên?

Ý thức cuối cùng một khắc, hắn chỉ cảm thấy chưa từng có qua suy yếu.

Hắn biết rõ hắn lúc này đây nên cùng mặt đất tử thi không xê xích bao nhiêu, sau đó, ý thức liền tiêu tán.

Phong Trí Hồng đứng ở phát hiện mất tích tu sĩ cửa sơn động, sự chú ý của hắn hơn phân nửa đều tại sau lưng, còn có một số nhỏ chú ý phía trước, trong nội tâm vẫn còn suy nghĩ, đến cùng là vật gì, có thể như vậy không biết quý chưa phát giác ra mà cướp đi tu sĩ tinh khí.

Tà tu?

Trong đầu hắn toát ra đây sao một cái danh từ, mang theo chút ít thương cảm nhìn xem chính giữa vậy năm người tu sĩ, đây vừa nhìn, tâm đột nhiên nhảy dựng, con mắt lập tức liền tròn.

"Hách đạo hữu!" Hắn nghiêm nghị kêu, một tấm tay hướng Kiều Nguyên trao lấy đi tới, lại liền ở trước mặt của hắn, Kiều Nguyên thân thể đang dần dần chông chất ủy, ngã xuống, đầu cuối cùng từ trong bóng ma xuất hiện, lại chỉ còn lại một tấm xương bọc da đồ vật.

"Phong đạo hữu cẩn thận!" Hách kiệt xuất quát chói tai cũng vang lên, Phong Trí Hồng khó khăn lắm rơi xuống Kiều Nguyên trên người tay trong chốc lát dịch chuyển khỏi, ngay tại hân nguyên bản xuất thủ trên vị trí, một cái xám xịt vô huyệt, lập tức thu hồi.

"Cạc cạc." Một cái khàn khàn không giống tiếng người thanh âm truyền đến, hình như là móng tay cạo lau thiết khí thanh âm, rơi vào trong thức hải, thức hải cũng rất giống bị thanh âm này cạo sát như vậy.

"Người nào?" Phong Trí Hồng trở tay rút ra trọng kiếm, ngay tại Thất Cự nằm lăn thi thể trước mặt, một cái đen nhánh hắc ảnh đứng ở chỗ đó.

"? Cạc cạc." Cái bóng đen kia trong lại truyền đến hai tiếng, bỗng nhiên trùn xuống, thật giống như nước ngã rơi xuống mặt đất bình thường, nháy mắt liền hóa thành một mảnh hắc ảnh ngã rơi xuống mặt đất.

"Chạy đi đâu!" Phong Trí Hồng trọng kiếm hướng hắc ảnh bổ tới, bóng đen kia cấp tốc tại mặt đất lưu động, lập tức liền tránh được trọng kiếm, chỉ nghe được làm một tiếng vang thật lớn, trọng kiếm mang theo kiếm khí thiết cắt đến trên mặt đất, một cái cực lớn khe hở xuất hiện, mà bóng đen kia đã như nước chảy ly khai, đang đã đến cấm chế bị phá mở động phủ trước.

Phong Trí Hồng qua tay, trọng kiếm trên mặt đất khê kéo, đã ngang qua hướng hắc ảnh lại thiết cắt đi tới.

"Ầm ầm!" Kiếm khí tung tích, bóng đen kia trước một bước chui vào đến động phủ làm cho trong sơn động, mà Phong Trí Hồng kiếm khí không bị khống chế, chặt đứt sơn động, núi đá nhao nhao rơi xuống, cửa sơn động lập tức bị che đậy kín rồi một nửa.

"Thái tử điện hạ cẩn thận." Phong Trí Hồng tại ngoài động hét lớn một tiếng, thanh âm rơi vào thời điểm, cũng đã tại cửa động rồi, từ trên núi đá nhảy qua đi tới, liền nghe đến trong sơn động quát: "Người nào?"

Tiếp theo một đạo kiếm khí trước mặt chém tới, Phong Trí Hồng đuổi ra trọng kiếm vừa đỡ, linh lực kích động đến bốn vách tường, thạch bích lay động, lại là đá vụn rơi xuống.

"Có tà tu chạy trốn tới trong sơn động rồi." Phong Trí Hồng hô một tiếng, lại hướng lui về phía sau đi tới, đem cửa động tránh ra, trong bụi mù, cửa động đá vụn bỗng nhiên âm âm bị đẩy ra, Nguyên Anh ảo giác đi đầu đi ra.

Phong Trí Hồng sợ run lên, vừa mới kích phát kiếm khí phải Nguyên Anh tu sĩ?

Liên gặp được về sau Phạm An Tâm cùng Phạm An Quý đi ra, sau đó là hộ vệ lấy Thái tử mấy người.

Mọi người vừa ra tới, ánh mắt tại Phong Trí Hồng trên người đảo qua, liền rơi xuống trong sơn động năm bộ tử thi trên người, tất cả giật mình, mà Phong Trí Hồng ánh mắt cũng tại Phạm An Tâm cùng Phạm An Quý trên người qua lại nhìn quét.

"Bọn họ, như thế nào vẫn lạc hay sao?" Diệp Chân quát.

"Chúng ta đều không có phát hiện, Kiều Nguyên bị tà vật nhập vào thân, chờ ta cùng Hách đạo hữu phát hiện thời điểm, hắn đã cắn nuốt tinh khí của bọn họ, hướng trong động phủ di động." Phong Trí Hồng còn đỡ đòn Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm nói.

"Đúng, tà vật chẳng qua là một mảnh hắc ảnh, di động thời điểm dán núi đá." Hách kiệt xuất bổ sung.

Mọi người đều phải cả kinh, không khỏi đều nhìn về Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm, nếu như tà vật thực lại nhập vào thân, chỉ có hai người này tu vi thấp kém, có thể bị lập tức khống chế được.

Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm nhìn xem bên ngoài ngã xuống đất vài câu thi hài, cũng không khỏi kinh hãi, nếu như không phải là bọn hăn hai người cùng tiến vào sơn động, nói không chừng chết mất thì có bọn họ, hai người lòng còn sợ hãi mà giúp nhau nhìn xem, Phạm An Tâm càng là tiến lên một bước, còn kém dựa vào Nguyên Anh ảo giác trên người.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 401: Nhân Tâm Khó Lường

Hách kiệt xuất lắc lắc đầu nói: "Vậ Kiều Nguyên trên mặt đã từng có hắc khí, ta lúc ấy tưởng rằng sợ hãi đấy, hai vị Phạm đạo hữu sắc mặt tuy rằng không tốt, nhưng không có hắc khí."

Phong Trí Hồng cũng khẽ gật đầu, "Vậ tà vật tựa hồ đối với chúng ta Kết Đan tu sĩ có chỗ sợ hãi."

Phạm An Tâm sắc mặt càng thêm trắng bệch, bên người nàng Nguyên Anh ảo giác bề ngể liếc chung quanh nói: "Tà vật mà thôi."

Phong Trí Hồng nhìn Nguyên Anh ảo giác liếc, nhìn không được nói: "Vừa mới tiền bối đã ở, tại sao không có phát hiện vậ tà vật nhập vào thân đến Kiều Nguyên trên người."

Phong Trí Hồng lời này đối với Nguyên Anh tu sĩ mà nói phải cực kỳ không lễ phép đấy, nhưng vào lúc đó, nhưng không ai lo lắng lễ phép không lễ phép đấy.

Đúng vậ, Kiều Nguyên bị tà vật nhập vào thân thời điểm, Nguyên Anh ảo giác ngay tại tại chỗ, bọn họ Kết Đan tu sĩ không có phát hiện, đây Nguyên Anh tu sĩ cũng không có phát hiện? Xa hơn trước nói, Kiều Nguyên bị tà vật nhập vào thân, đã từng từ Phạm An Tâm cùng Nguyên Anh ảo giác bên người đi qua, vậ Nguyên Anh ảo giác cũng không có phát hiện.

Tất cả mọi người trong nội tâm tất cả đều là một cái ý nghĩ: Đây Nguyên Anh ảo giác chẳng lẽ là kim sợi thô bề ngoài, trong thối rữa?

Vậy Nguyên Anh ảo giác bề ngoài lấy Phong Trí Hồng, hừ lạnh một tiếng: "Ta là là An Tâm tiên tử mà đến, sống chết của các người, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Mọi người bị những lời này kinh ngạc xuống, đều bị nhìn xem Phạm An Tâm.

Ảo giác phải tùy tâm mà sinh đấy, ảo giác nói ra loại lời này, không phải là tương đương nói ra Phạm An Tâm trong nội tâm lời nói? Tất cả mọi người kể cả Thái tử ở bên trong chết sống, cũng không tại Phạm An Tâm trong lòng, trong lòng của nàng đâu có an nguy của mình.

Bất luận kẻ nào trong nội tâm, tính mạng của mình ước chừng đều muốn nặng như đừng tính mạng con người đấy, nhưng mà đem đừng tính mạng con người hoàn toàn không để vào mắt, thậm chí có thể trơ mắt nhìn người khác ở trước mặt mình chịu chết, không phải ai cũng có thể làm đến đấy, thậm chí nghĩ như vậy đều ít người.

Càng huống hồ, bọn họ không là người khác, phải một tiểu đội đấy, phải cùng một chỗ tiến vào đến Cửu Khúc động trong đấy, thậm chí trong lúc này còn có vị thái tử điện hạ.

Phạm An Tâm đã từng vài lần chênh lệch phủ thái tử, mặc kệ có hay không tâm tư khác, cùng Phạm An Quý cùng một chỗ đi theo Thái tử cùng một chỗ tiến vào Cửu Khúc động, đây đi theo chi ý phải tồn tại, có thể trong lòng của nàng, dĩ nhiên là Thái tử an nguy cũng không ở trong lòng?

Nháy mắt, tất cả mọi người thần sắc đều là trầm xuống, nhìn xem Phạm An Tâm ánh mắt đều lạnh lùng đứng lên, đã liên Phạm An Quý, cũng không khỏi ngạc nhiên.

"Tỷ!" Phạm An Quý kêu một tiếng.

"Phạm đạo hữu, người là An Tâm tiên tử đệ đệ, ta tự nhiên cũng sẽ bảo vệ người bình an." Nguyên Anh ảo giác kịp thời cản được Phạm An Quý mà nói nói.

Phạm An Quý nhìn cũng không nhìn lấy Nguyên Anh ảo giác, chỉ nhìn lấy Phạm An Tâm, mở to miệng nhưng lại không biết nói cái gì, nói như thế nào.

Nếu như bọn họ lần này có thể bình an ly khai Cửu Khúc động, coi như là có thể bình an ly khai, Phạm An Tâm toan tính hết thảy cũng cũng sẽ không thực hiện.

Thái tử sẽ không dễ dàng tha thứ không đem tánh mạng hắn để ở trong lòng tu sĩ.

"Tiền bối." Phạm An Tâm nghiêng đầu, đối với Nguyên Anh ảo giác lộ ra mỉm cười, "Đa tạ tiền bối."

"Tỷ! Chúng ta là tại Cửu Khúc động bên trong." Phạm An Quý không thể nhịn được nữa nói.

"Ta biết rõ a." Phạm An Tâm nhẹ nói nói, "Ta biết rõ chúng ta là tại Cửu Khúc động bên trong a, đệ đệ, chỉ có người cùng ta tu vi thấp nhất, tiền bối chịu bảo hộ chúng ta, chúng ta cảm giác Tạ tiền bối không phải nên phải đấy sao."

"Tỷ, người điên rồi, người biết người đang nói cái gì?" Phạm An Quý tiến lên một bước.

"An Tâm bây giờ nói đấy, cũng là ta muốn làm đấy, Phạm đạo hữu, người luôn luôn ần nhẫn, chính người được ủy khuất có thể, An Tâm tiên tử về sau sẽ không lại chịu ủy khuất, ta tuyệt đối sẽ không lại để cho An Tâm hiện tại lại được ủy khuất." Nguyên Anh ảo giác nói qua, quét mắt chung quanh lưu cái Kết Đan tu sĩ liếc, hừ lạnh một tiếng.

Theo hần hừ lạnh, một đạo cực kỳ đáng sợ uy áp bỗng nhiên từ Nguyên Anh tu sĩ trên người phóng xuất ra, lập tức liền tràn ngập đến cả trong sơn động, trong sơn động sáu vị Kết Đan tu sĩ đều là buồn bực hừ một tiếng, hộ thể Ngọc phù tại đây đáng sợ uy áp sau lập tức đã bị kích phát, có thể lập tức ngay tại uy áp sau vỡ tan.

Diệp Chân tu vi thấp nhất, hần hộ thể Ngọc phù vỡ tan một cái chớp mắt, hộ thể Linh thuần liền bao phủ tại trên thân thể, đi theo tay liền hướng bên hông túi trữ vật sờ soạng, có thể tay còn không có va chạm vào bên hông, trên người áp lực bỗng nhiên chính là nhất trọng, toàn thân cốt cách đều dường như không chịu nổi phụ trọng rắc rắc vang lên, tay của hần rút cuộc đuổi không xuất ra đi tới.

Nguyên Anh ảo giác không đếm xỉa tới mà vươn tay, tháo xuống Thái tử bên hông túi trữ vật, tiếp theo đem tất cả mọi người bên hông túi trữ vật toàn bộ hái xuống, phóng tới Phạm An Tâm trong ngực, mang theo cường chiều ôn nhu nói: "An Tâm hiện tại, những thứ này đều là của ngươi."

Mọi người đau khổ chống đỡ lấy rơi vào trên người uy áp, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Phạm An Tâm bưng lấy tất cả mọi người túi trữ vật, nhưng là tại uy áp phía dưới, ngay cả hô đều hô không đi ra một tiếng.

Phạm An Quý đã choáng váng.

Mặc dù hần lại không biết việc này ảo giác thực lực, cũng biết Phạm An Tâm giao cho ảo giác là cái gì, uy áp nghiền ép tất cả Kết Đan tu sĩ.

Đúng vậy, Phạm An Tâm không biết Nguyên Anh tu sĩ thực lực, trong tưởng tượng thực lực, chính là loại này nghiền ép.

Hần ngơ ngác nhìn Phạm An Tâm vui sướng khuôn mặt, nhìn xem phạm trong nội tâm yên tâm thoải mái mà đem túi trữ vật treo tại trên thân thể, chỉ cảm thấy yết hầu phát khô.

Một cái ý niệm trong đầu phút chốc ra hiện tại trong lòng, đây mấy cái Kết Đan tu sĩ, không có thể còn sống đã đi ra.

Hắn quay đầu nhìn xem Diệp Chân, tại Diệp Chân trong ánh mắt thấy được sợ hãi, tại tu sĩ khác trong ánh mắt cũng nhìn thấy sợ hãi.

"Cạc cạc", một tiếng tiếng cười chói tai xuất hiện ở bên tai, ở nơi này mấy vị Kết Đan tu sĩ sau lưng, một cái bóng màu đen bỗng nhiên vô thanh vô tức mà xuất hiện.

"An Tâm tiên tử, đây mấy người tu sĩ đưa cho ta tốt chứ?" Thanh âm này đối chiếu tiếng cười, ôn nhu rất nhiều, có thể nội dung lại làm cho sờn hết cả gai ốc.

"Đạo hữu hấp thu bọn họ về sau, có phải hay không muốn đối với chúng ta tỷ đệ hạ thủ?" Phạm An Tâm nhìn xem hắc ảnh, trên sắc mặt cũng không ý sợ hãi.

"Ta và người đồng nguyên, ra tay không bằng hợp tác." Thanh âm kia mang theo nào đó thưởng thức.

"Như thế nào hợp tác?" Phạm An Tâm hỏi.

"Người muốn ta đây cho người, ta muốn người giúp ta, quyền thế, địa vị, tài phú, ngoại trừ thọ nguyên, ta cái gì đều có thể cho người." Hắc ảnh lời thề son sắt nói.

"Tại Cửu Khúc động bên trong, những vật này vô dụng, sau khi rời khỏi, người lấy cái gì muốn ta tin tưởng?" Phạm An Tâm lắc đầu nói.

"Các người cùng một chỗ tất cả mọi người vẫn lạc, chỉ có người cùng đệ đệ của người, người chỉ có thể tìm kiếm trợ giúp của ta." Hắc ảnh trong miệng nói qua, phút chốc duỗi ra hắc khí, quấn chặt lấy bị uy áp áp chế sáu vị Kết Đan tu sĩ.

Sáu người kia đã là sắc mặt hôi bại, nghe đây đối với lời nói, biết không có thể may mắn thoát khỏi, lập tức muốn tự bạo Kim Đan, có thể hắc ảnh lại trước nhanh bọn họ một bước, còn không có đợi với Phạm An Tâm đàm phán chấm dứt, trên người linh lực đột nhiên chính là một tiết.

Toàn thân tinh khí hộ tống linh lực chợt bị rút sạch, nửa phần thanh âm đều không thể phát ra, trơ mắt nhìn xem hắc thân thể người khô quắt, cũng biết mình thân thể đang theo tinh khí biến mất, đã ở đồng dạng khô quắt xuống dưới.

Phạm An Quý khẽ động cũng không cách nào động, hắc trơ mắt nhìn đây hết thấy ngay tại hắc phát sinh trước mắt, nhìn xem Thái tử tính cả năm vị kết Đan tiền bối vẫn lạc tại trước người của hắc.

Nhìn hắc hướng Phạm An Tâm, nàng hay vẫn là Phạm An Tâm? Phải tỷ tỷ của hắc chứ

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 402: Cũng Không Phải Là Ảo Giác

Ngay tại nửa khắc đồng hồ không đến trong thời gian, mọi chuyện cần thiết cũng đã phát triển đến không cách nào vẫn hồi hoàn cảnh.

Phạm An Quý nhìn qua dưới chân mấy cỗ thi thể, nhìn qua vậy bộ không dựa vào quần áo và trang sức hầu như không cách nào phân biệt đi ra ngoài là Thái tử thi thể, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Phạm An Tâm.

"Tỷ, " Phạm An Quý mới mới mở miệng, liền nghe đến chính mình thanh âm khàn khàn, thanh âm cơ hồ là cưỡng ép từ trong cổ họng lách vào ép ra, "Tỷ, người không phải còn hy vọng gả cho Thái tử?"

"Đem hết thảy ký thác vào một người khác trên người? Quyền thế, địa vị, tài phú hết thảy đều muốn dựa vào một người khác bổ thí, thương cảm? Đệ đệ, người làm Tam công tử đã nhiều năm như vậy, chẳng lẽ còn không biết, đầu có chính mình đã có được, mới thật sự là đã có được?"

Phạm An Tâm nhẹ nói nói, trong thanh âm mang theo đạt được hết thảy hưng phấn, cường thế.

"Người giết đúng rồi Thái tử, phải kết Đan tiền bối." Phạm An Quý xúc động mà nói.

"Vậy thì như thế nào?" Phạm An Tâm khẽ cười nói, "Tiến vào đến Cửu Khúc động bên trong, hắc và Lục hoàng tử chỉ có một người mới có thể ly khai, Thái tử vẫn lạc, cũng không rất bình thường chứ "

Phạm An Quý cứng họng, từ ly khai Thiên Đạo Tông về sau, là hẳn biết Phạm An Tâm không lúc trước Phạm An Tâm rồi, dã tâm của nàng so với hẳn còn lớn hơn, lá gan của nàng so với hẳn còn điên cuồng, có thể hẳn vậy mà không biết, Phạm An Tâm có thể điên cuồng đến trình độ này.

"Có thể người giải thích thế nào tất cả mọi người vẫn lạc, chỉ có ta và người còn sống?" Phạm An Quý biết rõ hẳn lời này, trên thực tế cũng đã là hướng Phạm An Tâm khuất phục.

Không khuất phục có thể làm sao? Phạm An Tâm phải tử tử của hẳn a, hẳn ruột thịt tử tử.

"Đệ đệ sẽ có biện pháp, đúng không." Phạm An Tâm cười cười.

"Cạc cạc, thật là Hảo tử tử." Hắc ảnh hắc hắc vừa cười vừa nói.

"Các hạ là người nào?" Phạm An Quý chuyển hướng hắc ảnh, lúc nói chuyện, sắc mặt khôi phục bình tĩnh.

"Ta? Ta không phải người." Giọng nói của bóng đen không nói ra được kỳ quái, hình như là phản nộ, không cam lòng, bất đắc dĩ.

Phạm An Quý giật mình.

Tại sao có thể có nói mình không phải là? Bỗng nhiên, một cái ý niệm trong đầu tràn ngập đến trong nội tâm, ánh mắt của hẳn có chút nhú lại, đầu có chút lệch lạc, nhìn về phía Nguyên Anh ảo giác.

Vị kia Nguyên Anh ảo giác đang nhìn xem Phạm An Tâm, thần sắc cũng là rất vi diệu, cặp kia nhìn chăm chú lên Phạm An Tâm trong đôi mắt, có cứng chiều, bất đắc dĩ, lại còn có nói không rõ tình cảm, phảng phất là quý trọng, không muốn.

"Ta rất kỳ quái, nếu như đem người trên người Ngọc phù đóng cửa, sẽ xuất hiện cái gì?" Hắc ảnh bỗng nhiên đối với Phạm An Quý nói ra.

Phạm An Quý lắc đầu, thần trí tại thời khắc này đều dường như ngưng kết ở, trong đầu trống rỗng, duy có một thanh âm đang nói: Đây hết thảy đều là ảo giác.

Có thể đáy lòng của hắn điểm biết rõ, đây không phải ảo giác.

"Đệ đệ, người xem bọn hắn trên người đều còn có cái gì, sau đó, đốt đi a." Phạm An Tâm bỗng nhiên nói ra.

Phạm An Quý dờ dẫm mà đứng xuống, sau đó tiến lên.

Không nói Thái tử, từng cái Kết Đan tu sĩ trên người nhỏ vật phẩm trang sức đều là cái nhỏ Pháp khí, còn có trên người pháp y, nội giáp, nhưng đây hết thảy đều không có ngăn trở hắc ảnh tập kích, tại Nguyên Anh tu sĩ dưới sự khống chế.

"Một cái có được cường đại linh lực, có được uy áp, nhưng không có tương ứng pháp thuật, công pháp Nguyên Anh tiền bối." Hắc ảnh nhìn xem Nguyên Anh ảo giác, ha ha một tiếng nói.

Thanh âm của hắn cuối cùng bình thường chút ít, nghe chẳng phải làm cho người ta khó chịu, nhưng mà hắn ngôn từ lại trước sau như một mà không trúng nghe.

"Có thể thấy được, sáng tạo người đi ra tu sĩ cũng không có cái gì kiến thức."

Phạm An Quý đang cúi đầu lục xem đến Phong Trí Hồng thân thể, nghe vậy không khỏi ngẩng đầu nhìn Nguyên Anh ảo giác.

Nguyên Anh ảo giác nhú mày nói: "Người nói cái gì?"

Hắc ảnh hừ một tiếng: "Không có gì —— các người hiện tại muốn đi đâu?"

Phạm An Quý lục xem đến Thái tử thân thể, từ trong tay của hắn bắt lại cái kia chưa bao giờ ly khai thân thể la bàn, trên la bàn một điểm quất sắc mặt ánh sáng còn đang, tựa hồ khoảng cách cũng không xa.

Nguyễn Anh ảo giác nói: "An Tâm tiên tử đi nơi nào, tự nhiên là đi nơi nào."

Phạm An Quý tay chân liên tục, cực nhanh mà lấy ra hết mấy người thân thể, sau đó khi nào Linh hỏa liền ném tới.

Bọn họ đều giữ im lặng mà nhìn dưới mặt đất vài câu thi thể đốt đốt thành tro bụi.

Sau đó Phạm An Quý mới ngẩng đầu, trước nhìn Phạm An Tâm liếc, mới đúng hắc ảnh nói: "Có hay không một chỗ yên tĩnh, chúng ta thương lượng trước xuống."

Hắc ảnh nói: "Phía sau người động phủ chẳng phải rất yên tĩnh? Lại nói, nơi đây cũng giống nhau yên tĩnh, cùng các người cùng một chỗ người tiến vào còn rất xa, cách vài đầu lối rẽ."

Phạm An Quý gật gật đầu, đối với Phạm An Tâm nói: "Tỷ, người tính thế nào hay sao? Phải ở chỗ này tu luyện, vẫn là cùng Lục hoàng tử bên kia tụ hợp, còn là. . ."

Nếu như sự tình đã xảy ra, Phạm An Quý tự nhiên cũng chỉ có thể bắt đầu cân nhắc hậu quả.

"Đệ đệ, ta còn thật không có nghĩ kỹ, ta xem trước một chút túi trữ vật thu hoạch." Phạm An Tâm nói qua liền bàn ngồi dưới đất, chợt nhớ tới cái gì, ngẩng đầu nhìn bóng đen đối diện.

Hắc ảnh nở nụ cười một tiếng: "Ta có những tu sĩ này tinh khí là đủ rồi."

Phạm An Tâm tựa hồ rất là hiểu rõ, đối với Phạm An Quý cười nói: "Đệ đệ, người cũng cùng đi, có thật nhiều thứ đồ vật ta khẳng định cũng không nhận ra."

Phạm An Quý mắt lé nhìn hắc ảnh liếc, bóng đen kia tựa hồ rất là khinh thường hai người cử động, lui về phía sau một bước, thân thể phải dựa vào tại trên thạch bích, hầu như cùng thạch bích hòa thành một thể.

Phạm An Quý nhìn lại một chút Nguyên Anh ảo giác, vậy ảo giác hay vẫn là chuyên chú nhìn xem Phạm An Tâm, tựa hồ hẳn tồn tại mục đích đúng là vì Phạm An Tâm bình thường.

Hai cái này ảo giác, chỉ cần bao nhiêu cái tùy tiện đuổi đuổi tay, hẳn và Phạm An Tâm liền đoạn không có còn sống đạo lý, suy nghĩ cẩn thận điểm này, Phạm An Quý vò đã mẻ lại sứt giống như đi lên, ngồi ở Phạm An Tâm trước người thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến, hiện tại Phạm An Tâm một cái ý niệm trong đầu, hẳn cũng đoạn không có còn sống đạo lý.

Phạm An Tâm sẽ chứ

Hắn không khỏi ngẩng đầu nhìn Phạm An Tâm, Phạm An Tâm đang đem thần thức đặt ở Diệp Chân trữ vật vòng tay lên, trên mặt tất cả đều là kinh hỉ.

"Đệ đệ, nhiều đồ như vậy, công pháp, Pháp khí, Linh đan, đầy đủ hai người chúng ta tu luyện tới Kết Đan Kỳ có lẽ còn có dư." Phạm An Tâm nhìn xem Phạm An Quý, kinh hỉ kêu lên, "Đây cái trữ vật vòng tay bên trong không gian thật lớn."

Trữ vật vòng tay, toàn bộ Trịnh quốc cũng chỉ có Trịnh Hoàng cùng Thái tử mới công khai khu vực nơi cổ tay, Phạm An Tâm nhìn trữ vật vòng

tay ở trong đồ vật về sau, liền yêu thích không buông tay mà nhìn trữ vật vòng tay.

"Tỷ, trong vòng tay đồ vật người đều mơ tưởng lưu lại?" Phạm An Quý hỏi.

"Đương nhiên, chúng ta thật vất vả lấy được." Phạm An Tâm đương nhiên nói.

"Thế nhưng là, gặp được tu sĩ khác về sau, chúng ta giải thích thế nào những thứ này trữ vật vòng tay túi trữ vật lai lịch, còn có đồ vật bên trong?" Phạm An Quý hỏi.

Phạm An Tâm ngơ ngác một chút, cúi đầu nhìn lấy trong tay trữ vật vòng tay, trên mặt có lập tức giãy giụa, lập tức lắc đầu, "Vòng tay không gian đầy đủ, chúng ta đem mặt khác trong túi trữ vật đồ vật đều chuyển tiến đến, còn có đệ đệ, người trong túi trữ vật cũng phóng một ít."

Phạm An Quý không nói gì thêm, cầm lấy túi trữ vật nhìn nhìn, không khỏi hít sâu một hơi.

Hắn biết rõ Kết Đan tu sĩ giàu có, có thể thật không ngờ, trong túi trữ vật đồ vật sẽ như thế phong phú.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 403: Cám Ở Người, Tỷ

Đối mặt nhiều như vậy Linh được, Linh đan, phù lục, Pháp khí, không có người sẽ bỏ xuống được đấy.

Nhớ ngày đó Phạm An Quý cùng Giản Nhược Trần đánh cướp mấy cái đều muốn đoạn giết bọn hắc Trúc cơ tu sĩ, chứng kiến bọn họ trong túi trữ vật đồ vật, đã cảm thấy thu hoạch tràn đầy rồi, có thể cùng Kết Đan tu sĩ túi trữ vật so với, quả thực xem như nghèo kiệt hủ lậu.

Đồng dạng là Linh thạch, Kết Đan tu sĩ trong túi trữ vật Linh thạch chứa ở túi gấm bên trong, từng dãy đặt ở trên kệ, chẳng những có hạ phẩm linh thạch, còn có trung phẩm Linh thạch.

Đồng dạng Linh được, cũng là chứa ở nguyên một đám trong hộp ngọc, chỉnh tề mà xếp đặt tại cái khác trên kệ, phía trên cũng đều dán nhãn hiệu, còn có Linh đan, cũng là phân loại, không hoàn toàn là Kết Đan Kỳ phục dụng đấy, còn có Trúc cơ từng cái thời kì, đó là tạm gác lại ban thường cho cái đó người Trúc Cơ tu sĩ đấy.

Còn có phù lục, cũng là nhất điệp điệp mà để đặt đấy, còn có Pháp khí.
..

Cái đó một cái túi đựng đồ đều là như thế, liên tiếp năm cái.

Phạm An Quý cuối cùng chứng kiến thái tử điện hạ trữ vật vòng tay thời điểm, khoe miệng chưa phát giác ra co rúm, hắc và Phạm An Tâm hai mặt nhìn nhau, những thứ này túi trữ vật cùng trữ vật vòng tay, bao nhiêu

cái cho hần cùng Phạm An Tâm, đều có lẽ đầy đủ tu luyện tới Kết Đan Kỳ rồi.

"Tỷ. . ." Phạm An Quý thanh âm lần nữa khàn giọng.

"Đệ đệ, người minh bạch tỷ tỷ tại sao phải làm như vậy a, nếu như không bắt lấy cơ hội này, ta và người muốn thế nào mới có thể có được những thứ này tài nguyên? Đã có chúng, nếu không có Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí, chúng ta cũng có thể thuận lợi tiến giai đến Kết Đan Kỳ, chỉ cần đệ đệ người Kết Đan rồi, Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí sẽ là của người rồi, cái gì Đại công tử, con cưng của trời, ai cũng cầm không đi."

Phạm An Tâm con mắt quả thực muốn lóe tia lửa đi ra, nàng thẳng vào nhìn xem Phạm An Quý, "Những vật này là chúng ta hai tỷ muội đấy, đệ đệ, tỷ tỷ đã từng nói qua, nhất định phải làm cho người trở thành Thiên Đạo Tông tông chủ, người cũng nhất định sẽ trở thành tông chủ đấy."

Phạm An Quý nhìn xem Phạm An Tâm, tay của hần trong lúc bất tri bất giác gắt gao cầm lấy vậy miếng trữ vật vòng tay, trong nội tâm bề bộn, đi tới hết thấy tất cả tất cả trước mắt:

Tại Thiên Đạo Tông bên trong tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, không dám tùy ý biểu hiện tu vi, cố ý làm ra quần áo lụa là cử động; tại Bích Vân trong cốc cùng Mạc Tiểu Ngôn giao thủ, lần lượt thất bại; phản hời Thiên Đạo Tông trên đường, hần một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ còn muốn dựa vào Giản Nhược Trần giải cứu;

Còn có Giản Nhược Trần đối với trong túi trữ vật đồ vật khinh mạn thái độ, hần không...nhất phủng theo quên đúng là Giản Nhược Trần đối với Linh thạch khinh mạn, dường như nàng có thể hạ bút thành văn.

Còn có ly khai Thiên Đạo Tông về sau, Giản Nhược Trần đạm mạc mà nhìn hần, đối với hần nói nàng sẽ không quên đệ tử ngoại môn kẻ thù.

Còn có Phạm An Tâm làm hết thảy —— tại phủ thái tử tiệc tối nhìn lên đến những cái kia món ăn quý và lạ thời điểm bất tri bất giác, bị tất cả mọi người cười nhạo, vì mình nịnh nọt Thái Tử phi, thậm chí hi sinh chính mình chuẩn bị nường thân cho Thái tử. . .

Nhìn hẩn lấy Phạm An Tâm, nhìn lấy trong tay trữ vật vòng tay, bọn họ làm hết thảy, không cũng là vì những tu luyện này tài nguyên? Vì tăng lên tu vi? Vì. . . Đem mẫu thân giải cứu ra?

Hẩn ý thức được, trong lòng của hẩn đem đem mẫu thân giải cứu ra đặt ở cuối cùng, có thể lập tức hẩn liền tự nói với mình nói, bởi vì, chỉ có thực lực của hẩn tăng lên rồi, mới có thể giải cứu ra mẫu thân.

"Tỷ, cảm ơn người." Phạm An Quý thành thực thực lòng mà nói.

Phạm An Tâm trên mặt cuối cùng lộ ra dáng tươi cười, cái kia dáng tươi cười hay vẫn là như vậy dịu dàng, thật giống như nàng hay vẫn là Phạm An Quý cái kia không tiếp xúc ngoại giới tỷ tỷ.

"Đệ đệ, cùng tỷ tỷ nói cái gì cảm ơn." Phạm An Tâm đưa tay, nhẹ khẽ vuốt vuốt Phạm An Quý tóc, giống như lúc trước tại Thiên Đạo Tông bên trong.

"Tỷ, chúng ta trước hết tìm được Hoàng châu, đây còn muốn hai vị tiền bối hỗ trợ." Trong nháy mắt Phạm An Quý liền quyết định xuống.

"Tỷ tỷ nghe lời người." Phạm An Tâm thu tay lại, đem trữ vật vòng tay cùng túi trữ vật đều đẩy ngã Phạm An Quý trong tay, chính mình đầu lưu lại một, cẩn thận phóng tới trong ngực.

Phạm An Quý lôi kéo Phạm An Tâm tay, đem trữ vật vòng tay bộ trên tay của nàng, "Tỷ, đây là người lấy được, lý nên là của người."

"Ta và người tỷ đệ, còn điểm cái gì lẫn nhau." Phạm An Tâm nói như vậy lấy, nhưng không có cự tuyệt Phạm An Quý.

Phạm An Quý cười cười, nhưng vẫn là đưa trong tay túi trữ vật sửa sang lại xuống, bốn túi trữ vật trong đồ vật tất cả đều cũng đến một cái túi đựng đồ trong, tuy rằng chen chúc, nhưng hẳn chẳng qua là đem bên trong bảo vật dịch đi vào, kêu ngạo gì gì đó, hay vẫn là dùng nguyên bản trong túi trữ vật đấy, nhất thời cũng vậy mà đều buông xuống.

Cũng thế, Kết Đan tu sĩ trong túi trữ vật ở đâu có thể dễ dàng như vậy tràn đầy đấy, bốn túi trữ vật tiến đến cùng một chỗ, cũng mới không sai biệt lắm.

Còn lại túi trữ vật Phạm An Quý một chút Linh hỏa thiêu hủy, hai người bọn họ như thế coi như là trì hoãn không ít thời gian, Nguyên Anh ảo giác kiên nhẫn đầy đủ, bóng đen kia vậy mà cũng không có thúc giục.

Phạm An Tâm nhặt lên Diệp Chân la bàn, nhìn xem phía trên đánh dấu Hoàng châu xuất hiện phương vị, đối với hắc ảnh nhẹ nhàng cười nói: "Tiền bối cũng biết, lưu lạc đến đây Cửu Khúc động bên trong Hoàng châu ở nơi nào?"

Bóng đen kia từ trên thạch bích thoát ly, một lần nữa đứng ở trước mặt hai người, phảng phất là nhìn từ trên xuống dưới hai người, một hồi lâu nói: "Cho các người đạt được Hoàng châu, cùng ta có chỗ tốt gì?"

Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm trong nội tâm vui vẻ, hắc ảnh nói như thế, tất nhiên là biết rõ Hoàng châu tung tích.

Phạm An Quý trầm giọng nói: "Tiền bối muốn muốn được cái gì, nếu như là tỷ của ta đệ hai người có thể làm được đấy, tự nhiên sẽ cố gắng sức lực."

Bóng đèn kia trầm mặc một hồi nói: "Tỷ của người đệ hai người có thể làm được. . . Hừ hừ, nếu là người dám có thể đơn giản làm được, ta lại thể nào làm không được, nhìn tự cấp ta đây mấy cái mới mẻ tinh khí phân thượng, trước mang bọn người tìm được Hoàng châu."

Nói qua đi đầu đi thẳng về phía trước.

Phạm An Quý nghiêng đầu nhìn Nguyên Anh ảo giác liếc, tiếp theo quay đầu, vượt lên trước một bước đi đầu, đem Phạm An Tâm cùng Nguyên Anh ảo giác cùng nhau lưu tại sau lưng.

"Tiền bối." Phạm An Quý đuổi theo hắc ảnh.

Màu đen tựa hồ nghiêng đầu, rất là xem kỹ rồi Phạm An Quý liếc, "Như thế nào, người không lo lắng ta hút khô rồi người?"

"Vân bối bất quá Trúc Cơ trung kỳ, đây tu vi, tiền bối muốn làm gì, có lẽ không có sức phản kháng." Nhìn hắc ảnh đã hiểu mình và đối phương thực lực, ngược cũng không sợ ăn ngay nói thật.

"Như thế lời nói thật, được đến Kết Đan tu sĩ tinh khí, người điểm này tinh khí, tạm thời ta còn không để vào mắt." Hắc ảnh quay đầu, khinh thường nói.

"Tiền bối, một đội khác, bọn họ, có hay không gặp được phiền toái?" Phạm An Quý nhin xuống, vẫn hỏi đi ra.

"Người là chỉ ta có hay không hút khô rồi bọn họ?" Hắc ảnh tựa hồ là nghe xem rồi Phạm An Quý liếc, "Người là lo lắng bọn họ, hay vẫn là lo lắng cho mình?"

"Bên kia, có ta một người bạn." Phạm An Quý nói.

"Bằng hữu?" Hắc ảnh rất là suy tư một hồi, "Bên kia cái kia nữ tu?"

Phạm An Quý gật gật đầu, thừa nhận nói: "Vâng."

"Cái kia nữ tu a ——" hắc ảnh kéo cái trường âm, "Cái kia nữ tu, rất không tầm thường, bên kia hoàng tử, cũng so với các người bên này Thái tử mạnh mẽ."

Phạm An Quý trầm mặc một hồi, lại lắc đầu: "Cái kia nữ tu không tầm thường ta tin tưởng, về phần Lục hoàng tử so với Thái tử mạnh mẽ, bất quá là bởi vì có phụ trợ, cơ duyên xảo hợp."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 404: Vì Sao Nói Cho Người Biết

"Cơ duyên cũng là thực lực một bộ phận, người biết không, cái kia Lục hoàng tử căn bản cũng không có làm cho người ta Ngọc phù, tại đây phần tâm tính, có phải hay không liên so với các người bên này Thái tử mạnh mẽ?" Hắc ảnh nói ra

"Cái gì? Bọn họ không sợ hãi chính mình ảo giác?" Phạm An Quý không khỏi giật mình nói.

"Ha ha, người đoán?" Hắc ảnh vậy mà hài hước một câu.

Phạm An Quý lắc đầu, hắn như thế nào cũng không tin Lục hoàng tử bên kia, dĩ nhiên là chịu mặt đối với chính mình nội tâm ảo giác.

Sẽ không ai ảo giác cũng như Phạm An Tâm như vậy, thâm căn cố đế chấp niệm phải một cái đối với chính mình khẳng khẳng một mực đẳng cấp cao tu sĩ, có thể nghiền ép hết thầy Kết Đan tu sĩ, nhưng không có rõ ràng công pháp, pháp thuật.

Giống như Phạm An Quý chính mình, cũng không dám triệt hạ Ngọc phù, không dám mặt đối với chính mình ảo giác.

Tuy rằng hắn cũng không biết mình ảo giác sẽ là cái gì.

"Người phải biết, Cửu Khúc động bên trong ảo giác là có tính nhắm vào đấy, một đám tu sĩ, chỉ cần tại đặc biệt trong phạm vi, tất cả thần thức áp chế đều nhắm vào đi ở phía trước đấy." Hắc ảnh nói ra.

Phạm An Quý trầm mặc gật đầu.

"Chỉ cần vượt qua phía trước một người ảo giác, như vậy phía sau những người này liền an toàn."

Hắc ảnh bổ sung nguyên vẹn.

"Đi ở phía trước đúng rồi Giản tiên tử chứ" Phạm An Quý hỏi.

"Đúng vậy a, cái kia Giản tiên tử ảo giác cũng thật sự là kỳ quái, rõ ràng hoa lệ, khổng lồ, lại vậy mà không có lực sát thương." Hắc ảnh hồi tưởng xem qua hình ảnh, cũng không thấy lắc đầu.

"Đúng rồi, đã quên nói cho người biết, nơi đây thạch yêu quần lên bằng hữu của người rồi." Hắc ảnh nói tiếp.

"Thạch yêu?" Phạm An Quý còn đắm chìm tại hắc ảnh bên trên một câu nói trong, thực sự nghe rõ một cái quần chữ, biết rõ Giản Nhược Trần cũng không an toàn chi lo.

"Người vậy người bằng hữu phải năm thuộc tính tu vi, thạch yêu thích nhất rồi, đuổi kịp nàng, đuổi đều đuổi không đi —— người cái kia biểu lộ là cái gì? Lo lắng? Hâm mộ?"

Yên tâm đi, bằng hữu của người an toàn bên trên phải không có vấn đề rồi, chính là ta đều muốn hút nàng đều làm không được, có thạch yêu che chở, chỉ cần có tảng đá địa phương, thì có mạng tại.

Bất quá, người yên tâm được cũng sớm chút ít, bị thạch yêu quần lên đây, cũng không phải là chuyện gì tốt, nàng tu luyện ra được tất cả linh lực, cuối cùng toàn bộ muốn ngoan ngoãn cống hiến cho thạch yêu, nhất là nàng tế luyện rồi thạch yêu về sau, cạc cạc."

Hắc ảnh cuối cùng tiếng cười có chút nhìn có chút hả hê, Phạm An Quý trong nội tâm không khỏi sinh ra niềm xấu cảm giác.

"Tiền bối, vì sao không thể tế luyện thạch yêu?"

"Tại sao phải nói cho người biết?" Hắc ảnh cười lạnh một tiếng.

Phạm An Quý tấm há miệng, lại không biết trả lời như thế nào.

"Có thời gian người hay vẫn là lo lắng nhiều xuống, như thế nào cùng những người kia giải thích, các người trong những người này, làm sao lại còn lại hai người các người." Hắc ảnh có chút ít nhìn có chút hả hê nói.

"Tiền bối còn có ý kiến hay?" Phạm An Quý không thể không dẫn xuống hỏi thăm Giản Nhược Trần sự tình, trước quan tâm cạnh mình nói.

"Có a, cho các người đây người Nguyên Anh tiền bối ra tay, ngăn chặn bên kia mấy cái, ta liền tất cả đều hút rồi, không là được rồi?" Hắc ảnh nhẹ nhõm nói.

Xác thực, dưới mắt tự hồ chỉ có đây thì một cái thật tốt đề nghị.

"Tiền bối cũng biết tiến đến đây hai nơi đều là dạng gì thân phận? Vì sao tiến đến?" Phạm An Quý trong nội tâm khê động, hỏi.

"Người muốn thăm dò ta? Cái kia tiên tử ta không nhúc nhích được, động tới người vẫn là có thể đấy." Hắc ảnh uy hiếp một câu.

Phạm An Quý cười cười, "Tiền bối nói đùa, tại sao là thăm dò đây? Tiền bối nếu không phải biết, ta có thể nói cho tiền bối đấy, bên này vị này Đại hoàng tử phải Thái tử, tiền bối đã rõ ràng, bên kia trẻ tuổi nhất đúng rồi Lục hoàng tử, lần này tiến đến, hai vị hoàng tử vì tìm được Hoàng châu mang đi ra ngoài đấy."

Phạm An Quý nói qua nhìn xem hắc ảnh, hắc ảnh không có ngũ quan tướng mạo, tự nhiên cũng không thể nào chứng kiến hắc ảnh tâm tư, hắc ảnh nói tiếp: "Thái tử, cũng chính là Đại hoàng tử đã vắng mặt, bất luận tìm được hay không Hoàng châu, Lục hoàng tử Thái tử vị đều là xác định được rồi."

Cái bóng đen kia nhẹ khẽ hừ một tiếng, "Không nhất định a, Trịnh Hoàng còn có mấy cái hoàng tử, làm sao lại luân phiên được hẳn?"

"Ta đây cũng không rõ ràng rồi, dù sao cũng là hoàng gia sự tình, bất quá nghe nói, Nhị hoàng tử vốn cũng có thể trở thành Thái tử đấy, chẳng qua là một lòng bế quan tăng lên tu vi, không để ý tới tục sự, Tam hoàng tử cũng là phụ tá Đại hoàng tử đấy, chính mình chưa từng có nghĩ tới Thái tử vị trí."

Nói qua ha ha cười nói: "Vua nào triều thần nấy, ly khai Cửu Khúc động về sau, Thái tử vị trí không phải Lục hoàng tử không còn ai."

Hắc ảnh trầm mặc một hồi nói: "Ta thấy thế nào Lục hoàng tử không có ở đây tìm Hoàng châu?"

Phạm An Quý "A" rồi một tiếng nói: "Cái gì? Không có ở đây tìm Hoàng châu?"

Hắc ảnh nói: "Đúng vậy, bọn họ đang tìm."

Phạm An Quý kỳ quái nói: "Tìm người?" Tiếp theo bưng tỉnh đại ngộ nói: "Chẳng lẽ là đang tìm Nhị hoàng tử?"

Hắc ảnh tựa hồ hừ lạnh một tiếng, Phạm An Quý chú ý mà nhìn hắc ảnh.

"Nói như thế nào tìm Nhị hoàng tử?" Hắc ảnh hỏi.

Phạm An Quý trong nội tâm hầu như có thể xác định rồi, hắn chậm rãi nói: "Nghe đồn Nhị hoàng tử không phải chủ động bế quan đấy, là bị Đại hoàng tử nhốt tại rồi Cửu Khúc động bên trong, nhưng nghe đồn cuối cùng là nghe đồn, nếu không phải tiền bối nói như thế, ta cũng không nghĩ ra điểm ấy."

Hắc ảnh đã trầm mặc.

Phạm An Quý cũng nhất thời không biết nên nói cái gì, đầu là theo chân hắc ảnh bước chân, thỉnh thoảng cúi đầu liếc mắt nhìn la bàn.

Từng cái lối rẽ, hắc ảnh đều không chút nghi ngờ lựa chọn rồi một cái, la bàn biểu hiện khoảng cách đang tại tiếp cận, không biết vì sao, theo tiếp cận, Phạm An Quý trong nội tâm lại càng ngày càng bất an.

Cái bóng đen này sẽ là Nhị hoàng tử ảo giác chứ

Việc này ảo giác tựa hồ ngoại trừ thân thể, đã cùng bình thường tu sĩ hoàn toàn giống nhau.

Chẳng lẽ nói thời gian dài, Cửu Khúc động bên trong ảo giác cũng sẽ dần dần trở thành chân thật tồn tại?

Phạm An Quý không khỏi quay đầu lại nhìn xem Nguyên Anh ảo giác, hắn đang cùng Phạm An Tâm thân mật mà kề vai sát cánh hành tẩu, ảo giác nhìn xem Phạm An Tâm trong ánh mắt đều là yêu say đắm, Phạm An Tâm biểu lộ hơn nữa là hưởng thụ, là chuyện phải làm.

"Tiền bối, " Phạm An Quý bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề, "Chúng ta sẽ cùng Lục hoàng tử gặp được chứ "

Hắc ảnh nghiêng đầu, "Như thế nào? Không muốn gặp được? Không muốn nhìn người một chút bằng hữu?"

"Ta chỉ phải không biết nên giải thích thế nào, những người khác đều không thấy, chỉ còn lại có chúng ta." Phạm An Quý nói.

"Rất đơn giản a, người tử tử kia vừa nhìn chính là không bớt lo đấy, còn triệu hồi ra vậy thì một cái ảo giác, không cần người nói, người chỉ cần trầm mặc, mọi người liền tất cả đều nhìn đã hiểu, chỉ cần người nguyện ý, cái kia ảo giác sẽ thay người giải quyết hết thủy phiến toái." Hắc ảnh dụ hoặc lấy nói ra.

Phạm An Quý lắc đầu, hẳn cũng không biết mình là vì Giản Nhược Trần lắc đầu, hay vẫn là vì Lục hoàng tử lắc đầu.

"Coi như là không giải quyết, cũng không liên quan gì đến người có phải hay không, bất quá vô luận như thế nào dạng, hai người các người phiến toái đều lớn, lại để cho ta suy nghĩ a, Trịnh Hoàng sẽ sẽ không bỏ qua hai người các người đây? Còn có bọn họ? Kết Đan tu sĩ túi trữ vật, thái tử điện hạ trữ vật vòng tay, ha ha." Hắc ảnh nhìn có chút hả hê nói.

Phạm An Quý duy nhất moi ra trở lại đấy, chính là bọn họ sẽ rất nhanh cùng Lục hoàng tử người bên kia tụ hợp, mà tụ hợp về sau phiến toái, cũng sẽ rất nhanh xuất hiện.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 405: Giao Dịch Đạt Thành

Phạm An Quý cúi đầu nhìn lại một chút trên la bàn quất sắc mặt quang điểm, sau đó lại nhìn xem hắc ảnh, "Tiền bối, người cảm thấy, Lục hoàng tử bọn họ đang nhìn đến người về sau, sẽ là cái gì ý tưởng đây?"

Phạm An Quý không biết hắc ảnh nghe thế lời nói sẽ là cái gì ý tưởng, chỉ cảm thấy trong nội tâm có loại trả thù giống như vui vẻ, cũng vì chính mình loại này buồn cười ý tưởng cảm thấy bi ai.

Hắc ảnh cười lạnh một tiếng: "Người cho rằng ta sẽ để cho bọn họ chứng kiến ta?"

Phạm An Quý sợ run lên, chưa phát giác ra đứng vững.

"Đệ đệ." Phạm An Tâm bước nhanh về phía trước, "Làm sao vậy?"

Phạm An Tâm khước mắt còn mang theo thỏa mãn vui vẻ, hiển nhiên đắm chìm tại ảo giác đối với nàng che chở trong.

"Chúng ta rất có thể cùng Lục hoàng tử bọn họ gặp nhau." Phạm An Quý thoáng đắng chát mà nói.

"Gặp nhau thì thế nào? Bọn họ còn có thể đoạt được Hoàng châu?" Phạm An Tâm khiêu mi nói, "Chúng ta có hai vị tiền bối hỗ trợ."

"Ai nói ta sẽ hỗ trợ." Hắc ảnh hừ lạnh nói.

Phạm An Tâm không khỏi kinh ngạc xuống, bỗng nhiên nở nụ cười một tiếng, "Cùng lắm thì, đệ đệ, chúng ta ngay ở chỗ này bế quan tiến giai,

đệ đệ, nếu không chúng ta cũng không đi tìm Hoàng châu rồi, nơi đây nhiều như vậy có sẵn động phủ, ta và người bề quan, đợi đến lúc Kết Đan về sau sẽ rời đi."

Còn không có đợi Phạm An Quý trả lời, vậy Nguyên Anh ảo giác cũng nói: "Phạm đạo hữu, nếu là có người đối với người cùng Phạm tiên tử bất lợi, chính là đối với ta bất lợi, người yên tâm, bất luận là ở chỗ này bề quan, vẫn phải là đến Hoàng châu, ta tất nhiên sẽ giúp đỡ các người giúp một tay."

Phạm An Quý hít sâu một hơi nói: "Không phải đạt được Hoàng châu không gặp được Hoàng châu vấn đề, tiền bối, tỷ, chúng ta không thể vĩnh viễn ở lại Cửu Khúc động bên trong, luôn luôn muốn lúc rời đi, phải có một phù hợp lý do thoái thác, để giải thích Thái tử vẫn lạc."

"Còn muốn cái gì lý do thoái thác? Thái tử là ta cùng vị này cùng nhau tru sát đấy, cùng các người có quan hệ gì đâu?" Nguyên Anh tu sĩ nói.

Đây lý do thoái thác, chính là cùng Phạm An Tâm ý tưởng cùng loại rồi, không hổ là Phạm An Tâm ảo giác, Phạm An Quý lắc đầu, giải thích nói: "Chúng ta cùng tiền bối cùng một chỗ, tiền bối tru sát tất cả mọi người, đơn độc để lại tỷ của ta đệ hai người, không tốt phân trần."

Hắn thực tế muốn nói, nếu như người việc này ảo giác có thể cùng chúng ta cùng nhau ly khai Cửu Khúc động, vậy tự nhiên không cần e ngại bên ngoài tu sĩ, nhưng phải hai người các người đều chỉ có thể ở lại Cửu Khúc động bên trong, một khi ly khai Cửu Khúc động, bọn họ tự nhiên là nguy hiểm muôn phần rồi.

Không ai có thể buông tha bọn họ, bất luận là hoàng thất hay vẫn là các tu sĩ.

Hoàng thất sẽ không dễ dàng tha thứ phản bội Đại hoàng tử, giết chết Đại hoàng tử tu sĩ tiêu dao, những tu sĩ kia cũng sẽ không cho phép hãm hại

người mang theo Đại hoàng tử cùng Kết Đan tu sĩ trữ vật vòng tay trữ vật túi trữ vật ly khai.

Nguyên Anh tu sĩ hừ lạnh một tiếng, tựa hồ không cho là đúng, hắc ảnh tức thì cạc cạc nở nụ cười một tiếng, rất là nhìn có chút hả hê.

Một đoàn người tiếp tục đi về phía trước, Phạm An Tâm đầu lông mày cau lại, dù là Nguyên Anh ảo giác lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ an ủi, cũng không cách nào bình phục, Phạm An Quý trong đầu vô số ý niệm trong đầu xuất hiện, bao nhiêu cái tuy nhiên cũng cảm thấy không cách nào áp dụng.

Chỉ có hắc ảnh cái gì cũng nhìn không ra, nhân nhĩ phía trước vừa đeo đường, Phạm An Quý ánh mắt vô ý thức rơi vào hắc ảnh sau lưng đeo, bỗng nhiên, một cái bị xóa đi tới ý niệm trong đầu xuất hiện lần nữa.

Cái bóng đen này đã rõ ràng mình là ảo giác rồi, có thể Nguyên Anh ảo giác nhưng lại không biết chính hắc ảnh cũng là ảo giác, nói như vậy thì, hắc ảnh ảo giác đã ra đời chính mình thần trí.

"Ta không phải người." Những lời này xuất hiện lần nữa tại Phạm An Quý trong đầu, hắc ảnh nói hắc ảnh mình không phải là thời điểm, trong giọng nói không cam lòng, tức giận cực kỳ rõ ràng.

Hắc ảnh nếu ra đời chính mình thần trí, cái kia chính là không bị nguyên người đã khống chế, vậy thì có thể bị chính mình sử dụng.

Chỉ cần cho hắc ảnh một cái thân thể.

Rất phù hợp ảo giác thân thể sẽ là ai? Là hắc ảnh nguyên người.

"Tiền bối." Phạm An Quý bỗng nhiên thần thức truyền âm nói.

Hắc ảnh thân thể có chút cho điểm phản ứng, Phạm An Quý càng xác định, hắc tiếp tục nói: "Ta có thể là tiền bối làm mấy thứ gì đó?"

Một hồi lâu hắc ảnh nói: "Người xác định?" Những lời này xuất hiện ở Phạm An Quý thần thức trong, Phạm An Quý càng thêm xác định ý nghĩ của mình rồi.

Trên thế giới không có không thể chuyện giao dịch, chỉ cần người cam lòng đại giới.

Hắc ảnh cũng rất giống như trút được gánh nặng, bốn người —— nếu như đều tính ăn ở mà nói —— nhanh hơn tốc độ.

Mấy chục thước thạch bích khác một bên, Giản Nhược Trần một nhóm tốc độ của con người cũng đang tăng nhanh, nhưng cách không được bao lâu, thạch yêu tổng hội ý bảo Giản Nhược Trần đứng xuống, không phải cho nàng một khối tinh sa quặng mỏ, chính là tìm được một cây hoa cỏ Linh dược, trong lúc vô hình tốc độ liền hơi chút chậm lại.

Việc này tiểu đội bầu không khí cũng bắt đầu cổ quái.

Tuy rằng Giản Nhược Trần chia vào trước nhất bên cạnh, nhưng Cửu Khúc động bên trong đối với tâm thần nhiều loạn vẫn đang tồn tại, theo trong động thời gian kéo dài, đang trong lòng không ngừng phóng đại.

"Tiểu chủ nhân, phía sau người những người này muốn áp chế không nổi rồi." Huyết Sát một mực quan sát đến tất cả mọi người, nhàm chán cực kỳ nói, "Cái kia Mạc Tiểu Ngôn, muốn bạo phát."

Giản Nhược Trần cũng không khỏi quay đầu lại, đối diện bên trên Mạc Tiểu Ngôn hai mắt, lại càng hoảng sợ, Mạc Tiểu Ngôn hai mắt đều muốn màu đỏ tươi rồi, đang thẳng vào nhìn sang.

Hai mắt vừa đối mắt, Mạc Tiểu Ngôn đã cảm thấy trong thân thể oanh một chút, một loại bạo ngược đẩy, đều muốn đem Giản Nhược Trần bắt lấy theo như tại thân thể của mình bên trong cảm giác trong chốc lát muốn bộc phát, nàng dốc sức liều mạng chịu đựng, tự nói với mình bây giờ không phải là thời điểm, có thể như thế nào cũng chịu đựng không được.

Giản Nhược Trần liếc qua Diệp Phi, Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt lập tức theo lấy Giản Nhược Trần ánh mắt di động đến Diệp Phi trên người, hung hăng mà trừng mắt Diệp Phi, giống như sau một khắc muốn đem Diệp Phi bắt lấy, hung hăng xé rách bình thường.

Diệp Phi lại đối với Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt làm như không thấy, nhìn thấy Giản Nhược Trần quay đầu lại, đối với nàng ôn hòa cười cười, Giản Nhược Trần trong nội tâm khẽ động, phải nhìn...nhà Mạc Tiểu Ngôn bộ dạng, mơ hồ đã hiểu.

"Diệp thiếu gia." Giản Nhược Trần quay đầu trở lại, thần thức nói, "Mạc Tiểu Ngôn. . ."

"Ta từ có chừng mực." Diệp Phi đã cắt đứt Giản Nhược Trần mà nói.

"Tiểu Ngôn, ngươi làm sao vậy?" Triệu Xuân Thu trong nội tâm cũng một mực táo bạo đẩy, giống như có loại không minh bạch tâm tình chỗ xung yếu phá áp chế, mãnh liệt mà ra, hắn vô thức theo Giản Nhược Trần ánh mắt nhìn thoáng qua Mạc Tiểu Ngôn, nhìn thấy Mạc Tiểu Ngôn màu đỏ tươi con mắt, đang hung dữ mà trừng mắt Diệp Phi, không khỏi kêu lên.

Mọi người toàn bộ đều nhìn về Mạc Tiểu Ngôn, Vương tổng quản cùng Chu thành chủ cũng kinh hô một tiếng, "Mạc tiên tử!"

Giản Nhược Trần phía trước bên cạnh cũng đứng vững, nàng quay đầu trở lại, ánh mắt ở đâu cũng không dám rơi xuống, chỉ mong lấy Mạc Tiểu Ngôn.

"Tiểu Ngôn." Triệu Xuân Thu quát, một tiếng này dùng tới rồi thần thức chấn nhiếp, đều muốn đem Mạc Tiểu Ngôn tỉnh ngủ, có thể không cần phải thần thức chấn nhiếp khá tốt, đây dùng một lát lên, Mạc Tiểu Ngôn đối với không chế của mình triệt để biến mất.

"Diệp Phi, Giản sư muội là của ta!" Mạc Tiểu Ngôn kêu lên, bỗng nhiên đưa tay liền hướng Diệp Phi đập đi tới.

Mọi người cả kinh, Vương tổng quản lập tức đưa tay, một đạo nhu hòa linh lực ngăn trở tại Diệp Phi trước người.

Triệu Xuân Thu kinh ngạc ở bên trong, không cần nghĩ ngợi, đưa tay hướng Mạc Tiểu Ngôn người vỗ một cái, một đạo linh lực lập tức chui vào đến Mạc Tiểu Ngôn trong thân thể, phong bế kinh mạch của nàng.

"Thả ta ra, Diệp Phi, ta muốn giết ngươi!" Mạc Tiểu Ngôn kinh mạch bị phong ấn, không cách nào kích phát ra linh lực, còn có thể nói chuyện, còn có thể giãy dụa, nàng nghiêng răng nghiêng lợi nói hết câu này, quay đầu liền nhìn xem Giản Nhược Trần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 406: Là Người Hại Nàng

"Triệu sư bá người thả ta ra, người giúp ta đem Giản sư muội bắt trở lại!" Mạc Tiểu Ngôn cao giọng kêu, giãy giụa lấy muốn tiến lên.

Triệu Xuân Thu đưa tay bắt lấy Mạc Tiểu Ngôn cánh tay, ánh mắt lợi hại mà nhìn Giản Nhược Trần nói: "Giản Nhược Trần, người đối với Tiểu Ngôn làm cái gì?"

Tất cả mọi người tại chỗ đứng thẳng, Vương tổng quản hộ tại Diệp Phi trước người, Triệu Xuân Thu cầm lấy Mạc Tiểu Ngôn cánh tay, Chu thành chủ không hiểu mà tả hữu nhìn quanh, Lạc Phàm đứng ở Giản Nhược Trần một bên, mấy người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ kinh ngạc mà nhìn đây hết thảy.

"Giản Nhược Trần!" Triệu Xuân Thu thiếu một ít nghiến răng nghiến lợi, ba chữ kia từ trong miệng hắt ra, giống như muốn đem Giản Nhược Trần băm thây vạn đoạn bình thường.

"Triệu tiên bối, ta một mực ở phía trước dẫn đường, ta đối với Mạc sư tỷ có thể làm cái gì?" Giản Nhược Trần hít sâu một hơi, nàng biết rõ đây là Diệp Phi cho cơ hội của nàng, nàng không thể bỏ qua cơ hội này.

"Giản sư muội, người tới đây, người tới đây!" Mạc Tiểu Ngôn tại Triệu Xuân Thu trong tay giãy giụa lấy, đầu phải kinh mạch của nàng bị phong ấn, đây giãy giụa thoát nhìn liền không có bất kỳ độ mạnh yếu.

"Tiểu Ngôn, người tỉnh táo xuống." Triệu Xuân Thu nhẹ giọng trấn an Tiểu Ngôn một câu.

"Triệu sư bá, ta không cần Giản sư muội ly khai, không cần nàng xem thấy người khác, nàng là của ta, ai cũng không có thể mang đi nàng." Mạc Tiểu Ngôn giãy giụa lấy, bỗng nhiên trở tay bắt lấy Triệu Xuân Thu, cầu khẩn nói, chẳng qua là nàng trong miệng nói như vậy lấy, con mắt hay vẫn là nhìn xem Giản Nhược Trần, dường như chỉ cần ánh mắt một dịch chuyển khỏi, không, cho dù là nháy mắt, Giản Nhược Trần sẽ biến mất không thấy gì nữa bình thường.

Lời kia vừa thốt ra, tất cả mọi người ngây dại.

"Người nói cái gì?" Triệu Xuân Thu giật mình.

"Giản sư muội là của ta." Mạc Tiểu Ngôn dường như thần trí đều không rõ ràng lắm, chỉ nhớ rõ một câu nói kia.

"Mạc tiên tử, Giản tiên tử tại sao là người hay sao?" Vương tổng quản bỗng nhiên xông về phía trước một câu.

"Vương tổng quản." Triệu Xuân Thu kêu lên, thủ hạ bỗng nhiên một dùng sức, một đạo linh lực lập tức liền phong bế ở Mạc Tiểu Ngôn âm thanh, Mạc Tiểu Ngôn chỉ có thể há miệng, lại một câu cũng nói không nên lời.

Nàng miệng không thể nói, người không thể động, ánh mắt lại thẳng vào nhìn xem Giản Nhược Trần, màu đỏ tươi trong hai tròng mắt giống như muốn chảy ra huyết lệ đi ra.

Mọi người đều bị Mạc Tiểu Ngôn bộ dáng như vậy kinh sợ rồi.

"Triệu đường chủ, Mạc tiên tử lời này là có ý gì? Nàng đều muốn đối với Giản tiên tử làm cái gì?" Vương tổng quản tâm niệm vừa động, liền cảm thấy được không được bình thường.

Hắn đối với Giản Nhược Trần hiện tại hận không thể nâng trong tay, cung cấp tại trong lòng.

Giản Nhược Trần đã thành Trịnh quốc áo cơm cha mẹ rồi, hắn sở dĩ hoàn toàn đứng ở Diệp Phi bên này, cũng là bởi vì Giản Nhược Trần việc này trợ lực.

Chỉ cần Giản Nhược Trần còn trợ lấy Diệp Phi, Trịnh quốc sẽ càng ngày càng giàu có, cũng sẽ càng ngày càng lớn mạnh, lúc đó, chẳng những có trở thành cấp hai văn minh quốc gia khả năng, liền là chính bản thân hắn cũng có tiền giai Nguyên Anh hy vọng.

Có thể Mạc Tiểu Ngôn lại đối với Giản Nhược Trần như thế ác nói, thậm chí không cho phép Giản Nhược Trần liếc mắt nhìn Diệp Phi, nháy mắt, về Mạc Tiểu Ngôn lời đồn đãi tất cả đều xuất hiện trong đầu, việc này ưa thích luyện chế không hiểu Linh đan, ác ý trên cột tu sĩ Được Vương Cốc đại tiểu thư, đối với Giản Nhược Trần như thế tham muốn giữ lấy, là muốn đem Giản Nhược Trần làm của riêng?

Hắn bị ý nghĩ này kích thích được lại càng hoảng sợ, không khỏi quay đầu lại nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần đang im lặng mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, giống như Mạc Tiểu Ngôn không có phát cuồng, không có đối với nàng nói ra như vậy lời nói trở lại.

"Triệu đường chủ, người buông ra Mạc tiên tử, ít nhất làm cho nàng nói ra, người yên tâm, chúng ta đối với Giản tiên tử nhìn trúng, đồng dạng cũng nhìn trúng Mạc tiên tử, sẽ không đối với Mạc tiên tử như thế nào đấy." Chu thành chủ cũng nói.

"Triệu tiên bối, " Diệp Phi lúc này mới từ từ mở miệng nói, "Mạc tiên tử hay là trong cái gì ám toán, hay vẫn là buông nàng ra, ít nhất làm cho nàng có thể nói chuyện."

Triệu Xuân Thu chần chờ xuống, hắn vừa rồi cũng là cho rằng Mạc Tiểu Ngôn phải trúng ám toán, có thể linh lực dò xét, một điểm vấn đề cũng không có, lại nhìn Mạc Tiểu Ngôn, nàng gắt gao nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, ánh mắt kia vậy mà làm cho người ta nhìn xem sợ hãi.

Liên tưởng đến Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần gặp nhau về sau một loạt sự tình, Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần thấp si mê, bảo vệ, hắn bỗng nhiên quay đầu, trừng mắt Giản Nhược Trần nói: "Giản Nhược Trần, ta Được Vương Cốc đối đãi người không tệ, Tiểu Ngôn nàng đối với người càng là toàn tâm toàn ý, người vì sao phải hại Tiểu Ngôn?"

Thốt ra lời này, tất cả mọi người kinh ngạc mà nhìn Giản Nhược Trần, tính cả Vương tổng quản cũng kinh ngạc một tiếng, hoàn toàn không thể tin được.

Giản Nhược Trần cười khổ: "Triệu tiên bối lời này từ đâu nói lên?"

"Người dám nói Tiểu Ngôn hiện tại như vậy, cùng người không quan hệ?" Triệu Xuân Thu lạnh lùng nói.

Giản Nhược Trần hít sâu một hơi nói: "Triệu tiên bối, coi như là cùng ta có liên quan, tiên bối cũng muốn lại để cho Mạc sư tỷ mở miệng nói chuyện a."

"Đúng đấy, Triệu đường chủ, người lại để cho Mạc tiên tử nói một chút, nói rồi mọi người chúng ta mới biết được, đến cùng đây hết thảy cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Vương tổng quản cũng nói.

Triệu Xuân Thu trừng mắt Giản Nhược Trần, trong nội tâm càng phát ra hoài nghi, hắn như thế nào chịu buông ra Mạc Tiểu Ngôn, hắn cũng lo lắng Mạc Tiểu Ngôn thần chí không rõ phía dưới, nói ra cái gì kinh hãi thế tục mà nói.

Chẳng qua là cười lạnh một tiếng: "Giản Nhược Trần, người còn đem Tiểu Ngôn làm hại không đủ chứ "

Giản Nhược Trần mí mắt thả xuống xuống, giương mắt về sau, mặt không biểu tình, "Triệu tiên bối nếu nói như vậy, ta cũng không thể nói gì hơn, coi như là ta làm hại Mạc sư tỷ a, Triệu tiên bối đều muốn ta làm như thế nào."

"Giản tiên tử không thể, chúng ta chỉ thấy Mạc tiên tử bỗng nhiên phát cuồng, trước muốn giết Lục hoàng tử, sau đó còn muốn bắt người nhốt, nói như thế nào là người làm hại Mạc tiên tử?" Chu thành chủ lập tức nói.

"Triệu đường chủ, Mạc tiên tử yêu thích luyện chế kỳ lạ quý hiếm cổ quái Linh đan, chẳng lẽ là chính mình luyện đan phục dụng đã uống nhầm thuốc, ngay cả Giản tiên tử nhìn Lục hoàng tử một mắt cũng không có thể rồi hả? Giản tiên tử một mực phụ tá Lục hoàng tử, chúng ta rõ như ban ngày, chẳng lẽ về sau cũng không thể là Lục hoàng tử sử dụng? Chỉ có thể về nhà của người Mạc tiên tử rồi hả?"

Vương tổng quản mới đạt được Giản Nhược Trần lực lượng, ở đâu cho phép Giản Nhược Trần có may mắn ủy khuất, huống chi tiến vào đến Cửu Khúc động đến nay, Giản Nhược Trần còn đối với mọi người có rất nhiều trợ lực, cũng lập tức bất mãn nói.

Triệu Xuân Thu cứng họng, hẳn ở đâu không biết Chu thành chủ cùng Vương tổng quản mà nói không chỉ là bảy tám phần đạo lý, chẳng qua là hấn che chở Mạc Tiểu Ngôn đã thành thói quen, không chịu để cho nàng được may mắn ủy khuất, càng là trong lòng vào trước là chủ rồi, cho rằng Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn tiếp cận không có hảo ý.

Mạc Tiểu Ngôn từ trước đến nay liền không có một cái nào thành thực thực lòng bằng hữu, đối với Giản Nhược Trần toàn tâm toàn ý, nhưng này

toàn tâm toàn ý cuối cùng lại muốn phát cuồng, không phải Giản Nhược Trần động tay chân vậy là cái gì.

Bộ ngực của hắn cao thấp vài cái, miễn cưỡng nhin xuống nộ khí, chỉ nhìn lấy Giản Nhược Trần nói: "Nhà của ta Tiểu Ngôn đối với Giản tiên tử như thế nào, Giản tiên tử có dám nói thật?"

Giản Nhược Trần nhìn xem Triệu Xuân Thu, hai mắt thanh tịnh, mọi người liền gặp được Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt theo Giản Nhược Trần ánh mắt dời đi chỗ khác, đợi chứng kiến Triệu Xuân Thu thời điểm, đã là hung dữ đầy, hận không thể Triệu Xuân Thu như vậy biến mất bình thường.

Tất cả mọi người âm thầm kinh hãi, Vương tổng quản cùng Chu thành chủ liếc nhau một cái, hai mắt nhìn nhau.

Triệu Xuân Thu theo tầm mắt của mọi người nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, đợi chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt thời điểm, tâm thoáng cái mát xuống dưới, Mạc Tiểu Ngôn cơ hồ là điên mà trừng mắt hắn.

Hắn mãnh liệt quay đầu, bờ môi rung động, đối với Giản Nhược Trần nói: "Người xem một chút nàng, người hại nàng như thế."

Mấy chữ này nói được thanh âm run rẩy, thống khổ muôn phần.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 407: Người Cũng Có Trách Nhiệm

Triệu Xuân Thu phải đem Mạc Tiểu Ngôn cho rằng nữ nhi của mình giống như bảo vệ, bằng không thì hẳn đường đường một cái Dục Vương Cốc Đường chủ, như thế nào chịu đi theo Mạc Tiểu Ngôn bên người họ nàng an nguy.

Mọi người xem lấy hẳn thống khổ khuôn mặt, chưa phát giác ra cảm động lây, Vương tổng quản nhìn Giản Nhược Trần liếc, thầm nghĩ nếu là có người hại Giản Nhược Trần, hẳn nói chung cũng là như thế a.

Lại nhìn Mạc Tiểu Ngôn, cũng theo Triệu Xuân Thu thanh âm nhìn xem Giản Nhược Trần, hai mắt si ngốc, hận không thể đem Giản Nhược Trần chứng kiến trong lòng mình, mọi người nhất thời cũng không biết nên nói như thế nào, làm như thế nào.

"Triệu tiên bối, Tiểu Ngôn từ nhỏ chuẩn bị được sủng ái nịch, chẳng những đến từ cha và anh, còn có đồng môn sư bá, sư huynh sư đệ, tất cả mọi người đối với nàng đều là sủng ái cưng chiều chi tâm, cho rằng làm cho nàng muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, liền là đối với nàng lớn nhất yêu mến."

Giản Nhược Trần bỗng nhiên mở miệng gọi thẳng Mạc Tiểu Ngôn danh tự, hay vẫn là với Tiểu Ngôn hai chữ xưng hô, đầu hai chữ này, như thế trôi chảy, đã nói lên xưng hô thế này tại Giản Nhược Trần trong nội tâm đã lâu rồi.

Đầu muốn nhìn hai người làm việc, có thể nhìn ra, Giản Nhược Trần tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng hành vi cử chỉ đều bị tiến thoái có tốc độ, Mạc Tiểu Ngôn tuy rằng hơn một trăm tuổi, lại giống như tiểu cô nương như vậy theo tính.

Giản Nhược Trần gọi thẳng Tiểu Ngôn hai chữ, thật sự là lại chuẩn xác nhất.

Nghe nữa kể tiếp vài câu, càng là nói được xác thực, Mạc Tiểu Ngôn tại Dực Vương Cốc bên trong, chính là muốn gió được gió muốn mưa được mưa. Tất cả mọi người đối với nàng cực chiều có tốt, nói cái gì phải cái gì, đều cho rằng đó mới là lớn nhất yêu mến.

Giản Nhược Trần thở dài nói: "Tất cả mọi người cho rằng Tiểu Ngôn đây trong đầu kỳ quái luyện đan ý tưởng phải thông minh, chẳng phải biết, nàng chẳng qua là hy vọng có thể như bình thường giống như bị người đối đãi, mọi người đối với nàng không chỉ là cực chiều quan tâm, còn có thể cùng nàng trao đổi, không chỉ có chỉ đem nàng cho rằng Dực Vương Cốc đại tiểu thư, còn có thể khi nàng phải thật sự Mạc Tiểu Ngôn.

Cho nên, làm như ta ngang hàng mà cùng nàng trao đổi về sau, nàng liền lập tức lâm vào loại này đối với nàng cực kỳ lạ lẫm, lại cực kỳ vui vẻ trao đổi ở bên trong, loại này trao đổi ở bên trong, ta không có đem nàng cho rằng một cái cao cao tại thượng đại tiểu thư khúm núm, nàng ước chừng là lần đầu tiên cảm thấy ngang hàng.

Lại bởi vì chúng ta đều là nữ tu, lẫn nhau có thể tại bất cứ chuyện gì bên trên nói thoải mái, không cần có bất luận cái gì bận tâm." Nói đến đây, Giản Nhược Trần thở dài một tiếng.

Nàng nói những lời này thời điểm, vẫn nhìn Mạc Tiểu Ngôn con mắt, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn con mắt cuối cùng từ trong hốc mắt lặn xuống trở lại.

"Tiểu Ngôn cùng Lạc đạo hữu đã từng tại trên bảo thuyền trò chuyện với nhau thật vui." Giản Nhược Trần lúc nói lời này, ánh mắt không có dịch chuyển khỏi, hay vẫn là bình tĩnh mà nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn.

Một bên Lạc Phàm nói khẽ: "Không chỉ có tại trên bảo thuyền, tại Bích Vân trong cốc, Mạc tiên tử cũng rất khoái nhạc, cùng ta, cùng Phạm An Quý đạo hữu."

Triệu Xuân Thu nhớ tới lúc ban đầu tại trên bảo thuyền đồng hành, nhớ tới Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm, Giản Nhược Trần cùng một chỗ thời điểm, khi đó hẳn chỉ thấy Mạc Tiểu Ngôn vui vẻ, lại thật không ngờ muốn thúc đẩy nàng cùng Lạc Phàm, nếu như Giản Nhược Trần phải Lạc Phàm, vậy liền sẽ không phát sinh hôm nay những chuyện này.

"Ở chung càng nhiều, Tiểu Ngôn liền càng thích loại này ở chung thời điểm nhẹ nhõm, nàng có thể gởi lên bờ vai của ta, thậm chí gởi lên tay của ta nghỉ ngơi, ước chừng chính là loại này buông lỏng tâm tình, làm cho nàng không cách nào dứt bỏ a."

Mọi người đều bị Giản Nhược Trần mà nói sợ ngây người, một người tu sĩ, chịu đem đầu của mình đặt ở cái khác tu sĩ trong tay, đây muốn thế nào tín nhiệm? Ước chừng chỉ có song tu đạo hữu mới có thể như thế.

Có thể nàng hai người không phải song tu đạo hữu, liền Giản Nhược Trần nói, cũng chỉ là bằng hữu.

Có thể đầu là bằng hữu chứ

"Triệu đường chủ, những lời này Mạc tiên tử cũng cũng nghe được rồi, người buông ra Mạc tiên tử, nhìn nàng nói như thế nào." Vương tổng quản trầm giọng nói.

Triệu Xuân Thu chần chờ xuống, buông ra khống chế Mạc Tiểu Ngôn thân thể, chẳng qua là còn phong bế kinh mạch của nàng.

Mạc Tiểu Ngôn si ngốc mà nhìn Giản Nhược Trần, hai hàng nước mắt chảy xuống.

"Giản sư muội, người không quan tâm ta sao?" Mạc Tiểu Ngôn mang theo nước mắt mà nói, quả thực muốn cho Triệu Xuân Thu tan nát cõi lòng rồi.

Bọn họ Dược Vương Cốc đại tiểu thư, tại sao muốn như thế đáng thương mà cầu khẩn một ngoại nhân.

Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, chậm rãi lắc đầu, nhẹ nói nói: "Làm sao lại như vậy?"

"Sẽ đấy, ta chỉ muốn ánh mắt của người xem ta, có thể người còn nhìn xem hân, bọn họ, ta muốn người vĩnh viễn cùng ta, có thể người còn muốn cùng người khác, ta chỉ có người một cái, có thể người đã có nhiều người như vậy."

Mạc Tiểu Ngôn nhẹ giọng nói lấy, hai mắt đăm lẹ mà nhìn qua Giản Nhược Trần, "Người đã đáp ứng của ta. . ."

"Ta đáp ứng người đấy, sẽ không đổi ý." Giản Nhược Trần cực nhanh mà đón, tựa hồ là không muốn Mạc Tiểu Ngôn nói xong.

Nhưng Mạc Tiểu Ngôn căn bản cũng không có chú ý tới, nói tiếp: "Để cho ta đem người luyện chế thành Nội Đan, vĩnh viễn cùng ta cùng một chỗ."

Lời này như sét đánh bình thường vang ở tất cả mọi người bên tai, tất cả mọi người không thể tin được mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, sau đó kinh ngạc mà nhìn Giản Nhược Trần.

Diệp Phi nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, nhắc tới tâm cuối cùng buông.

Hắn đã sớm nhìn ra Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần cảm giác không đúng, lại cũng thật không ngờ dĩ nhiên là như thế.

Giản Nhược Trần không nói gì mà thở dài một tiếng, hòa nhã nói: "Tiểu Ngôn. . ." Cũng rất cuộc không cách nào nói ra cái gì.

Diệp Phi trăm phương ngàn kế sáng tạo cơ hội này, làm cho nàng thoát khỏi Mạc Tiểu Ngôn đối với ảnh hưởng của nàng, giam cầm, nàng sao có thể phụ lòng Diệp Phi tâm ý, mà nàng cũng không cách nào có lý chẳng sợ mà đối với chính mình nói, nàng không cần Diệp Phi trợ giúp.

Tuy rằng nàng có lý do cho là mình sẽ ở Mạc Tiểu Ngôn lúc trước vượt lên trước một bước Kết Đan, như vậy Mạc Tiểu Ngôn ý tưởng liên không cách nào áp dụng, có thể nàng cũng biết, bị thạch yêu quần lên, tu vi của nàng có lẽ không cách nào nhanh như vậy mà nâng cao.

Mà hết thầy này nói mở, đối với mình là trợ giúp lớn lao, đối với Mạc Tiểu Ngôn làm sao cũng không như thế, làm cho nàng nhận rõ nội tâm của nàng chính thức ý tưởng, nàng đối với chính mình chiếm hữu, chỉ là bởi vì nàng thiếu khuyết bằng hữu, không có bằng hữu.

"Triệu đường chủ, " Vương tổng quản thanh âm lạnh xuống, "Ta vậy mà không biết, Dược Vương Cốc đại tiểu thư lại muốn với tu sĩ luyện đan."

Triệu Xuân Thu ghen hòng nhìn trần trối, đây là Mạc Tiểu Ngôn chính miệng gây nên, vẫn còn là Giản Nhược Trần tận lực cắt ngang phía dưới, hắn căn bản là không thể nào phủ nhận.

"Triệu đường chủ, không nói Giản tiên tử đối với Lục hoàng tử phụ tá, dù là Giản tiên tử chính là một cái bình thường tu sĩ, cũng không nên bị luyện chế thành Nội Đan a, huống chi Giản tiên tử đối với Mạc đại tiểu thư bảo vệ chi tâm, Mạc đại tiểu thư sao có thể như thế lấy oán trả ơn."

Chu thành chủ cũng nghĩa chánh từ nghiêm nói.

Triệu Xuân Thu không lời nào để nói.

Hắn là bao che khuyết điểm chi nhân, có thể cũng không phải không phân tốt xấu chi nhân, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn như thế đối thoại, xác nhận hắn lúc ban đầu ý tưởng cũng không chính xác, Giản Nhược Trần làm Mạc Tiểu Ngôn phải muội muội giống như bảo vệ, Mạc Tiểu Ngôn cũng làm Giản Nhược Trần là bằng hữu giống như tín nhiệm.

Chẳng qua là liền Giản Nhược Trần nói, tất cả mọi người đối với Mạc Tiểu Ngôn đều là cưng chiều, không có chính thức quan tâm qua ý nghĩ của nàng, nàng mới trầm mê tại đối với Giản Nhược Trần tham muốn giữ lấy ở bên trong, đã bị mất phương hướng chính mình.

"Tiểu Ngôn. . ." Triệu Xuân Thu nghiêng đầu nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, Mạc Tiểu Ngôn vẫn đang si ngốc mà nhìn Giản Nhược Trần, giống như muốn đem Giản Nhược Trần chứng kiến trong ánh mắt của nàng, trong nội tâm giống nhau.

"Giản tiên tử, Tiểu Ngôn biến thành như vậy cũng là bởi vì người." Triệu Xuân Thu bỗng nhiên quay đầu đối với Giản Nhược Trần nói, "Là người cho Tiểu Ngôn sai lầm ý tưởng, người cũng có trách nhiệm."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 408: Gia Tỷ Đơn Thuần

Mọi người sững sờ, Vương tổng quản vừa muốn trả lời lại một cách mỉa mai, giương mắt liền chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn treo nước mắt hai mắt, cặp mắt kia si ngốc mà nhìn Giản Nhược Trần, thật giống như nhìn mình sinh mệnh thứ trọng yếu nhất, chưa phát giác ra liền thu miệng.

"Tiểu Ngôn không có gặp được trước người nhiều vui vẻ, phải, nàng là ưa thích trò đùa dai, ưa thích chọc ghẹo sư huynh của nàng lắm, có thể nàng không có chính thức mà hại hơn người, hại qua bất luận kẻ nào, hiện tại đã có ý nghĩ này, cũng là bởi vì người cho nàng đấy."

Người nếu như cho nàng từ người khác chỗ đó không chiếm được sung sướng, nên có giác ngộ như vậy, Tiểu Ngôn nàng là một cái người đơn thuần, là người đem nàng hại thành như vậy đấy."

Triệu Xuân Thu mà nói kì thực phải tái nhợt vô lực, chịu không được nửa điểm cân nhắc đấy, có thể mọi người ngoài dự đoán mọi người mà không có chỉ trích phản bác.

Một hồi lâu, Giản Nhược Trần mới thở dài một tiếng nói: "Triệu tiên bối, phát sinh chuyện như vậy, không phải ta và người nàng nguyện ý thấy, tin tưởng Tiểu Ngôn trong nội tâm, cũng biết ý nghĩ của nàng không đúng, bằng không thì, cũng tuyệt đối không thể nhẫn nhịn không được mười năm thời gian, ở chỗ này phát tiết đi ra."

Triệu Xuân Thu mặt nhin không được đỏ lên, hẳn ở đâu không biết Giản Nhược Trần đây là ở thay hắn giải thích, vừa mới những lời kia thật

sự là không có có đạo lý.

Tiếp theo Giản Nhược Trần đối với Tiểu Ngôn nghe vậy nói: "Tiểu Ngôn, những lời này nói ra, trong nội tâm tự cũng không khó như vậy qua, người xem, người Giản sư muội hay vẫn là nguyên bản Giản sư muội, Triệu sư bá hay vẫn là yêu người Triệu sư bá."

"Không, người sẽ rời đi ta đây, ta sẽ bị vĩnh viễn nhất tại Dục Vương Cốc trong." Mạc Tiểu Ngôn si ngốc mà nói.

Giản Nhược Trần không nói gì nhìn Mạc Tiểu Ngôn một hồi, ngược mắt nhìn Triệu Xuân Thu nói: "Còn muốn làm phiền Triệu tiên bối nhìn xem Tiểu Ngôn chút ít."

Tiếp theo nhìn xem Vương tổng quản cùng Chu thành chủ, cũng nhìn xem Diệp Phi nói: "Chúng ta hay là trước tìm Nhị hoàng tử?"

"Tốt." Vương tổng quản gật đầu nói, nhưng thật giống như lúc trước sự tình gì cũng không có phát sinh, nhìn cũng không nhìn Triệu Xuân Thu liếc.

Giản Nhược Trần quay đầu, bưng lấy la bàn tiếp tục tại trước, trong thức hải, Huyết Sát cười nhạo rồi một tiếng: "Rõ ràng là cái tiểu nha đầu kia ý nghĩ kỳ quái, cho người vừa nói như vậy, còn không có bằng hữu nguyên nhân, đáng tiếc Lục hoàng tử đối với người một mảnh tâm ý."

Giản Nhược Trần tại trong thức hải trả lời: "Tham muốn giữ lấy không nhất định chính là ái mộ, ưa thích cũng chia làm vài loại, tiên bối tế luyện rồi Huyền Thiết Mẫu đao, ưa thích thoả đáng làm tính mạng của mình, nhưng cũng sẽ không bởi vậy liền cùng mẫu đao kết làm đạo lữ."

Giản Nhược Trần lời này có thể nói kinh hãi thế tục rồi, Huyết Sát sửng sờ rồi cả buổi, vậy mà không biết nên như thế nào phản bác, đợi đến

lúc muốn nói cái gì thời điểm, cũng qua việc này kinh phong, chẳng qua là hừ lạnh một tiếng.

Lạc Phàm một mực lặng yên không một tiếng động mà đứng ở một bên, đầu nói một câu nói, còn lại thời gian thật giống như mình không tồn tại giống như, đây một hồi cũng vì Giản Nhược Trần thần thức truyền âm nói: "Trước kia ta đầu nghĩ đến đám các người một chuyến này mọi người là không có có cảm tình."

"Lời này nói như thế nào?" Giản Nhược Trần kinh ngạc nói.

"Mỗi ngày đối với không có cảm tình không có tư duy dấu hiệu, muốn đều là thế nào lại để cho xã hội hỗn loạn." Lạc Phàm đơn giản nói.

Lúc này đối lại Giản Nhược Trần cười nhạo rồi, "Các người cảnh quan đây? Lúc thi hành nhiệm vụ cũng không muốn qua gia môn mà không nhập, thậm chí ngay cả người nhà sinh bệnh, hài tử sinh ra thời điểm cũng không tại bên người, như thế nào, cũng là không có có cảm tình máy móc rồi hả?"

Lạc Phàm lắc đầu, không cùng Giản Nhược Trần giải thích.

Lại một lát sau, Giản Nhược Trần mới hướng Diệp Phi truyền âm nói: "Cảm ơn."

Diệp Phi giương mắt ngắm sau Giản Nhược Trần bóng lưng, không nói tiếng nào.

Triệu Xuân Thu muốn che chở Mạc Tiểu Ngôn, Chu thành chủ liền lưu tại cuối cùng, Vương tổng quản đã muốn xem lấy Diệp Phi, cũng muốn che chở Giản Nhược Trần, còn phải đề phòng lấy Triệu Xuân Thu, tuy rằng hẳn cho rằng tại Cửu Khúc động bên trong, vì mọi người cộng đồng lợi ích, Triệu Xuân Thu chắc có lẽ không làm cái gì.

Như vậy chậm trễ một hồi, mặt khác một cái trong sơn động, Phạm An Quý bốn người đã bỏ vào rất sâu, trong sơn động bắt đầu có âm u sương mù thâm thấu tiến đến.

"Nơi đây về sau sẽ có Yêu vật xuất hiện." Hắc ảnh bỗng nhiên nói ra, "Vận khí tốt, các người cũng có thể đã tóm được, coi như là thu phục không được, luyện hóa cũng là bảo vật."

Phạm An Tâm có chút kích động, Phạm An Quý trầm giọng nói: "Chúng ta đã được đến không ít bảo vật, hay vẫn là mau chóng tìm được Hoàng châu, cũng tận nhanh. . ."

Phía sau thanh âm liền yếu đi, giống như chẳng qua là thuận miệng nói trở lại.

"Cũng tốt, tìm được Hoàng châu, còn không phải muốn cái gì có cái đó?" Hắc ảnh cũng thuận miệng nói ra.

Phạm An Quý tại trong túi trữ vật tìm kiếm rồi một hồi, tìm được hai quả phòng hộ Pháp khí, pháp khí này lại là có thể ngăn cách khói độc chướng khí, cùng Phạm An Tâm cùng một chỗ mang tại trên thân thể.

Xuống lần nữa được rồi một hồi, bọn họ tiến nhập một chỗ tương đối trống trải chỗ, đứng ở một chỗ thạch bích trước, đây thạch bích cùng bên cạnh cũng không khác nhau, Phạm An Quý trong tay trên la bàn quát sắc mặt quang điểm cũng hầu như cùng nơi đây trùng hợp rồi.

Hắc ảnh báo cho biết xuống, Phạm An Quý kích phát ra linh lực, quả nhiên linh lực đựng vào lúc, trên thạch bích xuất hiện linh lực chấn động, đem Phạm An Quý thử linh lực bắn ngược trở về.

"Đây là một cái từ bên ngoài bố trí cấm trận pháp." Hắc ảnh nói qua, quay người đối với nhưng là Nguyên Anh ảo giác, "Còn muốn người xuất thủ."

Vậy Nguyên Anh ảo giác nhìn xem cấm chế, gật đầu nói: "Tiện tay mà thôi." Nói qua rồi lại nhìn xem Phạm An Tâm.

Phạm An Quý có chút nhần nhịn không được, nghiêng đầu sang chỗ khác không nhìn, trong lỗ tai lại tự động tiếp thu đến Phạm An Tâm thanh âm: "Vất vả tiền bối rồi."

Hắc ảnh lui ra, cùng Phạm An Quý kề vai sát cánh, hai người nhìn xem Nguyên Anh tu sĩ đưa tay, một đạo cực kỳ đẹp mắt linh lực từ trong lòng bàn tay kích phát, rơi xuống cấm chế lên, cấm chế một hồi rung rung, phát ra màu sắc đa dạng trở lại.

"Tỷ tỷ của người, vô cùng. . . Đáng yêu." Hắc ảnh cười nhẹ, hướng Phạm An Quý truyền âm nói.

"Gia tỷ rất là đơn thuần." Phạm An Quý mặt không chút thay đổi nói.

"Đơn thuần? Đơn thuần đến bất động thanh sắc liền giết đã diệt sáu cái Kết Đan tu sĩ?" Hắc ảnh trào phúng một câu.

Phạm An Quý không phản bác được.

Cấm chế lại rung rung rồi một lần, bỗng nhiên tan vỡ, lộ ra đen kịt sơn động, hắc ảnh đi đầu về phía trước, Phạm An Quý lập tức cùng đi theo đi vào.

Trong sơn động đen kịt mà khúc chiết, ngay cả tinh sa quang điểm đều không có, Phạm An Quý xuất ra Nguyệt Quang thạch, u ám quang mang chiếu sáng sơn động.

Đây là một cái hẹp dài sơn động, bốn phía không có đao bổ búa chém dấu vết, hẳn là tự nhiên hình thành, huyết động cũng không thẳng tắp, nhưng cũng không có phân nhánh, ngẫu nhiên có u ám sương mù bay ra, theo tay vung lên liền tiêu tán.

Rời đi ước chừng hơn trăm mét, tầm mắt bỗng nhiên rộng rãi đứng lên, trước mặt một sơn động chừng hai cái bình thường phòng khách lớn nhỏ, mà ở này sơn động rất phần cuối, một bộ xiềng xích từ trong vách tường vươn ra, khóa tại một người tuổi còn trẻ trên người.

Người trẻ tuổi này dựa vào thạch bích ngồi, đang ngược mắt nhìn bọn họ, hai tay của hắn hai chân bị khóa liệm nường, xiềng xích chiều dài còn có có dư, có thể kéo dài, có thể người trẻ tuổi kia lại một điểm muốn động ý tứ đều không có.

Phạm An Quý ánh mắt rất nhanh quét mắt người trẻ tuổi, người nọ diện mạo lơ mờ có chút quen thuộc, cùng hắn chỉ gặp qua hai lần người nào đó có chỗ tương tự, nhưng rất tương tự chính là hay vẫn là cặp mắt kia bên trong ánh mắt, lợi hại mà mang theo thượng vị giả mới có ngạo khí.

Một thân xiềng xích khóa lại rồi người trẻ tuổi thân thể, linh lực, cũng không có khóa lại hắn ngạo khí.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 409: Khuyên Bảo

Phạm An Quý đánh giá người trẻ tuổi một hồi, có chút nhú mày, cúi đầu xem xét la bàn, trên la bàn quất sắc mặt quang điểm xác thực biểu hiện ngay ở chỗ này, nhưng trong tầm mắt cũng không nhìn thấy cái gọi là Hoàng châu.

Người trẻ tuổi cũng xem kỹ lấy mấy người bọn họ, sau đó mở miệng nói: "Người tìm được trợ thủ?" Lời này hiển nhiên là đối với hắc ảnh nói.

Hắc ảnh nói: "Là của ta giúp đỡ, tự nhiên cũng là của người giúp đỡ."

Người trẻ tuổi xùy cười một tiếng: "Ta sao?"

Hắc ảnh ôn nhu nói: "Tự nhiên, người còn muốn bị khóa ở nơi đây? Hiện tại có một cái khó được ly khai cơ hội, người liên thật không muốn rời đi?"

Thanh âm của bóng đen tận lực phóng ôn nhu, có thể thanh âm hay vẫn là rất khàn giọng khó nghe.

"Các người là ai? Như thế nào đến nơi đây hay sao?" Người trẻ tuổi không hề để ý tới hắc ảnh, đối với Phạm An Quý nói.

"Nhị hoàng tử." Phạm An Quý chậm rãi nói ra.

Diệp Quan lạnh lùng nhìn xem Phạm An Quý, cũng không nói lời nào.

"Tại hạ Thiên Đạo Tông Luyện Khí đường Đường chủ Phạm Trường Lợi công tử Phạm An Quý, vị này chính là tại hạ gia tỷ, Phạm An Tâm."

Phạm An Quý tiếp tục nói.

Diệp Quan ánh mắt tại Phạm An Tâm trên mặt quét mắt xuống, sau đó tại Nguyên Anh ảo giác bên trên dừng lại một hồi.

"Tại hạ cùng gia tử phải cùng Đại hoàng tử cùng một chỗ tiến vào Cửu Khúc động đấy, mục đích là tìm Hoàng châu." Phạm An Quý dừng lại, cũng không có tại Nhị hoàng tử trên mặt tìm được bất luận cái gì biểu lộ, cứ tiếp tục nói:

"Còn có một chi đội ngũ, phải Lục hoàng tử dẫn đội, Trịnh Hoàng đồng ý, vị nào hoàng tử tìm được Hoàng châu cũng mang đi ra ngoài, vị nào chính là Thái tử."

Phạm An Quý cuối cùng tại Nhị hoàng tử trên mặt chứng kiến một chút kinh ngạc biểu lộ, tại hăn nói đến "Vị nào chính là Thái tử" sau.

Phạm An Quý nói xong những lời này, liền dừng lại cùng đợi.

Diệp Quan trên mặt xuất hiện một tia kinh ngạc biểu lộ về sau, sẽ thấy bình tĩnh trở lại, chẳng qua là ánh mắt trước rơi vào Nguyên Anh ảo giác lên, một hồi lâu trở lại hắc ảnh trên người.

"Cho nên, các người đạt thành hiệp nghị rồi hả?" Diệp Quan âm thanh lạnh lùng nói.

"Trịnh Hoàng nói, Hoàng châu tại vị nào hoàng tử trên người, vị nào hoàng tử chính là Thái tử." Phạm An Quý cường thịnh trở lại điều một lần.

"Cần ta trở lại cho các người che giấu giết chết Đại hoàng tử vác chủ hành vi a." Diệp Quan giễu cợt nói.

Phạm An Quý trong nội tâm cả kinh, hăn còn hầu như cũng không nói gì, Nhị hoàng tử liền đem hết thảy đều đoán được đã đến, có thể lập tức lại

là khó hiểu, Nhị hoàng tử như thế tâm trí, vì sao còn có thể bị Đại hoàng tử nhốt ở chỗ này?

Diệp Quan tiếp theo đối với hắc ảnh nói ra: "Người trăm phương ngàn kế rồi thật lâu, đều muốn ta thân thể này, vẫn còn nếu có thể đường đường chính chính rời đi Cửu Khúc động, trở lại dưới ban ngày ban mặt, người cho rằng, ta sẽ cho người thân thể này?"

Hắc ảnh không cho là đúng nói: "Ta vốn chính là người, cùng người dùng chung một cái thân thể thì như thế nào? Vào ban ngày ta cũng không cách nào xuất hiện, trong đêm tối ta cũng có thể không chiếm có thân thể của người, người lại có gì không tình nguyện?"

Diệp Quan nhìn xem hắc ảnh, cười lạnh một tiếng: "Người nuốt vào tu sĩ tinh khí lại vì cái gì?"

Hắc ảnh giống như ghen lời dưới, tiếp theo thẹn quá hoá giận: "Vô luận như thế nào, ta mang cho người tự do khả năng, nếu như tùy ý Đại hoàng tử tiến đến, người còn có còn sống khả năng rời đi? Hay vẫn là người cho rằng người cái kia Lục hoàng tử vào mục đích là vì tìm kiếm người đi ra ngoài? Vì đem Thái tử vị thay người đoạt lại?"

Diệp Quan trong trẻo nhưng lạnh lùng mà nói: "Vô luận là loại nào, ta không ly khai nơi đây, ta chính là ta, người chính là người."

Hắc ảnh cả giận nói: "Ta ở chỗ này cũng có thể tự do tự tại, người thì sao? Đường đường một cái hoàng tử bị giam cầm ở một tắc vuông nơi, không nghĩ ly khai, còn muốn lấy ta nuốt vào tu sĩ tinh khí?"

Ta chỉ là người trong nội tâm rất âm u bóng dáng, rất âm u một mặt, ta nuốt vào tu sĩ tinh khí, cũng là người bên trong ý nghĩ trong lòng, Diệp Quan, ta và người lòng dạ biết rõ, người bất quá là sợ hãi người bị báo thù, bị quyền lợi dục vọng đem ra sử dụng, trở thành lại một cái ta."

Diệp Quan bất vi sở động: "Những lời này người nói không chỉ một lần, ta cũng không chỉ một lần trả lời người, ta tình nguyện bị vĩnh viễn khóa ở chỗ này, thẳng đến thọ nguyên chấm dứt, cũng sẽ không khiến ta trở thành người."

Một người tối sầm ảnh đối mặt lấy, bọn họ rõ ràng là một người, rồi lại phải hai người, Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm tất cả đều sợ ngây người.

Phạm An Quý nhìn xem Diệp Quan, lại nhìn xem hắc ảnh, nói: "Ta cắt ngang một chút, Nhị hoàng tử, Lục hoàng tử đang tại tới đây, rất nhanh sẽ đã đến."

Diệp Quan cùng hắc ảnh đều nhìn xem Phạm An Quý, Diệp Quan lạnh lùng thốt: "Lục đệ nếu như có thể đến nơi đây, cùng đại ca điểm đình chống lại, có thể ngồi được ổn Thái tử vị."

"Ta có thể cho hắc mai táng ở chỗ này, cùng người làm bạn." Hắc ảnh cả giận nói.

"Người hút Trúc cơ tu sĩ còn có thể, Kết Đan tu sĩ, có thể chứ?" Diệp Quan cười lạnh nói.

"Không phải còn có một tiền bối ở chỗ này sao? An Tâm tiên tử, vị này Nhị hoàng tử đều muốn kéo lấy các người hai tỷ muội ở chỗ này cùng hắc làm bạn, không thiếu được muốn thăm hỏi ~~ tử giúp một việc, giết cái kia Lục hoàng tử, lại để cho Trịnh Hoàng dứt khoát tuyệt sau.

Hoặc là sẽ dùng cái kia không có đầu Tam hoàng tử làm Thái tử, bằng không thì ngôi vị hoàng đế cho cái phàm nhân cũng không là không thể." Hắc ảnh âm trầm mà nói.

Phạm An Tâm một mực ai cũng làm ra mà nghe, nghe vậy mới nói: "Tiền bối vì sao không ở chỗ này trở về đến Nhị hoàng tử trong thân thể?"

Diệp Quan cùng hắc ảnh đều ngoài ý muốn nhìn Phạm An Tâm liếc, Diệp Quan âm thanh lạnh lùng nói: "Hắn hiện tại tiến đến, sẽ thấy cũng không ra được."

"Vậy chẳng phải đều đạt thành mong muốn sao? Nhị hoàng tử chẳng lẽ còn sợ hãi chiến thắng không được chính mình nội tâm mặt khác? Có thể chịu được ở cô độc cô đơn lạnh lẽo ở chỗ này, Nhị hoàng tử nội tâm nên cường đại đấy." Phạm An Tâm nhẹ nói nói.

"Phạm tiên tử, người sẽ không sợ ta một khi đạt được tự do, ly khai Cửu Khúc động, chuyện làm thứ nhất chính là bắt lại vác chủ các người hai tỷ muội chứ" Diệp Quan mang đầu, rõ ràng là ngưỡng mộ, lại mang theo một loại từ trên xuống dưới nghe xem, kiên cường nói.

"Vác chủ? Chúng ta tỷ đệ hai cái không có thương hại bất luận kẻ nào, muốn nói vác chủ, chính là thu bọn họ túi trữ vật, có thể ta nghĩ, cùng Cửu Nhị hoàng tử ly khai so với, trong túi trữ vật đồ vật, cũng có thể tính làm đối với chúng ta báo đáp." Phạm An Tâm lắc đầu nói.

Diệp Quan nhìn Phạm An Tâm bên người Nguyên Anh ảo giác liếc về sau, sẽ hiểu, hẳn tự nhiên sẽ không cùng một cái nữ tu giải thích, chẳng qua là lạnh lùng cười cười.

Phạm An Quý đối với Diệp Quan chấp tay nói: "Nhị hoàng tử, Đại hoàng tử vẫn lạc, sự tình phát đột nhiên, lại nói tiếp hay là bởi vì vị tiên bối này nguyên nhân, lúc ấy vị này Nguyên Anh tiên bối ra tay cũng là vì gia tỷ, vì ta.

Tại bên ngoài thời điểm liền nghe nói Nhị hoàng tử hùng tài vĩ lược, phải trị quốc chi tài, đột nhiên biến mất kì thực là bế quan, chưa từng nghĩ là bị người hãm hại. Hôm nay Đại hoàng tử vẫn lạc, Lục hoàng tử như cũng lâm vào Cửu Khúc động bên trong không cách nào ly khai, Trịnh quốc cuối

cùng giống như vị tiên bối này nói, hoặc là rơi vào Tam hoàng tử trong tay, đã muốn lưu cho một phàm nhân hoàng tử.

Ta nghĩ, phàm nhân hoàng tử khả năng không lớn, dù sao chúng ta những thứ này tông môn sẽ không chịu phục đấy, chính là Tam hoàng tử, chắc hẳn cũng ngồi bất ổn vị trí kia a, đến lúc đó, Trịnh quốc bị gồm thâu cũng tốt, hoặc là đổi một cái hoàng thất thôi được, đều cùng chúng ta tông môn không có lớn quan hệ."

Nói qua lắc đầu, "Tối đa chúng ta hai tỷ muội cũng ở lại Cửu Khúc động bên trong, tận tâm tận lực tu luyện, nếu đến Kết Đan trung kỳ, hậu kỳ, chung quy cũng có thể ly khai, rời cái tự do."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 410: Ta Muốn Làm Vợ

Diệp Quan nhìn xem Phạm An Quý, tựa hồ bất vi sở động, nhưng hẳn một tiếng không chi, trên thực tế chính là đem Phạm An Quý mà nói nghe lọt được.

Cách mấy hơi, hình như là vì cho Diệp Quan lưu lại suy nghĩ thời gian, Phạm An Quý mới nói tiếp: "Bất luận là từ đại cục, hay vẫn là từ tư tâm trong, tỷ của ta đệ hai người hay vẫn là hy vọng Nhị hoàng tử có thể chủ trì Trịnh quốc đại cục, về phần vác chủ. . ."

Phạm An Quý lộ vẻ sâu thâm cười cười, "Cùng tỷ tỷ của ta không quan hệ, chỉ cần Nhị hoàng tử chứng kiến gia tỷ bên người đấy. . . Tiền bối, đã biết rõ gia tỷ một mảnh bầu trời thực, suy nghĩ đấy, chỉ là sống yên ổn sinh hoạt.

Chỉ cần gia tỷ bình an, ta nguyện ý thừa nhận vác chủ thanh danh, vác chủ trách phạt, mặc cho Nhị hoàng tử xử trí."

"Đệ đệ." Phạm An Tâm tiến lên một bước, giữ chặt Phạm An Quý tay nói: "Cùng người có quan hệ gì? Nàng là tỷ tỷ đấy, tỷ tỷ đấy. . ." Nói hai tiếng, cuối cùng không cách nào đem lời nói thật nói ra miệng.

"An Tâm tiên tử." Nguyên Anh ảo giác bỗng nhiên mở miệng nói, "Tiên tử thiện lương, mới chịu đem hết thảy đều lưng đeo tại trên người mình, đây hết thảy đều cùng tiên tử không quan hệ đấy, đều là ta làm đấy, tiên tử cần gì phải ôm tại trên người mình."

Hắc ảnh cùng Diệp Quan đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Nguyên Anh ảo giác, cũng nhìn xem Phạm An Tâm, bỗng nhiên, Phạm An Quý trong đầu truyền đến một tiếng cười nhạt, nhưng là bóng đen kia nhìn không được nói: "Phạm đạo hữu, đây chính là người đơn thuần tử tử? Đơn thuần nội tâm như thế khát vọng có đem sai lầm của nàng tất cả đều trên lưng?"

Phạm An Quý không phản bác được.

Liên nghe đến Nguyên Anh ảo giác nói: "Ta cũng nghe đã lâu, chuyện của các người cùng ta không quan hệ, ta cũng vốn không muốn để ý tới, nhưng mà cùng An Tâm tiên tử có quan hệ, ta không thể mặc kệ, nếu như tất cả mọi người muốn lưu trong sơn động, còn phế nói nhiều như vậy làm cái gì?"

Nói qua đối với Phạm An Tâm nói: "Tất cả mọi người ta đều thay người giết mất, nhìn tại các người tử đệ mang đi ra ngoài Hoàng châu phân thượng, Trịnh Hoàng thế tất không thể quá làm khó dễ người, cùng lắm thì đem hai cái hoàng tử trữ vật vòng tay túi trữ vật giao trở về, còn dư lại cũng đủ các người tử đệ tu luyện tới ít nhất Kết Đan trung kỳ rồi."

Phạm An Tâm cảm động nhìn xem Nguyên Anh ảo giác, Phạm An Quý trầm mặc không nói gì, Diệp Quan cùng bóng đen kia hai mặt nhìn nhau.

"Còn có một khắc chuông, Lục hoàng tử liên đã tới." Hắc ảnh từ từ nói ra, "Người sợ hãi thật là ta? Sợ hãi chính người nội tâm hắc ám đúng không? Người cũng không dám thử xem có thể hay không chiến thắng ta, chiến thắng chính người?"

Diệp Quan hướng về phía sau tới gần, con mắt nhắm lại.

Tất cả mọi người nhìn xem Diệp Quan, ngay tại Phạm An Quý hầu như thất vọng thời điểm, Diệp Quan bỗng nhiên mở to mắt, trong ánh mắt

dường như tinh quang bắn ra bốn phía, thượng vị giả khí chất tự nhiên sinh ra, ánh mắt rơi xuống Phạm An Quý trên người, Phạm An Quý tâm run lên.

"Ta có thể bảo vệ người cùng Đại hoàng tử chết không quan hệ, nhưng ta không có khả năng tha cho người ở bên cạnh ta." Diệp Quan ánh mắt lạnh thấu xương, Phạm An Quý tâm lại bỗng dưng buông lỏng.

Như thế, như vậy đủ rồi.

"Về phần tỷ tỷ của người, ta đã muốn, thu làm thị thiếp." Diệp Quan nói tiếp.

"Cái gì? Không thể." Phạm An Quý kêu lên, "Chúng ta ly khai Cửu Khúc động về sau, thì sẽ trở lại tông môn."

"Đây là của ta quyết định." Diệp Quan lạnh lùng nói.

"Vì cái gì?" Phạm An Quý cả giận nói, "Ta làm cho người thị vệ, người buông tha tỷ tỷ của ta."

"Người có Nguyên Anh ảo giác chứ" Phạm An Quý trong đầu bỗng nhiên truyền đến hắc ảnh truyền âm, "Người yên tâm, chỉ cần Nguyên Anh ảo giác tại, tỷ tỷ người sẽ không có sự tình. Còn có thể trở thành Thái tử thị thiếp, nếu như tỷ tỷ người đầy đủ thông minh, trở thành Thái Tử phi cũng không phải là không thể được."

Phạm An Quý ngây dại, hẳn biết rõ cái bóng đen này lưng đeo Diệp Quan truyền âm, hẳn không dám có bất kỳ biểu lộ.

"Đệ đệ của ta đây?" Phạm An Quý bỗng nhiên nói ra.

Diệp Quan nhìn xem Phạm An Quý, gằn từng chữ: "Đệ đệ của người sẽ trở thành Thiên Đạo Tông tông chủ."

"Tốt, bất quá, ta không làm người thị thiếp, ta muốn làm thê tử của người; nếu như người trở thành Thái tử, ta chính là Thái Tử phi; người trở thành Trịnh Hoàng, ta chính là Hoàng Hậu!"

Phạm An Tâm tiếng nói hạ xuống, Phạm An Quý đột nhiên quay đầu nhìn xem Nguyên Anh ảo giác, đã thấy đến vậy ảo giác về mặt tình thâm mà nhìn Phạm An Tâm, dường như chưa từng nghe tới Phạm An Tâm đang muốn nói thành vì người khác thê tử, Thái Tử phi, Hoàng Hậu.

"Ha ha." Trong đầu truyền đến cười lạnh, Phạm An Quý mặt dần dần trắng bệch.

Hắn như thế nào không biết hắc ảnh cười là cái gì, hắc ảnh như thế, Diệp Quan cũng sẽ như thế đấy.

Diệp Quan lạnh lùng nhìn xem Phạm An Tâm, Phạm An Tâm ngẩng đầu ưỡn ngực, cũng nhìn chăm chú lên Diệp Quan, chỉ có điều ánh mắt của nàng dịu dàng trong mang theo kiên quyết, mang theo không đạt mục đích thề không về hưu.

"Thê tử của ta, muốn toàn tâm toàn ý mà phụ tá ta." Diệp Quan chậm rãi nói.

"Nếu như người đối đãi ta như thê tử." Phạm An Tâm nhẹ giọng trả lời.

Hai người giúp nhau nhìn chăm chú lên, Phạm An Quý khẩn trương mà nhìn Diệp Quan.

Một hồi lâu, Diệp Quan gật gật đầu, nói: "Tốt."

Nói tiếp: "Kính xin tiền bối hỗ trợ, đem khóa Linh khóa mở ra."

"Tiền bối." Phạm An Tâm quay đầu, đối với Nguyên Anh ảo giác ấy này nói.

Vậy ảo giác gật gật đầu, vậy mà thật sự tiến lên, một tay bóp một cái, khóa tại Diệp Quan thủ đoạn cổ chân chỗ xiềng xích nháy mắt nát bấy.

Diệp Quan chậm rãi vươn người mà đứng, nhìn về phía hắc ảnh nói: "Người có thể biến mất, ly khai Cửu Khúc động trước mồm, ta sẽ muốn người tiến đến."

Bóng đen kia gật gật đầu, chợt hạ thấp người đi tới, biến mất đến thạch bích bên trong, đồng thời một câu truyền âm đến Phạm An Quý trong thức hải: "Thành giao."

Phạm An Quý tâm chậm rãi rơi xuống đất.

Diệp Quan lúc này mới nhìn xem Phạm An Tâm, bờ môi khẽ nhúc nhích, thần thức truyền âm, Phạm An Tâm chuyên chú nghe, sau đó chậm rãi gật đầu.

Phạm An Quý biết rõ Diệp Quan là ở nói cho Phạm An Tâm như thế nào thu hồi ảo giác, hẳn không khỏi nhìn xem vậy người Nguyên Anh ảo giác.

Đây là bị Phạm An Tâm tưởng tượng ra được, đối với Phạm An Tâm mong muốn trong lòng, cũng không phải Phạm An Tâm mong muốn trong lòng đấy.

Hắn trầm mặc mà nhìn cái kia ảo giác, không khỏi nghĩ đến hắc ảnh, Diệp Quan ảo giác, nếu như việc này ảo giác cũng có thể hưởng hắc ảnh như vậy đã có thần thức tự chủ, sẽ như thế nào muốn đây? Khi hắn biết rõ hẳn chẳng qua là Phạm An Tâm trong nội tâm khát vọng, sự xuất hiện của hắn chỉ là vì thỏa mãn Phạm An Tâm nhu cầu, sẽ như thế nào muốn đây.

Hắn không thể nào biết rõ, cũng sẽ không biết.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến Giản Nhược Trần, trong nội tâm bỗng nhiên một hồi nổi khổ riêng, bọn họ cuối cùng đứng ở mặt đối lập lên, cuối cùng không có khả năng lại trở lại như trước.

Phạm An Tâm cuối cùng gật đầu, sau đó quay đầu lại nhìn xem Nguyên Anh ảo giác, ôn nhu nắm tay của hắn: "Tiền bối, người nguyện ý vì ta, vì ta. . ." Ngay cả là Phạm An Tâm, cũng có nói không nên lời thời điểm.

"Ta nguyện ý, vì người, ta nguyện ý làm bất cứ chuyện gì." Nguyên Anh ảo giác mỉm cười đối với Phạm An Tâm nói.

Biết rất rõ ràng đây là Phạm An Tâm ảo giác, là không thể nào tồn tại, có thể phạm a đặt tiền tâm hay vẫn là đau xót, nói không nên lời phải vì mình, hay vẫn là vì việc này thật đáng buồn không nên tồn tại.

Nhìn hắn đến Phạm An Tâm hai tay đánh ra một cái cổ quái pháp quyết, sau đó chứng kiến giữa không trung xuất hiện một tấm khế ước, chứng kiến Phạm An Tâm thần thức bay ra một điểm.

Phạm An Quý nhắm mắt lại, hắn không muốn nhìn thấy đây hết thảy, không muốn nhìn thấy.

Sau lưng truyền đến tiếng bước chân, hắn mở to mắt, chứng kiến Phạm An Tâm đứng ở Nhị hoàng tử bên người, vẫn là như vậy dịu dàng, rồi lại có một chút khác nhau.

Hắn đều muốn chuyển động bước chân, dưới chân lại phát trầm.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 411: Không Đồng Ý

Diệp Quan lạnh lùng phũ phàng Phạm An Quý liếc, Phạm An Quý chậm rãi về phía trước, đi đến Phạm An Tâm bên người, chậm rãi quay người.

Trước mặt, nhìn hẳn đến Giản Nhược Trần bưng lấy la bàn đi tới, bên người lui ra phía sau nửa bước phải Lạc Phàm cùng Diệp Phi, trên người của bọn hắn không có ngăn cản ảo giác lục mang, hẳn cũng chứng kiến ba người sau lưng Chu thành chủ, Vương tổng quản, còn có mấy cái Trúc cơ tu sĩ, cuối cùng là Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn.

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt trực câu câu tại Giản Nhược Trần trên người, căn bản cũng không có nhìn hẳn.

Tâm mắt của hắn một lần nữa trở lại Giản Nhược Trần trước người, chứng kiến Lạc Phàm khẽ gật đầu, mà những người khác tất cả đều nhìn xem Diệp Quan.

"Nhị ca." Diệp Phi rung giọng nói.

"Lục đệ, ngươi đã đến rồi." Diệp Quan nhìn xem Diệp Phi, bình tĩnh gật đầu nói.

Diệp Quan ánh mắt rơi vào Giản Nhược Trần trên người.

Hắn ảo giác, chính hắn trong nội tâm bí ẩn nhất không thể kỳ nhân ảo ảnh, đã đem hết thảy đều bảo hắn biết rồi, việc này chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ tiểu nữ tu trong nội tâm ảo giác cường đại cũng không đủ thương người, ngũ linh căn thuộc tính đã nhận được thạch yêu che chở.

Đương nhiên, việc này che chở tại Cửu Khúc động bên trong đây, là phúc là họa nói không tốt.

Chỉ là thấy mặt về sau phần này trầm ổn, đúng là khó được.

Diệp Quan ánh mắt từ Giản Nhược Trần trên người dời, rơi xuống đằng sau.

"Vương tổng quản." Diệp Quan trầm giọng hô.

"Gặp qua Nhị hoàng tử." Vương tổng quản chấp tay, ánh mắt tại Diệp Quan trên người cao thấp bắn khoả, nếu như không phải là bởi vì Diệp Quan thân phận, tin tưởng nhất định sẽ có thần thức nhìn quét đi tới.

"Chu thành chủ, người cũng tới." Diệp Quan nói tiếp.

"Đúng, Nhị hoàng tử." Chu thành chủ cũng chấp tay nói.

Diệp Quan gật gật đầu, ánh mắt rơi vào cuối cùng nói: "Phải Triệu tiên bối cùng Mạc đại tiểu thư a."

Triệu Xuân Thu gật đầu nói: "Gặp qua Nhị hoàng tử."

Diệp Quan âm giọng nói: "Mạc đại tiểu thư tựa hồ có chút không thoải mái." Hắn đương nhiên thấy được Mạc Tiểu Ngôn kinh mạch bị phong bế rồi, mới có này vừa hỏi.

"Đã bị một chút ảnh hưởng, đã không lớn vướng bận rồi." Triệu Xuân Thu nói.

Diệp Quan ánh mắt một lần nữa rơi vào Diệp Phi trên người.

"Trước đó lần thứ nhất gặp mặt, Lục đệ vẫn còn trong tã lót, Lục đệ trưởng thành." Diệp Quan hiền lành mà nhìn Diệp Phi.

"Nhị ca, ta, đã tới chậm." Diệp Phi nhìn qua Diệp Quan nói.

"Lục đệ là tới lấy Hoàng châu a." Diệp Quan nói qua đuổi tay ra, bàn tay trắng nõn lên, nâng một hạt ngũ sắc viên châu.

Tầm mắt của mọi người đều tại Hoàng châu bên trên rơi xuống xuống, chỉ có Diệp Phi ánh mắt vẫn còn Diệp Quan trên mặt, "Không, nhị ca, ta nghĩ đúng rồi tìm được trước người."

Diệp Quan thần sắc kinh ngạc xuống, "Tìm ta?"

"Đúng, phụ hoàng tưởng niệm người đã lâu rồi." Diệp Phi nhẹ nói nói.

Hắc ảnh cũng không có nói cho Diệp Quan điểm ấy, Phạm An Quý tại trong lòng nghĩ đến, sau đó sẽ hiểu.

Hắn biết rõ Diệp Phi là khinh thường với nói dối —— có Giản Nhược Trần phụ tá, có hắc hà Linh thạch, hắn không thấy liền nhìn trúng Thái tử vị trí, thế cho nên tương lai Trịnh Hoàng.

thường đi chỗ cao không tề, tại Giản Nhược Trần cùng Thái tử vị trí ở bên trong, lựa chọn cái gì không cần nói cũng biết.

Nhưng hắc ảnh không biết, cho nên sẽ không đem những thứ này nói cho Nhị hoàng tử đấy.

"Nếu là tìm ta, người đã đã tìm được rồi, nếu như là Hoàng châu, người cũng tìm được." Diệp Quan bình bình đạm đạm mà nói.

Diệp Phi gật đầu, lúc này mới nhìn xem Phạm An Quý, "Đại hoàng tử đây?" Lời này đã là hỏi Phạm An Quý, cũng là hỏi Diệp Quan.

"Ta cùng với đại ca, chỉ có thể có một người còn sống ly khai." Diệp Quan thanh âm hay vẫn là như lúc trước giống nhau bình tĩnh.

Diệp Phi ánh mắt quay lại đến Diệp Quan trên người, nhẹ giọng nói một tiếng phải.

Diệp Quan ánh mắt mới rơi xuống Giản Nhược Trần trên người, sau đó rơi xuống nàng cổ tay phải lên, nhìn thoáng qua, sau đó dời ánh mắt, đăm đăm mà nói: "Đi thôi."

Nói qua đi đầu đi thẳng về phía trước.

Phạm An Tâm một tắc cũng không rời mà đi tại Diệp Quan bên người, Phạm An Quý chần chờ xuống, cùng tại sau lưng, hẳn cảm giác được Giản Nhược Trần ánh mắt rơi vào hẳn và Phạm An Tâm sau lưng đeo, vậy ánh mắt như vác trên lưng, lại để cho hẳn nhin không được đều muốn chạy trốn.

Hẳn rõ ràng không sai, có thể vì sao lại chịu không nổi đạo kia ánh mắt.

"Ai, lần thứ nhất đánh cuộc, vậy mà thua." Lạc Phàm thở dài thanh âm rơi vào tay Giản Nhược Trần trong thức hải.

Giản Nhược Trần liếc hẳn một cái nói: "Người thiếu nợ ta một chuyện."

Lạc Phàm lại giận dữ nói: "Người việc này ngũ linh căn thật sự là ăn gian, ngay cả thạch yêu loại này kim thuộc tính Yêu vật đều ưa thích, khó chưa từng về sau hỏa yêu cũng sẽ thích người?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, đưa tay nhìn xem thủ đoạn thạch yêu, nàng ăn gian không chỉ có riêng phải thạch yêu, còn có Huyền Thiết Mẫu trong đao Huyết Sát.

Cũng thật sự là kì quái, đều là thế giới khác xuyên qua đến nơi đây, nàng là ngũ linh căn, năm hệ Linh căn cũng có thể tu luyện, còn cơ duyên

xảo hợp đã nhận được Huyết Sát, nơi đây lại xuất hiện một cái thạch yêu, Lạc Phàm đây?

Lẽ ra Lạc Phàm Thiên Linh Căn Hỏa hệ Linh căn là hãn lớn nhất ăn gian đáng giá, có thể đã đây một cái Thiên Linh Căn? Không có gì cơ duyên xảo hợp?

Muốn phải nghĩ như vậy, Giản Nhược Trần tự nhiên sẽ không làm mở miệng hỏi thăm ngu như vậy sự tình, chẳng qua là quay người.

Quay người nháy mắt, chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn còn si ngốc mà nhìn nàng, trong nội tâm mềm nhũn.

Giản Nhược Trần đối với nàng loại này mềm tâm địa hay vẫn là rất bất đắc dĩ đấy, có thể là xuyên qua đến cái thế giới này về sau, ngoại trừ Lạc Phàm, Mạc Tiểu Ngôn là người thứ nhất không mang theo mục đích tiếp cận người của nàng.

Tuy rằng về sau phát triển thoát ly quỹ đạo, nhưng Mạc Tiểu Ngôn với nàng, làm cho có khả năng xuất hiện không tốt hậu quả toàn bộ là nói phạm vi, thật muốn miệt mài theo đuổi đứng lên, Mạc Tiểu Ngôn với nàng, còn thật không có làm ra bất kỳ chuyện ác nào.

"Triệu tiền bối, Tiểu Ngôn, tạm thời cho ta được không nào?" Giản Nhược Trần nhu hòa nói.

Triệu Xuân Thu do dự xuống, buông tay thời điểm, một đạo ám kinh đưa vào đi tới, đem Mạc Tiểu Ngôn bị phong ấn kinh mạch cởi bỏ.

Giản Nhược Trần tựa hồ không có cảm thấy, đi qua giữ chặt Mạc Tiểu Ngôn tay, tay kia vỗ nhẹ nhẹ đập, "Chúng ta cái này đi trở về, đều tốt tốt, có phải hay không an tâm."

Triệu Xuân Thu khẽ giật mình, Giản Nhược Trần đây là biết rõ Mạc Tiểu Ngôn vì sao phải cùng vào.

"Ta theo vào, tìm được Nhị hoàng tử cũng coi như lập được công, trở về liền thân thỉnh ly khai Hoàng Thành, đến lúc đó ta còn đi tới Bích Vân cốc, bế quan thời điểm đi ra động phủ của người, chúng ta còn có thể cùng một chỗ nuôi dưỡng việc này hòn đá nhỏ yêu chơi, được không."

Giản Nhược Trần mà nói cũng không có thần thức truyền âm, Mạc Tiểu Ngôn đã nghe được, Triệu Xuân Thu cùng tu sĩ khác cũng nghe được rồi, hầu như tất cả mọi người bước chân một hồi, không thể tin được mà quay đầu lại nhìn xem Giản Nhược Trần.

Mạc Tiểu Ngôn là muốn đem Giản Nhược Trần luyện chế thành Nội Đan thu lại đây, Giản Nhược Trần lại vẫn muốn tới Bích Vân cốc, tại Mạc Tiểu Ngôn trong động phủ bế quan, nàng đây phải muốn làm gì?

"Bọn họ sẽ không đồng ý, bọn họ sẽ không để cho người phải nhìn...nữa của ta." Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu, nắm Giản Nhược Trần tay dùng sức, "Trừ phi ta tiến giai Nguyên Anh."

Vương tổng quản mới chịu mở miệng, nghe được Mạc Tiểu Ngôn nói như vậy, liền ngậm miệng lại rồi.

Nhị hoàng tử nhìn Diệp Phi liếc, Diệp Phi bờ môi khẽ nhúc nhích, nhẹ giọng đang nói gì đó, Diệp Quan thần sắc cũng dần dần kinh ngạc đứng lên.

Giản Nhược Trần đem hết thầy đều thu tại đây mắt, nhưng thật giống như không có xem qua bình thường, cười vỗ vỗ Mạc Tiểu Ngôn tay, "Làm sao lại như vậy? Có ta đây, không cần lo lắng."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 412: Thân Thiết Với Quen Sơ

Cửu Khúc động dù sao cũng là thuộc về hoàng gia đấy, Giản Nhược Trần được thạch yêu đã là ngoài ý muốn, tự nhiên không tốt lại muốn cầu ở chỗ này tầm bảo, bất quá Giản Nhược Trần không yêu cầu, cũng không có nghĩa là người khác không yêu cầu.

"Giản đạo hữu, có thể hay không mời người giúp đỡ chút, nhìn xem Cửu Khúc động bên trong đến cùng có hay không linh miêu." Rồi đi một hồi, Nhị hoàng tử bỗng nhiên đứng xuống, khách khí mà đối với Giản Nhược Trần nói.

Giản Nhược Trần còn lôi kéo Mạc Tiểu Ngôn tay, nghe vậy cũng đứng sau nói: "Nhị hoàng tử khách khí, ta thử nhìn một chút."

Thạch yêu nói như thế nào cũng là Cửu Khúc động bên trong lấy được, nếu là có thể hỗ trợ, Giản Nhược Trần sẽ không để ý, nàng cúi đầu nhìn xem cổ tay phải, ý đồ cùng thạch yêu câu thông, không nhìn thấy Phạm An Quý đứng ở trong bóng ma, nghi ngờ nhìn Diệp Quan liếc.

Diệp Quan ảo giác có thể tùy ý tại Cửu Khúc động bên trong thông hành, còn có thể biến mất tại thạch bích bên trong, lại thế nào không biết Cửu Khúc động bên trong có hay không linh miêu?

Trong lúc này, Vương tổng quản cũng cùng Chu thành chủ liếc nhau một cái, hai người bọn họ cũng có nhiều chuyện cũng muốn hỏi Nhị hoàng tử, có thể Nhị hoàng tử câu nói đầu tiên đuổi rồi Lục hoàng tử, để cho bọn họ muốn mở miệng cũng không thể nào mở miệng.

Giản Nhược Trần không có tế luyện thạch yêu, nàng nói cùng thạch yêu câu thông, cũng chỉ là đại khái đối với thạch yêu nói ra yêu cầu của mình, mà thạch yêu phản ứng, nàng cũng không phải là rất hiểu.

Nàng hỏi thăm thạch yêu, nơi này có không có có thể di động Yêu thú, Yêu vật, thạch yêu phản ứng cho nàng đấy, nhưng là nói nơi này có cái có thể ăn thịt người đồ vật, cách bọn họ không xa, nó không thích nó.

Linh miêu ăn thịt người? Giản Nhược Trần không khỏi nghĩ lên bọn họ cùng một chỗ cái kia bị hút rồi tinh khí tu sĩ, linh miêu sẽ không hút tu sĩ tinh khí, nói như vậy thì, nơi đây còn có một cái khác Yêu vật?

Thạch yêu càng ưa thích cho Giản Nhược Trần tìm các loại có Linh khí bảo vật, Giản Nhược Trần còn đang suy nghĩ lấy thạch yêu mà nói, thạch yêu liền lôi kéo Giản Nhược Trần, từ thạch bích trong một lần nữa cho nàng móc ra một cái tinh sa quặng mỏ trở lại.

Nó giống như đã hiểu cho Giản Nhược Trần tinh sa quặng mỏ, Giản Nhược Trần không thể toàn bộ chính mình lưu lại, chẳng qua là cho Giản Nhược Trần một khối nho nhỏ, một cái khác khối lớn liền ẩn núp trong thân thể, đặc ý hướng Giản Nhược Trần hiến vật quý.

Giản Nhược Trần dở khóc dở cười, đem này cái tinh sa quặng mỏ hay vẫn là đưa cho Diệp Phi, mới đúng Diệp Quan nói: "Nhị hoàng tử, thạch yêu ý tứ, nơi này có cái Yêu vật, sẽ hút tu sĩ tinh khí, Nhị hoàng tử, chúng ta vào tu sĩ ở bên trong, có một vị chính là như vậy vẫn lạc đấy."

Nhắc tới việc này hấp ** tức giận Yêu vật, tất cả mọi người lòng còn sợ hãi, liền tại bên cạnh bọn họ, việc này Yêu vật liền cực nhanh mà công kích Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, thậm chí xuất thủ cứu giúp cũng không kịp.

Vương tổng quản con mắt híp xuống, Chu thành chủ cũng đang nhìn qua, bọn họ đồng thời nghĩ tới Đại hoàng tử những người kia, trong những người này có mười cái Trúc cơ tu sĩ cùng sáu vị Kết Đan tu sĩ, cuối cùng

cũng chỉ có tu vi thấp nhất Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm bình yên vô sự.

Nghĩ như thế nào đều cảm thấy rất có vấn đề, có thể Nhị hoàng tử tựa hồ tại làng tránh chuyện này.

Diệp Phi ở bên cạnh đưa bọn chúng gặp được tập kích quá trình đơn giản mà nói lướt, Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm đều rũ xuống mí mắt, che đậy kín nét mặt của mình.

Diệp Quan mặt không thay đổi nghe xong, sau đó nhìn Giản Nhược Trần, trầm giọng nói: "Thạch yêu phải Cửu Khúc động thạch bích bao hàm hóa tinh hồn, đối với Cửu Khúc động hết thảy đều nên rõ như lòng bàn tay, Giản đạo hữu lấy được tin tức như thế không rõ mơ hồ, là không có tế luyện thạch yêu?"

Giản Nhược Trần gật đầu nói: "Phải không từng tế luyện."

Diệp Quan lông mày nhàu nhàu nói: "Khó được đạt được một cái thạch yêu tinh quái dị, hôm nay mọi người đã gặp nhau, Giản đạo hữu cũng nhưng bây giờ tế luyện rồi."

Giản Nhược Trần có chút kinh ngạc xuống, Diệp Quan khích lệ nàng tế luyện rồi thạch yêu đây không kỳ quái, thế nhưng là giọng điệu này, không biết có phải hay không là nàng miễn cảm, giống như có chút cấp bách.

Dựa theo Huyết Sát cùng Vương tổng quản lời nói, thạch yêu bậc này Yêu vật trừ phi là chủ động đầu nhập vào, phải đơn giản không chiếm được đấy, nàng cho rằng, nếu là chủ động đầu nhập vào, chỉ cần hợp ý, tất nhiên sẽ cùng có lợi cùng có lợi, nếu như cưỡng ép tế luyện, rất có thể sẽ để cho thạch yêu ghen ghét mà ly khai.

Cho nên hẳn không có tế luyện thạch yêu, thậm chí với chính mình linh lực đi đầu nuôi nấng rồi, Vương tổng quản cũng chỉ là với tư cách tiên bối nhắc nhở mà thôi.

Muốn Nhị hoàng tử cũng nên hiểu, có gì ? Muốn trình trọng chuyện lạ mà yêu cầu mình tế luyện thạch yêu? Cũng bởi vì một cái linh miêu?

Huống chi thạch yêu bậc này Yêu vật, ai không thích, ai không muốn làm của riêng, chính mình không có tế luyện, sợ là trong động những tu sĩ này đều có chút động tâm, chẳng lẽ Nhị hoàng tử liền tuyệt không động tâm?

Giản Nhược Trần ngừng tạm mới nói: "Đa tạ Nhị hoàng tử hảo ý, bất quá tạm thời ta còn không muốn tế luyện rồi."

"Vì sao?" Diệp Quan kỳ quái mà nhìn Giản Nhược Trần, "Bình thường tu sĩ được loại bảo vật này, đều hận không thể lập tức liền tế luyện rồi, người cũng đã biết, một cái chưa từng nhận chủ Yêu vật sẽ để cho bao nhiêu người ngấp nghé?"

Giản Nhược Trần cười cười, "Văn bối cũng biết đạt được thạch yêu phải may mắn, được phép thạch yêu nhất thời ham chơi, nếu là ly khai Cửu Khúc động thời điểm, thạch yêu còn không rời nửa bước, khi đó có thể sẽ thử xem tế luyện."

Giản Nhược Trần lời này ý tứ rõ ràng chính là theo việc này thạch yêu ý tứ, đi theo nàng đây, nàng liền thu lưu lấy, nếu đi cũng không ngăn trở.

Diệp Quan xem kỹ rồi Giản Nhược Trần vài lần, tựa hồ một lần nữa đối với Giản Nhược Trần đã có biết bình thường, những cái kia Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ đều hâm mộ mà nhìn Giản Nhược Trần, chỉ có đây mấy cái Kết Đan tu sĩ cùng Diệp Phi, Lạc Phàm biết rõ, Giản Nhược Trần lời này là thật tâm đấy.

Tuy rằng, không phải tất cả mọi người hiểu nàng tại sao lại nghĩ như vậy.

Chu thành chủ bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ nói: "Giản tiên tử, là vì thạch yêu hút người linh lực nguyên nhân?"

Giản Nhược Trần đang lo tìm không thấy lấy cớ, nghe vậy lập tức về mặt đau khổ nói: "Đúng vậy a, vừa mới đầu như vậy một hồi, ta Trúc cơ tu vi đều thiếu chút nữa bất ổn, nếu lại như vậy mấy lần, đừng nói tiến giai rồi, bảo vệ không bảo đảm được Trúc cơ cũng không tốt nói."

Trong miệng nói như vậy lấy, liền lại cúi đầu nhìn xem thủ đoạn thạch yêu, khe khẽ thở dài. Tựa hồ không muốn, có thể lại không thể làm gì.

Diệp Quan thần sắc có chút kỳ quái, ngắm liếc Giản Nhược Trần mảnh khỏa mới nói: "Tế luyện rồi về sau, thạch yêu sẽ là của người phụ thuộc, tùy người đã khống chế." Ngừng nhìn xuống lấy Vương tổng quản cùng Chu thành chủ nói, "Hai vị không có nói cho Giản tiên tử?"

Vương tổng quản ha ha cười nói: "Giản tiên tử lo lắng tế luyện thạch yêu thời gian quá dài, ảnh hưởng đến chúng ta tìm được Nhị hoàng tử thời gian."

Nói qua cũng nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Hôm nay Nhị hoàng tử đã tìm được, khó được chúng ta hầu như không có tổn thương, Nhị hoàng tử cũng bình yên vô sự, Giản tiên tử có thể yên tâm tế luyện rồi thạch yêu, nói không chừng thạch yêu còn có thể đem Cửu Khúc động bên trong bảo vật đều chỉ cho chúng ta."

Nói qua rồi hướng Nhị hoàng tử cười nói: "Đoạn đường này, thạch yêu không có ít giúp chúng ta thu thập tinh sa quặng mỏ, mấy năm này chúng ta luyện chế trừ vật vòng tay tinh sa quặng mỏ đều đã đủ rồi."

Diệp Quan trên mặt liền hiện ra mỉm cười, khó được lộ ra ôn hòa ý tứ: "Như vậy a, chúng ta hoàng thất cũng đi theo nhờ rồi."

Vương tổng quản thành thực thực lòng Giản Nhược Trần cảm thấy được rõ ràng, có thể Diệp Quan cho Giản Nhược Trần cảm giác ngay cả có chút ít không thoải mái, loại này không thoải mái giống như đến từ chính Diệp Quan vội vàng xao động, lẽ ra, thân thiết với người quen sơ loại chuyện này, không nên phải hoàng tử gây nên.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 413: Hùng Hồ Dọa Người

Cho dù là Lục hoàng tử lúc trước, cùng Giản Nhược Trần cũng là giúp nhau thăm dò rồi nhiều lần, mới lần nhau xác định xuống hợp tác, Nhị hoàng tử lịch duyệt nếu so với Diệp Phi nhiều không biết bao nhiêu, làm sao có thể không biết những thứ này.

Tâm mắt của mọi người đều tại Giản Nhược Trần trên người, Giản Nhược Trần tức thì nhìn xem thạch yêu, sau nửa ngày hay vẫn là lắc đầu: "Nếu là ly khai nơi đây, thạch yêu còn muốn đi theo ta, rồi nói sau."

Tất cả mọi người nha nhưng mà nhìn Giản Nhược Trần, dường như Giản Nhược Trần vừa nói ra rất là kinh hãi thế tục, Vương tổng quản tự xưng là cùng Giản Nhược Trần còn quen thuộc, nhin không được nói: "Giản tiên tử, ý của ngươi là. . ."

"Khó được thạch trong bao hàm hóa đi ra tinh hồn, tất nhiên cũng là ưa thích tự do đấy." Giản Nhược Trần nói thẳng.

Cái này tất cả mọi người thật sự ngây dại, lời này từ một người tu sĩ trong miệng nói ra như thế nào kỳ quái như thế đây.

"Phốc xuy", tiếng cười truyền đến, mọi người theo tiếng cười nhìn sang, liền gặp được Phạm An Tâm giống như nghe xong cỡ nào buồn cười chê cười giống nhau, đang có một tay che miệng lại, gặp mọi người xem, mới nhếch miệng, cười nói: "Giản tiên tử lời này nói, thật không như tu sĩ."

Giản Nhược Trần chọn sau lông mày, "A? Ta cũng không phải biết rõ, bộ dáng gì nữa mới tính tu sĩ, phải như Phạm tiên tử như thế hai mặt? Lòng

dạ độc ác?"

Có lẽ Phạm An Tâm những lời này không có có thâm ý gì, bất quá là thuận miệng mà nói, có thể Giản Nhược Trần vừa nghĩ tới Phạm An Tâm lòng dạ độc ác, liền lòng tràn đầy không thoải mái, nàng vốn ý định là ở Cửu Khúc động bên trong tìm một cơ hội làm cho nàng ở tại chỗ này rồi, có thể hiện tại xem ra, Phạm An Tâm so với nàng sẽ tìm cơ hội.

Nguyên vốn cũng không cách Đại hoàng tử tả hữu, hiện tại Đại hoàng tử một đoàn người toàn bộ không thấy bóng dáng, nàng còn có thể ở lại Nhi hoàng tử bên người, nghĩ đến cũng không phải Phạm An Quý bốn sự.

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, ở đây tu sĩ thần sắc liền vì diệu đứng lên, hai cái nữ tu tiến trước khi đến cũng đã lẫn nhau có bất mãn, hiện tại, Giản Nhược Trần cùng hẳn là muốn tìm nợ bí mật rồi.

Phạm An Tâm bất quá là mĩa mai Giản Nhược Trần một câu không giống tu sĩ —— ước chừng là bởi vì Giản Nhược Trần tiến vào tông môn vẫn chưa tới năm năm, tiến vào nội môn cũng mới mấy tháng nguyên nhân.

Nhưng Giản Nhược Trần lập tức trả lời lại một cách mĩa mai, trực chỉ Phạm An Tâm hai mặt, lòng dạ độc ác.

Phạm An Tâm một kẻ nữ tu, đầu hơn một trăm năm đều ở lại Thiên Đạo Tông chưa từng ly khai, nghe nói lần này là lần đầu ly khai tông môn, lúc trước tại Thái tử tiệc tối bên trên còn gây ra qua chệ cười, muốn nói hai mặt có lẽ khả năng, lòng dạ độc ác, từ đâu mà đến?

Không có người đều muốn thay Phạm An Tâm lời nói lời nói, bọn họ vốn là không phải cùng một phe cánh đấy, không bỏ đá xuống giếng cũng thì tốt rồi, làm sao sẽ giúp đỡ Phạm An Tâm?

Có thể mọi người cũng đi theo kỳ quái, bọn họ không ngôn ngữ, Phạm An Quý như thế nào cũng không nói một lời, phải biết rằng Phạm An Tâm

thế nhưng là tỷ tỷ của hắn.

Chẳng lẽ đây lòng dạ độc ác ý hữu sở chỉ (*), Phạm An Quý trong nội tâm rõ ràng, mới không nói gì là Phạm An Tâm biện bạch?

Diệp Quan tâm nhưng là khê động, Phạm An Tâm tại Cửu Khúc động bên trong hết thấy hắn đều rõ như lòng bàn tay, chính như Giản Nhược Trần nói, việc này nữ tu quả thật là lòng dạ độc ác đấy.

Bất quá Giản Nhược Trần khả năng không lớn hiểu rõ Cửu Khúc động bên trong chuyện đã xảy ra, nói như vậy thì, việc này Phạm An Tâm lúc trước cũng có ác tích rồi.

Phạm An Quý khê nhú mày, thoát nhìn là bởi vì Giản Nhược Trần cùng Phạm An Tâm quan hệ, thực tế là nghĩ tới lời của bóng đen, hắn vẫn còn nhớ rõ hắc ảnh đã từng nói qua, Giản Nhược Trần nếu là tế luyện rồi thạch yêu, bị chết nhanh hơn.

Lúc ấy hắn hỏi qua nguyên nhân, hắc ảnh lại tránh mà không đáp, bây giờ nhìn Diệp Quan thúc giục Giản Nhược Trần mau chóng tế luyện thạch yêu, cũng là bất an hảo ý.

Có thể lập tức lại trong lòng cười khỗ, hắn đã cùng Giản Nhược Trần đứng ở hoàn toàn đối lập một mặt rồi, hắn mà nói, Giản Nhược Trần có thể tin?

Về phần Giản Nhược Trần đối với Phạm An Tâm trách móc, hắn hoàn toàn không có để ở trong lòng, đoạn đường này đến đây, hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, Phạm An Tâm đã không phải là hắc cho rằng nhu nhược Phạm An Tâm rồi, nàng so với hắn còn muốn tàn nhẫn, quả quyết.

"Lục đệ, chúng ta rời đi trước nơi đây." Diệp Quan hợp thời nói.

"Tốt." Diệp Phi nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, mới gật gật đầu.

"Đợi một chút." Giản Nhược Trần bỗng nhiên cười dịu dàng mà nói, "Có một vấn đề, còn muốn trước hết mời dạy Phạm tiên tử."

Mọi người đều là khê giật mình, Giản Nhược Trần chưa bao giờ chủ động mở miệng trêu chọc, luôn luôn đều là bị trêu chọc mới phản kích đấy, đã vừa mới trả lời lại một cách mỉa mai rồi, như thế nào còn không theo không buông tha?

Trong nội tâm nghĩ như vậy, lại tiếp tục không lên tiếng, cũng không đi cũng không hiểu.

Phạm An Tâm ôn ôn nhu nhu mà nhìn Giản Nhược Trần, giống nhau tại mọi người trước mặt trước sau như một dịu dàng, "Giản sư muội có chuyện gì không thể ly khai Cửu Khúc động rồi hãy nói, còn muốn làm phiến Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử Điện Hạ đối với đợi."

Như là người khác, sợ là Phạm An Tâm mang ra trở lại Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử, muốn kinh sợ mà giải thích, nhưng Giản Nhược Trần căn bản cũng không cho để ý tới, gọn gàng dứt khoát nói: "Đại hoàng tử cùng những cái kia kết Đan tiên bối, còn có Trúc Cơ kỳ đạo hữu đám đây?"

Mặt của mọi người sắc mặt đây mới chính thức thay đổi, Diệp Phi lúc trước nhắc tới Đại hoàng tử một câu, bị Nhị hoàng tử hơi hợt mà bỏ qua, ai cũng không nhắc lại lên, chính là trong nội tâm rõ ràng Đại hoàng tử mấy người có lẽ lành ít dữ nhiều.

Liên quan đến hoàng thất huynh đệ ở giữa tự giết lẫn nhau, tất cả mọi người là e sợ cho tránh không kịp, Giản Nhược Trần lại vậy mà như vậy không mang theo một điểm cố kỵ mà liền nói ra, không chút nào dây dưa dài dòng, mà là gọn gàng dứt khoát.

Phạm An Tâm dù sao lòng dạ không sâu, biến sắc, không rảnh che giấu, có chút cắn đây bờ môi, mở to hai mắt, giống như bị Giản Nhược

Trần vẫn đề làm kinh sợ, vẻ mặt này càng làm cho vừa nhìn, nhất định là sự tình cùng nàng người vô tội.

Diệp Quan liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, cái nhìn này rất là lợi hại phức tạp, đã mang theo cảnh cáo, giống như lại dẫn khác tâm tình, dù là Giản Nhược Trần không có nhìn thẳng Diệp Quan, cũng không cách nào bỏ qua.

Nhưng Giản Nhược Trần liền làm không nhìn thấy, nụ cười trên mặt đã theo tiếng nói biến mất, trở nên lạnh lùng đứng lên.

"Cùng Phạm tiên tử cùng đường tu sĩ, tổng cộng là sáu vị kết Đan tiên bối, hơn mười vị Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, nhưng bây giờ đều mất tích không thấy. Nếu ta không phải giải Phạm tiên tử làm người, lúc này lấy là Đại hoàng tử mất tích hoặc là vẫn lạc, sẽ là Nhị hoàng tử gây nên, ai có thể để cho ta rất là hiểu rõ Phạm tiên tử đây, rất muốn nghe xem Phạm tiên tử trả lời như thế nào."

Giản Nhược Trần mà nói, chẳng những đem Diệp Quan về phần nơi đầu sóng ngọn gió lên, cũng đồng thời trực tiếp đem hung thủ giết người tội danh đã rơi vào Phạm An Tâm trên đầu.

Phạm An Tâm chỉ cần tránh mà không đáp, cái kia chính là chấp nhận hung thủ là nàng, nàng đi theo Thái tử một nhóm, lại vác chủ thí chủ, việc này tội danh chẳng những làm cho nàng về sau thanh danh mất sạch, còn sẽ liên lụy đến Phạm An Quý —— hiện tại đã liên lụy đã đến, một đội kia tu sĩ chỉ có hai người bọn họ vẫn còn.

Còn sẽ tiếp tục liên quan đến đến phụ thân của bọn hắn Phạm Trường Lợi, thậm chí là Thiên Đạo Tông.

Nhưng nếu như nàng mở miệng phủ nhận, vậy giết chết Đại hoàng tử cùng đi theo hắn tu sĩ đấy, chính là Nhị hoàng tử.

Có thể Nhị hoàng tử là thế nào xuất thủ? Hắn bị Đại hoàng tử giam cầm tại Cửu Khúc động bên trong, đương nhiên không phải là bình yên bề quan tăng lên tu vi. Mọi người bỗng nhiên nghĩ tới Cửu Khúc động bên trong cái kia hút tu sĩ tinh khí Yêu vật.

Hoàng gia sự tình từ trước đến nay cũng sẽ không có bắt được bên ngoài nói đến đấy, có thể Giản Nhược Trần cứ như vậy đột nhiên mà đem hết thầy đặt tới rồi mặt ngoài, còn bày tại Diệp Quan trước mặt —— Phạm An Tâm đứng ở Diệp Quan bên người, Giản Nhược Trần cầm Phạm An Tâm nói chuyện, không phải nhằm vào Diệp Quan lại là đối với mọi người?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 414: Là Ta Làm

Diệp Quan nương mày.

Đại hoàng tử cùng tất cả mọi người mắt tích không thấy, rõ ràng phải vẫn lạc, hoặc là sâu hãm tại chỗ này, hẳn không nói, không đề cập tới, vấn đề này tự nhiên sẽ bị lặng lẽ đè xuống, người ở chỗ này đều là cáo già thế hệ, ai cũng sẽ không sờ hãn rủi ro.

Có thể Giản Nhược Trần liền nhắc tới rồi, quang minh chính đại, hùng hổ dọa người.

Phạm An Tâm cắn môi, khóe miệng lại có chút nhếch lên, con mắt chớp chớp, nói khẽ: "Giản sư muội cho rằng. . ."

"Giản sư muội." Phạm An Quý bỗng nhiên mở miệng, ngăn cản Phạm An Tâm mà nói.

Phạm An Quý biết rõ tại miệng lưỡi lên, Phạm An Tâm không phải là Giản Nhược Trần đối thủ đấy, bất luận Phạm An Tâm thừa nhận hay vẫn là phủ nhận, đều rơi vào đến Giản Nhược Trần trong bẫy.

Hắn cũng biết, bất luận chân tướng sự tình xốc lên còn không có xốc lên, Giản Nhược Trần đều nghĩ biện pháp thoát thân, có thể Phạm An Tâm liền không nhất định rồi.

Vô luận như thế nào, Phạm An Tâm đều là tỷ tỷ của hắn.

"Giản sư muội, dính đến Đại hoàng tử, có một số việc hay vẫn là ly khai Cửu Khúc động rồi hãy nói." Phạm An Quý lạnh lùng thốt.

"A? Đúng không? Có thể ta như thế nào cho rằng, có lẽ liên quan đến không chỉ có là Đại hoàng tử đây." Giản Nhược Trần ý vị thâm trường mà nói.

"Lời này là có ý gì?" Diệp Quan không thể không lên tiếng, hắn có chút ngửa đầu, từ trên xuống dưới liếc nhìn Giản Nhược Trần, lông mày nhẹ chau lại, cực kỳ không vui.

Giản Nhược Trần lúc này mới nhìn xem Diệp Quan, cũng đồng dạng nghiêm túc nói: "Tin tưởng không chỉ là văn bối, ở đây mỗi một vị tiền bối đều muốn biết, Đại hoàng tử phải vẫn lạc tại nhìn thấy Nhị hoàng tử lúc trước, hay vẫn là về sau."

Những lời này giống như trời quang sét đánh bình thường rơi vào tất cả mọi người trong lỗ tai, nếu là nói lúc trước Giản Nhược Trần vẫn chỉ là hùng hổ dọa người, hiện tại quả thực chính là đang khiêu chiến Nhị hoàng tử quyền uy.

Diệp Quan thần sắc dần dần rét run, Cửu Khúc động bên trong độ ẩm cũng rất giống tại một chút giảm xuống, mọi người tay cũng không khỏi chậm rãi dựa vào hướng túi trữ vật.

Giản Nhược Trần lại cũng không giống như biết rõ lời của nàng đưa tới bao nhiêu chấn động, ánh mắt từ Diệp Quan trên người một lần nữa trở lại Phạm An Tâm trên người.

"Phạm tiên tử có thể có thể nói cho chúng ta biết mọi người." Giản Nhược Trần chậm rãi nói ra.

Phạm An Tâm giờ mới hiểu được tới đây, Giản Nhược Trần hoàn toàn chính là nhằm vào nàng.

Nàng mới phản ứng tới, nếu như nàng nói là gặp được Nhị hoàng tử lúc trước, vậy thì giết Thái tử, vác chủ tội danh liền tất cả nàng cùng Phạm An Quý trên người, nếu như nàng hủy bỏ, vậy tội danh chính là Nhị hoàng tử —— không, Nhị hoàng tử rõ ràng là bị nhốt đấy, làm sao có thể giết được Đại hoàng tử.

"Người. . ." Nàng đầu phát một tiếng này, liền bỗng nhiên không biết làm sao rồi, nàng mới hiểu được, Giản Nhược Trần mới phải vô cùng tàn nhẫn nhất cay đắng, nếu so với nàng tàn nhẫn rất nhiều.

"Phạm tiên tử, Đại hoàng tử thế nhưng là người vác chủ tội giết hay sao?" Vương tổng quản bỗng nhiên nghiêm nghị hỏi.

Những lời này thật sự là không nên hỏi Phạm An Tâm đấy, không ai, kể cả Vương tổng quản chính mình tin tưởng Phạm An Tâm phải làm như vậy, có thể chẳng lẽ bọn họ muốn chất vấn Nhị hoàng tử? Muốn chất vấn Cửu Khúc động bên trong Yêu vật cùng Nhị hoàng tử có thể có quan hệ?

Sự tình không có làm rõ, bọn họ còn có thể có thể âm thầm điều tra, có thể bỗng nhiên đã bị làm rõ tại "Ban ngày ban mặt" phía dưới, lại không được phép nửa điểm lảng tránh rồi.

Trong chớp nhoáng này, Diệp Quan trong đầu cũng xuất hiện nhiều cái đáp án, có thể bất luận là cái nào đáp án, đều không thể hoàn mỹ mà giải thích Đại hoàng tử vẫn lạc, cho dù là nói ra Phạm An Tâm Nguyên Anh ảo giác.

Ánh mắt của hắn vốn là lạnh lùng, lần này âm trầm được liền có thể cực sợ, ánh mắt từ Vương tổng quản trên mặt chậm rãi chuyển đến Giản Nhược Trần trên người.

"Giản tiên tử, tất cả mọi người không hỏi, vì sao người muốn thêm này vừa hỏi đây?" Diệp Quan lời này hỏi được cực kỳ nhu hòa, nếu như

không phải trên mặt hắc thần sắc, riêng là nghe thanh âm, vậy đơn giản chính là thỉnh giáo thương nghị rồi.

Giản Nhược Trần than nhẹ một tiếng: "Có mấy lời văn bối đã sớm cũng muốn hỏi hỏi Phạm tiên tử rồi."

Nói qua nhìn xem Phạm An Tâm nói, "Ta tự hỏi chưa từng đắc tội qua Phạm tiên tử, có thể tiên tử vì sao phải ngay cả giết bốn vị tông môn đệ tử ngoại môn giá họa cho ta? Trước khi đến Hoàng Thành trên bảo thuyền, còn phải lại giết Trúc cơ tu sĩ, tiếp tục hãm hại ta đây?"

Phạm An Quý sắc mặt đại biến, ngay tại hắc rất cho rằng An Tâm thời khắc, Giản Nhược Trần hời hợt mà liền đem chuyện xưa nói ra, đây chuyện xưa nhắc tới, hắc chính là biết rõ, Giản Nhược Trần lúc này đây sẽ không bỏ qua Phạm An Tâm rồi.

Phạm An Tâm trên mặt xoát mà một chút tuyết trắng, tất cả huyết sắc tất cả đều từ trên mặt nàng trút bỏ hết rồi, đi theo sẽ thấy đỏ lên đứng lên, bờ môi run rẩy xuống, thân thể cũng đi theo run lên xuống.

Mọi người mắt thấy Phạm An Tâm sắc mặt biến hóa, liền biết rõ Giản Nhược Trần nói đúng rồi —— Giản Nhược Trần vốn cũng không phải tùy tiện vu hãm.

"Ta nếu là sẽ không hỏi thăm, sợ là ly khai Cửu Khúc động bên trong, Đại hoàng tử cùng các vị tiền bối vẫn lạc sự tình, không thể nói trước cũng muốn rơi vào trên đầu của ta rồi, ta một người được ủy khuất việc nhỏ, cũng không muốn bởi vậy làm phiền hà Lục hoàng tử cùng mấy vị người vô tội tiền bối."

Nói sau Giản Nhược Trần nói được cực kỳ gượng ép, nhưng cùng lời mở đầu liên hệ cùng một chỗ, miễn cưỡng cũng không tính gượng ép —— dù sao cũng đều là hãm hại.

Chu thành chủ tiến lên một bước nói: "Nhị hoàng tử, Giản tiên tử cùng Phạm tiên tử đều là Thiên Đạo Tông đệ tử, nghe đồn Giản tiên tử hay vẫn là Luyện Khí Kỳ thời điểm, có mấy cái đệ tử ngoại môn đắc tội qua Giản tiên tử, mà ở Giản tiên tử tiến giai Trúc cơ, mấy vị kia đệ tử ngoại môn cũng cùng Giản tiên tử bồi tội về sau, bỗng nhiên ngộ hại."

Vương tổng quản cũng gật đầu nói: "Sự tình phát thời điểm, đúng lúc Lĩnh Nam thành thành chủ cùng hộ pháp đã ở, kể cả về sau trên bảo thuyền chuyện đã xảy ra, Thiên Đạo Tông mặc dù không có tìm được hung thủ, nhưng là chưa từng có cho rằng chính là Giản tiên tử, liền cùng Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ bị hại giống nhau, hiển nhiên cũng là vì hãm hại Giản tiên tử đấy."

Giản Nhược Trần hướng Vương tổng quản cùng Chu thành chủ chấp tay nói: "Đa tạ hai vị tiền bối thay văn bối phân giải."

Tiếp theo nhìn xem Phạm An Tâm nói: "Phạm tiên tử không trả lời, vậy để cho ta tới phân tích sau a."

Phạm An Quý tấm há miệng, nhìn hình dáng của miệng khi phát âm giống như muốn dồn dừng lại Giản Nhược Trần, có thể cuối cùng không có phát ra âm thanh.

"Ta tại Thiên Đạo Tông bên trong quen thuộc tu sĩ chỉ có Lạc đạo hữu cùng Phạm đạo hữu, Lạc đạo hữu sao, bề ngoài giống như cùng người Giản tiên tử không có nửa phần gút mắc, vậy nguyên nhân cũng chỉ có thể tại Phạm đạo hữu trên người.

Có thể ta cùng với Phạm đạo hữu tương giao, có chút tinh táo tiếc tình táo, Phạm tiên tử với tư cách tỷ tỷ, nên thay đệ đệ của mình cao hứng, lại vì sao phải hãm hại ta, hay vẫn là dùng như vậy tàn nhẫn thủ đoạn?

Duy nhất khả năng, chính là ta cùng Phạm đạo hữu giao hảo, làm trẻ nãi có chút sự tình."

Phạm An Quý mặt chậm rãi tái nhợt, hần thẳng tắp mà đứng đấy, hai mắt dừng ở Giản Nhược Trần, bờ môi chăm chú mà nhếch.

Phạm An Tâm đang dần dần trấn tĩnh lại, hai tay khẫu trừ cùng một chỗ, giống như bất an, lại giống như mang theo nào đó chờ mong bình thường nhìn xem Giản Nhược Trần.

"Có thể sẽ chậm trễ cái gì đây? Ta Giản Nhược Trần bất quá là một cái mới Trúc cơ tu sĩ, lại sẽ trở ngại đến Tam công tử hạng gì đại sự đây?" Giản Nhược Trần chậm rãi nói ra.

"Giản tiên tử, hết thảy tất cả đều là ta làm đấy." Phạm An Quý bỗng nhiên lạnh lùng nói, "Là ta, là ta giết vậy bốn cái đệ tử ngoại môn, giết làm cho có đắc tội qua người tu sĩ giá họa người, chính là vì chửi bới danh dự của người, cũng liền mang cùng người càng thêm giao hảo Lục hoàng tử."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 415: Công Kích

Phạm An Quý ánh mắt thẳng tắp mà rơi vào Giản Nhược Trần trên ánh mắt, sắc mặt tái nhợt được không có chút nào huyết sắc.

"Người muốn biết tại sao không? Tốt, ta cho người biết, ta là vì cho người thân bại danh liệt. với đội điểm, người tầm người mã tầm mã, chỉ cần người lòng dạ độc ác, có thù tất báo thanh danh truyền ra, tất nhiên sẽ liên lụy đến Lục hoàng tử.

Người trợ Lục hoàng tử, mà ta nhưng là muốn đi theo Đại hoàng tử đây, vì đạt được Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí, bất cứ chuyện gì ta đều sẽ không tiếc, ta vốn chính là đều muốn đem gia tử đưa cho Đại hoàng tử, tốt đối được Đại hoàng tử giúp ta trở thành Thiên Đạo Tông tông chủ.

Gia tử ta cũng có thể bỏ qua, người, bất quá là của ta một con cờ!"

Phạm An Quý trừng to mắt nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt phải dấu giấu không được đau nhức, không biết là vì mình, hay vẫn là Giản Nhược Trần, hay vẫn là Phạm An Tâm.

Giản Nhược Trần trầm tĩnh mà nhìn Phạm An Quý, giống như đối với Phạm An Quý nói như thế lòng dạ biết rõ bình thường, nàng khẽ lắc đầu, bình tĩnh nói: "Phạm đạo hữu, lời của người nói đúng phân nửa, bất quá đây một nửa như vậy đủ rồi."

Tiếp theo nhìn xem Phạm An Tâm nói: "Phạm tiên tử, người phải biết, Phạm đạo hữu nếu là nhận thức rơi xuống đây đủ mọi thứ, này thiên đạo

tông tông chủ vị trí, chính là vạn không được có thể rơi vào trên người của hân rồi."

Phạm An Tâm trừng mắt Giản Nhược Trần, trên mặt dịu dàng một chút biến mất, hóa thành căm hận.

"Giản Nhược Trần, " Phạm An Tâm nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Người làm hại đệ đệ của ta còn chưa đủ sao? Không nên làm hại hân thân bại danh liệt mới tốt?"

Giản Nhược Trần lạnh lùng nhìn xem Phạm An Tâm, "Nếu như người đầu hãm hại ta, không có giết những cái kia người vô tội, nếu như lúc này đây người không phải giết người thượng vị. . ."

"Ta không có!" Phạm An Tâm kêu lên, cơ hồ là đồng thời, Phạm An Quý hét lớn một tiếng: "Tỷ tỷ!"

Giản Nhược Trần hơi cười rộ lên.

Lời kia vừa thốt ra, Phạm An Tâm mới phát giác được không ổn, nàng bối rối mà quay đầu nhìn về phía Diệp Quan, đã thấy đến Diệp Quan đang lạnh lùng nhìn xem Giản Nhược Trần, đảo qua xem lúc giữa, phải tất cả mọi người kinh ngạc cùng những gương mặt.

"Vậy thật sự là kì quái, vậy sáu vị kết Đan tiền bối không phải Phạm tiên tử giết đấy, thì là ai đây?" Giản Nhược Trần một đôi mắt liền rơi vào Phạm An Tâm trên người, giống như không nhìn thấy Diệp Quan đang dừng ở nàng.

"Nhị ca." Diệp Phi cuối cùng mở miệng.

Diệp Quan ánh mắt chuyển tới Diệp Phi trên người: "Lục đệ, người muốn nói điều gì?"

"Nhị ca, đại ca bọn họ, là thế nào vẫn lạc hay sao?" Diệp Phi cuối cùng lần nữa hỏi lên.

"Người cũng cho rằng, là ta giết hay sao?" Diệp Quan không có trả lời Diệp Phi mà nói, hỏi ngược lại.

Diệp Phi chậm rãi lắc đầu, "Nhị ca, Cửu Khúc động bên trong tu sĩ không có phòng hộ Ngọc phù, sẽ phát sinh cái gì, ta và người lòng dạ biết rõ, ta Chỉ là. . . Chỉ là. . ."

Diệp Quan gật gật đầu, "Ta hiểu."

Nói qua, nhìn về phía Giản Nhược Trần, "Giản tiên tử chuyển động lớn như vậy một vòng, không phải là muốn muốn ta thừa nhận, Đại hoàng tử chết cùng ta có liên quan a."

Giản Nhược Trần cười khẽ một tiếng, thừa nhận nói: "Khả năng a."

Diệp Quan thật không ngờ đơn giản phải có được rồi Giản Nhược Trần thừa nhận, sợ run lên, mới nói: "Người không hy vọng ta ly khai Cửu Khúc động?"

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Làm sao lại như vậy? Ta chỉ phải không muốn tai hoạ ngầm mang đi ra ngoài."

Diệp Quan con mắt híp xuống, "Sáu vị Kết Đan tu sĩ đều vẫn lạc. . ."

Giản Nhược Trần than nhẹ một tiếng: "Đúng vậy a."

Ai cũng không có lại lên tiếng, có thể mọi người tay toàn bộ rơi vào bên hông trên túi trữ vật.

Phạm An Tâm nhìn xem Giản Nhược Trần, lại nhìn xem Diệp Quan, lúc này đây nàng chần chờ.

"Giản tiên tử, người rất thông minh." Diệp Quan cũng thở dài một hơi, "Chẳng qua là, người không cảm thấy quá thông minh không phải chuyện gì tốt sao?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu, rất là bất đắc dĩ nói: "Xác thực."

Trong sơn động yên tĩnh cực kỳ, tầm mắt mọi người đều tại Giản Nhược Trần cùng Diệp Quan trên người, rồi lại phân ra thần thức tra xét chung quanh.

"Bất quá so với vụng về, hay vẫn là thông minh một chút tốt hơn nhiều." Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Ha ha." Diệp Quan nở nụ cười xuống, chẳng qua là khoe miệng của hân cười, vui vẻ lại căn bản không có đến trong ánh mắt, "Vốn, tất cả mọi người có thể ly khai nơi đây đây."

"Đúng vậy a," Giản Nhược Trần phụ họa nói, "Vốn, tất cả mọi người có thể ly khai nơi đây đây." Chẳng qua là giọng điệu này rõ ràng qua loa.

"Có thể ta tại sao phải giải thích cho người thì sao?" Diệp Quan cười lạnh nói.

"Vậy, ta cho Nhị hoàng tử giải thích tốt rồi, " Giản Nhược Trần buông ra Mạc Tiểu Ngôn, đem Mạc Tiểu Ngôn hướng Triệu Xuân Thu bên kia đẩy xuống, "Nhị hoàng tử một mực bị giam cầm lấy, Đại hoàng tử dĩ nhiên là phải Phạm tiên tử số lượng, bất quá chúng ta nơi đây cũng vẫn lạc một người tu sĩ, lại không giống như là Phạm tiên tử thủ bút."

Tay trái của nàng nhẹ nhàng đụng vào túi trữ vật, trong tay liền có hơn một quả bình ngọc, trước mắt bao người, nàng đổ ra một hạt Linh đan đưa đến trong miệng.

Dược lực tại trong bụng lập tức hòa tan, trong kinh mạch linh lực vận hành, Giản Nhược Trần phóng ở dưới nhẹ tay khẽ vuốt vuốt trên cổ tay thạch yêu.

"Cửu Khúc động ảo giác, ly khai Cửu Khúc động sau đều biến mất, thật sự sao?" Điền Ngữ thần nhẹ giọng hỏi.

"Đây cũng khó mà nói rồi, bất quá, người vững tin người thật sự muốn biết?" Diệp Quan thở dài một tiếng.

Giản Nhược Trần nhìn xem Diệp Quan, chậm rãi gật đầu.

"Như vậy, người rất nhanh có thể thấy được." Diệp Quan quay đầu, nhìn thoáng qua Phạm An Tâm, "Nếu như nàng muốn biết, nhường nàng biết."

Tiếng nói hạ xuống, liền gặp được Phạm An Tâm thân thể bỗng nhiên một bông hoa, tiếp theo, một cái tuần lãng tu sĩ trẻ tuổi từ bên trong thân thể của nàng đi tới, tu sĩ kia tuần mỹ được dường như không ăn nhân gian khói lửa, nhìn xem Phạm An Tâm ẩn tình đưa tình, trên người tản mát ra bức nhân khí thế.

"Ảo giác!" Vương tổng quản hô nhỏ một tiếng.

"Nguyên Anh ảo giác." Chu thành chủ cũng thấp giọng hô nói.

Tất cả mọi người Pháp khí bỗng nhiên toàn bộ thanh toán đi ra.

"Quả nhiên là như vậy." Giản Nhược Trần hiểu rõ gật đầu.

"Giản Nhược Trần, đây là người bức của ta." Phạm An Tâm đặc ý nhìn xem Giản Nhược Trần, thật giống như Giản Nhược Trần đã là một người chết rồi, "Tiền bối, bắt lấy nàng."

"An Tâm, không ——" Phạm An Quý bỗng nhiên hét lớn.

Vậy Nguyên Anh tu sĩ vừa quay đầu, một đôi mắt điện bình thường liền nhìn quét tới đây, nhìn qua Giản Nhược Trần nháy mắt, uy áp cũng đã đập vào mặt, Giản Nhược Trần chỉ tới kịp lệch một phía dưới, cũng cảm giác được cả người đều bị gắt gao ngăn chặn, người một cái đằng trước vòng bảo hộ sáng lên lập tức liền tan vỡ, đi theo lại một cái phòng hộ vòng bảo hộ sáng lên, lại một lần nữa tan vỡ.

Búi tóc lên, một quả phong cách cổ xưa cây đao im ắng mà bay ra, nhưng là chạy về phía Phạm An Tâm, vậy Nguyên Anh ảo giác lông mày nhíu lại, tấm tay liền hướng cây đao chớp tới.

Đây hết thấy lập tức phát sinh, Phạm An Tâm câu kia "Bắt lấy nàng" dường như còn chưa kết thúc, mọi người nhao nhao thúc giục Pháp khí hướng Nguyên Anh ảo giác chạy đi, ai cũng không có chú ý tới, Giản Nhược Trần thủ đoạn bao trùm ở dưới thạch yêu, không biết lúc nào không thấy.

Phạm An Tâm đặc ý nhìn xem Giản Nhược Trần, thường thức Giản Nhược Trần uy áp sau thoáng vụn vụn khuôn mặt, nàng sẽ không lập tức muốn vậy người Nguyên Anh ảo giác giết chết Giản Nhược Trần đấy, nàng muốn nhìn thấy Giản Nhược Trần trong lòng run sợ, muốn xé rách sau trên mặt nàng đối trá mặt nạ.

Nàng cũng nhìn xem Nguyên Anh tu sĩ vươn tay, nhìn xem Giản Nhược Trần tại Nguyên Anh tu sĩ uy áp hạ thân bên trên vòng bảo hộ tan vỡ, nàng như thế đặc ý, toàn bộ thật không ngờ nguy hiểm đang ở trước mắt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 416: Chân Tướng

Phạm An Tâm lòng bàn chân bỗng nhiên trầm xuống, hai chân giống như bị cái gì bắt được tựa như, thần sắc đại biến, bỗng dừng há miệng muốn kêu to, vậy Nguyên Anh ảo giác cũng chợt phát hiện Phạm An Tâm nguy hiểm, phần nộ quát một tiếng, một cái khác chưởng liền hướng Phạm An Tâm dưới chân đập đi tới.

Lần này, công kích Giản Nhược Trần uy áp tất cả đều thu hồi, Giản Nhược Trần trên người buông lỏng, một cái vòng bảo hộ lập tức bảo vệ nàng toàn thân, mọi người đều là kinh hô một tiếng, liền gặp được vậy Nguyên Anh ảo giác một tay bắt được Huyền Thiết Mẫu đao, một chưởng đã vỗ tới trên mặt đất.

Đá vụn vấy ra, Phạm An Tâm sắc mặt trắng bệch, ôm lấy hai chân hắc ảnh chợt biến mất, đúng lúc này, lại một mảnh hắc ảnh bỗng nhiên cấp tốc sát mặt đất vọt tới, trong chốc lát bắt được Phạm An Tâm.

"Tiên tử ——" chỉ nghe được Nguyên Anh ảo giác kinh hô một tiếng, hắc ảnh nằm ở trong tay Huyền Thiết Mẫu đao bỗng nhiên theo cánh tay của hắc ảnh hướng lên chém tới, đến mức, trong khoảnh khắc liền hóa thành hư vô.

Phảng phất như là thân thể kia linh lực, huyết nhục tất cả đều bị Huyền Thiết Mẫu đao hút hầu như không còn bình thường, mọi người kinh hô tất cả đều áp đảo rồi trong cổ họng, Pháp khí lại không trung một hồi, nhưng lại không biết nên chém hướng Huyền Thiết Mẫu đao, hay vẫn là chém về phía Nguyên Anh tu sĩ.

"Đ...A...N...G...G!" Một tiếng kim thạch va chạm thanh âm, nhưng là Lạc Phàm tế ra rồi hắc lửa đỏ phi kiếm, chém về phía kéo lấy Phạm An Tâm hắc ảnh, bóng đen kia chợt co rút lại, dán dưới chân núi đá đẩy về sau, phi kiếm trăm tại hắc ảnh cùng Phạm An Tâm ở giữa mặt đá lên, lòi ra một chuỗi tia lửa.

Phi kiếm một kích không trúng, thế đi không thấy, ngang khẽ kéo, đuổi theo hắc ảnh mà đi, có thể hắc ảnh tốc độ nhanh hơn, lập tức liền biến mất đến trong bóng tối.

Phi kiếm phản hồi, lúc này đây nhưng là không lưu tình chút nào mà chém về phía Phạm An Tâm.

Trong điện quang hỏa thạch, Huyền Thiết Mẫu đao cũng đã hướng lên đến Nguyên Anh tu sĩ đầu vai, vậy Nguyên Anh tu sĩ nhưng căn bản mặc kệ chính mình, đưa tay liền hướng phi kiếm đập đi tới, một chương này cơ hồ là đem hết toàn lực, ngay tại chương phong tiếp xúc đến phi kiếm lập tức, Lạc Phàm đột nhiên chặt đứt rồi cùng phi kiếm liên hệ.

Nháy mắt, Nguyên Anh ảo giác một chương phát đến phi kiếm trên thân kiếm, trên phi kiếm hoa quang đột nhiên đại thịnh, đi theo chính là một hồi kim thạch vỡ vụn thanh âm, lửa đỏ thượng phẩm phi kiếm thân kiếm nháy mắt xuất hiện từng đường vết rạn, tiếp theo vậy mà vỡ vụn.

Ở nơi này kim thạch vỡ vụn trong thanh âm, Huyền Thiết Mẫu đao đã trăm đã đến Nguyên Anh ảo giác cái cổ, mắt thấy Nguyên Anh ảo giác lồng ngực sụp đổ, cái cổ cùng đầu chỉ còn lại một lớp da thịt tương liên, đi theo đầu vậy mà lập tức hòa tan biến mất.

Hai kiện Pháp khí đồng thời hướng Phạm An Tâm chém tới, Phạm An Tâm lần nữa kinh hô một tiếng, trên người bỗng nhiên sáng lên liên tiếp phòng hộ màn hào quang, cùng lấy trong tay bỗng dưng xuất hiện một xấp

phù lục, hung dữ hai con người nhìn về phía Giản Nhược Trần, hướng Giản Nhược Trần ném đi.

Phù lục còn không có bị hoàn toàn kích phát, đã có sóng nhiệt, hơi nước, cường đại linh lực chấn động sinh ra, mọi người kinh hô một tiếng, quay người liền lui.

Giản Nhược Trần thần sắc trầm xuống, quay người lui về phía sau, bỗng nhiên cánh tay bị nắm chặt, cùng lên trước mắt nhoáng một cái.

"Oanh long long!" Tiếng nổ mạnh từ phía sau vang lên, mãnh liệt linh lực trùng kích đánh ra đến phía sau lưng của nàng lên, cuối cùng một quả ngọc phù lóe lên, kịp thời bảo vệ nàng.

Cơ hồ là chặt vật giảm xuống trên mặt đất, Giản Nhược Trần một cái trở mình đứng lên, đây mới nhìn đến bắt lấy chính mình đúng rồi Triệu Xuân Thu, hắn tay kia bắt lấy đúng rồi Mạc Tiểu Ngôn.

Sơn động bạo tạc nổ tung chỗ đá vụn vấy ra, khói khí tràn ngập, linh lực kích động.

Một cái khác phong cách cổ xưa cây đao bỗng nhiên từ khói khí trong bay ra, Giản Nhược Trần tấm tay bắt lấy.

"Lại là một cái giả Nguyên Anh, ngay cả Nguyên Anh đều không có, phí." Huyết Sát cả giận nói.

"Phạm An Tâm đây?" Giản Nhược Trần thần thức hỏi.

"Bị cái bóng đen kia kéo rời đi." Huyết Sát nói.

Giản Nhược Trần đem Huyền Thiết Mẫu đao chọc vào trở lại búi tóc bên trên.

Khói khí tiêu tán, trong sơn động một mảnh hỗn độn, mọi người từ hai bên đi về tới, kể cả Diệp Quan ở bên trong, nguyên một đám thần sắc âm trầm.

"Cái bóng đen kia là cái gì?" Vương tổng quản lời này hình như là đang hỏi mọi người, đáng nhìn tuyến cuối cùng dừng lại tại Diệp Quan trên người.

"Cái kia là của ta ảo giác, ta không cách nào khống chế." Diệp Quan hừ một tiếng nói.

Thạch yêu phút chốc từ mặt đất xuất hiện, theo Giản Nhược Trần chân bò lên trên cổ tay của nàng, Giản Nhược Trần nhìn chung quanh mọi người phía dưới, mọi người đều tại, chỉ có Phạm An Tâm cùng Phạm An Quý không thấy.

"Vậy người Nguyên Anh tu sĩ phải Phạm An Tâm ảo giác." Diệp Quan nói qua nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần, tiếp theo nhìn xem tóc của nàng, ước chừng là bởi vì Giản Nhược Trần trên tóc Pháp khí giết hết rồi Nguyên Anh ảo giác, hẳn rất muốn hỏi chút gì đó, rồi lại dừng lại.

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Một người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ nói ra, hẳn bị phù lục sóng xung cùng, trên người phòng hộ vòng bảo hộ tất cả đều làm vỡ nát.

"Ta không ly khai, ảo giác cũng không cách nào ly khai, bọn họ bây giờ còn đang trong sơn động, Giản tiên tử, người có thể biết bọn họ ở nơi nào a." Diệp Quan nhìn xem Giản Nhược Trần nói.

Giản Nhược Trần vỗ vỗ thạch yêu, sau đó lắc đầu, "Chỉ có tiếp cận thời điểm mới có thể biết." Chần chờ sau nói tiếp, "Thạch yêu không muốn ly khai ta, đã đi ra, cũng không cách nào nói cho kịp thời trở về nói cho ta biết."

"Chỉ cần người tế luyện rồi thạch yêu, liền có thể tìm được bọn họ." Diệp Quan chuyện xưa nhắc lại nói.

"Ảo giác không cách nào ly khai, liền ở tại chỗ này tốt rồi." Giản Nhược Trần tránh đi tế luyện chủ đề.

Bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì nói: "Hay vẫn là chẳng lẽ nói, chỉ cần Nhị hoàng tử ly khai nơi đây, ảo giác cũng có thể mang đi ra ngoài?"

"Không có khả năng, ảo giác chỉ có thể ở Cửu Khúc động bên trong xuất hiện." Diệp Phi kêu lên.

Diệp Quan nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần nhìn xuống, bỗng nhiên cười lạnh nói: "Không nghĩ tới Giản tiên tử vậy mà có thể đoán được, không tệ, ảo giác vốn là không thể nào ly khai Cửu Khúc động đấy, bất quá, bởi vì ta ở chỗ này đã lâu, ảo giác cũng xuất hiện đồng dạng lớn lên thời gian, đã dẫn sinh ra Nguyên Thần, có thể phụ thuộc vào trên người ta, theo ta cùng một chỗ ly khai."

Mọi người chấn động.

Vương tổng quản cả kinh nói: "Nhị hoàng tử, ảo giác phụ thuộc vào người, thế nhưng là tự cũng không tái xuất hiện rồi hả?"

"Làm sao có thể, hửn chẳng những có thể với tự nhiên ly khai ta, tại thân thể ta bộ nhớ tại lâu rồi, còn có thể trái lại khống chế ta."

Diệp Quan cười lạnh một tiếng, "Các người không phải là muốn biết rõ chân tướng sao, vậy bây giờ ta sẽ nói cho người biết đám chân tướng, ta bị Đại hoàng tử dùng khóa Linh khóa vây khốn, không được tu luyện, Đại hoàng tử lúc rời đi, còn đem khắc chế ảo giác Ngọc phù tận lực hư hao, khi bọn hửn ly khai không lâu, của ta ảo giác liền xuất hiện.

Có thể là bởi vì ta bị nhốt, trong nội tâm không khỏi xuất hiện oán hận, cái này ảo giác, tại ta về sau cân nhắc, nhất định là bởi vì giam giữ ta Cửu Khúc động mà sinh đấy, hẳn có thể lợi dụng Cửu Khúc động hắc ám, dọc theo thạch bích chạy, có thể đánh lén tiến vào đến Cửu Khúc động bên trong tu sĩ.

Nhưng ước chừng lòng ta ngọn nguồn còn có lương thiện, ảo giác thực lực bị áp chế rồi, cũng có thể là khác nguyên nhân gì, cái này ảo giác bắt đầu vẫn chỉ là với của ta Linh sủng phương thức xuất hiện, nhưng thời gian dần trôi qua, hẳn thay đổi, bắt đầu đã có ý nghĩ của mình.

Những cái kia Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ tinh khí chính là bị của ta ảo giác hút đấy, về phần Đại hoàng tử cùng Kết Đan tu sĩ vẫn lạc, nói đến buồn cười, cũng là bởi vì một cái Kết Đan tu sĩ chất vấn Phạm An Tâm, Nguyên Anh ảo giác vì cái gì không bảo vệ những tu sĩ này, vậy ảo giác lập tức liền trở mặt vô tình, dùng uy áp áp chế kể cả Đại hoàng tử ở bên trong tu sĩ, cho ta ảo giác hút bọn họ tinh khí thời cơ lợi dụng."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 417: Lấy Mạng Uy Hiếp

Mọi người nghe nói, đều ngược hít một hơi hơi lạnh, Đại hoàng tử những người kia, dĩ nhiên là chết ở Phạm An Tâm ảo giác trong tay, mà Phạm An Tâm ảo giác thoát nhìn đối với nàng cực kỳ trung tâm, rõ ràng coi như là gián tiếp chết ở Phạm An Tâm trong tay, đương nhiên vẫn là có Nhị hoàng tử ảo giác thủ hạ.

"Sau đó bọn họ cùng ta ảo giác cùng một chỗ đã tìm được ta, với các người những người này bức hiếp ta đáp ứng dẫn bọn hãn ly khai." Diệp Quan nhìn mọi người cười lạnh nói: "Một cái đội Phạm An Tâm nói gì nghe này Nguyên Anh ảo giác, một cái có thể hút các người tất cả mọi người tinh khí Yêu vật, các người đã cho ta sẽ có cái gì lựa chọn?"

Diệp Quan nhìn chung quanh mọi người, "Của ta ảo giác đã đàn sinh ra tự chủ thần trí, thiếu khuyết chính là một cái thân thể, hãn chờ đợi ngày này đã rất lâu rồi."

Cuối cùng ánh mắt rơi vào Giản Nhược Trần trên người, "Ta cũng cho rằng, chúng ta sẽ an an ổn ổn rời đi nơi đây, mang theo của ta ảo giác, không muốn, Giản tiên tử, người một người Trúc Cơ tu sĩ lá gan khước đại đắc ngận, cũng dám trở lại lừa dối lời của ta."

Giản Nhược Trần như có điều suy nghĩ mà nhìn Diệp Quan.

Diệp Quan mà nói dùng không thể tưởng tượng mà nói cũng không sai biệt lắm, nhưng hiển nhiên Diệp Quan không có nói sai, lúc này thời điểm

hắn nói chuyện này để làm gì đây, không phải nên mau chóng tìm được hắn ảo giác?

"Phi đao của người có thể hút tu sĩ huyết nhục?" Diệp Quan nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, bỗng nhiên nói.

Giản Nhược Trần hí mắt mắt hí con người: "Đúng không."

Diệp Quan hừ một tiếng, không có tiếp tục đuổi cứu, nói:

"Phạm gia tử đệ hai người được Đại hoàng tử mấy người túi trữ vật, phù lục nhất định là không thiếu rồi, còn có hộ thân Pháp khí, của ta ảo giác cũng cùng bọn họ cùng một chỗ, ảo giác đối với nơi này rất tinh tường, trừ phi dựa vào thạch yêu, nếu không chúng ta chẳng những không cách nào tìm được bọn họ, còn có thể bị ảo giác đánh lén."

"Thạch yêu đối với tu sĩ uy hiếp không lớn, lại chưa từng có tế luyện qua thạch yêu, ta nghĩ, không đơn thuần là thạch yêu không tốt lấy được nguyên nhân a." Giản Nhược Trần cũng tiếng cười lạnh nói.

"Thạch yêu trừ phi tự nguyện, hầu như không cách nào bắt, đời ta tu sĩ phạm là đạt được Yêu vật, đều tế luyện, thạch yêu đã thành người Linh sủng, tự nhiên đối với người nói gì nghe nấy, nhưng đồng dạng, nó đang hút ăn người linh lực thời điểm, người cũng không cách nào cự tuyệt.

Nếu là người bình thường, khả năng cung cấp giải thạch yêu đối với linh lực cần, bất quá ta có thể cam đoan với người, về sau người tu luyện cần Linh đan, tất cả đều do hoàng thất chịu trách nhiệm." Diệp Quan nói.

Mọi người nghe đến đó, đều có chút sắc mặt cổ quái, Diệp Quan chỉ cho là bởi vì hắn đã đáp ứng Giản Nhược Trần cung cấp tu luyện cần Linh đan nguyên nhân, ở đâu nghĩ đến Giản Nhược Trần đối với hôm nay Trịnh quốc Linh thạch điều khiển, chẳng qua là nhìn xem Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Có câu nói mạo phạm."

"Không sao." Diệp Quan âm thanh lạnh lùng nói.

"Nếu như ta không để ý tới giải sai mà nói, nếu như Nhị hoàng tử người vẫn lạc, người ảo giác tự cũng không tồn tại a "

Mọi người lần nữa là Giản Nhược Trần lớn mật giật mình.

"Sẽ không." Diệp Quan nhìn xem Giản Nhược Trần, trầm mặc một hồi nói.

"Như vậy, là rồi mọi người chúng ta, cũng vì Lục hoàng tử, Nhị hoàng tử hi sinh một chút tốt chứ? Hoặc là liền ở lại Cửu Khúc động bên trong, tuy rằng không cách nào đi ra ngoài, muốn Lục hoàng tử cảm động và nhớ nhung Nhị hoàng tử quên mình vì người, cũng sẽ đúng giờ đưa vào trở lại Linh đan cung cấp Nhị hoàng tử tu luyện."

Giản Nhược Trần từ từ nói, nói qua, cổ tay nàng thạch yêu chậm rãi hướng phía dưới duỗi dài, một đầu phút chốc tiếp xúc đến mặt đất, chẳng qua là bên kia còn quấn trên tay của nàng, không chịu ly khai.

"Giản tiên tử dừng tay." Vương tổng quản biến sắc, kêu lên.

"Giản tiên tử có thể lại thương lượng." Chu thành chủ cũng tiến lên một bước, không biết là hữu ý vô ý, một bước này vừa vặn ngăn ở Vương tổng quản trước mặt.

Diệp Quan lông mày nhíu chặt, một đôi mắt lợi hại mà nhìn Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần chẳng qua là nhìn xem Diệp Quan, khóe miệng có chút dặt.

"Tu sĩ luôn muốn bế quan tu luyện, Nhị hoàng tử coi như là bế quan vừa vặn rất tốt." Giản Nhược Trần hảo ngôn hảo ngữ nói.

Chỉ nói là phải nói như vậy, thạch yêu đã bắt đầu hướng Diệp Quan dưới chân bơi đi qua, ai cũng nhìn ra, Giản Nhược Trần rõ ràng là không có tính toán lưu lại Diệp Quan tính mạng.

"Giản tiên tử." Diệp Phi cũng gọi là rồi một tiếng.

"Diệp thiếu gia, Thái tử vị vốn chính là người đẩy, người cũng đã tìm được Nhị hoàng tử, chẳng lẽ Diệp thiếu gia muốn lại để cho mọi người chúng ta đều là Nhị hoàng tử chôn cùng? Còn là muốn xem ta bị thạch yêu sinh sôi hút khô rồi linh lực, trở thành một phế nhân?" Giản Nhược Trần khóe miệng vui vẻ một chút lạnh xuống đi tới.

Diệp Phi ngạnh ở.

"Giản tiên tử, chỉ cần có đầy đủ Linh đan, người sẽ không bị hút khô linh lực đấy." Vương tổng quản cũng vội vàng nói, "Thạch yêu còn có thể mang người tìm được bảo vật, không chỉ là Cửu Khúc động đấy, người trước dừng lại."

Giản Nhược Trần cười lạnh một tiếng, thạch yêu bỗng nhiên kéo kéo dài thật dài, thoáng cái liền quần lấy Diệp Quan hai chân, Diệp Quan con mắt mở to dưới, bỗng nhiên thở dài một tiếng, con mắt hợp lại, dĩ nhiên là nản lòng thoái chí, không có làm một điểm chống cự.

Mắt thấy Diệp Quan thân thể trầm xuống, liền hướng dưới mặt đất trong viên đá rơi xuống, Diệp Quan sắc mặt bắt đầu tái nhợt, đó là mắt nhìn mình đã chết lại cam chịu số phận tái nhợt.

"Nhị ca!" Diệp Phi vội vàng tiến lên một bước, lại bị Vương tổng quản thò tay ngăn lại, mắt thấy Diệp Quan hai chân đã hãm đã rơi vào nham thạch trong.

Ngay một khắc này, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên như nước chảy tại mặt đất từ Giản Nhược Trần sau lưng hướng nàng chảy xuôi đi tới, mọi người ánh mắt tất cả Diệp Quan lên, nhất thời vậy mà không có người chú ý tới Giản Nhược Trần sau lưng.

Nhưng ngay một khắc này, liền tại Giản Nhược Trần trên cổ tay thạch yêu chột trầm xuống, Giản Nhược Trần trên tóc Huyền Thiết Mẫu đao cũng vô thanh vô tức mà rơi xuống.

"A!" Hét thảm một tiếng từ Giản Nhược Trần chân đi sau ra, Huyền Thiết Mẫu đao đang rơi vào hắc ảnh ở giữa, hắc ảnh chung quanh, bao quanh lại một vòng càng thêm đen bóng đáng.

Diệp Quan hai mắt bỗng dừng mở ra, rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, chứng kiến Giản Nhược Trần trên mặt đang hiện ra vui vẻ.

Phía sau của nàng, kêu thảm thiết hắc ảnh tại Huyền Thiết Mẫu trên đao gãy giũa, cấp tốc thu nhỏ lại, đi theo biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, sau đó, trên mặt đất đứng lên một cái màu đen đồ vật, theo Giản Nhược Trần chân, chân trèo đã đến trên tay, hóa thành một cái vòng tay.

Tất cả mọi người ngây dại.

Huyền Thiết Mẫu đao bay lên, tại mọi người nhìn chăm chú nghênh ngang mà rơi vào Giản Nhược Trần tóc lên, Giản Nhược Trần cười nhìn xem Diệp Quan, chấp tay nói: "Đắc tội."

Diệp Quan nhìn xem Giản Nhược Trần, một hồi lâu cười ha ha nói: "Tốt, tốt, thật sự can đảm can trọng, quyết định thật nhanh."

"Nhị hoàng tử, các người vừa mới..." Vương tổng quản lẩm bẩm nói.

"Không có, Giản tiên tử căn bản cũng không có sớm cùng ta thương lượng, ta còn thực cho rằng Giản tiên tử muốn giết của ta." Diệp Quan hặc hặc cười.

Giản Nhược Trần cũng cười nói: "Xin lỗi, bất quá Nhị hoàng tử thấy chết không sờn, là chúng ta Trịnh quốc vậy mà cam nguyện chịu chết, cũng thật làm cho kính nể."

"Giản tiên tử, chúng ta nghĩ đến người thật muốn..." Chu thành chủ cũng trì hoãn thở ra một hơi nói.

"Ta không biết Nhị hoàng tử trong nội tâm suy nghĩ đấy, ảo giác sẽ sẽ không biết, nhưng ảo giác nếu là Nhị hoàng tử sinh lòng đấy, lại ở chỗ này nhiều năm, chỉ cần có một chút không đúng, thì có thể cảm giác được, cho nên, vừa mới..." Giản Nhược Trần lại đối với Diệp Quan áy náy cười cười.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 417: Lấy Mạng Uy Hiếp

Mọi người nghe nói, đều ngược hít một hơi hơi lạnh, Đại hoàng tử những người kia, dĩ nhiên là chết ở Phạm An Tâm ảo giác trong tay, mà Phạm An Tâm ảo giác thoát nhìn đối với nàng cực kỳ trung tâm, rõ ràng coi như là gián tiếp chết ở Phạm An Tâm trong tay, đương nhiên vẫn là có Nhị hoàng tử ảo giác thủ hạ.

"Sau đó bọn họ cùng ta ảo giác cùng một chỗ đã tìm được ta, với các người những người này bức hiếp ta đáp ứng dẫn bọn hãn ly khai." Diệp Quan nhìn mọi người cười lạnh nói: "Một cái đội Phạm An Tâm nói gì nghe nấy Nguyên Anh ảo giác, một cái có thể hút các người tất cả mọi người tinh khí Yêu vật, các người đã cho ta sẽ có cái gì lựa chọn?"

Diệp Quan nhìn chung quanh mọi người, "Của ta ảo giác đã đàn sinh ra tự chủ thần trí, thiếu khuyết chính là một cái thân thể, hãn chờ đợi ngày này đã rất lâu rồi."

Cuối cùng ánh mắt rơi vào Giản Nhược Trần trên người, "Ta cũng cho rằng, chúng ta sẽ an an ổn ổn rời đi nơi đây, mang theo của ta ảo giác, không muốn, Giản tiên tử, người một người Trúc Cơ tu sĩ lá gan khước đại đắc ngận, cũng dám trở lại lừa dối lời của ta."

Giản Nhược Trần như có điều suy nghĩ mà nhìn Diệp Quan.

Diệp Quan mà nói dùng không thể tưởng tượng mà nói cũng không sai biệt lắm, nhưng hiển nhiên Diệp Quan không có nói sai, lúc này thời điểm

hắn nói chuyện này để làm gì đây, không phải nên mau chóng tìm được hắn ảo giác?

"Phi đao của người có thể hút tu sĩ huyết nhục?" Diệp Quan nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần, bỗng nhiên nói.

Giản Nhược Trần hí mắt mắt hí con người: "Đúng không."

Diệp Quan hừ một tiếng, không có tiếp tục đuổi cứu, nói:

"Phạm gia tử đệ hai người được Đại hoàng tử mấy người túi trữ vật, phù lục nhất định là không thiếu rồi, còn có hộ thân Pháp khí, của ta ảo giác cũng cùng bọn họ cùng một chỗ, ảo giác đối với nơi này rất tinh tường, trừ phi dựa vào thạch yêu, nếu không chúng ta chẳng những không cách nào tìm được bọn họ, còn có thể bị ảo giác đánh lén."

"Thạch yêu đối với tu sĩ uy hiếp không lớn, lại chưa từng có tế luyện qua thạch yêu, ta nghĩ, không đơn thuần là thạch yêu không tốt lấy được nguyên nhân a." Giản Nhược Trần cũng tiếng cười lạnh nói.

"Thạch yêu trừ phi tự nguyện, hầu như không cách nào bắt, đời ta tu sĩ phạm là đạt được Yêu vật, đều tế luyện, thạch yêu đã thành người Linh sủng, tự nhiên đối với người nói gì nghe nấy, nhưng đồng dạng, nó đang hút ăn người linh lực thời điểm, người cũng không cách nào cự tuyệt."

Nếu là người bình thường, khả năng cung cấp giải thạch yêu đối với linh lực cần, bất quá ta có thể cam đoan với người, về sau người tu luyện cần Linh đan, tất cả đều do hoàng thất chịu trách nhiệm." Diệp Quan nói.

Mọi người nghe đến đó, đều có chút sắc mặt cổ quái, Diệp Quan chỉ cho là bởi vì hắn đã đáp ứng Giản Nhược Trần cung cấp tu luyện cần Linh đan nguyên nhân, ở đâu nghĩ đến Giản Nhược Trần đối với hôm nay Trịnh quốc Linh thạch điều khiển, chẳng qua là nhìn xem Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần ngẫm lại nói: "Có câu nói mạo phạm."

"Không sao." Diệp Quan âm thanh lạnh lùng nói.

"Nếu như ta không để ý tới giải sai mà nói, nếu như Nhị hoàng tử người vẫn lạc, người ảo giác tự cũng không tồn tại a "

Mọi người lần nữa là Giản Nhược Trần lớn mật giật mình.

"Sẽ không." Diệp Quan nhìn xem Giản Nhược Trần, trầm mặc một hồi nói.

"Như vậy, là rồi mọi người chúng ta, cũng vì Lục hoàng tử, Nhị hoàng tử hi sinh một chút tốt chứ? Hoặc là liền ở lại Cửu Khúc động bên trong, tuy rằng không cách nào đi ra ngoài, muốn Lục hoàng tử cảm động và nhớ nhung Nhị hoàng tử quên mình vì người, cũng sẽ đúng giờ đưa vào trở lại Linh đan cung cấp Nhị hoàng tử tu luyện."

Giản Nhược Trần từ từ nói, nói qua, cổ tay nàng thạch yêu chậm rãi hướng phía dưới duỗi dài, một đầu phút chốc tiếp xúc đến mặt đất, chẳng qua là bên kia còn quấn trên tay của nàng, không chịu ly khai.

"Giản tiên tử dừng tay." Vương tổng quản biến sắc, kêu lên.

"Giản tiên tử có thể lại thương lượng." Chu thành chủ cũng tiến lên một bước, không biết là hữu ý vô ý, một bước này vừa vặn ngăn ở Vương tổng quản trước mặt.

Diệp Quan lông mày nhíu chặt, một đôi mắt lợi hại mà nhìn Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần chẳng qua là nhìn xem Diệp Quan, khóe miệng có chút dặt.

"Tu sĩ luôn muốn bế quan tu luyện, Nhị hoàng tử coi như là bế quan vừa vặn rất tốt." Giản Nhược Trần hảo ngôn hảo ngữ nói.

Chỉ nói là phải nói như vậy, thạch yêu đã bắt đầu hướng Diệp Quan dưới chân bơi đi qua, ai cũng nhìn ra, Giản Nhược Trần rõ ràng là không có tính toán lưu lại Diệp Quan tính mạng.

"Giản tiên tử." Diệp Phi cũng gọi là rồi một tiếng.

"Diệp thiếu gia, Thái tử vị vốn chính là người đẩy, người cũng đã tìm được Nhị hoàng tử, chẳng lẽ Diệp thiếu gia muốn lại để cho mọi người chúng ta đều là Nhị hoàng tử chôn cùng? Còn là muốn xem ta bị thạch yêu sinh sôi hút khô rồi linh lực, trở thành một phế nhân?" Giản Nhược Trần khóe miệng vui vẻ một chút lạnh xuống đi tới.

Diệp Phi ngạnh ở.

"Giản tiên tử, chỉ cần có đầy đủ Linh đan, người sẽ không bị hút khô linh lực đấy." Vương tổng quản cũng vội vàng nói, "Thạch yêu còn có thể mang người tìm được bảo vật, không chỉ là Cửu Khúc động đấy, người trước dừng lại."

Giản Nhược Trần cười lạnh một tiếng, thạch yêu bỗng nhiên kéo kéo dài thật dài, thoáng cái liền quần lấy Diệp Quan hai chân, Diệp Quan con mắt mở to dưới, bỗng nhiên thở dài một tiếng, con mắt hợp lại, dĩ nhiên là nản lòng thoái chí, không có làm một điểm chống cự.

Mắt thấy Diệp Quan thân thể trầm xuống, liền hướng dưới mặt đất trong viên đá rơi xuống, Diệp Quan sắc mặt bắt đầu tái nhợt, đó là mắt nhìn mình đã chết lại cam chịu số phận tái nhợt.

"Nhị ca!" Diệp Phi vội vàng tiến lên một bước, lại bị Vương tổng quản thò tay ngăn lại, mắt thấy Diệp Quan hai chân đã hãm đã rơi vào nham thạch trong.

Ngay một khắc này, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên như nước chảy tại mặt đất từ Giản Nhược Trần sau lưng hướng nàng chảy xuôi đi tới, mọi người ánh mắt tất cả Diệp Quan lên, nhất thời vậy mà không có người chú ý tới Giản Nhược Trần sau lưng.

Nhưng ngay một khắc này, liền tại Giản Nhược Trần trên cổ tay thạch yêu chột trầm xuống, Giản Nhược Trần trên tóc Huyền Thiết Mẫu đao cũng vô thanh vô tức mà rơi xuống.

"A!" Hét thảm một tiếng từ Giản Nhược Trần chân đi sau ra, Huyền Thiết Mẫu đao đang rơi vào hắc ảnh ở giữa, hắc ảnh chung quanh, bao quanh lại một vòng càng thêm đen bóng đáng.

Diệp Quan hai mắt bỗng dưng mở ra, rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, chứng kiến Giản Nhược Trần trên mặt đang hiện ra vui vẻ.

Phía sau của nàng, kêu thảm thiết hắc ảnh tại Huyền Thiết Mẫu trên đao gãy giũa, cấp tốc thu nhỏ lại, đi theo biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, sau đó, trên mặt đất đứng lên một cái màu đen đồ vật, theo Giản Nhược Trần chân, chân trèo đã đến trên tay, hóa thành một cái vòng tay.

Tất cả mọi người ngây dại.

Huyền Thiết Mẫu đao bay lên, tại mọi người nhìn chăm chú nghênh ngang mà rơi vào Giản Nhược Trần tóc lên, Giản Nhược Trần cười nhìn xem Diệp Quan, chấp tay nói: "Đắc tội."

Diệp Quan nhìn xem Giản Nhược Trần, một hồi lâu cười ha ha nói: "Tốt, tốt, thật sự can đảm can trọng, quyết định thật nhanh."

"Nhị hoàng tử, các người vừa mới..." Vương tổng quản lẩm bẩm nói.

"Không có, Giản tiên tử căn bản cũng không có sớm cùng ta thương lượng, ta còn thực cho rằng Giản tiên tử muốn giết của ta." Diệp Quan hặc hặc cười.

Giản Nhược Trần cũng cười nói: "Xin lỗi, bất quá Nhị hoàng tử thấy chết không sờn, là chúng ta Trịnh quốc vậy mà cam nguyện chịu chết, cũng thật làm cho kính nể."

"Giản tiên tử, chúng ta nghĩ đến người thật muốn..." Chu thành chủ cũng trì hoãn thở ra một hơi nói.

"Ta không biết Nhị hoàng tử trong nội tâm suy nghĩ đấy, ảo giác sẽ sẽ không biết, nhưng ảo giác nếu là Nhị hoàng tử sinh lòng đấy, lại ở chỗ này nhiều năm, chỉ cần có một chút không đúng, thì có thể cảm giác được, cho nên, vừa mới..." Giản Nhược Trần lại đối với Diệp Quan áy náy cười cười.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 418: Phạm An Tâm Chết

"Ai, Giản tiên tử, người đây lá gan cũng quá lớn." Vương tổng quản lắc đầu, tiếp theo đối với Diệp Quan nói: "Nhị hoàng tử, vừa mới chúng ta..."

Diệp Quan vẫy vẫy tay, ý bảo không sao, lại nhiều hứng thú mà nhìn Giản Nhược Trần nói: "Giản tiên tử, ta rất kỳ quái, người như thế nào đã cho ta sẽ phối hợp người?"

Tất cả mọi người nhìn xem Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần cười nói: "Không có ý tứ, tiến trước khi đến, ta tìm Lục hoàng tử đã muốn hoàng thất tất cả thành viên tư liệu, đối với Nhị hoàng tử có nhiều hiểu rõ."

Diệp Quan quay đầu nhìn Diệp Phi, lắc đầu, "Lục đệ, ta là nên cảm ơn người, vẫn phải sau khi rời khỏi đây trả thù người?"

Diệp Phi cười nói: "Nhị ca thế nhưng là nói, Giản tiên tử tu luyện cần Linh đan, toàn bộ do hoàng thất phụ trách."

Diệp Quan cười ha ha, "Tốt, tốt."

Trong lòng mọi người lúc này mới đều là nhẹ nhõm, nhìn lại Giản Nhược Trần, trong ánh mắt thâm ý liền rõ ràng hơn.

"Giản tiên tử, Phạm An Tâm cùng Phạm An Quý hai người, người muốn xử lý như thế nào." Diệp Quan nói.

Giết hết rồi Diệp Quan ảo giác, Phạm An Quý cùng Phạm An Tâm liền lại không có gì phải sợ được rồi.

Giản Nhược Trần nụ cười trên mặt phai nhạt xuống, nàng xem hướng sơn động một bên, nhẹ khẽ vuốt vuốt trên cổ tay thạch yêu.

Sơn động một bên, vô thanh vô tức mà đi tới một người tu sĩ.

Hắn vốn là phong lưu phóng khoáng đấy, giữa lông mày luôn mang theo tà tính vui vẻ, mỗi chứng kiến một cái nữ tu, đều muốn thối âm thanh huyết sáo, đều muốn dùng người can đảm ánh mắt cao thấp dò xét.

Cũng không biết lúc nào, trên mặt hắn tà tính đáng tươi cười biến mất, cũng nói không rõ lúc nào, đáng tươi cười đều phai nhạt, thiếu đi.

Hiện tại, trên mặt của hắn nhìn không tới đã từng nửa phần biểu lộ, liền như vậy vô thanh vô tức mà đi tới.

Hắn thẳng tắp mà nhìn Giản Nhược Trần, cặp mắt kia trong không có nửa phần thần thái, cũng không có chút nào điểm biểu lộ, liền như vậy nhìn xem Giản Nhược Trần, đi thẳng đến trước người của nàng.

"Giản tiên tử, người buông tha tỷ tỷ của ta a, nàng không phải là vì chính nàng." Phạm An Quý thanh âm khàn khàn nói.

Ngay tại sơn động một bên, hắn thấy được tất cả quá trình, đã nghe được tất cả thanh âm, hắn biết rõ Phạm An Tâm mưu đồ hết thảy đều đã thất bại.

"Phạm đạo hữu, Phạm An Tâm giết hại đồng môn phía trước, bội bạc ở phía sau, như vậy tu sĩ nếu là buông tha, những cái kia bị nàng hại chết người vô tội tu sĩ kẻ thù lại thế nào báo?" Chu thành chủ nói ra.

"Là ta mang nàng đi ra đấy, nàng chưa từng có rời đi sơn môn, nàng vốn là người nhất gan, thiện lương đấy." Phạm An Quý nhìn xem Giản Nhược Trần, khẩn cầu, "Ta đáp ứng mang nàng ly khai nơi đây, đưa nàng hồi tông môn đấy, nàng biết rõ sai rồi."

Giản Nhược Trần nhìn xem Phạm An Quý một hồi lâu, thời gian dài đến Phạm An Quý cho rằng Giản Nhược Trần sẽ đáp ứng, trong ánh mắt lộ ra vui sướng, Giản Nhược Trần mới nhẹ nói nói: "Thật có lỗi."

Phạm An Quý thân thể nhoáng một cái, ánh mắt mãnh liệt rơi vào Giản Nhược Trần cổ tay phải lên, Giản Nhược Trần nhẹ nhàng nâng lên tay phải, trên cổ tay ống tay áo có chút chảy xuống, phía trên rỗng tuếch.

"Phanh!" Mọi người sau lưng truyền đến vật nặng rơi xuống đất thanh âm, Phạm An Quý mãnh liệt quay đầu lại, mặt đất một đạo hắc ảnh hướng Giản Nhược Trần cấp tốc bơi đi tới, mà bóng đen kia tới đây chỗ, Phạm An Tâm thi thể ngang dọc mặt đất.

Lúc này đây, trên mặt của nàng cuối cùng về tới dịu dàng biểu lộ, thật giống như ngủ say rồi bình thường, Phạm An Quý kinh ngạc mà nhìn sang, từng bước một đi qua.

Vương tổng quản bỗng nhiên tiến lên một bước, ngăn ở Phạm An Quý trước người, đi theo tay tại trong lòng ngực của hắc vừa sờ, trong tay là hơn ra một cái túi đựng đồ, tiếp theo thủ đoạn hướng phía dưới, thuận tay đem Phạm An Quý chính mình túi trữ vật cũng tháo xuống.

Tiếp theo có chút nhú mày, tấm tay hư trao, một quả trữ vật vòng tay cùng hai túi trữ vật liền từ Phạm An Tâm trên người thoát ly.

Phạm An Quý vẫn không nhúc nhích mà đứng đấy, mặc cho Vương tổng quản làm, thẳng đến Vương tổng quản ly khai, mới từng bước một đi qua, sau đó chậm rãi quỳ rạp xuống Phạm An Tâm bên người.

Giống như chính là tại ngày hôm qua, Phạm An Tâm còn vuốt đầu của hắn, bọn họ cùng một chỗ trong động phủ, có thể nháy mắt, Phạm An Tâm liền thay đổi, sau đó liền bỗng nhiên biến thành hiện tại cái dạng này.

Hắn vươn tay, ôm lên Phạm An Tâm thân thể mềm mại, chăm chú mà kéo, khó tả bi thương, tràn ngập toàn thân.

Mọi người thấy Phạm An Quý cúi xuống bóng lưng, cũng không có nói mà quay đầu.

Ngừng một hồi, Lạc Phàm đi qua, đứng ở Phạm An Quý bên cạnh nói: "Đi thôi."

Phạm An Quý dùng sức kéo đi Phạm An Tâm một chút, sau đó đem nàng nhẹ nhàng buông, đầu ngón tay một điểm Linh hỏa, thật lâu mới rơi vào Phạm An Tâm trên người.

Phạm An Tâm thân thể dần dần bị Linh hỏa thôn phệ, hóa thành thối rỗng tro trắng.

"Giản tiên tử, nhổ cỏ không trừ gốc, ngược lại được kia hại." Diệp Quan truyền âm nói.

Giản Nhược Trần ngẩng đầu nhìn Diệp Quan, chậm rãi lắc đầu.

Giờ khắc này, nàng đột nhiên cảm giác được rất mệt mỏi, thầm nghĩ muốn mau rời khỏi, xa rời đi xa những thứ này phân loạn sự tình.

"Nhị hoàng tử, Lục hoàng tử, đây mấy túi trữ vật..." Vương tổng quản giương lấy trong tay túi trữ vật cùng trữ vật vòng tay.

"Ta đáp ứng Giản tiên tử muốn cung cấp nàng tu luyện Linh đan đấy, tạm thời tạm lấy đây cái trữ vật vòng tay cùng túi trữ vật tương để như thế nào?" Diệp Quan cười nói.

Giản Nhược Trần thu hồi trên mặt mỗi mặt, cười thò tay tiếp nhận.

"Chỉ có một mình ngươi là người thắng." Trong thức hải, Huyết Sát bình luận nói.

Giản Nhược Trần từ chối cho ý kiến.

"Giải quyết xong Mạc Tiểu Ngôn tai hoạ ngầm, rút ra Phạm An Tâm cục thịt này trong đám, đã nhận được thạch yêu linh sủng, còn có hoàng thất lời hứa hòa hảo cảm giác, quan trọng nhất là, ngươi có được ta đây sao cái yêu đao, tất cả mọi người như không nhìn thấy bình thường." Huyết Sát tiếp tục nói.

"Đúng vậy a," Giản Nhược Trần cuối cùng mở miệng nói, "Đi ra ngoài về sau, ta cuối cùng có thể an an ổn ổn mà tu luyện."

Giản Nhược Trần chợt nhớ tới tới hỏi: "Tiền bối, tế luyện thạch yêu về sau, thạch yêu có thể tùy ý hút Linh lực của ta, ngươi vì sao không nói cho ta?"

Huyết Sát xùy cười một tiếng: "Ngươi vừa không có hỏi, ta vì sao nói cho ngươi biết."

Ngừng sau lại không nhin được nói: "Bị thạch yêu hút linh lực có thể như thế nào, đợi đến lúc ngươi thần thức yếu đi, nói không chừng còn có thể bị thạch yêu tã hữu, đến lúc đó thạch yêu sẽ nghe của ta, ngươi thân thể này cũng sẽ được ta bài bố, ta cao hứng còn không kịp, làm gì muốn nói cho ngươi."

Giản Nhược Trần trong nội tâm có loại xúc động, đều muốn đem Huyền Thiết Mẫu đao chém thành mảnh vỡ.

"Ồ, đúng rồi, nghe nói Cửu Khúc động bên trong chạy vào một đuôi linh miêu." Chu thành chủ mới nhớ tới nói.

"Ở đâu phải linh miêu, chính là ta ảo giác." Diệp Quan lắc đầu.

"Cửu Khúc động bên trong còn có che giấu, các người tiến đến không phải muốn đánh mở bế quan động phủ chứ" Huyết Sát cũng nhớ tới hỏi.

"Chung quy phải hoàng gia tiền bối bế quan chỗ." Giản Nhược Trần lắc đầu, nàng đã nhìn trữ vật vòng tay cùng túi trữ vật, vậy đồ vật bên trong đầy đủ nàng tiêu xài một hồi rồi.

Quay đầu, lại một lần nữa chống lại Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt, lúc này đây Mạc Tiểu Ngôn lảng tránh rồi.

Đoạn đường này, Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm rất chuyện bí ẩn tình bị vô hạn phóng đại, trần trụi mà bày tại tất cả mọi người trước mặt, cũng bày tại Giản Nhược Trần trước mặt, hết lần này tới lần khác nàng còn thần trí rõ ràng, nhớ rõ mọi chuyện cần thiết, cũng nhớ rõ Giản Nhược Trần nói làm đấy.

Trải qua thời gian dài Dược Vương Cốc đại tiểu thư tự tin, tại lúc này đây Cửu Khúc động hành trình trong hầu như đều bị tiêu hao, nàng nhìn thấy Giản Nhược Trần tuy rằng tu vi mới phải Trúc cơ, lại cao cao tại thượng, dĩ nhiên có thể cùng Kết Đan các tu sĩ địa vị ngang nhau.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 419: Bụi Bặm Rơi Xuống

Đây hết thầy cho Mạc Tiểu Ngôn tâm lý mang đến cực lớn trùng kích, làm cho nàng thật sâu hoài nghi mình.

Nàng còn thế nào có thể đem Giản Nhược Trần giữ ở bên người, lại để cho Giản Nhược Trần trong ánh mắt đều có chính mình.

Có thể trong lòng của nàng, đem Giản Nhược Trần luyện chế thành Linh đan lưu trong thân thể ý tưởng cũng không có biến mất, ngược lại càng thêm điên cuồng.

"Lạc cảnh quan, người thiếu nợ ta một việc đấy." Giản Nhược Trần quay đầu, đối với Lạc Phàm thần thức truyền âm nói.

"Không phải là muốn muốn ta đối với Mạc Tiểu Ngôn tâm lý khai thông a, ta cũng không phải là bác sĩ tâm lý." Lạc Phàm nhìn Giản Nhược Trần biểu lộ, liền đoán ra nàng muốn nói gì rồi, vượt lên trước một bước cự tuyệt nói.

"Không phải tâm lý khai thông, phải nhiều cùng nàng tiếp xúc một chút." Giản Nhược Trần thở dài nói.

"Giản tổng tài, giảng điểm đạo lý, Mạc Tiểu Ngôn bộ dạng như vậy, ta rất dễ dàng trở thành kẻ tiếp người đấy, người một cái nữ tu còn có thể dùng bằng hữu trở lại qua loa tắc trách, ta khả năng một điểm lý do cũng không có, hay vẫn là ta chủ động tiếp xúc đấy, người đây là chuẩn bị muốn ta lấy nàng hay sao?" Lạc Phàm cười khổ nói.

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Dù sao người thiếu nợ ta một việc đấy."

Lạc Phàm thở dài, không phản bác nữa, coi như là ngầm đồng ý rồi.

Phản hồi dùng thật lâu, làm mờ mịt sương mù lần nữa mới xuất hiện tại trước mắt thời điểm, mọi người trong nội tâm đều là buông lỏng, cuối cùng có thể đã đi ra.

Lúc này đây rèn luyện, ngoại trừ vẫn lạc những tu sĩ kia, đối với sống sót tu sĩ mà nói, mạo hiểm có chi, nhưng thật sự là nhẹ nhất dễ dàng vượt qua được rồi.

Không có đâm máu chém giết, không có kinh hãi khiếp sợ trực diện tử vong, tất cả, chỉ có dự không thể tưởng được, hồi tưởng lại, cũng là thoải mái pháp phòng.

Giản Nhược Trần từ chối nhã nhận rồi Diệp Quan giữ lại, cùng Lạc Phàm cùng một chỗ ly khai Hoàng Cung.

Hai người chưa có trở lại Thiên Đạo Tông nơi đóng quân, mà là đang Chu Tước trong nội đường ở tạm xuống.

Cùng tại Cửu Khúc động bên trong bày mưu nghĩ kế so sánh với, tại Chu Tước trong nội đường Giản Nhược Trần ít thấy mà có chút bất an, vừa đến Chu Tước đường muốn rồi tỉnh thất, ai cũng không thấy.

Diệp quản gia nghe xong Cửu Khúc động bên trong chuyện đã xảy ra, tuy rằng vô cùng kỹ càng, khi biết rồi Mạc Tiểu Ngôn ngôn luận, Phạm An Tâm chết cùng Phạm An Quý đau lòng về sau, lại cũng chỉ là ngồi yên rất lâu.

Khó trách Giản Nhược Trần đem mình một mình nhốt tại trong tỉnh thất, đơn giản là vô luận bên nào, cũng không phải ngôn từ có thể khuyên bảo đấy.

Giản Nhược Trần lại căn bản không phải Diệp quân gia cho rằng hao tổn tinh thần, nàng đang ngồi ở trong tĩnh thất, trước người phải một đồng tĩnh sa quặng mỏ, Huyền Thiết Mẫu đao ngay tại tĩnh sa quặng mỏ chính giữa.

Trong thức hải, Giản Nhược Trần cùng Huyết Sát đều trầm mặc, hai người ở giữa bầu không khí mơ hồ có chút khẩn trương.

"Không liên phải không có nói cho người biết tế luyện thạch yêu hậu quả sao? Người không cũng không có tế luyện chứ nói không chừng người muốn tế luyện thời điểm ta cũng sẽ ngăn lại đây." Huyết Sát hàm hừ mà nói, tuy rằng mặt ngoài tức giận, ngôn từ trong thực sự có chịu thua dấu hiệu.

"Thật sao?" Giản Nhược Trần cười mỉm đấy, giống như căn bản cũng không chú ý Huyết Sát nói sự tình, "Ta như thế nào nghe nói, chủ tứ khế ước trong, tôi tứ một phương liên tâm trong cũng không thể sinh ra đối với chủ nhân một phương bất kính? Còn là chúng ta căn bản là ký kết một cái giả khế ước?"

Huyết Sát kêu lên: "Khế ước là người tìm đến đấy, là người muốn ta ký kết đấy, nói như thế nào là giả khế ước?"

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Đúng vậy a, là ta tìm đến không giả, tiền bối cũng nói khách khí, tại sao là ta muốn người ký kết đấy, rõ ràng là ta bức người ký kết đấy."

Huyết Sát hừ một tiếng, hiển nhiên là bị Giản Nhược Trần lời này tức giận đến không nhẹ, lại lại không thể làm gì, một hồi lâu mới nói: "Người biết là tốt rồi."

"Cho nên ta mới kì quái, tiền bối thấy thế nào cũng không giống phải ký kết chủ tứ khế ước tôi tứ một phương đấy, ngay cả có người muốn hãm hại ta cũng có thể không đề cập tới tình." Giản Nhược Trần nhú mày.

"Ta thế nhưng là cứu được người đấy, không phải ta, vậy người Nguyên Anh ảo giác sớm đã đem các người tất cả đều hút rồi." Huyết Sát ngoài mạnh trong yếu nói.

"Tiền bối không đề cập tới tình ta, ta thiếu một ít đã quên, Đúng a, tiền bối thế nhưng là hút rồi một người Nguyên Anh ảo giác, không đúng, phải hai cái, còn có một phải Nguyên Anh, còn có một không biết tu vi cao thấp Yêu vật."

Giản Nhược Trần thanh âm rõ ràng rất là bình thản, không biết vì cái gì, Huyết Sát làm mất đi trong đã nghe được một tia uy hiếp.

Đi theo Giản Nhược Trần thời gian đã lâu rồi, từ lúc ban đầu bị Giản Nhược Trần máu tươi hấp dẫn, đến cuối cùng bị dụ bách ký kết khế ước, Huyết Sát đối với Giản Nhược Trần rất hiểu rõ đã rất sâu rất sâu.

Hắn so với bất luận kẻ nào đều hiểu, Giản Nhược Trần bình thản vô hại bề ngoài xuống, có một viên như thế nào nguội lạnh tâm, trái tim đó khả năng cũng có mềm mại thời điểm, nhưng tuyệt đối không phải là đối với hắn đấy.

"Người còn muốn như thế nào? Khế ước đã ký kết!" Huyết Sát kêu lên, hắn quên mất, hắn vốn là Nguyên Anh tiền bối đấy, sao có thể đối với một cái mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ như vậy thiếu kiên nhẫn đây, dù là hắn đã ký kết cái gì khế ước.

Bất tri bất giác dưới đáy lòng, hắn đã sớm không để ý đến Giản Nhược Trần tu vi.

"Cho nên, chúng ta tới nói một chút cái này khế ước." Giản Nhược Trần không vội không chậm mà nói.

Huyết Sát trầm mặc một hồi.

"Khế ước không có vấn đề." Huyết Sát cuối cùng nói ra, trong giọng nói rất là không cam lòng, có thể lại không thể làm gì, "Ta cũng xác thực không cách nào làm hại người."

Giản Nhược Trần không có lên tiếng, liền như vậy nhàn nhạt mà nhìn Huyền Thiết Mẫu đao, trong thức hải, nhìn xem Huyết Sát biến mất đứng lên thân ảnh.

"Các người tam cấp văn minh, tự nhiên liền đã bị cấp hai văn minh thế giới áp chế, ngang nhau thực lực, tu vi xuống, tự nhiên, các người tam cấp văn minh thế giới khế ước, tại chúng ta cấp hai văn minh thế giới tu sĩ trong mắt, cũng có sơ hở có thể lẩn tránh."

"Hả?" Giản Nhược Trần nghi ngờ ừ một tiếng.

"Bất quá khế ước cuối cùng là khế ước, không thể hoàn toàn lẩn tránh, người cũng thấy đấy, người muốn mệnh lệnh ta, chỉ cần không phải nguy cấp đến tính mạng của ta, ta đều không thể trốn tránh, đồng dạng, ta cũng không thể hãm hại người, đương nhiên, có một số việc người không hỏi, ta có thể không nói, chỉ cần người không có lo lắng tính mạng, ta bỏ mặc cũng không có vấn đề."

Huyết Sát biết rõ Giản Nhược Trần sẽ không từ bỏ ý đồ, dứt khoát cũng liền toàn bộ nói hết ra, dù sao có một số việc hẳn không nói, Giản Nhược Trần cũng có thể hoài nghi đến.

"Còn có cái gì?" Giản Nhược Trần đợi một hồi hỏi.

"Còn muốn có cái gì? Người cho rằng hết thầy đều phải không có quy củ đấy, tùy tùy tiện tiện hay sao? Nếu như vậy, ta như thế nào không trái lại đoạt xá người? Hừ hừ, đương nhiên người một cái nữ tu, thân thể cho không ta cũng không muốn." Huyết Sát mới nhớ tới Giản Nhược Trần giới tính, hừ câu bổ sung.

Giản Nhược Trần ngẫm lại, tìm không ra Huyết Sát trong lời nói sơ hờ, nhưng còn có chuyện còn chưa nói hết, cứ tiếp tục nói: "Tiền bối còn không có nói, tiền bối hút rồi như vậy hơn linh lực Huyết Khí..."

"Ở đâu có Huyết Khí? Có chứ có một cái chứ tưởng tượng ra được đồ vật, cũng chỉ có điểm tư vị, nơi nào đến lợi ích thực tế huyết nhục? Một chút xiu da lông đều không có!"

Nhắc tới cái này, Huyết Sát liền nổi giận không đánh một chỗ, hăn theo Giản Nhược Trần lâu như vậy, ngay cả một chút huyết nhục hương vị đều không có dính vào, ngược lại không bằng vừa mới quán quít lấy Giản Nhược Trần thạch yêu.

Vừa nghĩ tới thạch yêu thì càng phải tức giận, bất quá là là Giản Nhược Trần tìm mấy tảng đá... Vừa nghĩ tới "Tảng đá", Huyết Sát lực lượng mà bắt đầu chưa đủ rồi, tinh sa quặng mỏ ở đâu phải bình thường tảng đá, nếu dùng tinh sa quặng mỏ luyện chế phi đao, hăn ở đứng lên rộng rãi thoải mái dễ chịu hơn nhiều.

Hăn nói như thế nào cũng chỉ còn lại có điểm ấy Nguyên Thần, điểm ấy linh khí.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 420: Suy Bụng Ta Ra Bụng Người

"Có muốn hay không ta đút cho tiền bồi chút huyết nổi giận?" Giản Nhược Trần nghe không giống như là chế nhạo, bất quá Huyết Sát căn bản đã sinh không đứng dậy tức giận.

Thạch yêu mới một quán lên Giản Nhược Trần, liền cho nàng vài khối lớn tinh sa quặng mỏ, hấp thu Giản Nhược Trần Ngũ Hành linh lực về sau, lại là đem ven đường gặp phải bảo vật phải đi đi ra một đồng lớn, lại nói tiếp, Giản Nhược Trần được hãn về sau, ngược là cho hãn không ít máu tươi còn có tinh huyết, chính mình cho Giản Nhược Trần đẩy, bất quá chính là chỗ này một lần trợ giúp.

Định đứng lên hãn chính là không ra tay, Giản Nhược Trần có thạch yêu, cũng sẽ không có trở ngại.

Vốn là không nhiều lắm lực lượng —— tại khế ước dưới tác dụng, lực lượng rất khó sẽ thêm —— càng là không nhiều lắm.

"Tốt xấu ta khi còn sống cũng là Nguyên Anh tu sĩ, làm người như vậy cái mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ tôi tớ, ăn không được uống không đến đây, còn muốn bị khinh bỉ, hừ hừ." Huyết Sát hừ hai tiếng, còn thì không cách nào nói ra cái gì ngoan thoại trở lại.

Đây đã đủ bỏ lại người.

"Dễ nói." Giản Nhược Trần cũng biết đem Huyết Sát làm cho hung ác rồi, kích thích hãn Nguyên Anh tu sĩ tâm huyết rồi, ước chừng chính là lưỡng bại câu thương, cũng liền lui một bước.

"Huyết Khí ta tạm thời cho không được tiền bối, bất quá cái này tình sa quặng mỏ đạt được không ít, tiền bối có cái gì nhu cầu cứ nói đừng ngại."

Lời này rõ ràng chính là đem lúc trước hết thầy tất cả đều xóa bỏ ý tứ, Huyết Sát nghe vậy, trong nội tâm không khỏi bội phục.

Bình thường làm chủ nhân tu sĩ, biết được chính mình tội lỗi không là hoàn toàn nghe lệnh chính mình, tất cả đều là kiêng kỵ có tốt, không phải một lần nữa ký kết khế ước, chính là tìm kiếm nghĩ cách làm nhục, phải tất yếu đạt được một cái không có bất luận cái gì phản kháng khế ước nô lệ.

Chẳng phải biết, đạt được một cái khúm núm nô lệ, nghe lệnh bởi chủ nhân con rồi, ở đâu có một cái sẽ tư tưởng sẽ thiệt tình là đối phương suy tính tội lỗi mạnh mẽ.

Hắn Huyết Sát hiện tại tuy rằng còn không đến mức luân lạc tới cái này hoàn cảnh, nhưng mà trong nội tâm hắn cũng thừa nhận, hắn sẽ không mắt thấy Giản Nhược Trần sa vào đến nguy hiểm gì trong đi tới đây.

Nếu như hắn không cách nào đạt được một cái thân thể, không cách nào một lần nữa với tư cách tu sĩ, chỉ có thể bị giam cầm ở cái nào đó Pháp khí ở bên trong, Giản Nhược Trần như vậy chủ nhân hay vẫn là sống khá giả tu sĩ khác đấy.

Huyết Sát vui cười không đề tài chuyển biến, nghe vậy nói: "Người bây giờ tu vi chưa đủ, luyện chế không được tinh sa quặng mỏ, tạm thời để xuống đi."

Tiếp theo nhin không được nói: "Ta cho tu luyện của người pháp quyết sống khá giả người vốn không biết bao nhiêu, đó là cấp hai văn minh thế giới tu luyện pháp quyết, chẳng những làm chơi ăn thật, đối với đồng cấp tu sĩ còn có áp chế tác dụng."

Giản Nhược Trần suy tư sau nói: "Thiên Đạo Tông từng có Nguyên Anh tiền bối tiến vào cấp hai văn minh quốc gia, bất hạnh vẫn lạc, thế nhưng bởi vì có thực lực áp chế nguyên nhân?"

Huyết Sát nói: "Tự nhiên, tu tiên thế giới đẳng cấp phân chia, không chỉ có riêng là vì ra mấy người Nguyên Anh tu sĩ, còn có công pháp lên, văn minh áp chế lên, cụ thể bởi vì sao, mọi người cũng nói không rõ, bất quá phổ biến cho rằng, cũng là bởi vì thấp nhất cấp văn minh trong thế giới, tồn tại nào đó áp chế.

Dẫn đến mặc dù là tu luyện đồng dạng công pháp, hiệu quả cũng muốn có giảm theo, hướng chi, chúng ta trời sinh liền cao các người văn minh một cái trình độ, tại sao phải cho các người tốt công pháp? Cho các người cười trên đầu chúng ta? ."

Huyết Sát nói qua cũng hiểu được lời này sơ hở rất nhiều, có thể hẳn cũng chính là một cái Nguyên Anh tu sĩ —— Nguyên Anh tu sĩ tại tam cấp văn minh quốc gia thừa thớt, tại cấp hai văn minh quốc gia có thể không hiếm có —— cũng thực biết rõ đấy không nhiều lắm.

Giản Nhược Trần không có quá xoắn xuýt vấn đề này, gật đầu nói: "Đem trước mắt sự tình đều xử lý rồi, ta muốn bế quan."

Nói qua cúi đầu nhìn xem trên cổ tay thạch yêu, chưa phát giác ra thờ dài, vỗ nhè nhẹ đập.

Thạch yêu rất là hưởng thụ Giản Nhược Trần khẽ vuốt, đây trong tỉnh thất mặt đất đến phải đá xanh, nhưng bốn vách tường không phải, thạch yêu liền chăm chú vòng tại Giản Nhược Trần trên cánh tay, không chịu buông lỏng, tự nhiên cũng không chịu xuống.

"Ta nói, thạch yêu, chúng ta thương lượng một ít chuyện, Cửu Khúc động bên trong chuyện đã xảy ra ngươi cũng thấy đấy, ngươi bắt lấy không

tha ta đây nếu sẽ không tu luyện, sẽ không tiến giai, sẽ bị luyện chế thành Nội Đan rồi.

Việc này ta đã đã đáp ứng, đối ý không được, đến lúc đó người muốn sao đi theo ta cùng một chỗ bị luyện chế ra, hoặc là cũng chỉ phải sẽ tìm người tu sĩ rồi."

"Người thực đã đáp ứng?" Huyết Sát nghe xong kêu lên, "Loại chuyện này người sao có thể đáp ứng?"

"Ta cũng không muốn a? Người cho rằng ta muốn?" Giản Nhược Trần liếc mắt, "Tiền bối cùng ta ký kết khế ước thời điểm cũng là tự nguyện?"

Huyết Sát bị chẹn họng xuống.

"Thạch yêu, chúng ta tiếp tục thương lượng a, người muốn Linh lực của ta, cũng không phải là không thể được, nhưng chúng ta là không phải có một tốc độ, đừng vừa lên trở lại nhường ta khó khăn tu luyện tu vi toàn bộ giảm xuống rồi, ngũ linh căn tu vi, năm hệ linh lực đều muốn tu luyện, không dễ dàng."

Giản Nhược Trần tiếp tục cùng thạch yêu nói ra, ngữ khí liền ôn nhu rất nhiều, giống như tại dụ dỗ tiểu hài tử, giống như thạch yêu hoàn toàn nghe hiểu mà lại cũng có thể hiểu được giống nhau.

Thạch yêu tại Giản Nhược Trần trên cổ tay cũng không nhúc nhích, Giản Nhược Trần cũng không biết nó nghe hiểu còn không có nghe hiểu.

"Người tế luyện Huyền Thiết Mẫu đao không phải rất sung sướng hay sao? Như thế nào đối với cái thạch yêu đông dài như vậy đấy, người chính là tế luyện rồi, sau đó không đem nó mang tại trên thân thể, cần nó thời điểm lấy thêm ra, cũng không phải hoàn toàn khống chế không được, có một tốc độ duy trì lấy là được rồi."

Huyết Sát nhin không được lại nói.

"Người cây đao kia phải Pháp khí, cũng không phải có linh tính thứ đồ vật." Giản Nhược Trần nói.

"Ta đây đây?" Huyết Sát không cam lòng nói.

"Ta cùng tiền bối chính là ký kết cái khế ước, tiền bối chỉ cần không hại ta, ta lại ở đâu chưa đầy khoảng chừng tiền bối rồi hả?" Giản Nhược Trần có lý chẳng sợ nói.

Giản Nhược Trần ý tưởng Huyết Sát hoàn toàn không hiểu, hẳn chính là không hiểu hẳn đã cùng Giản Nhược Trần nói được rõ ràng được rồi, Giản Nhược Trần vì sao sẽ không tế luyện rồi thạch yêu.

"Ài, tiền bối, cùng người nói đi, người cũng biết Mạc Tiểu Ngôn nàng muốn ta làm cái gì, nàng khẳng định không phải là muốn rồi tánh mạng của ta, cái loại này tế luyện thành Nội Đan đấy, muốn tới cùng tế luyện thạch yêu về sau cũng giống như vậy, người biết không, Mạc Tiểu Ngôn thậm chí nói, chịu cùng ta xài chung thân thể của mình, tính ra, ta cũng không tính không có có thân thể của mình rồi."

Giản Nhược Trần tự giấu mà cười rồi thanh âm, "Cho nên a, ta liền muốn, bị tế luyện khẳng định không phải chuyện gì tốt rồi, ta cũng không muốn, làm gì mạnh hơn bách người khác, huống hồ đây thạch yêu đây đưa coi trọng ta, trước liền cho ta tinh sa quặng mỏ đấy, cầm người ta bảo vật, còn không nỡ bỏ linh lực, còn muốn tế luyện người ta, nói đến, ta ngay cả Mạc Tiểu Ngôn cũng không bằng."

Huyết Sát bị Giản Nhược Trần mà nói sợ ngây người, hoàn toàn không rõ Giản Nhược Trần nơi nào đến loại ý nghĩ này, một hồi lâu mới nói: "Ta là lần đầu nhìn thấy tu sĩ sẽ cùng Yêu vật suy bụng ta ra bụng người đấy."

"Mình làm cho không muốn, chứ thi với." Giản Nhược Trần tổng kết nói.

Thạch yêu ước chừng còn nghe không hiểu phức tạp như vậy ngôn từ, Giản Nhược Trần nói đây cả buổi, còn là hoàn toàn không có biến hóa.

Giản Nhược Trần đợi một hồi, cùng với không đến trả lời, liền thở dài, tạm thời bỏ qua một bên thạch yêu không để ý tới, bắt đầu xem xét túi trữ vật cùng trữ vật vòng tay.

Có Huyết Sát, sẽ không có không biết đồ vật, Giản Nhược Trần cùng Huyết Sát cùng một chỗ có phần phí hết chút thời gian, mới đưa tất cả thứ đồ vật đều sửa sang lại đi ra, đều rót vào trữ vật vòng tay bên trong.

Tuy rằng, tại sửa sang lại trong quá trình, Huyết Sát đối với đại đa số thứ đồ vật đều tỏ vẻ ra là khinh thường, có thể Giản Nhược Trần thực đem những vật này đều muốn thanh lý đi ra ngoài thời điểm, vẫn phải nàng cầm trở về.

Những vật này tại Huyết Sát trong mắt tự nhiên cũng không tính cái gì, nhưng đối với Giản Nhược Trần mà nói, thật đúng là đều là tốt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 421: Hàng Thất Tình Hình Gần Đây

Giản Nhược Trần hết thấy đều sửa sang lại tốt rồi mới ly khai tỉnh thất.

Lạc Phàm đang nhàm chán mà ngồi ở bên trong phòng tiếp khách, nhìn thấy Giản Nhược Trần đi ra, cao thấp đánh giá một hồi lâu, đem Giản Nhược Trần xem trọng không hiểu thấu.

"Làm sao vậy?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Diệp quân gia đang tại hao tổn tinh thần." Lạc Phàm xem kỹ đã xong Giản Nhược Trần, mới hồi đáp.

"Cùng ta có quan hệ?" Giản Nhược Trần ngồi ở Lạc Phàm đối diện, nhìn xem trên bàn linh trà, sau đó từ từ vật vòng tay bên trong khác xuất ra một bộ đồ uống trà.

"Đúng vậy a, nghĩ đến người bị tình gây thương tích, một mình ai thán đây." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần ngâm vào nước rồi một bình linh trà sau mới nói: "Lạc cảnh quan, người muốn lên cấp?"

Lạc Phàm hừ nở nụ cười âm thanh: "Ở đâu có nhanh như vậy." Hắn biết mình chi kia Hỏa hệ phi kiếm tế ra đi tới, lại để cho Giản Nhược Trần hoài nghi.

Lúc ấy tình huống như vậy hỗn loạn, hẳn Hỏa hệ phi kiếm lại là thượng phẩm, bất quá so với Kết Đan tu sĩ nhanh hơn một bước, phải sẽ cho người hoài nghi.

"Ta vừa rồi lục xem rồi Đại hoàng tử đồ vật, nơi này có một thanh phi kiếm, phẩm chất cũng không kém." Lạc Phàm không muốn nói, Giản Nhược Trần cũng chưa kể tới, chỉ đem phi kiếm lấy ra, đưa cho Lạc Phàm.

"Sách, há lại chỉ có từng đó phải không chênh lệch, thượng phẩm trong thượng phẩm, thực hào phóng." Huyết Sát tại thần thức trong nói.

Lạc Phàm tiếp nhận phi kiếm, trong tay nhìn xuống, nhìn không được mừng rỡ, đây thanh phi kiếm vẫn là Hỏa hệ đấy, thích hợp nhất hẳn dùng, mà lại phi kiếm này rơi trong tay, còn không có tế luyện, liền có một loại tác động trong cơ thể Hỏa hệ linh lực cảm giác, như tế luyện về sau, thể tất so với trước một chi rất tốt dùng.

"Đa tạ rồi." Lạc Phàm vui vẻ.

"Về sau người tính thể nào?" Giản Nhược Trần bưng lấy linh trà uống một hớp nói.

Lạc Phàm đem phi kiếm nhận lấy, nương đến trên ghế dựa nói: "Tu luyện a."

Ngừng một hồi lại nói, "Trước kia mới đến nơi đây thời điểm, cảm thấy tiến giai đến Trúc cơ đã rất khá, Trúc cơ về sau, tiếp xúc đến luyện khí, chế phù, luyện đan, càng là cảm thấy trước mắt một mảnh tốt tương lai, đã từng không dám nghĩ cũng sẽ không muốn sự tình đều có thể sẽ thực hiện, tuy rằng trước kia những cái kia, lại không có cơ hội lấy được."

Hai người đều đã trầm mặc xuống, Giản Nhược Trần cũng không có ngăn trở Lạc Phàm nhắc tới trước kia, chắc hẳn Huyết Sát cũng chỉ sẽ đem trước kia cho rằng bọn họ còn là phàm nhân thời điểm.

"Có thể đã trải qua Cửu Khúc động một nhóm, ta mới biết được, hết thầy tất cả, bất luận là luyện đan, chế phù hay vẫn là luyện khí, cũng không bằng thực lực tới trực tiếp, dù sao nơi này là một cái dựa vào linh lực nói chuyện thể giới, thực lực mới phải chí cao vô thượng đấy."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Đã từng ý tưởng, theo thực lực cùng kiến thức gia tăng đều sẽ cải biến."

"Đúng, bất quá, " Lạc Phàm ung dung nói, "Nhưng như thế nào cải biến, trung tâm đều là không thay đổi đấy, cá nhân thực lực có mạnh hơn nữa lớn, cũng ngăn không được ngoại lực cường đại."

"Hừ hừ, tiểu nhi chi cách nhìn, tu sĩ thực lực đạt tới đỉnh cao thời điểm, thân thể có thể Khai Thiên Tích Địa, như thế nào ngoại lực có thể so sánh hay sao?" Huyết Sát tại thần thức thảo luận nói.

Giản Nhược Trần con mắt híp xuống. Lạc Phàm ý tứ nàng hoàn toàn lý giải, ngay tại lúc này cũng rất là đồng ý, có thể Huyết Sát nói tự nhiên cũng có Huyết Sát đạo lý, chẳng lẽ thân thể tu luyện tới cực hạn, thật sự so với ngoại lực còn cường đại hơn.

Tại Giản Nhược Trần hiện hữu trong nhận thức biết, như thế nào cũng không thể giải thích vì sao.

"Tại Cửu Khúc động thời điểm, ta thiếu một ít liên lấy ra đã đến, nếu như người không có thạch yêu tương trợ." Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần, khoe miệng hướng lên dặt.

Giản Nhược Trần cũng cười rộ lên, đối với Huyết Sát nói: "Ít nhất hiện tại, chúng ta còn muốn dựa vào ngoại lực, Pháp khí, phù lục, Linh đan đều là ngoại lực, tiền bối nói những cái kia, quá xa vời."

Cùng Huyết Sát nói xong, mới đúng Lạc Phàm nói: "Vậy, hiện tại vậy là cái gì ý định?"

"Không rõ ràng lắm, thực muốn hảo hảo tính toán một chút." Lạc Phàm ngón tay tại trên lan can gõ gõ."Còn không có hỏi người đây."

"Bên ngoài sự tình ta đều mặc kệ, ta muốn trước bề quan, mau chóng Kết Đan." Giản Nhược Trần nói.

"Bởi vì Mạc Tiểu Ngôn?" Lạc Phàm khiêu mi.

"Đúng, Tiểu Ngôn chấp niệm sẽ không dễ dàng biến mất, không nói đến Tiểu Ngôn như vậy, nói đến ta cũng có trách nhiệm, chính là với Được Vương Cốc bây giờ đang ở Trịnh quốc thực lực, cũng sẽ không dễ dàng buông tha ta." Giản Nhược Trần nói.

"Đúng, Nhị hoàng tử coi như là cảm động và nhớ nhung người, nhiều nhất là bảo vệ người ở lại trong hoàng thành, tại trước mắt loại tình huống này, không có khả năng cùng Được Vương Cốc trở mặt." Lạc Phàm cũng gật đầu.

"Cho nên, qua mấy ngày ta trở về Bích Vân cốc đi tới." Giản Nhược Trần nói.

"Ân, Thiên Đạo Tông bên kia..." Lạc Phàm khuyên nhủ, "Kỳ thật làm tông chủ, đối với người mà nói, coi như là nghề chính."

"Trước kia đây, phải gia tộc trách nhiệm, hiện tại mới biết được, đem trách nhiệm buông cỡ nào nhẹ nhõm, đối với Thiên Đạo Tông, ta cũng coi như lấy hết trách nhiệm, về sau, trời cao biển rộng." Giản Nhược Trần cự tuyệt nói.

Lạc Phàm gật gật đầu, không khuyên nữa giải, tiếp theo cho Giản Nhược Trần nói về trở lại nàng bề quan mấy ngày nay chuyện đã xảy ra.

Đại hoàng tử vẫn lạc tại Cửu Khúc động bên trong sự tình đã công bố, phủ thái tử khóc tang, Thái Tử phi từ khi nghe được tin tức về sau liền

thương tâm quá độ, đem chính mình nhốt tại trong tình thất một mực không có ly khai.

Trịnh Hoàng tuyên bố, Nhị hoàng tử bế quan tái nhậm chức, mà lại cùng Lục hoàng tử cùng một chỗ đem Hoàng châu tìm về, phong Nhị hoàng tử là Thái tử.

Về phần Lục hoàng tử, ngoại trừ được một tòa phủ đệ, còn không có tin tức truyền tới.

Còn có Phạm An Quý sau khi rời khỏi vẫn ở lại Thiên Đạo Tông nơi đóng quân bên trong, mấy ngày nay không có tin tức, không phải là bị Ứng Sâm cầm giữ, chính là mình nghĩ không ra bế quan.

Sau đó chính là từng cái tông môn, cũng không có bất kỳ lời đồn đãi truyền tới, kể cả có Kết Đan tu sĩ vẫn lạc tông môn.

"Thái tử ai tới làm, tất cả tông môn không phải như vậy chú ý, ta cảm giác, bởi vì tu sĩ cái này đặc thù đám người tồn tại, luân lý, đạo đức đều cùng chúng ta lúc trước khác nhau, truy cầu liền cũng không giống nhau dạng, vô luận phát sinh cái dạng gì sự tình đều chẳng có gì lạ, cũng đều có thể."

Lạc Phàm nói: "Lẽ ra tu sĩ trong thế giới, hoàng quyền phải có cũng được mà không có cũng không sao đây, nếu như năm đám có thể giải quyết vấn đề, hoàng quyền tính là cái gì? Trừ phi thực lực tập trung ở hoàng thất trong tay, nhưng người ta lần này, nửa điểm hoàng thất thực lực đều không nhìn thấy, tuy rằng tông môn quyền lợi cũng cảm giác không đi ra, liền có vấn đề."

Giản Nhược Trần cũng gật gật đầu, "Cho nên, còn có một bộ phận, tương đối lớn một bộ phận quyền lợi ẩn nấp chúng ta không nhìn thấy địa phương."

"Đúng vậy, ta cho rằng, Trịnh quốc tuyệt đối không phải chúng ta biểu hiện ra thấy Trịnh quốc, mà chúng ta cũng căn bản không có chứng kiến Hoàng Thành thực lực, Giản tổng tài, người cảm thấy một cái Thái tử dễ dàng như vậy liền vẫn lạc tại Cửu Khúc động bên trong? Trịnh Hoàng, thế cho nên toàn bộ Trịnh quốc đối với Thái tử dị vị, thật không ngờ bình thản đã trôi qua rồi?"

Nghĩ như thế nào cũng hiểu được khả năng không lớn. Thái tử phải nước chi thái tử, phải Trịnh quốc gần với Trịnh Hoàng thứ hai quyền lực cơ cấu, Thái tử dị vị, toàn bộ Trịnh quốc làm sao sẽ như thế bình tĩnh đây, trừ phi, Thái tử khắp cả Trịnh quốc đã sớm không quan trọng gì, mà toàn bộ Trịnh quốc cao tăng, cũng tất cả đều rõ ràng.

Vốn cùng chúng ta không có quan hệ đấy, nhưng rất không may, ta và người toàn bộ liên lụy đến bên trong." Lạc Phàm nói tiếp, "May mà, dưới mắt chúng ta biết rõ đấy không nhiều lắm, đối với chúng ta mà nói, có lẽ tính chuyện tốt."

Hai người đều tiếp xúc qua cơ mật sự tình, thật sâu biết rõ, đầu muốn địa vị không có đạt tới, trong tay thực lực không đủ, hiểu rõ hơn nhiều, cũng không phải là chuyện tốt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 422: Ta Muốn Lật Thiên

"Cho nên, ta đối với Thiên Đạo Tông tông chủ không có nửa phần hứng thú —— Mạc Tiểu Ngôn trở về không có?" Giản Nhược Trần buông tha cho hoàng thất chủ đề.

"Triệu Xuân Thu lưu lại lời nhắn, Mạc Tiểu Ngôn muốn gặp người một mặt." Lạc Phàm nói.

"Vậy liền đi đi thôi." Giản Nhược Trần đem trong chén linh trà uống hết, thu đồ uống trà, đứng lên nói.

"Không thấy Diệp Phi một mặt?" Lạc Phàm cũng đứng lên.

Diệp Phi đối với Giản Nhược Trần ý tưởng, hai người trong nội tâm đều rõ ràng, Giản Nhược Trần đứng xuống, lắc đầu, "Ta đã đem có thể làm đều làm, đối với Diệp Phi cũng tốt, đối với Thiên Đạo Tông cũng tốt, đi tới những thứ này, ta nghĩ lật thiên rồi."

Đi tới những thứ này, Giản Nhược Trần là muốn lật thiên rồi.

Thực chất bên trong nàng cũng không phải là theo khuôn phép cũ, ở thế giới trước không phải, cái thế giới này càng không khả năng đúng rồi.

Xuyên qua đến nay, Thiên Đạo Tông có thu lưu chi ân, Diệp Phi có tương trợ chi ý, cho nên, Giản Nhược Trần không ngại dùng năng lực của mình trợ giúp Thiên Đạo Tông, trợ giúp Diệp Phi.

Nhưng vô luận là loại trợ giúp nào, đều có lúc kết thúc, làm được, là được rồi.

Diệp Phi có làm hay không Thái tử, phải Diệp Phi lựa chọn —— nàng đã cho nàng có khả năng cho Diệp Phi với tư cách Thái tử cần hết thảy, thay hẳn quét mất Đại hoàng tử cái này chương ngại, cho Diệp Phi lưu lại đủ để cho Trịnh quốc trở thành tam cấp văn minh thế giới giàu có nhất quốc gia.

Chuyện còn lại chính là Diệp Phi chuyện của mình, về phần Diệp Phi đổi chủ ý, không muốn Thái tử vị trí, cùng Giản Nhược Trần cũng liên không quan hệ.

Thiên Đạo Tông đã ở Trịnh quốc một lần nữa đưa thân tại nhất lưu tông môn hàng ngũ rồi, tuy rằng Thiên Đạo Tông bây giờ còn là không có bao nhiêu Linh thạch, nhưng cùng hoàng thất giao tình, chỉ cần Thiên Đạo Tông không làm ra cái gì không thể tưởng tượng sự tình, đầy đủ nó bảo trì thậm chí thêm gần một bước.

Giản Nhược Trần ta chính là không muốn đã bị bất luận cái gì trói buộc, cho nên, hiện tại nàng không cần phải lại băn khoăn Diệp Phi hoặc là Thiên Đạo Tông rồi, không cần lại lo lắng hết lòng mà cân nhắc bọn họ, tuy rằng, nàng lúc trước cũng không phải là đem tinh lực toàn bộ dùng tại hai cái này phía trên.

"Thật đáng tiếc, nói thật, ta thực muốn xem xem người những cái kia..." Giản Nhược Trần cười cười, có Huyết Sát, nàng vẫn có làm cho băn khoăn, không muốn nói được quá mức trắng ra.

Lạc Phàm mắt sáng rực lên.

"Không." Còn không có đợi Lạc Phàm mở miệng, Giản Nhược Trần liền cự tuyệt nói, "Không, người không cần hấp dẫn ta lại tiến Cửu Khúc động đi tới, ta nói, ta muốn tu luyện, muốn bế quan."

Lạc Phàm cười rộ lên, "Ta còn không có nói sao, cự tuyệt được nhanh như vậy làm cái gì. Người đã quên, những vật kia coi như là tại Cửu Khúc động xuất hiện, cũng mang không đi ra, càng tiếc nuối."

Giản Nhược Trần mới cảm giác mình có chút trông gà hoá cuốc rồi, cũng cười nói: "Rời đi, ta đi Dục Vương Cốc bên kia."

"Cùng một chỗ." Lạc Phàm nói.

Hai người ly khai phòng khách, cho Diệp quản gia lưu lại lời nhắn, sẽ tin bước ly khai Chu Tước đường.

Hoàng Thành so với tiền nhân nổi giận muốn vượng một ít, Giản Nhược Trần nhớ tới ngoài hoàng thành tông môn tu sĩ, trong lòng không khỏi khẽ động: "Ta quên mất, Lạc đạo hữu, người nói tất cả tông môn tu sĩ, thật là là cấp hai văn minh quốc gia Thú triều trở lại hay sao?"

Lạc Phàm trầm ngâm sau nói: "Ta cảm thấy được, từng cái văn minh quốc gia tại trên quân sự xử lý, đều là cơ bản giống nhau, tại trước kia, chúng ta đem loại tình huống này gọi là mượn binh cùng trưng binh, dựa theo văn minh trình độ, có lẽ xem như trưng binh rồi.

Chẳng qua là, bất luận là mượn binh hay vẫn là trưng binh, cần dựa vào quốc gia khác binh lực trở lại hiệp trợ chính mình, vậy quốc gia này cách nội loạn hẳn là không xa, thậm chí đã đã xảy ra."

Giản Nhược Trần đối với quân sự không phải thập phần hiểu, nhưng Lạc Phàm giải thích nàng hay vẫn là hiểu đấy.

Hai người không nói cái gì nữa, rất nhanh rời đi rồi Hoàng Thành.

Dục Vương Cốc nơi đóng quân khoảng cách Hoàng Thành gần nhất, không bao lâu hai người tựu đi tới Dục Vương Cốc nơi đóng quân trước,

lập tức đã bị dẫn vào bên trong phòng tiếp khách, không bao lâu, Triệu Xuân Thu đi một mình tiến đến.

Vài ngày không có cách nhìn, lẫn nhau tựa hồ không thạo rất nhiều, Triệu Xuân Thu ánh mắt tại Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần trên người dạo qua một vòng, sau đó trước rơi vào Lạc Phàm trên mặt.

Lạc Phàm giành nói: "Triệu tiên bối, ta nghĩ muốn xem trước một chút Mạc sư tỷ."

Triệu Xuân Thu lập tức gật đầu, vội đến một người tu sĩ mang Lạc Phàm ly khai.

Một mình đối mặt Giản Nhược Trần, Triệu Xuân Thu sắc mặt trầm xuống, tội liên đới đều không có xin Giản Nhược Trần ngồi xuống, chính mình trực tiếp tại chủ vị ngồi xuống nói: "Giản tiên tử đây là tới làm cái gì?"

Không trách Triệu Xuân Thu lãnh đạm, Mạc Tiểu Ngôn tại Cửu Khúc động bên trong ngôn từ nếu truyền đi, Mạc Tiểu Ngôn thế cho nên toàn bộ Được Vương Cốc tu sĩ, đều có thể bị quan bên trên tà tu danh xưng, Triệu Xuân Thu sẽ đối Giản Nhược Trần có sắc mặt tốt, mới sẽ kỳ quái.

"Mấy ngày nay bế quan, một là sửa sang lại lấy được thu hoạch, hai chính là sửa sang lại tâm tình của mình." Giản Nhược Trần bình tâm tĩnh khí nói, "Cửu Khúc động bên trong phát sinh hết thảy không phải ta suy nghĩ, bất luận tại nơi đó còn là lúc trước ta đáp ứng Tiểu Ngôn sự tình, ta cũng đều biết làm đến."

Triệu Xuân Thu sợ run lên, bỗng nhiên trên mặt nhưng nộ khí vừa hiện, Giản Nhược Trần cũng không cho hấn cơ hội mở miệng, tiếp tục nói:

"Giống như Triệu tiên bối nói, Tiểu Ngôn hôm nay cái này tình huống, cùng ta có quan hệ rất lớn, ta cũng có trách nhiệm rất lớn, ta rõ ràng phải

biết sẽ xuất hiện hậu quả như vậy, cũng tại còn không có năng lực xử lý cùng tránh cho thời điểm, mặc kệ phát sinh, cho nên, ta cũng nên vì kia gánh chịu hậu quả."

Giản Nhược Trần lời này cũng không phải là dối trá, mà là thành thực thực lòng đấy, đối với Mạc Tiểu Ngôn, nàng là có áy náy, nếu như không phải nàng, Mạc Tiểu Ngôn nhiều nhất là không biết có bằng hữu tư vị, mỗi ngày đều sẽ thật vui vẻ lắm nhất là trò đùa dai mấy cái sư huynh.

Nhưng hiện tại, Mạc Tiểu Ngôn nếm đến rồi cầu mà không được tư vị, lòng tràn đầy trong đều là thống khổ, đây thống khổ nhưng là nàng mang đến đấy, điểm này lên, nàng không thể không áy náy.

Người đi hướng là vì hảo tâm mà xử lý chuyện xấu, có bao nhiêu người tại làm việc lúc trước liền trong lòng còn có rồi ác niệm đây? Người như vậy không phải là không có, nhưng dù sao cũng là số ít, càng nhiều nữa chuyện xấu đều là vì hảo tâm.

Giản Nhược Trần lại đã quên, nàng những ý nghĩ này hay vẫn là nguyên ở bên trên cái thế giới, cái thế giới này tu sĩ, sẽ rất ít xuất phát từ hảo tâm đi làm cái gì đấy.

Tu sĩ thế giới cùng phàm nhân không giống như vậy, bọn họ Đại Đạo cũng cùng phàm nhân khác nhau đấy.

Triệu Xuân Thu vốn muốn tức giận đấy, nghe xong Giản Nhược Trần lời này, nộ khí chính là trì trệ.

Lời này nếu trừ Giản Nhược Trần bên ngoài bất luận kẻ nào nói, hẳn đều sẽ cho rằng là trào phúng, sẽ lập tức trở mặt, nhưng mà phải Giản Nhược Trần nói được, hẳn nhưng lại không thể không chăm chú rồi.

Mấy ngày nay hẳn cẩn thận đề ra nghi vấn rồi Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần chung đụng từng ly từng týt, ở vào nửa tan vỡ tình huống

Mạc Tiểu Ngôn cái gì cũng không có giấu giếm, nàng nói hai người ở giữa ở chung, nói Giản Nhược Trần cùng Giản Nhược Trần tán phieß thời điểm vui vẻ, thậm chí cái gì cũng không nói, hai người liền lẳng lặng yên an tọa lấy, đã cảm thấy rất tốt.

Mạc Tiểu Ngôn cũng nói lên ngày đó, nàng đối với Giản Nhược Trần nói đến tế luyện, cũng lại nói tiếp Giản Nhược Trần tất cả phản ứng.

"Nàng không muốn đấy, ta biết rõ, ta có thể nhìn ra, nàng muốn có chính mình Thiên Địa, trừ ta ra, nàng còn có chính mình việc cần phải làm, bằng hữu của mình, nàng có Lạc Phàm, Phạm An Quý, thậm chí Diệp Phi, còn có thật nhiều thật nhiều nhỏ tu sĩ, ngay cả phàm nhân cũng có."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 423: Tâm Lý Thăm Dò

Mạc Tiểu Ngôn nói qua đi tới, trong ánh mắt tất cả đều là thống khổ.

"Có thể ta đây, ta chỉ có nàng, vừa nghĩ tới nàng sẽ bởi vì vì người khác, chuyện của người khác ly khai ta, lòng ta tựa như xoắn thành một đoàn, ta nhẫn nhịn không được.

Ngày đó, chỉ cần nàng lộ ra ngoài một chút không tình nguyện, chỉ cần nàng muốn rời khỏi, ta lập tức sẽ giam cầm ở nàng.

Thế nhưng là nàng chẳng qua là nói với ta, nàng cần cái tĩnh thất suy nghĩ thật kỹ.

Triệu sư bá, nàng là nghiêm túc nói với ta, nàng nếu muốn muốn."

Triệu Xuân Thu cũng có thể nhớ rõ hẳn nghe nói như thế thời điểm khiếp sợ, bất kỳ một cái nào tu sĩ, cho dù là phạm nhân, đều sẽ lập tức cự tuyệt, làm sao sẽ nếu muốn muốn đây?

"Nàng suy nghĩ nửa cái buổi tối, sau đó đi ra, hỏi ta, nàng còn có bao nhiêu thời gian."

Triệu Xuân Thu không cách nào tưởng tượng Giản Nhược Trần tại sao lại hỏi như vậy, đang hỏi ra lời này thời điểm, sẽ là dạng gì tâm tình.

"Như vậy, ta còn có mười năm thời gian là chứ "

Mạc Tiểu Ngôn học Giản Nhược Trần thanh âm, ngữ khí, nhất thời thậm chí có giống như đúc cảm giác, giống như Giản Nhược Trần liên

đứng ở Triệu Xuân Thu trước mặt.

Khó trách, Giản Nhược Trần không sợ Phong Trí Hồng, bắt đầu bộc lộ tài năng, nàng đây là ở cho Thiên Đạo Tông trải đường, dùng chính mình vội tới Thiên Đạo Tông một lần nữa dựng đứng uy tín.

Khó trách, nàng như vậy trợ giúp Diệp Phi, cũng coi là nghiêng kia tất cả, cho Diệp Phi đầy đủ mọi thứ có thể kiếm được Linh thạch cơ hội, hết thảy lại để cho Diệp Phi đạt được Trịnh Hoàng tín nhiệm cơ hội.

Khó trách tại Cửu Khúc động bên trong, nàng không chịu tế luyện thạch yêu, là vì tu vi a, nàng như vậy nữ tu, như thế nào chịu cam tâm tình nguyện bị tế luyện đây, nàng tất nhiên là đem nên làm hết thảy đều làm được về sau, mà bắt đầu bế quan, tăng lên tu vi.

Chỉ cần tại mười năm bên trong, không, hiện tại cũng không có mười năm, nhưng chỉ cần nàng có thể ở Mạc Tiểu Ngôn lúc trước Kết Đan, Mạc Tiểu Ngôn liền không cách nào tế luyện nàng.

Có thể mười năm Kết Đan, nàng cũng biết là không thể nào a, nàng thế nhưng là ngũ linh căn, nhưng là phải năm hệ Linh căn tất cả đều tu luyện, năm hệ Linh căn cộng đồng Kết Đan.

Nhưng nàng cũng nhất định sẽ ném thử đấy.

Triệu Xuân Thu nhìn xem Giản Nhược Trần, trên mặt lộ khí một chút tiêu tán.

"Người bây giờ tới là làm cái gì, người phải biết, ta đợi Tiểu Ngôn giống như ta nữ nhi của mình, ta sẽ không để cho Tiểu Ngôn không vui đấy, bởi vì bất luận kẻ nào, cho dù là người cũng không được."

Những lời này đã nói rõ Triệu Xuân Thu thái độ, vô luận như thế nào, Triệu Xuân Thu sẽ không tha Giản Nhược Trần đã đi ra.

Giản Nhược Trần lạnh nhạt nói: "Ta, một là Triệu tiền bối từng lưu lại nói, Tiểu Ngôn muốn gặp ta, hai chính là, ta vốn cũng không có tính toán hồi Thiên Đạo Tông, Hoàng Thành sự tình hiểu rõ, ta liền muốn tìm một chỗ bế quan tu luyện, nghĩ đến, Bích Vân cốc coi như yên tĩnh, liền chuẩn bị tới đó bế quan đấy."

Triệu Xuân Thu khẽ giật mình, lông mày không khỏi nhúu một cái, "Giản Nhược Trần, ta không biết người nói phải lời nói thật còn là muốn lừa gạt Tiểu Ngôn, nhưng người phải biết rằng, chỉ cần người tiến vào Bích Vân cốc, đi ra liền không phải do người rồi."

Nói xong lời này, không khỏi nhìn thoáng qua Giản Nhược Trần mảnh khỏe, nhớ tới nàng có thạch yêu, đây độn thổ thạch trồn, sợ là ai cũng ngăn không được.

Giản Nhược Trần theo Triệu Xuân Thu ánh mắt mắt liếc cổ tay của mình, cười nói: "Bế quan sao, cũng nên đi ra còn tên gì bế quan."

Tiếp theo dáng tươi cười hơi ngừng, thành khẩn mà nói: "Triệu tiền bối, người bảo vệ Tiểu Ngôn từng quyền chi tâm, ta có thể hiểu được, ta không phải là không như thế, ta và người, kể cả Tiểu Ngôn cha và anh, tin tưởng cũng sẽ không nguyện ý Tiểu Ngôn lưng đeo tà tu danh tiếng, về sau cả đời cũng không được an bình.

Tiểu Ngôn chỉ là muốn không ra, cũng không phải là không biết làm như vậy hậu quả, nàng chẳng qua là vô cùng quý trọng loại này khó được tình bạn, mà Tiểu Ngôn ta, ngoại trừ loại này uy hiếp, thực bất cứ thương tổn gì chuyện của ta đều không có làm qua.

Cho nên, Triệu tiền bối, hôm nay lời nói này ta đều là thật tâm, ta làm Tiểu Ngôn, cũng là như muội muội của ta."

Giản Nhược Trần lời nói này không thể bảo là không thành khẩn, nói được đây trình độ, cũng liền không cần hơn nữa.

Triệu Xuân Thu đã trầm mặc một hồi lâu, nhưng chỉ là phất phất tay, xin Giản Nhược Trần ngồi xuống.

Hai người ngồi ở bên trong phòng tiếp khách, ai cũng không nói gì thêm.

Mạc Tiểu Ngôn bên trong phòng tiếp khách, Mạc Tiểu Ngôn ăn nói có ý tứ mà nhìn Lạc Phàm.

Lạc Phàm tiến đến có một hồi rồi, ngoại trừ lúc ban đầu hàn huyên, Mạc Tiểu Ngôn liền nghiêm túc như vậy mà nhìn Lạc Phàm, cùng lúc trước cái chủng loại kia nhẹ nhõm lúm đồng tiền, tưởng như hai người.

"Nhìn người về sau, ta cùng với Giản tiên tử cùng một chỗ hồi Bích Vân cốc rồi." Lạc Phàm chỉ có thể chọn trước lên chủ đề.

"Giản sư muội muốn người tới đây nói?" Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng nói chuyện.

"Người Giản sư muội bị người Triệu sư bá lưu lại rồi, đây một hồi, đoán chừng cũng bị răn dạy được đầy bụi đất rồi." Lạc Phàm nói.

Lạc Phàm trên thực tế đều muốn dùng cái vòi phun máu chó rồi, nhưng này từ có chút quá đã kích thích, hấn sợ kích thích đến Mạc Tiểu Ngôn.

Có thể đầy bụi đất cái từ này cũng làm cho Mạc Tiểu Ngôn tức giận lên, nàng nhìn chăm chăm vào Lạc Phàm nói: "Người xem thường Giản sư muội?"

Mạc Tiểu Ngôn như thế nào cũng là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, thật sự con mắt một đứng, uy áp liền mơ hồ cường chế, Lạc Phàm lập tức liền đem tay giơ lên, làm đầu hàng hình dáng: "Đâu có đâu có, ta đối với Giản tiên tử

kính nể, Thiên Địa chứng giám, làm sao dám cũng làm sao có thể có xem thường?"

Mạc Tiểu Ngôn uy áp đây mới thu hồi, nhưng vẫn là lạnh lùng nhìn xem Lạc Phàm.

"Được rồi, ta là nhìn Triệu tiền bối rất là tức giận, Giản tiên tử lại một quan là một cái tôn kính tiền bối, Triệu tiền bối đối với người, vậy lại là toàn tâm toàn ý mà bảo vệ, như thế nào cũng sẽ... Cái kia phê bình Giản tiên tử vài câu a."

Lạc Phàm hiện tại cũng không muốn gây Mạc Tiểu Ngôn, ai có thể lại để cho hắn còn thiếu nợ Giản Nhược Trần một việc, đã đáp ứng Giản Nhược Trần giúp đỡ khuyên Mạc Tiểu Ngôn.

Kỳ thật, Giản Nhược Trần chính là không nói, hướng về phía cùng Giản Nhược Trần từ cùng một cái thế giới tới đây cái này sĩ diện cãi láo, Lạc Phàm cũng sẽ nghĩ biện pháp.

Đương nhiên là trước khuyên, nhưng nếu là khuyên không thành...

Lạc Phàm lắc đầu, trước không thèm nghĩ nữa những cái kia không có bóng dáng sự tình.

"Giản sư muội vừa không có sai." Mạc Tiểu Ngôn hay vẫn là lạnh lùng nói.

Xem ra đúng là cái gì đều hiểu.

Đối với cái này loại IQ cao ý tưởng, Lạc Phàm hay vẫn là hiểu rõ một chút đấy, hắn đã từng làm làm việc, cũng cùng loại người này không ít giao tiếp.

Nói như thế nào đây, loại này IQ cao hoàn toàn hiểu chính mình đang làm cái gì, cũng biết mình muốn làm hoặc là chuyện đang làm, đối với hắn mà nói ý vị như thế nào.

Nếu như mặc kệ bọn hắn đang tại hoặc là muốn việc cần phải làm, đơn thuần mà cùng người như vậy kết giao, bọn họ cũng đều là bình thường, thậm chí cũng còn ôn hòa, nhưng phải không dính đến bọn họ việc cần phải làm.

Lạc Phàm quyết định hay vẫn là gọn gàng dứt khoát điểm tốt.

"Mặc tiên tử, ta có cái chỗ không rõ."

Mặc Tiểu Ngôn nhìn xem Lạc Phàm.

Lạc Phàm lựa chọn lông mi, "Bình thường mà nói, một người muốn là ưa thích một người khác đến không thể chịu đựng được người kia cùng người khác cùng một chỗ..."

Hắn dừng lại, đem tự người nói những lời này trong lòng lập lại một lần, xác nhận không có tật xấu, mới nói tiếp: "Bình thường lựa chọn, sẽ đem hấp dẫn người kia chú ý đồ vật tất cả đều tiêu diệt."

Mặc Tiểu Ngôn ánh mắt giống như nghi ngờ xuống.

"Người cái loại này ý tưởng, cảm giác có chút kỳ quái." Lạc Phàm quan sát đến Mặc Tiểu Ngôn biểu lộ, nói tiếp.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 424: Đàm Phán Chuyên Gia

Mạc Tiểu Ngôn giống như trong lòng hừ lạnh một tiếng.

Lạc Phàm tiếp tục nói: "Còn có a, loại người như người tham muốn giữ lấy, ta chỉ tại tình lữ trên người nhìn thấy, chính là loại người chỉ có thể nhìn ta, trong ánh mắt của người chỉ có thể có ta, không thể nhìn lấy người khác. Hai người nếu là tình lữ, về sau còn muốn kết làm đạo lữ đấy, đương nhiên chỉ có thể nhìn đối phương rồi —— đúng không?"

Mạc Tiểu Ngôn con mắt mở to điểm, giống như đối với Lạc Phàm ngôn từ rất kỳ quái, nhưng nàng cũng không có phản bác.

Lạc Phàm trong lòng nở nụ cười.

Giản Nhược Trần không phải muốn hấn khuyên Mạc Tiểu Ngôn sao, vậy hấn là tốt rồi tốt khuyên khuyên, dù sao, chỉ cần Mạc Tiểu Ngôn không hề có tệ luyện rồi Giản Nhược Trần ý tưởng không là được rồi.

Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần đương nhiên không phải tình lữ mới có tâm tư, tin tưởng Giản Nhược Trần ở điểm này sẽ không phán đoán sai đấy, cho nên, Lạc Phàm nói như vậy mới không có nửa điểm gánh nặng, cũng không lo lắng sẽ đem Mạc Tiểu Ngôn dẫn vào lạc lối, cũng căn bản không có khả năng dẫn vào lạc lối.

"Về phần bằng hữu lúc trước, đương nhiên, ta cũng hy vọng bằng hữu chung quy có thể cùng tại ta bên cạnh mình, có thể ta cũng làm không được từng giây từng phút cùng tại bằng hữu bên người, sao có thể dùng ta làm không được sự tình yêu cầu bằng hữu đây."

"Người là đang khuyên ta buông tha cho tế luyện rồi Giản sư muội."
Mạc Tiểu Ngôn không mắc mưu.

Lạc Phàm nhún nhún vai nói: "Đương nhiên, ta nói ta đấy, người cũng liền nghe một chút, sau đó liền quên nhớ cho kĩ, coi như ta nói chuyện phiếm cùng người giải buồn, dù sao Giản tiên tử hiện tại cũng không qua được."

Mạc Tiểu Ngôn hừ một tiếng.

"Ta nói tiếp đi a —— người xem, ta cũng coi như Giản tiên tử nửa người bằng hữu rồi."

Chính là nửa người bằng hữu mấy chữ này, cũng làm cho Mạc Tiểu Ngôn trừng sau con mắt.

Lạc Phàm đầu làm không nhìn thấy.

"Có thể ta cũng có ta chuyện của mình muốn bề bộn, vẫn là có bằng hữu của mình cùng một chỗ, chúng ta đều là. Ban đầu ở Bích Vân cốc huấn luyện những cái kia nhỏ tu sĩ, phạm nhân, cùng người Mạc tiên tử cùng một chỗ thảo luận như thế nào tăng lên thực lực của bọn hắn, chứng kiến một phạm nhân có thể đánh thắng một cái Luyện khí sơ kỳ nhỏ tu sĩ, còn là mình cùng bằng hữu cùng một chỗ huấn luyện thành đấy, khi đó nhiều vui vẻ.

Còn có chúng ta, nếu cũng có thể vượt cấp đánh bại tu sĩ, cũng sẽ nhiều hưng phấn? Người cùng Phạm An Quý tại Diễn Võ Trường bên trên tỷ thí, mỗi một ngày đều chờ mong sau một ngày đã đến, một khắc này, cũng không khoái hoạt?"

Mạc Tiểu Ngôn nhớ tới Bích Vân cốc vậy một tháng, tháng kia Giản Nhược Trần tại động phủ của nàng bên trong bế quan, ban ngày nàng giúp

đờ Bích Vân cốc huấn luyện những cái kia nhỏ tu sĩ, huấn luyện đã xong, liền cùng Phạm An Quý sử dụng pháp thuật luận bàn một cuộc.

Mỗi một lần sau khi chấm dứt ngày hôm sau, Phạm An Quý đều nhiều kiên trì một chút thời gian, chính mình muốn cố gắng suy nghĩ nhiều muốn như thế nào mới có thể sớm đánh bại hắn.

Khi đó, mình là rất sung sướng, rõ ràng không có ý nghĩa gì sự tình, cũng làm không biết mệt, thậm chí thật sự đã rất lâu lúc giữa đều không có nhớ tới Giản Nhược Trần.

"Không, đó là bởi vì ta biết rõ Giản sư muội tại động phủ của ta trong bế quan." Mạc Tiểu Ngôn không biết nàng những lời này đã nói ra.

Lạc Phàm không có trông chờ dăm ba câu có thể lại để cho Mạc Tiểu Ngôn suy nghĩ cẩn thận, gật đầu nói: "Đúng vậy a, khi đó Giản tiên tử tại động phủ của người bên trong bế quan, người cùng Phạm đạo hữu cùng ta cùng một chỗ tại Bích Vân trong cốc."

Nói đến đây chợt nhớ tới mấy người bây giờ tình huống, không khỏi cũng dài thán một tiếng, "Thế sự vô thường, ai có thể nghĩ vậy mới bao lâu, chúng ta cùng Phạm đạo hữu chính là trở mặt thành kẻ thù rồi."

Nhớ tới Phạm An Quý ôm Phạm An Tâm thi thể một màn kia, Lạc Phàm không khỏi cũng có chút cảm khái.

Phạm An Quý chắc hẳn cũng hiểu rõ đấy, hẳn đều muốn cầu xin Giản Nhược Trần buông tha Phạm An Tâm, cũng là bởi vì Giản Nhược Trần có thạch yêu.

Nhưng hẳn cũng lý giải Giản Nhược Trần cách làm, nếu như Phạm An Tâm làm hại phải Giản Nhược Trần, không có giết chết những cái kia cùng Giản Nhược Trần có quan hệ tu sĩ, có lẽ, Giản Nhược Trần sẽ lưu Phạm An

Tâm một mạng, đổi lại Diệp Quan cùng Diệp Phi vội tới Diệp Chân báo thù.

Chỉ tiếc trên đời này không có nếu như hai chữ.

Mạc Tiểu Ngôn cũng muốn lên Cửu Khúc động bên trong chuyện đã xảy ra, hai người có một hồi lâu không có lên tiếng.

"Sau khi trở về, Mạc tiên tử trả lại Bích Vân cốc không?" Lạc Phàm hỏi.

"Ta muốn bế quan." Mạc Tiểu Ngôn nói.

Lạc Phàm con mắt thoáng cái mở to, "Người thật sự muốn đem Giản tiên tử tế luyện thành Nội Đan?"

Lời này, Lạc Phàm cũng chính là ý vào trong tay hắn còn có cái vũ khí bí mật rồi, còn có chính là Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần cảm tình.

Mạc Tiểu Ngôn mặt trầm xuống.

Lạc Phàm lắc đầu, "Mạc tiên tử, người liền không suy nghĩ người làm như vậy hậu quả? —— trước đừng tức giận, ta ngay tại người trong gian phòng đó, người đối với mặt, người tu vi cao hai ta cấp bậc, muốn động tay tùy thời cũng có thể, để cho ta nói vài lời nói không phải là không thể được a."

Mạc Tiểu Ngôn uy áp đã rơi vào Lạc Phàm trên người, chỉ cần lại một đưa, ít nhất cũng sẽ đem Lạc Phàm đặt ở trên mặt ghế không thể động dậy, tuy rằng nàng cũng biết Lạc Phàm sẽ không không có phòng hộ vòng bảo hộ đấy.

"Nói một chút nha, hay vẫn là câu nói kia, coi như ta cùng người giải buồn rồi, Mạc tiên tử, người bây giờ nói đúng là nói, tất cả mọi người làm người cũng chỉ là nói một chút, nhưng làm liền không giống nhau.

Đầu tiên, người cũng biết, Giản tiên tử vậy thì một cái ưa thích tự do, vậy sao một người thông minh, vậy thì một cái người có năng lực, xinh đẹp như vậy, sẽ không thích biến thành một cái vòng tròn cuộn cuộn Nội Đan đấy."

Nghe được Lạc Phàm liên tiếp khen Giản Nhược Trần vài câu, Mạc Tiểu Ngôn hơi chút thu hồi một điểm uy áp, Lạc Phàm biết rõ Mạc Tiểu Ngôn nghe lọt được.

"Không nói trước Nội Đan đẹp mắt không dễ coi a, Mạc tiên tử, người cũng không thích vừa nghĩ tới Giản tiên tử, cũng chỉ có thể chứng kiến một cái vòng tròn cuộn cuộn cầu." Lạc Phàm nói tiếp.

Nội Đan, đương nhiên không phải chỉ là để tròn vo cầu rồi, cũng sẽ chỉ là các loại màu sắc cầu, nhưng vô luận như thế nào, Lạc Phàm có câu nói là rất đúng, Giản Nhược Trần bị luyện chế thành Nội Đan, đem liền sẽ không còn có nhục thể của mình, không có tướng mạo của mình.

"Còn có a, về sau, đem người không thể không cùng Giản tiên tử cùng một chỗ mai danh ẩn tích, chạy trốn về phía trời xa, người cũng biết, đem tu sĩ luyện thành Nội Đan phải không bị các tu sĩ cho phép đấy, người khác cũng mặc kệ các người là tương thân tương ái, hay vẫn là không đành lòng chia lìa, đầu sẽ cho rằng đây là tà tu hành vi, dù là Giản tiên tử đứng ra thừa nhận nói là tự nguyện, đều không có dùng."

Mạc Tiểu Ngôn khéo miệng lộ ra tia trào phúng, giống như đối với Lạc Phàm ngôn từ xì mũi coi thường.

"Đương nhiên, chính là trốn chết, có thể cùng người mình thích cùng một chỗ cũng là tuyệt vời đấy, huống chi Mạc tiên tử còn có thể luyện đan,

còn có Giản tiên tử làm bạn, cái đó sợ sẽ là mai danh ẩn tích, đặt mình trong tại trong phàm nhân lúc giữa, cũng là vui sướng đấy."

Mạc Tiểu Ngôn hơi có chút hướng tới.

"Bất quá, người vui vẻ, người khác liền không thấy được vui vẻ, nói thí dụ như Triệu tiền bối, hắn nhất định là rất áy náy cũng là thương tâm nhất đấy, hay vẫn là được nhất trách cứ được rồi, thương thể của hắn tâm là bởi vì hắn quan tâm nhất chất nữ đã trở thành tà tu, bị người đuổi giết.

Áy náy phải cho rằng đây hết thảy đều là lỗi của hắn, là hắn không có dẫn dắt tốt người, mà bị trách cứ, mọi người đều biết đều phải ly khai Được Vương Cốc, hắn ngay tại bên cạnh người bảo hộ người, có thể cuối cùng tại bên cạnh người thời gian rất nhiều người, lại làm cho người trở thành bị đuổi giết tà tu, bị người trách cứ khả năng đều là chuyện nhỏ, nói không chừng đã bị phụ thân người, bị toàn bộ Được Vương Cốc đuổi giết đây.

Còn có phụ thân của người, huynh trưởng của người, sư môn của người Được Vương Cốc, tất cả đều sẽ có phiền toái. Người thế nhưng là Được Vương Cốc đại tiểu thư, lại đã thành tà tu, cho người cha và anh cùng Được Vương Cốc, về sau còn thế nào tại Trịnh quốc đặt chân."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 425: Thiên Địa Quy Tắc

Mạc Tiểu Ngôn vốn hướng tới bổng nhiên liền giật mình, nàng không phải không hiểu Lạc Phàm những lời này mục đích, thế nhưng hoàn toàn hiểu, Lạc Phàm những lời này cũng không phải là nói chuyện giật gân.

Lạc Phàm nói những thứ này cũng trầm mặc xuống, một hồi lâu mới nói:

"Lúc trước, người cùng Giản tiên tử cùng một chỗ đàm tiếu thời điểm, ước chừng ai cũng thật không ngờ sẽ có hậu quả gì không a, kỳ thật ta vẫn cho là, nếu hai người bởi vì tương thân tương ái trở thành đạo侶, vì thế bị tất cả mọi người đuổi giết, ước chừng, vẫn là..."

Sau một câu có chút gượng ép, Lạc Phàm trầm mặc xuống.

Mạc Tiểu Ngôn một mực phải cười vui đấy, có nàng tại địa phương luôn tràn đầy sung sướng, tuy rằng nàng trong hoan lạc sẽ có trêu chọc yêu thích, nhưng nàng cũng chưa từng có làm bất luận cái gì rất là tổn thương sự tình, ít nhất nàng làm, còn phù hợp cái thế giới này tam quan, đối với cường giả cùng cường chiêu người định luật.

Nhưng lúc này thời điểm nàng đã trầm mặc, kỳ thật từ Cửu Khúc động sau khi đi ra, nàng liền đã trầm mặc, mà Lạc Phàm nói những lời này về sau, nàng càng là đã trầm mặc.

Những thứ này hậu quả nàng toàn bộ thật không ngờ, tuy rằng, coi như là Lạc Phàm nói, nàng cũng sẽ không để trong lòng đấy.

Tu sĩ làm việc, đều là tùy tâm sở dục, ai sẽ bận tâm nhiều như vậy.

Có thể nàng cũng nghe lọt được.

An ủi mà nói, có một chút liên ngừng lại liền có thể, không cần nói được quá nhiều, nhất là đối với Mạc Tiểu Ngôn như vậy cảm tính cùng lý tính kỳ thật cùng tồn tại.

Lạc Phàm không hề lên tiếng, chẳng qua là lặng yên ngồi ở trên mặt ghế.

Hắn kỳ thật đã ở muốn, Giản Nhược Trần tại sao phải đáp ứng Mạc Tiểu Ngôn như vậy điều kiện đây.

Hắn nhớ tới hắn đối với Giản Nhược Trần điều tra, nhớ tới Giản Nhược Trần ở chỗ này làm việc này, thực rất khó dùng người tốt cùng người xấu trở lại định nghĩa.

Hắn trong lòng cười khổ, lúc nào hắn cũng ấu trĩ, muốn dùng người tốt người xấu trở lại định nghĩa một người.

Có thể càng là cùng Giản Nhược Trần tiếp xúc, hắn càng là cảm thấy Giản Nhược Trần người này rất là kỳ quái, trên người quá nhiều các loại chỗ mâu thuẫn.

Hai người cứ như vậy trầm mặc mà ngồi, đều muốn lấy cùng là một người.

Cùng ngày, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm ai cũng không có ly khai Dục Vương Cốc nơi đóng quân, ở nơi này cái nơi đóng quân trong riêng phần mình đã muốn tĩnh thất nghỉ ngơi, Giản Nhược Trần thậm chí cũng không có chủ động yêu cầu gặp lại Mạc Tiểu Ngôn.

Tiến vào tĩnh thất Giản Nhược Trần, liền dứt bỏ rồi hết thủy, xuất ra Linh đan, bắt đầu tu luyện.

Giản Nhược Trần vốn chính là cái loại này tùy thời có thể đem tạp niệm dứt bỏ hết sức chuyên chú, hưởng chi trên đỉnh đầu tùy thời đều treo một cái khác đao, tùy thời đều đến rơi xuống trăm đến trên đầu của nàng,

Lần này, Giản Nhược Trần lần đầu bắt đầu dùng Huyết Sát cho nàng pháp quyết tu luyện, rất nhanh, nàng liền ném đến cái này pháp quyết ngon ngọt rồi.

Nàng là phục dụng Ngũ Hành Linh đan tu luyện, hoàn toàn dựa vào hấp thu Linh đan bên trong được lực cùng linh khí hóa thành bản thân linh lực, gia tăng kinh mạch linh lực nồng độ.

Dĩ vãng dùng Thiên Đạo Tông ngoại môn bên trong lấy được pháp quyết lúc tu luyện, được lực trong thân thể mạnh mẽ đậm tới, chung quy thì không cách nào kịp thời hấp thu, chẳng những lãng phí được lực, còn có thể lại để cho thân thể cực kỳ không khỏe.

Thường thường tại hấp thu hết được lực về sau, còn muốn ân cần săn sóc thân thể.

Nhưng lúc này đây, Huyết Sát cung cấp Ngũ Hành pháp quyết cực kỳ bá đạo, Ngũ Hành Linh đan được lực mấy chỉ trong nháy mắt đã bị pháp quyết dẫn dắt, không có nửa điểm xói mòn đến thân thể bên ngoài.

Tuy rằng được lực cường đại cũng làm cho thân thể không khỏe, cũng không phải cái loại này bởi vì được lực mạnh mẽ đậm tới cho thân thể mang đến tổn thương, chẳng qua là được lực quá cường đại, thân thể nhất thời chịu đựng không được tổn thương.

Nhưng rất nhanh, được lực cùng trong đó linh khí liền toàn bộ dừng mãnh vào đến trong kinh mạch, hóa thành Quyên Quyên linh lực, cùng bản

thân linh lực dung hợp đến cùng một chỗ.

Dĩ vãng, một buổi tối, Giản Nhược Trần chỉ có thể luyện hóa một lần Ngũ Hành Linh đan —— những thứ này Ngũ Hành Linh đan cũng không phải là Luyện Khí Kỳ tu sĩ phục dụng đấy, mà là Chân Nguyên Đan, năm miếng năm hệ Chân Nguyên Đan dược lực phải tương đối khổng lồ đáng sợ này đấy, nhưng lúc này đây, chỉ dùng nửa cái ban đêm, đây năm miếng năm hệ Chân Nguyên Đan dược lực liền hấp thu hầu như không còn.

Hơn nữa, Giản Nhược Trần trong kinh mạch năm hệ linh lực, rõ ràng tất cả đều gia tăng lên, tuy rằng cộng lại mới một sợi tóc kích thước trình độ.

Nhưng, đây chính là Trúc Cơ kỳ linh lực gia tăng, mà lại Giản Nhược Trần trong kinh mạch linh lực cũng không phải là phải bình thường Trúc cơ tu sĩ linh lực, mà là trải qua ba chín hai mươi bảy lần áp súc cô đọng về sau lại Trúc cơ mà thành trạng thái dịch linh lực.

Như vậy linh lực, nếu là năm hệ trở thành một hệ, ước chừng đầy đủ ngưng kết thành Nội Đan rồi.

Giản Nhược Trần mở to mắt về sau, cũng nhìn không được nữa nội tâm sợ hãi thán phục, cấp hai văn minh quốc gia tu luyện pháp quyết quả nhiên khác nhau.

Nhưng trong lòng lại là nghi hoặc, cấp hai văn minh quốc gia cùng tam cấp văn minh quốc gia cũng không phải là không có bất kỳ trao đổi đấy, loại này pháp quyết làm sao lại không có lưu thông đến tam cấp văn minh quốc gia đây.

Tạm thời cũng chính là tại trong lòng nghĩ nghĩ, Giản Nhược Trần sờ sờ ra năm hạt Linh đan.

Một đêm thời gian, Giản Nhược Trần linh lực liền xuất hiện rõ ràng gia tăng, trong nội tâm tự nhiên là mừng rỡ.

Tu luyện của nàng cũng không có giấu giếm Huyết Sát, nhìn thấy Giản Nhược Trần vui sướng, Huyết Sát nhin không được hừ một tiếng: "Người ngày đêm liên tục tu luyện, cái kia Mạc Tà tu cũng sẽ tu luyện, người không thiếu Linh đan, Mạc Tà tu cũng không thiếu, sớm muộn gì sớm luyện hóa người."

Giản Nhược Trần nơi nào sẽ bởi vì mấy câu nói đó mất hứng, thân là địa vị cao người, cái khác luyện tập không đến, rất khiêm tốn bốn chữ này, sớm liền thâm căn cố đế rồi.

Giản Nhược Trần cho mình gây rồi cái sạch sẽ pháp thuật, sau đó nói: "Người sống lấy luôn luôn vừa chết đấy, bất quá là cố gắng hết sức nhân sự biết thiên mệnh."

Không có gì đặc biệt một câu nói, Huyết Sát lại nghe được bạo khiêu như sừng, cả giận nói: "Chúng ta tu sĩ, tu được phải Nghịch Thiên Cải Mệnh, sao có thể phải cố gắng hết sức nhân sự nghe thiên mệnh?"

Giản Nhược Trần kỳ quái nói: "Tiền bối như thế nào bực này tức giận?"

Nàng bất quá nói đúng là rồi phổ biến đạo lý, Huyết Sát tức giận thật tốt như nàng đại nghịch bất đạo giống như, cố gắng hết sức nhân sự biết thiên mệnh cũng tốt, Nghịch Thiên Cải Mệnh cũng tốt, bất quá là tu sĩ xử sự thái độ, cả hai tuy rằng khác nhau, có thể cũng không cần phải như thế tức giận.

Huyết Sát ngoài ý muốn đã trầm mặc, một hồi lâu Giản Nhược Trần không có được trả lời, liền cũng không có hỏi tới.

Tu luyện một đêm, trong kinh mạch linh lực có chút gia tăng, ngoài ý muốn nhất đúng rồi thạch yêu cũng không có yêu cầu hút, Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, hay vẫn là vỗ vỗ thạch yêu, trong thần thức truyền đi tới hỏi thăm.

Nàng cùng thạch yêu câu thông đều là rất đơn giản đấy, lẫn nhau đều có thể hiểu đối phương nhu cầu, ví dụ như lần này, nàng vỗ vỗ thạch yêu về sau, liền chủ động vận hành linh lực, có thể linh lực chảy qua thủ đoạn thời điểm, rõ ràng cảm giác được thạch yêu có chút khát vọng, nhưng là phải nhưng không có hút Linh lực của nàng.

Chẳng lẽ nói là vì một ngày trước những lời kia? Hoặc là bởi vì thạch yêu đối với nàng không có đồng giá trao đổi?

Thạch yêu đúng là bởi vì không có đồng giá trao đổi.

Tại Yêu vật trong thế giới —— kim thạch thai nghén tinh hồn, đều là rất đơn thuần, thậm chí có thể dùng thuần khiết để hình dung đấy.

Chúng nếu như tại tiến hóa trong được trao cho rồi hình tượng, trời sinh liền đối với nhân loại rất là thân cận, càng có thể lĩnh ngộ tu đạo tinh túy.

Tu sĩ tu luyện, Nghịch Thiên Cải Mệnh, đồng thời cũng muốn trả giá tương ứng đại giới, cùng ngày tranh giành thọ, đoạt được vốn không thuộc về mình thọ nguyên, cùng trong tự nhiên hấp thu linh lực, gia tăng thân thể lực lượng, hóa thành vốn không thuộc về mình thực lực, liền cũng phải cần đại giới đấy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 426: Thật Sự Tình Thâm?

Thọ nguyên gia tăng đổi lấy phải hậu tự đơn bạc, tu vi thực lực gia tăng, đổi lấy phải một chỗ bế quan thời gian kéo dài, nếu thật là chăm chú tính toán, bình thường tăng lên tu vi trong quá trình, đem bế quan thời gian xóa, tu sĩ tuổi thọ kỳ thật cũng không so với phàm nhân nhiều hơn bao nhiêu đấy.

Mà trong đó trả giá gian khổ, lại là phàm nhân sinh hoạt thật nhiều lần.

Bỏ qua mất đấy, càng là con cháu đầy đàn, niềm vui gia đình.

Cho nên, những thứ này tinh hồn từ ra đời về sau, bản năng trong liên hiểu, thiên hạ không có miễn phí cơm trưa, không có không làm mà hưởng, bất cứ chuyện gì cũng phải có đồng giá trao đổi.

Nó chủ động quần lên rồi Giản Nhược Trần, như Giản Nhược Trần kiên trì buông tha cho, không chấp nhận nó cho tình sa quặng mỏ, nó cũng sẽ lặng yên ly khai.

Có thể Giản Nhược Trần tiếp nhận tình sa mỏ, liền đại biểu nàng đồng ý đồng giá trao đổi, cho nên nó liền có lý chẳng sợ mà hấp thu Giản Nhược Trần Ngũ Hành linh lực.

Tựa như Diệp Quan làm cho nói như vậy, nếu như Giản Nhược Trần thực tế luyện rồi thạch yêu, vậy thạch yêu sẽ càng không kiêng nể gì cả mà hấp thu Linh lực của nàng rồi, bởi vì tại thạch yêu trong ý thức sẽ cho rằng, nó chính là Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần chính là nó.

Nó sẽ không chút nào tiếc rẻ mà đem chính mình hết thảy đều cho Giản Nhược Trần, đồng thời, cũng sẽ không khách khí tại Giản Nhược Trần trên người lấy được giống nhau hồi báo.

Nhưng thạch yêu trong thế giới, đối với giá trị quan dù sao sẽ không cùng nhân loại tu sĩ giống nhau, tại nhân loại tu sĩ cho rằng tinh sa quặng mỏ Chí Bảo, thạch yêu lại cho rằng quá nhiều mà quá bình thường rồi.

Đã đi ra Cửu Khúc động, nó liền lại không có tìm được có thể hiến vào cho Giản Nhược Trần bảo vật, đương nhiên, đối mặt Giản Nhược Trần hỏi thăm, nó tuy rằng khát vọng, nhưng không có tiếp nhận.

Cho nên thạch yêu chẳng qua là vòng tại Giản Nhược Trần mảnh khỏa lên, nó ưa thích nắm hệ linh lực, nhưng cũng không phải phải nhất định phải hấp thu hết.

Giản Nhược Trần không có được thạch yêu đáp lại, liền tạm thời buông, mở ra tỉnh thất đi ra ngoài.

Bên ngoài sắc trời sáng rõ, Duyệt Vương Cốc nơi đóng quân bên trong rất là yên tĩnh, nàng đứng một hồi, bên cạnh tỉnh thất cũng mở ra, Lạc Phàm đi ra.

"Chào buổi sáng." Lạc Phàm thói quen mà vời đến xuống.

Giản Nhược Trần cũng trở về rồi một tiếng "Sớm" .

Hai người đứng xuống, liền cùng một chỗ hướng phòng khách phương hướng đi đến.

"Ngày hôm qua Mạc Tiểu Ngôn tâm tình thế nào." Một ngày trước Giản Nhược Trần không có cơ hội cùng Lạc Phàm một mình gặp mặt, đây mới tìm được cơ hội hỏi thăm.

"Cùng trước kia tưởng như hai người." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần lắc đầu.

Đã đến phòng khách, lại bị ngoài ý muốn báo cho biết, ngay tại một ngày trước hai người tiến vào tỉnh thất không lâu, Triệu Xuân Thu cùng Mạc Tiểu Ngôn đã ly khai về Dực Vương Cốc rồi.

Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần lắp bắp kinh hãi, đồng thời nghĩ đến, đây là Triệu Xuân Thu đem Mạc Tiểu Ngôn cưỡng chế mang về rồi.

Chẳng trách hai người nghĩ như vậy, thật sự là có nguyên nhân đấy.

Giản Nhược Trần hôm nay tại Hoàng Thành danh tiếng đang chứa, tuy rằng nàng tại Cửu Khúc động bên trong biểu hiện không có người truyền đi, nhưng cử động của nàng tất bị người chú ý, mà nàng cùng Diệp Phi quan hệ, cũng rõ như ban ngày.

Ly khai Hoàng Cung về sau, Giản Nhược Trần ngay tại Chu Tước trong nội đường dừng lại vài ngày, đi ra sau đã đến Dực Vương Cốc, ngay cả Thiên Đạo Tông nơi đóng quân đều chưa từng trở về, nếu như lập tức cùng với Dực Vương Cốc Mạc đại tiểu thư cùng một chỗ trở lại Dực Vương Cốc, biết rõ chi tiết Diệp Quan cùng Diệp Phi sẽ nghĩ như thế nào? Vương tổng quản cùng Chu thành chủ sẽ nghĩ như thế nào? Thiên Đạo Tông Ứng Sâm sẽ nghĩ như thế nào?

Như thế, Giản Nhược Trần thật không có thể cứ như vậy đã đi ra, ít nhất tại trên mặt mũi cũng muốn hỏi một lần Thiên Đạo Tông, coi như là thay Dực Vương Cốc che lấp một chút, cùng Lạc Phàm hơi vừa thương lượng, hai người liền rời đi Dực Vương Cốc nơi đóng quân, phản hồi Thiên Đạo Tông nơi đóng quân.

Mới lập tức Dực Vương Cốc nơi đóng quân không xa, bỗng nhiên nhìn thấy xa xa có một người đứng ở phải qua trên đường, đúng là Tam

Thanh Môn Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh chậm rãi tiến lên, hay vẫn là như vậy phong lưu nho nhã mà kêu gọi: "Giản tiên tử, đã lâu không gặp."

Nói qua nhìn nhìn Lạc Phàm: "Vị này chính là Thiên Đạo Tông đại danh鼎鼎 Lạc Phàm đạo hữu a."

Lạc Phàm chấp tay, Giản Nhược Trần là Lạc Phàm giới thiệu nói: "Tam Thanh Môn Triệu Khải Minh đạo hữu." Tiếp theo thần thức truyền âm, "Truy cầu qua Phạm An Tâm."

Giản Nhược Trần nói như vậy lấy, cũng phán đoán không đi ra Triệu Khải Minh truy cầu Phạm An Tâm thái độ thiệt giả, dựa theo lúc ấy Phạm An Quý phản ứng, Triệu Khải Minh chính là Hoa Hoa công tử một cái, truy cầu nữ tu thủ đoạn so với Phạm An Quý còn lão đạo.

Dù sao Phạm An Quý chỉ là một cái không có bao nhiêu Linh thạch nhị đại, mà Triệu Khải Minh nhưng là hàng thật giá thật "Tu nhị đại" .

"Quấy rầy Giản tiên tử rồi, ta đến Thiên Đạo Tông nơi đóng quân mấy lần, đều không nhìn thấy Phạm tiên tử, ngay cả Phạm đạo hữu đều tránh không gặp, chỉ nghe nói Phạm tiên tử cùng Giản tiên tử từng đều tiến vào đến Hoàng Cung, có thể xin Giản tiên tử báo cho biết Phạm tiên tử tung tích?"

Triệu Khải Minh khách khách khí khí đích, đối với Phạm An Tâm quan tâm cũng tình cảm bộc lộ trong lời nói, lần này hỏi thăm, chỉ cần là bằng hữu kỳ thật đều làm được, nhưng Triệu Khải Minh hỏi thăm đối tượng, lại có chút không đúng.

Hắn ngay cả Phạm An Quý đều không thể gặp, Thiên Đạo Tông nơi đóng quân hôm nay còn không thể nào vào được, chạy tới hỏi Giản Nhược Trần, lại có thể đạt được đáp án?

Quả nhiên, Giản Nhược Trần cũng khách khí mà nói: "Về Phạm tiên tử, Triệu đạo hữu hay vẫn là hỏi thăm Phạm đạo hữu a."

Triệu Khải Minh lắc đầu, "Ta vào không được các người nơi đóng quân, không thấy được Phạm đạo hữu, chính là Giản đạo hữu, ta đã ở trên con đường này trông vài ngày rồi, thực không dám giấu giếm, ta đến Chu Tước đường cầu kiến qua Giản tiên tử mấy lần, Giản tiên tử đều đang bế quan."

Giản Nhược Trần cũng không phải biết rõ Triệu Khải Minh như vậy, nhăn cau mày nói: "Triệu đạo hữu, ta đang muốn hỏi tông môn nơi đóng quân, có chuyện gì, chúng ta đến nơi đóng quân nói đi."

Nói qua liền làm cái xin đích thủ thế.

Triệu Khải Minh lại lắc đầu, thành khẩn mà nói: "Giản tiên tử cũng biết ta đối với An Tâm tiên tử ưa thích không rời, tuy rằng An Tâm tiên tử tâm không có ở đây ta đây, ta chỉ là muốn biết rõ An Tâm tiên tử hiện tại vừa vận rất tốt, điểm này Giản tiên tử cũng không có thể báo cho biết?"

Giản Nhược Trần nha nhưng Triệu Khải Minh ăn ngay nói thật.

Nói đúng là, Triệu Khải Minh biết rõ Phạm An Tâm năm lần bảy lượt đến phủ thái tử, biết rõ Phạm An Tâm leo lên Thái tử ý nghĩ? Cũng đoán được Phạm An Tâm đã vẫn lạc?

Nhưng tin tức này nàng là nửa điểm cũng không chịu thay Triệu Khải Minh chứng minh là đúng đấy, đầu nháy nháy mắt nói: "Triệu đạo hữu nếu như biết rõ, liền hay vẫn là an tâm một chút chờ vội thì tốt hơn." Dĩ nhiên cũng làm phải chấp nhận Phạm An Tâm tin tức phong tỏa.

Bình thường, ngay cả câu mạnh khỏe cũng không chịu nói, vậy liền không phải mạnh khỏe rồi.

Triệu Khải Minh sắc mặt lập tức liền thay đổi.

"Giản tiên tử, Đại hoàng tử vẫn lạc, ngày đó đi theo Đại hoàng tử cùng một chỗ, chỉ có Phạm An Quý đã đi ra, An Tâm tiên tử cũng không có ly khai Hoàng Cung, An Tâm tiên tử nhưng cũng là cùng Đại hoàng tử cùng một chỗ vẫn lạc?" Triệu Khải Minh tiến lên một bước nói.

Giản Nhược Trần con mắt híp mắt híp mắt: "Triệu đạo hữu lời này là có ý gì? Ta chưa từng thấy đến Đại hoàng tử vẫn lạc, làm sao trở lại An Tâm tiên tử cùng Đại hoàng tử cùng một chỗ vẫn lạc lời nói?"

Giản Nhược Trần đây lời nói được rất là rõ ràng, Lạc Phàm ở bên cạnh nghe được Giản Nhược Trần ý tứ trong lời nói, không khỏi âm thầm khen thanh âm, quả nhiên là Tổng giám đốc xuất thân, nói chuyện cẩn thận chặt chẽ.

Giản Nhược Trần xác thực chưa từng thấy đến Đại hoàng tử vẫn lạc, chẳng qua là nghe nói mà thôi, Phạm An Tâm cũng xác thực chưa từng cùng Đại hoàng tử cùng một chỗ vẫn lạc, chỉ có một duy nhất toi mạng mà thôi.

Triệu Khải Minh khẽ giật mình, vui vẻ nói: "Người nói là, An Tâm tiên tử không có vẫn lạc, vẫn còn?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 427: Kết Đan Hộ Vệ

Giản Nhược Trần mặt không biểu tình, đối với Triệu Khải Minh vẫn đề tránh mà không đáp, "Triệu đạo hữu, ta cùng Lạc đạo hữu còn chưa kịp hồi tông môn nơi đóng quân, tông môn Ứng Đường chủ chắc hẳn cũng nóng nảy."

Nói qua hướng Triệu Khải Minh gật gật đầu, "Nếu là Triệu đạo hữu muốn gặp Phạm đạo hữu, sau khi trở về nhất định thay chuyển lời."

Nói qua chấp tay nói: "Cáo từ."

Triệu Khải Minh nghiêng người tránh ra, nhìn xem hai người cùng nhau ly khai.

"Giản tổng tài nói chuyện lên trở lại cẩn thận chặt chẽ." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần liếc mắt nhìn Lạc Phàm nói, "Ta cho rằng Lạc cảnh quan cũng là như thế đấy."

"Ta là bệnh nghề nghiệp —— cái này Triệu Khải Minh thoát nhìn người được cái gì." Lạc Phàm nói, sau một câu mới phải chủ yếu.

Giản Nhược Trần cũng nhàu nhịu mày, từ Triệu Khải Minh hành vi nhìn lên, dường như chỉ là vì xác định Phạm An Tâm chết, nhưng hẳn đối với Phạm An Tâm, thật là truy cầu?

Tuy rằng Giản Nhược Trần chính mình không có gì yêu đương kinh nghiệm, nhưng cũng biết, nếu như Triệu Khải Minh đối với Phạm An Tâm

thật có lòng tư, sẽ không cũng không phải dễ dàng tha thứ Phạm An Tâm như vậy chênh lệch phủ thái tử đấy.

Như vậy mới tưởng tượng, chợt nhớ tới mình theo như lời "Lật thiên", lắc đầu.

Triệu Khải Minh tại hai người sau khi rời khỏi, trên mặt kinh hỉ mang cười dần dần chuyển thành cười lạnh.

Hắn hoàn toàn tin tưởng Giản Nhược Trần mà nói —— không có nhìn thấy Đại hoàng tử vẫn lạc, cũng không có nhìn thấy Phạm An Tâm cùng Đại hoàng tử cùng một chỗ vẫn lạc —— lời này mãnh nhớ tới, có thể có rất nhiều nội dung đấy.

Phạm An Tâm vẫn lạc xác định không thể nghi ngờ, Phạm An Quý sống sót giải quyết xong phải kỳ quái, trước kia cũng đã được nghe nói Phạm An Quý cùng Giản Nhược Trần giữa coi như không tệ rồi, bất quá Phạm An Quý Phạm An Tâm đi theo đúng rồi Đại hoàng tử, Giản Nhược Trần đi theo đúng rồi Lục hoàng tử, rồi lại có chút ý tứ.

Phạm An Quý phải Phạm Đường chủ nhi tử, Giản Nhược Trần sau lưng phải Lục hoàng tử chỗ dựa, xem ra Thiên Đạo Tông nội bộ phiền toái vừa muốn không nhỏ.

Cửu Khúc động bên trong chuyện đã xảy ra, giống như có lẽ đã với hoàng thất tuyên bố là phiên bản, bên trong chi tiết cũng không biết được, tại hai người trở lại Thiên Đạo Tông nơi đóng quân về sau, Ứng Sâm mới có cơ hội kỹ càng hỏi thăm.

Nhưng là Phạm An Quý sau khi trở về, đầu nói đơn giản rồi tất cả mọi người vẫn lạc sự tình, về phần tại sao đi theo Đại hoàng tử chỉ có một mình hắn bình yên vô sự, lại không chịu nói, tiếp theo liền bế quan đi.

Ứng Sâm chỉ nghe được một cái hoàng thất bản phiên bản, thế mới biết chính thức nội tình, quả thực muốn kinh diệu cái cảm.

Hắn còn không biết Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn chuyện giữa, nghe được Giản Nhược Trần đi theo muốn đến Bích Vân cốc đi tới bề quan, cũng chỉ cho là Giản Nhược Trần muốn tránh đi Phạm gia, lập tức đáp ứng.

Nhắc tới trước đó lần thứ nhất Kiếm Tông Trúc cơ tu sĩ vòng vây Giản Nhược Trần cùng Phạm An Quý, đến bây giờ cũng không biết ai giết hết này chút ít Kiếm Tông tu sĩ, Ứng Sâm có chút lo lắng hai người độc hành.

Có Huyết Sát hộ vệ, còn có thạch yêu nơi tay, Giản Nhược Trần cũng không lo lắng, nhưng vẫn là nghe theo Ứng Sâm khuyên bảo, tại nơi đóng quân lại dừng lại mấy ngày.

Mấy ngày nay Giản Nhược Trần cùng với Lạc Phàm phân biệt bề quan, có Linh đan cùng Tụ Linh Trận tại, Giản Nhược Trần ngày đêm liên tục tu luyện, trong kinh mạch linh lực trưởng đến rất nhanh, đợi đến lúc cấm chế bị khấu vang lên thời điểm, liên tục năm ngày năm đêm không gián đoạn mà tu luyện, trong kinh mạch linh lực đã gia tăng lên tinh tế một nhóm.

Đây một nhóm linh lực gia tăng, phải không phục dụng Linh đan cũng không cần Tụ Linh Trận nửa năm cũng làm không được, Giản Nhược Trần vui vẻ cực kỳ, sau khi xuất quan nghe nói là Nhị hoàng tử phái một cái Kết Đan trung kỳ tu sĩ đến đây, muốn hộ tống chính mình đi tới Bích Vân cốc, Giản Nhược Trần cũng kinh ngạc sau liền đã tiếp nhận.

Đến đây lại không chỉ có là Nhị hoàng tử phái tới Kết Đan tu sĩ, còn có Vương tổng quản, hai cái Kết Đan tu sĩ cùng Ứng Sâm khách khách khí khí đích, một bộ Đại tu sĩ phái đoàn, cùng với chứng kiến Giản Nhược Trần

rồi, Vương tổng quản lại buông xuống kiêu ngạo, tự mình đi xuống nghênh đón, ngược lại là đem Ứng Sâm cả kinh nói không ra lời.

Vương tổng quản đợi Giản Nhược Trần, hoàn toàn đều là tiền bối đối với hậu bối dẫn, phảng phất là yêu ai yêu cả đường đi, đối với Lạc Phàm cũng nhiều dáng tươi cười, thậm chí thay thế Ứng Sâm đưa ba người bọn họ ly khai nơi đóng quân.

Thẳng đến tránh được Ứng Sâm, Vương tổng quản mới cố ý giới thiệu nữa Nhị hoàng tử phái tới Kết Đan tu sĩ, Giản Nhược Trần lúc này mới kinh ngạc mà biết rõ, vị này ngay cả họ gì đều không được kết Đan tiền bối, thân phận chỉ là hoàng thất hộ vệ.

"Giản tiên tử chỉ để ý An Tâm bế quan tu luyện, số lượng Được Vương Cốc cũng không dám như thế nào người, cái này hộ vệ không chỉ có đem người đến Bích Vân cốc, về sau cũng về người rồi chi phối rồi." Đây nói cho hết lời, Giản Nhược Trần thật không vền vẹn kinh ngạc đơn giản như vậy, quả thực là trợn mắt há hốc mồm.

"Vương tổng quản, vị này chính là kết Đan tiền bối."

Giản Nhược Trần trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem vị kia mặt không biểu tình kết Đan tiền bối, thiếu chút nữa cho là mình nghe nhầm rồi, đây cũng không phải là bên trên cái thế giới, thuê bảo tiêu đều muốn so với chủ nhân thân thủ mạnh mẽ, công phu sâu.

Đây là tu tiên thế giới, tu tiên thế giới đều là với thực lực nói chuyện đây, ngoại trừ gia tộc trưởng bối đối với văn bối yêu mến, hoặc là tông môn thế gia rèn luyện, ở đâu có kết Đan tiền bối cho Trúc cơ văn bối làm bảo tiêu hay sao?

Hay vẫn là nàng thật sự kiến thức nông cạn, cái gọi là tu tiên thế giới cũng có không nhìn thực lực chỉ nghe quyền lực?

Giản Nhược Trần cảm thấy nàng nhận thức lại một lần nữa bị xé nứt rồi.

"Hoàng thất có chuyên môn hộ vệ, đầu về Trịnh Hoàng tất cả, vị này chính là Nhị hoàng tử cầu trở lại đây, không chỉ có bởi vì Cửu Khúc động, còn người nữa cho Trịnh quốc chặn đệm rồi tài lực, cho người chuyên môn an bài hộ vệ chẳng có gì lạ, cũng có thể lại để cho Dưộc Vương Cốc nghĩ kĩ, hảo hảo ước thúc một chút nhà hãn đại tiểu thư."

Vương tổng quản khoát tay một cái nói: "Người yên tâm, hoàng gia hộ vệ rất hiểu được quy củ, hộ vệ người chính là hộ vệ người, sẽ không can thiệp người là bất luận cái gì hành động, đúng rồi trả thù lao cũng là do hoàng thất trả đích, người cũng không cần lo lắng vị đạo hữu này không nghe sắp xếp của người."

Vương tổng quản nói như vậy, cũng biết Giản Nhược Trần sẽ không trì hoãn, lúc này mới cùng tu sĩ kia ôm quyền, sau đó rời đi.

Giản Nhược Trần từng có bị bảo tiêu hộ vệ kinh nghiệm, có thể đối mặt một cái Kết Đan trung kỳ bảo tiêu, trong nội tâm cũng không phải như vậy an tâm, chẳng qua là hoàng thất phái tới đây, đây phải đây không được đây.

Đàn phải lần nữa chấp tay nói: "Văn bối Giản Nhược Trần, vị này chính là Lạc Phàm đạo hữu, kính xin tiền bối phí tâm."

Tu sĩ kia từ đến Thiên Đạo Tông, chính là không nói một lời, dù là Vương tổng quản giới thiệu hãn thời điểm, cũng chỉ là gật gật đầu, cái này không có người ngoài, chỉ có ba người bọn họ ở đây, ngược lại là mở miệng.

"Giản tiên tử có thể gọi ta là Giáp Mộc, về sau, ta chính là Giản tiên tử hộ vệ, thẳng đến hoàng thất phái tu sĩ trở lại thay thế ta." Giáp Mộc tu sĩ sáng khoái mà nói.

Giản Nhược Trần đạt được Đại hoàng tử trữ vật vòng tay, trong đó tự nhiên không thiếu hụt thay đi bộ bảo thuyền, lập tức đầu tể ra một cái không tính lớn đấy, chỉ có một chỗ bảo thuyền, ba người nhảy tới.

Bảo thuyền phải trung phẩm Linh thạch khu động, mũi tàu còn có Tự Linh Trận, trung phẩm Linh thạch khám nhập, chỉ cần điều chỉnh bảo thuyền phương hướng có thể tốc độ cao phi hành, bảo thuyền bản thân còn có phòng hộ vòng bảo hộ, nếu là phụ trợ với linh lực khu động, còn có thể gia tốc.

Bảo thuyền tự hành chạy, Giản Nhược Trần liền đánh nghe hoàng thất hộ vệ, cái này Giáp Mộc hẳn là đạt được dặn dò, tại Giản Nhược Trần trước mặt cũng không bày Kết Đan trung kỳ tu sĩ kiêu ngạo, hảo hảo cho Giản Nhược Trần rồi chỉ ở Giản Nhược Trần phỏng đoán trong hoàng thất hộ vệ tình huống.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 428: Giáp Mộc Tu Sĩ

Hoàng thất hộ vệ, Kết Đan tu sĩ dựa theo giáp ất bính đĩnh thập đại Thiên can phân mười hai tổ, mỗi tổ năm người, với Ngũ Hành mệnh danh, bọn họ ngày thường cơ bản không có nhiệm vụ gì, cái gọi là nhiệm vụ chính là hộ vệ Hoàng Thành.

Ngẫu nhiên cũng sẽ có loại hộ vệ này nhiệm vụ, được an bài bảo hộ một người tu sĩ, nhưng loại tình huống này thật rất ít rồi, trước đó lần thứ nhất nhiệm vụ còn là bảo vệ Lục hoàng tử, ngay tại Thiên Đạo Tông bên trong.

Chứng kiến Giản Nhược Trần kinh ngạc bộ dạng, Giáp Mộc nở nụ cười, một cái hoàng tử làm sao sẽ không có bất kỳ hộ vệ mà liền ném tới Thiên Đạo Tông nữa nha, huống chi hay vẫn là Trịnh Hoàng thích nhất Lục hoàng tử.

"Tiền bối phải Kết Đan tu sĩ, hộ vệ Hoàng Thành còn có tình có thể nguyên. . ." Giản Nhược Trần thật sự là không biết nên như thế nào đem nói cho hết lời cả, cảm giác giống như bởi vì tại nơi này tu tiên thế giới sống một thời gian lâu, hoàn toàn mất đi trước xã hội cơ bản nói chuyện phiếm kỹ năng.

"Chúng ta từ Trúc cơ về sau, liền ký kết khế ước, đợi đến lúc Kết Đan sau liền với tư cách Hoàng Thành sáu mươi hộ vệ một trong, Trúc cơ về sau, chúng ta tu luyện cần thiết tài nguyên tất cả đều do Hoàng Thành cung cấp, kể cả Kết Đan về sau." Giáp Mộc biết rõ Giản Nhược Trần muốn muốn hỏi điều gì, gọn gàng dứt khoát nói.

Trước khi tới, trong tay hắn đã có một phần Giản Nhược Trần tài liệu, làm cho có khả năng thăm dò được đồ vật, phần tài liệu này trong đều có.

Hắn biết rõ hắn phải bảo vệ là người nào, một cái rất đặc biệt tu sĩ khác, đặc biệt đến cái này nữ tu phảng phất là mấy người tổ hợp.

Ít nhất tại hắn hiểu rõ trong phạm vi, không ai có Giản Nhược Trần như vậy năng lực.

"Để ta làm Giản tiên tử hộ vệ, cũng chính là chắn nhiếp sau Được Vương Cốc, trước khi đến Nhị hoàng tử cùng Lục hoàng tử đều đã nói, cần ta làm cái gì, Giản tiên tử trực tiếp phân phó là được rồi." Giáp Mộc cười, tại Giản Nhược Trần trước mặt không có chút nào Kết Đan tu sĩ kiêu căng.

Giản Nhược Trần chưa phát giác ra lắc đầu, "Ta cho rằng kết Đan tiên bối trước mặt, ta đây cái vẫn bối được một mực cung kính."

Giáp Mộc thần sắc có chút vi diệu, cao thấp đánh giá Giản Nhược Trần một hồi mới nói: "Có thể ta xem Giản tiên tử, cho tới bây giờ cũng không có ở đâu cái kết Đan tiên bối trước mặt một mực cung kính."

Giản Nhược Trần sợ run lên, nhớ tới mình ở Ứng Sâm cùng Vương tổng quản trước mặt, cũng xác thực không có như thế nào một mực cung kính.

"Vị này Lạc đạo hữu nghe nói là chúng ta Trịnh quốc tu luyện kỳ tài." Giáp Mộc thay đổi trao đổi đối tượng, nhìn Lạc Phàm nói.

Lạc Phàm cười, khiêm tốn mà nói: "Chiếm được Linh căn tiện nghi, chưa nói tới tu luyện kỳ tài."

"Lạc đạo hữu cho cảm giác của ta, cùng Giản tiên tử rất muốn giống như, hai người các người làm cho người ta cảm giác, cũng không phải bình

thường tu sĩ, Lạc đạo hữu Bích Vân trong cốc, chỉ lấy lưu Luyện khí tu sĩ?"
Giáp Mộc giống như tùy ý hỏi.

Lạc Phàm lấp bắp kinh hãi, bỗng nhiên liền nghĩ đến Giáp Mộc vừa nói hộ vệ huấn luyện đều là từ Trúc cơ bắt đầu đấy, trong nội tâm bên cạnh bỗng nhiên liền xuất hiện một cái ý nghĩ, tuy rằng không xác định, trực giác trong lại cảm thấy không sai biệt lắm chính là hẩn nghĩ như vậy.

Liền nói: "Tạm thời là như thế, ta cũng mới Trúc cơ vài năm, chẳng qua là Trúc cơ tu sĩ, huấn luyện Luyện khí tu sĩ còn dễ nói."

Lời này cũng không nói gì chết, cũng hơi chút thổ lộ một chút tính toán của mình.

Lạc Phàm tư tâm trong không phải là không có nghĩ tới huấn luyện ra trong Tu Tiên giới lớn nhất một chi tu sĩ đội ngũ, cái đội ngũ này trong tu sĩ mỗi người cũng có thể vượt cấp đánh chết, tuy rằng hẩn còn không có nghĩ qua huấn luyện ra như vậy một chi đội ngũ mục đích cuối cùng nhất, có thể bên trên cái thế giới trải qua cùng cái thế giới này thực lực, lại để cho hẩn có ý nghĩ như vậy cũng là bình thường.

"Chúng ta bị chọn trúng làm hộ vệ tu sĩ Trúc cơ về sau, đều là một người tại tìm tòi lấy tu luyện, hoàng thất Tàng Thư Các đối với mọi người chúng ta cởi mở, luyện khí phòng luyện đan thất cũng đều cởi mở, chỉ cần muốn học, thì có tiền bồi dạy, nếu không muốn, một lòng tu luyện, cũng không có ai can thiệp.

Nói đến lúc ban đầu rồi đi không ít đường quanh co, cho rằng chỉ cần tu vi tăng lên rồi, đã có thượng phẩm pháp khí, nhiều hơn nữa luyện tập mấy cái pháp thuật, đi ra ngoài rèn luyện một chút, có thể vô địch."

Giáp Mộc cười, lắc đầu, "Kỳ thật nghĩ như vậy cũng không có sai, tu vi mới phải vương đạo, nếu tiến giai đến Nguyên Anh, chỉ bằng mượn cường đại pháp lực, có thể di sơn đảo hải.

Mà chúng ta làm hoàng thất hộ vệ đấy, mục đích cuối cùng nhất cũng chỉ dùng để tu vi của mình điều khiển hộ vệ Hoàng Thành trận pháp, bản thân cùng trận hợp nhất, chẳng qua là mấy ngày trước đây bỗng nhiên biết rõ còn có Bích Vân cốc cái chỗ này, còn có Lạc đạo hữu chuyện đang làm, liền bỗng nhiên muốn biết Lạc đạo hữu huấn luyện những tu sĩ này mục đích, chung quy không phải cũng muốn hộ vệ Hoàng Thành đấy."

Giáp Mộc ngữ khí hiền lành, dường như chẳng qua là có cảm xúc nên phát ra, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm hai người lại trong nội tâm tỉnh ngủ lấy, hiểu Giáp Mộc tuyệt đối là ý của Tuý Ông không phải ở rệu (có dụng ý khác).

Bích Vân cốc tồn tại đã đã nhiều ngày rồi, bọn họ cũng không có cố ý giữ bí mật, đối với trong đó tu sĩ huấn luyện, cùng hẳn nói có chứa nhất định mục đích, không bằng nói là vì thỏa mãn chính mình nội tâm nào đó dục vọng.

Bất luận cái gì như bọn họ như vậy xuyên qua, đều đem bên trên cái thế giới tiếc nuôi ở cái thế giới này hoàn thành a.

Nhưng Giáp Mộc vừa nói như vậy, không chỉ có là Lạc Phàm, ngay cả Giản Nhược Trần đều cảm thấy sự tình không đơn giản.

Lạc Phàm ngẫm lại nói: "Muốn nói mục đích, cũng không có nghĩ quá nhiều, những thứ này Luyện khí tu sĩ đều là trải qua Luyện khí thi đấu sau đấy, nhất là Kiếm Tông may mắn còn sống sót tu sĩ."

Lạc Phàm nói đến đây, nhìn Giản Nhược Trần một cái nói: "Bất kể thế nào nói, những tu sĩ này đều là Giản tiên tử cứu trở lại đấy."

Giáp Mộc gật gật đầu, "Theo như bình thường tu sĩ cách làm, đều là không để lại hậu hoạn, nhị vị cách làm nhưng là đi ngược lại, nghiêm chỉnh mà nói, lại để cho Kiếm Tông những cái kia may mắn còn sống sót Luyện

khí tu sĩ đến tình cảnh như thế đầu sỏ gây nên phải Giản tiên tử, cũng không phải là Phong Trí Hồng."

Giản Nhược Trần cười khổ, dựa theo những tu sĩ này tư duy, nghĩ như vậy cũng không có sai.

"Bất quá Giản tiên tử cùng Lạc đạo hữu về sau xử lý thoả đáng, hiện tại ngoài dặm không phải người đứng rồi Kiếm Tông, Giản tiên tử cùng Lạc đạo hữu ngược lại là những người này ân nhân rồi." Giáp Mộc nói tiếp.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cười khan xuống, cảm thấy cái này Giáp Mộc không phải là bọn hăn trong tường tượng hộ vệ, lần này tới làm Giản Nhược Trần hộ vệ, cũng không phải là chỉ là đơn thuần hộ vệ.

Giáp Mộc mà bắt đầu cùng Lạc Phàm hàn huyên, hoàn toàn không có kết Đan tiền bối kiêu ngạo, có thể lại có kết Đan tiền bối thân phận, lại để cho Lạc Phàm không thể không giữ vững tinh thần ứng đối, cũng may, Bích Vân cốc tồn tại hoàn toàn không có không thể cho ai biết chỗ, rất nhanh, hai người trao đổi bắt đầu ở pháp thuật ứng với đối mặt.

Lạc Phàm từng có giao thủ đối tượng, cũng chỉ là Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn, còn có chính là Bích Vân trong cốc tu sĩ rồi, bản thân hăn thậm chí còn chưa từng có một lần Chính nhi bát kinh rèn luyện, cũng không có cùng bất kỳ yêu thú gì đánh qua một trận.

Bên trên cái thế giới kinh nghiệm chiến đấu cũng không ít, nhưng những vật kia đối với phàm nhân phải quý giá kinh nghiệm, đối với tu sĩ mà nói liền không hăn như vậy rồi, bây giờ có thể cùng Kết Đan tu sĩ nghiên cứu thảo luận pháp thuật ứng đối, chưa phát giác ra liền mạch suy nghĩ khai thác đứng lên.

Lạc Phàm cũng là ẩn giấu thực lực đấy.

Mặt ngoài chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, mà trên thực tế hắn đã ở áp chế thực lực của mình, không muốn cây có mọc thành rừng, giống như Giáp Mộc nói, hắn càng nhiều nữa thời điểm kỳ thật cũng là tại chính mình nghiên cứu.

Trên bảo thuyền ba người đều là ngang nhau trải qua, chưa phát giác ra, Giản Nhược Trần cũng gia nhập vào thảo luận trong trở lại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 429: Có Thể Tạo Áp Lực

Như vung đối chiến kinh nghiệm, Giản Nhược Trần, Lạc Phàm cùng Giáp Mộc tu sĩ hẳn là ai cũng có sở trường riêng, Giản Nhược Trần tâm tư nhanh nhẹn, dùng Lạc Phàm mà nói mà nói, trời sinh nên phải cái chiến sĩ.

Đối với chiến đấu phản ứng, pháp thuật lý giải, pháp thuật nắm giữ cùng phối hợp, chỉ cần phải vài câu trao đổi, Lạc Phàm cũng cảm giác được áp lực, bỗng nhiên liền nhớ lại trở lại tại Cửu Khúc động bên trong, Giản Nhược Trần hầu như chưa từng có bối rối thời điểm, dù là bị thạch yêu quần lên.

Trong nội tâm bỗng nhiên liền nhớ lại bên trên cái thế giới một câu nói: Càng là quen thuộc, ngược lại càng cảm thấy lạ lẫm.

Giản Nhược Trần kỳ thật nói được cũng không nhiều, nhưng mà chỉ vụn vụn có mấy lần vấn đề, nhưng đều là hỏi tại điểm tử thượng, chính là Giáp Mộc đều không thể không suy tư sau mới làm ra trả lời.

Mà Giản Nhược Trần vấn đề, cũng cho Lạc Phàm khai thác mới mạch suy nghĩ, trên bảo thuyền trao đổi tốc độ dần dần chậm lại, càng về sau, ba người đều lâm vào trầm tư.

Cũng may bảo thuyền không cần lúc nào cũng coi chừng, tự động hướng về xác định tốt phương hướng phi hành, cũng may trên bảo thuyền còn có cái Kết Đan tu sĩ Giáp Mộc, không cần Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm quan tâm an toàn.

Nhìn thấy Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đều sa vào đến trong trầm tư, Giáp Mộc im ắng đứng lên đi về hướng đầu thuyền, phen này nói chuyện với nhau trong lòng của hắn cũng rất là khiếp sợ, nguyên bản ấn dấu ở trong lòng đối với Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm khinh thường, đang tại lặng yên biến mất.

Khinh thường, phải kết Đan tiền bối đối với hậu bối tự nhiên mà vậy có đấy, có tu vi bên trên đấy, cũng có lịch duyệt bên trên đấy, càng có đúng là sinh sát không chế ưu việt, nhưng mà phen này trao đổi, trong lòng của hắn lại mơ hồ có một cảm giác, Trúc Cơ kỳ, hai người này đã không có địch thủ rồi.

Bọn họ đều mới phải Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, nhất là Giản Nhược Trần, mới Trúc cơ chưa đủ nửa năm, làm sao có thể đây?

Nhưng trao đổi trong đôi câu vài lời ở bên trong, hắn cũng cảm giác ra Giản Nhược Trần đối với pháp thuật lý giải, phần này lý giải không phải mới Trúc cơ tu sĩ nên nắm giữ đấy, có chút pháp thuật cũng không phải mới Trúc cơ tu sĩ mới có thể hiểu rõ.

Mà Lạc Phàm có chút vấn đề, càng làm cho hắn cảm thấy mới lạ, bây giờ nghĩ lại, Lạc Phàm vấn đề thêm nữa mà tại pháp thuật phối hợp thêm.

Tu sĩ ưa thích đều là tăng lên tu vi của mình thực lực, Lạc Phàm nhưng là muốn pháp thuật phối hợp?

Các tu sĩ cần phối hợp cũng đều là trận pháp, bất quá muốn thật sự là tại pháp thuật phối hợp thêm. . . Giáp Mộc chợt nhớ tới ở lại ngoài hoàng thành những tu sĩ kia, nếu như không chỉ là tạo thành trận pháp, nếu như bọn họ đều có pháp thuật phối hợp ý thức. . .

Bảo thuyền một mực không có dừng lại.

Ba người, Giáp Mộc đã sớm thói quen một chỗ ngồi xuống tu luyện, làm làm một cái Kết Đan trung kỳ tu sĩ, có tối đa nhất qua mười năm bế quan không xuất ra thời điểm, mà Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, cũng vì bế quan tu luyện đều tập mãi thành thói quen rồi, trên bảo thuyền tuy rằng không gian không lớn, cũng không ảnh hưởng tu luyện.

Nửa tháng này, Giản Nhược Trần cũng không lưng đeo Giáp Mộc, mỗi ngày đều ném tới trong miệng một hạt Linh đan —— có đôi khi là năm hạt —— liền nhắm mắt tu luyện, hai cấm chế cũng không trên vải, dù sao có Huyết Sát nhìn xem.

Hơn nữa, thật muốn cùng Kết Đan tu sĩ giao thủ, nàng vẫn có cái kia tự mình biết rõ đấy, cho dù có hộ thể Ngọc phù, cũng sẽ bị Giáp Mộc sinh sôi tiêu hao hết.

Nửa tháng, Giản Nhược Trần linh lực lại gia tăng một nhúm, dựa theo như vậy tính toán, chỉ cần chưa tới nửa năm, nàng là có thể trải qua Trúc cơ về sau lần thứ nhất linh lực áp súc rồi.

Chỉ có như vậy, Giản Nhược Trần vẫn cảm thấy chậm, tại Luyện Khí Kỳ thời điểm, nàng có thể mỗi tháng tiến giai một lần, không đến mười ngày, có thể áp súc một lần linh lực đấy.

Trúc cơ về sau linh lực gia tăng quả nhiên khó khăn.

Lại cũng biết mình yêu cầu quá cao rồi, muốn thực có thể bảo chứng đây cái tốc độ tu luyện, chính là so với Lạc Phàm Thiên Linh Căn tốc độ tu luyện nhanh hơn, dù sao nàng là năm hệ linh lực Trúc cơ đấy, lúc thời điểm tu luyện tăng lên cũng là năm hệ linh lực.

Bảo thuyền rơi xuống Dược Vương Cốc bên ngoài, rất nhanh liền từ Dược Vương Cốc bên trong bay ra một người tới, đúng là trước đó vài ngày còn kề vai chiến đấu qua Triệu Xuân Thu, Triệu Xuân Thu chứng kiến

Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần hai người cũng không kinh hãi, nhìn thấy Giáp Mộc thời điểm, trên mặt hồ nghi cùng khiếp sợ không có che giấu.

"Triệu đạo hữu, ta là Giáp Mộc, hoàng thất hộ vệ một trong, bây giờ là Giản tiên tử hộ vệ." Giáp Mộc trước tự giới thiệu mình.

Triệu Xuân Thu không dấu kinh ngạc, đối với Giáp Mộc gật gật đầu, biết không dùng tự giới thiệu rồi, chỉ làm cái xin đích thủ thế, mang theo ba người tiến vào sơn môn.

Hắn cũng không nói chuyện, trực tiếp đem ba người tới Bích Vân cốc bên ngoài, sau đó cùng Giáp Mộc chặt chặt tay liền tự lo rời đi, hiển nhiên đối với Giản Nhược Trần không phải bình thường đích sinh khí.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đã sớm dự liệu được, cũng không thèm để ý, xin Giáp Mộc tiến vào đến Bích Vân trong cốc, Lạc Phàm liền tự lo kiểm tra tu sĩ cùng phạm nhân huấn luyện, đem Giáp Mộc ném cho Giản Nhược Trần mặc kệ.

Giản Nhược Trần dẫn Giáp Mộc tại sân huấn luyện ước chừng rời đi một lần —— kỳ thật cũng không cần phải đi, Giáp Mộc chỉ cần đem thần thức phóng xuất ra đi tới, hơn phân nửa thứ đồ vật liền đều thấy được.

Trước đó lần thứ nhất ly khai nơi đây thời điểm, nơi đây còn vô cùng náo nhiệt đấy, Lạc Phàm, Phạm An Quý, Mạc Tiểu Ngôn cùng nàng bốn người, luôn bận rộn đấy, hiện ở chỗ này vẫn đang náo nhiệt, có thể không quả nhiên, đã cảm thấy trong trẻo nhưng lạnh lùng rồi.

"Tiền bối, bên này sẽ không có ta bao nhiêu sự tình rồi, ta muốn bế quan, lúc trước cũng nói tốt rồi, đến Mạc Tiểu Ngôn trong sơn cốc bế quan, vậy Biên tiền bối đại khái bất tiện đi tới." Giản Nhược Trần cũng không che giấu, nói thẳng.

"Giản tiên tử, người thực ý định lại để cho Mạc tiên tử đem người tế luyện rồi hả?" Giáp Mộc đứng xuống, hồ nghi mà hỏi thăm.

"Đương nhiên không có ý định rồi, nhưng ta đáp ứng rồi, chỉ cần Mạc Tiểu Ngôn có năng lực." Giản Nhược Trần nhún nhún vai.

"Người muốn là ở Bích Vân cốc bế quan, Mạc tiên tử bên kia, hơi chút gây điểm áp lực, chắc có lẽ không rất nhanh liền tiến giai đấy." Giáp Mộc lựa chọn lông mi, lộ ra cái cùng tuổi của hắn cũng không tương xứng biểu lộ.

Giản Nhược Trần nở nụ cười, phỏng đoán cái chủ ý này sẽ không chỉ là Giáp Mộc nghĩ đến đấy, đoán chừng, Dực Vương Cốc ứng đối cũng hẳn là điểm ấy.

Mạc Tiểu Ngôn muốn tế luyện chuyện của mình phanh phui ra rồi, Dực Vương Cốc dù thế nào sủng ái Mạc Tiểu Ngôn, cũng sẽ không mặc kệ nó đấy, tìm kiếm nghĩ cách làm cho mình tu vi mau chóng đề cao, mà liên lụy Mạc Tiểu Ngôn tiến giai tốc độ, dưới mắt mà nói phải tốt nhất thủ đoạn.

"Tiền bối đại khái rất kỳ quái ta vì cái gì còn muốn trông coi cái kia không cần trông coi lời hứa." Giản Nhược Trần nói.

"Đúng vậy, người hoàn toàn không cần tuân thủ như vậy không tất yếu ước định." Giáp Mộc dùng ước định để thay thế lời hứa, "Bất luận là không phải Tâm ma thệ nói, có chút lời thề phải không cần phải tuân thủ đấy, nhất là Giản tiên tử, thậm chí không cần cớ nào đề cao tu vi."

Giản Nhược Trần hiểu Giáp Mộc ý tứ.

Chỉ cần nàng đối với Trịnh quốc cống hiến lại xông ra chút ít, thậm chí chỉ cần nàng gả cho một loại vị hoàng tử, tin tưởng bất luận là Nhị

hoàng tử hay vẫn là Lục hoàng tử nhiều nàng như vậy một vị phi tử đều nguyện ý đấy.

Thậm chí chỉ cần cho Dực Vương Cốc gây áp lực.

Tuy rằng Dực Vương Cốc tại Trịnh quốc địa vị không thấp, nhưng mà Mạc Tiểu Ngôn đuổi lý trước đây.

"Ta lao thẳng đến Mạc Tiểu Ngôn cho rằng muội muội, nàng bản tính không phải tà tu, cũng không có vào tà đạo, ta tin tưởng kết quả cuối cùng đều phải mọi người chúng ta bằng lòng gặp đến đấy, ta cũng tin tưởng ta tại Mạc Tiểu Ngôn trong cốc bế quan, đối với ta cùng nàng đều không có chỗ xấu."

Giáp Mộc gật gật đầu, "Ta là hộ vệ của người, không thể ly khai người quá xa, quả ngọc phù này người cầm lấy, chỉ cần bóp nát Ngọc phù, nửa khắc đồng hồ ở trong, ta sẽ đi đến."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 430: Phá Sự

Đã đến Mạc Tiểu Ngôn cư trú sơn cốc, không ngoài ý đất tại trong sơn cốc thấy được chờ đợi nàng tu sĩ.

Dĩ nhiên là Mạc Bắc Hàn, Kết Đan sơ kỳ, Mạc Tiểu Ngôn ca ca, nghe nói là sủng ái nhất Mạc Tiểu Ngôn tu sĩ một trong, Giản Nhược Trần không nói gì mà đứng một hồi, cảm thấy cũng không có thể xem như ngoài ý muốn, trước chấp tay chào.

Mạc Bắc Hàn mặt không thay đổi gật gật đầu, cũng không phải tiến vào đến trong động phủ, mà là hướng băng tuyền vị trí chỗ ở đi đến.

Hai người một trước một sau tiến vào đến băng tuyền chỗ cấm địa, một cổ hàn khí đập vào mặt, Giản Nhược Trần trong cơ thể Thủy Hệ linh lực tự động vận hành đứng lên.

"Ồ, còn có tốt như vậy Băng Hệ Linh địa?" Huyết Sát bỗng nhiên nói ra.

Giản Nhược Trần cũng không biết Huyết Sát ngày bình thường làm gì tiêu khiển, dù sao Huyết Sát không ra, không phải cần nàng cũng hầu như không cùng Huyết Sát trao đổi, cảm giác được đây tinh khiết Thủy Hệ linh lực, Huyết Sát tự nhiên xuất hiện cũng chẳng có gì lạ.

"Nơi này có mắt băng tuyền, chung quanh có băng liên, phải Được Vương Cốc một cái cấm địa." Giản Nhược Trần lại trong thức hải nói.

"Ân, xem ra Mạc Tiểu Ngôn đã cho rằng người phải vật trong túi, cho nên cầm địa cũng không giấu giếm người." Huyết Sát thở dài một tiếng.

Mạc Bắc Hàn cũng đang nói ra: "Nơi đây Giản tiên tử không là lần đầu tiên đã tới rồi a."

Hai người chạy tới rồi băng bên suối lên, băng tuyết chung quanh còn có băng liên cỏi mở, nhưng mà lớn nhất vậy đó không thấy.

"Đúng, trước đó lần thứ nhất cùng Mạc tiên tử cùng một chỗ, còn nhớ rõ bên kia có một đóa chén ăn cơm lớn băng liên cỏi mở." Giản Nhược Trần đáp.

"Vậy đóa băng liên phải khó được thượng phẩm băng liên, biết rõ bây giờ đang ở ở đâu chứ" Mạc Bắc Hàn chuyển hướng Giản Nhược Trần hỏi.

Mạc Bắc Hàn mặt mày cùng Mạc Tiểu Ngôn có một chút tương tự, nhưng hình thể bên trên đã có loại đao gọt tựa như mỹ cảm, không chỉ có thể dùng anh tuấn để hình dung, phối hợp thêm Kết Đan tu sĩ không tự giác phát ra khí thế, đây ngưng tụ xem, áp lực vô hình liền cuốn tới.

Cho Giản Nhược Trần áp lực lớn nhất hay vẫn là Mạc Bắc Hàn đôi mắt, cái loại này ngăm đen trong có chút mang theo chút ít lam ý đôi mắt, có loại biến sâu triều dâng cảm giác, chỉ cần ngưng mắt, giống như muốn hít thở không thông tại đó.

Giản Nhược Trần có chút nghiêng đầu, tránh đi Mạc Bắc Hàn ngưng mắt nhìn, chỉ đem ánh mắt đặt ở một đóa băng liên lên, nói: "Ngày đó, Mạc tiên tử nói muốn đem vậy đóa băng liên đưa cho ta."

Trong không khí hàn ý tựa hồ gia tăng lên một điểm, giống như có băng sương ngưng kết, lại rơi xuống, trong thức hải, Huyết Sát nói khẽ: "Ánh mắt của hắn có vấn đề."

Giản Nhược Trần trong nội tâm khê động, nàng vừa mới nghiêng đầu, búi tóc bên trên mẫu đao liên đối với rồi Mạc Bắc Hàn, như vậy, vừa mới chính mình có loại bị hít thở không thông đến hăn trong ánh mắt cảm giác cũng không phải là giả dối rồi.

"Vậy đóa băng liên tại Tiểu Ngôn chỗ đó, nàng chẳng những để lại vậy đóa băng liên, trong tay còn có một miếng hỏa tinh, tính cả trên tay người thạch yêu, chỉ cần lần nữa đến một cái Mộc hệ cùng Thổ Hệ cực phẩm Linh dược, hoặc là Linh tinh, có thể hoàn thành nàng lời hứa, tặng cho người không chỉ là băng liên, còn có năm hệ Linh tinh."

Mạc Bắc Hàn nhìn xem Giản Nhược Trần bên cạnh nhan, nàng tại ngưỡng mắt nhìn về sau còn có thể tránh được ánh mắt của mình, phần này ý chí, cũng làm cho hăn có chút giật mình.

Không phải tất cả mọi người có thể tránh mở ánh mắt của hăn đấy, nhất là nữ tu, dù là hăn không có thi triển pháp thuật.

Nghe được Mạc Bắc Hàn mà nói, Giản Nhược Trần nhẹ khê thở dài, chuyển hướng băng tuyến, lại để cho búi tóc bên trên mẫu đao tận khả năng nhiều mà tiếp xúc đến Mạc Bắc Hàn hai mắt, nhìn xem băng tuyến bên trên lượn lờ bay lên sương trắng nói: "Ta nghĩ Mạc tiên tử cuối cùng sẽ không làm như vậy đấy."

"Dùng hoàng thất tạo áp lực? Dùng hoàng thất hộ vệ?" Mạc Bắc Hàn khóe mắt híp sau nói.

Quả nhiên đều nghĩ đến cùng nhau, Giản Nhược Trần nghĩ như vậy, nhưng là nói: "Mạc tiên tử là một cái thông minh nữ tử, nàng biết mình rất muốn nhất làm là cái gì."

"Tiểu Ngôn muốn việc cần phải làm liên chưa từng có thất bại qua." Mạc Bắc Hàn lạnh lùng nói.

"Tại quê hương của ta có một câu chuyện, nói rất đúng có một trong nhà, chỉ có mẹ cùng nhi tử, lúc ban đầu, bọn họ ở tại mộ địa bên cạnh, hài tử cùng với nhà hàng xóm hài tử cùng một chỗ học đại nhân quỳ lạy, kêu khóc, chơi lấy tiến hành tang sự trò chơi. . ."

Giản Nhược Trần chậm rãi nói qua Mạnh mẫu ba đời câu chuyện, "Đương nhiên, đây là phạm nhân sinh tồn trò chơi, Được Vương Cốc không phải là mộ địa, cũng không phải phổ phường, nhưng nếu như Tiểu Ngôn có những ý nghĩ này, tất nhiên là thâm thụ luyện đan ảnh hưởng, mà Tiểu Ngôn tiếp xúc tu sĩ, cũng hầu như đều là Luyện Đan Sư.

Như vậy, nàng đều muốn làm một kiện kinh thiên địa luyện đan nghiệp lớn, cũng không gì đáng trách, mấu chốt là, không có người dẫn dắt nàng, từ lúc ban đầu nàng xuất hiện kỳ tư diệu tưởng thời điểm."

Giản Nhược Trần ngừng xuống, quay đầu nhìn Mạc Bắc Hàn, lúc này đây nàng dừng ở Mạc Bắc Hàn, không thêm để ý chút nào chính mình sa vào đến cái loại này có thể cho nàng quên hô hấp trong đôi mắt.

Giống như là sóng biển đập vào mặt, đem nàng kéo vào đến thâm sâu dưới biển, sóng biển phong bế miệng của nàng mũi, hít thở không thông ở hô hấp của nàng.

Nhưng nàng cũng biết hết thảy đều là ảo giác, coi như là sóng biển thật sự hít thở không thông hô hấp của nàng cũng không có quan hệ, nàng là tu sĩ, chỉ cần vận chuyển linh lực, không cần thời khắc hô hấp.

"Mạc tiên tử rất là đơn thuần." Tại cảm giác hít thở không thông ở bên trong, Giản Nhược Trần vẫn đang tâm bình khí hòa mà đem muốn nói lời nói xong.

Đập vào mặt sóng biển thối lui, không khí lạnh như băng một lần nữa chui vào đến miệng của nàng trong mũi, Giản Nhược Trần vẫn đang tại

dừng ở Mạc Bắc Hàn, chẳng qua là cặp kia trong đôi mắt không có...nữa làm cho người ta cảm giác hít thở không thông.

"Xùy, đây cái gì phá câu chuyện, thật là có người tin?" Huyết Sát tại trong thức hải nói ra.

"Người có thể thay đổi Tiểu Ngôn ý tưởng?" Mạc Bắc Hàn đồng thời nói ra.

"Ít nhất, ta bây giờ đang ở nơi đây, sẽ để cho Mạc tiên tử An Tâm." Giản Nhược Trần nói.

Trong thức hải lại chỉ muốn đối với Huyết Sát bay vùn vụt con mắt, Mạnh mẫu ba đời a, tại sao là phá câu chuyện.

"Dược Vương Cốc hiện tại bị tạo áp lực, không cho phép Tiểu Ngôn tại trước người Kết Đan." Mạc Bắc Hàn nói thẳng, "Dược Vương Cốc không thích bị uy hiếp."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, "Ai cũng không thích bị uy hiếp, ta đến nơi đây, cũng là muốn bề quan đây, Mạc tiên tử trong động phủ, còn có ta một gian tĩnh thất."

Mạc Bắc Hàn thật lâu mà nhìn chăm chú lên Giản Nhược Trần, tựa hồ là tại phán đoán Giản Nhược Trần trong lời nói có vài phần chân thật, mà lúc này Huyết Sát cũng không có nhàn rỗi, đang giễu cợt nói: "Giản tiên tử, có phải người Nên thi triển sau mị lực, người nói nếu huynh muội hai người vì người trở mặt thành thù đánh nhau, có phải hay không người liên an toàn, cũng không cần hoàng thất tạo áp lực rồi hả?"

Giản Nhược Trần miễn cưỡng không để cho nét mặt của mình biến hóa, bỗng nhiên liền nghĩ đến Phạm An Tâm, nếu là Phạm An Tâm, phải làm như vậy a.

Mạc Bắc Hàn từ băng tuyết đi lấy rồi một bình ngọc nước đưa Giản Nhược Trần, tính là đối với nàng mau chóng tăng lên tu vi không nói gì ủng hộ, Giản Nhược Trần cũng không có nói lời cảm tạ, yên tâm thoải mái mà nhận lấy.

Nàng không thiếu tu luyện Linh đan Linh dược, nhưng không có người sẽ đem tới tay Linh dược đẩy đi ra đây.

"Ài, đây chính là cơ duyên a, bao nhiêu người cuối cùng cả đời cũng không chiếm được một giọt băng nước suối, người ngược lại là tốt, tùy tùy tiện tiện phải có được một lọ, còn không hiếm có, không cần."

Huyết Sát biết rõ Giản Nhược Trần trong tay bảo vật phần đông, có chút ít ghen ghét mà nói.

"Biết rõ Mạc Bắc Hàn tu luyện là cái gì pháp thuật chứ nhìn xem cặp mắt kia, quả thực muốn hoàn toàn mê say đến bên trong, may mắn ta còn có tự chủ." Giản Nhược Trần tiến vào đến động phủ trước hỏi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 431: Trở Lại Giúp Đỡ Chút

"Loại này mê say nhân thần nhận thức pháp thuật hơn nhiều, chính là không chỉ ý tu luyện, tu vi so với người cao một cái lớn cấp độ, đều muốn mê say người còn không dễ dàng?" Huyết Sát hừ một tiếng nói.

"Ân, ánh mắt thật là mê người." Giản Nhược Trần thuận miệng nói ra.

"Mê người? Đúng vậy, còn nhớ rõ đề nghị của ta? Dùng ca ca đối phó muội muội, mới tốt nhất." Huyết Sát có chút ít ác ý mà nói.

"Làm sao có thể? Bất quá là thưởng thức xuống." Giản Nhược Trần cũng không đem Huyết Sát mà nói để ở trong lòng.

Ước chừng là Giản Nhược Trần ngữ khí thật sự là bình thường rồi, Huyết Sát nghi ngờ một hồi, cũng coi như đã tin tưởng.

Giản Nhược Trần tại Mạc Tiểu Ngôn trong động phủ dạo qua một vòng, xác định Mạc Tiểu Ngôn đang bế quan, liền lưu lại lời nhắn, muốn Mạc Tiểu Ngôn sau khi xuất quan nói cho nàng biết, cũng mở chính mình thường dùng tĩnh thất.

Lần này, Giản Nhược Trần chuẩn bị không tiếc hết thủy tu luyện.

Tụ Linh Trận bình thường là dùng hạ phẩm linh thạch cấu trúc đấy, Giản Nhược Trần dùng tới rồi trung phẩm Linh thạch, mặc dù là như vậy, nàng hay vẫn là đưa trong tay có thể dùng Linh đan đều cùng Huyết Sát xin chỉ giáo một phen, xác định phục dụng trình tự.

Bế quan thời gian nói dài rất là dài đằng đặc, ngày qua ngày ở bên trong, phải không ngừng lặp lại công pháp, đơn điệu đến làm cho người ta điên cuồng, không có luyện khí luyện đan điều gì, cũng không có chế phù nghỉ ngơi, Giản Nhược Trần giống như một tòa máy móc giống nhau, trong mỗi ngày đều là tại an tọa tu luyện.

Duy nhất nghỉ ngơi, chính là tại Linh đan được lực tiêu hao cố gắng hết sức về sau, lấy thêm lấy Linh đan một khắc này, ngẫu nhiên, Giản Nhược Trần cũng sẽ yên tĩnh mà ngồi như vậy vài giây, nghĩ đến chính mình giống như bế quan giống như kẻ tù tội mục đích, nhưng rất nhanh nàng liền chọn quên những thứ này, chỉ cần Linh đan cửa vào, tràn đầy được lực phía dưới, nàng không thể không tiếp tục tu luyện.

Một tòa khác trong tỉnh thất, Mạc Tiểu Ngôn tu luyện cũng không như Giản Nhược Trần như vậy thuận lợi, nàng không thiếu Linh dược, nhưng mà mặc dù là phục dụng Linh dược, trong lòng của nàng cũng không có thể hoàn toàn an tĩnh lại.

Một hồi phải Giản Nhược Trần bình tĩnh khuôn mặt, một hồi phải Lạc Phàm khuyên giải, còn có Triệu Xuân Thu khổ sở, trở lại Được Vương Cốc về sau phụ thân của nàng nhìn xem nàng không nói gì.

Những vật này hỗn loạn tại tư duy trong, nàng không dám hoàn toàn nhập tĩnh tu luyện.

Làm làm một cái trung cấp Luyện Đan Sư, một người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, nàng hoàn toàn hiểu lúc này thời điểm cường ép tu luyện hậu quả, nàng dĩ nhiên đã có Tâm Ma, đây là nàng tu luyện mấy trăm năm chưa từng gặp phải.

Nàng biết rõ tâm ma của nàng là cái gì.

Lý trí bên trên nàng biết rõ, nàng không nên có đem Giản Nhược Trần luyện chế thành Nội Đan ý tưởng, có thể trên mặt cảm tình nàng khống chế

không nổi chính mình, nàng thậm chí không dám gặp lại Giản Nhược Trần, sợ vừa thấy được nàng, muốn điên cuồng mà đem nàng cắn nuốt sạch.

Nàng cũng hiểu rõ, một khi nàng thật sự đối với Giản Nhược Trần động thủ, cũng sẽ bị thế nhân không để cho rồi, sẽ trở thành tất cả tu sĩ địch nhân, thậm chí ngay cả Dược Vương Cốc đều bảo hộ không được nàng, Dược Vương Cốc cũng có thể sẽ không hộ nàng a.

Nàng ngồi ở trong tĩnh thất, nhiều thời gian hơn chính là ngơ ngác ngồi, nhớ lại biết Giản Nhược Trần từng mìn, nhớ lại Cửu Khúc động bên trong hết thấy, nàng vốn là thông minh, lúc này đây lần trong hồi ức, nàng chậm rãi ngộ ra điểm lúc trước không có chú ý sự tình.

Tại Cửu Khúc động bên trong, nàng không phải tu vi thấp nhất đấy, có thể Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đều không có bị ảnh hưởng đến mất đi thần trí, mặt khác mấy người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ cũng không có bị ảnh hưởng đến, chỉ có một mình nàng chịu ảnh hưởng.

Theo lý phải không nên đấy, nàng đã là trung cấp luyện đan sư, tâm trí cũng không phải là không cứng cõi, nhưng vì cái gì Cửu Khúc động bên trong sẽ thất thổ đây, đem chính mình nội tâm rất chuyện bí ẩn tình thốt ra đây.

Nàng thậm chí nhớ rõ Giản Nhược Trần ngăn trở.

Nghĩ đến Giản Nhược Trần, trong lòng vẫn là nhịn đau không được, nàng hoàn toàn không biết mình đối với Giản Nhược Trần đây là thế nào.

Biết rõ Giản Nhược Trần ở nơi này cái động phủ trong tĩnh thất bế quan, nàng hoàn toàn An Tâm, không có bất kỳ lo nghĩ, dù là nàng tại Bích Vân trong cốc, nàng cũng sẽ không có bất luận cái gì cảm giác.

Không, chỉ cần Giản Nhược Trần tại nàng biết rõ đây địa phương, chỉ cần biết rằng Giản Nhược Trần đang làm cái gì, chỉ cần Giản Nhược Trần

luôn một người, nàng liền an tâm, nàng e ngại đúng rồi Giản Nhược Trần ly khai.

Giản Nhược Trần bất luận ở nơi nào, đều là tiêu điểm của mọi người, bên người chưa bao giờ thiếu khuyết tu sĩ, nàng sợ chính là cái này a.

Sơn cốc cấm chế lại một lần nữa bị khẩu vang, cần khẩu vang cấm chế thấy nàng đấy, chỉ có thể có Lạc Phàm, Mạc Tiểu Ngôn tại trong tỉnh thất ngồi nữa rồi một hồi, hay vẫn là pháp phòng không yên, mới đứng lên.

Một bên ra tỉnh thất, một bên cho mình gây cái sạch sẽ pháp thuật.

Quả nhiên là Lạc Phàm, vô cùng buồn chán mà đứng bên ngoài bên cạnh, nín lấy một mảnh lá cây, tại trong miệng thối tới thối đi đấy, nhìn thấy cấm chế mở ra, liền vứt bỏ lá cây đi tới.

"Mạc tiên tử, ta đây đều là lần thứ ba đã đến, mới nhìn thấy người." Lạc Phàm mang theo thoáng phàn nàn, với đối với bằng hữu nhẹ nhõm giọng nói.

"Bọn họ cho người trở lại hay sao?" Mạc Tiểu Ngôn liền đứng ở cốc miệng hỏi.

"Bọn họ?" Lạc Phàm ngẩn ra.

"Không phải là vì để cho ta bế quan hay sao?" Mạc Tiểu Ngôn lạnh lùng nhìn chăm chú lên Lạc Phàm.

Lạc Phàm đã hiểu.

Hắn dò xét sau Mạc Tiểu Ngôn, nhìn thấy nàng tuy rằng tinh thần khá tốt, hai đầu lông mày lại rõ ràng tiêu tụy, nhăn cau mày nói: "Lần thứ nhất người nên để cho ta tiến đến, người không có tìm Giản tiên tử nói chuyện?"

Mạc Tiểu Ngôn hừ lạnh một tiếng, "Nói chuyện gì? Nói ta chuẩn bị như thế nào luyện chế nòng?"

Lạc Phàm lắc đầu, "Người đây là tội gì khổ như thế chứ, Giản tiên tử đều ở đến người nơi này."

Mạc Tiểu Ngôn quay người, hướng trong động phủ đi đến, Lạc Phàm nhún nhún vai đi theo phía sau.

"Lạc đạo hữu lại muốn muốn nói cái gì?" Đã đến phòng khách, Mạc Tiểu Ngôn ném đi qua một bình linh trà hỏi.

Lạc Phàm cho mình cùng Mạc Tiểu Ngôn đều rót linh trà, uống một ngụm mới nói: "Bích Vân trong cốc lại thêm nhóm nhân thủ thứ nhất, phải Trúc Cơ sơ kỳ đấy, huấn luyện không đủ."

Mạc Tiểu Ngôn chọn một sau lông mi, "Không muốn làm cho ta tiến giai, không từ thủ đoạn rồi hả?"

Lạc Phàm đặt chén trà xuống nói: "Cái đó và người tiến giai không tiến giai có quan hệ gì, cũng không phải mười năm tám năm đấy, bất quá là một tháng hai tháng đấy, cũng không phải một ngày mười hai canh giờ đều muốn huấn luyện, có một mười ngày nửa tháng đấy, thì có điểm manh mối, là ta tư nhân xin Mạc sư tỷ giúp."

"Không phải là vì ngăn trở ta Kết Đan, lại để cho Giản sư muội trước Kết Đan?" Mạc Tiểu Ngôn gợn gàng dứt khoát nói ra.

Lạc Phàm nhăn nhó mày, "Muốn ngăn trở người tu luyện, phương pháp khá nhiều loại, cũng không cần do ta đây cái nhỏ Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ ra mặt, hai lần trước cũng chính là muốn tìm người tâm sự, toàn bộ Bích Vân trong cốc chỉ có một mình ta, nhằm chán cực kỳ, lần này tìm người rời núi, cũng là bởi vì người có kinh nghiệm, ta một người thật sự là bận không qua nổi."

"Một mình người? Không phải còn có kết Đan tiền bối sao?" Mạc Tiểu Ngôn khẽ nói.

"Giáp Mộc tiền bối a, hẳn là Giản tiên tử hộ vệ, ta cũng không dám lao động đại giá, rồi hãy nói người cũng biết hẳn là kết Đan tiền bối, cùng Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ động thủ, vậy không hoàn toàn áp chế sao, như thế nào luyện?"

Nghĩ đến lúc trước huấn luyện thời điểm vui vẻ, Mạc Tiểu Ngôn có chút động tâm, có thể vừa nghĩ tới chính mình đã đi ra, Giản Nhược Trần lại có thể an tâm tu luyện, không thể nói trước chính mình về sau lại không có cơ hội hảo hảo bế quan tăng lên tu vi, liền lại chần chờ xuống.

Vô luận như thế nào, dù là nàng không cách nào tế luyện rồi Giản Nhược Trần, cũng không muốn Giản Nhược Trần tại nàng lúc trước Kết Đan đấy.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, mình cũng ngẩn ra, nàng thật sự không cách nào tế luyện Giản Nhược Trần rồi hả?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 432: Che Giấu Mê Mang

Chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn lúc trước rõ ràng có chút động tâm, có thể bỗng nhiên lại trầm xuống khuôn mặt, Lạc Phàm biết rõ Mạc Tiểu Ngôn nhất định lại nghĩ tới Giản Nhược Trần rồi.

"Giản tiên tử cũng bế quan có đã hơn hai tháng a, ồ?" Lạc Phàm ánh mắt rơi trên bàn, chỗ đó có một cái lời ghi chép, lưu lại văn tự tin tức thói quen chỉ có hãn và Giản Nhược Trần sẽ có, trong thế giới này mọi người phải lưu lại Ngọc phù ngọc giản đấy.

Mạc Tiểu Ngôn cũng mới chú ý tới mặt bàn cái kia lời ghi chép, nàng thò tay bắt lại, vừa ý bên cạnh xinh đẹp kiểu chữ, nhận ra phải Giản Nhược Trần lưu lại đấy.

"Người sẽ không sợ ta tế luyện không được Giản sư muội, đem người tế luyện rồi hả?" Mạc Tiểu Ngôn nhìn chăm chăm vào lời ghi chép nhìn một hồi, bỗng nhiên đối với Lạc Phàm nói.

"Người tế luyện ta làm cái gì?" Lạc Phàm kinh ngạc hỏi.

Mạc Tiểu Ngôn ghen lời dưới, đúng vậy a, nàng tế luyện Lạc Phàm làm cái gì?

"Lại nói tiếp, ta cũng không hiểu, người ta tà tu luyện chế tu sĩ, hoặc là vì tăng lên chính mình tu vi, hoặc là vì gia tăng thọ nguyên, loại người như người, cố hết sức không nịnh nọt a, về sau một cá nhân tu luyện, có phải hay không muốn hấp thu hai phần linh lực rồi hả?" Lạc Phàm lắc đầu.

Thoạt nhìn là thuận miệng nói, Lạc Phàm nhưng là cẩn thận nghĩ tới đây, hẳn ở đây Mạc Tiểu Ngôn trước mặt biểu hiện đều là nhẹ nhõm tùy ý bộ dạng, nói chuyện cũng không kiêng nể gì cả, so với Giản Nhược Trần còn không kiêng nể gì cả.

Nói không lo lắng Mạc Tiểu Ngôn trở mặt là giả đấy, nhưng hẳn cẩn thận cân nhắc qua, Mạc Tiểu Ngôn bây giờ tâm lý rất không ổn định, cần gấp có người cùng nàng nói chuyện với nhau, thổ lộ, lại không hy vọng bị người hiểu nội tâm che giấu.

Hắn tính hòa Mạc Tiểu Ngôn quen thân, quen thuộc đến hầu như có thể tùy ý trao đổi trình độ, Mạc Tiểu Ngôn liền là muốn giết hắn, cũng sẽ không cam lòng lập tức hạ thủ, thế tất yếu đem nên nói lời nói tất cả về sau mới sẽ động thủ.

Lạc Phàm ở thế giới trước chức nghiệp, liền tiếp xúc qua bác sĩ tâm lý, bản thân liền tiến hành đa nghi để ý khai thông, mà ở huấn luyện trong quá trình, cũng tiếp xúc qua tâm lý huấn luyện, hẳn tin tưởng phán đoán của mình.

Cho dù là phán đoán sai lầm, hẳn vẫn là là tự nhiên bảo vệ Pháp khí, cho nên, tại cẩn thận tư tưởng về sau, tại Mạc Tiểu Ngôn trước mặt, hẳn hoàn toàn phải thản nhiên.

Mạc Tiểu Ngôn trừng mắt Lạc Phàm, tựa hồ lại trở về không nói một lời thời điểm.

"Hảo hảo, ta không nói những cái kia, nhờ cậy, giúp một việc, nếu không, đem Giản tiên tử cũng tìm ra, nàng cũng bế quan hai tháng a." Lạc Phàm lại ra cái chú ý.

Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc xuống, Lạc Phàm lời này làm cho nàng xác định Lạc Phàm là thật cần muốn giúp đỡ, trảo lấy trong tay lời ghi chép,

nghe đến bên trên Giản Nhược Trần nhả lại, Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng gật đầu.

"Người đi về trước đi, ta mình ngày trôi qua." Mạc Tiểu Ngôn biết rõ Giản Nhược Trần lúc tu luyện muốn phục dụng Linh đan, ngay tại lúc này khẩu trừ vang lên cấm chế, Giản Nhược Trần cũng muốn cùng với Linh đan được lực hấp thu, mới có thể xuất quan.

"Tốt." Lạc Phàm bưng lên linh trà uống một hơi cạn sạch về sau liền đứng lên, "Tốt nhất đem Giản tiên tử cũng tóm lên, ta bây giờ là nhu cầu cấp bách nhân thủ."

"Người không lo lắng Giản sư muội Kết Đan?" Mạc Tiểu Ngôn tại Lạc Phàm quay người nháy mắt hỏi.

Lạc Phàm quay đầu lại, ngẫm lại, xoay người nói: "Mạc sư tỷ, ta chưa từng có cho rằng người là thật tâm đều muốn đem Giản tiên tử tế luyện rồi."

Mạc Tiểu Ngôn con mắt trừng lớn, "Không, ta chính là như vậy muốn đấy."

Lạc Phàm nhún nhún vai, "Ta thực phải trở về, bên kia không có ly khai ta."

Nói qua vẫy vẫy tay ly khai.

Mạc Tiểu Ngôn một người ngồi ở phòng khách trong, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Lạc Phàm ly khai, câu kia "Ta chưa từng có cho rằng người là thật tâm muốn Giản tiên tử tế luyện rồi" không ngừng tiếng vọng tại bên tai.

Làm sao có thể, nàng làm sao có thể không phải nghe như vậy? Vừa ý ngôn ngữ có một thanh âm giống như tại lặng lẽ nói, khả năng a, khả

năng không thật sự nghĩ như vậy.

Lạc Phàm cuối cùng có cơ hội nói ra những lời này rồi, quay người về sau, trên mặt hiện ra mỉm cười đắc ý, hắn không có nửa khắc dừng lại, lập tức rời đi rồi sơn cốc, thẳng đến trở lại Bích Vân trong cốc thời điểm, không ngoan mi-cro am-pe tâm.

Thói quen cho phép, chính là ở địa bàn của mình, hắn cũng không có buông lỏng cảnh giác, hướng chi, hiện tại Bích Vân cốc đã không coi là địa bàn của hắn rồi, nghe theo mệnh hắn làm chỉ có Luyện khí tu sĩ cùng phạm nhân, mới vào hai mươi mấy nổi danh Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, vẫn không thể đủ tín nhiệm.

Cũng may còn có Giáp Mộc, cái này tên là Giản Nhược Trần hộ vệ, kì thực tại ý định Bích Vân cốc huấn luyện kết Đan tiền bối.

Đây hai tháng, bắt đầu khá tốt, hiện tại trong một ngày Lạc Phàm chỉ có hai canh giờ thời gian nghỉ ngơi, hắn lại trở về đi tới bận rộn, hiểu rõ tu sĩ thực lực, chế định kế hoạch huấn luyện.

Hoàn toàn là làm mướn không công, đây một đám tu sĩ huấn luyện về sau, cũng sẽ không phải thủ hạ của hắn, nhưng hắn chính là tâm ngứa đấy, liền là muốn ném thử chưa từng có độ cao.

Ngẫu nhiên Lạc Phàm cũng nghĩ qua mục đích làm như vậy, cũng cũng có chút mờ mịt.

Hắn thật đúng là muốn huấn luyện ra Tu Tiên giới "Đặc chủng tu sĩ" rồi hả? Làm cái gì? Bảo hộ Trịnh quốc hay vẫn là làm lính đánh thuê? Hay vẫn là tu luyện ngoài một sự nghiệp?

Đang bị bách trở thành tu sĩ về sau, Lạc Phàm cũng cân nhắc qua tương lai hướng đi, tuổi thọ bỗng nhiên cũng không khoảng chừng trăm

tuổi gia tăng đến hai trăm, sau đó có thể đơn giản mà gia tăng đến năm trăm, nói thật ra lời nói, đến bây giờ hãn còn có chút mờ mịt.

Bên trên cái thế giới trong, bình quân tuổi thọ là có bảy mươi hay vẫn là tám mươi hãn đã sớm không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ, làm là một bộ đội đặc chủng hữu hiệu sinh mệnh chưa đủ năm năm, trở ra dịch về sau, hãn vùi đầu vào sự nghiệp tuổi, bị hết hạn tại sáu mươi tuổi.

Xuyên qua đến cái thế giới này thời điểm, hãn cũng không đến ba mươi, sáu mươi tuổi đã cảm thấy rất xa xôi rất xa vời, hiện tại bỗng nhiên biết được, chỉ cần hãn làm từng bước, thậm chí không cần vô cùng cố gắng, thì có năm trăm năm hữu hiệu sinh mệnh.

Đây là có hiệu quả sinh mệnh a, không tồn tại tật bệnh, thậm chí đây năm trăm năm hữu hiệu sinh mệnh có thể sống đi ra sáu trăm năm.

Dù sao, tu sĩ không cần bình thường tám tiếng đồng hồ giấc ngủ, hoàn toàn có thể dùng tu luyện thay thế giấc ngủ.

Đảm nhiệm ai biết có thể có nhiều như vậy sinh mệnh, thời gian có thể tiêu xài, đều mờ mịt, không biết làm sao a, nhất là như hãn như vậy từ bên trên cái thế giới trong nhảy đến cái thế giới này tu sĩ.

Dù là đã qua vài năm, hãn vẫn đang vẫn còn đang lúc mờ mịt, hãn có thể cẩn thận che giấu ý nghĩ của mình, thế nhưng là không người thời điểm, hãn không chỉ một lần đối với tương lai xuất hiện mê mang.

Nhiều như vậy thọ nguyên, chính là muốn tại ngày qua ngày tăng lên tu vi trong vượt qua? Hoặc là luyện chế ra nào đó Pháp khí? Linh đan? Phù lục trong vượt qua? Ý nghĩa đây?

Bên trên cái thế giới giáo dục thâm căn cố đế, nhất là trong quân doanh tín niệm, hết thảy tất cả đều vì trả giá, dùng chính mình mồ hôi thậm chí sinh mệnh, chỉ vì rồi một kiện chuyện có ý nghĩa.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Cái gì mới phải có ý nghĩa hay sao?

Cái này Bích Vân cốc cùng hần nói là sự nghiệp của hần, không bằng nói là vì trốn tránh trong lòng tự hỏi một cái lấy cớ, lại để cho hần có thể còn nhớ rõ hần đã từng trải qua bên trên cái thế giới không phải một giấc mộng.

Hoặc là cái thế giới này cũng không phải mộng.

Hần cũng cân nhắc qua Giản Nhược Trần, thoát nhìn Giản Nhược Trần bởi vì tăng lên tu vi cố gắng, lúc ban đầu thậm chí ngay cả tục hai năm rưỡi bế quan, buồn tẻ mà hoàn thành năm hệ linh khí nhập vào cơ thể, có thể thời gian dần trôi qua, hần ở đây Giản Nhược Trần trên người cũng nhìn thấy cùng một dạng với hần mê mang.

Cho nên, nàng mới giúp trợ Lục hoàng tử Diệp Phi, tận hết sức lực, đơn giản là nàng đối với cái thế giới này đồng dạng không có lòng trung thành a.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 433: Kế Hoạch Huấn Luyện

Đã từng trải qua huấn luyện, lại để cho Lạc Phàm có thể tốt lắm che giấu tâm tình của mình, trở lại Bích Vân cốc về sau, biểu hiện ra cũng hoàn toàn nhìn không ra từng có nội tâm lo nghĩ.

Bích Vân trong cốc còn có Diệp Phi đưa tới mấy vị Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, vẫn luôn tham dự đối với mới đến trở lại tu sĩ huấn luyện, nhưng Lạc Phàm đối với bọn họ cũng không hài lòng.

Có ít người có thể làm bồi luyện, lại không làm được giáo quan, so với linh tính, Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý đều là người nổi bật, về phần Giản Nhược Trần, càng là người nổi bật trong thượng phẩm.

Giản đại tổng tài, quả thực chính là trời sinh chiến sĩ, nếu như bên trên cái thế giới này cũng gia nhập đội ngũ của hắn, có thể hay không cũng có kẻ vai sát cánh chiến đấu khả năng?

Thời gian không thể đảo ngược, ngược lại là không thể nào xác nhận, bất quá cũng xác nhận, thành công người đang từng cái trong lĩnh vực đều có thể nổi tiếng, bởi vì vì tất cả thành công nhân sĩ đều có được cộng đồng đặc điểm: Kiên trì, cố gắng, còn có kỳ ngộ.

Ngày hôm sau, Lạc Phàm liền gặp được rồi Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần, hai người kẻ vai sát cánh mà đến, Giản Nhược Trần hay vẫn là trước sau như một mà lạnh nhạt, giống như nàng cùng Mạc Tiểu Ngôn giữa sự tình gì đều không có phát sinh qua.

Mạc Tiểu Ngôn nhưng là trầm mặt, cùng nửa năm trước so với, tưởng như hai người.

Như vậy xem ra, dường như Giản Nhược Trần mới phải hơn trăm tuổi tu sĩ, Mạc Tiểu Ngôn mới phải mười mấy tuổi không trải qua sự tình thiếu nữ, Lạc Phàm nhìn xem hai người hoàn toàn đúng điều biểu lộ, trong lòng cảm khái mất.

Lạc Phàm vẫn cho rằng, làm cho người ta quên phiền não phương thức tốt nhất chính là làm việc, chỉ cần vùi đầu vào trong công việc, bất cứ chuyện gì đều sẽ đặt tại sau đầu. Hắn lập tức xin mời hai người đến bên trong phòng làm việc, đem hai mươi mấy người Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ tư liệu đều lấy ra, muốn từng bước từng bước cùng hai người các nàng phân tích.

Còn không có đợi nói chuyện, Giản Nhược Trần liền ngăn cản.

"Lạc đạo hữu, những tu sĩ này tất cả đều là ta cùng Mạc sư tỷ huấn luyện?" Giản Nhược Trần đốt vậy xấp tài liệu hỏi.

Tư liệu không phải tại ngọc giản lên, đều ghi trên giấy, hay vẫn là bên trên cái thẻ giới phong cách, Giản Nhược Trần hỏi thời điểm đã ở muốn, Lạc Phàm vì cái gì không đem tư liệu khắc lục đến ngọc giản bên trên.

"Ta ý định phải ba người chúng ta tính nhằm vào tiến hành khác nhau huấn luyện, các người cũng biết, ta là hỏa thuộc tính đấy, gây pháp thuật cũng chỉ có hỏa thuộc tính đấy, tính nhằm vào quá rõ ràng, huấn luyện ra tu sĩ ứng đối cũng sẽ chỉ một.

Giản tiên tử ngũ linh căn, gây pháp thuật thay đổi thất thường, nhưng mà đối với mới vừa lên tay tu sĩ mà nói, không khỏi luống cuống tay chân, không cài thống, những tu sĩ này ta cũng đã có giao thủ, có chút phản ứng linh mẫn, có chút sẽ chết bản rồi.

Ý của ta là, ta trước đem ta cho rằng phản ứng bén nhảy tu sĩ lựa đi ra, Mạc tiên tử trước thêm vào ra tay, sau đó lại giao cho Giản tiên tử."

Giản Nhược Trần trước gật đầu nói: "Lạc đạo hữu người lựa đi ra đấy, ứng đối ngang cấp tu sĩ hẳn là không có vấn đề gì đấy, Mạc tiên tử đối với như vậy tu sĩ cũng vô cùng có kinh nghiệm, chính là với áp chế, đem bọn họ phản ứng của mình tới gần điểm tới hạn."

Đợi đến lúc chống lại của ta thời điểm, tu vi giống nhau, ta chỉ muốn hơi nhường, lòng tự tin của bọn hắn thế tất sẽ bành trướng, đến lúc đó ta chỉ muốn làm đến giống như tùy thời đều bị đánh bại, chỉ cần bọn họ lại thoáng cố gắng một điểm. Có phải như vậy hay không?"

Giản Nhược Trần nhắc tới ứng đối ngang cấp tu sĩ "Hơi chút nhường" mấy chữ, rất là trôi chảy, giống như nàng không phải Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, mà là Trúc Cơ trung kỳ hoặc là hậu kỳ giống nhau.

Nghe nàng lời nói này Lạc Phàm cùng Mạc Tiểu Ngôn cũng đều không có cái gì phản ứng, giống như là chuyện phải làm giống như.

Lạc Phàm vỗ tay một cái nói: "Đúng, chính là như vậy, ba người chúng ta huấn luyện qua về sau, lại để cho bọn họ lẫn nhau đối chiến, về sau, ta liền an bài đi tới Yêu Thú sâm lâm rèn luyện."

Mạc Tiểu Ngôn chẳng qua là không ra mà nghe, Lạc Phàm nói xong mới đúng Mạc Tiểu Ngôn nói: "Mạc sư tỷ, người ở bên trong huấn luyện những tu sĩ này chính là chủ yếu nhất rồi, người là Trúc cơ hậu kỳ, đánh bại bọn họ là tất nhiên đấy, đối với người, bọn họ chỉ biết có tôn kính, kính yêu, người cần chính là chẳng những để cho bọn họ kính yêu, còn có thể đem tiềm lực của bọn hắn tất cả đều kích phát ra trở lại."

Mạc Tiểu Ngôn cũng gật gật đầu.

Lạc Phàm lúc này mới đem trên nhất bên cạnh vài trang giấy trước đưa cho Mạc Tiểu Ngôn, đợi nàng xem qua rồi, đưa cho Giản Nhược Trần nhìn.

Nhìn thấy Mạc Tiểu Ngôn một mực mặt không biểu tình, Lạc Phàm bỗng nhiên trong nội tâm có một ý tưởng, đợi Giản Nhược Trần cũng nhìn rồi sau nói: "Ta vừa mới bỗng nhiên có một ý tưởng, ba người chúng ta, từ những tu sĩ này trong tùy ý lựa chọn mấy cái chính mình mang theo, không tham gia tất cả thông thường huấn luyện, sau đó tại. . ."

Lạc Phàm suy nghĩ xuống, "Ba tháng, liền ba tháng a, để cho bọn họ tỷ thí xuống, xem chúng ta ai mang được tu sĩ sức chiến đấu tăng lên được nhanh nhất."

Vừa nói như vậy, Mạc Tiểu Ngôn con mắt có chút sáng xuống, dường như rất là ưa thích cái này cử động, Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, nói: "Nếu như chẳng qua là pháp thuật mà nói, làm như vậy ý nghĩa không lớn, chúng ta bình thường huấn luyện cũng bao dung rồi, không bằng liền làm cái đối kháng a, pháp thuật, Pháp khí, phù lục cũng có thể sử dụng."

"Phù lục phạm vi quá rộng, nếu thật là đều cùng người Giản tiên tử giống nhau, đi lên mà bắt đầu nện phù lục, cũng cũng không cần dựng lên." Lạc Phàm lắc đầu không đồng ý nói.

"Vậy tự nhiên không thể, phù lục huấn luyện sử dụng khẳng định cũng muốn tính cả đấy, ta cũng có ý tưởng, chính là tại thời điểm tranh tài, phù lục phải rút thăm đạt được đấy." Giản Nhược Trần trầm ngâm nói.

"Ồ, đúng, chúng ta trước kia. . . Lúc huấn luyện, tựu ít đi có cân nhắc qua Pháp khí cùng phù lục, lần này đang dễ dàng phạm vi nhỏ nếm thử xuống." Lạc Phàm thiếu một ít liền đem hắc ở thế giới trước huấn luyện nói ra, may mắn kịp thời mà ngừng lại.

Tiếp theo đối với Mạc Tiểu Ngôn nói: "Mạc sư tỷ, người cảm thấy thế nào?"

Mạc Tiểu Ngôn vẫn gật đầu.

Lạc Phàm liền dường như Mạc Tiểu Ngôn lúc trước chính là cái này tính cách bình thường, dứt khoát liền lại đem phía sau những tu sĩ kia tư liệu đều lấy ra muốn hai người nhìn, chỉ nhìn tư liệu dù sao cũng là lý luận sông, ba người tiếp theo lại đây đến sân huấn luyện, đang có những cái kia Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ tại Diễn Võ Trường bên trên huấn luyện.

Nhìn từ đầu tới đuôi, ba người liền đều tất cả chọn lấy hai người tu sĩ, Lạc Phàm cũng phân biệt an bài riêng phần mình huấn luyện tĩnh thất.

Bích Vân cốc bây giờ sân huấn luyện cùng lúc trước lại không hề cùng dạng rồi, bởi vì Trúc cơ tu sĩ đến, mới gia tăng lên ba cái sân huấn luyện, còn bảo đảm từng cái Trúc cơ tu sĩ đều có chính mình độc lập tĩnh thất có thể bế quan tu luyện.

Bình thường Lạc Phàm đối với những tu sĩ này huấn luyện yêu cầu mỗi ngày chỉ có ba canh giờ, thời gian khác những tu sĩ này tự hành chi phối.

Tu sĩ dù sao không là phạm nhân, thời gian tu luyện cũng là ắt không thể thiếu đấy, hơn nữa, bọn họ cũng không cần cái gọi là thể năng huấn luyện, tuy rằng Lạc Phàm loại suy nghĩ này, nhưng cuối cùng cũng chỉ là đem thể năng huấn luyện —— Tội Thể thuật tu luyện giao cho các phạm nhân.

Giản Nhược Trần chọn hai người tu sĩ không tính ra vẻ yếu kém đấy, tu vi bên trên không có gì có thể chọn lựa đấy, đều là Trúc cơ không lâu tu sĩ, chỉ dựa vào cùng Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ nửa khắc đồng hồ đối chiến, thật sự cũng nhìn không ra quá nhiều thứ đồ vật.

Nhưng Giản Nhược Trần chọn có ý nghĩ của mình, đã gặp nàng chọn trúng hai người, Mạc Tiểu Ngôn nhăn cau mày, Lạc Phàm lại âm thầm gật đầu.

Giản Nhược Trần chọn hai người kia, không phải phản ứng linh mãnh nhất đấy, nhưng là rất dám ra tay đấy.

Người như vậy, điều dạy đi ra, sẽ một bước lên trời, trái lại, cũng chỉ có một vận mệnh, bị đánh cái chết vận mệnh.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 434: Cơ Bản Giống Nhau

Lạc Phàm vậy mà cảm thấy lại một lần nữa hiểu được Giản Nhược Trần, cái gọi là với đội điểm, Giản Nhược Trần chọn lựa như vậy tu sĩ huấn luyện, không phải là không bởi vì tính cách có chỗ tương tượng.

Mạc Tiểu Ngôn chọn lựa hai người tu sĩ liên trung quy trung củ hơn nhiều, hai người phản ứng cũng còn tính linh mẫn, lại cũng không phải trong đó người nổi bật, Lạc Phàm cho rằng, tại Mạc Tiểu Ngôn trong tiềm thức, hay vẫn là hy vọng nàng có thể cùng bình thường tu sĩ giống nhau sinh hoạt.

Cũng mới phát hiện mình cùng Giản Nhược Trần đều không để mắt đến Mạc Tiểu Ngôn tuổi, hơn một trăm tuổi Trúc cơ hậu kỳ nữ tu, còn không có đạo lữ, bên người ngay cả người theo đuổi tựa hồ cũng không có, coi như là lại Tu Tiên giới, cũng là ít đấy.

Khó trách đối với Giản Nhược Trần có nghiêm trọng như thế tham muốn giữ lấy.

Lạc Phàm cũng không kỳ thị kết hôn muộn, mà với tu sĩ ánh mắt nhìn, đã có năm trăm tuổi thọ nguyên, thật sự cũng không cần phải tại hơn mười tuổi thời điểm liền tìm kiếm đạo lữ, nhưng mà cái này tu tiên thế giới chủ yếu là như vậy, nếu như bên người cùng tuổi nữ tu đều có truy cầu, phần lớn đều đã có đạo lữ, như vậy, với tư cách ưu tú lại không người theo đuổi nữ tu, đáy lòng xuất hiện chút ít khác thường cũng bình thường đấy.

Kỳ thật tại bất kỳ một cái nào tu sĩ, kể cả Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần trong mắt, Mạc Tiểu Ngôn đều đầy đủ ưu tú, nhưng đầy đủ ưu tú cũng không có nghĩa là thì có tương xứng đạo lý, huống chi Tu Tiên giới đối với đạo lý yêu cầu lại như vậy nghiêm khắc.

Không chỉ là trên thân thể song tu, còn có thần thức đấy, song phương đối với lẫn nhau đem không có chút nào điểm giấu giếm, chủ yếu nhất phải, nếu như hai người thần thức tu vi chênh lệch quá nhiều, tại thần thức song tu bên trên còn sẽ có không bình quân tồn tại.

Những ý niệm này Lạc Phàm lóe lên cũng đã trôi qua rồi, chính hắn chọn lấy hai cái thoát nhìn vô cùng nhất cương quyết bướng bỉnh đấy.

Hắn ưa thích khiêu chiến, không có gì so với lại để cho đối với chính mình ôm có thành kiến thuyết phục thoải mái hơn được rồi.

Ba người chẳng những muốn huấn luyện chính mình chọn lựa tu sĩ, còn muốn tham dự đối với tất cả tu sĩ huấn luyện.

Tu sĩ bình thường huấn luyện ba canh giờ, nhưng ba người bọn hắn, mỗi ngày ít nhất phải xuất ra sáu canh giờ tại sân huấn luyện lên, còn có chính mình tu sĩ muốn chỉ điểm, như vậy, lưu cho thời gian của mình cũng rất ít rồi.

Mạc Tiểu Ngôn đang cần công việc lu bù lên, nhồi vào thời gian của mình, không đi suy nghĩ nhiều, Giản Nhược Trần nhưng bây giờ là phi thường vô cùng cần có thời gian.

"Ta không rõ các người làm như vậy có ý nghĩa gì." Huyết Sát bình luận nói, "Lại không phải là của mình đệ tử, ngay cả nhà mình tông môn cũng không phải, làm mướn không công."

Giản Nhược Trần trả lời phải: "Không là chuyện gì cũng phải có đặc thù ý nghĩa, cẩn thận nghĩ đến, còn sống ý nghĩa vậy là cái gì? Coi như là

có được vô tận thọ nguyên, có được bài sơn đảo hải lực lượng, vậy cuối cùng đây?"

Huyết Sát không có trả lời thời điểm, Giản Nhược Trần liền nói tiếp: "Kỳ thật tại ý nào đó bên trên mà nói, tiền bối đã có được vô tận thọ nguyên rồi, mà ở mặt khác một loại trên ý nghĩa đến xem, ta, còn có cái thế giới này tất cả tu sĩ, cùng tiền bối tình cảnh hiện tại cũng cơ bản giống nhau.

Bất quá là chúng ta sinh hoạt không gian tương đối hơi lớn, chung quanh tu sĩ đám cũng nhiều chút ít mà thôi."

Huyết Sát lần đầu nghe thế loại ngôn luận, cảm thấy rất đúng vớ vẩn, hẳn cùng bọn họ sao có thể giống nhau đây? Hẳn bị nhốt tại một tắc vuông nơi, ngay cả thân thể của mình đều không có, hành động cũng không tự do.

Có thể lại tưởng tượng, Giản Nhược Trần nói lại tựa hồ rất có đạo lý, hẳn bị nhốt tại Huyền Thiết Mẫu trong đảo, Giản Nhược Trần những tu sĩ này lúc đó chẳng phải bị nhốt trong cái thế giới này, thực bất quá là Đại Thế Giới cùng nhỏ thế giới khác nhau.

Có thể coi là phải Đại Thế Giới nhỏ thế giới khác nhau, làm sao có thể giống nhau đây?

Vì cái gì còn sống, còn sống vì cái gì, hẳn là bên trên cái thế giới phổ biến nhất cũng chưa bao giờ sẽ có duy nhất đáp án vấn đề, nhưng này cái tu tiên trong thế giới, chưa bao giờ sẽ có người nghĩ đến cái này vấn đề.

Giản Nhược Trần thuận miệng vừa nói, lại để cho Huyết Sát suy tư thật lâu.

Làm làm một cái hầu như có vô cùng thọ nguyên, hẳn bây giờ đối với còn sống vì cái gì, thật sự mê mang rồi.

Giản Nhược Trần càng phát ra mà công việc lu bù lên, tuy rằng mỗi ngày đều có thể cùng Mạc Tiểu Ngôn tại Diễn Võ Trường bên trên gặp một lát nữa —— nàng cần quan sát Mạc Tiểu Ngôn đối với tu sĩ huấn luyện, mỗi một vị Trúc cơ tu sĩ phản ứng, trong đầu chỉ định tương ứng phương thức huấn luyện.

Kỳ thật hoàn toàn không dùng đến coi trọng như vậy, nhưng thói quen cho phép, muốn làm cái gì đều muốn hết sức đi làm ý tưởng, làm cho nàng nghiêm túc đối đãi mỗi một việc.

Sau đó nàng còn muốn làm bồi luyện, Lạc Phàm sẽ không cho nàng lười biếng thời gian, trong lúc này, Vương tổng quản còn tự mình đến Bích Vân cốc một lần, ước chừng là vì tránh hiềm nghi, không có đi vào trong cốc, đầu tại bên ngoài cùng Giản Nhược Trần nói chuyện với nhau rồi một hồi.

Cá độ kiếm được đại lượng Linh thạch không thể hoàn toàn lưu thông đến Trịnh quốc cảnh nội, có chút Linh thạch kiếm đưa tới tay rồi, lại không thể mang đi ra, hơn nữa, thật muốn đem kiếm được những thứ này Linh thạch toàn bộ rút ra, những thứ này đều là tam cấp văn minh quốc gia, nói không tốt kinh tế sẽ sụp đổ.

Mà một khi xuất hiện những tình huống này, Trịnh quốc lập tức liền sẽ trở thành tam cấp văn minh quốc gia địch nhân, Linh thạch nhiều hơn nữa, không có có thể giữ vững vị trí Linh thạch tu sĩ, mới phải phiền toái nhất đấy.

Giản Nhược Trần muốn nhưng là Trịnh quốc hiện tại thiếu nhất là cái gì, phải tiến giai đến Nguyên Anh tu sĩ, cùng có thể cung cấp nuôi dưỡng ra Nguyên Anh tu sĩ tài nguyên.

"Vương tổng quản, ta một mực không rõ, chúng ta kết Đan tiền bối khó có thể tiến giai đến Nguyên Anh, thuần túy là bởi vì tài nguyên vẫn

đề?" Vấn đề này khoảng cách Giản Nhược Trần vốn xa xôi, nhưng mà dính đến rồi kinh tế, Giản Nhược Trần hỏi như vậy cũng không tính khác người.

Giản Nhược Trần trong lời nói ý tứ đã là ám chỉ muốn thu tụ tập bảo vật, thích hợp Kết Đan hậu kỳ tiến giai Nguyên Anh kỳ bảo vật, còn có có thể cung cấp nuôi dưỡng Nguyên Anh tu sĩ bảo vật.

"Chúng ta cũng kỳ quái, lẽ ra đồng dạng tu luyện, trả giá đồng dạng thời gian cùng tài nguyên, muốn nói chúng ta Nguyên Anh tu sĩ ít cũng có tình có thể nguyên, thế nào lại là vài thập niên trên trăm năm đều không có một cái nào? Không nói chúng ta Trịnh quốc, toàn bộ tam cấp văn minh quốc gia đều là như thế." Vương tổng quản cũng khó hiểu.

Giản Nhược Trần cũng kỳ quái, trong thức hải, vấn đề giống như trước cũng đã hỏi Huyết Sát, Huyết Sát trả lời cùng Vương tổng quản cơ bản giống nhau: "Bằng không thì như thế nào các người chính là tam cấp văn minh, không phải cấp hai văn minh đây? Chúng ta cấp hai văn minh cũng kinh ngạc lấy, Nguyên Anh, tu thần tu sĩ số lượng cũng không ít, như thế nào Hóa Thần sẽ không nhiều? Rõ ràng Yêu thú hóa hình cũng nhiều, như thế nào đến tu sĩ thì không được?"

Giản Nhược Trần nhớ tới bên trên cái thế giới trò chơi, còn có quan hệ với nhiều duy thế giới lời nói, trước kia nàng đối với những thứ này đều là cười trừ, cho rằng đều là khoa học viễn tưởng, có thể xuyên qua sự tình đều đã có, tu tiên thế giới đều tồn tại, ai có thể khẳng định khoa học viễn tưởng thế giới sẽ không tồn tại đây.

"Có phải hay không là có một phong ấn?" Giản Nhược Trần dùng đúng rồi cái thế giới này từ ngữ, "Có thể hay không tồn tại một cái trận pháp hoặc là phong ấn, để cho chúng ta chỗ thế giới đã bị áp chế, bởi vậy tu sĩ rất khó Kết Đan?"

Vương tổng quản, ta bỗng nhiên có một ý tưởng, không nói Ngưng Anh thất bại, đã nói thành công, sẽ không có phân tích sau bọn họ thành công nguyên nhân? Phải vận khí? Cơ duyên? Vẫn có cần phải có chút điều kiện?"

Giản Nhược Trần cũng chính là ý tưởng đột phát, có lẽ tu sĩ Ngưng Anh không đơn thuần là tu luyện tài nguyên nguyên nhân, còn có chút cần phải điều kiện, chưa phát giác ra nàng liền thói quen mà phân tích.

Đây nếu ở thế giới trước, tại nàng Thế Kỷ cao ốc trong, nàng nhất định đã phân phó đi xuống, ngày hôm sau nàng trên mặt bàn, sẽ có Trịnh quốc tất cả Ngưng Anh tu sĩ tư liệu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 435: Thạch Yêu Uy Lực

Vương tổng quản chuyển hướng rồi về phong ấn vấn đề, lại cùng Giản Nhược Trần thương nghị đây, chính là hỏi thăm như thế nào với Linh thạch trở lại hoàn toàn khống chế kinh tế phương pháp.

Không phải nói Vương tổng quản không hiểu được những thứ này, mà là dĩ vãng tất cả kinh doanh đều là tại Trịnh quốc bên trong, ngẫu nhiên còn đã bị tất cả tông môn ước chế, nói thí dụ như Dược Vương Cốc.

Giản Nhược Trần cho chủ ý cửa hàng sập hàng quá lớn, lớn đến hấn cảm giác không cách nào nắm giữ ở.

Trịnh quốc không thiếu hụt tu sĩ, nhưng tu vi đã cao lại sẽ kinh doanh tu sĩ chỉ còn thiếu rồi.

Nhân tài chính là như vậy, trong đề đoan nhân tài luôn rất nhiều, có thể bỗng nhiên bọn họ liên cần cao đoan kinh tế nhân tài, mà lúc trước, bọn họ cũng không có trọng điểm đào tạo.

"Tất cả tông môn tổng quản thực lực đều đầy đủ, không ngại lại để cho một bộ phận lợi ích, kỳ thật tông môn cường thịnh rồi, Trịnh quốc tự nhiên cũng cường thịnh rồi." Giản Nhược Trần nói.

Vương tổng quản lại lắc đầu, "Nói thì nói như thế, nhưng liền lấy Dược Vương Cốc mà nói, Dược Vương Cốc hầu như khống chế được Trịnh quốc ba thành Linh dược Linh đan mua bán, chính là trước đó lần thứ nhất Chu Tước đường mua không việc đòi tất cả Hỏa hệ cùng Mộc hệ Linh

dược, bất quá cũng là lại để cho Dược Vương Cốc tùy theo đi theo buôn bán lời một số."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, suy nghĩ sau nói: "Tạm thời ta cũng không có đặc biệt tốt chủ ý, không nói đối với toàn bộ tam cấp văn minh quốc gia, chính là đối với Trịnh quốc, ta cũng chỉ là biểu hiện ra thấy điểm này. . ."

Bỗng nhiên trong nội tâm thì có cái người can đảm ý niệm trong đầu.

"Bảo hộ kinh tế, cũng muốn có thực lực, không ngại, chúng ta trọng điểm tại bồi nuôi mình Kết Đan hậu kỳ tu sĩ lên, hoặc là có thể tiến cử khác tam cấp văn minh quốc gia Kết Đan tu sĩ, ký kết cái khế ước, chúng ta bỏ vốn trợ giúp hần tu luyện, hần cũng phải vì chúng ta làm ra mấy thứ gì đó."

Giản Nhược Trần nghĩ đến đúng là kinh tế cường quốc cùng quân sự cường quốc hai điểm này, kinh tế bên trên cường ngành, tự nhiên có thể hấp thu đến nhân tài, trên quân sự cường đại rồi, dĩ nhiên là có thể bảo vệ quốc gia rồi.

Điểm ấy bất luận tại thế giới kia đều giống nhau đấy.

Vương tổng quản hiển nhiên nhận lấy dẫn dắt, vội vàng hàn huyên nữa vài câu, đưa cho Giản Nhược Trần một cái Pháp khí rời đi rồi.

Trở lại tỉnh thất về sau, Giản Nhược Trần mới xem xét Vương tổng quản đưa Pháp khí, dĩ nhiên là một cái Hỏa hệ Linh cây roi, không biết dùng cái gì tế luyện đấy, thật giống như một cái lửa đỏ trường xà, có chút run lên, chính là một chuỗi tia lửa đi ra.

Giản Nhược Trần thích nhất chính là kỳ quái Pháp khí rời, như vậy Pháp khí luôn có thể làm cho nàng xuất hiện ở tay thời điểm có xuất kỳ bất ý cảm giác, lập tức ngay tại trong tỉnh thất rất tốt mà luyện tập một thông, cảm thấy pháp khí này rất là dùng tốt.

Thời gian trôi qua vô cùng nhanh, cùng vậy hai người tu sĩ giao thủ một lần, hai người tu sĩ đều tại Giản Nhược Trần pháp thuật sau chịu điểm vết thương nhẹ, đối với Giản Nhược Trần khinh thường lập tức liền biến mất.

Chỉ có đã giao thủ mới biết được, Giản Nhược Trần cho cảm giác của bọn hắn một chút đều không giống như là Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, toàn bộ hành trình Giản Nhược Trần đều là tại dẫn dắt bọn họ ra tay, lấy một địch hai, còn thành thạo, mà đợi đến lúc Giản Nhược Trần đánh trả thời điểm, bọn họ cơ hồ là luống cuống tay chân.

Giản Nhược Trần hầu như không làm chỉ đạo, chẳng qua là mỗi ngày một canh giờ giao thủ, bắt đầu hai người linh lực căn bản duy trì không được một canh giờ —— Giản Nhược Trần cho phép bọn họ chỉ dùng Pháp khí không sử dụng pháp thuật, nhưng mà Giản Nhược Trần chính mình nhưng có thể với hai chi phi đao dây dưa ở bọn họ Pháp khí, còn có dư lực phóng thích pháp thuật.

Bọn họ hoặc là lại điều khiển pháp thuật đánh trả, hoặc là với pháp thuật ứng đối. Như thế, linh lực tiêu hao liền gia tốc.

Mà trong chiến đấu, như thế nào tiết kiệm linh lực, tốc độ nhanh nhất đánh bại đối thủ mới là trọng yếu nhất.

Giản Nhược Trần quên là ai nói, tốt nhất lão sư chính là chiến đấu, nàng kỳ thật ngoại trừ tại Bích Vân cốc, cũng không có qua làm chiến đấu huấn luyện lão sư kinh nghiệm, nhưng bản năng nàng thật giống như biết phải làm sao mới là tốt nhất, có thể...nhất rất nhanh tăng thực lực lên đấy.

Những tu sĩ này không phải hài đồng, không cần ân cần dạy bảo, bọn họ chỉ cần biết rõ tài nghệ không bằng người, muốn ngay cả sinh mệnh cùng một chỗ đưa mất là được rồi.

Hợp với nhìn vài ngày Giản Nhược Trần phương pháp huấn luyện, Huyết Sát cũng không khỏi không cho rằng loại này phương thức huấn luyện phải hữu hiệu nhất đấy, nhất là Giản Nhược Trần cũng không ngại hai cái này tu sĩ bị thương, mà hầu như mỗi ngày, trên người của bọn hắn đều mang theo tổn thương, Huyết Sát cùng bọn họ tất cả đều tin tưởng, nếu như bọn họ không tận lực, Giản Nhược Trần không ngại để cho bọn họ trọng thương.

Tính mạng ước chừng là sẽ lưu lại đấy, nhưng trọng thương không chỉ là thân thể bị hao tổn, quan trọng nhất là tu vi cũng sẽ cùng theo chịu ảnh hưởng.

Không thể không nói, Giản Nhược Trần chọn lựa tu sĩ rất thích hợp như vậy huấn luyện, tìm đường sống trong cõi chết phương thức, Giản Nhược Trần hay vẫn là mỗi ngày đầu cho bọn hắn lưu có một cái canh giờ, tăng thêm tại sân huấn luyện không thể không lưu lại sáu canh giờ, mỗi ngày, Giản Nhược Trần còn có năm cái canh giờ có thể một chỗ.

Đây năm canh giờ, Giản Nhược Trần dùng bốn canh giờ tu luyện, đồng dạng là tại Tự Linh Trận bên trong, ăn vào Linh đan.

Cách mỗi vài ngày, Giản Nhược Trần cùng với thạch yêu xác định xuống, thạch yêu có cần hay không Linh lực của nàng, thạch yêu hay vẫn là như vậy động ở cổ tay của nàng lên, không chú ý sẽ cho rằng chỉ là một cái trữ vật vòng tay.

Thạch yêu hầu như đều là không có phản ứng, nhưng mà tại một lần lúc tu luyện, Giản Nhược Trần phát hiện thạch yêu có chút rục rịch, nhưng cũng chỉ là rục rịch.

Nàng không phải rất rõ ràng, thạch yêu rõ ràng cần Linh lực của nàng, lại tại sao phải cự tuyệt, nghĩ đến là bởi vì chính mình câu kia cần linh lực tiến giai?

Giản Nhược Trần tính toán sau chính mình tốc độ tu luyện, cảm thấy thạch yêu theo nàng ly khai Cửu Khúc động cũng coi như ủy khuất, với tư cách cung cấp nuôi dưỡng người, có trách nhiệm có nghĩa vụ không từ chối thạch yêu chịu đói, chẳng qua là đem chính mình vất vả khổ cực tu luyện linh lực lại buông tha cho mất, trong nội tâm cũng thật là không nỡ bỏ.

Nhưng ở tiếp theo lúc tu luyện, hay vẫn là chủ động đem chảy qua đến phần tay linh lực hướng thạch yêu đưa qua.

Được phép đói bụng đến phải hung ác rồi, hoặc là nhịn không được hấp dẫn, hoặc là bởi vì Giản Nhược Trần trực tiếp đưa cho thạch yêu linh lực lượng, luyện hóa linh lực bỗng nhiên giống như thủy triều hướng thạch yêu dũng mãnh lao tới.

Vốn muốn hai canh giờ mới hấp thu hết được lực, vậy mà tại một phút đồng hồ bên trong liền chuyển hóa làm bản thân linh lực bị thạch yêu hấp thu.

Cũng may Giản Nhược Trần phản ứng nhanh chóng, tại được lực tiếp cận biến mất thời điểm, lại phục dụng năm hạt Linh đan.

Hôm nay bốn canh giờ, Giản Nhược Trần đều quên chính mình phục dụng bao nhiêu Linh đan, nàng chưa từng có thử qua tốc độ như vậy hấp thu được lực —— nàng ngược là muốn ném thử, thế nhưng được có năng lực như thế.

Như thế, nàng cũng cảm giác nàng thật sự chỉ là một cái chuyển đổi khí, thông qua thân thể của mình, tu vi, kinh mạch, đem Linh được bên trong năm hệ linh khí chuyển hóa làm năm hệ linh lực, sau đó bị thạch yêu hấp thu.

Nàng cũng mới biết được, hóa ra Linh đan được lực thân thể cũng có thể nhanh như vậy hấp thu, điều kiện là, có thạch yêu hỗ trợ.

Thạch yêu giống như là cái phễu giống nhau, nàng hấp thu bao nhiêu được lực linh khí, đều bị sót xuống đi tới, bị thạch yêu hấp thu hết.

Tại cuối cùng thời gian tu luyện sau khi chấm dứt, Giản Nhược Trần lại vẫn có thể đối xuống, thạch yêu hấp thu hết nàng nửa tháng tu luyện ra được linh lực, hay vẫn là hấp thu Linh dược, tại Tụ Linh Trận bên trong hấp thu linh lực.

Bất quá chính thức tính toán ra, cũng chính là nàng không ngủ không nghỉ tu luyện một ngày rưỡi linh lực, không coi là nhiều.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 437: Tà Tu Định Nghĩa

*Nhảy số chương, nội dung liền mạch

Nhưng sự thật chính là, ai cũng không biết Giản Nhược Trần linh lực cực hạn, chưa từng có gặp qua nàng tại sân huấn luyện bên trên linh lực hao hết thời điểm, đương nhiên, Giản Nhược Trần cũng sẽ phục dụng Linh đan bổ sung linh lực đấy.

Đuổi rồi ba người tu sĩ, Giản Nhược Trần mới có thời gian trả lời Huyết Sát: "Về tà tu định nghĩa là cái gì?"

"Tất cả vi phạm đại đa số tu sĩ bình thường ý nguyện phương thức tu luyện, thu hoạch tu vi, thọ nguyên đấy, đều có thể gọi là tà tu."

Nói câu này về sau, cảm thấy với Giản Nhược Trần tư duy khó có thể lý giải, lại bổ sung: "Ví dụ như Mạc Tiểu Ngôn, một khi nàng bắt đầu tế luyện người rồi, cái kia chính là tà tu rồi, tu sĩ quy củ, không thể với tu sĩ thân thể là tu luyện tài liệu."

Giản Nhược Trần tỏ vẻ lý giải nói: "Liên là có thể giết người, nhưng không thể giết về sau lợi dụng tu sĩ thân thể tăng lên thực lực của mình."

Huyết Sát nói: "Không sai."

"Đạo lý phải như thế, giống như lại đói khát, thà rằng chết đói, cũng không có thể với một người khác thân thể là thức ăn vật, dù là người này đã chết mất. Thế tục công ước." Giản Nhược Trần nói.

"Ồ, đây đến. . . Không cần a." Huyết Sát không phải rất đồng ý mà nói.

"Đó là đối với phạm nhân yêu cầu a, tu sĩ chúng ta, liền là có thể với Yêu thú thân thể là tu luyện tài liệu, trái lại, Yêu thú cũng với tu sĩ thân thể tăng lên tu vi của mình, như vậy cách làm cũng không vi phạm tu sĩ nguyên tắc, nhưng đồng loại không được giúp nhau tế luyện, liền phải bởi vì chúng ta là tu sĩ, không phải Yêu thú."

Nói những điều này thời điểm, mặt khác ba người Trúc Cơ tu sĩ chạy tới Diễn Võ Trường rồi, Giản Nhược Trần nuốt hạt Linh đan, nhưng là ở trước mặt người ngoài, cũng không muốn thạch yêu trợ giúp luyện hóa.

"Kỳ thật, sau lưng cũng nhất định có tu sĩ làm lấy như thế hoạt động, có đầy đủ lợi ích, sẽ có phạm tội." Giản Nhược Trần đã xong về tà tu thảo luận.

Nàng đối với chính mình có thể hay không trở thành tà tu chẳng thêm ngó tới, cũng sẽ không với cái thế giới này bình phán tiêu chuẩn định nghĩa tà tu.

Mỗi ba ngày, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn, Lạc Phạm ba người còn muốn tại một ngày huấn luyện sau khi chấm dứt đụng cái đầu, đem ba ngày huấn luyện thành quả giúp nhau câu thông xuống, đồng tiến đi cải tiến.

Bọn họ đã cải tiến qua một lần rồi, chính là Giản Nhược Trần lại huấn luyện qua tu sĩ, còn muốn quay trở lại cùng Mạc Tiểu Ngôn lại đối chiến, mà Giản Nhược Trần tại trong khi huấn luyện, cũng chỉ có thể là mà đã dạy hẳn đám đoàn đội tác chiến.

Cái này không phải rất dễ dàng, hi sinh chính mình thành toàn người khác sự tình, tại tu sĩ mà nói phải tuyệt không khả năng đấy, không có tu sĩ

chịu kính dâng ra tính mạng của mình đấy, như vậy muốn đã dạy hẳn đám phối hợp với nhau, ít nhất phải làm được biết mình biết người phối hợp.

Ở thế giới trước, Lạc Phàm chỗ trong quân đội loại này phối hợp phải thường thấy nhất đấy, mọi người lẫn nhau tín nhiệm, sẽ không tại chiến hữu trước mặt bảo tồn thực lực.

Nhưng mà ở chỗ này cũng rất khó khăn, các tu sĩ bảo tồn thực lực của chính mình đã trở thành thói quen, tại điểm này lên, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đã làm được nhập gia tùy tục.

Nhưng cũng không phải không có thể giải quyết đấy, nói thí dụ như năm hệ pháp thuật phối hợp với nhau, tại lúc huấn luyện, Giản Nhược Trần một mực chú ý đến điểm ấy, nàng một người hoàn mỹ mà diễn dịch năm người Trúc Cơ tu sĩ phối hợp.

Bắt đầu gặp mặt, Mạc Tiểu Ngôn nói được rất ít cũng rất đơn giản, đối với nàng chịu tới đây huấn luyện những cái kia Trúc cơ tu sĩ, mình cũng nói không rõ là cái gì thái độ.

Nguyên bản tại trước đó lần thứ nhất trong khi huấn luyện, cùng hẳn nói là hỗ trợ, không bằng nói là thú vị, hậu kỳ càng là vì cùng Phạm An Quý phân cao thấp, khi dễ khi dễ hẳn.

Nhưng lúc này đây đây, nàng nói không tốt là có ý gì, hỗ trợ chứ hay vẫn là vì tìm được lúc trước cái chủng loại kia vui vẻ?

Cũng không có tìm được, thậm chí tại mỗi ngày gần ngủ thời gian nghỉ ngơi bên trong, nàng cũng rất khó bình ổn tinh thần tu luyện, càng nhiều nữa thời điểm sẽ dựa vào tinh luyện Linh dược giết thời gian.

Nàng phát hiện nàng có thể an tâm luyện đan, cũng có thể tự hỏi chế phù phương diện sự tình, duy chỉ có không thể tu luyện, không thể đơn thuần với tăng lên tu vi làm mục đích tu luyện.

Đường như trong tiềm thức nàng e ngại tu vi của mình tăng lên.

Ý thức được điểm này về sau, Mạc Tiểu Ngôn càng thêm không cách nào tu luyện, nàng không biết mình tại sao phải xuất hiện ý nghĩ như vậy, nàng rõ ràng còn là muốn độc chiếm Giản Nhược Trần, đem nàng luyện chế thành trong đó một viên Nội Đan.

Có thể nàng cũng phát hiện, nàng cùng Giản Nhược Trần giữa giống như xuất hiện một đạo thật sâu cái hào rộng, nàng nhớ lại lúc trước cùng Giản Nhược Trần chung đụng vui sướng, thế nhưng là từ Cửu Khúc động về sau, nàng cũng tìm không được nữa cái loại cảm giác này rồi, chỉ có trong nội tâm còn có luyện hóa Giản Nhược Trần chấp niệm.

Rất nhanh thời gian đã trôi qua rồi một tháng, trong một tháng này, ba người ở giữa nói chuyện với nhau toàn cục hạn tại huấn luyện trong sự tình, đối với mấy cái này Trúc cơ tu sĩ huấn luyện, đã gia tăng rồi đấu đối kháng.

Lạc Phàm định ra quy tắc rất tàn khốc, pháp thuật đối kháng, chiến bại một phương muốn tại kế tiếp trong một tháng làm người thắng nô bộc.

Những thứ này Trúc cơ tu sĩ, hơn phân nửa tại Luyện Khí Kỳ thời điểm đã làm Trúc cơ tu sĩ nô bộc đấy, nhưng lại không có cho đồng tu là tu sĩ làm nô bộc thời điểm, nghe nói Lạc Phàm quy tắc này thời điểm, sắc mặt đều thật không tốt.

Nhưng cơ hội là bình quân đấy, bọn họ trải qua đây hơn một tháng huấn luyện, bản thân năng lực chiến đấu tất cả đều tăng lên, bởi vì cũng đều không cam lòng, rút thăm xác định đối thủ về sau, đều căn rằng ghen lấy một cỗ nổi giận.

Kỳ thật thật sự làm nô bộc, cũng không có cái gì đặc biệt sự tình khác làm, thất bại còn dễ nói, nô bộc thanh danh thật sự quá không tốt.

Lạc Phàm loại này quy tắc chế định xuống, những thứ này tham dự huấn luyện Trúc cơ tu sĩ lập tức liền không làm, giữa bọn họ lẫn nhau là không có độ sức qua, có thể lẫn nhau thực lực có một bộ phận hay vẫn là giúp nhau hiểu rõ, ai cũng không dám nói rút thăm kết quả chính mình liền nhất định sẽ thắng lợi đấy.

Lạc Phàm đối đãi loại này không phục rất có kinh nghiệm, nhớ ngày đó, hẳn cũng là từ nơi này loại không phục không làm tới.

Một câu nói: Mặc kệ có thể, rời khỏi huấn luyện thì tốt rồi. Lại để cho hơn phân nửa tu sĩ im lặng.

Nhưng còn có tu sĩ ý đồ giảng đạo lý, thua có thể tăng lớn huấn luyện, vì cái gì không nên làm nô bộc đây? Bọn họ đều là cùng cấp tu sĩ, làm như vậy, sẽ sinh ra Tâm Ma.

Lạc Phàm hay vẫn là câu nói kia: Mặc kệ có thể, rời khỏi huấn luyện tốt rồi.

Tiếp theo lại cho thứ hai đề nghị: Đều là cùng cấp tu sĩ, cũng có thể chủ động chọn lựa đối thủ, ví dụ như hắc và Giản Nhược Trần.

Nói đùa gì vậy, mọi người cùng Giản Nhược Trần giao thủ thời điểm, đều là ba người tu sĩ đối với Giản Nhược Trần một cái, Giản Nhược Trần hay vẫn là thành thạo, một chọi một, làm sao có thể?

Đối với Lạc Phàm? Đối với bọn họ giáo chủ quan? Đầu tiên trên tâm lý đã thua.

Lạc Phàm đối với những tu sĩ này huấn luyện chỉ dùng để tâm, nhưng thật muốn bị giơ lên, hẳn sẽ không để ý, hẳn tình nguyện chiêu chút ít tin phục hẳn tu sĩ, từ trụ cột làm lên.

Cũng không phải là không được, Lục hoàng tử tuy rằng không phải Thái tử rồi, có thể thế lực còn đang, Trịnh quốc mấy chỗ thành trấn phàm nhân tuyển chọn cũng đã bắt đầu rồi, Diệp Phi cũng đã đáp ứng, tại một vòng mới Linh căn khảo thí ở bên trong, sẽ cho hắn đưa tới đây một đám có Linh căn còn không có tu luyện.

Những thứ này một tờ giấy trắng dự bị tu sĩ, mới phải Lạc Phàm cần nhất đấy, vì thế hắn đã có sơ bộ kế hoạch, những thứ này Trúc cơ tu sĩ thực muốn đi, Lạc Phàm tuyệt không chú ý.

Nhưng cuối cùng cũng chỉ là kháng nghị rồi một hồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 439: Thần Thức Ẩn Ký

"Ta cảm thấy được Mạc tiên tử hiện tại có chút suy nghĩ minh bạch." Tìm thời gian, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần nói.

"Ta còn là ưa thích trước kia Mạc Tiểu Ngôn, ngây thơ trong mang theo giáo hoạt, có một chút như vậy điểm không coi ai ra gì cùng không ai bì nổi, nhưng vẫn là bằng phẳng đấy, ưa thích liền là ưa thích, không thích chính là không thích.

Hiện tại nàng thay đổi hoàn toàn, chẳng những học xong suy nghĩ, còn lòng dạ sâu đậm, Giản tổng tài, đem người một cái ngây thơ đáng yêu tiểu cô nương biến thành bụng hắc lão bà."

Lạc Phàm đối với Mạc Tiểu Ngôn hình dung thật sự nửa điểm không kém, bây giờ Mạc Tiểu Ngôn chẳng những là biểu lộ lên, chính là lời nói cử chỉ càng ngày càng gần sát Giản Nhược Trần —— Giản Nhược Trần vẫn cho rằng nàng cũng coi như lão bà rồi, ở thế giới trước, nàng cái này tuổi chưa lập gia đình nữ tính sớm sớm đã bị đánh lên rồi lão bà nhãn hiệu.

Đương nhiên, Giản Nhược Trần trong cái thế giới này tuổi không lớn lắm, phải rất trẻ tuổi nhất nữ tu, nhưng không ngại tâm lý của nàng, nàng chưa bao giờ đem chính mình cho rằng tiểu cô nương đối đãi.

"Ta thừa nhận có vấn đề của ta, bất quá, Tiểu Ngôn nghĩ thông suốt về sau, nhất định sẽ không còn cái dạng này đấy." Giản Nhược Trần nói.

Lạc Phàm nói: "Không sai biệt lắm nhanh nghĩ thông suốt, ngày hôm qua ta hỏi qua giáp Mộc tiền bối, giáp Mộc tiền bối nói Mạc tiên tử một

tháng này trống không thời gian chưa từng có tu luyện qua, một chỗ thời điểm hoặc là suy nghĩ, hoặc là chính là tinh luyện Linh dược.

Ta đoán, trong nội tâm nàng đã có quyết định, chính là không muốn thừa nhận, nàng sẽ không đem người luyện thành cái gì Nội Đan đấy, nhưng mà chính nàng còn không biết."

Giản Nhược Trần chú ý điểm bị mang lệch sau: "Giáp Mộc tiền bối làm sao mà biết được? Tiểu Ngôn một chỗ thời điểm, không có bố trí xuống cấm chế?"

"Ách, " Lạc Phàm thoáng có chút lúng túng, lại ho khan sau nói ra, "Người biết có loại thần thức ẩn ký a, chính là đem thần trí của mình làm thành ẩn ký ở lại tu sĩ trên người, trên quần áo đồ trang sức bên trên gì gì đó cũng có thể, như vậy liền có thể biết vậy người tu sĩ nhất cử nhất động rồi."

Giản Nhược Trần con mắt mở to chút ít: "Giáp Mộc tiền bối tại Tiểu Ngôn trên người để lại thần thức ẩn ký?"

"Cái kia, hẳn không phải hộ vệ của người sao, chung quy phải biết rằng an toàn của người đấy, ta cảm thấy được giáp Mộc tiền bối cũng sẽ không nhìn trộm một nữ hài tử việc riêng tư, có lẽ liền là. . ." Lạc Phàm nói như vậy lấy, cũng biết không thực tế.

Cái này thần thức ẩn ký liền tương đương với tu sĩ mặt khác một con mắt, cái này con mắt ngay tại Mạc Tiểu Ngôn bên người, nói phải sẽ không nhìn trộm việc riêng tư, vậy cũng phải Mạc Tiểu Ngôn không có việc riêng tư có thể bị dòm ngó.

Dù sao Mạc Tiểu Ngôn phải nữ tu, Giáp Mộc phải nam tu, làm như vậy, có chút chẳng nhiều cái cùng thời nghi.

Giản Nhược Trần chợt nhớ tới trở lại một cái khác vấn đề, hồ nghi nói: "Lạc đạo hữu, giáp Mộc tiền bối không có ở trên người ta cũng lưu lại cái gì thần thức ấn ký a."

Lạc Phàm sững sờ, vẫn không trả lời, Huyết Sát đã khí cấp bại phôi nói: "Người cho ta phải trang trí sao, một cái Kết Đan trung kỳ tu sĩ mà thôi, nếu có thể tại trên người của người lưu lại thần thức ấn ký không bị ta phát hiện, ta còn là một Nguyên Anh tu sĩ. . . Nguyên Thần chứ "

Giản Nhược Trần bị Huyết Sát thanh âm chấn động có chút da đầu run lên, bỗng nhiên cũng nghĩ đến một cái khác vấn đề, Huyết Sát sống nhờ tại Huyền Thiết Mẫu trên đao, Huyền Thiết Mẫu đao ngay tại trên tóc của nàng, nói đến nhất cử nhất động của nàng Huyết Sát cũng toàn bộ cũng biết đấy.

May mắn nàng không có gì việc riêng tư việc cần hoàn thành, may mắn từ Trúc cơ về sau, rất việc riêng tư sự tình chính là phục dụng Linh đan, ngay cả sinh lý vấn đề đều không tồn tại.

Giản Nhược Trần vỗ vỗ đầu của mình, cảm thấy sau khi trở về cùng với Huyết Sát nói chuyện, có lẽ xin hãn ở tại trữ vật trong vòng tay, có thể lại cảm thấy lại để cho một cái Nguyên Thần ở tại trữ vật vòng tay bên trong có chút ít vô nhân đạo.

Lạc Phàm chưa phát giác ra cũng có chút không có ý tứ, nói: "Đoán chừng không có, nếu là hộ vệ của người rồi, lưu lại thần thức ấn ký sẽ nói cho người biết đấy, bằng không thì vượt qua."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, nhưng là yên tâm Huyết Sát mà nói, lúc này mới chuyển tới Mạc Tiểu Ngôn trên người, "Tiểu Ngôn nói như thế nào cũng là nữ hài tử, như vậy phóng cái thần thức ấn ký không được tốt đấy."

Lạc Phàm nhún nhún vai nói: "Không phải là vì người sao."

Huyết Sát tại trong thức hải "Xùy" rồi một tiếng: "Đối trá."

Giản Nhược Trần đối với Huyết Sát không phản bác được, đối với Lạc Phàm cũng nói không nên lời cái gì, hai người ngồi nhìn nhau một hồi, Giản Nhược Trần nói: "Hiện tại Tiểu Ngôn cũng trốn tránh ta, cũng là bề bộn, tìm không thấy thời cơ thích hợp hảo hảo tâm sự."

Lạc Phàm cũng nói: "Kế tiếp các người phải làm sự tình tự ít đi rồi ít nhất một nửa, thời gian của mình cũng nhiều điểm."

Giản Nhược Trần cũng gật gật đầu, nhưng cũng biết thời gian hơn nhiều, không hẳn như vậy thì có thảo luận cơ hội.

"Còn có chuyện này, Phạm An Quý bề quan một mực không có xuất quan biết." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Mấy ngày hôm trước Vương tổng quản tìm ta, không có đề cập Thiên Đạo Tông sự tình, ứng với tiền bối tìm người rồi hả?"

"Vâng." Lạc Phàm thở dài, "Phạm An Tâm vẫn lạc tin tức đã đưa về tông môn rồi, nội tình không có giấu giếm, liền tông chủ cùng Phạm Đường chủ biết rõ, bên kia phản ứng không có truyền về, nhưng mà nhận được tin tức phải Phạm Đường chủ cũng bề quan."

"Giam lỏng?" Giản Nhược Trần dò hỏi.

"Khả năng a, cái này tạm thời không biết." Lạc Phàm cũng rất vò đầu, "Đó có thể thấy được đúng rồi tông môn đối với người ta coi trọng trình độ vượt qua Luyện Khí đường Đường chủ."

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, "Đoán chừng hay vẫn là đánh chủ ý của người, muốn người làm tông chủ rồi."

Lạc Phàm lắc đầu, "Tạm thời khả năng không lớn, quản lý tông môn không đơn thuần là tu vi thăng chức có thể làm rồi đấy, so với, người thích hợp hơn, tin tưởng bọn họ cũng cho rằng như vậy đấy."

Ta cảm thấy được tông môn cũng đang do dự, một phương diện, Phạm Đường chủ càng vất vả công lao càng lớn, một phương diện khác, lại cùng người thế như nước lửa, người bây giờ mặt ngoài phải một cái vừa Trúc cơ nhỏ tu sĩ, có thể sau lưng có Lục hoàng tử cùng Nhị hoàng tử ủng hộ, cũng chẳng khác nào có hoàng thất ủng hộ.

Hiện tại người đang ở đây Dược Vương Cốc bên trong, trên danh nghĩa là bề quan, bị Mạc tiên tử cưỡng ép, trên thực tế cũng tương đương đã có Dược Vương Cốc hậu trường, Dược Vương Cốc hiện tại so với bất luận kẻ nào đều sợ người có một sơ xuất, dù sao, ai cũng không muốn chính thức cùng hoàng thất đối kháng bên trên."

Giản Nhược Trần cũng gật gật đầu.

"Giản tổng tài chính là Giản tổng tài, làm lên sự tình trở lại tầng tầng bố phòng, cẩn thận chặt chẽ, hiện tại nhớ tới, người làm mỗi chuyện đều có thâm ý, chỉ cần tại bên cạnh người chuyện đã xảy ra, cái đó một kiện đều có thể bị người lợi dụng."

Rõ ràng là đối với người không có lợi, đều có thể trái lại, cho dù là Mạc Tiểu Ngôn chuyện như vậy." Lạc Phàm có chút thốn thức.

"Chính là suy nghĩ nhiều điểm, còn có cũng là cơ duyên." Giản Nhược Trần lắc đầu, không muốn nhiều nói mình.

"Hiện tại đây có một vấn đề, chính là Phạm gia thu xếp, Phạm An Quý cùng Phạm Trường Lợi." Lạc Phàm đổi dùng thần thức truyền âm, dù là Giáp Mộc khả năng không lớn nghe lén, hẳn cũng không muốn mạo hiểm, hơn nữa hẳn cũng phát hiện, Giản Nhược Trần tại nói chuyện với nhau thời

điểm có ý thức tránh đi chút ít vấn đề, mà tránh đi đấy, đúng là hấn dám chỉ có một chỗ thời điểm mới có thể nói thoải mái đấy.

Giản Nhược Trần không chỉ có là tránh đi Giáp Mộc khả năng có dò xét, còn giống như muốn tránh đi ai.

Ai đó? Thạch yêu?

Lạc Phàm híp mắt mắt hí con người, cùng dĩ vãng giống nhau nhìn xem Giản Nhược Trần, hấn không nghĩ ra Giản Nhược Trần huy muốn tránh đi đúng rồi ai, nhưng mà thần thức truyền âm có khả năng lại để cho hấn giải điểm này.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 440: Quan Hệ Phức Tạp

"Phạm An Quý đang bế quan, tại ngoài hoàng thành Thiên Đạo Tông nơi đóng quân, Phạm Trường Lợi cũng đang bế quan, tại Thiên Đạo Tông bên trong, tông môn thái độ không rõ, nhưng ứng với tiên bối ý tứ rất rõ ràng, đang giúp chúng ta nhìn xem Phạm An Quý."

Nhắc tới Phạm An Quý, Lạc Phàm cũng có được thật sâu bất đắc dĩ.

Hắn và Phạm An Quý xem như khó được giao tình, Bích Vân cốt từ thành lập, Phạm An Quý sẽ tới hỗ trợ, tuy nói là hướng về phía Giản Nhược Trần, nhưng phần này tâm ý hắn là dẫn.

Về sau kết giao ở bên trong, uống chung qua mấy lần rượu, cũng cùng một chỗ tán gẫu qua ngày, cũng dần dần khi hắn làm bằng hữu, đáng tiếc cũng bởi vì Phạm An Tâm, coi như là trong chính trị khác nhau, để cho bọn họ phân ròi hai phe cánh, không cách nào nữa cùng lúc trước bình thường ở chung.

Hắn trong lòng vẫn là rất tiếc hận đấy, nhưng nếu cùng Giản Nhược Trần so sánh với, hắn vẫn không do dự chút nào lựa chọn Giản Nhược Trần.

"Ta cũng không biết làm như thế nào đối mặt Phạm đạo hữu." Giản Nhược Trần cũng có chút đau đầu, nàng cùng Phạm An Quý giữa không thể nghi ngờ là có thâm hận tình hữu nghị đấy, nhưng đồng thời cũng là cừu nhân, Phạm An Tâm chết ở trong tay của nàng, còn đối với giết chết Phạm An Tâm, Giản Nhược Trần căn bản cũng không có tiếc nuối.

"Ta cũng không biết có thể hay không hóa giải." Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Không phải ý tứ này, ta cảm thấy được tông môn là ám chỉ chúng ta, nếu như chúng ta có ý nghĩ này, tông môn sẽ thay chúng ta giết Phạm Đường chủ cùng Phạm đạo hữu, ta nghĩ, Phạm đạo hữu coi như là thật không ngờ, Phạm Đường chủ nên cũng nghĩ đến." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần cũng chẳng suy nghĩ gì nữa tin tức này, chẳng qua là nghe Lạc Phàm nói như vậy, mới chợt nhớ tới, Phạm Trường Lợi là hãn trên danh nghĩa đích sư tôn, Lạc Phàm phải Phạm Trường Lợi đệ tử thân truyền, tuy rằng, Phạm Trường Lợi khả năng còn không có cơ hội tự mình chỉ điểm qua Lạc Phàm.

"Người là Phạm Đường chủ đệ tử thân truyền, như là. . ." Giản Nhược Trần nhăn cau mày.

"Ta là như vậy phỏng đoán, hiện tại ta cũng thật khó khăn, tại đạo lý lên, Phạm An Tâm có tất sát lý do, thế nhưng là tại tình lý lên, Cửu Khúc động bên trong ta liền không đếm xỉa đến rồi, sau khi đi ra, lại cùng người vị này vốn nên làm cừu nhân tu sĩ tương giao rất thân."

Lạc Phàm cười khổ, "Tại cái gì xem ra, nhân phẩm của ta đều cũng có vấn đề, ta như thế nào cũng là Phạm Đường chủ đệ tử thân truyền, Phạm An Tâm phải sư tỷ của ta, ta lại làm loại chuyện này."

Giản Nhược Trần cũng cười khổ, hôm nay mấy người bọn hãn quan hệ phức tạp đến nói không rõ trình độ, bề ngoài giống như hết thầy căn nguyên đều tại nàng.

Lạc Phàm nói tiếp: "Ta cảm thấy được, tông môn đang nhìn, nhưng mà hay vẫn là khuynh hướng người, cũng chính là khuynh hướng hoàng thất, dù sao, một cái là Đường chủ, một cái là hoàng thất."

"Hay là trước phóng phóng a." Giản Nhược Trần nói.

Lạc Phàm gật đầu, sau đó nói: "Gần nhất, có mấy lời giống như bất tiện nói?"

Giản Nhược Trần biết rõ Lạc Phàm cảm giác được Huyết Sát tồn tại, đương nhiên không phải biết rõ Huyết Sát, mà là biết rõ bên người nàng có bất tiện thời điểm, lên đường: "Xem như thế đi, có mấy lời liền thần thức thảo luận."

"Sẽ không đối với người không an toàn?" Lạc Phàm thần sắc không thay đổi, nhưng mà ân cần tại trong lời nói rất rõ ràng.

"Tạm thời là đầu mới có lợi không có chỗ xấu." Giản Nhược Trần cũng là vì lại để cho Lạc Phàm yên tâm.

"Vậy là tốt rồi." Lạc Phàm quả nhiên không lại đề lên rồi.

Trước khi đi, Giản Nhược Trần còn dặn dò Lạc Phàm một câu, mau chóng lại để cho Giáp Mộc rút về thần thức ấn ký, Lạc Phàm đã đáp ứng.

"Đối trá." Tại Giản Nhược Trần một chỗ thời điểm, Huyết Sát không cam lòng mà lại nói.

"Đối với Mạc Tiểu Ngôn?" Giản Nhược Trần một ngày cũng không có trả lời Huyết Sát câu hỏi, cũng hiểu được nên cùng Huyết Sát trao đổi vài câu.

"Hừ, cái loại này thần thức ấn ký theo dõi phải bình thường, Mạc Tiểu Ngôn đệ nhất thiên đến nơi đây nhìn thấy Giáp Mộc thời điểm, đã bị ấn ký lên, ta là nói các người về sau nói chuyện với nhau, đối với Phạm gia, nên trăm thảo trừ căn, tuyệt hậu hoạn." Huyết Sát nói.

Giản Nhược Trần cũng sầu muộn, lại không tán thành Huyết Sát ý kiến.

"Phạm An Tâm trừng phạt đúng tội, Phạm đạo hữu cùng ta trở mặt thành thù cũng không có sai, Phạm Đường chủ phải báo giết nữ chi kẻ thù, cũng không có sai, nhưng ta nếu mượn đao giết người, đem vốn không có tội giết chết, ta sẽ lương tâm bất an." Giản Nhược Trần nói.

"Lương tâm? Tu sĩ còn muốn có lương tâm?" Huyết Sát cười khẩy nói: "Đợi người bị Phạm Trường Lợi một chương đánh chết về sau, đã biết rõ lương tâm là cái gì rồi, ta chờ người đến lúc đó Nguyên Thần bất diệt, cũng ở đến ta đây cái Huyền Thiết Mẫu trong đao, ngày ngày hồi hận dày vò, yên tâm, nhìn tại người coi như đối xử tử tế phần của ta lên, đến lúc đó ta sẽ không nuốt vào rồi nguyên thần của người đấy."

Giản Nhược Trần không để ý đến Huyết Sát mỉa mai, không phải một cái thế giới, tam quan không hợp thật là bình thường, nàng muốn đứng rồi mặt khác vấn đề.

"Tiền bối, Phạm An Tâm mẫu thân cái loại này tình huống, người có thể có biện pháp làm cho nàng khôi phục?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Cái gì? Người chuẩn bị. . . Ồ, cũng là thật tốt phương pháp, người nếu để cho người nữ kia tu thoát ly khổ hải, coi như là hoàn thành Phạm An Tâm tâm nguyện, Phạm gia thiếu nợ người một cái sâu sắc tình, tuy rằng triệt tiêu không được giết nữ chi kẻ thù, nhưng giữa các người kẻ thù có thể hóa giải.

Ít nhất, Phạm Trường Lợi cùng Phạm An Quý cũng sẽ không đuổi giết người đấy, đương nhiên, Phạm An Quý dạng như vậy cũng giết không được người, tiếp qua cái vài thập niên, Phạm Trường Lợi cũng không phải là đối thủ của người rồi, đợi đến lúc người đưa bọn chúng xa xa mà bỏ tại sau

lưng, ha ha, khi đó cừu nhân của người đem lượt thiên hạ, cũng không kém hai người bọn họ rồi."

Giản Nhược Trần im lặng, có thể mảnh tường tượng, Huyết Sát nói được hoàn toàn không sai, một khi đứng ở vị trí khác nhau, đối với cừu nhân cách nhìn cũng lại bất đồng, dựa theo tốc độ bây giờ tu luyện, bốn năm năm bên trong nàng có thể tu luyện tới Trúc cơ hậu kỳ đỉnh phong, đợi đến lúc Kết Đan về sau, sợ là Kết Đan tu sĩ ở bên trong, nàng đã là chưa có địch thủ rồi.

"Nói đúng là có biện pháp rồi hả?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Ta cho người biết, đối với ta có chỗ tốt gì?" Huyết Sát chuyện bỗng nhiên biến đổi.

Giản Nhược Trần bó tay rồi một hồi nói: "Ta không phải kế ược của người chủ nhân chứ như thế nào, muốn kế ược nô bộc làm chút ít sự tình, còn có cò kè mặc cả hay sao? Ta phải không phải ký kết giả kế ược?"

Giản Nhược Trần ngữ khí thực đang không có vênh váo hung hăng, cũng thật sự chẳng qua là tỏ vẻ đối với kế ược hoài nghi, Huyết Sát vốn đã muốn nổi trận lôi đình rồi, có thể lại không thể không trầm mặc xuống.

Hắn càng ngày càng cảm giác được tại Giản Nhược Trần trước mặt vô lực, Giản Nhược Trần thì có bốn sự kia, vô thanh vô tức một hai câu, liền đem chọc giận gần chết.

"Người muốn cái gì chỗ tốt?" Giản Nhược Trần hỏi tiếp.

Huyết Sát im lặng, đúng vậy, hắn nghĩ muốn cái gì chỗ tốt? Tự do chứ hắn đã sớm đã mất đi tự do, chính là Giản Nhược Trần cho hắn tự do, hắn cũng không có chỗ để đi.

Thân thể chứ hắn đã không chuẩn bị đoạt xá năng lực?

Thoát khỏi khế ước? Huyết Sát tin tưởng Giản Nhược Trần sẽ lập tức vứt bỏ Huyền Thiết Mẫu đao đấy, hoặc là đem Huyền Thiết Mẫu đao vĩnh viễn đặt ở trữ vật vòng tay bên trong, chờ đợi hắn chỉ có thể là càng ngày càng dài dòng buồn chán suy yếu thời gian, thẳng đến chính thức mà biến mất.

Hắn chỗ tốt gì cũng muốn không đến, vô luận như thế nào, đều không có so với hiện tại tốt hơn hoàn cảnh rồi.

"Ta suy nghĩ." Huyết Sát cũng không nói gì là muốn cái gì, nhưng hắn cùng Giản Nhược Trần cũng biết, Huyết Sát chỉ là thế nào trợ giúp Phạm An Tâm mẫu thân.

Giản Nhược Trần đều muốn an ủi Huyết Sát vài câu, có thể moi ruột gan mà nghĩ, cũng tìm không thấy phù hợp ngôn ngữ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 441: Không Công Bằng

Thời gian rất nhanh mà đi qua, đảo mắt ba tháng liền đi tới, Giản Nhược Trần còn không có tìm được cùng Mạc Tiểu Ngôn nói chuyện với nhau thời gian.

Giản Nhược Trần tu luyện đạt đến một cái nho nhỏ bình cảnh, không phải tu luyện bình cảnh, mà là nàng cần bế quan, hoàn thành Trúc cơ về sau lần thứ nhất đối với linh lực áp súc.

Nàng loại tu luyện này phương thức, Huyết Sát rất là ngạc nhiên, về đối với linh lực áp súc, cũng hỏi thăm nàng Luyện Khí Kỳ là như thế nào làm đấy, sau đó nói cho nàng biết tạm thời không cần tu luyện, hẳn nếu muốn muốn.

Một cái đằng trước ngấm lại còn không có hồi âm, Giản Nhược Trần cũng biết không phải là từng cái ngấm lại đều là ngấm lại liền nghĩ ra được, nhưng Huyết Sát đối với nàng để trong lòng nàng cảm giác được, bởi vậy quả thực phải buông lỏng vài ngày.

Mấy ngày nay cũng tu luyện, nhưng là nói cho thạch yêu không cần ngược lại dưỡng cho nàng rồi, thạch yêu cũng không như nàng đoán trước như vậy nô nức tập nập.

Nàng cũng liền giảm bớt thời gian tu luyện, một lần nữa cân nhắc lên chế phù, Huyết Sát thấy được, không khỏi cười lạnh, quyết định nhất định nhất định phải tìm thời cơ đem Giản Nhược Trần cũng biến thành tà tu.

Không nghĩ đi ra như thế nào để cao áp sức linh lực hiệu suất, trước cho Giản Nhược Trần một cái ngọc giản, bên trong là hắc hiệu rõ chế độ sở hữu phù tâm đặc —— hắc là Luyện Khí Sư, đồng thời cũng là chế phù sư, chỉ có điều bao nhiêu cái "Sư" đều mang theo tà khí.

Sau đó đã đến Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm thủ hạ riêng phần mình tu sĩ đối chiến thời khắc rồi, cũng là kiểm nghiệm bọn họ riêng phần mình đối với tu sĩ huấn luyện thành quả.

Giản Nhược Trần đối với chính mình huấn luyện tu sĩ vẫn có tin tưởng đấy, nàng điều | dạy lên người đến, luôn luôn sẽ không nường tay, dù sao bị thương nàng có rất nhiều thuốc trị thương, đây là thứ nhất.

Thứ hai chính là tại phù lục vận dụng lên, nàng cũng là không hề giữ lại mà cung cấp phù lục cho hai người luyện tập, có trời mới biết trong tay nàng phù lục có bao nhiêu, có chính mình luyện chế, còn có Đại hoàng tử trong tay đấy.

Từ tự luyện chế hơn phải thích hợp Luyện Khí Kỳ đấy, nhưng nàng luyện chế thượng phẩm thậm chí có thể nói cực phẩm phù lục, Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ sử dụng trở lại giống nhau thuận buồm xuôi gió.

Đi đâu trong tìm hào phóng như vậy huấn luyện sư đây, chính là tại tông môn, sư phụ đối với đệ tử cũng không sẽ rộng rãi như vậy đấy, cũng bởi vì đây hào phóng phải thành lập tại Linh thạch trên cơ sở, mỗi nhất trương phù phù lục đều là Linh thạch.

Còn có Pháp khí vận dụng, Giản Nhược Trần cẩn thận khó hiểu bọn họ sử dụng Pháp khí, đối với bình thường phi kiếm không có quá tốt đề nghị, nhưng mà Pháp khí cùng phù lục phối hợp thêm, Giản Nhược Trần xem như có thích hợp nhất giải thích rồi, mà lại nàng là nắm hệ pháp thuật toàn bộ tu, nắm hệ Pháp khí cũng có thể thao túng, đối với Pháp khí cùng

phù lục như thế nào phối hợp thêm, bất luận là huấn luyện sư hay vẫn là bồi luyện đều là rất hợp cách đấy.

Biết mình biết người, mới có thể bách chiến bách thắng, Giản Nhược Trần một phương diện làm đúng rồi huấn luyện sư làm việc, một phương diện còn có thể làm năm hệ tu sĩ đối thủ, có thể thao túng năm hệ Pháp khí, thi phát năm hệ pháp thuật bồi luyện.

Ngay cả Huyết Sát đều nói, nếu sớm chút thời gian gặp được Giản Nhược Trần, hiểu được những thứ này, lúc trước cũng sẽ không thất thủ, cũng sẽ không bị từ từ luyện chế Pháp khí cản trở rồi.

Giản Nhược Trần chẳng qua là thực sự cầu thị mà nói, lúc trước Huyết Sát nếu gặp nàng, hai người giữa, nhất định là không chết không thôi cục diện.

Lời này không có chút nào sai lầm, Huyết Sát tâm tính làm sao sẽ lưu lại người sống, làm sao sẽ cho rằng tu sĩ giới trong có "Bồi luyện" đây?

Ba tháng đến nay, sáu người tu sĩ lần đầu xuất hiện ở trước mặt mọi người, không chỉ là Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm, tất cả tham dự huấn luyện Trúc cơ tu sĩ đều tại.

Đồng dạng là Giáp Mộc với tư cách trọng tài.

Ba tháng này, mặt khác Trúc cơ tu sĩ cũng bắt đầu đem Pháp khí cùng pháp thuật kết hợp lại, Lạc Phàm cho rằng bọn họ hoàn toàn có thể chấm dứt huấn luyện rồi.

Sư phụ dẫn tới cửa, tu hành tại người, bọn họ đã cho những tu sĩ này huấn luyện pháp môn, giáo hội rồi bọn họ như thế nào tăng lên thực lực của mình, kế tiếp chính là mang theo bọn hắn đến Yêu Thú sâm lâm trong rèn luyện, về sau, huấn luyện sẽ đã xong.

Lạc Phàm hiện tại tò mò nhất phải ba người bọn họ thành tích huấn luyện.

Trực giác trong, hẳn cho rằng Giản Nhược Trần huấn luyện tu sĩ sẽ là rất xông ra đấy.

Dường như Giản Nhược Trần so với hẳn thích hợp hơn làm giáo quan.

Cuộc thi đấu này cũng không cần rút thăm, chỉ cần không cùng chính mình huấn luyện tu sĩ chống lại, sáu người, mỗi người tu sĩ chỉ cần một cuộc, kỳ thật liền nhìn ra thực lực cao thấp.

Giản Nhược Trần huấn luyện ra tu sĩ, ứng biến cùng quan sát năng lực xông ra, vốn là không sợ nhất nguy hiểm đấy, ra tay ngược lại là thỏa đáng nhất đấy, hình như là sợ nhất chết chính là cái kia.

Lạc Phàm huấn luyện ra tu sĩ, đi được là vừa mãnh liệt lộ tuyến, có thể với bản thân tổn thất, đối được đối với đối thủ trọng thương, rất là phụ họa Lạc Phàm phong cách.

Mạc Tiểu Ngôn huấn luyện tu sĩ, nhưng là rất trầm ổn được rồi, trung quy trung củ, cho dù là bị chèn ép lấy, không đến thời khắc cuối cùng, cũng nhìn không ra trở lại bại tướng.

Nhưng thật sự là Lạc Phàm cho rằng như vậy, ba cuộc tranh tài, Giản Nhược Trần huấn luyện đệ tử tất cả đều thắng lợi, không có hẳn, ngay tại Pháp khí cùng phù lục phối hợp thêm.

Đều là Trúc cơ tu sĩ, thực lực tương đương, rất tiết kiệm linh lực cách dùng, chính là trọn số lượng hữu ích, thiết thực phù lục, Giản Nhược Trần huấn luyện tu sĩ đối với phù lục sử dụng chút nào không keo kiệt, mà lại cùng Pháp khí cùng pháp thuật phối hợp rất là xảo diệu.

Lạc Phàm cùng Mạc Tiểu Ngôn lại tài đại khí thô, cũng không cách nào làm được cùng Giản Nhược Trần bình thường huấn luyện, hai người cũng đều là dụng tâm rồi, đối với kết quả cuối cùng cũng không khỏi không tâm phục khẩu phục.

Còn có một trận phải Lạc Phàm huấn luyện tu sĩ chống lại Mạc Tiểu Ngôn huấn luyện tu sĩ, Lạc Phàm huấn luyện tu sĩ với chính mình vết thương nhẹ đối lấy Mạc Tiểu Ngôn huấn luyện tu sĩ trọng thương.

Điều này cũng nhìn ra hai người phương thức huấn luyện bất đồng.

Mạc Tiểu Ngôn huấn luyện hai người tu sĩ đều thất bại, nàng rất bình thản mà liền đã tiếp nhận —— như lúc trước, tin tưởng nàng hiểu thắng kình phong đi lên, sẽ ra tay đả thương hai người tu sĩ đấy.

Vậy xem Trúc cơ các tu sĩ cũng đều rất được dẫn dắt, nhất là đối với Giản Nhược Trần huấn luyện tu sĩ rất là bội phục, càng bội phục phải Giản Nhược Trần, nếu như không có đại lượng phù lục tham dự huấn luyện, phải không chiếm được hiệu quả như vậy đấy.

Giáp Mộc cũng thật bất ngờ nhìn Giản Nhược Trần một lần, tuy rằng về sau lập tức liền tránh được, nhưng đối với Giản Nhược Trần hiển nhiên cái nhìn lại một lần cải biến.

"Làm như vậy không công bằng." Tại ba người một mình cùng một chỗ thời điểm, Mạc Tiểu Ngôn nói, "Giản sư muội tài đại khí thô, ta cùng Lạc đạo hữu có thể không sánh bằng."

Khó được Mạc Tiểu Ngôn xuất hiện trước kia đối đãi Giản Nhược Trần thái độ, sẽ đem loại này cái gọi là không công bằng nói ra.

"Tu sĩ giữa vốn là không có tuyệt đối công bằng đấy." Giản Nhược Trần nói, "Bọn họ bị chúng ta phân biệt lựa chọn, cũng đã là không công bằng rồi."

Mạc Tiểu Ngôn gật đầu, "Ta gặp người, cũng là không công bằng."

Đây là ở ly khai Cửu Khúc động về sau, Mạc Tiểu Ngôn lần thứ nhất bắt đầu cùng Giản Nhược Trần đàm luận lẫn nhau quan hệ trong đó.

Giản Nhược Trần nở nụ cười, "Ta cảm thấy được lời này nên do ta nói đấy, ta mới phải không công bằng chính là cái kia."

"Người có thể tại ta lúc trước Kết Đan, chỉ cần người Kết Đan rồi, ta liền tế luyện không được người rồi." Mạc Tiểu Ngôn trong giọng nói có không phục, nhưng thật giống như còn có một chút nhẹ nhõm.

Giản Nhược Trần kinh ngạc xuống, "Mạc sư tỷ cảm thấy ta sẽ tại người phía trước Kết Đan?"

Tuy rằng nàng cũng thì cho là như vậy đấy, nhưng bị Mạc Tiểu Ngôn nói ra, hay vẫn là rất giật mình đấy.

Lạc Phàm có chút hướng về phía sau nhích lại gần, tồn tại cảm giác lập tức liền thấp xuống, giống như bỗng nhiên giữa hăn liền không tồn tại tựa như, nhưng trong phòng hai người đều không có quên hăn.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 442: Giao Tình

"Còn có thể có biện pháp nào? Từ cha ta đến ca ca ta, đến Lạc hoàng tử đến Lạc đạo hữu, không đều là mục đích này sao?" Mạc Tiểu Ngôn lạnh lùng nói.

Mạc Tiểu Ngôn có thể nói như vậy, ngoại trừ nhìn thẳng vào sự thật bên ngoài, còn có một chút chính nàng kiêu ngạo, giống như lúc trước, nàng là Trịnh quốc kiêu ngạo nhất nữ tu.

Hiện tại, nàng hay vẫn là kiêu ngạo.

Nàng đã đồng ý không thể tế luyện Giải Nhược Trần, không phải là bởi vì nàng nghĩ thông suốt, mà là ngoại giới bức bách.

Nàng có chút nghiêng đầu nhìn xem Lạc Phàm: "Người nói rất đúng, ta làm như vậy sẽ cho tông môn mang đến phiền toái."

Lạc Phàm cười cười nói: "Đúng vậy, kỳ thật nếu không phải Giải tiên tử, người tế luyện đối tượng đổi lại, cũng sẽ không có loại này phiền toái."

"Ta muốn người khác làm cái gì?" Mạc Tiểu Ngôn hừ một tiếng.

"Kỳ thật ưa thích một người, cũng không cần từng giây từng phút đều cùng một chỗ đấy, có câu nói nói như thế nào trở lại đấy, khoảng cách sinh ra đẹp, nếu thật là từng giây từng phút đều cùng một chỗ, sớm muộn gì đều chán ghét đấy." Lạc Phàm nói.

Mạc Tiểu Ngôn đối với những lời này rõ ràng nghe lọt được, nàng quay đầu nhìn Giản Nhược Trần, như có điều suy nghĩ.

"Kỳ thật trước đó lần thứ nhất Mạc sư tử tại Bích Vân cốc thời điểm, Giản tiên tử cũng không ở chỗ này, ta nhớ được là ở Mạc sư tử động phủ của người bên trong bế quan, Mạc sư tử lúc ấy rất là An Tâm, như vậy An Tâm thời điểm còn có rất nhiều, không nhất định là muốn Giản tiên tử tại Mạc sư tử trước mặt đấy."

Mạc Tiểu Ngôn nghe, lại nhìn xem Giản Nhược Trần, trên mặt hiển nhiên là nhận đồng đấy.

"Chúng ta nên thương lượng ly khai Bích Vân cốc thời gian, ý của ta là mau chóng, cũng không có cái gì có thể chuẩn bị, mai kia đi có thể, có giúp Mộc tiên bối, những tu sĩ này an toàn cũng có bảo đảm, Mạc sư tử, người cũng theo chúng ta cùng một chỗ a?" Lạc Phàm dõng dạc đi chủ đề.

"Chiêu này lạt mềm buộc chặt rất tốt, người cái kia Lạc đạo hữu đối với người thật tốt." Huyết Sát nói.

"Đây là hản đáp ứng ta đấy, thuyết phục Mạc Tiểu Ngôn, rất nhiều lời nói tự chính mình phải bất tiện nói, lời giống vậy, Lạc đạo hữu nói, sẽ tin phục hơn nhiều." Giản Nhược Trần hồi đáp.

"Ta như thế nào cũng muốn đi theo? Lạc đạo hữu không phải nói ngay tại Bích Vân cốc huấn luyện chứ" Mạc Tiểu Ngôn nhú mày nói.

Bỗng nhiên lại mở to hai mắt, "Không phải người muốn đem ta lừa gạt đi ra ngoài đi, làm cho cái ta vẫn lạc tại Yêu Thú sâm lâm bộ dạng."

Lạc Phàm giật mình phía dưới, cứng họng, tốt hồi lâu mới nói: "Người muốn tế luyện cũng không phải ta, ta hại người làm cái gì? Cùng Được Vương Cốc là địch rất vinh hạnh chứ "

Mạc Tiểu Ngôn cũng cảm thấy trong lời của mình có tật xấu, có thể tại Giản Nhược Trần trước mặt chính là không chịu thừa nhận, hừ một tiếng nói: "Ta biết rõ hai người các người giao tình không giống với, ai biết người sẽ vì Giản sư muội làm tới trình độ nào?"

Nhớ tới vừa ly khai Cửu Khúc động, Lạc Phàm tìm đến nàng, nói như vậy một đồng, càng muốn lại càng thấy được khả năng, không khỏi nhìn xem Giản Nhược Trần, lại nhìn xem Lạc Phàm, càng xem, lại càng thấy được có chuyện ẩn ở bên trong.

Trong nội tâm ghen ghét liền lại hùng hực bốc cháy lên, nhìn xem Giản Nhược Trần ánh mắt liền lại mang theo rồi cảm giác nguy hiểm.

Cái loại này dường như liều lĩnh ý tưởng xuất hiện lần nữa, tựa như cùng tại Cửu Khúc động bên trong thời điểm.

Loại này thời điểm rất là không thể kích thích Mạc Tiểu Ngôn đấy, bất luận tại ngôn từ bên trên hay vẫn là động tác lên, mà Giản Nhược Trần cũng không hy vọng tái sử dụng tứ chi ngôn ngữ, lại để cho Mạc Tiểu Ngôn hiểu lầm.

Tuy rằng Mạc Tiểu Ngôn khả năng không phải hiểu lầm, nhưng mà tu sĩ giữa sẽ rất ít có tứ chi tiếp xúc, thực tế ở bên cạnh còn có Lạc Phàm dưới tình huống, càng phải chú ý.

Giọng nói của nàng hòa hoãn nói: "Người cũng không giống nhau chứ trong miệng nói qua muốn tế luyện ta, có thể ta nếu là có nguy hiểm, người sẽ bỏ mặc? Ta cảm thấy được, các người Dực Vương Cốc cũng không như vậy kiêng kị hoàng thất, người cha và anh như thế sủng ái người, sẽ không ngay cả người một điểm yêu cầu nho nhỏ đều không thỏa mãn được đấy.

Lại nói tiếp, cũng giống như vậy không hy vọng người không vui, gặp được nguy hiểm, thậm chí sẽ bị phiền toái quần thân."

Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt điên cuồng thoáng biến mất điếm, giống như nhớ lại cái gì, mang theo chút ít mờ mịt nói ra: "Ca ca ta cũng nói, ta tế luyện người rồi về sau sẽ không vui vẻ đấy, bởi vì người không vui, ta muốn mỗi ngày đều chịu được người không vui."

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm không nói gì mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, tại ở phương diện khác, Mạc Tiểu Ngôn thật là không có lớn lên.

Mạc Tiểu Ngôn trở về Dục Vương Cốc một lần, trước khi rời đi cũng nên cùng nàng cha và anh giao cho đấy, Giản Nhược Trần cũng yêu cầu nguyên vẹn thời gian, nàng cần bế quan.

Hay vẫn là trở lại Mạc Tiểu Ngôn trong động phủ bế quan, trong tiềm thức là muốn tránh đi Giáp Mộc khả năng dòm ngó, mà ở Mạc Tiểu Ngôn nơi đây nàng rất An Tâm.

Tu sĩ đều có chính mình một bộ lý luận đấy, Mạc Tiểu Ngôn đã từng nói qua Kết Đan lúc muốn tế luyện nàng, tựu cũng không đổi chủ ý, nàng cũng tin tưởng bất luận là Mạc Bắc Hàn hay vẫn là Dục Vương Cốc, cũng sẽ không dễ dàng đối với nàng động thủ.

"Vì cái gì không thể?" Tại tiến vào tĩnh thất về sau, Huyết Sát khinh thường nói, "Tại Dục Vương Cốc bên trong, tình ngay lý gian không tốt động thủ, Yêu Thú thâm lâm bên trong cũng khó mà nói rồi, dù là biết là Dục Vương Cốc động tay, đầu nếu không có bắt lấy chứng cứ rõ ràng, cho dù là có chứng cứ, hoàng thất hiện tại cũng không có khả năng bởi vì người cùng Dục Vương Cốc trở mặt."

"Đương nhiên, " Giản Nhược Trần thừa nhận nói: "Hiện tại là không thể nào trở mặt đấy, nhưng luôn một cái đâm, trừ phi Dục Vương Cốc không muốn tại Trịnh quốc ở lại đó rồi, hơn nữa Dục Vương Cốc nếu tin tức đầy đủ linh mãnh, nên biết làm như vậy hậu quả."

Huyết Sát đối với Giản Nhược Trần mà nói tỏ vẻ hoài nghi, "Người sau lưng ta lại làm cái gì? Người muốn nhờ Dực Vương Cốc? Nói đùa sao, hoàng thất cũng không dám đơn giản đắc tội, một mình người?"

Giản Nhược Trần rất là lạnh nhạt nói: "Ta làm cái gì, còn thật không có quá nát lấy tiền bồi, tính ra lại là hai tháng, Vương tổng quản cũng nên có chỗ động tác, ta cũng không phải muốn nhờ Dực Vương Cốc, nhưng ta nếu như nâng đỡ hoàng thất, được hoàng thất tu luyện tài nguyên, chung quy cũng phải vì hoàng thất nhiều ý định đấy."

Giản Nhược Trần chẳng qua là hời hợt nói, Huyết Sát hoàn toàn không rõ.

"Người lại để cho hoàng thất buôn bán lời Linh thạch, có thể những cái kia Linh thạch tại Trịnh quốc bên ngoài, không thể toàn bộ thu hồi lại, cùng Dực Vương Cốc có quan hệ gì? Dực Vương Cốc bên trong có bao nhiêu Luyện Đan Sư? Những thứ này Luyện Đan Sư nếu đã đi ra Dực Vương Cốc, ở đâu không chào đón?" Huyết Sát nói.

"Luyện Đan Sư có thể đi, Dực Vương Cốc có thể đi chứ" Giản Nhược Trần nói.

"Có gì không thể?" Huyết Sát nói như vậy lấy, cũng biết, không phải vạn bất đắc dĩ, ai có thể buông tha cho Dực Vương Cốc cái này tông môn đây?

Tu sĩ có thể đi, tông môn đi như thế nào?

"Đạo lý phải như thế, gia đại nghiệp đại, luôn có chỗ bần khoản." Giản Nhược Trần chuẩn bị cho tốt bề quan, đang tại bố trí Tụ Linh Trận.

"Cho nên người mới phải một người, không muốn tiếp nhận Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí?" Huyết Sát cho rằng Giản Nhược Trần hoàn toàn có đủ tông chủ năng lực, thậm chí có thể người kiêm mấy chức.

"Không muốn quan tâm nhiều lắm." Giản Nhược Trần cái này trả lời phải thành thực thực lòng đấy.

Quả thật, làm Thiên Đạo Tông tông chủ, có thể mang cho nàng càng nhiều nữa lợi ích, nhưng đồng thời, cũng muốn nhận càng nhiều nữa trách nhiệm.

Bên trên cái thế giới tiếp nhận Thế Kỷ cao ốc phải không có cách nào, nàng không thể nhìn lấy phụ mẫu sáng lập sự nghiệp bị chia cắt, nhưng cái thế giới này không dùng đến rồi, nàng không có bất kỳ trách nhiệm nghĩa vụ đem mình đeo trên Thiên Đạo Tông bên trong.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 443: Đau Lòng

Huyết Sát đối với Giản Nhược Trần mà nói căn bản là không tin, nhưng không tin cũng không có rồi hãy nói những thứ khác, ngược lại bắt đầu nói lên hăn đối với Giản Nhược Trần lần này áp súc linh lực ý tưởng.

"Người Trúc cơ về sau lần thứ nhất trùng kích khuếch trương kinh mạch, lần thứ nhất có thể khuếch trương trình độ, quyết định người về sau phát triển, kinh mạch tính bền dẻo là có hạn đấy, rất nhỏ tổn hại có thể kịp thời tu bổ, chúng ta chính là muốn đem kinh mạch lợi dụng đến cực hạn."

Huyết Sát ý tưởng cùng Giản Nhược Trần không mưu mà hợp, nhưng kinh mạch tổn hại phải một vấn đề khó khăn, hai người toàn bộ cũng biết, kinh mạch tổn hại tới trình độ nhất định về sau, cũng không phải là nghị lực có thể khống chế, coi như là Giản Nhược Trần không sợ cái loại này đau đớn, có thể còn có một từ gọi là bản năng.

Thân thể bản năng sẽ kháng cự đau đớn, mà lại Giản Nhược Trần kinh mạch đã trải qua hai ba mươi lần loại này áp súc rồi, sớm có rồi trí nhớ, như vậy thì có thể tại cực hạn đến lúc trước cự tuyệt lại mở rộng, bản năng bắt đầu áp súc linh lực.

Lần thứ nhất kinh mạch áp súc linh lực, cũng có thể nói có bản năng một bộ phận rồi.

Huyết Sát nói tiếp: "Nếu chỉ một mình người, không sai biệt lắm là được rồi, dù sao người làm như vậy đã là chiếm được tuyệt đại tiện nghi,

không có so với người có càng thực lực cường đại rồi, người đã vượt xa đồng cấp tu sĩ.

Bất quá có thạch yêu, không nếm thử một chút đáng tiếc, người cùng thạch yêu thương nghị xuống, người trước cho nó mấy canh giờ linh lực, sau đó liền chính mình hấp thu được lực rồi, từ từ gia tăng linh lực kích thích kinh mạch, một khi kinh mạch bắt đầu áp súc linh lực, muốn thạch yêu bắt đầu rót vào linh lực kháng cự.

Như vậy, coi như là cuối cùng kinh mạch không có ở đây khuếch trương, cũng có thể gia tăng tính bền dẻo phải một, người cũng có thể tận khả năng nhiều mà áp súc linh lực phải hai."

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, cảm thấy không có biện pháp tốt hơn.

Cùng thạch yêu câu thông hơi chút khó khăn chút ít, thực tế tại cuối cùng từ từ hai chữ lên, Giản Nhược Trần giải thích thật nhiều lượt, có thể thạch yêu còn giống như phải tỉnh tỉnh mê mê đấy, cuối cùng cũng chỉ có thể nói muốn khống chế tại kinh mạch bị hao tổn bên trên.

Nhưng Giản Nhược Trần kinh mạch có thể chứa Nado ít linh lực vẫn còn là nàng khống chế ở bên trong, thạch yêu phải trả phải như lúc trước như vậy một tia ý thức mà đem linh lực đưa vào, kinh mạch của nàng nên sẽ bị chống bạo rồi.

Giản Nhược Trần đang bế quan áp súc linh lực, Dực Vương Cốc bên trong, Mạc Tiểu Ngôn ngồi ở Mạc Bắc Hàn trong động phủ.

"Người cũng đi Yêu Thú sâm lâm?" Mạc Bắc Hàn trầm ngâm một hồi, "Người phải biết, coi như là Giản Nhược Trần không làm cái gì, coi như là ta và người đều tin tưởng Giản Nhược Trần sẽ không làm cái gì, không có nghĩa là hoàng thất sẽ không thừa cơ làm cái gì.

Tại Yêu Thú sâm lâm bên trong vẫn lạc người tu sĩ quá dễ dàng, thậm chí cũng không có cần bọn họ động thủ, chỉ cần kích thích Yêu thú thú tính, bị Yêu thú xé rách rồi, cùng với Giản Nhược Trần cùng hoàng thất không có nửa phần quan hệ.

Thậm chí không dùng đến hoàng thất, cái này Trịnh quốc có bao nhiêu người nghĩ đến Được Vương Cốc cùng hoàng thất là địch, nghĩ đến đem Được Vương Cốc kéo xuống, Giản Nhược Trần lại có bao nhiêu âm thầm địch nhân, có thể cho Giản Nhược Trần cùng chúng ta Được Vương Cốc là địch, Được Vương Cốc lại tứ phía gây thù hằn, không biết có bao nhiêu chờ nhìn đây."

Mạc Tiểu Ngôn gật đầu: "Những thứ này ta cũng biết, ta cũng muốn nhìn một chút, Giản sư muội sẽ vì ta làm tới trình độ nào, đại ca, rõ ràng là ta cùng Giản sư muội chuyện giữa, nàng cũng đáp ứng ta, vì cái gì mọi người cũng không muốn? Đều nói là lỗi của ta?

Ta cũng không phải giam cầm nàng, là cùng nàng xài chung thân thể của ta, lại nói tiếp hay vẫn là ta chịu thiệt."

Nói đến đây, Mạc Tiểu Ngôn tức giận đứng lên: "Nhưng bây giờ ta không muốn làm như vậy rồi, ta tại sao phải cùng người khác xài chung thân thể của ta, đúng, đúng ta không có nghĩ nhiều như vậy, phải Giản sư muội quá ngoài dự đoán mọi người, nàng khả năng đã sớm từng bước một tính toán đã hiểu, tính toán đi ra sẽ có hôm nay."

Mạc Tiểu Ngôn càng nói càng tức giận, nhưng lúc này đây mắt của nàng trong mắt không có si mê: "Ta thiếu một ít không cách nào tu luyện, thiếu một ít tưởng rằng ta không đúng, ca, người cũng cho rằng là ta không đúng sao?"

Mạc Bắc Hàn gật mình nhưng, một tia đau lòng xông lên đầu, coi như là Tiểu Ngôn không đúng thì thế nào, Được Vương Cốc đại tiểu thư khi nào

nên vì rồi người khác ủy khuất chính mình?

Có thể ra khỏi miệng, lại toàn bộ chuyển hóa làm quan tâm: "Tiểu Ngôn, người không cách nào tu luyện?"

"Đúng, nửa năm này ta không cách nào tu luyện, ta sợ ta tới trước Trúc cơ hậu kỳ đỉnh phong, sẽ nhịn không được tế luyện nàng, ta biết rõ nàng cũng tại liều mạng tu luyện, muốn trước một bước Kết Đan."

Mạc Tiểu Ngôn đau thương mà nói: "Có thể ta mới biết được, bọn họ căn bản chính là nhìn chuẩn ta, tại một chút mà tính toán ta, tính toán ta không thể tu luyện, ca, ta, ta nghĩ muốn hủy nàng."

Đây là Mạc Tiểu Ngôn lần thứ nhất nhắc tới Giản Nhược Trần không phải dùng Giản sư muội xưng hô, mà là đổi lại nàng, Mạc Bắc Hàn tâm trầm xuống.

Hắn thật không ngờ mấy tháng này về sau, Mạc Tiểu Ngôn ý tưởng sẽ cực đoan đến trình độ này, nàng là đối chủ ý không tế luyện Giản Nhược Trần rồi, có thể lại muốn hủy Giản Nhược Trần.

Nàng hiểu rất rõ cô muội muội này rồi, đây căn bản không phải nàng chân thật ý tưởng, nàng sẽ không muốn muốn hủy Giản Nhược Trần đấy, mà Giản Nhược Trần, có thể đơn giản bị hủy rồi hả?

Từ hắn biết rõ Cửu Khúc động bên trong chuyện đã xảy ra về sau, liên tay đã bắt đầu giải Giản Nhược Trần, càng là hiểu rõ, lại càng thấy được Giản Nhược Trần sâu không lường được.

Ngắn ngủi không đến năm năm thời gian, từ một cái vừa trắc ra Linh căn nữ tu, từng bước một đi cho tới hôm nay vị trí, mà thật muốn cụ thể tính toán, nên từ nàng hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể bắt đầu tính lên đấy, một năm thời gian Trúc cơ, về sau cũng mới một năm không đến thời gian.

Hai năm thời gian, nàng là được là toàn bộ Trịnh quốc hết sức quan trọng tu sĩ, ngay cả Dực Vương Cốc cũng không dám đơn giản đối với Giản Nhược Trần làm mấy thứ gì đó rồi.

Không đơn thuần là như thế, còn có tu vi của nàng, từ tại Cửu Khúc động bên trong, Giản Nhược Trần tựa hồ sẽ không thêm che giấu, mà ở Bích Vân trong cốc, theo Mạc Tiểu Ngôn nói, càng là theo tính.

Chỉ có như vậy, Mạc Tiểu Ngôn hay vẫn là phán đoán không xuất ra Giản Nhược Trần thực lực chân thật.

Phải biết rằng Mạc Tiểu Ngôn phải Trúc cơ hậu kỳ, Giản Nhược Trần mới là vừa vận Trúc cơ tu sĩ, mà Mạc Tiểu Ngôn vậy mà phán đoán không xuất ra Giản Nhược Trần chân thật thực lực.

Tuy rằng, Mạc Tiểu Ngôn cũng không có cùng Giản Nhược Trần giao thủ qua.

"Trước kia, ta cho rằng không có chuyện gì là ta làm không được đấy, không có chuyện ta muốn làm không thể làm đấy, bởi vì ta là Dực Vương Cốc đại tiểu thư, nhưng bây giờ ta mới biết không phải là, trước kia ta không có gặp được Giản Nhược Trần mà thôi."

Mạc Tiểu Ngôn trong miệng cuối cùng phun ra Giản Nhược Trần ba chữ, ba chữ kia nói ra, hai má của nàng bỗng nhiên bóp méo chút ít, nàng đột nhiên vươn tay bưng kín mặt của mình.

"Ca, ta không biết mình làm sao vậy, ta dễ lẫn lộn loạn, ta biết rõ nên làm như thế nào, có thể lại giống như không biết, ta là muốn trở thành tà tu đến sao? Có phải hay không ta lại nghĩ như vậy, chính là tà tu rồi hả?"

Mạc Bắc Hàn đau lòng mà nhìn Mạc Tiểu Ngôn, "Không, Tiểu Ngôn thế nào lại là tà tu đây, người Chỉ là. . . Phải ca ca không có bảo vệ người."

Mạc Bắc Hàn chậm rãi im ngay.

Hắn mặc dù có thể đem sai lầm vác tại trên người mình, có thể cũng biết, Tiểu Ngôn không sẽ được liên vui vẻ đấy.

Hắn đóng sau con mắt, trong đầu hiển hiện lên Giả Nhược Trần bình tĩnh khuôn mặt, mặc dù không sai phải Giả Nhược Trần đấy, nhưng mà nàng lại để cho Tiểu Ngôn thương tâm, lại để cho Tiểu Ngôn hầu như muốn rơi vào ma đạo, nàng liền nhất định không nên lại tồn trên thế giới này.

"Tiểu Ngôn, người đang ở đây ca trong động phủ nghỉ ngơi, Bích Vân cốc bên kia không cần đi tới quản." Mạc Bắc Hàn nói.

"Không." Mạc Tiểu Ngôn thả tay xuống, "Ta muốn đi. Không đi chẳng phải là ta sợ rồi bọn họ?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 444: Hay Vẫn Là Giao Dịch

Trong tĩnh thất, Giản Nhược Trần đã phục dụng năm canh giờ Linh đan, càng phát ra cảm giác mình chính là thạch yêu vật chứa, nhớ tới lô đỉnh cái từ này, liền cảm giác mình bộ dạng như vậy mới phải cái chính thức lô đỉnh, luyện hóa Linh dược lô đỉnh.

Không khỏi phân tâm, nghĩ đến Mạc Tiểu Ngôn không lâu lúc trước mà nói, Mạc Tiểu Ngôn thật sự nghĩ thông suốt?

Trực giác trong nàng không tin tưởng lắm, Mạc Tiểu Ngôn coi như là nghĩ thông suốt, cũng sẽ không chỉ là buông tha cho tế luyện nàng đơn giản như vậy đấy, với Mạc Tiểu Ngôn tính cách, nàng làm sao sẽ đơn giản như vậy mà liền buông tha đây.

"Không được phân tâm." Trong thức hải truyền đến Huyết Sát thanh âm, Giản Nhược Trần mới giật mình thạch yêu đã hấp thu lấy hết Linh đan, trong cơ thể pháp quyết vẫn còn vận hành, nàng lại quên phục dụng linh đan.

Giản Nhược Trần thu liễm tâm thần, vút nữa đến trong miệng một chút Linh đan, bình tâm tĩnh khí.

Tiếp qua rồi năm canh giờ, Giản Nhược Trần mới chặt đứt cùng thạch yêu linh lực liên hệ, thạch yêu yên tĩnh mà tại cổ tay của nàng lên, cũng không có ngược lại dưỡng, xem ra thạch yêu đã hiểu ý của nàng.

Đây mới bắt đầu tiếp tục phục dụng Linh đan, chậm rãi gia tăng trong kinh mạch linh lực, trùng kích kinh mạch.

Quen thuộc chương bụng cảm giác truyền đến, kinh mạch bắt đầu bị căng ra.

Mặc dù là phục dụng Linh đan, hơn nữa Tụ Linh Trận, trong kinh mạch linh lực tăng trưởng cũng rất chậm chạp, nhưng càng là chậm như vậy linh lực tăng trưởng, đối với kinh mạch trùng kích cũng liền càng là ôn hòa.

Kinh mạch tại toan trưởng trong bắt đầu áp súc, hấp thu mỗi một tia linh lực đều tại kinh mạch áp súc trong.

Như thế không biết phải bao lâu mới có thể để cho kinh mạch đối với linh lực áp súc đạt tới bão hòa, lại một lần nữa phục dụng Linh đan về sau, thạch yêu đã ở Giản Nhược Trần ám chỉ xuống, bắt đầu hướng Giản Nhược Trần trong thân thể ngược lại dưỡng linh lực.

Thạch yêu đã khống chế linh lực ngược lại dưỡng tốc độ, liền so với Giản Nhược Trần chính mình hấp thu Linh đan tốc độ hơi nhanh một chút, kinh mạch nháy mắt cảm nhận được trùng kích, mạnh mẽ áp súc, rót vào trong kinh mạch linh lực cũng bị đè ép được càng phát ra kỹ càng.

Trúc cơ sau linh lực đã hoá lỏng rồi, như vậy đè ép, hoá lỏng linh lực không ngừng trái lại xông tới kinh mạch, lần lượt tuần hoàn về sau, toan trưởng kinh mạch cũng nhịn không được tiến vào linh lực số lượng, thoáng xuất hiện tổn hại, nhưng lập tức đã bị linh lực chữa trị.

Đây là một cái áp súc cùng xông tới quá trình, liền xem ai có thể kiên trì được lâu một chút, trạng thái dịch linh lực càng thêm sền sệt đứng lên, tại trong kinh mạch lưu động cũng càng phát ra chậm chạp.

Càng là chậm, kinh mạch càng là mạnh mẽ áp súc, mà thạch yêu lại càng phải không nhịn.

Giản Nhược Trần bản thân còn tại hấp thu được lực, có thể dần dần nàng phát hiện, bản thân hấp thu được lực tại thạch yêu linh lực phát ra sau quả thực không đáng giá được nhắc tới.

Thạch yêu không ngừng tăng lớn linh lực phát ra, mà Giản Nhược Trần đã khổng chế không được loại này phát ra rồi, kinh mạch bắt đầu xuất hiện đã từng xuất hiện qua một màn, tiếp cận thủ đoạn kinh mạch đang khuếch đại cùng áp súc giữa tranh đoạt lấy, thôi động sền sệt linh lực hướng lên vận hành.

Trúc cơ về sau thân thể kiên cường dẻo dai đến đáng sợ, kinh mạch tính bền dẻo cũng so với Luyện khí thời kì cao hơn gấp mấy lần, như thế như vậy linh lực lại vẫn có thể chi chịu đựng được, mà Giản Nhược Trần sở thụ đến dày vò có thể nghĩ.

Một chu thiên chấm dứt lại là khác một chu thiên, Giản Nhược Trần đã không đi tính toán thạch yêu cuối cùng chuyển vận tới đây bao nhiêu linh lực rồi, chỉ cảm thấy linh lực dường như đã thành hoá lỏng nham thạch nóng chảy, bỗng nhiên, kinh mạch cưỡng ép co rút lại, linh lực đột nhiên bị áp, nhưng là tu vi không đến không cách nào vững chắc lời nói, đột nhiên bắn ra.

Giản Nhược Trần cả kinh, cho rằng kinh mạch tất nhiên sẽ không tiếp nhận được như thế phản lực, sau một khắc, linh lực chảy xuôi bỗng nhiên một sướng, thật giống như bế tắc thông đạo bỗng nhiên khơi thông rồi.

Kinh mạch cuối cùng tại mấy lần đè ép cùng chướng bụng trong quá trình mở rộng rồi, so với nguyên bản mở rộng rồi có một phần ba độ rộng.

Linh lực đã có rộng lớn thông đạo, càng phát ra sướng mau đứng lên, như thế Giản Nhược Trần tâm tình cũng là buông lỏng, có thể buông lỏng về sau vừa rồi cảm thấy không đúng, thạch yêu lại vẫn tại chuyển vận tiến đến linh lực.

Dù là hậu kỳ không có tính toán, Giản Nhược Trần cũng cảm thấy được thạch yêu đưa vào linh lực nếu so với nàng cho hơn, trong nội tâm hơi chút tưởng tượng, lại không có đình chỉ tu luyện, theo thạch yêu ngược lại đường chi lực, linh lực tiếp tục tuần hoàn, Ngũ Hành pháp quyết vẫn đang tại vận hành.

Lại là một chu thiên về sau, cảm giác linh lực vững chắc, nàng ý đồ chậm lại tốc độ tu luyện, nhưng mà ai biết, thạch yêu vậy mà thúc giục linh lực đưa vào.

"Đừng có ngừng." Trong thức hải truyền đến Huyết Sát thanh âm, "Thạch yêu liên tục, người đừng có ngừng."

Giản Nhược Trần mặc dù không có đình chỉ pháp quyết vận hành, lại ý đồ bắt đầu liên hệ thạch yêu, mơ hồ đấy, nàng cũng không cảm thấy đây là chuyện tốt, liên tưởng đến Huyết Sát đã từng nói mà nói, tế luyện qua thạch yêu về sau, thạch yêu sẽ tùy thời hấp thu chủ nhân linh lực.

Vậy, thạch yêu có phải hay không đã tham dự đến tu luyện của nàng trong?

Nàng mặc kệ Huyết Sát thúc giục, dần dần chậm lại tốc độ tu luyện, nhưng linh lực dừng mãi vào tốc độ càng phát ra mau đứng lên, nàng cuối cùng không cách nào chậm lại, đâu có thể phối hợp.

Linh lực cấp tốc mà gia tăng, hầu như mỗi một chu thiên sẽ gia tăng một sợi tóc tia kích thước trình độ, không, không là một cây, năm hệ linh lực đồng thời gia tăng, đó là năm cọng tóc tia kích thước rồi.

Giản Nhược Trần trong nội tâm vậy mà mơ hồ xuất hiện sợ hãi, thạch yêu rốt cuộc muốn quán thâm cho nàng bao nhiêu linh lực?

Chuyện cho tới bây giờ, cự tuyệt không được cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Thời gian dần trôi qua, tại mở rộng về sau kinh mạch lại bão hòa gia tăng lên một nửa về sau, thạch yêu chuyển vận linh lực cuối cùng yếu xuống, rất nhanh liền hoàn toàn đình chỉ, Giản Nhược Trần cũng chậm rãi đình chỉ vận hành linh lực, tiếp theo nhìn về phía cổ tay của mình.

Thạch yêu yên tĩnh mà nơi cổ tay, có thể Giản Nhược Trần nhưng thật giống như nhìn ra thạch yêu uế oải không phấn chấn, nàng không biết thạch yêu cần Linh lực của nàng là vì cái gì, nhưng thạch yêu mỗi một lần từ nàng nơi đây hấp thu linh lực, đều trái lại quà đáp lễ cho nàng một nửa.

Nàng sao có thể cứ như vậy tiếp nhận đây?

Tâm niệm vừa động, giờ khắc này Giản Nhược Trần biết rõ trong nội tâm nàng tuyệt đối không phải ôm cảm kích tâm tính, từ lúc ban đầu, thạch yêu cho thái độ của nàng liền định vị tại giao dịch lên, nàng không thể hủy phần này đối với nàng ích lợi lớn hơn tệ chỗ giao dịch.

Linh lực lưu chuyển, trực tiếp đến rồi thạch yêu vị trí mảnh khỏe, hướng thạch yêu thăm dò đi tới, mặc dù là thăm dò, thực sự toát ra kiên quyết.

Thạch yêu rất nhỏ địa chấn dưới, tiếp theo không chút do dự hấp thu lại.

Giản Nhược Trần dứt khoát tự buông ra rồi kinh mạch, mặc cho thạch yêu cố gắng.

Huyết Sát cũng giữ im lặng, hai người đều an tĩnh lấy, mắt thấy trong kinh mạch chảy qua đan điền linh lực tại giảm bớt, may mà, kinh mạch bị khuếch trương, cũng không có bản ngược trở về.

Cần thời gian so với tưởng tượng ít đi không ít, trong kinh mạch linh lực hạ thấp phạm vi đã ở Giản Nhược Trần trong dự liệu.

Thạch yêu thu hồi bản thân linh lực, chỉ chừa cho Giản Nhược Trần nó lấy được linh lực một nửa.

Cùng dĩ vãng giống nhau.

Linh lực tràn đầy lại giảm bớt về sau, cảm giác có chút không khỏe, Giản Nhược Trần thu hồi tu luyện pháp quyết, nhìn xem thạch yêu có chút sợ run.

Nói một điểm không có tiếc nuối là giả đấy, cái này thạch yêu thật đúng là tính được rõ ràng, chẳng lẽ về sau đều muốn như vậy cùng thạch yêu ở chung được?

Giản Nhược Trần tay hay vẫn là thói quen mà vuốt phẳng dưới thạch yêu, thạch yêu thậm chí có rồi chút ít phản ứng, vòng tay vểnh lên...mà bắt đầu, giống như tại đáp lại Giản Nhược Trần vuốt ve.

Bất kể thế nào nói, lúc này đây linh lực áp súc, kinh mạch khuếch trương hay vẫn là hoàn mỹ đấy, ngoại trừ linh lực không có mong muốn hơn.

Nhưng linh lực luôn có thể trên việc tu luyện trở lại đấy, vừa mới phải nàng được voi đòi tiên rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 445: Đều Đã Nghĩ Đến

Giản Nhược Trần lần này bế quan dùng năm ngày thời gian, so với mong muốn muốn nhiều ra trở lại hai ngày, ra tỉnh thất, liền chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn chờ ở bên trong phòng tiếp khách, đã gặp nàng, trên mặt lộ ra dáng tươi cười trở lại.

Mạc Tiểu Ngôn rất lâu không có như vậy cười qua, thế cho nên Giản Nhược Trần thấy được, có loại ngoài ý muốn cảm giác.

"Xuất quan?" Mạc Tiểu Ngôn đánh giá Giản Nhược Trần, "Ta nghĩ đến người sẽ thêm tu luyện một đoạn thời gian."

Giản Nhược Trần cười nói: "Ta mỗi tu luyện tới trình độ nhất định, cũng nên bế quan một đoạn thời gian lắng đọng ở dưới, bây giờ là Trúc Cơ kỳ lần thứ nhất, về sau còn có thể có rất nhiều lần."

Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu: "Như thế nào là lần đầu tiên đây, ba tháng trước người còn bế quan hai tháng ở chỗ này của ta."

"Ý nghĩa không giống với, những thời giờ kia phải làm từng bước tu luyện." Giản Nhược Trần thoáng giải thích xuống, "Lúc nào đi tới Yêu Thú sâm lâm, xác định ra rồi chứ "

Mạc Tiểu Ngôn nói: "Tự đợi đến người xuất quan đây, đi thôi."

Hai người cùng một chỗ ly khai sơn cốc, Giản Nhược Trần hỏi: "Mạc sư tỷ, người cũng là lần đầu tiên đi tới Yêu Thú sâm lâm a."

"Đúng vậy a, ta cha và anh trước kia đều không cho ta đi, chỗ đó, đừng nói là Trúc cơ tu sĩ, chính là Kết Đan tu sĩ đi tới, cũng có khả năng gặp được nguy hiểm đấy. Nói không chừng liền đem tính mạng bỏ lại bên trong rồi." Mạc Tiểu Ngôn rất tự nhiên nói.

Nhớ tới xuyên qua mới bắt đầu, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm thiếu chút nữa bị đoạt xá, Yêu Thú thâm lâm nguy hiểm là rõ ràng đấy, Giản Nhược Trần cũng nói: "Xác thực, cho nên chúng ta lần này sẽ không quá xâm nhập đấy, ta cảm thấy được Lạc đạo hữu mới có thể an bài tốt."

Mạc Tiểu Ngôn "Ân" rồi một tiếng.

Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy giống như có chút không được tự nhiên tựa như, đều đã đến Bích Vân cốc, mới phát giác: "Ồ, Triệu tiên bối như thế nào không có ở đây?"

Mạc Tiểu Ngôn đầu phải ly khai tông môn, Triệu Xuân Thu liền ở bên cạnh đấy, lúc này đây đều phải rời Được Vương Cốc rồi, lẽ ra Triệu Xuân Thu có lẽ ở bên cạnh rồi.

"Triệu tiên bối bế quan đây." Mạc Tiểu Ngôn nói.

Giản Nhược Trần "A" rồi một tiếng, vô thức hỏi: "Bởi vì Cửu Khúc động chứ "

Mạc Tiểu Ngôn khóe mắt có chút híp xuống, cũng rất là bình thản mà nói: "Triệu sư bá đã sớm nên bế quan, vốn ta cũng nói trong thời gian ngắn không sẽ rời đi tông môn đấy."

Giản Nhược Trần trong nội tâm hồ nghi, mặt ngoài lại lựa chọn tin tưởng.

Bích Vân trong cốc Lạc Phàm đều chuẩn bị sẵn sàng, lần này mang đi ra ngoài không chỉ có có Hoàng Thành hai mươi mấy vị Trúc cơ tu sĩ, Lạc

Phàm còn chọn lựa mấy cái Luyện khí hậu kỳ tu sĩ, mấy vị kia Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ lại đều không có mang theo, chỉ có Giáp Mộc một cái Kết Đan tu sĩ.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn, cũng chỉ là chào hỏi, đợi nghe nói Mạc Tiểu Ngôn lần này một mình tùy bọn hắn tiến về trước thời điểm, Lạc Phàm dáng tươi cười thoáng cái động lại.

"Như thế nào chỉ có chính người, Triệu tiên bối đây?" Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần hỏi đúng rồi cùng một câu.

Mạc Tiểu Ngôn cũng một lần nữa giải thích một lần.

Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào Mạc Tiểu Ngôn nhìn một hồi, sau đó nhìn Giản Nhược Trần liếc, nói: "Không được, Mạc sư tỷ muốn là mình, vậy, cũng đừng có đi theo rồi."

Mạc Tiểu Ngôn lắp bắp kinh hãi giống như nói: "Vì sao?"

Lạc Phàm đối với nàng hai có người nói: "Chúng ta đến trong phòng nói."

Lúc đó các tu sĩ tuy rằng đều chuẩn bị xong, rồi lại cũng bắt đầu rồi chờ đợi, ba người tiến vào phòng khách, Lạc Phàm đem cấm trên vai, thần sắc chính là trầm xuống.

"Mạc sư tỷ, người tới Bích Vân cốc phải hỗ trợ, không phải phải muốn cùng chúng ta cùng một chỗ đến Yêu Thú sâm lâm trong mạo hiểm đấy, Yêu Thú sâm lâm chúng ta ai cũng chưa từng đi, mặc dù có giáp Mộc tiên bối, nhưng là chúng ta cũng biết, giáp Mộc tiên bối phải Giản tiên tử hộ vệ, không có Kết Đan tu sĩ đi theo Mạc sư tỷ bên người, ta không thể để cho người đi mạo hiểm." Lạc Phàm trầm mặt nói.

"Lạc đạo hữu có ý tứ là, ta không thể bảo hộ chính mình?" Mạc Tiểu Ngôn sắc mặt cũng trầm xuống.

"Vâng." Lạc Phàm gọn gàng dứt khoát nói.

Mạc Tiểu Ngôn nộ khí bỗng nhiên dâng lên: "Lạc đạo hữu, người đây là ý gì?"

Lạc Phàm không nhượng bộ chút nào: "Mạc sư tỷ, ta và người đều hiểu là có ý gì."

Giản Nhược Trần thò tay cản lại: "Tốt rồi, hai người không cần nhao nhao rồi."

Lạc Phàm liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, không lên tiếng rồi, Mạc Tiểu Ngôn nhìn đều không có nhìn Giản Nhược Trần, chẳng qua là trừng mắt Lạc Phàm.

"Mạc sư tỷ, nếu như không có đi theo người, lúc này đây đi tới Yêu Thú sâm lâm, ta sợ hai người chúng ta chỉ có thể có một cái trở về." Giản Nhược Trần trầm ngâm sẽ, cuối cùng đối với Mạc Tiểu Ngôn nói.

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt cuối cùng rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, mở to hai mắt nói: "Có ý tứ gì? Người nói là có người ở Yêu Thú sâm lâm bên trong phục kích ta?"

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Không nhất định là người, có lẽ là ta."

Mạc Tiểu Ngôn giật mình.

Bỗng nhiên trì hoãn qua thần đạo: "Ai sẽ phục kích người?"

"Vây cũng khó mà nói rồi, nói không chừng cũng không phải phục kích ta, dù sao ta có giáp Mộc tiên bồi hộ vệ, hơn nữa, nếu như chúng ta mang theo người đến Yêu Thú sâm lâm, mà người không có đi ra, cũng

chẳng khác nào đem ta gác ở trên đồng lửa rồi." Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn nói.

Mạc Tiểu Ngôn há hốc mồm, trước sau như một nhanh mồm nhanh miệng đấy, lúc này đây bỗng nhiên không biết nói cái gì cho phải.

Chẳng lẽ Giản Nhược Trần đã biết nàng cùng nàng đại ca thương nghị sự tình rồi hả?

Ngày đó nàng đối với đại ca nói, nhất định sẽ không dễ dàng buông tha Giản Nhược Trần đấy, có thể Giản Nhược Trần trong tay có thạch yêu, chỉ cần tại có núi đá địa phương, thạch yêu có thể bảo vệ nàng.

Mà nàng đã đã đợi không kịp, nàng không muốn nhìn thấy Giản Nhược Trần tiêu dao bên ngoài, tại nàng cả ngày lẫn đêm được dày vò thời điểm, không muốn nhìn thấy Giản Nhược Trần điềm nhiên như không có việc gì.

Triệu Xuân Thu đúng là bế quan, cũng đúng là có nàng một điểm nguyên nhân, đại ca vốn không muốn làm cho nàng đi ra ngoài, nhưng mà nàng kiên trì, nàng không muốn bị hoài nghi, nàng cũng muốn nhìn tận mắt Giản Nhược Trần bị người công kích, sau đó bị nàng bắt lấy.

Tuy rằng nàng còn không có nghĩ kỹ về sau muốn làm như thế nào.

"Ta đắc tội rồi rất nhiều người, có bên ngoài đấy, còn có sau lưng đấy, thậm chí còn có thâm nghĩ chuyển một lần vùng nước đục đấy, Yêu Thú thâm lâm bên trong vốn là nguy cơ tứ phía, chúng ta mang những thứ này Trúc cơ tu sĩ đi tới, nói là rèn luyện bọn họ, làm sao lúc đó chẳng phải mình muốn rèn luyện một chút.

Lần này đi tới nhất định là nguy hiểm muôn phần đấy, có đến từ Yêu thú đấy, cũng có đến từ tu sĩ đấy, ta không muốn bởi vì nguyên nhân của ta liên lụy người." Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Người sợ liên lụy ta? Liên lụy ta cái gì? Giết người giá họa cho ta, hay vẫn là giết ta giá họa cho người?" Mạc Tiểu Ngôn kêu lên, "Vậy đều không đi tốt rồi."

Nhìn xem Giản Nhược Trần con mắt, Mạc Tiểu Ngôn có chút chột dạ, có thể lập tức liền cứng rắn quyết tâm, phải Giản Nhược Trần buộc nàng làm như vậy đây, nếu như Giản Nhược Trần không từng bước một tính toán lấy, nàng làm sao sẽ rơi cho tới bây giờ tình trạng.

Giản Nhược Trần còn không biết Mạc Tiểu Ngôn tâm tư chuyển biến rồi, nhưng nàng cùng Lạc Phàm thái độ phải nhất trí đây.

Giản Nhược Trần ngẫm lại, đối với Lạc Phàm nói: "Vậy, ta cũng không đi, vừa vặn bế quan, tại người đây Được Vương Cốc trong, ta cũng không lo lắng vấn đề về an toàn, giáp Mộc tiền bối hãy theo lấy các người đi tới một lần a."

Mạc Tiểu Ngôn ngậy người xuống.

Giản Nhược Trần như thế nào buông tha cho đi tới Yêu Thú sâm lâm nữa nha? Chẳng lẽ lúc này đây đi tới, nàng thực chính là định mang theo những tu sĩ này rèn luyện hay sao?

"Tốt." Lạc Phàm gật đầu, lập tức liền đồng ý, "Còn muốn người cùng giáp Mộc tiền bối nói một tiếng."

Lạc Phàm nói qua liền đứng lên, mở ra cấm chế đi ra ngoài, mà trên thực tế, là cho Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn để lại một chỗ thời gian.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 445: Đều Đã Nghĩ Đến

Giản Nhược Trần lần này bế quan dùng năm ngày thời gian, so với mong muốn muốn nhiều ra trở lại hai ngày, ra tỉnh thất, liền chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn chờ ở bên trong phòng tiếp khách, đã gặp nàng, trên mặt lộ ra dáng tươi cười trở lại.

Mạc Tiểu Ngôn rất lâu không có như vậy cười qua, thế cho nên Giản Nhược Trần thấy được, có loại ngoài ý muốn cảm giác.

"Xuất quan?" Mạc Tiểu Ngôn đánh giá Giản Nhược Trần, "Ta nghĩ đến người sẽ thêm tu luyện một đoạn thời gian."

Giản Nhược Trần cười nói: "Ta mỗi tu luyện tới trình độ nhất định, cũng nên bế quan một đoạn thời gian lắng đọng ở dưới, bây giờ là Trúc Cơ kỳ lần thứ nhất, về sau còn có thể có rất nhiều lần."

Mạc Tiểu Ngôn lắc đầu: "Như thế nào là lần đầu tiên đây, ba tháng trước người còn bế quan hai tháng ở chỗ này của ta."

"Ý nghĩa không giống với, những thời giờ kia phải làm từng bước tu luyện." Giản Nhược Trần thoáng giải thích xuống, "Lúc nào đi tới Yêu Thú sâm lâm, xác định ra rồi chứ "

Mạc Tiểu Ngôn nói: "Tự đợi đến người xuất quan đây, đi thôi."

Hai người cùng một chỗ ly khai sơn cốc, Giản Nhược Trần hỏi: "Mạc sư tỷ, người cũng là lần đầu tiên đi tới Yêu Thú sâm lâm a."

"Đúng vậy a, ta cha và anh trước kia đều không cho ta đi, chỗ đó, đừng nói là Trúc cơ tu sĩ, chính là Kết Đan tu sĩ đi tới, cũng có khả năng gặp được nguy hiểm đấy. Nói không chừng liền đem tính mạng bỏ lại bên trong rồi." Mạc Tiểu Ngôn rất tự nhiên nói.

Nhớ tới xuyên qua mới bắt đầu, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm thiếu chút nữa bị đoạt xá, Yêu Thú thâm lâm nguy hiểm là rõ ràng đấy, Giản Nhược Trần cũng nói: "Xác thực, cho nên chúng ta lần này sẽ không quá xâm nhập đấy, ta cảm thấy được Lạc đạo hữu mới có thể an bài tốt."

Mạc Tiểu Ngôn "Ân" rồi một tiếng.

Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy giống như có chút không được tự nhiên tựa như, đều đã đến Bích Vân cốc, mới phát giác: "Ồ, Triệu tiên bối như thế nào không có ở đây?"

Mạc Tiểu Ngôn đầu phải ly khai tông môn, Triệu Xuân Thu liền ở bên cạnh đấy, lúc này đây đều phải rời Được Vương Cốc rồi, lẽ ra Triệu Xuân Thu có lẽ ở bên cạnh rồi.

"Triệu tiên bối bế quan đây." Mạc Tiểu Ngôn nói.

Giản Nhược Trần "A" rồi một tiếng, vô thức hỏi: "Bởi vì Cửu Khúc động chứ "

Mạc Tiểu Ngôn khóe mắt có chút híp xuống, cũng rất là bình thản mà nói: "Triệu sư bá đã sớm nên bế quan, vốn ta cũng nói trong thời gian ngắn không sẽ rời đi tông môn đấy."

Giản Nhược Trần trong nội tâm hồ nghi, mặt ngoài lại lựa chọn tin tưởng.

Bích Vân trong cốc Lạc Phàm đều chuẩn bị sẵn sàng, lần này mang đi ra ngoài không chỉ có có Hoàng Thành hai mươi mấy vị Trúc cơ tu sĩ, Lạc

Phàm còn chọn lựa mấy cái Luyện khí hậu kỳ tu sĩ, mấy vị kia Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ lại đều không có mang theo, chỉ có Giáp Mộc một cái Kết Đan tu sĩ.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn, cũng chỉ là chào hỏi, đợi nghe nói Mạc Tiểu Ngôn lần này một mình tùy bọn hắn tiến về trước thời điểm, Lạc Phàm dáng tươi cười thoáng cái động lại.

"Như thế nào chỉ có chính người, Triệu tiên bối đây?" Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần hỏi đúng rồi cùng một câu.

Mạc Tiểu Ngôn cũng một lần nữa giải thích một lần.

Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào Mạc Tiểu Ngôn nhìn một hồi, sau đó nhìn Giản Nhược Trần liếc, nói: "Không được, Mạc sư tỷ muốn là mình, vậy, cũng đừng có đi theo rồi."

Mạc Tiểu Ngôn lắp bắp kinh hãi giống như nói: "Vì sao?"

Lạc Phàm đối với nàng hai có người nói: "Chúng ta đến trong phòng nói."

Lúc đó các tu sĩ tuy rằng đều chuẩn bị xong, rồi lại cũng bắt đầu rồi chờ đợi, ba người tiến vào phòng khách, Lạc Phàm đem cấm trên vai, thần sắc chính là trầm xuống.

"Mạc sư tỷ, người tới Bích Vân cốc phải hỗ trợ, không phải phải muốn cùng chúng ta cùng một chỗ đến Yêu Thú sâm lâm trong mạo hiểm đấy, Yêu Thú sâm lâm chúng ta ai cũng chưa từng đi, mặc dù có giáp Mộc tiên bối, nhưng là chúng ta cũng biết, giáp Mộc tiên bối phải Giản tiên tử hộ vệ, không có Kết Đan tu sĩ đi theo Mạc sư tỷ bên người, ta không thể để cho người đi mạo hiểm." Lạc Phàm trầm mặt nói.

"Lạc đạo hữu có ý tứ là, ta không thể bảo hộ chính mình?" Mạc Tiểu Ngôn sắc mặt cũng trầm xuống.

"Vâng." Lạc Phàm gọn gàng dứt khoát nói.

Mạc Tiểu Ngôn nộ khí bỗng nhiên dâng lên: "Lạc đạo hữu, người đây là ý gì?"

Lạc Phàm không nhượng bộ chút nào: "Mạc sư tỷ, ta và người đều hiểu là có ý gì."

Giản Nhược Trần thò tay cản lại: "Tốt rồi, hai người không cần nhao nhao rồi."

Lạc Phàm liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần, không lên tiếng rồi, Mạc Tiểu Ngôn nhìn đều không có nhìn Giản Nhược Trần, chẳng qua là trừng mắt Lạc Phàm.

"Mạc sư tỷ, nếu như không có đi theo người, lúc này đây đi tới Yêu Thú sâm lâm, ta sợ hai người chúng ta chỉ có thể có một cái trở về." Giản Nhược Trần trầm ngâm sẽ, cuối cùng đối với Mạc Tiểu Ngôn nói.

Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt cuối cùng rơi vào Giản Nhược Trần trên mặt, mở to hai mắt nói: "Có ý tứ gì? Người nói là có người ở Yêu Thú sâm lâm bên trong phục kích ta?"

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Không nhất định là người, có lẽ là ta."

Mạc Tiểu Ngôn giật mình.

Bỗng nhiên trì hoãn qua thần đạo: "Ai sẽ phục kích người?"

"Vây cũng khó mà nói rồi, nói không chừng cũng không phải phục kích ta, dù sao ta có giáp Mộc tiên bồi hộ vệ, hơn nữa, nếu như chúng ta mang theo người đến Yêu Thú sâm lâm, mà người không có đi ra, cũng

chẳng khác nào đem ta gác ở trên đồng lửa rồi." Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn nói.

Mạc Tiểu Ngôn há hốc mồm, trước sau như một nhanh mồm nhanh miệng đấy, lúc này đây bỗng nhiên không biết nói cái gì cho phải.

Chẳng lẽ Giản Nhược Trần đã biết nàng cùng nàng đại ca thương nghị sự tình rồi hả?

Ngày đó nàng đối với đại ca nói, nhất định sẽ không dễ dàng buông tha Giản Nhược Trần đấy, có thể Giản Nhược Trần trong tay có thạch yêu, chỉ cần tại có núi đá địa phương, thạch yêu có thể bảo vệ nàng.

Mà nàng đã đã đợi không kịp, nàng không muốn nhìn thấy Giản Nhược Trần tiêu dao bên ngoài, tại nàng cả ngày lẫn đêm được dày vò thời điểm, không muốn nhìn thấy Giản Nhược Trần điềm nhiên như không có việc gì.

Triệu Xuân Thu đúng là bế quan, cũng đúng là có nàng một điểm nguyên nhân, đại ca vốn không muốn làm cho nàng đi ra ngoài, nhưng mà nàng kiên trì, nàng không muốn bị hoài nghi, nàng cũng muốn nhìn tận mắt Giản Nhược Trần bị người công kích, sau đó bị nàng bắt lấy.

Tuy rằng nàng còn không có nghĩ kỹ về sau muốn làm như thế nào.

"Ta đắc tội rồi rất nhiều người, có bên ngoài đấy, còn có sau lưng đấy, thậm chí còn có thâm nghĩ chuyển một lần vùng nước đục đấy, Yêu Thú thâm lâm bên trong vốn là nguy cơ tứ phía, chúng ta mang những thứ này Trúc cơ tu sĩ đi tới, nói là rèn luyện bọn họ, làm sao lúc đó chẳng phải mình muốn rèn luyện một chút.

Lần này đi tới nhất định là nguy hiểm muôn phần đấy, có đến từ Yêu thú đấy, cũng có đến từ tu sĩ đấy, ta không muốn bởi vì nguyên nhân của ta liên lụy người." Giản Nhược Trần nói tiếp.

"Người sợ liên lụy ta? Liên lụy ta cái gì? Giết người giá họa cho ta, hay vẫn là giết ta giá họa cho người?" Mạc Tiểu Ngôn kêu lên, "Vậy đều không đi tốt rồi."

Nhìn xem Giản Nhược Trần con mắt, Mạc Tiểu Ngôn có chút chột dạ, có thể lập tức liền cứng rắn quyết tâm, phải Giản Nhược Trần buộc nàng làm như vậy đây, nếu như Giản Nhược Trần không từng bước một tính toán lấy, nàng làm sao sẽ rơi cho tới bây giờ tình trạng.

Giản Nhược Trần còn không biết Mạc Tiểu Ngôn tâm tư chuyển biến rồi, nhưng nàng cùng Lạc Phàm thái độ phải nhất trí đây.

Giản Nhược Trần ngẫm lại, đối với Lạc Phàm nói: "Vậy, ta cũng không đi, vừa vặn bế quan, tại người đây Được Vương Cốc trong, ta cũng không lo lắng vấn đề về an toàn, giáp Mộc tiền bối hãy theo lấy các người đi tới một lần a."

Mạc Tiểu Ngôn ngậy người xuống.

Giản Nhược Trần như thế nào buông tha cho đi tới Yêu Thú sâm lâm nữa nha? Chẳng lẽ lúc này đây đi tới, nàng thực chính là định mang theo những tu sĩ này rèn luyện hay sao?

"Tốt." Lạc Phàm gật đầu, lập tức liền đồng ý, "Còn muốn người cùng giáp Mộc tiền bối nói một tiếng."

Lạc Phàm nói qua liền đứng lên, mở ra cấm chế đi ra ngoài, mà trên thực tế, là cho Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn để lại một chỗ thời gian.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 446: Khuyên Giải

Đã từng một màn kia không có chút nào khúc mắc ở chung không tồn tại, Giản Nhược Trần cảm giác được Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng không chỉ là xa cách, còn có phòng bị.

Giữa các nàng đã đến muốn giúp nhau phòng bị trình độ?

Nhớ tới lúc ban đầu quen biết, nhớ tới Mạc Tiểu Ngôn cười nói cho nàng biết, như thế nào ăn những thứ này linh thực mới là tốt nhất, nhớ tới Mạc Tiểu Ngôn chút nào không đau lòng mà tiện tay đưa cho nàng Linh đan, nhớ tới các nàng cùng một chỗ lúc buông lỏng, vui vẻ.

Lúc nào giữa các nàng tràn đầy xa cách cùng đề phòng nữa nha?

Mạc Tiểu Ngôn như vậy kiêu ngạo cùng ngậy thơ nữ tu, trước sau như một đều tụ tập sủng ái là một thân, lúc nào đã có lòng dạ, đã mất đi ngậy thơ?

Nàng nhớ tới Phạm An Quý, nàng cũng từng cho rằng cùng Phạm An Quý tính cả sinh tử chi giao rồi, cái kia mặt ngoài quần áo lụa là đại nam hài, đáy lòng trên thực tế cũng là thiện lương đấy, ít nhất đối với nàng là thiện lương đấy, có thể là bọn hắn hiện tại cũng hình cùng người lạ rồi.

Tại sao vậy chứ? Rõ ràng không phải là của nàng sai, nhưng vì cái gì nàng tiến vào đến cái thế giới này, trước sau đối với nàng tỏ thiện ý hai người tu sĩ, cuối cùng đều muốn trở mặt thành thù đây?

Nàng trong lòng tự hỏi, có phải hay không nàng đem bên trên cái thế giới tam quan dẫn tới cái thế giới này, đem nàng thói quen Tổng giám đốc thân phận cũng mang đi qua, lời nói cử chỉ trong bất tri bất giác liền lộ ra không chế.

Cho nên, nàng mới có thể cùng Diệp Phi, Vương tổng quản, tông môn tông chủ Đường chủ đàm trò chuyện với nhau thật vui, bởi vì bọn họ mới phải một thân phận.

Mà cùng vốn nên cùng nàng cùng một thân phận, Mạc Tiểu Ngôn, Phạm An Quý, lại dần dần thành thù.

Có lẽ đều là của nàng sai lầm.

Nếu như nàng không có xuyên qua đến trong thế giới này, Phạm An Quý hay vẫn là mặt ngoài quần áo lụa là, Mạc Tiểu Ngôn còn có thể thật vui vẻ đấy.

Giản Nhược Trần tay chậm rãi xoa cái trán.

"Giản sư muội, người làm sao vậy?" Mạc Tiểu Ngôn thanh âm có chút xa xôi, lại có chút ít cẩn thận từng li từng tí.

Giản Nhược Trần đỡ cái trán một hồi, thả tay xuống, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, tại Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt cũng tìm không được nữa đã từng hồn nhiên, đã từng vui vẻ.

"Không có gì." Giản Nhược Trần thói quen nói, giờ khắc này nàng có chút hoảng hốt, còn giống như tại đi tới lớn trong văn phòng, nàng đã từng có lúc mệt mỏi, đã từng có thủ hạ cẩn thận từng li từng tí mà quan tâm, nàng luôn trả lời như vậy đấy.

Từ mười sáu tuổi về sau, nàng muốn một mình khiêng trọng trách, mỗi lần bị hỏi "Làm sao vậy", câu trả lời của nàng vĩnh viễn là "Không có

gì" .

Nàng nhìn thấy Mạc Tiểu Ngôn trong ánh mắt có bị thương biểu lộ, lòng của nàng đau đớn xuống.

Mạc Tiểu Ngôn đi thì đi thôi, cùng lắm thì, nàng đem mạng bồi thường nàng, nàng tại trong thế giới kia vốn là đáng chết rồi đấy, sống lâu rồi nhiều như vậy năm, gặp được cái thế giới này không giống với, cũng vậy là đủ rồi.

"Chúng ta đi thôi." Giản Nhược Trần đứng lên.

"Đi?" Mạc Tiểu Ngôn không có hiểu.

"Người không muốn có Kết Đan tu sĩ đi theo, chúng ta liền chính mình đi tới, tự do một lần." Giản Nhược Trần hòa nhã nói.

Nàng không có chú ý tới ngữ khí của nàng, tựa như đã từng giống nhau, mang theo chút ít cứng chiều, cũng không có chú ý tới mình ánh mắt, cũng rất giống nhìn xem muội muội của mình bình thường.

"Thật muốn như vậy đây?" Lạc Phàm đứng bên ngoài bên cạnh, nghe được Giản Nhược Trần sau khi nói xong, nhú mày đánh giá Giản Nhược Trần nói.

"Đi đi." Giản Nhược Trần không có làm nhiều giải thích.

Lạc Phàm nhìn Giản Nhược Trần một hồi, nói: "Người phải biết, Được Vương Cốc bên ngoài, chú ý người không phải là một người tu sĩ, chân trước người ly khai Được Vương Cốc, chân sau sẽ có tu sĩ đuổi kịp, chúng ta là rèn luyện không giả, còn muốn đánh phát theo kịp, chẳng lẽ người toàn bộ muốn giết mất?"

Lời này, Lạc Phàm không có tránh Mạc Tiểu Ngôn, cũng không cách nào tránh nàng.

"Vậy giết tốt rồi." Giản Nhược Trần nói.

"Tốt, người có thạch yêu, có giáp Mộc tiền bối, Mạc sư tỷ đây?" Lạc Phàm ngăn chặn hỏa khí.

"Ta sẽ cùng với Mạc sư tỷ như hình với bóng." Giản Nhược Trần tiếp tục nói.

Lạc Phàm nhăn nhó mày, gặp Giản Nhược Trần thái độ kiên quyết, không có nói cái gì nữa, quay người triệu tập tu sĩ.

Bảo thuyền, tự nhiên là Giản Nhược Trần cung cấp, tăng thêm Giáp Mộc không đến bốn mươi leo lên bảo thuyền, bảo trong thuyền chỉ có sáu lúc giữa khoang thuyền, bốn người tất cả chiếm được một gian, còn có một lúc giữa lớn với tư cách thương nghị sự tình đây, mặt khác một gian liền để đó không dùng xuống.

Giáp Mộc giống như hoàn toàn không biết ba người ở giữa mâu thuẫn, lên thuyền liền tiến vào thuyền của mình khoang thuyền, Mạc Tiểu Ngôn cũng như thế, Giản Nhược Trần muốn khống chế bảo thuyền, Lạc Phàm đứng ở đầu thuyền cùng.

"Như thế nào bỗng nhiên đổi chủ ý?" Lạc Phàm truyền âm nói.

Bảo thuyền một đường đi về phía trước, các tu sĩ đều tại hai bên cùng đuôi thuyền, đầu thuyền chỉ có hai người.

"Nói không tốt." Giản Nhược Trần trong lòng thở dài một tiếng, "Ta nghĩ lại dưới, cảm thấy ta vô cùng tự mình rồi, nếu như không có ta, Mạc Tiểu Ngôn hay vẫn là vui vui sướng sướng đơn thuần nữ tu, sẽ không giống như bây giờ giống như bỗng nhiên liền thành thực.

Phạm An Quý cũng hay là hăn mặt ngoài vui vẻ quần áo lụa là, tuy rằng trở lại trong phòng của mình phóng lấy mặt nạ xuống cũng sẽ có khuôn mặt u sầu, nhưng ít ra sẽ không giống như bây giờ tâm như tro tàn."

Lạc Phàm có thể hiểu Giản Nhược Trần đối với Phạm An Quý hình dung, có thể cũng không tán thành Giản Nhược Trần ý tưởng.

Nói: "Người sự xuất hiện của ta, phải cải biến cái thế giới này một ít chuyện, nhưng không có ta và người, có một số việc cũng sẽ dựa theo trước quỹ tích phát triển đấy.

Chúng ta khả năng thúc đẩy sự tình phát triển, nhưng mỗi người vận mạng cải biến, cũng không nguyên ở ta và người.

Giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, Phạm An Tâm tại hoàn cảnh như vậy sau phát triển, chỉ cần có một tia cơ hội sẽ bắt lấy lộ ra bản tâm đấy, nếu không có chúng ta tồn tại, Phạm An Tâm cuối cùng cũng có thể là đồng dạng kết cục."

Giản Nhược Trần cười khổ: "Người cũng nói phải khả năng, cũng có thể có thể nài thật sự đã được như nguyện rồi, được Đại hoàng tử niềm vui, cứu được mẹ của nàng, lại để cho Phạm An Quý làm Thiên Đạo Tông tông chủ."

Lạc Phàm phản bác: "Không, người như vậy, coi như là được Đại hoàng tử niềm vui cũng sẽ không đủ đấy, nàng còn có thể muốn thêm gần một bước, có thể thân phận của nàng trải qua nhất định nàng làm không được đấy, cuối cùng, cũng chỉ có thể là tương tự chính là kết cục.

Chỗ bất đồng đúng là Phạm An Quý cùng người ta ở giữa hữu nghị, không có ta và người, Phạm An Quý ngay cả mấy cái tháng sung sướng cũng sẽ không tồn tại, cái kia sao kiêu ngạo một người, dựa vào tỷ tỷ mình thân thể đối được tông chủ vị trí, có thể sẽ buồn bực cả đời.

Mà cuối cùng Phạm An Tâm chết, cũng có thể trở thành hãn hối hận cả đời sự tình."

"Hiện tại hãn sẽ không hối hận chứ đoán chừng đang hối hận nhận thức ta." Giản Nhược Trần nói.

Lạc Phàm lắc đầu, "Hãn hãn là qua hãn không được chính mình khám, hối hận không có giữ chặt Phạm An Tâm."

Hai người trầm mặc một hồi, Lạc Phàm nói: "Chính là Mạc Tiểu Ngôn, cũng không phải lỗi của người, phải nàng được voi đòi tiên rồi, đã nhận được người tình hữu nghị, còn vọng tưởng chiếm cứ tất cả của người."

Người không thể đem sai lầm toàn bộ ôm đến trên người mình, phải, không có có chúng ta, cái thế giới này quỹ tích sẽ không cùng hiện tại giống nhau, nhưng chúng ta làm sao kia người vô tội?

Chúng ta cũng không quá đáng là muốn một cái bình an, an an ổn ổn mà làm tự mình nghĩ việc cần phải làm, trong này lúc giữa, là người bên cạnh nhiều trả giá một ít.

Bất luận là người cùng ta, đều bằng vào phải năng lực của mình, cho dù là kỳ ngộ, cũng là trời cao chiếu cố cho chúng ta đấy, từ đâu áy náy?"

Giản Nhược Trần trầm mặc một hồi, mở miệng nói: "Người hỏi qua ta, bên trên cái thế giới, ta đều đã làm cái gì?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 447: Nhớ Lại

Giản Nhược Trần bỗng nhiên nhắc tới bên trên cái thế giới, lại để cho Lạc Phàm rất là giật mình, hắn vô thức nghiêng đầu nhìn xem Giản Nhược Trần.

Giản Nhược Trần nhìn phía trước, mặt không biểu tình, một hồi lâu mới mở miệng: "Một năm kia ta mười sáu tuổi."

Mười sáu tuổi, Lạc Phàm nhớ lại xuống, giật mình Giản Nhược Trần mười sáu tuổi một năm kia, đang phải cha mẹ của nàng phát sinh vấn đề đồng thời qua đời năm đó.

"Mười sáu tuổi thời điểm, ta đang tại bên ngoài du học, bỗng nhiên đã bị nhận được trong gia tộc, mặt đối với gia tộc bên trong tất cả trường bối, ta nghe xong nửa trời mới biết, cha mẹ của ta mất tích.

Cảnh sát tại phụ mẫu ta trong phòng ra ra vào vào, có thể bên ngoài đợi chờ các trường bối lại thiếu một ít rùm beng, bọn họ nhao nhao cổ phần của công ty, nhao nhao chủ tịch vị trí, nhao nhao công ty còn không có ký kết hợp đồng.

Không có người chú ý tới ta, hoặc là chú ý cũng không có chú ý, bọn họ cũng hỏi thăm cảnh sát có tìm được hay không cha mẹ của ta, nhưng không bằng nói bọn họ tại hỏi thăm có tìm được hay không chủ tịch cùng chủ tịch phụ nhân.

Phụ thân trợ lý an bài của ta nghỉ ngơi, cùng ta, có thể hăn chẳng qua là trợ lý.

Ta dùng thời gian một ngày mới thanh tỉnh lại, hiểu ta nhìn được nghe được hết thảy đều là chân thật đấy, sau đó ngày hôm sau, phải có được rồi phụ mẫu ta qua đời tin tức.

Sau đó, nhà của ta liền không còn là nhà, phụ mẫu thi cốt không hàn, bọn họ liền tụ họp tại trong nhà của ta, luật sư cũng tới, phụ mẫu sớm liền để lại di chúc, ta kế thừa phụ mẫu toàn bộ tài sản, kể cả cổ phần của công ty.

Ta nhớ rất rõ ràng, lúc ấy, của ta một một trưởng bối lập tức vỗ án, nói cái này di sản kế thừa không hợp phong theo, di sản là muốn phân hai bộ điểm đấy, ta chỉ có thể kế thừa một nửa, một nửa khác là muốn do tổ phụ của ta mẫu kế thừa.

Sau đó, lại có người nói, ta chưa đủ mười tám tuổi, không thể trở thành công ty hợp pháp cổ đông.

Năm đó, ta mười sáu tuổi, lòng tràn đầy ngây thơ, cùng với lúc trước Mạc Tiểu Ngôn giống nhau."

Giản Nhược Trần giống như nhìn đến lúc đó chính mình, lòng tràn đầy bàng hoàng, nhìn xem thân nhân của mình đám, lại dường như là người xa lạ.

Nàng nghe của bọn hắn tại tranh luận, tại vỗ bàn, rất nhanh, chủ đề liền chuyển biến rồi quyền nuôi dưỡng, quyền giám hộ, ai đã nhận được nàng quyền giám hộ, ai chẳng khác nào đã nhận được những cái kia công ty cổ phần.

"Bọn họ nhao nhao rồi một hồi, luật sư mới xuất ra phần thứ hai văn bản tài liệu, đó là ta phụ thân cho ta ủy thác rồi tài sản quản lý cơ cấu, về sau ta hỏi thăm luật sư, mới biết được, ta hoàn toàn có thể hợp pháp có được phụ mẫu ta tài sản, phụ thân cũng vì ta chỉ định rồi người giám hộ, chính là cái tài sản quản lý cơ cấu.

Ta đã trở thành chủ tịch, tại ta còn cái gì cũng đều không hiểu thời điểm.

Ta thôi học, ta chỉ có thể đuổi học, ngồi tại nguyên bốn phải phụ thân trong văn phòng.

Mỗi ngày, từ đến sớm muộn đều là lấy ra muốn ta ký tên văn bản tài liệu, cũng là muốn tiền, mỗi ngày, phụ thân trợ lý đều tại cho ta giảng công chuyện của công ty, còn muốn ứng phó những cái kia các trưởng bối, ngay cả đi tới cục cảnh sát hỏi thăm hung thủ, đều có đi theo bên tai của ta, nói qua công ty, công ty. . .

Về sau, ta học xong trầm tĩnh, học xong đem hết thầy đều trước buông, chuyên tâm trong công ty, bởi vì đó là ta phụ thân lưu lại công ty, ta cũng học xong cự tuyệt, lại để cho bảo an ngăn lại trưởng bối của ta đám.

Về sau, ta mới biết được, công ty của phụ thân, cao ốc Thế Kỷ chính thức giao thiệp với sản nghiệp là cái gì, cuối cùng, ta đã tìm được giết chết ta phụ thân hung thủ, xác thực mà nói, là vì ta cũng chính thức tiến vào đến cái kia sản nghiệp về sau, ta đã tìm được hung thủ.

Ta tự tay giết bọn chúng đi. Một năm kia, ta còn phải mười tám tuổi."

Lạc Phàm nhìn qua Giản Nhược Trần, hắn đã từng như vậy khát vọng bắt lấy Giản Nhược Trần nhược điểm, đem nàng đem ra công lý đưa vào ngục giam, nhưng bây giờ, hắn cũng chỉ có lòng tràn đầy đau lòng, một cái mười sáu tuổi nữ hài, bị ép trên lưng bậc cha chú trách nhiệm, bị ép một mình đối mặt hung thủ giết người, bị ép tự tay báo thù cho cha mẹ.

Đây nên phải như thế nào đau lòng, khổ sở.

"Đã biết cao ốc Thế Kỷ chính thức sinh ý, ta hầu như không có suy tư, liền tiếp thủ, ta vốn học tập đúng là máy vi tính, làm cho kém phải quản lý mà thôi, mà quản lý, chỉ cần là ở đẳng kia dạng trong gia tộc lớn lên đấy,

bình thường lời nói và việc làm đều mẫu mực, còn có thiên phú như vậy đủ rồi.

Ta giống như trời sinh chính là cái kẻ kinh doanh, chỉ dùng bên trên hai năm, cao ốc Thế Kỷ liền thực sự trở thành của ta, tuy rằng vậy hai năm cao ốc Thế Kỷ thành phố giá trị rút lại rồi không sai biệt lắm một phần ba, có thể đó là biểu hiện ra đây, ta còn có không có ở đây mặt ngoài chức nghiệp."

Giản Nhược Trần nói đến đây, cuối cùng quay đầu nhìn Lạc Phàm, "Biểu hiện ra, cao ốc Thế Kỷ giao thiệp với điện tử Lĩnh Vực hầu như tất cả hạng mục, mà sau lưng còn có một chức nghiệp, chính là biên soạn virus, trùng kích không chỉ là Internet, chúng ta có thể không kiêng nể gì cả mà tiến vào đến nhà khác xí nghiệp bên trong trang web, phá giải bọn họ trình tự, xâm nhập bên trong, ha ha, còn có cái gì sinh ý ta không thể thành công đây?

Những thứ này trình tự cũng sẽ bán đi, có đôi khi ta sẽ đích thân thay một ít công ty cầm trên đao trận, cao ốc Thế Kỷ càng làm càng lớn, cũng càng làm thành công.

Người không là người thứ nhất nhìn chăm chăm vào ta đây, nếu như không có cái ngày đó, người cũng sẽ không phải người cuối cùng."

Giản Nhược Trần dừng lại, nàng còn muốn nói, nàng xâm nhập qua cục cảnh sát hệ thống, cái kia hệ thống làm được quả thực đồ bỏ đi, có thể vậy thì có ý nghĩa gì chứ.

Nàng từng có so với xâm nhập cục cảnh sát càng huy hoàng chiến tích, mà ở kinh doanh cao ốc Thế Kỷ mười hai năm về sau, nàng đã xa xa chưa đủ những cái kia chiến tích rồi.

Nhưng, đều phải quá khứ, nàng đáy lòng tiếc nuối cũng tất cả đều đi qua, nàng hoàn thành như vậy không có viết xong dấu hiệu, tuy rằng vĩnh

viễn cũng sẽ không xuất hiện tại trong thế giới kia rồi.

Nàng thật không có cái gì tiếc nuối.

Đây là nàng lần đầu lộ ra chính mình vậy mười hai năm sự nghiệp, tại Lạc Phàm bên trên cái thế giới chức nghiệp trong, nàng nói mỗi một câu nói đều là chứng minh nàng phạm tội chứng cứ.

Sau khi nói xong nàng cũng không có cảm giác được nhẹ nhõm, trong nội tâm bất luận cái gì khác thường đều không có, giống như những cái kia không phải là của mình đi tới, mà là người bên ngoài đấy.

"Vì cái gì bỗng nhiên nói lên những thứ này?" Lạc Phàm nghiêng đầu nhìn xem Giản Nhược Trần bên cạnh nhan.

Quen thuộc khuôn mặt, quen thuộc biểu lộ, nói đến đây chút ít làm cho người ta buồn vô cớ sự tình, nhưng không có mang ra một tia vẻ mặt giống như nhau.

Lạc Phàm trong nội tâm trầm xuống.

"Bỗng nhiên nghĩ tới." Giản Nhược Trần lạnh nhạt nói.

Chẳng qua là bỗng nhiên nghĩ tới? Đơn giản như vậy chứ

chi tướng chết, kia nói cũng thiện. Lạc Phàm trong nội tâm bỗng nhiên tuôn ra những lời này.

"Bên trên cái thế giới sự tình, phải bên trên cái thế giới đấy, cùng cái thế giới này không quan hệ." Hơn nửa ngày, Lạc Phàm mới nói.

Giản Nhược Trần không có cho thấy thái độ của mình.

"Bất cứ chuyện gì đều không có tuyệt đối đúng sai, đứng ở góc độ của người, người làm hết thấy đều là hợp tình hợp lý đấy, đứng ở người mặt đối

lập, luật pháp góc độ, tự nhiên là trái lại đấy.

Có thể cũng không có nghĩa là trong nội tâm không có thiện ác tiêu chuẩn, cho nên ngày đó người lựa chọn cứu cái kia hài nhi, tại rất thời gian nguy hiểm, thà rằng chính mình bị thương."

Hai người đều nhớ tới đi tới cái ngày đó, nhớ tới cái kia bay đến trên bầu trời còn cười khanh khách hài nhi.

Ai trong nội tâm đều có thiện một mặt, mặc dù là đi tới, Giản Nhược Trần lựa chọn cùng pháp luật đi ngược lại, đáy lòng cũng cho rằng, nàng cũng không phải là tuyệt đối trên ý nghĩa người xấu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 448: Tìm Đạo Lữ

Giản Nhược Trần bỗng nhiên đề cập quá khứ của mình, lại để cho Lạc Phàm trong nội tâm có rất dự cảm bất hảo.

Giản Nhược Trần không phải đa sầu đa cảm nữ nhân, Lạc Phàm đã dự bị có vĩnh viễn cũng không biết đi tới vậy đoạn lịch sử chuẩn bị.

Có thể bỗng nhiên, Giản Nhược Trần liền đem bên trên cái thế giới rất chuyện bí ẩn tình hợp bàn đỡ ra, tại tâm lý học lên, đây là đã bị cực lớn trùng kích, muốn có hành động rồi.

Bởi vì Mạc Tiểu Ngôn? Phạm An Quý?

Giản Nhược Trần trở lại khoang thuyền tu luyện đi, Lạc Phàm một thân một mình đứng ở đầu thuyền, bảo thuyền vững vàng mà đi về phía trước chạy nhanh lấy, hẳn làm cho cần phải làm là tại gặp được thành trấn thời điểm, tránh đi thành trấn trên không.

Lạc Phàm có thể hiểu được Giản Nhược Trần tâm lý, nhưng cũng không tán thành, đây là tu tiên thế giới, không thể cầm lên cái thế giới tam quan đến đối đãi cái thế giới này.

Nhưng mà hẳn cũng biết, Giản Nhược Trần không phải đơn giản có thể nghe theo khuyên bảo đấy, chủ yếu nhất phải, cái thế giới này tuy rằng sáng lạn, nhưng đối với một cái vô dục vô cầu người mà nói, tuổi thọ lâu dài, kỳ thật cũng không phải chủ yếu.

Không phải mỗi người đều đối với dài dòng buồn chán tuổi thọ cảm thấy hứng thú đấy, nhất là tại địa vị cao dừng lại qua, hưởng qua cao xử bất thẳng hàn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, ở càng cao thì đá càng xa), đáy lòng khát vọng khả năng chẳng qua là ấm áp nhà.

Cho nên, Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn mới có thể như vậy dung túng.

Bởi vì Giản Nhược Trần sớm liền đã mất đi thân nhân, đã mất đi nhà, nàng thật là đem Mạc Tiểu Ngôn cho rằng muối muối đối đãi.

Khi đó Mạc Tiểu Ngôn cũng thật sự ngây thơ giống như cái muối muối.

Còn đối với Phạm An Quý, Giản Nhược Trần trong lòng là áy náy a.

Vậy chính mình đây? Lạc Phàm lần thứ nhất nghĩ đến cái này vấn đề, mình ở Giản Nhược Trần trong nội tâm tính làm cái gì?

Ước chừng, chẳng qua là chứng minh bọn họ vốn không phải người của thế giới này a, duy nhất một cái không cần lo lắng sẽ lẫn nhau tổn thương?

Hắn đối với Giản Nhược Trần đây? Lạc Phàm suy nghĩ kỹ một hồi, trong nội tâm vẻ sợ hãi, hắn vậy mà cảm thấy Giản Nhược Trần là có thể đem phía sau lưng phó thác chiến hữu.

Lạc Phàm bị chiến hữu ý nghĩ này sợ ngây người, hắn lúc nào đem Giản Nhược Trần đã coi như là chiến hữu?

Lạc Phàm vậy mà cũng có chút tâm phiền ý loạn.

Bảo thuyền tốc độ không nhiều nhanh, nhưng thẳng tãi không cần nửa đường đình chỉ, vốn tu sĩ khổng chế bảo thuyền cũng không cần trên đường

ngủ ngơi đấy, nhưng không biết Giản Nhược Trần là cái gì tâm lý, tại sáu canh giờ về sau đi ra thay ca rồi.

Thời gian đúng là nửa đêm, ngoại trừ trên bảo thuyền vòng bảo hộ quang mang, chung quanh toàn bộ tối như mực đấy, xuyên thấu qua vòng bảo hộ quang mang, ngay cả những ngôi sao đều xem trọng không rõ ràng như vậy rồi.

Lạc Phàm đem bảo thuyền giao trả lại cho Giản Nhược Trần.

Khoang thuyền không lớn, nhưng bên trong có mở rộng không gian trận pháp, ngồi ở bên trong coi như thoải mái.

Mặc dù không có mở rộng không gian trận pháp, đối với một chỗ tại ba bốn mét vuông trong không gian, Lạc Phàm cũng sẽ không có bất luận cái gì không khỏe đấy, nhưng chung quy là ưa thích thoải mái để chịu hoàn cảnh không phải sao?

Lạc Phàm khó được không có tu luyện, tiếp tục hẩn tại bên ngoài sáu canh giờ đều không có suy nghĩ cẩn thận vấn đề.

Rốt cuộc muốn như thế nào đối đãi hẩn, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn quan hệ trong đó.

Vô luận là từ tại cùng một cái thế giới tới, hay vẫn là trong thế giới này đối với Giản Nhược Trần rất hiểu rõ, hẩn cũng không muốn Giản Nhược Trần gặp chuyện không may.

Mọi người phải cô độc sinh vật, khó được trong cái thế giới này, còn có cùng đi từ bên trên cái thế giới, đối với thiện ác phán định cơ bản nhất trí, chủ yếu nhất, cùng Giản Nhược Trần cùng một chỗ thời điểm, hẩn chưa bao giờ sẽ có bất kỳ lo lắng.

Điểm này thật đúng là phù hợp chiến hữu tính chất.

Hắn thoáng thu hồi tâm, ngược lại cân nhắc xử lý như thế nào Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn ở giữa vấn đề.

Vốn, Giản Nhược Trần sự tình phải không cần hắn quan tâm đấy, nhưng mà tại Giản Nhược Trần nói bên trên cái thế giới hắn rất muốn nhất hiểu rõ sự tình về sau, hắn có chút cảm giác không ổn, rất là lo lắng Giản Nhược Trần sẽ được ăn cả ngã về không.

Bình thường chỉ số thông minh cùng tình thương độ không thấp, rất không dễ dàng để tâm vào chuyện vụn vặt đấy, đối đãi vấn đề nhạy cảm, xử lý cũng là khéo léo, nhưng người như vậy sẽ có một cái chí mạng nhược điểm, chính là một khi đã cho rằng một chuyện, tranh luận với cải biến.

Quá trình khả năng khác nhau, kết luận khẳng định chỉ có một.

Hiện tại, Lạc Phàm trong nội tâm đã có bảy tám phần tin tưởng, Giản Nhược Trần tâm ý nguội lạnh, không phải đối với người khác, là đối với nàng chính mình.

Như vậy, rất có thể tại Yêu Thú sâm lâm ở bên trong, Giản Nhược Trần sẽ làm ra chút ít không tưởng được sự tình.

Muốn nói Giản Nhược Trần chính mình gặp được nguy hiểm, hắn không phải rất tin tưởng.

Giản Nhược Trần có thạch yêu hộ vệ, trên người còn có rất nhiều phù lục, quan trọng nhất là còn có phòng hộ Ngọc phù, chỉ cần đánh lén không thành, Giản Nhược Trần lập tức có thể tổ chức lên hữu hiệu phản kích, mà lại trên người nàng còn có hắn luyện chế vũ khí nóng.

Những thứ này đều đủ để cam đoan Giản Nhược Trần dù là đã bị Kết Đan trung kỳ tu sĩ tập kích, trong thời gian ngắn cũng sẽ không có bại tướng xuất hiện.

Huống chi còn có giáp Mộc tiền bối tại bên người, tin tưởng Trịnh quốc cũng sẽ không có cái nào Kết Đan hậu kỳ tiền bối nhằm chán đến muốn đoạt rồi Giản Nhược Trần tính mạng.

Duy một rắc rối đúng rồi Mạc Tiểu Ngôn, nếu như Mạc Tiểu Ngôn đột nhiên đối với Giản Nhược Trần ra tay đây?

Giản Nhược Trần sẽ phản kháng chứ

Lạc Phàm không khỏi thở dài, liền từ Giản Nhược Trần đáp ứng lại để cho Mạc Tiểu Ngôn tế luyện chính nàng nhìn lên, phản kháng chỗ trống tự cũng không lớn.

Hiện tại nàng việc cần phải làm cơ bản đều làm xong: Trợ giúp Diệp Phi, trợ giúp Thiên Đạo Tông, thậm chí là Trịnh quốc. Duy nhất cảm giác được áy náy đúng là đối đãi Phạm An Quý cùng Mạc Tiểu Ngôn.

Phạm An Quý ngoài tầm tay với, cái này Mạc Tiểu Ngôn. . . Lạc Phàm trong lòng nhiều lần thì thầm vài tiếng Mạc Tiểu Ngôn danh tự.

Cái này Mạc Tiểu Ngôn, nếu là có cái đạo lữ, lập tức sẽ đem hứng thú từ Giản Nhược Trần trên người chuyển di đấy, thế nhưng là, hẳn đi đâu trong tìm một có thể xứng đôi Mạc Tiểu Ngôn nam tu?

Không phải không thừa nhận, bất luận là bên trên cái thế giới hay vẫn là cái thế giới này, càng là ưu tú nữ hài tử, càng khó với tìm được bầu bạn điểm ấy, quá đúng.

Mạc Tiểu Ngôn Được Vương Cốc đại tiểu thư thân phận, nhất định nàng từ sinh ra, đang phát triển đều đứng ở đồng cấp tu sĩ đỉnh, mà nàng khởi khạo ngậy ngô tính cách cùng thân phận, càng làm cho cùng tuổi tu sĩ thậm chí đồng tu là tu sĩ nhượng bộ lui binh.

Toàn bộ Trịnh quốc, có thể cùng Mạc Tiểu Ngôn thân phận, tu vi tương xứng tu sĩ, còn muốn cùng chung chí hướng, có thể trở thành đạo lữ đây, quả thực. . . Một cái bàn tay cũng không tính là.

Diệp Phi vị này Lục hoàng tử ngược lại là phù hợp thân phận, tuy nói tu vi thấp hai cấp độ, có thể khôi phục Lục hoàng tử thân phận về sau, không cần áp chế tu vi, lại có tu luyện tài nguyên cung cấp mà vượt, tu vi sẽ rất mau vào giai đây.

Mà lại tuổi của hắn chưa đủ lớn, ít nhất bên ngoài bề ngoài cùng địa vị, cùng Mạc Tiểu Ngôn rất là xứng đây.

Có thể hai người này cũng gặp qua bao nhiêu lần trước mặt, ngay cả nói chuyện với nhau đều ít có, mà lại tại Cửu Khúc động bên trong, Diệp Phi hiển nhiên là cố ý tính toán Mạc Tiểu Ngôn, đoán chừng hai người ngay cả yêu nhau đối với giết cũng sẽ không tồn tại.

Lại nhìn, phù hợp thân phận phải phải tất cả tông môn tông chủ công tử, ví dụ như Thiên Đạo Tông Đại công tử, nhưng này đều mấy trăm năm rồi, nếu có thể tông môn quan hệ thông gia, sớm là được rồi, Mạc Tiểu Ngôn cũng không trở thành độc thân đến bây giờ.

Có thể nghĩ, Mạc Tiểu Ngôn cũng tốt, Dược Vương Cốc cũng tốt, đối với hiện tại tông môn tông chủ công tử đều không có nhìn ở trong mắt.

Lui mà cầu tiếp theo, Đường chủ bọn đây?

Lạc Phàm trong đầu trước hiện ra Phạm An Quý ba chữ trở lại.

Trước đó lần thứ nhất tại Bích Vân trong cốc, Mạc Tiểu Ngôn cùng Phạm An Quý cùng trận độ sức, hai người đều phải để tâm khoái hoạt đây, dù là Giản Nhược Trần trở lại Bích Vân cốc về sau, hai người cũng đều không có thu liễm.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 449: Uống Rượu

Lạc Phàm trong đầu vòng tầm vài vòng, cũng không có tìm được so với Phạm An Quý càng chọn người thích hợp rồi, thậm chí còn có một càng thân phận thích hợp, chính là chỗ này hai người bây giờ đối với Giản Nhược Trần đều có một loại yêu không thể, hận không thể ý tưởng.

Bình thường như vậy một đôi, phải rất có thể khiến cho đồng cảm đấy.

Có muốn hay không tác hợp bọn họ?

Trong nội tâm đã có ý niệm trong đầu, đã cảm thấy càng phát ra phù hợp đứng lên.

Đầu tiên, thân phận tương đối. Một cái là tông chủ tiểu thư, một cái mặc dù chỉ là Đường chủ công tử, nhưng Phạm An Quý có thực lực cùng tiềm lực trở thành tông chủ đấy, Mạc Tiểu Ngôn sẽ không tính gả cho.

Lạc Phàm đã xác định Giản Nhược Trần sẽ không cần Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí, đối với vị trí kia, Lạc Phàm chính mình cũng không có ý kiến gì, về phần Đại công tử, Lạc Phàm đầu đơn giản ngẫm lại liền buông tha rồi.

Nếu Đại công tử có trở thành tông chủ tiềm chất, đã sớm lên rồi, không tới phiên người khác.

Tiếp theo, hứng thú hợp nhau. Mạc Tiểu Ngôn bản tính khờ khạo ngây ngô, ưa thích điểm trò đùa dai, chọc ghẹo, bản tính kỳ thật không hỏng. Phạm An Quý cũng là như thế.

Hai người đều là đem chính mình không tốt nhất một mặt biểu hiện ra đi ra, hết lần này tới lần khác cái này không tốt một mặt còn mang theo điểm đáng yêu, không phải thực như vậy làm cho người ta khó có thể tiếp nhận.

Quan trọng nhất là hai người cùng một chỗ là chân chính vui vẻ, bọn họ giúp nhau cạnh tranh, Phạm An Quý rồi lại có thể bất động thanh sắc mà nhường cho Mạc Tiểu Ngôn, đây đối với một vị tiểu thư mà nói tương đối trọng yếu rồi.

Đối với Phạm An Quý mà nói, trên người liền lại có chút ít phong độ thân sĩ, rất khả năng hấp dẫn nữ hài tử —— Lạc Phàm quyết định xem nhẹ Mạc Tiểu Ngôn tuổi.

Nghĩ như vậy, cũng chỉ có kế tiếp sâu muộn sự tình rồi, bọn họ đã xuất phát, Phạm An Quý vẫn còn Hoàng Thành Thiên Đạo Tông nơi đóng quân bế quan, bị Ứng Sâm giám thị lấy, coi như là hãm lập tức cho Ứng Sâm tin tức, coi như là Phạm An Quý có thể lập tức xuất phát, đi đến Yêu Thú sâm lâm cũng phải là bọn họ đến về sau gần một tháng sự tình rồi.

Đoán chừng khi đó bọn họ muốn quay trở về.

Lạc Phàm có chút thở dài, hãm nghĩ đến đã chậm.

Mạc Tiểu Ngôn cũng không biết nàng như vậy bị Lạc Phàm mượn, đã đang nghĩ biện pháp cho nàng chế tạo cùng Phạm An Quý gặp nhau cơ hội.

Một người tại trong khoang thuyền, tránh được tầm mắt mọi người, Mạc Tiểu Ngôn thần sắc một mực tối tăm phiến muộn lấy.

Nàng nhắc lại luyện mấy cái Linh dược, sau đó ý đồ tu luyện, có thể phát hiện nàng còn thì không cách nào tu luyện.

Chỉ cần ngưng tụ thần vút bỏ, thúc giục pháp quyết, Giản Nhược Trần liền không tự chủ được xuất hiện trong đầu, một hồi phải hai người cùng một chỗ tại nàng trong động phủ uống rượu nói chuyện phiếm, một hồi phải nàng nằm ở Giản Nhược Trần trên đùi, một hồi phải Giản Nhược Trần ngồi ở đối diện với cửa nàng, bình tĩnh nói: Ta đáp ứng ngươi.

Nàng không cách nào làm qua một bên nhìn xem tình cảnh như vậy một bên tu luyện, Giản Nhược Trần đã trở thành tâm ma của nàng.

Nàng không muốn thừa nhận có thể cũng không khỏi không thừa nhận, tất cả nàng nói cho Lạc Phàm, nói cho nàng đại ca đây, toàn bộ cũng không phải nàng thiệt tình muốn đây, nàng cỡ nào muốn trở lại lúc trước, nàng còn có thể cùng Giản Nhược Trần vui vẻ như vậy mà cùng một chỗ.

Thế nhưng là nàng không làm được.

Nàng làm không được trở thành lúc trước chính nàng.

Khoang thuyền cấm chế bị nhẹ nhàng khẩu vang, Mạc Tiểu Ngôn nghiêng đầu nhìn xem cửa khoang, cái này trên bảo thuyền chỉ có hai người có thể khẩu vang thuyền của nàng khoang thuyền.

Nàng phát tay xua tán đi cấm chế, khoang thuyền cửa mở ra, ánh mặt trời từ cửa ra vào đứng đầy chung quanh trút xuống tiến đến, Giản Nhược Trần đi tới.

Nàng hay vẫn là như vậy nghiêng đầu nhìn xem, nhìn xem Giản Nhược Trần đóng cửa lại, tiện tay bố trí xuống cấm chế, một cái đơn giản cấm chế, nàng chỉ cần khoát tay có thể triệt hạ.

Giản Nhược Trần đi tới, trực tiếp ngồi ở đối diện với cửa nàng.

"Rất lâu không có ở cùng một chỗ, một người buồn bực mà vượt, đều muốn ăn một chút gì, cùng một chỗ?" Giản Nhược Trần hỏi.

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu.

Hai cái chính giữa xuất hiện một cái cái bàn, tiếp theo phía trên xuất hiện một cái bệ đồ vật, Giản Nhược Trần mở ra, ném vào đi tới một quả Hỏa hệ hạ phẩm linh thạch.

"Đây là ta mình làm một thứ gì, chỉ cần ném vào đi tới cái Hỏa hệ Linh thạch, sẽ có nhiệt lượng đều đều bay lên." Giản Nhược Trần nói qua, tại nơi này bệ đồ vật bên trên thả một cái cái nôi.

Tiếp theo lại lật ra một cái bình ngọc, đổ vào màu ngà sữa súp, sau đó tại trong súp lại ném vào đi tới mấy cái màu đỏ quả vỏ cứng ít nước.

Mạc Tiểu Ngôn biết những thứ này quả vỏ cứng ít nước, có một mang theo vị ngọt, có một phải thoáng ngọt chua đấy, còn có mấy cái thoáng kích thích, có thể trung hoà thịt Yêu thú trong mùi tanh.

Giản Nhược Trần lại từ trong túi trữ vật xuất ra một cái hộp đựng thức ăn đi ra, đây cái hộp đựng thức ăn nhìn cũng là xác định làm được, mỗi một tầng mở ra, đều là một cái màu trắng chén đĩa, chén đĩa tầng dưới chót nhất phải màu xanh lá linh thực lá cây, phía trên phủ lên nguyên liệu nấu ăn.

Có cắt thành miếng bạc thịt, còn có linh thực, còn có một chút đóng băng nguyên liệu nấu ăn, hồng hồng lục lục đấy, thoạt nhìn ngược lại là đẹp mắt.

"Quê hương của chúng ta ăn cơm, tất cả thứ đồ vật tại trong canh nóng nong nóng, sau đó dính vào đồ gia vị." Giản Nhược Trần giải thích, thu hộp cơm, lấy thêm ra một cái hơi cao hơi nhỏ hơn hộp cơm, một vừa mở ra, bên trong là hơn mười loại thứ đồ vật.

Có tương trấp vài loại, còn có cắt thành mảnh vỡ đồ vật.

"Ta không có quá cân nhắc đồ ăn phối hợp, chỉ cầu cái ăn uống chi dục." Giản Nhược Trần ý bảo Mạc Tiểu Ngôn chính mình điều phối tương liệu, chính nàng lấy trước cái màu trắng chén nhỏ, vì chính mình điều phối rồi.

Sau đó lại lấy ra trở lại một cái bình ngọc, hai cái thủy tinh ly, mặt bàn lập tức liền tràn đầy rồi.

Mạc Tiểu Ngôn căn cứ thấy thứ đồ vật cùng hương vị, cho mình cũng điều phối rồi tương trấp, cùng Giản Nhược Trần không giống với, miệng của nàng cảm giác bên trên rất là thanh đậm, Giản Nhược Trần mang có một loại cay độc hương vị.

Cái loại này cay, ăn vào trong miệng nóng rất đấy, trong dạ dày cũng sẽ hỏa thiêu hỏa liệu đấy, không biết Giản Nhược Trần vậy mà ưa thích cái kia hương vị.

Giản Nhược Trần cho nàng cùng Mạc Tiểu Ngôn đều đã đến Linh tửu.

Đây là hai người các nàng đều ưa thích Linh tửu, thuần mà miên, dư vị vô cùng.

Giản Nhược Trần kẹp lên một mảnh thịt, ném tới nước mở trong nồi, bọt nước mở ra, thịt nhanh chóng biến sắc, tiếp theo nhặt lên, tại chén nhỏ trong dĩnh tương liệu, đưa đến trong miệng.

Nước canh phải Linh thủy tăng thêm một loại Linh cầm thịt chậm hỏa luyện chế, tất cả nàng lấy ra nguyên liệu nấu ăn đều cùng nước canh phối hợp đấy, xuyên lấy bắt đầu ăn, vị rất thời nghi.

Mạc Tiểu Ngôn cũng học Giản Nhược Trần bộ dạng ăn một cái, Giản Nhược Trần bưng chén rượu lên thời nghi dưới, hai người đều uống một ngụm.

Cực kỳ lâu không có như vậy cùng một chỗ ném qua đầu, hai người ai cũng không lên tiếng, chẳng qua là chậm rãi đem đồ trên bàn ném tới trong nồi, nhìn xem bọt nước bốc lên, lại cho đến trong miệng.

Nồi rõ ràng cũng là có trận pháp đấy, nước canh bốc lên, hơi nước nhưng không có tràn ngập đến trong khoang thuyền, trực tiếp ngay tại nửa xích trong phạm vi hóa thành bọt nước, từ một bên trở lại trong nồi.

Hai người không ra tiếng mà ăn một phút đồng hồ về sau, đều có chút toàn thân sưng sè cảm giác, Mạc Tiểu Ngôn gặp Giản Nhược Trần ăn cay độc, còn rất là thoải mái, cũng thử một điểm, về sau lại càng phát không thể vẫn hồi đứng lên.

Linh tửu vào bụng, hai người ai cũng không có tận lực luyện hóa, nhưng chỉ bằng mượn hai người tu vi, như vậy một lọ Linh tửu uống hết, cũng sẽ không có nửa phần men say đấy.

"Rượu này không thoải mái, đổi loại này." Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên từ trong túi trữ vật đánh ra một cái bình ngọc, mở ra nắp bình, một loại cay độc hương vị lập tức liền tràn ngập tại trong khoang thuyền.

Ngược lại là có rượu để phong phạm.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 450: Cũng Đau Nhức Cũng Thoải Mái

Tửu thủy màu sắc nhưng là màu xanh nhạt đấy, Mạc Tiểu Ngôn cho hai người đều chỉ ngược rồi nửa chén.

Tiểu Tiểu mà chúc rồi một cái, vào bụng cay độc, ngay cả vừa mới cay nước hương vị đều ép xuống, ổ bụng trong hỏa thiêu hỏa liệu đấy, đi theo loại này hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác tràn ngập đến trên mặt, sau đó là tứ chi.

"Người không sợ ta trong rượu cho người bỏ vào thứ gì đó?" Mạc Tiểu Ngôn bưng rượu không có uống, nhìn xem Giản Nhược Trần nói.

Giản Nhược Trần hai gò má ửng đỏ, bụng xanh nhạt chén rượu tay cũng xoa rồi một tầng phấn ý, nàng giống như tại nhận thức lấy trong thân thể hỏa thiêu hỏa liệu, nghe được Mạc Tiểu Ngôn mà nói, mỉm cười xuống.

"Người muốn cho ta ăn cái gì, ta sẽ cự tuyệt sao?"

Đây nói cho hết lời, Giản Nhược Trần thì có điểm đã hối hận, nếu ở thế giới trước trong, lời này thì có đùa giỡn ý tứ, chỉ mong Mạc Tiểu Ngôn nghe không rõ.

Mạc Tiểu Ngôn quả nhiên chẳng qua là thật sâu nhìn nàng một cái, sau đó nói: "Đây là ta từ tự luyện chế rồi Linh tửu, liệt một chút, uống hết nếu không phải luyện hóa, mấy hơi cay độc cảm giác sẽ biến mất, chuyển thành thuần miên linh lực, nếu là đây lúc trước luyện hóa, cay độc cảm giác sẽ gấp bội, người vừa mới như vậy một ngụm nhỏ, cái loại cảm giác này muốn một phút đồng hồ mới biến mất."

Theo Mạc Tiểu Ngôn lời của, cay độc cảm giác quả nhiên chậm rãi yếu bớt, tiếp theo chuyển thành một đạo thuần miên linh lực, tầm bổ không chỉ có là lực phủ ngũ tạng, còn có điều có vừa mới có hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác địa phương.

Giống như từ lửa cháy mạnh trong thoáng cái hãy tiến vào đến trong ôn tuyền, toàn thân thư thái.

Giản Nhược Trần còn chuyển chén rượu, liền đây cảm giác thư thích, ngắm Mạc Tiểu Ngôn liếc, "Người cho ta rượu này, là muốn cho ta luyện hóa, hay vẫn là không luyện hóa?"

Mạc Tiểu Ngôn nhìn chăm chăm vào Giản Nhược Trần một hồi nói: "Ta muốn cho người luyện hóa, người sẽ chứ "

Giản Nhược Trần cũng nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, trong thức hải, Huyết Sát thanh âm truyền đến: "Luyện hóa luyện hóa, không có chỗ xấu đấy, đây là Ngũ Hành cực phẩm Linh hoa mật hoa luyện chế, cái loại này hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác chính là tẩy rửa cường hóa thân thể, người đều nhiều hơn lâu không có Tội Thể rồi, đối với người mới có lợi."

Giản Nhược Trần liền Huyết Sát thanh âm, đã bưng chén rượu, Huyết Sát thanh âm hạ xuống xong, nàng đã uống một hớp lớn.

Không giống với trước đó lần thứ nhất một ngụm nhỏ, đây một miện lớn vào bụng, ổ bụng bên trong thật giống như rơi xuống một đoàn hỏa, một đoàn thiêu đốt cây ốt hỏa, Giản Nhược Trần không đều đây đội tràn ngập đến cùng đỉnh tứ chi, đã là khu động pháp quyết.

Nháy mắt, đây đoàn hỏa tiếp xúc đến luyện hóa linh lực lập tức, liền nổ tung giống như, phảng phất có diễm hỏa trong người vậy ra.

Giản Nhược Trần đổ mồ hôi lập tức liền ngâm đi ra.

Nàng cố nén, chậm rãi buông xuống chén rượu, dù là ý chí cường đại trở lại, cũng không cách nào lại khu động linh lực, mà trong chớp nhoáng này đi theo liền lan tràn đến tất cả xương cốt tứ chi đau đớn, cũng làm cho nàng căn bản là không cách nào tại ngưng tụ linh lực, chỉ có thể bỏ mặc thân thể thừa nhận cháy cảm giác.

Mạc Tiểu Ngôn căn bản cũng không có uống, hay vẫn là bưng chén rượu dừng ở Giản Nhược Trần, nhìn xem sắc mặt nàng đỏ đến giống như thiêu đốt bình thường, ngay cả con mắt đều tại phiếm hồng.

Trong nội tâm không biết như thế nào liên đau.

Mạc Tiểu Ngôn biết rõ cái loại này hỏa thiêu hỏa liệu tư vị, chính nàng luyện chế rượu, mình tại sao không có hưởng qua đây? Cũng biết đây Linh tửu đối với thân thể chỗ tốt, nàng chẳng qua là cố ý đẩy, nàng liền là muốn nhìn xem Giản Nhược Trần sẽ có thể vì nàng làm tới trình độ nào.

Trong nồi nước canh vẫn còn sôi trào, có thể hai người ai cũng không có chú ý, Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy thức hải đều muốn bị lửa đốt sáng thiêu cháy, giờ khắc này đừng nói là vận hành linh lực, liên thủ đều muốn nâng không nổi trở lại.

Nàng hơi hơi híp mắt nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn mặt không biểu tình.

Đây Linh tửu không phải là luyện chế ra trở lại khó xử chính mình đây, ước chừng trước kia nàng cứ như vậy tiêu khiển qua nàng những cái kia sư huynh, nàng liền là ưa thích trò đùa dai, nhìn xem sư huynh của nàng dám bị Linh tửu cháy, vô thức luyện hóa, sau đó quá sợ hãi hoặc là thống khổ thất thố.

Nàng cũng biết không đúng, đây Linh tửu kỳ thật cũng là đèn bù tổn thất, đèn bù tổn thất nàng trò đùa dai về sau các sư huynh.

Kỳ thật rất nhiều Linh được phục dụng, thân thể cũng sẽ không hoàn toàn thoải mái đấy, lúc tu luyện, như vậy tội cũng không phải là không có bị qua, so với kinh mạch bị cưỡng ép mở rộng, kỳ thật cơ bản giống nhau.

Nàng không biết, tại nghĩ tới những thứ này thời điểm, nàng mỉm cười xuống, tuy rằng trên mặt trên tay thậm chí trong ánh mắt đều đỏ lên, nụ cười này lại một chút cũng không có miễn cưỡng.

Nàng lúc này thời điểm bỗng nhiên nghĩ đến nàng trong lòng của mình, đối với Mạc Tiểu Ngôn, nàng giống như quá dung túng rồi, vượt qua chính mình điểm mấu chốt.

Nàng cũng là không hy vọng mất đi Mạc Tiểu Ngôn cô muội muội này. . . Hoặc là bằng hữu.

Hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác càng phát ra mãnh liệt, dần dần vô lực suy nghĩ, nàng miễn cưỡng chính mình còn có thể ngồi, lại cũng chỉ có thể duy trì lấy ngồi tư thế.

"Chắc chắn, người đây là đã chiếm tiện nghi đây, cái này khổ nhục kế không sai a, Tôi Thế rồi, lại làm cho đau lòng người rồi, người xem một chút Mạc Tiểu Ngôn biểu lộ, đã hối hận hay vẫn là đau lòng?" Huyết Sát nói thầm lấy.

Giản Nhược Trần chỉ cảm thấy trong thức hải ông ông vang lên, Huyết Sát nói rất đúng cái gì hoàn toàn nghe không rõ, thật bất ngờ mà vẫn còn có thể chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn biểu lộ.

Mạc Tiểu Ngôn mặt không thay đổi nhìn xem nàng, tựa như một tòa pho tượng.

Hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác cời ra đi tới rất nhanh, căn bản cũng không có Mạc Tiểu Ngôn theo như lời một phút đồng hồ, khó chịu đau đớn

cảm giác cởi ra đi tới một khắc, Giản Nhược Trần quả thực có loại trùng sinh cảm giác.

Thân thể giống như bị cực nhiệt sôi nước nóng bong bóng qua giống như, mồ hôi đầm đìa, tất cả lỗ chân lông tất cả đều mở ra, mồ hôi sông nhỏ giống như chảy xuôi, đây mồ hôi trong còn giống như mang theo nhè nhẹ những vật khác.

"Giản sư muội rất ưa thích rượu này? Sẽ thấy uống một ngụm a." Mạc Tiểu Ngôn mà nói rơi vào đến trong tai.

Giản Nhược Trần không ra tiếng nhìn một chút Mạc Tiểu Ngôn, không nói một lời, bưng chén rượu lên liền lại uống một hớp lớn.

Cảm giác giống nhau xuất hiện lần nữa, Giản Nhược Trần hầu như không do dự giống như lại lần nữa tế luyện, trong cơ thể lại một lần nữa xuất hiện hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác, lúc này đây cảm giác cũng không như vừa mới như vậy kịch liệt.

Phảng phất là thân thể của nàng thích ứng loại này đau đớn, cũng rất giống phải bổ sung trước đó lần thứ nhất được lực đối với thân thể rèn luyện.

Lại một lần nữa mồ hôi đầm đìa về sau, Giản Nhược Trần phát hiện trên người trường bào đều bị mồ hôi thấm ướt, giống như nàng mới từ trong sông chui ra bình thường.

Mà trong thân thể mồ hôi cũng dính hồ đây, còn giống như có chứa mùi vị khác thường.

Nàng từ từ vật vòng tay bên trong móc ra sạch sẽ phù lục, liên tiếp cho trên người mình đập bên trên hai trường, sau đó lại vận chuyển linh lực, lập tức, trên người áo bào khô mát rồi.

Vẫn còn phải cảm thấy không ổn, nhìn xem mặt bàn cuộn cuộn nồi đun nước, chỉ cảm thấy vừa mới trên người mình mùi vị khác thường ăn mòn rồi.

"Ta bày trận pháp rồi." Mạc Tiểu Ngôn theo Giản Nhược Trần ánh mắt liếc mắt nhìn mặt bàn nói.

Dù là nàng cùng Giản Nhược Trần cho dù tốt, cũng chịu đựng không nổi vừa mới cái chủng loại kia hương vị xuyên vào nồi đun nước bên trong.

Giản Nhược Trần lúc này mới nhẹ nhẹ thở ra một hơi, lại cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, vô thức bưng chén rượu lên, mới phát hiện mình vừa mới đầu được hay vẫn là xanh nhạt tửu thủy ly, chưa phát giác ra lúng túng.

"Giản sư muội còn không có uống đủ?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi.

Cái chén trong tay thả cũng không xong, bưng cũng không phải, Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn nói: "Vừa mới cảm thấy khát nước, như Mạc sư tỷ còn muốn để cho ta uống, tự nhiên muốn uống."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 451: Cái Loại Này Trạng Thái

Mạc Tiểu Ngôn hừ nở nụ cười một tiếng, nhìn xem Giản Nhược Trần gặp không may tội, lại đạt được rồi chỗ tốt, trong nội tâm hỏa khí xuống dưới không ít: "Người cho rằng phải kiếm tiện nghi a, người lại như vậy uống một lần, tự thành thịt khô rồi."

Cuối cùng là trong nội tâm không đành lòng, khác xuất ra một cái bình ngọc, trực tiếp đưa tới Giản Nhược Trần trong tay, Giản Nhược Trần không chút nghĩ ngợi liền rót đã đến trong miệng.

"Người cứ như vậy yên tâm ta cho đồ đặc của người?" Mạc Tiểu Ngôn có chút ít mỉa mai.

Nàng cảm thấy Giản Nhược Trần là cố ý đấy, cố ý tại trước mặt nàng làm ra loại này cử động.

"Ta Trúc cơ thời điểm phục dụng người một hạt Trúc Cơ Đan." Giản Nhược Trần uống trong bình ngọc nước, cảm giác được thân thể thiếu thốn hơi nước đều bổ sung trở về, mới nói.

Mạc Tiểu Ngôn không lên tiếng rồi.

Giản Nhược Trần không đề cập tới, nàng đều muốn quên mất vậy hạt Trúc Cơ Đan, quên nàng đã tại Giản Nhược Trần trên người lưu lại chữ viết ấn ký.

Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn trước mặt không hề động chén rượu, cùng trước mặt mình chỉ còn rồi không đến một ngụm rượu

chén rượu, ngấm lại đều cầm tới, trực tiếp thu lại.

Trong nồi thêm...nửa rồi nước canh, Giản Nhược Trần một cuộc Đại Hân về sau tiêu hao quá nhiều, đầu hận không thể ăn nhiều một chút linh thực bổ sung, lại lấy ra vài loại linh nhục, cho mình rót nữa rồi Linh tửu.

Tựa hồ vừa mới đây hai phần rượu một lần nữa kéo gần lại hai người ở giữa khoảng cách, bầu không khí giật mình lại trở về lúc trước, rất sớm trước kia các nàng đã ở Mạc Tiểu Ngôn trong động phủ ăn uống đấy, khi đó bầu không khí xa xa đậm đặc ở hiện tại.

Giản Nhược Trần trong nội tâm đối với Mạc Tiểu Ngôn có áy náy, lúc này thời điểm càng là hoàn toàn không đề phòng, đừng nói Mạc Tiểu Ngôn vừa mới đối với cử động của nàng không có chỗ xấu, ngay cả có rồi, nàng cũng không thêm để ý rồi.

Nàng cả đời này, kỳ thật đã viên mãn, bên trên cái thế giới trong liên không có gì tiếc nuối, cái thế giới này càng là không có.

Duy nhất có thể nói đúng là "Tráng niên mất sớm" bốn chữ, có thể nàng người như vậy phải rất không thêm để ý tuổi thọ lâu dài không lâu dài đấy.

Linh tửu vào bụng, nàng cũng không có ở đây luyện hóa, mặc cho cảm giác say ăn mòn đầu óc của mình, thậm chí lại cho mình thay đổi rượu, thay đổi cái loại này vị không phải đặc biệt tốt, cảm giác say rất nặng Linh tửu.

Hai người giữ im lặng, càng về sau Giản Nhược Trần chẳng qua là một ly tiếp một ly mà uống rượu, chưa phát giác ra cảm giác say dâng lên.

Kỳ thật đến nàng cùng Mạc Tiểu Ngôn cái này tu vi, đều muốn say rượu căn bản chính là không dễ, thân thể bản năng đối với rượu cồn sẽ sinh ra chống cự, lại càng không nói chỉ cần có chút vận hành linh lực, có thể luyện hóa cảm giác say đây.

"Nếu như ta không có biết người, có phải hay không người còn có thể là quá khứ Mạc Tiểu Ngôn, hay vẫn là sẽ vui vẻ như vậy." Giản Nhược Trần biết rõ lời này mang theo cảm giác say.

"Biết ta và người nhanh hơn vui cười." Mạc Tiểu Ngôn so với Giản Nhược Trần thanh tỉnh.

Giản Nhược Trần cười cười, "Kỳ thật ta không thích bị người tế luyện thành cái gì Nội Đan đấy."

Mạc Tiểu Ngôn ngẩng đầu nhìn rồi Giản Nhược Trần liếc.

"Ta không biết này sẽ là cảm giác gì, tại trong thân thể của người, đều có ý thức của mình, lại không thể có hành động của mình." Giản Nhược Trần nhăn nhó mày, gặp Mạc Tiểu Ngôn đều muốn há miệng nói cái gì, nàng vẫy vẫy tay.

"Không là một loại cảm giác, cũng tỷ như bảo hôm nay ăn uống, chung quy không phải ăn vào trong miệng của ta rồi." Giản Nhược Trần nói.

"Còn có tu luyện, cũng không phải mình đang tiến hành, cái gì cũng không cần làm, chẳng qua là ý thức tồn tại, ngấm lại đã cảm thấy vô cùng. . . Đáng sợ." Giản Nhược Trần tiếp tục nói.

"Cùng ta cùng một chỗ rất đáng sợ?" Mạc Tiểu Ngôn nhẹ nhàng nói ra.

"Không phải cùng người cùng một chỗ đáng sợ, phải loại này tồn tại trạng thái, ngấm lại a, đều có ý thức, chỉ có thể tồn tại tại. . ." Giản Nhược Trần nói đến đây bỗng nhiên im miệng rồi.

Nàng nhớ tới Huyết Sát, Huyết Sát chính là như vậy, chỉ có thể tồn tại tại Huyền Thiết Mẫu trong đao, đều có ý thức, không cách nào tu luyện,

không cách nào làm bất cứ chuyện gì, còn không biết loại trạng thái này sẽ kéo dài bao lâu.

"Người có thể xuyên thấu qua ánh mắt của ta chứng kiến hết thấy, chúng ta có thể cùng một chỗ nói chuyện phiếm, có thể cùng một chỗ làm ta và người đều ưa thích làm một chuyện." Mạc Tiểu Ngôn phản bác.

"Phải như vậy chứ lúc ban đầu có thể là như vậy đấy, ta xuyên thấu qua ánh mắt của người có thể chứng kiến hết thấy, chúng ta có thể cùng một chỗ nói chuyện phiếm, sau đó, người làm ta và người đều chuyện thích, có thể thời gian dài đây? Lâu rồi đây?"

Ta sẽ không còn có mới lạ ý nghĩ, ta tất cả ngôn ngữ người đều nghe vô số lần rồi, vậy sau này đây? Tại người luyện đan thời điểm ta chỉ có thể xem thế nào, tại người cùng người khác trao đổi thời điểm ta còn phải xem thế nào, thậm chí tại người thời điểm chiến đấu, ngoại trừ cho người cung cấp linh lực ta cái gì cũng làm không được.

Ta chỉ là một cái có thể tư duy Nguyên Thần, khi đó, ta còn sẽ là bây giờ ta sao?" Giản Nhược Trần muốn hay vẫn là Huyết Sát.

Huyết Sát là thế nào sống qua nhiều năm như vậy đây này? Hơn nữa còn muốn dày vò xuống dưới, không có chừng mực.

Như vậy, còn không bằng Nguyên Thần tiêu tán, vĩnh viễn cũng sẽ không tồn tại.

Còn có thạch yêu, chiếm giữ trên tay của nàng, lại làm như vậy là vì cái gì?

Giản Nhược Trần bưng lên trước mặt rượu, chậm rãi lại nhấp một miếng.

"Người đáp ứng ta, chỉ là vì lừa gạt ta?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi.

"Không." Giản Nhược Trần lắc đầu, "Người trả lại cho ta mười năm tự do, ta nghĩ mười năm thời gian vậy là đủ rồi, đầy đủ ta hoàn thành chưa xong sự tình, có lẽ, ta còn có thể mười năm bên trong sớm người một bước Kết Đan."

Ta Kết Đan rồi, người còn thể nào luyện hóa ta đây, tu vi của ta so với người cao, kim đan của ta đã trước kết thành, đây chính là ta ngay lúc đó ý tưởng."

"Lúc ấy? Người bây giờ đây?" Mạc Tiểu Ngôn truy vấn.

"Hiện tại?" Giản Nhược Trần ha ha cười cười, "Hiện tại, ta chỉ nghĩ tới chúng ta đều bình an mà tiến vào Yêu Thú sâm lâm, sau đó đều có thể bình an rời đi, người không thể ra bất cứ chuyện gì, ta cũng không có thể."

"Sau đó thì sao?" Mạc Tiểu Ngôn tiếp tục hỏi.

"Sau đó, ta và người còn trở lại Dược Vương Cốc đây, về phần về sau, ai lại biết rõ sẽ như thế nào đây? Muốn việc cần phải làm đều đã làm, không có gì tiếc nuối." Giản Nhược Trần thanh âm có chút trầm thấp.

"Không có tiếc nuối?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi.

Thật không có tiếc nuối chứ Giản Nhược Trần như vậy ưa thích chế phù, các nàng cùng một chỗ thảo luận chế phù, nàng xem qua Giản Nhược Trần luyện chế phù lục lúc chăm chú si mê bộ dạng.

Chỉ cần nàng tế luyện nàng, dạng như vậy tự cũng không tồn tại, không tiếc nuối chứ

Giản Nhược Trần hay vẫn là năm hệ Linh căn nhập vào cơ thể, năm hệ Linh căn Trúc cơ, tương lai còn sẽ có năm hệ Linh căn toàn bộ kết thành kim đan, nếu như đều không làm được, không tiếc nuối chứ

Ngay cả thạch yêu ưa thích đều là nàng, có thể không có tiếc nuối chứ

"Nếu là có, cũng chỉ là hy vọng người có thể trở lại trước kia sung sướng, rất lâu ta không nhìn thấy người cười rồi." Giản Nhược Trần chậm rãi lắc đầu, thậm chí hướng về phía sau dựa dựa, không còn, giật mình nhớ rõ không phải ngồi ở ghế bành tử bên trên.

Thật sự có chút ít say rượu.

Giản Nhược Trần lắc đầu, bỗng nhiên linh lực lưu chuyển, cảm giác say lập tức tiêu tán, ánh mắt của nàng thanh minh.

"Rất lâu không nhìn thấy người cười rồi." Giản Nhược Trần thanh tĩnh suy nghĩ thần nói nói.

Đây lời nói được Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm mềm nhũn, đôi mắt một thấp, liền chứng kiến trên mặt bàn không hề mạo hiểm tức giận nổi.

Cái kia hạ phẩm linh thạch hẳn là tiêu hao hầu như không còn rồi.

"Không ăn a, nội nguội lạnh liền không thể ăn rồi." Giản Nhược Trần phát phát tay, đem cái bàn tính cả phía trên đồ vật đều thu lại.

"Ta chỗ này có thứ tốt, cho người xem nhìn." Giản Nhược Trần nói qua, trên mặt đất là hơn ra một đồng Linh dược trở lại.

"Đều là Đại hoàng tử đấy, ta sửa sang lại qua, sớm đều muốn cho người xem nhìn đấy." Giản Nhược Trần chỉ vào đây chồng chất Linh dược nói.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 452: Không Làm Đờng Sư Diệt

Đại hoàng tử tồn đồ vật, sao có thể phân biệt hay sao? Những linh dược này Huyết Sát cũng đều nhìn rồi, đều là thượng phẩm đấy, chủ yếu nhất phải phần lớn đều là Kết Đan tu sĩ cần Linh dược.

Mạc Tiểu Ngôn nhìn, cũng không nói không cần, cũng không nói muốn.

Những linh dược này tuy trân quý, Mạc Tiểu Ngôn cũng không phải làm cho không đến, chỉ cần Dược Vương Cốc có, nàng cái gì chưa từng gặp qua.

Giản Nhược Trần cười nói: "Người trước thu lại, chiếm diện tích phương hướng, còn có cái gì cho người đây."

Mạc Tiểu Ngôn phát tay thu vào, Giản Nhược Trần lấy thêm ra trở lại đúng là phù lục rồi.

"Những thứ này đều là công kích phù lục, người dùng đến cẩn thận, phải nhắm vào Kết Đan tu sĩ đấy." Giản Nhược Trần đem một chồng chừng hơn ba mươi cái phù lục đưa đến Mạc Tiểu Ngôn trước mặt.

"Nhiều như vậy?" Mạc Tiểu Ngôn vô thức nói, "Chính người không có lưu?"

"Lưu lại, lần này đến Yêu Thú sâm lâm trong người phải cẩn thận." Giản Nhược Trần gặp Mạc Tiểu Ngôn nhận lấy phù lục, lại dặn dò một câu,

tiếp theo liền lấy ra trở lại hai quả ngọc phù cùng một kiện màu trắng nhuyễn giáp.

Món đó nhuyễn giáp vừa lấy ra, Mạc Tiểu Ngôn con mắt liền trừng lớn.

"Phượng Lâm giáp?" Mạc Tiểu Ngôn thấp giọng hô rồi một tiếng, "Cái này đồ vật hoàng thất không có thu hồi đây?"

Phượng Lâm giáp phải hoàng thất Trân Phẩm, toàn bộ Trịnh quốc cũng chỉ có một món đồ như vậy, truyền thuyết chỉ có Thái tử mới có thể hưởng dụng.

"Lục hoàng tử đưa cho ta đấy, ta tặng cho người rồi." Giản Nhược Trần hé miệng cười cười, "Không phải Đại hoàng tử đồ vật."

"Phượng Lâm giáp vậy mà không có cho Đại hoàng tử, Trịnh Hoàng cho Lục hoàng tử? Có thể, cái này đồ vật chỉ có hoàng thất mới có thể sử dụng đấy, Lục hoàng tử tặng cho người, không phải cùng với người cầu hôn?" Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc nói.

"Làm sao có thể?" Giản Nhược Trần không khỏi cười nói, "Ta cho hoàng thất buôn bán lời nhiều như vậy Linh thạch, đầy đủ mua mấy trăm kiện như vậy nội giáp rồi, đưa ta một kiện phòng thân, còn muốn ta lấy thân báo đáp?"

Giản Nhược Trần đưa cho Mạc Tiểu Ngôn Linh dược cùng phù lục, Mạc Tiểu Ngôn cũng không phải rất để ở trong lòng, những vật kia đối với Giản Nhược Trần mà nói có rất nhiều, Mạc Tiểu Ngôn đều muốn, cũng sẽ không thiếu khuyết, nhưng cái này nội giáp, quả thực lại để cho Mạc Tiểu Ngôn cảm động.

"Người mình tại sao không mặc rồi, Yêu Thú sâm lâm bên trong, người cũng giống nhau nguy hiểm." Mạc Tiểu Ngôn thấp giọng hỏi.

"Cái này khó được, người cầm lấy, ta không có người muốn giống như nguy hiểm như vậy, người đã quên, ta có thạch yêu." Giản Nhược Trần đem nội giáp đặt ở Mạc Tiểu Ngôn trên tay, "Một hồi liền mặc vào, còn có đây hai kiện Ngọc phù, đều mang theo."

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu, trực tiếp muốn cởi áo nói dây lưng, Giản Nhược Trần gấp vội vươn tay ngăn lại.

"Đừng, chờ ta đi."

"Vì sao?" Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc nói.

"Thạch yêu." May mắn có thạch yêu làm bìa đỡ đạn, bằng không thì thật đúng là đem Huyền Thiết Mẫu đao thu lại?

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu, nhìn xem Giản Nhược Trần mảnh khỏe nói: "Người không có tế luyện?"

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Không có."

Mạc Tiểu Ngôn nhìn chăm chăm thạch yêu một hồi nói: "Ta hỏi qua ca của ta rồi, thạch yêu như vậy tinh quái, không tế luyện cũng là cũng được, chỉ cần tập hợp đủ rồi Ngũ Hành tinh quái, cùng một chỗ tế luyện rồi, có thể tế luyện đến người Linh căn trong, đến lúc đó, người liền nhất định có thể Ngưng Anh rồi."

Giản Nhược Trần kinh ngạc.

Mạc Tiểu Ngôn tiếp theo giải thích nói: "Chúng ta tam cấp văn minh quốc gia tu sĩ, chính là tu vi đã đến, có Ngưng Anh Linh đan, Ngưng Anh cũng không dễ dàng, ca của ta cùng cha ta phỏng đoán, là của chúng ta Linh căn trời sinh thì có nào đó khuyết điểm, có thể là bởi vì chúng ta văn minh trình độ nguyên nhân."

Cho nên, phải có thiên tài địa bảo mới có thể bổ sung Linh căn khuyết điểm, thạch yêu chính là thứ nhất, về sau có cơ hội nếu có thể đạt được khác bốn yêu thì tốt rồi."

Giản Nhược Trần tiêu hóa sau Mạc Tiểu Ngôn mà nói, sau đó nói: "Có phải hay không ai đạt được đây năm yêu, đều có thể tiến giai Nguyên Anh?"

Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu: "Đương nhiên a, cho nên người mới phải cẩn thận đây, đừng nhìn người được thạch yêu, ai cũng cười ha hả cho rằng không nhìn thấy, có thể mọi người toàn bộ chú ý đến còn người."

Còn có Lạc đạo hữu, đơn linh căn thuộc tính mới hấp dẫn đơn hệ tinh quái, nếu là có hỏa yêu, ồ, người nói hỏa yêu sẽ thích người hay vẫn là Lạc đạo hữu."

Vấn đề này đồng dạng lại để cho Giản Nhược Trần khó hiểu, nhưng không thể phủ nhận đúng rồi, như vậy một phát nói, hai người ở giữa khoảng cách hầu như không thấy.

"Mấu chốt là thạch yêu vì cái gì lựa chọn ta?" Giản Nhược Trần nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn nói.

Mạc Tiểu Ngôn nói: "Bởi vì không có gặp được chỉ một kim thuộc tính Linh căn tu sĩ?"

Đây là một cái lý do.

Đơn thuộc tính Thiên Linh Căn tu sĩ thuộc về hi hữu giống, mặc dù xuất hiện, cũng thường thường phải Hỏa Linh Căn Thủy linh căn như vậy đây, mặt khác Linh căn vô cùng ít xuất hiện, thạch yêu hẳn là không có lựa chọn nào khác.

"Cũng có thể có thể năm hệ linh lực hương vị tương đối ngon?" Giản Nhược Trần không mở ra vui đùa.

Mạc Tiểu Ngôn nhớ tới vừa mới ăn linh thực, khoe miệng không khỏi nhếch lên, "Linh lực còn có hương vị?"

"Hoặc là hấp thu lại thoải mái hơn? Gia hỏa này hấp thu hết Linh lực của ta đều rất là thoải mái bộ dạng đấy." Giản Nhược Trần vỗ vỗ thạch yêu, thạch yêu phối hợp với chấp lên trở lại một chút.

Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc nói: "Người vẫn còn cho ăn nó linh lực? Vậy người lúc nào có thể đi vào giai?"

Đây nói cho hết lời, đột nhiên cảm giác được có chút nói lỡ, Giản Nhược Trần lại không hề khúc mắc mà đón đi tới: "Có nó ta tốc độ tu luyện còn có thể hơi chút nhanh chút ít, chính là cần ăn đại lượng Linh đan, tại ta trong kinh mạch đi một vòng cho nó, nó còn có thể phản hồi cho ta một nửa."

Mạc Tiểu Ngôn không ra tiếng mà nhìn Giản Nhược Trần, trong ánh mắt tất cả đều là khác thường.

"Làm sao vậy?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Những chuyện này, chính là đạo lý giữa cũng ít có nói đấy, người cứ như vậy nói cho ta biết? Còn nói cho người nào?" Mạc Tiểu Ngôn âm u mà nói.

"Trừ người ra, chẳng lẽ còn muốn bốn phía tuyên dương đây?" Giản Nhược Trần tùy ý nói.

"Người liền không lo lắng. . ." Nói đến lo lắng, Mạc Tiểu Ngôn dừng lại.

"Lo lắng cái gì, ta ngay cả thân gia tính mạng đều cho người rồi, vẫn còn ngoài ý muốn vật?" Giản Nhược Trần không cho là đúng nói.

"Người không phải không nguyện ý!" Mạc Tiểu Ngôn xúc động nói.

"Cũng nên tranh thủ, rất nhiều chuyện không phải có nguyện ý hay không là có thể giải quyết đấy, sinh hoạt luôn muốn tiếp tục không phải." Giản Nhược Trần hay vẫn là thoải mái mà nói.

"Tốt rồi, ta đi về trước, đem người cái này nhuyển giáp mặc vào." Nói qua Giản Nhược Trần đứng lên, mới chịu quay người lại nói: "Ta hiện tại nếu là bình thường bế quan, Linh đan sung túc, không dùng được mười năm, tối đa bảy tám năm có thể trùng kích Kết Đan rồi, Mạc sư tỷ cần phải cố gắng lên."

Giản Nhược Trần đuôi lông mày có chút khời mào, khóe mắt cũng có chút nâng lên, có một chút giáo hoạt, còn có một chút đắc ý, Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm lập tức liền tuân ra ý chí chiến đấu đi ra, mới muốn nói gì, Giản Nhược Trần đã quay đầu đi ra ngoài.

Bảy tám năm liền muốn trùng kích Kết Đan rồi, Giản Nhược Trần vậy mà chỉ cần bảy tám năm liền trùng kích Kết Đan rồi, Mạc Tiểu Ngôn tâm thiếu một ít muốn bay lên.

Muốn thực là như thế này, không cần người khác ngăn trở, Giản Nhược Trần sẽ tại nàng lúc trước Kết Đan.

Mạc Tiểu Ngôn nội tâm ngạo khí thoáng cái đã bị kích đi lên, không được, không được! Tuyệt đối không được! !

Nàng tế luyện không tế luyện Giản Nhược Trần đấy, có thể đến lúc đó rồi hãy nói, tuyệt đối tuyệt đối không thể để cho Giản Nhược Trần thực bằng vào nàng thực lực của mình, tại nàng Mạc Tiểu Ngôn lúc trước Kết Đan!

Nàng là Mạc sư tử, tuyệt đối tuyệt đối không cần biến thành đùng sư
điệt!

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 453: Trở Lại Yêu Thú Sâm Lâm

Giản Nhược Trần trở lại thuyền của mình trong khoang thuyền, nhận nhìn một bụng lời nói Huyết Sát mới lạnh cười ra tiếng.

"Thật có lỗi, ta không phải thành tâm muốn thương tổn người." Giản Nhược Trần biết rõ Huyết Sát vì cái gì cười lạnh.

Cùng Huyết Sát ở chung thời gian dài, không biết là khế ước quan hệ hay vẫn là Huyết Sát bản thân quan hệ, Giản Nhược Trần cũng không có cảm giác được Huyết Sát có cái gì chỗ đáng sợ, nếu như nói có, cũng là đối với người khác đấy, đối với nàng mà nói, Huyết Sát chính là cái nguy hiểm thời điểm cường lực dựa vào.

Cũng chỉ có vào hôm nay cùng Mạc Tiểu Ngôn cuối cùng lúc nói chuyện, Giản Nhược Trần mới bỗng nhiên đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà đứng ở Huyết Sát góc độ muốn hơi có chút vấn đề.

Cũng chỉ là bởi vì nàng tương lai khả năng cùng Huyết Sát gặp phải vấn đề giống như trước.

Tùy ý ném cái bồ đoàn, Giản Nhược Trần ngồi xuống, cũng không cần đem Huyền Thiết Mẫu đao bắt được phía trước trở lại mặt đối mặt, trong nội tâm nàng cũng rất là buồn vô cớ.

Lấy máu sát tự do là không thể nào đấy, Huyết Sát tự do, vì chính hãn sinh tồn, tất nhiên chỗ hiểm rất nhiều người.

Không phải tất cả mọi người có hẳn phải chết lý do đấy, dù là với cái thế giới này tam quan nhìn, Huyết Sát cũng là tà tu, là không thể bị phóng túng tự do đấy.

Có thể thời gian dài như vậy ở chung, Giản Nhược Trần không khỏi đã có lòng trắc ẩn.

"Đương nhiên, người là chủ nhân, nói như thế nào làm như thế nào còn không phải là người quyết định." Huyết Sát có chút ít giấu cợt nói.

Huyết Sát coi như là đã hiểu địa vị của mình, biết rõ không cải biến được, cũng không có, không có có sinh linh ưa thích bị giam cầm đấy, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đối thoại, lại để cho hẳn lần thứ nhất đã có xem kỹ chính mình tương lai ý tưởng.

Giản Nhược Trần không có lên tiếng, Huyết Sát cũng không có lên tiếng.

Khó được, Giản Nhược Trần không hứng nổi hứng thú tu luyện, nàng chẳng qua là ngơ ngác ngồi, cái gì cũng không có muốn, trong đầu trống rỗng.

"Người như thế nào không tu luyện?" Huyết Sát đột nhiên hỏi.

Giản Nhược Trần giật mình tỉnh ngộ, ngăn người một hồi nói: "Bỗng nhiên thăm nghĩ muốn như vậy ngồi một chút. Tính ra, đây bốn năm năm, cái gì cũng không muốn, cứ như vậy ngồi một chút thời gian giống như không có bao nhiêu."

Huyết Sát cười nhạo rồi âm thanh: "Người lại như vậy ngăn người, cái gì cũng không làm, về sau thì có vô tận tuế nguyệt có thể ngăn người."

"Tiền bối, người là thế nào. . ." Giản Nhược Trần ngẫm lại, không biết như thế nào hỏi mới sẽ không đả thương rồi Huyết Sát tâm.

"Ta sao có thể tại Huyền Thiết Mẫu trong đao ở lại đi tới hay sao?"
Huyết Sát cười lạnh nói, "Đợi người vào ở Mạc Tiểu Ngôn trên đan điền bên trong sẽ biết."

Giản Nhược Trần không có để ý Huyết Sát trào phúng, cũng biết nàng vừa rồi đa sầu đa cảm rồi, từ từ vật vòng tay bên trong lấy ra Linh đan, bắt đầu tu luyện.

Mạc Tiểu Ngôn bị Giản Nhược Trần đã kích thích về sau, đánh tiếp ngồi, bỗng nhiên có thể bình tâm tĩnh khí tu luyện, nàng tự mình biết chính mình, nếu là làm từng bước tu luyện, trong vòng mười năm tuyệt đối có thể tu luyện tới Trúc cơ hậu kỳ đỉnh phong đấy.

Nhưng mà bảy tám năm thời gian, muốn toàn lực ứng phó, đừng nói Yêu Thú thâm lâm rèn luyện rồi, về sau chính là Bích Vân cốc cũng không thể đi nữa.

Nàng ít có bề quan hoàn toàn là tu luyện bất luận cái gì sự tình khác đều không làm thời điểm, đối với tu luyện nàng cho tới bây giờ đều không có cầm xuất toàn lực ứng phó sức mạnh.

Có thể bỗng nhiên áp lực liền xuất hiện, nàng Mạc Tiểu Ngôn sao có thể bị Giản Nhược Trần so với xuống dưới đây?

Giáp Mộc một người tại trong khoang thuyền, mắt lạnh nhìn bên ngoài ba người này, đối với Giản Nhược Trần cũng không khỏi cười lạnh.

Tại Hoàng Thành Nhị hoàng tử Diệp Quan tìm tới hản trở lại thời điểm, trình trọng chuyện lạ, Giản Nhược Trần quả thực liền biến thành Trịnh quốc tương lai hy vọng bình thường, mấy tháng này thờ ơ lạnh nhạt, ngoại trừ cùng Mạc Tiểu Ngôn dây dưa không rõ bên ngoài, ở đâu có tu sĩ bộ dạng?

Tại đại sự bên trên không đủ quyết đoán, cùng một người Trúc Cơ nữ tu không rõ không bạch.

Người ta đều muốn tế luyện người rồi, ngược lại còn câu kết làm bậy đấy, muốn hãm mà nói, đã sớm nên một chương giết hết rồi Mạc Tiểu Ngôn.

Dược Vương Cốc đại tiểu thư như thế nào? Thực sẽ giết, giá họa đi ra ngoài, Dược Vương Cốc còn có thể ngược lại ra Trịnh quốc đi?

Nếu nói là trước kia Trịnh quốc Linh dược bị Dược Vương Cốc đã khống chế ba thành, về sau có thể tự cũng không rồi, Trịnh quốc bây giờ Linh thạch giao dịch đã dần dần phủ kín rồi toàn bộ tam cấp văn minh quốc gia, Dược Vương Cốc một ngày nào đó muốn triệt để thần phục hoàng thất đấy.

Lạc Phàm làm cho cái này Bích Vân cốc hãm cũng không có nhìn ở trong mắt, tu sĩ không nghĩ tăng lên tu vi của mình, suốt ngày suy nghĩ như thế nào tăng lên tu sĩ khác sức chiến đấu, không phải tìm đường chết sao?

Bất quá Lạc Phàm tìm đường chết cùng hãm cũng không quan, hãm chỉ cần cam đoan Giản Nhược Trần an toàn là được rồi.

Về phần tại Bích Vân cốc vẫn còn là Yêu Thú sâm lâm, cũng cùng hãm không quan hệ, cùng lắm thì đến Yêu Thú sâm lâm về sau, cho Giản Nhược Trần trên người lưu lại cái thần thức ấn ký, về phần người khác, toàn bộ không có ở đây lo nghĩ của hãm bên trong.

Hãm cũng cân nhắc đến tại Yêu Thú sâm lâm bên trong sẽ có người âm thầm đối với Giản Nhược Trần ra tay, chẳng qua là hãm không phải để ý như vậy, chỉ cần không phải Kết Đan hậu kỳ tu sĩ, là tốt rồi.

Cùng Lạc Phàm ý tưởng là giống nhau, toàn bộ Trịnh quốc, còn không có cái nào Kết Đan hậu kỳ tu sĩ nhàm chán như vậy, chuyên trở lại tính toán Giản Nhược Trần a.

Bảo thuyền bình an về phía Yêu Thú sâm lâm xuất phát, trên bảo thuyền tu sĩ đám đã ở năm chặt thời gian cố gắng tu luyện, đây vừa bay đi chính là mười ngày, rất nhanh, Yêu Thú sâm lâm xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

Đây là xuyên qua đến nơi đây về sau lần thứ hai nhìn thấy Yêu Thú sâm lâm, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đều đứng ở bảo thuyền đầu thuyền, nhìn phía xa xanh biếc rừng rậm dần dần tiếp cận, không khỏi nghĩ đến lúc trước xuyên qua một màn.

Hai người bỗng nhiên liền té rừng rậm này bên trong, đều là một thân vết máu, tiếp theo liền gặp đoạt xá, sau đó là dẫn bọn hắn ly khai Nguyên Anh Đại tu sĩ.

Hiện tại Giản Nhược Trần đã chẳng phải ghi hận Hạ Thần rồi, dựa theo cái thế giới này tam quan, Hạ Thần đối với bọn họ coi như không tệ, đối với chính mình ngay lúc đó thái độ, đại khái một cái đẳng cấp cao tu sĩ tùy tâm sở dục a.

"Quen thuộc nhất địa phương, cũng là rất lạ lắm đấy." Lạc Phàm nhẹ nhàng nói ra.

"Đúng vậy, thoáng như hôm qua." Giản Nhược Trần cũng nhẹ nhàng hồi đáp.

Bảo thuyền từ từ đáp xuống, ngay tại Yêu Thú sâm lâm bên cạnh.

Yêu Thú sâm lâm tí tởm bên ngoài dã thú chiếm đa số, ít có Yêu thú, ngẫu nhiên sẽ xuất hiện cũng không quá đáng phải nhất cấp Yêu thú, chỉ cần Luyện khí tu sĩ liền có thể đối phó được, nếu là có kinh nghiệm thợ săn, vũ khí trong tay vẫn là kiên cố, mười mấy người phối hợp, cũng không phải là không có bắt lấy qua Yêu thú tiền lệ.

Dù sao nhất giai Yêu thú cũng muốn phân ra nhiều cái cấp độ đấy.

Nếu là rèn luyện, mọi người cũng phần lớn đều là lần đầu tiên đến Yêu Thú sâm lâm rồi, tự nhiên muốn từ từ tìm hiểu rõ Yêu Thú sâm lâm rồi.

Đối với rừng rậm sinh hoạt, quen thuộc nhất nên tính Lạc Phàm rồi, bên trên cái thế giới không có ít trong rừng rậm chịu khổ, hôm nay bước vào rừng rậm, giật mình cách một thế hệ cảm giác cảm xúc rất sâu, bên trên cái thế giới phải có cái thế giới này bốn sự, vậy. . .

Trong đầu đem ý nghĩ này xua tán.

"Ài, Giản tổng tài, người nói, chúng ta nếu mang theo đây một thân bốn sự xuyên trở về, sẽ như thế nào?" Lạc Phàm bỗng nhiên đối với Giản Nhược Trần thần thức truyền âm nói.

Tất cả mọi người mới tiến vào rừng rậm, tạm thời cũng không có ở trên rừng rậm không phi hành, chẳng qua là ghé qua, ven đường chứng kiến nhỏ dã thú cũng đều không có ra tay, khi tất cả làm rèn luyện lúc trước buông lỏng.

Nghe được Lạc Phàm hỏi vấn đề này, Giản Nhược Trần suy nghĩ sau nói: "Chúng ta thế giới kia không phải tu tiên thế giới, nói không chừng sẽ không có linh khí có thể hấp thu, chúng ta một thân linh lực đã tiêu hao hết cũng liền đã tiêu hao hết."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 454: Dễ Như Trở Bàn Tay

Giản Nhược Trần tiếp theo cười nói: "Bất quá người nên không đồng dạng như vậy, người người như vậy đi trở về, sẽ phải quốc gia chiến lược tài nguyên rồi a, trên nguyên tắc người cần buông tha cho tự do."

Không biết trải qua cái thế giới này tự do về sau, còn có thể thích ứng không tự do không? Cái loại này mọi cử động bị theo dõi đấy, một khi người có chỗ phản kháng, có thể hay không bị trấn áp rồi hả?"

Giản Nhược Trần đối với cơ quan quốc gia cũng không biết, nói lời nói cũng rất là hiếu kỳ.

Lạc Phàm mỉm cười nói: "Ta còn dễ nói, như thế nào cũng là nội bộ, loại người như người mới phải trọng điểm giám sát và điều khiển đấy." Nói câu này sẽ không chịu nói.

Giản Nhược Trần cũng trong lòng cười cười, thật sự là hoàn cảnh cải biến, tâm lý cũng biến hóa, trước kia nàng sẽ rất khinh thường như vậy ngôn từ, cảm thấy quá ngây thơ, bây giờ lại cũng có thể nói lên một đôi lời rồi.

Một canh giờ không đến, bọn họ liền xâm nhập đến trong rừng rậm rồi.

Cây cối càng thêm tươi tốt nồng đậm, dưới chân cũng không có có thể đặt chân đường nhỏ, mọi người nhao nhao tể ra phi kiếm, đầu có mấy cái Luyện khí tu sĩ còn không cách nào độc lập phi hành, Lạc Phàm, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn ba người chính nhất dẫn theo một cái.

Ba người tể ra đều là tông môn sau phát phi kiếm, trung quy trung củ đấy, không có bất kỳ ra vẻ yếu kém đấy, mang theo một người cũng đều tốc độ không chậm.

Phi hành thuật sau tốc độ liền nhanh, lại một canh giờ về sau, dưới chân rừng rậm đã xuất hiện mặt khác biến hóa.

Cây cối dường như đều đột nhiên thêm cao to thêm một mảng lớn, cũng bắt đầu xuất hiện khác loại thật nhỏ thực vật, từ cao hơn hướng phía dưới nhìn, rừng rậm cây cối phân bố không đều đều đứng lên, có địa phương cao ngất nhập ngày, có cái địa phương tất cả đều là quái thạch đá lờm chờm, mà linh khí cũng bắt đầu nồng nặc lên.

Tại phía trước một mảnh quái thạch trên không, Lạc Phàm làm hạ thấp đích thủ thế, mọi người rơi xuống đứng ở trên tảng đá lớn, đưa mắt nhìn quanh.

Giáp Mộc đứng ở tít mãi bên ngoài, chú ý của hắn điểm chỉ ở Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn trên người.

Giản Nhược Trần thủ đoạn thạch yêu tiếp xúc đến nham thạch, có chút động tâm, tại Giản Nhược Trần còn không có kịp phản ứng thời điểm, đã là vừa ra trượt liền theo Giản Nhược Trần mảnh khóe rơi xuống trên mặt đá, sau đó sẽ không vào đi vào.

Giáp Mộc ánh mắt theo Giản Nhược Trần mảnh khóe nhìn tới dưới chân tảng đá lớn, trên tảng đá lớn không có bất kỳ ấn ký, giống như vừa mới chẳng qua là thoáng chớp mắt nhìn lầm rồi.

Trong nội tâm hơi kinh, may mắn thạch yêu rất ít chủ động công kích đấy.

Giản Nhược Trần đầu nhìn thoáng qua dưới chân, liền đem lực chú ý tập trung đến cái mảnh này quái thạch bên trên.

Quái thạch đá lởm chởm đây mảnh thổ địa, trước sau hầu như nhìn không tới cỏ cây, hết lần này tới lần khác vẫn còn là cỏ cây cực kỳ trong khu rừng rậm rạp.

Sự tình ra khác thường vì cái gì, cái mảnh này tảng đá chỗ ngồi nhất định là có chút vấn đề đấy.

Tất cả tu sĩ đều rất cảnh giác, tuy rằng không đến mức đến cho mình bố trí lên hộ thể Linh thuần lên, nhưng là đều nhao nhao tế ra thần thức xem xét.

Lạc Phàm đã đem Trúc cơ các tu sĩ chia làm ba tổ, mỗi một tổ hơn nữa một cái Luyện khí hậu kỳ tu sĩ, chính là chín người, ba người bọn hắn "Huấn luyện viên" cái đó một tiểu đội cũng không tham dự, hoàn toàn là ở ngoài đứng xem thái độ.

Cũng sẽ không bố trí bất luận cái gì nhiệm vụ.

Ba cái tiểu đội phân biệt hướng ba phương hướng xuất phát, Lạc Phàm bốn người liền đều đứng ở trên mặt đá nhìn.

Như vậy bên ngoài bọn họ cũng chỉ là hiếu kỳ xuống, bất luận có đồ vật gì đó thậm chí nghĩ lưu cho những thứ này Trúc cơ tu sĩ.

Dưới chân hòn đá có có chút chấn động, đi theo xuất hiện một cái bóng màu đen, bốn người ánh mắt toàn bộ rơi vào thạch yêu lên, kể cả Giản Nhược Trần ở bên trong giống nhau rất hiếu kỳ, thạch yêu lại cho Giản Nhược Trần mang đến cái gì bảo vật?

Thạch yêu từ mặt đá bên trên đứng lên, dán Giản Nhược Trần bên người, đã đến Giản Nhược Trần trong tay, thạch yêu đỉnh bỗng nhiên mở ra, thật giống như một bàn tay giống như nâng một cái nho nhỏ màu vàng đồ vật.

Một cỗ cực kỳ tinh thuần kim hệ linh lực cũng lập tức liền từ thạch yêu "Bàn tay" trong phát ra.

"Kim hệ tinh hoa!" Giáp Mộc liếc qua nói.

Thạch yêu "Bàn tay" trực tiếp nhờ cậy đến Giải Nhược Trần trước mặt, hiển vật quý giống nhau mà còn vận vẹo dưới, Giải Nhược Trần thò tay nhặt lên cái này hạt gạo lớn nhỏ thứ đồ vật, cũng cảm giác được chính mình giống như bị một cỗ nồng đậm kim hệ linh lực bao vây.

Ánh mắt ở chỗ này kim hệ tinh hoa bên trên dừng lại xuống, Giáp Mộc tiếp theo tiếc hận nói: "Đây khối loạn thạch sợ là thai nghén rồi vài vạn năm, mới thai nghén ra như vậy một hạt kim hệ Tinh Nguyên, như vậy lấy sau khi đi ra, qua không được bao lâu, cỗ cây cũng có thể trong đó sinh trưởng."

Giáp Mộc đối với đây hạt kim hệ tinh hoa rất là hâm mộ, nhưng còn không đến được mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt trình độ, hắc Linh căn trong cũng là có kim hệ Linh căn, nhưng không phải chủ tu, bởi vì cũng không có không nên hấp thu nơi đây kim hệ tinh hoa cần phải.

"Giáp Mộc tiền bối, đây một mảnh là vì thai nghén rồi nơi đây kim hệ tinh hoa, mới không có một ngọn cỏ hay sao?" Giải Nhược Trần hỏi.

"Thổ sinh kim, kim sinh thủy, thủy sinh mộc, cái mảnh này nham thạch toàn bộ linh lực đều bị kim hệ tinh hoa hấp thu, sẽ không được nước lũ, không có nước thì không mộc." Giáp Mộc giải thích nói.

"Có thể kim sinh thủy, có kim hệ tinh hoa địa phương, không nên có Linh thủy xuất hiện?" Lạc Phàm hỏi.

Giáp Mộc mang theo thoáng đặc ý nói: "Hoàn toàn bởi vì có kim hệ tinh hoa tồn tại, mới cướp lấy rồi đây một mảnh tất cả linh khí, ngăn cách

rồi Ngũ Hành tương sinh tương khắc. Không chỉ là kim hệ tinh hoa, năm hệ tinh hoa đều là như thế.

Cũng chỉ muốn tại năm hệ đặc thù đặc biệt rõ ràng địa phương, kỳ thật đều có năm hệ tinh hoa thai nghén, này cái kim hệ tinh hoa bên ngoài có lẽ còn có một tầng vỏ ngoài, có thể ngăn cách linh lực đấy, bằng không thì, bậc này tinh hoa sinh trưởng không được lớn như vậy, cũng sẽ bị tu sĩ thu thập đi."

Giản Nhược Trần đã tại Giáp Mộc trong khi nói chuyện tiếp nhận đây hạt kim hệ tinh hoa, thạch yêu cũng rất nhanh cũng một lần nữa bò lên trên cổ tay của nàng, thần thức ở bên trong, Huyết Sát chính đạo: "Hỏi một chút thạch yêu, Tinh Nguyên vỏ ngoài cũng là đồ tốt, sẽ không vứt bỏ a."

Giản Nhược Trần biết rõ thạch yêu cái đó một lần đều tự chủ cất giấu chút ít thứ tốt một mình lưu cho nàng đấy, dường như thạch yêu cho rằng, Giản Nhược Trần luôn sẽ đem tất cả mọi người thấy thứ đồ vật đưa ra ngoài đấy.

Thần thức có chút tiếp xúc, đã biết rõ thạch yêu trong thân thể quả nhiên còn có thứ tốt, thạch yêu lưu lại mới phải đây một mảnh chính thức kim hệ tinh hoa, chừng củ lạc lớn, mà lại bên ngoài còn có một tầng màu xám vỏ ngoài.

Trong tay hạt gạo lớn nhỏ tinh hoa so với, thực không đủ để đề cập rồi.

Giản Nhược Trần thu lại kim hệ tinh hoa, vỗ vỗ chiếm giữ tại cổ tay nàng thạch yêu đạo: "Có nó, thật là có rồi mấy gian lận rồi, không biết khác mấy hệ bảo vật có thể hay không cũng tìm được."

Giáp Mộc lắc đầu, "Chỉ có tại trong viên đá mới có thể, bất quá điều này cũng khó được rồi, Giản tiên tử phải năm hệ Linh căn, đây một hạt tinh

hoa ẩn chứa kim hệ linh khí, có thể dùng thượng phẩm Linh thạch trở lại cân nhắc rồi."

Lạc Phàm cũng cười nói: "Nếu năm hệ bảo vật toàn năng đủ tìm được, Giản tiên tử, con yêu thú này rừng rậm liền toàn bộ đã thành nhà của người hậu hoa viên rồi, hay vẫn là ẩn núp đầy bảo tàng hậu hoa viên."

Giản Nhược Trần cũng cười: "Ta đây là nhân tâm chưa đủ rồi."

Cũng biết Giản Nhược Trần ý nghĩ như vậy bình thường, ai không muốn lấy được càng nhiều nữa bảo vật đây, thực tế loại này dễ như trở bàn tay đấy.

Mạc Tiểu Ngôn cùng mọi người giống nhau, đầu liền Giản Nhược Trần tay mắt nhìn, dù sao loại bảo vật này đều là tai nghe là giả đấy, tận mắt nhìn đến qua cơ hội rất ít.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 455: Vạn Năm Thạch Hoa

Cái mảnh này quái thạch trong đất trải qua thạch yêu kiểm tra, thạch yêu để mắt đồ vật đã không có, vẫn còn có khác lẻ tẻ đồ vật.

Nhưng nơi đây còn được cho Yêu Thú thâm lâm bên ngoài, mà lại diện tích cực lớn, sẽ không bị tu sĩ xem nhẹ, nếu là có thứ đồ vật tại mặt ngoài cũng sớm cũng sẽ bị phát hiện đấy.

Mọi người cũng không quá đáng phải hiếu kỳ một chút, vốn cũng sẽ không phát hiện gì gì đó, nhưng có thể là bởi vì thạch yêu lấy đi rồi cái mảnh này Thạch Lâm kim hệ tinh hoa, cự thạch bên trong cũng lặng yên xuất hiện biến hóa.

Phía đông tu sĩ đám đầu phát hiện ra trước rồi thứ đồ vật, rất nhanh liền tể ra phi kiếm đào móc, Lạc Trần bay qua đi xem một hồi, trở về nói, phảng phất là thạch hoa, dùng Lạc Phàm lý giải, nên hoá đá.

Đã từng cái mảnh này quái thạch trong cũng có thổ mộc, có thảm thực vật, bất quá về sau linh lực đều bị kim hệ tinh hoa hấp thu, với phải có nhiều thứ hóa đá, cuối cùng biến thành hoá đá.

Những vật này nguyên vốn cũng là Linh vật, một khi đã không có kim hệ tinh hoa khắc chế liền cho thấy, chưa mất đi Linh vật bản tính.

Kể phía đông phát hiện thạch hoa về sau, phía tây cùng phía nam đều có cái gì phát hiện, những vật này cũng không tại thạch yêu trong mắt, Lạc Phàm ba người cũng bắt đầu tò mò khi bọn hắn đây một mảnh tìm kiếm.

Có thể thai nghén ra kim hệ tinh hoa Thạch Lâm đều là niên đại rất xưa, không bao lâu bọn họ cũng tại chính mình cái mảnh này trong đã tìm được một đóa thạch hoa, là một loại ai cũng chưa từng gặp qua thú con, chỉ còn sót lại cốt cách.

Cái này thú con cốt cách một nửa tại trong viên đá bộ phận, giống như tảng đá sinh trưởng bọc lại nó, một cái khác một số nhỏ trên mặt tảng đá, cốt cách thoáng óng ánh.

Mấy người tính cả Giáp Mộc đều là lần đầu nhìn thấy loại vật này, ai cũng nói không tốt vật này là hay không tính làm bảo vật, chỉ có thể cảm giác đạo hơi yếu linh lực từ trong đó phát ra.

Giản Nhược Trần được kim hệ tinh hoa, tự nhiên sẽ không đi cùng cướp đoạt những thứ này, Giáp Mộc Kết Đan trung kỳ thân phận, lại là Giản Nhược Trần hộ vệ, tự nhiên cũng sẽ không thò tay.

Lạc Phàm được cho nơi đây nghèo nhất đấy, nhưng có Mạc Tiểu Ngôn, nhất định sẽ có phong độ đấy, hết lần này tới lần khác Mạc Tiểu Ngôn rất là ưa thích những thứ này vật ly kỳ cổ quái, nàng là không hiếm có ở đẳng kia chút ít tính là mình học viên tu sĩ trong tay đồ vật, nhưng tự mình phát hiện, khác thì đừng nói tới.

Hào hứng bừng bừng mà tế ra phi kiếm, đem thú con cốt cách tính cả dưới thân tảng đá đều móc ra.

Lại mang theo một cây tiểu đao, mảnh đá bay tán loạn, đem bao vây lấy thú con cốt cách tảng đá đều cắt xuống trở lại.

Thú con chỉ có cánh tay dài, cốt cách hết sức nhỏ, tứ chi với một cái kỳ quái tư thế bị đọng lại ở.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm nhìn chăm chăm vào thú con cốt cách nhìn một hồi, không hện mà cùng nhìn về phía mặt đất, cái kia thú con

kỳ quái tư thế rõ ràng là tại cấp tốc chạy băng băng ở bên trong, cốt cách trạng thái, tựa hồ là tại tránh né cái gì.

Phía sau của nó không phải là có càng thêm hung mãnh Yêu thú đuổi theo?

Hai người thoáng lui về phía sau vài bước, liền thú con lúc trước bị phát hiện tư thái hướng về phía sau nhìn lại.

Sau lưng quái thạch như rừng, tảng đá cùng tảng đá giữa có rất nhiều khe hở thật lớn, có hoàn toàn đè ép đến cùng một chỗ, hai người có chút bay lên không, làm lớn ra tầm mắt, rất nhanh, Lạc Phàm ánh mắt rơi vào thú con đang phía sau trăm mét chỗ.

Trăm mét tại Yêu thú cùng tu sĩ mà nói, hầu như xem như gang tấc khoảng cách, chỉ cần vừa tung người, một hơi hoặc là nửa hơi thời gian có thể đuổi theo.

Lạc Phàm nhìn xem trăm mét bên ngoài, Mạc Tiểu Ngôn ánh mắt cũng bị hấp dẫn, Giáp Mộc đã ở đồng thời chú ý tới, nhìn thấy Lạc Phàm cũng phát giác, liền bất động thanh sắc rồi.

Ba người lại chạy chạy tới, quả nhiên một tảng đá có chút khác thường, hình như là hở ra lưng.

Tảng đá kia liền thoát nhìn rất lớn rồi, dựa theo tỉ lệ, không sai biệt lắm có thú con gấp mười lần, lớn như vậy Yêu thú sẽ truy đuổi nhỏ như vậy thú con?

Ba người đều tế ra phi kiếm, theo tảng đá hoa văn cẩn thận thiết cắt.

Được phép mọi người cẩn thận quá mức cẩn thận, lo lắng đã thương đây khối Yêu thú cốt cách, cũng có thể là tốc độ quá chậm, Giản Nhược Trần trên cổ tay thạch yêu chợt liền vừa trượt, rơi trên mặt tảng đá.

Mọi người giờ lên phi kiểm một hồi, thạch yêu đã xông vào tiến vào.

Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc mà liếc mắt nhìn chằm lên mặt đá, lại nhìn xem Giản Nhược Trần, đúng lúc này, mặt đá sau bỗng nhiên truyền đến chấn động, tảng đá nổ, đánh rơi xuống, chằm lên mặt đá dần dần lộ ra bị màu đen thạch yêu bao bọc một bộ khung xương.

Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc mà nửa miệng mở rộng, nhìn xem bộ dạng này bị từ dưới đất cứng rắn rút lên Yêu thú khung xương.

"Cẩn thận, khung xương quá lớn, đoán chừng thạch yêu rời tay sẽ đứt rời." Giản Nhược Trần nhớ tới bên trên cái thế giới thấy khung long hoá đá triển lãm, khung long cốt cách đang đào móc đi ra thời điểm cũng không đều là kết nối đấy, vội vàng nói.

"Đừng, trước đừng để cho thạch yêu buông ra, bố trí trận pháp, có thể củng cố ở cốt cách đấy." Lạc Phàm cũng nói.

Giản Nhược Trần cùng thạch yêu câu thông lấy, thạch yêu vặn vẹo dưới, dường như rất không tình nguyện, bỗng nhiên đất bằng một di động, rơi vào một cái khác hơi chút bằng phẳng trên tảng đá lớn, phụt chốc một chút, màu đen ngoài da bao bọc biến mất.

Bốn người không khỏi đều kinh ngạc một tiếng, lại chứng kiến một cái uy phong lẫm lẫm giương nanh múa vuốt quái thú cốt cách, ngạo nghễ đứng ở trên tảng đá lớn.

Tất cả cốt cách đều tại nó vốn nên tại vị trí, kể cả đầu lâu bên trong hàm răng, đây, vốn là vi phạm quy luật tự nhiên đấy.

"Vụng về, thạch yêu mang ra ngoài thứ đồ vật, còn có thể phải thất linh bát lạc hay sao?" Huyết Sát nhin không được tại trong thức hải nói một câu, Giản Nhược Trần giật mình.

Thạch yêu đã đứng vững lại đủ đã đến Giản Nhược Trần mảnh khỏe, Giản Nhược Trần thò tay lại để cho thạch yêu trèo lên, lúc này mới ngưng mắt nhìn lại, quả nhiên tại tất cả các đốt ngón tay, cốt cách đung vào nhau chỗ đều có rõ ràng tảng đá kết nối dấu vết.

Còn có bộ phận rõ ràng là toàn bộ các đốt ngón tay đều hóa đá.

Bốn người đều thấy được quái thú cốt cách khác thường, đều liếc một cái thạch yêu, Mạc Tiểu Ngôn nói khẽ: "Cảm ơn người a, thạch yêu."

Giản Nhược Trần cũng vuốt phẳng một chút thạch yêu, thạch yêu chấp lên người, vậy mà bày ra một cái cùng cái này quái thú giống như đúc tư thế.

Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đều bị chọc cười.

Thạch yêu rút trở về, mấy người vây quanh cái này quái thú vòng nửa vòng.

Nhưng từ cốt cách, ai cũng nhận thức không xuất ra quái thú là vật gì, nhưng cái này quái thú cốt cách lại cùng lúc trước thú con không giống với, tản ra màu trắng ánh huỳnh quang, quanh thân lại có loại khí thể cường đại, nhất là hàm răng bén nhọn, xông ra, vừa nhìn chính là một cái cường đại ăn thịt động vật.

"Bộ dạng này cốt cách Yêu thú muốn đuổi theo cái kia tiểu quái thú ăn tươi, cái kia tiểu nhân, chẳng lẽ không phải cũng là rất khó lường hay sao?" Lạc Phàm suy nghĩ nói.

Mạc Tiểu Ngôn lại nhìn xem Giản Nhược Trần nói: "Người thạch yêu tìm được, là của người."

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Ta đều được đến kim hệ tinh hoa rồi, những thứ kia liền cũng không muốn rồi."

"Vậy cũng muốn thả người trữ vật trong vòng tay đấy, của ta túi trữ vật dứt thứ này, những thứ khác sẽ không tốt giả bộ."

Trong túi trữ vật không gian đều cũng có hạn đấy, đã có thứ đồ vật, lại nguyên vẹn mà làm ra vẻ bộ xương này, là có chút vất vả, Giản Nhược Trần cũng liền đưa tay đem khung xương thu lại.

Mấy người liếc nhau một cái, đều cảm thấy nơi đây khẳng định còn sẽ có cùng loại đồ vật.

Vài vạn năm nội tình a, từ thai nghén kim hệ tinh hoa nháy mắt, hết thảy tất cả liền đều bị phủ đầy bụi rồi.

Mấy người đều thấy hứng thú, tạm thời còn nhìn không ra những thứ này vạn năm lúc trước cốt cách công dụng, nhưng tốt như vậy như tầm bảo giống nhau quá trình cũng rất có ý tứ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 456: Thu Hoạch Tương Đối Khá

Ngay cả Giáp Mộc đều cảm thấy hứng thú mà phân ra thần thức xem xét, Mạc Tiểu Ngôn càng là không được mà đem ánh mắt đưa tới Giản Nhược Trần thủ đoạn thạch yêu lên, nàng cũng biết thạch yêu làm việc cũng là muốn hồi báo đấy, hồi báo chính là hấp thu hết Giản Nhược Trần tu vi, thấy thì thấy rồi, sẽ không tái mở miệng yêu cầu.

Giản Nhược Trần ở đâu không bỏ được tu vi, huống chi có thể dễ dàng Mạc Tiểu Ngôn vui vẻ, liền lại cùng thạch yêu trao đổi một hồi, thạch yêu lặng yên rồi một hồi, bỗng nhiên một đầu kéo dài như ý đến trên mặt đất, cũng không biết nó là vui vẻ hay vẫn là nổi giận, dưới chân tảng đá bỗng nhiên chấn động lên.

"Rầm rầm!" Một hồi kinh Thiên động Địa tảng đá lớn vỡ vụn thanh âm, nơi xa các tu sĩ cả kinh, nhao nhao phi thân lên, đã thấy đến quái thạch trong có vài chỗ tảng đá nát bầy, bên trong giống như lộ ra cái gì đi ra.

Tất cả mọi người tại phương vị của mình, lập tức giật mình, một bộ phận thần thức quan sát toàn bộ đá vụn chỗ, một bộ khác phận thần thức nhìn về phía Lạc Phàm bên này, đã thấy mấy người kia bình yên đứng tại nguyên chỗ, nhưng Giáp Mộc thần thức đã phóng thích tới đây.

Mạc Tiểu Ngôn trước vui vẻ mà kêu một tiếng, bỏ chạy đến gần nhất một chỗ đá vụn, thần thức quét tới, giữa không trung rất mau ra đây một cái Linh tay, đem phía trên đá vụn búng, lộ ra một đóa dường như hoa hướng dương thạch hoa trở lại.

Lạc Phàm đã đến mặt khác một chỗ, cũng nhặt được tốt như trúc đoạn đồ vật, Giáp Mộc cũng cuối cùng nhìn không được, đứng tại nguyên chỗ nhưng là vung tay lên, giữa không trung xuất hiện một cái bàn tay khổng lồ, nhưng là nhặt được một cái thật nhiều móng vuốt hay vẫn là râu đồ vật.

Khác ba bộ phận tu sĩ đám cũng là thu hoạch tương đối khá, cao hứng bừng bừng, vui sướng hơn hờ dấy, Lạc Phàm mặc kệ những tu sĩ này thu hoạch, cũng bất kể thế nào phân phối, chỉ cần là chính bọn hắn lấy được, hắn cái gì cũng sẽ không tham dự.

Dường như Giản Nhược Trần rất thiết thời, nhưng nàng cũng không thèm để ý, vỗ thạch yêu với bày ra vui vẻ, lại phát hiện thạch yêu không ra mà lại đưa cho nàng một vật.

Chịu bị thạch yêu nhìn vào mắt cũng không phải kém, chẳng lẽ nơi đây còn có quả thứ hai Tinh Nguyên?

Thần thức thăm dò vào, lại là một khối trầm trọng tảng đá, là từ một một kiện đồ vật vỡ vụn xuống đấy, biên giới cũng không hợp quy tắc, phía trên đã có uốn lượn hoa văn.

Nhất thời nhìn không rõ, liền rời khỏi thần thức, đem thứ đồ vật còn ở lại thạch yêu chỗ đó.

Rèn luyện mới bắt đầu, mới đặt chân Yêu Thú sâm lâm, phải rồi như vậy thu hoạch, tất cả mọi người phải vui vẻ, không ai biết sau một phen chấn động tất nhiên là ba cái "Huấn luyện viên" hoặc là kết Đan tiên bối làm ra trở lại đấy, lập tức liền lấy ra thu hoạch trở lại muốn vào hiến.

Lạc Phàm biết rõ Giản Nhược Trần còn chương mắt những vật này, phát phát tay nhường cầm đi, càng là tất cả đều vui vẻ.

Mọi người đã nhận được thu hoạch, hận không thể lập tức lại vọt tới Yêu Thú sâm lâm ở chỗ sâu trong, lần nữa đến ngoài ý muốn bảo vật, bầu

không khí thoáng cái liền dễ dàng hơn.

Một đoàn người tiếp tục hướng trước, thần thức phóng ra ngoài, rất xa có cấp thấp Yêu thú cảm thấy được tu sĩ thần thức, đều sớm mà tránh né đứng lên.

Ngày rất nhanh liền đêm đen trở lại.

Trong rừng rậm sắc trời chuyển biến đặc biệt nhanh, giống như nháy sau con mắt, liền tối xuống, lại nháy một chút con mắt, liền hoàn toàn đen, tại một chỗ cây cối thưa thớt chỗ, Lạc Phàm tuyên bố nghỉ ngơi.

Các tu sĩ liền đều dựa theo tiểu đội tụ tập, đều ở ngoại vi trên vải rồi cấm chế, bên trong đốt lên hỏa.

Có lại bày cấm chế tu luyện, có liền suy nghĩ có được đồ vật gì đó, Mạc Tiểu Ngôn cũng mang theo thú con nghiên cứu, Lạc Phàm cầm trận bàn ở ngoại vi bố trí lại rồi trận pháp, không bao lâu nơi trú quân liền an tĩnh lại.

Giản Nhược Trần muốn đáp tạ thạch yêu, chính mình bày cấm chế đã uống Linh đan tu luyện, Huyết Sát hừ hừ một tiếng, có chút ập a ập ứng đấy.

"Tiền bối có thể có chuyện?" Giản Nhược Trần cũng cảm thấy kỳ quái, Huyết Sát một mực sáng khoái có cái gì nói cái gì đấy, còn là lần đầu tiên như vậy phun ra nuốt vào.

"Người cái kia quái thú cốt cách, có thể đưa ta chỗ này ta xem một chút không?" Huyết Sát tựa hồ rất là then thùng.

Giản Nhược Trần còn tưởng rằng là chuyện gì, như vậy nghiên cứu đến quái thú cốt cách, thật đúng là không dùng đến xin chỉ thị Mạc Tiểu Ngôn đấy, nàng cấm chế này cũng là mơ hồ trong đó thân hình, ngoại giới

chỉ cần không phải cố ý thần thức dò hỏi, cũng nhìn không tới trong đó xảy ra chuyện gì.

Lập tức đem quái thú cốt cách lấy ra, thần thức bao vây lấy đưa vào đến Huyền Thiết Mẫu trong đao, đây Huyền Thiết Mẫu trong đao bộ phận từ có không gian, thứ này một đưa vào đi tới, đã bị dâng lên Hắc Vụ lôi cuốn rồi.

Giản Nhược Trần lúc này mới ăn vào Linh đan, hết sức chuyên chú mà làm thạch yêu lô đỉnh, thạch yêu rất là hưng phấn, ước chừng cũng tính toán đối với Giản Nhược Trần cống hiến, một đêm này Giản Nhược Trần hầu như không có đình chỉ phục dụng Linh đan, thạch yêu cũng không có dừng lại hấp thu thời điểm.

Thăng đến sắc trời thoáng xuất hiện ánh sáng, Giản Nhược Trần mới dừng lại, thạch yêu quả nhiên không có ngưng lại dưỡng, chắc hẳn chỗ đó củ lạc lớn kim hệ tinh hoa bên trong linh lực càng thêm đầy đủ.

Giản Nhược Trần còn chưa kịp nghiên cứu đến thu hoạch của mình, liền đáng thương mà làm một đêm thạch yêu "Lô đỉnh", tuy rằng không đến mức tình trạng kiệt sức, nhưng này loại làm mướn không công tư vị dù sao không thoải mái, huống chi sinh động thể hội như thế nào lô đỉnh đây.

Huyết Sát nghiên cứu quái thú cốt cách không có bất kỳ phản ứng, Giản Nhược Trần cũng không đi quấy rầy, nơi trú quân triệt hạ rồi trận pháp, tất cả mọi người là nét mặt toả sáng.

"Nghiên cứu ra trở lại thú con là cái gì rồi hả?" Giản Nhược Trần trước tiên đến Mạc Tiểu Ngôn người vừa hỏi.

"Không có, muốn cho người xem nhìn, người vẫn luôn bố lấy cấm chế." Mạc Tiểu Ngôn nói.

"Ân, làm cả đêm lô đỉnh." Giản Nhược Trần cũng không giấu giếm Mạc Tiểu Ngôn, chẳng qua là lời này dùng đúng rồi thần thức truyền âm.

Mạc Tiểu Ngôn nghiêng mắt nhìn lấy thạch yêu, "Một đêm? Người cả đêm tu luyện toàn bộ về rồi nó?"

"Há lại chỉ có từng đó phải một đêm tu luyện, ta là phục dụng một đêm Linh đan, mỗi khắc chuông một lần, được lực tại trên người ta đánh cho chuyển, liền toàn bộ cho nó rồi." Giản Nhược Trần nói.

Mạc Tiểu Ngôn tính toán một chút, trên mặt không khỏi cũng lộ ra giạt mình thần sắc trở lại: "Người nói nó giúp đỡ người tu luyện, cũng là như vậy tiêu hao Linh đan hay sao?"

"Đúng vậy, hai người chúng ta một nửa một nửa, nếu không ta nói như thế nào, ta chỉ muốn bảy tám năm thời gian, có thể Kết Đan đây, may mắn ta tài đại khí thô, lúc trước liền chuẩn bị rồi không ít Linh đan, Đại hoàng tử trữ vật vòng tay bên trong cũng có không ít.

Người không có chú ý a, ta cho người không ít Linh dược, Linh đan có thể đều không có." Giản Nhược Trần đối với Mạc Tiểu Ngôn du dương đầu, tuyệt không cấm kỵ nàng thoáng đặc ý.

"Đủ người dùng đến Kết Đan hay sao?" Mạc Tiểu Ngôn đối với như vậy Linh đan tiêu hao tỏ vẻ hoài nghi.

"Trữ vật trong vòng tay còn có những vật khác, Pháp khí, khoáng thạch cũng có thể đổi Linh đan đây, không được còn có thể chính mình kiểm điểm, tu luyện luôn đã đủ rồi." Giản Nhược Trần không cho là đúng nói.

"Có thể người muốn phải được mộc yêu, hỏa yêu về sau làm sao bây giờ? Chúng toàn bộ muốn Linh lực của người đây? Người còn lo lắng tu luyện?" Mạc Tiểu Ngôn hỏi.

"Không thể nào." Giản Nhược Trần hồ nghi nói, "Ta ở đâu thì có vận khí tốt như vậy, cái gì yêu đều tìm tới ta?"

Trong miệng nói như vậy, nghĩ đến về những thứ này tình quái nghe đồn, nhất là Mạc Tiểu Ngôn mới Kopp không lâu năm hệ Linh Yêu tập hợp đủ rồi, có thể thăng cấp đến Nguyên Anh kỳ tin tức, mình cũng cảm thấy rất có thể.

Nàng đây năm hệ linh lực rõ ràng chính là thịt Đường Tăng đấy, thực tế bị Yêu vật ưa thích.

Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên nhìn có chút hả hê nói: "Mong ước người đang ở đây lần nữa đến một cái đất yêu, thạch yêu nhất định sẽ cao hứng cho người tìm được một cái đất yêu đấy."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 457: Tiếng Nói Chung

Giản Nhược Trần nhìn Mạc Tiểu Ngôn nhìn có chút hả hê bộ dạng, mình cũng nở nụ cười.

"Vây cũng tốt, chờ ta tập hợp đủ rồi năm hệ Linh Yêu, nói không chừng ta cũng trước Kết Đan rồi, đến lúc đó Mạc sư tỷ liền biến thành đùng sư diệt rồi." Giản Nhược Trần cười cợt một câu.

Lạc Phàm đi tới nói: "Ồ, hai người lúc nào lại tốt như vậy rồi, mất đi ta suốt ngày buồn lầy như thế nào cho các người điều giải đây."

Mạc Tiểu Ngôn trừng Lạc Phàm liếc: "Ta biết rõ người không yên lòng, vì không từ chối ta tĩnh tâm tu luyện, mọi cách cản trở, ngay cả đến Yêu Thú thâm lâm chỗ nguy hiểm như vậy đều có thể để cho ta tới."

Lạc Phàm bị Mạc Tiểu Ngôn nói được mở to hai mắt nhìn, mặt mũi tràn đầy đều là ủy khuất: "Này làm sao nói, tại sao là không an hảo tâm? Tại sao là không từ chối Mạc sư tỷ người tĩnh tâm tu luyện?"

"Còn nói không phải? Ta rất tốt mà trong động phủ bế quan, người lại nhiều lần tìm ta xuất quan, không phải sao?" Mạc Tiểu Ngôn quyết lấy miệng, trừng tròn mắt.

Lạc Phàm vốn là miệng lưỡi có chút sắc bén đấy, bị Mạc Tiểu Ngôn vừa nói như vậy, dĩ nhiên là cứng họng.

"Bị ta nói trúng rồi a, bất quá ta tu luyện không được, người Giản sư tỷ cũng tu luyện không được." Mạc Tiểu Ngôn chuyển thành dương dương

đắc ý.

"Đợi một chút, lúc nào Giản tiên tử là ta Giản sư tử rồi hả? Ta tốt xấu cũng so với Giản tiên tử sớm Trúc cơ ba năm a." Lạc Phàm cho Giản sư tử ba chữ lồi dưới.

"Sớm muộn gì a, sớm muộn gì đều là người Giản sư tử, nói không chừng cũng là người Giản sư thúc đây." Mạc Tiểu Ngôn có lý chẳng sợ nói.

Lạc Phàm "Ai" rồi một tiếng, quay đầu nhìn Giản Nhược Trần, nhìn thấy Giản Nhược Trần liền mím môi vui cười.

"Tốt, Giản sư tử liền Giản sư tử." Lạc Phàm da mặt cũng là bên trên cái thế giới rèn luyện ra đấy, cũng không tính da mặt dày, bên trên cái thế giới ai không có đối với nữ hài tử hô qua một tiếng tử cùng muội tử đây.

"Giản sư tử, ta sao có thể đi vào trong rồi không?" Lạc Phàm thật sự là lập tức liền thay đổi xưng hô.

Mạc Tiểu Ngôn dương dương đắc ý chuyển thành có lý chẳng sợ, đang nghe Lạc Phàm thực xưng hô Giản sư tử ba chữ về sau lập tức liền chuyển thành khiếp sợ, mặt mũi tràn đầy đều là "Người như vậy mà rậm mắt to đấy, cũng sẽ làm phản cách | mạng" biểu lộ.

Đương nhiên, loại này nội tâm độc thoại phải Giản Nhược Trần chính mình đấy, Giản Nhược Trần không có bị Lạc Phàm xưng hô trêu chọc cười, ngược lại bị Mạc Tiểu Ngôn biểu lộ sung sướng rất lâu.

Một đoàn người lại hướng Yêu Thú sâm lâm đuổi ra xuất phát thời điểm, Mạc Tiểu Ngôn lần nữa khôi phục trầm mặc, chẳng qua là lúc này đây trầm mặc rất quái lạ, trên mặt thỉnh thoảng xuất hiện khác thường biểu lộ.

Kỳ thật Yêu Thú thâm lâm bên trong cũng không phải năm bước một con yêu thú, mười bước lại đến một cái đấy, Giáp Mộc thu liễm lấy thần trí của mình, Lạc Phàm không dám buông lỏng, thời khắc cảnh giác lấy, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn giống như đều là một bộ du ngoạn biểu lộ.

Đây một cái ban ngày hầu như chưa nói tới thu hoạch, ngay cả bình thường Linh dược đều không có nhìn thấy.

Giản Nhược Trần đối với tiếng tăm lừng lẫy Yêu Thú thâm lâm cũng không khỏi có chút thất vọng, trước đó lần thứ nhất tại Yêu Thú thâm lâm bên trong nàng là cái gì cũng không biết, không hiểu, thế mới biết, Yêu Thú thâm lâm bên trong cũng không phải trong tưởng tượng khắp nơi phải Linh dược, bay khắp nơi chạy trước Yêu thú.

Đại khái là đệ nhất thiên thu hoạch tương đối khá, càng phụ trợ ngày hôm sau viên bi không thu thê lãnh, đến buổi tối, tất cả mọi người có chút buồn bã ỉu xìu đấy.

Buổi tối mọi người vốn cũng không cần hạ trại nghỉ ngơi đấy, trong rừng rậm tuy rằng hắc ám, thần thức nhưng là tu sĩ thứ hai ánh mắt.

Thần thức vật này, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm mới có thời gian lại một lần nữa nghiên cứu, cảm giác cùng Ra-đa, cùng Biên Bức ban đêm phóng thích sóng âm dựa vào hồi âm định vị cũng đều khác nhau.

Thần thức chính là tu sĩ thứ hai ánh mắt, có thể từ trong hốc mắt kéo dài đi ra ngoài con mắt, không chỉ có là con mắt, hay vẫn là lỗ tai hay vẫn là miệng lưỡi.

Hai người cộng đồng tính liên ở điểm này thể hiện ra rồi, trong thế giới này hết thảy đều tưởng muốn dùng tới cái thế giới tri thức giải đáp.

Ban ngày thần thức truyền âm trao đổi một hồi, liên đều trước sau cảm thán, ở thế giới trước lẫn nhau cũng không phải nhà vật lý học, sau đó lại là thần thức dĩ nhiên là vật lý phương diện vấn đề buồn cười không thôi.

Mạc Tiểu Ngôn ngẫu nhiên nhìn bọn họ, liền gặp được hai người bọn họ thần thức trao đổi, trên mặt liền lại bắt đầu xuất hiện ghen ghét biểu lộ, nàng cảm giác được Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm giữa có nàng không biết bí mật, đối với loại này rõ ràng bị bài xích bên ngoài cảm giác đặc biệt không thoải mái.

Đạo lý nàng không phải không hiểu, nhưng dính đến Giản Nhược Trần liền dễ dàng thất thố.

Cũng may Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần trò chuyện được cũng không nhiều, đây thứ hai ban ngày chủ yếu vẫn còn chạy đi bên trên.

Buổi tối bọn họ hãy tìm đã đến trống trải chỗ mới nghỉ ngơi đây, thứ hai buổi tối mọi người chẳng những không có tiếp tục đề phòng, ngược lại buông lỏng, chỉ có Lạc Phàm bên ngoài bộ phận thiết lập một đạo trận pháp, bên trong tất cả mọi người là chính mình bố trí cấm chế.

Giản Nhược Trần vừa muốn chuẩn bị tu luyện, Mạc Tiểu Ngôn an vị đi qua.

"Giản sư muội, người tu luyện liên tu luyện tốt rồi, cấm chế vì cái gì mông lung đây, ta nghĩ nhìn người liếc đều nhìn không tới." Mạc Tiểu Ngôn mất hứng nói.

"Chung quanh nhiều người, không thích trước mặt mọi người tu luyện." Đây là nguyên nhân chủ yếu.

Mạc Tiểu Ngôn tiện tay bày cấm chế, đem chính nàng cùng Giản Nhược Trần đều bao phủ ở bên trong.

"Ta tối hôm qua nghiên cứu cái này thú con." Mạc Tiểu Ngôn nói qua đem thú con cốt cách lấy ra.

"Có cái gì thu hoạch?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Người xem." Mạc Tiểu Ngôn nói qua dĩ nhiên là lấy thêm ra một cái trận bàn, tại trong cấm chế lại bày một tầng trận pháp, trận pháp này Giản Nhược Trần nhận ra, phải ngăn cản linh lực tiết lộ đấy.

Giản Nhược Trần lông mi chọn lấy xuống, liền chứng kiến Mạc Tiểu Ngôn bố trí trận pháp về sau, đem thú con một chi xương đùi tại các đốt ngón tay chỗ thoáng gập lại, một đạo dồi dào linh lực trong chốc lát vọt ra, nếu như không phải có trận pháp xuất hiện, thế tất sẽ lập tức phát ra đến vài trăm mét phạm vi có hơn.

Mạc Tiểu Ngôn tay hợp lại, ngón tay chỉ động, tại các đốt ngón tay chỗ lại ngăn lên cấm chế, mặc dù là như vậy, toàn bộ trong trận pháp linh lực cũng nồng đậm được tựa hồ là nước giống nhau, Giản Nhược Trần đan điền linh lực lập tức đã bị tác động, Ngũ Hành pháp quyết vận hành, linh lực nháy mắt hướng trong cơ thể vọt tới.

Mạc Tiểu Ngôn cũng là đồng dạng đấy, nàng vốn là tại bố trí trận pháp, tác động rồi linh lực, cơ hồ là lập tức, trong trận pháp linh lực đã bị quán mỏng một chút.

Giản Nhược Trần không chế được pháp quyết dừng lại, nhìn xem trong trận pháp linh lực dần dần bị Mạc Tiểu Ngôn hấp thu.

"Linh lực tập trung ở trong xương tủy?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Nhỏ như vậy thú con bị lớn như vậy Yêu thú đuổi theo, nói như thế nào đều chưa chắc là vì ăn thịt, cốt tủy có lẽ cũng làm rồi, vật này góp nhặt, không cần như thế nào luyện chế, có thể tại thời điểm chiến đấu bổ sung linh lực đấy, so với Linh đan hiệu quả tốt."

Mạc Tiểu Ngôn trên mặt lộ ra vui vẻ biểu lộ, "Cốt cách ta cảm thấy được có thể luyện chế ra trở lại cái hộp, người Lạc sư đệ không phải Luyện Khí Sư sao, cốt tủy ta để luyện ra trở lại về sau, cốt cách cho hẳn."

"Người Lạc sư đệ" mấy chữ lại để cho Giản Nhược Trần cảm thấy có chút buồn cười, Giản Nhược Trần lại nhận thức Mạc Tiểu Ngôn không muốn người biết một mặt, nàng không chỉ là đối với chính mình hào phóng, đối với bằng hữu đều là hào phóng.

"Ta còn muốn cân nhắc như thế nào đem cốt tủy đều để luyện ra, chính người tu luyện a." Mạc Tiểu Ngôn nói qua liền đem trận pháp cấm chế đều mở ra, dĩ nhiên là không có nói ra con yêu thú kia.

Giản Nhược Trần trong lòng là xấu hổ lại dần may mắn, nhìn thấy Mạc Tiểu Ngôn ly khai, lại bày cấm chế.

Như vậy tâm tình cũng có chút kích động, cũng không có lập tức tu luyện.

Huyết Sát thanh âm tại trong thức hải đi ra: "Cho người quái thú."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 458: Hấp Thu Tinh Hoa

Giản Nhược Trần gật gật đầu, thần thức tiến vào đến Huyền Thiết Mẫu trong đao, đem quái thú bao vây lấy đi ra, lập tức thu được trữ vật vòng tay bên trong.

"Người không nhìn xem nó cốt cách bên trong có hay không linh lực?" Huyết Sát hỏi.

"Mạc Tiểu Ngôn đồ vật." Giản Nhược Trần đơn giản nói.

Tiếp theo lại cảm giác mình có chút giấu đầu hở đuôi rồi, nhưng vẫn hỏi câu: "Tiền bối nhìn ra cái gì?"

Huyết Sát giống như muốn nói lại thôi, cả buổi không có lên tiếng.

Rõ ràng nhìn không tới Huyết Sát bộ dạng, nhưng mà Giản Nhược Trần đó là có thể đủ cảm nhận được Huyết Sát tâm tình, hẳn là khế ước nguyên nhân, Giản Nhược Trần đợi một hồi, không có đợi đến lúc Huyết Sát trả lời.

Thò tay lấy trang bị Linh đan bình ngọc, lại chậm chạp không có phục dụng, nàng nói không tốt mình bây giờ nghĩ như thế nào đấy.

"Tiền bối, nếu như ta không có có khả năng mở Yêu Thú sâm lâm, người sẽ như thế nào?" Giản Nhược Trần lời này hỏi được uyển chuyển cực kỳ.

Nàng không có lý khai Yêu Thú thâm lâm ý tứ, dĩ nhiên là phải vẫn lạc tại nơi này.

Huyết Sát lại trầm ngâm sẽ mới nói: "Khế ước của người ảnh hưởng không được ta quá nhiều, ta và người tu vi chênh lệch, sẽ không mặt sát ta, người vẫn lạc một khắc, ta có lẽ còn có thể cản trở người, tuy rằng còn không có lý khai Huyền Thiết Mẫu đao, bất quá có thể tự hành chi phối rồi."

Huyết Sát sẽ rất ít như vậy thành thực thực lòng mà trả lời, ước chừng là nhìn ra Giản Nhược Trần có sắp xếp hậu sự ý tứ, nhưng hắn cũng không có hỏi đến, cũng không có khuyển can ý tứ.

Từng cái tu sĩ đều đối với chính mình lời nói và việc làm phụ trách, hắn không cần phải hỏi đến.

Mà lại tại nghiêm khắc trên ý nghĩa hắn là khế ước nô bộc, càng không thể hỏi đến khế ước chủ nhân an bài.

Giản Nhược Trần biết rõ Huyết Sát còn có không nói lời, nhưng Huyết Sát không muốn nói, chính là vẫn chưa tới nói cơ hội, nàng tĩnh tọa rồi một hồi, mở ra bình ngọc.

Tương đối Mạc Tiểu Ngôn, Lạc Phàm cùng Giáp Mộc đối với một ngày trước thu hoạch nghiên cứu sẽ không khoảng chừng hơn nhiều.

Lạc Phàm phải nội tình chưa đủ, tuy rằng xem như Luyện Khí Sư rồi, nhưng dù sao tiếp xúc tu tiên mới năm năm, có thể tiếp xúc tài liệu luyện khí đã ít lại càng ít, đối với loại này mấy vạn năm trước còn sót lại đồ vật đều không hiểu rõ.

Cái này cây trúc thứ đồ tầm thường xem ra giống như là một loại cây mộc, nhưng lật khắp nơi trong thức hải linh thực cùng Yêu thú hình ảnh, cũng không có tìm được cùng loại đấy.

Thạch yêu chịu cho nhảy ra, sẽ phải không phạm trần chi vật, Lạc Phàm cũng không dám đơn giản bề gãy nghiên cứu, đêm nay cầm ở trong tay lật qua lật lại nhìn, cuối cùng cũng chỉ có thể thu vào.

Giáp Mộc trong tay chính là cái kia giống như một vòng móng vuốt cũng rất giống phải râu đồ vật là tốt rồi phân biệt hơn nhiều, hẳn cũng dù sao cũng là Kết Đan trung kỳ tu sĩ, kiến thức rộng rãi, rất nhanh liền nhớ lại trở lại một loại Linh trùng.

Cùng trong trí nhớ so sánh rồi, càng phát ra giống nhau.

Chẳng qua là kỳ quái, cái loại này Linh trùng hẳn là sinh hoạt tại dưới mặt đất chỗ sâu, cuối cùng là nguyên nhân gì sẽ chạy tại mặt đất, thiên trường địa cửu phía dưới, bị hóa đá nữa nha.

Giản Nhược Trần hay vẫn là như cũ ăn rồi Linh đan, thúc giục được lực, có thể thạch yêu hấp thu nhưng có chút không kiên nhẫn, tựa hồ không phải rất tình nguyện, tại đây hạt Linh đan được lực sau khi chấm dứt, Giản Nhược Trần dừng lại, cùng thạch yêu câu thông rồi một hồi.

Vẫn phải hút Linh khí, chẳng lẽ là cảm thấy Linh đan được lực chưa đủ?

Giản Nhược Trần cảm thấy có khả năng này.

Thời gian này tất cả đều là Chân Nguyên Đan, ngẫu nhiên phải Hỗn Nguyên đan, những linh dược này đang thích hợp Trúc cơ tu sĩ phục dụng đấy, từ Trúc Cơ sơ kỳ đạo Trúc cơ hậu kỳ đều có thể, Giản Nhược Trần nguyên bản cảm thấy nàng hiện đang phục dụng liền xa xỉ đây, nhớ tới thạch yêu năng lực, cảm thấy ủy khuất thạch yêu rồi.

Nó đều đã nhận được kim hệ tinh hoa rồi, đều đưa cho mình không có một mình hấp thu, chắc là muốn chính mình hấp thu về sau cho nó đấy.

Giản Nhược Trần thật sự không hiểu, với tư cách kim hệ thạch yêu, vì sao không chính mình hấp thu kim hệ tinh hoa, muốn tại nàng trong thân thể qua một vòng?

Chẳng lẽ không riêng là tu sĩ ưa thích lô đỉnh, chính là Yêu vật cũng ưa thích?

Nàng phúc phì, thực sự trước lấy ra vậy một ít hạt kim hệ tinh hoa, thứ này vốn chính là thạch yêu tìm được, nó cần cũng bình thường.

Kim hệ tinh hoa tới tay, linh lực lập tức liền từ trong cấm chế tiêu tán đi ra, Giáp Mộc cùng Lạc Phàm còn có Mạc Tiểu Ngôn không khỏi nhìn sang, lại lập tức, linh lực thu trở về, hiển nhiên Giản Nhược Trần bắt đầu hấp thu.

Giáp Mộc lại lắc đầu, cảm thấy Giản Nhược Trần phải phung phí của trời, bậc này thiên tài địa bảo, không nên dùng đến trên lưỡi đao mới tốt, ví dụ như phải bình cảnh rồi, hoặc là tiến giai thời điểm, không có gì đặc biệt liền hấp thu, ài.

Lắc đầu phải lắc đầu, vật này là Giản Nhược Trần chính mình đấy, nàng nguyện ý xử trí như thế nào chính là nàng chính mình xử trí đấy, ai cũng không có thể can thiệp.

Ngược lại là Mạc Tiểu Ngôn giật mình đã hiểu, cũng hơi than thở nhẹ rồi một tiếng.

Hạt gạo lớn nhỏ kim hệ tinh hoa thật sự là tinh khiết, thật giống như tại hấp thu kim hệ Linh thạch bình thường, lại cũng không phải hạ phẩm linh thạch cùng thượng phẩm Linh thạch cảm giác, mà là cao hơn nhất cấp, kim hệ linh lực trong người rất nhanh chuyển hóa làm năm hệ linh lực, lưu chuyển giữa, lại bị thạch yêu hấp thụ.

Muốn nói tuyệt không đáng tiếc là giả đấy, nhưng Giản Nhược Trần cũng thói quen, mà lại cũng vững tin thạch yêu sẽ trả cho nàng một nửa.

Thật muốn định đứng lên nàng hay vẫn là chiếm tiện nghi đấy.

Tu sĩ tu luyện không phải giành giật từng giây sao, không duyên cớ giảm bớt thời gian tu luyện, vui vẻ còn không kịp, cảm kích cũng phải có đấy, làm sao sẽ không vui oán trách?

Hạt gạo lớn nhỏ kim hệ Tinh Nguyên hấp thu lại so với dự đoán phải hơn chậm, như vậy một hạt trọn vẹn hấp thu nửa canh giờ mới chấm dứt.

Đây nếu Giản Nhược Trần chính mình, ước chừng chính là hai canh giờ rồi.

Quả nhiên, thạch yêu đi theo liền trả lại một bộ phận linh lực, quả nhiên là kim hệ tinh hoa, trong đó thuần khiết linh lực so với bất luận cái gì Linh dược hấp thu lại còn muốn thoải mái.

Vài ngày đến nay, Giản Nhược Trần trong kinh mạch lại một lần nữa đã có tràn đầy cảm giác, loại cảm giác này quá thoải mái dễ chịu rồi, Giản Nhược Trần thoải mái dễ chịu được thiếu một ít muốn rơi lệ.

Cái loại này trống rỗng hư không cảm giác thật sự là rất khó khăn qua, không chỉ có là trên thân thể đấy, còn có tâm lý bên trên đấy.

Thạch yêu cũng là vẫn chưa thỏa mãn, nhưng không có thúc giục Giản Nhược Trần hấp thu viên kia củ lạc cười to đấy, đây kim hệ tinh hoa cũng không phải không nên một lần hấp thu xong, Giản Nhược Trần căn bản mặc kệ có hay không phung phí của trời, dứt khoát liền lấy ra trở lại vậy hạt lớn đấy.

Lúc này đây đã có kinh nghiệm, vỏ ngoài nhẹ nhàng luyện hóa khe hở liền hấp thu lại.

Thạch yêu so với Giản Nhược Trần còn muốn hưng phấn, hận không thể chui vào Giản Nhược Trần trong thân thể, hai canh giờ về sau, Giản Nhược Trần thu hồi còn lại kim hệ tinh hoa, thạch yêu tiếp theo đem linh lực quả nhiên hay vẫn là ngược lại trả lại.

Trước chút thời gian áp súc linh lực về sau bị thạch yêu hấp thụ đi, chẳng những toàn bộ đều trở về, còn có rồi có dư, không cần chờ đây hạt kim hệ tinh hoa tất cả đều hấp thụ, Giản Nhược Trần có thể lần thứ hai áp súc linh lực.

Chính nàng đều lú lười cơ duyên của nàng, nếu chung quy cái tốc độ này, còn muốn cái gì bốn năm năm, bảy tám năm, trong vòng một năm liền Kết Đan rồi.

Trời còn chưa sáng, mọi người cũng đều còn yên tĩnh lấy, Giản Nhược Trần không tu luyện cũng không trò chuyện, liền thử sẽ cùng thạch yêu câu thông.

Thạch yêu hút đã đủ rồi linh lực, rất là hưng phấn, tại Giản Nhược Trần trên cổ tay qua lại biến hóa, bắt chước được tối đa hay vẫn là con quái thú kia bộ dạng, cơ hồ là giống như đúc.

Tới tới lui lui chơi một hồi, thạch yêu mới một lần nữa quẩn ở Giản Nhược Trần mảnh khóc bên trên.

Ngày thứ ba, bọn họ cuối cùng gặp Yêu thú, một đám màu đen đấy, lông bờm cứng rắn lông bờm heo.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 459: Độc Giác Báo Tập Kích

Lông bờm heo, nhất giai Yêu thú, cùng Dã Trư khác nhau chính là một thân lông bờm cùng hình thể rồi.

Lông bờm cứng rắn nhập đâm, mà lại phần cổ lông bờm có thể thoát thân, giống như mũi tên giống nhau bắn về phía con mồi, mà hình thể liền so với Dã Trư nhỏ gầy hơn nhiều, cũng linh hoạt rất.

Đối với tu sĩ mà nói, ngoại trừ lông bờm có thể luyện khí hầu như cái gì cũng sai.

Có rất ít tu sĩ cùng đi săn giết loại này Yêu thú, mà phạm nhân thợ săn cũng không thích, ngoại trừ lông bờm sẽ làm bị thương, không tốt phòng ngự bên ngoài, chính là lông bờm heo có loại mùi vị khác thường, thịt rất là khó ăn.

Cho nên loại này Yêu thú mới có thể rất nhiều, không kiêng nể gì cả đấy, trở thành trong rừng rậm một hại, mà lại ông trời của bọn nó địch cũng không nhiều, dù sao, không có ai sẽ ưa thích hương vị không được tốt lắm đồ ăn đấy.

Nhưng là thấy đến lông bờm heo, các tu sĩ cũng sẽ không nường tay, dù sao cũng là Yêu thú, mà lại lông bờm heo một khi sinh sôi nảy nở quá nhiều, cũng sẽ ăn tươi càng nhiều nữa linh thực.

Các tu sĩ chứng kiến ủa lên.

Đều là trải qua huấn luyện đầy, hiểu được đoàn đội phối hợp, rất nhanh liền đem Dã Trư chia làm mấy đội, các loại pháp thuật thay nhau thi triển.

Quả nhiên huấn luyện qua đầy, biết rõ tiết kiệm linh lực, mà lại mấy cái pháp thuật về sau đã biết rõ cái gì thích hợp nhất công kích, lập tức băng châm đuổi theo lông bờm heo con mắt, băng trùy tức thì hèn mọn bỏ ổi mà đuổi theo chúng **.

Chưa tới một khắc đồng hồ, tất cả lông bờm heo đều bị đông tại trên mặt đất, bất quá bọn hăn trên người lông bờm cũng bay bắn đi ra không ít.

Cũng may các tu sĩ đối với lực tìm thật nhỏ lông bờm cũng không khó khăn, mọi người phân công hợp tác, một bên thu lông bờm, một bên đem lông bờm heo trên người lông bờm cũng cùng nhau thu rồi.

Giáp Mộc nhìn Lạc Phàm liếc, hăn ở đây các tu sĩ công kích lông bờm heo thời điểm, thần thức một mực phóng ra ngoài, tra xét chung quanh, liền phát hiện hơn mười dặm có hơn đang có một cái Độc Giác báo bị linh lực chấn động hấp dẫn.

Vậy Độc Giác báo phải hai cấp yêu thú, hay vẫn là hai cấp yêu thú thực vật liệm (*chuỗi thực vật sinh tồn trong tự nhiên) trong đỉnh, hướng bên này chạy băng băng, chưa đủ nửa khắc đồng hồ đi ra, Giáp Mộc nhìn xem Lạc Phàm có ý tứ là có muốn hay không cảnh báo, Lạc Phàm thần thức cũng nhìn thấy, khẽ lắc đầu.

Giáp Mộc đối với Lạc Phàm nguy hiểm ý thức phán định cùng chú ý còn là rất hài lòng, thần trí của hăn hầu như một mực phóng ra ngoài, quan sát đến chung quanh, cái này liền hiểu Lạc Phàm ý tứ.

Những thứ này Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ nếu ứng nghiệm đối với Độc Giác báo hay vẫn là khó khăn đấy, nhưng cũng may nhân số phần đông, mà lại thật muốn gặp nguy hiểm, Giáp Mộc cũng sẽ không bỏ mặc đấy.

Lạc Phàm môi khê nhúc nhích, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn đều khê gật đầu, bọn họ lặng yên lui về phía sau mấy bước, hình như là tránh đi lông bờm heo mùi, kỳ thật đúng là đem đánh nhau không gian nhường lại.

Nhưng ba người cũng đều chuẩn bị ra tay, bọn họ có thể chứng kiến các tu sĩ thất kinh, có thể chứng kiến bọn họ bị thương, lại sẽ không để cho bọn họ tại mí mắt phía dưới bị thương nặng.

Giờ khắc này ngay cả Giáp Mộc tựa hồ đều quên, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần cũng đều là Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, bọn họ cũng không nên phải Độc Giác báo đối thủ, chỉ có Mạc Tiểu Ngôn mới có lực đánh một trận.

Mơ hồ uy hiếp từ đằng xa tiếp cận.

Các tu sĩ vẫn còn cao hứng bừng bừng, không phải là bởi vì lông bờm, mà là vì thu hoạch.

Loại cảm giác này Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần cũng đã có tự nghiệm thấy, là hơi có chút điểm đấy, tự tay đạt được thu hoạch mà quên nguy hiểm.

Nguy hiểm ý thức phải tại rèn luyện về sau mới có thể bồi dưỡng ra được, chỉ có máu tươi cùng sinh mệnh sẽ để cho bọn họ nhìn thẳng vào đến điểm này.

Bỗng nhiên một hồi màu vàng nâu gió lăn xuống tới đây, Độc Giác báo tốc độ nhanh đến làm cho giật mình, nó cái thứ nhất đánh về phía đúng rồi biên giới trong Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, một tiếng thét kinh hãi ở bên trong, vậy người tu sĩ ngay cả hữu hiệu công kích cũng không kịp phát ra, cái kia con báo cũng đã tại gang tấc ở trong rồi.

Thật là gang tấc, ánh mắt hoảng sợ trong đã có thể chứng kiến Độc Giác báo con mắt, rõ ràng mà đếm ra Độc Giác báo trên ánh mắt lông mi, vậy cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ hướng về phía sau khẽ đảo, dù là huấn luyện qua hơn ba tháng rồi, như vậy đột nhiên xuất hiện nguy hiểm, hãy để cho hắn trong chốc lát không có kịp phản ứng.

Hai chi mảnh như lông trâu băng châm không biết khi nào đã kích phát ra đi tới, nhắm ngay đúng là Độc Giác báo đôi mắt, Giáp Mộc cũng không khỏi ửng hộ rồi một tiếng, như vậy chuẩn xác mà lại dự đoán liền làm ra phán đoán, băng châm vừa lúc ở Độc Giác Thú công kích lộ tuyến lên, mà lại còn phán định ra vậy người tu sĩ vừa vịn lui về phía sau, thật sự là đặc sắc.

Đây hai chi băng châm phải Giảm Nhược Trần kích phát đấy, nhưng vội vàng trong lúc bối rối không có tu sĩ chú ý tới.

Vậy Độc Giác báo cảm giác được nguy hiểm, thế đi hơi chút dừng một chút, chân trước vừa đỡ, hai quả băng châm biến mất tại nồng đậm bộ lông giữa, đây một cái chớp mắt thời gian, vậy người tu sĩ thân thể khẽ đảo lăn, cuối cùng đứng lên, kịp phản ứng, run lên tay, một chuỗi hỏa cầu bay ra ngoài.

Bên cạnh các tu sĩ đã ở nháy mắt gấp kịp phản ứng, các loại pháp thuật bất kể hậu quả về phía Độc Giác báo đập tới, các hệ pháp thuật tất cả đều có, hỏa cầu, hỏa diễm, băng châm, băng cầu, Phong Nhận. . . , tất cả đều là tiến công, trong chốc lát Độc Giác báo chung quanh lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, rất đúng náo nhiệt.

Độc Giác báo thân thể run lên, trên người hiện ra một cái quất sắc mặt vòng bảo hộ, tất cả công kích rơi vào vòng bảo hộ lên, nháy mắt dập tắt.

Những thứ này Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ vòng thứ nhất pháp thuật công kích đối với Độc Giác báo lông tóc không bị tổn thương.

Không chỉ có lông tóc không bị tổn thương, thậm chí đều không có giảm xuống Độc Giác báo tốc độ, quá vẫn đang đối với lúc ban đầu nhìn thẳng Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ nhào tới.

Một chi phi kiếm ngăn cản đường đi, Độc Giác báo thò tay vừa đỡ, "Phanh" một tiếng, phi kiếm cùng Độc Giác báo móng vuốt đụng nhau, khơi dậy một chuỗi tia lửa, một người tu sĩ hét to một tiếng, ôm đầu té trên mặt đất, giữa không trung một cái Linh tay đã nắm đi tới, khó khăn lắm kéo vậy người tu sĩ thoát khỏi nguy hiểm.

Độc Giác báo giơ lên móng vuốt thời gian, mọi người phương hướng tổ chức lên lần thứ hai hữu hiệu công kích, đợt thứ hai pháp thuật lại một lần nữa kích phát, đồng thời, bốn năm chi phi kiếm cũng bay lên không đứng lên.

"Coi như có thể." Mạc Tiểu Ngôn lời bình nói, "Không tính quá bối rối, ước chừng biết có giáp Mộc tiền bối ở bên cạnh nguyên nhân, đều rất hết sức."

Lời này truyền âm, nhưng không có cho Giáp Mộc truyền đi tới.

Lạc Phàm cũng nói: "So với ta nghĩ đến muốn thiếu một ít, không có cấp độ cảm giác, biết rõ chúng ta sẽ không dễ dàng làm cho người ta bị thương, nên trước tiên liên toàn lực ứng phó, mà không phải thất kinh đã nghĩ ngại lấy chính mình an toàn."

"Người cho rằng kinh hoàng thời điểm có thể nghĩ đến những cái kia? Hơn nữa, cái đó người tu sĩ sẽ đem an toàn của mình thành lập tại trên người người khác? Gặp được thời gian nguy hiểm tự vệ là bản năng." Mạc Tiểu Ngôn phản bác.

Lúc này thời điểm, đợt thứ hai công kích bại tướng đã cho thấy, Độc Giác báo tiếp tục đánh rớt bốn năm chi phi kiếm, hơn nữa dựa vào vòng bảo hộ chặn pháp thuật tập kích.

"Có." Lạc Phàm phản bác.

Mạc Tiểu Ngôn liếc mắt nhìn Lạc Phàm, lại liếc mắt nhìn Mạc Tiểu Ngôn.

"Người có thể yên lòng đem an toàn của mình giao cho Giản sư tử, còn có ta, ta mời người đến Yêu Thú sâm lâm đấy, tất nhiên muốn liều lĩnh dây an toàn người trở về, Giản sư tử cũng là như thế." Lạc Phàm tiếp tục nói.

Các tu sĩ bắt đầu tổ chức vòng thứ ba công kích, lúc này đây bọn họ cuối cùng thoát khỏi bối rối, pháp thuật công kích cũng không phải như ong vỡ tổ rồi, mà là xuất hiện cấp độ, Pháp khí cũng chỉ là quanh quẩn trên không trung, bắt lấy khe hở mới chém về phía Độc Giác báo.

Mạc Tiểu Ngôn nghe xong Lạc Phàm mà nói, trong nội tâm hơi có chút cảm giác khác thường, lại không chịu suy nghĩ nhiều, mà chỉ nói: "Bọn họ chỉ không căng được mấy hơi rồi, Độc Giác báo một khi phản công, không chết cũng bị thương. Chúng ta ai ra tay?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 460: Phối Hợp Ăn Ý

Mạc Tiểu Ngôn đã mơ hồ cảm thấy được Lạc Phàm cũng bảo lưu lại một bộ phận thực lực, nhưng lại giữ lại, một mình chống lại Độc Giác báo cũng rất là nguy hiểm.

Nàng là tin tưởng Giản Nhược Trần đấy, dù gì Giản Nhược Trần còn có thạch yêu không phải?

Lạc Phàm trước nói: "Một mình ta không phải là đối thủ, như vậy, ba người chúng ta đánh cho phối hợp, cho những tu sĩ này mở mang tầm mắt."

Ba người chưa từng có cùng một chỗ chiến đấu qua, đi lên muốn phối hợp, đối với ba người mà nói đều là không nhỏ khiêu chiến, Mạc Tiểu Ngôn thoáng cái liền hưng phấn lên.

"Tốt." Cơ hồ là không cần nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Giản Nhược Trần phản ứng nhưng là dưới chân khẽ động, liền chiếm cứ một cái phương vị.

"Mọi người lui về phía sau." Theo Lạc Phàm lời của, Độc Giác báo đang mở ra miệng rộng, nó hé miệng phương vị vốn là đối với lên trước mặt tu sĩ, cũng không biết vì cái gì, ngay tại Giản Nhược Trần sai bước lên trước nháy mắt, nó mở ra miệng nhưng là vừa nghiêng đầu, liền nhắm ngay Giản Nhược Trần.

Độc Giác báo thân hình đang tại nhảy lên, giữa không trung một cái Độc Giác thẳng tắp đối với bầu trời, toàn thân nâu đậm giao nhau bộ lông

khiến nó uy phong lẫm lẫm, mở ra miệng lớn ở bên trong, màu đỏ tươi đầu lưỡi chung quanh là dày đặc hàm răng trắng.

Trong mơ hồ một đoàn liệt hỏa đang tại miệng lưỡi trong công tác chuẩn bị, tại chuyển hướng Giản Nhược Trần thời điểm, đây đoàn liệt hỏa thốt ra.

Liệt hỏa ra khỏi miệng, mãnh liệt cuộn cuộn, cực nhiệt nhiệt độ cao lẫn lộn khuếch tán, vậy đoàn lửa cháy mạnh với tốc độ đáng sợ mở rộng, xuyên thấu qua lửa cháy mạnh, Giản Nhược Trần hai con người cùng Độc Giác báo hai con người đối mặt cùng một chỗ.

nếu là ở thú trong tầm mắt chứng kiến cảm tình, vậy thấy nhất định là giết chóc cùng tham lam, thú nếu là hiểu được tình cảm của nhân loại, thấy có thể sẽ thêm nữa.

Giờ khắc này chỉ có Giáp Mộc chú ý tới Giản Nhược Trần ánh mắt, cặp mắt kia trong vậy mà bình tĩnh tới cực điểm, Giản Nhược Trần đối mặt giống như không phải Độc Giác báo, giống như đầu là một khối ngoan thạch.

Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm thân thể cũng triển khai, Mạc Tiểu Ngôn phóng tới Giản Nhược Trần, dù là biết rõ Giản Nhược Trần đã tính trước, biết rõ Giản Nhược Trần trên người Ngọc phù có thể ngăn ở Độc Giác báo công kích, có thể vẫn không tự chủ được.

Không thể nhìn thấy Giản Nhược Trần tại trước mặt nàng đã bị cho dù là một điểm điểm tổn thương.

Lửa cháy mạnh cuộn cuộn mà đến, Mạc Tiểu Ngôn đưa tay ở bên trong, một màn tường băng ngang trời xuất thế, đang ngăn ở Độc Giác báo cùng Giản Nhược Trần giữa, lửa nóng lửa cháy mạnh cùng tường băng hướng đụng vào nhau, trong không khí lập tức xuất hiện "Xoẹt xẹt" thanh

âm, mà ở đây về sau, một mảng lớn hơi nước mới bị Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ tổ chức, chính phản mặt xối đến trên tường băng.

"NGAO!" Độc Giác báo bỗng nhiên hướng về phía tường băng gào lên, "Rắc rắc" một hồi loạn hưởng, tường băng tại sóng âm trùng kích sau vỡ vụn, Độc Giác báo thả người đánh tới.

Vỡ vụn tường băng về sau, hơi nước cũng theo tường băng rơi xuống đi tới, Giản Nhược Trần hai tay mười ngón gảy nhẹ, một mảnh Phong Nhận sớm từ ngón tay bắn ra.

Nàng tựa hồ dự liệu được tường băng sẽ vỡ vụn, Phong Nhận đúng là tại tường băng phía sau, tại vỡ vụn nháy mắt nhắm ngay nhào đầu về phía trước Độc Giác báo.

Giáp Mộc nhìn không được một hồi ủng hộ, Giản Nhược Trần công kích thời cơ bắt lấy được quá chuẩn xác đấy.

Nhiều khi, không phải tu sĩ thực lực chưa đủ, tại đối mặt ngang cấp Yêu thú thời điểm thất bại, phần lớn thời gian là vì ra tay không đủ quyết đoán, lo trước lo sau, hoặc là bối rối thời điểm ra tay không có kế hoạch.

Đầu như vậy một phối hợp, Giáp Mộc đã biết rõ không cần hấn xuất thủ.

Phong Nhận cùng Độc Giác báo thân thể khó khăn lắm đánh lên, Độc Giác báo thân thể bỗng nhiên sinh sôi cất cao, Mạc Tiểu Ngôn kêu một tiếng, "Đây con báo còn có Phong Hệ Linh Thể."

Nhưng là nàng mắt sắc, nhìn thấy Độc Giác báo tứ chi sau giống như tức giận lưu lạc chảy qua.

Trong miệng hô hào, hai tay của nàng cũng là lật qua lật lại, lại là lấp kín tường băng ngăn ở Độc Giác báo phải qua chỗ.

Độc Giác báo không phải Hỏa hệ sao, nàng kia liền kích phát ra tường băng, thủy khắc hỏa a, tường băng chẳng những có thể ngăn lại Độc Giác báo hỏa diễm, còn có thể ngăn cản Độc Giác báo thân thể.

Bên kia Lạc Phàm mỉm cười, hai tay cũng đánh ra pháp quyết, bản thân hẳn chính là hỏa thuộc tính đơn linh căn tu sĩ, tất cả pháp thuật chỉ có Hỏa hệ.

Hỏa hệ môi lửa hệ, muốn nhìn tu vi thực lực, Lạc Phàm tu vi thực lực rõ ràng không bằng Độc Giác báo đấy, lửa này hệ pháp thuật đối với Độc Giác báo rõ ràng cho thấy vô dụng công.

Lạc Phàm kích phát hỏa diễm, lớn diện tích hỏa diễm, nhưng chỉ là hơi mỏng một tầng, nói là hỏa diễm, không bằng nói là hỏa màn, hư hư mà bao phủ đi tới.

Giản Nhược Trần giương mắt chứng kiến, bỗng nhiên một đạo nước chảy vọt tới, đang tại tường băng lần thứ hai bị Độc Giác báo chặn sập thời điểm, đạo này nước chảy xuyên qua tường băng, bỗng nhiên ở giữa không trung hóa thành giọt mưa, cùng Lạc Phàm hỏa diễm đụng vào nhau.

Xa xa tránh đi tu sĩ đám quá sợ hãi, cũng không khỏi thất vọng, Giản Nhược Trần công kích không đúng lấy Độc Giác báo, như thế nào còn muốn đối với Lạc Phàm, phá hủy Lạc Phàm công kích?

Trong nội tâm nháy mắt đối với Giản Nhược Trần rất nhiều thất vọng, cảm giác không giống bình thường trong khi huấn luyện giống nhau.

Nhưng ý nghĩ này mới vừa xuất hiện, liền gặp được giọt mưa đã rơi vào hỏa màn lên, mà hỏa màn đã tản ra, giọt mưa rơi xuống một khắc, thật nhỏ "Xoẹt xẹt" âm thanh xuất hiện lần nữa, giữa không trung bỗng nhiên tăng dạn ra hơi nước.

Hơi nước mờ mịt, mọi chuyện đều tốt như mộng lung đầy, hơi nước về sau Độc Giác báo cũng là mộng lung đầy, ngay cả uy hiếp khuôn mặt cũng nhìn không ra bao nhiêu.

Đầu nháy mắt lúc giữa, hơi nước đã ngăn trở bao trùm Độc Giác báo.

Một đạo băng hàn khí tức từ Mạc Tiểu Ngôn song chương trong kích phát, đạo này băng hàn hầu như tại hơi nước xuất hiện một cái chớp mắt liền đuổi theo, theo hơi nước cùng một chỗ rơi vào đến Độc Giác báo trên người.

"A!" Mấy đạo kinh ngạc thanh âm mới vang lên, hóa ra, nguyên lai là muốn phối hợp như vậy a, phải như vậy đông cứng Độc Giác báo đó a.

Độc Giác báo trên người tuôn ra một đoàn lửa cháy mạnh, đem Độc Giác báo toàn bộ bao vây lại, nhưng lập tức, Giản Nhược Trần liền kích phát ra mảng lớn màn nước đi tới, nước cùng lửa cháy mạnh chạm vào nhau, lại là mảng lớn hơi nước xuất hiện, Mạc Tiểu Ngôn Hàn Băng khí tức đã ở hơi nước về sau, tiếp tục đem hơi nước đông cứng.

Lạc Phàm không cần xuất thủ, Độc Giác báo đang tại đem cần Lạc Phàm làm một chuyện mình làm xuống.

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần phối hợp ăn ý, Độc Giác báo hầu như không có phát động qua hữu hiệu tiến công, đã bị hai người pháp thuật chế trụ.

Ngay cả Giáp Mộc cũng không khỏi kêu một tiếng "Tốt", tuy rằng Độc Giác báo không đến mức cứ như vậy bị giết diệt, nhưng ba người phối hợp quả thực hoàn mỹ, đều là pháp thuật tiến công dễ dàng, khó được đứng rồi sau một cái pháp thuật đuổi theo mau, trước sau cơ hồ là dán lên đấy.

Một người không phải làm không được, tại pháp thuật giữa chuyển đổi cũng là cần có thời gian đấy, như vậy sẽ xuất hiện điểm lỗ thủng, mà thời

điểm chiến đấu, bất luận cái gì một điểm lỗ thủng cũng sẽ là chí mạng đấy.

Độc Giác báo bị chọc giận, mà hãn Hỏa hệ thuộc tính tại Băng Hệ pháp thuật xuống, cũng lộ ra nhược điểm, nó còn không có bị như vậy công kích qua, chẳng qua là một mặt mà dùng Hỏa hệ pháp thuật chống cự, mới một hơi thật nhiều thời gian, liền bị đông tại rồi khối băng trong.

Há miệng chỗ còn có thể nhổ ra Linh hỏa, bộ lông còn tản ra nhiệt lượng không đến mức bị đông kết, nhưng nhiệt lượng cùng băng hòa tan đi ra hơi nước không cách nào tản mát ra đi tới, hàn khí xâm lấn, quanh thân âm hàn ướt lạnh, toàn là nước đấy, mỗi lửa hệ Yêu thú phải đã kích trí mệnh.

Độc Giác báo há miệng, một cái hỏa diễm nhổ ra, Giản Nhược Trần theo lẽ thường thì hơi nước nghênh tiếp, mà đúng lúc này, tại Độc Giác báo miệng lớn còn không có khép lại nháy mắt, Mạc Tiểu Ngôn song phi trong ngón tay, kích phát ra nhưng là một mực cực đại băng trùy, dán hơi nước phía sau, nhảy vào đến Độc Giác báo trong miệng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 461: Vui Lòng Ca Ngợi

Băng trùy đã cực hàn, lại là bén nhọn, nháy mắt, Độc Giác báo trong cổ họng truyền đến áp lực gào rú, phảng phất có tiếng sấm theo hấn trong bụng truyền đến, lại là "Rắc rắc" loạn hưởng, Độc Giác báo quanh thân khối băng vỡ vụn.

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần cười mỉm mà liếc nhau, sau đó nhìn Độc Giác báo, Độc Giác báo trong bụng phòng lên nhập trống, máu đen từ miệng của nó mũi cùng hậu thân chảy ra, còn kèm theo nội tạng mảnh vỡ.

Tiếp theo Độc Giác báo âm âm ngã xuống đất.

Từ Giản Nhược Trần đứng ra hấp dẫn Độc Giác báo công kích được chiến đấu chấm dứt, cũng chỉ có hai hơi thở nhiều không đến ba hơi thở thời gian, hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ cùng một người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ phối hợp, vậy mà đầu sử dụng pháp thuật, ngay cả Pháp khí đều không có dùng, liền đem một cái hai cấp yêu thú Độc Giác báo đánh chết.

Mà lại còn không có hư hao da lông cốt cách.

Trúc Cơ sơ kỳ các tu sĩ đều sợ ngây người, không thể tin được mà nhìn đây hết thấy, đi theo tự đáy lòng mà kính nể đứng lên.

Ba cái huấn luyện viên ra tay về sau, toàn lực công kích, không ai cân nhắc phải an toàn của mình, nhưng Giản Nhược Trần an toàn Mạc Tiểu Ngôn chiếu cố đã đến.

Sau đó phối hợp, với công thay trông coi, thật sự không cần cân nhắc chính mình an toàn.

Bọn họ lần này tính chính thức thấy được cái gì là phối hợp.

Giáp Mộc cũng không nói mà nhìn những thứ này, hẳn một mực không có quá coi ba người này, nhưng lúc này đây ngăn ngại công kích phối hợp, lại để cho hẳn bỗng nhiên đối với phán đoán của mình hoài nghi.

Ba người này rõ ràng là không đơn giản, không chỉ có là Mạc Tiểu Ngôn, còn có Giản Nhược Trần, Lạc Phàm.

Giản Nhược Trần tiến lên liền hấp dẫn Độc Giác báo toàn bộ chú ý, làm cho mình ở vào nguy hiểm nhất ở bên trong, cứu trực diện Độc Giác báo Trúc cơ tu sĩ, nàng hầu như không kịp ra tay, hoặc là cố ý không ra tay a, Mạc Tiểu Ngôn lập tức liền đền bù lên.

Sau đó Lạc Phàm mới kích phát ra hỏa màn, tổ chức lên một cuộc hữu hiệu tiến công, nhưng ba người bọn họ giữa cũng không có thần thức câu thông, khó được đúng rồi Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn lập tức sẽ hiểu Lạc Phàm ý đồ.

Đây mới là tổ đội công kích, phối hợp ăn ý.

"Đem chiến lợi phẩm thu thập." Lạc Phàm phân phó nói.

Có Trúc cơ tu sĩ đi theo, bọn họ đương nhiên không có khả năng đem trọn cái Độc Giác báo toàn bộ chứa ở trong túi trữ vật, dù là Giản Nhược Trần trữ vật vòng tay vị trí đầy đủ, cũng không muốn như vậy tàn khốc mà làm ra vẻ bên trong.

Mấy người Trúc Cơ tu sĩ tiến lên, lột da phân giải lấy ra cốt cách, ba người một lần nữa tụ họp cùng một chỗ, mặt lộ vẻ đáng tươi cười.

"Phối hợp được không sai." Lạc Phàm trước nói.

"Lời này ta cho rằng nên giáp Mộc tiền bối khích lệ đấy." Giản Nhược Trần cười mỉm mà nhìn Giáp Mộc.

Giáp Mộc sợ run lên, mới hiểu được Giản Nhược Trần phải vui đùa, lại thật đúng gật đầu nói: "Phối hợp được đúng là tốt, giống như luyện qua bình thường."

Mạc Tiểu Ngôn trên mặt cũng rõ ràng nhất không khí vui mừng.

Lạc Phàm lên đường: "Ta cũng hiểu được, nhiều khi, một người lực lượng là có hạn đấy, phối hợp tốt rồi, phát huy được liền không chỉ là hai người thực lực, một cộng một có đôi khi là ước chừng hai đấy."

Cái này thuyết pháp rất mới lạ, hấp dẫn Mạc Tiểu Ngôn, nàng kêu lên: "Đúng vậy, một cộng một lớn hơn hai, chúng ta là một cộng một lại thêm một, đều không chỉ là lớn hơn ba rồi."

Tất cả mọi người nở nụ cười.

"Ăn ý nhất phối hợp phải Mạc sư tỷ, lấp kín tường băng liền ngăn cản Độc Giác báo đường đi, ta lập tức liền an tâm." Giản Nhược Trần không quên mất khích lệ Mạc Tiểu Ngôn.

Mạc Tiểu Ngôn rất được dùng Giản Nhược Trần khích lệ, giống như nàng mới phải Giản Nhược Trần sư muội bình thường.

"Sau đó rồi lập tức hiểu Lạc sư đệ ý đồ, nhất là pháp thuật thi phát, đuổi sát của ta pháp thuật, chính giữa hầu như không có dính liền bình thường, Mạc sư tỷ đối với pháp thuật lý giải, đối với linh lực khống chế lợi hại cực kỳ."

Giản Nhược Trần chút nào không keo kiệt chính mình ca ngợi, nghe được Mạc Tiểu Ngôn mở cờ trong bụng.

Nàng đương nhiên biết mình đối với pháp thuật lý giải tại Bích Vân cốc về sau lại nhiều tiến bộ lớn rồi, đối với linh lực khổng lồ, cũng bởi vì suốt ngày làm những thứ này Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ bồi luyện, tinh tế tỉ mỉ hơn nhiều.

Lúc này đây mới giật mình, theo đạo luyện trong quá trình nàng cũng là có đề cao đấy, không đơn thuần là huấn luyện rồi người khác.

"Đúng, Mạc sư tỷ phối hợp là khó khăn nhất được đấy, Mạc sư tỷ nếu có thể nhìn ra Giản sư tỷ ra tay, đoán được Giản sư tỷ pháp thuật tốc độ, không thể sớm một phần, cũng không có thể muộn một chút."

Lạc Phàm cũng không keo kiệt ca ngợi.

Nhiều khi, ca ngợi phải lớn nhất cổ vũ, phải đoàn đội tốt nhất ngưng tụ, nhất là đối với Mạc Tiểu Ngôn như vậy tu sĩ, nàng nghe qua ca ngợi rất nhiều rất nhiều, nhưng chưa từng có ca ngợi qua công kích của nàng, ra tay cùng đoàn đội phối hợp.

Mạc Tiểu Ngôn cần đúng là bằng hữu, đối với tập thể dung nhập, tự mình tại trong bằng hữu khẳng định, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm chân tâm thật ý mà ca ngợi, lại để cho Mạc Tiểu Ngôn nội tâm bắt đầu lại một lần nữa xuất hiện biến hóa.

quý trọng hữu nghị nguyên nhân, ngay tại ở hữu nghị làm cho lòng người tình sung sướng, đến từ bằng hữu tán dương khẳng định, làm cho mình cảm giác mình đối với bằng hữu phải hữu dụng nhất đấy, loại tâm tình này không phải tự mình trải qua sẽ không cảm giác được đấy.

Mạc Tiểu Ngôn khoe miệng tràn đầy vui vẻ đáng tươi cười, loại nụ cười này nàng đã cực kỳ lâu không có xuất hiện.

Lạc Phàm lúc này mới nhìn xem Trúc cơ các tu sĩ nói: "Các người tự mình thấy được một đoạn phối hợp, cũng trải qua thất kinh cùng hầu như lòng tuyệt vọng để ý, sau đó tất cả tiểu tổ tự hành tổng kết lần chiến đấu này thất bại nguyên nhân."

Các tu sĩ thu thập xong Độc Giác báo, thứ này với tư cách chiến lợi phẩm hay là trước thu được Giản Nhược Trần trữ vật vòng tay bên trong.

Lạc Phàm tất cả tiểu tổ tổng kết đều nghe xong xuống, sau đó liền làm rồi chỉ điểm, đầu tiên là nguy hiểm tiến đến về sau phản ứng, sau đó là bên người đồng đội phải làm đấy.

Lạc Phàm cuối cùng tổng kết nói: "Tất cả mọi người đã thấy được, ta cùng Mạc sư tỷ Giản sư tỷ ở giữa phối hợp, ta cùng Giản sư tỷ đều là Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, chỉ có Mạc sư tỷ mới phải Trúc cơ hậu kỳ.

Giản sư tỷ tại các người rất thời gian nguy hiểm, hấp dẫn Độc Giác báo toàn bộ chú ý, chiếm cứ nguy hiểm nhất hoàn cảnh, vì cái gì không có khiếp đảm, cũng không lui lại một bước, cũng bởi vì tin tưởng bên người có Mạc sư tỷ, có ta.

Chúng ta là đồng đội, chúng ta tại bất kỳ nguy hiểm nào dưới tình huống, cũng sẽ không gạt bỏ đồng đội."

Có tu sĩ không phục nói: "Lạc đạo hữu, tại bất kỳ nguy hiểm nào dưới tình huống chứ người sẽ vứt bỏ mất tính mạng của mình vì người khác?"

Tu sĩ khác dám đều nhìn xem Lạc Phàm, hiển nhiên bọn họ trong lòng cũng là như vậy nghi vấn đấy.

Mặc dù không có lộ ra không cho là đúng biểu lộ, nhưng tất cả mọi người cho rằng, tính mạng của mình mới phải chủ yếu nhất.

"Ta không biết người là căn cứ vào cái gì ý tưởng hỏi như vậy đây, khả năng ta đơn thuần mà cho người một cái khẳng định trả lời thuyết phục người cũng sẽ không nhận đồng." Lạc Phàm nói, "Ta nghĩ hỏi trước người một vấn đề, các người, đều là Hoàng Thành tương lai hộ vệ a."

Tu sĩ kia gật đầu nói: "Đúng, chúng ta đều hy vọng có thể trở thành Hoàng Thành hộ vệ."

"Vậy, ta trước muốn hỏi người, cũng hỏi một chút các vị đạo hữu, làm các người trở thành Hoàng Thành hộ vệ về sau, tại Hoàng Thành gặp phải thời gian nguy hiểm, phải cùng Hoàng Thành cùng tồn vong, mà là muốn trước một bước ly khai đây?"

Lạc Phàm vấn đề không chỉ có là hỏi được những thứ này Trúc cơ tu sĩ, cũng là hỏi sau lưng Giáp Mộc, Giáp Mộc không khỏi cũng rơi vào trầm tư.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 462: Dấu Vết Để Lại

"Chúng ta là Hoàng Thành hộ vệ, tại trận pháp mở ra nháy mắt, liền không cách nào đã đi ra." Có tu sĩ hồi đáp.

Lạc Phàm ánh mắt rơi tại cái đó tu sĩ trên mặt, "VẬY, người đến nói một chút chính mình chân thật ý tưởng, là vì trận pháp mở ra mà không cách nào ly khai chứ muốn là có thể thoát ly trận pháp đây?"

VẬY người tu sĩ giật mình nhưng rồi một hồi nói: "Thoát ly trận pháp, sẽ để cho trận pháp xuất hiện lỗ thủng, sẽ rất nhanh bị kích phá, một khi vào trận, làm sao lại nghĩ lấy thoát ly đây? Nhất định là toàn lực ứng phó."

"Đúng vậy, cũng bởi vì không toàn lực ứng phó, trận pháp một khi bị đánh bại, tổn thất chẳng những là Hoàng Thành, cũng là xâm nhập tại trong trận pháp chính mình, mà các người chịu tiến vào đến trong trận pháp, làm trận pháp một phần tử, cũng là bởi vì tin tưởng trận pháp."

Nhưng mà trong chiến đấu, lại trong lòng còn có hoài nghi, cũng là bởi vì trận pháp không có tư duy, người bỏ ra bao nhiêu, thì có bao nhiêu hồi báo, nhưng bên người các đội hữu liền không giống nhau, đều có suy nghĩ của mình, tại cuối cùng một khắc, cũng không dám đem phía sau lưng của mình phó thác đi ra ngoài, đúng không."

Tất cả mọi người đã trầm mặc, Lạc Phàm mà nói một câu kiến giải.

Lạc Phàm cũng trầm mặc một hồi, mới tiếp tục nói: "Các người có thể sẽ muốn, bởi vì Mạc sư tử tu vi, bởi vì giáp Mộc tiên bối thực lực, có giáp

Mộc tiền bối ở bên cạnh, chúng ta khả năng mới có thể dám phối hợp như vậy.

Như vậy, ta lớn hơn nhà nhớ lại sau vừa rồi phối hợp, nhìn nhìn ba người chúng ta đối với pháp thuật lý giải, đối với Độc Giác báo công kích phán định, cùng xuất thủ thời cơ.

Hiểu rõ đối thủ, hiểu rõ chiến hữu, cũng hiểu rõ chính mình, mới phải phối hợp trong là quan trọng nhất mấu chốt."

Các tu sĩ đều vẻ mặt như nghĩ tới cái gì, chỉ có Giáp Mộc trong nội tâm không cho là đúng.

Thật là bởi vì hiểu rõ không? Cũng đương nhiên là, có thể hiểu rõ chỉ có tu vi pháp thuật chứ muốn nói như vậy liền rất đơn giản.

Lạc Phàm đã nói những thứ này, cũng không hề cho các tu sĩ thảo luận thời gian, sau đó cứ tiếp tục hướng Yêu Thú thâm lâm trong xuất phát.

Mạc Tiểu Ngôn cùng Giáp Mộc đều suy nghĩ Lạc Phàm mà nói, duy chỉ có Giản Nhược Trần cười một câu: "Trước kia ngươi là chỉ đạo viên?" Đây chính | trì tư tưởng làm việc làm được, cũng không có người nào.

"Ta nếu như dẫn bọn hăn đi ra, muốn đối với bọn họ chịu trách nhiệm, có thể dẫn dắt đến một bước kia đi ra một bước kia rồi." Lạc Phàm không sao cả mà nói.

Bởi vì này lần Độc Giác báo đánh lén, Trúc cơ các tu sĩ cũng mới biết được, Lạc Phàm là chân chính muốn bọn họ thí luyện đấy, thật sự tại Độc Giác báo đã đến phụ cận đều không có cảnh báo, vì vậy từng tiểu đội tu sĩ thay phiên thần thức xem xét.

Chậm thêm lúc giữa lúc nghỉ ngơi, liền thương lượng phối hợp, mọi người tuy rằng làm không được hoàn toàn thẳng thắn, nhưng là mình sở

trường nhất hay vẫn là trao đổi.

Ngược lại là Lạc Phàm, Giản Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn ba người, căn bản không cần giúp nhau lộ chân tướng, lại bắt đầu trên vải cấm chế riêng phần mình tu luyện.

Giản Nhược Trần tiếp tục hấp thu kim hệ tinh hoa, Lạc Phàm tự lo tu luyện, Mạc Tiểu Ngôn cân nhắc như thế nào đem thú con cốt tủy hoàn toàn đề luyện ra, Giáp Mộc chẳng qua là nhắm mắt ngồi xuống, ngay cả cấm chế đều không có trên vải.

Lại là một đêm, Giản Nhược Trần trong kinh mạch linh lực hầu như tới gần bão hòa, mà vậy hạt củ lạc lớn kim hệ tinh hoa cũng chỉ còn lại có chưa đủ một phần tư rồi.

Đây tu luyện đầu được xa xỉ.

"Còn muốn tại Yêu Thú sâm lâm bên trong bế quan?" Huyết Sát hỏi.

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Không được, đến lúc đó đều cho thạch yêu a."

Nàng chỉ đứng rồi trong kinh mạch linh lực bão hòa về sau, cũng không chậm trễ ăn Linh dược tu luyện loại này, Huyết Sát cũng chính là hỏi một chút.

Tiếp theo ngày các tu sĩ thu thập rồi vài cọng Linh dược, đã nhận được mấy cái tiểu nhân nhất giai Yêu thú, theo Yêu Thú sâm lâm xâm nhập, bắt đầu xuất hiện chướng khí, muỗi con kiến cái đầu cũng lớn lên.

Ngày thứ tư bọn họ đã tao ngộ hút máu ruồi vây quanh.

Hút máu ruồi ngoại hình cùng bình thường con ruồi cùng loại, chỉ là nhúc nhích đôi có thừa, cái đầu càng là lớn, phi hành tốc độ lại càng

nhanh chút ít, cùng bình thường con ruồi khác nhau chính là trên người của bọn nó mang theo một tầng làm cho người khiến người ta ghét bỏ lông tơ, lông tơ trên có một tầng phấn, sẽ cho người toàn thân ngứa.

Mà lại loại này phấn còn có đặc biệt mùi vị khác thường, đầu muốn rơi vào trên người, sẽ hấp dẫn muỗi dậm ở trong tất cả hút máu ruồi truy đuổi.

Còn có một khác nhau chính là chúng cực lớn khẩu khí (*giác quan bên mép), dính tại trên thân thể về sau, sẽ bài tiết ra một loại gây tê chất lỏng, vô tri vô giác trong hút huyết dịch.

Cũng may hút máu ruồi khẩu vị không lớn, mỗi đầu hút máu ruồi cần huyết dịch cũng không nhiều, nhưng thật sự là một đám đáng giận con ruồi, vây quanh người ông ông chuyển không dứt.

Gặp được hút máu ruồi là chuyện tốt cũng là chuyện xấu, chuyện tốt chính là, hút máu ruồi trên người phấn giá trị xa xỉ, trăm đầu hút máu ruồi trên người phấn có thể đổi lấy một khối hạ phẩm linh thạch.

Chỗ xấu chính là, người chỉ có thể nguyên một đám bắt được những thứ này chán ghét đồ vật, tại thu thập trên người phấn, đây sống rườm rà cực kỳ.

Giản Nhược Trần gặp được hút máu ruồi nhất định sẽ một chút Linh hỏa thiêu đốt, chính là Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm, cũng sẽ không cần thận Bạch Nha mà bắt chúng, đương nhiên, nhằm chán thời điểm, bắt lấy tới cũng không uổng phí sự tình, chinh thể bán cho phường thị là được rồi, cũng không cần chính mình tinh luyện thu thập hút máu ruồi trên người phấn.

Bất quá đối với những thứ này Trúc cơ tu sĩ mà nói, bắt hút máu ruồi liền là một loại khiêu chiến, Lạc Phàm ba người thêm Giáp Mộc đều xa xa mà né tránh, nhìn xem những tu sĩ kia đối phó lấy mấy vạn hút máu ruồi.

Bắt không thể tính tốn nhiều sự tình, thần thức tập trung, băng châm kích phát, một châm sẽ giết chết một người, một người một lần nhắm ngay, có thể kích phát mấy chục chi thật nhỏ băng châm.

Sau nửa canh giờ, mới đưa tất cả hút máu ruồi tiêu diệt.

Đây bất quá là một cái nhỏ sự việc xen giữa, Yêu Thú thâm lâm bên trong chung quy là có thêm đủ loại ngoài ý muốn, ai cũng nói không tốt gặp được cái gì Yêu thú, Linh trùng.

Xâm nhập đến Yêu Thú thâm lâm bên trong bốn ngày, coi như là tiến vào đến Trúc cơ tu sĩ có thể sống động phạm vi, mà Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm lại không hiểu có chút bất an.

Trong rừng rậm, Lạc Phàm phát hiện tu sĩ khác hoạt động dấu vết —— chém rụng có chút bò sát thứ đồ vật thời điểm trên cành cây lưu lại rất nhỏ dấu vết, hoặc là bẻ gãy nhánh cây.

Lạc Phàm sức quan sát muốn nhạy cảm với tất cả mọi người, rất nhiều thứ đều là thói quen mà liên chú ý tới, thậm chí rất dễ dàng liền phân biệt ra được phải Yêu thú lưu lại hay vẫn là tu sĩ lưu lại dấu vết.

Hắn thần thức cáo tri Giản Nhược Trần, cũng nói cho nàng biết như thế nào chú ý tới những thứ này không dễ bị cảm thấy đồ vật.

Cánh rừng rậm này bên trong có tu sĩ khác, mà lại khi bọn hắn lộ tuyến tiến lên trước, khoảng cách thậm chí không xa, cũng có khả năng chính là phụ cận, tu vi không dễ phân biệt, số không nhiều, khả năng chính là mấy cái.

Nhưng những tu sĩ này dường như không phải là vì săn giết Yêu thú mà đến, bởi vì lưu lại dấu vết để lại ở bên trong, đều dường như không phải là vì kinh động Yêu thú đấy.

Mà ở chú ý tới trên cành cây lưu lại một điểm màu nâu vết máu thời điểm, Lạc Trần cảm thấy có chút không đúng rồi.

Trong không khí giống như có cực nhát nào đó khí tức, tinh tế mà nghe thấy đứng lên lại giống như không có, trong rừng rậm cũng rất là yên tĩnh.

Trong rừng rậm không nên an tĩnh như vậy đấy, cũng nên có con kiến kêu to, cho dù là tránh né bọn họ con kiến bò sát thanh âm.

Mà trên cành cây vết máu, cũng nên hấp dẫn rừng rậm đây muỗi con kiến đấy.

Mặc dù là Yêu Thú thâm lâm ở chỗ sâu trong, cũng không phải là tất cả giống đều là Yêu thú loại đấy, cũng có bình thường con muỗi, đây giọt màu nâu vết máu tuy rằng phai nhạt, cũng không có đạo lý bị buông tha.

Lạc Phàm ý bảo Giảm Nhược Trần chú ý xuống.

"Đây một mảnh con kiến, tựa hồ cũng bị khu đuổi đi." Lạc Phàm trong thần thức nói ra.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 463: Tao Ngộ Mai Phục

Giản Nhược Trần nhìn thoáng qua, lập tức thần thức cũng phóng xuất ra, sau đó cùng Lạc Phàm liếc nhau một cái, tại thần thức trong phạm vi, vậy mà thật sự không thấy bất luận cái gì Yêu vật, ngay cả bình thường con kiến cũng ở ẩn tại bụi cỏ ở dưới thổ nhưỡng trong, giống như lạnh run.

Trạng huống như vậy, chỉ có thể nói nơi này có cực lớn uy hiếp, đem nhỏ yếu hoặc là thấp nhất cấp Yêu thú Linh trùng đều kinh hãi rời đi.

"Có phải hay không là Yêu thú?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Không giống." Lạc Phàm mặt không chút thay đổi nói, "Ven đường gặp phải dấu vết như tu sĩ lưu lại đây."

Giản Nhược Trần gật gật đầu, thuận tiện ngăm liếc Mạc Tiểu Ngôn, chỉ thấy nàng thần sắc có chút bức bối, bất an.

Lạc Phàm cũng chú ý tới, "Cẩn thận một chút."

Giáp Mộc thanh âm bỗng nhiên truyền đến."Cẩn thận, phía trước phi xà."

Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần thần thức đồng thời tụ tập thành một nhóm, hướng tiền phương nhìn quét đi tới, quả nhiên hơn bốn mươi trong bên ngoài, một đám xanh biếc con rắn nhỏ đang giãy dụa, chậm rãi hướng bên này bò sát lấy.

"Tránh đi chúng." Lạc Phàm lập tức liền làm ra quyết định, thần thức hướng phía bên phải nhìn quét đi tới, kinh ngạc một tiếng, thần thức bắn phá phạm vi, thậm chí có bốn đội phi xà, đúng là đem phía bên phải kể cả đường phía trước toàn bộ ngăn chặn.

"Bên trái không có cái gì." Giáp Mộc thanh âm lần nữa truyền đến.

Lạc Phàm trong nội tâm khẽ động, đối với Giáp Mộc nói: "Tiền bối nhìn xem chúng ta phía sau."

Tiếng nói hạ xuống, Giáp Mộc lên đường: "Đằng sau cũng có, chỉ có bên trái không có."

Lạc Phàm cả kinh, bọn họ đây là bị bao vây?

Nếu là phản ứng bình thường, chính là muốn kịp thời phía bên trái bên cạnh rút lui khỏi, nhưng Lạc Phàm nhưng là nói: "Toàn thể đình chỉ, cảnh giới."

Con rắn phải trong rừng rậm thường thấy nhất giống ròi, mười Xà Cửu độc, Yêu Thú sâm lâm bên trong đại bộ phận con rắn đều cũng có độc đấy, mà bay con rắn, chính là một loại trong đó độc xà.

Phi xà hay vẫn là Phong thuộc tính độc xà, có thể mượn nhờ trong gió phi hành, nói cách khác, chúng có thể ở giữa không trung mượn nhờ không khí chính là lưu động, đơn giản cải biến phi hành phương hướng, hoàn toàn vi phạm vật lý học quy luật.

Có thể bay mà lại hành động nhanh chóng độc xà, Lạc Phàm mấy người giải quyết đứng lên cũng không tính cố hết sức, nhưng bị đang bao vây, mà còn có hơn hai mươi kinh nghiệm chiến đấu chưa đủ Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, đều muốn toàn thân trở ra liền không dễ dàng.

Mà lại Lạc Phàm tin tưởng, ba mặt vây quanh, chỉ có một mặt có lưu lỗ hổng, không có khả năng không trung không có chút nào phòng bị.

Quả nhiên, rất xa, bỗng nhiên tái xuất hiện vù vù thanh âm, lúc này đây, hầu như tất cả mọi người phải biến sắc.

Giáp Mộc bỗng nhiên nghẹn ngào kêu lên: "Ăn thịt người bức!"

Mọi người thần sắc toàn bộ cũng thay đổi.

Ăn thịt người bức, đây mới là Yêu Thú sâm lâm Linh trùng đỉnh cao của chuỗi sinh vật sinh tồn trong tự nhiên, chúng phải Hỏa hệ cùng Mộc hệ kết hợp phi hành Linh cầm, đã có thể phun ra độc hỏa, còn có thể che giấu thân thể biến ảo tại trong rừng cây.

Chúng độc hỏa cực kỳ đặc biệt, sẽ không làm thương tổn đến nhận chức gì còn sống cỏ cây, nói cách khác, chúng có thể trong rừng rậm không kiêng nể gì cả mà phun ra độc hỏa, không cần dẫn phát rừng rậm hoả hoạn.

Nhưng loại độc chất này hỏa đầu phải rơi vào động vật, Yêu thú hoặc là tu sĩ trên người, liền hầu như không cách nào đập chết.

Bởi vì ăn thịt người bức bản thân cũng là một thuộc tính Linh cầm, một thuộc tính còn sống phát chi ý, độc này hỏa cũng liền có chứa sinh sôi chi ý, bằng hàn chi khí không cách nào cách trở, Linh thú cũng không cách nào đập chết.

Nói cách khác, chỉ cần lại để cho ăn thịt người bức độc hỏa rơi vào trên người, cũng chỉ có thể khoét mất thiêu đốt vậy khối thịt rồi.

Mọi người nháy mắt biến sắc, thần thức lung tung bắn phá, đi theo quay đầu nhìn về phía Lạc Phàm, Lạc Phàm thần sắc nghiêm nghị, đây rõ ràng là có chỗ chuẩn bị, đều muốn đưa bọn chúng đẩy vào đến bên trái.

Mà có thể có phi xà cùng ăn thịt người bức bức bách, bên trái cùng với đội bọn hăn nhất định là càng thêm nguy hiểm đồ vật.

Quyết định thật nhanh nói: "Tại chỗ bày trận."

Vừa mới nói xong, trong tay đã hơn nhiều mấy miếng trận kỳ, phát tay lúc trước phân bố bốn phía, tiếp theo một cái trận bàn bay lên không trung, ánh sáng màu đỏ lóe lên, chui vào đến trong không khí.

Giản Nhược Trần trong tay cũng là hơn nhiều một bộ trận bàn trận kỳ, Lạc Phàm tại chỗ bày trận, nàng nhưng là phi hành đến không trung, trong tay trận kỳ tứ phía văng ra, dĩ nhiên là tám cái phương vị, mỗi cái phương vị trận kỳ phía trên còn có một trận bàn, tại Lạc Phàm bày trận Hỏa hệ trận pháp ở trong, lại trên vải rồi một tầng, hay vẫn là Hỏa hệ trận pháp.

Giáp Mộc cũng đồng thời ra tay, nhưng là trong tay không biết một chút vật gì phút chốc ném vào đến không trong đất, tiếp theo thứ đồ vật chui vào đến dưới mặt đất, dưới mặt đất Oanh long long một hồi thanh âm xuất hiện, thổ địa tạo nên một tầng gợn sóng, dường như địa chấn bình thường.

Tiếp theo mặt đất đất thạch bỗng nhiên cứng rắn, trên mặt đất, "Rắc rắc rắc" một hồi loạn hưởng, dĩ nhiên là tất cả cây cối tất cả đều bị cứng rắn mà chặt đứt nhánh cây, khuynh đảo xuống.

Mọi người phản ứng không kịp nữa, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đồng thời bắn ra Linh hỏa, cây cối gặp hỏa bốc cháy lên, chốc lát hóa thành tro tàn.

Mọi người đây mới phát hiện, ở nơi này một hơi giữa, phạm vi trăm mét ở trong đã bày ra trận pháp, trận pháp ở trong, tất cả thực vật thiêu đốt hầu như không còn, chỉ còn lại bọn họ mọi người.

Có tu sĩ nhẹ nhàng đè nặng mặt đất, xấp mặt đất vậy mà cứng rắn nhập bàn thạch, Giáp Mộc vậy mà đem đất mềm mặt đất hóa thành kim thạch.

Mọi người sợ hãi nhìn xem Lạc Phàm, Giản Nhược Trần cùng Giáp Mộc, ba người đều mặt không biểu tình, nhưng phải ba người bọn họ đồng thời mặt không biểu tình so với đã có biểu lộ còn muốn đáng sợ.

Đại tu sĩ mặt không biểu tình chỉ có thể nói rõ một điểm, chính là bọn họ hiện tại gặp phải nguy cơ, ngay cả Giáp Mộc cũng không biết có thể hay không toàn thân trở ra.

"Tất cả tiểu đội tự bảo vệ mình, chú ý phối hợp." Lạc Phàm đơn giản nói.

Tiếp theo lại nhìn xem Giáp Mộc, truyền âm nói: "Kính xin giáp Mộc tiền bối che chở những thứ này Trúc cơ tu sĩ."

Giáp Mộc thần sắc lạnh thấu xương, con mắt có chút nhíu lại, "Ta là Giản tiên tử hộ vệ."

Giản Nhược Trần ứng tiếng nói: "Tiền bối tạm thời không cần bận tâm ta, ta tự bảo vệ mình đủ để."

Giản Nhược Trần nếu như nói như vậy, chính là đã tính trước, Giáp Mộc liền gật gật đầu, ánh mắt xẹt qua thời điểm, tại Mạc Tiểu Ngôn trên người dừng lại một lát.

Vừa mới ba người bày trận, chỉ có Mạc Tiểu Ngôn đứng tại nguyên chỗ, thần sắc rất là vi diệu, giống như đang do dự, lại giống như cảm thấy tảng đá rơi xuống mà cảm giác.

Ông ông thanh rất nhanh tới gần, trong tầm mắt, bầu trời bỗng nhiên thối qua trở lại một tầng lửa đỏ lửa đỏ Thái Vân.

Lạc Phàm bỗng nhiên cười cười, "Mạc sư tỷ, Giản sư tỷ, ba người chúng ta có phải hay không đến tặng thưởng?"

Mạc Tiểu Ngôn giật mình bị kinh động bình thường nói: "Tặng thưởng?"

Lạc Phàm cười nói: "Đúng vậy, chúng ta cũng không thể trốn ở trong trận pháp, liền các cứ một phương, nhìn xem ai thu hoạch lớn."

Mạc Tiểu Ngôn lườm Giản Nhược Trần liếc, trên vải trận pháp về sau, Giản Nhược Trần trên mặt rõ ràng nhẹ nhõm rồi, cũng cười nói: "Ta không có vấn đề."

"Tốt." Mạc Tiểu Ngôn đã nhìn ra Lạc Phàm ý tứ, đáp ứng nói: "Tặng thưởng là cái gì?"

"Tặng thưởng sao, không phải nhìn giết bao nhiêu ăn thịt người bức cùng phi xà, mà là nhìn có bao nhiêu thu hoạch, thua, thu hoạch tất cả đều cho người thắng." Lạc Phàm nói.

Giết chết ăn thịt người bức cùng phi xà không tính bốn sự, còn muốn đạt được nó trên người chúng các loại tài liệu, tặng thưởng không sao cả, mấu chốt ở chỗ thắng thua.

Mạc Tiểu Ngôn con mắt một đứng, Lạc Phàm cũng dám khinh thường nàng.

Nàng là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm tất cả đều là Trúc Cơ sơ kỳ, Lạc Phàm cũng dám đưa ra như vậy tặng thưởng, rõ ràng là không có đem nàng để vào mắt.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 464: Đặc Sắc Lộ Ra

Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm đang tại do dự, bỗng nhiên đã bị Lạc Phàm lời này khơi dậy tâm huyết, lập tức chính là lựa chọn nguy hiểm nhất một phương, cất bước ly khai trận pháp.

Trận pháp này từ bên trong bố trí, đi ra dễ dàng, tiến đến liền hình cùng địch nhân, tổng cộng hai tầng trận pháp, chính là Giản Nhược Trần phóng Mạc Tiểu Ngôn tiến đến, nếu như Lạc Phàm không ra phóng trận pháp, chính là đem Mạc Tiểu Ngôn đặt mình trong tại nguy hiểm nhất trong hoàn cảnh rồi.

Lạc Phàm lưng đeo Mạc Tiểu Ngôn gật gật đầu, nhìn Giản Nhược Trần liếc, Giản Nhược Trần cũng cười gật gật đầu.

Hắn hai người hầu như đồng thời đã ở hai cái phương hướng đã đi ra trận pháp.

Giáp Mộc thấp giọng mà nói một câu: "Tên điên." Có thể cũng biết, tại trong trận pháp cố thủ tự phong tuy có thể, nhưng ai biết còn sẽ có cái gì Yêu vật đây.

Mà lại đem Mạc Tiểu Ngôn cũng dễ dàng rồi đi ra ngoài, chính là lợi dụng Mạc Tiểu Ngôn sức chiến đấu.

Mạc Tiểu Ngôn lao ra trận pháp, nhưng là trong nội tâm ghen lấy một cỗ nổi giận, bị Lạc Phàm coi thường tuy khó chịu, mặt khác một cỗ nổi giận lại nói không tốt là đối với ai đấy.

Mắt thấy màu đỏ Thái Vân đối với nàng mà đến, mảng lớn chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ ăn thịt người bức lộ ra bén nhọn đồng dạng lửa đỏ hàm răng.

Nàng giương một tay lên, quanh thân đã xuất hiện kim hệ hộ thuẫn, đỉnh đầu rồi lại tái xuất hiện rồi một cái hình vuông la bàn, la bàn rủ xuống màn hào quang, đúng là kim hệ phòng hộ Pháp khí, đi theo trong tay của nàng nhiều ra một cái kim quang lóng lánh cây roi.

Đây cây roi cũng là kim hệ đấy, trên không trung run lên, một mảnh màu đỏ Thái Vân phiêu rơi xuống mặt đất.

Ông ông thanh mãnh liệt, trực tiếp chui vào trong lỗ tai, nghe chi dục nôn ọe, trong trận pháp các tu sĩ không khỏi ngồi xếp bằng xuống, vận hành linh lực cố thủ thần thức.

Đây ăn thịt người bức nhưng là còn có thể phát ra sóng âm đến tập kích tu sĩ thần thức, nhưng bọn hắn cũng không nỡ bỏ nhắm mắt.

Lạc Phàm ly khai trận pháp, nhưng là tể ra rồi một cái Hỏa hệ phi kiếm trở lại.

Với tư cách chỉ một thuộc tính Hỏa hệ tu sĩ, có thể thi triển pháp thuật cũng là chỉ một đấy, nhưng cũng không phải không thể sử dụng khác thuộc tính Pháp khí, chẳng qua là Lạc Phàm cũng không có Mạc Tiểu Ngôn cùng Giản Nhược Trần tài đại khí thô, hắn biểu hiện ra Pháp khí tất cả đều là Hỏa hệ đấy.

Lập tức cũng tể ra Hỏa hệ phi kiếm, cũng tại bản thân bên trên đánh ra kim hệ phù lục hộ thân.

Phi kiếm lên không, không công ngược lại trông coi, đầu bảo vệ quanh thân kín không kẽ hở, chỉ cần tại mười mét phạm vi bay vào tới ăn thịt người bức, đều bị phi kiếm chém rụng.

Lạc Phàm lại phải căn bản không có đều muốn lấy đi người thắng vinh dự, bất luận Giản Nhược Trần hay vẫn là Mạc Tiểu Ngôn thắng được, chỗ tốt hẳn đều là đã chiếm đấy.

Giản Nhược Trần nắm hệ Linh căn, bất luận đối đãi cái gì thuộc tính Yêu vật đều có thể tương khắc, huống chi cổ tay nàng bên trên còn có thạch yêu, chỉ cần thạch Yêu Tướng nàng quanh thân bao gồm, chính là tốt nhất kim hệ hộ giáp, ở đâu còn cần lãng phí linh lực.

Nàng cũng thật không chịu lãng phí linh lực hộ thân, bay ra trận pháp về sau, lại không thấy tế ra Pháp khí, cũng không có kích phát vòng bảo hộ, chẳng qua là đứng ở giữa không trung, hai tay bóp ra pháp quyết, ngón tay lật qua lật lại, kim hệ linh lực hóa thành thật thể kim châm, kích bắn đi ra.

Muốn nói chiến đấu đẹp mắt, ba người mỗi người mỗi vẻ.

Mạc Tiểu Ngôn trường tiên vãi đi ra, chính là một chuỗi lửa đỏ ăn thịt người bức rơi xuống, mà ăn thịt người bức nổ ra độc hỏa rơi vào kim hệ vòng bảo hộ lên, lóe lên liền dập tắt.

Mà Lạc Phàm trên phi kiếm sau phạm vi, mười mét ở trong không có ăn thịt người bức có thể đột phá phòng tuyến, chẳng những ngăn cản ăn thịt người bức, đồng dạng Hỏa hệ phi kiếm cũng ngăn cản ăn thịt người bức nổ ra độc hỏa.

Giản Nhược Trần bên kia thì càng phải đặc sắc rồi, kim châm bay ra đấy, tất cả đều là đang muốn há mồm phun ra độc hỏa ăn thịt người bức, cũng không biết nàng là thế nào trong chiến đấu còn có thể đoán được cái kia ăn thịt người bức đang muốn tiến công đấy.

Nhưng đây chỉ là lúc ban đầu một lượng hệ thời gian, kế tiếp, ăn thịt người bức phô thiên cái địa, đem ba người bao bọc vây quanh.

Tiếng kinh hô ở bên trong, ba người cao thấp lập phán.

Cũng không tính là cao thấp lập phán, chính là lập tức có thể nhìn ra ai phòng thủ nghiêm mật rồi, Giản Nhược Trần quả nhiên là không phụ sự mong đợi của mọi người, thạch yêu lười biếng mà bò lên trên Giản Nhược Trần thân thể.

Cũng không biết là lười biếng hay vẫn là không muốn ảnh hưởng Giản Nhược Trần ra tay, hay vẫn là vì đẹp mắt, thạch yêu vẫn còn phải quần ở Giản Nhược Trần mánh khoe lên, ở đâu có độc hỏa nôn, Giản Nhược Trần không kịp chặn đường, thạch yêu liền tháo chạy đi tới vừa vặn ngăn lại, đi theo liền lui trở về tại chỗ.

Cứ như vậy một lát sau, trận pháp ở trong tu sĩ có nở nụ cười, không nhìn Lạc Phàm cùng Mạc Tiểu Ngôn như thế nào giết chết ăn thịt người bức, nhưng nhìn Mạc Tiểu Ngôn trên người thạch yêu cao thấp chạy tới nhảy lên đi tới đây, liền cực kỳ có ý tứ rồi.

Ba người linh lực đều rất là cường đại, nửa thời gian uống cạn chén trà, dưới chân chung quanh một vòng liền chồng chồng điệp điệp vô số ăn thịt người bức thi thể, nhưng thấy thế nào, không có ngoài ý muốn, đều là Giản Nhược Trần cuối cùng thắng được rồi.

Thật sự là thạch yêu hộ thân kỹ năng quá biến thái.

Nhưng còn có nguy hiểm tại ăn thịt người bức về sau, chính là phi xà.

Ăn thịt người bức phải trên trời công kích, phi xà thế nhưng là lục không đều có thể chiếm lĩnh đây, mà lại độc tính cũng không phải là kim hệ phòng hộ liền có thể ngăn cản đây, phi xà độc tính không chỉ là cắn lấy con mồi trên người, còn có thể phụt lên ở giữa không trung, thông qua hô hấp cùng làn da tiếp xúc, giết bằng thuốc độc đối phương.

Tê tê...ê...eeee thanh âm tại tiếp cận, phi xà sát mặt đất rất nhanh di động tới, xanh biếc thân thể hầu như cùng mặt đất thực vật dung hợp đến cùng một chỗ.

Giản Nhược Trần tâm thần khê động, một tấm bụi bắn cục gạch ngang trời xuất thế, đây cục gạch thế nhưng là Giản Nhược Trần chiến đấu thích nhất vũ khí, lui có thể trông coi, tiến có thể công, mẫu chốt còn đúng là kim hệ Pháp khí.

Cục gạch xuất hiện, liền vội nhanh chóng xoay tròn mở rộng, đi theo giống như xoay tròn đại sát khí bình thường, xoay tròn lấy đỉnh ốc hình dáng nhảy vào đến ăn thịt người bức trong.

Giữa không trung, ăn thịt người bức thi thể nhao nhao rơi xuống, nháy mắt liền đem ăn thịt người bức đang bao vây xé mở một cái lỗ hồng, mà cái này nứt ra còn càng lúc càng lớn, Giản Nhược Trần ngón tay tiếp tục bay động, một vòng kim châm chấp nhận gần ăn thịt người bức đánh rơi.

Phi xà đã tiếp cận, lửa đỏ ăn thịt người bức sinh ra đỏ ửng ở bên trong, rất xa bóng cây cỏ cây giống như nhắc lên gợn sóng, từng tầng một hướng ba người cuộn cuộn mà đến.

Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên tay vừa nhắc, một cái màu đen Linh đan bị ném đi đi ra ngoài, rơi tại trong giữa không trung ăn thịt người bức chính giữa, "Phanh" một tiếng nổ tung, trong đó bay ra vô số ngân châm.

"bùm bùm đùng đùng" một hồi thanh âm, dĩ nhiên là gần trăm đầu ăn thịt người bức bị ngân châm trát tại trên thân thể rơi xuống đất, Mạc Tiểu Ngôn bắt chước làm theo, lại là mấy hạt Linh đan, bạo tạc nổ tung sinh ra ngân châm ở bên trong, lại là hơn trăm đầu ăn thịt người bức rơi xuống đất, áp lực lập tức giảm bớt.

Tương đối mà nhưng, Lạc Phàm quả thực chính là quá rơi xuống gió rồi, cũng chính là Hỏa hệ phi kiếm uy lực cực lớn, nhưng hẳn phòng thủ phạm vi cũng từ mười mét hạ thấp sáu 7m khoảng cách.

Cách đó không xa, phi xà đang tại tiếp cận, một khi tiếp cận, nguy hiểm nhất đúng là Lạc Phàm rồi.

Giản Nhược Trần không đếm xỉa tới mà nghiêng đầu nhìn xuống, cười vang nói: "Lạc sư đệ, có muốn hay không sư tỷ giúp người một chút a."

Mạc Tiểu Ngôn cũng nghiêng đầu, nghe được Giản Nhược Trần mà nói, thậm chí có chút ít ghen ghét, nhưng cũng biết, nàng cùng Giản Nhược Trần một trước một sau, Giản Nhược Trần cũng cho nàng nội giáp, nàng đúng là không cần trợ giúp được rồi.

Lạc Phàm cũng là cao giọng cười nói: "Ta lại không cần tranh đoạt đệ nhất tự bảo vệ mình sao, vẫn là có thể đấy."

Nhưng vẫn là thần thức chỉ huy phi kiếm, bảo vệ phạm vi bảy tám mét, tay trái thực sự cuối cùng lấy ra hướng bên hông túi trữ vật.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 465: Thạch Yêu Bắt Xà

Mọi người đều vì hiếu kỳ, Mạc Tiểu Ngôn phải Luyện Đan Sư, có thể nghĩ đến luyện chế ghi chút ít kỳ lạ quý hiếm cổ quái đồ chơi chẳng có gì lạ, chẳng lẽ Lạc Phàm trong tay cũng có Mạc Tiểu Ngôn tặng?

Đã thấy đến Lạc Phàm trong tay nhiều ra một cái đen nhánh năm đấm lớn đồ vật, hướng ăn thịt người bức trong quăng ra, màu đen kia thứ đồ vật rơi vào đến ăn thịt người bức ở bên trong, cực kỳ bắt mắt, nháy mắt đã bị màu đỏ ăn thịt người bức thôn tính tiêu diệt.

Mọi người đang tại suy nghĩ, liền nghe đến "Oanh" một tiếng, ăn thịt người bức trong nháy mắt đi ra cái hai mét phạm vi đích chỗ trống, đây hai mét phạm vi trong ăn thịt người bức tất cả đều uych lẳng rơi xuống mặt đất.

Mắt sắc người chính là chứng kiến, mỗi một cái ăn thịt người bức bên trên đều dùng thật nhiều cái lỗ nhỏ, Lạc Phàm ném ra màu đen thứ đồ vật bạo tạc nổ tung, trong đó không biết là vật gì, vậy mà đem Hỏa hệ ăn thịt người bức thân thể nổ thành rồi cái sàng.

Giản Nhược Trần cao giọng cười to, nàng đây là lần đầu nhìn thấy Lạc Phàm sử dụng "Lựu đạn", đúng vậy, Lạc Phàm làm sao sẽ không luyện chế ra trở lại "Lựu đạn" đây? Mà lại hắc loại này Lựu đạn nhất định hay vẫn là nạp liệu bản đấy, trong đó không biết thả ở cái gì đây.

Thuốc nổ? Tinh thiết luyện chế cương châm? Đây có thể là đơn giản nhất được rồi.

Lạc Phàm một khi ra tay, cũng liền không lưu tình rồi, hắn chỉ cầu giết hết ăn thịt người bức, mặc kệ có thể hay không hủy ăn thịt người bức trên người tài liệu, lại là mấy miếng đồng dạng "Lựu đạn" văng ra, hiện tại, ba người trước mặt ăn thịt người bức thi thể chông chất đến cơ hồ đồng dạng cao.

Không nói Trúc cơ các tu sĩ xem trọng như si mê như say sưa, chính là Giáp Mộc cũng không khỏi không tán thưởng, tuy nói Lạc Phàm ba người xem như sớm có chuẩn bị, nhưng mà, đây cũng là chuẩn bị không phải? Tất cả mọi người sẽ luyện khí, ai ngờ đến muốn luyện chế Lạc Phàm luyện chế loại đồ vật này rồi hả?

Ai lại nghĩ tới luyện chế với tư cách Pháp khí linh đan?

Quả nhiên là con cưng của trời, bất luận là Lạc Phàm hay vẫn là Mạc Tiểu Ngôn đều có bọn họ nên kiêu ngạo địa phương, đương nhiên, Giản Nhược Trần cũng không kém chạy đi đâu, dù sao người ta có thạch yêu hộ thân.

Một thời gian uống cạn chén trà, ăn thịt người bức đã bị tiêu diệt hơn phân nửa, mà bay con rắn cũng đã tiếp cận.

Hay vẫn là Mạc Tiểu Ngôn đầu tiên đối với phi xà đã phát động ra công kích.

Nàng một trung cấp Luyện Đan Sư, hay vẫn là với ý tưởng kỳ lạ làm chủ Luyện Đan Sư, trong tay Linh đan chỉ có mọi người không nghĩ tới, không có nàng luyện chế không đến đây, lúc này thời điểm sờ nữa ra một hạt Linh đan, lướt qua ăn thịt người bức thi thể đã ném, ăn thịt người bức đằng sau bỗng nhiên bay lên một cổ màu vàng khói nhẹ.

Một hạt Linh đan vẫn còn phải không đủ, Mạc Tiểu Ngôn lại ném ra hai hạt Linh đan, màu vàng khói nhẹ dần dần dày, trận pháp ở trong, có thờ nhẹ nói: "Hùng hoàng."

Hùng hoàng phải loài rắn như vậy loài bò sát khắc tinh, có hùng hoàng tại địa phương, loài rắn rất ít giao thiệp với, hùng hoàng khói khí lập tức liền ngăn cản phi xà, chúng vậy mà cũng không lui về phía sau, đổ rào rào cả biển phương hướng, một bộ ngược Lạc Phàm bên này chạy, một bộ khác phận trái lại chạy qua nhàn rồi chỗ, chạy về phía Giản Nhược Trần phương hướng.

Trong trận pháp tu sĩ không khỏi hai mặt nhìn nhau, còn có loại công kích này thủ đoạn đấy, đã thấy Mạc Tiểu Ngôn bỗng nhiên tại ném ra mấy hạt hùng hoàng Linh đan, Linh đan theo trận pháp quay tròn lẫn lộn, một đạo hùng hoàng thuốc bột nương theo lấy sương mù đem trận pháp vây lại rồi.

Nhưng là Mạc Tiểu Ngôn vì phòng ngừa phi xà khói độc ăn mòn trận pháp làm ra bảo hộ.

Mạc Tiểu Ngôn bên này áp lực căn bản cũng không tồn tại, Lạc Phàm áp lực lập tức gia tăng lên, hắc mỉm cười xuống, sẽ không để ý, rồi lại phải ném ra mấy miếng "Lựu đan" .

Hắc cái này "Lựu đan" thế nhưng là cố ý luyện chế, chính là vì ứng phó khả năng xuất hiện bị Linh trùng vây quanh khả năng.

Trải qua bên trên cái thế giới bộ đội đặc chủng huấn luyện qua, lại tại nơi này tu tiên trong thế giới với tư cách Luyện Khí Sư tồn tại, tại tiến vào đến Yêu Thú sâm lâm quý dị như vậy địa phương lúc trước, ở đâu có thể một điểm cũng không có chuẩn bị đây?

Lựu đan ở trong xác thực đều là tinh thiết luyện chế châm nhỏ, nhưng bên trong còn có với tư cách thuốc nổ đồ vật, muốn nổ tung lên trùng kích trong, đủ để xuyên thấu hai cấp yêu thú làn da.

Kỳ thật hắc trong túi trữ vật còn có uy lực càng lớn "Lựu đan", nhưng lại không cần lấy ra.

Như vậy, Lạc Phàm trên thực tế chỉ cần đổi mặt phi xà là được rồi.

Hỏa hệ phi kiếm hướng phi con rắn vạch tới, đồng thời, một đoàn xanh biếc khói độc cũng hướng Lạc Phàm phụt lên tới đây, Lạc Phàm vung tay lên, cuồng phong nhất thời, đem khói độc vòng lại đi tới.

Trận pháp ở trong mọi người sợ run lên, trong lòng nói rồi một tiếng đáng tiếc, độc này sương mù nếu thu hồi, có thể trân quý, lập tức liền kịp phản ứng, như vậy nguy hiểm, nơi nào đến được cực thu thập đây.

Lại nhìn Giản Nhược Trần bên này, đây một hồi thời gian, ăn thịt người bức hầu như đều bị cái kia xoay tròn sát khí chặn ngang chặt đứt, mà cái kia xoay tròn đồ vật đang đang khuếch đại, mặc kệ ăn thịt người bức, đang tại chạy về phía phi xà.

Còn lại ăn thịt người bức nếu mượn nhờ Giản Nhược Trần cơ hồ là vô cùng vô tận linh lực thì thêm pháp thuật, liền có thể đối phó rồi, huống chi hay vẫn là thạch yêu hộ thể.

Thạch yêu giống như so với Giản Nhược Trần còn muốn vui vẻ, khiến cho chết đi được trên nhảy dưới tránh (*né đòn) đấy, rất nhanh cũng chưa có ăn thịt người bức hỏa diễm, thạch yêu có chút không dễ chơi rồi, dĩ nhiên cũng làm một đầu quần ở Giản Nhược Trần trên người, bên kia bỗng nhiên vô hạn kéo dài.

Thật giống như một căn bản màu đen lò xo từ Giản Nhược Trần trên người bắn ra đi tới bình thường, bắn ra đi tới phần cuối nhân tính hóa mà hóa ra năm căn bản màu đen ngón tay, tiếp theo ngón tay phần đuôi bàn tay bắt đầu mở rộng, quán mỏng, ngón tay cũng bắt đầu duỗi dài.

Lập tức liền rơi vào đến bầy rắn trong, ngón tay hợp lại.

Nói không nên lời là bao nhiêu đầu xanh biếc con rắn nhỏ cứ như vậy rơi xuống thạch yêu ma trảo phía dưới, đi theo không thấy bóng dáng, Giản

Nhược Trần không khỏi lần nữa cao giọng cười to.

Thạch yêu giống như đã nhận được Giản Nhược Trần cổ vũ, bỗng nhiên liền thoát ly Giản Nhược Trần thân thể, hóa thành một tấm màu đen lưu động thạch thảm, thạch yêu những nơi đi qua, một cái màu xanh lá phi xà cũng nhìn không tới rồi.

Trong trận pháp tu sĩ đám con mắt đều trợn tròn, đây, đây, còn muốn như thế nào so với a, Giản Nhược Trần thủ đoạn thứ này, quả thực chính là Vô Địch đấy.

Lạc Phàm nghiêng đầu chứng kiến, cũng là cười ha ha, trong lòng của hắn buông lỏng, chỉ cần Giản Nhược Trần không muốn, còn có ai có thể giết được nàng a, đây thật sự là quá nghịch thiên.

Hắn vốn cũng không cần được đệ nhất lập tức liền hô: "Giản tiên tử, ta nhận thua, những thứ này phi xà người nhanh thay ta xử lý."

Lạc Phàm nhận thức lên thua trở lại không hề áp lực, như vậy thắng thua với hắn mà nói căn bản chính là không sao cả đấy.

Mạc Tiểu Ngôn thần thức xem ra, nhìn thấy như thế, lập tức phải vừa tức lại muốn muốn cười, nàng vậy mà thật không ngờ Giản Nhược Trần vậy mà có thể đem ra sử dụng lấy thạch yêu làm công kích của nàng lợi khí rồi.

Đây tỷ thí căn bản là không cách nào đã tiến hành, thạch yêu trảo con rắn trảo phải là chết đi được, cao hứng bừng bừng, mắt thấy màu đen thạch thảm cuốn lại bộ phận không được phòng lên, trong đó phi xà chắc hẳn đang tại giúp nhau cuộn cuộn muốn tránh thoát đi ra.

Đây thạch yêu cũng là ác thú vị, sẽ không trực tiếp đem phi xà giam cầm giết chết?

Mọi người lại phải thật không ngờ, thạch yêu cái này tình quái, ngay cả nhân loại tu sĩ đều không dễ dàng tổn thương, còn có thể vô duyên vô cớ giết Yêu thú Linh cầm?

Những thứ này phi xà tuy đang công kích Giản Nhược Trần, có thể nó chỉ cần là giúp Giản Nhược Trần là được rồi, bắt sống giao cho Giản Nhược Trần, xử lý như thế nào sẽ không quan chuyện của nó.

Kỳ thật cũng không phải không thể giết đấy, giống như thiên tính cho phép, trảo cùng giết ý nghĩa không giống vậy.

Nguy hiểm trở lại như vậy nhanh, chiến đấu tiến hành được như vậy đột nhiên, nhưng lại lại triển khai được như thế đặc sắc, chấm dứt được nhanh như vậy.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 466: Mạc Bắc Hàn Tại

Trong trận pháp tu sĩ ngơ ngác nhìn bên ngoài ba người, trong lòng của mỗi người đều tuôn ra bội phục, tán thưởng, mặc cảm cảm giác trở lại.

Nếu nói là Mạc Tiểu Ngôn phải Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ, bọn họ không dám sẽ vượt qua tâm lý, có thể Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm phải Trúc Cơ sơ kỳ a, được rồi, Giản Nhược Trần có thạch yêu vậy cái đồ biến thái đồ vật, có thể bọn họ cũng biết, coi như là không có thạch yêu, Giản Nhược Trần cũng không quá đáng chính là cần thời gian hơn chút mà thôi.

Lạc Phàm mặc dù là nhận thua, cũng không quá đáng phải không muốn lãng phí thời gian, chỉ bằng trong tay hãn mấy cái kỳ kỳ quái quái sẽ nổ tung Pháp khí, cũng là lợi cho thế bất bại.

Thạch yêu đã tóm được tất cả phi xà, như một cái lớn cầu bình thường lắc lắc liên di động đến Giản Nhược Trần trước mặt, Giản Nhược Trần không khách khí hô: "Ngừng, ngừng, không cho phép như vậy quăn trên tay của ta."

Mặc cho ai chứng kiến thạch yêu bụng vằn vẹo, nghĩ đến bày răn quăn quanh tình cảnh, đều là cả người nổi da gà đấy.

Giáp Mộc cũng xem trọng phải vui vẻ thoải mái, vừa muốn nói gì, liền gặp được Giản Nhược Trần trong tay hơn nhiều cái cái túi, con mắt có chút nhú lại.

Liền nghe đến Giản Nhược Trần nói: "Người đem phi xà đều làm ra về nơi đây mới tới đây."

Nói qua đưa trong tay cái túi ném đi đi ra ngoài.

Cái túi này chính là túi đại linh thú rồi, vốn là sủng vật ngọc cái túi, làm ra vẻ những thứ này phi xà chính là với.

Không cần kiểm lại, Giản Nhược Trần thu hoạch phải tối đa đấy.

Giản Nhược Trần không có khách khí, đem tất cả ăn thịt người bức thi thể cũng đều chuyên môn thu tại một cái túi đựng đồ trong, trong trận pháp mọi người tâm đều là buông lỏng, cho rằng trận pháp lập tức sẽ bị triệt hạ, đã thấy đến trận pháp bên ngoài ba người cũng không có vào ý tứ.

Nhớ tới Giáp Mộc bố trí trận pháp, lại nghĩ tới ba người ly khai trận pháp về sau, đều không có rơi xuống đất, một mực treo trên không trung.

Mặt đất đổ rào rào cuộn cuộn, từng con một Hạt Tử mới vọt ra.

Những thứ này Hạt Tử hầu như đều là cánh tay dài, phần đuôi vĩ móc câu cao cao vênh lên, bên trên độc châm xanh mơn mơn đấy.

Lập tức trong nội tâm tất cả đều nghiêm nghị, Hạt Tử xuất hiện thời gian, rõ ràng là tính toán trôi qua, tại Giản Nhược Trần ba người ứng đối phi xà, ăn thịt người bức ốc còn không mang nổi mình ốc thời điểm bỗng nhiên xuất hiện đánh lén.

"Giản sư tỷ, muốn người thạch Yêu Tướng chúng đều thu a, tiết kiệm một chút khí lực phải thêm chút sức nổi giận." Lạc Phàm mở miệng nói.

Giản Nhược Trần nhìn dưới mặt đất điều vô dương oai Hạt Tử nói: "Không có ăn thịt người bức rồi, cũng không có phi xà, còn không cho người những tu sĩ kia rèn luyện rồi hả?"

Mạc Tiểu Ngôn cúi đầu nhìn xem Hạt Tử, giữ im lặng, Lạc Phàm gật đầu nói: "Đúng vậy, nếu là chúng ta vừa mới bị như vậy chung quanh cao

thấp cùng một chỗ vây quanh công kích, thật đúng là luống cuống tay chân, đã không có ăn thịt người bức cùng phi xà, bò cạp độc không thể phi hành, ngược lại là dễ đối phó."

Ba người tại bên ngoài đối thoại đều truyền đến trong trận pháp, trong trận pháp tu sĩ một hồi kích động, bọn họ biết mình coi như là bị thương, cũng sẽ không có chuyện gì đấy, khó được loại này rèn luyện cơ hội a.

Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần đều thu trận bàn, bò cạp độc bắt đầu uống các tu sĩ giao chiến đến cùng một chỗ.

Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần thần thức đồng thời chuyển hướng vừa mới không có bị vây quanh một phương, xa xa phóng xuất ra đi tới, cũng không có xuất hiện khác thường.

Trong nội tâm đã phán định phải cùng Mạc Tiểu Ngôn có liên quan rồi, lại ai cũng không có hỏi, thậm chí nhiều liếc mắt nhìn Mạc Tiểu Ngôn đều không có, thần thức tại tứ phía quét mắt, bên cạnh chú ý đến các tu sĩ chiến đấu.

Trăm mét có hơn một cây trên cây, một người vẫn không nhúc nhích mà ngồi ở trên nhánh cây, bất luận là Giáp Mộc hay vẫn là Lạc Phàm, Giản Nhược Trần thần thức đều quét bắn xuyên qua, có thể đều không nhìn thấy cái này hoàn toàn nội liễm thần thức tu sĩ.

Ánh mắt cũng tại tu sĩ này trên người rơi xuống qua, nhưng mà đập bên trên ẩn nấp phù tu sĩ chỉ cần tại chỗ bất động, ngừng thở, ánh mắt cũng nhìn không tới thân ảnh đấy.

Đây tu sĩ không là người khác, đúng là Mạc Bắc Hàn, hẳn tự mình đến đây, đúng là phải trợ giúp Mạc Tiểu Ngôn bắt lấy Giản Nhược Trần.

Hắn ngồi ở trên nhánh cây, đem hết thảy thu hết vào mắt, ba người nhất cử nhất động, toàn bộ rơi vào tầm mắt của hắn ở trong.

Mặc dù là cái kiến thức này tương đối khá Kết Đan sơ kỳ Đại tu sĩ, cũng không khỏi không bội phục ba người, cho dù là thạch yêu công lao bắt giết rồi tất cả phi xà, nhưng đây cũng là Giản Nhược Trần thạch yêu, phải Giản Nhược Trần cơ duyên có được.

Để cho nhất hản bội phục hay vẫn là Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần phản ứng, vừa phát hiện lâm vào vây quanh, không phải theo rộng mở lỗ hổng tiến vào cạm bẫy, mà là lập tức ngay tại chỗ bố trí trận pháp, tuy rằng bọn họ sơ sót dưới mặt đất, nhưng mà Giáp Mộc nhiều hơn rồi một tầng.

Nhìn hản lấy Giản Nhược Trần mấy người, trong nội tâm tính toán xuống, vậy mà không có giao thủ tất thắng nắm chắc.

Giản Nhược Trần thạch yêu quá nghịch thiên, vật kia chính là một cái pháp thuật kích không mặc, Pháp khí công không phá được hoàn mỹ phòng hộ Pháp khí, mà lại Giản Nhược Trần chính là cái kia nghe nói là phi hành Pháp khí đồ vật, vậy mà cũng là một cái công kích loại hình Pháp khí.

Chính là Lạc Phàm, Mạc Bắc Hàn cũng tin tưởng trong túi trữ vật còn sẽ có kỳ lạ quý hiếm cổ quái Pháp khí, hản đến tự tin có thể tránh thoát những thứ này Pháp khí tập kích, nhưng dù sao muốn phân tâm.

Chủ yếu cũng là bởi vì, Mạc Bắc Hàn cũng không muốn đánh chết Trịnh quốc cái này duy nhất Thiên Linh Căn tu sĩ.

Giản Nhược Trần trong thức hải, Huyết Sát bỗng nhiên mở miệng: "Mạc Bắc Hàn ngay tại trăm mét có hơn."

Giản Nhược Trần đầu đều không có hồi, nhìn xem Huyết Sát truyền cho nàng trong thức hải Mạc Bắc Hàn vị trí.

Trong nội tâm nàng hơi than thở nhẹ một tiếng, nghiêng đầu nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, nàng đến cùng là có ý gì đây?

Mạc Tiểu Ngôn cảm nhận được Giản Nhược Trần ánh mắt, cũng nhìn qua, bỗng nhiên nói: "Là anh ta ca."

Mấy chữ này rõ ràng mà rơi vào tay Mạc Bắc Hàn lỗ tai, Mạc Bắc Hàn trong nội tâm cũng đồng thời thở dài một tiếng, lại cũng không biết mình thân ảnh đã bị một người Nguyên Anh Nguyên Thần bắt được.

Huyết Sát vẫn cho rằng, bố trí xuống cái này vạn tu sĩ nhất định sẽ muốn xem nhìn Giản Nhược Trần mấy người là như thế nào thoát khỏi đây, Giản Nhược Trần chiến đấu, hắn liền thần thức từng tắc một mà tra xét.

Trong thần thức liễm, thần thức đúng là nhìn không tới đây, thế nhưng là cũng không phải là không có chút nào sơ hở, sơ hở chính là tu sĩ ánh mắt.

Chỉ cần chăm chú Vu mỗi một điểm, tu sĩ sẽ có vốn có thể cảm giác được, sẽ xuất hiện dường như bị dòm ngó nghi thần nghi quỷ.

Trong chiến đấu, không có người chú ý tới, nhưng mà Huyết Sát một mực ở cố ý tìm kiếm, cũng cảm giác được, mà chiến đấu vừa kết thúc, Mạc Bắc Hàn liền đã khống chế tầm mắt của mình, hầu như không có chú ý qua Giáp Mộc cùng Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, tuy rằng, hắn cũng không sợ bị phát hiện.

Mạc Tiểu Ngôn mở miệng, lại để cho Mạc Bắc Hàn cho rằng chẳng qua là Mạc Tiểu Ngôn nhất thời mềm lòng, hắn biết rõ, tại hắn không có chú ý tới thời điểm, đã xảy ra một ít chuyện, cải biến Mạc Tiểu Ngôn ý tưởng.

Sự tình gì đây?

Giản Nhược Trần dừng ở Mạc Tiểu Ngôn, môi khẽ nhúc nhích, đây truyền âm Mạc Bắc Hàn nhưng là nghe không được.

Giản Nhược Trần nói rất đúng: "Vô luận như thế nào, những tu sĩ này chẳng qua là đến rèn luyện đây."

Mạc Tiểu Ngôn nhìn xem Giản Nhược Trần, trong ánh mắt có loại bị thương biểu lộ, Giản Nhược Trần cũng nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, lần nữa há miệng: "Ta và người đều nhìn xem những thứ này Trúc cơ tu sĩ phát triển, ta và người đều không hy vọng tâm huyết của mình hủy hoại chỉ trong chốc lát đây."

Mạc Tiểu Ngôn biểu lộ do dự xuống, nói: "Ta không nghĩ. . ."

Đúng vậy, bản ý của nàng không muốn đả thương những tu sĩ này đây, nhưng này giống như mượn nhờ Yêu thú công kích, xuất hiện trước nhất tổn thương chính là chỗ này chút ít bình thường Trúc cơ tu sĩ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 467: Chỗ Dựa

Mạc Tiểu Ngôn lần đầu đã có chột dạ cảm giác, những tu sĩ này đúng là nàng cùng Giản Nhược Trần, Lạc Phàm tâm huyết, bọn họ cộng đồng huấn luyện bọn họ, tăng lên bọn họ năng lực chiến đấu.

Chẳng qua là nàng thật không ngờ những thứ này, hoặc là trong nội tâm căn bản không có để ý qua bọn họ.

Mạc Tiểu Ngôn biết rõ Mạc Bắc Hàn đang ở phụ cận, có thể nàng không biết hẳn ở đâu trong, mà nàng vừa mới câu kia "Ta không nghĩ" lại là như thế tái nhợt vô lực, chính nàng đều khinh thường.

"Bên kia phải để lại cho ta a." Giản Nhược Trần ngẩng đầu nhìn vây quanh chảy ra lỗ hồng phương hướng.

"Không, lại để cho ta suy nghĩ." Mạc Tiểu Ngôn nhẹ nói nói.

Giản Nhược Trần khẽ gật đầu.

Dưới mặt đất chiến đấu chấm dứt vô cùng nhanh, đối phó không biết bay làm được bò cạp độc, có thể phi hành Trúc cơ tu sĩ chiếm được rất lớn tiện nghi, rất nhanh, bò cạp độc liền bị tiêu diệt rồi hơn phân nửa, còn dư lại bắt đầu chui xuống dưới đất chạy thực mạng.

Giáp Mộc cũng thu hồi dưới mặt đất trận pháp, tất cả mọi người rơi dưới mặt đất.

Trúc cơ các tu sĩ quy củ mà đem bò cạp độc đều lấy ra, Lạc Phàm phát phát tay hầy để cho bọn họ đều thu lại.

Giáp Mộc lạnh lùng nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, hẳn thực không ngại đem Mạc Tiểu Ngôn bóp chết đấy.

Đoạn đường này Giản Nhược Trần là thế nào lấy ơn báo oán đấy, hẳn thấy rất rõ ràng, cứ như vậy làm, Mạc Tiểu Ngôn lại vẫn muốn kéo lấy những thứ này Trúc cơ tu sĩ cùng một chỗ, hẳn cảm thấy không cách nào nhìn được nhìn rồi.

Nhưng hẳn không muốn làm vượt Giản Nhược Trần sự tình, hẳn là Giản Nhược Trần hộ vệ, tại Mạc Tiểu Ngôn không có trực tiếp đối với Giản Nhược Trần ra tay dưới tình huống, hẳn sẽ không thay thế Giản Nhược Trần làm bất luận cái gì quyết định.

Duy nhất cảm thấy vui mừng đúng là Giản Nhược Trần thu hoạch.

Quả nhiên Giản Nhược Trần khẽ cười nói: "Ta lại nhặt cái tiện nghi, những thứ này phi xà đều là bắt sống đấy, có thể nuôi nôn nọc độc rồi."

Lạc Phàm cười nói: "Nguyện thua cuộc, ta là muôn phần bội phục Giản sư tỷ đấy."

Mạc Tiểu Ngôn cũng khoe miệng câu dưới, có thể đi theo lại tựa hồ nghĩ đến cái gì, dáng tươi cười liền thu vào.

Giản Nhược Trần vỗ vỗ quần trở lại thủ đoạn thạch yêu: "Vận khí tốt, có một tốt giúp đỡ."

Ai cũng không có đề sau lưng Mạc Bắc Hàn.

Lạc Phàm nói: "Nếu mỗi ngày đều có cái này hay vận khí thì tốt rồi, không bạch tới một lần. Chúng ta đi trước, tìm cắm trại địa phương."

Mặc dù biết phía trước rất có thể có tu sĩ cùng với của bọn hăn, cũng không thể nhìn xem cạm bẫy dẫn những tu sĩ này nhảy đi vào.

Trúc cơ tu sĩ cũng mơ hồ cảm thấy không đúng, có phiền toái, như vậy bị ăn thịt người bức, phi xà, cùng bò cạp độc cùng một chỗ vây quanh, vẫn còn là Yêu Thú thâm lâm chính thức bên ngoài, căn bản không có khả năng xuất hiện.

Thu hoạch vui sướng, bên người có mạnh mẽ Đại tu sĩ bảo hộ mang đến cảm giác an toàn hưng phấn cũng bất giác bị áp chế rồi, mọi người im lặng theo sát Lạc Phàm mấy người.

Mạc Bắc Hàn đưa mắt nhìn các tu sĩ ly khai, một hồi lâu mới tái cử động dưới, trên nhánh cây lộ ra Mạc Bắc Hàn thân ảnh, tiếp theo tránh đi Lạc Phàm một đoàn người tiến lên phương hướng ly khai.

Cái này buổi tối tu sĩ, theo thường lệ ngồi ở Lạc Phàm trong trận pháp, Giáp Mộc hay vẫn là đơn ngồi một mình ở một bên, Mạc Tiểu Ngôn hay vẫn là xuất ra thú con cốt cách đang nghiên cứu, nhưng thấy thế nào đều dường như không tập trung.

"Lạc cảnh quan, ta ý định cùng Tiểu Ngôn một mình ly khai vài ngày." Giản Nhược Trần bỗng nhiên cho Lạc Phàm truyền âm nói.

Giản Nhược Trần cũng không có trên vải một mình cấm chế, mở miệng nói ra.

Lạc Phàm ngẫm lại nói: "Giáp Mộc tiền bối đây?"

"Ta sẽ thuyết phục hăn đi theo các người." Giản Nhược Trần hồi đáp.

Lạc Phàm trầm ngâm xuống, "Hai người các người, bao nhiêu cái có phiền toái ta đều tổn thương giỏi, không phải là Mạc Bắc Hàn sao, lại để cho hăn cùng theo một lúc tốt rồi."

Giản Nhược Trần cười khỗ, "Dùng nhân cách của người mị lực bị nhiễm? Còn là của ta?"

"Người ở nơi này, Mạc Bắc Hàn cũng không dám đang tại Giáp Mộc mặt, trắng trợn làm cái gì." Lạc Phàm hay vẫn là không đồng ý, đi dạo con mắt nghĩ một lát nói, "Có lẽ còn có tu sĩ khác đều muốn đục nước béo cò, không bằng người coi như lúc này đây chính là câu cá, chỉ bằng người thạch yêu, cũng đừng ở bất bại chi địa."

Giản Nhược Trần suy nghĩ sau nói: "Ta cân nhắc không chu đáo rồi, ta cùng Mạc Tiểu Ngôn nếu là thật đem có mưu đồ đều dẫn dắt rồi đi rồi còn dễ nói. Không dễ dàng như vậy."

"Ta xem Mạc Tiểu Ngôn đã ở khó khăn, liền chờ một chút đi." Lạc Phàm cuối cùng nói.

Giản Nhược Trần liền gật đầu, hay vẫn là bày cấm chế tu luyện.

Kế tiếp vài ngày, bọn họ luôn cảm giác được có xa xa đang giám thị, thế nhưng là lại tìm không thấy theo dõi thân ảnh, gặp phải Yêu thú cũng bắt đầu trung quy trung củ đứng lên.

Trúc cơ các tu sĩ liên tiếp hợp tác bắt giết rồi mấy con yêu thú, ngay cả ba cái Luyện khí hậu kỳ tu sĩ đều xuất thủ, còn gặp vài cộng hơi chút quý trọng Linh thảo, mới có rèn luyện cảm giác.

Có mấy lần tiến lên phương hướng đều là nghe xong Giáp Mộc an bài, tránh được địa thế phức tạp chỗ.

An tĩnh chừng ba ngày, Giản Nhược Trần đều có chút không nén được tức giận, Mạc Bắc Hàn ý định buông tha cho? Cứ như vậy bạch chạy đến một chuyến?

Bọn họ là không thể nào quá sâu vào đến Yêu Thú thâm lâm nội bộ, đến nơi đây, trên cơ bản đọc tự cũng không xâm nhập rồi.

Cũng cùng Huyết Sát nghiên cứu, Huyết Sát ý tứ rất đơn giản, bởi vì thạch yêu nguyên nhân, có thạch yêu tại, Mạc Bắc Hàn cái này Kết Đan sơ kỳ tu sĩ đoán chừng cũng không có nắm chắc thắng Giản Nhược Trần.

Còn có một nguyên nhân, đoán chừng là không muốn chính diện chống lại, Dược Vương Cốc không nhất định phải cùng hoàng thất công khai đối nghịch, cho nên tại chờ cơ hội.

Mà mấy ngày nay Mạc Tiểu Ngôn cũng nhẹ nhõm rồi rất nhiều, cũng lại cùng bọn họ cùng một chỗ cười cười nói nói rồi, dường như đã thuyết phục Mạc Bắc Hàn bình thường.

Biến cố là ở lúc nửa đêm xuất hiện.

Nửa đêm thập phần, Giản Nhược Trần theo thường lệ tại làm thạch yêu "Lô đỉnh", nàng đã hấp thu nguyên vẹn cái kim hệ tinh hoa, trong cơ thể kinh mạch linh lực đã chưởng bụng rồi, địa điểm không đúng, không cách nào bế quan, từng buổi tối cũng chỉ có thể ăn Linh đan muốn thạch yêu hấp thu.

Giáp Mộc vẫn còn là trong trận pháp ngồi ngay ngắn, mà những người khác cũng đều bố lấy cấm chế.

Bỗng nhiên, Lạc Phàm cùng Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn cấm tất cả đều bị xúc động, ba người trợn mắt, liền chứng kiến cấm chế ngoại giáp mộc đã đứng lên, chứng kiến bọn họ rút khỏi cấm chế sau nói: "Có người tới."

Kết Đan tu sĩ dù là thần thức không phải cố ý phóng ra ngoài, tại yên tĩnh ban đêm, chung quanh mười dặm ở trong linh lực chấn động cũng có thể cảm giác được.

Giáp Mộc trong miệng nói qua, người đã ra trận pháp bên ngoài, trong trận pháp Trúc cơ các tu sĩ tất cả đều rút lui chính mình cấm chế, nhìn xem bên ngoài, cũng nhìn xem Lạc Phàm.

Lạc Phàm nhìn xem Mạc Tiểu Ngôn, thần thức truyền âm nói: "Mạc sư tử, người của người?"

Mạc Tiểu Ngôn lông mày nhướng lên, "Cái gì của ta?"

"Không phải Mạc sư tử liên hảo thuyết, không cần khách khí rồi." Lạc Phàm đơn giản lấy cười đùa tí tưng ý tứ, "Giản sư tử, người chính là chúng ta chỗ dựa rồi, là ta cùng những thứ này Trúc cơ tu sĩ chỗ dựa rồi, nhiều khổ cực."

Không phải Mạc Tiểu Ngôn, Lạc Phàm căn bản sẽ không khách khí, không có nửa phần băn khoăn mà liền đem Giản Nhược Trần đẩy đi ra.

"Cái gì ta là của các người chỗ dựa?" Giản Nhược Trần ngược lại hỏi một câu.

"Sau lưng ta phải Thiên Đạo Tông, ta phải không có thể thay Thiên Đạo Tông gây phiền toái đấy, Mạc sư tử lần này đi ra ngoài là tư nhân hành vi, nếu cho Dược Vương Cốc thêm phiền toái, ta cũng băn khoăn." Lạc Phàm nghiêm túc nói.

"Về phần Giản sư tử, tuy nói cũng là Thiên Đạo Tông đệ tử, bất quá mọi người khỏe như vừa nhắc tới Giản sư tử, đều sẽ nghĩ tới Hoàng Thành, Giản Nhược Trần lưng tựa đại thụ tốt nhất hóng mát đấy, liền khổ cực."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 468: Chặn Giết

Giản Nhược Trần dờ khóc dờ cười mà nhìn Lạc Phàm, không nghĩ tới Lạc Phàm phải ở chỗ này chờ chính mình đấy.

Có thể Lạc Phàm lời nói được cũng không có sai, mình bây giờ gây nên, nói trong nội tâm lời nói, cùng Thiên Đạo Tông liên lụy thật đúng là không bằng Hoàng Thành hơn.

"Giáp Mộc tiên bối có thể giải quyết a." Giản Nhược Trần không thể không nhượng bộ rồi một bước nói.

"Giáp Mộc tiên bối phải Hoàng Thành tu sĩ, sáng thân phận về sau, bọn họ nếu nhượng bộ rồi còn dễ nói, nếu không nhượng bộ, liền chạy diệt khẩu." Lạc Phàm nhìn về phía trận pháp ngoại đạo.

Trong bóng tối, Giáp Mộc liền đứng ở trước trận pháp hơn mười thước bên ngoài, hắt trước người hơn trăm mét có hơn, lờ mờ đứng ra ba người tu sĩ.

"Mấy vị đạo hữu, nơi này là Hoàng Thành Trúc cơ hộ vệ tại rèn luyện, không cùng từ bên ngoài đến tu sĩ trao đổi, xin lỗi." Giáp Mộc mở miệng trước nói.

"Hoàng Thành Trúc cơ hộ vệ?" Đối diện một người nói, "Không cùng ngoại nhân trao đổi, như thế nào có Thiên Đạo Tông tu sĩ?"

"Vị đạo hữu này, chúng ta cũng không làm khó người dám Hoàng Thành đấy, liền vị kia Giản tiên tử, cùng chúng ta tông môn có chút chút ít

xung đột, chúng ta là tìm đến nàng đấy." Một người khác liền trực tiếp hơn nhiều.

"Giản tiên tử cũng là rèn luyện tu sĩ một thành viên, các vị phải ý định cùng Hoàng Thành làm khó?" Giáp Mộc thanh âm nghiêm nghị.

"Vốn không có ý định đấy, chỉ cần đem Giản tiên tử giao ra đây." Hay vẫn là thứ hai nói chuyện tu sĩ.

Trong trận pháp, Huyết Sát tại trong thần thức nói ra: "Đều là Kết Đan trung kỳ đấy, chắc chắn, đều là chạy người trữ vật vòng tay đấy."

Giản Nhược Trần ngấm lại nói: "Giáp Mộc tiên bối kiểm chế một vấn đề không lớn a."

"Đương nhiên, cho ta một cái, không, hai cái đều cho ta." Huyết Sát yêu cầu nói.

Giản Nhược Trần không nói gì, khẽ động, Mạc Tiểu Ngôn ngăn lại kêu lên: "Phải Kết Đan tu sĩ."

Lạc Phàm nhún nhún vai, Giản Nhược Trần nói: "Không sao, người xem ta."

Bỗng nhiên, người nàng lui về phía sau mấy bước, quay lại người liền từ trận pháp phía sau chạy ra ngoài.

Mạc Tiểu Ngôn kinh ngạc mà tại chỗ đứng đấy, trên mặt biểu lộ hầu như có thể dùng khó tả để hình dung, Giản Nhược Trần chạy? Giản Nhược Trần không nói một lời mà chạy?

Trong trận pháp Trúc cơ các tu sĩ cũng sợ ngây người, ai cũng không có hiểu Giản Nhược Trần đây là cái gì thao tác?

Bởi vì bên ngoài có ba cái Đại tu sĩ muốn tìm Giản Nhược Trần phiên toái, nàng sợ tới mức lên? Nhưng này có thể trượt được không?

Mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Giản Nhược Trần biến mất phương hướng, tiếp theo quay đầu, liền chứng kiến trận pháp bên ngoài mấy cái hắc ảnh hướng Giản Nhược Trần biến mất phương hướng đuổi theo.

"Đây. . ." Mạc Tiểu Ngôn thấp giọng hô rồi một tiếng.

"Không có việc gì, Giản sư tỷ ít ỏi." Lạc Phàm thấp giọng nở nụ cười xuống.

"Ít ỏi?" Mạc Tiểu Ngôn híp sau con mắt, nhìn xem Lạc Phàm.

"Giản sư tỷ lúc nào làm chuyện không có nắm chắc rồi hả?" Lạc Phàm cười nói.

Giản Nhược Trần bỗng nhiên quay người từ phía sau trận pháp ly khai, phảng phất là không cần nghĩ ngợi mà dẫn hành vi tình dục, trên thực tế, Giản Nhược Trần đã sớm nghĩ tới cùng loại sự tình phát sinh phải làm sao rồi.

Hiện tại duy nhất lén gạt đi mọi người chính là Huyền Thiết Mẫu đao, mà nàng cũng không định lại để cho bất luận kẻ nào, kể cả Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm ở bên trong, biết rõ Huyền Thiết Mẫu đao tồn tại.

Cho nên, chỉ cần là cần vận dụng Huyền Thiết Mẫu đao, liền nhất định phải thoát ra được mọi người.

Duy một rắc rối phải Giáp Mộc chẳng phải tốt thoát khỏi, bất quá nàng cũng tính kế, đuổi theo tu sĩ ở bên trong, nhất định sẽ có ngăn lại Giáp Mộc đấy.

Quả nhiên, nàng xông lên xuất trận phỏng theo, những tu sĩ kia liền đuổi tới, nàng tế ra cục gạch đứng trên không được, hầu như đem tốc độ thúc tới cực điểm, lập tức liền giữ vững cùng sau lưng truy đuổi khoảng cách.

Đầu nửa thời gian uống cạn chén trà, liền cầm trại mà xa xa bỏ tại sau lưng, tốc độ của nàng lập tức liền chậm lại.

Không ngoài sở liệu, nàng tốc độ một hạ, sau lưng kẻ rượt đuổi trong lập tức liền có một người tu sĩ ngăn cản Giáp Mộc, tại sau lưng bình bình phẳng phẳng mà giao chiến đứng lên.

Giản Nhược Trần khoe miệng lộ ra vui vẻ, Huyết Sát tại nàng trong thần thức hừ một tiếng: "Đã nói rồi, hai cái này tu sĩ Huyết Khí đều về vào ta."

Giản Nhược Trần cũng lười nói chuyện.

Thân hình hơi chút chậm chút ít, cảm giác được sau lưng tu sĩ đuổi kịp, khoảng cách bất quá nghìn mét.

Đỉnh đầu Huyền Thiết Mẫu đao im ắng ly khai búi tóc, trong bóng tối hầu như cùng cảnh ban đêm hòa làm một thể.

Giản Nhược Trần tại cục gạch bên trên xoay người, hướng hắc ám trong rừng rậm thối lui lấy, thần thức nhìn phía sau, ánh mắt nhìn xem truy đuổi.

Huyền Thiết Mẫu đao ngênh đón tiếp lấy.

Một thanh phi kiếm tế ra, quay đầu hướng Huyền Thiết Mẫu đao chém tới, gần sát một khắc này, Huyền Thiết Mẫu đao tốc độ đột nhiên nhắc tới, phi kiếm vô huyệt, Huyền Thiết Mẫu đao mang theo màu đen hư ảnh hướng tu sĩ kia nhào tới.

Phi kiếm vồ hụt bay ngược, lại không nhanh bằng Huyền Thiết Mẫu đao, nháy mắt, Huyền Thiết Mẫu đao đã gần sát tu sĩ kia trước ngực.

Một đạo hộ thể Linh thuần vàng sáng bay lên, tại đèn kịt trong rừng rậm vẫn còn là bắt mắt, đem vậy người tu sĩ giật mình cùng sợ hãi khuôn mặt chiếu rọi được rõ ràng.

Tu sĩ kia đưa tay, tựa hồ phải bắt được Huyền Thiết Mẫu đao, cũng tựa hồ là phải bắt được đang tại phản hồi phi kiếm, có thể chính hãn phi hành tốc độ cũng không có yếu bớt, còn đón Huyền Thiết Mẫu đao thế đi.

Tay của hãn ngay cả ngăn lại Huyền Thiết Mẫu đao cũng không kịp, liền chứng kiến nho nhỏ Huyền Thiết Mẫu đao bỗng nhiên tăng vọt, tù tù một mặt im ắng mà chui vào đến hộ thể Linh thuần trong.

Giản Nhược Trần trên mặt lộ ra tia cười lạnh, dưới chân cục gạch bỗng nhiên hướng lên vừa nhắc, "Đương" một tiếng vang nhỏ, một thanh phi kiếm đâm vào cục gạch bên trên.

Liền phi kiếm thế đi, cục gạch bỗng nhiên một cái xoay tròn, tránh đi đuôi kịp tu sĩ, với Huyền Thiết Mẫu đao làm trung tâm vẽ lên cái cung, vừa vặn dùng Huyền Thiết Mẫu đao tách rời ra mình và vậy người tu sĩ.

Mà giờ khắc này, tu sĩ kia hộ thể Linh thuần đang bị Huyền Thiết Mẫu đao chui vào, ngay cả hộ thể Linh thuần tan vỡ thanh âm đều không có, tu sĩ kia thân hình đột nhiên một hồi, trên mặt hiện ra sợ hãi trở lại.

Cuối cùng vàng sáng thu nhỏ lại, biến mất, chiếu ra đúng rồi trong sự sợ hãi không dám tin, ngay cả đầu cũng không kịp thấp, sinh mệnh dấu vết bắt đầu biến mất.

Giản Nhược Trần lạnh lùng ngẩng đầu, cách tử vong tu sĩ, chứng kiến cái khác tu sĩ nha nhưng khuôn mặt.

Giữa không trung thu hồi phi kiếm bỗng dừng dừng lại, tiếp theo hướng dưới mặt đất rơi xuống, Huyền Thiết Mẫu đao hoàn toàn chui vào đến tu sĩ trong thân thể.

Tu sĩ thân thể mất đi không chế mà cũng ngã rơi xuống mặt đất.

"Người!" Tu sĩ kia kinh kêu một tiếng, tiếp theo liền nhảy dựng lên, Huyền Thiết Mẫu đao đã từ trên mặt đất tu sĩ trên người bắn đi ra, hướng tu sĩ kia kích bắn xuyên qua.

Tu sĩ kia tay tại bên hông nhấn một cái, một cái tấm thuẫn bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt, "Đương" một tiếng vang thật lớn, tia lửa văng khắp nơi ở bên trong, tấm thuẫn đem Huyền Thiết Mẫu đao ngăn lại.

Huyền Thiết Mẫu đao tại trên tấm chắn một đứng, theo tấm thuẫn liền trượt xuống dưới đi tới, tấm thuẫn đột nhiên mở rộng, theo mẫu đao tiến lên phòng tuyến cùng một chỗ kéo dài.

Giản Nhược Trần ngược mắt ngừng mắt nhìn, trong tay bỗng nhiên nhiều hơn một thanh dài 1 thước "Thương", đúng là Lạc Phàm luyện chế, chưa từng có thực tế qua "Thương" .

Đây là một thanh chính thức đoạt, Giản Nhược Trần cũng không hiểu cây súng này ở thế giới trước danh tự, nhưng Lạc Phàm nói, đây là hãn bây giờ có thể luyện chế ra trở lại cường đại nhất Pháp khí rồi.

Đúng vậy, nó chẳng những là thương, hay vẫn là Pháp khí.

Nó chẳng những có vũ khí hiện đại bộ dạng, còn có Pháp khí trận pháp gia trì, nhất là viên đạn.

Viên đạn xạ kích đi ra tốc độ trải qua gia trì, đạt đến một cái tốc độ đáng sợ, mà lại viên đạn bên ngoài lại khắc có trận pháp, mục đích không

phải xuyên thấu Pháp khí cùng tu sĩ thân thể, mà là đang xuyên qua lực cản về sau bạo tạc nổ tung.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 469: Ai Lợi Hại Nhất

Giản Nhược Trần một tay cầm thương, như vậy khoảng cách căn bản là không dùng đến nhắm trúng, nàng cũng không cần cân nhắc sức giật.

Tu sĩ linh lực vận chuyển hoàn toàn có thể triệt tiêu sức giật, mà lại Giản Nhược Trần hay vẫn là Tôi Thể qua thân thể.

Họng súng hơi chút vừa nhắc, liền nhắm ngay tấm thuẫn, thủ đoạn vẽ một cái, ngón tay liền động đến cò súng.

"Phanh!" Cường đại sức giật hướng Giản Nhược Trần vọt tới, linh lực tuôn ra, đem sức giật hoàn toàn triệt tiêu, cơ hồ là đồng thời, không, liền là đồng thời, trên tấm chắn chợt bộc phát ra chói mắt kim quang.

Kim sắc quang mang vạn trượng, ánh sáng Yêu Thú sâm lâm bầu trời đêm, kim quang ở bên trong, tấm thuẫn ở giữa phải một cái ngón tay lớn cửa động.

Kim quang lập tức biến mất, chói mắt kim quang lại để cho Giản Nhược Trần không thể không nhắm mắt lại, thần thức phóng xuất ra đi tới, hết thấy tất cả vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt.

Tấm thuẫn phút chốc thu nhỏ lại đến nguyên bản xuất hiện thời điểm lớn nhỏ, bên trên vốn lưu động linh khí cũng theo tấm thuẫn thu nhỏ lại trở nên tĩnh mịch, lộ ra phía sau một tấm kính ngạc khuôn mặt.

Tấm thuẫn rơi xuống đất, Huyền Thiết Mẫu đao chân chờ xuống, ở lại tu sĩ kia trước người.

Tu sĩ kia ánh mắt mới từ tấm thuẫn hướng phía dưới dờ, cùng Giản Nhược Trần thần thức cùng một chỗ thấy được trước ngực của hắn.

Trước ngực ở giữa, phải một cái chén ăn cơm lớn cửa động, máu chính như suối phun bình thường dừng mãnh tiến ra.

Huyền Thiết Mẫu đao hơi động một chút, chui vào đến máu suối phun trong.

Toàn thẳng, một hơi thời gian.

Giản Nhược Trần ngón tay khẽ nhúc nhích, cây thương kia biến mất trong tay, nàng im ắng mà nhìn hai cổ Kết Đan tu sĩ thi thố.

Lạc Phàm mới là lợi hại nhất tu sĩ, so với cái thế giới này tất cả tu sĩ đều lợi hại.

Nàng không biết nàng cầm cây thương kia ở thế giới trước phải tên là gì, nhưng nàng biết rõ, tuyệt đối là Lạc Phàm khiến cho đã dùng qua tốt nhất vũ khí một trong, sự thật chứng minh, vũ khí này hoàn toàn có thể đánh chết Kết Đan Kỳ tùy ý một người tu sĩ.

Chỉ cần bị hòng súng chỉ vào, không có tu sĩ có thể ở lần thứ nhất nhìn thấy loại vũ khí này thời điểm đào thoát.

Không có tu sĩ sẽ nghĩ tới, Pháp khí trong có thể kích phát tốc độ của viên đạn, không có phòng bị phía dưới, tu sĩ thân thể cũng không chịu nổi.

Cho dù là Giản Nhược Trần chính mình, Luyện Thể sau thân thể.

Giản Nhược Trần im ắng mà đứng ở giữa không trung, nhìn xem Huyền Thiết Mẫu đao hút lấy tu sĩ kia Huyết Khí, nhìn xem tu sĩ thân hình đang đang thu nhỏ lại đến hư vô, nghĩ đến nhưng là trong tương lai một

ngày nào đó, Lạc Phàm chỉ huy phàm nhân, mỗi người nâng như vậy một cây, xa xa mà nhắm trúng Yêu thú, tu sĩ. . .

Hoặc là Luyện khí tu sĩ, hoặc là Trúc cơ tu sĩ.

Hoặc là trong tay nâng mặt khác Pháp khí giống như súng ống.

Thì sợ gì Thú triều?

Lạc Phàm sẽ xâm lược chứ

Đủ loại ý niệm trong đầu chui vào Giản Nhược Trần trong đầu, lái đi không được.

Huyền Thiết Mẫu đao chọn hai túi trữ vật đi vào Giản Nhược Trần trước người, Giản Nhược Trần thanh tỉnh điểm, nàng cũng không có nhìn trong túi trữ vật cụ thể thứ đồ vật, chẳng qua là đem đồ vật bên trong toàn bộ chuyển đến trữ vật vòng tay bên trong, lại đem rơi trên mặt đất phi kiếm cùng tấm thuẫn nhật lên cùng nhau thu hồi, hai túi trữ vật ẩn núp trong ngực.

Đây mới một lần nữa đứng ở cục gạch lên, xa xa mà chuyển động cái vòng, tránh đi Giáp Mộc cùng vậy người tu sĩ giao chiến, trở lại nơi đóng quân.

Bất quá là chưa tới một khắc đồng hồ, trong trận pháp mọi người còn đều không có từ trong lúc khiếp sợ hòa hoãn tới đây, liền gặp được Giản Nhược Trần đã bình yên vô sự trở về.

Lạc Phàm mở ra trận pháp phóng Giản Nhược Trần tiến đến.

"Người đem bọn họ. . ." Mạc Tiểu Ngôn không biết nên như thế nào hỏi.

"Giết hai cái, còn có một giáp Mộc tiền bối quần lấy, ta bắt tiện ra tay." Giản Nhược Trần thần thức trả lời.

Mạc Tiểu Ngôn ngây dại.

"Giết hai cái?" Làm sao có thể? Không nói đến tu vi cực lớn sai biệt, liền thời gian ngắn như vậy.

Chỉ có Lạc Phàm trong nội tâm rõ ràng, vậy một tiếng "Phanh", đã lâu.

"Ân." Giản Nhược Trần đầu đơn giản ừ một tiếng.

Mạc Tiểu Ngôn biết rõ Giản Nhược Trần chắc là sẽ không tại vấn đề này bên trên nói dối, nàng xem nhìn Giản Nhược Trần mảnh khỏe, chứng kiến thạch yêu, trên mặt xuất hiện thoải mái.

Có thạch yêu đây.

Hơn nửa tháng canh giờ về sau, Giáp Mộc một mình trở về, nhìn thấy Giản Nhược Trần tại trận pháp ở trong, thở dài một hơi, hỏi thăm về, Giản Nhược Trần cũng chỉ nói mình có một cái tốc độ cực nhanh phi hành Pháp khí, đem hai người đều bỏ rơi.

Lời này có lỗ thủng.

Giáp Mộc bị vậy người tu sĩ quần lấy, nhưng vẫn là cảm giác được nơi xa linh lực chấn động, linh lực chấn động rõ ràng là dừng lại về sau biến mất, nhưng hần như thế nào cũng không nghĩ ra ngăn ngừa một hơi dừng lại, còn có một tiếng vang thật lớn, Giản Nhược Trần liền giết đã diệt hai cái Kết Đan trung kỳ tu sĩ.

Hồ nghi phải hồ nghi, lại cũng không có hỏi thăm, biết rõ Giản Nhược Trần an toàn, cũng thở dài một hơi.

Rồi hãy nói vậy may mắn còn sống sót duy nhất Kết Đan tu sĩ, đang dây dưa rồi Giáp Mộc sau nửa canh giờ, cũng cuối cùng lui lại ly khai, có thể lại cũng tìm không được nữa hai tên khác tu sĩ dấu vết, đuổi tới linh lực chấn động biến mất địa phương, trong không khí chỉ có nhàn nhạt huyết tinh mùi vị, nhưng lại ngay cả đánh nhau dấu vết đều không có.

Đêm nay về sau thời gian, Giản Nhược Trần vẫn đang trên vải cấm chế, nhưng là tại xem xét hai người tu sĩ túi trữ vật thu hoạch.

Gặp qua Đại hoàng tử trữ vật vòng tay, đối với trong túi trữ vật đồ vật liền nhìn chẳng phải bên trên mắt, nhưng coi như là gần với Đại hoàng tử trữ vật vòng tay gạt hái được.

Ngày hôm sau Giản Nhược Trần tìm cái thời gian, cùng Lạc Phàm nói thương uy lực, chỉ nói rồi như thế nào giết hết sau một cái Kết Đan tu sĩ quá trình, đối với cái thứ nhất đầu chữ không đề cập tới.

Lạc Phàm cũng không có hỏi, chẳng qua là tại không người chú ý thời điểm đã muốn hủy diệt tâm thuần nghiên cứu.

Mạc Tiểu Ngôn còn lo lắng ba cái kia Kết Đan trung kỳ tu sĩ phản hồi, nhưng lại không có...nửa bóng dáng, lần này rèn luyện cơ hồ là khắp nơi đều lộ ra không có khả năng cùng quý dị, ngoại trừ Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, tất cả mọi người trong nội tâm tất cả đều là không hiểu thấu không thoải mái.

Không có người nào nguyện ý ở vào không hiểu ra sao bên trong đấy.

Lần này rèn luyện, kỳ thật đã đạt đến Lạc Phàm mục đích.

Đối với mấy cái này mang ra ngoài Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ mà nói, chính bọn hắn sẵn giết mấy lần Yêu thú, tiệc nuôi duy nhất là tại ăn thịt người bức cùng phi xà xuất hiện thời điểm, không để cho bọn họ cũng cùng một chỗ động thủ.

Đoạn đường này cũng đã gặp rồi Lạc Phàm ba người phối hợp, cũng đã trải qua nguy hiểm, bất luận tại con mồi bên trên hay vẫn là trong thực chiến cũng đều đã có thu hoạch.

Đối với Lạc Phàm mà nói, thông qua Giản Nhược Trần chứng thực rồi súng ngắm uy lực, hoàn toàn lại để cho Lạc Phàm thoả mãn.

Đối với Giản Nhược Trần mà nói, cùng Mạc Tiểu Ngôn ở giữa khoảng cách hầu như tất cả đều biến mất, mà lại Mạc Tiểu Ngôn đối với Giản Nhược Trần thái độ cũng đang đang thay đổi.

Đối với Mạc Tiểu Ngôn mà nói, ném thử đã đến chưa từng có thử qua phối hợp tính chiến đấu, cảm nhận được hữu nghị trân quý.

Tuy rằng hẳn là không có đạt tới nàng mong muốn mục đích là, nhưng tựa hồ nàng cũng rất giống không phải rất dễ trong lòng mong muốn mục đích.

Còn đối với Giáp Mộc mà nói, đối với Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn cùng Lạc Phàm đều đã có lần nữa nhận thức mới, mà lại cũng nguyên vẹn lính bảo an địa phương bảo vệ rồi Giản Nhược Trần, còn có rồi ngoài ý muốn một cái xa cổ sinh vật thu hoạch.

Tất cả đều vui vẻ.

Tiến vào Yêu Thú sâm lâm vẫn chưa tới mười ngày, bọn họ chuẩn bị quay trở về.

Phản hồi, chẳng khác nào rèn luyện chấm dứt, cũng không cần đi bộ còn hơn trong rừng rậm ghé qua, Giản Nhược Trần tế ra rồi bảo thuyền, leo lên bảo thuyền giờ khắc này, tâm tình của mọi người đều rất buông lỏng.

Hoàng thất dấu hiệu bảo thuyền, ngoại trừ Yêu thú, không có tu sĩ sẽ đui mù công kích, mà cái phạm vi này xuất hiện Yêu thú, cũng sẽ không

phải Giáp Mộc đối thủ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 470: Sinh Hoạt Còn Muốn Tiếp Tục

Không có lý khai Yêu Thú thâm lâm, liền còn chưa xong toàn bộ an toàn, ngay cả Giáp Mộc đều không có tiến vào đến khoang thuyền ở trong.

Yên tĩnh Yêu Thú thâm lâm trên không, chiếc này bảo thuyền cô độc mà phi hành, trên bảo thuyền mọi người, tâm tình ngũ vị trần tạp.

Đối với mỗi người mà nói, lần này Yêu Thú thâm lâm hành trình, xác thực đều là một lần rèn luyện, mà Giáp Mộc tức thì xem trọng rất xa.

Nếu là các tu sĩ đều có thể hưởng Lạc Phàm, Giảm Nhược Trần cùng Mạc Tiểu Ngôn như vậy phối hợp, cũng có thể có phản ứng của bọn hắn ứng biến năng lực cùng cơ duyên, thực lực sẽ có như thế nào đề cao?

Nghĩ đến Hoàng Thành biểu thị trận pháp, những cái kia nghe nói là phải trợ giúp cấp hai văn minh quốc gia chống cự Thú triều tu sĩ nghiên cứu trận pháp, không thể nói uy lực chưa đủ, nhưng hoàn toàn hạn chế tu sĩ triển khai .

Tu sĩ chẳng qua là trận pháp một bộ phận, bọn họ làm hết thảy, cũng là vì trận pháp.

Nếu như tham dự trận pháp tu sĩ có thể làm được tại trận pháp phía trên phối hợp đây, trận pháp lợi dụng không chỉ có là tu sĩ pháp lực, còn có bọn họ ứng biến lực lượng đây?

Mạc Tiểu Ngôn trong nội tâm, càng là mâu thuẫn lấy, một phương diện nàng ưa thích lúc này đây rèn luyện, cùng Giảm Nhược Trần cùng Lạc

Phàm phối hợp với giết hết Độc Giác báo thời khắc, quả thực làm cho người ta vui sướng được khó có thể tự chế.

Pháp thuật đều một lần như vậy làm cho người ta vui vẻ.

Rèn luyện cũng lần đầu có chứa không đồng dạng như vậy cảm giác.

Đáng tiếc chỉ có vậy một lần phối hợp, nàng cỡ nào muốn nói, lại để cho giáp Mộc tiền bối mang theo những thứ này Trúc cơ tu sĩ trở về đi, bọn họ lại đi Yêu Thú sâm lâm cùng một chỗ rèn luyện.

Thế nhưng là nàng biết rõ nàng không thể nói, cái gì cũng không cách nào nói.

Một phương diện khác nàng lại cảm thấy trong nội tâm chận lên, nàng đều cùng ca ca thương nghị tốt rồi, lúc này đây nhất định phải âm thầm bắt Giản Nhược Trần, không phải là vì giết nàng, cũng không phải là vì cướp đoạt tự do của nàng, nàng liền là muốn một mình chiếm hữu nàng.

Biểu hiện ra lại để cho Giản Nhược Trần tại tất cả mọi người trước mắt biến mất, mà trên thực tế đầu cùng tại bên cạnh của nàng.

Nhưng hiện tại, vừa nghĩ tới cũng không có vẻ mặt hưng phấn phối hợp, ý nghĩ này tựa hồ cũng phai nhạt.

Không nói đến Mạc Bắc Hàn cũng không có cách nào tại không muốn người biết dưới tình huống bắt lấy Giản Nhược Trần.

Lạc Phàm trong nội tâm đã là mặt khác một phen so đo.

Hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng phải, hắn luyện chế thương nếu là bị phỏng theo, lớn diện tích lưu thông đi ra ngoài, cái thế giới này đem sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

Hắn cũng không có nghĩ qua muốn chiếm có một quốc gia, chiếm đoạt cấp hai văn minh quốc gia.

Huống chi, hắn cũng biết hắn không có bất kỳ khả năng, có thể ngăn cản được hắn luyện chế thương trong bản ra viên đạn.

Rất lạnh nhạt đúng là Giản Nhược Trần rồi, nàng bản thân liền không có có mục đích gì, chuyện nên làm làm, còn lại đấy, ngoại trừ tu luyện cũng không có sự tình khác rồi.

Tu luyện tới Kết Đan, sau đó lại phía trên, nếu như Mạc Tiểu Ngôn bỏ đi tế luyện ý nghĩ của nàng, đoán chừng chính là mang theo thạch yêu tìm kiếm mặt khác bốn yêu, sau đó Ngưng Anh, sau đó lại phía trên.

Thật giống như Ngu Công đời núi bình thường, từng bậc từng bậc tu luyện, thẳng đến toàn bộ thế giới ngọn núi cao nhất, không tiếp tục có thể leo khả năng.

Toàn bộ quá trình chỉ cần tại trong lòng nghĩ nghĩ liền chán ghét rồi, cho nên, nàng kỳ thật, nàng muốn, nàng thật sự không có có mục đích gì đấy.

Bảo thuyền tới thời điểm yên tĩnh, lúc trở về vẫn đang yên tĩnh, tại cuối cùng ly khai Yêu Thú sâm lâm thời điểm, mỗi người đều quay đầu lại nhìn sang.

Yêu Thú sâm lâm bên trong đây không phải là khoảng chừng mười ngày giết mình như mộng.

Ai cũng không có đề cập vì sao ba cái kia Kết Đan trung kỳ tu sĩ về sau như thế nào, cũng không có nói là gì Kết Đan trung kỳ tu sĩ muốn tìm Giản Nhược Trần phiên toái, bọn họ đến tột cùng là cái nào tông môn đấy, hay vẫn là tán tu?

Cũng không có ai hỏi thăm, vì sao không có Trúc cơ tu sĩ đến đây?

Bọn họ đã đi ra.

Đã đi ra Yêu Thú sâm lâm.

Sinh hoạt biển về tới lúc trước, trên bảo thuyền tiếp tục liên miên bất tận, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm một giọng nói nàng muốn bế quan, liền tiến vào bảo thuyền khoang thuyền.

Lúc này đây áp súc linh lực, không cần dựa vào Tụ Linh Trận, thậm chí không cần phục dụng Linh đan.

Thậm chí tại áp súc linh lực khuếch trương kinh mạch trong quá trình, Giản Nhược Trần không cần như vậy hết sức chuyên chú.

Như vậy tu luyện mới là làm tệ đấy.

Hồi tưởng lúc ban đầu dẫn khí nhập vào cơ thể, hai năm rưỡi như một ngày, mỗi ngày hầu như tất cả thời gian đều đang ngồi.

Cứ như vậy tu luyện chứ một mực một mực mà ăn gian tu luyện chứ

Đương nhiên, vẫn phải tu luyện, tu luyện tới đỉnh cao của chuỗi sinh vật sinh tồn trong tự nhiên.

Một ngày một đêm, kinh mạch lần nữa khuếch trương, Trúc Cơ sơ kỳ lần thứ hai áp súc linh lực đã xong, Giản Nhược Trần vẫn còn chậm rãi củng cố linh lực.

Tu vi tăng trưởng đã làm cho nàng chết lặng, có thể nàng cũng nhất định phải tu luyện.

Rất khó tưởng tượng, nếu có một ngày nàng đã mất đi thạch yêu, một lần nữa trở lại lúc trước ốc sên bình thường tốc độ tu luyện, còn có thể

thích ứng hay không.

Nàng lại uốn tại nhỏ hẹp trong khoang thuyền một ngày một đêm, làm tu vi đều vững chắc, hay vẫn là không muốn rời khỏi.

Nàng phải dựa vào tại khoang thuyền lên, nhìn lên trước mặt kia bức tường, có đôi khi sẽ nhớ muốn tương lai, có đôi khi ngẫm lại đi tới, càng nhiều nữa thời điểm cái gì cũng không có muốn.

Giản Nhược Trần cảm thấy nàng đã mất đi truy cầu.

đáng sợ nhất phải không có bất kỳ truy cầu, nhân sinh đấy, sinh hoạt.

Nàng không muốn trở về qua một phạm nhân sinh hoạt, cũng không muốn qua một cái bình thường Trúc cơ tu sĩ sinh hoạt, có thể nên qua đấy, đã biết rõ đấy sinh hoạt, cũng không phải nàng lựa chọn đấy.

Cái này trạng thái, chính là nhàm chán a.

Giản Nhược Trần cuối cùng nếm đến một chút cũng không có nói chuyện tư vị.

Đương nhiên, sinh hoạt vẫn phải tiếp tục, bất luận cỡ nào nhàm chán, không có truy cầu, cũng là muốn tiếp tục.

Không biết có bao nhiêu sự tình bị bỏ rơi rồi Yêu Thú thâm lâm.

Yêu Thú thâm lâm bên trong cũng thật sự không phải Giản Nhược Trần mấy người tưởng tượng bình tĩnh.

Không phải là không có Trúc cơ tu sĩ muốn đi theo chuyến đây tranh vào vùng nước đục, nhưng đều ở ngoại vi, liền bị Mạc Bắc Hàn đuổi rồi.

Nhưng Mạc Bắc Hàn cũng không có chiếm được một điểm tiện nghi, duy nhất đúng là xác định Giản Nhược Trần thâm tàng bất lộ.

Bảo thuyền cuối cùng về tới Bích Vân cốc.

Đối với đây một đám Hoàng Thành Trúc cơ tu sĩ huấn luyện chính thức chấm dứt.

Mới một đám khảo thí đặc linh căn chuẩn các tu sĩ đã đến Bích Vân cốc, tại Lạc Phàm không có ở đây thời điểm, Bích Vân trong cốc một lần nữa đã tiến hành an bài.

Mới kiến tạo một đám phòng ốc, cung cấp chuẩn các tu sĩ cư trú, phòng ốc xếp đặt thiết kế ngoại trừ trong phòng càng thêm rắn chắc với bên ngoài, cùng phàm nhân cư trú cơ bản nhất trí.

Mỗi cái gian phòng đều là một phòng một phòng khách một Vệ kết cấu, phòng, chính là phòng ngủ, sảnh chỉ đứng rồi tĩnh thất, Vệ, tự nhiên là buồng vệ sinh rồi.

Phàm nhân cùng Luyện khí tu sĩ vẫn có cật hát lạp tát ngủ yêu cầu, Lạc Phàm không cách nào dễ dàng tha thứ bên ngoài WC toa-lét tồn tại.

Những thứ này chuẩn các tu sĩ sau khi tiến vào còn đều không có bắt đầu tu luyện, hết thầy đều chờ đợi Lạc Phàm trở lại an bài.

Mạc Tiểu Ngôn trở về Dược Vương Cốc, Hoàng Thành Trúc cơ tu sĩ phải ly khai, Giáp Mộc còn ở lại Bích Vân trong cốc, hắc hắc vẫn là Giản Nhược Trần hộ vệ.

Mọi chuyện đều tốt như rất là vội vàng, lại giống như đầu vào đây, tại Bích Vân trong cốc lưu lại một năm có thừa Luyện khí các tu sĩ có đã đạt tới Luyện Khí đỉnh phong, muốn Trúc cơ rồi.

Muốn Trúc cơ tu sĩ Lạc Phàm một mình an bài động phủ, trực tiếp từ Dược Vương Cốc mua Trúc Cơ Đan —— mua sắm Trúc Cơ Đan Linh đan tự nhiên là Giản Nhược Trần thủ bút.

Còn có tương đối một bộ phận Luyện khí tám tầng chín tầng tu sĩ, Lạc Phàm đang tại từng cái cùng bọn họ thương nghị.

Tại Trịnh quốc mấy cái lớn thành trấn, đã xây dựng rồi sân huấn luyện, chọn lựa cường tráng thanh thiếu niên, Lạc Phàm đang tại chọn lựa có thể một mình đảm đương một phía tu sĩ, thay hẳn quản lý sân huấn luyện.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 471: Muốn Bảo Hộ

Lúc ban đầu tiến vào đến nơi đây huấn luyện phạm nhân tuy rằng chỉ có một năm, cũng trên thực tế có thể xuất sư rồi, có thể dùng bọn họ huấn luyện cùng bọn hắn giống nhau phạm nhân, đạt tới cùng bọn họ giống nhau cường độ.

Có Luyện khí tu sĩ giám sát, có có kinh nghiệm phạm nhân trần người tham gia huấn luyện, cuối cùng có thể đem trụ cột làm việc phân tán đi ra.

"Người mục đích làm như vậy là cái gì?" Lăn nhau rất là quen thuộc, tuy rằng còn không đến được không nói chuyện không nói trình độ, nhưng lăn nhau đơn giản nói móc Lạc cảnh quan cùng Giản tổng tài xưng hô, hai người đều dùng một phần nhỏ rồi.

Lúc này đây, Lạc Phàm vừa mới hết bận nhân sự an bài, chỉ còn lại có cuối cùng xác nhận thời điểm, Giản Nhược Trần hỏi.

"Không biết." Lạc Phàm thẩm tra đối chiếu lấy ngọc giản bên trên an bài, cùng trong đầu đã làm sự tình xác nhận về sau, buông ngọc giản hồi đáp.

"Chẳng qua là làm lấy, tính làm phòng ngừa chu đáo, dù sao đối với ta tạm thời không có chỗ xấu, có một ngày chán ghét rồi, không muốn làm, sẽ không làm." Thẩm tra đối chiếu về sau, xác nhận không có chỗ sơ suất, Lạc Phàm lại bổ sung.

Giản Nhược Trần hướng về phía sau dựa vào.

Lạc Phàm tại trong phòng của mình chuẩn bị thoải mái ghế bành, tại đây ngồi, nếu so với trong tỉnh thất bồ đoàn thoải mái hơn.

"Còn người, về sau có tính toán gì không?" Lạc Phàm hỏi.

"Không biết." Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm trả lời giống nhau.

Cách một hồi, nhớ tới Lạc Phàm giải thích, cũng liền giải thích nói: "Tu luyện a, cũng nên trước Kết Đan rồi."

Lạc Phàm từ Giản Nhược Trần trả lời "Không biết" thời điểm, liền đoán được Giản Nhược Trần ý nghĩ.

"Giản sư tỷ, người không thích hợp luôn bế quan tu luyện." Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần, thành khẩn nói.

Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, "Sợ tiếp theo lúc nhìn thấy ta, phải gọi ta Giản sư thúc?"

Lạc Phàm bật cười, tiếp theo chân thành nói: "Ta có thể hiểu được ý nghĩ của người, cũng lý giải tâm tình của người, nhớ tới chúng ta mới đến Thiên Đạo Tông thời điểm, đầu một năm ta hầu như không có rời đi động phủ của ta, mà đầu hai năm rưỡi, còn người, ngoại môn này tòa phòng nhỏ người đều không có đi ra ngoài qua mấy lần a."

Giản Nhược Trần gật gật đầu.

"Khi đó nên so với hiện tại gian nan hơn nhiều, có thể là chúng ta tất cả đều cảm thấy thời gian trôi qua được quá là nhanh, ngay cả ngủ thời gian đều cảm thấy lãng phí, càng không có thời gian tiến hành cái gọi là hít thở mới mẻ không khí, liếc mắt nhìn Thiên Đạo Tông ưu mỹ cảnh sắc.

Bởi vì chúng ta cảm thấy tại cái thế giới xa lạ này trong, không có chút nào năng lực tự bảo vệ mình, cho nên mỗi ngày đều tại liều mạng tu

luyện, tiếp cận."

Giản Nhược Trần nhẹ nhàng mà thở dài, "Đúng vậy a, khi đó, chỉ cần có thể ăn được một cái linh thực đều cảm thấy thỏa mãn vô cùng, có thể có ngoại môn điểm cống hiến, đều cảm thấy di khoảng chừng trân quý."

Lạc Phàm gật đầu: "Đúng, bởi vì khi đó chúng ta truy cầu liền là sinh tồn, đơn giản sinh tồn, sống sót. Hiện tại, chúng ta sống sót rồi, tu vi cũng tăng lên, tựa hồ không cần làm rất nhiều chuyện, tu sĩ khác cả đời đều không thể làm được sự tình, chúng ta đều có thể đơn giản hoàn thành."

Vì vậy, chúng ta thật sự không biết tương lai còn cần chúng ta làm cái gì."

"Đúng, nơi đây không có công ty cần ta quản lý, ta cũng rất giống đã không có truy cầu, nguyên bản ta còn muốn qua chúng ta là làm sao tới đến cái thế giới này đây, có thể có biết hay không cũng rất giống không sao." Giản Nhược Trần cũng nói.

Lạc Phàm đưa mắt nhìn Giản Nhược Trần một hồi, Giản Nhược Trần không hiểu xem hắn, Lạc Phàm bỗng nhiên nói: "Người trên đầu vậy ngọn phi đao?"

Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, "Quả nhiên hết thầy đều chạy không khỏi Lạc cảnh quan pháp nhãn."

"Mỗi ngày nhìn xem người, đều là duy nhất đồ trang sức, bỗng nhiên không thấy, người còn nói lên bên trên cái thế giới chuyện có liên quan đến." Lạc Phàm giải thích một câu.

"Đó là một rất đặc biệt những vật khác." Giản Nhược Trần không muốn giải thích thêm Huyền Thiết Mẫu đao, Lạc Phàm liền đã hiểu, có vật kia tại, Giản Nhược Trần không thể nói lên chuyện của kiếp trước tình.

"Ở chỗ này." Giản Nhược Trần giơ sau tay trái, thu được trử vật vòng tay bên trong rồi.

Lạc Phàm mắt nhìn.

"Ta cũng muốn suy nghĩ thật kỹ về sau quy hoạch, người cũng biết, Bích Vân cốc huấn luyện chỉ là một cái ngục trang." Lạc Phàm cũng hướng về phía sau nhích lại gần, trên mặt trước sau như một trầm ổn cũng đã biến mất.

"Ta cũng hiểu được mê mang, tìm không thấy sinh tồn ý nghĩa, sinh mệnh một khi bỗng nhiên đã có không chừng mực khả năng, ta cũng không biết vì cái gì còn sống."

Nếu như Huyết Sát không bị nhét vào trử vật vòng tay bên trong, nhất định là đều muốn tham dự đến cái này trong lúc nói chuyện với nhau đấy.

"Có thể ta nghĩ, cũng nên trước có bảo hộ năng lực của mình đấy, vạn nhất có một ngày ta bỗng nhiên đã tìm được sinh hoạt ý nghĩa, lại phát hiện ta chẳng những không bảo vệ được chính mình, ngay cả muốn phải bảo vệ mọi người không bảo vệ được, cái loại này tư vị, ta không muốn lại thử."

Lạc Phàm nhớ tới bên trên cái thế giới hỏa lực mấy ngày liền, nghĩ đến liền tại bên người mất đi sinh mệnh chiến hữu. . . Tuy rằng thời gian lâu dài xa, trí nhớ hầu như muốn quên lãng rồi, trong nội tâm lại biết rõ, hẳn chắc là sẽ không cho phép chuyện như vậy tái xuất hiện đấy.

"Muốn phải bảo vệ. . ." Giản Nhược Trần ung dung mà nói.

Hai người đáy lòng đều tái diễn những lời này, bọn họ hiện tại cũng có muốn phải bảo vệ người sao?

Trong phòng đã trầm mặc rất lâu.

"Những cái kia còn không có khiến cho nhập vào cơ thể đấy, người tới dạy bọn họ a." Lạc Phàm bỗng nhiên nói ra.

"Hả?" Giản Nhược Trần nghi ngờ xuống.

"Người ngũ linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, thử xem bọn họ nhiều Linh căn có thể hay không cũng đều dẫn khí nhập vào cơ thể, hoàn thành nhiều Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể đấy, dứt khoát người liền thu làm đệ tử tốt rồi." Lạc Phàm nói tiếp.

"Đừng, ta không muốn có lo lắng." Giản Nhược Trần một cái cự tuyệt.

"Có lo lắng không tốt sao?" Lạc Phàm hỏi lại.

"Nhìn là cái gì lo lắng, dạy bọn họ cũng không sao, không dùng đến bao nhiêu thời gian, người muốn thì nguyện ý, người chọn lựa lấy thu nhập môn hạ của chính mình tốt rồi." Giản Nhược Trần nói.

"Ta lại không khai sơn lập phái, cũng không muốn xây dựng quân đội của mình." Lạc Phàm cũng cự tuyệt nói.

"Vậy người huấn luyện những tu sĩ này, phạm nhân, lúc đó chẳng phải cho chính người biện pháp dự phòng? Trong thế giới này, không có có quân đội của mình hộ vệ đội, người cũng thật sự chuẩn bị phải dựa vào chính người?" Giản Nhược Trần kỳ quái nói.

"Quản lý quân đội muốn có trách nhiệm, muốn để cho bọn họ nghe theo ta, vĩnh viễn nghe theo ta, ta liền không có lý khai nơi đây." Lạc Phàm cũng lắc đầu, "Ta cũng ý định trong vòng mười năm Kết Đan, hơn nữa luyện chế ra ta rất hài lòng Pháp khí, về sau, nơi đây, liền giao cho có thể tiếp nhận người.

Hơn nữa mười năm này, ta cũng không muốn trôi qua quá cực khổ, cũng không muốn luôn ở tại chỗ này, ta nghĩ đến Yêu Thú sâm lâm đi tới

nghiệm chứng ta luyện chế Pháp khí, đều muốn đi tới cấp hai văn minh quốc gia nhìn xem, có khả năng cũng nhìn xem nhất cấp văn minh quốc gia.

Bên trên cái thế giới trong ta liền muốn qua, có một ngày về hưu, đi ra thế giới các nơi đi tới đi một chút, nhận thức sau địa phương phong thổ. Bên trên cái thế giới không có hoàn thành, cái thế giới này không muốn lại lưu tiếc nuối."

Giản Nhược Trần trong ánh mắt cũng lộ ra hướng tới, bên trên cái thế giới trong nòng đi qua rất nhiều quốc gia, nhưng nghỉ phép rất ít.

"Ta không muốn người có bất cứ chuyện gì, dù sao trong thế giới này, chỉ có tại trước mặt người ta mới có thể mở rộng cửa lòng, không có gì giấu nhau." Lạc Phàm cười khỗ.

"Tuy rằng chúng ta ở thế giới trước phải đối địch đấy, có lẽ đến cái thế giới này về sau, chúng ta vẫn tại giúp đỡ lẫn nhau, ta không tưởng tượng nổi, trong thế giới này chỉ còn lại có cô độc ta đây thời điểm, ta sẽ là cái dạng gì nữa đây."

Giản Nhược Trần ngây dại.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 472: Bởi Vì Lợi Ích

Lạc Phàm mà nói thật sâu đau nhói Giản Nhược Trần.

Không phải câu kia giúp đỡ lẫn nhau, mà là sau một câu, trong thế giới này chỉ còn lại có cô độc ta đây thời điểm.

Giản Nhược Trần trong đầu chỗ trống chỉ chốc lát, dường như cảm nhận được hai bàn tay trắng cảm giác.

Thật giống như đã từng, khi nàng nghe được phụ mẫu ngoài ý muốn tin tức thời điểm, khi đó cảm giác cô độc vây lại toàn thân của nàng.

"Giản sư tỷ, người thật sự là ta nhìn thấy qua cường đại nhất." An tĩnh một hồi, Lạc Phàm nói ra.

"Cường đại?" Giản Nhược Trần suy nghĩ xuống, lắc đầu, "Bất quá là vì sinh tồn mà thôi."

"Coi như là vì sinh tồn, người cũng là ít có đấy, ít có ta có thể khâm phục." Lạc Phàm nghiêm túc nói.

Giản Nhược Trần vẫy vẫy tay: "Không nói những thứ này, người đánh tính chừng nào thì bắt đầu huấn luyện."

Lạc Phàm chuyên chú nhìn Giản Nhược Trần một hồi, mới nói: "Tài liệu đều sửa sang lại đi ra, Giản sư tỷ trước tiên có thể nhìn xem văn tự phương diện đấy, sau đó dùng không cần tiếp xúc sau bọn họ?"

Giản Nhược Trần thò tay tiếp nhận ngọc giản nói: "Ta xem trước một chút. Ta chỉ phải cung cấp người tu luyện phương pháp."

Nói qua lại chần chờ sau: "Người nhất định phải bọn họ nhiều hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể? Một khi thực làm được điểm ấy, tốc độ tu luyện muốn chậm lại gấp mấy lần, căn Linh đan Linh dược cũng là gấp mấy lần.

Không chỉ có là Luyện Khí Kỳ, còn có Trúc Cơ kỳ, sau đó Kết Đan Kỳ, một cái hai người tu sĩ người khả năng cung cấp nuôi dưỡng được rất tốt, mười cái tám cái người có thể quản tới đây? Nếu thêm nữa đây?

Ta nghĩ ngũ linh căn tu sĩ sở dĩ bị gọi phế Linh căn, chính là Linh dược cung cấp không đi lên a, kỳ thật nếu là có đầy đủ tài nguyên, lúc ban đầu dẫn khí nhập vào cơ thể cùng tiến giai thời điểm phiền toái điểm, bằng không thì. . ."

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Người xem ta, tốc độ tu luyện hay vẫn là rất nhanh đấy."

Lạc Phàm khó tả mà nhìn Giản Nhược Trần, tốt hồi lâu mới nói: "Người những cái kia Linh đan cấp cho ta, ta hiện tại nên Kết Đan Kỳ rồi."

Giản Nhược Trần hặc hặc cười cười.

Lạc Phàm cũng thở dài, "Giản sư tỷ, những tu sĩ này cũng là cho Hoàng Thành huấn luyện đấy, đến bây giờ ta cũng nói không tốt là cho Nhị hoàng tử hay vẫn là Lục hoàng tử đấy."

Giản Nhược Trần lựa chọn lông mi.

"Hiện tại trừ người ra Giản sư tỷ, ta là ai cũng tin không đến rồi." Lạc Phàm nói tiếp.

Giản Nhược Trần cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Lạc Phàm đã từng làm việc tính chất, nhất định hẳn sẽ không dễ dàng tin tưởng bất luận kẻ nào đấy, mà trên thế giới này liên tiếp đã xảy ra như vậy rất nhiều chuyện tình, dựa theo thân phận của bọn hắn, cùng cái thế giới này các quý tộc dặt liên quan đến nhau, trong đó nơi nào sẽ không có lợi ích nguyên nhân đây.

Đã liền nàng hiện tại, cũng nói không tốt còn sẽ tin tưởng ai, tất cả cùng một chỗ đều bởi vì có lợi lợi ích ở bên trong.

Một khi một ngày nào đó, nàng đã không có có thể giá trị lợi dụng, Hoàng Thành sẽ vì nàng đặc tội Được Vương Cốc chứ

Đừng nói là tại địa vị cao đạo qua, chính là tại chức trận đạo qua đấy, đều hiểu lợi ích hai chữ ý nghĩa.

"Bất quá như vậy cũng tốt, ít nhất tại Bích Vân cốc thời điểm, chúng ta đều là an toàn." Lạc Phàm dường như cũng không phải rất chú ý, cũng là đã tính trước.

"Ta xem trước một chút tư liệu, sáng mai tới đây, cũng không cần hiểu rõ cái gì, liền cùng một chỗ a." Giản Nhược Trần nói, "Nơi đây gian phòng của ta còn giữ?"

"Đương nhiên giữ lại, —— người cũng chỉ ngôn truyền, không có gì giáo dục con người bằng hành động gương mẫu?" Lạc Phàm hỏi.

"Sư phụ dẫn tới cửa, tu hành tại người, ngày mai tại truyền giáo thời điểm ta sẽ nói rõ đấy, lợi và hại đều giải thích rõ, bọn họ có mình lựa chọn quyền lợi." Giản Nhược Trần đứng lên, vẫy vẫy tay, tiện tay đem ngọc giản ném trở lại trữ vật vòng tay bên trong.

Bích Vân trong cốc Giản Nhược Trần gian phòng cũng một lần nữa chinh đồn qua, cũng là tiêu chuẩn phòng, mang theo bên trên cái thế giới bóng dáng.

Cũng liền ở cái thế giới này về sau, Giản Nhược Trần mới thói quen nhỏ hẹp gian phòng, nàng hay vẫn là mỗi cái gian phòng đều nhìn, mới bày bên trên cấm chế, trước đem Huyền Thiết Mẫu đao lấy đi ra.

Huyết Sát chọc tức.

Từ đi theo Giản Nhược Trần ký kết khế ước về sau, còn là lần đầu tiên bị không nói lời gì liền ném tới trữ vật vòng tay bên trong, hắn vừa ly khai trữ vật vòng tay liền giãy giụa mở Giản Nhược Trần tay, treo ở không trung.

Cũng may hắn tức giận phải tức giận, còn nhớ rõ đừng cho Giản Nhược Trần hiểu lầm, mũi đao cũng không có đối với Giản Nhược Trần, chẳng qua là một đầu đánh tại trên mặt bàn.

"Người có cái gì che giấu không thể để cho ta đã biết? Cùng cái kia Lạc Phàm?" Huyết Sát gầm thét, thanh âm chấn động Giản Nhược Trần thức hải đều ông ông đấy.

"Ồ, ta vì cái gì cái gì đều muốn không lén gạt đi người?" Giản Nhược Trần rất là kỳ quái nói.

"Chúng ta ký kết khế ước, lẫn nhau nên hoàn toàn tín nhiệm, không nên giấu giếm đấy!" Huyết Sát có lý chẳng sợ, thức hải lại là một hồi ông ông vang.

Giản Nhược Trần ngồi ở trên mặt ghế, hơi có chút bất mãn, là đúng cái ghế đấy, Lạc Phàm không có cho gian phòng của nàng cũng chuẩn bị bên trên ghế sofa.

"Nhị hoàng tử đối với ta cũng không tín nhiệm." Giản Nhược Trần không để ý đến Huyết Sát gào thét, nói, "Yêu Thú thâm lâm mấy cái Kết Đan tu sĩ hẳn là Nhị hoàng tử."

"Cái gì? Hẳn là muốn giết người?" Huyết Sát cả giận nói.

"Không nhất định, thăm dò nhất định là có, cũng có khả năng đều muốn bắt ta trở về, ta người như vậy, dễ bảo mà tại Trịnh quốc trung thực ở lại đó, hẳn còn có thể dễ dàng tha thứ ta, nếu như không an phận rồi, đối lại là ta, cũng sẽ không cao hứng đấy." Giản Nhược Trần không sao cả mà nói.

Huyết Sát suy nghĩ một chút nói: "Người cho bọn hắn mỗi câu quá phong phú rồi, bọn họ lo lắng người còn có thể đem mỗi câu cho người khác."

"Đúng, có thể ta nếu như cầm không xuất ra thịnh soạn như vậy mỗi câu, bọn họ sao có thể cho phép ta đây giống như lão xược, ta bắt quá một cái mới Trúc cơ nhỏ tu sĩ, ngay cả cái chỗ dựa đều không có."

Ngày mai ta còn muốn thay bọn họ huấn luyện Bích Vân cốc chuẩn các tu sĩ, vẫn còn xài cho đúng tác dụng lấy." Giản Nhược Trần tự giễu mà nói.

"Ta thay người giết Nhị hoàng tử a, cái kia Lục hoàng tử đối với người cũng không tệ lắm." Huyết Sát dụ dỗ nói.

"Đừng, an ổn vài năm a, chờ ta Kết Đan rồi rồi hãy nói." Giản Nhược Trần lắc đầu nói.

"Người muốn phải Kết Đan rồi, cái này Trịnh quốc, phải dựa vào chính người, cũng không có ai là đối thủ của người rồi. Đúng rồi, người ngày đó dùng là cái gì Pháp khí?"

Huyết Sát đã sớm cũng muốn hỏi rồi, thế nhưng muốn chính mình có thể quan sát được, gặp Giản Nhược Trần vậy mà đưa hắc ném tới trừ vật vòng tay bên trong cùng Lạc Phàm gặp mặt, đã biết rõ bí mật này phải cùng Lạc Phàm có liên quan rồi, cũng chỉ có thể mở miệng hỏi rồi.

"Người cảm thấy, Nguyên Anh tu sĩ có thể ngăn cản không?" Giản Nhược Trần không có trả lời Huyết Sát mà nói, ngược lại hỏi cái nàng cũng muốn biết vấn đề.

"Pháp khí hay vẫn là thân thể? Thân thể tuyệt đối là không thể nào đây? Bình thường Pháp khí rơi xuống trên người, không có linh lực hộ thể đều khó có khả năng, người môn đó Pháp khí có thể chui vào thấu hộ thể Linh thuần đấy, bất quá nếu trước đã có đề phòng, từng tầng một hộ thể Linh thuần kịp thời trên vải, cũng có thể ngăn cản." Huyết Sát nghĩ tới vấn đề này, nói.

Giản Nhược Trần cũng không có trông chờ một khẩu súng liên Sở Hướng vô địch rồi, gật gật đầu lên đường: "Hay vẫn là thiên tài địa bảo tốt, hiện tại để cho ta phục dụng Linh đan tu luyện, đã cảm thấy không cách nào dễ dàng tha thứ rồi, nếu là không có thạch yêu, đoán chừng. . ."

Nàng lắc đầu, cũng không để ý tới đâm vào trên bàn mẫu đao, đánh ra một lọ Linh đan.

Làm tu luyện từ sinh tồn biến thành làm việc về sau, nàng có thể làm từng bước, nhưng dần dần thì có chán ghét, bởi vì này phần làm việc không cách nào mang cho nàng mới lạ cùng đã kích thích, dù là hiện tại nói cho nàng biết, nàng lập tức có thể Ngưng Anh, nàng cũng sẽ gật gật đầu, đáp ứng một tiếng.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 473: Các Tiểu Bằng Hữu

"Người cho rằng có mấy người có cơ duyên của người? Quý vi hoàng tử, Nhị hoàng tử, Lục hoàng tử đều có chứ còn không phải thành thành thật thật mà bề quan tu luyện." Huyết Sát nội khí đã giảm bớt.

"Nhân tâm chưa đủ nha." Giản Nhược Trần nói một câu, lại đem bình ngọc để ở một bên, xuất ra ngọc giản chống đỡ tại cái trán, không bao lâu ngọc giản bên trong từng cái chuẩn tu sĩ tư liệu liền đều tại rồi.

Không có gì hơn tính danh tuổi Linh căn, còn có gia đình hoàn cảnh, tổng cộng là ba mươi sáu người, nhân số không coi là nhiều, cũng không tính ít.

Trong đó một nửa là ngũ linh căn, mười bốn phải tứ linh căn, còn lại mấy cái phải tam linh căn đấy.

Giản Nhược Trần thu hồi ngọc giản, trong đầu suy nghĩ xuống, đối với ngày mai làm như thế nào đã có cái đại khái chuẩn bị, lúc này mới cầm lấy bình ngọc.

Huyết Sát rất nguyện ý Giản Nhược Trần tu luyện, Giản Nhược Trần tu vi đề cao, an toàn của hắn tính cũng liền cao, hướng chi đáy lòng còn có điểm ý muốn, chẳng qua là hiện tại muốn cũng vô ích, Giản Nhược Trần tu vi không đủ.

Sáng sớm ngày hôm sau, Giản Nhược Trần liền rời phòng, đi vào Lạc Phàm văn phòng, Lạc Phàm giống như một đêm đều không có ly khai giống như, vẫn còn là một ngày trước ngồi vị trí ngồi.

Giản Nhược Trần đem ngọc giản trả lại cho hẳn, hai người tùy ý nói chuyện với nhau vài câu, Lạc Phàm chú ý tới Giản Nhược Trần trên đầu lại xuất hiện cây đao đồ trang sức.

Hai người hàn huyên vài câu chuẩn tu sĩ tình huống, sau đó liền đi ra ngoài.

Dưới mặt đất sân huấn luyện bên trong, những cái kia chuẩn các tu sĩ ăn điểm tâm xong, đều im lặng mà ngồi ở chỗ kia.

Ba mươi sáu cái, tuổi lớn nhất phải tám tuổi, nhỏ nhất liền sáu tuổi, Giản Nhược Trần cảm thấy nàng hiện tại chính là nhà trẻ a di, thiếu một ít mở miệng nói tiểu bằng hữu rồi.

Một ngày trước nàng còn muốn lấy cùng những thứ này chuẩn các tu sĩ nói rõ tu luyện vất vả, mặc dù đang ngọc giản bên trên cũng nhìn thấy tuổi của bọn hẳn, thật là chứng kiến ta chính là, Giản Nhược Trần một điểm nóng nảy cũng không có.

Nàng có chút hối hận đáp ứng Lạc Phàm rồi.

Những đứa bé này tử đám nguyên một đám mở to tròn căng con mắt tò mò nhìn Giản Nhược Trần, bọn họ đều là bị dặn dò qua đấy, cũng bị đồng ý qua tu luyện tốt đẹp chính là tương lai, mà bọn họ từ ghi việc thời điểm, đã biết rõ có Linh căn liền sẽ trở thành tu sĩ, chính là lý Ngư Dược Long Môn rồi.

Mà bây giờ, bọn họ đã nhảy lên rồi Long Môn.

Giản Nhược Trần làm cho chuẩn bị lời dạy đầu tất cả cũng không có rồi, trên mặt nghiêm khắc cũng không khỏi đều thu lại, hóa thành ôn nhu nhất đáng tươi cười.

Nàng bắt đầu nói cái gì phải dẫn khí nhập vào cơ thể, giảng tại sao là trụ cột nhất động tác, như thế nào bài trừ tạp niệm nhận thức, cũng nói dẫn khí nhập vào cơ thể về sau cảm giác.

Dẫn khí nhập vào cơ thể cần tu luyện pháp quyết đấy, pháp quyết đều là tối nghĩa khó hiểu đấy, Giản Nhược Trần nhớ tới nàng ngay lúc đó tuổi, chứng kiến pháp quyết đều phải tìm được truyền công các đệ tử, liền lại kiên nhẫn vài phần.

Nàng nói được không nhiều lắm, chỉ nói đến dẫn khí nhập vào cơ thể bộ phận, hơn nữa cũng nói, cảm giác được dẫn khí nhập vào cơ thể về sau, phải nhất định phải dừng lại.

"Các người đều biết mình Linh căn, làm người đã có khí cảm về sau, chẳng qua là có thể nhận thức trong đó một cái Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, nếu như người nguyện ý, hơn nữa có đầy đủ sức chịu đựng, người cũng có thể nhận thức cái khác Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể.

Không phải tất cả mọi người có thể cảm nhận được đấy, nhưng mà chỉ cần chính người nguyện ý thử một lần, có lẽ có thể nếm thử đến."

Lúc ban đầu giảng giải cứ như vậy đã xong.

Giản Nhược Trần lại nguyên một đám vấn đề, lại để cho mỗi người lặp lại nàng nói qua mà nói, nàng cảm thấy nàng kiếp trước tính cả đời này kiên nhẫn tất cả đều cho đi ra ngoài.

Một canh giờ về sau, thẳng đến người cuối cùng tiểu bằng hữu cũng có thể lưu loát mà thuật lại đi ra, Giản Nhược Trần mới phất tay, phóng tất cả mọi người ly khai.

Nếu nói là tu luyện làm cho nàng cảm thấy buồn tẻ rồi, hiện tại nàng tình nguyện bế quan một tháng đều không đi ra, trống rỗng Diễn Võ

Trường bên trong, Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần sắc mặt, thiếu chút nữa muốn cười ra tiếng.

Đúng vậy a, trong thế giới này tu sĩ tất cả đều là từ trước kia mười tuổi mà bắt đầu huấn luyện đấy, ở đâu có Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm như vậy thay đổi giữa chừng đây này.

Giản Nhược Trần vô lực mà nhìn Lạc Phàm nói: "Ta cảm thấy được ta cả đời kiên nhẫn đều dùng hết rồi."

Lạc Phàm cười nói: "Bọn họ dẫn khí nhập vào cơ thể, sớm nhất cũng muốn ba tháng, ta và người hiện tại thì có ba tháng bế quan."

Giản Nhược Trần giật mình hiểu Lạc Phàm dụng ý.

"Ba tháng này ta còn đều tại Bích Vân cốc, tại của chính ta luyện khí trong phòng, người muốn tìm ta tùy thời, người là hồi Mạc Tiểu Ngôn bên kia, hay vẫn là ở chỗ này của ta? Người giao cho nhiệm vụ của ta, ta có tính không hoàn thành?" Lạc Phàm hỏi.

"Ta còn phải hồi Mạc Tiểu Ngôn bên kia a, ba tháng về sau, đoán chừng, ta hẳn là Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong rồi." Giản Nhược Trần ngẫm lại nói, tiếp theo chân tâm thật ý mà nói: "Tiểu Ngôn bên kia vấn đề có lẽ không lớn, cảm ơn người."

Lạc Phàm vẫy vẫy tay, giống như không ngại nói: "Vậy là tốt rồi, bên này gian phòng giữ lại cho người, tùy thời tới đây."

Tại Lạc Phàm luôn cảm thấy có phần trách nhiệm, chỉ có trở lại Mạc Tiểu Ngôn bên kia trong tĩnh thất, mới sẽ cảm thấy chính thức An Tâm, giống như tại đó mới có về nhà cảm giác, mới có thể không đi nghĩ nhiều như vậy, kể cả Mạc Tiểu Ngôn đối với nàng ý muốn.

Kỳ thật nàng đáy lòng đối với Mạc Tiểu Ngôn làm sao cũng không có một phần ý muốn a, cái này lúc ban đầu đối với nàng không có bất kỳ chờ đợi đã giúp lấy nàng tu sĩ, nàng thiết tình đem nàng cho rằng muối muối của mình.

Chờ Giản Nhược Trần không chỉ có là Mạc Tiểu Ngôn, còn có Mạc Bắc Hàn, Giản Nhược Trần tại nhìn thấy hai người đều tại Mạc Tiểu Ngôn sơn cốc thời điểm, kinh ngạc xuống.

"Giản đạo hữu thật làm cho thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi." Mạc Bắc Hàn nói.

Mạc Bắc Hàn đã từ Mạc Tiểu Ngôn chỗ ấy biết, Giản Nhược Trần đã biết rõ Yêu Thú thâm lâm bên trong chuyện đã xảy ra rồi, với hãn Kết Đan tu sĩ thân phận, còn có Mạc Tiểu Ngôn ca ca thân phận, cũng không cảm giác mình làm được có cái gì không đúng.

Giản Nhược Trần hiện tại đã rất thích ứng nơi đây tu sĩ ý tưởng cùng tam quan rồi, nghe vậy lại vẫn có thể tâm bình khí hòa mà khách khí một câu: "Không dám nhận."

Mạc Bắc Hàn được chứng kiến Giản Nhược Trần tình tảo, đối với Giản Nhược Trần không có sợ hãi trong nội tâm cũng thực bất đắc dĩ.

Mạc Tiểu Ngôn không chịu tổn thương Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần lại thêm cái thạch yêu bảo hộ, trừ phi là cá chết lưới rách, Giản Nhược Trần hiện tại thực có thể như vậy không có sợ hãi đấy.

"Ca, người không cần làm sợ Giản sư muội." Mạc Tiểu Ngôn lại đối với Mạc Bắc Hàn hung đạo.

"Người Giản sư muội còn sợ ta dọa?" Mạc Bắc Hàn cả giận nói.

"Đây còn không phải là Giản sư muội lợi hại." Mạc Tiểu Ngôn dương dương đắc ý.

Giản Nhược Trần cùng Mạc Bắc Hàn liếc nhau, Giản Nhược Trần bỗng nhiên có loại cảm nhận được Mạc Bắc Hàn tâm ý cảm giác —— đây là chính mình trăm cay nghìn đắng chiếu cố muội muội chứ

"Giản tiên tử, Tiểu Ngôn lao thẳng đến người cho rằng bằng hữu tốt nhất, khả năng nàng đối với bằng hữu hai chữ đã có hiểu lầm, hiện tại, hiểu lầm đã biến mất, mong rằng Giản tiên tử bất kể hiềm khích lúc trước." Mạc Bắc Hàn phóng thấp tư thái nói.

Hắn một cái Kết Đan tu sĩ, đối với một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ nói như vậy, quả thực điên cuồng, nhưng Giản Nhược Trần không là người khác, nàng có tư cách lại để cho Mạc Bắc Hàn phóng thấp tư thái.

Không chỉ là bởi vì Mạc Tiểu Ngôn, cũng bởi vì Giản Nhược Trần thực lực của bản thân, thu phục thạch yêu, còn có chính là nàng đối với Mạc Tiểu Ngôn kiên nhẫn.

Mặc dù là bởi vì Giản Nhược Trần, Mạc Tiểu Ngôn mới thiếu một ít đi lên tà tu đích đạo đường, nhưng cũng là Giản Nhược Trần, một chút đem Mạc Tiểu Ngôn từ tà tu đích đạo để ý bên trên dắt trở về.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 475: Sai Phục Linh Đan

Giản Nhược Trần vẫn còn là trong tình thất tiếp tục bế quan.

Khoảng cách ba tháng còn xa, xuất quan, cũng không có việc gì, mà lại đầu không dùng đến mười ngày liền thuận lợi tiến giai đến Trúc Cơ trung kỳ, sử dụng thời gian không khỏi quá ngắn.

Giản Nhược Trần rất là nhàm chán.

Mỗi ngày đều đang không ngừng mà ăn Linh đan, sau đó hấp thu linh lực, đi theo bị thạch yêu hấp thu, sau đó trả lại một nửa, quá trình này đã đã trở thành bản năng, nàng thậm chí đều không cần tận lực đã khống chế.

Chẳng qua là máy móc mà nhớ rõ ném tới trong miệng mấy hạt Linh đan, tại cảm giác được trong cơ thể được lực yếu bớt thời điểm.

"Ai có người tu luyện nhẹ nhàng như vậy, còn cảm thấy chán ghét?" Huyết Sát bất mãn nói.

"Không ngại mệt mỏi chứ" Giản Nhược Trần trợn mắt trừng một cái.

"Người Kết Đan về sau sẽ làm cái gì?" Huyết Sát đột nhiên hỏi.

"Không biết." Giản Nhược Trần nhàm chán mà vút nữa đến trong miệng một cái Linh đan, kỳ thật nàng đang suy nghĩ, cái thế giới này xem như có cách mạng công nghiệp rồi, có thể linh lực luyện thiết, cũng có thể luyện chế rất nhiều thứ, có thể hay không phát triển hết khoá kỹ thế giới đây.

Có thể khoa học kỹ thuật thế giới điều kiện tiên quyết là cái gì? Điện lực? Điện vật kia, như thế nào bị phát hiện đi ra hay sao? Máy phát điện nguyên lý?

Điện từ? Từ lực chuyển hóa?

Giản Nhược Trần không đếm xia tới mà vút nữa đến trong miệng một hạt Linh đan, tưởng tượng thấy cho nơi đây tu sĩ cái dạng gì chỗ tốt, bọn họ mới có thể tại trầm mê tu luyện tăng lên tu vi bên ngoài, nguyện ý nghiên cứu một chút điện làm sao tới đấy.

Bất quá dùng Linh thạch, bề ngoài giống như không cần phải dùng điện a.

Cẩn thận nghĩ đến, giống như hiện đại khoa học kỹ thuật cũng không có cái gì có thể hấp dẫn những tu sĩ này đấy, bọn họ không cần máy bay có thể trời cao phi hành, chẳng những có thể với cưỡi bảo thuyền, còn có thể chính mình bay trên trời.

Ô tô gì gì đó lại càng không có lực hấp dẫn rồi, trừ phi đã có Computer, Giản Nhược Trần vẫn tin tưởng Computer mị lực đấy, không ai có thể chống cự ở Computer hấp dẫn.

Có thể đi theo liền hay vẫn là một cái từ: Chỉ là. . .

"Người lại còn đứng đó làm gì? Tăng lên tu vi cũng không cách nào hấp dẫn người rồi?" Huyết Sát kêu lên.

Giản Nhược Trần mới phát hiện được lực hầu như cũng không có, liền lại ném đi hạt Linh đan tại trong miệng, nói: "Đơn giản có được đồ vật gì đó cũng sẽ không quý trọng đấy, giống ta như bây giờ, chịu chút Linh đan không cần đặc biệt tu luyện, một canh giờ liền theo kịp người khác vài chục năm thậm chí vài thập niên, người cảm thấy ta sẽ có cái gì hứng thú?"

Huyết Sát đã trầm mặc một hồi lâu, mới nói: "Người khác cuối cùng cả đời đều không chiếm được đồ vật, người luôn dễ dàng phải có được, phải không có hứng thú."

Ngừng sau lại nói: "Người không cảm thấy người bây giờ trạng thái rất nguy hiểm?"

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Người là chỉ nhập ma, đi vào đường tà đạo? Cái này cũng không phải hội."

Giản Nhược Trần hiểu rõ chính mình, nàng ly khai bên trên cái thế giới thời gian cũng không xa, từ nhỏ liền dựng đứng tam quan, coi như. . . Chính xác, đương nhiên, cũng có nguy hại xã hội thời điểm, bất quá, chung quy vẫn còn là có thể tiếp nhận phạm vi a.

Ở cái thế giới này rơi vào tà đạo, trở thành tà tu, nàng cảm thấy khả năng không lớn, không, phải căn bản cũng không khả năng đấy.

"Vậy người sau khi xuất quan đây? Hãy theo lấy những tiểu hài tử kia dám chơi?" Huyết Sát không tin mà nói.

Giản Nhược Trần cũng không tin mình sẽ làm như vậy.

"Tiền bối, có hay không có thể che giấu tu vi công pháp?" Giản Nhược Trần chợt nhớ tới trở lại.

"Người muốn ẩn nấp tu vi?" Huyết Sát trầm ngâm sẽ, "Xác thực nên ẩn nấp đấy, liền người như vậy tu luyện, nếu lại làm ra trở lại điểm thiên tài địa bảo đấy, lại một năm đến Trúc cơ hậu kỳ đỉnh phong cũng không phải là không thể được."

Giản Nhược Trần liền cùng đợi.

"Loại công pháp này ta nghe nói qua, thuộc về Thượng Cổ công pháp, ta cảm thấy được toàn bộ Trịnh quốc đều khả năng không lớn có." Huyết Sát nói tiếp.

Giản Nhược Trần cũng không có trông chờ lập tức phải có được, nàng cũng không quá đáng là muốn muốn mà thôi.

Huyết Sát lại để ý, tại trong trí nhớ tìm kiếm rồi một hồi nói: "Muốn tìm đến loại công pháp này, liền phải tìm được bên trên Cổ tu sĩ động phủ, dù sao người cũng không có ý định bề quan, đi tới sương mù tiên sơn thử xem."

"Vậy là nơi nào?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Thiệt thòi người hay vẫn là Trịnh quốc, ngay cả sương mù tiên sơn cũng không biết." Huyết Sát rất khinh bỉ xuống, sau đó nói: "Cũng thế, người cũng không quá đáng là người mới Trúc cơ tu sĩ, sương mù tiên sơn như vậy địa phương, vốn cũng không phải người có thể đi đấy."

Giản Nhược Trần hé miệng cười, cũng không cùng Huyết Sát so đo.

Huyết Sát vốn muốn cùng Giản Nhược Trần trộn lẫn vài câu miệng đấy, gặp Giản Nhược Trần không trả lời, đành phải nói tiếp: "Tại Yêu Thú sâm lâm ở chỗ sâu trong, bình thường tu sĩ phải không biết, cũng chỉ có Nguyên Anh tu sĩ ngẫu nhiên sẽ đi qua, nghe nói sương mù tiên sơn có đi không về.

Bất quá người vốn cũng chán ghét rồi tu luyện, cảm thấy nhân sinh một chút cũng không có cái vui trên đời, tới đó mạo hiểm một chút cũng có thể, dù sao người không cũng không có chuyện gì làm?"

Huyết Sát lời này được cho nói móc rồi, nhưng Giản Nhược Trần đầu nhật hữu dụng tin tức nghe, những thứ khác đều hơi đi qua.

"Nói như thế nào có đi không về?" Giản Nhược Trần hỏi.

Huyết Sát cười lạnh nói: "Thượng Cổ mật địa, người cho rằng ai cũng có thể đi vào, tùy tiện đào đào nhặt nhặt mà liền đi ra? Sương mù tiên sơn vĩnh viễn đều bị sương mù vây quanh, nghe nói đi vào ba bước về sau, liền không cách nào phân biệt rõ phương hướng, về sau có thể hay không đi ra, toàn bộ dựa vào vận khí."

Như vậy một trò chuyện, ngay cả Huyết Sát đều quên thúc giục Giản Nhược Trần ăn Linh đan, hay vẫn là cảm giác được thạch yêu xao động, Giản Nhược Trần mới lại ném trong miệng mấy hạt Linh đan, lại bởi vì nhất thời vô cùng chăm chú Huyết Sát mà nói, ném tới trong miệng đây năm hạt Linh đan không phải Ngũ Hành Linh đan, mà tất cả đều là không thuộc tính đấy.

Nháy mắt, được lực mãnh liệt, trong người mạnh mẽ đâm tới, Giản Nhược Trần vội vàng không kịp chuẩn bị, buồn bực hừ một tiếng, Ngũ Hành pháp quyết toàn lực vận hành, dưới da thịt linh lực nổ lên, da thịt không ngừng lồi ra.

Được lực cùng linh khí một bộ phận bị thạch yêu cấp tốc hấp thu, có thể mặt khác một bộ phận lớn vẫn còn Giản Nhược Trần trong thân thể tán loạn, tăng thêm Tụ Linh Trận hấp thu trở lại linh khí, Giản Nhược Trần khổ không thể tả, biết rõ nếu không thể kịp thời khống chế trong cơ thể linh khí, liền có khả năng bạo thể mà chết.

Huyền Thiết Mẫu đao bỗng nhiên từ búi tóc bay ra, tại Tụ Linh Trận mắt trận bên trên nhảy lên, một quả trung phẩm Linh thạch từ mắt trận bên trên lăn xuống, Tụ Linh Trận trì trệ, tiếp theo Huyền Thiết Mẫu đao theo thứ tự đem Tụ Linh Trận bên trên Linh thạch lựa đi ra, Giản Nhược Trần trong cơ thể linh khí áp lực lập tức chột nhẹ.

Ngũ Hành pháp quyết vận hành phía dưới, kinh mạch không ngừng hấp thu trong cơ thể được lực cùng linh khí, chuyển hóa làm Ngũ Hành linh lực, cấp tốc vận hành tiến vào đan điền, trong đan điền thừa nhận năm hệ linh lực đã ở tăng nhiều, mà pháp quyết vận hành, lại không ngừng đem ra sử dụng trong đan điền linh lực lưu chuyển đến trong kinh mạch.

Kinh mạch thừa nhận linh lực áp lực có thể nghĩ, dù là Giản Nhược Trần như vậy trải qua vài chục lần kinh mạch khuếch trương khổ sở đấy, đều có chút không chịu nổi rồi.

Kinh mạch hầu như lập tức đã bị khuếch trương đến cực hạn, mà Giản Nhược Trần kinh mạch tính bền dẻo cũng đã đạt đến trình độ khủng bố, nếu như kinh mạch có thật thể tồn tại, kinh mạch có lẽ bị chống gấn như trong suốt.

Có thể mặc dù là không có thật thể kinh mạch, như vậy khuếch trương tại trên da thịt đã lưu lại rồi dấu vết, Giản Nhược Trần áo bào ở dưới da thịt không ngừng cố lấy, ngay cả mặt mũi bộ phận dưới làn da đều có linh lực nhô lên dấu vết.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 476: Tái Ông Mất Ngựa

Máu tươi dày đặc mà từ Giản Nhược Trần da thịt chảy ra, ngay cả mặt mũi bâng đều tốt như vớ vụn, mà trên thực tế, chẳng qua là làn da bị linh lực trùng kích được tràn ra rồi thật nhỏ vết rách, da thịt bên trong nhỏ nhất mạch máu bị căng nứt rồi.

Như vậy ngoại thương thoát nhìn khủng bố, máu chảy rồi cũng rất nhiều, nhưng mà tại Linh đan được lực chữa trị xuống, thực tế cũng không thể nào nghiêm trọng, nhưng tựa như cùng đã từng kinh mạch tổn hại rồi được chữa trị, chữa trị lại tổn hại bình thường, thoát nhìn rất dọa người.

Cũng may Giản Nhược Trần chính mình xem không lấy, cũng không có tâm tình bận tâm, nàng hạng nặng lực chú ý tất cả công pháp vận hành, hấp thu linh khí cùng được lực, chữa trị bị tổn thương trên thân thể, thuận tiện còn chiếu cố dưới thạch yêu tốc độ hấp thu linh khí.

Huyết Sát trầm mặc mà nhìn mặt không biểu tình Giản Nhược Trần, từ máu chảy đầy mặt trên mặt muốn xem ra mặt không biểu tình có chút khó khăn, bất quá nghĩ đến với Giản Nhược Trần tính tình, loại này thời điểm muốn xem đi ra cái gì biểu lộ cũng không dễ dàng.

Bất quá, khó được Giản Nhược Trần chảy nhiều như vậy máu không phải?

Huyền Thiết Mẫu đao có chút rung rung dưới, có thể rất cực vẫn phải không có gom góp đi tới.

Thạch Yêu Tướng dư thừa linh khí hấp thu, Giản Nhược Trần cũng bình phục trong thân thể bạo loạn linh lực, cũng không quá đáng chính là một phút đồng hồ thời gian, nói đến chủ yếu công lao vẫn còn là thạch yêu, nếu là không có thạch yêu, Giản Nhược Trần sợ thật là cũng bị linh khí trùng kích được bạo thể mà chết rồi.

Còn dư lại chính là đối với thân thể chữa trị.

Lúc này đây loạn phục Linh dược mang đến hậu quả chính là, Giản Nhược Trần dưới da thịt huyết nhục hầu như vỡ vụn, kinh mạch cũng xuất hiện vết rách, cũng may tại hấp thu áp chế Linh khí trong quá trình, Giản Nhược Trần tận lực đem linh khí dẫn dắt tại da thịt ở bên trong, tránh khỏi nội tạng tổn thương.

Trữ vật vòng tay bên trong có chữa trị ngoại thương Linh dược, đáng tiếc Giản Nhược Trần giờ khắc này vậy mà không cách nào phân tâm lấy ra Linh đan, cũng bởi vì trong thân thể hấp thu đại lượng linh khí mà phải từng lần một mà vận hành chuyển hóa.

Mỗi một lần vận hành linh lực, đều tại gia tốc chuyển hóa hấp thu dược lực cùng linh khí, đồng thời đã ở chữa trị kinh mạch cùng bị tổn thương thân thể, nhưng linh lực tại kinh mạch vận hành trong quá trình, vô cùng tăng vọt, đồng dạng cho kinh mạch đã mang đến không ít áp lực.

Nói trắng ra là, chính là thống khổ mà thôi.

Hơn nữa, tại chữa trị da thịt thời điểm, còn muốn chịu được rất nhanh chữa trị, da thịt rất nhanh sinh trưởng mang đến chập choạng ngứa.

Thời khắc này mới phải tu sĩ hết sức chuyên chú bế quan, Giản Nhược Trần đã rất lâu rất lâu không có như vậy bế quan qua, nàng hoàn toàn quên mất ngoại giới, tất cả tâm thần đều tại bên trong thân thể của mình, lần lượt tuần hoàn linh lực, chịu đựng lấy người bình thường không thể chịu đựng được thống khổ.

Thời gian thật sự bị quên mất, khả năng bị vô hạn kéo dài, cũng khả năng bị vô thức mà rút ngắn, làm Giản Nhược Trần nội thị thân thể, cuối cùng chứng kiến thân thể hoàn hảo vô khuyết chấm dứt công pháp thời điểm, một mở mắt, trước thấy chính là đứng ở trước mặt Huyền Thiết Mẫu đạo.

Từ Huyền Thiết Mẫu đạo đứng trước người tư thế nhìn lên, mẫu đạo bảo trì cái dạng này đã lâu rồi, Giản Nhược Trần nhìn một hồi, bỗng nhiên liền ngừng được nồng đậm máu tanh hương vị, cúi đầu xem ra, màu xám trắng trường bào đã nhìn không ra vốn màu sắc rồi.

"Cầm tấm gương nhìn xem chính người." Huyết Sát thanh âm truyền đến.

Chắc hẳn cũng sẽ không như thế nào đẹp mắt, Giản Nhược Trần hay vẫn là biết nghe lời phải, trước người dùng linh lực vẽ phác thảo rồi một cái Thủy Kính.

Thủy Kính nổi lên gợn sóng, gợn sóng bằng phẳng về sau, lộ ra một cái rồi bù thân ảnh, tóc còn kéo búi tóc, chẳng qua là đều bị đỏ thắm máu dính liền đứng lên, trên mặt chỉ có hai con mắt còn hiện ra linh động, nhưng ở kết thúc dày đặc vết máu trên khuôn mặt, ngoại trừ khủng bố quỷ dị, rút cuộc tìm không ra có thể hình dung từ ngữ.

Giản Nhược Trần nở nụ cười xuống, Thủy Kính bên trong "Nữ quỷ" lộ ra càng thêm kinh khủng biểu lộ, Giản Nhược Trần phát tay xua tán đi Thủy Kính, xuất ra cái quét bụi phù.

"Chắc chắn, đây được muốn bao nhiêu cái quét bụi phù, tiểu chủ nhân, người tắm rửa a, sau đó bên trong máu loãng đều cho ta." Huyết Sát tiếc hận mà nói.

Giản Nhược Trần cầm lấy quét bụi phù tay ngừng xuống, con mắt híp híp, đi theo quyết đoán mà đem quét bụi phù một người tiếp một người mà

ném tạt trên người mình, vẫn còn phải cảm thấy không thoải mái, bỗng nhiên thò tay bắt lấy Huyền Thiết Mẫu đao ném tới trữ vật vòng tay bên trong.

Nói đùa gì vậy, cấp cho Huyết Sát uống chính mình nước tắm?

Đây chiều cao bào coi như là trải qua quét bụi phù cũng không cách nào mặc nữa rồi, bất quá tắm nước nóng cũng đúng là cái thật tốt để nghỉ, trữ vật vòng tay bên trong đương nhiên không có thùng tắm, nhưng có tình thiết a, thoáng luyện chế xuống, dùng không thêm vài phút đồng hồ thời gian.

Thủy Hệ pháp thuật kích phát, trong thùng tắm liền tràn đầy Linh thủy, Điền Ngữ thần ngồi xuống, sau nửa ngày, thoải mái mà thở dài một tiếng.

Thật là chủ quan, khá tốt có thạch yêu.

Giản Nhược Trần giơ cánh tay lên, nhìn xem còn trung thực mà quần nơi cổ tay thạch yêu, không khỏi lại thở dài một tiếng, thật sự là thành cũng chết mà bại cũng chết, tiếp theo lại lắc đầu, không đúng, cùng thạch yêu không có quan hệ, hoàn toàn là chính mình thất thần, sai ăn xong Linh đan.

Giản Nhược Trần đem chính mình quản lý sạch sẽ, lại đem nước tắm cũng hủy thi diệt tích rồi, một lần nữa thay đổi trường bào, mới lấy máu sát đi ra.

Lúc này đây Huyết Sát không có dài dòng, tại tỉnh thất cũng dạo qua một vòng, thành thành thật thật mà trở lại Giản Nhược Trần búi tóc bên trên.

"Ta lúc này đây bế quan bao lâu?" Giản Nhược Trần hỏi.

"Trước hấp thu cuồng bạo linh lực không sai biệt lắm hai khắc chuông a, hai khắc chuông về sau thân thể người liền không chảy máu rồi, sau nửa

canh giờ, người mà bắt đầu chữa trị thân thể, sau đó đến bây giờ, không đến ba ngày a." Huyết Sát nói.

Giản Nhược Trần nhìn xem chính mình trắng nõn không có bất kỳ vết thương tay, lắc đầu, dĩ nhiên cũng làm thời gian ngắn như vậy, bất quá thực tính toán xuống, cũng xác thực chỉ cần những thời giờ này.

Bình thường một hạt Linh đan, thạch yêu một phút đồng hồ liền hấp thu, năm hạt, chẳng những thạch yêu tại hấp thu, mình cũng tại hấp thu, không chế được dùng hai khắc chuông cũng bình thường.

"Có biết hay không người thiếu một ít liền xong đời." Huyết Sát tuyệt không khách khí nói.

Giản Nhược Trần gật đầu, "Cảm thấy, khá tốt ta thần thức hay vẫn là thanh tỉnh đấy."

"Đúng a, ta chờ người thần chí không rõ đấy." Huyết Sát hậm hực mà nói.

Dường như cùng Giản Nhược Trần ngốc thời gian lâu dài, hoặc là nhận rõ thân phận của mình, chính là ngay cả bện cái lời nói dối gạt người đều lười được lừa.

Lừa gạt không lừa gạt Giản Nhược Trần cũng không sao cả, có cơ hội này thoát khỏi khế ước, Huyết Sát muốn không nghĩ là không thể nào đấy, nhưng lúc ban đầu, Huyết Sát hay là trước đem Tụ Linh Trận phá hủy, giúp đỡ Giản Nhược Trần một cái đại ân, cái này tình Giản Nhược Trần không có khả năng không nhận.

"Cảm ơn người." Giản Nhược Trần chân tâm thật ý mà nói.

"Hừ, " Huyết Sát cũng không thể nào cảm kích, "Nhớ kỹ người thiếu nợ ta một cái nhân tình."

Giản Nhược Trần hơi kinh ngạc, hay vẫn là đáp ứng rồi.

Trong khi tu luyện bị thương, cơ hồ là mỗi người tu sĩ đều cần phải trải qua đấy, lúc này thời điểm xem ra, Giản Nhược Trần cũng không tính hung hiểm, cần phải trải qua còn có thạch yêu tại, bất quá tạm thời liên không thích hợp lại phục dụng Linh đan tu luyện.

Da thịt cùng kinh mạch tuy rằng trải qua chữa trị, nhưng như thế nào cũng có ân cần săn sóc rồi quá trình, Giản Nhược Trần thành thành thật thật lại tự mình tu luyện rồi bốn năm ngày, mới phát giác được thân thể hoàn toàn không có trở ngại.

Tái ông mất ngựa làm sao biết không phải phúc, lời này vĩnh viễn đều có đạo lý đấy, như vậy ân cần săn sóc qua thân thể về sau, Giản Nhược Trần phát hiện, tổn hại chữa trị sau kinh mạch so với lúc trước co dãn càng tốt rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 477: Thương Nghị

Giản Nhược Trần thành thành thật thật tại trong tỉnh thất bế quan ba tháng, sau hai tháng mặc dù là phục dụng Linh đan, linh lực cũng đưa hết cho thạch yêu.

Bởi vì nàng phát hiện, tự mình tu luyện hấp thu linh lực, so với Linh đan được lực cùng linh khí càng tốt, tuy rằng tu luyện chậm chạp, lại càng thêm tẩm bổ thân thể.

Còn có một nguyên nhân chính là, lại như vậy hấp thu Linh đan, tu vi của nàng rất nhanh muốn Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong đấy.

Sương mù tiên sơn liền tại Giản Nhược Trần kế hoạch trong hành trình rồi.

"Thật sự đều muốn đây?" Tại Giản Nhược Trần lại một lần nữa nhắc tới sương mù tiên sơn thời điểm, Huyết Sát hỏi.

"Đương nhiên." Giản Nhược Trần đương nhiên nói.

"Ta nhớ được ta và người đã từng nói qua sương mù tiên sơn vị trí, là ở Yêu Thú sâm lâm ở chỗ sâu trong, là ngay cả Nguyên Anh tu sĩ đơn giản cũng sẽ không giao thiệp với chỗ." Huyết Sát nói.

"Vậy, trước khi đi muốn hảo hảo chuẩn bị." Giản Nhược Trần chuyện quyết định, đơn giản sẽ không bỏ đi ý niệm trong đầu đấy.

Nàng đương nhiên không sẽ rời đi tỉnh thất liền xuất phát đấy, công tác chuẩn bị muốn đầy đủ phải thứ nhất, sương mù tiên sơn nguy hiểm như vậy, muốn đem tục sự đều xử lý tốt, mới có thể ly khai.

Ba tháng vừa đến, Giản Nhược Trần liền xuất quan, cùng nàng chân trước chân sau đấy, Mạc Tiểu Ngôn cũng xuất quan.

Ba tháng bế quan tu luyện, Giản Nhược Trần tu vi thành công tiến giai đến Trúc Cơ trung kỳ, hơn nữa đã hoàn toàn củng cố, Mạc Tiểu Ngôn bế quan lại nhìn không ra cái gì.

Làm là trung cấp Luyện Đan Sư, đối với đan dược lợi và hại hiểu rõ vô cùng thấu triệt, trường kỳ phục dụng đan dược tu luyện, đối với tu sĩ cũng không phải là tất cả đều là ích lợi.

Linh đan tinh luyện được lại tinh thuần, cũng luôn sẽ có tạp chất —— trong Thiên Địa linh lực tinh thuần đấy, cũng chính là cực phẩm Linh thạch, còn có trời sinh các hệ Tinh Nguyên, còn có là số không nhiều thiên tài địa bảo.

Hấp thu hơn nhiều Linh đan, chung quy cũng muốn hấp thu càng nhiều nữa tạp chất đấy, những thứ này tạp chất trong người trầm tích, tất nhiên sẽ dễ cho trong khi tu luyện xuất hiện bình cảnh, hoặc là chính là ảnh hưởng tiến giai.

Nhưng Giản Nhược Trần đối với cái này vấn đề sẽ không lớn, cái nhân trong Thiên Địa linh khí chỉ có Ngũ Hành, cái gọi là tạp chất, cũng chỉ là nhằm vào đơn hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể đấy.

Cho nên, Giản Nhược Trần có thể không ngừng nghỉ mà dựa vào Linh đan, tu sĩ khác, kể cả Mạc Tiểu Ngôn cũng không dám không kiêng nể gì cả.

Nhìn thấy Giản Nhược Trần đơn giản liền tiến giai đến Trúc Cơ trung kỳ, Mạc Tiểu Ngôn rất là hâm mộ, vội vàng cùng Giản Nhược Trần nói vài câu, trọng điểm cường điệu Giản Nhược Trần nếu ly khai nhất định phải nói cho nàng biết, sẽ thấy bế quan đi.

Bích Vân trong cốc, Lạc Phàm cũng xuất quan, sớm vài ngày, liền lần lượt có nhỏ các tu sĩ dẫn khí nhập vào cơ thể rồi, Lạc Phàm xem xét rồi, dặn dò không cần tu luyện, Giản Nhược Trần thoáng qua một cái, liền đều dẫn tới Giản Nhược Trần bên này.

Giản Nhược Trần đem tâm đắc của mình đều truyền thụ cho những thứ này nhỏ tu sĩ, cũng không tránh kiêng kị Lạc Phàm, nhỏ các tu sĩ nghe hiểu rồi về sau, liền lại trở về tiếp tục dẫn khí nhập vào cơ thể, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm liền của được linh trà nói chuyện phiếm.

Hơn ba mươi nhỏ tu sĩ sẽ không tại cùng một ngày hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể đấy, ba tháng đến nửa năm thời gian đều có, lúc này đây Giản Nhược Trần quang minh chính đại mà đang tại Lạc Phàm mặt liền đem Huyền Thiết Mẫu đao thu vào trữ vật vòng tay bên trong.

Lạc Phàm khiêu mi, lại cái gì cũng không có hỏi.

Giản Nhược Trần có thể nói cho hẳn biết muốn cầm kỳ lấy Huyền Thiết Mẫu đao nói chuyện, cũng đã là khó được tín nhiệm.

"Yêu Thú sâm lâm bên trong có cái địa phương gọi sương mù tiên sơn, nghe nói là cái rất nguy hiểm cấm địa, chính là Nguyên Anh tu sĩ tiến vào, cũng ít có đi ra đấy." Giản Nhược Trần nói ngay vào điểm chính.

Lạc Phàm suy tư xuống, lắc đầu, "Nguyên Anh tu sĩ đi vào đều rất nguy hiểm, hai người chúng ta, đầu Trúc Cơ sơ kỳ, trung kỳ, chỉ sợ. . ."

Giản Nhược Trần không có lên tiếng, chờ Lạc Phàm rồi hãy nói.

Quả nhiên, Lạc Phàm suy tư một hồi nói tiếp: "Bình thường cấm địa, đầu tiên chính là muốn có trận pháp đấy, trận pháp có giết người, có mê hoặc, còn có rất nhiều vây khốn, nếu như Nguyên Anh tu sĩ đều ít có đi ra đấy, giết người cùng vây khốn chiếm đa số, người đối với loại này trận pháp còn có nghiên cứu?"

Giản Nhược Trần lắc đầu: "Ta nghĩ dựa vào thạch yêu đấy, hoặc là, trong khoảng thời gian này nghiên cứu một chút pháo?"

Lạc Phàm nói: "Ta đối với súng ống coi như tinh thông, tối đa cũng loay hoay qua mà đối với không, cũng không có cải trang qua, chính là nghiên cứu ra, uy lực có thể hay không chống cự ở trận pháp cũng không nên nói."

Ngừng sau nói: "Trừ phi có thể có thí nghiệm địa phương."

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm hai mặt nhìn nhau rồi sẽ, đều lắc đầu.

Có thể bị pháo thí nghiệm trận pháp, còn muốn có thể xoắn giết Nguyên Anh tu sĩ, tại sương mù trong núi, đều nên cỡ lớn trận pháp, trận pháp bố trí lên ngoại trừ rất khó luyện chế trận bàn, còn có các loại phức tạp đường cong, câu thông Thiên Địa nguyên khí, cũng không tầm thường tu sĩ có thể bố trí.

Coi như là bố trí đi ra, chỉ là vì ném thử pháo uy lực, càng là không thể nào đấy.

"Tại sao phải đi vào trong đó?" Lạc Phàm vẫn hỏi đi ra.

"Ta tu vi tăng lên quá là nhanh, muốn tìm cái có thể ẩn nấp tu vi công pháp, có nói cho ta biết, loại công pháp này đều thuộc về Thượng Cổ pháp thuật, muốn từ mật địa trong được, hơn nữa, ta cũng hiểu được có chút nhàm chán." Giản Nhược Trần nói.

"Nhàm chán phải." Lạc Phàm cũng thừa nhận nói, "Nếu không, người trước thử xem đem Thiên Đạo Tông tiếp quản rồi hả?"

Giản Nhược Trần quả quyết cự tuyệt nói: "Không có khả năng, trước kia cao ốc Thế Kỷ phải phụ mẫu ta lưu lại đây, ta có trách nhiệm cảm giác, hiện tại ta ngay cả dung nhập vào xã hội này trong đều khó khăn, đối với nơi này căn bản không sinh ra bất cứ trách nhiệm nào tâm.

Huống hồ, ta ở thế giới trước cần đại lượng tiền tài, tốt có thể làm cho ta tĩnh tâm làm ta nghĩ việc cần phải làm, cái thế giới này, muốn phải lấy được Linh thạch tài nguyên với ta mà nói dễ dàng, ta tội gì còn muốn hao tâm tổn trí quản lý một cái ta căn bản không để trong lòng tông môn?"

Lạc Phàm lắc đầu, "Ta nghĩ đến người phải không kiên nhẫn làm cho này trong tu sĩ suy nghĩ."

Giản Nhược Trần trầm ngâm xuống, cũng gật đầu nói: "Cũng có thể có một bộ phận như vậy nguyên nhân, các tu sĩ tam quan cùng ta không hợp, ta cũng không muốn thay đổi gì, dù sao ta là người từ ngoài đến, nơi này có nơi đây bản thổ văn hóa."

"Có thể người cũng đang thay đổi." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần thở dài một tiếng, "Ta cuối cùng muốn làm đây, cũng nên cùng xã hội này tiếp xúc đây, ta đã tận lực giảm bớt cải biến."

Lạc Phàm thừa nhận điểm ấy, chỉ cần tiếp xúc cái thế giới này, tông hội đối với cái thế giới này có chỗ thay đổi.

"Chúng ta tu vi hiện tại đi tới Yêu Thú sâm lâm ở chỗ sâu trong quá mạo hiểm rồi, nếu như người phải Kết Đan về sau, thực lực có thể đạt tới trình độ nào?"

Giản Nhược Trần đã sớm nghĩ tới vấn đề này, cũng không giấu giếm nói: "Có lẽ không đạt được Nguyên Anh tu sĩ trình độ."

Lạc Phàm cũng không kinh hãi, ngón tay tại trên lan can nhẹ gõ vài cái, khẽ gật đầu: "Ta nghĩ như vậy, sở dĩ Nguyên Anh tu sĩ mới dám đi mạo hiểm, là vì tu luyện ra Nguyên Anh, đã có một tầng bảo hiểm, bất quá ta cảm thấy ta và người chắc có lẽ không ưa thích đoạt xá người khác, chiếm cứ người khác thân thể đấy, cho nên Kết Đan hậu kỳ trình độ cũng nên có thể."

Nếu là Huyết Sát ở đây, nhất định phản bác nói không thể, Nguyên Anh sơ kỳ cùng Kết Đan hậu kỳ cách xa nhau một cái lớn cấp độ, hai cái Kết Đan hậu kỳ tu sĩ cũng sẽ không phải một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ đối thủ đấy.

Bất quá hai người cân nhắc vấn đề phương thức cũng không phải đặt ở thuần túy tu vi lên, tại có thể dựa vào ngoại lực dưới tình huống, tu vi có thể đạt tới có thể tự bảo vệ mình trình độ là đủ rồi.

Bên trên cái thế giới, Lạc Phàm cái đó một lần hành động tay không tấc sắt rồi hả?

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 478: Thay Đổi Cách Chế Tạo Phù Lục

Đã có một lần sai phục Linh đan đã trải qua, Giản Nhược Trần tự cấp thạch yêu làm "Lô đỉnh" thời điểm vẫn còn có chút chần chừ đấy, nàng bắt đầu tiếp tục nghiên cứu lên nàng phù lục, suy nghĩ thời điểm ngẫu nhiên liền quên mất phục dụng Linh đan,

Cũng may Huyết Sát rất là sợ Giản Nhược Trần thật sự tới một lần bạo thể mà chết, nếu như Giản Nhược Trần lại sờ lầm Linh đan, hẳn nhất định phải kiên quyết ngăn cản đấy.

Bất quá hẳn đánh giá thấp Giản Nhược Trần nhất tâm nhị dụng bốn sự, còn có chính là Giản Nhược Trần cũng làm chút ít dự phòng làm việc.

Ví dụ như, nàng sớm chuẩn bị cho tốt không thuộc tính Linh đan, một lần tự nhiên toàn bộ là một quả rồi.

Thật muốn viết vẽ phác thảo phù lục, liền không phải mấy canh giờ sự tình, thành công cũng tốt thất bại thôi được, cũng là muốn tổng kết kinh nghiệm đấy, mà lại tại chế phù quá trình cũng sẽ xuất hiện các loại linh cảm.

Nói thí dụ như, cầm đan cho rằng lá bùa, tại cạnh trên vẽ ra phù lục, vậy, viên đan chẳng những có đủ xuyên thấu năng lực, còn có thể có đủ phù lục uy lực.

Phù lục thi phát bị đối thủ ngăn trở, phá giải hoặc là tránh né, một cái trong đó nguyên nhân chính là kích phát phù lục thời gian.

Từ trong túi trữ vật lấy ra phù lục, văng ra kích phát, quá trình này lại ngắn, cũng là có quá trình đẩy, nhưng tốc độ của viên đạn hoàn toàn có thể đền bù cái tốc độ này chênh lệch.

Nhưng viên đạn bản thân bên trên đã khắc lục rồi trận pháp rồi, bất quá, có thể tại viên đạn trên có khắc lục khác nhau phù lục, nhường cho con đạn có đủ khác nhau tác dụng a.

Giản Nhược Trần đã tìm được điểm niềm vui thú, lấy ra biên soạn dấu hiệu kiên nhẫn.

Chẳng qua là, cách mỗi vài ngày vẫn phải đi ra ngoài một lần, xem xét sau các tiểu bằng hữu tu luyện tình huống.

"Tinh thiết không phải lá bùa, có thể thừa nhận trận pháp, thừa nhận không được phù lục." Huyết Sát cuối cùng nhìn không được rồi.

"Phù lục cũng là trận pháp một loại, trận pháp câu thông chính là trời mà nguyên khí, phù lục phải chế phù người dự trữ đi lên, nhưng mà, tiền bối không cảm thấy kỳ quái sao, chế phù người bản thân linh lực không đạt được mạnh như thế tốc độ, phù lục kỳ thật tại kích phát thời điểm, cũng câu thông rồi Thiên Địa nguyên khí." Giản Nhược Trần như có điều suy nghĩ.

"Đó là bởi vì chế phù ký hiệu, còn có lá bùa bản thân cũng có linh khí, phù lục bản thân cũng có thể chứa đựng linh khí, hơn nữa phóng đại linh lực." Huyết Sát nói.

Giản Nhược Trần gật đầu, "Lá bùa có thể thừa nhận phù lục, tinh thiết có thể thừa nhận trận pháp, trận pháp cùng phù lục khác nhau hướng rất nhỏ thảo luận cũng không lớn."

Với một cái biên chế dấu hiệu ý nghĩ trở lại phân tích, hai người khác nhau xác thực không lớn, ít nhất tại góc độ bản chất không lớn, biểu tượng ở dưới phân chia tự nhiên không cần nói tỉ mỉ rồi.

Huyết Sát lại cười lạnh nói: "Tu luyện đồ, sai một ly, đi một ngàn dặm, hết thấy tất cả đều là Thượng Cổ Tiên Nhân chứng thực qua cũng truyền thừa đấy, người dựa vào cái gì có thể tùy ý cải biến."

Giản Nhược Trần thở dài một tiếng: "Ta không rõ, vì cái gì Thượng Cổ Tiên Nhân truyền thừa lại không thể cải biến, tiền bối luyện chế Huyền Thiết Mẫu đao, lúc đó chẳng phải cải biến?"

"Cho nên ta mới đem tự chính mình vây ở cái thanh này phá trong đao!" Huyết Sát rít gào nói.

Giản Nhược Trần trầm mặc một hồi, mới nói: "Thật có lỗi, nhưng ta cho rằng, có thể thích hợp mà làm chút ít biến cách, chúng ta tu luyện, nếu như chẳng qua là làm từng bước, không khỏi buồn tẻ, hơn nữa ta sẽ cần thận đấy."

"Người cùng Lạc Phàm tại ý đồ luyện chế lợi hại hơn Pháp khí, có thể vượt cấp, còn không phải nhất cấp tàn sát tu sĩ, các người đến cùng muốn muốn như thế nào?" Huyết Sát cũng áp chế nội khí.

"Các tu sĩ có thể điều khiển Pháp khí phải thích hợp tu vi của bọn hắn, như vậy liền hạn chế vượt cấp đánh chết, nói cách khác, truy cầu tu vi tăng lên mới phải tu sĩ phải làm được đấy.

Tăng lên bản thân tu vi đương nhiên là nên phải đấy, bởi vì đơn giản nhất chỗ tốt chính là thọ nguyên tăng lên, bất quá ta nghe nói, càng là cao đẳng cấp tu sĩ giữa, cạnh tranh càng là kịch liệt.

Kể cả địa vị, tu luyện tài nguyên, như vậy, chúng ta trước làm chút ít chuẩn bị không được sao?" Giản Nhược Trần nghi vấn nói.

Huyết Sát trầm mặc.

"Hơn nữa, làm những chuyện này cũng không ảnh hưởng tu luyện của chúng ta." Giản Nhược Trần tổng kết nói.

"Các người?" Huyết Sát hồ nghi dưới, bỗng nhiên giật mình, "Bích Vân cốc, chỉ là vì luyện chế những thứ này Pháp khí nguy trang?"

Giản Nhược Trần nhún nhún vai, "Đúng vậy, như vậy Pháp khí, chung quy không tốt giống trống khua chiêng lưu thông đi ra ngoài đấy, hơn nữa ta cũng không hy vọng có một ngày, bị tự chúng ta luyện chế Pháp khí uy hiếp."

Huyết Sát nhạy cảm mà bắt được Giản Nhược Trần trong lời nói sơ hở, "Các người ý định qua để cho người khác thao túng loại này Pháp khí? Hóa ra các người huấn luyện Kiếm Tông những tu sĩ kia, ý định chính là cái này chủ ý?"

Giản Nhược Trần thừa nhận, "Nguyên bản quyết định này, nhưng loại này Pháp khí nghiên cứu tốn thời gian, luyện chế cũng rất dễ dàng, nhất là phỏng chế, một khi tiết lộ ra ngoài, lập tức cũng sẽ bị phảng phất chế ra, đó là một nan đề."

Huyết Sát không thể tin được, đứng ở Giản Nhược Trần trước mặt nói: "Các người ý định làm ra tới một người tất cả đều là tu sĩ, không, còn có phạm nhân đội ngũ, dùng phạm nhân cùng cấp thấp tu sĩ có thể tiêu diệt Kết Đan thậm chí Nguyên Anh tu sĩ? Các người ý định làm gì?"

Giản Nhược Trần ngẫm lấy Huyền Thiết Mẫu đao, "Có được một chi thuần phục quân đội của mình, bảo vệ mình, trên nguyên tắc không có gì không thể a."

"Người phải lấy được Trịnh quốc? Tất cả tam cấp văn minh quốc gia? Sau đó là cấp hai văn minh?" Huyết Sát liên tiếp hỏi.

"Không có nghĩ nhiều như vậy, bất quá là vì tự bảo vệ mình mà thôi."
Giản Nhược Trần nói.

Hiển nhiên, đáp án này Huyết Sát cũng không hài lòng, nhưng cũng không có lại truy vấn.

Giản Nhược Trần vẫn còn suy nghĩ như thế nào cải tiến viên đạn bên trên trận pháp, đem phù lục hoạch định viên đạn lên, thậm chí là viên đạn bên trong —— nếu như viên đạn bên trong bỏ thêm vào phù lục mà nói.

Không có có thành công lúc trước, Giản Nhược Trần không có lấy trở lại cùng thương nghị thói quen, mà lại ngay cả Huyết Sát đều không tán thành sự tình, đoán chừng với Lạc Phàm năng lực, cũng chưa thấy có thể cung cấp ra phù hợp ý kiến.

Sáng tạo cái mới bên trên sẽ có, nhưng Giản Nhược Trần cần đứng rồi trụ cột.

Đầu tiên, là thế nào có thể đem tinh thiết đổi thành lá bùa, ít nhất có đủ lá bùa công năng.

Rất nhanh, Giản Nhược Trần sẽ hiểu, tại mặt bằng tinh thiết bên trên cũng không phải không thể vẽ lên phù lục, nhưng bởi vì tinh thiết không cách nào hấp thu Yêu thú máu tươi cùng chu sa cùng với các loại chất lỏng, bởi vậy, mặc dù là phù lục hoàn thành, tinh thiết cũng không cách nào thừa nhận.

Nếu như không cách nào thừa nhận chất lỏng, được hay không được trực tiếp đem linh lực quán thấu đến tinh thiết bên trong đây? Dùng khắc đao khắc phù lục?

Trữ vật vòng tay bên trong hầu như có Giản Nhược Trần cần toàn bộ hết gì đó, rất nhanh nàng liền tìm ra một chút khắc đao, bắt đầu ném thử.

Huyết Sát mắt lạnh nhìn, cũng không nhiều nói, đáy lòng trên thực tế thực sự tại suy nghĩ Giản Nhược Trần hành động phương hướng khả thi.

Luận kiến thức, hẳn tự nhiên cao hơn Giản Nhược Trần rất nhiều, luận sáng tạo cái mới, kỳ thật hẳn cũng không có ở đây Giản Nhược Trần phía dưới, chỉ có điều hai người cân nhắc vấn đề phương hướng khác nhau mà thôi.

Nhưng tự mình trải qua, hãy để cho hẳn có chút là Giản Nhược Trần lo lắng, thậm chí chính hẳn đều không có cảm thấy được hẳn đang tại thay Giản Nhược Trần lo lắng.

Đã từng bởi vì tà tu mà bị tu sĩ đuổi giết trí nhớ đã khôi phục, đoạn trí nhớ kia nghĩ lại mà kinh.

Mà mỗi một lần nhớ tới, hẳn đều nén không được lửa giận dâng lên, hận không thể đem thiên hạ tất cả tu sĩ tàn sát tới tận cùng.

Mà lý trí lúc trở lại, hẳn cũng biết, đây chẳng những là không thể nào, cũng tuyệt đối là không nên đấy.

Hiện tại, chứng kiến Giản Nhược Trần chuyên tâm nghiên cứu lợi hại hơn lực sát thương càng mạnh hơn nữa Pháp khí, hẳn đột nhiên cảm giác được một màn này vô cùng quen thuộc.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 479: Sơ Bộ Thành Công

Lúc trước, Huyết Sát cũng không phải sẽ đối tu sĩ chém tận giết tuyệt đấy, đơn giản là pháp khí này bỗng nhiên không bị khống chế, không, là vì lây dính quá nhiều tu sĩ máu tươi về sau.

Giản Nhược Trần nếu là biết rõ Huyết Sát trong nội tâm lo lắng, ước chừng là cảm kích về sau sẽ xì mũi coi thường đấy, đối với nàng mà nói, Pháp khí chính là Pháp khí, bên trên cái thế giới trong so với như vậy Pháp khí lợi hại vũ khí khá nhiều loại, chẳng lẽ sẽ bởi vì đạn hạt nhân lực sát thương, liền cho rằng đạn hạt nhân phải tà vật rồi hả?

Hết thầy đều tại nắm giữ loại này Pháp khí chủ trong tay người, nhân tâm nếu không phải cố, không thể oán đến vũ khí trên người.

Cách mỗi hai ba ngày, Giản Nhược Trần liền rời đi tĩnh thất đi một vòng, sau đó còn trầm mê tại cải tiến phù lục lên, hiện tại nàng đã bỏ đi rồi khắc đao, ngược lại cân nhắc một cái phương hướng mới, chính là tại tinh luyện tinh thiết trong quá trình, đem phù lục hoa văn cùng nhau luyện chế đi lên.

Đương nhiên, chiết xuất qua tinh thiết cũng có thể làm như vậy đấy, bất quá lại một lần nữa mềm hoá tế luyện mà thôi.

Ba tháng về sau, tất cả tiểu bằng hữu các tu sĩ tất cả đều hoàn thành dẫn khí nhập vào cơ thể, nhưng thứ hai có thể song hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể cũng không có xuất hiện.

Giản Nhược Trần tự mình kiểm tra rồi tất cả thất bại nhỏ các tu sĩ thân thể, cẩn thận hỏi tới quá trình tu luyện, cũng cự tuyệt Huyết Sát lại để cho Giản Nhược Trần tự mình dẫn dắt nhỏ tu sĩ dẫn khí nhập vào cơ thể đề nghị, nàng cảm thấy, tu sĩ tu luyện ra được cái đó một hệ Linh căn, hoàn toàn muốn do tu sĩ tự chủ nắm giữ.

Tu tiên dù sao cũng là nghịch thiên mà đi hành vi, toàn bộ quá trình cũng muốn thuận theo Thiên Ý, bằng không thì, thật muốn tức giận Thiên Ý, dẫn phát cái gọi là Thiên Kiếp, đối với các tu sĩ mà nói, được không bù mất.

Thiên Kiếp cái này thuyết pháp, đã được về phần trong đầu Nguyên Anh tu sĩ trí nhớ, cũng nghe nói hơn nhiều, nhớ tới Giản Nhược Trần còn chuyên môn hướng Huyết Sát thỉnh giáo, liền hăn như vậy vi phạm Thiên Ý luyện chế ra như vậy Pháp khí, Thiên Ý thật không có trừng phạt hăn?

Ai ngờ Huyết Sát trả lời nhưng là, hiện tại hăn không phải đang tại bị trừng phạt?

Đáp án này lại để cho Giản Nhược Trần suy tư thật lâu, sau đó, tại Huyết Sát cho rằng Giản Nhược Trần sẽ hỏi thăm hoặc là có chỗ thu liễm thời điểm, liền bị Giản Nhược Trần ném ra sau đầu rồi.

Giản Nhược Trần lại một lần nữa xem xét rồi nhỏ các tu sĩ tư liệu, nhất là Linh căn, những thứ này nhỏ các tu sĩ trong một nửa phía trên phải ngũ linh căn đầy, với Giản Nhược Trần kinh nghiệm, tự nhiên có thể nắm hệ Linh căn khiến cho nhập vào cơ thể đầy, mà lại nàng đã một chọi một căn cứ Ngũ Hành tương sinh, khiến cái này nhỏ các tu sĩ chăm chú khác nhau Linh căn, hoàn thành lần thứ hai dẫn khí nhập vào cơ thể quá trình.

Nàng cũng không lo lắng nhỏ các tu sĩ sẽ chịu không nổi trong cơ thể linh lực hấp dẫn, mà tự mình tu luyện, bởi vì, đối lập nàng cái này trường

thành, những hài tử này giống như một tờ giấy trắng, như thế nào dạy bảo, như thế nào nghe theo.

Đương nhiên trong đó không thiếu thông minh lanh lợi thể hệ, mang có chính mình chủ trương đấy, nhưng dù sao cũng là rất ít một bộ phận, mà lại bọn họ có thể bị đưa đến nơi đây, đều nghe nói Giản Nhược Trần phương thức tu luyện, có thể cho bọn họ càng cường đại hơn.

Tại lại một lần nữa kỹ càng nghiên cứu những thứ này nhỏ các tu sĩ Linh căn tư liệu về sau, Giản Nhược Trần sinh ra một cái hoài nghi, chính là mặc dù là ngũ linh căn, cũng không nhất định có thể tất cả đều hoàn thành năm hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể đấy.

Giản Nhược Trần nhớ rõ nàng Linh căn thuộc tính phải cân đối, năm hệ Linh căn cân đối, tại bây giờ tu sĩ mà nói, chính là phế vật trong phế vật, bởi vì cân đối năm hệ Linh căn, không cách nào đột ra cái gì một hệ Linh căn, tại trong quá trình tu luyện, một cái Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể về sau, tu luyện ra được linh lực rất nhanh cũng bởi vì Ngũ Hành tương sinh mà bị quán mỏng, trái lại hay bởi vì đều đều Ngũ Hành tương khắc mà khắc chế.

Nhưng Giản Nhược Trần hoàn thành năm hệ Linh căn nhập vào cơ thể, tại năm hệ Linh căn nhập vào cơ thể lúc trước, không có tiến hành bất luận cái gì một hệ Linh căn tu luyện, vì vậy trong cơ thể năm hệ linh lực đạt đến một cái hoàn mỹ cân bằng.

Mà những thứ này ngũ linh căn nhỏ các tu sĩ, không có một cái nào phải năm hệ Linh căn cân đối đấy, hơn nữa, bọn họ dẫn khí nhập vào cơ thể Linh căn, quả nhiên cũng là thuận theo rồi Thiên Ý, phải trong đó cường đại nhất một cái Linh căn trước hoàn thành khiến cho nhập vào cơ thể.

Như vậy, có phải là bởi vì năm hệ Linh căn không cân đối nguyên nhân đây?

Hết thấy đều còn cần có thời gian chờ đợi, dù sao lúc trước, Giản Nhược Trần mỗi một hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, đều hao tổn nửa năm thời gian.

Phòng đoán chỉ có thể là phỏng đoán, chờ đợi đoán muốn trở thành sự thật trong quá trình, nếu như không cách nào theo dựa vào lực lượng của mình, vậy cũng chỉ có thể đem phỏng đoán để qua một bên, Giản Nhược Trần tiếp tục nàng thí nghiệm, mà chết với, có một ngày, Giản Nhược Trần hoàn mỹ mà đem hỏa cầu phù luyện chế tại một khối hơi mỏng tinh thiết bên trên.

Chế phù, cũng là luyện chế quá trình a, ít nhất Giản Nhược Trần cái này chế phù quá trình, không thể dùng khắc, chỉ có thể dùng luyện chế để hình dung.

Đem phù lục cổ quái ký hiệu, vận dụng ngòi bút trình tự, câu thông bản thân linh lực chuyển vận, hoàn mỹ mà thể hiện tại tinh thiết lên, hơn nữa khóa lại rồi phù lục linh lực, thật sự là. . . Huyết Sát đã không biết nói như thế nào tốt rồi.

Tuyệt đối không phải vận khí.

Chỉ có tận mắt nhìn đến, Huyết Sát mới biết được Giản Nhược Trần mới thôi bỏ ra bao nhiêu tâm huyết.

Nàng nghiên cứu các loại lá bùa, tìm được lá bùa thừa nhận linh lực nguyên nhân, sau đó lại đem lá bùa trong loại này thừa nhận năng lực, luyện hóa đến tinh thiết lên, các loại tài liệu nhiều lần ném thử, pha trộn cho cân đối, luyện chế, lần lượt thất bại. . .

Mà mặc dù tinh thiết đạt đến lá bùa thừa nhận trình độ, tại tinh thiết bên trên lấy tay chỉ là khắc dao, linh lực trực tiếp rót vào đi vào, còn muốn tại phù lục hoàn thành một khắc phong bế ở linh lực, quá trình này khó khăn, có thể nghĩ.

Nhưng đây chỉ là bước đầu tiên, đầu đã chứng minh với trải qua gia công luyện chế tinh thiết với tư cách lá bùa phải có thể thực hiện đấy.

Viên đạn mặt ngoài phải mặt cong, vì để cho viên đạn thay đổi lớn có xuyên thấu trong, mặt ngoài khắc rồi trận pháp.

Phù lục có thể luyện chế tại tinh thiết mặt cong đây? Phải biết rằng cả cái phù lục kích phát lúc trước phải bảo trì hình thành, bất kỳ một cái nào gấp uốn lượn động tác, cũng có thể kích phát phù lục.

Sự thật chứng minh, Giản Nhược Trần đối với khoa học thí nghiệm có cuồng nhiệt, không phải khoa học thí nghiệm cũng là như thế.

Nàng cũng cuối cùng có thể cùng Lạc Phàm cùng một chỗ nghiên cứu thảo luận viên đạn đã làm ra.

Bên ngoài đi nhìn, viên đạn chính là thống nhất hình dạng, lớn nhỏ khác nhau cũng đều không sai biệt lắm đấy, nhưng mà thành thạo lại nói tiếp, khác nhau viên đạn hiệu quả chính là không giống nhau.

Đơn thuần luyện chế, Lạc Phàm đã có thể luyện chế ra hẳn làm cho hiểu rõ tùy ý một loại, hiện tại, Lạc Phàm đang tại đem viên đạn mảnh điểm, có xuyên thấu trận pháp đấy, có xuyên thấu thạch bích đấy, còn có xuyên thấu hộ thể linh tráo còn có Pháp khí đấy.

Hơn nữa căn cứ xuyên thấu về sau cần, viên đạn đầu phải bạo liệt đấy, hay vẫn là vỡ vụn đấy, phải xuyên thấu bao nhiêu khoảng cách về sau lại bạo liệt đấy, đều đã có nếm thử.

Tại biết rõ Giản Nhược Trần có thể tại tinh thiết bên trên luyện chế ra phù lục, chẳng qua là còn không có giải quyết mặt cong cái vấn đề về sau, Lạc Phàm tư duy liền mở ra một cái độ cao mới.

Nghe hai người nghiên cứu như thế nào đề cao lực sát thương, không cần tu sĩ bản thân linh lực, chỉ cần một chút bị gọi thương Pháp khí, hơn nữa có thể liên phát, Huyết Sát như vậy mọi người kinh hãi không thôi, lúc này đây Giản Nhược Trần cũng không có giấu giếm hẳn, Huyết Sát hoàn toàn dự thính rồi tất cả nghiên cứu thảo luận.

Hơn nữa, Huyết Sát cũng hoàn toàn giải đến, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm nhất định có thể luyện chế ra trở lại bọn họ cần đồ vật đấy.

Hiện tại bọn hắn cần không phải Pháp khí, mà là Pháp khí trong một bộ phận, có thể không hạn chế tiêu hao, bất cứ người nào cũng có thể nắm giữ, cho tu sĩ mang đến khủng bố lực sát thương đồ vật.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 480: Một Bên Đi Chơi

Bảy tháng thời điểm, có một cái mới sáu tuổi nhỏ tu sĩ thứ hai Linh căn thành công dẫn khí nhập vào cơ thể.

Đây là một cái tam linh căn nhỏ tu sĩ, hỏa kim mộc tam linh căn, hoàn toàn không có tương sinh, nhưng là hoàn toàn tương khắc.

Hỏa khắc kim, kim khắc mộc, duy nhất không được khắc chế đúng rồi Hỏa Linh Căn, cũng là sớm nhất dẫn khí nhập vào cơ thể đấy.

Chiếu theo Giản Nhược Trần ý tưởng, như vậy thuộc tính tu sĩ rất không dễ dàng làm được nhiều hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể đấy.

Cái này nhỏ tu sĩ thứ hai khiến cho nhập vào cơ thể Linh căn phải Mộc hệ.

Nghĩ lại, Mộc hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể, cũng có đạo lý.

Kim hệ Linh căn bị Hỏa hệ hoàn toàn khắc chế rồi, ngược lại là Mộc hệ đã mất đi khắc chế, mà Mộc hệ Linh căn vốn là có đủ sinh sôi chi ý.

Vô luận như thế nào, đây là một cái tin tức tốt, Giản Nhược Trần đem nhỏ tu sĩ tư liệu tinh tế xem xét rồi, cùng Lạc Phàm thảo luận về sau, không cho rằng nhỏ tu sĩ có thể hoàn thành tam hệ Linh căn tất cả đều dẫn khí nhập vào cơ thể.

Hơn nữa từ nhỏ tu sĩ thực tế trên tình huống nhìn, kim hệ Linh căn hay vẫn là không cần dẫn khí nhập vào cơ thể thì tốt hơn.

Nếu như chỉ tu luyện Hỏa hệ cùng Mộc hệ hai hệ linh lực, đây hai hệ linh lực giữa hoàn toàn không có tương khắc, tất cả tu luyện tất cả đẩy, tu vi tăng lên còn dễ dàng, Trúc cơ thời điểm, cũng sẽ không quá khó khăn.

Như tam hệ đều tu, tam hệ Linh căn giúp nhau khắc chế dưới tình huống, Hỏa hệ Linh căn tốc độ có thể nhanh hơn, nhưng kim hệ cùng Mộc hệ muốn đã bị ước chế, ngược lại sẽ kéo chậm tốc độ tu luyện.

Nếu là có đầy đủ Linh đan, vậy tự nhiên không cần phải nói rồi, nội lực không có thể đủ dựa vào ngoại lực bổ sung đi tới, nhưng, không phải ai đều có Giản Nhược Trần như vậy lực lượng đầy.

Nhỏ tu sĩ tuổi còn nhỏ, chỉ có sáu tuổi, chính là cùng hãn thương lượng, đoán chừng cũng không phán đoán không xuất ra cái gì thích hợp nhất chính mình, Lạc Phàm chuẩn bị trực tiếp thay nhỏ tu sĩ làm chủ rồi.

Giản Nhược Trần nhắc nhở câu, dù sao những tu sĩ này phải Hoàng Thành đưa tới, có muốn hay không trưng cầu Hoàng Thành ý kiến, Lạc Phàm bác bỏ.

Không nói đến muốn phái tu sĩ đi tới hỏi thăm, vừa đi một hồi muốn có một tháng, còn có chính là thuật lại phân lượng không đủ.

Nếu như đưa đến trong tay của hãn rồi, hãn thì có quyền quyết định, đương nhiên, cái này nhỏ tu sĩ đã song hệ Linh căn dẫn khí nhập vào cơ thể rồi, vẫn phải báo cáo cho Hoàng Thành đấy.

Nói đến đến một lần một hồi truyền lại tin tức, hai người đều có chút hoài niệm bên trên cái thế giới thông tin.

"Thông tin sớm nhất phải điện báo, điện báo hữu tuyến, sau đó là điện thoại hữu tuyến, sau đó mới phải năm tuyến điện báo, nơi đây, người muốn dựa vào hai người chúng ta phát minh sáng tạo, không cần nghĩ rồi." Lạc Phàm lắc đầu.

"Hai người chúng ta đương nhiên không thể, bất quá, nơi đây mặc dù là tu tiên thế giới, số đếm khổng lồ còn là phạm nhân, dứt bỏ tu sĩ, nơi đây phạm nhân cùng chúng ta chỗ đó có cái gì khác nhau?" Mặc dù là nói chuyện phiếm, nhưng mà hai người đối với cái đề tài này cũng đều rất chân thành.

"Nơi đây hoàn toàn phá vỡ chúng ta vật lý học bên trên nhận thức, nơi đây đừng nói không có vật lý học, ngay cả trụ cột nhất cách mạng công nghiệp đều không có xuất hiện, phạm nhân hết thấy tất cả đều là tại vì tu sĩ phục vụ, tu sĩ vì tăng lên tu vi của mình gia tăng thọ nguyên, căn bản sẽ không trái lại trợ giúp phạm nhân, đây mới là căn bản nhất tai hại." Lạc Phàm nói.

"Phạm nhân cũng không hoàn toàn là cam tâm tình nguyện a, kỳ thật phạm nhân trí tuệ tập trung lại, giống nhau có thể cho tu sĩ mang đến tiện lợi." Giản Nhược Trần nói.

"Người có kế hoạch?" Lạc Phàm trầm ngâm một hồi nói.

Giản Nhược Trần thoáng xuất thần rồi sẽ, sau đó mới nói: "Chưa nói tới kế hoạch, cái này cũng không phải mấy người lực lượng là có thể làm được đấy, thật muốn muốn làm. . ."

Giản Nhược Trần chậm rãi lắc đầu, tự giễu cười cười: "Thật muốn muốn làm, muốn căn cứ vì nhân dân phục vụ tinh thần, buông tha cho người lợi ích, là phục vụ đại chúng, ta, còn không có cao như vậy khiết phẩm chất."

Lạc Phàm không cười, hần suy tư một hồi mới nói: "Đúng vậy, ta nghĩ giống xuống, cảm thấy, ta cũng làm không được. Hoặc là tại về sau, cực kỳ lâu về sau, chúng ta đôi mắt ở dưới sự tình chán ghét rồi, mới có thể đều muốn cho cái thế giới này tăng thêm chút gì đó."

Giản Nhược Trần đồng ý cái này luận điểm.

Nếu như không có ý định cải biến, cũng chỉ có thể buông.

Như vậy nói chuyện phiếm chỉ là một cái sự việc xen giữa, với tư cách chống lại cái thế giới một điểm nhớ lại, kỳ thật hai người trong nội tâm toàn bộ cũng biết, một ngày nào đó, nếu như tu vi của bọn hắn đạt tới cái thế giới này đỉnh, thậm chí không cần cao như vậy, bọn họ nhất định sẽ làm chút gì, với tư cách đối với chính mình đã từng phạm nhân thân phận kỷ niệm.

Nửa năm này nhiều thời giờ, Giản Nhược Trần tu vi không có bao nhiêu tăng lên, đối với tại tinh thiết bên trên luyện chế phù lục cảm ngộ tăng lên không ít, tại mặt cong luyện chế đi lên đơn giản phù lục, cũng có thể rồi.

Hiện tại nàng bắt đầu chủ công luyện khí, mục đích không phải luyện chế cái gì lợi hại Pháp khí, mà là vì luyện chế ra có chứa phù lục công năng viên đạn.

Sáng tạo cái mới có đôi khi buồn tẻ vô vị, có đôi khi là chơi rất khá đấy, dù sao, sáng tạo cái mới vật này nếu so với đơn thuần tu luyện có ý tứ hơn nhiều.

Nhưng thạch yêu mất hứng.

Giản Nhược Trần thời gian tu luyện càng ngày càng ít, hơn nữa luôn tại trong tinh thất, thạch yêu không thích.

Giống như mọi người ưa thích mỹ vị món ngon bình thường, lại ưa thích mỹ vị món ngon, cũng không có thể vì đây một miếng ăn, buông tha cho toàn bộ thế giới.

Thạch yêu bắt đầu ở trong tinh thất hoạt động, một mặt nó luôn ở lại Giản Nhược Trần trên tay, một chỗ khác đã nói không tốt ở nơi nào, có một lần Giản Nhược Trần tập trung tư tưởng suy nghĩ nghĩ lại về sau, vậy mà

phát hiện thạch yêu một mặt vậy mà theo vách tường ý đồ chui vào một cái khác gian phòng.

Giản Nhược Trần rất là đau đầu.

Nàng cũng lý giải thạch yêu nhàm chán.

"Thạch yêu, " Giản Nhược Trần cùng thạch yêu bắt đầu câu thông, "Nếu như người phải phiền, chính mình đi bộ đi chơi, lúc nào chơi chán rồi, rồi hãy tới tìm ta."

Thạch yêu hay vẫn là trong phòng tán loạn.

Gian phòng trên vách tường đều có đơn giản trận pháp, thạch yêu dường như hiểu, chỉ cần đi tới, sẽ xúc động trận pháp, phá hư trận pháp.

"Này, ta nói, người như vậy cũng không phải biện pháp a, ta hiện tại cũng đi không được." Giản Nhược Trần đốt thạch yêu đạo, thạch yêu cho rằng Giản Nhược Trần là ở cùng nàng chơi, quay đầu liền đem Giản Nhược Trần ngón tay quấn lên rồi.

Giản Nhược Trần thở dài, mặc cho thạch yêu dây dưa nàng.

"Người dứt khoát đem thạch yêu tế luyện rồi a." Huyết Sát nhìn không được rồi, "Người bây giờ cùng tế luyện nó cũng không có bao nhiêu quan hệ, nó đều hấp thu người nhiều như vậy linh lực rồi, đổi lại, sớm đã bị hút khô rồi."

Lời này thoáng có chút nghĩa khác, Giản Nhược Trần không để ý đến phía sau câu kia, suy nghĩ tế luyện khả thi, cũng chính là có thể hay không gánh chịu phía sau quả mà thôi.

Khế ước vẫn có vài loại, chủ tứ đẩy, chủ sủng đẩy, lẫn nhau không làm thương hại đẩy, bất luận loại nào, đối với tôi tứ cùng sủng vật một phương

ước thúc đều rất hà khắc, chính yếu nhất một điểm chính là chủ nhân chết, tôi tớ cùng sủng vật cũng sẽ chết đấy.

Duy chỉ có cùng thạch yêu ký kết kế ước, trái lại đã bị ước thúc đúng rồi chủ nhân, ước chừng cũng là bởi vì thạch yêu không thuộc về sinh linh, đầu thì không cách nào hóa hình tinh quái.

Giản Nhược Trần đương nhiên không hy vọng chính mình trái lại đã bị cái gì khác thứ đồ vật ước thúc, cho nên Huyết Sát đề nghị do dự phải do dự, lại không có ý định nghe theo.

Thạch yêu bỗng nhiên rút trở về, một mặt vẫn còn là Giản Nhược Trần mảnh khỏe, một chỗ khác lại dọc theo đứng lên, mơ mơ màng màng đấy, Giản Nhược Trần trong đầu truyền đến thạch yêu đích thực ý niệm trong đầu.

"Máu. . . Máu. . ."

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 481: Thú Triều Nguy Cơ

Thạch yêu cần tuyệt đối không phải bình thường máu tươi, Giản Nhược Trần có thể cảm giác được thạch yêu khát vọng.

Giản Nhược Trần do dự xuống, do dự nữa dưới, thậm chí có chút ít thuyết phục chính mình.

So với Linh sủng, thạch yêu càng hợp Giản Nhược Trần ý tứ, mà lại về thạch yêu hấp thu chủ nhân linh lực, sau đó đem chủ nhân tu vi tất cả đều hút rồi, dù sao không có xác thực khảo chứng.

Giản Nhược Trần biết rõ đây phải thạch yêu có ân tất báo, mà lại bình tĩnh mà xem xét, thạch yêu với nàng, phải trả giá lớn hơn thu hoạch.

Mà lại thạch yêu chẳng qua là muốn tinh huyết mà thôi, cho nó tinh huyết, cũng không phải là tế luyện.

Giản Nhược Trần bỗng nhiên liền quyết định xuống, một giọt tinh huyết trực tiếp liền bay ra cái trán.

Thạch yêu phút chốc tiến lên, đem đây giọt tinh huyết bao trùm.

Giản Nhược Trần suy nghĩ một chút, dứt khoát lại tách ra một tia thần thức đi ra.

Thần thức tách ra, với bản thân thoáng có chút phiền toái, nếu như bị cắn nuốt rồi, đập nện tán loạn rồi, Giản Nhược Trần tất nhiên muốn đau đầu

tốt một hồi, chẳng qua là loại thống khổ này vẫn còn có thể thừa nhận trong phạm vi.

Giản Nhược Trần cũng không biết nàng vì sao đều muốn làm như vậy, phảng phất là bản năng tin tưởng thạch yêu sẽ không làm thương tổn nàng giống nhau.

Quả nhiên, thạch yêu bao gồm Giản Nhược Trần thần thức, lo lắng đầu đau muốn nứt cũng không có xuất hiện.

Thạch yêu chợt rời đi Giản Nhược Trần mánh khéo, Giản Nhược Trần méo mó đầu, nhắm mắt lại, có chút nhận thức, liền cảm giác được thạch yêu đang tại chính mình chung quanh chạy, thậm chí cảm nhận được một loại đặc biệt cảm giác.

Hưng phấn, An Tâm.

Nàng giật mình mà mở to hai mắt, thạch yêu đã muốn máu tươi của nàng, là vì xác định vị trí của nàng, có thể tùy thời tìm được nàng?

Lưu lại thần thức, cũng là vì làm cho mình có thể tìm tới nó?

Giản Nhược Trần mở cửa sổ, thạch yêu lập tức liền bò lên, sau đó, ngay tại Giản Nhược Trần nhìn phía dưới, biến mất dưới lầu thổ địa trong.

Thần thức trong, thạch yêu đang dưới mặt đất vui sướng mà gây sóng gió, toàn bộ Bích Vân bửu môi phải nó vung vui mừng địa phương, Giản Nhược Trần cười cười, đóng lại cửa sổ.

"Cứ như vậy xong việc?" Huyết Sát kinh ngạc nói.

"Nó cũng không phải người thế nào của ta, nguyện ý chơi liền đi chơi." Giản Nhược Trần nói.

"Người không lo lắng nó không trở lại?" Huyết Sát tiếp tục hỏi.

"Không trở về sẽ không hồi a, nó là tình quái, như vậy câu thúc lấy, cũng khó là nó." Giản Nhược Trần nói.

"Người đối với thạch yêu thực là. . ." Huyết Sát lời còn chưa dứt.

Giản Nhược Trần hiểu Huyết Sát ý tứ.

Hai người cũng biết, quan hệ của bọn hắn đã trở thành không cách nào thoát khỏi được rồi, hai người giúp nhau bị quản chế, nhất là Huyết Sát, tạm thời cũng không có đối một người chủ nhân ý định.

Ngày hôm nay Giản Nhược Trần theo thường lệ xuất quan xem đã nhỏ các tu sĩ tiến độ tu luyện, về sau hay vẫn là thông lệ cùng Lạc Phàm ngồi một hồi.

"Phạm An Quý tiến giai rồi." Lạc Phàm trước khi nói ra.

"Tiến giai rồi hả?" Giản Nhược Trần kinh ngạc nói.

"Tiến giai đến Trúc cơ hậu kỳ." Lạc Phàm nói, "Xuất quan một lần về sau, lại bế quan."

Giản Nhược Trần khẽ gật đầu, "Phạm An Quý vốn không có tiến giai điều kiện, như vậy là vì nhận lấy kích thích?"

"Hoàng Thành phải ý tứ này, Thiên Đạo Tông bên kia cũng có tin tức, bên kia tại gọi ta trở về." Lạc Phàm nói.

Giản Nhược Trần nha nhưng, "Đây là nhất định phải chèn ép Phạm gia rồi hả?"

Lạc Phàm gật đầu, "Phải ý tứ này."

"Người không có ý định trở về?" Giản Nhược Trần cười rộ lên.

"Không quay về đoán chừng làm không được, bởi vì còn có một tin tức, cấp hai văn minh quốc gia bạo phát Thú triều, lần này Thú triều cường độ vượt qua dĩ vãng bất luận cái gì một lần, có tin tức nói, từng cái tông môn tông chủ đều muốn đích thân tới."

"Làm sao có thể? Tông chủ đều đi, tông môn làm sao bây giờ?" Giản Nhược Trần kinh ngạc hơn rồi, tiếp theo lắc đầu, "Ta như thế nào cảm thấy có điểm gì là lạ?"

Lạc Phàm cũng gật đầu, "Đúng, tông môn hoàn toàn có thể phái ra thực lực tương đương tu sĩ, không nên tông chủ tham gia, chỉ có thể có hai nguyên nhân, một là vì suy yếu tông môn lực lượng, hai chính là chỗ này một lần mang đi ra ngoài tu sĩ đám, vô cùng có khả năng gặp được nguy hiểm, tông chủ đám lo lắng sẽ toàn quân bị diệt, bởi vậy, tình nguyện buông tông chủ vị trí, cũng muốn tìm kiếm nghĩ cách đem môn hạ của chính mình tu sĩ đám mang về."

Giản Nhược Trần trầm ngâm xuống, "Suy yếu tông môn lực lượng, dưới mắt tại Trịnh quốc không cần phải, tu sĩ phải nước chi căn bản, những tu sĩ này nếu toàn quân bị diệt, không chỉ ... mà còn phải tông môn lực lượng, toàn bộ Trịnh quốc lực lượng đều đều bị suy yếu."

Càng có thể là trong đó có cái gì nội tình, tông chủ đám toàn thể xuất động mà nói, sẽ lúc trước liền làm ra quyết định, liên hợp lại nắm chắc tính cao hơn."

Lạc Phàm khẽ gật đầu, tại đây giống như độ cao kiến thức lên, Lạc Phàm đối chiếu Giản Nhược Trần không đủ khả năng, Giản Nhược Trần nói như thế, hẳn cảm thấy rất có đạo lý.

"Tông môn đây là muốn người trở về tiếp nhận tông chủ vị trí." Giản Nhược Trần nói.

Lạc Phàm đã từ từ lắc đầu, "Lẽ ra, người so với ta thích hợp hơn, liên biểu hiện nhìn lên cũng là như thế."

"Thiên Đạo Tông miếu nhỏ, biết rõ không giữ được ta." Giản Nhược Trần không có khiêm tốn.

Lạc Phàm nở nụ cười xuống, phát hiện Giản Nhược Trần nói rất có đạo lý.

"Tông chủ vừa đi, Thiên Đạo Tông chính là mấy cái đường chủ đương gia, nhưng tông chủ không có khả năng một người ly khai, cũng nên mang đi một hai vị Đường chủ đấy, xuất phát từ đi ra ngoài bên ngoài, để cho tiện, mang đi ra ngoài đều muốn phải bản thân một hệ đấy, Phạm Đường chủ tất nhiên muốn ở lại trong tông môn.

Như vậy, có thể ước chế ở Phạm Đường chủ liên không nhiều lắm, nhất định phải có một cái có thể trấn được, lại để cho mọi người tất cả đều chịu phục làm tông chủ.

Tông chủ muốn dẫn đi Phạm An Quý, đã là cho Phạm Đường chủ một cái cảnh cáo, nhưng Phạm Đường chủ căn bản sẽ không đem Phạm An Quý để ở trong lòng, cho nên, chỉ có người cái này Thiên Linh Căn đệ tử làm tông chủ, Phạm Đường chủ mới sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Dù sao, người là cả Trịnh quốc hy vọng, động tới người, chính là cùng Trịnh quốc làm khó."

Lạc Phàm thở dài một tiếng, "Ta không muốn bị cột vào Thiên Đạo Tông bên trong, nói trắng ra là, không muốn gánh vác Thiên Đạo Tông trách nhiệm, ta tình nguyện đi theo ra, đối phó Thú triều."

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Đừng nói người, chính là ta muốn đi, đoán chừng đều khó có khả năng."

Nói qua nhíu mày, "Kì quái, Lục hoàng tử bên kia, tại sao không có đưa tới cho ta tin tức."

Giản Nhược Trần tự nhận là cùng Lục hoàng tử Diệp Phi giao tình hay vẫn là không phải là nông cạn đấy, lớn như vậy sự tình, Lục hoàng tử làm sao sẽ quên nàng?

"Hoàng Thành bên kia có thể còn có tin tức gì không?" Giản Nhược Trần hỏi.

Giản Nhược Trần tin tức nguyên chủ yếu dựa vào Lục hoàng tử, Chu Tước đường tại từng cái lớn tiểu thành trấn đều có phân bố, truyền lại cái tin tức rất dễ dàng.

"Ta ngược lại là cảm thấy, Hoàng Thành biết rõ người không muốn tham gia vây quét Thú triều, sẽ phải giữ lại người thừa dịp các quốc gia trong nước hư không cơ hội, làm chút gì đó." Lạc Phàm nói.

Nói như thế nào, Giản Nhược Trần loại này kinh thương hình nhân tài không thích hợp ra trận mạo hiểm đấy, tuy rằng nàng nếu là ra trận mạo hiểm thích hợp hơn.

Giản Nhược Trần lắc đầu, "Không, ta như vậy đấy, trong nước không hư không thời điểm, mới có thể xài cho đúng tác dụng, trong nước hư không, ngược lại là cũng bị đề phòng đấy."

Nhớ tới Giản Nhược Trần thủ đoạn, Lạc Phàm chỉ có thể gật đầu, hần chột nhớ tới đến vấn đề: "Hoàng thất đối với người, hiện tại rất mâu thuẫn a."

Giản Nhược Trần nói: "Nếu ta phải hoàng thất, tại tình huống này sau cũng phải đề phòng ta loại người này."

"Nếu như người cố tình, sẽ đem hoàng thất lấy xuống?" Lạc Phàm vẫn không tin, dù sao, Giả Nhược Trần bây giờ là đơn thương độc mã, trong tay không có một người.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 482: Nếu Như Không Có Người

Giản Nhược Trần ra một hồi thần, sau đó bỗng nhiên lắc đầu, "Ta cũng không muốn. . ."

Giản Nhược Trần lời còn chưa dứt, nhưng ý ở ngoài lời hết sức rõ ràng.

Hai người cũng không phải sẽ chủ động thay đổi phương quyết định, thương lượng phải thương lượng, tại lĩnh vực của mình trong phạm vi đều cực kỳ có chủ gặp.

Hơn nữa hai người trong nội tâm kỳ thật còn có điểm giống nhau đấy, chính là cũng không muốn ở cái thế giới này cho mình tìm lo lắng.

Trong cái thế giới này, tạm thời bọn họ đều là như cá gặp nước, mà lại đã nhận được thu hoạch, cũng làm hồi báo, ít nhất Giản Nhược Trần nơi đây không nợ hoàng thất không nợ Thiên Đạo Tông đấy, ngay cả Dực Vương Cốc bên này, cũng giải quyết xong.

Lạc Phàm biểu hiện ra mặc dù không có là Thiên Đạo Tông làm chuyện gì, nhưng mà sự hiện hữu của hắn, hay vẫn là Thiên Đạo Tông, cũng đã là là Thiên Đạo Tông làm một ít chuyện.

Hơn nữa hắn ở đây Bích Vân cốc cách làm, bên ngoài phải trợ giúp Giản Nhược Trần, mà trợ giúp Giản Nhược Trần, trên thực tế chính là tại trợ giúp hoàng thất cùng Thiên Đạo Tông.

Cho nên, một cái là trải qua năm quyền, đối với một lần nữa leo lên địa vị cao không có hứng thú, một người khác là gặp qua chiến hữu sinh tử, càng là đối với địa vị cao người lừa ta gạt không muốn dính dáng.

Nhưng sự thật phải, bất luận tại bao nhiêu cái trong thế giới, chỉ cần có người địa phương thì có giang hồ, chỉ cần có giang hồ thì có phân tranh, chỉ lo thân mình là không thể nào đấy.

Hai người hai mặt nhìn nhau rồi một hồi, hay vẫn là trở lại sự thật đi lên, đều là trong lòng nghĩ ngợi.

Tuy rằng tiếp cận một năm thời gian, Giản Nhược Trần không có được hoàng thất tin tức, nhưng không có tin tức ngay cả có tin tức tốt —— tương đối hoàng thất mà nói.

Tin tưởng Vương tổng quản đã đã khống chế tam cấp văn minh quốc gia không sai biệt lắm kinh tế, mà lại vẫn còn phát triển không ngừng ở bên trong, nếu như mình thành thành thật thật mà tại Bích Vân cốc bên này trải qua nửa giam cầm sinh hoạt, mà lại còn có thể giúp đỡ Trịnh quốc bồi dưỡng chút ít tu sĩ đi ra, còn kiếm chế lấy Dược Vương Cốc, hoàng thất liên tục thời sẽ không phân ra tâm tư để đối phó chính mình.

Nhưng Thú triều tiến đến, Trịnh quốc trong nước tu sĩ số lượng muốn hư không một phần ba trở lên, từng cái tông môn tông chủ hầu như dốc toàn bộ lực lượng, toàn bộ Trịnh quốc đem ở vào suy yếu nhất trạng thái, nếu như lúc này đây chính mình thực muốn liên lạc với hoàng thất cái nào đó hoàng tử, làm ra một phen sự tình, nói không chừng cùng với Thú triều lúc kết thúc, Trịnh quốc đã thay đổi triều đại rồi.

Giản Nhược Trần trong lòng tính toán sau chính mình sao làm khả thi, vẫn có tự tin —— cũng không phải nàng muốn làm Trịnh Hoàng, bồi dưỡng một cái mà thôi.

Tự mình nghĩ đến đây, hoàng thất không hẳn như vậy thật không ngờ.

Nhưng hoàng thất kiêng kỵ, lại cũng không dám đơn giản đối với chính mình động thủ, thực sự không phải là bởi vì tìm không thấy lý do, mà là vì, giữ lại chính mình, chỉ cần không chế được, đối với hoàng thất vô cùng hữu ích.

Như vậy, hoàng thất sẽ có tính toán gì không? Nếu như mình phải hoàng thất, Trịnh Hoàng, Nhị hoàng tử, Lục hoàng tử, sẽ làm như thế nào đây?

Lạc Phàm cũng đang tự hỏi, nếu là trở lại Thiên Đạo Tông, vậy cũng không cần suy tính, nếu không phải trở về?

Thiên Đạo Tông tất nhiên không thể lưu lại Phạm Trường Lợi, mà mang theo Phạm Trường Lợi cùng Phạm An Quý, sẽ không có đạo lý kia rồi, giữa hai người, tất nhiên muốn lưu một cái tại Thiên Đạo Tông.

Bất luận lưu lại ai, Thiên Đạo Tông đại khái đều muốn đổi chủ đây.

Đại công tử gánh không được Thiên Đạo Tông.

Đây không phải tông chủ muốn xem đến đây, nếu là đứng ở Thiên Đạo Tông trên lập trường, dưới mắt Thiên Đạo Tông xác thực không nên về Phạm gia.

"Ta nghĩ sẽ đi gặp Thú triều." Giản Nhược Trần mở miệng trước nói.

Lạc Phàm rất nghiêm túc nói: "Người gặp qua chính thức chiến tranh chứ "

Giản Nhược Trần ngẩn ra, lắc đầu.

"TV điện ảnh bày ra đây, chưa đủ một phần mười." Lạc Phàm sắc mặt có chút không tốt, "Quy mô nhỏ chiến đấu, liền đã không phải là người lực

lượng có thể hoàn toàn khống chế, đại quy mô chiến tranh, một người lực lượng tại chiến tranh trước mặt, chính là muối bỏ biển."

Lạc Phàm ánh mắt có chút trống rỗng, rõ ràng nhìn xem Giản Nhược Trần rồi lại như xuyên thấu nàng, thấy được rất xa.

"Người sẽ thấy chiến hữu ngược tại bên người, gang tấc khoảng cách, lại bất lực, lúc kia, sinh tử kỳ thật không trọng yếu. Thú triều, sở dĩ có thể xưng là triều, ta nghĩ, tuyệt đối không phải mấy nghìn mấy vạn Yêu thú, Yêu thú sẽ như thủy triều bình thường, một tầng lại một tầng.

Đừng nói người dưới mắt còn không có Kết Đan tu sĩ thực lực, ngay cả có, tại đây trời khắp nơi Yêu thú bên trong, linh lực cuối cùng có hao hết thời điểm, phù lục cũng cuối cùng có tiêu hao hầu như không còn thời điểm."

Giản Nhược Trần im lặng, nàng mặc dù không có gặp qua, nhưng Lạc Phàm theo như lời đấy, có lẽ không giả, có thể làm cho cấp hai văn minh quốc gia hưởng tam cấp văn minh quốc gia trưng binh, chính là với lực lượng của bọn hắn cũng không cách nào ngăn cản Thú triều rồi.

"Bên trên cái thế giới, ta tận mắt nhìn đến chiến hữu của ta ly khai, trong thế giới này, nếu như không có người, ta lại có cái gì. . ." Lạc Phàm nhin không được thổ lộ tiếng lòng.

Tuy rằng hai người thời gian gặp mặt cũng không nhiều, ngoại trừ tu luyện bên ngoài, không có bất kỳ một cái nhân tình cảm giác trao đổi, nhưng lẫn nhau, cũng đã đem đối phương đã coi như là thân nhân.

Đây cũng là Lạc Phàm lần thứ nhất tình cảm lộ ra ngoài.

Giản Nhược Trần ngây dại, trong nội tâm bỗng nhiên bay lên cảm giác khác thường, đây là lần đầu tiên có người ở nói với nàng: Nếu như không có người, ta lại có cái gì. . .

Nàng không phải là không có bị người cần qua, nhưng tất cả cần đều nương theo đúng rồi cố gắng, nàng cũng thói quen với cường giả tư thái, đứng ở lực lượng điểm cao.

Nhưng lúc này đây, nàng cảm giác được nhưng là mặt khác một loại tình cảm, một loại bị cần, thiếu không bị cố gắng, chỉ có trên mặt cảm tình cần.

Cùng Lạc Phàm khoảng cách, bỗng nhiên kéo gần lại.

Nàng vẫn cho là với tư cách đã từng bộ đội đặc chủng, Lạc Phàm tâm trí cũng như sắt thép bình thường, không muốn, hẳn cũng như vậy tình cảm một mặt.

Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần, "Chúng ta tam cấp văn minh quốc gia tu sĩ, tất nhiên sẽ sớm một bước bị đẩy hướng chiến trường, sớm nhất nghênh đón Thú triều, thành là thứ nhất nhóm pháo hôi."

Lạc Phàm ánh mắt sáng ngời mà thanh tỉnh, "Trên chiến trường, chỉ cần tự thân tới chiến trận, sinh tử, không chỉ có chính là một cái chớp mắt, cũng không có ai sẽ để ý sinh tử."

Giản Nhược Trần trong ánh mắt có lập tức cảm động, đi theo liền biến mất, đối với buồn vô cớ, "Sinh tử, . . ."

Nàng muốn nói không sao cả đấy, có thể nhìn Lạc Phàm con mắt, bỗng nhiên nói không được nữa.

Lạc Phàm trong ánh mắt phải lái đi không được đau xót, không phải là bởi vì Giản Nhược Trần.

"Có thể ta, vẫn phải đi tới." Giản Nhược Trần nhàn nhạt đấy, nhưng mà kiên quyết mà nói.

Giản Nhược Trần cũng không nói gì lý do, kỳ thật bất luận cái gì lý do cũng sẽ không là tuyệt đối lý do đấy, nàng chỉ là muốn muốn đi, đều muốn đối mặt đi tới.

Ước chừng là thực chất bên trong nguy hiểm thừa số hoặc là bạo lực thừa số một mực tồn tại a, còn có chính là, ở cái thế giới này lâu rồi, nàng cảm thấy, cũng nên có một phần trách nhiệm.

Không phải là vì quyền lợi, chỉ là vì lòng của mình.

Nàng không thêm để ý sinh tử, không thêm để ý quyền lực. Ở thế giới trước, nàng là vì cao ốc Thế Kỷ mà sống lấy, cái thế giới này, nàng căn bản cũng không có còn sống mục tiêu.

Mà bây giờ, nàng dường như đã tìm được một cái, hoặc là nói mộng lung mà đã tìm được một cái.

Nàng còn không phải hiểu lắm tâm tư của mình, nhưng mà nàng biết rõ, nàng không phải xúc động, nàng chán ghét cũng không muốn tham dự hoàng thất trong tranh đấu, nàng muốn, bất quá là một cái an an ổn ổn sinh hoạt.

Nàng tin tưởng, tất cả các tu sĩ đáy lòng đều hy vọng có một an an ổn ổn sinh hoạt.

Lạc Phàm ngưng mắt nhìn Giản Nhược Trần hồi lâu, cuối cùng gật đầu.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha

www.dtv-ebook.com

Chương 483: Cho Phạm Gia A

Hai người tiếp tục công việc lu bù lên.

Lạc Phàm cũng không nói gì, cũng bắt đầu là Thú triều làm chuẩn bị đứng lên.

Đã tham gia chiến đấu, đối với chiến tranh lý giải tất nhiên mạnh hơn so với người bình thường, nắm giữ súng ống đạn dược đạn pháo chiến sĩ, tất nhiên phải biết rằng, đối với có thể xưng là chiến tranh Thú triều mà nói, cái dạng gì vũ khí —— Pháp khí —— lực sát thương mới phải chủ yếu nhất.

Cùng bản thổ tu sĩ lý niệm khác nhau, Lạc Phàm tại lực sát thương vũ khí chế tạo ở bên trong, chiếm hữu ưu thế, mà ở đại quy mô lực sát thương vũ khí, Lạc Phàm không phải chưa có tiếp xúc qua, chẳng qua là đối với trong đó bộ phận trang bị không phải rất quen thuộc.

Hơn nữa, đối với Yêu thú, Yêu thú năng lực, càng chưa quen thuộc.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đều muốn tham gia đến đối kháng Thú triều đội ngũ tin tức, rất nhanh liền truyền đến Hoàng Thành cùng Thiên Đạo Tông.

Hoàng Thành, Nhị hoàng tử Diệp Quan nhìn xem truyền tống về trở lại tin tức, trên mặt biểu lộ có thể nói được là một lời khó nói hết, hẳn tưởng tượng rồi Giản Nhược Trần biết làm vài loại lựa chọn, lại như thế nào cũng thật không ngờ muốn tham gia đối kháng Thú triều.

Giản Nhược Trần muốn làm gì?

Còn có Lạc Phàm, hảo hảo Thiên Đạo Tông tông chủ không lo, cũng đi theo Giản Nhược Trần đi xem náo nhiệt, đối kháng Thú triều phải náo nhiệt chứ

Tin tức đồng dạng truyền đến Thiên Đạo Tông tông chủ An Sơn nơi đây, An Sơn nhìn xem ngọc giản bên trên tin tức, hơn nửa ngày đều không có lên tiếng.

Một cái hai cái đấy, đều vội vàng hướng Thú triều trong chạy, đây là thế nào? Thiên Đạo Tông tông chủ vị trí so với Thú triều còn đáng sợ hơn?

An Sơn đã không nhớ kỹ Giản Nhược Trần rồi, hẳn biết rõ Thiên Đạo Tông miếu nhỏ, không giữ được Giản Nhược Trần, có thể ngay cả Lạc Phàm cũng không giữ được, cái này, chẳng lẽ Thiên Đạo Tông thật sự không được?

An Sơn không khỏi cẩn thận hồi tưởng mấy năm này Thiên Đạo Tông, từ Giản Nhược Trần Lạc Phàm tiến vào tông môn về sau, sau đó cùng khác tông môn tương đối, sau đó, hẳn mê mang rồi.

Thiên Đạo Tông có thể a, bằng không thì Phạm gia, cũng không trở thành hao tổn tâm cơ, ngay cả con gái đều thua tiền rồi.

Nghĩ đến Phạm gia, An Sơn nhăn nhó mày.

Nếu là không có Thú triều xuất hiện, hẳn còn có thể từ từ mưu toan chi, hiện tại, ngay cả từ từ mưu toan chi thời gian cũng không có.

Nếu như Lạc Phàm không muốn làm tông chủ, cũng không có mệnh mẽ án lấy đạo lý, An Sơn thật sự cân nhắc Phạm An Quý làm tông chủ khả năng rồi, chỉ là muốn đến con mình tính tình, những năm gần đây này Đại

công tử làm lấy, ngoài sáng ngầm vì cái này tông chủ vị trí trừ tính không ít.

Phạm An Quý bề ngoài giống như cái gì cũng không có làm, nhưng mà cũng vững vàng mà đứng vững Tam công tử tên tuổi, lúc này đây Hoàng Thành hành trình, bởi vì Phạm An Tâm ngoài ý muốn vẫn lạc, vậy mà đột nhiên tiến giai đến Trúc cơ hậu kỳ, thành có mấy công tử trong tu vi cao nhất một người.

Như Phạm An Quý cố ý, với Phạm An Quý lòng dạ, An Duy Căn tông chủ vị, thực không thấy làm được ổn.

Nhưng coi như là An Duy Căn rời khỏi tông chủ vị tranh đoạt, Phạm An Quý có thể buông tha hẳn chứ

Thiên Đạo Tông, hẳn sẽ không mắt thấy xuống dốc, con của mình, hẳn làm sao lại có thể bỏ qua?

Như Phạm An Quý thật sự là Phạm Trường Lợi ưa thích trong lòng, hẳn còn có thể mang theo trên người uy hiếp Phạm Trường Lợi, nhưng hẳn so với ai cũng biết, Phạm Trường Lợi tâm tư chỉ ở phu trên thân người, nếu là Phạm An Quý mạng có thể đổi lấy hẳn phu nhân khỏe mạnh, ly khai hỏa mạch tinh thất, hẳn tất nhiên không chút do dự.

Vậy cũng chỉ có giao dịch.

Đang suy nghĩ, An Duy Căn đi đến.

An Sơn lại nhàu nhịu mày, nếu nói là Phạm Trường Lợi có thể trấn an ở, An Duy Căn, tuyệt đối không phải dăm ba câu liền có thể nói rõ ràng đấy.

"Phụ thân." An Duy Căn đi tới, ánh mắt tại An Sơn trước mặt ngọc giản bên trên.

An Sơn báo cho biết xuống, An Duy Căn cầm lấy ngọc giản chống đỡ tại cái trán, bỗng nhiên trên mặt hiện ra kinh hãi, tuy rằng rất nhanh liền thu liễm, buông thời điểm mặt mũi tràn đầy bình tĩnh, nhưng mà An Sơn hay vẫn là chú ý tới.

"Phụ thân, Lạc sư đệ muốn đi đối kháng Thú triều, không thể cường hành yếu thế hẳn trở về?" Xác định Lạc Phàm vô tình ý tông chủ vị trí, An Duy Căn suy tính cũng là tông môn.

"Người không nhìn thấy Giản Nhược Trần cũng đi? Lạc Phàm đây là vì Giản Nhược Trần." An Sơn nhìn phải vô cùng hiểu.

An Duy Căn xúc động mà nói, "Như vậy tông môn làm sao bây giờ?"

An Duy Căn mặt có chút đỏ lên, phải đối với chính mình không cách nào đối kháng Phạm Trường Lợi cảm tức.

An Sơn nghe xong, trong nội tâm bao nhiêu vẫn còn có chút an ủi đấy, so với An Duy Căn nếu không biết tự lượng sức mình mà chuẩn bị tiếp nhận tông môn, trước tiên nghĩ tông môn lợi ích, đã rất khá.

"Người thấy thế nào?" An Sơn hỏi.

"Phạm Đường chủ cam tâm ở lại Luyện Khí đường, cũng là bởi vì phụ nhân của hắn không có ly khai nơi đây, nhưng người nếu ly khai, Phạm Đường chủ tất nhiên muốn đi ra tham dự chủ trì Thiên Đạo Tông, bọn họ Phạm gia, không phải một mực quyết định này chứ" An Duy Căn nói.

An Sơn gật đầu.

"Đều là ta, nếu như ta tốc độ tu luyện tại mau một chút thì tốt rồi." An Duy Căn thở dài một tiếng.

"Tu luyện phải tất cả dựa vào thiên mệnh, Phạm An Quý tiến giai, đại giới phải tỷ tỷ của hần, duy cần, ta không muốn người vì tiến giai, nhất định phải trả giá chút ít đại giới." An thần trầm giọng nói.

An Duy Cần gật đầu, "Ta hiểu phụ thân, ta không biết."

An Sơn thần sắc đây mới có chút hòa hoãn, "Phạm gia nhìn chăm chăm vào tông chủ vị trí, đối với Phạm Trường Lợi mà nói, chính là vì tông môn bảo tàng, hần vẫn cho là tông môn nắm chắc bao hàm, có có thể làm cho hần phu nhân thoát khỏi thiên tài địa bảo."

An Duy Cần vô thức hỏi: "Có chứ "

An Sơn không tán thành mà nhìn An Duy Cần, An Duy Cần lúc này đây không có nhượng bộ.

"Phụ thân, bất luận tông chủ vị trí cuối cùng cho ai, ít nhất, ta cùng phụ thân giống nhau, là vì tông môn đấy." An Duy Cần nói.

An Sơn kinh ngạc, "Người có thể buông tha cho tông chủ vị trí?"

An Duy Cần thần sắc có chút cổ quái, giống như tại trong mâu thuẫn giây giũa, một hồi lâu thở dài một tiếng, "Phụ thân, đang nhìn đến Lạc sư đệ không muốn trở về đến tông môn thời điểm, nói trong nội tâm lời nói ta rất vui vẻ, cảm thấy tông chủ vị trí, ta cuối cùng có thể có nắm chắc.

Có thể đi theo, ta có có chút bất an, phụ thân, những năm gần đây này ta trăm phương ngàn kế mưu cầu vị trí này, lại thủy chung cầu mà không được, Lạc sư đệ bất quá tiến vào tông môn năm năm, cũng đã muốn trở thành công nhận hạ nhiệm tông chủ, vì cái gì?

Không chỉ là bởi vì Lạc sư đệ Thiên Linh Căn a." An Duy Cần lắc đầu, trong ánh mắt có chút mê hoặc.

"Ta khả năng thật không phải tông chủ tài liệu, ta nghe nói Lạc sư đệ không trở lại lúc, phản ứng đầu tiên phải cao hứng, có thể đi theo liền sợ hãi đứng lên, ta cảm thấy được ta hoàn toàn không cách nào ngăn chặn Phạm Đường chủ, coi như là Phạm sư huynh, ta cũng áp chế không nổi.

Hắn hay vẫn là ngụy trang thành quần áo lụa là thời điểm, ta sẽ không từng chính thức hiểu rõ, hiện tại hắn đã bỏ đi rồi ngụy trang, phụ thân, ta căn bản không phải là đối thủ của hắn."

An Sơn nhìn xem An Duy Căn, hắn cũng không tin An Duy Căn mà nói, nhà mình nhi tử, hắn hay vẫn là hiểu rõ, nhưng An Duy Căn phía sau mà nói, hắn hoàn toàn đồng ý.

"Nhưng nếu như đem tông chủ vị trí giao ra đây, duy căn, người không giữ được rồi." An Sơn không muốn nói, cũng muốn đem những lời này nói ra miệng, "Phạm An Quý cũng không thấy được chính là tông chủ chọn người thích hợp, nhưng mà ta sau khi rời khỏi, Phạm Đường chủ tất nhiên muốn ra mặt chủ trì, sự hiện hữu của người, sẽ là hắn chương ngại vật."

"Phụ thân, ta và người đi tới đối kháng Thú triều a, Thiên Đạo Tông hắn Phạm gia muốn, cho hắn Phạm gia a." An Duy Căn bỗng nhiên nói.

An Sơn ngây dại.

"Người nói cái gì?"

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 484: Thú Triều

Cấp hai văn minh thế giới, tại chiếm diện tích lên, đã vượt qua tam cấp văn minh thế giới gấp mấy lần, nhưng mà tại nhân khẩu lên, lại ít hơn so với tam cấp văn minh thế giới gấp mấy lần.

Tài nguyên phần đông, nhân khẩu chưa đủ, đối với tu sĩ mà nói tu luyện tài nguyên phong phú, đối với Yêu thú mà nói, tu luyện tài nguyên đồng dạng cũng là phong phú đấy.

Tại cấp hai văn minh thế giới, đã có hóa hình yêu tu tồn tại, nhưng những thứ này yêu tu cũng còn tại Yêu thú sinh hoạt trong phạm vi, hầu như ít có đến tu sĩ khu sinh hoạt vực đấy, ngay cả có, cũng không quá đáng phải hiếu kỳ tu sĩ sinh hoạt, làm chút ít nguy trang mà đến, sẽ không tại tu sĩ sinh hoạt trong phạm vi làm nhiều dừng lại đấy.

Đối với yêu tu mà nói, Nguyên Anh phía trên tu sĩ là bọn hãn tu luyện đại bổ tài liệu, chính bọn hãn, làm sao lúc đó chẳng phải tu sĩ bức thiết khát vọng lấy được tu luyện tài nguyên đây, lẫn nhau đều là đối với phương hướng thịt Đường Tăng, ai cũng không muốn thành toàn ai.

Cho tới nay, tu sĩ cùng yêu tu giữa miễn cưỡng coi như là hòa bình.

Tu sĩ cùng đi săn giết Yêu thú, đồng dạng cũng sẽ bị ngược lại săn giết, mặc dù có tam cấp văn minh thế giới tu sĩ bổ sung đi lên, nhưng tu sĩ một không có Yêu thú cường đại sinh sôi nảy nở năng lực, hai không có Yêu thú tốc độ tu luyện, thời gian dài tích lũy, dĩ nhiên là đẳng cấp cao tu sĩ

cùng cấp thấp tu sĩ số lượng coi như có thể, nhưng trung giai tu sĩ số lượng nghiêm trọng chưa đủ rồi.

Tại cấp hai văn minh quốc gia trong, đẳng cấp cao tu sĩ là chỉ Nguyên Anh kỳ trở lên tu vi, trung giai phải Kết Đan Kỳ, cấp thấp phải Trúc cơ tu sĩ, Luyện khí tu sĩ đồng dạng chỉ có thể coi là làm nhập môn.

Tới Yêu thú sinh động địa phương săn giết Yêu thú đấy, đa số là Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ cùng Kết Đan tu sĩ.

Trúc cơ hậu kỳ tu sĩ cần thu hoạch càng nhiều nữa tài nguyên chuẩn bị Kết Đan, mà một khi Kết Đan rồi, tất cả tài nguyên cũng tiêu hao được không sai biệt lắm, liền cần bổ sung, đây cũng là đây hai loại tu sĩ hao tổn khá lớn nguyên nhân.

Nhưng đây cũng là không có cách nào đấy, không có ai sẽ là tu sĩ khác tu vi tính tiền, thiên hạ cũng không có miễn phí cơm trưa.

Ước chừng là tu sĩ thực lực chinh thể hạ thấp, hoặc là Yêu thú cũng cuối cùng có một ngày không tình nguyện rồi —— vì sao chung quy là nhân loại tu sĩ xâm phạm địa bàn của bọn nó?

Cho nên thỉnh thoảng sẽ có Thú triều xuất hiện, bình thường, Thú triều cách mỗi mười năm tả hữu sẽ bộc phát một lần, nhưng đều là quy mô nhỏ đấy, dựa vào cấp hai văn minh quốc gia chính mình tu sĩ đều có thể trấn đè xuống rồi, nhưng lúc này đây, quy mô nhỏ Thú triều dần dần lan tràn thành mảnh, cấp hai văn minh quốc gia cùng Yêu thú giáp giới chỗ, toàn diện đã bị tiến công.

Cấp hai văn minh quốc gia chỉ có một mặt phải cùng tam cấp văn minh quốc gia giáp giới đấy, khác ba mặt, một mặt phải mệnh môn biển rộng, một mặt phải rộng lớn Yêu Thú sâm lâm, mặt khác phải mệnh môn bát ngát sa mạc.

Đây ba chỗ đều là Yêu thú Nhạc Viên.

Biển rộng, chỉ có gần biển tu sĩ mới đi được, biển sâu, phải tu sĩ cấm địa, trong biển rộng Yêu thú tài nguyên lại rộng khắp, cũng chỉ có đẳng cấp cao tu sĩ ngẫu nhiên không chế phi kiếm xâm nhập một lần, về phần thu hoạch như thế nào, tự nhiên không có mấy người biết được, đặc tội không có có đặc tội biển sâu Đại Yêu, cũng phải giữa bọn họ mới biết được sự tình.

Yêu Thú thâm lâm, phải tu sĩ rất thường đi tới địa phương, bởi vì chỗ đó không đơn thuần là có Yêu thú, còn có linh thực, chỉ cần không phải quá tham lam, cái đó một lần cũng sẽ không tay không đấy.

Nhưng tham lam phải bản tính, bằng không thì tại sao có thể có người chết vì tài chim chết vì ăn lời nói đây, thu hoạch cùng nguy hiểm từ trước đến nay phải cùng tồn tại đấy, cho nên, Yêu Thú thâm lâm trong thôn phệ tu sĩ mới phải tối đa đấy.

Sa mạc, bất luận đối với tu sĩ hay là đối với Yêu thú, tựa hồ cũng phải cấm chế chỗ.

Đây sa mạc cũng không phải là bình thường sa mạc, phảng phất là bị thi phát nguyên rửa bình thường, không có một ngọn cỏ, ngay cả ốc đảo đều rất ít cách nhìn, cũng có tu sĩ hiếm kỳ xâm nhập qua sa mạc, nhưng rất nhanh liền lui đã trở về.

Ngàn dặm về sau, sa mạc hoàn cảnh thì càng là ác liệt, ban ngày như là Hỏa Diệm sơn, ban đêm nhưng là không cần linh lực hộ thể liền chịu không nổi hàn khí, chỉ có lạnh nóng luân chuyển sáng sớm một đêm mới có thể ra nhập.

Nhưng đi vào rất nhanh liền lui sau khi đi ra, chịu cầm tính mạng mình mạo hiểm liền hầu như đã không có —— Yêu Thú thâm lâm trong lại không phải là không có Yêu thú.

Hiện tại, lúc này đây lại để cho cấp hai văn minh thế giới tu sĩ đám khủng hoảng Thú triều, liền là đến từ ba phương hướng uy hiếp.

Vốn là Yêu Thú thâm lâm bên trong đại lượng Yêu thú dũng mãnh vào, cấp bậc không cao, nhưng chỉ cần tu sĩ trong có Nguyên Anh tu sĩ xuất hiện, thì có tương ứng cấp yêu thú khác xuất hiện, tại trên thực lực song phương dường như ngang nhau, tại số lượng lên, liền không thể so sánh rồi.

Như vậy liền có chứa thăm dò tính được rồi, dường như chính là vì kiểm chế tu sĩ bình thường, các tu sĩ còn không có kịp phản ứng, sa mạc biên giới, cũng bắt đầu leo ra rồi đủ loại côn trùng.

Những thứ này côn trùng, cũng chỉ có thể tính làm một giai yêu thú cấp hai, bình thường Luyện khí Trúc cơ tu sĩ là có thể tiêu diệt đấy, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều.

Tự giống với nạn châu chấu, một cái châu chấu ngay cả mấy tuổi tiểu hài tử cũng có thể một cước giết chết, có thể phô thiên cái địa đấy, chính là người trưởng thành cũng thúc thủ vô sách.

Những thứ này côn trùng chính là như thế.

Chúng cái đầu lớn nhỏ không đều, bộ dáng đủ loại, duy nhất điểm giống nhau ngay cả có lấy rất là cứng rắn cùng chịu lửa chịu rét giáp xác, bình thường Linh hỏa cháy bất tử, bình thường hàn khí cũng đông lạnh không được, đầu một đám ngăn cản đi tới Trúc cơ tu sĩ rất nhanh liền quân lính tan rã.

Những thứ này côn trùng cái gì đều ăn, giống như châu chấu bình thường, không, phải như con mối bình thường, chẳng những thức ăn chay còn ăn thịt, rơi xuống mặt đất dày đặc áp áp một mảnh, bãi cỏ xanh lập tức liền hoang vu, leo đến trên thân động vật, từng phút đồng hồ cũng chỉ còn lại có bộ xương, sau đó lại từng phút đồng hồ, bộ xương cũng không trông thấy rồi.

Duy nhất đáng giá vui mừng đấy, chính là chỗ này chút ít côn trùng đều còn sẽ không bay, chỉ có thể bò.

Có thể coi là chỉ biết bò, cũng là rất đáng sợ được rồi, sa mạc giáp giới chỗ, xây lên rồi một đạo tu sĩ dài tường, canh phòng nghiêm ngặt tử thủ.

Duy nhất đáng giá vui mừng đúng là biển rộng Yêu thú còn không có lên bờ dấu hiệu, nhưng ai cũng không dám nói, biển rộng Yêu thú có thể hay không lên bờ.

Tam hoàng tử Diệp Cần dẫn đội Trịnh quốc tu sĩ vừa đến đạt cấp hai văn minh quốc gia, lập tức đã bị phái đến Yêu Thú sâm lâm bên này.

Khoảng cách Yêu Thú sâm lâm trong trăm dặm, tất cả mọi người đều dời chuyển qua nội địa, chỉ có tu sĩ cùng Yêu thú giằng co, nguyên một đám mỗi một không chịu nổi, Tam hoàng tử Diệp Cần mang theo tu sĩ vừa đến, lập tức đã bị nghênh đón, thay cho đã mỗi một rồi tu sĩ.

Tam cấp văn minh quốc gia có mười mấy cái nhiều, có thể vừa đến cấp hai văn minh quốc gia về sau, mới biết được cấp hai văn minh quốc gia chiếm diện tích rộng, Trịnh quốc mấy nghìn Trúc cơ tu sĩ, vậy mà cũng chỉ có thể thủ hộ ở một phần nhỏ giáp giới Yêu Thú sâm lâm địa phương, mà nghe cấp hai văn minh quốc gia quốc gia tu sĩ nói, riêng là Yêu Thú sâm lâm bên này, muốn tiêu hao hết tất cả đến đây trợ giúp tam cấp văn minh quốc gia tu sĩ.

Thú triều đã tiếp tục hơn một năm, Thú triều chưa từng có tiếp tục thời gian lâu như vậy, cũng không có như thế thuyết pháp, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm đi theo An Sơn sau khi tới, cũng thoáng đã nghe được chút ít Thú triều quá trình, cùng tất cả tu sĩ giống nhau, bọn họ nghe xong trong lòng cũng là trầm xuống.

Đây Thú triều rõ ràng là có tổ chức có kế hoạch đấy, liên miên không dứt, cũng không cực nhanh tiến công, lại không lùi xuống, làm cho cả cấp

hai văn minh quốc gia tu sĩ toàn bộ bị đẩy vào đến trong chiến tranh, thoát nhìn càng giống như là muốn tiêu hao hết tất cả tu sĩ bình thường.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 485: Thạch Yêu Dò Xét Tin

Cá nhân lực lượng, tại liên miên không dứt Thú triều tiến công ở bên trong, lộ ra phải vô cùng nhỏ bé, nhưng đúng là một cái tu sĩ liên hợp lại, mới ngăn cản được Thú triều tiến công.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm tại tu sĩ trong xuất thủ thời điểm không phải rất nhiều, càng nhiều nữa thời điểm phải đang quan sát, xem thế nào.

Cho dù là tại trong tưởng tượng, cũng khó có thể tưởng tượng đến Yêu thú số lượng cùng tiến công tần suất, tiến công Yêu thú dưới đất là cấp hai chó săn loại Yêu thú, bầu trời phối hợp là đồng dạng cấp hai cầm loại Yêu thú, chẳng qua là bất luận mặt đất cùng trên bầu trời đều xen lẫn tam giai Yêu thú, chỉ cần có Kết Đan tu sĩ ra tay, sẽ có tam giai Yêu thú đi theo ra tay.

Bởi như vậy, sợ ném chuột vỡ bình ngược lại là nhân loại tu sĩ rồi.

"Các người trước kia chiến đấu, cũng là như thế?" Giản Nhược Trần thần thức truyền âm cho Lạc Phàm.

Lạc Phàm khẽ lắc đầu, "Chúng ta đều là quy mô nhỏ rồi, trăm người quy mô cũng rất lớn hơn."

Ngắm lại hiện đại thời kỳ hòa bình, Giản Nhược Trần vẫn hiểu.

"Người cảm thấy, loại này, sao có thể khống chế được." Thuật nghiệp có chuyên tấn công, nhìn thấy nhiều như vậy Yêu thú tiến công, Giản

Nhược Trần thật sự có loại không chân thực cảm giác.

"Chiến tranh hiện đại ở bên trong, loại này, muốn dựa vào đại quy mô tính sát thương vũ khí, mà đối với không, mà đối với đất không tập. . . , nơi đây. . ." Lạc Phàm suy nghĩ một chút, lần nữa khẽ lắc đầu, "Dưới mắt, ta không có ý kiến gì."

"Đây coi như là chiến tranh rồi?" Giản Nhược Trần hỏi tiếp.

"Đúng, xâm lược chiến tranh, rất rõ ràng." Lạc Phàm nhìn nơi xa chiến đấu, "Có thể Yêu thú tiến công Nhân tộc vì cái gì?"

Ai cũng không biết vì cái gì.

Yêu thú thích hợp nhất sinh hoạt địa phương đương nhiên là Yêu Thú sâm lâm rồi, tu sinh hoạt chỗ, ngoại trừ tông môn cùng mấy chỗ đặc biệt địa phương, ở đâu cũng không có Yêu Thú sâm lâm linh khí khoáng chừng, cũng không có Yêu Thú sâm lâm tài nguyên phong phú, Yêu thú xâm lấn Nhân tộc lãnh thổ, thấy thế nào, đều có chút quỷ dị.

"Chẳng lẽ là Yêu thú số lượng kịch liệt tăng nhiều?" Giản Nhược Trần nghi ngờ nói.

Hai người nhìn ra xa Yêu Thú sâm lâm, nghĩ đến Trịnh quốc bọn họ làm cho tiến vào qua Yêu Thú sâm lâm, đều cảm thấy không rất có thể.

Chiến đấu tiến hành rất phải quỷ dị, Nhân tộc tu sĩ tiến công một khi mãnh liệt, Yêu thú sẽ dần dần hướng rừng rậm lui về phía sau, có thể tu sĩ công kích một khi hơi chút yếu bớt, Yêu thú sẽ toàn bộ tuyến để lên, liều đến các tu sĩ hầu như đã tiêu hao hết bản thân tất cả linh khí, không thể không dùng Linh đan bổ sung.

Tốt ở bên trong tu sĩ tổn thương rất ít, có chút bị thương, lập tức cũng sẽ bị che chở lui ra, trái lại phải Yêu thú, hung hãn không sợ chết xuống,

tổn thất liên so với chính là nhiều hơn rồi.

Nhưng cũng là tương đối tu sĩ mà nói, đối với Yêu thú mà nói, những cái kia tổn thất quả thực không có ý nghĩa.

"Sư tôn, như vậy xuống dưới, đối với chúng ta giống như bất lợi." Lạc Phàm cuối cùng nói ra.

An Sơn nhìn về phía trước giết chóc gật gật đầu, "Không phải giống như, xác thực bất lợi."

Có tu sĩ qua tới đưa tin, hoàng thất dẫn đội Tam hoàng tử mời An Sơn nghị sự, đặc biệt cường điệu một câu, xin Giản Nhược Trần đi theo, An Sơn liếc mắt nhìn Giản Nhược Trần đã đáp ứng.

Tất cả tông môn tông chủ đều tại, chỉ có An Sơn mang theo Giản Nhược Trần đây thì một cái Trúc cơ tu sĩ, tại Kết Đan tu sĩ trong rất là dễ làm người khác chú ý, Giản Nhược Trần lẩn vào không thèm để ý, im lặng mà đứng ở An Sơn bên người.

Diệp Cần quét mắt một vòng Giản Nhược Trần, lại đối với An Sơn nói: "An tông chủ, Yêu Thú thâm lâm bên trong bây giờ là tình huống gì, ai cũng không rõ ràng lắm, ta nghĩ xin Giản tiên tử đi xem."

Lời này nghe đột ngột, có thể mọi người đang nhìn đến Giản Nhược Trần cổ tay phải bên trên màu đen thạch yêu biến ảo vòng tay về sau, đều không có lên tiếng.

Giản Nhược Trần thu phục thạch yêu đã không phải là bí mật, ít nhất tại nơi này cấp độ tu sĩ trong không phải bí mật, thạch yêu có thể chiếm giữ tại Giản Nhược Trần trên cổ tay, tự nhiên cũng là tế luyện qua đấy, nói là lại để cho Giản Nhược Trần đến Yêu Thú thâm lâm bên trong tìm hiểu, kì thực là muốn thạch yêu tìm hiểu đấy.

Chính là An Sơn cũng cho rằng Giản Nhược Trần đã tế luyện rồi thạch yêu, tự nhiên là gặt đầu, Diệp Cần liền nhìn qua Ngự Thú tông tông chủ nói: "Âu Dương tông chủ, nếu là với quý tông của Linh Thú cùng Yêu thú tác chiến. . ."

Âu Dương Âu nhú mày, trực tiếp lắc đầu nói: "Ta tự nhiên dẫn theo không ít Linh Thú tới đây, bất quá Tam hoàng tử cũng phải biết, chúng ta Ngự Thú tông Linh Thú cùng tu sĩ tác chiến không có vấn đề, cùng nhiều như vậy Yêu thú nếu đối chiến, ta ngược lại là sợ đem Linh Thú thú tính kích phát, những thứ này Linh Thú đều là không có ký kết khế ước đấy."

Ngự Thú tông Linh Thú không ít, có thể cũng không phải tất cả Linh Thú đều gia hạn khế ước —— chính là Ngự Thú tông bốn tông đệ tử cũng không có toàn bộ có Linh Thú với tư cách Linh sủng đấy, mà coi như là Âu Dương Âu chính mình, cũng chỉ có thể cùng phù hợp Linh Thú ký kết khế ước, đại đa số Linh Thú đều là vô chủ đấy, có thể mặc cho Ngự Thú tông tu sĩ đem ra sử dụng, nhưng nếu đối mặt nhiều như vậy Yêu thú, vô cùng có khả năng kích phát Linh Thú bản thân thú tính, trái lại công kích tu sĩ đấy.

Những thứ này mọi người cũng đều biết, Diệp Cần qua hỏi một câu, cũng chỉ là thông lệ xác nhận, nghe vậy gặt đầu, hỏi: "Dựa theo trước mắt Yêu thú tiến công tình huống nhìn, tất cả tông các tu sĩ có thể kéo vài ngày?"

Diệp Cần dùng đúng rồi "Kéo" chữ, cái chữ này đem trước mắt tình hình chiến đấu thuyết minh được rõ ràng.

Ngự Thú tông Âu Dương Âu trước nói: "Ta tông toàn lực ứng phó, chính giữa không ngủ không nghỉ, tối đa mười ngày."

Ngự Thú tông có Linh Thú trợ trận, chỉ có thể ngăn chặn Yêu thú mười ngày, lại để cho mọi người trong nội tâm đều là mát lạnh, Được

Vương Cốc Mạc tông chủ nói: "Ta đây bên cạnh, tối đa, cũng chính là mười ngày a."

An Sơn nhú mày, "Tám ngày."

Mặt khác tông môn thời gian cũng đều không sai biệt lắm.

Diệp Cần khẽ gật đầu, "Ta sẽ cùng với thay thế xuống dưới tu sĩ đám thương nghị xuống, tranh thủ năm ngày một đổi."

Mạc tông chủ nói: "Tam hoàng tử, chúng ta như vậy ứng đối, bưng lên còn có thể, thời gian dài, ta tông môn tu sĩ Linh đan còn có thể ứng đối một tháng, khác tông môn tu sĩ. . ."

Nói qua nhìn xem mọi người, Tam Thanh tông tông chủ đã đón nói: "Chúng ta tông môn tu sĩ gần trước khi đến đều chuẩn bị Linh đan, chưa đủ một tháng cũng có hơn hai mươi ngày."

Khác tông chủ đám giúp nhau nhìn xem, An Sơn cười khổ sau nói: "Ta đây bên cạnh, thay quân về sau, đoán chừng các tu sĩ trong tay liền không có gì rồi."

Thiên Đạo Tông tóng quán mọi người toàn bộ cũng biết, An Sơn không phải khóc than ai cũng rõ ràng, Diệp Cần nói: "Chúng ta tại trợ giúp cấp hai văn minh quốc gia, không có có đạo lý Linh đan cũng muốn tự chúng ta ra, Linh đan sự tình mọi người yên tâm."

Dừng lại, Diệp Cần mới nói: "Các vị tông chủ, dưới mắt chủ yếu nhất là bảo vệ tự chúng ta tu sĩ an toàn, tận lực giảm bớt tu sĩ tổn thương."

Kỳ thật không cần Diệp Cần dặn dò, mọi người cũng đều biết, nhưng Diệp Cần vừa nói như vậy, mọi người liền toàn bộ hiểu trong lời nói che giấu hàm nghĩa, nhao nhao gật đầu.

Diệp Cần lúc này mới lại nhìn Giản Nhược Trần liếc, nhưng vẫn là đối với An Sơn nói: "An tông chủ, việc này không nên chậm trễ, kính xin tông chủ an bài a."

An Sơn gật đầu, sau đó nhìn Giản Nhược Trần, Giản Nhược Trần trong nội tâm đã có chủ ý, gật gật đầu, cũng không nói gì thêm, chẳng qua là vỗ vỗ thạch yêu, trước mắt bao người, thạch yêu bỗng nhiên kéo dài, bỗng nhiên liền đem Giản Nhược Trần toàn bộ bao bọc, đi theo sẽ không vào dưới mặt đất.

Thạch yêu phải kim hệ, tại trong viên đá xuyên thẳng qua không có bất kỳ chướng ngại, trong đất tiến lên liền có dấu vết mà lần theo rồi, cũng may Yêu Thú thâm lâm dưới mặt đất cũng không tất cả đều là đột nhiên, cũng có tảng đá, thạch yêu nếu là bất động tại thổ nhưỡng ở bên trong, cũng không nên bị phân biệt ra được.

Mọi người trong nội tâm đều có chút hâm mộ, biết rõ Giản Nhược Trần đã có thạch yêu, liền là có sống yên phận chỗ, đây Yêu Thú thâm lâm lại nguy hiểm, nàng cũng là bình yên vô sự rồi.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 486: Bị Lừa Gạt Hẳn

Giản Nhược Trần bị thạch yêu vây quanh lấy trầm xuống dưới đất, di động rồi không bao lâu, thạch yêu lặn lẽ thò ra mặt đất, thật giống như mặt đất một khối ngoan thạch, cũng không thấy được.

Chỗ này rất là yên tĩnh, không thấy Yêu thú, Huyền Thiết Mẫu đao lặn yên ly khai, thạch yêu đi theo cũng trầm xuống dưới đất.

Thạch yêu mang theo Giản Nhược Trần dưới mặt đất xuyên thẳng qua, nói thật Giản Nhược Trần cũng không biết thạch yêu định đi nơi đâu, cái gọi là tìm hiểu tin tức đối với Giản Nhược Trần mà nói có chút chóng mặt, chẳng lẽ Yêu thú sẽ dùng tu sĩ ngôn ngữ nói chuyện phiếm?

Nàng bất quá là cùng thạch yêu câu thông, lại để cho thạch yêu mang nàng đến Yêu Thú sâm lâm bên trong một ít, còn không có Yêu thú địa phương, tìm hiểu tin tức đây sống, Huyết Sát phải thích hợp nhất đấy.

Trong đầu xuất hiện Yêu Thú sâm lâm hình vẽ, nhưng là Huyết Sát tầm mắt, vốn cho là Yêu Thú sâm lâm bên trong cũng là dày đặc áp áp Yêu thú, cùng đợi tu sĩ một mỗi thời điểm quy mô tiến công, có thể Huyết Sát trong tầm mắt, Yêu thú đầu trong rừng rậm trong vòng hơn mười dặm về sau, vậy mà cũng chưa có.

Nói cách khác, ngoại trừ toàn diện áp ra Yêu Thú sâm lâm cùng tu dây dưa giao chiến Yêu thú, trong rừng rậm dự bị Yêu thú vậy mà cũng chỉ là cái bộ dạng, căn bản cũng không có tưởng tượng nhiều như vậy, nhưng mà những thứ này Yêu thú trong lại có một cái tu vi cực cao tọa trấn.

Thạch yêu cùng Huyết Sát trong rừng rậm bốn mươi năm mươi trong chỗ tụ hợp, Giản Nhược Trần từ thạch yêu trong nhảy ra.

Nơi đây yên tĩnh dị thường, không có tu sĩ, càng không có một cái nào Yêu thú.

"Có mấy cái tứ giai Yêu thú tọa trấn, người cẩn thận một chút, không nên dùng linh lực." Huyết Sát rơi xuống Giản Nhược Trần búi tóc lên, truyền âm nói.

"Bày ra quy mô tiến công phương thức, kỳ thật liên nhiều như vậy Yêu thú, Yêu Thú thâm lâm trong đã xảy ra chuyện?" Giản Nhược Trần kỳ quái nói.

Thật sự là không tiến đến không biết, sau khi đi vào đã giết mình.

"Còn có, bọn họ liên không có một cái nào tu sĩ đột phá phòng tuyến sang đây xem qua?" Giản Nhược Trần có chút không dám tin tưởng.

"Có tứ giai Yêu thú ở đây, ven rừng rậm bố trí ảo trận, lại tổn thất điểm tu sĩ, cái này biểu hiện giả dối có thể duy trì thật lâu." Huyết Sát nói, "Chúng ta lại đi vào trong đi nhìn xem không?"

Đều vào được, nơi nào sẽ không nhìn toàn bộ rồi liền đi, Giản Nhược Trần một lần nữa trở lại thạch yêu trong thân thể, mang theo Huyết Sát.

Lòng đất xuyên thẳng qua cũng không phải là tưởng tượng nhẹ nhàng như vậy, thạch yêu chính mình đương nhiên là tùy ý, dù là một hòn đá nhỏ cũng có thể trở thành nường nhờ đối tượng, mang theo Giản Nhược Trần liền không giống nhau, cũng không thể đem Giản Nhược Trần cùng chính nó hóa thành một thể rồi a.

Vì vậy hành tẩu phong cách liên biến thành trên nhảy dưới tránh (*né đòn), nường theo lấy lắc lư mê muội, cũng may, tiến vào đến rừng rậm trăm

dậm, thạch yêu liền đem Giản Nhược Trần giải phóng xuất.

Trong trăm dặm Yêu Thú sâm lâm kỳ thật cũng là thuộc về rừng rậm biên giới khu vực, đều là người một nhà rồi, Giản Nhược Trần trực tiếp liền tế ra trở lại cục gạch.

Cái gọi là kẻ tài cao gan cũng lớn, còn có ngay cả có thạch yêu hộ thân, Giản Nhược Trần bước lên cục gạch, trong rừng rậm đã bắt đầu cấp tốc phi hành.

Rừng rậm yên tĩnh được không giống như là Yêu thú sinh hoạt chỗ, trừ đi một tí dã thú, thần thức trong phạm vi yên lặng, Giản Nhược Trần lại phi hành nửa ngày, mắt thấy đêm tối tiến đến, vậy mà dường như một mình tại Yêu Thú sâm lâm trong bình thường.

Lại không biết tình huống, cũng biết tất nhiên là trong rừng rậm có chuyện lớn phát sinh, đám yêu thú vì phòng ngừa bị tu biết rõ, mới xuất hiện rồi như vậy một lần Thú triều.

Có thể Yêu Thú sâm lâm bên trong sẽ có bao nhiêu đại sự phát sinh? Sẽ để cho đám yêu thú như vậy đề phòng tu?

"Đi trở về." Giản Nhược Trần đứng vững.

"Đều vào được, khó được có thạch yêu nguy trang, cứ như vậy trở về?" Huyết Sát khuyên nhủ.

Giản Nhược Trần giật mình, Huyết Sát nói rất đúng tình hình thực tế, liền từ Thú triều bắt đầu có một đoạn thời gian, các tu sĩ cũng không biết Yêu Thú sâm lâm nội bộ trên sự tình nhìn, Yêu thú đem Yêu Thú sâm lâm phòng được như sắt thùng bình thường, các tu sĩ căn bản không thể nào tiến đến đã biết rõ, trong rừng rậm chuyện đã xảy ra nhất định là cực kỳ trọng yếu đấy.

Huyết Sát khuyên bảo nàng lưu lại cũng không phải là không có đạo lý đấy.

Nhưng, càng là như thế, Giản Nhược Trần lại càng là có thể kèm chế lòng hiếu kỳ của mình, tại trái phải rõ ràng lên, Giản Nhược Trần luôn luôn tự hiểu rõ.

Nàng hiện tại xâm nhập đến Yêu Thú sâm lâm bên trong tuy rằng bất quá một ngày đường trình, nhưng lần này Thú triều liên quan đến đúng rồi tất cả mọi người tu cùng Yêu thú ở giữa đại sự, cá nhân lòng hiếu kỳ lúc này liền không có ý nghĩa rồi.

"Tiến đến đối với ta rất dễ dàng, đi ra ngoài trước." Giản Nhược Trần dưới chân cục gạch một chuyển, liền thay đổi rồi phương hướng.

"Trong rừng rậm truyền thuyết có Thượng Cổ cấm chế, có thể làm cho Yêu thú như thế cách làm, hẳn là Thượng Cổ cấm chế buông lỏng rồi." Huyết Sát nói.

Điền Ngữ thần không có quay đầu.

"Thượng Cổ trong cấm chế sẽ có cái gì thiên tài địa bảo phải không có thể tưởng tượng giống như đây, người có thạch yêu cái này tự nhiên ưu thế tại, chỉ cần cấm chế mở ra, nghĩ muốn cái gì không chiếm được?" Huyết Sát gặp Giản Nhược Trần không quay đầu lại ý tứ, vội la lên.

"Thạch yêu đã nhận được sẽ như thế nào? Sẽ hóa hình trưởng thành không?" Giản Nhược Trần hỏi ngược lại.

"Đây ai có thể biết? Cơ duyên thứ này, cũng không phải ai cũng có thể gặp phải." Huyết Sát nói.

"Vậy, là của ta chính là ta đấy, ta ly khai cũng chậm trễ không được, không là của ta, coi như là ta vội vã xông đi lên, cũng vô ích, có phải hay

không?" Giản Nhược Trần bất vi sở động.

Huyết Sát không lên tiếng rồi.

Cùng Giản Nhược Trần ở chung lâu như vậy, Giản Nhược Trần tính tình hẳn không bảo hoàn toàn hiểu rõ cũng không sai biệt lắm, quyết định sự tình cũng không cần đều muốn khuyên bảo rồi, huống hồ, cơ duyên vật này, Giản Nhược Trần thật sự không cần để ý.

Trước hừng đông sáng, Giản Nhược Trần vô thanh vô tức mà về tới nơi đóng quân, trước sẽ thấy cùng An Sơn nói, lúc này đây An Sơn không có mang theo Giản Nhược Trần, một mình ly khai, Giản Nhược Trần liền vừa ăn Linh đan khao thạch yêu, một bên cũng cùng Lạc Phàm nghiên cứu.

"Nói như vậy, chúng ta nếu muốn đánh bại Thú triều cũng không khó?" Lạc Phàm nhìn xem Giản Nhược Trần ăn kẹo đậu bình thường mà ăn Linh đan, hỏi.

Lúc đó, Yêu thú tiến công hơi chút yếu đi chút ít, các tu sĩ cũng không muốn lại chiến đấu, cũng rất giống đã đến lẫn nhau nên lúc nghỉ ngơi rồi.

"Toàn lực để lên, những thứ này Yêu thú có lẽ không đủ để chống cự." Giản Nhược Trần chợt nhớ tới nàng tại Hoàng Thành lấy được ngọc giản bên trong trận pháp, sợ run lên, trận pháp hẳn không phải là nhằm vào nhiều như vậy Yêu thú a.

"Không cần toàn lực để lên." Giản Nhược Trần thêm một câu, "Người biết các tu sĩ tại Hoàng Thành diễn luyện trận pháp a."

Lạc Phàm lắc đầu, hỏi: "Cái gì trận pháp?"

Giản Nhược Trần nhớ tới Lạc Phàm phải tạm thời quyết định trước để chống đỡ Thú triều đấy, liền đem ngọc giản bên trên trận pháp giảng cho Lạc Phàm.

Trước kia nghiên cứu trận pháp thời điểm, thì có hoài nghi rồi, bây giờ nhìn đến Thú triều chân tướng, sẽ cùng Lạc Phàm lại nói tiếp, liền càng ngày càng xác minh Huyết Sát mà nói rồi, bọn họ nghiên cứu trận pháp, căn bản không phải đối phó loại này Thú triều đấy, chính là Thú triều quy mô lại lớn gấp đôi, chỉ cần đều là yêu thú cấp hai, số ít tam giai Yêu thú, liền căn bản không dùng đến như vậy trận pháp.

Không chỉ có là Hoàng Thành, chính là An Sơn bọn họ tông chủ, cũng nhất định biết rõ cái gì.

Vốn cho là vì không bỏ được trong tông môn tu sĩ tổn thất, hiện tại xem ra, rõ ràng là mượn nhờ Thú triều mưu đồ cái gì.

Lạc Phàm ánh mắt tại thạch yêu bên trên dừng lại một hồi, sau đó hé mắt, quay đầu nhìn xem còn tại chiến đấu tu sĩ đám.

"Ta cảm thấy được, chúng ta giống như đều bị lừa gạt hửn." Một hồi lâu, Lạc Phàm nói khẽ.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 487: Kim Tự Tháp

Giản Nhược Trần lòng có đồng cảm.

"Yêu thú tại ngăn chặn bọn họ, bọn họ làm sao lúc đó chẳng phải lợi dụng Yêu thú, chẳng qua là, cuối cùng là vật gì sẽ để cho bọn họ hi sinh tông môn tu sĩ?" Lạc Phàm nói khẽ.

"Không ở ngoài lợi ích, đối với tu sĩ mà nói, tu vi, có lẽ trọng yếu hết thảy." Giản Nhược Trần hồi đáp.

Đúng vậy, đối với tu sĩ mà nói, chỉ cần có tu vi, thì có hết thảy —— thọ nguyên, quyền lực.

"Ta đã từng lấy làm cho này dạng thể giới kỳ thật cũng rất tốt, có thể thỏa mãn người vũ lực giá trị tăng lên dục vọng, cũng có nhất định được quy tắc ước chế." Lạc Phàm nói.

"Có ước chế chứ lớn nhất ước chế chính là mạnh được yếu thua a." Giản Nhược Trần cười lạnh một tiếng.

Mạnh được yếu thua cái từ này, kích phát trong hai người trong nội tâm dục vọng, một cái là đã từng ý nghĩ trong gió lốc cường giả, một cái là đã từng người thợ săn, tiến vào đến cái thể giới này về sau, lẫn nhau đều khắc chế bản tính, mà hôm nay, dường như không cần khắc chế rồi.

Ý nghĩ phong bạo cường giả nắm giữ vũ lực, sẽ làm cái gì? Vốn người thợ săn trở về bản tính, sẽ làm cái gì?

Nếu như không có chính thức trên ý nghĩa luật pháp ước chế, chỉ có bản tính, bọn họ sẽ làm cái gì?

Lời đồn là từ Triệu quốc bắt đầu xuất hiện.

Ai cũng không biết lúc ban đầu lời đồn là ai truyền truyền ra đấy, chỉ biết là dường như một đêm lúc giữa, tất cả Trúc cơ các tu sĩ toàn bộ đều nghe nói, Yêu Thú sâm lâm bên trong xuất hiện thời kỳ thượng cổ thiên tài địa bảo, chỉ cần được thứ nhất, liền bạch nhật phi thăng.

Đây bạch nhật phi thăng tự nhiên biết là khả năng không lớn được rồi, nhưng cũng nói rồi thiên tài địa bảo trọng yếu, mà lại theo đây lời đồn còn xuất hiện thứ hai lời đồn, chính là đây thiên tài địa bảo có Thượng Cổ Đại Yêu chờ đợi.

Thú triều chính là vì phòng ngừa tu chen vào một tay, mà bọn họ Trúc cơ tu sĩ tu tập trận pháp, trên thực tế là vì chuyên môn chống cự Đại Yêu đấy, vì thay đẳng cấp cao tu sĩ đoạt được thiên tài địa bảo đấy.

Lời đồn mặc dù không thể với chứng minh là đúng nội dung, nhưng càng thì không cách nào chứng minh là đúng, lại càng phải sẽ cho người hoài nghi, không qua hai ngày thời gian, mọi người đang cùng Yêu thú đối chiến ở bên trong, tất nhiên không thể dốc sức rồi, nguyên bản muốn đem Yêu thú đánh lui hồi Yêu Thú sâm lâm cách làm, cũng dần dần biến mất rồi.

Kết Đan các tu sĩ cũng cũng nghe được rồi lời đồn, đầu tiên liền đem lời đồn rải người hoài nghi đến Giản Nhược Trần trên đầu, có thể quay đầu lại một tìm, Giản Nhược Trần vậy mà không thấy.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm lúc này đây đã xâm nhập đến Yêu Thú sâm lâm bên trong rồi.

Yêu Thú sâm lâm bên ngoài chiến trường, kéo lại Yêu thú cùng tu sĩ, trong rừng rậm yên tĩnh dị thường, chỉ có Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, một cái đứng ở cục gạch phía trên, một cái chân đạp phi kiếm ghé qua.

Bọn họ cũng không biết, bởi vì bọn họ mất tích, cũng bởi vì lời đồn, các tu sĩ bỗng nhiên xuất hiện toàn bộ tuyến tan tác, nhưng cũng chỉ là tan tác rồi trong vòng hơn mười dặm, Kết Đan các tu sĩ không thể không ra tay ổn định chiến cuộc, mà tam giai Yêu thú cũng đồng thời ra tay.

Chiến đấu xuất hiện hỗn loạn, nguyên bản cân đối bỗng nhiên bị đánh loạn, rất nhanh, Nguyên Anh tu sĩ cũng bị cuốn vào rồi tiến đến.

Cấp hai văn minh quốc gia Nguyên Anh tu sĩ một khi thật sự xuất thủ, chính là dị thường triệt để phản công, lúc này đây, tất cả tu sĩ tất cả đều đề lên.

Tu sĩ cùng Yêu thú giữa đã không thể xưng là chiến đấu, mà gọi là chiến tranh, mà hết thảy này, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm toàn bộ không biết, bọn họ đã xâm nhập đến Yêu Thú sâm lâm hơn nghìn dặm ở trong rồi.

Rừng rậm chưa từng có như vậy yên tĩnh qua, không có một con yêu thú khi bọn hăn lộ tuyến tiến lên lên, càng là yên tĩnh, càng biểu thị phía trước đột nhiên xuất hiện cường đại nguy cơ.

Hai người Trúc Cơ tu sĩ, lại hoàn toàn không có cân nhắc bản thân thực lực, một mình hướng về nguy hiểm xuất phát.

Nửa tháng sau, bọn họ bắt đầu cảm giác được Yêu Thú sâm lâm bên trong dị động rồi.

Trong rừng rậm bắt đầu xuất hiện Yêu thú, phảng phất là chặn đường tu sĩ đạo thứ hai bình chương, cho dù là có thạch yêu, bọn họ tiến lên tốc độ

cũng chậm lại.

Mà giờ khắc này, Yêu Thú sâm lâm bên ngoài chiến đấu cũng tiếp cận khâu cuối cùng, tại Nguyên Anh tu sĩ bỗng nhiên toàn diện để lên về sau, đám yêu thú bắt đầu bại lui, các tu sĩ bắt đầu đột tiến Yêu Thú sâm lâm.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm lại một lần nữa xuất hiện ở trên mặt thời điểm, đã tại đám yêu thú đạo thứ hai phòng tuyến bên trong rồi, trong rừng rậm lại một lần nữa xuất hiện an bình, nhưng cái này an bình bên trong lại bao giờ cũng không ẩn chứa nguy hiểm.

Bọn họ cảm giác được bốn phương tám hướng cường đại chấn nhiếp, chỉ cần có một điểm linh lực tiết lộ, sẽ đưa tới đuổi giết.

Nhiều khi, bọn họ đều là đi bộ hành tẩu, Lạc Phàm chưa từng có buông tha cho qua thân thể huấn luyện, mà Giản Nhược Trần trải qua Tội Thân thể, cũng kinh được rừng rậm tiến lên khảo nghiệm, mà chỉ cần gặp được núi đá, dựa vào thạch yêu tốc độ liền nhanh hơn.

Theo xâm nhập, thạch yêu cũng hưng phấn lên, mấy lần đều muốn thoát ly Giản Nhược Trần, lại không nỡ bỏ, bọn họ liền cũng biết, rất nhanh liền đã tới rồi bọn họ đều muốn nơi đến rồi.

Rất xa, bọn họ cảm giác được linh lực dị thường chấn động, càng đi đi về phía trước, càng có thể cảm nhận được linh lực mang đến uy áp, bên trong thân thể của bọn họ vậy mà xuất hiện run rẩy cảm giác, đó là cấp thấp tu sĩ đối mặt cao ra bản thân tu vi gấp mấy lần tu sĩ lúc bản năng e ngại.

Loại này uy áp ở dưới e ngại cùng tâm trí không quan hệ, đầu cùng tu vi có quan hệ, cảm giác được loại này uy áp thời điểm, hai người đứng rơi xuống.

Đây cũng không phải là bọn họ tu vi đủ khả năng đối mặt rồi, cũng không phải Nguyên Anh tu sĩ uy áp, đã liên Huyết Sát tại Huyền Thiết Mẫu trong đao, đều cảm thấy.

Chỉ có thạch yêu còn hưng phấn lấy, chỉ có nó không sợ loại này uy áp.

Nơi xa trên rừng rậm không, xuất hiện một cái đỉnh nhọn, chỉ có thể nhìn đến phải màu vàng đỉnh nhọn, nhưng lại làm cho người ta với vô cùng không lồ cảm giác.

Nếu là bình thường tu sĩ, tại đây giống như uy áp sau nên sẽ bắt đầu sinh thoái ý rồi, nhưng Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm, nhưng là gặp mạnh tức thì mạnh mẽ.

Không lồ uy áp chèn ép phải tu vi, lại không phải tâm trí của bọn hắn, đã đến phụ cận, tất nhiên muốn nhìn thấy toàn cảnh, mới có thể quyết định phóng không buông bỏ.

Sinh tử đối lập hai thật sự mà nói phải sẽ không để ở trong lòng rồi, huống chi còn có thạch yêu tại.

Lại một lần nữa bị thạch yêu bao trùm, ghé qua cùng dưới mặt đất, khi bọn hắn một lần nữa trở lại trên mặt đất thời điểm, không khỏi nhìn lên.

Trước mặt phải một cái thật lớn Kim Tự Tháp thức kiến trúc, cường đại uy áp chính là cái này kiến trúc phát ra đấy, mà hai người bọn họ, khoảng cách cái này kiến trúc, chưa đủ nghìn mét, vừa mới có thể chứng kiến cái này kiến trúc toàn cảnh.

Cự thạch Kim Tự Tháp, ai cũng như nói là cự thạch mà bị lấp chồng chất, chẳng lẽ nơi đây chôn dấu cái thế giới này Thượng Cổ văn minh.

Quay đầu nhìn lại, sau lưng mấy nghìn thước không có một ngọn cỏ, mà không có một ngọn cỏ bên ngoài, vậy mà đứng lặng lấy mười mấy người ảnh, vậy mười mấy người ảnh rõ ràng là bị dây cực lớn mà bị lấp chồng chất uy áp ngăn trở bên ngoài đấy.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm hai mặt nhìn nhau, bọn họ liền dễ dàng như vậy tiến vào đến Thượng Cổ kiến trúc trong phạm vi.

Đúng vậy, thạch yêu trực tiếp đưa bọn chúng đưa đến cái này mà bị lấp chồng chất trong phong ấn, phong ấn bên ngoài, mười cái Đại Yêu đang trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem trong đó.

Đột nhiên, bầu trời giống như lắc lư xuống, phải phong ấn bên ngoài Đại Yêu tiếp tục ra tay, công kích phong ấn, phong ấn không ngừng biến hóa màu sắc, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm lại liếc nhau, ăn ý mà quay lại đầu, nhìn lên trước mặt Kim Tự Tháp.

TAI HỌA TU TIÊN GIỚI [C]

Thứ Nộn Nha
www.dtv-ebook.com

Chương 488: Không Phải Thế Giới Của Chúng Ta

Thạch yêu rời tay ly khai, dường như dẫn bọn hăn ở đây, chính là hoàn thành nhiệm vụ bình thường.

Huyền Thiết Mẫu đao cũng thoát ly Giản Nhược Trần điều khiển, ngay cả cùng Huyết Sát liên hệ đều cơ hồ đã không có.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm nhìn lên lấy Kim Tự Tháp, tại đây giống như hùng vĩ đồ sộ công trình kiến trúc trước mặt, người nhỏ bé được gần như không tồn tại bình thường.

Bọn họ có thể cảm giác được Thượng Cổ văn minh uy nghiêm, cảm giác được trước mặt cực lớn kiến trúc mang đến trên tâm lý áp bách, thậm chí cảm giác được nguy cơ, cũng cảm giác được nội tâm hưng phấn, chống lại cổ văn minh khát vọng.

Sinh mệnh tại thời khắc này đều lộ ra nhỏ bé rồi, không trọng yếu, dường như trên đời này, cũng không có cái gì càng thêm trọng yếu đồ.

Bọn họ chứng kiến thạch yêu đơn giản sẽ không vào đến đây cái thật lớn trong kiến trúc, cũng chứng kiến Huyền Thiết Mẫu đao làm việc nghĩa không được chùn bước đi theo mà đi, hai người liếc mắt nhìn nhau, tiếp theo, cũng hướng cái này kiến trúc đi đến.

Bọn họ quay chung quanh đây Kim Tự Tháp xoay một vòng, Kim Tự Tháp không có cửa vào, từ trên xuống dưới, chính là tứ phía bóng loáng thạch bích, hai người chậm rãi dừng lại tại một mặt thạch bích lúc trước, Giản Nhược Trần thăm dò mà vươn tay.

Thạch bích phẳng phất có nước gợn vẩn tản ra, nhẹ tay dễ dàng mà chui vào đến thạch bích bên trong, Giản Nhược Trần giật mình mà nhìn trước mắt thạch bích, sau đó quay đầu nhìn Lạc Phàm.

Lạc Phàm nha nhưng, chậm rãi thò tay về phía trước, cánh tay của bọn hắn đồng thời chui vào rồi đi vào, cái tay còn lại cánh tay nắm cùng một chỗ, thân ảnh của hai người chậm rãi chui vào rồi thạch bích.

Tại thân ảnh của bọn hắn hoàn toàn biến mất tại thạch bích ở trong, bên ngoài phong ấn bỗng nhiên sụp đổ, mười cái Đại Yêu phi hành vào trở lại.

Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm dường như tiến nhập thời không đường hầm bình thường, bọn họ rõ ràng là chui vào rồi thạch bích, có thể chung quanh lại tất cả đều là bay nhanh trôi qua không gian cảm giác.

Dường như cực kỳ lâu, cũng giống như là ảo giác, thời gian chỉ qua rồi một cái chớp mắt, giương mắt, bọn họ đã đứng ở kiến trúc nội địa trống trải trong.

Nơi đây vẫn là một cái hình mũi khoan không gian, giống như toàn bộ kiến trúc ảnh thu nhỏ, giương mắt thấy phải kiến trúc chỗ cao nhất đỉnh nhọn, từ cao cao đỉnh nhọn, thẳng tắp mà rơi xuống một nhúm ánh sáng, đánh tại cái không gian này ở bên trong, phẳng phất là trên võ đài đèn tự quang, mà đèn tự quang chính giữa, phải yên tĩnh mà lơ lửng một cái da đen nhem không gian.

Đây là một cái ở vào khoảng thật thể cùng không phải thật thể không gian, yên tĩnh mà lơ lửng, mang theo nào đó quý dị, cũng rất giống phải đang mong đợi cái gì.

Đỉnh đầu rơi xuống chùm tia sáng, cũng không thể chiếu sáng cái không gian này, cũng không cách nào làm cho người ta liên tưởng đến bất

kỳ vật gì, nhưng cái này màu đen không gian không thể nghi ngờ sẽ là cường đại đấy.

"Thạch yêu đây?" Giản Nhược Trần đột nhiên hỏi.

Thanh âm lại hoàn toàn không có truyền lại đi ra ngoài, nàng rõ ràng mở miệng, cuống họng rõ ràng chấn động rồi, có thể hoàn toàn không âm thanh âm tại cái không gian này bên trong.

Nàng vẻ sợ hãi cả kinh, nhận không được thần thức hỏi nữa một tiếng, lúc này đây, thần thức truyền âm truyền đến Lạc Phàm trong thức hải.

Lạc Phàm tìm kiếm mà nhìn qua, hai người ánh mắt cuối cùng lại rơi xuống cái này màu đen trong không gian.

"Vật này, có phải hay không là Phan kéo nhiều ma hộp?"

Bất luận cái gì không biết sự vật, cũng có thể phải Phan kéo nhiều ma hộp, cho nên mới phải dụ khiến người mở ra, thăm dò, dù là mới thôi trả giá thê thảm đau đớn đại giới.

"Cũng có thể là, cũng có thể có thể không phải."

Đây là một cái tiêu chuẩn đáp án.

"Nếu như là chúng ta nguyên bản Địa Cầu, đối mặt không biết, ta sẽ kính sợ, sẽ buông tha cho, nhưng nơi đây. . ." Giản Nhược Trần chậm rãi tiến lên một bước.

"Nếu thật là Thượng Cổ văn minh, nơi đây phong ấn cường đại không biết?" Lạc Phàm nói khẽ.

"Vận mệnh đem chúng ta đưa đến nơi này, chúng ta, ta và người, biết không? Từ tiến vào đến cái này trong phong ấn, thạch yêu cùng ta liên hệ

liền biến mất, sau đó là Huyền Thiết Mẫu đạo, Thiên Địa ban cho kế ước quy tắc ở chỗ này biến mất, chẳng lẽ đây lúc đó chẳng phải Thiên Ý?

Ta và ngươi cũng không phải là người của thế giới này, ta và ngươi lại đơn giản mà xâm nhập đến cái thế giới này dường như cường đại nhất bí ẩn nhất chỗ, Thiên Ý có phải hay không đã ở muốn chúng ta phá hư nơi đây, chối bỏ nơi đây cân bằng?"

"Nếu như sai rồi đây?"

"Sai rồi cũng liền sai rồi a." Giản Nhược Trần tiến lên nữa rồi một bước.

Sai rồi cũng liền sai rồi a, bọn họ xuyên qua vốn chính là một sai lầm, ngại gì lại sai lầm xuống dưới.

Giản Nhược Trần tay xuyên qua ánh sáng, hướng về hắc ám không gian, chạm đến đi tới.

Quang xuyên thấu hắc ám, hắc ám hóa thành quang minh, nhưng rõ ràng có đồ vật gì đó từ trong bóng tối chảy ra đi tới, hướng lên, theo quang minh đi vào phương hướng, mãi cho đến phần cuối.

"Oanh ——" Kim Tự Tháp run rẩy xuống, toàn bộ trống trải không gian cũng run rẩy xuống.

Kim Tự Tháp bên ngoài, ở đằng kia đạo hóa thành quang minh hắc ám chảy ra trở lại một khắc, Thiên Địa cũng bỗng nhiên rung động xuống, tất cả mọi người, bất luận là tại Yêu Thú sâm lâm ở trong hay vẫn là bên ngoài, bất luận là phạm nhân hay vẫn là tu sĩ hay vẫn là Yêu thú hay vẫn là dã thú, trong thân thể giống như đều xuất hiện rắc rắc một tiếng, vật gì vỡ vụn.

Chi sau cực kỳ lâu, bọn họ mới biết được, đây là bọn hắc trong thân thể phong ấn vỡ vụn, phong ấn bọn họ mấy chục vạn năm thậm chí càng lâu một đạo phong ấn.

Ngày vẫn là hóa ra ngày, đại địa cũng vẫn là hóa ra đại địa, nhưng lại lại tựa hồ không phải nguyên bản được rồi.

Nhân cùng yêu thú vẫn là phải nguyên bản người cùng Yêu thú, có thể lại giống như không phải, tất cả mọi người có chút sợ hãi, bất an, bọn họ biết rõ bọn họ biến hóa, nhưng lại không biết biến hóa ở nơi nào.

Tu sĩ cũng Yêu thú chiến đấu đình chỉ, Yêu thú lui sẽ lại rừng rậm, tu sĩ lui cư trú hồi lực địa, ngay cả trong sa mạc xông tới Linh trùng cũng lui trở về, tất cả mọi người cùng Yêu thú đều tốt như hoảng loạn trong.

Loại này bất an kéo dài thật lâu, thẳng đến có một ngày các tu sĩ phát hiện, cái thế giới này bắt đầu không có phạm nhân tồn tại, tất cả mọi người, tất cả đều xuất hiện Linh căn.

"Đây chính là Pandora ma hộp." Tại thành trấn một chỗ trong trạch tử, Giản Nhược Trần lười biếng ngồi tê đít xộp trên mặt ghế.

"Mỗi người ngang hàng sao?" Lạc Phàm ngồi ở cái ghế đối diện bên trên.

"Ít nhất xuất hiện ở sinh lên, không có phạm nhân cùng tu sĩ khác nhau. Vậy đại khái chính là chúng ta xuyên qua đến cái thế giới này ý nghĩa." Giản Nhược Trần nói.

"Không có tuyệt đối ngang hàng, tại cái gì trên thế giới, đều không tồn tại tuyệt đối ngang hàng." Lạc Phàm chối bỏ nói.

"Đương nhiên, sinh ra về sau còn có phấn đấu, bất quá đây cùng chúng ta không có quan hệ rồi." Giản Nhược Trần cười nói, "Cái thế giới

này cuối cùng không phải chúng ta đẩy, chúng ta cũng cuối cùng chính là quần chúng."

"Đúng vậy, ta đang mong đợi có một ngày, chúng ta có thể tìm tới trở về phương pháp." Lạc Phàm gật đầu.

"Ta cho rằng, người sẽ có hùng tâm tráng chí, đem cái thế giới này thu làm dưới trướng." Giản Nhược Trần khiêu mi.

"Cuối cùng không phải thế giới của chúng ta."

Đúng vậy, cuối cùng không phải thế giới của chúng ta, cười nhìn mây lên mây thư, cũng vui.

—— toàn văn xong.

Cái này văn, cuối cùng không phải ta vốn là muốn muốn viết đây, càng ghi, lại càng thoát ly tu tiên phạm trù.

Thật giống như tại 《 Tổ Nữ Tầm Tiên 》 trong đã dốc hết vào ta tất cả ý tưởng, tổ nữ về sau, ta không cách nào tu tiên.

Vốn, là muốn ghi Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm như thế nào đem một cái tu tiên thế giới đổi thành hiện đại thế giới đây, có thể về sau, ta phát hiện, ta đã không hiểu được như thế nào tu tiên rồi.

Mà đây một bệnh về sau, tuy rằng chỉ có ngăn ngừa vài ngày như vậy, lại phát hiện, trong đầu rỗng tuếch, không còn có cái gì nữa.

Rất xin lỗi độc giả, nhất là một mực đuổi theo ta văn độc giả.

Mấy ngày nay cũng một mực ở nghĩ tới ta văn, nhớ tới độc giả đã từng nói, văn học mạng hấp dẫn độc giả, ngay tại ở một cái thoải mái chữ, sự thật đã như thế khổ cực, hy vọng tại văn học mạng trong quên sự thật vất vả.

Mà ta gần nhất cũng thích xem ngọt văn rồi.

Cho nên, chỉ có thể nói xin lỗi rồi.

Trong kế hoạch, Mạc Tiểu Ngôn phải cùng Phạm An Quý kết làm phu thê đấy, Giản Nhược Trần cùng Lạc Phàm cuối cùng, ước chừng là có thể đi đến cùng một chỗ a, khá tốt, nơi đây không có ghi quá nhiều.

Sẽ mở lại một quyển mới văn đấy, nhưng tu tiên, đến đây chấm dứt rồi.

Xem ghi văn con đường trải qua, 《 sinh hoạt tại hắc ám thời đại 》 phải tận thế văn, 《 nhiều bảo giai nhân 》 nghiêm khắc nói là đô thị dị năng, 《 Tố Nữ Tâm Tiên 》 phải tu tiên văn, kỳ thật, ta thích khác nhau loại hình nếm thử, cho nên, tiếp theo vốn, ta nghĩ muốn viết cái ngọt văn, không khắc sâu như vậy văn.

Lần nữa cảm tạ của ta các độc giả, theo giúp ta đi qua mấy năm này.

Cũng lần nữa nói tiếng xin lỗi, không có cho mọi người mang đến tốt tác phẩm.

Cuối cùng, nói tiếng gặp lại.

Table of Contents

Mục lục

- Chương 1: Sự Kiện Linh Di
- Chương 2: Lấy Ra Viên Đạn
- Chương 3: Linh Đan Trị Thương
- Chương 4: Hỏi Thăm, Thăm Dò
- Chương 5: Thần Thức Ấn Ký
- Chương 6: Xã Hội Cấu Thành
- Chương 7: Không Hiếu Khích Lệ
- Chương 8: Cũng Bị Thôi Miên
- Chương 9: Duy Nhất Ưu Thế
- Chương 10: Phải Thử Một Chút
- Chương 11: Sờn Hết Cả Gai Ốc
- Chương 12: Nửa Đêm Kinh Hồn
- Chương 13: Kinh Hãi Đã Đến
- Chương 14: Xin Tiên Tử Giúp Đỡ
- Chương 15: Trong Thôn Điểm Đáng Ngờ
- Chương 16: Hắc Âm Cường Sát
- Chương 17: Trọng Thương Đợi Cứu
- Chương 18: Tâm Bình Khí Hòa
- Chương 19: Vật Giá Điều Tra
- Chương 20: Linh Căn Khảo Thí
- Chương 21: Ngoại Môn Ất Trang
- Chương 22: Khác Nhau Đãi Ngộ
- Chương 23: Thẹn Trong Lòng
- Chương 24: Ngũ Hành Chủng Thực
- Chương 25: Chọn Một Mà Thôi
- Chương 26: Cống Hiến Ban Thường
- Chương 27: Ngũ Hành Tụ Đàm
- Chương 28: Dẫn Khí Nhập Vào Cơ Thể

[Chương 29: Không Biết Điều](#)
[Chương 30: Ngũ Hành Cân Bằng](#)
[Chương 31: Không Nên So Đo](#)
[Chương 32: Chỉ Tiếc Rèn Sắt Không Thành Thép](#)
[Chương 33: Lạc Phàm Đã Đến](#)
[Chương 34: Tắm Lòng Khí Độ](#)
[Chương 35: Không Biết, Không Sợ](#)
[Chương 36: Luyện Khí Một Tầng](#)
[Chương 37: Ngoại Môn Nhiệm Vụ](#)
[Chương 38: Chính Mình Thử Xem](#)
[Chương 39: Chặt Cây Ngân Tùng](#)
[Chương 40: Cười Quý Dị](#)
[Chương 41: Mở Ván Bài Rồi](#)
[Chương 42: Bày Mưu Nghĩ Kế](#)
[Chương 43: Chúng Ta Hợp Tác](#)
[Chương 44: Người Tồn Kém Rồi](#)
[Chương 45: Có Chút Chú Ý](#)
[Chương 46: Ai Trêu Chọc Ai](#)
[Chương 47: Hùng Hài Tử Hay Không](#)
[Chương 48: Ngoài Ý Muốn Kinh Hi](#)
[Chương 49: Thói Quen Nghề Nghiệp](#)
[Chương 50: Uy Hiếp](#)
[Chương 51: Không Bị Khích Tướng](#)
[Chương 52: Không Biết Lượng Sức](#)
[Chương 53: Nàng Thật Đúng Là Dám](#)
[Chương 54: Ván Quá Lớn](#)
[Chương 55: Dụng Tâm Kín Đáo](#)
[Chương 56: Dùng Dao Mổ Trâu Cắt Tiết Gà](#)
[Chương 57: Tại Thương Ngôn Thương](#)
[Chương 58: An Bài](#)
[Chương 59: Chủ Nhân Phong Thái](#)
[Chương 60: Chỉ Có Thể Sớm Trở Lại](#)

[Chương 61: Diễn Thật Tốt](#)
[Chương 62: Đạt Thành Mục Đích](#)
[Chương 63: Nhắc Nhở](#)
[Chương 64: Đi Ngang Qua Sân Khấu Là Phải Đi](#)
[Chương 65: Chuẩn Bị Báo Cáo Tổng Môn](#)
[Chương 66: Làm Người Thấy Đủ](#)
[Chương 67: Linh Thạch Tu Luyện](#)
[Chương 67: Linh Thạch Tu Luyện](#)
[Chương 69: Thâm Huyệt](#)
[Chương 70: Chiêu Thức Ấy Hào](#)
[Chương 71: Xem Như Cả Hai Cùng Có Lợi](#)
[Chương 72: Luyện Khí Tầng Hai](#)
[Chương 73: Thăm Dò](#)
[Chương 74: Rèn Gang](#)
[Chương 75: Đệ Nhất Thiên](#)
[Chương 76: Câu Thông](#)
[Chương 77: Phòng Ngừa Chu Đáo](#)
[Chương 78: Luyện Tập Pháp Thuật](#)
[Chương 79: Thật Nhiều Linh Thạch](#)
[Chương 80: Phản Bội](#)
[Chương 81: Vô Kế Khả Thi](#)
[Chương 82: Luyện Khí Ba Tầng](#)
[Chương 83: Nhìn Có Chút Hả Hê](#)
[Chương 84: Mười Năm Chi Thời Hạn](#)
[Chương 85: Hạ Bút Thành Văn](#)
[Chương 86: Trong Bộ Có Bộ](#)
[Chương 87: Tâm Tưởng Sự Thành](#)
[Chương 88: Luyện Khí Trung Kỳ](#)
[Chương 89: Sở Cầu Ra Sao](#)
[Chương 90: Cái Đích Cho Mọi Người Chỉ Trích](#)
[Chương 91: Phi Hành Hình Thức](#)
[Chương 92: Minh Phủng Âm Đố](#)

[Chương 93: Kiểm Tông Tiễn Nhân](#)
[Chương 94: Đồng Tính Tương Xích](#)
[Chương 95: Biết Thời Biết Thế](#)
[Chương 96: Kiểm Ý Phù](#)
[Chương 97: Tranh Giành Tình Nhân](#)
[Chương 98: Đánh Bạc Hay Vẫn Là Không Đánh Bạc](#)
[Chương 99: Đánh Bạc Lại Đánh Bạc](#)
[Chương 100: Tự Tin Trọng Yếu](#)
[Chương 101: Nguyên Do Mâu Thuẫn](#)
[Chương 102: Khách Không Mời Mà Đến](#)
[Chương 103: Phóng Khoáng, Hặc Hặc](#)
[Chương 104: Trịnh Quốc Tây Thành](#)
[Chương 105: Tiền Tài Ngoài Ý Muốn](#)
[Chương 106: Tiến Vào Hoàng Thành](#)
[Chương 107: Chẩn Không Bằng Sơ](#)
[Chương 108: Vấn Tâm Ván Bài](#)
[Chương 109: Huyền Tùy Tâm Sinh](#)
[Chương 110: Chúng Sinh Muôn Màu](#)
[Chương 111: Áo Trận Đóng Cửa](#)
[Chương 112: Thu Hoạch](#)
[Chương 113: Trịnh Hoàng Diệp Hạo Nhiên](#)
[Chương 114: Phụ Từ Tử Hiếu](#)
[Chương 115: Chuyện Xưa Nhắc Lại](#)
[Chương 116: Phong Phú Ban Thưởng](#)
[Chương 117: Thái Độ Vi Diệu](#)
[Chương 118: Linh Quả](#)
[Chương 119: Cùng Ta Rồi Đi](#)
[Chương 120: Lại Tiến Một Tầng](#)
[Chương 121: Ta Dạy Cho Người Luyện Đan](#)
[Chương 122: Từ Lâm Say Rượu](#)
[Chương 123: Dụ Chi Nhập Khánh](#)
[Chương 124: Từ Lâm Ra Tay](#)

[Chương 125: Lấy Cái Công Bằng](#)
[Chương 126: Ngang Ngược Chỉ Trích](#)
[Chương 127: Hùng Hổ Dọa Người](#)
[Chương 128: Chữ Chữ Tru Tâm](#)
[Chương 129: Ta Với Người Đi Tới](#)
[Chương 130: Tổng Giám Đốc Tư Duy](#)
[Chương 131: Còn Có Ý Tưởng](#)
[Chương 132: Quản Sự Lý Diệt Cần](#)
[Chương 133: Huyền Thiết Mẫu Dao](#)
[Chương 134: Sẽ Không Trả Giá](#)
[Chương 135: Tử Mẫu Dao Bất Tường](#)
[Chương 136: Đưa Tặng Tâm Đắc](#)
[Chương 137: Nhân Thú Phù Hợp](#)
[Chương 138: Kỳ Quái Phù Lục](#)
[Chương 139: Tổng Giám Đốc Phạm Nhi](#)
[Chương 140: Diệt Phi Ghen](#)
[Chương 141: Thực Bể Quan Không Được](#)
[Chương 142: Quái Cá Tiền Bối](#)
[Chương 143: Cho Người Trúc Cơ Đan](#)
[Chương 144: Trên Biển Có Cá](#)
[Chương 145: Thử Chế Phù](#)
[Chương 146: Lo Lắng Ta?](#)
[Chương 147: Đủ Thượng Trung Phẩm](#)
[Chương 148: Trở Lại Tông Môn](#)
[Chương 149: Người Nghĩ Nhiều](#)
[Chương 150: Cây Có Mọc Thành Rừng](#)
[Chương 151: Gió Tạm Không Thổi](#)
[Chương 152: Nước Chảy Thành Sông](#)
[Chương 153: Không Bình Thường A](#)
[Chương 154: Ghép Cái Tội Danh](#)
[Chương 155: Không Lùi Chính Là Tiến](#)
[Chương 156: Nhịn Không Được](#)

[Chương 157: Đề Điểm](#)
[Chương 158: Không Đáng Kiên Ki](#)
[Chương 159: Không Có Tâm Ma](#)
[Chương 160: Tu Luyện](#)
[Chương 161: Khát Máu Mẫu Dao](#)
[Chương 162: Tâm Thần Có Chút Không Tập Trung](#)
[Chương 163: Yêu Cầu](#)
[Chương 164: Ngoại Môn Trận Thi Đấu Nhỏ](#)
[Chương 165: Thực Không Thú Vị](#)
[Chương 166: Người Có Biện Pháp](#)
[Chương 167: Thời Gian Không Muộn](#)
[Chương 168: Thành Ý Hợp Tác](#)
[Chương 169: Tin Miệng Mà Đến](#)
[Chương 170: Khát Máu Hấp Dẫn](#)
[Chương 171: Tam Công Tử Vô Lại](#)
[Chương 172: Quá Bừa Hãn](#)
[Chương 173: Cái Nào Là Thực](#)
[Chương 174: Thi Đấu Lúc Trước](#)
[Chương 175: Tiểu Ngôn Xuất Quan](#)
[Chương 176: Đối Chọi Gay Gắt](#)
[Chương 177: Vốn Có Việc](#)
[Chương 178: Hợp Hãn Khẩu Vị](#)
[Chương 179: Kinh Nghiệm Cùng Trực Giác](#)
[Chương 180: Người Ta Đây](#)
[Chương 181: Tồn Tại Cảm Giác](#)
[Chương 182: Cầu Còn Không Được](#)
[Chương 183: Đàm Đạo Kinh Nghiệm](#)
[Chương 184: Truyền Công Giải Thích Nghi Hoặc](#)
[Chương 185: Tốt](#)
[Chương 186: Thi Đấu Quy Tắc](#)
[Chương 187: Tốt Nhất Chuẩn Bị](#)
[Chương 188: Đây Là Dung Túng](#)

[Chương 189: Mở Ván](#)
[Chương 190: Thoát Ly Tông Môn](#)
[Chương 191: Bức Bách Cùng Treo Giải Thưởng](#)
[Chương 192: Cái Thứ Nhất Con Mồi](#)
[Chương 193: Rất Giảng Đạo Lý](#)
[Chương 194: Ra Tay](#)
[Chương 195: Quen Biết Là Duyên Phận](#)
[Chương 196: Người Thật Không Sợ](#)
[Chương 197: Có Cái Gì Không Thể Nói](#)
[Chương 198: Máu Tanh Giết Chóc](#)
[Chương 199: Không Tính Quá Ngu Xuân](#)
[Chương 200: Tả Nghi Gặp Nạn](#)
[Chương 201: Lòng Còn Sợ Hãi](#)
[Chương 202: Cùng Đường Mà Đi](#)
[Chương 203: Trọng Kiếm Chém Giết](#)
[Chương 204: Ai Đúng Ai Sai](#)
[Chương 205: Bọ Ngựa Bắt Ve](#)
[Chương 206: Lấy Nhiều Đánh Ít](#)
[Chương 207: Giết Người Cứu Người](#)
[Chương 208: Dựng Nên Uy Vọng](#)
[Chương 209: Sát Nhân Cuồng Ma](#)
[Chương 210: Bị Hoài Nghi](#)
[Chương 211: Hai Cái Phương Án](#)
[Chương 212: Người Thông Minh](#)
[Chương 213: Địa Vị Cùng Cố](#)
[Chương 214: Dư Luận Hưởng Phát Triển](#)
[Chương 215: Lời Đồn Mà Thôi](#)
[Chương 216: Chỉ Ở Nơi Nào](#)
[Chương 217: Hoàng Thất Bảo Khố](#)
[Chương 218: Ứng Đối Lời Đồn](#)
[Chương 219: Tường Ngược Mọi Người Đẩy](#)
[Chương 210: Hai Loại Tâm Tình](#)

[Chương 221: Mạng Là Của Ta](#)
[Chương 222: Đều Có Thể Giết Được](#)
[Chương 223: Hoài Nghi Nhân Phẩm](#)
[Chương 224: Tông Chủ Vãn Trách](#)
[Chương 225: Sưu Hồn](#)
[Chương 226: Không Làm Kiếm Tông Sinh Ý](#)
[Chương 227: Danh Lợi Song Thu](#)
[Chương 228: Người Đi Quá Giới Hạn Rồi](#)
[Chương 229: Tiến Về Trước Được Vương Cốc](#)
[Chương 230: Sơn Cốc Của Ta](#)
[Chương 231: Người Đi Không Được](#)
[Chương 232: Tâm Lý Tuổi Tác](#)
[Chương 233: Làm Cho Đau Lòng Người](#)
[Chương 234: Ta Thích Nàng](#)
[Chương 235: Tại Lúc Kết Đan](#)
[Chương 236: Học Được Thấy Đủ](#)
[Chương 237: Không Lời Nào Để Nói](#)
[Chương 238: Phát Lời Thề](#)
[Chương 239: Không Muốn Hư Tình Giả Ý](#)
[Chương 240: Trở Thành Cường Giả](#)
[Chương 241: Giao Dịch](#)
[Chương 242: Kỳ Quái Linh Đan](#)
[Chương 243: Mạc Gia Huỳnh Muội](#)
[Chương 244: Bản Tính Thiện Lương](#)
[Chương 245: Lẫn Nhau Tín Nhiệm](#)
[Chương 246: Vàng Thật Không Sợ Lửa](#)
[Chương 247: Mười Năm Ước Hẹn](#)
[Chương 248: Không Bỏ Rơi Được Rồi](#)
[Chương 249: Nam Nữ Tỉ Lệ](#)
[Chương 250: Hỏi Dư Thừa](#)
[Chương 251: Hộ Vệ](#)
[Chương 252: Quần Áo Lựa Là](#)

[Chương 253: Dở Khóc Dở Cười](#)
[Chương 254: Làm Như Thế Nào Sư Thúc](#)
[Chương 255: Tự Chủ Hành Vi](#)
[Chương 256: Chú Ý Thân Phận](#)
[Chương 257: Địa Hỏa Bên Cạnh Nữ Tử](#)
[Chương 258: Nguồn Gốc Của Tội Lỗi](#)
[Chương 259: Đồng Hành Một Đường](#)
[Chương 260: Trúc Cơ Lúc Trước](#)
[Chương 261: Mộc Hệ Trúc Cơ](#)
[Chương 262: Song Hệ Trúc Cơ](#)
[Chương 263: Năm Hệ Trúc Cơ](#)
[Chương 264: Sơ Hiện Cường Thế](#)
[Chương 265: Giúp Đỡ Ta](#)
[Chương 266: Pháp Thuật Huấn Luyện](#)
[Chương 267: Luận Bàn](#)
[Chương 268: Cao Thấp Lập Phán](#)
[Chương 269: Lý Niệm Thẩm Thấu](#)
[Chương 270: Ta Thua Rồi](#)
[Chương 271: Lại Bại Một Cuộc](#)
[Chương 272: Diên Cuồng Luyện Tập](#)
[Chương 273: Cố Gắng Hết Sức](#)
[Chương 274: Nguyên Thành Bằng Hữu](#)
[Chương 275: Dạy Bảo](#)
[Chương 276: Không Chịu Nổi](#)
[Chương 277: Còn Thiếu Cái Gì](#)
[Chương 278: Rất Thật Cũng Là Npc](#)
[Chương 279: Ta Không Ngại](#)
[Chương 280: Từng Bước Ép Sát](#)
[Chương 281: Hồ Lạc Đồng Bằng](#)
[Chương 282: Thiên Ngoại Huyền Thiết](#)
[Chương 283: Pháp Thuật Đối Luyện](#)
[Chương 284: Tuyệt Hảo Phối Hợp](#)

[Chương 285: Phi Hành Công Cụ](#)
[Chương 286: Tốc Độ](#)
[Chương 287: Cùng Cười Cục Gạch](#)
[Chương 288: Càng Muốn Đánh Một Đợt](#)
[Chương 289: Nhẹ Nhõm Chém Giết](#)
[Chương 290: Người Không Có Tài Lộ Riêng Khó Giàu](#)
[Chương 291: Pháp Khí Chiến Đấu](#)
[Chương 292: Tay Bất Dung Tình](#)
[Chương 293: Sau Lưng Là Ai](#)
[Chương 294: Diệp Phi Truyền Lời](#)
[Chương 295: Nhị Công Tử Liễu Phong](#)
[Chương 296: Lĩnh Nam Thành Chủ](#)
[Chương 297: Giản Sư Thúc Mời Đến](#)
[Chương 298: Bảo Vật Lôi Châu](#)
[Chương 299: Cường Ép Xin Lỗi](#)
[Chương 300: Hà Vũ Xuân Đã Chết](#)
[Chương 301: Chính Là Tai Họa](#)
[Chương 302: Hỏi Ý](#)
[Chương 303: Tao Ngộ Hung Thủ](#)
[Chương 304: Đại Hoàng Tử Loại Bỏ](#)
[Chương 305: Tỷ Cùng Đệ](#)
[Chương 306: Ôm Cây Đợi Thỏ](#)
[Chương 307: Hung Án Tái Khởi](#)
[Chương 308: Vì Mẫu Thân](#)
[Chương 309: Dạy Bảo](#)
[Chương 310: Thiệt Tình Đối Đãi](#)
[Chương 311: Lưỡng Nan](#)
[Chương 312: Tái Biệt Tông Môn](#)
[Chương 313: Ngoại Nhân Cái Nhìn](#)
[Chương 314: Đồng Hành](#)
[Chương 315: Người Hầu Là Nữ Tu](#)
[Chương 316: Tỷ Tỷ Ngăn Trở](#)

[Chương 317: Thân Thiết Với Quen Sơ](#)
[Chương 318: Kiểm Tông Đồng Hành](#)
[Chương 319: Cao Ngọc Chết](#)
[Chương 320: Trái Tim Bằng Giá](#)
[Chương 321: Gieo Xuống Hoài Nghi](#)
[Chương 322: Làm Khẩu Trừ](#)
[Chương 323: Trùng Hợp Bóng Lưng](#)
[Chương 324: Được Ăn Cả Ngã Về Không](#)
[Chương 325: Tông Môn Nhân Sự Tình](#)
[Chương 326: Ai Lợi Dụng Ai](#)
[Chương 327: Túy Ông Chi Ý](#)
[Chương 328: Chân Tướng Vạch Trần](#)
[Chương 329: Cáo Già](#)
[Chương 330: Thật Biết Điều](#)
[Chương 331: Nguồn Cung Cấp Bổ Sung](#)
[Chương 332: Trước Phóng Phóng A](#)
[Chương 333: Là Ta Phụ Người](#)
[Chương 334: Ta Cũng Khó Hiểu](#)
[Chương 335: Người Coi Như](#)
[Chương 336: Phủ Thái Tử Yến Hội](#)
[Chương 337: Gặp Lại Cố Nhân](#)
[Chương 338: Không Quan Hệ Tông Môn](#)
[Chương 339: Chưa Thấy Qua Việc Đời](#)
[Chương 340: Xin Tiên Tử Thưởng Quang](#)
[Chương 341: Sinh Mệnh Hiến Tế](#)
[Chương 342: Sâu Cái Hoa Đực](#)
[Chương 343: Kiểm Lớn Một Số](#)
[Chương 344: Thực Mua Không](#)
[Chương 345: Nguyên Liệu Nấu Ăn Chưa Đủ](#)
[Chương 346: Nên Xuất Thủ](#)
[Chương 347: Không Cam Lòng A](#)
[Chương 348: Đưa Lễ](#)

[Chương 349: Cừu Khúc Động](#)
[Chương 350: Không Phải Vì Chính Mình](#)
[Chương 351: Một Bên Tình Nguyên](#)
[Chương 352: Luyện Chế Ngọc Bội](#)
[Chương 353: Tạ Thái Tử Phi](#)
[Chương 354: Gặp Ba](#)
[Chương 355: Có Lý Chẳng Sợ](#)
[Chương 356: Không Cần Cho Ta](#)
[Chương 357: Công Khai Bí Mật](#)
[Chương 358: Vốn Liếng Tích Lũy](#)
[Chương 359: Đế Vương Chi Thuật](#)
[Chương 360: Tâm Tưởng Sự Thành](#)
[Chương 361: Nhàm Chán Liên Đánh Bạc](#)
[Chương 362: Thật Sự Là Cơ Duyên](#)
[Chương 363: Trận Pháp Suy Diễn](#)
[Chương 364: Dễ Dành Vui Vẻ](#)
[Chương 365: Hư Vinh Cùng Mộng Tưởng](#)
[Chương 366: Một Lớp Không Bình](#)
[Chương 367: Không Hề Chần Chờ](#)
[Chương 368: Quyết Định](#)
[Chương 369: Trong Khi Chờ Đợi](#)
[Chương 370: Lo Trước Khởi Hoạ](#)
[Chương 371: Giết Chóc Bản Tính](#)
[Chương 372: Kèm Theo Tặng Công Pháp](#)
[Chương 373: Hai Phe Cánh](#)
[Chương 374: Tu Sĩ Cũng Bát Quái](#)
[Chương 375: Tất Cả Đều Là Đã Từng](#)
[Chương 376: Tan Thành Mây Khói](#)
[Chương 377: Không Muốn Ẩn Giấu](#)
[Chương 378: Hoàng Thất Bi Ai](#)
[Chương 379: Gần Sơn Thì Đỏ](#)
[Chương 380: Thúc Đẩy Sinh Trưởng Tà Niệm](#)

[Chương 381: Thằng Thẩn Bấm Báo](#)
[Chương 382: Giống Đực Thạch Yêu](#)
[Chương 383: Bị Quấn Lên Rồi](#)
[Chương 384: Nó Không Đi](#)
[Chương 385: Thịt Đường Tăng?](#)
[Chương 386: Chính Thức Nguy Hiểm](#)
[Chương 387: Giản Nhược Trần Tâm Niệm](#)
[Chương 388: Mới Được Bảo Vật](#)
[Chương 389: Lăn Nửa Bảo Vật](#)
[Chương 390: Vui Mừng Cùng Ý Muốn](#)
[Chương 391: Thạch Yêu Cứu Hộ](#)
[Chương 392: Cũng Thực Cũng Huyền](#)
[Chương 393: Không Chỗ Nào Cầu](#)
[Chương 394: Diệt Chân Tiểu Đội](#)
[Chương 395: Còn Có Tà Tu](#)
[Chương 396: Cũng Muốn Biết](#)
[Chương 397: Người Hâm Mộ](#)
[Chương 398: Nếu Như Không Có Ai Biết](#)
[Chương 399: Tập Kích Lại Đến](#)
[Chương 400: Ở Trước Mặt Giết Người](#)
[Chương 401: Nhân Tâm Khó Lường](#)
[Chương 402: Cũng Không Phải Là Ảo Giác](#)
[Chương 403: Cám Ơn Người, Tỷ](#)
[Chương 404: Vì Sao Nói Cho Người Biết](#)
[Chương 405: Giao Dịch Đạt Thành](#)
[Chương 406: Là Người Hại Nàng](#)
[Chương 407: Người Cũng Có Trách Nhiệm](#)
[Chương 408: Gia Tỷ Đơn Thuần](#)
[Chương 409: Khuyên Bảo](#)
[Chương 410: Ta Muốn Làm Vợ](#)
[Chương 411: Không Đồng Ý](#)
[Chương 412: Thân Thiết Với Quen Sơ](#)

[Chương 413: Hùng Hổ Dọa Người](#)
[Chương 414: Là Ta Làm](#)
[Chương 415: Công Kích](#)
[Chương 416: Chân Tướng](#)
[Chương 417: Lấy Mạng Uy Hiếp](#)
[Chương 417: Lấy Mạng Uy Hiếp](#)
[Chương 418: Phạm An Tâm Chết](#)
[Chương 419: Bụi Bặm Rơi Xuống](#)
[Chương 420: Suy Bụng Ta Ra Bụng Người](#)
[Chương 421: Hàng Thất Tình Hình Gần Đây](#)
[Chương 422: Ta Muốn Lật Thiên](#)
[Chương 423: Tâm Lý Thăm Dò](#)
[Chương 424: Đàm Phán Chuyên Gia](#)
[Chương 425: Thiên Địa Quy Tắc](#)
[Chương 426: Thật Sự Tình Thâm?](#)
[Chương 427: Kết Đan Hộ Vệ](#)
[Chương 428: Giáp Mộc Tu Sĩ](#)
[Chương 429: Có Thể Tạo Áp Lực](#)
[Chương 430: Phá Sự](#)
[Chương 431: Trở Lại Giúp Đỡ Chút](#)
[Chương 432: Che Giấu Mê Mạng](#)
[Chương 433: Kế Hoạch Huấn Luyện](#)
[Chương 434: Cơ Bản Giống Nhau](#)
[Chương 435: Thạch Yêu Uy Lực](#)
[Chương 437: Tà Tu Định Nghĩa](#)
[Chương 439: Thần Thức Ấn Ký](#)
[Chương 440: Quan Hệ Phức Tạp](#)
[Chương 441: Không Công Bằng](#)
[Chương 442: Giao Tình](#)
[Chương 443: Đau Lòng](#)
[Chương 444: Hay Vẫn Là Giao Dịch](#)
[Chương 445: Đều Đã Nghĩ Đến](#)

[Chương 445: Đều Đã Nghĩ Đến](#)
[Chương 446: Khuyên Giải](#)
[Chương 447: Nhớ Lại](#)
[Chương 448: Tìm Đạo Lữ](#)
[Chương 449: Uống Rượu](#)
[Chương 450: Cũng Đau Nhức Cũng Thoải Mái](#)
[Chương 451: Cái Loại Này Trạng Thái](#)
[Chương 452: Không Làm Đừng Sư Diệt](#)
[Chương 453: Trở Lại Yêu Thú Sâm Lâm](#)
[Chương 454: Dễ Như Trở Bàn Tay](#)
[Chương 455: Vạn Năm Thạch Hoa](#)
[Chương 456: Thu Hoạch Tương Đối Khá](#)
[Chương 457: Tiếng Nói Chung](#)
[Chương 458: Hấp Thu Tinh Hoa](#)
[Chương 459: Độc Giác Báo Tập Kích](#)
[Chương 460: Phối Hợp Ăn Ý](#)
[Chương 461: Vui Lòng Ca Ngợi](#)
[Chương 462: Dấu Vết Để Lại](#)
[Chương 463: Tao Ngộ Mai Phục](#)
[Chương 464: Đặc Sắc Lộ Ra](#)
[Chương 465: Thạch Yêu Bắt Xà](#)
[Chương 466: Mạc Bắc Hàn Tại](#)
[Chương 467: Chỗ Dựa](#)
[Chương 468: Chặn Giết](#)
[Chương 469: Ai Lợi Hại Nhất](#)
[Chương 470: Sinh Hoạt Còn Muốn Tiếp Tục](#)
[Chương 471: Muốn Bảo Hộ](#)
[Chương 472: Bởi Vì Lợi Ích](#)
[Chương 473: Các Tiểu Bàng Hữu](#)
[Chương 475: Sai Phục Linh Đan](#)
[Chương 476: Tái Ông Mất Ngựa](#)
[Chương 477: Thương Nghị](#)

[Chương 478: Thay Đổi Cách Chế Tạo Phù Lục](#)
[Chương 479: Sơ Bộ Thành Công](#)
[Chương 480: Một Bên Đi Chơi](#)
[Chương 481: Thú Triều Nguy Cơ](#)
[Chương 482: Nếu Như Không Có Người](#)
[Chương 483: Cho Phạm Gia A](#)
[Chương 484: Thú Triều](#)
[Chương 485: Thạch Yêu Dò Xét Tin](#)
[Chương 486: Bị Lừa Gạt Hẳn](#)
[Chương 487: Kim Tự Tháp](#)
[Chương 488: Không Phải Thế Giới Của Chúng Ta](#)